

Χ Ρ Υ Σ Α Ν Θ Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

και πάσης Παλαιστίνης.

Τοῖς Παραγιωτάτοις καὶ Μακαριωτάτοις τέσσασι μεγίστοις Πατριάρχαις, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, καὶ τοῖς μετέπειτα πᾶσι Ἱεροσολύμων, Μακαριωτάτοις ἀποκεφάλοις Ἀρχιεπισκόποις, Παιερωτάτοις Μητροπολίταις, Ἱερωτάτοις Ἀρχιεπισκόποις, καὶ Θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἱεραπνευστοῖς καὶ συλλειτουργοῖς τῆς ἡμῶν μετελότητος, καὶ μὴν καὶ πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τῇ περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχουσάντων παρέσθαι βίβλῳ Χριστιανοῖς ἐρδοδόξοις, καὶ τέκνοις ἡμῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, τοῖς ὑπὸ τῶν ἀληθῆ, ἀμωμον, καὶ ἀσπίλον καθολικῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν ἀγατεῶσι, χάρις αἰῶθεν ὡς ἀληθῆ κατέληψεν τὸν ἐν αὐτῇ λειτουργούν.

Οἱ δόκιμοι τῶν ἱατρῶν καὶ ἐπιστήμονες ῥῆτε κάμιντες ἐν φανὴ εἰς τὰς ἀνθρώπους ἡ τέχνη αὐτῶν ὑπερβαύμας, ἐχόντες τὰ ἀξία τομῆς καὶ καύσεως πάθη μετὰ τμητικὰ σίδερα καὶ καυσίματα ἱατρύεσιν, ἀλλ' ὅτε μετὰ γλυκὰ βότνια καταψύχοντες αὐτὰ, ἀνακαλεῖται τὴν ὑγίαν εἰς τὸν νοσούντα, μηδὲν τὴν φοβερὴν πρῶτον σαυμάτων τῆς ἱατρικῆς τέχνης μεταχειρίζομενοι, ἀλλὰ τὰ πρῶτα καὶ ἀκιστώδη βότνια, μετὰ τὰ ὁποῖα τὰς πρῶτας καταπραΰνοντας, δεικνύουσιν ἐλπίδας ἐν τῇ πάθῃ καὶ ἀνέρωσιν. Ἔτι λοιπὸν ὁ ποδὶν μακαρισμὸν καὶ ἱεράν καὶ ἀξίαν, ὁ τῶν ὁρθῶν δογμάτων τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἀσπίδους ὑπερσπασίης καὶ ἀκρίβεστατος φύλαξ, ὁ τῆς ἀληθείας ἀνταρῆς καὶ τῆς εὐσεβείας ἀγωνιστής, τὴν γὰρ αὐτῇ ἀγνώμων πλεῖν μὴ γαίη, πλεῖν δὲ θάλασσα κατὰ τὸν εἰπόντα, ὁ πανόφθημος αὐτῇ καὶ τῇ χειρὶν ὡς πληρώματος ἀπερίτρεπτος σύλος δοσίδεος μετεχειρίσθη τῆς πνευματικῆς ἱατρικῆς τῶν τέχνων, ἰδὼν γὰρ ἐρρωσιν ὡς ποδὶν χρόνους τῶν δυτικῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ ἐκφύλων καὶ ἀδικῶν δογμάτων, καὶ εἰς ματαίαν ὑπολήψεις καὶ ἀπρεπῆς φαντασίας ἐξ ὑπερηφανίας καὶ οἰήσεως βεβηδισμένων καὶ καταπεπρωμένων, καὶ τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν γραφικῶν τε καὶ ἀγράφων ὡς ἀδόξων καταπεφρηνημένων, καὶ μεμαρτυρημένων ὑπὸ τῆς μιᾶς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὡς ποδὶν χρόνων ὡς ὑνωμένη, καὶ μὴ μεταβαλλομένη ἀφ' ὧν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Χρίσματος ἐπλημμέλησαν, ἐκ ἐπεχειρίσθη ἀποδείξεως καὶ συλλογισμῶν τῆς ἐξω σοφίας καὶ καταργημάτων, ἀπερ εἰσὶν ἀμφίβολα περὶ τῶν ἀληθῶν, ἵνα διωκώμεθα τὸ ἀδυνάτους τῆς Ἐκκλησίας μέγας, καὶ τὸ ἡρώσων ἱατρύεσιν, καὶ τὸ σωτηριεργῶν δόξῃ, καὶ τὸ κακῶς πάχον ζωοποίησιν, διότι μετὰ τοιούτων ἐξωτερικῶν ἐπιχειρημάτων ὡς σωίσταται ἡ τῆς Χρίστου Ἐκκλησία, ἀλλ' ἐπιχειρίσθη τὰ ὁποσολικά καὶ πατρικά λόγια, τὰ γλυκύτερα κηρία καὶ μέλιτος, ἀρχόμηνος ἰσορικῶς ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπιστοπίας τῆς πρῶτης καὶ δικαῆς Ἀποστόλου Ἰακώβου τῆς Ἀδελφοφίης, καὶ πρῶτος μετὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἱεράρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ καθεστῆς ἰσορῶν μέχρι τῶν λοιπῶν ἀφ' ὧν δόχων τῆς θείας αὐτῆς, καὶ μάλιστα ἀφ' ὧν τὰς περιεχούσας τὰς βίβας αὐτῶν καὶ τὰς ἀρετὰς μετὰ τῶν ὁμοαῶν βίβλων ὑπὸ τῶν πυκνῶν καταδρυμῶν ἀφ' ὧν ἀφάρτηται, ἰσορικῶς ἀρχικά εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Ἡρόκλητον, καὶ βιβλία παμπάλαια, ὅπως περιεπάτησεν, ὁρῶν, ἀφ' ὧν σωήγαγον αὐτῶν τὰ ἱεράματα, καὶ διηγέμενος τὰς ἀποστολικὰς σωλεύσεις μετὰ τῶν αὐτῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς ποδῶν ὑπὸ τῶν χειροκτόνων Ἑβραίων γυναικῶν ἐπαναστάσεις, τὰς τε ἀφ' ὧν τῶν αὐτῶν, καὶ τὰς καταλιμπανῶν ἀνισορήτας καὶ τὰς τῆς ἀγίας Ἱερουσαλὴμ ἀγίας τόπας, καὶ τὰς ἐκείναις αἰοκατομνηστικὰς θείας Νάξας, καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς κυριακῆς πάθος ὡς θεία σεβασὰ σύμβολα, τὰς τε μερικὰς Συνοδούς τῶν πατέρων μετὰ τῶν ἀφ' ὧν αὐτῶν, καὶ τὰς κατὰ κληρὸς ἐχθρὰς τε καὶ φίλας τῆς τῆς Χρίστου ἀγίας Ἐκκλησίας Βασιλείας, τῆς ἰσορίας ὡς ἀπαιτήσεως, καὶ ἀφ' ὧν μέχρι τῆς βασιλείας τῆς πρώτης τῶν Χριστιανῶν Βασιλείας εὐσεβῆς καὶ ἀγίας Κωνσταντίνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἀγιωτάτης Ἐλένης, καὶ καθεστῆς πλατύπερσι χωρῶν εἰς τὰ τῶν πνευματοφόρων πατέρων θεόπνευστα λόγια καὶ πράξεις, καὶ εἰς τὰς μερικὰς καὶ οἰκουμενικὰς ἀγίας Συνοδούς καὶ τὰ πρακτικὰ αὐτῶν, παρ' ὧν πρακτικῶν καὶ αἱ ἀποδείξεις ὡς ἀπὸ πλῆθους γίνονται, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν λατινοδοξαίων ἐπὶ νοσηστικῶν ἡρώδων τῶν πρακτικῶν τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν δεικνύονται ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ ἀπάτη καὶ δόλος, καὶ ἀσφαλιστικῶν πρῶτον νόμιμα καὶ πρεσβεῖα, πῶς, καὶ ἀφ' ὧν ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν εἰς μερικὰς Ἐκκλησίας, καὶ ἄλλα ποδῶν ἀξία μνήμης καὶ ἀνέκδοτα τοῖς ποδῶν διεξελθόντων, πλεῖστα μίαν σερεῖν χρυσῶν αἰῶθεν ὑπὸ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ ὑπὸ ἀφ' ὧν πατέρων ἀγίων, καὶ πᾶσι ἀρχαιοτάτων ἰσορικῶν μέχρι τέλους καὶ ἐπιστοφισμῶν πάσης ἀφ' ὧν καὶ κινήσεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ σωίτης ἀντιεργίας μετὰ ἐγγράφων μαρτυριῶν ἐκ πάντων τῶν λαλησάντων καὶ πρᾶξαντων καὶ ἰσορησάντων κατὰ κληρὸς καὶ ῥῆτος περὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἀποδείξεως ποδῶν Ἀρχόντας ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐχόντων τὸν ῥῆτος Ἐπίσκοπον δηλαδὴ, διότι ἀπαξάπαντα τὰ γινόμενα εἰς τὴν τῆς Χρίστου ἀγίας Ἐκκλησίαν, ἔσαν ἡνωμένως καὶ μετὰ τῆς δυτικῆς, ποδῶν καὶ ἀφ' ὧν κόποις, καὶ

μάλιστα

μάλιστα ποδάμεις καὶ ὁδοιπορῶν, ὡς ἐδωκῆθη, καὶ ὡς ὁ κυριεὶς ἐκάλεε συναθροίσας, καὶ δὴ καὶ ὡς μὴ ἐχθρῶς
 πῆραν καὶ κατόληψιν ἰκανῶν τῆς λατινίδος φωνῆς, μετὰ πολλῶν δυσκολιῶν καὶ θάπαιων, κατὰ Διὰφόρους
 κυριεὶς, Διὰ πολλῶν ἐρμηνείων, διὰ τῆς λατινῶν φωνῆς εἰς τὴν ἡμετέραν πολλὰ βιβλία μεταφράσας (ἰσο-
 ρικά μῦθοι καὶ ἐδογματικά, ἐπεὶ περὶ τῶν δογματικῶν ἀρκετοὶ εἰσιν οἱ Ἀνατολικοὶ ἄγιοι πατέρες, καὶ
 ὅσα τῶν δυτικῶν ἁγίων πατέρων εὐρίσκονται εἰς τὰ πραγματικά τῶν ἁγίων Συνοδῶν, ἅπερ χρεῖα ἦν σημειώ-
 σαι) καὶ ἀπό τινων ἰσορικῶν σημειώματα τῇ Λαζαρίδῃ Γάζῃ πολλὰ ἐρανισάμενος, λαμπρῶς καὶ καθα-
 ρῶς μετὰ τῶν αἰτιῶν αὐτῶν ὑφαπλοῖ εἰς τὰ ὅμματα τῶν ἀναγιγνωσκόντων ταύτην τὴν Εἰβλον ὡς παρὸντα
 μετὰ ἀληθεστάτων μαρτυριῶν καὶ ἀναποδείκτων εἰς τὰς δυτικές. καὶ ἐπεὶ οἱ σοφοὶ τῶν παπιστῶν πρὸς φέ-
 ρει καὶ ἡμῶν μαρτυρίας τινὰς γραμματολατίνων ψεύδεις καὶ κακοῦθες, πολλῶ μᾶλλον δίκην ἦν τὰ πρὸς
 σφῆρι ταύτας τὰς ἀληθεστάτας μαρτυρίας κατὰ τῶν καινοτόμων αὐτῶν ὁμακαρίτης διὰ λατίνων τιμίων
 καὶ φιλαληθῶν θεολόγων τε καὶ ἰσορικῶν, καὶ διὰ καθέρας Παπῶν Ρώμης, καὶ δὴ καὶ διὰ Συνοδῶν ἰτα-
 λικῶν, πολυάριθμον πλήθος πατέρων λατίνων ἔχουσιν, καὶ καλεσμένων ὑπὸ αὐτῶν τῶν λατίνων Οἰκουμενικῶν,
 Διὰ τὰ καμὴ φωνεῖς εἰς πάντας, τὰς τε θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας, τὰς νεωτερισμῶν τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὴν
 νῦν τῇ συναδελφείᾳ (ἢ ἕως εἶπω) Ρώμης καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ἀμεινάρχων μοναρχίαν καὶ ἀναμάρτητον αἰα-
 μαρτησίαν, ἀστίναις οἷτε Ἀνατολικοὶ, οἷτε Δυτικοὶ ἄγιοι πατέρες ἅτε ἐγίνωσκον, ἅτε ἐφατάνθησαν, ὡς ἔσας νεωτερικὰ
 καὶ ἀδόκιμα σπέρματα, καὶ ἐφύρεματα εἰς τὴν δυτικὴν Ἐκκλησίαν, σαρκοῦτα καὶ φυτὰ θούτα ὑπὸ γνώμης ὑπερη-
 φάνης, καὶ διεφθαρμένης οἰήσεως, καὶ Διὰ τὴν πολυκαίριαν ἐξωθέντα, καὶ καρπὸς σαπρὸς ποιήσαντα. καὶ τίς ἡ λα-
 ζαρίτης ἀντιδιδασκαλίας ταύτης; ὁ Πέτρος συκοφαντήσας, καὶ χερσὶν Θεοῦ γαστρίσας καὶ σωτὴρ φῶς τῆς τῆ
 χερσὶ Θεότητος διαζώσας, ἵνα καὶ ὁ Ρώμης ὡς δὴ τὸν Διάδοχον τῇ Πέτρῃ τοῖς αἰσθητοῖς ἀναφανῇ. καὶ συ-
 νάγῃ τὴν οἱ παπιστῶν λίαν ἀμαθῶς καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τῆς ΣΥΓΓΡΑΜΜΗΣ ΠΕΤΡΟΣ, ΚΑΙ
 ΕΠΙ ΤΑΥΤῇ Τῇ ΠΕΤΡΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΩ ΜΟΥ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, καὶ ποιῇ τὴν χερσὶν Διάδοχον τῇ Πέτρῃ
 Πέτρῃ καὶ Ἀπόστολον, ὡσαύτως καὶ τῇ Ρώμης, τὸν δὲ Πέτρον καὶ τὸν Πάπαν Ρώμης θεμελίους τῆς Ἐκ-
 κλησίας, καὶ οἰκοδομοῦν τῇ χερσὶ, καὶ πύργους, ὅσοι διὰ τῇ χερσὶ τῇ Πέτρῃ πλάττειν. καὶ αὐτὶς
 αὐτὰς ἐρωτῇ, πότερον ὁ Πέτρος οἰκοδομῇ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπὲρ τῇ χερσὶ, ἢ ὁ χερσὶς ὑπὲρ τῇ Πέτρῃ; τὸ
 μὲν πρῶτον ὡς ὁσερεῖς ἐπαρνηθῆναι, τὸ δὲ δεύτερον ὡς ἀσεβεῖς ἐκ ἀναγκαστῶν ὁμολογήσαι,
 ἀλλὰ μὲ ἀπειροπολογίας καὶ ματαίας διαιρέσεις σπένδοντες σκεπάζειν. ἕως εἰς κατὰ πῦρ καὶ ἀξιοὶ γέ-
 λως, μάλιστα δὲ θρήνων, ὡς ἀγνοῦντες ἐκ ὅκ παρώσεως, ἀλλ' ὅκ πεισμονῆς ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῶν ἦν εἰς διὰ
 τῆς σαφούς τῶν μερικῶν ὑπερέχων Ἐπισκόπων, καὶ μερικῇ κεφαλῇ μερικῆς ἐξαιρέτης Ἐκκλησίας, τῆς δὲ καθο-
 ριστικῆς Ἐκκλησίας μόνος εἰς ὁ χερσὶς κεφαλὴ καὶ θεμέλιον. ὅθεν δικαίως καὶ εὐλόγως ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία
 μέμφεται καὶ κατατιτῆται τὰς πρὸς αὐτὴν καὶ σοφῆς τῆς δυτικῆς Ἐκκλησίας, ὅτι τούτων χερσὶν ὡς ἀρῶν
 τῶν διὰ τῇ χερσὶ, ἐκ ἡθέλησαν διορθῶσαι τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν, καὶ περιαιρῶσαι τὰς νεωτερισμῶν, καὶ μάλιστα
 τὰ διὰ οἱ νεωτερισμοὶ καὶ ὡς ἀβάσεις δύο μεγάλα κακὰ, τὴν μοναρχίαν φησὶ καὶ ἀναμάρτησίαν τῇ Ἐπισκόπῃ
 αὐτῶν, ἀλλὰ μᾶλλον βεβαιῶσιν αὐτὰ μὲ σοφιστικά καὶ ἀπατηλὰ ὑπερηφάνηματα, καὶ μάλιστα οἱ λεγό-
 μνοι ἱσχυῖται, ἐφ' οἷς καὶ δακρύσαι μοι ἐπέρχεται, ὅτι ἄνδρες σοφώτατοι οἷτες, κατατρέχουσιν ἐμ-
 τὰς εἰς ματαίας δόξας καὶ ὑπολήψεις, παραίτιοι πολλοὶς ἀπώλειαι γνώμῃ, καὶ κατὰ τὴν Διὰ τῶν
 τοιούτων ματαιολογῶν τὰς ἀπλησύνους τῶν δυτικῶν χερσὶν καὶ Ἀνατολικῶν φέρειν ἐχθρῶς πρὸς
 ἀλλήλους, καθὰ οἱ χερσὶν ἑβραῖοι πρὸς ἡμᾶς τὰς εἰς χερσὶν πιστεύοντας, καὶ λύσει τὴν περιεκτι-
 κωτέρα ἐνταλὴν τῇ Θεῷ Διὰ τὰ ὡς ἀρῶν μοναρχίαν καὶ ἀναμάρτητον αἰα ἀνθρώπων, ὅπερ ἔτερου-
 νῆση, ἅτε θέλει συσάθῃ εἰς τὴν αἰὶνᾶ ἐν τῇ ἀγία τῇ χερσὶ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ὁ δόγμα ἀντίθεον, τὸ δ'
 ἀληθές, ὡς ἔχουσιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης τῇ Ρώμης, ὅτι καὶ θεάρεσόν τις ἔπων, ἐκ αὐτῶν Δογματῶν τῇ
 ἀληθείᾳ, ὡς ἀβλέπουν, ὅπερ εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν εἴσας, ἵνα μόνον συστήσω τὸ μοναρχικὸν καὶ
 ἀναμάρτητον, τὰ ψυχοφθόρα δύο ταῦτα κακὰ, καὶ κακῶς κἀκίς εἴτε τὴν Ρώμης αὐτῶν καὶ εἰς μέ-
 ρον τὰς ταῦτα διδοῖς χερσὶς, καὶ γὰρ πάντες οἱ δυτικοὶ σοφοί, καθὼς καὶ ἅπαντα χερσὶν ἡ Γαλικὴ
 Ἐκκλησία, ἔχουσιν τὴν ταυτὴν ματαίαν δόξαν καὶ πλάτνυν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον αὐτῶν τὸν Ρώμης, ὡς ἐγὼ
 καλῶς ἔγνων καὶ βεβαιῶ τὴν, ὅπερ εἶπον, ἀληθές ἐν καθάρᾳ συνειδήσει ἐκ τῆς συνειδήσεως ἥς ἐποίη-
 σα μετὰ πολλῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Γαλίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ποδανίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Παρισίοις
 μετὰ Διὰφόρων τῆς ἱερᾶς Θεολογίας διδασκάλων ποδάμεις περὶ τῆς τοιαύτης καινοφανῆς ὑποθέσεως,
 καὶ μάλιστα μετὰ τῇ Λοδοβίκῃ Ἐλπίᾳ Δεπὶν Σορβωνικῇ Θεολόγῳ, ἀνδρὶς θαυμασίᾳ τε καὶ ἐδο-
 γίμῳ, καὶ Συνοδῶν καὶ ἁγίων πατέρων καὶ ἀξιοπύστων ἐκκλησιαστικῶν ἰσορικῶν ἐμπείρῳ καὶ πολυπράγ-
 μονος, ὡς δὴλον γίγνεται τὸ πολυμαθὲς αὐτῷ εἰς τὰς εἰδότας τὴν γαλικὴν καὶ λατινίδα φωνήν,
 καὶ ἀναγιγνωσκοντας τὰ αὐτῶν συγγράμματα, καὶ μάλιστα τὸ ὑπερηφάνημα, διαλέξας ἰσορικὰ περὶ
 τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ἐν ᾧ φανερώς καταβάλλεται ἡ ἐπὶ τῇ ὁφρῇ τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ,
 ἡτοὶ τὸ ἀναρχικὸν τῇ Πάπᾳ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐλέγχεται αὐτῇ τὸ ἀναμάρτητον, καὶ καταψεύδεται
 φάνεται ἐξ αὐτῶν τῇ ἀγίᾳ γραφῇ, ἐκ τῆς διδασκαλίας καὶ πράξεως τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ἐξ αὐτῶν τῇ Παπῇ
 Ρώμης τῶν ὡς ἀληθῶς ἐκκλινάντων τῆς ὁρθῆς πίστεως, ἐν τῇ ἐναντίᾳ ὁποθέσει Διὰφόρων νεωτέρων Παπῶν Ρώμης,

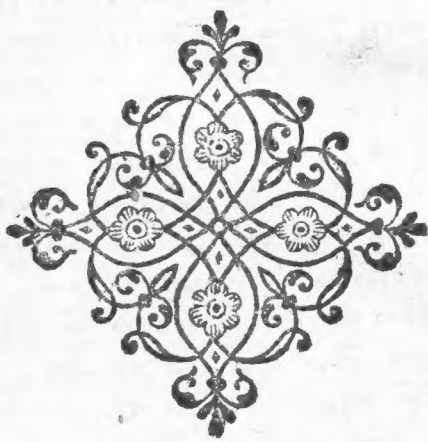
περὶ

[illegible]

ἀναγνώσει καὶ ταύτην πάλιν Βίβλον μετὰ ὁρθῆς καὶ Χριστιανικῆς γνώμης, καὶ μὴ μετὰ ἑχθρικῆς Διαθέσεως, ἥτις ἐκ ἀφίης τὸν ἀνθρώπον ἐν σοχαδίῃ τὸ ὄλον, ἔτε τὸ ὠφέλιμον αὐτῇ τῇ ψυχῇ, μετὰ τὸ ἐν ὁλοῖ πάλιν ἀνάγειν. μήτε ἐν ἐντραπῇ καὶ αὐτοῖς οἰπῶτων ἀνθρώπων σοφώτατοι ἐν διδασκαλίᾳ τῆς Βίβλου ταύτης τὰ αἰτία καὶ πρώτιστα κατὰ τῆς Διαφορᾶς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ὡς ἔρημα ἀνάσμεν λίθους πολυτελέσι ἐν ἀποδεχθῆτε αὐτῇ, ἀναγιγνώσκοντες τὰ ἐν αὐτῇ μετ' ὑπμελείας, διότι ἐδιδηγῆται κοινά, καὶ πρὸς τὰς οὐκ αὐτῇ, ὁ τῶντι σοφὸς καὶ Θεὸς συγγραφεὺς αὐτῆς, ἐδὲ ἀφ' ἑωυτῆ λαλεῖ. ἀλλ' ὅσα ἔμαθε ὡς τῶν Θεοπνεύτων γραφῶν, τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, ταῦτα περὶ τῆς ὑμῶν ὡς βρώματι πνευματικῇ, ἀλατρωτικῇ μετὰ χάριν τῆς παναγίας Πνεύματος. Καὶ περὶ μὲν τῶν εἰρημίων αἰετῶν, νυνὶ δὲ περὶ τῆς οἰομασίας τῆς Βίβλου λέγομεν, ὅτι ὡς ἀληθῶς πάλιν Βίβλον ταύτην ὑπὸ τῶν ἁγίων ἔσαν ἐκκλησιαστικῆς ἰσορίας, κατὰ τὸ ἀκόλῃθον τῆς ὑποσχέσεως τῶν τρισμακροῶν ἡρώων πατέρων κυρῶν Δοσιθέου ἔδωκεν κληθῆναι Τόμον εἰρήνης, ὅπως εἰς τιμὴν τῶν θεηγόρων καθεγεμόνων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῆς καθέδρας ὀνομάσθῃ ὑπὸ αὐτῶν,

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ,

Ὡς ταῖς ἱεραῖς εὐχαῖς εἴθε τὰ διεσώτοι τῆς Ἐκκλησίας μέλη πάλιν, ὡς περὶ τὸ πρῶτον ἦσαν, σιώσει, καὶ ὑπὸ μίαν καθόλῃ καὶ ἀναμάρτητον κεφαλὴν, ἔν τῷ Πάπῳ τῆς μερικῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης, ὅπως τῆς ἐλασφονίας, ἀλλὰ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσυνάξει, τῶν τῶν Ἐκκλησιῶν Ποιμνίας, καὶ τὸ ἐκάστη ποιμνιον ἡ κοινὴ χάρις καὶ δυνάμις τῶν Πατέρων καὶ τῶν τῶν ἁγίων Πνεύματος, τῶν οἰδῶν τῇ φύσει Θεῷ, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

7

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ
καὶ πάσης Παλαιστίνης

Τῷ πανοσιωτάτῳ, αἰδεσιμωτάτῳ, καὶ ἐλογιμωτάτῳ ἐκ τῆς ἐρημονιάς κυρίῳ Νεοφύτῳ, μεγίστῳ Ἀρχιμανδρίτῃ τῷ
καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῇ καὶ πατριαρχικῇ ἀγιωτάτῃ θρόνῳ, καὶ μὴν καὶ ἐπιτρόπῳ καὶ ἀνταδελφῷ τῆς ἡμῶν
μετελότητος χάριν αὐτῷ καὶ εἰρήνῃ.

Πολλὴ καὶ μεγάλη ὠφέλεια γίνεται ὡς τῆς ἰσορίας τῆς τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς εἰς τὰς
θείλους καὶ ἀγαπώμεντας ὁρθῶς ζῆν, καὶ ἐνθουσίαν τὰ ἡθῆ αὐτῶν, καὶ κοσμίως ἀγαθὴν τὴν ἐαυτῶν βίον,
καὶ μάστιγα ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν γραφῶν, τῆς τε παλαιᾶς καὶ νεωτέρας διαθήκης, ἐπεὶ πᾶσα γραφὴ
θεοπνεύματος ἀπὸ τῶν μέλλοντων κληρονομήν βασιλείαν Θεοῦ ὡς ἀδεδότα τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν καὶ ὁ μακά-
ριος Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν, κεφαλalaίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ, λέγει, Ὅσα περιγράψει, εἰς τὴν
ἡμετέραν διδασκαλίαν περιγράψει, ἵνα ἀπὸ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ὡς ἀκλήστως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα
ἔχωμεν. διότι ἐκ τῶν ἀγίων γραφῶν πρῶτον μὲν, εἰς γινώσκιν ἐρχόμεθα τὴν ἀληθινὴν Θεοῦ, τὴν πάντα δημιουργ-
γῆσαντος, καὶ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἀνθρώπον, καὶ τὴν παιδοδυναμίαν αὐτῆς κινώσκοντες, καὶ
ὅτι τῶν πάντων περιποιῆται, καὶ ἀκαυβερνᾷ τὰ πάντα πανσόφως. δεύτερον δὲ, τὴν ὁρθοδόξαν καὶ τὴν ἀλη-
θινὴν πίσιν παρ' αὐτῶν διδασκόμεθα, καὶ τὰς μυρίας ἐνεργείας καὶ δωρεάς, αἵ ἐποίησαν εἰς ἡμᾶς τὰς
ἀνθρώπους ὁ Θεὸς ἐξ ἀρχῆς τῆς κτίσεως τὸ κόσμον μέχρι τῆς σήμερον, μακαρίων, καὶ τὰς ἀαρηθμύτας
θεοσημείας καὶ θαυματουργίας ἀαγιωσκόντες ἐν αὐταῖς, πρὸς ὑμνήδαν τῶν κτίσαντος διεγερόμεθα,
καὶ ὁ χαριστικὸν τῷ δυνάμει ἡμῶν Θεῷ, καὶ ὁμολογούμεν καὶ κηρύττομεν τὴν παιδοδυναμίαν αὐτῆς, καὶ τὸ πᾶ-
ρον ἔλεος, καὶ τὴν ἀνέκασον φιλανθρωπίαν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων γινώσκιν τινὰ λαμβάνοντες ἐκ τῆς θείας
γραφῆς, ὅθεν καὶ ὁ Χρυσὸς λέγει, ἐβρόντα τὰς γραφάς, ὅτι ἐν αὐταῖς ζῶντες ἐρεῖτε, ἐκ τῶν εἰρη-
νικῶν πάντας ἀναισθητοὺς καὶ ἰσχυροὺς τὴν ἀλήθειαν, καὶ δὲ ἀγνώμων καὶ ἀχαρίστους. Ἀλλὰ τοι-
πὸν καὶ οἱ παλαιοὶ ὀκταὶ θεόσοφοι ἄνδρες, καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες, καὶ θεολόγοι ἐπιστάμτοι μὲν καὶ τὴν ψυ-
χικῶν σωτηρίαν, τὴν γινώσκοντες τοῖς ἀνθρώποις ἀπὸ τῶν θεοῶν ἀδότην λόγον, καὶ ἀπὸ τῶν θείων ἐντολῶν καὶ
ὡς ἀγγελίων, ἐξ ἐναντίας δὲ πάλιν κινώσκοντες καὶ τὸ ὀλιωτὴρ καὶ ἀποβλήτην τῆς γνώμης, ὅτι ἐ-
διώκεται ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων νὰ φυλάξῃ πολὺν χρόνον ὅσα ἡμεῖς ἀκούσῃ ὡς τινὲς, καὶ ἡμεῖς δι-
δαχθῇ μὲν λόγον μόνον, ἐπεὶ καὶ οἱ λόγοι εἰσὶν ἔπειτα πηρὸντα κατὰ τὸν εἰπόντα, καὶ ταχέως ἀποφύ-
γῃ τὴν ἐνθύμησιν τὴν ἀκρίβειαν, καὶ καταλιμπάνουσιν αὐτὴν ἔρημον καὶ ἀμαθῆ ὡς καὶ πρὶν τὴν
ἀκούσῃ, ἀλλὰ τοιπὸν ὅσα ἡμεῖς ἔλυσαν μόνον μετὰ τῆς γλώσσης νὰ ὡς ἀδύνατον εἰς τὰς ἀκρεατάς
τὰς ψυχωφελείς θείας λέξεις καὶ τὰ σωτήρια δόγματα, ἀλλὰ νὰ μὴ κενώσῃ ματαιῶς καὶ ἀσφελῶς, ὡς
αὐτοὶ πίθον τετραμυλῶν, εἰς τὴν μνήμην μόνον ἐπαναλύντες τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, ἀλλὰ ἐσσηλάσαντες, καὶ
ἐπεμελήθησαν νὰ γράψωσιν αὐτὰ μετὰ πολλῆς κόπης καὶ ἰδρώτος, καὶ νὰ ὡς ἀδύνατον αὐτὰ καὶ ἐγγράφως
εἰς τὰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ νὰ σώζονται ἀνεξίτηλα, καὶ νὰ μὴ κενώσῃ καὶ εἰς τὰς μεταγενεστέρας ἀνθρώπους τὰ αὐτῶν
ὑπομνήματα, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἐφροντίζον ἀπὸ τῶν ὠφελειῶν ἀπλῶς πάντων τῶν ἀνθρώπων. ὅθεν καὶ ὁ Θε-
σπέσιος Μωϋσῆς ὅσα μετὰ τὸ θεοπνευστικὸν ὄμμα περιεῖδε, καὶ περιέγινω, φωνηθεὶς καὶ ἐμπροσθεν ὡς τῶν
φωτιστικῶν ἀγίων Πνεύματος, ποιησέντα καὶ παραχρῆστα καὶ ἀκαταλήπττα ὑπὸ τῆς μιᾶς παντοκράτορος δυ-
νάμεως, καὶ ἐνεργείας τῆς τρυφερότης καὶ ἀδιαλείπτου καὶ ὁμοθυμῶν Θεότητος, καὶ ὅσα δι' αὐτῆς τέρατα καὶ
σημεῖα ἐποίησεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Αἰγυπτίον, βελόμηντα νὰ ἐλθὲν ἐν τῇ Εβραίᾳ ἐκ τῆς δουλείας καὶ κα-
κηρίας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ὅσα ἀκούσῃ, εἰς τὴν ἔρημον ἀπελθόντες οἱ Εβραῖοι τεσσαράκοντα χρόνους,
ἐποίησαν καὶ ἔπαθον, πρὸς τέτοις καὶ τὸν θεογραφον Νόμον, καὶ ὅσα ἔπρεπε νὰ φυλάττωσιν οἱ Εβραῖοι, εἰς πᾶν
τε βιβλία σωτήριος, σωτήριος, καὶ ἐγγράφως τοῖς Εβραίοις παρεδόθησαν. ἀλλὰ καὶ ὅσα οἱ θεοὶ Προφήται,
ὡς τὰ ἅγια Πνεύματα ἐνεργήσαντες, ἀπεφείδαζον, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, δι' ὧν ἡ παλαιὰ γραφὴ συναπαρτί-
ζεται, γραφὴν παρεδόθησαν, ἀλλὰ τοι καὶ σώζονται ἡμῖν μέχρι τῆς σήμερον, καὶ μὴ μὲν ἀπαρτίζοντες εἰς ὠφέλειαν τὴν ὁρ-
θῶς ταῦτα νοούντων, καὶ ἀναγιγνωσκόντων. Ἀλλὰ καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χρὶςτὸς καὶ Θεὸς περιπατῶν σωματικῶς εἰς
τὰ μέρη τῆς αἰτίας ἱερουσαλήμ καὶ πάσης τῆς Ἰουδαίας, ἀλλὰ λόγῳ μὲν καὶ ζώσῃ φωνῇ ἐδίδασκε τὴν ἀλήθειαν,
καὶ ἐκκήρυττε τὰ θεία αὐτῆς εὐαγγέλια, καὶ τὰ ὁρθόδοξα τῆς πίστεως δόγματα, ἀπὸ Θεοῦ ὁδηγούμενος
καὶ πρεσβυτέρῳ ἀποστόλῳ ἡ καθολικῇ ἀναγκαστικῇ τῇ Χρυσῇ Ἐκκλησίᾳ, οἱ δὲ πρῶτος ἀκρεατάμτοι ταῦ-
τα ἱεροὶ εὐαγγελισταὶ καλῶς ποιῶντες, ἐγγράφως ἡμῖν παρέδωκαν, καταλιπόντες θησαυρὸν ἀσυλὸν καὶ
ἀνάληπτον τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων εἰς, ἀλλὰ τέσσαρες εὐαγγελισταὶ οἱ συγγράψαντες
φιλαλήθως τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ὅπερ ἡμεῖς νῦν μετὰ πίστεως καὶ ὁλοκαρδίας καὶ ὁρῆς ἀπολήψομεν ἀνα-
γιγνωσκόντες, καὶ ὁρῶντες νοούντες, τὴν σωτηρίαν ἀνέσκειν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῶν ἀποστόλων ἐντολῶν
συγκληρονομοὶ τῇ Χρυσῇ τῆς βασιλείας τῆς Θεοῦ γινόμεθα. Εἰς αὐτὴν ταῦτῃ τὴν ὠφέλειαν ἡμῶν καὶ τὸ κέρδιον.

τὸ ψυχικὸν ἀποβλέποντες καὶ οἱ μετὰ Χριστὸν ἄγιοι Διδάσκαλοι καὶ Θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ὁ μέγας
 Ἀθανάσιος, ὁ ἔρανοφάντωρ Βασίλειος, ὁ ἐπὶ πνεύματι τῆς Θεολογίας Γρηγόριος, ὁ χρυσεὶ πλὴν γλῶσσαν Χρυσό-
 σομος, ὁ ἅγιος Κύριλλος, ὁ ἱερεὺς Ἀνυστίνος, ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος, ὁ μακάριος Ἰερώνυμος, καὶ ἄλλοι
 πλεῖστοι θάψαι πατέρες Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς, ἑμὸν εἰς τὰς κατὰ καιρὸν ἀθέως Αἱρέσεις καὶ διάστροφας καὶ
 βλάσφημα δόγματα τῶν Αἰρετικῶν γυναικῶς ἀντέστησαν, καὶ εὐσεβῶς ἠγωνίσθησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς θείας καὶ ἱερὰς
 γραφὰς εὐσεβοφρονῶς ἐρμηνεύσαντες, τὰς ὁρθὰς ἐξηγήσεις καὶ ἐρμηνείας ἐγγράφως ἐξέδωκαν πρὸς τὰς ὁρθοδό-
 ξους, ὑφ' ὧν ἡ λύσσα καὶ ἡ μαῖα τῶν Αἰρετικῶν ἠτότε φανεῖσα κατεβλήθη, καὶ τέλεον ἠφανίσθη. Ὁμοίως
 καὶ οἱ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἱστορίας σωματίζοντες, καὶ οἱ τὰς ἐξώθεν καὶ πολιτικὰς ἀπὸ πλὴν ὠφέλειαν τῶν
 μεταγενεστέρων ἀνθρώπων ἦν τοσούτῳ ὑπέμειναν πόνον τῆς συγγραφῆς, καὶ λίαν ἐφρόντισαν ἀπὸ τῆς ἀλη-
 θείας τὰ συγγράμματα αὐτῶν εἰς τὰς μετέπειτα, διότι ἡ ἱστορία εἶναι ὡς μία ζωγραφία καὶ εἰκὼν τῶν
 γεγονότων πραγμάτων καὶ λαληθέντων λόγων ἐξ ἀρχῆς τῆς δημιουργίας, ἄγασα αὐτὰ ὑπὸ πλὴν ὧν καὶ
 ἀκοὴν τῶν ἀναγιγνωσκόντων, καὶ παριστά καὶ δεικνύσασα ἑμὸν τὸν σωματικὸν χαρακτήρα τῶν πεπρα-
 χότων καθὼς ἡ γεγραμμένη εἰκὼν, ἀλλὰ καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ ἐνεργείας, καὶ τὰ ἡθῆ, καὶ τὰς γνώσεις,
 καὶ τὰς θυμῶν, καὶ τὰς ὑπεθυμίας, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πᾶν πάθος αὐτῶν καὶ ἰδίωμα διώκεται ἡ ἱστορία
 ὡς ζωγραφία, καὶ γίνεται ὡς πῆρ' ἡς Ἀνδρείας καὶ μὴ εἰς ζωγραφία τῶν πρὸ πολλῶν πραχθέντων, ἀλλὰ τὸ πρὶν
 ποῦ καὶ ἄξιόν ἐστι κατὰ ἀλήθειαν νὰ ἐπαναίωται ὅσοι ὁπωσδήποτε ἐκπαίσσει καὶ σωεταξάν, συγγράψαντες
 ἱστορίαν τινὰ, εἴτε καθολικωτέραν, εἴτε μερικωτέραν, εἴτε καὶ ἐκκλησιαστικὴν, εἴτε καὶ ἐξωτερικὴν. Ἀλλ'
 ἡμῖς μάλιστα πάντων τῶν ἱστοριογράφων πρέπει νὰ θαυμάζωμεθα καὶ νὰ ἐγκωμιάζωμεν τὸν αἰοδιμόν ἐν
 Πατριάρχαις, τὸν ὁ μακάριος τῇ λήξει γυναικῶν μακαριώτατον καὶ ἀγιώτατον κύριον Δοσίθεον, τὸν ὡς
 μητρὸς σεβάσμιον καὶ πατέραν ὡς πατέρα ἡμῶν, ὅστις ἐκόσμησε τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν πατριαρχικὸν
 θρόνον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ χρόνον συχνόν, μετὰ πάσης σεπθυμίας καὶ ὑπεμελείας ἀνακυβε-
 ρήσας τὸν ἅγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον Χριστοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰ πρὸς σύσσειν αὐτῶν ἀσπιδάσας καὶ φροντί-
 σας πάντοτε, δι' αὐτὴν ἀγάπην καὶ πόνησε πολλὰς γυναικῶς ὑπέμεινον, ὅστις πρὸς τοῖς πολλοῖς περισσασ-
 μοῖς καὶ ταῖς ἀλλοπαλῆλοις φροντίσιν, αἰετῶς ἀπὸ πλὴν διείκησιν τῇ κληρωσίτῃ αὐτοῦ πατριαρχικῷ θρό-
 νῳ τῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῇ λογικῇ αὐτῇ Ποιμνίᾳ (ὡς ἡμεῖς κατὰ μέρος ἀληθέστερον τῶν λοιπῶν πάντων ὑπε-
 ςάμεθα, ἐπεὶ ἑμὸν Ἀνεψιό, ἀλλὰ καὶ ὑπηρετῶ, καὶ Διάκονοι, καὶ Ἀρχιδιάκονοι, καὶ γροφῆς, καὶ συ-
 νοδοίκοι, καὶ συμβουροὶ αὐτῷ τῷ αἰοδίμῳ ἡλεῖσθαι γινώσκοντες ὡς Θεῷ) ἀνέλαβε καὶ τὸν κόπον τῆτον,
 νὰ συνδέξῃ μὲ πολλὰς πόνης καὶ ὑπεμελείας, καὶ νὰ συγγράψῃ πλὴν παρῆσαν ποικίλῃ ἱστορίαν, πλὴν ὁποῖαν
 αὐτὸς ἠθέλει κατανομάσῃ τὴν Βιβλιοθήκην τῶν ἱερῶν ἱστορικῶν Βιβλίων, ἐκ αὐτῶν ὅσας παύτως, ὡς Θεῷ διδόν-
 τες, οἱ ἐπιτυχόντες τῇ Βίβλῳ, καὶ θεάσονται, καὶ κατανοήσας πλὴν μεγαλόνοιαν καὶ μεγαλοφυΐαν αὐτῶν τῶν
 παυδρῶν ἀνδρῶν, περὶ τοῦ ἁγίου ἁπλῶς λέξομεν ὡς αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν κατορθωμάτων καὶ σεπτεριμῶν,
 ἀφ' ὧν ἐπατριαρχήσας, εἰς γνώσιν τῶν μεταγενεστέρων, ἐπεὶ καὶ ὡς ἐπορεύθη αὐτῶν, ἀνεβέβησαν ἡμεῖς
 μάλλον τῶν ἄλλων τῶν τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεῆς γινώσκοντες, διότι ἐκ ἑχομεν σκοπὸν ἐπὶ τῇ παρόντῃ νὰ πλέξωμεν
 σεφῶς ἐγκωμίων καὶ ἐφημιῶν τῇ αὐτῇ μακαριότητι, ἐπεὶ τῆς αἰσχυρῶς ζητεῖ καὶ χρόνον πολλὸν καὶ
 γλῶσσαν ῥητορικωτάτην καὶ δημοσιόειον, διότι εἰς θελήσειν ἑχ' ἀπλῶς νὰ ἐγκωμιάσῃ, ἀλλὰ μὴ
 νὰ ψιλλῇ ἀπαρίθμῃ νὰ κάμωμεν τῶν αὐτῶν ἀξιαγάσας κατορθωμάτων καὶ φυσικῶν πλεονεκτημάτων,
 ἐδ' αὖν ὁ πᾶς χρόνος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἤρκεσεν εἰς πλὴν τῶν ἀφῆγησιν. Οὗτος λοιπὸν ὁ ἀγιώτατος καὶ αἰ-
 μνηστικός ἡμῶν πατήρ καὶ Πατριάρχης, κατὰ μὴν τὸν λαχόντα αὐτῷ ἀποστολικὸν πατριαρχικὸν θρόνον, Πα-
 τριάρχης ὡς Θεῷ σεβαστήθη τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, μίας ἔσσης καὶ ταύτης τῶν τριῶν πα-
 τριαρχικῶν ἀγιωτάτων ἀποστολικῶν θρόνων τῆς καθόλου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, κατὰ δὲ τὸ δοκῆν καὶ πλὴν
 νόσον καὶ πλὴν ἐκλογὴν τῇ παναγίᾳ καὶ τελεταρχικῇ Πνύμῃ, τῆς Οἰκουμενικῆς ἀπάσης καὶ πασῶν τῶν
 ἁγίων Ἐκκλησιῶν τῶν ὁσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλον ἀποκεχρίσται, καὶ
 διωρίσθη ὡς Χριστῷ, καθὼς καὶ ὁ μακάριος Πᾶνλος ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρίσθη εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
 θαρρύντως λέγουμεν, ὅτι καὶ ἔτος ὁ μακάριος καὶ σεβάσμιος σκευὴ ἦν ἐκλογῆς, καὶ τεταγμένη ὡς
 τῇ ἁγίᾳ Πνύμῃ εἰς τὴν ἀσεβείαν τὰ ὁρθὰ καὶ εὐσεβῆ δόγματα τῆς πίστεως ἡμῶν, ὡς ἀρεπτόμενα, καὶ
 κακοδόξως ἐρμηνεύοντα ὑπὸ τῶν νεωτεριστῶν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ ἐρεξῇ τὰς ἀπλῆς ἐρεῖς καὶ
 ὀλιγομαθίας τῶν Ἀνατολικῶν Χριστιανῶν εἰς τὰ ἀληθῆ τῆς εὐσεβείας φρονήματα, διὰ νὰ μὴ ἀπατῶνται ῥαδίως ὑπὸ
 τῶν ὑποκριτικῶν καὶ δουρικῶν διδασκαλιῶν, καὶ ἀπὸ νὰ εἰπω ἀληθέστερα, ὑπὸ τῶν κακοθεῶν καὶ κακομηχανιῶν
 καὶ ἐκδιωκτικῶν τῶν παπιστῶν, τῶν κρυπτόντων τὸν δόλον καὶ τὸν ἴον εἰς πλὴν γλυκυλογίαν, καὶ καλυπτόντων τὸν λυ-
 κον ὑπὸ τὸ δέρμα τῆς Πρεσβείας, καὶ περιερχομένων μὲ ὑπερβολήν, καὶ ζητῶν ὑπεμελῶς, ἐχ' ἵκον νὰ σώσω-
 σιν, ἀλλὰ τίναν νὰ ἀπολέσωσι, καὶ νὰ μεταφέρωσιν ἀπὸ τῆς ὁρθοδόξου εἰς πλὴν κακοδοξίαν τῶν κηρυττομένων αὐτῶν, καὶ
 ἀπὸ τῆς Χριστιανισμοῦ εἰς τὸν παπισμὸν, ὅθεν καὶ τὸ ἅγιον Πνύμα, τὸ ἐρεῖν τὸ πάντα, καὶ τὰ βᾶθαι τῷ Θεῷ, καὶ
 γινώσκον ὡς Θεὸς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ πλὴν δυνάμει καὶ ὑπερδυσότητι σίμῃ, καὶ πλὴν σεπθυ-
 μίᾳ καὶ τὸν ζῆλον πρὸς πλὴν ὁσεβείαν, κατ' αὐτὴν καὶ ἀγαμέμνη, καὶ δίδωσι τὰ θεῶν αὐτῶν χαρίσματα, ὡς ἡ-
 κὸς εἰς τὸν καιρὸν ἡμῶν τῶν, τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην Ἱερουσαλὴμ κύριον Δοσίθεον ἀταγανιστῶν
 ἀξίω-

ἀξιόμαχον πρὸς τὰς ὁμιλίαις τῶν ὁρθῶν δογμάτων, καὶ ἀντιμαχόμενον ἀκαταγώνιστον ὡς ἄλλον Δαβὶδ ἐν
 χειρὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς, καθὼς λέγει τὸν ἴδιον λόγον, ἐν αἰοίᾳ τῆς εὐδοκίας καὶ θαύματος ὅσοι οὐκ ἔχοντα
 Δὲν αὖ οἰκονομῇ ἐν κρίσει τὰς λόγους, καὶ ἐὰν ἀναγγελλίῃται ἀφ' ὧν πᾶσι ἀλήθειαν, καὶ ἐὰν διδάσκη τὰς πι-
 στὰς ἐν παρρησίᾳ πολλῇ τὰ σωτήρια δόγματα, περιέφραξεν αὐτὸν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ καθώπλισεν αὐ-
 τὸν μὲν τὰ ὅπλα τῆς ὁσιότητος, Δὲν αὖ ἀντεπιβαίνει γυναικίως καὶ ἐὰν μάχεται ἀνδρείως ἐν τῇ δυνάμει τῆς ἀγίας
 Πνεύματος εἰς τὰς ὑποφωτιστάς ἀρέτας καὶ ὑποδοξίας ὡς τὰς ἀρετὰς καὶ ὁσιότητας τῆς ὁσιότητος, ἐπα-
 ρθὴ καὶ ὁ ἑχθρὸς τῆς ἀληθείας Διάβολος πάντες ἴσται ἔξωθεν καὶ ἐκ πύλης ἐκείνης κρυφίως τὰ ζι-
 ζάντια εἰς τὸν καλὸν σῖτον καὶ τὸ ψῶδον εἰς τὸν ἀληθινὸν λόγον τῆς Εὐαγγελίας. βέβαια πνευματικὴ ἡ
 ἡσυχία καὶ ἡ ὑπομονὴ τῆς θείας τέχνης αὐτοῦ εἰς τὸν διδασκαλικὸν λόγον αὐτῶν πᾶσαν τὴν ὁσιότητα, διό-
 τι πρὸς τοῖς φυσικοῖς αὐτῶν περὶ τῶν ὁκλήσεων καὶ πᾶσαν ἀρετὴν καὶ ὑποσημνίαν πᾶσαν μὲν φιλοπο-
 νίαν ἀντρεῖ καὶ ὑπομένει λελογισμένη, καὶ ἐγένισε πᾶσι Διδασκάλους αὐτῶν διὰ πάσης ἰδέας λόγου καὶ
 τῆς κατὰ ἡμᾶς καὶ τῆς θύρας, ὅλην μὲν διδασκαλίαν ὡς διδασκάλων ὁσιότητων, τὰ δὲ πλεῖστα καὶ ὑψηλό-
 τερα καὶ κάλλιστα τῶν μαθημάτων καὶ νοημάτων ἐπεσκόπει καὶ ἐμαρθε Δὲν τῆς ἀγχινοίας καὶ ἀφύλακας αὐ-
 τῆς καὶ τῆς συνεχῆς μελέτης καὶ τῆς μετὰ προσοχῆς καὶ ὑποσημνίας ἀναγνώσεως τῶν θείων γραφῶν καὶ τῶν
 συγγραμμάτων τῶν θεολογικῶν καὶ παιδαγωγικῶν τῶν ἁγίων πατέρων, ὁ γὰρ κεκαθαρμένος Δὲν τῆς ἀρε-
 τῆς νῆς ὁσιότητα δέχεται τὰς θείας ἐκδόσεις καὶ ὑποσημνίας ὡς περὶ καθ' ἑαυτὴν καθεαυτῶν, καὶ εἰς βλάβην ἐν-
 τυπῆται αὐτῶν τὰ θεία νοήματα, καὶ ταῦτα δόλοποιᾷ ἐν αὐτῇ γίνονται καὶ τῆς μνήμης δυσανάληπτα
 ὅθεν καὶ εἰς ὀλίγον χρόνον ἄκρως ἡ ὑποσημνία τῆς ἑξῶθεν θεωρητικῆς φιλοσοφίας, καὶ τῆς ἱερᾶς θεολο-
 γίας διδάσκων ἀκρεβέστατος, ὥστε καὶ ἐκείνους ἐλαττωσάτω πᾶσι ἐκείνους ἀκρεβέστερον Διδασκάλους μὴτε φιλοσο-
 φικὸν μὴτε θεολογικὸν ζήτημα ἢ ἀπορία, ὅθεν καὶ εἰς πᾶν ἀπορία καὶ ἐρώτημα ὅπερ αὐτοὶ ἀπορία
 λοίπων αὐτῶν ἐκείνους ἀπορία ἐπέφερε καὶ πᾶσι λύσιν, καὶ ἀρμοδίαν ἐποίησεν πᾶσι ἐξήγησιν, καὶ ἀπέπαιε τὰς
 ὑποσημνίας. Τῶν πολιτικῶν πραγμάτων πολὺπερος ἡ καὶ κατὰ ἀνάγκην καὶ διανοήματα καὶ ἀπο-
 σωπότης, μὴ ποιεῖν φιλοσοφίαν, μὴ λαμβάνειν ἀπορία εἰς τὰς κρίσεις, ἀλλ' ὁμοίως κρινὼν τὸν μέ-
 γαν καὶ τὸν μικρὸν κατὰ τὴν θείαν ὁσιότητα, Δὲν τῆς φρονήσεως τὰ δέοντα ἀπορία καὶ ἀπορία, καὶ ἀπορία
 ὁρθότατα τὰ πρακτέα καὶ ἀγαθὰ διὰ τῶν φύσεων καὶ φύλων, καὶ Δὲν τῆς σωφροσύνης πᾶσαν αἰδή-
 σιν σωφρονίζων καὶ χαλιναγωγῶν καὶ παιδύων, καὶ πᾶσαν ὑποσημνίαν ἀπορία εἰς χεῖρας καὶ πᾶσι ἀνα-
 γελικῶν ἀπορία, ὑποσημνίαν ἀπὸ τῶν αἰώνων ἀγαθῶν ἀπορία. Τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων ἐ-
 μόνον ἐμπειρίαν καὶ, ἀλλὰ καὶ φύλαξ καὶ ἀπορία ἀντιθέσται καὶ ὑποσημνία καὶ ὑποσημνίας
 ἀποσημνίας, καὶ εἰς τὰς ἀντιθέσταις τῇ ἀληθείᾳ ἀντίπαλον γυναικίως, καὶ ἀπορία καὶ ἀπορία
 πινυμένη καὶ μέλεις αἵματος Δὲν πᾶσι ἀλήθειαν, ἐκ αὐτῶν παραίτησιν τὸν ἀγῶνα καὶ πᾶσι ἀπορία ὑπο-
 τῆς ὁσιότητος, ἀλλ' ὡς ποιμὴν καλὸς πᾶσι ψυχῶν αὐτῶν ἐτίθει ὑπορία τῶν λογικῶν Προβλέπων, διότι βέ-
 βαια εἶχε μὲν καὶ πᾶσι πραότητα τῆς ἀπορία ἀντιπαλὸν Δαβὶδ, ἀλλ' εἶχε καὶ τὸν ἀπορία ζῆλον πρὸς τὰ θεία
 τῆς Προφήτης Ἡλίας. εἶχε μὲν καὶ τὸ φιλανθρώπον καὶ συμπαθὲς τῆς Προφήτης Μωϋσέως, ἀλλ' εἶχε καὶ τὸ
 ἐλεγκτικὸν τῆς Προφήτης καὶ Βαπτιστῆς Ἰωάννης. ἤπρηχε διδασκαλικὸς ἀρετῶν, πᾶσι παραίτησιν καὶ ὑποσημνίας
 ποιεῖν μεμνημένην μὲν ὑποσημνίας καὶ πραότητα καὶ μὲν ὑποσημνίας καὶ ὑποσημνίας, καὶ ὅπως πᾶσι διδασκα-
 λίαν ἀρμοδίαν ἐποίησεν κατὰ τὰς γνώμας καὶ τὰ ἰδιώματα τῶν διδασκαλικῶν, ἐπειδὴ καὶ τῶν οἱ μὲν λόγους
 μόνον ὑποσημνίας σωφρονίζονται, ἀλλοὶ δὲ ἐκείνους καὶ μάλιστα παιδύονται. ἀλλὰ καὶ συγκατέβηκε τοῖς πο-
 λῶν, καὶ τοῖς πᾶσι ἐγγίνετο τὰ πάντα κατὰ τὸν ἀπόστολον, Δὲν αὖ σωτὴς τὰς πάντας, καὶ ἀποσημνίας
 τῶν χεῖρας λαὸν περιέσειον. πάντα ἐποίησεν καὶ ἔλεγε ἐκ ἀσυνλογίας καὶ ἀποσημνίας, ἀλλὰ με-
 τὰ πολλῆς σωφροσύνης καὶ ἀποσημνίας λελογισμένη πρὸς οἰκοδομὴν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν ὁρθοδόξων
 χριστιανῶν. Πρὸς τέτοιον ἀπορία, μᾶλλον δὲ καὶ ἀποσημνίας ὑποσημνίας ὑποσημνίας τῶν θείων ἀποσημνίας
 τῶν, καὶ αὐτοὶ κατὰ ἑαυτὸν ἐργαζόμενοι τὰς θείας ἀποσημνίας, καὶ πλεονάζοντες πᾶσι ἀποσημνίας
 ἐν πολλῇ πᾶσι λέγουν, οὕτω λαμβάνω τὸ φῶς ὑμῶν ἐκ ἀποσημνίας τῶν ἀνθρώπων. ματθαίως κεφα-
 λαίως πέμψω. καὶ πάντας τὰς χεῖρας ὑμῶν λαὸς ἀποσημνίας καὶ ἐπαλείφω καὶ μὲν λόγον διδασκα-
 λικὸν καὶ μὲν τὸ ἑαυτῶν ἀποσημνίας πρὸς ἐργασίαν καὶ φύλαξιν τῶν θείων ἀποσημνίας, διότι ἐπεθύμει
 ἐμόνον πᾶσι ἑαυτῶν σωτηρίαν, ἀλλ' εἶπεν δύνατον αὐτῶν σωτὴς καὶ πάντας τὰς ἀνθρώπους. Τοιοῦτος λοιπὸν
 ὑποσημνίας ὁ Θεοπίσιος καὶ πανόφημος ἔστω αὐτῶν κατὰ τὸν λόγον καὶ θεωρίαν καὶ πράξιν, καθὼς μὲν
 σωτηρίαν περιεργάζατο, διήρχετο κατὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην, μεταβαίνων διὰ πόλεως εἰς
 πόλιν καὶ διὰ κώμης εἰς κώμην κατὰ δύο θείας ἐπίσης σκοπῆς, ὡς ὁ εἶς ἢ ἀποσημνίας χρεῖται τῆς ἀγίας
 Τάφης, ἵνα ἐλαφρώσῃ δηλαδὴ τὰ πολλὰ χρεῖς ὅπως εἶχε, καὶ ἔχει μέλεις τῆς σήμερον Δὲν τὰς ἀνομιλίας τῆς
 καὶ καὶ τὰ σκαῖδα ὅπως ἀποσημνίας καὶ ἀποσημνίας ἀκαταπαύτως οἱ ἀποσημνίας τοῖς ὁρθοδόξοις, καὶ
 μᾶλλον πάντων οἱ ὅπως ὁσιότητες φράττες. ὁ δὲ ἕτερος ἵνα ἐπισκεπτήται καὶ τὰς ἄλλας τὰς χεῖρας ἐκ-
 κλησίας, ἐκ πλεονάζοντες τὸ ἔργον εἰς ὅπερ ἀποσημνίας ἀποσημνίας τῆς ἀγίας Πνεύματος, σωτηρίαν εἰς τὴν καὶ
 τῶν ἄλλων ἀγιωτάτων Πατριάρχων κατὰ τὴν ἀρχαίαν σωτήριαν. καὶ τοιοῦτος ὁμοίως διέβη σωματικῶς ἐ-
 μόνον μέλεις τῆς ἰδρυμένης, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν κόχλων καὶ ἰβήρων καὶ βλαχόποδαίων, πολλὰς δι-

δάσκων καὶ ἐκθετῶν εὐαγγελικῶς τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτήρια τῆς ὁρθοδόξου Χριστιανῶς καὶ σωτηριῶν
 μὴ καὶ ἀσπείρων τὰ ὀυρεβῆ δόγματα, ἀνασπῶν δὲ ὅπως αὐτοὶ εἰσαρμόζοντα τὰ ζήλον τῶν νεωτεριστῶν
 Αἰρετικῶν καὶ χισματικῶν, μὴ εἰδὼν αὐτὰ ἀναβλαστῆσαι καὶ ἐλθεῖν εἰς αὐξήσιν καὶ πνίξαι τὸν καθαρὸν σῆ-
 τιν, τὸν ἀληθῆ δαλονότι τὸ εὐαγγέλιον λόγον, ἀλλ' εὐθύς ἐπεὶ ἐβλάσανον ἀέεστα αὐτὰ ἐξιδῶν, ἀνα-
 τῆρ καὶ τινος σωελεύσεως κατ' ὁρθεῶς συναχθῆναι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τινος νεοφανῆ καλβινικὰ δι-
 δάγματα, ἅπερ μὲν ἀποδείξεις καὶ λόγους τῶν ἁγίων πατέρων ἀνέτρεψε, καὶ ὡς ἴσον Ἀρχιεπίσκοπος ἠφάνισεν,
 ὥστε ὁ πᾶς μὴτε νὰ ἀκένωται πλέον, μὴτε νὰ περιφέρωνται. Καὶ πρὸς μὴν τὰς παλαιὰς Αἰρέσεις πολλὰς ἀν-
 τὶρήσεις καὶ ἀνατρεπὰς ἐποίησαν εἰ κατὰ κληρὸς ἅγιοι πατέρες τῶν ὁρθοδόξων, καὶ ἐγγράφως αὐτὰς πα-
 ρέδωκαν καθὼς ἀπλάως φαίνονται καὶ πῶς σήμερον, ἀνατῆρ κατ' ἐκείνων ἐκ ἐφελίσεως εἰπεῖν πολλὰ ὁμοί-
 ος ἐστὶ πατὴρ καὶ Πατριάρχης, πρὸς δὲ τὰς νεοφανῆς Αἰρέσεις πᾶσαν ἀσπείρως ἀναλαβὼν, γοναίως
 αὐτῆς, καὶ παντοκτορέως ἀντεμάχεται μὲν ὅλην χερσὶν καὶ ἀποδείξεις ἐκ τῶν θείων γραφῶν, καὶ οὐκ
 ἀπ' ἀνθρώπου Διαιρέσεως καὶ σοφιστικῆς τέχνης, ἐξ ὧν ἀφαιρούνται οἱ σοφισαὶ καὶ κτηνοτόμοι Λατῖνοι,
 ὅλην ἀλλὰ γὰρ αἰτῶν ἀνθρώπων ὁπλοῖται. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ περιφορὸς λόγος ἐφ' ὅσον λέγεται καὶ ἀκείται
 ἐμποῖα πῶς ὠφέλειαν τῆς μαθήσεως εἰς τὴν ἀκένωται, μεταταῦτα δὲ ἀφαιρῶνται εἰς τὸν Ἀέρα, καὶ εἰς λήθην
 κατανατῶ πολλὰς, ἀνατῆρ ὁ σοφώτατος ἐστὶν αὐτῶν καὶ περιουσιότητος, ἀλλ' ἐκείνη καὶ οἱ μεταγε-
 νέστεροι τῶν ὁρθοδόξων τὰ ὅλην χερσὶν καὶ τὴν λόγον τὴν ἀντιλέγουσαν ἐξέτοιμα εἰς τὴν ἐκείνην τῆς ὁρ-
 θεοδόξιας, ὅσα συγγράμματα ἔχον Ἀνατολικῶν διδασκάλων σωτηριῶν κατὰ τῶν τῶν νέων κτηνοτο-
 μῶν, δοκιμάτας ἀκρίβως, καὶ ὅλην χερσὶν, καὶ ἐκείνων αὐτὰ ὁρθόδοξα, ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὸν τύπον μετὰ
 ἀναλώματα καὶ ἐξόδα (ταῦτα εἰπεῖν ἐκ τῶν ὑπερήμας τῆς ἐλεημοσύνης τῆς ἁγίας Τάφου διδιδόντες ὅλην
 τῶν ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἰς κυβέρνησιν τῶν θείων περιουσιότητων) ἅπερ ἐμοίρασε δωρεὰν καθὼς φαίνον-
 ται εἰς χερσὶν πολλῶν Χριστιανῶν ὁρθοδόξων. ὁλοπίασε δὲ κατὰ πολλὰ καὶ εἰς τὴν συλλογὴν καὶ δοκιμὴν τῶν
 τῶν συγγραμμάτων, καὶ ἀλλ' ἐκείνη αὐτὰ εἰς τῶν καὶ διόρθωσιν, περιέθετο καὶ παρ' ἐαυτῶν πο-
 λὰ θεωρήματα καὶ ἐξηγήσεις, ὥστε οἱ ἀναγνώσκοντες αὐτὰ τὰ βιβλία μετὰ περιστοχῆς, λαμβάνουσι
 λόγον δύναμιν ἰκανὴν, ἐκ τῶν μόνον μὴ ἀπατῶνται ἀπὸ τῶν σοφιστικῶν λόγων τῶν ἐκείνων, ἀλλὰ περι-
 στέτι καὶ νὰ ἀντιλέγουν εἰς πᾶσαν ὁλοπίασιν καὶ νεωτερισμὸν καὶ ἐρεχθίαν ἐκείνων μάλα σοφῶς καὶ
 γοναίως. Ἀλλ' ἡμεγαλοφεισάτη ἐκείνη ψυχὴ καὶ ὁ θεωρητικώτατος καὶ ὁξύτατος ἐκείνος νῆς ἐκ ἐκείνου
 εἰς ταῦτα μόνον τὰ συγγράμματα, ἅπερ εἰ καὶ ἦσαν ποιήματα καὶ ποιήματα Διαιρέσεως ἐτέρων, ὅμως ἡ
 ἐκείνη Διαιρέσις καὶ ἀσπείρως ἐτελεσφόρησε καὶ ἔφερεν αὐτὰ εἰς τὸ φῶς, καὶ ἐξέδωκε τυπωθῆναι εἰς τὴν ἐκείνην
 βίβλιν τέσσα καὶ ἰκανὰ ὅπλα, ἐκ τῶν ἐκείνων καὶ ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ ἡ φήμη διέδραμεν εἰς αὐτὰ τῆς Οἰκ-
 μῆνης τὰ πέριτα, καὶ ἐγγράφως φανερόν καὶ ὁ ἐκείνου ζῆλος καὶ ἡ περιουσία ὁ πᾶς εἶχε ἀλλ' ἐκείνην φυλότιον
 τῆς στερεῆ καὶ ἀσπείρως τὰ ἀληθῆ δόγματα τῆς τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐκείνη ἀνέφλεγε τὴν αὐ-
 τῆς περιουσίαν ἐφείσε καὶ ἔρω, ἀπὸ πυρῆς, νὰ ἀφίση καὶ οἰκίον καὶ γνήσιον τῆς αὐτῆς μεγαλοφεισῆς γον-
 ιμα καὶ συγγράμμα ὁλοπίασε εἰς τὴν μεταγενέστερον τῶν ὁρθοδόξων, ἀλλ' ἐκείνη ὁλοπίασε αὐτῶν λόγον
 εἰς αὐτὴν τὸν ἀπαιτῶν ἀλλ' ψυχικῶν ὠφέλειαν τῶν ἀναγνώσκοντων. καὶ λοιπὸν πρὸς τοῖς πολλοῖς περι-
 σπασμαῖς καὶ κόποις καὶ φρονίσιν ἐκείνη ἀλλ' τὴν διοίκησιν τῶν ἁγίων Τάφου, καὶ μάλιστα ὁ πᾶς περιεπατεῖ
 καὶ διέβαινε καθὼς ἐπορεύετο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἀνέλαβε καὶ αὐτὸν τὸν κόπον καὶ τὴν φροντίδα τῆς
 συγγραφῆς μετὰ πολλῆς περιουσίας, ὥστε ὁ πᾶς καὶ ἐκείνη ἐδοικεῖται ἐκείνην ἔχον ἀσπείρως
 σωματικῶν, καὶ λοιπὸν μὲ πολλὰς κόπας καὶ μὲ πολλὰς καὶ συχνὰς ἀναγνώσεις βιβλίων καὶ ἀσπείρως
 σῆς καὶ ἀσπείρως σωματικῶν καὶ σωματικῶν τῶν θαυμαστῶν ταῦτων καὶ ποικίλων ἰσορροπίας ἐκείνη
 ἀλλ' τὴν δυσκολίαν καὶ τὴν κληρὸς καὶ τὴν ἐγγράφως, ἐκ δὲ τῆς συγγραφῆς ταύτης δέκνεται μάλιστα ἡ πο-
 λυπερία καὶ τὸ ἀεργετικὸν καὶ ἡ μεγαλοφύα τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, καὶ ἡ περὶ πάντα ὁρθεῖ καὶ ἀπείρως κληρὸς.
 καὶ ἐπειδὴ δύο τινὰ ποιῶσι τὸν ἀνθρώπου καὶ ἀναγνώστην ὁλοπίασε καὶ μνημονικόν, νὰ ἐκείνην τὰ λεγόμενα καὶ ἀναγ-
 νωσκόμην, ἡ σωτηρία καὶ ἡ σαφήνεια τῶν λεγομένων καὶ γραφομένων, διότι καθὼς ἡ πολυλογία συγχέει καὶ σωτορ-
 τὴν μνημῶν, ἐκείνη καὶ ἡ ἀσπείρως σποτίσσει τὴν ἀλήθειαν, ἀνατῆρ ἡ σωτηρία αὐτῶν σωτηριῶν καὶ σαφῆ
 τὴν συγγραφῶν ἐποίησε, σωτηριῶν μὴ, ὅτι μὲ ὀλίγας λέξεις καὶ μὲ βραχυλογίαν φανεροὶ τὰ νοήματα,
 σαφῆ δὲ, ὅτι μὲ ἀπλήν γλῶσσαν καὶ σωτηριῶν ὀληπτόν, καὶ μὲ δανὴν ἐκείνην διηγῆται τὰ πλεῖστα τῶν
 ἰσορροπίας, ἀλλ' ἐκείνην γλῶσσαν αὐτὰ καὶ οἱ ἀσπείρως, καὶ ὅτι ἐκείνην ἐκείνην μαθήματα, καὶ νὰ γίνῃ
 ἡ ὠφέλεια ὁλοπίασε καὶ εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὴν ἀσπείρως. Πρὸς τῆς διαιρέσεως αὐτῆς ἡ βιβλία εἰς βιβλία
 ὁλοπίασε ὡς ἡμῶν ταύτων ἐμερίσασιν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνη τὰ ἀοιδίμην διήρηται εἰς δεκάτην, καὶ ἐκείνη
 τῶν βιβλίων πάλιν εἰς κεφάλαια καὶ μέρη καὶ ἀσπείρως, ἐκείνη ἀσπείρως ἡ ἀσπείρως καὶ τὸ ἀσπείρως
 πιν. Περιέχει δὲ παντοδαπὰ καὶ ἀσπείρως ἰσορροπίας καὶ ἀσπείρως καὶ ἀσπείρως καὶ τῶν καὶ τῶν
 θίσεως καὶ συμπτωμάτων, κατὰ κληρὸς συμβαίνων, καὶ παντοίων περιουσιότητων καὶ ἀσπείρως, ἐκείνη τὸ
 πολλὰ δυσδύρετα εἰς ἀσπείρως ἰσορροπίας, καὶ ἀσπείρως ἐκείνην εἰς τὴν χυδαίαν, ἀλλ' καὶ εἰς αὐτὰς τὴν ἀσπείρως
 καὶ φιλολόγους, ὅμως ἀσπείρως καὶ ἀσπείρως καὶ εἰδήσεως ἀσπείρως. Ἐν τῶν πλεῖστον ὅμως μέρει τῆς βί-
 βλος ἀσπείρως καὶ μάχεται ὡς Ποιμὴν ἀσπείρως καὶ ἀσπείρως γοναίως τῆς ἀσπείρως εἰς τὰς πάλαι καὶ
 νῦν

ΕΠΙΤΟΜΗ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ

Περὶ τῆς ζωῆς τε ὁ μακαρίης τῇ λήξει γκουρνὺς ἀοιδίμω Πατριάρχῳ πῶν ἱεροσολύμων κυρίῳ Δεσιθίῳ.

Ὅπως ὁ αὐτοὶ καὶ πανόφνημα Πατριάρχης τῶν Ἱερουσολύμων κύριος Δοσίθεος, ὁ μέγας ταύ-
τι τῆς ἀγίας τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, ὁ τῆς ἀληθείας ἀρετὰ καὶ τῆς δόσεως ἀγωνι-
στὴς, ὁ ταῖς διδασκαλίαις αὐτῆς ταῖς μελετήταις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς οἰκουμένης τῆς ὀρ-
θοδόξου λαοῦ ἐν τῇ πίστι καὶ ἐλπίδι, εἰλκε τὸ γένος ὑπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἐν Κώμῃς Ἀρχιεπίσκοπος λεγομένης,
ὑπὸ τῇ τῆς Κορίνθου Μητροπόλεως ἐκείνης, ἀνέστησας τῇ χιλιεσῇ ἑξακοσίᾳ τεσσαρακοσῇ πρώτῳ ἔτει
τῇ σωτηρίᾳ, ματὶς τεσσακοσῇ πρώτῃ, τῇ τῶν ἀγίων πάντων Κυριακῇ, πατρὸς μὲν Νικολάου, μητρὸς δὲ Ἀν-
νης ἐκ Τζερνίκης, ἀμφοτέρων τῇ κατὰ θεὸν δόσεως τὸ ἴδιον γένος κοσμενίων, ἐπὶ δὲ ἡμῶν Δοσιθέῳ τῷ τῆς
κοινῆς γούνης τῶν Χριστιανῶν Ἀγαθότητι ὑποτασσόμενον. Παρελθόντας δὲ τῷ παιδὶν ἡλικίαν, χειροτο-
νεῖται Ἱεροδίακων ἐν τῇ τῆς Κορίνθου Μητροπόλει, τῇ καὶ ἀναδεξαμένη αὐτὸν ὑπὸ τῆς θείας βαπτίσματος.
ἔπειτα ἐξελεῖται τῆς πατρικῆς ἐξῆς, καταλαμβάνει τῷ Κωνσταντινέῳ τῇ χιλιεσῇ ἑξακοσίᾳ πεντηκοστῇ ἐβδόμῳ
ἔτει, Ἰαννουαρίᾳ ἐπισημειομένη, βασιλεύοντος τοῦ Σουλτάνου Μείμετ, προσελθὼν δὲ τῇ μακαριωτάτῃ Πατριάρ-
χῃ τῶν Ἱερουσολύμων κυρίῳ Παΐσιῳ, τηλικαῦτα ἀγαθὰ ἔλεγε ἐν Κωνσταντινὺ πόλει, προσφασάμενος αὐτῷ,
μεθ' ἧς καὶ τὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου καὶ τὰς ἑσθλὰς εὐχὰς Πόντος περιήλθε, καὶ τὰ ἐνδοτέρω τέτων
μέρη, τῷ τε Λαζίκῳ καὶ Γεργίῳ καὶ πᾶσαν τῇ Εὐρώπῃ Ἰσθμίου καὶ τὰς ἀνατολικάς μέρη, ἔσθ' ἅμα
αὐτῷ ἐπαυλῶν ἐν Κωνσταντινέῳ πόλει, καὶ ἐξῆς ἐν Κώμῃς καὶ Νήσοις τῇ Αἰγαίᾳ πελάγῃ σὺν αὐτῷ πλοῦ-
σας, κατέστησεν ἐν τῇ Κασσιόπῃ, ὅπου ὁ Πατριάρχης Ἱερουσολύμων κύριος Παΐσιος ἐκοιμήθη
ἐν κυρίῳ Δεκεμβρίᾳ δευτέρᾳ, ὅπου χιλιεσῇ ἑξακοσίᾳ ἑξήκοντ' ἔτος, ὅπου ὑπέσχετο Ἀναξίμανδρος
ἐν Κωνσταντινέῳ πόλει, τελὼν ἔτιγε ἐν τῇ τῆς Ἱεροδίακονίας βαθμῷ, καὶ ἐξῆς μετὰ τῇ Γαβριήλ Φιλιπ-
πικῇ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Κωνσταντίνῳ, ὅπου τῇ κυρίῳ Νεκταρίῳ τῇ χιλιεσῇ ἑξακοσίᾳ ἑξήκοντ' ἔτει, ἐπὶ
Ἀπριλίῳ κατὰ τῷ τῶν Βασιλέων Κυριακῇ χειροτονήσας Πατριάρχῃ Ἱερουσολύμων, ἐχρημάτισεν αὐτῷ
Ἀρχιεπίσκοπον, μετὰ δὲ τῷ ἑορτῇ τῇ Πάσχᾳ πρώτῃ τὰς τόπας καὶ τὰς χώρας τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσολήμων με-
τὰ τῇ Πατριάρχῃ κυρίῳ Νεκταρίῳ περιελθὼν, ἔπειτα τῷ Κωνσταντινέῳ πόλει σὺν αὐτῷ καταβὰς, καὶ μετὰ ἐναι-
τὸν ἐν Κωνσταντίνῳ καὶ Οὐγγροβλαχίᾳ ἅμα αὐτῷ ἀποδημήσας, καὶ ἐν Ἀδριανέῳ πόλει σὺν αὐτῷ ὑποσέβας,
ἐκείθεν παρ' αὐτῷ δὴ τῇ κυρίῳ Νεκταρίῳ Ἐξάρχῳ ἐν Οὐγγροβλαχίᾳ καὶ Μολδαβίᾳ ἀπεστάλη, καὶ τὸ
ἔργον ἡ χάρις ἀπέσταλται μετ' ἐπιμελείας διακονῶν, καὶ ἐπαυλῶν ἐν Κωνσταντινέῳ πόλει, ἔπειτα τῇ
ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Πατριάρχης κύριος Νεκταριος, καὶ ἐξῆς μετὰ αὐτῷ ἐν Ἱερουσολύμοις πλέυσας, καὶ Μητροπολίτης
ὑπὸ αὐτῷ τῇ κυρίῳ Νεκταρίῳ Κωνσταντίνῳ τῆς Παλαιστίνης χειροτονήσας τῇ χιλιεσῇ ἑξακοσίᾳ ἑξήκοντ'
ἔτει, ἐπέμψθη παρ' αὐτῷ τῇ κυρίῳ Νεκταρίῳ Ἐξάρχῳ ἐν Βλαχομπουδαίᾳ Ἀνατολίᾳ, ἡν-
κα καὶ περὶ ταῖς περιουσίαις ἀπεγυμνώθη παύτων ὧν εἶχε, καταλαβὼν δὲ ὡς εἶτος εἶχε γυμνότητά τῷ
Κωνσταντινέῳ πόλει, καὶ ἐξῆς τῷ Ἀδριανέῳ πόλει, ἐπειρῶν ὡς εἶχε δωάμενος ὁρισμὸν βασιλικὸν ἐπ' ἀνα-
τολίᾳ τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ λαβὼν, καὶ ὑποτυχὼν τῇ σκηνῇ, ἐπαυλῶν ἐν Κωνσταντίνῳ πόλει,
ἐνθα τῇ Πατριάρχῃ κυρίῳ Νεκταρίῳ ὑπὸ Ἱερουσολήμων ἐλθόντος, καὶ τὸν θρόνον παρατηρησάμενος, μετετέθη
ὑπὸ τὸν τῆς Κωνσταντίνου θρόνον ἐν τῇ ἀγιώτατῃ ὑποδοχῇ καὶ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῶν Ἱερουσολύμων.
Ὅπου δὲ τὸν ὑποδοχὴν αὐτῷ θρόνον κύμασι πολλοῖς κλυδωνισμοῖς, καὶ τοῖς βαθυτάτοις χεῖρεσι κατα-
βυθισθῶν, ὥρμησεν ὡς εἶδος τοῖς Ἱερουσολύμων Πατριάρχαις καὶ ἐν τὰς ἄλλας τῶν ἀγιωτάτων Πατριαρ-
χῶν διοικήσεις χάριν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν φιλοχρίστων Χριστιανῶν ἐλέος. καὶ δὴ ὡς τις ὑπόπτερος ἄετος Ἀνατολί-
κῳ πᾶσαν χερδὸν τὰς ὑπὸ τῷ τῶν Ὀθωμανῶν ἀρχῇ τελούσας πόλεις καὶ Κώμας καὶ τὰς ἐκείνων ἐπέκει-
να, πολλοῖς Χριστιανοῖς προσέειπεν σωτηρίας ἐχρημάτισεν, καὶ τῇ ἀγίᾳ Τάφῳ μεγίστη βοήθεια ἐν πόσιν εἶ-
κα, κατέχευτο ἀνεφαίνῃ ἀναιροῖς. Ἀλλ' ἵνα μὴ κατ' ἐξῆς τὰς κατὰ πόλεις καὶ Κώμας καὶ Νήσους περιουσίας καὶ
κινδύνους αὐτῷ περιγέφυγες, καὶ τῷ διήγησιν μηχανώμενος, προσπορεῖς τοῖς δόξαμι, λεκτέον γυναικῶ-
τερον τόπος τινὰς εἰς περιήλθεν, ἀρχομένη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, ἥς τὰ πλεῖστα μέρη ἀόκτως ὁ τρισμακάριος
περιελθὼν, καὶ τῆς Ἀνατολῆς ἐκ ὀλίγας πόλεις καὶ Κώμας ἀμοιβῶν, ἦλθεν ἐν Ἱερουσολήμοις τῇ χιλιε-
σῇ ἑξακοσίᾳ ἐβδόμῳ πρώτῳ ἔτει, ὅτι καὶ τῷ ἀγίῳ Βηθλεὲμ Ἀνατολῇ ἀνατολῶν ἀναιροῖς
δόμῳ. ἔπειτα ἐξελεῖται τῆς Ἱερουσολήμων, τὰ ὑπὸ τῷ τῶν Ὀθωμανῶν ἀρχῇ δυτικὰ μέρη κατέλαβεν,
καὶ ἐξῆς ἐν τῇ Ἱερουσολήμοις, τὰ ὑπὸ τῷ τῶν Ὀθωμανῶν ἀρχῇ δυτικὰ μέρη κατέλαβεν,
τῷ περιουσίᾳ ποιησάμενος ἐν τὰς ἐκείνους πόλεις καὶ Κώμας, εἰς Βυλαρίαν καὶ Βλαχίαν καὶ Μολδαβίαν,
καὶ ἐξῆς ἐν Ἀδριανέῳ πόλει ἐλθὼν, καὶ ἀγωγὴν κινήσας κατὰ τὸν ἐν Ἱερουσολύμοις φέρων, ἥς αὐτοὶ αὐ-
τίαι

τία γηγύνεται, καὶ λαβὼν, ἤτοι ἀνακηνίσας τὸ σεβήμαθαι πάντων αὐτὸν ἐν τῷ ἁγίῳ Τάφῳ ὡς τὸ δίκαιον ἀπῆται, καὶ ἐπαυελθὼν διὰ ξηρᾶς εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀνεκάνισε τὸ Μοναστήριον τῆς ἁγίας Θεκλής, εἴθ' ἔτις ἀπάραι τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ πολλὰ μέρη τῆς Ἀσίας περιελθὼν μέχρι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ καθεὶς αὐτοῖς εἰς Ἱερουσαλήμ διὰ τῆς Δαμασκῆ καταβάς, ἀνεκάνισε τὸ Μοναστήριον τῆς ἁγίας Ἡλίας τῆς Προφήτου, ἔτα πάλιν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν διὰ ξηρᾶς ἀνελθὼν, καὶ καθεὶς εἰς πολλὴν γῆν τῶν βορέων μερῶν πῶν περιοδείαν ποιησάμενος, τὸν τε Β' ὕψηνον ἀπὸ πλῆθους Πόντον, τὰς τε ὠρεαλίας τόπας καὶ Σινώπην καὶ Τραπεζούντα, μεσογείας τε καὶ τὰς τῆς Εὐφράτης ὁρίστους χώρας, φημὶ τῆς Ἰβηρίας τῆς κοινῆς Γκιυρτζίας λεγομένης περιελθὼν, καὶ διὰ τῆς ὠρεαλίας πῶν Κωνσταντινὴν πόλιν αὐτοῖς καταλαβὼν, καὶ καθεὶς πρὸς Φανέντος εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπαυελθὼν, ἀνωκοδόμησε τὴν ἁγίαν Σάββα καὶ τῶν ἱβήρων τὰ Μοναστήρια τῶν Χιλιοσῶν ἑξακοσίων ὁγδοηκοσίων πέμπτῃ ἔτα. τελευτῶν δὲ τῆς Ἱερουσαλήμ ὑποδημήσας, καὶ εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἀνελθὼν, καὶ καθεὶς ἐπὶ Ἡγεμόνος Σορμπάνου τῶν Καντακζηνῶν καὶ τῶν Ἡγεμόνος Δέκα τῶν Φιλοχρίτων οὐγγροβλαχίων καὶ μολδαβίων καταλαβὼν, καὶ αὐτοῖς εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἐπαυελθὼν, καὶ καθεὶς ἐπὶ Ἡγεμόνου Κωνσταντίνου Μπασιράμπου τῶν Φιλοχρίτων δις καὶ τρις καὶ τετράκις, καὶ τελευτῶν τῶν Χιλιοσῶν ἑξακοσίων τετάρτῃ ἔτα εἰς Βυκκρέσιον τῆς οὐγγροβλαχίας ἀνελθὼν, ὅτε καὶ ὁ περιφημὸς τῆς ἁγίας Γεωργίου Νάος ὁ οὐ Βυκκρέσιος εἰς κάποιον ἀνηγέρθη καὶ ἀνεκηνίθη ὡς νῦν ὁρᾶται, ἔτα εἰς μολδαβίαν γονόμενος ἐπὶ Ἡγεμόνου τῶν Ὀσεβίων Μιχαὴλ Ρακοβίτζα, ὑπέσχετο αὐτοῖς διὰ τῆς οὐγγροβλαχίας εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν. Διατρέτων ὅν οὐ Κωνσταντινὴ πόλις, καὶ ἰόσω συχεθεῖς, πρὸς Κύριον ἐξεομήμισε τῶν Χιλιοσῶν ἑξακοσίων ἐβδόμῃ ἔτα τῶν σωτηρίων, Φερεναρίων ἐβδόμῃ, ἐν τῷ νεκρῷ τῆς ἁγίας Τάφου, τῶν ἐπ' οὐνόματι τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τιμωμένων, ἔδον τῶν διπλοφαναρίων κερμάτων, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως κυρτῶ Γαβριὴλ, πρεσπιτελέσας σὺν φρονίᾳ πάντα τὰ εἶσα καὶ ἔθιμα ὡς ἔκτος τοῖς Ὀσεβείοις χειριστοῖς καὶ θείοις ἱεράρχαις, ὅτι τὰ ἔτη τῆς πατριαρχίας ἐκτὼ πρὸς τοῖς τετράκοντα ἀριθμῆται, τὰ δὲ πάσης τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐξ ὧν πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. Ἡ δὲ ἁγία αὐτῆς σὺν λαμπρῶς καὶ περιφανῶς καὶ μετὰ σεβασμῆς τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν κληρικῶν καὶ παντὸς τῆς πλήθους τῶν ὀρθοδόξων λαμποδοφορῶντων ἀπάντων ἐκκομιθεῖσα, ἐτάφη ὁσίως ἐν τῷ σεβασμίῳ Ναῷ τῆς ἁγίας Ὁπομάρτυρος Παρασκόλης, τῶν αὐτικῶν τῶν Κωνσταντίνου κατὰ τὸ λεγόμενον τερκισὶ Χὰς Κισὶ κερμάτων. καὶ ταῦτα μὲν ὅν συνοψαί τὰ τῆς μακαρίας ἐκείνης ζωῆς καὶ τῆς ὁσίας κηδείας ὡς ἐπὶ βραχείᾳ Πίνακος τὰ θεάματα, τῆς δὲ τιμίας τῶν λειψάνων αὐτῆς ἀνακομιδῆς, ἥτις πρὸς τῆς ἡμῶν μετελότητος γέγονε ὡς ἔτα Χιλιοσῶν ἑξακοσίων πωτένηδεκάτῃ, Ἀυγῆς ἐκδοτῆς πέμπτῃ, ὁ τρῆς ἔτα ἔχει ἔτω, Νῆα γαδικὴν Σαῖτταν λεγομένην ὄρυντες, καὶ ὅν αὐτῇ τὰ ἱερά αὐτῆς λείψαια οἱ ἡμετέρας ἱκαῖης δαπάνης θούτες, ἐπέμψαμεν μετὰ τινῶν ὁσίων πατέρων κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ, ὅπως ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ἥτις καὶ Μονὴ Ἰωάννη τῆς Θεολόγου ὀνομάζεται, ὅπως εἰς καὶ τὰ Ταφῆα τῶν αἰοδίων Πατριαρχῶν τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, ὁσίως καὶ ἐντίμως κατετίθησαν εἰς αἰδίου μνήμην αὐτῆς.

Х Р У С Я Н О Ъ

МАТІЮ БЖІЮ СІАГО ГРАДА ІЕРУСАЛИМА І ВСЕІ ПАЛЕСТИНИ ПАТРІАРХЪ.

Пресвѣщеннѣйшомъ и премудрѣйшомъ Митрополитѣ Резанскомъ и Муромскомъ
Гпднѣ Стефанѣ Иворскомъ братское ѡ Хртѣ Здравствіе, и Апостолское благословеніе.

Настоящаго времени званіе, и состояніе вещей преподіемъ вѣстѣ, и прѣстоитѣ, что ѡ
странѣ ваша, ѡкѡ до пресвѣщеннѣйшаго твоего лица, и доинныхъ стѡблѣвыхъ
сполвратіи духовнаго ради соглайнаго соединенія, и стѡи Хртвой Церкви цѣлости.
или совершенства, неписахомъ, и неможемъ писати подрѣвнемъ ѡбыкновенію, пачеже
до твоей пресвѣщеннѣйшой персоны, ѡже, бывше ѡ странѣ вашихъ, собственными
ѡчима видѣхомъ, и соней вѣдѣдохомъ, ѡже многѡ помочи, и тѣлаваго дѣла
въ ѡкрѣпленіе стѡмъ грѣхъ принесе, ѡже посреде Мора ѡ колнелѣтѣ, разнѣвен-
ные во Роды или бранми нахѡдѣтъ, и ѡ чѣждаго имѣнія ѡутѣненъ, согнѣтенъ :
любъ ѡной страны нѣтомъ свѣтѣйшомъ дронѣ стѡго мѣста Іерусалима испол-
нѣтѣ сѣ : сила во ѡ немоци совершатѣся . ѡ : ѡ : посланіи ѡ ко : ѡ : гла : ѡ .
Небо разными чѣсы, ѡ ѡубѡжѣ и кѡ догнѣ твоей соборной, Апостолской, Кадоличе-
ской, восточной Церкви : многіе и великіе творитѣ доводѣтели, подающе додрѣхъ,
сѣитѣ въ стѣтлостѣ предающе, противъ нѡзымъ еремеъ книги, ѡкѡ ѡно сѣтѣ ѡ мно-
гихъ книгъ, ѡже въ самой рѣчи свѣлаженнѣйшій нѣтъ ѡнѣ Кѡ Кѡ догодѣи, вѣше
предѣлами Патріархъ стѡго тогѡ града Іерусалима, списѣлъ, ѡже понѣ многими
вѣстѣ прѣцами и разнѣвенными забѣлами ѡремененъ, ѡдѣкожѣ за Апостол-
скаго прѣстола раденіе и ѡуправленіе, сонъ ѡчѣемъ, и вѣждѡма дѣмѣаніе воз-
бранѣюще, тѣдолюбѣ сѣ доложѣна сѣи ѡдѣвной, и сѣло полезной книги по-
ити блгонзволѣлъ, ѡже мы ѡ ницѣтнаго недостаткѣ нѣшего тѣпомъ нѣдати рѣ-
ное попеченіе имѣли, которѣмъ востиннѣ римскаго папы верховнѣ гордоѣ ико-
ренѣтъ, и ѡко прѣхъ вѣтрѣ разсыпѣтъ, ѡже ѡки ѣдннѣи Іуципѣр, нѣчтоже ѡно на
земли ѡумѡмъ своимъ немудрѣтѣтъ, токъмотѡ; поставѣи прѣстола мой на
нѣси, нѣвѣдѣ равенъ вѣшемъ; почитѡхо хѡщѣтъ сѣе бѣти цѣлой кадолической Церкви
монѣрхѡи, и великимъ первѣнствомъ, и достѡйнымъ, духовнымъ, и мѣркимъ и
не ѡкиѣже колѣкѣ, нѡ надѣамъ Царѣи, и Кѣсарѡи вышѡйшимъ, ѣдино для тогѡ самаго.
Нѣшаже ѣдина всѣсердѣвенная вола нѣеѣ тѣко тогѡ дѣла, и не тогѡ тоѣиу намѣ-
реннаго исполненія вѡждемѣ, дабы нѣше нѣрѡдѣ вѡпомогли, нѡ вѣе ѡеѣе право-
славное множество, Апонѣже речѣтъ стѣи Пѣвелъ : ѡще ѡѣе нѣвѣмъ иѣли глагола,
ѡдѣ глаголющемъ иѣомѣзичнѣи : и глѣглющѣи, мѣтѣ иѣомѣзичникъ ; ѡ : ѡ : посланіи
ѡ ко : ѡ : гла дѣ . кѡю полѣзѣ или пришвѣтѣненіе имѣютѣ нѣцѣи разнѣвеннаго ѡзѣика
Рѡды ; ѡщенѣвѣприродный иѣхъ глѣ, или слово прѣложитѣся, наипѣче въ ѡзѣикѣ тогѡ
нѣродѣ, ѡже иѣнымъ рѡдомъ, и не иѣчлѣнномъ множествѣ вѡмоществоватѣи вѡзможѣ.
ѡкѡ (ѡ вѣжѡи мѣлѡсти) ѡ самомъ вѣитѣи сѣтѣ Рѡсѣйскѣи ѡзѣикѣ ѣгоже бѣжѣвенное призрѣ-
телное смѡтрѣніе ѡумножѣмъ имперѣторскимъ ѡукрашѣло Гпдѣтѣемъ, и ѡбладѣтѣствомъ :
и разширенъ сѣтѣ, иѣтимъ вѡлѣе ѡ прѣ надѣемъ разширенна бѣти .

Напослѣдокъ кѣтѡиѣннѣи Церковныхъ книгъ пожѣнокъ познаѣетѣ, ѡще немѣдрѣи, и ѡ цер-
ковномъ наѣченіи и ѡ вѣтѣхѡи ѡной порѣдѣи извѣденной Історичной повѣсти иѣкѣннѣи,
иѣхъже посреде тѣи Пресвѣщенне Архѣепопѣ, понѣже иѣѣшнего времени наѣчѣннѣи про-
цѣтѣлѣшъ, тѣмъже ѡупотребленнѡи тѣи книгѣ, ѡки крайнѣи и драгѣи да твоей пресвѣщен-
нѣйшой ѡговѣ прѣпосылѣемъ ; ѡдѣтъ чѣстѣиу дрѣвнего междѣ нами пожелѣтелнѣйшаго
дрѣжелѣбѣа вѡпоминѣтелное знаменіе, чѣстѣиу (ѣже иѣранѣ нѣше желѣтенѡе хѡтеніе сѣтѣ)
ѡ

ѡ чѣмъ молимъ , вѣ ѡбразно попечѣшиа , да въ истинный вѣкъ гдѣи и изображенна
 будеть : кѡа книга , кѡа цѣль вѣи краѣ Хрѣсовъ Црковъ , и вѣхъ чте-
 чиковъ ѡспоможеть , чтѣнїе ѡной покажетъ . что же тѣе дѣло ѡ сѣмъ великомъ
 чѣстїю , и ѡ бѣа немертѣльнымъ мздѣ воздаїемъ тебѣ едетъ , того намъ не-
 достѡитъ и авлѣти , сѣмо собою ивѣ сотворитъ , и твоѣи роустроупности , и вѣ
 мѡдримъ . Въ ипсравленїи тогѡ ни едина намъ нехѡдитъ трѡдностъ , иѡ вѣ
 вѣи хъ неизмѣримыхъ ѡграниченїахъ вѣ ѡбѣмъ гдѣи Россїйскомъ , и Греческомъ вѣ-
 ганъ , и совершѣнны ѡбрѣтантѣа лѣдїе . что даждеть , и пакѣ молимъ , и твоѣмъ пре-
 ѡбещантѣмъ здравїа , и бѣгополѣтїа ѡ вѣми требѣмїи вѣми , долгодѣнствѣнными ,
 и здравствѣнными лѣтѣми совокупленнаго желаемъ .

Данъ въ Константинополи .

Лѣта , лѣтїи . Мѣа сѡктѡврїа .

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν γενεῶν καὶ τῆς ἐναρέτης πολιτείας τῶν Ἀδελφοθῶν Ἰακώβου καὶ πρώτης ἱεραρχίας τῶν Ἱερουσολύμων, καὶ τῶν χρυσῶν Πετῶν, ὃ ἐφόρει αὐτοὺς τε καὶ ὁ Ἐπισήθιος, καὶ ὅτι κάραι οἱ πέντε Πατριάρχαι. ἔτι περὶ τῆς χειρουργίας αὐτῶν τῶν Ἰακώβου, καὶ τῆς τρέψης τῶν μαρτυρίων αὐτῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν. Σελίς 1 Σελῶν 23

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὅτι ἡ Διάδοχος τῶν Χρυσῶν εἰς Ἀπόστολοι, ἀλλὰ τοποτηρηταὶ, οἱ δὲ ὅσοι τῶν Ἀποστόλων χειροποιθεῖντες, Διδόχοι αὐτῶν. καὶ περὶ τῶν δουτέρων Ἱερέων τῶν Ἱερουσολύμων Συμεῶν, καὶ τῶν μαρτυρίων αὐτῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν. Σελίς 4 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Ἀρχιερατείας ἐν Ἱερουσολύμοις τῶν Ἰούδα, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν, καὶ Ζακχαίου, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν, καὶ τῶν σημασιῶν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, καὶ περὶ Ζακχαίου τῆς Ἀρχιερατείας. Σελίς 5 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς Ἀρχιερατείας ἐν Ἱερουσολύμοις τῶν Τωβία, Βουσιμίν, Ἰωάννης, Ματθαῖα, Φιλίππου, Σινέκας, Ἰούδα, Λούκι, Ἐφραίμ, Ἰωσήφ, καὶ Ἰούδα, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν. Σελίς 6 Σελῶν 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ὅσοι Ἰακώβου μέχρις Ἰούδα οἱ τῶν Ἱερουσολύμων Ἀρχιερεῖς ἦσαν πάντες ἐν περιτομῇ, καὶ περὶ τῆς Διαφωρίας τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν. Σελίς 6 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν αὐτῶν, δι' ὃ ἦν ἐν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν κλήσεις ἐκκλησιαστικῆς. Σελίς 6 Σελῶν 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ σημασίας τῶν Ἰακώβου ὀνομάτων, καὶ τῶν ἡγιασμένων αὐτῶν ἐν κοιλίᾳ μητρὸς, καὶ ἀπαριθμήσεως τῶν τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης ἡγιασμένων ἐν κοιλίᾳ μητρὸς αὐτῶν. Σελίς 6 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ σημασίας τῶν Συμεῶν, ἡ Σίμων ὀνόματος, καὶ περὶ Συμεῶν τῶν Θεοδόχου, καὶ τῶν Διαφωρίων κλήσεων καὶ δύο θυγατέρων τῶν Κλεώπας ἐν τῇ Θεοφυλάκτῃ καὶ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις. Σελίς 7 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ὅτι τὸ Ἰούδα δοκεῖ ὅτι ἐστὶν ὄνομα, καὶ περὶ μετωνέσεως λατινικῶν ὀνομάτων εἰς ἐλληνικὸν χαρακτῆρα, καὶ περὶ τῶν ποίων γένος ὡς ὁ Ἀρχιελεὺς Ζακχαῖος, καὶ ἡ δὲ Ζακχαῖος καὶ πῶς ἐρμηνεύεται Ζαχαρίας, καὶ τὸ δὲ Ζαχαρίας, καὶ περὶ τῶν Ζαχαρίων τῶν πατρὶς τῶν Περδρόμου, καὶ τῶν Ἐλισάβετ, καὶ τῶν τέλει αὐτῶν. Σελίς 7 Σελῶν 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἐρμηνείας τῶν Τωβίας ὀνομάτων, καὶ τῆς βίβλου τῶν Τωβίτ, καὶ τῆς σημασίας τῶν Βουσιμίν ὀνομάτων, καὶ τῶν ἡεφραθά. Σελίς 8 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ σημασίας τῶν Ἰωάννης ὀνομάτων καὶ τῶν Ἰωάννης, καὶ συνηκῆς καὶ κράσεως ὀνομάτων τινῶν ἐβραϊκῶν, ἐτυμολογίας τε τῶν Πάχας καὶ τῶν Κλεώπας ὀνομάτων καὶ τῶν Ἰούδα, καὶ τῶν Ἰούδα. καὶ περὶ τῶν Ἰούδα, Ἰούδα, Ἰούδα, Ἰούδα, Ἰούδα. Σελίς 8 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ σημασίας τῶν Ματθαίου ὀνομάτων, καὶ τῆς πολιτείας αὐτῶν καὶ τῶν τέλει, καὶ περὶ τῶν αὐτογραφῶν καὶ τῶν μεταφρασῶν τῶν κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίων, καὶ ὅπως εἰρηται τῶν Εὐαγγελίων, καὶ πῶς, δι' ὃ τῆς δόξεως ὁ Κύριος ἐγνώσθη αὐτῶν. Σελίς 9 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς σημασίας τῶν Σινέκας ὀνομάτων, καὶ περὶ Λούκιων, καὶ τῆς σημασίας τῶν Ἐφραὶμ, Ἰωσήφ, καὶ Ἰωσήφ ὀνομάτων, καὶ τῶν Ἰωσήφ, καὶ Ἰωσήφ, καὶ σημασίας τῶν Ἰούδα. Σελίς 9 Σελῶν 37

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ψήφου τῆς Συγκλήτης ὑπὸ Τιβερίου βασιλείας κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ Θεωρίων Τιβερίου ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ποίων κατὰ μίμησιν ὁρώμεν ψηφίζεται τῶν ἀμαρτωλῶν ἐν τοῖς ἀγίοις, τῶν δὲ ἀγίων ἐν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ περὶ τῶν τῶν Πιλάτου συμφορῶν, καὶ τῶν τῶν θανάτων αὐτῶν δι' ἀναφοράς τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας. Σελίς 10 Σελῶν 15

ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἀντιθέων ἔργων τῆ βασιλείας Γαίης, καὶ τῆς ἐξορίας τῆς Ἡρώδης καὶ τῆς Ἡρώδης, καὶ τῆς αἰτίας τῆς θανάτου τῆς θυγατρὸς τῆς Ἡρώδης, τῆς κατὰ τὴν βασιλείαν τῆς βασιλείας Ἰωάννης, καὶ περὶ τῆς ἀναιρέσεως Γαίης, ἀπωλείας τῆς ἐβραίων μερικῆς, καὶ ὑπὸ τὴν βασιλείαν τῆς βασιλείας, καὶ ἀναιρέσεως αὐτῆς τε καὶ τῶν συνὸν αὐτῆς, καὶ συστήματος Ἀσκητῶν ὡς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς ἀποστόλου Μάρκου, καὶ περὶ ἰωσήφου Ἰσδαίου, τοῦτον τὸν Χριστὸν ὡς τοῖς ἰσραηλικοῖς αὐτῆς βιβλίοις μαρτυρῶντες. Σελίς 10 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀπληρομαχίας τῶν ἰσραηλίων Ἀρχιερέων καὶ Ἀρχόντων ὑπὸ Νέρων, καὶ διηγήσεως τῶν γεγονότων ὑπὸ τῆς βασιλείας τῶν βασιλέων καὶ κακώσεων ὡς ἱερουσαλήμ, καὶ τῶν ὑπὸ Νέρων, ὑπὸ Γαίᾳ Φλωρίᾳ πολυεθῶν φόνων τῶν ἐβραίων ὡς πάσῃ τῇ Παλαιστίνῃ καὶ ἱερουσαλήμ, καὶ Σίμωνος μάγος ἀναιρέσεως ὁλῆς τῆς ἀποστόλου Πέτρου, ὃς ἀποστρεφὴς ἔγραψε Μάρκῳ τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον, καὶ περὶ τῆς τρέψης τῆς μαρτυρίας τῆς ἀποστόλου Πέτρου, καὶ τῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀποστόλου Παύλου τῆς χρεὼν μόνον ἀποφασίσας περὶ Πυρκαϊᾶς ὡς Ῥώμῃ, καὶ φόνος τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ ψεύδους μαρτυρῶν Νέρων, καὶ τίς τὸ μὴ εἰσιεῖν ἀσκήσεις εἰς Ναὸν τὰς γυναῖκας. περὶ ἰδιοχείρου σφαγῆς Νέρων, καὶ βασιλείας Οὐεσπεσιανῆς, ἐμπροσθεν τῆς τῆς ἱερῆς καὶ ἀλώσεως τῆς ἱερουσαλήμ ὑπὸ Τίτου, καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν φονεῶν καὶ πωληθῶντων ἐβραίων, καὶ περὶ ἀπολλωνίου διδασκαλίας πρὸς Τίτον περὶ τῆς χρεὼς βασιλείας. Σελίς 11 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν συμβεβηκότων σημείων πρὸς τῆς ἀλώσεως τῆς ἱερουσαλήμ, καὶ φυγῆς τῶν Χριστιανῶν εἰς Πέλλαν. Σελίς 12 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἀναιρέσεως χρεὼν ὑπὸ τῆς ἐν Σινῇ φωνῆς μέχρι τῆς ἐν τοῖς ἐγκαινίοις τῆς Ναῦ Σολομώντος, καὶ μέχρι τῆς ἐν τῇ Πεντηκστῇ πυρρίᾳ γλωσσῶν. Σελίς 12 Σειρά 55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς τῆς οἰκῆς, καὶ πότος ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἔγραψε τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἀποκάλυψιν. Σελίς 13 Σειρά 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς οὐρεῖας πολιτείας καὶ πτωχείας τῶν συγγενῶν τῆς Κυρίας, καὶ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς ὑπὸ Οὐεσπεσιανῆς καὶ Δομιτιανῆς τῶν βασιλέων. Σελίς 13 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ὡς Ἀλεξανδρείας καὶ Κυρήνης ἀνταρσίας τῶν ἐβραίων, καὶ τῆς ἀφανισμῶς αὐτῶν ὑπὸ Τραϊανῆς τῆς βασιλείας. Σελίς 14 Σειρά 1

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς πρώτης ὡς τοῦ Σωδὸς, τῆς τὸν ματθαίου τῆς χορῆς τῶν ἀποστόλων συμπληρώσεως, ἐξ ἧς ἐλέγχονται οἱ παπισταί, τὸ μοναρχικὸν τῆς ἀποστόλου Πέτρου ψεύδος ἀποκρυφῶντες. Σελίς 14 Σειρά 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς δευτέρας Σωδὸς τῶν ἀποστόλων ὑπὸ καταστάσεως τῶν ἐπὶ Διακόνων, τῇ γορμῇ ἀπὸ τῆς παύσεως χρεὼσεως, ἐξ ἧς δέκνυται κατηχυρῶν οἱ παπισταί, τῆς ἀποστόλου Πέτρου μοναρχίας ὑπὸ τῆς ἀφάνσεως, καὶ ὅτι πάντες Σωδὸς κεφαλὴ ὁ Χριστός. Σελίς 15 Σειρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς τρίτης Σωδὸς τῶν ἀποστόλων, οἷον τῆς μὴ περιτέμνεσθαι τῆς ἐξ ἐθνῶν πιστεύσαντας ἀποδοχῆς, καὶ ὅτι μείζων κατ' ἐξουσίαν ὡς ἱερουσαλήμ ὁ ἀδελφός Θεὸς Ἰάκωβος τῆς ἀποστόλου Πέτρου, ὃς καὶ ἴσος κατὰ τὸ πᾶν τοῖς ἀποστόλοις καὶ πρεσβυτέροις ἐν τῇ Σωδῇ δέκνυται, καὶ περὶ τῆς τῆς Σίμωνος μάγος καὶ Κηρίου κατατροφῆς ὑπὸ Πέτρου καὶ Ἰωάννης τῶν ἀποστόλων. Σελίς 15 Σειρά 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς τετάρτης Σωδὸς τῶν ἀποστόλων οἷον τῆς Νόμῃ ἐθίμων, ὡς τῶν ἀποστόλου Πέτρου, ἐξ ἧς καταβάλλεται τὸ μοναρχικὸν τῆς Πάπας Ῥώμης, καὶ μείζων δέκνυται ὁ ἀδελφός Θεὸς Ἰάκωβος τῆς ἀποστόλου Πέτρου. Σελίς 16 Σειρά 58

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς πέμπτης καὶ ὅτης Σωδὸς τῶν ἀποστόλων, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀπόστολον Πέτρον αὐτῆς ἐλέγχου ἀπὸ τῆς εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς ἀκροβύτους, καὶ τῆς κοινῆς δόγματι αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξ ἴσου εὐλαὶ Ἰάκωβος, Κηρίος, καὶ Ἰωάννης, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦτον ὡς τῶν ἀποστόλων τῆς Πέτρου, ἐξ ὧν εἰς κόρακας εἶχεται τὸ κατὰ πρῶτον τῆς Ῥώμης. Σελίς 17 Σειρά 4

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄.

19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Περὶ τῶν ὑποτιθεμένων καὶ ἄλλας ὑποσολικὰς Συναόδους, ὡς ἐν τῇ μεγίστῃ ἐκθεσθαί φασι τοὺς Ἀποστόλους καὶ Σύμβολον, ἀπ' ἀληθῶν χωρίζεσθαι μέλλοντας. Σελίς 17 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν λεγόντων καὶ ἐναντιοχῆς Συναδὸν τῶν Ἀποστόλων γινέσθαι, ἐν ᾗ ἐκκονίζαν τὴν μορφὴν τῆς Κυρίας οἱ Ἀπόστολοι ἐθέσπισαν ὅς οὐ γὰρ Κανόσι αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἐν Πανεσθῇ ἐλήτης τῆς Σωτηρίας, ὑπὸ τῆς Αἰμορρέσεως ἀναθεμένης αὐτῇ. Σελίς 18 Σελῶν 14

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

Ὁ Ἐπιστήθιος ἔτι ζῶν, μέζων ἦν τῶν μετὰ τὸν Πέτρον Ἐπισκόπων τῆς Ρώμης, ἢ τὸ ἀνάπαλιν; Σελίς 18 Σελῶν 37

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ἐπὶ Τραϊανῷ διωγμῆς, καὶ τῶν τῆς Ἐπιστηθίου ἐπὶ, καὶ τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ καὶ τῆς Φιλίππου τῆς ἐν τῶν δώδεκα, καὶ τῶν ἐπὶ καὶ μαρτυρίαις Συμεὼν τῆς δούτης ἱεράρχης τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τῆς αἰτίας τῆς διωγμῆς τῶν Χριστιανῶν, καὶ μαρτυρίαις Ἰγνατίου τῆς Θεοφόρου καὶ τῆς Εὐαγγελιστῆς Μάρκας, καὶ τῆς πρὸς Χριστιανῶν βοήθειας τῆς Πλουτίου Ἐπαρχῆς Ἀντιοχείας. Σελίς 19 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν λόγων Ἀγρίππα Κασσίου, ἐν οἷς τὸ τῆς κοινότητος ἀξίωμα ἰσχύει καὶ τῆς Ἀποστόλου Πέτρου Φροῖν, Ἀρσένιος τε ἄλλος φιλοσοφίας, καὶ Ἡγυρίππου συγγραμμάτων, ἐν οἷς δηλεῖται πόθεν τὸ εἰδωλολατρεῖν. Σελίς 19 Σελῶν 41

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς ἐπὶ Ἀδριανῷ Αἰλίου διωγμῆς, καὶ ὧν ἔπειτα ὁ αὐτὸς ἐρημάτων πρὸς τοὺς Χριστιανῶν ἀγομῶν εἰς κελτῆριον. Σελίς 20 Σελῶν 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ μάχης Ἑβραίων κατὰ τῶν ἐργούτων αὐτὰς περιτέμνεσθαι, καὶ τῆς Ἀρχηγῆς αὐτῶν Βαρχαχίβα, καὶ τῆς ἀπωλείας αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ρέφης καὶ Σεβήρης Ἰελίου, καὶ τῆς δόγματος Ἀδριανῆς, ἵνα μὴτε ὁμολογῶν οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν ἀριθμῆ τῶν ἀσπυρομένων Ἑβραίων, καὶ τῆς γλυπτῆς χοίρεως ἐπὶ τῆς θύρας τῆς αἵσεως, καὶ ὧν ἀπαπέκτανε Χριστιανῶν ὁ Βαρχαχίβας, ἐν οἷς καὶ ὁ ἱεροσολύμων Ἰούδας. Σελίς 20 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῆς πολέμου τῆς Τίτῃς, καὶ τῆς ἀρεθμῆς τῶν λοιμῶν καὶ πείης καὶ μαχαίρας φθαρέντων καὶ πωληθέντων Ἑβραίων, καὶ τῆς οἰκοδομῆς Νικοπόλεως καὶ ἱερουσαλήμ ὑπὸ Ἀιλίου, καὶ τῆς ἀρεθμῆς τῶν ἀφανισθέντων φερέων καὶ χωρίων καὶ λαῶν Ἑβραϊκῶν καὶ πωληθέντων, καὶ τῆς εἰς Ἰσπανίαν ἀπαγωγῆς αὐτῶν. Σελίς 20 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς γλυπτῆς χοίρεως καὶ τῆς σημασίας αὐτῆς, καὶ διηγήσεως ἐξ ἀκολουθίας τῶν τῆς δικῆς Ἀναστασίας ἐκτελεσθέντων, καὶ τῆς συμβάντος πρὸς τὸν πορφυρεῦν Κίωνα ἀγάλημα τῆς Ἀπόλλωνος ἐπὶ Ἀλεξίῳ Κομνηνῷ, καὶ τῆς φερεῆς τῆς χοίρεως ἐν τῇ αὐτῇ τόπῃ ἐπὶ Ἀνδρονίκῳ τῆς Παλαιολόγου, καὶ τῆς σημασίας αὐτῆς. Σελίς 21 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῆς γλυπτῆς χοίρεως, καὶ τῶν αἰτίων τῆς δηλώσεως αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς διώξεως τῶν Ἑβραίων ὑπὸ τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ τῆς φερεῆς Ρηγός. Σελίς 21 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Περὶ μετωνυμῶν τῶν ἐν ἱερουσαλήμ ἁγίων τόπων ἐπὶ Ἀδριανῷ εἰς ἀγάματα Ἑβραίων, καὶ αὐτοῖς ὑποκαταστάσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἰδίαν ἐνομασίαν ἐπὶ Κωνσταντίνῳ καὶ Ἰουστινιανῷ τῶν μεγάλων. Σελίς 22 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς τίνος τὴν ἱερουσαλήμ Αἰλίου οὐκ ἔλασαν, τί τὸ αἶτιον τῆς ἀνακτίσεως αὐτῆς, πόσοι παρηλθόντες Χριστοὶ ἀπ' Ἀδριανῷ Αἰλίου μέχρι Κωνσταντίνου τῆς μεγάλης, ἐν οἷς καὶ ἰδρυθῆναι ἀγάματα ἐν τοῖς ἁγίοις τόποις τῆς ἱερουσαλήμ, καὶ ἡ τὸ αἶτιον τῆς ἰδρύσεως αὐτῶν. Σελίς 22 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς οὐ ποῖα τῆς ἱερουσαλήμ τόπων ἦν τὸ πάλαι ἢ τῶν Χριστιανῶν ἑκκλησία, καὶ πόθεν ἐφεκρίτησε κτῆρες καὶ λυχνίας ἐν τοῖς Ναοῖς αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς Ἀκλήλα καὶ τῶν κατ' αὐτὴν, καὶ τῆς ἀρεθμῆς τῶν ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς ἱερουσαλήμ καὶ ὑπὸ Χρυσῆς μέχρι τῆς τελείας ἐξώσεως τῆς Ἑβραίων. Σελίς 23 Σελῶν 9

ΚΕΦΑΛ.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς πόλεως ἡρῶντος χειροποιεῖσθαι ἀπερίτμητοι Ἐπίσκοποι ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς πρῶτος ὁ Μάρκος, καὶ τῆς σημασίας τῆς Μάρκος ὀνόματος, καὶ περὶ Μάρκου τῆς Ευαγγελιστῆς, καὶ βασιλέως Ἀντωνίνου Πίου.

Σελίς 23 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑπὸ Μάρκου ἕως Γαίῳ ἀπερβύσαν Ἱεραρχῶν τῶν Ἱερουσαλύμων, καὶ ὡς ἀρχιερατοῦσιν ἐπὶ.

Σελίς 24 Σελῶ 1

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας τῆς Μάρκου Ἀντωνίνου καὶ τῆς ἐπ’ αὐτῷ διωγμῶ τῶν Χριστιανῶν, καὶ περὶ ὧν εἶπον Οὐλπιανὸς καὶ Πλύνιος ὑπὲρ αὐξήσεως Χριστιανῶν, καὶ Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας ὁ ὢντος πρὸς Αὐτοκτονον, καὶ Δημήτριον περὶ τῆς μὴ σιωπερταῖζεν ἱερεῶσι, καὶ περὶ Ἀρχιερατείας ἐν Ἱερουσαλὴμοις μετὰ Γαίῳ Συμμάχῳ, καὶ τῶν ἑκείνου δούτερων, Ἰβλίου, Καπίτων καὶ Ἡλίου, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν.

Σελίς 24 Σελῶ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς Διᾶ τῆς ἀρεσκείας τῶν Χριστιανῶν ἐρατοῦ κατενεχθῆναι ὡς ἐπὶ τῆς Στρατοπέδου τῶν Ῥωμαίων διψήσαντος ἐν τῷ μετὰ τῶν Σαρματῶν πολέμῳ, ὅντος Στρατηγῆς Μάρκου Αὐρηλίου, ἐξ ἧς Χριστιανισμὸς πολλῶν καὶ Ληκίῳ Βασιλέως Βρετανίας, καὶ περὶ τῶν γραψάντων κατὰ Φρυγῶν καὶ Μαρκίων, καὶ περὶ τῆς Αἰρετικῆς Τατιανῆς, ἐξ ἧς οἱ Τατιανοὶ, οἱ καὶ Σιβηριανοί.

Σελίς 24 Σελῶ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς Κομόδου βασιλείας, καὶ τῆς Διᾶ Μαρτίου αἰέσεως τῶν Χριστιανῶν, καὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμοις ἀρχιερατοῦσιν αὐτῶν, καὶ περὶ Διονυσίου Κερνίδου, Μαξίμου Ἀντωνίνου, Σουλῶντος καὶ Δολιτιανῆς, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν, καὶ περὶ Διονυσίου Κερνίδου, Θεοδοτίωνος, Ἀπολλωνίου καὶ Κλήμεντος τῆς Στρωματίως καὶ ὧν ἐπὶ ἔρχαν.

Σελίς 25 Σελῶ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς αἰτίας δι’ ἧς οἱ Εἰδωλολάτραι ἐν τῇ Γολγοθᾷ ἠκοδόμησαν ναὸν Ἀφροδίτης, καὶ τῆς πείθου εἶθι-
σαι δι’ ἧς ἡμεῖς βασιλεὺς ὤντες ἡμεῖς τὸν ἀγασμὸν.

Σελίς 25 Σελῶ 44

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ Μαρτίου Ἐπισκόπου Ἱερουσαλὴμων ὑπὸ Ἰακώβου τετακτοῦ, ἡμετὰ Ἡλίου τετακτοῦ πρῶτος.

Σελίς 26 Σελῶ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Σεβήρου Βασιλέως Ῥώμης τῆς πολιορκήσαντος τὸ Βυζάντιον, καὶ ὑπὸ πύλιν Ἡρόκλητον ὡς Κώμης τάξαντος, καὶ φέρει βαρυτάτης τῆς Εὐβραίους ὀπθύνου, καὶ περὶ ὑποστασίας Εὐβραίων, καὶ αὐτοῦ ταπεινότητος αὐτῶν.

Σελίς 26 Σελῶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ἀγίων πράξεων Μαρτίου, καὶ συκοφαντίας πρὸς αὐτὸν, καὶ αἰσχυρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς Θείας, καὶ ἀνδρείας αὐτοῦ πρὸς τοὺς συκοφάντας καὶ τὰ ῥήματα τῆς σοφίας αὐτῶν.

Σελίς 26 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ Αἰλίου Ἱερουσαλύμων, ἡ Δίονος, Γερμανιανός τε καὶ Γορδίου, ὃν Μάρκος φανερὸς ψηφίζεται, καὶ μετ’ αὐτῶν Ἀλέξανδρος πρὸς Καππαδόκιον, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῶν Μαρτίων.

Σελίς 27 Σελῶ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ Διαφωσίας τῶν ἱστορικῶν Διᾶ τῆς Διᾶ δόχας Μαρτίου, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας Δίωνος, Γερμανιανῶν καὶ Γορδίου, καὶ τῆς ὑποκαλύψεως τῆς Θεᾶς περὶ τῆς μεταθέσεως Ἀλεξάνδρου, καὶ περὶ τῆς πά-
λαι ἔχει τῶν προσκυνητῶν τῶν ἁγίων τύπων.

Σελίς 27 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ Κλήμεντος Στρωματίως τῆς διδασκαλίας Ἀλεξάνδρου τῆς Ἱερουσαλὴμων, καὶ τῆς ἐν σπουδαστηρίῳ Ἀλεξανδρείας ἀμφοτέρων διδασκαλίας, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης Φροντιστηρίου Εὐσεβίου τῆς Παμφίλου, καὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Βιβλιοθήκης.

Σελίς 27 Σελῶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς Διᾶ Φορέας Ἀλεξάνδρου Ἱερουσαλὴμων καὶ Δημητρίου Ἀλεξανδρείας εἰσεκατῆς τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅτι διὰ Φό-
σομένην ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐνέκρωσε τὰ πύθη, καὶ περὶ τῆς ποσάως τὸ παρ’ ἡμῶν.

Σελίς 28 Σελῶ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς μαρτυρίας τῆς Ἱερουσαλὴμων Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Σεβήρου, ἐφ’ ἧς ὁ μέγας ἡρῶντος διωγμὸς, καὶ ὅτι διὰ Φό-
γεν τῆς τυραννείας κατὰ Διᾶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ Κλήμεντα, κατὰ δὲ γνώμην Μαρτίων μὴ Φόγεν, καὶ περὶ Αἰρε-
σεως Μαρτίων καὶ Μοντανῆς, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας Μαρτίων καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Ἱερουσαλὴμων.

Σελίς 28 Σελῶ 44

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ πατρίδος καὶ πατρὸς καὶ μυσταῖς πολιταῖς Μαρκίων^Θ, καὶ φυγῆς αὐτῆς εἰς Ῥώμην πρὸς ἀδελφούς, καὶ ὑπαρχήματ^Θ παπιστῶν ἐκ τῆς ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Πάπας, καὶ περὶ τῆς πρὸς Μαρκίωνα ἀπορείσεως τῶν πρεσβυτέρων Ῥώμης, ἐξ ἧς τετραχῶς ἐγγίνεται ἡ μοναρχία τῆς Πάπας, καὶ ὅτι αἱ τῆς Ἀδελφείας καὶ Ἰωάννης ὁ Παπῶν ὑπιστολὴ πρὸς Βασίλειον Μακεδόνα καὶ Λέοντα καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Βασιλεὺς ἡμαρτημένως καὶ κακῶς ἔβον, καὶ περὶ ὧν Μαρτίνος Πάπας γράφει Παιτρλέν^Θ. Σελίς 29 Σελῶν 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς Διαφορᾶς τῆς Πάπας, τῆς γυναικὸς ἡ Μάρκα Αὐρηλία ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥώμης καὶ Ἀσίας μετὰ Πολυκάρπῳ Σύμῳ καὶ Διονύσιῳ Ῥώμης, καὶ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν, μὲνσεως τῆς Διαφορᾶς, καὶ περὶ τῆς πεπλασμένης Συνοδῆς τῶν παπιστῶν, ὑποκρίντων ὡς αὐτῇ Διονύσιῳ Πολυκάρπῳ. Σελίς 29 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ἀμφισβητήσεως δευτέρας Διὰ τὴν τῆς Πάπας ἡμέραν, καὶ περὶ τῶν συναθροιστῶν Συνοδῶν ἐν τε Δύσει καὶ Ἀνατολῇ Διὰ τῆς ὑπὸ Κομόδου. Σελίς 30 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐκ Ἀσίας Συνοδῆς, ἧς ἡγετὶ Πολυκράτης Διὰ τὴν τῆς Πάπας ἡμέραν, καὶ τῆς πρὸς Βίκτωρα αὐτῆς ὑπιστολῆς, καὶ ἀφορισμῶν πρὸς τὴν Βίκτωρα εἰς τὰς τῆς Ἀσίας Ἐκκλησίας, καὶ αὐτικελόσιον δι’ ὑπιστολῶν τῶν Ἐπισκόπων πρὸς Βίκτωρα, ἐξ ὧν δέκνεται ἴσον εἶναι τότε Βίκτωρα καὶ Πολυκράτην, καὶ ὅτι Αἰρέσει ὑποπέττω καὶ Βίκτωρ, ἑτεροδοξίαν νομίσας τὸ ἔθος τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀσίας. Σελίς 30 Σελῶν 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν λεγόντων παπιστῶν, ὅτι πρὸς αὐτὴν τὴν Βίκτωρα Πάπα ἡθροισεν ὁ Πολυκράτης τὴν Συνοδόν, ἢ μὴ παθῆσεν τὴν τῆς Πάπας δόγματι, ὁ Πάπας αἰθεράτισσι. καὶ περὶ ἐλέγχου τῆς ψεύδους τῆς τῶν παπιστῶν ἐκ τῆς τῆς Πολυκράτης πρὸς Βίκτωρα ὑπιστολῆς, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀσίας, ἐξ ὧν εἴχεται τὸ μοναρχικὸν τῆς Ῥώμης. Σελίς 31 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ παπιστῶν, ἀνθυποφερόντων τὸν Βιρηνάιον ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Ῥώμης μάρτυρα, κατὰ Αἰρέσεων περὶ τῆς Ῥώμης γράφοντα, καὶ περὶ ἐλέγχου τῆς ψεύδους αὐτῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Βιρηναίας καὶ τῆς Εὐσεβείας, καὶ ἐκ πρὸς Αἰρέσεως, ἐξ ὧν δέκνεται ἴσος ὁ Ῥώμης τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων, καὶ ὅτι τὸ κατὰ τὰς τῶν τότε πρῶτον, ὅθεν ὁ δὲ μοναρχίας, ἡ ἀναμάρτητος. Σελίς 33 Σελῶν 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ ὑπαρχήματ^Θ παπιστῶν ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἐκ τῆς τῆς Πάπας Βίκτωρος ὑπιστολῆς πρὸς τὸν Καίσαρα Παλαιστίνης Θεόφιλον, πρὸς τὴν αὐτὴν τῆς Πάπας Συνοδὸν ἀθροίσαι, ἢ καὶ ὁ Βέδας μάρτυρα, καὶ περὶ ἀναρίσεως τῆς ὑπαρχήματ^Θ αὐτῶν, ἐκ ἐξ ὧν εἶπε τις, ἢ ἔγραψε περὶ αὐτῆς, ἀλλ’ ἐξ ὧν κατέχει κοινῶς ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ περὶ ἀρχαίων Παπῶν ὑπιστολῶν, Διαφωνούντων παπιστῶν πρὸς τὰς τῶν Παπῶν ὑπιστολάς, καὶ βλασφημίας καὶ ψόμάτων ἐν ταύτῃ τῇ τῆς Βίκτωρος ὑπιστολῇ, ἐν ᾗ καὶ ῥήσις τις τῆς Προφῆτης Ἡσαΐα βλασφημῶς ἐκλαμβάνεται, καὶ ἕτερα διόλου ψεύδῃ, ἃ πρὸς φέρει ὑπὸ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, μὴ οὕτως δὲ, ἐξ ὧν δέκνεται μὴ τὴν Βίκτωρα ὑπιστολῶν, ψεύδῃ δὲ καὶ ὑπὸ πλάστον τινα καὶ ἀρεβασάτω εἶναι. Σελίς 35 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἀποδείξεως ἐκ τῶν χρόνων σαφισάτης, ὅτι τὰ τῆς Βέδας εἰσι παπιστῆς πρὸς τῆς λαμπρᾶς καταστροφῆς τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἐκ τῶν αὐτῶν εἰρημίων καὶ συναγομῶν οὐδὲκαχῶς. Σελίς 38 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν λεγόντων ὑπὸ τῆς οὐκαίσεως τῆς Παλαιστίνης Συνοδῆς ἐν κοινῇ ὑπιστολῇ Διὰ τὴν τῆς Πάπας ἡμέραν, ἐξ ἧς ὑπιστολῆς δέκνεται μὴ γεγενησθαι τὸν Βίκτωρα ἐκ Παλαιστίνης περὶ ἀθροίσσεως Συνοδῆς, ὅθεν καὶ ἐκ τῶν εἴχεται τὸ μοναρχικὸν τῆς Πάπας. Σελίς 39 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πράξεως ταύτης τῆς οὐκαίσεως τῆς Παλαιστίνης Συνοδῆς δέκνεται τὰ τῆς Βέδας, ἢ τὰ ἐπ’ ὀνόματι τῆς Βέδας ψεύδεται. Σελίς 40 Σελῶν 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ ἀντιθέσεων τῶν παπιστῶν, καὶ πρῶτον περὶ τῆς πρώτης τῆς περὶ τῆς Διαφωνίας τῆς Πάπας, ἧς φασὶ μὴ εἶχεν Διαφορὰ περὶ τὴν πίσιν, ἀλλὰ νομίζον ἵν’ οὕτως συμβεβηκώς ἐκκλησιαστικῶν, ἔχεται τῆς τῆς Ἀσίας Ἐπισκόπου μὴ παθῆσας τῇ τῆς Πάπας Διαταγῇ νομίζον αὐτὸν ὑποκρίσθαι σφάλματι, καὶ περὶ ἀπατήσεως πρὸς αὐτὸν πρὸς φέρει. Σελίς 40 Σελῶν 42

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄.

22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς δευτέρας ἀντιθέσεως τῆς Βαρυλῆς, λέγουσι τὸς Ἀσιανοὺς Διὰ τὸ Πάχα μὴ περὶ οὐκ τῷ Πάπα, χρίσματι ὑποπεπικέναι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας χωρεῖσθαι, καὶ περὶ ἀπαντήσεως πρὸς ταύτην, ψάδεσάν τινος ἔσαν.

Σελίς 41 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς τρίτης ἀντιθέσεως τῶν περιεργότερων σοφιστῶν παπιστῶν, λεγόντων μὴ κατακερδιῆναι ὑπὸ τῷ Πάπα τὸν Πολύκαρπον Διὰ τὴν ἀφορὰν τῆς ἡμέρας τῆς Πάχα, ἀλλὰ Διὰ τὸ κατηγορεῖν τὸν ἐν Κυριακῇ αὐτὸν ἑορταζόντων, ἀφαιρῶν δὲ τὴν ἰσχυρονομίαν, τυχαῖν ὑπὸ τῷ Πάπα συγγνώμῃς ἑορτάζειν κατὰ τὸ πρῶτον ἐκδόν ἔθος αὐτό. σιωπῶσι δὲ τῶν ἀπὸ τινος μαρτυρίας τῆς σωζομένης. καὶ περὶ ἀπαντήσεως πρὸς ταύτην δωδεκαχῶς, ἐν ᾗ καὶ ἡ τῆς γονικῆς ἀξιώματις τῷ Πάπα κατασεφῇ.

Σελίς 42 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῶν συμπεράσματων τῶν αὐτῶν λεχθέντων, οἷον, ὅτι ἡ κοινότης καὶ ἡ οἰκουμενικὴ συνόδος ὑπὲρ πάντων, Παπῶν Φημι καὶ Ἐπισκόπων, καὶ ἀναμάρτητος, καὶ ὅτι παρεξηγῆται καὶ φθορῆς οἰοπαίσι τῶν γραφῶν τῶν ἁγίων, ὃ δὲ Πάπας αὐτῶν εἰς τὴν ποδὶν Ἐπισκόπων.

Σελίς 43 Σελῶν 49

ΚΑΙΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς ἀποικίας τῶν Ἑβραίων ἀφ' ὅλης τῆς Παλαιστίνης, καὶ Διακτεδασμῶ αὐτῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ περὶ τῆς ἐλπιζομένης αὐτῶν Βασιλείας, καὶ τῆς Σαββατικῆς ποταμῆς.

Σελίς 44 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Σαβὰ βασιλείας τῶν Αἰθιοπῶν τῆς ὀνομαζομένης Μακεδᾶ, τῆς ἐλθέσεως εἰς τὸν Σολομώντα, καὶ παιδογονίας αὐτῆς κατὰ Γουάδαρδον, καὶ χειρτανισμῶ τῶν ὀδωμόνων Ἀράβων, καὶ τῆς αἰτίας τῆς περιτέμενθαι αὐτοὺς, καὶ ὑπὸ τίνος χαρυνεῖται ὁ μητροπολίτης αὐτῶν.

Σελίς 44 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς Σαββατικῆς αὐτῆς ποταμῆς, ἣ πέραν ἐν τῇ Αἰθιοπία μυθολογεῖται βασιλεία Ἑβραίων, καὶ Διαπερᾶσθαι τὸν Σαββάιον μὴ διωαμένων, καὶ περὶ τῆς Σιλωᾶς, καὶ ὅθεν ὄρηται, καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς.

Σελίς 45 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πλησιάζοντος χώματι τῇ ἁγίῳ Τάφῳ, καὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς πιταρίων.

Σελίς 45 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἀγρῆς τῆς Κεραμείας, καὶ τῆς Διαλύσεως τῶν τοφιαζομένων ἐκεῖ ἔχον.

Σελίς 46 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς κτιθέσεως πρὸς τῆς ἁγίας Ἐλένης περιτομῆς τῆς ταφῆς τῶν ἔχον, φημι τῆς ἀγρῆς τῆς Κεραμείας, ὅτι καὶ ἀγνωστὸς ἐστὶ πᾶσι, καὶ τῆς Διαλύσεως τῶν ἐκεῖ θαπτομένων ἔχον εἰς ὥρας εἰκοσιτέσσαρας.

Σελίς 46 Σελῶν 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ὅτι, ὡς λόγος ἄδεται, ἡ ἁγία Ἐλένη ἐκ τῆς χώματι τῆς ἀγρῆς τῆς Κεραμείας πλήσασα ποδὶν πλῆν, ἐπιμψῶς εἰς ῥώμην, ὅπου τὸς μὲν ἔχον νεκρὸς Διαλύεται, τὰς δὲ ῥωμαῖαι ὑδέποτε.

Σελίς 46 Σελῶν 42

ΚΑΙΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς Αἰρέσεως Βηρύλλης τῆς ὅτι ἐν Ἀραβίᾳ Βόσσης Ἐπισκόπου, καὶ τῆς κατ' αὐτῆς Συνόδου, παρόντος Ὁρίγους, καὶ πᾶσαν τὴν Βηρύλλον.

Σελίς 47 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἀραβίᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Συνόδου, καθ' ὃν καὶ ἡ κατὰ Βηρύλλον γέγονε, κατὰ τὴν λεγόντων σιωποθῆσθαι τὴν ψυχὴν τῇ σώματι, ἐν δὲ τῇ αἰσάσει σιωποβῆναι, ἐξ ὧν Συνόδου δέχονται ψεύδῳ τὸν Πάπα μόνον εἶναι κελτῶ τῶν Αἰρέσεων, ἡ μοναρχίαν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Σελίς 47 Σελῶν 23

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου τῆς Βασιλείας καὶ Μαμαίας τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ Φρικτῆ διωγμῶ τῶν Ἀρχιερέων καὶ διδασκάλων ὑπὲρ Μαξιμίνου Βασιλέως, καὶ αὐτῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς ὁμοεβρεβιάτης Βασιλείας Φιλίππου.

Σελίς 47 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς διωγμῆς τῶν Χριστιανῶν τῆς ἀγριωτάτης ὑπὲρ Δεκίου Βασιλέως, καὶ Ἀρχιερατῆος ἐν Ἱερουσολύμοις μετὰ

Αἰε-

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄.

2

Ἀλέξανδρον Μακεδόνει, τῷ καὶ Μαζαβάνης καὶ Ἀμαρζιπαῦ λεγομένῳ, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν τῶν Ἀρχιερεῶν αὐτῶν.

Σελίς 48 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν πόσων Βασιλέων τῶν Ῥωμαίων ἐβρέθησαν Ἀντίχριστοι, καὶ περὶ τῶν εἰδῶν τῶν θανάτων Δελῶν καὶ τῶν ἡνῶν αὐτῶν, καὶ πόθεν τὸ περιάγειν ἄσκητας τὰς τῶν Χριστιανῶν γυναῖκας.

Σελίς 48 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς τελευτῆς τῶν ὠλεσθέντων καὶ τῶν συγγεγραμμένων αὐτῶν, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ποιημάτων, καὶ τίνος χάριν ταῦτα ἀναγιγνώσκονται, καὶ ὅτι χρήσιμος ἡ ἐξω σοφία τοῖς πιστοῖς.

Σελίς 48 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἐρμηνευτῶν τῆς παλαιᾶς γραφῆς, καὶ τῆς ὠρθόδοξου τῶν ἐρμηνευτῶν αὐτῆς μετὰ τῆς ἐβραϊκῆς ὠρθῆς τῶν ὠλεσθέντων, ὡς τε μετέφρασε Δημήτριος Φαληρεύς, καὶ περὶ θημάτων συμφερῶν Θεοπόμπῃ καὶ Θεοδέκτει.

Σελίς 49 Σελῶν 41

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Περὶ Νουμάου καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτῆς γυναικῶν Συνοδῶν, καὶ περὶ τῶν ποσῶν λέγεται ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ῥώμων, ὅτι μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκοπός ἐστι.

Σελίς 50 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ παρεξηγήσεως Βινίου εἰς τὸ, ὅτι τῇ τῇ Κορινθίᾳ πρὸς τὴν Ἀντιοχείαν ἐπιστολῇ, ὅτι καθολικὴ Ἐκκλησία οἷα Ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι, τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῇ Ῥώμῃ διδόντος, καὶ περὶ ἀναιρέσεων αὐτῆς, καὶ διωγμῶν τῶν οὐνίας τῶν ῥητῶν, οἷα τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων σαφῶς τῇ Ῥώμῃ παρεσώσης.

Σελίς 51 Σελῶν 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐπιστολῶν Κορινθίᾳ Ῥώμῃ καὶ Κυπριανῷ πρὸς ἀλλήλους, καὶ τῶν κλήρων Ῥώμῃ πρὸς Κυπριανόν, ἐξ ὧν, καὶ ὅτι τινων Συνοδῶν ἀνατρέπεται σὺν τῷ μοναρχικῷ ἀξιώματι τὸ Ἀρχιερεὺς μέγιστος ὄνομα τῇ τῇ Ῥώμῃ λεγομένων.

Σελίς 53 Σελῶν 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'

Περὶ τῆς Ἀποστολῆς τῷ Πάπᾳ Στεφάνῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Κυπριανῷ, καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Αἰατολῆς καὶ τῆς Αἰγυπτῆς περὶ τῶν ἐκ τῶν Αἰρετικῶν ἀναβαπτίζεσθαι, καὶ περὶ πρώτης σκέψεως συνοδικῆς.

Σελίς 53 Σελῶν 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ δευτέρας συνοδικῆς σκέψεως Κυπριανῷ περὶ τῶν ἀναβαπτισμῶν, καὶ τῆς ὑποδοχῆς τῶν ὠρθόδοξων καὶ τῆς ἀειτέσεως ὑπὸ τῇ Ῥώμῃ τῆς πρὸς αὐτὸν σαλεύσεως συνοδικῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Σελίς 54 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῷ Πάπᾳ Στεφάνῳ κατὰ τῶν διοικητῶν ὡς Ἀφρικῇ, καὶ ἐπιστολῆς Κυπριανῷ πρὸς Πομπηίου κατὰ τῷ Πάπᾳ Στεφάνῳ, καὶ περὶ τῆς τρίτης Συνοδῆς οὐκ ἀκαταγώνη καὶ οὐκ ἐκ τῶν Ἀσσανῶν περὶ τῶν αὐτῶν.

Σελίς 54 Σελῶν 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς πρὸς Κυπριανόν ἐπιστολῆς Φερμιλιανῶν Ἐξάρχων τῆς οὐκ ἐκ τῶν Συνοδῶν κατὰ Στεφάνῳ Πάπᾳ Ῥώμῃ.

Σελίς 55 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Πομπηίου ἐπιστολῆς Κυπριανῷ φίλῳ Αἰρετικῶν καὶ ἐκ τῶν Χριστιανῶν ὁ Στέφανος Ῥώμῃ δέκνεται.

Σελίς 62 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν πρὸς τὴν τῆς Ἀσίας Ἐπισκόπου ἐπιστολῶν Διοκυσίᾳ Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τῶν ἀναβαπτισμῶν.

Σελίς 62 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι Στέφανος ὁ Ῥώμῃ ὡς φησὶν Αὐγουστῖνος ἀφώριξε τὴν ἀναβαπτισμόν τῶν Αἰρετικῶν δεχόμενος.

Σελίς 62 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν τῆς τῷ Στεφάνῳ Ῥώμῃ ἐπιστολῆς ὁ ἔπαυσε Κυπριανὸς πρὸς Κοίνην αἰτήσασθαι, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν αὐτῆς ἐπιστολῆς κατὰ Στεφάνῳ Ῥώμῃ.

Σελίς 62 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἐρωτήσεως Κυπριανῷ ἐκ πρῶτης τῶν οὐκ ἀφρικῇ Ἐπισκόπων, τί ἕκαστος αὐτῶν δοξάζει περὶ τῶν ἀναβαπτισμῶν.

βαπτ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α'.

24

βαπτισμῶν τῶν Αἰρετικῶν . καὶ ὅτι ἐδὲν Ἐπισκόπον ἑαυτὸν καθίστησιν Ἐπισκόπων . καὶ ὅτι κακίους τῶν Αἰρετικῶν καὶ Φιρμιλιανὸν ὁ Στέφανος ῥώμης . καὶ ὅτι ὁ ἀναβαπτισμὸς ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ ἔμενον ἕως τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου . καὶ περὶ Εὐκρυψίων , Σακκοφόρων , Ἀποτακτικῶν καὶ Μαρκωνιστῶν .

Σελίς 62 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν λεχθέντων περὶ τοῦ ῥώμης Στεφάνου δείκνυται ὅτανθ' αὐτὸς μὴ εἶναι τὸν ῥώμης ὅτε μονάρχων, ὅτε ἀναμαρτυροῦν .

Σελίς 63 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ἀπαύτητος εἰς τὰ ὑπὸ Λατίνων λεγόμενα, ὅτι τὸ βαπτίζειν τὰς Αἰρετικὰς ἐνομίσθη ὑπὸ τῶν τῷ Στεφάνῳ ἀντιθέστων μὴ αὐτῶν εἰς τὴν πίσιν, ἀλλὰ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ νόμιμα . καὶ περὶ βεβαιώσεως τοῦ ἀναβαπτισμῶν τῶν Αἰρετικῶν ἀπὸ τῶν ἐν Καρθαγυνῇ πατέρων . καὶ περὶ ῥητῶν Αὐγαστίνου μετὰ τῆς σαφηνείας αὐτῶν περὶ κυριακῆς . καὶ περὶ τῶν μὴ χριστιανῶν ἐν τῇ βαπτίζεσθαι τῇ ἐλευθερίᾳ ὑπὸ τοῦ κυρίου εἶδεν, καὶ ὁ Στέφανος οὐκ ἀναβάπτισεν δεχόμενος .

Σελίς 64 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ὁ Στέφανος ῥώμης τὰς ἐξοίας τῶν Αἰρέσεων προσερχομένων τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκώλυε βαπτίζεσθαι, δεχόμενος τὸν τε Γνωστὸν καὶ τὸν Μαρκωνιστὸν ὡς βλάβη, καὶ τῶν λοιπῶν Αἰρετικῶν τῶν δεσποτῶν βαπτισματος .

Σελίς 66 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ἐπισταγωγὴ παπιστῶν, ὅτι ὁ Στέφανος ἐν οἷς ἡ τῆς Τριᾶδος ὁμολογία ἐγένετο, τὰς ἐν οἷς μὴ δὲν ἀναβαπτίζεσθαι, καὶ ἐλέγχον ἐκ τῶν αὐτῶν λεχθέντων, ὅτι ἀδιακρίτως καὶ ἐπιαισχροῦς ἀπλῶς πάντας ἐδέχετο .

Σελίς 67 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ ὑπερημεμάτων παπιστῶν, προσφερόντων αἰτίας τῆς μοναρχίας τοῦ ῥώμης ὑποθέσεις φερνόντες, πύλη καὶ Μαρτιανῶν τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀναρέσεως αὐτῶν τε καὶ τῶν ὁμοθρόνων ὑψος τῆς μοναρχίας τοῦ ῥώμης .

Σελίς 67 Σειρά 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ αὐθεντίας ἀρεβείας τοῦ Πάπα ῥώμης Ζεφυρίου, ἡ βίτορος κατὰ Τερτυλλιανὸν, τὰς τῶν Μοντανῶν ψευδοπροφητείας ἀφαιρῶντες .

Σελίς 68 Σειρά 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ ὑπερημεμάτων παπιστῶν, μαρτυροῦν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παπισμῶς τὴν αἴτησιν τῆς περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑποθέσεως πρὸς Εὐσέβιον ῥώμης συμβολῆς τοῦ Ἀλεξανδρείας Διονυσίου προσφερόντων, καὶ περὶ αἰαρέσεως τοῦ σαθροῦ ὑπερημεματος αὐτῶν ἀπὸ πωλῶν, ἐξ ὧν δείκνυται μὴ εἶναι τὸν Διονύσιον ὡς νικητὴν τῶν ἡττημένων πρώτων τοῦ ῥώμης .

Σελίς 68 Σειρά 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ὑπερημεματος παπιστῶν ἀπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, λέγοντος περὶ τῶν κατεπόντων Διονυσίου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν ῥώμης, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀπολογίας Διονυσίου, ἐξ ἧς συνιστῶν οἱ παπισταὶ τὴν μοναρχίαν τοῦ ῥώμης καὶ περὶ ἀπαντήσεως ἐκπομπῆς καὶ πατέρων καὶ Συνόδων καὶ ὑποθέσεων, ὅτι οὐκ εἶναι ὁ ῥώμης μονάρχης τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, μήτε ὁ Διονύσιος καὶ Ἀθανάσιος ἐγγίνωσκον μοναρχικὸν ἀξίωμα ἢ τῷ ῥώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἡ κοινότης ἔχει τὸ μέγιστον ἀξίωμα καὶ τὸ κύριον ὡς πάντες μαρτυροῦσι .

Σελίς 71 Σειρά 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τοῦ ὑπὸ Βαλεριανῶν διωγμῶν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὑπὸ τῆς Βασιλείας τῆς αὐτῆς Γαλήνης κοινοῦς ἡρήνης ἐν τῇ τῶν Χριστῶν Ἐκκλησίᾳ .

Σελίς 74 Σειρά 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐρημώσεως τῆς μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Σκυθῶν, καὶ ἐμπροσθεν τοῦ Ναὸς τῆς Ἐφεσίου Ἀρτέμιδος, εἰς οὗτος, τῶν ἐπὶ τῶν θαυμάτων .

Σελίς 75 Σειρά 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τοῦ ἐν Ἱερουσολύμοις Ἀρχιερατείας Ἰμεναίου, καὶ τῶν ἐτῶν τῶν Ἀρχιερατείας αὐτοῦ .

Σελίς 75 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Πάυλου Ἀντιοχείας τοῦ Σαμοσατέως, καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν Συνόδων, καὶ διὰ τῆς αὐτοῦ βασιλικῆς προτάξεως, ὅτι ὑπελαμβάνονται οἱ παπισταὶ εἰς βεβαίωσιν τῆς μοναρχίας τοῦ ῥώμης, καὶ ἐλέγχοντες πάντας .

Σελίς 75 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς οὐδεκαχίδος ἀναρέσεως τοῦ τυραννικῆς πρώτης τοῦ ῥώμης ἐκ τῆς Συνόδου τῆς κατὰ τὸ Σαμοσατέως ταύτης .

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄.

τῆς αὐτῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς ἑρμηνείας . Σελίς 76 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς Μώσεως τῆς καὶ Μανιχαῖς, καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς, καὶ συνοδικῆς αὐτῆς καθαιρέσεως ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκόπου Καρχαίων, ἐξ ἧς ψεύδεται εἶναι τὸν Ρώμης ἐπὶ τῶν Συνοδῶν, ἢ περὶ τῶν Αἰρέσεων, ἢ ἐπὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον . Σελίς 77 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἀρχιερατείας Ζάμβας, ἢ Ζάμβδα, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς, καὶ τῆς Δαδόχου αὐτῆς ἑρμηνείας, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς, καὶ ὡς ἀπέσταλτο Κηρύκων εἰς τὰ τῆς Σκυθίας μέρη, ἐξ ὧν δέκνυται ἕνα πάντας τὰς Ἐπισκόπους ἀμέδωτος Δαδόχου τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Δαδόχων αὐτῶν . Σελίς 77 Σελῶν 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῆς τῆς διώκτης τῆς Χριστιανῶν, καὶ τῆς Θεοβαίας Λαγυνίδος. Σελίς 78 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Μαρκελίνου Πάπα Ρώμης ἐδωλολατρίας ὑπὸ Διοκλητιανῆς Βασιλέως τῆς διώκτης τῆς Χριστιανῶν, καὶ τῆς Δαδούχου σωτηρίας αὐτῆς, ἐξ ἧς παρήλθον, ὅτι σφάλει ὁ Ρώμης . Σελίς 78 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ὁμοιωμένης τῆς βασιλείας αὐτῶν ὁ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς τὸν Φρικιδέσσαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν ἐκίνησαν, καὶ ὡς ἐποίησαν κακῶν, καὶ τίσι πάθεσι ἐτελεύτησαν, καὶ περὶ περιουσίαν τῆς ἀρχῆς τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, καὶ τῆς κατὰ Μαξεντίου νίκης αὐτῆς, καὶ ὅτι περὶ τῶν πλίσιν ἠγάπησε, καὶ Δαδούχου τίνων ἀνεκλήθη, καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς λέπρας αὐτῆς, καὶ τῆς καθαρῆς, καὶ τῆς γυναικὸς καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως Κρίστου καὶ Φαύτης . Σελίς 79 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πότε ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνέλε τὸν υἱὸν αὐτῆς Κρίσπον καὶ Φαύσαν τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἢ μετὰ τὸ βασιλεύειν αὐτῆς . Σελίς 80 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνέλε, καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἐορτάζεται, εἰ καὶ μόλις οὐρβανὸς ὁ ὀγδοῦς ἐμνήστευε εἰς τὸ πᾶν, καὶ τὴν αἰτίαν . Σελίς 80 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ Δαδούχων καὶ γυναικῶν πολλῶν καὶ βασιλείας ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ ὅτι τίνων, καὶ περὶ τῶν ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀλεξάνδρῃ Συνοδῶν . Σελίς 80 Σελῶν 39

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τῆς Θεωρίαν τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου καὶ τῶν Ρώμης, ὅτι δέκνυται Δαδούχου πολλῶν καὶ λαμπρῶν λαοδωμάτων εἶναι δόλον πλάσμα καὶ περὶ αὐτῆς ψεύδεται, ἢ ἐν πᾶσι διαφορῶν, καὶ περὶ τῶν ἐξατεριῶν ἐθίμων καὶ ἱματισμῶν τῆς Ρώμης . Σελίς 82 Σελῶν 15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ΄.

Περὶ τῆς Μίτρας ἡ ἱερουργήσας Φορῶν εἰς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχαι, καὶ ὅτι τὸ μιτροφορεῖν καὶ περὶ αὐτῆς ἐφύρεμα τῶν Ρώμης Ἐπισκόπων, καὶ περὶ τῆς Μίτρας, Τιάρας, Πίλλου, Διάδημα, Ταινία, Στέφανου, Καμιλαύκιον, Κίδαρις, καὶ Πέταλοι . Σελίς 86 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Ἀρωνίτιδος Μίτρας τῆς μετελθούσης εἰς Χρυσὸν, ἡ ἐφόρειν ὁ Ἐπισκοπὸς καὶ ὁ Ἀδελφός Θεὸς Ἰάκωβος ὁ ὑπὸ τῆς Χρυσῆς Ἐπισκόπος Ἱερουσολύμων καταθείς . Σελίς 87 Σελῶν 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι Δαδούχου παπῶν οἱ παπῆς αὐτῶν μὴ δεξάμενοι τὸν βασιλικὸν Στέφανον, ἐδέξαντο τὸν Λάον, καὶ περὶ τῆς τῆς Λάου καὶ Παπαλήθρας . Σελίς 87 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ ὧν οἱ παπῆς αὐτῶν ὑπὸ τῆς γενέσθαι τὸν Κύριον τοποτηρητῶν τῆς Πάπας Κελεσίαν, τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐπισκόπος τὸ μιτροφορεῖν ἔχον, καὶ τὸ λέγεσθαι κλητὰς τῆς Οἰκουμενικῆς . Σελίς 88 Σελῶν 1

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ὧν οἱ παπῆς αὐτῶν συμπεράνουν ἐκ τῶν ἐρημῶν, λέγοντες τὰς μετὰ Κωνσταντῖνον Βασιλεῖς δεδωκέναι τοῖς Πατριάρχοις καὶ τὸ μιτροφορεῖν καὶ τὰς ἄλλας ἀρχικὰς τιμὰς . Σελίς 88 Σελῶν 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Εἰλεγχοῦ κατὰ παπῶν, ὅτι ἔτε Ἀποστόλος, ἢ πατέρας τὸ μιτροφορεῖν ἡ, καὶ ὅτι αὐτοὶ τὸ παλαιόν .

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄.

26

λαὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τῶν τῆς χάριτος, καὶ ὅτι τὸ ἀσκητὴς ἱερουργεῖν, τιμὴ κυρίως, καὶ κίθαρις Ἀρχιερέων, ἢ τῶ Προδύματος χάρις.

Σελίς 88 Σελῶ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ἐλεγχος καὶ τῶ παπιστῶν Διὰ ποδῶν μαρτύρων, ὅτι τὸ Λώρον χρησάθαι, ἢ Μίτραν τὸν Σίλβεστρον, ψεύδους ἐστὶ, καὶ περὶ τῶ ὁποῖα ἡμεῖς ἔπιστηθίμε καὶ Ἀδελφοθεῖς Μίτρας, καὶ τὰ κατ' αὐτῶν, καὶ ὅτι τὸ πρὸ τῶ Ρώμης λαβεῖν τὸν κύριον τὸν μιτροφορεῖν καὶ τὸ κελτῶ λέγεσθαι τῆς Οἰκονομίας, πλάσμα ἐστὶ, καὶ περὶ τῶ πόθου ἔχει ὁ Ἀλέξανδρος τὸ κελτῆς τῆς Οἰκονομίας, καὶ περὶ τῆς περιγραφῆς τῆς Μίτρας τῶ Ρώμης, ὑφ' ἧς τῶ βάρους Παῦλος ὁ δεύτερος ὑποπληξίᾳ κακῶς ἐτελεύτησε.

Σελίς 88 Σελῶ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ἀποστολικῆς εὐλογίας καὶ χάριτος καὶ Σάκης, οἱ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ Πατριάρχαι φορεῖσι.

Σελίς 89 Σελῶ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶ πόθου τὸν μιτροφορεῖν τὸν κωνσταντινουπόλεως, ὅτι καὶ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Μητροπολίται κακῶς καὶ πρὸς λόγους ἡρώονται.

Σελίς 90 Σελῶ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς συνηθείας τῶ μιτροφορεῖν, καὶ κατὰ τὴν μίμησιν, καὶ περὶ Δαυσοῦς τῆς Μίτρας τῶ Ρώμης καὶ τῶν Πατριαρχῶν, καὶ σημασίας Θεοτάτης καὶ περιγραφῆς τῆς τῶν Πατριαρχῶν Μίτρας.

Σελίς 90 Σελῶ 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ΄.

Περὶ τῶν ὑποχρεῶσεων οἱ παπιστῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας τῶ Εὐσεβίου εἰς σύστασιν τῆς ἀρχῆς τῶ Ρώμης, προσωπιδόντες τῇ Πέτρῳ πλὴν ἄλλων ἐξουσίαν, καὶ μεταφέροντες αὐτῶν ὅτι τὸν Ρώμης, καὶ περὶ τῶ πρὸς αὐτῶς ἐλέγχου, ὑποδεικνύουσιν αὐτῶς μὴ Διὰ ποδῶν, Ἀποστόλων τε καὶ ἁγίων πατέρων συκοφάντας καὶ ψεύδους, τὸν δὲ Πέτρον ἰσόημον τῇ προδουλικῇ ἀξίᾳ καὶ ἐξουσίᾳ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, καὶ τὸν Πάπαν Ρώμης τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις.

Σελίς 91 Σελῶ 6

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν ὡς Ἀγκύρας καὶ Νεοκτιστῶν καὶ Λαοδικεῶν Συναγῶν ἀναιρεῖται τὸν μοναρχικὸν ἀξίωμα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Σελίς 93 Σελῶ 6

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄.

Περὶ τῶ ψευδοκατόντος τῆς λεγομένης ὡς Γώμη Συναγῆς, τῶ Διαγορεύοντος μὴ κρίνεται τὸν θρόνον τῆς Γώμης, καὶ περὶ τῶ ὅτι οἱ Πάπαι Ρώμης ποδῶν οἰκονομικῶς ἐκρίθησαν, ἢ δὲ Συναγῶν αὐτῶν ἐπὶ πεπρασμένη καὶ ψευδῆ καὶ ὁ καὶ καὶ ῥαδιουργος.

Σελίς 93 Σελῶ 37

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἐγκωμίων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τῶν ποίων μηρὶ καὶ ἡμέρας ὑπὸ τοῦ Ναβυζαρδάν καὶ τῶν τῆς αἰ-
πρῆδος τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ τῶν μηρῶν καὶ τῆς ἡμέρας τῆς φυγῆς τῶν ἱερῶν. Σελίς 97 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν αἰγυπίων δευτέρων ἱερῶν τῶν Ἑβραίων τῶν ἐπονομαζομένων οὐκ αἰ. Σελίς 97 Σελῶν 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν τρίτων ἱερῶν τῶν Ἑβραίων τῶν ὡς καὶ τῶν Γαλιζίν ὄρεα, καὶ τῆς ἐξελδοῦ καὶ μάχης Σαμαρειτῶν καὶ ἱερ-
σολυμιτῶν ὡς καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἀπῆλθον εἰς Ἀσσυρίαν Σαμαρεῖται, καὶ Ἀσσύριοι εἰς Σαμα-
ρεαν, καὶ περὶ τῶν ὀρέων Γαλιζίν καὶ Γεβάλ. Σελίς 98 Σελῶν 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ ἀγωγῆς καὶ κρίσεως ἱερσολυμιτῶν καὶ Σαμαρειτῶν ἐμπαροῦ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν φιλομήτορες
Πτολεμαίων περὶ τῶν ἱερῶν Ἱερουσαλὴμ καὶ Γαλιζίν. Σελίς 99 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἔκ αἰς τὸν καιρὸν Σεδεκίᾳ καὶ τὸν ὡς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ἀπὸ αἰς τὸν τῶν Ἡρώδου τῶν ἱδουμαίων ἔλτξε τὸ τῶν
ἱερῶν Σκηπτήρον. Σελίς 99 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς ὅπῃ τῶν μεγάλων Κωνσταντίνου εἰσδομῆς τῶν Ναῶν ἐν τῇ Γολγοθᾷ τῆς τῶν Χρυσῶν Ἀναστάσεως. Σελίς 100 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς δευτέρας εἰσδομῆς τῆς περιοχῆς τῶν Ναῶν τῶν Χρυσῶν Ἀναστάσεως. Σελίς 100 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ἀφῆσεως τῶν τυραννῶν Βασιλέων, καὶ ὡς ἐτυράνησαν ἐπὶ τῶν, καὶ περὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τῶν μεγάλων. Σελίς 100 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶν ἐγκωμίων καὶ ἐπαίνων τῶν μεγάλων Κωνσταντίνου. Σελίς 101 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν ἐγκωμίων τῆς αἰτίας Ἑλίου, καὶ τῆς δόξεως τῶν Σταυρῶν, καὶ τῆς ὑψώσεως αὐτῶν. Σελίς 101 Σελῶν 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ καιρῷ τῆς δόξεως τῶν Σταυρῶν ἱερῶν καὶ Κυριακῆς, καὶ τῆς ἐξερσολύσεως Ἀρχιερατέας
Μακαρίου, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν. Σελίς 102 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς ἐπανόδου τῆς αἰτίας Ἑλίου ὑπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βυζάντιον μετὰ μέρας τῶν Σταυρῶν καὶ τῶν ἡλίων
καὶ τῶν λαψαίων τῶν Πρωφῆται Δαυὶδ, καὶ περὶ τῶν συμβάντων περὶ τὸν Ἀυθοντόπεδα τῶν Καρτελίων Ἀρχιδίων. Σελίς 102 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς δόξεως τῶν Γολγοθῶν. Σελίς 103 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ τῶν πρώτων Σπηλαίων τῶν Σωτήρων, καὶ τῆς ἐσωθῆς κατωκεστῆς αὐτῶν, ἐν ᾧ τέθραπται ὁ Κύριος. Σελίς 103 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ τῆς ἀνωμαλίας τῶν τόπων τῶν Γολγοθῶν, καὶ τῆς διὰ πρῶτης τῆς αἰτίας Ἑλίου ἐξερρασίας τῆς λαότη-
τος αὐτῶν καὶ ἱσοπέδου, ἐν ᾧ ἐκτίσθη ὁ Ναὸς τῆς τῶν Χρυσῶν Ἀναστάσεως. Σελίς 103 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ΄.

Περὶ τῶν δευτέρων Σπηλαίων τῶν Σωτήρων ἐν Βηθλεὲμ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Ναῶν, καὶ τῶν τρίτων Σπηλαίων τῶν ἐν τῇ ὄρει
τῶν Ἑλαιῶν, καὶ ἐγγὺς ὁ τόπος ἀφ' οὗ ὁ Κύριος ἀνελήφθη. Σελίς 104 Σελῶν 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Χεβρὼν Σπηλαίων καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Ναῶν. Σελίς 104 Σελῶν 37

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀπολειγομένων τινῶν τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς ἀγίας Συνόδου, καὶ περὶ τῆς Περσικῆς Μηλέως τῆς Θεοσκυ-
νησάσης τὸν Χριστὸν ἐν Αἰγυπτῷ φεύγοντα, καὶ περὶ ἀναπύξεως ὑπὸ τῶν πατέρων τῆς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας.
Σελίς 105 Σελῶν 61

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν σημαινόμενων τῆς λόγου Φωνῆς, καὶ πόσα τὰ σημαινόμενα ἔστι τῆς Θεᾶς Λόγου.
Σελίς 105 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συμβόλων τῆς ἀγίας Τριάδος ὧν ὁ καὶ ὁ Βάλασμος, ὁ καὶ κῆπος ἐν Αἰγυπτῷ ὑπὸ μικρᾶς βρύ-
σεως ποτιζόμενος, καὶ ἡ ἐν Ἡρώδιω φεύγουσα ἡ Θεοτόκος, τόν τε Χριστὸν καὶ τὰς ἀπαρχὰς αὐτῆς ἐπλυνεῖ,
ἀπλώσασα αὐτὰ ὑπὸ τῆς ὡραίας κροῖτης τῇ βρύσει πέτρας.
Σελίς 106 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ Ἀλεξανδρείας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συγκλητικῆς Συνόδου κατὰ Ἀρείε, ἐξ ἧς συνήθη
γινέσθαι καὶ τὴν πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον.
Σελίς 107 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς ἀγίας Συνόδου, καὶ τῆς ἐκείνης αὐτῆς καὶ τῆς τέλους, καὶ τῶν προχθούτων
καὶ θαυματουργηθέντων ἐν αὐτῇ.
Σελίς 108 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ πάντων τῶν ἐρημίων ἐν τοῖς αὐτέροις τετάρτοις καὶ πέμπτῳ Παραγραφῶν, καὶ προχθούτων καὶ λα-
ληθέντων καὶ δογματιζόντων, καὶ δι' ἐγκυκλίων ὑποσολῶν πανταχῶς γῆς κηρυχθέντων, καὶ διεκρινέντων
ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου πατέρων καὶ τῶν ὁμοεβδὸς Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐπὶ πασὶν ἡμέραις καὶ ἡλίκαι φαιότερον
ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐστὶν ἡ Πάππη καὶ τῶν Πατριάρχων καὶ πάντες Χριστιανῶν, ὡς δέκνυται ἐν-
ταῦθα ἐνδεκαχῶς.
Σελίς 110 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἧς περὶ τῆς μαρτυρίας οἱ ῥωμαῖοι διὰ τῆς ἐκτῆς Συνόδου, ὅτι ἐμὸν ὁ Κωνσταντῖνος, ἀλλὰ καὶ
Σίλβιος ὁ ῥώμης ἡθροισε τὴν Σύνοδον, ἐξ ἧς δέκνυται βλάβη τὸ ἀξίωμα τῶν Παπῶν. καὶ περὶ
ὑποδείξεως τευχῶς διὰ πολλῶν μαρτυριῶν καὶ ὡραίων, ὅτι ἐξέστη καὶ ἀρεσκεία ἰδίᾳ αὐτῶν ἡθροισα
ὁ Κωνσταντῖνος τὴν Σύνοδον.
Σελίς 110 Σελῶν 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ὑπερηφάνου παπιστῶν, ἐκ τῆς περὶ τῆς Γελασίας τῶν ῥώμης ἐν ταῖς τῶν πατέρων ὑπογρα-
φῶν συνεισώντων αὐτῶν κατὰ πάντων πρώτων, καὶ περὶ τῆς ἀναίρεσως τῆς ἐκ τῆς πολλαχῶς ὑπὸ ἄλλων ὑπο-
τετάχθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς, ὥστε μὴ καὶ τῶν πρώτων περὶ τῆς τετάχθαι.
Σελίς 111 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῆς Ἀλεξανδρίᾳ Ἀλεξανδρείας ὑποσολῆς περὶ τὸν Κωνσταντῖνον πόλεως Ἀλεξανδρῶν καθαρῶς
παῦ μοναρχικὸν διὰ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀξίωμα.
Σελίς 112 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ἔτι διὰ τῆς ὑποσολῆς τῆς αὐτῆς περὶ τῆς ἀπανταχῶς Ἐπισκόπου, καὶ παρ' ἄλλων Πατριάρχων καὶ Συνόδων
δέκνυται εἶναι τὸν ῥώμης τῆς μερίδος τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ὅτι τῶν Συνόδων, ὅτι μάλιστα Ἡγεμόνα τῶν ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἡγεμόνων εἶναι, ἀλλὰ δὴ καὶ κινετόμενον.
Σελίς 113 Σελῶν 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ἔτι διὰ τῆς ὑποσολῆς τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου περὶ Ἀλεξανδρῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀρείου δηλεῖται μὴ ὑπερ-
βαίνει τὸ τοιοῦτον μοναρχικὸν ἀξίωμα τῆς ῥώμης τῇ κατὰ τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ὅτι ἀπὸ τῶν γεγονότων.
Σελίς 114 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς λεγομένης Συνόδου τρίτης ἐν ῥώμῃ ὑπὸ Σίλβιον, ἡ περὶ τῆς οἱ παπιστῶν καὶ τὸν μέγαν Κων-
σταντῖνον παρὸντα, καὶ τὸν Σίλβιον εἰπόντα, τὸ ἰδίῳ στόματι βεβαιῶν τὴν ἐν Νικαίᾳ, δέκνυται ὅμως ἐν-
ταῦθα περὶ τῆς ψευδοπίπλως, καὶ τὸ ἐδιδρυμένον ἀξίωμα τῆς μοναρχίας κατεστραμμένον.
Σελίς 114 Σελῶν 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πόσεως κανόνος ἐξέθετο ἡ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴ πρώτη ἀγία Σύνοδος, καὶ τῆς ἐξηγήσεως τῆς αὐτῆς
κανόνος αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξέθετο αἱ τῶν Πατριάρχων ὑπερκαὶ καὶ τιμαί, καὶ περὶ τῶν ὁρίων τῶν Πατριάρχων.
Σελίς 115 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Μελητίου Λυκαπόλεως, τῆς συγχέωτος τῆς Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς Συνόδου ταύτης ἐν
τῇ

τῷ αὐτῷ Κανόνι ταῦτα ἀνανεώσας, καὶ ὥστε τὴν Ἀλεξανδρείαν Ἐπίσκοπον, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς, ἐρυσάσας.

Σελίς 115 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἡ Αἰγυπτία καὶ πρὸς τὴν Συνόδον ταύτης ἔχει τὰ πατριαρχικὰ πρεσβεία, Σελίς 116 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ σαφηνείας τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐπισκόπου τῶν σωζόμενων, καὶ ἀναθέσεως τῶν ἀσυνεφώνων οἱ Πάπαι καὶ παπισταὶ πρὸς τὴν μοιarchίαν τῆς Ῥώμης καὶ τῆς ἀληθινῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκ τῶν Κανόνων περὶ τῆς παρρησίας ἐξηγήσεων. Σελίς 117 Σειρά 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ μαρτυρίας ἰσοσθένος τῆς Αἰγυπτίας τῆς ἀρχαίας ἐξηγητῆς τῆς Συνόδου ταύτης Κανόνων συστοιχάσας τοῖς ἐρημικοῖς. Σελίς 118 Σειρά 31

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν Κανόνων ἐκ τῆς Ἀραβικῆς μεταφράσεως, ἣν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐκδόσεως. Σελίς 118 Στύλος 1 Σειρά 50

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς Λατινικῆς. Σελίς 118 Στύλος 2 Σειρά 44

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Λατινικῆς, Διονυσίου τῆς μικρῆς. Σελίς 118 Στύλος 2 Σειρά 52

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἰσοσθένος μερκαύτους. Σελίς 119 Στύλος 1 Σειρά 5

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς μεταφράσεως Ῥωφίνης Ἀκυλῆας Πρεσβυτέρου, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐκδόσει ὁ Ῥώμης. Σελίς 119 Στύλος 1 Σειρά 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν λεγόντων εἶναι τὰ πατριαρχικὰ πρεσβεία μητροπολίται, καὶ περὶ ἀποδείξεως ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐξηγητῶν τῶν Κανόνων ὅτι εἰσὶ πατριαρχικά. Σελίς 119 Σειρά 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον οὐκ εἶναι οὐκ αὐτὸ, καὶ ὅτι Πατριάρχαι, Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι ἴσοι τῇ τῆς ἀξιώματι ἐξουσίᾳ, καὶ περὶ τῶν σημανομένων τῆς Πατριαρχικῆς ἐκκλησίας, καὶ ὅπως ἀρμόζειται Μητροπολίται καὶ Πατριάρχαι, καὶ ὅτι οἱ Πατριάρχαι συγκαλεῖνται Μητροπολίταις. Σελίς 119 Σειρά 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἐξηγητῶν τῶν Κανόνων τῶν τῶν, δεῖξαι τὰς Κανόνας ἀποδόντων μὴ περὶ Πατριαρχῶν, ἀλλὰ περὶ Μητροπολιτῶν ἀναλαμβάνων, ὡς ὅτι ἀγνώσκειν ὅτι τῆς Πατριαρχικῆς ἀξιώματος, καὶ ὅτι τῶν τότε κατὰ τὴν Ἐπισκόπου ἐκκλησίαν Διοικήσεις, ἀλλ' Ἐπαρχία, οἱ δὲ Πατριάρχαι ἐκκλησίας ἐκκλησίας Διοικήσεις, καὶ ταύτην δὲ Ἐπαρχία καὶ Διοικήσεις, ἀλλὰ. καὶ περὶ ἀπαντήσεως πρὸς ταῦτα ὅτι ἀποδείξεων, ὅτι Διοικήσεις καὶ Ἐπαρχία ἐκκλησίας αὐτῶν ἐκκλησίας λέγεται, καὶ ὅτι περὶ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Μητροπολιτῶν ὁ Κανὼν ἀναλαμβάνει. Σελίς 120 Σειρά 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ διττῶν σημανομένων τῆς Μητροπολιτικῆς ἐκκλησίας, καὶ διαφορᾶς Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν, καὶ ἀσυνεφώνων πατριαρχῶν, καὶ ὅτι αὐτὴ Διοικήσεις Ἐπαρχία ἐκκλησίας ἐκκλησίας τῶν Πατριαρχῶν, καὶ περὶ τῆς πρὸς τῆς Συνόδου Πατριαρχικῆς ἀξίας τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ἀναθέσεως, καὶ δόσεως τῶν πρεσβείων αὐτῆς ἐκ τῆς δευτέρας Συνόδου. Σελίς 121 Σειρά 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ δευτέρας διαφορᾶς Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν, καὶ ὅτι δὲ πρὸς αὐτὴν, καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς τὰς Πατριαρχικὰς μετελθόντων, ἐκ τῶν δέκνεται ἀποδείξεων τὸ ἀπὸ καθέστερος μόνον ἀποφασίζονται τὴν Ῥώμης. Σελίς 122 Σειρά 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς πολυσήμου τῆς πρεσβείας, καὶ διαφορᾶς πρεσβείας, ἡμῶν, καὶ ἐκκλησίας. Σελίς 122 Σειρά 48

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἑρμηνεία τῆς ἐκδόσεως Κανόνων τῆς ἐκκλησίας πρώτης Συνόδου, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς Πατριαρχικῆς τῶν ἱεροσολύμων λόγος γίνεται. Σελίς 123 Σειρά 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐκ ἀντιθέσεως τῶν περὶ τὴν ἀποδόντων ἀποδείξεων τῶν ἱεροσολύμων τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς Παλαιστίνης ἀποδείξεων, ἀπὸ τῆς, σωζομένης τῆς Μητροπόλεως τῆς οὐκ ἀξιώματος ἐν τῇ Κανόνι ἐκκλησίας ἀρχομένων. Σελίς 123 Σειρά 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τῆς ἐκκλησίας ἀντιθέσεως ταύτης ἀποδείξεων, καὶ περὶ τῆς πρὸς τῆς ἀπαντήσεως ταῖς ἀντιθέσεως. Σελίς 123 Σειρά 50

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β΄.

30
 θύσεις· ὑποδάξας ὑπὸ ἰακώβ· καὶ τῶν μετ' αὐτὸν ὅτι ὁ ἱεροσολύμων ὡς ἀρχαῖος· Πατριάρχης, καὶ
 ἐδοκίμει· ὑποκείμενος·
 Σελίς 124 Σελὲς 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΔΟΠΟΘΕΩΣ ΔΠΟΤ Τ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΘΗΟΤΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΗΝ ΤΕ ΧΥΕΣΙ ΠΑΤΡΑΡΧΗΣ. Σελίς 126 Σημεία 5

ПАРАГРАФОН

Παραγράφον Ε'.
Περὶ ἀποδείξεως ὅτι πᾶν ἐν ταῖς εὐκαρπυαῖς Συμόδοις ὑπογραφὼν ὁ θεὸς ἰεροσολύμων, Πατριάρχης ἐστὶ, καὶ ὁ Θεός·
φορεῖ ἐν τοῖς καθίσμασι πᾶν Συμώδιον ἢ πᾶν Μητροπολιτὴν τάξις. Σελίς 126 Στρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.

ΠΕΡΙ ΔΟΞΑΖΕΩΣ. ΤΗΣ Τῆς ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ὑπὸ τῶν συγγραφέων τῶν ΟΙΚΟΜΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ, καὶ περὶ τῶν τίνες ἀποτιμώνται ὡς αὐτῶς σωματεύουσαι τῶν Συνοδῶν κατὰ Κανόνας καὶ ὡς αὐτῶς Κανόνες.

Σελὶς 126 Σελὶς 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'
Περὶ ἀπατήσεως ἐξαχμῶς πρὸς τὰς εἰς ἀντιθέσεως τὰς κατὰ τῆς Πατριαρχεικῆς ἀξίας τῆς ἱεροσολύμων καὶ
καὶ Ἀθῶν πολεμῶν μαρτυριῶν καὶ ἐνστάσεων ὑποδείξεως ὅτι ὁ ἱεροσολύμων ἀρχαῖος Πατριάρχης ἦν τε καὶ ἐστὶ
Σελίς 127 Σελὺς 45

ΚΕΦ' Α' ΛΑΙΟΝ Ε'.

περί τῆς ὑποκρίσεως καὶ παλιμβολίας τῶν Ἀρεσίων, καὶ ὑπερβολῆς καὶ συκοφαντίας αὐτῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶς κερυττόντων
τὸ ὁμόλογον, ἃ εἰς ἀνείρεσιν ἀποφόρεται πεποιθήκασιν σωόδους.

Σελίς 131 Σειρά 15

ПАРАГРАФОН В

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.
Περὶ τῆς Διαιολικῆς μηχανῆς τῆς Εὐσεβίου Νικομηδείας, δι' ἧς καθρέθητο ἅγιος Εὐστάθιος Ἀντιοχείας, καὶ ἐξω-
ρίσθη ἀδίκως ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.
Σελὶς 131 Σειρά 34

П А Р А' Г Р А Ф О Н Г'.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Γ'.

Περὶ τῆς ἐξαλόγου καθαιρέσεως τῆς ἐξωρίας αὐτῆς ὑπὸ τῆς μεγάλης
 ὑπὸ τῶν ληστεικῶν συμφορῶν τῶν Ἀρεσων τῶν μεγάλων Ἀθαιασις, καὶ
 Κωνσταντίνου, καὶ τῆς αἰμοπάτης θαιάτης τῆς θυσεβεῆς Ἀρῆς.

Σελίδς 131 Σελίδς 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'

ΠΑΡΑΤΗΡΑΦΟΝ Δ.
Περὶ τῆ ἀναπλήσεως τῆ μεγάλης Ἀθανασίας εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς ὡς ἀγγελίας τῆ μεγάλης Κωνσταντίνης πρὸς τὴν
ἡγίαν αὐτῆς, καὶ αὐτῆς καθ' αὐτὴν ἐκ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀθέτου Σιωδῆς, ἧς τὸ ὄνομα εἶναι ἀναιρεσάστη
καὶ πρὸς τῶν ἀσφόδων θλίψεων αὐτῆς ὑπὲρ τῆ ὁμοεπίης.
Σελίς 133 Σελὶς

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄

Περὶ τῶν περὶ τὸν Εὐσεβίου τῶν καθελόντων τὸν ἄλλον Ἀθανάσιον, καὶ κατὰ τὸν φόβον τῆς τῶν ἀπαιτοχῆς Ἐπισκόπου
 συμποίας μετὰ Ἀθανασίᾳ ποιησαμένων τὸν ῥώμης κλητῶν τῶν κατὰ Ἀθανασίᾳ ἐν τῇ ἐν Τύρῳ Συναγωγῇ ἐκκλησι-
 αίων, καὶ μὴ ἀπαντησάντων εἰς ῥώμην ὡς συκοφαντῶν.

П А Р А Г Р А Ф О Н 5'.

ΠΕΡΙ ΕΞΩΣΕΩΣ ΔΥΟ Τῶ ΘΥΡΩΝ ἢ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΣ ΔΙ' ἈΡΣΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΕΛΩΣΙ Τῶ ΕΠΙΣΤΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-
 ΝΟΥ ὁΝ ΡΩΜΗ ΣΥΝΟΔΟΥ ὑΠΕΡ ΠΑΥΛΟΥ ΚΥ ΑΪΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΚΥ ἢ ΕΙΣ Τὰς ΘΥΡΩΝ ΑὐτῶΝ ΔΟΚΙΜΑΤΑΣΑΝΤΩΙ ΚΥ ἢ ΔΕΞΑΝ Τῇ ΣΥΝΟΔῶ
 ΚΥ ἢ Τῶ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ ΡΩΜΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛῆΣ ΑὐΤῶΝ Τὸ ΕὐΣΕΒΙΑΝΟΝ. ΣΕΛΙΣ 134 ΣΕΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ ΔΟΚΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΣΕΒΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΥΛΩ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΥΤΗΣ, ΔΕ
ΔΙΩΧΕΩΣ ΤΗΣ ΑΔΑΜΑΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ ΑΥΤΩΝ. ΣΕΛΕΙΣ 134 ΣΕΛΕΙΣ

ПАРАГРАФОН Н.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΑΡΑΧΗΣ ΚΑΙ ΦΟΝΩΝ, ΟΝ ΕΠΙ Τῇ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΔΙΑΣΥΜΕΡΕΩΣΙΑΣ Τῶ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΩ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΩ, ΕΝ ΔΕΚ
 ΣΑΝΤΙΝΑΠΟΛΕΙ ΔΙΑ Τῶ ΛΑΩ ΥΠΕΡ Τῶ ΠΑΥΛΩ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΑΠΕΛΘΟΝΤΩΝ Τῶ ΔΩΠΟΘΕΝΙ
 Τῶ ΛΟΓΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΘΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΝ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΙΑΩΝ ΣΥΝΟΔΟΥ, ἥ ΠΡΩΤΗ
 ΘΕΣΙΣ, ΚΑΤ' ἧς ΠΟΛΥΣΙΧΟΝ ΟΝΟΜΑΘΕΪΣΑΝ ἔΠΕΜΨΕΝ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ. Σελὶς 135 Σελὶς

ПАРАГРАФОН ④

ΠΕΡΙ ΚΗΡΥΞΕΩΣ ΣΙΝΩΘΕΩΣ ΕΙΣ ΣΑΡΔΕΙΣ. ΠΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΝ ΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΕΛΕΥΕΩΣ. 136 ΣΕΛΕΥΕΩΣ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι

ΠΕΡΙ ΠΑΠΙΣΩΝ ΑΠΟΒΟΝΤΩΝ ΔΕΞΑΙ ΟΝΤΕΣ ΑΠΟΛΕΘΕΝ Α΄ΘΑΝΑΪΟΝ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΟΙΠΗΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΙΣ
 ΜΗΝ, ΚΑΙ ΟΝΤΕΣ ΠΝΙΓΛΙΟΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΗΣ ΘΡΥΝΕΣ ΑΥΤΩΝ, ΚΑΙ ΓΡΑΨΑΙ ΕΠΕΡ ΑΥΤΩΝ ΤΟΙΣ ΔΙΑΤΟΛΙΚΟΙΣ, ΕΨΑΝ
 ΕΨΩΜΗΣ ΕΨΚΛΗΡΗΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΨΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΗΣ ΤΩ ΦΛΩΡΑΙΩΔΕΙΣ ΤΕΤΕ ΤΩΝ
 ΠΙΣΩΝ ΔΙΩ ΜΑΡΤΥΡΕΙΩΝ ΚΑΙ ΟΠΟΔΕΞΕΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΩΝ, ΤΩΝ ΤΑ ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΠΛΕΙΩ ΚΑΤΑ ΚΑ
 ΣΙΓΓΡΑΦΑΙΤΩΝ.

ΣΕΛΙΣ 136 ΣΕΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ανθυποφορὰ παπισῶν, τὸ μὴ δεῖν ὧρ' γνώμην τῆς Ῥώμης τὰς Ἐκκλησίας κοινοῖζαν, καὶ τὰ Συναγώγας καὶ ἑρμείας εἶπε περὶ ἱερέων τῶν περὶ Ἀθανάσιον καὶ Παύλον ὑπερμαχήμενους, προσφερόντων ἐς οὐρανὸν μοιραρχίας τῆς Ῥώμης, καὶ λύσις ταύτης ἐκ τῆς τῶν μερικῶν καὶ ποιῶν ἀπεκρίσεως.

Σελίς 139 Σερὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς οἰκίας τῆς πάντων κηδεμονίας ἀπὸ τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀπὸ τῶν ἀξίων τῆς Ῥώμης, ἐκείνων τῶν ἰδίων Ἐκκλησίας ἀπέειπε, εἶπε, ὅτι περὶ ἱερέων Πάπας φησὶν ὁ ἑρμείας, καὶ ὁ μονάρχην τὸν Ῥώμης φησὶν οἱ παπισαῖνοι, καὶ περὶ τῆς σαφηνείας τῆς εἰρημίας, καὶ ἀναιρέσεως τῆς τοιαύτης, ἐξουσίας τῆς Ῥώμης, καὶ περὶ τῆς πόθου ἔχει τῶν ἀρχῶν ἢ Ἐκκλησίας.

Σελίς 140 Σερὰ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ παπισῶν, ἀπὸ Πέτρου Ἀρχιερέως λεγόντων γράψαι τὸν ἱελεῖον Ῥώμης τοῖς Ἀρεταῖς ὅτι ἔχει ὧρ' τῆς Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Καθούσης τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπερ ψεύδεται ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω δέκνεται.

Σελίς 142 Σερὰ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐδὲ ἀπὸ τῆς δέχεται καὶ αὐτὰ τὰ ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἀληθινὰ συγγράμματα τῆς Παπῶν, ὡς τῆς ἀληθείας ἀγνοίαν ἔχοντων.

Σελίς 143 Σερὰ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι θέλοντες ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἱελεῖον Ῥώμης βιβλίῳ τῆς Ἀρεταῖς καὶ οὐλόσεται μετὰ οὐλοῦσας τῆς Ῥώμης τῶν Ἐκκλησιῶν οἱ παπισαῖ, δέκνεται καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω καὶ ὧρ' ἀφ' ἑαυτοῦ ἀσύστατοι, καὶ καρκινικῶς βαδίζοντες.

Σελίς 143 Σερὰ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ψεύδεται ὁ ἱελεῖος Καρδινάλιος ἐλέγχεται ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω καὶ συχινῶν τῆς καὶ περὶ τῆς ἐκείνης, ἐπὶ τῆς ἐκείνης Παπῶν ζητῆσαι τὸν Ἀθανάσιον τὰς πράξεις τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω καὶ δὴ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τῶν Ἀρεταῖς, καὶ ἀποδείξει αὐτὸν τὸν ἱελεῖον Πάπαν Καθούσας τῆς ἐν Νικαίᾳ περὶ Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω.

Σελίς 144 Σερὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι τὸν πέμπτον τῆς ἐν Σαρδικῇ Καθούσας, ὅν περὶ Ἐκκλησίας αὐτῶν οἱ Ῥώμαιοι ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω, ἐπὶ τῆς Ζωνάριος ἐλέγχεται ἐν Καρδινάλιῳ μὴ εἶναι τῆς ἐν Νικαίᾳ, οἱ παπισαῖ οὐλόσονται τὸν Καθούσας, καὶ ἐπισκοπικῶν τῶν Ῥώμης Ἐκκλησιῶν ἀναιρέσονται αὐτὸν λέγοντες, καὶ ψεύδεται τὸν Ζωνάριον ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω, καὶ τῶν κατὰ τῶν Συναγῶν μαρτυρεῖ περὶ τῆς περὶ τῆς Ζωνάριος τῶν Καρδινάλιων ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω, καὶ Καθούσας τῆς ἐν Νικαίᾳ ὑπὲρ Ἐκκλησίας Ῥώμης κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην γεγράφθαι δι' ἑαυτοῦ, δέκνεται ἐνταῦθα φανερώς μυθοπλαστῶν καὶ ψεύδεται.

Σελίς 146 Σερὰ 29

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῆς Πάπας Ῥώμης. Σελίς 148 Σερὰ 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς οἰκίας τῆς ἀγέρει τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ μῦθος ἐστὶ τὸν Ῥώμης αὐτὰς ἀφ' ἑαυτοῦ.

Σελίς 148 Σερὰ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐπιχειρήματα παπισῶν ἀπὸ τινῶν τῆς ἐν Σαρδικῇ Καθούσας περὶ Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω ἐκ τῆς ἐκείνης αὐτῶν ὅτι εἰσὶν οἱ Καθούσας περὶ τῶν ἐκείνης τῆς Ῥώμης, καὶ κατελθὼν ἀναιρέσει ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω ἀληθείας μαρτυρεῖ τῆς ἐν τῇ καθούσας Ἐκκλησίας Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης. Σελίς 149 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ανθυποφορὰ παπισῶν, μάρτυρες τὸν Σωζόμενον ἐν οἷς ἴσους περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου τῶν δυτικῶν πατέρων καὶ αὐτῶν ἱερέων Ῥώμης ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω ὅτι ὁ Ῥώμης ἐστὶ κοινὸς κριτής, καὶ ἀναιρέσει τῆς μοιραρχίας τῆς Ῥώμης καὶ ἐκκοσμοῦ ἀπὸ τοῦ ἀποδείξεω ἐκτε ἴσους ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκ τῶν περὶ Ἀθανάσιον ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ Σαρδικῇ Συνόδου, καὶ ὡς σιωπῶν μετὰ τῶν ἑσπεριανῶν, καὶ ἐν αὐτῇ Συνόδου γεγονότων, ἐξ ὧν, καὶ καὶ ὧρ' ἀφ' ἑαυτοῦ δέκνεται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης μονάρχην, ἀλλὰ συνεπίσκοπον.

Σελίς 151 Σερὰ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Αντιλογία Γεζεβιανῶν πρώτη πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Τοπικῆς καὶ μὴ Οἰκουμενικῆς τῶν ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, δὲ τῆς πρὸς τὸν μὴ κρινόντα τῶν ἐν Σαρδικῇ εἶναι τῶν αὐτῶν τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἀλλ' ἀπὸ αὐτῆς. Τρίτη πρὸς τὸν μὴ λέγοντα εἶναι τῶν ἐν Σαρδικῇ μετὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ. Σελίς 154 Σερὰ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Απόδειξις κατὰ τῆς πρώτης ἀντιλογίας τῶν Γεζεβιανῶν, ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος ἐκ εἶναι Οἰκουμενικὴ, ἀλλὰ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἀπαντήσεων τῶν ἐναντίων δούσθ' εἰς τὴν ὑπὲρ γραφῶν ὁμολογία ὁ Λιβέριος ἐκ τῆς αἰρετικῆς, καὶ ἐνομιάζει, καὶ οὐκ ἔχων ὡς Ἀρχιερεὺς ἐσφαλὼν υπογράφας, ἀλλ' ὡς μερικὸς διδάσκαλος, καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν τελῶν ὁμολογῶν τῆς πίστεως τῶν ἐν Ἀλεμίνῳ.

Σελίς 166 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ πεσάρων ἐπιχρημάτων πατισῶν, ἐν οἷς τὸν φίληκα Ῥώμης ἐνομιον καὶ ἄλλον ἀποφαίνονται, καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῶν, ὡς ἐνομιον καὶ τῆς ἐξουτητος ὡς περὶ τῶν τελῶν ἀποδοκνύσας.

Σελίς 168 Σελῶν 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Διάλογος Βασιλέως Κωνσταντίνου μετὰ Λιβερίας Ῥώμης, καὶ ἀπὸ κείνου Λιβερίας πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐξ ἧς ἀπαλὸς, καὶ ἐκ ὧς ἐπίστασις κατακράτης καθαιρεῖται τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῆς Ῥώμης.

Σελίς 168 Σελῶν 50

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ αἰρέσεως τῶν Ἀνομοίων, καὶ τῆς ἐν Ἀλεμίνῳ Συνόδου, ἐν ᾗ βεβαιεῖται τὸ ὁμολογεῖν καὶ τὴν Νικαίαν πίστιν.

Σελίς 171 Σελῶν 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Σελούκῃ τῆς Ἰσσυρίας Συνόδου, καὶ τῆς Διαφωκίας ἐν αὐτῇ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀπὸ τῆς Διαλύσεως αὐτῆς.

Σελίς 172 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινὴ πόλει ποιηθέντος ποιητῶν Ἐπισκόπων Συνόδου, Ἀέτιον, Μακεδόνιον Κωνσταντινὴ πόλεως, Κύριλλον Ἱερουσολύμων, καὶ ἄλλων Ἀρχιερέων καθαιρέσει υποβαλόντες, καὶ τὴν συμβάντι περὶ τῆς Μακεδονίας ἐμφυλίου πολέμου, καὶ Διακρίσεως τῶν ἐκ τῆς αὐτοῦ ὁμοίου ὑπὸ τῶν αὐτοῦ δεικνύοντων, ἐξ ὧν ἡ λεγομένη Αἵρεσις Μακεδονία.

Σελίς 172 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ διωγμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ Σαβωρίου Περσάρχου, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ κατὰ Ῥωμαίων, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν θανατοκτονίας τῆς τῆς Νισίβιδος Ἀρχιερέως, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τῆς ὁμοίας Συνόδου, καὶ ἐξουρίας τῆς Ἀντιοχείας θείας μελετῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου.

Σελίς 173 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν αἰωτέρων τῶν μετὰ τὴν ἐν Σαρδικῇ Συνόδου γενεομένων ἐκταχῶς δέκνυται εἶναι τὸν Ῥώμης ὑπὸ ἑτέρων, καὶ ἡμερῶν Ἐπισκόπων, καὶ ταῖς Συνόδοις ὑποκαίμενον.

Σελίς 174 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς αἵρεως τῆς βαπτίσματος τῆς Ἀρείου, ὅτι οἱ μεταγενέστεροι Ἀρειανοὶ μετὰ λαζαν αὐτὸ ὡς δέκνυται εἶναι τῆς αὐτοῦ, ὡς αὐτῶν καὶ τῆς Δόξας Πατρὸς, καὶ περὶ τῆς συστατικῆς γραφῆς τῶν τελῶν ὑποστάσεων.

Σελίς 174 Σελῶν 37

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἀρχιερατείας Μαξιμιανῶ μετὰ Μακάριον, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς.

Σελίς 175 Σελῶν 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἀρχιερατείας μετὰ Μαξιμιανῶ Κυρίλλου, καὶ τῆς ἐν τῇ Οὐρανῷ Φαιστός σημεῖς τῆς Σταυροῦ, καὶ τῆς ἐκ μηχανῆς Ἀρειανῶν ἐξώσεως Κυρίλλου ὑπὸ τῆς θείας τῆς Ἱερουσολύμων, καὶ αὐτοσάξεως Ἐφραίμ, εἴτα Ἡρακλίου, καὶ τῆς ἐκ μηχανῆς Ἀρειανῶν ἐξώσεως Κυρίλλου, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς, καὶ περὶ τῶν κατηχήσεων αὐτῆς κατὰ τῶν λεγόντων, τότε εἰς σώμα τῆς Κυρίλλου, ὅτε τῆς μεταλαμβάνοντος, καὶ περὶ ἀπλολογίας διττῆς κατὰ τῶν διττῶν ἀποδοκνύοντων τὸν Κύριλλον ἀρειανόφροντα.

Σελίς 175 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν θανατοκτονιῶν τῆς τιμῆς ξύλου τῆς Σταυροῦ, καὶ ἀσηπότητος αὐτῆς καὶ ἀδιαφθορίας, καὶ τῆς ἐν ἡ ἐλαττωθῆαι κατὰ τὸν καὶ Διαδιδόμενον τοῖς περὶ τῆς πνευματικῆς.

Σελίς 176 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς πλήθους τῶν περὶ τῆς πνευματικῆς τῆς ἀγίας Τάφου, καὶ ἐξ ἧς τῶν ἱνῶν πεμπομένων διὰ πρέσβων ὑπὸ ποσῶν Ἐπαρχιῶν εἰς τὸν ἁγίον Τάφον. καὶ οὐκ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος μόνον εἰς τὴν ὁμοίαν λέξις ἡμαρτανεν, καὶ μὴ δὲ εἰς τὴν ἐκ τῆς Πατρὸς αἰδίου γέννησις τῆς μονογενεῆς.

Σελίς 177 Σελῶν 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἀνακλήσεως τῶν ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐξοριζομένων Ἀρχιερέων ὡς τῆς ἀπὸ τῆς Διαφωκίας.

Φοράς

Φοράς καὶ μέμψεως καὶ νίκης· Εὐσεβίου μαρκιῶν πρὸς Λυκίφρου καθάρων, δι' αὐτὰς δ' Λυκίφρου, ἐξέ-
ντο ἀρχηγὸς Αἰρέσεως. Σελίς 177 Σειρὰ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συνόδου ὑπὸ Εὐσεβίου μαρκιῶν καὶ τῆς μεγάλης Ἀθανασίης περὶ δογματικῆς τῆς
ὁμοουσιότητος τῶ Πατρὸς καὶ Πνεύματι, καὶ τῆς ἐμψύχου καὶ ὁμοουσιότητος τῆς Κυρίας, καὶ περὶ ἐσίας
καὶ ὑποστάσεως. Σελίς 178 Σειρὰ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς δόγματος τῆς μιᾶς καὶ τριῶν ὑποστάσεων, καὶ ὅτι οἱ τότε Ἐπίσκοποι Ῥώμης ἦσαν ὁμόφρονες
Παυλίῳ Ἀντιοχείᾳ, μίαν ὑπόστασιν ἔχοντες Θεότητος δογματίζοντες, ἐξ ἧς καὶ ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀντίδοχοι τῆς Ἐκ-
κλησίας δέκονται. Σελίς 179 Σειρὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἡχῆς τῶν ὑποστάσεως καὶ πρὸς ἄλλους λέξεων, καὶ τῆς πρὸς ἑαυτῶν καὶ ἑαυτῶν ἁπλῶς ταύτας διχονοίας
καὶ χρίσματος, καὶ τῆς κρείσεως τῶν δύο μερῶν ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἀθανασίης καὶ ἐνώσεως, μίαν πᾶν Ἀγνοίαν
τῶν δύο λέξεων αὐτοῖς σαφηνίσαντες. Σελίς 180 Σειρὰ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν ἐγκρίτων Ἐπισκόπων τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συνόδου, καὶ τῆς πρὸς δεξιότητος τῆς πρὸς ἐκείνους
τῇ ὁρθοδόξῳ πίστει Ἀρεανῆς. Σελίς 180 Σειρὰ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι τὸ πρὸς τριῶν ὑποστάσεων τῆς μιᾶς Θεότητος δόγμα, τὸ ἐν τῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συνόδῳ βεβαιωθὲν, ἐδείξα-
το ἥτις Ἀνατολή καὶ Δύσις, ὑπεγράφηται δὲ τῇ μεγάλῃ Ἀθανασίᾳ ἁπλῶς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀγάπην.
Σελίς 181 Σειρὰ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ παρῶντι κεφαλῇ εἰρημῶν ὡσαύτως συνάγεται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης ἀμαρτήτορον, ἢ
μονάρχην, ἢ χριστὸν βικῆτορον, ἢ πονὸν διδάσκαλον, ἢ Συνόδους ἀγείροντα, ἢ ἔχοντα τὴν Συνόδον, ἢ
ἀμφιβολίας τῆς καθόλου Ἐκκλησίας λύοντα, ἀλλ' ἀγνοίαν ἔχοντα τῆς ἀληθείας, καὶ κρείμνον καὶ
διορθωτικόν. καὶ ὅτι ἡ Συνόδος ἐστὶ τὸ καθόλου κρείμνον, καὶ ὅτι μερικὴ Σύνοδος βεβαιῶν ὀικουμένη.
Σελίς 181 Σειρὰ 39

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς ὁμοουσιότητος τῆς Βασιλέως Ἰοβιανῆς, καὶ τῆς δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς βεβαιώσεως τῶν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Κων-
σταντίνῳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δογμάτων, καὶ τῆς ἐπανακλήσεως τῶν ἐξορίστων Ἐπισκόπων, καὶ τῆς ἐγγράφου
ὁμοουσιότητος ὑπὸ τῇ μεγάλῃ Ἀθανασίᾳ. Σελίς 182 Σειρὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἰοβιανὸν δογματικῆς διδασκαλίας τῆς μεγάλης Ἀθανασίης, καὶ ἐκ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς καὶ ἐγ-
γραφῆς τὸν Ἀθανάσιον κηρύττει μίαν ἐσίαν καὶ τρεῖς ὑποστάσεις ἐν τῇ Θεότητι, δέκνεται τὸ ἄξιωμα αὐτῆς ἀσυγκρί-
τως μείζον τῆς Ῥώμης ὡς μερικῆς καὶ μὴ μονάρχου Ἐπισκόπου. Σελίς 183 Σειρὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἀξίας δόγματος τῆς Ἀπελῆς, κολακωτικῶς πρὸς ἐκείνους τῇ Βασιλῇ Ἰοβιανῇ ὑπὸ τῆς Θεμι-
σίου φιλοσόφου, ὃ καὶ ὁ Ἀρεῖς Ἀβερρότης ἐφλυάρισεν, ὃ χράνεται οἱ μετὰ τὸ χρίσμα Πάπαι, πᾶσι Αἰρέσεσι
κοινωνήτες, χάριν τῆς λέγεσθαι μόνον μονάρχου. Σελίς 184 Σειρὰ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς τῆς αἰτίας τῆς ἀπογορεύσεως τῆς περὶ Ἀκκίου τὸν Κασσαρείας Ἀρεανῆς πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Μελέ-
τιον, καὶ συνοδικῶς ὁμολογήσαι τὸ ὁμοῦσον καὶ πᾶν ἐν Νικαίᾳ πῶς, καὶ ἔτι ἁπλῶς γράμματα πρὸς τὸν
Βασιλέα Ἰοβιανόν. Σελίς 185 Σειρὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ὅτι ἔπε γνώμη, ἡ εὐδοκία, ἡ βεβαιότης, ἡ μνήμη τῆς Ῥώμης ἢ ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ, καὶ περὶ τῆς
ἐπὶ τῇ Συνόδῳ τῶν Αἰρετικῶν. Σελίς 185 Σειρὰ 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ τῆς εὐσεβῆς Βασιλέως Ῥώμης Οὐαλοντιανῆς, καὶ ὅτι συνέβησαν αὐτῇ ὅτι Χιλιάρχη ἐν τῇ τῆς Τύχης
μιαρῇ Ναῶ ὑπὸ ἰταλίας, καὶ τίνος συμβεβηλὲς ἐβασίλευσε. Σελίς 185 Σειρὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ὁμολογίας, ὃν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Οὐαλοντιανῆς ἀρῆκε Βασιλέα ἐν πᾶσι Ἀνατολῇ, καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν
πρὸς αὐτὴν ἐν τῇ ἀρεανισμῶν ἐξ αἰτίας τῆς γυναικὸς αὐτῆς, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῆς διωγμῆς καὶ φόβου τῶν ὁρθοδό-
ξων, καὶ μάλιστα τῶν κατ' Αἰγυπτίον. Σελίς 185 Σειρὰ 50

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β΄.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ νόμου τῷ Οὐάλοιστῳ τῷ βαπτίζοντι μιᾷ καταδύσει, καὶ περὶ ἱελίου, Σάββα, καὶ ἡμέρας τῶν Ἀσκητῶν, καὶ πένθος Σαββατιανῆ. Σελίς 186 Σελῶ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἀρχηγῆς τῶν Σαρκενῶν Μανίας, καὶ ἐλέγχου Μωύσεως πρὸς Ἀγκιον Ἀλεξανδρείας, καὶ ἀτίμηθαι Οὐάλοιστος Βασιλέως, καὶ ἀρετισμῷ Οὐλφίλα Γότθων Ἐπισκόπου, καὶ αὐτῶν δι' αὐτῶν, καὶ ὡς μετέφραστο ἀπὸ τῆς αἰτίας γραφῆς εἰς τὴν τῶν Γότθων γλῶσσαν ὁ Οὐλφίλας. Περὶ βασιλέως Γερμανῶν, καὶ λύσεως ὅπου τῆς ἐξορίας τῶν Ἐπισκόπων, καὶ κόσμου αὐτοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Σελίς 186 Σελῶ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν τίνες τῶν Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν πατέρων ἔφη Οὐάλοιστῳ ὠφέλησαν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τίς συνέστησε τὸν Πέτρον εἰς τὸν Θρόνον Ἀλεξανδρείας, καὶ τίς τὸν Εὐάγγιον Κωνσταντινουπόλεως ἐχρηστῆσεν, καὶ ἦν τὸν Δημόφιλον, καὶ τίνων ἀσηγήσει ὁ Θεολόγος Γρηγόριος γέγονε Κωνσταντινουπόλεως. Σελίς 187 Σελῶ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ τῶν ἐν Λαμψάκῳ Συνοδῶν, καὶ ὡς ἐκύρωσε, καὶ τῶν ἀνατροπῶν τῶν κυρωθέντων ὑπὸ τῶν Οὐάλοιστος, ἐξορίας τε τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀφαιρέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ Θεοφάνη. Σελίς 183 Σελῶ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν Λαμψάκῳ Συνοδῶν, καὶ τῶν αὐτῇ παραχθέντων καὶ σωζομένων. Σελίς 188 Σελῶ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι τὰ ἱστορήματα ὑπὸ Σωκράτους περὶ τῆς ἐν Λαμψάκῳ Συνοδῶν ἐκαστίως πως ἔχουσι τοῖς ὑπὸ Θεοφάνους καὶ Σωζομένων ἱστορήμασι. Σελίς 188 Σελῶ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν ἐν Σμύρῃ, Ἀσίᾳ, Πισιδίᾳ, Ἰστανίᾳ, Παμφυλίᾳ, καὶ Λυκίᾳ τῶν Μακεδονιανῶν Συνοδῶν, τῶν συμφωνησάντων τῇ ἐν Λαμψάκῳ Συνοδῶν, καὶ ὡς ἐπεμψαν πρέσβειν πρὸς Οὐαλοιστῶν Βασιλέα καὶ Λιβέριον Γόμης, καὶ τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν Μακεδονιανῶν Λιβερίας. Σελίς 188 Σελῶ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῶν γραμμάτων πρὸς τὰς πρέσβεις τῶν ἀνωτέρων Συνοδῶν τῶν ὑπὸ τῶν Λιβερίων δοθέντων, ἵνα ἀποκομίσωσιν αὐτὸς εἰς τὰς τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόπους. Σελίς 189 Σελῶ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ Συνοδῶν, καὶ ὡς ἐβεβαίωσε, καὶ ὡς ἀπέβαλε, καὶ ὡς δέδωκε γραμμάτων τοῖς ἀνωτέροις πρέσβεσιν, ἐπίτῃδες ἐκείναις γυναιξίν. Σελίς 189 Σελῶ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ἐν Τυάοις Συνοδῶν, ἐν ᾗ ἐπαρέρχοντο τὰ τῶν Λιβερίων καὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ Συνοδῶν γράμματα οἱ τῶν Μακεδονιανῶν πρέσβεις καὶ ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ περὶ τῆς ἐν Καρίᾳ τῆς Ἀσίας τῶν Μακεδονιανῶν Συνοδῶν, καὶ τῆς ἐν Ταρσῷ μεθέστης γυναιξίν Συνοδῶν, καὶ τῇ Οὐάλοιστος δυνάμει κωλυθείσης ὑπὸ Εὐδοξίᾳ, καὶ ὡς ὁ Οὐάλοιστος ἐργάσατο κακῶν μεγίστων καὶ ἐξορίων Ἐπισκόπων ἐν Αἰγυπτῷ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 189 Σελῶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ Εὐσταθίου Σεβαστίας τῶν ἐν τῇ τῶν ἀνωτέρων Συνοδῶν πεμφθέντων εἰς Ρώμην πρέσβεων, καὶ ὅπως ἐραδύργως ἱερώς καὶ Ἀρχιερός ἐχρημάτισε, καὶ περὶ τῆς κακοτροπίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβῆς Αἰρέσεως. Σελίς 190 Σελῶ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι οἱ τῶν ἐν τῇ παρόντι κεφαλῇ ἀρημῶν σφαλμάτων ἐνδοκαχῶς τὴν ψῆφον καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι τῶν πλεόνων καὶ τὸ κύριον, τὸ δὲ μοναρχικὸν ἀξίωμα εἰς κόρακας οἰχίσθαι. Σελίς 191 Σελῶ 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Ἰδουρικῇ πατριαρχίᾳ τῶν ἀνωτέρων Οὐαλοιστῶν ἀφαιρεθείσης Συνοδῶν. Σελίς 192 Σελῶ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐχόμενῳ τῷ Πάπᾳ Ρώμης ὡς ψεύδεται βίβλος, ἀλλὰ τῷ Βασιλέως ἢ ἐν Ἰδουρικῇ ἡθροῖσαι Συνοδοί, καὶ ἡθροῖσαι καὶ βεβαιώσαι τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων τὸ δοκῆν ἰβεβαιώθαι, ὡς ἐπὶ καχῶς ἐνταῦθα δέκνυται. Σελίς 192 Σελῶ 35

Περὶ τῶν ἐπὶ ἀθλητηρίων ἀπὸ οἰκονομίας περὶ φέρουσιν
τῆς ἀρχῆς τῆς πόλεως Ῥώμης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Γ'.
Περὶ τῆς αὐταῦθα τροπῆσεως τῶν τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ ῥητῶν ἀπὸ τῆς πρὸς Εὐσέβιον Σαμασατῶν αὐτῆς ὑψηλο-
λῆς ἐστῆς, ἣς ἐκκρίνεσθαι τὸν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῷ Πάπῃ. Σελίς 194 Σελὰ 29

П А Р А Г Р А Ф О Н Г.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ Τῶ ΜΕΓΑΛῃ ΒΑΣΙΛΕΐᾳ Εἰρηῶν ΔΥΟ Τῆς ΠΡΟΣ Τὴν ΜΕΓΑΛΗΝ ΑἸΘΥΑΣΙΟΝ ἈΠΟΣΟΛΗΣ ΑΥ-
Τῆς, Εἰς ἈΚΡΙΒΕΙΑΝ ΤῶΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ἈΡΧΗΣ Τῆ ΠΑΠΑΣ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ῬΗΤΑΝ ΜΕΛΕΤΙΩΝ, ΕΥΣΤΕΙΩΝ, ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΟΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΡΕΥΣ
 ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΔΥΚΡΙΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΩ ΠΑΠΑ .
 ΣΙΛΙΟΣ 195 ΣΕΙΡΑ ΙΥ

П А Р А Г Р А Ф О Н Б.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν εἰς τὴν αὐτὴν τὸν Εὐσέβιον ὑποσηλωτῇ τῷ μεγάλῃ Βασιλεῖ ρημάτων, ἐξ ὧν συναίγεται εὖ-
φανές μὴ εἶναι τὸν Ρώμης μονάρχῃ, ἀλλ' ὑπερήφανον, καὶ οὐ καὶ μόνον μονάρχῃ· καὶ φιλόνομον, καὶ ἄγνοιαν
ἔχοντα τῆς ἀληθείας αὐτὴν τε καὶ τοῦ Δυτικῆς, καὶ ὁμόφρονος Λιβερικκοῦ πρὸς συναίρεσθαι αὐτοῖς, καὶ ἐδὲ μιᾶς
μνήμης ἀξιόλογον οὗτε Σωμάδοις· καὶ οὐ δόγμασι πίστεως.

Σελίς 195 Σειρά 28

П А Р А Г Р А Ф Ъ Н Б.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Η Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῶν τῶ μεγάλης βασιλείας ἔσται ὁ Πάπας Ῥώμης καὶ οἱ Δυτικοὶ ἑξαχῶς ὑποὶ τοῖς μίμψις δαίμονι, καὶ μάλιστα τῶ νομίζειν ἀξίαν μοναρχίας τῶ ὑποφανῶν.

Σελὶς 197 Σελὶς 10

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Η Ζ'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἐρμηνείας πᾶν αὐτῆς πρὸς τὸ μέγαν Ἀθανάσιον ἐπιστολῆς τῆ μεγάλης βασιλεῖς ῥητῶν .
Σολὺς 197 Σειρὰς 37

П А Р А Г Р А Ф О Н И'.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΗ Η .
ὅτι ἐκ τῆς συναγωγῶν ὑπὸ τῆς αἰγῆς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ὑπεσέλθης τῇ μεγάλῃ βασιλείᾳ θάψοντα
εἶναι τὸν ῥώμης καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς συνόδου, καὶ ἔτε ἀμαρτίαν, ἔτε διδάσκαλον τῆς καθο-
λικῆς ἐκκλησίας .

Σελίς 198 Σελὴ 5

ПАРА'ГРАФОН Б'.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ
Περὶ ἐξηγήσεως τῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς Αὐτοκράτορος Ἐπιστολῆς Μεμετίν, Εὐσεβίου καὶ Βασιλίου ῥητῶν,
ἐξ ὧν ἀνακύπτει ὅτι τῇ ῥώμῃ τίτλα ὑπερῶν ἦτε μοναρχία αὐτῇ ὑπὸ Βασίλειον τῇ μεγάλῃ ἀγνώ-
στῇ καὶ κατισχύουσῃ ἡ τῶν παπιστῶν πίσις.
Σελὶς 198 ἔσθ' 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ὁποιοῦναις ἐν τῷ πρώτῳ ἀποχρίματι τῶν παπῶν .

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΙΑ.

Περὶ ὀπολογίας εἰς τὸ δεύτερον ἐπιχρέημα πλὴν παπιδῶν. Σελίς 199 Σειρά 29

П А Р А Г Р А Ф О Н І В'.

Περὶ ὀποιοῦντος εἰς τὸ τρίτον ἀπαχέισμα τῶν παπιδῶν .

ПАРА' ГРАФОН ІГ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ.
Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον τρίτης ἑπιστολῆς τῆ μεγάλῃ βασιλεῖ δέκνυται κατὰ τὰς ἀδείας
πρὶν, ὃν αὐτῇ γεγραμμένον ἴσοτασι. ἡ Ἀλεξανδρινὴ πᾶσι τοῖς Δυτικαῖς Ἐπισκόποις ὡς οἱ καὶ ὁ ῥώμης
Σελίς 202 σελὶς 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ.
 Ὅτι καὶ τὸ πέμπτον ἀπὸ τοῦ μέγαν Ἀθανάσιον ἐπιστολὴς τῷ μεγάλῳ βασιλεὺς δέκνυται μέγα τὸ ἀξιόμα τῷ Ἀθανά-
 σιῳ, καὶ ἵσον τῷ ἀξιωματικῷ πάντων τῶν δουλικῶν ἑπισκόπων.
 Σελ. 202 Σελ. 20

ПАРАГРАФОН ІВ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 1Η. Σελίς 202 Σφραῖ 33

Περί ὡπολογίας καὶ τῆ τέταρτοι ἐπαχέρημα πῶς παπιδῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ.
Ὅτι καὶ ὅτε τῆ μεγάλης βασιλῆς αἱ Πάπαι ῥώμης ἐκίβηλλον πρὸ καθαρῶ ἐμίγνυν, καὶ οὕτως δικάρις τῶ καθαρῶ ὡς
τῶ ἐκίβηλλον ἰδίον τῶ ἐκίβηλλον συνόδων καὶ τῶ ἁγίων πατέρων. Σελίς 203 Σελίς 3

ПАРАГРАФОН ИЗ'

Περὶ ἀπολογίας εἰς τὸ πέμψιον ὀπλιχέημα τῶν παπιστῶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ.
Περὶ ὑπολογισμοῦ κατὰ τὸ μέγεθος ἐπιχειρήσεων πρὸς παρυσίων : Σελίς 203 Στοιχ. 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 10.

ΠΕΡΙ ὙΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ Εἰς τὸ ἱερόμενον ἐκκλησίαν τῶν παπικῶν . . . 203 Σελίς 48

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

37

Ὅτι ἐκ τῆς πατρὸς Ἰταλίας καὶ Γαλτίας ὁπποῦν τῆ μεγάλης Βασιλείας δέκνυται μὴ εἶδέναι τὸν Βασίλειον τὸ νῦν μοναρχικὸν ἀξίωμα τῆ Ῥώμης, ἀλλὰ τὴν ἀρχαιότητα τῆς Διαπολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν Ῥώμης Ἀριετικὸν γυναικῶν διωκτῆν βεβαιῶνται. Σελίς 204 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ἀποκριθεὶς πρὸς τὰς παπίας λέγοντας δεῖ εἶναι κεφαλαιώτιστα μετὰ Χριστὸν ἀμαρτήτων, ἐκ τῆς πατρὸς Πατριώτης Ἐπισκόπου ὁπποῦν τῆ μεγάλης Βασιλείας, καὶ τῆς εἰς τὸν τεσσαρακοστὸν τέταρτον ψαλμὸν ἐρμηνείας, καὶ τῆς ἐν Λακίνοις ἐμιλλίας αὐτῆς, ὅτι ἔχῃ ὁ Πάπας κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἡ αἰμα- μάρτης, ἀλλ' ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ἔτε Βασιλεὺς καὶ Ἐπίσκοπος, ἀπλῶς δὲ μόνον Ἐπίσκοπος. Σελίς 204 Σελῶ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πατρὸς Νεοκωσταντίνης ὁπποῦν τῆ μεγάλης Βασιλείας δέκνυται μὴ εἶναι κακορίζον τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ποικίλεις, καὶ ἐκ τῶν ποικίλων τὴν ὁρθόδοξον βεβαιῶνται πάλιν, καὶ ὅτι ἐδεμίαν μνήμη πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆ Ῥώμης ἀριθμῶνται τὰ σύμψυχα γυναικῶν, ὥστε ἐδεμοναρχία αὐτῆς. Σελίς 204 Σελῶ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Ὅτι ἐκ πάντων τῶν τῆ μεγάλης Βασιλείας ῥητῶν, καὶ τῆ τελευταίας κεφαλῆς τῶν κατὰ πλάτος ὄρων, καὶ τῆς ἐρμηνείας τῆ ἐκείνης ὁγδοῦ ψαλμοῦ δέκνυται συλλογιστικῶς, τὸν εἰς τὸν Πάπαν πισδύοντα, ἡ πατρὶς σκυμνῶνται αὐτῶν, εἶναι αἴτιον. Σελίς 205 Σελῶ 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι ἔτε ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐγίνωσκε ὅτις τὸ βέβηλον πρωτόν τῶ Ἐπισκόπου Ῥώμης, ἡ ἐξουσία ἵνα γυναικῶν τινὸς τῶν πάντων Ἐπισκόπων ὅππῃ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὡς ἐκ τῶν κατὰ Ἀριετικὸν ῥητῶν αὐτῆς δέκνυται, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν ῥητῶν κατὰ ἐκδοτικὰς τρεῖς. Σελίς 205 Σελῶ 40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι ἐκ παλαιῶν ἀνάγκης ἐνεργῶν παρ' οὐρανὸν ἐμόνον Πατριάρχαι, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι, ὡς Βασί- λιος ἐκ τῆ πατρὸς Εὐσέβιον τετάρτη ὁπποῦν. Σελίς 208 Σελῶ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς παρ' οὐρανὸν ἀναγκῆς ἐνεργείας τῆ Εὐσέβειαν Σαμοσάτου. Σελίς 208 Σελῶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆ παρ' οὐρανὸν ἀναγκῆς ἐνεργείας τῆ μεγάλης Ἀθανασίης καὶ Συνερέτη. Σελίς 208 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆ παρ' οὐρανὸν ἀναγκῆς ἐνεργείας τῆ αὐτῆς καὶ Συνερέτου. Σελίς 208 Σελῶ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆ ψήφου καὶ χειροτονίας Ἀμβροσίου Μεδιολάνων ἀπὸ μνήμης τῆ Ῥώμης. Σελίς 208 Σελῶ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ῥηθέντων ἀνωτέρω, τετραχῶς δέκνυται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης μοναρχίαν, ἡ ὅππῃ τὸν Σωδόων. Σελίς 209 Σελῶ 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς Δαμάσκου καὶ Οὐρσίνης ἐν τῇ Θρόνῳ Ῥώμης χειροτονίας, καὶ τῶν δι' αὐτὰς γυναικῶν Φόρων, καὶ περὶ τῆς κατὰ Δαμάσκου συκοφαντίας, καὶ ἀθώωσης αὐτῆς συνοδικῶς, καὶ Νόμου Δαμάσκου καὶ τῶν συκοφαν- τήτων Ἀρχιερέων, καὶ συγγραφῆς τῆ αὐτῆς εἰς τὰς βίβλους τῶν πατρὶν Παπῶν, ἐξ ἧς ἐνεργεῖες δέκνυται τὸ μοναρχικὸν τῆ Ῥώμης. Σελίς 209 Σελῶ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν Σωδόων ὧν ἡθροισαν ὁ Δάμασος κατὰ Αὐξωνίαν Μεδιολάνων καὶ τῶν ἐν Ἀρμένῳ καὶ Νίκῃ, ὑπέρτερος τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ τῆ Οὐρσίνης, ἐξ ὧν ἐξαχῶς ἀναιρεῖται ἡ ἀμαρτησία καὶ μοναρχία τῆ Ῥώμης. Σελίς 210 Σελῶ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως τῆ μεγάλης Ἀθανασίης, καὶ Ἀλέξανδρου Πέτρου, καὶ ἀθώωσης τῶν τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησιῶν ἀπὸ Οὐάλλωντος Βασιλέως Λακίῳ, καθ' ἑξῆς τε Πέτρου καὶ Φυγῆς εἰς Ῥώμην, καὶ περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Σωδόου καὶ Ἀπολιναρίου, Στεφάνου, καὶ Λακίῳ Φονέως. Σελίς 210 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀπόδειξις ὅτι ἔχῃ ὡς πατρὶς μοναρχίαν, ἀλλ' ὡς πατρὶς ὁμόπιστον καὶ ἰσοτίμον τὸν Ῥώμης ὁ Πέτρος ἀπέπλευσε, τὸν θάνατον Φυγῶν, καὶ ὅτι πατρὶς τῶν πατρὶν Πέτρου Δαμάσκου αἰ ἐκ τῆ Ἀνατολῆς Σωδόου τὸν Ἀπολινάριον ἀπεκρίβωσαν. Σελίς 211 Σελῶ 20

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β΄.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐκ τῆς Δαμάσκει Ρώμης πρὸς τινὰς Ἀναρχλικὸς Ἐπισκόπος ἔψησεν περὶ καθαιρέσεως τῶν Ἀπολιτιστικῶν τιμοθῶν συνάγειαι πλὴν τῆς ὁ Νικαίας ἄλλω μὴ λέγει Συνοδὸν, ἢ ἄλλω πείσει φυλάττειν, ἢ ὡς πλὴν τῶν Πέτρων μόνων, ἀλλὰ ὡς πλὴν τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὅτι ἡ τῆς Συνοδοῦ ἀπόφασις λέγεται καὶ Πατριάρχης καὶ μητροπολίτης, ὅκ δὲ τῶν καὶ ὅκ ὡς ἀθέσεως οἴχεται τὸ μοναρχικὸν τῶν Πάπων Ρώμης.

Σελίς 212 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτοῦ ἔψησεν τῶν Δαμάσκει ἔδωκε μοναρχικὸν δηλῶσαι, ἔπειτα τῶν καὶ καὶ ἐγκρίσειν, ἢ δεήσειν, ἢ ἢ ἢ καὶ ὡς ἀθέσεως ἐδίδωται τῶν Ρώμης ἀξιωματικῶν μοναρχίας. Σελίς 212 Σελὴ 49

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Ὅτι ἐκ ὧν ὡς, ἀλλὰ ἢ ὡς Πλάττειν, τὸν ἱερώμενον ἡμηνεύει πλὴν παλαιὰν γραφὴν, καὶ ὅτι τὸ νομίζειν τὴν παπικὴν κλῆρον τὸν Δάμασκον πλὴν τῶν ἱερώμενων ἡμηνεύει μᾶλλον τῶν ἑβδομήκοντα, μάταιον ἐστίν, καὶ καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν Ρώμης ἔπειτα κριτῆς, ἔπειτα διορθωτικῆς τῆς θείας γραφῆς, ἔπειτα μοναρχίας. Σελίς 213 Σελὴ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι καὶ Χρυσόστομος καὶ Ἰσνιανὸν τὸν μέγα καὶ Ἐπιφάνειον ἢ τῶν ἑβδομήκοντα τῶν παλαιῶν γραφῶν ἡμηνεύει ἀξιωματικῶς ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ μόνον ἀρκῶς ὡς μαρτυρίαν. Σελίς 213 Σελὴ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν κατὰ Σύγκελλον καὶ τῶν αὐτῶν, τίνες ἡμάρτον ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῶν κατακλυσμῶν, καὶ τίνες δὲ τῶν κατακλυσμῶν μέχρι τῶν Ἀβραάμ ὡς πλὴν παλαιὰν γραφίαν. Σελίς 214 Σελὴ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ἡ πλὴν ἑβδομήκοντα ἡμηνεύει καὶ τῶν παλαιῶν ἀγίων πατέρων ἐκ τῆς τῆς ἀρχαιοτάτης, καὶ ἐκ ἄλλων τῶν, ὡς καὶ οἱ νεώτεροι πλὴν Διόσκορων, λέγοντες, ἔκ ὅφθαλμα οὐκ εἶναι ταῦτά ὡς οἱ πατέρες ἡμηνεύσαν, ἀλλὰ ὡς ἐκ τῆς διδωσὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον γινώσκων, ὅπερ ἐφύρεται ἐπὶ τῶν ποιητῶν. Σελίς 214 Σελὴ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι τὸ μὴ εἶναι κριτὴν ἀξιωματικῶν τῶν Ρώμης, μήτε διορθωτικῶν ἀλλὰ τῶν βιβλίων τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν Θεολόγων, συμπεραίνεται ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν συγγραφέων, ἀπὸ τῶν πλὴν ἀποβαλλόμενων τῶν διορισμῶν καὶ ἀποδοχῶν καὶ βεβαιότητος τῶν Παπῶν, καὶ δὲ τῶν ἀνταποκρίσεων αὐτοῖς τοῖς Πάποις ἐγκρίτων πατέρων καὶ Ἐκκλησιῶν. Σελίς 215 Σελὴ 29

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΡΙΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ διαιρέσεως τῆς Ἱερουσαλῆς, καὶ τῶν εἰδῶν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς διαιρέσεως, καὶ αὐτῶν οἱ Χριστιανοὶ καὶ οἱ Βασιλεῖς Ἱερῶς λέγονται. Σελίς 217 Σελῶ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ κατὰ Βασιλεὺς ὁρθόδοξοι, καὶ κατὰ ἄλλας ἐκκλησίας τρέπας Ἐπίσκοπος ἦν. Σελίς 218 Σελῶ 6

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ὧν ἐπραξεν ὁ μέγας Θεοδόσιος ἐν αὐτῇ τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 219 Σελῶ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ἀναστασίας ὁ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίσας Ναὸν, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἀποστολῆς αὐτῶν, καὶ περὶ ὧν εἶχον Ναὸν οἱ Αἰρετικοὶ, καὶ ὧν εἶπεν ὁ Θεολόγος τοῖς ὁρθόδοξοις, καὶ ὧν τῶν μετετέθη ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει θρόνον, καὶ περὶ τῆς ἀπαρσκευῆς τῶν ἀπὸ Ἀγγλίας Ἐπισκόπων τῇ μεταθέσει αὐτῶν, καὶ τῆς παρατήσεως αὐτῶν, καὶ ἀποβιβασμῶν τῶν Νοταρίων, καὶ περὶ τῶν κληρικῶν Μαζάρων. Σελίς 219 Σελῶ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ μὴ ἐξῆναι καταλείψαντα τὴν ἰδίαν Ἐπαρχίαν καὶ ἑτέραν ἑπὶ τῇ αὐτῇ Ἐπισκοπῇ, καὶ ὅτι καὶ περὶ ὁριστικῆς μεταθέσεως, ἀλλὰ καὶ περὶ ἀναγωγῆς μεταθέσεως. Σελίς 220 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ μεταθέσεως Ἐπισκόπων, καὶ παρ' ὁμοῦ καθεστώτων, καὶ περὶ ἀποβιβασμῶν Ἰωάννη Εὐεργέτου, καὶ ὁπορεύσεως συνοδικῆς Μανυῆλ. Σελίς 220 Σελῶ 48

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς δευτέρας Οἰκουμένης Συνόδου καὶ τῆς Συνόδου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀγίων πατέρων, καὶ περὶ τῆς περὶ τὸν Θεοδόσιον Συνόδου καὶ ἀγαπῆν συμβεβηκυίας αἰτίας ὑποθέσεως. Σελίς 222 Σελῶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμένη Συνόδῳ ταύτῃ θεωρημένων, καὶ τῶν αἰτιῶν δι' αἷμα ἡθροῖσαι, καὶ τῶν πεπραγμένων ἐν αὐτῇ. Σελίς 222 Σελῶ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι τὸν Πάπαν Δάμασον ἀθροῖσαι τὴν παρῆσαν Συνόδον, δέκνυνται ψεῦσαι. καὶ ὅτι αὐθεντικῶς καὶ ἐξουσιαστικῶς οἱ Βασιλεῖς Οἰκουμένη Συνόδον ἀθροῖσαν, οἱ δὲ Πάπαι καὶ Πατριάρχαι ὁργανικῶς, καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν ὁρισμὸν ἐκ τῆς Προσφωνητικῆς τῆς Συνόδου ταύτης ὑπὸ τῶν Λατίνων. Σελίς 223 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀπαρθεύσεως τῆς Ἐξάρχων τῆς Συνόδου, καὶ τῆς μαρτυρίας τῆς ἱστορικῆς ὁ Βασιλεὺς δέκνυνται ἀθροῖσαι τὴν Οἰκουμένη Συνόδον, ὁ δὲ Ρώμης εἰς τὴν τῆς Συνόδου Ἐξάρχων. Σελίς 225 Σελῶ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι καὶ μόνος ἐξῆρχον ὁ Δάμασος τῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ ἀπαρθεύεται, καὶ ἀπολυθείσης τῆς Συνόδου, ὑστερὸν συνοδείᾳ αὐτῇ λέγεται, ὅθεν καὶ ἐκ τῆς ἀποθέσεως τῶν τῆς Συνόδου Ἐξάρχων εἰς τὰ τῶν ἐκ τῆς μοναρχίας. Σελίς 226 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον ὑποβολῆς τῆς ἐν Ἀγκυρῇ Συνόδου, καὶ ἐκ τῆς ὑποβολῆς τῆς παρῆσης Συνόδου ἀπὸ τῶν Δυτικῶν, δέκνυνται πρὸς αὐτὴν καὶ αὐθεντικῶς καὶ ἀπολυθείσης τῆς Συνόδου, καὶ ὁ Θεοδόσιος σωμαθροῖσαι ἀμφοτέρους τὰς Συνόδους, τὴν δὲ Δάμασον ὑπερβαλὼν μόνον, καὶ οἰχόμενος καὶ τὰς τῆς μονότητος πρωτεία τῆς Ρώμης. Σελίς 226 Σελῶ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἀποσκληθεῖντες εἰς τὴν ἐν Ρώμῃ Συνόδον οἱ Ἀνακλητοὶ, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς, ἀντέγραψαν δὲ μόνον, αὐθεντικοὶ καὶ τῶν Δυτικῶν τὴν ἀμέλειαν. Σελίς 227 Σελῶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀνωτέρω Ἀνακλητικῶν πατέρων ἀπὸ τῶν ἐν Ρώμῃ Συνόδου, πᾶσα μοναρχία καὶ ἄλλην μεγαλειᾶν συνάγει τὴν Τίτλον τῆς Ρώμης εἶχεται, καὶ περὶ τῶν ἀποθέσεων. Σελίς 227 Σελῶ 13

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'.

40

ξένων τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας τῆς ὁμοιότητος, καὶ ὅτι καὶ πάλαι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὡς τῇ συμφωνίᾳ λύεται τὰ ἀμφίβολα, καὶ ὅτι ὅστε Ῥώμης καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι μέγας τῆς Συνόδου, καὶ περὶ τῆς ποσότητος προθεσμία.

Σελίς 227 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἀντιθέσεων τῶν Λατίνων, λεγόντων πρὸς τὴν Δαμάσκῳ ἀθροισθῆναι πᾶν παρῆσαν Σινόδον, καὶ ὅτι οἱ πάντες ἄλλοι Ἐπίσκοποι ἐπὶ μέλη, ἢ δὲ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ κεφαλὴ ὡς φησὶ Θεοδώριτος. καὶ περὶ παλαιῶν ἀναρτίσεων τῶν ἀντιθέσεων αὐτῶν, καὶ ἀποδείξεως ὅτι τῶν λόγων τῶν Ῥωμαίων ὅτι πολυκέφαλοι ἴδμεν ἢ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὅτι ὑπὸ Βασιλεῖ ὁ Ῥώμης, καὶ περὶ τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας τῆς κοινότητος, καὶ καθ' αἰρέσει τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἐως ἂν καὶ τῶν ἐκταύθων κατὰ λόγον ἐξηγῶμεν.

Σελίς 231 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι καὶ τῆς πρὸς τὴν Βασιλέα Προσφωντικῆς τῆς παρῆσης Συνόδου, μόνη μνήμη τῆς Βασιλέως τῆς ἀθροίσαντος αὐτὴν καὶ βεβαιώσαντος πᾶν πίσιν, καὶ Κανόνες καὶ νομοθεσίαι μόνος τῆς Συνόδου αὐτῆς μνήμης τῆς Ῥώμης, ὅσον πρὸς τὰς Συνόδους βεβαιῶν τὸν Ῥώμης, ἀνάπασμα.

Σελίς 231 Σελῶν 51

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐπὶ Κανόνας ἡ δούτερος Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐξέδωκε, καὶ περὶ τῆς δούτερος αὐτῆς Κανόνου, καὶ διττῆς Διοικήσεως, καὶ Ἐπαρχίας ταύτης ταυτισμένης, καὶ περὶ τῶν Διοικήσεων φησὶν ὁ Κανών.

Σελίς 232 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς πρὸς αὐτοῖς, ὅτι οἱ Κανὼν τῆς Ἀλεξανδρείας μόνον ἐμνήθη ἀνεπίσημους. Σελίς 233 Σελῶν 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἡ Σύνοδος ὡς πρὸς τῷ Κανόνι Πατριάρχας κατέστησε, καὶ πῶς ὀνομαστέον τὸ ὄνομα Πατριάρχης, καὶ τὴν δηλοῖ Πατριάρχας.

Σελίς 233 Σελῶν 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τῷ εἰπῶν τὸν Βαλσαμῶνα, πάντες τὸ πάλαι οἱ τῶν Ἐπαρχιῶν Μητροπολῖται ἀντικέφαλοι ἦσαν, καὶ συμπεριαινεῖται ὅτι τέσσαρα ἀπ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν ἀντικέφαλοι εἶναι τῆς Μητροπολίτας, καὶ τὴν δηλοῖ ἀντικέφαλος Ἐπίσκοπος.

Σελίς 234 Σελῶν 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πρὸς Κανόνι συνθεθείας ὡς τῆς Βαλσαμῶνος Ἐκκλησίας.

Σελίς 234 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς τρίτης Κανόνος αὐτῆς, καὶ τῆς πρὸς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐξέδοκα τῆς δούτερος Κανόνος αὐτῆς, καὶ ὅτι πρὸς τῇ Ῥώμης ἡμῶν, καὶ ὅτι ὑπερβασιμόν.

Σελίς 234 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀνθυποφωρὰ τῆς Ῥωμαίων ποταχῶς καὶ τῆς παρῆσης τρίτης Κανόνος, καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς κατ' αὐτῆς ποταχῶς, καὶ τῆς τῆς μάταια καὶ ψεύδη λεγόντων Ῥωμαίων.

Σελίς 235 Σελῶν 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς τετάρτης αὐτῆς Κανόνος, ὡς καὶ κατέστη καὶ ἀνθεμασθῆναι ὁ Κωνσταντῖνος Μάξιμος, καὶ περὶ ὧν ἀντίστοιχος ὁ αὐτῆς ἐπράξε, καὶ ὅτι ἐτυχε συγγνώμης μεταγενέστερος τῆς Ῥώμης, ἐξ ἧς οἱ παπισταὶ γυναικὸν ἐξέλιπον τῆς Ῥώμης ἀποκρίνοντες, ἐκείνην ποταχῶς καὶ ὡς ἐξέδοκα ψεύδοι.

Σελίς 237 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ προβλημάτων Ῥωμαίων, Βαρωνίας καὶ Βελαρμίνης, ἀθροισθῆναι τῆς παρῆσης Συνόδου καὶ βεβαιωθῆναι τῆς Οἰκουμενικῆς αὐτῆς κλήσεως, καὶ τῆς κατὰ Μακεδονίαν καὶ Ἑνωμένης ἀποφάσεως τῶν Ῥώμης λεγόντων, καὶ ὅτι ἐδὼν Θεωρίσματα Συνόδου μὴ συμφωνούντων τῆς Ῥώμης, καὶ ὅτι ἡ Ῥώμη ὅτι Δαμάσκῳ Οἰκουμενικὴ ἐστὶ. καὶ περὶ ἐκκλησιολογίας τῆς ψευδολογίας αὐτῶν, καὶ ἀποσκορπισμοῦ τῶν μυθῶν, καὶ ἀφαιρέσεως ὡς ἐξ ἑξῆς ἑξῆς τῶν περιπελομένων Βαρωνίας καὶ Βελαρμίνης, καὶ ἀφαιρέσεως τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης, καὶ ὅτι μέγιστος οἱ Πατριάρχαι καὶ αἱ Σиноδοὶ αὐτῶν κατὰ τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν καὶ ὀνείργειαν τῆς Πάπας Ῥώμης καὶ τῶν Συνόδων αὐτῶν.

Σελίς 238 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ἀπόδειξις ὅτι οὐκ αὐτῆς ἐξωτήσεως Σατύρος τῆς Ἀδελφῆς Ἀμβροσίας πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Σαρδινίας, ἢ οἱ ἑκατὶ ἀποφάσεις ὑπὲρ τῆς παπισμῆς, ἐδὼν συμπεριαινεῖται ἐκ σύστασιν τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας Ῥώμης.

Σελίς 239 Σελῶν 36

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ὡς Ῥώμης ὅτι Δαμάσκῳ ἐκτῆς Συνόδου, ἢ παρὴν καὶ πέτρῳ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὅτι ψεύδονται οἱ λέγοντες πᾶν Σινόδον ταύτῃ πρὸς ἐξέδοκα ὡς τῆς πρώτης Συνόδου Συμβόλου, καὶ τὸν Θεοδώριτον εἶσαι ἀνίστορητα.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'.

42

μασον τῶ ἱερωνύμῳ, ζητῶντος μαθεῖν παρ' αὐτοῦ περὶ τῶν τριῶν ὑποδόσεων, καὶ ὁσπρὲς ἵππωντ^ο Παυλί-
νον, μελέτινον, καὶ Οὐϊτάλιον, ἐξ ὧν ὑπερολῶν δέκνυται ὠταῦθα μὴδὲν συμπεραίνεισθαι μοναρχικὸν
τῶ ῥώμης ἀζώμα. Σελίς 249 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ἐκ τῆς παρὰ Ἡλιδωρον καὶ παρὰ Εὐάγγελον ὑπερολῆς τῶ ἱερωνύμῳ, καὶ ἐκ τῆς παρὰ Λυκίφρου Δια-
λόγου, καὶ ἐκ τῆς παρὰ Διόε βιβλίου πρώτου, καὶ ἐκ τῆς παρὰ Διδύμου, καὶ ἐξ ἄλλων αὐτῶ
λόγων δέκνυται, ὅτι παρὰ τῇ μὴ εἶναι ὅλως μοναρχίαν τινὰ τῶ ῥώμης ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, εἰς-
μάζει πῶ ῥωμαϊκῶ Ἐκκλησίᾳ Καϊσικῇ. Σελίς 251 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῶν περὶ τῆς καθόλου τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὰς ὀρθόδοξας τῶ Βασιλείᾳ ῥητῶν, ἐκ τῆς ἀπατηθῆναι
τὸν ῥώμης ὑπὸ Οὐϊτάλιου, ἐκ τῆς δεχθῆναι τὸν ῥώμης τὸν καθόλου Εὐάγγελον, ἐκ τῆς παρερραθῆναι
τὸν ῥώμης ὑπὸ τῶ Θεολόγου, ἐκ τῆς κοινωθῆναι τὸ ῥώμης τῇ Αἰρετικῇ Παυλίῳ, ἐκ τῶν περὶ βοηθείας
ὑπερολῶν τῶ μεγάλης Βασιλείας, ἐκ τῆς καταφρονήσεως τῶν παπικῶν ὑπερολῶν ὑπὲρ Φλαυίαν, ἐκ τῶν
ὑπερολῶν τῶ ἱερωνύμῳ ῥητῶν, καὶ ἐκ τῆς παρὰ τὸν ῥώμης καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας πρεσβυτέρου τῆς οὐ καθόλου Ἐκκλησίας Συνο-
δῶ δέκνυται ὅτι μοναρχίᾳ ὁ ῥώμης, ὅτι ἀσάμειπτον^ο περὶ πῶ πῖσιν, ὅτι ὑπὸ τῶν Συνοδῶν.
Σελίς 252 Σειρά 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶ ἱεροσολύμων θύμης κυρίως, καὶ τῆς διττῆς καθαιρέσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ παρὰ τῶν τῶν κα-
ταχρόνιων, καὶ ὅπως εἶχε ποτὲ περὶ πῶ πῖσιν, καὶ περὶ Ἐπισκόπων Αἰρετικῶν πρεσβεσίων τῇ Ἐκκλησίᾳ.
Σελίς 253 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Ἐπισκόπων ὁποβληθέντων τῶν Ἐπισκόπων, καὶ πάλιν δεκτῶν γυναικῶν κατὰ ὁ ἱεροσολύμων κύριος.
Σελίς 253 Σειρά 41

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶ ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Ἰωάννης, καὶ τῶ τῶν Ἀρχιερατείας αὐτῆς, καὶ τῶ παρὰ αὐτῶ κυρίως, καὶ περὶ
ὧν εἶδον ὁ Βασιλεὺς Ἀρκάδιος σημείων, πολέμων Πέρσαις. Σελίς 254 Σειρά 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶ γυναικῶ τῶ ἱερωνύμῳ, καὶ τῶ ἐν ὧ οἰκήσας συνιγράψατο καὶ ἀπέθανε τόπος, καὶ τῆς πονταγωγίας
ὑπερολῆς αὐτῆς, καὶ ὧ ἐζησεν ἑπὶ. Σελίς 254 Σειρά 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συμβεβηκότων μεταξὺ Ἰωάννης ἱεροσολύμων καὶ ἱερωνύμῳ σκαυδάλων, καὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν,
καὶ τῶν ἐκτὲρ καὶ ἐκτὲρ ὑπερολῶν, καὶ ὧ παθητικῶς κατὰ τῆς ἀξίας τῶ θύμης τῶν ἱεροσολύμων ὁ
ἱερωνύμῳ ἐρραψε, καὶ ὅτι τὸ εἶναι τὴν Καισάρειαν μητροπολιν τῆς Παλαιστίνης, καὶ ὑπεκρίσθαι αὐτῇ τὸν
ἱεροσολύμων, ἐφ' ἧς ἐμῆς Ἀκκίᾳ τῶ τυφλῶ, ἐκ δὲ τῶν ὠταῦθα ῥητῶν τῶ ἱερωνύμῳ, καὶ ἐκ τῶ καθόλου
σεως οἰχεται τὸ μοναρχικὸν ἀζώμα τῶ ῥώμης. Σελίς 254 Σειρά 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς οὐ ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Περύλλης, καὶ τῶν ἑπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς, καὶ τῆς μετ' αὐτὴν
Ἀρχιερατείας Ἰεβσαλῆς. Σελίς 256 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶ ἱεβσαλῆς γέγονε Πατριάρχης τῶ ἱεροσολύμων καὶ πῶ ψευδοποιῶν τῶν χρισματοποιτικῶν,
καὶ τὸν ἀνέκαθεν κατὰ τῶς πάλαι ἱεροσολύμων καὶ κατὰ τῶ καθόλου. Σελίς 257 Σειρά 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ αὐτιθέσεως τῶν παπιστῶν, συλλαγόντων ἐκ τῆς πατρὸς τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον ὑπιστολῆς τῷ Χρυσόστομῳ τῆς περὶ τῶν συμβαίνοντων αὐτῷ τῷ μοναρχικῶν ἀξίωμα τῷ Ῥώμῃ, καὶ περὶ ἀναθέσεως τῆς μοναρχικῆς ἐξουσίας τῷ Ῥώμῃ ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπιστολῆς, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἐξαχῶς, καὶ περὶ τῆς κύριος τῆς ἐκκλησίας κρείσεως τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων. Σελίς 259 Σειρά 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῷ Ἰννοκέντιῳ τῷ Ῥώμῃ ὑπιστολῆς παρὰ τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κληρὸν, ἀναμνηστικῶς δέκνυται τὸ ἄκρον τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου ἀξίωμα ὑπὲρ πάντων. Σελίς 260 Σειρά 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἔμεινον τῷ Ῥώμῃ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε περὶ τῶν συμβαίνοντων αὐτῷ, καὶ ἔτε μὲν ὁ Ῥώμῃ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὅμοιοι αὐτῷ ἐξ αὐθεντίας ἰδίας ἐκ κοινῶν ἡσαν τοῖς τῷ Χρυσόστομῳ ἐχθροῖς. Σελίς 260 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ὁ Ῥώμῃ Ἰννοκέντιος παρὰ τῷ μητρὶ ἰχρῦσαι ὑπὲρ τῷ Χρυσόστομῳ, μακροτέρως ἐξορίας αἰτία αὐτῷ καθέστηκεν ἐν τῷ ἱκετόν ὑπὲρ αὐτῷ. Σελίς 261 Σειρά 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι τὸ ἀφορισθῆναι τὸν Βασιλέα Ἀρκάδιον παρὰ τῷ Ἰννοκέντιῳ Ῥώμῃ καὶ τῷ Βασίλειον, καὶ καθαιρεθῆναι τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀρσάκιον, καὶ τοὶ πλάσματά ἐσσι καὶ παρὰ τὴν Γεωργίῳ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπαρέχουσιν ὁμῶς τῷ Ῥώμῃ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ὡς ἐνταῦθα δέκνυται. Σελίς 261 Σειρά 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν ἐρημίων, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν παρὰ τῶν ὁμοίων περιγενομένων, ἐπιόκει δέκνυται ἔτε μοναρχίᾳ, ἔτε ὑπὲρ τῶν Βασιλέων εἶναι τὸν Ῥώμῃ, ἔτε συνάδον οἰκουμενικῶν μόνον τῷ μέρει τῆς λύσεως, ἀλλὰ μερικῶς διωπῶσαι ποιεῖν. Σελίς 262 Σειρά 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι τὸ τὰς ἐκ μέρους τῆς βασιλείας ἀφελουμένης διὰ τῶν παρ' ὁμοίων καὶ Ἰννοκέντιῳ κομισμάτων τὰ ὑπὲρ τῷ Χρυσόστομῳ γράμματα σφοδρῶς τιμωρηθῆναι, δέκνυται ἐν τῷ ἐνταῦθα λεγομένῳ ψαλμῷ. Σελίς 262 Σειρά 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς αὐτοφωνίας τῶν χρίων, καὶ ἐκ τῆς σοφῆς λέοντος καὶ τῆς μεταφρασῆς καὶ Ζωιάρχῃ, Σωκράτους, Σωζομένη καὶ Παλαδίας, ἀνέκρουε πλάσμα καὶ αὐτοπροκτα τὰ ἱστορήματα παρὰ Γεωργίῳ Ἀλεξανδρείᾳ περὶ ἀφορισμῶν Ἰννοκέντιος παρὰ Ἀρκάδιον καὶ τῷ Βασίλειον καὶ τῶν λοιπῶν δέκνυται. Σελίς 263 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ δὲ ἀποδεικτικῶς ἀληθεύειν τὸν Ἰννοκέντιον ἀφορίσαι τὰς Ἀντιόχειας, καὶ ἴσα τοῖς ἡπατιῶν τοῖς εἰρηταῖς, ἔτε τῷ τῷ Ῥώμῃ μοναρχίᾳ βροχῆ, ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν πολλῶν Πατριάρχων καὶ μητροπολιτῶν ταυῶν ἐνεργησαμένων δέκνυται. Σελίς 265 Σειρά 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ζητῆσαι τὰς Ἀσκητὰς κειθῆναι μετὰ τῷ Θεοφίλῳ Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ Βασίλει καὶ τῷ Χρυσόστομῳ, καὶ ἐκ τῆς τῷ Χρυσόστομῳ παρὰ Θεοφίλῳ περὶ τῆς ὑπιστολῆς, καὶ ἐκ τῆς παρὰ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου τῷ Ἀμβροσίῳ περὶ τῆς γενντικῆς ὑπιστολῆς, δέκνυται μὴ μόνον τὸν Ῥώμῃ Ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας, ὅθεν ψαλμῷ περὶδοξοῖ τὸ μόνον τὸν Ῥώμῃ ταύτην ἔχειν. Σελίς 265 Σειρά 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς βασιλείας τῶν νέων Θεοδοσίου, καὶ τῆς κατὰ Διοφάνῳ Ἀρκαδίου ἐπ' αὐτῷ ὑπαρχούσης τῆς Περσάρχου Ἰσίδωρου, καὶ τῆς αἰτίας τῆς διωγμῶν ἐν Περσίᾳ Χριστιανῶν, καὶ τῆς πολέμου παρὰ τὰς Πέρσας καὶ νίκης τῆς Θεοδοσίου, εἶτα καὶ εἰρήνης τῆς βασιλείας μετὰ τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι ἐκ δὲ αἰάγης δίχα αἰχτείνειν τῇ ἀρετῇ. Σελίς 266 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς δόξεως τῷ λαψάνῳ Ζαχαρίᾳ τῷ πατρὶ τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἔκ τῷ ἐδεσμένῳ ἱματισμῷ, καὶ τῆς αἰτίας δι' ὃ ἀνῆρέθη παρὰ τῷ Ἡρώδῃ. Σελίς 267 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κώσεως τῷ λαψάνῳ τῷ Προδρόμῳ, καὶ ὅν ὑπελείφθησαν μερῶν αὐτῷ, καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῷ, καὶ ὅθεν ἤχθη εἰς Βυζάντιον, καὶ πότε, καὶ πῶς καὶ πῶς τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς ἐν θαλάσῃ κατὰ ποντιογέντος Ἰωσήφ τῷ Ἰβηρῳ μεθ' ἧς ἔχει λάρυγγος τῷ Προδρόμῳ, καὶ περὶ τῆς τῷ Προδρόμῳ χερσὶς, καὶ πῶς καὶ ἐπὶ, καὶ περὶ τῆς λαψάνῳ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ. Σελίς 267 Σειρά 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ποταμίας καὶ πραγματείας βαπτισθέντος Ἑβραίου, καὶ δις ἀλλελοπότοι τῆς ὕδατος ἐν τῇ ὑπὸ Ναυα-
τιαῶν βαπτίζεσθαι αὐτὸν, καὶ περὶ τῆς ἐπόντος Ἀρεαῶν Ἐπισκόπου βαπτίζεσθαι βάρβαρον ἐς τὸ ὄνομα τῆς Πατρὸς
δὲ τῆς ἐν ἁγίᾳ Πνύματι, καὶ ἐξηραίνεσθαι τὴν κολυμβήθραν. Σελίς 268 Σελῶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπεβλήσας τῶν Ἑβραίων κατὰ τῶν χειμαιῶν, καὶ ἐκδικήσεως κατ' αὐτῶν τῆς ἁγίας
Κυρίας, καὶ ἀφαιρέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Ναυατιαῶν, καὶ περὶ τῆς Σταυρῶ κτανθέντος παιδὸς ὑφ' Ἑβραίων,
καὶ τῆς κατ' αὐτῶν ἐκδικήσεως ὑπὸ τῶν Χειμαιῶν, καὶ περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Φαέντος ψυδομεοσίας, καὶ ὧν ἐπερξέ-
Σελίς 268 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς Ἀπεσβήτης τῆς Στρατηγῆς τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῆς χειμαισμοῦ αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς ἡς αὐτῆς Τερέβη.
Σελίς 269 Σελῶ 31

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου διὰ Ἀγάπην καὶ Βαγαρίον, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, ἐν οἷς καὶ Θεόδω-
ρος Μοψουσίας, καὶ περὶ τῆς Αἱρέσεως Κελεσίς καὶ Νεσορίς. Σελίς 296 Σελῶ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Συνόδου κατὰ Πελαγίς. Σελίς 270 Σελῶ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Λύδδῃ Συνόδου κατὰ Πελαγίς, καὶ ἀσφαλέσεως ἐξ ὑποκρίσεως αὐτῆς, καὶ αὐτῆς Φαιραῶ αὐτῆς Αἱρέ-
σεως, καὶ περὶ τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου κατὰ Δονατιστῶν, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ὁρισμῶν τῆς Βασιλέως, καὶ
κατὰ Κελεσίς καὶ Πελαγίς. Σελίς 270 Σελῶ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐν Καρθαγένῃ Συνόδῳ ἀρχίας τῆς Κομμονιτωρίας τῆς Ρώμης, καὶ ἀναθεματισμοῦ τῶν Αἱρέσεων
Δονατιστῶν, Κελεσίς, καὶ Πελαγίς. Σελῶ 271 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν γυμναζέντων κεφαλαίων τῶν ἐν τῇ Κομμονιτωρίᾳ τῆς Ρώμης ὑπὸ τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου, καὶ
τῆς ὁποιοῦσας αὐτῆς περὶ αὐτῶν καὶ τῆς Ἀπιστίας πρὸς τὸν Ρώμης, καὶ περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν
ἐν Νικαίᾳ αὐθουσιῶν πρὸς αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς τῆς Συνόδου πρὸς τὸν Ρώμης εἰσεκομῆς τῆς ψυδοκομμονιτωρίας καὶ
τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὧν ἐζητήσας πρὸς Κανόνας. Σελίς 271 Σελῶ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Θήσις τῆς Ρώμης Ζωσίμης, ἀπελέσας εἶναι τὰς πασῶν τῶν Συνόδων ὁπεφάσας ἀπὸ γνώμης τῆς Ρωμαίων Ἐκ-
κλησίας νομίζοντος, καὶ ἀνέρεσε αὐτῆς διὰ μυρίων ὡρῶν διαγμάτων καὶ Συνόδων, διορισσῶν καὶ κειρασῶν
αὐτῆς γνώμης τῆς Ρώμης καὶ τῆς Ρώμης καὶ ὁποθέσεις εἰκοσι καὶ μίαν, ἐν αἷς οἷτε πατισαὶ ὡρῶν χαράνται τῶν ἁγίων
καὶ τῶν Συνόδων καὶ ἀνείχυστοι καὶ ψευδοπλάσαι, καὶ ὁ Πάπας αὐτῶν ἀμύναρχος εἰκνυται, καὶ ὅτι ἐκ τῆς πα-
τήθης ἢ ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι καὶ ὁ πλασιολόγος Βελαρμίνης, καὶ περὶ τῆς τῆς τῶν ἐννοεῖ-
ται τὸ βεβαίωσεν ἢ ὁ Ρώμης, ἢ ἄλλος τις τῶν Ἐπισκόπων. Σελίς 272 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς Πρώτης, γεγράφοντος κατὰ τῶν Κελεσίς καὶ Πελαγίς Αἱρέσεων, καὶ τὸν κόσμον συνὰ τοῖς Ἀφελ-
κωῖς δεξάμενον πῶς κατ' αὐτῶν τῆς Συνόδου σωματοθεματίσαι τὰς Αἱρετικές λέγοντος, καὶ τῆς Πάπας
τῆς Ρώμης τὴν τε τῆς τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τὸ αὐτὰ ποιῆσαι διὰ βεβαίωσιν. Σελίς 274 Σελῶ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ἀπαρίθμησις τῶν τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου πατέρων ὑπὸ Πρώτης, καὶ ψευδολογία τῆς αὐτῆς ὑπὲρ
Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης ἐν Ἀφελκῇ, καὶ παγκοσμίου ὁπισκοπῆς αὐτῆς ὡς μοναρχίης, ἐξ ὁπισκοπῶν καὶ πε-
μοχίων αὐτῶν καὶ ὅρων ὁποθετικῶναι παρωδίας τὸ μοναρχικὸν τῶν Παπῶν, καὶ ὁποθέσεις ἐκ τῶν ἰδίᾳ
καὶ κλητῇ γραφῶν ὑπὸ τῶν πατέρων, καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐν Καρθαγένῃ Συνόδῳ λεχθέντων, καὶ ἐκ
ὡρῶν θέσεων, καὶ ἐξ ὧν ἐψόδσαντο κατὰ τῶν ἐν Καρθαγένῃ λεχθέντων αἰπατισαὶ καὶ οὐ φλωροτέα,
καὶ ἐκ τῆς ἀπατηθῆναι τὸν Ζωσίμον Ρώμης ὑπὸ Κελεσίς, ὅτι πρὸς τὸ μὴ εἶναι μοναρχίην, ἢ ἀναμάτη-
τον τὸν Ρώμης, ὅτε ὁ Ζωσίμος ἐνόμιζεν ἐκ τῶν ἀναμάτητον, ὅτε αἱ ἐν Ἀφελκῇ πατέρες τῆς Ρώμης ἀναμάτητον ἐφαν-
τάσθησαν, ἢ δὲ ἀναφορῶν Ἐκκλησιῶν ἐπ' αὐτῶν ἔχον ἐζητήσαν. Σελίς 275 Σελῶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀποκαθέρξεσθαι τὸν Καρθαγένης Ἀνυρήλιον τῶν τῆς Ρώμης Λεγάτων, δέκνυται ἢ νῦν μοναρχία τῆς
Ρώμης ψευδής. Σελίς 276 Σελῶ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς ἀγίας Ἱερωνύμου, εἰπόντος πῶς ἐν Λύδῃ κατὰ Πελαγίαν Σωθὸν δυσυχῇ, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἔτι
πάντῃ εἶπον, ἔσται δύσυχῇ καὶ ἐν ὁμοφύσει εἰρῶν ταιύτων Σωθῶν, καὶ ὅτι σφάλμα τὸ τοῦ Ἱερωνύμου ὡς ἐν
ἄλλοις, καὶ ἐν τῇ Σωθῶν ταύτῃ, καὶ ἐν τῇ ἴσχυρι οὐδὲν ὁρᾶται. Σελίς 277 Σελίς 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Πρόβλημα Εὐγενίᾳ Λομπάρδῳ ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Ῥώμης ὡς τῆς πρὸς τὰς αἰ Ἀφρικανῆς πατέρας Ἰησοῦ καὶ τῆς Ῥώμης, καὶ λύσις τῆς προβλήματος τῇ τῆς Ῥώμης μοναρχίᾳ ἀντικειμένη ἐκ τῆς αὐτῆς ἱστορίας, καὶ περὶ ἔξω τῆς. © Β. Ι. Α. Φωτῆς ὁ τοῖς πατέρας. Σελίς 277 Σελὶς 49

ΚΕΦ Α' Λ Α Ι Ο Ν Ι Δ'.

Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῶν Μαρσαλιανῶν, καὶ ὧν ἑλαχον κλήσεων οἱ αὐτοὶ, καὶ τῆ γαργῆ καθ' ὅν ἀποφάνη
αὕτη ἡ Αἵρεσις, καὶ τῆ Ἀρχηγῆ αὐτῆς, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς Σιωδῶν καὶ Ὑψηλοῶν, καὶ περὶ τῆ μισρω-
τάτης Λαμπετίε.
Σελίς 278 Σελὴ 20

ΚΕΦ Α' ΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς αὐθινοῦ πόλεως Πατριαρχίας τῆς Αἰρετικῆς Νεοσολύμους, καὶ τῆς αὐθινοῦ πόλεως Πατριαρχίας Ἰερουσαλὴμ μετὰ Πραυλίου.

П А Р А' Г Р А Ф О Н В'.

Περὶ τῆς Διόσεως τῆ Νεσορέ, καὶ ἧς ἔχον μῆνιδ' πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως
 Πατριάρχαι. Σελὶς 279 Σφραῖ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἀναθεματισμοῦ τῆς Αἱρέσεως τῆς Νεστορίας ὑπὸ μερικῶν Σιωδῶν, καὶ περὶ τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς
Συνόδου, καὶ ὧν σωζέσθω μετὰ τοῦ Κυρίου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάννου Ἀντιοχείας, καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας
Νεστορίου, καὶ τῆ παλίν τε θανάτου αὐτοῦ. ΣΕΛΙΣ 280 ΣΤΡΑΦ. II

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆ ἀν' αἰθεματισμῶ τῆ συμβόλῃ τῶν νεοεισδυτῶν, καὶ κυρώσεως τῆ συμβόλῃ τῆς πρώτης καὶ δόκι-
ρας τῶν οἰκονομικῶν μετὰ τῆ ἀπὸ τῶν ἐνὶ τῇ ἀν' αἰθεματισμῶ, ὑφ' ᾧ ὁ Ἰάκωβος πέπρωκε
διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἐνὶ τῇ ἀν' αἰθεματισμῶ. Σελὶς 281 Στοιχά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς τελότητος τῆ θείας Λειτουργίας, καὶ τῆς νοθοδόσεως τῶν συγγραμμάτων αὐτῆ κατὰ τὴν Αἰρετικὴν
καὶ ὧν ἀνέσονται ἀτόπων ὡς αὐτοῖς τοῖς συγγράμμασι, καὶ περὶ τῆς διήτης ἐξηγήσεως τῆς συν ἡ Πόλεως,
καὶ τῆς κηδείας κατ' Ὀυρβλίον τῆς Σαββάτης, ἐξ ὧν ὅλως τοῖς πάσαι ἡ τῆς Ρώμης μοναρχίας
δίδυται.

Σελίς 281 Σημεῖα 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν σαζιμῶν πρακτικῶν τῶν ἀγίων Συνοδῶν, καὶ τῶν τῶ Κυρίως ἐπιστολῶν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ μέρῃ
τῆς τρίτης Συνοδῆς περιεχομένων. Σελίς 283 Σημεῖα 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

περὶ τὰ δὲ ἄλλα μέρη τῶν πρακτικῶν τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ τῆς πρώτης πράξεως αὐτῆς ἡ Νέστος.
Σελίς 283 Σελὰ 34

ПАРАГРАФОН Н'.

Περὶ τῶν Ἰωάννου Ἀντιοχείας καὶ τῶν μετ' αὐτῶ Ἐπισκόπων κατὰ Κυρίδης δόλων, καὶ τῆς καθαιρέσεως Κυ-
ρίδης καὶ μένοντι ἐπ' αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ὁμοιωτῶν αὐτῶν κατὰ Κυρίδης πρὸς τὴν Σύνοδον, καὶ Βασιλεῖς,
καὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως κληρὸν, καὶ τὴν Σύγκλητον, καὶ τὸν λαὸν, καὶ τὰς Βασιλίσσας.
Σελίς 284 Σελῆς 9

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς δευτέρας πράξεως τῆς τρίτης Σωόδα, καὶ τῶν κατ' αὐτήν. Σελίς 284 Σφρα 31

П А Р А Г Р А Ф О Н 1.

Περὶ τῆς τρίτης πράξεως τῆς τρίτης Σιωδός, καὶ πᾶν κατ' αὐτήν. Σελίς 284 Σειρά 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς τεταρτῆς πράξεως ἑτέρτης Σωδός, καὶ ὧν συμβεβήκασιν ἐν αὐτῇ. Σελίς 284 Σερὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 'ΙΒ'.

Περὶ τῆς πέμπτης πράξεως τῆς τρίτης Συναγωγῆς, καὶ ὧν ἔπρᾶξεν ἡ Συναγωγὴ κατὰ τὸν Ἰωάννην Ἀντιόχειας καὶ πᾶσι περὶ αὐτῶν.

Σελίς 285 Σαρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἑκτῆς πράξεως ἡ τρίτης συνόδος, καὶ ὧν περὶ τῆς Συμβόλου διώρισται. Σελὶς 285 Σαρά 28 ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ δευτέρων πάλιν πρακτικῶν τῆ περὶ τὸν Ἰωάννην Ἀντιοχείας ὁποσάκις συνεδρίσῃ, καὶ τῶν κατὰ τῆς Συνόδου καὶ Κυρίως καὶ κείμενοις πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφορῶν. Σελίς 281 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν κωλυόντων τὰ πρὸς τὸν Βασιλέα γράμματα τῆς Συνόδου, καὶ τῆς τρέψης τῆς πέμψεως αὐτῶν πρὸς τῆς Συνόδου πρὸς τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν Ἐπισκόπου, καὶ τῆς ἐξαίρεστος ὁμοθυμαδὸν πρὸς Δαλματίας ὑπὲρ τῆς Συνόδου, καὶ ὡς ἐποίησε Δαλματίας, καὶ περὶ τῆς αἰσθητικῆς Νεσορίας, καὶ πέρατος τῆς ὑπὲρ τῆς ὁμοθυμαδὸν ἀγώνος τῆς Συνόδου. Σελίς 285 Σειρά 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ ὧν ὡρίσθη καὶ ἐξέθετο ἐν τῇ ἐβδόμῃ πράξει ἡ τρίτη Σύνοδος. Σελίς 286 Σειρά 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ τρίτῃ μέρει τῶν πρακτικῶν τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ τῆς ἀρβιβασμῶν εἰς τὸν Κωνσταντινὴ πόλιν θρόνον Μαξιμιανῶν, καὶ τῆς ἐρηνοποιήσεως, συνεργήσαντες Βασιλεῖς, Κυρίως Ἀλεξανδρείας μετὰ Ἰωάννην Ἀντιοχείας. Σελίς 286 Σειρά 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῆς κατὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἀριθμῶν τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων. Σελίς 286 Σειρά 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι ἐκ τῶν συναγομένων ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνόδου μέρος ὁποσάκις τῆς Κυρίως καὶ Κελεσίνας Ρώμης, καὶ ἐτέρων, καὶ ὑπὸ τῶν τῆς κατὰ τῆς ἀφαιρέσεως πατριαρχικῶν Συνόδων, τρέψης μὴ γινώσκονται, μήτε εἶναι τὸν Ρώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ μονάρχῳ, ἢ ἀφαιρέσει Συνόδων, ἢ ὑπὸ τῶν Συνόδων, ἢ ἐπὶ σκοποῦ μερικῶν, καὶ ὑπὸ τὰς Συνόδους. Σελίς 287 Σειρά 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Ὅτι ἐκ τῶν κατὰ Νεσορίαν ὁποσάκις τῆς Κυρίως πρὸς τὴν Ἀσκητῶν, καὶ Βασιλίδας, καὶ Ἀνάκτιν Βερρόϊας, καὶ τῆς λοιπῆς Πατριαρχίας, καὶ τὸν Ρώμης Κελεσίνας, καὶ Κελεσίνας πρὸς Κύριον καὶ τῆς λοιπῆς Πατριαρχίας καὶ τὸν Θεσσαλονίκης Ρώμης, καὶ ὁποσάκις πατριαρχικῶν Συνόδων, δέκνεται μὴ εἶναι τὸν Ρώμης τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλον, ἢ βοβαυτῶν τῶν τῆς πίστεως δογμάτων, ἢ ἐκδοκῶν τῆς πίστεως, ἢ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀφαιρέσει, ἀλλὰ τὴν κοινότητα τῆς Γερουσίας. Σελίς 289 Σειρά 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι πρὸς τῇ κατὰ Νεσορίαν πρὸς Κελεσίνας ὁποσάκις τῆς Κυρίως ἔστην τὸ, τὰ μακρὰ ἔθνη τῶν Ἐκκλησιῶν εἰσθῆναι ἀνακοινῶσαι τῇ σὴ ὁσιότητι, πρὸς τὴν μὴ παρέχειν τῇ Ρώμης ἰδικῶν τινὰ ἐξουσίαν, λαμπρῶς καταβάλλει τὸ μοναρχικὸν αὐτῆς ἀξίωμα. καὶ περὶ τῆς ποσάκις λέγεται πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας τὸ εἶδος, ἐξ ὧν συναγεται εἶναι ὑπὸ πάντων τῶν κοινότητα τῶν Ἐπισκόπων. Σελίς 291 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς Κελεσίνας Ρώμης πρὸς τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν ὁποσάκις κατὰ Νεσορίαν, καταγράφεται τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῆς Ρώμης. Σελίς 291 Σειρά 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας ὁποσάκις τῆς Κελεσίνας Ρώμης καὶ Νεσορίας, καταγράφεται ἡ τῆς Ρώμης μοναρχία, καὶ δέκνεται μία τῶν μερικῶν ἢ ἐκ Ρώμης Ἐκκλησίας. Σελίς 292 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην ὁποσάκις τῆς Κυρίως κατὰ Νεσορίαν, καὶ τῆς περὶ πίστεως ὁμοθυμαδὸν τῆς Κωνσταντινὴ πόλιν φλαυίας, τῆς ὁμοθυμαδὸν Λέοντος Ρώμης, ἐξαχῶς καταβάλλεται ὅτις μοναρχία τῆς Ρώμης πύργος. Σελίς 292 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βερρόϊας Ἀνάκτιν ὁποσάκις τῆς Κυρίως, καὶ τῆς Ἀνάκτιν πρὸς τὸν Κύριον κατὰ Νεσορίαν, πρὸς τὴν μηδεμίαν μνήμην γινώσκονται ἐν αὐταῖς τῆς Ρώμης, ἢ τῆς Συνόδου αὐτῆς, συναγεται μὴ εἶναι τὸν Ρώμης μονάρχῳ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἢ βεβαιῶν τὴν πίσιν, ἀλλὰ τῆς ἁγίας πατέρας. Σελίς 293 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Γερουσίαν Ἰεβουαλίον ὁποσάκις τῆς Κυρίως κατὰ Νεσορίαν, καὶ τῶν λόγων Ζωνάρῳ, Θεοφάνει, καὶ γεωργίου Κεδρενῆ, δέκνεται ἡ τῆς Ρώμης μοναρχία, καὶ ἡ ἀφαιρέσις αὐτῆς τῶν Συνόδων, καὶ ἡ ἐκ αὐτῶν ἐξουσία σὺν τῇ περὶ τὴν πίσιν ἀναμαρτήτῃ καπνῶν, καὶ ἀτμῇ Ἡλίου ἀφαιρέσις. Σελίς 294 Σειρά 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ΄.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς πατρὸς Νεσόριον συνοδικῆς Ἐπιστολῆς τῷ Κυρίῳ, δέκνυται εἶναι τὸ ἄκρον ἄξιωμα, καὶ ἔχατον καὶ ἀναμάρτητον κριτήριον τῆς Ἐκκλησίας πῶς κοινότητά, τὸ δὲ οὐβάλλει καὶ βάλλει Πατριάρχας τῶν Ρώμης, Φλαυρία. Σελίς 295 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ΄.

Περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ὁ Κύριλλος ἐκέποισε πρῶτος πῶς πατρὸς Νεσόριον ἀκοινωνεῖται, καὶ περὶ πᾶν συνοδικῶν Κολεσίνων Ρώμης καὶ αὐτῷ Κυρίῳ Αἰεξάνδρείας, καὶ πᾶν Νεσόριον τετραδίων πᾶν κριθείτων πατριάρχῃ τῷ Βασιλέως Θεοδοσίῳ ὑπὸ τῆς ἀθροιστικῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ παρὲς τῆς Συνόδου μηδὲν ἐνεργῆσαι ἰχυσαίνων, πλὴν τῷ Θωρύβῳ, ἐξ ὧν συναγεται τὸν Ρώμης κρινοῦται ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ ὑπὸ αὐτῶν εἶναι, ἀλλὰ μὴ μοναρχίῳ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, μήτε ἀθροιστῶ πᾶν Συνόδου. Σελίς 295 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ΄.

Περὶ πᾶν λαληθείτων, ἀναγνωσθέντων καὶ προαχθέντων ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ Νεσόριον, ἐξ ὧν δέκνυται ἀρνηθῆναι τὸν Ρώμης καὶ τὰς λοιπὰς Πατριάρχας ὑπὸ τῇ Συνόδου, ὡς ἀθροιστικῆς ἐχόντος Ρώμης, ἀλλὰ οἱ Βασιλεῖς, τὸν δὲ Ρώμης εἶναι ἕτερον κριτὴν Αἰρέσεων, ἕτερον καθόλου Ἐκκλησίας Διδάσκων, ἕτερον ἀναμάρτητον, ἕτερον βεβαιώτῃ τῇ πίστεως, ἢ πῶς Ἐκκλησίαν καθορίζοντα, ἢ τῶν Συνόδων ἢ τῶν πατέρων ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ὑποθέσει ὑπερέχοντα, ἢ ἰδικόν, ἢ μοναρχικὸν ἄξιωμα ἔχοντα, ἢ ὑπὸ πᾶν Πατριαρχῶν καὶ Βασιλέων ὑπάρχοντα, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ μερικὸν Ἐπίσκοπον. Σελίς 296 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΑ΄.

Περὶ πᾶν λαληθέντων, ἀναγνωσθέντων καὶ προαχθέντων ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ πράξει τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐξ ὧν δέκνυται ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος μόνον ἀναμάρτητος, ἀνακρίνεται τὰς λοιπὰς τῆς Ρώμης καὶ αὐτῶν, καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι τῶν Ἀποστόλων Διάδοχοι, καὶ ἡ κοινότης τῶν Ἐπισκόπων κριτὴς τῆς πίστεως καὶ ἐκδικητὴς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς Διαλαλίας Φιλίππου τῷ μεγάλῳ Ρώμης ἐν τῇ Συνόδῳ ἐδὲν ἐπευρίσκει τοῖς παπισταῖς ἐν σπρωγμὸν τῆς μοναρχίας τῆς Ρώμης, ὡς ἐνταῦθα κατὰ ὡρίσθιν δέκνυται. Σελίς 299 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΒ΄.

Περὶ τῆς τετάρτης καὶ πέμπτης πράξεως τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἡ ἀκοινωνησία κατεκρίθη ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης, ὁ δὲ Κύριλλος ἐδικαιώθη, καὶ ὅτι ἴσως ἀποστολικὸς θρόνος ὁ πᾶν ἱεροσολύμων πᾶς θρόνος Ρώμης, καὶ ὅτι συνεδρῶν τῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ὁ Ρώμης, ἀλλὰ ἔπεδρῶν, καὶ ὅτι ἐθρῶνος Ἀντιοχείας ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων ὑπὸ τῷ θρόνῳ πᾶν ἱεροσολύμων ἐκρίθη. Σελίς 302 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΒ΄.

Περὶ πᾶν συναγομένην ἐκ τῆς πατρὸς Κελεσίνων Ρώμης Ἐπιστολῆς, καὶ πᾶν ὑπομνημάτων καὶ ὑπογραφῶν τῆς παρῆς Οἰκουμενικῆς τρίτης Συνόδου, καὶ ὡς ἐκέρωσαν ὑπὸ Κελεσίνῳ ἐν Ρώμῃ κατὰ Πελαγιαῶν καὶ Κελεσιανῶν πεπραγμένων ἡ παρῆς Συνόδου, ἐξ ὧν δέκνυται ὑπὸ πῶς Συνόδου ὁ Ρώμης, καὶ ἔκ τῷ ἀάπαλιν. Σελίς 303 Σειρά 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΓ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἑκτῇ πράξει κριτῶν Συμβόλων τῶν Νεσόριον, καὶ ὅτι ὁ Νεσόριος ἐκ ἐλασφώνισεν ἐκ τῷ Πιόμα τὸ ἄγιον, καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἰδίαν τῶν Τίμῳ Πιόμα καὶ τῆς ἐκ Πατρὸς ἐκπορεύσεως αὐτῶν καὶ Θεοδώρου, Κλερίῳ συμφωνῶντα ἐν τῷ μάχεσθαι, καὶ περὶ τῶν περὶ αὐτῶν καὶ χορηγεῖσθαι, καὶ ἐκ συνώψει περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. Σελίς 303 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΔ΄.

Περὶ σημειώσεως πᾶν ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν ἀποστατικῶν συνεδρίων, μεθ' ἧς ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κρινοῦται ἐκ τῶν Ρώμης, ἀλλὰ ἐκ τῶν Βασιλέων. καὶ περὶ ὧν ἐπράχθη καὶ ἐλαλήθη ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν ὁσίων Δαλματίων, τῶν ὑπὲρ τῆς Συνόδου θρόνου κληθείσας, ἐξ ὧν δέκνυται σύμφωνον ἡ Οἰκουμενικὴ τῇ Συνόδῳ, καὶ ὑποκείμενοι τῇ Συνόδῳ ἐκ τῶν οὐκ ἐκκλησιαστικῶν οἱ Αὐτοκράτορες, καὶ μέρος αὐτῆς μετὰ λήθης ὁ Ρώμης. Σελίς 304 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΕ΄.

Περὶ πᾶν δώδεκα ἀναθεματισμῶν τῶν Κυρίῳ κατὰ τῆς Νεσόριον Αἰρέσεως, καὶ πᾶν κατ' αὐτῶν ἀντιρρήσεων τῶν Θεοδώρου, ἐξ ὧν δέκνυται τὸ εἶναι ἄρχοντα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἢ ὑπὸ πᾶν Ἐπισκόπων, ἢ κριτῶν Αἰρέσεων τῶν Ρώμης, κόμπος. Σελίς 305 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΣ΄.

Περὶ τῆς πατρὸς Κυρίῳ καὶ Ἰωάννῳ τὰς μαχομένης Σάκρας, καὶ πατρὸς Συμεὼν τὸν συλίστω Ἐπιστολῆς τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ χάριν τῶν ἐρηνίσσαι αὐτῶν, καὶ λοιπῶν Πατριαρχῶν Ἐπισκόπων καὶ ἑγνομίων πατέρων τινῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξ ὧν συναγεται ὁκταχῶς ἰσότιμον εἶναι τὸν Ρώμης τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἡ πόλις τῶν Αἰεξάνδρείας, καὶ ἐν τῇ πᾶν μεγίστων Ἐκκλησιῶν ἐρήνη ἰδικῆς μνήμης ἐκ ἄξιωμα. Σελίς 306 Σειρά 12

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'.

48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΖ'.

Περὶ τῶν ῥητῶν τῆς Θείας Κυρίως ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον ὑπολογίας αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμὸν ὑποβολῆς αὐτῆς, καὶ τῆς πρὸς τὰς πέντε μοιήρη βίον ἀσκήτας, καὶ τῆς πρὸς τὸν Ἀγιοθέας Ἰωάννην, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς Ἀρμένιον ἐγκυκλίου ὑποβολῆς ἱερῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ ὧν δέκνυται μὴ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ τὸ κῦρος εἶναι τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ πᾶσι ἐχούσιν ψῆφον τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Σελίς 307 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΗ'.

Περὶ τῆς πεπλασμένης μαρτυρίας τῶν παπιστῶν ἐκ τῶν Θησαυρῶν τῆς ἁγίας Κυρίως, καὶ ἐτέρων ψεύδο-λογιῶν Βούκκα καὶ Γεωργίου Μιτοχίτζα ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Ρώμης, καὶ περὶ ὑποθέξεως ἐμμεμαρτύρη-θῶτα ποδῶν, ὅτι πλάσμα λαμβάνειν ἢ προσφέρειν οἱ παπισταὶ μαρτυρίαν τῆς Κυρίως, καὶ ὅσα ὁ Βένεδικ-τος καὶ ὁ Μιτοχίτζας Γεώργιος οἱ παπισταὶ καὶ φθορᾶς τῶν πατρικῶν βιβλίων, καὶ ὅτι ἐξαιρέτως ἡ Σύνοδος ἔχει πᾶσι ἐξουσίαν τῆς δέσμευς καὶ λύσεως, καὶ πάλιν ὁ Ρώμης ὑπομονή. Σελίς 307 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΘ'.

Περὶ Φωτίου, Νάλλε, καὶ Αἰωνύμων, ὑποαρεθμάντων τὸν Ρώμης ἐν τοῖς ἡγεμόσι τῆς Οἰκουμενικῆς τριτῆς Συνόδου, ὅντα μέγας αὐτῆς. Σελίς 309 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Μ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀπαρεθμήσεως τῶν τῆς Συνόδου ἡγεμόνων, καὶ ἐκ τῆς ἀρεθμώσεως, δέκνυται μὴ ἔχειν τὸν Ρώμης ἰδικὸν ἀξίωμα, ἢ πρεσβεῖον ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 309 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῆς Κελεσίως Πάπα ὑποβολῆς πρὸς Κωνσταντινουπόλιν καὶ τὸν Νεσόριον, καὶ ἐκ τῆς Βασιλικῆς πρὸς ἀγμάτος πρὸς τὰς τῆς Συνόδου πατέρας, ὡς διὰ δισόμην μαχαίρας ἀναιρεῖται ἡ τῆς Ρώμης μοναρχία, καὶ τὸ μὴ δέχεσθαι Ἐκκλησίαν τὰς ὑποφάσεις αὐτῆς ἐν Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ. Σελίς 310 Σελῶν 7

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῆς ἐλπίσεως τῆς ἁγίας Μελαύνης ἐς Βυζάντιον, καὶ ὑποδημίας τῆς Βασιλείας Εὐδοκίας ἐς ἱε-ρυσόλυμα, καὶ ὧν ὑποδόμησι καὶ ἀρεθμώσεως ἐκεῖ οἰκοδομημάτων. Σελίς 310 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ὧν ἐπεμψεν ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος δώρων καὶ σταυρῶν ἐς ἱερυσόλυμα, καὶ περὶ τῆς πρὸς τῆς ἱερυσολύ-μων πεμφθείσης χειρὸς τῆς Πρωτομάρτυρος Στεφάνου τῇ Βασιλείᾳ Πυλχερίᾳ. Σελίς 311 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τελευτῆς Κυρίως Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἀρχιερατείας Διοσκόρου, καὶ περὶ τῆς καταδραμῆς τῆς Ἀθί-λα Οὔνης, καὶ τῆς θανάτου αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς ὅθου ἡρέσαν οἰκοδομεῖσθαι, καὶ πότε ἡ Βουετία. Σελίς 311 Σελῶν 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σασμῆς, καὶ τῆς ἀρπαγῆς ἐν Οὐρανῷ παυδῶν, καὶ περὶ τῆς Τρισαγίας ὕμνης, καὶ τῆς ἀγούσης δι' ἐνὸς Η'. καὶ γυναικὸς διὰ δύο, καὶ περὶ τῆς τῆς δι' ἐλπίσεως ὅτι ἐγείνηται ἡ Θεοτόκος. Σελίς 312 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀναφοράς τῆς Τρισαγίας ὕμνης, καὶ τῆς Ἀγίας, Ἀγίας, Ἀγίας, Κυρίως, καὶ διὰ τῆς ἐπληθυντικῆς αὐτῶν αἰτρίας φωνῆς ἀλλ' ἐνικῶς λέγονται. Σελίς 312 Σελῶν 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῆς ἀίρεσεως τῆς Εὐτυχῆς, καὶ ὧν οἱ βοηθοὶ αὐτῆς Σιλοτάριος καὶ Χρυσάφιος ὄντες κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φλαυϊανῆς ἐνέργησαν, καὶ τῆς δι' αὐτῶν μάχης πρὸς τὸν Φλαυϊανὸν τῆς Εὐδοκίας Βασιλείας. Σελίς 313 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς καθαιρέσεως τῆς Εὐτυχῆς ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φλαυϊανῆς, καὶ διὰ κατασκόπης τῆς Χρυσά-φιος γυναικὸς παρεγγράφη πρὸς τὸν Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ τῆς μικρῆς, τῆς ἐν Εὐφείᾳ Συνόδου μελόντος γε-νέσθαι τῆς θεωρησῆαι τὰ κατὰ Φλαυϊανὸν καὶ Εὐτυχῆ, καὶ πᾶσι πρὸς τὸν Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας ὑποτρέψαντι, καὶ περὶ τῆς ἐγκυκλίου ὑποβολῆς Δέοντος Ρώμης κατὰ Εὐτυχῆς, καὶ ἀνακρίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐν Χαλ-κηδόνι Συνόδου. Σελίς 313 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν εὐρεσθέντων ἐν τῇ ληστεικῇ Συνόδῳ ταύτῃ πατέρων, καὶ ὅσων ἐγενήθη ἔργα ἢ τε ὑπὸ Φλαυϊανῆς Σύ-νοδος καὶ αὐτῇ, καὶ τῆς βίας ἢ πρὸς τὰς πατέρας ἐποίησεν ὁ Διοσκόρους, Ἐξάρχης ὧν τῆς Συνόδου, καὶ τῆς

τῆς ἀναρίσεως τῆς Φλαυϊανῆς ἀπὸ Διοσκόρου ὑπὸ τῆς Βερτυμῆς, καὶ τῆς φύσεως Χρυσαφίης τῆς βασιλείας Πυλ-
χέως περὶ ἀγμάτι. Σελίς 314 Σελὸς 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Διοσκόρου ὑπερρυτίας ἐν τῇ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως Ἀναπλῆς, καὶ τῆς αὐτῆς Θεοδοσίας τῆς
Βασιλείας ὑπερρυτίας Λέοντος Ρώμης περὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ Διοσκόρου, καὶ περὶ τῆς ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνόδου ὑπὸ Μαρκίου Βασιλείας, ἐν ᾗ ἀνέθεματίσθη ἡ τῆς Εὐτυχῆς Δίεσις καὶ καθήρεθαι ὁ
Διόσκορος. Σελίς 315 Σελὸς 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ σημειώσεων τινῶν ὑπὸ τῶν ἐρημόρων ἐν τῇ παρόντι κεφαλῇ, ὅτι κατὰ οὐκ ὀλίγα τρέπας σωά-
γεται μὴ εἶναι τὸν Ρώμης, ἀλλὰ τῇ μὴ δὲ μίαν μνήμην αὐτῆς ἐν ταῖς συλλογίσαι τῆς ὑπὸ Φλαυϊανῆς
Συνόδου γυναικός, κριτῶν μόνον τῶν Διέσεων, ἢ ἀναμαρτήτων, ἢ ὑπερρυτικῶν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας κρι-
τῶν, ἢ Ἐκκλησιῶν ἔχοντα πατρὶν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας πρῶτον ὑπὸ τῆς Διέ-
σεως Εὐτυχῆς ἐκδόθη, καὶ τὸ μόνον ἐρῶναι τὰς γραφάς, τὰς δὲ Ἐκδόσεις τῶν πατέρων μὴ καταδέ-
χεται, ὁ λαβόντες οἱ Ἀντιοχειακοὶ, δόγμα ἐποίησαν. Σελίς 316 Σελὸς 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς ὑπερρυτίας τῆς Βασιλείας Θεοδοσίας αὐτῆς Λέοντος Ρώμης, ἀντιθέτως αὐτὸν κατὰ τῆς Φλαυϊ-
ανῆς, καὶ νομίζοντες ἀδίκως καθάρειν αὐτὸν τὸν Εὐτυχῆ, καὶ περὶ τῆς Διέσεως τῆς Εὐτυχῆς αὐτῆς Λέοντος
Ρώμης, καὶ τῆς οἰήσεως τῆς Λέοντος εἰς τὸ γυναικὸς κριτῶν τῆς Εὐτυχῆς καὶ τῆς Φλαυϊανῆς, καὶ τῆς ἔγγρα-
ψῆς αὐτῆς Φλαυϊανῆς ὑπερρυτίας, καὶ περὶ τῆς ἰσχύος τῆς βασιλικῆς περὶ ἀγμάτι ὑπὸ τῆς ἐρημόρου τῆς
Ἐκκλησίας, ἐξ ὧν πάντων, καὶ ἐκ ἀντιθέσεως πολλῶν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, δέκνεται μὴ εἶναι τὸν
Ρώμης Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὅτε ἰδικὸν ἀξίωμα ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ ἅγιον ὄντα σωρευ-
μαθῆναι τοῖς πατέρεσι, καὶ ὅτι αἱ ἀντιθέσεις ὑπὸ τῆς Ρώμης, ἀλλὰ τοῖς πατέρεσι ἀνέκδοτοι εἰς τελεότητα τῆς
πίστεως. Σελίς 317 Σελὸς 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἀντιγραφῆς τῆς Φλαυϊανῆς αὐτῆς Λέοντος Ρώμης, καὶ πέμψεως τῶν κατὰ Εὐτυχῆς ὑπομνημάτων
ἀμαθίας χέρι, ἐξ ὧν, καὶ ἐτέρων τοιούτων ὑπὸ πολλῶν Συνόδων καὶ Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν
γυναικῶν, καὶ κατὰ ἀντιθέσιν, σωάγεται μὴ εἶναι ὑπερρυτικὸν ἀξίωμα τῆς Ρώμης ἐν τῇ καθόλου
Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἀδελφικῶς σύμπνοιαν καὶ ὁμοφώνιαν περὶ τῶν πίστεως, καὶ τὸ ἀρῶναι τὸν Ρώμης μὴ
ἀπατηθῆναι, ὡς τινες τῶν αὐτῆς Ἐπισκόπων Ρώμης ἠπάτηται. Σελίς 319 Σελὸς 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς μετὰ τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ συλλογίσαι ὑπὸ Φλαυϊανῆς κατὰ τῆς Εὐτυχῆς ὁγδόης συλλο-
γίσαις κελεύσει τῆς Βασιλείας ὑπὸ παρυσία Ἰπᾶτος Πρωτογένης, καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βασιλείας
περὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἐγκυκλίου ὑπερρυτίας Λέοντος Ρώμης αὐτῆς Φλαυϊανῆς, ἐξ ὧν πάντων,
καὶ ἐκ ἀντιθέσεως σωάγεται μὴ γράψαι τὸν Λέοντα ὡς ἀντιθέσιν, ἢ ἀναμαρτήτων, ἢ Ἀρχιεπισκόπων τῶν
Ἐκκλησιῶν τῶν ὑπερρυτίας, ἀλλὰ ὡς μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοποι. Σελίς 320 Σελὸς 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀντιγραφῆς Συνόδου αὐτῆς τῆς Βασιλείας Θεοδοσίας ὑπερρυτίας τῆς Λέοντος Ρώμης, ἐξ
τῆς σωάγεται εἶναι τὸν ἔχοντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κριτικὸν τὸ Οἰκουμενικόν, ὑφ' ᾧ καὶ ὁ Ρώμης, καὶ μόνον
τὸν Βασιλεῖα Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀρῶναι. Σελίς 320 Σελὸς 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς ἰσχυρῶς καὶ αὐτῆς Φλαυϊανῆς Ἀρχιεπισκόπου ὑπερρυτίας τῆς Λέοντος Ρώμης, ἡ δι-
δασκαλία καὶ ἡ μάθησις τῆς ἀγίας Πιστεύσεως ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ κοινότητι καὶ ὑπὸ τῆς κοινότη-
τος ἐστὶ, καὶ φύλαξ τῆς πίστεως ὁ αὐτῆς ὡς καὶ ὁ Ρώμης, ὁ ἀπὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τι, ἀλλὰ δι' ἀγότητα.
Σελίς 321 Σελὸς 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς φησὶ ἐν τῇ ὑπερρυτίᾳ αὐτῆς τῆς Βασιλείας Θεοδοσίας ὑπερρυτίας τῆς Λέοντος Ρώμης, ὅτι ἐστὶ παπισμὸς συστα-
τὸς, ἀλλὰ λίαν ἀναρετικὸς. Σελίς 321 Σελὸς 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἀφ' ἧς ὁ Ἀββὸς Ἐπίσκοπος ἐν τῇ αὐτῆς τῆς Εὐτυχῆς ἀντιγραφῇ αὐτῆς περὶ τῆς Ρώμης, ἐκτε τῆς ἀπο-
λεθίας καὶ τῆς αὐτῆς δέκνεται ὡσαύτως μὴ εἶναι μοναρχικὸν ἀξίωμα παρέχον τῇ Ρώμης, ὡς μόνον
αὐτὸν διδόναι τοῖς ζητοῦσι τῆς πίστεως τὴν ἀλήθειαν. Σελίς 321 Σελὸς 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ὑπερρυτίας Θεοδοσίας καὶ Οὐαλουτιανῆς τῶν Βασιλέων αὐτῆς Διόσκορον, καὶ ὡς ἔγραψεν ὁ Ρώμης
τοῖς αὐτῆς Λεγάτοις, δέκνεται μόνον ὁ Βασιλεὺς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀρῶναι, ὁ δὲ Ρώμης μαθητὴς τῆς
Συνόδου ὡς μέλος. Σελίς 322 Σελὸς 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῷ Συνοδῷ ὑποστολῆς τῆς αὐτοκράτορος Θεοδοσίας, δέκνυται μονώτατος ὁ βασιλεὺς ἄθροισαι τῆς Συνοδοῦ, καὶ πολλοὶ πρωτόβουτοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλοντες τὸ σιναγῶγον οἰκευμένην Συνοδὸν τὴν Ῥώμης, καὶ πρωτόβουτον μοναρχικῶς, καὶ κρῖναι μόνον τὰς Αἰρέσεις, καὶ δίδοναι μόνον τοῖς ζητῶσι τῆς πίστεως τὴν ἀλήθειαν.

Σελίς 323 Σειρά 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς δυὰς συνοδικαῖς ὑποστολαῖς τῆς Λέοντος Ῥώμης, μετὰ τῷ αὐτοκράτορι Λησρικῶν Συνοδῷ καὶ Θεοδοσίῳ Βασιλεῖ πεμφθείσαις, καὶ ἃ ὑπὸ λαμβάνονται εἰς βεβαίωσιν Ἐκκλητικῆς ἰδικῆς τῆς Ῥώμης οἱ λαῖτοι καὶ τῆς ἐν Νίκῃ, τὰς τρεῖς τῆς ἐν Σαρδικῇ καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ λέγοντες, Ἀλλὰ τὸ σιναγῶγον αὐτὰς εἰς μίαν τὴν ἐν Νίκῃ καὶ τῇ ἐν Σαρδικῇ, καὶ περὶ ὧν αἱ ὑποστολαὶ δηλῶσιν, ἐξ ὧν δείκνυται ὁ βασιλεὺς ἀσυγκρίτως μέζων τῆς Ῥώμης, καὶ ὁ Ῥώμης ἀμόναρχος, ἐφ' ᾧ, καὶ ὑπὸ πάντων ἡ οἰκουμένη Συνοδος, οἱ δὲ παπῆσαι ψόφου ἀναιδέστατοι καὶ φθόροις τῶν κανόνων.

Σελίς 323 Σειρά 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Θεοδοσίον ὑποστολαῖς Οὐαλεντιανῆς Βασιλέως Δύσεως καὶ τῆς μητρὸς καὶ τῆς συζύγου αὐτῆς Ἀλλὰ μετ' οἰμωγῶν δεικνύει τῆς Ῥώμης Λέοντος ἐπαθείσαις, τῆς τὸν Θεοδοσίον ἐνδεῖναι οἰκευμένην ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸν γινέσθαι κατὰ τὴν λησρικῶς προχθούτων ὑπὸ Διοσκόρου, ὡς εἰς δέκνυται Ἀλλὰ ἀποσαφηνίσαις ἐξαχῶς μὴ εἶναι τὸν Πάπαν Ῥώμης ἢ τὸν βασιλέα, ἕτερον μὲν ἀρχὴν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 326 Σειρά 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀποκρίσεως τῆς αὐτοκράτορος Θεοδοσίας πρὸς τὰς τρεῖς βασιλεῖς, εἰς ἃς ἐλογίσθησαν αἱ πρὸς αὐτοὺς μεσιταὶ αὐτῶν, καὶ καθεξῆς ὅσα αὐτῶν ἐρηται περὶ ἀθροίσσεως ἐν Ῥώμῃ οἰκευμένης Συνοδοῦ, ἐξ ὧν πάντων δείκνυται μὴ ἔχειν τὸν Ῥώμης Ἐκκλητικὴν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἔδὲ μοναρχικῶς, ἀλλ' εἶναι μόνον μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον, καὶ ὑπὸ τῆς βασιλεῖς.

Σελίς 328 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι φόβῳ τῆς μὴ ἰσχύσαις τὸ Διοσκόρου δόγμα, ἐπεμψεν ὁ Λέων Ῥώμης τῷ δογματικῶν αὐτοῦ ὑποστολῶν πρὸς ἡμᾶς Ἐπισκόπος τῆς Ἐφῆς, ὡς ἀναλῶν αὐτὰς ὑπογράψαι ἐν αὐτῇ, ἢ παύσαι δ' ὑπογράψαι.

Σελίς 329 Σειρά 18

Περὶ τῶν Συναγωγῶν ἐν τῇ πρώτῃ προέξει τῆς παρχίας Συμῶος, καὶ ὧν ἐπείχετο καὶ ἐλαλήθη ἐν αὐτῇ ὑπὸ
τῶν Τοποκρητῶν τῆς Ῥώμης, καὶ ὑπὸ τῶν Βασιλικῶν Ἀρχόντων καὶ τῶν πατέρων ὁπταχῶς, ἐξ ὧν δέκνυται
ἡ τῶν Πατριάρχων ἡ Συμῶος καὶ τῆς Ῥώμης, ὡς μέρες οὗτοι τῆς Συμῶος καὶ ἐμονάρχη
Σελίς 340 Σερῶ 34

Σελίς 340 Σειρά 34

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΩΡΗΜΑΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΑΞΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΑΧΘΟΥΣΑΝ ΚΑΙ ΛΑΛΗΘΟΥΣΑΝ ΕΝ
ΑΥΤῇ ΕΠΙΧΩΡΙΣ, ΟΥΣ ΔΕΙΝΟΥΝΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΑς ΠΑΤΕΡΙΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΝΤΑΣ ΚΑΙ ΚΕΙΝΟΥΝΤΑΣ, ΚΑΙ ΛΕΟΝΤΟΣ ΜΕΙ-
ΖΟΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΑΚΟΝ, ΚΑΙ ΛΗΘΕΙ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΝ Τῇ ΚΑΘΟΛΙΚῃ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ, ΤΩ ΔΕ ΣΥΝΟΔΟΝ
ΤΩ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΕΠΙ Τῇ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤῆς ΣΥΝΟΔΟΥ.
ΣΕΛΙΣ 342 ΣΕΡΑ 28

Σελίς 342 Σφρα 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ.
 περὶ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς παρέστης Συναγωγῆς θεωρημένων, καὶ ὧν ἐλαλήθη, καὶ τῶν Ἀλεξανδρινῶν
 λιβιανῶν, ὧν ὑπάρχοντες οἱ ῥώμησι κατὰ βίβλιν δωδεκάκις ἐκ τῆς συγ-
 κρίσεως, ὡς ἐκείνων, καὶ πολλῶν ἄλλων, ἐξ ὧν δέχεται μὴ εἶναι τὸν ῥώμης Οἰκεμενικόν, ἢ αἰαμάρτη-
 τον, ἢ μοναρχίαν, ἀλλ' ἐπίσκοπον μόνον ῥώμης.
 Σελίς 343 Σελὶς 23

Σελίς 343 Σειρά 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.
Ἐπιχάρημα Ῥωμαίων ἐκ τινων ῥητῶν ὡς τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ πράξει λεχθῶτων, εἰς οὕσασι τὸ παπ-
σμὸν, καὶ λύσει τέττε διὰ πολλῶν ὑποδείξεων, διευκυσθὼν τὸν Ῥώμης ἕτε κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἕτε
δεσπότῃ τῆς Σιωδῆς, ἀλλ' ὡς αὐτῶν τελευτᾶ. Σελὶς 345 Σθεσὶ 29

Σελίς 345 Σελει 29

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ 12.
 Περὶ τῶν σὺ τῇ τεταρτῇ πράξει τῆς παύσεως Σιωδὸν θεωρουμένων, σὺ ἣ κρίνεται καὶ δοκιμάζεται ἡ τῶν ῥώμης
 Λέοντος ὕψωσις, καὶ δέκνεται ψευδοβουλία Λατίνων ἡ παρεξήγησις αὐτῶν εἰς τὸν τῆς ἐν Νικαίᾳ σὺν
 Κωνσταντίνῳ ἐξ ὧν ἔπραξαν οἱ ἀπ' Αἰγύπτου Ἐπίσκοποι, καὶ πάλιν ὁ ῥώμης ἔξω μοναρχίας.
 Σελίς 340 Σελὶς 13

Σελίς 349 Σελή 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ.
Περὶ τῆ πόθου ἐπεκράτησε πέμπαν εἰς τὰς Συναόδους αὐτῶν τὰς Πατριάρχας καὶ Μητροπολίτας Ὁρθο-
δοξοῦ καὶ Τοποτηρητάς, καὶ ὁτις ἡλθὲν ἐκ τῆς Συναόδου τῆς Δεσφύτης Ὁρθοδόξου, ἡ
παρίσταται τὴν Ῥώμης ἀσμεάρετην καὶ μοναρχὴν κατὰ παπισμὸν. ὡς δὲ κινῶνται διὰ πολλῶν τριῶν Ὁρθοδόξων
τῶν Πατριαρχῶν καὶ ὁμοῦ ἐκείνων, καταστρεφουσὶν τὸν παπισμὸν ἐξαχῶς. Σελίς 347 Σερχέ 3

Σελίς 347 Σελι 3

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΩΡΗΤΩΝ

Περὶ τῶν θεωρητικῶν ἐν τῇ περὶ φωτὸς τύρῃ καὶ εὐσεβίᾳ Βρυτιᾷ πράξι, ἐξ ὧν δείκνυται πῶς παρῆσαν
 Συνοδὸν τοῖς Κανόσι διδόναι τὰ κῆρυ, καὶ τὰς τοῖς Κανόσι συνήτως ἔχοντας πραγματικὰς τύπας ἀκυρῆν
 σὺν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Κωνσταντινουπόλεως.

Σελίς 348 Σελὶς 22

Σελίς 348 Σελὰ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ.
Περὶ τῶν θεωρημάτων ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς παρ' αὐτοῦ συνόδου, ἐν αἷς ἡ Σύνοδος κριτὴς τῶν ῥώμης καὶ τῆς
πίστεως βιβλαιωτικῆς δέικνυται, καὶ ἡ μοναρχία κατατρέφεται τῶν ῥώμης. Σελίς 349 Σειρὰ 3

Σελίς 349 Σειρά 3

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΤΗ.
Περὶ τῶν ἐν τῇ Ὁρῷ τῆς πέμπτης πράξεως Θεωρημάτων, ἐν αἷς τῆς σωδὸς ἀθροισαὶ αἱ βασιλεῖς δέκνυνται,
καὶ ἡ σικωμδικὴ σωδὸς περὶ τῶν αἰρέσεων ἔχαστος καὶ ἄκρος τῆς πίσεως διδάσκαλος καὶ ἐπὶ παύ-
των, καὶ βεβαιωτὴς πάντων τῶν ὀρθέντων ταῖς ἐν τῇ Ὁρῷ υπογραφαῖς τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἰσοὶ ὁ λέων
καὶ ὁ λαυῖανός τῇ ἀξία, ἐξ ὧν αἰαρεῖται καὶ ἡ μοναρχία τῇ ῥώμῃ ἐξαχῶς. Σελὶς 349 Σηρὰ 25

Σελίς 349 Σειρά 25

ΠΑΡΑ ΓΡΑΦΟΝ
Περὶ Προφωγητικῆς τῆς Βασιλείας ἐν τῇ αὐτῇ πράξει αὐτῶν Συώδων, καὶ ὧν ἡρώτησε περὶ τῆς ὁρᾶς αὐτῆς.
καὶ ὧν ἀπεκρίθη αὐτῇ ἡ Συώδος αὐτῶν μνήμης τῆς Ῥώμης, ἐξ ὧν δηλεῖται αἰθριοῦν εἶναι μόνον αὐθιγνικῶς
τῆς Συώδης τὴν Βασιλείαν καὶ τῆς πίστεως βεβαιωτῶν, πῶς δὲ Συώδων πάντων τῶν περὶ τὴν αἴσαν ἀπρὸς καὶ
ἀληθίνας αἰσιώσεως διδρῶντων, τὴν δὲ Ῥώμης ἡ μονάρχην, ἀλλ' εἶνα τῶν τῆς Συώδης πατέρων.
Σελίς 349 Σελὸς 48

Σελὶς 349 Σημὰ 48

Περὶ πᾶν ἐν τῇ ἐβδόμῃ πράξει τῆς παρ' αὐτοῦ Συνοδῆ Θεωρημένων, ὑφ' ἧς βεβαιῶται ἡ συμβίβασις τῶ Γέν-
σολύμων καὶ Ἀντιοχείας περὶ πᾶν ὁρίων αὐτῶν, καὶ δέκνυται εἶναι τὴν Συνοδὸν ὅτι τῷ Πατριάρχῳ καὶ τῷ Ρώμης.

Σελὶς 350 Σφραῖ 39

Σελίς 350 Σελὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ.
 περὶ τῶν ἐν τῇ ὁμοίᾳ πράξει τῆς παρέσης Σωοῦς Θεωρεμῶν, περὶ ἧν καὶ Ἀποστολὴν λέων ὁ ῥώμης περὶ
 τῶν ἡθικῶν καὶ τῶν διανοητικῶν καὶ τῶν ἀποπεπρωμένων καὶ ὑπὲρ τῆς θεωρίας ἐπεμψε καὶ ἐβουλεύει.
 περὶ τῶν ῥήτων εἰς σύστασιν μοναρχίας τῶν ῥώμης οἱ παπισταὶ Ἀπλαναβανόμοιοι, ἐλέγχονται ἐνταῦθα, ὡς
 οἱ ῥώμης

000001

δόμῳ τετραχῶς ἐκ τῆς πρώτης καὶ τεταρτῆς πράξεως τῆς Συνόδου ἐρημῶν. Σελίς 350 Σελῶ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνόδου μετὰ διήσεως ὑπὸ τῶν τῆς Ρώμης Τεποτρητῶν λεχ-
θούτων πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Θεσσαλίας κατὰ τῆς ἐν Εἰσέσει ληστεικῆς Συνόδου, καὶ περὶ τῆς βεβαιώσεως Μαξι-
μα εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας ὑπὸ τῆς παρέσης Συνόδου, ὅτι ἡ ἐν Εἰσέσει ληστεικὴ Σύνοδος ἐχρηστέη-
ται, ἐξ ὧν δέκνυται τὸν Βασιλέα συγκροτεῖν τὰς Συνόδους, καὶ ἀποβάλλειν τὸν καταλόγον τῶν ἀγίων Συ-
νόδων τὰς αὐτοῦ Συνόδους, καὶ ὅτι τῆς Πάπας αὐτὸν εἶναι, ὅτι δὲ αὐτὸς καὶ τῆς Ρώμης ἐν τοῖς ἐκκλησια-
στικαῖς πλὴν Συνόδου. Σελίς 352 Σελῶ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ εἰκοσῇ πράξει τῆς παρέσης Συνόδου θεωρημένων, ἐν ἧς αἱ Διαφοραὶ Βασιανῆς καὶ
Στεφανῆ τῶν Εἰσέσεως Ἐπισκόπων, αἵ τε καθαρῆσεις αὐτῶν καὶ βεβαιώσεις, καὶ περὶ τῆς τελειότητος ἀπο-
φάσεως περὶ αὐτῶν τῆς Συνόδου. Σελίς 353 Σελῶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Περὶ τῶν λεχθούτων καὶ Διαλαληθούτων ἐν τῇ δωδεκάτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνόδου ὑπὸ πατέρων τῶν
ἐν τῇ Συνόδῳ οὐκ ὄντων τῆς Βασιανῆς καὶ Στεφανῆ τῶν Εἰσέσεως Ἐπισκόπων, καὶ ὧν ἡ Σύνοδος περὶ αὐτῶν
ἐκτύπωσε, ἐξ ὧν δέκνυται εἶναι πλὴν Συνόδου κεφαλὴν καὶ κερτὴν τῆς Ρώμης καὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ
αὐτῶν τῶν ἀγίων. Σελίς 353 Σελῶ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τρίτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνόδου θεωρημένων, καὶ τῶν ἐν τοῖς πρὶν πλὴν Συνό-
δου λεγέσθαι ὀνομασθῶν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ περὶ τῶν γεγραμμένων Πατριαρχῶν πρὸς Δόμνον Ἀντιοχείας
περὶ τῆς Ἀθανασίου Πέρι τῆς ἀντιδικίας τῆς Σαβίνης, καὶ ὧν ἡ Σύνοδος περὶ αὐτῶν ὤρισεν, ἐξ ὧν δέ-
κνυται πλὴν Συνόδου εἶναι τὸν ἔχοντα κερτὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν Ρώμης ὑπὸ αὐτῆς κρινόμενον. Σελίς 354 Σελῶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

Περὶ τῶν θεωρημένων ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀντιοχείαν Μαρκιανὸν Προσφωνητικῇ τῆς Συνόδου, ἀφηγήσεως περὶ τῆς ἐν
τῇ ἐν Νικίᾳ Συνόδῳ δόγματι περὶ πατρὸς τῆς καὶ ἀγίας Πνεύματος, καὶ περὶ τῆς ἐνσωμάτου διηγέ-
σεως τῶν ἱερέσεων Φωτεινῆς, Μαρκιανῆς, Μακεδονίης, Νεσορίης, καὶ Εὐτυχῆς, καὶ περὶ τῆς αὐτῆς καὶ μετὰ
πλὴν σαρκώσιν εἰς πλάτῃ Θεολογίας τῆς τῆς, καὶ περὶ τῆς Θεολογίας πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Συνόδου
ὑπὲρ τῆς Λέοντος, ὑπὸ τῶν Εὐτυχιστῶν συνοφαστικῶς ὡς κληρονομία, καὶ ὧν ἔπειτα περὶ αὐτῆς ἐγκρίσιν,
ὧν ὅπλα συμβαδίζοντες οἱ παπισταὶ εἰς σύστασιν τῆς παπισμῆς, καθαρῶνται ἀπὸ πολλῶν ἀποδείξεων καὶ ὡς ἀ-
δείξεων τῶν ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως, καὶ μάλιστα ἐγκρίσιν τῆς Ρώμης ἀκρεσάτων, καὶ ὅτι ἔχῃ
αὐτὴ ἐπὶ τῇ ἐν Σαρδινίᾳ τῇ ἐν Νικίᾳ ὡς λέγει ἡ Σύνοδος ἐνταῦθα, ἐξ ὧν πάντων δέκνυται ἴσους εἶναι τὸν
Ρώμης τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς, καὶ μήτε μόνον σιωπᾶν περὶ πίστεως ὡς μοναρχίᾳ δυνάσσει, πλὴν
δὲ ἐχάσθαι ψῆφον εἶναι τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὰς δὲ ἡγεμονίας αὐταῖς Συνόδοις πολλὰς, καὶ τὰ ἐγκρί-
σιμα ὡς τῶν Συνόδων εἰς τὰς ἀγίας κεινὰ, καὶ πλάσμα τὸ ἀντιχριστιανικὸν ἀξίωμα τῆς Ρώμης. Σελίς 354 Σελῶ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Λέοντα Ρώμης ὑποβολῆς καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνόδου, καὶ τῶν δωδεκαχῶς μετὰ τῆς
ὑπογραφῆς θεωρημένων ἐν αὐτῇ, ἧν οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ τῆς παπισμῆς ἀποβάλλονται. Σελίς 357 Σελῶ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.

Περὶ Διασαφήσεως τῆς ἀνωτέρω δωδεκαχῶς διακριθείσης ὑποβολῆς τῆς Συνόδου κατὰ πλὴν δωδεκαχῶς γε-
νομένην διαίρεσιν, ἐν ἧς καὶ αὐτὰ τῶν ἐκνομίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως Διασαφηνίζεται, καὶ δέκνυται
ἐν πάσαις ταῖς διαίρεσιν ἀπὸ πολλῶν ὑποδείξεων ἐκκλησιαστικῶν καὶ Συνόδων καὶ ὡς ἀποδείξεων
καὶ ὡς ἀδείξεων οἱ παπισταὶ ἀντικείμενοι τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ καὶ τῇ παρέσει, καὶ ἀπαθείματι
ὑποκείμενοι, καὶ ὁ Πάπας αὐτῶν ἐβελιωτῆς τῶν Συνόδων, ἀλλ' ὑπὸ τὰς Συνόδους καὶ τὰς Βασιλεῖς,
ἔτε μοναρχίᾳ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μερικὸς μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος. Σελίς 357 Σελῶ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.

Ὅτι τὸ ὡς ἀποδείξεων, τὸ περιττεύειν κατὰ ξίωσον, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῇ πρὸς τὸν Λέοντα ὑποβολῇ τῆς
Συνόδου, ἐβελιωτῆς τῆς Ρώμης ἀξίωμα ἢ μοναρχικόν, ὡς δέκνυται ἐνταῦθα ἐκ πολλῶν, ἀλλὰ ὁμόνοια
δηλῆσι. Σελίς 364 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Λ'.

Περὶ τῆς ὅτι μόνον τοῖς πατριαρχικοῖς Θρόνοις αἱ Συνόδοι τὰ αὐταῖς πεπραγμένα πέμπουσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς λοιπαῖς Ἐκ-
κλησίαις, καὶ περὶ τῆς τίνος τίνος ἐπομψαν ταῦτα, καὶ ὧν γεγράφασιν. Σελίς 365 Σελῶ 5

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Δ.

54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΑ'.

Ὅτι ἐκ τῶν παρὲς τῆς Ἀρχοντας αὐτῆς Διατάξεων Μαρκιανῶ τῆ Βασιλείας ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, καὶ τῶν ὑποσολῶν αὐτῆς καὶ τῆς Πελαγονίας τῶν παρὲς ἑς ἐνταῦθα ἐρεμῶν, δέκνυται ὅτι ἦν παληὸν συν-
τοδοῦ πῶς πίσει ἐβεβαιώσεν, ὡς οὐκ ἔστι μυστήριον τῶν δύο φύσεων καὶ τῆς μιᾶς ὑπο-
στάσεως καὶ ἐνὸς προσώπου, ὥστε οὐκ ἔστι μοναρχικὸν ἀξιωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνὸς Ἐπισκόπου, ἀλλὰ τῆς
Ὀικουμενικῆς Συνόδου ἰδιωτάτα, ἥς ὁ Χρυσὸς κεφαλὴ. Σελίς 365 Σελῶ 49

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἴτι περὶ τῆς Συνόδου ὑπὸ τῆς ὑποπνεύσεως Εὐαγγελίου Σχολαστικῆ καὶ ὑπὸ ἄλλων τινῶν, ἐν οἷς ἀριθμῶνται δέκα
ἐγκλήματα πεποινηκῶσι τὸν Διόσκορον ὃν ἔφερον παρεδρεύοντα Συνόδου. Σελίς 366 Σελῶ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν συμπαρέδρων τῇ Διόσκορου ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον Συνόδῳ, καὶ τῆς ὑπολογίας αὐτῶν ἐν τῇ παρέσῃ
ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ, καὶ ἀφαιρέσεως αὐτῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Θεοδορίτῃ Κύριε. Σελίς 367 Σελῶ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἀναψηλαφήσεως τῶν τῆς πίσεως, καὶ ἐβεβαιώσεως τῆ Συμβόλου τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Ὀικουμε-
νικῶν Συνόδων, καὶ ἀναθεματισμῶν κατὰ τὴν περὶ τῆς ἡρώδης, ἡ ἀφαιρέσειν ἐν αὐτῇ ποιησόντων, καὶ δημεγο-
ρίας τῆ Βασιλείας ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ διορισμῶν τῶν ὁρίων τῆ Ἱερουσαλὺμ καὶ Ἀντιοχείας, καὶ ἀφαιρέσεως
ὑπὸ τῆ Ἐφέσου τῆ πατριαρχικῆς διαιρέσεως, ἐβεβαιώσεως τε τῆ ῥπκ τῆ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τέλους τῆ συνόδου.
Σελίς 367 Σελῶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὑποσολῆς τῆς Λέοντος, ὡς ἐν τῇ Ὁρῷ ἡ Συνόδος ἐλήλην κατὰ τῶν παροδοξάντων εἶπον, ὡς ὅτι
μοναρχικῶς σωτηθεῖσαν, ἀλλ' ὡς ἐβεβαιώσαν Διαδοκίμης καὶ ἀνακρίσεως ἐρθόδοξον, ὡς ἐνταῦθα κατὰ δι-
καιότητα ἀποδείξεως δέκνυται, καὶ ὅτι μήτηρ κοινὴ καὶ ἐλήλη τῆς ἀληθείας μόνη ἡ Ὀικουμενικὴ Σύνοδος.
Σελίς 368 Σελῶ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς γονομίας θαύματος ἐν τῇ Ὁρῷ τῆς παρέσσης Συνόδου, τεθείατι ἐν τῇ λαρίαι τῆς πανόφθιμης Εὐφη-
μίας μετὰ τῆς Τόμης τῶν Αἰρετικῶν. Σελίς 369 Σελῶ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀριθμῆ τῶν κανόνων τῆς παρέσσης τεταύτης Ὀικουμενικῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, καὶ τῆς ἐρμηνείας
τῆς ἡρώδης ὁγδόου Κανόνου αὐτῆς, καὶ πρεσβεία τῆ Κωνσταντινουπόλεως Διαλαμβάνοντος, καὶ περὶ τῆς αἰ-
τίας δι' ἃς τῇ ἡρώδι καὶ παλαιᾷ ῥώμῃ τὰ πρεσβεία δέδονται. Σελίς 369 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι πῶς ΜΕΤΑ', ἐν τῇ εἰπῇ τὸν Κανόνα δευτέραν μετ' ὁκείνῳ ὑποσολῆσαν, ὡς τῇ τιμῇ τῶν πρεσβείων Φα-
σί τινες τῶν δυτικῶν δεῖ ἀκρίσειν, ἀλλὰ τῇ ἡρώδι, καὶ ἀποδείξεως ὅτι ἡ ΜΕΤΑ', τιμὴν καὶ τὸν ῥό-
νῳ δηλοῖ. Σελίς 370 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐρμηνεία τῆ ἐν τῇ παρέσῃ εἰκαστῇ ὁγδόου Κανόνι ῥήτῃ τῇ, τῶν αὐτῶν ὑποσολῆσαν πρεσβείων, καὶ ἵνα με-
γαλιώηται ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικῶς ὡς ὁ ῥώμης, καὶ τὴν δηλοῖ πρεσβεία καὶ μεγαλῆς, καὶ ὅτι μέγιστον τῶν
πρεσβείων καὶ τῆς ἐξουσίας τῆ ῥώμης ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὡς ἡρώδι ἀμφότερων, ὡς ὁ ἰδιὸν ἀξιωμα
παριστάτω ἔχει αὐτῆς ἐκ τῶν Συνόδων, πλὴν τῶν πρεσβείων τῆς τιμῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τῆς αἰτίας τῶν
πρεσβείων τῆ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πῶς παρὲς τὸν Λέοντα ῥώμης ὑποσολῆ τῆς Συνόδου.
Σελίς 371 Σελῶ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἐπὶ τινῶν ὧν ὑπολαμβάνονται οἱ Λατῖνοι κατὰ τῆς παρέσσης εἰκαστῇ ὁγδόου Κανόνου. Σελίς 372 Σελῶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆ πρώτης ὑποσολῆ τῶν Λατίνων, ὡς ὑποσολιμαῖον, ἀλλ' ἀληθῆ καὶ ἁγίον τὸν Κανόνα
ὑποδεικνύσας. Σελίς 372 Σελῶ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆ δευτέρας ὑποσολῆ τῶν Λατίνων, ὡς ἀδόκιμον, ἀλλὰ δόκιμον τῇ ψήφῳ, καὶ δυνάμει
τῆς Συνόδου, τῇ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν συγκαταθέσει τὸν Κανόνα παριστάτω. Σελίς 373 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἀνακρίσεως τῆ τρίτης ὑποσολῆ τῶν Λατίνων, ὡς κίβδηλον, ἀλλὰ σύμφωνον τῇ τρίτῃ Κανόνι τῆς
δευτέρας Συνόδου τὸν Κανόνα ὑποδεικνύσας. Σελίς 373 Σελῶ 27

ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς τετάρτης ὑπηρερήματος τῶν Λατίνων, ἐφλύαρον, ἀλλ’ ὁφθημον τὸν Κανόνα παρυσώσης, λέγοντα μὴ ἔχειν τὸν Ρώμης ἀπὸ τῆς Πίτρε καὶ πρωτῆς, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς πατέρων. Σελίς 373 Σελῶ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς πέμπτης ὑπηρερήματος τῶν Λατίνων, ἐκ ἀνυρῶν, ἀλλὰ κεκυρωμένων καὶ βεβαιώτων τὸν Κανόνα ἀποδεικνύσης, ὡς τὰ ἴσα τῆς Ρώμης κατὰ τὰς Κανόνας καὶ Συνοδικὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως διδόνται. Σελίς 374 Σελῶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς ὅτης ὑπηρερήματος τῶν Λατίνων, ἐμαχόμενον τῆς πέμπτης τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς Κανόνι, ὅτε τῆς δευτέρας τῆς δευτέρας Συνοδῆς Κανόνι τὸν Κανόνα παρυσώσης, ἀλλὰ σύμφωνον αὐτοῖς ὡς τὰ ἴσα πρεσβῆα τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῆς Ρώμης πρὸς τὴν ὁρμήν, οἷς ὡς πρὸς τὴν ὁρμήν αὐτῶν ὁ Ρώμης μάχεται. Σελίς 374 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς ἐβδόμης ὑπηρερήματος τῶν Λατίνων, ὅτι καὶ ἡ ἐν Τρεντῶ Συνοδος ἀναιέτωσε τὰ πρεσβῆα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ τελευτῇ αὐτῆς Κανόνι, καὶ ὅτι τῇ τάξει μόνον πρώτης ὁ Ρώμης, καὶ ὁ Θρόνος αὐτῆς ἀποστολικός, ἀλλ’ ἐμόνος, καὶ ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ ἑστὶ τὸ πρὸς ἀριθμὸν κατὰ τὴν ἰδικὴν ἐξουσίαν. Σελίς 375 Σελῶ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς τετρατῆς ἐξηγήσεως τῆς ἑκτῆς Κανόνος τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, ἥντιν ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ παπισμῷ ποιῶσιν οἱ τῶν Λατίνων Σχολαστικοί, καὶ ὡς ἔπειτα Παχασίος. Σελίς 376 Σελῶ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ λύσεως τῆς τετρατῆς ἐξηγήσεως τῆς αὐτῆς Κανόνος, καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς πρώτης Συνοδῆς, καὶ τῆς κυρίας ἐμπειρίας αὐτῆς, καὶ τῆς μετὰ δόξαν περιβλήσεως αὐτῆς ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἀπὸ τῆς Παχασίου, καὶ περὶ ἀναντιρρήτου βεβαιώσεως δικαίως τῶν πρώτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Συνοδῶν, ἀφ’ ὧν καὶ τὰ τῆς Ρώμης ἔχουσιν τὸ κύρος καὶ ἐκ ἀπὸ τῆς Πίτρε. Σελίς 376 Σελῶ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Ὅτι μεμφόμενοι οἱ Λατῖνοι Γεωργίῳ τῷ Κορυθαίῳ, ἐπὶ τοῖς ἴσοις παρομοίαις, ἴσην ἔξουσίαν, διδόντες τῇ Ρώμης κατὰ πρῶτον τῶν Πατριαρχῶν τῇ ὑπερίσταν ἔξουσίαν, ὡς μόνον ἐν ἐνὶ Θεῷ αὐτῷ διατάσσεται ἴσαθαι, ὡς ἐν ἄλλῳ γινέται, καὶ πρὸς αὐτοὺς τῆς ὑπηρερήματος τέττα ἑκ τε τῆς ἴσης καὶ τῆς μεζόνος, καὶ τῶν ἐν τῇ Κανόνι λεχθέντων, καὶ περὶ τῆς ποσότητος τῆς μεζόνος, καὶ κατὰ τὴν μεζόν τῆς Πατριαρχῶν ὁ Ρώμης. Σελίς 379 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

Ὅτι Πατριαρχῆς, ταύτων ἐπὶ τὴν Πάπας ἐδυνάτω εἶναι μεζόν κατ’ ἐξουσίαν ἑτέρῃ Πατριαρχῇ, ἀλλὰ τῇ τάξει, ὡς ἐκ τῆς πρὸς Λέοντα Ρώμης ὑποστολῆς τῆς παρεσχῆς Συνοδῆς, καὶ ἐξ ὧν λέγει ὁ ἴδιος Νέστος, ὅτι Βαλσαμών, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν δέκνυται, καὶ περὶ ἀναλογίας Ἐπισκόπων, Μητροπολιτῶν, καὶ Πατριαρχῶν. Σελίς 380 Σελῶ 30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Ἐρμηνεία τῆς ἐνάτης καὶ δεκάτης ἐβδόμης τῶν Κανόνων τῆς ἐν Χαλκηδόνι τετάρτης Συνοδῆς, καὶ ὅτι τέτοις καὶ ἑτέροις Κανόνας ἀποστολικοὶ καὶ συνοδικοὶ σύμφωνοι, καὶ περὶ Σταυροπηγίων καὶ Βῆξάρχων. Σελίς 381 Σελῶ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ σαφεινῆς θεωρίας τῶν ἀντιθέτων δύο Κανόνων καὶ πρώτων τῶν, ΠΡΩΤΕΡΟΝ, ὑπηρερήματος, καὶ περὶ τίνων ὑποθέσεων Κληρικοί καὶ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἐν δικαστηρίοις πολιτικοῖς κρίνονται, ὡς οἱ Κανόνες καὶ αἱ Νεαράι τῆς Ἰερουσαλῆμ δηλῶσιν, ἐξ ὧν δέκνυται τὸν τε Ρώμης καὶ τὰς λοιπὰς Πατριαρχὰς μὴ ἔχειν Ἐκκλησίαν ἐν ταῖς μὴ ὑποκαθίσταται αὐτοῖς ἐνορίαις. Σελίς 383 Σελῶ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι τὰ πατριαρχικά κριτήρια Ἐκκλησίᾳ ἔχοντο, καὶ ὅσοι τὰς αἰτίας κατ’ ἀνάγκην κινῶντας Ἐπισκόπους δὲ ἀρχεῖται κρίνεται, ὡς αἱ Διαταγαὶ καὶ Νεαράι τῶν Βασιλέων σύμφωνα τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς Κανόνοις ἀποφαίνονται. Σελίς 383 Σελῶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι τὸ μὴ ὑποκαθίσταται Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἀναψηλαφᾶται τὰ τῶν Πατριαρχῶν κριτήρια, τὰς τε Κανόνας τὰς ἐν Νόμων ἐπέχειν, τὸν τε Κωνσταντινουπόλεως μὴ ἔχειν Ἐκκλησίαν πρὸς τὰς λοιπὰς Πατριαρχὰς, τὰς τε κα-

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Δ.

36

Εἰς τὰς καὶ μὴ ἀπογορεύει περὶ ἑκλήτη, ἐκ τῶν ὄντων νομίζω καὶ Νικητῶν τῶν βασιλέων δέονται.
Σελίς 385 Σελίς 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν παρτίων καὶ τῶν κατὰ τῆς ἀσφαλιστικῆς, τῶν πρώτων φερμένων μὲν

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς παρεξηγήσεως τῆ ἐνάτης Κανόνος τῆς παρῶσης Συνόδου ὑπὸ τῆς Πάπας Νικολάου ἢ ἱεροψύχου Μιχαήλ τῷ Αὐτοκράτορι Διά τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῆς Φωτίου, ὃν ἡ καὶ Ἐξάρχον Διοικήσεως λέγουσιν ἐνοεῖν τὸν Κανόνα τὸν βικάριον αὐτὸν μόνον τῶ Πέτρῳ, ἀλλὰ καὶ πρὸς Βασταρλίον, Βίνιον, καὶ Βιλαρμίτιον ἀσυμφώνως περὶ τὰς παρεξηγήσεις αὐτῶν ἔχει, καὶ περὶ ὑποδείξεως ἐκ τῆς σαφηνείας τῆς Κανόνος, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς παρεξηγήσεως, ὅτι Ἐκκλησιᾶν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἡ πρωτεύουσα ὁ Ῥώμης ἔκ ἔχει, καὶ αἱ Σύνοδοι καὶ οἱ Κανόνες ὅτι τῶ Ῥώμης, καὶ ἐπὶ τὴν ἀνάστασιν.

Σελίς 395 Σελῶ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Αὐθυποφρεσὶ Λατίων, πῶς ἐν Σαρδικῇ Συνόδῳ διδωσάτω τῶ Ῥώμης πῶς ὅτι παρῶν τῶν Ἐκκλησιῶν Ἐκκλησιᾶν λεγόντων, καὶ λύσις αὐτῆς Διά ποίων ὑποδείξεων, ἐν μόνῃ γὰρ τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ ὁ Ῥώμης, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι, πῶς Ἐκκλησιᾶν ἔχει.

Σελίς 396 Σελῶ 29

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5΄.

Περὶ Πρωτερίου Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν ἐκείνου τῶ δῆμος, καὶ ὧν συνέβησαν κακῶν, Διά τὸ τινὰς μὴ τὸν Πρωτερίου, τινὰς δὲ τὸν Διόσκορον ἐθέλουν, καὶ τῆς κατὰ τὸν καιρῶν πελάσσει τῶ Βασιλέως Μαρκίου Τιμωρίας καὶ κατασχίψε, καὶ περὶ τῶ μονοφυσίτε Θεοδοσίᾳ, τῶ τὸν Ἰβερνάλιον Διά τῶ μοναδικῆς τῆς Παλαιστίνης βιάσαντος ἀναθεματίσαι πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ, καὶ ἐς φυγὴν τρέψαντος, καὶ περὶ χειροτονίας αὐτῶ Ἱερουσολύμων, καὶ ὑποκαταστάσεως τῶ Ἰβερνάλιου ἐς τὸν θρόνον, καὶ ἀπαγωγῆς τῶ Θεοδοσίᾳ κελεύσει τῶ Βασιλέως ἐς Βυζάντιον.

Σελίς 397 Σελῶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν τῶν καὶ τιμωρίων πρὸς τὸν Ἀρχιερεῖς καὶ τῶς λοιπὰς τῶ Ἱερῶ καταλόγῳ τῶς ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τῶ μονοφυσίτε Θεοδοσίᾳ, τῇ Βασιλίᾳ Εὐδοκίᾳ Φίλῃ ὅντις καὶ τοῖς αὐτῆς στρατιώταις περιεσχιζομένης, καὶ ὅπως ἐπέμφθη τῇ πρὸς Δωρθέον Ἡγούμενα Παλαιστίνης πρεσβυτῇ τῶ Βασιλέως ὁ Φοινεύς ἔτε ἐς Βυζάντιον, καὶ πόθεν ἡ μεταβολὴ τῆς Βασιλείας Εὐδοκίας πρὸς πῶς ὁ Ἰσοδοξίαν, καὶ περὶ τῆς παιδικῆς ἀλώσεως τῶ Βασιλέως Ῥώμης Ὀλυμπερίου γαμβροῦ τῆς Εὐδοκίας.

Σελίς 398 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς πρῶτης ἐς τὸ τῶ δουκιβῶ Θεοδοσίᾳ τῶ μονοφυσίτε δόγμα Γερσίου τῶ θαυματουργῶ τῶ ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τῆς διορθώσεως αὐτῆς καὶ ἄλλων ποίων ὑπὸ τῶ μεγάλῃ Εὐθυμίᾳ.

Σελίς 398 Σελῶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν παιδῶν γραμμάτων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Εὐτυχιῶν πρὸς πῶς Βασίλισσαν Εὐδοκίαν, ἵνα ἐλκύσωσιν αὐτῶν καὶ δι' αὐτῆς πῶς Πυλχερίαν καὶ τὸν Βασιλέα Μαρκίανδον πρὸς πῶς Αἰρεσὶν αὐτῶν, καὶ τῆς πρὸς αὐτῶς ἀπαλλῆς τῶ Βασιλέως καὶ τῆς Πυλχερίας.

Σελίς 399 Σελῶ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ διορθώσεως τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἐς τὰ τῶ Εὐτυχῶς δόγματα πρῶτα πρὸς τῶν Πυλχερίας, ἐπανακαμψίως τε Ἰβερνάλιου ἐς Ἱερουσόλυμα ὑπὸ Βυζαντίᾳ, καὶ ὅπως αὐτῶ πρὸς Λέοντα Ῥώμης μετὰ τιμῆς ξύλας, καὶ Λέοντος πρὸς αὐτῶν, καὶ ἀθροίσεως Συνόδου ὑπὸ Ἰβερνάλιου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐς σύστασιν παιδῶς δόγματι Ἐκκλησιαστικῇ καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, καὶ ἐς κατακρίσιν πάσης Αἰρέσεως.

Σελίς 399 Σελῶ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς κοιμήσεως Μαρκίου, καὶ Βασιλέως Λέοντος τῶ μεγάλῃ, καὶ περὶ τῶ Τιμοθέου Αἰλέρου, τῶ Φοινεύσαντος τὸν Πρωτερίου, καὶ πατριαρχεύσαντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῶν ἐκείνου αὐτῶ, καὶ τῶν κατ' αὐτῶ καὶ ὑπὲρ αὐτῶ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφορῶν.

Σελίς 400 Σελῶ 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἀναφορῶς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Συνόδου πρὸς Λέοντα τὸν μέγαν κατὰ τῆς ἁσβεσίας τῶ Αἰλέρου, καὶ ἱρωτικῆς τῶ Βασιλέως πρὸς πάντας τῶς πρεσβυτέρους τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀφ' ὧν διδάχθαι τὸ δόγμα, κατέγνω τῶ Φοινεύς Αἰλέρου.

Σελίς 400 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἀπαρθεύσεως τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν τῶ πρὸς τὸν Βασιλέα Λέοντα ὑποκρίσεως κατὰ τῶ Αἰλέρου πεμψαμένων, ἐξ ὧν δέκνυται κατὰ τῆς τῶς, καὶ κατὰ πρῶτον μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης κοινὸν πατέρα, ἔτε ἰδικῶ τῶ κοινὸν διδάσκαλον, ἔτε γοικῶ τῶ πρῶτον, ἔτε ἀναμάρτητον, ἀλλ' ἐν Πατριαρχίᾳ πρῶτον μόνῃ τῇ τάξει.

Σελίς 401 Σελῶ 33

Περὶ τῆς κοιμήσεως καὶ πᾶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τῆς Ἰερωσολύμων καὶ ὡς ἔγραψε περὶ τῆς
κοιμήσεως καὶ μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὅτι ἔχ' ὁ τάφος τῆς Θεοτόκου ἀλλοίπερ πᾶν τὰ φαν' αὐτῆς λίθοι
ἔχ' ὅπως τις Βυζάντιον .

Σελὶς 402 Σαφὴ 22

Περὶ τῆς οὐκ ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Ἀνδραγαθία, καὶ τῆς περὶ ἐξήρῃσεως μετὰ σημείων τῷ μεγάλῳ Ἐυθυμίου περὶ τῆς Πατριάρχικης τῷ αὐτῷ.

Σελίς 422 Σφραῖ 38

Περὶ τῆς ὡς Παλαιστίνῃ τελευτῆς τῆς Βασιλείας Εὐδοκίας, τῆς συζύγου τῆς νύκτας Θεοδοσίας, καὶ τῶν θείων αἰκοδομιῶν ὧν ἐκεῖ ἐποίησε.

Σελὶς 403 Σελὶς 3

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΥΡΑΤΕΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΔΟΚΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΔΟΚΙΑΣ, ΤΗΣ Τῆς Οὐμε'χω συζυχθείσης, καὶ τῆς
 τρέφει τῆς εἰς Ἰερουσαλὴμ ἀποδημίας αὐτῆς, ὡς ἡ καὶ ἐτελεύτησε, καὶ περὶ τῆς κυριακῆς τῆς αἰαχωριτῆς καὶ
 Δαυιδῆ τῆς θυγατρὸς καὶ τῆς Ἀνψάνε τῆς παρθένου Ἐλισαβέ. Σελίς, 403 Σειρά 25

περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ Πατριάρχων Μαξίμου, Βασιλείου, Ἀκανίου, ἐφ' οὗ Φελικτὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ σεισμὸς, καὶ
μαρτυρία, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν, καὶ περὶ Πέτρου τῷ Κιαφίως, καὶ τῆς Ἀιρέσεως αὐτοῦ,
καὶ ὅπως ἔλαβε τὸν θρόνον Ἀντιοχείας, καὶ τῆς πρὸς τὸν Μαρτύριον βοήθειας τῇ Κωνσταντινουπόλει, ἰουλιαν-
οδίου, καὶ ἑξορίας τῷ Κιαφίως, καὶ παρατηρήσεως τῷ Μαρτύριῳ, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτοῦ, καὶ
περὶ τῷ Ἰουλιανῷ τῷ μετ' αὐτὸν Ἀντιοχείας.

Σελίδς 403 Σειρά 48

Περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Γενναδίου, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ θραυμάτων, καὶ ἃ εἶδε φάρμακας δαιμονικῶν ἐν
τῷ Οὐσαστρῖῳ, καὶ ὧν ἐπατεράρχησεν ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῆς πελοτῆς αὐτῷ, καὶ τῷ Δαδύχῃ αὐτῷ Ἀναίῳ,
καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ Πατεράρχεας αὐτῷ, καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Κυριακῇ ἀρχίας. Σελίς 404 Σερά 24

Περὶ τῆς ὁμοκωσαστινυπόλει ὑπὸ Τσαταδίου Σωόδου κατὰ Σιμωνιανῶν, καὶ τῆς δι' Ἐπιστολῆς αὐτῆς διορθώ-
σεως τῆς ὁμοφώμης Σωόδου, ἐξ ἧς δέκνυται μὴ εἶναι ἀναμάρτητον, ἢ μοναρχικὴν πλὴν ὁμοφώμης Ἐκκλησίαν.

Σελίς 404 Σειρά 47

Περὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος ἐγγόνι τῷ μεγάλῳ Λέοντι, καὶ τῆς μετ' αὐτὸν Ζήνωνος τῷ πατρὶς αὐτῶν,
καὶ τῆς τῷ Βασιλίσκῳ τῷ γαμβρῷ Ζήνωνος τῷ διωχθέντος τῆς βασιλείας, αἰακλήσεώς τε Αἰλάρου καὶ Κλα-
φίως, καὶ ἐγκυκλίῳν γραμμάτων κατὰ τῇ ἐν Καλακιδόνι Συναῶδι καὶ τῷ Τόμῳ Λέοντος ἐπὶ τῷ Βασι-
λίσκῳ τῷ τῇ Συναῳδῇ ἐχθρῷ, καὶ ἐξώσεως Ἀναστασίας Ἱερουσαλὶμων, καὶ παρ' αὐτοῦ Τιβριντίνῳ ὑπὸ πᾶν
μοιροφυσικῷ, καὶ περὶ ἀσφοδρῶς πᾶν Αἰρίσεων πᾶν Εὐτυχιαῶν καὶ μοιροφυσικῶν.

Περὶ τῆς κολλούσεως τῷ Βασιλείῳ Βασιλίῳ καὶ τῷ υπογράψαι τὸν Πατριάρχην Ἀγκάκιον πρὸς τὴν εὐ-
χαλληδόνι Συνοδῷ ὅτε ἐφέσω ἐλθόντα γράμματα πρὸς Ἀσιατῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀφ' αὐτοῦ πρὸς Ἀνα-
κίαν καὶ τὴν δὴμῶν, καὶ ἀναχωρήσεως ὅτε τῆς πόλεως τῷ Βασιλείῳ φόβῳ πάσης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς
Δαυιδ καὶ ὁ μοναχὸς Ὀλύμπιος ἄκου καὶ ἔπραξαν ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας, καὶ βίαις αὐτῶν πρὸς τὸν Βασι-
λέω καὶ τῷ υπογράψαι αὐτὸν τὴν ὁρθὰ δόγματα, καὶ ἀφ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέω καὶ τῷ ἐκκλησίᾳ αὐτῶν ἡμε-
ρῶν δι' αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 405 Σαρά 13

Περὶ τῆς Ζήνωνος ἐπαρόδου εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ καθαιρέσεως καὶ ἐξορίας τῶν Κριαφείων, καὶ ἀποδιώξεως
Ἑρέση Παύλου, καὶ τῆς ἑξέλαβη πατριαρχικῆς περιουσίᾳ ἀφαιρέσεως, καὶ περὶ τῶν Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας
Ἰωάννη, Στεφάνου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας τῶν Μογγῶν, καὶ διώξεως αὐτῶν,
καὶ περὶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας ὁρτοδόξου, καὶ ὅν συνέβησαν περὶ αὐτούς. Σελίς 406 Σειρά 29

Περὶ τῆς οὐδέσεως ἀπὸ τῆς Ζήνωνος ἀπὸ τῆς κληρικῆς ἀλλοξωδρείας τῆς χειροτονήσας τὸν Πατριάρχην αὐτῶν αὐτὴ εὐδίσσεως βασιλικῆς, καὶ τῆς μετὰ Τιμόθιον Πατρισερχίας ἱεράρχου ὁμοίου, τῆς θύοντες ὅπως τῆς βασιλῆς ὅτι τὸ μηδὲποτε πατρισερχίας οὐ ἀλλοξωδρείας, καὶ τῆς ἐξώσεως αὐτῆς ὅτι τῆς θύοντες, καὶ αὐτῆς εὐδίσσεως τῆς Μογγῆς, καὶ περὶ τῆς οὐδικῆς Τόμου τῆς Ζήνωνος, καὶ καὶ ὁ Ἀγκάριος ἀποστατέσθαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς εἰς Ἀντιοχείαν πρὸς Ἰωάνν. τὸν ὑποστάτιον φυγῆς τῶ Ἰωάνν. Ἀλεξανδρείας, καὶ γραμμάτων τῶ Ἀντιοχείας Καλαβίων κατὰ τῶ Μογγῆ πρὸς Ζήνωνα καὶ Ἀκάνιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρὸς τὸν Ρώμης Συμπλίκιον, καὶ ἐξορίας τῶ Καλαβίων, καὶ τῶ Κριαφέως αὐθις εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας ὑποκαταστάσεως, καὶ περὶ τῶ Μοναῖα, καὶ τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶ τε καὶ τῶ Κριαφέως.

Σελίς 407 Σερὰ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ γραμμάτων Συμπλίκιου Ρώμης πρὸς Ζήνωνα, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑποκρίσεως Ζήνωνος μετὰ τῆς αἰτίας, καὶ περὶ Φίληκου Ρώμης, καὶ γραμμάτων αὐτῶ πρὸς Ζήνωνα κατὰ Μογγῆ καὶ Ἀκάνιου, καὶ ὑπομνημάτων αὐτῶ ὑπὲρ τῆς ἐκ Χαλκηδόνι Συνόδου, καὶ περὶ τῶν ἐκ Ἀφρικῆς Βαυδάλων.

Σελίς 408 Σερὰ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ὑποκρίσεως Ζήνωνος πρὸς Φίληκα κατὰ Ἰωάνν. Ἀντιοχείας καὶ ὑπὲρ Μογγῆ, καὶ οὐαντίων τῇ τῶ Ζήνωνος ὑποκρίσει γραμμάτων ὑπὲρ τῶν ἡγεμόνων καὶ ἀρχιεπισκόπων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Ἀιγυπτίων Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Ρώμης ὑπὲρ Ἰωάνν. Ἀντιοχείας καὶ κατὰ Μογγῆ, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων ἀπομαλίων.

Σελίς 409 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Φίληκου ἐκ Ρώμης Συνόδου κατὰ Μογγῆ καὶ Ἀκάνιου, καὶ τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Ἀκάνιου ἐξορίας τῶ Φίληκου κατὰ τῶν Διπύχων, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ Μογγὸς τοῖς ἐκ Ἀλεξανδρείας Μοναχοῖς κακώσεων, καὶ ἀνταρκατισμῶν τῶ Τόμα καὶ Λέοντος καὶ τῆς ἐκ Χαλκηδόνι Συνόδου, εἰς ἃ γράφει ἀκαλῶς ὁ Βασιλεὺς, ὑποὶ ἡνυσε.

Σελίς 409 Σερὰ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς τελευτῆς τῶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀκάνιου, καὶ περιβρασμῶ εἰς τὸν Θρόνον μετὰ τρεῖς παύσεις καὶ ἀπάτης Φλαβίου, ὃν ἡ θεία δίκη ταχὺ ἐξήγαγε τῶ βίβη, καὶ τῶν Διπύχων οὐκ ἐυθύμιος, καὶ περὶ τῶ πᾶ ὁ Ἰωάννης Ἀντιοχείας ἐτελευτήσῃ.

Σελίς 410 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς Πατριαρχείας ἐκ μὲν Κωνσταντινουπόλεως, τῶ ἱερῶ ἐυθύμιος, ἐκ δ' Ἀλεξανδρείας μετὰ θάλασσαν τῶ Μογγῆ, Ἀθανασίου, ἔτα Ἰωάνν. καὶ ἐκ Ἀντιοχείας μετὰ θάλασσαν τῶ Κριαφέως, Παλαδίου, ἔτα Φλαβίου, καὶ περὶ τῆς Θιοργίσεως τελευτῆς Ζήνωνος.

Σελίς 410 Σερὰ 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ὅτι τὰ αὐωτέρω ὑπὸ Ζήνωνος ἐρημνίαν, ἡγὼν τὰ περὶ τῆς καθαιρέσεως Ἀκάνιου τῶ τε Κριαφέως καὶ τῶ Μογγῆ τῆς ὑπὲρ τῶ Ρώμης, ἅδω τρεῖς οἱ παπισταὶ περιβάλλοντες, βέλονται συμπεράσαι ἐξ αὐτῶ τὸν Ρώμης κεφαλὴν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Σελίς 411 Σερὰ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἐλεγχῶ πρῶτον κατὰ Παπιστῶν, ὅτι τὸ δεηθῆναι τὸν Ἀκάνιον Συμπλίκιου περὶ τῶ καθῆραι τὸν Μογγόν, πλάσμα ἐστίν, ἐκ δὲ μὴ πλάσμα εἶναι δοιμῶν, καὶ οὐκ ἔργον, ὅπερ καὶ κατὰ ὑπὸ ἡμῶν ὑποτίθεται τῶ Ρώμης πᾶ γυνικῶν ἐξορίαν.

Σελίς 411 Σερὰ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐλεγχῶ δεύτερον κατὰ Παπιστῶν, ὅτι τὸ συμβαίνει τὸν Ἀκάνιον τῶ ἐκ τῆς Ζήνωνος, καὶ περιστατικῶς Ἀίρεσι κοινωνῆσαι, καὶ καθαιρεθῆναι ὑπὸ τῶ Ρώμης, εἰς ἃ δὲν δὲ νομιθῆναι πᾶ καθαιρεσιν αὐτῶ, ἐκ δὲ τῶ Ρώμης γυνικῶν ἀξίωμα, ὡς καὶ ἐκ παραθέσει πολλῶν ὁ καταχρῶν ἐνταῦθα δείκνυται.

Σελίς 412 Σερὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ τῶς Πάπας βέλεσθαι λέγει ἅ δὲ τῶς πολλὰς λέγει, καὶ καταφρονεῖσθαι ὑπὸ Ἀκάνιου, ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν κατὰ Ἀκάνιου, καὶ ἐκ τῶ πᾶ εὐσέβειαν.

Σελίς 413 Σερὰ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ἱεροσολῶν Ἐπισκόπων, Παπῶν, καὶ Πατριαρχῶν πρὸς Κριαφέα, περιθῆναι ποιήσασθαι ἐκ τῶ Τρισαγίου, καὶ ὡς γράφει Φίληκος πρὸς Ζήνωνα ἐκ τῆς τῶ Κριαφέως καθαιρέσεως, ἐκ τῶν πάντων δείκνυται σαφέστατα ἡ νόσος τῆς φιλαρχίας τῶν Παπῶν, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Συνόδων εἶναι τὸν Ρώμης ὡς μονάρχην, ψεύδεται.

Σελίς 413 Σερὰ 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ μαρτυρίαν, Σαλασίαν, καὶ Ἡλία Ἐπισκόπων τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας μαρτυρίαν καὶ Σαλασίαν.

Σελίς 414 Σερὰ 32

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῇ Βασιλείᾳ Ἀναστάσι τῷ Διόρῳ, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῷ Κωνσταντινουπόλει Εὐθυμίου Σωδὸν
 ἐν κύρωσιν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸν, καὶ τῆς ὑπὸ τῷ Βασιλείῳ Βιλαίᾳ λήψει τῷ ἰδίῳ ἐγγράφῳ τῆς πίσιως, ὃ
 ἔδωκε τῷ Εὐθυμίῳ, καὶ τῆς φορικῆς ἐπιβουλῆς αὐτῷ κατ' Εὐθυμίου, καὶ τῆς Διᾶ Σωδὸν καὶ συκοφαντίας αὐτῷ
 καθαρῆς καὶ ἐξορίας τῷ Εὐθυμίῳ, καὶ περὶ βίβλου αὐτῶν τῶν θείων τῷ Σκολεφύλῳ Μακεδόνι.
 Σελίς 415 Σελῶ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐκείνου ἀποιίας ὁ Κωνσταντινουπόλει Μακεδόνι κατὰ τὸν Εὐθυμίου, καὶ ἡ ὑπερκαταβολὴ αὐτῶν
 καὶ τῆς ἡθροῦς Σωδὸν ἐν βιβλίῳ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸν, καὶ ὡς συμβέησαν ἐπαξιῶν ἐν τῇ
 μεγάλη ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῷ Μονοφυσίῳ, παρὸν τῷ Βασιλείῳ καὶ τῇ αὐτῷ κελεύσει τυφθῆναι τῷ
 Πατριάρχῳ, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ λαοὺς ἐν τῷ Πατριάρχῳ καὶ τῷ Βασιλείῳ. Σελίς 415 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συκοφαντιῶν καὶ ποιῶν ποιεῖν τῷ Διόρῳ κατὰ τῷ Πατριάρχῳ Μακεδόνι, καὶ ἐξορίας
 αὐτῷ τῷ Μακεδόνι ἐν Εὐχαρίᾳ, καὶ περιορισμῷ ἐν Γάγγραι, ἐν ἧ καὶ ἀνεπαύθη, καὶ περὶ τῆς Γα-
 τριάρχῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ παγκλήτῳ Τιμοθέῳ, καὶ περὶ Θεοδόρῳ τῷ δότῳ βιβλίῳ τῷ Διόρῳ.
 Σελίς 416 Σελῶ 31

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν συμβαίνον τῷ Φλαυίῳ Ἀντιοχείᾳ Διᾶ τῷ Εὐκαίᾳ καὶ ἐτέρῳ Ἐπισκόπῳ, καὶ τῆς αὐ-
 τῶν βίβλου αὐτῶν δι' ἡθροῦς ψευδομοιᾶων τῷ ἀναθεματίσαι πᾶσι ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸν, καὶ αὐαρέ-
 σιως τῶν ψευδομοιᾶων ὑπὸ τῷ λαῷ, καὶ ἐξορίας Φλαυίῳ ὑπὸ τῷ Διόρῳ, καὶ περὶ συκοφαντίας ἐν τῷ
 θείῳ Ἀντιοχείᾳ Σελῶ τῷ Αἰρεσίῳ.
 Σελίς 417 Σελῶ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἀντιβίων τῷ Κωνσταντινουπόλει Τιμοθέῳ, καὶ ἐθροῦς τινῶν αὐτῶν καὶ τῷ Κναφίῳ καὶ τῷ Ἰα-
 σινίῳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἅπερ μέλει τῷ νῦν ῥῆσι, ἐξ ὧν μὴ λαρόντων τῶν ἰδίων ἀξίωμα ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ, ψεύδεται ὁ Πάτρις ἐκ τούτων τινῶν τῷ τυραννικῷ ἀξίωμα συναγων τῷ Γώμῳ.
 Σελίς 418 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πατρὸς τῷ Ἀντιοχείᾳ Σελῶ, καὶ ἡ ἐβασίλῃ καὶ ἐγχείρῳ Μοναχῶς τῶν, καὶ τῆς συκοφαντίας
 αὐτῷ μετὰ Ἰωάννῃ Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸν Διόρῳ κατὰ τῷ Κωνσταντινουπόλει Μακεδόνι καὶ τῆς ἐν Χαλ-
 κηδόνι Σωδὸν, καὶ τῆς ἀντιεξορίας τῷ Μακεδόνι, καὶ περὶ τῷ ἐν Παλαιστίνῃ ἐπὶ Ἡλίου ἱεροσολύμων ἀνα-
 θεματισμῷ τῶν Σελῶν συνοδικῶν, καὶ αὐτῶν, καὶ τῶν κοινοῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἐπ' Ἀμβροσίῳ ἀνομι-
 σιως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῶν συνοδικῶν Τιμοθέῳ, καὶ τῷ ὑπὸ Ἰωάννῃ Ἀλεξανδρείᾳ ἐμποδισμῷ τῆς ἐν ἱε-
 ραρχίᾳ ὑποσημίας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ περὶ τῆς μετὰ Ἰωάννῃ διττῆς χειρῆς τῷ Διόρῳ, καὶ τῶν συμ-
 βαίνον ὑπὸ τῷ λαῷ φόνων.
 Σελίς 418 Σελῶ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς καθαρῆς Σελῶ ὑπὸ τῷ Ἀπαμίας καὶ τῷ Ἀρξιδάμῳ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῷ τῶν τῆς
 δόσεως τῆς καθαρῆς ἐν χείρας Σελῶ.
 Σελίς 419 Σελῶ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν μετὰ Τιμόθεον ποιεῖν τῷ Διόρῳ κατὰ τῶν ὑπερκαταβολῶν τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 Σωδὸν, καὶ τῆς κατ' αὐτῷ ἐπακασίας τῷ λαῷ, καὶ τῇ γοσημῶν φόνων. Σελίς 419 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως τῷ Διόρῳ, ἡ Διᾶ τῶν τῶν τῆς κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀργυρίων, ὡς ὑπέχε-
 το τῷ Κοινοβίῳ Θεοδόρῳ, ἐκλύση αὐτῶν τῶν Θεοδόρῳ ἐν τῷ Ἀίρεσι. Σελίς 419 Σελῶ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς κατὰ τὸν Διόρῳ ὑποσημίας τῷ Κοινοβίῳ Θεοδόρῳ, καὶ τῷ κατὰ τῶν μὴ τιμῶντων τὰς τῆ-
 σιρας Σωδὸν ἐπ' Ἀμβροσίῳ ὑπ' αὐτῷ ὁφειλόμενος ἀναθεματισμῷ, καὶ περὶ ὧν ἱσοῦν Κύριος κατὰ τῶν
 Νισοῦς, Εὐτυχῆς, Διοσκῶν, καὶ Σελῶν Αἰρεσίῳ, τῶν ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸν ἀντιεξορίας,
 τῆς μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο φύσει τῶν Χριστῶν δογματισίας, καὶ περὶ τῶν ὑποσημίας τῶν ἀγίων Σάββα ἐν ἱεροσολύμοις
 κατὰ τὸν Βασιλεῖα ὑπὲρ τῶν ἱεροσολύμων Ἡλίου, καὶ περὶ τῶν ἐπιπλάτων γερμῶν Τιμοθέῳ Κωνσταν-
 τινούλῳ κατὰ Ἡλίου ἱεροσολύμων καὶ Φλαυίῳ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐξορίας ὑποσημίας, καὶ ὅτι τῶν
 ἱεροσολύμων Ἡλίου ὑποσημίας πᾶσι ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸν ψεύδεται. Σελίς 420 Σελῶ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς ἐν Σελῶν Σωδὸν, τῆς κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸν Διᾶ τῆς κατὰ τὸν Βασιλεῖα ἐξοκλήσεως τῶν
 Κωνσταντίνου Καππαδοκίας Σελῶν, καὶ ὡς ἐκδομήθησαν ἐν αὐτῇ Διᾶ τῶν τῶν ἱεροσολύμων Ἡλίου καὶ τῶν
 Ἀνθρ.

Αντιοχείας Φλαυίαν· γραμμάτων πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ περὶ τῆς μετὰ τῷ Βασιλεῶς συνειμιλίας τῶν ἁγίων Σάββα, καὶ περὶ ὧν ἔπε τῷ Βασιλεῖ, καὶ ὧν ἤκουσε παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν Ἱερουσολύμων Ἡλία.

Σελίς 421 Σειρά 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῷ Βασιλεῶς Ἀναστασίῳ Δαΐ Σωτηρίῳ καὶ Εὐσταθίῳ ἐξορίας Φλαυίαν· Ἀντιοχείας καὶ Ἡλία Ἱερουσολύμων, καὶ ἀποκαταστάσεως ἐν Ἀντιοχείᾳ Σεβήρῳ, καὶ περὶ χειρίσεως ἐν Ἱερουσολύμοις Ἰωάννη, καὶ ὧν συνέβη τοῖς δυσὶν ἐξοριθεῖσι Πατριάρχασι τῇ πρὸς αὐτὴν τῷ Βασιλεῶς.

Σελίς 422 Σειρά 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν ὑποχρεούτων τῷ Δικτόρῳ πῆσαι τὸν Ἱερουσολύμων Ἰωάννη κοινωνῆσαι Σεβήρῳ, καὶ ὧν ἐποίησεν ὁ Ἱερουσολύμων Ἰωάννης μετὰ Σάββα, Εὐθυμίου, καὶ τῶν λοιπῶν Μοναχῶν ἐπ' Ἐκκλησίας, παρόντος ἵπα-
τίου ἀνέψιχ τῷ Βασιλεῶς.

Σελίς 422 Σειρά 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον ἱκετικῆς ἐπιστολῆς τῶν ἁγίων Σάββα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας πίστεως, καὶ αἰτίσεως τῶν ἐν Ἱερουσολύμοις.

Σελίς 423 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι τὸ μὴ δεῖναι ὑποκρίσιν τὸν Βασιλέα τῷ ἁγίῳ Σάββα, ἢ ἐξ αἰτίας τῶν πολεμίων Βαρβάρων, καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν ὀρθοδόξον τερέσθαι τῶν Ἱερουσολύμων Ἰωάννη, καὶ τῆς ἐνστάσεως αὐτῶν κατὰ τῶν Σεβεριανῶν.

Σελίς 423 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς δευτέρας ὑποδείξεως τῶν ἁγίων Σάββα εἰς Βυζάντιον πρὸς τὸν Βασιλέα Δαΐ τὴν ἀνάγκην τῶν Χρυσαργύρων, καὶ τῆς πρὸς τῷ Βασιλεῶς ἀντιλογίας τῶν Αἰρετικῶν Μαρτύρων, καὶ ὧν περὶ φήμις κατ' αὐτῶν ὁ ἅγιος.

Σελίς 423 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν ἐνεργηθειῶν κατὰ τῷ Βασιλεῶς Ἀναστασίῳ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Δύνασιν Δεκὸς Βιταλιανῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου, καὶ μέχρι τῶν Γαλατῶν μετὰ διωγμοῦ ἐλθόντες, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πρὸς αὐτὸν ὑποχρέσεως μετ' ὅρκου τῷ Βασιλεῶς, καὶ αὐτοῖς ἀφαιρέσεως αὐτῆς.

Σελίς 424 Σειρά 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν χειρισμῶν τῶν τῶν Σαρακηνῶν Ἀρχηγῶν Ἀλαμειδάρῳ, καὶ τῆς ἀσείας ἐλέγχσεως αὐτῶν πρὸς τὴν τῶν Σεβήρων Ἐπισκόπου.

Σελίς 424 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ις'.

Περὶ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἀνομβρίας μετὰ τῶν τῶν Ἱερουσολύμων Ἡλίου ἐξορίας.

Σελίς 424 Σειρά 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν ἐν Περσίᾳ τῇ τῷ Περσάρχῳ περὶ κλήσεως γεγονότος θανάτου ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ὁ Περσάρχης περὶ τῆς τῶν Ἰεραίων καὶ Μωυσαίων, τῶν πρὸ τῶν Χριστιανῶν περὶ κλήσεως, καὶ μὴ θανατοῦ διενεργῆσαι εἰς ὃ περὶ κλήσεως.

Σελίς 425 Σειρά 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῆς θανάτου τῷ Βασιλεῶς Ἀναστασίῳ τῷ Διόνει, καὶ τῶν ὁπλιστῶν ὧν πρὸς τὸν περὶ τῆς τοιοῦτης αὐτῶν οἰὺν αὐτῶν ἐξοριθεῖς Πατριάρχῳ, καὶ ὁ ἅγιος Σάββας.

Σελίς 425 Σειρά 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Κατὰ παπιστῶν, μονάρχῳ τῆς Ἐκκλησίας τὸν Πάπαν λεγόντων Δαΐ τὸ τῶν Πάπας Γελάσιον καὶ Ἀνα-
στάσιον ἀφορίσαι τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον, καὶ περὶ ἀφαιρέσεως τῆς μοναρχίας τῷ Πάπᾳ Δαΐ ποσὶν τοιούτων, τῶν καὶ ὑπὸ Μοναχῶν γεγενημένων.

Σελίς 426 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Ἀναστάσιον ἀκωνιστικῆς τῶν Κλήρων τῆς Ρώμης Δαΐ τὸ κοινωνῆσαι αὐτῶν Ἀκκλῳ καὶ Φωτεινῶ τοῖς Αἰρετικοῖς, καὶ τῶν κατὰ Ἀρεοὺ θανάτου αὐτῶν ἐπὶ μαρτυρίᾳ ἐπὶ μαρτύρων, καὶ ἑτέρων ποσὶν, ἐξ ὧν δέκνεται καθηρημένον τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῶν Παπῶν.

Σελίς 426 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ περὶ χειρίσεως αὐτομερῶς δύο Παπῶν Ρώμης Λαυρεντίου καὶ Συμμάχου, καὶ τῆς δι' αὐτῶν γενομένης συγχύσεως καὶ φόβου, καὶ τῆς Δαΐ Τοπικῆς Συνόδου κυρώσεως τῶν ἐνδὲ καὶ ἐξορίας τῶν ἑτέρων, ἐξ ὧν δέκνεται πᾶς Πάπας Ρώμης ὑπὸ τῶν Συνόδων.

Σελίς 427 Σειρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι οἱ αὐτοὶ εἶπεν τὸν Μακεδόνα Κωνσταντίνου πόλεως πρὸς τὸν Ρώμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οἱ παπῆσαι ἐπὶ τῶν Συνόδων αὐτῶν εἶναι λέγοντες, ἐλέγχονται ὡς αὐτὰ ψάσαι.

Σελίς 427 Σειρά 47

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Δ΄.

62

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι καὶ ἐξ ὧν λέγουσιν εἰσπαριστὰς γραμμάτων τῷ Πάπᾳ Ὁρμόδῳ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τὸν Καππαδόκα ἐκθετητικῶν, καὶ τοὶ δεικνύεται ψευδεπίπλαστα ὅτι τῆς ἀσυμφωνίας τῶν χρόνων, ἀναρτῶνται τὸ μοναρχικὸν τῶν Εὐρώμης, εἰς γὰρ τὸν Εὐρώμη, οὐκ ἔστι σωὸς, ἀλλὰ τὸ πᾶν σωὸς.

Σελίς 428 Σελίς 12

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἐκπαίδευσιν τῆς αὐτῆς ἡμᾶς τῆ Θεοῦ κρείσσεως καὶ φιλανθρωπίας, καὶ περὶ τῆς Βασιλείας Ἰεσὺ
τῆ Θεοῦ. Σελίς 429 Σελῶ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς λιβέλλης τῶν μοναχῶν καὶ κληρικῶν τῆ ἀποστολικῆς Θρόνου τῆς Ἀντιοχείας αὐτῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως
ἐπὶ ἰωάννη τῆ Καππάδοκος Συνοδὸν κατὰ Σεβήρη, καὶ ὅν περιέχει ὁ λίβελλος. Σελίς 429 Σελῶ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς αἰσφορᾶς τῆς Συνοδῆς αὐτῆς τῶν Πατριάρχων, καὶ δι' αὐτῆς αὐτῶν τῶν Βασιλέων, ὅν ἡ τῶν Θεω-
ρηθόντων ὑπὸ αὐτῆς ζητήματα τῶν Ἀντιοχείων καὶ τὰ ἐκλήματα τῆ Σεβήρη καὶ ὁ κατ' αὐτῆς ἀναθεματισμός,
καὶ περὶ τῆ ἀρεθμῆς τῶν τῆς Συνοδῆς πατέρων. Σελίς 430 Σελῶ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν πρῶτων τῆ λαῶ κατὰ Σεβήρη, καὶ περὶ τῆς φήμης τῆ Πατριάρχης καὶ τῶν Βασιλέων, καὶ
ἀναθεματισμῶ ἐπ' Ἐκκλησίας τῆ Σεβήρη, καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς Διπύχοις τεύσαντων ὀνομάτων Λέοντος
Ρώμης, Βύθουμης καὶ Μακεδονίης Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν τριτῶν Συνοδῶν. Σελίς 430 Σελῶ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἰωάννη αὐτῶν τῶν Ἱερουσολύμων ἰωάννην μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς Συνο-
δῆς πεπεραγμένων, καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιφανίων τῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιοχείων, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ καὶ Τύρῳ ἀναθεματισμῶ κατὰ Εὐτυχῆς, Νεστορίου, Μαρκίου, Σεβήρη καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν. Σελίς 430 Σελῶ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς φυγῆς Σεβήρη, καὶ περὶ αὐτῆς εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας Παύλου, ἐξουσίας τε Εὐφράτης καὶ Πέτρου
Ἀπαμείας, καὶ ἐξουσίας τῶν ἐξουσίων, Εὐφράτης τε μετὰ Παύλου Ἀντιοχείας, καὶ κηρύξεως τῆς ὁρθο-
δοξίας ὑπὸ τῆς αὐτῆς Σάββα, καὶ περὶ τῆς τελευτῆς ἰωάννη Ἱερουσολύμων, καὶ περὶ αὐτῆς ἐν τῇ Θρό-
νῳ Πέτρου, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἡλίας καὶ ἰωάννη τῶν Ἱερουσολύμων. Σελίς 431 Σελῶ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν μιᾶς πρῶτων καὶ τῆς βλασφημίας Πέτρου Ἀπαμείας, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς λιβέλλων αὐτῶν τῶν
ἐν Συρίᾳ Συνοδῶν, καὶ ἐλέγχων τῶν κακῶν καὶ φόνων Σεβήρη καὶ τῆς αὐτῆς Πέτρου, καὶ διώξεως ἀμφο-
τέρων, καὶ περὶ αἰσφορᾶς τῶν πεπεραγμένων ὑπὸ τῆς Συνοδῆς ταύτης αὐτῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν
ἐν Συνοδῶν. Σελίς 431 Σελῶ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐπαναλήψεως συνοδικῶς τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς βιβλίου συμβαίνοντων σχισμάτων μετὰ Κωνσταντινουπολιτῶν
καὶ Ρώμης ἐπὶ Ἀκακίᾳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Φίλικος Ρώμης, καὶ τῶν καθεξῆς Πατριάρχων καὶ Παπῶν
ἀπὸ Ζήνωνος μέχρι Ἰεσὺ τῆ Θεοῦ τῶν Βασιλέων, καὶ περὶ τῆς ἐπὶ Ἰεσὺ τῆς τῆς καὶ ἰωάννη Κωνσταν-
τινουπόλεως τῆ Καππάδοκος Συνοδῆς, καὶ τῶν τῆς ὁρμίσσεως Ρώμης Λιγῶν, καὶ περὶ τῶν πλατύνσεων οἱ
παπιστὰς ἐπὶ τῆς Βασιλείας αὐτῆς τῶν Ρώμης πρέσβων ἐς τερῶσιν τῆς παπικῆς ἐξουσίας, καὶ ὅν λέγεται
ψευδολογιῶν κατὰ τῶν ἐκ μέρους τῆς Ἀκακίᾳ ὄντων. Σελίς 432 Σελῶ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Πάπας ὁρμίσσεως αὐτῆς τῶν Κωνσταντινουπόλεως ἐπιφανίων δέκνυται ὅτι ἡ αὐτῆς ἐν
τῇ παρῶσιν ἐπὶ Ἰεσὺ τῆ Θεοῦ Συνοδῶν Λιγῶν τῆ Πάπας, καὶ περὶ τῶν περιέχει ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆς,
καὶ περὶ τῆς ἐπὶ ἐπιφανίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Συνοδῆς. Σελίς 433 Σελῶ 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀποδείξεως ἐκ τῆς δευτέρης, τρίτης, καὶ τετάρτης τῶν Παραγράφων τῆς πρώτης κεφαλῆς, ὅτι ὡς περὶ οὗτῃ
τίτλος ἐδέδοται τῇ Κωνσταντινουπόλεως μοναρχία ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ὥτως ἐδὲ τῇ Ρώμῃ ἐκ τῆς τί-
τλος, καὶ ὅτι καὶ τοπικὴ Συνοδὸς κρεῖται καὶ Πάπας καὶ Πατριάρχης, καὶ νομοθετεῖ ἐξ ὧν, καὶ ἐκ τῆς
μὴ δὲ μίαν γεγονέναι μνήμην τῆς Ρώμης ἐν ταῖς αὐτῆς τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Ἀρχόντων καὶ τῶν Πατριάρχων ἐν-
φημίαις, δέκνυται μὴ εἶναι αὐτὸν μονάρχην, ἡ κεφαλὴ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 434 Σελῶ 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ δ' ἀποδείξεως ἐκ τῆ πέμπτῃ καὶ ἑκτῇ τῶν Παραγραφῶν τῆ πρώτης κεφαλῆς, ὅτι αἱ παρὰ τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγωνισαμένους Πατριάρχας, Πάπας, Μητροπολίτας, καὶ Παπὰς Ἀφρικῆς, ἔπαρέχουσιν αὐτοῖς ἰδίαν, ἡμοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ κοινήν καὶ ἀδελφικὴν κυβέρνησιν δηλοῦσι.

Σελίς 434 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ δ' ἀποδείξεως ἐκ τῆ ἑβδόμης Παραγραφῆς τῆ πρώτης κεφαλῆς, ὅτι ἐξίστη ὁπτιμώσι τοῖς Κωνσταντινουπολίταις, καὶ ὁπτιμώταται παρ' αὐτῶν οἱ Πάπαι, καὶ ὅτι ἐδωμένον ἀληθὲς εἶναι τὸ τὸν Βασιλέα πέμψαι παρὰ τὸν Ρώμης πρέσβη, καὶ φυγῆν ἡδιωχθῆναι τὰς ἐκ μέρους τῆ Ἀκακίης ὄντας, ἔδιδόσθαι ταῦτα τῇ Ρώμης μοναρχίᾳ ὡς δέκνυται καὶ κατὰ ὡρῶσιν πολλῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ὕφεισιν.

Σελίς 435 Σειρά 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ δ' ἀποδείξεως ἐκ τῆ ὀγδόης καὶ ἐνάτης τῶν Παραγραφῶν τῆ πρώτης κεφαλῆς, ὅτι ἐκ τῆ τῆς Ἀπαμῆας Κληρικῆς, ὄντος Αἰρετικῆ τῆ Ἀντιοχείας, κληθῆναι εἰς τὴν τῆς Ἐπαρχίας Ἐπισκόπου, καὶ εἰς τὴν Ἀρχον-
τας αὐτοῦ τινος μνήμης τῆ Ρώμης, καὶ ἐκ τῆ ἑγκλημα μέγιστον εἶναι τὸ μὴ ἐξακολουθεῖν κατὰ τὴν Ἐπιφανίον τοῖς ἀδελφάμψασιν ἐν τοῖς μεγίστοις πατριαρχικοῖς θρόνοις, πᾶσα παθαιρέσει τῆς μοναρχικῆς ἐξουσίας τῆ Ρώμης μαρτυρεῖται.

Σελίς 435 Σειρά 45

ΚΕΦΑΛΙΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆ ὁ εἰς τῆς Τριτάδος ἐσαυρώθη, κατὰ τὴν Νεστοριανῶν τῆς Μοναχῶν ἡγῶν Σκυθῶν καλεσμένων λε-
γόντων, καὶ περὶ Βίκτωρος τινος Διακόνου οὗ τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔσι Λεγάτοις τῆ Ὁρμίσδου Ρώμης βλάσφημον τὸ ῥητὸν τῆς τῶν Μοναχῶν καὶ κατὰ τὴν τεσσάρων Συνοδῶν καὶ τῆ Τόμης τῆ Λέοντος εἶναι ἀμαθῶς λεγόντων.

Σελίς 436 Σειρά 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς εἰς Ρώμην παρὰ τὸν Πάπαν Ὁρμίσδαν δ' ἀποδείξεως τῶν Μοναχῶν Σκυθῶν, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῇ διαζεύξεως αὐτῶν ὡς Αἰρετικῶν, ἀλλὰ τὸ μὴ διωχθῆναι δεῖν αὐτοῖς ἀποκρίσιν εἰς τὸ ὅτι τῆς Τριτάδος ἐσαυρώθη.

Σελίς 436 Σειρά 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς Μοναχῶν Σκυθῶν μετὰ τὴν περὶ τοῦ Πάπαν Ὁρμίσδαν εἰς τὸ ὅτι τῆς Τριτάδος ἐσαυρώθη ῥητὴν.

Σελίς 437 Σειρά 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς παρὰ Πιστώριον Ἐπισκόπου τῆ Πάπα Ὁρμίσδου κατὰ τὴν Μοναχῶν Σκυθῶν, καὶ τῆς κατ' αὐτῇ συγ-
γραφῆς ἰωάννης τῆ Μαξοντίου, καὶ αἰατησιμῶν ὡς ἐκ μέρους τῶν Σκυθῶν κατὰ τὴν μὴ φρονούντων ὡς οἱ Μοναχοὶ Σκυθαὶ φρονεῖσι.

Σελίς 437 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς τίνος αὐτέστησαν τῇ Πάπα Ὁρμίσδῳ καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ἰωάννῃ, ἀμαρτήσασιν εἰς τὸ ὅτι τῆς Τριτά-
δος ἐσαυρώθη ῥητὴν, καὶ ὅτι Βαρωνίος καὶ Βινίος εἰς τὰς διασυνεδουσίας ὁμολογῶσι καλῶ τῶν ἑποισαν τῶν Σκυθῶν, ἐξ ὧν δέκνυται σφαλῆσαι φίληκα τὸν τέταρτον, τὸν τῆς Μοναχῆς Σκυθαὶ κατακρίνεται.

Σελίς 437 Σειρά 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ Βαρωνίου καὶ Βινίου τῶν πᾶν ἀληθέσων λυμαινομένων τριτὴ ψεύδουσιν εἰς κατάκρυσιν τῶν Μοναχῶν Σκυθῶν,
καὶ ἀθώωσιν Ὁρμίσδον καὶ φίληκος, καὶ αἰατησιμῆς τῆς πρώτης αὐτῶν ψευδολογίας, τῆς ἐπὶ οἱ Μοναχοὶ Σκυθαὶ ἦσαν Αἰρετικαί.

Σελίς 438 Σειρά 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ αἰατησιμῆς τῆς δευτέρας ψευδολογίας Βαρωνίου καὶ Βινίου, τῆς ὅτι τὸ ὅτι τῆς Τριτάδος ἐσαυρώθη ῥη-
τὸν ὡς ἰεὺς καὶ ὑποπτον καὶ ἀσυνήθους ὑπὸ τῆ Πάπα Ὁρμίσδου ἐξωρίσθαι, καὶ περὶ ὧν ἐφρονεῖ ὁ Κναφὺς καὶ Θεμιστοκλεῖς τῶν σαρκῶν τῆ Κυρίας, καὶ περὶ ὧν Θεολογῶσιν εἰς αὐτῶν οἱ πατέρες καὶ αἱ Συνοδοὶ.

Σελίς 438 Σειρά 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ αἰατησιμῆς τῆς τρίτης ψευδολογίας Βαρωνίου καὶ Βινίου καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆ Ρώμης
Ὁρμίσδου, τῆς βεβαιώσασθαι τὸ ὅτι τῆς Τριτάδος ἐσαυρώθη ῥητὸν αἰρετικὸν, καὶ σπέρμα ἀθεολογικῶν ζι-
ζανίων ἐπὶόντος.

Σελίς 439 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν Θεολογικῶν καὶ φερῶν παρὰ τὸν Πάπαν ἰωάννη τὸν δεύτερον ἀποκρίσιν, καὶ τῆς τῆ αὐτῆς Πά-
πα παρὰ τὸν Αὐτοκράτορα Ἰουστινιανὸν ἀποκρίσιν περὶ τῆς ὁ εἰς τῆς Τριτάδος ἐσαυρώθη ῥητῆς τῶν Μοναχῶν
Σκυθῶν, δέκνυται ἐμφάλλεται τὸν Ὁρμίσδαν καὶ φίληκα τῆς Πάπας εἰς τὴν πίσιν, καὶ ὅτι ὁ Ὁρμίσδου
κλήθηκε

πληθὺς κατὰ τὴν Σκυθίαν, καὶ εἰδὸς ὡς δὴ θύον ἀναμάρτητος μέχρι τῆς τοῦ εἰδωμένου.

Σελίς 439 Σελὰ 50

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πέμψως εἰς Κωνσταντινὴ πόλιν τῶ Παπᾶ Ἰωάννη ὑπὸ τῷ Θεοδώρῳ, καὶ τῷ μετὰ τῷ εἰς Ρώμην ἐπαύσαν αὐτὸν Δὲ λιμὴ θανάτου αὐτὸν τε καὶ βοετίαν καὶ Συμμάχου τῶν φιλοσόφων ὑπὸ τῷ Θεοδώρῳ, καὶ περὶ τῆς τῆς τρέφει τέθνηκεν ὁ Θεοδώρῳ, καὶ ἡ εἰδωμένη ὁπλοῖας κατ' αὐτὸν εἰς τις ἀναχωρητής.

Σελίς 440 Σελὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινὴ πόλιν ὑπὸ τῷ Παπᾶ Ἰωάννῃ, ἢ πλάττει ὁ τῆς Ρώμης κληρικὸς Λιαστάσιος τραγικῶς, καὶ τῷ πρὸς αὐτὸν καὶ τὰς παπῆς ἐλέγχου καὶ τῆς ἰσορίας τῶ Δαλόγῳ καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἰσοριῶν καὶ ὡς ἀδυναμία, καὶ ὅτι τῆς γονυπετήσεως τῶ Παπᾶ Ἰωάννῃ ὡς πρὸς τῶ βασιλέως, καὶ ὅτι ψάλλει ἡ τῆς ἰσορίας ἐξ ἑσῆς ὑπὸ τῆς τῶ Παπᾶ Ἰωάννῃ ἐνταῦθα δέκνεται, καὶ ὁ Ρώμης αὐτὸν μοναρχίας.

Σελίς 440 Σελὰ 54

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ παλιμβολίας τῶ Ἀντιοχείας Ἐφραίμ, καὶ τῆς ἀγότητος τῶ Ἀντιοχείας Ἐφραίμ, καὶ εἰποίησε θαύματος ἐν ἐκείνῳ ὑπὲρ ἑκαστοῦ μοῦραχῃ τινὸς κυλίτης κατὰ τῆς Λιέσεως Σεβέρων, καὶ περὶ τῶν γεγονότων ἐπ' αὐτῶν θαυμάτων εἰς σπληνὸν τῆς ὁδοδοξίας, καὶ περὶ τῆς δατέρας καταπίσεως τῆς Ἀντιοχείας, ὑφ' ἧν καὶ Ἐφραίμ, ἐξ ἧς καὶ Θεοπόλις ὠνομάσθη.

Σελίς 442 Σελὰ 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας τῶ μεγάλῃ Ἰσπανίᾳ, καὶ τῶ ποιητῇ τῶ ὁμοιογενὲς τῶς Τερπαρίας.

Σελίς 442 Σελὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν σωτηριῶν Νόμων ὑπὸ τῶ βασιλέως Ἰσπανίᾳ, τῶν Διγέτων, καὶ τῶ Κώδικι, καὶ τῶν ἰσπανίων, καὶ ἡδίκτων, καὶ Νεαρῶν, καὶ ἐτέρων αὐτῶ ἀγαθουργῶν.

Σελίς 443 Σελὰ 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς δαπασίας τῶν Σαμαρειτῶν, καὶ ὡς εἰποίησαν βασιλέων ἐν Σαμαρείᾳ καὶ Παλαιστίνῃ, καὶ τοῖς χειρῶν φόνων, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς αὐτῶν, καὶ τῆς ὡς ἀδυναμία Ἀρσενίᾳ κατὰ τὴν βασιλείαν κατὰ τῶν Παλαιστίνων Δαβὸλῃς ὡς αἰτίων τῆς δαπασίας.

Σελίς 443 Σελὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς δαπασίας εἰς Κωνσταντινὴ πόλιν πρὸς τὸν βασιλέα τῶ ἁγίου Σάββα Δὲ ὡς ἀκλήσεως τῶ ἱεροσολύμων Πέτρος εἰς ἐξάληψιν τῆς Ἀρσενίᾳ κατὰ τῶν Παλαιστίνων σκεφαίτας, καὶ περὶ ὡς ἐκείνου ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν Σαμαρειτῶν καὶ πληθυνομένων τῶν Σαμαρειτῶν, καὶ ὡς ὡς ἀκλήσεως ἐν τῇ Γαλιλῇ ὡς οἰκοδομῶν.

Σελίς 444 Σελὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ὡς ἡθέλησεν ὁ βασιλεὺς δύναι τῶ ἁγίου Σάββα ἐλεημοσιῶν, καὶ ὡς ἡτίσεν τὸν βασιλέα ὁ ἅγιος Σάββας οἰκοδομῶν ποιῆσαι ἐν Παλαιστίνῃ εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.

Σελίς 444 Σελὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ὡς ἀκλήσεως τῶ βασιλέως εἰς τὰ αἰτήματα τῶ ἁγίου Σάββα, καὶ τῶ δι' ὅρισμα ἀπαρτισμῶ αὐτῶν ἀνυπερέβηται.

Σελίς 444 Σελὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶ ἐν Βηθλεὲμ Νόμῃ τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς περὶ τῆς αὐτῆς, καὶ ὡς ὡς ἀκλήσεως ὁ ἱσπανικὸς οἰκοδομῶν ἐν ἱερουσαλὴμ, ἐν Σινῇ, καὶ ἐν Κωνσταντινὴ πόλιν, καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τῶ ἁγίου Σάββα.

Σελίς 445 Σελὰ 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς καταδρομῆς τῶν Οὐνων, Βανδάλων, καὶ Γότθων εἰς Δύσιν καὶ Ἀφρικῶν, καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν ἐν τῇ Οὐνῶν βασιλείᾳ Ρώμης μέχρι τῶ τελευτῆς βασιλέως αὐτῆς Ἀυγούστου.

Σελίς 445 Σελὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς γονυπετήσεως Δαπασίας τῆς Ἀφρικῆς ἐν τῇ Οὐνῶν καὶ Γαλιλῇ Ἀρχιεπισκόπου Βανδάλων μεταξὺ ἀμφοτέρων, καὶ περὶ τῶ Βέλθα καὶ Ἀπῆλα, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταδρομῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀβάρων, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταδρομῶν ἐν τῇ Γαλιλῇ καὶ Βαλσσανῇ, καὶ περὶ τῶν συμμάχων τῶ στρατηγῶν Ρώμης Ἀτίου καὶ τῶ πολέμου αὐτῶ μετὰ τῶν Οὐνων, καὶ περὶ τῶν Γαλιλῆων καὶ ὁδοῶν, καὶ ὡς εἰποίησαν πολέμων ἐν Ρώμῃ.

Σελίς 445 Σελὰ 39

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ε΄.

66

Ρώμη ὅπῃ λέοντες καὶ ζῴωνται τῶν βασιλέων.

σελῆς 446 Σελὰ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν κακώσεων ὧν ἐργάσατο τὰς ἐν Ἀφρικῇ ὁρδοδόξας ὁ τῶν βαυδάων Ἀρχηγὸς Τερσμεῦσδο, καὶ περὶ τῆς κατὰ Ἀρσινῶν θανάτου, καὶ αἰτίας τῶν ἐν Ἀφρικῇ ὁρδοδόξων ὑπὸ Ἰλθιρίχου καὶ Οἰωρίχου ὅπῃ ἔκρινε τὸ θάνατον.

σελῆς 446 Σελὰ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ διωγμῶν ὑπὸ Οἰωρίχου καὶ Ἰλθιρίχου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχηγῶν, καὶ περὶ τῶν γλωσσομηθόντων ὑπὸ αὐτῶν, καὶ τῆς σιμωδίας καὶ τῆς μη σιμωδίας.

σελῆς 447 Σελὰ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ Αἰνίου Γαζῶν ἐγκωμιαστικῶς καὶ θαυμαστικῶς ὑπὲρ τῶν γλωσσομηθόντων ἱερέων.

σελῆς 447 Σελὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἀφρικῇ βασιλείας τῆς Γελίμερος, καὶ τῆς αἰτίας θανάτου Ἀμαλασένθου βασιλέως Ἰταλίας.

σελῆς 447 Σελὰ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ἀφθαρσίας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἀφρικῇ βαυδάων, Οὐνῶν, καὶ Γότθων ὑπὸ τῆς μεγάλης ἰσχυρίας Ἀρσινῶν καὶ Βελισαρίου, καὶ τῆς κινήσεως τῶν βασιλέων κατ' αὐτῶν.

σελῆς 447 Σελὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν μετωνυμιῶν ὧν ἔχουσιν ἤδη καὶ ἔθνη καὶ διωχθέντα πάλαι ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ καὶ ὁπὸ τῆς Παλαιᾶς κατὰ Περσέσιον καὶ ἄλλας αἰτίας.

σελῆς 448 Σελὰ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς ὅπως καὶ ὑπὸ Τίτῳ αἰχμαλωτισθέντα σκώλη τῆς Ἱερουσαλήμ ἐπαγγέλοντο εἰς αὐτὴν ὅπῃ τῆς μεγάλης ἰσχυρίας.

σελῆς 448 Σελὰ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς κατὰ Ρωμαίους πολέμου ὑπὸ τῶν Περσῶν Χοσρόου, καὶ τοποθεσίας αὐτῶν Ἀρσινῶν θαυμαστικῶς, καὶ περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἐν τῇ τέλει τῆς βίβλου.

σελῆς 448 Σελὰ 44

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Περὶ τοποθεσίας περὶ αὐτῶν, ὅτι ψεύδονται οἱ λαῖοι, ὅτι μετὰ Ἰωάννην φίλῃα Ρώμης ἀναθεματίσαι τὸν Κωνσταντινουπόλεως λέγοντες, καὶ περὶ τῆς χρίσεως Βονιφάτιου τῆς δούτης καὶ Διοσκόρου τῶν Παπῶν, καὶ τῆς ἀναθεματικῆς Διοσκόρου μετὰ θανάτου αὐτῶν ὑπὸ τῶν Βονιφάτιου, ὅς καὶ οὐνοδίκῃ ἀπαγγέλλει περὶ τῆς ἀφθαρσίας αὐτῶν πρὸς τὴν κατέκασσε μεγαμεληθεῖς.

σελῆς 449 Σελὰ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς μετὰ Βονιφάτιον καὶ Ἰωάννην ἀγαπητῆς Ρώμης, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῶν κατακλύσεως ἐπ' ἐκκλησίας τῶν κατὰ Διοσκόρου ἀναθεματισμῶν τῶν Βονιφάτιου.

σελῆς 449 Σελὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ φλυσιᾶς παπικῆς, ὅτι ἀφ' ἑσθ' ἐπιστολῇ Βονιφάτιου τῆς δούτης, ἀφ' ὅλης ἐνεργείας πῶς ἐπ' αὐτῇ ἐπιστολῇ ἐνέχουσιν λέγουσα, καὶ κεχωρισμένη τῆς κοινῆς τῆς Ρώμης, καὶ δεδέχθαι ἐπ' αὐτῇ τὸ κατὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐνέχουσιν πῶς ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης ἐκείνην, καὶ περὶ τῆς κατ' αὐτῆς ἐλέγχου καὶ ἐκείνης ἐκείνης καὶ ἐκείνης ἐκείνης.

σελῆς 449 Σελὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς τῆς αἰτίας αἰδεχόμενοι πῶς πῶς ἐπιστολῇ ὡς ἀληθινῇ, καὶ ὅτι ὅς τῶν κατ' ὅλης ἐργῶν καὶ παρανομίῶν αὐτῶν οἱ πᾶσι δέκνυνται ὁσπρεπῆς, καὶ οἱ λέγοντες ὑποταγῆναι τῇ Ρώμῃ πῶς ἐν Κωνσταντίνῳ ἐπιστολῇ, εἰς ψεύδονται.

σελῆς 450 Σελὰ 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς ἐκ βυζαντίου ἐλπίσεως τῆς Πάπας ἀγαπητῆς, ὁπσομένης ἀποκρίσεως ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Γότθων Θεοδώτου, καὶ τῆς σιμωδικῆς καθάρσεως τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου, καὶ περὶ τῆς αἰτίας αἰδεχόμενοι εἰς τὸν θάνατον τῶν Μηνῶν.

σελῆς 451 Σελὰ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ὅπῃ τῆς Ἱερουσαλὺμ ἐκ βυζαντίου κατὰ Σεβήρου ὁπσομένων, καὶ ἀφ' ὅλης ἐνεργείας πῶς ἐπ' αὐτῇ ἐπιστολῇ ἐνέχουσιν λέγουσα, καὶ περὶ τῆς αἰτίας αἰδεχόμενοι τῶν ἀγαπητῶν, καὶ τῆς αἰτίας αἰδεχόμενοι εἰς τὴν Ρώμην αὐτῶν ἀνακομῆς.

σελῆς 451 Σελὰ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ἐλέγχου τῶν τῶν παπικῶν πρώτων κόμης, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς Ἱερωδίου λέγοντες περὶ τῆς ἀγαπητῆς Πάπας.

σελῆς 451 Σελὰ 47

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ ἐλέγχου τῶν παπιστῶν δούτερων κόμπων, τὸν Ἀγαπητὸν Ρώμης ὡς μονάρχου λεγόντων καθήκει
κοῖναι τὸν Αἰρετικὸν Ἀνθίμου, καὶ μὴ δηλοῦναι τὴν σωτηρίαν τῆς οὐδεμένης Σωόδος καὶ τῶν κληρῶν ἡμετέρας ἡγεμονίας.
Σελίς 452 Σελὴ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι μυθοπλαστὴ εἰσάγεται, ὡς καὶ ἐκ τῶν Εὐαγγελίων καὶ Ζωνάρᾳ δέκνεται, πύγοντες τὸν ἱερωτικὸν βίον
τὸν Ἀγαπητὸν δέξασθαι πῶς Αἰρεσιν τῶν μονοφυσιτῶν, καὶ ὅτι ἐξ ὧν ἐποίησαν ἀνέγκησέν τε καὶ σωτέρας
ὁ ἱερωτικὸς δέκνεται ὁρθοδόξως.
Σελίς 452 Σελὴ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ ἐλέγχου τῶν παπιστῶν τρίτης κόμπης, τὸν Ἀγαπητὸν ὡς μονάρχου λεγόντων πῶς τῶν μηνῶν ἐκ-
λογὴν πεποιθεῖται, γεγενησὶ ὅμως κοινῶς ὑπὸ τῶν βασιλέων τῶν τε κληρῶν καὶ τῶν δούλων, ὡς καὶ τῆς
πρὸς τὸν ἱεροσολύμων ὁμοθυμῶν τῶν Ἀγαπητῶν δέκνεται.
Σελίς 453 Σελὴ 18

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἐκ Μηνῶν Σωόδος, καὶ καθήκει τὸν ἐκ τῶν ἱερωτικῶν καὶ Πέτρων τῶν ἱεροσολύμων
Σωόδων μέχρι τῶν μοναδικῶν τῶν δούτων λιβέλλων πρὸς βασιλεῖ κατὰ Ἀνθίμου, Σεβήρου, Πέτρων Ἀπα-
μείας καὶ Ζωόρας τῶν Αἰρετικῶν, καὶ περὶ τῶν γενομένων ἐκ τῶν μηνῶν ἐκ κοινῆς ἡγεμονίας δύο Σωόδων,
καὶ μίας ἐκ τῶν ἱεροσολύμων κατὰ τῶν ῥηθόντων Αἰρετικῶν.
Σελίς 453 Σελὴ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἀνωτέρων ἐκκλησιῶν Σωόδων, πότε, καὶ πῶς, καὶ κατὰ τίνων ἐγείνεται, καὶ περὶ τῆς τελείας κα-
θαιρέσεως καὶ ἀναθεματισμοῦ τῶν Ἀνθίμων.
Σελίς 454 Σελὴ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐκ Μηνῶν Σωόδος, καὶ τῶν δοθέντων λιβέλλων, ἐξ ὧν πάντων δέκνεται
ὡς ἐνεαχῶς ὁ βασιλεὺς θεοβλαστής, λιμνήτωρ τῶν ἀρετῶν, καὶ ἔχων κατὰ τὴν αἰτιολογίαν ἐν τῇ
Σωόδῳ, καὶ ἐκ τῶν ὁρώμενων, ἐδὲ ἑτέρως τοῖς ἰδιόμοις ἐπίσκοπος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Σελίς 454 Σελὴ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν ἱεροσολύμων Πέτρον ὁμοθυμῶν τῶν Ρώμης Ἀγαπητῶν, ἐξ ἧς δέκνεται εἰς ἐκκλησίαν
ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινῶν παπιστῶν μεμπῶν, καὶ αὐτῶν Ρώμης καὶ τῶν πατριαρχῶν ψῆφον ἵσαι,
καὶ αἱ κατακρίσεις τῶν Αἰρετικῶν ἐκ τῶν Ρώμης, ἀλλὰ τῆς κοινότητος ἔργον.
Σελίς 455 Σελὴ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἀφελείᾳ τῶν μηνῶν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει πρὸς τὸ τέλος ῥηθόντων, ἐξ ὧν δέκνεται εἰς πάλ-
λαι Πάπας ἀφαιρετὰς τῶν κοινῶν κεκλημένων, καὶ τὸ πῶς τῆς κοινότητος, καὶ ἐκ τῶν Ρώμης.
Σελίς 456 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει τῆς ἐκ Μηνῶν Σωόδος θεωρημένων, ἐξ ὧν δέκνεται ἵσως κατὰ πῶς ἀξίαν
τῶν μηνῶν ὁ Ἀγαπητὸς, καὶ μάλιστα ἀμφοτέρων ἡ Σωόδος.
Σελίς 456 Σελὴ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ τρίτῃ πράξει πρὸς τὸν Ἀνθίμον τῶν μηνῶν καθαιρέσεως, ἧς κατὰ τὸν ὁμοθυμῶν καὶ πολλῶν ἄλλων
ἐχὼς μονάρχης ὁ Ἀγαπητὸς πρὸς αὐτὸν Ἀνθίμον καθαιρέσειαν δίδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἑνὸς ἔργον ποιῶν.
Σελίς 456 Σελὴ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ τεταρτῇ πράξει τῆς ἐκ Μηνῶν Σωόδος θεωρημένων, ἐξ ὧν δέκνεται τὰς πρὸς τῶν Αἰρετι-
κῶν ὡς Πάπας καὶ πατριαρχῶν καθαιρέσεως εἶναι συνοδικὰς, καὶ τὸ πῶς τῶν Σωόδων, ὑφ' αἷς παρὰ
ἐπίσκοπον, ὡς ἐξέστη ἡ αὐτὴ τῇ τῶν Ρώμης, καὶ περὶ τῆς δυναμείας καὶ ἀναγκῆς χρείας τῶν βασι-
λέων ἐν ταῖς Σωόδοις.
Σελίς 456 Σελὴ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶν ἐξακολουθησάντων καὶ περὶ τῶν μηνῶν πρὸς τὸν ὁμοθυμῶν ὁμοθυμῶν λέξεων, ἀλλὰ μὴ εἶναι ἐν τῇ κατὰ πῶς τε-
ταρτίᾳ πράξει πρὸς τὸν ἀφελείαν τῶν νοταρίων ποιεῖσθαι, καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῶν λέξεων
τῶν ἐκ σύστασις τῶν παπιστῶν λατίνων, καὶ περὶ σαφῶς ὑποδείξεως ἀφ' ὧν πολλῶν ὡς ἀδελφμάτων καὶ ὡς ἀ-
δελφῶν, καὶ ἀφ' ὧν αὐτῶν λέξεων τῶν σημαντικῶν ἐν πολλοῖς τὸ συγκατατίθεσθαι καὶ συγκατατίθεσθαι, ὅτι πρὸς
τὴν μὴ παρέχον τὰς λέξεις τῶν Ρώμης μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καταστρέφουσιν αὐτὰ πῶς
τυραννικῶς ἀρχῶν.
Σελίς 457 Σελὴ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι ὑποστατικὸς θεῖος καὶ καθ' ἑαυτὸν ταῦτα, ὁμοθυμῶν διορισμῶς πρὸς τὸν Ρώμης ῥηθὲν ἐν τῇ πρώτῃ πρά-
ξει, ὡς αὐτῶν τὸ μοναρχικὸν αὐτῶν.
Σελίς 458 Σελὴ 33

ΠΑΡΑ΄

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ε΄.

68

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς ὑπὸ Μηνᾶ Σωδὸς Θωρηκῶν, ἐν οἷς δέκνυται ἕτε ἴσος ἕτε μέζων τῆ Βασιλείας ὁ Ῥώμης, καὶ κοινῶς οἱ πατέρες τῆς πίστεως Διδάσκαλοι, καὶ ὁ μόνος ὁ Ῥώμης, ἡ δὲ Σωδὸς ὑπὸ πάντων. Σελίς 458 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ πρὸς τὸν Βασιλέα λιθέῳ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, τῶν Ἀντιοχείων, καὶ τῶν Παλαιστίνων, ἐξ ὧν δέκνυται ὅτι ἰδίᾳ ἀνθεντὶς ὁ Βασιλεὺς ἀφείκει πλὴν Σωδὸν, καὶ ἡ Σωδὸς καθάρει πλὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μοναρχία ἕδου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πᾶσιν ἡ αὐτὴ ἐξουσία κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ὑπὲρ τῆ ἐκκλησιαστικῆς δικαίως τοῖς Πατριάρχαις καὶ τῇ Ῥώμῃ. Σελίς 459 Σειρά 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ὑπὸ Μηνᾶ σωμαλεύσει πέμπτῃ ἀναγνωσθέντων πρακτικῶν τῆς ὑπὸ τῆ Καππαδόκος Σωδὸς, καὶ τῶν δύο ὑποσολῶν ὁρίσας πρὸς τὰς τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόπους καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιφάνιον, ἐξ ὧν δέκνυται τὸ ἔχον κριτήριον καὶ ἐρμηνευτήριον καὶ βεβαιωτήριον ἡ Σωδὸς, καὶ ὁ Ῥώμης. Σελίς 459 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰωάννην ὑποσολῆς Ἰωάννη Κωνσταντινουπόλεως, αὐτῶν ἐν αὐτῇ βεβαιῶσαι αὐτὸν τὰ πεπραγμένα σωμαδικῶς κατὰ Σεβήρου, ἐξ ἧς τῆ Ἱεροσολύμων γυνήσκει ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μὴ λαβόντι, ἕτε ὁ Ῥώμης ἀπὸ τοῦτων παρομοίων ῥημάτων λήψεται. Σελίς 460 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρημῶν ἐν τῇ πρὸς Ἐπιφάνιον Τύρε ὑποσολῇ τῆ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννη, ἵνα δηλονότι σύμψηφος καὶ αὐτὸς γινῆται τοῖς κατὰ τῶν Αἰρετικῶν πεπραγμένοις, καὶ δηλώσῃ ταῦτα καὶ ἑτέροις, ἕδου ἰδικὸν ἀξίωμα δηλῆται, ἀλλ' ἡ συμφωνία καὶ σωέργεια εἰς ταῦτα. Σελίς 460 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρημῶν ἐν τῇ σωμαδικῇ ὑποσολῇ τῆ Ἱεροσολύμων Ἰωάννη πρὸς Ἰωάννην τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ πλὴν κατ' αὐτὸν Σωδὸν, δέκνυται τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν παντὶ δεδοῦται Ἐπισκόπων, καὶ Διαφύρεως ταῖς Σωδοῖς, καὶ ὁ μόνος τῇ Πέτρῳ, καὶ περὶ τῆς τῆ Τύρε ὑποσολῆς πρὸς τὸν αὐτὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ πλὴν Σωδὸν, τῆς τὰ αὐτὰ καὶ ταύτης λεγέσθαι. Σελίς 460 Σειρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ὑποσολῶν τῆ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννη καὶ τῆ Ἡρακλείας Θεοφίλου καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς κατὰ Βυζάντιον Σωδὸς ἐν Τύρῳ, καὶ ἐκ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῆ λαῆς, δέκνυται μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκοπῇ ὁ Ῥώμης. Σελίς 461 Σειρά 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὰς τῆς δευτέρας Συρίας Ἐπισκόπους ὑποσολῆς τῶν Ἀπαμείας Κληρικῶν, δέκνυται ἰσοτιμία τοῖς Πατριάρχαις ὁ Ῥώμης. Σελίς 461 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρημῶν Ἐπιφάνιος Τύρε μετὰ πλὴν ἀναγνωσθῶν τῶν κατὰ τῆ Σεβήρου καὶ Ἀπαμείας Πέτρῳ καὶ Σωδὸς ψευδομένων, δέκνυται ἐξίση κριταὶ καὶ μεγάλοι οἱ ἐν τοῖς πατριαρχικαῖς θρόνοις. Σελίς 461 Σειρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς Σωδὸς ὑπὸ τῆ Μηνᾶ περὶ ἀνακρίσεως τῆς αὐτῆς Σωδὸς πρὸς πατριάρχαις, δέκνυται λιγύτητα μήτε Ἐκκλησιᾶν μήτε μοναρχικὸν ἀξίωμα ἔχει τὸν Ῥώμης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πλὴν δὲ Σωδὸν ἔχει πλὴν ἑατῶν ψῆφον. Σελίς 462 Σειρά 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς κατὰ τῶν ἐρημῶν Αἰρετικῶν Διατάξεως τῆ Ἀντιοχείας Ἰουστινιανῶν, δέκνυται πλὴν ψῆφον τῆς Σωδὸς καὶ ὁ Ῥώμης ὡς μοναρχίαν κατακτείνει τὰς Αἰρετικὰς, καὶ τὰς πατριαρχικὰς θρόνους εἶναι ἐν ταῖς ὑφ' ἑαυτὸν Ἐκκλησίαις πρῶτα καὶ ἔχοντα κριτήρια, ἀλλ' ὁ πρὸς ἀλήθειαν, ὅντας ἰσοτίμους, πλὴν δὲ Σωδὸν ἐπ' αὐτῶν. Σελίς 462 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων ἐν ταῖς ἐν Ἱεροσολύμοις ὑπὸ Πέτρῳ Σωδοῖς, δέκνυται τὸ σωμαδικῶς ἐνεργεῖν, ψευδομένη, καὶ κρίνειν κοινὸν Πατριάρχαις, Πάπαις, καὶ Ἐπισκόποις. Σελίς 463 Σειρά 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν σωμαγομῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Πέτρῳ ὑποσολῆς τῆ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ πλὴν τῆς συμφωνίας καὶ ταυτοσημίας Παπῶν καὶ Πατριαρχῶν, ἕδου μία ἰδικὴ ἀξία, ἡ ἐξουσία ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ μαρτυρεῖται. Σελίς 463 Σειρά 26

ΠΑΡΑ΄

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ΄.

Ὅτι ἐξ ὧν εἶπον ὁ ἱεροσολύμων Πίτερς ὅτι σύμψηφον ἐποίησεν τῇ κατὰ Ἀνθίμου ψήφῳ, σωάζεται ὁ μορφωτὴς ἐκκλησιαστικῇ, πᾶσα δὲ μοναρχία ἐς κόρυθας καταπέμπεται. Σελίς 463 Σειρὰ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν Δὲ λιβέριων καὶ Ἐπισκόπων ἐν τῇ πρώτῃ, δευτέρᾳ, τρίτῃ, τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ πράξει τῶν Σωδῶν ἐπὶ Ἀγαπητῆ καὶ Μητῇ ἐρημίων παρρωπικῶν ἐγκυρίων εἰς τὸν Ἀγαπητὸν καὶ τὴν Μητῇ, ἐσωάζεται ἔχον ἰδικὸν ἢ ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς περὶ τὸν Μητῇ, ἔτι καὶ τὸν Ἀγαπητὸν.

Σελίς 464 Σειρὰ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ΄.

Περὶ λοιπῶν κατὰ ἐξέτασιν, ὅτι ἐδὲ μὲν ἐξέτασεν ὁ Ἀγαπητὸς Πάπας καὶ οἱ Κωνσταντινῶν Πατριάρχαι ἔλαβον ἔξω τῶν ὑφ' αὐτὰς Ἐπαρχιῶν Δὲ τὸ κληθῆναι σωκεδοχικῶς Οἰκουμενικῇ.

Σελίς 464 Σειρὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐξίσου λεχθῆναι ἐξέτασιν τὸν Ἀγαπητὸν Ρώμης καὶ τὸν Μητῇ καὶ τὸν Ἰωάννην τῆς Κωνσταντινῶν Πατριάρχας Δεσπώτας, πλὴν τιμῆς παρρωπικῆς, ἐδὲ μὲν ἰδικὴ ἐξέτασις παρρῶνεται αὐτοῖς.

Σελίς 465 Σειρὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐρημίων δέδενται, μὴ μοναρχικῶς, ἀλλὰ κανονικῶς μετὰ πληρεσάτης Σωδῶν τὸν Ἀγαπητὸν Ρώμης κλῆναι τὰ κατὰ Ἀνθίμον, καὶ τῇ τῆς κλήρε καὶ τῆς λαῆ τῆς Κωνσταντινῶν ἐκλογῇ καὶ σωαιέσει καὶ ἐκ αὐθουτικῶς χειρῶν τὸν Μῆτῇ, καὶ μηδὲν ἀξίωμα, κατὰ ἐξέτασιν πολλῶν τοιούτων γεγενημένων, ἐπὶ τὸν Κωνσταντινῶν Σύνον τὸν Ἀγαπητὸν εἰληφῶσι.

Σελίς 465 Σειρὰ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ΄.

Ὅτι τὸ ἐκλογῇ τῆς κλήρε καὶ τῆς λαῆ γίνεσθαι τὰς χειρῶν τῶν Κωνσταντινῶν Πατριάρχων, ἔθες ἐστὶν ἀρχαῖον, ὅθεν ἐκ τῶν λέγεσθαι τὸν Ρώμης ἐπικινεῖν αὐτὰς, ἐδὲ παρρῶνεται αὐτῷ ἰδικὸν παρρῶνται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 465 Σειρὰ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Λ΄.

Ὅτι εἰπάται ἐπὶ χειρῶν τῶν Πατριάρχων, ὡς τὰς ὑπ' αὐτὰς Μητροπολίτας οἱ Πατριάρχαι, τῶν ἐπὶ σκίπῃ παυζόντων ἐδὲ Δεσπῶν, ὀνόματα πλάττοντες πραγμάτων ἔργα, ὅθεν καὶ ἐξομοιωταί εἰσι.

Σελίς 466 Σειρὰ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΑ΄.

Ὅτι τὸ τῆς Λατίνης ἐπὶ μαρτυρία δὲ θὼν τῆ Βαλσαμῶν λέγειν, ὡς περὶ καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία κεχειροτόνηκε Πατριάρχας, τὰς δὲ κεκληρωμένους αὐτοῖς θῶν μὴ ἔχοντας, ἔτι καὶ ὁ Πάπας ἦδη ἐν Ρώμῃ χειροτῶ Πατριάρχας, δέκνεται ἐνταῦθα ἐπιχαλῶς ψεύδος, καὶ ἐκ Δεσπῶν αὐθουτικῶς οἱ εἰδωλόμορφοι ἐν Ρώμῃ Πατριάρχαι τοῖς ἐνόμους χειροτονηθῶσι ποτὲ ἐν Κωνσταντινῶν Πατριάρχαις τῆς Ἀνατολῆς.

Σελίς 466 Σειρὰ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΒ΄.

Ὅτι ἐμόνον ὁ Ρώμης, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι, καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι ἐνέργησαν παρρῶνται ἐν τοῖς αὐτοῖς πραγμάσιν, ὅπερ διττῶς θεωρεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ λόγῳ ἀξιώσεως, ἢ λόγῳ ἀνάγκης.

Σελίς 467 Σειρὰ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΓ΄.

Ὅτι τὰ πρακτικὰ τῶν ἐπὶ Μῆτῇ Σωδῶν ἀνῶστα, καὶ Πατριάρχης Οἰκουμενικὸς ὑπὸ πολλῶν Σωδῶν καὶ Βασιλέων ὁ Κωνσταντινῶν λέγεται, καὶ ὁ Βαρώνι ψάδολόγῳ ἐν τέτοις ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας μυθολογῶν δέκνεται.

Σελίς 468 Σειρὰ 7

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῶν μετὰ Πίτερν μογγὸν Ἀλεξανδρείας Πατριάρχων μέχρι Τιμοθῆ, καὶ τί ἐστι σωδικὰ γεράματα, ἀμοιβῶν ἑπιστολῶν, καὶ ἐνθουσιαστικῶν. καὶ περὶ διουξίως Τιμοθῆ καὶ Ἰελαίου Ἀλικαρνασσίως περὶ φθαρτῆ καὶ ἀφθαρτῆ.

Σελίς 468 Σειρὰ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Θεολογίας τῶν ἐπὶ Χρυσῇ δύο φύσεων, καὶ πῶς κλῶνται οἱ ὁρθόδοξοι ταῖς ἐπὶ Χρυσῇ δύο φύσεσι, καὶ πῶς ὁ Νεστόριος, καὶ περὶ ἐρμηνείας τῆς ὀρθῆς τῶν ἐπὶ Χρυσῇ δύο φύσεων, καὶ περὶ Αἰρέσεως Νεστορίαν καὶ Μονοφυσικῶν, καὶ Διαφορῶν τῶν Σεβήρων καὶ Ἰελαίου Ἀλικαρνασσίως Αἰρέσεων, καὶ τῆς διουξίως αὐτῶν.

Σελίς 469 Σειρὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ὧν Σεβήρως καὶ Ἰβλίουδὸς Ἀλικαρνασσέως ἐχρησάμεθα, τελούτων τε Τιμεθέως, ὧν Ἀλεξανδρείᾳ Πατριάρχῳ, καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν, καὶ περὶ Παύλου Ἀλεξανδρείας ὁρθοδόξου. Σελίς 469 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Τὸ αὐτίον λέγεσθαι τὰς μονοφυσίτας καὶ μονοθελήτας Ἀκεφάλους, καὶ περὶ τῶν καλεσθῶντων ὑπὸ τῶν Αἰρεσιάρχων Σεεήρου, Θεοδοσίου, Γακώβου Σύρου, καὶ Ζαυζάου, ἡ Τζαυτζάου, Ἰβλίου καὶ Γαΐου, Σεβριανῶν, Θεοδοσιανῶν, Ἀφθαρτοδοκῶν, Γακωβιτῶν, οἱ οἷς καὶ οἱ μονοφυσίται Ἀρμένιοι, οἱ καὶ Χατζάριοι, καὶ Γαΐου, οἱς ἐκλήθησαν οἱ λεγόμενοι Αἰγυπτῖοι κόπται. Σελίς 470 Σελῶν 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ Θεμισίου τοῦ γονομίου Αἰρεσιάρχου τῶν Ἀγινῶν, καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτοῦ, ὑπόχρισμα ἔσπε τῶν Θεοδοσιανῶν, καὶ πῶς ἀρχὴν ἔχουσι ὑπὸ Ἀρείου. Σελίς 470 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν τριῶν συνέγραψαν κατὰ πασῶν τῶν Αἰρέσεων, καὶ περὶ Ἡσαΐου καὶ Ἰωάννου φιλοπόου τοῦ τελούτου, ἐξ ὧν Ἡσαΐου καὶ τελουται, καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτοῦ, καὶ τῆς κατ' αὐτῆς Θεολογίας τῶν ἁγίων πατέρων, ἥτοι τῶν ὁρθῶν δόγματῶν τῆς ἀγίας Τριάδος. Σελίς 471 Σελῶν 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῶν αὐτίων τῆς καθαιρέσεως Παύλου τοῦ Ἀλεξανδρείας, καὶ περὶ Ζωίλου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Ἀπολλινάριου τῶν Ἀλεξανδρείας Πατριάρχων. Σελίς 472 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς τελούτης Ἐφραίμ τοῦ Ἀντιοχείου, καὶ περιβρασμῶν Δομνίου εἰς τὸν θρόνον, καὶ τελούτης καὶ ἀνότητῶς Πέτρου Ἱερουσολύμων, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτοῦ, καὶ περιβρασμῶν αὐτῶν Μακαρίου, ὅτα Ἐυσυχίου. Σελίς 472 Σελῶν 34

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ τῆς μάχης Σιλβερίου καὶ Βιγιλίου τῶν Παπῶν, καὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν τρόπων καὶ μέσων δι' ὧν ἐξεβλήθη τὸ θρόνον καὶ ἐξωρίσθη καὶ ἐτελεύτησεν ὡς τῇ ἐξουσίᾳ ὁ Σιλβέριος, καὶ αὐτοεσχέθη Βιγίλιος. Σελίς 473 Σελῶν 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ὑπογραφῆς καὶ βεβαιώσεως τῆς ὁμολογίας τῶν μονοφυσιτῶν ὑπὸ τοῦ Πάπα Βιγιλίου, καὶ ὧν περιέχεται ἡ ὁμολογία αὐτῆ μετὰ ἀναθεματισμῶν βλασφημιῶν κατὰ τὴν ὁμολογίαν δύο φύσεων. Σελίς 474 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς μεταμελείας Βιγιλίου ὑπὸ τῆς Αἰρέσεως, καὶ ἀπαγωγῆς αὐτοῦ εἰς Βυζάντιον μηχανῇ τῆς Βασιλείας Θεοδώρου, καὶ ὧν ἔλεγε κατ' αὐτὸν ἄρῶν ἀπαγορεύει ὁ λαὸς τῆς Ρώμης. Σελίς 474 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

ὑπὸ τῶν ἐκ ἀπαγωγῆς αὐτῆς ἐκλήτων ἐκ τῆς Βασιλείας Ἰερουσαλὴμ ἐκστρέψαντες. Ἀλλὰ τὸ μὴ πῶς διόρθωσιν, ὡς ὑπέχετο τῇ Βασιλεῖ, τῶν Ἰουδαίων ἀφ' ἑκείνων κεφαλαίων ποιῆσαι πρὸς αὐτοὺς ὡς ἐκκλησιῶν κατὰ πῶς ἀληθῆ ἰστορίαν τῆς Θεοφανείας, δέκνυται μὴ εἶναι αὐτοκράτορα τῆς Ἑκκλησίας τὸν Ρώμη, μήτε ὡς βικάρειον χεῖρ τιμωρὸν, ἀλλ' ὡς Πατριάρχην Ρώμης.

Σελίς 476 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ ὧν ὁ Β' βιβλίου, Βαρωνίῳ καὶ Βελαρμίνῳ ἐσφύριτο, ἑπ' αὐτῶν τῶν αἰτιαμάτων, ἑπ' ἀλαμβανόμενῳ τῇ Λιμπεράτῃ, ὅπως ὑποδείξῃ πῶς πρὸς Θεοδώρῳ Βασιλεῖσαν ἑπιστολῶν τῇ Βιγίλῃ πεπλασμένην, καὶ περὶ λύσεως πρὸς τὰς δύο αὐτῆς αἰτίας, πρὸ δὲ πῶς τείνῃ, ἐξ ἧς δέκνυται ὡταῦθα οἱ τρεῖς εἶσι Πάπαις τῆς παστολατρίας ψευδοίμοι.

Σελίς 476 Σειρά 55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ σιωπητικῆς διηγέσεως τῶν κατὰ ὠλεγόνους Συνοδῶν, καὶ τῶν τῶν κεφαλαίων ἑπ' αὐτῶν, καὶ τῆς ταύτης τῆς τρεῖς κεφάλαια, καὶ τῆς ὁ αὐτῆς τῆς σιωπῆς τῇ Βασιλείῳ Ἰερουσαλὴμ ἐκ τῶν τῶν τῶν κεφαλαίων κατὰ κράτος, παριδόντῃ πῶς κατὰ ὠλεγόνους, Βυαγρίν καὶ Διδύμην ἀγωγῶν τῶν Παλασινῶν Μοναχῶν, καὶ περὶ τῶν μεταξὺ Βιγίλῃ καὶ Μηνᾷ αὐτοκράτορας, καὶ τῶν ἐν Αἰαπολῇ καὶ Δύσει συγχύσεων αὐτοῦ τῶν τῶν τῶν κεφαλαίων.

Σελίς 477 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἰδουρικῇ καὶ Ἀφρικῇ Συνοδῶν ὑπὲρ τῶν τῶν κεφαλαίων, καὶ τῆς κατακρίσεως Βιγίλῃ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀφρικῇ Συνοδῇ, καὶ περὶ τῶν περιτρεπῶν τῇ Βιγίλῃ, ποτὲ μὲν ἀποβάλλοντῃ, ποτὲ δὲ ἀποδεχομένη τὰ τῶν κεφάλαια.

Σελίς 479 Σειρά 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πέμπτης Οἰκουμενικῆς Συνοδῇ κελύσει τῇ Αὐτοκράτῃ Ἰερουσαλὴμ ἑπ' αὐτῇ ἑπ' αὐτῇ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πότε ἐθροίσθη, καὶ τίνος κατέκρινον Αἰρέσεις μετὰ πῶς κατὰ κράτος τῶν τῶν κεφαλαίων, δι' αὐτῆς ἐθροίσθη, καὶ περὶ τῇ ἀριθμῇ τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, καὶ τῆς καφότητῃ τῇ Βιγίλῃ Ρώμης, καὶ τῶν σιωπῶν τῇ Συνοδῇ.

Σελίς 479 Σειρά 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν λαληθέντων, προχθέντων, καὶ ἀναγνωσθέντων ἑπιστολῶν, καὶ διορισθέντων ἐν ταῖς ὁκτώ σιωπῇ λαύσεσι τῆς παρέσης Συνοδῇ, καὶ τῶν ἀναθεματισθέντων τῶν κεφαλαίων σὺν τοῖς Αἰρεσιάρχαις, ἐν οἷς καὶ ὁ ὠλεγόνος, καὶ τῆς πρὸς Βιγίλιον Ρώμης ἐν τῇ ὁγδόῃ σιωπῇ μέμψας ὑπὸ τῇ Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίῃ. Ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπαντῆσαι πρὸς πῶς Συνοδῶν, ἐξ ἧς δέκνυται τὸ πρῶτῃ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ἐπὶ πάντων καὶ ἑπ' αὐτῇ τῇ Ρώμῃ.

Σελίς 480 Σειρά 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ἐκλογῶν Ἰουδαίων ἐκκλησιῶν καὶ ῥωμαίων γεγραμμένων, ἐν τῇ τέλει τῆς παρέσης Συνοδῇ κελεύων, καὶ ὧν παρῶνται ὁ Βιγίλιος δέξαι ψαύδῃ, καὶ ὧν ἀποδιοπομπῆται ὡς ὡταῖν, καὶ περὶ τῆς πρὸς τῆς ἰστορίας ἑπιστολῆς τῇ Πάπᾳ Πελαγίᾳ κατὰ τῶν τῶν κεφαλαίων, καὶ περὶ ὧν σιωπῇ ψαύδῃ ὁ μέγας Ἰερουσαλὴμ κατὰ ὠλεγόνους καὶ κατὰ τῶν τῶν κεφαλαίων ὑπὲρ τῆς πίσεως.

Σελίς 482 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς πρὸς Βιγίλιον ἑπιστολῆς τῇ Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίῃ, ἐξ ἧς δέκνυται, ὅτι καθολικὴ καθέρεται ὡς καὶ καθολικὴ Ἑκκλησία, καὶ πᾶσα μερικὴ Ἑκκλησία, καὶ αἱ Συνοδοὶ ἑπ' αὐτῇ Πάπᾳ, κλέψαντες αὐτὴν, καὶ οἱ πρῶτον ὄντα τῇ τάξει, καὶ ὅτι παλὶμβολῇ ὁ Πάπας Βιγίλιος.

Σελίς 482 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ἐστὶ ἐκ τῶν τῇ Κυρίᾳ Ἀλεξανδρείᾳ ἑπιστολῶν πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Γεωργίου καὶ Λάμπωνα καὶ Πρέκλον. Ἀλλὰ τὰ συγγράμματα τῇ Μοψεσίας, ὡς σημειῖται ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνοδῇ, καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασίλειον καὶ τὰς Βασιλίδας πεμφθείσης ὑπ' αὐτῆς ἐς τὸ Σύμβολον ἐρμηνείας, δέκνυται κατὰ πῶς Θεοῦ τῶν πρὸς τῇ Πάπᾳ ἑπιστολῶν αὐτῆς καὶ τῇ πρὸς αὐτῇ Διονυσίῃ, καὶ τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνοδῇ, ψαύδῃ ἢ ἐν τῇ καθόλου Ἑκκλησίᾳ μοναρχία τῇ Πάπᾳ, καὶ ἡ τῶν Αἰρέσεων κρίσις καὶ διδασκαλία ἐκ αὐτῆς μόνῃ.

Σελίς 483 Σειρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ὅτι ἡ Θεοδώριτς πρὸς Δόμνον ἑπιστολῇ, ἡ πρὸς Ἰωάννην ἐκφαλμένη ἑπ' αὐτῇ, ἐκ τῆς πρὸς τῇ Ἰουδαίας τῆς Συνοδῇ, ὡς ἐν τῇ αὐτῇ σιωπῇ σημειῖται.

Σελίς 484 Σειρά 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ὁγδόῃ πράξει λεχθέντων ὑπὸ τῇ Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίῃ. Ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπαντῆσαι τῇ Συνοδῇ τὸν Βιγίλιον Ρώμης, ἐξ ὧν δέκνυται καὶ αὐτῇ τῇ Πάπᾳ γίνεσθαι Οἰκουμενικὴν Συνοδόν, καὶ τὸ πρῶτῃ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ἀσυγκρίτως εἶναι ἑπ' αὐτῇ καὶ ἑπ' αὐτῇ τῇ Πάπᾳ.

Σελίς 484 Σειρά 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

ὅτι ἐκ τῆς μετὰ τὴν Συνοδὸν Ἐπιστολῆς Βιγιλίας πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιον ἐξ ἡνὰ βεβαιώ-
ται, αἱ Συνοδοὶ καίτοι τὸ Πάπα, ἡ ἀλλοτρίωσις ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν μὴ ἀκολουθούντων Γαπῶν τοῖς
ἐκείθεν ὑπὸ τῶν Συνοδῶν, ἡ ὁρίσις τῆς ἀληθείας ἀπὸ τῶν συγγραμμάτων τῶν πατέρων, τὸ πα-
θεῖν τὰς Πάπας ταῖς Συνοδοῖς, τὸ ἀμαρτάνειν τοὺς αὐτοὺς περὶ τῶν πλίσιν, καὶ τὸ Δι' αὐτοὺς αὐτῶν ἔχειν
τὰς Βασιλεῖς, ἐξ ὧν καὶ ἡ ἀπόστασις τῶν δύο μαχαίρῃ τῶν Παπῶν. Σελίς 485 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ἐξουσίας καὶ αὐτῆς ἀνακλησεως τῆς Βιγιλίας Διὰ τὸ δέξασθαι τὰ ἐκ τῆς Συνοδῆς ὡρισμένην,
καὶ ὅτι ἡ παρῆσα Συνοδὸς Οἰκουμενικὴ ἐστὶ, καὶ περὶ ἀπαντήσεως εἰς τὰ ὑπερηφάνια Βαρωνίαν, τὴν πα-
ρεῖσαν συνοδὸν ἀνέδοντο. ὑποδέχεται ὑπὲρ Βιγιλίας ἀδούκιμον. Σελίς 486 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ πεμφθέντων γρακτικῶν τῆς παρῆσης Συνοδῆς ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων Ἰσπανικῶν, καὶ
συνοδικῶς κυρωθέντων ὑπὸ τῶν Ἱεροσολύμων Εὐσεβίου. Σελίς 486 Σελῶν 32

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν ἀναθηματιζόντων ὑπὸ τῆς Συνοδῆς συγγραμμάτων τῶν Μοψεσίου καὶ τῆς τῆς Ἰβᾶ Ἐπιστολῆς
καὶ τῶν τῶν Θεοδώριτῃ συγγραμμάτων, ὅσα ῥήτοιγε κατὰ τῆς ὁρθῆς πίσεως ἦσαν, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς
Θεοδώριτῃ. Σελίς 487 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι δόγμα Νεστορίου καὶ Θεοδώριτῃ εἶναι τὴν μὴτε ἐξ ἑαυτῶν, μὴτε δι' ἑαυτῶν ὑπαρξίν τῆς ἀγίας Πι-
στόμας ἐκ ψυδῶν ἀποστάσειν συμπεραίνοντες, καὶ τῶν τῶν πέμπτῃ Συνοδῶν καὶ τῶν Ἱσπανικῶν καὶ τῶν
Ἱεροσολύμων καὶ πολλῶν τῶν πατέρων ἀναθεματίζαντες λέγοντες, δέκνυνται ἐξαχῶς Διὰ σαφῶν ὑποδέξεων
ψυδῶν οὐκ ἐκ τῆς πρώτης τῆς ἀποστολῆς τετραλόγου Θωμᾶ Ἀκρίνα. Σελίς 487 Σελῶν 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ὑπολογίας τῆς θεᾶς Κυρίως ὅτι τὸ ὑπελαβεῖσθαι αὐτῆς τὸν Θεοδώριτον, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ τῆς ἑαυ-
τῶν Πιστομάς, καὶ ἐκ τῆς Θεοδώριτῃ πρὸς τὸν Ἀντιοχείαν Ἰωάννην Ἐπιστολῆς περὶ τῶν ἐκείθεν ὑπε-
ροχῶν τῆς Κυρίως, καὶ ἐκ τῆς τεταύτης λόγου αὐτῆς. ὅτι ὑποχρέωται τὴν Ἀίρεσιν τῆς Νεστορίας, συμπε-
ραίνεται λαμβανόμενα εἶναι σύμφωνον τὸν Κύριον τῶν Θεοδώριτῃ, ἐκ μόνων τῶν Πατέρων τῶν ὑπαρξίν τῆς ἀγίας
Πιστομάς λέγοντι, καὶ ἐρῶντο τὸν Θεοδώριτον καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῆς, πλὴν τῶν κυριωτέρων
τῶν Κυρίως Ἀιρετικῶν, ὅθεν δέκνυνται πλάσμα καὶ ἀσφύλον πιδματμαχία τὸ θεματίζαν τῆς
Λατίνων καὶ ἐκ τῆς ἑαυτῶν ὑπαρξίν τῆς ἀγίας Πιστομάς. Σελίς 488 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι λέγοντες πάλιν ἀμαρτάνειν τὸν Θεοδώριτον, μὴ καὶ Διὰ τῆς ἑαυτῶν ὑπαρξίν ἔχειν τὸ Πισ-
μα τὸ ἅγιον ἐπὶ τῇ, καὶ Διὰ τὸ καθαρευεῖν, ὡς μαρτυρεῖ τὸ δὶ τὸν Νικηφόρον ὁ Βρυγμίδης, ἐπὶ-
κινῶν ἐνταῦθα πρὸς τῶν Βλεμνίδων συμψυδῶν. Σελίς 490 Σελῶν 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

* Ὅτι οἱ Λατῖνοι ἐκστύσαντες τῆς καὶ ἐκ τῆς ἑαυτῶν ὑπαρξίν τῆς ἀγίας Πιστομάς Ἰωάννην τὸν Δομαστικὸν ἀπο-
σφύραντες, δι' ἑαυτῶν ἐκπορεύεσθαι τὸ Πισμα ἐπὶ τῇ, δέκνυνται ἐνταῦθα ψάσαι ἐξ αὐτῶν τῆς Δομα-
στικῆς τῶν ῥητῶν, τὸ δὶ τῆς, τὴν χορηγίαν δηλῶν λέγουσι, καὶ ἐκ μόνων τῶν Πατέρων τῶν τῆς ἀγίας Πισ-
τομάς ὑπαρξίν πρεσβύσιτος. Σελίς 490 Σελῶν 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἀνθυποφορὰ Λατίνων, λεγόντων, οἱ Ἐκκλησισταὶ Διὰ τὸ ἀχρηστῶσαι λέγειν ἀρχηγὸν τῆς μὴ καὶ ἐκ τῆς ἑαυ-
τῶν ὑπαρξίν τὸ ἅγιον Πισμα τὸν Νεστορίαν, λέγουσι τὸν Θεοδώριτον, ἀσφύλως δὲ ψευδῶν ἐκ τῆς μὴ εἶναι τῆς
διδασκῆς ταύτης ἀρχηγὸν τὸν Νεστορίαν, ἀλλὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ περὶ ἀπαριθμήσεως ὀνο-
μασὶ Πάπας τῆς Ἀποστόλων καὶ ἀγίων πατέρων, τὴν ἐκ μόνων τῶν Πατέρων ὑπαρξίν τῆς ἀγίας Πιστομάς θεο-
λογούντων, ὡς τῆς Θεολογίας ἀρχηγὸς ὁ Χριστός. Σελίς 491 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ δύο προβλημάτων Λατίνων, ὡς τὸ πρῶτον ἐστὶν, ὅτι πρὸς τὴν φωνὴν ἑδᾶς κατέπε τῆς καὶ ἐκ τῆς ἑαυ-
τῶν ἐκπορεύσεως, ὅτι καὶ λέγεται ἐνταῦθα, καὶ τὸ δεύτερον, ὅτι ὁ Κύριος τῶν βλασφημιῶν Θεοδώριτῃ καὶ
Νεστορίαν εἰς τὴν ἐκ μόνων τῶν Πατέρων ὑπαρξίν τῆς ἀγίας Πιστομάς ἐσώπησε φόβῳ συγχύσεως, ὅτι καὶ δια-
ρῆται τετραχῶς. Σελίς 493 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς Συμβόλης τῆς Νεστορίας, καὶ τῆς πίσεως αὐτῆς, καὶ βεβαιώσεως Διὰ πολλῶν λοι-
πῶν, ὅτι ἐκ τῆς Συμβόλης αὐτῆς ὁ Νεστόριος ἐκ βλασφημίας εἰς τὴν ἐκπορεύσιν τῆς ἀγίας Πιστομάς,
ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκστύσιν μόνον τῆς Κυρίως, δι' ἣν καὶ κατεκρίθη. Σελίς 494 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Απόδειξις κατὰ τὴν δευτέραν περὶ βλασφημίας, ὅτι ἡ ἡν βλασφημία τῶν κησούων τὸ μὴ καὶ ἐκ τῶν τῶν ἔχον τὴν ὑπαρξίν τὸ ἄγιον πνεῦμα, ἀδυνατεῖ ἢ σιωπῆσαι τὸν κύριον, καὶ ὅτι ὁ κησούων περὶ τῶν ἁγίων πνεύματος ὁρθῶς ἐφρονεῖ. Σελίς 495 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι φλυαρία τῶν λατίνων δέκνυται τὸ σιωπῆσαι τὸν κύριον πῶς ἐκ τῶν ἁγίων πνεύματος βλασφημία τῶν κησούων, ἵνα μὴ γένηται διῆτον μέζων σύγχυσις, καὶ ὅτι ἡ τρίτη συνόδος ἀπεδέξατο τὸ περὶ τῶν ἁγίων πνεύματος δόγμα τῶν κησούων ὡς ὁρθῶς ἔχον. Σελίς 495 Σελὴ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ἐλεγχος κατὰ παπιστῶν Δημητρίου Χρυσολωγῆ καὶ Μακαρίου Ἀγκύρας, ὅτι ἡ βλασφημία ὁ κησούων ἐκ τῶν ἁγίων Τριῶν Θεολογῶν, ἐκ αὐτῶν παρῆθεν ὁ κύριος τὸ μέζων, τῶν δὲ ἐλάττω, τῶν οἰκονομίας δηλοῖται ἐφρονεῖται. Σελίς 496 Σελὴ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι ὁ ἄγιος κύριος ἐκ αὐτοῦ Θεοδώρου, καὶ κησούων ἐκ ἡλεγγε πῶς περὶ τῶν ἁγίων πνεύματος Θεολογίαν, διῆτον καὶ ἐκ τῆς οὐτως αὐτοῦ Θεοδώρου πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, περὶ κυρίως καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ἀφελαιμωσίου. Σελίς 496 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Συμπέρασμα τῆς περὶ τῶν ἁγίων πνεύματος Θεολογίας τῶν Θεοδώρων, ὅτι σωήνεσθαι αὐτῇ ὁ κύριος, καὶ αὐτὴς ἐκ τῶν λατίνων δύο, τὸ σύμβολον τῶν κησούων κατακερδίται λεγόντων, καὶ οἰκονομικῶς σιωπηθῆναι πῶς ἐκ τῶν τῶν ἐκπόμευσιν ὑπὸ τῶν κυρίων, καὶ λύσις αὐτῶν. Σελίς 497 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Ὅτι λέγοντες οἱ λατῖνοι ὑπὸ Διοσκόρου καὶ Σεβεριανῆ τινὲς διεφθάρθαι τὰ βιβλία τῶν κυρίων, καὶ τινὰ ῥητὰ τῆς γραφῆς περὶ τῶν κησούων ἐκ τῶν τῶν ὑπαρξίν τῶν ἁγίων πνεύματος, ματαίως καὶ τῶν οὐτως καὶ σοφιστῶν δέκνυται. Σελίς 497 Σελὴ 27

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Ἐστὶ περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων, τῶν Θεωρητικῶν ἐν τῇ παρῶν πέμπτῃ συνόδῳ, καὶ τῆς οὐαισιότητος τῶν Πάπα Βιγιλίου ἐκ τῶν, διῆτον καὶ ἐξωλέθη. Σελίς 497 Σελὴ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι δικαίως τὸν Μοψεσίαν Θεόδωρον ὁ Πάπας Βιγίλιος, καὶ λέγων ὅτι ἐκ ἑδὲ ἀναθεματίζῃται, περὶ τετελευτηκότα, καὶ ἐν τῇ ἐρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας μάλιστα θαύματα, δέκνυται οὐτως ἀλλὰ πολλῶν ῥητῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ψευδολογῶν, ὁ δὲ Μοψεσίας δικαίως καὶ μετὰ θαύματος ὑπὸ τῆς παρῶν πέμπτῃ συνόδῳ ἀναθέματι καθυποβεβλημένος. Σελίς 498 Σελὴ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι τὰ γεγραμμένα Θεοδώρου κατὰ τῶν δώδεκα κεφαλαίων, διῆτον καὶ τῶν Πάπα Βιγιλίου μὴ ἀναθεματίζῃται, ἡ συνὸς αὐτομάτως. Σελίς 498 Σελὴ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ὁ Πάπας Βιγίλιος ἀπὸ τῶν δέξαι κακοτρέπως πῶς ἴβρα ἐπιστολῶν ὁρθόδοξον, πῶς ἀναθεματίζῃται ὑπὸ τῆς παρῶν συνόδου, δέκνυται Ἀρετινῶς. Σελίς 599 Σελὴ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι διῆτον μαρτυριῶν δέκνυται ὁ Πάπας Βιγίλιος ἐναντίῳ καὶ τοῖς τριῶν κεφαλαίοις, ἡτοι κατεργασίῳ αὐτῶν, μετὰ δὲ πῶς ἐξορίαν αὐτῶν καὶ διῆτον ὑπογραφῆς τῇ συνόδῳ σωθῆναι. Σελίς 499 Σελὴ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς γνησιότητος ἐκ Ἀκυληῖας συνόδου κατὰ τῆς παρῶν πέμπτῃ συνόδου, ὅντις ἐκ ἐξορίας τῶν Πάπα Βιγιλίου, καὶ τῶν πολυχρόνιων χρίσματος τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ περὶ τῆς ἀνακλήσεως ὑπὸ τῆς ἐξορίας Βιγιλίου κατὰ Πελάγιον πρὸς πρῶτον. Σελίς 499 Σελὴ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἐκ αὐτῶν τῶν Πάπα Βιγιλίου οἱ ἑκκλητικοὶ Ἀρχιερεῖς Λέγυρες, Βοιτίκοι καὶ Ἰερεῖς μέναιτες ἐκ τῶν χρίσματος, ἐκ ἐδέχοντο πῶς πέμπτῃ συνόδῳ, οἱ καὶ τὸν Ναρσῶν ἀφώρσαν, πησματοδοῦντες ἀλλὰ τὰς, πρὸς αὐτὸν κατ' αὐτῶν ἐπιστολῶν τῶν Πάπα Πελαγίου. Σελίς 500 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Πελάγιον ἀκατωσισίας τῶν αὐτῶν ἐθνῶν καὶ τῶν τέσσεων ἀλλὰ τὸ δεχθῆναι πῶς πέμπτῃ συνόδῳ, καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμολογίας τῆς πίστεως αὐτῶν, καὶ τῆς πρὸς τὸν λαὸν ἐγκυκλίου αὐτῶν ἐπιστολῆς, παρῶντος ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν χρίσματος, καὶ μαρτυρῆτος μετ' ὅρκου ἔχον ἀσά-
λότης

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ε΄.

74
 λαβὴ καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ Συνοδῷ τὰ πᾶν τιστάρων Συνοδῶν δόγματα τῆς πίστεως, ἐξ ὧν δέκνεται ταῖς Συνοδοῖς
 παθῶν. Σελίς 500 Σφραγὶς 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς πρὸς Χιλιδιβέρτον Ῥήγᾳ Θεραγίας πεμφθείσης Ἐπιστολῆς τῷ Πάπᾳ Λέοντι. Ὡς τὸ τῷ Πάπᾳ Πελαγίᾳ
μετὰ καὶ ἰδίᾳ αὐτῇ Ἐπιστολῇ, τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτῇ δηλᾶσθαι, εἵνεκεν εἰώσεως τῶν ὑποχρωμένων
αὐτῇ ἐπὶ τῶν καὶ τῶν τῆς Ἰβερίας Ἐπισκόπων. Σελίς 500 Σφραγὶς 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι.

Περὶ τῶ βιβλίου καὶ τῶν ὑποσημασμένων τῶ Παύλου Πελαγίου πρὸς τὸν Ἀκυλητίαν Ἡλίου καὶ παύσαι τὴν τῆς Ἰσουλίας
Ἐπισκόπου ὑπὲρ τῶ σβίσαι τὸ ἄχισμα τῆς ἐν Ἀκυλητίᾳ Συνοδῶς, τὸ κατὰ τῆς πέμπτῃς Συνοδῶς γυνό-
μενον, καὶ περὶ τῶν παρεχομένων ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτῷ ὑπὲρ τῆς πέμπτῃς Συνοδῶς.

Σελὶς ΣΟΙ Σηρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς Θεολογίας ἐκείνης ἐκείνης οἰκονομικῆς ἐκείνης τῆς Διαλόγου, δὴλον γίνεται καὶ πάλιν ἐν τῇ
Ἐκδόσει τῆς Ζήτησεως ὑπογραφῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀνακτορῆς οἰκονομικῶν ὑπογράφων.
Σελὶς 501 Σελὶς 502

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

ὅτι τοῖς ὑπεβάλλουσιν τῷ πέμπτῳ συνόδου ὁ διάλογος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἔκοινωνον .

Σελίς 301 Σερα 42

ΠΑΡΑ' ΤΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἡ περὶ τὰς εἰς πλὴν ὅν τοιότῳ τετάρτην συνέδον ἐπισκόπου καὶ πλὴν Θεολίνδαν οἰκονομικῶς ἐδέχεται ἡ Διάλο-
γος, ἔτω καὶ τὰς υπογράφοντας εἰς τὸ ἑνωτικὸν τῶ Ζήνωνος ὁ Ἀκάκιος. Σελίς 501 Σερά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ.

ὅτι ὅσα ἠθροίσθη ἡ πέμπτη συνέδριος περὶ κεφαλῶν τινῶν ἀπλῶς, ὡς ὁ Βίβλος σιφιδεύεται ὑποδεί-
ξαι τὸν Πάπαν Βιγίλιον περὶ πλὴν πρίν ἀμαρτήτων, ἀλλὰ περὶ κεφαλῶν αἰρετικῶν, καθάπαξ αἰα-
ρύτων πλὴν ὧν Χαλκηδόνι συνέδριον. καὶ ὅτι ὁ Πάπας Βιγίλιος ἡμάρτου εἰς πλὴν πρίν, καὶ παῖς Πάπας ἐκ-
ἀμαρτήτως, ἀμαρτωλὸς δηλαδὴ, καὶ σφαῶν καὶ κρινόμενος, δείκνυται ἐταῦθα τρεσηδεκάκις ὑπὸ τῇ
ἐπιγραφῇ Πελαγίας πρώτης καὶ ὁστέρας, καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, καὶ ἐξ ἄλλων πατέρων, καὶ ὅτι ἡ
ὑπόφασις τῆς συνέδριου ταύτης ἔχει αἰτίαν ὁ Βιγίλιος σύμφωνός ἐστι τοῖς πατέρεσι καὶ ταῖς συνέδριοις.

Σελίς 502 Σειρά 10

ΚΕΦ Α' Λ Α Ι Ο Ν Ι Η'.

Κατὰ Λατίνων, πῶς πέμπηται Σύνδοξ διέξασθαι τὰ συγγράμματα τῆ Ἀυγούστου λεγόντων . καὶ περὶ τῆ κείνης
τῶν πατέρων βιβλία δεχόμεθα, καὶ πόσον .

Σελίς 503 Σφραγὶς 28

П А Р А Г Р А Ф О Н В.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.
Ὅτι τὰ ὦν πρὸ παρόντι κεφαλαίῳ ἐξηκδήα ἐκ τῆς τρίτης συλλογίστως τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς, καὶ ἐξ ἄλλων, τετραχῶς αἰωρεῖσι τὸ παύτολμον ἀναμάρτητων καὶ αὐτοκρατορικῶν πρωτῶν τῶν Παπῶν ῥώμης.
Σελίς: 505 Σφραγ. 26

ΚΕΦ Α' ΛΙΑΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆ ποιῶ τρέπω ὁ Πάπας πρῶτον πῶν ἱερῶν .

П А Р А Г Р А Ф О Н В'.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β.
 Αὐτίθεις Λατίνων οὐ τῆς ἀπὸ τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐπιφανέου ἡγεμονίας τῶ Ἰουστινιανῷ, τὸν Πάπαν ἔχον
 ἰδικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ συναγόντων, καὶ λύσις αὐτῆς, καὶ ἔλεγχος ἡτοπλάσεων ἡτο-
 πολῶν αὐτῶν. καὶ περὶ κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας. Σελίς 506 Σελὺς 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς πρώτης ἐκστραφείας ἐν τῇ Ἀρχιδίᾳ καὶ πᾶν ὑπ' αὐτῶν μαθησολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων .
Σελίς 508 παρὰ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

ΠΟΤΕ ΕΒΕΒΑΩΘΗ Η ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΤΗΣ Α' ΧΕΙΡΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΕΞΕΛΙΠΕ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ ΑΥΤΗΣ
 ΤΟΣ ΜΕΡΕΣ ΑΥΤΗΣ, Ο ΉΧΕ ΜΕΧΕΙ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ Ο ΠΕΡΙΛΑΒΩΝ. Σελ: 508 Σελ: 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α'ΡΧΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΗΣ, ΚΑΙ ΠΩΝ ΔΙΑΦΕΡΩΝ ΑΥΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΩ ΑΝΤΙΟΧΕΑΣ, ΚΑΙ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΑΞ ΚΑΙ ΔΙΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΑΥΤΟΚΑΦΑΛΩ ΚΛΗΣΕΙ. ΣΕΛΙΣ 508 ΣΤΡΩ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Καρθαγόνος, καὶ ὅτι πρώτη παλαιὴ τῶν ὡς Ἀφρικῇ Ἐκκλησιῶν, τὴν δὲ πρωτεύον αὐτῆς ἐστὶ τὴν Ἰεσινιαὺν κατὰ θέμισμα. Σελίς 509 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς κάτω Ἰβηρίας, καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῆς, καὶ τῆς παλαιᾶς ἐνομοσίως αὐτῆς. Σελίς 509 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς ἄνω Ἰβηρίας, καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῆς, καὶ τῆς θείας αὐτῆς. Σελίς 510 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν Ἀρχιεπισκοπῶν Πακίης, Τερνόβης, καὶ Ἀρμυρίων. Σελίς 510 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν ποίων ἐστὶ τὸ ἄξιωμα τῶν ἀντικεφάλων Ἀρχιεπισκόπων, καὶ κατὰ τὴν εἰς μέζονες τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ ὅτι αὐτοὶ τῆς γνώμης τῶν πλησιωχόντων Πατριαρχῶν ἐκκλινῶσι τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀμφιβολίας. Σελίς 510 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι οἱ Πατριάρχαι πρὸς μὴ Πατριάρχας ἐνσφραγίζουσιν καὶ συμβολατικῶς, πρὸς δὲ τὰς Ἀρχιεπισκόπους ἀσφραγίζουσιν καὶ πρὸς αὐτὰς γράμμα πέμπουσιν, εἰ αἰτίαν τινα τῶν ὑπὸ αὐτὰς συμβαίη. Σελίς 511 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν ἐν συγκατηργήτοι Μητροπολίτῃ ἀντικεφαλῶν ὡς ἄλλοτε ἂν Ἐπαρχία, τίς δὲ τὴν Μητροπολίτιν μνημονόυσαι, ὡσαύτως καὶ Πατριάρχης. καὶ περὶ τῶν πῶς δὲ μνημονόυσαι τὰς ἀντικεφάλους τῆς Πατριαρχίας, αὐτῶν συγκατηργήτους ἐν τῇ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αὐτῇ, καὶ ἄλλαχθ' ἢ πῶς βολίζον αὐτὰς χρη εἰς τὰς πατριαρχικὰς θείους. Σελίς 511 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι εἰ ἀντικεφαλοὶ Ἀρχιεπίσκοποι ἔτε μέζονες εἰς τῶν ὑπὸ τὰς Πατριαρχίας ἐγκρίτων Μητροπολιτῶν, οἷς καὶ ὑποκαθίστανται, ἔτε τίτλους, ἢ γράμματα κοκκίους, ἢ πρασίνοις γράψουσιν πρὸς τὰς Πατριαρχίας, ἢ τὰς μὴ ὑποκαθίστανται αὐτοῖς Μητροπολίτας. Σελίς 511 Σελῶν 50

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τῆς κατὰ Ἰεσινιαὺν ἐπαισεύσεως, καὶ ἐμπροσθ' τῆς ξυλίνης ἀγίας σοφίας, ἵκνης τε Ἰεσινιαὺν καὶ αἱματεκχυσίας. καὶ περὶ τῆς οὐδεδομένης τῆς ἀγίας σοφίας, καὶ τῆς ἀειθμῆς τῶν δαπανῶν ἐν αὐτῇ τῇ Ἰεσινιαὺν, ἱερέων τε καὶ Διακόνων καὶ Πυλωρῶν καὶ ἐκδομάτων, καὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς τελότητος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μικῆ, καὶ πρὸς βίβασμ' τῆς εὐτυχίας, καὶ ἀλώσεως τῆς Ρώμης ὑπὸ τῆς Στρατηγῆς Ναρσῆ. Σελίς 512 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς τελότητος Σιλοστιαίων, καὶ Δόμνις Ἀντισοχίας, καὶ πρὸς βίβασμ' Ἀναστασίας Συναίτης. Σελίς 513 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῶν Μονοφυσιτῶν, ἧτοι Ἀφθαρτοδοκῶν, ἢ παρισύζει καὶ ὁ Ἰεσινιαὺς, ὁ καὶ μηχανώμενος ἐλκῦσαι εἰς αὐτῶν τὰς Ἀρχιερεῖς. καὶ περὶ τῶν ἀγώνων τῆς Ἀντισοχίας Ἀναστασίας λόγοις καὶ συγγραμμάσι κατὰ τῆς Αἰρέσεως ταύτης, καὶ ἐξουσίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίας, καὶ πρὸς βίβασμ' Ἰωάννης τῆς ὑπὸ Σχολαστικῶν, καὶ περὶ τῆς τελότητος τῆς Ἰεσινιαὺν, καὶ βασιλείας Ἰεσίνης, καὶ περὶ τῆς Διαποικιλθείσης καλύμματος τῆς τάφου τῆς Ἰεσινιαὺν τοῖς αὐτῇ ἀνδραγαθήμασι ὑπὸ τῆς τῆς Ἰεσίνης συζύγου σοφίας. Σελίς 513 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι οἱ λέγοντες ὅτι τὸ μὴ βέλεσθαι τὸν Ἰεσινιαὺν ταπεινόν τι ἀκένον περὶ τῆς Χρυσῆς Ἀλῆ πῶν πρὸς αὐτὸν ἀκένον ἀγάπην, γυνέσθαι Ἀφθαρτοδοκῆται, γελῶσι. καὶ περὶ μαρτυριῶν ἀγίων Σωόντων καὶ Παπῶν, ὅτι ἐξ ἀγνοίας ὁ Ἰεσινιαὺς τῆς ἐξουσίας παρέρχεται. καὶ περὶ τῆς ἐκμολογῆς ἢ Ἐκκλησίας σαρκοῦς τῆς Κυρίας. καὶ ὅτι οἱ Μονοφυσῖται ἦσαν καὶ Μονοθελεῖται, καὶ εἰ Ἀφθαρτοδοκῆται ἦσαν καὶ Ἀγνώτται, καὶ τὴν δὲ Ἀγνώτται. Σελίς 514 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῶν Θεοδοσιανῶν καὶ Γαϊανιτῶν Αἰρετικῶν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὴν τελότητων τῆς Ἰεσινιαὺν ἔργα, καὶ περὶ τῆς εὐλογίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φωτεινῆς μετ' ἐξουσίας ὑπὸ τῆς βασιλείας Ἰεσίνης τῆς ἐκκλησίας

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ε΄.

75

εἰρηνοῦσαι πάσας τὰς Αἰγυπτίους καὶ Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας, καὶ τὰ παρὰ τὸν βασιλέα πρὸς
τὰς ἀπαταχὰς Ἐπισκόπους περὶ τῆς ὁρθῆς πίσεως, καὶ τὰ παρὰ τὸν βασιλέα πρὸς τὰς
καθολικὴν Ἐκκλησίαν ἀναγινώσκηται τὸ σύμβολον τῆς ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐξ ἧς δὲ δέκνεται
ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἑκκλησίαν δογματίζονται περὶ πίσεως, καὶ τὸ σύμβολον τῆς ἁγίας Οἰκουμενικῆς
συνόδου ἐκθεσίου ἔσται καὶ τὰς Ρώμης, ὡς καὶ δὲ τὸ παλαιὸν τῶν ὁρθῶν δογμάτων.

Σελὶς 555 Σελὶς 7

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ἀποκρίσεως τῶν δαυμοῦν φάσματος ὑπὸ Λέοντος τῶν μεγάλων πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλεως Γεννάδιον, ὑπὸ ἡμέσων αὐτῶν ὁφθούῃ ἐν τῇ Οὐσαστρῇ, καὶ τὰς ὑπὸ Ζήνωνος καὶ Βασιλείου καὶ Ἀναστασίου κακώσεις αὐτῶν ἐξαποῦν. καὶ περὶ τῆς αὐταρχίας Τιβερίου, καὶ τῆς κατ' ὅσον ἀγγελίας πρὸς αὐτὸν τοῦ δι' Ἀγγέλου. Σελίς 516 Σελὰ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς σέψεως τῆς Βασιλείου Τιβερίου ὑπὸ τῶν Εὐτυχίου τῶν κατὰ τῆς ἐξορίας εἰς τὸν θρόνον ἐπανελθόντος, καὶ τῶν ὁρεθούτων κεκρυμμένων ἐν γῇ θησαυρῶν τῆς Ναρσῆς ὑπὸ τῆς τῆς Βασιλείου. Σελίς 516 Σελὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ποιήσεως Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πατριαρχίας Ἰωάννου τῆς Νικαίου, καὶ ποιήσεως Τιβερίου Βασιλείου, καὶ Βασιλείου Μαυρικίου. Σελίς 517 Σελὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ Ἰωάννου, Ἀμῶν, Ἰσαακίου, Ζαχαρίου, Μοδίσου, καὶ Σωφρονίου τῶν ἱεροσολύμων Πατριαρχῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς πατριαρχίας αὐτῶν. Σελίς 517 Σελὰ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Ἰωάννου ἐξορίας τῆς Ἀντιοχείας Ἀναστασίου, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἐξωρίθη, καὶ περὶ τῆς αἰτίας εἰς τὸν θρόνον Γρηγορίου. Σελίς 518 Σελὰ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ φιλονικίας Γρηγορίου Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξίου Ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, καὶ τῶν κατὰ Γεωργίου συκοφαντιῶν, καὶ περὶ τῆς συνοδικῆς ἀφώσεως αὐτῶν. Σελίς 518 Σελὰ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ δολίτης περιστάσεως τῆς Γρηγορίου Ἀντιοχείας ἀπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀνατόλιον μάγον, καὶ περὶ τῶν συμβάντων τῶν μάγων καὶ τῶν συμμύσεων αὐτῶν, καὶ ὡς κατ' αὐτὸν ἐθαυματοργήσων ἡ Θεοτόκος, καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἡράκλειον Ναὴ τῆς ἁγίας Γλυκερίας γεγονότου θαύματος κατὰ τῆς χρυσεῆς λεκάνης Παυλίου τῆς γόης, καὶ τῆς ἀνυρέσεως αὐτῶν καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν. Σελίς 518 Σελὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὁμολογίας τῆς Συμεῶνος ἀπὸ τὸν χιτῶνα τῆς Σωτῆρος καὶ τῆς ἱματίου, τῆς μὲν ἐν Ἰόππῃ ὑπὸ Ἰωάννου ἱεροσολύμων, τῆς δὲ ἐν πόλει Ζαφάτ ὁρεθούτων. Σελίς 519 Σελὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς αἰτίας τῆς μετὰ Περσῶν πολέμου τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Ἰωάννου Βασιλείου, καὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, μεθ' ὧν Τιβέριος ὁ Θράξ ἐβασίλευσεν, ὡς εἴρηται αἰωτέρως. Σελίς 519 Σελὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Ἰωάννου πολέμου τῆς ἀρκέσεως μέχρι Μαυρικίου, καὶ περὶ τῆς ἀναδείξεως τῆς Περσάρχου ἰμῶν, καὶ βασιλείας τῆς ἡμέρας αὐτοῦ Χοσροῦ, καὶ τῆς ἀντιθέσεως τίτλων αὐτῶν, καὶ φυγῆς αὐτῶν ἐξ ὑπὸ Βελῆς πάλιν ἐποκαταστάσεως εἰς τὴν βασιλείαν βοιωτῆς Μαυρικίου, καὶ περὶ τῶν δύο Σταυρῶν ὡς εἴρηται τῇ Γενναίου Ἀντιοχείας, καὶ περὶ χειρισμοῦ Ναυμανῶν τῶν Σκυθικῶν φυλάρχων, καὶ τῶν περὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν. Σελίς 520 Σελὰ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν ὑπὸ Μαυρικίου πρώτων ἐν Ἀσία ὁφθούτων τέρεων, καὶ περὶ τῆς ἐγκληματικῆς Σταυρῶν ἐν ταῖς μετέτοις αὐτῶν, καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐγκληματικῆς. Σελίς 520 Σελὰ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς τελευτῆς ἐρμολογίας Γρηγορίου Ἀντιοχείας, καὶ ἐπαναλήψεως εἰς τὸν θρόνον Ἀναστασίου τῆς Συναίτης, καὶ τελευτῆς Ἰωάννου νέου Ῥώμης, Εὐλαγίου π. Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάννου ἱεροσολύμων, καὶ Ἀλεξίου ἰμῶν, μεθ' ὧν Ἰσαάκιος καὶ Ἡσύχιος. Σελίς 521 Σελὰ 7

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ πελαγίου Ῥώμης τῆς δολίτης, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν αὐτὸς οὐδόσεως βασιλικῆς πεχαστένηται, καὶ

78

τῆς μεταστάσεως αὐτῆς, καὶ τῆς αἰτίας τῆς μὴ χρηστενέσθαι τῆς Ρώμης ἀπὸ βεβαιώσεως τῆς Βασιλείας, καὶ τῆς Βασιλείας ἐποίησε μεταθόσση χρημάτων δίδωσθαι ὁρισμὸν τῆς χρηστονέσθαι Πάπαν Ρώμης, καὶ τὴν αὐτοῖς.

Σελίς 521 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς πλημμύρας καὶ τῆς δι' αὐτὴν θανατικῆς καὶ πένθους ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῆς Πάπας Πελαγίου, ἐς πρῶτος τελευτῆς τῆς τοιαύτης πάσης τῆς θανάτου, καὶ περὶ τῆς πόθου ἐπεκράτησε λέγεσθαι καὶ τῆς παραμυζομένων ὑγίαν.

Σελίς 522 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι Πάπας, Πατριάρχαις καὶ Μητροπολίταις ἐ90, ἔχον ὡς τῇ βασιλείᾳ Ἀποκλειστικῆς, καὶ περὶ τῆς Γρηγορίου Διαλόγου τῆς Ἀποκλειστικῆς τῆς Ρώμης Πελαγίου, καὶ ἐν τῇ μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίου ἀφελίξεν ψευδοφιλῶ μετὰ πῶν ἀνάστασιν κατὰ ὁρισμὸν πῶν σαφῆς τῆς Κυρίας Φρονεῖν ὁφείτω, καὶ διορθώσῃ ὑπὸ τῆς Εὐτυχίου, καὶ καύσαντος καὶ ἐσυνέγραψε περὶ ἀνάστασεως βιβλίον.

Σελίς 522 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Πελαγίου Ρώμης, καὶ τῆς Γρηγορίου τῆς Διαλόγου Ἀρχιερατικῆς, καὶ ὑπεροχῆς αὐτῆς ἀπὸ Ἀναστάσιον Ἀντιοχείας, καὶ τῆς τέτης καὶ αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς φιλονικίας αὐτῆς τῆς Γρηγορίου καὶ ἰωάννου τῆς Νησώτις ἀπὸ πῶν Οἰκουμενικῶν ἐκκλησιῶν.

Σελίς 523 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πόθου καὶ ὡς τῶν ἐχρησιανίσαν οἱ Βρεττανοὶ καὶ Σκότοι, καὶ τῆς περὶ αὐτῶν τέτων ἀφωρεῶν τῶν ἰσορριμῶν, καὶ περὶ τῆς Ἀβελ Κολυμβάν τῆς ἐν τῇ Σχῇ Νήσῳ κτίσασθαι Μονῇ, καὶ ὡς ἐπρόξενος εἰς Σκοτίας καὶ Πικτίας, καὶ τῆς τρέφῃ πῶν τῶν Ἐπισκόπων καὶ αὐτῶν ὑποταγῇ ἐκκλησιῶν.

Σελίς 524 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς ἀπὸς Φιλίας Γρηγορίου καὶ Λεωνδίου ἰσάλης, καὶ πῶν ἡδίστων ἡθικῶν τῆς Διαλόγου, καὶ περὶ τῆς βασιλείας Πισιγύθου Λεβιγίλδου, καὶ πῶν ἡδὺν αὐτῆς Ἑρμηνυγίλδου καὶ Ρεκαρέδου, καὶ τῆς καὶ πῶν ἐρθοδοξίας ὑπερφυῆς Λεβιγίλδου, καὶ οἱ αὐτῆς πῶν Πισιγύθου, καὶ τῆς δι' οἰκονομίαν συγχωρηθείσης αὐτοῖς ὡς τῆς Διαλόγου ἐν μίᾳ καταδύσει βασιλείας, ἐξ ἧς ἐθιζόντες οἱ Λατῖνοι, ὑπέπεσον μυρίας χρηστομίας, ὡς μία καὶ τὸ ἐκκλησιῶν ἀβελήτως βασιλεύσας εἰς ἀθέτησιν τῆς Μυστικῆς τῆς Βασιλείας.

Σελίς 524 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

ὅτι αἱ λέγουται πικταχῆ ἐπὶ ὁλῆς τῆς Τάφου, ἐλέγχονται ἐξ ὧν ἔσται ὁ διάλογος καὶ πῶν Ρεσπικα- νῶ Πατριάρχαι.

Σελίς 526 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς ἐλαίας τῆς ζωοποιῆς Σταυρῆ, ὡς ἐκτῆς καὶ Λεόντιον πρῶτον Ἰππτον τῆς νέας Ρώμης ὑπεροχῆς τῆς Γρηγορίου φαίνεται, καὶ πῶν ἐπὶ κατὰ Βέδα τῆς τῶν ἐλαίων. καὶ περὶ τῶν θαυματουργικῶν τῶν ἐν ταῖς Καυδῆ- λαις πῶν ἀγίων ἐλαίων.

Σελίς 526 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι ἡ ἀσκησιασμένη Λατινική ἐκ πῶν ἀφωρεῶν ἐπὶ πῶν Ἀποστόλων, καὶ ἡ ποίημα Γρηγορίου τῆς Διαλό- γου, καὶ περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Πάπας Ζαχαρίου μεταφράσεως εἰς πῶν ἐκκλησιῶν ἀφελίξεν πῶν τῆς Δια- λόγου ἀφελίξεν.

Σελίς 526 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως Γρηγορίου τῆς Διαλόγου, καὶ παπῶν Σαβίνας καὶ κακίας αὐτῆς καὶ θεοπλήκτου τέλει αὐτῆς. καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτῆς ὁπασίας Θεοδώρου Κε- ρικελάρου. καὶ κοιμήσεως Εὐτυχίου Ἱεροσολύμων, καὶ Ἀρχιερατικῆς Ζαχαρίου, ἀναμείσεως τε ἐν Ἀντιο- χείᾳ πῶν χειριστῶν καὶ αὐτῆς Ἀναστάσιου Πατριάρχου ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, καὶ περὶ φόνου πῶν αὐτῶν Ἑβραίων ὑπὸ τῆς τυραννικῆς φωνῆς.

Σελίς 527 Σελῶν 40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἡσέπαθου ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος παυοῖται σφαγῆς ὑπὸ τῆς ἀσεβῆς φωνῆς, καὶ περὶ τῶν σφαγῶν καὶ τεράτων πῶν ἐν Οὐρανῷ καὶ γῇ καὶ θαλάσῃ φαίνεται, καὶ περὶ τῆς ἀντιθέσεως τῆς ἐν- φήρας Μοναχῆ κατὰ τῆς Μαυρίκιου.

Σελίς 528 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ὑπερκαρπιάων παπιστῶν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Μαυρίκιον καὶ τὸν Διάλογον καὶ τὸν Νησώτιον συμβάν- των ὑπὲρ τῆς πρώτης τῆς Ρώμης, καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν μύρων πῶν ἐκ τῆς τάξεως τῆς ἀγίας Εὐφροσύνης βλυστῶν.

Σελίς 529 Σελῶν 15

ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ αὐτοκρατίας τῆς τυραννὸς Φωκᾶ, καὶ περὶ τῆς τυραννίδος τῆς Πάπας, ὑπὸ Εἰδωλοκρατῶν καὶ τυραννῶν Βασιλέων πῶς ἀρχὴν ἔχουσιν, ὑπὸ τῆς Φωκᾶ ἀρχιεπισκόπου Διὸς τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας καὶ πατρίων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὲ λέγουσιν τὰς παπικὰς βεβαιώσαι τὴν Φωκᾶ τῆς Πάπας διὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ψεύδος ἐστίν.

Σελίς 530 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἀσθενείας τῆς Πάπας Βονιφάτιος τῆς τρίτης, καὶ ὡς σιωποῦντες οἱ σινοδοὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς, ἐξέλιξεν, ἐπεσφύη, ἐκύρωσε ἐρημάτων, καὶ πῶς ταῦτα ἐξελάμβανον αὐτοὶ, καὶ πῶς οἱ αὐτοὶ Πάπας, ἐξ ὧν δέκνυνται ἡ Συνοδος ἐπὶ τῆς Πάπας.

Σελίς 531 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς Βονιφάτιος τῆς τεταρτῆς, καὶ τῆς Πανθίης Ναῦ, καὶ περὶ τῆς μετὰ Βονιφάτιον Δοσιθέου Πάπας καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς, καὶ περὶ σφαγῆς Β' λευθερίου, ἐαυτὸν Βασιλέα Ῥώμης ψηφισαμένης ἐπὶ Ἡρακλείου.

Σελίς 531 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τοῦ ἀδελφώματος τῆς ἀνέκαθεν τιμῆς τῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ θείων πραγμάτων ἐκτὸς Σταυρῆ τῆς Δομιτίου.

Σελίς 532 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν σιωπευομένων ἀδελφῶν Σταυρῶν ἀρετῆς ἐπὶ Φωκᾶ, καὶ ἀλώσεως μεσοποταμίας, Συρίας καὶ παδοκίας καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας τῆς Σταυρῆ καὶ τῆς Περσείας Χοσροῦ.

Σελίς 532 Σελῶν 29

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πολέμου Ἡρακλείου καὶ Φωκᾶ τυραννῆς, καὶ ἱκνῆς Ἡρακλείου καὶ Βασιλέως, καὶ κατακρίσει τὴν Φωκᾶ.

Σελίς 532 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀχαρτοποιήσεως Εἰσόντος τῆς Κυρίας, ἢ ἀπ' Ἀφρικῆς ἔφειρεν ὁ Ἡρακλείου, καὶ περὶ τῶν βυζαντινῶν βεβαιώσαι μάρτυρας τῆς ἐν πολέμῳ αἰσχυρῶν.

Σελίς 533 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐξουσίας Ἡρακλείου, καὶ τῆς γένεσιν αὐτῆς, καὶ περὶ ἀλώσεως Δαμασκῆ, Συρίας καὶ Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐρηπῶσι πῶς Πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τῆς Σταυρῆς τιμῇ ἐκκλησίας, καὶ ἐμπροσθεν τῆς δεσποτικῆς τάξεως, τῆς Γολγοθῆς, καὶ τῶν Παλαιστίνης Μοναστηρίων ὑπὸ τῆς Χοσροῦ, καὶ περὶ τῶν ἐνισχυμένων χιλιάδων Χριστιανῶν τῶν ὑπὸ τῶν Ἑβραίων ἀγορευομένων καὶ φοιτοῦντων, καὶ περὶ τῆς τῆς Ἰωάννου ἐλεήμονος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πατριαρχείας, καὶ τῆς θρήνης αὐτῆς Διὸς πῶς ἀλώσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐλέγε αὐτῆς πῶς ἐκείνη Φυγόντας Ἱεροσολυμίτας.

Σελίς 533 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς θρήνης τῆς ὁσίας Ἀντιόχειας Διὸς πῶς τῆς Ἱερουσαλὴμ αἰχμαλωσίαν, καὶ τῶν ὁμιλιῶν αὐτῆς πῶς τῆς Μοναχῆς αὐτῆς.

Σελίς 533 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς βίβλου τῶν ὁμιλιῶν τῆς ὁσίας Ἀντιόχειας, καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Μοναχῶν τῆς Λαύρας αὐτῆς ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τῆς πληρῆς Λαύρας, καὶ περὶ τῶν ἐπαίνων καὶ τῆς πολιτείας τῶν ἀναγενομένων Μοναχῶν.

Σελίς 534 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ὧν ἔποντο ὑπὸ τῆς γραφῆς ῥητῶν οἱ Ἀββαῖοι Νικομήδης καὶ Μόδεστος ἐπιστολῶν ἀναγενομένων Μοναχῶν, καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν, καὶ περὶ ὧν ἐποίησαν οἱ Ἑβραῖοι τιμωρίων τοῖς ὑπ' αὐτῶν πεποιηθεῖσι Χριστιανοῖς, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἑβραίων, ὅτε ἐπαγγέλλεται ὁ ζωοποιὸς Σταυρὸς εἰς Ἱεροσόλυμα ὑπὸ Περσείας.

Σελίς 534 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐκείνου θείας περιουσίας τῆς Βασιλῆς Ἡρακλείου ἐσομένης τοῖς Ῥωμαίοις ζημίας ὑπὸ τῶν ἐμπειρημάτων, καὶ ἥς ἐποίησε βίαιος ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐν ὅλοις τόποις βαπτισθῆναι τὰς Ἑβραίας, τὰς τε εἶναι ἐμπειρημένους νομίσας, ἥσαν δὲ οἱ τεῖχοι.

Σελίς 535 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ὁ Χοσρὸς καὶ εἰς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην καὶ Καρχηδόνα κατατρέχων ἐσηλθε, καὶ περὶ τῆς διγὰμης πλησίον, δι' ἀργυρίων ἐνημερῶν ἀνάγκης πῶς Ἱεροδιακονίας λήψεσθαι πῶς τῆς ἐλεήμονος Ἰωάννης ἐλπίσαντες, καὶ ὧν ἐρετικὸν αὐτῶν λογίον ὁ ἄγιος.

Σελίς 535 Σελῶν 53

καὶ μίαν θέλησιν ἔχει Χριστὸν ὁρῶντος εἶναι πεπιστωμένον καὶ ὅπως ὁ Φάσδ[Ⓢ] Κύριος τῇ αἰτίᾳ τῆς πρὸς Σέργιον αὐτὴ ἀναφορᾷ ἐγείνητο Αἰρεσιάρχης τῆς μονοθελήσεως. Σελίς 541 Σελὴ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πατριαρχίας τῆς Φάσδ[Ⓢ] Κύριος, καὶ ὡς αὐτὴ καὶ συμφωνίας μετὰ τῆς Θεοδώρου Φαραὸν καὶ ἄλλων Αἰρετικῶν, ἵνα μὴ ὁμολογῶσι μήτε μίαν μήτε δύο ἐνεργείας ἐπὶ Χριστῷ, ἀλλὰ μόνον ἐνεργεῖαν Θεανθρωπίνην, καὶ περὶ τῆς πρὸς Κύριον καὶ Σέργιον ἐκκλησιᾶς ὑπὲρ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τινὸς Σωφρονίου, τῆς ὕστερον χρηματίσας τῆς Ἱερουσαλὺμων Γαβριήλ[Ⓢ]. Σελίς 542 Σελὴ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀποκριθεὶς Ὀνόριος Πάπας Ῥώμης πρὸς Σέργιον Κωνσταντινουπόλεως περὶ τὰ μεταξὺ Κύριος καὶ Σωφρονίου συμβαίνοντα, ἐξ ἧς δέκνυται Αἰρεσιάρχης ὁ Ὀνόριος καὶ ὑπερσυστήτης τῆς μονοθελήσεως, καὶ περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Πατριαρχίας Ἱερουσαλὺμων Σωφρονίου συγκροτηθείσης Συνόδου, καὶ ἀναθεματισμοῦ τῆς μονοθελήσεως, ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας Ὀνόριος, καὶ περὶ ὑπερσυστήτης τῆς Σωφρονίου κατὰ τῆς Αἰρέσεως, καὶ περὶ τῆς καταγγελίας Ἐκθέσεως τῆς Ἡρακλείας. Σελίς 542 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἀθροισμάτων Συνόδων, καὶ ἀναθεματισμῶν τῶν Αἰρέσεων τῶν μονοθελητῶν καὶ τῆς μονοθελήσεως. Σελίς 543 Σελὴ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἀπαρίθμησις τῶν ἐκπεπιωκότων τῆς ὁρθῆς πίστεως Πατρῶν μέχρις Ὀνόριος τῆς μονοθελήσεως Αἰρεσιάρχης, καὶ μαρτυρίαι καὶ ὁλίγαι τῆς Αἰρεσιάρχίας Ὀνόριος, ἐν ᾗ καὶ τέθεικε. Σελίς 544 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τριῶν Ἀντιθέσεων τῶν παπιστῶν ὑπὲρ Ὀνόριος Πάπας, καὶ τῶν τριῶν λύσεων πρὸς αὐτὰς διὰ πλῶν ὑποδείξεων, ἐξ ὧν ὁ Ὀνόριος ἀμφιβόλως δέκνυται Αἰρεσιάρχης. Σελίς 545 Σελὴ 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τῶν μονοθελητῶν ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας Σεργίου ἐπὶ κυράσει τῆς Ἐκθέσεως Ἡρακλείας. Σελίς 545 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τελούσης Σεργίου, καὶ πατριαρχίας Πύρρος μονοθελήτου, καὶ τῆς Ἡρακλείας βασιλέως τελευτήσης, καὶ περὶ διηγήσεως τῶν παθόντων κακῶν τῆς Αἰαπλῆς, καὶ τῶν διαγρῶν καὶ διολύσεων τῆς Ἐκκλησίας. Σελίς 545 Σελὴ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τῶν μονοθελητῶν ἐπὶ Πύρρῳ ἐπὶ βεβαιώσει τῆς Ἐκθέσεως Ἡρακλείας, καὶ τῆς διὰ Φαρμάκου θανάτου Κωνσταντίνου καὶ Ἡρακλείας ἐκ συμφωνίας τῶν οἰκείων καὶ Πύρρος, καὶ βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ ἐξορίας αὐτῶν καὶ τῆς Πύρρος, καὶ πατριαρχίας Παύλου Αἰρετικῆς, καὶ περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου τῆς ὁμολογητῆς Μαξίμου καὶ τῆς Πύρρος, καὶ ὑπερσυστήτης ἐς τὴν ὁρθοδόξον Πύρρος, καὶ αὐτῶν ἐκκαταστάσεως ἐς τὴν ἴδιον ἔμεινεν, καὶ ἀναθεματισμῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ῥώμης Θεοδώρου, καὶ αἵματι τῆς Χρυσῆς γεγραμμένον τὴν καθάρισιν αὐτῶν, καὶ περὶ δευτέρας πατριαρχίας Πύρρος. Σελίς 546 Σελὴ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου Ἡρακλείας, καὶ τῶν πρὸς αὐτῶν γεγονότων ἀντιθέσεων, καὶ τῆς ἐπὶ σκοπῇ μεταθέσεως ἐς Ῥώμην τῆς βασιλείας, καὶ περὶ τῆς συνοδικῆς ἐξετάσεως τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἡρακλείας ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σεβερίνου καὶ Ἰωάννου τῶν Πατρῶν, καὶ ὑποδοκιμίας αὐτῆς καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀφρική, καὶ περὶ τῆς κατακρίσεως τῆς τύπης τῆς Κωνσταντίνου καὶ τῆς Παύλου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς Πάπας Θεοδώρου. Σελίς 546 Σελὴ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς μαρτυρίας μετὰ Θεόδωρον Πάπα, καὶ ὑπερσυστήτης αὐτῆς παραινέσεων διὰ Λεγάτων πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλεως Παύλον, καὶ καθάρσεως καὶ ἐξορίας τῶν Λεγάτων αὐτῶν ὑπὸ τῆς Παύλου, καὶ περὶ τῆς ἀθροιστικῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου ὑπὸ μαρτίνου, καὶ ἀναθεματισμοῦ Ἐκθέσεως Ἡρακλείας, τύπου Κωνσταντίνου, ἐπὶ τῇ Παύλου πρὸς Θεόδωρον. Σελίς 547 Σελὴ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν θεωρηθέντων , ἀναγινωθέντων καὶ κατὰ τῆς μονοθελήσεως συμπερασθέντων ἐν ταῖς προτέροις ἐξέσεσι τῆς ἐπὶ μαρτίνου Συνόδου , καὶ τῇ ὁρᾷ αὐτῆς ἐν ἑκκοσι κεφαλαίοις . Σελίς 548 Σελὰ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι τὰ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνόδου , καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἀθροαλίᾳ , καὶ καθ' ἑξῆς τὰ ὑπὸ τοῦ Πάπα μαρτίνου καὶ τοῦ Ραβέννης Μαυροβήτου , καὶ τῶν λοιπῶν , ὁπερ ἐπὶ μαρτίνου τίτλου , καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς πρὸς τὸν μαρτίνον ἐπιστολῆς τοῦ Ραβέννης Μαυροβήτου , καὶ ἡ ἐαυτοῦ , ταῦτα πάντα ἐρμηνεύοντα ἐνταῦθα , δείκνυσσι σαφές αὐτὰ μὴ εἶναι μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ . Σελίς 548 Σελὰ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει ὑπὸ τοῦ μαρτίνου Πάπα λεχθέντων , ἐν ᾗ συνεδρόεν αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Συνόδου εἶπε , καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς λιβελλοῖς Στεφανίου Δώρων καὶ τῶν ἐν Ρώμῃ Γραικῶν καὶ Σεργίου Κυρίου Ἐπισκόπου Λεγομῶν , καὶ γεγραμμένων ἐν ταῖς πρὸς τὸν Πάπα Θεόδωρον ἐπιστολαῖς Κολέθου , Ρεπκράτε , καὶ Βίκτορος Καρθαγίνης , καὶ τῆς πρὸς μαρτίνου πρὸς Βίκτορα αἰοξίας ἀποκρίσεως , καὶ περὶ τῆς τέτων πάντων ἐνταῦθα ἀποσφάγισης , ἐξ ἧς ἀποσκορακίζεται ἡ ἐπ' αὐτῷ μοναρχία πύρρως τῆς Ἐκκλησίας , καὶ δέκνυται , ἐξαιρουμένων τῶν ψευδολογιῶν , ἡ ἐσχάτη ψήφου τῆς κοινότητος . Σελίς 550 Σελὰ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀθροαλίων μαρτίνου καὶ τῶν πατέρων , καὶ ὧν ἕκαστος κατέκρινεν οἱ πατέρες ὑποθέσιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τεταρτῇ καὶ πέμπτῃ ταῖς πράξεσι , καὶ ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν προτέρων Οἰκουμενικῶν Συνόδων , καὶ ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων , δείκνυται ἔχειν τὴν Συνόδον τὴν κυρίαν , καὶ τὸν Πάπα εἶναι πάντες μοναρχίας καὶ ἰδικῆς διδασκαλίας ἐκτὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , καὶ ἐμειδιᾶμεν τοῖς πατέρεσιν ὅτι ταῖς τῶν Αἰρετικῶν καταδικάσεις καὶ ταῖς τῶν δογματῶν ἀποκρίσεις καὶ ταῖς τῶν ὁρῶν ἐκθέσεις . Σελίς 553 Σελὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ὁρᾷ τῆς Συνόδου , ἦται τῶν ἑκκοσι κεφαλαίων , καὶ τῆς ἐπιλόγου αὐτῆς , καὶ τῆς ἐν τῇ ὁρᾷ ὑπογραφῆς τοῦ Πάπα μαρτίνου καὶ τῶν πατέρων , δείκνυται τίς ἐστιν ἡ καθόλου Ἐκκλησία καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς , καὶ ὅτι ἡ ῥωμαϊκὴ μερὴς , καὶ ὁ Πάπας μαρτίνος ἰσοδυναμοῦσι τοῖς πατέρεσσι τῆς Συνόδου αὐτῆς καὶ ὁ μονάρχης , καὶ τέρατι ὅμοια τὰ ὑπὸ Στεφανίου Δώρων καὶ τῶν ἀφροκασίων καὶ τοῦ Πάπα μαρτίνου αὐωτέρω εἰρημῶς ἀμαθῶς , μόνον τῷ Πέτρῳ δοθῆναι τὰς κλεῖς μυθολογισάντων . Σελίς 554 Σελὰ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς τῆς Συνόδου δείκνυται ἡ ἰσοτιμία καὶ ἕξις τῶν τε Ρώμων καὶ τῶν Ἐπισκόπων ἡ αὐτὴ , καὶ ἡ ἁκρὰ ἕξις τῆς Συνόδου , καὶ ἡ καταστροφὴ πάντες μοναρχίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , καὶ περὶ ἀναθέμεντος συνοδικῆς κατὰ τῶν ὡς ἀποκαταστάσεων τὰς ἀποστολικὰς καὶ συνοδικὰς ἀποφάσεις , ὧν πρῶτον ὁ Ρώμης . Σελίς 554 Σελὰ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἐπιστολῆς τῆς Συνόδου δείκνυται τῶν Συνόδων τὸ κράτος καὶ ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , ὁ δὲ Πάπας καὶ αὐτῆς Συνόδου πατέρες δεῖλοι τοῦ βασιλέως ὁμολογῶνται . Σελίς 555 Σελὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς μὴ πλανηθῆναι τὴν Συνόδον ταύτην , ἀλλὰ τὸν Πάπα , δείκνυται καταγέλαστος εἰς παπισαί , τὴν Συνόδον διώκεσθαι , καὶ ὅτι τὸν Πάπα πλανηθῆναι λέγουσιν . Σελίς 556 Σελὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι λέγουσιν οἱ παπολάτραι , συνοκλημῶντες τῆς Συνόδου μετὰ τοῦ Πάπα , τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς ἐξ αὐτῆς ἀρτῶσθαι , δείκνυται ἐνταῦθα ψευδές αὐτοῖς . Σελίς 556 Σελὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς μαρτίνον ἐπιστολῆς τοῦ Μαξίμου δείκνυται ἀπολογεῖσθαι τὸν Ρώμης τοῖς Κωνσταντινουπολίταις ἐπιλαμβανουμένους τῶν συνοδικῶν τοῦ Πάπα , ὡς δεῖσθαι καὶ ἐκ τῆς ἱερᾶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος , καὶ μὴ εἶναι χωρὶς τῆς παπαιοκρατικῆς ἁμαρτίας τὸν κύριον ἐπίσκοπον . Σελίς 556 Σελὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς τυραννίας τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου κατὰ τῶν ἁγίων μαρτίνου , Μαξίμου , καὶ ἐτέρων πολλῶν , καὶ περὶ τῆς ὁδοῦ ὁράματος καὶ τῆς ἐξηγήσεως , καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ πολέμου φυγῆς αὐτῶν , καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀποσταλούντων δώρων τῷ Βιταλιανῷ Ρώμης , ὧν ἐπιλαμβάνονται εἰς λατρίαν εἰς σύστασιν μοναρχίας τοῦ Πάπα , καὶ περὶ τῆς κακῆς τελότητος τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου . Σελίς 556 Σελὰ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ.

Ὅτι ἐκ τῆς γυναικὸς ὑπὸ τῆς Βιταλιανῆς Πάπας ὑπαγῆς τῇ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, δέκνυται εἰς τὴν Πάπαν αὐτίπαπαι.

Σελίς 557 Σελῶ 29

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τῆς Πρωγονάτης, καὶ ὑπηρεσίας αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκκλησίας, καὶ περὶ τῆς Σάκρας αὐτῆς πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης, καὶ τῆς Διαφωσίας τῶν ἱερέων περὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πατέρων τῆς παρέσεως οἰκουμενικῆς ἐκτικῆς Συνόδου, καὶ περὶ τῆς πόσε ἡ Συνὸς αὐτῆς ἡθροίσθη, καὶ ὑπὸ τῶν Πατριάρχων, καὶ κατὰ τίνων.

Σελίς 557 Σελῶ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν γεγραμμένων ἐν τῇ Σάκρᾳ τῆς Βασιλείας πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης, καὶ τῶν πεμφθέντων ἑρμηνεύσεων καὶ τοποτηρητῶν ὡς εἶπε τῇ Ῥώμῃ καὶ τῆς κατ' αὐτὴν Συνόδου πρὸς τὸν Βασιλέα.

Σελίς 558 Σελῶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ῥώμῃ Σάκρας τῆς Βασιλείας συνάγεται εἶναι τὸν μὲν Βασιλέα τῶν Πατριαρχῶν Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἀγιώτερον καὶ ἀθροιστὴν τῆς Συνόδου, αὐτὸς δὲ ἱσοτίμος, καὶ τὸν μὲν Ῥώμῃς μοναρχίας καὶ ἀναμαρτησίας ἐκ τῆς, πῶς δὲ ἀποφασίαν τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ἐκ τῆς Ῥώμης, ἐξ ὧν δέκνυται πλάσμα ἡ μοναρχία τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας, καὶ ὁ ἐπίσκοπος αὐτῆς ἄρχων κοσμικὸς, καὶ οἷον ὁ τῆς Φλωρυτίας Δῆξ.

Σελίς 558 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ Κωνσταντίνου τῆς Πρωγονάτης εἰς τῆς ἀθροίσεως τῆς παρέσεως Συνόδου, καὶ τῆς Μηνὸς καὶ τῆς ἱεδικτικῆς, καὶ πῶς ἡθροίσθη, καὶ περὶ τῶν καθισμάτων τῆς Βασιλείας, τῆς Συγκλήτης, τῶν Πατριαρχῶν, τῶν Τοποτηρητῶν καὶ τῶν ἐπισκόπων, καὶ ὡς εἶποι οἱ τῆς Ῥώμης Λεγάτοι κατὰ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ὡς ἀπεκρίθησαν οἱ Αἰρετικοὶ ματαίως, καὶ ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα λόγῳ τῶν τῆς Ῥώμης Λεγῶν δέκνυται ὅτι τῆς Ῥώμης θρόνος δῆλος τῆς Βασιλείας.

Σελίς 559 Σελῶ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἀποκρίσεως τῆς Πάπας Ἀγάθωνος ἐν τῇ πρώτῃ πράξει, δέκνυται μὴ εἰληφέναι πρὸς τὸν Βασιλέα ὡς περὶ τὸν Βασιλέα ὡς τῆς Συνόδου ταύτης, ἔτω καὶ τὸν Πάπαν λέγειται ὡς τῆς τεταρτῆς Συνόδου, καὶ ὅτι οἱ Λεγάτοι αὐτῆς δῆλοι τῆς Βασιλείας, καὶ ἡ πίστις ἐκ τῶν πόσε οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐξ ὧν συνάγεται πρῶτος καὶ τῆς ἡ οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ δὲ Ῥώμῃς μέρος αὐτῆς.

Σελίς 560 Σελῶ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ πράξει ἐκ τῆς συνοδικῆς τῆς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Ἀγάθωνος Συνόδου ὑποσημαίνεται πρὸς τὸν Βασιλέα μαρτυρεῖται δῆλος τῆς Βασιλείας ὁ Ἀγάθων, καὶ τίς ὁ τρεῖς τῆς τὸν Πέτρον κορυφαῖον λέγειται, καὶ ὅτι πᾶς Ἀρχιερεὺς καὶ ὁ Ῥώμῃς ἐξέλεγε μαθητὰς τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἡ πίστις ἀπὸ τῶν πατέρων, καὶ περὶ τῆς ἀριθμῆ τῶν ὑπογραψάντων ἐν τῇ Συνόδῳ, ὡς πρῶτος ὁ Ἀγάθων.

Σελίς 560 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπὸ Ῥώμης ὑποσημαίνεται, ταῖς ἐν τῇ πρώτῃ πράξει ἀναγνωσθεῖσαι, ἐξ ὧν δέκνυται καθαρῶς ὅτι Πάπας καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες δῆλοι τῆς Βασιλείας, τὸ δὲ κῆρυξ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Συνόδου, καὶ εἰς τὴν Πάπαν αὐτίπαπαι καὶ ψαλμοὶ ἐπίσκοποι.

Σελίς 561 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ, ἑκτῇ, ἑβδόμῃ καὶ ὀγδόῃ ταῖς πράξεσι ῥηθέντων, ἀναγνωσθέντων, ἐξετασθέντων, καὶ βεβαιωθέντων, ἐξ ὧν δέκνυται τῆς Πάπας ἀξιωματικὸι οἱ πατέρες, καὶ καὶ τῶν πίστει οἱ αὐτοὶ καὶ ἐκ Ῥώμης.

Σελίς 561 Σελῶ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Συνόδον χάριτος τῆς μελιτικῆς Θεοδώρας, καὶ ὡς περιέχεσθαι, καὶ περὶ τῆς Βιταλιανῆς Ῥώμης ἐν τοῖς διπλύχοις ἐντάξεως, πολυχρησιμῶς τε τῆς Βασιλείας, τῆς Ἀγάθωνος, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Συγκλήτης ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ περὶ τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως, χρήσεως τε καὶ ἀλλοτέρας βλασφημιῶν καὶ ψαλμῶν ἐν τῇ ἐνάτῃ πράξει, καὶ καθαρῆς τῆς Ἀντιοχείας μακαρίας, καὶ τῆς μαθητῆς αὐτῆς Στεφανίου καὶ ἐκδιώξεως, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ πράξει ἀναγνωσθέντων χρήσεων ἀγίων πατέρων καὶ Αἰρετικῶν, καὶ τῆς ὑποσημαίνεται τῆς ἱεροσολύμων Συμφωνίας πρὸς Σέργιον, τῆς ἐν τῇ δεκάτῃ πράξει ἀναγνωσθείσης.

Σελίς 561 Σελῶ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ εἰκοστῇ πράξει, καὶ ταῖς λοιπαῖς μέχρι τῆς τριανταεκαδικῆς πράξεως τῆς παρέσεως Συνόδου.

84

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἐλεγχοῦ παρ' αὐτῆς τῆς συκοφαντίας τῶν παπιστῶν, τὰς ἑλλείψεις φθάνειν τὰ βιβλία λεγόντων, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐκ τῶν ἐξιστασάντων ἐν τῇ παρέσθῃ αὐτῇ Συνοδῷ, ὅτι ἔφθορες οἱ Ἀριστοκρατικοὶ πατέρες τῶν βιβλίων καὶ ὁρῶμεθα .

Σελίς 569 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ἀπόδειξις ὅτι τὰ πραγματικὰ τῆς οὐκείας Συνοδῆς οἱ τῆς Ρώμης λεγόμενοι ἔκτελλον τὴν τῆς Θεοδώρου, ἀλλὰ τὴν τῆς Συνοδῆς, καὶ τὸν Θεόδωρον ἐκβαλεῖν τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ γράψαι τὸ τῆς Οὐωνίας καὶ πλάσαι τὰς ὑποσημασθεὶς Οὐωνίας καὶ οὐκ εἶναι ἐν ταῖς πραγματικαῖς ψαύειν καὶ φλυαρεῖν δέκνυται, καὶ ὅτι τὰ ἀντίθετα ἐδόθησαν τοῖς Λεγάτοις τῆς Ρώμης πατριάρχῃσι Γεωργίῳ, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπῆλθον εἰς Ρώμην, καὶ ἔχῃ τῆς Θεοδώρου .

Σελίς 569 Σελὴ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν ἐπὶ Βιγιλίᾳ καὶ Μηνῇ ἐν ταῖς πραγματικαῖς τῆς πέμπτῃ Συνοδῇ γνωστοῦν νόθον ἐν τῇ παρέσθῃ αὐτῇ Συνοδῷ, καὶ πότε, καὶ ὡς τῶν τῶν ἐνοχλούμενων, καὶ ὅπως ὁ δόλος ὁρῶνται ἀλλὰ τὴν ἀδελφείας τῶν ἀντιβιβλίων .

Σελίς 570 Σελὴ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ περὶ τῆς μηδέποτε ἐκδοθῆναι τὰ τῆς οὐκείας Συνοδῆς πραγματικὰ ἀλλὰ φθορὰ πλασματικῆς τῶν παπιστῶν ψευδολογία λήγει ἔσα παρ' αὐτῆς καὶ φλυαρία, ἐδέχεται ὑπολογίαις .

Σελίς 570 Σελὴ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ἐπιχείρημα Βελλαρίνου καὶ Γρετζέρε, λεγόντων τὰς ἑλλείψεις φθάνειν τὰ τῶν πατέρων βιβλία, καὶ λέοντα τὸν πρῶτον εἰς μαρτυρίαν παρβαλλομένων, καὶ καταφύγησις αὐτῶν τε καὶ τῆς φλυαρίας Βινίᾳ ὡς συκοφαντῶν ἐξ ὧν ἐπεμψεν ὁ Ἀγάθων ἐρητῶν εἰς τὴν Συνοδὸν, καὶ ἐκ τῶν ἐρητῶν τῆς Λέοντος περὶ τῆς ὑποσημασθεὶς αὐτῆς .

Σελίς 571 Σελὴ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ἐπὶ ὑποχείρημα Βελλαρίνου καὶ Γρετζέρε περὶ τῶν αὐτῶν, Γρηγόριον τὸν διάλογον εἰς μαρτυρίαν παρβαλλομένων, ἐν τῇ αὐτῇ Νικητικῇ αὐτῆς ὑποσημασθεὶς λέγοντα περὶ ἀδελφότητος καὶ σάββα τῶν ὑποσημασθεὶς αὐτῶν, ἐν τῇ ἐν ἐφύσῳ Συνοδῇ καὶ μὴ ἐν ἐκκλησίᾳ ὀνομασίᾳ ἐν αὐτῇ, καὶ νομίζοντα δεφάρθαι τὴν Συνοδὸν, καὶ ἐκ τῆς συμγόντου ὅτι καὶ τὴν οὐκείαν Συνοδὸν διεφθάρθαι διωκένεσι, καὶ ὑποσημασθεὶς τὴν ὑποσημασθεὶς μετὰ ὑποσημασθεὶς, ἐξ ἧς λήγει Βελλαρίνῳ καὶ Γρετζέρε δέκνυται, ἐκ γὰρ τῆς διωκτικῆς ἔχῃ ἐπεταῖ ἐπὶ τῆς ἐργασίας θείας, καὶ τὸ ὑποσημασθεὶς περὶ Οὐωνίας αἰσιν .

Σελίς 571 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι Γρηγόριος ἀναποδείκτως εἰπὼν, παρ' αὐτοῦ τῆς Πάπας καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς τὸ τῆς καθόλου ἐπισκοπῆς ὄνομα, δέκνυται κακῶς περὶ τὴν Συνοδὸν ἀλατρεμένην, ἐδὲ Συνοδῷ ἀλλὰ φθορῶν .

Σελίς 572 Σελὴ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἡγήσεως ὁ διάλογος ὑποσημασθεὶς τὴν ἐν ἐφύσῳ Συνοδῇ ἀλατρεμένην, καὶ ὅτι τὸ ἐκ μερικῆς ὑποσημασθεὶς τῶν Λατίνων ὑπὲρ Οὐωνίας ἐκ τῆς ἀφθορίας τῶν πραγματικῶν τῆς οὐκείας Συνοδῆς ἀποκόλλεθον, καὶ ἔτι ἀναπόδεικτοι .

Σελίς 572 Σελὴ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς πρώτου ὑποσημασθεὶς τῆς Πάπας Νικολάου, καὶ ἐκ τῆς ἐν τῇ τρίτῳ τόμῳ τῶν Συνοδῶν ὑποσημασθεὶς τῆς αὐτῆς, Βελλαρίνου καὶ Γρετζέρε συμπεραίνοντων τὴν ἐκδομένην, καὶ ἀποκόλλεθον καὶ τὴν ἐκ τῆς Συνοδῆς ὑποσημασθεὶς τῆς οὐκείας Συνοδῆς ἀποκόλλεθον, καὶ ἔτι ἀναπόδεικτοι .

Σελίς 573 Σελὴ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι τῆς Γρετζέρε αὐτῆς Βιτάτζερον λέγοντες, ἔθαυμαστον φθάνειν τὰ τῆς οὐκείας καὶ τὰ ἐν Ρώμῃ, ὡς καὶ τὰ τῆς πρώτης ὑποσημασθεὶς τῶν Ἀρειανῶν, ἀποδείκνυται ἐνταῦθα δεκαχῶς εἶναι ταῦτα τῶν νεωτεριστῶν Λατίνων πλάσματα εἰς σύστασιν τῆς παπολατρίας, ὡς αἰοῦνται .

Σελίς 573 Σελὴ 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἀπάντησις ὑπο τῆς κρίσεως τῆς εἰς τὴν ὑποσημασθεὶς τῆς Ἀγάθων Συνοδῆς αὐτῆς τὸ δεύτερον ὑποσημασθεὶς τῶν παπιστῶν, ἀποδείκνυται δι' αὐτῆς βεβαιώσαι ὅτι ἡ οὐκεία Συνοδὸς ἐνοχλοῦται περὶ Οὐωνίας, καὶ διαίρεσις τῶν ἀναφορῶν τῆς Ἀγάθων εἰς τέσσαρας ὑποσημασθεὶς, ὡς ἡ πρώτη ἐπὶ περὶ τῶν δύο ὑποσημασθεὶς θελήσεων μόνον καὶ δύο ἐνεργειῶν τῶν βεβαιωθεῖσαν ὑποσημασθεὶς τῆς Συνοδῆς, καὶ ἔδεν περὶ ἀμαρτυρίας τῆς Ρώμης . ἡ δεύτερη, ὅτι ἐκ αὐτῆς τῆς αὐτῆς κρίσεως ἡ Συνοδὸς, ἀναθεματίσασα τὸν Οὐωνίον . ἡ τρίτη, ὅτι ἡ ἐπὶ μαρτυρίας, ὅτι ἐκ αὐτῆς τῆς αὐτῆς κρίσεως ἡ Συνοδὸς, ἀναθεματίσασα τὸν Οὐωνίον . ἡ τέταρτη, ὅτι τῆς Ἀγάθων ἀπαρτίζονται τῆς Συνοδῆς οἰκονομικῶς παρέδραμε τὴν Οὐωνίαν κατὰ κρείον . ἡ δὲ τέταρτη, ὅτι τῆς Ἀγάθων ἀπαρτίζονται

ἵνα ἐπὶ τῇ τῇ ἀποθέσει, ἡ Σύνοδος ὡς παρέρχεται παρεπιώπησε.

Σελίς 574 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι μάλλον πισυόμεν δαίμας τοῖς πατέροι περὶ τῶν πρὸς τὸν Πέτρον κυριακῶν ῥημάτων, ἐγὼ δὲ ἐδεδίχην περὶ τοῦ, καὶ τὰ ἐξῆς, ἡ τῇ τῇ μαρτυρίᾳ τῶν πατέρων τὰ περὶ τῆς πίστεως αὐτῶν βεβαιῶντι Ἀγάθωνι, ἐσφαλμένως αὐτά τε καὶ τὸ πάσας τὰς Συνοδὸς ἀκολυθῆσαι τῇ Ρώμῃς ἐκλαμβάνοντι ὡς τῇ ἀναφορᾷ αὐτῇ καὶ ψαύδῃ.

Σελίς 575 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Συνοδῷ περὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ἐκκλησίας ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία αὐτῇ ἑαυτῇ ἀντιλέγει, καὶ δὲ τῆς ἀναφορᾷ τῇ Ἀγάθωνι καὶ ἐκ τῆς Συνοδῆς καὶ ἐξ ἄλλων δείκνυται εἶναι πῶς ἄλλαν ἐξουσίαν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, τὰς δὲ λοιπὰς Ἐκκλησίας καὶ πῶς Ρώμῃς ὡς μερικὰς τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀκολουθεῖ.

Σελίς 576 Σελῶ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς πῶς ἐκτὴν Συνοδῶν ἀναφορᾷ τῆς ἐπ' Ἀγάθωνι ἐν Ρώμῃ Συνοδῶς, καὶ ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων Παπῶν, καὶ τῶν μαρτυρούντων μεθ' ὁμοίων ὅτι Δαμάσκος, καὶ τῆς Ἀγάθωνι μαρτυρίας, δείκνυται ὅτι ἀναμαρτήτως ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία, ἀλλ' ἀμαρτωλὸς καὶ μερικὴ.

Σελίς 577 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἡ πρὸς Ἐρζέγιον Βασιλέα Γότθων ἐν ἰσπανίᾳ ὑπεσολὴ Λέοντος τῆς δευτέρας ἐκ ἐννοεῖ τὸ μὴ δυνάσθαι Πάπας Ρώμῃς σφαλῆναι, ἢ καταδικασθῆναι, ἀλλὰ τὸ νικᾶν πῶς Ἐκκλησίαν ἐν πόλεσι, καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος ὑπομένει, ἀναθεματίζοντας τοὺς ὀνόματι τῆς Αἰρετικῆς.

Σελίς 577 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἀναμνηστὶς πρὸς τὸν τέτατον λόγον τῶν παπιστῶν, τὸν λέγοντα λαβεῖν τῆς Λεγάτης διωρυμμένης Κομμουνιῶν, καὶ ἐπὶ τὴν αὐτῇ, μὴ καταδικάσαι τὸν Ὀνῶριον.

Σελίς 578 Σελῶ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀναμνηστὶς πρὸς τὸν τέτατον λόγον τῶν παπιστῶν τὸν λέγοντα, εἴ ἡ Σύνοδος καταδικάζει τὸν Ὀνῶριον, ἢ ἀκολουθεῖ αὐτῷ ἀχρῶς αὐτῇ, ὡς πλαιηθείη καὶ ὡς κληνὴ τὸν θρόνον ἐκείνου, οὗ κρῖναι παῖτας καὶ ὑπὸ ἐδῶν κρῖνεται, καὶ ἀποδείξει ἐκ τῶν Ἀποστόλων, πατέρων, Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν καὶ τῆς ὑπὸ μαρτυρίας Συνοδῆς, ὅτι πᾶς χριστιανὸς καὶ Πάπας καὶ Πατριάρχης μὴ ὑποκρίνεται ταῖς Συνοδοῖς, ἀλλὰ λύει καὶ δεσμεύει ἀεὶ εἶναι εἶησαν καὶ ἔλυσαν, εἶθι καὶ τελώνης ἐπὶ, καὶ τῇ ἀναθέματι ὑπερεβλήθη.

Σελίς 578 Σελῶ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἀδριανὸν τὸν δευτέρον φάσις τῶν Συνοδῶν ἀναθεματισμὸς ὁμολογῆσαι τὸν Ὀνῶριον εἶναι ὑπὸ ἀνάθεμα ὡς Αἰρετικόν, δείκνυται τὸ διεφθάρθαι πῶς ἐκτὴν Συνοδῶν λήρῃς τῶν παπιστῶν, καὶ ἀνίσχυρον τὸ πρὸς τῆς ἐκτῆς Συνοδῆς.

Σελίς 579 Σελῶ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ὧν χρεώσεται οἱ Ὀνῶριανὸι μετὰ πῶς ἐκτὴν Συνοδῶν κατ' αὐτῆς μαρτύρων ὑπὲρ Ὀνῶριον, καὶ ψαύδῃς ὁ Βεδοαρμίνος τῇ φωτίᾳ, τῆς δ' Ὀνῶριος καὶ ἐν τῇ κατὰ φωτίᾳ Συνοδῷ ὑπὸ ἀνάθεμα μαρτυρηθῇ, δείκνυται ὁ Γρετζέρος πανάθλιος.

Σελίς 579 Σελῶ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῆς μὴ εἶπεν τὸν Θεοφάνη, καὶ ἄλλας περὶ τῆς κατακρίσεως Ὀνῶριος, καὶ ἐκ τῆς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς σωπῆσαι τὸν Ἀναστάσιον πῶς κατάκρινεν Ὀνῶριον, ἐβλάπτεται ἡ τὸν Ὀνῶριον καταδικάσασα ἀλήθεια ὡς ὠταυθα δείκνυται.

Σελίς 580 Σελῶ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι οἱ πρὸς τῆς εἰς παπιστῶν Ἀναστάσιον ὡς ἀξιοπίστον εἰς μαρτυρίαν, ἐκ πολλοῖς μὴ ὠταυθα δείκνυται ψεύδους, τῇ δὲ Συνοδῷ ἀναθεματίζασθαι τὸν Ὀνῶριον ἐκ ἐαυτοῦ.

Σελίς 580 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Παῦλον Διάκονον σωπῇ παρελθὼν τὸν Ὀνῶριον, καὶ ἐκ τῆς πρὸς Βόλφριον τὸν μεταφραστὴν τῆς Ζωιαρῆς ἐκβαλὼν τὸν Ὀνῶριον, ἐβλάπτεται ἡ ἀλήθεια.

Σελίς 580 Σελῶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι Νικόλαος ὁ πρῶτος εἶπεν ἐν τῇ πρὸς Μιχαὴλ Βασιλέα ὑπεσολῇ αὐτῶν ὁρῶντες τὰς πρὸ αὐτῶν Πάπας ἐψαύθη, καὶ περὶ Βέδα, Μανυῆλ Καλένα, Γλόντης καὶ Πλάτωνα πῶς ὑπὲρ Ὀνῶριος μυθολογούντων.

Σελίς 581 Σελῶ 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ πρώτης ὑπεσολῆς τῶν παπιστῶν ὑπὲρ Ὀνῶριον ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς γροφῆς αὐτῶν ἐξηγήσεως τῆς ὑπεσολῆς αὐτῶν πρὸς τὴν ἀλόγῳ μετὰ Πύρρον τῆς ἀγίας Μαξίμου, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἀλόγῳ τέτα, καὶ ἐκ τῶν

τῆς

τὸ Πύργον ἐπαύων εἰς πλὴν τῶν μαζίων ἐρμηνεύει τὸν λόγον τῆς Ἀθανασίας, δέκνυται πλὴν μὴ τὸ ὧ-
 ρὶν ὑποσολῶν μὴ εἶναι πλαστόν, τὰς δὲ περὶ Σέργιον, Αἰρετικὰς, τὰς δὲ παπισαί, ψάψας καὶ τὴν αἰσθη-
 ματὶ ὑποβεβλημένης. Σελίς 581 Σελὴ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι σκοπὸς ἡ ἰωάννης τὴν τεταμένην ὑπὸ Ὀνώριον καὶ Διὸς Πύργον Σεργίῳ, καὶ ὅτι μεθυσία ἡ
 Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίῳ κατακρίναι τὰς Αἰρετικὰς Πατριάρχας μὴ οἰομασὶ, καὶ ὁ ἰωάννης, μαρτυ-
 ροὶ καὶ Θεόδωρος σωπῇ παρηλθόντων Ὀνώριον καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου Αἰρετικὸν οἶτα, δέκνυται ὡταῦθα. Σελίς 582 Σελὴ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ λέγειν τὰς παπισαί, τὰς περὶ μαρτίων καὶ Θεόδωρον μὴ ἐγγράψαι τοῖς μονοθελήταις τὸν Ὀνώριον
 Διὸς τὸ αἰσθη: Σεργίῳ σωπαγῆται, καὶ καθαρὸν ἐγκλήματος εἶναι, καὶ ἐγκωμίων μάλιστα ἀξιοθῆναι, μω-
 ταιον δέκνυται ὡταῦθα. Σελίς 583 Σελὴ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ δούτερος ὑποχρημάτων παπιδῶν, ἡ καλῶς ἐκείνου ἡ συνόδος περὶ Ὀνώριου λεγόντων, ὡς μὴ ὁ οἰομασὶ
 μετὰ τὴν μονοθελητῶν ὡς ταῖς ἐν ὧν συνόδου κατακρίθῃτος, καὶ περὶ τῆς ἀπατήσεως. Σελίς 583 Σελὴ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τρίτης ὑποχρημάτων παπιδῶν, τὰς πρὸς ἀλλήλους ὑποσολὰς Ὀνώριου καὶ Σεργίου ἔχοντες αἰρετι-
 κας λεγόντων, ὡς δύο θελήσεις καὶ δύο οὐρεγίας λεγέσας, καὶ ὅτι αἱ φωναὶ αἰσθητοὶ τῆς ἑσπέρου καὶ
 σωφρονίῳ, καὶ περὶ αἰσθησεως τὸν τε ὑποχρημάτων αὐτῶν, καὶ τὸ δόμοιον τὸ περὶ τὰς τρεῖς ὑποσολὰς τῆς ἑ-
 ρωνύμης καὶ τῆς Ὀνώριου Διὸς τὸν κληρὸν, Διὸς τὴν ἐνταῦθα συνάγει. Σελίς 583 Σελὴ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἀπόδειξις τῆς πρώτης συντάξεως δεκαχῶν, πρῶτον, ἐκ τῆς τῆς Σεργίου καὶ Ὀνώριου, οἷς καὶ Πύργος καὶ Θεόδω-
 ρος φωνῶν, ὑποσολὰς περιέχει ὑποσολῇ καὶ αἰρετικὰ, καὶ πῶς νοῦσι τὰς ὑποχρημάτων δύο θελήσεις οἱ
 πατέρες. δούτερος, ἐκ τῆς πρὸς Σέργιον δούτερος ὑποσολῆς Ὀνώριου. τρίτον, ἐκ ὑποχρημάτων Σεργίου, καὶ
 περὶ τῆς πρὸς δὲ οἷον τὰς ὑποχρημάτων δύο φύσεις. τέταρτον, ἐκ τῆς συμφωνίας Σεργίου, Ὀνώριου καὶ Πύ-
 ρου. πέμπτον, ἐκ τῆς πρώτης καὶ δούτερος πρὸς Γεωργίον ὑποσολῆς Ὀνώριου. ἕκτον, ἐκ τῆς πρὸς Ὀνώριον ὑπο-
 σολῆς Σεργίου. ἑβδομον, ἐκ τῆς ταύτης εἶναι τῇ ἐκθέσει Ἡρακλεῶς τὸ Ὀνώριον καὶ Σεργίον. ὄγδον, ἐκ τῆς
 Πάπας Μαρτίνου. ἕνατον, ἐκ τῆς μίαν θέλησιν ὁμολογῶν τὰς Σεργίου καὶ Ὀνώριου ὑποσολὰς. δέκατον,
 ἐκ τῆς λέγειν ἐν τῇ πρὸς Ὀνώριον ὑποσολῇ τὸν Σέργιον πλὴν Θεόδωρου Διὸς τῆς ἀνθρωπότητος τὸ πάθος ἐρ-
 γάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς Πύργου, τὸ πάθος κίνημα ἀνθρώπινον βεβαιῶντες, ἐξ ὧν πάντων δέκνυται αἰσθητο-
 λαὶ Ὀνώριου καὶ Σεργίου αἰρετικὰ. Σελίς 584 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀπόδειξις τῆς δούτερος καὶ τρίτης τῶν συντάξεων, ὅτι ὁ Ὀνώριος καὶ τὰς φωνὰς καὶ πλὴν οἷον τὸν δύο
 οὐρεγίων καὶ δύο θελήσεων ἐκώλυσε, καὶ ὅτι ἡ ἑσπέρου αἰσθητοὶ ἑσπέρου καὶ αἰσθητοὶ, καὶ βεβαιῶντες
 τῆς τεταρτῆς, ὅτι ἀδύνατον εἶναι τὴν ὁρθόδοξον πρῶτον, ὑποβεβλημένων τὴν φωνὴν τὴν δύο θελήσεων
 καὶ οὐρεγίων. Σελίς 586 Σελὴ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Θεόδωρον Πάπας συνταξικῆς ὑποσολῆς Βίκτωρος Καρθαγόνος ἀναγκαῖον δέκνυται τὸ καὶ
 τὴν μονοθελητῶν περὶ αἰσθησεως ἐπλίζεσθαι, καὶ ὑποσολῇ τὸν σωπαῖν, ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς Ἀγάθωνος αἰσ-
 φωνῆς τοῖς Δασυρέφου ἡ σωπαῖσι πλὴν ἀληθείας ὑποσολῆσαι ἡ πλὴν τυχεῖσαν βεβαιῶντες, καὶ περὶ τῆς πρὸς ὁμο-
 δοτέων τὴν Θεανθρώπων τὰς δύο θελήσεις καὶ οὐρεγίας, καὶ ὅτι αἱ αἰσθητοὶ τὴν Αἰρετικὴν κατὰ Στίφα-
 νον τὸν Πάπαν, σύμφωνος αὐτοῖς εἶσι, καὶ ὁ καὶ Ὀνώριος ἐξαχῶς Αἰρετικὸς οἷον ταῦτα Διὸς πᾶσι δέκνυται. Σελίς 586 Σελὴ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Βεβαιῶντες τῆς πέμπτης καὶ ἕκτης τῶν συντάξεων, ὅτι ἐφανερῶς ἐδηλωθῇ ὅτι Σέργιος ἡ ἀλλήλων αἰρετικὰ ὡς
 τῇ ἡν ἐβεβαιῶσεν Ὀνώριος ὑποσολῇ αὐτῆς, καὶ ὅτι ὁ Ὀνώριος τῇ ὑποσολῇ αὐτῆς ἐβεβαιῶσεν πλὴν Σεργίου Αἰρε-
 σιν, ἀπὸ τῆς τετρακαδεκάτης πράξεως τῆς ἕκτης Συνόδου, Ἀμβροσίῳ, Βασίλειῳ, τῆς πέμπτης Οἰκουμενι-
 κῆς Διαλόντος, καὶ ἐξ ὧν παρεκίνησεν τὸν Σέργιον εἰς πλὴν Αἰρεσιν. Σελίς 587 Σελὴ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ἀπόδειξις δι' ἐνὶ ἑαυτοῖς συλλογισμῶν τῆς ἑβδόμης συντάξεως καὶ δι' ὧν φησὶ ὁ Ἀγάθων, ὅτι ἐκ ἐλευθεροῦ τῆς Αἰρε-
 σεως τὸν Ὀνώριον ἡ τῆς κληρὸς περιέσας, τὰς δύο θελήσεις καὶ οὐρεγίας, αἱ ἡν ἐδει ἀρνήσασθαι, ἀρνησάμεθα. Σελίς 588 Σελὴ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ἀπόδειξις τῆς ὄγδοης, εἰσῆς, δεκάτης καὶ ἐνδεκάτης τῶν συντάξεων, ὅτι ἡ τῆς ὁρθόδοξου τῆς σωφρονίῳ
 δύναται

δύναται ὁ Οὐρανός βοηθῆσθαι, ἀνόμιοι γάρ, ὅτε ὑπὸ τῆς Γερουσίας, καὶ ὅτι ἐν τῇ δούτῃ αὐτῆς ἐπιστολῇ ὁμολογῆσαι τὰς δύο φύσεις τῆς Κυρίας ἰδίως ἐνεργεῖν, ἀφ' οὗ ἐρήσεται, εἰ αὐτὴ μαχίμῃ, καὶ ὅτι ἐν τῇ Αἰρέσει τέθεικται, ὡς βασιλῆς, Πάπαι, Σύνοδοι καὶ ἄλλοι κατακρίνουν αὐτὴν.

Σελίς 589 Σελὴ 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς μαρτυρίας Ἀναστασίας τῆς Βιβλιοθηκῆς εἰς τὸν βίον τῆς δούτης Λέοντος, καὶ ἐκ τῶν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον καὶ τὰς ἱσαυρὰς ἐπιστολῶν τῆς αὐτῆς Λέοντος, δέκνυται ἀποδειχθῆναι τὸν Λέοντα γενοῖναι πῶς ἐκ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ συναίνεσαι αὐτῇ, καὶ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς μετὰ χαρᾶς δεσφῆσθαι, ἀναθεματίζει τε τὰς Αἰρέσεις, καὶ σὺν τοῖς μονοθελίταις ὀνομασί τὸν Οὐρανόν.

Σελίς 589 Σελὴ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἡ παπισαὶ μὴ πολυμίτις ἀρνηθῆναι πῶς ἀποδοχῶν τὴν πρακτικὴν τῆς ἑκτῆς Συνόδου ὑπὸ τῆς δούτης Λέοντος, πῶς πρὸς τὸν Βασίλῆα ἐπιστολὴν αὐτῆς καὶ πῶς πρὸς τὰς ἱσαυρὰς νόθας λέγουσιν, ἀπιστοῦντες καὶ τῇ Λέοντι κατακρίναντι τὸν Οὐρανόν.

Σελίς 590 Σελὴ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἀντιρρήσεις παπισῶν πρὸς τὰς τῆς Λέοντος ἐπιστολὰς ἀπὸ τῆς μή συμφωνεῖν αὐτὰς τῇ χρείᾳ, καὶ ῥήξιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς τῇ χρείᾳ ἀσυμφωνίας μὲν, ἡ λυμαινομένων δὲ πῶς περὶ αὐτῶν πείσιν.

Σελίς 590 Σελὴ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀντιρρήσεις τετραψύχους τῶν παπισῶν, νόθον δὲ αὐτῆς πῶς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον ἐπιστολῶν τῆς Λέοντος ἀποδείξει περὶ τῶν ὑπὲρ Οὐραίων, καὶ αἰρέσεων αὐτῆς ἀληθεύσας, ὡς καὶ πάλιν κατακρίνεται ὁ Οὐρανός δέκνυται.

Σελίς 591 Σελὴ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ἀντιρρήσεις δύο Βινίς εἰς τὰ αἰωτέρω ἐρημνία παρ' Ἀναστασίᾳ καὶ Βαρωνίῳ ἐκ τῆς μετὰ τῆς τελευτῆς καὶ ταφῆς τῆς Ἀγάθωνος χρείας ἐκ τῆς χροῖας τῆς θείας ῥώμης, καὶ ἐκ τῆς τῆς Λέοντος Ἀρχιερατείας, καὶ αἰρέσεις τῆς πρώτης ἀντιρρήσεως ἀπὸ τῆς βασιλικῆς ἐπιστολῆς καὶ τῶν πρὸς Λέοντα πρακτικῶν τῆς Συνόδου, ἐξ ὧν δέκνυται ψόχους ὁ Ἀναστάσιος καὶ ὁ Βαρωνίος, ὁ καὶ πλεονάζει τὴν Σύνοδον καὶ ἐπιστολῶν ἐπ' Ἀγάθωνι μετὰ πῶς ἐπανάκομψιν τῶν πρόσθεν μυθολογῶν.

Σελίς 592 Σελὴ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἀναιρέσεις τῆς δούτης ἀντιρρήσεως Βινίς ἐκ τῆς μὴ ὑπάρχειν ζῶντα τὸν Λέοντα ὑπὸ τῆς ἐν Τολέτῳ τεσσαρεσκαδεκάτης Συνόδου πατὴρ τὰς πατέρας ταυτοῦ τῆς Συνόδου, ὃν ζῶντα ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχειν, καὶ πότε ὡς ἀρεσκαιδεκάτης Συνόδου πατὴρ τὰς πατέρας ταυτοῦ τῆς Συνόδου, ὃν ζῶντα ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχειν, καὶ πότε καὶ πότε ἀρχιερατεύσει δολῶς λέγοντες οἱ παπισαί, ψεύδονται πάντως, αὐτοὶ αὐτοῖς ἐκπιπύμενοι.

Σελίς 593 Σελὴ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι καὶ οὗ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἐν Τολέτῳ τεσσαρεσκαδεκάτης Συνόδου, καὶ κατὰ Βαρωνίον, δέκνυται ἀποδειχθῆναι ἀπὸ τῆς ἐπὶ Βενέδικτου Δαδόχου τῆς Λέοντος.

Σελίς 593 Σελὴ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς γραφῆς τῶν Πάπαι Βενέδικτον πρὸς Πέτρον Νοτάριον ἵνα πρὸς Εἰσβίγιον καὶ τὰς ἐπισκόπους ἱσαυρὰς μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἑκτῆς Συνόδου ἀπέλθῃ, δέκνυται τεθνηκῶσαι τὸν Λέοντα πρὸ τῆς ἐν Τολέτῳ Συνόδου, καὶ πότε, καὶ ὅτι τὸ πρὸς Βαρθολομαῖον ὑπὸ τῶν παπισῶν ἀπὸ τῆς δούτης καὶ τῆς ἐν Τολέτῳ Συνόδου περὶ τῆς ζωῆς τῆς Λέοντος ψόχους ἐστὶ, καὶ ψόχους καὶ ὁ Βενεδικτὸς ποταχῶς δέκνυται σὺν αὐτῷ, διεφθάρθαι λέγων ὑπὸ τῶν μονοθελητῶν πῶς πρὸς τὸν Βασίλῆα ἐπιστολῶν τῆς Λέοντος.

Σελίς 593 Σελὴ 50

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου πρὸς Λέοντα τὸν δούτην, πράξας δεκάτη ὁγδόη τῆς αὐτῆς Συνόδου, ἐξ ἧς συναίγεται τὰς παπισὰς τὰ καλῶς πεπραγμένα συγκοινωνίας αἰαθέματι υποπετηκῶν.

Σελίς 594 Σελὴ 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς ἐπὶ ἱεσνιαῦ τῆς δούτης μετὰ Βενέδικτον δούτην Πάπα ῥώμης Ἰωάννη τῆς πέμπτης, τῆς ὑπογράφαντος ἐν τῇ κατακρίσει Οὐραίων ὅτι ἦν Λογῆς τῆς Ἀγάθωνος, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς. καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τῆς ἱεσνιαῦς ἀπὸ τῶν ὄψεων τῶν πρακτικῶν τῆς ἑκτῆς Συνόδου, ἐν χρεώσεσι δὲ τῇ Δαδόχῳ αὐτῆς κόνει, καὶ ὅτι θείᾳ πενιᾷ ἐφυλάχθη τὰ πρακτικὰ ταῦτα, καὶ Δαδί.

Σελίς 595 Σελὴ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

ὅτι οὐκ ἔστιν παρὰ Σέργιον δύο ὑποβολαὶ αὐτῶν ὁ Ὀνώριος δέκνεται ὡσαύθα δέξασθαι τὴν Αἰρεσιν αὐτῶν, καὶ παρτεῖναι καὶ αὐτὸν σαθέρως αὐτῶν κατέχον καὶ διδάσκον. Σελίς 601 Σελὴ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν Αὐτοκράτορες Κωνσταντίνου ἐν τῇ Ἡδύκτῳ, καὶ τῶν Πάπῳ Λέοντος τῶν δούτερον ἐν ταῖς παρὰ τὸν Αὐτοκράτορα καὶ τὰς ἰσχυρὰς Ἐπισκόπους καὶ Ἐρεβίχον ὑποβολαῖς αὐτῶν, ὁ Ὀνώριος διὰ γράφας ὡς Πάπας παρὰ Σέργιον ἀντιμαρτυροῦν, καὶ ὡς κοινῶν ἐχθρῶν τῶν Αἰρεσιν μετὰ τῶν Σεργίῳ καὶ παρρησίᾳ αὐτῶν διδάξας, καὶ ὡς Πάπας Ρώμης Αἰρετικὸς ἦν, καὶ δὲ τὸν Σέργιον ὑποταξάμενος αὐτὸν Ὀνώριον κατὰ Βίβιον, ἀπαρτίπει ὁ αὐτὸς Ὀνώριος, καὶ ψεύδεται καὶ ταυθῶς ἡ τῶν Πάπῳ μοναρχία. Σελίς 602 Σελὴ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

ὅτι οὐκ ἔστιν ὑποκρίσιν τῶν παπιστῶν ἐρωτησάντων περὶ τῶν ἀρεταῶν Λιβερίας καὶ μοναχολογίας Ὀνωρίου, εἰς τὴν πᾶν ὑπὲρ Ὀνωρίου αὐτῶν ὑποκρίσιν Λιβερίας παρσαυρόμενος, ἀπαφανῆται πασιδῆλως Αἰρετικὸς ὁ Ὀνώριος, καὶ ὅτι παρὰ αὐτῶν, καὶ Πάπας ἦ, εἰς Λιβερίας, Αἰρετίζοντες καὶ Κελεστίνος τῶν, κατὰ Αἰρετίζοντες Νεκράτους καὶ Πλάτωνος, διακρίνεται ὡς ἀσφαλῆς ἐν τῇ πίστει καὶ πληροῦσθαι, Σελίς 602 Σελὴ 49

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς ἐν Τρέλλῳ ἀγίας Συνόδου ὑπὸ Γεωργίου τῶν δούτερον, καὶ τῶν ἀρετῶν τῶν πατέρων καὶ τῶν Κανόνων αὐτῆς, καὶ τίνος τῶν αὐτῆς Κανόνων ἐδέχοντο οἱ παπισταί, καὶ διὰ τὴν, καὶ ὅτι οἱ Κανόνες οὗτοι, καὶ τίνες ἐδέξαντο αὐτῶν, καὶ κυρίως οὗτοι καὶ ἀγίας ὡνόμασαν, καὶ τότε ἠθροίσθη, καὶ κατὰ τὴν ἀγίαν συνοφωτύνονται αὐτῶν παπιστῶν. Σελίς 603 Σελὴ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ὡρίων ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων κατὰ τῆς παρὰ τῆς ἀγίας Συνόδου. Σελίς 605 Σελὴ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Διάλυσις τῶν πρώτων ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅπερ ἐστὶν, τὸ πειθικὸν λέγεσθαι τὴν Συνόδον. Σελίς 607 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Διάλυσις τῶν δούτερον ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων καὶ τῶν ὑποχρημάτων αὐτῶν, ὅπερ ἐστὶν, ὅτι ἡ Σύνοδος οὐκ ἔχει Λεγάτους τῶν Ρώμης. Σελίς 607 Σελὴ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Διάλυσις τῶν τρίτων ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅπερ ἐστὶν, ὅτι ἐμετὰ πρῶτον, ἀλλὰ μετὰ ἐκκοσμητικῆς τῆς ἐκτῆς Συνόδου ἡ ἐν Τρέλλῳ ἠθροίσθη. Σελίς 607 Σελὴ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

ὅτι οἱ Λατῖνοι τὸν Θεοφάνη μετὰ ἐκκοσμητικῆς τῆς ἐκτῆς τῶν ἐν Τρέλλῳ γινόμεναι λέγονται παρσφύροντες, δέκνεται ὡσαύθα ὡς τεπάρων σαφῶν καὶ ἀναιρέτητων ἐκθέσεων χρονικῶν σὺν τῇ ὑποπλάσει Θεοφάνη ψεύδονται. Σελίς 608 Σελὴ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Διάλυσις τῶν τετάρτων ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστὶν, ὅτι Σέργιος ὁ Ρώμης ἐκδοκίμῳ ὑπὸ τῶν Βασιλέων, καὶ τοῖς ἀνιήτοις, καὶ ὑπογράφοντες ἐστὶς Κανόνας τῆς Συνόδου, καὶ ἐνέωσαν αὐτοὺς. Σελίς 609 Σελὴ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Διάλυσις τῶν πέμπτων ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστὶν, τὸ ὑπογράψαι τὸν Κρήτης Βασίλεως ὡς τοποτηρητῶν τῶν Ρώμης ὡς ἐπὶ βίβιον. Σελίς 610 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Διάλυσις τῶν ἑκτῶν ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστὶν, ὅτι καὶ τῶν ὑποχρημάτων ἰσχυρῶν τῆς Συνόδου ταύτης ἐμνήθη. Σελίς 610 Σελὴ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Διάλυσις τῶν ἐβδόμων ὑποχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστὶν, ὅτι ἐσφαλὼν ἡ Σύνοδος, ὁ γδοηκοστός Κανὼν τῶν Ἀποστόλων δέξασθαι. Σελίς 610 Σελὴ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ψευδολογία καὶ κακουργία κατὰ ὕψους καὶ ὑποβολῶν καὶ ἔκδοσιν Λέοντος Πάπῳ τῶν ὡρίων καὶ ὀνόματι τῶν πρὸς αὐτῶν, καὶ παλιμβόλῃ Ἀναστασίῳ Βιβλιοθηκῶν περὶ τῶν Κανόνων τῶν Ἀποστόλων. Σελίς 611 Σελὴ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Πάπα Ζεφυρίνι καὶ Λέοντι ἐλάττει κατ' ἀληθινὰ ψάδολογία περὶ τῆς καθόλου τῶν Ἀποστόλων.

Σελίς 611 Σελῶ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Διάλυσις τῶν οὐδόεσσι ὑπεχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστὶν, ὅτι ἡμάρτες ἢ σωδοί, μὴ μνησθῆσαι καὶ τῶν δυτικῶν κανόνων.

Σελίς 611 Σελῶ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Διάλυσις τῶν ἐλάττει ὑπεχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστὶν, ὅτι ἐκ τῆς Συνόδου νομοθετεῖν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ περὶ γάμων ἱερῶν, τῇ κανονίζουσα καὶ μὴ κανονιζομένη.

Σελίς 612 Σελῶ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

Ὅτι τὸ περὶ τῶν Λατίνων ὑπὸ τῶν ἐπιφωτίων, μὴ δεχέσθαι τὴν Ἐκκλησίαν τὴν μίαν γυναικὸς ἀνδρὶ αἰ ἱεροσυνήν, ἀδεκτόν ἐστιν ὅτι τε τῆς συμφωνίας τῆς Συνόδου μετὰ τῆς γραφῆς, ὅτι τε τῶν ἀποστολικῶν ρημάτων καὶ κανόνων καὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ Παπῶν, τῶν σωσιζάντων τὴν γάμον τῶν ἱερῶν.

Σελίς 613 Σελῶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ΄.

Διάλυσις τῶν δεκάτεσσι ὑπεχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστὶν, ὅτι ἡ Σύνοδος βεβαίωσα τὸ ἴσα πεισθῆσαι τῶν Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῶν Ῥώμης, ὡς ἀπομῆ.

Σελίς 613 Σελῶ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

Διάλυσις τῶν ἐνδεκάτεσσι ὑπεχρημάτων τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστὶν, ὅτι ἡ Σύνοδος τὴν Ἐκκλησίαν Ῥώμης μὴ κανονιζομένην κανονίζουσα μὴ ἡσθῆναι τὸ σαββάτον, ὡς ἀπομῆ.

Σελίς 614 Σελῶ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ΄.

Ἀντιθέσεις ἐξ ἑλπίων ἀπὸ τῶν σαββάτων ἡσθῆναι, καὶ ἀντιθέσεις αὐτῶν ἐκ τῶν κανόνων καὶ τῶν Διαταγῶν καὶ τῶν πατέρων, ἐξ ὧν δέκνεται ὡς ἀπομῆ ἡ τῆς Τετάρτης κατάλυσις καὶ ἡ τῶν σαββάτων ἡσθῆναι, καὶ περὶ ἀφθορίας διωρισμένων καὶ ἀφθόνων ἡσθῆναι, καὶ τῆς ἐξ ἀδελφείας, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ μετανοίας, καὶ περὶ κατατροφῆς τῶν ψαλμῶν ἱσορῶν καὶ περὶ αἰσῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀγῶνι τῶν Λατίνων κατὰ τῆς Συνόδου.

Σελίς 616 Σελῶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ΄.

Ὅτι θεωρηθῆναι οἱ Λατῖνοι καὶ κατήγοροι καὶ τῶν οὐδῶν, τῶν ἀποκρισάντων αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς ἀπατωμένους καὶ θεωρηθῆναι λέγοντες, καὶ περὶ τῆς ἐκείνου ὁπλασίας αὐτῶν, λέγοντες τὸν Σέργιον Ῥώμης μὴ δεχέσθαι τὰ τῆς ἐκ Τρελλῶν, τῇ δ' ἱσταντικῇ ἀποκριθῆναι αὐτῶν Συνόδου εἰς τὴν Ὀμόσειον λέξιν, καὶ περὶ δολίας Συνόδου κατὰ τῆς ἐξδόμης Συνόδου, καὶ ἀποδοχῆς καὶ ἐκείνου τῆς ἐξδόμης καὶ τῆς ἐκ Τρελλῶν ὑπὸ Ἀδελφῶν Πάπας, ἐκ δὲ τῶν ψαλμῶν καὶ ευκοφῶν τῶν ἀναπληρῶν οἱ Λατῖνοι δέκνεται.

Σελίς 618 Σελῶ 71

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ΄.

Περὶ τῆς οὐρεώδους ὑπαντιᾶς τῶν Πάπα Κωνσταντίνου ὑπὸ τῶν Αὐτοκράτορῶν Ἰσπανικῶν, τὴν Αἰατάσος καὶ Πλάνας μυθολογῶν, ὅτι ψαδῆσαι καὶ ἀφ' ὧν ἔπαθον Σιβερίου καὶ Βιγίλιου οἱ Πάπαι, καὶ περὶ τῆς ἐκφυλώσεως φήλῃ Ράβονης συνωρεῖται τῶν Πάπα Κωνσταντίνου.

Σελίς 619 Σελῶ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ΄.

Ἀντιθέσεις Λατίνων, τῶν ἐκ Τρελλῶν Συνόδου λεγόντων δεδέχθαι τὸν ἀναβαπτισμὸν, ὡς τὴν τῶν Κυπριανῶν Κανόνα δεξαμένην, καὶ λύσις αὐτῆς, καὶ ὅτι κατὰ Εὐτύχιον Ἀλεξανδρείας ἡ ἐκ Τρελλῶν ἐβεβαίωσε τὴν ἐκ τῶν καὶ τὰς ἐκ αὐτῆς, ἀναθεματίσασα καὶ τὸν Οὐνῶριον.

Σελίς 619 Σελῶ 51

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Περὶ Παπῶν Ἰωάννου Ῥώμης ἐξ Ἑλλήνων καὶ Σύρων γονομῶν, καὶ ἐτι κατὰ παπισμῶν, συνωρεῖται τῶν ἐξ Ἑλλήνων γονομῶν Πάπας, ὡς ἀπομῆ δὴ τῶν Ἑλλήνων ὑποβαλεῖν τὴν Ἐκκλησίαν Ῥώμης.

Σελίς 620 Σελῶ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Περὶ Ἰσπανικῶν τῶν δολιγῶν, καὶ ὧν ἐποίησαν κακῶν τοῖς πολίταις καὶ τοῖς πέρλξ αἰ δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἑπάρχου, καὶ περὶ βασιλείας Λεοντίου, καὶ ῥινομήσεως καὶ ἐξορίας Ἰσπανικῶν, ἐκφυλώσεώς τε Λεοντίου καὶ βασιλείας Ἀψιμῶν, καὶ αὐτῶν βασιλείας Ἰσπανικῶν, καὶ τῶν ἐχόντων ὧν ἐποίησε κακῶν, καὶ ἀναμείσεως αὐτῶν, καὶ βασιλείας Φιλιππικῶν.

Σελίς 621 Σελῶ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν σκλῶν τῶν Φιλιππικῶν τῶν καὶ Βαρδάνη, καὶ τῆς αὐτῶν Συνόδου αὐτῶν, καὶ ὧν ἐποίησε κακῶν

Ἰερόν

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ 5.

92

Γέρουσι καὶ Συγκλητικαῖς κατὰ τῆς αὐτῆς Συνόδου φερέμεναι, ἐξέρχας συν' ἄλλοις καὶ τὴν Κωνσταντινούπο-
λιν κῦρον, καὶ ἀνταρξάμεν τὸν Αἰρετικὸν Ἰωάννην, αὐτῷ ὡς ἐκτυφλεῖται καὶ καθαιρεῖται τῆς βασιλείας, καὶ
βασιλεύει Αἰασάσιον, καὶ περὶ τῶν Δαδοδοῦτων τόμων τῆς αὐτῆς Συνόδου ἐς τὰς πατριαρχικὰς θρόνους.
Σελίς 621 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ρώμης Κωνσταντῖνον ὁπολογητικῆς ὑποβολῆς τῷ Κωνσταντινὸς Ἰωάννῃ, καὶ τῶν
σημειώσεων αὐτῇ τῷ Φιλιππικῷ καὶ τῇ ὑποβολῇ ταύτης, ἐξ ὧν δέκνυται Αἰρετικὸς ὁ Οὐῶν, καὶ ὁ
Ρώμης αὐτῇ μοναρχίας.
Σελίς 622 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἐξώσεως τῷ Αἰρετικῷ Ἰωάννῃ ὑπὸ τῷ Βασιλείῃ, καὶ μεταθέσεως ψήφου πάντων τῶν Κωνσταντινουπολι-
τῶν τῷ αὐτῷ Γερμανῷ, ἐξ ὧν κόμπει Λατίων λαμπρὸς ἡ ὡς τῷ Πάπῃ καθάρισις τῷ Ἰωάννῃ καὶ
αὐτῷ αὐτῷ τῷ Γερμανῷ, καὶ περὶ καταδραμῆς Σαρακηνῶν ἐς Ἀσίαν, Ἀφρικὴν καὶ Ἰσπανίαν, καὶ Φο-
ρῶν αὐτῶν ὑπὸ Κεῖλῃ Μαρτίλῃ τῷ Ρηγῶν, καὶ δυστυχῆς ἐκδιείξεως τῶν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως.
Σελίς 622 Σελῶν 35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς μετὰ Αἰασάσιον βασιλείας Θεοδοσίου, καὶ παρατήσεως τῆς βασιλείας καὶ μοναρχίας αὐτῇ καὶ
ἀγότητι, καὶ βασιλείας Λέοντος τῷ Ἰσαύρῃ.
Σελίς 623 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τελέτης περικυλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῆς ἀπερξίας αὐτῶν τῇ
πρὸς τὴν Θεοῦ, καὶ ἀφανισμῷ τῷ Στόλῃ αὐτῶν, καὶ ὅσων ἐπεράθησαν κακῶν πονηριῶν καὶ
ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν, καὶ ἀναδείξεως τῷ Ἀκαθίστῃ ὕμνῳ, καὶ περὶ τῷ μεγάλῃ θανατικῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Σελίς 623 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τῷ Κοπρωνύμῳ γονιότητος, καὶ τῆς ἐς Καίσαρα ἐψέως αὐτῇ ὑπὸ τῷ πατρὶ αὐτῇ Ἰσαύρῃ.
Σελίς 624 Σελῶν 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀφανισμῷ τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπ' ἐξιδῆς Ἀρχιεπὶ τῶν Ἀρμένων ἐξ αὐτῆς Ἑβραίου τινὸς οὐρανοπατήχῃ
ὀνομαζομένου, οὗ ἐς τὴν τῷ ἀκρόματι, καὶ ἐν ἡμῶν Ἑβραίων, καὶ Βερσὴ ἱνὸς ὁ Ἰσαύρῃ Αἰρεσιάρχῃ
τῆς εἰκονομαχίας ἐγένετο.
Σελίς 624 Σελῶν 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν πρὸς Λέοντα Ἰσαύρῃ ὑποβολῶν τῷ Πάπῃ Γρηγορίῳ τῷ δούτῃ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν δεκαοκτώ
σημειώσεων, ἐξ ὧν δέκνυται τὸ Βασίλειον καὶ τὸ Πάπας εἶτε τοῖς πολιτικαῖς καὶ ἐκκλησιαστικαῖς, καὶ ὅτι
ὁ Πατὴρ ἀνίσταται, καὶ περὶ τῷ τῷ Ἰκασπολίῃ, καὶ τῷ τῷ Ἰερῷ πᾶν χαλκῶν ὅφιν ἐξέβαλε, καὶ τὸ
Πέτρος ὡς ἐν ἡμῶν, καὶ περὶ πολέμων καὶ μετῶν φόνων ἐν ἰταλίᾳ, καὶ τῇ τῷ Πάπῃ Γρηγορίῳ ὑπο-
βολῇ.
Σελίς 624 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει λαβῇ συγχύσεως αὐτῶν τῷ κατὰ τῶν εἰκόνων δόγματι τῷ Ἰσαύρῃ,
καὶ τῇ Ἰσαύρῃ πεπλησμένης δόλῃ ὁπολογίας.
Σελίς 625 Σελῶν 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῷ ὑπερφυῖ ἐγκωμίᾳ τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει Σπυδασιῇ, καὶ ἐμπροσθεν αὐτῇ ὑπὸ τῷ Ἰσαύρῃ με-
τὰ τῷ Διδασκάλῳ καὶ μαθητῶν, καὶ τῶν ἀναριθμητῶν βιβλίων, καὶ ὅσοι ἤρκεσε χρόνος, καὶ πᾶς ὡς
μάξιτο.
Σελίς 625 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ὁποκινήσεως τῷ θρόνῳ τῷ αὐτῷ Γερμανῷ ὑπὸ τῷ Ἰσαύρῃ, καὶ ἀνταρξάμεν Αἰασάσιον Συγκλήτῃ, καὶ
ἐν λιθασμῷ γυναικῶν σεμνῶν, καὶ περὶ τῶν μαρτυρησάντων γυναικῶν ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ χαλκῇ πόρτῃ
Δεσποινικῆς εἰκόνος, καὶ περὶ τῆς ἐν θαλάσῃ εἰσόδου τῷ κυρίῳ ὑπὸ τῷ αὐτῷ Γερμανῷ, καὶ
ἐς Ρώμην πλεύσεως.
Σελίς 626 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς διδασκαλίας καὶ ὑποβολῶν τῷ Ἰωάννῃ Δομαστικῷ πρὸς τῷ Χριστιανῷ ὑπὲρ τῆς περὶ τῆς
τῷ αὐτῷ εἰκόνων.
Σελίς 626 Σελῶν 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ἐν ἱεροσολύμοις μετὰ Σωφρόνιου Πατριαρχίας Θεοδοσίου, ἔπα Ἰωάννῃ, καὶ ὑποκλίσεως Ἀββᾶ Ἀνα-
στασίας ἐς τῷ τῷ Κναφῷ Αἰρεσῇ, καὶ ἐγέρσεως αὐτῇ δι' Ἰωάννῃ τῷ Δομαστικῷ, πρὸς Ἀββᾶ ἱεροδῶν γέ-
λων, ἐν ἡ δέκνυται ψόφῃ ὁ Ἀββᾶς Αἰασάσιον, συγκατανοήσαι αὐτῇ ἐπὶ τῷ ἱεροσολύμων Ἰωάννῃ.
Σελίς 627 Σελῶν 3

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ἐξουσίας Θεοδώρου Μανσῦρ καὶ ἄλλων ὑπὸ ἰσχύος αὐτῶν περὶ τῶν Εἰσέοικων, καὶ περὶ Κωνσταντίνου ψευδοπάπα, ἃτα τὰ ἀληθινὰ Στεφάνου, ἐξ ὧν μὲν τὸ παπικὸν ἄξιωμα δέκεται.

Σελίς 627 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ἐπὶ Κοπρωνύμῳ ἐμφυλίου πολέμου τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῆς ἐπὶ Μαββία κατακυριεύσεως Ἑμέσης, Δαμασκῆ, Ἡλιεπόλεως καὶ Ἱερουσολύμων, καὶ τῆς ἐν πάσῃ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ εἰσευρομένης, καὶ ἀφαισμούμενης τῶν ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πυρκαϊᾷ καὶ λοιμῇ, καὶ τῶν Φαιομένων Σταυρῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸν θάνατον αὐτοῖς διδόντος.

Σελίς 627 Σελῶ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Ναφὶ τῶν Βλαχερινῶν ψευδοσευόμενης τῆς Κωνσταντίνου Κοπρωνύμου κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, καὶ τῆς φθορᾶς τῶν ἐν αὐτῇ Εἰκόνων, καὶ βλασφημίας, καὶ ἀθετήσεως τῶν ἁγίων Μαρτύρων, αὐτῶν ἀνέθεμα τῇ παρ' ἰωάννη Δαμασκίῳ καὶ τῶν τῆς Εἰς Ἐπισκόπων, καὶ περὶ τῆς ἐγκυκλίου ἡγουμένης Ἰωάννου, ἡ Δαμασκίῳ, ἡ Ἱερουσολύμων καὶ Κοπρωνύμου, καὶ ὧν περιέχεται.

Σελίς 628 Σελῶ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς ἐπὶ Κοπρωνύμῳ μεγάλης διωγμῆς τῆς πάσης τῶν Μοναχῶν, καὶ περὶ Κοσμᾶ Ἱεροσολύμου Ἐπισκόπου ἐπιφωτίαν, καὶ πρέσβους Θεοδώρου Ἱερουσολύμων εἰς θανάτου χάριν βοθείας, καὶ ὧν ἀπέκτεινε Μοναχῶν, καὶ ὧν ἡφάνισε Μοναστήρια ὁ Κοπρωνύμος.

Σελίς 629 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ κρεωφαγίας τῆς Εἰκονομάχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου, ὃν ὁ Κοπρωνύμος ἐξουσίας, καὶ ἃτα ἐκπομπὰς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὸν Πατριάρχην Αἰαδάσου ἐξεπόμεναι.

Σελίς 629 Σελῶ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ ἐκείνης Πατριάρχου Αντιοχείας ἔτη τεσσαράκοντα, καὶ τῆς ἐπ' ἰσὺν Πατριάρχου ἐν αὐτῇ Στεφάνου, καὶ τῆς Πέτρου Δαμασκῆ μετὰ γλωσσοτομίας καὶ ἐξουσίας καθαρᾶς λαλίας, καὶ περὶ Θεοφυλάκτου ἐπὶ τῆς κρεωφαγίας, καὶ Κοσμᾶ Ἀλεξανδρείας, καὶ σημείων φοβερῶν λοιμῆς, γραμματέως Κοπρωνύμου κατὰ πάσαν πόλιν ὑπὲρ τῆς Εἰκονομαχίας, καὶ ἐξουσίας Θεοδώρου Αντιοχείας ὑπ' Ἀβδελαῖ, ὃ καὶ θέσπισμα μὴ κτιζέτω ἐκκλησίας, φόρος τε τῆς Μοναχῆς διδόναι, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν παίδας μὴ μαρτυρεῖν πλὴν τῶν ἀρετῶν γραμματα, καὶ οἷον ἐμποδισμῶν ἐπὶ οὐμάρου καὶ διωγμῶν Χριστιανῶν, καὶ τῶν ἐπὶ Μαδδὶ καὶ Ἀβιμέλεχ κακῶν, καὶ περὶ εἰρήσεως ἐν τῇ θαλάσῃ ὑπὸ Κοπρωνύμου τῆς λεψάνης τῆς ἀγίας Εὐφροσύνης.

Σελίς 629 Σελῶ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς θανάτου Κωνσταντίνου τῆς Κοπρωνύμου, καὶ ὧν ἔλεγε ψυχὸς ῥαγῶν. Σελίς 630 Σελῶ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ βασιλείας Λέοντος ἡτὸ Κοπρωνύμου, καὶ ὧν ἐποίησε φόβον καὶ ἀχμαλωτίας τοῖς Ἀραβί, καὶ ὧν ἐργάσατο ἀφαισμούμεν ἐκκλησιῶν καὶ Χριστιανῶν ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μαδδὶ ἐν οἷς ἦρχε τόποις, καὶ περὶ κακώσεων καὶ ἐξουσιῶν Χριστιανῶν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος, καὶ τῆς θανάτου αὐτοῦ αἰτίαν τῆς Στέμματος.

Σελίς 631 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς θανάτου τῆς ψευδοπατριάρχου Νικήτα, καὶ ἀποβλήσεως Παύλου Κυπρίου, καὶ ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς θρόνου καὶ μονάσεως, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀπελεύσεως τῆς Βασιλείας Εἰρήνης καὶ τῶν Συγκλητικῶν, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκρίσεως αὐτῇ καὶ τελευτῆς, καὶ Πατριάρχου Ταρσῆς, καὶ ἐνάρξεως τῆς ἐβδόμης Οὐκρινιῆς Συναγῆς, καὶ ἐξουσίας καὶ κακῆς τῆς Ἱερουσολύμων Θεοδώρου, καὶ ταλαιπώρου ζωῆς τῶν Μοναχῶν, καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Αντιοχείᾳ Χριστιανῶν ὑπὸ τῶν Ἀραβῶν.

Σελίς 631 Σελῶ 22

3

1. \mathcal{P} 2. \mathcal{Q} 3. \mathcal{R}

1

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

6. *Aspergillus* spp.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς αὐτῆς καὶ Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης Συνόδου, καὶ πρῶτον περὶ τῆς κατὰ μέμψιν αὐτῆς ἐν τῇ παλαιᾷ ἐπιδεικνύμενης ἀρετῆς ὡς ἐν αὐτῇ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ περὶ τῆς ἀπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν μόνον ἐπὶ τῶν Συνοδοὶ ἐκλήθησαν.

Σελίς 633 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἀρετῆς τῶν πατέρων τῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἀπὸ τῶν Εὐκονομάχων εὐσεβείας τῆς στρατιωτικῆς, καὶ μετ' ἐνικαυρῶν αὐτοῖς συγκροτήσεως αὐτῆς, καὶ περὶ τῶν πράξεων αὐτῆς, καὶ τῶν ἐν ἐκείνῃ πράξει γενομένων.

Σελίς 633 Σειρά 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἡ ἐκ τῆς Κοπρυνίου Συνόδου ἐκ τῆς Οἰκουμενικῆς, ἀλλὰ τοπικῆς καὶ κακὸδοξος.

Σελίς 634 Σειρά 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν προκαταρχειῶν ἐν ταῖς ἀθροαλαῖς τῶν Συνόδων, καὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς παρέσης, ἡ διδομένη ἰδιὸν ἀξιωμα.

Σελίς 635 Σειρά 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῶν Συνόδων Σάκρας τῶν Βασιλέων, καὶ τῆς ἀπὸ τῶν συνοδικῶν τῆς Ταρασίης ἀθροίσεως τῆς Συνόδου, δέκνεται ἡ ἀπὸ τῆς Βασιλείας ἐέργεια ἐν τῇ Συνόδῳ ἐξαίρετος, οἱ δὲ πατέρες τῆς Συνόδου ἐξίσως πάντες κριταί, τὸ δὲ ἀγείρειν τὸν Ρώμης τὰς Συνόδους, ἡ ἐκ τῶν Συνόδων εἶναι καὶ καθόλου Διδάσκαλον, ψεύδους περὶ τῆς αὐτῆς.

Σελίς 635 Σειρά 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ ῥημάτων Βασιλέως Ἀγκύρας, δέκνεται μερικὴ Ἐκκλησία ἡ Ρώμης, καὶ ἴσως τοῖς Ἐπισκόποις ὁ Ρώμης, καὶ ἡ μόνος τῆς Πέτρας ἀδελφός.

Σελίς 636 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ρώμην ἐπιστολῆς τῆς μεγάλῃς Ἀθανασίης, τῆς ἐν τῇ πρώτῃ πράξει ἀναγνωθείσης, καὶ ἐκ τῆς ἐρωτήσεως τῆς Ρώμης, δέκνεται εἶναι τὸ κῦρος τῶν Συνόδων, καὶ ἴσως τοῖς Ἐπισκόποις τὸν Ρώμης.

Σελίς 636 Σειρά 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει πρὸς Γρηγορίου τῆς Νεοκαισαρείας λεχθέντων, δέκνεται εἶναι μόνον τῶν Συνόδων καθόλου Διδάσκαλον ἀναμάρτητον, τὸν δὲ Ρώμης οὐκ εἶναι τῆς Συνόδου καὶ ἀμαρτωλόν.

Σελίς 637 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀληθῆς ἐξηγήσεως τῆς πρὸς τῆς Βασιλεῖς ἀναφορᾶς τῆς Πάπας Ἀδελφάν, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐξωθεν ψευδοπατρισταρχίᾳ τῶν Λατίνων, καὶ ψευδοερμηνείᾳ Ἀναστασίας τῆς Βιζυτιοθηναίης, καὶ ἐξ ἐτέρων πλείων ὑποδείξεων, καὶ ἐκ τῶν κατὰ διαίρεσιν ἐκταυθῶν ἀπαριθμημάτων, ἀναγίνεται πᾶσα μοναρχία τῆς Ρώμης μετὰ τῶν ψευδοερμηνειῶν καὶ ψευδομαρτύρων τῶν Λατίνων.

Σελίς 637 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ πρὸς τὸν Ταρασίον ἐπιστολῇ τῆς Πάπας Ἀδελφάν λεγομένων, ἐξαιρετικῶς τῆς ψευδοπατρισταρχίας ἐν αὐτῇ τῶν παπιστῶν καὶ ἐτέρων ἐπιπλάσεων ῥημάτων, καὶ ἐκ τῆς ὕψους τῆς ἐπιστολῆς, καὶ ἐκ πολλῶν πατρικῶν ὑποδείξεων, δέκνεται οἱ Πάπαι κακῆροι, καὶ ὑπὸ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Συνόδου, καὶ ἡ ἀναμάρτητοι.

Σελίς 641 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ταρασίης ἐν τῇ ἀναγνωσκέντῃ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Ρώμης ἐν τῇ Συνόδῳ λεχθέντων, ὁμολογία καὶ συμφωνία, ἀπὸ τῆς μοναρχίας τῆς Ρώμης συναγεται.

Σελίς 641 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τῆς Πατριάρχας καὶ τὸν Ρώμης ἐπιστολῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ταρασίης, τῶν ἐν τῇ τρίτῃ πράξει ἀναγνωσθέντων, δέκνεται ὁ Χριστὸς κύριος καὶ κεφαλὴ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ δὲ Ρώμης ἰσότημος τῶν Πατριάρχων καὶ ὑπὸ τῆς Συνόδου.

Σελίς 644 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῶν Συνόδων ἐπιστολῆς τῶν τῆς Εὐαγγελιστῶν, δέκνεται ἰσότητες οἱ θεοὶ αὐτῶν πρὸς τῆς Ρώμης θεοῦ, καὶ ψεύδους τὸ ἀγείρειν τὸν Ρώμης τὰς Συνόδους, ὑπὸ αὐτῶν καὶ τῆς Βασιλείας ἐκταυθῶν, καὶ τῆς αὐτῆς

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ'.

96

αὐτῆς ἀξίας τοῖς ἑπισκόποις -

Σελίς 645 Σελῶ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

ὅτι ἐκ τῆς ἀποκρίσεως τῆς Ἀδελφῆς Πάπας πρὸς τὸν Ρήγα Γαλλίας, μεμφόμενον τῇ ἱεροσολύμων Θεοδώρῳ, καὶ ἐκ τῆς συνοδικῆς ὑποβολῆς τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἑῶ πρὸς Παῦλον Ρώμης, δέκνεται ἡ πρὸς ἀλλήλους χρεὶς καὶ συμφωνία, καὶ εἶχεται τὸ τῆς μονότητος ἀξίωμα.

Σελίς 647 Σελῶ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τῶν τῆς Ρώμης Τοποτηρητῶν καὶ πατέρων λεχθέντων ἐν τῇ ἀποδοχῇ τῆς ἐν τῇ Συνοδῷ ἀναγνωθείσης ὑποβολῆς τῶν τῆς Ἑῶ Πατριαρχῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀποδοθέντων τῶν ἰδίως τοῖς πατέρας καὶ ἐν ἐτέραις Συνοδαῖς εῖρησάντων, εἶχεται πᾶσα μοναρχία δὲ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Σελίς 647 Σελῶ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει ἀναγνωσθέντων χρησίων τῆς ἀγίας γραφῆς καὶ τῶν πατέρων εἰς βεβαίωσιν τῆς θεσπισθείσης τῶν ἀγίων Εἰκόνων, συμπεριλαμβάνεται εἶναι τὸν Χριστὸν μόνον κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸ κύριον τῆς Συνοδῆς, τὸ δὲ ὅτι τῶν Συνοδῶν εἶναι τὸν Ρώμης, ἡ μοναρχία, ἡ ἀνικράτωρ, φλυαρίαν.

Σελίς 648 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει παραχθένταῖς ὑπὲρ τῶν ἀγίων Εἰκόνων μαρτυρίαις, ἡ δὲ ἐν τῇ δέξει τῇ, ἡ μὴ μὴ τῆς Ρώμης.

Σελίς 649 Σελῶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι τῆς παραχθείσης χρηστεσιώων τῆς Νικαίας ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει ἔχονται οἱ Λατῖνοι γυνόμηναι, ἐλέγχονται ὡς συκοφανταί τῶν ἀγίων καὶ τῶν Συνοδῶν.

Σελίς 649 Σελῶ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι πᾶν πρὸς τῆς Τοποτηρητῆς τῆς Ρώμης Πέτρος λεχθέντων πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸς πρὸς γορίαν πρὸς ἀντιφώνησιν οἱ Λατῖνοι ἐξέωθεν, καὶ ἀντιφώνησιν ὁ Ἀναστάσιος, ἐλέγχονται ψεύσαι, καὶ ὁ παπισμὸς ἀσύστατος.

Σελίς 649 Σελῶ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Περὶ ἀσκήσεως ἐν τῇ ἑκτῇ πράξει τῆς ἐν Βλαχίαις ψευδοσυνοδῆς καὶ καταλύσεως πᾶσης μοναρχίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 650 Σελῶ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐκφωήσεως τῆς Ὁρῆς τῆς Συνοδῆς ἐν τῇ ἐβδόμῃ πράξει, δέκνεται ποιεῖν Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερουσαλῆμ καὶ ἑτέροις ἐν τῇ Συνοδῇ οἱ βασιλεῖς, ἡς μόνης τὸ κύριον καὶ ἡ τῆς Ρώμης.

Σελίς 650 Σελῶ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐξέωθεν πρὸς ἀντιφώνησιν τῆς Ὁρῆς τῆς Συνοδῆς ὑπὸ τῶν Λατίνων, καὶ τῶν ἀναποδείκτων καὶ ψευδῶν καὶ ἀντιφώνων λόγων ἱερῆς Καρθηναίως περὶ τῆς Συνοδῆς, καὶ τῆς ψευδομεταφράσεως τῆς Ὁρῆς τῆς Συνοδῆς ὑπὸ Ἀναστασίου Βιβλιοθηκαρίου, ἡ τῆς μοναρχικῆς τῆς Ρώμης σμύσεται, ἀπὸ αἰ ἀποφάσεις καὶ πρὸς τῆς καὶ παραφθορῶν τῶν Λατίνων ἐν ταῖς τῶν πατέρων βίβλοις βεβαιεῖται.

Σελίς 651 Σελῶ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Ὅτι ἐκ τῆς μετὰ πᾶν πρὸς κλητῶν ὑπὸ τῶν Βασιλέων δὲ Νικαίας τῶν τῆς Συνοδῆς πατέρων εἰς Κωνσταντῖνον πολὺν ἀναγνώσεως τῆς Ὁρῆς τῆς Συνοδῆς ἐνώπιον πάντων, καὶ ἐκ τῆς ὑπογραφῆς τῶν Βασιλέων, δέκνεται ἡ ἐν φλωρεντίᾳ Συνοδῇ καὶ ἀποφάσει.

Σελίς 652 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Περὶ τῶν συναγομένων ἐκ τῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τροίας ὑποβολῆς πρὸς τὸν Ἀδελφὸν Ρώμης.

Σελίς 653 Σελῶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀναφορᾶς ἀριθμήσεως ἐν ταῖς τῶν ἑξαρχῶν τῆς παρόσης Συνοδῆς, ἡ δὲ ἐν τῇ ἰδικῇ τιμῇ ὁ Ρώμης, ἀπὸ ἰσότιμης κατὰ πᾶν αὐτῶν ἀξίαν τοῖς ἑπισκόποις δέκνεται, ὅθεν πόρεως τῆς Ἐκκλησίας γίνεσθαι ὡς μίαν πᾶσα μοναρχικὴ ἐξουσία.

Σελίς 653 Σελῶ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

Ὅτι πρὸς τῶν ὁ Βίβλος μαρτυρίαν ἐξ ὑποβολῆς τῶν Βασιλέων, πρὸς Ἀδελφὸν Ρώμης δὲ Θεοφάνους, καὶ πρὸς Ἀδελφὸν τῇ αὐτῇ πρὸς ἀντιφώνησιν ἀποφάσει πᾶν παρῶσαι Συνοδὸν ἀναγκαστικῆς, δέκνεται ἐκ τῆς ἀποφάσεως καὶ καθαρότατος ψεύσεως, καὶ ὑπὸ πλάσεως ἡ ὑποβολή.

Σελίς 654 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

Ὅτι λέγων ὁ Βίβλος καὶ ὁ φέρων μαρτυρῶν ἱερῶν πρὸς Ἀδελφὸν δὲ Θεοφάνους πᾶν παρῶσαι συνέδριον.

Σελίς 655

δάκνυνται ἐνταῦθα ψόσαι, καὶ πλάσμα ᾧ λεγόμενον, ὃ δὲ Ἀδελφεὶς ὁρδοξότατος.
Σελίς 654 Σειρά 52

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ Εἰκόνων, καὶ ποσῶς ἡ Εἰκὼν, καὶ τίς ἐστιν ἡ ἀγία Εἰκὼν, καὶ πῶς διαφέρει τῇ Εἰδώλει, καὶ τίς ἡ περὶ αὐτῆς.
Σελίς 655 Σειρά 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Ἀγαλμάτων καὶ Εἰκόνων, καὶ τῶς εἰς τὴν Χρυσὴν Ἀγάλματος τῆς Αἰμορροσύνης, καὶ ὅτι ἡ δὲ Ἀγάλαμα καὶ Ἀνδριάντας περὶ αὐτῶν, ἀλλ' Εἰκόνας, καὶ ἐν τῇ δὲ χαρακτηρίζεται αὐταίς.
Σελίς 655 Σειρά 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἀνθυποφύροντες οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ περὶ αὐτῶν τῶν Ἀγαλμάτων ἀρχαιοσύνητά τινα, καὶ τὴν Αἰμορροσύνην Ἀγάλαμα περὶ αὐτῶν, δέκνυνται ἀπὸ τῆς παρὰ τὴν Σιωδὴν καὶ ἑτέρων ἀποδείξεων κληροτόμοι, καὶ ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ περὶ αὐτῶν τῶν Ἀγαλμάτων ἀχρηστέτε καὶ ἀδεκτά.
Σελίς 657 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι τὰ Ἀγάλαμα κατασκευάζον, καὶ Εἰκόνας ἔτι ἐκκληρῶν, μύρον, βαλσάμους καὶ ὕδατος ποιεῖν τὸν Ῥώμης καὶ πέμπειν τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ θρύπτειν ταύτας λέγειν ἁμαρτίας ὡς τὸ σῶμα τῶν Κυρίων, αἰστρέπονται ἐνταῦθα ὡς ἐσφαλμένης γνώμης καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀντικειμένης διὰ πολλῶν μαρτυριῶν, καὶ ὅτι ἡ διὰ τὴν ὕλην, ἀλλὰ διὰ τὸν τύπον περὶ αὐτῶν αἱ Εἰκόνας, καὶ περὶ τῶν τῶν Εἰκόνων ζωγραφία, καὶ ὅτι ψόδι καὶ γελοῖα τὰ λεγόμενα περὶ τῶν Εἰκόνων τῶν Πατρῶν.
Σελίς 658 Σειρά 19

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐν Φεγγυοφύρτῃ Σιωδὴν κατὰ τὴν ἀγίαν Εἰκόνα.
Σελίς 659 Σειρά 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν γεγενημένων μεταξὺ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν Βασιλέων, καὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν, οἱ ἦν καὶ ὅ τῶν Πλάτωνος ἀκοινωνητοῦ, καὶ ἡ τῶν Στεφάνων μάχη περὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν Ταρατίον.
Σελίς 660 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ἐλεγμὸς Ἰωάννου τῆς ἐν Ἐξάρχῃ καὶ Ταρατίῃ περὶ τὴν Βασιλέα Κωνσταντίνου, καὶ τῶν Φλασίων αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων τῶν Στρατῶν, καὶ ἐκκλησιῶν τῆς Βασιλείας.
Σελίς 661 Σειρά 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ Βασιλείας Νικηφόρου Φωκά, τῶν πρώτων ἀναδεξάντων τὴν Χαρατρίον, καὶ ἐξουσίας καὶ κοίμησης τῆς Βασιλείας Εἰρήνης, καὶ πολέμου Κρήμης Ἀρχιερέων Βασιλέων καὶ Βασιλέων Νικηφόρου, καὶ Νίκης Κρήμης, καὶ ποτίριον ἡ Νικηφόρος κοίμηση.
Σελίς 661 Σειρά 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν πότε οἱ Ἀβάρεις οἱ καὶ Οὐγγροι κατέτρεξαν Θράκην, Μακεδονίαν καὶ Ἰλλυρίον, καὶ πότε καὶ ὅσον ἐκτελέσαν τῆς Πελοποννήσου, καὶ κατέσκαψαν τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ πᾶς μετὰ τὴν ἐκείνη τὴν πόλεων αὐτῆς, καὶ τίνας οἱ Τζάκοι, καὶ πότε ἐκτίσθη ἡ Μομενβασία, καὶ πότε οἱ Ἀβάρεις κατέπολεμήθησαν καὶ ἐχρημάτισαν, καὶ αἱ πόλεις τῆς Πελοποννήσου αὐτῆς ἀνυερέθησαν, καὶ ἡ Πάτρις πόλις εἰς Μητρώπολιν ἐτιμήθη.
Σελίς 663 Σειρά 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς Πατριαρχίας Νικηφόρου μετὰ τὴν κοίμησην Ταρατίῃ, καὶ χίσματι τῶν λαῶν διὰ Πλάτωνος καὶ Θεοδώρου Στεφάνων κατὰ Νικηφόρον, ὡς ἐκ κοσμικῆς πατριαρχίας αὐτῶν, καὶ Ἰωσήφ τὸν Σιφαιώσαντα Κωνσταντίνου τὸν Βασιλέα συγχωρήσαντος, καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν.
Σελίς 663 Σειρά 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ Βασιλείας Μιχαὴλ Κερυπαλάτῃ, ἐφ' ᾧ πρώτως ἰδιόχουεν περὶ τῆς πίστεως ὁ Πατριάρχης ἦτορ, καὶ ἐπανακλήσεως ἀπὸ τῆς ἐξουσίας Θεοδώρου Στεφάνου καὶ τῶν περὶ αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ἐχρὲς διωγμῶν κινήσιν κατὰ τὸν Ἀνδριάντον, καὶ περὶ τῶν μνημονίων Ταρατίῃ ὑπὸ τῆς Βασιλείδος Προκοπίας.
Σελίς 664 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ διαλύσεως τῶν ἐπὶ Θεοδοσίᾳ Ἀδελφωτῆρι γεγενημένων πολεμῶν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων Βασιλέων τῶν Βασιλέων Μιχαὴλ, καὶ τῶν ἀκολουθησάντων πολεμῶν.
Σελίς 664 Σειρά 47

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ΄.

98

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς μάχης Μωμετ' μετὰ τῷ πατριάρχῳ αὐτῷ Ἀβδελᾷ οὐκείῳ τῆς ὁρχῆς, καὶ τῶν συμβαινόντων
μυστῶν κακῶν ἐν Παλαιστίνῃ, Συρίᾳ καὶ Αἰγυπτῷ, καὶ τῆς φυγῆς ἐκείθου τῶν μοναχῶν εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν, καὶ τῶν ἑταίρων ἐλπίς πρὸς τὴν βασιλείαν καὶ τὸ Πατριαρχεῖον. Σελίς 665 Σειρά 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ Λέοντος Πάπα τῆς τρίτης, καὶ ὧν ἐπαθεν ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῷ Ἀδελφῷ, καὶ τῶν οὐκ ἐργασ-
σομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν λοιπῶν ἐπαρτίων μερῶν κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς πρὸς τὰς τῆς
Κωνσταντινουπόλεως Αυτοκράτορας ὑπακοῆς, ἐψῶς Κάρυλον Ρήγα φραγίζας εἰς Βασιλείαν Ρώμης.

Σελίς 665 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν δι' ὑπερβάσεων τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας κατὰ παπικὰς ὁρχὰς τῶν Καρόλων, καὶ ἀπαρ' ἀμύσεως ὧν
ἡ Λέων καπερθῶσαι ἐβύλετο ἐκ ταύτης τῆς ὑπερβασιλείας, καὶ ὧν αἰτήσαντι τῷ Λέοντι παριστάμενοι τῶν
τῷ Βουεδίκτω ὑπὸ τῶν Πρωτομάχων δοθέντων ὁ Κάρυλος ἐκείδων, δι' ἀπόλεμοι, φόνοι καὶ κακώσεις ἐπὶ
Ρήγῃ καὶ ἑτέροις πολλοῖς θῆσαν.

Σελίς 666 Σειρά 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ἐψῶς τῶν βασιλέων καὶ πατριάρχων, καὶ τῶν ἐψῶν αὐτοὺς καὶ παρεχόμενοι, καὶ ὧν μὴ μὲν τὸ
τῶν Πάπας Ρώμης ἐψῶν, καὶ παρεχόμενοι τῶν βασιλέων, καὶ ὧν μὴ κείμενοι τῶν Πάπας Ρώμης ὑπὸ
ἐψῶν, ἀντιθέσεις.

Σελίς 666 Σειρά 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ἀποδείξεις ὅτι ἀρχαίων καὶ μεταγενεστέρων βασιλέων, ὅτι αἱ βασιλεῖαι ὑπὸ τῶν στρατῶν καὶ τῆς συγκλήτης
ἐκκλησίας ἀρχικῶν συνέταξιν, καὶ ἐκ τῶν τῶν Ρώμης, καὶ περὶ τῶν ἐψῶν οἱ βασιλεῖς, καὶ ὧν τῶν
καὶ ὅτι οἱ βασιλεῖς ἐβύλετο τῶν Πάπας.

Σελίς 667 Σειρά 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ἐπιχρήματα Βεθαρμίν, εἰς ἧς τὸ δικαίωμα τῆς βασιλείας διακρίνεται, καὶ τῶν Ρώμης τῶν ἐξουσιῶν τῶν βασι-
λέων καὶ καταβάλλει βασιλεῖς ὡς κατὰ τὴν πρὸς τῆς Ἐκκλησίας πάσης διδόντες.

Σελίς 668 Σειρά 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ἀναίρεσις τῶν ἐπιχρημάτων τῶν Βεθαρμίν κατὰ οὐκ ἐκείνην τῶν ἐψῶν, καὶ ὧν ὁ Πάπας ἔτε βάλει ἔτε ἐκ-
βάλει βασιλεῖς, ἔτε τῶν ῥωμαίων βασιλέων μεταβάλλει, ἔτε τῶν κληρικών Αυτοκράτορας τῶν Κάρυλων
ἐπὶ ἐκείνῃ.

Σελίς 668 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ὡς νομίζου ἔχει ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐξουσίαις ὁ Πάπας, οἱ δυτικοὶ Αυτοκράτορες καὶ Σύνοδοι καὶ πατέρες
συνὸς ταῖς δυτικῶν αὐτῶν μαχαίρας καταβάλλει.

Σελίς 670 Σειρά 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ὅτι τῶν ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐξουσίαις τῶν Πάπας καὶ ταῖς δυτικῶν αὐτῶν μαχαίρας οἱ Ἀνατολικοὶ Αυτοκράτορες καὶ
πατέρες καὶ Σύνοδοι ὑποβάλλονται, καὶ ὑποσχετικίζονται.

Σελίς 671 Σειρά 8

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τῶν Ἀρμενίων, καὶ τῶν ἰδιοχείρων αὐτῶν περὶ τῆς πίστεως, καὶ τῶν οὐκ ἐργασ-
με κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῶν ἀλώσεως τῆς Ἀδελφουπόλεως, καὶ ἀναίρεσις τῶν Ἀρ-
μενίων αὐτῆς καὶ ἄλλων, καὶ περὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ φονευσμάτων ὑπὸ τῶν Ζώνων.

Σελίς 672 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς κατὰ τῶν ἀγίων Εἰκόπων κινήσεως τῶν Λέοντος Ἀρμενίων, καὶ ὑποκρίσεως πρὸς αὐτὸν κατ' ἐρω-
τησιν τῶν Πατριάρχων καὶ ἑπομένως Σαβδίων καὶ Θεοδώρων τῶν Στυδίτης, ἐξουσία τῶν Πατριάρχων καὶ ἐπὶ
ῥων πολεμῶν, καὶ κακώσεως αὐτῶν.

Σελίς 673 Σειρά 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν μισθῶν αὐτῶν λόγων ὁ Λέων Ἀρμενίος δέκνεται Ἀρχηγὸς τῶν Καλβίνων, καὶ περὶ τῆς ἀθέ-
σεως αὐτῶν Συνοδὸς κατὰ τῆς ἐβδόμης Οὐκ ἐκκλησιαστικῆς, καὶ ἐπὶ αὐτῶν τῶν ὁρμηδόνων τοῖς Θεοδώροις τῶν Στυδίτης
λόγους.

Σελίς 674 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ παρεχόμενος ὑπὸ Λέοντος τῶν Ἀρμενίων εἰς Κωνσταντινουπόλιν Πατριάρχῳ Θεοδώρῳ, καὶ κατὰ τῆς
σεως τῆς ἀπὸ ταχὺ ἀνακλήσεως τῶν ἀγίων Εἰκόπων, καὶ περὶ τῶν Συνοδῶν Ἰωάννη τῶν καὶ Ἰωάννη, καὶ
τῶν ἀρεσθόντων Θεοδώρῳ, καὶ τῶν ὁρχῶν τῶν βασιλέων, οἱ ἦσαν Κύριος, καὶ Ἑλλήνων ὁρχοί.

Σελίς 675 Σειρά 32

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἀκρας Φιλίας, ἣν ἔτα καὶ ἀκρας ἔχθρας Λέοντος, Ἀρμενίας καὶ Μιχαὴλ Τραυλῆ, καὶ λοιπῶν Λέοντος, εἰς τὸν Διὰ πρὸς θάνατον τῷ Μιχαὴλ, καὶ ὑπερθέσει τῷ θανάτῳ αὐτοῦ Διὰ τῆς Βασιλείας, καὶ ὅπως ὁ Λέων τῇ ἐπαύριον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψάλλον, τῷ βασιλικῷ, Τροπάρειον, ἀπεικάζει. Ὁ ὑπὸ τῷ Μιχαὴλ ἐν τοῖς αὐτοῖς. Σελίς 675 Σελὴ 36

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τῷ Τραυλῆ, καὶ πᾶν πρὸς αὐτὸν ὑποσολῶν τῷ ἐν ἔξορῳ Νικηφόρου Πατριάρχου καὶ Θεοδώρου τῷ Στεδίτῃ, καὶ τῆς δι' ὑποκρίσειν ἐλαφρείας πᾶν ἔξορῳ ὑπὸ τῷ Τραυλῆ, καὶ τῆς ἑικοστομαχίας αὐτοῦ, καὶ τῆς κατὰ πᾶν Εἰσόδων Σωδὸς αὐτοῦ καὶ τῆς Δύσεως Βασιλείας Λοδουβίκου. Σελίς 676 Σελὴ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ πᾶν πρὸς τὰς τέσσαρας Πατριάρχας ὑποσολῶν Θεοδώρου τῷ Στεδίτῃ ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς ὁρθοδόξιας, καὶ πρῶτον περὶ τῆς πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας ὑποσολῆς αὐτοῦ. Σελίς 677 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ἱερουσολύμων Θωμᾶ ὑποσολῆς Θεοδώρου τῷ Στεδίτῃ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδόξιας, καὶ τῆς ἐγκυκλίου ὑποσολῆς τῷ Ἱερουσολύμων Θωμᾶ πρὸς τοὺς αἰρετίζοντας Ἀρμενίας, ἐν ᾗ λέγεται Πάπας. Σελίς 677 Σελὴ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς εἰς τὸν ἅγιον τάφον λοιπῶν Γρηγορίου πρὸς τῷ χρηματισμῷ Ἀκραγατίνων, οἱ κατήχων ἐν Παλαιστίνῃ Λόκιον τὸν Αἰρετικόν, καὶ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Λόκις Αἰρέσεως εἰς θράϊτσαν, καὶ τῆς εἰς Ῥώμην πληθυσμῷ αὐτοῦ, καὶ τῷ ἐν ἀσπίσι γραφόντος Συμβόλου ὑπὸ Λέοντος τῷ τρίτῳ, τῷ αὐτίσαντος τὸν Ἱερουσολύμων Θωμᾶ πέμψαι εἰς Ῥώμην ἄνδρας σοφούς κατὰ τῆς Αἰρέσεως Λόκις. Σελίς 677 Σελὴ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ πᾶν πρὸς αὐτὸν μὴ εἰς Ῥώμην ὑπὸ τῷ Ἱερουσολύμων σοφῶν ἀνδρῶν, ὑπὸ δὲ τῷ Πατριάρχῃ Θεοδότῳ καὶ τῷ Βασιλεῖ ἔξορισμένων, καὶ περὶ τῷ ποίῳ Λέων ἐν ὁταῖς ἀσπίσι τῇ πρὸς τὸν Σύμβολον ἐγκαρῶν, καὶ περὶ τῆς πρὸς τὰς Πατριάρχας ὑποσολῆς Λέοντος τῷ τετάρτῳ, ἐν ᾗ φησὶ μὴ δέχεσθαι αὐτοῦ Πάπαν, εἰ μὴ ἀέτερον ἐν ταῖς ἐνθρονιασθεῖς αὐτοῦ ὑποσολαῖς τὸν Σύμβολον ἀντιμετρήσας αὐτοῖς πέμψῃ. Σελίς 678 Σελὴ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ Θωμᾶ ἱνὸς κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐλθόντος, καὶ ἀλώσεως ὑπὸ Σαρακηνῶν Σικελίας καὶ πολλῶν τόπων Ἰταλίας, καὶ οἰκίσεως αὐτῶν ἐν Κρήτῃ, καὶ οἰκοδομῆς τῷ Χαϊδάκῳ, καὶ σφαγῆς Κυρίλλου Γερμανίας καὶ πολλῶν Χρυσανῶν. Σελίς 679 Σελὴ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῷ θάματι Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ ἐν τῇ ἀντιχριστιανῇ ἡρ. Λέοντος τῷ Ἀρμενίῳ. Σελίς 679 Σελὴ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς κοιμήσεως Θεοδώρου τῷ Στεδίτῃ, καὶ περὶ τῆς μοναστείας Εὐφροσύνης, ἐν ᾗ λαβὼν ὁ Μιχαὴλ εἰς γυναικα. Σελίς 679 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς κοιμήσεως Νικηφόρου Πατριάρχου ἐν τῇ ἔξορῳ, καὶ τῆς Μιχαὴλ Τραυλῆ ἱεραδούφροντος γνώμης, καὶ ἐτέρων δυοσβεβῶν αὐτοῦ ῥημάτων. Σελίς 680 Σελὴ 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Ἀντιθέσεις παπισμῶν ὑπὲρ τῷ παπισμῷ ὑπὸ τῷ ἀγίῳ Μαξίμῳ, καὶ λύσεις αὐτῆς ὑπὸ τῷ αὐτῷ, καὶ παρὰ θάψεις τῆς φαύλης μοναρχίας καὶ ἀνιμαρτησίας τῷ Ῥώμῃ. Σελίς 680 Σελὴ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι συγκατανομήσας τῆς πρὸς ἱγνάτιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὑποσολῆς τῷ Ἐπιφανίῳ Κύπρου τῇ ὑπὲρ φῆ τῷ πρὸς Θεόδωρον Ῥώμῃ γράμματι τῷ Σεργίῳ Κύπρου, καταβάλλεται ἡ πεμπητικὴ μονότης καταπράττει τῷ Ῥώμῃ. Σελίς 683 Σελὴ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἔτε ἐκ τῶν πρὸς Φωνητικῆς τῆς ἐκτῆς Σωδὸς πρὸς τὸν Βασίλειον καὶ πᾶν πρὸς ἀγάθων ἐγκωμίων τῶν λαοφρονῶν ἔργων τῷ Ῥώμῃ καὶ Σικελίᾳ σωλίσσεται. Σελίς 984 Σελὴ 3

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ'.

100

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς Λέοντα Ἰσαυροῦ ἑπιστολῶν τῇ Γρηγορίῳ Πάπᾳ, καὶ τῇ πρὸς Γερμανὸν τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἑπιστολῇ τῇ αὐτῇ, δέκνυται Γρηγόριος καὶ Γερμανὸς ἴσοι κατὰ τὴν ἡμετέραν καὶ ἐξέειπεν, καὶ ὅτι ἡ τῇ Γερμανῷ πρὸς Γρηγόριον ἑπιστολὴ ὑπὸ τῶν παπιστῶν ὑπὲρ τῶν παπισμῶν περιβραβεύεται, ἀντίκειται ταῖς τρεῖσι ἑπιστολαῖς ταύταις, καὶ παπιστῶν ἐστὶ πλάσμα, καὶ μετρωτάται ὁ παπισμὸς.

Σελίς 684 Σειρά 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι οὗτῃς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιον ἑπιστολῇ τῇ Πάπᾳ Ἀδελφάνῃ, καὶ οὗτῃς λεχθέντων ἐν ταῖς πράξεσι τῆς Οἰκουμένης ἐβδόμης Συνόδου, ἡ ἑπιστολὴ ἦν ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῇ Πάπᾳ οἱ παπιστῶν ὑπὸ Ταρσίου πρὸς Ἀδελφάνῃ ἐσπλάσθαι λέγουσι, δέκνυται ψεύδης, πλάσμα, αἰρέσεις καὶ θεομάχος καὶ καὶ ὁ παπισμὸς.

Σελίς 685 Σειρά 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῶν συνοδικῶν τῶν ἐνθρονιστικῶν τῇ Νικηφόρῳ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Λέοντα τὸν τρέτον, δέκνυται ἡ ἑπιστολὴ ἡ ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῇ Πάπᾳ οἱ παπιστῶν ἐπ' αὐτῇ Ἰωσήφ πρὸς τῇ Νικηφόρῳ πρὸς τὸν Λέοντα πεμφθῆναι λέγουσι, ψεύδης, πλάσμα, καὶ ἀπορρήτων ὡς καὶ ἡ μοναρχία τῇ Πάπᾳ.

Σελίς 686 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀντιθέσις παπιστῶν ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῇ Πάπᾳ ἐκ τῶν ἑπιστολῶν Θεοδώρῳ πρὸς τὰς Πάπας Ρώμης καὶ Νικηφόρῳ καὶ Μιχαῆλ τὸν Τραπεζούν.

Σελίς 687 Σειρά 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Λύσις τῆς Ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν ἐκ τῆς Κελεσίης Ρώμης πρὸς τὸν ἅγιον Κύριλλον ἑπιστολῇ, καὶ τῶν λόγων τῇ Χρυσόστομῳ.

Σελίς 688 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Λύσις δευτέρᾳ τῆς αὐτῆς Ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν ἐκ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῷ Θεοφύλακτῳ ἐν τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ κεφαλῇ τῇ ἰωάννῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων τῇ Χρυσόστομῳ, καὶ τῇ Θεόδωρῳ ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἑπιστολῇ, καὶ ἐκ τῆς περὶ μετανοίας ὁμιλίας τῇ μεγάλῃ Βασιλίσῃ, Ἡσυχίᾳ τε καὶ Χρυσόστομῳ καὶ Οἰκουμένῃ ἐν ταῖς πράξεσι, καὶ ἑτέροις.

Σελίς 688 Σειρά 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Λύσις τρίτῃ τῆς αὐτῆς Ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν, παριστάσα μοῖται τὰ ἐπιχειρήματα τῆς τῶν Ρωμαίων Ἐκκλησίας, ὡς ἀποδείξει ὁπότε ἀρχῶν ψεύδων συστήσῃ αὐτῇ γυνικὸν ἀξίωμα ἐκ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Σελίς 689 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἀναγκάσιον ἐστὶν ὅτι τῇ ἐκκλησιαστικῇ δογματικῇ προσφέρει μάρτυρας ἀπορριβόλους.

Σελίς 690 Σειρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Λύσις τῇ, Ἀκυσάτῃ ἡ Ἐκκλησία πᾶσα ὅτι οἱ παπολογῶντες ἀνθεματίζουσιν πρὸς οὐ συνόδῳ, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῇ πρὸς τὸν Πασχάλην Ρώμης ἑπιστολῇ Θεοδώρῳ τῇ Στεφάνῳ, καὶ ὅτι τῇ οὗτοι πατριστατικοὶ θεοῖσι ἀνθεματίζονται τὰς Αἰρετικὰς διπλῶς γίνεται. καὶ περὶ πρεσβυτέρων Ἐκκλησιῶν, Αἰρετικὰς συνοδικῶς ἀνθεματισσάτων, καὶ ἁγίων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας, ἐξ ὧν καὶ ἡ κατάλυσις τῆς μοναρχίας.

Σελίς 690 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ πρεσβυτέρων Ἐκκλησιῶν συνοδικῶς ἀνθεματισσάτων Αἰρετικῶν.

Σελίς 691 Σειρά 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ ἑτέρων πρεσβυτέρων τὰ αὐτὰ ἐνεργησάντων, καὶ Συνοδὸν κυρωσάντων, καὶ ὅροι ἐκτεθέντων, ἐξ ὧν ἡ κατάλυσις τῆς μοναρχίας.

Σελίς 691 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ἑτέρων πρεσβυτέρων τὰ αὐτὰ καὶ πλείων πενησάντων, ἐξ ὧν ἡ παρσις τῆς μοναρχίας.

Σελίς 691 Σειρά 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ις'.

Περὶ πρεσβυτέρων ἑτέρων συνοδικῶς Ἐξάρχους Αἰρετικῶν ἀνθεματισσάτων, καὶ Συνοδὸς βεβαιωσάντων, καὶ καθελόντων τὰς ἀξίας καθαιρέσεως, ὡς καὶ καὶ ὁ Πάπας Νικόλαος, καὶ ἡ λύσις τῆς μοναρχίας.

Σελίς 692 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ μητροπολιτῶν συνοδικῶς Αἰρετικῶς ἀνθεματισσάντων, καὶ Συνοδὸς κυρωσάντων, καὶ δόγματι τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ συστήσαντων ἀπὸ γνώμης, ἡ κελεύσεως, ἡ ἐκδόσεως τῇ Ρώμῃ, ἐξ ὧν δέκνυται ἀμφότερῃ τὰ ὑπὲρ

ὅτις μοναρχίας τῆς Ῥώμης πλάσματα τῶν Λατίνων .

Σελίς 692 Σελᾶ 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν συμβάντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Θεοφίλου Βασιλέως , καὶ περὶ τῶν ἀγωνισμάτων ἀγίων πατέρων ἐπ' αὐτῷ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας . περὶ Θανάτου Ἀντανίου ψευδοπατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως , καὶ πατριάρχου Ἰωάννου τῆς καὶ Ἰαννῆ καὶ μάλιστα . περὶ Ἀλεξίου τῆς γαμβρῆς τῆς Βασιλέως καὶ Θεοδώρου τῆς Κελθίνου , καὶ ὡς συνέβησαν αὐτοῖς , Λαζάρου τε ζωγράφου , Θεοδώρου καὶ Θεοφάνου τοῖς ἀποδέλφοις , καὶ μεθόδῳ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας .

Σελίς 693 Σελᾶ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Μιχαὴλ Συγκέλευ τῆς Διδασκαλίας Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους τῶν γραπτῶν , καὶ ὡς ἔγραψε καὶ πῶς πονοῦν ὁ Μιχαὴλ .

Σελίς 694 Σελᾶ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Μιχαὴλ Σύγκελευ ὑπερβολῆς Θεοδώρου τῆς γραπτῆς .

Σελίς 694 Σελᾶ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Βασιλέως Ἱεροσολύμων ἐν Ἱεροσολύμοις Συνόδου κατὰ τῶν Εἰκονομάχων , καὶ τῆς πρὸς Θεοφίλου Βασιλέα ὑπερβολῆς αὐτῆς .

Σελίς 694 Σελᾶ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Πρόρρησις τῆς ὁσίας ἰωαννικῆς περὶ τῆς τελότητος τῆς Βασιλείας Θεοφίλου , καὶ Θανάτου τῆς Βασιλείας , καὶ περὶ ὧς ἐπαίησαν ὁ Βασίλευς τρεπάρων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , καὶ περὶ τῶν περὶ Μαρτινιάνιον συμβάντων .

Σελίς 695 Σελᾶ 18

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ Βασιλέως καὶ εὐσεβείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρου , καὶ τῶν ὑπερτέρων αὐτῶν , καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀνασηλώσεως τῶν Εἰκόνων , καὶ καθάρσεως ὅλων τῶν θῶν τῆς Ἰαννῆ , καὶ σκληρόσεως τῶν ἔργων αὐτῶν , καὶ Πατριαρχίας μεθόδου , καὶ ἀθροίσεως Ἀσκητῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει .

Σελίς 695 Σελᾶ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου ὑπὲρ τῆς ἀνασηλώσεως τῶν Εἰκόνων , καὶ ἀναθεματισμοῦ τῶν Εἰκονομαχῶν , ἐν οἷς καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς σημείῳ συγγνώμης Θεοφίλου ἀφ' ἀθέσεως τῶν πατέρων , καὶ τῆς μετὰ Εἰκόνων γυναικὸς Λιτανείας .

Σελίς 696 Σελᾶ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἀνθυποφορὰ Λατίνων , ἐν μετανοίᾳ πρὸ Θεοφίλου τελότητος λεγόντων , καὶ ἀναιρέσεις αὐτῆς ὑπὸ ἀξιολόγων Ἱεροκλῶν , καὶ ὅπου τῆς Πορφυρογενίτης .

Σελίς 697 Σελᾶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων Νικηφόρου τῆς Πατριαρχίας καὶ Θεοδώρου τῆς Στεδίτης , καὶ κατακρίσεως τῶν σωματίων Κοπρωνύμου καὶ Ἰαννῆ .

Σελίς 697 Σελᾶ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς Ἀρχηγῆς τῶν Βελγάρων Βελγάρων , καὶ τῶν αἰτιῶν τῆς χειραιοῦ αὐτῆς τε καὶ τῶν Βελγάρων .

Σελίς 698 Σελᾶ 7

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Πῶς , καὶ πότε ἐγένοντο οἱ Πάπαι κύριοι πόλεων καὶ ἑπαρχιῶν , καὶ πότε ἤρξαντο ἀλλοῦσαι τὰ ὀνόματα αὐτῶν , καὶ πῶς οἱ Βασιλεῖς καὶ Ῥήγες ἀντιπαύσαντο αὐτοὺς , καὶ πῶς ἐγένοντο Πάπαι σιμωνιακῶς .

Σελίς 698 Σελᾶ 41

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς γυναικὸς Πάπας Ῥώμης , καὶ τῆς ἐν τῇ Λιτανείᾳ , καὶ τελότησεως ὅλης .

Σελίς 700 Σελᾶ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Εὐαγγελιστὴς Βιοῦ καὶ Βαρωνίς , μὴ ὑπαρξάποτε γυναικὸς Πάπας Ῥώμης λεγόντων , ἀλλ' Ἰωάννου τοῦ ὀνόματος ὡς ἀπλοῦς γυναικὸς κεκληθῆναι .

Σελίς 700 Σελᾶ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἀπόδειξις ἐκ πάντων τῶν Ἱεροκλῶν , ὅτι φύσει γυνὴ γέγονε Πάπας Ῥώμης μετὰ Λέοντα τὸν τέταρτον .

Σελίς 700 Σελᾶ 40

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ΄.

102

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι Δὲ τὸ τινὰς τῶν παπιστῶν μὴ συναρμυρῶν τοῖς Πάπαις πῶς Πάπαν Ἰωάννην, συνέβη ἐκ τούτου τὴν Διδόχον Ἀδελφὸν τῆς δευτέρας Ἰωάννην ὁ γένος λέγειν, τῆς Πλάτυνα ἵσταται αὐτὸν λέγουσι, καὶ περὶ τῆς πρώτης οὐνομαιᾶς καὶ τῆς πατρειδῆς τῆς Πάπα Ἰωάννης, καὶ πῶς τέθνηκε.

Σελίς 700 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐν μὲ τῶν μαρτύρων, καὶ μάλιστα παπιστῶν, εἰς αὐτοῦς τις καὶ κεράδῳ Δεκίμῳ προσφίρειται, Πάπαν Ρώμης γυναικὰ οὕτως γεγονέναι μαρτυρῶντας.

Σελίς 701 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι τῆς Πάπα γονομήτης γυναικὸς Φωτίῳ καὶ Στυλίουδῳ ἔχῃ ὡς ἐκ ἑσπε, ἀλλ' ὡς ἀνὸς ἐκ ἐμνήθησαν.

Σελίς 701 Σελῶν 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι οἱ νεώτεροι Λατῖνοι ἐπὶ μαρτυρίᾳ τῆς καταπίεσιν Λέοντος τῆς οὐαῖς ἀσπύδοντες δαῖσαν Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως πῶς Πάπαν Ρώμης γονομήτην γυναικὰ, δέκνυνται ψόδεσται, ἡμαρτύρως πᾶσι μαρτυρημένα ἀναρεῖν ἐπιχειρῶντες.

Σελίς 701 Σελῶν 53

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως μεθόδῳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Πατριάρχῃς Ἰγνατίου, καὶ καθαιρέσεως καὶ ἐξορίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς Βαλδᾶ, καὶ Πατριάρχῃς Φωτίου Πρωτοσκηπτικῆς, καὶ ὧν ἀνεκρίσεις, φροντιστικῆς γεγραμμάτων καὶ πολιτικῶν νόμων ὁ Βαλδᾶς.

Σελίς 702 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ὁ Πάπας Νικόλαος μὴ δεξάμενος πῶς καθάρεσιν Ἰγνατίου, οἰκονομῶν δὲ πῶς Βαλθαράν, καὶ πέμψας ὁκῆσε Ἐπισκόπους ἄλλα δόγματα διδάσκοντας, ἐξεθροῖται ὑπὸ Φωτίου, καὶ καθαιρεῖ αὐτὸν καὶ ἀποβάλλεται ἐκ καθαιρέσεως αὐτῶν ὡς ἀλόγως, καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Βαλδᾷ τῇ Κωνσταντίνῳ ἐν τούτῳ κίβη.

Σελίς 703 Σελῶν 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ἀντικαθαιρέσεων Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νικολάου Πάπα, καὶ ἐγκυκλίων Ἐπισκόπων Φωτίου πρὸς τὰς τῆς Εὐα Πατριάρχῃς κατὰ Νικολάου, καὶ συνοδικῆς Ἐπιστολῆς κατὰ τῆς αὐτῆς Νικολάου ἀπὸ Ἰταλίας πρὸς Φωτίον, καὶ τῆς ἀπερχομένης τούτου Δὲ τὸ τελευταῖον τὴν Βαλδᾶν. περὶ Κασσίου Ρασιλῆς Μακεδόνης, καὶ ἐξώσεως Φωτίου, καὶ ἀντεκαίσεως αὐτοῖς Ἰγνατίου, καὶ τῆς τελευταῖας τῆς Πάπα Νικολάου.

Σελίς 703 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς κατὰ Φωτίου Σιωδῶν καὶ πῶς πράξεων αὐτῆς πᾶσι καὶ τοῖς καὶ τῆς Χρύσε.

Σελίς 705 Σελῶν 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι Νικητάς, Στυλίουδῳ, Μπρεφάνῳ τε καὶ Παφλαγῶν περὶ Ἰγνατίου καὶ κατὰ Φωτίου ψάδοντες, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ κατὰ Φωτίου Σιωδῶν Τοποτηρητῶν καὶ Λύθουτῶν, καὶ βλασφημιῶν σατανικῶν.

Σελίς 705 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν λεχθούτων ἐν τῇ πρὸς Ἰγνατίον ἐγκυκλίῳ τῆς συγκλήτου, καὶ περὶ τῆς ἐμφορῆς τῆς Ἀδελφοφιλῆς.

Σελίς 707 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Νικόλαον Ρώμης ἐμφιλόου Ἐπιστολῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰγνατίου.

Σελίς 707 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰγνατίον Ἐπιστολῆς τῆς Νικολάου Ρώμης.

Σελίς 708 Σελῶν 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ἀφθαρτούτων τῶν πρακτικῶν τῆς κατὰ Φωτίου Σιωδῶν, καὶ αὐτσαχθούτων δολίως καὶ ὠχρόμην ῥημάτων, δέκνυνται ἡ Σιωδῶν αὐτὴ ψάδῃ καὶ εἰς ἑξὺς λογιζομένη.

Σελίς 708 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι ἐν ἐμὲ Σιωδῶν ὡς ἡ κατὰ Φωτίου εἶπε καθαρώτερον καὶ πλατύτερον εἰς τὴν πρώτῃ αὐτῆς πράξιν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπα.

Σελίς 709 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι ἐν τῶν λεχθούτων ὑπὸ τῆς Ἀδελφῆς Ρώμης ἐν τῇ κατὰ Φωτίου ἐν Ρώμῃ Σιωδῶν εἰς τὴν ἐξομῇ πρῶτῃ καὶ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ'.

103

καὶ ὅτι τῇ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ἐπισκοπῆς ἐκδοθέντι Συνόδῳ, δέκνυται μετὰ καὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν ψήφους τὸ ὅτι τῶν Συνόδων εἶναι τὸν Ἐπίσκοπον Ῥώμης. Σελίς 710 Σελὸς 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῶν διορισθέντων ἐν τῇ δεκάτῳ τρίτῳ Κανόνι τῆς κατὰ Φωτίου Συνόδου πρῶτος δεκάτη, δέκνυται ὅτι ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος, κρίνεται καὶ κατακρίνεται ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ καὶ Τοπικοῦ Συνόδου. Σελίς 711 Σελὸς 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι εἰπόντες πῶς κατὰ Φωτίου Συνόδου εἶπεν τὸ Συμβόλιον μετὰ παλαιότητος ὅ,τε Ἀνδρέας Ῥώμης καὶ οἱ Λατίνοι ἐν τῇ Φλωρεντινῇ συνόδῳ, δέκνυται ψόσαι. Σελίς 712 Σελὸς 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς μάχης Ἰγνατίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάννης Ῥώμης διὰ πῶς Βελαγρίαν, ὃ καὶ Ἐπισκοπὴν καὶ Ἰγνατίον, καὶ ὡς λέγουσι εἰς παπικαὶ ἐκδόσεις περὶ ἀμφοτέρων, καὶ ὁ Ἀριστάρχος ὁ Βιβλιοθηκῶν περὶ Φραντζέζου, καὶ περὶ τῆς ἀριθμῆς τῶν τῆς Συνόδου πατέρων ἐν τῇ μεταφράσει τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐβδόμης Συνόδου. Σελίς 712 Σελὸς 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ὧν εἶπε καὶ ὡς ἤκουσε ὁ τῆς Συνόδου ὁ ἐν τῇ ἐκείτῃ πρῶτος ἐλθὼν μετ' Ἐπισκοπῆς Τοποτηρητῆς τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ ὡς εἶπον ὁ Τοποτηρητῆς τῆς Ἱερουσολύμων Ἡλίας, ἐξ ὧν ἡ τῶν Πατριαρχῶν ἀξία δέκνυται ἡ αὐτή, ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος κεφαλὴ καὶ ἡμοιοῦρχος. Σελίς 713 Σελὸς 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Ὁρῆς τῆς κατὰ Φωτίου Συνόδου, καὶ τῆς Συμβόλου ἀγνοουμένης, καὶ τῶν ἀπογραφῶν τῶν Τοποτηρητῶν καὶ Ἐπισκόπων, ἴσως καὶ εἰς τῶν Πατριαρχῶν δέκνυται ὁ Ῥώμης. Σελίς 713 Σελὸς 54

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς μετὰ πῶς κοίμησης Ἰγνατίου Πατριαρχίας αὐτοῦ Φωτίου συνοδικῇ ψήφῳ, καὶ τῶν λεγομένων κατὰ Φωτίου ὑπὸ τῶν παπικῶν τετρατάδων, καὶ τῶν λεγομένων ὑπὲρ Φωτίου ὑπὸ τῶν τῆς ἀληθείας ἐκδόσεων ἀληθῶς. Σελίς 714 Σελὸς 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ὅτι Φωτίου Συνόδου, καὶ τῶν λιβέλων αὐτῆς πρὸς τὸν Ῥώμης καὶ τὰς λοιπὰς Πατριαρχίας, καὶ Ἐπισκοπῶν τῆς Ῥώμης πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Φώτιον, καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν πρὸς πῶς Συνόδου, καὶ ἀποδείξεως πῶς ἐν Ῥώμῃ καὶ Κωνσταντινουπόλει κατὰ Φωτίου Συνόδου, περὶ τῆς αὐτῆς Συμβόλου, καὶ τῆς ἀριθμῆς τῶν τῆς Συνόδου πατέρων, καὶ περὶ τῆς μετὰ τοῦτον τὸν καὶ τοῦτον Πατριαρχίας ἐν Ἱερουσολύμοις Ἡλίας. Σελίς 715 Σελὸς 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἀθῶ Μοιῇ τῶν ἱερέων ὁριζούτων τεμαχίων τῶν προκλήων τῆς Συνόδου ταύτης ὁλίγων συγγραμμάτων τῆς Βένης καὶ ἐτέρων τινῶν ἐν πρᾶξι ἐπὶ, καὶ τῶν ἐν ἐκείτῃ πρᾶξι περιεχομένων. Σελίς 715 Σελὸς 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ περικαθίσεως τῆς Φωτίου ἐν πάσαις ταῖς πράξεσι τῆς Συνόδου, καὶ περικαθίσεως καὶ συγκαθίσεως τῶν ἐν ταῖς περὶ τῆς Συνόδου Πατριαρχῶν καὶ Τοποτηρητῶν, καὶ τῆς τῶν σαφηνείας. Σελίς 716 Σελὸς 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ὁποιοῦντος πρὸς τὰς Λατίνους καὶ ὡς λέγονται πρὸς τὸς Τοποτηρητὰς τῆς Ῥώμης ἐλθόντας ἐξωθῶντας εἰς τὴν ἑσθῆναι, καὶ εἰς τὴν ἐσθῆναι ὑπὸ τῆς Φωτίου, καὶ περὶ τῶν λεχθέντων ἐν τῇ Συνόδῳ ὑπὸ Πέτρου Τοποτηρητῆς Ῥώμης, ὡς οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἐπιλαμβανόμενοι, ἐλέγχονται τῇ ἀποκρίσει τῆς Καλλιπιδίου Ζαχαρίας. περὶ τῆς κατηγορίας τῶν ἀποδείξεων Φωτίου, καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς λιβέλου Φωτίου ὑπὸ τῆς Ἱερουσολύμων Ἡλίας. Σελίς 717 Σελὸς 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει τῆς Συνόδου λεχθέντων ὑπὸ Πέτρου Λογίτη Ῥώμης, ὃ περὶ οἱ ἐκείτῃ τῆς Πάπας ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καθάρσεις τῆς μονοκρατίας αὐτῆς συνάγεται. Σελίς 718 Σελὸς 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν γεγραμμένων ἐν τῇ πρὸς τὰς Βασιλεῖς Ἐπισκοπῇ τῆς Πάπας Ἰωάννης, καὶ ἐτέρων τινῶν ἀποκρίσεων πρὸς τὸν αὐτὸν Πάπαν. καὶ ὅτι κατὰ Φωτίου τυρενθῶντα ὁ Ἀδελφὸς Πάπας ὡς ἐδείξατο. Σελίς 718 Σελὸς 47

ΠΑΡΑ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ΄.

104

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει λεχθέντων, καὶ τῆς ἐν τῇ Συνόδῳ ἀναγιγνώσκου τῆς Ἐπιστολῆς τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ, καὶ ὧν ἐρώτησεν ὁ τῷ Πάπᾳ Τοποτηρητής, καὶ ὧν περὶ αὐτῶν οἱ Πατέρες.

Σελίς 719 Σελῶν 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶν περιχομένων ἐν τῇ πρὸς Φώτιον Ἐπιστολῇ τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ, καὶ ὧν ἐπερώτησεν ὁ Τοποτηρητής αὐτῶν, καὶ τῆς ἐκ τούτων ἀποκρίσεως.

Σελίς 719 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει ἐρωτησέντων τῷ Τοποτηρητῇ Ρώμης καὶ τῶν τῆς Συνόδου πατέρων ἅθ' ὅπως ἐν τῇ τρίτῃ ἀποκατάστασιν Φωτίου, καὶ τῆς ἐμμερτοῦς διηκολογίας Φωτίου.

Σελίς 720 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν βασιλεῖ Ἐπιστολῆς τῷ Μιχαὴλ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὧν περιέχει, ἐξ ὧν πᾶσα μοναρχία ἀποβάλλεται ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Σελίς 721 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ ἐτέρας Ἐπιστολῆς τῷ αὐτῷ Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Φώτιον, καὶ ὧν περιέχει, ἐξ ὧν πᾶσα μοναρχία ἀποβάλλεται τῆς Ἐκκλησίας.

Σελίς 721 Σελῶν 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῶν ὑπὸ Θωμᾶ Τύρου ἐν τῇ Συνόδῳ λεχθέντων, μετακινούντων ἐφ' οἷς ἐπράξε κατὰ Φωτίου, καὶ τῶν ὑπὸ τῷ Τοποτηρητῇ Ρώμης ἀποβληθέντων, καὶ τῆς φημιώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς Συνόδου.

Σελίς 721 Σελῶν 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Συνόδῳ ἀναγιγνώσκου τῆς τῷ Ἱερουσολύμων Θεοδοσίᾳ Ἐπιστολῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων.

Σελίς 722 Σελῶν 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ τῆς ἀναγιγνώσκου τῆς τῷ Λιτιοχίᾳ πρὸς Φώτιον Ἐπιστολῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ.

Σελίς 722 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ΄.

Περὶ τῶν γεγραμμένων ἐν τῇ πρὸς Φώτιον Ἐπιστολῇ Ἀβρααμῆς Ἀμίδων καὶ Σεμποάτων.

Σελίς 722 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς Συνόδου ἀναγιγνώσκου Ἐπιστολῆς τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ, ἐν ᾗ ἔπιλαμβάνεται τῷ Φωτίῳ ὡς ἀπὸ λαϊκῆς χειροτονήσεως, καὶ ἐτεράτω ζητῶν, καὶ ἀποκρίσεως Φωτίου, Περικλῆς Κανισαρείας, καὶ Ζαχαρίου Χαλκηδόνης, ἐξ ἧς καταλύεται ἡ τῷ Ρώμῃ μοναρχία.

Σελίς 722 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ΄.

Περὶ τῶν ὑπὸ λαϊκῆς χειροτονήσεων Πατριάρχων καὶ Παπῶν, καὶ τῶν μετὰ τὸν βίον βασιλικῇ ἐκβληθέντων χειροτονηθέντων, καὶ τῆς διγίαις τούτων ἀποδοχῆς, ἐν οἷς καὶ ὁ Φώτιος, καὶ περὶ τῆς οἱ ἦν ταῦτα εἴρηται αὐτίας.

Σελίς 723 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Συνόδῳ ἀναγιγνώσκου Ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν βασιλεῖ τῷ Ἱερουσολύμων Θεοδοσίᾳ, καὶ περὶ τῶν Τοποτηρητῶν αὐτῶν Ἡλίου καὶ Συλίου, καὶ ἐρωτήσεως καὶ συγκαταθέσεως τῷ Λεγάτῃ τῷ Ρώμῃ εἰς τὰ ὑπὸ τῷ Ἡλίῳ λεχθέντων.

Σελίς 724 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ΄.

Ὅτι τὸ Κοινοβούλιον τῷ Ρώμῃ ἐν τῇ δεκάτῃ κεφαλῇ πᾶν ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Κωνσταντινπόλει κατὰ Φωτίου Σωλὸν ἄκρην καὶ ἀρέβαιον ἀφαιρῶν, καὶ περὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ τῶν μαρτυρηθέντων καὶ τῶν Τοποτηρητῶν τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῷ Ρώμῃ, ἐξ ὧν ὁ ἄκρως ἀφανισμὸς τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχίας, καὶ μέρος τῆς Συνόδου ὁ Πάπας δέκνυται.

Σελίς 724 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ τεταρτῇ πράξει τῆς Συνόδου ἀποκομιθέντων γραμμάτων τῷ Ἀντιοχείᾳ Θεοδοσίᾳ καὶ τῷ Ἱερουσολύμων Ἡλίᾳ ἐκ τῆς βασιλικῆς μαρτυρηθέντων, καὶ ὧν εἶπον ἐκ στόματος ὁ βασιλεὺς, ἀναγιγνώσκου τῆς τῷ Ἀντιοχείᾳ Ἐπιστολῆς, καὶ ὧν εἶπον ὁ τῷ Ρώμῃ Λεγάτος.

Σελίς 725 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Φώτιον Ἐπιστολῆς τῷ Ἱερουσολύμων Ἡλίᾳ, καὶ ὧν περιέχει, ἐξ ὧν δέκνυται μὴ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὕψος μονότητος.

Σελίς 725 Σελῶν 39

ΠΑΡΑ΄

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ΄.

Περὶ τῶν αἰτήσεων τῆς Τοποθέτησιν τῆς Ῥώμης καὶ ἀποστολῇ τῶν πατέρων ἀναγνωσθέντων ἐν τῇ Συνόδῳ κεφαλαιῶν ὁπότε τῆς αὐτῆς τῶν Βασιλέως Ἐπιστολῆς τῆς Ῥώμης, ἐν οἷς αὐτῇ τῷ Βεληγάριαν, καὶ τὸ μὴ ὁπότε λαϊκὸν χειροτονεῖσθαι μετὰ καὶ τῆς ἀκυρῆς τῶν κατὰ Φωτίου Συνόδου, καὶ παρεγγυᾶν τῇ Συνόδῳ τῶν τῶν χριστιανικῶν ὁποιοῦν, καὶ τῆς ἀποστολῆς ὁπορεύσεως τῶν πατέρων εἰς ταῦτα, καὶ περὶ τῆς αὐτῆς τῶν τῶν Βεληγάριαν χειροποιισμὸν συνίβη γινώσκειν.

Σελίς 726 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς Συνόδου λαληθέντων, κυρωθέντων καὶ καυνομένων μετὰ τῶν αὐτῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν πατέρων.

Σελίς 727 Σελῶν 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ὑπογραφῶν τῶν τῆς Συνόδου πατέρων, καὶ τῶν αὐτῶν περιεχομένων εἰς βεβαίωσιν τῶν ἐκτεθέντων, καὶ τῆς ἀκμῆς τῶν ἐν ταῖς ἀποτέροις Συνόδοις ὑπογραφῶν τῶν πατέρων, ἢ τῶν Πατριάρχων ἰσότης κατὰ τῆς παπισμῆς δέκνυται.

Σελίς 729 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ΄.

Περὶ τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῇ ὁκτῇ πράξει τῆς παρῆς Συνόδου καὶ τῆς ὁκτῆς αἰτήσεως τῆς βασιλείας, ὅτι καὶ ὑπεγράψαν, καὶ ὅτι μέχρι τῆς τότε καὶ ἀπὸ τῆς ὁκτῆς Συνόδου ἦν ὁ τῆς Ῥώμης.

Σελίς 729 Σελῶν 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ΄.

Περὶ τῆς ὁκτῆς ἐβδόμῃ πράξει δότι τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὁκτῆς, καὶ τῆς κατὰ τῶν ἀποστόλων ἢ ἀφαιρέσει ποιησόμενοι ἀναθεματισμῶν, καὶ περὶ τῆς τελείας ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς φήμης τῶν Βασιλέων.

Σελίς 730 Σελῶν 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ ἐκτεθέντων αὐτῶν τῶν λατίνων κατὰ ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς Συνόδου, καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν.

Σελίς 730 Σελῶν 51

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ΄.

Περὶ τῆς Πάπας Γεωργίου ὁγδόου, καὶ πότε αἱ Πάπαι ἐβεβαίωσαν ὑπὸ τῶν Καيسάρων, καὶ πότε τὸς Καيسάρας κατέβαλον αἱ Πάπαι, ὁ ἀλεγομένης αὐτῆς γινώμης αὐτῶν.

Σελίς 737 Σελῶν 51

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

+ Περὶ τῆς πότε, καὶ πῶς ἐχειροποιήσαν αἱ Ῥώμαι.

Σελίς 738 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

+ Περὶ τῶν γεγονότων θαυμάτων ἀπὸ τῆς ἀγίας Εὐαγγελίας, καὶ τῶν ὑπερθαυμάτων αὐτῶν ἐγκωμίων, ἀποσκευασθέντες καὶ ἡμῶς αὐτῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ ἔργων. καὶ περὶ τῆς φοβερῆς θεάσεως, ὅ ἔστι ψυχροῦ γὰρ ὁ Μακεδὼν Βασιλεὺς.

Σελίς 739 Σελῶν 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τῆς σοφῆς, ἡ σύζυγος ἡ Θεοφανῶς, καὶ τῆς κατὰ τῶν Βεληγάριαν ὁπορεύσεως αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς Θεοφανῆς, ἀλλ' ἀρχὴν ἦν ἡ ὁποχὴ τῆς κρείσσεως ὑπὸ τῶν μοναχῶν.

Σελίς 740 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τῆς τετραγαμίας τῆς βασιλείας Λέοντος, καὶ τῆς διαστάσεως ἐξορίας τῆς Πατριάρχης Νικολάου τῆς Μυσιῆς, καὶ ἀνταρξίας Εὐθυμίου εἰς τὸν θρόνον, καὶ τῆς ἀπονομῆς τῆς Ῥώμης Θεοδώρου περὶ τῆς βασιλείας τετραγαμίας, καὶ τῆς ἐν ὑστερῇ μετανοίας τῆς βασιλείας.

Σελίς 740 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν παρηγορητικῶν λόγων καὶ ἐτέρων πολλῶν συγγραμμάτων τῆς σοφῆς Λέοντος, ἐν οἷς καὶ τὸ, Δόξα τοῖς λαοῖς τῶν τελευτήσαντων ὁσιότητι ἀποκηρύσσονται, Δοξασκόν. καὶ ὅτι ἡ Ἐπιστολὴ ἡ ἀγία οἱ λαοὶ τῶν πέμψαν τὸν Λέοντα τῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῶν Ἀράβων ὁμῆς, καὶ ὁπολοῦν ἐν αὐτῇ τῶν καὶ ὅτι τῆς ἰσχυρῆς τῆς ἀγίας Προνοίας, πλάσμα ἐστὶν αὐτῶν.

Σελίς 741 Σελῶν 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς θαλάσσης κατὰ τῶν Σαρακηνῶν στόλου ὑπὸ τῆς βασιλείας εἰς Κρήτιον μετὰ τῆς Ἀμερίας, καὶ τῆς τῶν ὀνίων καὶ σκυθῶν ἐφόδου εἰς Ἰταλίαν μέχρι Βελγικῆς.

Σελίς 741 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς θαλάσσης Λέοντος τῆς σοφῆς, καὶ βασιλείας τῆς καὶ αὐτῆς Κωνσταντίας τῆς Πορφυρογεννήτης, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς αὐτῶν Ἀλεξάνδρου τῆς πατριάρχης αὐτῆς, τῆς τῶν Πατριάρχων Εὐθυμίου ἐξορίας αὐτῶν, καὶ

σκληρῶς

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ΄.

106

σκληροβρέττε γυναικί , καὶ περὶ τῆς κατὰ πῶς αὐτοστέμνον ἡμέρας καλέετο· ὅτι ἡ ἀγία Τάφω θεία φάτις , καὶ τῆς Τόμης τῆς σῴσεως κατὰ τῆς τετραγραμίας . Σελίς : 741 Σειρά 55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

Περὶ τῆς συμφωνίας Ῥωμαῖς τῆς Λεκαπινῆ μετὰ τῆς Πατριάρχης Τρυφῶντος , ἵνα θεωφύλακται τῇ ἡμῶν αὐτῇ ἀδρυδοῦ παραιτήσεται πὺν θρόνον ὁ Τρυφῶν , καὶ ἀδετήσεται αὐτῆς ὑπὸ τῆς Τρυφῶντος , ἡ δὲ Ἀγία τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς ἀπατηθῶσι ὑπὸ τῆς Καισαρείας καὶ ἐκβληθῶσι τῆς θείας , αὐτοστέμνον ὁ αὐτοστέμνον Θεοφύλακτος . καὶ περὶ τῆς δόλαβείας τῆς Ῥωμαῖς , καὶ πῶς περὶ Πολυδύκτη καὶ Σέρμον , καὶ ἐξώσιως τῆς Ῥωμαῖς ἀπὸ τῆς βασιλείας ὑπὸ πῶν ἡμῶν αὐτῇ , καὶ αὐτῇ ὑπὸ τῆς Πορφυρογενήτης , καὶ περὶ τῆς οὐσίας τῆς Ῥωμαῖς , καὶ πῶν ψυχωστωτηρίων ἔργων αὐτῇ ὅτι τῇ μοιήρῃ βίῳ . Σελίς 742 Σειρά 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς μοναρχίας Κωνσταντίνου τῆς Πορφυρογενήτης , καὶ ὡς ἐποίησεν ἀγαθῶν ὅτι τε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς πολιτικοῖς , καὶ τῆς τελότητος αὐτῇ , καὶ τῇ ἐπ' αὐτῇ θείᾳ ὅτι Κωνσταντινουπόλει ὡς πᾶσι ἡλικίας . Σελίς 743 Σειρά 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἀπ' ἐδέσεως εἰς Κωνσταντινουπόλιν μετασχεθῆσιν ἀχρηστοίτες εἰκόντες τῆς Κυρίας ὅτι τε Πορφυρογενήτης , καὶ χειρισμῶς Βυλογοῦδα καὶ Ἀγύλα πῶν Ἀρχηγῶν Συγγῶν , καὶ ἄλλων πολλῶν Συγγῶν . Ἀλλὰ τῆς αὐτῇ σαλοῦτος Ἀρχιερέως . Σελίς 744 Σειρά 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς οὐσίας Λαζάρου , καὶ τῆς βασιλείας Ῥωμαῖς , καὶ ἐπέως τῆς ἡμῶν αὐτῇ ὑπὸ Πολυδύκτη Κωνσταντινουπόλεως , καὶ ἀλώσεως ὑπὸ τῆς Στρατηγῆς Νικηφόρου καὶ τῆς ἀδελφῆς Λέοντος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς , καὶ τῆς ἡμῶν οἱ Σαρακηνῶν . Σελίς 744 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Νικηφόρου τῆς Φωκῆς , καὶ τῆς αὐτῇ ἐρῆς τῆς Πολυδύκτης Πατριάρχης . Ἀλλὰ τῆς ἀπολύσεως πῶν γυναικῶν αὐτῇ , καὶ λαβῆναι πῶν τῆς Ῥωμαῖς τῆς Βασιλείας γυναικῶν , καὶ περὶ τῆς δυσυχίας τῆς Βασιλείας Νικηφόρου ὅτι κατὰ Σαρακηνῶν ὅτι Σικελία πολέμῳ . Σελίς 744 Σειρά 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι τὸ μὴ λαμβάνειν τινὰ εἰς γυναικῶν πῶν Ἀλλὰ τῆς ἀγίας βασιλίσσης Σωτένης αὐτῇ , ὅτι τῆς Κωνσταντίνου , ἀλλὰ τῆς ὅτι Τρυφῶντος Σωτένης , καὶ ὅτι ὁ συγγῶν ἐτέρῳ ἀνδρὶ συναφθῆναι τῆς μενίσσεως πῶν γυναικῶν , καὶ τῆς πάλιν , ὑπὸ ἀνὰ θεμάσει , καὶ ὅτι ἡ μόνασι μετὰ γνώμης τῆς συζυγίας γίνεται , χωρὶς τῆς ὁμιλῆσαι γάμῳ τὸ λαπόμνον . Σελίς 745 Σειρά 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ὡς ἐπέταξε πόλεων τῇ βασιλείᾳ αὐτῇ ὁ Νικηφόρος , καὶ ὡς ἐποίησεν ἀθέσμων Ἀλλὰ τῆς Τόμης καὶ ἐτέρων θανόντων κατὰ πῶν Ἐκκλησιαστικῶν διεικῶν , καὶ περὶ τῆς σφαγῆς αὐτῇ ὑπὸ τῆς Τζημισκῆς Ἰωάννης . Σελίς 745 Σειρά 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννης Τζημισκῆς , καὶ τῆς τελότητος Πολυδύκτης Κωνσταντινουπόλεως , καὶ τῆς βασιλείας Σαρακηνῶν Πατριάρχης , καὶ μετακινήσεως Παυλικιανῶν ἀπ' Ἀντιοχείας εἰς Φιλιππῶν πόλιν μετὰ Θεοδῶρος Ἀντιοχείας , καὶ τῆς Ἀγίας Φαρμάκης τελότητος τῆς βασιλείας . Σελίς 746 Σειρά 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Βασιλείας καὶ Κωνσταντίνου ἡμῶν Ῥωμαῖς , καὶ τῆς παντελῆς ἀφαισῶς πῶν Βυζαντινῶν ὑπὸ βασιλείας , τῆς καὶ πολλὰς ὑποτάξεως ἐαυτῇ Ἐπαρχίας , καὶ τῇ Πατριάρχῃ Σέρμον ὑπερίσταναι αὐτῇ ἐπίστανται , καὶ ὅτι Ἀνδριανῶν κληρίκοις ἀμφοτέρως τῆς Ἀλεξανδρείας κληρίκων , καὶ Ἀλλὰ τῆς Οἰκονομικῆς κληρίκων κληρίκων . Σελίς 746 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς τελότητος Βασιλείας Βασιλείας , ὅτι καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῇ Κωνσταντίνου , καὶ βασιλείας Ῥωμαῖς Ἀργυροπόλεως , καὶ πάλιν αὐτῇ ὅτι τῇ ληστεῇ ὁπλοῦς τῆς γυναικὸς αὐτῇ Ζωῆς , καὶ βασιλείας Μιχαήλ τῆς Παφλαγονίας , τῆς πάλιν αὐτῇ τῇ Ῥωμαῖς , καὶ πῶν Ζωῶν εἰς γυναικῶν λαβόντες , καὶ δαμνῶντες , καὶ μονάσαντες , καὶ τελότησαντες ἐν μετάνοιᾳ . Σελίς 746 Σειρά 55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ τῆς Καλαφάτης , ὅτι Κωνσταντίνου Μονομάχου , καὶ ὡς συμβέβηκε τοῖς Ῥωμαῖς κακῶν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἰθὺς . Σελίς 747 Σειρά 35

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ΄.

107

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τῶν ἐκείνου ὁπάτων φόρμους ἀτόπων, καὶ τινες ἄλλοι Πάπαι Ρώμης μετ' αὐτῶν.

Σελίς 748 Σελῶν 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ΄.

Περὶ τῶν Πατριάρχων τῶν Ἱεροσολύμων ἀπὸ Ἡρακλείου μέχρι τῆς δόξης.

Σελίς 749 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι τὰ οἰόματα τῶν μετὰ τὸν Ζαχαρίαν Πατριάρχων τῶν Ἱεροσολύμων ἔτε Ἀπὸ τῶν σὺν πολλοῖς πόσιν μεταφραστῶν ἑσπερικῶν εὐλητῶν καθέστηκε τῇ τῆς βίβλου συγγραφῇ. Σελίς 753 Σελῶν 8

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΟΓΔΟΥ 109

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Συμβόλῃ παλαιότητος τῶν Λατίνων πότε, καὶ πότε τινὲς Πάπαι ῥώμης ἐξέφωνήθη, καὶ πότε ἡ ὑποκοπὴ τῆς μνημοσύνης τῆς Πάπας ἀπὸ τῶν Διπτύχων ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Σελίς 755 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ὁπισθίων Μιχαὴλ Κρηθαρίου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα τὸν εἴατον, καὶ τῆς σκώδατος Ἀργυροῦ τῆς Μαγίστης, τῆς κρύψαντος αὐτάς, καὶ ἄλλας ὡς ὑπὸ τῆς Πάπας τῆς Κρηθαρίου πέμψαντος, τῇ καὶ διὰ ταύτων τῇ σκώδατι, καὶ τῇ τῆς Πάπας ἀβλεψίαν, συνοδικῶς ἀναθεματίσαντι ἅτον τε Πάπαν, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν, ὡς παλαιότητας ἐν τῇ Συμβόλῃ. Σελίς 756 Σελὴ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τριῶν παλαιότητων, αἵ οἱ Λατῖνοι αὐτὰ τῆς ὑπὸ τῆς Κρηθαρίου ὑποκοπῆς τῆς ῥώμης παρσφύρασι, καὶ περὶ τῆς ἐλέγχου πρὸς ταύτας ὡς ψεύδους, καὶ ὅτι αὐτὸν τῆς ὑποκοπῆς τῆς ῥώμης ἡ παλαιότης, καὶ περὶ τῶν μυθολογῶν πρὸς τὸν Βασιλέα οἱ Λατῖνοι ψεύδων καὶ γελοίων διὰ τὰς πρέσβεις τῆς ῥώμης, καὶ τὸ βιβλίον τῆς Στήθους. Σελίς 757 Σελὴ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινὸν πεμφθέντων πρέσβων ὑπὸ τῆς Πάπας Λέοντος τῆς ὁράτης διὰ τὴν σιμωνίαν, καὶ ὁνέχους, καὶ ἀναβαπτισμόν, καὶ κακὰς ἐκείνων ἀπαλαξάντων, καὶ περὶ τῆς τῆς ὁνέχους ἀξίαντας τῆς ἱεροσύνης, ἐκ τῆς ἀγένης κατὰ τὰς Πάπας, καὶ ὅτι ὁ Λέων μὴ ὑποκρίθῃς ἐν τῇ ἐγκύκλιον ὁπισθίων τῆς Κρηθαρίου περὶ τῆς παλαιότητος, ἀναθεματίσθη. Σελίς 758 Σελὴ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἡ σιμωνία, καὶ ἕτεροι ἄλλα δι' αὐτὴν, τοῖς καὶ οἱ αὐτὴν, δέχονται ἐνταῦθα εἶναι τῶν Παπῶν διονεργήματα. Σελίς 759 Σελὴ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι τὸ ἀναβαπτίζαν, καὶ ῥαντίζαν, καὶ ποτὲ μὴ ἐν τριῶν, ποτὲ δὲ ἐν μόνον χριστὸν βαπτίζαν, ἴδιον Λατῖνοις, τὸ δὲ τὸν μονομάχον ὑπὸ τῆς ἀναθεματιστικῆς τῆς Λέοντος κτίσει τὸν ἅγιον τάφον, ψευδέστατόν ἐστι. Σελίς 759 Σελὴ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Μαρτυρία, ὅτι ἡ ἐν τῇ Συμβόλῃ παλαιότης, αὐτὸν τῆς διακρίσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ψεύδους ὁ Βίβλος ἐν οἷς λέγει περὶ τῆς Θεοφυλάκτου Βυλγαρίας. Σελίς 759 Σελὴ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Μαρτυρία τῆς Ἀγκύρας Μακαρίου, ὅτι ὁ ῥώμης Φιλαρχίαν νοσήσας, καὶ παλαιότητας ἐν τῇ Συμβόλῃ, ἀπεβλήθη. Σελίς 760 Σελὴ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Μαρτυρία Γεωργίου Λογοθέτου καὶ Ἀμυράτῃ Πρωτοβεσσαρίου, ὅτι ἔτεθον θεσμοὶ γραφικῶς, ἡ συνοδικῶς ἀπορίαν τῆς ῥώμης τὸ ἀμαρτήτων, ἡ τὸ παλαιότητας ἐν τῇ Συμβόλῃ. Σελίς 760 Σελὴ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Μαρτυρία Γωσήφ Βρυανίου ἐν τῇ ἐξέσει ἐν τῇ Διπτύχῃ τῆς Χρυσόφορος ῥώμης ὑπὸ Σεργίου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ βεβαιώσεως, ὅτι ὁ χωρισμὸς τῆς ῥώμης ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς Κρηθαρίου διὰ τὴν ἐν τῇ Συμβόλῃ παλαιότητα ἐγένετο. Σελίς 760 Σελὴ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Μαρτυρία Νεῖλα Δαμύλα, ὅτι ὑπὸ τῆς Κρηθαρίου καὶ μονομάχου συνοδικῶς ἀπεβλήθη τῆς Ἐκκλησίας ὁ ῥώμης διὰ τὴν ἐν τῇ Συμβόλῃ παλαιότητα, ἡ ὁ ῥώμης Χρυσόφορος πρῶτος παλαιότητας. Σελίς 761 Σελὴ 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀντιθέσεις Λατίνων ἐν τῇ ἐκπόρῳ τῆς αἰῶνος Πινύματος καὶ ἐν τῇ ἐν τῇ Συμβόλῃ παλαιότητα, καὶ λύσις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ὁρθοδόξων, καὶ πρῶτον ἡ τῆς πρώτης ἀντιθέσεως λύσις. Σελίς 761 Σελὴ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἡ Μαξίμης πρὸς Μαρίον ὁπισθίων ἐπερὶ τῆς παλαιότητος ἦν, ἡ καὶ ὁ ποιητὴς καὶ ὁ χρονογράφος. Σελίς 763 Σελὴ 35

ΠΑΡΑ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Η'.

110

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἔστι τὴ μετὰ τὸν Ἰουστινιανὸν Βασιλέως ἱερῶν, καὶ ἔστι Ρίκαρις Βασιλέως Ἰσπανίας ἀγνωστόμητον ἢ τὸ
Σύμβολον ὡς Ἰσπανία καὶ Γαλλία, τὸ δὲ πρὸς τῆς δευτέρας Συναόδου, ἢ ἔτι οὐ μετὰ τὴν δευτέραν γε-
γενῆσθαι τὴν δευτέραν, μὴδ' ἀνέκνυται ἐκ τῶν χρόνων. Σελίς 763 Σελὸς 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ Σύμβολον τὴ ἀγία Ἀθανασίᾳ δοκεῖ ἀποκρυφόν καὶ ἐκ ἀρχαίων, εἰ δὲ ἀρχαίων, ἀνέκνυται ἀπὸ
τοῦδε ἀποδείξωμεν ὡς αὐτὴν τοιοῦτον ὑπὸ τῶν Λατίνων. Σελίς 763 Σελὸς 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς δευτέρας ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων, ἢ δευτέραν, ἀπὸ τῆς Κρημαρίας τὸν Ρώμης ἐκβληθῆναι
τῶν Διπύχων λεγόντων, καὶ ψεύσας τὰς Ἀναγκαστικὰς συγγραφὰς δεῖξαι παλαιοτέρων, καὶ τῆς λύσεως
αὐτῆς. Σελίς 765 Σελὸς 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἐπαναλήψας τὴν ἀνωτέρω ἐξηγήσαν, καὶ ἀποδείξας σαφῶς, ὅτι μετὰ Δακρύου δεκατρία ἔτη ἀπὸ τῆς
ἐκδόσεως Οἰκουμενικῆς Συναόδου, Σέργιον τὸν τέταρτον ἐξέβαλε τὴν Διπύχων ἀπὸ τῶν Συμβόλων πα-
λαιῶν ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος. Σελίς 766 Σελὸς 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας Κρημαρίας ἐκβληθῆς τὴν Πέτρην Ἀντιοχείας, καὶ τῆς δευτέρας τὸν Γραδοσίαν, ἀπὸ κα-
κῶν ἢ ἐκ τῶν Συμβόλων παλαιῶν. Σελίς 767 Σελὸς 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς τρίτης ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων, ἀναλήψας τὴν ἐκ τῶν Συμβόλων παλαιῶν, καὶ ὁμοιωτικῶς
τῆς δευτέρας Συναόδου λεγόντων, καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῆς. Σελίς 797 Σελὸς 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς τέταρτης ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων, λεγόντων, ὡς περὶ τῆς ἐκ Σαρδικῆς Συναόδου κωλυσάσης ἐτέ-
ραν πῖπιν ἐκδέσθαι τὴν ἐκ Νικαίας, ἢ δευτέραν παλαιῶν ἐκ τῆς Νικαίας, ἢ τῆς τρίτης κωλυσάσης τὴν
παλαιῶν, οἱ Λατῖνοι παλαιότεροι ἐκ τῆς Νικαίας, καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῆς. Σελίς 770 Σελὸς 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς πέμπτης ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων, λεγόντων, ὡς περὶ τῆς ἐκ Οἰκουμενικῆς Συναόδου, ὡς τὸ ἀξίω-
μα ἐκείνης λαβεῖν δύναιται, μὴ ἔχειν ἐκείνην τὸν παλαιόν ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ γὰρ ἔσονται Οἰκουμενικαί,
ὅθεν ἡ γρηγορία ἐπέστα, μηδὲν ἐξέσθαι παλαιῶν, ἐκ εἰς περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν, τῶν ἐκείνων τὴν αὐτὴν
ἐκείνη ἐκείνη, ἀλλὰ περὶ τῶν Ἐπιστολῶν μερικῶν. καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῆς. Σελίς 771 Σελὸς 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ἑκτῆς ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων, λεγόντων, καὶ τὸν Ἀριστογύτῳ, Ἀθανάσιον καὶ τὴν λοιπὴν
πατέρων, ἢ δὲ οὐκ ἀμελεῖσθαι τὴν Χρηστικὴν περὶ τὰς λέξεις, τῶν πραγμάτων συμφωνούντων, ὡς τε
ἔτε περὶ τῆς ἐκ τῶν Συμβόλων παλαιῶν ἀμελεῖσθαι. καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῆς. Σελίς 772 Σελὸς 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἔστι φωτίς ἢ περὶ τῆς καὶ ἐκ τῆς γίγνεται ἀπὸ τῆς Πιόματ' ἀγνωστόμια, ἢ ἢ ἐκ τῶν Συμβό-
λων παλαιῶν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης. Σελίς 773 Σελὸς 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς φωτίς, καὶ ἐκ τῆς Πάπας Ἰωάννου, καὶ ἄλλων, ἀγνωστόμια τὰ τὰ ἀγία Πιόματ' καὶ τὴν
Συμβόλων ἢ τότε ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρωμαίων. Σελίς 774 Σελὸς 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ἐπιχρησάμενος παπιδῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας Βησσαρίων ἐκβληθῆς Γεωργίου τὸν Γεμισῆ, καὶ αὐτὸς τὴν φωτίς,
ὅτι τὸ καὶ ἐκ τῆς γίγνεται τὸ Πιόμα τὸ ἀπὸ καὶ ἢ παλαιῶν ἢ ἐκ τῆς φωτίς. Σελίς 774 Σελὸς 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'

Ὅτι ἢ παλαιῶν ἐκ τῶν Συμβόλων, καὶ ἢ περὶ τῆς ἀγίας Πιόματ' ἀγνωστόμια ἐκ τῆς ἐκ τῆς Ρώμης ἐκ τῆς φωτίς.
Σελίς 774 Σελὸς 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἔτε ἐκ τῆς ἐκ τῶν πατέρων Συναόδου βιβλιασάμενος ἴσχυσαν οἱ Λατῖνοι ἀπὸ τῶν πατέρων τὴν παλαιῶν,
ἢ ὡς μαρτυρεῖ ὁ Λομβάρδος ἐκ τῆς φωτίς ἐκ τῶν Ρωμαίων. Σελίς 774 Σελὸς 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ἐπιχρησάμενος παπιδῶν ἀπὸ τῆς Μοναχῆ Βαρλαάμ, τὴν παλαιῶν μὴ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
καθόλου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τὸ δόγμα λεγόντων, καὶ ἀπὸ τῆς, ὅτι ἢ περὶ τὸ δόγμα ἀγνωστόμια ἐκ τῆς
ἐκ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Η'.

ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ πολὺ ὑστερὶ μετὰ φώτιον ὑπ' ἀθλίου ἡνὼν ἐξουρηθῆναι. Σελίς 775 Σελῶν 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν τῶν τῷ Ρώμῃσι διαπῶν πότε ἤρξατο, καὶ λύσεως τῶν δύο ἀντιθέσεων τῶν Λατίνων ὑπὲρ τῆς τῶν γυναικῶν κεφαλῆς. Σελίς 775 Σελῶν 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ λύσεως τῆς τρίτης ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῶν παπικῶν γυναικῶν ὑποδείξει καὶ μαρτυρίαις. Σελίς 776 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐπιχόρημα παπιστῶν ὑπὸ Εὐχολογίῳ, ὑπὸ τῷ Ἀποστόλῃ καὶ τῇ ἐν Καρθαγίνῃ Συνόδῳ, τὸ μὴ κείρειν τὴν κόμην τὰς τῶν Ἑβραίων μοναχὰς ἀποκρινόμενον, καὶ ὑποδείξεις ἐκ πολλῶν, καὶ αὐτὴ τῷ Παλαιῷ τῶν ἡμερῶν, ὅτι τὸ κείρειν τὴν κόμην καὶ τὸ γυναικῶν τὰς μοναχὰς ἀπώτατόν ἐστι. καὶ περὶ ἱματισμῶν τῶν μοναχῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ τὰς οὐχὺς ἀπειρημάτων, καὶ περὶ τῶν μοναχῶν τῶν Λατίνων. Σελίς 777 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς κεφαλῆς τῶν Λατινοεπισκόπων κατὰ τὴν πρὸς Κρημαάριον Ἐπιστολὴν τοῦ Ἀντιοχείας Πέτρου, καὶ τῆς Γερμάρας, ἡ Παπαλήθρας τῶν Ἑλλήνων, νομίμῃ ἔσθι, τῆς δὲ τῶν γυναικῶν καὶ μύσανθ' κεφαλῆς, ἰωυτερισμῶν. Σελίς 778 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι οἱ ἐκ τῆς πρὸς Κρημαάριον Ἐπιστολῆς τοῦ Πέτρου Ἀντιοχείας, καὶ ἐκ τῶν μεγάλων Βασιλέων καὶ Πατριάρχων συνεισδόντες τὴν τῶν μοναχῶν κειφαλίαν, ἐξ αὐτῶν τέτων δυνήσονται γινώσκειν ὅτι οἱ κειφαλῶντες τῶν μοναχῶν οὐκ εἰσὶ ποιῆσαι. Σελίς 779 Σελῶν 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς τελευτῆς τῆς Ζωῆς καὶ Θεοδώρας τῶν βασιλίδων, καὶ βασιλείας Μιχαὴλ τοῦ Στρατηγόου, καὶ Ἰσακίου Κομνηνοῦ, ἐξ ὧν αἱμάτων χύσεις, καὶ παραίτησις τοῦ Μιχαὴλ. Σελίς 779 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἰσαάκιος τὴν πρὸς Βελλοπὸν τὸν Οἰκονόμῃ καὶ Σκόβοφύλακον τῇ Ἐκκλησίᾳ δὸς, τὰς περὶ τῆς τῶν μοναχῶν περιουσίας ἀπιδώκεν τῇ δημοσίᾳ. Σελίς 780 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἐξουσίας Μιχαὴλ Κρημαάριος τῇ Κωνσταντινπόλει, καὶ Διάτῃ, καὶ τῇ τῇ περὶ αὐτῆς ὁ Σκυλίτζης, καὶ τῇ τῇ ψευδῶς αὐτῇ κατὰπε, καὶ περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῇ λαψαίᾳ αὐτῇ, ὅν ἡγήματι δολοφίας τῆς δεξιᾶς αὐτῇ ἀναδοιῶτος ἰσαμῆτος. Σελίς 780 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς λύσεως τῆς αἰτιάματις, ὅ ἐστιν, ὅτι ἵνα ὁ Κρημαάριος τὰ κοκοβαφῇ πένδηλα φορῇ, καὶ ἄρχῃ μόνον, τῶν Πατριαρχῶν πρωτόν, ἔχισε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὅτι ἡ τῇ τῇ Συμβόλῃ πρὸς Διήκη αἰτίαν τῆς κρίσεως. Σελίς 780 Σελῶν 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξηγήσεων, καὶ τῶν ἐνταῦθα, τὸ χάριν τῶν κοκοβαφῶν πενήλων τὸν Κρημαάριον κρίσαι τὴν Ἐκκλησίαν, δέκνεται ψευδὲς πλάστον, καὶ περὶ τῶν αἰτιῶν τῇ πειθαίκε γυναικῶν κρίσματος καὶ αὐτῆς κρίσεως τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς τελείας ὑποβολῆς τῶν δυτικῶν Διὰ τὸ δόγμα τῆς πρὸς Διήκης. Σελίς 781 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ὁ Κάληφες Δαβέριος τῇ ἀνακτιομένης μέρεος τῆς Ἱερουσαλὴμ τῇ τῇ Μονομάχῃ βοθείᾳ τὴν ἔχουσαν τοῖς Χριστιανοῖς δεικνύς, κατὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ τὴν Χριστιανῶν κατέστη, καὶ περὶ τῆς ὑπὸ Γερμανίας πλῆθους εἰς ἀποσκώτησιν τῇ ἀγίᾳ Τάφῳ ἐλθόντων, ὅ οἱ καὶ οἱ ἰσορικόις Ἰγγελφ. Σελίς 782 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ Κοσμᾶ Ἱερουσαλίμῃ, τῇ μετὰ Βιφιλίου Πατριάρχῃ Κωνσταντινπόλεως, ὑπὸ Μιχαὴλ τῇ Πατριάρχῃ, καὶ περὶ τῇ ὑπὸ Νικηφόρου Βωτανιστῆς πόλεμος ἐν Ρώμῃ ἰμφουλίᾳ μετὰ Ἑνρίκου Βασιλέως Ἀλμανίας καὶ Σαξόνων Διὰ τῇ Πάπα Γρηγορίῳ τῇ ἐβδόμῃ, τῇ ἀρχαῖᾳ περὶ τοῖς τῇ Ἑνρίκου πρὸς βεσι ποιήσαντων, ὡς ἰσορὶ ἡ Ἀλεξιάς Ἀνθ. Σελίς 782 Σελῶν 36

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἐξουσίας ἀπὸ τῆς βασιλείας Νικηφόρου Βωτανιστῆς καὶ μονάσεως, καὶ βασιλείας Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, καὶ ἐξουσίας.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Η'.

512

Ἱεραίας Αἰόντου τῷ Καληνδοῖ, καὶ Δατί.

Σελίς 783 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Αἰρέσεως ἱταλῶ τινος ἱπάτου τῶν φιλοσόφων, καὶ τῆς ὧρ᾽ αὐτῷ λαβὲν ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης, καὶ τῆς μεταβολῆς αὐτῷ ὑπὸ Εὐσεβίου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἴσору ἡ Ἀλεξιάς.

Σελίς 783 Σειρά 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ Αἰρέσεως ἡλλῶ τινος ὑπὸ Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἴσору ἡ Ἀλεξιάς, καὶ τῆς συνοδικῆς αὐτῷ καθαιρέσεως.

Σελίς 784 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ταπεινώσεως τῶν πῶν φιλιππέπολεων κακόντων Μανιχαίων ὑπὸ Ἀλεξίου τῷ Κομνηνῷ, καὶ τῆς καὶ τῶν πολεμίων τῆς ἀναρχίας ἡλλῆς τῷ Βασιλείῳ, καὶ ἐλάθουρας τῶν ἀρχμαλῶτων, καὶ ἐτέρων πλείων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχαθουρῶν τῷ Βασιλείῳ, ὡς ἴσору ἡ Ἀλεξιάς.

Σελίς 784 Σειρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῷ Βογομίλῳ Βασιλείῳ, καὶ τῆς τῷ δόγματι αὐτῷ συστάσεως, καὶ φανερώσεως τῆς Αἰρέσεως αὐτῷ τῷ τῷ Βασιλείῳ Ἀλεξίῳ ὑπὸ Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ περὶ τῷ τῷ ἐπίταξον ὁ Βασιλεὺς ἴσору ἡ πάσας τὰς Αἰρέσεις καὶ τὰς ἀναρχίας αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ὅτι ἡ Ἀλεξιάς Δίνα Συγκλήτη ὑπὸ τῷ Ἀλεξίῳ Κομνηνῷ τῷ Βασιλείῳ, καὶ ὅτι ἐτελεύτηθῃ δηλῆται.

Σελίς 784 Σειρά 44

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῷ ἱερῷ πολέμῳ, καὶ ὅθου ἡρῆσιν, καὶ τῷ ἡαίτια, καὶ τῷ ἀριθμῷ. τῶν δυτικῶν στρατομάτων, ὑπὸ βαλῆς τε Γοδιφρέδου, καὶ εἴτα σιωθήκης πρὸς τὸν Κομνηνὸν Ἀλέξιον τὸν Βασιλέα, καὶ ὡς οἱ δυτικοὶ ἐλαβον πόλεων, καὶ ὡς ἀπέκτειναν πολεμίων, καὶ τῆς ἀθετήσεως τῶν πρὸς τὸν Βασιλέα σιωθῆκῶν αὐτῶν, καὶ ὡς ἐποίησαν μετὰ τῷ Βασιλείῳ πόλεμον, καὶ τῆς μυθόδοξου ὑποστροφῆς τῷ ἡλίῳ ἐς τῷ πρὸς, ὅτε πῶν ἱερουσαλήμ ἐλαβον, καὶ τῷ ὁφθούτῳ Κορήν, καὶ ὡς ἐδήλῳ ὡς ἡ Ἀλεξιάς ἴσору.

Σελίς 785 Σειρά 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ ἱερὸς εἶτῳ πόλεμος αἰτίῳ τῆς καταστροφῆς ἡ τῆς ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς ἐκκλησίας, ὅπου Γρηγορίου ἐβδόμου ἀρχαρχῶν, γνώμη τῷ τῷ Πάπῳ ὑποτάξαι ἑαυτοὺς τῷ πάπῳ.

Σελίς 786 Σειρά 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἵνα Πατριάρχας αὐτοὺς ὑποκειμένους καθίσωσιν ἐν ταῖς τῆς ἀνατολῆς ἐκκλησίαις οἱ Παῖποι Δεῖ τῷ πολέμῳ τῷ τῷ, ἐφάνισαν πῶν ἐκκλησιασίων τῆς ἀνατολῆς καὶ πῶν βασιλείων.

Σελίς 786 Σειρά 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν διαφορῶν καὶ ἐπαναστάσεων τῷ ῤῥῳ τῆς ἱερουσαλήμ Μπαλδουίνου καὶ Δαίβερτου Λατινοεπισκόπου, καὶ περὶ τῷ ὅν τῷ ἁγίῳ τάφῳ θείῳ φωτός.

Σελίς 787 Σειρά 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἐξ αἰτίας τῷ πολέμῳ τῷ τῷ καὶ τῶν λατίνων αὐτῶν ἐν ἱερουσαλήμ καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ τοῖς τοῖς Συρίαν, Ἀραβίαν, Παλαιστίνην καὶ Αἴγυπτον Χριστιανοῖς κακώσεων, καὶ περὶ τῷ Λατινοπατριάρχῳ ἐν ἱερουσαλήμ Ἀρνεόφῳ, καὶ ὡς ἐλάβον ὧρ᾽ αὐτῷ τῷ γινούσῃ Πατριάρχῳ Συμεὼν ῥῳπῶν οἱ λατῖνοι, τῷ κατὰ Ἀζίζι μῶν γράψαντῳ.

Σελίς 787 Σειρά 28

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς βασιλείας τῷ Ὀσεβῶν Ἰωάννῃ Κομνηνῷ, καὶ λατινικῶν ἐν ἱερουσαλήμ δύο Συμόδων, καὶ ὡς ἐκέρυσον ἐν τῇ δούτῃ οὐρβανὸς ῤῳμῆς, καὶ περὶ δύο ἐν λατεράνῳ Συμόδων, καὶ τῷ τῷ ἱερουσαλήμ ῤῥῳ τῷ πολέμῳ μετὰ τῶν Ἀμπεράδων Γάζης καὶ Δαμασκῆς, καὶ ἡλλῆς αὐτῷ, καὶ εἴτα ἀλώσεως αὐτῷ ὑπὸ τῷ τῷ βαβυλωνίῳ Σουλτᾶν Βολῶχ, καὶ ἐξαγαράσεως αὐτῷ.

Σελίς 788 Σειρά 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῷ μετὰ θανάτῳ Βαλδουίνου ῤῥῳ τῷ ἐν ἱερουσαλήμ φέλλῳ, καὶ ἀλώσεως ἐδίδου ὑπὸ τῷ Ἀμπερά Βαβυλωνίῳ Ἀλῇ, καὶ ὡς ἐποίησε φόνων καὶ μετ' ἀρχιούσης κακῶν τοῖς Χριστιανοῖς, καὶ περὶ τῷ ῤῥῳ τῷ ἐν ἱερουσαλήμ Βαλδουίνῳ ἡ τῷ ἀνώτερον φέλλῳ.

Σελίς 789 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῷ τῷ τῷ τῷ ἡ δούτῃ τῶν ἀνώτερον δύο ἐν λατεράνῳ Συμόδου σιωτῆθῃ, καὶ ὡς πλάτῃσιν οἱ λατῖνοι ἐν αὐτῷ Πατριάρχῳ καὶ Τοποτηρητῶν, καὶ ὅτι ὅπου Βασιλεῖς τῷ βαλδουίνῳ μέχρι τῆς δούτῃ.

ὅπου

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Η'.

ὑπερέτατοι τοῖς Ἀναπλίτοις οἱ Πάπαι.

Σελίς 789 Σερὰ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν τρεπαίων ὧν ἐποίησε κατὰ τὴν πολέμιον Διὰ τῆς Εἰρήνης τῆς Θεοτόκου ὁ Κομνηνὸς Ἰωάννης, καὶ ὧν ἔλαβε πόλειον, καὶ τῆς τελευταίας αὐτῆς, καὶ βασιλείας Μανυῆλ τῆς υἱᾶς αὐτῆς.

Σελίς 790 Σερὰ 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ προβλήσεως Μιχαῆλ εἰς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῳ, καὶ τῶν αἰτίων κατ' ἐρωμάτων τῆς Βασιλείας Μανυῆλ κατὰ Διαφόρων πολέμιον, καὶ ὧν ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὴν.

Σελίς 790 Σερὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἱερᾶς λίθου τῆς Μαγδαληνῆς, τῆς μετενέχουσας ὑπὸ Εὐφροσύνης εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῆς Βασιλείας Μανυῆλ, καὶ τῆς ἑστῆς ὁλίθου, καὶ περὶ τῆς εἰς Βυζάντιον ἐλθούσης Ῥηγὸς τῆς Παλαιστίνης.

Σελίς 790 Σερὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Κινιάμης ἰσορρυφίων ὡς αὐτῶν Νηφώνος ἡγετον, καὶ τῆς πρὸς τὸν Νηφωνα περιποίησεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κοσμά, δι' ἣν καὶ ἐξεβλήθη τῆς θρόνου.

Σελίς 791 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν οἱ Πάπαι ῥώμης ἐπεχείρησαν χεῖρας Βασιλεῖς τῆς Ῥηγὸς Θεογγίας καὶ Ἀλαμανίας, καὶ τῆς ὑπὸ Φρειδερίκου Βασιλέως Ἀλαμανίας ἐξολάσεως τῆς Πάπας Ἀλεξάνδρου ὑπὸ τῆς θρόνου, καὶ τῆς καταλλαγῆς αὐτῶν Διὰ τῆς ὑπὸ τῆς παπικῆς ποδὸς Φιλήματος τῆς Φρειδερίκου.

Σελίς 791 Σερὰ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Τὶ τὸ αἶνον τῆς γραφῆς τὸν Μανυῆλ Κομνηνὸν τῆς Ἀλεξάνδρου ῥώμης κατὰ Φρειδερίκου, καὶ τὶ λέγουσιν οἱ παπισταὶ περὶ ὧν ἔγραψε τῆς Πάπας ὁ Μιχαῆλ ψευδοῖς.

Σελίς 791 Σερὰ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ς'.

Περὶ Γερμανῶν, Κελτῶν καὶ Γαλατῶν, καὶ Κορσάρων καὶ Λοδοβίκου τῶν Ἀρχηγῶν αὐτῶν, κατὰ Σαρακηνῶν νικηθῶντων, καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Στρατευμάτων αὐτῶν, τῆς περὶ ἀπώλειας καὶ ἀπώλειας αὐτῶν, καὶ τῆς μετὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς τῆς Βασιλείας Μανυῆλ περιποίησιν Ὑπερβελῆς Κορσάρων, καὶ ἀφαιρήσεως τῶν πρὸς αὐτὸν αὐτῆς ὑποχρέσεων.

Σελίς 792 Σερὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ζ'.

Περὶ τῶν ὧν ἐπόρευσε πόλειον ἐξ Εὐφροσύνης Ῥογέριος ὁ Σικελίας Ῥήξ, ὁ καὶ τὸν Λοδοβίκον ταῖς τῆς Μανυῆλ Κομνηνῆς ναυτὸν ἐμπιστόντα λυτρωσάμενος.

Σελίς 792 Σερὰ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ η'.

Περὶ τῆς νικηθούσης Ῥηγὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ Μπαλδουίνου, καὶ τῆς τελευτῆς τῶν λατίνικων πραγμάτων κατὰ Σερφῆς, καὶ τῆς ὑπαντῆς τῆς αὐτῆς Μπαλδουίνου ὅτε εἰς Βυζάντιον ἦλθε, καὶ συνομιλίας αὐτῆς μετὰ τῆς Βασιλείας.

Σελίς 793 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ θ'.

Ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι, πρὸς αὐτὸν τὸν Βασιλέα Μανυῆλ τοῖς ἀρτοποιεῖς γυῖνον φερεῖσθαι τοῖς ἀλλόδοις, καὶ δύναι τοῖς Λατίνοις ὅλην θανάτω, ψεύδονται. καὶ περὶ τῆς πρὸς Λατίνους βοήθειας τῆς Βασιλείας Μανυῆλ, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν Ὑπερβελῆς αὐτῶν καὶ ἀδικίας.

Σελίς 793 Σερὰ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς Διὰ τὸ, ὁ Πατὴρ μεμύων με ἐστίν, ὃν Κωνσταντινουπόλει γερουσίᾳ συνοδῶν ὅλην Μανυῆλ τῆς Κομνηνῆς, καὶ τῆς ὡς πλαξὶ γραφῆσεως συνοδικῆς αὐτῆς ὑποφάσεως.

Σελίς 793 Σερὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μανυῆλ τῆς Κομνηνῆς, τῆς μετ' αὐτὴν μετονομασθέντος Διὰ τῆς ἀγγελικῆς χημίας, καὶ τῆς τελευταίας αὐτῆς, καὶ ὧν περὶ τὴν μοναχὴν εἶπε, καὶ περὶ Πλυνεματίων καὶ Λεκανοματίων, ὧν εἰς καὶ ὁ Σηθ, ὃν κατέκαυσεν ὁ Μανυῆλ, καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότητος τῆς γῆρας τῶν Κατακλιζηνῶν.

Σελίς 794 Σερὰ 32

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ὅλης Ἀλεξίης, Ἰωάννης καὶ Μανυῆλ τῶν Κομνηνῶν ἀρχῆς τῶν μετὰ τὸν Εὐδώνων καὶ Λατίνων Διὰ τὴν τῆς ἁγίας Πυλῆματος ὑπαρχῆς Διαλέξεων, καὶ περὶ τῶν πατέρων τῶν κατὰ Λατίνων ῥήτε ἀρίστους αὐτῶν.

Σελίς 794 Σερὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τῶν δόγμα καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν μετὰ φώτιον ἐλεγχάτων, καὶ τῶν κατὰ τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ τῆς δι' αὐτὸν

μαρτυρίας

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Η'.

114

ματος ὑπὸ Ἀλεξίου καὶ Μανυῆλ συγγραψάντων, καὶ τῶν πλὴν Παροπλίων συνθιγμένων.

Σελίς 795 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν κατὰ τῆς περιήκης καὶ τῆς δόγματος καὶ τῶν ἀζύμων συγγραψάντων κατὰ πλὴν Ἀλεξιάδα.

Σελίς 796 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν γουσιδίων Ἀλεξίων Βιθύνων καὶ Λατίνων ὑπὸ Ἀλεξίου καὶ Μανυῆλ διὰ πλὴν τῆς ἀγίας Πιό-
ματος ἐκπόμευσιν, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συναγωγῆς τῶν αὐτῶν, καὶ τῆς παλιμβόλης γνώμης τῶν Λα-
τίνων, καὶ ἀποβολῆς αὐτῶν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Σελίς 797 Σειρά 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ θέσεων τῶν Λατίνων ἐπὶ, δεῖξαι ἀπειθόντων τὰς κατὰ τῆς περιήκης καὶ τῆς δόγματος ἀγωνιστικότητας
Ἀλεξίου, Γωάννου καὶ Μανυῆλ τῆς Κομνηνῆς Βασιλῆς αὐτοῖς ὁμοθρήσκους.

Σελίς 797 Σειρά 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ ἐλέγχου ἐκάστης τῶν λατινικῶν θέσεων, καὶ ἀποφασεως ἀπὸ δεξιῶς, τὰς αὐτέρω Βασιλῆς συν-
τοῖς Ἐκκλησίαις μὴ ὁμοθρήσκους ὑπάρχει τῇ τῶν Λατίνων εἰς πλὴν περιήκῃ καὶ τῷ δόγματι καὶ νομοθεσίᾳ ὁπο-
θετικῶς.

Σελίς 798 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ἐκ τῆς πρὸς Βασίλειον Θεσσαλονίκης ὑπεροχῆς τῆς Πάπας Ἀδριανῆς, καὶ τῆς αὐτῆς πρὸς τὸν
αὐτὸν. τὸ εἶναι ἀνάθεμα πλὴν καθόλου Ἐκκλησίας μόνον τῆς Ῥώμης σιωπῶντες, ἐλέγχονται ὡς αὐτὰ ἐκ
τῆς νοήματος τῆς τῆς Θεσσαλονίκης ὑπεροχῆς, κατὰ τῆς παπισμῆς μάστιγας ἔχει, καὶ περὶ τῆς πειρασμῶς εἰ
Χριστιανοὶ ἀντιπαρῶντες Ἐπισκόποι λέγονται, καὶ ποταχῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Σελίς 800 Σειρά 23

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν Βασιλέων Ἀλεξίου, Ἀνδρόνικου καὶ Ἰσακίου τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει γουσιδίων,
καὶ τῆς ἐξουσίας καὶ εἰς ἐκπαινεύσεως καὶ ὑπαγωγῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θεοδοσίου, ἡ τῆς πόδας ὁ
Βασιλεὺς Ἀνδρόνικος ἡσάσας. περὶ τῆς Πατριαρχίας τῆς Καματηρῆς Βασιλῆς καὶ σφαγῆς Ἀλεξίου Βα-
σιλέως ὑπὸ τῆς ἱεῖς θείας Ἀνδρόνικου, καὶ τῆς Ἀνδρόνικου ὑπὸ Ἰσακίου, καὶ τῆς ἐν τῷ Παλατίῳ ὁρπα-
γῆς, ὡς ἡ ἀπάναξ ἡ πρὸς Ἀνδρόνικον ὑπεροχῇ τῆς Κυρίας, καὶ ὡς ἐργάται Τελείμους ὁ Σικελίας Ῥήξ κατὰ
Ἀνδρόνικον, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ Τελείμους ὑπὸ Ἰσακίου.

Σελίς 802 Σειρά 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ καταλύσεως τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀράβων ὑπὸ Σαλαδίνου Σουλτάνου Βαβυλῶν, τῆς καταδραμόντος
Συρίας καὶ Παλαιστίνης, καὶ πρεσβείας τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Λατίνων χάριν βοήθειας πρὸς τὴν τῆς Δύσεως
ἀντιστάσεως.

Σελίς 803 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Σαλαδίνου τῆς Σουλτάνου, καὶ ἀναρρέσεως τῆς Ῥηγὸς Ραϊμῆνδου.

Σελίς 803 Σειρά 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ὡς ἐπὶ ῥαξον ὡς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τῆς σταυρῆς ὁ Σαλαδῖν, καὶ περὶ τῆς Πατριαρχίας Δοσιθέου ἡ Θεοδοσίου
ὡς Ἱεροσολύμοις, καὶ ὡς λέγει ὁ βουαρδῖν, καὶ ὡς Ἰσαάκιος τῇ πρὸς Σαλαδῖνον Σελία ὡς ἡγεγῆσεν ὡς
Ἱερουσαλὴμ.

Σελίς 804 Σειρά 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἡ Λασιναῖς Ῥηγὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ραϊμῆνδου Κόντε Τριπόλεως ἔχει, αὐτὸν τῆς ἀφανισμῆς τῆς
Ἱερουσαλὴμ γέγονε.

Σελίς 804 Σειρά 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ βελῆς κλήμους Ῥώμης οἰωτικῆς τῶν Δύσεως Βασιλέων πρὸς ἀνάκτησιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ
τῶν ὁνομάτων καὶ ὀνομάτων αὐτῶν.

Σελίς 804 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἔχθρας τῶν Δύσεως Βασιλέων, καὶ ἀλώσεως τῆς ὑπὸ τὸν Ἰσαάκιον Κύπρον ὑπὸ
τῆς Ἑνείας.

Σελίς 805 Σειρά 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς τελευταίας Ἀθανασίας Ἱεροσολύμων, καὶ Πατριαρχίας Λεοντίου, καὶ τῆς πρὸς Γεώργιον Κερ-
κύρας ὑπεροχῆς τῆς Ἀθανασίας τῆς.

Σελίς 805 Σειρά 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς μεταθέσεως Δοσιθέου Ἱεροσολύμων εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, ὡς καὶ καὶ ὡς εἶναι πρὸς τὴν
γαϊόδα.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Η'.

115

γενέσθαι δοκίμης, καὶ γυναικὸς Διὸς Κανόνος, ἀνέθετός μὲν ὑπὸ τῆς Βαλσαμῶντος ὑπὲρ ἑαυτῆς, μεταχειρισθείσας δὲ ὑπὸ Ἰσαακίᾳ τῇ Ἀγγέλᾳ ἐν τῇ Δοσιθεῖᾳ. Σελίς 805 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ὑποσημείας καὶ ἀρχῆς αἰς Βαλσαμῶντος τῇ Ἀσάνῃ τῇ νικήσαντος τὴν Ἰσαάκιον, καὶ ἀλώσεως τῆς βασιλικῆς Σταυρῆς, ἐν ᾗ ἦν γάλα καὶ μέρες τῆς ἀγίας ζωῆς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἀνέπειπεν ὁ, τῷ Ἀσάνῃ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς Πέτρος καὶ Σκυλοῦς καὶ κακώσεων καὶ φόβων τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ αἰχμαλωσίᾳ πόλεων, καὶ ὧν ἔπον, καὶ ὅπως ἀπώλεθον, καὶ περὶ τῆς ὑποσημείας καὶ κακώσεως καὶ τυφλώσεως Ἰσαακίᾳ βασιλείας, καὶ βασιλείας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Ἀλεξίᾳ. Σελίς 805 Σελῶν 50

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς Μυστηρίᾳ τῆς ἀγίας Εὐχαριστίας, καὶ Βερεγοχαίᾳ καὶ Βασιλείᾳ Διακόνων, καὶ Μιχαὴλ ἑξηγητῆς τῆς Εὐαγγελίᾳ, καὶ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἔχθρας, καὶ Αἰρέσεως περὶ τὸ σῶμα τῆς Κυρίᾳ, καὶ συνουσίᾳς αὐτῶν καθαιρέσεως, καὶ μετανοίας τῆς Μιχαὴλ. Σελίς 806 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Σικιλλίᾳ Ἰνός ἀρχηγῆς Αἰρέσεως, ἃρα φθαρτὴν ἢ ἀφθαρτὴν ἐν τῇ Μυστηρίᾳ τὸ σῶμα τῆς Κυρίᾳ λέγουσιν, καὶ τῆς Διὸς τῆς Συνόδου, καὶ τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίᾳ Διὸς τῶν μυστικῶν ἱερουργίᾳ σφραγισθῆναι καὶ φωνῆς ὡς ἀγαθῶν. Σελίς 807 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἡ μεταστροφή λέξις οὐκ ἐρρύηται Λατίνων, ἀλλὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὡσαύτως καὶ ἡ καθ' ὑπόθεσιν οὐσίας, καὶ τὸ ὁμολογεῖν σὺν ἄλλοις. Σελίς 808 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ Συμῶν καὶ Ἰωάννης ἱεροσολύμων, τῶν κατὰ Ἀζύμων γεγραμμένων, καὶ μαρτυριῶν λατινικῶν τῆς δι' αὐτοὺς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς Διὸς τῆς Ἐβριώσεως ἡγετῆς τῆς ἀγίας Ἐπιφανίᾳ, ἡ δὲ Λατίνῃς ὡς ἔχουσιν ὁμοχρησμάτους ὁμολαμβάνονται. Σελίς 808 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι κατὰ τὴν Σαῶν, πὺν ἔτε τῶν αἰσιν τῶν Ἀζύμων, ἔτε τῶν ἀνακόμψιν αὐτῶν, ἔτε τὴν ἀνακομιδῶν Πάπᾳ Λέοντα ὡς τῇ Θεωρίᾳ ἀρεῖν λέγονται, καὶ κατὰ τὴν Ἰησοῦ τῶν Ἐνέκων τὴν ἀπαρχῆς τὰς αὐζυμα μαρτυροῦνται, δέκνυται οἱ Λατίνῃς κληρονομοῖ. Σελίς 809 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Τριῖν Συνόδου τῶν Ἀρεμίων, δέκνυται ἡ περὶ τὰ αὐζυμα κληρονομία. Σελίς 809 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι καὶ οὐ τῆς ὅτε ἔλαβον τῶν πόλιν οἱ Λατίνῃς ἀρεθίστος ἐν τοῖς βασιλείοις μέρες αὐζυμα ἀρετῆς ἐκ τῆς μεταδοθείσας ὑπὸ τῆς Κυρίᾳ τοῖς Ἀποστόλοις, δέδεται ἡ τῆς αὐζυμα ἀρετῆς δόξα. Σελίς 809 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῶν συγγραφεύων τριῶν λόγων κατὰ Λατίνων περὶ αὐζυμῶν καὶ αὐζυμῶν ὑπὸ Νικολάου τῆς Ἰδριάντης, δέκνυται πρόσφατα καὶ σαφῆς νεωτερισμὸς ἐν τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ αὐζυμα. Σελίς 810 Σελῶν 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς συγγραφῆς Γεωργίᾳ τῆς Κερκύρας, δέκνυται αὐζυμον ἄρτον ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀνεδεδόσθαι. Σελίς 810 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Μαρτυρία Λατίνων, ὅτι ὡς φησὶν ἐκ ἡσαν αὐζυμα ἐν τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 811 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι κατὰ τὰς ἀσφόρων γενῶν λειτουργίας, εἰδικὸν αἷτιον τῆς Μυστηρίᾳ τῆς Εὐχαριστίας εἶναι ἡ ὁμοκλήσις τῆς ἱερέως. Σελίς 811 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Μαρτυρία πολλῶν ἐκείνων ἀγίων, ὅτι τὸ εἰδικὸν αἷτιον τῆς Μυστηρίᾳ τῆς Εὐχαριστίας, εἶναι ἡ ὁμοκλήσις τῆς ἱερέως. Σελίς 811 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Μαρτυρία τῆς Ἀρεοπαγίτης καὶ Χρυσοστόμου, ὅτι τὰ κυριακὰ λόγια ἐκ αἷτιον εἰδικῶν, ἀλλὰ ποιητικῶν. Σελίς 811 Σελῶν 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἱεράνυμος, Ἀνυστίνος, Ἀμβρόσιος, καὶ ὁ Θεολόγος καὶ Ἰννοκέντιος ἐτρέψανται ταῖς δόξαις τῶν ἱερέων. Σελίς 811 Σελῶν 55

ΠΊΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Η΄.

116

ρίων τὸ σῶμα καὶ αἷμα τῆς Κυρίας τελεσιουργῆθαι θέλυσιν. Σελίς 812 Σερὰ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν Διαλέξεων Ἀμβροσίου τῆς Καθαρῆς, δείκνυται εἶναι πῶς μὴ ὀλίγῳ καὶ ἱερώς εἶδος τῆς Μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας, ἀρχηγὸν δὲ τῆς καὶ ἐν τῇ Μυστηρίῳ τέτῳ γνώμης τῶν Λατίνων Θωμαῶ καὶ Ἀπηνάκων.

Σελίς 812 Σερὰ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ΄.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς κατὰ Βερεγγαρίου ῥωμαϊκῆς Συναγωγῆς, καὶ ἐκ τῆς περὶ Φωνῆς ἀντιτύπου κρήνης τῆς ἐν Νικαίᾳ δευτέρας Συναγωγῆς, καὶ ποικίλῳ διδασκάλων καὶ σχολαστικῶν, εἰς φέρει μάρτυρας ὁ καυσαρέας Βηλοποποῦ τῆς τάγματι τῶν Μινόρων ὁ Γονεράλις, δείκνυται τὸ μὴ Μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας ταῖς ὁλίγαις τῆς ἱερέας τελεῖσθαι, τὸ δὲ πρὸς Λατίνους καὶ εἰδὼς τῆς Μυστηρίου νότον.

Σελίς 812 Σερὰ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

Ὅτι καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν λατινικῶν Λειτουργιῶν τῶν Διαφερουσῶν τῶν ἱεῶν, δείκνυται ὅτι ἱερώς ὁμολογῆσαι.

Σελίς 813 Σερὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ΄.

Ὅτι κατὰ τὸ εἶδος τῆς ἐβραϊκῆς Πάχα ἐτέλεισεν ὁ Χριστὸς τὸ μυστικὸν Πάχα. Σελίς 813 Σερὰ 37

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς ἀρχαιολογίας τῶν Σέρβων, τῶν καὶ Τριβαθμῶν λεγομένων. Σελίς 813 Σερὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς κατὰ τῶν Ῥωμαίων αὐταρσίας τῆς τῶν Βυλαίων Ἀρχιερεῶς Στεφάνου, καὶ ὅπως ἐρότασε, καὶ πῶς ἐτελεύτησε, καὶ περὶ τῶν ἡδὺν αὐτῆς Στεφάνου, Σάββα, καὶ Βόλκε, καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς τῆς Σάββα ἐν Βυλαίᾳ, καὶ ὡς ἐνέργησεν ἐν τῇ Χιλιαστικῇ καὶ ἐν τοῖς γάμοις τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Στεφάνου μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Βασιλείας Ἀλεξίης, καὶ ὡς ἐποίησε χριστιανῶν Ἐπισκόπων καὶ ἐξῶν ἐν Βυλαίᾳ.

Σελίς 814 Σερὰ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς δευτέρας Ἀρχιερεῶς Βυλαίων Στεφάνου καὶ τῆς πρώτης Στεφάνου, καὶ τῆς κατὰ Λατίνων ἀγνῶστος αὐτῆς, καὶ ὡς ἐγένετο αὐτῇ ἡ Βασιλὶς, καὶ αὐτῇ πάθος αὐτῇ ἐκδιώξαντι, καὶ ὡς αὐτῇ ἐμίγη αὐτῇ, καὶ τῶν μετὰ Στέφανον Ἀρχιερεῶν μέχρι τῆς Ῥώσῃ, ἐν ᾗ ἐλήξαν οἱ δύο τῆς πρώτης Στεφάνου Ἀρχιερεῶς, καὶ ἀρχῆς Βυλαίων.

Σελίς 815 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ὁ Βυλαστικὸς ἐξ ὧν ἐπράξεν, ὁμολογῆσαι τὴν καὶ ὑβρίσας. Σελίς 815 Σερὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐκ τῆς θήλειας γούνης Λικινίης Βασιλείας Διαδικῆς τῶν Ἀρχιερεῶν Βυλαίων ὑπὸ Βόλκε καὶ τῆς πρώτης Στεφάνου μέχρι Μηλίτζας τῆς γυναικὸς Λαζάρου Κνέζη Σερέτας γυναικὸς μετὰ τὸ φοιτῆσθαι τὸν Βυλαστικὸν ἐν τῇ μετὰ τῆς Σελταῦν Μερὰτ πολέμῳ, καὶ ὡς ἐπαθὸν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν οἱ Σέρβοι, καὶ περὶ τῶν ἡδὺν Λαζάρου.

Σελίς 815 Σερὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ς΄.

Περὶ τῆς αἰτίας δι᾽ ὧν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀφωρόθησαν ὅ,τε Ἀρχιεπισκοπῇ Πεκίης καὶ οἱ Σέρβοι.

Σελίς 816 Σερὰ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ἀγνῶστος τῆς ὑπὸ τῆς γούνης Λικινίης ἀρχῆς ἐν ταῖς Βυλαίᾳ, καὶ ἀρχῆς Γεωργίης τῆς βορρῆς τοῖς Ὀθωμανοῖς κατὰ τῶν Ῥωμαίων. Σελίς 816 Σερὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς μέχρις Ἰσρα καὶ Μακεδονίας καταδρομῆς τῆς τῶν Βυλαίων Ἀρχιερεῶς Στεφάνου, καὶ ὡς κατέστησεν Ἀρχιερεῶν ἐν ταῖς ἐκεί πόλεσι, καὶ τῆς φθορᾶς αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ περὶ τῆς σιωπῆς καὶ δόποσιν αὐτῇ τῆς Ἀρχιδος Πεκίης καὶ τῶν αὐτῆς Ἐπαρχιῶν.

Σελίς 816 Σερὰ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ ὧν πάχας κακώσιον ὑπὸ τῶν Γεζυβιτῶν οἱ ὑπὸ τῆς Γερμανίας Σέρβοι Διὰ πῶς ὁρδοδόξῃαν.

Σελίς 817 Σερὰ 15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων, καὶ τῶν διὰ τὴν εἰλὴν Διαφόρων αἰτῶν, καὶ φυγῆς Ἀλεξίης Βασιλείως. Σελίς 817 Σερὰ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Ἰσακίης Ἀγγέλου τῆς τυφλῆς καὶ τῆς ἡδὺς αὐτῆς Ἀλεξίης, τῶν πρὸς αὐτὸν τοῖς τῶν Λατίνων.

Λατίνων Ἡγεμόλ' πάντα τά τε βασιλικά τά τε οὐκκλησιαστικά κεμήλια , καὶ ὧν ἐποίησαν οἱ Λατῖνοι συν-
 τελεῖν Εἰκόων Διὰ τὴν ἐν αὐταῖς χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν , καὶ ἀνιμῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ πυρπολήσεων , καὶ
 παντὸς αἵματος κακίας ὅτε τῇ πόλει καὶ ταῖς πέριξ κωμοπόλεσι , καὶ θανάτῳ φερόμενων , καὶ περὶ τῆς πρυμνῆς
 Διέξε , καὶ βασιλείας μερτζεφλα καὶ φυγῆς , καὶ τελευτῆς πλάττειν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων .

Σελίς 818 Σελὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ὧν ἐργάσαντο μυρίων καὶ τὴν πόλιν οἱ Λατῖνοι τῇ φανερώσει αὐτοῖς τὴν πλῆθον τῆς βασι-
 λείας καὶ τῶν ἀρχόντων , καὶ ὧν ἐποίησαν ἱερωσύνην ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ , καὶ καταπατήσων ἱερῶν Εἰκό-
 νων καὶ ἀτιμιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ χλαῖν καὶ ὕβρεων ἐν τοῖς θείοις Ναοῖς καὶ ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ αἰθρώπων .

Σελίς 818 Σελὰ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἡμῶν ὁπλογίας πρὸς τὴν Πάπαν Γιννοκετίον τὴν τρίτην , Διὰ τὴν μὴ πέθεσθαι τὰς Ῥωμαίους τῇ
 Πάπᾳ παθεῖν τὰ τοιαῦτα αἰσχύνη , καὶ ὅτι ταυτόν ἐστι τῇ ψόδῃ καὶ πέθεσθαι τῇ Πάπᾳ .

Σελίς 819 Σελὰ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ψυδοπατρισταρχίας ἐν Κωνσταντινουπόλει , καὶ τῶν τῆς πολιτείας βιαζόντων παπῶν Λεγάτων
 τῆς Ῥώμης , καὶ μοναχῶν κρεμάντων , καὶ τῶν Ἐκκλησίας κληρικών , καὶ ψυδοπατριάρχας Ἀντισιχίας
 καὶ ἱεροσταύμων πλατύνων , καὶ περὶ τῶν πρὸς Λάσκαριν ἐν Νικαίᾳ φυγόντων .

Σελίς 819 Σελὰ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι τῶν Λατίνων Διανομαρίων ψιλῶ μόνον λόγῳ ἑαυτοῖς τὰ τῆς Οὐκεμλῆς κλίμακα , καὶ Πελοποννήσου
 καὶ Ἰωνίου μερῶν καταδραμόντων , ὁ δὲ Κωνσταντινουπόλει Βασιλεὺς αὐτῶν Βαλδουῖν' ὁ ἄλλος ὑπὸ τῶν Βεργάρων ,
 κακῶς θανάτῳ ἐξεδόθη .

Σελίς 820 Σελὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ὅτι μισθῷ συμμαχίας τὰ πέριξ τῆς Κωνσταντινουπόλεως χάρις τοῖς Σκυθῶν ὑπὸ τῶν Βεργάρων δο-
 θείσα , καὶ ἰδιοποιήσας ὑπὸ Λατίνων , Σκυθῶν καὶ Βεργάρων , ἔπειθον κακῶς καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν τέτων γεινῶν .

Σελίς 820 Σελὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς βίης τῶν παπιστῶν πρὸς τὰς Ῥωμαίους τῇ παπῶν , καὶ τῶν ἐπὶ καὶ ὁ ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Λα-
 τίνων ἑάλω , καὶ καὶ ὁ ἐπὶ τῇ πόλιν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων , καὶ τῆς καμῆσεως τῆς Πατριάρχης Γ'ωάννης τῆς Κα-
 ματηρῆς ἐν διδυμοτείχῳ , καὶ τῆς ψόδης Γουεβέρδης , τὴν κατὰ Σαρακηνῶν στόλον τῶν Λατίνων λάθρα
 τὰς Ῥωμαίους κωλύειν αἰσχύνη .

Σελίς 820 Σελὰ 46

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς χειρουργίας ἧς Βασιλεὺς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς τρίτης Ὀνωρῆς , καὶ τῶν ἐν αὐτῇ συμβαίνων κα-
 κῶν ὑπὸ τῶν Λατίνων , καὶ περὶ τῆς ἑταίρας τῆς ἐκστρατείας τῶν δυτικῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ , καὶ ὧν ἐργάσαντο
 αὐτῶν κακῶν αὐτοῖς τε καὶ οἱ Ἀράβες .

Σελίς 821 Σελὰ 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Εἰς πόσα διμερίσθη ἡ τῶν Ῥωμαίων βασιλεία μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Λατίνων ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ,
 καὶ περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ βασιλείας Θεοδώρου τῆς Λασκάρως .

Σελίς 821 Σελὰ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Θεοδώρου ἀδελφῆς Μιχαὴλ τῆς Ἀγγέλης τῆς Σιφθῶντ' ἧς Βασιλεὺς Θεοφάνης ὑπὸ τῆς Ἀχελίδος
 Δημητρίου , καὶ τῶν Θεσσαλονικῶν ἐξορίσαντο , καὶ αὐαρεθίστην ἐν τῇ κατὰ Βεργάρων πολέμῳ .

Σελίς 822 Σελὰ 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆς ἐν Λατεραίᾳ τεταρτῆς Συνόδου , καὶ τῆς δι' αὐτὴν ἡθροίσθη αἵτις .

Σελίς 822 Σελὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς μεταξὺ διορισμῆ τῆς παρῆς Συνόδου εἰς τὰς ὄντας καλῶς διορισμένης Πατριάρχας , καὶ ὅτι
 τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ καθεξῆς ὅτι τῶν Πατριάρχων κατὰ μόνον τὴν τάξιν λέγεται .

Σελίς 822 Σελὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν μεταξὺ καὶ ἐκθέσεως πεπραγμένων ὑπὸ τῆς Συνόδου ταύτης , Παλίου Πάπας Πατριάρχας ὑπο-
 τήσαν καὶ Πατριάρχας καὶ αὐτοῖς χειροτονῶν Ἐπισκόπους , καὶ Ἐκκλησιῶν ὅτι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τῇ
 Πάπᾳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἐρωτήσεων τῆς Βασιλείας Ἰωάννη ἀπὸς Βλεμμύδην, ἀκαλῶς περὶ τῆς αἰνῆς Πιόματ^ο Φρονήσιον οἱ Λατῖνοι, καὶ ἀποκρίσεως Βλεμμύδης, καὶ λόγων αὐτῶ καὶ Διαλέξεων μετὰ Λατίνων, λύοντες τὰς ἐπὶ ὑπαρ-
ξιν τῆς αἰνῆς Πιόματ^ο ἐπιχρησάμενα τῶν Λατίνων, καὶ Θεολογίας αὐτῶ ἐς τὴν ἐκμύνην τῶν Πατρὶν ἐκ-
πύρρουν τῆς αἰνῆς Πιόματ^ο. Σελίς 830 Σειρὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἀντιθέσεων παπισμῶν, ἀποδόντων δὲξαι Διὶ Γρηγορίῳ, Παχυμέρην καὶ Βέκκην τὸν Βλεμμύδην Φρο-
νήσιον καὶ ὅκ τῆς Γί^α τὸ ἄγιον Πιόμα. Σελίς 830 Σειρὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ λύσεως τῆς πρώτης τῶν παπισμῶν ἀντιθέσεως δεκαχῶς, ὅν ἡ τὴν ὀρθόδοξον ὄντα Γρηγορίῳ μαρ-
τυρεῖ ἀποσφύριμα τῆς δὲθ^ος λατινόφρον^ο γνώμης τῆς Βλεμμύδης. Σελίς 831 Σειρὰ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ λύσεως τῆς δευτέρας τῶν παπισμῶν ἀντιθέσεως, ὅν ἡ ἀποσφύριμα τὸν Παχυμέρην ὡς δὲθ^ος γράφον-
τα, ὅτι τὰ ἀπὸς Θεόδωρον τὸν Βασιλέα καὶ Ἰάκωβον τὸν Βελγάρ^ος χράματα τῆς Βλεμμύδης ταῖς τῆς
Βέκκης χερσὶν ἐμπιπτόντα, ἐγινώσκουσιν σωτηροῦντα τὴν παπισμῶν, καὶ περὶ ἐνδύσεως καὶ ἐρμηνείας πα-
ρὰ τῆς Βλεμμύδης πλατύεργον τῆς πῶς νοήσας τὸ δὲ Γί^α ἐκτορῶνται τὸ Πιόμα τὸ ἄγιον, καὶ ὅτι ὁ Πα-
χυμέρης καὶ ὁ Βασιλεὺς Θεόδωρος ὀρθόδοξοι. Σελίς 833 Σειρὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ λύσεως τῆς τρίτης τῶν παπισμῶν ἀντιθέσεως, τῆς Πάπας τῆς Διατάξεως τῶν Ἐκκλησιῶν αἰτίαι
δεικνύσας, καὶ περὶ τῆς ψόδ^ος ἐπιπλάσας γράφοντ^ο Βέκκην, ἀποδόντες δὲξαι τὴν ἀπὸς Ἰάκωβον Βελ-
γάρ^ος ἐπιστολὴν τῆς Βλεμμύδης λατινόφρον^ο. Σελίς 834 Σειρὰ 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῶν πολέμων Φριδερίκου Βασιλέως Γερμανίας, Γρηγορίου τε ὀνόματι καὶ Ἰννοκентίου τεταρτῶν τῶν Πα-
πισμῶν, καὶ τῆς ἐς Φραντζῶν φυγῆς τῆς Ἰννοκентίου, τῆς τε ὅν Λαγδάν^ο Συνοδῶν καὶ τῆς δι' ἡν ἡθροίσθη αἰ-
τίας, καὶ τῆς πότε τὰ κόκκιν^α ἐφόρεσαν οἱ καρδιωάλας, καὶ περὶ τῆς ἐς Αἴγυπτον καὶ Ἱερουσαλήμ
ἐκσερατείας Λοδοβίκου Ρήγος τῆς Φραντζῶν καὶ τῆς δυσυχίας αὐτῶ, τῆς καὶ ἀπατηθῶντ^ο κατὰ τὴν Κύπρον
ὑπότινων Τατάρων διωγμῶν ἀπὸ τῶν αὐθεντίας τῆς Ἑρχαλτῶν καὶ. Σειρὰ 835 Σειρὰ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ γραμμάτων Φιλίκων καὶ σκηπῆς, τοῖς διωχθεῖσι Τατάρ^ος δοθούτων ὡς τῆς αὐτεῖρω Λοδοβίκου
Διὶ τῶν Ἑρχαλτῶν, καὶ τῆς μάχης Φριδερίκου Βασιλέως Γερμανίας καὶ Ἰννοκентίου Πάπα, καὶ τῆς ἀ-
λώσεως Λοδοβίκου Ρήγος Φραντζῶν ὑπὸ τῆς Σαφωτίν^ο, καὶ τῶν τῆς ὅν Ἀσία Φράγγων καταπολεμησά-
των Γερσέλων. Σελίς 835 Σειρὰ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐξ ἀνδραπόδων ἰχυρῆς στρατομάτ^ο τῆς τῆς Αἰγύπτ^ος Σελτῶν, καὶ τῆς ὅθ^ος ἡγόρασε τόπ^ο
ὁ Σελτῶν^ο ἔτ^ο τὰ ἀνδραπόδα ταῦτα, καὶ ἐπὶ τίν^ο Βασιλέως Ρωμαίων, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς
καὶ διώξεως ἀπὸ Λιβύης ἕως Σαδέρων καὶ Κιλικίας τῶν Κελτῶν καὶ Γαλατῶν Διὶ τῆς στρατομάτ^ο
τῆς, καὶ ἐκσερατείας Βερδαρῶν ἢ Ρήγος Ἑγκλητέρας ἐς Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς ἐποθῆς αὐτῶ Κασσιῶ
Ταταρχανῆ, καὶ τῆς τελείας διωγμῆς τῶν Λατίνων ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τῶν κακῶν ὅσων αὐτῶ
γέγονεν ὅν Ἀνατλή καὶ Δύσα ὁ ἱερεὺς ἔτ^ο πόλεμ^ο. Σελίς 836 Σειρὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ τῆς ἱερῆς πολέμ^ο καὶ τῶν διηνεκῶν ὅν Δύσα παραχρῶν αἰτιόνησι, τὸ ζητεῖν τῆς Πάπας σέφην καὶ
ὑπ' αὐτῶ ἔχεν τῆς τῆς Δύσεως Βασιλεῖς, καὶ περὶ τῶν κατ' ἀλλόλων καὶ κατὰ τὴν δυτικῶν Βασιλίων καὶ Ρη-
γῶν παπισμῶν πολέμων, καὶ ὡς ἐποίησαν ἀλλεπαλλήλων κακῶν Γρηγορίῳ ὁ ἑβδόμος καὶ οἱ λοιποὶ Πάπαι,
καὶ περὶ τῆς δι' Ἰννοκентίου τῆς τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων, καὶ τῆς ἐπ' ἐαλω-
νῶν. Σελίς 836 Σειρὰ 44

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς ὅν Νικηΐα Βασιλείας Θεοδώρου τῆς νέας, τῆς καὶ μονάστατος ὕστερον, καὶ τῆς Πατριάρχ^ος Ἀρσενίου.
Σελίς 837 Σειρὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς μεζάλλουτος ὀφθαλμῆς ἐπιτροπῆς Βασιλέως Ἰωάννη τῆς νέας, καὶ τῆς Μιχαήλ Παλαιολόγου ἐπι-
τροπῆς, καὶ ἑτα Βασιλείας, ἐξορίας τε Ἰωάννη τῆς νέας, καὶ φυγῆς Ἀρσενίου Πατριάρχ^ο, καὶ Πατριάρ-
χ^ος Νικηΐας Ἑρέση, ἀλώσεώς τε Μαιώλ^ο καὶ τῶν ὅκ^ο Ρωμαίων χωρῶν ὑπὸ τῶν Τατάρων, τῶν
καὶ καταδραμόντων ἅμα γότθ^οις, Ρώσοις καὶ Ἀλανοῖς πᾶσι τ^ο Ρωμαίων γῆν. Σελίς 837 Σειρὰ 37

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Η'.

120

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἀναγκασμῶν τῶν καὶ τῶν αἰνῶν τάφῳ ὑπὸ τῶν τῶν Ἀργυρίων Ῥηγῶν, καὶ ἐγέρων αὐτῶν οἰκοδομιῶν,
καὶ σφαγῆς τῶν ἐν Σικελίᾳ κελτῶν ὑπὸ τῶν Σικελιωτῶν, ἐξ ὧν ἡ Παροιμία ὁ Σικελὸς ἐσπερινός.

Σελίς. 838 Σελὶς 9

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΝΑΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Μιχαὴλ τῷ Παλαιολόγῳ ἀπὸ τῆς Καίσαρος Ἀλεξίᾳ, καὶ ἀποδιώξεως τῶν Λατίνων. Σελίς 839 Σειρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν πρὸς τὸν Πάπαν πρέσβειν Μιχαὴλ τῷ Βασιλείῳ καὶ τῶν πονηριῶν αὐτῶν, καὶ ὧν ἔπαθον οἱ πρέσβεις αὐτῶν ὑπὸ τῷ Πάπᾳ. Σελίς 839 Σειρά 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς μετὰ τελευτῇ Νικηφόρου Πατριάρχῃς αὐτοῖς Ἀρσενίῳ, καὶ ἀνακαθάρσεως τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Λατινικῶν δυσφημιῶν. Σελίς 839 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἥν ἐποίησεν ἀθεμιτογαμία πρὸς τὸν Τατάρῳ Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος. Σελίς 840 Σειρά 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τυφλώσεως Ἰωάννη τῷ ἱεὶ ὑπὸ Μιχαὴλ Παλαιολόγῳ, καὶ συχνῶν τῷ Μιχαὴλ πρέσβειν καὶ δώρων πρὸς τὸν Ῥώμῃ, ἐξορίας τε ἀδίκῃ τῷ Πατριάρχῃ Ἀρσενίῳ, καὶ Πατριάρχῃς Γερμανῇ Ἀδελαιφίᾳ πόλεως καὶ παραιτήσεως, καὶ Πατριάρχῃς Ἰωσήφ. Σελίς 840 Σειρά 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ εὐσεβείας Μοισαχῶν δι' Ἀρσένιον καὶ Ἰωσήφ τῷ Πατριάρχῃ, καὶ ὧν ἔπαθον κακῶν ὑπὸ Γεωργίῳ Ἀντροπλίτῃ. Σελίς 841 Σειρά 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἀνδραγαθίας Μιχαὴλ τῷ Βασιλείῳ, ὅπῃ θύει βέλῃων, Ἀστυρίῃς τε καὶ Σύρῃς, καὶ τὸν Πάπαν αἰτίᾳ ἐνώσει ἐλπίζαντες. Σελίς 841 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν πρὸς Μιχαὴλ Βασιλέα πρέσβειν Γρηγορίῳ δεκάτῃ χάριν εὐσεβείας, καὶ τῆς ἥν ἐποίησεν ὁ Μιχαὴλ Συνόδῳ, καὶ ἧς ἐποίησε σινοφισμῶς Τόμῳ πρὸς Ἰωσήφ τὸν Πατριάρχην. Σελίς 841 Σειρά 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν Βένκῃ παρεξηγήσεων, τῷ σιωπῶντι τῷ γινώμῃ τῷ Βασιλείῳ, καὶ τῆς αὐτῷ ἑμπορίας καὶ παλιμβόλης γνώμης. Σελίς 842 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν πρὸς τὸν Πάπαν πρέσβειν τῷ Βασιλείῳ Μιχαὴλ, καὶ ὧν ἐργάσαντο ἀσφόδρον κακώσεων τῷ ὁρθόδοξῳ, καὶ ἧς μετ' ὅρας ἐποίησε Τόμῳ τῷ γυνέδῳ εἰωσιν ὅπῃ Ἐκκλησίᾳ, μνημοσύνῳ καὶ πρωτόμῳ τῷ Πάπᾳ. Σελίς 842 Σειρά 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς παραιτήσεως Ἰωσήφ καὶ Πατριάρχῃς Βένκῃ, ἐξορίας τε τῷ Ἰωσήφ καὶ ἐτέρων πονηριῶν. Σελίς 842 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν ὑπὸ τῷ Βασιλείῳ Μιχαὴλ δεσποτικῶς Συγκλητικῶν καὶ συγγενῶν αὐτῷ, τῶν παρρησιαῶν αὐτοῦ ἐλεγχάτων λατρίσωνται, καὶ γραμμάτων πρὸς Νικόλαον τὸν τρίτον ὑπὸ τῶν τῷ Συνόδῳ δεχόμενων ἀπογραμμῶν πέμψαντα, καὶ περὶ τῶν ἐκατέρωθεν πρέσβειν. Σελίς 842 Σειρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἧς ἔχει καλύτερον γνώμης κατὰ τῆς ἀνδραγαθίας καὶ τῶν ἀνδραγαθίῶν ὁ Βένκος, καὶ τῆς ὑστερον αὐτῷ ἀνδραγαθίας. Σελίς 843 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ δοξομαίᾳς καὶ φθόνῳ τῷ Βένκῃ, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῷ παρεξηγήσεων τῶν γραφῶν, καὶ τῶν δι' αὐτῷ Συνοδῶν τῷ Βασιλείῳ ὑπὲρ τῷ παπισμῷ, καὶ τῆς ἥν ἐποίησε φθορᾷ τῶν πατρικῶν βιβλίων ὁ Βένκος εἰς Βελβίσιον τῷ παπισμῷ. Σελίς 843 Σειρά 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ὧν ἔπειτα ὁ Ἀθηνῶν Μελέτιος ἀείκει ἅμα καὶ γυναικῶν λόγων, καὶ περὶ τῶν τυραννικῶν ὑπὸ τῷ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Θ'.

12-
τῆς Βασιλείας Μιχαὴλ Συγκλητικῶν καὶ ἑκκλησιαστικῶν Διαφόρων εἰσεσι κολλήσεων Δὲ τὸ μὴ δεχθῆναι πλὴν κρυνο-
τρίων αὐτῶν. Σελίς 844 Σελῶ 14

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν διορισθέντων ἐν τῇ ἐν Λαγυδένῳ ἀθροίμῳ Συνοδῷ κατὰ τὴν ἀγίαν Πνύματα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀλλο-
κρίτων πατριάρχων τῆς Πάπας, καὶ περὶ τῆς ἀσκήσεως Μιχαὴλ τῆς Παλαιολόγου καὶ γρηγορίου τῆς δεκάτης. Σελίς 844 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ ὁμοῖοι τῆς Πατρὸς τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον ὁ Χριστὸς καὶ οἱ πατέρες εἶπον, καὶ ὅτι κατὰ πλὴν γρηγορίου καὶ
ἑκκλησιαστικῶν ἐπὶ ἀποστολῇ δὲ ἔχον τὸν ῥώμης Ἐπίσκοπον καὶ πατριάρχη, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἐπισκόπων, ἀλλ'
ὅτι ἀντιχριστιανικῶς καὶ ὑποστατικῶς. Σελίς 844 Σελῶ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς Διαφορᾶς τῆς ἐκκλησίας τῆς Βασιλείας τῆς Πάπας, πότερον, ἢ τῆς Βασιλείας τῆς Πάπας πᾶσι δίδωται,
ἢ τῇ τοιῇ τῶν πατέρων γνώμῃ καὶ μὴ τῇ Πάπᾳ, ἢ οἰκουμενικῇ Συνοδῷ, καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ τῇ ἔχεται
τῇ Πάπᾳ ὁ Βασιλεὺς. Σελίς 845 Σελῶ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ συγκαλήσεως τῶν τελεσθέντων ἐν τῇ τῇ ψαλιδωσίῳ κακῶν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς λατινικοφρονήσεως Μι-
χαὴλ τῆς Παλαιολόγου μέχρι τέλους, ἐν οἷς δέκνεται καὶ τὸ παπικὸν ἀξίωμα ἀπαθροῦτον, πολεμικὸν,
φονικὸν, τυραννικὸν καὶ ὑποκρίνεται, ἐξ ὧν καὶ συνίσταται. Σελίς 845 Σελῶ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐν ταῖς περιηγητικαῖς τῇ Συνοδῷ ταύτῃ τῆς λατινικοφρονήσεως Μιχαὴλ Παλαιολόγου ὑπεροχῆς τῆς
αὐτῆς τῆς ῥώμης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐκτὼς ἀτόπων ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς ῥώμης. Σελίς 847 Σελῶ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἀναίρεσεως τῆς πρώτης ἀρχῆς τῆς τῆς Μιχαὴλ Παλαιολόγου ὑπεροχῆς, ὅπου ἡ ὑπεροχὴ αὐτῆς. Σελίς 847 Σελῶ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἀναίρεσεως τῆς δευτέρας καὶ τρίτης ἀρχῆς τῆς αὐτῆς ὑπεροχῆς, ὅπου οἱ ὁμοῖοι τῆς παπικῆς πίστεως
τῆς Μιχαὴλ, καὶ ἐκ τῆς τῆς τῆς ἀγίας Πνύματος ἀποδόσεως. Σελίς 848 Σελῶ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἀναίρεσεως τῆς πέμπτης, ὅπου καὶ ἐβδόμης ἀρχῆς τῆς αὐτῆς ὑπεροχῆς, ὅπου τὰ ἐπὶ τῇ μυστήρια, ὅπου
ῥωμαϊκῇ ἑκκλησίᾳ λέγει κρατῆν, καὶ ὅπου ἀρχιερεῖς, ὁ ῥώμης ἢ περιηγῆς, ἀλλὰ λαϊκῶς καὶ πατριάρχῃ ψυ-
χῶν, καὶ ψαλιδῶν τὸ παρ' αὐτῶν τῶν Πατριάρχων τετιμημένων πατριάρχων. Σελίς 849 Σελῶ 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κατὰ Βόλκας ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ πρῶτον γυναικῆς Συνοδῆς ὑπὸ Ἀνδρόνικου τῆς Παλαιολόγου
καὶ Γεωργίου Πατριάρχου, καὶ τῆς ἐμπροσθεν τῶν ὑπὸ τῶν παπικῶν συγγραφεύων Τόμων, καὶ τῆς παραιτή-
σεως Θεοδοσίου Ἀντιοχείας φρόνως καθαιρέσεως, καὶ παραιρέσεως Διοιυσίου αὐτῶν ἐν τῇ θρόνῳ. Σελίς 849 Σελῶ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς κατὰ Βέκκας δευτέρας Συνοδῆς, ὑφ' ἧς καθαιρέσεως καὶ ἀναθεματισμοῦ αἵμα τῶν αὐτῶν ὁμοφρονῶν,
σὺν αὐτοῖς ἐξουσίᾳ. Σελίς 850 Σελῶ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ καθαιρέσει τῆς Βέκκας καὶ τῶν αὐτῶν ὁμοφρονῶν. Σελίς 850 Σελῶ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς ὡδενα κεφαλαίοις τῆς παραιτήσεως Συνοδῆς, κατὰ Βέκκας καὶ παπῆς παπισ-
μῆ τὸν ἀναθεματισμὸν ἐπαγομένης, καὶ περὶ τῆς ἐκ Πατρὸς ἐκπορεύσεως τῆς ἀγίας Πνύματος καὶ αὐτῆς τῆς
ἀγίας Τριάδος Θεολογίας, καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπογραψάντων τῶν κεφαλαίων. Σελίς 851 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐκ τῆς ἀνδρόνικου τῆς Βασιλείας Τόμου ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Α' θ' ὅπου πατέρων κατὰ τῆς Πά-
πας ῥώμης, καὶ ὧν ἀργάσαι το φόνον οἱ λατινικοφρονῶν τῶν ἐν τῇ Α' θ'. Σελίς 852 Σελῶ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς παραιτήσεως τῆς δευτέρας Συνοδῆς ὑπὸ τῆς Βέκκας, καὶ τῆς κατὰ Βέκκας συγ-
γραφῆς Τόμου ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως συφῆς Γρηγορίου, καὶ ἧς ἐμέμφθη μέμψεως Γρηγορίου Δὲ τῆς πρὸς
τῶν

πρὸ ἀπαυδούτων, καὶ τῆς παραιτήσεως αὐτῆς καὶ κοιμήσεως. Σελίς 852 Σφραγὶς 123

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ὁ κατὰ Βένκε καὶ κατὰ τῆς ἐν Λαυδενίω Συναόδου Τόμος τῆς αἰωτέρου ῥηθύντος Γρηγορίου συνοδικός ἐστι, καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς λαψαῖς Μιχαὴλ Βασιλέως Παλαιολόγου τῆς λατινόφρονος.

Σελίς 853 Σφραγὶς 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ὧν ἔπαθεν ὑπὸ πᾶν ἐν τῇ Εὐρείᾳ παπισμῶν καὶ ἐν ταῖς Θήβαις τῆς Βιωτίας συμφορῶν Ἀθανάσιος ὁ Ἀλεξανδρείας.

Σελίς 853 Σφραγὶς 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ αὐτιθίσεων πρὸς παπισμῶν, ἀποδόντων δαῖσαι ὁμοθρήσκους ἑαυτοῖς τὰς ἑλληνας μέχρι τῆς Βασιλείας Ἀνδρονίκου Δ' συνοδικῶν καὶ ἑτέρων ψευδολογῶν, καὶ περὶ τῆς ἀποδείξεως αὐτῶν ἀνατροπῆς.

Σελίς 854 Σφραγὶς 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἀναδείξεως τῆς Ὀσμᾶ, καὶ πρὸς ἐκείνῳ Σελταῖος, καὶ πόθεν ἔχῃ τὸ γένος, καὶ πρὸς ἐγερσὶν καὶ ἐτάφῳ.

Σελίς 855 Σφραγὶς 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Ἀνδρονίκου τῆς δευτέρας τῶν Παλαιολόγων, καὶ ὧν ἤθροισε Συναδὸν κατὰ ἑκκλῆσαν καὶ τῆς Λαυδενικῆς Συναδῆς ὑπὲρ διορθώσεως τῆς ἑκκλησίας, καὶ περὶ τῆς Ῥωμαίων πολέμου Ῥογερῆ, καὶ ὧν ἐπαύθησαν ὁδοί τῶν ἔργων ὅτι Ἀνδρονίκος τῆς ἐγγονῆς Ἀνδρονίκου, καὶ ὅπως αὐτὰ συνεβασίλευσε, καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῶν Ὀθωμανῶν αὐξήσεως.

Σελίς 855 Σφραγὶς 55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ Θωμᾶ τῆς Ἀκρίθας πότε πῶς, καὶ πῶς, καὶ ὧν συνοίχετο ὑπὲρ Λατίνων καὶ κατὰ τῆς ὑγίης ἡμῶν πίστεως, καὶ περὶ τῆς μυθολογικῆς ἀγότητος αὐτοῦ ὡς Λατίνους ὀφειδύμους τεχνιδίων, ἥτοι σαφελῶν.

Σελίς 856 Σφραγὶς 23

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς ἀγότητος Ἀθανασίου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν μετ' αὐτὸν Πατριάρχων μέχρι Ἡσυχίου, καὶ τῆς οἰκοδομίας τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ πυραμίδων.

Σελίς 857 Σφραγὶς 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐκ γραΐδων φασμάτων ἐπ' ἀποφόρῳ τελευτήσης ἑορτῆς ἀγίας δωρεᾶς ὡς Λατίνοις λεγομένης, καὶ τῆς κατὰ Λατίνων ἀφ' αὐτῶν ἐλέγχου, καὶ ὅτι μάζοντες τῆς Ῥώμης αἱ Συναδοί, καὶ περὶ ἑορτῶν.

Σελίς 857 Σφραγὶς 30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδίου καὶ τῶν Αἰρέσεων αὐτῶν, καὶ τῆς ἐν τῇ κατ' αὐτῶν Συναδῶν ῥηθύνσεως Γρηγορίου Παλαμά, ὅτι τῆς βασιλείας Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τῆς ἑκτῆς, καὶ πατριάρχαι Ἰωάννης τῆς Καλέας.

Σελίς 858 Σφραγὶς 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου Παλαιολόγου, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἃς ἀνγορεύθη Βασιλεὺς ἐν Διδυμεταίῳ Ἰωάννης ὁ Κωνσταντινὸς, καὶ καθαιρέσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης Καλέας, καὶ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπιστάσεως τῆς Κωνσταντίνου Ἰωάννου, καὶ ἀπαλειφθήσεως τῶν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρετῶν, καὶ τῆς συνοδικῆς αἰτίας καθαιρέσεως καὶ ἐξορίας καὶ ἀνακλήσεως καὶ ἐν τῇ Αἰρέσει τελευτῆς Ἰωάννου τῆς Καλέας, καὶ πατριάρχαι Καλέας.

Σελίς 859 Σφραγὶς 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κατὰ Βαρλαάμ συνοδικῆς ἀναθεματικῆς, καὶ τῆς τῆς ἑφέσεως καὶ τῆς Γαύης καὶ τῆς Νικηφόρου Γρηγορίου κατακρίσεως καὶ ἄλλων ἐπ' αἰρέσεως τῆς Παλαμά, καὶ περὶ τῶν ἀπογραφῶν ἐν τῇ Τόμῳ τῆς Συναδῆς.

Σελίς 860 Σφραγὶς 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν μεταπεσόντων εἰς χεῖρας τῆς Βασιλείας συζητημάτων τῆς Νικηφόρου Γρηγορίου, κατὰ τῆς ἑκκλησίας καὶ κατὰ τῶν Τόμων τῶν Συναδῶν ὧν, καὶ τῆς ἀπολογίας τῆς Βασιλείας ὑπὲρ τῆς ἑκκλησίας καὶ τῶν Τόμων καὶ ἑαυτῶν.

Σελίς 860 Σφραγὶς 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς αἰτίας τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κρίσεως τῆς Ἰωάννου Κωνσταντινίου, καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν Σοφίαν ἀνακλήσεως.

ἀνακηρυσσάντων, καὶ τῆ αὐτῆς τῆς Φυγῆς τῆ Πατριάρχῃς Καθίσας, καὶ Πατριάρχῃς Φιλεθίου καὶ ἀναχω-
ρήσεως Διὰ τὸ βασιλεῖσαι Ἰωάννῃ τὸν Παλαιολόγον, καὶ πᾶν ἐν τῷ θρόνῳ ἀπολλέων Καθίσας καὶ Φιλο-
θῆς, καὶ τῆς τελειότης Καθίσας, καὶ πᾶν κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδῶν συγγραψάντων, καὶ περὶ πᾶν ἐπὶ
μερὶ τῆ Ὁρῆς τῆς κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδῶν Συνοδῆς, καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς Διακρίσεως ἑσίας Θεοῦ καὶ ἐνερ-
γείας, καὶ τῆς Θεοῦ Φωνῆς, πᾶν τε ὑπὲρ τῆ Ὁρῆς τῆς Συνοδῆς καὶ τῆ Θεαφείας Φαπῆς, καὶ πᾶν ὑπὲρ τῆ δόγ-
ματος τῆ Βαρλαάμ συγγραψάντων.

Σελίς 861 Σειρά 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ Διαλέξεως τῆ Βασιλείας Ἰωάννῃς Καντακυζηνῆς μετὰ Παύλῃ πρέσβειος τῆ Ὁρβανῆ Πάπα, καὶ ὑπο-
δείξεως τῆ Βασιλείας ὅτι κατόφρων ἡ τῆ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδῶν Αἵρεσις, καὶ περὶ τῆ κατὰ Περχωρῆς καὶ
Δημητρίου τῆ Κυδωνίης Τόμης, καὶ πᾶν τὰς κατὰ τῆ Κυδωνίης καὶ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδῶν Τόμης ὑπογρα-
ψάντων καὶ βεβαιωσάντων.

Σελίς 861 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς εἰς Βουετίαν, Φραντζαν, καὶ Κέρυλον τὸν τέταρτον ἐκπλοῖσεως τῆ Βασιλείας Ἰωάννῃς Παλαιο-
λόγου χάριν βοηθείας, καὶ τῆς αὐτῆς ὑποτυχίας, καὶ καθέξεως ὑπὸ πᾶν Βουετικὸν οὐκ ἐν ὧν ἐχρήσθη
αὐτοῖς ἀργυρίων, καὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ὑπὸ τῆ τῆ αὐτῆς Μανηλῆ, καὶ περὶ πᾶν Φιλίππων κατὰ πᾶν ἑλθόντων συγ-
γραμμάτων, Δημητρίου τῆ Κυδωνίης.

Σελίς 862 Σειρά 18

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Κλήμεντος καὶ Οὐρβανῆ πᾶν Παπῶν, καὶ τῆς οὐκ ἐν αὐτοῖς τῶν Ἐκκλησιῶν μελέτης αὐτῶν μετὰ τῆ
Καντακυζηνῆς, καὶ περὶ τῆ πᾶς γίνεται Οἰκουμενικῇ Συνοδῇ.

Σελίς 862 Σειρά 41

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Πατριάρχῃς Λαζάρου, καὶ ὑποδημίας αὐτῆς εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ τῆς κατ'
αὐτῇ ἐραδιερίας Γερασίμου τῆ καὶ λαβόντος τὸν θρόνον αὐτῆς, καὶ ἡς ἐπαθε εἰς κεκευμένῃ ὅν ἐν τῷ
Γαλατῇ ὑπὸ πᾶν παπιστῶν ὑπὸ τὸ καπίσαι ὁ Γεράριος, καὶ ὅπως ἔλαβον αὐτοῖς τὸν θρόνον αὐτῆς Διὰ τῆς
Ἰωάννῃς Καντακυζηνῆς πρὸς τὸν τῆς Αἰγυπτίου Σελτῶν πρεσβείας.

Σελίς 863 Σειρά 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Βασίλειον Ἰωάννῃς Καντακυζηνὸν ὑποσημῆς τῆ τῆς Αἰγυπτίου Σελτῶν, καὶ ὧν περιέχει.

Σελίς 864 Σειρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ διωγμῶν μόνων πᾶν ὀρθόδοξον ἐν Αἰγυπτίῳ ὑφ' ἱτέρῃ Σελτῶν τῇ τῆ Σελτῶν Ἀρχισατραπείᾳ βελῇ,
καὶ ὧν ὑπὸ τῆς μαρτυρικῆς παθῶν ὁ πᾶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχῃς Λαζάρου.

Σελίς 865 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ λήξεως τῆ ἐν Αἰγυπτίῳ διωγμῆς τῇ τῆ Σελτῶν θανάτῳ, καὶ ἐλθούσεως τῆ Ἱεροσολύμων Λαζάρου τῆ
καὶ πρέσβειος εἰς Ευζάντιον ὑπὸ τῆ Σελτῶν σαλόντῳ, καὶ μετὰ πᾶν ἐπάνοδον ἀναπαυθόντες.

Σελίς 865 Σειρά 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ὅτις δὲ ἀνὰ κοινῆς Συνοδῆς Λατίνοις Διαλέγεσθαι κατὰ πᾶν συμβεβηκὸς Νικηφόρος τῆ Γρηγορίου, καὶ Διὰ τῆς,
καὶ τῆς ἡδιώσεως πᾶν συζήτησιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 866 Σειρά 5

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ὑποδημίας τῆ Βασιλείας Μανηλῆ Παλαιολόγου εἰς Φραγγίαν χάριν βοηθείας, καὶ ἀπράκτου ἐπα-
ναλύσεως Διὰ τὸ ἀφορίσαι τὸν Οὐρβανὸν Πάπαν τὰς δώσοντας αὐτῷ βοήθειαν, ὡς μὴ φιλήσονται τὸ
μανικὸν αὐτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ περὶ πᾶν χρισμάτων Οὐρβανῆ καὶ Κλήμεντος πᾶν Παπῶν, καὶ τῆς δι'
αὐτῶν μάχης πᾶν Ρήγαν.

Σελίς 866 Σειρά 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτις τὸ πόνεραμα, ὃ φασιν οἱ παπιστῶν Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον εἰς ῥώμῃ γυνώσκον διδωσκέσαι τῷ Πάπα
εἰς βεβήκωσιν λαλνοφρονήσεως αὐτῶν, ὑπὸ πᾶν ἐπὶ, καὶ ὑπὸ τῆς κακερίας πᾶν παπιστῶν γεγνημένον,
ὡς δέκνυται ὡς αὐτῶν δεκαχῆς.

Σελίς 867 Σειρά 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ πᾶν ὑπὸ ῥώμης εἰς Κωνσταντινέπολιν ἐλθόντων πρέσβειων ὑπὸ Μανηλῆ τῆ Παλαιολόγου, καὶ πᾶν
γυνώσκον μετ' αὐτῶν Διαλέξεων, καὶ ὧν ἔπειτα Ἰωσήφ ὁ Ἑρπυλῆος πρὸς Λατίνους, ἐξ ὧν συλλάβεται δι-
καχῆς καὶ ἐν γύγκρισιν ὑποβλήσεως εἰς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τὰς Λατίνους, καὶ τὰς Πάπας αὐτῶν
ὅτι

ἐκ ἀμαρτηγῆς, τὰς δ' ἀνατολικὰς, ὁρθοδόξας.

Σελίς 868 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ συμβαλῶν Ἰωσήφ Βρυωνίᾳ ὁρθοδόξων κατὰ τὸν ἐν τῇ παπισμῷ χρησιμῶν Κυρῶν, καὶ μὴ δυνάμεν ὁρθοδόξων, αἰτησάτων δὲ εἰσθῆναι τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 869 Σελῶν 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι συναίνοι τοῖς ἔθνοις κατὰ Ῥωμαίων οἱ Λατῖνοι καὶ ἐδέποτε ὠφελείας αὐτοῖς, καὶ περὶ τῶν Σελτῶν Μυράτ καὶ Σελτῶν Μπαμαζήτ, τὴν τῆς Ῥωμαίων γῆς καταδραμόντων καὶ ἄλλων διαφόρων ἔθνων, καὶ τῆς ἰκνῆς τῇ Σελτῶν Μπαμαζήτ ἐν τῇ μετὰ τὴν δυτικὴν πολέμῳ, καὶ τῆς κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πολιορκίας αὐτῆς, καὶ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ντεμῆρ Ἀρσάκ, ἥτοι σιδηρόποδι ἐν τῇ κατὰ Φρυγίαν πολέμῳ.

Σελίς 869 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν τῆς Ἀλβανίας Ἡγεμόντων Ἰωάννης Κασριώτης τῶν δόντος ἐνέχυρα τῇ Σελτῶν Μυράτ τὰς τρεῖς αὐτῆς ἡμέρας, ἐξ ὧν ἡς ὁ καλὸς μὲν τῷ Γεώργι κατεπολέμησε τὴν Οὐρμάν.

Σελίς 870 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν ἐκκομιδῶν τῶν βιβλίων ἐκ τῆς μεγάλης Βιβλιοθήκης τὴν Αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων ἔτη ἑκατο-
ςμῶν ἐξακοσίων ὀγδοηκοσίων, καὶ τὰ συμβαλῶν τὰς τε βασιλεύσας καὶ πατριαρχήσας δόχτας
ἐξακισχιλίων ἑως ἑκατοσίων ἐξακισχιλίων ἐνακοσίων τριακοσίων καταλέγουσιν, ὡς ὁ Σελτῶν Μυράτ
ἐπολιόρκησε τὴν Κωνσταντινέπολιν, ἔχων στρατηγὸν τὸν Μιχαὴλ Μπίλν.

Σελίς 870 Σελῶν 43

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τὴν συγχωρητικὴν γραμμᾶν, ἀπὸ τοῦ Πάπας Ῥώμης ἐσπίνεγκον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κληρονομί-
σας, καὶ πῶς περὶ τῶν οἱ παπιστῶν καὶ οἱ σχολαστικοὶ διαφωνητικῶς διεξάγουσιν, ὡς ὁ Βελλαρμίνος συμ-
βιβάζει ὁππότε, μάταιον δέκνεται, οἷον τὰ περὶ τῶν λόγων ψευδεπιπλάσας.

Σελίς 871 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἑτέρας γνώμης τῆς Θεοῦ ἐν τῇ τῇ Πάπᾳ συγχωρητικῆς, ὡς συμφύλαρξαι τὰ αὐτὰ ὅ, τε Βονοβον-
τῆρας καὶ Ἰωάννης ὁ Λαζάρδος.

Σελίς 872 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐλεγχῶ κατὰ τὴν παπιστὴν περὶ τὴν ψευδοσυγχωρητικὴν τῇ Πάπᾳ.

Σελίς 872 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Γνώμη Ἀλεξάνδρου Ἀλσίτης καὶ Θεοῦ περὶ τὴν συγχωρητικὴν, ἰδικώτερον ταῦτα καὶ πληρέστατα ἐς
μόνον τὸν Πάπα καὶ αὐτὸν λεγόντων ὡς συμφίλον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, τὰς δὲ Ἐπισκόπους λαμβά-
νειν ὡς τῇ Πάπᾳ ἐν τῇ μέσῃ τῆς φρενίδος ὡς κρείττους, τῇ Βελλαρμίνῳ τὰ ἀνατῖα τέτοις
λέγουσιν.

Σελίς 872 Σελῶν 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐκδοθείσης ὑπογράφου τὴν συγχωρητικὴν ὑπὸ τῆς ἐν Λατερανῷ Συνόδῳ, καὶ καθεζομένης Ἰννο-
κентίου τῆς τρίτης, ἢ Γρηγόριος τε ὁ ὅκτος καὶ Βονιφάκιος ὁ ὄγδος συναρθεῖν.

Σελίς 873 Σελῶν 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς κληρονομηθείσης ὑπὸ τῆς Πάπας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἰοβηλαίᾳ χρόνῳ ἐν ᾧ τὰ συγχωρητικὰ δίδονται, καὶ
πότε, καὶ πῶς, καὶ πῶς. τῇ δὲ ἀπεβέβηκε τὰς ἐργὰς αὐτῶν ὁ ὄγδος Βονιφάκιος.

Σελίς 873 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ κλήρυτος ἑστῆς τῆς Ἰοβηλαίας διορίσαντος ἡγεῖσθαι ὡς Βονιφάκιος ἐν ἐκάστῃ ἐπὶ ἐκα-
τοστάδι, ἀλλ' ἐν ἐκάστῃ πεντηκοντάδι, καὶ ὡς μένεται ὑποθέσεων τῶν τῶν θρησκειῶν τῆς Ἐκκλησίας,
καὶ ὡς ἐρεχθεῖ ἐν τῇ αὐτῇ βέλῃ.

Σελίς 873 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τὴν αἰτίαν δι' ἧς ὁ Πάπας ἔτῃ κλήρης εἰς τὸ πεντηκοντὸν ἔτῃ τὴν Ἰοβηλαίαν ὡς γίνεσθαι, καὶ
περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς βέλῃς αὐτῆς.

Σελίς 874 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ οὐρανῶν ἑκτῆς τῆς εἰς τὸ τριακοντὸν τρίτον ἔτῃ μεταγαγόντος τὴν Ἰοβηλαίαν, καὶ τὴν μέγαν
Πάπαν ἀφ' ὧν Παπῶν τῆς εἰς τὸ ἑξῆς πέντην ἔτῃ μεταγαγόντος τὴν Ἰοβηλαίαν, καὶ ποσῶς ἐώρασαν
τῶν, καὶ πότε.

Σελίς 874 Σελῶν 46

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ Ἀλεξάνδρου ἐκτετῆ καὶ ὧν ἄλλαι πόλεις, καὶ σχεδὸν κατὰ τὰς πλατείας τὸν Ἰσραηλῆα πᾶσαν θρασύτητα, καὶ ὅτι ὅτι λέοντος δεκάτης Μαρτίνου ἐξ αἰτίας τῶν συγχωρητικῶν Αἰρεσιάρχης ἔγχετο.

Σελίς 875 Σελὴ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

ὅτι πᾶσαν ὁπλῆς καὶ ὧν παντὶ τόπῳ οἱ πῶ κλέδα τῆς πλατῆς ἔχοντες Πάπαι συγχωρητικὰ διδόναι, διὰ τῶν παντοχῶς ἀποσελλομένων περὶ τῶν πωλῶντες αὐτὰ, πλήρη καλὴ μῆρα.

Σελίς 875 Σελὴ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς γούνης καὶ τῆς πατρὶδος λέοντος δεκάτης, καὶ πῶν κατὰ πᾶσαν βασιλείαν γεγραμμάτων αὐτῆς καὶ κρυφῶν καὶ περὶ τῶν, πῶν μὴ πῶ ἰνδελγούτζιαν κατὰ πῶν τῶν ἀργυρίων δόσις ταῖς λαμβάνουσιν ὑποχρεώσιν, πῶν δὲ τὰ ἀργύρια ὅτι τὸ συμφέρον, τεταγμένον, καὶ περὶ τῶν κατὰ τῶν ἀσβεσμάτων τῶν διδασκῶν Μαρτίνου τῆς δεκάτης.

Σελίς 875 Σελὴ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

ὅτι αἴτιον τῆς ὁμοτιότητος τῆς Μαρτίνου, αὐτὰ ὅκ τῶν συγχωρητικῶν χρήματα ὧν καπηλείας καὶ πορνοποιείας καταδικαζόμενοι περὶ τῶν.

Σελίς 876 Σελὴ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Τάργα ἐπέντος τὸν ἀλόγονον Γρηγόριον διδάσκαλον καὶ ἀποστομὴν τῶν συγχωρητικῶν τῶν γεγραμμένων ὅτι μάρτυσι παπισαῖς.

Σελίς 876 Σελὴ 29

Ἐλεγχῶ κατὰ τῶν παπιστῶν καὶ πῶν αὐτῶν ψευδομαρτυρίαν ὁμοῦ καὶ Τελιέλμυ.

Σελίς 876 Στύλος 1 Σελὴ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Κατὰ Παπῶν, λεγόντων τὸ περιττὸν ὡς τὰ χεῖρ τὸν θησαυρὸν τῆς ἐκκλησίας εἶναι, καὶ διὰ τῶν συγχωρητικῶν ταῖς ποινὰς ἀφαιρῶν.

Σελίς 877 Σελὴ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

ὅτι ὁ δυνάστης ὅτι τεθεῖται ἡμῖν τὰς μετὰ καὶ τὰς ἡμέρας τῶν παθημάτων τῶν ἀγίων διὰ τῶν συγχωρητικῶν, ὡς ἐρεχέμεν οἱ ταῦτα ἐφ' ὧν Πάπαι.

Σελίς 877 Σελὴ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

ὅτι ὁ Βεδερμίνος ἐπὶ τὰ ὅκ τῶν πρὸς Κορινθίους καὶ Τιμόθεον καὶ Κολλοσσαῖς ὁμοῦ τῆς ἀποστόλης εἰς μαρτυρίαν φέρων, ἵνα δέξῃ εἶναι δυνατὸν τὰ τῶν ἀγίων πάθη ὅτι τεθεῖται ἄλλοις αὐτῶν ἱκανοποιητικῶν, δεικνύται ὡς ταῦτα ψεύσε, ὑποκριτῆς καὶ βλάσφημος.

Σελίς 877 Σελὴ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ ὧν περὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀδελφότητος τῆς Δαβὶδ μετανοίας καὶ τῆς ὁμοτιότητος ψαλμῶν οἱ σχολαστικοί, ἵνα δέξωσιν, ὅτι πέμπτῃ ὁ Θεὸς τοῖς πιστοῖς μετὰ πῶν συγχώρησιν τῆς ἡμαρτίας χρονικὰς ποινὰς καὶ θάνατον εἰς ὁδὸν αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς πρὸς ταῦτα ὁμοτιότητος, καὶ μάλιστα πρὸς τὸν θάνατον ἀπὸ τῶν τῆς ἀυγασίας ἐπὶ τῶν.

Σελίς 878 Σελὴ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι τὸν Θεοδώριον καὶ τὸν Αὐγουστῖνον εἰς τὸ, ὅτι οὗτος οὐκ ἔλαβε ἐν τῇ αὐτῇ, ψαλμῶν ὅτι πῶν, ἀναφέρειν πῶν εἰς τὸν μωῦσῃ καὶ Ἀαρὼν ὁδὸν αὐτῆς, ψευδοντά περὶ αὐτοῦ ὅτι οὗτος Θεοδώριος καὶ Αὐγουστῖνος ὡς ὡς ταῦτα δεικνύται, καὶ ὅτι τὸ μὴ γίνεσθαι τὰ πάθη μετὰ πῶν τῶν ἀμαρτιῶν ἀφαιρῶν οὕτως χρεὶς ποινῆς, καὶ ἐξ ἑτέρων βιβλίων πατέρων.

Σελίς 879 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Αὐτοποφορὰ Λατίνων, καὶ τὰς χρονικὰς ποινὰς ἀμαρτίας λέγεσθαι λεγόντων δι' ὧν φέρουσιν κατὰ τῆς Παροιμίας καὶ Δανιὴλ καὶ τῆς γούνης μαρτυρίαν, καὶ ὅκ τῶν δεικνύοντων συμπεριβῇ μὴ καὶ ὅτι τεθεῖται τὰς ἀμαρτίας, ἐλεημοσύνας δὲ πῶν ποινῶν ἀφαιρῶν, καὶ λύσις αὐτῆς.

Σελίς 880 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ἐκπαύλησις τῆς λόγῳ τῶν συγχωρητικῶν διὰ τὸ λέγειν τὰς παπιστὰς ἀφαιρῶν μὴ τοῖς ὁμοτιότητος μετανοῦν, πᾶν ἀμαρτήματα καὶ ποινῶν αἰδίων καὶ μέγας ποινῆς χρονικῆς, μέγας δὲ αὐτῆς ὑπολείπεσθαι πληρωσάμενος τὸ μετανοῦντα, ὡς τῇ παρόντι, ἢ ὡς τῇ μέλλουσι αἰῶνι, ὅτι διὰ τῶν συγχωρητικῶν ὁ Πάπας λύσις, καὶ λύσις τῆς τεταγμένης ταύτης μυθολογίας.

Σελίς 880 Σελὴ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Αὐτοποφορὰ Λατίνων, πῶν Ἀποστολικῶν ἐκκλησιῶν ὡς τῇ τῆς μετανοίας μυθολογίας ἐπὶ τῆς ὑποτιθέσθαι πῶν ἱκανοποιῶσιν λεγόντων, καὶ ὁπλοῦς ἡμῶν, πότε πῶν ἱκανοποιῶσιν ὅτι τεθεῖται τῇ μετανοῦντι, καὶ μετὰ τῆς, καὶ διὰ τῆς, καὶ πᾶσι μόνον ἀρκεῖν ἔγχεσθαι πῶν τῆς μετανοῦντι ὅτι τεθεῖται.

Σελίς 881 Σελὴ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ΄.

ὅτι ἐκ τῶν ἐν δικαίοις καὶ ἀδίκαις γυναικῶν λυπηρῶν τὰ συγχωρητικὰ τῆς Πάπας ἀνιέρχεται ἐδῶς ὁ Βελλερ-
μίνου, καὶ εἰς μόνον τὸ μετανοητικὸν βῆμα ταῦτα μεταφέρων, δέκνεται περὶ φωνῆς φλύαρου ἐκ τῶν
κοινῶν τῆς Ἐκκλησίας ἔργων καὶ τῶν ἐν ταῦτα ἐπωδύνων, δι' ὧν ἡ ἀφῆσις, καὶ ἡ ἀφ' τῶν τῆς Πάπας συ-
χωρητικῶν.

Σελίς 882 Σελὸς 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ΄.

Ὅτι εἰς νεώτεροι τῶν σοφιστῶν εἰς σύστασιν τῶν τῆς Πάπας συγχωρητικῶν περὶ φέρωντες χειροφόροντινα
Καμπαναρι συλλέγει δεκάετη Πάτερων Κωνσταντινουπόλεως συγχωρητικὰ, καὶ κατὰ Βαρώνιον Νικη-
λαῦ Μυσικῆ, καὶ δὴ καὶ Κορέσιον, λέγοντα δὴ θέν τὸν Θεοανθρὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀγίων,
καὶ μάλιστα τῶν τῆς Χρυσῆς παθρημάτων ἡμῶν ἀφ' τῆς ἐξουσίας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς χειροφύλων καλῶ-
σεων συγχώρησιν κοινῶν, ἐλέγχονται ἐν ταῦτα καὶ καὶ μάταια μυθολογῶντες, καὶ περὶ τῶν καὶ
τὸ πάτερων ἔθ' συγχωρητικῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πάτερων, τῶς ἐξουσίας τῆς δεισμῶν καὶ λύων
τῆς Αἰαπολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἐσμῶν τῶν ὁμομασῶν τῆς ἀστικῆς ἐξουσίας τῆς Πάπας.

Σελίς 882 Σελὸς 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ΄.

Ὅτι τὸν Γαβριὴλ φιλαδελφείας λέγοντα ἐφάρα τὸν Βονιφάτιον ὅγδον τὰ συγχωρητικὰ οἱ Λατῖνοι μὴ
ἀληθεύειν λέγοντες, ψεύδονται, ὁ δὲ Βονιφάτιος ἐταῦτα κηρυττομένης, καὶ τὸν ἐν Ρώμῃ Ἰερουσαλὴν ὕψι-
ποις, καὶ ὑπὸ τὸν Ρώμης θρόνον τῶν ὁικεθῶν ἀπὸν, δέκνεται ἡδὲ διαβολῆς, ὡς ἐφάρα τῆς δύο σω-
ματφθόρων καὶ ψυχοφθόρων κακῶν.

Σελίς 883 Σελὸς 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ΄.

Ὅτι τῶν παπιστῶν λεγόντων, ῥῆμα ἐξηχῆσθαι τῆς Εἰκόνου τῆς Θεοτόκου, τὰ συγχωρητικὰ ὑπὸ τῆς Βονι-
φατίου τῆς ἐβεβαίωσε, δέκνεται τετὶ τὸ ῥῆμα μὴ εἶναι τῆς Θεοτόκου, ἀλλὰ τῆς Βιελζέβελ.

Σελίς 884 Σελὸς 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ΄.

Περὶ τῶν συγχωρητικῶν γραμμάτων τῶν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Πάτερων, καὶ τῆς ὑπὸ τὸν δεισμ-
μῶν καὶ λύων ἐξουσίας τῶν Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ ὅτι μόνον τὰ τῆς Χρυσῆς πάθη εἰσὶν οἱ Θεοαν-
ροι καὶ αἱ ἐκτίσεις καὶ ἡ λύτρωσις τῶν ἀμαρτημάτων τοῖς μετανεῶσι καὶ αὐτὸν συγχωρητικῶν, καὶ ἡ
τῶν δίδοντα τὰ συγχωρητικὰ, καὶ περὶ ἀμέσων καὶ ἐμμέσων ἐξομολογήσεων, καὶ πῶς λέγονται τὰ τῶν
Πάτερων συγχωρητικὰ, καὶ τὴν λύσιν αὐτῶν καὶ ἡ ἀγία κοινῶν.

Σελίς 884 Σελὸς 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς ἐν Πρίσῃ λατινικῆς Συνόδου, κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας ἔσης, καὶ περὶ τῆς ἀρεθμῆς τῶν σωελθόν-
των κατὰ τῆς Πάπας Γρηγορίου, καὶ τῆς καθαιρέσεως αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρεθμῆς Αἰεζάνδρου πέμπτου, καὶ τῆς
ὑπὲρ τῆς Συνόδου ταύτης αὐτῆς μαρτυρίας.

Σελίς 885 Σελὸς 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντίᾳ λατινικῆς Συνόδου, κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας ἔσης, καὶ περὶ τῆς ἀρεθμῆς τῶν
σωελθόντων κατὰ τῶν Παπῶν ὑπὸ παρὸν τῆς Αἰαπολικῆς Βασιλέως Σιγισμύσδου, ἐν ᾗ κηρύττε-
ται περὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἡ ὁικεθῶν Συνόδου, καὶ ὑπ' αὐτῶν πᾶς Πάπας, ὑφ' ἧς καὶ
παρὸν αὐτῶν ἀμαρτανόοντα ὡλεσαι.

Σελίς 885 Σελὸς 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Συνόδου ταύτης χειρονηθούσης Πάπας Μαρτίου πέμπτου, τῆς ὁμολογήσεως βεβαίως
ἀλατρεῖν καὶ ἀναιτιρρήτως πάντα τὰ ἐν αὐτῇ κρυφθέντα.

Σελίς 886 Σελὸς 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἐν Βασιλείᾳ λατινικῆς Συνόδου, κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας ἔσης, καὶ περὶ τῆς ἀρεθμῆς τῶν σω-
ελθόντων κατὰ τῆς Μαρτίου Πάπας, τυραννικῶς διοικῶν ἀρεθμῶν, καὶ ἀρεθμῶν αὐτῆς ἐν τῇ ἐν
Κωνσταντίᾳ Συνόδῳ, καὶ εἶτα κατὰ τῆς Πάπας Εὐγενίου, καὶ περὶ τῆς ἀρεθμῶν αὐτῆς, ὑπὲρ τῆς Πά-
πας καὶ παντὸς ἐτέρου τῶν ὁικεθῶν Συνόδου ἀρεθμῶν, καὶ τὸν αὐτῶν ἀρεθμῶν αὐτῇ Αἰρετικῶν καὶ
μιζορῶν.

Σελίς 886 Σελὸς 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς παρῆς Συνόδου καθαιρέσεως Εὐγενίου τέταρτου, καὶ περὶ τῆς ἀρεθμῶν Αἰεζάνδρου πέμπτου,
τῆς τῶν ὁικεθῶν Συνόδου ὑπὸ τῆς Πάπας ὁμολογήσεως.

Σελίς 887 Σελὸς 14

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Ὅτι ποδοὶ Πάπας ἡμαρτον εἰς τε τὰ ἡθῆ καὶ εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ ἐν συνόψῃ ἀρεθμῶν ὑπὸ Νικη-
λαῦ πρώτου καταπαύσθαι εἰς Εὐγένιον τέταρτον.

Σελίς 887 Σελὸς 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι πολλοὶ τῶν Παπῶν καὶ εἰς τὰς ὁκλογὰς καὶ εἰς τὰς χειροτονίας αὐτῶν ἥμαρτον .
Σελίς 890 Σειρά 6

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι καὶ περὶ τῶν ἐρξέδοξον πίσει πολλοὶ τῶν Παπῶν ἥμαρτον, ἡνὲς δὲ καὶ Αἰρετικοὶ ἐγείοντο .
Σελίς 891 Σειρά 42

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν τριῶν τῶντο, τὸ ὑπὸ καθέδρας ἀποφαινόμενον τὸν Πάπαν, μὴ σφάλλειν, καὶ ὅτι ψαῦδος ἐστὶ, καὶ ὡς διακρίβειν οἱ παπισταὶ θεασισμάτων τῶν Πάπα καὶ ὑποδιακρίβειν εἰς ἀνήκοντα τῇ πίστει καὶ μὴ, καὶ εἰς τὰ ὀκνηνόμενα καὶ ὀκνευόμενα, τὸν Πάπαν ἡὲς αἰθέριον, ἡὲς μερικὸν διδάσκαλον, ἡὲς Ἀρχιερέα, καὶ ἔτι ἐξ ἀπειρησίας, ἡ πάτρια διορίζον λέγοντες, καὶ περὶ τῆς ἐν τῶντοις Διαφωσίας τῶν παπιστῶν, καὶ τῶν ἀφ' κηρύκων καὶ δερμῶν καὶ ἐκαστηλώσει Διαλαλεσμένη παπικῇ ὁρῇ .
Σελίς 894 Σειρά 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ παπιστὰς Διαφώρως ἐξηγούμενοι τὸ, ὡς Ἀρχιερεὺς ὁ Πάπας ὑπὸ καθέδρας διορίξει, καὶ τὰς ἀσφαλεῖς καὶ ὑποφάσεις αὐτῶν ὑποφάσεις καθ' αἱ μυθολογίαι διακρίβειν λέγοντες, δείκνυνται ὡς ταῦτα μύθους, ψαῦδη, βλάβη, χρισματικά καὶ αἰρετικά εἰσάγοντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν .
Σελίς 895 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ διορίσει μετὰ βελῆς τῶν τῆς Ῥώμης Κατελικῶν τὸν Πάπαν ὡς Ἐξουάρχην, καὶ δερμαῖς καὶ κήρυκας καὶ αὐτῶν θεασισμὰτα Διαλαλεῖντας ἔχον, καὶ ὅτι τῶν τῆς Καρνελαρίας ποντῶν τὰς ὡς ὑπὸ καθέδρας ὑποφάσεις αὐτῶν τιθῶν, δείκνυνται ἀναντιρρήτως μυθάρια, ὑπερβολῇ, ἐπέστατα, ἀλόκοτα, καὶ ὑπὸ κακοδομῶν ἀνδραπαρῶν ἐξολερμένα .
Σελίς 895 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς Διακρίβειν καὶ ὑδατος δοκιμαζέσης τὴν ἀλήθειαν ἢ τὸ ψαῦδὲς τῶν κρυφίων ἐγκλημάτων τελε-
τῆς, ἡ ἱππεύουσα Εὐγυνὴ δούτις, καὶ ὁκλύσαν ὁμνύειν ὁκνησαστικῶς, διορισάμεν κατὰ
τῆς γραφῆς ὡς ἐκδηλωάτης .
Σελίς 896 Σειρά 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι Νικολάος τετάρτος ὁρῶν τῶν τῶν φρατζεσκάνων ἀκνημοσύνη κυρώσαντες, καὶ Ἰωάννης εἰκοστὴ δούτις
ἐκ τῶν τῶν ὁρῶν ἀφίτιςαντες, καὶ πολλοὶ τῶν φρατζεσκάνων δι' αὐτὸν κατακαύσαντες, δείκνυνται ὡς Πά-
πας ὁ πολλοὶς ἡμαρτανόντες καὶ ἀλλήλους καταβάλλοντες .
Σελίς 896 Σειρά 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῶν βοιφατῶν Γερμανίας ὑποσέλη ὑποσέλη πρὸς Δωροβέλλω Ἰσοθάλη, δείκνυνται ὡς
ὑπὸ καθέδρας ὑποφάσεις τῶν Πάπα ἐπιαισμήναι .
Σελίς 897 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ὑποκρίσεως Καρλὸς Φαλακρὸς τῶν Ῥηγῶν πρὸς τὸν Πάπαν Ἀδελφάνον, δείκνυνται ψαῦδέσας τὸ
ὑπὸ καθέδρας ὑποφαινόμενον τὸν Πάπαν μὴ σφάλλειν .
Σελίς 897 Σειρά 17

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς πρὸς Κάρλον Φραγκῶν Ρήγας ἀποκρίσεως τῷ Ἀδελφεῖ Πάπᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὅτι καλῶς δι' αὐτῆς, καὶ μὴ ὡς τῆς αἰτίας τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἶπε, καὶ περὶ τῆς ἀποβολῆς τῶν Καρλόλ Λεγάτων πρὸς τὴν αἰτησάντων ὑπὸ Λέοντος τρίτου, τῆς καὶ τῆς δευτέρας Συνόδου Σύμβολον ἀπορίσιν ἐγχαράξαντες, καὶ περὶ τῆς ἀγωνισαμένης ἐπὶ φωτὶς Συνόδου κατὰ τὴν ἐν Βελγίᾳ πρὸς τὴν αἰτησάντων διδασκόντων, καὶ τὸ ἅγιον Σύμβολον ἀκροατόμην μὲν διορισμένης, καὶ πόσαι Σύνεδοι ἐγένοντο μετὰ τὸ χάρισμα κατὰ λατίνων.

Σελίς 899 Σελῶ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Μαρτίνον πρεσβείας Μανηλ Βασιλέως τῆς Παλαιολόγου χάρις κινήσει, τῆς καὶ ἀπὸ Πελοποννήσου Ἰωάννου τὸν ἀδελφόντα πέμψαιτος, καὶ ἀποδοχῆς καὶ βοηθείας καὶ γραμμάτων τῷ Πάπᾳ πρὸς Μανηλ καὶ Ἰωάννου τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πρὸς Εὐθύμιον τὸν Πατριάρχην, ὃς ποιηθείς πατριάρχης Ἰωσήφ ὁ Εὐφείας, καὶ περὶ ἀντιγραφῆς τῶν Βασιλέων πρὸς τὸν Πάπαν, παρ' Αἰτωλῶν πέμπεται πρὸς αὐτὸς, καὶ ἀντιπέμπεται τῷ μηνύσαι τῷ Πάπᾳ πρὸς τὴν πόλιν πολιορκίαν τῆς Σελτῆς Μερῆς ἐμπόδιον, καὶ περὶ τῆς ἡμιπλεξίας Μανηλ, καὶ βασιλείας Ἰωάννου μόλις.

Σελίς 900 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ συμπερασμάτων τῷ Πάπᾳ, ὅπερ ὁρῶντες ἀντίτῳ Αἰτωλῶν, τῷ Πατριάρχῃ Ἰωσήφ μετὰ Συνόδου καθέζεσθαι, εἶπον εἰς ἐπὶ πάντων, πρὸς τὸν Πάπαν γῆς θεὸν, Διάδοχον Χρῆστῃ καὶ Κύριον τῆς Οἰκουμένης.

Σελίς 900 Σελῶ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Κάρλον ἀποκρίσεως τῷ Πατριάρχῃ Ἰωσήφ εἰς τὰ ἐν τῇ συμπεράσματα τῷ Πάπᾳ.

Σελίς 901 Σελῶ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῷ Βασιλέϊ Ἰωάννῃ εἰς τὸν τῆς Γερμανίας Βασιλείαν, καὶ αὐτῆς ἐπιστολῆς εἰς τὴν πόλιν, καὶ αἰτήσεως λατίνων γινέσθαι πρὸς τὴν Συνόδον ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ γνωμοδοτήσεως τῶν Ἀνατολικῶν, καὶ συχῶν πρέσβειων καὶ γραμμάτων πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπὸ τῆς Ρώμης Μαρτίνου καὶ τῶν παλιν, καὶ τῶν μετὰ τὴν τελευτῶν Μαρτίνου πρέσβειων καὶ γραμμάτων τῷ Βασιλέϊ πρὸς Εὐγρόγιον Ρώμης.

Σελίς 901 Σελῶ 42

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐν Βασιλείᾳ Συνόδου πρέσβειων πρὸς τὸν Βασιλέα Ἰωάννην καὶ πρὸς τὴν Συνόδον τῆς ἀπελθούσης Οἰκουμένης καὶ τῶν τῷ Βασιλεῖ πρὸς αὐτὸν, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὴν πρέσβειων τῷ Βασιλεῖ, τῆς Συνόδου καὶ τῆς Πάπας, καὶ ἀποφάσεως τῶν Ἀνατολικῶν ἀπελθούσας εἰς τὴν Συνόδον καὶ μὴ εἰς τὸν Πάπαν.

Σελίς 902 Σελῶ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἀπὸ τῆς Βασιλείας Ἰωάννου ἀντιθούτων πρέσβειων ἀπὸ τῆς Μέρης Ἰβηρίας, Κνέζη Ρώσας, Βασιλέως Τραπεζούντης καὶ Αὐθέντες Βλαχίας εἰς τὴν Συνόδον, καὶ ἧς ἐποίησαν ἀπάτης ὁ Βασιλεὺς τοῖς τῆς Βῆς Πατριάρχαις Διάφραξ Ἰωάννης.

Σελίς 902 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ψεύσας τὴν Διάφραξ πρέσβειων μηνύσας τῇ ἐν Βασιλείᾳ Συνόδῳ ἀποδοχῆς αὐτῆς, ἀπῆλθεν εἰς Φεζάριαν, οὗθα ἦν ὁ Πάπας Εὐγρόγιος.

Σελίς 903 Σελῶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἐπελεύσεως τῶν Ἀνατολικῶν εἰς τὴν Φεζάριαν, καὶ τῆς ὑπαντῆς καὶ ἐπιστολῆς αὐτῶν εἰς τὸν Πάπαν καὶ ἀτίμους καθίστασθαι, καὶ τῶν μετὰ λατίνων Διαλέξεων αὐτῶν, καὶ εἶτα ἀπαγωγῆς εἰς Φλωρεντίαν, οὗθα καὶ ἐπέγραψαν εἰς τὸν τῆς ἀθέτης Ὄρον, καὶ περὶ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, οὗθα καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀντιμαρτυροῦντες οὐ φλωρεντινὸς ὄντες.

Σελίς 903 Σελῶ 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ Σύνοδος ἔτε Οἰκουμένη ἐπὶ ἔτε ἀγία, ἀλλὰ δολία, τυραννικὴ καὶ ἀνέγκυρος.

Σελίς 904 Σελῶ 52

ΠΑΡΑΨΕΥΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Συνοψιστῶν ἰσορρομίων τῇ μέγῃ Ἐκκλησιαρχῇ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου ἐν Κωνσταντι-
νόλει γουερμίων, δι' ἡν δέκνυται αὐτῆς ἡ ματαιότης. Σελίς 906 Σελῶν 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς Φλωρεντινῆς Συνόδου ἐνοθρόνθησαν ἐν πολλοῖς, ὡς ἐνταῦθα ἐξαχῶς δέκνυται.
Σελίς 908 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν διεφθαρμένων πρακτικῶν τῆς Φλωρεντινῆς Συνόδου δέκνυται αὐτῆς αἱ αἰτιολογίαι, ἐξ ὧν
φανύεται εἶναι αὐτῇ σωτέριον κοσμικὸν ποιητικόν κατὰ τὴν Κυρίαν καὶ κατὰ τὴν Πιόματος αὐτῆς.
Σελίς 908 Σελῶν 34

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν γουερμίων κατὰ διαφόρους τόπους καὶ ἔθνη ὑπὸ αὐθουτῶν, Ρήγων, Βασιλείων καὶ κατ' ἰδίαν
Συνόδων, τῶν αἰσθημάτων καὶ κατακρίσεων καθυποτάχουσιν τῇ Φλωρεντινῇ Κεσάρειᾳ, καὶ τῆς ἐν πάσαις
ταῖς Συνόδοις νίκης τῶν Ἀναγλικῶν, ἐξ ὧν Πλάτεις, Τελθίμι, Ψόδογονιὰδι, Ψόδοχολάρι,
καὶ ὅσοι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὑποτάσσονται δέκνυται ψόδοσαι. Σελίς 909 Σελῶν 46

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν γουερμίων κατὰ τῆς Φλωρεντινῆς Συνόδου ὑπὸ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τῆς ὑστάτης Βασιλείας
Ρωμαίων. Σελίς 910 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ὁκτῶ μέμψεων τῆς Νεπότα κατὰ τῶν Βυζαντινῶν ὑπὲρ Λατίνων, καὶ τῆς πρὸς ταύτας ἀπαντήσεως.
Σελίς 911 Σελῶν 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Γεωργίου Σχολάρου, καὶ τῆς ἀξιώματός αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ἐκθέσεως αὐτοῦ, καὶ τῆς
πρὸ τῆς Φλωρεντινῆς ὁρῆς αἰσθητικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, καὶ τῆς ἐν Γενιάδιον μετωνυμίας αὐτοῦ διὰ τῆς
μοναχικῆς χίματός, καὶ Πατριάρχης μετὰ τὴν ἄλυσαν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὧν συνέγραψε συγ-
γραμμάτων. Σελίς 911 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ ἐν τῇ τέλει τῆς Φλωρεντινῆς Συνόδου Γεωργίου τῆς Σχολαρχίας ὑπεργραφεύμενοι λόγοι, δέκνυται
ἐνταῦθα διὰ πολλῶν ἀνελκασεων ψόδοσιπλάσαι. Σελίς 913 Σελῶν 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ὑπελόγησαν Γεωργίου τῆς Σχολαρχίας εἰς τὰ κατὰ Λατίνων συλλογικὰ κεφάλαια μαρτυρῶν τῆς
ἐφέσεως προσφύροντες, δέκνυται ἐνταῦθα πεφωτισμένους ψόδοσολόγοι. Σελίς 913 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ αὐθουποφρεῶν Λατίνων, δύο Γεωργίους Σχολάρχους, ὃν μὲν ὑπὲρ Λατίνων, ὃν δὲ κατὰ Λατίνων ἀε-
γόντων, καὶ τῆς περὶ αὐτοὺς αὐτῶν διαφωνίας καὶ πεφωτισμένης ψόδοσε, καὶ περὶ τῆς παρήμων ἐνταῦθα
ἀποδείξεως, ὅτι Γεώργιος ὁ Σχολάρχης ὁ καὶ Γενιάδιος καὶ Πατριάρχης εἰς καὶ ὁ αὐτοῖς ἐπὶ, ὁ καὶ Λα-
τίνους πολέμιος. Σελίς 914 Σελῶν 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ ὑστάτης Συνόδου, καὶ τῶν ὑπεργραφῶν αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ τὸ σωθῆναι τὴν Γραμματικὴν
πρεσβυτέρω ὁ Πατριάρχης Ἀθανάσιος τῆς Κωνσταντίνου Λαοπαρεῖ, ὡς περὶ ταῦτα οἱ Λατῖνοι νοσηθευμένως δεῖξαι
ἐκ τῆς ψευδοῦς τῆς Συνόδου, ἀλλὰ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου ταύτης ἐμβαλεῖν τῆς αὐτῆς Βιβλιοθήκης,
καὶ περὶ τῆς σημειώσεως τῆς ἑξῆς τῶν πρακτικῶν τῶν τῶν. Σελίς 914 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ὑπερχρημάτων ἐνέα Λατίνων, δεῖξαι δι' αὐτῶν ὑπὸ πλάσας τὴν Συνόδον περὶ τῶν.
Σελίς 915 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ λύσεων τῶν ἐνέα ὑπερχρημάτων τῶν Λατίνων, καὶ ἐτέρων ὑπὸ τῶν τῶν, καὶ ὧν ψευδολεγεῖσιν ἐν αὐτοῖς
οἱ Λατῖνοι. Σελίς 916 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Γιὰ τὸ μάχεσθαι τὰς Λατίνους τῇ Συνόδῳ ταύτῃ, καὶ περὶ ὧν ἔπαθον κακώσεων οἱ Ἀναγλικοί ἐν Φλω-
ρεντίᾳ. Σελίς 917 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

ὅτι οὐκ ὤφειλε τῶν πᾶν ὁ ὀικουμενικῶς μὲν καὶ ὁ ἄλλαις συνοδοῖς συναλθόντων, ὑπερὶ δὲ αὐτικῶν αὐτῶν, ὁφθαλμῶν ὁπληκτικῶν οἱ λατῖοι πᾶν ὁ φλωρεντία συνοδὸν συζητῶν, καταβάλλεται ὁ πᾶν ὡσαύτως νομίμως λεγομένην.

Σελίς 917 Σελὲ 30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν ἀνόμων καὶ ἀθέτως λεγομένων ἐν τῇ παλαιᾷ βασιλείᾳ τῶν Παλαιολόγων ὁπλοῦν τῇ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 918 Σελὲ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ἐξουσίᾳς τῆς παπικῆς λόγῳ τῇ Πάπᾳ Νικολάῳ, καὶ σημειώσεως τῶν λεγομένων κυρίως ἐπὶ μόνῳ τῷ Χρυσῷ, εἰς δὲ τὸν Πάπαν ὡς τῶν πᾶν τῇ Χρυσῷ λίαν ἀσεβῶς ὑπὸ τῶν λατίνων μεταφερομένων, καὶ εἰδήσεως εἰς τὰς ὁρθοδόξους πρὸς φύλαξιν.

Σελίς 918 Σελὲ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι κατὰ τὰς παπικὰς καὶ τὰς Πάπας Θεὸς καὶ Πάπας, θεοῖς ὡς κατὰ τόπον.

Σελίς 918 Σελὲ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Μαρτυρίαι Λυγυρίων καὶ ὁπίατις ἐν τῇ ἱεζικιᾷ περὶ δοξαῖα κατὰ τῶν θελούντων ἄρχαν πάντων τῶν ἐπισκόπων.

Σελίς 918 Σελὲ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι οἱ Πάπαι ἑαυτοὺς καὶ ἀπολελυμένους Θεὸς εἶναι φερόντες, τὸ, πάντας δευλόουσιν αὐτῷ, ψαλμικόν, ἐπ' αὐτοὺς ἀσεβῶς μεταφέρουσιν.

Σελίς 919 Σελὲ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ φλωρεντίας Βενετίας Σπαλάθου, μέλη τῆς Παπῆ πᾶν ἑκκλησίαν, ἐκείνους δὲ κεφαλῶν αὐτῆς μυσθούσας, καὶ τῆς δευτέρας βοσκῆς τὰ μέλη, ἥτοι παρὶς δυνάμει καὶ τοῖς τῇ Πάπᾳ ὑποκειμένοις περιελθὼν ἐρεχλεύονται.

Σελίς 919 Σελὲ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἑτέρας φλωρεντίας Καϊτάν, ὅτι τῶν ὁ ὀικουμενικῶς τῶν Χρυσῶν μόνον κύριον, καὶ οἷα τῶν ἐπὶ γῆς τὸν Πάπαν μόνον κύριον, φέρουσι καὶ δύο ῥομφαίας φρενοβλαβῶς μυθολογῶνται.

Σελίς 919 Σελὲ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ἑτέρας ὁπλοῦν Χρυσῶν μαρκεῖαν, πᾶσαν πᾶν ἑκκλησίαν τοῖς ποτὶ τῇ Πάπᾳ ὡς βασιλείας καὶ κυμφίαν καὶ οἷα γῆς κυλιονδῶν ἀσεβῶς λέγουσιν.

Σελίς 919 Σελὲ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῇ τῆς ἀσεβείας Κολοφῶν βοιφατίς Πάπα ὁ ὀδός, πᾶση ἀνθρωπίνῃ φύσει ὑποκειῖται τῇ Πάπᾳ, βασιλείαν Ἀυτοκράτορι ὄντι, ὡς κατὰ πάντων πᾶσαν ἐξουσίαν ὡς Χρυσῷ ἔχουσι.

Σελίς 920 Σελὲ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν τῇ Πάπᾳ ἀσεβημάτων Καυσιζῶν, τὸν Πάπαν κρῖναι πάντας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ κρῖνεται, καὶ πάσης ὀικουμενικῆς μίξῃ πᾶν ἀπόφασιν ἔχει λεγόντων.

Σελίς 920 Σελὲ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι ἱερεῖς ὁ δούτερος ἑαυτὸν κυμφίον, κεφαλῶν, κύριον, γῆς Θεὸν καὶ βασιλέα ὑπερτελεῖ τῆς ἑκκλησίας ὡς δυνάμις καλεῖται.

Σελίς 920 Σελὲ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι Ἀντώνιος Πέτριος ὁκφοβῶν αὐτὸν πᾶν τῇ Λέοντι δεκάτῃ Θιότῃ ἐπὶ, καὶ τὸ, προσηκόντως αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ψαλμικόν, ἐπ' αὐτῷ λαρεῖ.

Σελίς 921 Σελὲ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ βλασφημίας τῇ αὐτῇ Ἀντωνίᾳ, πᾶν αὐτὸν ἱερεσολήμ κυλιονδῶν εἰς τὸν Πάπαν λέγοντες.

Σελίς 921 Σελὲ 15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Ἐλεγχοῦ τῆς πρώτης βλασφημίας τῇ Πάπᾳ Νικολάῳ, ἥ ἐστιν, ὅτι μία ἡ ἑκκλησία, ἐπειδὴ μία ἔχει κεφαλῶν τὸν Πάπαν.

Σελίς 921 Σελὲ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐν τῇ παλαιᾷ ἑκκλησίᾳ οἱ τίτλοι καὶ τὰ βέβηλα οἰόματα τῶν Παπῶν ἐκ ἦσαν, ἀλλὰ τρηγορῶν ἐβδόμῃ εἰς ἐφδρέματα.

Σελίς 921 Σελὲ 41

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι΄.

132

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι λέγων ὁ Πάπας ἑαυτὸν μονάρχῳ, καὶ ὅτι τῶν βασιλέων, λέγει ἑαυτὸν μείζονα τῶν Ἀποστόλων, ὡς καὶ τῆς καθ' ὅσον Πάπαν Εὐγενίου Ἐπιστολῆς τῷ Βενεδίκτῳ, καὶ τῆς εἰς τὸ ἐν τῇ καθ' ὅσον Ρώμῃς ῥητὸν, Πᾶσα ψυχὴ, ἐρμηνείας τῷ Χρυσόστομῳ δέκνυται, ὅθεν ἀφ' ἑαυτῶν ἀσφαλτικῶς λαλεῖ.

Σελίς 922 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι τὸ ὑπ' ἑδωκὸς κρινέσθαι τὸν Πάπαν, καὶ κεφαλῶν, ἢ συμφίον καθόλου, ἢ διμάχαιρον εἶναι, δέκνυται ἐν ταῦτα καὶ τε Συνόδων καὶ Διδασκάλων ἐξοχωτάτων ἄξιον.

Σελίς 922 Σελῶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ὁ, ὁ μὴ πεθόμενος τῷ Πάπᾳ ἐκ ἐστὶ Χρυσόστομος λαίδηρον μυθάριον, ἐλέγχεται ἐν ταῦτα ὑπὸ τε ἀγίων πατέρων ἐγκρίτως, καὶ τῶν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις λεχθέντων μάταιον, ὡς μὴ βεβαιώμενον καὶ τῆς γραφῆς.

Σελίς 922 Σελῶ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀθεσάρτων Συνόδων καὶ ἐγκρίτων ἀγίων τῷ Πάπᾳ ὑπὸ τῷ ἀγίῳ Κυπριανῷ μέχρι Φωτίῳ, δέκνυται τὰς μὴ τοῖς ἀγίοις πατέρεσι καὶ ταῖς Συνόδοις, ἀλλὰ τῷ Πάπᾳ πεθόμενος, μὴ εἶναι Χρυσόστομος.

Σελίς 924 Σελῶ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι οἱ παπισταὶ ἀπὸ τοῦ πέθεσθαι τοῖς μετὰ τὸ σχίσμα δογματίσαι Πάπαις πεισθέντες εἰς τὰς Πάπας, παπισταὶ λέγονται, οἱ Φωτειανὸς ἡμᾶς τὰς τῶν πατρικῶν δογμάτων ἐγκρατεῖς λέγοντες, δέκνυται φλύκροι.

Σελίς 925 Σελῶ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ὅτι τὸ πέθεσθαι τῷ Πάπᾳ, ἐκ πάντων ἀπλῶς ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ ἰσορικών χρισματικῶν δέκνυται, ἢ δ' ἐχάτη ψήφῳ, τῆς κοινότητος, καὶ κεφαλῇ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὁ Χρυσόστομος.

Σελίς 925 Σελῶ 54

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Ἐλέγχῃ τῆς δούτερας τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ βλασφημίας, ἥτις ἐστίν, ὅτι πολλοὶ οἱ παπισταὶ, καὶ ἀπὸ τῆς οὐδόδοξοι.

Σελίς 926 Σελῶ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς μετὰ τῶν πατέρων ἐξετάσεως, ὅτι τὸ πληθύνει ἐκ ἀρκούντων τῇ οὐδοδοξίᾳ, μὴ σωτηρίας αὐτῇ τῆς ἀληθείας διδασκαλίας, καὶ, κρείσσων εἰς οὐδοδοξίαν πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς.

Σελίς 926 Σελῶ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Μαρτυρία Λουγενίου κατὰ τῷ ἀνωτέρῳ ὅτι Χρησίου τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 927 Σελῶ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Μαρτυρία Βικεντίου Λιενούσης κατὰ τῷ ἀνωτέρῳ ὅτι Χρησίου τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 927 Σελῶ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Μαρτυρία τῷ αὐτῷ καὶ Βασιλείῳ, Ἀθανασίῳ καὶ Κυπριανῷ, ὅτι ἐκ πεισθέντος, ταῦτα δ' εἶπεν πλήθους ὁ χριστιανισμὸς χαρακτηρίζεται, ἀλλὰ πίστις.

Σελίς 927 Σελῶ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Μαρτυρία Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ ἐκ τῶν τῶν ἐκείνου πωτήκοντα Ἐπισκόπων λόγῳ κατὰ τῷ ἀνωτέρῳ ὅτι Χρησίου τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 927 Σελῶ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Μαρτυρία Θεοδοσίου τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ κατὰ τῷ ἀνωτέρῳ ὅτι Χρησίου τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 928 Σελῶ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Μαρτυρία τῷ Χρυσόστομῳ κατὰ τῷ πλήθους τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Σελίς 928 Σελῶ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Μαρτυρία Λουγενίου κατὰ τῷ λεγομένῳ κεφαλῇ καὶ συμφίλῳ τῆς Ἐκκλησίας Πάπᾳ, καὶ τῷ πληθύνει ὡς βέβαιον αἰτίον περιβάλλον.

Σελίς 928 Σελῶ 35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ἐλέγχῃ τῆς τρίτης βλασφημίας τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ, ἥτις ἐστίν, ὅτι οἱ τῷ Πάπᾳ μὴ ὑποτασσόμενοι, εἰσι χρισματικοὶ καὶ σωτηρίας αὐτοῖς, καὶ ὅτι τὰ κατὰ τῶν παλαιῶν χρισματικῶν ὅτι Χρησίου τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ καὶ τοῖς Λατίνοις.

Σελίς 929 Σελῶ 5

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἐλεγχοῦ δούτερος ἐκ τῆς Αὐγουστίνου, ὁπία τε καὶ ἄλλων κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου, τῆς τραυτομένης κατὰ τὸ χρίσμα τῶν παπιστῶν, τῶν τῇ πίσει περὶ αἱμάτων, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀποεισωνύων, ὅθεν ἀπὸ τῶν λησῶν ἡ ῥώμη καὶ Ἰταλίας. Σελίς 929 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐλεγχοῦ τρίτος κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου ἐκ τῆς λόγου τῆς ὁπίας τε καὶ Πατριάρχου. Σελίς 930 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἐλεγχοῦ τέταρτος κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου, πῶς ἀνείδει αὐτὸν, ἀλαζονείαν, ἀτίθειν τι θεοποιεῖν καὶ τὸν ἀπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας χωρισμὸν αἶμα ὁπία τε παριστῶν. Σελίς 930 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ἐλεγχοῦ πέμπτος κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου ἐκ τῆς κατὰ Ὀρβίαν ὁμιλίας καὶ τῆς περὶ Κασκαλίου ὑποστολῆς τῆς Αὐγουστίνου, μέγας τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀπονομὸν εἰς τὸ σάββατον πῶς Ῥωμαϊκῶς Ἐκκλησίας λέγοντες. Σελίς 930 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἐλεγχοῦ ὅκτω κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικολάου ἐκ τῆς Αἰμερσίου καὶ τῶν ὀνταῦθα ἀειθμυμένων Παπῶν τῶν τοῖς Βασιλεῦσι δαλκικῶς ὑποταγόντων, χρυσοδόμν τε καὶ Θεοφυλάκτε, Αἰθασσίῃ τε μεγάλῃ καὶ Ἐπιφανίῃ, πᾶσαν ἐξουσίαν τῆς Πάπας ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀποπλήυν, καὶ τὸν Πάπαν Νικολάον ληρώδη ἀποδεικνύων. Σελίς 931 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι μία τῶν ποσσῶν ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία κατὰ τὸν διάλογον Γρηγόριον. Σελίς 931 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι Ἀνδρέας ὁ Ἀνδριανός, κατὰ πῶς Σιλβέστρου δούτερος ἱστορίαν, Ἰωάννην τὸν ἐξ ὁδοῦ, ὃν τῇ ἐν Ἐρεμίνου Σιωδῶ, Ἀντίχειρον καὶ Εἰδωλον ἐν τῇ Ναφὶ τῆς Θεᾶς ἐσὼς ἔπει. Σελίς 932 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι κατὰ πῶς περὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως ὑποστολῶν τῆς Πάπας Νικολάου, καὶ τὸν σχολάριον ἐν τῇ κατὰ περὶ τῆς λόγου, ἐκ τῆς ὡς ἀληθῶς λατινόφρων καὶ αὐτὸς ὁ Παλαιολόγος Ἰωάννης, ἀλλὰ πραγματικῶς ἐλπίδι βοηθείας. Σελίς 932 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι σκοπὸς τῆς ἐν πληρωτάτῃ Σιωδῶ ἦν, σμικρυνθῆναι πῶς τῶν Ῥωμαίων Βασιλείαν, καὶ ὑψωθῆναι τὸν Πάπαν, καὶ περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς πολέμου μέλει τῆς Πάπας Νικολάου ὑπερβῶν τῶν Παπῶν καὶ Λατίνων, τῶν καὶ τὸ χρίσμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας ποιησάτων. Σελίς 932 Σελῶν 43

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Ἐπισκόπων, ἡ Πατριάρχων, καὶ ποσαχῶς λέγονται. Σελίς 933 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ μητροπολιτῶν καὶ Πατριαρχῶν, καὶ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κλήσεως αὐτῶν. Σελίς 933 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι Πατριαρχικοὶ θρόνοι πέντε μόνον ἐκ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διωρῶσαν, καὶ κράαι λέγονται Οἰκουμένης, καὶ ὅτι ἐκ τῶν μόνων τῇ Ἀντιοχείας ἰδιοῦν τὸ Πατριαρχεῖον ὄνομα, ὃ καὶ ὑπὸ τῆς Ἀκυλῆας καὶ Ἐπίσκει καὶ Θεσσαλονίκης λέγεται, καὶ ἀπὸ τῶν Πατριαρχῶν λέγονται Ἐπίσκοποι, Ἀρχιεπίσκοποι, Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι. Σελίς 934 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὸ αἶγιον τῆς Πάπας Ἰνὰς τῶν ὑποστατῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν κεκληκῶσαι Πατριαρχας, δι' ὃ καὶ Ἀρμενικοῖς Ἰσὶ κοινωῦσι, καὶ ὅτι τὸ ἐφθῆναι ὑπὸ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου τὸν Τηριδάτην Βασιλέα Ἀρμενίας, καὶ τὸν Γρηγόριον ὑπὸ τῆς Σιλβέστρου Πάπας τῆς αὐτῆς Πατριαρχίας περὶ αἱμάτων, δέκνεται ὁ ταῦθα ψάλλον τῶν Λατίνων λαμνῶσιν. Σελίς 935 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι τὸ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀρμενίας χειροτονῆν Πατριαρχῶν Ἀλβανίας, καὶ τὸ τῆς Ἱεραρᾶς ἀπὸ πῶς ἐν τῇ Σιωδῶν ἀποχαιθῆναι τῶν Ἀρμενίων, καὶ τὸ τὸν μέγαν Κωνσταντίνον αἰτῆσαι ἐν Ῥώμῃ ὄντα πῶς τῆς Τηριδάτης σωματοφύλακας, δυνάει τε τῇ Τηριδάτῃ μέγας τῆς τιμῆς ξύλας, καὶ εἶτι τὸ τὸν Σιλβέστρου Πάπαν περὶ νόμιμα

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Β'.

134

νόμια ὅτι τῶν τῆς ἑω Πατριάρχων καὶ τόπων καὶ Ναὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ τῆς Χρυσῆς Συναγωγῆς ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ τῆς Ἀρμενίας Τετρουρίῳ, δέκνυται ὡσαύθα δι' ἀποδείξεων ἀναιρέτην ψόματα πασιδὴλα τῶν μυθοπλασῶν Λατίνων, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ Πατριαρχῶν τῶν Ἑβραίων. Σελίς 935 Σερὰ 46

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Πάπας ὀνόματι, καὶ τὴν σημαίνει Πάπας, Παπᾶς καὶ Πατὴρ, καὶ ὅτι τίσι καὶ πότε τὸ Πάπας ὄνομα εἴρηται. Σελίς 937 Σερὰ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ὁμιλογησάμενων τῇ Πάπας ὀνόματι, καὶ τὴν δηλοῖ Παπᾶς. Σελίς 937 Σερὰ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πόθεν ἔχει τὴν ἀρχὴν τὸ Πάπας ὄνομα, καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ, καὶ χρήσεως συχνοτέρῃ ὅτι τῇ Ρώμῃ καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ὅτι γελοῖοι Λαυρεντίοι ὁ Μπερβελίνδε, ἐκ τῆς κοινῆς μόνῃ τῇ Ρώμῃ τὸ Πάπας ὄνομα δοθῆναι λέγων. Σελίς 937 Σερὰ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι τὸ Πάπας ὄνομα ἐπλεόοντι σημαίνει τῇ Πατριάρχῃ ὀνόματι, ὡς δοκῇ Λαυρεντίῳ, καὶ πότε πρῶτον ὅτι τῇ Ρώμῃ ἐξήρθη ὡς ὅτι πατὴρ, καὶ πότε ὡς ὅτι Ἐπισκόπος, καὶ πότε αὐτὴ τῇ Πατριάρχῃ ὀνόματι ἐλήφθη, καὶ τὴν δηλοῖ τὸ Πάπας ἡμῶν, ἡμετὰ τῇ Ἐπίσκοπῳ, ἢ τῇ Ἀρχιεπίσκοπῳ ὀνόματι λεγόμενον, καὶ ὅτι ἰδίως τῇ Ἀρχιεπίσκοπῳ καὶ τῇ Πάπᾳ μέζον τὸ Πατριάρχῃ ὄνομα. Σελίς 938 Σερὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

ὅτι Πάπας καὶ Πατριάρχῃς, Πατὴρ καὶ Πατριάρχῃς, καὶ Πατὴρ Πατέρων ταυτοσημασι, καὶ τὴν δηλοῖ ὁ Λατίνος Πάπας, παρ' Ἑβραίοις Πατριάρχῃς, καὶ παρ' ἡμῖν Ἀρχιεπίσκοπῳ. Σελίς 939 Σερὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

ὅτι ἡ Λατίνος σημαίνει ἐξῆς τῆς πέμπτης πράξεως τῆς ἐβδόμης Συνόδου μὴ ἀνεγνωσκίαι τὸν Καρτοφύλακα Ἀναστάσιον πλὴν ὅτι τῇ τῇ Πέτρῳ Λεγάτῃ τῇ Ρώμῃ Ἀθολαλῆ ἐξηθῆσαν Οἰκουμενικὸς λέγει ὅτι Ταρασίῳ, ὡς δέκνυται ὡσαύθα σὺν ἐκείνῳ ψόσαι καὶ φθορεῖ τῶν πρακτικῶν τῶν Συνόδων. Σελίς 939 Σερὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸς ὄνομα ἔτε ὑπὸ Συνόδων ἔτε ὑπὸ Καιόνων ἢ διορισμῶν κοινῆς ψήφῃ ἐξήρθη τῇ Ρώμῃ, ὡς τε μόνον ἐκείνου καὶ μὴ καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικὸς λέγεται, καὶ περὶ τῆς πότε καὶ ὑπὸ τίνων καὶ Ἀπὸ τῆς Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικὸς ἐξήρθησαν. Σελίς 940 Σερὰ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

ὅτι ἀπρεπῶς κατὰ τὸν ὁμιλοῦντα ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις Ἀναστάσιον Οἰκουμενικὸς ὁ Κωνσταντινουπόλει λέγεται, ἀπρεπῶς καὶ ὁ Ρώμης, ὡς ἀμφω ὑπὸ τῶν αὐτῶν Οἰκουμενικῶν ἐξηθῶν, καὶ περὶ τῆς πῶς καλῶς καὶ πῶς κακῶς τὸ Οἰκουμενικὸς ὄνομα λέγεται. Σελίς 941 Σερὰ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι ἐκ τῆς τῶν Ἀναστόλων παρεκάλει τὰς πρῶτες Πατριάρχας ταῖς πρῶτες αἰδήσεις ἐν τῇ πρεσβυτέρῃ Πολεμάρχῳ, δέκνυται ἐκ τῶν Πατριαρχῶν καὶ ἰσότητι αὐτοῖς κατὰξίαν καὶ ἐξέσταν ὁ Ρώμης. Σελίς 941 Σερὰ 53

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ποσότητος λέγεται τὸ Οἰκουμενικὸς ὄνομα, καὶ τίσι τρόποις ὁ Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικὸς λέγονται. Σελίς 942 Σερὰ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων μέχρι τῆς τετάρτης Συνόδου πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς Ἐπίσκοποι ἐλέγοντο ὅτι μαρτυρίαι, ὡς πρώτη αἰσθῆς τῆς Ἐπισκόπου Ρώμης ὁμιλοῦν Κυβερνᾶν. Σελίς 943 Σερὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

μαρτυρία δειντέρα ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ὁμιλοῦν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου. Σελίς 943 Σερὰ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

μαρτυρία τρίτη ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν Ρώμης καὶ τῶν Συρίας καὶ τῆς Καραγαγῆς ὁμιλοῦν τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ. Σελίς 943 Σερὰ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

μαρτυρία τετάρτη ἐκ τῆς αὐτῆς τῶν Ρώμης ὁμιλοῦν τῆς ἐν Λαμψάκῳ Συνόδου τῶν Μακεδονικῶν, καὶ ἐκ τῆς

τῆς αὐτῆς αὐτῆς ἀποκρίσεως τῆς Ῥώμης, διερρηγμένης ἐν αὐτῇ Ἐπίσκοπον Ἰταλίας ἐαυτὸν λέγοντος.

Σελίς 944 Σερὰ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Μαρτυρία πέμπτῃ ἐκ τῆς περὶ τῆς Ἀρχιερέως Ἰππολῆς Ἀλεξανδρίας, καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ αὐτῆς τῆς ἀπανταχῇ Ἐπισκόπου, καὶ τῆς δούτερας Οἰκουμενικῆς αὐτῆς Δάμασκου καὶ Ἀμβρόσιου, καὶ τῆς τῆς Ἀμβρόσιου αὐτῆς τῆς Ῥώμης, καὶ τῆς τῆς μεγάλης Βασιλείας αὐτῆς τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας Ἐπισκόπου, καὶ τῆς Δαμάσκου αὐτῆς τῆς ἐν Ἰβυρικῇ Συνόδου.

Σελίς 944 Σερὰ 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Μαρτυρία ὅλη τῆς πάντας τῆς Ἀρχιερέως καὶ τῶν Ῥώμης Ἐπισκόπου μόνον λέγειν ἐκ τῆς ἐν τῇ τῆς Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ Ἰππολῆς τῆς Κυρίως αὐτῆς Κελεσίον, καὶ τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννη, ἐξ ὧν δέκνυται τῶν Ῥώμης ἐν ταῖς συνοδικαῖς καὶ ἰδιωτικαῖς Ἰππολῆς γράφεσθαι μόνον Ἐπίσκοπον.

Σελίς 944 Σερὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων μέχρι τῆς τεταρτῆς Συνόδου οἱ πλείους τῶν Παπῶν ὑπὲρ τῆς καθολικῆς καὶ ὁμοῦ δόγματι ἠγωνίσθησαν, καὶ πλείον τῶν ὁρίων, ὅ καὶ Οἰκουμενικὸς Δὲ τῶν μέλειται πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν κληθεῖς.

Σελίς 945 Σερὰ 9

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ Ἰωάννη Κωνσταντινουπόλεως τῆς Καππάδοκι, τῆς ὑπὲρ πάντας τῆς αὐτῆς Θεοτάτης καὶ ἑξαγρέτης Πατριάρχης ἐν τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας χρηματίσαντος, καὶ ὧν ἔπραξε ἀγαθὰ ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 945 Σερὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Διατὶ, καὶ ὡς τίνων, καὶ πότε πρῶτον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης ὁ Καππάδοξ Πατριάρχης Οἰκουμενικὸς ἐρέεθ, ἔτα καὶ ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ περὶ τῆς Συνόδου τῆς Πατριάρχης ἑαυτοῦ, ὅλας τῆς Πατριάρχης, ὁ Πατριάρχης δις τοῖς πασι, καὶ αὐτῶν ὁ λαός.

Σελίς 946 Σερὰ 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς Ἰωάννη ἱεροσολύμων ὁμοκαταστάτης Ἰππολῆς αὐτῆς τῶν Καππάδοκα οἰκεῖν τῆς κατακρίσεως καὶ ἀναθεματισμοῦ τῆς Σεβέρ.

Σελίς 946 Σερὰ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς συγκαταστάτης Ἰππολῆς τῶν τῆς δούτερας Συρίας Ἐπισκόπων αὐτῆς τῶν Καππάδοκα οἰκεῖν τῆς ὑπὸ αὐτῆς ὑπερασπίσεως τῶν δογμάτων.

Σελίς 947 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ καὶ ὁ Ῥώμης καὶ ὁ ἱεροσολύμων ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας συγκαταστάσαντες τῇ Καππάδοκι, ὅτι ὁ τῶν αὐτῶν διονεργῶν πανταχῇ καὶ τελειῶν ἦν ὁ Καππάδοξ, ὅθεν καὶ ὑπὸ Συνόδων καὶ πάσης τῆς Διοικητικῆς Διοικήσεως ἐμόνον Οἰκουμενικὸς, ὅθεν καὶ Πατὴρ Πατρίων ἐρέεθ, ὡς τῶν μέλειται πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐχρησά.

Σελίς 947 Σερὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι μετὰ τὸν Λέοντα μέχρι Διαλόγου ἑπτακτάδεκα Πάπαι παρελθόντες, ἐκ ἐρέεθσαν Οἰκουμενικὴ πλὴν τῆς Ἀγαπῆς ὑπόκρινον Μοναχῶν.

Σελίς 947 Σερὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι καὶ οἱ μετὰ τὸν Καππάδοκα Ἐπιφανίος, Ἀθηνᾶ, Μηνᾶς, Εὐτύχιος καὶ Ἰωάννης Οἰκουμενικοὶ ἐκλήθησαν.

Σελίς 948 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι πρῶτος Ἰωάννης ὁ Νησῶτης ἐν τῇ Ἰπποκρατῇ αὐτῆς ἔγραψεν ἐαυτὸν αὐτῶν τῇ λέγεσθαι παρ' ἄλλων Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, καὶ τὶ τὸ Ἰπποκρατῇσαν λέγεσθαι τῆς Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης Οἰκουμενικῆς.

Σελίς 948 Σερὰ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι Δὲ τὰς δύο ἀνωτέρω αἰτίας, καὶ Δὲ τῶν Ἰπποκράτων τῆς εὐσεβείας τῶν δύο Πατριάρχων Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως λέγονται ἀμφοτέρω Ῥώμης παλαιᾶς καὶ νέας Οἰκουμενικοί.

Σελίς 948 Σερὰ 38

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς Ἀγαπῆς Γρηγορίου τῆς Διαλόγου καὶ Ἰωάννη τῆς Νησῶτης τῶν ἀγίων οἰκεῖν τῆς Οἰκουμενικῆς δόγματος.

Σελίς 949 Σερὰ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς μέσον Γρηγορίου Διαλόγου καὶ Ἰωάννη Νησῶτης εὐσεβείας ὁμοθυμίας τῆς Οἰκουμενικῆς δόγματος, καὶ δηλώσεως τῆς διπλῆς αὐτῆς σημασίας, καὶ ὅτι ἔτι ἐκ τῶν ἀποστόλων οἱ Ἀπόστολοι Οἰκουμενικοί.

μενικοί.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΣ Β'.

136

μενικαί, ἢ κεφαλὰ λέγεται κατὰ τὸ πρῶτον σημασιόμῳ αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ δεύτερον, ἦτοι συσκευαστικῶς, καὶ περὶ συσκευαστικῆς καὶ πᾶν συσκευαστικῶς λεγομένων. Σελίς 949 Σελῶν 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ Διαλόγος πρῶτον τὸ Ἀντιχρῆς τὸν καλὸν Οὐκρινὸν, ἦτοι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἑλπίστον λέγοντες, καὶ στρατὸν τῆς ὑπερφανείας τῶν τοιούτων συσκευαστικῶν ἱερῶν καλεῖται, δέκνεται εἶναι τοιαῦτα τὰς ἑταῖροις καλὸν Πάπας. Σελίς 950 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι τὸν Πάπαν ὑπερφανόμῳ περὶ πᾶν πᾶν καὶ τὸ ἦθρ καὶ πᾶν σκαυταλοποιὸν πρῶτον καὶ τὸν κατὰ πάσης Ἐκκλησίας δεσμὸν μὴ σφάλλειν, δέκνεται οὕτως ἐκ τῆς καταγραφῆς καὶ καταφρονήσεως ἐν τέτοις κρείσσει τὸ Διαλόγος πρῶτον ψεύσαι. Σελίς 952 Σελῶν 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ τίτλος τοῦ Διαλόγος ἐν τῇ ἑκδότῃ ἔκαστ' ἄλλῃ ἔννοια κατεκρίθη, κατ' ἄλλους δὲ εἰς τὰς μετὰ αὐτὴν διεδόθη. ὡς διακρίνεται οἱ παπισταὶ τὸν Πάπαν εἰς μερικὸν διδάσκαλον κατὰ πᾶν, καὶ εἰς πᾶν κατὰ ἀντιμέτωπον, ἀλλὰ κατ' ἡν ὁνομασίαν ὁ Οὐκρινὸς ἐπίσκοπος, οὗτος λοιπὸν πᾶν ἐπισκόπων ἐκείνους ἐπίσκοποι. Σελίς 951 Σελῶν 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ἐκ τῶν Διαλόγων μετὰ τὰ πολλὰ πρῶτον τελευτᾷ κατὰ τὸ νῦν πᾶν συνοδικῶν κρείσσει, δέκνεται ἡ καταστροφὴ τῆς μοναρχίας τῶν Πάπων. Σελίς 952 Σελῶν 7

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Διατὶ τῶν Πατριαρχῶν πάντα καὶ ὅλων πολλῶν πατέρων Οὐκρινῶν κληρικών, μόνον ὁ ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Οὐκρινῶν φησίζονται, Σελίς 952 Σελῶν 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ τοῖς ποῖτε Πατριαρχαὶ καὶ πρῶτον διδασκῶντες Καθόντες τῶν Οὐκρινῶν Συνοδῶν ὡς μόνον αὐτοῖς, καὶ μάλιστα πᾶν τῶν πρῶτων τῶν ἐπομένων τῇ τάξει καὶ τῷ διορισμῷ τῶν Καθόντων ἰσχύει καὶ ἡ ἐμπλοκή, καὶ ἐν τῇ τάξει μόνον ἀξιωματικῶς πρὸς ἀλλήλους οἱ Πατριαρχαί, δι' ἣν καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Οὐκρινὸς λέγεται, καὶ ὅτι δὲ μία Σύνοδος δύναται ποτε νομοθετῆσαι κατὰ τῶν πράξεων τῶν ἐπὶ τῶν Οὐκρινῶν Συνοδῶν. Σελίς 953 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ ἐν τῇ αὐτῇ τῶν Βιτιμπεργίῳ Λαθῆναι ὁποῦ τὸ Κωνσταντινουπόλεως ἱερὸν ῥήτον περὶ τῶν πρῶτων τῆς ῥώμης, τῇ τάξει μόνον πρῶτον ὀνομασθῶν τῆς πᾶν τῶν ῥώμης, καὶ περὶ ὧν λέγει Διὸς τῆς Διὰ τῆς Ἐκκλησίας Πατριαρχῶν Κωνσταντίνου ἱερῶν ὁ ἄγγελος ἐν τῇ τῆς πίστεως αὐτῶν λιβέρῳ. Σελίς 953 Σελῶν 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐν τῇ Διαλόγῳ Μελετίῳ τῷ Πηλῷ μετὰ ἐρατῆς μαθητῆς ἢ τῶν Ἀρχιερέων πρῶτον Διὸς πᾶν τῶν τάξιν, καὶ αὐτὴ αὐτῶν ἐν ἅπασιν ἰσχύει Διὸς πᾶν ὅσον πρῶτον. Σελίς 954 Σελῶν 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Διὶ ἡμῶν, κατὰ τὸν Ἀγκύρας Μακάριον, τὸν ῥώμης, πρῶτον τῇ τάξει. Σελίς 954 Σελῶν 33

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΣ Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐγκωμίων, ἡγουμένων καὶ μεγάλων ὀνομάτων τῶν Ἐπισκόπων κατὰ τῶν λεγόντων Διὸς ταῦτα μαρτυροῦν καὶ ἀμαρτῶν τὸν Πάπαν, καὶ πρῶτον περὶ τῶν Ἀγάθωνος πρὸς Νύκτος Γρηγόριον, Κύριλλον, Ἰλάριον, Ἀναστάσιον, Ἰσπανιανὸν καὶ Λυγαρίον. Σελίς 954 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐγκωμίων Ἀναστάσιον Σιναιτῆ πρὸς Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸν λαὸν Ἀλεξανδρείας πρὸς Παῦλον Ἐμέσης καὶ Κύριλλον κατὰ παπίζοντων. Σελίς 955 Σελῶν 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἐγκωμίων Ἀσέρῳ Ἀμασείας πρὸς τὸν ἅγιον Φωκαῖ καὶ εἰς τὰς μάρτυρας κατὰ παπίζοντων. Σελίς 955 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἐγκωμίων Βασίλειον τὸν μετὰ πρῶτον πρὸς Ἀμβρόσιον, Εὐσέβιον Νικοιταρείας, πρῶτον τῆς Ἐκκλησίας, Ἀθανάσιον Ἀγκύρας, Ἀμφιλόχιον Ἀντιοχείας καὶ Ἐρμογόνη κατὰ παπίζοντων, καὶ περὶ τῶν ῥημάτων καὶ μέμψεως Παπῶν, ὅσοι μόνον περιερισσομένων. Σελίς 955 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐγκωμίων Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ εἰς Εὐσέβιον Σαμοσατῶν, Βασίλειον τὸν μέγαν, Εὐδοκίον Δοά-
ρων, κατὰ πλὴν Αἰγυπτίων, Ἐπισκόπους οὗτοι αὐτῷ ἔπει καὶ οὐ τῷ περὶ οὐτοχίας, Νεκασαρεῖς, καὶ
Ἐκκλησίαν Κασπαρείας ἐν ὁμίλῳ εἰκοστῇ κατὰ παπίζοντων, καὶ περὶ μέμψεως τῆς πρὸς Δάμασον, καὶ
πρεσβυτέρους τυραννικῆς, καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἀποστόλου αἰσχυρῆς ἰσχυρίας τῆς ἀδελφότητος, καὶ ἡ ἐπὶ ἱερῶς.
Σελίς 956 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἐγκωμίων Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας, Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ, Λέοντι τῷ σεφῷ καὶ Ἀνωύμῳ εἰς Χρυ-
σόστομον, καὶ Θεοδώρῳ εἰς τὸν αὐτὸν καὶ Βασίλειον τὸν μέγαν κατὰ παπίζοντων.
Σελίς 956 Σελὴ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἐγκωμίων Γρηγορίου Νύσσης εἰς Εὐφράμ τὸν Σύρον καὶ Μελέτιον Ἀντιοχείας κατὰ παπίζοντων.
Σελίς 956 Σελὴ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐγκωμίων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀγίαν πατέρα καὶ παπίζοντων. Σελίς 957 Σελὴ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἐγκωμίων τῷ μεγάλῳ Ἰσπανίῳ εἰς Κύριλλον καὶ Πρεσβύτερον Ἀλεξανδρείας, Ἀθανάσιον τὸν μέγαν
καὶ τὸν βασιλέα, καὶ τῷ πλήθει τῶν Ἰσπανίων εἰς Πολύκαρπον, Ἰσδώρον εἰς Χρυσόστομον καὶ Βασίλειον
τὸν μέγαν, Σωφρονία Ἱεροσολύμων εἰς Σέργιον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἰερωνύμῳ εἰς Ἐπιφάνιον κατὰ πα-
πίζοντων.
Σελίς 957 Σελὴ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἐγκωμίων Μιχαὴλ Συγκρίτου εἰς τὸν Ἀρεοπαγίτῳ, Πολύκαρπον, Τίτον καὶ Εὐστάθιον Ἀντιοχείας, καὶ
Μαξιμίῳ εἰς Σωφρόνιον καὶ Ἀρκάδιον κατὰ παπίζοντων.
Σελίς 958 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἐγκωμίων Χρυσόστομῳ εἰς Μάτιν, Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, Ἀντιοχείας, Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους
καὶ Παῦλον τὸν Ἀπόστολον, καὶ Κελεσίῳ Πάπῳ εἰς Ἀθήνῃ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθανάσιον τὸν μέγαν,
Φωτίῳ εἰς Ἡγήσιππον, Γελασίῳ εἰς τὴν πρώτην Συνόδον πατέρων, καὶ Κυρίλλῳ εἰς Ἀθανάσιον τὸν μέ-
γαν κατὰ παπίζοντων.
Σελίς 958 Σελὴ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἐγκωμίων Παύλῳ Ἐρέστῃ εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Θεόφιλον κατὰ παπίζοντων.
Σελίς 958 Σελὴ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς Ἀντοκράτορας Ρωμαίων, Ἀντίῳ εἰς Πάπῳ, Στεφάνῳ Καρθαγίνῃ εἰς Δάμασον, Συ-
νόδῳ τῆς ἐν Χαλκηδόνι εἰς Λέοντα Ρώμης, Κυρίλλῳ εἰς Κελεσίον, Χρυσόστομῳ εἰς Ἰννοκένιον, κληρικούς
Ρώμης εἰς τὸν Ἀδελφόθεον, Ἀθανασίῳ εἰς Ὅσον, Συνόδῳ ἐβδόμῃ εἰς Νύσσης Γρηγόριον, Ἐπιφάνιον καὶ
Χρυσόστομον, Θεόδωρον Στεδίτῃ εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, Συνόδῳ τῆς ἐπὶ Καππαδόκῃ εἰς
Καππαδόκα, καὶ ἄλλων εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου εἰς τὸν Ρώμης κατὰ παπίζοντων.
Σελίς 958 Σελὴ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ πατρικῆς κλήσεως πᾶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ Παπῶν εἰς τὴν πάλαι ἀγίαν, καὶ Πατριάρχων καὶ
Παπῶν εἰς ἀλλήλους, καὶ ἐγκωμίων Συνόδων εἰς Πατριάρχας καὶ πᾶν Ἱερουσαλήμ.
Σελίς 959 Σελὴ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ κυριακῆς καὶ δεσποτικῆς κλήσεως Πατριάρχων εἰς Πατριάρχας, Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ
Συνόδων εἰς Πατριάρχας.
Σελίς 959 Σελὴ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν γραφόντων Παπῶν καὶ Πατριάρχων ἑαυτοὺς ἀπλῶς Ἐπισκόπους οὕτως πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς
ταὺς Συνόδους ὑποσολαῖς αὐτῶν.
Σελίς 959 Σελὴ 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι Πάπαι καὶ Πατριάρχαι πρὸς ἀλλήλους γράφοντες, μόνον τὰ αὐτῶν ὀνόματα τιθεῖσιν, καὶ περὶ τῆς
πρὸς ἑγγραφῆς τῆς Πάπαι καὶ Πατριάρχαι Συνόδου καὶ Βασιλεῖς καὶ ἑκάστην αὐτῆς, καὶ πρὸς ἀλλήλους
Πάπαι, Πατριάρχαι καὶ Μητροπολίται.
Σελίς 960 Σελὴ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι ὁ πᾶσις ἐδὲ πᾶντε τὸν Ρώμης καὶ τὰς ἄλλας Πατριάρχας ἀνωτάτης, ἡ μακαριωτάτης γράφοντες
καὶ ἀποφύγετε.
Σελίς 960 Σελὴ 41

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'.

138

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς ἐπίδοτος πρώτου τῶν Κωνσταντινουπόλεως Παναγιώτατον, ὃ ταυτὶν ἐστὶ τῆς, τὰ πάντα ἀγιωτάτω, καὶ ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριαρχῶν Παναγιώτατοι ἐξῆρέθησαν. Σελίς 961 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Ὅτι ἡ μόνον ὁ τῆς Ρώμης Θρόνος, ὡς ποσολικός λέγεται, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριαρχῶν Θρόνοι, μαρτυροῦν τῆς οἰκτρῆς καὶ ἐβδόμης τῶν Συνοδῶν καὶ τῆς ἐν Φλωρεντίας. Σελίς 961 Σελῶν 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι ἡ μόνον ὁ τῆς Ρώμης Θρόνος, ὡς ποσολικός λέγεται, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριαρχῶν Θρόνοι, καὶ αὐτὸς ὁ Καρθαγίνης σὺν τῇ ἐκείνῃ Συνοδῷ. Σελίς 962 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι ἡ δὲ αὐτὴ ἡ δὲ αὐτὴ τῶν δέκα τῆς Θεῆς Ἰσχυροφῆς τῆς Ρώμης ἐνέμενον ἰδίως αὐτῷ μόνῳ λέγεσθαι, ὅθεν ἡ δὲ ὄνομα ἰδίως ἔχει, ὡς ὡν ἰσχυρῶς τοῖς ἑπισκόποις. Σελίς 962 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Περὶ ἀνθυποφορᾶς παπιστῶν, ὅτι ἡ Ρώμη ἀπολελυμένης ὡς ποσολικῆς καθείδρα λέγεται, καὶ περὶ τῆς ἀνὰ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς γραφῆς καὶ τῶν κανόνων καὶ τῆς ὡς ἀδούσεως καὶ πράξεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πατέρων καὶ τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν καὶ Σακράτων, καὶ περὶ ἐξ τινῶν ἐν τῇ ὡς ποσολικῇ καθείδρα θεωρημένων, ἐξ ὧν δέκνεται μηδὲν τὰς παπῆς ἀφελῆσθαι τῆς Ἰσχυροφῆς τῆς καθείδρας. Σελίς 962 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Κατὰ παπιστῶν, τὸν τῆς Ρώμης Θρόνον οἰκουμενικὸν λεγόντων, καὶ ὅτι ἡ δὲ Θρόνος ὡς τῆς οἰκουμενικῆς καὶ ἰδικῆς. Σελίς 963 Σελῶν 55

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΣ Τ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ὡς ποσολικῆς τῆς ἀγίας καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ πόσα τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ ὅτι λέγονται καθολικῇ καὶ ὡς ποσολικῇ αἰμερικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τινὲς αὐτῶν μητέρες καὶ κεφαλὰς τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι ἡ Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησία καὶ ἄλλαι ἐκλήθησαν μεγάλαι, καὶ τίς ἡ αἰδέως τῆς Ἐκκλησίας κεφαλὴ, καὶ τίς ἡ καθόλου Ἐκκλησία. Σελίς 964 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐρμηνείας εἰς τὸ εἶς μίαν ἀγίαν καθολικὴν ῥῆσιν τῆς Συμβόλης, καὶ εἰς τὸ εἶς τὴν μίαν Ἐκκλησίαν καὶ μίαν Ἐπισκοπὴν ῥῆσιν τῆς Κυριακῆς, καὶ περὶ τῆς πᾶσι Γρηγορίου ὁ Διάλογος, Ἰγνατίου ὁ Θεοφόρος, Ἰσίδωρου ὁ Πηλεπώτης, Χρυσόστομος, Ναζιανζηνὸς καὶ ὁ Ἀπόστολος ταύτῃ καλεῖται, καὶ τίς τῶν εἰς μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ὡς ποσολικὴν Ἐκκλησίαν πιστεύει. Σελίς 965 Σελῶν 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κυρίας καὶ πρώτης καὶ ἀληθινῆς καὶ μόνως κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας κατὰ Θεοφύλακτον, Βασίλειον τὸν μέγαν, Θεόδωρον, Ναζιανζηνόν, Γερόντιον, Χρυσόστομον καὶ Ὁριγένην, καὶ κατὰ τίς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χρυσός, καὶ ὅτι ἡ ἀνὰ τῶν, ἡ Ἀγγελοῦ διώκεται ζωοποιεῖν καὶ σωτηρεῖν ἀρροζόντως τὸ ζῶν τῆς Ἐκκλησίας σῶμα, ἀλλ' ἡ ὁ Χρυσός. Σελίς 965 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς τῆς ποιῆν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἀγιωσύνην αὐτῆς, καὶ τίς τὸ γένος τὸ χρίσμα, καὶ πᾶς τῆς τρέφεται καὶ διαμαρτυρεῖται, καὶ ὅτι φόνος καὶ ἐδωλολατρεῖας δεινότερον τὸ χρίσμα, καὶ οἱ χρισμαῖνοι Ἀντίχριστοι. Σελίς 966 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι αἷτιον τῆς χρίσματος τὸ ἀδελφικὸν μῖσος, ὡς τῆς παλιν τῆς οἰκτρῆς ἡ ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἥ ὁ ἐχθρῶς χρισμαῖνός ἡ Αἰρετικὸς εἶναι ἐδύναται. καὶ περὶ τῆς τίς παρακάζεται οἱ χρισμαῖνός. Σελίς 967 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς τῆς χρίσματος, Αἰρεσις καὶ Παρασυκοφανταί, καὶ τῆς διακρίσεως αὐτῶν εἰς ἀπλῶς σχισματικὰ καὶ εἰς σχισματοπαρετικὰ μετὰ τῶν ὡς ἀδελφῶν αὐτῶν. Σελίς 967 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἀφορᾶς ἀπλῶς Αἰρετικῶν καὶ σχισματοπαρετικῶν ὡς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς κατ' αὐτῶν ἐλέγχου. Σελίς 968 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ τῆς χρίσματος ἐδύναται, ἡ μὴ πᾶσι Αἰρεσίαι ἀπλάσῃ, καὶ τίς τῆς Αἰρετικῆς, καὶ ὅτι Αἰρετικοὶ οἱ Λατῖνοι. Σελίς 968 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ελεγχθῃ κατὰ τῆς γλωσσαλγίας Λεοπόλδου Κολοίνης Καρδηνάλεως, γράψαι τὴν σύγγραφον κατὰ τὴν ὁρθοδόξον δόγματι τῶν Λατίνων. Σελίς 969 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι τῶν Λατίνων λεγόντων μὴ εἶναι σφαιρὰς αὐτὰς Αἰρετικὰς, ὡς τῇ Ε' φέρεται δὴθ' ἐδοξε Μάρκῳ, καὶ τῇ Χωμκενῷ Δημητρίῳ τὰς τύπας καὶ τὰ ἔθνη αὐτῶν μὴ καταγινώσθηναι, μήτε αὐτὰς δόξασθαι ὡς Αἰρεσιώτας δημοσίᾳ γενοῦνται λέγοντες, δείκνυται ἐνταῦθα καὶ ἰδίως καὶ συνοδικῶς πελάκις αὐτὰς ἀναθεματίζεσθαι ὡς Αἰρετικὰς. Διὰ τὸ παρ' αὐτῶν ἐν τῇ Συμβολῇ, καὶ ἐκ τῆς γ' τῆς αἰχῆς Πιστοῦμα δογματίσαι, καὶ ἄξιμα εἶναι, καὶ τὸ ἐν τῇ τῆς Κυρίας Μεταμορφώσεως φῶς κηρὸν λέγειν.

Σελίς 969 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἀνθυποφωρᾶς Λατίνων, τῶν, πῶν μέσον ἡμῶν καὶ αὐτῶν Διαφορὰν κατὰ Βαρλαάμ, Γεωργίου Κύτρου, Θεοφύλακτον, Νικητῆν Σειδῶ καὶ Ἀνδρόνικον Καματηρὸν λεγόντων εἶναι μόνον ἐν τῇ παλαιᾷ, τοῖς ἀξίμοις καὶ τῇ ἐκ τῆς γ' δόγματι, τὰ δ' ἄλλα μὴ κωλύειν πῶν ἐνωσιν. Σελίς 971 Σελῶν 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἀπαντήσεως πρὸς τὰ ἐκ τῶν Λατίνων ἀνθυπονεχόμενα ἀντίρῳ, καὶ δόξα καὶ εἰς ἃ παρ' αὐτοὺς αὐτοὶ δὲ τῇ παλαιᾷ Νικήτῃ, τῇ λέγοντι, Διὰ τὴν μὴ καὶ μεταταῦτα εἰσέθεσαν ἀντιθέσεις τὰ τῶν Λατίνων σφάλματα, ὡς καὶ δὲ τῆς ἐκτῆς Συνοδῆς μέχρι τῆς Κρητικῆς, ὥστε καὶ τῆς ἐνωσεως.

Σελίς 971 Σελῶν 48

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὅτι τὸ καθόλου περιήχον τῆς Ἐκκλησίας εἰς κοινὴς οἱ αἱρετικοὶ πατέρες, καὶ αἱ κακοί καὶ νόμιμοι Συνοδοί. Σελίς 972 Σελῶν 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἕκαστος τῶν Πατριάρχων ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας εἰς τὸ μέρος καὶ ὄργανον τῆς ὁλῆς, ἐν ᾧ ἡ αἰχὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, καὶ περὶ τῆς ὑποκειμένης καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κεφαλῆς τῆς τῆς Ἐκκλησίας σώματος, καὶ ὅτι ὁ Πέτρος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἕκαστος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν αἰσῶνι, καὶ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῆς ἱερωσύνης, καὶ τῶν μὴ συνοδικῶς βεβαιωμένων Κανόνων.

Σελίς 973 Σελῶν 18

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΤΜΗΜΑ Α'.

Ἦτοι δὲ τῆς ἀναλήψεως τῆς Κυρίας εἰς τῆς πρώτης Οἰκουμένης Συνοδῆς.

Ὅτι οἱ Ἀπὸστολοι, καὶ καθεστὴς ἡ Ἐκκλησία τὰς συμβαινέσας ἀμφιβολίας καὶ διὰ Συνοδῶν ἔλυσαν.

Σελίς 974 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐν ῥώμῃ ὅπῃ Βίκτορος καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ τὸ περὶ τῆς ἡμέρας τῆς Πάσχα ἀμφισβητηθὲν δόγμα, ἐπεὶ Βίκτορος ἀντεφίρετο Πολυκράτης καὶ Ἀνικήτης Πολύκαρπος, διὰ Συνοδῶν διευτυπώθη.

Σελίς 974 Σελῶν 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ὁ Βότρινος Βηρύλλος ἐξῆλθε τινὰ τῆς πίστεως παρ' αὐτοῦ παρεσφύρειν, διὰ μερικῆς Συνοδῆς διωρθώθη.

Σελίς 975 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ ὁπιοῦν ἀλλότριον δόγμα, διὰ μερικῆς Συνοδῆς καθιερώθη. Σελίς 975 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ Νικαῖος καὶ ὁ Αἰρεσις αὐτῆς διὰ μερικῶν Συνοδῶν ἀντιματιώθησαν. Σελίς 975 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι τὸ δόγμα περὶ τῆς ἀναβαπτίζεσθαι καὶ μὴ, ὅπῃ Κυριακῇ καὶ Στεφανῶν ῥώμης, διὰ Συνοδῶν διευτυπώθη.

Σελίς 975 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ὁ Παῦλος τῆς Σαμοσατέως Αἰρεσις διὰ Συνοδῶν ἀναφύρεται ἀντιματιώθη.

Σελίς 975 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ πᾶν ἐν τῇ διωγμῇ ἐξισπύσθη διόρθωσις διὰ τῆς ἐν Ἀγκυρῇ Τοπικῆς Συνοδῆς διευτυπώθη.

Σελίς 975 Σελῶν 55

ΠΙΝΑΞ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ'.

140

Ἦτοί ἀπὸ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς δευτέρας.

Ὅτι Σύνοδος μερικὴ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρου κληθεῖσα, ἄρσεν σὺν τοῖς ὁπαδοῖς αὐτοῦ καὶ ἑτέρῳ Ἀρεῖῳ ἀνέθεμάτισε, καὶ τίτῳ Συνόδου μερικῆς. Σελίς 976 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας καθολικῆς ὁπσολῆς τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀλεξανδρος περὶ τῆς Συνόδου αὐτοῦ κατὰ Ἀρεῖας καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, δέκνυται τῇ τῶν Ἐπισκόπων τῶν Διαφόρων Ἐπαρχιῶν συμπνοῇ καὶ συμψηφίσει τῷ Συνόδον αὐτοῦ βεβαιωθῆναι. Σελίς 976 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ πρὸς τὸς πατέρας κατ' Εὐσέβιον, δέκνυται διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων πάντοι συνάεσμον ἀμφιβολίας ὑπάλυεσθαι. Σελίς 976 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ ὁπσολῆς πρὸς τὰς Ἐκκλησίας καὶ τῷ Ἀλεξανδρέῳ Ἐκκλησίᾳ, δέκνυται μὴ ἄλλως Διακρίνεσθαι πῶς προσήκοντα τῇ ἀγωγῇ ἡμῶν θρησκείας τάξιν καὶ ἀκριβῆ βεβαιώσιν, ἀλλ' ἢ διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Σελίς 977 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι τὸν τῆς πίστεως Ὄρον καὶ τὸν τῆς τῷ Πάχᾳ ἐσθῆς Χρῆτον ἐκ τῶν ὁπσολικῶν Χρῆτων παρελήφαιμι, καὶ οἱ τῆς ἐν Νικαίᾳ πατέρες κατὰ Γελάσιον, αὐτοὺς ἀγνοῖ καὶ ὁπσολικοί. Σελίς 977 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας ὁπσολῆς, καὶ τῶ, Πάπᾳ παρεδόθημι, ῥητῶν καὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Ἰοβιανὸν αἰσφορίας τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ κατὰ Θεοδορίον, δέκνυται διὰ Συνόδων πᾶσι ἐκκλησιαστικὸν ἔργον καὶ διδασκαλίαν, καὶ πῶς πῶς ὁρθόδοξον πῶς ἔχον τὸ κύριον. Σελίς 977 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι πῶς κοινωνίαν Ἀθανασίῳ τῷ μεγάλῳ κατὰ Ἐρμείαν καὶ Συμεῶν, οἱ ἐρεσολύμων Μάξιμος διὰ Συνόδου ἀπέδωκε. Σελίς 977 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῶν τῷ μέγαν Ἀθανάσιον διονεργήσαι ὑπὲρ πάντων γινέσθαι Συνόδον ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, δέκνυται τὸ ἀναγκᾶν τῶν Συνόδων. Σελίς 978 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῶν τῷ μέγαν Βασίλειον καὶ τῷ Ἀλεξανδρέῳ Διονύσιον, τὸν μὲν τῶν Διαφανῶν πατέρας μαρτύρας τῆς τῷ ὁγδὲ Πνύμῳσι Θεότητος περὶ τῶν αὐτῶν ὀνομασί καλῶν, καὶ πῶς τῶν πατρικῶν ἑτέρων δόγματα μὴ δέχεσθαι λέγειν, καὶ πλήρωμα Συνόδου εἶναι ζητῶν τῶν ἐκ πρώτης ὁπσολῆς εἰς διόρθωσιν, τὸν δὲ Διονύσιον τῷ πρώτῳ Διονυσίῳ γραφοντα λέγειν τὰ τῶν πατέρων τύποι αὐτοῦ καὶ Κανόνας, δέκνυται τὰς ὁπσολῆς καὶ ἐκθέσεις τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τὰς Συνόδους εἶναι θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πίστεως. Σελίς 978 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῇ πρὸς τὸν Νίσιον ἐγκυμῶν, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ πρὸς Κληδόσιον ὁπσολῇ, καὶ ἐν τῇ ἐξ ἁγῶν ἐπαρήκοιτο λόγῳ, τὰς ὁπσολῆς τῶν ἁγίων Χρῆστῶν ἁγίων πατέρων καὶ τὰ δόγματα, καὶ πῶς ἐν Νικαίᾳ πῶς τῶν πατέρων ὁπσολῆς κατὰ τὴν ὁπσολῆν, πόρρω τῆς Ἐκκλησίας ἀποδοιορ πῶς πῶς μοναρχικῶς ἐξουσία. Σελίς 978 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῶν λεγομένων διὰ τῶν Ἐπιφανῶν ἐν ταῖς Αἰρέσεσι, δέκνυται τὰς Συνόδους ἐν πᾶσι τοῖς ἀμφιβολοῖς ποιεῖν τὰς λύσεις καὶ πῶς ἀσφάλειαν, καὶ ὅπως πίστεως ὁπσολῆς τε Ἀποστόλων καὶ γραφῶν ἁγίων καὶ διδασκάλων Διαδοχὰς ἡμῖν τεθεσθῆναι, πῶς ἀληθινῶς πῶς καὶ τὰς ὁπσολῆς κατεχέσας. Σελίς 978 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πῶς ἐν ἰκονομῶ Συνόδον ἀποδείξαι τὴν τῆς Τριᾶδος ὁμολοσίαν, δέκνυται εἶναι πῶς κοιότητι ἐξηγητῶν τῆς γραφῆς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δόγμασι διδασκαλῶν τῆς Ἐκκλησίας. Σελίς 979 Σελῶν 12

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἦτοί ἀπὸ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς τρίτης.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς πῶς ἐν πρώτῃ μερικῇ Συνόδῳ ὁπσολῆς τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, δέκνυται τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους οἰκοδομεῖν τὰς Ἐκκλησίας ἐν τῇ πίστι. Σελίς 979 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Νεκτάριον ἀποκρίσεως τῶν Ναυσταίων Σισινίων, καὶ τῆς βεβαιώσεως τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως διὰ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ Διακρίσεως τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς τὸς παρ' αὐτῆς

ΠΙΝΑΞ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ'.

141

αὐτῆς κατακαθούσας Πατριάρχας, καὶ ἑτέρων αὐτῆς Διαπιστάτων, δέκνυται αἱ τῶν παλαιῶν ἁγίων πατέρων ἐκδόσεις καὶ μαρτυρίαι εὐεργετῆς τῆς πίστεως, καὶ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι ἔχοντες καὶ ἄλλοι κληρικοί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 979 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ δούτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ψηφισάντων περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως, καὶ δόξης τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς Ἐπισκόπων κατὰ Ἑρμείαν, δέκνυται εἶναι τῶν ἁγίων ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Σελίς 980 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι κατὰ τὸν Ρώμης Διάκονον ἢ Ἀποστολικὴν Πίστιν ἐκτίθεται ἐγγράφως ὡς τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου. Σελίς 980 Σελῶν 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν Ρώμης Ἰννοκέντιον ἐν τῇ πρὸς τὸς Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολῇ ἐπεὶ μόνον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων δυνάμει τὰς τῶν τοιούτων κατωγίδων κινήσεις καταστῆλαι, δέκνυται εἶναι τὸ μεγαλύτερον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπὶ πάντων. Σελίς 980 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ὁ ἅγιος Ἀνυγνήσιος ἐν τῇ περὶ τῆς ἐν τῷ βασιλείᾳ ἀποκαταστάσεως τῶν Ἐπισκόπων Διαλαμβάνει, καὶ δόξης ἵνα ἐκφέρειν, νομίζων εἶναι τῶν πρώτων κινήσεων διδασκαλίαν, τότε κυρτὸν τὰς μερικὰς καὶ ἀποκρινεῖν, τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Σελίς 980 Σελῶν 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ρώμης Κλεμέντον Ἐπιστολῆς τῆς ἐν Κωνσταντίνῳ Συνόδου, δέκνυται τὰς Τοπικὰς Συνόδους ἐπεὶ τὰς Οἰκουμενικὰς καὶ διερχέσθαι, καὶ ἐπὶ Πάπᾳ. Σελίς 981 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῶν τῶν Ἑρμείων τριῶν Διαλόγων, δέκνυται κατὰ Θεοδώρετον τὰς τῶν Ἀποστόλων Διαδόχους καὶ τὰς μετ' αὐτῶν Ἐπισκόπους εἶναι κληρικούς, καὶ διδασκάλους τῆς πίστεως καὶ τῶν θείων δογμάτων κυριότες. Σελίς 981 Σελῶν 30

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ἦται ἀπὸ τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς τετάρτης.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας, Νεστόριον, Ἀκαθίας, Κλεμεντὸς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰς Βασιλίδας Ἐπισκόπους Κυρίων Ἀλεξανδρείας, δέκνυται τὰς περὶ τῶν πίστεως καὶ τῶν δόγματων ἀμφιβολίας τῶν Συνόδων καὶ μαρτυρίων καὶ ἐνδεχόμενων τῶν ἁγίων πατέρων ἀπαιτεῖσθαι. Σελίς 981 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Νεστόριον Ἐπιστολῆς τῶν Ἀντιοχείας Ἰωάννη, δέκνυται τῶν παλαιῶν πατέρων κοινότητα ποιεῖν τῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ὁμοίων. Σελίς 982 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ρώμης Κλεμέντον Ἐπιστολῆς τῶν Ἀλεξανδρείας Κυρίων, δέκνυται βεβαιεῖσθαι τὸν ὁρθόδοξον πίστιν διὰ τῶν ἐνδεχόμενων μαρτυρίων τε καὶ ἐκδόσεων τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ πᾶσαν ἀμφιβολίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπαιτεῖσθαι. Σελίς 982 Σελῶν 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Κυρίων ἀποκρίσεως τῶν Ρώμης Κλεμεντῶν, καὶ ἑτέρων αὐτῶν πρὸς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νεστόριον καὶ τῶν τριῶν Συνόδων Ἐπιστολῶν, δέκνυται εἶναι τὸν Κύριον πάντων τῶν πρὸ αὐτῶν ἐκδόσεων τῆς πίστεως κρείττονα, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν τῆς κοινότητος, καὶ τῶν τριῶν Συνόδων ὁμοίων ταῖς Ἀποστολικαῖς Συνόδοις, καὶ πᾶσι τὰς Ἐπισκόπους τῶν Ἀποστόλων Διαδόχους. Σελίς 982 Σελῶν 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ λόγων Φιλίππου καὶ Ἀρχαδίου τῶν τῶν Ρώμης Λεγάτων, καὶ τῶν λοιπῶν, δέκνυται οἱ πάντες ἀκόλουθοι τῆς Συνόδου. Σελίς 983 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῶν τριῶν Συνόδων Ἐπιστολῆς τῶν Κωνσταντίνου Καπραιόλου, δέκνυται μετὰ τῶν πρώτων Ἐπισκόπων βεβαιεῖν τὰ ὑπὲρ καθολικῆς καταστάσεως τῆς πίστεως ἀποφασίαν, ἀλλὰ τῇ τῶν ἀρχαιοτέρων ψήφῳ. Σελίς 983 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῶν τῶν Δαλματίας πρὸς τὸν λαὸν περὶ τῶν Βασιλέων Θεοδοσίου καὶ τῆς Συνόδου λόγων, δέκνυται πάντες οἱ Ἐπίσκοποι εὐὲν τῇ Βασιλεῖ ἀκόλουθοι τῆς τρίτης Συνόδου. Σελίς 983 Σελῶν 43

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ΄.

142

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ὅτι ἐκ τῶν τῷ Ἱεροσολύμων Ἰσραηλῆς ἐν τῇ Συνόδῳ λόγων, δέκνυται εἶναι τῷ Οἰκουμενικῷ Συνόδῳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἄκρον καὶ ἔχατον κριτήριον.

Σελίς 984 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Θεοδοσίον καὶ Οὐαλοτιανὸν τῆς βασιλεῖς δεήσεως τῷ Βασιλεῖ καὶ Θαλασίᾳ, δέκνυται εἶναι τῷ καθολικῷ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῆς αὐτῆς διδασκαλίας πίσεως κανὼν.

Σελίς 984 Σειρά 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ ῥητῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἰσραηλῆς, καὶ τῆς πάντων τῶν Ἐπισκόπων εἰς ταῦτα συμφωνίας, δέκνυται ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κριτῆς ἀπλῶς πάντων.

Σελίς 984 Σειρά 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι τῇ φιλίππων φλαυιανῶ ἐπόντος περὶ μαρτυριῶν ἀγίων κατὰ Νεστορίᾳ, εἰ πάλαι ἀγιοι πατέρες ἤχθησαν εἰς μαρτυρίαν.

Σελίς 984 Σειρά 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τῆς βασιλεῖς ὑπιστολῶν τῆς τρίτης Συνόδου περὶ καθαρῆς Νεστορίᾳ καὶ τῶν ὑποστατῶν, δέκνυται εἶναι τῷ Οἰκουμενικῷ Συνόδῳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἔχατον κριτήριον.

Σελίς 984 Σειρά 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ρώμης Κελεσίμον ὑπιστολῆς τῆς τρίτης Συνόδου, δέκνυται εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους κριτὰς καὶ βεβαιωτὰς τῶν μερικῶν.

Σελίς 985 Σειρά 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἀρμενίᾳ ὑπιστολῆς τῇ Κωνσταντινουπόλει Πέτρου, αὐτῶν ἐν Νικαίᾳ ἀγίων πατέρων καὶ τῶν αὐτοῖς ὁμοφροῶν ἀποδόσεις καὶ ἐκδόσεις μαρτυρεῖται εἶναι δόγματα τῆς ὀρθοδόξου πίσεως.

Σελίς 985 Σειρά 21

ΤΟΥΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Ἦτοι ἀπὸ τῆς τετάρτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς πέμπτης.

Ὅτι ἐκ τῆς κατὰ Εὐτυχῆς ὑπιστολῆς τῇ Κωνσταντινουπόλει φλαυιανῶ, δέκνυται τῆς Πατριάρχας καὶ Πάπας ταῖς ἀγίας γραφαῖς καὶ ταῖς τῶν ἀγίων πατέρων ἐκδόσεις ἐπομύχας, βεβαιῶν τὰς περὶ πίσεως ἐκδόσεις.

Σελίς 985 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐκ τῶν λιχθρίων τῇ συγκλήτῳ πρὸς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου πατέρας καὶ τοῖς αὐτοῖς πατέρεσσι, δέκνυται τῷ ὀρθόδοξον πίσιν ταῖς ἐκδόσεσι τῶν πρετέρων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν μαρτυριῶν καὶ κανονικῆς ὑπιστολῆς τῶν ἀγίων πατέρων βεβαιῶσαι, καὶ τὰς περὶ πίσεως ὑπιστολὰς καὶ ἐκδόσεις Παπῶν καὶ Πατριάρχων δοκιμάζειν.

Σελίς 985 Σειρά 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς τετάρτης Συνόδου ῥητῶν τῶν τῷ Ρώμης Λεγάτων περὶ Διοσκόρου, δέκνυται τὰς Συνόδους τοῖς τῶν ἀγίων πατέρων κανόσιν ἐπομύχας, κατακρίνειν τὰς Αἰρετικές.

Σελίς 986 Σειρά 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς αὐτῆς Συνόδου Διαλέξεως περὶ τῆς τῷ Ρώμης Λέοντος ὑπιστολῆς, δέκνυται εἶναι τῷ Συνόδῳ κριτῶν τῷ Ρώμης καὶ βεβαιωτῶν.

Σελίς 986 Σειρά 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῷ πρὸς τὸν Βασιλέα πρεσβυτητικῇ ἀπολογίᾳ τῆς αὐτῆς Συνόδου ὑπὲρ τῷ Ρώμης, δέκνυται εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους κριτὰς τῶν περὶ πίσεως ὑπιστολῶν τῶν Παπῶν, καὶ ἀκρωτάτας διδασκαλίας τῆς πίσεως, καὶ τῶν πατέρων.

Σελίς 986 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ Συνόδῳ ἐν τῇ ὑπὲρ τῇ Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν Ρώμης Λέοντα αὐτῆς ὑπιστολῇ, τὸν Βασιλέα βεβαιωτῶν τῆς κρίσεως τῷ Λέοντι, δέκνυται εἶναι τὰς βασιλεῖς μέζοντας τῶν Παπῶν.

Σελίς 987 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῆς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ μονάζοντος ὑπιστολῆς τῷ Βασιλεῖ Μαρκιανῶ, δέκνυται τῇ τῶν πατέρων διδασκαλίᾳ ἐπιθεῖν τῷ Συνόδῳ.

Σελίς 987 Σειρά 14

ΠΑΡΑ΄

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς ὑπὸ Γουναδίου κατὰ σιμωνιακῶν Συνοδῶν, καὶ τῶν ὑπὸ Λέοντος τῆς Ἰσαύρας συμβαίνοντων ἕως Λια-
σασίου Βασιλέως, δείκνυται μὴ εἶναι μοναρχίαν ἡνὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πλὴν κοινότητά καὶ τὰς τῶν
πατέρων μαρτυρίας ἀφαιρῶν πάσας τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαινέσας ἀμφιβολίας.

Σελίς 987 Σελὸς 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ὁ περὶ πλὴν Ζήλου Λέοντος Βασιλέως τῆς μεγάλης μαρτυρεῖται ἐκ τῆς πρὸς Βασίλειον Ἀντιοχείας
ὑποβολῆς Συμεὼν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἡ βεβαιώσις τῆς πίστεως πρὸς τῶν πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν.

Σελίς 987 Σελὸς 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὸν ἱεροσολύμων Ἰωάννην καὶ τὸν Ἐπιφάνιον Τύραν ὑποβολῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννη τῶν
Καππαδόκων, καὶ τῆς τῶν ἱεροσολύμων ἀποκρίσεως, δείκνυται τῇ κοινῇ ἱερωσύνῃ δεδεδόσθαι τὴν ἐν τῇ καθόλου
Ἐκκλησίᾳ ὁμολογίαν καὶ φυλάξιν.

Σελίς 987 Σελὸς 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Καππαδόκα ὑποβολῆς τῶν τῆς δευτέρας Συρίας Ἐπισκόπων, ὁ Βασιλεὺς Ἰσπανίας καὶ ὁ
Καππαδόξος δείκνυται ὑπέρμαχοι τῶν ἀποστολικῶν δογμάτων.

Σελίς 988 Σελὸς 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῆς δευτέρας Συρίας Ἐπισκόπων ὑποβολῆς τῶν τῆς Ἀπαμείας Κληρικῶν, δείκνυ-
ται οἱ αὐτοὶ τῶν τῶν Βασιλέως καὶ τῶν Πατριάρχων σκοπῶ ἀκόλουθοι.

Σελίς 988 Σελὸς 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπισκόπων τῶν ῥώμης ὁμολογῶν, μαρτυρεῖται
τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δόγματα καὶ τὰς ἀποκρίσεις εἶναι κοινὰς τῶν πατέρων, καὶ ὡς τέλει καὶ ὁμολογίας
μὴ δεόμενα, πλὴν δὲ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν ἰδίᾳ αὐτοῖς βεβαιωτῶν τῶν δογμάτων τῶν πρὸ αὐτῆς Συνοδῶν.

Σελίς 988 Σελὸς 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς Πατριάρχης ἀποκρίσεων τὸν αὐτὴν Συνοδὸν κατακελεύοντα, ἀλλ' ἄλλης Συνοδῶς ἐξέτασι.

Σελίς 988 Σελὸς 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς Λέοντος καὶ Κυρίλλου ὑποβολῶν συμφωνίας, καὶ τῶν ὑποβληθέντων ἐκ τῆς δευτέρας, Ἀλβανίας, καὶ περὶ
τῶν ὑποβληθέντων ὁ Λέων πατέρων εἰς μαρτυρίαν αὐτῶν καὶ τῶν ἐπηρεαζομένων ῥημάτων τῶν Κυρίλλου, ὡς τὰς
ἡρώμας ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸς ἐπεκύρωσε πλὴν ἀσέβειας.

Σελίς 989 Σελὸς 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ λόγους τῆς μεγάλης Ἰσπανίας, δείκνυται εἶναι τὰς ἀγίας πα-
τέρας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διδασκάλους καὶ καθαιρέτας τῶν Αἱρέσεων.

Σελίς 989 Σελὸς 27

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Σ'.

Ἡ τοὶ αὐτοὶ τῆς πέμπτης Οἰκουμενικῆς Συνοδῶς ἕως τῆς ἑκτῆς.

Περὶ τῶν πρὸς τῆς πέμπτης Οἰκουμενικῆς Συνοδῶς ἕως τῆς ἑκτῆς.

Σελίς 989 Σελὸς 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιον ὑποβολῆς ὁ ῥώμης Βιγίλιος μαρτυρεῖ τὰς ἀγίας πατέρας
καὶ τὰς τίς τῶν Συνοδῶν κήρυκας καὶ σαφηνιστὰς τῆς τοῖς Ἀποστόλοις ἀποδοθείσης ὑπὸ τῶν Σωτηρῶν
πίστεως, καὶ αὐτὸν ἀκόλουθον αὐτοῖς ἐν πάσῃ λέγει.

Σελίς 989 Σελὸς 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς τῆς πέμπτης Συνοδῶς, δείκνυται εἶναι τὰς ἀγίας πατέρας
ἀποδέκτας συγγραφῆς τῆς ὁρθῆς πίστεως κατὰ τῶν Αἱρέσεων.

Σελίς 990 Σελὸς 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι κατὰ τὸν Εὐάγγελιον αἱ Συνοδοὶ καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία κατακρίνει καὶ ἀναθεματίζει τὰς Αἱρέσεις.

Σελίς 990 Σελὸς 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ μετὰ Ἰσπανίας Βασιλεὺς Ἰσπανίας καὶ ἐξέθετο περὶ πίστεως, καὶ πλὴν τῶν ὁρθῶν δογμάτων πρὸς
δοσιν ἔφη εἶναι τῶν ἀγίων πατέρων.

Σελίς 990 Σελὸς 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι Γρηγόριος ὁ Διάλογος ἴσας τὰς Εὐαγγελίας τὰς Οἰκουμενικὰς Συνοδοὺς εἰπὼν, καὶ ὑπὸ πάντων
ἵνα ἀρβυβαῖ.

Σελίς 990 Σελὸς 28

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ'.

444

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

ὅτι ὁ Εὐλόγιος Ἀλεξανδρείας τὰς ἁγίας πατέρας καὶ ἱερέας κριτὰς τῶν πράξεων, καὶ μάρτυρας κατὰ τὸν Μονοφυσιστὴν ἐν τῇ αὐτῇ τῶν Ῥώμης αὐτῇ ὑπερολῇ καθίζα. Σελίς 990 Σελὴ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

ὅτι ἐκ τῆς τῶν Ἀντιοχείας Γρηγορίου συκοφαντηθείσα ὑπὸ βασιλέως αὐτῶν Σωδόδον, δέκνυται εἶναι τὸν Βασιλέα αὐτοῦ τῶν Σωδόδων, τὰς δὲ Σωδόδας κριτὰς ὑπὸ πάντων. Σελίς 991 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς Μαρίνου ὑπερολῆς τὰς ἁγίας πατέρας, μαρτυρεῖται ἐγκληθῆαι τὰ συνοδικὰ τῆς Ῥώμης τοῖς Κωνσταντινουπολίταις, καὶ ὅτι αὐτὸς ἔτι δόγμα αὐτῆς τῆς ἑκτῆς Σωδόδας ἐν τῇ Δύσει ἀπηγορεύον ὑπαρῆσαι. Σελίς 991 Σελὴ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

ὅτι ὁ ὑπὸ Μαρτίνου Πάπα Σωδόδος καὶ ὁ ὑπὸ Σωφρονίου Ἱερουσολύμων, κοινῶς ἀπὸ τῶν μαρτυριῶν τῶν ἁγίων πατέρων ποιῶνται περὶ τῶν δύο ὑπὸ κριτῶν φύσεων τὰς ἀποδείξεις, ὅτι ἐμνήσθησαν τῆς Ῥώμης. Σελίς 991 Σελὴ 28

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Ἦτοί δὲ τῆς ἑκτῆς Οἰκουμενικῆς Σωδόδας ἕως τῆς ἐβδόμης.

ὅτι ὁ Ῥώμης Ἀγάθων κατὰ τὴν αὐτῇ τῶν Βασιλέων αὐτῇ ἀναφορᾷ, μαρτυρεῖ εἶναι τὴν αὐτῆς τῆς πίσεως αὐτῇ δὲ τῶν πρὶν Οἰκουμενικῶν Σωδόδων, καὶ μαρτυριῶν τῶν ἁγίων πατέρων. Σελίς 991 Σελὴ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς τῶν Βασιλέων ἀναφορᾷ καὶ ὑπογραφῶν τῆς ἐπ' Ἀγάθωνος ἐν Ῥώμῃ Σωδόδας, δέκνυται τὴν Σωδόδον καὶ ἕμνον τὸν Ῥώμης ὑπὲρ τῆς πίσεως συσταθῆναι, τὸν δὲ Ῥώμης μόνον Ῥώμης Ἐπίσκοπον. Σελίς 992 Σελὴ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς τῶν τῆς Ῥώμης Ἀγάθωνος ἀναφορᾷ αὐτῆς τὰς τῶν ἐκείνων πατέρων χρήσεις καὶ τὰς πρὶν Οἰκουμενικὰς Σωδόδας, δέκνυται εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Σωδόδας ὅτι ἔχοντες καὶ ἄλλοι κριτῆρες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, κρινέσας καὶ ἀνακρινέσας τὰς περὶ πίσεως Παπῶν καὶ Πατριαρχῶν ἐκδείξεις. Σελίς 992 Σελὴ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι ὁ Ἱερουσολύμων Σωφρόνιος ἐκ τῆς ἀναγνωθείσης ἐν τῇ ἑκτῇ Σωδόδι ὑπερολῇ αὐτῇ, δέκνυται ἀποδεχόμενος τὰς τε πρὶν Οἰκουμενικὰς Σωδόδας καὶ τὰς τῶν ἁγίων πατέρων περὶ πίσεως ὑπερολὰς τε καὶ συγγράμματα. Σελίς 992 Σελὴ 45

ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Η'.

Ἦτοί δὲ τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Σωδόδας ἕως τῆς κατὰ Φωτίου.

ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ τῶν Λέοντος Ἰσαυροῦ πρώτης καὶ δευτέρας ὑπερολῇ τῆς Ῥώμης Γρηγορίου τῆς δευτέρας, μαρτυρεῖται ὑπὸ κατὰ τὸν ὅρον τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων καὶ τὰς τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Σωδόδων ἀποδείξεις λύων, καὶ κατὰ τίς εἰσι Βασιλεῖς Ἱερεῖς, καὶ τίς τῶν διόκων αὐτῆς τῶν Ἀρχιερέων. Σελίς 993 Σελὴ 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς τῶν εὐκλειῶν ἀπολογητικῆς τῆς Ταρσείας, δέκνυται ὁ Βασιλεὺς αὐτοῦ τῶν Σωδόδων μετὰ τῆς τῶν Πατριαρχῶν συμφωνίας. Σελίς 993 Σελὴ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι ὁ ἐν Βλαχέραις τῶν Εἰκονομάχων Σωδόδος μὴ ἔχοντος σύμφωνας τὰς Πατριαρχίας καὶ τὰς σὺν αὐτοῖς Ἀρχιερεῖς, βλάσφημώσας καὶ ἐκ Οἰκουμενικῆς. Σελίς 993 Σελὴ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν Βασιλέων καὶ Ταρσείων, καὶ Ταρσείας αὐτῆς τῆς ἐν Πατριαρχίᾳ καὶ τῶν τῶν Σωδόδων ὑπερολῶν, δέκνυται τὰς Σωδόδας τὰς ἀποδείξεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς πατρικαὶς διδασκαλίαις καὶ μαρτυρίας διορθῶν τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν χρίσματα καὶ τὰ σιμωνίαικα. Σελίς 994 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων τῶν Κύπρου Κωνσταντίας ἐν τῇ Σωδόδι, δέκνυται αἱ Σωδόδοι δοκιμασαὶ τῆς πίσεως καὶ Πατριαρχῶν καὶ Παπῶν, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικός. Σελίς 994 Σελὴ 26

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ἐκ τῶν παρὰ τὰς γραμμάτων τῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατριαρχῶν, καὶ τῶν τῆς συνοδικῆς ὑπὸ τῆς τῆς Ἱεροσολύμων Συνοδῆς, καὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῶν τῆς Ῥώμης Λεγάτων καὶ τῆς Συνοδῆς, ἡ τῶν Εἰκόνων προσκυῖται ὡρίσθη.

Σελίς 994 Σελῶν 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ Συνοδικὴ Δὲ μαρτυρίας τῆς γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων ἐβεβαίωσε τὴν προσκυῖσιν τῶν Εἰκόνων.

Σελίς 995 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Τίνας μεμνησμένοι οἱ Εἰκονομάχοι, ἀπέβαλον τὰς Εἰκόνας.

Σελίς 995 Σελῶν 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ὁσίων Συνοδῶν τὸ πῶς χρὴ δεχέσθαι τὰς ἐξ Ἀγρίεσσιν ἐπιστρέφοντας ἡ Συνοδικὴ ἔλαβε.

Σελίς 995 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι κατὰ τὸν τῆς Ἀγκύρας Βασιλέως λίβελλον, ἰσοδύναμοι καὶ ἰσότηριοι οἱ πρὸς Πατριαρχικοὶ Θρόνοι.

Σελίς 995 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἡ Συνοδος ἐν τῇ ὁρῇ ἐπιταγὰς τοῖς πατέρεσι καὶ τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 995 Σελῶν 51

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΦΩΤΙΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ὅτι πάντες οἱ ἐν αὐτῇ καὶ ἀμφίβολον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τυμβῶν, Δὲ Συνοδῶν λύεται, καὶ τὸ ὅτι ἐν τῇ κόσμῳ κεφαλὰς τῆς Πατριαρχίας, καὶ ὅτι ἀμετακίνητοι καὶ ἀναλλοίωτοι τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν αἱ ἀποφάσεις, ἐξ ὧν καταβάλλεται ἡ παπικὴ μοναρχία.

Σελίς 996 Σελῶν 3

ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Β'.	Σελίς	996	σύλ.	Α'.	Σελῶν	17
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Γ'.	Σελίς	996	σύλ.	Α'.	Σελῶν	21
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Δ'.	Σελίς	996	σύλ.	Α'.	Σελῶν	32
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Ε'.	Σελίς	996	σύλ.	Α'.	Σελῶν	36
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Σ'.	Σελίς	996	σύλ.	Α'.	Σελῶν	40
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Ζ'.	Σελίς	996	σύλ.	Β'.	Σελῶν	7
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Η'.	Σελίς	996	σύλ.	Β'.	Σελῶν	17
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Θ'.	Σελίς	996	σύλ.	Β'.	Σελῶν	22
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	Ι'.	Σελίς	996	σύλ.	Β'.	Σελῶν	26
ΜΑΡΤΥΡΙΑ	ΙΑ'.	Σελίς	996	σύλ.	Β'.	Σελῶν	35

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἤθροισαν τὰς μεγάλας καὶ Οἰκουμενικὰς Συνοδούς, καὶ περὶ ὧν ἤθροισαν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὁ Δύσε.

Σελίς 997 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν ἐν Νικαίᾳ πρῶτην Οἰκουμενικὴν Συνοδὸν ἤθροισε.

Σελίς 997 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι κατὰ Διβέριον τὸν Ῥώμης κελύσει τῆς Βασιλέως γίνεσθαι Συνοδός.

Σελίς 997 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδικὴ κελύσει Κωνσταντῖνα καὶ Κωνσταντῖνος συνήλθε.

Σελίς 998 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι αἱ ἐν Λαμψάκῳ, Γλυφικῷ, καὶ Τυαίσι Συνοδοὶ κελύσει Οὐαλοτιανῶν ἡθροίστησαν.

Σελίς 998 Σελῶν 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ἡ δὲ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδικῆς κελύσει Θεοδοσίᾳ τῆς μεγάλης συνήλθε.

Σελίς 998 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ τρίτη Οἰκουμενικὴ Συνοδικὴ κελύσει Θεοδοσίᾳ τῆς μικρῆς καὶ Οὐαλοτιανῶν συνήλθε.

Σελίς 999 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ τρίτη Οἰκουμενικὴ Συνοδος φησὶ Θεωσίματι τῶν Βασιλέων σωτηρηθῆναι.

Σελίς 999 Σελῶν 22

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΥΣ Γ'.

146

Μαρτυρία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκλήρου περὶ τῶν αὐτῶν .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.	Σελίς	999	Σερά	49
Μαρτυρία Ἐπαγγεῖας αὐτῆς .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.	Σελίς	999	Σερά	55
Μαρτυρία τῆς Συνοδικῆς ὁμοίως .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.	Σελίς	1000	Σερά	7
Μαρτυρία ἐκ τῶν Λέοντος Ρώμης Ἐπισκόπων , ὅτι κελεύσει τῆς Βασιλείας ἡ τριτὴ Σύνοδος .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.	Σελίς	1000	Σερά	14
Ὅτι ἡ ἐν Ἐφέσῳ δευτέρα Σύνοδος κελεύσει τῆς Βασιλείας Θεοδοσίῳ σιωπῆσαι .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.	Σελίς	1000	Σερά	29
Ὅτι ὡρῶν τῆς Βασιλείας ἡ αὐθροσία τοῖς Ἐπισκόποις τῆς αὐτῆς Συνόδου ἐδόθη .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.	Σελίς	1000	Σερά	34
Ὅτι ὁ Διόσκορος τῆς Συνόδου Θεοπίσματι τῆς Βασιλείας ἐξῆρχε .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.	Σελίς	1000	Σερά	51
Ὅτι Λέων ὁ Ρώμης δέεται Μαρκανθῆ , καὶ ὁ δακρυρὺς Οὐαλονιανῶν προσηλπίει περὶ ἀθροίσματος Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.	Σελίς	1001	Σερά	3
Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον ἰκετικῆς καὶ μετὰ δακρυρῶν Ἐπιστολῆς Λέοντος τῆς Πάπας καὶ τῆς ἐν Ρώμῃ Συνόδου , δέκνυνται οἱ Βασιλεῖς ἀθροίσαι τῶν Συνόδων καὶ παποπροσκυώηται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.	Σελίς	1001	Σερά	13
Ὅτι ἡ αὐθροσία τοῖς Πάπαις ἐν ταῖς Συνοδοῖς ὡρῶν τῶν Βασιλέων δίδεται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.	Σελίς	1001	Σερά	37
Ὁδυμὸς Λέοντος Πάπας πρὸς τὴν Βασιλεῖα περὶ ἀθροίσματος Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.	Σελίς	1001	Σερά	46
Ἀπαγόρευσις Θεοδοσίῳ Βασιλεῖς εἰς πᾶσι θέσιν τῆς Λέοντος Πάπας περὶ Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.	Σελίς	1002	Σερά	3
Ἐνδοσις καὶ αὐθροσία πρὸς τὸν Ρώμης ὡρῶν τῆς Βασιλείας Μαρκανθῆ περὶ ἀθροίσματος Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.	Σελίς	1002	Σερά	15
Διατὶ Λέων καὶ Ἀνατόλιος Ἐξάρχου τῆς τεταρτῆς Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.	Σελίς	1002	Σερά	24
Ὅτι κελεύσει τῆς Βασιλείας ἡ ἀθροισίς τῶν Ἐπισκόπων καὶ ὁ τόπος τῆς Συνόδου ὀρίζεται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.	Σελίς	1002	Σερά	32
Ὅτι κατὰ Λέοντα Ρώμης βεβλή τῶν Βασιλέων αἱ Σύνοδοι ἀθροίζονται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.	Σελίς	1002	Σερά	44
Ὅτι τὸ μετάνειν ὑπὸ τῶν εἰς τόπον Συνόδου , Βασιλείας , ὡς καὶ τὸ ἀθροίσαι , ἡ δὲ ὑπόφασις , ἡ καὶ ὁ Βασιλεὺς εἰργαίε τῆς Συνόδου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.	Σελίς	1002	Σερά	50
Ὅτι κατὰ τὸν Ὄρν , καὶ τὸν προσηλπίει τῆς τεταρτῆς Συνόδου , Θεοπίσματι τῶν Βασιλέων αἱ Σύνοδοι ἀθροίζονται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.	Σελίς	1003	Σερά	12
Ὅτι κατὰ πᾶσι πρὸς ἅπαντας Ἐπισκόπους καὶ πατέρας ἐγκυκλίῳ Ἐπιστολῆς Λέοντος Βασιλείας καὶ τὸ συνδικόν ἢ κατὰ τῶν Λίρετικῶν ὑπόφασις ὑπὸ τῆς κοινότητος αἰτεῖται , καὶ ἀθροίσαι Συνόδων οἱ Βασιλεῖς δέκνυνται .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.	Σελίς	1003	Σερά	24
Ὅτι ἡ περὶ Στεφάνου Ἀντιοχείας Σύνοδος κελεύσει τῆς Βασιλείας Ζήνωνος σιωπῆσαι , καὶ ἡ ἐν Ρώμῃ περὶ Συμμάχε καὶ Λαυρεντίου προσηλπίει Θεοδώρου .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.	Σελίς	1003	Σερά	39
Ὅτι ἡ ἐν Τύρῳ Σύνοδος κελεύσει Ἀναστασίῳ Βασιλεῖς σιωπῆσαι .	ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.	Σελίς	1003	Σερά	52

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Τ. ΜΕΡΟΥΣ Γ'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Α'.			
Ὅτι ἡ πέμπτη συνόδος κελύσθη Ἰεσωνίᾳ Βασιλέως σωτηλθε.	Σελίς	1004	Σελῶν 3
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΑ'.			
Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας πάλιν συνόδου Σάκρας αὐτῆς ὁ Ἰεσωνίαν, δέκνυται ἀθροίσαι αὐτῆς, ἡ δὲ ἀπ' αὐτοῦ μετὰ μαρτυριῶν, τῆς συνόδου.	Σελίς	1004	Σελῶν 11
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΒ'.			
Ὅτι κατὰ τὴν συνδικὴν καὶ τὴν Εὐαγγέλιον πάλιν πέμπτην, συνόδον ὁ Ἰεσωνίαν ἀθροίσει.	Σελίς	1004	Σελῶν 25
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΓ'.			
Ὅτι κατὰ τὰς δευτέρας τὴν Ρώμης καὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως Σάκρας Κωνσταντίνῳ τῷ Πρωγονάτῃ, τῇ αὐτῇ κελύσθη καὶ διαπαύσας καὶ Λεγάτοις ἤλθον τῇ Ρώμης καὶ συνόδῳ ἀθροίσθη.	Σελίς	1004	Σελῶν 34
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΔ'.			
Ὅτι δευτέρῃ τῇ θρόνῳ Ρώμης τῷ βασιλικῷ δέλῳ οἱ Λεγάτοι ἐπὶν πεμφθῆναι εἰς πάλιν συνόδον.	Σελίς	1004	Σελῶν 46
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΕ'.			
Ὅτι κατὰ πάλιν δευτέρῃ τὸν βασιλικῷ Πρωγονάτῃ ἀναφορᾷ τῷ Πάπᾳ Αἰγάζῳ, δέκνυται τὸν Αἰγάζον τῇ δευτέρῃ τῷ βασιλικῷ πέμψαι εἰς πάλιν συνόδον Λεγάτους, ἀποκαλεῖντα ἐαυτὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ Ἐπισκόπους δέλῳ τῷ βασιλικῷ.	Σελίς	1005	Σελῶν 3
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΣ'.			
Ὅτι κατὰ πάλιν δευτέρῃ τῷ βασιλικῷ ἀναφορᾷ τῆς ἐν Ρώμῃ συνόδου, ἀπεστέλλεται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς καὶ τῷ Αἰγάζῳ Ρώμης.	Σελίς	1005	Σελῶν 25
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΖ'.			
Ὅτι κατὰ τὴν ὅρῃ τῆς ἑκτῆς συνόδου, καὶ τὴν δευτέρῃ τὸν βασιλικῷ ἀναφορᾷ, μόνον ὁ βασιλεὺς ἀθροίσει αὐτῆς δέκνυται, καὶ τῷ Θεῷ σύμψυχον, καὶ τοὺς ἀποστολικαῖς καὶ πατρικαῖς ἐπαρμόσειν ὅτι συνόδῳ καὶ ὁ Πάπας ἀκόλουθοι.	Σελίς	1005	Σελῶν 35
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΗ'.			
Ὅτι κατὰ τὴν ἑβδόμην καὶ πάλιν μετὰ Αἰγάζου δευτέρῃ Λέοντι ὁπισθὼν τῷ Πρωγονάτῃ, δέκνυται οἱ βασιλεῖς ἀθροίσαι πάλιν συνόδον, καὶ αἱ συνόδοι κελύσθω πάλιν ἐκτετασθῶν καὶ πάλιν πατρικῶν γραμμάτων, καὶ οἱ Πατριάρχαι τῇ Ρώμῃ σὺνθροίσθω.	Σελίς	1006	Σελῶν 9
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΘ'.			
Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας τὸν Πρωγονάτῃ ὁπισθὼν τῷ Λέοντι Ρώμης, δέκνυται οἱ βασιλεῖς πάλιν Παπῶν ἀπεστέλλαι, ψήφισαι πάλιν συνδικῶν ἀποφάσεων καὶ ἡοὶ καὶ ἀδικητῶν τῆς Ἐκκλησίας.	Σελίς	1006	Σελῶν 38
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Μ'.			
Ὅτι κατὰ τὴν ἑβδόμην τῷ ἀνάρχῳ Νικηφόρῳ, οἱ βασιλεῖς ἀθροίσαι πάλιν συνόδον, καὶ αἱ συνόδοι κελύσθω πάλιν δευτέρῃ πάλιν συνόδον καὶ πάλιν θείων δογμάτων.	Σελίς	1006	Σελῶν 52
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΑ'.			
Ὅτι κατὰ τὸ δευτερίον τῆς ἐν Τρεβνδῇ συνόδου, θέσπισμα βασιλικὸν συγκροτῆσαι τὰς συνόδους, πάλιν δὲ κελύσθω συγγραφῆς αἱ συνόδοι.	Σελίς	1007	Σελῶν 8
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΒ'.			
Ὅτι κατὰ πάλιν δευτέρῃ πάλιν ἐκδόμῃ συνόδον Σάκρας πάλιν βασιλέων, ἀθροίσαι συνόδον οἱ βασιλεῖς, ἡ δὲ ἐκτετασθῶ κατὰ τὴν συνδικὴν θέσιν πάλιν πατέρων.	Σελίς	1007	Σελῶν 19
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΓ'.			
Ὅτι κατὰ πάλιν δευτέρῃ πάλιν συνόδον, τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὁπισθὼν αὐτῇ ὁ Ρώμης, ἔχεται ἀπὸ τῆς ἐπαρμόσεως πάλιν πατέρων, τοῖς ἔχουσιν πάλιν βασιλέων ὑπὲρ πάλιν ἑκόντων κυλαδέρῳ, καὶ μέσον δευτέρῃ αὐτῆς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ πάλιν αὐτῇ Λεγάτων ἀποκαθόρῳ.	Σελίς	1007	Σελῶν 37
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΔ'.			
Ὅτι οἱ βασιλεῖς ἀθροίσαι τὴν συνόδον, τὸ δὲ πῦρ αὐτῆς, πρῶτον ἐβδόμῃ.	Σελίς	1007	Σελῶν 55
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΕ'.			
Ὅτι κελύσθω τῆς βασιλικῆς ἐπιμψῆς ὁ Ρώμης εἰς πάλιν συνόδον Λεγάτους.	Σελίς	1008	Σελῶν 9
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΣ'.			
Ὅτι ἡ κατὰ Φωτίῃ καὶ ὁπὶ Φωτίῃ συνόδῳ καὶ οἱ τοποτηρηταὶ κελύσθω τῷ μακεδόνῳ βασιλεῖ συνήλθον.	Σελίς	1008	Σελῶν 16

ΠΑΡΑ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Γ'.

148

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΖ'.

Ὅτι κατὰ κέλουςιν ἱερὰν τῶν βασιλέων ἢ ἐπὶ μαρτίαις σωόντος ἡθροίσθη. Σελίς 1008 Σελῶ 28

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὅτι τὸ βιβλίον ῥῆμα ἐστὶ τῆς σωόντος τρία σημάδια, ἃν τὴ πρώτη σημαίνει ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1008 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1008 Σελῶ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1009 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1009 Σελῶ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1009 Σελῶ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1009 Σελῶ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1009 Σελῶ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Τὴ πρώτη σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1009 Σελῶ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τὴ δευτέρῃ σημαίνει τὴ βιβλίον, ὅτι τὴν οὐρανίαν σωόντων. Σελίς 1010 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον, ὅτι τὴν βασιλέων. Σελίς 1010 Σελῶ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1010 Σελῶ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1010 Σελῶ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1011 Σελῶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1011 Σελῶ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1011 Σελῶ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ις'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1011 Σελῶ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1012 Σελῶ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1012 Σελῶ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1012 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Τὴ τρίτῃ σημαίνει τὴ βιβλίον ἐστὶν ἡ πρώτη. Σελίς 1012 Σελῶ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τὴν περὶ βασιλέων τὴν παπικὴν ἀπὸ τῆς ἀγαλλείας μαζίαν μετὰ θεοδότης βιβλίον ἐς ἀντί-
ρεσιν τῆς ἐπὶ τῶν βασιλέων βιβλίον τῶν σωόντων, καὶ τῆς λύσεως ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς τρεῖς τρεῖς τῆς
σημασίας. Σελίς 1013 Σελῶ 6

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς περὶ βασιλέων τῶν σωόντων, ὅτι ἐπὶ τῶν βασιλέων ἐπιδείχεται, μαρτυρία ἑρμείας ἐπὶ τὴ μεγάλη
κωνσταντία. Σελίς 1013 Σελῶ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς αὐτῆς περὶ βασιλέων μαρτυρία ἑρμείας ἐπὶ κωνσταντία καὶ κωνσταντία. Σελίς 1013 Σελῶ 35

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἐκδοσμίας μαρτυρία Εὐαγγέλιον ὑπὸ Θεοδοσίῳ τῷ 1^{στῷ}. Σελίς 1013 Σελὶς 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἐκδοσμίας μαρτυρία Σωκράτης ὑπὸ τῷ αὐτῷ. Σελίς 1013 Σελὶς 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἐκδοσμίας μαρτυρία ἐκ τῶν πρὸς Κύριλλον γραμμάτων Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλουτιανῷ τῷ Βασιλείῳ. Σελίς 1014 Σελὶς 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἐκδοσμίας μαρτυρία Μέντιον Ἐφίση καὶ τῆς Σιωδῶς ὑπὸ τῶν αὐτῶν Βασιλείῳ. Σελίς 1014 Σελὶς 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἐκδοσμίας μαρτυρία ἐκ τῆς πρὸς Διόσκωρον Ἐπιστολῆς τῶν αὐτῶν Βασιλείῳ. Σελίς 1014 Σελὶς 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς αὐτῆς ἐκδοσμίας μαρτυρία ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀπαποχρῆς Ἐπιστολῆς Οὐαλουτιανῷ καὶ Μαρτιανῷ τῶν Βασιλείῳ. Σελίς 1014 Σελὶς 36

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ Σιωδὸς λέγεται τετραχῶς, καὶ πρῶτον περὶ χωρικῆς, καὶ ποσαχῶς ὀνομάζεται ἀπλῶς πᾶσα Ἐπισκοπὴ, καὶ ὅτι πᾶσα Σιωδὸς Ἐπισκοπῶν, Μητροπολιτῶν καὶ Πατριάρχων μετὰ μόνων τῶν ἰδίων Κληρικῶν ἐν τῇ ἐκάστῃ ἐνορίᾳ γινομένη, ἡ αὐτὴ ἐστὶν, καὶ περὶ τῶν τριῶν τόπων ὁ Ἐπίσκοπος καὶ τίνος ὁ Πρεσβύτερος καὶ τίνος ὁ ἱεροδράκων ἐπέχει. Σελίς 1014 Σελὶς 54

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν τριῶν κυρίως Ἐπαρχίᾳ καὶ Σιωδῶς τῆς Ἐπαρχίας, καὶ περὶ τίνων ἀθροίζεται, καὶ τίφασι περὶ αὐτῆς οἰκονομῶντες: καὶ ποσαχῶς λέγεται ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ καὶ ἡ Σιωδὸς αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σιωδὸς Ἐπαρχίας καὶ Ἐπαρχία Πατριάρχης, κατὰ τῶν τῶν τετρατῶν καὶ ἡ Σιωδὸς καὶ ἡ ἐνορία ἐκάστη Πατριάρχῃ καλεῖται. Σελίς 1016 Σελὶς 12

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν πόσα σημαίνει τὸ τῆς Διοικήσεως ὄνομα, καὶ ποσαχῶς λέγεται ἡ τῆς Διοικήσεως Σιωδὸς. Σελίς 1017 Σελὶς 28

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ Οἰκουμενικῶν Σιωδῶν, καὶ τίς ἐστιν Οἰκουμενικὴ Σιωδὸς, καὶ πόσα τὰ ἐν αὐτῇ θεωρεῖται, καὶ πόσα τὰ αὐτῇ διὰ μόνου οἱ ὀρθόδοξοι Βασιλεῖς καὶ Οἰκουμενικῆς ἀθροίξεσι Σιωδῶν. Σελίς 1018 Σελὶς 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τῶν ἔργων καὶ ἡδυνάμει τῶν Αυτοκρατόρων ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Σιωδῶν. Σελίς 1019 Σελὶς 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν πότε καὶ ποσάκις εἰσέρχεται εἰς τὴν Σιωδὸν ὁ Βασιλεὺς, ἡ προσκαλεῖ αὐτὸν αὐτὸν, καὶ πῶς αὐτὸς τε καὶ οἱ Ἀρχόντες αὐτοῦ, οἵ τε Πατριάρχαι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καθεύδονται, καὶ περὶ λόγου καὶ φήμης τῆς Σιωδῶς καὶ τῶν Βασιλείων, καὶ ὡς γράφει ἡ Σιωδὸς πρὸς τοὺς μὴ ἐλθόντας εἰς αὐτὴν Πατριάρχας καὶ τὰς Ἐκκλησίας, καὶ τίς ἀνέμει τὰ πρακτικὰ αὐτῆς. Σελίς 1020 Σελὶς 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν πεμπομένων Ἀρχόντων πρὸς τὴν Βασιλείαν εἰς τὴν Σιωδὸν, εἰς μακρὰν αὐτῶν, καὶ τί τὸ ἔργον αὐτῶν ἐν αὐτῇ. Σελίς 1021 Σελὶς 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν πρὸς τὴν Βασιλείαν πεμπομένων εἰς τὴν Σιωδὸν Ἀρχόντων, πρὸς ὧν ὑπεφύκτων αὐτῶν τὴν παραγομένην εἰς αὐτὴν, καὶ πῶς καθεύδονται αὐτοῖς τε καὶ οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ Πατριάρχων καὶ Παπῶν, καὶ καθεύδουσιν οἱ λοιποὶ. Σελίς 1021 Σελὶς 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι Βασιλεὺς παρὼν καὶ μὴ ὑπνδύωντος, παρὲς αὐτοῦ τῶν πρῶτε Πατριάρχων διατάξιν γινέσθαι Οἰκουμενικῶν Σιωδῶν, ἀπὸ τῶν δὲ τῶν ἐνὸς τῶν πρῶτε, διατάξιν. Σελίς 1022 Σελὶς 15

ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶ ἐν ποίᾳ Συνόδῳ ἦσαν ποῦτε Πατριάρχων τάξις ὑπόμνημα, καὶ ὅτῃ ἔδωκεν ἡμεῖς, ἡμὴ μόνον ὁ Θεὸς σπείρει
παρίχου τοῖς Πάπαις καὶ Πατριάρχεσι πᾶσι ἀνθρώποις ἐν ταῖς Συνόδοις.

Σελίς 1022 Σηρά 52

ПАРАГРАФОН Н'.

Περὶ τῆς πίξεως τῶν ὀγκυμυρικών Συναδίων καὶ τῶν καθίσματων Πατρυάρχων, Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων, Τοποτηρητῶν καὶ τῶν ὑπογεγραμμένων παύτων.

Σελὶς 1023 Σφραγὶς 28

Σελίς 1023 Σειρά 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Σόφισμα λατρίων ἐκ τῆς ἀναγωγῆς τῶν χειρῶν τῷ ἱακωβῶ ὅτι τὰς τῶν ἡμῶν ἡμῶν κεφαλὰς, καὶ ἐκ
τῶν εἰπῶν τῶν ἱεροσολύμων σωφρονιστῶν ἐξ ὁμωνύμων τῷ θεοφρόν ἰσορρομῶν, λεγομένων τὰ ὁμώνυμα περὶ ἡμῶν
τῶν δεξιῶν, ἀλλὰ τὸ εἶναι τῶν σωφρονιστῶν ἐξ ὁμωνύμων τῶν τῶν ῥώμης λεγόμενα καθίσταται, καὶ ἀνατρέφ-
πρὸς τῶν σοφισμάτων αὐτῶν. Σελίς 1023 Σαρά 74

Σελίς 1023 Σειρά 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 1.

Περὶ τῆς τῆς ἐν ταῖς συνόδοις ἀποστάσεως ἀπὸ τῶν δεικνύσας τῆς συνόδου ἀποστάσεως, καὶ ὅτι ὁ ἀποστάτης ἢ ἐξουσιαστικὸς ἢ ἐξουσιαστικὸς καὶ μετὰ θυμῷ ἔδωκε λόγον τῇ ἐν τῇ συνόδῳ, ἥς ἡ μὲν ἀπὸφασις ἀπὸ τῆς ἐκείνης Πιόμας, οἷοι ἐν αὐτῇ πᾶσι ἐξίσου καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν πᾶσι καὶ βιβλικοῦ τῆς ἐκείνης.

Σελίδα 1 C24 Σημεία 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῶν τῶν ἁγίων συγγράμματα αἱ Συναγωγαὶ γράνται, καὶ ὅτι αἱ Οὐκ ἐκκλησιαστικὰ τὰς τῶν ἀντὶ τῶν Τοπικῶν
Καθόλου καὶ δόγματα ψηλοφύσσι, καὶ ἡ κεραιώσιν, ἡ ὁποῖα βίβλος, καὶ περὶ τῶν ὅτι ἐστὶν ἐν αὐτῇ περὶ τινὰς
θώσας ἡ φρόνιμη ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐργασίας γινώσκει αἱ ἔχον τῇ Συναγωγῇ, καὶ ὅτι μιὰ συμπαροῖα πάντων δὲ τῶν ὄντων
ὑπογράφεται, καὶ πότε δὲ, ἐκβλήται, καὶ τὸ Βασιλεῖα ὑπογράφειν. Σελὶς 1025 Σελὶς 25

Σελὶς 1025 Σελὴ 25

П А Р А Г Р А Ф О Н Г В'.

Ὅτι αἰσχυρὸν καὶ ἀπαραίτητον ἐν ταῖς οἰκουμενικαῖς συνόδοις ἀναγνώσκειν κατὰ τὰς πρώτας συνελεύσεις τὰ πρὶν ἐσχάτων συνόδων προκηκὰ, εἰ μὴ ἡ ἀκρίβεια καταστάσεως καὶ τάξεως τῆς συνόδου γινώσκεται κατὰ πῶς ἐνταῦθα ἀπαρτίθηναι.

Σελ: 2026 Σελ: 3

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

ὅτι αἱ οἰκονομίαι Σωδοὶ ἀνομάρτητοι, κατὰ τὰς ψήφους ἀμετέτρητοι, ἐξέσωσάν τῃς καθόλου ἐκκλη-
σίας, ἐξηγηταὶ κυριώτατοι καὶ μόνως τῆς θείας γραφῆς, κατὰ τὴν βιβλίαν τὴν αἰών, ἀρχὴ πάντων
ἐκκλησιαστικῶν κληρικών, ἄρχοι καὶ ἐποδωῆμοι εἰς τὴν θείαν γραφὴν, ὡς κεφαλὴ ὁ Χριστὸς καὶ τὸ αἶχον
Πνεῦμα Διδάσκαλοι. ὧς οἱ καὶ οἱ αὐτῶν μαθητὴς ἰχθύες τῆς Νόμου. Σελὺς 1626 Σελὺς 30

Σελ: 5 26 Σελ: 30

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀνθίστας ἐνεία τῶν Διρχικῶν κατὰ τὴν Οἰκουμενικὴν Σαῦδον, ὣν ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς παλαιᾶς γεωφῆς,
 καὶ λύσις αὐτῆς.

Σελίς 1027 Σελὰ 42

Σιλίε	1027	Σερα	42
-------	------	------	----

П А Р А' Г Р А Ф О Н В'.

Λύσις τῆς β' οὐτέρας ἀνέθεσις πρὸς πάντων, ἢν προσφέρουσιν διὰ τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Συναγωγῆς.

Σελίς 1027 Σθρά 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Λύσις τῆς τρίτης· ἀνέθεσθαι τὴν αὐτὴν, ἣν ἀποσφύραται ἀπὸ τῆς ἐν Σαρδηνίῃ Συνοδῆς.

Σελίς 1028 Σαρά 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Λύσις τῆς τέταρτης ἀντιθέσεως πρὸς αὐτὴν, ἣν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς ἀπὸ τῶν Προτάσεων Ἀποστολῆς τῆς
 Θεολογίας. Σελίς 1028 Σαρά 29

Σελίς 1028 Σαρά 29

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ε.

Λύσις τῆς πέμπτης ἀνιδέου τῶν αὐτῶν, ἣν προσφέρουσιν ὑπὸ τῷ τρίτῳ καὶ ⑤ τῆς δευτέρας οἰκῆς.
 ῥυθμικῆς Σκοπῆς.

Σελίς 1028 Σφραῖ 46

Σελίς 1028 Σηράι 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

λύει τῆς οἰκτρῆς ἀνδρίσσης πᾶν αὐτὴν διὰ τῆς Περθεύειας :

Σελὴ 1029 Σφραῖ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Λύσις τῆς ἐβδόμης ἀντιθέσεως πρὸς αὐτὴν, ἣν προσφύρασαν ἀπὸ τῆς περὶ βαπτίσματος βιβλίου δόξεως
 τῆς Ἀυγυστίνου.

Σελίς 1028 Σπρεχ 71

Σελίδα	1028	Σημεία	71
--------	------	--------	----

ПАРАГРАФОН Н'.

Αὐτίς τῆς ὀγδόης καθέστες τῶν ἀντῶν, ἣν ἀποφύεσθαι ἀπὸ τῆς κατὰ Μαξίμου Ἀρεαῶν, βιβλίου τοῦ
 τῆς Αὐγασίας. Σελίς 1030 Σφρὸς 25 ΠΑΡΑ

Σελ: 1030 Σημ: 2

ПАРА'

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Λύσις τῆς αὐτῆς ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἣν περὶφέρειν ὑπὸ τῶν ὀντιοχέων κατὰ τὴν Σαμσατίαν συντη-
μῶν πατέρων, καὶ ὑπὸ τῆς περὶ Σωδόων βιβλίου τῆς ἱεραίας, ἐξ ὧν καὶ μάταιοι δέκνυνται ὀνταῦθα ὁ Αἰ-
ρετικοὶ ἐρεχθέντες.

Σελίς 1031 Σελὶ 7

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν παλαιῶν Λατίνων περὶφραζομένων σεσοφισμένων καὶ δολίως ὑπὸ τῶν μεγάλων Ἀθασίας, Κεδρέων
ὅτις, Γρηγορίου δούτερον, Θεοδώρου Στεφάνου ὀνδυσί τοποῖς, Στεφάνου ἱερέως, Χρυσόστομος, Βασίλειος
Μακεδόνος, τῆς βίβλου Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀναστασίας καὶ Πέτρου Ἀντιοχείας, Εὐλοχίου Ἡγουμενίου,
Ἐπιστολῆς τῶν τῆς ἑω Πατριάρχων καὶ Ταρασίον, Εὐσεβίου, Σιδά, Εὐχέλτινος, Καὶ τῶν τῶν καὶ
Φωτίου Σωδόων δωδεκάτης, τῆς ὅν Χαλκηδόνι Σωδόων καὶ τῶν κληθῆναι ἁγίας Βασιλεῖς Αἰρετικῶς δικαιο-
νεία μαρτυρίων κατὰ τῆς ἐξουσίας καὶ περὶ τῆς καὶ ἐνεργείας ὀνταῖς ὀντιοχέων Σωδόων τῶν Βα-
σιλέων.

Σελίς 1031 Σελὶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ὀντιοχέων τῆς ὀνταῖς ὀντιοχέων Σωδόων ἐξουσίας καὶ ἐνεργείας τῶν Βασιλέων, καὶ λύσεως τῶν
σεσοφισμένων δεκαονεία μαρτυρίων τῶν Λατίνων, καὶ ὅτι τῶν ἀμέσως Ἐπίσκοπον Θεόδωρον εἶναι τὸν Ῥώ-
μη, ἡ κερυφύλῃ ἐξάρετον, ἡ μόνον κληθῆναι ὀντὴ Ἐκκλησίᾳ, ἡ ἀπορρίπτει τῶν ὀντιοχέων Σωδόων, ψευ-
δέσασιν. καὶ περὶ τῶν ἐσμένων τῶν κληθῆναι εἰς ὀντιοχέων ὀνταῖς πρᾶκτικῶν τῶν Σωδόων ὁ ὀντιοχέων
ἐστὶ Βασιλεῖς.

Σελίς 1034 Σελὶ 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν ὀντῶν παλαιῶν γραφῶν Μωυσέως, κληθῆναι καὶ Βασιλέων, δέκνυνται ἀρχαῖον καὶ πάτριον
τὸ λέγεσθαι τὰς Βασιλεῖς Ἀρχιερεῖς.

Σελίς 1040 Σελὶ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀνθυποφορᾶς Λατίνων ἐκ τῆς καὶ τῆς ἑω Πατριάρχων καὶ τῶν Βασιλέων ὀνταῖς ὀντιοχέων, καὶ
ἰωάννη τῶν Παλαιολόγων κατὰ τὸν ἰωσήφ Μεθώνη, ὅτι ἐκ τῶν τῶν Βασιλέων Σωδόων ἀπορρίπτει.

Σελίς 1040 Σελὶ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ λύσεως τῆς ἀνθυποφορᾶς τῶν Λατίνων ἐκ τῆς αὐτῆς, τῆς ἀληθείας καὶ τῶν Βασιλέων βοηθήσεως, καὶ
τὸν Πάπαν μὴ εἶναι Ἐπίσκοπον ὀντιοχέων.

Σελίς 1041 Σελὶ 7

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἀντιθέσεις τῶν παπιδῶν ὀνταῖς, ὅτι ὁ Πάπας ἐξ ἰδίας ἀνθυποφορᾶς ἀπορρίπτει τὰς ὀντιοχέων Σωδόων.

Σελίς 1041 Σελὶ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀπαίτησις καὶ τῶν ὀνταῖς ἀντιθέσεων τῶν παπιδῶν, ἐξ ἧς μισοπλάσαι, ψεύσαι καὶ δόλιοι δέκνυνται.
καὶ ἀντίφασιν καὶ τὸν Πάπαν ἐκ τῶν καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἐγκωμιαστικῶς λεγομένων ὀνταῖς κληθῆναι.

Σελίς 1042 Σελὶ 15

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Γ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι περὶφραζομένοι εἰς μαρτυρίαν τῶν ἀποκαθέρξεων τὸν Πάπαν ὀνταῖς Σωδόων καὶ τῶν Βασι-
λέων τὸ Σωδοῖον, τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μακεδόνων καὶ τῶν Φλωρεντινῶν συναγωγῶν, ἐλέγχονται ὀνταῖς
ὑπὸ τῶν ὀντιοχέων Σωδόων καὶ τῶν ἰσορριθῶν ἀπατεώων, καὶ ὅτι τὸ καθέρξεσθαι τὰς Βασιλεῖς καὶ
τὰς Ἀρχιερεῖς ὀνταῖς Σωδόων, ἀποδοθέντων καὶ Πάπαις.

Σελίς 1045 Σελὶ 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὀνταῖς, ὁ κατέστη, ἡ ὀντιοχέων τὰς Ἐπισκοπὰς ἀπορρίπτει (ὁ μέγας Κωνσταντῖνος) ἀντιθέτως ἐκ τῶν
τῶν Εὐσεβίου, τὸ ὀντιοχέων τὸ περὶφραζομένον ὀντιοχέων, καὶ ὅτι ὑπὸ τῆς πρώτης ὀντιοχέων Σωδόων, τῶν
καθέρξεων ἀπορρίπτει τῶν ἀντιθέσεων τῶν καθίστασιν καὶ τῆς τῶν Σωδόων, καὶ τῶν Πάπαις Στεφάνου, δέ-
κνυνται τὰς Βασιλεῖς καὶ τὰς Ἀρχιερεῖς ἀποκαθέρξεων τῶν ὀνταῖς Σωδόων Πατριάρχων καὶ Τοποτηρητῶν.

Σελίς 1047 Σελὶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι καὶ ὀνταῖς ὀντιοχέων καὶ ἐνεργείας τῶν ὀνταῖς λοιπῶν Σωδόων Βασιλέων, καὶ καταλέγομεν ὀνταῖς,
τύπος ἦν ἡ πρώτη ὀντιοχέων Σωδόων.

Σελίς 1047 Σελὶ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὸ δηλοῦν τὸ ἀποδοθέν, ἡτοι ἀποκαθέρξεων ὀνταῖς Σωδόων κατὰ τὰ ὀνταῖς ἀποκαθέρξεων, καὶ ὀντιοχέων.

Σελίς 1048 Σελὶ 11

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ. Θ. Δ.

152

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Τί αὐτοῖς ἰσχυρὸν τὸ παρῶν καὶ παλαιῶν ἐν ταῖς Συνόδοις κατὰ τὰς ἐνταῦθα ἐνδείξεις, καὶ ὅτι αὐτοῖς Συνόδοις ἦσαν καὶ πολλοὶ ἱερεῖς, καὶ λαϊκοί. Σελίς 1048 Σερὰ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Τί δηλοῖ τὸ συνεδρῶν, συγκαθίσταται, καὶ αὐτοῖς τὸ συνεδρῶν καὶ ἐξάρχων ἐν ταῖς Συνόδοις κατὰ τὰς ἐνταῦθα ἐνδείξεις. Σελίς 1049 Σερὰ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Τί δηλοῖ τελευτῶν τὸ παρῶν κατὰ τὰς ἐνταῦθα ἐνδείξεις. Σελίς 1049 Σερὰ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

ὅτι παρῶν εἶναι ὁ ῥόλος διὰ τὴν τάξιν, καὶ διὰ τὴν ὁμακεδόνειον μόνον αὐτὴν παρῶν εἶναι, ἐξ ἧς λύεται καὶ τὸ δεύτερον ἐνδείξιμα τῶν παπιστῶν. Σελίς 1049 Σερὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

ὅτι ἡ αὐτὴ ἐνδείξιμα λύεται, ἐπὶ τὸ τυραννικὸν τῆς φλωρεντινῆς Συνόδου. Σελίς 1050 Σερὰ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

ὅτι ὁ ῥόλος παρῶν καὶ παλαιῶν ἐν ταῖς Συνόδοις, καὶ ὁ ῥόλος τῶν βασιλέων λέγεται. Σελίς 1050 Σερὰ 23

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Μαρτυρίαι παπιστῶν καταγέλαστοι πότε, ὅτι τὸ Πάπα καθόλου καὶ ἀμαρτήτων κατὰ τὸν ὅρον, καὶ διὰ τὴν κρίσιν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὰς αἰρέσεις μόνον, ἐκείνη ἀνάγκη ἵσταται ὁικουμενικῆς Συνόδου. Σελίς 1050 Σερὰ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

ὅτι τὸ νομίσαι τὰς ἀρχαίας πατέρας ἀναγκάσαι τὰς ὁικουμενικὰς Συνόδους κατὰ τὴν ἀνάγκην τῶν αἰρέσεων, καὶ πολλὰς περιστάσεις καὶ θλίψεις εἰς τὸ συνελθεῖν ὑπομένει, καὶ τὴν μὲν φρονίμως ἐκείνην ὡς αὐτοῖς περὶ καθόλου καὶ ἀμαρτήτων ἐξουσίας τὴν ἑπισκοπικὴν ῥόλον, καὶ περὶ τῆς ὁ Πάπα δοκιμάζει καὶ ἀποδοκιμάζει τὰς Συνόδους ἑαυτοῦ τῶν παπιστῶν, τῶν καὶ πᾶσι ταῖς Συνόδοις κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν. Σελίς 1051 Σερὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ἀνασφάλῃ τῆς καθόλου ἐξουσίας τῆς ῥόλου ἐκείνης τῆς ἐκείνης τῶν ὁρθοδόξων ἀναρροῦν κατὰ τὴν παρῶν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν, ὡς δὴ τὸν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν. Σελίς 1052 Σερὰ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

ὅτι ὁ εἶς, ἦτοι ὁ Πάπα ἀμαρτάνει καὶ ἔχει οἱ πολλοί, ἦτοι αἱ Συνόδοι, ὡς τὸ ἀναγκάσιον δέδεικται καὶ κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν, ὡς δὴ τὸν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν. Σελίς 1052 Σερὰ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ἀπόδειξις περὶ τῆς πᾶσι τῶν ἀναγκαιοτάτων τῶν ὁικουμενικῶν Συνόδων κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν, ἐξ ἧς δέδεικται οἱ βασιλεῖς μόνον ἀποδοκίμασαι τῶν Συνόδων. Σελίς 1053 Σερὰ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ἀπόδειξις περὶ τῆς ἀναγκαιοτάτης τῶν Συνόδων κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν. Σελίς 1054 Σερὰ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Βεβαιώσις κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν, ὅτι αἱ ψῆφοι τῶν πᾶσι τῶν ἀναγκαιοτάτων ὁικουμενικῶν Συνόδων εἰσὶν ἀναγκαιοτάτοι καὶ ἀνάγκη, ὡς δὴ τὸν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν. Σελίς 1055 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ἀπάντησις κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν, ὅτι αἱ ψῆφοι τῶν πᾶσι τῶν ἀναγκαιοτάτων ὁικουμενικῶν Συνόδων εἰσὶν ἀναγκαιοτάτοι καὶ ἀνάγκη, ὡς δὴ τὸν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν. Σελίς 1055 Σερὰ 31

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ὅτι κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν, ὅτι αἱ ψῆφοι τῶν πᾶσι τῶν ἀναγκαιοτάτων ὁικουμενικῶν Συνόδων εἰσὶν ἀναγκαιοτάτοι καὶ ἀνάγκη, ὡς δὴ τὸν κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐνδείξιμα καὶ παρῶν. Σελίς 1056 Σερὰ 5

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐγκωμίων τινῶν τῇ μακαρίᾳ Πέτρῳ ὡς τῶν ἀγίων πατέρων λεχθέντων.

Σελίς 1056 Σερὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ μερικῶν ἐγκωμίων ἐκ τῶν πολλῶν ὡς Πέτρον καὶ Παῦλον σωτημῶνας καὶ τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους, ὡς τῶν ἀγίων πατέρων λεχθέντων.

Σελίς 1057 Σερὰ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι Ἰάκωβος, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἐγκωμιάζονται κορυφαῖοι, καὶ ὡς τῇ Θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων ἡ Ἐκκλησία, οἱ καὶ οἱ μετ' αὐτῶν ποιμένες ἴσοι κατ' ἐξουσίαν.

Σελίς 1058 Σερὰ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς Πέτρον Παῦλον καὶ Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον, ἐξ ὧν Ἐπισκόπων λαμβάνει, καὶ πότε ἦν ὁ Ἀρετίνος Κέρδων, καὶ περὶ τῆς Παύλου σωτημῆσεως ὡς τῇ Πέτρῳ.

Σελίς 1058 Σερὰ 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς Ἀνδρέαν καὶ Ἰάκωβον Ἀδελφόθεον τὰς Ἀποστόλους.

Σελίς 1058 Σερὰ 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐγκωμίων ἰσορρόπων κατὰ τε σῶσιν καὶ χάριν εἰς Βαρθολομαῖον, Πέτρον καὶ Παῦλον τὰς Ἀποστόλους.

Σελίς 1059 Σερὰ 4

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς πάντας τὰς Ἀποστόλους, ὅτι ἐπ' αὐτῶν ἡ τῆς Ἐκκλησίας δυνάμις ἐξίστη Θεμελίωται, καὶ ἐξίστη τὰς κλῆς ἔλαβον, καὶ τί τὸ αὐτίον τῷ πρώτῳ τῷ Πέτρῳ, καὶ τῷ τὸν Παῦλον ὑπερέχον τῶν Ἀποστόλων ὡς καὶ ὁ Πέτρος.

Σελίς 1059 Σερὰ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι τῶν ἦσαν Ἰωάννης καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, ὅπερ ἦν Πέτρος, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν τῷ πρώτῳ τῷ Πέτρῳ, καὶ τῆς Διαφορᾶς τῷ Πέτρῳ ὁ Χριστὸς καὶ Πέτρῳ ὁ Πέτρος, καὶ τῶν εἰς Παῦλον καὶ Φίλιππον ἐγκωμίων, καὶ ὅτι ἐν τῇ Ἀποστολικῇ ἀξίᾳ πάντα Ἐκκλησιαστικὴ θεωρεῖται δυνάμις.

Σελίς 1059 Σερὰ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς Πέτρον, Παῦλον, Ἀνδρέαν, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννη, Θωμᾶν, Φίλιππον καὶ Ἀδελφόθεον, ἐξ ὧν ὅσοι ἐσιν ἔτι ἐν ἐτίᾳ σωτημῆσαι, καὶ ὅτι ἡ δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων πανταγῶς, ἀδιαίρετος καὶ ἀτμήτου.

Σελίς 1060 Σερὰ 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι μέζων πασῶν τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν καὶ ὑπόθεσις καὶ ῥίζα ἡ Ἀποστολικὴ ἀξία κατὰ τὸν Χρυσόστομον, καὶ περὶ ὑπερφυῶν ἐγκωμίων αὐτῶν ὁμιλῶν τῷ αὐτῷ εἰς τὰς δωδεκά Ἀποστόλους, διηρημένως ἅμα καὶ σωτημῶνας λεγομένων εἰς αὐτὰς, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Παῦλον, ὃν καὶ Ἀρχιεπὶ καὶ Ἡγούμενον τῶν Ἀποστόλων ἀποκαλεῖ, ὁ δὲ ἐργαζέμενος, πῆλξεντα μετὰ Ἰησοῦν τὰς Ἐκκλησίας.

Σελίς 1060 Σερὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ἀθροῖς ἐκ τῶν αὐτῶν Παράγραφων τῶν ὡς ἕκαστον ἰδίως καὶ ὡς πάντα κοινῶς τὰς Ἀποστόλους ὡς τῶν ἀγίων ἐρημῶν ἐγκωμίων, ἐξ ὧν δέκνυται ὁ Πέτρος κατὰ τε δυνάμιν καὶ ἐνέργειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀξίαν πνευματικῶν καὶ ἡμῶν καὶ δόξαν Ἰσοῦ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις.

Σελίς 1062 Σερὰ 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ἀπόδειξις συνοπτικὴ αὐτῶν ἐρημῶν ὡς τὰς Ἀποστόλους ἐγκωμίων, ὅτι κατὰ πάντα καὶ ἐν παντί ὁμοῦ ἡμεῖς τοῖς Ἀποστόλοις ὁ μακάριος Πέτρος, φέρων πρῶτον μόνη τῆς τάξεως.

Σελίς 1063 Σερὰ 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ἀθροῖς τῶν ἐρημῶν ἐγκωμίων ὡς τὸν Παῦλον ὡς τῶν ἀγίων πατέρων.

Σελίς 1063 Σερὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ἀπόδειξις συνοπτικὴ ἐξ ὧν ἐρρέθησαν ὡς τὸν Παῦλον ἐγκωμίων, ὅτι Ἰσοῦ τῇ Πέτρῳ κατὰ πάντα ὁ Παῦλος, πλὴν τῆς τῆς τάξεως πρώτης.

Σελίς 1064 Σερὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ἀνθυποφορὰ παπιστῶν, ὅτι ὁ Πέτρος ἰδίως λέγεται κεφαλὴ καὶ Ἀυτοκράτωρ τῶν Ἀποστόλων, κεφαλὴ καὶ αὐτῶν λεγομένων ὑπὸ ποιμένα τὸν Πέτρον, καὶ ἀπάντησις ὡς τῷ αὐτῷ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐρημῶν ὡς τὰς Ἀποστόλους ἐγκωμίων ὡς τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν, κεφαλὴ ἐρημῶν, ῥητῶν τε ἀναγγελικῶν καὶ τῶν θύραθεν ὡς ἀπογραπτῶν, παπιστῶν τε αὐτῶν καὶ δυτικῶν πατέρων, καὶ ἐκ τῆς κατὰ τὴν λέγεται ὁ Θεὸς κεφαλὴ τῆς Χρυσῆς, ὁ Χριστὸς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ πρῶτος ἀδελφὸς τῶν ὁμοιωμένων, τῆς τε τάξεως μόνη ἡ τάξις καὶ ἐξελίξις κεφαλῆς, ἐξ ὧν πάντων συναγεται, ὅτι ὅπερ ἰδωκεν ὁ Χριστὸς τῇ Πέτρῳ ἰδωκεν καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις.

Σελίς 1064 Σερὰ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Πρόβλημα παπισῶν τρίτον, ὅτι τῷ Πέτρῳ πῶς περὶ τῶν τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου ἐγχα-
ρίσας, καὶ τῶν ἀδελφῶν, οὐκ ἄλλα δὲ, ἀλλὰ αὐτῷ ταύτῃ δίδωσι) ῥητὴν τῆς Χρυσοστόμου καὶ τῆς Θεοφυ-
λάκτου, καὶ ἀπάντησις πρὸς ταύτῃ πάλιν ἐκ τῶν τῆς Χρυσοστόμου ῥητῶν, καὶ τῶν πρὸς τὰς Ἀποστόλους ἐγκω-
μίων τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ οὐκ ἐν μὴ λαβεῖν τὰς Ἀποστόλους ἐξ ὧν τῷ Πέτρῳ, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς Χρυσ-
τοστομίας τῷ Πέτρῳ.

Σελίς 1066 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Πρόβλημα παπισῶν τέταρτον, ὅτι τῷ Πέτρῳ πῶς περὶ τῶν οὐρανίων ἐξουσιῶν αὐτῷ ἐνεχέρισται ὁ κύριος, τὰς κλῆσιν αὐ-
τῷ δέσ, ἀνθρώπων θνητῶ πάντων τῶν ἐν οὐρανῷ πῶς ἐξουσίαν ἐγχαρίσας) ῥητὴν τῆς Χρυσοστόμου, ὅτι εἶχον
ἐκ τῶν ἐξουσιῶν ὁ Πέτρος. καὶ λύσις τῆς ἐκ τῶν εὐαγγελικῶν ῥητῶν, πατέρων, καὶ ἄλλων ποσῶν, ὅτι
ὅ, τε Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ οἱ ἐφεξῆς ποιμένες πῶς αὐτῷ ἐληφον ἐξουσίαν.

Σελίς 1067 Σελῶν 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Πρόβλημα τῶν παπισῶν πέμπτον, ὅτι ὁ Πέτρος λέγεται θεμέλιος, ὅθεν ἐπεταί εἶχον ἀκρὰν ἐξουσίαν,
καὶ ὅτι ὁ κύριος Χριστὸς κατὰ Γρηγόριον θεμέλιον πρῶτον, ὁ δὲ Πέτρος ἅμα τοῖς αὐτῷ ἀποστόλοις δούτερον,
καὶ δ' Ἀπόστολοι κατὰ Βεδαρμίνιον τευχῶς λέγονται θεμέλιον, ὑποταγμένοι ὅμοι τῷ Πέτρῳ, ἐξ ὧν δει-
κνύται ἐν ταύτῃ σοφιστῶν, ἀποπαλέγοντες, ὁ δὲ Πέτρος ἴσθι τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις γινώσκεται.

Σελίς 1067 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Πρόβλημα τῶν παπισῶν πέμπτον, ὅτι ὁ Πέτρος λέγεται σκῆπτρον, βάσις, ἰδρυμα. ἅρα, καὶ ἀπάντησις.

Σελίς 1068 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Πρόβλημα τῶν παπισῶν ὅκτον, ὅτι ὁ Πέτρος ὀνομάζεται κύριος τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀπάντησις σαφεστάτη.

Σελίς 1068 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Πρόβλημα τῶν παπισῶν ἑβδόμον, ὅτι ὁ Πέτρος κατ' ἐπιφάνιον καὶ ἄλλας, γένοιτο σκῆπτρον πέτρα, θε-
μελιῶσα πῶς πᾶσι τῷ κυρίῳ, καὶ ὑφ' ἐαυτὸν πῶς οἰκοδομῶν τῆς ἐκκλησίας ἐδέξατο. καὶ ἀπάντησις ἐκ
τῶν αὐτέρῳ πρὸς τὰς Ἀποστόλους ἐρημῶν, καὶ ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ αὐτῷ Πέτρῳ, ἐξ ὧν δεικνύται κοι-
νὴ καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις καὶ πατέρας, ἡ πέτρα καὶ τὸ θεμελιῶν ἐπὶ πῶς ὁμολογίαν, ἥ μόνος ὁ Χρι-
στὸς ἴσθι θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας αὐτῷ.

Σελίς 1069 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Πρόβλημα τῶν παπισῶν ὄγδον, ὅτι περὶ τῶν ὁ Πέτρος τῶν Ἀποστόλων, καὶ πρεσβυτάτη τῶν θεολόγων
ἀνθρώπων, καὶ ποιμαντῆς. καὶ ἀπάντησις ἐκ τῶν πρὸς τὰς Ἀποστόλους αὐτέρῳ ἐρημῶν καὶ τῶν πρὸς τὰς
ἁγίας πατέρας, καὶ ἐκ τῶν πάντων τῶν ἀξιώματα πῶς μόνος τῷ Χριστῷ λαβεῖν τὰς Ἀποστόλους, ἐξ ὧν ὁ ἀφα-
ρισμὸς τῆς μοναρχίας.

Σελίς 1069 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Συμπεράσμα ἐκ πάντων τῶν ἐν τῇ παρόντι κεφαλῇ καὶ ταῖς ὑπογράφαις αὐτῇ ἐρημῶν, ὅτι ἴσθι ὁ Πέτρος
κατὰ πάντα τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, πᾶσι τῶν πρωτέων τῆς τάξεως.

Σελίς 1070 Σελῶν 8

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς κατὰ τὸν ὡς ἐδόθη τῷ Πέτρῳ ἐξουσίας τῆς πρωτείας καὶ τῆς τιμῆς, ὅς καὶ περὶ τῶν ἐξουσιῶν τῶν
Ἀποστόλων ἀπὸ πῶς ἀρετῶν αὐτῶν καὶ τῆς τάξεως μόνον πρωτεῶν.

Σελίς 1070 Σελῶν 26

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν σημασιῶν τῆς τάξεως, καὶ τῆς ποσῶς δίδεται τινὶ ἡ τιμή, ἐξ ὧν ἀναγιγνώσκεται ὁ ποῖος ἦν τῷ
Πέτρῳ τὸ πρωτεῶν καὶ ἡ τιμή ἐν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, καὶ ὅτι ὁ Παῦλος ὑπερέφερε τῷ Πέτρῳ, καὶ ὁ μὲν Ἀπό-
στολοι καὶ ἐπίσκοποι ῥώμης, ἐν ᾧ καὶ ἀρχιεπίσκοπος πρεσβύτερος.

Σελίς 1071 Σελῶν 5

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Πλατύπερος, ἀπὸ τῆς ὁ Πέτρος ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων ἀπεκρίθη, καὶ ἀπὸ τῆς μόνῃ αὐτῷ ἐξουσίας,
ἐν ᾧ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσωμεν πῶς ἐκκλησίαν, καὶ Μακάριος ὁ Σίμων, καὶ τὰ λοιπά.

Σελίς 1072 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι τὸ ἐν ταύτῃ ἐξωτέρῳ πῶς ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς παπῆς μοναρχίας, ὡς αὐτέρῳ κατασκευάσαν,
καὶ παρ' ἡμῶν ὑποβαθμώμεν, ὡς καὶ ἐξ ἐκκλησιῶν καὶ τῇ πᾶσι αὐτοκαθάρσει.

Σελίς 1072 Σελῶν 36

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πέτρας, ὅτι ἡ ὁ Χριστὸς ὑπέχετο θεμελιῶσαι τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πρῶτον περὶ τῆς πέτρας τριῶν, οἱ πλανώμενοι ὑποκαταστὰς λατῶν. Σελίς 1073 Σελὴ 5

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Εὐαγγ. τῆς πρώτης πλάνης τῶν λατῶν, τῆς λεγούσης, ὅτι ὁ Πέτρος ἐστὶν ἡ πέτρα, καὶ τῆς τρίτης λέγεται ὁ Πέτρος πέτρα, ὅτι καὶ ἄλλοι λέγονται κατὰ Πέτρον πέτρα. Σελίς 1073 Σελὴ 30

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Εὐαγγ. τῆς δευτέρας πλάνης τῶν λατῶν, τῆς λεγούσης, ὅτι ἔτε εἰς Χριστὸν, ἔτε εἰς ἄλλον ἡμᾶς, ἀλλ' ὁ μόνος εἰς τὸν Πέτρον ἀναφέρεται ἡ πέτρα. καὶ βεβαιώσας διὰ τοῦτων ἐγκρίτων πατέρων, ὅτι μόνος ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἡ πέτρα. Σελίς 1075 Σελὴ 5

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Εὐαγγ. τῆς τρίτης πλάνης τῶν λατῶν περὶ τῆς πίστεως τῆς πέτρας. Σελίς 1076 Σελὴ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ πῶς ἡ πίστις λέγεται ἡ ὡς τῇ πιστεύοντι ἀνθρώπῳ κατὰ Πέτρον Λομβάρδον, καὶ πῶς ἡ πίστις λέγεται ὁ πιστεύεται. καὶ περὶ τῶν φησιν οἱ λαοὶ πίστεως πρὸς Κωνσταντῖνον Βασιλέα. Σελίς 1076 Σελὴ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἡ πίστις ἡ πιστεύουσα καὶ ἡ πίστις ἡ πιστεύεται συμφωνεῖν ὡς ἐξεί, καὶ ὁ ἐργασί, καὶ τὸ ὑποκείμενον τέτων, καὶ τὸ τὸ ὑποκείμενον. Σελίς 1077 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἡ πίστις ὡς τῇ καρδίᾳ τῶν πιστῶν ἀπάντων μία ἐστὶν ἐπὶ τοῦ αἰθρῶν ἀλλὰ τῇ γού, καὶ πῶς ἐπὶ τοῦ αἰθρῶν ἀπάντων κατὰ Λυγέσιον, καὶ ἑτέροις ἡ πίστις ἡ πιστεύεται. Σελίς 1077 Σελὴ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἀδυνατῶν σωθῆναι τὸν Χριστιανὸν τῇ πίστει ἢ ἄλλῳ πιστῶ, καὶ πότε ἰδίαν ποιᾷ ἑκαστὸς τὴν ἑτέραν πίστιν ἡ πιστεύεται, μίαν τῇ αἰθρῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔσαν. Σελίς 1077 Σελὴ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ἐπὶ τῇ πίστει ἡ ἐπιστάσει ὁ Πέτρος, μόνος αὐτὸς ἐκδομένη, ὡς καὶ ἑτέροις τις τῇ ἑαυτῇ, μίαν τῇ γού τῇ τῇ Πέτρῳ ἔση. καὶ ἐπὶ τῇ πίστει ἡ ἐπιστάσει ὁ Πέτρος μίαν τῇ αἰθρῶν ἔσαν, καὶ ἐπὶ τῇ πίστει καὶ ὁμολογίᾳ τῇ Πέτρῳ, καὶ πῶς ὁ πιστῶν ἐκδομένη. Σελίς 1077 Σελὴ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τοῦ πῶς ἐπὶ τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους, ἡ ἐπὶ τὴν ἡ πιστεύεται καὶ ἡ πιστεύεται πίστιν, ἡ ἐπὶ τὸν Χριστὸν καθὼς διδασκαλίᾳ ὕλην ἡ προσημασίαν θεμελίον ἐκδομένη ἐκκλησίᾳ. καὶ ποσάχως λέγεται τὰ θεμέλια. Σελίς 1078 Σελὴ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς διδασκαλικῆς θεμελίας τῆς Ἐκκλησίας κατὰ Εἰρηλατῶν. Σελίς 1078 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ὁργανικῆς θεμελίας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ κατ' ἀμφοτέρους ἐκ ἐπὶ τῇ τῇ Πέτρῳ σαρκὶ θεμελιώται. Σελίς 1078 Σελὴ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ὑπερῆτης θεμελίας τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ἐπὶ Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, καὶ τὸ δηλοῖ τὸ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρῳ οἰκοδομήσῃ μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Σελίς 1078 Σελὴ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς πίστεως τῆς πέτρας κατὰ Ἰλαρίον καὶ Νύσσης τῆς Σὺν ἡ ὁ Χριστὸς, καὶ τὰ ἐξεί, ὅτι ἐπὶ τὸ προσημασίαν θεμελίον τῆς Ἐκκλησίας. Σελίς 1079 Σελὴ 16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς πίστεως τῆς πέτρας κατὰ Χρυσοστόμον, ὅτι ἐκ ἐπὶ τῇ Πέτρῳ τῇ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἑαυτῇ πίστιν ὁ Κύριος, ἡ ἐπὶ, Σὺ ἡ ὁ Χριστὸς, καὶ τὰ ἐξεί, ἡ θεμελιώται μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Σελίς 1079 Σελὴ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Κατὰ τὴν, καὶ διὰ τὴν ἡ ἐπιφανείας τὸν Πέτρον σερεῶν πέτραν καὶ οἶον. Σελίς 1079 Σελὴ 50

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Δ'

156

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι κατὰ τὸν Ἐπιφάνιον ἡ πίσις ἢ ἡ τῆς πίσεως διδασκαλία ἐστὶν ἡ πέτρα ἐν ᾗ ᾠκοδόμησον ὁ Χριστὸς πρὸς Ἐκκλησίαν, ὅθεν καὶ τοῖς λοιποῖς πατέρας τὸ ὅτι πρὸς πῶς, καὶ ὅτι πρὸς τὴν Χριστὸς ὁμολογῶν, καὶ ἐπ' αὐτὸν πρὸς Χριστὸν ταύτην ἐστὶν.

Σελίς 1080 Σελὴ 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι ὁ κατὰ Θεοδώριτον, Φωτίον καὶ Βασίλειον Σελούκιαν διδοται τὸ αὐτὸν ὅτι ὁ Χριστὸς μόνος λέγεται πέτρα καὶ Θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας.

Σελίς 1080 Σελὴ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι κατὰ Δούγκων ὁ Χριστὸς ἐστὶν τὸ Θεμέλιον, καὶ ἀκολουθῶν ἡ πίσις ἐστὶν ἡ πέτρα κατὰ τὸν Ἀπόστολον.

Σελίς 1080 Σελὴ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι ὁ Διάλογος παρὰ τὸν Πέτρον, τὸ ὅτι ταύτη τῇ πέτρᾳ καταβάλλεται τὸ ἐξ ὧν τῆς πίσεως τὸ ὅτι τῆς πίσεως πάντος Μωυσέως.

Σελίς 1081 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι κατὰ Ἀδριανὸν τὸν Πάπαν Θεμέλιον καὶ πέτρα πίσεως ὁ Χριστὸς, καὶ ὁ Πέτρος αὐτὴ τῆς κοινότητος ἀποκρινόμενος, καὶ ὅτι τὸ ἐξ ὧν τῆς πίσεως αὐτὴ πέτρα λεγόμενος.

Σελίς 1081 Σελὴ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι κατὰ Θεοφύλακτον, Γεωργίου Δαμασκηνόν, Γεωργίου, Οἰκουμενικόν, Παῦλον Εὐμένους καὶ Φίληκα Ρώμης ὁμολογία καὶ ἡ πίσις ἐν ᾗ ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐστὶν ἡ πέτρα ὁ Χριστὸς.

Σελίς 1081 Σελὴ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Ὅτι κατὰ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Γερμανόν, Ανώνυμόν τε καὶ Γεωργίου Πηλεσώπην, ἡ πίσις καὶ ὁμολογία τῆς πίσεως ἐστὶν ἡ πέτρα ὁ Χριστὸς, ἐν ᾗ ᾠκοδόμητο ἡ Ἐκκλησία.

Σελίς 1081 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι κατὰ Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, Ἀλέξιον Μελιτηνῆς, Ἀδελφόθεον, Γεωργίου καὶ Θεοφάνη, τὸ ἀκράδαντον ἐν πρὸς πίσιν τὰ Πέτρα πέτραν εἶπον ὁ Κύριος, ἐν ᾗ πίσις καὶ ὁμολογία τῇ σὺν ᾗ ὁ Χριστὸς ἀποδόμητο ἡ Ἐκκλησία.

Σελίς 1082 Σελὴ 14

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι ὁ κατὰ πάντων τῶν αὐγαστῶν λεχθέντων ἀπεδείχθη τρία τινὰ, ἐξ ὧν ῥῶν καταβάλλεται ἡ βίβλος μοναρχία.

Σελίς 1082 Σελὴ 35

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΥΣ Δ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ὧν καταβάλλονται οἱ Λατῖνοι πρὸς τὸ ὅτι ὁ Χριστὸς εἰς τὰ ῥήματα, ἔγω δὲ εἰδέθην περὶ σὺ, ἵνα μὴ ἐκλήπῃ ἡ πίσις σου, καὶ σὺ ποτε ὁμολογῆς, στήλῃς τὰς ἀδελφάς σου. Λατῖν Κεφαλαίον ΚΒ'· εἰδαφίω ΛΒ'.

Σελίς 1082 Σελὴ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ πρῶτον ὁμολογία πάντων Λατίνων, ὅτι, ὅτι ὁ Κύριος τὰς λόγους τέτρε εἶπε τῇ Πέτρῳ.

Σελίς 1083 Σελίς 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ δεύτερον ὁμολογία πάντων Λατίνων, ὅτι, ἔγω δὲ εἰδέθην περὶ σὺ.

Σελίς 1083 Σελὴ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ τρίτον ὁμολογία πάντων Λατίνων, ὅτι, ἵνα μὴ ἐκλήπῃ ἡ πίσις σου.

Σελίς 1084 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Συλλογισμὸς τῶν Νεωτέρων, ὅτι τὸ εἰδέθην περὶ σὺ, μοναρχίᾳ δέκνυσι τὸν Πέτρον· καὶ ἀποδείξει ὅτι ψευδὴς ὁ συλλογισμὸς.

Σελίς 1084 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ τέταρτον ὁμολογία πάντων Λατίνων, ὅτι, καὶ σὺ ποτε ὁμολογῆς, στήλῃς τὰς ἀδελφάς σου, καὶ κατὰ Βεδαρμίνε, ἄλλως ἐρμηνεύοντ' ὅτι ῥήτην τῶν.

Σελίς 1084 Σελὴ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀπόκρισις εἰς τὸ πέμπτον ὁμολογία πάντων Λατίνων, ὅτι, στήλῃς τὰς ἀδελφάς σου.

Σελίς 1085 Σελὴ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Συλλογισμὸς Γρετζέρε, ὅτι τὸ στήλῃς τὰς ἀδελφάς σου, μοναρχίᾳ δέκνυσι τὸν Πέτρον· καὶ λύσις αὐτῶν.

Σελίς 1085 Σελὴ 35

ΒΙΒΛΙ-

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΥΣ Δ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Περὶ τῆς Βόσκες τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς ἀσβατάμης . Ἰωάννης κεφαλαίω ΙΕ' . ὁ περὶ ὁ Βελλαρμίου μόνω τῷ Πέτρῳ λέγων ἀρμόζειν , ψαύεται ἀσφαιδῶς .

Σελίς 1086 Σελὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Διαρίσσει Βελλαρμίου δύο , πᾶσας συν τῷ Πέτρῳ τῆς Ἀποστόλης πλὴν ἅκρην ἐξουσίας λαβεῖν ὡς ἔχει . τὴν ἀμέσως λέγοντ' , ὅτι γεμὴν Πέτρῳ εἶναι κεφαλὴν αὐτῶν , ἐξ αὐτῆς ἡγετημάτων , καὶ ὅτι μόνω τῷ Πέτρῳ δέδοται ἡ ἐξουσία , ἡ καὶ εἰς μόνους τῆς ἀδελφότητος αὐτῶν ἔμεινε . καὶ αὐτίκας ἀρμόζειν ὅτι πᾶν ἅγιον πατέρων , πᾶν ἐκκλησιαστικόν τὸ πόρρωθεν τῆς ἀσβατάμης , καὶ τὸ τριπλὸν τῆς ἐρωτήσεως , ἐξ ἧς καὶ ἐδ' ὅτι τῆς ἀπαιτεῖν τοῖς βαπτιστοπροσώποις τὴν ὁμολογίαν .

Σελίς 1087 Σελὰ 3

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΥΣ Δ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ἀντίθεσις παπιστῶν , ὅτι ἡ ὁπὸ Σίμωνος εἰς Πέτρῳ μετανομία ἐπὶ σμῆεν ἐξουσίας . καὶ λύσις αὐτῆς .

Σελίς 1088 Σελὰ 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀντίθεσις παπιστῶν δευτέρα , ὅτι ὁ Κύριος μετὰ μόνον τῶ Πέτρῳ τὰ δίδραχμα δέξας , εἶχεν αὐτὸν κατ' ἐξουσίαν μᾶλλον πᾶν Ἀποστόλων . καὶ λύσις αὐτῆς .

Σελίς 1089 Σελὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἀντίθεσις παπιστῶν τρίτη , ὅτι πρῶτος ἐξελέγη ὁ Πέτρος τῶ ποιμαίνειν τὰ ἔθνη , διὸ καὶ μονάρχης . καὶ λύσις αὐτῆς .

Σελίς 1089 Σελὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀντίθεσις παπιστῶν τετάρτη ὁπὸ πᾶν τῶ χρυσοδόμου ῥητῶν , λέγοντ' περὶ Πέτρῳ ὅτι τῇ εἰς τὰς πράξεις ἐκδοσῇ πρώτη ὁμιλία , καθάπερ τις στρατηγὸς περιέειπε τὰς τάξεις ὑποκόπων , καὶ τὰ ἐξῆς , ἐξ ὧν συμβαίνει ἔχει πᾶν Πέτρῳ πλὴν ἅκρην ἐξουσίαν . καὶ λύσις αὐτῆς ὁπὸ πᾶν τῶ αὐτῶ χρυσοδόμου ῥητῶν , ἐξ ὧν καταρρέαται ἀμπαξ τὸ θεμέλιον τῶ παπισμοῦ .

Σελίς 1089 Σελὰ 50

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι' ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Εἰς ὁ Πέτρος ἐχέτινα ἀδελφὸν ἀρμόζοντα ἰδίως τοῖς ἐπισκόποις ῥώμης , καὶ ὅτι πᾶσιν πᾶν πνευματικῶν ἐξουσιῶν μάλιστα τῆς ὑποσολικῆς ἔσται , ἐνέειπε .

Σελίς 1091 Σελὰ 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀπόδειξις πρώτη περὶ ἐξουσίας ἀδελφότητος πᾶσιν πᾶν Ἀποστόλων ὅτι πᾶσας τῆς ἐπισκοπῆς . κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐκδοσῇ ὁ γόδο , καὶ ἱερωνύμους ὑποσολῇ πρὸς εὐαγγελίον .

Σελίς 1091 Σελὰ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἀπόδειξις δευτέρα ὅτι πᾶν τῶ κυπριανοῦ ὑποσολῶν περὶ πᾶν αὐτῶν , καὶ ὅτι ὁ γράφει ὁ αὐτὸς εἰς πᾶν ἐκδοσῇ πᾶν Περμελιανῶν περὶ τῆς καθέδρας τῶ Πέτρῳ , δακνύεται ὑποσολικαῖα .

Σελίς 1091 Σελὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀπόδειξις τρίτη ἐξ ὧν ἔφη ὁ κυπριανὸς ὅτι τῇ πᾶν ὁ γδοσκοποιταπὸς ἐπισκοπῶν Συνοδῶν , καὶ ἐξ ἐτέρων αὐτῶ ὑποσολῶν , ὅτι εἰς ἐπισκοπῶν εἰσὼν ἐπισκοπῶν πᾶν ἐπισκοπῶν εἶναι ὁμόμιση , καὶ τὰ ἐξῆς , ἐξ ὧν δακνύεται πλάσμα πᾶν παπιστῶν ὁ αὐτὸς ἀδελφότητὶ τῶ Πάπᾳ καὶ ἀγίως .

Σελίς 1092 Σελὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ἀπόδειξις τετάρτη ὅτι τῶ ἐπιφανίς , ἱερίκῃ ῥώμης , ἱερωνύμους καὶ Αὐγουστίνους , ὅτι εἰς ἐπισκοπῶν διεδείξαν τὸν Πέτρῳ εἰς ἐκκλησιᾶν ἐξουσίαν , ὥστε πᾶντες οἱ ἐπισκοποὶ τῇ ἀξίᾳ ἴσοι κατὰ κυπριανόν .

Σελίς 1092 Σελὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἀπόδειξις πέμπτη ὅτι τῶ ἱγνατίου τῶ θεοφόρου , ὅτι πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐπέκεινα ὁ ἐπισκοπῶν , πᾶν τῶν κερὰν . καὶ τὸ πρεσβυτέρων καὶ διάκονοι .

Σελίς 1093 Σελὰ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀπόδειξις ὅτι τῶ διονυσίου ἀρεοπαγίτου , ὅτι ἡ πᾶν ἱεραρχῶν τάξις πρώτη καὶ ἀκροτάτη καὶ ἐχάτη ἡ αὐτῇ , ὡς μόνος ἀποσώσας ὁ χριστός .

Σελίς 1093 Σελὰ 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ἀπεδείχθη ἄρα , ὅτι πᾶντες οἱ ἐπισκοποὶ πᾶσιν πᾶν Ἀποστόλων εἰς ἀδελφότητὶ καὶ κατὰ πάντα ἴσοι .

Σελίς 1093 Σελὰ 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐδωκέναι πᾶν ἐπισκοπῶν , καὶ πατριάρχῃς ἡ ἔχειν ὅτι τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτῇ ἀποκρᾶται ἐξουσίαν ,

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'.

158

Ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐν τῇ πρώτῃ Διαδοχῇ τῆς Πάπας πλάσμα καὶ παιζόμενον σφαιρεῖον καὶ Διαβολικῆς σκλῆρς μυθώδου .
Σελίς 1094 Σειρά 3

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπειδὴ ἐν ταῦτα λόγῳ ἐστὶ περὶ ἐκκλησιαστικῆς Διαδοχῆς, ἥς ἡ ἐνέργεια αἰκλῆδες τῆς βασιλείας τῶν
Ὀυρανῶν, διορίζον ἐν ὁλίγοις περὶ αὐτῶν, ὡς τῆς ἐξουσίας τρεῖς τάξεις τίθενται οἱ σχολαστικοί, ἀφ' ὧ-
ν καλεῖντες καὶ διωκόντες . Σελίς 1094 Σειρά 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι μιᾶς ἕτης ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ βήματι τῆς κληδὸς καὶ ἰδιαιτέτης τῇ Ἐπισκόπῳ, βλα-
σφημον δέκνυται τὸ καλεῖσθαι ὡς τῶν Λατίνων πῶ μὴ δούτερον πᾶσι ἰσχυρῶς, πῶ δὲ τρίτῳ ὑπ-
σκοπικῶς. καὶ περὶ τῶν ποταχῶς ἐνεργούντων ἐν τῇ ἐξωτερικῇ βήματι . Σελίς 1094 Σειρά 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Δόγμα Πατῶν καὶ παπιδῶν, ὅτι οἱ ὑποψήφιοι εἰς Ἐπισκοπῶν, πρὶν ἢ χαρτοπνηθῆναι Ἐπισκόπους ἢ καὶ
Γέροντας, δυνάμει πάντα τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς ποιεῖν, καὶ, ὁ Πάπας ἐκ' ἐπὶ ὄνομα βαθυῶς, ἀλλὰ δικαιοκρατίας
καὶ ἐπαγγελίας, καὶ, ἡ Πάπας ἐκ' ἐξουσίας ὑπὸ τὴν ἀληθῆς σῶμα τῆς Κυρίας, μὴ ὡς Γέροντες,
ἀλλὰ καὶ δυνάμει διοικῶν αὐτὸ καὶ μὴ ὡς Γέροντες . Σελίς 1095 Σειρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι πρὸς τῇ ἀντικεινῇ τῇ γραφῇ τὸ ἀνωτέρω παπικὸν δόγμα, ἀναρτῶνται ὑπὸ Νικολάου Καζάνα Καρ-
θουσιανῶς, καὶ Στοιχάτου Ἀβελίως Ἐπισκόπου, ὡς τῆς κληδὸς καὶ ἐκ' τῆς δικαιοκρατίας ἐν βαθυῶς διδραμῇ .
Σελίς 1096 Σειρά 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πᾶς ἐρμηνείας τὰς κλῆς ὁ Ἀλέξανδρος Μελέτιος, καὶ πᾶς οἱ Λατῖνοι μετὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς
Πέτρης . Σελίς 1096 Σειρά 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἐξηγήσεως τῶν κληδῶν ἀφ' ὧν τοῖς θεοῖς πατράσι, καὶ τῆς διορισμῶς αὐτῶν τῆς δεσμεύσεως καὶ
λύσεως, καὶ τῆς τελειῆς δόσεως αὐτῶν εἰς τὰς Ἀποστόλους . Σελίς 1096 Σειρά 49

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διακρίσεως τῆς τῶν κληδῶν ἐξουσίας ὡς τῶν σχολαστικῶν εἰς τρεῖς, καὶ ὡς ἐν ταῖς ματαιολο-
γίαις, καὶ περὶ τῆς κληδὸς τῆς Διακρίσεως κατὰ τὸν θεὸν Ἀμβρόσιον, καὶ αὐτῶν τὸν Κρίνον ἡμῶν, καὶ τὸν
Ἀπόστολον, ὅτι εἰ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἔχει τὸν ἀπὸ τῆς βαθυῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἡ δευτέρα αὐτῇ ἐξουσία
ἐκ' ἐπὶ αὐτοκρατορικῇ, ἀλλὰ Διακρίσει, καὶ ὁ Πέτρος κατὰ κλήματα ὡς τῆς Εὐσεβίου ἱστορίας καὶ πάντα
τοῖς Ἀποστόλοις . καὶ κατηδάφισαι καὶ ἐν ταῦτα τὸ σφισματικὸν τῆς μοιραχίας τῆς ἀντιθέτης τῇ Κυρίᾳ Πάπᾳ .
Σελίς 1096 Σειρά 33

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι αἰκλῆδες ἐξίστη ἐδόθησαν τοῖς Ἀποστόλοις καὶ ὁμίσεως, καὶ ἔτι δίδονται καὶ τοῖς Ἐπισκόποις, ὡς
Χρυσόστομος, Ἀμβρόσιος, Κυπριανὸς καὶ Ἀυγουστίνος τὸ σοὶ δώσω τὰς κλῆς, καὶ τὸ ὅσα αὐτῶν καὶ
λύσεως ἐκ' τῇ Πέτρῳ μόνῳ ἐρῶνται λέγουσιν, ἀλλὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣν ὁ Πέτρος μυσικῶς ἐσημείωνε .
Σελίς 1098 Σειρά 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι τῇ Βελλακρίνῃ ἰσορικῶς μόνον λέγουσι τὸν Πέτρον σημαίνει πᾶν Ἐκκλησίαν καὶ ἐκ' ἀποβολικῶς,
δείκνυται ὅτι καὶ ἰσορικῶς ἔλαβε τὰς κλῆς ὡς οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ ἀποβολικῶς
μόνον κατὰ τὸν Ἀυγουστίνον ὡς τύπος τῆς Ἐκκλησίας . Σελίς 1099 Σειρά 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐννοεῖται Βελλακρίνῃ σοφιστικῇ ἀπὸ λόγου τῆς αὐγασίνης, ὅτι ὁ Πέτρος ἐχημάτισε πᾶν Ἐκκλησίαν ὡς αὐτῆς
ἡγεμῶν, καὶ ἀπαύτητις ἀπὸ τῆς αὐτῆς λέγουσιν, ὅτι ἐχ' ὡς ἡγεμῶν, ἀλλ' ὡς τύπος αὐτῆς κατὰ τὸ εὖ
δώσω τὰς κλῆς, ἐκ' τὸ πρῶτον ἰσορικῶς ἦν, οἷον εἰς καὶ τῶν Ἐπισκόπων κατὰ Κυπριανὸν, καὶ τακτικῶς
ἀφ' ὧν καὶ τὸν Πέτρον πρῶτον, ἵδμεν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν . Σελίς 1099 Σειρά 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ ὅσα αὐτῶν καὶ λύσεως δύο δηλοῖ, ὡς τὸ ἕτερον τὸν Ἐπίσκοπον καὶ τὰς ἀρεδρερόντας δηλοῖ,
ὡς ὁ παρακλῶν, ἐστὶ τῇ Ἐπισκόπῳ ὡς ὁ θινὸς καὶ τελῶν κατὰ Χρυσόστομον καὶ τὰς ἐν ταῦτα λοιπὰς πα-
τέρας, ὥστε εἰ οἱ Ἐπίσκοποι ἔχουσιν τὸ πλήρωμα τῶν κληδῶν, κρινόντες ἐμὸι ἀλλὰ μετὰ τῶν Ἐπισκόπων,
ἔχουσιν τὸ καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἐμὸν ὁ Πέτρος, ὡς ἐκ' ἐμὸν ὁ Ῥώμης . Σελίς 1100 Σειρά 15

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε.

Ὅτι ὁ πρὸς Λάβετε Πνῦμα ἅγιον, ἁγίων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ἐξῆς τὴν κατὰ Ἰωάννην, λέγοντες τὴν Βελλαρίνην μὴ δεδόθαι πᾶσαν πλὴν ὅτι κατὰ ματθαῖον ὑπὸ χειρὸς ἐξουσίας, ἀλλὰ μόνον ἐξουσίαν τάξεως, δέκνυται ὡταῶθαι τὸ ὅτι κατὰ ματθαῖον ὑποχέθαι τῆς ἐξουσίας πλήρωμα τῶν κληδῶν δεδόθαι ὅτι κατὰ Ἰωάννην τοῖς Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Διαδόχοις αὐτῶν ἐξίστα, ὡς μετὰ τὴν Ἀμβροσίαν ὁ Χρυσόστομος συμπεράνει.

Σελίς 1100 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ.

Ὅτι τὰς κλῆς τῆς βασιλείας ἔμουν ὁ Πέτρος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον ὅτι κατὰ Ἀντιων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς κατὰ Χρυσόστομον.

Σελίς 1101 Σελῶν 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ.

Ὅτι ὁ τὸ Δώσω σοι τὰς κλῆς καὶ κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείαν Κύριλλον ὡς ἡ τῆς Ἀναστάσεως ὥρα, ὅτε ἔπειτα ἐκύρω τῆς Ἀποστόλοις, Λάβετε Πνῦμα ἅγιον, ἁγίων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ κατὰ πόσους τρόπους ἀφίενται ἁμαρτίαι, ὅθον τὰ ὅτι Διαδόχοις τοῖς ὑπὸ τῆς Κυρίας ἐργασίᾳ Δὲ πᾶσαι κρίσιν ὑποκαρπύει τῇ διδασκαλίᾳ τῶν Ἀποστόλων καὶ ἐπισκόπων ὀνομαζόμενοι.

Σελίς 1101 Σελῶν 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η.

Ὅτι κατὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, Εὐτυχίαν ἐν Ῥώμῃ, Ἀμβρόσιον καὶ Ἀνώνυμον τινὰ πλὴν ἐξουσίαν τῆς λύσιν καὶ δεσμῶν καὶ πλὴν ποιμάνειν ὡς τὰς Σωτήρας οἱ Ἀρχιερεῖς ἔλαβον, καὶ κατὰ πόσους τρόπους ἀφίενται τὰς ἁμαρτίας.

Σελίς 1102 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ.

Ὅτι κατὰ Φώλιον, Θεοφύλακτον, Βασίλειον τὸν μέγαν καὶ Αὐγουστίνον τὸ Δώσω σοι τὰς κλῆς ὅτι περὶ τῆς Πέτρῃ καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν Μαθητῶν δέδοται ὅτι κατὰ Ἀντιων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, περὶ τῶν ἐπὶ χειρὶ τῆς Σωτήρας, τὴν πλὴν τῆς ποιμάνειν αὐτοῖς ἐξουσίαν παρέχοντες.

Σελίς 1102 Σελῶν 35

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Ὅτι πᾶσα ἐξουσία ἐπισκοπικὴ καὶ ἱερατικὴ ἀμέσως δίδεται ὡς Θεῷ, καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι ἴσοι τῇ ἐξουσίᾳ.

Σελίς 1103 Σελῶν 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Ὅτι ὁ Θεὸς κατὰ τὸν Ἀμβρόσιον δίδωσι μόνον Δὲ τὴν χειροποιεῖται τῇ χειροποιεῖται πλὴν τῶν τιμῶν καὶ ἁγίων.

Σελίς 1103 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Ὅτι κατὰ Δέδωκεν ἱερατικὴ καὶ Ἀρχιερατικὴ ἐξουσία τὴν ἁγίαν Πνῦματῳ ἔργα.

Σελίς 1103 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

Ὅτι καὶ κατὰ Βελλαρίνον ὡς Θεῷ δίδεται ἡ δικαιολογία τῇ Ἀρχιερεῖ.

Σελίς 1104 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε.

Ὅτι κατὰ Χρυσόστομον, Αὐγουστίνον καὶ Ζωναραν ὁ Θεὸς ὅτι τὰς χειροποιεῖται τὸ παῖ ἔργάζεται, κατὰ τὸ ἑξῆς χάρις περὶ ἔργεται, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ πᾶσας τὰς Ἀποστόλους Ἐπισκόπους κατέστησε.

Σελίς 1104 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ.

Ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ἐπικλησίως καὶ τῶν εὐχῶν συναγεται ἀμέσως ὡς Θεῷ τὰς χειροποιεῖται γίνεσθαι, καὶ ψαλμοῖς περὶ τῶν ἐμμέσως ὡς τὴν Πάπα.

Σελίς 1104 Σελῶν 35

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ.

Ὅτι τὸ μεγαλῶν τῆς ἐξουσίας, τάξεως δηλονότι ἡ δικαιολογίας, ἡ νοῦται ἐξηπλωμένως, καὶ περὶ τὰς ἐνεργείας αἰνῆς τῆς ἐξουσίας, ἡ κατὰ περὶ πλὴν ὑποκαρπύει ὕλην, εἰς ἣν ἐπιτελεῖται ὁκείνης αἰ ἐργασίαι.

Σελίς 1104 Σελῶν 50

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΥΣ Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

Οὐμῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλήρωμα τῆς ἐξουσίας τῶν κληδῶν, καὶ πλὴν δικαιολογίας ὅτι κατὰ ἐξωτερικῇ βίβρατι, κατὰ ὅσον περὶ πᾶσας τὰς ἐνεργείας, ὁμοίως ἔχοντες πάντες οἱ Ἐπίσκοποι κατὰ Κυριανόν.

Σελίς 1105 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Ὅτι πᾶς Ἐπίσκοπος κατὰ Αὐγουστίνον, Γραβιανόν καὶ Ἰσίδωρον Πηλυσιώτῃ ἔχει πλὴν ἐξουσίαν τὴν κρίσιν τὰς αὐτῇ ὑποκαρπύει καὶ κατακρίνει καὶ ἀφορίζει ὡς καὶ οἱ Ἀπόστολοι, πλὴν τῆς κηρυκτικότητος τῆς ὕλης,

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'.

160

ὅτι, ἡ ὕλη ἐν ἀνθρώπῳ μετὰ τὰς ἀποστόλους πρέπει :

Σελίς 1105 Σερὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὰ τινὰς ὁμολογητὰς καλεῖσαι τὸν Ῥώμης Κορηλίον καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον, ὅτι ὠφέλι-
πὼ ἦν διδάσκει οἰκουμενικῶς τῷ Πάπῳ μοναρχίαν, ὅτε ἀποβάλλει τὸ πᾶν Ἐπισκόπων πλῆθος τῆς καθολι-
κῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τῆς μερικῆς, φράσις γὰρ παλαιὰ ἦν καὶ τὴν ἡμεῖς ἐκείνη λέγεσθαι ἐκείνῳ Ἐκ-
κλησίᾳ ὁρθόδοξον καθολικῶς, ὡς ἐνταῦθα δέκνυται.

Σελίς 1106 Σερὰ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πατρὶς Ἀντωνίου καὶ Φλωρεντίας Ὑποκόπῳ τῷ Κυπριανῷ, δέκνυται εἶναι ἐν ἐκείνῃ κατὰ
τὴν οἰκουμενικὴν μερικὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ ἑνὸς μερικὸν Ἐπίσκοπον ἀντιθέτον αὐτῇ, ὡς τὸν Κορηλίον τῆς
Ῥώμης δεικνύει.

Σελίς 1106 Σερὰ 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῆς πατρὶς Φάβιον Ὑποκόπῳ τῷ Κορηλίῳ Ῥώμης δέκνυται λέγεσθαι καθολικῶς Ἐκκλησίαν πᾶν με-
ρικῶς τῆς Ῥώμης.

Σελίς 1107 Σερὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος Κανόνι ὁρίζοντι περὶ τῶν Ναυαθιανῶν Ἐπισκόπων ἰσοθετεῖσα, πᾶν
μερικῶς Ἐκκλησίας καθολικῶς εἶπε κατὰ τὰς αὐτῆς ὁμολογητὰς.

Σελίς 1107 Σερὰ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι δίδωσθαι ὡς ἐκείνῳ ἀμέσως τοῖς Ἐπισκόποις καὶ ὡς τῷ Πάπῳ πᾶσαν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
ὡς καὶ τοῖς ἀποστόλοις, πᾶν τῆς καθολικότητος τῆς ὕλης, ἀπεδείχθη.

Σελίς 1107 Σερὰ 36

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ὅτι ἐν τῇ πλατύτερῃ δέκνυται, ὅτι οἱ ζητῶντες πᾶν αἴσιν λαοφιλῶς, ματαίαν ἐξουσίαν κατοφυλῶς πᾶν
διαίρεσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς διανομοῦς, ἢ τὸν Πάπαν ἀμέσως ὡς Χριστὸς λαμβάνει, τὰς δ' Ἐπισκό-
πους ἐμέσως φασὶ λαϊνῶς τετελεσμένους καὶ Βεβαρμένους.

Σελίς 1107 Σερὰ 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι κατὰ φρατζίσκον Βιτόριαν καὶ Ἀλφόνσον ἀκέρως τὰς περιφήμους Θεολόγους, καὶ τὰς ἐν τῇ Ἱστορίᾳ
τῆς ἐν Τριδάντῳ Συνόδου Θεολόγους καὶ Ἐπισκόπους, οἱ Ἐπίσκοποι ὡς καὶ οἱ ἀπόστολοι ἀμέσως ὡς Χριστὸς
λαμβάνει πᾶν διανομοῦς, πᾶν ἐξουσιῶς ἀποδίδει, καὶ ὡς τῷ Πάπῳ, καὶ ἡ Σύνοδος ἐστὶν ὑπε-
ράνω τῷ Πάπῳ.

Σελίς 1108 Σερὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τῆς αὐτῆς ἐννοίας εἰσὶ καὶ πάντες οἱ ὁρθόδοξοι πατέρες, Βασιλεῖς, Σύνοδοι, Πάπαι, Πατριάρχαι,
Μητροπολίται καὶ οἱ πάσης τάξεως ἄνθρωποι, ὅτι δηλαδὴ ἡ Σύνοδος ἐστὶν ὑπεράνω τῷ Ῥώμης καὶ τῶν
λοιπῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἀμέσως ἔχει ὡς πᾶν διανομοῦς, καὶ κρίνει πάντα καὶ τὸν Πάπαν.

Σελίς 1108 Σελίς 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅσαύτως τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν, ὅτι δηλοῖ ἡ Σύνοδος ὑπὲρ πάντων καὶ τῷ Πάπῳ, καὶ οἱ καθ' ἑα-
στὴν Γρηγόριον τὸν δεκάτεον ἐν τῇ ἐν Πίσῃ Συνόδῳ.

Σελίς 1109 Σερὰ 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅμοιος πᾶν αὐτῷ γνώμῳ εἶχον ἡ τὸν εἰκοστὸν τρίτον Ἰωάννην καταδικάσασα ἐν Κωνσταντῇ Συνόδῳ,
καὶ τὸν Μαρτῖνον τὸν πέμπτον ψηφισαμένη Πάπαι, ὅτι πᾶσα οἰκουμενικὴ νόμιμος Σύνοδος ἐπὶ τῇ
τέλει τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, κρίνεται καὶ κατακρίνεται ὡς ἀκρίβη καὶ τὸν Πάπαν.

Σελίς 1109 Σερὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅμοιος καὶ ἡ τὸν τέταρτον Εὐγενίου καθαρῶς ὑποβαλῶσα ἐν Βασιλείᾳ Συνόδῳ πᾶν αὐτῷ διδασκαλίαν
ὁμοφώνως διδάσκει, ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐστὶν ὑπεράνω καὶ Πάπῳ καὶ παντὶς ἑτέρῳ
ἐκκλησίᾳ.

Σελίς 1110 Σερὰ 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι καὶ τὰ γράμματα Καρδινάλιων, Ἐπισκόπων, Θεολόγων, Κανονιστῶν καὶ Ἀναδημιῶν λαϊκῶν μετὰ
τῶν ἐρμηνευστῶν καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκ καταλέγει Βεβαρμένους, κρατῶν τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ὅτι δη-
λαδὴ ἡ Σύνοδος ἐστὶν ὑπὲρ τῷ Πάπῳ.

Σελίς 1110 Σερὰ 39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν τριῶν τέτων Συνόδων χειρτονησάντων Παπῶν, καὶ βεβαιωσάντων τὰς αὐτῶν
πράξεις, καὶ τῶν καθαρῶς ἐκείνων, δέκνυται ἡ ἐξουσία τῆς Συνόδου ὑπεράνω τῷ Πάπῳ, τῆς Συνόδου δι-
λοῦν καὶ κατὰ τὸν Πάπαν.

Σελίς 1111 Σερὰ 3

ΠΑΡΑ'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι ἐκ τῶν τῆς ἀνατολικῆς καὶ λατινικῆς Ἐκκλησίας ἀρχαίων πατέρων καὶ συγγραμμάτων συμπεραίνεται ὑπερανέχον τὰς Σιωδάς τῆ Πάπας, καὶ πᾶσας τὰς Ἐπισκόπους ἀμέσως ὡς Χρὶς λαμβάνει πᾶν ἐξουσίαν τῆς ὑποσκοπικῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς τάξεως, καὶ ἴσως εἶναι τῇ Πάπᾳ ὁρθοδοξία.

Σελίς IIII Σελὰ 17

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ὅτι καὶ διὰ λόγων ἀνατιθέμενων δέκνεται ἕκαστον ἄλλον ἀληθῆ Ἐπίσκοπον ἴσον εἶναι τῷ Ρώμῃ τῷ λόγῳ τῆς ὑποσκοπικῆς δικαιοδοσίας, ἥτις ἐνεργεῖται ἐν τῇ ἐξουσιᾷ τῇ βίβλῃ.

Λόγος Α'. Σελίς IIII Σελὰ 35

Λόγος Β'. καὶ τί τὸ μῦθον καὶ τὸ μεταβαλλόμενον ἐν τῇ τῶν Ἀρχιερέων μεταθέσει.

Σελίς IIII Σελὰ 41

Λόγος Γ'. καὶ ἀποκρίσεις Βεδαρμίνε εἰς τὸν τὸν λόγον. καὶ ἀντίρρησης αὐτῆς.

Σελίς IIII Σελὰ 6

Λόγος Δ'.

Σελίς IIII Σελὰ 35

Λόγος Ε'.

Σελίς IIII Σελὰ 46

Ἀποκρίσεις Βεδαρμίνε εἰς τὸ ἀντικείμενον συμπεράσμα.

Σελίς IIII Σελὰ 3

Ἀπάντησις πρώτη τετραχῶς εἰς τὸ χθιζόν τῶν μυστηρίων τῶν Βεδαρμίνε.

Σελίς IIII Σελὰ 11

Ἀπάντησις δευτέρα ἐκ τῶν Βιρηναίων καὶ τῶν Τεργεδικανῶν εἰς τὸ αὐτὸ μυστήριον τῶν Βεδαρμίνε.

Σελίς IIII Σελὰ 20

Ἀπάντησις τρίτη ἐκ τῶν Κυπριανῶν καὶ Γακίβ. τῶν Παρμελίων εἰς τὸ αὐτὸ μυστήριον τῶν Βεδαρμίνε.

Σελίς IIII Σελὰ 31

Ἀπάντησις τετάρτη ἐκ τῶν Γρηγορίων τῶν Διολόγων καὶ Ἰωάννη τῶν Δελίδων εἰς τὸ αὐτὸ μυστήριον τῶν Βεδαρμίνε.

Σελίς IIII Σελὰ 43

Λόγος Ζ'.

Σελίς IIII Σελὰ 2

Λόγος Ζ'. καὶ ἀποκρίσεις εἰς τὸν Βεδαρμίνε καὶ ἀποβολὴ αὐτῆς.

Σελίς IIII Σελὰ 6

Λόγος Η'. καὶ ἀποκρίσεις εἰς αὐτὸν Βεδαρμίνε, ὅτι καὶ ἐμμέσως ὁ Πάπας δύναται χερσποῦν Ἐπισκόπους δι' ὃν ὁ Πέτρος κατ' ἀρχαίαν κατέστησεν Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας Πατριαρχῶν, καὶ ἀπάντησις πρὸς ταῦτα διὰ πολλῶν ἄλλων πατέρων καὶ τῶν Ρώμης Δαμάσκων, ὅτι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι ἐξέτε εἰσὶ πατρῶν τῶν Ἀποστόλων Διάδοχοι.

Σελίς IIII Σελὰ 16

Ἀπάντησις ἑτέρα εἰς τὴν αἰνέσιν τῶν Βεδαρμίνε, λέγουσι τὰς Πατριαρχίας Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας λαβεῖν πᾶν ἐξουσίαν ὡς τῇ Πάπᾳ.

Σελίς IIII Σελὰ 10

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ὅτι τὸ ὑποσκοπεῖν τὸν Πέτρον εἰς Ρώμῃ ἔτη εἰκοσιπέντε, καὶ εἰς ταῦτα διεδιμήσας τῇ δευτέρᾳ ἔτα τῶν Κλαυδίων, ψεύδεται ἐκ τῶν πράξεων καὶ τῶν Παύλων ἐπιστολῶν, καὶ τῆς περιόδου τῆς ζωῆς Πέτρου, καὶ πάσης τῆς ἀποστολικῆς ἰστορίας καὶ τῶν παλαιῶν μαρτυριῶν.

Σελίς IIII Σελὰ 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι ἔτε πέντε ἐν τῇ ἀποστολῇ τῆς φυγῆς τῶν Ἀθανασίων, ἔτε ὅσον τῇ τῶν Πέτρου καὶ Παύλου κοιμήσει λόγος τῶν Ἀντιοχείων Ρώμης, ἢ τῶν Εὐσεβίων καὶ Γεωργίου ἢ ὅσον τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ρώμης κατάλογος βρεθῆσι Λατίνοι, ὑπὸ Κλαυδίου λέγουσι ἀνελθόντων τῶν Πέτρου εἰς Ρώμῃ, καὶ ἐπισκοπεῖν ἔτη εἰκοσιπέντε, ὅτε ὑπὸ Νέρωνος ἀνελθόντα, καὶ ἄπαξ, ἔτε συγχωρεῖ τὸ ἀποστολικὸν ὄχιωμα εἶναι μερὶς Ἐπίσκοπον τὸν Πέτρον, καὶ ὅτι ἔμμενον ὁ Πέτρος, ἀλλὰ καὶ ὁ Παῦλος ἀνεκδόμην πᾶν Ρώμῃ Ἐκκλησίαν.

Σελίς IIII Σελὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι πρὸς Πέτρον καὶ Παύλον ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκλήθησαν ἄλλοι, καὶ τότε Παῦλος καὶ Πέτρος ἐπεδήμουν εἰς Ρώμῃ, τίνος τε αἰτία οἱ Ἀντιοχείαι ἐκλήθησαν χερσποῦν, καὶ ὑπὸ τίνος Βασιλέως ἀνέχοντο οἱ Ἀπόστολοι τῶν ἱεροσολύμων, καὶ περὶ τῶν Πέτρου καὶ Παύλου Διαδίκων ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ διὰ τὴν αὐταῖς πολλὰς μόνον τῶν Πέτρου ἢ Διαδίκων λέγεται.

Σελίς IIII Σελὰ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι ἔτι λόγος καλύπτει μὴ καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας Διαδόχους εἶναι τῶν Πέτρου ὡς τὸν Κλήμα ἡμεῖς Ρώμης, καὶ πάντων ἔχον τὰ πρῶτα, καὶ τί ἐπὶ τῷ Β' θεμελίωσαν οἱ Ἀπόστολοι, ἢ ὁ Ἀπόστολος πᾶν Ἐκκλησίαν, ἢ τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι πολὺ ὕψερτον τῶν Ἀποστόλων καὶ ἐξ ἑσθῆς τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα, καὶ ὅτι Πέτρος καὶ Παῦλος καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων μόνον Ἐπισκόπους ἀπλῶς ἐν αἷς ἐκλήθησαν πόλεις.

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'.

162

πόλεις κατέστησαν, καὶ οἶχεται κατὰ δύναμιν τὸ πομπικὸν ἄξιωμα τῷ Πάπᾳ Ρώμης.

Σελίς 1119 Σελῶν 33

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς δικηολογίας ἣν ἔχουσιν οἱ ἀγιώτατοι Πατριάρχαι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῆς ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων, δι' ἣς συνάγουσιν ἔχειν τὸν Πάπαν κατὰ πάντων ἰδικῶν ἐξουσίαν, καὶ περὶ τῆς προεδρικοῦς εἰς τὴν ἀπαύτησιν ταύτης πρώτου ὑποδείξεως κοινοῦ τῶν Πατριαρχῶν μετὰ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων.

Σελίς 1120 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς προεδρικοῦς δευτέρου εἰς τὴν ἀπαύτησιν τῆς ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων ὑποδείξεως τῶν τριῶν Διαφορῶν τῶν μετὰ Πατριαρχῶν, Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων.

Σελίς 1121 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Τὴν ὁμοῦ καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τίς καὶ ποίας φύσεως ἡ κεφαλὴ αὐτῆς, καὶ τίς ὁ ἀνάκειμενος αὐτῇ καὶ αἰτέτω μερικαὶ κεφαλαί, καὶ τίνα Διαφορὰν ἰδικῶν ἔχουσιν οἱ Πατριάρχαι τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, ἐξ ὧν καὶ ἡ τῆς ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν λύσις.

Σελίς 1122 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι αὐτῇ τῇ τῶν Πατριαρχῶν προεδρία καὶ ἐξουσία ἡ δικηολογία τριτὸν ἀλύπτει περιορίζεται, ἐκ τῆς ἀποδόσεως καὶ ὑποταγῆς, ἀλλὰ Διακοικὴ καὶ ἀδελφικὴ, ὅθεν ἀσυνέπει καὶ ἀσφελὴς ὁ παπισμός.

Σελίς 1122 Σελῶν 52

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ Διαδοχῆς ἀληθοῦς ἐκκλησιαστικῆς, καὶ ἣν οἱ ἀληθεῖς τῶν Ἀποστόλων Διαδοχοὶ γνωσκόντες. Δὲ τριῶν τῶν, καὶ ποία εἰσὶ ταῦτα.

Σελίς 1123 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἡ κατὰ τὸν Διαδοχὴ καὶ διδασκαλίαν κατὰ δύο τρόπους εἰσὶν ὠφέλιμος καὶ καὶ ἀναγκαία, καὶ ἣν τὸν Ἑρπαιῶν οἱ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις Ἐπίσκοποι τῶν Ἀποστόλων Διαδοχοὶ, οἱ καὶ τὰ ὑπὸ πνεύματι Μυστήρια παρ' αὐτῶν διδασκούντες.

Σελίς 1123 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ὁ Τερτυλλιανὸς τὰς μερικὰς Ἐκκλησίας καθέδρας τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν ποιεῖται λέγων, ἀρεθμῶ καὶ ὀνομασί.

Σελίς 1124 Σελῶν 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι κατὰ Κυπριανὸν καὶ Πακιδὸν τὸν Βερκιλιανὸν ἡ κατὰ τὸν Διαδοχὴ τῶν ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων ἀναγκαία κατὰ τῶν Σχισματικῶν, ὡς καὶ ὁ τῷ Ρώμῃ κατὰ Νουάτε καὶ κατ' ἄλλων ἄλλοι.

Σελίς 1124 Σελῶν 28

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι κατὰ Ὀπιδίον, Μιλεβιτᾶνον, Εὐσέβιον, Σωκράτην, Θεοδώριον, Νικηφόρον Κωνσταντινουπόλεως, Νικηφόρον Κάρδαν καὶ τὸν ἅγιον Εὐφάσιον, ἀναγκασιότατη καὶ ἐπωφελεστάτη ἡ κατὰ τὸν Διαδοχὴ.

Σελίς 1124 Σελῶν 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι ἡ κατὰ τὸν ἀναγκαίαν Διαδοχὴν ἡ περὶ πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν καθολικῶν καὶ πρώτων Πατριαρχικῶν λέγεται, ὡς μηδέποτε ὑπάρχει πασῶν ἀμαρτησασῶν ὡς δείκνυται, καὶ οἱ οὐδέποτε τινεῖς τῶν οὐκ εἰσὶν τῆς ἀσυνεβείας, ὡς ἡ Ρώμη Ἐκκλησία, ἥτις ἐδὲ ὠφελεῖται ἐκ τῆς τῆς καὶ τῶν αἰθουσιῶν καὶ τῶν ἄλλων κατὰ τὸν ἵνα, καὶ κατὰ τὸν Χρυσόστομον καὶ Ἱερώνυμον καὶ τῶν ἄλλων καὶ λίσσας, ἀλλὰ ἀληθεῖς δογματῶν σωίσεται ἡ Ἐκκλησία.

Σελίς 1125 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς κατὰ τὸν ἐπάγγελτον Διαδοχῆς, ἣν ἐδὲ εἰς αὐτὴν λαμβάνει, ἀλλὰ ὁ καλὸς καὶ θεός.

Σελίς 1126 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι διττὴ ἡ κλήσις, ἡ καὶ ἀληθὴς, ὡς ἡ κατὰ τὸν Πρωφῆτην καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἡ δὲ Διαδοχῆς, ὅποια ἦν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡ τῶν ὑποσολικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν καθεστῶτος Ἐπισκόπων, ἡ κατὰ τὸν Διαδοχὴν ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία, ὡς σχισματικὴ ὑποβιβάζεται.

Σελίς 1126 Σελῶν 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Τερτυλλιανὸς κατὰ τὸν ὅτισιν Αἰρετικοῖς Ἐπισκόποις οἰκονομευμένων, καὶ περὶ τῆς τῆς τῶν τῶν αἰσθησολογικῆς Ἐκκλησίας τῶν Διαδοχῶν αὐτῶν καταλιμπανῶσιν, ἣν μετὰ τὸ Χίσμα ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἔχει.

Σελίς 1127 Σελῶν 3

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι τὸ Δὲ μακρὴν χρόνον ἐπισκοπεῖσαι Αἱρετικὰς Πατριάρχας Δισκοπῶν πεποίηκε κατὰ τὴν ἐθέλει-
σιν κακουργίαν Βεβαρμίνε τῆς ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς Ἐκκλησίαις τῶν πάσαις Παιδείας Διδοχῆς,
δείκνυται κατὰ τὰς ἐξουσίας τῶν ἐν Ῥώμῃ χρηματισάντων Αἱρετικῶν, καὶ ἑξάρχων τῆς οὐσεβείας Παπῶν
μὴ Δισκοπῆσαι, καὶ τοὶ ἡτῆς παλαιὰς Ῥώμης λυχνία καθάπαξ ἐσβέθη κατὰ τὴν Διδοχίαν τῆς
ἐπαγγελίας καὶ τῆς διδασκαλίας ὡς δείκνυται.

Σελίς 1127 Σελῶ 31

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Λόγῳ καθολικωτέρῳ περὶ τῆς ἱεραρχίας καὶ μοναρχίας τῆς Πάπας, ἔτα ὡσιόμια ἐς ὀκτώτμητα ἐν-
ταῦθα σωτέμενται.

Σελίς 1128 Σελῶ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐδὲς ἀνθρώπων καθολικὸς Ἐπίσκοπος παντὶ τῷ κόσμῳ, δείκνυται.

Σελίς 1129 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐνταῦθα συλλογισμῆς συμπεραίνεται μὴ πρέπειν τῇ Πάπῃ Ῥώμης μοναρχικὸν εἶναι Παιδείαν καὶ
καθολικὸν Ἐπίσκοπον παντὶ τῷ κόσμῳ.

Σελίς 1129 Σελῶ 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Διῆξις τῆς ἐλάττου τῆς αὐτέρῳ συλλογισμῆς ἐκ τῆς βαθμῆς τῆς ἐπισκοπῆς, ἣν οἱ παπισταὶ δοσιφάσκουσιν.

Σελίς 1129 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Διῆξις διῆξις τῆς αὐτῆς ἐλάττου λόγῳ τῶν τῆς Κυρριανῆς ἐπισκοπῶν πρὸς Ἀντωνιανὸν καὶ τῆς Πάπας
Κορινθίου καὶ Στεφάνου, ἐκ ἐδὲς εἰς Ἐπίσκοπον μοναρχῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ πολλοὶ Παιδεῖς μιᾶς
ποιμνῆς.

Σελίς 1129 Σελῶ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ἀπόδειξις ἐτέρῃ συλλογισμῇ κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡν καὶ ὑποκρίσθαι τὸν
αὐτὸν τίη.

Σελίς 1130 Σελῶ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀπόδειξις ἐτέρῃ συλλογισμῇ κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας ἐκ τῶν τῆς Κυρριανῆς ῥημάτων, ὅτι ἐδὲς εἰσιν
Ἐπίσκοπος Ἐπισκόπων.

Σελίς 1130 Σελῶ 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι τὰ ἔχον παρ' Ἐπίσκοπον αὐτεξέστητον ἴδιον ὡς τε μὴ κρῖνεσθαι ὑφ' ἐτέρῃς μὴτε αὐτῷ ἑτέρῳ κρῖναι
ῥητὰ τῆς Κυρριανῆς, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁ Αὐγουστίνος, ἐπαναίει αὐτὸν.

Σελίς 1131 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ἀπόδειξις ἐτέρῃ κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας ἐκ τῆς ἐπαίνης τῶν Κυρριανῆς ῥημάτων πρὸς τὸν Αὐγουστίνον,
τὸ δὲ ἐκλαμβάνειν τινὰς τὸ ἀρχιερεὺς ὁμολογεῖ κατὰ Τερτυλλιανὸν ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Ἐπισκόπων, καὶ
ὡς τὸ αὐτὸν συναγαγεῖν ὅτι εἶχε τότε ὁ Πάπας ταύτῃ τὴν κλήσιν, ἀχρεῖον καὶ λίαν ἀδυνατεῖν καὶ ἀπαίσιον τοῖς
ἐνταῦθα κατεῖσαι καὶ Πάπαις.

Σελίς 1131 Σελῶ 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ἀπόδειξις ἐτέρῃ συλλογισμῇ Γρηγορίου τῆς Διολόγῃ κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας, ὅτι λήψῃς καθολι-
κὴ καὶ καθόλου ἐπισκοπία.

Σελίς 1132 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Εἰς πόσοις ῥόποις τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ Γρηγορίου ὁ Διολόγος, καὶ πρὸς τίνας καλεῖ τὸ ὄνομα τῆς κα-
θολικῆς Ἐπισκοπῆς μέν, ἐθνικὸν, ἀθεον καὶ τὰ ἐξῆς, λέγων καὶ αὐτὸς τὰς πρώτας τῶν Ἀποστόλων κε-
φαλὰς μὲν μερικῶν ὁχλῶν, μέλη δὲ πάντας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ μιᾷ κεφαλῇ τῇ Χριστῷ.

Σελίς 1132 Σελῶ 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Πρόβλημα τῶν παπιστῶν, ὅτι τὸ ὄνομα τῆς καθόλου Ἐπισκοπῆς διχῶς διαρεῖται, ἢ εἰς εἰς μόνον πασῶν
τῶν πόλεων Ἐπίσκοπον, ὃ καὶ ὁ Διολόγος ἀπερρέφει, ἢ εἰς τὸν ἔχοντα τὴν μέγιστον πασῶν τῶν Ἐκ-
κλησιῶν, ὃ κατὰ τὴν εὐνοϊάν φασιν τὸν Διολόγον μόνῳ τῇ Ῥώμῃ ἀρμόζειν, ὃ καὶ ἀσπάζει ὁ Βεβαρμίνος τρισὶν
ὑποδείξεσι βεβαιῶσαι.

Σελίς 1132 Σελῶ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ἀντίθεσις πρώτη, ὅτι ἔποτέ τις τῶν κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν ἠθέλησε καλεῖσθαι ὀικουμενικὸς καὶ
τὴν πρώτῃ διαίρειν τὸν Βεβαρμίνον, ἥτοι μόνῳ Ἐπίσκοπον πασῶν τῶν χριστιανικῶν πόλεων.

Σελίς 1133 Σελῶ 46

ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Αντίθεσις δολτέρω, ὅτι ἂν προσφέρει ῥητὰ τῷ διαλόγῳ ὁ Βελλαρμίν[Ⓞ] εἰς πλὴν πρῶτον διαίρεσιν τῶν Οἰκουμενικῶν οὐμάτων[Ⓞ], θείκνυται ἐκ πλὴν αὐτῶν ῥητῶν τῶν αὐτῶν καὶ ὑποσηλωτῶν ἐκ ἀπολελυμένης ἀλλὰ συγκερικῶς ἐρηθῆαι.

Σελίς 1134 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Αντίθεσις τρίτη εἰς πλὴν αὐτῶν, ὅτι τὸ ὄνομα τῶν καθολικῶν Ἐπισκόπων ἐκλαμβάνον καὶ ὃν τρόπον αἱ Σχολαστικαὶ διδόσιν τῷ Ῥώμῃ, ἐστὶ κατὰ τὸν ἐν τῷ διαλόγῳ βέβηλον καὶ ἀββολικὴν ἀλήθειαν, ὡς ὕψ[Ⓞ] μονότητος δηλᾷ.

Σελίς 1135 Σελῶν 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ις'.

Αντίθεσις τετάρτη εἰς πλὴν αὐτῶν, ὅτι ὁ διάλογ[Ⓞ] κατὰ πλὴν αὐτῶν Ἀνιανὸν ὑποσηλωτῶν αὐτῶν τῶν καθολικῶν ὄνομα ἀπλῶς ἀφ' ὧν ἔστιν Ἐπισκόπος ἀποκηρύττει.

Σελίς 1135 Σελῶν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Αντίθεσις πέμπτη εἰς πλὴν αὐτῶν, ὅτι καὶ ἢ ἐννοίᾳ ὁ Βελλαρμίν[Ⓞ] λέγει τὸ ὄνομα τῶν καθολικῶν βέβηλον, κατ' αὐτῶν οἱ Γιεζυβίται καὶ ἄλλοι τῷ Πάπᾳ διδόσιν, ἐμμέσως παρ' αὐτῶν ὡς μοναρχία ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατριάρχων καὶ πάντων Ἐπισκόπων λαμβάνειν πλὴν ὑποσηλωτῶν ἀποκηρύττειν λέγοντες, ὡς θείκνυται τῷ καὶ ἐκ τῆς αὐτῶν Γιεζυβιτῶν ἀσταγῆς τῶν τρίτων ἰννοκεντίων ἐν τῇ ἐν Λατερανῇ Συνόδῳ.

Σελίς 1135 Σελῶν 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι τὸ βέβηλον τῶν καθολικῶν ὄνομα κατὰ Βελλαρμίνον, καὶ Βενάρδ[Ⓞ] Ζάναις ὁ Σπαλάθα καὶ Θωμάς Ντεβίο καὶ Χριστόφορος Μάρκελλ[Ⓞ] ἐν ἄλλῃ ἐν Λατερανῇ Συνόδῳ ἱερώ τῷ δολτέρῳ παρῶντι ἐκώκασιν, μέλη αὐτῶν τῶν Χριστιανῶν, καὶ μόνον ὑπὸ γῆς Βασιλεῖα αὐτῶν διμάχων, καὶ κυλιονίην εἰς τῶν πόδας αὐτῶν ὡς οἱ γῆς πλὴν Ἐκκλησίας ἀπόντες.

Σελίς 1136 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι καὶ Παμμέλι[Ⓞ] καὶ Βίνι[Ⓞ] τὸ ἐν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ δῆλον ἔστιν Ἐπισκοπὸν εἶναι ῥητὴν πλὴν ὁμολητῶν εἰς πλὴν παγκόσμιον ὑποσηλωτῶν τῶν Ῥώμῃ μετασφύρην, ἢ καὶ Βενιφάτι[Ⓞ] ὁ ὄγδο[Ⓞ] καὶ Λέων ὁ δέκατος ἐν οἷς σημεῖον ἐκταῦθα ῥητοὶς ἀντιχριστιανικῶς ἀποφαίνονται καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Σελίς 1137 Σελῶν 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Αντίθεσις ὦτη εἰς πλὴν δολτέρω διαίρεσιν τῶν Βελλαρμίνων, ὅτι ἡ δοθεῖσα φροντίς ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας τῷ Πέτρῳ ἔταυτον τῷ καθολικῶς Ἐπισκοπῷ, ἢ γὰρ λέγεται, ἢ δέξαι μοναρχίαν πλὴν Ἀποστόλων ὁ Πέτρος, ἢ καὶ πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις τῆς αὐτῆς φροντίδος[Ⓞ] δοθείσης.

Σελίς 1137 Σελῶν 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Αντίθεσις ἐξδόμη εἰς πλὴν αὐτῶν, ὅτι ἄλλο Ἐπισκοπ[Ⓞ] τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄλλο καθολικὸς Ἐπισκοπ[Ⓞ] καὶ ἔταυτον κατὰ τὸν διάλογον.

Σελίς 1138 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Αντίθεσις ὄγδῳ εἰς πλὴν αὐτῶν, ὅτι ἐκ τῶν μὴ αὐταπαῖν πλὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ τοῖς εἰπεῖν Οἰκουμενικὸν πλὴν λέοντα Ῥώμῃς ἀλλοβέδων, ἢ δίδεται τῷ Ῥώμῃς μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, τὰ ἴσα πρεσβείᾳ ἔχοντι μετὰ τῶν Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸν εἰκοστὸν ὄγδον Κανόνα τῆς αὐτῆς Συνόδου.

Σελίς 1138 Σελῶν 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Ὅτι τὸ τῶν Κωνσταντινουπόλεως ἐκνομίον ἐκταῦθα Συνόδῳ καὶ Πατριαρχῶν καὶ τῶν μεγάλων Ἰεσυνιαῶν βεβαιῆται, ὅθεν ἢ ἐκ τῶν πρώτων βιβλίων κεφαλαιῶν πρώτῳ τῶν Κώδικ[Ⓞ] τῶν Ἰεσυνιαῶν αὐτῶν τὸν Ῥώμῃς ἰωάννῳ ὑποσηλωτῶν ἐπὶ πλάσμα ὡς μαρτυρεῖται παλαιοί.

Σελίς 1138 Σελῶν 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Ὅτι ὁ Βίνι[Ⓞ] μὴ ἐξέσκειται λέγων ἐν τῇ ὑπὸ τῶν Νησολιτῶν Συνόδῳ τὸν Οἰκουμενικὸν Τίτλον τῶν Κωνσταντινουπόλεως, ὅθεν ἔχον δέξαι αὐταπαῖσαι τῷ Τίτλῳ πλὴν Συνόδῳ, ἢ τις μάλιστα καὶ οἱ Πατριάρχαι ὑπερασπιδόντες αὐτῶν, κατεφρόνησαν πλὴν νεθεσιῶν Πελαγίᾳ καὶ Γρηγορίῳ πλὴν Παπῶν.

Σελίς 1139 Σελῶν 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

Ἐπαλάλησις τῶν αὐτῶν ὑποσηλωτῶν, ὅεσιν, ὁ πρέπει τῷ Πάπᾳ αὐτῶν, καὶ ἑτέρῳ τινὶ πρέπει, καὶ τὸ ἐξῆς τῶν συλλογισμῶν μετὰ τῶν συμπερασμάτων, καὶ αὐτῶν ἐτέρῳ ὑποσηλωτῶν, ἐξ ὧν δέκνυται μηδὲν πατέρων πατέρων καλεῖσθαι τῇ μοναρχικῇ ἐνοσίᾳ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ κατανατῶν εἰς τὸ μηδὲν καὶ τὸ οὐκ ἔστιν ἴδιον τῶν Ῥώμῃς.

Σελίς 1139 Σελῶν 31

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'.

165

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς αὐτῆς τῆς Πάπας, ἥτοι τῶν Καρδινάλων, καὶ τῶν ὁλοῦ Καρδινάλις, καὶ περὶ τῆς ἐκείνου Κα-
νόνας τιμῆς τῶν Καρδινάλων, Θεωροῦσθαι τὴν τῶν Παπῶν ἐκτέλεσιν καὶ νομοθεσίαν.

Σελίς 1140 Σελῶν 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ ματισμοὶ καὶ ἡ Φατρία τῶν Καρδινάλων καὶ τὸ ἐκτελεῖσθαι τῶν Ἐπισκόπων, ἐκτελεσθέντων ἐπὶ
καὶ τῶν Θεσμών ἔργων, τὸ καὶ Καρδινάλων Μοιραῖς Ἀββάσι καὶ Δικασταῖς ἢ Ὀφφίκιον.

Σελίς 1140 Σελῶν 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ ἐκτελεῖσθαι τῆς Καρδινάλις τῶν Ἐπισκόπων δέκνεται ἐνταῦθα ἀντικείμενον τῇ γραφῇ, τοῖς πα-
τρῶσι καὶ τοῖς Κανόσι, καὶ ἡ δέσση τῆς Συνοδῆς, μετὰ τῆς βεβαίωσάσης Πάπας ἀνέμιτῃ καὶ ὑπὸ ἀνάθεμα.

Σελίς 1141 Σελῶν 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀνθυποδράσῃ παπιδῶν, ὅτι ἐλάσσονες τῶν Ἐπισκόπων τῶν βασιμῶν οἱ Καρδινάλις, μέζοντες δὲ τῶν ἀξιωματῶν,
ὡς οἱ καὶ πούτε τινὰ ἀντιθέσιν ἐκ βεβαίωσιν.

Σελίς 1141 Σελῶν 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ἀπάντησις ἐκ τῶν πούτε ὑπὸ χερσίν τῶν παπιδῶν, ἐξ ἧς δέκνεται ψόδῃ τὸ πᾶν ἐλάττω βασιμῶν οἷα
δυνάμει ἔχειν μᾶλλον ἀξίωμα, καὶ τὸ τάγμα τῶν Καρδινάλων ἀνέμιτῃ, καὶ ψόδῃ τὸ ἰσοτίμως εἶναι
αὐτοὺς τῶν Βασιλέων.

Σελίς 1142 Σελῶν 7

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀσβεβῆς Βασταρίων καὶ Νικητῶν τῶν Καρδινάλων.

Σελίς 1143 Σελῶν 9

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πόσες ἡμεῖς γνώσκομε ἔχουσιν συγγράφοντας κατὰ τῶν καμνοτήτων τῶν Λατίνων.

Σελίς 1143 Σελῶν 50

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΥΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀποστέλλουσιν τὴν γραφὴν, καὶ φθάνουσιν τὰ βιβλία τῶν ἀγίων καὶ τῶν Κανόνων.

Σελίς 1144 Σελῶν 42

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Λατίων πρόβλημα, ὅτι Δὲ πῶς πρὸς τὸν Πάπαν τῶν Ρωμαίων ἀπέθανεν παρίδωνται ὁ Θεὸς πῶς Κων-
σταντινούπολιν τοῖς Ὀθωμανοῖς, καὶ ἀπὸ κείνης πρὸς αὐτὴς. Σελίς 1147 Σελῶν 24

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Πρόβλημα Λατίνων δεύτερον, ὅτι λέων ὁ πρῶτος, Γρηγόριος ὁ Διάλογος, Νικόλαος ὁ πρῶτος καὶ
ὁ πέμπτος ἀπεφθόσαντες πῶς ἐσομένην παντελὴ ἀπώλειαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Δὲ πῶς ἔπαρσιν καὶ
ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ καὶ ἀποστασίᾳ αὐτῆς εἰς πῶς φλωρεντινῶν συναγωγῶν καὶ τὸν Πάπαν, καὶ ἀπὸ κείνης πρὸς αὐτὴς
καταστάτη. Σελίς 1148 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Πρόβλημα Λατίνων τρίτον, ὅτι Βελγίτη τινὶ γυναικὶ χρισματικῇ καὶ ἐγγαστριμύθῳ ἀπεκαλύφθη ὁ
ἀφωτισμὸς τῆς βασιλείας τῶν Ρωμαίων εἰς ὃ ὑποκλίνονται πῶς δόξασαι τῇ Ἐκκλησίᾳ Ρωμαίων, καὶ ἀπό-
κρισις πρὸς αὐτὴς ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ πατέρων, καὶ τῆς περὶ τῆς Τριῖνος ψυχῆς Διδασκαλίας Βελγίτης καὶ
Μεντρίλδης, καὶ αὐτῶν παπικῶν, ὅτι ἡ ἀποκάλυψις αὕτη τῆς Βελγίτης ψευδής ἐστὶ καὶ πλάσμα παπικῶν.
Σελίς 1150 Σελῶν 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Τὶ δηλοῖ ἡ Νημερὶς λέξις, καὶ πόθεν συντέθεται, καὶ Διὰ τί οἱ ἔθνικοι οἰονται εἶναι ἀμαρτῖαν τὸ ἡγή-
σασθαι ἐν ταῖς συνάξεσι αὐτῶν πῶς ἡμετέραν Διδασκαλίαν, καὶ ὅτι καὶ οἱ Λατῖνοι ὁμοίως ὑποκρινόμενοι μὴ
εἶναι ἡγεμονίαν καὶ βασιλείαν τινὰ τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, λέγουσι Δὲ τὸ μὴ δεῖσθαι τὸν παπισμὸν
ἐκ τῆς Θεοῦ τῆς βασιλείας. Σελίς 1151 Σελῶν 40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τινῶν ἁγίων λαψάνων καὶ μερῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ξύλων καὶ τῆς λόγης καὶ ἄλλων τῶν ἐν τῇ πόλει
τῆς Κυρίας, καὶ τῶν ἐνδυμάτων αὐτῆς καὶ τῆς Θεοτόκου, δεισμονικῶς πρὸς τῆς ἀλώσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Σελίς 1152 Σελῶν 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς μετὰ πῶς ἄλλων Κωνσταντινουπόλεως ὑπερβασμῶν τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀχρίδης, Πεκίης, καὶ Τορ-
νόβης εἰς Μητροπολίτας, καὶ ἀθετήσεως πάλιν τῆς Τορνόβης. Σελίς 1153 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Πάπας Ρώμης Σίμωνα τῆς τεταρτῆς, καὶ τῶν ἀρπαγῶν καὶ πολέμων αὐτῆς, καὶ τῆς κακοπορίας
τῆς γίνεσθαι τὸν ἰοβηλαῖον εἰς ἕκαστον πέμπτου ἔτους. Σελίς 1153 Σελῶν 49

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν γονομῶν ἀποποιῶν, ἐν τῇ Μοναστείᾳ Σεμελά καὶ ἐν τῇ Πατριαρχείᾳ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ἄλλοις
Χριστιανοῖς πρὸς τῆς πῶς Ἀιγυπτίον λαβόντες Σουλτᾶν Σελήμ. Σελίς 1154 Σελῶν 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Δίεξις Λατέρης καὶ Καλβίνης, καὶ τίς ἡ αἰτία αὐτῆς, καὶ πόθεν ἤρξατο ἡ ἔρις, καὶ τίς ὑπερήκουσε
τῆς Λατέρης, καὶ πῶς ἡ τῆς Διέξεως φάσις αὐτῆς. Σελίς 1154 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Σύγγραμμα Ἑνρίκου Βασιλέως Ἀγγλίας κατὰ Λατέρης, καὶ ἐμπρήσεως τῶν βιβλίων αὐτῆς, καὶ συγγραφῆς
ἐτέρων. Σελίς 1155 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἡ κατὰ τῆς Μυσαγωγίας κακία τῆς Λατέρης ἦν, ἵνα τὸ ὑπὲρ ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τῆς Θεοῦ σὺν τῇ μνημοσυνῇ τῶν Μοιχαλῶν ἐξαλείψῃ Δὲ τὸ πρὸς τὸν Πάπαν πᾶσι.
Σελίς 1155 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς συζύχου τῆς Μοιχαλῆς Λατέρης, καὶ τῆς Λατερίσαντος Βασιλέως Ἀγγλίας τῆς ὁδοῦ.
Σελίς 1155 Σελῶν 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀφαιδίου τελούτης Μαρτίνε τῆς Λατέρε, καὶ ὧν ἐξήσαν ἐπὶ τῶν καὶ περὶ ἰωάννη τῆς Καλβίνε, καὶ τῶν ὁρίων αὐτῆς παθῶν, καὶ τῆς βιβλικῆς ζωῆς, καὶ πότε ἀπερρέαυη τῆς βίβ.

Σελίς 1156 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς τῆς Καλβίνε καὶ Λατέρε Ἀρέσεως, καὶ τῶν μικρῶν αὐτῆς δογμάτων, καὶ οὐποίων Ἀρέσεων πύγκειται, καὶ τίνα τὰ συμπεράσματα ἐκ τῶν βλασφημιῶν αὐτῶν. Σελίς 1156 Σελῶν 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν τὰ Λατέρε ἄλλως ἄλλων τινῶν ἱστορικῶν ἐπ' αἰτίᾳ τῶν τῆς Πάπα Ἰνδολογιστῶν, τῶν κατὰ τὴν τῶν ἀργυρίων ποσότητι τῶν τῆς συγχωρήσεως χρόνον οὐκ αὐτῶν καὶ εὐσεβειῶν τῆς ἀγοράζοντι, ἐξ ὧν ἰσχυρὸν ἐτέρω τάγματι ὡς τὸ ἐαυτῆς ὑπὸ τῆς τῆς Πάπα ἀδελφῆς πωληθείσων ὁ Λατέρε Χαλεπήνας, οὐκ ἐπὶ κατὰ τῆς Πάπα. καὶ περὶ τῆς ἐκ Τριδόντου Συνόδου κατὰ τῆς Λατέρε, καὶ ὧν ἱστορῶσι Λατῖνοι γυναικῶν Καρόλε Βασιλέως Ἀλφρεδίου κατὰ Λατέρε, ὧν καὶ ἑστῆς Ἡλίου μυθολογῆται.

Σελίς 1157 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ ἐκ Τριδόντου Συνόδου ἐκ τῆς κατὰ πρῶτον λόγον ἀλλὰ τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἀλλὰ τὸ ὕψος τῆς μονότητος τῆς Πάπα καὶ ἑτέρω ὁ Λατέρε, καὶ περὶ τῶν τρισηκοντα βλασφημιῶν αὐτῆς δογμάτων, οἷς ἀναθεματίζῃ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν, τὰς ἀγίας πατέρας, τὰς Ἀποστόλους, καὶ αὐτὸν τὸν Χριστόν.

Σελίς 1158 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἡ παρῆσα ἐκ Τριδόντου Συνόδου καὶ τοὶ ποικίλῃ καὶ ἀθέμιτος ἐστὶ, συνάγεται ὅμως ἐκ τῶν ὑπὸ αὐτῆς διορισθέντων δεκαχῶς ἔχει πᾶσι κοινότητα ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τὸ κύριον καὶ τὴν αὐθεντίαν, καὶ κατατρέφεται καὶ τὸ αὐτῶν ἡ τῆς Πάπα μοναρχία.

Σελίς 1160 Σελῶν 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Συμπέρασμα ἐκ τῶν αὐτέρω δεκαχῶς δογμάτων, ὅτι τὸ κύριον ἐκ τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶ τῆς κοινότητος, ἡ δὲ τῆς Πάπα μοναρχία ἐστὶ τῆς τετρατέλεως.

Σελίς 1160 Σελῶν 51

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ὡς τῶν ἐκ Βιτεμπεργίου Λατέρε καλβίνε ἐκδόσεως ὁμολογίας τῆς πίστεως αὐτῶν πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἱερέαν, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἀποκρίσεων, καὶ περὶ τῶν ὁρθοδόξων σοφῶν τῆς τότε καὶ καὶ ὧν συνέγραψαν.

Σελίς 1161 Σελῶν 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ὁμολογίας ἡ ἀπολογία τῆς πίστεως τῶν ἐκ Ἀγγλίας Λατέρε καὶ Ζαγγλίων, καὶ πόσαι Ἀρέσεις, καὶ πῶς γεγόνασιν ἐκ τῆς οὐκαὶ δεκάτῃ αἰῶνι ἀπὸ Χρυσῆ.

Σελίς 1161 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι λέγοντες Ζαχαρίαν τὸν Γερμανὸν γυναικῶν ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὄφιν, τὰς τῆς χριστιανικῆς, καὶ ἀπερρέαυη ἐκ τῆς Λατέρε καλβίνε γυναικῶν Βασιλίσκου, δεικνύεται ὁ αὐτῶν αὐτοὶ μὲν ὄφιν, Βασιλίσκοι δὲ καὶ ὡς ἀφαιδίου καὶ τέσσαρα τῆς Πάπα κατὰ τὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς δεκάτῃ αἰῶνι οὐκ αὐτῶν οἱ Λατέρε καλβίνε, ἡ δὲ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἡ ὡς, καὶ ἑστῆς τῆς ἡμέρας τῆς Κυρίας ἀγίας.

Σελίς 1162 Σελῶν 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διηγούμενος Ἀράβων ἐξ Ἰσπανίας καὶ Εβραίων, ὧς γυναικῶν ὡς ἔχον ὁρῆξ τῆς Ἰσπανίας διώξας, ἡ ἐπὶ τῆς λέγεσθαι τῇ καὶ περὶ τῆς Τίτλιν καὶ καὶ τῆς Πάπα Καθολικῆς, ὡς καὶ τῆς Φράντζας Χρυστιανικῶν παρὸς, καὶ περὶ τῆς ἀποκρίσεως ἀδελφῆς καὶ πρῶτον ἐκ τῆς ἐργῆς τῆς.

Σελίς 1163 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἡ αἰτία τῆς διώξεως τῶν Εβραίων ἐκ τῆς Ἰσπανίας, ἐστὶ τὸ ταλμῆθ ἀντιθέτως ἐβραϊκῶν βιβλίων, καὶ περὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς, καὶ ὧν περιέχει τρεῖς ἀποκρίσεις βλασφημιῶν πάλιν ἀσεβείων.

Σελίς 1194 Σελῶν 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τινῶν συμβῶντων ἐκ τῆς Ἰσπανίας καὶ ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῆς Σελταῖ Σελταῖ, ὧν τῆς Δωδεκάτη ἱεροσολύμων, καὶ ἐπὶ τῆς Σελταῖ Σελτῆς, καὶ τῆς αἰτίας τῆς καθίσταται τῶν Σελταῖ Σελταῖ ἐκ τῆς τῆς ἀγίας τῆς θύρας Φύλακας ἐκ τῆς λαμβάνειν παρ' ἐκείνης φυλῆς τῶν πρὸς τῆς ἀποκρίσεως ἀδελφῆς ἀγίας, πάλιν τῶν ἱβηρίων καὶ χαμπεσίων.

Σελίς 1195 Σελῶν 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐπισκέψεως καὶ σεμνότητος τῶν βασιλέων Ῥωμαίων καὶ ἄλλων ἡνίων εἰς τὰς ἀγίας τέρας τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῆς καὶ τῶν μεταξὺ Ἀράβων καὶ Λατίνων πολέμων ἕως τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς αἰτίας τῆς πωχρίας τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς καὶ τῆς Πατριαρχίας ἐν αὐτῇ Γερμανῶν τῶν Πελοποννησίων.

Σελίς 1165 Σελῶν 48

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν Ἱερουσαλὴμ Γερμανῶν, καὶ ἡ ἐποίησεν ἀνακηρύξαι, καὶ πῶς ἀπεδήμησε χάριν ἐλέους, καὶ πῶς ὁδηγήσεται ὧς, καὶ περὶ τῆς ὁμιλησέμεν τῶν φρατζεσκάνων ἐν τῇ Ἀποκαθαινώσει, καὶ τῶν κρημνισμάτων διὰ σαρμῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Τάφῳ καὶ ἐν τῇ Βαθλαὴμ, καὶ περὶ σωφρονίᾳ τῶν Πελοποννησίων.

Σελίς 1166 Σελῶν 27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς γενομένης τῆς παραιτήσεως τῶν Ἱερουσαλὴμ Γερμανῶν, καὶ σεβιβασμῶν ἐν τῇ θρόνῳ τῶν σωφρονίων.

Σελίς 1167 Σελῶν 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἰλαστικῆς τῶν Ἱερουσαλὴμ σωφρονίων καὶ ἀλαβείας, καὶ ὡς ἐποίησεν ἀνακηρύξαι ὅτι τῶν Σελταῶν Ἀχμέτ, καὶ τῆς ἀποδημίας αὐτῶν εἰς Βυζάντιον, Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν, ἐν ᾗ ἔλαβε τὸ μοναστήριον τῶν Γερμῶν.

Σελίς 1167 Σελῶν 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς ποίᾳ τρέπω ἔλαβον οἱ φράροι τὸ ἅγιον Σπήλαιον καὶ τὸν Γολγοθᾶν, καὶ αὐτοὶς ὁ σωφρονιστὴς τῶν Γολγοθᾶν ἔχοντες, καὶ πότε ὁ σωφρονιστὴς ἐχρητόνησεν αὐτῶν τὸν Θεοφάνη, καὶ ἔκτισε τὰς τέσσαρας ἀψίδας τῆς ἀγίας Σπηλαίας, καὶ πόσῳ πατριαρχῶν ἔτη, καὶ περὶ τῆς εἰς Μοχοβίαν ἀποδημίας τῶν Θεοφάνων.

Σελίς 1168 Σελῶν 21

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα κληρονομίας Γρηγορίου τῶν τετρακαίδεκάτῳ, ἡν ὡς ἐξέτασεν ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σωὸδος ἀπεβάλετο.

Σελίς 1169 Σελῶν 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶν ἐπολὺν ἀρίτερων ἡμῶν καὶ ὅτι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πρώτον ὑπὸ Ἱερεμίου ἕως Νεοφύτου, καὶ τῶν τόμων τῆς καθαιρέσεως τῶν μὴ διδόντων μητροπολιτῶν τῶν ὡς σμύρας ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν δόσεις, καὶ τῆς καθαιρέσεως ἐπ' αἰτία ἐγγλημάτων τῶν Κύπρου Ἀδριατικής.

Σελίς 1169 Σελῶν 34

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ἀρίτερον περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν ὑπὸ Τιμοθέου ἕως Παρθενίου τῶν νέων, καὶ τῶν μεταξὺ συμβάντων ἀναμνήσεων, ἐξορίων καὶ διὰ πηγμῶν θανάτων.

Σελίς 1170 Σελῶν 9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν βιβλίων τῶν Κωνσταντινουπόλεως κυρίως Λυκαρίας, τῶν ἀναθεματισθέντων αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐν Βεργίας κυρίως, καὶ τῶν συμβάντων τοῖς ἐν Λιτφάνι, Οὐρελίαν, Ποδολίαν καὶ Λιχίαν Ῥώσοις, καὶ τῆς ὁμολογίας Πέτρου τῶν Κιέβων, καὶ τῆς ἐν Γισίῳ ὅτι βασιλεὺς Ἡγεμόν καὶ Παρθενίου Κωνσταντινουπόλεως τῶν γένωνται δι' αὐτὸν Σωὸδος.

Σελίς 1171 Σελῶν 13

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Θεοδοσίου τῶν Κορυθαλῶν καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτῶν, καὶ μελετῆς τῶν Συρίων καὶ τῆς δισεβείας αὐτῶν, καὶ τῶν συμβάντων μεταξὺ τῶν ἐπ' Ἀμβωνῶν διδασκῶν ἀμφοτέρων, καὶ περὶ τῶν κλημάτων ἐφ' ὧν αἰτίαι, καὶ τῶν κλημάτων αὐτῶν καὶ Κορυθαλῶν καὶ Λυκαρίας.

Σελίς 1171 Σελῶν 59

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Σημῶσαι πρώτον, ὅτι Ἀλέξιος συνοδικῶς λέγων καλβίνισαι τὸν Λέκαριον, καὶ ὕστερον καθαιρεθῆναι, καὶ θαυμάζων πῶς γραμικὴ Σωὸδος συνοδὸν γραμικῶς καθάει, ψάλλεται ὁ χῖς ὡς δέκνυται.

Σελίς 1172 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Τρίτον ὅτι ἐκείνην γλῶσσαν μεταφρασθεῖσας τῆς νέας γραφῆς, καὶ τυπωθείσας εἰς ἰκανὴν χιλιάδων βιβλίων ἀριθμὸν ὡς καλβίνισαι, τῶν δὲ Κωνσταντινουπόλεως Παρθενίου τῶν νέων πεποιθόντων ἀναμνήσαι ταῦτα ταῖς ἐκκλησίαις, ὁ Συρίων ἐπ' Ἀμβωνῶν ἐξέθωπεν, καὶ ἐξορίζεται ἐπ' αὐταῖς αἰτίαις, καὶ δὲ βιβλία μὴ ἀναμνησθέντα ἠφανίσθησαν.

Σελίς 1173 Σελῶν 10

ΠΑΡΑ-

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΑ΄.

170

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Τέταρτον, ὅτι Ἀθανασίος τις κύριος κρύφει πωπιστὴς ἡγόρασαν ὀλίγα ἡμέματ' ἀπὸ τῶν εἰς πλὴν Διοίκησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μοισασηίων βιβλία ἀγίων πατέρων, ὅκα οἱ φράσαι δολίως ἐποίησαν ὡς τῇ πλώσει τῆς Κρήτης.

Σελίς 1173 Σερὰ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Πέμπτον, ὅτι ὁ Λέκαρις ὁπωσάσας τῆς Κερσίθου κακῶς πλὴν κεφαλῆναι καὶ Ζάκυνθον, ἐποίησαν Ἀρχιεπισκοπῶν, καὶ περὶ τῆς Ρίζαις, καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Μοιῆς τῆς φιλοσόφου, καὶ τότε πρὸς ἀγίῳ Τάφῳ ὁφείρωται ἡ ἐν Γιάσιον Μοιῇ τῆς Μπαρνόσκῃ.

Σελίς 1173 Σερὰ 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πότε καὶ τίνες ἔφερον τυπογραφίᾳ εἰς Κωνσταντινέπολιν, ἣν οἱ κρατεῖντες ἀπὸ τῶν λατίνων λαθεῖν δώδεκα ἔρριψαν ἐν τῇ θαλάσῃ.

Σελίς 1174 Σερὰ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐπὶ τῆς Λευκάρως ζητησάτων ἰουδαίων σοφῆς ἀνδρας κατὰ τῶν ἐπηρεαζόντων αὐτὰς Λατίνων ἐπὶ τῇ πωπιστῇ.

Σελίς 1174 Σερὰ 29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν πυρποληθέντων ἐν Βυζαντίῳ Ναῶν, ἐν οἷς καὶ τὸ μετόχιον τῆς ἀγίας Τάφου ἐπὶ τῆς Σουλτανῆς Ἰμπραήμ, ἡ ἀναρεθείη, ἐβασίλευσαν ὁ υἱὸς αὐτῆς Σουλτανῆς Μωαμίτ.

Σελίς 1174 Σερὰ 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως Παρθένος ὁ Γέρων μιαναὶς αἰτίας ἔλαβε χρήματα ἐπὶ τῆς Νικηφόρου Ἀλεξανδρείας, καὶ περὶ τῆς Ἱεροσολύμων Παῖσις, καὶ πρὸς κεχαρητόνηται, καὶ ποσάκις καὶ εἰς ποιεῖς τόπας ἀπεδήμωσε, καὶ τὶ τὸ αἴτιον τῆς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Παρθένου τὸν νέον ἐπιβλαδύται αὐτῇ, καὶ εἶτα Βασιλεῖς Μολδαβίας καὶ Ματαίη Βλαχίας τοῖς ἡγεμόσιν, ὡς τῇ σωεργίᾳ πρὸς τῆς βασιλείας ἀπεπύγη.

Σελίς 1174 Σερὰ 52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Τίνος ἦν οἶκος πρῶτον τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει μετόχιον τῆς ἀγίας Τάφου, καὶ τίς Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων ἡγόρασαν αὐτὸ, καὶ τίνων σωδερμῇ μετὰ τὸ ἐμπρησθῆναι ἀποκοδομήθη.

Σελίς 1175 Σερὰ 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι αἰτία τῆς χρεολυτῆσαι τὸ Πατριαρχεῖον λαβὼν χρήματα ὁ νέος Παρθένος ἐπὶ τῆς Μολδαβίας ἡγεμόνος Βασιλεῖς, ἀπέστειλε πρὸς τῆς ὁσίας Παρασκόπῃς λείψανον εἰς Γιάσιον τρέλῳ κρηφίῳ, καὶ ἀπὸ τῆς.

Σελίς 1175 Σερὰ 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς Πατριαρχίας Ἀθανασίᾳ Πατελάρι, καὶ ὅσον, καὶ τῆς συγγράψαντος κατ' αὐτῆς Ἀθανασίᾳ Κυπρίᾳ.

Σελίς 1175 Σερὰ 55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν ἀπὸ Παρθένου τῆς νέας εἰς Παρθένου τῆς μοιλάρις, καὶ τῶν συμ-
βούτων αὐτοῖς, ἐξ ὧν δύο ἐμαρτύρησαν, Παρθενάκης καὶ Ταβελήλ, καὶ τρίτος ὁ Σερβίας Ταβελήλ.

Σελίς 1176 Σερὰ 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Νικολάου τῆς Κερσμέως ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τῆς Παρθενάκης, καὶ τῶν ἀφορῶν αὐτῆς συγγραμμάτων.

Σελίς 1176 Σερὰ 49

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐλθέσης Τάργας εἰς πλὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ Παρθένου τῆς τετάρτης, καὶ τῆς κατακαύ-
σεως αὐτῆς ἐπ' αἰχμῇ τῶν πιπιδῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, καὶ περὶ τῆς Πατριαρχίας Διονυσίου Ἀνδρείου
τῆς Λαρείας, ἀνδρὸς ἀναρέτου, καὶ πρὸς ἐκοιμήθη.

Σελίς 1177 Σερὰ 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Χίῳ, καὶ Ἀρτῇ Σχολείων τῆς Κασοριανῆς Μανολάκης, καὶ τῶν εἰς πλὴν μογά-
λων Ἐκκλησίαν τῆς Βηθλεὲμ ἐλεημοσιῶν αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς γνώμῃ τῶν τεισαρῶν Πατριαρχῶν ἀδελφῆς τῆς
Χερσνέσθαι τὸν Μοχοβίας ὑπὸ τῆς ἰδίας Σιωδῆς, παρὲντος καὶ τῆς πρέσβευς τῆς Μοχοβίας ἐν Κωνσ-
ταντινουπόλει, καὶ τῆς ἐξώσεως τῆς Ἀνδρείου Διονυσίου ἀπὸ τῆς θρόνου ὑπὸ τῆς μοιλάρις Παρθένου, καὶ τῶν εἰς τα-
βελήλ Χαλκηδόνος Πατριαρχῶν, καὶ τῶν κακῶν καὶ ζημιῶν ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ, καὶ
ἐπιβλαδῶν καὶ ἀναφορῶν κατὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ἀρχόντων τῆς πόλεως τέττα τῆς μοιλάρις Παρθένου,
ἔχοντες σωεργὸν καὶ τὸν ἰωακείμ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς Διονυσίου μωσελήμ, σωεργῶς ἐπισπωδῶντων
εἰς πλὴν θρόνον μετὰ μογάλων δαπανῶν καὶ σκαυδάλων καὶ ἀγωγῶν, καὶ μέχρη τίνος Πατριάρχης ἐφόρεν
κόκκινον

Π' ΝΑΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΑ'.

κόκκινα σκιάζον οἱ Πατριάρχαι.

Σελίς 1177

Σελὰ

171

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ Γεωργίου Χίου τῆς Κορυφαίας, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῇ συκοφαντίας τῶν παπιστῶν, ὡς δὴ θὼν μαρτυρήσαντι δι' ἑπιστολῆς σφραλῆσαι καὶ τὸ κατὰ Λατίων γράψαι.

Σελίς 1178

Σελὰ

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ποία τὸ πρῶτον οἱ Πατριάρχαι τὰς ἐκδημιγμένας εἰς Κωνσταντινέπολιν Πατριαρχίας ἐδέχοντο, καὶ τίς τῶν Πατριαρχῶν τὸτο ἀνέηκε.

Σελίς 1179

Σελὰ

12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι σοφῶν ἀπὸ τῆς δεκάτης οὐκ αἰῶνος μέχρι τῆς παρόντος, ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἱερεμίας, τὰ γράψαντες πρὸς τὰς ἐν Βιτεμπεργίδι σοφὰς τῶν Λατινῶν τὰς ἀπειρίας, ἕως μελετῆς μητροπολίτην Ἀθηνῶν.

Σελίς 1179

Σελὰ

50

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς λατινῶφρονος γνώμης μεταβολῆς τῆς Λαγαρίδας εἰς τὴν ὀρθόδοξον.

Σελίς 1181

Σελὰ

11

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ

173

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ὅτι τὸ πᾶν μοναχῶν σχῆμα καὶ ἡ τάξις ἀπ' ἀρχῆς ἦσαν οὕτως, καὶ πότε οἰκωτερισαὶ Πάπαι ἐπεσθῆσαν Διό-
φορον μοναχῶν σχήματα, ἀλλήλοις μὴ μαχομένα, οὗ δὲ κοινὸν ἔχοντα τὸν παπισμὸν, καὶ πότε ὁ οὖν Βυλ-
γορῆς ψευδισμὸς κατὰ τὴν ἀγίαν Πνεύματι ἐν Κωνσταντινπόλει ἠκρόαθη, καὶ πότε τὸ σχῆμα τῶν κλη-
ριακῶν, Καμελταλονσίων καὶ Φρατζεσκίων ἐκαινοτομήθη, καὶ πότε καὶ ὑπὸ τίνος Πάπα ἐψάλη μετὰ τῆς αὐ-
θιότητος τὸ Σύμβολον, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις κακουργίας πρῶτον τῶν Φρατζεσκαίων.

Σελίς 1183 Σελῶν 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐξ οὗ μᾶλλον κακὸν τῶν ταγματῶν τῶν Μοναχῶν τὴν Πάπα, καὶ μάλιστα τῶν Φράων, καὶ περὶ ὧν ποιῶ-
σι ὑπεβελῶν, καὶ κακουργῶν τῇ ἀγίᾳ Τάφῳ, καὶ ὡς ἀνομίῶν καὶ δολιοτήτων Ἱερῶν καὶ λαϊκῶν, ἐξ ὧν
ὑπόχρεως ἐγένετο ὁ τῆς Ἱερουσαλὴμ Θρόνος, καὶ οἱ Πατριάρχαι αὐτῆς κατὰ κόσμον πλαινῆται μὴ, ἀλλὰ
τῶν ὁρθοδόξων στεργμοί.

Σελίς 1184 Σελῶν 18

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν συμβαίνοντων ἐν τῇ ἀγίᾳ Σπηλαίᾳ, λιτανεύοντι ὡς ἔστι τῇ Πατριάρχῃ Θεο-
φάνῃ κατὰ τὸ ἐπέγραμμά της χειρὶ γυνήσεως, δι' αἷλαβον ὁ Πατριάρχης τῇ τῇ χειρὶ της Ἱερουσαλὴμ
δοκίμασι τὸ ἅγιον Σπήλαιον καὶ τὸν Γολγοθᾶν, εἶτα καὶ ὑπὸ τῇ βασιλικῇ θήματι Διὸ Χρυσοβόλου Ἀπο-
καθλήων, ἅγιον Σπήλαιον καὶ Γολγοθᾶν, φυγὼν πάσας τὰς ὑπεβελὰς τῶν Φρατῶν οὗτε Ἱερουσαλὴμ
καὶ κατ' ἴδον, αἱ καταλέγονται οὕτως.

Σελίς 1185 Σελῶν 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι τῶν Ἀρμενίων Διὸ δόσεως πλήθος χρημάτων πρὸς τὰς κρατείας αἰτησάντων ποιῆσαι πᾶν τῆν τῇ
ἀγίᾳ φῶρι κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ ἀγίᾳ Τάφῳ, οἱ ζήλωται τῆς πίστεως Κωνσταντινπολίται ἀπελθόντες
εἰς τὰ τῆς Ἀδριανιπόλεως πεδία, ὅπου ὁ Σελτὴν μερὶς ὑπὸ σκηνᾷς ἠπλήκοντο, ἔλαβον τὰ νικητήρια,
μετὰ δὲ τὸ τὸν Βασιλέα εἰς Κωνσταντινῶπολιν ὑπερῖψαι, ἀφροδίστοις τῶν Ἀρμενίων εἰς τὸ βασιλικὸν βῆμα.
Βασιλεῖ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μπραντζήμπας τρέτη τοῖς, ἰδὲ τινὶ Ἱερουσαλὴμ τῇ πικρῇ Ἀμυγδαλῇ,
ὅστις τυχόντι ὅπου αὐτοὶ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἱματισμῷ ἀλλοίῳ πρὸς τὴν βασιλίαν ὠδόν, ἀποσπαιθῆ-
ναι ἄνοιον, καὶ λαλῆσαι αὐτῇ ἐρωτήσονται ἐλεύθεροι.

Σελίς 1185 Σελῶν 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ἐρώτησις τῶν Μπραντζήμπας πρὸς τὸν Ἀμυγδαλὸν, πᾶν τῶν Ἀρμενίων συνάξιν Ῥωμαίων ἐπόντος, καὶ ὑπὸ
κρίσει Ἀμυγδαλῆς, ἐξ ἧς λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀφαιρέσεται ἱκανῶς τῇ Ἀμυγδαλῇ, ὅσον
δοκιμασίαν Ἀμπαζῶ Παοῦ, πρὸς τὰς βασιλικὰς χερεὶ πολλὰς τῶν Ἀρμενίων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
ἐργάζεται τὰς ἀφροδίστας αὐτῶν, τῷ δὲ Θεοφάνῃ δίδωσι χρυσόβολον.

Σελίς 1186 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι οἱ Φράροι ἀπερχόμενοι εἰς τὴν κατὰ τὴν Πατριαρχίαν πόλιν καὶ Βεζύριον ἀπατίσαντες δι' ἀφροδίστον,
ἔλαβον αὐτοὶ τὰ ἀφροδίσματα τῇ ἀγίᾳ Τάφῳ, ἀπὸ αὐτοῦ τῇ ἐσσηγῇ τῇ Καϊμακὺμ Μεσαφᾷ Πα-
οῦ ἔλαβον οἱ Ῥωμαῖοι Διὸ Χρυσοβόλου, καὶ ἰδιογράφου ἐν αὐτῇ ἀφροδίστῃ τῇ Βασιλείᾳ, ἀπελίσσης θάνα-
τον τοῖς ἄλλοις ποιήσανσι κριταῖς.

Σελίς 1187 Σελῶν 42

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς Θεοφάνειας τῇ Κωνσταντινπόλει Κυρίως Λαοφῶν πρὸς κεφισμὸν τῇ ἐκ τῶν σκανδάλων τῶν Αἰρετικῶν
ἐπαρθεῖντος χρέους τῇ τῇ Ἱερουσαλὴμ Θρόνῳ, καὶ τῇ δι' αὐτὸν περιθείας τῇ Θεοφάνῃ εἰς Μακεδονίαν καὶ
Θεσσαλίαν.

Σελίς 1188 Σελῶν 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς εἰς Ἱβηρίαν ἀποδημίας τῇ Θεοφάνῃ, καὶ ἔχοντος αὐτῇ ποτείας πολυτίμης ὁ Τημορέζης
Μέπης, ὁ οὐκ ἀπὸ ἐν Κωνσταντινπόλει. καὶ περὶ τῇ γυναικὶ τῇ Βασιλεῖ Ἀρχιεπισκοπῇ Σκαρλάτῃ.

Σελίς 1189 Σελῶν 55

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ποσάκις ἐρημώθη ἡ ἐν Ἱερουσαλὴμ μονὴ τῇ ἀγίᾳ Σάββα. καὶ περὶ τῆς ἀνταρσίας τῶν Ἀγιοσαββιτῶν
καὶ Ἀρχαγγελιτῶν κατὰ τῇ Ἱερουσολύμων Θεοφάνῃ, καὶ τῆς παραδόμης κρίσεως τῶν τῇ ἐν Πατριαρχίᾳ,
ἀποσπαιθῶν τὸν Ἱερουσολύμων τῇ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Θρόνῳ αὐτῇ Μοναστηρίων τῶν Εὐκλήτων, καὶ περὶ
τῇ συμβαίνοντι χρέους τοῖς Μοναστηρίοις τίτοις, καὶ φυγῇ τῶν ἐν αὐτοῖς Μοναχῶν, καὶ δόσεως τῇ χρέους
τῇ ἐν τῇ Ἱερουσολύμων, ὡς αὐτὴ μὴ κυριεύσῃ τῶν Μοναστηρίων παπισαὶ καὶ Ἀρμενίαι, καὶ ἀποδημίας

τῇ

ΠΙΝΑΞ ΒΙΒΛΙΟΥ Β'.

174

τῶν ἱεροσολύμων Θεοφάνης εἰς μολδαβίαν ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας Βασίλειον, παρ' ἧς καὶ δέδοται ὅλον τὸ χρέος τῶν ἁγίων Τάφου φλωρίων χιλιάδας ποτηκωπὲς, καὶ περὶ τῶν εἰς τὴν ἁγίον Τάφον ἐλθόντων τῶν Αἰγυπτίων Σεῖθη-
λάχ φλωρίων χιλιάδων δέκα.

Σελίς 1189 Σελρά 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

ὅτι τὸ αὐτικὸν Γλασίον κείνον μοναστήριον, Γαλατὰ λεγόμενον, καὶ τὸ τῶν ἁγίων Γεωργίου ἐν Βυκκρέσιον ὁ ἱε-
ροσολύμων Θεοφάνης ἔλαβε, καὶ τὸ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετόχιον ὁ αὐτὸς ἠγόρασε σὺν τῷ ἀνδρὶ κήπων,
ὁ δὲ Παΐσιος τὴν δυτικὴν κήπον, καὶ δὲ πέτρινα οἰκήματα τῶν Κασοριανῶν μακροτάκῃ δόσει ἐστὶ, καὶ δὲ ἐξ
ἀποφότεραν μερῶν οἰκήματα ὅτις Βίβλη συγγραφῶς ἀνήσαστο. περὶ τῆς τελευτῆς τῶν Θεοφάνης καὶ
τῶν ἐπὶ τῆς Πατριάρχης αὐτῶν, καὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας Παΐσιου ἐν Γλασίῳ, καὶ τῶν ἰδιωμάτων
αὐτῶν καὶ τῆς περιγραφῆς αὐτῶν.

Σελίς 1190 Σελρά 40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν ἱερουσαλήμ Πατριάρχης ὁ Παΐσιος, καὶ ἀπελθὼν ἐπὶ τῆς Σωμῶδος καὶ
τῶν πατέρων, τῶν κληρικῶν ὁμοθυμῶν αὐτῶν πάντας παύσας τὸν τρόπον ὑπὸ τῆς ἐκ Διόφω-
τος τόπῃ ἀποδημίας αὐτῶν, καὶ τῆς κατ' αὐτῶν ὑπερβολῆς τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης τῶν δούλων,
τῶν ἐλπίσων τὸ μετόχιον, καὶ ὑπερβολύσας τοῖς μολδαβίαις καὶ Βλαχίαις ἡγεμόσιν, ὡς τῇ συνεργίᾳ
καταδικάζεται ἀγχοῇ ἐπὶ τῆς Βασιλείας.

Σελίς 1191 Σελρά 32

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν γεγονότων θαύματος ἐν Βιλεργαδίῳ κατὰ τῆς ἀποδημίας τῶν δέκα ἡμερῶν ἐπὶ τῶν Λατίνων,
παρὸν τῶν ἱεροσολύμων Παΐσιου.

Σελίς 1192 Σελρά 21

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι τῶν φονικῶν γυναικῶν τῶν Ἀρμενίων Φαρμάκῳ ὀμπτενάντῃς τῶν Χαμπεσίνας, καὶ κυριόσας τῶν ἐν
ἱερουσαλήμ ἐπισκοπημάτων αὐτῶν, καὶ πᾶσιν ὡς ἔχον, ἔλαβον αὐτὰ διόρισμῳ βασιλικῷ ὁ Παΐσιος,
τῇ δὲ διαίτῃ τῶν Γάζης Ἐπαρχίας ἔλαβον αὐτὰ καὶ οἱ Ἀρμενιοὶ, ὅθεν καὶ ἀνῆλθον ἀποφότεραν ἐν τῇ
Βασιλείᾳ εἰς ἀναπαύσει τῶν Βιζυργαδίων, καὶ περὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν τῶν μερισμάτων ὑπὸ τῶν Στρατῶν, καὶ
Βιζυργατῶν τῶν Κιοπρελλῶν, καὶ τῶν γυναικῶν αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς λέγεται Κιοπρελλῶν.

Σελίς 1192 Σελρά 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὴν τῶν ἡλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Παΐσιος, καὶ περὶ τῆς ἐπὶ τῶν Κιοπρελλῶν κρείσσεως αὐτῶν μετὰ
τῶν Ἀρμενίων, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῶν τῶν Χαμπεσιανῶν, καὶ διώξεως τῶν Ἀρμενίων ὑπὸ τῆς Βιζυργαδίων
σὺν βασιλικῷ, καὶ περὶ τῶν ἀφῆκε τοῖς Ἀρμενίοις ἔργων ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν Παΐσιον περὶ τῆς ὁδοῦ
Τάφου ὑπὸ τῶν Αἰθιμῶν.

Σελίς 1193 Σελρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ὡς εἶπε κατὰ τῶν Γάζης Χρυσῷ Πασῶν ὁ Κιοπρελλῶν ὅτι ὑπέσχετο ὑπὸ Κεβερῶν Διὰ τῆς Γόζης
εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ περὶ τῶν δωρησάντων ἐπὶ τῶν Παΐσιου τῇ Βασιλείᾳ ἀργυρίων ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν
ὑπὸ τῆς ἱερουσαλήμ ὁ Χρυσῷ Πασῶν, καὶ ὅτι ἔλαβον αὐτῶν ὁ Παΐσιος τὸν ἀγὸν ἰσχυρῶς δι' ὁρισμῶν ὑπὸ
τῶν Ἀρμενίων ὑπὸ ταχεύουσι Ἐπαρχίας τῆς ἱερουσαλήμ.

Σελίς 1194 Σελρά 36

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

ὅτι ἀπελθὼν ὁ Πατριάρχης Παΐσιος ἐπὶ τῶν Ἀνθυπότων, ὡς κατεσκεύασε τῇ Κεράτῃ μεσοβίαι
Κεράτῃ δώρον, κλείεται ἐν τῷ τῶν φονικῶν λάνκῃ, καὶ πέμπεται ἡ Κορώνα μετὰ ἀναφορᾶς τῶν Ἀνθυ-
πᾶτων εἰς Ἀδριανούπολιν πρὸς τὴν Κιοπρελλῶν, πέμπονται δὲ ἐπὶ τῶν Πατριάρχης πρὸς τῆς ἀναφορᾶς ἀν-
θροποι καὶ γνωρίζουσι τῷ Βιζυργατῶν ὑπὸ τῶν.

Σελίς 1195 Σελρά 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν διαφόρων αἰκῶν καὶ μαρτυρικῶν ἁγίων κατ' ἑκάστην, ἃ ὑπέσθη δι' ὅλης τῆς τῆς ὁδοῦ τῆς
Πατριάρχης Παΐσιου τῇ τῶν Ἀνθυπᾶτων κελύσει πρὸς τῶν γυναικῶν τῶν τῶν Βιζυργατῶν ἀπὸ τῶν.

Σελίς 1196 Σελρά 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ἀπόφασις ἐν τῇ βασιλικῇ βίβλῃ τῶν Βιζυργατῶν, καὶ τῶν μεφτῶν, ὅτι ἡ Κορώνα σῶμα τῶν Πατριάρχων, ἢ ὁ
Βιζυργατῶν τῶν Βασιλῶν ἔδωκεν, ὅς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑπὸ κεφαλῇ δυνάμει ἔχον, καὶ ὡραία ἔχον, ἔχοντες
τῇ Πατριάρχῃ φέρειν, ὅθεν ἐλθὼν ἐπὶ τῶν Πατριάρχων τῆς Φυλακῆς, ἐποίησε μικρὰν περιδείαν χά-
ριν ἐλθόντων.

Σελίς 1197 Σελρά 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἀποδημίας εἰς Ἱβηρίαν τῶν Πατριάρχων Παΐσιου, καὶ τῆς θαυματουργίας αὐτῶν ἐν συνώπῃ, καὶ
τῶν ἐκ τῶν Τζαρκασίᾳ ἀσύλων τόπων καὶ τῆς σήλης καὶ τῶν περὶ αὐτῶν συνεργημάτων θαυμασίων, καὶ περὶ ἱστο-
ρίας τῶν Ζήνων, ἥτοι Τζερεκζών.

Σελίς 1197 Σελρά 46

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἰσορίας πῶν ἰβήρων καὶ πῶν περὶ πῶν ἰβηρίαν ἰθύν Πατζινακῶν, Χαζάρων, Ζήκων, Σαχιδῶν, Ἀβασγῶν, Ἀπχαζῶν, Σαάνων, καὶ ἄλλων ποδῶν, καὶ τῆς Θρησκείας αὐτῶν, καὶ ἡθῶν, καὶ πῶν κατὰ καιροὺς αὐτοῖς συμβάντων.

Σελίς 1193 Σελῶ 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς καταλόγου καὶ τῆς γούρας πῶν Ἀπχαζίας Βασιλέων, καὶ πῶν Βασιλέων πῶν ἰβήρων, καὶ τῆς ἐν τῇ κατὰ πῶν Μεγγρελίας Ναῶ τῆς αἰγίς Γεωργίᾳ γουομῶν κατ' ἕτος θαύματος, καὶ τῆς ἐν Ζετζαντέλει ἀσκήσαντος Γωάννη, καὶ ἧς ἔχουσιν οἱ ἰβηρες χρεῖας πρὸς τὰς Ἀπχαζίας. Διὰ πῶν τῆς αἰγίς Μύρεν ἔψησιν, καὶ περὶ τῆς χωρισμῆς πῶν Μεγγρελίων ἀπὸ τῆς Βασιλείας τῆς ἱμερετίης τῇ τῆς Σελταῶ Σελειμῶ βοηθείᾳ, καὶ πῶς ἐρμηνοῦται Γυερία, καὶ τί τὸ ἀξίωμα πῶν Βασιλέων πῶν ἰβήρων ἦν ἐν τῇ τοῖς Αὐτοκράτοσι πῶν Ρώμαιων.

Σελίς 1200 Σελῶ 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς Κόντοσι λιμνῆς τῆς Τζαρκασίας εἰς τὴν Κέρσ λιμνῆς τῆς Μεγγρελίας κατάπληξ τῆς Πατριάρχης Παΐσις, καὶ Διὰ ξηρᾶς εἰς πῶν Ἐπισκοπῶν τῆς Μοκφέλης Μοναστηρίᾳ, καὶ καὶ εἰς τὴν Παλάτιον τῆς Αὐθώτης Βάμιχ, εἶτα εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Σταυρῆς τῆς Κοχέρης.

Σελίς 1201 Σελῶ 31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς Κοχέρης εἰς τὴν Κετατίσιον πῶν πόλιν μεταβάσεως τῆς Παΐσις πρὸς τὴν Μίτες Ἀλέξανδρον, καὶ ὡς εὐρίσκονται ἐν τῇ Μοναστηρίᾳ Κελάτῃ θείων κεμιλίων κατ' ἕτος, καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Μοναστηρίᾳ Χώπῃ λειψάνῳ τῆς αἰγίς Κηρύκῃ, καὶ τῆς ὑποκαμίσεως τῆς Θεοτόκῃ, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ θαύματος.

Σελίς 1202 Σελῶ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ποταμῆς Κώπῃ εἰς πῶν Θάλασσαν καὶ εἰς τὴν Φάσιν ποταμῶν κατάπληξ τῆς Πατριάρχης Παΐσις εἰς τῆς Κεπελέτη τῆς σκάλας Γυερίας, ὅν ὡς τῆς Γυερίας Αὐθώτης Καηχέσους καὶ ἡμήτηρ αὐτῆς καὶ αἱ πῶν ἐν τῇ μετὰ Ἀλεξανδρῶν πολέμῳ φονοφθορίῳ γυναικες ἐρέμψαντο τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τὴν Πατριάρχῃ, καὶ περὶ τῆς Φάσιν ποταμῆς, καὶ πῶν φρεσίῳ Πέτρας καὶ ΑΨύρης, καὶ Διὰ τὴν λίγεται ΑΨύρης.

Σελίς 1202 Σελῶ 43

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς ἀπὸ Γυερίας εἰς Τραπεζῆντα κατάπληξ τῆς Πατριάρχης Παΐσις, καὶ καὶ εἰς Τρίπολιν, Ἰνῆ, Σινώπην Ταφόντιον, Κελά, καὶ αὐθίς εἰς Σινώπην ἀκασίως, καὶ καὶ εἰς Ἰωνοπόλιν, Ἀμάσειον, Ποινηρακλίαν, καὶ Χηλῆς εἰς Νεοχώριον, καὶ περὶ πῶν μεταξὺ τῆς κατάπληξ συμβάντων.

Σελίς 1203 Σελῶ 22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ πῶν ἀδικιῶν καὶ φόνων τῆς Βεζῆ Παρσᾶ εἰς τὰς ἐν Ἱερουσαλὴμ Οὐθωμανῆς, Χελισαῆς, καὶ τὸν ἄγιον Τάφον, καὶ πάντα τὰ Μοναστήρια, οἷως τῆς Παΐσις ἐν ἰβηρίᾳ.

Σελίς 1203 Σελῶ 54

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι ὑπὸ τῆς Κεχαγάπεϊ καὶ τῆς Ρεϊζ ἐφύστη, πῶν λαβόντων ἀργύρια ἐν τῇ πῶν Ἀρμενίων, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῆς ἐρμηνείως Παναγιωτάκη, τῆς σκανδαλιστῆς μετὰ τῆς Παΐσις ἀπατηθεὶς ὁ Κιοσρελῆς, ἔδωκε δι' ὀλισμῆς τοῖς Ἀρμενίοις τὸν ἄγιον ἱάκωβον.

Σελίς 1204 Σελῶ 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῆς πειρητῆς γούρας καὶ πατρίδος καὶ αἰατροφῆς καὶ αὐθιῆς εἰς Βλαχίαν τῆς Μίχια, καὶ ὡς ἐργάσατο φόνων τὰς Ἀρχοντας Βλαχίας, καὶ τῆς ἀποστασίας αὐτῆς ἐν φυγῇ εἰς Οὐγγρίαν καὶ Φαρμακουλῆας.

Σελίς 1205 Σελῶ 6

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι ὁ Ἱερουσολύμων Παΐσις ἐντυχῶν τῇ Βεζῆρῃ περὶ τῆς αἰγίς ἱακώβου, καὶ ἁπτυχῶν, ἡθιόησον, ὅθον ἐκπλάσας εἰς Λέσβον, Χίον, Κῶ, καὶ Ρόδον, ἐκοιμήθη αὐτικρὺν τῆς Κασελορρίζης ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, καὶ περὶ ὧν ἔλεγε ῥημάτων ἐν τῇ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῆς.

Σελίς 1205 Σελῶ 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς ἐνταφιασμῆς τῆς Ἱερουσολύμων Παΐσις ἐν τῇ ἐνταφιασμῇ τῇ θαλάσῃ σκοπιᾷ, ἐν ᾧ μὲν Λύδης καὶ Πέρωνος ἐβλασφήμουν, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι ἐβρίμυν, καὶ ἐπλάκει ἐπ' αὐτῇ ἐγκώμιον σὺν ταῖς σεμναῖς γυναιξίν, ἅπτερ ἐκ αὐτῆς ἀδακρυτὴ διεξέλθοι.

Σελίς 1206 Σελῶ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Περὶ πῶν ἔργων καὶ οἰκοδομιῶν ὧν ἐποίησεν ὁ Ἱερουσολύμων Παΐσις ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἄλλαις.

Σελίς 1207 Σελῶ

ΚΕΦ Α' ΛΛΙΟΝ Γ'.

Περὶ ὧν πεπόνθαμε κακώσεων ὑπὸ πᾶν Ἀγαθὸν τῷ κασιγερῶν αὐτάντων ἡμῖν τὸν πλεον τῷ Παῖσι,
καὶ περὶ τῆς ἐκ Κωνσταντινέπολιν ἐπαυόδε ἡμῶν, οὗτα σκέψας γεννηθῆς περὶ Ἱερουσολύμων Πατριάρχῃ,
πέμπονται καὶ γράμματα σωδοικὰ, ψηφίζονται Ἱερουσολύμων Νεκτάριον τὸν Συναίτῳ, καὶ ὁ Φιλιππηπόλεως
Γαβριήλ τελεσθῆς τῆς Χριστιανίας αὐτῷ.

Σελίς	1208	Σφρα	9
-------	------	------	---

ПАРАГРАФОН В.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.
Περὶ τῆς χειρουργίας Νεκταρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν τῇ ἀγίᾳ Ταφῇ, καὶ τῶν ἐπειήσεων οἰκοδομιῶν,
καὶ τῶν ἡγώρασεν οἰκιῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀλυσσῇ.
Σελίς 1208 Σφραῖ 38

Σελ:	1208	Σφρα:	38
------	------	-------	----

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Υ΄.

Περὶ τῆς δαποδημίας τῶ Ἱερουσολύμων Νεκταρίου εἰς Κωνσταντινὸν πόλιν, καὶ πῶς τὰς περὶ αὐτὰς δις διέφυγε.

Σελίς 1209 Σαρά 7

Σελίς 1209 Σαφ' 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Δ .
 ΟΙ ΑΥΤΟΙ ΤΗΣ Ω ΒΥΖΑΝΤΙΩ ΣΧΟΛΗΣ Ο ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟ , ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΔΟΠΟΘΕΜΙΩΝ ΑΥΤΩ ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤ-
 ΗΡΑ ΤΗΣ ΕΥΣΩΠΗΣ , ΚΑΙ ΘΩΡΑ ΙΑΘΗ ΤΟ ΠΑΘΟΝ ΑΥΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΗΣ ΠΗΓΗΣ , ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΩΝ ΕΠΟΙΗΣΕ ΧΡΥ-
 ΣΑΛΕΩΝ ΘΗΚΩΝ ΤΩΝ Ω ΤΩ ΑΓΙΩ ΤΑΦΩ ΑΓΙΩΝ ΛΑΪΚΩΝ , ΤΩ ΑΝΔΡΟΜΑΧΩ ΧΡΥΣΑΡΓΥΡΩ ΣΤΑΥΡΩ ΚΑΙ ΤΩ ΤΙΜΩ
 ΖΥΓΩ , Α ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΗΣΕΝ ΑΓΓΛΟΕΥΡΩΣΜΩ ΚΑΙ ΛΙΘΟΙΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙΣ , ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΩΝ ΚΑΙ
 ΘΗΕΘΟΜΙΩΝ ΑΥΤΩ Ω ΙΕΡΟΣΟΛΗΜ ΚΑΙ ΡΕΜΠΛΑ .
 Σελίς 1209 Σελίς 25

Σελίς 1209 Σελῶ 25

ПАРА' ГРАФОН В.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΠΕΡΙΒΛΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΜΙΝΗΣ ΘΕΩΝΟΝ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΟΛΩΝ ΤΩΝ ΘΕΑΡΩΝ
 ΛΑΒΕΙΝ ΤΑ ΠΡΩΤΕΙΑ ΕΝ Τῇ ΚΑΒΒΑΚΙΩ Τῇ ΑΓΙῃ ΤΑΦΩ ΚΑΙ ΟΥ ΤΑΙΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΙΣ, ΚΑΙ ἧς ΕΠΟΙΗΣΑΝ ΘΠΕΛΛΗΣ ΟΥ
 Τῇ ΑΥΓΙΩ ΛΙΘΩ, ΚΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ ΟΥΤΕ ΙΕΡΟΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΠΕΔΗΜΙΑΣ ΑΨΙΔΙΣ Τῇ
 ΝΙΚΤΑΡΙΩ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ.

Σελίς 1210 Σφραῖ 17

Σελίς 1210 Σειρά 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τὸ παρητήσασθαι τὸν θρόνον ἀμφάσεως τῆς κακταρίας διὰ τὸ τελευτῶναι ὑπὸ ἀσφύ-
ρων αἰθοναίων, καὶ ἀπεκάλυψον ἡμῖν, καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας πρὸς αὐτὸν συμβολῆς μετ' αἰτίων λόγων
καὶ θαρίσων.

Σελίς 1218 Σελίς 16

Σελίς 1218 Σελίς 16

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἡμετέρας Πατριαρχείας, καὶ πᾶς ἐκκλησιότητος, καὶ πόσον χρεὶς ὁρίσῃ τὰ ἀγία τὰ φε, καὶ
 πῇ γῆς πρῶτον ἀπεδημήσαμεν κατὰ περιόδον· ἕως Βλαχίας. Σελίς 1212 Σαρά 5

Σελ' 1212 Σαβ' 1

ПАРАГРАФОН В.

Περὶ ἐψήσας· ἀνίκα Μύρα ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς τὸ πρῶτον Ἱεροσολύμων Νεκταρέ, καὶ ἐν Βλαχία παρ' ἡμῶν.
Σελὶς 1212 Σειρὰ 46

Σελίς 1212 Σειρά 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΥΟ ΒΛΑΧΙΑΣ ΕΙΣ ΜΟΛΔΑΒΙΑΝ ΜΕΤΑΒΑΣΕΩΣ ἡμῶν, καὶ ὧν ἑλάβομεν ἐκ αἱ Μορσσυριῶν, καὶ ἐπανελθόν-
 τως ἡμῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν μετὰ μεγίστῃ τῇ κατ' ὅδον κινδυνῷ, καὶ αἷτα τοῖς
 ῥυσσάλημ ἀπερχόμενοι ἐκινδυνώσαμεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ἔχοντες καὶ ὀφειρόμενα ἱκανὰ, ὃ δέδωκεν ἡμῖν
 ὁ Ἀρχιερεὺς Βασιλεῦς, καὶ περὶ τῶν ἐν ῥυσσάλημ ἡμῶν ἔργων, καὶ τῆς οἰκοδομίας τῆς ἀγίας ἐκκλησίας.

Σελ. 1213 Σφρα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς κατὰ πλὴν Βηθλεὲμ μεγάλης Ναὸς τῆς ἁγίας Σπηλαίης, καὶ τῆς πρώτου αὐτῶν ἐκ-
τίσεως, καὶ τίνες ὕστερον ἀνεκάνισαν ἕως τῆς παρ' ἡμῶν αὐτῆς ἀνακατασκευῆς, ἧς πλὴν ὕλιν ἀπέπεστον ὁ Ἀρχὼν
Μαρολάκης Ὁ Κατοβριανός.

Σελὶς 1213 Σαρά 32

Σελίς 1213 Σελή 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

ΠΕΡΙ Τῆ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑὶ Τῆ ΜΕΤΕΥΚΑΘ' Οὗ ΚΑὶ ΔΙ' ἘΔΕΔΩΚΕΝ Ὁ ΒΕΛΥΡΗΣ ὁ ΔΕΣΜΟΝ ἀΝΑΓΝΩΣΕΩΣ Τῶ Ὡ Τῇ ΒΗΘΛΕΕΜ ΝΑΪ.

Σελίς 1214 Σειρά 1

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΥΣ ΠΟΙΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΧΘΗΣ, ΚΑΘ' ὃν ἦ ἔστι τῆς οἰκοδομῆς τῆ τῆς αὔρας Βηθλεὲμ Ναῦ
ἀντικείμενη ἀπὸ τῆς Ἰόππης εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ τῆς τελείας οἰκοδομῆς αὐτῆς.

Σελίς 1214 Σειρά 30

Σελίς 1214 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.
Ὅτι ῥίψαντες ἕξω τῆς αἰῆς τῆς αὔρας Βηθλεὲμ πῶ γῆν, ἣν ἕξωθεν ἔφερον οἱ Φερόροι ἐπὶ τὸ θά-
πην τῶ νεκροῦ αὐτοῦ, κατεσκευάσθη τό τε Τίμπλον καὶ ἄλλα ἀξιόλογα σκεύη ἐν τῷ Ναῶ.
Σελίς 1235 Σημῶ 3

Σελίδα 1215 Σελίδα

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ γυναικὸς οὐρισμῶς περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Βηθλεὲμ, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ δαπανῶν, ὃ γὰρ ἐστὶ τῆς Νεκ-
ταρίου οὐρισμὸς ἢ ἀδικός. Σελίς 1215 Σελὴ 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἐπανελούσεως ἡμῶν, καὶ ὧν ὁ τῆς πύλης τῆς ἀγίας Τάφου
Μυτιβελῆς καὶ οἱ ἐξυπασαὶ ἐσελθὼν ἀναφορὰν εἰς τὴν βασιλείαν κατὰ τῆς ἀνακαινιστικῆς ἐν Βηθλεὲμ Ναῦ
τῆς ἀγίας Σπηλαίας τῇ τῶν Φεράων εἰσπλήσει, καὶ τῆς παρῆμιν διορθώσεως διὰ πόρων δαπανῶν, καὶ
ὧν περιήλθομεν τόπων, καὶ ὧν ἐλάβομεν Μοισασηίων ἐν Μολδαβίᾳ Οὐγκρέν καὶ Καλὴν, ὧν μέρος τῆς
ἡμῶν κεφαλῆς οὐρῶντες τῆς Πρεσβυτέρου, ἐπέμψαμεν εἰς τὴν ἀγίαν Τάφον. Σελίς 1215 Σελὴ 33

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν γεγενημένων σκανδάλων ἀναμείσον Ρωμαίων καὶ Φεράων ἐν Ἱερουσαλὴμ οὐρισμὸς τῶν προσκυνημα-
τῶν, καὶ μάλιστα τῆς ἀγίας Κυρκλίας. Σελίς 1216 Σελὴ 19

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ποσὸς Διαιτελῆς λόγων τῶν ποίων προσκυνημάτων, τῶν Βαρδιαίων τῶν Φεράων, ἢ τῶν Πατριάρχων
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὧν ἐσυνέγραψε λόγους πρὸς Νεκταρίου Ἱερουσαλὴμ Πέτρος τις Ἰσπανὸς περὶ τῆς Πάπας,
καθ' ἣν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας συνταγματικῶν τῶν Νεκταρίων. Σελίς 1217 Σελὴ 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς μάχης τῶν Φεράων μετὰ τῶν Πατέρων περὶ τῆς Κυρκλίας, καὶ τῆς συμβατικῆς φόνος ἐκ μέ-
ρους τῶν Φεράων, καὶ ὧν ἐπίσπεσε καθ' ὅδον καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀταξιών καὶ ἀνομιῶν ὁ τῶν Γάλλων πρεσβυτέρου.
Σελίς 1217 Σελὴ 17

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πανουργίας τῆς πρεσβυτέρου τῶν Γάλλων ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ληστρικῆς ἐπιχειρήσεως ἐν τῇ ἀγίᾳ
Τάφῳ, καὶ τῆς ἀμφοτέρων ἀποτυχίας αὐτῶν, καὶ μετ' αὐχυντικῆς ἐπαύσεως εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν.
Σελίς 1218 Σελὴ 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Πότε ἐχειρισάμεθα οἱ Ἀρμένιοι, καὶ περὶ τῶν καταλυσάτων τῶν πρὸς τὴν ἀρχὴν Ἀρσακιδῶν, καὶ τῶν
ἀπογόνων αὐτῶν, καὶ τῆς χειριστικῆς Τηλεδάτης Βασιλείας καὶ Ἀρμενίων ὑπὸ Γεωργίου Ἀρμενίου, καὶ
ὧν ψάδως ἰσορῶν Ἀρμενίου Μωσῆς καὶ παπισταὶ Ἀρμενικῶν, καὶ περὶ τῆς ἀριθμῆς τῶν βαπτιστικῶν
ἐν Ἀρμενίᾳ ἐθνῶν, καὶ τῆς καταλόγου τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν, καὶ τῆς ὑπὸ ἐκείνῳ Ἐπισκόπου, καὶ μέχρι
πόσων Σωδῶν ἦσαν ἡνωμένοι οἱ Ἀρμένιοι τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σελίς 1218 Σελὴ 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Σωδῇ τῶν Ἀρμενίων, τῆς ἀναθεματιστικῆς τῶν ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἧς ὑπέπεσον Αἰρε-
σεως καὶ ἐκφύλων δογματῶν οἱ αὐτοὶ, καὶ περὶ τῆς καταλόγου μετὰ Νορσέση τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν εἰς
Ἰσαάκ τῆς ἀγίας. Σελίς 1219 Σελὴ 46

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Ἰκωνίᾳ, Μαυρικίᾳ, Ἡρώκλειᾳ καὶ Ἰγάνῳ ἢ Πρωγονάτῃ ἐνώσεως τῶν Ἀρμενίων
μετὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτῶν μετὰ ἐκάστῳ ἐνώσειν ἀποστάσεως αὐτῶν, καὶ ὧν ἐσυνέ-
σαν ἐν ταῖς οὐνώσεσι αὐτῶν καὶ ἀποστάσει. Σελίς 1220 Σελὴ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Κατὰ Ἀρμενίων, ὅτι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου τῇ ἐκκοῇ πέμπτῃ Μαρτίᾳ, καὶ ἡ τῆς Χριστοῦ γέννη-
σις τῇ ἐκκοῇ πέμπτῃ Δεκεμβρίᾳ ἐγένετο ὡς δέκνυται ἐν ταῖς. Σελίς 1221 Σελὴ 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐπὶ τῆς Τοπαρχίας τῶν Ἀρμενίων Σωδῆς συνεργείᾳ Μαυρίᾳ Κορνιῇ, ὃ ἡ ἀπερίψαυτος διό-
λα τὰς Αἰρέσεις οἱ Ἀρμένιοι, καὶ ἐνθούστες τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, αὐτῶν ἀπεσκήρτισαν, εἴπα διὰ συ-
νόδων Λατίνοις ἐνώθησαν, καὶ τέλῳ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν Αἵρεσιν ὑπέστρεψαν, καὶ πότε ἦλθον εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ περὶ τῶν κακεργῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἰδιοποίησιν τῆς ἀγίας Ἰακώβου, καὶ εἰς ἄλλα πολλα.
Σελίς 1221 Σελὴ 43

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ ἧς ἡπάτησαν ἀπάντες Ἐλεάζαρ ὁ Βαρσαβέτης τὸν καθολικὸν Σῆς, καὶ τῶν σκανδάλων αὐτῶν μετὰ τῆς
καθολικῆς τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, καὶ ὧν ἐλάβε δι' ἀπάντης οὐρισμὸς τῆς λατρεῖας τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Κυ-
ρκλίᾳ τῆς ἀγίας Τάφου, οἱ καὶ ἀπεβλήθησαν, ὅκ δὲ τότε, τῶν Φεράων ὑπελον ἀναφορὰν ποιησάτων πρὸς
τὴν Βασιλείαν, γέγονεν ἡ ἀρχὴ τῶν μέσων Ρωμαίων καὶ Λατίνων σκανδάλων. Σελίς 1222 Σελὴ 26

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι τῆς ὑπέλαβ' ἀναφορᾶς πεμφθείσης ὡρᾷ τῶν φράων πρὸς Βεζύρη, ὃν Μυσία δίδει, ἤλθον ἡ ἀγγε-
λία αὐτῆς πρὸς ἡμᾶς ὃν Βελεγραδία ὄντας, περιελθόντες δὲ πόλεις τινὰς, καὶ φήμεν φυγῆς τῶν ὃν
Ἱερουσαλὴμ πατέρων ἀκύναντες, ἐπανήλθομεν εἰς Κωνσταντινῆπολιν, καὶ Ἀδριανῆπολιν, ὅπου ὁ Βεζύρης
ὑπὸ Μυσίας ἤλθε. Σελίς 1223 Σειρά 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Διβεβῆκα ἡμῶν πρὸς τὸν Βεζύρη, καὶ ὀλισμὸς πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ δόλιϑ τῇ τῷ Κεχαγιᾷ τῷ Βεζύρη
δολιότητι, ἣν ὁ Θεὸς ἐχρήσατο εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων, παρέστημεν γὰρ πρὸς Βεζύρη παρόντων καὶ
τῶν Καζασκέρων τῷ κελθῆναι μετὰ τῶν φράων. Σελίς 1223 Σειρά 26

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῷ ἀεθλόγῳ ἡμῶν ὀνόματι τῷ Βεζύρη, καὶ τῶν τισάρων αἰτημάτων ἡμῶν, καὶ ὧν ἔπειτα ὁ Βεζύρης
ἀπαγορεύει καὶ τῶν Ἀχτιναμέων ἡμῶν, καὶ ματαιωθόντων τῶν γραμμάτων τῶν φράων. Σελίς 1223 Σειρά 26

Σελίς 1224 Σειρά 3

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐρωτήσαντι ἡμᾶς πρὸς Βεζύρη, εἰχομεν ὕστερον τῷ ὀλισμῷ τῶν φράων ὀλισμὸν, δειδῶκαμεν τὸν τῷ
Σελτζῷ Μικρᾷ ὀλισμὸν, καὶ περὶ ἀποφάσεων τῶν φράων, τὸν περὶ κρίσεως Ἀχτιναμέων αὐτῶν εἰς διημο-
λογίαν ἀρβανδομένων, ὅθεν ἐλυγχεσάντες ψεύσαι, ἀκύνει Τζήκ. Σελίς 1224 Σειρά 53

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Γράμμα τῷ Κελτζῷ, ἀγνοία τῷ τῆς Ἀλαμανίας Ρέσινδντε, καὶ μεστῆα τῷ τῆς Ἀγλίας πρέσβειος πρὸς
τὸν Βεζύρη κατ' ἡμῶν, δι' ἣν καὶ ὀλισμὸν ἐλάβομεν, καὶ ἀπελθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐδιώξαμεν τὰς φρά-
ρας ἀπὸ τῶν ἁγίων Τάδε, καὶ περὶ ὧν ἐδαπαίσαμεν χρημάτων διὰ ταῦτα, καὶ τῆς ὑπερβαλῆς τῶν Βηθλεε-
μιτῶν διὰ τῶν φράων κατὰ τῆς ζωῆς ἡμῶν, τὰτε φθόνος καὶ τεχνασμάτων τῶν Ἀρμενίων. Σελίς 1225 Σειρά 33

Σελίς 1225 Σειρά 33

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ὑφ' ἡμῶν οἰκδομῆς τῆς καμάρας ὑπὸ τῷ Πατριάρχῳ ἕως τῆς ἁγίας Θέκλης, καὶ ἐπαελεύ-
σεως ἡμῶν εἰς Κωνσταντινῆπολιν, καὶ τῶν κατ' ἡμῶν ἀγωγῶν τῷ Κελτζῷ πρέσβειος, Ρέσινδντε Ἀλαμανίας, καὶ
Τουόβας, καὶ τῆς χορηγείσεως ὡρᾷ Θεῷ ἡμῶν καὶ δαπάνης καὶ ἰλνκ. καὶ περὶ τῆς τελευτῆς τῷ Βε-
ζύρη, καὶ τῷ Βεζυράτῳ τῷ Μεσαφᾷ Πασᾷ, καὶ τῆς κοιμήσεως τῷ πρὸς ἡμῶν Νουταρί. Σελίς 1226 Σειρά 8

Σελίς 1226 Σειρά 8

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν εἰς Διαφόρους τόπους ὑποδημίων ἡμῶν, καὶ τῶν κατ' ἡμῶν καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἀγωγῶν τῷ πρέ-
σβειος τῶν Λέχων ὑπὲρ εἰρήνης μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ὧν ὁ Βεζύρης αὐτῷ ἔπε ρημάτων κατὰ τῶν Λέ-
χων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀποσκευμάτων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐλάβομεν ὀλισμὸν κατὰ τῆς Λιτανείας τῶν φρά-
ων ὃν Ἱερουσαλὴμ, εἰς ἣν ἐπαελθόντες, ἀνεκαινίσσαμεν τὸ Μοιὸν τῷ Περφῆτῳ Β'λί. Σελίς 1226 Σειρά 38

Σελίς 1226 Σειρά 38

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐξ ὧν ἔπειτα ὁ θραγγοεπίσκοπος τῷ Γαλατᾷ λόγων μετὰ τὸ μεσιτεύσαι περὶ εἰρήνης, καὶ μετὰ τὸ ἀπελ-
θεῖν ἡμᾶς εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς Κωνσταντινῆπολιν ἐπαελθεῖν μὴ τελεωθείσης, δεικνύται ὅπως σκαν-
δαλοποιὸν τὸ τάγμα τῶν φράων. Σελίς 1227 Σειρά 7

Σελίς 1227 Σειρά 7

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ὁ τῶν Ἀρμενίων Βαρταπέττς Ἐλεάζαρ ἐνθῆς μεθ' ὅρκου τοῖς φράοις, καὶ ἀπελθὼν ὁ ἰάσανδρος φράρας
εἰς Κωνσταντινῆπολιν, καὶ δὲς ὁ Ἐλεάζαρ ἀναφορᾷ πρὸς Βεζύρη μεθ' ὑποχρέσεως πληθὺς χρημάτων περὶ
τῆς Λιτανείας τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν χαρμπεσιανῶν οἰκημάτων, ἀπέτυχον ἀμφότεροι τῶν αἰτήσεων. καὶ περὶ
τῆς εἰς Βλαχίαν καὶ Μολδαβίαν ἡμῶν ὑποδημίας, καὶ τῆς εἰς Κωνσταντινῆπολιν ἐπαύσεως, καὶ ὧν ἀπεσέλαμεν
χρημάτων εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς εἰς Ἰβηρίαν ἡμῶν ὑποδημίας. Σελίς 1227 Σειρά 24

Σελίς 1227 Σειρά 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν χρέους τῶν ὃν Ἱερουσαλὴμ ἱβηρικῶν μοναστηρίων ἐξαίτιας τῶν ὃν αὐτοῖς χρηματισαύτων Ἡγμενίων,
καὶ περὶ τῶν ἐξ Ἰβηρίας ὑποσκαλόντων χρημάτων εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν χρέους αὐτῶν, καὶ ὑποπλεούτων κατ' ὁ-
δὸν, καὶ ἐτέρων πολλῶν συμβεβηκυῶν ζημιῶν, καὶ ὧν δειδῶκαμεν ἡμῶς χρημάτων εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν χρέους
τῶν τῶν μοναστηρίων, καὶ περὶ τῆς εἰς Ἰβηρίαν ἡμῶν ὑποδημίας. Σελίς 1228 Σειρά 11

Σελίς 1228 Σειρά 11

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ μνήμης ἡμῶν τόπων, χωρῶν, πόλεων, ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, ἣν ἀπερχόμενοι εἰς Ἰβηρίαν ποιεῖ-
μιθα ὑπὸ τῷ Ἀνατολικῷ φαναρί. Σελίς 1229 Σειρά 20

Σελίς 1229 Σειρά 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ μνήμης τῆς Τιφλίζης καὶ τῆς αὐτῆς ἑπαρχίας, καὶ κύβης καὶ Ἀράχης πᾶν ποταμῶν, καὶ πᾶσι δύνανται, καὶ τῶν μεθόριον ὁ Ἀράχης, καὶ πᾶσι εἰς δύνανται τῶν Στάυρων, καὶ τῶν τῶν ἱερῶν ἡθῆ, καὶ ἐν τῶν ὑπόκειται πρὸς Περσάρχῃ, καὶ περὶ τῆς πόλεως τῆς Ἀλβανίας αὐτοῦ Τεμεράζῃ μετὰ τῆς Περσάρχῃ αὐτῶν κόρης ἡνὸς, καὶ πᾶσι ἀπὸ τῆς καὶ πᾶσι ἐτελοῦσιν ὁ αὐτῶν, καὶ τῆς περὶ τῆς ψευδοδοξίας τῶν παπιστῶν, καὶ περὶ τῆς Θεοσιμαρῆς τῆς Περσάρχῃ τῆς εἰναι ἐν Τιφλίζῃ αὐτοῦ Οὐμανῶν, καὶ τῶν αὐτῶν τῆς ἐν ἱβηρίᾳ οἰκιστῶν τῶν Γεζεβιτῶν, καὶ τῶν ἀφ' Ἰσπανίας τῶν ἱβηρῶν μετῴκισις. Σελίς 1230 Σελῶν 37

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Λίβελλος πρὸς τῶν βασιλέων παπιστῶν Διότινος Χαλεπλῆ περὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ σιωδινὸν γράμμα πρὸς ἡμᾶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἐλθῆν εἰς ὁποιοῦν, καὶ περὶ τῆς μέλει κατατησίς ἐπανόδοις ἡμῶν. Σελίς 1231 Σελῶν 41

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Παρανομία τῶν Μέντες κατατησίς Παγκρατίς τῆς τυφλῆς εἰς τὸν τῆς μεγγρελίας Αὐτοῦτος Διαδίατον, καὶ τέχνησιν τῶν Μέντες Τιφλίζης Ἀρτζίλη τῶν γονέων Μέντες ἱμεριτίς, καὶ φυγὴ τῆς τυφλῆς εἰς Μεχικῶν, δι' ἧς κατατησίς τῶν Οὐμανῶν ἀπὸ ὁρίων Μεχικῆς καὶ Καρτελίας εἰς ἱμεριτίς, καὶ ἐπὶ τῆς Ἀβασγῶν ἀπὸ Διοσκορεάδῃ εἰς ἱπποποτάμους καὶ Φασιδῶν. καὶ περὶ τῆς ἀπὸ κατατησίς ἐπανόδοις ἡμῶν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, καὶ ὠνέλαζον ὁρίων κατὰ τῶν Φράγγων, καὶ τῶν τελῶν, καὶ περὶ τῆς ἐλπίσεως τῶν πρεσβυτέρων τῶν Μόχων εἰς Βυζαντίον, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντίνῳ οἰκοδομῆς τῆς Ἐλπίδῃ. Σελίς 1232 Σελῶν 9

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῆς συμβάσεως τῆς ἁγίας Τάφῃ ζήμιας Διότινος ἀνακρίσιν χωρικῆς ἑκκλησίας, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Θεολογῶν ἑπαρχίας τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν ἁγίον Τάφον ἀδικίας, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς ἐκδόσεως παρ' ἡμῶν Ἀγῶ μετὰ ὁρίων, δι' ἧς ποδὶ κατὰ τῶν κριτῶν ἀνέστησαν, καὶ περὶ τῶν ἰσχυρῶν ἡμῶν ἀγωγῶν μετὰ τῶν Φράγγων ἐπὶ τῆς βασιλικῆς βήματῃ περὶ τῶν πρεσβυτέρων. καὶ τῆς οἴκης ἡμῶν κατ' αὐτῶν καὶ κατὰ Βαρταπέτε Βλεζάρη, καὶ ὠνέλαζον τῇ συμβάσει ἡμῶν, καὶ πᾶσι ἐφυγῶν, καὶ πᾶσι ἐτελοῦσιν. Σελίς 1232 Σελῶν 51

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς ἀποποικιστῆς τῶν μεσίων Κωνσταντινουπόλεως ἑβραίων, καὶ πᾶσι κατὰ κησῆς, καὶ ποίης περιήλθε ἡ πόλις, καὶ περὶ τῆς παρ' αὐτῶν πρὸς αὐτῶν συνάξεως τῶν ἑβραίων, καὶ τῶν ψευδοθαυματουργῶν αὐτῶν, καὶ ὠνέλαζον παρ' αὐτῶν ἑβραίων, καὶ τῶν ψευδοδοξασισμῶν τῶν ἑβραίων γυναικῶν, καὶ ἄλλων πρὸς γελῶν, καὶ περὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν, καὶ αὐτῶν ἀπαγωγῆς εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ σαρκυνίσσεως αὐτῶν, καὶ ἑξορίας, καὶ τελευτῆς. Σελίς 1233 Σελῶν 47

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρραβωθῆναι τῶν μεσίων ἑβραίων, καὶ πιστῶν τῶν ἑβραίων, καὶ ἀπαχθείας εἰς Βελεγράδιον πρὸς τὸν Βασιλέα ἐκείνῃ, καὶ σαρκυνίσσασθαι, καὶ δεχθῆναι ὡς μισοῦσιν αὐτοῦ τῶν ἑβραίων, καὶ ὠνέλαζον αὐτοῖς ποιῆν, ἐφ' ὧν ἐξέφυγῆν εἰς χλόβιν τὸ Γυελνίμι. Σελίς 1235 Σελῶν 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἀνιερθῶν τῶν Βεζύρη κατὰ Μεσαφᾶ Παρσᾶ, ἠδίκησιν ὁ Παρσᾶς τῆς Ἱερουσαλὴμ λίαν τῶν ἁγίων Τάφον, καὶ περὶ τῆς δαπάνης ἣν ὁδωπρῶς ἐδαπανήσαντες αὐτῶν τῶν ἀναγκαιωθῶν τῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετοχῆς, καὶ περὶ τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπανελπίσεως ἡμῶν. Σελίς 1235 Σελῶν 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τρέψης κατ' ὃν ἀπεδώκαμεν τοῖς δαίμονας ὅλον τὸ χρέος τῶν ἱβηρικῶν μοναστηρίων, καὶ περὶ τῶν κατ' εἶδος ἀναγκαιώσεων καὶ οἰκοδομῶν ἡμῶν ἐν τῇ τῇ ἁγίᾳ Σάββα Λαύρᾳ. Σελίς 1235 Σελῶν 44

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐπανελπίσεως ἡμῶν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐν ᾗ ἐκ τῶν ἀγγελίας ἡμῶν ἀνεκινήθησαν πάντα τὰ μοναστήρια τῶν ἱβηρῶν, καὶ περὶ τῆς χειρίας ἡμῶν ἀποδοχῆς. Σελίς 1236 Σελῶν 27

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἐπαναλήψεις τῶν ἀποποικιστῆς ἐν Βυζαντίῳ τύπῃ, καὶ ἐν θαλάσῃ εἰφούτῃ, καὶ περὶ τῶν τῶν τῶν τῶν εἰφούτῃ τύπῃ, καὶ τῶν τυπωθῶτων βιβλίων, καὶ ὠνέλαζον εἰς τῶν κελτῶν πρεσβυτέρων καὶ εἰς παπιστῶν ἐπὶ χειρημάτων τῶν λαβῶν τῶν ἁγίων Τάφον καὶ Διὰ γράμματῃ πρὸς τὸν Βεζύρη τῶν κελτῶν. Σελίς 1239 Σελῶν 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀπέκριπε τεχνική τῆς Βεζύρης πρὸς τὸν Κελερὸν, αἰτήσαντα καθίσαι Κόνσταντον Ἰδιον ἐν τῇ Σεβασίῳ, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς αἰγῆς Τάφου, εἰς ὃν μέλλοντες ἀπελεύσεσθαι ἐξέτασεν, ἐπελθόντες εἰς τὴν Βεζύρην σωμαλαλήσαμεν πολ-
λὰ, καὶ περὶ τῆς εἰς Βλαχίαν ἀποδημίας ἡμῶν.
Σελίς 1237 Σελρά 23

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι πῶς ἐξέτασεν τῶν προσκυνημάτων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς ἐν τῇ κλειτηρίῳ γυναικείας ἀναφορὰς ὑπὲρ τῶν
Φράγγων Διὰ τὰ προσκυνηματα, ὁ Βεζύρης ἀπέβαλε σὺν τῇ περὶ τῶν γραμμάτων τῆς Φράντζα, καὶ περὶ τῆς
ἀνταρσίας τῆς Στρατῆς, καὶ ἀλλαγῆς τῆς Σελταῦ Μωαμέτ, καὶ ἀναιρέσεως τῆς Βεζύρης, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς βοή-
θείας τῆς Σερμπανῆς βοιβόδα τῆς Καντοκνίτζης, καὶ τῆς μεταβάσεως ἡμῶν ἐκ Βλαχίας εἰς Γιάσιον, καὶ φυ-
γῆς αὐτοῦ εἰς Βλαχίαν Διὰ πῶς ἐκείνῃ καταδεδωκὲν τῆς Κράλη Λιχίας, καὶ εἰς Βυζαντινὸν ἐπαυλόμενος, καὶ περὶ τῆς
ἐλαβομένης Κρυσοβέργης κατὰ τῶν ἐν τῇ αἰγῇ Τάφου ἀδινιδῶν.
Σελίς 1238 Σελρά 12

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς τρέψεως τῆς ἀλλαγῆς τῆς Σελταῦ Μωαμέτ, καὶ τῆς ἀναρέσεως τῆς Σελταῦ Σελεϊμᾶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν
ὑποσάτων ἐν Βυζαντίῳ, καὶ τῆς ἐξουσίας ἀναιρέσεως αὐτῶν, αἰτήσεως τῆς αἰγῆς Τάφου πρὸς τὸν Βεζύρην πρὸς τῆς
πείσεως τῆς Φράντζα, καὶ ὑποβίβης αὐτῆς, ἀλώσεως ὑπὸ Γερμανῶν τῆς Βελεγραδίας, καὶ ἐκβολῆς τῆς τότε Βε-
ζύρης, ἐκχμαλώτισμῳ Σερβίας καὶ Δαρδανίας, καὶ ἀπεργίας τῆς Μοσχικῆς Στρατῆς, δόσεως πρὸς ἡμᾶς κατὰ σελφί-
αν περὶ τῆς αἰγῆς Τάφου, ὑπὸ Γερμανῶν. καὶ ἐκχμαλώτισμῳ αὐτοῦ Σερβίας καὶ Δαρδανίας, καὶ περὶ τῆς Βεζυράτης
Μετρητῆ Παροῦ καὶ Κιοπρελῆ.
Σελίς 1238 Σελρά 52

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν συμβαίνοντων θανάτων ἐν Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν μετὰ βασιλικῇ Ἀρχιεπίσκοπον ἐλθόντων Φράγγων, καὶ ἐν
ὅλῳ τῷ τοῖς ἔθνεσιν ὑποκαίμενον γένει τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ὅτι λέγουσιν οἱ Φράγροι ἔχεν τὰ προσκυνηματα,
ψάλλοντες, καὶ τίνι τρόπῳ ἔρπασαν ἑαυτοῖς ἐξουσίαν τινα, καὶ ὅτι πλεῖον πάντων τῶν Αἰρετικῶν οἱ ὀρθό-
δοξοὶ προσκυνηματα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔχουσιν.
Σελίς 1239 Σελρά 36

Δεῖ δὲ τὰς πῶς παρῆσαν βίβλον ἀναγιγνώσκοντας καὶ σφάλματα δίδασκοντας, μὴ ἀπλῶς καταγινώσκοντες
τῆς διορθωτικῆς ἀμάρτιας, ἀλλὰ καταμανθάνοντας τὰ αἰετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ὀφθαλμάτων, φημι πρῶτον τῶν
Χαλκοτύπων τὸ ἀποδόλωσον μετὰ καὶ τῆς μὴ ὑπὸ ἀδολφῶς πῶς τῶν Βιβλίων σιτεχνόν τε καὶ ἀπλήν Διὰ λει-
πὴν, δούτερον τῶν ψηφίων καὶ ἐργαλείων τὸ ἐκτυπώσιν πάντως καὶ πάντῃ ἀνεπιτήδεον, καὶ τρίτον πῶς ὁ
διορθωτικὸς βαρεῖαν νόσον ἔχει τῆς ἐκτύψεως τῆς βίβλου μέχρι τέλους αὐτῆς, συγγινώσκοντες
αὐτῇ διδόναι, εἰ καὶ τὰ τῆς βίβλου σφάλματα καὶ τὸ τέλος αὐτῆς τὸν ἐόντα σεσημασμένον, αἱ δὲ ὑπὸ
γραφῆς τῶν κεφαλαίων καὶ ἐξαγράφων αἱ αὐταὶ εἶσαι τοῖς πίναξι, πῶς ὑποδιορθώσιν ἐνταῦθα ἐτελεσέ-
σθαι ἔχουσιν, ὅσα γὰρ οὐκ εἴη ἡ ἐσφαλταῖ, ἢ ἐκ δόλῃσκειται, ἐνταῦθα ὀρθῶς καὶ ἀνελλιπῶς τέθειται. ἔργον
δὲ ἐν οἱ ἀναγιγνώσκοντες αὐτῶν, καὶ μὲν μνηστὴς τῆς λείας ἐν τῇ διορθώσει αὐτῆς κοπιᾶσθαι τὰς ἐν ἡμετέροις
Γρηγορεῖ τῆς ἐκ Δωδώνης, πῶς ἀξίαν ἱερομονάχου.

ΜΕΛΕΤΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΘΗΝΩΝ
Εκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ,
παραγράφῳ ὀγδῷ, ὀκτῷ καὶ δεκάτῳ.

Ὅτι τὰ πᾶσι παπικῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι ἀληθὴ ὅσα τῆς τῶν Ἐπισκόπων ταύτης Διαδοχῆς, ἣν ἐσημεῖον ἀληθείας. Τῆς δὲ Ῥωμαίων Ἐκκλησίας, μετὰ πῶ Πάυλῳ καὶ Πέτρῳ μαρτυρίαν, πρώτῃ κληρεῖται πῶ Ἐπισκοπῶν ὁ Λῆν, ὃν ἐν τῷ δούτέρῳ ἔτι τῆς τῆς Τρίτης βασιλείας, ὡς Βυσέβις ἴσορεϊ κεφαλαίῳ πρώτῳ, δικάτῳ τρίτῳ καὶ δεκάτῳ τεταρτῷ τῆς τρίτης βιβλίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ὁ Ἀνάκλητος Διαδέχεται, λέγων· Καὶ πῶ ταύτης λειτουργίας ἐνιαυτοῖς δυοημίδια καταχών, Ἀνακλήτῳ ταύτην παραδίδωσι, τῷτον δὲ τὸν Ἀνάκλητον ἔτι δεκαδύο ὑποσκοπούσαντα, ὁ Κλήμης Διαδέχεται τῷ δεκάτῳ ἔτι τῆς τῆς Δομετίου ὑγεμονίας. Ἀνάγνωθι καὶ τὸν Βερνικῶν βιβλίῳ τρίτῳ κατὰ Αἰρέσεων, κεφαλαίῳ τρίτῳ.

Τῶν δὲ Λατίνων συγγραφέων ἄλλοι μὲν ἐθέλουσιν πρῶτον Ἐπίσκοπον τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας μετὰ Πέτρον τὸν Λῆον, δούτερον τὸν Κλήπον, τρίτον τὸν Κλήμηντα, τέταρτον τὸν Ἀνάκλητον, οἷός ἐστιν ὁ Πλάτινας ἐν τοῖς βίοις τῶν Ῥώμης Ἐπισκόπων, ὁ Σαβελλικός ἐνεαδὶ ἐβδόμῃ, βιβλίῳ δευτέρῳ, ὁ Νάυκλητος μέρει δούτέρῳ, ὁ Βαρώνιος ἐν ἔτι ἐξηκοστῷ ἐνάτῳ, ἀριθμῷ τετρακοστῷ πέμπτῳ, ὁ Βεδαρμίνος ἐν τῇ χρονολογίᾳ μέρει δούτέρῳ, ἔτος ἐβδομηκοστὸν, καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ ὁ Πεπίανος ἐν τῇ λογικῇ τῶν χρόνων μέρει πρώτῳ.

Ἄλλοι δὲ, οἷός ἐστι Νικολάος ὁ Σκότος ἐν τῇ χρονικῇ, καὶ Βαρθολομαῖος Καραντζᾶς, καταλιπόντες τὸν Λῆον καὶ τὸν Κλήπον, πρῶτον ἀριθμῶσι τὸν Κλήμηντα, δούτερον τὸν Ἀνάκλητον, ὁ δὲ μελλοῦτατος Ὁπίατος καὶ ὁ Αὐγουστίνος ἐν ἐπιστολῇ ἑκατοστῇ ἐξηκοστῇ πρώτῃ πρῶτον τίθεισι τὸν Λῆον, δούτερον τὸν Κλήμηντα, τρίτον τὸν Ἀνάκλητον. ὁ δὲ Ὀνέφριος ἐν τῇ χρονικῇ τῶν τῆς Ῥώμης Ἀρχιερέων πρῶτον τίθει τὸν Λῆον, δούτερον τὸν Κλήμηντα, τρίτον τὸν Κλήπον, τέταρτον τὸν Ἀνάκλητον. καὶ τελευτᾷ ὁ Ἐπιφάνιος καταλιπὼν τὸν Ἀνάκλητον, ὃς πάντες οἱ λοιποὶ ἀριθμοῖσι, τίθεισι πρῶτον τὸν Λῆον, δούτερον τὸν Κλήπον, τρίτον τὸν Κλήμηντα. Ἀλλὰ ταῦτα ὁ Καραντζᾶς πῶ Διαδοχῇ τῶν πρῶτων τῆς Ῥώμης Ἐπισκόπων ὑπόδεισιν περιπεπλεγμένῳ καλῶ, ὥσαντι ἀμφίβολοι καὶ συγκεχυμένοι.

Εἰ ἐν αὐτῇ ἡ πρώτη τῶν Ῥώμης Ἐπισκόπων Διαδοχὴ ἔτις ἀμφίβολος καὶ ἀβέβαιός ἐστιν, ὥστε πταύτας δόξας περὶ αὐτῆς ὑπάρχον, ὅσαι χιδὸν κεφαλαῖ τῶν Ἱστορικῶν εἰσι, τί ἔσαι περὶ τῆς τῶν μεταγενεστέρων; μάλιστα τῶν ὑπὸ Νικολάου τῆς πρώτης μέχρι Κλήμης τῆς δούτης, ἐνιαυτοῖς Διακρίσεως ὡς ἔγγιστα ὑποσκοπούσαντων. Ὁρα Ὀνέφριον τὸν Πανδίνιον ἐν τοῖς σημειώμασιν εἰς τὸν Πλάτιναν περὶ Νικολάου τῆς ὀδεκάτης.

Συνάγεται ἄρα ὅσα τῶν σαθρῶν εἶναι καὶ ἀνίσχυρον τὸ πᾶσι παπικῶν ὑπαχέρημα, ὅπερ αὐτοὶ ὡς περὶ δολοφονίας καὶ ἀθέτου νομίζουσι, μόνον δηλαδὴ πῶ αὐτῶν Ἐκκλησίας ὅσα ταύτης τῆς τῶν Ῥώμης Ἐπισκόπων Διαδοχῆς ἀληθὴ συνάγοντες καὶ ἀτρεκεσάτω εἶναι, τὰς δὲ παρ' αὐτῶν παρεφθαρμένας, ἢ καὶ ψεύδεις, ὡς ὅσα τῆς Βεδαρμίνου δηλῆται τόμῳ δούτέρῳ τῶν Φιλονικίων, βιβλίῳ τεταρτῳ, κεφαλαίῳ ὀγδῳ.

20

Α' β' α' α' 2723

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

15

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

20

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ. Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α.

Περὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς ἐναρέτου πολιτείας τοῦ Ἀδελφοῦ Θεοῦ Ἰακώβου, καὶ πρώτου ἱεραρχοῦ τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ τοῦ χρυσοῦ πετάλου, ὃ ἐφόρει αὐτός τε καὶ ὁ Ἐπισήμιος. καὶ ὅτι ΚΑΡΑΙ Οἰπέντε Πατριάρχαι. ἔτι περὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ τοῦ Ἰακώβου, τοῦτε τρόπῳ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ.

30

35

ἂν τινὸς ἀγίῳ μνήμη ἔχη
να ἐπαινῇται καὶ να ἐγκω-
μιάζεται, καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ δι-
καίῃ Ἰακώβου ἐξαιρέτως ἔ-
χει να ὑπερβαυμάζεται,
διότι εἶτις ἀρετὴ καὶ εἶτις
προτέρημα ἀποράδην ἐρέ-
θησαν εἰς τὰς ἀγίας, ἡνω-
μούσας καὶ συνηβδην ἐρέθησαν εἰς τὸν τὸν ἁ-
γιόν. Πολλὰ ὀλίγως ἐρίσκομεν ἡγιασμένους ὅκ κοι-
λίας μητρὸς αὐτῶν, πλὴν ἀναμεταξύ εἰς αὐτὰς
τὰς ὀλίγως συναριθμεῖται καὶ ὁ τρισόλβιος ἔτος Ἰά-
κωβος, ἄκακος ἀληθινὰ καὶ ἀπλῆς, καθὼς ἦτον
καὶ ὁ Ἰακώβ ἄνθρωπος ἀπλῆτος, ὡς ἀναγνώ-
σκομεν ἐν τῇ ἐν ὁπνύσει παλαιᾷ γραφῇ, αὐ-
τὸν καλὰ καὶ να ἐκράχθη ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ περηνιστής,
καθὼς ἐκράτα μετὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν πτέρναν αὐ-
τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἡσαῦ, καὶ ἕως εἰς τὸ ὕψος να ἔλαβε
καὶ τὰ πρωτόκρια αὐτῆς διὰ τὸ ἔψημα τῆς φα-
κῆς, πλὴν κατὰ τὴν φυσικὴν ἀποράν πρῶτος ἦν
ὁ Ἰακώβ, ὅθεν καὶ ἐζήτει πρῶτος να ἐξελεθῇ ἐξω-
στῆς κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὡς καὶ πρωτότοκος,
καθὼς καὶ ἡμεροζεν αὐτῷ. Ἀλλὰ ἴνες οἰγονεῖς αὐτοῦ καὶ δι-
καίῃ, ὅπως καὶ τὴν ἀγιωσύνην καὶ τὴν ἀγαθωσύνην
αὐτοῦ ὠνομάθη Ὀβλίῃς; Ἀμικα εἶναι περιση-
εἰς τὰς διδασκαλίας τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, καὶ κα-
θὼς καὶ τὸν ὁμηρον τὸν ποιητὴν ἐπὶ πόλεις
μαρτυροῦναι σεμνὴν περὶ ρίζαν Ὀμήρου, ἔτω πα-

ρόμοια καὶ καὶ τὴν Ἀδελφότητον τῆς ἱεραρχίας
τρεῖς μοῖραι φιλονεκῶσι. Διὰ τὸν Χριστὸν ἔ-
λεγον οἱ Ναζαρηνοὶ, ἔχ' ἑτὸς εἰς οὗτος ἔτεκ-
τος υἱός; καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαρία, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰακώβος, καὶ Ἰωσὴφ, καὶ Σίμων,
καὶ Ἰάκωβος; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἔχ' ἑτάσαι πρὸς
ἡμᾶς εἰς; να ἦτον υἱὸς τῆς Παναγίας Παρθένης
καὶ Θεοτόκου Μαρίας, ἀλλὰ τίς ἐκ ἐτόλμησε
να εἰπῇ αὐτῷ, παρέξ ὁ αἰρετικὸς Ἐλβίδιος. να ἦ-
τον ὅμως ἀληθῶς ὡς μητέρα αὐτοῦ ἡ Παναγία,
ὁμολογεῖται αὐτῷ ὁ χρυσοῦς πλὴν γλῶτταν εἰς τὸν λόγον
ὅπως κάμνει περὶ τῶν μυροφόρων. ὅθεν ὁ Θεοφύλακ-
τος ὁ παραφραστής τῆς χρυσοῦς ῥήμονος εἶπεν, ὅταν
ἀναγινώσκῃς εἰς τὸν Λευκὸν, καὶ Μαρία Ἰακώβου,
νόεμοι τὴν Θεοτόκον, ὡς μητέρα δοκῶσαν Ἰακώβου
τῆς καὶ Ἰωσήφ, ὃν καὶ μικρὸν ἔλεγον, εἰς Διαφορὰν
δηλονότι αὐτῆς Ἰακώβου, καὶ καὶ τῆς Ζεβεδαίας,
ὅπως ἐλέγετο μέγας, ὡς εἰς ὅκ τῶν δώδεκα, ἢ καὶ
μικρὸς εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν κλῆσιν τῆς ἀ-
ποστολικῆς ἀξίας ὑπερώτερος. Ἐματαιολόγησαν
ὅποιος εἶπεν ὅτι ἡ ἀγία Ἀννα να ἐγέννησεν τρεῖς
μαρίας, καὶ ὅτι ἡ Μαρία καὶ Κλωπὰ να ἐπῆρε τὸν
Ἀλφάϊον, καὶ να ἐγέννησεν Ἰακώβον τὸν μικρόν, Σί-
μωνα ἢ Συμεῶνα, Ἰάκωβον τὸν καὶ Θαδδαῖον, καὶ Ἰωσήφ
τὸν ἐπικληθέντα δίκαιον, διότι ἡ ἀγία Ἀννα
μία καὶ μόνη Μαρίαν ἐτεκνοποίησε τὴν Θεοτόκον καὶ
Θεοπαῖδα Μαρίαν, ὡς καὶ ὁ Ἰωακὴμ ὅκ ἐγέννησεν
ἄλλην Μαρίαν μετὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Κλωπὰ, ὅτι τόσον
ὁ Ἰωακ.

Α

ὁ Ἰωακείμ, ὅσον καὶ ἡ Ἄννα ἦσαν ἄτεκνοι καὶ ἄγονοι. καὶ ἡ ἁγία Ἄννα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωακείμ, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις ἐπέεργε τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς αὐτῆς, καθὼς ἐσημείωσε ὁ ῥο καὶ ὁ σωμαζαριτῆς (ὅπερ λέγεται νὰ εἶναι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν Κωνσταντινὸν πόλει μεγάλης ἐκκλησίας Μαυρίκιου, ποιητῆς τῶν συναξαρίων) ἐκ τοῦ μεταφραστοῦ, καὶ ἄλλων πολλῶν ἀρχαίων καὶ ἀληθινῶν, εἰ καὶ πολλὰ συγγράμματα ἐκείνων ἐκ εὐρίσκονται νῦν. ἀλλὰ καὶ ὁ Κλωπᾶς καὶ ἦν ἀδελφὸς τοῦ Ἰωακείμ, ὡς ἴναι φαντάζονται, ἀλλὰ μόνον τοῦ Ἰωσήφ ἀδελφός, καθὼς καὶ ὁ Κλεώπας λέγεται νὰ εἶναι ἀνεψιὸς τοῦ Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ τὰ Πανάρχεια τοῦ ἁγίου Ἐπιφάνειου. Παλαιὰ φιλονεικία ἐστάθη μετὰ τὸν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀνδρας, αὐτὸ δὲ καὶ Ἰωσήφ ὁ μνηστὴρ τῆς Θεοτόκου ἦτον μετὰ τὴν γυναῖκα πρότερον συνηθισμένος. Ὁ Ἐπιφάνιος εἰς τὸν Ἀγκυρωτὸν αὐτοῦ λόγον φανερὰ βεβαίως νὰ ἦτον χρησάμενος, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς γυναικὸς ὅπερ κατήγετο ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Ἰσάδα (ὁ Ἰππόλυτος θέλει νὰ ἐλέγγοτο Σαλώμη) νὰ ἐτεκνογονήσεν ἐξ παιδία, τέσσαρα ἀρσενικά, τὸν Ἰάκωβον, τὸν Σίμωνα, τὸν Ἰσάδαν, καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ δύο θηλυκά, τὴν Ἐσθήρ, καὶ τὴν Θάμιν. Ὁ Πανδόπυλος Νικηφόρος προσέειπεν εἰς τὴν κυριακὴν τῶν Μυροφόρων καὶ τρίτην θυγατέρα τὴν Σαλώμην, τὴν γυναῖκα τοῦ Ζεβεδαίου. Ὁ ἱερώνυμος ὅπερ κάμνει τὸν μνηστὴρα Ἰωσήφ παρθένον, ἀναφέρει πῶς ἀπὸ τῶν ψευδοεὐαγγελίων τῆς ἐπιγραφομένων τῶν Πέτρῳ καὶ τοῦ Ἰακώβου, περιεσσεύεται νὰ ἐδιδασκώμεθα, καὶ νὰ εἴπω, ὅτι ὁ μνηστὴρ Ἰωσήφ μετὰ τὴν ἔσκαμναι ἐπαιδοποίησε τὰς λεγομένους ἀδελφὰς τοῦ Κυρίου. ὅθεν ὁ Θεοδώριτος διαλόγου καὶ τῶν ἐκείνου τοῦ Παύλου εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας (ἕτερον δὲ τῶν Ἀποστόλων ἐκ εἶδον, εἰμὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου) πρόσσεχε, λέγει, ὅτι ἐκ ἦν καὶ σάρκα τοῦ Κυρίου ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου, ἀλλὰ ἐξ ἐστάθη ποτὲ υἱὸς τοῦ μνηστὴρος Ἰωσήφ, ὡς ἴναι εἶπον (ἦγον ὁ Νύσσης Γρηγόριος, ὁ Θεὸς Χρυσόστομος, Ἰλάριος καὶ Ἀμβρόσιος) ἀπὸ τῆς προτέρας αὐτῆς γυναικὸς, ἀλλὰ τοῦ Κλεώπα υἱός. ὁ δὲ ἱερώνυμος αὐτιλέγει, καὶ θέλει νὰ εἶναι ὁ Ἰακώβος υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, διότι ὁ Ματθαῖος, καὶ ὁ Μάρκος φανερὰ γράφειν ὅτι τὰς θεωρούσας γυναῖκας ἀπὸ μακρόθεν, πῶς ἦν καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Ἰωσήφ μήτηρ, ἦσαν δὲ γυναῖκες πολλὰ ἀπὸ μακρόθεν θεωρούσαι. ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ μαγδαλὴν, καὶ Μαρία Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσήφ μήτηρ, καὶ Σαλώμη, ὅτε ἦν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. συμφωνοῦν δὲ τὰς διδασκάλας ὁ Θεοφύλακτος εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, ὅτι ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ νὰ ἦτον θυγάτηρ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ γυνὴ τοῦ Ἀλφαίου, αὐτὰ καὶ ἄλλοι ἀντιστρέφουσιν νὰ εἴπω, ὅτι ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ, ὅτι ἦτον ἀνὴρ αὐτῆς ὁ Κλωπᾶς, καθὼς καὶ ἡ Σαλώμη καλεῖται τῶν Ζεβεδαίων,

ὅτι ἦτον ἀνὴρ αὐτῆς ὁ Ζεβεδαῖος. καὶ κατὰ ἀλήθειαν, ἐπειδὴ ὁ Ματθαῖος καὶ ὁ Μάρκος κάμνουν τὴν Μαρίαν τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ θεωροῦσαν ἀπὸ μακρόθεν, καὶ ὁ Ἰωάννης τὴν Μαρίαν τοῦ Κλωπᾶ παρὰ τὴν Σαλώμην εἰς τὸν Σταυρὸν ὁμοῦ μετὰ τὴν Παναγίαν, φαίνεται νὰ εἶναι ἄλλη ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ, καὶ ἄλλη ἡ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἰακώβου. ὅθεν ὁ Ἡγισπικὸς ὅπερ θέλει ὅτι ὁ Κλωπᾶς νὰ ἦτον ἀδελφὸς τοῦ μνηστὴρος Ἰωσήφ, καὶ ὁ Συμεὼν ὁ δεύτερος ἱεράρχης τῶν ἱερουσολύμων υἱὸς γυναικὸς τοῦ Κλωπᾶ, γράφει ὅτι καὶ ὁ Ἰακώβος νὰ εἶναι υἱὸς τοῦ Κλωπᾶ, ὥστε φαίνεται νὰ διακρίνῃ τὸν Ἀλφαῖον ἀπὸ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ ἐπομένως ἄλλη νὰ εἶναι ἡ Μαρία τῶν Ἰακώβου, ὅπερ εἶχεν ἄνδρα τὸν Ἀλφαῖον, καὶ ἄλλη ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ, ὅπερ γίνεται ἀδελφὴ τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, ἡ γοῦν συγγενὴς καὶ πρώτη ἐξαδέλφη τῆς Παναγίας, ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἰωακείμ, ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἀλφαίου Ἰωάννης γεγεννημένη. πλὴν ἀγωνιστικῶς ταῦτα ἐλέγομαι, μόνον μετὰ χριστιανικὴν ἐξουσίαν τὰ περιεργαζόμεθα, ὅτι καὶ ἡ ἀπορία ἐστὶ μήτηρ τῆς Θεοτόκου. καὶ ὅτι ὁ Ἰακώβος υἱὸς ἦτον ἡγιασμένος ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ κρασί ἢ ῥακὶ οὐκ ἐπὶ ποτὲ αὐτὸν καὶ ζῆλον, καὶ κρέας οὐκ ἔφαγον, ἐδὲ νὰ ἐξυμῶν, ἐδὲ μετὰ λαὸν νὰ ἐχρίσθῃ, ἢ εἰς λατρίαν νὰ ἐπῆγε καὶ νὰ ἐλάσθῃ, γράφει ὁ Παμφίλος Εὐσέβιος εἰς τὸ δεύτερον τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ ἱστορίας, φέρων τὸν Σπρωματέα Κληρύμα, καὶ τὸν Ἡγισπικὸν διὰ μαρτυρίαν, οἱ ὁποῖοι γράφουσιν ὅτι οὐκ ἔβαλον εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ ποτὲ σανδάλια, ἀλλὰ πάντες περιεπάτει γυμνοῦς, καὶ πάντες λούκα ἱμάτια καὶ λινὰ ἐφόρει. ὅθεν ὑποπτόμεθα ἴναι, ὡς ὁ Ἐπιφάνιος, καὶ ὁ ἱερώνυμος ὅτι νὰ ἦτον αὐτὸς ὁ Ἰακώβος ὅπερ εἰς τὸν καιρὸν τῶν πατέρων ἀφῆκε τὴν σινδόν, ἡ γυνὴ τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν, ὡς αὐτὸς ὁ μόνος ἐλόκοφον ἀναμεταξὺ τῶν Ἀποστόλων. Ἐπαρθένοισιν εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ζωὴν, καὶ ἀπὸ τῆς συχνῆς αὐτοῦ γονυκλισίας ἐξωγκώθησαν τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ ἐγένοντο ὡς αὐτὸ καμήλι, μάλιστα περὶ εἰς τὴν ὁ χρυσόμομος, ὅτι ἀπὸ τοῦ νὰ κτυπᾶ πικρὰ καὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, νὰ ὠγκώθῃ καὶ νὰ ἐγένετο μέλαν, ἀλλὰ καὶ τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ οὐκ αὐτὸ πνύουα ἡκῆς ἀμύλης μικροὶ καὶ μεγάλοι ἡγωνίζοντο νὰ τὸ ἀσπαδῶν, ὡς ἀναφέρει τὰτο ὁ ἱερώνυμος. ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἁγία τὰ γυναικῶν εἰσέβαινε, καὶ ἐκεῖ σὺν δυνάμει σπύχετο ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, ὅθεν καὶ ὁ βλίας, ἡ γυνὴ δίκαιος ἐπωνομάσθη, καὶ τὸ χρυσὸν πέταλον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ νὰ φορῇ κατηξιάσθη, ὡς μαρτυρεῖ τὸν ὁ Κλήμης καὶ ὁ Ἐπιφάνιος, ὁ ὁποῖος θέλει καὶ ὁ δὲ καὶ τοῦ Ἰακώβου νὰ εἶναι θρόνος ἀρχιερατικὸς, ὅπερ μέλλει νὰ βασιλεύσῃ ὁ Χριστὸς εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, Καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. ὅθεν ὁ κορυφαῖος Ἀπόστολος ὁνομάζει αὐτὸν βασιλεῖον ἱεράτου καὶ ὡς αὐτὸς ἴναι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἐκείνων διάδοχοι (εἰ καὶ πρὸς καὶ

ρὸν ἰὼν βασιλεῖς καὶ βασίλεις λαὸν ἰφόρουν κορώνας καὶ
μίτρας εἰς σημεῖον τῆς ἐξουσίας αὐτῶν. οὕτως ὁμολογεῖται
ὁ Πολυκράτης Δαδὶ τῆς ἐπισήθιον ἰωάννου, ὅτι καὶ αὐ-
τὸς ἰφόρει τὸ χρυσὸν πέταλον εἰς τὴν Εὐφρόν, Δαδὶ τῆς
5 ὁποῖον, καὶ τὴν ἀρχαίαν σωτήριαν φορεῖν οἱ πα-
τεράρχαι τὰς κορώνας, καὶ ἀραρυτάς. διότι αὐτὸς ἰ-
φόρει τὴν κίδαριν οἱ Λαῖται καὶ τὸ Λαῖτικόν. καὶ προ-
σθήγαγε Μωϋσῆς τὰς ἡμέρας Ἀαρὼν, καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς
κιδάρεις. καὶ Δαδὶ τὸν Ἀαρὼν γράφει, καὶ ἐπέθηκε τὴν
10 μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ τὸ πέταλον τὸ χρυ-
σὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς τὸ καθηγιασμένον. καὶ εἰς
τὴν Εὐφρόν εἶπε Κύριος τῷ Μωϋσῇ. καὶ ποιήσεις πέτα-
λον χρυσὸν καθαρὸν, καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύ-
πωμα σφραγίδος, ἀγίασμα Κυρίου. πόσω μάλλον,
15 λέγει ἡγίος, οἱ πατεράρχαι τῆς νέας Δαδὶθῆκης, οἱ
μὴ ὄντες καὶ τὴν τάξιν Ἀαρὼν, ἀλλὰ καὶ τὴν τάξιν Μελ-
χισεδέκ, καὶ μὴ δοξάζονται καὶ μετὰ χρυσῆς ἡμερας καὶ κο-
ρώνας, καὶ καὶ μὴ φορεῖσι σέφανον χρυσὸν ἐπάνω κιδάρει-
ως, ἐκτύπωμα σφραγίδος ἀγιάσματος, καὶ τὸν Σα-
20 ράχ, καὶ ἡμερας τιμῆς, ἔργον ἰσχύος. καὶ μάρισα ὅπως
εἶπεν καὶ λέγονται ΚΑΡΑΙ, ἡγῶν καὶ τὸν Βαλσαμῶνα Θεό-
δωρον, Κ. ὁ Κωνσταντινουπόλεως, Α. ὁ Ἀλεξανδρεί-
ας, Ρ. ὁ Ῥώμης, Α. ὁ Ἀντιοχείας, Ι. ὁ Ἱεροσο-
λύμων. ἀλλὰ περὶ τῆς ἰδὲ τῆς ἀληθέστερον κατωτέρω,
25 κεφαλῇ εἰκοστῇ δούτέρῳ παραγράφῳ δούτέρῳ. ἀλλὰ
εἰς ἰδεῖν καὶ τὴν χαρτοποίησιν τῆς πρώτης Ἱερουσαλὴμ
Ἱεροσολύμων. ὁ Εὐσεβίος βιβλίῳ δούτέρῳ κεφα-
λαίῳ πρώτῳ σημειοῖ, ὅτι ὁ στρατηγὸς κλήμης εἰς
τὸ ἱκτὸν τῶν ὑποτυπώσεων λέγει, πῶς μετὰ τὴν
30 Ἀνάληψιν τῷ Σωτῆρος, ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ ἰωάν-
νης, ὡς ὑπὸ χειρὸς προτετιμημένοι, ἵνα μὴ ἔχωσι
διαφορὰν ποῖος νὰ εἶναι πρῶτος (ὅτι ὅστις ἠθέλε
λάβει τὸ θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων, εἶχεν ἀξίωμα εἰς
τὴν ἀλλοτρίαν) ἐξελέξαντο τὸν Ἰάκωβον νὰ εἶναι ἐπίσκοπος
35 Ἱεροσολύμων. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κλήμης εἰς τὸ ἑβδό-
μον τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐπαίρων τὸν Ἀδελφόν, τὸν
ἀξίωμα λέγει, Ἰάκωβος τῷ δικαίῳ καὶ ἰωάννη,
καὶ Πέτρῳ μετὰ τὴν ἀνάστασιν παρέδωκε τὴν γυν-
σιν ὁ Κύριος, καὶ ἔτοι τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις πα-
40 ρέδωκεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπόστολοι τοῖς ἑβδομηκοντα.
ὁ δὲ Ἀνάκλητος ὅπως θέλει ὅτι ὁ πρῶτος κανὼν τῶν
ἀγίων ἀποστόλων νὰ εἶναι τῷ ἀγίῳ Πέτρῳ λόγος, ἐπί-
σκοπος χαροποιεῖται ὑπὸ ἐπισκόπων δύο, ἡ τριῶν,
λέγει, πῶς εἰς τὴν χαρτοποίησιν τῷ Ἰάκωβος νὰ συν-
45 δραμον πρὸς ἀποστόλους, Πέτρος, ἰωάννης ὁ Θεολό-
γος, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰάκωβος. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος
αἰετοῖς ἑβδομηκοντῇ ὁγδόῃ λέγει, καὶ πρῶτος ἔτῃ
ἐληφεν τὴν καθέδραν τῆς ἐπισκοπῆς, ὡς περὶ τῶν
κον ὁ Κύριος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ γῆς πρώτῳ,
καὶ ἐκαλεῖτο ἀδελφὸς τῷ Κυρίῳ. εἴτε ἂν ὁ Κύριος
μόνος, εἴτε διὰ τῶν τριῶν κορυφαίων ἐχαροτόνησε
τὸν Ἰάκωβον, ἀτύγκριτόν ἐστι τῷ Ἀδελφόν τὸ
ἀξίωμα. ὅθεν ἔλεγεν ὁ Ἡσύχιος, ὅτι ὁ Πέτρος
50 ἡμεροῦς, ἀλλὰ ὁ Ἰάκωβος νομοθετεῖ. τὸ δὲ Ἀλε-
ξανδρινὸν χειρικὸν λέγει, ὅτι ἐκάιντο ὅπως λέγει ὁ

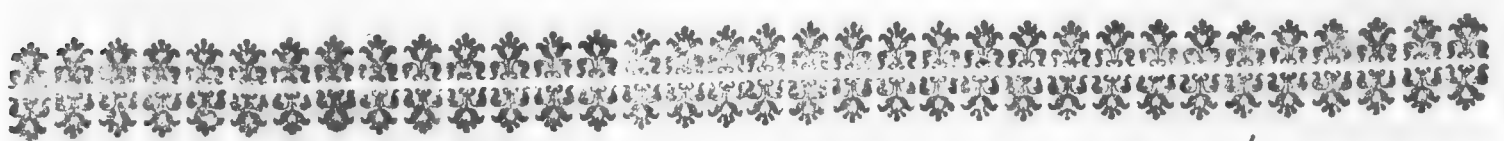
Λεκάς, οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενό-
μενοι τῷ Λόγῳ, εἶναι ἡ εὐδοξία καὶ ἀειπάρεστος
Θεοτόκος Μαρία, καὶ ὁ δίκαιος ἰωσήφ ὁ μνήσεως,
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ πρῶτος τὸν ἐν Ἱεροσολύ-
μοις κατακοσμήσας θρόνον, καὶ ἰωσήφ, καὶ Σίμων,
καὶ Ἰάκωβος, ἔτοι εἰσὶν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπ-
ρέται γενόμενοι τῷ Λόγῳ ἀπὸ τῆς σαρκὸς γεννήσεως
τῷ Κυρίῳ καὶ ἕως Ἀναλήψεως αὐτοῦ. ὁ Χρυσόστομος δὲ
λόγῳ τριακοστῷ ὁγδόῳ τῆς πρώτης πρὸς Κορινθίους
λέγει εἰς τὸ, ἔπειτα ὡφθῇ Ἰάκωβος, ἡμεῖς δοκεῖ τῷ
5 ἀδελφῷ τῷ ἰωσήφ, αὐτὸς γὰρ αὐτὸν λέγεται κε-
χαροτονηκέναι, καὶ ἐπίσκοπον ἐν Ἱεροσολύμοις πε-
ποιηκέναι πρῶτον. γράφει δὲ καὶ ὁ Εὐσεβίος εἰς τὸ
ἑβδόμον τῆς Ἱστορίας αὐτοῦ, κεφαλῇ δέκατῳ ἐνα-
τῷ, πῶς εἰς τὸν καιρὸν αὐτοῦ ἀρίσκει καὶ ὁ θρόνος τῷ
Ἀδελφόν, καὶ θέλει καὶ αὐτὸς, ὅτι ὁ Κύριος αὐ-
τὸν τὸν Ἰάκωβον ἐψηφίσαντο Ἱεράρχην τῶν Ἱερο-
σολύμων. ὅθεν καὶ τὴν Δαδὶθῆν καὶ τὴν ἐκλογὴν
τῷ Χριστῷ, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ὡς εἰς χεῖ-
60 ριστῇ ἀπὸ τῶν τετῶν αὐτοῦ ἀποστόλων. πλὴν
ἴσως ἡ καὶ ἠθέλου ἀπορήσει, πῶς ἐφυλάχθησαν
τὰ ἱερά καὶ ὁ θρόνος ἔτος τῷ Ἱεράρχῃ μετὰ τὴν τέσσω
ἄλλων καὶ αἰχμαλωσίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ; δίδωσιν ἡμεῖς
τὴν λύσιν ὁ Ἐπιφάνιος, ὁ ὁποῖος βεβαίῳ καὶ δι' ἀ-
ποκαλύψεως νὰ ἐφυγον οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τῆς Ἱε-
ρουσαλὴμ, ὅπως ἐκκλησιάζοντο ἔσω εἰς τὴν ἀγίαν Σιών,
καὶ νὰ διέβησαν εἰς τὴν χώραν Πέδαν ὀνομαζομένην,
πέραν τῆς Ἰορδάνης, καὶ ἐκεῖ νὰ ἐφυλάξαντο εἰς ἑλ-
70 ἀβὸν ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων θείοντες καὶ σεβασμίον. καὶ το-
τε ἐπληρώθη τὸ ψαλμικόν, Ἐδωκας τῷ Φοβετῷ
σε σημειώσιν τῷ Φυγῇ ἀπὸ προσώπου τούτου, ὅπως
ἐφυγῶσιν οἱ ἀγαπητοίς. μάλιστα ἐτελειώθη τῷ
80 εἰς ἡ πρόρρησις, ὅπως ἔλεγεν, ὅταν δὲ ἴδῃτε κυ-
κλωμένους ὑπὸ στραπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε
γινώτε ὅτι ἡ γυνὴ ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐκ τῆς
Ἰουδαίας, φυγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐκ μέσων
αὐτῆς, ἐκχωρέτωσαν, καὶ οἱ ἐκ ταῖς χωραῖς, μὴ ἐ-
90 σερχεύωσιν εἰς αὐτήν. ἀλλὰ εἰς ἑλθόντες εἰς τὸ μαρ-
τύριον τῷ δικαίῳ Ἰάκωβος, Δαδὶ τῷ ὁποῖοι τὴν ἀδικον
σφαγὴν, θέλει ὁ ἰωσήφ νὰ ἐκμαλῶσθαι
καὶ τὰ Ἱεροσολύμα παρὰ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὸ Ἱερόν νὰ
κατεργασθῇ, ὡς μὴ μείναι λίθον ἐπὶ λίθον, ἀλλὰ
καλὰ καὶ ἡπατήθη, παρὲς ἀνίστην τὴν κυρίαν
καὶ ἀληθῆ αἰτίαν, ἥτις ἡ κατὰ τῷ Χριστῷ μαρτία.
λέγων δὲ περὶ τῷ Ἰάκωβος, διηγέται πῶς, καὶ Δαδὶ
100 ἰφονόκη ὁ τοῦ ἀγίου ἀνδραπέδου, εἰς τὸ εἰκοστὸν
τῆς ἀρχαιολογίας αὐτοῦ. Ἀφ' οὗ Παῦλος ἐπεκαλεῖται
τὴν κρίσιν τῷ Καίσαρι, καὶ ἐπέμψθη παρὰ τῷ Φίλῳ
εἰς τὴν Ῥώμην, ἀπηλπιδόσθαι οἱ Ἑβραῖοι, καὶ ὅλον
τὸν θυμὸν αὐτῶν καὶ τὴν μὴνιν εἶχον ἐπὶ τὸν Ἰάκωβον.
ἡ δὲ τότε ὁ Ἀννας ἀρχιερεὺς, ἀνδραπέδου θρασυῦς
καὶ σκληρὸς, καὶ δοκίμων, καὶ σαδδουκαῖος εἰς τὴν
110 θρησκείαν, καὶ λοιπὸν δικαίως δραξάμενος (ὅτι ὁ
Φίλος προτετελεύτησε καὶ ὁ Ἀλβίνος ἔπειτα προέφθα-
σεν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ) ἐποίησε συμβέβη-
115 καὶ εἰς

4

καὶ εἰς αὐτὸ ἐβιβάζοντο τὰ λιθοβοληθῆναι ὁ Ἰάκωβος ὡς
 ἀσεβὲς καὶ κακογνώμων, αὐτὸν καλὰ καὶ περιστοὶ ἐσωσε-
 φώνησαν εἰς τὸ αἶμα τοῦ δικαίου καὶ αἰσῶν. καὶ λοιπὸν
 ἦλθαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς τὸν αἶον λέγοντες,
 ἰδοὺ ὅλοι παρακαλεῖσθαι τὰ διδάξαι τὸν λαὸν κατὰ
 τὴν μεγάλην ἐορτῇ τοῦ Πάχα τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καθό-
 τι ὁ λαὸς πιστεύει αὐτὸν εἶναι τὸν Μεσίαν, ἀναβάς γὰρ ἐ-
 πάνω εἰς τὸ ναὸν τὸ πτερυγιόν, δίδασκεν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ,
 ὃν πλὴν ἡμῶν, καὶ ἄλλοι περιστοὶ, καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν
 ἐθνικῶν θέλωσι πισδύσῃ εἰς τὰ λόγια σου τὰ γλυκύτερα
 ὑπὲρ τὸ μέλι, καὶ ἡμιώτερα παρὰ τὸ τοπάζιον. ἀνεβί-
 βασαν τὸν αἶον εἰς τὸν ναὸν τὸ πτερυγιόν, ἦγεν εἰς τὸ
 σκοπεῖν τὸν ναὸν, ὃς περὶ ὧσιν ὡς πύργος ὕψωμα καὶ δῶμα,
 εἰς τὸν πύργον αἱ εἰρηλατικαὶ ἐξήπλωμένοι, καὶ ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τῶν
 πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, εἶπε ἡμῖν ὅτι δικαίαι εἰς ὃν ὅλοι
 ἡμεῖς χειρὸς ἡμῶν τὰ πισδύμεν, ποία εἶναι ἡ θύρα τοῦ
 Ἰησοῦ ἐς αὐτομάτη; καὶ ὁ δίκαιος ἐβόησε μετὰ παρρη-
 σίας, ἡμεῖς ἐρωτᾶτε ἀπὸ τῶν Ἰησοῦ τὸν ἥον τοῦ αὐθρύπου;
 αὐτὸς κἀθίσταται ὡς διζιὼν τοῦ παντοδυναμοῦ Θεοῦ, καὶ μετὰ
 τῶν νεφελῶν τοῦ ἔρανος μέλας τὰ ἐλθῆναι καὶ ἀμὴν κέρισιν
 καὶ αὐτοπόδοισιν. ἐκρέαυλασαν ὡς, ὡς, ἵσφαλε καὶ ὁ δί-
 καιος. καταδυασάμενοι καὶ ἐνεδρεύσαντες τὸν δί-
 καιον, ὅτι δύσχετος ἐστὶν ἡμῖν, καὶ ἐναντίζεται τοῖς
 ἔργοις ἡμῶν, ἐγὼς ἡμῖν εἰς ἐλεγχον ἐνοικῶν ἡμῶν,
 βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι αὐτομοιοι τοῖς
 ἄλλοις ὁ βίος αὐτῶν, καὶ ἐξηλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτῶν.
 λιθοβολείτω, λιθοβολείτω, καὶ εἰς τὸν κρημνίσαν-
 τιν ἀπὸ τοῦ πτερυγίου. ἀλλ' ἐπληροφόρηθησαν οἱ τότε
 πιστοὶ εἰς τὰ λόγια τοῦ ἱεροκέρυκος καὶ ἐβόων, ὡ-
 σαντὰ τῇ ἡμῶν Δαβὶδ, καὶ ἐξέτασαν τὰς χεῖρας
 αὐτῶν εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ εὐχαρίστησαν τῷ Κυρίῳ
 ἀπὸ τῶν μαρτυρίων ὅτι ἰδὼκε περὶ τοῦ Μεσίου Χριστοῦ ὁ
 τῶν ἀρχιερέων. ὡρμησαν γὰρ κατ' ἐπαίῳ αὐτῶν, καὶ

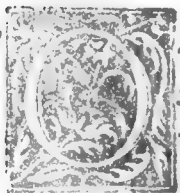
ἐρρίψαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ πτερυγίου, καὶ ἡμῖν ἐράγας
 ἐγένοντο οἱ πόδες αὐτοῦ. εἶπα ὡς τὰ γόνατα αὐτοῦ,
 χειρομνήτας θέτο λέγων, Θεὲ πάτερ συγχώρησον
 αὐτοῖς, ὡς γὰρ οὐδὲν ἔποιεσθαι. καὶ ἤρξαντο λιθοβολᾶν
 αὐτόν. εἰς δὲ ἀπὸ τῶν ἱερέων (θέλω ὁ ἐπιφανὴς αἰ- 5
 ρεῖται ἐβδομηκοστὴ ἐγδοή, τὰ ἦν ὁ Συμεὼν ὁ υἱὸς
 τοῦ Κλεόπα, ὁ δὲ Ἰωσήπος θέλω τὰ ἦν εἰς ἀπὸ τῶν
 ἡμῶν τοῦ Ῥηχάβ, ἡ δὲ Ῥοχαβίμ, ἐπαμάρτυρεται ἀπὸ
 τοῦ σοφῆτος ἱερεῖας, κεφαλὰς τετρακοσίων πέμπτῳ)
 αὐτοβόησε, πάνταςδε, ἡ ποιήτε; ὁ δίκαιος παρὰ 10
 καλῶ ὑπὲρ ὑμῶν τὸν Θεόν, καὶ ὑμεῖς πτοροβολεῖτε
 αὐτόν; τότε εἰς βαφύς ῥίπτει τὸ ἰγδοχαστὸν ὅτι
 ἐβάστα, καὶ κτυπᾷ τὸν αἶον καὶ κεφαλῆς, καὶ
 τὸν φονεύει, καὶ ἰσάρε πανδοκλεῶς, ὡς λέγεισθαι ἵναι
 εἰς τὸ ὅρις τῶν ἐλαιῶν, καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ ἐφαίνετο, 15
 καὶ ἡ στήλη τοῦ τάφου αὐτοῦ εἰς τὸν καιρὸν Ἀδριανῆος
 αὐτοκράτορος. ὁ ἱερώνυμος δὲ εἰς τὸν βίον τοῦ ἀπο-
 στόλου γράφει, ὅτι κατὰ τὸ ἐβδομὸν ἐτὶ τοῦ ἐκέραιου
 τὰ ἐπελάσθη, καὶ τὰ ἐρρίψθη πλησίον εἰς τὸ ἱερόν,
 ὅπου ἴσατο ὁ ἡτλὸς αὐτοῦ εἰς τὴν πολιουρίας τοῦ τίτου, 20
 καὶ τὸ πλοῦτος τοῦ Ἀδριανῆος, καὶ οἱ λέγοντες ὅτι ἐπάρη
 εἰς τὸ ὅρις τῶν ἐλαιῶν ὅτι ἀληθεύουσιν. ὁ Θεὸς ἔπεισε
 σφάλμα εἰς τὸ χερνικὸν τοῦ Νικηφόρου ὅτι λέγει, καὶ ὁ
 πρῶτος ἡμῶν ἱεραρχὴς τὰ ἀρχιερατεύσει μόνον ἐκκοσιέξ
 χρόνους. ἀλλὰ καὶ ὁ συναξαριστὴς ὅτι δίδωσιν αὐτῷ 25
 χρόνους ἐκκοσιόκτω ἐλαθάδι. ἔπει μὲν ὁ Ἰσίδωρος ὁ-
 πᾶς εἰς τὸν σόλογον τὸ νέας διαθήκης δίδωσιν αὐτῷ τρι-
 κοντα χρόνους ἔτυχεν τοῦ σκοπῆ, διότι μόνον κατὰ ἀλή-
 θειαν ἐκκοσίων ἐλθόντων ἐκυβέρνησε τὸν θρόνον αὐτοῦ,
 εἰς δὲ τὸν τετρακοσίων χρόνον ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ 30
 Χριστοῦ ὁκοιμήθη, καθὼς ἐσημείωσε τὸ καὶ Παμφίλος
 Εὐσεβίου εἰς τὸ χερνικὸν αὐτοῦ.

35

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὅτι ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ οἱ ἀπόστολοι, ἀλλὰ ποιοτηταί, ὅθεν ὁ Τερ-
 δοχὴ αὐτῶν. καὶ περὶ τοῦ δούρου ἱερέων τῶν ἱεροσολύμων Συμεῶν, καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς
 ἀρχιερατείας αὐτοῦ.

Τὸ ἔχον τὸ Χριστὸς ὁ ἀπὸ ἀρχιερέων κυρίως
 ἀδελφῶν, ἀλλὰ ποιοτηταί, ὅθεν ὁ Τερ-
 τελλίου κρέας τὸν μακάριον Πάυλον καὶ
 Πέτρον τοῦ Χριστοῦ ποιοτηταί. οἱ δὲ ἀπο-
 στολοι ἔχοντες ἀδελφῶν, ὅθεν καὶ ὁ Εὐσεβίου λαλῶν περὶ
 τοῦ Συμεῶν, εἶπε πᾶς γέγονε τοῦ Ἰακώβου ἀδελφῶν.
 καὶ δὲ ἀλεξάνδρινος χερνικὸν λέγει, ὅτι ὁ αἶμα Ἰακώ-
 βου ὁ ἀπόστολος καὶ πατριάρχης ἱεροσολύμων ἐπ-
 λάττησε, καὶ παρὲλαβε τὸ χημὸς τῆς ἐπισκοπῆς ἱερο-
 σολύμων Συμεῶν ὁ καὶ Σίμων, καὶ γέγονε πατριάρχης.
 ὁ δὲ Εὐσεβίου εἰς τὸ τρίτον βιβλίον φησὶ, μετὰ τὴν
 Ἰακώβου μαρτυρίαν, καὶ τὴν αὐτίκα γενομένην αἰσιν

τῆς ἱεροσολήμ, λόγος κατέχευε τὰ ἀποστόλων καὶ τῶν
 κυρίως μαθητῶν τὰς αἰτίαι τῇ βίῳ λαπομένους ἐπὶ ταύ- 45
 τὸν πανταχόθεν σωμιλθῆναι ἅμα τοῖς πρὸς γένους κατὰ
 σάρκα τοῦ Κυρίου, πλείους γὰρ καὶ τῶν ἐπὶ περιῆσαν
 αἰτίαι τῇ βίῳ, βελήν τε ὁμῶς περὶ τὴν τῆς Ἰακώ-
 βου ἀδελφῶν ἐπικρῖναι ἀξίον ποιήσασθαι. καὶ δὴ ἀπὸ
 μιᾶς γνώμης τὰς πάντας Συμεῶνα τὸν τοῦ Κλεόπα, 50
 καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελίου μνημονόλογον γράφει, τὸ αὐτῷ πα-
 τριάρχῃ θρόνον ἀξίον εἶναι δοκιμάσαι, ἀνεψιὸν ὡς γε-
 φασὶ γεγονότα τοῦ Σωτῆρος. τὸν γὰρ Κλωπαῦ ἀδελ-
 φὸν τῶν Ἰωσήφ ὑπάρχαν ἡ γήσιν πρὸς ἱεροῦ. ἀλέξαν-
 δρος δὲ ὁ ἱεροσολυμίτης εἰς τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς δι-
 κρίσεως

ρείσεως τῆς Σταυρῆς ἐπὶ τῶς ταύτης γράφει, μετὰ τὴν
 αἰῶσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἣν ἐπολιόρησε Τίτῳ, πάλιν
 ἐπανελθόντες οἱ πιστοὶ εἰς τὴν αἰχλὺν Σιών, πρε-
 βάλλοντο δούτερον Ἱεροσολύμων Συμεὼν τὸν τῆς Κλεώ-
 5 πα τῆς ἐν Βυαγγελοῖς ἐκφερομένης, αὐτόπῳ καὶ ἀ-
 κροατῶ καὶ ἀνέψιδν ὑπάρχοντα τῆς Κυρίας, Κλωπᾶς
 δὲ ἦν ἀδελφὸς τῆς κατὰ χάριν πατρὸς τῆς Κυρίας. συ-
 νάγονται δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς ἀπὸ σωτηρίας πάθους
 εἰς αἰῶσιν Ἱεροσολύμων. ἀπὸ δὲ τῶν λόγων τούτων
 10 βεβαιεῖται πῶς ἔφυγον οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τῶν Ἱεροσο-
 λύμων, ὅθεν ἐδύνατο νὰ ὑπάγῃ καὶ μετὰ τὴν αἰχλὺν
 πιστὸς ὁ ἄγιος ἄρχιερεὺς, ὡς ἔπομψεν, εἰς τὴν
 Πέδαν, διότι οἱ εἰμῖναν ἐκεῖ ἐν τῶς τῶν Ἱεροσο-
 λύμων, ὅλοι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῆς στρατηγῆς και-
 15 σίου Φλώρεα, καὶ ἐπομψεν φεύγοντες, ἔλαβον καὶ τὴν
 ξυλίνην καθέδραν τῆς αἰχλὺς Ἰακώβου, καὶ τὴν ἐφύ-
 λαξαν, εἰδὲ μὴ, ἥθελεν ἀπολεσθῆναι καὶ κατακαυθῆναι
 ὑπὸ τῶν στρατομάτων τῶν ἐρημώσεων, ὅπως ἐπίσολον
 καὶ προσεκύνον τὰ εἰδωλά. λέγεται δὲ καὶ ὡς ἐκατονεί-
 20 κοσιν ἐπὶ τὸν Συμεὼν ἔπος, νὰ ἐσαυρώθῃ ὑπὸ τῆς ἱππικῆς
 Ἀθικῆς ἐπὶ Τραϊανῷ αὐτοκράτορι, ὅθεν πολλοὶ τεκμαί-
 ρονται νὰ ἦτον γεγεννημένος πρὸ τῆς Χρυσῆς χρόνος δίκαιος.
 καὶ ὅπως ἔργον ἦτον τῆς θείας προνοίας, καὶ τῆς ἀποστόλων
 οἰμαθῆναι καὶ ἀκόλαστοι, ὡς αὐτοὶ ἦσαν ὁ Ἀρεοπαγίτης
 25 Διονύσιος, ὁ Θεοφύλακτος Ἰγνατίος, ὁ Κωδράτος, ὁ Εὐεμῶς,
 ὁ Πολύκαρπος, νὰ ἀπέθνησκον γέροντες, διὰ νὰ ἐλέγ-
 ξωσι καὶ νὰ ἐξοπάσωσι τὰς ἀναφύσσας αἰρέσεις ἐπὶ κακῶ
 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. τὸ ἱστορικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας
 λέγει ῥητῶς, ὅτι Τραϊανῷ καὶ Χριστιανῶν διωγμὸν κινή-
 30 σαντες, Σίμων ὁ τῆς Κλεώπα τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκ-
 κλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος, ἐμαρτύρησε γενόμενος
 ἐτῶν ἑκατοντακοσίων ἐπὶ Ἀθικῆς ἱππικῆς, διαβληθεὶς

ὑπὸ τῆς μοίρας Κηρίνθου, καὶ τῆς λεγομένης Νικολαΐτων,
 ὡς ἔμνον Χριστιανούς, ἀλλ' ὡς καὶ ἀπὸ τῆς γένεως Δαβὶδ
 ὑπάρχον, ὅς ἐπὶ πλείους ἡμέρας αἰκισθεὶς, καὶ αὐτὸν
 τὸν δικαστὴν τὰ μέγιστα καταπλήξας, τῇ τῆς σταυρῆς πάθει
 παραπλήσιον τῆς Κυρίας τέλος ἀπηνέγκαστο. Οὐδυνάμει-
 ᾶσαι ὅπως μὴ εἰπῶν πῶς τινὲς συγχίζουσι τὸν Σίμωνα
 τὸν ἀπόστολον μετὰ τῆς Συμεὼν τῆς Ἱεραρχῆς τῶν
 Ἱεροσολύμων, τῆς καὶ τῆς Κλεώπα καὶ τῆς Μαρίας, τῆς
 πρώτης ἐξαδέλφης τῆς Παναγίας, ὅτι ὁμοῦ Σίμων
 ἐστὶ Κανανῆος, ὁ δὲ Συμεὼν Ναζαρενοῦς, καὶ ἀδελφὸς
 κατὰ σάρκα τῆς μικρῆς Ἰακώβου, καὶ πρῶτος τῶν Ἱε-
 ροσολύμων ἱεραρχῆς, κατὰ τὸν θῆον Χρυσόστομον, καὶ τὸν
 Θεοφύλακτον, καὶ ἐκυβέρνησε τὴν ἐκκλησίαν χρόνους
 ἑκοσιέξ. Σημειώσαι γὰρ, ὅτι τὴν ἐπιστολὴν ὅπως γρά-
 40 φει ὁ Κλήμης πρὸς τὸν Ἰακώβον, ἥς ἡ ἀρχὴ, κλή-
 μης Ἰακώβου τῇ κυρίῳ καὶ ἐπισκόπῳ, καὶ ἐπισκόπων
 ἐπισκόπῳ, αὐτὸ καλὰ καὶ ῥῆς ἐκ ἐξῆς ὁ ἀπόστολος,
 ἀλλὰ μόνον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, πῶς ὁ συγγραφεὺς
 ἐποίησε τὴν διὰ τὸ σέβας τῆς ῥῆς λαιτεργίης, ἥ
 καὶ διὰ τὴν ταυτοτητα τῆς κατὰ σάρκα ἀδελφότη-
 45 τος, ἐξῆς γὰρ ὁ μακάριος Πέτρος μετὰ τὸν θάνα-
 τόν τῆς Ἰακώβου ἐτήεπτα, κατὰ τὸν ἱερὸν Ἐπιφάνιον,
 ὥστε ὅπως ὁ Κλήμης ὁ τῆς Πέτρου μαθητῆς καὶ διαδο-
 χος τῆς θρόνου αὐτοῦ ἐδύνατο νὰ μάθῃ καὶ τὸ μαρτύ-
 ριον τῆς Ἰακώβου, καὶ τὴν διαδοχὴν τῆς Συμεὼν τῆς
 αὐτοῦ δέλφου αὐτοῦ, πλὴν εἰμὴ ἔποιε, ὅτι ἔγρα-
 φον ὁ Κλήμης πρὸς τὸν Ἰακώβον ὡς πρὸς ζῶντα, κα-
 50 θὼς δὲ καὶ οἱ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καθὼς καὶ ὁ ἐνέ-
 θεος Θεοδόσιος ἔγραψε πρὸς τὸν Χρυσόστομον ἐπιστολὴν
 ὡς πρὸς ζῶντα, καὶ ἐχὶ πεπλοτηκότα, ὡς καὶ ἐδίχ-
 θη φιλοφρόνως ὁ χρυσταυγέστατος κήρυξ τῆς μετανοίας.

35 ΒΙΒΛΙΟΤ. Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἀρχιερατείας ἐν Ἱεροσολύμοις τῆς Ἰῆς, καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ, καὶ Ζακχαίου, καὶ
 τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ, καὶ τῶν σημασιῶν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, καὶ περὶ Ζακχαίου τῆς ἀρχιερατείας.

40 Μετὰ τὸν Συμεὼν τὸν ἰὸν τῆς Κλεώπα, ἥ καὶ Κλεώ-
 πα καὶ ἀνέψιδν τῆς Σωτῆρος, ὡς γράφει Νικηφόρος
 ὁ Κάλκας εἰς τὸ τρίτον τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, κεφαλαιῶ
 δούτερον, γέγονε διάδοχος τῆς θρόνου τῶν Ἱεροσολύ-
 45 μων ὁ Ἰῆς, ὁ δὲ δίκαιος, ὁ δὲ δίκαιος, εἰς ὧν τῶν πολλῶν
 τῶν τῆς ταύτης ἐξ Ἰουδαίων πεπιστωκότων. ἄλλοι δὲ
 λέγουσι τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας τρίτος πρὸς τὴν
 Ἰῆς ὁ ἐπικληθεὶς Βαρσαββας, ὁ ἐκλεγείς μετὰ
 κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων αὐτῇ Ἰῆς τῆς πασδοῦς.
 ἀλλ' ἡ πρώτη γνώμη ἐστὶν ἀληθεύουσα, ὅτι κατὰ τὸν
 50 Βυσέβιον μετὰ τὸ μαρτύριον Ἰῆς ἐνδὸς τῶν ἀδελ-
 φῶν τῆς Σωτῆρος, τότε καὶ αὐτὸς μαρτυρήσας,
 ὁ καὶ Συμεὼν ὁ τῆς Κλεώπα, ἐδὲς εἰμῖναν τῶν λοιπῶν
 ἀποστόλων, ἀλλὰ ὅλοι προεκοιμήθησαν, διατῆτο καὶ πο-
 λλοὶ τὸ τότε αἰρετικῶν ἐπαρρησίασαν τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν,
 καίτοιγε οἱ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ πιστοὶ ἰχθυοῦντες, ὅ-

πως ἐπαλαπυρῶντο ὡς φυσικὸν ἰχθυῖον ὑπὸ τῆς ῥωμαίων
 κατὰ τὴν ἰσημέριον τῆς καὶ ὁ Σεβήρος εἰς τὴν δούτερον τῆς
 ἱστορίας αὐτοῦ, ὅθεν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῆς Ἱεροσολύμων ὡς
 καταβεβασανισμῶν ταχέως ἀπέθνησκον, ἀλλ' ἡ ἐκεῖ
 συμβαίνοντα βαρύντα διωγμὸν, συμπεραίνει ὁ Παμφί-
 λος Βυσέβιος εἰς τὸ χρονικὸν αὐτοῦ, ὅς ἦν καὶ ἐλέγ-
 55 ποῦς χρόνος ἐκαθίσεν ὁ καθὼς, ὅμως ἀπὸ ἀκρίβων
 χρονολογῶν φαίνεται ἡ κατὰ τὸν χρόνον ἀρχιερατεία. Ἰῆς
 ὁ καὶ δίκαιος, Ἰῆς φημιζόμενος, χρόνος ἐπὶ. Ζακ-
 χαῖος, καὶ ἀρχιερατῶν, ἀλλ' ἄλλος Ἰουδαῖος φερώ-
 νυμος, καὶ ὁνομαζόμενος καθαρὸς, ἀρχιερατῶν εἰς
 τὴν Ἱερουσαλὴμ χρόνος ἐννέα. ὁ δὲ ἀρχιερατῶν Ζακ-
 60 χαῖος ἐχρηστούνηθη ὑπὸ τῆς ἀποστόλου Πέτρου τῆς κατὰ
 ρείας Φιλίππου ἐπίσκοπος, καθάπερ μαρτυρεῖ κλήμης
 ἐν τῇ πρώτῃ. ἄλλοι τὸν Ἱεροσολυμίτην ὅπως ὀνομάζουσι
 Ζακχαῖον, ἀλλὰ Ζαχαρίαν.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀρχιερατείας ἐν Ἱερουσολύμοις Ἦ Τωβία, Βενιαμίν, Ἰωάννης, Ματθαῖα, Φίλιππος, Σενέκας, Ἰῦς, Λούι, Ἐφραίμ, Ἰωσήφ, καὶ Ἰῦδα, καὶ τῶν ἰσθῶν τῆς ἀρχιερατείας αὐτῶν.

Τωβίας δὲ παρ' ἄλλοις λεγόμενος Τωβίτ, χρόνους δύο. Βενιαμίν καὶ Ἰδενιαμίν, χρόνους δύο. Ἰωάννης ὁ χαριτώνυμος, καὶ πᾶν κλήσιν Θεόδοτος, χρόνους δύο. Ματθαῖας, ὁ καὶ Ματθαῖος καλούμενος, χρόνον ἓνα. μετὰ τὸν Ματθαῖον ὁ Βαρώνιος βασιλεὺς ἄλλων Βενιαμίν, ὅπου ὁ Νικηφόρος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἀειθμεῖ τὸν Φίλιππον, τὸν ζήσαντα χρόνον ἓνα. τούτους τὰς ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερουσαλήμ, Σέλακ' οὐσίβι. ἡς τὸ χρονικὸν αὐτῶν χρηματίζονται βραχυθῆναι καὶ ὀλιγοχρονίαι, καὶ μὴ βιωσάιναι πλέον ἢ δεκατετάρῃ χρόνῳ, ὅτι ὁ Τραϊανὸς ἦν φοβερὸς αὐτοῖς

χειραγίσαντας Ἰουδαίους. σημαῖοι δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πῶς ἢ ἐν Ἱερουσολύμοις ἐκκλησία ἐξ Ἑβραίων συστάσῃ, ὅτι ἐδέχετο ἐπίσκοπον ἀπερίτμητον. ἦσαν δὲ οἱ ἐκ περιτομῆς Ἱερουσολύμων ἐπίσκοποι τὸ ἀειθμὸν δικάσιντε. 10 μετὰ τὸν Φίλιππον ὁ Σενέκας, ὁ καὶ Πινθίας, χρόνον ἓνα. Ἰῦς, ὁ καὶ Ἰῦς λεγόμενος, χρόνους πέντε. Λούι ὁ καὶ Λούις, χρόνους δύο. Ἐφραίμ, ὁ καὶ Ἐφραίμ, χρόνους τρεῖς. Ἰωσήφ, ὁ καὶ Ἰωσάι καὶ Ἰωσήφ, χρόνον ἓνα. καὶ Ἰῦδας χρόνους δύο. 15

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Ε'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἀπὸ Ἰακώβου μέχρις Ἰῦδα οἱ τῶν Ἱερουσολύμων ἀρχιερεῖς ἦσαν πάντες ἐκ περιτομῆς, καὶ περὶ τῆς 20 ἀσφαλείας τῶν ἰσθῶν τῆς ἀρχιερατείας αὐτῶν.

Ἀπὸ γὰρ Ἰακώβου, ἐν ὁ πατριάρχης Σωφρόνι. κραζαί τῆς Ἱερουσολύμων κατέδρασε ἀρχηγὸν καὶ ἱερέα, καὶ ὁ ῥωμαίων ἐπίσκοπος κλήμης αὐτὸν κραζαί, ὡς εἰρηται, ἐπίσκοπον τῶν ἐπισκόπων, ἕως τῆς Ἰῦδα τῆς ἀπαντες ἦσαν ἐκ περιτομῆς ἀρχιερεῖς, μαθηταὶ μάντιος καὶ ἀκόλυστοι τῶν ἀποστόλων, καὶ κατὰ τὸν Νικηφόρον τὸν κάλλιτον. Λυπῶμαι δὲ πολλὰ, ὅτι ἀλλὰ τὰς περιστάσεις τῶν καρῶν καὶ τὰς ἀνωμαλίας ἠφάνισθησαν καὶ τὰ κατωστάματα καὶ προτερήματα αὐτῶν τὰ λαμπρά. Συναγονται γὰρ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ, ἕως τῆς ὑπέρας πολιουρίας, καὶ τῶν Ἰουδαίων πλείους ἐκβολῆς, κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν μοναχόν.

ἴτη ποιήκοντα καὶ ὀκτώ, ὅστις λέγει κατὰ τὸ πέλ. ἢ προοιμία αὐτῶν, τὰς δὲ χρόνους αὐτῶν τῶν ἐτισκόπων συγχωρήσονται. ὡς ἀπορήσονται μὴ διασημῆται, ἢ γὰρ ἀν' ὁκόλως ἐβροίτες αὐτῶν ποτὶ. 25 διότι περὶ τῶν Συμεῶν γράφει Ἰνὲς νὰ ἀρχιεράτου χρόνους πεσάρων ταῖς, καὶ ὅτι ὁ Ζακχαῖ χρόνον ἓνα, ὁ Γωσίος χρόνους πέντε, ὁ Βονιαμίν χρόνους τρεῖς, ὁ Ματθαῖος χρόνους δύο, ὁ Φίλιππος χρόνους, Ἰνὲς μὲν 30 δύο, ἔβροι οὐδέκα, ὁ Λούις χρόνους πέντε, ὁ Ἐφραίμ χρόνους δύο, καὶ ὁ Ἰωσήφ νὰ ἐξῆς χρόνους, κατὰ Ἰνὲς μὲν τρεῖς, κατ' ἄλλους δὲ πέντε. τὴν ἐστὶν ἡ ἀσφαλεία τῶν χρονολογῶν εἰς τὴν χρονοσύνην.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν αἰώνων, δι' ἃ Ἰνὲς τέτων τῶν ἐξ Ἰουδαίων ἀρχιερέων ἔχον κλήσας ἑλληνικάς.

Ἔστι δὲ θαυμασμὸς ἄξιον, πῶς οἱ ἐκ περιτομῆς ἔχον ἀρχιεράρχαι Ἰουδαῖοι ὄντες, ἔχον καὶ ἑλληνικά ὀνόματα, ὅτι ὁ Ἀνδρέας ἀπὸ τῆς ἀνδρείας, καὶ ὁ Φίλιππος ἀπὸ τῆς φιλοφίλης ἰππας ἰτυμολογεῖται. πληρὸς ἰσθῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς καρῆς Ἀλεξάνδρου τῆς βασιλείας Ἑλληνιστῶν, ἔμνον κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου οὐκ Ἑβραῖοι ἐμνηστῶν γράμματα ἑλληνικά, ἀλλὰ καὶ ἑλάλην καὶ ἐμνηστῶν ἀπὸ κλήσας, εἰς ὅταν πολλῶν ἀρχαῖ ὁ πλατωνικώτατος Φίλων, περὶ τῆς ἐξ ἑξήτων, ἢ Φίλων πλα-

τωνίζα, ἢ Πλάτων φιλωνίζα. ὅθεν εἰκονομαζόντες καὶ ὀνόματι ἑλληνικοῖς οἱ Ἑβραῖοι ὡς ὑποπεταγμένοι πρὸς τοὺς Ἑλλήνων, ὅτι ἔστι παράδοξον, εἰ καὶ ἐξ αὐτῶν πάντες ὀλίγοι ἑλληνίζον εἰς τὰ ὀνόματα, ὡς Ἰάσων, Εὐτόλεμος, Λυσίμαχος, Μενέλαος. 45 ἰδὲ ἀναμεινῶν εἰς τὰς δεκαπέντε ἀρχιεράρχας τῆς ἀγίας Ἱερουσαλήμ εἰς καὶ μόνος ὡς φοινίξ ὁ Φίλιππος ἐναρθμεῖται μετὰ τὴν ἑλληνικὴν προσηγορίαν, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες καὶ τὴν Φιλὼ καὶ τὴν κλήσιν Ἰουδαῖον. 50

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Περὶ σημασίας τῶν Ἰακώβου ὀνομάτων, καὶ τῶν ἡγιασθῶν αὐτῶν ἐκ κοιλίας μητρὸς, καὶ ἀπαρτιμῆσεως τῶν τῆς παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης ἡγιασμοῦν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῶν.

Ι Ἀκωβος μὲν γὰρ δημοῖ πλεονεξίας, ὡς φαίνεται εἰς τὴν Γένεσιν. καὶ οὕτως πλεονεξίας, ὅτι κατεφρόνησε τὰ κόσμη καὶ τὰ κόσμη, καὶ ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. ὁ Θεὸς Ἀμβρόσιος βεβαίως, καὶ ὅτε ἠκίζετο μετὰ τὸν Ἡσαΐαν ὁ Ἰακώβ, νὰ ἦτον Δαὶ τὸν ἁγιασμόν, διότι ἐζητεῖ καὶ ὁ Ἡσαΐαν ἵνα γυνήται ἁγιασμένον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ὡς καὶ ὁ Ἰακώβ, ἀλλ' ἠπατήθη καὶ ἐπλεονέξθη. Ἡ γαστήρ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἦτον καὶ ὁ Ἀδελφός τε Ἰακώβος κατὰ τὸν Ἡγήσιππον καὶ τὸν Ἐπιφάνιον, ὅθεν ἐπεκλήθη καὶ δίκαιος. Ἀλλὰ καὶ ὁ μνήστωρ ἰωσήφ, ἐπειδὴ λέγεται δίκαιος, συμπεραίνει ὁ Γέροντος νὰ ἦτον ἁγιασμένος ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς, καὶ φέρει εἰς μαρτυρίαν τὸ ἱεροσολυμιτικὸν τυπικόν. Περὶ δὲ τῶν Μωϋσέως ὅτι καὶ αὐτὸς ἦτον ἅγιος ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς, βεβαίως τὰ πρὸς

15 Σύρε. Ἐφραίμ εἰς τὸν λόγον τῆς μεταμορφώσεως. τὸ αὐτὸ καὶ τὸ προνόμιον διδοῦν ἡνὲς καὶ εἰς τὸν ἰσχυρότατον Σαμψῶν, καθὼς ἀναγινώσκουσιν εἰς τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν, ὅτι ἔσται τὸ πηδῖον νυκτερινόν τῷ Θεῷ, ἢ ὡς μεταφράζει ὁ Εὐσεβίος, νυκτὶ Θεῷ, ἢ γυνὴ κε-

20 Χωρισμὸς ἐκ γαστρὸς καὶ ἀπὸ κοιλίας. Τὸ αὐτὸ χάρισμα ἐξαπλῆσεν καὶ εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον οἱ συγγραφεῖς, καὶ εἰς τὸν ἅγιον Σάββαον, ὃν ὀνομάζουσιν ἁγιασμένον. ἀλλ' ὅμως περὶ τοῦ ἱερεμίου πιστεύομεν νὰ ἦ μάθη, μετὰ τὸ νὰ γράφῃ ὁ αὐτὸς ὡς ἐκ στό-

25 ματος τοῦ Κυρίου, πρὸς τὸ μεπλάσαι σε ἐκ κοιλίας, ἐπίσταμί σε, καὶ πρὸς τὸ ἐξελεῖσθαι ἐκ μητέρας, ἡγάκα σε, προφήτῳ εἰς ἔθνη τέθεικά σε. Παρεπλησίως καὶ Δαὶ τὸν Πρόδρομον καὶ Βαπτιστὴν Ἰωάννην ὅπως ἐσκήρτισεν ἔτι βρέφος ὡς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς αὐτῆς τῆς Ἑλισάβετ, ἔσται γὰρ μέγας, (εἶπεν ὁ Γαβριὴλ) ὀνόμιον Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα ἔμνη πίνῃ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον πληθήσεται ἐν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς, ὥστε ὅπως πρὶν νὰ γονη-

θῇ ἡτοιμασμένη ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Οὕτως λαμβάνομεν τὸ Ἀυγεστὸν ἡ ἐξέγνησις, πῶς ὅτε λέγεται περὶ τοῦ Ἰωάννη καὶ περὶ τοῦ ἱερεμίου ὅτι νὰ ἡγάθησαν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῶν, νὰ μὴ νοεῖται Δαὶ τὸ παρὰ τὸν ἁμαρτήματα, ἀλλὰ μόνον Δαὶ τὸν θεῖον προορισμόν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ βεβαίως ὁμακάει Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας, ὅτε δὲ ἐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ καλέσας Δαὶ τῆς χάριτος αὐτοῦ. πλήν γε ὁ χορὸς τῶν πατέρων διορίζει τὸ ἐναντίον, Ἀθανάσιος, Κύριλλος, Κυπριανός, Ἀμβρόσιος, καὶ Γρηγόριος, διότι ὁ Ἀγγελὸς κηρύττει πῶς ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ Πνεύματος ἁγίου πληθήσεται ὁ Ἰωάννης, ὅθεν καὶ ἐσκήρτισεν ἐκ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ὅτι ἡλθὲν ἐργάτη ἀπὸ τῶν δεσφῶν τῆς ἀδαμιαίας κατὰρας, καὶ προσεκύνησεν τὸν ἐλδοθεωρῶν καὶ Μεσσίαν Χριστόν, ὅπως ἦτον σεσαρκωμένος εἶδεν εἰς τὴν κοιλίαν τὴν εὐλογημένην τῆς παρθένου Μαρίας κατὰ τὸν Εὐθύμιον, διότι ἡ κίνησις ἐκείνη ὅτι ἦν ἀπλῶς φυσικὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ λογική, καὶ διότι τὸν Χριστόν ἐγνώρισεν ὡς Μεσσίαν, καὶ ἐπίσταντο εἰς αὐτὸν ὁ Ἰωάννης, γέγονε καὶ παρὰ τοῦ προφήτου, ὡς συμπεραίνει ὁ Εἰρηναῖος, ὁ Κύριλλος ὁ ἱεροσολυμίτης, ὁ Ἀμβρόσιος, ὁ Χρυσόστομος, ὁ Θεοφύλακτος, καὶ ὅτε ἡθελε νὰ σημάνη καὶ ὁ Ζαχαρίας, καὶ σὺ παιδίον, προφήτης ὑψίστης κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸς προσώπῳ Κυρίου, ἐπιμάσαι ὁδὸς αὐτοῦ. ὅθεν συμπεραίνει ὁ χρυσοῦς ἔμῳν, καὶ τὸ σκεῖν ἡτοιμασμένον μόνον ὑγείας ἀλλὰ καὶ ἁγιασύνης. εἶναι ὅμως ἡ γνώμη τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ὅτι πλὴν τοῦ Σωτῆρος, ἐδεῖ ἐγουνήθῃ ἀμέτρητος τὸ παρὰ τὸν ἁμαρτήματα, καὶ προημεῖται ἡ γνώμη τοῦ Ἀυγεστίνου.

35

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ σημασίας τοῦ Συμεῶν ἢ Σίμων ὀνόματος, καὶ περὶ Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ τῶν Δαφώρων κλήσεων τῶν δύο θυγατέρων τοῦ Κλεώπα ὁντὶ Θεοφύλακτος καὶ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις.

40 Συμεῶν ἢ Σίμων, κατὰ τὸν Κορηλίον εἶναι τὸ αὐτὸ ὄνομα. καὶ Σίμων μὲν σημαίνει ὑποτακτικόν, Συμεῶν δὲ ἀκρατήν. Σίμων ἀρχιεὺς ὁ υἱὸς τοῦ ὄντα ὀνομάζετο δίκαιος, περὶ ὃ γράφει ἡσά ἐγκώμια ἱσῶς ὁ Σαράχ Ἐλεάζαρος ὁ ἱεροσολυμίτης.

45 Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεοδόχος Συμεῶν ἦτον αὐθραπὸς δίκαιος καὶ ὁ δολαβῆς, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτῷ. γράφει ὁ Κέλσος πῶς ἐκ τοῦ βαθέος γήρατος αὐτοῦ ὁ Συμεῶν ἐτυφλώθη, καὶ νὰ ἤνοιξε τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, ὅτε εἶδε τὸν Κύριον, πλὴν ὡς ἀπόκρυφον ἀ-

50 πιστεύει. μάλιστα ὁ ἱεροσολυμίτης Τιμόθεος γράφει πῶς ὁ Συμεῶν νὰ ἐγνώρισε τὴν Παναγίαν ἀπὸ

τοῦ ἁγίου φωτός ὅπως περιεκύκλε αὐτὴν καὶ τὸ βρέφος αὐτῆς. Θέλει δὲ ὁ Ἐπιφάνιος, λαλῶν περὶ τῶν προφητῶν, καὶ μετὰ τὸ, Νῦν ἀπολύεις, νὰ ἀπέθανεν ὁ Συμεῶν, πλὴν νὰ ἔμεινεν ἄταφος ἀπὸ τῆς κακογνωμίας τῶν τότε ἱερέων. Συμεῶν εἶναι καὶ ὁ δεύτερος ἱεράρχης τῶν ἱεροσολύμων, ὁ καὶ υἱὸς τοῦ Κλεώπα. Σημειῶσαι ὅτι τὰς δύο θυγατέρας τοῦ Κλεώπα καὶ τῆς Μαρίας, ὁμῶς Ἡγήσιππος καὶ Νικηφόρος κράζει Ἐδὴρ καὶ Θάμαρ, ὁ δὲ Θεοφύλακτος καὶ ὁ Ἐπιφάνιος κράζει Μαρίαν καὶ Σαλωμὴν, καὶ ἔτω κράζει αὐτὰς καὶ οἱ Εὐαγγελισταί.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ ὅτι τὸ ἱεὺς δοκεῖ ἐπίθετον εἶναι. καὶ περὶ μετενέξεως λατινικῶν ὀνομάτων εἰς ἐλληνικὸν γὰρ ὁμοτιμία.

ρακτῆρα, καὶ περὶ τοῦ ποίᾳ γούρας ἦν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ζαχαρίας, καὶ ἡ δηλοῖ Ζαχαρίας, καὶ πῶς ἐρμηνεύεται Ζαχαρίας, καὶ ἡ δηλοῖ Ἡρώδης. καὶ περὶ τοῦ Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ Περδάρου, καὶ τῆς ἑλισσάβητ, καὶ τοῦ τέλους αὐτῶν.

Εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἔχομεν, καὶ ἔψησαν
 δύο, Ἰωσήφ τὸν καλέμενον Βαρσαβὰν, ὃς ἐπεκλήθη
 Ἰῦτος. ὅθεν φαίνεται μὴ εἶναι γνήσιον ὄνομα τὸ Ἰῦτος
 μόνον ἐπίθετον, καὶ ἔτι φαίνεται εἶναι αὐτὸν χρονολόγον.
 Τρίτος Ἰσίδωρος ὁ δίκαιος ὀλεγομένης Ἰῦτος. ὅθεν δὲ ὁ
 Ματθαῖος καὶ ὁ Ἰωσήφ ἦσαν ἀπὸ τῶν ἐβδομήκοντα, συγ-
 χωρεῖ ἔτι ὁ Ἀλέξανδρος κλήμης. αἱ δὲ καὶ περισσὰ
 ὀνόματα λατινικὰ ἐκλήνθησαν, ὡς κοδρανῆς, αἰσ-
 σάριον, πραιτώριον, δηναίριον, κεντηρίων, κήνσος,
 κωσθόδιον, λεγεών, λούτιον, λιβερτίνος, μιλιάριον,
 μάκελλον, μεμβράνα, μόδιον, σκαδάριον, σκεκλά-
 τωρ, ταβέρνα, τίτλος, φραγγέλιον, καὶ λοιπὸν
 εἰς λέγεται καὶ Ἰῦτος; Περὶ τοῦ Ζακχαῖος ἔτι Ἀρχιτε-
 λῶνς εἰς τὴν Ἰσίδωρον ἡ ἔθνηκος, ἀμφιβάλλεται. ὁ θεὸς
 χρυσοσομος θέλει νὰ ἦτον ἔθνηκος, ὅθεν λαλῶν πε-
 ρὶ τοῦ Ζακχαῖος, λέγει πῶς ἦτον υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ τῇ
 πίσει καὶ ἐκ τῶν γενεῶν, καὶ πῶς ὠλάβησαν καὶ ἐκ τῶν φυ-
 λῶν. πάλιν ὁ Κορνήλιος θέλει νὰ ἦτον Ἑβραῖος,

καθότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι ἐβραϊκόν, καὶ σημαίνει καθα-
 ρόν. ἀλλὰ τοιοῦτος ἦτον βέβαια καὶ ὁ ἱεραρχὴ τῆς
 Ἱερουσαλὴμ ὁ Ζαχαρίας, υἱὸς Ἀβεραάμ, ὅτι ἦτον ἐκ
 περιτομῆς, καὶ ἀπὸ τῆ φυλῆς τοιοῦτος, ἐλέγετο δὲ καὶ
 Ζαχαρίας, καὶ αὐτὸ ἐρμηνεύεται μνήμη Κυρίου, καθότι
 καὶ αὐτὸς ἀνύμνησε τὴν διαθήκην τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπαρ-
 ρησίασεν αὐτὴν ἐμπροσθεν τοῦ βρεφοκλήοντος Ἡρώδου, ὅς τις
 λέγετο ἦρος τοῦ ἄδου, παρ' οὗ ἐφορούθη μετὰ τοῦ ναῦ
 καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς ἔχομεν ὅτι εἰς τὸ καὶ Ματθαῖον,
 ὅτι καὶ ἦτον υἱὸς τοῦ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ τοῦ Βαπτιστοῦ ὁ πρῶ-
 τὸς μαρτύρησε, διότι ἔκρυψε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν Παναγίαν
 ἔβαλεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε
 Μεσσίαν, ὡς βεβαίον τοῦ Πέτρου ὁ Ἀλεξανδρινὸς, Νι-
 κηφόρος ὁ Κάλιε, καὶ γεώργιος ὁ Κεδρηνὸς, ὅστις ἀ-
 ναφέρει ὅτι καὶ ἡ Ἐλισάβετ ναὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ σπύλαι-
 ον ὅπῃ ἦτον κεκρυμμένη μετὰ τὸ παιδίον αὐτῆς μετὰ
 πενσάκοντα ἡμέρας, καὶ πῶς Ἄγγελος Κυρίου ναὶ ἐ-
 φροντίζε τὸ ὄρφανίαν τοῦ παιδὸς Ἰωάννου εἰς τὴν ἔρημον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΪΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἑρμηνείας τῆς τωσίας ὀνόματι, καὶ τῆς βίβλου τῆς τωβίτ, καὶ τῆς σημασίας τῆς Βενιαμὴν ὀνόματι, καὶ τίς ἡ ἐξέφραξις.

Τηθείας ἐρηπιδέται ἀγαθὸς αὐτοῦτης . καὶ ἄρι-
τος διοικητὴς τῇ ὀκκλησίας ἐσθλὴ οὐ ἐραρχης
τωθείας , καὶ καλῶ ἐκείνη τωβὶτ μιμητὴς καὶ φιλόπρω-
χος τ . Τινὲς αἰρετικοὶ ἐφλυάρισαν λέγοντες , καὶ τὸ
βιβλίον καὶ τωβὶτ νὰ εἶναι ὡς δράμα καὶ κωμωδία ὡς-
περ ἡ παιδιὰ καὶ κύριος ἡ σωτηρία παρὰ τῷ θεοφῶντος
εἰς ἀναγωγὴν καὶ δίαίταν ὀικονομικῶν , ἀλλ' ἐκ αἰλη-
θρύων , ὅτι ἔχει περισσινὰ τόπων , καμρῶ , καὶ περ-
σῶπων , ὅπως εἶναι ἴδια τῇ ἰστορίᾳ , καὶ ὡς κανονικὸν καὶ
ἐκ ἀπόκρυφον δέχονται αὐτὸ ὁ βίβληντος , ὁ ἀμβρό-
σιος , ὁ ἀνυγστίνος , ὁ χρυσόσομ , ὁ τραματεῦς

Κλήμης, ὁ Κυπριανὸς, ὁ Ἰερώνυμος, ὁ Κασσιόδωρος
 καὶ ἄλλοι. Οἱ ὕστεροι γὰρ Ἰακώβῳ ἦτον ὁ Βενιαμίν, 30
 ὅπως λέγεται ὑπὸς οὐνύης, διότι ὅτε ἐδυσεύησεν ἡ
 Ῥαχὴλ καὶ ἦτον τὰ ἀποθάνη, ὁ πατὴρ οἱ Ἰακώβ ἐκά-
 λεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Βενιαμίν. ἀπέθανε δὲ ἡ Ῥα-
 χὴλ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ Ἐφραθᾶ, αὕτη ἐπὶ Βηθ-
 λεέμ. Μεγάλην θλίψιν καὶ σινοχωρίαν εἶχε καὶ τὴν 35
 ἐσχάτην ἔτος Βενιαμίν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐκκλησίας
 αὐτῆς καὶ τῆς ποιμένης αὐτῆς, ὥστε ὅπως ἔργα καὶ λόγῳ
 ἐσάθη Βενιαμίν, ἦτοι οὐνύης ὑπὸ καὶ ταλαιπωρίας.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ σημασίας τοῦ Ἰωάννης ὀνόματι, καὶ τοῦ Ἰωανᾶ, καὶ συγκατῆς καὶ πράξεως ὀνομάτων τινῶν ἑβραϊκῶν,
 ὁτυμολογίας τε τοῦ Πάχα, καὶ τοῦ Κλεώπας ὀνόματος, καὶ τοῦ Ἰησοῦς, καὶ τοῦ Ἰχθύος. καὶ περὶ τοῦ Ἐνέ, Ἐσέρ,
 Ἐνέ, Γιεχοβα καὶ Ἀδωνάι.

ΟΤι ὁ Ἰωάννης τὸ ὄνομα νὰ εἶναι ἑβραϊκόν, καὶ νὰ
σημαίνει χάριν κυρίου, εἶναι πασιδῆλον. ἀλλὰ καὶ
Ἰωάννης νὰ εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς καὶ Ἰωάννης, καὶ νὰ σημαίνει
δωρεάν, κυρίου, καὶ νὰ εἶναι καὶ συγκοπὴ ἀπὸ τοῦ Γεχο-
βά, ὅπερ δηλοῖ κύριον, τοῦ εἶναι εἰς ὀλίγους γνω-
στόν. ὁ δὲ Ἰερώνυμος ὁ τ' ἑβραϊκῆς ἐπισήμων δια-
λέκτις λέγει πῶς Ἰωάννης δηλοῖ περισσεύαν, τὸ σύμ-
βολον τοῦ παναγίου Πνεύματος. Κατὰ συγκοπὴν
κράζεται καὶ Ἡλὶ ὁ Ἰωακὴμ ὁ πατὴρ τοῦ Θεομήτορος

καὶ τὸν Ἰλαρίον . μάλιστα καὶ καὶ ἀποκοπὴν καλεῖται
 τὸ Ἐμμανὴλ ὄνομα μανὴλ , ἢ καὶ μανοὴλ προσέτι καὶ
 κράν . ὅμως ὁ Πανοπολίτης Νόννος τὸ Ἰωάννης ἐτυμολο-
 γεῖ ἀπὸ τοῦ Ἰώ , ὅπερ σημαίνει φωνήν , καθότι ὁ Ἰωάννης το-
 ῦτον φωνὴν βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὸν Ἡσαΐαν ,
 διότι πολλα ὀνόματα ἐβραϊκὰ οἱ θεοὶ πατέρες ἤχ-
 μαλώτισαν εἰς ἑλληνικὴν ἔννοιαν . ὥτως ἔν τῳ Πάχῳ ,
 ὅπερ δηλοῖ ἐβραϊστὶ διάβασιν , ἠτυμολόγησαν ἀπὸ τοῦ
 πάχαν τὸν Χριστὸν εἰς τὸ νομικὸν Πάχῳ τῶν Ἰουδαίων .
 Κλειώπας

Κλεώπας ἀπὸ τῶ κλενός ἐναι τὴν ὄπα. Ἰησὺς ἀπὸ
τῶ ἰάθαι τὸ ἰατρῶν, ἢ ἀπὸ τῶ ἐναι πρὸς τὸ σώζειν
τὴν ἀληθινὴν ἐτυμολογίαν, μάλιστα κατὰ τὴν
σβυδικὴν ἀκροαχίδα, ἰχθὺς, ἰησὺς, Χριστός,
5 Θεός, υἱός, Σωτὴρ, καὶ ἀναγεγραμμένως, σὺ ἡ οἷς,
ἦγεν ὁ ἀμνός τῶ Θεῷ ὁ αἰών τὴν ἀμαρτίαν τῶ κόσμου,
ἐπειδὴ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἦχθη, καὶ ὡς ἀμνός
ἀφώνος ἔτῳ ὅσα ἀνόγει τὸ σῶμα αὐτῷ. Σημεύεται
ἐν ταῦτα ὅτι σφάλλαν ὅσοι λέγουσιν τὸ ὄνομα τῶ Θεοῦ
10 τὸ τετραγράμματον ἐπὶ τὸ ὦν, ὅτι τὸ ὦν εἰς τὰ ἐβραϊ-
κά λέγεται Εἰ, Ἀσέρ, Εἰ, ἦγεν ἑσθαι ὡς ἡμῶν,

καὶ δηλοῖ τὸ παρεληλυθός, τὸ ὄντως, καὶ τὸ μέλλον.
τὸ δὲ τετραγράμματον ἔχει τέσσαρα γράμματα,
καὶ ἐξηγῆται ὑπὸ τῶ ἐβδομήκοντα ὡς δηλοῖ Κύριος,
ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι καὶ τὴν ἐν τῷ ἑβραϊστὶ περὶ τῶ
βᾶ, ἀλλὰ Ἀδωναί, ὅπερ δηλοῖ δεσπότην. Ἀλλὰ ἔτι
εἰς τὴν ἐκαπτὴν ὡς ἄπαν ψαλμὸν ὅπως λέγει, εἶπον
ὁ Γιεχοβάς τῷ Γιεχοβάμ, οἱ Ἑβραῖοι ἐξῆλον τὸ
δύοτερον Γιεχοβά, καὶ ἔβαλον Ἀδωναί, Ἀλλὰ νὰ λέγη,
εἶπον ὁ Κύριος τῷ δεσπότημ, καὶ νὰ ὀνοῖται ἔτι
Ἀλλὰ τὸν Δαβὶδ, ἐπειδὴ Γιεχοβάς, πλὴν τῶ Θεοῦ,
Ἄγγελος καὶ ἀνθρώπου δύσκολως λέγεται.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β΄ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

15 Περί σημασίας τῶ Ματθαῖος ὀνόματος, καὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ καὶ τῶ τέλος, καὶ περὶ τῶ ἀνταρραξίας
καὶ τῶ μεταφράσεως τῶ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, καὶ ὅπως ὁρῶται τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ πᾶς, ὅτι
ἐστὶ τῆς ἀρετῆς ὁ Κύριος ἐκείνου ἀντικέφαλον.

20 Ἀν καλὰ καὶ ὁ Ἀντιοχείας Ἀναστάσιος νὰ ἐρμην-
εύσῃ εἰς τὸ ὄνομα τῶ ἑξαμεῖς τῶ Ματθαῖος
ὄνομα πῶς δηλοῖ πρὸς αἶμα τῶ ὑψίστου, ὅπως κα-
κίτερος ὁ ἰσίδωρος αὐτὸ ἐτυμολογεῖ παρὰ τῶ Ματ-
θαῖ, ὅπερ σημαίνει δῶρον. ὥστε Ματθαῖος ἐρμη-
νεύεται δεδορημένος. ὁ κλήμης εἰς τὸν παιδαγωγὸν
25 αὐτῶ γράφει περὶ τῶ Ἀποστόλου Ματθαῖος ὡς ὅτι ἔφαγε
ποτὲ κρέας, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὰ χορτὰ καὶ μετὰ τὰ ὅσπρια
νὰ ἐπέρχετο τὴν ζωὴν αὐτῶ, καὶ πῶς ἐσαύτη Ἀπόστολος
τῶ Αἰθιοπίας, καὶ πῶς νὰ ἦτον θυμὰ καὶ ὀλοκαυτώμα
τῶ παρθενίας, ὡς αὐτὸς ὅπερ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶ Τρετᾶ καὶ
30 βασιλέως, ὅς τις ἤθελε νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα αὐτῶ
τὴν ἰφίγονειαν, ἣτις ἦτον ἀφιερῶμένη εἰς τὸν Θεόν
ὡς αὐτὴ καλογραία. Τὸ Εὐαγγέλιον, ὅπερ ἔγραψεν
ἐβραϊκὸν ὁ Ἀπόστολος Ἀλλὰ τὸς ἀνθρώπους τῶ Παλαι-

στίνης, οἱ ὁποῖοι ἐδιώκοντο Ἀλλὰ τὴν πίσιν, καὶ ἐκιν-
δύνουε νὰ χαθῇ τὸ κήρυγμα τῶ Εὐαγγελίου, ὡς
φαι τῶ Εὐθύμιος, καὶ πρὸ αὐτῶ ὁ Θεὸς χρυσόστομος,
ὁ ἅγιος Βαρδολομαῖος μετέγραψεν αὐτὸ ἰδι-
ως μέλλων νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὰς Ἰνδίας κατὰ τὴν
Εὐσέβιον, καὶ μετέφρασεν αὐτὸ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κατὰ
τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ὁ ἱεροσολύμων Ἰάκωβος. ἀλλὰ
καὶ εἰς τὴν Κερασέντα τὸ Κύριος ὁρῶν τὸ Εὐαγγέλιον
τῶ Εὐαγγελιστῶ Ματθαῖος εἰς τὸ 579 τῶ Ἀποστόλου Εαρ-
νάβα εἰς τὴν καίρην Ζήνωνος τῶ βασιλέως, καὶ διότι περ-
σέφερεν αὐτὸ ὁ Κύριος Ἀρχιεπίσκοπος τῶ βασιλεῖ,
ἐπέτυχεν τῶ νὰ μὴ περάζῃται περὶ χειρτονίας
πλέον ὑπὸ τῶ Ἀντιοχείας, ἀλλὰ νὰ λέγῃται ἀντικέ-
φαλον καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ὡς τὸ σήμερον, ὡς ἐρῶμεν
κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β΄ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

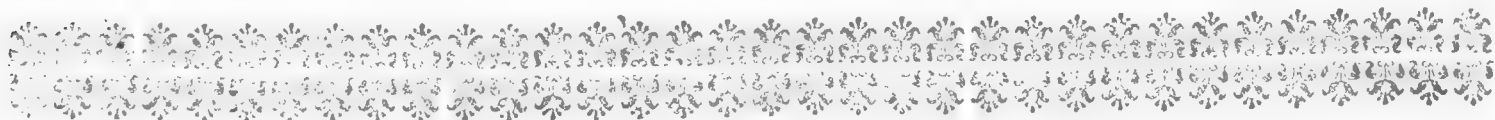
35 Περί τῆς σημασίας τῶ Σενέκας ὀνόματος, καὶ περὶ Λούτων, καὶ τῆς σημασίας τῶν Εἰφραῖμ, Ἰωσήφ, καὶ Ἰωσῆς
ὀνομάτων, παρὰ τὴν ἰσχυρὰν τῶ Ἰωσήφ καὶ Ἰωσῆς, καὶ σημασίας τῶ ἰσδα.

40 Πῶς ὁ σοφὸς Σενέκας νὰ ἦτον διδάσκαλος τῶ
Νέρωνος, καὶ κακὸν μὴδέποτε νὰ ἐσύντυχεν Ἀλλὰ
τὸς Χριστιανὸς, βεβαῖοι τῶ ὁ ἱερώνυμος, μάλιστα
λέγεται νὰ ἔγραψεν καὶ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν μακάριον
Παῦλον, ὅτι ἦτον σύγχρονος τῶν Ἀποστόλων.
45 πόθεν δὲ ἔτις ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως τῶ βασιλέως
τῶ μεγάλῃ ἰσδαῖ ὦν νὰ ἐκράχθη Σενέκας;
ἐπέχω. διότι ὁ Σενέκας, Σενέκας ὀνομάσθη Ἀλλὰ
τὰς Λούκας τρεῖς ὅπερ εἶχον ὡς αὐτῶν ὅτε
ἐγεννήθη. σενέξ δὲ λατνικῶς δηλοῖ τὸν γέροντα
05 καὶ πρεσβύτερον, ἴσως δὲ καὶ Ἀλλὰ τὸ σεβάσιμον γῆ-
ρας αὐτῶ νὰ ἐκράχθη Σενέκας, ἦγεν γηραιός. Λού-
σημαίνει σιωπῶν, καὶ Λού ἄλλως ὁ Ματθαῖος
ἐπικονομᾷ, καὶ ὡς ἔχον τῶ εἰς τὸν Μάρκον
ὅπερ λέγει, πῶς ἦτον τῶ Ἀλφαῖς υἱός, πλὴν ἄ-
λλο ἐστὶν ἔτις ὁ Ἀλφαῖος παρὰ ἐκείνον τὸν Ἀλ-

φαῖον τὸν δύοτερον ἄνδρα τῆς Μαρίας τῶ Κλωπᾶ, ὡς
σημιοῖ καὶ ὁ Κορνῆλιος. ἦσαν δὲ παλαιοὶ οἱ Λούται, =
καθὼς εἰς νῦν εἰς ἡμᾶς οἱ ἱεροδιάκονοι ὑπορέται
τῶν ἱερέων, ὅθεν κατὰ τὸν ἱερέα εἰς καὶ ὁ ἱεροδιά-
κων, κατὰ τὸν αὐθέντην καὶ ὁ δὲ ἄλλος, καὶ τὸν δι-
δάσκαλον καὶ ὁ μαθητὴς, εἰ καὶ μὴ ὡς ὁ διδάσκαλος.
Εἰφραῖμ λέγεται μὴ καρποφόρος ἐβραϊστὶ, ἔκκεινται
δὲ ἀφροσύνη. καὶ ὁ Εἰφραῖμ ἔτις ἐφάνη ἄλλος Εὐ-
φράτης ἀφραίνων τὴν ἀμίαν ἱερουσαλήμ, περὶ τῶ
ἀληθείας τὸ προφητικὸν λόγιον, τῶ ποταμῶ τὰ ὀρμήμα-
τα ἀφραίνουσι τὴν πόλιν τῶ Θεοῦ. Ἰωσήφ καὶ Ἰωσῆς
τὸ αὐτὸ δηλοῖ, καὶ ἐρμηνεύονται αὐξήσεως Κυρίου. καὶ
ὁ μὲν Ἰωσῆς ὁ ἀδελφὸς τῶ μικροῦ Ἰακώβου ἦν εἰς
ἀπὸ τῶν ἐβδομήκοντα δύο Ἀποστόλων, ὁ βλεφθῆς
εἰς τὴν ὁκλογίαν μετὰ τῶ Ματθαῖα, καὶ γέγονε
μεταταῦτα ἐπίσκοπος Ἐλδύθερος πόλεως, ἥτις νῦν
λέγεται

λέγεται ἀραβισί μπέντ Γγεμπρίν. ἔτος δὲ οἱ ἐ-
ρχόμενοι τῶν ἱεροσολύμων ὁ καὶ ἱερεὺς ὀνόματι,
ἐμιμήθη τὸν ἱερεὺς τὸν πατέρα τῶ Δαβὶδ εἰς τὴν
σωφροσύνην. Ἰωσήφ δὲ καὶ ἱερεὺς, ἀπὸ τῶ ἱσκά,
ὅπερ δηλοῖ σωτηρίαν, κατάγεται φησὶν ὁ Κορνήλιος
καὶ τὴν κυριολεξίαν τῆς ἐβραϊδὸς Διαλέκτης. κα-
τήχυνε καὶ ἀλήθειαν τὸ βυζαντικὸν τὸ ὄνομα ὁ προδότης
ἰδίας, καθότι ἀπὸ τῶ γένους τῶ ἰδίας ὁ κύριος

ἡμῶν ἰσὺς Χριστὸς ἀνατέταλκε. πλὴν καθὼς ὁ
ἀποστολικὸς χορὸς ἐκατηχώθη ἀπὸ τῶ ἐνὸς καὶ
μόνου ἰδίας, παραπλησίως ἔπε οἱ ἱεράρχης τῆς ἱε-
ραρχίας ὁ ἰδίας ἔχει ἡνὰ φανώτητα. Διὰ τὸ
φερώνυμον τῆς προσηγορίας, ὅπερ σημαίνει ἐξομο-
λόγησιν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἡμῶν τὸ ὄνομα, καὶ οὐκ ἀνά-
παλιν. μάλιστα εἶναι ὡς καὶ ὁ καθρέπτης ὅπως δει-
κνυσὶ τὸ πρόσωπον τῶ καθ' οὗ καὶ καθὼς εἶπαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ ψήφου τῆς σύγκλητος ἐπὶ Τιβερίῳ βασιλέως κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ θεασίσματος Τιβερίῳ ὑπὲρ
τῶν Χριστιανῶν, καὶ ποίων κατὰ μίμησιν ὁ Ρώμης ὑψηλίζεται τῶ ἀμαρτωλὺς ἐν τοῖς ἀγίοις, τὰς δὲ ἀγίας ἐν
τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ περὶ τῶν τῶ Πιλάτῳ συσφορῶν, καὶ τῶ τρόπῳ τῶ θανάτου αὐτῶ δι' αἰαφορὰς τῆς
Μαγδαλινῆς Μαρίας.

Ἀνέφερον ὁ Πιλάτος τῷ Τιβερίῳ τὰ περὶ
τῶ Χριστοῦ, καὶ ὅς ἀναιωνώσατο ταῦτα
εἰς τὴν σύγκλητον, ἥτις ἐπειδὴ ἐκκηρύττετο παν-
ταχῶ τῶ Χριστοῦ ἡ θεότης χωρὶς τῆς ψή-
φου αὐτῆς, ὅπως σιωπῆσαι νὰ ὑψηλίζεται θεός,
καὶ εὐτρεπῶς βιβλίῳ δούτῳ κεφαλῶν δούτῳ.
καθὼς καὶ τὸν μακεδόνα Ἀλεξάνδρον εἶπε τρισκαιδέ-
κα τὸν Θεόν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Χρυσόστομος εἰς τὰς
πρὸς Κορινθίους τῶ Παύλου ἐπιστολάς, ἀπεδοκίμα-
σε τῶ σωτήρος τὴν θεότητα. καὶ τὸ γέγονε μὲ
θεῖαν ἐπίγνωσιν, διὰ νὰ μὴ φανῇ ἡ ὑπερβολὴ
πίστις ὅτι ἔχει τὴν σύστασιν ἀπὸ δοκιμασίας ἀνθρώ-
πων, Θεὸς γὰρ ἐδείχθη τῆς τῶν ἀνθρώπων μαρτυ-
ρίας. εἰδείξε δὲ ἡ σύγκλητος τὴν ἰδίαν ὁμότητα,
καὶ ὁνομοθέτησεν, ὅπως ἀχθῇ εἰς κριτήριον ὡς Χρι-
στιανός, νὰ θανατῶται. ἀντεθέσπισεν ὁμοῦς ὁ Τιβέ-
ριος, ὅπως Χριστιανὸν κατηγορήσῃ διὰ τὴν πίσιν,
νὰ ἀποκτείνεται. ἔτις ὑπόδοκον ὁ Θεὸς νὰ εἶναι
ἐν τῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τῶ κηρύγ-
ματος. Σὺ δὲ σημείωσαι ὅτι καὶ ἐν τούτῳ ἔλαβον ὁ
Πάπας τῆς Ρώμης μετὰ τὸ χάρισμα συνήθειαν νὰ
ψηφίζεται ἀγίος ὁποῖος θέλει καὶ βλάττει, ὡς ἐψη-
φίσατο μυρίας, καὶ ὠμαῖν τὸν Ἀκβίνα, διότι ἐ-
γραψε βιβλία βλάσφημα κατὰ τῆς ἐκκλησίας τῶ

Χριστοῦ, καὶ ἐπαύει τὸν πατισμόν, καὶ πολλὰς ἀγίας.
ἐντέλλεται νὰ ἔχωσιν αὐτὰς διὰ ἀμαρτωλὺς διὰ
ἄνθρωποι, καθὼς ἀχθοῦν φαίνεται πλατύτερον.
ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλίῳ πρώτῳ κεφάλαιον πέμπτον.
Ὁ Πιλάτος ὁμοῦς ὑπὲρ γαίᾳ εἰς τὰς συμφορας ἐ-
πέσε διὰ τὴν ἄδικον κατὰ τῶ Χριστοῦ κρίσιν, ὁ-
περ αὐτὸς εἰς τὸν ἐκρέμασε καθὼς καὶ ὁ προδότης
ἰδίας. Λέγει δὲ ὁ συγγραφεὺς ὅτι ἡ Μαγδαλινὴ Μα-
ρία νὰ ἐνεκάλεσεν εἰς τὸν Τιβέριον τὸν Πιλάτον,
ὅθεν ἐκείνος ἔβαλεν αὐτὸν εἰς μίαν βύσσαν νεωστὶ ἐκδε-
δαμνῶν μετ' ἀλέκτορα, ἐχίδναν, καὶ πίθηκον ὁ δὲ κατα-
εἶσε ὅπως λέγει ὅτι πρὶν νὰ φθάσῃ ὁ Πιλάτος εἰς Ρώμην
ἀπέθανον ὁ Τιβέριος, φαίνεται νὰ μὴ λέγῃ ἀλήθει-
αν. Σημειώται δὲ ὅτι ὑπὲρ Τιβερίῳ ὁ Πιλάτος πεμψθεὶς
ἡγεμὼν, ἐμβάζει εἰς τὴν ἱερουσαλήμ τὴν νύκτα τὰς
σημαίας, ἥτοι τὰ φλάμπαρα αὐτῶ, ὅπως εἶχον ἐξω-
γεραφικὰ εἶδωλα, ὅθεν τὸ πρῶτον γέγονε παραχῇ
εἰς τὰς ἑβραίας ὡς καταπεπατημένῳ τῶ νόμῳ. οὗτος
τὰ χρήματα τῶ κορβανᾶ, ἦγαν τὰ ἱερὰ θησαυρῶν,
ἀπερ ἦσαν διὰ δαπανῶν τῶ ἐρχομένου τῶ ὑψώσεως
εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπερ ἀρκεῖτο ἀπὸ τριακοσίων σαδίων
μακερῶν τῆς ἱερουσαλὴμ, ἔλαβον. ὅθεν τῶν ἑβραίων
βεληθόντων σαπιάσαι, ὁ Πιλάτος προλαβὼν ἐ-
τυψεν, ἔκρυψε καὶ ἐφθίρει.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἀντιθέων ἔργων τῶ βασιλέως γαίᾳ, καὶ τῆς ἐξουσίας τῶ Ἡρώδῃ καὶ τῆς Ἡρωδιάδῃ, καὶ τῶ ἁ-
δὲ τῶ θανάτου τῆς θυγατρὸς τῆς Ἡρωδιάδῃ τῆς κατορησάσης τῶ βαπτιστῆ Ἰωάννη, καὶ περὶ τῆς
ἀναιρέσεως γαίᾳ, ἀπωλείας τε ἑβραίων μερικῆς, καὶ ἐπιχειρηματικῶ τῶ θούδᾳ, καὶ ἀναιρέσεως αὐτῶ καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ συστήματι ἀσκητῶν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ὑπὸ τῶ Ἀποστόλου Μάρκου, καὶ περὶ Ἰωσήφ ἰε-
ραρχῆς, Θεὸν τὸν Χριστὸν ἐν τοῖς ἱστορικοῖς αὐτῶ βιβλίοις μαρτυροῦν.

Ὅπως ἐφαντάζετο νὰ εἶναι ὁ γαίῳ μὲ κατα-
σκυβῶν. λίθος ἀντηκόντιζον εἰς τὰς κεραυνὰς
καὶ εἰς τὰς ἀστράδας. ἀντίστροφον μὲ μηχανὰς, καὶ

ἐμέμφετο τὸν Δία ὅπως πρέλαβε τὸ καπετώλιον.
ἐκτίσε ναὸς πανταχῇ εἰς τὸ ὄνομα αὐτῶ. βανά
ἐξεργάζετο καὶ βανά ὑψώσε, καὶ ἔλεγον ὅτι σωτηρία
ἔσται

ζέται με τὴν Σελήνην, τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς ἐπόρνευσεν, ἤθελε νὰ ἔχον ὅλοι οἱ ἀνθρώποι ἕνα λαμὸν καὶ νὰ ἔκοπιν αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ἰδῇ πόσον αἷμα ἐκχέται, ἔλυπειτο πῶς εἰς τὸν καιρὸν αὐτῆς ἐκ ἦσαν πόλεμοι, 5 ἢ ἄλλως συμφοραὶ, καθὼς συνίβη ἐπὶ Τιβερίῃ, ὅπῃ πεσὸν πλησίον εἰς τὴν ταρρακίαν οὐ θάτερον, κατέχωσαν ἑκοσι χιλιάδας ἀνθρώπους καὶ ἀπέθανον, ἐφθόνη τοῖς σοφοῖς, ἐξήγαγον ἀπὸ τῆς φυλακῆς Ἀγρίππαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἡρώδου, ὃν περκαθεῖρξεν ὁ Τιβε- 10 ρεύς, καὶ ἐξώρτισεν εἰς τὸ Λαγυδιῶν, ὅπῃ μετὰ τῆς Ἡρωδιάδος ἔζη οὐ ἐλάττη πενία, ἐκεῖ δὲ καὶ τὴν θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδος, ὅπῃ ἐχόρδωσε μετὰ τὴν κεφαλὴν τῆς Περδρῆμας, ἡ γῆ κατέπιε ζῶσαν. μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γαίῃ ὅμως, ὃν οἱ συγγενεῖς αὐτῆς 15 ἀπέκτειναν, μὴ ὑποφέρντες τὰ κακὰ αὐτοῦ, ὁρέθησαν δύο κατάσχετα, ὅπερ ἔχον τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων, ὅς ἐμελλε νὰ θανατώσῃ, καὶ μία μεγάλη κιβωτός, ἥτοι σεντέκιον μετὰ διάφορα φαρμάκια, τὰ ὅποια μετὰ τὴν πρῶτον τῆς Κλαυδίας Καίσαρος 20 ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον τὰ παρατυχόντα ὁψάρεα. ἐμίσει δὲ τὸσον καὶ τὰς Ἰουδαίας, ὅπῃ εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἰουδαίαν ἔβαλον εἰδωλα εἰς τὰς σιναγωγὰς αὐτῶν, καὶ τὸ ἱερόν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετέφερον εἰς ὄνομα αὐτῆς, καὶ ὀνόμασε 25 Διὸς ἐπιφανὲς νέος Γαίῃ. καὶ ἐπὶ Κλαυδίου εἰς τὸ Πάσχα τετιάνοντα χιλιάδες Ἑβραῖοι κατεπατήθησαν ὑπὸ τῆς σενοχωρίας αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, κατ' ὀλίγον τῆς θείας δικαιοσύνης ἀφανίσσεως αὐτὰς ἀπὸ τὴν χειροκτονίαν. καὶ προσέτι ὁ γόνος τοῦδα 30

πολλὰς Ἑβραίας καὶ λαμβάνει τὰ κινήματα αὐτῶν πρᾶγ- ματα, καὶ αὖτις αὐτὰς εἰς τὸν Ἰορδάνην, τάχα νὰ χύσῃ αὐτὸν ὡς περφήτης νὰ περάσωσιν αὐτίπερα, ἀλλὰ φάδος ὁ ἡγεμὼν περφθάνει καὶ ἀποσέλει στρατὸν, καὶ ἀναιρεῖ τὸν μάταιον ἐκείνον ὄχλον, τῷ δὲ τοῦδα καὶ κόπῃ τὴν κεφαλὴν καὶ αὖτις εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ση- μείωσαι ὅτι Ἰσορᾶς εἰς τὸ δόρυ πρὸς βιβλίον ὁ Εὐσε- βίου, πῶς ὁ Ἀπόστολος Μάρκος συνεστήσατο ἀσκητῶν 5 πληθύνοντες εἰς Ἀλεξάνδρειαν, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ Ἰουδαῖος φίλων ἐν τῷ περὶ εἰς θεωρητικῆς, καὶ ἰδὲ τὸν ἐπιφανὲς αἰρέσει ἐκαστὴ ἐνάτῃ, καὶ αὐτὸν ἰδὲ ἐκα- 5 τοῦ ἐκεῖ ὁποῖος πρέπει νὰ εἶναι ὁ βίβλος τῶν Χριστι- ανῶν, καὶ μάλιστα τῶν μοιραῶν, τὸν ὁποῖον καὶ ὁρ- σῆτος Ἰουδαῖος ἐνεκαμίαν. Ὁ δὲ Ἰουδαῖος Ἰώση- πτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ τὸν Τίτον, ἔγραψεν ἐπὶ βιβλία τῇ Ἰουδαϊκῇ ἀλώσεως, τὰ ὅποια ἀφι- 10 ἐρῶσε Τίτῳ καὶ Βεσπασιανῷ, καὶ εἶμιναι ἐντίμως εἰς τὴν κοινὴν βιβλιοθήκην. ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα εἰκοστέσσαρα βιβλία ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς Χριστοῦ, ὅστις καὶ περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀξιάγασα ἰσ- 15 ρησον εἰς τὸ δέκατον ὄγδον τῇ ἀρχαιολογίᾳ αὐτῆς, εἶπε γὰρ ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ Χριστός, πῶς δὲ ἐνόησε περὶ τῆς σωτηρίας ὁ Ἰώσηπος τὸ Χριστός, μαρτυρεῖ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὑπεξηγῶν ἐαυτὸν ἐν τῷ κατὰ Πλάτωνα λόγῳ, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Δαμασκην- 20 οὺς Ἰωάννης εἰς τὰ παράλλα αὐτῆς. ὁμολο- γεῖ γὰρ τὸν Κύριον υἱὸν Θεοῦ καὶ κριτὴν τῆς πάσης λογικῆς φύσεως.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀθλητομαχίας τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερέων καὶ ἀρχόντων ὑπὸ Νέρων, καὶ διηγέσας τὴν 35 γονομῶν ὑπὸ τοῦ τοῦδα φόνων καὶ κακώσεων ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῶν ὑπὸ Νέρων ὑπὸ Γεσίῳ Φλώρε πολυ- δῶν φόνων τῶν Ἑβραίων ἐν πάσῃ τῇ Παλαιστίνῃ καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Σίμωνος μάγας ἀναιρέσεως διχὴ τῆς Ἀ- ποστόλου Πέτρου, ὃς περὶ τῆς ἡμέρας τῆς τελειώσεως αὐτῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τῷ χρόνῳ μόνον ἀναφερέ- 40 σης. περὶ πυρκαϊᾶς ἐν Ῥώμῃ, καὶ φόνων τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ ψευδομαρτύρων Νέρων, καὶ τῶν τὸ μὴ εἰσε- ναι ἀσκεπῆς εἰς ναὸν τὰς γυναῖκας. Περὶ ἰδιοχείρου σφαγῆς Νέρων, καὶ βασιλείας Βεσπασιανῆς, ἐμπρη- 40 σμῆτι τῆς Ἰερῆς καὶ ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Τίτου, καὶ τῆς ἀρίθμῃ τῶν φονευσθέντων καὶ παληθόντων Ἑβραίων, καὶ περὶ Ἀπολωνίου διδασκαλίας πρὸς Τίτον περὶ τῆς Χριστοῦ βασιλείας.

Ἐπὶ δὲ Νέρωνος ἐπαθὲν οἱ ἀρχιερεῖς ἀπὸ τὴν ἀφοβίαν ὅπῃ ἔχον εἰς τὸν Θεὸν ἐπεμπον τὰς 45 δέλας αὐτῶν καὶ ἐλάμβανον τὰ δέκατα ἀπὸ τῆς λαῆς, καὶ ἠδίκων τὰς ἱερεῖς τὰ ἔχοντα, καὶ ἐπείνεον, συνέβη μάχη μέσον τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔκαμιν ἕκαστος ἰδίου σύστημα, καὶ ἐπολέμουν ἀθρήλομ- 50 ἔτα λησαι ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ κινδυνεύοντα 50 παθάρια ἐφόνεον τὸν τυχόντα, καὶ καθῆς πρὸς δόκα κατ' ὥραν τὸν θάνατον. ἕκαστος τοῦδα Αἰγύ- 55 πτιος ψευδοπερφήτης ἦλθεν εἰς τὸ ὅρος τῶν ἐλαιῶν μετὰ τετιάνοντα χιλιάδων λησῶν, καὶ νικᾷ τὴν φρε- 60 ρὰν τῶν Ῥωμαίων, καὶ κάμνει τὰ πάνθ' ἑα κατὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ. καὶ εἰς τὸν δωδέκατον χρόνον Νέρωνος

ὁ ἐπίτροπος τῆς Ἰουδαίας Γεσίος Φλώρες διάδοχος 65 Ἀλβίνου πεμφθεὶς, πολλὰς περιστάσεις τῶν Ἰουδαίων ἀνεσκόλοπιεν, ἐδήμωσε, καὶ πολυειδῶς ἐφόνευσεν, ὥστε ἦσαν εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία ἀπειρὸν 70 πληθύνοντες νεκρῶν ἐρριμμένων ἀταφῶν, καὶ ἄλλα ἐγί-νοντο εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάσης ἰσορίας ἐπέκεινα, διατοῦτο ἠκολούθησε τῶν Ἰουδαίων εἰς τοὺς Ῥωμαίους 75 ἀνταρσία, καὶ κατ' αὐτῶν ὁ τῶν Ῥωμαίων πόλεμος. 80 Εἰς δὲ τὴν Ῥώμην ὁ Πέτρος ἐλθὼν, κτείνει ἀπὸ 85 περσοῦχῃς τὸν πρῶτον αἰρεσιάρχην Σίμωνα μάγον, καὶ ἐπέτρεψεν Ἰωάννῃ τῷ καλεμένῳ μαρτῶ καὶ ἔγραψε τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, ὅστις καὶ ἐπίσκοπος εἶ- 90 λει εἰς Ἀλεξάνδρειαν, διήσκει ἀπὸ μαρτυρίας εἰς τὸν

Θεοῦ ζῆλοντο
φύλιν

κτείνει διὰ προ-
σωπῶν ὁ Πέτρος
Σίμωνα μάγον

τὸν ὄγδον χρόνον ἔξ Νέρων. πρὸ δὲ Πέτρῳ φύ-
γοντι τὸν Νέρωνα, ὑπαντᾷ ὁ κύριος καὶ λέγει αὐτῷ
ὅτι ὑπάγει εἰς τὴν Ῥώμην θάνατον ἀναστυρωθή, ὃ θὺν
γνῶς τὸ αἶνιγμα ὁ Πέτρος, ὑποσρέφει εἰς τὴν Ῥώμην,
καὶ τρυφεύεται καὶ κεφαλῆς, καὶ θάπτεται εἰς τὸ βατι-
κάνον εἰς τὴν καλυμμένην Αὐρηλίαν ὁδόν. γράφουσιν
ὁ, τε Γαίῳ ἀντὶ ὀκκλησιαστικῶς, καὶ Διονύσιῳ Κορίνθου
ἐπίσκοποι, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀποκεφαλίζε-
ται καὶ ὁ μακάριος Παῦλος, καὶ θάπτεται εἰς τὴν λεγο-
μένην Ἰσπακὴν ὁδόν. ἐμαρτύρησαν δὲ τότε καὶ ἄλλοι
πολλοί, διότι ἔσωντας καὶ νὰ σιμύβη εἰς τὴν Ῥώμην
μεγάλη πυρκαϊά, καὶ νὰ ἔκαυε τὴν Ῥώμην ἐπὶ ἑξ-
ἡμέρας, καὶ ἔσωντας νὰ εἴπῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἦσαν ἔργοι
ἔξ Νέρων, ἐπειδὴ μιμήμενοι τὴν πυρκαϊάν
τῆς Τρωάδος, ἡμισίων τὰ παλαιὰ κτίρια ἐνέβησε
τὴν τσαυτίαν πυρκαϊάν, αὐτὸς ἔβαλε ἱναὶς καὶ
ἐψάδομαρτύρησαν ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἀνῆψαν αὐτῷ,
ὃ θὺν πολλοὺς ἀπέκλεινεν, εἰς τὸ πόσιον τὰ λείψανα
καὶ τὰς τάφους ἐφάνιντο κατὰ νύκτα φῶτα ἐξαίσιμα.
Λέγει δὲ ὁ Σύγκελλος ὅτι Διονύσιος ὁ Κορίνθου γράφει
πῶς ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος ἐφώτισαν εἰς τὴν Κόριν-
θον, καὶ ὅτι ἐδίδαξαν ὁμοίως Κόρινθον καὶ Ῥώμην.
Ἰσορρεῖ δὲ ὁ Πλάτυνας ὅτι ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ Πέτρου
ὁ Κλήμης νὰ ἐδίδαξεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἔδε-
μία γυνὴ νὰ εἰσέρχεται ἀσκεπὴς εἰς τὰς ναὺς,
εἰ δὲ ἔστω ἔχει, πῶς πῶρα οἱ Λατίνοι ἀνέ-
χονται τὰς γυναικας αὐτὴν εἰσέρχεσθαι εἰς τὰς ναὺς
ἀσκεπῆς καὶ γενονατωρῆας ὅμως μὲ τὰς τυχόντας
ἀνδρας; καὶ πῶς οἱ πάπαι ἀντινομοθετοῦντες πρὸ
Πέτρου ἐκείνι παρνόμοι; μετὰ γὰρ τὸ κορυφαίων
Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου τὸν θάνατον ἐμισήθη
τόσον ὁ Νέρων ὑπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς γερουσίας, ὅπως

φύγων ἀπὸ τῆς Ῥώμης, οὐδὸν εἰς οὐ σπήλαιον αὐτὸς
ἐαυτὸν ἀπέσφαξε καὶ πῶς δεκάτην ἡμέραν ἔξενε,
καθ' ἣν ἐφόνόυσε πῶς γυναικα αὐτῷ τὴν Ὀκλαβίαν,
καὶ μετ' αὐτῷ ἐτελείωσεν ἔξ Αὐγύστου τὸ γένος, καὶ
γέγονεν ἀντ' αὐτῷ ὁ Γάλλος, καὶ μετὰ τὸν Βιτέλιον
ἐκράχθη ὁ Βεσπεσιανὸς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐβασί-
λευσεν, ἀφ' οὗ τὸν ὕον αὐτῷ Τίτον εἰς τὴν πολιορ-
κίαν τῆς Ἱεροσολύμων, ὁ ὅποιος τόσον ἐπιτήδεια
περικύκλωσε τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπως ἔδιδε ἐξερ-
χόμενοι τῶν Ἱεροσολύμων ἠδύνατο ἀποδράναι καὶ
φυγεῖν. εἰς δὲ τὴν πέμπτην ἔξ Αὐγύστου ἡμέρα σαβ-
βάτῳ μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐκάθη τὸ Ἱερόν, καθ' ἣν
ἡμέραν κατεκάη ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος, καὶ τὸν καιρὸν
τοῦ Ναβουχοδονόσορος, ψαλόντων τῶν ψαλτῶν τὸ Ἀβ-
σαλμα ἐκεῖνο, καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύριος τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανίσαι αὐτὸς
κύριος ὁ Θεός. εἰς δὲ τὰς ὀκτὼ ἔξ Σεπτεμβρίου
ἡμέρα σαββάτῳ ὁλοτελῶς ἐάλωσαν τὰ Ἱεροσόλυμα
μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ ἔτη τεσσαράκοντα,
εἰς τὸν δέκατον τέταρτον κύκλον τῆς Σελήνης, καὶ
εἰς τὸν εἰκοστὸν τρίτον κύκλον τοῦ Ἡλίου ὡς γράφει
ὁ Κεδρηνός, καὶ ἔτις ἐτάφη χωρὶς ἡμῶς ἡ συναγωγή
τῆς Ἑβραίων μετὰ τὸν ναὸν αὐτῶν ὅμως. Λέγουσι δὲ πολλοί,
καὶ Γεώργιος ὁ Σύγκελλος, ὅτι εἰς τὴν πολιορκίαν
καὶ ἄλωσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Τίτου νὰ ἐφονό-
θησαν χίλιες ἑκατὸν χιλιάδες Ἑβραῖοι, καὶ
ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδες νὰ ἐπωλήθησαν. ἦσαν
γὰρ ἐκεῖ πολλοὶ Ἀβραάμ τὸ Πάχια, καὶ ὅτι ὁ Τίτος
ὑπὸ τοῦ Τυανέως Ἀπολωνίου νὰ ἐδιδάχθη τὰ περὶ
τῆς Χριστοῦ βασιλείας. ἰδὲ καὶ τὸν ἰώσηπον τί λέγει
περὶ τοῦ ἀρεθμοῦ τῆς τότε φθαρσάντων Ἰουδαίων.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

35

Περὶ τῶν συμβεβηκότων σημείων πρὸς τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ φυγῆς τῶν Χριστιανῶν εἰς Πέλλαν.

Ἀλλὰ πῶς ἀφήκαμεν τὰ προσημασμένα; εἰς τις
ἰησοῦς τὸν μακάριον ὁκλῶ χρόνος πρὸς τὴν ἀλώσεως
ἐκράζε λέγων, καὶ, καί σοι Ἱερουσαλὴμ, καὶ
τετυμμένον προσέτι, ἐπάνω εἰς τὰ τείχη ἀνέβαινε
καὶ ἐκράζον, καὶ καὶ εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ
εἰς τὸν ναὸν ἡμῶν, καὶ εἰς τὸ λαὸν ἡμῶν, καὶ καὶ
εἰς ἐμὲ, διότι καὶ αὐτὸς μὲ οὐκ ἐμεγάλον βῶλιον πέ-
τρεινον ῥιφθὼν ὑπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς στρατομαχίας
ἐφονόθη, γράφει ὁ φιλαληθὲς ἰώσηπος, ὅπως ἦκασε
καὶ εἶδε ταῦτα ὀφθαλμοφανῶς, ὁ ὁποῖος ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν
ὅτι Ἀβραάμ Θεὸς ὅλην ὁργὴν, ἀνθρώπινα διανομήματα,
βεβαίῳ ὅτι Ἀβραάμ ἔφλωρε καὶ εἰς τὴν τυραννίδα
καὶ τὴν φιλαργυρίαν ἀπεσάτησαν οἱ Ἑβραῖοι, καὶ ἦσαν
ἡμεῖς καὶ τῆς Ῥωμαίων. διηγέται προσέτι πῶς

εἰς τὸ Πάχια τὸ νομικὸν πρὸς τὸ μεσονύκτιον ἐλαμψε
τόσον φῶς εἰς τὴν ναὸν τὸ θυσιαστήριον, ὅπως ἐφαί-
νετο πῶς ἦσαν ἡμέρα ὑπὲρ λαμπρῶν, καὶ μία
δάμαλις ὅπως ἐκοιμήθη Ἀβραάμ νὰ σφραγισθῇ ἐγγενή-
σων εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ. ἡ χάλκεος πύλη τοῦ Ἱεροῦ
ἠνόγη αὐτμάτως τὴν νύκτα. εἰς τὰς εἰκοσμία τέ-
μα ἔξ ἐφάνησαν εἰς τὸν αἶρα ὡς αὐτὰ μαζαὶ σιδήρεαι
καὶ καθωπλισμῶν φωσάται. καὶ εἰς τῆς Πεντηκοστῆς
τὴν ἡμέραν ἠκούσθη φωνὴ ὅπως ἔλεγον, ἀς ἀναχωρήσω-
μεν ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανόν. τῶν συμβάντων, οἱ ὀκλεκτοὶ Χρι-
στιανοὶ, κατὰ τὸν Αὐγυστίνον ἐξῆλθον καὶ ἀπῆλθον
εἰς τὴν Πέλλαν ὡς προείπομεν, καθὼς καὶ οἱ Ναυ-
ται φύγον ἀπὸ τοῦ πλοῦ ὅταν ὁρῶσι τὴν τεκνύ-
σαν καὶ καταπατεῖ αὐτὴς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ παραθέσεως χρόνων ἀπὸ τοῦ Σινᾶ φησὶ μέχρι τοῦ ὅπου εἰς ἐγκαταστάσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομώντος, καὶ

κακτέτα μέχρι τῶν ἐν τῇ Ποντικῇ πυρίνων γλωσσῶν .

5 Σημειώτεον, ὅτι τὸ θαῦμα τῆς ἐρανίας φωτὸς ὅπως γέγονον εἰς τὴν ἐγκαίνισιν τῶν ἱεροσολύμων τῷ καιρῷ τῆς Νεεμίας, ἀνεκαίνευσεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ποντικῆς ὅτε κατέβη τὸ πανάγιον Πνῦμα εἰς τὰς ἱερὰς Ἀποστόλους ἐν εἰδὲ πυρίνων γλωσσῶν . ἀπὸ δὲ τῆς Νεεμίας ἕως τῆς ἐλθούσης καὶ τῆς κατα-
10 βάσεως τῆς Παρακλήτης παρήλθον χρόνοι τετρα-
κῶσοι ὁγδοηκονταεξὲς καὶ μῆνες ἕξ, ὅσοι δηλαδὴ πα-
ρήλθον χρόνοι καὶ πρὸς τὸν ὅτε ἐρανόθεν κατέβη

πῦρ εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἔλαβον ὁ Μωϋσῆς τὸν Θεόγραφον Νόμον καὶ ἀπεκάλυψεν αὐτὸν εἰς ὅλας τὰς Ἰσραηλίτας . ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς καιρῆς τῆς Μωϋσείας ἕως τῆς σολομῶντος τῆς ποιήσαντος τὰ ἐγκαίνια τῆς ναῦ αὐτῆς εἰς τὰς εἴδεκα χρόνους τῆς βασιλείας αὐτῆς, καὶ ἦλθον ἀπὸ τῆς ἐρανίας ἀγὼν φῶς, πα-
ρήλθον τετρακῶσοι ὁγδοηκονταεξὲς χρόνοι καθὼς ἀ-
ποδείκνυται ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν βασιλείων .

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς Ἰν. οὐκ ἐστὶν, καὶ πότε ὁ διαγγελιστὴς Ἰωάννης ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν .

20

Κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν ἔκτον ἔτος ἔγραψεν ὁ Θεολόγος Ἰωάννης τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, καὶ ἐβεβαίωσε τὰ ὑπὸ Ματθαίου, Μάρκου, καὶ Λουκᾶ γεγραμμένα . τῷ δὲ λέγουσιν ὅτι γέγονον ἀπὸ δεήσεως
25 τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἀσίας . ἤρξατο δὲ ἀπὸ τῆς προαιωνίας γυνήσεως τῆς Κυρίας, καὶ ἀφῆκε τὴν ὑστεραν ὁικονομικῶς ἀπὸ τῆς αἰρετικῆς τῆς καιρῆς οὐκ ἐνὶ Εὐβρίωνά τε καὶ Κήριν-
θον, ὅπως ἤρξαντο τὴν Θεότητα τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, βασιλεύοντες εἰς τὴν Εὐρώπην
30 τῆς Νέρεβας ὅπως ὑποτίθηται τὸν Τραϊανὸν καὶ ἀπὸ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς Διόδοχον αὐτῶν . λέγεται ὅτι πρὸ

δύο χρόνων τῆς συγγραφῆς τῆς Εὐαγγελίας ναὶ ἔγραψε τὴν Ἀποκάλυψιν τὸ δυσκολώτερον βιβλίον πάντων τῶν βιβλίων τῆς κόσμου κατὰ τὸν ἱερώνυ-
μον, ἦγεν κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν τέταρτον ἔτος ἀ-
πὸ τῆς ταφῆς τῆς Χριστοῦ καὶ μετὰ τὴν ὁλῶσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐκποσιτέουσας χρόνους εἰς ἐξέλιξιν τῶν
δύσεβων, καὶ ἀνέβη τῶν Γνωστικῶν λεγομένων αἰρετικῶν, καὶ αὐτῶν τῶν Νικολαϊτῶν ὅπως ἠκο-
λῶθησαν τὸν Νικόλαον, ἐνῶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῇ ἀ-
κρίτειαν, καὶ ὁμοῦ ἀπὸ τῶν ἐβδόμηκοντα χρηματίσαντα .

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ. Δ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

35 Περὶ τῆς οὐσεβῆς πολιτείας καὶ πτωχείας τῶν συγγενῶν τῆς Κυρίας, καὶ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς ἐπὶ Βεσσιανῶν καὶ Δομιτιανῶν τῶν βασιλέων .

Ἐπελαθόμεθα ὅμως νὰ εἰπῶμεν ὅτι ὁ Βεσσιανὸς ὁ κατακλύζωντος μεσσίας ὑπὸ τῶν ἰσδαίων εἶχε προ-
40 σάξει, καὶ ὅλοι οἱ ἦσαν ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Δα-
βὶδ νὰ ἐξαλειφθῶσι, ἀλλὰ μὴ μείνῃ πλέον ἐλ-
πίς ἄλλα τῆς μεσσίας νὰ ἔλθῃ . γράφει ὁ Εὐσεβίος
εἰς τὸ τρίτον τῆς ἱστορίας αὐτῆς, ὅτι ἀνεκαίνισε τὸ
πρῶτον τῶν Δομιτιανῶν, ὁ ὅποιος καθὼς ἰσο-
45 ρεῖ ὁ Ἡγῆσιππος, ἀκάνων πῶς οἱ ἀνέψιοι τῆς Ἰσδα
τῆς κατὰ σάρκα λεγομένης ἀδελφῆς τῆς Κυρίας ἔχοντες
καὶ πῶς ἐμόνον κατήγοντο ἀπὸ τῆς ῥίζης τῆς Δα-
βὶδ, ἀλλὰ προσέτι καὶ ἀπὸ τῆς συγγενείας τῆς ἱ-
σαυρωμένης Χριστοῦ, προσέταξε νὰ πρῶτα χθῶσιν ἐμ-
ποῦν αὐτῶν, καὶ ἰδὼν αὐτὸς εἶπε, πόσα καὶ πο-
50 τακά ἦσαν τὰ ὑποάρχοντα αὐτῶν, καὶ ἡ περιεχί-
α τῆς πλῆθους αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν πῶς ὅλα
τὰ πλάτη αὐτῶν ἦσαν ἐννέα χιλιάδες θνητὰ,
καὶ τὰ ἡμισυ ἦσαν τῆς ἐνός, καὶ τὰ ἡμισυ τῆς ἄλλης,

καὶ πῶς ταῦτα ὅλα ἐκλήσαν κινήτα καὶ μετρητά, μόνον ὑποστατικά καὶ ἀκίνητα, καὶ πῶς μετὰ τὸν και-
ρον αὐτῶν καὶ μετὰ τὸν ἰδρῶτα τῆς προσώπου αὐτῶν
ἐπεργαζομένη τὴν ψωμίον αὐτῶν, καὶ ἄλλα ἐδίδον τῇ βασι-
λείᾳ, ἀλλὰ κατηνάλισκον ἀπὸ τῆς ζωοτροφίας αὐτῶν,
καὶ εἰς ἀσφάλειαν ἐδείκνυν τὰς χεῖρας αὐτῶν ὅπως
εἶχαν ῥόζους, καὶ ἦσαν πετυλωμένοι . τότε ὁ Δομιτι-
ανὸς ἐρωτήσας αὐτὸς ἀπὸ τῆς Χριστοῦ τὸ βασιλεῖον πῶς
ὀρίσκετο, καὶ αὐτὸς εἰπόντων πῶς ἦσαν ἐρανοί, κα-
τανοήσας τὴν ἀνάγκην αὐτῶν καὶ τὴν περιστῆν πτω-
χείαν, ἀφῆκεν αὐτὸς, μὴ ἔχων πλέον ἐπ' αὐτοὺς
ἐδόνος εἶδος ὑποψίαν, καὶ ἀπὸ τότε οἱ Χριστιανοὶ
τῆς Ἱερουσαλὴμ ἠσυχάσαν, καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἐπλη-
θύνετο εἰς τὴν Ἰσδαίαν . ὅτι ὅμως αὐτὸς ὁ Δομιτιανὸς
ἐκίνησε μετὰ Νέρωνα μέγαν διωγμὸν κατὰ τῶν
Χριστιανῶν, ἔστιν ἀναμνήρητον .

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ. Δ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

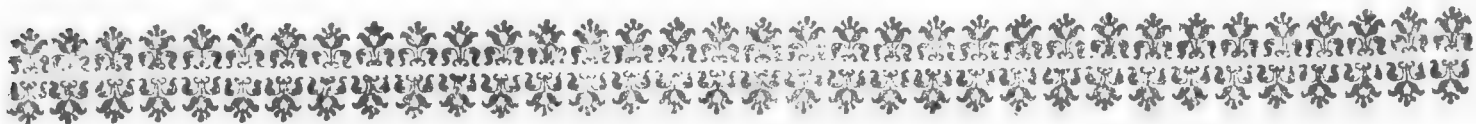
Περὶ

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ καὶ Κυρήνῃ ἀνταρσίας τῶν Ἑβραίων, καὶ τῆς ἀφανισμῶς αὐτῶν ἐπὶ Τραϊανῷ καὶ Σεπτεμίου.

Αὕτη καλὰ καὶ ἐπὶ Νέρωνος καὶ Δομιτιανῶς γέγονεν ὁτόσδε διωγμὸς καὶ τῶν Χριστιανῶν, ὅμως τὰ τῆς ἐκκλησίας καθ' ἡμέραν πρὸς βαίνειν εἰς μείζονα προκοπὴν. εἰς δὲ τὴν δέκατον ὀγδοὴν χρόνον τῆς βασιλείας Τραϊανῶς, οἱ Ἑβραῖοι παρεχωρήσει Θεῷ ἐπελάθοντο τὸ ἔπαθον ἐπὶ Κλαυδίου, Βεσπασιανῶς καὶ Τίτῳ, ἀλλὰ εἰς τὴν Κυρήνην καὶ Ἀλεξανδρίαν ἀπέκλειναν πολλὰς Ἑβραίους, καὶ ἄλλα εἶδη τῆς ἀνταρσίας ἐπερῶν, ὥστε καὶ πόλεμον κατὰ τῆς Αἰγυπτίου

σωτήσαν, ἔχοντες διὰ βασιλέα αὐτῶν Λυκίαν τινά. ὁ δὲ Τραϊανὸς πέμψας στρατηγὸν τῆς Αἰγυπτίου Λεπιδόν, καὶ εἰς τὴν Κυρήνην ἀποστάλας στρατηγὸν Μάρκιον Τέρβωνα μετὰ δυνάμει καὶ ξηραὶ καὶ θαλάσσης, ἠφάνισεν αὐτὰς τελείως. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ὑποπέμψας μήπως καὶ κάμην οἱ Ἑβραῖοι τὰ ὅμοια, ἔγραψε Λυκίῳ Κόντῳ Στρατηγῷ, καὶ ἠφάνισεν αὐτὰς καθάπαξ.

10

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ τῆς πρώτης ἀποστολικῆς συνόδου, τῆς ἐν Ματθίᾳ τῇ χορῇ τῶν ἀποστόλων συνταξάσης, ἡ δὲ ἐλέγχονται οἱ παπισταί, τὸ μοναρχικὸν τῷ ἀποστόλῳ Πέτρῳ ψευδῶς προσκυρύντες.

20

Η πρώτη συνὸς τῶν ἀποστόλων ἐγένετο ἐν ἑτὶ τριακοσῷ τρίτῳ, ἢ τετρακοσῷ τεταρτῷ περὶ ὁκλογῆς ἀποστόλων αὐτὶ τῷ πρῶτῳ ἰσάδα, ὅτε πρὸς τούτων Ἰωσήφ καὶ Ματθαίῳ, ἔπεσον ὁκλήρεται ἐπὶ Ματθαίῳ, πρῶτον κεφαλῶν πρῶτον. ἀλλ' οἱ παπισταί ἐκ τῆς δημηγορίας πρῶτον οὐταύτῃ τῷ Πέτρῳ, λέγουσιν ὅτι ἦν κεφαλὴ τῆς συνόδου, καὶ πρῶτος ὡς βασιλεὺς καὶ μονάρχης. ἀλλὰ ῥητέον ὅτι μονάρχης ἐστίν, ὁ μόνος ἄρχων καὶ πάντα διεξάγων καὶ κυβερνῶν ἀρχικῶς τε καὶ ἐξουσιαστικῶς κατὰ τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν. μονάρχης ἐστίν οὐκαθ' ἑαυτὸν καὶ πάντα δι' ἐκείνου πράττεται ὑπὸ ἑτέρων προσώπων. οὐταύτα δὲ πᾶν τέναντιον ἐγένετο, πρῶτον, ὅτι ὁ Πέτρος ἀνάστατος ἐλάλει, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἐκαστὸν ἑαυτοῦ. δούτερον, ὅτι ἐκείνους ἐγίνετο ἀρχικῶς καὶ ἐξουσιαστικῶς, ἀλλὰ κοινῶς καὶ ἀδελφικῶς, καὶ γὰρ μόνος ὁ Πέτρος ἔσχετο πρὸς τὸ κλῆρον τῷ Ἰωσήφ καὶ τῷ Ματθαίῳ, ἀλλ' οἱ πάντες. ἐκ δὲ ὁ Πέτρος μόνος προσήγαγε, ἀλλ' οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς πάντες, καθὰ καὶ τὰς κλήρας οἱ πάντες ἀπόστολοι δαδῶκασιν καὶ ἐκείνῳ ὁ Πέτρος, δι' ὃν τῆς πρῶτης ταύτης ἐνήργησε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἔπεσον ὁκλήρεται ἐπὶ Ματθαίῳ. οὐκαρὰ κεφαλὴ τῶν ἀποστόλων ὡς μονάρχης ὁ Πέτρος, ἀλλὰ πρῶτος μὲν κατὰ τὰς χορὰς, ὁμοταγῆς δὲ κατὰ τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ δυνάμιν καὶ ἐνέργειαν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις. οὐκ ἐν πάσαις δὲ ταῖς ἀποστολικαῖς συνόδοις ὁ Πέτρος δημηγορεῖ πρῶτος, ἀλλ' ὅστις, καὶ οὐταύτῃ, ὅτι ἐκείνους (λέγει ὁ χρυσοστόμος) πρῶτος τῶν πρῶτων αὐτῶν, ἦτοι τῶν ὁπερ ἔδει γινώσκαι ἐξηγήσατο αὐτοῖς πρῶτος. οὐκ ἐσάγει ὁμοῦς τὴν γνώμην αὐτῆς ἐξ ἑαυτῆς ὡς ἀπὸ μονάρχου ἀρχοντος, ἢ ἀναμαρτήτως διδασκαλικῶς προσώπῳ, ἀλλ' ὡς ἐξηγητῆς τῆς γραφῆς, ὁ καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐξῆν. τῶς μὲντοι αὐτῶς τὴν συμβουλὴν ἐσηγείατο πρῶτος, ὅτε τὰς πάντας ἐγχειρίσας, ὅτε

ἀπὸ τῆς, σὺν τῷ Πέτρῳ, ἡ τῆς, ποίμναι τὰ πρόβατά μου, κατὰ γὰρ τὰ ῥητὰ ταῦτα ἴσως οἱ ἀπόστολοι πάντες ὡς ῥηθήσεται, ἀλλ' ἀπὸ τῆς, καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας, στήριζόντες ἀδελφές σου, κατὰ τὴν χρυσοστόμον ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν κεφαλῶν, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐσημαίνει ἐξουσίαν τινὰ, ἀλλὰ πρὸς στήριγμόν καὶ ἐλπίδας χρυσῶς παραμυθῆται αὐτὰς ὑπὲρ τῆς γενομένης. λέγων ἐν ὅῳ κατηρησμένης ἦν σὺ ἡμῖν, ἀλλὰ πρὸς στήριγμόν ἐτερον προβάλλεται, ὥστε μάρτυρα γινώσκαι εἰς τὸν ἐκείνους τόπον, ὡς εἶπε μὴ λυπεῖσθαι ὅτι μεμνημένοι ὁτόπος ἐν ὅῳ ἦν ὁ ἰσάδας κενός, παραμυθῆσαι δὲ μάρτυρα ἀλλὰ τῶν κατ' ἐμὲ παραδείγμαται, ὡς γὰρ αὐτὸς ἀνησώθη τρίτον, ἐδέχθη, καὶ οὐκ ἀπελείφθη κενός ὁ ἐμὸς τόπος, ἔγωγε καὶ τὸν ἰσάδα τόπον, εἰ καὶ ἐκείνους ἐμετενόησε κατὰ τὸ εἶκος, ἐκ ἐσάσει κενόν ὁ κύριος, ἀλλ' ἕτερον ὡς ἡ γραφὴ προσήγαγε αὐτῶν, ἐὰν μόνον ἡμεῖς τὰ, καὶ τὰ, ποιήσωμεν. ἀλλὰ ταῦτα ἐν ὁμακίᾳ Πέτρῳ τὴν γνώμην αὐτῆς ἐσηγείατο, ἐμψύχοι ἐξουσιαστικῶς, διότι φησὶν ὁ χρυσοστόμος, ὅρα δὲ αὐτὸν μετὰ κοινῆς πάντα ποιῶντα γνώμης, ἐκείνους αὐθεντικῶς, ἢ ἀρχικῶς, ἀλλὰ δηλονότι πρὸς ἐπιδικῶς, ἢ τοῖς συμβεβηκτικῶς. ὅθεν ἡ παραδοχὴ τῆς βασιλείας, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς κρίσις τῶν πρῶτων κατὰ τῆς κοινότητος γέγονε τῶν ἀποστόλων μετὰ πάσης αὐτεξουσίας ἐξουσίας, ἀπερὶ ἐκ αὐτοκρατορικῆς δυνάμιν, ἀδελφικῶν δὲ μάλιστα σύμπνοιαν καὶ συμφωνίαν ἐπιμαρτύρεται τῷ Πέτρῳ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων. ὅτι καὶ τὰ χρυσοστόμος, ὅτε τὰς πάντας ἐγχειρίσας, καὶ τὴν ποίμνην ἐμπιστεύσας, εἴρηται παρ' αὐτῆς καὶ περὶ τῆς Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων, ἰδὲ κατωτέρω βιβλίου πρῶτος κεφαλῶν πέμπτος παράγραφον τέταρτον. εἶτα ὅτι ὁ χρυσοστόμος ἀναρρεῖ ἀπὸ τῆς Πέτρῳ καὶ ἀπὸ παντὸς ἄλλου προσώπου τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα,

μα,

μα , φανερόν ἐστι , πρῶτον , ὅτι φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ , ἥτοι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πράξεων περὶ τῆς Πέτρας , ἀλλ' εἰκὸς ταῦτα ἐγένετο ἔπειτα τὴν ἀρετὴν τῆς ἀνδρὸς (ἀκέραια παπισὰ) ὅτιγε ἔπειτα τὴν ἀρετὴν τῆς ἀνδρὸς λέγει , καὶ ἔχει δι' ἐφ' ἧς ἔχεν αὐτὸν μοναρχικὸν ἀξίωμα) καὶ ὅτι τότε ἡ ἐκκλησία ἦν ἐκκλησία (ἡτοι ἐκκλησία καὶ ἐκκλησία) ἀλλὰ πρόνοια τῶν ἀρχομένων , ὅπως αὐτὸ ἐγίνεται νῦν , μάλιστα δὲ ἅπαν τὸναντίον .
10 δούτερον , ὅτι λέγει , ὅρα τὴν ἐπισκοπὴν ἰακώβου , αὐτὸς ἔλαβε τὴν ἐπισκοπὴν τὴν ἐν ἱεροσολύμοις , καὶ ὅμως τότε ἐδὼν διαλέγεται , ὅρα δὲ καὶ τῶν ἄλλων μαθητῶν τὴν πολλὴν ταπεινοφροσύνην , πῶς αὐτῷ συγχωρεῖται τοῦ θρόνου ,
15 καὶ ἐκ ἐτι ἀμφισβητεῖται πρὸς ἀλλήλους . ταῦτα ὁ χρυσοστόμος , ἐν οἷς σημαιοῖ πρῶτον , ὅτι οἱ ἰακώβου ἐν ἱεροσολύμοις μείζω ἐξουσίαν καὶ πρωτεῖον ἔχει τῆς Πέτρας . δούτερον , ὅτι ἐκ ἔχον ὁ

Πέτρος ἐν τῇ ἱερουσαλὴμ μείζονα ἐξουσίαν τῆς ἰακώβου . τρίτον , ἅτιναι τὸν θρόνον ἐκείνον ἔχον μεγίστην τιμὴν καὶ ἐξουσίαν , οἱ ἀπόστολοι ἵνα μὴ φιλονεικία αὐτοῖς ἐμπέσῃ , τίς ἐξ αὐτῶν ἐγκρατὴς αὐτῶν γενήσεται , ἀφ' ἧκαν αὐτὸν τῷ ἰακώβῳ . σύμφωνα τῷ χρυσοστόμῳ λέγει κλήμης ὁ σερματόδωτος ἐν ἑκτῷ τῶν ὑποτυπώσεων , Πέτρον γὰρ φησὶ καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην , μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς σωτῆρος , ὡς ὑπὸ τῆς κυρίας προτετιμημένους μὴ ἐπιδιδάσκειν δόξης , ἀλλ' ἰακώβον τὸν δίκαιον ἱεροσολύμων ἐπίσκοπον ἐλέσθαι , ὡς ἐβίβω δούτερον , κεφαλαίῳ πρώτῳ . ὡς καὶ ἐκ τῆς συνόδου , καὶ ἐκ τῶν τῆς γραφῆς ἐκείνων ἐν τῷ τῷ τόπῳ , καὶ ἐκ τῆς μαρτυρίας καὶ ἐρμηνείας τῆς χρυσοστόμου φανερόν ἐστιν , ὅτι κατ' ἐξουσίαν τρόπον ἔχεν ὁ Πέτρος ἐπὶ τῶν ἀποστόλων πρωτεῖον ἐξουσίας ἡνός .

20

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ. Ε. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄

Περὶ τῆς δούτερας συνόδου τῶν ἀποστόλων , ἐπὶ καταστάσει τῶν ἐπὶ τὰ διακόνων , τῇ γενομένῃ ἔπειτα τῆς παύτου χειροθεσίας , ἐξ ἧς δέκνυται κατηγουμένοι οἱ παπισαί , τῷ ἀποστόλῳ Πέτρῳ μοναρχίαν ἐπιγράφοντες , καὶ ὅτι πάσης συνόδου κεφαλὴ ὁ Χριστός .

25

Εἰς τὴν δούτερα συνόδῳ τῶν ἀποστόλων , τῇ γενομένῃ περὶ τῆς γογγυσμῶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν , καὶ ἐνεκα τῆς ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαστικῆς τῶν ἐπὶ τὰ διακόνων , πράξεων κεφαλαίῳ ἑκτῷ , σημειῶσαι πρῶτον , ὡς ἐδ' ὅθεν ὁ Πέτρος ἐδημηγόρησε . δούτερον , ὅτι ἐκ ὁ Πέτρος , ἀλλ' οἱ δώδεκα ἐκάλεσαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν , καὶ ἐπέτρεψαν αὐτοῖς ἐλεῖν ἀξίους ἀνδρας τῇ προκειμένῃ διακονίᾳ , ὅτινες , ἥτοι τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν ἐκλέξαντες τὴν ἐκκλησίαν , ἔσπσαν ἐπὶ τῷ Πέτρῳ , ἀλλὰ κοινῶς ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων , οὕτως ὡς ὁ Πέτρος , ἀλλὰ κοινῶς οἱ ἀπόστολοι προσδύναμτοι , ἐπέθηκαν τοῖς ἐπὶ τὰς χεῖρας . τρίτον , ἐπὶ καὶ τὴν παπισαίαν ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ ὁ Πέτρος πρῶτος δημηγόρησας ,

κεφαλὴ αὐτῆς ἦν ὡς μονάρχης , ἐν δὲ τῇ παρασχῇ ἐδὼν ἐδὲ πρῶτον ἐδὲ ὑπερὸν ἐδημηγόρησε , δὲ τὸν ἄρα ὡς ἐκ ἦν αὐτῆς κεφαλὴ . συμπεραίνοντες ἐν ἡμῖς δυοῖν θάπτειν , ἡ ἡ σύνοδος κατὰ τὴν θέσιν τῶν παπιστῶν ἦν ἀκέφαλος , ἡ ἔχει κεφαλὴν μόνον τὸν Χριστόν . ἐν πάσῃ γὰρ συνόδῳ ἐπὶ ἀδελφικῶς καὶ ἐλευθέρως , καὶ ὁμοφώνως , ἐξίστατε καὶ ὡσαύτως διωρεῖται παρὰ πάντων τῶν ἐπισκώπων τὸ ζητούμενον καὶ κρινόμενον , ἐδὲ ἀνθρώπος ἐστὶν αὐτῆς κεφαλὴ , ὡς ἔχον ἐν αὐτῇ μοναρχικὴν ἐξουσίαν , ἀλλὰ μόνος ὁ Χριστός ἐστὶν αὐτῆς κεφαλὴ , διόπερ καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς τὰ θεῖα πρόκεινται εὐαγγέλια . ἀλλὰ μὴν τὸ δούτερον προφανῶς καὶ ἀναμφισβητῶς ἐστὶν ἀληθές , τὸ ἄρα πρῶτον ἀντικρὺς καὶ ἀναμφισβητῶς ἐπὶ ψεύδους λαμπρῶν .

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ. Ε. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄

Περὶ τῆς τρίτης συνόδου τῶν ἀποστόλων , ὅθεν ὁ μὴ περιτέμνεσθαι τὴν ἐξ ἐθνῶν πιστεύσαντας ἀποστολήν , καὶ ὅτι μείζων κατ' ἐξουσίαν ἐν ἱερουσαλὴμ ὁ ἀδελφός θεὸς ἰακώβος τῆς ἀποστόλου Πέτρας , ὅς καὶ ἦν καὶ ταυρωδύναμος τοῖς ἀποστόλοις καὶ πρεσβυτέρους ἐν τῇ συνόδῳ δέκνυται . καὶ περὶ τῆς τῆς Σίμωνος μίσης καὶ τῆς κλήνους καταστροφῆς ὑπὸ Πέτρῳ καὶ ἰωάννῃ τῶν ἀποστόλων .

Διὰ τὸ ἵνα κατελθῇ ἀπὸ ἱερουσαλὸς εἰς ἀντιόχειαν , ὅς καὶ διδάσκων , ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνωνται οἱ πιστεύοντες εἰς Χριστὸν τῷ θεῷ βαπτισθέντες , ἐδύνανται σωθῆναι , ἐγένετο ἡ σύνοδος καὶ συζήτησις τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ πρὸς αὐτὰς , πράξεων κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ . καὶ ἐπὶ ἐκ ἦσαν Παῦλος , καὶ Βαρνάβας καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀξιόπιστοι τῷ πλῆθει τῶν πιστῶν πρὸς τὴν λυ-

σιν τῆς ἀμφιβολίας , ἐκρίνον ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς ἱεροσόλυμα , ἥτοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν , καὶ ἵνα ἀλλοὺς σὺν αὐτοῖς , ἐκ εἰς τὸν Πέτρον μόνον , ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀποστολήν καὶ πρεσβυτέρους , οἵτινες παραγενόμενοι εἰς ἱεροσόλυμα , ἐκ ἐκείνων εἰς τὸν Πέτρον , ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀποστολήν , ἀπεδέχθησαν αὐτὰς ἐκ ἀπὸ τῆς Πέτρας , ἀλλὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων .

τόλων καὶ πρεσβυτέρων. συνήχθησαν δὲ ἐχ' ὁ Πέτρος
μόνος, ἀλλ' οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ
τῆς λόγου τῆς. ἐδημηγόρησεν ὁ Πέτρος πρῶτον,
ἀλλ' ἐδὲν ἐτελείωσεν, καὶ ἔπερ ἦν μονάρχης καὶ τῆς Χρυσῆς
καθόλου ἐπίτροπος ἀναμάρτητος, εἶδεν αὐτὸν εἰ-
πόντα τελεῖσθαι, καὶ πῆρας τὸ πρᾶγμα ἡ ἐπιθεῖναι.
ἐπεὶ δὲ ἐκ ἦν τοῦτο, ἀλλ' Ἀπόστολος καθὰ καὶ οἱ λοι-
ποὶ, εἰπὼν αὐτῷ τὴν γνώμην ἰσάμενος καὶ ἐκαθή-
μενος, εἰρήσεν. εἶτα ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας
ἐξηγῶντο ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς δι' αὐτῶν ἐν τῷ Πέτρῳ, ἡ
μόνη, ἡ ἐξαιρέτως, ἀλλὰ κοινῶς καὶ ὡσαύτως καὶ ὁμοτίμως
τοῖς Ἀποστόλοις καὶ πρεσβυτέροις, καὶ πάσῃ τῇ ἐκκλη-
σίᾳ. ἔπειτα ἐπαναλαβὼν τὸν λόγον ὁ Ἰάκωβος,
καὶ εἰπὼν καὶ αὐτὸς τὰ δόξαντα περὶ τῆς ζητημένης, ἐκ
εἶπε πείθεσθαι τῇ κεφαλῇ, ἡ τῷ μονάρχῃ, ἡ καὶ τῷ Πέ-
τρῳ ψιλῶς, ἀλλ' εἶπε τὴν γνώμην αὐτῶς ἐξουσιασι-
κῶς καὶ ἐλούθῃως, ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν
τοῖς ἀπὸ ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν, ἀλλὰ καὶ σύμφωνα
τῷ Πέτρῳ εἶπον, ἀλλ' ἐκ εἶπον ὡς ὤρισεν, ἡ ἔφη
ὁ Πέτρος, ἡ ἐπομαι τῷ Πέτρῳ, ἀλλ' ἐγὼ κρίνω,
καὶ τὰ ἐξ ἑ, ἐνοῖς ὡς ἐθέσκον ἵνα γραψώσιν αὐτοῖς
ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων, καὶ πορνείας, καὶ πνικτῆ,
καὶ αἵματος. βεβαιώσαντες δὲ κοινῶς οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ
πρεσβύτεροι καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία τὰς λόγους τῶ Πέ-
τρος καὶ Ἰακώβου, ἔγραψαν τὴν ἐπιστολὴν κοινῶς, καὶ
ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἐρρέθη καὶ τὸ κύριον τῆς συ-
νόδου ἀξίωμα, τὸ, τότε ἔδοξε τοῖς Ἀποστόλοις καὶ
πρεσβυτέροις σὺν πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ, ἔδοξεν
ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν. καὶ, ἔδοξε τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι καὶ ἡμῖν. καὶ, ἔτε ἔδοξε τοῖς Ἀποστόλοις καὶ πρε-
σβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας
ἐξ αὐτῶν, πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ, οἱ Ἀπόστολοι
καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί. ἐν τέτοις Φησὶν ὁ Χρυσ-
σομος, ἔδοξε τῇ ἐπιστολῇ, ὡς ἐ τυραννικῶς, ἐπεὶ

πᾶσι ταῦτα δοκεῖ, καὶ μετὰ σκέψεως ταῦτα γράφει,
καὶ ἐδὲς τύφος ἦν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πολλὴ ἡ
ὀψιμότης. ἐπαίρων δὲ ὁ αὐτὸς μάλλον τὸ Παῦλον τὸ
Ἀδελφοφῆς ἀξίωμα, φησὶν, ὅρα, μετὰ Πέτρον
ὁ Παῦλος φθιγγεται, καὶ ἐδὲς ἐπιστομίζε, Ἰάκω- 5
βος ἀνέχεται, καὶ ἐκ ἀποπηδῶ, ἐκείνος γὰρ ἦν
ὁ τὴν ἀρχὴν ἐγκεχειρισμένος, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ Πέτρος,
φησὶ γὰρ, σφοδρότερον μὲν ὁ Πέτρος διελέγετο,
ὁ Ἰάκωβος δὲ ἡμερώτερον. ἔτις αἰετὶ τὸν ἐν μεγάλῃ
δυναστείᾳ ποιεῖν, τὰ μὲν φορτικὰ ἐτέρως παραχω- 10
ρεῖν, αὐτὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἡμερώτερον διαλέγεσθαι.
καὶ, ἡ ἐστὶ κρίνω ἐγὼ; [αὐτὸς τὸ μετ' ἐξουσίας λέγω
τῶς εἶναι. καὶ λοιπὸν σημειῶσαι ὅτι ἀπεδέχθη καὶ
ἐκ τῆς παύσης Ἀποστολικῆς συνόδου, μὴ εἶναι πρῶ-
τον τῶν Ἀποστόλων τὸν Πέτρον κατὰ τὴν ἐξουσίαν. 15
μείζονα γὰρ τὸ Πέτρος ἐξουσίαν ἐν ἱεροσολύμοις
εἶχεν ὁ Ἰάκωβος, καὶ μάλιστα τὸ Πέτρος παρὸντος
καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, οἱ ὅτι πάντες ἐν τῇ
συνόδῳ, Ἀπόστολοί φημι καὶ πρεσβύτεροι μετὰ τῷ
Πέτρῳ ἰσοδύναμοι κατὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐνέργειαν ἦσαν. 20
ἐγένετο δὲ ἡ συνέλευσις αὕτη τῷ ἐπτακαδέκατῳ
ἔτει μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τῆς Κυρίας, τὸ δὲ Κλαυδίου
Καίσαρος τῷ ἐνάτῳ, καὶ ἀπλῶς τῷ πρῶτῳ τῆς πρῶ-
τῆς ἐτεῖ τῆς σωτηρίας. μετὰ γὰρ τὴν τῶν Ἀποστόλων
σύνοδον ἐξανέστη Σίμων ὁ μάγος, καὶ Κήρινθος, 25
καὶ ἀπεκήρυξαν οἱ κερυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων, τὸν
μὲν Σίμωνα, Πέτρος, τὸν δὲ Κήρινθον, ὅτις
Θεολογίας ἐπώνυμος Ἰωάννης. μετὰ τῆς
ἐξανέστη Οὐαλουίνος, Σεκῆνδος, μαρ- 30
κίαν, Βασιλείδης, Σατορνίνος,
Καρποκράτης, Ἐβίων,
Ἐρμογένης, Ἀλέξανδρος
ὁ χαλκὸς, καὶ οἱ σὺν
αὐτοῖς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

Περὶ τῆς τεταμένης συνόδου τῶν Ἀποστόλων ἐν τῇ τῇ Νόμῃ ἐθίμῳ, ἀπόντος τῷ Ἀποστόλου Πέτρος, ἐξ ἧς κα-
ταβάλλεται τὸ μοναρχικὸν τῷ Πάπα Ρώμης, καὶ μέζον δέκνυται ὁ Ἀδελφότης Ἰάκωβος ὁ Ἀποστόλος Πέτρος.

Ἐγένετο τεταμένη σύνοδος τῶν Ἀποστόλων, πρῶ-
τον κεφαλαιῶ εἰκοσὶ πρῶτον, ἐν τῇ πρῶτῃ τῆς
ἐκτῆς, ἡ πρῶτῃ τῆς ὀγδόου, ὅτε ἀνελθὼν ὁ Παῦλος
εἰς ἱεροσόλυμα ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Πρωτοκλαυδίου
ἐπὶ λῆθε μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ εἰς Ἰάκωβον, οὗθα πα-
ρεγένοντο καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι. ἐν ταύτῃ τῇ
συνόδῳ γέγονε κρίσις φυλάττεσθαι τὰ ἔθιμα τῆς
νόμης κατ' οἰκονομίαν, ὡρίστη γὰρ πρὸς καιρὸν
αὐτὰ μῦθον, καὶ ἐν μόνῃ τῇ ἱεροσολύμῃ, καὶ ἐν μόνῳ
τοῖς ἐξ ἰσραὴλ πιστοῖς. καὶ σημειῶσαι ὅτι οἱ τῆς
συνόδου, ἡτοι ὁ Ἰάκωβος καὶ οἱ πρεσβύτεροι περὶ τῶν πε-
πιεσκότων ἐθνῶν, ἡμεῖς ἀπεσεύλαμθ' (αἰνιτίζοντες τὴν
αὐτοτέρω σύνοδον) κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοῖς,
ἀλλὰ φυλάσσεσθαι αὐτοῖς τὸ, πε εἰδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα,
καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. ὥστε ἀπερὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρε-

σβύτεροι καὶ ἡ πᾶσα ἐκκλησία προέβλεπον, ταῦτα ὁ
Ἰάκωβος καὶ οἱ πρεσβύτεροι λέγασθαι πεποιηκέναι, ὅτι καὶ
περὶ τῶν παρόντων μόνον νόμοις ἐτίθεντο, καὶ τῷ Παύλῳ
ἐπιτρέπεσθαι, οἷς καὶ πείθεται, τῷ Πέτρῳ μὴ παρὸντος,
καὶ δὲ μνημονοῦσθαι. καὶ ταῦτα ἔτις γίνεσθαι. 45
τὸ μὴ εἶναι τὸν Πέτρον μονάρχην, δούτερον, ἀλλὰ
τὸ εἶναι μέγα τὸ τῷ Ἀδελφότης ἀξίωμα, τρίτον,
ἀλλὰ τὸ ἀξίωμα τῆς συνόδου, τῷ Ἰακώβῳ καὶ τῶν
πρεσβυτέρων. παράβασιν τῆς ἀληθείας ἀρεῖ
ἐμικρὰ, τὸ λέγειν εἶναι κεφαλὴν ἐπὶ τῶν Ἀποστο- 50
λικῶν συνόδων τὸν Πέτρον, καὶ ἡ μονάρχην πρῶτον,
καὶ ὅτις γὰρ παραλαμβάνεται, ἡ καὶ μνημονοῦσθαι
ἐν αὐταῖς, καὶ μάλιστα ὅτε μεγάλα ἵνα ὀρίζονται,
καὶ ταῦτα ὡς οἱ πάντων καὶ αὐτῶς τῷ Πέτρῳ δεχό-
μεθα ἀνὰ κρήνῃς.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Ε'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πέμπτης καὶ ἑκτῆς συνόδων τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆ πρὸς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον αὐτῆς ἐλέγχου διὰ
 5 τὸ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς ἀκροβύτας, καὶ τῆ κοινῆς δόγματος αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξίστα σύλῳ Ἰάκωβος,
 Κηφᾶς, καὶ Ἰωάννης, καὶ ἕδον προνόμιον παρὰ τοῖς Ἀποστόλοις τῷ Πέτρῳ, ἐξ ὧν εἰς κόρυθα οἴχεται
 τὸ νῦν πρῶτον τῆ ῥώμης.

10 Ἀλλὰ δὴ καὶ ἀληθέστερον τῶν Ἀποστόλων ἄλλοις,
 ὃν ἡ ὅσοι κτίτορες χωρίων ἦσαν καὶ οἰκῶν,
 πωλῶντες ἑφῆρυν τὰς ἡμᾶς τῶν πιπρασκομένων, καὶ
 ἐτίθειν ἐπὶ Πέτρῳ, ἀλλὰ παρὰ τὰς πόδας τῶν Ἀπο-
 15 στόλων, Πράξεων κεφαλῇ τετάρτω. καὶ ἐν τῷ ἐνδε-
 κατῷ κεφαλῇ τῶν Πράξεων ἐγένετο σωλὺσις
 τῶν Ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων καὶ ἔκρινον τὸν Πέτρον
 ἐγκαλέσμενον, ὅτι πρὸς ἀδελφὰς ἀκροβύτας ἔχοντας
 εἰσήλαθε, καὶ συνέφαγεν αὐτοῖς, καὶ διεκρίνοντο
 20 πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς, ὁ δὲ ἐγκαλέσμενος,
 ἀπολογεῖται. καὶ σημῶσαι ὅτι περὶ ὁ Πέτρος εἰς πρῶτον
 ἦν ὡς ποιμὴν, ὃ πάντες ὑπέκειντο ὡς πρόβατα, πῶς
 25 ἐδὲ οἱ ἐκ περιτομῆς αὐτῷ ὑποτάσσονται; πῶς ἐγκα-
 λῶσιν αὐτὸν, καὶ εἰς κριτήριον ἔλκυσιν ὡς ἡμαρτηκῶτα;
 καὶ αὐτὸς ἀνέχεται καὶ ἀπολογεῖται; καὶ ἕδον λόγον
 ἢ σημῶν δαίμυσι μοναρχίας; δούτερον, ὅτι ἐν ταύτῃ
 30 τῇ συνόδῳ ὁ Χριστὸς μόνος ἦν κεφαλὴ, καθὰ καὶ ἐν
 ταῖς λοιπαῖς, ὁ δὲ Πέτρος ἐν μὲν ταῖς ἁλλαῖς
 συνόδοις μέγας ἦν, ἐν ταύτῃ δὲ ἐδὲ ὡς μέρος, ἀλλ'
 ἀνακρινόμενος ἦν. καὶ λοιπὸν ἐκ ἀληθείας τὸ ἐπ'
 35 ὀνόματι τῆς ἐπὶ Σιλβέστρου συνόδου λογίδριον, ὡς
 ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρίνεται, ἰδὲ γὰρ κρίνεται,
 καὶ ἀπολογεῖται ὁ πρῶτος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος,
 καθὰ καὶ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ὑπὸ τῶ Παύλου ὁ αὐτὸς
 ἐκρίθη, ὅτι τὰς ἀπὸ Ἰακώβου ἐλθόντας φοβέμενον,
 40 ὑπέσχετο καὶ ἀφ' ὧν ἐαυτὸν, ἐλέγχθαι δὲ,
 35 ἐδέχθη μετ' ἐπιστάτας τὸν ἐλεγχον. ταῦτα δὲ
 πάντα ἀδελφικῆς συμπνοίας καὶ ὁμοτιμίας ἐστὶ δη-
 λωτικά τῶ Πέτρῳ μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ
 ἀνάπαλιν, ἀναιρετικώτατα πάσης μοναρχικῆς
 40 ἐξουσίας. ἔχ' ἡμαρτε δὲ καὶ ἡλέγχθη ὡς κατεγνω-
 σμένος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἑτέρους τῶ Κηφᾶς, ὡς τινες λέγουσι,
 καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ὑποτυπώσεων, ὡς σπ-
 45 μενοῖ ὁ Εὐσέβιος. βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλῇ δωδεκάτῳ,
 ἀλλ' ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ὅτι ὁ Πέτρος αὐτὸς, ὡς παρέστη τὸ
 ὕψος καὶ ἡ σύνταξις τῆς ὑποθέσεως ἐν τῇ ἐπιστολῇ,
 45 καὶ ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ὀριγένης, ἐξηγούμενον τὴν πρὸς
 Γαλάτας ἐπιστολὴν καὶ λέγων, τὸν πρέσβυν Πέτρον
 εἶναι τὸν κατεγνωσμένον. εἰς τὰς συνηγορὰς ὁ Θεοδώριτος
 καὶ ὁ Χρυσόστομος ἐν τῇ αὐτῇ ἐξηγήσει, καὶ ὁ Κασιόδω-
 50 ρος βιβλίῳ τῶν συζητῶν συζητοῦν δεκάτῃ ἐβδόμῃ, καὶ

Ἀνγκστίνου καὶ Γερώνμου, καὶ οἱ λοιποὶ ἐγκρίσι πατέ-
 ρες, οἵ τινες βέβλονται τὸν Πέτρον εἶναι τὸν κατεγνωσμένον,
 5 ὅτι μετὰ τὴν ἀποστολικὴν Σύνοδον τὴν περιτομὴν ἐδίδα-
 σκον, ὅθεν καὶ καταγνωθεὶς ἡλέγχθη, καὶ κατὰ
 πρόσωπον ἐπετιμήθη, μετὰ δὲ τὸν ἐλεγχον οὐκ
 ἐτι λοιπὸν ἐδίδασκε τὴν περιτομὴν, εἰ δὲ καὶ κατὰ ἡμᾶς
 τῶν πατέρων ἐχ' ἡμαρτον ὁ μακάριος Πέτρος, ἀλλ'
 οἰκονομία ἐχρήσατο, ἀρκῆ μὲν τὸ ὁπωσδήποτε
 ὑποκριθῆναι, καὶ καταγνωθεὶς προσηκόντως ἐλεγ-
 10 χθῆναι καὶ πρόσωπον, καὶ κριθῆναι, καὶ ἔτι γὰρ
 οἴχεται τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα. εἰς τὰς συντρέχει
 καὶ ὅπερ λέγεται, Πράξεων κεφαλῇ δεκάτῳ ἑκτῷ,
 περὶ τῶ Παύλου καὶ Τιμοθέου, ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς
 πόλεις, παρεδίδου αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα
 τὰ κεκεκρυμμένα ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων
 τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἐλέγει ὑπὸ τῶ Πέτρῳ, ἀλλ'
 15 ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων, καὶ τὸ ἐν τῷ
 δούτερω κεφαλῇ τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς,
 ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἀπεκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην
 αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον ὁ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ'
 20 ἰδίαν δὲ τοῖς δοκῶσι. ἴναι δὲ οἱ δοκῶντες, λέγει κατω-
 τέρω, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκῶντες σύλῳ
 εἶναι. καὶ σημῶσαι πρῶτον, ὅτι ἐξίστα εἰσὶν οἱ δοκῶντες
 καὶ σύλῳ Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, ἐδὲ γὰρ εἰς
 25 ὑπέρβουλόν καὶ ὑπερδοκῶν ὁ Κηφᾶς Ἰακώβου καὶ Ἰω-
 ἄννου, ἀλλ' ἐξίστα δοκῶν καὶ σύλῳ. δούτερον, ὅτι
 προτάσσεται ὁ Ἰάκωβος τῷ Κηφᾶ, ἦγεν τῷ Πέ-
 30 τρῳ, καὶ πρὸς τὰ τοιαῦτα συμμερίζονται Ἰάκωβος καὶ
 Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ τὴν κυριακὴν
 ποίμνην, καθότι οἱ μὲν σύλῳ ἔλαβον τὴν περι-
 35 τομὴν, ὁ δὲ Παῦλος καὶ Βαρνάβας τὰ ἔθνη. λῆρος
 ἄρα ὅπερ οἱ παπιστὰς φασιν, ὅτι ὁ Πέτρος ἐκκληρώ-
 σατο τὴν περὶ τὴν περιτομὴν διακονίαν, οἷον ἐκρί-
 40 νωταρον τίτλον, καὶ ἰδίον προνόμιον, ἥτοι ἐξείρε-
 τον μόνον Χριστὸν, καὶ τῷ αὐτῷ διαδόχῳ Πέτρῳ Χρι-
 στέμενον, ἰδὲ γὰρ συνεκληρώσαντο τὴν περὶ τὴν
 45 περιτομὴν διακονίαν τῷ Πέτρῳ Ἰάκωβος καὶ
 Ἰωάννης, ὡς τε τὸ ποιῆτον μετὰ Χριστὸν προνόμιον
 ὡς περὶ τῷ Πέτρῳ, ἄνωτοι καὶ τῷ Ἰακώβῳ καὶ τῷ
 50 Ἰωάννῃ κοινόν ἐστι, καὶ οἴχεται πάλιν ἡ ἰδιότης τι-
 μή καὶ ἡ μοναρχικὴ ἐξουσία τῷ Πέτρῳ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Ε'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν ὑποθημένων καὶ ἄλλας ἀποστολικὰς συνόδους, ὧν ἐν τῇ μεγίστῃ ἐκδέσθαι φασὶ τὰς Ἀποστόλους
 τὸ Σύμβολον, ἀπάλληλον χωρίζεσθαι μέλλοντας.

Τινες

Τινες ἡ ἄλλας παρὰ ταύτας τῶν Ἀποστόλων συνόδους ὑποτίθεισιν, ἡ ἐν αὐταῖς τὴν μεγίστην ἡ ἀξιόλογον λέγουσι γεγονούσιν ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τεταρτῇ, ἐπὶ πλείονα ἀπ' ἀλλήλων χωρίζεται ἑμμελον, ἐν ᾗ ἡ τὸ Σύμβολον συνέθετον, ὁ τῶν Ἀποστόλων ὀνομάζεται, ἡ πάλιν τῶν Δυτικῶν πατέρων φέρουσα μάρτυρας πρὸς βεβαίωσιν, ὡς τὸ Σύμβολον τῆτο τῶν Ἀποστόλων ἐστὶ, ἡ εἰμὴ τῆτο τοῖς γραμμασιν, ἀλλὰ τῇ παραδόσει ἐκοινώσαντο τοῖς μετέπειτα. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ὧν ὑποτίθεισιν

συνόδων, ὅπως αὐτὶς βεληθεῖν φρονεῖν φρονεῖτω, ἐπειδὴ τὸ ἀποδέχεσθαι τὴν περὶ τῶν γνῶμῶν, ἐδεμίαν τῇ Ἐκκλησίᾳ προξονεῖ βλάβην. περὶ δὲ τῶν Συμβόλων ἰκανῶς ἀπεκρίνατο ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Λατίνων ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ, ὡς γράφει Σίλβεστρου ὁ μέγας Ἐκκλησιαρχὴς τμήματι ἐκτῷ, κεφαλῇ ἐκτῷ, εἰπὼν, ἡμεῖς ἐδὲ ἔχομεν, ἐδὲ εἰδομεν Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, σύνοδον δὲ τῶν Ἀποστόλων ἡ, ἀλλὰ συνέλαβον καλῶμεν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Ε. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ.

Περὶ τῶν λεγόντων ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ σύνοδον τῶν Ἀποστόλων γινέσθαι, ἐν ᾗ ἐκτενίσθη τὸ μορφῶν τῶ Κυρίου οἱ Ἀπόστολοι ἐθέσπισαν ἐν ὁμοθυμῇ κανόνι αὐτῶν, ἡ περὶ τῆς ἐν Πανεύδῃ σήλης τῶ Σωτῆρος, 15 ὑπὸ τῆς Αἰμορέσεως ἀνατεμνέσθαι αὐτῶν.

Καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ γινέσθαι σύνοδον τῶν Ἀποστόλων φασί, φέροντες εἰς μαρτυρίαν Γρηγόριον τὸν Πισινάντου Ἐπίσκοπον, λέξαντα ἐν τῇ ἐβδόμῃ αἰγίᾳ ἡ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, εἴρηται ἐν τῇ κατὰ Ἀντιοχείαν τῶν αἰγίων Ἀποστόλων συνόδῳ, μηκέτι πλανᾶσθαι τὰς σωζομένους εἰς τὰ εἰδωλα, ἀλλὰ ἀνταρκενίσθαι τὴν Θεανδρικὴν ἀρχαίαν σήλην τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρῶτον κεφαλῇ ἐνδεκάτῳ. ἡθροίσθη ἡ αὐτὴ ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἡ ἐξέθετο κανόνας ὁνεία, ὡς ἦν τῶν Δυτικῶν πατέρων σημειῶσιν, οἷον ἐρίσκειτο ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῇ γονομένη παρὰ Παμφίλῳ τῶ μάρτυρῳ ἐν Καταρσίᾳ τῆς Παλαιστίνης, εἰ ἡ οἱ Ἀνατολικοὶ ἐν

ταῖς τῶν κανόνων σημειώσεσιν αὐτῆς ἐκ ἐμνήθησαν. ἔστι δὲ τὸ ἀναλκφθέν ἀνωτέρω περὶ τῆς σήλης τῶ Κυρίου, ὁμοθυμῇ τῆς συνόδου κανὼν, ὃν 20 ἡ ἰδίως δεχόμεθα, ἡ ἀπὸ τῆς ἐβδόμης συνόδου παραδοχῇ, ἡ ἀπὸ τοῦ εἶναι προσέτι συμφωνοῦν ταῖς ἀρχαῖαις συμφωνίαις. ἡ γὰρ ἡ Αἰμορέσεως ἀνέθετο σήλην τῶ Σωτῆρι ἐν τῇ Πανεύδῃ, ὡς ἰσορεῖ ὁ Εὐσέβιος, βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κεφαλῇ 25 λαίῳ ὁμοθυμῇ, ἡν οἱ ἑλληνικοὶ συνέτριψαν, ὡς ὁ Σωζόμενος, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ πρῶτῳ, ἡ οἱ Νικηφόρος, βιβλίῳ δεκάτῳ, κεφαλῇ τριαντησῶν. ἰδὲ ἡ κατωτέρω βιβλίῳ δούτῃ, ἡ βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κεφαλῇ δούτῃ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Ὁ Ἐπίσκοπος ἦν ζῶν, μέζων ὡς τῶν μετὰ τὸν Πέτρον Ἐπισκόπων τῆς Ρώμης, ἡ τὸ ἀνάπαλιν;

Εἰς τὴν Ρώμην ὑπὸ τῶν πρωτοκρυφαίων Πέτρῳ ἡ Παύλῳ γέγονον Ἐπισκοποὶ ὁ Λίνος, 10 ἔπειτα ὁ Ἀνέγκλητος, ἡ τρίτος ὁ Κλήμης, ὅς τις ἔζη ὅτε ὡς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ Συμεὼν, καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ὁ Ἰγνατίος, ἡ εἰς τὰς τὰς καὶ καὶ Νερσῆς ἡ Τραϊανῆς, ἐπανήλθον εἰς τὴν Ἀσίαν ὁ ἡγαπημένος Ἀπόστολος Ἐπιστήθιος ἡ διαγελησῆς Ἰωάννης, ὁ ὡς ἐξωρισμένος εἰς τὴν Πάτμον ὑπὸ τῶν Δομιτιανῶν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εἰρηνάιος ἡ ὁ Στεφάνος. σὺ λοιπὸν συλλογίσθητι καλῶς τὰς νῦν πάπας τῆς Ρώμης λέγοντας, ὅτι ὡς ὁ Πέτρος ἡ τῶν Ἀποστόλων ποιμὴν, ἡ πρῶτος ὡς περ βασιλεὺς αὐτοκράτωρ, ἡ διατετῆ ἡ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ρώμης τάχα ὡς ἀδελφοὶ τῶ Πέτρῳ, ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς Πατριαρχίας, ἡ τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν, ἡ ἐρώτησον αὐτὰς, ζῶν ὁ Θεολόγος Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀσίαν, αὐτὸς ὡς μέζων

τῶ Λίνῳ, ἡ Ἀνέγκλητῳ, ἡ κλήμης τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρώμης, ἡ αὐτοὶ οἱ Ἐπίσκοποι Ρώμης 40 ἦσαν μέζοντες τῶ Ἐπιστήθιῳ; ἡ αὐτὸ ἀποκριθῶσιν ὅτι ἐπὶ τὸ πρῶτον, ἡφανίσθη τὸ παπικὸν ἀξίωμα τὸ λέγον, ὅτι ὑπὲρ τῆς Ἀποστόλου ὁ Πέτρος, ἡ κατὰ Πέτρον οἱ πάπαι. εἰ δὲ ἀποκριθῶσιν τὸ δόξα τῶν Πέτρῳ οἱ πάπαι. εἰ δὲ ἀποκριθῶσιν τὸ δόξα ποιμὴν, ὁ Ἐπίσκοπος δὲ πρῶτος. 45 ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ γέλως καταργεῖται ὑπὸ τῆς γραφῆς, κλαῦσε αὐτὸς ἀπὸ τῶν τριάντων ὅτι θαν, ἵνα μὴ εἰπω ἀναθήσαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

5 Περὶ τῶ ὑπὸ Τραϊανῶ διωγμῶ, καὶ τῶν τῶ Ἐπισηθίς ἐτῶν, καὶ τῆς κοιμήσεως αὐτῶ τε καὶ τῆς Φιλίππου τῶ ὀκτῶν δώδεκα, καὶ τῶν ἐτῶν καὶ μαρτυρίᾳ Συμεῶν τῶ δούτερος ἱεράρχης τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τῶ αἰτίᾳ τῶ διωγμῶ τῶν Χριστιανῶν, καὶ μαρτυρίᾳ Ἰγνατίου τῶ Θεοφόρου καὶ τῶ εὐαγγελιστῆς Μάρκου, καὶ τῆς πρὸς Χριστιανῶς βοηθείας τῶ Πλυνίου Ἐπαρχῆς Ἀντιοχείας.

10 **Ε**πὶ Τραϊανῶ καὶ ὁ εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὦν ἐτῶν ἑκατὸν, καὶ μηνῶν ἑπτὰ, ἐκοιμήθη εἰς τῶν Ἐφeson μετὰ τῶν Ἀνάληψιν τῶ Κυρίου χρόνος δηλονότι ἐξήκοντα καὶ ὀκτὼ, ἥ ὡς οἱ ἀκριβεστεροὶ ἱστορικοὶ, ἐβδόμηκοντα δύο. καὶ Φιλίππου αἰς ὦν
15 καὶ αὐτὸς τῶν δώδεκα, ἐκοιμήθη εἰς τῶν Ἱερσπολιν τῆς Ἀσίας, καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτῶ γρηγοῖ καὶ παρθένοι, ὡς γράφει ὁ Ἐφesus Πολυκράτης πρὸς Βίκτορι ὑπὸ πρὸς Ρωμαίων. ἐκείνο δὲ ὅπερ ἡνὲς λέγουσι, πῶς δηλονότι ὁ Φιλίππου αἰκοσι
20 χρόνος διδάξας εἰς τῶν Σκυθίαν, εἶτα ὑπερβύφαις εἰς τῶν Ἀσίαν, καὶ καταντήσας εἰς Ἱερσσαλήμ, τελευτᾷ ἐκεῖ, φαίνεται μῦθος, ἐπειδὴ ἀξιοπιστος ἡ τῶ Πολυκράτης μαρτυρία. ὅρα καὶ τὸν Εὐσέβιον, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ τετακτωῶ
25 πρώτῳ. ἀλλὰ καὶ ὁ εἰρημὸς δούτερος Ἐπίσκοπος Ἱερσολύμων Συμεῶν, τελευτᾷ τῶν γνωρίμων καὶ συγγενῶν τῶ Σωτήρος, σαυρωθεὶς ἐμαρτύρησεν ὦν ἐτῶν ἑκατοντάκοσι, ἐπειδὴ ὁ Τραϊανὸς παρακινήσει ὑπὸ Ταρκινίου τῶ Ἀρχιερέως τῶν εἰδώλων, καὶ
30 Μαρτίνου τῶ Ἐπαρχῆς τῆς πόλεως, ἵνα μὴ πληθύνωσι τυχεῖν οἱ Χριστιανοὶ, καὶ ζῶνται τῆς βασιλείας ἀντίρροποι, ἐκίνησε τὸν τρίτον διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, σφοδρότατον γεγονότα, καὶ ἀδυσώπητον πανταχῶ, ὅτε καὶ ὁ Θεοφόρος Ἰγνατίος στείλει
35 ὑπὸ τῶ Τραϊανῶ δεδομῶς εἰς τῶν Ρώμῳ Διὰ νὰ φαγωθῇ ὑπὸ τῶν θηρίων, εἰς τὸν δρόμον μὲ θάυμαστος ἐπιστολὰς ἐξήρξε τὰς κατὰ μέρος Ἐκκλησίας.

βληθεὶς δὲ εἰς τὸ θάλασσον Διὰ νὰ φαγωθῇ ὑπὸ τῶν θηρίων, καὶ ἀκίστας τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων τῶν λεονταρίων ὅτε ἀφείθησαν κατ' αὐτῶ, ἐδεήθη βρωθῆναι ὑπ' αὐτῶν, Διὰ νὰ εὐρεθῇ ἄριστος κηδάρης εἰς τῶν ἡμέραν τῆς κρίσεως, καὶ λοιπὸν ἐτελειώθη εἰς τὸν δέκατον χρόνον τῶ Τραϊανῶ. καὶ ὁ εὐαγγελιστῆς Μάρκος, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, εἰς τῶν Ἀλεξανδρείαν δεθείς, καὶ συνεμῶς ἀπὸ τῶ καλεσμένῳ τόπῳ Ταβερκόλια, εἰς τῶν λεγομένων Ἀγγέλων, κατεκαύθη μηνὶ ἀπριλίῳ. κυβερνῶν δὲ τότε τῶ Ἐπαρχίαν τῆς Ἀντιοχείας ὁ Ἐπαρχὸς Πλυνίος Σεκῆδος, θεία νόσει σπλαγχνιθεὶς ἐπὶ τῶ πλήθει τῶν ἀποκλινομένων Χριστιανῶν, γράφει πρὸς τὸν Τραϊανὸν ὅτι ἄπειρον πληθεὶς ἀνθρώπων σφάζονται καθ' ἡμέραν, εἰς τὰς ὁποίας ἐχέμεται ἔτε ἵχνος κακίας, ἔτε ἄλλο ἀμάρτημα ἀντικείμενον τοῖς νόμοις τῶν Ρωμαίων, μάστις μοιχείας, πορνείας, κλεψιάς, δόλοι, καὶ ἀπλῶς τὰ πάθη εἰς αὐτὰς νομίζονται ἔργα ἀπαίσια, πάρεξ μόνον πῶς τὰ εἰδωλὰ ἐπροσκυνῶσι, καὶ τὸν Χριστὸν ἀπὸ πρὸς ὕμνων ὡς Θεόν. διατῆτο ὁ Τραϊανὸς ἐθέσπισε πλέον Χριστιανῶν νὰ μὴ ζητῶσιν οἱ κριταί, ἀλλ' αὐτῶ καὶ πείσῃ εἰς χεῖρας, νὰ τιμωρῇται κατὰ τὸ ἀρχαῖον τῆς Συγκλήτης δόγμα, ὅθεν καὶ εἰς πολλῶν Ἀγγέλων καυρὸς οἱ ἐκ ἧσαν διώκται, πολλοὶ μὲνυθόντες εἰς τῶν Σύγκλητον ὅτι εἰς Χριστιανοὶ, μὴ ἀρνησάμενοι, ἀπεκρίθησαν, ἔχων καὶ Ἀπολλωνίου Συγκλητικὸς ὑπὸ Κομόδῳ μὲνυθείς ὑπὸ τῶ δέλεα αὐτῶ, τῶν σεβασμίων κεφαλῶν ὁπερμήθη.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄. ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β΄.

40

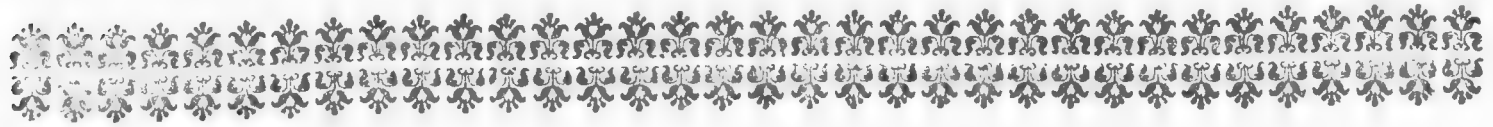
Περὶ τῶν λόγων Ἀγελίππα Κάσσεως, ὃν οἷς τὸ τῆς κοινότητος ἀξίωμα ἰσχύει καὶ τῶ Ἀποστόλου Πέτρου Φησὶν, Ἀριστῶν τε ἀκέρως φιλοσοφίας, καὶ Ἐγνήσιππου συγγραμμάτων, ὃν οἷς δηλοῦται πόσον τὸ εἰδωλολατρῆν.

45 **Ε**ἰς τὰς καιρὸς ἐκείνας ἦν ὁ μακάριος Ἀγελίππας τῶ Κάσσεως, ὁ καὶ Βασιλείδης τῶ αἰρετικῶ ἀγωνισθεὶς, καὶ Παππίας ὁ μαθητῆς τῶ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Ἱερσπολῆως, ὃς τις ἦκας καὶ Ἀριστῶν, καὶ Ἰωάννης τῶ πρεσβυτέρου, ἐγραψεν δὲ καὶ λόγους πούτε, ὅς ἐπὶ ἐγράψεν, ἐκθέσει λόγων Κυρίου, ὃν οἷς ἀξιοσημείων ἐκείνο ὅπερ ἔλεγε, πῶς οὐκ ἀκολοθεῖ ποικίλαις φήμας, μήτε βιβλία ἵνα μάθῃ τὸ θεόν, ἀλλὰ ἡ Ἀνδρῆς, ἡ Πίππος εἶπεν, καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ τῶ Ἀριστῶν, καὶ ὁ πρεσβύτερος Ἰωάννης, καὶ ὁ μαθητῆς τῶ Κυρίου ἐλάλησαν. καὶ σημείωσαι κατὰ

παπιστῶν, ὅτι κατὰ Πέτρον καὶ ἄλλοι κανονίζουσι, καὶ εἰς τὸ Πέτρον τὸ ἀξίωμα μόνον, ἀλλὰ τὸ τῆς κοινότητος εἰς τὸ πρῶτον ἰσχύον ἐντὶ Ἐκκλησίᾳ. σημείωσαι ὅτι ὁ Ἀριστῶν ἔτος τόσον ἔφθασεν εἰς ἄκρον σοφίας, ὥστε Εἰρηναῖος, Ἀπολλινάριος, Τερτυλλιανὸς, καὶ ἄλλοι ἠκολούθησαν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶ. ἠκμαζε δὲ τότε καὶ Ἐγνήσιππος, ὃς τις εἰς πούτε συγγραμμάτων πῶ ἀπλανῆ παραδοσὶν τῶ εὐαγγελικῶ κτενύματος μὲ πολλῶν ἀκρίβειαν παρέδωκεν, ὃς τις καὶ κυρίως κατήχωνε τὰς εἰδωλολάτρους, εἰπὼν ὅτι ἡ σωτήρια καθ' ἡν ἡμεῖς ἐποίησαν τοῖς τετελευτηκόσιν αὐτῶν

αὐτῶν εἶδωλα, ἐθεοποιήθη, καθὼς καὶ εἰς τὰς και-
ρὸς αὐτῶν ὁ Ἀδριανὸς αὐτοκράτωρ ἔχων δῆλον καὶ
οἰκῶν αὐτῷ πρὸς ἀσέλγειαν, καὶ ἀποθανόντα,
ἐθεοποίησεν, ὅτε καὶ αὐτὸν πελαῖται κατ' ἔτος τῷ

Ἀντινόῳ, καὶ πόλιν ἔκτισεν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ
προσέτι Ἀπελλῆς, καὶ Ἀρίων, αὐτοὺς ὑπὸ Θεοσε-
βείᾳ περιβόητοι δεδώκασι ἀπολογίας σιωπᾶσιν περὶ
τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσεβείας Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ὑπὸ Ἀδριανῷ Αἰλίου διωγμῶν, καὶ ὧν ἔπειτα ὁ αὐτὸς ἐφημέριον πρὸς τὰς Χριστιανὰς ἀγομῆδας
εἰς κελύριον.

Ἐβασιλεύσε μετὰ τὸν Τραϊανὸν (περὶ ἃ ἔγρα-
ψον εὐεργετικῶς ἄλλα ἀνάρρησις ἐκ ἡμέτερο,
πρὸς τὸν εὐεργετικῶν Αὐγύστη, καὶ Τραϊανῶν
Βελτίων) ὁ Αἰλίου Ἀδριανὸς, ὑποφύας καὶ αὐτὸς
Τραϊανῶν, εἰς μὲν τὰς ἐθνικὰς ἀγαπητὰς, εἰς δὲ τὰς
Χριστιανὰς ἀγριώτερας τῶν Φαλαρίδων. πλὴν καὶ κα-

τήγετο ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς, ὅμως ἦν τόσον φιλέλλην,
καὶ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων εἰδήμων, ὥστε αὐτὸν
πρὸς τὰς Χριστιανὰς ἀγομῆδας εἰς τὸ κελύριον, ὡς
δαλδοὶ εἰ θέλετε ἀποθνήσκαι, κρημνὰς ἡβερῶν
ἔχετε; καθὼς διηγᾶται τὸ Τερτυλλιανός.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Η'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ μάχης Ἑβραίων κατὰ τῶν ἐργόντων αὐτὰς περιέμνεσθαι, καὶ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν Βαρχαχίβα, καὶ
τῆς ἀπωλείας αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ Σεβήρου Γελίου, καὶ τῶν δόγματος Ἀδριανῶν, ἵνα μήτε ὁρῶσιν οἱ Ἑβραῖοι τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τῶν ἀειθμῶν τῶν ἀναγεσσόντων Ἑβραίων, καὶ τῶν γλυπτῶν χαίρων ὑπὸ
τῆς θυρᾶς τῶν αἰσῶν, καὶ ὧν προαπέκτεινε Χριστιανὰς ὁ Βαρχαχίβας, οἰοῖς καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Ἰσίδας.

Εἰς αὐτῶν ἔν τῷ Ἀδριανῷ τὸν δέκατον ὄγδον
χρόνον, ἐχημαρτίσθη ὕστερος ἐκ τῆς περιτομῆς
Ἱεράρχης τῆς Ἱερουσαλήμ ὁ Ἰσίδας. διότι οἱ Ἑβραῖοι
ὅλοι ἐβάσταζον ἰσχυρῶς τὴν περιτομὴν, ὅθεν ὡς
γράφει ὁ Σπαρτιάτης ἐκίνησαν μεγαλωτάτην μάχην
καὶ σύγκρουσιν πρὸς τὰς ἐμποδίζοντας αὐτὰς νὰ περιτε-
μνωσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ ἐδύοντο ὑποφέρειν ποτὲ νὰ κά-
τῃται καὶ ἐθνικοὶ μετ' αὐτῶν καὶ νὰ ἔχωσι τὰ εἰδωλα αὐτῶν
καὶ τὰς θυρᾶς αὐτῶν ὡς λέγει Δίων ὁ Κόσσιος. σιω-
πῇ προσέειπεν καὶ οἱ Ἑβραῖοι ἐκλέξαντο εὐαγγέλιον
καὶ λήσαντες, Βαρχαχίβαν τὸν τότε ἀρχηγὸν
αὐτῶν, ὅθεν ἐπέμψθη κατ' αὐτὸν ὁ Ῥωμαῖος
ἀκυβερνήτης τῆς Ἰουδαίας καὶ ἠφάνισεν αὐτὰς, καὶ εἰς
παντελῆ ἐρημίαν καταστήσας τὴν πόλιν, ἐκέλευσε
τοῖς Ἑλλησι κατεχεῖν αὐτὴν, καὶ γράψας ὁ Αἰλίου
Νόμον δογματικῶς, ἐκέλευσε μηκέτι τὰς Ἰουδαίας
ἐφθαλμοῖς ὁρᾶν τῆς πατρίδος γῆς τὸ ἔδαφος.
ταῦτα ὁ Ἱεροσολυμίτης Ἀλέξανδρος διηγᾶται,
λαβὼν αὐτὰ καταλεπῶς παρὰ τῶν Εὐσεβίων, τὰς
βεβαιῶνται, πῶς καὶ τότε ἠφανίσθησαν πολλὰ χιλι-
αδες Ἑβραίων. λέγει δὲ ὁ Σύγκριτος ὅτι εἰς μίαν

ἡμέραν καὶ μόνον νὰ ἐφονεύθησαν τετρακόσαιο ὄγδο-
ήκοντα χιλιάδες, ὅπῃ ἐκὴν καὶ μάτην ἐνεπείρασαι,
καὶ μάλιστα ὅτε ἐσάλθη ὁ Σεβήρος Ἰσίδας, ὅπῃ
τελευτῶν τὰς ἀποστατήσαντας Ἰουδαίας ἠφάνισεν,
ἀσχετοῦντος τῶν Ἰσίδας, καὶ τοιαῦτα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
ἐκ τῶν Παλαιστίνων πόλεμος καὶ τῶν Ἰσίδας, με-
τὸν νὰ μὴ ἔχωσιν ἐξέσταν πλέον οἱ Ἰσίδας νὰ
βλαψοῖ τὴν πόδα αὐτῶν εἰς τὸν κήρυκα τῆς Ἱερου-
σαλήμ, ὡς φησὶν ὁ παλαιὸς Ἀρίων, ὅτι μὴ μα-
κρόθεν νὰ ὁρῶσι τὰ Ἱεροσολύμα, καθὼς καὶ οἱ προ-
φῆται περὶ τῶν Ἑβραίων περιφρόνησαν, καὶ ἀπὸ
ἐσχάτου αὐτῶν θλίψιν καὶ καταφρόνησιν ἔβαλε καὶ τὸν
χαίρον εἰς τὰς καίρας. τὴν πόρταν, ὅπῃ πρὸς τὸν
καὶ τὸν ἀσχετοῦντος εἰς τὸν δέκατον κεφάλαιον,
εἰς τὰς θυρᾶς αὐτῶν ἐγράφοντο τῶν Κυρίων τὰ λόγια,
ἔσως ἐπιφωεῖ ὁ Ὁρίσιος εἰς τὸν ἔβδομον, διακρί-
κον ὁ Θεὸς τῶν ὅλων τὰς Χριστιανὰς, ὅς ὁ Βαρχα-
χίβας ὁ Ἰσίδας ἐφόνευσεν, διότι ἐκῆθεν ἐγεν-
θῆναι ἐναντίον εἰς τὰς Ῥωμαίας, καὶ τότε νομίζω
νὰ ἐφονεύθη καὶ ὁ ὕστερος ἐκ τῆς περιτομῆς Ἱεράρχης
ὁ Ἱεραμάργος.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Η'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῶν πολέμων τῶν Τίτων, καὶ τῶν ἀειθμῶν τῶν λοιμῶν καὶ πείνης καὶ μαχαίρας φθαρόντων
καὶ πωληθέντων Ἑβραίων, καὶ τῆς οἰκοδομῆς Νικοπόλεως καὶ Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Αἰλίου, καὶ τῶν ἀειθμῶν τῶν
ἀφανισθέντων φρεσίων καὶ χαίρων καὶ λαῶν Ἑβραίων καὶ πωληθέντων, καὶ τῆς εἰς Ἰσπανίαν ἀπαγωγῆς αὐτῶν.

Πύθον δὲ καὶ πῶς παρεκινήθη ὁ Αἴλιος Ἀδριανὸς
 νὰ ἀνακλίσῃ τὰ ἱερὰ τὸ λυμα, πρέπει νὰ ἐρμη-
 νεύσωμεν τὴν πρῶτην ἀφ' ἧς ἐξατηρηκώτατος Τίτου
 ἐφ' ὅνδ' οὐσε τετρακοσίας μυριάδας Εἰβραίων (εἶναι δὲ ἡ
 5 ἐκάστη μυριάς δέκα χιλιάδες ἀνθρώπων) ὅτι ὡς εἶπεν
 ὁ ἴδιος Τίτος, Θεὸς οὐκ δίκησις ἦν βέβαια Διὰ
 τὴν χειροκτονίαν, διότι μόνον ἐκ τῶν θανατικῶν καὶ
 τῆς πείνης ἀπέθανον οὐδεκάκις ἑκατὸν χιλιάδες
 ψυχὰς, καὶ ἐννενηκονταεπὶ χιλιάδες ἡ χιμαλωτί-
 10 οῦσαν, ὅτι συνέδραμον οἱ Εἰβραῖοι ἐκ πάντων τῶν
 μερῶν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ Διὰ νὰ ἐορτάσωσι τὸ πάχος
 αὐτῶν, καὶ ὅσον ἦν τὸ πλῆθος, ὅπως θέλει ὁ Θεὸς
 ἱερώνυμος ἐπὶ μαρτυρίᾳ τῶν ἰωσήφ καὶ ἔφθανεν
 εἰς τὰ δύο μυριάδια, καὶ ἐπ' αὐτοῦ χιλιάδας ἀνθρώ-
 15 πων. ἀφ' ἧς λέγω ἐάλω ἡ ἱερουσαλήμ ἡμέρας σαββάτων,
 τρεῖς χρόνους ὑστερὰ μετὰ τὴν ἀποτομὴν τῆς Ἀποστόλου
 Παύλου, καὶ δέκα χρόνους ὑστερὰ μετὰ τὴν μακαρίαν
 θάνατον Ἰακώβου τῆς ἀδελφοῦ τῆς ἱερουσαλήμ, εἰς μνημό-
 σιμον αἰώνιον τῆς ῥωμαϊκῆς νίκης, ἐκλήθη τὸ κάστρον
 20 τὸ λεγόμενον Νικόπολις, πλὴν αἰέποτε τὸ φιλοτάρα-
 χον γένος τῶν Ἰουδαίων ἐχέσυχάζεν, ἀλλ' ἐσαύτις,

ὅθεν ὑστερὸν ἀπὸ τῆς Τίτου μετὰ πενήκοντα καὶ δύο
 χρόνους, ὡς λέγουσι Δίων ὁ Κασσιεύς, Ἐπιφάνιος
 καὶ Εὐσέβιος, ὤρεν ὁ Ἀδριανὸς τήν τε πόλιν κατηδα-
 φισμένην, καὶ τὸ ἱερὸν ὁμοίως, πλὴν ὀλίγων οἰκημάτων,
 καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Χριστοῦ, μικρὰς ἔσσης, καὶ μετὰ
 νὰ ἀνακλίσῃ αὐτὴν καὶ νὰ κλίσῃ εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος τῆς
 Διός, οἱ Εἰβραῖοι μὴ ὑποφέροντες τῆς ἀπεσάτη-
 σαν, καὶ ἐσάλην ὑπὸ τῆς Ἀδριανῆς ὁ Σεβήρος
 Ἰάσιος, ὅς ἐξωλόθρευσε πενήκοντα φρέγια, καὶ
 κατέσκαψεν ἐνεακῶσα ὀγδοήκοντα καὶ πέντε χωρία
 κατὰ τὸν Δίωνα, καὶ ἔφθινε πενήκοντα καὶ ὀκτώ
 μυριάδας Εἰβραῖους, καὶ αἰς τὴν Τερέβινθον ἔσπεσε
 πανήγυριν, καὶ ἐπώλησεν ἀναριθμήτους Εἰβραῖους, καὶ
 εἰς τὴν Γάζαν ὁμοίως, ὅθεν ἔμεινε καὶ ὁ τόπος τῆς
 πανηγύρεως νὰ ὀνομάζεται Ἀδριανή, καὶ αἰχμαλώτους
 Ἰουδαίους ἔσπεσε εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὡς γράφει καὶ ὁ
 Ἰώσηπος, ὅστις ὁμολογεῖ ὅτι καὶ αὕτη ἡ δεκάτη αἰχ-
 μαλωσία, καὶ ἡ ὑστέρᾳ συμφορὰ τῶν Εἰβραίων, νὰ
 ὑπερέβη τὴν αἰχμαλωσίαν ὅπως ἔκαμψεν ὁ Ναβουχοδο-
 νόσορ, διότι τὰ θηρία, λύκοι, ἄρκτοι εἰσέβαινον
 καὶ ἐλέποντο τὸν τόπον ἔρημον, ὠρύοντο καὶ ἐβρύχοντο.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Η΄ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

25 Περὶ τῆς γλυπτῆς χοίρε καὶ τῆς σημασίας αὐτῆς, καὶ διηγήσεως ἐξ ἀκολουθίας τῶν τῆς δικῆς Ἀναστασίας ἐνέ-
 ρων, καὶ τῆς συνδύσεως τῆς ἐπὶ τὸν πορφυρὸν κίονα ἀγάλματι τῆς Ἀπόλλωνος ἐπὶ Ἀλεξίᾳ Κομνηνῇ,
 καὶ τῆς φορᾶς τῆς χοίρε ἐν τῇ αὐτῇ τῷ ἐπὶ Ἀνδρονίκῃ τῆς Παλαιολόγου, καὶ τῆς σημασίας αὐτῆς.

Αφ' ἧς δὲ ἔπαυσεν ὁ πόλεμος εἰς τὴν Παλαινίαν,
 30 ἀπερτίταξεν ὁ Ἀδριανὸς νὰ γλύψωσιν οὐα χοίρεν
 ἐπάνω εἰς τὰς προθύρας τῆς πύλης ὅπως βλέπει πρὸς τὴν
 Βηθλεὲμ, θέλων νὰ δείξῃ μετὰ τῆς, πῶς τελείως
 κατέπεσον εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν ἐξουσίαν τὸ γένος τῶν
 Ἰουδαίων, ὡς γράφουσιν ὁ Εὐσέβιος καὶ ὁ Κασσιόδωρος,
 35 συγγράφας καὶ οἱ δύο περὶ φημοὶ ἀναμεταξύ εἰς τῆς
 Ἀδριανῆς τὰς πράξεις. διότι ὁ χοίρες εἶναι ἱερωγ-
 λυφικὸν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἵτινες ἐκέχουσιν ἐκείνους
 εἰδὼς ἐμπιστοσύνην, καὶ ὅπως σημεῖον συμφορῶν, καθὼς
 ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ δίκυρος φιλαργυρὸς ὢν,
 40 εἶδεν αὐτὸν εἰς τὸν ὕπνον αὐτῆς ὅπως ἤνοιξε
 πρὸς τὴν φύλλα βιβλίου νομικῆς, καὶ ἀναγνὼς τὸ τῆς
 βασιλείας ὄνομα, εἶπεν αὐτῇ, ἴδε Διὰ τὴν ἀπλη-
 ρίαν σου ἀπαλείψω δεκατέσσαρας ἔτη ἀπὸ τῆς ζωῆς σου,
 καὶ ἐξυπνήσας, εἶπε τὸ ὄραμα Ἀμάντι τῇ Κεβι-
 45 κελαρίῳ, καὶ ἐκείνῳ εἶπεν αὐτῇ, ὅτι εἶδον καὶ
 ἐγὼ ταύτην τὴν νύκτα ὅτι ἰσάμενος ἐμπροσθέν σου,
 ἦλθε χοίρε ἀπὸ ἐπιιδένμου, καὶ πιάσας με ἀ-
 πὸ τῆς ποδῆς, ἔρριψέ με κατὰ γῆς, καὶ με
 50 αὐτῇ τὸ ὄραμα ὁ Ἀσιανὸς φιλόσοφος Περύκλος,

ὅτι ταχέως κατετρέφοντο, καθὼς καὶ ἔπαθον.
 καὶ ἐπὶ Ἀνδρονίκῃ δὲ τῆς Παλαιολόγου τῆς νέας, ὡς
 εἶδος τῶν εἰκόνων καὶ τῆς βασιλείας καὶ πατερᾶρχης,
 καὶ τῆς Συγκλήτης, καὶ τῆς κοινῆς, συναχθέντων εἰς
 τὸν πορφυρὸν κίονα (εἰς τὸν ὁποῖον κίονα μετακαμίσ-
 55 μονος ἀπὸ Φρυγίας τὸ ἀγαλμα τῆς Ἀπόλλωνος ὁ
 μέγας βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἔστησεν αὐτὸ ἐπὶ τῇ
 ἰδίᾳ αὐτῆς ἐνόματι, εἰς τῆς ὁποίας τὴν κεφαλὴν
 ἔβαλε σταυρὸν, καὶ ἐνδον εἰς αὐτὸν ἔβαλε ἱναὶ ἦλθε
 τῆς ἡμῶν Σταυρῆς, ὅς τις ἀνδρὶς ἐπὶ Ἀλεξίᾳ τῆς
 Κομνηνῆς ἔπεσε καὶ συνετρίβη, ἀλλ' ὁ σταυρὸς πάλιν
 κατεσκόλασεν, καὶ ἐτέθη ἐπάνω εἰς τὸν κίονα, τῆς
 60 ὁποίας τὸ μέγεθος περιγράφει ὁ Γρηγοράς εἰς
 τὸν ὀγδοὸν λόγον τῆς ἱστορίας αὐτῆς) χοίρες ἐ-
 πήδησεν ἐν μέσῳ τῶν ψαλτῶν με πολλὴν βόμβον,
 καὶ ποιήσας πολλὰς ἀτάκτους φορὰς ἐξῆλθεν, ἐπὶ ἧς
 δὲ σύγχυσεν ὅπως συνέβη εἰς τὴν ἐκκλη-
 65 σίαν τότε καὶ εἰς τὰ πολιτικά

παρὰ μικρῶν καὶ ἀθέων
 ἀνθρώπων.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Η΄ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῆς γλυπτῆς χοίρε, καὶ τῶν αἰτίων τῆς δηλώσεως αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς διάξεως τῶν
 Εἰβραίων ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ τῆς Φερδινάνδου Ρ'.

Καὶ οὕτως οὖν ἔγλυψεν ὁ Ἀδριανὸς τοὺς
 ἄλλους ἐπὶ τὴν πόρταν τῆς Ἱερουσαλὴμ,
 ἣν πάλιν κατωρπίαν αὐτῷ δηλῶν, ἥ τὸ φονικὸν καὶ
 ἄπιστον τῶν Ἰουδαίων, ἐκ τῶς εἰμῇ βέλεταί τις εἰπεῖν
 ὅτι ἐπειδὴ ὁ Ἀδριανὸς ἐφονεύθη ὑπὸ ἀγροχοῖρας,
 καὶ κατὰ τὴν Βηθλεὲμ ὁ Ἀἰλίου Ἀδριανὸς ἐκτι-
 σε ναὸν εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδωνίδου, καὶ ἔβαλε τὸν
 χοῖρον διὰ σημεῖον. ἐμοὶ δὲ ὁμοῦ δοκεῖ καὶ ἔ-
 καμε τὸν χοῖρον εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Λινέου, ὁ ὅποιος
 κατὰ τὸν Βερύλιον εἰς τὸ ἕναρον τῆς αἰνεῖδος αὐ-
 τοῦ μέλλον καὶ κτίσῃ τὸ Λατίνιον κάστρον, ἔβαλε
 χοῖρον διὰ σημεῖον, καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀδριανὸς ἀνεκαί-

νισε τὸ κάστρον τῆς Ἱερουσαλήμ· μὲ πρῶτον αὐτὴν
μὴ κατεῖχεν πλέον· οὐαὐτῇ τὰς Ἑβραίας, μόνον
δὲ ἔθνηκός, καὶ ἔτι καὶ τὸ πῆγμα τῶν Ἑβραίων
ἐγλυψε καὶ τὸν χοῖρον τὸ ἀπαίσειν ζῶον τοῖς ἰσραήλ, 5
τὸ ὅποσον ἐδὲ ζῶν ἐδὲ ἐξωγραφημένον ἀπετέλμων
ἰδεῖν. ἀπὸ τότε λοιπὸν ὅσα ἐδωθήθησαν ἀπὸ τῶν
οἱ Ἑβραῖοι, καὶ αὐτοὶ ἐπέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, αὐ-
τοὶ μετέβησαν ἰσὺς οὐκ ὅτι τῆς ἰσπανίας, ἀφ' ἧς
πασέτι ἐδωθήθησαν ἤδη πρὸ ὀλίγων χρόνων ἐ-
κατὸν ἑκατοστήσαστες χιλιάδες Ἑβραῖοι ὑπὸ τῷ ΙΟ
Φερδινάντῃ καὶ Ρήνῳ τῆς ἰσπανίας.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.

Περὶ μετωνυμιῶν τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀγίων τόπων ἐπ' Ἀδριανῷ οἰς ἀγάλματα ἔχόντων, καὶ αὐτοῖς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἰδίαν ὀνομασίαν ἐπὶ Κωνσταντῖν καὶ Ἰουστινιανῷ τῶν μεγάλων.

Ὁ δὲ ζεταὶ κατὰ πολλὰ ὁ Παυλῖνος εἰς τὴν ὑπὸ
 πολλῶν πρὸς Σεβῆρον, πῶς κατεμίανε τὰς
 αἰχὰς τὸ πρὸς μετὰ εἰδῶλα αὐτῶν καὶ μετὰ τοὺς ἀνδριανταίους
 αὐτῶν ὁ Αἴλιος ἔρως Ἀδριανὸς, οἷοτι κατὰ τῶν Γολ-
 γοθῶν τὸ μέρος ἔφησε τὸ ἄγαλμα τῷ Διὶ, καὶ
πρὸς τῆς Βηθλεέμ τὸ ἄγιον σπήλαιον, τὸ ξόαν-
 νον τῶν Ἀδωνίδος. ὁ δὲ Σεῖς Ἀμβρόσιος θέλει
 καὶ ὅλος ὁ τόπος καὶ τὸ περίχωρον τῶν Γολγοθῶν νὰ
 μετανομάθῃ Ἀφροδίσειον. Διὰ τὸ ἐκεῖ ἄγαλμα
τῆς Ἀφροδίτης, καθὼς καὶ τόπος σκαπιδιῶν ὠνο-
μάθῃ Διὰ τὰ περικαθαρίσματα ὅπῃ ἐξῆρπτοντο
εἰς ἐκείνους τὸν τόπον, ὡς Διὰ νὰ κρυφθῇ καὶ νὰ
ἀλησιμνηθῇ τὸσον ἄσταυρος, ὅσον καὶ ὁ τάφος τῶν
Σωτῆρος ἡμῶν, πλὴν οὐκ ἐδυνήθη ποτὲ νὰ μὴ
φανερωθῇ ὅτός ἐστι κεκρυμμένος θησαυρὸς, ἀλλ'
ἐδὲ τὸ ἄγιον σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ νὰ ὑπλησθῇ,
διὸ ὡς μαρτυρεῖ τῆτο καὶ ἄκων ὁ Κέλσος, καὶ ὁ
κατὰ Κέλσον συγγράψας Ὀριγένης, πάντοτε ἡ
μνήμη τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἤκμαζεν εἰς ὅλους,

καὶ ἐτιμᾶτο ἀπὸ ὅλων τῶν ἱερῶν, καὶ μάλιστ'
 ἀπὸ τῶν αἰοιδίμων αυτοκρατόρων τῆς οὐκ ἐμμένης 20
 Κωνσταντίνου καὶ Ἰουστινιανῶν ἐκείνοι οἱ ἀνώτατοι ῥόποι
 ἐκ τῶν προτέρων βυθῶν καὶ λήθης τῷ ἀφανισμῷ
 ἀνέλαμψαν, ἀναφανέντες εἰς τὸ φῶς τῆς νέας δι-
 μιουργίας, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς νουθετικῆς σεραφικότητος,
 ὥστε ὅπως καθὼς ἀπὸ τῆς ἀδριανῆς ἐπληρώθη τὸ ῥήθον 25
 ἀπὸ Δανιὴλ τῷ προφήτη, καὶ ἔση ὡς τὸ πᾶν ἀγίως τὸ
 βδελύγμα τῶν ἐρημώσεων, ἡ γὰρ τὸ εἶδωλον τῆς δι-
 ος εἰς τὸν ζωοδόχον τάρον, καὶ τὸ εἶδωλον τῆς ἀδωνι-
 δος εἰς τὸ παμμακάριστον σπύλαιον τῆς Βηθλεὲμ, ὁ-
 μίως ἀπὸ τῶν χριστιανικωτάτων ἀνθρώπων βασιλέων ἐ- 30
 τελειώθη ἐκεῖνο τὸ ῥήθον τῆς ἀποκαλύψεως, καὶ εἰ-
 δον τὸν ζῶσαν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τὰ ἐκεί-
 κλητα καὶ ἀφιερώματα, ὅπως πλεστοπαράχως ἀφῆκαν
 χωρὶς ἀμίσχης, οἱ εἰς εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ ὁ ἄλλος
 εἰς τὸν ῥόπον τῆς Κρανίας, εἰς τὸ ὅριον τῶν ἐλαίων, 35
 εἰς τὸν τάφον τῆς Παναγίας καὶ ἀλλὰ καὶ

ΒΙΒΛΙ'ΟΤ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΪΟΤ Η'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ.

Περὶ τῶ τίνες πῶ Ἱερουσαλὴμ Αἰλίαν ἐκάλεσαν, τί τὸ αἶνον τῆς ἀνακτίσεως αὐτῆς, πόσοι παρῆλθον
 χεῖνοι ἀπ' Ἀδριανῆ Αἰλὶς μέχρι Κωνσταντίνου τῶ μεγάλου, ἐν οἷς ὡς ἰδρυμῶνα ἀγάλματα ἐν τοῖς ἀγίοις
 ὅποιοι τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τί τὸ αἶνον τῆς ἰδρύσεως αὐτῶν.

Οἱ δὲ οἰκήτορες τῶν ἱεροσολύμων , Φησὶν ὁ μοναχὸς
 Ἀλέξανδρος ὅτι ἐξ ἀποφύλων τυγαίνοντες , ἰδρύσαν
 σήλην τῷ αὐτοκράτορι ὡς αὐτῷ τῷ ἱερῷ παρὰ τὴν
 ὡραίαν πύλιν , καὶ ἀμείψαντες τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ,
 ἐκάλεσαν αὐτὴν ἐπὶ τῷ ἐνόματι τῶν κρατῶντων Ἀι-
 λίου . ἔτος γὰρ λαβηθεὶς τὸ σῶμα , καὶ ζητῶν ἡ-
 γὰ ἐπικυρίαν τῶν παθῶν τῆς φθίσεως , ἐλθὼν καὶ
 τὴν αἰγιαν πόλιν , καὶ ἰδὼν αὐτὴν κατηδαφισμένην ,
 μόνην δὲ τὴν τῶν Χερσιανῶν ἐκκλησίαν ἰσαμμένην ,
 ἐκέλευσε κτισθῆναι ὅλην τὴν πόλιν παρεκτὸς τῶν
 ναῶν . ἔκτισε δὲ καὶ δύο δημόσια , καὶ τὸ θεάτρον ,

καὶ τὸ Τρικάμαρον , καὶ τὸ Τετρακίμφον , καὶ τὸ Δω- 45
 δεκάπυλον τὸ προσονομαζόμενον Ἀναβαθμὸς , καὶ τὴν
 Κόδραν , καὶ ἐμέλσει τὴν πόλιν εἰς ἐπτα ἀμφοδα .
 ὁ δὲ Ἱερώνυμος εἰς τὴν δεκάτην τρίτην ἐπιστολὴν
 αὐτῷ ὅτω γράφει πρὸς τὸν Παυλίνον , ἀπὸ τῆς και-
 ρῆς τῆς Ἀδριανῆς ἕως τῆς βασιλείας τῆς μεγάλης Κωνσταν- 50
 τίνης ἕως εἰς ἑκάτον πεντήκοντα χρόνους εἰς τὸν τόπον
 τῆς Χερσῆς ἀναστάσεως ἦτον ἰδρυμένον αἰδωλον τῆ
 Διὸς , καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς Κρανίης τὸ μαρμάρεον ἀγαλ-
 μα τῆς Ἀφροδίτης ὑπὸ τῶν Ἑθνικῶν προσκυνέμενον .
 καὶ εἰς τὸ ἅγιον σπήλαιον ὅπερ ἐγυνήθη ὁ Χερσεὺς ,
 φησὶν

θρηνείται καὶ κλαίεται φησὶν ὁ ἱερώνυμος ὁ ἐρωδιός·
τὸ Ἀδώνιδος, ταῦτα δὲ πάντα ἐποίουν οἱ ἐδω-
λοάτραι· ἀλλὰ νὰ ἀπολεσθῇ καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ Σταυ-
ρὸν καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡσεβασμιοτάτη ἐνθύμησις.

καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς Θεογονίας, περὶ ἧς ψάλλει ὁ ψαλ-
μωδὸς, ἀλήθεια ὅκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιο-
σύνη ὅκ τῆς ἑρᾶς διέκυψε.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Η'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ ἐν ποίῳ τῆς ἱερουσαλὴμ τόπῳ ἦν τὸ πάλαι ἡτῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησία, καὶ πόθεν ἐπεκράτησε
10 κηρὸς καὶ λυχνίας ἐν τοῖς ναοῖς αἰπτῶν, καὶ περὶ τοῦ Ἀκύλα καὶ τῶν κατ' αὐτὸν, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν ἀπὸ τε
τῆς ἀλώσεως τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ Χρυσῆ μέχρι τῆς πελασ ἐξώσεως τῶν Ἑβραίων.

Πᾶς δὲ ἦτον ἡ Ἐκκλησία τῶν Χριστιανῶν εἰς τὴν
αἰαν πόλιν, γράφει τὸ ὁ ἐπιφανής πῶς ἦτον
15 αἰστὴν ἀγίαν Σιών, ὅκ ὅπῃ ἦλθον οἱ Ἀπο-
στολοι νὰ ῥυθμισθῶν, ὅταν ὁ Χρυσὸς ἀνελήφθῃ
ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν εἰς τὰς ἑρᾶς, καὶ ἦσαν
καὶ ἐπὶ τῇ γῆς συναγωγαὶ ὡς ἀποκρύψας, καὶ
ἡμία εἶχε μένει ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἐπισκόπου μα-
20 ξιμωνᾶ, καὶ Κωνσταντῖνος τὸ βασιλεὺς. λέγουν
ἡνῆς, ὅτι μετὰ τὴν ἦσαν τότε αἰσυνάξεις εἰς σκοτει-
νὰς ῥῆγας, συνάθισαν νὰ καίωσιν εἰς αὐτὰς κηρία
καὶ λυχναφίας, τὸ ὅτι οἶον ἔμενον εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν ὡς νόμιμον ἔθος, ὃ καὶ ἤυξεν ὁ μέγας Κωνσταν-
25 τίνος κατὰ τὸν Εὐσέβιον εἰς τὸν βίον αὐτοῦ. ἔβαλε δὲ τὸν
σοφὸν Ἀκύλαν ἐπιστάτην ὁ Ἀδριανὸς νὰ ἀνακτίσῃ
τὴν ἱερουσαλὴμ παρὲς τὸ ἱερὸν νὰ ἀφίση ἀκίαντον,
ὅθεν ἐκινώμασε καὶ τὴν πόλιν αἰλίαν ἀπὸ τῆς ἐπα-
νουμίας τοῦ αἰλίου Ἀδριανῆ αὐτοῦ κράτρεθ, ὁ ὅποιος
30 Ἀκύλας βλέπων εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ τὰς μαθητὰς
τῶν Ἀποστόλων ὅτι ἐνῆργον σημεῖα καὶ τέρατα, καὶ

ἰατροῦν ἀφόρα πάθη καὶ ἀρρώσθημα (ἦσαν δὲ
ἔτοιμα οἱ ὅπῃ ἐπέσρεψαν ἀπὸ τῆς Πέλας τῆς χώ-
ρας εἰς τὰ ἱερουσόλυμα μετὰ τὸν ἔχατον τῶν ἱερδαίων
ἀφανισμόν, καὶ χωρὶς νόσεως θείκης καὶ ἐπιπνοίας)
ἐξήτησε νὰ βαπτισθῇ, καὶ τελείως ἐχρηστάνεον,
ὅμως ὡς ὅπως διόλῃ δεδομῆθαι εἰς τὴν Ἀστρολογίαν καὶ
εἰς τὰ γενεθλιακά, καὶ ἐλεγχόμεθαι ἵνα μὴ πεισθῇ
τάτοις, γέγονε ἀποστάτης τῆς πίστεως, καὶ πι-
ριτμηθεὶς ἐγένετο ἱερδαῖος, καὶ ἀσπάζει Ἑλλήνων
τὴν Ἑβραϊδα ἀλέκτον ἐπιπόνως, καὶ μεταφράζει
ἐτέρῳ τρόπῳ τὴν θείαν γραφὴν, ἀλλὰ νὰ νοθεύσῃ τὰ
ρήματα ὅπῃ μετεγλώττισαν οἱ ἐβδομηκονταδύο ἐρμη-
νότα εἰς βεβαίωσιν τοῦ ἀληθινῆς μεσσία Χρυσῆ τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν, ὅθεν καὶ προπόντως ὁ ἱερώνυμος
ὀνομάζει αὐτὸν αἰρετικὸν ἱερδαῖον. συνάγονται δὲ
ἀπὸ τῆς ἀλώσεως ἱερουσολύμων ἕως τῆς ὑσέρας
πολιορκίας, καὶ τῆς τῶν ἱερδαίων τελείας ὁκυλῆς
ἐτηποντήκοντα καὶ ὀκτώ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, ἀπὸ
δὲ Χρυσῆ ἐτὶ ἑκατὸν τετράκοντα καὶ ὀκτώ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τοῦ πότε ἤρξαντο χειροτονεῖσθαι ἀπερίτμητοι Ἐπίσκοποι ἐν ἱερουσαλὴμ, ὡς πρῶτος ὀνόμαζες, καὶ τῆς ση-
40 μασίας τοῦ Μάρκου ὀνόματος, καὶ περὶ Μάρκου τοῦ ἀναγγελιστῆ, καὶ βασιλείας Ἀντωνίνου Πίε.

Τοιγαρὲν ἐκλειπόντων πάντων τῶν ὅκ περι-
μῆς, τὸσον ἐκείνων, οἵ ἦντες ἱερδαῖοι, ἔσον
καὶ ἐκείνων προσέη οἵτινες ἐχρηστάνεον, ἡναγκάστη-
45 σαν οἱ ὀυτεβεῖς ψιφίσασθαι καὶ χειροτονεῖσθαι ὡς ἀπερί-
τμητον ἱεράρχην, καὶ ἦτον πρῶτος τῶν ἀπεριτμί-
των αὐτὸς ὁ ἀγιάτωρ Μάρκος, τὸ ὅποιον τὸ ὄνομα
Ἑβραϊστὶ σημαίνει καθαρὸς, ξεσκελισμένος καὶ
τὸν ἰσδάωρον, ὑψηλὸς εἰς τὸ πρῶταγμα δηλαδὴ τὸ
50 ὑψίστη· Μάρκος, κύριος τῶν ποτηρίων, ἦγαν
τὸ μαρτυρεῖν καὶ τὸ παθεῖν. καὶ περιῶν τὸ
ἀγίον Μάρκος τὸ ἀναγγελιστὴ ὅπῃ ἐβρύχησεν ὡς

περὶ Λέν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν,
θέλει ὁ ἱερώνυμος νὰ ἦ τὸν Ἀρνανίτης ἱερεὺς, ὁ δὲ
Δωρόθεος εἰς τὴν σύνοψιν ἀριθμεῖ καὶ τὸν ἄγιον
Μάρκον εἰς τὸν χορὸν τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων.
μετὰ τὸν Ἀδριανὸν ἐμονάρχησεν Ἀντωνίνος ὁ
λεγομῆθαι Πίος, ἀλλὰ τὴν διλάβειαν καὶ τὴν ἀγά-
πην ὅπῃ ἔδειξε πρὸς τὸν Ἀδριανὸν τὸν παραπατέρα
αὐτοῦ, τὸν εἰπόντα, ὅτι τὸ πλῆθος τῶν ἱατρῶν ἔχε
φονεύσῃ αὐτόν. Ἀρχιεράτωσε δὲ εἰς τὰ ἱερουσόλυμα
Μάρκος, ὁ ὅποιος ὀκυβέρνησε τὴν Ἐκκλησίαν ὅσι-
ως, ζήσας χρόνος ὀκτώ.

Περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀπὸ Μάρκου ὡς Γαῖς ἀπερβύσαν ἱεραρχῶν τῶν ἱεροσολύμων, καὶ ὧν ἀρχιερα-
τάσαν ἐτῶν.

Μετὰ Μάρκον τὸν ἐξαπερβυσία πρῶτον, ἐχρημάτισε
καὶ τὸν Νικηφόρον εἰς τὸ πέτασθαι βιβλίον τῆς ἱστο-
ρίας αὐτῶν ὁ Κασσιανὸς τῶν ἱεροσολύμων ἱεραρχίας,
καθὼς αὐτῶν αὐτόθι διαδοχαὶ περιέχουσιν, χρόνος
ποῦτε. Πάπλιος ἀρχιερατοῦσε χρόνος ποῦτε.
ὁποῖα δὲ ἔργα ἔπραξαν οἱ περὶ ῥηθόντες ἀρχιερεῖς,
οὐκ ἔγραψον αὐτὰ οἱ ἐθνικοὶ ἀλλὰ τὸν φθόνον οὐ
ἔχον πρὸς τὰς ὀρθοδόξους. τῶν δὲ μόνον γινώσκο-

μεν, ὅπως καλοὶ ποιμένες ἐδίωκον τὰς λύκους τὰς
αἰρετικές ἀπὸ τῶν προβάτων αὐτῶν. διεδέχθη τὸν
Πάπλιον ὁ Μάξιμος, βιώσας θρασύως χρόνος
ὀκτώ, ἔπειτα καὶ μὲν τὸν Εὐσέβιον, ἱελιανὸς,
καὶ ἄλλους δὲ, ἱελίου χρόνος ἰεσσαράς ἔζησεν
εἰς τὸν θρόνον, καὶ μετὰ τῶν Γαῖος ὁ καὶ Γαϊανὸς
ἀρχιερατοῦσε χρόνος τρεῖς.

10

ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Θ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας τῆς Μάρκου Αὐγυνίης, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ διωγμῷ τῶν Χριστιανῶν, καὶ περὶ ὧν εἶπον Οὐλ-
πιανὸς καὶ Πλύνιος ὑπὲρ αὐξήσεως Χριστιανῶν, καὶ Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας ὁ ἔκτος πρὸς Αὐτόλυκον,
καὶ Δημήτριος περὶ τῆς μὴ σωεορτάζειν ἱερατοῦς, καὶ περὶ ἀρχιερατείας ἐν ἱεροσολύμοις μετὰ Γαῖον
συμμάχου, καὶ τῆς καὶ Γαῖς δούτερος, ἱελιανὸς, καπὶ τῶν καὶ ἡλίας, καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερα-
τείας αὐτῶν.

20

Ἀπέθανε καὶ ὁ Πῖος Ἀντωνῖνος, καὶ ἐβασίλευ-
σεν αὐτῷ ὁ Μάρκος Ἀντωνῖνος ὁ φιλόσοφος
ρημιζόμενος. ἔτος ἀνέκαίνισε τὸ παλαιὸν πρῶτα-
γμα ἐναντίον εἰς τὰς προσηκόντας τῶν νέων προ-
σώπων. νέος δὲ προσηκόντας ἐκράζον τὰς Χριστιανὰς,
ὅθεν καὶ ὡς ἄσεβας αὐτὰς ἐνόμιζον, καὶ ὡς παρε-
βάτας τῶν ἀντικρατικῶν διπλωμάτων ἐφόνδον
αὐτὰς. γράφει ὁ Οὐλπιανὸς, καθὼς ὁ Πλύνιος
ἐβασίλευε, καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς Τραϊανῆς μόλις δύν-
ατο ἀνθραπῶν ὁπῶν ἀθυσίαση τῆς ἐδώλου, ὅσον
ἐκπλῆξε ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ δούρα εἰς τὴν οἰκ-
ομένην, ὅπως μόνον μετὰ τὸν ἱεσῖνον τὸν μαρτυρεῖται
τυρῶσαν τόσους καὶ τόσους Χριστιανούς ὑπὸ τῇ Ρώμῃ,
ὅθεν δικαίως ἔγραψεν ὁ Θεόφιλος ὁ ἕκτος Ἀντι-
οχείας ἐπίσκοπος πρὸς Αὐτόλυκον, ἡ ἐκκλησία
ἔστι καὶ ἀλλοθι κήπος, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι καὶ
ῥῖσα μαρτυρῶν, καὶ κείνα παρθένων, καὶ ἱαχρόθυ-
μων, καὶ κίονες τῶν ὑπαύδων. καὶ ἔτι καὶ Μαγδαληνὴ
μαρτυρία ὅπως εἶδον ὡς κηπεῖον τὸν Χριστὸν ἐξ ὧν ἐλα-
θαι, ὅτι ἐφύττει μετὰ τὴν Χρῆσιν αὐτῶν, καὶ ἄλλοι
παρὰ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραδείσεις τῆς κύρης τὰς δι-
αφόρους ἀρετὰς τῶν πισδόντων εἰς δόξαν Θεοῦ. αἱ
Φλυαρίαι λιπὸν καὶ ὁ Αὐτόλυκος καὶ ὁ Ἐπικύριος Κέλ-
σιος, ὅπως Πορφύριος καὶ ὁ ἱελιανὸς οἱ εἰδωλόλατοι
καὶ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἀντίπαλοι. ἡμεῖς ὑπάρ-
χομεν Χρηστοὶ καὶ ἄχρηστοι, ἐκείνοι ἄχρηστοι καὶ ἔτι-

δανοί. ἄχρηστος ἦν καὶ ὁ Τερτυλλιανὸς, ἄχρηστος
ἐγένετο, ὅτε τῷ Μοντανῷ ἠκολούθησε, ἐκράζων αὐτὸν
Παράκλητον, ὡς τῆς ἀγνοίας τῆς ἀνθρώπου. ἄχρη-
στός ποτε ἦν καὶ ὁ Τατιανὸς, ἀλλὰ ὅτε ἐξέκλινεν εἰς τὴν
Βαλντινὴν τὸ δόγμα, ἐγένετο ἄχρηστος, ἀθετήσας
τὸν νόμον, λογαζόμενος αὐτὸν ὡς πορνείαν, καὶ τὸ πρῶτον
βδελυγνόμενος μετὰ τῆς Ἐγκρατείας ὁ ἀσύμφορος. εἰς
τὸν Γαῖον τὸν ἱεροσολύμων, καὶ εἰς τὸν Μάξιμον τὸν
Ἀντιοχείας φαίνεται νὰ ἔγραψεν ὁ Ἀλεξανδρείας Δη-
μήτριος ἀλλὰ τὸ Πάχα νὰ μὴ συνεορτάζεται μετὰ τῶν
ἱερατῶν. μετὰ τὸν Γαῖον δὲ ἀρχιερατοῦσεν ὁ σύμ-
μαχος χρόνος δύο. ἕκτον δὲ ὁ ἱεσῖνος ἐθαυμά-
ζετο τότε, ἀλλὰ καὶ μελίων σαρδων τῆς Ἀσίας ἐπί-
σκοπος ἔδωκε βιβλίον ἀπολογίας Ἀντωνίῳ, καὶ
ὁ ἀρχιερεὺς Θεόφιλος ἔγραψε καὶ τῆς αἰρέσεως τῆς
Ἐρεμίου βιβλίον χριστιανιστοῦ, ὅπως ἔλεγε τὴν
ύλην ἱστορίαν, ὡς αἰδίως ὑποκειμένη τῇ δημιουργίᾳ
τῶν Θεῶν. καὶ ὁ καὶ Γαῖος δούτερος ὀνομαζόμενος
ὑπὸ τῆς καλῆς Νικηφόρος, χρόνον οὐκ. ἱελι-
ανὸς ἄλλος ὁ καὶ Οὐαλὴς κατὰ τινος, χρόνος ἰεσσαράς
ἔζησεν εἰς τὸν θρόνον. Καπῖτων ὁ καὶ Καπῖτων λεγό-
μενος, καὶ ἕκτος πέμπτος τῆς ἱεροσολύμων ἐπίσκο-
πος, κατὰ τὸν Εὐσέβιον ἔφθασεν εἰς τὸ πέμπτον
ἔτος τῆς βασιλείας τῆς Κομόδου, χρόνος τρεῖς ἀρχιε-
ρατοῦσας. ἀντιμέτωπος καὶ ὁ ἡλίας, ὁ βιώσας χρόνος
τρεῖς καὶ ἡμισίον.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Θ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς προσηκόντος τῶν Χριστιανῶν ἐρανίστου κατονεχθούσης ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς τῶν Ρώμης
μαίων διψήσαντος ἐντὶ μετὰ τῶν Σαρματῶν πολέμου, ὅντος στρατηγῆς Μάρκου Αὐρηλίου, ἐξ ὧν
Χριστιανισμὸς πολλῶν, καὶ Ἀρκίος βασιλεὺς Βρετανίας, καὶ περὶ τῶν γεγραμμένων καὶ Φρυγῶν καὶ μαρ-
κίωνος, καὶ περὶ τῆς αἰρετικῆς Ταλιανῆς, ἐξ ὧν οἱ Ταλιανοὶ οἱ καὶ Σεβηριανοὶ.

Ἐπολέμα ὁ Μάρκος Αὐρηλίου ἐναντίον εἰς τοὺς Σαρμάτας καὶ ἄλλους βαρβάρους, καὶ εἰς τὴν ὡραν
τῆς

τὰ πολέμους ἐδίψησαν τὰ στρατόματα αὐτῶν. Θέλα
 ὁ Δίων, ὃν ὁ Ἀρνεῖς ὁ μάγος ὁ Αἰγύπτιος μετὰ τὰς
 μαγείας αὐτῶν νὰ ἔκαμε τὸν Ἑρμῆν νὰ βρέξῃ, καὶ ὃν
 οἱ στρατιῶται νὰ ἡνοίγουν τὰ σώματα αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπι-
 5 νοντῶν βροχίῳ, καὶ εἰς τὰ σκετάρια καὶ τὰς περικε-
 φαλαίας αὐτῶν τὸ ὕδωρ ἀναμειγνύον μετὰ τὰ αἵματα
 νὰ ἐπεπόλαζε, καὶ νὰ ἐρρόφεσαν αὐτὸ ὡς αὐτὰ γάλα
 καὶ μέλι. πλὴν ὁ Ξιφιλῖνος βεβαῖοι, μετὰ τὴν προ-
 σελῶν τῶν Χριστιανῶν τῶν Μελιτηνῶν, ὁ πᾶς ἐπὶ
 10 μάζετο κεραυνοβόλος Λεγεὼν, νὰ κατέβῃ ἐκ αὐτοῦ.
 ὁ θαυμασπὶς ἕως, ὅπως στρατηγὸς αὐτῶν τὸ Μάρκος
 Ἀντωνίῳ, ὅστις ἔβαλον αὐτὸς νὰ παρακαλέσῃ τὸν
 Θεὸν ὅπως ἐλάτρευσεν, ὁ ὁποῖος καὶ βροχίῳ αὐτοῖς
 ἔδωκε, καὶ ἀστροπελέκια ἔστειλεν εἰς τὰς ἐκθερὰς αὐτῶν,
 15 καθὼς βεβαῖοι ὁ Εὐσέβιος, ὁ Τερτυλλιανὸς, καὶ ὁ
 Νύκτας Γρηγόριος, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Μάρκος Ἀντωνί-
 ος εἰς τὴν ἐπιστολὴν ὅπως ἔστειλεν εἰς τὴν Γερμανίαν
 τῆς Ρώμης, τὸ ὁποῖον θαῦμα περὶ τοῦ Ρωμαίου ἐγέ-

νοντο Χριστιανοὶ ἀκούοντες, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς προ-
 σέβη τῆς Βρετανίας ὁ Λέκιος Ἐβαπίδης, ὅθεν
 θαυμαζόμενος ὁ Τερτυλλιανὸς ἐξεφώνησεν, οἱ ἄνθρωποι τῆς
 Βρετανίας οἱ μὴ ὑποταχθέντες τοῖς Ῥωμαίοις, πε-
 ριχαρῶς εἰς τὸν γλυκὺν ζυγὸν τῶν Χριστῶν ἦλθον καὶ
 ὑποταχθήσαν. Σημείωσαι δὲ ὅτι Ἀπολινάριος ὁ τῆς
 οὐ Αἰτίας ἱεραπόλεως Ἐπίσκοπος, ἔδωκε βιβλίον
 ἀπολογίας ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν Μάρκῳ
 Ἀντωνίῳ, καὶ ἔγραψε μετέπειτα καὶ κατὰ τῶν κατα-
 20 φεύγων, ὑπὲρ μετὰ Πλωκίαν καὶ Μαξιμίλιαν γυναικας
 Φαρμακόμενας ἐπὶ τῶν λαῶν, ἔχοντες ἀρχιερεῖς
 τὸν Μοντανόν. Εἰς ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦσαν καὶ ὁ Τατιανὸς
 μαθητὴς τῶν Ἰουδαίων, ὃς δι' ἐπαρσιν τῆς σοφίας ἐξώ-
 κειλον, ὡς εἴρηται, εἰς αἵρεσιν, τὴν ὁποίαν πῦξεν
 ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Σεβήρος, ὅθεν Σεβηριανοὶ οἱ Τατιανοί.
 Τότε ἤκουσε καὶ Φίλιππος Ἐπίσκοπος Κρήτης, ὃς
 ἔγραψε κατὰ Μαρκίανους.

20

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Θ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς Κομόδου βασιλείας, καὶ τῆς Διὰ Μαρκίας αἵσεως τῶν Χριστιανῶν, καὶ τῶν οὐ ἱεροσολύμοις ἀρχιερα-
 τούσαντων Μαξίμου, Ἀντωνίου, Οὐάλλοντος καὶ Δολιτιανῶν, καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας αὐτῶν, καὶ περὶ
 25 Διονυσίου Κορίνθου, Θεοδοτίωνος, Ἀπολλωνίου καὶ Κλήμεντος τῶν Στρωματέων, καὶ ὧν ἐπράξαν.

Κόμοδος δὲ ὁ Θηριογνώμων βασιλεύσας, ἐκ ἐμὴ
 σαι τὰς Χριστιανὰς καὶ δὲ ἐπέεργε Διὰ τὸν ἔρωτα τῆς
 Μαρκίας, ἥτις κατὰ τὸν Ἡρώδιαν ἠγάπα τὰς
 30 Χριστιανὰς καὶ ὑπερδεφονεύει, ὅθεν καὶ ἐκθερὰς τῶν
 Θεῶν ἐκνήρυχθη μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, ὡς γράφει
 ὁ Λαμπρόδιος, ὁ ὁποῖος ἰσορεῖ πῶς κατεσκέυατο
 τὰς ναεὶς τῶν εἰδώλων, εἰς δὲ τὸν πέμπτον χρόνον τῆς
 βασιλείας αὐτῆς χαρτονοεῖται εἰς τὰ ἱεροσόλυμα ὁ
 35 Μαξίμος ὁπὲρ ἀρχιερατοῦσε χρόνος τέσσαρας. λέγει
 πῶς ἦσαν εἰκοσὸς ἔκτος ἀρχιερεῖς τῆς ἀγίας πόλεως,
 καθότι οὐκ ἀρεθμεῖ τὸν Ἡλίαν ὁπὲρ περὶ γεγραμμένον,
 μόνον τὸν Ἀντωνίον ὁπὲρ ἐκάθισε χρόνος πέντε. μετὰ
 τῶν ἐκάθισεν ὁ Οὐάλλης ὁ καὶ Βάλλης καλεῖσθαι, χρόνος

τρεῖς. Δολιτιανὸς ὁ παρὰ τῷ Νικηφόρῳ κληρίζομενος Δο-
 λιτιανὸς χρόνος τέσσαρας. εἰς τὰς παρόντας καιροὺς
 ἦσαν καὶ Διονύσιος ὁ Κορίνθου, ὅστις μετὰ τὴν πολλὴν
 αὐτῆς μάθησιν καὶ ἀγωνισμὸν ἐμόνον τὰς ἐπαρχιώτας
 αὐτῆς ὠφέλει, ἀλλὰ καὶ πολλὰς μακρὰν ὅτας, ὡς
 ἀποστολικὸς ἀνδρῶν. καὶ τις οὐκ τῆς Αἰτίας Θεοδοτίων
 ἔγραψε πολλὰ ἵνα ὑπὲρ Χριστιανῶν. καὶ ὁ ἑξῆς
 Ἀπολλωνίος ἐγκωμιάσας τὴν πίσιν τῶν Χριστιανῶν,
 δέχεται τὸν σέφανον τῶν μαρτυρίων. ἤκουσε δὲ τότε
 καὶ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς ὁ συγγραφεὺς τῶν Στρω-
 ματέων, καὶ διδάσκαλος τῶν Ὁριγένης, μαθητὴς
 δὲ Πανταίνου.

40

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Θ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Περὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν οἱ εἰδωλολάτραι ἐν τῷ Γαλλοῦ ὑποδόμησαν ναὸν Ἀφροδίτης, καὶ τῶ πόθεν αἴθι-
 45 σαι Διὰ βασιλικῆς ἐπιτελεῖν ἡμᾶς τὸν ἀγασμὸν.

Εσημείωσον ὁ μοναχὸς Ἀλέξανδρος, ὅτι μα-
 θόντες οἱ πιστοὶ ἐκ παραδόσεως τὸν τόπον τῆς ἀγίας
 Γαλλοῦ κεχωσμένον, καὶ ἐτι ἀφανὴ τυγχάνοντα,
 50 ἐρχόμενοι καθ' ἡμέραν σεβασμίως ἐτίμων, ὅπερ
 θεωρῶντες οἱ εἰδωλολάτραι, τῶν Δαβόλων ὑποβα-
 λόντος αὐτοῖς, ὑποδόμησαν ἐκάστη ναὸν τῷ ἀγάλ-
 ματι τῆς ἀκαθάρτου δαίμονος Ἀφροδίτης, καὶ ἐκωλύθη
 τὸ πλῆθος τῶν Χριστιανῶν τῆς εἰς τὸν τόπον προσδεῖν,
 ἀπὸ τότε λοιπὸν ἄγνωστοι καὶ τοῖς λοιποῖς οἱ ἀγασ-

τόποι ἐγίνοντο, ἔμεινε δ' ὅμως κάποια πατρὸς
 δότος φήμη, ὅτι ἀνεβλάσανον ποτε βασιλεὺς,
 αὐτὰ καλὰ καὶ νὰ ἀνεσῶντο ὑπὸ τῶν δυσεβῶν, πλὴν
 ἐκ ἐπαυον ἀναφύμενος, ὅθεν καὶ μετὰ βασιλικὸν συνε-
 55 δίκομον νὰ ἐπιτελῶν τὸν ἀγασμὸν εἰς διακονίαν
 μνήμην τῆς θαύματος καὶ σῶσεως. καὶ ὡς περὶ ἐσθλὴ καὶ
 λεγόμεθα βασιλικοὶ κατὰ τὴν ὁπλασίαν τῶν μερῶν
 σωφρονίαν, ἔτω πρέπει ἡμῖν νὰ φωτισώμεθα καὶ νὰ
 ἀγαζώμεθα μετὰ τὸ αὐτοῦ τῶν βασιλικῶν.

B.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Περὶ Ναρκίσου Ἐπισκόπου Ἱερουσολύμων, ἀπὸ ἱακώβου τετρακοσῆ, ἡ μετὰ Ἡλίου τετρακοσῆ πρώτη.

Ἦλθον ὁ λόγος εἰς τὸν Ναρκίσον. Ναρκίσος δὲ ἦ φαιδρύτερον, ἢ δὲ ἀγώτερον, ἐὰν ὁ τοιοῦτος καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων ποίησιν ἔχη τὰ περισκεύη, ἔλεω μυθικῶς μόνον, ἀλλὰ καὶ θεωρητικῶς, μάστιγα δὲ πρὸς εἰπεῖν καὶ θεολογικῶς, ἀνθρώπων καὶ εἰς τὰ πάντα ἡ ἐξέγρησις καὶ ἡ ὑπόστασις αὐτῶν ὁλοκληρῆς. πλὴν αὖς ἔλθωσιν οἱ ἱεροῦκοι νὰ μαρτυρήσωσι Δὲ νὰ εἶναι ἀξιόπιστος καὶ ἡ μαρτυρία ἡμῶν,

καθότι ἐπὶ σώματος δύο, ἡ τεκμήριον μαρτύρων ἐκτίθεται πᾶν ῥῆμα λέγει πρὸς πάντων ἡ αὐτολήθεια, ἡ μηδενὸς ποτε λόγος ἀναξία, καὶ λήθη τινὶ ὑποκύνπιστα, ὡς δὴ οὐκ ἔξω τὰ ὑδάτα τῆς πικρᾶς λήθης τυγχάνουσα. εἶναι δὲ κατὰ μῆτρας ἐκλείονας Ἐπισκοπος τετρακοσὸς ἀπὸ ἱακώβου, κατὰ δέξιναι ἱεροῦκος τετρακοσὸς πρῶτος Δὲ τὸν ῥηθὲντα Ἡλίου. 15

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Ι΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Σεβήρου βασιλέως Ρώμης, τὸ πολιορκηθέντος τὸ Βυζάντιον, καὶ ὑπὸ τὴν Ἡράκλειαν ὡς κώμην τὰς ἀπορίας, καὶ φόβος βαρυπῆγες τῶν Ἑβραίων ὑπαρχόντος. καὶ περὶ ἀποστασίας Ἑβραίων, καὶ αὐτῶν ταπεινώσεως αὐτῶν. 20

Οὗτος Σεβήρος ὁ πρὸς ἐπολιόρησε τὸ Βυζάντιον, καὶ μετὰ τῆς χρόνης αὐτὸς παρέλαβε, καὶ κατέσχευεν αὐτὸ, καὶ εἰς κώμης τόπον ἔβαλε, καὶ εἰς τὴν Ἡράκλειαν αὐτὸς ὑπέκλινε, νικᾶν καὶ Πάρθεος καὶ Ἀρχαῖος, ἀπῆλθον εἰς τὴν Ρώμην Δὲ νὰ θριαμβώσῃ κατὰ τὸν Δίωνα εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἔτη ἀπὸ χειρὸς ἐκείνου ἐννοηκόντα ἑκτῶ. Σκληρὸς δὲ κατὰ πολλὰ ἐφάνη ὁ Σεβήρος εἰς τὰς Ἰουδαίας, ὅθον καὶ ἐκλείοντο καὶ Δὲ μεγάλα δοσίματα ἐπὶ ἐπέκλειον αὐτοῖς οἱ τοπάρχαι, καὶ

ἔδωκαν λιβέλλας πρὸς τὸν βασιλέα, ὁ ὁπῆτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ὑμᾶς παραπονέσθε Δὲ τὸν πολὺν κῆνον ὅπως δίδοτε, καὶ ἐγὼ εἰς ἐδωκὼμεν ὑποφύρον ἐποίησιν ἐμοὶ καὶ αὐτὸν τὸν αἶρα ὃν ἀναπνεῖτε, ὅθον 25 πάλιν ἐπῆραν κεφαλῶν, καὶ ἀπεσάτησαν κατὰ τὸν Δίωνα, ἀλλὰ πάλιν ἐταπεινώθησαν. Θέλεισιν τινὲς ὅτι οἱ Χριστιανοὶ νὰ ἔξω ἐρηνικοὶ, καὶ τεκμήριον τῆς τόσης εἰρήνης ἦν, τὸ νὰ συνάγῃται καὶ νὰ διαλέγονται περὶ πίστεως οἱ Ἐπίσκοποι. 30

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Ι΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ἀγίων πράξεων Ναρκίσου, καὶ συκοφαντίας πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀναχωρήσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς θρόνου, 35 καὶ ὁκδικήσεως παρὰ Θεοῦ πρὸς τὸς συκοφάντας καὶ τὰ ῥήματα τῆς σώματος αὐτῶν.

Αὐτὸς ἰδὼν τὴν αἴμην Ναρκίσου τὰ κατορθώματα, ὅπως ἔως τῆς σήμερον ἀκμάζει καὶ ἀνδράζει. γράφει ὁ Εὐσέβιος, καὶ ἐξ αὐτῆς Νικηφόρος ὁ Κάλκιστος εἰς τὸ πέμπτον βιβλίον αὐτῆς, ὅτι τὸ μέγαλυν Σαββάτω εἶχε λείψει τὸ ἔλαιον ἀπὸ τῶν κανδηλῶν, καὶ ὁ λαὸς ἦν περὶ λυπὸς Δὲ τὴν τὴν ἀποσέρεσιν προσέταξε γέν ὁ θεοτάτος Ἀρχιερεὺς νὰ ἀνασύρῃ ὕδωρ ἀπὸ τῆς κοινῆς πηγαδίας, καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὸ πρὸς αὐτὸν, καὶ ὅθον ἔφερον πρὸς αὐτὸν τὸ ὕδωρ, καὶ αὐτὸς ποιήσας τὴν προσδύχῃ αὐτῆς, ὁλόγησε τὸ ὕδωρ, καὶ εἰς ἑλαίαν ποιότητα μετεσχηματίσθη ἔχωρις θάματος εἰς τὰς περὶ αὐτῆς. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οὐ τὰ βαπτίζαν, ἑλαίαν τὴν χρίσματος ὁκλειοπότες, ἐκείλῳ ὕδωρ ὃν τὰ κρατῆρι βληθῆναι, καὶ προσδύχῃ μετέβαλον εἰς ἑλαίαν ἐπὶ Ἀλεξάνδρῃ ἡγετῆς τῆς Μαμαίας. Οὗτος δὲ ὁ αὐτὸς ὅμως ὁτόσον εἰς τὴν ἀρετὴν περιβόητος, καὶ εἰς τὴν καθαρότητα τῆς βίης Σαυμάσιος ἐσυκοφαντήθη ὑπὸ Ἰνῶν ἱεροκλήτων

γόνων ἀνδρῶν τελεχίων, μὴ ὑποφέρντων τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν νουθεσίαν αὐτῶν. καὶ λοιπὸν Δὲ νὰ βεβαιώσῃ τὴν εἰς τὸν αὐτὸν συκοφαντίαν ἐψεύδοσαν, 40 καὶ ὅθον ἔλεγον, ἐὰν ἐκ ἀληθείας, νὰ πέσῃ φωνὴ καὶ νὰ μέ καύσῃ, καὶ ὁ αὐτὸς ἔλεγον, ἐὰν ψεύδομαι, νὰ σκληροκιάσῃ ὅλον μου τὸ σῶμα, καὶ ἡ σάρξ μου νὰ κατασηπῇ. ὁ τρίτος ἔπει, ἐὰν μὴ ἦ ἔτι, ὡς εἰς ἡμᾶς βεβαίη, νὰ τυφλωθῇ καὶ νὰ ἀπολέσῃ τὸ φῶς 45 τῶν ὀφθαλμῶν μου. πλὴν καὶ μετὰ τούτους φρικτὰς ὄρκους, οἱ φιλόθεοι Χριστιανοὶ γνώσκοντες τὴν Ναρκίαν τὰ ἐνάρετα ἦθι, τὸ ἄμωμον τῆς ζωῆς αὐτῆς καὶ τὸ ἀμίαντον, ἐκ ἐπίστατον. ἔδωκεν ὅμως ὁ ὑπεράγιος τόπον τῇ ὀργῇ, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς ἡσυχαστικὸν βίον, καὶ ἀταραχὸν διαίταν, Δὲ γὰρ περιστὰς χρόνος. ἀλλ' ὁ ἀκόμητος ὀφθαλμὸς τῆς Θεοῦ ὅθον βραδείας ποιεῖ τὴν κρίσιν Δὲ νὰ μετανοήσωσιν οἱ πλῆσται, καὶ νὰ ὁμολογήσωσι τὸ σφάλμα αὐτῶν, ἐλείπων τῆς γνώμης αὐτῶν τὸ ἀμετάθετον καὶ ἀμετατόητον

τότην, ἐποίησε πῶς πρέπεσαν αὐταπόδοσιν κατὰ τῶν
 συνοφαντισάντων τὸν τόσον ἱερουσύνην, ἔχει γὰρ ὁ
 Θεὸς ἐκδικῶν ὅμμα. καὶ δὴ πρὸς ἐκεῖνον ὅπως ὤμοσε
 νὰ καὶ αὐτὸς ἔλεγε ψόματα, κατεκάει μὲ ὅλυν πῶς
 5 κίαν αὐτῶν, καὶ μὲ ὅλυν αὐτῶν πῶς πατριὰν ἀνελε-
 μόνως, ἐξ ἡφνης ἀναφθέσκει τῆς κατοικίας αὐτῶν.
 ὁ δὲ ἄλλος ὅπως ὑπεχέθη νὰ σκληροκρίσει, καὶ
 ἀπὸ ποδῶν αὐτῶν μέχρι κεφαλῆς κατεβράμῃσιν, καὶ

γέγονε σκληροκρίτης. ὁ δὲ τρίτος βλέπων τὴν
 Θεῶν τὴν ἀκρὰν ἐκδίκησιν, καὶ φοβηθεὶς τὸ μέ-
 λλον καὶ ἄλλον, ἐξηγορεύθη παρρησίᾳ τὴν ἀμαρτί-
 αν αὐτῶν, καὶ τὴν τῶν ἄλλων δύο συντροφῶν κατα-
 σκόλην, καὶ τὴν δολιότητα τὴν ἐναντίαν ἐστὶν ἀγνώ-
 ταν Νάρκισσον, καὶ ἀπὸ τῶν πολλῶν δακρύων ὅπως
 ἔχεις νύκτα καὶ ἡμέραν, συνέβη καὶ ἀπαλέσθαι τὸ
 φῶς τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ τὴν ὑπόχρεσιν αὐτῶν.

10

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ. Ι΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ Αἰλίου ἱεροσολύμων ἡ Διώνος, Γερμανίως τε καὶ Γορδία, ὃν Νάρκισσος φανείς ψηφίζεται,
 καὶ μετ' αὐτὸν, τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Καππαδόκην, καὶ περὶ τῶν ἐτῶν Ναρκίως.

15 **Τ**οιγαρὶν, ἐπεὶ δὲ ὁ Νάρκιος ἐκείνην ἐφάνητο εἰς τὸ
 μέσον, ἔπειθ' ἐπαρρησιάζετο Διὰ τὴν συνο-
 φαντίαν, ἥναγκάσθαι ὁ κληρὸς τῶν ἱεροσολύμων
 ψηφίσασθαι ἄλλον ἀντὶ ἐκείνου ἱερέα νόμιμον καὶ
 κανονικόν. καὶ δὴ ἐκλέγεται ὁ Αἴλιος καὶ τὸν Εὐ-
 20 σέβιον εἰς τὸ ἱεροκλὸν αὐτῶν (ἡ Διώνος καὶ τὸν Νικηφό-
 ρον) εἰς δὲ τὸ ἔκτερον τῆς ἱστορίας αὐτῶν ὡς μεταμε-
 ληθεὶς ἔπειθ' ἐκάθισεν ὁ Γερμανίως, καὶ μετὰ
 τῶν ὁ Γορδίας, καὶ εἰστέτα τὸν καιρὸν ἐφάνη ὁ
 Νάρκιος ὡς νεκρὸς τις ζώοντα, καὶ παρακαλε-

θεὶς Διὰ νὰ ἀνακυβεύσῃ τὸν θρόνον, ἐπεφασίετο
 τὸ γῆρας, καὶ ψηφίζετο τὸν Καππαδόκην Ἀλέξαν-
 δρον συνεπίσκοπον, ὁποῖός τις εἶχεν ἔλθῃ νὰ προσκυνήσῃ
 τὰς ἀγίας τόπας, εἰς ἀγιασμὸν καὶ ῥῶσιν ψυχῆς τε καὶ σώμα-
 τος. ἔτω λέγει τὸ ὅτι ὁ Αἰλιὸς Ἀλέξανδρος ἐστὶν ἐπιστολὴν
 ὅπως γράφει πρὸς τὰς ἀντιόχους, ὅχεται φρονι-
 μὴν καὶ ἀπαύξεται ὑμῶν Νάρκιος ὁ πρὸ ἐμὲ ἐπίσκο-
 πος, ζήσας βίον μακρόβιον, καθότι παρῆλθε τὰς
 ἑκατὸν δεκαεὶς χρόνας.

2

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ. Ι΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ Δαφνίας τῶν ἱεροκλῶν Διὰ τὰς Δαδόχας Ναρκίως, καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ἀρχιερατείας Διώνος,
 Γερμανίως καὶ Γορδία, καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς Θεῆς περὶ τῆς μεταθέσεως Ἀλεξάνδρου, καὶ
 30 περὶ τῆς πάλαι εἶδος τῶν προσκυνητῶν τῶν ἀγίων τόπων.

Δαφνίαν ἀγρίαν μεταξὺ τῶν Εὐσεβίως καὶ τῶν Κα-
 χίως ἐστὶν διαδοχὴν τῶν Ναρκίως ἀφ' ἧς ἀνεχώρη-
 σον. ἀπορῶν δὲ ὁ Εὐσεβίος ἀρξάμενος τὸν Αἴλιον,
 35 ὁ δὲ Νικηφόρος τὸν Διώνος, λέγει γὰρ καὶ ῥῆσιν ὡδέ-
 πη. Διώνος γὰρ τὴν κλησὶν τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἱερο-
 σολύμων ἐπιστάσιν ἐπετράπη, καὶ μετ' ὀλίγον ἀπὸ παρῆν
 τὸ ζῆν (λέγεται γὰρ διαβιώναι χρόνος δύο) Δα-
 40 δοχος αὐτῶν γίνεται Γερμανίως, κυβερνήσας χρόνος
 πέντε τοὺς τοὺς θρόνον, καὶ μετὰ τῶν ἐπερὶ οὐνόματι
 Γορδίας, ἀφ' ἧς μετὰ πρῶτον τῶν ἐτῶν, ὡς περὶ ἐκ-
 τινος ἀναβιώσεως φανείς ὁ Νάρκιος, τῶν ἀδελφῶν
 ὡς πλεῖστα βιασμένων, ὅτι τῶν τῆς Ἐκκλησίας
 45 προσκίπων ἀνέβησαν. ἐκάθισεν γὰρ μετὰ τῶν τῶν
 Γορδίας χρόνον, καὶ ἀναπαύθη ὁ Γορδίας, καὶ ὁ Νάρ-
 κιος Διὰ τὸ λιπαρὸν αὐτῶν γῆρας, Ἀλέξανδρος ἐτέρας
 Ἐπαρχίας Ἐπίσκοπον ὄντα, ἱεροσολύμων ψηφίζετο.
 50 ἔπειθ' αὐτὸς ὁικονομία μνηύσας ἦλθεν ὅτι πῶς
 ἐπιστάσιν, διὸ καὶ ἀποκαλύψει τῶν ἀδελφῶν νύ-
 κτωρ ἐφάνη, ἐξω πυλῶν γενομένης τὸν ὄντινα ἡ

χάρις Ἐπίσκοπον αὐτοῖς ἐπεμῖον ὑποδέχεσθαι.
 οὗτος δὲ ὁ πρὸς τὴν Θεῶν Ἀλέξανδρος ἐκ τῶν Καππα-
 δοκῶν ἀπάρας, ἐντὶ καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν εἶχεν, ὅτι
 τὰ ἱεροσόλυμα ἦλθε χάριν προσκυνήσεως. ὅτι
 διμικρὸν ὅσον ὡφίλανα γνῶσα καὶ πρῶτος ὅτι εἰ καὶ
 ἡρμώθησαν τὰ ἱεροσόλυμα, καὶ ἦσαν καὶ εἰς τὰ
 προσκυνήματα ἁδῶλα, ὅμως οὐκ ἔπαυσε ποτὲ τὸ
 προσκύνημα καὶ ἡ εὐλάβεια εἰς τὰς σεβασμίας τόπας.
 πανταχόθεν γὰρ ἔρρεον Ἀρχιερεῖς καὶ Μητροπολί-
 55 τες, ἐκείθεν τὸν ἀγιασμὸν ἀρυσόμενοι. ὅθεν καὶ τὸν
 ἰώσηπον ἡ ἀγία πόλις Ἱερουσαλὴμ ὡς Μητρόπολις
 πάσης τῆς Ἰουδαίας εἶχε πάντες τὰς Περιεχόμενας καὶ
 τὰς ζώας εἰς τὴν προσκύνησιν αὐτῆς, ὅμως καὶ αὐτὴν
 εὐλάβεια ἐκ ἔπαυσεν, ἀλλὰ μάλιστα ὑπερεπεί-
 60 ναζον εἰς τὰς φιλοθείας Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν
 τὴν ἀγίαν Ἱερουσαλὴμ ὡς Μητρόπολιν, ὅπως καὶ
 τῶν ἀγίων Μητροπόλεων, ταῦτα πάντων τῶν ὁρῶ-
 δόξων Χριστιανῶν.

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ. Ι΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Περὶ Κλήμεντος Στρωματέως τῶν διδασκάλων Ἀλεξάνδρου τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τῆς οὐ σπασμένης Ἀλε-
 ξανδρείας ἀμφοτέρων διδασκαλίας, καὶ τῶν ἐν καίσαρσιν τῆς Παλαιστίνης Φροντιστηρίων Εὐσεβίως καὶ Παμ-
 65 φίλος,

Πρὸς τῶν τὴν Ἀλέξανδρον τὸν ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπον ἀφίερων τὴ βιβλίον αὐτῷ κλήμης ὁ στρατηγός, ἀναμεταξὺ ἑστῶς πολυμαθεσάτους φέρων τὰ πρῶτα . τέτα τῷ κλήμει ἐσαύτη μαθητῆς ὁ Ἀλέξανδρος, καθὼς αὐτὸς ὁ ἴδιος μαρτυρεῖ ἑστῇ ὑποσχολῇ αὐτῷ ὅτι ἔγραφε πρὸς τὴν συμμαθητὴν αὐτῷ τὴν Ὠρεινὴν, ὅς ποίει γέγονε λαΐδοχος τῷ χολεῖν ἐς τὴν Ἀλεξανδρείαν μετὰ τὸν διδάσκαλον αὐτῷ τὸν σοφώτατον κλήμειν, ὡς φησὶ καὶ ὁ κασιδῶρος . Ἀλλὰ δὲ τὸν Πάμφιλον γράφει ὁ Νι-

κηφόρος εἰς τὸ ἕκτον βιβλίον, ὅτι ἐποίησε σχολαῖον
τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς θεολογίας εἰς τὴν Καισάρειαν τῆς
Παλαιστίνης, καὶ ὅτι ἐμιμήθη τὸν Ἱερουσαλὺμιν Ἀλέ-
ξανδρον, ὁ ὅποιος συνήγαγε αὐτοὺς καὶ καθύπε-
ρ τῶ Γαίῃ καὶ τῶ Ἱππολύτῃ καὶ τῶ Βηρύλλῳ καὶ τῶν ἄ-
λλων ἐκκλησιαστικῶν τὰ συγγράμματα, καὶ κατεπόδισε
βιβλιοθήκην ἀξιόλογον εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὡς μαρτυρεῖ
ὁ Παμφίλος Εὐσέβιος εἰς τὸ ἕκτον βιβλίον τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς ἱστορίας αὐτοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Ι. ΠΑΡΑΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς Δαφροῦς Κλεῖανδρου Γερουλόμαν καὶ Δημητρίου Ἀλεξανδρείας ἑνεκα τῆς τοῦ Ὀρίγένους ἱερωνείας,
καὶ ὅτε βοήθη ὁ Ὀρίγηνος συνέκρινε τὰ πατὴρ, καὶ περὶ τοῦ ποταχίως τὸ παρ' ἐνορίας.

Εὐτυχὲς δὲ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Παλαιστίνην ὁ Ὁ-
 λυγός , καὶ ὁ Θεόκλητος τῆς Κισαρίας Ἐπίσκο-
 πος . ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τῶν Ἱερουσολύμων ἔχασθη
 τῆς ἱερῆς τῆν Ὁλυγίαν ὡς οἶαρεται καὶ δοκίμον ,
 καὶ ἐνταυθί . πρεσβύτησεν ὅμως τὸν Ἀλεξανδρείας
 Δημήτριον εἰς ἀγῶνα καὶ ἁμιλλαν , ὃν ἔλαβε χω-
 ρὴν τῆς βασιλῆς αὐτῇ τιμῆν μέγαν καὶ περιδότην
 διδάσκαλον , καὶ ἤτοιξε σχολεῖον εἰς τὴν Καισάρειαν ,
 καὶ ἡμεῖς οὗτω θύον γράβω , καὶ προσέβαλον αὐ-
 τῇ τῇ Ὁλυγίᾳ ἔγκλημα , ὡς ἀναξίως ἔχει τὴν
 Ἱερουσύνην , ὃν ἔκοψεν ὁ αὐτὸς πρὸ παιδογονομορ-
 φίας , καὶ δυνεχίσθη , πρῶτον ἀπόστον , καὶ ἀπὸ τῆ βα-
 σιλικῆς νόμον , καὶ ἀπὸ τῆς Θετικῆς ὁμοίως κεκαλυ-
 μόνον . ὁ θὼν ὁ πολυάριθμος Ἀθανάσιος Διάκονος τὸν Λεόν-
 τιον τὸν Ἀνθοχείας , τὸν πρὸ τῆς Εὐδοξίας διανοήν
 ὁμιλῶν , εἶπον ὃν εἰς ἐκείνον ἔχον ἡρμοῖον Ἀρχιε-
 ρωσύνην , καὶ δὲ κοιτανία , ὡς αὐτὸς ὅπως αὐτὸς εἰσὶν
 δυνεχίσαι . καὶ ὁ ἄρκος Λυγυστίνος ἀναφέρει , ὃν εἰς
 νέος ἔδωκε γράμμα εἰς τὸν Φίλιππον τὸν ἡγεμόνα
 παρακαλεσθὲν Διάκονον τὸν δυνεχίσθαι ὑπὸ ἐνὸς ἡγε-
 ραρχῆς ἱατρῆς , ὅστις οὐκ ἐτόλμα Διάκονον βασιλικὸν
 πρῶτον ἀπὸ δυνεχίσθαι αὐτὸν . ὅμως ἰστορεῖται

καὶ ὁ Ὀρίγηνος μὲν τὴν σοφίαν αὐτῶν ὁρῶντες βόπτην
 καὶ φαρισαίον ὅτι ἐξέτασαν τὴν ῥίζαν τῆς σαρκοφάντου 20
 σαρκὸς εἰς ἀτέλειαν, τὸ ὁποῖον τάχα οὐκ ἐμ-
 ποδίζει ἐδὲ Νόμου βαπτικῶς, ἐδὲ Νόμου θεί-
 κός. ἀνάγνωθι τὸν ἱερὸν Ἐπιφάνιον εἰς τὴν ἐξη-
 κωστὴν πετάρῳ αὐρεῖν ὅτι ἀναφέρει τὰ θρυλῶ-
 ματα περὶ τῆς δυνεχίσσεως τῶν Ὀρίγηνος, ὁ ἀπο- 25
 τολικὸς ὅμως κανὼν τὸν δυνεχίσαντα ἑαυτὸν ὀνο-
 μαίνει ἀποθροονκρῶν, καὶ θίλει νὰ εἶναι ὑπὸ κα-
 θάρσεων, ὅθεν ὡς τοῦτο κατήρεθον ὑπὸ τῶν
 ἀλεξανδρείας Δημητρίων κατὰ τὸν Σωκράτην ὁ Ὀρί-
 γηνος, εἰς τὸν ἴχυσον ἡ κατάρσεις, ὅτι τὸ 30
 παρ' ἰστορίαν εἶναι διττὸν, πρῶτον ἰαν ἡλὶς Ἀρ-
 χιερέως εἰς ἄλλαν Ἐπαρχίαν, καὶ χειρτενήση ἡ
 παρχία τοῦτο ἰκένη, ὡς ὁ Ἐπιφάνιος εἰς ἱεροσό-
 λυμα ὑπὸ Ἰωάννη, καὶ εἰς Κωνσταντινέπολιν ὑπὸ Χρυ-
 σοστόμῳ. καὶ δεύτερον, ἰαν χειρτενήση ἡ ἰανὰ, 35
 ὅτις ἡ κατὰ φρήνην τῶν ἰδίων Ἐπισκόπων ἔρχε-
 ται πρὸς αὐτὸν, καὶ χειρτενήθῃς ἰπανέρχεται εἰς
 τὰ ἰδία, ἐδὲ πρὸς παρ' ὀνορίαν ἐπὶ καὶ ἡλὶς γε-
 ρτενήση κατὰ κόμης καὶ βαθμῶς τῆς Ἐκκλησίας
 τὸν μετακλήσαντα εἰς τὴν Ἐπαρχίαν αὐτῶν ζῶν. 40

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α. ΚΕΦΑΛΑΪΟΤ Ι. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆ μαρτυρίας τῶ ἱεροσολύμων Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Σεβήρου, ἐν ᾧ ὁ μέγας ἤρξατο διωγμὸς, καὶ οὗ δὲ
φύγεν τῶ τυραννὸς καὶ Ὀλγόνῃ καὶ Κλήδρῃ, καὶ δὲ γυναῖκα μαρκίων^Θ μὴ φύγειν, καὶ περὶ αἰρέσεως 45
μαρκίων^Θ καὶ μοντανῶ, καὶ τῶν ἑτῶν τῆς ἀρχιερατείας μαρκίων καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν ἱεροσολύμων.

Αναφέρει δὲ ὁ βυτίβις εἰς τὸ χρονικὸν αὐτῷ,
ὅτι εἰς τὸ δούπερον ἔρχε τῷ Σεβηρῷ ἐμαρτύρησεν
ὁ κληνὸς ἱεράρχης Ἀλέξανδρος, τότε γὰρ ἐκινήθη
μέγας διωγμὸς κατὰ τῶν χερσιανῶν, οἱ ὁποῖοι
διεμερίσθησαν εἰς δύο κομὰς. Ἐλεγον τινὲς,
ὅτι πρέπει νὰ φεύγωμεν, καθὼς ἤθελον ὁ δὲ
γενὴς, καὶ ὁ κληνὸς ὁ διδάσκαλος αὐτῷ, σερωμένοι
ἐπαύω εἰς τὸ κυριακὸν λόγιον τῷ κατὰ ματθαῖον.

ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. ἀλλὰ νὰ μὴ ἐμπέσωσιν εἰς τὸν κίνδυνον, καὶ εἰς τὸν πειρασμόν· δηλονότι, ὅτι καὶ γένηται τὸ θάρος τῶν ἡμῶν θράσος. ἄλλοι σωματεύουσιν νὰ σταθῶσι γενναῖοι, καὶ τοῖτοι ἐφαίνοντο καίτινες ἀκόλουθοι τῶν μαρτύρων· ὅπως ἐπεθύμουν νὰ μαρτυρήσωσι. ἀλλὰ τὸ εἰς τὸν κακὸν ποιητὴν μῖσος· (ὅτι δύο ἀρχαὶ καὶ αἰτίαι ἐβλάσφημοι ἔδωκαν

ἰδογματίζον, καλῶς καὶ κακῶς) ἀλλὰ καὶ οἱ μον-
τανισαὶ παραπλησίως παρεδίδοντο, καὶ ἰκόνοντο
μάρτυρες ἀνυπερθέτως τῷ Σατανᾷ, καὶ ἔτι χει-
ρῶν, ὡσαύτῃ ὅτε ἦσαν αἱρετικοὶ, ἀπὸ τῶν με-
λῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀπεχισμένοι καὶ ἀποκεκομμένοι,
ὁμολογῶντες τὸν Μοντανὸν ὡς Παράκλητον, τὸν
Κυρίως ὄντα ψευδοπαράκλητον. Μετὰ τὸν Ναρ-

κιστον γίνωντο ὅτε ἐκείνους εἰς τὸν θρόνον εἰς
ἐκείνην χρόνον, ἀρχιερατοῦσαν ὁ Ἀλέξανδρος ἴτα
ὡς παπ τεράκοντα καὶ ὀκτώ, κυβερνήσας τὴν Ἐκ-
κλησίαν ὅπως. Δὲ τὸν ὁποῖον ἴσους ὁ Νικηφό-
ρος εἰς τὸ πέμπτον τῶντα, ἔτι αὐτὸς εἰς
Καυσάρειαν, οὗτα χρόνους καθέρχθαι, τὸν τῷ
μαρτυρεῖς εἶδανον ἀπηνέγκαστο.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Ι'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

10

Περὶ πατρίδος καὶ πατρὸς καὶ μυσταῖς πολιτείας Μαρκίωνος, καὶ φυγῆς αὐτοῦ εἰς Ῥώμην πρὸς ἀδελφόν,
καὶ ὁπλίσματος πατιστῶν ἐκ τῆς ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Πάπας, καὶ περὶ τῆς πρὸς Μαρκίωνα ἀποκρίσεως
τῶν πρεσβυτέρων Ῥώμης, ἐξ ἧς τετραχῶς ἐγγίνεται ἡ μοναρχία τῆς Πάπας, καὶ ὅτι αὐτὸς Ἀδελφὸν καὶ ἰσὺν
τῶν Παπῶν ἐπιστολαὶ πρὸς Βασίλειον Μακεδόνα καὶ Λέοντα καὶ Ἀλέξανδρον τὸς βασιλεῖς ἡμαρτημένους καὶ
15 κακῶς εἶπον, καὶ περὶ ὧν Μαρτίνῳ Πάπας γράφει Παντολέοντι.

15

Σημειώτεον, ὅτι Μαρκίων ὁ αἰρεσιάρχης ἦτον
Ἐπισκόπος ὑπὸ τῆς Σινώπης. καὶ ἐπαδὴ ἐφθαι-
ρε παρθένον τινὰ ἀριερωμένον τῷ Θεῷ, ὁ
20 πατὴρ αὐτοῦ ἐξέβαλον αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας.
Δὲ τὸ μῦθος, ὅθου ἀναχωρήσας, ἀνῆλθεν εἰς
Ῥώμην, ὅπου γε ἀσπείρων, ἐζητεῖ συναχθῆναι,
ἡτοι συγχωρηθῆναι ὁμολογησέσθαι. λέγουσιν ὅτι
εἰ ταπισαί, ἰδὲ ὁ Μαρκίων εἰς Ῥώμην ἀνῆλθε
25 καὶ συγχώρησιν, ὡς κινῶσιν τὸν Πάπαν γυνικῶς
ἐκείνην ἔχοντα ὅτι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. ἀλλὰ
ἔπειτα, ὅτι ὁ Ἐπιφάνιος λέγει ὅτι αὐτῇ αἰρέ-
σει, ὡς ὁ Μαρκίων ἀνῆλθεν εἰς Ῥώμην, τῆντε (τῇ
Πάπᾳ) τελευτήσαντῃ, καὶ τῷ ἐτι περὶ πρεσ-
30 βυτέρου, καὶ ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῶν Ἀποστόλων ὁρμη-
μένους συμβαλὼν, ἦτε συναχθῆναι, καὶ ἔδωκε αὐ-
τῷ συγχώρησιν. καὶ, ὡς ἦκεσαν τῷτο (ὅτι ἐζη-
τεῖ συγχώρησιν δηλονότι ὁ Μαρκίων) οἱ ἐπιστολῆς
καὶ πανάγοι τῆς ἀγίας τῆς Ἐκκλησίας πρεσβύ-
35 ται καὶ διδάσκαλοι, ἔπον ἐδυνάμεθα αὐτοῦ τῆς ὁπ-
λοῦς τῆς τιμῆς πατρὸς καὶ τῷτο ποιῆσαι, μία
καὶ ἡπίστε καὶ μία ἡ ὁμόνοια, καὶ ἐδυνάμεθα ὁμω-
νῆσθαι τῷ καλῷ συλλατρυγῇ, πατὴρ δὲ σπ. καὶ
λατὸν ζήτησιν πρὸς τὸς παπιστὰς πρώτον, ὅτι ἐδένεζή-
40 ται ἀπὸ τῆς Πάπας ὡς ἀπὸ μονάρχου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς Ἐκκλη-
σίας πινύς. δεύτερον, ὅτι οἱ πρεσβύτεροι καὶ διδάσκαλοι
ὡς ἀπὸ τῆς κοινῆς τῆς Ἐκκλησίας ἀποκρίθησαν.

τρίτον, ὅτι εἶπον ἐδυνάμεθα τῷτο ποιῆσαι, ὡς
αὐτοῦ τῆς θελήσεως τῆς πατρὸς καὶ συγχωρηθῆναι
πέταρτον, ὅτι εἶπον ἐδυνάμεθα ὁμωνῆσθαι
τῷ πατρί, μία γὰρ ἡ πίστις καὶ μία ἡ ὁμόνοια.
ἡμαρτονάρκα ὁ Ῥώμη. Ἀδελφὸς γράφων πρὸς Βα-
σίλειον τὸν Μακεδόνα, ὅτι ἡ καθέδρα τῆς Ῥώ-
μης δύναται ἰατρῆσαι τὰ ἔλκη τὰ γυνώμενα εἰς Κων-
σταντινούπολιν, καὶ γὰρ ἐδυνάμεθα αὐτοῦ τῆς κοινότητος, ἡ-
τοι οἰκονομικῆς συνέδου. καὶ ὅταν μόνῳ βέλῃται
ἰατρῆσαι, ἐδὲν τελείῃ, καὶ τῷ υἱῷ πίπιν διαιρεῖ,
καὶ τῷ ὁμόνοια τῆς Ἐκκλησίας λύει. Κακῶς εἶπε
καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης, γράφων ἰένῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ
τοῖς βασιλεῦσιν, ὅτι ὁ πέτερος θρόνος ἔχει ἐξουσίαν
τὰ ὑπὸ Ἀρχιερέων δεσμεύεσθαι ἐκείνῃ ἐνα αὐτῇ,
λύειν ἐκλόγῳ ἀναγνώσει, ἀνῆκεται γὰρ καὶ πο-
λλοὶς κανόνες ὡς ἐρεται καὶ ὁρῶνται, καὶ τῇ Ἐκ-
κλησιαστικῇ παραδοσει, καὶ τῇ ὀντωθᾷ τῶν ἀπο-
στολικῶν πρεσβυτέρων κρίσει καὶ ἀποφάσει. εἴτα
τῷτο ἐμόνον ὁ Πάπας δύναται ποιῆν, ἀλλὰ καὶ
ἄλλοι, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ, κεφα-
λαίῳ περὶ Παρὰ γράφον ὁρῶν. πρὸς τῶ-
ντα τὰ παρὰ κανόνας ἐδύνανται λύειν. γράφει
γὰρ ὁ ἁγ. Πάπας Μαρτίνῳ Παντολέοντι,
κανόνα γὰρ ἐκκλησιαστικὸν ἐδυνάμεθα λύειν, ἐκ-
δικηταὶ ἢ διοικηταὶ καὶ φύλακες, ἀλλὰ ἐπαρα-
βάται τῶν κανόνων ὑπάρχοντες.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Περὶ τῆς Διαφορᾶς τῆς Πάπας τῆς γυνώμενης ὅτι Μάρκος Λυρηλιαῖος ὄντῃ Ἐκκλησίᾳ Ῥώμης καὶ Ἀσίας μετὰ
Πολυκάρτῃ Σμύρνης καὶ Ἀνικήτῃ Ῥώμης, καὶ τῆς αἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν, μνήσεως τῆς Διαφορᾶς, καὶ
περὶ τῆς πεπλασμένης συνόδου τῶν παπιστῶν, ὑποτασσόντων ἐν αὐτῇ Ἀνικήτῃ Πολυκάρπῳ.

Εἰ δὲ Μάρκος Λυρηλιαῖος, ὅς ἐβασίλευσε τῷ
Ἐκκλ. ἐξήκωστῃ τρίτῃ ἴτα, Πολυκάρτῳ

Ἐπίσκοπῳ Σμύρνης ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ῥώμην
Δὲ τὸ ζήτημα τῷτο, ὅτι Ἐπίσκοπος Ῥώμης
Τῇ

30

τῷ Ανίκητῃ, ὃς ἀρχιερεύσει τῇ ἐκατοστῇ ἐξηκοστῇ ἐβδόμῳ ἔτα. περὶ τῆς τῷ Πάχα ἡμέρας Εἰρηναίου Ἰσορίας. (ἡ γὰρ τότε ὑπὸ τῶν κεκίνηται ὑπὲρ τοῦ Πάχα ζήτημα) οἱ ἴνες, ἡτοι Ανίκητος καὶ Πολύκαρπος καὶ περὶ ἄλλων Ἰνῶν μερικὰ χόντες πρὸς ἀλλήλους, εὐθὺς εἰρήνευσαν, περὶ τῆς τῷ κεφαλῇ μὴ φιλεμισήσαντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ γὰρ ἔδ' ὁ Ανίκητος τὸν Πολύκαρπον πείσαι ἠδύνατο μὴ τηρεῖν, ἀτε μετὰ Ἰωάννη μαθητῇ τῷ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων οἷς συνδιέτριψον αἱ τετηρηκότα, ἡτοι πᾶσι τῶν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῆς Σελήνης, καὶ ἐορτάζον ἐν αὐτῇ τὸ Πάχα Εἰωθότα. ἔδ' αὖ ὁ Πολύκαρπος τὸν Ανίκητον ἐπεισε τηρεῖν, λέγοντα πᾶσι συνήθειαν τῶν πρὸ αὐτῶν πρεσβυτέρων ὁφείλει κατέχειν, ἵνα δηλονότι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐορτάζῃ τὸ Πάχα, καὶ μὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, καὶ ταύτῃ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῆς Σελήνης. τῶν ὅντως ἐχόντων, ἐκοινώνησαν ἑαυτοῖς, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρεχώρησαν ὁ Ανίκητος τὴν δὺχαρισίαν τῷ Πολύκαρπῳ, καὶ ἐντροπὴν δηλονότι, καὶ μετ' εἰρήνης ἀπ' ἀλλήλων ἀπηλλάγησαν πάσης τῆς Ἐκκλησίας, εἰρήνην ἐχόντων τῶν τηρέντων, καὶ μὴ τηρέντων, Εὐσέβιος βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῇ εἰκοστῇ ἑκτῷ. ὁκτῆς Ἰσορίας ταύτης δηλὸν ἐστίν, ὅτι ἡ σύνοδος ἦν κα-

τέταξαν οἱ παπῖσαι τῷ πρώτῳ τῶν συνόδων, καταβατῶν ποντακοσῶν ὀγδοηκοστῇ τρίτῳ, καὶ φασὶ γεγονῆσθαι ἐν Ῥώμῃ, σωμαχθεῖσαν μὲν ὑπὸ τῷ Ανίκητῃ καὶ τῷ Πολύκαρπῳ, καὶ ἑτέρων δέκα Ἐπισκόπων, ὁρίσαντες δὲ τὴν Ἀνάστασιν αὐτῇ τῇ μεγάλῃ Κυριακῇ ἄγειν, ἡ ἐπεβηλύθη, ἡ ἐπλάθη ὑπὸ τῶν Παπῖσάν, ἵνα δείξωσι τὸν Πολύκαρπον ὑπαίξαντα ἢ συμφωνήσαντα τῇ γνώμῃ τῷ Ανίκητῃ, ἀλλ' ὁ Εἰρηναῖος καὶ ὁ Εὐσέβιος λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἔπεισαν ἀλλήλους Ανίκητος καὶ πολύκαρπος. 10 νομοθετήσῃ ἄρα, ἡ ἐπὶ λατρίᾳ ἡ σύνοδος αὐτῇ ἐστίν. πλὴν σημείωσαι ὅτι ἐκ ἐδυνήθησαν ὁπωσδήποτε καλύψαι τὴν ἀλήθειαν καὶ ἄκοντες οἱ γενώτεροι, καὶ γὰρ ἔδ' ὁ Πάπας μόνον ὁρίσαι περὶ τῷ Πάχα, ἀλλὰ τὴν σύνοδον, ὥσπερ ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἀναγκαζόμενοι εἶπον. ὅτι δὲ πρὸς Ανίκητον οἱ ἐν Ῥώμῃ Ἐπίσκοποι Πίος, Τίχνης, Τελεσφόρος, Σίκστος, ἐκ ἐτήρεν μὲν τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῆς Σελήνης, ἀλλ' ἐώρταζον τῇ Κυριακῇ, εἰρήνευσαν δὲ τοῖς ἀπὸ τῶν παρρησιῶν, ἐν αἷς ἐτήρειτο καὶ ἡ 20 Κυριακῇ, ἀλλ' ἡ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῆς Σελήνης, καί τιγε ἐναντίον τὸ τηρεῖν τὴν μὴ τηρεῖν, ἀλλ' ἔδέποτε Διὰ τὸ ἔδος τῶν ἀπεβλήθησαν ἴνες, δηλοῖ Εἰρηναῖος καὶ Εὐσέβιος βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῇ εἰκοστῇ ἑκτῷ. 25

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΑ. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

Περὶ ἀμφισβήτησεως δευτέρας Διὰ τὴν τῷ Πάχα ἡμέραν, καὶ περὶ τῶν σωμαχθεῖσάντων συνόδων. οὗτε Δύσα καὶ Ἀναρλή Διὰ τῶν ὑπὸ Κομόδου. 30

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κομόδου, Βίκτορος Ἐπισκόπου πᾶντος ἐν Ῥώμῃ, Δημητρίου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Σεραπίωνος ἐν Ἀντιόχειᾳ, Θεοφίλου ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, Ναρκίσου ἐν Γερουσόλοις, Βακχύλου ἐν Κορίνθῳ, καὶ Πολυκράτους ἐν Εφέσῳ, ἀνεκινήθη πάλιν ἡ ἀμφισβήτησις περὶ τῷ Πάχα, διότι ὡς εἴρηται πᾶσαι αὐτῆς Ἀσίας Ἐκκλησίαι ὡς ἐκ παραδόσεως ἀρχαιοτέρας ἠθέλον ἐορτάζεσθαι τὸ Πάχα τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τῆς Σελήνης ἐν ὁποῖα περιετύγχανον αὐτῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπανταχῇ τῆς οἰκουμένης Ἐκκλησίαι ἐκ παραδόσεως ἀποστολικῆς ἠθέλον ἐορτάζεσθαι τὸ Πάχα ἡμέρᾳ Κυριακῇ. σύνοδοι ὅν καὶ συγκροτήσεως Ἐπισκόπων ὤψαντο ἐγένοντο, πάντες τε μετὰ γνώμῃ δι' ἐπιστολῶν ἐκκλησιαστικὸν δόγμα πᾶσι πανταχόσε διετυπῶντο, ὡς αὐτὴ ἐν ἄλλῃ, πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρας τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως ἀποτελοῦν τῷ Κυρίῳ μυστήριον, καὶ ὅπως ἐν ταύτῃ μόνῃ τῶν καὶ τὸ Πάχα νηστειῶν φυλαττώμεθα πᾶσι ὀφειλόμεν. ἐν ᾗ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἡθροίσθη σύνοδος ὑπὸ

τῷ μακαριωτάτῃ Πάπᾳ Βίκτορῳ, καὶ ἑτέρων Ἐπισκόπων δεκατεσσάρων. ἐν δὲ τῇ ἀγίᾳ πόλει Γερουσαλὴμ, ὑπὸ Ναρκίσου τῷ τρισμακάρῳ Ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ ἑτέρων Ἐπισκόπων δεκατεσσάρων. ἐν δὲ Καισαρείᾳ 35 τῆς Παλαιστίνης ὑπὸ Θεοφίλου, καὶ ἑτέρων Ἐπισκόπων δώδεκα. ἐν δὲ τῇ Λαγυδίᾳ ὑπὸ Εἰρηναίου, καὶ ἑτέρων Ἐπισκόπων δεκατριῶν. ἐν δὲ Πόντῳ ὑπὸ τῷ Πάλλμα, καὶ ἑτέρων Ἐπισκόπων δεκατεσσάρων. ἐν δὲ Ὑστρονίᾳ ὑπὸ Ἐπισκόπων δεκαοκτώ. ἐν δὲ 40 μεσοποταμίᾳ ὑπὸ Ἐπισκόπων ὀκτωκαίδεκα. ἐν δὲ Κορίνθῳ ὑπὸ Βακχύλου, καὶ ἑτέρων Ἐπισκόπων δεκαοκτώ. πρὸς ταύταις δὲ καὶ ἄλλαι πλεῖσαι συνήλθον σύνοδοι, αἱ τινες μίαντες καὶ τὴν αὐτὴν δόξαν καὶ κρίσιν ἐξουνηνοχηκαί, τὴν αὐτὴν τεθείκασιν ψίφον, 45 ὡν καὶ ὅρος ἦν εἶς, ὁ δηλωθεὶς ἀνωτέρω, καὶ Εὐσέβιον βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῇ εἰκοστῇ τρίτῳ, εἰκοστῇ τεταρτῷ, εἰκοστῇ πέμπτῳ, εἰκοστῇ ἑκτῷ, καὶ εἰκοστῇ ἐβδόμῳ, καὶ μικρότερον, βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῇ τεταρτῷ ἐβδόμῳ. καὶ τὸν Πλάτωνα, ἐν τῇ 50 ζωῇ τῷ Βίκτορῳ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΑ. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

Περὶ τῆς ἐν Ἀσίᾳ συνόδου, ἧς ἡγήτο Πολυκράτης Διὰ τὴν τῷ Πάχα ἡμέραν, καὶ τῆς πρὸς Β. κτορεα αὐτῆς

αὐτῆς ὁπισθοῦς, καὶ ἀπορριμῆς πρὸς τὴν Βίκτορα εἰς τὰς τῆς Ἀσίας Ἐκκλησίας, καὶ ἀντικειμένους δι' ἐπιστολῶν τῶν Ἐπισκόπων πρὸς Βίκτορα, ἐξ ὧν δέκνυται ἴσον εἶναι τὸν τε Βίκτορα καὶ Πολυκράτην, καὶ ὅτι αἰρέσει ὑποπέπτωκεν ὁ Βίκτωρ, ἐπερδοξίαν νομίσας τὸ ἔθος τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀσίας.

5 Ἡ θρησκεία καὶ ἐν Ἀσίᾳ σύνοδος Ἐπισκόπων ποιηθήκοντα, ὧν ἡγεῖτο ὁ Εὐσέβιος Πολυκράτης, ἥτις δι' ἀχυρίζετο ληῖναι τὸ αὐτοῖς παραδοθὲν παρὰ τῶν ἐν Ἀσίᾳ διδασκόντων καὶ κοιμηθέντων Ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων ἔθος φυλάττειν. ἔγραψε δὲ ὁ Πολυκράτης πρὸς
10 τὸν Ρώμης Βίκτορα ὁπισθολὴν βεβαιῶν τὴν μέχρι αὐτῶν ἐλθούσαν περὶ τῆς Πάπας παραδοσιν, ἐν ἧ λέγει, ἡμεῖς ἀρρέαδι ἐργητοὶ τὴν ἡμέραν τῆς Πάπας, ἥτοι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τῆς Σελήνης φυλάττομεν, μηδὲν προσιθύντες ἢ ἀφαιρέμενοι, καὶ γὰρ παραδεδώ-
15 κασι ταύτην οἱ Ἀπόστολοι Φίλιππος καὶ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, καὶ ἕτεροι τινες ἐκείνων μαθηταί, ἥτοι Πολύκαρπος, Θρασέας, Σάγγαρις, Παπίριος, καὶ μελίτων ὁ δυνάστης, καὶ ἄλλοι Ἐπίσκοποι. ἅ οὗτοι Πάπας Βίκτωρ φυλάττειν, ἀφώρρισε τὰς τῆς Ἀσίας
20 Ἐκκλησίας, ὡς τάχα τῆς κοινῆς ἀποδιύσεως ὁμολογίας, καὶ ὑποπιπτάσας τέτταρε σέκα αἰρέσεις, καὶ ἀλλὰ γραμμάτων αὐτοῖς ἐποίησαν ἀκωνωνήτας. ἅ οὗτοι ἐκ ἡρώκετο ταῦτα τοῖς λοιποῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅθεν ἀντιπαρεκελεύοντο καὶ ἀντεπρόστατον αὐτῶν φρενῶν
25 τὰ τῆς ἀγάπης καὶ τὰ τῆς ἐνώσεως πρὸς τὰς Ἀσιανὰς. ὅτι δὲ τῶν ἐπιστολῶν τέττων εὐρίσκεται μία, ἥτοι τῆς Εἰρηναίου, ὅς ἀπὸ προσώπου ὧν ἡγεῖτο ἀδελφῶν αὐτὴν ἔγραψεν, ἥτοι πρὸς τὸν Βίκτορα, Εὐσέβιος βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ καὶ
30 εἰκοστῷ ἑκτῷ. ἐν τέτοις σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἴσοι καὶ πάντα τῷ Βίκτωρι ἦν ὁ Πολύκαρπος, ἐν ᾧ δὲ γὰρ τῶν χειρονοφένων νοῖ' ἦν τότε τετὶ τὸ αὐτί-
35 ὡς οἱ παπισαί φασι ἀνελθεῖν τὸν Πολύκαρπον εἰς τὴν Ρώμην ψεύδεται ἀντικρὺς εἶναι, ἡ γὰρ τῆς εἰς Ρώμην ἐπιδημίας τῆς Πολυκάρπου ἀλήθεια ἦν, πείσαι τὸν Πάπαν πῶς τεσσαρεσκαίδεκάτην τῆς Σελήνης τηρεῖν, ἐπεὶ δὲ τηρεῖν ἐκέλευσαν αὐτὸν, ἐδ' αὐτὸς αὐτῷ μὴ
40 παιδοῦναι τηρεῖν ἐπέειπεν μὴ τηρεῖν. τελεῖται, ὅτι αἰδεσιμώτερος ὁ Σμύρνης Πολύκαρπος ἦν τῷ Ἀνίκητῳ Πάπα, ὁ μὲν γὰρ Ἀνίκητος σνδέκατος μετὰ τῆς

Ἀποστόλου ἐχειμάτισεν ἐν Ρώμῃ Ἐπίσκοπος, καὶ τῶν μαθητῶν τῶν Ἀποστόλων ἦν μαθητὴς, ὁ δὲ Πολύκαρπος μαθητὴς ἦν Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ, ὡς φησὶν ὁ Εἰρηναῖος, Εὐσέβιος βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλαίῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ, καὶ μόνον ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων μαθητῶν, καὶ συναναγραφῆς πολλοῖς τοῖς τὸν Χριστὸν ἐωρακῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων κατασταθῆς ἐν τῇ ἐν Σμύρῃ Ἐκκλησίᾳ. ὅθεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτὸν πρεσβυτέρου ἑαυτὸς ὁ θεὸς Ἀνίκητος. τέταρτον, ὅτι ὁ Ἀνίκητος καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ πρεσβύτεροι, ἥτοι οἱ Πάπαι οὗτοι ἔχον' ὁμοίαν ἐπερδοξίαν τῆς τηρέντας πῶς τεσσαρεσκαίδεκάτῳ τῆς Σελήνης, ὅστις Ἀνίκητος ἀρχιερεῖτόν τινος ἐν Ρώμῃ ἐν ἑταῖ ἐκατοστῷ ἑξήκοντῳ ἐβδόμῳ, ὑποσκοπούσας ἑτη ὅκτω καὶ μῆνας συνέα, ἐν δὲ τῷ ἐκατοστῷ ἐννονηκοντῷ τετάρτῳ ἔτα λημματίσαντες ἐν Ρώμῃ Ἐπισκόπος τῆς Βικτορος, αἰσκαυνίθη τὸ ζήτημα ὡς αὐτῶν εἰρη-
ται, καὶ σημείωσαι πέμπτον, ὅτι οὗτοι ἐζητήσαν ἐν Ἐκκλησίᾳ τὸ πρακτέον, ἥτοι πῶς λύσιν τῆς ἀμφιβολίας ἀπὸ τῆς Πάπας, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐκκλησιαστικὸν ἔθος σύνοδοι καὶ συγκλητήριαι Ἐπισκόπων ἐγένοντο ἐν πάσαις ταῖς κατὰ μέρος καθολικαῖς Ἐκκλησίαις, οἵτινες ἐκρινον γίνεσθαι πῶς ἐορ-
πῶς ὡς καὶ πρῶτον ἐν Κυριακῇ, καὶ ἐκ ἐν ἄλλῃ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας, καὶ δι' ὁπισθολῶν ἀλλήλων πῶς οἰκίαν γνώμῳ ἐδίδασκον. ἔκρινον, ὅτι πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ αἱ κατ' αὐτοὺς σύνοδοι μίαν δόξαν τε καὶ κρίσιν, καὶ μίαν ψῆφον, καὶ ἓνα ἔθρονον ἐξέθρονον τὸν εἰρημῶν. ἐβδόμον, ὅτι ὁ Πολυκράτης πᾶσι τε καὶ τῷ Ρώμης ἀντίειπον. ὁ γδοον, ὅτι αἰρέσει ὑποπέπτωκεν ὁ Πάπας Βίκτωρ, ἐπερδοξίαν νομίσας πῶς ἀρχαῖαν τῶν τῆς Ἀσίας Ἐκκλησιῶν σιωπῆσαι. καὶ ἕνατον, ὅτι ἀκοινωνήτας ποιή-
σαν ἡ ἀλλὰ γραμμάτων τὰς τῆς Ἀσίας Ἐκκλησίας ἀπηρεσκοντο πάντες αὐτοῖς οἱ πρωτεύοντες τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἀλλὰ γραμμάτων αὐτῶν ἐπέπληθον, καὶ ἀντιπαρεκελεύοντο αὐτοῖς ἔχειν ἐξῆς καὶ ἀγάπῳ μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν.

45 ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΑ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν λεγόντων παπιστῶν ὅτι πρὸς αὐτὴν τῆς Βικτορος Πάπας ἡθροισεν ὁ Πολυκράτης πῶς σιωπῶν, καὶ μὴ παιδεύσαν τῷ τῆς Πάπας δόγματι, ὁ Πάπας ἀντεδήμαρσε. καὶ περὶ ἐλέγχου τῶν ψεύδους τέττα τῶν παπιστῶν, ὅτι τῆς τῆς Πολυκράτης πρὸς Βίκτορα ὁπισθοῦς, καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων τῆς Ἀσίας, ἐξ ὧν εἰχεται τὸ μοναρχικὸν τῆς Ρώμης.

50

Ἀλλὰ φασι οἱ παπισαί περὶ τῆς Πολυκράτης καὶ τῆς συνόδου αὐτοῦ, ἰδὲ ὁ Πάπας Βίκτωρ κελεύει τῷ πάσης Ἀσίας Μητροπολίτῃ σύνοδον ποιῆσαι, μαρτυρῶντες Εὐσεβίῳ βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαιῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ, καὶ πείθεται τῷ κελεύσματι, καὶ σύνοδος συγκλητή-

ται, ἡ μὴ παιδεύσα τῷ τῆς Πάπας δόγματι, ἀναθέματι καθυποβάλλεται, ἔτε μὲν ἐπαδὴ Εἰρηναῖος ἐπελάβετο τῆς σκληρῆς ἀνσηρότητος ταύτης, εὐρίσθη τῇ ἀνσηρότατῃ ταύτῃ ἐξῆς ἀντιβοηθῆσαι. ταῦτα οἱ παπισαί. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἡ τῆς Πολυκράτης

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣ ΑΝΤΩΝ

3

κράτης ὑπισολή, καὶ ὁ Συλλέξας ταῦτα Εὐσέβιου
ἐφαπ τῇ τῷ Βίκτωρι προσαγῇ τὸν Πολυκράτη
ἀθροίσαι σύνοδον, ἀλλὰ τὸν Πολυκράτη τῷ
Βίκτωρι γράροντα περὶ τῶν γράφων τὴν συμπα-
ρόντων αὐτῷ καὶ ὁμοδοξάντων Ἐπισκόπων εἰπεῖν,
ἐδυνάμην δὲ τῶν Ἐπισκόπων συμπαραόντων μνη-
μονεύσαι ὅς ὑμεῖς ἠξιώσατε μετακληθῆναι ὑπὸ
ἐμῶ, καὶ μετεκαλεσάμεν, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν
γράφω, πολλὰ πλῆθη εἰπὼν, οἱ δὲ ἰδόντες τὸν
μικρόν μὲν ἀνθρώπον, συνδύοκσαν τῇ ὑπισολῇ,
εἰδότες ὅτι εἰς πόλιν ἐκ ἡνεγκά, ἀλλ' οὐ χει-
ρὶ ἰησοῦ πάντες πολιτεύομαι. ταῦτα ὁ Πολυ-
κράτης. οὐκ ἔστιν ἔργα τῶν δέ τῶν δεικνύται,
ἢ ἀγωνιζόμενος ὁ Βίκτωρ ὑπὲρ τῷ Πάτρι,
καὶ ὁρῶν ἀντιφροσύναν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον τὸν
Πολυκράτη, συνεβόλευσαν αὐτῷ κατὰ τὸ ἀρχαῖον
ἐκκλησιαστικὸν ἔθος ἀθροίσαι σύνοδον, νομίζοντες
τὸν Πολυκράτη λέγειν ἰδικῶς αὐτῷ, καὶ μὴ τὸν
ἀρχαῖον καὶ τῶν τότε πάντων τῆς Ἀσίας Ἐπισκό-
πων γνώμην. ὅτι δὲ ἐπρόσπεταξεν ὁ Βίκτωρ, ἀ-
λλὰ σιωπῶν, δὴλον καὶ τῷ μὴ εἰπεῖν τὸν
Πολυκράτη ὡς ὤρισεν τυχὸν ἐπρόσπεταξας, ὅ-
τι ἐν ἐκείνῳ καὶ ἐπέτρεψας, ἀλλὰ ἦ; ὡς ὑμεῖς ἠξιώ-
σατε, ὅπερ ἐννοῶν ἀδελφικῆς συμβουλῆς ἔχει,
μάλιστα δὲ δεικνύει, ἥντινα δέησιν ἀγωνιζόμενος
ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας ἐνεκεν ὁ Πάπας Βίκτωρ,
ὅσο ὅτι αὐτῷ πρὸς ἡμῶν, καὶ ἐπρὸς ὀρθοπύ-
ειτα ἐλέγει ὁ Πολυκράτης τῷ Βίκτωρι, ὅτι ἀπὸ
τῆς προσαγῆς οἱ Ἐπίσκοποι συνήλθον, ἀλλὰ,
οἱ δὲ ἰδόντες τὸν μικρόν μὲν ἀνθρώπον, σιωπῶν
ἐκείνῳ τῇ ὑπισολῇ, ὡς ἐλέγειν, οἱ Ἐπίσκοποι
ἀπὸ τῆς πρὸς ἐμὲ ἐλαβάν, καὶ ἀπὸ τῶν πο-
λιτῶν, τῶν οὐτερῇ δεικνύει, καὶ συμβαίνοισιν
τῇ ἀποστολικῇ παραδόσει, σιωπῶν ἐκείνῳ τῇ ὑπι-
σολῇ, ἥτοι σιωπῶν περὶ τῷ προκειμένῳ, ἥ-
γυν περὶ τῷ Πάτρι ἐβόλησαν. ταῦτα ὁ Πολυ-
κράτης. ἐβόλησαντες δὲ, ὤρισαν ἡμεῖς τῷ Πά-
τρι ὅς ὡς περ ἠθέλει καὶ ἔγραψεν ὁ Πάπας, ἀλ-
λά καθὰ τὸ ἡμῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐκκλησιῶν γνώ-
μη, ὥστε ἐκ τῆς ὑπισολῆς ταύτης ἐσυνάγεται
μοναρχικὸν ἀξίωμα τῷ Ρώμῃ, ἀλλ' ἰσότης τῷ
τῷ Ρώμῃ καὶ τῷ Μητροπολίτῃ τῆς Ἀσίας, προ-
σέει δὲ καὶ τῷ Πολυκάρπῳ Σμύρνης, καὶ ἰδὲ Εὐσέ-
βιον βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῶν εἰκοσὶ τέταρ-
τῳ. ὅτι δὲ τῷ ὅπως ἔχει, θεωρητέον τί ἐστὶ ὁ
Πολυκράτης τῷ Βίκτωρι ἐν τῇ αὐτῇ ὑπισολῇ φη-
σιν, ἡμεῖς ἀρραδίζοντες φυλάττομεν τὸν ἡμέτερον,
μήτε προσηρόν, μήτε ἀφαιρέμεν. καὶ ἐπειδὴ
ἐλέγειν ὁ Βίκτωρ, ὅτι ἐν Ρώμῃ ὅπως ἐδίδαξαν
οἱ Ἀπόστολοι, ἀποκρίνεται ὁ Πολυκράτης λέγων,
καὶ γὰρ καὶ τῷ Ἀσίᾳ μεγάλα τοῖς κακοῖς κεκοίμηται,
ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν ὁ δώδεκα, καὶ αὐτὸς αὐτῷ θυ-
γατὴρ, ἔστι δὲ καὶ ἰωάννης ὁ ἐν τῇ σήθῃ τῷ Κυ-
ρίῳ ἀναπεσών, ὅς ἐγὼ ἰερεὺς, τὸ πέταλον
πεφορηκός, καὶ μάρτυς, καὶ διδάσκαλος ἐν Ἐφέσῳ

κεκοίμηται. ἔστι δὲ καὶ Πολυκάρπος, καὶ Θρασείας
οἱ ἐν Σμύρῃ, καὶ Σάγγαρις ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ Πα-
πίριος καὶ μελίτων ὁ δυνάστης, ἔτι πάντες ἐ-
τήρησαν τὸν ἡμέτερον τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης τῷ
Πάτρι καὶ τῷ Εὐαγγελίῳ, μηδὲ παρεκβαίνοντες, ὅ-
τι καὶ τὸν καὶ τῆς πίστεως ἀκολούθοντες.
ταῦτα εἰπὼν, ὁπφείδει περὶ ἐαυτοῦ, καὶ ἐγὼ ἐ-
πὶ τὰ ἔχον συγγενεῖς Ἐπισκόπους οἱς ἠκολούθησα.
καὶ ἐγὼ ἐν ἀδελφοῖς (Βίκτωρ καὶ οἱ ἐν Ρώμῃ
συνελθόντες Ἐπίσκοποι) ἐξήκοντα καὶ πέντε ἔτη
ἔχων ἐν Κυρίῳ, καὶ συμβεβληκὸς τοῖς ἀπὸ τῆς
οἰκουμένης ἀδελφοῖς, καὶ πᾶσαν ἀγίαν γραφὴν
διεληλυθὸς, ἐπὶ τῷ ὅτι κατὰ πληροσύναν,
οἱ γὰρ ἐμὲ μέζοντες εἰσήκασι, παιδαρχεῖν δὲ μάλ-
λον Θεῷ ἢ ἀνθρώποις. ταῦτα ὁ Πολυκράτης. 15
ἐξ ἧν συνάγονται πρῶτον, ὅτι ἡ ὑπισολή, ἣν ὁ
Βίκτωρ ἐπεμψε τῷ Πολυκράτῃ ἦν συνοδική,
καὶ οὐκ ἀπὸ μόνου τῷ Ρώμῃ ὡς μονάρχῃ. ὁ δὲ
ἐπὶ ἰσοτιμίαν βεβαιῶν τῷ Πέτρῳ, καὶ τῷ
Παύλῳ, τῷ τῷ Ἰωάννῃ, καὶ τῷ Φιλίππῳ, συμφώ- 20
νως τῷ μεγάλῳ Κυρίῳ, λέγοντι ἐν τῇ πρὸς Νεφόριον
ὑπισολῇ, Πέτρος καὶ ἰωάννης ἰσέτιμοι ἀλλήλοις, καὶ
τῷ Ἐπιφανίῳ αἰρέσει εἰκοσὶ ἑβδόμῃ, Πέτρος καὶ Παῦ-
λος οἱ αὐτοὶ Ἀπόστολοι καὶ Ἐπίσκοποι. δεικνύοντες ὅτι
μέζον ἀξίωμα ἔχουσιν οἱ ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἀδελ- 25
φοὶ τῷ Πάτρι καὶ τῇ συνοδῇ αὐτῇ. τρίτον, ὅτι
ἡ πίστις ἐβεβαιῶνται παρὰ τῷ Ρώμῃ, ἀλλὰ παρὰ τῶν
πατέρων, διὸ ἐσάγει Σάγγαριν, Παπίριον, μελί-
τωνα, Πολυκάρπον, Θρασείαν, καὶ ἐξ Ἐπισκόπων
συγγενεῖς αὐτῷ. καὶ ἐπειδὴ ὁ Βίκτωρ συνοδικῶς ἔγρα- 30
ψεν, ὁ Πολυκράτης ἐξ ἑκ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν
ἀποδόχων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν πλειόνων Ἐπισκό-
πων καταρτίζοντες αὐτῷ καὶ τῇ συνοδῇ αὐτῇ. ἐπὶ ἡνε-
γκε γὰρ, ὅτι σιωπῶν καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς οἰκουμένης
ἀδελφοῖς. καὶ περὶ τοῦ ἡπόθον ποιμὸν τῶν Ἀπο- 35
στόλων ὁ Πέτρος, καὶ ὁ Ρώμῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μονάρ-
χης; τέταρτον λέγει, ὅτι ἐπιτύρεται, ἥτοι ἐ-
φοβεῖται ὅτι τρέμει τὰς ἀπειλὰς καὶ τὴν ἀκοινωνήσιν
τῷ Βίκτωρι, καὶ οἱ αὐτῷ, ἥτοι τῷ Πολυκρά-
τῃ μέζοντες, ἡ γὰρ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος καὶ οἱ λοιποὶ 40
Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἐκείνους διαδεχόμενοι πατέρες εἶπον,
παιδαρχεῖν δὲ μάλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις, ἐν οἷς (ἀν-
θρώποις) καὶ ὁ Ρώμῃ καὶ οἱ συμφυτῶντες καὶ συιθυμέ-
μονοι αὐτῷ. λέγει δὲ ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ ὁ Εὐσέβιος,
ἐπὶ τῷ τοῖς ὁ μὲν τῷ Ρώμῃ προεσὼς Βίκτωρ ἀθροῖς 45
τῆς Ἀσίας πάσης ἅμα ταῖς ὁμοῖς ἐκκλησίαις τὰς
παρικίας ἀποτέμνει ὡς ἑτεροδοξήσας, καὶ ἐν λιτόει
ἀπὸ γραμμάτων, ἀκοινωνήτας ἀρδὴν πάντας τὰς ἐκείνους
ἀνακηρύττων ἀδελφούς, ἀλλὰ ἐπάσχει τοῖς Ἐπισκό-
ποις ταῦτα ἠρέσκετο. αὐτὴ παρακλούονται δὲ τὰ αὐ- 50
τῷ τῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρὸς τὰς πλησίον εὐσέως
καὶ ἀγάπης φρονεῖν, φέρονται δὲ καὶ αὐτῶν φωνῶν
πληκτικώτερον καθάποδων τῷ Βίκτωρι, ἐν οἷς καὶ
Ἐιρηναῖος βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῶν εἰκοσὶ πέμ-
πτῳ. πέμπτον, ὅτι λιτῶν ἐστὶν ἡ διαίτεια τῶν
παπ-
παπ-

παπισάν, ὅθεν καὶ ἀνείδητί εἰπ, καθότι Πολυ-
κράτης καὶ ἡ κατ' αὐτὸν Σύνοδος αὐτῆπον πᾶσι τρώ-
ποις τῷ Βίκτωρι, καὶ ῥαδιουργόν καὶ καινοτόμον εἶπον
αὐτὸν, καὶ ὡς λέγει ὁ Εὐσεβίος (παλιλλογητέον γὰρ)
5 ὁ Βίκτωρ ἀκοινωνήτας ἀρδην πάντας τὰς ἐκείσε,
ἥτοι ὡς Ἀσία, ἀνακηρύττων ἀδελφούς, καὶ ἡ πᾶσι γε-
νοῖς Ἐπισκόποις ταῦτ' ἠρέσκετο. ἀνὴ παρακελεύον-
ται δὴτα αὐτῷ τὰ τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς πρὸς τὰς
πλησίον ἐνώσεως καὶ ἀγάπης φρονεῖν, ἥ γυν οἱ Ἐπί-
10 σκοποι ἐπέταξαν τῷ Πάπᾳ τῆς Ρώμης Βίκτωρι μὴ
ἐνεργεῖν ἀπόρρητα καὶ παράνομα, ἀλλὰ φροντίζεν
τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, ὅπερ εἰν ἴδιον ἐπισκο-
πικόν, Εὐσεβίῳ βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαιῷ ἐκωστῷ
πέμπτῳ. καὶ λοιπὸν οἱ πλείονες τῶν Ἐπισκόπων πλη-
15 κτικώτερον καθήψαντο αὐτῷ, ἀπαρεσκόρμητοι ἐν οἷς
ἔλεγε καὶ ἔγραφον. ἔτι δὲ οἱ παπολάτραι κομπάζουσι
λέγοντες, τὸν Πολυκράτην προσαγγῆ τῷ Πάπᾳ ἀ-
θροίσαν Σύνοδον, καὶ ἐπιλέγοντες, ἀφορεθῆναι ὑπὸ
τῷ Πάπᾳ μὴ πειθεῖσθαι αὐτῷ, οἷτινες τὸν μὲν ἀφο-
20 ρισμὸν χανδὸν λέγουσι, τὸ δὲ τὰς πάντας αὐταπειν
τῷ Πάπᾳ, καὶ καταφρονῆσαι αὐτῷ ἐπ' ὅψι πασῶν
τῶν καὶ τὴν οἰκουμενὴν Ἐκκλησιῶν, καὶ αὐτὸν ἐδουλὸς τὸν
ἀφορισμὸν αὐτῷ λογίσασθαι, ἀλαῶς σωπῶσι,
κακουργῶντες ἀπὲρ τὴν ἀλήθειαν. ἔκτον, καὶ ἑ-
25 κένον ὅπερ οἱ αὐτοὶ προβάλλοντα, τὰς, ἔτε μὴν ἐ-
παδὴ Εἰρηναῖον (Εὐσεβίῳ βιβλίῳ πέμπτῳ, κε-

φαλαίῳ ἐκωστῷ ἕκτῳ) ἐπελάβετο τῆς σκληρᾶς αὐ-
στητήτος ταύτης, ὁρῶν τις τῆς αὐστηροτάτης
ταύτης ἐξουσίας ἀνὴ βοῦθῆσαι, ῥητέον ἀρκεῖν τὸ
ἀπαρεθῆναι τοῖς τῷ Βίκτωρι λόγοις τὰς Ἐπι-
σκόπους, καὶ ἀνὴ παρακελεύεσθαι αὐτῷ, ὅπερ εἰν
ἀντιπροσάπειν αὐτῷ, ὅταν τὸν ἐπὶ τῷ ἀνὴ βοῦθῶν αὐτῷ.
ἔτα ὁ ἀεγδένων Ἐπίσκοπος Εἰρηναῖος μετὰ τῶν πε-
30 ρὶ αὐτὸν ἀδελφῶν παραινεῖ τὸν τῷ Πέτρῳ Διάδοχον
καὶ ἀναμάρτητον Πάπαν, τὸν καὶ ἐγκωχώρῳ μο-
ναρχὴν εἶναι, μὴ ἀσχημενεῖν καὶ θρασύνεσθαι, καὶ πῶς
μὴ ἀμαρτανεῖν, τὴν διαφορὰν τῆς ἡμέρας τῷ Πάπα
ἐπεροδοξίαν ἡγχιῶν, καὶ ἀφορίζοντα τὰς Ἐκκλη-
σίας. δεύτερον, ἀγνοῦντα τὸν Πάπαν, διδάσκει τὸ
εἶδος καὶ τὴν ἡμέραν τῆς νηστείας τῷ Πάπα, καὶ πῶς
ἦν εἶχον εἰρήνην οἱ πρὸ τῷ Βίκτωρι Πάπᾳ μετὰ
τῶν τηρέντων πῶς ἡμέραν, καὶ ποιόντων τὸ Πάπα
παραπληρώς τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀσίας, ὡς γὰρ ἦν ἐπεροδο-
ξία, ἀλλ' ἔθος ἀρχαῖον καὶ παρατήρησις Ἐκκλησιῶν
διαφόρων. τρίτον, διόλου ἀναιρεῖ ὁ Εἰρηναῖος ἐν τῇ
35 Ἐκκλησίᾳ τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα, γράφων πῶς εἰς
Ρώμην τῷ Πολυκράτῃ ὁδοιπορίαν, ὡς ἐρῶν. τέταρ-
τον, ἐμόνον ὁ Εἰρηναῖος καὶ ὁ Πολυκράτης, καὶ οἱ τῆς
Ἀσίας Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ καὶ οἱ πλείονες τῶν Ἐπισκόπων
καὶ αὐτεπάσαντο, καὶ ἀνὴ παρακελεύοντο καὶ αὐτεβῶν
αὐτῷ ἰστοῦντες, καὶ ἐπέπλητον ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

Εἰρηναῖος

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ. ΙΑ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

30 Περὶ παπισάν ἀνθυποφερόντων τὸν Εἰρηναῖον ὑπὲρ μοναρχίας τῷ Ρώμης μάρτυρα, καὶ αἰρέσειαν περὶ
τῆς Ρώμης γράφοντα, καὶ περὶ ἐλέγχου τῷ ψύδου αὐτῶν ἐξ αὐτῶν τέσσα τῷ Εἰρηναῖῳ καὶ τῷ Εὐσε-
βίῳ, καὶ ἐκ παραθέσεως, ἐξ ὧν δεικνύται ἰσότης ὁ Ρώμης τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἔτε
τὸ καὶ τάξιν ἔχων τότε πρωτίον, ὅθεν καὶ ἐπὶ μοναρχίας ἡ ἀναμάρτητος.

35 **Α**λλ' ἀνθυποφέρει τὸν Εἰρηναῖον λέγοντα περὶ
τῆς Ρώμης καὶ αἰρέσεων βιβλίῳ τρίτῳ, κεφα-
λαιῳ τρίτῳ, ἀλλ' ἐπειδὴ πασῶν ἐπαρρησιάζει πῶς
διαδοχὴν τῶν Ἐκκλησιῶν λίαν μακρὴν εἶναι, τῆς
μεγίστης καὶ ἀρχικωτάτης, καὶ πᾶσι γνωστῆς, παρὰ
40 τῶν ἐνδοξοτάτων δύο Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐν
Ρώμῃ οἰκοδομηθείσης Ἐκκλησίας, ἣν ἔχει παρὰ
τῶν Ἀποστόλων παράδοσιν, καὶ ἀναγγελλομένης τοῖς
ἀνθρώποις πίσιν, μέχρις ἡμῶν ἐλθόντων ἀνακρί-
νοντες, ἀνασχομένους τὰς παρὰ τὸ προσήκον συλλέ-
45 γοντας, ταύτη γὰρ τῇ Ἐκκλησίᾳ διὰ τὴν κραταιο-
τάτην ἀρχὴν χρὴ πᾶσαν συμφωνεῖν Ἐκκλησίαν, ἥτοι
τὰς ἀπανταχῇ πίστες, ἐν ᾗ πάντοτε διετηρήθη ἡ παρὰ
τῶν Ἀποστόλων παράδοσις. ῥητέον ὅμως πρῶτον,
ὅτι ὁ Εἰρηναῖος ἔλεγε ταῦτα περὶ τῶν Δυτικῶν Ἐκκλη-
50 σίων τῶν ὑποκειμένων τῇ Ἐκκλησίᾳ Ρώμης, εἰ δὲ
δύο μὲν εἰρηκεῖν περὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τὸν Εἰρη-
ναῖον, ῥητέον ὅτι καὶ παντὶ ἀληθεύοντι ἀναγκαῖον πέ-
θεσθαι. ὡς γὰρ μάλλον ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία τῶν
ἀληθεύοντων τάλανθῃ λέγει, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι
55 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τόπων ἡ προσώπων ὑπεροχὴν, ἀλλὰ

συγκατάθεσιν εἰκονικὴν τῶν πρὸς τὰ πράγματα καὶ
φάσιν καὶ ἀπόφασιν. ἔτα ὁ Φωτίος περὶ τῷ Εἰρηναῖῳ
ἀναγνώσει ἑκατοστῇ εἰκοστῇ φησὶν, οὗτος αὐτῷ ἡτῆς
καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά δόγματα ἀληθείας ἀκρίβεια
νόθοις λογισμοῖς κινδυνεύεται. δεύτερον, ὅτι ὁ Εἰρη-
ναῖος οὐκ εἶχε γνώμην ἵνα εἴη ἡ Ρώμη πρωτεύουσα πα-
σῶν τῶν ἀπανταχῇ Ἐκκλησιῶν, καὶ ὁ Ρώμης ἵνα εἴη
μοναρχὴς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, φανερόν ἐστιν ἐκ τῶν εἰρη-
60 μῶν περὶ Πολυκράτους καὶ Βίκτωρος. ἔτι ὡς εἴρηται,
ὁ αὐτὸς λέγει βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαιῷ τεταρτῷ,
εἰ εἰν ἀπορία περὶ πίστεως, πρὸς τὰς ἀρχαιοτάτας
Ἐκκλησίας ἀναδράμωμεν, ἐν αἷς οἱ Ἀπόστολοι τὰ τῆς
πίστεως ἐδίδαξαν. καὶ αὐτὸ βεβαίον καὶ ἐν τῷ τρίτῳ καὶ
πέμπτῳ τοῖς κεφαλαίοις. καὶ ἰδὲ καὶ τὸν Εἰρηναῖον πο-
λλὰς ἀρχαιοτάτας Ἐκκλησίας λέγοντα, ἐπαρρησιάζει
ἐν Ρώμῃ, ἀλλὰ παρὰ πασῶν τῶν τοιούτων Ἐκκλη-
65 σίων τῆς πίστεως τὸ ἀκραιφνὲς ζητεῖται. ἰδὲ κατωτέρω
κεφαλαιῷ δεκάτῃ πέμπτῃ, καὶ δεκάτῃ ἐξόμῃ
Παραγράφῳ δεύτερον, ὅτι ἐκ πολλῶν συνάγεται ἡ τῆς
πίστεως ἀλήθεια. τρίτον, οὗτος περὶ Πολυκρά-
τους φησὶν, ὁ Πολύκαρπος ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων μαθη-
70 τῶν.

τῶν αὐτῶν κατεστάθη ἐν Συμμόνῃ ἐπίσκοπος, ταῦτα διδάξας ἑα, ἃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθον, ἃ καὶ ἡ Ἐκκλησία παραδίδωπιν, ἃ καὶ μόνα ἐπὶ ἀληθείᾳ, καὶ μαρτυροῦσιν αἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἐκκλησίαι πᾶσαι, καὶ οἱ μέχρι νῦν διαδεδομένοι τὸν Πολυκάρπῳ θρόνον. καὶ, ὅς καὶ ὁπλὴ Ἀνίκητος ἐπιδημήσας ἐν Ῥώμῃ, πολλὰς ἀπὸ τῶν προειρημένων αἰρετικῶν ἐπέσρεψεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Θεᾶς, μίαν καὶ μόνην ἀλήθειαν κηρύξας ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων παρεληφθῆναι τὴν ὑπὸ Ἐκκλησίας παραδεδομένην, Εὐσέβιος βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλαίῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ. καὶ ἰδὲ παρὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἔκ παρὰ μόνου τῆς Πέτρῃς ἡπίσις. καὶ ὁ Πολύκαρπος παρὰ τῶν ἐν Ἀσίᾳ Ἀποστόλων ἔμαθη τὴν αὐτήν, καὶ ἔκ παρὰ τῆς Πέτρῃς, ἡ τῆς Ῥώμης. καὶ, ὁ Πολύκαρπος τῶν Ἀποστόλων διάδοχος, καὶ τῶν ἑτέρων διάδοχος. ὥστε καὶ παρὰ τῆς Πέτρῃς πάντες οἱ Ἐπίσκοποι. καὶ, ὁ Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον ἰσχυρὸς κατὰ τῶν αἰρετικῶν ἢ ὁ Πάπας. καὶ, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ παρεδόθη παρὰ πάντων τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεως, καὶ ἐν πάσῃ, καὶ παρὰ πάντων, καὶ παρὰ μόνου τῆς Πέτρῃς ἐν Ῥώμῃ. ἔν τῳ πληθὺς τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ἔθνῳν, μαρτυροῦντος τῆς Εἰρηναίου, ἔλεγε περὶ Πολυκάρπου, ὅτις ἐστὶν ὁ τῆς Ἀσίας διδάσκαλος, ὁ πατὴρ τῶν Χριστιανῶν. καὶ λοιπὸν εἰς τῶν Χριστιανῶν πατὴρ ὁ Πολύκαρπος, ἐστὶ καὶ τῆς Πάπας πατὴρ. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ ἐπὶ προσάπτει τῷ Πολυκάρπῳ γυνικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα, ἃρα καὶ δὲ ὅταν λέγεται ὁ Πάπας, ἡ ἑτέρα Ἐπίσκοπος πατὴρ, ἔχει τοιοῦτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα. ἔν, ὡς φαίνεται παρ' Εὐσεβίου, περὶ τῆς αὐτῆς λέγει ὁ Εἰρηναῖος, ὅτις ἐστὶ διδάσκαλος, καὶ ἀποστολικὸς, καὶ προφητικὸς Ἐπίσκοπος, καὶ ἀποστολικὸς πρεσβύτερος. ἀλλ' ὡς περὶ ταῦτα τὸν Πολύκαρπον ἐποίησεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μονάρχην, ὥτως καὶ δὲ ὅταν λέγῃ ὁ Πατριάρχης ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ ἀποστολικὸν Πάπαν, καὶ ἀποστολικὸν Ἐπίσκοπον τὸν Ῥώμης, παρέχει αὐτῷ ἀξίωμα ἡ γυνικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ἔτι ὁ Εἰρηναῖος λέγει, ὡς Εὐσέβιος βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῇ ἐβδόμῳ, Θεμελιώσαντες ἑνὶ μακάριον Ἀπόστολοι τὴν Ἐκκλησίαν, δέδωκε τὴν τῆς Ἐπισκοπῆς λειτουργίαν ἐνεχάρισαν. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἡ ἐν Ῥώμῃ διαδοχὴ ἔκ τῆς Πέτρῃς ἐστὶν, ἀλλὰ τῆς Παύλου, ὅπερ ἰδίον ἐστὶ καὶ πάσῃ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. ἔτι δεικνύται ἡ κατὰ πάντα ἰσοτιμία τῆς Πάπας καὶ τῆς Πολυκάρπου, ἐσάγει γὰρ ὁ Εὐσέβιος, ὅς ἐρηται αὐωτέρῳ, τὸν Εἰρηναῖον λέγοντα, τῆ μακαριωτάτῃ Πολυκάρπῳ ὁπλημήσαντος ἐν Ῥώμῃ ὁπλὴ Ἀνίκητος, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν μικρὰ χόντες πρὸς ἀλλήλους, ὁμοῦς ἐρήνευσαν, περὶ τὰς τῆς κεφαλῆς μὴ φιλερίστησαντες πρὸς ἑαυτοὺς, ἔγε γὰρ ὁ Ἀνίκητος τὸν Πολύκαρπον πῆσαι ἐδωάτο μὴ τηρεῖν, ἀπεμετὰ Ἰωάννη τῆς μαθητῆς τῆς Κυρίας ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, οἱς συνδιέτριψον αἰεττηρηκότα, ἔπε μὴν ὁ Πολύκαρπος ἐπεισε τὸν Ἀνίκητον

τηρεῖν, λέγοντα τὴν σωήθειαν τῶν πρὸ αὐτῆς πρεσβυτέρων ὀφέλει κατέχειν. καὶ τῶν ὅπως ἐχόντων, ἐκοινώνησαν ἑαυτοῖς. καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρεχώρησεν ὁ Ἀνίκητος τὴν ὀχαρασίαν τῷ Πολυκάρπῳ, κατ' ἐντροπὴν δηλονόη, καὶ μετ' εἰρήνης ἀπ' ἀλλήλων ἀπηλλάγησαν, καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας, εἰρήνην ἐχόντων τῶν τηρέντων καὶ μὴ τηρέντων, Εὐσέβιος βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῇ ἐκστῷ. Καὶ λοιπὸν ἐν ταῦτα σημειώτεον ἀπὸ τῶν τῶν ῥημάτων τῆς Εἰρηναίου πρῶτον, τὴν ἰσοτιμίαν Πολυ-10 κάρπου καὶ Ἀνίκητος, ὅθεν καὶ ὡς ἐγγράφον ὁ ἰεὺς τοῖς Εὐσεβιανοῖς, ἀπὸ μεγάλης πόλεως ἐκ ἑστὶν Ἐπίσκοπος Ἐπισκόπος μέζων, ὅθεν καὶ ἔχει τὸ πρῶτον ὁ Πάπας παρὰ τῆς Πέτρῃς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν Κανόνων, καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ τάδεως. δεύτερον, καὶ 15 πεισὸν ὁ Ἀνίκητος τὸν Πολύκαρπον, καὶ πᾶσι τῷ, ὁ μὴ πισθόντων, ἡμὴ πειθόμενος τῷ Πάπᾳ, καὶ ἐστὶ Χριστιανός; ἰδὲ γὰρ ὁ Πολύκαρπος αὐτῶν τῷ Πάπᾳ, καὶ μάλιστα κατὰ πρόσωπον αὐτῆς. ἰδὲ ὁ Πολύκαρπος μᾶλλον πείθεται τῷ Ἰωάννῃ ὡς συν-20 διέτριψον, ἡ τῷ Πέτρῳ. ἰδὲ ὁ Ἀνίκητος διαλεγόμενος μετὰ τῆς Πολυκάρπου, ἐκ εἰπον ὅτι ὁ Πέτρος ποιμὴν τῶν Ἀποστόλων, ὁ Πάπας ποιμὴν τῶν Χριστιανῶν κατὰ Πέτρον. τρίτον, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκεν ὁ Ἀνίκητος τὰ πρῶτα τῷ Πολυκάρπῳ, 25 καὶ πᾶσι τότε οἰκιστῶν θρόνοι οἱ ὑψηλοὶ, καὶ ἡ προπομπὴ τῷ Πάπᾳ Εὐγονίᾳ ἀπὸ Φεράρρας εἰς Φλωρεντίαν; τέτατον, μετ' εἰρήνης ἀπ' ἀλλήλων ἀπηλλάγησαν Ἀνίκητος καὶ Πολύκαρπος. ἰδὲ ἰσο-30 τιμία, ἰδὲ ὡς καὶ ἔχειν ἔδωκε πρῶτον τότε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Ῥώμης. πέμπτον, εἰρήνην εἶχον καὶ οἱ τηρέντες καὶ οἱ μὴ τηρέντες τῷ Πάπᾳ, ὅθεν αἰρέσει ὑποπέπτωκεν ὁ Ῥώμης, τὴν περὶ τῆς Πάπας διαφορὰν ἐτεροδοξίαν ἡ γυνικὸς. καὶ λοιπὸν φανερόν ἐστιν ἐκ τῶν, ὅτι ὁ Εἰρηναῖος 35 εἶπε τὴν Ῥώμην ἀρχαιοτάτην Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἐμὴν, καὶ πᾶσαν αὐτῇ συνάδειν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὰς αὐτῇ ὑποκειμένης, εἰ δὲ καὶ πᾶσαν, ἀλλ' ὅταν ἀληθῶς, ὅπερ πάσῃ ἀληθείᾳ Ἐκκλησίᾳ ἰδιαίτα-40 τόν ἐστιν. ὡς περὶ γὰρ συνάδει, ἡτοι συμφωνεῖ καὶ κεινῶν ἐν τῇ Ῥωμαίων Ἐκκλησίᾳ ὁ ὁδοδεξίῃ πᾶσα Ἐκκλησία, ὥς ὡς ἡ Ῥωμαίων Ἐκκλησία κοινῶν ἐπὶ πάσῃ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐρῶν ὡς πολλοῖς. ἕκτον, ὁ Εἰρηναῖος ἔδωκεν ἐν ταῦτα κατ' ἡμῶν λέγει, ἀλλὰ διαλεγόμενος περὶ τῶν Ἰνδο-45 κῶν, ἐκ τῆς παλαιᾶς παραδόσεως διιχυρίζεται κατ' αὐτῶν, τῆς παρὰ τῶν Ἀποστόλων δηλονόη ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις, ἀρῖνας ὡς πολλὰς ἔσας διὰ τὴν πολυλογίαν ἀφῆς, πρεσβάλετο μόνον τῷ ἐν Ῥώμῃ, ὑπὸ τῷ Ἐπαρχίᾳ αὐτῆς ὡς καὶ ὁπλοκράτῳ. λέγει γὰρ ὁ μακρὸν ἐστὶν ἵνα πάσας τὰς Ἐκκλησίας ἐπαρ-50 θμήσῃ, προσφέρει δὲ μόνον τῷ Ῥωμαϊκῇ ὡς πᾶσι γνωστὴν διὰ τὴν κραταιότεραν ἀρχὴν, τῆς ἐπὶ διὰ τὸ βασιλείου, ὅπερ εἶπεν εἶχε καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, εἶγε ἐν αὐταῖς ἦν τὸ βασι-55 λειον. καὶ ἐπεταὶ δὲ ἐκ τῶν τῶν ῥημάτων τῆς Εἰρηναίου

ταῖς ἡ τὸ μοναρχικόν, ἡ τὸ ἀναμαρτήτων τῆς ἐν Ρώμῃ
Εκκλησίας. λέγει δὲ πάλιν Ρώμην οἰκοδομηθῆναι ἐκ
ὑπὸ τῶ Πέτρου μόνον, ἀλλ' ὑπὸ τῶ Πέτρου καὶ τῶ Παύλῳ,
ἐξίστα, καὶ ἐκ διαφορᾶς τινος. εἶτα ὁ αὐτὸς Εἰρηναῖος
τῶν αὐτῶν Γνωστικῶν ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλῇ, ἐμόνον
τῷ Ρωμαϊκῇ Εκκλησίᾳ, ἀλλά γε καὶ πάλιν ἐν
Βέσῳ καὶ πάλιν ἐν Συμύρῃ προσφέρει, ἐκ δὲ τέ-
τε δὴλόν ἐστιν, ὅτι ἐὶ Εἰρηναῖος ἐγίνωσκε μοναρχίαν ἢ
ἀναμαρτήτων ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ Εκκλησίᾳ, προσφε-
ρομένη αὐτῷ μόνῃ καὶ τῶν Γνωστικῶν, αὐτὸς τὴ μνησθῆ-
ναι ἄλλης Εκκλησίας, καὶ εἶχεν εἰπεῖν ἀναγκαιῶς ἕκαστον

δὲ ἀκολουθεῖν τῇ παραδόσει μόνῃ τῆς Ρωμαϊκῆς
Εκκλησίας, ἀναμαρτήτης ἑσθῆς, καὶ σφάλλεσθαι μὴ
δυναμῆς, ἀλλ' ἐκ εἰπῶν, ἐπειδὴ ἐγίνωσκον αὐτῷ
ἴσῃ τε καὶ ἰσοδύναμον ταῖς λοιπαῖς, ἀλλ' ἐδ' ὅτι αὐ-
τῷ μεγίστην εἶπε, παρέχει αὐτῇ προνομίῳ. ὅς-
περ γὰρ ὁ Ἀλεξανδρείας Διονύσιος τὰς καὶ μέγας
Συνόδους μεγίστας εἶπον (Εὐσέβιος βιβλίῳ πέμ-
πτῳ, κεφαλῇ ἐβδόμῳ) ὅτως ὁ Εἰρηναῖος πάλιν
Ρωμαϊκῇ, καίτοι μερικὴν ἔσαν, μεγίστην εἶπε. κοι-
νὸν ἔν τῷ μεγίστον καὶ ταῖς ἄλλαις Εκκλησίαις, καὶ ἐμό-
νον τῇ Ρώμῃ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Δ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΑ΄ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5΄.

25 Περὶ ὑπαρχήματος παπιστῶν ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Ρώμης ἐκ τῆς τῶ Παπᾶ Βίκτορος ὑπιστολῆς πρὸς
τὸν Καισαρείας Παλαμίνης Θεόφιλον, προτρέποντος αὐτὸν ὑπὲρ τῶ Πάρχα Σύνοδον ἀθροίσαι, ὃ καὶ ὁ
Βέδας μαρτυρεῖ, καὶ περὶ ἀναίρεσως τῆς ὑπαρχήματος αὐτῶν ἐκ ἐξ ὧν εἶπε τις ἡ ἐγγραφὴ περὶ ἑαυτῶν,
ἀλλ' ἐξ ὧν κατέχευον ἡ καθολικὴ Εκκλησία, καὶ περὶ ἀρχαίων Παπῶν ὑπιστολῶν, διαφωτίζοντες παπι-
στῶν πρὸς τὰς τῶν Παπῶν ὑπιστολάς, καὶ βλασφημίας καὶ ψευδμάτων ἐν ταύτῃ τῇ τῶ Βίκτορος ὑπιστολῇ,
20 ἐν ᾗ καὶ ἐρήσεις τῆς περὶ τῆς Ἡσαΐας βλασφημίας ἐκλαμβανέται, καὶ ἔπειτα διόλου ψεύδῃ, ἃ προσφέρει
ἀπὸ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, μὴ ὄντα δὲ, ἐξ ὧν δεικνύται μὴ τῶ Βίκτορος ὑπιστολῇ, ψεύδῃ δὲ
καὶ ὑπὸ πλάστον ἵνα καὶ ἀσεβεσάτην εἶναι.

Ἀλλ' ὑπὸ πλάστον εἰαυτοῖς, ὅτι ὁ καισαρείας τῆς
25 Παλαμίνης Θεόφιλος Σύνοδον ἠθροίσαν ὑπὲρ τῶ
Πάρχα προτεροῦ τῶ Παπᾶ. καὶ γὰρ φαίνεται ὑπι-
στολῇ τῶ Βίκτορος πρὸς αὐτὸν, προσάφροντος αὐτῷ
ποιῆσαι πάλιν Σύνοδον. ὅρα ὁ Ρώμης Ἐπίσκοπος
ἔχει ἐξουσίαν ἐπ' αὐτῶν τῶν Εκκλησιῶν. τὸ
30 αὐτό φασὶ καὶ ὁ Βέδας διαλαμβάνων περὶ τῆς Συνόδου
ταύτης μαρτυρεῖ, φησὶ γὰρ, ὅτι ὁ Παπᾶς Βίκτωρ
Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Ρώμης ἵδρυνε πάλιν ἐξεστα-
τικὴν αὐτῷ ὑπερῶν πρὸς τὸν Καισαρείας τῆς Παλα-
μίνης Ἐπίσκοπον Θεόφιλον, ὅπως αὐτὸς ἐκείνη
35 τῇ χώρᾳ διδασκαλίᾳ ποίῳ τρόπῳ παρὰ πασῶν τῶν
Εκκλησιῶν πανηγυρομένη τῶ Πάρχα κανονικῶς,
ἐν ᾗ ὁ κύριος καὶ Σωτὴρ τῶ κόσμου ἐν σαρκὶ συνανέ-
στραψεν, ὅς καὶ πάλιν ἐντολὴν τῶ Παπᾶ ἠθροίσαν
Σύνοδον διαφόρων Ἐπισκόπων, καὶ εἶπον αὐτοῖς πάλιν
40 ἐν πλὴν τῶ Παπᾶ, ταῦτα οἱ παπισταί. Ἀλλὰ ῥη-
τέον πρῶτον, ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ Πατριάρχαι καὶ
Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ ἄλλοι ἀπλῶς Ἐπίσκοποι εἶπον
ἵνα ὑπερόψαν περὶ αὐτῶν, ὡς δηλώσει ἡ παρῶσα
συγγραφὴ. ὅτι καὶ τινες Πατριάρχαι τῆς Ρώμης πολλοί
45 ἵνα βάρος καὶ ὄγκον ἔχοντα πολλόν, καὶ ἐν ἐπιστολαῖς
καὶ ἄλλοις αὐτῶν συγγράμμασιν εἶπον περὶ ἑαυτῶν, ἡ
καθολικὴ ὅμως Εκκλησία περὶ τῶν, ἡτοῖ περὶ
Πατριάρχων καὶ Παπῶν καὶ ἄλλων λοιπῶν Ἐπισκόπων φερρεῖ
ἔχον αὐτοὺς μόνον ἐκεῖνα τὰ προνόμια, ὅσα δέδωκεν αὐ-
50 τοῖς Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῆς συνηθείας, καὶ
ἐδούλη πλέον, τὰ δὲ παρὰ κανόνας οἰκουμενικῆς παρὰ
πάντων τῶν ὁπωσδήποτε Ἐπισκόπων, παράνομα
ἡγήται καὶ ἄθεσμα. συνηθείαν δὲ λέγομεν ἐκείνην,
ἡ καὶ ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς συνόδοις ἡ ἐνηργηθῇ, ἡ
παρεδέχθη, ἡ ἐβεβαιώθη. ὅσα δὲ παρὰ τινῶν ἐξ-

ρέθη, ἡ ἐπράχθη, καὶ καὶ οἱ ἴντες ἐπὶ Πατριάρχαι ὡς
καὶ Παπᾶ, ὑπερέστων ἡνὼν ἡ φόβος, ἡ χάρις, ἡ ἀ-
γροικία, ἡ ἀμαρτία, ἡ ἀπλοτή, ἡ προσληψία καὶ ἀνέξε-
τάς τῶν γνώμων, ἡ παραδρομὴ, ἡ ὑπὸ ἀπροξίας ὑπόληψις
ὅτι ὅπως ἔχαι, καὶ ὅσα ὑπὲρ ἑαυτῶν ἴντες εἶπον, ἡ νομί-
ζοντες ὅτως ἔχαι, ἡ ἀπὸ δυναστείας καὶ τυφῆς τῶν κατ'
αὐτοὺς ὑψηλῶν θεῶν, ἡ τὰ οἰκονομικὰς ἡ ἀγροικί-
ας, ἡ ἐν κατὰ ἀνάγκης ὑπὸ τῶν πατέρων ἐρη-
μῶν, ἡ γενομένη ἐχασί πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ τὰ ὑπὸ
τινῶν γεγενημένα, ἡ ἐρημῶν εἶναι ὅποιαδήποτε
πρόσωπα, ἡ Οἰκουμενικαῖς Συνόδους, καὶ ταῦτα ἡ
ἰδίως, ἡ οἱ ἄλλοι πατέρες, ἡ αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνο-
δοι ἅλα τὶ ὑπονοούμενον χάρισμα, ἡ ὑποπλοῦ-
μένων σκαλῶν, λαβὼν παρέχον ὅτις αἱ ἐκεί-
πρὸς καύχησιν, ἡ βούθειαν, ἡ ὑπὸ τῶν τῶν αἰ-
ρέσεων, ἐσιώπησαν, ἐδὲ ἀποδεξάμενοι, ἐδὲ ἀπο-
βαλόμενοι, ταῦτα καὶ τὰ πτωχὰ εἶναι ἐλκυσ-
πρὸς ἑαυτοὺς προνομίᾳ χάριν, ἐπικρατοῦν, ἡ
συνήθειαν ἐκκλησιαστικῶν εἶναι λέγομεν, ἀλλὰ καινο-
τομήματα πλήρη παρανομίας, καὶ συνηθείας μεσῶς
ἀσεβείας κείνομεν, καὶ ἀβεβαιώμεν, καὶ παντὶ
Χριστιανῷ ὑπὸ τρέπομεν φεύγειν ἀπὸ τῶν τριῶν
ὡς ἀπὸ ὀφείας. δούτερον, τινῶν ἀρχαίων Πα-
πῶν Ρώμης ὑπιστολάς, ὧν καὶ Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκ-
κλησιαστικῇ αὐτῇ ἱστορίᾳ μνησθῇ, καὶ τινες τῶν
ἐγκρίτων καὶ κατὰ πάντα ἀναμφιβόλων πατέρων,
οἱ καὶ ἐν τῇ κοινῇ τῆς καθολικῆς Εκκλησίας ἐ-
γένοιντο καταφανείς, δεχόμεθα ὡς ἀληθεῖς, εἰ
καὶ μὴ δεχόμεθα ὡς αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ φερρεῖαν καὶ
τὰς δὲ λοιπὰς τὰς παρὰ παπιστῶν μὴ ὀφρμι-
ζούμεν, πρὸς δὲ βεβαίωσιν ἐκκλησιαστικῶν δογ-
μάτων προβαλλομένης, ὧν ὅτι ἐποίησαν ἐδεικνύ-
μην

μνήμιον οἰκονομῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστορικῶν, ἐδὲ οἱ ἐγγραφῆς πατέρες ἐχρήσαντο αὐταῖς ἐν ταῖς τῆς πίστεως διδασκαλίαις, ἡ οὖν ταῖς τῆς θείας γραφῆς ἐρμηνείαις, καὶ αἰθνητικαῖς συνόδοις ὅς αὐτὶς λάβοντο αὐτῶν εἰς μαρτυρίαν, καὶ οἱ Πάπαι γραφόντες εἰς τὰς οἰκουμενικὰς συνόδους, ἐδεμίαν αὐτῶν μνήμιον ἐποίησαντο, καὶ πῶς ἡ καθόλου Ἐκκλησία ταύτας ἐκ ἔγνω ὡς τὰ λοιπὰ τῶν ἁγίων πατέρων συγγράμματα, ταύτας ἡμεῖς ἐπροσέμεθα, ἀλλ' ἀποκρύψας, καὶ ὡς ἐδέποτε γραφείσας νομιζομένης. τρίτον, ὅτι ἐδὲ αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι, καὶ μετὰ τὸ χρίσμα παπισαὶ ἐν ταῖς μετὰ τῶν τῆς ἀναρλικῆς Ἐκκλησίας θεολόγων κοιναῖς διαλέξεσι καὶ συνόδοις, ἐδὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἐν φλωροντίᾳ προσηγαγόν αὐτὰς εἰς μαρτυρίαν, ἐδ' ἐμνήθησαν αὐτῶν τὸ παράπαν. εἰδὲ καὶ ἡμεῖς ὑπερρυνοῦντες ἐμνήθησαν αὐτῶν, ἀλλ' οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπαρεδέξαντο, ὡς γὰρ νόθος ἀπεβάλλοντο. τέταρτον, εἰ πρὸς τὴν ἐκτὴν οἰκουμενικὴν συνόδον πέμψαντες τὴν Πάπαν Ἀγάθων 5 μετὰ τῶν ῥοποτηρητῶν αὐτῆς χρήσεις ἐγκρίτων πατέρων περὶ τῶν δύο ἐπὶ χριστῷ θελήσεων καὶ ἐνεργειῶν, ὡς τὰ συγγράμματα δοκτὰ καὶ γνώριμα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ συνόδος ὅσα ἐπίσχυον ἀνεξετάσως ἐδὲ τῷ Πάπᾳ, ἐδὲ τοῖς ῥοποτηρηταῖς αὐτῆς, ἐδὲ τῇ κατ' αὐτὸν ἐν Ῥώμῃ συνόδῳ, ἀλλὰ παραβαλῶσα τὰς χρήσεις μετὰ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πατριαρχεῖας Κωνσταντινουπόλεως ὁρισκομένων συγγραμμάτων ἁγίων πατέρων, καὶ ὁρῶσα ἀληθεῖς ἐδέξατο, πῶς ἡμεῖς δεξόμεθα τὰς τριῶν τας ἐπιστολὰς τῶν Παπῶν Ῥώμης, μὴ γνωρίμας ἔσας ἐδὲ ἡμῖν, ἐδὲ τοῖς πατέρεσιν ἡμῶν, ἀλλὰ διόλου ἀγνωστούς, καὶ ταῦτα, εἰς μαρτυρίαν ἐστὶ τυχόντος καὶ τῆς χριστῆς Ἐκκλησίας ἀναφανόντος κακῆς, καὶ πρὸς τέτοις, πρὸς βαλομένης ὑπὸ τῶν παπιστῶν, τῶν τὰ συγγράμματα τῶν ἁγίων πατέρων ἀπροσχεματίσως νοθεύοντων, καὶ τὴν ἁγίαν γραφὴν φανερώματα παρεξηγημένων ἐπὶ συστάσει τῆς παπισμῆς, πέμπτον, καὶ οἱ θεολόγοι τῶν παπιστῶν περὶ αὐτῶν διαφωνῶν, οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν παραγράφοντα ταύτας, καὶ ὡς ἀποκρύψας νομίζοντες, οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι πλείους τῶν Ῥώμης Ἀρχιερέων ἐπιστολαὶ δογματικαὶ ἀχρηστικαί, ἰσθῶς τῆς ἰσθῶς ἐπιστολῆς εἰσὶν ἀποκνήματα, οἱ δὲ ὅτι ἐστὶ ἰσθῶς τέταρτος, ἀλλὰ νεώτερος ἡνὸς εἰσὶν ἀποφύματα. ἕκτον, εἰρηται ἀνωτέρω ὅτι ὁ βίκτωρ ὅσα ἔλεγον ἔχει ἐπὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν τὰς αὐτῶν μὴ συμφρονῶντας ἀπέτεμε, τέταρτος τῆς αὐτῆς κοινωνίας ἀπέβαλον, ἡ τοῖς ἐκ ἐκωνῶν ὡς ὁμοπίστους αὐτοῖς, ἀλλ' ἔχον ὡς ἐπερδύξας, ὅπερ καὶ παντὶ ἐπισκόπῳ ἰδίῳ εἰναι, ἐπαδὴ καὶ παρὰ παντὸς ἐπισκόπου ἐξὸν γινέσθαι ὡς ἐν πολλαῖς ῥηθήσεται, καὶ ἡδὴ ῥητέον ὅδε, ἐπίσκοποι τινες ἐπίσκοπος τινὰς καὶ Πάπας νομιζομένους

τῆς αὐτῶν κοινωνίας ἀπόσαντο, καὶ ὅρα τὸν μαρτυρῶν Μωϋσῆν, ὅς περὶ τῆς μαρτυρίας κατιδὼν τὴν θρασυτητα καὶ τὴν ἀπόνοιαν τῆς Ναυᾶς, ἐποίησεν αὐτὸν ἀκωνῶνητον σὺν τοῖς πύκτε πρεσβυτέρους τοῖς ἀμαυτῶ ἀποχιδῆσιν ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, Εὐσέβιος 5 βιβλίῳ ἕκτῳ, κεφαλῶν πενταεκατῶ τρίτῳ. καὶ αὐτὸς ὁ βίκτωρ ὑπὸ πολλῶν ἐπισκόπων, ὡς εἰρηται ἀνωτέρω, τὰς ὁμοδόξους ὡς ἐπερδύξας νομίσας ἐπετιμήθη, καὶ κατεφρονήθη. τὸ γὰρ ἐπὶ πληκτικώτερον ἀνταρκακελδύνηναι ἐρηνόειν μετὰ 10 τῶν Ἐκκλησιῶν, καταφρονήσις ἐστὶ. ταῦτα δὲ παθὼν ὁ βίκτωρ, ἐκ εἶπον εἰαυτὸν τῷ χριστῷ ῥητὸν ἐπὶ τῆς γῆς φέρειν, ἢ μόνον, ἢ ἐξαίρετον τῷ Πέτρῳ διαδοχὸν εἶναι, ἐδὲ πρῶτα ἐρῆτον διαγγελικὸν περὶ ἰδικῆς ἐξουσίας ἡτὶς Πέτρῳ ἢ 15 εἰαυτῷ, ἀλλὰ σαφῶς ἐδέξατο τὰς παρὰ τῶν ἐπισκόπων ἐπιπλήξεις καὶ ἀνταρκακελδύσεις. ἐβδομον, ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ φαίνονται διόλου ψεύδῃ, καὶ οὐ ἁκρῶς βλάσφημον, καὶ πρῶτον μὲν ψεύδῃ εἰναι ὁ λέγει, ὅτι παρὰδοσίς ἐστι 20 καὶ διαταγὴ παρὰ τῶν ἀποστόλων, ἡ καὶ τοῖς μεταταῦτα ἤρεσεν, ἵνα ὁ ἐπίσκοπος ὁ ἔχων μετὰ τῶν ἐπαρχιωτῶν αὐτῶν διαφωρῶν, δύνῃται ἀπερχεσθαι εἰς τὸν Ἀρχιερεῖα τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, καὶ ἐκείνος ἡ δὲ εἰαυτῷ, ἡ διαβικαρίῳ 25 αὐτῷ θεωρῇ τὰ κατ' αὐτὰς, ὅπερ ψεύδος ἐστὶν, ἐδεμία γὰρ ἀποστολικὴ διαταγὴ, ἡ ἀποστολικὴ ἡνὸς παρὰδοσις ποιῶν ἡ εἶπον, ἡ ἐφρονήσῃ ποτε, ὡς πᾶσι προδηλόν ἐστι. καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ ταῦτα ἐπιδείκνυντο παπισαὶ ἐδύνανται ἀποστόλον 30 τινὰ ἢ ἀποστολικὸν εἶπεν πρὸς ἐβραῖους τῶν λόγων, ἀλλ' ἡ παραγράφον μόνον ἐν τῷ μέρῳ τέτῳ τῆς ἐπιστολῆς τὸν τέταρτον κανόνα τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου, ἡ τοῖς ἡθροῖσιν μετὰ τῶν τῶν βίκτωρος ἀρχιερατῶν ἔτι ἐκατῶς πονητικῶς τρίτῳ, ἐδ' οὐ 35 αὐτῇ ῥηθεῖς κανὼν ὅσα ἐβεβαίωσεν περὶ γεννημένων, ἀλλὰ κανὼν τινὰ τῶν Ῥώμης ἐχαρίσατο, εἰ καὶ ματαίως, καὶ μερικὴν καὶ δυτικὴν, ὡς ῥηθήσεται ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ. ὅγδον, λέγει δέυτερον, ὅτι ἡτὶς Πάπας ἀτόφατος ἐκ ἔχει ἀνάγκη, ὅπερ φανε- 40 ρόν ἐστι ψεύδῃ. καὶ γὰρ ἀνεκρίθησαν αὐτῷ ἀντικῆς ἀποφάσεις ὑπὸ τῶν Πολυκαρπῶν, καὶ διόλου ἡθετήθησαν, ὡς καὶ αὐτῷ βίκτωρ ὑπὸ τῶν Ἀσιασίων, καὶ ὑπὸ πάντων τῶν πρωτόδόντων ἐπισκόπων, ὡς εἰρηται ἀνωτέρω. καὶ τῶν μετὰ ταῦτα 45 Παπῶν Ῥώμης αἱ ἀποφάσεις ἀνεκρίθησαν καὶ ἀπεβλήθησαν πολλαῖς ἐν καρθαγωγῇ, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἐν ταῖς οἰκουμενικαῖς συνόδοις, καὶ πλείους ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ Πάπαι Παπῶν κατέβαλον καὶ ἀπέβαλον ἀποφάσεις, καὶ εἰς ἐδὲν ἐλόγησαντο. 50 ἐνατὸν, λέγει τρίτον, ὅτι αἱ διαταγαὶ τῶν ἀποστόλων λέγουσι, τὸν ἔχοντα βάρος ὑπὸ τῶν Μητροπολίτων, κρίνεσθαι ἢ εἰς τὸν Πατριάρχην, ἢ εἰς τὸν Ἐξάρχον τῆς διοικήσεως, ἢ εἰς τὸν κοινὸν τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας θρόνον. ὅτι δὲ τῶν

ψυδρέσαντες ἐστὶν, δῆλον. εἰ μὲν γὰρ ὁνομασθῇ ἡ ὑπε-
 ρβολὴ Διαπαγὰς ἀποστολικὰς τὰς τῶν Ἀποστόλων
 κανόνας, παντὶ Χριστιανῷ προδήλον, ὅτι ἐγέ-
 γραπται τοῖς ἑστέροις ἐν αὐτοῖς, ἐδὲ φέρεται ἐν αὐ-
 5 τοῖς συστατικῶν τῶν παπισμῶν, ἀλλὰ μάλιστα κα-
 θαιρέσει πᾶσαν μοναρχικὴν ἐξουσίαν οἱ ἀποστολικοὶ
 κανόνες. αὐτίκα γὰρ λέγει ὁ τριακσὺς τέταρτος
 κανὼν, ἐκίστα ἔθνος εἶναι πρῶτόν τινα Ἐπίσκο-
 πον, δι' ἧς δέκνυσιν ὅτι ἐκ ἑστὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνε-
 10 σιν εἷς Ἐπίσκοπος κεφαλὴ, ἀλλὰ πολλὰ ἔθνη,
 καὶ πολλοὶ Ἐπίσκοποι κεφαλαὶ, καὶ ἐλέγει τῶν
 τῶν κεφαλῶν εἶναι τινα ἑτέραν κεφαλὴν μείζονα.
 καὶ ὁ τριακσὺς πέμπτος λέγει, μηδένα Ἐπίσκοπον
 ἔξω τῶν ὁρίων αὐτῆς χειρτονίας ποιῆσαι εἰς τὰς
 15 μὴ ὑποκειμένα αὐτῷ πόλεις, καὶ ἐκ ἐξαιρέσει τινα,
 ἀλλὰ πάντας κωλύει τὰς Ἐπισκοπὰς ἐξίσσει, ὅ-
 περ ἀναιρετικώτατόν ἐστι τῆς τῶν χρισματικῶν
 Παπῶν Ῥώμης παρανομίας. ὁ δὲ τριακσὺς ἑβ-
 20 δομος λέγει, δις τὰ ἔθνη γίνεσθαι συνόδους τῶν
 Ἐπισκόπων τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἀνακρινέτωσαν
 τὰ δόγματα τῆς ὁμοσεβείας, καὶ τὰς ἐμπιπλίσσας
 ἀντιλογίας ἀφαιρέτωσαν. καὶ λέγει δὲ ἵνα τὰς τοιαύ-
 τας συνόδους ἑτεροῖς τις Ἐπίσκοπος ἀκρίβη, ἡ βε-
 25 βαιοί. οἱ δὲ χρισματικοὶ Παπῆς λέγουσιν, ὅτι ἡ περὶ
 τῶν δογμάτων κρίσις καὶ τῶν ἀντιλογιῶν ἀφαιρέσις
 αὐτοῖς μόνοις προσήκει, ὅπερ ὡς ἀντικείμενον τῷ ἐκ-
 κλησιαστικῷ κανόνι, καὶ ταῖς μεταταῦτα συνόδοις
 ἀσεβεστάτόν ἐστιν. εἰ δὲ ἡ ὑπερβολὴ λέγει ἀποστολικὰς
 Διαπαγὰς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς Κορινθίους,
 30 ῥητέον, ὅτι ἐδὲ ἐν αὐτῇ γέγραπται περὶ μοναρχικῆς
 ἀξιώματός, μάλιστα δὲ ῥητῶς παρ' αὐτῆς καθαιρεῖται
 ἀπὸ τῆς Ῥώμης πᾶν μοναρχικὸν ἀξίωμα, καὶ γὰρ
 ἐμὸν καὶ λέγει περὶ τῆς Παπῆς περὶ μοναρχικῆς ἀξί-
 35 οῦς ἐδὲ, ἀλλ' ὅπως ἐδὲ τὰς τίτλους ὑπεγράφεται, καὶ
 οἱ μεταταῦτα Παπῆς συνεργεῖ τὰς πνευματικὰς
 ἐφορὰς, φησὶ δὲ μόνον, ἡ ἐκκλησία τῷ Θεῷ ἡ παροι-
 κῆσα Ῥώμην, τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ Θεῷ τῇ παρυκέρσει
 40 Κόρινθον. εἰ δὲ λέγει ἀποστολικὰς Διαπαγὰς τὰς
 ἕως ὑπεργραφόμεναι, λέγουμεν ὅτι καὶ αὐταὶ ἐστὶν
 45 ὡς πᾶν, ἀλλ' ἀναίρεσιν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν τὸ
 μοναρχικὸν ἀξίωμα, καὶ ἀθροῖ ἐν οὐδεκάτῳ κεφαλαίῳ
 τῶν δούτερων βιβλίων λεγόμεναι τῷ Ἐπισκόπῳ, γινώσκῃ
 τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἐξουσίαν ὡς Θεὸς τύπον ἔχων ἐν
 50 ἀνθρώποις, τῷ πάντων ἀρχὴν ἀνθρώπων, ἱερέων,
 βασιλέων, ἀρχόντων, πατέρων, υἱῶν, διδασκάλων,
 καὶ πάντων οὐκ τῶν ὑποκειμένων, καὶ ἕως ἐν ἐκκλησίᾳ
 καθέξει τὸν λόγον ποιῶν, ὡς ἐξουσίαν ἔχων κρι-
 νειν τὰς ἡμαρτηκότας, ὅτι ὑμῖν τοῖς Ἐπισκόποις ἐρη-
 55 ται, ὅταν δῆσθε καὶ λύσῃτε καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ σημά-
 60 ωσαι πρῶτον, ὅτι ἡ ἀξία καὶ ἡ ἐξουσία παντὸς Ἐπι-
 σκόπου εἰσὶν εἰς τύπον Θεοῦ, ὅτι ἐστὶ δὲ υἱὸς τῆς
 65 τῆς Θεοῦ, ἀλλ' ἐδὲ τῆς τύπῃ αὐτῆς. καὶ γὰρ ἐκ εἰρηται
 τύπου τύπῃ, ἀλλ' ἐδὲ εἰρηται ἡ μέσον τῆς Θεοῦ καὶ
 τῆς τύπῃ αὐτῆς. δούτερων, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος
 ἀρχὴ πάντων, καὶ τῶν βασιλέων, ἡτοι καὶ τὸ

ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, ὡς ἐξῆς καὶ ἀλλὰ καὶ. πᾶ-
 70 δὲ καὶ πότε ὅταν ὁ Πάπας, τὸ κατ' ἄλλον τρόπον ἀρχὴν
 τῶν βασιλέων; ἡ ὅταν ποίας γραφῆς ἀποστολικῆς
 θεολογῇ οἱ Παπῆς ἔχων μαχαίρας μίαν ἐκκλη-
 75 σιαστικὴν καὶ ἑτέραν πολιτικὴν; τείνον, ὅτι πᾶς
 Ἐπίσκοπος ἀξίαν καὶ ἐξουσίαν ἔχει κρίνειν τὰς ἡ-
 μαρτηκότας. πᾶς δὲ ὅταν ὁ Πάπας τὸ διακρίνειν
 τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων κεκερμένα; ἐν
 ποία γραφῇ; ἐν ποίαις διαπαγαῖς; τέταρτον, ὅτι
 80 ἐξίστα οἱ Ἐπίσκοποι ἔχουσιν ἀξίαν καὶ ἐξουσίαν λύειν
 καὶ δεσμεῖν, εἶναι δὲ τινα τῶν μείζονα καὶ λέγουσιν,
 ὡς τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων μᾶλλον λύειν καὶ δεσμεῖν,
 ἢ τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων δύνασθαι λύειν
 δεσμεύοντα, ὡς λέγουσι καὶ νομοθετοῦσιν οἱ Παπῆς.
 καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ ὁ δὲ κεφαλαίῳ τῶν αὐτῶν βιβλίων
 85 φησὶ, γινώσκῃ ὁ Ἐπίσκοπος τὸ ἀξίωμα, ὅτι ὡς
 τῶν δεσμεύειν ἐκκλησιῶν τὴν ἐξουσίαν, ἕως καὶ
 τῶν λύειν. καὶ σημειώσαι ὅτι πᾶς Ἐπίσκοπος ἐκκλησι-
 90 σατο τὴν ἐξουσίαν τῶν δεσμεῖν καὶ λύειν, πόθεν δὲ
 ἔλαβον οἱ Παπῆς λύειν τὰ παρὰ τῶν ἄλλων δεσ-
 μεύοντα; ὑπὸ τῆς γραφῆς; καὶ ὑπὸ τῶν Ἀπο-
 95 στόλων καὶ τῶν ἀποστολικῶν; καὶ ἀλλ' ἀπὸ τίνος;
 φανερὸν ὅτι ἀπὸ τῆς ἀντικειμένης πνεύματος. ἐν δὲ
 τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ κεφαλαίῳ πάλιν τῶν δούτερων βιβλίων,
 τὸν Ἐπίσκοπον λέγουσιν εἶναι πατέρα, ἀρχοντα,
 100 ἡγούμενον, βασιλέα καὶ δυνάστη τῶν Χριστιανῶν,
 διδασκαλον τῆς ὁμοσεβείας, καὶ ὅλησαν μετὰ Θεὸν
 Θεόν. καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ τῶν αὐτῶν
 βιβλίων λέγουσιν τὸν Ἐπίσκοπον κρείττονα, καὶ παρ-
 105 βάλλουσιν αὐτὸν τῷ Σαυέλ, τῷ Μωϋσῇ καὶ τῷ
 Ἀαρὼν. καὶ σημειώσαι, ὅτι εἰ μετὰ Θεὸν πατὴρ καὶ
 ἀρχὴν καὶ ἡγούμενον καὶ βασιλέα καὶ δυνάστη πᾶς
 Ἐπίσκοπος, ἐκ ἐστὶ δὲ ἀνὰ μέσον Θεοῦ καὶ Ἐπισκο-
 110 πῶς ἐτέρως ἢ, ὅρα ἐκ ἐστὶν ἑτέρως Ἐπί-
 σκῶπος ἢ ὁ Πάπας μείζων τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ βασιλέα, πατὴρ, δυνάστη, ἡγούμενον,
 καὶ ἀρχὴν. μάτην ἄρα οἶεται ὁ Πάπας εἶναι κα-
 115 τά τινα ἰδιόζοντα ἡ ἐξαιρέτον λόγον ἀρχιερέως καὶ
 βασιλέως. μάτην ὁ Πάπας Εὐαγγέλιον εἶπεν
 ἐν τῷ ὄρῳ τῷ φλωρεντινῷ εἶναι πατὴρ κοινὸς τῶν
 Χριστιανῶν. δούτερων, ὅτι πᾶς Ἐπίσκοπος λέγεται
 120 Θεός, καθ' ὃν μὲντοιγε τρόπον ἡ γραφὴ εἴρηκε,
 Θεὸς καὶ κακολογήσεις, καὶ ἐγὼ εἶπα Θεὸς ἐστὶ, καὶ μὴν
 καὶ ὡς ὁ Πάπας βέλεται λέγεσθαι Θεὸς ὡς πάντα
 125 δυνάμεν, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα μερίζων, ὡς
 ἐφλυαρήσεν ὁ Λαλαρὶς ἐν τῷ πρὸς τὸν Πάπαν
 Οὐρβανὸν προσφωνητικῷ, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς καὶ Βαρλα-
 130 αμ τῆς Ἀρχιερέως συγγράμματός, καὶ μὲν, τὸ γὰρ
 προσφώνησιν ἀντιθέσιμός ἐστι. καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς
 πέμπτῃ κεφαλαίῳ τῶν ἐβδόμων βιβλίων ἐν τῷ κατα-
 135 λέγειν τὰς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων κεχειρτονημένας,
 πρῶτον εἶπον περὶ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις, δούτερων
 περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ, τείνον περὶ τῶν ἐν Ἀλεξαν-
 140 δρείᾳ, καὶ τέταρτον περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ. φησὶ
 δὲ περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ πρῶτον μὲν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Παύλου,
 145 δούτερων.

38
 δοῦτερος δὲ κλήμης ὑπὸ τῷ Πέτρῳ . ἐν οἷς σημείωσαι
 δύο , πρῶτον μὲν , ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἱερουσαλήμ , ἡ Ἄντιο
 ὅχεια , καὶ ἡ Ἀλεξανδρεία προτάσσονται τῆς Ῥώμης ,
 ἔκ ἧν ἔδὲ καὶ πρῶτον ὁ Ῥώμης , ἕτε μὲν μονάρχης .
 δοῦτερον δὲ , ὅτι ἔκ' ἐστὶ Ἀλάδοχος τῷ Πέτρῳ ὁ Ῥώ-
 μης , ἀλλὰ Ἀλάδοχος τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Πέτρῳ , ὁ δὲ
 Παῦλος ἔκ ἧν ἔδὲ πρῶτον ἔδὲ μονάρχης , ἄρα
 ἔδὲ ὁ Ῥώμης . τέως , ἐν τῷ δεκάτῳ κεφαλαίῳ τῷ
 ὀγδόῳ βιβλίῳ φασὶν , ὑπὲρ τῷ Ἐπισκόπῳ ἡμῶν
 Ἰακώβῳ καὶ τῶν παρισκιῶν αὐτῷ δεηθῶμεν .
 ὑπὲρ τῷ Ἐπισκόπῳ ἡμῶν κλήμης δεηθῶμεν .
 καὶ σημείωσαι ὅτι προτάσσει τὸν ἱεροσολύμων τῷ
 Ῥώμης , καὶ τὸ , ὁ Ἐπίσκοπος ἡμῶν Ἰακώβος ,
 καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἡμῶν κλήμης , δι' ὧν ἀπάντων αἱ
 ἀποστολικαὶ Διαταγαὶ ἀδελφικῶν ἰσοτήτων δηλῶσι ,
 παῦ δὲ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἀπὸ πασῶν τῶν Ἐκ-
 κλησιῶν καθαρῶσι . δέκατον , περὶ τῷ Πατριάρ-
 χῳ ὀνόματος εἰπὼν . ἀνωτέρω , ἔδὲ τὸν χρόνον τῷ
 ψύδῃ ἀπήλλαξε , τὸ γὰρ Πατριάρχῃ ὄνομα
 ὑστερηκέναι , καὶ ὑπὸ τῆς δούτερας οἰκουμενικῆς
 Συνόδου ὅπῃτε Πατριαρχῶν , καὶ τινων Μητροπολι-
 τῶν ἐρρέθη , ἥτις μετὰ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἐννέα
 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀρχιερατείας τῷ Βίκτωρι ἐγένετο .
 οὐδέκατον , καὶ αὐτὸ τῷ τὸ ἀνακρίνεσθαι ὑπὸ τὸν
 Ἐξάρχην τῆς διοικήσεως , πρῶτον μὲν ἐρρέθη ὑπ'
 αὐτῆς , ἥτις τῆς Οἰκουμενικῆς δούτερας Συνόδου ,
 κανὼν ἕκτω , μετὰ δὲ ταῦτα ἐρρέθη ὑπὸ τῆς ἐν
 Χαλκιδόνι τετάρτης Συνόδου ἐν τῷ ὅγῳ καὶ δεκά-
 τῳ ἐκδόμῳ πρὸς κεφαλαίοις τῶν κανόνων αὐτῆς
 αὐτὴ προσηύχης . ἡ μὲν γὰρ δούτερα εἶπεν , εἰς τὴν
 Σύνοδον τῆς διοικήσεως . ἡ δὲ πέταρτη , εἰς τὸν
 Ἐξάρχην τῆς διοικήσεως . τὸ δὲ λεγόμενον ἐν τῇ
 ἐπιστολῇ ταύτῃ , ἥ εἰς τὸν κοινὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς
 κληρονομίας θρόνον , προσθήκη εἶναι . ἔδει γὰρ ἀπο-
 στολικός , ἢ συνοδικός , ἢ πατρικὸς κανὼν , ἢ ἀποστολική
 διαταγή τὸ πρῶτον πῶποτε εἶπεν . ἡ δὲ παρῶσα
 ἐπιστολή τὸ μὲν μετὰ τούτων ἔτη ῥηθῇ ,
 ἡτοι Πατριαρχὴν καὶ Ἐξάρχην διοικήσεως , λέγει ,
 τὸ δὲ ἡ εἰς τὸν Κωνσταντιναπόλεως θρόνον , ἀφρηνηῖα ,
 τὸ εἰς τὸν κοινὸν τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας θρό-
 νον προσέθηκεν . αὐτῶν ψύδης καὶ πλασμα-
 τώδης , καὶ δὴ καὶ ἀλόκοτός ἐστιν . ὅθον καὶ οἱ παπ-

ταὶ ἀποστολικὴν Διαταγὴν εἰπόντες, καὶ ῥηθὲν ἡ ἀποστολικὴ ταῦτα λέγοντα δεῖξαι μὴ ἔχοντες, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ πλάσματος τῆς ἐπαγομένης αὐτῆς κατάκριτον προβλέποντες, παραγράφῃ λέγεσθαι ταῦτα ἐν τῇ τῷ Κλήμει πρῶτῃ ἐπιστολῇ, ἣ λέγεσθαι γεγράφθαι πρὸς τὸν Ἀδελφότητον Ἰάκωβον, καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ κανόνι τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τῷ Κλήμει πρὸς τὸν Ἰάκωβον ἐπιστολῆς εἴρηται ἀνωτέρω κεφαλαίᾳ δούτῳ. εἴρηται δὲ καὶ ἐν ταῦτα ἰκανῶς περὶ τοῦ κανόνος τοῦ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, ὅς μετὰ διακόσια ποιηθήκοντα καὶ ἐξ ἑτῆ ἀπὸ τῆς τῷ Βίκτωρι ἀρχιερατείας ἀφροδιτασις, ὅτε αἰχύνονται λέγειν οἱ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τῷ Βίκτωρι πλάσαντες ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστολῇ, ὅπερ εἴρηται ἐν τῷ κανόνι τῆς Συνόδου ταύτης πρὸς τοὺς σάτων χρόνων. δωδέκατον, λέγει τέταρτον, ὅτι οὐκ ἔτηρῶν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πάπα, παραβαίνει τοὺς ὅρους καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἀποστόλων, ὅθεν καὶ ἀμαρτανά οὕτως βεβλήμενος κρίνειν τοὺς Ἐπισκόπους παρὰ τὰ ἀρέσκοντα τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ, ὅπερ καὶ τὸ ψεῦδος ἐστίν. εἴρηται γὰρ ἀνωτέρω, ὅτι οἱ ὅροι καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὸ μοναρχικὸν πρῶται φέρονται. εἰ δὲ ἄλλοι ἱνὲς ὅροι καὶ ἀποφάσεις τῶν Ἀποστόλων παρὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰς Διαταγὰς αὐτῶν εἰσιν, ἔδει τὴν ἐπιστολὴν μνησθῆναι αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ ἐμνήσθη, ἐκείσι γὰρ, καὶ διατῆρ ψεύδους ἡ ἐπιστολὴ προδήλως, καὶ πλάσμα παντάκαστον ἐστίν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ σεσηρωμένων ψεύδων. περιέχεται δὲ ἐν αὐτῇ ὡς ἀνωτέρω εἴρηται καὶ ἄλλα βλασφημία. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐβδόμου ἐδαφίου τοῦ ποντηκοῦ κεφαλαιῶς ἕως τοῦ ἑκτοῦ ἐδαφίου τοῦ ποντηκοῦ πρῶτος κεφαλαιῶς τοῦ Προφήτου Ἠσαΐου, τὴν περικοπὴν τῆς γραφῆς τῇ περὶ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δαλαμβάνουσαν ἡ ἐπιστολὴ περὶ τοῦ Πάπα ἐκλαμβάναται. καὶ λοιπὸν δυοῖν θάπερον, εἰ μὲν οἱ ἄλλοι πατέρες ταύτην τὴν περικοπὴν τῆς ἁγίας γραφῆς ἐρμηνεύουσι περὶ τοῦ Πάπα καὶ τοῦ πρῶτου αὐτοῦ, ἁγία καὶ ἀληθὴς ἡ ἐπιστολὴ αὐτῇ τῷ Βίκτωρι πρὸς τὸν Θεόφιλον, εἰ δὲ περὶ τοῦ Θεοῦ ἐκλαμβάνουσι, ψεύδους ἡ ἐπιστολὴ καὶ πλάσμα καὶ ἀσεβεστάτη ἐστίν, ἀκαμὴν ἐκ τῆς τῇ πρῶτης ἀγίας τοῦ δούτου.

ΕΙΣΒΑΛΟΥΤ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΤ ΓΑ. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἀποδείξεως ἐκ τῶν χρόνων σαφεινότης, ὅτι τὰ τῆς Βέδα εἰσι παπιστικῆς προσηύκτης, καὶ περὶ
τῆς λαμπρῆς καταστροφῆς τῆς μοναρχίας τῆς ῥώμης ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξημεύαν καὶ
σωταγομῶν ἐνδεκαχῶς.

Πρὸς δὲ τὰ τῆς Βέδας ρήτεον πρῶτον, ὃ λέκεῖσιν αὐ-
τα, ἀλλὰ προσθήκη καὶ ταῦτα παπιστικὴ ἐστίν. ὁ
γὰρ Βέδας ἤκεμαζον ἐν τῷ ἐπτακοσισμῷ τριακοσῷ
πρώτῳ ἔτι, σύγχρονος ὢν ἰωάννῃ τῷ Δαμασκηνῷ, ὅ-
τε περὶ τῶν ριζῶν πομπῆς καὶ πρωταῖς ἔδε μία ἦν εἰδησις
καὶ δὲ λόγος ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ πᾶς ὁ

Βέδας ἔγραψεν ὅπερ ἦν ἀνέκδοτον τὸ παρόπαν ἐν οἷς
πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις; ὁ δὲ πρην, περὶ τῶν ἀρχαίων
μᾶλλον πιστεύων τοῖς ἀρχαιτέροις, ὅ γάρ, Εὐσέβιος, ὡς
εἴρηται ἀνωτέρω, φησὶ, Σύνοδι δὲ ἡ συγκροτήσις
Ἐπισκόπων ὁπταυρὴν ἐγένοντο, πάντες τε μὲν γνώ-
μη δὲ Θεοφάνου ἐκκλησιαστικὸν δόγμα τοῖς πανταχόσε
δ, ε=

διετυπέντο, βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ἐκστῷ
 τρίτῳ. καταλέγων δὲ ὁ Εὐσέβιος οὕτω αὐ-
 τῷ τόπῳ ἵνας τῶν τότε γινομένων συνόδων, λέγει,
 φέρεται δ' αὖτε τῶν κατὰ τὴν Παλαιστίνην τῆνικα-
 5 δε συγκεκροτημένων γραφῇ, ὧν πρῶτον Θεό-
 φίλος τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας Ἐπίσκοπος, καὶ
 Νάρκισσος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τῶν ἐπὶ Ῥώ-
 μης δ' ὁμοίως ἄλλοι, περὶ τῆς αὐτῆς ζητήματος Ἐπισκο-
 πον Βίκτορα δηλῶσα, τῶν τε κατὰ Πόντον Ἐπισκό-
 10 πων, ὧν Πάλμας ὡς ἀρχαιότατος πρῶτον, καὶ
 τῶν κατὰ Γαλιλῆαν δὲ παροικίων, αἱ Εἰρηναῖος ἐπι-
 σκόπει, εἴτε τῶν κατὰ τὴν Ὀσροήνην, καὶ τὰς
 ἐκάστω πόλεις, καὶ ἰδίως Βακχύλας τῆς Κο-
 ρυνθίων Ἐκκλησίας Ἐπισκόπος, καὶ πλείων ὅσων ἄ-
 15 λων, οἱ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δόξαν τε καὶ κρίσιν ἐξε-
 νηνεγμένοι, τὴν αὐτὴν τέθεινται ψῆφον, καὶ τέ-
 των μὲν ἦν ὅρος εἰς ὃ δὲ δηλωρῶς ᾤδε. ταῦτα ὁ Εὐσέ-
 βιος. ὅτι τῶν δὲ τῶν ῥημάτων γίνεται δῆλον, πρῶ-
 20 τον, ὅτι ζητήσεως ἀνακινήσεως περὶ τῆς Πάχας, ἐκ
 ἡρωτίστη ὁ Πάπας περὶ αὐτῆς ἵνα κρίνη καὶ ψῆ-
 φον ἐξουέγκῃ. αἱ γὰρ Σύνοδοι καὶ συγκεκροτήσεις τῶν
 Ἐπισκόπων ἐκ ἐξεπιταγῆς τῆς Πάπας ἐγένοντο, ἀλλ'
 ἀπὸ τῆς ἰδίας τῶν Ἐπισκόπων θελήσεως. δούτερον,
 ὅτι ἐμὸν αἰονομασίᾳ εἰρημῶς Σύνοδοι ἡθροίσθησαν,
 25 ἀλλὰ καὶ ἄλλαι πλείους ἐν πολλαῖς παροικίαις.
 τρίτον. ὅτι τὸν τρόπον τῆς ἐν Καισαρείᾳ Συνόδου πρῶ-
 τούτων ἦν ὁ Θεόφιλος, καὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ὁ
 Νάρκισσος, καὶ τῆς ἐν Πόντῳ ὁ Πάλμας, καὶ τῆς ἐν
 Γαλιλαίᾳ ὁ Εἰρηναῖος, καὶ τῆς ἐν Κορίνθῳ ὁ Βακχύλας,
 30 ἔτι καὶ τῶν ἐπὶ Ῥώμης Ἐπισκόπων πρῶτον ὁ Βίκ-
 τωρ, καὶ γὰρ ἐδεμίαν ἐξαίρεσιν ἵνος Ἐπισκόπος
 ποιεῖται ὁ ταῦτα ἰσορῶν. τέτατον, ὅτι προαριθμεῖ-
 ται τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου καὶ τῆς ταύτης προκαθημένης
 Βίκτορος ὁ Καισαρείας, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων μετὰ τῶν
 35 ἰδίων Συνόδων. πέμπτον, ὅτι ὅσα ἐξηκολύθησαν
 τῇ Πάπᾳ αἱ Σύνοδοι, ἀλλὰ πᾶσαι μιᾷ γνώμῃ

τὸ αὐτὸ ἐκκλησιαστικὸν δόγμα διετυπέντο. ἔκτον, ὅτι ἐ-
 μόνον ὁ Βίκτωρ ἐγραψεν ἑπιστολὴν περὶ τῆς Πά-
 χας, ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ Σύνοδοι. ἑβδόμον, ὅτι ὁ
 Βίκτωρ ὅσα ἐγραψεν ἰδικῶς ἑπιστολῶν, ἀλλ' οἱ
 μετ' αὐτῆς συνελθόντες ἐν Ῥώμῃ Ἐπίσκοποι, καθ'
 ὃν τρόπον ἐγραψεν καὶ ὁ Καισαρείας Θεόφιλος με-
 τὰ τῶν συναυτῶ Ἐπισκόπων. ὃν δὲ οὖν, ὅσα ἐγρα-
 φον ἔπερα ἢ τῆς Καισαρείας, καὶ ἔπερα ἢ τῆς Ῥώ-
 μης, ἀλλ' ὁμοίως περὶ τῆς αὐτῆς ζητήματος ἢ
 καὶ ἢ τῆς Καισαρείας, καὶ ἢ τῆς Ῥώμης, καὶ αἱ τῶν
 λοιπῶν Ἐπισκόπων ἑπιστολαί. ἑνατον, ὅτι ἔδεις
 ἐκρινον ἰδίως περὶ τῆς προκαθημένης ζητήματος, ὡς
 ἔχοι αὐτῇ καὶ τῆς λοιπῆς ἐξακολουθεύσας, ἀλλὰ
 πάντες πῶς αὐτῇ δόξαν τε καὶ κρίσιν ὡσαύτως ἐξέ-
 θοντο, καὶ πῶς αὐτῇ ψῆφον, καὶ τὸν αὐτὸν ὅρον
 τέθεινται. δέκατον, ὅτι ὁν τρόπον αἱ λοιπαὶ πᾶσαι
 τῶν ἀπανταχῆς Ἐπισκόπων Σύνοδοι αὐτῇ τῆς ἐπι-
 ταγῆς καὶ ἑπιστολῆς τῆς Βίκτορος συνῆλθον, ὡ-
 τως ἡθροίσθη καὶ ἡ ἐν Καισαρείᾳ ὑπὸ Θεοφίλου.
 ταῦτα δὲ πάντα κατασεσφῆσι λαμπρῶς πᾶσι
 μοναρχικῆς ἀξιώματος. σὺ δὲ ἕκτον, ὅτι ἐμὸν ὁ Καισα-
 ρείας καὶ ὁ Ῥώμης, καὶ οἱ εἰρημῶν, ὅσοι τε ἄλλοι
 ἐποίησαν Σύνοδος, γεγραψάσι περὶ τῆς Πάχας,
 ἀλλ' ἰδίως καὶ ὁ Εἰρηναῖος, ὅς ἐμὸν τῷ Βίκτωρι,
 ἀλλὰ καὶ Διαφόροις ἀρχαῖς τῶν Ἐκκλησιῶν τὰ
 κατάλληλα δι' ἑπιστολῶν περὶ τῆς κεκινήτης ζητή-
 ματος ὡμίλει, Εὐσέβιος βιβλίῳ πέμπτῳ, κε-
 40 φαλαίῳ ἐκστῷ ἑκτῷ. ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον,
 ὅτι τὰ κατάλληλα ὡμίλει, ἥτοι τὰ αὐτὰ, καὶ ὡσαύ-
 τως ἐγραφε περὶ τῆς Πάχας πρὸς τε τὴν Ῥώμην, καὶ
 πρὸς τῆς πλείους τῶν Ἐκκλησιῶν ἀρχοντας.
 δούτερον, ὅτι πολλῶν ὄντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρ-
 χόντων, εἰς αὐτῶν ἐπὶ κἀνταῦθα ὁ Ῥώμης, ἐ-
 γὰρ ἐξαίρει αὐτὸν τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρ-
 χόντων, ὅτε οὐ καὶ αὐτὸν τῶν ὄντων, τῆς τε-
 45 σιν ἰσότημον καὶ ἰσοδύναμον τοῖς λοιποῖς ἀρχεῖν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΑ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

40 Περὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης Συνόδου ἐν κοινῇ ἑπιστολῇ διὰ τῶν τῆς
 Πάχας ἡμέραν, ἐξ ἧς ἐπιστολῆς δέκνυται καὶ γεγραφέναι τὸν Βίκτορα εἰς Παλαιστίνην περὶ ἀφ' ἧς Συνόδου,
 ὅθεν καὶ ἐκ τῶν ὀχρεῖται τὸ μοναρχικὸν τῆς Πάπας.

Εἴτι ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος φησὶν, οἱ γε μὴν ἐπὶ
 45 Παλαιστίνης, καὶ ἀρτίως διεληλυθαμένων, ὅ, τε
 Νάρκισσος καὶ Θεόφιλος, καὶ σὺν αὐτοῖς Κασσι-
 οῦς καὶ Τύρῳ Ἐκκλησίας Ἐπίσκοποι, καὶ Κλά-
 ρος τῆς ἐν Πτολεμαίδι, οἱ τε μετὰ τῶν συνε-
 ληλυθότες περὶ τῆς κατελεύσεως εἰς αὐτὰς ἐκ
 50 Διαδοχῆς τῶν Ἀποστόλων περὶ τῆς Πάχας παρα-
 δόσεως πλείους διεληφότες καὶ τὸ τέλος τῆς γρα-
 φῆς, αὐτοῖς ῥήματι ἐπαλέγετο ταῦτα, τῆς
 δ' ἑπιστολῆς ἡμῶν παράσθητε καὶ πᾶσαν παροικίαν
 ἀνέγραφα διαπέμψασθαι, ὅπως μὴ ἔνοχοι ὦ-
 55 μὲν τοῖς ῥαδίως πλανῶσιν ἑαυτῶν τὰς ψυχὰς.

δηλῶν δὲ ὑμῖν ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ αὔξουσιν ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς, παρ' ἡμῶν δὲ τὰ
 γράμματα κομίζεται αὐτοῖς, καὶ ἡμῖν παρ' αὐ-
 τῶν, ὥστε συμφώνως καὶ ὁμῶς αὔξουσιν ἡμᾶς τῶν ἀ-
 γίων ἡμέραν, βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ἐκ-
 55 στῷ ἐβδόμῳ. ἐξ ὧν δῆλον γίνεται, ὅτι οἱ ἀπὸ
 Παλαιστίνης καὶ Φοινίκης πρωτόβουτες Ἐπίσκοποι,
 ἥτοι ὁ Ἱεροσολύμων, ὁ Καισαρείας, ὁ Τύρος, ὁ
 Πτολεμαίδος, μετὰ καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων πολλῶν
 συνῆλθον, ὅσα ἀπὸ προσαγωγῆς μεζονόστιν Ἐ-
 πισκόπος, ἐδὲ τῷ Βίκτωρι, ἡ ἄλλω τινὶ Ἐπισκό-
 πῳ ἐξηκολύθησαν, ἐδέγετο παρέλαβον ἡ ἐξιδά-
 60 χθησαν

χθισαν παρ' ἄλλων ἡνὸς περὶ τῆς Πάχα, ἀλλὰ περὶ τῆς κατελθούσης εἰς αὐτὸς ἐκ Διαδοχῆς τῶν Ἀποστόλων περὶ τῆς Πάχα παραδόσεως πλείστα διαληφότες, ἥτοι ἐξετάσαντες, ἐρμηνεύσαντες, ψηφισάμενοι, ἔγραψαν τῷ ἀποφασιν αὐτῶν ἐν ἐπιστολῇ κοινῇ. δούτερον, ὃν οὐκ εἶπον ἐν τῇ ἑπιστολῇ, ὅτις ὡς ὠρισεν ὁ Βίκτωρ, ἡ ἀλλοτὴ τῶν ὧν λέγει ὁ Βέδας, ἔδ' ἔγραψεν τῷ ἑπιστολῷ πρὸς μόνους τὰς ἰδιὰς αὐτῶν παρικίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἕως ἐπέμψθη, ἵνα πέμψωσιν ἀντίγραφα καὶ πᾶσαν παρικίαν. τρίτον, εἰ μονάρχης ὡς ὁ ῥώμης, καὶ εἰς μονάρχης ἔγραψε τῷ Κωνσταντίνῳ, πᾶς οὐκ ἔγραψε καὶ καὶ πᾶσαν παρικίαν; ἀλλ' ἐπειδὴ αὕτη ἡ Παλαιστίνη Σύνοδος γράφει καὶ πᾶσαν παρικίαν, δῆλον ὅτι ἐγγράφον ὁ ῥώμης, καὶ λοιπὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ μοναρχία, ἀλλὰ σύμπνοια καὶ ἰσότης. τέταρτον, ὅτι οἱ πατέρες τῆς Συνόδου ἐκ εἶπον παραδειγμα ἀπὸ τῆς ῥώμης, ἥτοι τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τῶν Ἀλεξανδρινῶν Ἐκκλησίας. πέμπτον, δέκνυται ἐκ ταύτης τῆς ἑπιστολῆς, ὅτι ἔδ' ὅπως ὁ Βίκτωρ ἔγραψεν εἰς Παλαιστίνην περὶ ἀποδείξεως Συνόδου, λέγει γὰρ, ὅτι παρ' ἡμῶν γράμματα κομίζονται εἰς Ἀλεξανδρίαν, καὶ

τῶν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ κομίζονται γράμματα πρὸς ἡμᾶς. ἔκτον, ὅτι ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ τῇ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ Ἐκκλησίᾳ συμφώνως λέγουσιν ἐορτάζειν τὸ Πάχα. ἑβδόμον, ἐκ αὐτῶν γράφει τῷ ἑπιστολῇ ὁ Θεόφιλος, ἀλλ' οἱ ἐρημίται τῶν Ἐκκλησιῶν ἄρχοντες, καὶ μετ' αὐτῶν ἐπίσκοποι κοινῶς καὶ ἐξ ἰδίας αὐθουσίας. ὁ γδοον, ἐκ τέτων πάντων δηλεῖται ψεύδῃ εἶναι ὃ λέγεται ὑπὸ τῆς Βέδα, ἡ ἐπ' ὀνόματι τῆς Βέδα, ἥτοι τὸν Θεόφιλον ἐκ διαφορῶν Ἐπαρχιῶν τῇ τῆς Βίκτωρος πρὸς αὐτὸν ἀποδείσαντα, προβαλεῖν τοῖς ἐν τῇ Συνόδῳ ἐπισκόποις τῷ ἑπιστολῇ καὶ τὴν ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ τὸν Βίκτωρα πρὸς Θεόφιλον γράψαι περὶ τῆς διδαχῆς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ᾗ σωματικῶς ὁ Κύριος διέτριψε, ἵνα τρέφῃ πάντηγενεόν τὸ Πάχα, ἰδὲ γὰρ ὁ Εὐσέβιος λέγει, μὴ ἡγνοηκοῦναι τὰς ἐν τῇ Παλαιστίνῃ πᾶσι ἀρμόζουσας τοῦ Πάχα ἡμέρας, ἥτοι τῷ Κυριακῇ, ἀλλὰ συνελθόντας περὶ τῆς Πάχα, ὅπερ κατήλθε πρὸς αὐτὸς ἀπὸ τῆς τῶν Ἀποστόλων διαδοχῆς, γεγραφοῖσι δι' ἑπιστολῆς, καὶ συμβεβληκόσιν καὶ ἄλλοις ἵνα πέμψωσι τὰ τῆς ἑπιστολῆς ἀντίγραφα κατὰ πᾶσαν παρικίαν.

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ. ΙΑ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.
Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πράξεως ταύτης τῆς ἐν Κωνσταντίνῳ τῆς Παλαιστίνης Συνόδου δέκνυται τὰ τῆς Βέδα, ἡ τὰ ἐπ' ὀνόματι τῆς Βέδα ψεύδεται.

Τῶν δὲ καὶ ἐκ τῆς πράξεως τῆς Συνόδου ταύτης, ἥτις καὶ παρὰ τῷ Βέδα δέκνυται, καὶ γὰρ τὰ μὲν προσημασμένα ἀτὶνα προγράφεται, ὡς εἰρηαι, ὑπὸ τῆς Βέδα ἡ ἐπ' ὀνόματι τῆς Βέδα πρὸ τῆς συνοδικῆς πράξεως, ψεύδεται καὶ πλάσματα ἀπεδείχθη, ἡ δὲ συνοδικὴ πράξις ἀληθὴς ἐστίν, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ ἐπίσκοποι ἐν ὀνόματι ἀρετῶν, καὶ ζητήσαντες ἐν ποίᾳ ὁ Θεὸς ἡμέρα ἡξαστο τῆς κοσμογονεσίας, καὶ ἄλλα τινὰ εἰπόντες πρὸς τοὺς

τῷ προκαταρκτικῷ ζητήματι, διώρισαν ἐορτάζεσθαι τὸ Πάχα ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, μὴ μνησθόντες ἔδ' ὅτι ὁ ῥώμης, ἔδ' ἐπὶ τινὸς ἐπισκόπου ἑπιστολῆς, ἡ συμβεβλητῆς καὶ διδακταλίας, ἀλλ' ὡς ἔλεγον ὁ Ταρσῆς ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνόδῳ, γραφικῶς καὶ ἐρμηνευτικῶς, συλλογιστικῶς τε καὶ ἀποδεικτικῶς ἐξετάσαντες, καὶ πρὸς τέρας, τῇ ἀποστολικῇ παραδόσει ἀκολουθήσαντες, ὅπως ὡμολόγησαν, ἐποίησαν, καὶ ἐβεβαίωσαν.

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ. ΙΑ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.
Περὶ ἀντιθέσεων τῶν παπιστῶν, καὶ πρώτον περὶ τῆς πρώτης τῆς περὶ τῆς διαφωνίας τῆς Πάχα, ἥς φασ μὴ εἶναι διαφορὰν περὶ τῶν πίσιν, ἀλλὰ νομίμων ἡνὸν ἕνεκα συμβεβηκυίας ἐκκλησιαστικῶν, ἔχ' ἔπειτα τὰς τῆς Ἀσίας Ἐπισκόπους μὴ περὶ τῆς Πάχα διαταγῇ νομίζεν αὐτὸν ὑποκαῖσθαι σφάλματι, καὶ περὶ ἀπαντήσεως πρὸς αὐτὸν προσφέρει.

Ἐστὶ ἀντιθέσεις τῶν παπιστῶν, καὶ πρώτη, αὕτη ἡ περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Πάχα διαφωνία, ἥν οἱ μὴ εἶναι διαφορὰν περὶ τῶν πίσιν, ἀλλὰ περὶ νομίμων ἡνὸν ἐκκλησιαστικῶν, ὅθεν ἔχ' ἔπειτα τὰς τῆς Ἀσίας Ἐπισκόπους τῇ τῆς Πάπα διαταγῇ μὴ περὶ τῆς Πάχα, νομίζεν αὐτὸν ὑποκαῖσθαι σφάλματι. Ἀλλὰ ῥητέον, πρῶτον, ὅτι ἐνομίζεται παρὰ τῶν παπιστῶν μικροτέρως ἢ ἐξ ἑσῶς τῆς Πάπα, ἡ ἀναμαρτησία ἐν τοῖς νομίμοις, ἡ ἐν τοῖς τῆς

πίσεως, ὁπότε αὐτὸς ἀποδοκιμάζει νόμιμόν τι ὡς ἐναντίον τῇ παραδόσει, ἡ ἄλλοι ὡς τῇ παραδόσει σύμφωνον κυρεῖ, καὶ προτάτοι τηρεῖται, καὶ πρὸς διατήρησιν ἀσφαλῆ, ἐκτίθεται καὶ κανόνας τινὰ. ἀναντιρρήτόν ἐστιν, ὅτι θέλουν οἱ Ῥωμαῖοι πείθεσθαι ἡμᾶς ἐν τέτοις ὑστάτως, ὡς περὶ λύει διαφορὰν τινὰ περὶ θεωρητικῶν πραγμάτων, ἥτοι περὶ τῶν πίσιν ὁ Πάπας. δούτερον, ὅτι πρὸ τῆς κινήσεως τὸ πρᾶγμα, ἥτοι πρὸ τῆς ἐν τῇ

τὸ Πάσχα εἰς ζήτησιν ἔλθειν, ὅτι ἐνόμιζον οἱ τῶν
Ῥωμαίων καὶ οἱ Ἀπανοὶ ἔχειν τὴν διαφορὰν περὶ τῶν
πίσιν, ὅθεν κατὰ τὴν Εὐσεβίου Ἀνικήτος καὶ Πολυ-
καρπῶ οἱ θεοφόροι μὴ συμφωνήσαντες περὶ τῆς,
5 ἀπὸ ἀλλήλων μὴ φιλερισήσαντες, ἀλλ'
ἔχοντες τὴν κοινωνίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. τὸ δὲ
Ἰκκτρῶ ἀναιδῶς καθαιψαυδῶς καὶ φανερώς τῶν
Ἀπανῶν, καὶ ὑπὲρ τὸ δέον φιλερισήσαντο, καὶ
διαφωνία ἐνομίσθη διαφορὰ περὶ τῶν πίσιν.
10 ὅτερ αἱ εὐσεβεῖς ἐκ τῆς Εὐσεβίας, ῥητέον ὁμῶς
καὶ κατὰ τὸν Βελλαρινόν τῶν ὑπερμαρτυρημάτων.
λέγει γὰρ, ἐπεὶ δὲ ὁ Πάπας Βίκτωρ ἐθεώρει τὴν
περὶ τῆς Πάσχα διαφορὰν, μὴ εἶναι διαφορὰν μόνης
διαταγῆς, ἀλλὰ φέρειν μεθ' ἑαυτῆς αἵρεσιν, καὶ
15 μέλιστα αὐτὸν τὸν ἱεραῖον, ὁκαίρως ἀπαντᾷ
αὐτῇ. ἤρετε δὲ ἡ γνώμη τῆς Βίκτωρ, τίς τῆς
ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου πατέρας, ὡς δηλοῖ Εὐσεβίος
Βιβλίῳ τρίτῳ εἰς τὸν βίον Κωνσταντίνου, καὶ μετέ-
πειτα αἱρετικοὶ ἐνομίσθησαν οἱ Τεσσαρεσκαίδεκάτηται,
20 ὡς δὴλον ἐστὶν ἐκ τῆς Ἐπιφανίης αἵρεσις ποικιλο-
εῖς, καὶ τῆς Αὐγουστίνου αἵρεσις ἐκαστῇ ἐνάτῃ. ταῦτα
περὶ τῆς Πάπας βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλalaίῳ δεκά-
τῳ ἐνάτῳ. σημειῶσαι δὲ ὅτι ὁ λόγος ἔστι τῆς Βελλα-
ρινῆς ἀντιρρήτος ἐστίν, ὡς ὑπὸ τῆς Αὐγουστίνου καὶ
25 τῆς Ἐπιφανίης καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου βεβαιώμενος.
ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς γνώμης τῶν ἀντικειμένων
τῶν Βίκτωρ Ἀπανῶν τὸ δὴλον γίνεται. καὶ γὰρ
ὁ Πολυκαρπὸς ὡς περὶ ἐγκανχάρῳ τῇ πρὸς τὸν
Βίκτωρα ἐπιστολῇ εἰς τὴν μίμησιν τῶν προγονεσέων
30 αὐτοῦ, ἔγω φησὶν, ἔπει πάντες τὴν ἡμέραν τῆς
Πάσχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῆς Σελήνης κατὰ
τὸ Εὐαγγέλιον ἐτήρησαν, ἐδὼ παρεκβαίνοντες,
ἀλλὰ κατὰ τὸν κανόνα τῆς πίστεως ἀκολουθού-
ντες. ἐν δὲ ὁ μικρότερος πάντων ὑμῶν ὁ Πολυ-
35 καρπὸς ἐπ' ἑξῆς ἐπὶ τοῖς πληροτέροις, οἱ
γὰρ ἐμὲ μέζοντες εἰρήκασιν. περὶ τῆς δὲ Θεῶ
μακρῶν ἢ ἀνθρώποις. Εὐσεβίῳ βιβλίῳ πέμπτῳ,

κεφαλalaίῳ ἐκαστῷ πέμπτῳ. ἐν οἷς σημειῶσαι κα-
τὰ τὸν Εὐσεβίον τὸν Λομπάρδον, ὅτι τὸ ἐξῆς τὸ
κατὰ τὸν Πολυκαρπὸν ἦν ἐξ ἐυαγγελικῆς Διατα-
γῆς καὶ θείας ἐντολῆς, καὶ κατὰ τὸν κανόνα τῆς
πίστεως. ὅθεν ἐπεταὶ τὰς Δουλικὰς καὶ τὰς
πράξιαις ἐναντίον τῇ ἐυαγγελικῇ Διαταγῇ καὶ θείᾳ
ἐντολῇ καὶ τῇ τῆς πίστεως κανόνι. τέταρτον, ἐξω
μάρτυρ καὶ ὁ Κανισαρείας Φιρμιλιανὸς τῇ πρὸς τὸν
κυπριανὸν ἐπιστολῇ λέγων, τὰς ἐν ἑαυτῇ μὴ τη-
ρεῖν ἐν πάσι τὰ ἐξ ἀρχῆς παραδεδομένα, καὶ μάτην
τὴν αὐθεντίαν τῶν ἀποστόλων προτείνεσθαι. εἰδέναι
καὶ ἐκ τῶν δυνάταις, ὅτι περὶ τὰς ἐορταστικὰς
ἡμέρας τῆς Πάσχα, καὶ περὶ πολλὰ ἔτι μυστήρια θεῶ
ἰδοὺν ἀπὸ αὐτοῦ ἵνα διαφοράς, ἕτε τῆς εἶδαι
ἐκὰ πάντα τὰ ἐν ἱεροσολύμοις τηρέσθαι. πέμπτον,
ἐν τῇ Εὐσεβίῳ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἡτοὶ κεφαλalaίῳ ἐ-
καστῷ πέμπτῳ εἰρηκῶς τὰ ἀντιρρῶ ἐκ μέγας τῆς Πολυ-
καρπῆς, ἐπήνεγκον, ὁ μὲν τῆς Ῥωμαίων προεσθῆς
Βίκτωρ ἀφ' ὧς τῆς Ἀσίας πάσης ἀμα ταῖς ἐμοῖς
Ἐκκλησίαις τὰς παροικίας ἀποτέμνειν ὡς ἑτερο-
δοξήσας τῆς κοινῆς ἐνώσεως παρῆται. σημειώτεον
ἐν ἐκ τῆς ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦν ἀμαρτήματα περὶ τὴν
πίσιν, οἱ δὲ Ἀπανοὶ νομίζοντες ἀμαρτάνειν περὶ τὴν
πίσιν τὸν Βίκτωρα, καὶ ἐπέθοντο αὐτῷ. εἰ δέ τις εἴ-
ποι ὅτι καὶ ἦν περὶ τὴν πίσιν, αὐτοῖς τὸν Βίκτωρα ἡ-
μαρτηκέναι περὶ τὴν πίσιν ὁμολογήσει, ἐπεὶ δὲ
τὸ μὴ ὄν ἀμαρτήματα περὶ τὴν πίσιν, ἀμαρτήματα περὶ
τὴν πίσιν ἐνόμιζον. ἔπειτα οἱ Ἀπανοὶ ἀντικειμένοι τῷ
δόγματι τῆς Βίκτωρος, καὶ νεθετέοντες αὐτῶν ἀποστῆ-
ναι τῆς οἰκίας δόξης, καὶ τοὶ συνήθη καὶ ἀρχαιο-
τάτης καὶ κεκυρωμένης ὁμοῖς καὶ ἀναθεματισμοῖς, ἐκ-
φαίνεσθαι μὴ μόνον δύνασθαι τηρεῖν τὰ ἀποστολικὰ
ζώδια ὑπὸ τῆς Πάπας, καὶ μέλιστα διὰ τοῦτο, ἀλλὰ
καὶ νομίζειν αὐτῶν δύνασθαι περὶ τὴν πίσιν ἀ-
μαρτάνειν, Πάπαν καίτοι γε ὄντα, καὶ ἐπίσκοπον
τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς τῆς Πέτρου καὶ τῆς
Παύλου καθεδρῆς διάδοχον.

40 ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΑ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς δούτερας ἀντιθέσεως τῆς Βαρωνίης, λέγοντο, τὰς Ἀπανὰς διὰ τὸ Πάσχα μὴ περὶ ἐντας
τῆς Πάπας, σχίσματι ὑποπεπτωκέναι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας χωρεθῆναι, καὶ περὶ ἀπαντήσεως πρὸς ταύ-
την, ψεύδεσάτην ἔσαν.

45 Δούτερος δὲ Ἀντίθεσις ἡ Βαρωνίης, ὅς τῷ Πάπᾳ
περὶ τῆς Πάσχα τὰς Ἀπανὰς μὴ περὶ ἐντας,
σχίσματι φησὶν ὑποπεσεῖν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας χω-
ρεθῆναι. ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ τὸ ψεῦδος ἐστίν.
οἱ γὰρ μὴ κοινωνήσαντες περὶ τῆς Πάσχα τῷ Βίκτω-
50 ρι, ὁρθόδοξοί τε ἦσαν καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ κοινωνοῦντες.
καὶ πρῶτον, ὁ Πολυκαρπὸς μὴ περὶ ἐντας τῷ Πάπᾳ ἀνι-
κῆτῳ, ἦν μετὰ τῆς Ἀνικήτης εἰρηνικὸς καὶ κοινωνι-
κός, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. δεύτερον, ὁ Τερτυλλιανὸς
ἐξημερῶν τὴν τρόπον καθ' ὃν δύναται τῆς γνώσεως
ἐκκατέχει τὴν ἀληθινὴν πίσιν, νεθετέῃ ἵνα συμ-

βελόνηται μετὰ τῶν ἀποστολικῶν Ἐκκλησιῶν, αὐ-
τῶν ἀντικειμένων, μέμνηται καὶ τῆς ἐν ἐφ' ἑσῶ. ἔτι δὲ φη-
σιν ὁ θείων κρᾶττον περιεργάζεσθαι ἐν τῇ ὑπο-
θέσει τῆς σωτηρίας, ἀφ' ἧς τὰς ἀποστολικὰς
Ἐκκλησίας, ἐν αἷς αὐταὶ τῶν ἀποστόλων αἱ καθε-
δραὶ μέχρι τῆς νῦν προσατόνουνται. ἐν αἷς αὐταὶ
ἐκείνων ἐπιστολαὶ ἀναγιγνώσκονται, ἐκαστὸς ἐνη-
σαι τὴν φωνήν, καὶ τὸ πρόσωπον ἐκτελεῖσαι. ἐγγύς
σε ἐστὶν ἡ Ἀχαΐα, ἔχεις τὴν Κόρινθον, ἔχεις
Φιλίππους, ἔχεις Θεσσαλονικεῖς, εἰ δύνασαι εἰς Ἀ-
σίαν πορεύεσθαι, ἔχεις Ἐφεσον. ταῦτα ὁ Τερτυ-
λιανὸς

λιανὸς βιβλίῳ προγνωσικῶν κεφαλαίῳ τετακωτῶ-
τω, ἐν ἑτὶ διακωσῶ τρίτῳ, μετὰ δὲ τὴν ἀπό-
φανιν τῷ Βίκτωρι, ἑτὶ πέμπτῳ, ὅτε ὁ Θρόνος
τῷ Πολυκράτῃ ἡ Εὐφροσύνη ἐώρταζε τὸ Πάσχα τῇ τε-
σσαρεσκαιδεκάτῃ τῆς Σελήνης. τρίτον, ὁ Φιρμιλι-
ανὸς ἐώρταζε καὶ αὐτὸς τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, ὡς
παρίστη τὰ ῥήματα αὐτῶν τὰ ἀνωτέρω τετακωτῶ.
Ὡς δὲ ὁ Φιρμιλιανὸς, καὶ ἕτεροι ἑγκριτοὶ πατέρες
ἐορτάζοντες τὸ Πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῆς
Σελήνης μέρος τῆς κατὰ τὴν Σαμοσατέως ἐν Ἀντιο-
χείᾳ αἰῶς Συνόδου. τέταρτον, ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύ-
νοδος εἶχε μέρος αὐτῇ κεκοινωνηκότας τὸς Ἀσιανὸς
καὶ Κιλικίας καὶ Λυκαόναι καὶ Σύρου, οἵτινες ἢ πάντες
ἢ πλείους ἐώρταζον τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῆς Σε-
λήνης. πέμπτον, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτοὶ οἱ διάδο-
χοι τῷ Βίκτωρι Πάπᾳ εἶχον κοινωνικὰς τὰς ἐυ-
παίοντας τὸ Πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῆς Σε-
λήνης, ἐξ ὧν ἦν καὶ Διονύσιος ὁ Πάπας. ὅθεν ὁ
Εὐποκράτωρ Ἀνθελιανὸς, ἀναχωρῶντος τῷ Σαμο-
σατέως ἀπὸ τῶν Ἐπισκοπῶν τῆς Ἀντιοχείας προ-
σέταξεν, ἵνα οἱ ἔχοντες τὴν αὐτὴν πίσιν μετὰ
τῶν Ἰταλῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν Ἐπισκόπων Ῥώμης,

ἔχωσι τὸ Πατριαρχεῖον. ἦσαν δὲ κοινωνοὶ τῶν
Ἰταλοῖς καὶ τῷ Ῥώμῃ οἱ τῆς Συνόδου πατέρες, ἐν
οἷς καὶ ὁ μετὰ Παῦλον ἐν Ἀντιοχείᾳ Δόμνιος, καὶ
πολλοὶ τῶν Ἀσιανῶν καὶ Κιλικίων καὶ Λυκαόνων καὶ
Σύρων Ἐπισκόπων, καὶ αὐτῶν τῶν Αἰγυ- 5
πτίων, ὡς παρίστην ἡ πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπι-
στολή τῆς Συνόδου, ἀξιοῖ γὰρ αὐτὸν δέξασθαι τὴν
περὶ τῷ Πάσχα κρίσιν αὐτῆς. ἦν δὲ τότε Πά-
πας Ἀλεξανδρείας ὁ Διονύσιος κοινωνὸς τῶν πα-
τρῶν, ὡς δηλοῖ ἡ ἐγκύκλιος Ἐπιστολή τῆς Συνό- 10
δου, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον εἰς τὸν Εὐσέβιον βιβλίῳ
ἐβδόμῳ, κεφαλαίῳ τετακωτῶ. ἔκτον, τῷ Ναυά-
τῃ ἀναφανέντος αἰρετικῶ, ὁ Πάπας Κορνήλιος
ἐγραψεν Ἐπιστολὴν καὶ τῆς αἰρέσεως πρὸς τὸν
Ἀντιοχείας Φαύτιον, ὡς φησὶν Εὐσέβιος βιβλίῳ 15
ἑκτῷ, κεφαλαίῳ τεσσαρεσκωτῶ τρίτῳ. Ὡς δὲ
ὁ Φαύτιος Τεσσαρεσκαιδεκάτης. δηλοῖ ἐν ὁκτώ-
των, ὅτι ἐψόδη πρὸς τὸν Βαρώνιον, εἰπὼν
τὸς Τεσσαρεσκαιδεκάτης Διὰ τὸ μὴ ὑπεῖλαι τῇ
τῷ Βίκτωρι ἀποφάσει, ἀποβληθῆναι τῆς κοινωνίας 20
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ χρισματικὰς γεγενησθαι.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΑ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

25

Περὶ τῆς τρίτης αἰρέσεως τῶν περιεργότερων σοφιστῶν παπιστῶν, λεγόντων, μὴ κατακριθῆναι
ὑπὸ τῷ Πάπᾳ τὸν Πολύκαρπον Διὰ τὴν διαφορὰν τῆς ἡμέρας τῷ Πάσχα, ἀλλὰ Διὰ τὸ κατηγορεῖν
τῶν ἐν Κυριακῇ αὐτὸ ἐορταζόντων, ἀφ' οὗ καὶ τῷ ἰσχυρογνώμῃ, τυχὲν ὑπὸ τῷ Πάπᾳ συγγνώμης
ἐορτάζειν κατὰ τὸν προπατορικὸν ἔθος αὐτό. σωζώσῃ δὲ τὸ ἀπόκρυφον μαρτυρία τῷ Σωζομένῳ. καὶ
περὶ ἀπαντήσεως πρὸς ταύτην διωκεαχῶς, ἐν ἣ καὶ ἡ τῷ γενικῷ ἀξιωματικῷ τῷ Πάπᾳ κατασκευῇ. 30

Τρίτη δὲ αἰρέσις, ἡ τῶν περιεργότερων σοφιστῶν
τῶν παπιστῶν, οἵτινες βλέποντες τὰ ἀνωτέρω
ποτανοὶ παρὰ τινῶν χολαστικῶν ὄντα ἀνέχου-
σα καὶ ψόδῃ, μαχόμενοι αὐτοῖς, λέγουσι τὸν
Πολυκράτη μὴ κατακριθῆναι ὑπὸ τῷ Πάπᾳ
Διὰ τὸ ἐορτάζειν τὸ Πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ
τῆς Σελήνης, ἀλλὰ Διὰ τὸ διίσχυρίζεσθαι τότε
μόνον τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τῆς Σελήνης δύνασθαι
ἢ ἀρμόζειν ἐορτάζεσθαι, κατηγοροῦντα πάντων
τῶν ἄλλων ἔθελ ἀποκριθῶντων, καὶ ῥητῶς τῶν τῇ
Κυριακῇ ἐορταζόντων. ὅθεν ὁ Πάπας Βίκτωρ αὐτὸν
ἐνδίκως ἀφώρισεν, ὅστις βιασθεὶς ὑπὸ τῷ ἀ-
φορισμῷ, ἀφῆκε τὴν ἰσχυρογνώμην, καὶ ἐκλινεν
εἰς τὸ Εὐσεβέστερον. ὅθεν δυσωπηθεὶς ὁ Βίκτωρ,
συνεχώρησεν αὐτῷ, καὶ δέδωκεν αἰεὶ κατέχειν
τὸ προπατορικὸν αὐτῷ ἔθος. ταῦτα οἱ παπισταί.
συζητοῦντες δὲ ταῦτα προθυμῶνται ἀπό τινος μαρ-
τυρίας τῷ Σωζομένῳ, καὶ ταύτης διεφθαρμένης.
λέγει γὰρ ἐκ τῶν βιβλίων ἐβδόμῳ, κεφαλαίῳ
δεκάτῳ ἐνάτῳ, αἰετὶς περὶ τῆς ἐορτῆς διαφορᾶς.
σοφώτατα δὲ πῶς οἶμαι καταλύσαι τὴν συμβάσαν
πάλαι περὶ ταύτης φιλονεικίαν τὸς ἀμφὶ Βίκτωρα
τὸν τότε Ῥώμῃ Ἐπίσκοπον καὶ Πολύκαρπον τὸν
Σμυρναῖον. ἐπεὶ γὰρ οἱ αὐτοὶ Δύο Ἱερεῖς ἐκ

ἦσαν δὲ ἄνθρωποι Παῦλος καὶ Πέτρος τὴν παράδοσιν ἀλη-
μαίαν, οἱ δὲ ἐκ τῆς Ἀσίας Ἰωάννη τὸν ἀποστόλου
ἐπὶ ἀποκρίσει διίσχυρίζοντες, τὸ κοινὸν δεῖν
ἕκαστοι ὡς ἐώρτασιν ἐορτάζοντες τῆς πρὸς σφᾶς 35
κοινωνίας οὐκ ἐχωρίσθησαν. λέγουσιν ἐν πρὸς
ταῦτα οἱ παπισταί, ἐν ταῦτα χρῆμα εἰς διορθώ-
σεως, ὥστε αὐτὸν Πολυκάρπῳ Σμύρνης εἰπεῖν
Πολυκράτης Εὐφροσύνη. ἀλλὰ ῥητέον περὶ τῶν, μάλ-
λον πιστοτέρῳ Εὐσεβίῳ ἀρχαιότερῳ ὄντι, ἢ τῷ 40
παρ' Εὐσεβίου λαβόντι Σωζομένῳ. ὁ γὰρ Εὐσε-
βιος Ἀνίκητον εἶπε καὶ Πολύκαρπον, καὶ Βίκτωρα
καὶ Πολύκαρπον. δόξαται, ὁ Εὐσεβιος εἶπε πε-
πλατυσμένως καὶ καθαρώς, ὅτι ὁ Πολυκράτης ἀν-
τίστη τῷ Βίκτωρι, καὶ ὡς ἐπερὶ αὐτὸν αὐτὸν εἶχε, 45
καὶ τὸς ἀφορισμούς, ἥτοι τὴν ἀκοινωνησίαν αὐτῷ
γενναίως ἀπέβαλε, καὶ συνηγωνίσθησαν αὐτῷ το-
σάτων ἑθνῶν πατέρες, ἐλέγχοντες καὶ συνοδικῶς
καὶ ἰδίως τὴν ἀποτομίαν καὶ τὸ θρόνος αὐτῷ τῷ
Βίκτωρι, ἐν οἷς καὶ Εἰρηναῖος ὁ Λαγυδένων ἐπί- 50
σκοπος. τρίτον, καὶ πάντα ὅσα εἶπον Εἰρη-
ναῖος καὶ Εὐσεβιος περὶ Βίκτωρος καὶ τῶν ἐκ-
κλησιῶν τῆς Ἀσίας, ἐναντία ἐπὶ ταύτῃ τῇ θί-
σει τῶν Λατίνων, καὶ ἰδὲ τὸς τόπους εἰς Εὐσε-
βιον βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ἐκωτῶ πέμ-
τῳ.

τω . τέταρτον , διμαρέτερον ἐστὶν οἷός τινος , ἢ
 δυνὸν διορθωθῆναι γενέσθαι , καὶ πλείον ἐνδεχόμενον
 εἶναι γεγονέναι σφάλμα εἰς τὸ Εἰκτώρ , ὅπως ἔ-
 δει εἰπεῖν Ἀνίκητος , ὡς φαίνεται καὶ παρὰ Βα-
 5 ρωνίῳ ἐν ἑταίρῳ ἐκκαρσῶ ἐννενηκὸς ὁ γδωρ , καὶ μά-
 λιστα ἄπειρ ὁ Σωζόμενος . διηγέται μάλιν ἀρ-
 μόξιν Ἀνικήτω καὶ Πολυκαρπῶ , ἢ Βίκτωρ καὶ
 Πολυκαρπῶ . πέμπτον , εἰς εἰπεῖν , εἰ μὴ διεφ-
 10 θαρμένον ἐστὶν ὁ τόπος ὅπως τῷ Σωζόμενῳ , τὸ
 ἀνάρτητα πάντως τῆς θανόντος ἐπὶ τῷ Σωζόμενῳ ,
 καὶ δὲ τὸν Πολυκαρπὸν καὶ τὸν Βίκτωρα φιλο-
 νεκτοῦσαι ποτε πρὸς ἀλλήλους , ἢ ἐρηνοῦσαι . ἔκτον ,
 ἢ παρὰ τὴν περίοδον τῷ Σωζόμενῳ ἀνέκειται μά-
 15 λιστα γενναίως τῇ θείῃ ταύτῃ τῶν Ρωμαίων ,
 καὶ γὰρ ἔλεγει ὡς ὁ Πολυκράτης ἀφῆκε τῇ
 ἐκκαρσῇ γνώμῃ , ἢ ὁ Βίκτωρ αὐτῇ συνεχώρησεν ,
 ἀλλ' ὅτι κοινῶς ἔδοξεν αὐτοῖς , ἵνα ἔχῃ ἕκαστος
 τὰ ἴδια , καὶ ἴσαν ἀλλήλοις κοινωνικοί . ἑβ-
 20 δομὸν , συλλάγεται ἐκ τούτων , ὡς οἱ Δυτικοὶ εἰ-
 χοντες τῆς παραδόσεως Παύλου καὶ Πέτρου , ἔ-
 τας οἱ Ἀσιανοὶ τῆς τῷ Ἰωάννῃ , καὶ ὡς ἔχον
 οἱ Δυτικοὶ τὸν Πέτρον , ἔχον καὶ τὸν Παῦλον , καὶ
 πρῶτον τὸν Παῦλον τῷ Πέτρῳ , καὶ πᾶς τὸ ,
 ὁ Πάπας ἐστὶ μοναρχῆς ; καὶ οἱ μὴ πειθόμενοι
 25 τῷ Πέτρῳ ἢ τῷ Πάπῃ , ἀνάρτητα ποιεῖσι περὶ
 τῶν πίων ; ὁ γδωρ , εἰ ὁ Βίκτωρ ἐπερδοξίαν ἐ-
 νόμιζε ἐορτάσαι τὸ Πάσχα τῇ πενταρεσκαυδε-
 κατῇ τῆς Σελήνης , καὶ τὰς οὐκ ἐκ ἀφῆλτο
 τὰς τῆς Ἀσίας Ἐκκλησίας ὡς ἐπερδοξίσας ,
 30 καὶ συνεχώρησε τῷ Πολυκράτῃ τῷ ἐπερδοξίαν ;
 ἕναρον , ὅτι ὁ Πολυκράτης ὡς ἡ τῷ σκανδαλῶ
 ἀρχῇ , ἵνα νομίσῃ αὐτὸν γνωμοδοτῆν μὴ δύ-
 νασθαι , μὴ δὲ πρέπον εἶναι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐορ-
 τάζεσθαι τὸ Πάσχα , κακῶς κατακρίθῃναι ,
 35 ἀλλ' ὁ Βίκτωρ ἐγένετο ἀρχηγὸς τῆς φιλονεικίας ,
 καὶ μάλιστα ἀποτόμως καὶ ἀναξίως τῷ θρόνῳ τῷ
 Πέτρῳ , καὶ τῆς σοφίας καὶ ἀγότητος τῷ πρὸ
 αὐτοῦ Ἀνικήτῃ . δέκατον , οἱ τῷ Πολυκράτῃ
 διὰ τοῦτο ἔχουσιν ὑπὸ τῷ Βίκτωρος κατηλειμμένοι ,
 40 ὡς Ἰωάννης καὶ Φιλίππος ἀκόλουθοι σφόδρα
 γενναίως τῆς ἰδίας δόξης ἀντείχοντο , καὶ ἐώρ-
 ταζον τῇ πενταρεσκαυδεκατῇ τῆς Σελήνης ,
 τοῖς δὲ ἄλλοις ἐορτάζουσιν ἐνεκάλων , ὡς οὐκ
 λόγον ποιούμενοι τῷ χωρισμῷ τῆς κοινωνίας αὐ-
 45 τῶν , ὡς ὁ Ἐπιφάνιος αἰεὶ εἰς ἐβδόμηκός . ἐν-

δέκατον , ὁ Νικηφόρος βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ
 ὑστάτῳ , διηγέμενος ὅσα διὰ πωδῆς ἔχον ὁ Ἐπιφάνιος
 περὶ τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν εἰρήνης , ἐπιφέρει , ὅτι
 ἐκ ἑπτασὺν ὁ λόγος , τῷ ὁ χρόνος μεταταῦτα ἀπὸ
 τέλεισε , καὶ γὰρ ἐν τῷ μάλιστα ἡ Ἀσία πᾶσι
 ἐπέστη , ἵνα ἔχῃ μετὰ ἰσχυρίων , ἀλλ' αὐτῇ τῇ
 Κυριακῇ ἡμέρᾳ τὸ μυστήριον τῷ Πάσχα ἐορτάζεται .
 δῆλον ὅτι ἐκ τῶν ἐρημίων , ὅτι ἡ Ἀνικήτης καὶ Πολυ-
 5 καρπῶ συμφωνία ἐγένετο ἵνα ἔχῃ ἕκαστος τὰ
 ἴδια ἔθνη , ἢ δὲ τελεία γέγονε μετὰ πολὺν χρό-
 νον , ἥτοι ἐν τῇ καὶ Νίκαιαν Συνόδῳ , καὶ μεταίως
 ἐκπίασαν κἀνταῦθα οἱ σοφιστικώτατοι Λαῖνοι .
 δωδέκατον , ὡς ἐπὶ ἵνα κολοφῶνα τῶν σοφιστῶν
 αὐτῶν προσφέρουσιν οἱ Ρωμαῖοι τὴν ἐν Ἀρελάτῳ
 γυνομένην Σύνοδον ἐν ἑταίρῳ τετρακοσίων δεκατῶ πε-
 10 τάρτῳ , λέγουσιν γὰρ , ὅτι ὁ Πάπας Ρώμης περὶ τῷ
 Πάσχα διελίξαι , μάρτυς ἡ ἐν Ἀρελάτῳ Σύνοδος ,
 καὶ ὡς ὁ ἀνιλέγων . ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι μάλιστα
 ἡ ἐν Ἀρελάτῳ Σύνοδος καταστρέφει τὸ γενικὸν τῷ
 Πάπᾳ ἀξίωμα , καὶ γὰρ μαρτυρεῖ , ὅτι ἀπὸ τῷ
 Βίκτωρος ὅς ἐκρινε τῷ ἐκαρσῷ ἐννενηκὸς ὁ γδωρ
 15 ἔτα ἕως τῆς ἀθροίσεως αὐτῆς παρερρύκσαν ἑγὼ ἕκα-
 τὸν ἐκκοιπέτα , καὶ ἔμνε καὶ ἡ διαφορὰ καὶ ἡ κοι-
 νωνία ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις Δύσεως καὶ Ἀσίας . καὶ
 γυνόμενοι Ἐπίσκοποι Ρώμης ἀπὸ Βίκτωρος ἕως Σιλ-
 βέστρου ἕκαστος , καὶ ἐνηχῶντες καὶ λόγοις καὶ γράμμα-
 20 σιν εἰς πᾶσαν Ἐκκλησίαν ἐορτάζουσιν τῇ πενταρε-
 σκαυδεκατῇ τῆς Σελήνης , ἵνα ἐορτάζῃ τῇ Κυριακῇ ,
 ὡς οὐκ ἐσκημάθησαν , ὡς οἱ μὴ εἰσακόντες ἀπὸ
 25 τοῦ ἐνομιέθησαν . ὅθεν καὶ ἡ παρὰ τὴν Σύνοδος
 γράψασα κανόνα πρῶτον ὅπως γίνηται ἡ ἐορτὴ ἐν Κυ-
 ριακῇ , καὶ πέμψασα αὐτὸν (ὡς ἰδίῳ Πατρι-
 ἀρχῇ) τῷ Πάπᾳ Σιλβέστρῳ , ἵνα αὐτὸν διαδώσῃ
 εἰς τὰς Ἐκκλησίας , καὶ Ἀναστάσιον τὸν βιβλιοθηκά-
 30 ριον ἐν τῷ ἀρχιερατικῷ τῷ Δαμάσκῳ , ὡς οὐκ ἔχουσιν
 ὡς ὁ πολυαὐθρῶπος αὐτῇ Σύνοδος , ὡς οὐκ ἔστιν Ἐπίσκο-
 πος τῆς Ρωμαίων Ἐκκλησίας Σιλβέστρος , ὡς ὁ
 35 μετὰ δέκα ἑγὼ ἀθροισθεῖσα ἡ ἐν Νίκαιᾳ Σύνοδος ,
 λύσαντα τὴν ἀμφιβολίαν , πέρας τεθεῖκε τῷ πρῶ-
 τῳ γράμῃ , ἥτις καὶ ἠκολούθησε πᾶσι τοῖς ἐκκλησίαις ,
 καὶ καὶ ἵνες νικηφόροι ὑπὸ τῷ ἔθρῳ τῆς πενταρεσκαυ-
 40 δεκατήσεως οὐκ ἐπέστησαν ὁμοῦς , ἀλλ' ἐν μετ' ἐπο-
 λύν καιρὸν πάντες τῷ ἀξιώματι καὶ τῇ ὑπερσχητῇ τῆς
 Οἰκουμενικῆς Συνόδου πεποιθότες , ἐκλήσαν εἰς τὴν
 κρίσιν καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς .

ΒΙΒΛΙΟΤ. Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ. ΙΑ. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς συμπεράσεως τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων , ὅτι ἡ κοινότης καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος
 5 ὅτι πάντων , Παπῶν φημι καὶ Ἐπισκόπων , καὶ ἀναμάρτητος , καὶ ὅτι παρεξηγηταὶ καὶ φθορᾶς οἱ
 παπισταὶ τῶν γραφῶν τῶν ἁγίων , ὅτι Πάπας αὐτῶν εἰς τῶν πολλῶν Ἐπισκόπων .

Συμπεραίνουσι ὅτι ἡ κοινότης καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ
 Σύνοδος καὶ τῶς Πάπας καὶ πάντα Ἐπίσκοπον
 καὶ πᾶσαν μερικὴν Ἐκκλησίαν καὶ μερικὴν Σύνοδον

κρίνει καὶ ἀνακρίνει , καὶ αὐτὴ μόνη εἶναι ἀναμάρτητος ,
 καὶ αὐτὴ μόνη ἐξαιρέτως φυλάττει καὶ κατασκάπτει ,
 βεβαίως καὶ ναθαίρει , καὶ διατῇ ὅτι πάντων ἐστὶ . καὶ
 Σύνο-

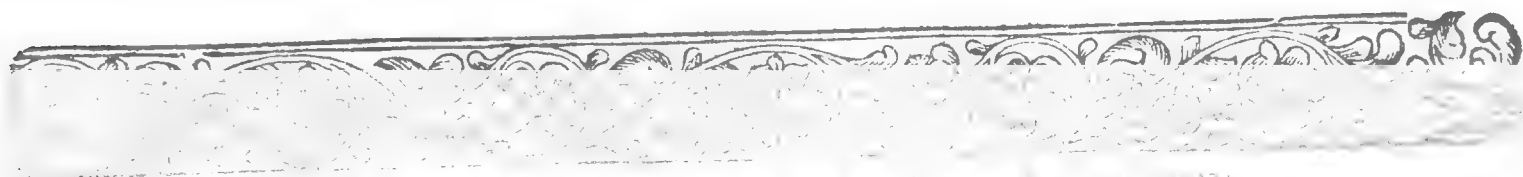
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣ ΑΝΤΩΝ

44

Σύνοδοι ἀφ' ὧν ἀνέβησαν οἱ ἀρχιερεῖς τῆς Πάπας, καὶ οἱ μαθηταὶ ἀναφανδὸν κατ' αὐτῶν, καὶ παρεξηγηταὶ καὶ φθορεῖς εἰσιν οἱ παπισταὶ τῶν θείων συγγραμμάτων τῶν ἁγίων, καὶ πρὸς τέτοις, ὁ Πάπας εἰς ἐπὶ τῶν προεστώτων ἐπισκόπων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

οἱ, ἀμαρτανῶν, καὶ κρινόμενοι, καὶ ἀφ' ἐξουσίας, καὶ ἐλεγχόμενοι, καὶ ἀν' ὑπαρακεκοσμήτους, καὶ ἡ νεωτεριστικὴ μοναρχία αὐτῶν εἶναι φησὶ σημαίνοντι ἡ πρὸν ἡ συσταθῆναι διαλυόμενοι.

5

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Περὶ τῆς ἀποικίας τῶν Ἑβραίων ἀφ' ὅλης τῆς Παλαιστίνης, καὶ διασπορῆς αὐτῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ Περὶ τῆς ἐλπιζομένης αὐτῶν βασιλείας, καὶ τῆς Σαββατικῆς ποταμῆς.

15

Ἀπρεπὸν ἐστὶν ὁμοῦ νὰ σωπῆσθαι καὶ τῶν ἱεραίων τῶν ἀρχαίων ταλαιπωρίαν, ἐμποδίζοντο γὰρ ὅσοι ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ εἰσὶν ἱεροδύματα, καὶ ἐπληρώσαντο ἀπροφητικὰ λόγια ὅπως οἱ ἱσχυροὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ προεφύρισε περὶ αὐτῶν λέγων, ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρκαυδοί, τὴν χώραν ὑμῶν οὐκ ἔστιν ἄνθρωποι κατεστῆσαν αὐτὴν, καὶ ἔρημος κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς προφήτης εἰς τὸ τελευτῶν κεφάλαιον. βασιλεῖα μετὰ δόξης ἔσται, ἔσται τὸν χειρὸν τὸν θανατοῦντα καὶ ποιῶντα ὄνομα καὶ ἐξουσία εἰς δόξαν τῶ θεοῦ καὶ Πατρὸς) καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται τὴν πόλιν ἑαυτῶν. καθὼς ὁ Αἰλιὸς Ἀδελφάνης καὶ οἱ ἄλλοι πάντες τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐδέσσαντο, ἕκαστον νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τῆς ἱεροσολίτης, εἰς τὴν Σεβήρην καὶ ἀπὸ ὅλης τῆς Παλαιστίνης, ὁ δὲ Τραϊανὸς καὶ ἀπὸ τῆς Κύπρου, ἀλλὰ νὰ εἶναι πανταχῶς διευκολυνόμενοι κατὰ

τὴν Δαριτικὴν περὶ τὴν πλὴν λέγαν, διασπορῆς αὐτῶν (δηλαδὴ τῶν Ἑβραίων) οἱ ὅποιοι ἀπὸ πόλεως ἕως ὅπου ὤρουν, καὶ δὲ καὶ μὴ ἀσφαλῆς γῆν τῶρα ἔχουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, ὡς ἐλέγχε αὐτῶν καὶ ὁ Αἰλιὸς, ἀν' ἀλλὰ καὶ καὶ αὐτοὶ ὀνερπολῆσι κάποιον βασιλεῖον εἰς τὴν μέσην τῆς Ἰνδίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδωκέναι νὰ περὶ τὴν ποταμὸν τὸν Σαββάτιον, ὅπου κατ' ὅλην τὴν ἄλλαν ἡμέραν τρέχει, κατὰ δὲ μόνον τὸ Σαββατικὸν ὅδ' ὅπως κινεῖται, ὡς ἐκ τῆς Πλύνιου εἰς τὸ τελευτῶν πρῶτον βιβλίον. καίτοι γε ὅλην τὴν ἐναντίον γῆν εἰς τὴν ποταμὸν τὸν Σαββάτιον τῆς Παλαιστίνης εἰς τὸ ἐρῶν τῶν ἱεραίων πόλεμος, κεφαλαιῶν πταρτῶ, ὅπου μόνον τρέχει τὸ Σαββατικὸν. ὅθεν ἀπὸ τῆς Σαββατικῆς τῶν Ἑβραίων τῆς γῆς, θέλει νὰ καλῆται Σαββατικὸς ποταμός. εἶναι δὲ ὁ Σαββατικὸς αὐτὸς μέσος ἱεροσολίτης καὶ τῆς πόλεως ἱεροσολίτης χώματος τῶρα καὶ κατεστραμμένη.

17

ΒΙΒΛ' Ι' ΟΤ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ Σαβᾶ βασιλείας τῶν Αἰθιοπῶν τῆς ὀνομαζομένης Μακεδᾶ, τῆς ἐλθέσης εἰς τὸν Σολομώντα, καὶ παιδογονησάσης αὐτῶν καὶ Γονάβαρδον, καὶ Χριστιανισμῶ τῶν ὀδαιμόνων Ἀράβων, καὶ τῆς αἰτίας τῆς περιτέμενσός αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τίῃ χριστιανικῇ ὀνομασίᾳ αὐτῶν.

40

Περὶ αἰσθητικῶν τῶν μύθων τὰ κελύφανα, καὶ αἰσθητικῶν τὸν καρπὸν τῆς ἰσορίας. θέλει ὁ Γονάβαρδον, καὶ ὅταν ἦλθον ἡ Σαβᾶ ἡ βασίλισσα τῶν Αἰθιοπῶν ὅπου ὀνομαζέτο Μακεδᾶ εἰς τὸν τρίστονον Σολομώντα. Διὰ νὰ κατανοήσῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς σφίαν, πῶς ἔχει συνελθῇ μετ' αὐτῆς ὁ Σολομών, καὶ νὰ παιδογονήσῃ τὸν Μαλίκ, ἔπειτα καὶ αὐτὸν τὸν Δαβὶδ ὅπου γέγονεν ἀπὸ τότε αὐτοῦ τῆς Χαμπείας. ἔλαβε γὰρ ἡ Σαβᾶ ἡ βασίλισσα προσέειπεν τῶν Αἰγυπτίων μετ' αὐτῆς δέκα χιλιάδας Ἑβραίους, χιλιάδας δὲ ἀπὸ ἑκάστης φυλῆς, οἱ ὅποιοι ἀπληροδεδόχως ἐπαιδογονήσαν, καὶ μέχρι τῆς σήμερον περιτέμνεται, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα.

ταῖς ὡς αὐτοὶ Χριστιανοὶ (καθὼς αὐτοὶ εὐαγγελισθῶσαν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων Φιλίππου καὶ τῶν ἀγγελοῦ Ματθαίου καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον) ὅθεν ἐρωτώμενοι καὶ νῦν, διὰ τὴν περιτέμενσιν, ὅπου ἐκωλύθη τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὰς περὶ τῆς ἀποστολικῆς συνέδου τῆς Ἱερουσαλὴμ; ἀποκρίνονται ἀποτόμως, Διὰ νὰ δέξωσι πῶς κατὰγονται ἀπὸ τῶν Ἑβραίων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῶν Σολομονιτῶν αἱματῶν. καὶ ταῦτα ὑπὸ τῶν Γονάβαρδον. ὅμως ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι οἱ Χαμπεῖοι ἐγένοντο ἐξ Ἑβραίων Χριστιανῶν, ἀλλ' ἐξ ἰδωλολατρῶν, καὶ ἡ Σαβᾶ ὅσα ἦν βασίλισσα τῆς νῦν λεγομένης Αἰθιοπίας, ἥτις εἰς τὰς καὶ τῶν Σολομώντων ἦν παντελῶς ἀγνώστη, ἀλλ' ἦν βασίλισσα τῆς ὀδαιμόνων Ἀράβων.

45

ας, ἥτις τὰ νυνὶ λέγεται Γερμὶ. ὅθεν ὁ μέγας Βασίλειος Αἰθιοπίαν κράζει πῶς ἔρημον τὴ Σινᾶ, ὅπερ ἦν πάρεκτος ὁμωσῆς. οἱ χαμπέσοι δὲ γεγόνασι Χριστιανοὶ ὑπὸ τῶν εἰρημίων Ἀποστόλων. καὶ ἐπειδὴ εἶχον συνήθασιν νὰ χειρουργηται ὁ Μητροπολίτης αὐτῶν ὑπὸ τῆ Πατριάρχῃς Ἀλεξανδρείας, ἐλθὼν ὁ μέγας χειρουργεῖται Μητροπολίτης αὐτῶν νὰ χειρουργηθῇ εἰς πῶς Ἀλεξανδρείαν, καὶ οὕτως μονοφυσίτην Πατριάρχην

10

κατὰ πῶς αἵρεσιν τῆ Σεβήρη, ἐχειρουργήθη παρ' ἐκείνῃ, καὶ παρέλαβε καὶ πῶς αἵρεσιν, καὶ διατέτῃ οἱ χαμπέσοι τῶρα ἔχουσιν πῶς αἵρεσιν ἐκείνην, φυλάττουν ὅμως τὸ ἀρχαῖον ἔθος, καὶ χειρουργεῖται ὁ Μητροπολίτης αὐτῶν παρὰ τῆ καὶ Αἰγυπτίῃς Ἐπισκόπῃς τῶν Κοπτῶν, οἱ καὶ Ἀλεξανδρείας Πατριάρχῃς φημίζεται. περιτέμνονται δὲ, ἐπειδὴ καὶ τῆ παρὰ τῶν Αἰγυπτίων ἐδέχθησαν, ὅτι καὶ οἱ κόπται περιτέμνονται.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆ Σαββατίᾳ αὐτῆς ποταμῶ, ἧ πέραν ὅν τῇ Αἰθιοπία μυθολογεῖται βασιλεία Εβραίων, καὶ διαπερᾶσαι τὸν Σαββάτιον μὴ διωαυδῶν, καὶ περὶ τῆ Σιλωὰμ, καὶ ὅθεν ὕδρευται, καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς.

15

Ἀπὸ τῆς ἱστορίας ὅμως ἦν λέγει ὁ Γονάβαρ-δῶ, διηλθον ὁ λόγος εἰς τὰς Εβραίας Διδάσκων Σαββάτιον ποταμὸν, ὅτι δηλαδὴ ἐδιώκοντο διαπερᾶσαι ὁ κεκλησισμὸς Εβραῖοι οὐδὲν εἰς πῶς Αἰθιοπίαν, ἀλλὰ καλὰ καὶ αὐτοὶ ὡς ἀμαθεῖς λέγουσιν, οὐδὲν εἰς πῶς Ἰνδίαν. γατιάζει δὲ τὴ Σαββατίῳ ποταμῶ ἡ βρύσις τῆ Σιλωὰμ, ἡ ὁποία κατὰ τὸν ἱερώνημον, καὶ κατὰ πῶς αὐτῇ συν εἰς ἡμέρας τῆς ἡμέρας κοχλάζει καὶ βράζει ἐκ αὐτοῦ βοῆς, ἐπὶ τα κρύπτεται εἰς πῶς γῆν καὶ ὑσυχάζει, καὶ Διδάσκων μέσα ἡνῶν ἀποκρύφων ὑδραγωγῶν διαβαίνει καὶ περᾶ, ποτίζουσα τὰ βασιλικὰ περιβόλια. πῶς δὲ ὕδρευται αὕτη ἡ βρύσις τῆ Σιλωὰμ ὅπερ καίτοι ὑποκάτω εἰς πῶς ὑψώθηται τῆς ἀγίας Σιών, ἀλλὰ ἀκρόσῳρ πῶς Ἐπιφανίου εἰς τὸν βίον τῶν Προφητῶν λέγοντο ἕως. ὁ Προφήτης Ἡσαΐας περὶ τῆ νὰ ἀποθανῇ παρεκάλεσε τὸν Θεὸν νὰ εἰσέλθῃ ὕδωρ καὶ νὰ ἀναβρύσῃ, καὶ ὕδωρ ἦλθε πῶς ὑψώθηται ὕδωρ, ὅθεν καὶ Σιλωὰμ ὠνομάσθη, ὅπερ σημαίνει ἀπεσταλμῶν. εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῆ βασιλείας Ἐζεκίου ἐξήρχετο ὁ λίγον ὕδωρ, καὶ ἐφυλάττετο μετὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν, ὅτι ἦτον πέριξ ἡ ἱερουσαλὴμ περικυκλω-
40 μῶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὅποιοι ἀπῆλθονσαν διψασμένοι, ζητῶντες πανταχῶς ὕδωρ Διδάσκων νὰ πίωσι, καὶ ἐκ οὐρανοῦ, οἱ δὲ οἱ ἰσραῖοι ὅτι ἀπῆρχοντο, ἀνέβρυντο τὸ ὕδωρ θεῖκῃ ἡνι οἰκονομία, καὶ ἐπινον, καὶ ἐθεράπευον πῶς δίψαν.
45 γράφει ὁ Εἰρηναῖος, πῶς αὕτη ἡ βρύσις ἀνέβρυντο περιεσφόδρῳ ὕδωρ τῇ ἡμέρᾳ τῆ Σαββάτου, ὅθεν καὶ οἱ ἰσραῖοι ὅπερ ὠμμάτωσε τὸν ὅκ γονετῆς τυφλὸν, τῇ ἡμέρᾳ τῆ Σαββάτου ἐπεμψον αὐτὸν εἰς τὴ Σιλωὰμ πῶς κολυμβήθραν Διδάσκων

50

νὰ νιπῇ, ἡ μάλλον εἰπεῖν νὰ φωτισθῇ, καθότι καὶ τὸ ὕδωρ τῆ Βαπτίσματος εἶναι φῶτισμα, καθότι καὶ τὸ βρυσκὸν ὕδωρ εἶναι κάποιον καθαρὸν ὅμμα τῆς γῆς. ὅθεν ὁ ἱεροψάλτης Δαβὶδ ψάλλει, ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ὅν τὸ φωτισμὸς ὁψόμεθα φῶς. πλησίον εἰς τὴ Σιλωὰμ πῶς κολυμβήθραν ἐπέφη ὁ Ἡσαΐας ὡς ὅθεν αἰτιῶν τῆ ὕδατος, καὶ αὐτῆς εἰς τὴ Σιλωὰμ πῶς κολυμβήθραν ἐχειρῶν ὁ βασιλεὺς ὁ Σολομῶν, ὡς ἀναγνώσκοντες εἰς πῶς τρίτῳ τῶν Βασιλείων. Ἰστοῖ δὲ, ὅτι μεταταῦτα ἐσμίχθη μετ' αὐτῶν καὶ ἡ κολυμβήθρα ὅπερ καίτοι εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς κοιλάδος τῆ Ἰωσαφάτ, καὶ εἰς τὸ ἐξοχὸν τῆς ἀγίας Σιών, καθὼς φαίνεται πῶς σήμερον. τὸ ὕδωρ ταύτης τῆς βρύσεως εἶναι καθαρὸν καὶ γλυκὺ, καὶ τρέχει πρὸς τὸν χεῖμαρ-
55 ρὸν κέδρων, πῶς ὁποῖον οἱ Σαρακενοὶ περιποιῶνται, διότι καθαρίζει τὰ σῶματα αὐτῶν, καὶ ἐξαλείφει τὰς τῆς σαρκὸς δυσωδίας, καὶ μάλιστα ὠφελεῖ καὶ πῶς ὅψιν τῶν ὀμμάτων μεταχειρίζοντο, ἡ Διδάσκων πῶς χάριν τῆ ξύλης, εἰς τὸ ὅποῖον ἐσαυρώθη ὁ Χριστὸς, ὡς θέλει ὁ Μάγιστος, ἡ Διδάσκων πῶς ἱαματικῶς διώκοντες ὅπερ ἐχαρίσαντο εἰς τοιαύτῳ κολυμβήθραν ὁ Χριστὸς, ἀφ' ὃ ἐσηλε τὸν ὅκ γονετῆς τυφλὸν καὶ ὀνιφθῇ κατὰ τὸν Κορνήλιον, ὅπερ βεβαίως, πῶς βαπτισθεὶς ὁ Χριστὸς οὐδὲν εἰς τὸν Ἰορδάνῳ ποταμὸν, νὰ ἠγάθησαν τὰ Ἰορδάνῳ εἰσέρχεται μετὰ πῶς σωματικῶς αὐτῆς παρῆσαν, καὶ μετὰ πῶς προσέγγισιν τῆς πανυπερόλογητης σαρκὸς αὐτῆς, καθότι ὁ Χριστὸς ἦτον ὀνιδυματικὸς Σιλωὰμ, ὁ ἀπεσταλμῶς Μωσίου, ὡς συμπεραίνει ὁ ἄγιος Κύριος.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆ πλησιάζοντος χώματος πῶς ἀγία τάφος, καὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς πιπτεῶν.

Διδάσκων καὶ ἡ ὁμοία γῆ καὶ τὸ χῶμα ὅπερ πλησιάζει πρὸς τὸν ζωοδόχον τάφον τῆ κυρίας μεμύστηκε κα-

κα-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣ ΑΝΤΩΝ

κάποιον ἀγασμὸν, κάποιαν κρυφίαν δύναμιν, ὥστε ὅπῃ δικαίως οἱ προσκυνηταὶ ἀρπακτικῶς λαμβάνουσι τὸ τιμὴν χῶμα, καὶ ἔχουσιν αὐτὸ ὡς ἀντίδοτον, καὶ διαπραγματῶν ποικίλων νοσημάτων, μάλιστα πρὸς ἀντιφάρμακον πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως. ὅθεν γράφει ὁ Αὐγουστῖνος εἰς τὸ δωδέκατον τῆς Θεαπόλειος, πὺς εἰς τις εὐλαβὴς προσκυνητὴς τὸ ἄγιον χῶμα ὅτε ἐπῆρον ἀπὸ τῆς περιούσιας τῆς αἰγῆς τῆς αἰγῆς, εἶνε κρεμάση αὐτὸ μέσα εἰς τὸ κελλίον αὐτῆς Διὰ τὴν μὴ περὶ τὴν ὑπό δαιμονικῶν φαντασιῶν, καὶ ὑστερα

ἐδείχθη τῶν Θεοφιλεσάτων Ἐπισκόπων νὰ δώσωσι θέλημα νὰ οἰκοδομηθῇ Ἐκκλησία ἐκεῖ ὅπῃ ἦθελε παραχωρῇ ἐκεῖνο τὸ σεβάσμιον χῶμα, μάλιστα δὲ βεβαίως ὁ Τελεονόσης Τρηγόριος εἰς τὸ περὶ τῆς δόξης τῶν μαρτύρων, πὺς τὸ παλαιὸν ἐγένοντο κάτοια πιπράσκια ἀπὸ τῆς χῶματος τῆς αἰγῆς γῆς ἐξυμωμένα, καὶ ἐπέμποντο εἰς τὴν τετραπέρατον οἰκουμένην πρὸς Διὰ φόρας ἀδυνατίας ὠφέλιμα, τὸ ὅπου καὶ τῶρα γίνεται, μάλιστα ἀπὸ τῶν ὁρθοδόξων καὶ τῶν ἀντικῶν, καὶ Διὰ μερὶς 10 ζονται εἰς τὸν κόσμον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Κεραμείας, καὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἐνταφιασμορῶν ἐκεῖ ζώνων. 15

Μεγάλην ἀδικίαν ἤθελα κάμῃ, αὐτὸ ἐπαύων καὶ τὸν ἀγρὸν τῆς Κεραμείας, ὅπῃ διωρίδῃ πρὸς ταφὴν τῶν ζώνων. εἶναι τὸ χωράφιον τῆς ἐξωτῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς αἰγῆς Σιών, τῆς ὁποῖας τὸ χῶμα τὰς ζώνας μόνον καὶ πτωχὰς ἐκεῖ διαπραγματῶν μετὰ τὰς εὐσεβεστάτας ὡς Διὰ λύει καὶ τὸν ἱερώνυμον, καὶ δὲ καὶ τὰς ἐνταφίους, διότι ἔτῃ ὁ ἀγρὸς ὅτε ἠγορεύθη τότε Διὰ τὴν δόξῃ πάλιν εἰς τὸν πωλήσαντα καὶ τὸν κωρὸν τῆς Ἰοβηλαίας, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα ὑποστατικά, ὡς

ὡρῆς τὸ Λούτικόν, Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφίσεως σημασίας αὐτῆς, ἐπακελόσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτῆς. ἀλλ' ἠγορεύθη αἰωνίως, καὶ Διὰ κοινὴν ἐλεημοσύνην, ὅθεν καὶ ἀκριβῶς ἐπωλήθη, τρέλῃ 20 τα δηλονότι ἀργυρίων ὁτόπος ἔπε, ὅπῃ ἔμελλεν νὰ εἶναι ἐχὶ Διὰ ὀλίγας, ἀλλὰ Διὰ περισσὴς ζώνας Ἑβραίας, διὰ τὴν Διὰ πῶνται χωρὶς τινος πληρωμῆς καὶ δόσιματος ὡς ξένοι, καθότι οἱ ἐντόπιοι ὅλοι εἶχον τὰ μνήματα αὐτῶν μετὰ αὐτῶν ἔξοδα κατε- 25 σκόλασμά.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς κτιθείσης παρὰ τῆς αἰγῆς Ἑλότης περιούσιας τῆς ταφῆς τῶν ζώνων, φημὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Κεραμείας, ὅς νυν ἀγνωστὸς ἐστὶ πᾶσι. καὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἐκεῖ διαπραγματῶν ζώνων εἰς ὡς εὐσεβεστάτας.

Ἐκτίσθη ἡ αἰγὴ Ἑλίνη ἡ τεισμακάριος ὡς πρὸς εἰς τῆς Σιλωὰμ πῶν κολυμβήθραν, ἔγω καὶ ἐνταῦθα εἰς τὴν ταφὴν τῶν ζώνων ὡραίαν περιούσιαν καὶ τὸν Ἀνδριχόμιον, ὅπῃ ἔτῃ χάρμα, καὶ οἱ ζῶναι ὅπῃ διαπῶνται εἰς τῶν τὸν ἀγρὸν τῆς Κεραμείας, εἰς εὐσεβεστάτας ὡς διαλύονται, καὶ τὰ σώματα αὐ-

τῶν γίνονται κενιορῶς, καὶ εἶναι ὡς αὐτὴν βεβαιώτης, ὅτι καὶ τῶρα ἐντόπιοι ἐ διαπῶνται ἐκεῖ, ἀλλ' εἰς τὴν αἰγὴν Σιών. οἱ δὲ ζῶναι εἰς τὴν ταφὴν τῶν ζώνων. σημειώ- 35 τέον δὲ, ὅτι ἔτῃ ὁτόπος εἶναι ἀγνωστὸς, καὶ αὐτὸ καλὰ καὶ ποτὶ δι' ἡγουρῶνται νὰ εἶναι ἀντικρὺ τῆς αἰγῆς Σιών, καὶ ἀλήθειαν ὅμως εἶναι τοῖς πᾶσι ἀγνωστὸς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ὅτι, ὡς λόγῃς ἀδεται, ἡ αἰγὴ Ἑλότης ἐκ τῆς χῶματος τῆς ἀρχῆς τῆς Κεραμείας πλήσασα ποτὶ πλοῖα, ἐπιμψον εἰς Ῥώμην, ὅπῃ τὰς μὲν ζώνας νεκρὰς διαλύονται, τὰς δὲ Ῥωμαῖους ὑδέποτε.

Ἀδεται λόγος, ὡς ἡ αἰγὴ Ἑλότης νὰ ἐγέμισε ποτὶ καράβια ἀπὸ τῆς χῶματος, καὶ νὰ ἐξέλθῃ αὐτὴ εἰς τὴν Ῥώμην, ὅθεν καὶ ὁτόπος μετὰ τῆς σήμερον κρίζεται δάπιδον αἰγῶν. καὶ αὐτὸ καλὰ τὰ ἱερατοπίδῃ, ὅμως ἐκ ἀπώλεισε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῆς, διότι ἔως τῆς νυν μετὰ δοκιμὴν φαίνεται, καὶ καθὼς ζῶναι εἰς διάστημα εὐσεβεστάτας ὡς διαλύεται, καὶ μὴ μόνον τὰ ὅσα αὐτῆς. Ῥωμαῖος δὲ ἀνθρώπος, ἦγεν ἐντόπιος καὶ αὐτὸς ταφῇ, καὶ μεταβάλλεται εἰς χῶμα, μόνον μετὰ νεκρὸς ἀδελφός, ἴσως δὲ καὶ ἕκαμε τῶν ὁ Θεὸς διὰ τὴν

δείξῃ εἰς πόδας ἀφορισμὸς ἐμελλον νὰ πίσωπιν ἐκαστὸν 45 οἱ Ῥωμαῖοι, ὅπῃ χωρὶς ἐντροπῆς καὶ φόβου Θεὸς κινῶνται εἰς αὐτὸν ἀμαρτωλὸν, λέγω τὸν Παπᾶν Ἐπίσκοπον Ῥώμης Διὰ ἐπίγειον Θεὸν καὶ χωρὶς ὑβρεως τῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν. ὅτι δὲ τὸ αὐτὸ χῶμα ἄλλως εἰς ἄλλας ἐνεργεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄλλως εἰς ἄλλας εἰς τὴν Γῶμην, καὶ ἔστιν ἀδύνατον, καθὼς καὶ τὸ αὐτὸ πῦρ εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἄλλως ἐνεργεῖ εἰς τὰς τρεῖς παῖδας, καὶ ἄλλως εἰς τὰς Χαλδαίους.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

5 Περὶ τῆς αἵρέσεως Βηρύλλου τῆς τῆς ἐν Ἀραβίᾳ Εὐσεβίου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς κατ' αὐτὸ Σωόδου, παρόντος ὧν ὁνομασίαν καὶ πείσαντος Βηρύλλου.

Βηρύλλος (ὃς ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω συνεσπασθαι
τῷ ἱεροσολύμων Ἀλεξανδρῷ, καὶ καταστῆσαι εἰς
10 ἱεροσόλυμα βιβλιοθήκην ἀξιόλογον) τῆς ἐν Ἀρα-
βίᾳ Εὐσεβίου Ἐπισκόπου ἦν, ὃς τὸν ἐκκλησιαστικὸν
ἐκστρέφων κανόνα, ζῶντα τινὰ τῆς πίστεως παρε-
σφέρνην ἐπαρῶν, τὸν σωτῆρα καὶ κύριον ἡμῶν λέγειν
πολλῶν μὴ προύφασσιν κατ' ἰδίαν ἐστίαν περιγρα-
15 φῆν πρὸ τῆς εἰς ἀνθρώπους ἐπιδημίας, ἔπειθ' ἐν
θεότητι ἰδίαν ἔχειν, ἀλλ' ἐμπολιτοδομήν αὐτῷ
μόνην τὴν πατρικὴν. ὅτι τῷ τετάρτῳ ἔτι
τῷ Αὐτοκράτορι Φιλίππῳ, τῷ διακρίνομεν πωσα-
20 ρῶν ἐν αὐτῷ ἔτι ἀπὸ χειρὸς πλείων Ἐπισκόπων ζη-

τήσεις καὶ διαλόγους πρὸς τὸν ἀνδρα ποιησάμενον,
μετ' ἑτέρων παρακληθεὶς ὧν ὁνομασίαν, λογισμῶτε
πίστας, καὶ ἀποδείξει ἀναλαβὴν αὐτὸν, τῇ τε περὶ
τῆς δόγματος ἐπίστασιν ἀληθείας, καὶ ὅτι τὴν περ-
τέραν ἡμῶν δόξαν ἀποκαθίστησιν. ἦσαν δὲ ὅτι
τῶν μεγάλων Κωνσταντίνου ἐγγράφων τῆς τε Βηρύλλου καὶ
τῆς διακρίσεως γονομίας Σωόδου, ὁμοῦ καὶ ὧν ὁνομασίαν
πρὸς αὐτὸν ζητήσεις, καὶ τὰς ἐρηθείας ὅτι τῆς αὐτῆς
παροικίας διαλέξεως, ἐκαστὸν τε τῶν τότε πεπραγ-
μένων περιέχοντα. Εὐσεβίου βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφα-
λαίῳ τετρακωστῷ τρίτῳ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἀραβίᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Σωόδου, καὶ ὃν καὶ ἡ κατὰ Βηρύλλου γέγονε, κατὰ τῶν
λεγόντων συναποθνήσκον τὴν ψυχὴν τῷ σώματι, ἐν δὲ τῇ ἀναστάσει σωματικῶς, ἐξ ὧν Σωόδου
25 δέκνεται ψεύδου τὸν Πάπαν μόνον εἶναι κριτὴν τῶν αἵρέσεων, ἢ μονάρχην τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Ἄλλοι δ' οὖν πάλιν ὅτι τῆς Ἀραβίας καὶ τὸν δη-
λῶμενον ἐπιφάνονται χρόνον, δόγματος ἀποτρέψαι
τῆς ἀληθείας εἰσηγηταί, οἱ ἔλεγον τὴν ἀνθρω-
30 πείαν ψυχὴν, τέως μὲν καὶ τὸν ἐνεσῶτα καιρὸν ἁ-
μα τῇ τελειότητι ἀποθνήσκον, τοῖς σώμασι σω-
διαρθευμένων, αὐτοῖς δὲ ποτε καὶ τὸν τῆς ἀναστάσεως
καιρὸν σὺν αὐτοῖς ἀναβιώσεσθαι. καὶ δις καὶ τότε
συγκροτηθείσης ἑσμικρᾶς Συνόδου, πάλιν ὧν ὁνομασίαν
35 παρακληθεὶς, καὶ ἐν ταῦτα κινήσας τὰς λόγους ὅτι τῆς
καὶ περὶ τῆς ζητήσεως, ὅτις ἡνέχθη, ὡς μετα-
τεθῆναι τὰς τῶν προτέρων ἐσφαλμένων διανοίας.
Εὐσεβίου βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλαίῳ τετρακωστῷ ἐβ-
δόμῳ. ὧν οἱ σημείωσαι, ὅτι πλείοι διηλέχθησαν
40 διδάσκαλοι τῷ Βηρύλλῳ, καὶ σύνοδοι ἡθροίσθησαν
αὐτῷ προτροπῆς, ἢ καὶ εἰδήσεως τῆς ῥώμης. δυνάμενον,

ὅτι σύνοδοι ἔκρινον αἵρέσεις, καὶ λοιπὸν ψεύδος εἶναι
τὸ μόνον εἶναι τὸν ῥώμης κριτὴν τῶν αἵρέσεων.
τρίτον, ὅτι οὐκ ἐβεβαιώθησαν ὑπὸ τῆς ῥώμης, καὶ
λοιπὸν ἐκ ἀληθείας τὸ τὸν Πάπαν βεβασιῶναι τὰς Συνο-
δους. τέταρτον, ὅτι ὧν ὁνομασίαν πρεσβύτερος, καὶ Πά-
πας ἡρίσασκε καὶ τῶν αἵρέσεων, διορθωσάμενος
τὰς ἡπατημάτων. καὶ τῷ ψεύδος τὸ καὶ παπι-
σας μόνον τὸν ῥώμης εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καθό-
λου διδάσκαλον. πέμπτον, ὅτι καὶ δὲ μία μνήμη
τῆς ῥώμης. ἐπειδὴ ῥώμης μόνον ἦν Ἐπίσκοπος ἰσό-
τιμος τοῖς Ἐπισκόποις τῶν Μητροπόλεων, καὶ ἐξ ὧν
πλέον. καινοτομία ἄρα σαφὴς καὶ πλάσμα ἦν
Φημιζομένη τῆς ῥώμης μοναρχικὴ ἐξουσία, καὶ τὸ πρῶ-
τερον τῆς ἐξουσίας.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας ὅτι Ἀλεξανδρῶν Ἰβ Βασιλέως καὶ Μαμαίας τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ ὧν ὁνομασίαν
50 τῶν διωγμῶν τῶν Ἀρχιερέων καὶ διδασκάλων ὅτι Μαξιμίου Βασιλέως, καὶ αὐτοῖς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας
ὅτι τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλέως Φιλίππου.

Ἡμῖν τῶν Αὐτοκράτορος Ἀλεξανδρῶν Μαμαία
ἦν Χριστιανή, καὶ μάλιστα εὐσεβεστάτη. δια-
τάξαι πᾶσι τοῖς ὀνομαστοῖς τότε διδασκάλοις

τῶν Χριστιανῶν προσέειπε, καὶ δὴ ἔφερεν εἰς τὴν
Ἀντιόχειαν καὶ τὸν ὧν ὁνομασίαν μετὰ στρατιωτικὴν παρέ-
ταξιν, καὶ ἦκεν ἀπ' αὐτῆς τὸν Εὐαγγελικὸν
λόγον

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣ ΑΝΤΩΝ

48

λόγον καθαρότερον, ἀλλὰ καλὰ καὶ ὁ Πλάτινος λέγει, ὅτι τὰ ἐκράζον αὐτὸν εἰς τὴν Ῥώμην. καὶ εἰς δεκατρεῖς χρόνους ὅπῃ ἐβασίλευον ὁ Ἀλέξανδρος ἕως, εἶχον εἰρήνην ἡ Ἐκκλησία, ἐπεὶ ὅσον ἦν ὀυλαβὴς, ὅπῃ εἶχον εἰς τὸν οἰκίσκον αὐτῶν πλὴν εἰκόνα τῶν Χριστῶν καὶ Ἀβραάμ. ἦν δὲ καταφρονητὴς τῶν πετραδίων καὶ καλῶπισμῶν, λέγων ὅτι αὐτὰ εἰσιν οἰκῆα τῶν γυναικῶν, καὶ μάστιγα τῶν πορνιδίων. ἀρετῶν δὲ ἦσκει, καὶ ἄλλως κόπῳ καὶ μελέτῃ ἐποίησεν ὀναρέτας ὡς ἀληθινὸς Βασιλεὺς. ὁ δὲ διαδεξάμενος τὸν Μαξιμῖνον, φυλάττειν πάσης εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν τῶν Ἀλεξανδρῶν, ὡς σιωπηλῶτα ὑπὸ πλειόνων πιστῶν, κινεῖ διωγμὸν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Φεικτῶν, πλὴν ὅμως ἐκ εἰς τὸ κοινὸν τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ τὰς Ἀρχιερεῖς καὶ διδασκάλους τῆς καθολικῆς τῶν Χρι-

στῆς Ἐκκλησίας προσέταξεν ἀποκτείνεσθαι, ὡς αὐτὸς ὅπῃ ἦσαν αἰτία νὰ κηρύττῃται εἰς τὸν κόσμον ἡ εὐσέβεια. καὶ ἔμεινε τὸ κακὸν τὴν παγκόσμιον χρόνους τρεῖς, ἕως ἃς ἐγένετο Γόρδιος Αὐτοκράτωρ μετὰ Μαξιμῖνον. ὁ δὲ μετὰ Γόρδιον Φίλιππος ἦν Χριστιανός, καὶ θέλων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὰς ὑσέρας ὁλεννυκτίας τῶν Πάχων, ἐμποδίσθη παρὰ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας, ἕως ἃς πρῶτον ἐξωμολογήθη. εἰδέτωσαν οἱ τιτὲς, καὶ Βασιλεῖς καὶ Τοπάρχαι, ὅπῃ οἱ ταλαίπωροι καταπατῶσι τὰς ὁρὰς τῶν πατέρων, καὶ τὸν εὐαγγελικὸν σκοπὸν, καὶ ἐκ ἀκολούθησιν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ θέλῃ νὰ ποιῇ ἡ Ἐκκλησία ὅτι θέλῃ αὐτοὶ. καὶ αὐτοῖς, ὅτι μετὰ τῶν τελωνίων καὶ ἐθνικῶν ταχθήσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Κυρίων. 15

ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΔ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν διωγμῶν τῶν Χριστιανῶν τῶν ἀγριωτάτων ὑπὸ Δεκίᾳ Βασιλεῖ, καὶ Ἀρχιερατείας ἐν Ἱερουσολύμοις μετὰ Ἀλεξανδρῶν μαρζαβάνης, καὶ καζαβάνης καὶ Ἀμαρζιπαῦ λεγομένων, καὶ τῶν ἐτῶν τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῶν.

Μεταλλάττει τὸν βίον ὁ μακαρίτης Αὐτοκράτωρ Φίλιππος, καὶ αὐτοκράτης ὁ Δέκιος, πῶς ἔμελλεν τὸ αὐγερον. καὶ καὶ ἔχουσιν ὅπῃ εἶχον εἰς τὸν Φίλιππον, κινεῖ διωγμὸν ἀγριον κατὰ τῆς Χριστῆς Ἐκκλησίας. καὶ ἕμῳνον οἱ ἄρχοντες ἐκάκην ποικίλως καὶ πολυειδῶς τὰς Χριστιανὰς, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν Ἑλλήνων δῆμοι. ἀνάγνωσι τὸν Εὐσέβειον βιβλίον ἐκτῶ, κεφαλαίῳ τελευτῶν ὀνάτῳ. ὅτε δὲ ὁ Γάιος Φαῖανός καὶ ὁ Ἀντιόχειος Βαβύ-

λας ἐμαρτύρησαν, ἐγένετο ἐν Ῥώμῃ ὁ Κορνήλιος, ὁ δὲ Ἀντιόχειος Φαῖανός. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Ἀλεξανδρῶν ὑπὸ δευτέρᾳ διαπρέψας ἐμολογία, εἰς τὴν Καισάρειαν γηραιότερος καὶ ἀγιώτατος αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν μετατίθεται εἰς τὴν ἀγλήρῳ ζωὴν, καὶ γίνεται εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ὁ μαρζαβάνης, ὁ καὶ καζαβάνης καὶ Ἀμαρζιπαῦ λεγομένων, 25 30 χρόνους δεκαπέντε ἀρχιερατεύσας, ἀλλοὶ ὅμως θέλῃ νὰ ἀρχιερατεύσῃ χρόνους εἴκοσι.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΔ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν πόσων Βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων ἐβρέθησαν Ἀντίχειροι, καὶ περὶ τῶν εἰδῶν τῶν θανάτων Δεκίᾳ καὶ τῶν ἡνὶν αὐτῶν, καὶ πόθεν τὸ περιέργειον ἀλκεπῆς τὰς τῶν Χριστιανῶν γυναικας.

Ἐκινῶν δὲ τοσούτους διωγμούς κατὰ τῶν Χριστιανῶν τῷ τότε καιρῷ, ὅπῃ ὁ ἄγιος Κυπριανός ἔλεγον, ὅτι ἔφθασον ὁ Ἀντίχειρος. διότι πάντες οἱ ἄγιοι ὅτε ἐβλεπον τὴν Ἐκκλησίαν εἰς ἄκρην κίνδυνον, ἔλεγον ἐγγύς ἐστιν ὁ Ἀντίχειρος, ὥστε ἐν Ἀντίχειρῷ ἐβρέθη ὁ Νέρων, ὁ Δομιτιανός, ὁ Τραϊανός, ὁ Ἀδριανός, ὁ Ἀντωνίνος βῆρος εἰς τὰ πρῶτα αὐτῶν, ὁ Σεβήρος, ὁ μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον Μαξιμῖνος, καὶ ὡς περ πολυκέφαλος τὸρα ὁ Δέκιος, ὅπῃ Θεὸς παραχωρήσῃ ἄκρα ἐπνίγη εἰς τὴν Μυσίαν ὅμῃ με-

τὸν ἥν αὐτῶν αὐτῶν εἰς οὐα βόρβορον, καὶ κατεχώρη σύμψυχος, ἀφανὴς γονόμῃ. σημείωσαι το δὲ, ὅτι ἕως ὁ Δέκιος ὤρσει καὶ αἰχύνῃ τῶν Χριστιανῶν νὰ μὴ σκεπάζωσι τὴν κεφαλὴν αἰ γυναικας τῶν Χριστιανῶν, αἱ δὲ ὁρῶν ἡ γένηται τὴν ὑπὲρ Χριστῶν ἀτιμίαν, ὥστε ἀσκεπῆς περιέρχοντ. καὶ διατίθεται κατέπετα εἰς τὴν Χριστιανῶν Βασιλείων τὰς καιρὰς αἰμῶν τῶν ἱερδίων καὶ Ἑλλήνων γυναικας τὰς κεφαλὰς καλύψισιν, καὶ μὴν δὲ καὶ αἱ τῶν Χριστιανῶν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΔ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς τελευτῆς τῶν ὀργιστῶν καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν, καὶ τῶν ἑλληνικῶν ποιημάτων, καὶ ἵνους χάριν ταῦτα ἀναγνώσκοντες. καὶ ὅτι χρησίμῃ ἡ ἐξω σοφία πῶς πιστῶς. Ἀπέθανε καὶ ὁ ἑλεανός ὁ ὀργιστῆς ἐβδομηκοντέτης χεδόν, ὅς καὶ ζῶν ἦν τεθνηκώς, πλὴν ἐκ αἰα- 50 πύλου.

πολόγηται, διότι ο Ευσέβιος διδασκαλὸς παρὰ τῷ Παμφίλῳ, ἔγραψεν ἀπολογίαν ὑπὲρ τῶν Ὀριγόνων, ὡς καὶ αὐτὸς Ὁριγίνος, ὁ ὁποῖός ἐλέγχεται. Διὰ τὸ ὑπὸ τῷ Ἱερωνύμῳ. ἀλλὰ καὶ ὁ Εὐσέβιος ψεύγεται ὑπὸ Γεωργίου τῷ Συγκέλλῳ, διότι τὸ μὲν Ὀριγόνος ἔγραψεν ἀπολογίαν αἰρετικῶν ὄντων, τὸ δὲ Ἱερωνύμων Ἀλεξανδρεὺς τὰ ἄλλα ἔκρινεν κατ' εἶδος, καὶ δὴ καὶ πολλῶν μεγάλων Ἐπισκόπων. τῶν τότε μαρτυρησάντων ὅτι τὰ ὀνόματα ἐσημείωσεν εἰς τὸ χρητικὸν αὐτῶν. ὁ Ἀλεξανδρεὺς ὅμως Διονύσιος μνημονοῦσι πολλῶν ποιητῶν. ἀλλὰ καὶ ὁ Παμφίλος ἔγραψεν ἀπολογίαν, καὶ τὰ περισσότερα βιβλία τῷ Ὀριγόνῳ ἔγραψεν ἰδιοχείρως, τὰ ὅποια ἐσημείωσεν ὁ Ἱερωνύμος, ὅτι αὐτὰ εἶδον εἰς τὴν βιβλιοθήκην Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης μετὰ περισσότεραν χάριν, παρὰ ὅπως νὰ ἐβλεπέ τις τὰς θησαυροὺς τῆς Κερίσης. ὅπως παύσάτωσαν ὅλοι, ἐπαρὴν ἡ πέμπτη Συνόδος ἡ Οἰκουμενικὴ ἀναθεματίζει αὐτὸν, καὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ ἀδέχεται ἡ ἐκκλησία, καὶ εἰς ὁ χρυσόστομος αὐτὰ ἀνεγίνωσκον, ἀλλ' ἐγίνωσκε νὰ ἐκλέξη. ὡς σοφὴ μέλιτος τὰ αὐτὰ, καθὼς καὶ ἐκάποι οἰσοφοὶ ὅπως συνήγαγαν τὴν φιλοκαλίαν. διότι καθὼς εἶπεν ὁ καὶ ὁσιώδης Διὰ τὸν Ὀριγόνον, ὅτι ὅπως εἶπε καλὰ, καλὸν αὐτὸ ἀλλ' ἔκρινεν, ἔξοναντίας δὲ, ὅπως φαῦλα εἶπεν, ἄλλος χάριν τὰς ἔκρινεν. καὶ ἀληθινὰ ὁ χρυσόστομος ὅπως κατηγορήθη πῶς ἀνεγίνωσκε τὰ Ὀριγόνων τὰ συγγράμματα, ἡ δὲ ὁσιώδης νὰ εἶπῃ μετὰ τὸν Βεργίλιον, τὸν ἐρωτησάντα, διὰ τί ἐφυλολόγη καὶ συνεχῶς ἀνεγίνωσκε τὸν Ἑννιον τὸν αἰχρὸν ποιητὴν, καὶ ἀποκριθεὶς, ζητῶ νὰ ἐκράτῃ χρυσίου καὶ ἐκ βορρῶν ἔστω ποιῶν ὅλοι, ὅσοι ἀναγινώσκουσιν. Ὁμηρον καὶ Ἡσίοδον, 35 Ὀρέφειαν, Θεόκλειον, Σοφοκλήν, Εὐριπίδην, Ἀριστοφάνην, Μετάριον, Ἀπολλώνιον, Ἀνακρέοντα, Καίωνα, Πίνδαρον, Λυκόφωνα, Νόννον, καὶ

ἄλλους φιλοσόφους καὶ ῥήττας εἰδωλολάτρους. καί περ καὶ οἱ παλαιοὶ ἀνεγίνωσκον τὰς τῶν ἱερῶν αὐτῶν ὡς ὄργανα. εἰς ἐκείνα ὅπως εἶπεν καλῶς, πρὸς καλὴν λόγον καὶ ὁπρὲς, καὶ ἡδύτητα ἡθικῆς διδασκαλίας, ὡς ὁ μέγας λέγει Βασίλειος ἐν τῷ λόγῳ πρὸς τὸν Ὀριγόνον, πῶς αὐτὸς ὠφελοῦντο οἱ νεοὶ τῶν Χριστιανῶν ἐκ τῶν ἐλληνικῶν μαθημάτων. ὅτι δὲ χρήσιμος εἰς τὰς πίσεις ἡ κερμικὴ σοφία, μαρτυρεῖται ὁ αὐτὸς λέγων περὶ τῆς μαυσεῖας, ὅτι πρῶτον ἔμαθε πρὸ τῶν Αἰγυπτίων σοφίαν, καὶ ὕστερον ἐδιδάχθη πρὸ θεῶν. καθὼς καὶ ὁ Δανιήλ πρῶτον πρὸ Χαλδαίων, εἶτα πρὸ θεῶν ἐδιδάχθη. εἰς τὴν σιωπῆν ἐκείνην ὅπως λέγει ὁ Φώτης εἰς τὴν Μυρίοβιβλον, ὅτι μὴ γινώσκοντες τῆς ῥητορικῆς τὸ τέλος τῆς φιλοσοφίας ἱστορίας, ἐφάνοντο ἄδυνατοι πῶς οὐκ ἔχουσιν τὴν λόγον. καὶ ὁ Ἱερωνύμος Διὰ τὸν Ρικτινόν Πατριάρχον Ἐπισκόπον λέγει, Διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς τελείας γραμματικῆς, τὰ μεγάλα αὐτῶν ἔργα καὶ νοήματα ἐφάνοντο ὁσιώδῃ Διὰ τὴν τὴν λόγον σιωπῆν. Διὰ τὰς κρίσεις ἐν αἰτίαις ἀναγινώσκοντες τὰς σοφίας τῶν Ἑλλήνων, ἔμην Διὰ ἡ ποτε ἀπόδειξιν τῆς πίσεως, ὅτι τότε καταργεῖται κατὰ τὴν γραφὴν ἡ σοφία. ἀναγινώσκει τὸν Εὐσέβιον εἰς τὸ πέμπτον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, καθὼς αὐτὸς ὕστατον, καὶ τὸν Θεσσαλονίκης πάλιν εἰς τὰ προλεγομένα τῶν εἰς τὰς λατινικὰς περὶ ἐκτοῦ ὡς συζοισμῶν ἐν ἡ ῥητορικῶν. ἀνεγίνωσκον καὶ οἱ παλαιοὶ τὰς ἐξω σοφίας, ὅπως κατὰ τὸν ὅλως διότι εἰς τὴν γραφὴν, ἀλλ' οἱ σχολαστικοὶ καὶ τὰς ποιήτας καὶ σοφίας παρεξέχοντες, καὶ τὴν ἁγίαν γραφὴν ἀπεδάσαν νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τὴν Ἀριστοτέλην, ὡς ἐρρηθῇ. σημαντικὸν δὲ τὸ καὶ ὁ Ἱππόλυτος Ἐπίσκοπος Πόρτης ἐρμηνείας ἐξέθετο εἰς πολλὰ τῆς ἁγίας γραφῆς μέλη, καὶ ἐκ τῆς ἔλαβε πολλὰ ὁ Ὀριγόνος ἐρμηνεύων τὴν ἁγίαν γραφὴν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

40

Περὶ τῶν ἐρμηνεύων τῆς παλαιᾶς γραφῆς, καὶ τῆς παράθεσιν τῶν ἐρμηνειῶν αὐτῆς μετὰ τῆς ἑβραϊκῆς παρὰ τῷ Ὀριγόνῳ, ὡς τε μετέφρασε Δημήτριος Φαληρέας. καὶ περὶ θεολογικῶν συμφωνῶν Θεοδόμου καὶ Θεοδέκτου.

45

Ἐπὶ Κομόδῳ ὁ Θεοδοσίαν Σινώπης ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῆς Μαρκιανῶν μαχόμενος εἰς τὴν αἵρεσιν αὐτῆς, γέγονεν Ἰσδαίος, καὶ ἡμενύσε καὶ αὐτὸς μαθὼν τὰ ἑβραϊκά γράμματα πρὸς τὴν παλαιὰν γραφὴν εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, καθὼς καὶ ὁ Ἀκύλας, πλὴν συμφωνότερος μετὰ τὴν ἐβραϊκὴν κεντὰ. ὁ δὲ Ἱερωνύμος λέγει, ὅτι ἦν αἰρετικὸς Ἑβραϊστικός, καὶ ὅτι καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον ὑπερμνημάτισε. καὶ ὅτι Σεβήρος σύμμαχος τῆς Σαμαρείτης πικρανθεῖς εἰς τὸ ἔθνος αὐτῶν, γέγονεν Ἰσδαίος, καὶ περιτμηθεὶς δέσποζεν, εἰς διαστροφὴν τῶν παρὰ

Σαμαρείταις ἐρμηνειῶν, τρίτῳ ἐξέδωκεν ἐρμηνείαν εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν. ὁ δὲ Ὀριγόνος, καίτοι παρῆλθὲν ὦν, ἔμαθε τὴν ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, καὶ ἔλαβε τὰς τρεῖς ἐρμηνείας Ἀκύλας, Θεοδοσίαν, καὶ Συμμάχου, καὶ ἦρε καὶ ἄλλων εἰς τὴν Ἱερωνύμου ὁσὸν καὶ οἱ πῖθον. ὅτι Ἀντωνίος καὶ Σεβήρος, καὶ ἦρε καὶ ἄλλων δύο ἐρμηνείας, αἱ γὰρ Εὐσέβιος καὶ Ἱερωνύμος, καὶ ἔρασαν αὐτὰς τὰς ἐξ ἐρμηνείας κατὰ παράθεσιν τῆς ἑβραϊκῆς εἰς γλῶσσαν καὶ ἀκριβῆς κατάληψιν τῆς ἁγίας γραφῆς. σημειῶσαι δὲ ὅτι αὐτὰ τρία ἵνα, πρῶτον, ὅτι

μετὰ

μετὰ τῶν ἑξαπλῇ παράθεσιν, ἰδιαιτάτα παροί-
βαλε τῇ ἑβραϊδὶ τῶν Θεοδοτίων⁹ καὶ Συμμάχα
καὶ Ἀκύλα, καὶ κατεσκόπασε τὰ λεγόμενα Τετρα-
πλῶ. δάπερον, ὅτι κατὰ τὸν σύγκελλον ἑφαλη-
ρῶς Δημήτρι⁹ ὁ χρηματίσας ἐπὶ τῆς τῆς βιβλιο-
θήκης παρὰ Πτολεμαίου, καὶ πολλῶν Χαλδαίων,
Αἰγυπτίων καὶ Ῥωμαίων βίβλους μεταφράσας εἰς
τὴν ἑλᾶδα γλώσσαν, συνελέξατο βιβλία μυριάδας
δέκα, πλὴν καὶ αὐτὸς ὁ Δημήτρι⁹ καὶ οἱ μετα-
φράσαντες τὴν παλαιὰν γραφὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν
ἀλάλεκτον, ὡμολόγησαν ὅτι μόνῃ ἡ παλαιὰ, ἥτοι

ἡ τῶν ἑβραίων ἦν ὡς ἀληθὴς Θεόπνευστος. τρεῖ-
τον, ὅτι Θεόπομπ⁹ φιλόσοφος βεβαίως παρα-
φράσας τὴν παλαιὰν διαθήκην τότε μετὰ τὴν ἐρ-
μηνείαν, γέγονον ἔξω φρονῶν, καὶ τὴν Στρατηγὸς
ὀνόματι Θεόδεκτος θείων δραμματοποιῆσαι αὐτήν, 5
ἐτυφλώθη. τριῆτος ἦν ὁ Ὀλεγονίης, ὃν ἔτι καὶ ὑ-
ψώσαντα εἰς ἕβραν⁹ ὑπὸ τῆς οὐκ ἐκ σοφίας,
κατεβίβασεν εἰς ἁδ⁹ ἡ ὑπερηφανία, ἥτις πα-
ρεκίνησεν αὐτὸν νὰ εἰπῇ καὶ νὰ γράψῃ περὶ Θεοῦ ἀπὸ λο-
γισμῶν ἀνθρώπων. 10

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Περὶ Ναυάτ⁹ καὶ τῆς αἰρέσεως αὐτῆς καὶ τῶν κατ' αὐτῇ γενομένων Σωόνων. καὶ περὶ τῆς ποσάχως λέγεται
ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. καὶ περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ῥώμης ὅτι μερικῆς Ἐκκλησίας ἐπίσκοπος εἶσι.

Ἐπὶ Δεκί⁹ ἰσχυρῶς γονομένης διωγμῆς, ὡς εἰρη-
ται, καὶ ἔτι ὡς ἰσορροπῶν, καὶ Διονύσι⁹
Ἀλεξανδρείας παρ' Εὐσεβίῳ, καὶ πολλῶν ἀνήστα-
μένων, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς Δεκί⁹ ἐπιστεφο-
μένων, καὶ προσερχόντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, οἱ ὁκ-
κλησιαστικοὶ Ποιμένες εἰδόντες αὐτὰς, καὶ ἐφραπέδον
τοῖς τῆς μετανόιας Φαρμάκοις. ἀλλὰ Ναυάτος τις
πρεσβύτερος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας ὑπερη-
φανία ἀρθεὶς καὶ τῶν ἐπιστεφόντων καὶ τῶν τέρας
δεχομένων πατέρων, ἔλεγον, ὅτι οἱ ὁπωσδήποτε
ἀνέμφοι καὶ ἔχοντες τὴν λοιπὴν σωτηρίαν, καὶ καὶ
γνησίαν ἐξομολόγησιν ἐπιτελοῖεν. καὶ ὥς ἐγόνετο
αἰρέσεως ἀρχηγός, καὶ τὰς αὐτῶν πειθομένους ὡ-
νόμαζε καθαρὰς, τὰς ὡς ἀληθῶς ἀκαθάρτας.
καὶ ἰδὲ τὸ ἐπιφάνιον αἰρέσει τεσσαρακοστῇ ἐνάτῃ, καὶ
τὸν Αὐγουστίνον αἰρέσει τεσσαρακοστῇ ὀγδόῃ. ἠθροίσαν
ἐν κατ' αὐτὰς ὁ τότε Πάπας Κορνήλι⁹ Σύνοδον
μεγίστην ἐν Ῥώμῃ, ἥσαν γὰρ ἐν αὐτῇ ἐπίσκοποι. ἐξή-
κοντα, Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι πλείονες. ἀλλὰ καὶ εἰς
ἁλῆς Ἐπαρχίας, ἥτοι εἰς Καρθαγίνην καὶ γερμανίαν Κι-
πριανῶν καὶ εἰς ἰταλίαν ἐν ἑταί διακοσσοῦ ποντηκοσῶ
τετάρτῳ ἠθροίσαν Σύνοδον, ἐμὴν ἀλλὰ καὶ τῶν διακο-
σσοῦ ποντηκοσῶ πέμπτῳ ἔτι ἠθροίσαν πάλιν
Σύνοδον ἐν Ῥώμῃ, ἐν Καρθαγίνῃ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ,
καὶ ἰδίως δὲ καὶ τὰς λοιπὰς Ἐπαρχίας τῶν καὶ
χώρων Ποιμένων περὶ τῆς πρακτικῆς διασκεψαμένων.
παρίσταται τοῖς πᾶσι, τὸν μὲν Ναυάτον ἅμα τοῖς
αὐτῶν συνεπαρθεῖσαν καὶ τὰς ἀκολουθούσας τῇ ἀ-
πανθρώπῳ ταύτῃ γνώμῃ ἀποστρέφει ἡγεῖσθαι
τῆς Ἐκκλησίας, τὰς παραπεπτωκότας δὲ τῶν
ἀδελφῶν δέχεσθαι, καὶ θεραπεύειν τοῖς τῆς με-
τανόιας Φαρμάκοις. περὶ τὰς τῆς ζητήματος ἐ-
μὸν Σύνοδοι καὶ σκέψας ἐγόνοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ
ἄλλοι ὁ Ῥώμης Κορνήλι⁹, καὶ ὁ Κυπριανὸς πο-
λλὰς πρὸς ἁλλήλους ἐγγραφὰς ἐπιστολάς, καὶ ἔτι
ὁ Ῥώμης Κορνήλι⁹ ἐγγραφὴν πρὸς τὸν Ἀντιοχείας

Φαύιον περὶ πάντων τῶν ἐν ταῖς ἐν Ῥώμῃ καὶ Ἀ-20
φρικῇ καὶ ἰταλίᾳ Σиноδοῖς ἀρεσάντων, καὶ περὶ
τῶν ἐγγραφῶν καὶ Ναυάτ⁹, καὶ ὅτι ὁ Ναυάτος ἀρέγει-
το τῆς ἐπισκοπῆς, ἥτοι ἵνα γινώσκῃ Πάπας τῆς
Ῥώμης, τῶς ὅμως ἐκρυπτε τὴν γνώμην αὐτῆς.
ἀλλὰ ἱνὲς, οἱ ἐμαρτύρησαν μὲν ὑπὲρ Χριστοῦ, 25
ἀφείθησαν δὲ ὑπὸ τῶν τυράννων ἀποθανόντες Δε-
κί⁹, καὶ ἐκαλῶν ὁμολογηταί, παρρησιασάμενοι
μὲν ὑπὸ Ναυάτ⁹, γινόντες δὲ τῶν ὑποκριτῶν αὐ-
τῆς, ἐφανερώσαν αὐτὸν, καὶ ἐζήτησαν καὶ ἔτι,
καὶ ἔπειροι οἱ ἀπακηθεῖτες ὑπ' αὐτῆς λαϊκοί τε καὶ 30
ἱερωμένοι συγγνώμην ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. καὶ
ὅτι ὁ Ναυάτος ὡς ἐκείνη μὴ ἀρέγεσθαι τῆς ἐπισκο-
πῆς, καὶ ὅμως διαίνων αὐτῶν οἰκείων δούλων ἵνας
ἀγρόικας καὶ ἐτιδανὰς ἐπισκόπους τρεῖς, καὶ ἀ-
πατήσας καὶ βιάσας αὐτὰς, ἐχαιρομένη παρ' αὐ- 35
τῶν κραιπαλόντων καὶ μεθυόντων ἐπίσκοπος ἐν
αὐτῇ δεκάτῃ. ὁ ἔννομός ἐαυτὸν ἐκδικεῖ τῇ
Εὐαγγελίᾳ Ναυάτ⁹, φησὶν ὁ Κορνήλι⁹ ἐν τῇ αὐ-
τῇ πρὸς Φαύιον ἐπιστολῇ, καὶ ἐπίστατο οὐκ ἐπί- 40
σκοπον δεῖν εἶναι ἐν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ; ἐν τῇ ἐκεί-
γνῶσι, πῶς γὰρ; Πρεσβύτερος εἶναι τεσσαρακονταεξί,
Διάκονος ἐπτά, ὑποδιακόνος ἐπτά, ἀκολού-
τεσσαρακονταδύο, ἑξορκιστὰς καὶ ἀναγνώστὰς ἅλ-
Πυλαγοῖς ποντηκονταδύο, καὶ χήρας σὺν ἱεροφάν-
ὑπὲρ τὰς χιλιάς ποντηκοσίας. πᾶς ἐν ἐκείνῃ 45
ἐκκλησίᾳ τριῶν, ἐχέτω ἐπίσκοπον νό-
μιμον, ὁ Ναυάτος ἐδύνατο γενέσθαι ἐπίσκοπος;
καὶ πᾶς καὶ ἐγίνωσκον, ὡς περ εἰρηται, ὅτι ἐν μιᾷ
ἐκκλησίᾳ οὐκ εἶναι ἐπίσκοπον, καὶ ἕνός ἐστι
καὶ πρὸς τέτοις, ὅπως ἔτε ἔχει κατόρθωμα ἡ ἐξουσία 50
ἡ δίκαιον ἵνα γινώσκῃ ἐπίσκοπος, καὶ μάλιστα ἐν
ταύτῃ Ἐκκλησίᾳ, ὅθεν ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν
πᾶσα ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ οἱ κατ' ἐκείνην και-
ρῶ ὁμολογηταί καὶ αὐτὸν, καὶ τὰς σὺν αὐτῷ ἀκοινο-
νήτας πεποιήκασιν. ἐν τῇ τέλει τῆς ἐπιστολῆς
ὁ Κορνήλι⁹

ὁ Κορνήλιος τῶν ἐπὶ Ῥώμης παραγομένων Ἐπισκόπων, τῆς τε ἑξ ἑκαστοῦ κατεργασίας ἀβελτηρίας κατὰλογον πεποιήται, ὅμῃ τὰ τε ὀνόματα, καὶ ἡς ὁ καθ' ἑαυτῶν προηγείτο παρικίας ὑψηλῶν ἡμῶν, τῶν τε μὴ παραγομένων ἐπὶ τῆς Ῥώμης, σωδολογησάντων δὲ διὰ γραμμάτων τῇ τῶν προσηλυτῶν ψήφῳ τὰς προσηγορίας ὅμῃ καὶ τὰς πόλεις ὅθεν ἕκαστος ὁρμώμενος ἀπέστειλε μνημονόει. Εὐσέβιος βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλαιῷ πεσσακῶς τρίτῳ. Ἐν τούτοις σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ὁ κατὰ χώραν ἐκκλησιαστικῶν Ποιμένες ἀνδρὶς ὑπὸ ταυτῆς, ἀλλ' ἰδίᾳ κρίσει ἐδέχοντο τὰς παραπεπηκότας καὶ ὑπερέχοντας. δεύτερον, ὅτι ὁ Πάπας Κορνήλιος οὐκ ἐδυνήθη μόνος κρίνειν καὶ ψήφον ἐξουεγκεῖν, ἀλλὰ συνόδῳ ἀθροισθείσῃ, καὶ μάλιστα μεγίστῃ, ἔκρινε τὸν αἵρετικὸν καὶ τὴν αἵρεσιν αὐτῆς. τρίτον, ὅτι αὕτη ἡ ἐν Ῥώμῃ συνὸς καίποτε μεγίστη ἔσα, καὶ τὸν Πάπαν ἔχουσα προεδρεύοντα, οὐκ ἐδυνήθη μόνῃ ποιῆσαι τὸ ἱκανόν, ὅθεν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἀφρικῇ καὶ Ἀντιοχείᾳ συγκεκλήθη συνὸς. τέταρτον, ὅτι ἐδ' αὐταὶ αἱ συνόδοι τὸ πρακτικόν ποιῆσαι ἔχουσιν, ὅθεν δεύτεραι συνόδοι ἠθροίσθησαν καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Καρθαγίνῃ. πέμπτον, ὅτι ἔτε 25 αἱ ἐν Ῥώμῃ καὶ Ἰταλίᾳ καὶ Καρθαγίνῃ καὶ Ἀφρικῇ καὶ Ἀντιοχείᾳ συνόδοι ἠθροίσθησαν τῷ ψήφῳ αὐτῶν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ βεβαιῶσαι, ὅθεν καὶ οἱ κατὰ χώραν Ποιμένες περὶ τῆς πρακτικῆς διεσκέψαντο. μετὰ δὲ ταῦτα πάντα αἱ τε συνόδοι, οἱ τε καὶ κατὰ χώραν Ποιμένες ὅμῃ τῷ καὶ Ναυάτῃ καὶ τῆς αἵρεσεως καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῆς καὶ τῆς παραδοχῆς τῶν παραπεπηκότων ἀδελφῶν τῷ ψήφῳ ἐξήνεγκαν. ἕκτον, πρὸς Ἀντιοχείας Φαῖνῳ κατακλινομένων πως τῷ χρίσματι τῆς Ναυάτης ἔγραψεν ὁ Ἀλεξανδρείας Διονύσιος πρὸς διόρθωσιν. Εὐσέβιος βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλαιῷ πεσσακῶς τετάρτῳ. ἀλλ' ἔγραψεν αὐτῷ καὶ ὁ Ῥώμης Κορνήλιος πρὸς ἀποβολὴν τῆς Ναυάτης καὶ παραδοχὴν τῶν παραπεπηκότων, ἐν ᾗ ὑπεροχῇ 35 ἐκείνου ἐγὼ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας, ἐγὼ ὁ μόνος διὰ τοῦ Πέτρου, ἐγὼ ὁ ἀντιμαρτυρῶ τῇ Χριστῇ Βικαρίῳ ἔτις ὁρίζω, ἀλλὰ τί; ὡς ἤρεσε καὶ ἐκρίθη καὶ ἐψηφίσθη παρὰ τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ Ἰταλίᾳ καὶ Ἀφρικῇ γονομένων συνόδων. καὶ ἵνα τὸ πρᾶγμα βεβαιώτερον ποιῇ ὁ Κορνήλιος, καὶ τὸν Ἀντιοχείας τῇ κρίσει τῶν γονομένων συνόδων σύμφηφον ἔξῃ, κατὰλογον ἐποίησε τῶν Ἐπισκόπων τῶν παραγομένων ἐπὶ Ῥώμης, καὶ κατεκρινάτων τῷ αἵρεσιν τῆς Ναυάτης

50

τε, γράψας καὶ τὸ ὄνομα ἑκάστου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρικίας, ἡς ἕκαστος ἠγεῖτο. καὶ ἔτι γε κατὰλογον ἐποίησε τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἐπὶ Ῥώμης καὶ ἐπὶ παραγομένων, διὰ δὲ ὑπεροχῆς ἰδίων σωδολογησάντων, ἡτοι συμφωνησάντων καὶ βεβαιωσάντων τῷ ψήφῳ τῶν ἐν Ῥώμῃ σωδολογούντων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καταλόγῳ ἑμόνον τὰ ὀνόματα ἔπον ἑκάστου τῶν σωδολογούντων Ἐπισκόπων, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν παρικίων ὧν ἠγεῖτο, ἀλλὰ καὶ τὰς προσηγορίας τῶν πόλεων ὅθεν ἕκαστος ὠρμήτο ἐσημείωσεν ὁ Κορνήλιος. ἔβδομον, ὅτι ἐπὶ τῶν οὗσα Ἐπίσκοπον δὲν εἶναι ἐν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, τῷ ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίᾳ εἶπε καθολικῶς, καθολικῇ γὰρ λέγεται καὶ ἡ ἀπανταχῇ, ἡρι ἡ Οἰκουμενικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἰδὲ βιβλίῳ δεκάτῃ μέρῃ τρίτῃ κεφάλαιον πρῶτον. καθολικαὶ λέγονται καὶ αἱ μερικαί, καὶ ἰδὲ τὸν εἰρημῶν τόπον. ὅθεν πρώτη ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἑξ Ἀμασσηνίας συνὸς ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀμασσηνία τῶν ὑπεροχῇ λέγει, ἔδοξεν ἡμῖν ἔγγραφον τῷ πρίντι καὶ ἐξαρχῇ παρελᾶβον καὶ ἔχομεν παραδοθεῖσαν καὶ τηρημένην ἐν τῇ καθολικῇ καὶ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, κατωτέρω δὲ λέγει, καὶ πᾶσαι αἱ καθολικαὶ Ἐκκλησίαι συμφωνῶσιν ἡμῖν. τὸ πρῶτον εἶπε περὶ τῆς Οἰκουμενικῆς, τὸ δεύτερον περὶ τῶν μερικῶν. καὶ, Κωνσταντῖνός μέγας σεβαστὸς Ἐπισκόπος καὶ λαοῖς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. καὶ, νικητῆς Κωνσταντῖνός μέγας σεβαστὸς τῷ λαῷ τῆς Ἀλεξανδρείας καθολικῆς Ἐκκλησίας. Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαιῷ εἰκοστῷ τρίτῳ. τὸ πρῶτον περὶ τῆς Οἰκουμενικῆς, τὸ δεύτερον περὶ τῆς Ἀλεξανδρείας μόνης. καὶ, Κωνσταντῖνός σεβαστὸς τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ Νικομηδείων. Γελάσιος λόγῳ τρίτῳ. καὶ ἐν ταῦτα ὁ Εὐσέβιος λέγει, ἦλθον δ' οὐκ εἰς ἡμᾶς ὑπεροχῇ Κορνήλιος Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος πρὸς τὸν τῆς Ἀντιοχείας Ἐκκλησίας Φαῖνον, δηλῶσαι τὰ περὶ τῆς Ῥωμαίων συνόδου, καὶ τὰ δόξαντα πᾶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν. καὶ Ἀφρικῇ καὶ τὰς αὐτότε χρόνους καὶ ἄλλαι πάλιν Ῥωμαίων Φωνῇ συνεταγμένοι Κυβερνᾶν καὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῷ Ἀφρικῇ, δι' ὧν τὸ καὶ αὐτὰς σωδολογεῖν τῷ δὲν τυχεῖν ὑπεροχῆς τὰς πεπειραμένους. ἐμφαίνεται. ἐν ᾗ δὲ καταγράφει τὸν Κορνήλιον γράφοντα Φαῖνῳ, καὶ λέγοντα περὶ τῆς Ναυάτης, ὁ ἐκδικητὴς ἐν τῇ Εὐαγγελίᾳ οὐκ ἠπίεστο εἶνα Ἐπίσκοπον δὲν εἶναι ἐν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καθολικῶς εἶπε τῷ μερικῶς, ἡτοι τῷ ἐν Ῥώμῃ καὶ μόνῳ, ἐν ᾗ ἔχει ἐρρηγμένη ὁ Ναυᾶτος. δεύτερος Ἐπίσκοπος.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΕ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ παρεξηγήσεως. Βινίς εἰς τὸ ἐν τῇ τῇ Κορνηλίᾳ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας ὑπεροχῇ ἐν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ οὐκ Ἐπίσκοπον δὲν εἶναι, τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῷ Ῥώμης διδόντος. καὶ περὶ ἀναίρεσεως αὐτῆς, καὶ δηλώσεως τῆς ὀνομασίας τῆς Ῥώμης, οὗσα τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων σαφῶς τὸν Ῥώμης παραστήσει.

Σημειοί

σημαδοῖ ἐν ταῦτα ὁ Βίνι⓪ ἐρμηνεύων τὸτον
τὸν λόγον, ἥτοι τὸ καθολικὴν Ἐκκλησίαν
εἶνα Ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι, καὶ λέγει, ὅτι τῇ κα-
θολικῇ Ἐκκλησίᾳ εἶνα Ἐπίσκοπον καὶ μέγιστον
Ἀρχιερέα τὰ προβάτα καὶ τὰ ἀρνία κληρικὸς τε
καὶ λαϊκὸς ἰσχύοντα καὶ διοικῆντα εἶναι δεῖν. ὅς τις
ποιῶν τὰ τὰ Ποιμνίᾳ τῇ προσηκῶσιν ὑπο-
ταγῇ καὶ ὑπακούῃ ἐν τοῖς ἡθροῖς καὶ τῇ πίστει
ἑαυτὸν ἔχῃ ὑποτάξαι, χρισματικὸς ἐστίν. ταῦτα
ὁ Βίνι⓪. ἀλλὰ ῥητόν πρότερον, ὅτι αἰανωτέρως
σημαίωσις ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῇ Κορινθίᾳ
πρὸς ταῦτον, καὶ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ὅλον τὸ
Εὐσεβίαν ἐν τῇ κατὰ τὴν ὑποστάσει, φανερώτατα
παρίστην ὅτι ἔστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχι-
κὸν ἀξίωμα, ἀλλ' ἡ κεινότης ἔχει ἐν πάπῃ καὶ ὑπὸ
πάπῃ τὸ ἄκρον καὶ ἔσχατον κύριον. δεύτερον, ὅτι
καὶ ταῦτα οἱ παπῆσαι τὸν ἀρχιερέα αἰτῶνται. πόθεν
δὲ ἀποδεικνύσθαι καὶ ὡς ὁμολογῶμεν τίθεται τὸ,
ὅτι ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ εἶνα δεῖν εἶναι
μέγιστον ὑπὲρ πάντων Ποιμένα; τρίτον, ὅτι Κο-
ρινθίᾳ. Διὰ τὸ τὸν Νικαῖον χαρακτηρηθῆναι Ἐ-
πίσκοπον, ἥτοι Πάπαν καὶ αὐτὸν Ρώμης, καὶ
ποιῆσαι χρίσμα ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ
Ρώμης, ὅπερ οὐκ ἐξῆν, γράφει καὶ αὐτὸς τῷ
Φαύλῳ, ἐκ ἑποῦ ὅτι ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ
εἶνα Ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι καὶ μέγιστον Ἀρχιερέα,
ἀλλ' ἔπειτα ὅτι εἶνα Ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι ἐν κα-
θολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἔδωκεν δὴ ὡς ἐποίη-
σαν ὁ Νικαῖος. τὸ δὲ ἀντὶ τῶ ἐν καθολικῇ Ἐκ-
κλησίᾳ εἶνα Ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι καὶ ἔδωκεν, ἐπὶ
τὸν Βίνιον ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ εἶνα Ἐ-
πίσκοπον καὶ Ἀρχιερέα μέγιστον καὶ τὰ λοιπὰ,
ἅπερ σημαῖ ὁ αὐτός, τῶν παπιστῶν ἐστὶν προση-
κη. ὥστε δηλῶται καὶ ὅτι τὰ τὸ τότε ἡ τῶν πα-
πιστῶν ἐκκλησία, τὰ τῶν πατέρων συγγράμματα
καὶ ἡ ἀρραβὴς αὐτῶν. Διὰ τὸν τῶν πατέρων
τὰ καὶ πασίδηλα ἐν τῇ κοινῇ τῆς καθολικῆς
Ἐκκλησίας ἐπ' ὀνόματι τῶν πατέρων συγγράμμα-
τα, παρὰ δὲ παπιστῶν ὑποκείμενα, ἀφ' ἑτέρων.
τὰ δὲ πασίδηλα μὲν, παρ' αὐτῶν δὲ προσηκόντα,
ἐξετάζονται ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, ἵνα
μὴ ᾧσι νεοθρόνισμα. τέταρτον, εἰ εἶδε ἐρμηνεύσαι
τὰ ῥήματα ταῦτα τῇ Κορινθίᾳ τῇ παπιστῇ,
ἐξῆν αὐτὸς εἰπεῖν, ἐν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ εἶ-
να Ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι ἄρχοντα, ἢ πρεσβύτερον, ἢ
πρωτόν, ἢ καθεγεμόνον, ἢ κεφαλὴν, ἰσχύ-
νοντα καὶ ποιμαίνοντα. Διὰ τὴν καὶ αὐτὸν Συνόδον
τῇς ὑποκειμένης αὐτῷ ἱερωδότης καὶ λαϊκῆς,
ὅς τις δὲ τῷ Ποιμνίᾳ τῇ σινοδικῶς κείνῃ
καὶ ὁρίζοντι καὶ τὰ διοικῶντα, ἢ βεβαιώσονται
ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τῶν οἰκου-
μενικῶν Συνόδων ἑαυτὸν ἔχῃ ὑποτάξαι, χρισμα-
τικὸς, ἢ αἰρετικὸς ἐστίν, ὥστε ἡ ἐρμηνεία Εὐσεβίᾳ
αὐτῷ, ὑποτίθηται γὰρ ὅτι ἐν πάσῃ καθολι-
κῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ταύτης τῆς

ἐκκλησιαστικῆς ἰσορίας παρὰ τῇ Εὐσεβίᾳ
καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Διονυσίᾳ καὶ τῇ Ἐπιφανίᾳ
αἰρέσει τετρακοστῇ πρώτῃ οἱ Ἐπίσκοποι ἄρχοντες
καὶ πρεσβύτεροι καλεῖνται, οἱ Ἐπίσκοποι δεῖν
εἶναι ἄρχοντες καὶ πρωτόν, ἰσχύοντες καὶ ποι-
μαίνοντες, διορίζοντες καὶ βεβαιῶντες, ἢ ῥητῶς ἐ-
κείνῃ ἅπερ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία διώρισεν,
ἢ ὑβεβαιώσονται ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, ἢ
ἐκείνῃ αἵτινα σύμφωνά ἐστιν τοῖς ὑπὸ τῶν οἰκου-
μενικῶν Συνόδων διορισθεῖσιν ἢ βεβαιωθεῖσιν, ὅτι
δὲ ταῦτα μὴ καταδεχόμεθα, χρισματικὸς ἢ αἰ-
ρετικὸς ἐστίν, ἀλλὰ δὴ καὶ ὅτι ὑπὸ ἀπολελυμένης
ἐξουσίας τινος, ἢ μεγίστης τινος καὶ μονάρχου Ἐπι-
σκόπου διοριζόμενα καταδεχόμεθα, χρισματικὸς
καὶ αἰρετικὸς ἐστίν. πέμπτον, τὸ τὸ, ἐν καθο-
λικῇ Ἐκκλησίᾳ εἶνα Ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι καὶ
ἔδωκεν, ἔμμενον τῇ Γωμαικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐστίν
ἰδίον, ἀλλὰ καὶ πάσῃ ἄλλῃ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ,
φασὶ γὰρ ὁ Ἐπιφανίος, ὅτι γὰρ ποτε ἡ Ἀλεξανδρεία
ἔδωκεν Ἐπισκόπους ἔχοντες ὡς ἄλλαι πόλεις. ταῦτα
αἰρέσει Μελιτιανῶν οὐκ ἐστίν. ἐν τῇ σημαίωσιν ταύ-
τῃ τῇ Βίνι καὶ ἄλλοι βλάσφημον περιέχε-
ται, ἐν γὰρ τῷ ὀνόματι τῶν κληρικῶν σω-
πάται καὶ τῇς Ἐπισκοπῆς, ὅπερ παρὰ τῷ κε-
νῷ παραδοσὶν καὶ τῇς ἀποστολικῆς καὶ πατερικῆς
καίονας ἐστίν. κληρικὸν μὲν γὰρ κυρίως εἶναι οἱ πρεσ-
βύτεροι, καὶ διακονοῦντες, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ βαθμοὶ, οἱ Ἐπίσκοποι δὲ οὐκ εἰσὶν
κληρικοί, ἀλλὰ Ποιμνῆς, Συμποιμνῆς, Ἀρχον-
τες, Πρεσβύτεροι, Πρωτόν, καθεγεμόνοι καὶ
κεφαλαί. ἔβδομον, ἰδελοκακῶς διακρίσιν
πεποίηκε τῶν προβάτων καὶ τῶν ἀρνίων, ὁ γὰρ
κύριος εἰ καὶ διηρημένως εἶπε τῷ Γίτῳ τὰ προ-
βάτα καὶ τὰ ἀρνία, ἀλλ' ἔπειτα εἶπε συμπλή-
ρωσιν τῶν τριῶν ἐρωτήσεων πρὸς συγγνώμην τῶν
τριῶν ἀρνήσεων, καὶ μὲν ἵνα εἴπῃ πρόβατα τῇς
Ἀποστόλης, καὶ ἀρνία τῇς λοιπῆς χειρὸς. ὅτι
τι δὲ τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἀρνία ταῦτον σημαίνει,
ἐν τῇ ἱερῇ Ευαγγελίᾳ μάρτυς αὐτὸς ὁ Χριστός.
καὶ γὰρ αὐτός ἐστιν ὁ εἰπὼν πρὸς τῇς Ἀποστόλους,
ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύ-
κων, καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἀρνία ἐν
μέσῳ λύκων. τὸ τὸ δέκνυται καὶ ἀπ' αὐτῶν
τῇ Βίνι, καὶ γὰρ εἰ καὶ δολῶς εἶπον ἰσχύοντα
ὑπὸ τῇ μεγίστῃ Ἀρχιερείᾳ τῇς κληρικῆς καὶ τῇς
λαϊκῆς, καὶ ἐννοεῖ ἐν τῷ ὀνόματι τῶν κληρικῶν καὶ
τῇς Πατριάρχης καὶ πάντας τῇς λοιπῆς Ἐπισκο-
πῆς, ἀλλὰ ἐκέτόλμητε τὸ εἶπε φανερῶς, εἰ γὰρ
ἦν ἀληθὲς τὸ εἶπε, εἶπον αὐτὸ καὶ ἐκέρυξε μέγα-
λη τῇ φωνῇ, ἀλλ' ἐπειδὴ ψεύσθη καὶ
πλάσμα ἐστίν, συρισκισμῶς ἔ-
στιν αὐτὸ, καὶ τὸ ἰδίον τῶν
αἰρετικῶν, ἵνα μὴ ἐξετοίμῃ
καταγέλαστος φανῇ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΕ. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐπιστολῶν Κορινθίᾳ Ῥώμης καὶ Κυπριανῷ πρὸς ἀλλήλους καὶ τῆς κλήρος Ῥώμης πρὸς Κυπριανόν, ἐξῶν καὶ ἐκ τινῶν Συνοδῶν ἀναγέρεται σὺν τῷ μοναρχικῷ ἀξιώματι τὸ Ἀρχιερέως μέγιστος ὄνομα ἔστι τῆς Ῥώμης λεγόμενον.

Τὸ ὄνομα Ἀρχιερέως μέγιστος σὺν τῷ μοναρχικῷ ἀξιώματι ἀναγέρεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰρημέ-
 10 νων, γίνεται ὁμοῦς τῷ καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν
 15 10 γὰρ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Κυπριανῷ πρὸς Κορινθίους,
 καὶ Κορινθίᾳ καὶ τῷ κλήρῳ Ῥώμης πρὸς Κυπριανόν.
 Κυπριανὸς Κορινθίῳ τῷ ἀδελφῷ σωτηρίαν. Κορινθίῳ
 Κυπριανῷ τῷ ἀδελφῷ σωτηρίαν. Κυπριανῷ Πάπᾳ
 σωτηρίαν. ἐν ᾗ ὁξίστα ἀδελφοὶ ὁ Ῥώμης καὶ ὁ Καρ-
 15 15 θαγύνης, καὶ ἐξίστα Πάπαι ὁ Ῥώμης καὶ ὁ Καρθα-
 γύνης, ὅς ἐστι μέγιστος ὁ Ῥώμης, ἀλλ' ἰσόημος καὶ
 ἰσοςάσις. ἔπειτα ὁ μὲν Ῥώμης ἀπὸ τῶν οἰκείων ἱε-
 20 20 ραρίσματος μετὰ τὸ ἱεράριον ἐξέρχεται μέγιστος, ὁ δὲ
 Ἀλεξανδρείας Διονύσιος τὰς κατ' ἐκείνου καὶ τοπικὰς
 25 25 Συνοδοὺς ἀπὸ τῆς αἰῶνος πολυανθρώπου, μέγιστος ὀνό-
 30 30 μαστος. Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κεφαλαίῳ
 πέμπτῳ. ἐκ ἐχθρότητος αἰτιαῖται Συνοδοὶ ἔτι κλη-

θεῖσαι, καὶ μάλιστα ὑπὸ αἰγῆς καὶ ἀρχαῖς μεγάλης
 Ἐπισκόπου, μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
 καὶ δὲ ὁ Ῥώμης ἀρα τοῖς κληθεῖς, καὶ μάλιστα παρὰ
 τῶν οἰκείων, λαμβάνει τοῦτον ἀξίωμα. ὅτι δὲ
 αἱ Συνοδοὶ μέγιστον κέκληνται ἀπὸ τὴν πολυανθρω-
 35 35 πίαν, μαρτυρεῖ καλὴν ὁ Διονύσιος ἐν τῇ αὐτῇ
 βιβλίῳ, κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ, ὅθον καὶ ἀνεπιλή-
 40 40 πτως ἔτις ἐκλήθησαν. ὁ δὲ Πάπας μέγιστος καλε-
 ῖται, καὶ ἀπὸ τῆς τῆς οἰκείας μοναρχικῆς ἀξί-
 45 45 ωμα ἐαυτῷ περιποιέμενος, εἰδωλολάτρης ἔργον ποιεῖ,
 καὶ γὰρ ὁ εἰδωλολάτρης καὶ χειρὶ ἀνιδρώκτης αὐτοκρά-
 50 50 τωρ Ῥώμης Μαξιμίνος Ἀρχιερεὺς μέγιστος ἐαυτὸν
 ἐκάλεσεν. Εὐσέβιος βιβλίῳ ὀγδόῳ, κεφα-
 55 55 λαίῳ δικάτῳ ἐβδόμῳ. ὅθον καὶ κατὰ τὸ ἄφρον ὄνομα
 τῆς καὶ τὴν ὑπεροαιρημένην ὀφρὺν αὐτῆς, τὰ Μαξι-
 60 60 μίνος τῆς ἀφροδοχῆς ἐστὶν ὁ Πάπας καὶ τῷ Πέτρῳ.

25

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ΄.

30 Περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς Πάπας Στεφάνου καὶ τῆς αἰγῆς Κυπριανῷ, καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς
 Αἰγύπτου περὶ τῆς αἰγῆς ἀρετικῆς ἀναβαπτίζεσθαι, καὶ περὶ πρώτης σκέψεως συνοδικῆς.

Ἐγίγεται ὅτι μετὰ τὸν ἐπὶ Δεκίᾳ διωγμὸν ὁ Ναυᾶ-
 35 35 ρι ἀπὸ περὶ τῆς τῶν ἐν τῇ διωγμῷ ὡρᾶ-
 40 40 πτόντων ἐπαρμαῖα ἀρθεῖς, καὶ μὴ θελήσας κοινο-
 45 45 νῆσαι τοῖς μετανεῦσιν ἀπὸ τῆς διωγμῆς, εἰς αἵρεσιν
 50 50 τέτραπται τὴν ἀσκητικὴν. ὅθον ὁ Πάπας Κορ-
 55 55 νηλίῳ καὶ οἱ κατ' ἐκείνου καὶ πρεσβύτεροι τῶν Ἐκ-
 60 60 κλησιῶν κοινῶς καὶ ἰδίως κατέκρινον καὶ αὐτὸν καὶ τὴν
 65 65 αἵρεσιν, καὶ τὰς οὐρανοὺς αὐτῆς. ὁ δὲ ἑμόνον τῆς
 70 70 οἰκείας ἐνστάσεως ἐμεδίει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἱεράριον
 75 75 ἐπιτέλλων, ἐχαρατόνησε Πάπαν Ῥώμης ἰνὰ νο-
 80 80 βαλεῖν καλεῖται. εἰς Ἀφρικὴν δὲ ἐπεμψεν
 85 85 Ἐπισκοπὸν τινα Νικοστράτην, καὶ εἰς ἄλλας τόπους
 90 90 ἄλλας. ἐκείνῳ δὲ, ὅπως μᾶλλον παρῴξινον ἀπαύτας
 95 95 καὶ τῆς Ναυᾶς ἦν, ὅτι κληρὸς ἦν, ἐζήτησε ἵνα
 100 100 περικυθῇ, τῆς ἵνα βαπτισθῇ, ἥτις ἵνα μετα-
 105 105 βαπτισθῇ, ὡς γράφει ὁ Ῥώμης Κορινθίος τῷ Ἀν-
 110 110 τιοχίᾳ Φαίῳ, βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλαίῳ
 115 115 περὶ τῆς τῆς. τῆς αὐτῆς ὁ Εὐσέβιος Φανερ-
 120 120 οῦτον κατωτέρω ἱστορεῖ, φησὶ γάρ, Ναυατι-
 125 125 ανῷ γὰρ εὐλόγως ἀπεχθανόμεθα, ἀκούσαντι
 130 130 τῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἵνας τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀσεβείας καὶ
 135 135 βλασφημίας ἐκλύσαντι, καὶ περὶ θεῶν διδασκαλίαν
 140 140 ἀποπνέουσι ἰπασκυκλήσαντι, καὶ τὸν χρηστότετον

κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν αἰετῶς συκοφαντῶν,
 145 145 ἐπὶ πάντων δὲ τέτοις τὸ λατρεῖν ἀθετοῦντι τὸ ἅγι-
 150 150 ον. βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κεφαλαίῳ ὀγδόῳ. ἤρξα-
 155 155 το δὲ ὁ ἀναβαπτισμὸς καὶ πρότερον ἐν τῇ Ἀφρικῇ
 160 160 ἐσηγήσατο τῷ Καρθαγύνῳ Ἐπισκόπῳ Ἀγερππίνῳ,
 165 165 ἡ ὡς ἄλλοι Φασί, τῷ Τερτυλλίῳ. τῆς δὲ ὅτι
 170 170 ἤρξατο ἐκείνῳ πρότερον, μαρτυρεῖ ὁ Κυπριανός, γρά-
 175 175 φων Ἰοβαΐτῳ καὶ λέγων, ἐπρόσφατον γνώμην, καὶ δὲ
 180 180 νῦν ἡδρασμένην προσφέρω, ἀλλὰ τῷ πάλαι ὑπὸ
 185 185 τῶν προγεγενημένων ἡμῶν μετὰ πάσης ἀκρίβειας καὶ
 190 190 ἐπιμελείας δεδοκιμασμένην, καὶ ὑφ' ἡμῶν ἀρ-
 195 195 θείσαν, κοινῆς ὑμῶν καὶ συζήτου. ἐπει-
 200 200 δὴ ἔν τῇ ἰσχυρῇ τῆς ἀρχαιότητος ἐκράτει ὁ ἀναβα-
 205 205 πτισμὸς πομπῶς ἐν τῇ Ἀφρικῇ, ἐποίησε τῷ
 210 210 καὶ ὁ Ναυᾶς, καὶ τὸ δὲ χάριν, ὅτι τὰς πεπτωκό-
 215 215 τας ἀκαθάρτους εἶναι ἐδίδασκε, καὶ ἀπὸ τῆς ἀναβα-
 220 220 πτισμῆς ἀνακαθαίρεται, καὶ ἔτις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
 225 225 ἀνακαθαίρεται ἐδογματίζετο. λαϊκὸς τις ἀρχὸν μα-
 230 230 γνητον ὀνόματι ἀφορμὴν τῷ κοινοτομίᾳ τῆς Ναυατι-
 235 235 ανῷ δεξαμένην, πρῶτος ἀμφέβαλε περὶ τῆς βα-
 240 240 πτίσματος, καὶ ἐρωτήσας πρὸς αὐτὸν λέγων, πέ-
 245 245 τερον τὰς ὑπὸ τῶν Ναυατιανῶν ἀπᾶς βαπτισθέν-
 250 250 τας, καὶ εἰς τῷ Ἐκκλησίᾳ ἐπιστρέφοντας, ἀναβαπτί-
 255 255 ζεσθαι

ζέσται δὲ, ἡ δὲ, τί ἐνσωρεύει ἐκτέτα; ἀμ-
φίβαλον ὁμῶς πρώτοι ἀπὸ τῶν Ἐπισκόπων, καί
τινὲς Ἐπίσκοποι ἀπὸ τῆς Νεμυδίας, καὶ περὶ τα-
τα πρὸς τὸν Κυπριανὸν καὶ ἑτέρας Ἐπισκόπους ἐν Καρ-
θαγίνῃ ὄντας ἐπιμύσαν, καὶ λύσιν τῆς ἀμφι-
βολίας ἡτῶντο λαβεῖν. καὶ λοιπὸν ἐν τῷ τε-
τάρτῳ, ἔπει τῆς βασιλείας Οὐαλεριανῆ καὶ Γαλαί-
ου, τῷ διακρίσει πονηρῶς πέμπτῳ ἔτει,
πρώτη σινοδικὴ συνέσις περὶ ταύτης τῆς
ὑποθέσεως γέγονεν ἐν Καρθαγίνῃ, ὡς δει-
κνυσιν ἡ τῆς Κυπριανῆ πρὸς Γοβῆαν ἐπιστολὴ,
ἥτις ἐστὶν ἐπιστολὴ αὐτῆς ἐβδομηκοντὴ τρίτη. ἐν
ταύτῃ τῇ σινοδῶσι ἦν κατὰ τὴν ἀποστολι-
κὴν παράδοσιν καὶ κοινὴν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλη-
σίᾳ χρῆσιν τὰς παρὰ τῶν αἰρετικῶν νομίμως
βαπτισθέντας ὅτι ἀναβαπτίζονται ἡ γὰρ, ἐπε-
ρι δὲ τὴν αὐτὴν ἐδόξαζον, ὅτι ἐστὶν τῆς Ἐκκλη-
σίας βάπτισμα λέγοντες, ὅθεν παρὰ τοῖς
αἰρετικῶς ὡς ἔξω τῆς Ἐκκλησίας εἰσιν, ἐδύνα-
σθαι εἶναι ἀληθεῖς καὶ καθολικὸν βάπτισμα. ταύ-
της τῆς συζητήσεως γονομῶς, ἔχατον κέρε-
ται καὶ διώρισμα, ὅθεν ἔξω τῆς Ἐκκλησίας
βαπτίζονται διώριμα, ὅθεν τῆς ἐν τῇ καθολικῇ
Ἐκκλησίᾳ βαπτισμάτων ὄντων, τὴν ἀποστολικὴν
παράδοσιν κακῶς ἐξηγουμένους, καὶ κακῶς τὸν
γονικῶς λαλῶντα Ἀπόστολον συσέχοντες. τὰς
μὲντοι παρὰ τῶν ὀρθοδόξων κανονικῶς βαπτισθέντας,

καὶ πρὸς τὰς αἰρετικὰς αὐτομολήσαντας, ἔπει
αὐτοῖς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπεστέψουσιν, καὶ διὰ
βαπτισματος ὡς ἔλεγον ὁ Ναυᾶτος, ἀλλὰ μόνῃ
ὁλῇ καὶ χειρὶ ὑπιδέσθαι ἀναλαμβάνεσθαι ὡρσαν
ὡς ἐκ τῆς πρὸς Κεῖνρον ἐπιστολῆς, ἥτις ἐστὶ τῆς Κυπρι-
ανῆ ἐπιστολὴ ἐβδομηκοντὴ πρώτη, δηλαδὴ. τέτα-
ρτῳ διοριστῶν, διὰ σινοδικῆς ὑπεστέψουσιν, ἥτις
ὁρίζεται ἐν ταῖς τῆς Κυπριανῆ ἐπιστολαῖς ταῖς
πρὸς Γαλαίον καὶ τὰς λοιπὰς Ἐπισκόπους τῆς
Νεμυδίας, τὰς ἐρωτήσαντας δηλονότι, τὰ δόξαν-
τα δεδηλώκασιν. ὥτως ἀποφαστικῶς ἐγράψε
σινοδικῶς ὁ μέγας Κυπριανὸς, ὑπιδέσθαι, ὅτι οἱ
αἰρετικοὶ κατὰ τὸν Ἰρεμίαν ἐν τῷ δούτερω κεφα-
λαίῳ, ἐγκατέλιπον ὕδατος ζωῆς, καὶ ὡρῶσαν
ἐαυτοῖς λάκκους σιωπευμένους, οἱ δὲ διωθήσονται
ὕδατος σινοδῶν. ὅθεν οἱ ἰεράριχοι ἐν τῇ κατὰ
Λεκιφεριανῶν διὰ λόγῳ ἔφη, ἡναγκάσθη ὁ μακάριος
Κυπριανὸς τὰς σιωπευμένους λάκκους τῶν αἰρε-
τικῶν ἀποφυγεῖν, καὶ μᾶτε πιεῖν ἐκ τοῦ ὕδατος ἄλλο-
τερος, καὶ διατῆρ ἀπὲρρίπτε τὸ βάπτισμα τῶν
αἰρετικῶν, πλὴν γὰρ μάτην. ἐκ ἐποῖαι δὲ τῆς
ὁ Κυπριανὸς φιλονεικῶς, καὶ δὲ ἀναθέματι ἐβεβαί-
ατο, διὸ καὶ αἰρετικὸς ἐκρίθη, καθότι ἐκ ἐπεσ-
τάθη ἐν τῇ γνώμῃ αὐτῆς, καὶ γὰρ αἰρετικὸς
ἐκ τῆς αἰρεσίας καὶ προκρίνεται τὴν γνώμην αὐτῆς
ἐτυμολογεῖται. καὶ ταῦτα μὲν ὥτως, ἐλθέτω ὁμοῦ
ὁ λόγος ἐπὶ τῇ προκρίσει.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΣ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'. 30

Περὶ δούτερας σινοδικῆς συνέσεως Κυπριανῆ περὶ τῆς ἀναβαπτισμῆ καὶ τῆς ὑποδοχῆς τῶν παραπε-
πτωκότων, καὶ τῆς ἀθετήσεως ἐκ τῆς πρώτης τῆς πρὸς αὐτὸν ἐλαίσεως σινοδικῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Ὅτι ἐπαυσαν ὁ Κυπριανὸς ἔως τῆς, ἀλλ' ὥπως
τὰ διωρισμῶτα μένοντα βεβαιώσεως τύχοι,
κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπος, ἥτοι τὸ διακρίσει πονη-
ρῶν ὄγδοον. δούτεραν σινοδὸν ἡθροισαν ἀπὸ τῆς
Νεμυδίας καὶ τῆς λοιπῆς Ἀφρικῆς ἐβδομηκοντα
καὶ οὐδὲ Ἐπισκόπων, καὶ ἐζήτησαν ἵνα ἕκαστος
ἦν τινα ἔχει περὶ τῆς προκρίσεως γνώμην εἴπῃ.
συμμελόντες ὅσοι οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ μετὰ τὰς πο-
λλὰς ἀντιτάσεις καὶ λύσεις καὶ γνωμοδοτήσεις ὡρσαν
πρώτον, ὅπως οἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὄντες καὶ τὴν
πίσιν παραλιπόντες, μετέπειτα δὲ εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν ὑπεστέψουσιν, ἐκ ἀναδέχονται, εἰμὴ εἰς τὴν
τῶν λαϊκῶν κοινωνίαν. δούτερον, ἵνα τῶν αἰρε-
τικῶν βάπτισμα ἐμόνον εἴη ἀνίσχυρον, ἀλλὰ καὶ ὡς
μὴ γέγονος λογιζοῖτο τὸ ἔσθον, ὥστε τὰς εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν ὑπεστέψοντας καὶ βαπτισμένους, ἐκ οὐ-
δὲ ἀναβαπτίζονται δούτερω βαπτισματι, ἀλλὰ
πρῶτον βάπτισμα λαμβάνειν, ἵνα οἱ παρὰ τῶν

αἰρετικῶν βαπτισθέντες, ἐκ ἔλαβον ἀληθεῖς βάπτι-
σμα, ἀλλὰ τῷ ὕδατι τῶν αἰρετικῶν ἐμολύθησαν. 35
ταῦτα ὁ Κυπριανὸς ἐπιστολῇ πρὸς Γοβαίαν,
ἥτις εἴρηται εἶναι ἐπιστολὴ αὐτῆς ἐβδομηκοντὴ τρίτη.
διοριστῶν ἐν ταύτῃ παρὰ τῶν προεστέψαντων
ἐβδομηκοντα καὶ οὐδὲ Ἐπισκόπων, καὶ γραφόντων
σινοδικῶς εἰς πολλὰς, ἐγράψαν καὶ διὰ σινοδι-
κῆς ἐπιστολῆς πρὸς Στέφανον τὸν Πάπαν τῆς Ρώ-
μης. ὁ δὲ σινοδὸν ἀθροίσας ἐν Ρώμῃ, ἔκρινεν
ἀποφαίνεται τὴν ἐπιστολὴν, διώρισε δὲ προσέχειν
μὴ διπλασιάζειν τὸ βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν, οἵτινες
καθ' ἕνα ἢ Ἐκκλησίᾳ βαπτίζει, ὥστε καὶ εἰς 45
βαπτίζουσι, καὶ τὰς παρ' αὐτῶν βαπτισθέντας, καὶ
πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπεστέψαν βελομένους, ἐκ
ἄλλως, εἰμὴ διὰ μόνῃ τῆς τῶν χειρῶν ὑπιδέσεως
ἀναλαμβάνειν. ταῦτα πάντα γράφει ὁ Κυπριανὸς
πρὸς Πομπήιον Σαβρατσίαν Ἐπίσκοπον ἐν Ἀφρικῇ. 50

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΣ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'. 30

Περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Πάπας Στεφάνου κατὰ τῶν διοριστῶν ἐν Ἀφρικῇ, καὶ ἐπιστολῆς Κυπριανῆ
πρὸς

πρὸς Πομπήϊον κατὰ τῆς Πάπας Στεφάνου, καὶ περὶ τῆς τρίτης Συνόδου ἐν Καρθαγίνῃ καὶ ἐν Ἰκονίῳ
τῶν Ἀσιανῶν περὶ τῶν αὐτῶν.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπιστολὴν ἔγραψεν ὁ Στέφανος
5 κατὰ τῶν τῶν ἐν Ἀφρικῇ διορισθέντων,
καθ' ἧς ἔγραψεν ὁ Κυπριανὸς ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἣν
ἔγραψε πρὸς Πομπήϊον, μεμφομένη καὶ τὸν
Στέφανον, καὶ τὰ παρ' αὐτῷ διορισθέντα ἐν Ῥώμῃ.
ἔτα πρὸς βεβαίωσιν ἔχοντι τὴν ἀναβαπτισμόν καὶ
10 τελείαν ἀποβολὴν ὧν ὁ Στέφανος ἐξέθετο περὶ τῆς
μὴ ἀναβαπτίζειν, ἀλλὰ, ἥτοι τρίτῳ ἡθροισε
Συνόδον ἐν Καρθαγίνῃ τῇ αὐτῇ ἔτα, ἥτοι τῇ διακο-
15 σιᾷ ποντήκω ὁ γδὼ. ἐν ἣ ἦσαν ἐπίσκοποι
ὁ γδοικοντιπένταρες, οἵτινες πάντες εἰς καθέως ἀπὸ τῆς
γραφικῶν μαρτυριῶν καὶ διαφορῶν ἐνθυμημάτων καὶ
ἐπιχειρημάτων, ὅσον τὸ κατ' αὐτὸς, ἐβεβαίωσαν τὸν
ἀναβαπτισμόν, ὡς διώρισαν δηλονότι καὶ πρότερον ἅπασι
καὶ δὲ. Οὐ μόνον εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὴν Ἀσίαν καὶ τὸ ἔθος τῆς ἀναβαπτίζεσθαι ὁρδο-
20 δόξας γενόμενες τὰς παρὰ τῶν αἰρετικῶν μαρτυρί-
τας, ὅθεν καὶ πρὸς αὐτὸς ἔγραψεν ὁ Στέφανος
ἵνα ὡς αἰτήσονται τὸν ἀναβαπτισμόν, ἀλλ' οἱ Ἀ-
σιανοὶ ἀνέστησαν αὐτῷ, καὶ ἐκράτησαν ἀποστα-
λῦτως τὸ παλαιὸν αὐτῶν ἔθος, καὶ ὁ Στέφανος
25 καὶ αὐτὸς ἐνόμισε προφανῶς χριστιανικὰ καὶ ἀπο-
τελεῖς τῆς Ἐκκλησίας, οἱ δὲ ἐμόνον ἐκ ἐπιείκ-
σαν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ Συνόδον ἡθροισαν ἐν Ἰκονίῳ
ἐν ἔτα διακοσιᾷ ποντήκω ὁ γδὼ, ἵνα
ἐμόνον περὶ τῶν καταφύγων λεγομένων, ἀλλὰ
30 καὶ ἑτέρων αἰρετικῶν τί γνωστέον ἐκζητήσῃ. συ-

νήλθον δὲ εἰς τὴν Συνόδον πατέρες ἐκ τῆς Κα-
παδοκίας καὶ Λυκίας καὶ Γαλατίας, καὶ ἑτέρων Ἐπαρ-
χιῶν ταῖς ἐρημίαις γαττιάζουσιν, παρ' ὧν κέκερται
καὶ διώρισται ἐδὼν παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς πεποιημέ-
νων ἀποδοκτεῖν ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ,
τὸ δὲ βάπτισμα καὶ τὰς χειροθεσίας καὶ ἑτέρων ὁ-
τις παρὰ τῶν αἰρετικῶν ἐνεργηθῶν, ἀδρανῆς, καὶ
ἐδενὸς λόγος εἶναι. Στέφανος δὲ ὁ Πάπας ἀκ-
σας ταῦτα, τὰς διδάξαντας ταῦτα Ἀνατολικὰς
πατέρας ἀκωνανήτας ἐποίησε, τὴν δὲ Συνόδον
ὡς πλάνον, καὶ βεβαίωσαν τὰ μὴ ἀρίστοντα αὐ-
τῷ ἀπέβαλε, καὶ ἀκυσὲν εἶναι ἀπεφήνατο. οἱ
δὲ τῆς ἐριθείας φροντίζοντες, ἐπέμψαν εἰς τὸν
Στέφανον πρεβεῖαν, ὅπως περὶ τῶν πεπερασμένων
ἐν τῇ Συνόδῳ συνομιλήσῃ μετ' αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Στέ-
φανος ἀνταδείκνυται χρησάμενος, ὡς περὶ πρότερον
τὰς ὑπὸ Κυπριανῷ ἀποσταλίστας καὶ ἐδέξατο
εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἐφιλοζήσῃ, ἔτω καὶ τὰς ἀ-
πὸ τῆς Ἀνατολῆς ἐν Ῥώμῃ ὡς αἰτησόμενοι καὶ καὶ
τὸ εἶδος παρεδέχθη, ὅθεν ὁ Ἐξάρχης τῆς
Συνόδου ὁ Καισαρείας Φιρμιλιανὸς γράψαντες πρὸς
αὐτὸν τὴν Κυπριανὸν καὶ Στεφάνον ἐπιστολῶν, καὶ
πέμψαντες καὶ ἀνθρώπων μετ' αὐτῆς, ἀνέγραψε
πρὸς τὸν Κυπριανὸν τὴν πολυθρύλητον καὶ τὴν Στε-
φάνου ἐπιστολῶν, ἐγκαλῶν αὐτῷ εἰς πολλὰ καὶ
μεγάλα, καὶ καὶ περὶ αὐτῶν ἐνταῦθα μετὰ τῆς
ἐπιγραφῆς αὐτῆς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ 15. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πρὸς Κυπριανὸν ἐπιστολῆς Φιρμιλιανῆς Ἐξάρχου τῆς ἐν Ἰκονίῳ Συνόδου κατὰ Στεφάνου Πάπα Ῥώμης.
Φιρμιλιανὸς Κυπριανῷ ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ σωτηρίᾳ.

35

Παρά τῆς ἀγαπητῆς Ῥωμαϊκῆς τῆς ὑμετέρης
διακονίας τὴν σὺν ἐπιστολῇ κεκομίσμεθα ἀ-
δελφε ποθανότατε. μεγίστας ἐπιστάμεθα τῷ Κυ-
40 ρίῳ τὰς χάριτας, ὅτι τοῖς σώμασι διιστάμεθα,
καὶ ἀπ' ἀλλήλων χωρίζομεθα, ἔτω σὺν ἐμῶν
τῷ Πνεύματι, ὡς τε ἐμόνον τὴν αὐτῇ ἡμᾶς οἰ-
κεῖν χώραν φαίνομεθα, ἀλλ' ἐν μίᾳ οἰκίᾳ σὺνδιατῶ-
μεθα, ὅπερ εὐλόγως εἶπαιμι. εἰς γὰρ ὁ τῆς
45 Θεοῦ πνευματικὸς οἶκος. καὶ ἔστι ἐν ταῖς ἐ-
χάρτις φρεσὶν ὁ Περσφῆτης ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ
ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοῦ ἐν ταῖς κορυφαῖς
τῶν ὄρων, ἐν ᾧ χαρμοσύνως σὺνέχονται, ὡς ὁ
Δαβὶδ ἐν τῇ ψαλτηρίᾳ ζητεῖ κατὰ κῆν ἐν οἴκῳ
50 Κυρίου ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς. ὅθεν ἐν
ἐτέρῳ ψαλμῷ δῆλον γέγονεν ἐφεπὲν εἶναι
τοῖς ἀγίοις ἀνδράσι σὺνέχεσθαι εἰς ταῦτα, φη-
σὶ γὰρ, ἰδὲ δὴ τὸ καλόν, ἡ τὴν περὶ τὸν, ἀλλ'
ἢ τὸ κατὰ κῆν ἀδελφὸς ἐπὶ ταῦτα. ἡ σὺν ἐλπί-
γας ἥπε εἰρήνη καὶ ὁμόνοια ἐμόνον τοῖς πι-

στοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῖς τῶν ἀλλήθων καὶ
νώσκειν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐχθροῖς ἐγγέλους
μεγίστην ἡδονὴν ἐμποιεῖ, περὶ ὧν τὸ θεῖον φη-
σι λόγιον, ἰδὲ χάρις γίνεται ἐπὶ οὐκ ἀμάρτω-
λῳ μετανοῶντι, καὶ εἰς τὸν τῆς ἐνότητος δεσμὸν
ἐπιστρέφοντι, ὅπερ οὐκ ἐλέγετο περὶ τῶν Ἀγ-
γέλων ἐν ἐχθρῷ διατρέχοντων, εἰ μὴ κακῶν
ἡμῶν σὺννοοῦντο. ἀλλ' ὡς περὶ ἡμῶν σὺνέχεσθαι
καὶ ἐν ἐμῶν, ἡδονὴν καὶ θυμῶν ἐπιπλανῶνται,
ἔτω ἐμπαλιν ἀνίστανται, ὁρῶντες οὐκ εἰς
διανοίας διίσταμεθα, καὶ τὰς γνώμας διακρινόμεθα,
ὡς οὐκ ἐπὶ καλῶς οὐδὲ καὶ τῆς αὐτῆς Κυρίου ὁ-
μοφρονῶν παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ κεχωρισμένως καὶ
διηρημένως ταῖς γνώμας, ὡς τε μήτε τὰς λό-
γους, μήτε τὰς ἀφελείας εἶναι κοινὰς. ἐν τῇ τῇ
δὲ καὶ μόνῳ χάριτας ἰστέον Στεφάνῳ, ὃν καὶ τῆς
ἀπανθρωπίας ἐκείνης, τῆς ὑμετέρας πίστεως καὶ
σοφίας πᾶσαν εἰλήφωμεν, ἀλλ' ἐχὶ ταύτης ἐ-
νεκα τῆς εὐεργεσίας καὶ ἐλάβομεν, Στέφανος
χάρι-

χαίρεις πεπόνηκον ἔχον . ἔδὲ γὰρ ἰδὼς τῇ
ἐμφύτῳ θαυμάσιον τὸν σωτῆρα ἡμῶν προσέειπε ,
ἀξιόφαινεταί (ἅτε δὴ τῶν ποσῶν ἀγαθῶν
αἴτιον ἐργασάμενος) τὸ δι' αὐτὸν ἐλευθερωθῆναι
τὰ ἔθνη , καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα . ἀλλὰ παρὰ-
σώμεν τόγχε νῦν εἶναι τὰ παρὰ τὸ στεφάνου προ-
βλεπόμενα , ἵνα μὴ ἡ τῆς πώσθεας ὁκείνη μνήμη
μείζονος ἡμᾶς ἀθυρίας ἐμπλήσῃ σέκα τῶν αἰ-
χρῶν παρ' αὐτῷ πεπερασμένων . γινόντες δὲ πε-
ρὶ ὑμῶν ὅτι κατὰ τὸν τῆς ἀληθείας καὶ τὸν τῆς
χειρὸς σοφίας κανόνα τὰ περὶ τὸ στεφάνου
διέθεσθε , ἀμνηστῶν θυμηδίας ἐνεφορήθημεν ,
μεγάλως ὀχλασθέντες τῷ κυρίῳ , ἐπείπερ ὅν
τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς ἀφ' ἡμῶν ἔτω μεμακρυσμένοις ,
ὅν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀληθείᾳ τοιαύτῳ ὁμοφρο-
σύνῳ ὄντες καὶ ἐνότητι . ἡ γὰρ τῷ θεῷ χά-
ρις καὶ τὰ λίαν ἀλλήλων τόπων διέσπασμα , τῷ
τῆς ἀγάπης καὶ ἐνότητος συνδέσμῳ ζυγυνῶνται
καὶ συνίστανται . ὡς περ ποτε ἱερεὶς καὶ
Δανιὴλ τὰς προφητάς πολλὰ κατόπιν ἀπολα-
ποῦντες τῷ χρόνῳ τῶ ἰωβ καὶ τῷ Νῶε , ἡ δὲ διω-
μὴς τῷ τῆς ὁμοψυχίας δεσμῷ συνεζεύχθη , ὥς τε τῇ
θείᾳ συμπνοῇ τὰ αὐτὰ φρονεῖν , καὶ περ μακρῶν
χρόνων μήκει διίσταμεν ἀλλήλων , ὅ καὶ ὅν ὑμῖν
γέγονε . καὶ γὰρ ὑμεῖς ἀπεχοίμεθα τῷ τῷ τόπῳ
διαστήματι , τῇ δὲ ἀγαθῇ καὶ τῷ πνεύματι ἀρι-
στέως συνδεδεμένοι , τὸ δὲ γίνεσθαι τῇ θείᾳ σῶ-
σει . εἰς γὰρ καὶ ὁ αὐτὸς ὢν ὅς ἐν ἡμῖν κατοικῶν κυ-
ρίῳ , τῷ τῆς ἐνότητος δεσμῷ πανταχῶς συζεύγνυ-
σι τὰς αὐτὰς , ὅθεν εἰς πᾶσαν πλὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν . ἐπείπερ οἱ παρὰ τὸ κύριον τῷ τῆς
ἐνότητος πνεύματι πεμφθέντες ταχυδρόμοι , κα-
θάπερ ἐξορμηθέντες πλησίον εἶναι καὶ συνεζεύχθαι
τοῖς σώμασιν , ἔδ' ὅπως οἴκησι , τῶν ψυχῶν κε-
χωρισμένων ἑσάν . ἔδὲ γὰρ διωγτὸν τὰς ἀπὸ τῆς
θείας ἐνότητος διαμετρίσας συνωνεύονται . ἰδὲ γὰρ φη-
σιν οἱ μακρυῶντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σῆς ἀπολωῦνται .
ἀλλ' οἱ τοῖς τῇ ἐνότητι τῷ θεῷ δίκῃ ἐυλόγως ἐπι-
κενται , τοῖς λόγοις αὐτῶν ἔχ' ἐπείκουσες , ὅς ἐπὶ
τῆς ἐνότητος ὡς καλῶν τὸν πατέρα , φησὶ , πά-
τερ , ὡς περ ἐγὼ καὶ σύ ἐσόμεν , πόρῃσον καὶ τὰ
τὰς ἐν ἡμῖν εἶναι . ἡμεῖς δὲ τὰ παρ' ὑμῶν γρα-
φόμενα ἀποδεχόμεθα καθάπερ ἡμέτερα , καὶ ἐκ ὅκ
παρέργα , ἔτι μὴν κατὰ παράδοξον , ἀλλὰ πολλὰ καὶ
ἀνελξαῖοι τῇ μνήμῃ ὡς ἀδιδώκαμεν . ἔδὲ γὰρ
τῷ ἐπαναλαμβάνειν πολλὰ καὶ ταῦτα προῆλθον τῆς ἀλη-
θείας βεβαίως , ἡ καὶ προσεπιτίθειτο ἵνα πρὸς
ἀνιδιότουν ἀποδείξῃ τῆς αὐτῆς πλὴν σωτηριώ-
δους φέλλαν παρὰ βλάβην . εἰ γὰρ ἡμεῖς προσε-
πιθέμεθα ἔχ' ὡς ὑμεῖς τὰ παραλειψάντων ἀνα-
πληρῶμεν , ἀλλ' ἐπειδήπερ ὁ θεὸς λόγος πλὴν τῶν
ἀνθρώπων ὑπεράγει φύσιν , ἔτι δυνάται ὁλοκλη-
ρῇ καὶ τελείᾳ κατάληψιν ἔχειν ἡ τῶ ἀνθρώπων ἀφ-
νοια . ὅθεν πολλοὶ ὁ τῶν προφητῶν ἀρεθμός , ὅ-
πως ἡ πολυχρόνης θεία σοφία ἀπὸ πολλῶν ἀνέμοι-

νο . ὅθεν ὁ πρῶτος λαλῶν ἐν τῇ προφητείᾳ , ἐ-
περ ἀποκαλυφθῇ τῷ ὁσπέρῳ , σιωπῶν ὡς ἀγγέλου
ἐνθόντοι ἡμῶν οἱ γρηγορότεροι καὶ προεσώτες καθ' ἑ-
κάστον χρόνον ἀναγκαίως ἐς τὸ αὐτὸ συνερχόμεθα ,
ὅπως τὰ τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιμελείᾳ ὡς ἀδοξάζοντα δια-
τίθῃ ἔχομεν , καὶ ἵνα τὰ μέγιστα σκέψιν ἀποαιτῶν-
τα καὶ ἡ βελὴ ἰδύμεναι , καὶ τὰς πεπτωκότας τῶν
ἀδελφῶν καὶ μετὰ τὸ σωτήριον λατρεῖν παρὰ τὸ Δι-
αβόλου πληγόμεναι , ἀλλὰ τῆς μετανόιας θεραπεύ-
μεν . ἔχ' ὅπως παρ' ἡμῶν τὸ χωρὶς τῆς τῶν ἀμαρ-
τιῶν ἀφέσεως , ἀλλ' ὅπως δι' ἡμῶν πρὸς ἐ-
πανόρθωσιν τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν ἐπιστραφῶσι ,
καὶ τῷ θεῷ πληροφάνειαν παρέχον ἀναγκαίως .
τὰ δὲ παρ' ὑμῶν πεμφθέντα ταχέως ἐπανακαί-
πτειν ἐς ὑμᾶς βελομένη , καὶ τῆς χαίματος ὡς 15
ἐνισπύρησι , κατὰ τὸ ἡμῖν ἐφικτὸν τοῖς παρ' ὑμῶν
γραφείοις ἀπεκρίθημεν . πάντως μὲν καλῶς ἀπεκρίθητε
τῷ στεφάνῳ , λέγοντι τὰς ἀποστόλους καλεῖσθαι
βαπτίζεσθαι τὰς ἐπιτρεφόμενους ἀπὸ αἰρέσεως ,
καὶ ὡς ἀδελφοὶ τοῖς ὑστέροις φυλάττειν αὐτό . καὶ 20
εἰς γὰρ ἔτις ἐνδεὴς φρονῶν , ὡς τὰς ἀπο-
στόλους τὰς ὡς ἀδελφοὺς πιστεύουσιν , ἀνιδίκα
ὄντες τὰς ὁλεθρίας αἰρέσεις μετὰ τὰς ἀπο-
στόλους ἀναφανίσαι . ἔτι δὲ καὶ μαρτύρων ὅτι
κέρδιον φησὶ τῆς πολλῶν ἐστὶν μετὰ τὰς ἀποστό- 25
λους ὡς ἀδελφῶν αὐτῶν , καὶ πολὺ ὑστέρον
τῶν κατὰ τὸ θεῶν ἱερὸν πνεῦμα παρὰ τὸν εἰσ-
ταγόν , ἐταῖς βλασφημίαις συγκατατίθειτο
ἀπελθόντες , μὲν ἐπερ νῦν καὶ δυσφόρητα τῇ τε
ἀληθείᾳ καὶ πίστει ἀνιέχοντα προσεπεσώρυσον . 30
ἀλλὰ καὶ βαλόντων καὶ βασιλείᾳ μετὰ τὸ κοι-
μηθῆναι τὰς ἀποστόλους τῆς τῷ θεῷ ἐκκλησίας
ὡς ἀνέμοις ψύδουσι ἀποστατῆσαι , ὁ δὲ ἐπὶ .
τὰς δὲ τῶν αἰρέσεων ἐπιλοπίουσι τὰς αἰρέσεις
αὐτῶν ὑπολήψεις καὶ διεστραμμένας δοξὰς ἐνός 35
δήπερ αὐτῶν , καὶ ἐτέρῃ αὐτῶν ἀπατησάν-
των μετέπειτα εἰσχαρῇ , ἀναμφισβήτητος ἐστὶν .
οἵπερ αἵ πάντες ἀφ' ἑαυτῶν καταδικάζοντες , καὶ πρὸ
τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως καὶ σφῶν αὐτῶν ἐδεχομένων
σκέψιν καὶ πρόσφασιν γνώμῃς ἐνεγκόντες , κατε- 40
δικάσθησαν . ὅσοι τὸν πῦρ τὸ ἐκείνων βῆμα ,
βεβαίως , ἑαυτοὺς τῆς ἐκείνων μόρας ποιῶσι ,
καὶ τῶν ποσῶν ἡννόμοι μέτροι , ἑαυτοὺς κα-
τακρίνουσιν . * ὅτι δὲ οἱ ἐν ῥώμῃ ὄντες ἐφυλά-
την ἐν πᾶσι τὰ ἐξάρχῃς ὡς ἀδοξάζοντα , με- 45
ταίως τε πλὴν τῶν ἀποστόλων προβάλλονται κύρω-
σιν , καὶ ἐξ ἐκείνων δυνάταις καταλαβεῖν , ἐπεί-
περ ἐορτάζοντες τὰς τῷ Πάτρῳ ἡμέρας , καὶ πο-
λλὰ ἑτέρα θεία μυστήρια ἐκτελόντες , καὶ ὅ-
μοιως ὡς φυλάττειν πάντα τὰ ἐν ἱεροσολύμοις 50
ὡς ἀντιμέτωπα , ἀλλὰ διαφόρως πως ποιῶσιν , ὡς
περ καὶ ἐν ἐτέροις τῶν ἐπαρχιῶν ἐκ ὀλίγα καὶ
πλὴν διαφερόντων τῶν τόπων καὶ τῶν ὀνομάτων με-
ταλλάσσονται , ἀλλ' ὅτι ὅτι ποτὲ ὁπὸ τῆς
ἐρήνης τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐνότητος ἀποκε-
χωρή-

χρησάμενοι, ὅπερ νῦν Στέφανος ποιῆσαι
 τετόλημκε, διαρρήγνυντες καθ' ὑμῶν πλὴν εἰρήνῃ,
 ὡς ὁ πατὴρ αὐτῶν μεθ' ὑμῶν τῇ πρὸς ἀλλήλους ἡ-
 μῇ καὶ ἀγάπῃ τετηρηκότες εἰσίν. προσέειπεν δὲ Πέ-
 5 τρος καὶ Παῦλος τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις ἀτιμίας
 προσερίβων κηλίδας τὰ λέγειν, ἐκείνων εἶναι πλὴν
 ἀξίον τούτων, οἳ οὐ ταῖς αὐτῶν ἐπισημασίαις
 καταγράφονται τὰς αἰρετικές, καὶ ἀποφύγειν ἀπ'
 αὐτῶν ἡμῖν διετάξαντο. ἐντοῦθον δὴλόν ἐστι
 10 ὅτι τῶν ἀδελφῶν λαβεῖν πλὴν ἀρχὴν πλὴν ὡς
 δοκῇ τούτων πλὴν τὰς αἰρετικές διαβεβαιωμένῃ,
 καὶ βεβαίωμα αὐτὰς ἔχειν ἀποφανομένην, ὁ μό-
 νος τῆς Ἐκκλησίας ἐστίν. καλῶς δὲ ἀπεκρίθητε
 τῷ Στεφάνῳ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐπισημῇ λέγοντι, καὶ
 15 τὰς αἰρετικές αὐτὰς περὶ τὸ βεβαίωμα συμ-
 φωνοῦν, τὰς τε πορνολόγους ὡς αὐτὰς καὶ βαπτί-
 ζειν, ἀλλὰ κοινωνίας ἀξιοῦν μόνον, καὶ ἡμῶν
 ὁμοίως ἐκείνοις ποιεῖν ἀναγκαζομένων,
 καί τε δι' ὑμῶν ἀποδείξαντων λίαν εἶναι γελοῖον
 20 εἶταται τοῖς πλανωμένοις, ἀλλ' ὅμως τοῖς παρ'
 ὑμῶν ρηθῆσιν ἐκείνο ὁπερ ὁσὲν προσέθετον, καὶ θαυ-
 μαζόν εἶναι τὰς αἰρετικές ὥτως ἄγειν, οἳ οὐ
 σμικροῖς ἡπ' διαφέρουσι, ἀλλ' ἐν τάτῳ ὁ μέγ-
 στον ἐστίν, ὁμογενεῶσιν, ὅπως οὐκ ἔστιν τινα καὶ
 25 φαντάσματα μὴ γνωστικῶς θεῶν ἀναπλάττοντες,
 καὶ τὰ ποιητὰ βλασφημεῖν ἔχουσι. τὰς γὰρ πλὴν
 ἀλήθειαν τοῖς θεοτότοις ὁμογενεῶσιν ὑποδιοπο-
 μπεύουσιν, περὶ πλὴν τῶν βαπτίσματος ματαιότητος
 ὁμογενεῶσιν ἐπεται. ἀλλ' ἵνα μὴ μακρολογῶντες
 30 ὑπὸ λεπτοῖς τοῖς ἐκείνων ἀντίτοις ἢ περιητοῖς ἀ-
 ποκρισάμεθα δόγμασιν, ἀρκεῖ σωτόμως ἐκείνο
 εἶπεν, τὰς μὴ δοξάζοντας ἀληθῆ κύριον τὸν
 Πατέρα, καὶ διώκοντες ἔχοντες πλὴν ἀλήθειαν τὰς τρεῖς
 καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὥς περ οἱ ὀνομαζόμενοι
 35 καταρτίτες, καὶ καὶ πρὸς προφητείας χρησάμενοι βε-
 λούται, καὶ διώκοντες ἔχοντες τὸν Πατέρα, καὶ τὸν
 Κύριον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, παρ' ὧν ἐζητή-
 σοιμεν τίνα χριστὸν κηρύττει; τὸν πέμψαντα
 τὸν Δαδὸν Μαντανῶ καὶ Πέτρον λαλήσαντων πνεῦμα κηρύ-
 40 σσαν ἀποκριθῆσονται. ἐν οἷς καὶ καταλαμβάνοντες
 τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ τῆς πλάνης τὰς
 τῆς ἐκείνων ψεύδους προφητείας καὶ τῆς τῶν χρι-
 στῶν πίστεως περιστασίαις ἐκ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν
 χριστὸν ἀποφανόμεθα. ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν αἰ-
 45 ρητικῶν, ἐκ τῆς τῶν Χριστῶν Ἐκκλησίας ἀποκρι-
 θῆσαν, καὶ ὁ δὲ ἔξωθεν ἐξουσίας καὶ χάριτος ἔχοντες δύ-
 ναντο αὐτῶν, ἡ γὰρ ἐξουσία καὶ χάρις ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ εἰσὶν ὅπως οἱ προβεβηκότες τῇ ἡλικίᾳ προ-
 50 στανται, οἱ τινες πλὴν τῶν βαπτίζοντων καὶ χριστοῦ
 καὶ Δαδὸν ἐξουσίαν ἔχοντες, τῶν δὲ αἰρετικῶν ἐκ
 ἐξουσίας Δαδὸν ἔχοντες χριστοῦ, ὡσαύτως ὅτε βα-
 πτίζοντες, ὅτε ποιεῖν τι ἀγίας καὶ πνευματικῶς,
 ἀλλὰ τὸν ὅτι τῆς πνευματικῆς καὶ θεοποιῆς ἀγίότη-
 τος, ὅπερ ἡμεῖς πάσαις ἐν ἱκόνιον σωμαχθούτες,
 πρὸς δὲ καὶ τῶν ἐν Γαλατίᾳ καὶ Κιλικίᾳ, καὶ οὐ ταῖς

πλησίον τῶν ἐπαρχικῶν συνελεθόντων καὶ τῶν αἰρε-
 τικῶν, τηρητέον εἶναι μεθ' ὅσων πλείους τῆς μνη-
 μότητος ἐβεβαιωσάμεθα, καὶ περ ἐτέρων ἡνῶν
 ἀμφισβητούντων περὶ τὰς. ἐπεὶ τοίνυν Στέφανος
 καὶ οἱ τῆς ἐκείνης γνώμης διῃχυρίζονται πλὴν τῶν
 ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, καὶ πλὴν ἀναγνώσιν ἐν τῷ
 τῶν αἰρετικῶν βαπτίσματι δύνασθαι εἶναι προχωρεῖν,
 καί περ ὁμολογούτες καὶ ἐκείνοι μὴ εἶναι ἐν τοῖς αἰ-
 ρητικοῖς Πνεῦμα ἅγιον, διανοηθῆναι αὐτὰς κα-
 λῶς παρωπεύοντες καὶ εἰς γνώσιν ἐλθεῖν τὰ πλὴν
 πνευματικὴν γνῶσιν ὅτι αὐτοὶ Πνεύματος εἶναι
 διώκοντες. καὶ γὰρ ὁ μακάριος Παῦλος τὰς παρὰ
 τῶν ἰωάννου βαπτισμάτων πρὸς τὰς πεμφθῆναι παρὰ
 τῶν κυρίων τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τῶν πνευματικῶν
 βαπτισμάτων αὐτοῖς ἐβάπτισε, καὶ πλὴν χρεῶν αὐτοῖς
 ἐπέθηκεν ἵνα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον λάβωσι. πῶς
 τοίνυν τὸ Παῦλος μετὰ τὸ τῶν ἰωάννου βαπτισμάτων
 τὰς αὐτῶν μαθητὰς βαπτίσαντος, ἡμεῖς τὰς ἀπὸ
 τῶν αἰρέσεων ἐς πλὴν Ἐκκλησίαν ἐρχομένους μετὰ
 τὸ ἀθέμιτον καὶ ὡς νόμον ἐκείνο βαπτισμα βαπτί-
 ζειν ἀμφισβητούμεν, εἰ μὴ μόνον μέζοντες τῶν Παύλων
 οἱ νῦν ἐπίσκοποι εἰσιν, ὥστε διώκοντες ἀλλὰ μόνους
 τῆς πλὴν χρεῶν ἐπιθέσεως τοῖς προσερχομένοις τῶν
 αἰρετικῶν διδόναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅπερ ὁ
 Παῦλος ἐκ ἡν ἱκανὸς ποιῆσαι, καὶ γὰρ τὰς
 παρὰ τῶν ἰωάννου βαπτισμάτων βαπτίσας πρῶτον
 τῶν τῆς Ἐκκλησίας βαπτισμάτων, ἔπειτα ἀλλὰ τῆς
 τῶν χρεῶν ἐπιθέσεως δέδωκεν αὐτοῖς Πνεῦμα
 ἅγιον. καὶ ἐκείνο δὲ ἀρτίας γέμον, τὸ ἐζητητέον
 εἶναι, τὸς ὁ βαπτίσας ὑπολαμβάνειν, ὅτε τῇ
 ἐπικλήσει τῆς Τριάδος ἐν τῷ ὀνόματι τῶν Πα-
 τρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ βαπτί-
 ζομένης ἐπιτυχῆν τῆς χάριτος δωμάτων, καὶ αὐτῇ
 εἶναι ἡ σοφία ἢ ὁ Παῦλος ἐν τοῖς τελείοις εἶναι
 γράφει. ἀλλὰ τίς ἐστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τελειότης
 καὶ σοφίας ὅτι ἡκων, ὅς τις διῃχυρίζοιτο, ἢ πιστὸς
 γυμνὴν πλὴν τῶν ὀνομάτων τῶν ἐπικλήσιν ἀρ-
 κούντας ἔχειν πρὸς ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων, καὶ
 πρὸς τὸν ἀγιασμόν τῶν βαπτισμάτων; τότε γὰρ
 ὡφελῆσιν καὶ σωθεῖσθαι ταῦτα, ὅπνῃ καὶ
 ὁ βαπτίζων ἔχει Πνεῦμα ἅγιον, καὶ τὸ βαπτισμα
 ὅτι αὐτοῦ Πνεύματος γίγνεται, ἀλλὰ φασί, τὸν ὁπωσδήποτε
 βαπτίζοντα τῇ οἰκείᾳ διανοίᾳ καὶ πίστει διώ-
 κοντα τυχῆν τῆς τῶν βαπτισμάτων χάριτος, ὅπερ ἀναμ-
 φιλέκτως γελοῖον ἐστίν. καὶ δὲ γὰρ πονηρὰ διάνοια,
 καὶ φαυλότης ἐμπλεῶς διώκται ἐξ ἑαυτῶν κατα-
 γαγεῖν τὸν ἀγιασμόν τῶν διηγιῶν, ὅτε οἱ πιστοὶ πλὴν τῶν
 ὅτι ὁρθῶς πιστεύοντων ἀλήθειαν. ὅτι δὲ ἐκ
 ἐξουσιῶν πάντες οἱ τὸ τῶν Χριστῶν ἐπικλησάντες ὀνο-
 μα, ὅτε μὲν ἐπὶ τῆς ἐπικλήσεως χάριτος ἦν
 ἐγκρατεῖς γίνονται, αὐτοῖς ὁ κύριος δολοφονεῖ
 λέγων, πολλοὶ ἐλθούσονται ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἐ-
 μῷ λέγοντες, ἐγώ εἰμι ὁ χριστός, καὶ πολλοὶ
 ἀπατήσονται. καὶ δὲ μία δὴ περὶ ἐπὶ Δαδὸν μετὰ
 αἰρε-

αἱρετικῶν καὶ ψευδοπροφητῶν . καθὼς γὰρ ἐκεῖνος
 ἐν τῷ ὀνόματι τῆς Θεᾶς , ἢ τῆς Χριστοῦ , ὁμοιοτέρως
 αὐτοὺς ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς βαπτίσματος διεκρίνει ,
 καὶ φανερώνει , ἀμφοτέρωθεν γὰρ ἐπὶ τῷ ψεύδει ἰδρυ-
 ῖται , τὰς πολλὰς παράγας ὁρεγόμενοι . βέβαιον δὲ
 ὑμῖν ἱστορίαν διηγηθῆναι πῶς παρ' ἡμῶν γεγνη-
 ῖται , τῷ παρόντι καὶ ἡμεῖς λίαν ἐρμολόγησαν . πρὸ δὲ
 σχεδὸν πρὸς τοῖς ἑκκοσίοις ἐτῶν μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν
 Αὐτοκράτορα , μυρία δυσυχνημάτων εἰδη ἐνταῦ-
 θα συνέβρισαν , τὰς τε χριστιανὰς ἰδίως , καὶ
 αἵται τὸ πᾶν ἀνθρώπων γένος κοινῶς ζημιῶντα .
 ἔτι δὲ παμπληθεῖς καὶ συχνοὶ σεισμοὶ γεγόνασιν ,
 ὥστε πολλὰς χώρας κατεδαφίσθηναι ὡς τε Καπ-
 παδοκίαν καὶ ἐν τῷ Πόντῳ , καὶ πολλὰς πό-
 λεις ἐκ θεμελίων σχεδὸν τῆς γῆς καταβρο-
 χθῆναι , ἐξ ὧν κατ' ἡμῶν πᾶν τῆς χριστιανικῆς προ-
 σηγόρας βαρὺς ἠκολούθησε διωγμός . ταῦτα
 δὲ μετὰ πῶς ἄλλοις χρόνοις αἰσθήσαντες εἰρήνῳ
 προχωρήσαντες , ἄλλοι τὸ ἀσυνήθως καὶ αἰφνίδιον ,
 τοῖς πᾶσι χριστιανῶν πράγμασι πλείον ὅσον ἐκομίσαντο
 φόβον . Σεβηριανὸς τότε τῆς ἡμῶν Ἐπαρχίας
 προϊστάμενος , διώκτης χαλεπὸς καὶ σκληρότης γέμων .
 τῶν ὁσέβων κρίνω τσαύτης παραχαῖς κυμανο-
 μένων , καὶ τῇ διωγμῷ πρὶν καὶ ὁρρώδῃ ὡς κα-
 κῶς φερόμενων , καὶ τὰς ἐνεγκέσας ἀπολειπόντων ,
 καὶ εἰς ἐτέρας τῶν πόλεων ἀναχωρήσωντων (τοπι-
 κῆς γὰρ ἔστι τῆς τότε διώξεως , πορεύεσθαι εἶχον
 ὅπῃ βέλονται) ἐξαιφνης γυνή τις ἀνεφαή , ἥπερ
 ἐν ὁμοίᾳ ἔστα , προφήτιδα ἐαυτῇ ἐλεγεν εἶναι
 καὶ πνύματφόρον . ἔγω δὲ τῇ τῶν ἀρχικῶν Δαι-
 μόνων ὁρμῇ ἐφέρετο , ὥστε ἐκ ὀλίγων χρόνων
 πράγματα παρέχον τῇ ἀδελφότητι καὶ ἀπαταῖ
 αὐτῇ . ὅπῃ τὰς δὲ τέρας τινὰ καὶ θαυμάσια
 ἐργάζετο , καὶ πῶς γῆν αὐτῇ διακινήσας ἐπηγγέ-
 λετο , ὅτι ὡς τῇ τῷ Δαίμονι προσαγῇ τῆς γῆς
 κινήσῃται δυσμενῆς , ἀλλ' ἐπεὶ οὕτως ὁ πονη-
 ρὸς Δαίμων σείσμεν ἔσειετο προηνώκει , τὸ γονη-
 σόμενον αὐτὸς ποιήσειν ὑποκρίνετο . ἀμέλει , τοῖς
 ποιήτοις ψεύδεσιν ἐλκύσας τὰς τῶν πολλῶν διανοίας ,
 πέπεικον αὐτῷ ὑποτάσσεσθαι καὶ πορεύεσθαι ὅπῃ αὐ-
 τὸς ἀπαγάγοι . δεινὸν δὲ χαμῶντος ἱσαμίας ,
 ἐποῖα φάνεσθαι πῶς γυναικῶν ἐκείνην ὅπῃ χιόνος
 βαδίζουσαν καὶ ἐδ' ὅτιον βλαπτομένην . ἔλεγε δὲ
 εἰς Ἰερουσαλὴν καὶ Ἱερουσόλυμα ταχύνειν τὸν δρόμον ,
 πλάττων ἐαυτὴν ἐκείθι ἐλθεῖν . ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν
 Πρεσβυτέρων οἷα , καὶ Διάκονόν τινα παρήγαγον
 ὥστε συμμίγνυσθαι αὐτὴν τῇ γυναικί , ὅπερ ὑπε-
 ρον καταφανὲς γέγονε τῷ λαῷ . παρατυχῶς γὰρ
 τῶν Ἐξορκιστῶν εἰς αὐτῇ ἐνεφαή , αὐτὴ ἀγαθὸς
 τὸν βίον , καὶ τὰ περὶ πῶς ὁρῶν πίσιν μεμνημένος
 καλῶς , ὅς πολλῶν ἀδελφῶν γυναικῶν ἐν τῇ πίστι
 παρόντων ἐκεῖ τῇ παραθήσει παρετρωθείς ,
 πρὸς καταπολέμησιν καὶ καταγωνισμόν ἐκείνην τῷ
 πονηρῷ πνύματος διηγέρθη , καὶ τῷ δὲ ὀλίγον
 πρότερον ὁ Δαίμων παρεγὼν , ἔφη γὰρ ἐλθούσας ἡμεῖς

περὶ τῶν ἀπίστον . ἀλλ' ὁ Ἐξορκιστὴς ἐκεῖνος τῇ τῷ
 Θεῷ ῥωννύμενος χάριτι , ἰσχυρῶς ἀντίτενε , καὶ
 τὸν πρότερον ὑποτακτικὸν ἄγιον , πονηρῶτατον
 πνύμα εἶναι ἀπέδειξε , ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη , ἥτις
 πρότερον ἄλλο τῶν μαγανειῶν τῷ Δαίμονι πρὸς 5
 ἐξαπάτῳ τῶν πιστῶν πολλάκις ἐργάζετο , πρὸς
 τοῖς ἄλλοις ἐκαταφρονήσας ἐπικλήσει ἀγιάζον τὸν
 ἄρτον , καὶ πῶς εὐχαριστῶν ποιεῖν ὑποκρίνετο ,
 αὐτὴ τῷ μυστηρίῳ τῆς συνήθους προσδοχῆς θυσίαν
 τῷ Κυρίῳ προσφέρουσα . ἐν δὲ τοῖς ἐθίμοις καὶ 10
 νομίμοις ῥήμασι τῆς ἐρωτήσεως χρωμένη , ὥστε
 μηδαμῶς τῷ τῆς Ἐκκλησίας κανόνι διαφωνεῖν φαί-
 νεσθαι , ἐκ ὀλίγου ἐβάπτισε . ἡ φήσομεν ἔν περὶ
 τῆς τῆς βαπτίσματος ὡς ἐβάπτισεν ὁ Δαίμων χρω-
 μένος ὁργάνῳ τῇ γυναικί ; μήπερ καὶ τῷ Στέφανος 15
 καὶ οἱ ὁμογενεῖς αὐτῷ ἀποδέχοντο ; μάλιστα
 ἔτε τῷ Συμβόλῳ τῆς Τριᾶδος , ἔτε τῆς νομικῆς
 καὶ ὁκκλησιαστικῆς ἐρωτήσεως ἀπέστη . πῶς δὲ
 διωκτὴν ἐπὶ πιστοῖς πῶς τῶν ἀμαρτημάτων ἀφεσιν
 δοθῆναι , ἡ πῶς ἄλλοι σωτηριώδεις λατρὸς ἀναγόν- 20
 νον νομίμως τελειωθῆναι , ὅπερ καὶ κατ'
 ὁμοιότητα τῆς ἀληθείας , ἀλλ' ὅμως πάντα ἄλλοι
 τῷ Δαίμονι γέγονον , εἰμὴ μόνον οἱ τῶν
 αἱρετικῶν ἀποδεχόμενοι βάπτισμα , καὶ τὸν Διά-
 βολον ἐν τῷ ὀνόματι τῆς Πατρὸς καὶ τῆς 25
 Τύχης Πνύματος δεῖναι πῶς τῷ βαπτίσματος
 χάριτι δι' ἰσχυρίζοντο , παρ' οἷς ἀναμφιλέκτως ἡ
 αὐτῇ πλάνη , καὶ ἡ ὡς τοῖς Δαίμοσι ἐξαπάτη ,
 ἐπειδὴ ἐκ ἑχέσσι πνύμα ἄγιον . ἐκεῖνο δὲ πῶς
 ἐκ ἄρτον , ὅπερ Στέφανος βέβαιον , τὰς 30
 τῶν αἱρετικῶν βαπτισματικὰς λαμβάνειν τὸν ἀγιασμόν
 τῷ Χριστῷ , εἰ γὰρ ἐψεύδεται ὁ Ἀπόστολος λέγων ,
 ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσατε ,
 ὅσον Χριστῷ βαπτισθεὶς ἐκεῖ , τὸν Χριστὸν ἐνεδύ-
 σατο , εἰδὲ τὸν Χριστὸν ἐνεδύσατο , εἴληφε καὶ 35
 Πνύμα ἄγιον τὸ πεμφθὲν ὡς τῷ Χριστῷ , καὶ
 μάτην ὁπσρεφομένη , τὰς χεῖρας ἐπιτίθεσθαι ἵνα
 λάβῃ τὸ Πνύμα . εἰμὴ , εἰ παρὰ τῷ Χριστῷ τὸ
 Πνύμα ἐνδύεται , ὁ Χριστὸς μὴ εἴη παρὰ τοῖς
 αἱρετικοῖς , τὸ δὲ Πνύμα τὸ ἄγιον ἔ . εἰπομεν δὲ 40
 βραχέως καὶ τὰ λοιπὰ ἀπὸ ὑμῶν εἴρηται ἀφ' ὅ-
 νως καὶ μετὰ διαψεύσεως ῥημάτων , τῷ ἀγαπη-
 τῷ Διακόνῳ Ῥογατιανῷ κατὰ τάχους πρὸς ὑμᾶς
 ἐπιστέλλειν βεβούλη . ἔπεται δὲ ἡμῖν ἐκεῖνο
 ζητῆσαι παρὰ τῶν τοῖς αἱρετικοῖς βοηθόντων , πῶς 45
 ἔτερον , τὸ ἐκείνων βάπτισμα σαρκικόν ἐστι ἢ Πνύ-
 ματικόν ; εἰ μὴ γὰρ ἐστὶ σαρκικόν , ὅσον διαφέρει
 τῷ τῶν Ἰουδαίων βαπτίσματος , ὅπερ ἐκεῖνοι χρωμένται
 καθάπερ κοινῶς λατρῶν , μόνον τὰς μολυσμὰς
 ἀποπλύνοντες . εἰ δὲ πνύματικόν ἐστι , πῶς διώκεται 50
 παρ' ἐκείνοις εἶναι βάπτισμα Πνύματικόν , παρ' οἷς
 ἐκ ἐστὶ Πνύμα ἄγιον ; ὅθεν τὸ ὕδωρ ὡς βαπτίζοντι
 ἐκ ἐστὶ μυστήριον βαπτίσματος , ἀλλὰ λατρὸν μόνον
 σαρκικόν . εἰ δὲ τὸ τῶν αἱρετικῶν βάπτισμα διώκε-
 ται ἔχειν πῶς ἀναγόνισιν τῆς δευτέρας γυναι-
 σίας

σεις, ὡς οἱ παρὰ τῶν αἰρετικῶν ἔχ' αἰρετικοί, ἀλλὰ
 ἡδὲ Θεὸς ὀνομασέοι εἶπεν, ἡ γὰρ ἐν τῷ βαπτίσματι
 ἀναγέννησις ἡδὲ Θεὸς γονεῖ. ἀλλ' εἰ μία ἐστὶν ἡ τῆς
 Χριστοῦ Νύμφη, δῆλον ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκκλη-
 σία ἐκείνη μόνη ἐστὶν ἡ γονεύσα ἡδὲ Θεὸς. ἔδ' ἐγὰρ
 πολλαὶ Νύμφαι Χριστοῦ, λέγοντες τῷ Ἀποστόλῃ,
 ἡρμοσάμενοι γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν
 παραστήσαι τῷ Χριστῷ. καὶ ψαλμῷ πεσαρακωσῶ
 τεταρτῶ, ἀκκυσον θυγάτηρ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ
 10 ἔσσεα, καὶ ὑπλάθῃ τῷ λαῷ σου, καὶ τῷ οἴκῳ τῷ
 πατρὸς σου, καὶ ὑπὸ θυμῷ σου ὁ βασιλεὺς τῷ κάλλε-
 σι. καὶ Ἄσμα τῶν ᾠσμάτων κεφαλαίῳ τεταρτῶ.
 δόξω ἀπὸ λιβάνου Νύμφη δόξω ἀπὸ λιβάνου,
 ἐλδύση καὶ διελδύση ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως. καὶ κεφα-
 15 λαίῳ πέμπτῳ. εἰσῆλθον εἰς κήπον μου ἀδελφή μου
 Νύμφη. περὶ οὗτος δὲ προσώπων ἡρώσε ὁ λόγος
 ἐστὶ, μία γὰρ ἡ Νύμφη. ἐκ ἑστὶ πίνω μία καὶ
 ἡ αὐτὴ τῇ ἡμετέρᾳ ἡ τῶν αἰρετικῶν συναγωγῇ,
 ἐπειδὴ ἔτε Νύμφη ἐστὶν ἡ μοιχαλὶς καὶ πόρνη, ὅθεν
 20 ἔδ' ἐδιδύαται γονεῖ ἡδὲ Θεὸς, εἰ μὴ ἡ Στεφανῶ
 δοκεῖ, ἡ μὲν αἵρεσις τίκεται καὶ ἐκτίθεται, ἡ δὲ
 Ἐκκλησία ἀναλαμβάνει τὰς ἐκτεθούσας, καὶ ἔς
 ἐκείνην ἔρχονται, τρέφει ὡς ἐκωτῆς, ἀλλοτρίων γὰρ
 τέκνων ἐδιδύαται εἶναι μητέρα. διὸ Χριστὸς ὁ
 25 Σωτὴρ ἡμῶν μίαν εἶναι πλὴν αὐτῆς Νύμφην δηλο-
 ποιῶν, καὶ τὸ μυστήριον τῷ τοῦ ἀναδαικνύς, φησὶ
 Λεκά κεφαλαίῳ ἐνδεκάτῳ. ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῶ,
 κατ' ἐμῶ ἐστὶ, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῶ, σκωρπίζει.
 εἰ γὰρ μετ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ Χριστὸς, οἱ δὲ αἰρετικοί
 30 ἐκ εἰσὶ μετ' ἡμῶν, πάντως οἱ αἰρετικοὶ κατὰ
 τῷ Χριστῷ εἰσι. καὶ εἰ ἡμεῖς συνάγομεν μετὰ τῷ
 Χριστῷ, οἱ δὲ αἰρετικοὶ ἐσυνάγουσι μετ' ἡμῶν,
 ἀναμφιλέκτως σκωρπίζονται. ἀλλ' ἔδ' ἐκείνο παρα-
 ληπτέον ἐστὶν ὅτι παρ' ἡμῶν ἀναγκαίως εἴρηται
 35 ὅτι ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὸ Ἄσμα τῶν ᾠσμάτων,
 κήπος κεκλεισμένῳ, πηγὴ ἐσφραγισμένη, παρὰ-
 δεσθῶ. ῥόδῳ μετὰ καρπῷ ἀκροθρύων. οἱ δὲ ἔ-
 δ' ἐποτε εἰσελθόντες εἰς τὸν κήπον, ἔδ' ἐωρακότες
 τὸν παρὰ τῷ ποιητῷ Θεῷ φυλάττοντα παρὰδεσον,
 40 πῶς διωκόμενοι ἐκ τῆς οὐδὸν κεκλεισμένης πηγῆς
 καὶ ἐσφραγισμένης τῇ θείᾳ σφραγίδι ὕδαρ ζῶν τῷ
 σωτηριῶδες λατρὸς παρέχεν τινί; τῆς δὲ κι-
 βωτῆς τῷ Νῶε ἔδ' ὅτι ἄλλο ἔσσης, καὶ μὴ μυστήριον
 τῆς τῷ Χριστῷ Ἐκκλησίας, ἥτις πάντων τῶν
 45 ἔξω ἀπολεμένων, τὰς οὐδὸν τῆς κιβωτῆς ὄντας
 ἔσωσεν, ἀριδῆλως γινώσκοντες μίαν εἶναι καὶ
 μόνην πλὴν Ἐκκλησίαν. ὥσπερ φησὶ καὶ Πέτρος ὁ
 Ἀπόστολος, ἔτω καὶ ὑμᾶς ὁμοίως σώσει τὸ βάπτισ-
 μα λέγων πρώτη ὑποβολή, κεφαλαίῳ τετάρτῳ.
 50 δι' ἐδ' ἐκνυπνὸν ὅτι καθάπερ οἱ μὴ ὄντες ἐν τῇ κιβω-
 τῇ μετὰ τῷ Νῶε, ἔγ' ἐγεγόναν καθαρῶ, ἔτε ἐσώ-
 θησαν διὰ τῷ ὕδατος, ἀλλὰ παραυτίκα ἐν τῇ κατα-
 κλυτμῇ διεφθάρσαν, ἔτω καὶ νῦν οἱ μὴ ὄντες
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ τῷ Χριστῷ, ἀλλ' ἔξω αὐτῆς,
 ἀπολεωθήσονται, εἰ μὴ ὑποσχωθῶσι διὰ τῆς μετα-

νίας πρὸς τὸ σωτηριῶδες τῆς Ἐκκλησίας λατρὸν.
 ὁ πόσις δὲ πλάνη καὶ τυφλότης ἐπὶ τὸ λέγειν ἐν
 ταῖς τῶν αἰρετικῶν συναγωγαῖς δίδοσθαι πλὴν τῶν
 ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, ἥτις μὲν ἐν τῷ θεμελίῳ
 τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας, ἣν Χριστὸς ὑπὸ τῇ πέτρᾳ
 ἠκοδόμησεν, ἐκείθεν ῥᾶστα γινώσκειται, ὅτι μόνῳ
 τῷ Πέτρῳ εἶπεν ὁ Χριστὸς, ὅσα ἀν' ἀθήσης ὑπὸ τῆς
 γῆς, ἔσται δεδεμμένα ἐν τῷ ἔρανῳ, καὶ τὰ ἐξ ἧς.
 καὶ πάλιν ἐν Εὐαγγελίῳ, ὅταν μόνοις τοῖς Ἀπο-
 στόλοις ἐνεφύσησεν ὁ Χριστὸς λέγων, λάβετε
 Πνεῦμα ἅγιον, καὶ τὰ ἐξ ἧς, Ἰωάννης κεφαλαίῳ εἰκο-
 στῷ. ἀμέλειται, ἡ τῷ ἀφίσει ἁμαρτίας ἐξέσται
 τοῖς Ἀποστόλοις δίδοται, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις,
 αἱ ἐκεῖνοι ὡς τῷ Χριστῷ ἀποσταλότες κατέστη-
 σαν, καὶ τοῖς Ἐπισκόποις τοῖς ἐπιτεταγμένοις λόγῳ
 ἐκείνης διαδεξαμένοις. οἱ δὲ τῆς μιᾶς καθολικῆς
 Ἐκκλησίας, ἐν ἣ ἡμεῖς ἐσμὲν καὶ ἡμῶν τῶν δια-
 δόχων τῶν Ἀποστόλων ἐχθροὶ ἀθεμίτων ἱερατῶν
 ἀντιλαμβανόμενοι κατ' ἡμῶν, καὶ βαρύνει βεβήλους
 ποιῶντες, τῷ Κορὲ καὶ Δαθᾶν καὶ Ἀρειῶν ἐ-
 δ' ἐν διαφέρεισιν, ἐφαμίλλως ἐκείνοις ἱερόσυλοι
 ὄντες, καὶ τὰς ὁμοίας ἐκείνοις τίσσει ποινὰς,
 αἱ ἐφ' ὧν ἐξόνται καὶ οἱ ὁμογενεῖς αὐτῶν, κα-
 θάπερ καὶ τότε οἱ συνήγοροι καὶ μέτοχοι τῆς κα-
 κίας ἐκείνων ὁμοίως ἐκείνοις ἀπωλέσθησαν. ἀλλ'
 ἐγὼ ἐδιδύαμαι φέρειν πλὴν περὶ ταῦτα ἀριδῆλον
 αὖτις τῷ Στεφανῷ. τοσῶτον γὰρ περὶ τῆς ἰδίας
 Ἐπισκοπῆς καυχώμενος, καὶ ἀλάδου εἶναι τῷ
 Πέτρῳ διαχρηζόμενος, ἐφ' ᾧ ἱδρύεται τὰ τῆς
 Ἐκκλησίας θεμελίον, πολλαὶ πέτρας εἰσάγει, καὶ
 πολλὰν Ἐκκλησίαν καὶ καὶ οἰκοδομὰς καθίστησι,
 τῇ ἰδίᾳ ἐξέσται εἶναι ἐν ἐκείναις βάπτισμα ἀπο-
 φανόμενος. οἱ γὰρ βαπτίζοντες τὸν τῆς Ἐκκλη-
 λίας ἀριθμὸν ἀναμφιβόλως πληρῶσιν, ὁ δὲ τὸ
 βάπτισμα ἐκείνων ἀποδεχόμενος, ἐκ τῶν βαπτι-
 σάντων Ἐκκλησίαν εἶναι ἐκὰς ἐβασίλει, ἔτ' ἐν-
 νοεῖ προδιδόντος αὐτῷ καὶ παρόντος πλὴν μόνό-
 τητα ἀμυρεῖσθαι, καὶ οἷον ἀκατέργαστον τῆς
 Χριστιανικῆς πέτρας πλὴν ἀλήθειαν. ἀλλ' ὁ τῷ Θεῷ Ἀ-
 πόστολος ζῆλον ἔχων τὰς ἰερατεῖς ὁμολογᾷ, καὶ τὴν
 τυφλώσαντες τῇ ἀγνοίᾳ, καὶ ὑποδίκως ὄντας βαρυ-
 τάτω πλάσσει. ὁ δὲ φέρον καὶ ἀδοχὴν πλὴν τῷ
 Πέτρῳ καθέδραν αὐτῶν, ἐδ' ἐν ζῆλῳ κατὰ
 τῶν αἰρετικῶν διεγείρεται, δωρεῖται αὐτοῖς ἔ-
 μετέλιν, ἀλλὰ μέγιστον χάριτος δώκεται, ὥστε
 λέγειν αὐτῶς τῷ μυστήριῳ τῷ βαπτίσματος τὰς
 μολυσμὰς τῷ παλαιῷ ἀνθρώπῳ ἀπονίπτειν δύνα-
 σθαι, τὰ ἀρχαῖα τῷ θανάτῳ ἁμαρτήματα συγ-
 χωρεῖν, τῇ ἐρανίᾳ ἀναγεννήσει ἡδὲ Θεὸς ποιεῖν,
 καὶ τῇ ἀγαθοποιίᾳ τῷ θείῳ λατρὸς ἐς πλὴν αἰῶ-
 νιον ζῶν ἀναλαμβάνειν. ἀμέλειται, ὁ ἔτω με-
 γέθως ἔχων, τὰ θεία τῆς Ἐκκλησίας δωρήματα
 τοῖς αἰρετικῶς παρεχόμενος, ἀριδῆλως ἐκείνοις
 συγγινώσκων, οἷς τοσῶτον προσηύχεται χάριν,
 καὶ ματαίως ἐν τοῖς λοιποῖς ἐκείνοις ὁμογενεῖς

μουεν ἀμφιβάλλει, ὥστε μὴ ἵκνιν συνέρχει-
 θαι, καὶ τὰς προδύχας ταῖς ἐκείνων ἀναμι-
 γνύναι, καὶ ἐστὶν αὐτὸν ἐκείναις ἰσοῖαι βωμόν.
 ἀλλὰ πολλὸν ἔχει φησὶ πλὴν ἰσχυρὸς πρὸς τὴν πίσιν καὶ
 τὸν ἀγιασμόν τῆ βαπτίσματος καὶ τῆ χειρὸς ὁ-
 νομα, καὶ ὁποιοῦν καὶ ὁποιοῦν βέλαι τόπων
 ἐν τῇ τῆ χειρὸς ὀνόματι βαπτισθεῖν, λαμβά-
 νει πλὴν τῆ χειρὸς χάριν. ἀλλὰ μετὰ ἐξω-
 νης πλὴν ἐπάντησιν ποιῆσαι διωάμεθα. εἰ γὰρ
 ἐν τῇ τῆ χειρὸς ὀνόματι ἐδωθήθη τὸ βάπτισμα
 ἐξωθῶν καθάραι τὸν ἀνθρώπον, ἐν τῇ ἰδίᾳ
 ὀνόματι τῆ χειρὸς ἐδωθήθη ἐκείνῃ τῶν χειρῶν
 ἐπιθεσις δέναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἔτω καὶ
 τὰ λοιπὰ πάντα τὰ παρὰ τὴν αἰρετικὴν προ-
 τέρητρα δίκαια καὶ νόμιμα φανήσονται, αἵτε δὲ
 ἐν τῇ τῆ χειρὸς ὀνόματι γινώμεθα, καθάπερ
 ὑμεῖς ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐπιστολῇ ἀρήκατε, ἐν μόνῃ
 τῇ Ἐκκλησίᾳ ἰσχυεῖν τὸ τῆ χειρὸς ὄνομα, ἢ
 παρὰ τῆ χειρὸς ἡ ἐξουσία χάρις. δειδωρηται.
 ἐκεῖνο δὲ ἱκανὸν πρὸς ἀποβολὴν τῆς σωτηρίας
 ὡς ἐκεῖνοι τῇ ἀληθείᾳ ἀντιτιθέμενοι φαίνονται.
 ἡς γὰρ ἔτω μάταιον ὅστις προσφέρει τῇ ἀ-
 ληθείᾳ πλὴν σωτηρίας; τίς δὲ τῆ φωτὸς φανού-
 ρος ἡ παραλείπει τὸ σκοπὸς; εἰ μὴ καὶ τὸς ἰσχυαίους,
 ἐλθόντες τῆ χειρὸς, ἢ τῇ ἀληθείᾳ, ὀνί-
 νησι κατὰ ἡ ἀρχαία σωτηρία, ὅτι ὡς ἀλιπύον-
 τες πλὴν καὶ πλὴν τῆς ἀληθείας τρέβον, τῇ πα-
 λαϊότητι προσεκάρτερον, ὅπερ ὑμεῖς οἱ ἐκ τῆς
 Ἀφρικῆς διώκατε εἰπεῖν κατὰ τῆς Στεφάνου,
 ἐς γινώσκιν γὰρ ὑμεῖς ἐλθόντες τῆς ἀληθείας,
 πλὴν πλάνην τῆς σωτηρίας παρελείφατε. ἐπὶ
 τέτοις δὲ τῇ ἀληθείᾳ ἐπιζυγνύντες πλὴν σωτή-
 ρειαν, τῇ τῶν Ῥωμαίων σωτηρία πλὴν τῆς ἀ-
 ληθείας σωτηρίας ἀντιτίθειν, ἐξάρχῃς ἐκεῖνο
 φυλάττοντες, ὅπερ ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Ἀπόστολος
 ὡς ἀδεδόκεν. ἔπερ μεμνήμεθα ἔπερ λαβεῖν
 ποτὲ πλὴν ἀρχὴν παρ' ὑμῖν, πάντοτε γὰρ ἐν-
 ταῦθα ὡς ἀπετήρηται, ὥστε μὴ γινώσκιν ἡμᾶς
 ἐτέραν ὡς πλὴν μίαν τῆ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ ὅτι
 ἔχεν ἑπερὶν βάπτισμα, εἰ μὴ τὸ τῆς ἀγίας Ἐκ-
 κλησίας. ὅθεν ἀμφιβαλλόντων Ἰνδῶν περὶ τῆ
 ἐκείνων βαπτίσματος, οἱ καὶ περὶ προφήτας νέας
 ὁποδεχόμενοι, ἀλλ' ὅμως τὸν αὐτὸν ἡμῖν Πατέρα
 καὶ τὸν γινώσκιν φαίνονται, πολλοὶ ὅμως συνελ-
 θόντες ἐς ἱκόνιον, λίαν ἐπιμελῶς ἐξητακότες
 ἐστὶν τὰ ποῦτα. ἔχοντες δὲ διωρισάμεθα ὡς ἀβη-
 πτόν ἐστιν πάντως παῦν βάπτισμα τὸ ἐξω τῆς Ἐκ-
 κλησίας γινώμενον. ἐκεῖνο δὲ ὁ ὡς τῶν αἰρε-
 τικῶν ἐπιτρέψαν φιλοῦσι, λέγοντες εἰπεῖν τὸν
 Ἀπόστολον ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους πρώτῃ, ἢ προφάσει,
 ἢ ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, ἔδὲ μίαν ὁπο-
 κείσεως χεῖρ, ἀρίδην γὰρ ἐστὶ τὸν Ἀπόστολον
 ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐπιστολῇ, ὅτι τὸ τέτο φησὶ, μήτε
 τῶν αἰρετικῶν, μήτε τῆ ἐκείνων βαπτίσματος
 μνείαν ποιῆσαι, ἀλλὰ μόνον περὶ τῶν ἀδελ-

φῶν εἰπεῖν, ἢ ἀπίστως μεταξὺ αὐτῶν λαλόντων,
 ἢ ἐν καθάρᾳ πίσει ἀγαθόντων. ἀλλὰ τὸ ἔ-
 μακροῖς λόγοις ἐξετάσειν, ἀρκεῖ γὰρ μόνον
 πλὴν ἐπιφύλαξιν ἀναγνώσκειν, καὶ τὸ ὡς τῆς Ἀπο-
 σόλης ἐλθόν, ἐξ αὐτῆς γινώσκιν τῆς Ἀποσόλης. τίς
 γινώσκεται ὡς φησὶ τοῖς ὁπο τῶν αἰρετικῶν
 αὐτὸ τῆς Ἐκκλησίας βαπτίσματος ἐρχομῶν
 καὶ ὁποδεχόμενοι; εἰ μὴ τὸ χρεὼν ἀπήτησαν οἱ
 ποῖτοι, τοῖς παρ' ἡμῖν κατηχηθεῖσι μὴ, ἀλλὰ
 πρὸ τῆς βαπτισθῆναι τεθνηκόσι, σωαριζοῦνται. 10
 ἔλεγε δὲ ὡς ἐλάσαν τῆς ἀληθείας καὶ πίστεως
 πρὸς ὡς ὡς ἀλιπύοντες τὴν πλάνην, ἢ ἄλλον, καὶ
 ἐκ τῆς τελείας χάριτος ὅτι ἐπέτυχον ὑπὸ τῆς
 θανάτου προσκατελήφθησαν. οἱ δὲ ἐν τῇ παρῶν-
 τι βίᾳ ἔτι ὄντες, βαπτισθῆναι τῇ τῆς Ἐκ- 15
 κλησίας βαπτίσματι, ὅπως λάβωσι πλὴν τῶν
 πλημμελημάτων ἄφεσιν, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἄλλων
 προλήψει ἐν τῇ προτέρᾳ μύοντες πλάνη αὐτὸ
 τῆς τελείας χάριτος τῆς ζῆν σεσηθῶσιν. ἀλλ'
 ὁποῖον ποῖσι πλημμέλημα ὅτι ὁποδεχόμενοι 20
 τῆς τριτάτης, καὶ οἱ ὁποδεχόμενοι αὐτὸς βελο-
 μοῖ, καὶ γὰρ ὅτι ὁποδεχόμενοι τῇ τῆς Ἐκκλη-
 σίας λυτῶ τῆς μολυσμῶν, ἔπερ μὴ ἐξωμογησάμενοι
 τὰ οἰκεία ἀμαρτήματα, λίαν αὐθαδῶς μετα-
 λαμβάνουσι τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τῆς Κυρίας, καὶ 25
 τοῖς γράφοντες τῆς Ἀποσόλης, ὅτι ὅστις αὐτὸν φά-
 γοι τὸν ἄρτον, καὶ πίοι τὸ ποτήριον τῆς Κυρίας
 ἀνάξιως, ἐνοχὸς ἔσται τῆς Σώματος καὶ Αἵματος
 τῆς Κυρίας. καὶ ἡμᾶς δὲ ἐκείνους ἔπερ ὁποτέρων
 ὄντες ἐπίσκοποι ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, 30
 καὶ μετέπειτα προσλαμβάνοντες πλὴν τῆς κλη-
 ρικῆς ἀπαξίως ἐξέσταν, ἐβάπτισαν, ὅτι ἀρε-
 μητέες εἶναι τοῖς βαπτισθῆναι ἐκείνοισιν. τὸν τε
 παρ' ἐκείνων βαπτισθῆναι καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐλθόν-
 τὰ ὡς περὶ ἀλλότριον καὶ ἐδωκὸς μέτρον τῇ μόνῃ 35
 καὶ ἀληθείᾳ τῆς Ἐκκλησίας βαπτίσματι βαπτί-
 ζομεν, ὅπως ἐπιδοῦνται τῆς ζωτικῆς λυτῆς τῆς
 ἀναγεννήσεως. ἀλλ' ὅμως πλείον ὅσον ἀφ' ἑαυ-
 τῶν καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς διωγμῶν καταπετῶν τῆς
 ἱεροσύλης γνώμῃ αὐθαδῶς τῆς Ἐκκλησίας ὁποσάτεν 40
 ρος, καὶ ἐστὶν Πατέρας καὶ Θεὸν τῆς Χειρὸς, παντός τε
 τῆς κόσμου δημιουργὸν ἀσεβέσι ῥήμασι βλασφημίας.
 ἐκ αὐδαίται δὲ ὡς φανος βεβαῖν πλὴν τῶν ἀμαρτη-
 μάτων παρέχεται ἄφεσιν τῆς παῦν εἶδος ἀμαρ-
 τημάτων ποῖντας, ἔδὲ γὰρ ἀφ' ἑαυτῶν τῆς τῆς 45
 λέγειν, ἐν οἷον θανάτου διώκαται εἶναι λυτὴν
 σωτηρίας. πᾶν τὸν ἔσται ὁ γέγραπται Παροιμιῶν
 κεφαλαίᾳ πέμπτῃ. ἀπὸ ὕδατος ἀλλοτρίᾳ ἀπέ-
 χε, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίᾳ ἔμῃ πίης. ἢ
 παρεάσας ἐσφραγισμῶν πλὴν τῆς Ἐκκλησίας πη- 50
 γὴν, ἔσται ὕδωρ αὐτὴ τῆς ἰδίας λαμβάνειν, καὶ
 ἔχ' ἑαυτῶν πηγῆς πλὴν Ἐκκλησίαν μιάνειν ὁπνί-
 κα γὰρ κοινωνεῖς τῇ τῶν αἰρετικῶν βαπτίσματι,
 ἀριδῶν ὅτι τῆς πηλῶν ἐκείνων ὕδατος πίνας,
 καὶ τῇ τῆς Ἐκκλησίας ἀγιασμῶ καθαρθεῖς, τῇ τῶν
 ἀλλοτρίᾳ

ἀλλοτριῶν μολυσμῶν ἐπαφῇ μολύνῃ. καὶ πῶς
 κρίσιν τῷ Θεῷ μὴ δ' ὅλως φοβέμενος, τοῖς αἰρετικοῖς
 προσφέρει σιωπὴν μάρτυρα καὶ τῆς Ἐκκλησίας.
 γέγραπται γὰρ μάρτυς ψεύδους ἐκ ἀτιμώρητος
 5 ἔσαι. Παροιμιῶν κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὁδῶν. μαῖνον
 δὲ πάντων τῶν αἰρετικῶν χάρις ἔστω. καὶ γὰρ
 πολλοὶ ἐκείνων εἰς γνώσιν ἐλθόντες τῆς οἰκείας πλάν-
 νης, εὖδι προσέρχονται ἵνα λάβωσι τὸ ἀληθές
 φῶς τῆς Ἐκκλησίας, σὺ δὲ ὁπίκρυες γίγνη τῆς
 10 πλάνης τῶν ἐρχομένων, καὶ ἀμαυρώσας τὸ τῆς Ἐκ-
 κλησιαστικῆς ἀληθείας φῶς, τὸ τῆς αἰρετικῆς νυ-
 κτὸς σκοτὸς ὁπισθώρει, καὶ ὁμολογούντων ἐ-
 κείνων ἐν ἀμαρτίαις αὐτὰς εἶναι, καὶ ἐδ' ὁ-
 ἡδὲν ἔχον χάριτος, τούτῃ τε ἐνεκα εἰς τὴν Ἐκκλη-
 15 σίαν ἐρχέσθαι, σὺ τῆς τῶν ἀμαρτημάτων ἀφέσε-
 ως ἐκείνους ἀποστρεφείς, ἥτις ἐν τῷ βαπτίσματι διδο-
 ται. λέγεις γὰρ αὐτοὺς ἤδη βεβαπισμένους εἶναι,
 καὶ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας
 ἐπιτυχεῖς γεγονέναι, ἐδ' ὅλως ἐνοῶν ὅτι ἐν
 20 τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως αἱ ἐκείνων ψυχαὶ ὡς οὐρανὸς
 ζητηθήσονται, ὅστις ποῖς διψᾷ τὸ τῆς Ἐκ-
 κλησίας ὕδωρ ἐπαρέχεται, καὶ τοῖς ζῆν ὀρεγομένοις αἰτία
 θανάτου γέγονας, καὶ ὅτι τούτοις ὀργίζῃ. βλέπε ὡς
 ἀμαθῶς ψέγαν ὁπίκρυες τὰς καὶ τὰς ψεύδους πρὸ
 25 τῆς ἀληθείας ἰσαυδῶς. τίς γὰρ διημιότερον καὶ
 τὰ ἐτέρω ἔχον ὀργίζεσθαι; πότερον ὁ τῶν ἐχθρῶν ἢ
 Θεοῦ ὁπίκρυες ὢν, ἢ ὁ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῆς Ἐκκλη-
 σίας καὶ τῆς βοήθειας τῶν ἐχθρῶν τῷ Θεῷ μαχό-
 μενος; ἀλλὰ τὰς ἀμαθείας γυναικας εἶναι καὶ
 30 ὀργίλους, δηλονότι. καὶ γὰρ, ἐνδεῖς ὄντες
 βελῆς καὶ λόγος, μάλα ἐαδίως ἐς ὀργὴν ἀπο-
 κλίνουσιν, ὥστε περὶ ἐδονὸς ἐτέρω μαῖνον,
 ἢ περὶ τοῦ λέγειν πῶς θείαν γραφὴν. Παροιμιῶν
 κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὁδῶν. ψεύδους μάρτυς ἐκ
 35 ἀτιμώρητος ἔσαι. μυρίας γὰρ ὄσας διχονόας
 ἀπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς οἰκουμένης πα-
 ρουσιώσας, ὁποῖω δὲ ἀμαρτήματι ὑπέβαλες πε-
 σωτὸν, ποσῶν ἀνθρώπων διαχιστὰς, ἀπέχιστας
 γὰρ σιωπὴν τῆς κοινωνίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς οὐ-
 40 σσεως, ἀποστάτης γυνώμενος. καὶ γὰρ ἐδονὶ
 σιωπᾷ τρέβην βελονήσας, πάντες πῶς σὴν ὁ-
 μιλίαν ἀποφύγουν. ἀλλ' ἔτε τὰ τῷ Ἀποστόλῃ
 ἐγγράμματα ἐλκυσάσε εἰς τὸν τῆς ἀληθείας καὶ
 εἰρήνης κανόνα δεδιώκοντα, φησὶ γὰρ ἐν τῇ πρὸς
 45 Ἐφεσούς ὁ Παῦλος κεφαλῶν τεταρτῶ. ἐγγράμ-
 μω ἐν ὑμῶν ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περι-
 πατήσας τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε μετὰ πάσης
 ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μα-
 κροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,
 50 σιωπάζοντες τηρεῖν τὴν οὐσίαν τῷ Πνεύματι
 ἐν τῇ σιωπῇ τῆς εἰρήνης, ἐν σώμα καὶ ἐν πνεύ-
 μα καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς
 κλήσεως ὑμῶν, εἰς Κύριον, μία πίστις,
 ἐν βάπτισμα, εἰς Θεὸν καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ
 ἐπὶ πάντων καὶ ἀπὸ πάντων καὶ ἐν πάντιν ὑμῖν.

ταῦτα τὰ τῷ Ἀποστόλῃ ἐγγράμματα, καὶ
 τὰς σωτηριώδεις ὑφηγήσεις καὶ παραινήσεις ὡς
 μετ' ὅσης ἐπιμελείας ἐφύλαξε Στέφανος, πῶς
 ταπεινώσιν τῶν αἰσθησίων καὶ πῶς ἡπιότητι φυ-
 λάτῃων ἐν πρώτοις. τί γὰρ ταπεινότερον ἢ ἡ
 μικρότερον τῷ μετὰ ποσῶν Ἐπισκόπων διόλῳ
 τῷ κόσμῳ ἐχ' ὁμογνωμονῆσαι ποικίλῳ Διαφωνίας
 εἶδη μετ' ἑκάστῃ πῶς εἰρήνῃ ἐγγνώμῃ, ποτὲ
 μὲν μετὰ τῶν Ἀναγλικῶν, ὅπερ ἐδ' ὑμῖν ἀ-
 γνοεῖτε. ποτὲ δὲ μετ' ὑμῶν τῶν ἐν τῇ Μεση-
 μβρίᾳ ὄντων, ὡς τὰς Ἐπισκόπους μετὰ ποσῶν
 ὑπομονῆς καὶ πραότητος προσήκατο, ὥστε ἐδὲ
 λόγος τέτρε ἀξιῶσαι τὸ ἀλάχισον. ἐπεὶ δὲ μνή-
 μων ἐν τῇ ἀγάπῃ, παρήγγειλε πάσῃ τῇ ἀδελ-
 φότητι ἵνα μηδεὶς αὐτοὺς δέξοιτο, καὶ τῆς αὐτῆς
 κοινωνίας ποιῆσαι ἐξίας, ὥστε τὰς προσερχομένης
 ἐμὸν εἰρήνης καὶ κοινωνίας, ἀλλὰ δὴ καὶ
 αὐτῆς οἰκίας ἀποστρεφείτω. ἔτω φυλάττεται ἡ οὐ-
 55 σις τῷ Πνεύματι ἐν τῇ τῆς εἰρήνης συζύγῃ τῷ
 ἀποκρίζεσθαι διήκον τῆς οὐσιότητος τῆς ἀγάπης;
 καὶ ἀλλοτριεῖσθαι πάντῃ τῶν ἀδελφῶν; καὶ κατὰ
 τὴν τῷ μυστηρίῳ καὶ τῆς πίσεως τῇ τῆς αὐθαδῆς
 διαφωνίας οἰσῶ ἀποσταεῖν; ὡς ποιῶν ἀνθρώ-
 πῳ πῶς ἐπὶ δύνατον εἶναι ἐν σώμα καὶ ἐν πνεύματι,
 παρ' ὧ ἐδ' αὐτὴν τυχόν ἡ ψυχὴ μία ἐστίν, ἔτω
 ἐαδίως κινεῖται καὶ ἄσματος ἔστω. ἀλλὰ τὰ περὶ
 ἐκείνους παρεάσωμεν, ἐκεῖνο δὲ μαῖνον ἐξετάσει
 περὶ ἡμεῖς γίνεται ζήτησις. οἱ τὰς ὡς τῶν
 αἰρετικῶν βαπτισμῶν ἀναλαμβάνεσθαι χρῆναι
 λέγοντες, ἅτε πῶς χάριν τῶν νομίμων βαπτισμα-
 τος εἰληφότας, ἐν βάπτισμα ἡμῖν τε καὶ ἐκείνοις λέ-
 γασιν εἶναι, καὶ ἐν ἐδονὶ Διαφέρειν. ἀλλὰ ἡ
 60 φησιν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἰς Κύριον, μία
 πίστις, ἐν βάπτισμα, εἰς Θεός. εἰ ἐν καὶ τὸ
 αὐτό ἐστὶ τὸ παρ' ἡμῖν βάπτισμα τῷ τῶν αἰρετικῶν
 βαπτίσματι, πάντως καὶ ἡ πίστις μία ἐστίν.
 εἰ δὲ ἡ πίστις μία, καὶ ὁ Κύριος εἰς ἐστίν. εἰ δὲ
 ὁ Κύριος εἰς, ἀκόλυστον ἐστὶν εἶπαι οὐσίτητα εἶναι.
 εἰ δὲ αὕτη ἡ οὐσίτης ἡτις χωρίζεται καὶ διαιρεῖται
 ἐδωῖται, καὶ ὡς τοῖς αἰρετικοῖς ἐστὶ, πλε-
 ον ἐδ' ὅτι ἐν ζῆτε ἐχόμεν. ἀλλὰ δὲ ἐχρηστω-
 νες, ἀλλ' αἰρετικὰς ὀνομάζομεν αὐτοὺς; ἐπεὶ τοῖ-
 νω ἐχ' εἰς Θεὸς ἡμῶν καὶ τῶν αἰρετικῶν, ἐδὲ
 εἰς Κύριον, ἔτε μία Ἐκκλησία, ἔτε μία πί-
 σις, ἔτε ἐν Πνεύματι, ἔτε ἐν σώματι, δηλόν
 ἐστὶν ἐκοινὸν ἡμῖν τε καὶ ἐκείνοις εἶναι βάπτισμα,
 οἷς ἐδὲ ὅλως κοινόν. ἀλλ' ἐκ αὐδαίτω Στέφανος τῶν
 τοιούτων καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερπολεμεῖν, καὶ τῶν
 αἰρετικῶν ἐνεκα σχίσμα ποιῆν ἐν τῇ ἀδελφότητι. ὅτι
 τέτοις δὲ ψεύδοις καὶ ψεύδα πόστολον καὶ δόλιον
 ἐργάτην τὸν Κυριανὸν ὀνομαλεῖ. ὅς ἐκεῖνα τὰ πλη-
 μμελήματα τὰς ἀλλὰς ἔχον περιλαμβάνων φησὶν,
 ὡς αὐτοὺς ἐαυτῶ σιωοῖδον. ἐρρώμεν τε εἶναι σιωπᾷ
 65 τοῖς ἐν Ἀφρικῇ Ἐπισκόποις καὶ κληρικοῖς μετὰ τῆς
 ἀδελφότητος πάντες ἐφίεμεθα, ὅπως εἰς αἱ ὁμογνώ-
 μονες

μυνησθε και ομοψυχοι οντες, καιτοι διισχυροισιναι εχωμεν ταυτα ο Φιριλλιανος.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΣ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε.

Οτι εκ της προς Πομπηιον επισολης Κυριανου Φιλου αιρετικου και εκ της Χριστιανων οστεφανος ρωμης δεικνυται.

Και ο Κυριανος προς Πομπηιον τα ομοια λεγει. νουμε, φησι, τιμω θεω ο των αιρετικων Φιλος και των Χριστιανων εκ της αν, της Ιερεας της Θεω φυλασσοντας την αληθειαν της Χριστου και της Εκκλησιας την ενότητα αφορισσασθαι οειται, ει

ετω νουμεται θεω ημην, ει ετω εω των λατρων των αυτων και Ιερεων ο φοβος της Θεω και το νομιμον φυλασσεται, ριψωμεν τα οπλα, χειρας παρ-ιο τεινωμεν εις αιχμαλωσιαν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΣ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ των προς της Ασιας Επισκοπων επισολων Διονυσιου Αλεξανδρειας κατὰ της αναβαπτισμης.

Και Διονυσιος ο Αλεξανδρειας, απεσάλκει μη εν προτερον και παρ Ελσας, και περι Φιριλλιανου, και παντων τωντε απο της Κιλικιας και Καππαδοκίας και δηλονότι Γαλατίας παντων των εξης ομορυντων ενων, ως εδε εκεινοις κοινωνησων Αλλὰ την αυτην ταυτην αιτιαν, επειδη της αιρετικης φησιν αναβαπτιζεν. και σκεπει το μεγεθος

της πράγματι. εντως γαρ δόγματα γέγονον εν ταυς μεγισταις των Επισκοπων Συνοδοις ως πω-δανομαι, ωστε της προσιόντας απο αιρεσεως, 20 προκατηχεσθαι, ετα απολυσθαι και αποκα-δαιρεσθαι τον της παλαιας και ακαθαρτα ζυμης ρυπον, και περι των αυτων παντων δεομνος, απεσει-λα. Ευσεβιος, βιβλιω εβδόμω, κεφαλαίω, πέμπτῳ.

25

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΣ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Οτι στεφανος ο ρωμης ως φησιν Αουγυστινους αφωριζε της την αναβαπτισμην των αιρετικων δεχομενης.

Και ο Αουγυστινους κατὰ Πελαγιανων φησιν, επει- 30 γαρ ο στεφανος ε μονον εκ αναβαπτιζε της αιρε-τικης, αλλ ετι και της τεπο ποιουντας η προσποιε-θαι ερχοντας, αφοριζεσθαι εαν εκρινον, ως

και αλλων Επισκοπων και αυτων της Κυριανου αι- 30 επισολαι δηλουσιν. ομως μετ εκεινου ο Κυριανος ον ενότητος ειρήνην διεμενε.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΣ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ της ισχ της της στεφανου ρωμης επισολης ο επεμψε Κυριανος προς Κοιντον αιτήσαντα, και της προς αυτον αυτης επισολης κατὰ στεφανου ρωμης.

Πάλιν ο Κυριανος προς Κοιντον. επειδη επεδύ- 40 μισας προς εδηςίνσε πεμφθῆναι τα προς τας ημετερας επισολας αντι γεγραμμένα εω της αδελφου ημων στεφανου, επεμψα σοι του ανη- γράμματος εκεινος το ισον. οπερ αναγνους μαλλον σημειώσεις την εκεινος πλάνην, των αιρετικων υπερσπίζεσθαι κατὰ των Χριστιανων, και κατὰ της Εκκλησιας του θεου περιωμεν. και γαρ εν

ηκιστα προσήκασιν, η εαυτω εναντίοις, απερ 40 αιμαθως και απρονοήτως εγραψε. και κατωτέρω. τι τουτο το ανόδοτον και ενστατικόν, την ανθρω- πίνην εωδοσιν τη θεία διαθέσει προτιθεσθαι. και πάλιν, όταν το βάπτισμα εκεινων (δηλαδή των αιρετικων) επκηρηται, όταν ηπίσις, όταν 45 η αληθεια εωιδιδάται. οθεν ο Βελλαρινος, ωήθη (φησι) τον Πάπαν, ολεθριως πλανασθαι.

35

ΒΙΒΛΙΟΥ Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΣ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ερωτήσεως Κυριανου εκ προσώπου των εν Αφεικη Επισκοπων η εκαστος αυτων δοξάζει περι της αναβαπτισμης των αιρετικων. και οτι εδεις Επισκοπον εαυτον καθίστησιν Επισκοπων. και οτι 50 κάκιος των αιρετικων κατὰ Φιριλλιανον ο στεφανος ρωμης. και οτι ο αναβαπτισμης ον Ασία και Αφεικη εμενον εως της εν Νικαία Συνοδου. και περι Εγχεατιων, Σακκοφόρων και Αποτακτιων η Μαρκιωνισων.

Ο αυτος

Ὁ αὐτὸς ἐκ προσώπου τῶν ἐν Ἀφρικῇ Ἐπισκόπων,
λοιπόν ἐστι (φησὶν) ἵνα περὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ
πράγματος τί ἐκαστος δοξάζωμεν, εἰπωμεν. ἔδοξα
κρίνοντας καὶ ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς κοινωνίας,
5 εἰ καὶ τούναντίον φρονεῖ, ἐκδιώκοντες. ἔδοξε
γὰρ ἡμῶν Ἐπίσκοπον εἶναι Ἐπισκόπων· εἰ μὴ
καθίστησιν, ἡ τυραννικῇ φόβῳ εἰς πλὴν τοῦ πέθεσθαι
ἀνάγκη τοὺς ἀδελφοὺς βιάζεται, ἔχοντας πάντες
Ἐπισκόπους, ὡς αἰρέσκει, ἰδίᾳς ἐλευθερίας καὶ
10 ἐξουσίας τὸ αὐτεξούσιον, ὁμοίως τε μὴ διωκόμενα
παρ' ἑτέρου κρίνεσθαι, ἢ ἑτέρου κρίνειν, ἀλλὰ
προσδοκῶμεν πάντες πλὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅστις εἰς καὶ μόνος ἔχει ἐξουσίαν καὶ
τοῦ προβάλλειν ἡμᾶς ἐν τῇ κυβερνήσει τῆς Ἐκκλη-
15 σίας αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας προαξίως
κρίνειν. τούτοις τοῖς λόγοις τί ὁ Κυριανὸς βού-
λεται, καὶ τοῖς τυφλώτεσι δῆλον, πρὸς ἱστορίαν
καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Διονύσιος, περὶ ὁ ἱερώνυμος
ἐν τῇ περὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων φησὶν, ἔπος
20 τῇ δόγματι τῆς Κυριανῆς, καὶ τῆς ἐν Ἀφρικῇ
Συνόδου ὁμοφρονούντων περὶ τῆς ἀναβαπτισμῆς τῶν
αἰρετικῶν, πολλάς πρὸς διαφορὰς ὑποστολὰς
ἐπεμψεν, αἱ καὶ μέχρι τῆς σήμερον σώζονται.
ἀλλὰ καὶ ὁ Φιριμιλιανὸς εἰς ὧν τῶν ἀντικειμένων τῇ
25 Στεφάνῳ, γράφει, ὡς εἴρεται, ἡ μαρτυρία
τῆς ἐν Ῥώμῃ, μὴ τηρεῖν τὰ παραδεδομένα, καὶ
ἐγγυὲς τῆς τέλους τῆς ὑποστολῆς λέγει πρὸς τὸν
Στέφανον, ἐφοβῆ πλὴν κρίσιν τῆς Θεᾶς, μαρτυρῶν
τῆς αἰρετικῆς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπεὶ γέγρα-
30 πται ψευδῆς μάρτυς ἐκείνῳ τίθεται. μά-
λιστα σὺ τῶν αἰρετικῶν πάντων εἰς κακίαν. τῆ-
τοις συναπτόμενον καὶ τῆς Ἐπισκόπου τῆς Ἀσίας,
ὡς γράφει Διονύσιος πρὸς Εὐύστον τὸν πάπαν Ῥώμης.

Εὐσέβιος βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ.
οἵτινες καὶ ἕως τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἐνέμειναν
ἐν τῇ γνώμῃ αὐτῶν, καὶ ὅρα τὸν μέγαν Βασι-
λεον Κανὸν πρῶτον καὶ πεσαρακτοῦ ἐβδόμῳ,
ὅπερ φησὶν, ἔγκρατίζεται, καὶ σακκοφόροι, καὶ
Ἀποστακτῆται τῷ αὐτῷ λόγῳ ὑπόκεινται, ὧς καὶ
Ναυατιανοὶ, ὅτι περὶ μὲν ἐκείνων Κανὼν ἐξεφω-
νήθη, εἰ καὶ Ἀλάφορος, τὰ δὲ κατὰ τέχας
δοκασιῶνται. ἡμεῖς μᾶλλον οὐ λόγῳ βαπτίζομεν
τῆς τριτάτης, εἰ δὲ παρ' ἡμῖν ἀπηγόρευται τὰ
τὸ τῆς ἀναβαπτισμῆς, ὡς περ' ἐν καὶ ὡς Ῥωμαίοις,
οἱ κληρονομίας ἴνους εἶναι. ἀλλ' ὁ ἡμετέρος λόγος
ἰσχυρὸν ἔχει, ὅτι ἐπαδὴ ὡς περ' μαρκιωνιστῶν
ἐστὶν αὐτοβλάβημα ἢ καὶ αὐτὰς αἰρέσεις, βδελυ-
σομένων τὸν γάμον, καὶ ὑποσβεστικῶν τὸν οἶνον,
καὶ πλὴν κῆσιν τῆς Θεᾶς μεμιασμένῳ εἶναι λεγόν-
των, ἐδεχόμεθα ὅτι αὐτὰς εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν,
εἰ μὴ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ἡμετέρῳ βαπτισματι.
ὅρα τὸν δεκάτον ἑνατον Κανὸν τῆς πρώτης
Οἰκουμενικῆς, καὶ τὸν ἑβδόμον τῆς δούτερας
Οἰκουμενικῆς, καὶ τὸν ὀγδοὺν Κανὸν τῆς ἐν
Ἀρελάτῳ Συνόδου, ὅς ταῦτα ῥητῶς φησι περὶ τῶν
Ἀφρων, οἵτινες ἰδίῳ Νομῷ κέχρηται ἵνα ἀνα-
βαπτίζωνται, ὅτι εἰ μὴ ἀπὸ αἰρέσεως προσέλθῃ
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐρωτῶν αὐτὸν τὸ Σύμβολον, καὶ
εἰ μὴ ἴδωσι τῶν βαπτιστῶν ἐν τῇ ὀνόματι
Πατρὸς καὶ τῆς ἑκείνου καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, χει-
ροθεσία μόνον γινώσκω ἐν ἐκείνῳ πρὸς λήψιν
τῆς ἁγίας Πνεύματος. εἰ δὲ ἐρωτηθῶς ἐχ' ὁμολογήσει
ταῦτά πλὴν Τριῦδα, βαπτίζεσθαι. ἐψεύσθησαν
ἄρα οἱ περὶ Βαρωνίου λέγοντες, ὅτι ἐν Ἀφρικῇ
καὶ Ἀσίᾳ ὁμοῦς μετὰ τὸν ὅρον τῆς Στεφάνου ἡ-
θέτησαν τὸ παλαιὸν αὐτῶν ἔθος.

35

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦ' ΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων περὶ τῆς Ῥώμης Στεφάνου δέκνυται ὡς αὐτῶν μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης
ἔτε μονάρχην ἔτε ἀναμάρτητον.

40 Ἐνταῦθα σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Σέβιος
Πάπας Ῥώμης ὧν, ἀπὸ καθέδρας ὤρισεν,
ἔκρινε, καὶ διώρισε. δούτερον, ὅτι οἱ ἐν Ἀφρικῇ καὶ
οἱ ἐν Ἀνατολῇ Ἐπίσκοποι καὶ αἱ πολυάριθμοι Σύνο-
δοι ἐμόνον ἀντίπουν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὑβρεων καὶ
45 ἐλέγχων. ὁμοῦ γὰρ Φιριμιλιανὸς ἐν ὅλῃ τῇ ὑποστολῇ
κεκατηγόρηκεν αὐτῷ μυρία ἀπρελήματα καὶ ἀσεβή-
ματα, ἐν οἷς ἔπον αὐτὸν ὅτι εἶναι ἀπαύθρωνος,
αὐθάδης, ὀυδὲς φρονῶν, ἡ μῶρε αὐτῆς ἐστὶ μετὰ Ἀπε-
λῆ, μαρκιωνῶν καὶ βασιλείδων τῶν αἰρετικῶν, ψευ-
50 σης, ὡς λέγων ὅτι ἐν Ῥώμῃ φυλάσσεται ἡ ἐξουσία
Πέτρου καὶ Παύλου, ἀποπίας γέμει, γελοῖος,
πεπλανημένῳ, τυφλὸς, βεβήλας βωμὸς ποιῶν
τῆς Δαθῶν καὶ τῆς ἀβερῶν, ἱερῶν, κοινων-
νὸς αἰρετικῶν, μιάνων πλὴν Ἐκκλησίαν, πλὴν κρί-
σιν τῆς Θεᾶς ἐφοβῶμενος, μάρτυς ψευδῆς, ὑπὸ

καρῆς τῆς πλάνης τῶν αἰρετικῶν, ἀμαρῶν τῶν
φῶς τῆς ἀληθείας, αἰτία θανάτου, ὑπὸ καρῆς τῶν
ἐχθρῶν τῆς Θεᾶς, ἀμαρῆς γυναικῶν, ἐρῆλ,
ὑποκριτῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐσεβείας, ψευδο-
χριστός, ψευδοαπόστολος καὶ δόλιος ἐργατῆς
ἰσθῆς, πάντων τῶν αἰρετικῶν χείρων. ὑπὸ κα-
ρῆς τῶν ἐχθρῶν τῆς Θεᾶς, χρισματικὸς καὶ ἀ-
ποστάτης. ταῦτα ὁ Φιριμιλιανός. ὁ δὲ Κυριανὸς
λέγει αὐτὸν, ὅτι ἐστὶ φίλος αἰρετικῶν, ἐχθρὸς
τῶν χριστιανῶν, καὶ ἀφορίζων τὰς φυλάσσοντας
πλὴν οὐότητος, καὶ πεπλανημένῳ καὶ ὑπερλατῆς
τῶν αἰρετικῶν, ἀμαρῆς, ἀπειθήνους, καὶ μὴ
Ἐπίσκοπος μήτε κληρικός. δέκνυται ἔτι ἐκ
τέτων, ὅτι ὁ Ῥώμης ἔτε μονάρχης, ἔτε ἀνα-
μάρτητός ἐστιν, ἀλλὰ κακῶς διορίζων, αἰρετικὸς
ἐστὶ, καὶ τῶν αἰρετικῶν χείρως, ὅπερ εἴδει δεῖξαι.

Απάντησις εἰς τὰ ὑπὸ Λατίνων λεγόμενα ὅτι τὸ βαπτίζειν τὰς αἱρετικές ἐνομιάζη ὑπὸ τῶν τῷ Στεφάνῳ ἀνθεστηκότων μὴ αὐήκειν εἰς τὴν πίσιν, ἀλλὰ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά νόμιμα. καὶ περὶ βεβαιώσεως τῆ ἀναβαπτισμῶ τῶν αἱρετικῶν ὑπὸ τῶν ἐν καρθαγίνῃ πατέρων. καὶ περὶ ῥητῶν 5 Λυγαρίων μετὰ τῆς σαφηνείας αὐτῶν περὶ Κυριανῶ. καὶ περὶ τῶν μὴ χρωμένων ἐν τῷ βαπτίζειν.

Ὅτι τῷ ὁριζοῦντι ὑπὸ τῶν Κυρίων εἶδαι, ὅς ὁ Στέφανος οὐκ ἀναβάπτισε δεχομένῳ.

Τῶν ἔτι διωρισμένων, οἱ Λατῖνοι ἐπιλέγουσιν, ὅτι οἱ παλαιοὶ ἐκείνοι ἀνέστησαν τῷ ὄρω τῶ Πάπα Στεφάνου, καθότι ἐνόμιζον τὸ βαπτίζειν τὰς αἱρετικές μὴ αὐήκειν εἰς τὴν πίσιν, ἀλλὰ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά νόμιμα, ἅτινα δι' ὁλόγους αἰτίας πολλάκις μεταβάλλονται. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἐζήτημα ἡ ἐκκλησιαστικὴ νομίμη, ἀλλὰ ζήτημα πίσεως. ἐζητεῖτο γὰρ ἐμόνον πότερον ἐξ ἡμῶν τὰς βαπτίζοντες ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἀναβαπτίζεσθαι, ἀλλὰ τὸ μάλιστα, πότερον τὸ βάπτισμα τῶν αἱρετικῶν παρῆχον ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς ἀναγνώσκον, καὶ ὅστις ἀναγνώσκει τὰς ἐπιστολάς Φιρμιλιανῶ, καὶ Κυριανῶ, καὶ Διονυσίου, καὶ τὰς πράξεις τῆς ἐν καρθαγίνῃ συνόδου, εἴσεται πάσας τὰς ἐκ διαλέξεως εἰς τὰ σκοπεύειν. ἔτι διελέγετο ἐν τῇ συνόδῳ Βικτορίνῳ ὑπὸ Θαβάρων, εἰς τὴν πῶς αἱρετικοὶς βαπτίζον καὶ δίδοναι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἵνα ἡ αὐτὴ ἀτιμώμενη ὡς αἱρετικές καλεῖν. καὶ Σάτιος ὑπὸ Σικιλιεύς, εἰ τοῖς αἱρετικοῖς ἐν τῷ βαπτίσματι τὰ αὐτῶν ἁμαρτήματα ἀφίονται, ἀλόγως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσέρχονται. τοῖς γὰρ γόνος ζήτημα εἰ οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον ὅτι αὐήκει μόνον εἰς ἐκκλησιαστικὸν νόμιμον, ἥσαν βεβαίως ἀγνώστοι καὶ μωροί, ποσὶς περὶ αὐτῶν ἁγῶνας ποιεῖντες. πρὸς τῆς, ἔπερ οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον τοῖς ἐν ζήτημα αὐήκειν εἰς νόμιμον ἐκκλησιαστικόν, εἶδει κρῖναι αὐτὸ ἐκ τῆς σωτηρίας καὶ ὑπακοῆς, τὰ γὰρ ἐκκλησιαστικά νόμιμα ἐκ τῆς ἀρχαίας σωτηρίας καὶ ὑπακοῆς κρῖνονται. ἀλλὰ μὴ ἔτι (οἱ περὶ Κυριανῶν) φανερὰ λέγουσιν ὅτι εἰ περὶ τῆς εὐχαρίστου ὑπακοῆς ἵνα καὶ σωθήσων, ἔτι Δίβυστος ὑπὸ Οὐργάσης, ὁ Κύριος, φησὶν, ἐγὼ εἰμι ἡ ἀλήθεια, ὡς τε ἀποκαλυφθείης τῆς ἀληθείας, ὡς ἀχρῶται ἡ σωτήρια. καὶ Φίληξ Βαυλακίου φησὶν, ἐν τῷ προσδέχεσθαι τὰς αἱρετικές αὐτὸ τῆς Ἐκκλησίας βαπτίσματος, μηδεὶς τὴν ἀλήθειαν λόγῳ καὶ τῆς σωτηρίας περικρίνεται. καὶ Οὐργάσιος Λέγκης, ὅποτε ὁ Χριστὸς ἀληθὴς ἐστὶ, μάλλον τῇ ἀληθείᾳ ἢ τῇ σωτηρίᾳ ἐπεδοῖτο σφείλου. καὶ αὐτὸς ὁ Κυριανὸς ἐν τῇ ἐβδόμῃ ἐπιστολῇ φησὶν, ἐχρή τῇ σωτηρίᾳ διορίζειν, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ νικᾷ. εἶπα, τὰ ἐκκλησιαστικά νόμιμα εἰς συγχωρησιν, ὅτι μεταβάλλονται καὶ κατὰ δι' ὁλόγους αἰτίας, οὐκ ἐξήρηται τὸ ὑπὸ θείας ἀποκαλύψεως, ἀλλὰ ἐκ τῆς οἰκονομίας τῆς Ἐκκλησίας. οἱ δὲ περὶ

τὸν Κυριανὸν δι' ἐχρήζοντο ὅτι τὸ ζήτημα αὐτῶν ἡ ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, καὶ πῶς ἐνόμιζον αὐτὸ ἰοῦναι καὶ νόμιμον ἐκκλησιαστικόν, ὅρα τὸν Κυριανὸν γράφοντα πρὸς Γοριανὸν καὶ λέγοντα, μαρτυρῶντες, οἱ τῷ λόγῳ ἡτῶνται, τὴν σωτήριαν ἡ μὴν ἀνέστησιν, ὡς αὐτὴ ἡ σωτήρια εἴη μέζων τῆς ἀληθείας. καὶ ἐν τοῖς πνευματικοῖς τάτῳ ἐπεδοῖτο, 15 ὅπερ ὡς τὸ ἀγία Πνεῦμα ἀπεκαλύφθη. συγγνώμη γὰρ δίδοσθαι δυνάται τῷ ἀπλῶς ἁμαρτανῶν, μετὰ δὲ ἐπίνοιαν καὶ ἀποκάλυψιν γονομένην, ὁ μὲν ἐν ᾧ ἡμαρτεν εἰδὼς αὐτὸ συγγνώμης ἁμαρτανῶν. πρὸς τῆς, ἐκ ἐκαστῶν μόνον ὁ-20 ἡ ἦν ἐξ ἀποκαλύψεως ἔτι γονομένης, ὅπερ σωθεῖσιν, ἀλλὰ ὡμολογῶν ὅτι περιεχετο καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. ὅθεν ἐν αὐτῇ τῇ ἐν καρθαγίνῃ συνόδῳ ἔλεγε Κωνσταντῖνος, πᾶσαι αἱ γραφαὶ μαρτυροῦσι περὶ ἐνὸς καὶ μόνου τῶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ βαπτίσματος, καὶ ὁ-25 φείλοντι τὴν ἡμετέραν πίσιν ὁμολογεῖν, ἵνα τὰς αἱρετικές καὶ χισματικές προτερχομένης τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὸ ψόδιον ἐκείνων ἐάσῃ τὰ ἀληθεῖς βαπτισμοὶ, καὶ ἀφῇτο ἐγὼ τὰς ἐκείνων πάντας ἐρχομένης ἐβάπτισα. καὶ Νεμεσιανὸς Ἐπί-30 σκόπος Θεσσαλῶν, ἐπίτημα ὁ δίδωσιν αἱρετικές καὶ χισματικές μὴ εἶναι ἀληθεῖς, πᾶσαι αἱ γραφαὶ μαρτυροῦσι. καὶ Ἰανναρίου ἀπὸ Λαβῆς, κατὰ τὰς πράξεις τῶν ἀγίων γραφῶν κρῖναι πάντας τὰς αἱρετικές βαπτίζεσθαι, καὶ ἔτι εἰς τὴν 35 ἀγίαν Ἐκκλησίαν προσδέχεσθαι. καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων πολλὰ ῥητὰ προσέφερον ἀπὸ τῆς ἀγίας γραφῆς, ἐν οἷς καὶ ταῦτα, τὸν βαπτίζοντον ὑπὸ νεκρῶν, τί ὠφελεῖ τὸ βάπτισμα αὐτόν; καὶ, ἀπὸ ὕδατος ἁλοτέρως ἀπέχεσθαι. καὶ, 40 ὡς ἡ ψυχὴ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτά ἐστι. καὶ, μία πίσις. ἐν βαπτίσματι. τῶν ἔτι εἰρημίων, ὁ Στέφανος ἐπροσέφερε τὴν ἀκρὴν ἐξέστην αὐτῶν, ἡ τὴν παπιστικὴν παντοδυναμίαν, ὡς εἶδει ποιῆσαι, εἰ τὸ ζήτημα ἦν περὶ νομίμων ἐκκλησιαστικῶν, ἀλλὰ 45 τὴν ὑπακοῆν, ἥτις νομίζεται κανὼν ἐ τὸσον τῶ νομίμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς πίσεως. ἐδὲν κοινὸν ἔλεγον, εἰ μὴ ὁ ὑπακούσας. ὁ δὲ Κυριανὸς ἔλεγε, δεῖ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀγίας γραφῆς προτιμᾶσθαι τῆς πιαυτῆς ὑπακοῆς. ὅθεν ἔγραφε 50 πρὸς Πομπήιον, πόσον αὐτῇ ἡ ὑπακοῆς, ἀλλὰ ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἀποστολικῆς μαρτυρίας καταγομένη, ἡ ἐκ τῶν ἀποστολικῶν ἀποστολῶν ἢ ἐπιστολῶν ἐρχομένη; τί τὸ τὸ αὐτὸν καὶ ἐκαστικόν, τὴν ἀνθρώπινον ὑπακοῆν τῇ θείᾳ ἀφῇται 55 δεῖν.

5 θείῃ, ἔπε πρῶτέην ὀρέζονται καὶ ἀγανακτεῖν
 τὸν Θεόν, ὅσακις τοῖς θείαις ἐντολαῖς λύει καὶ ὤχρατρε-
 χαι ἢ ἀνθρώπινῃ ὠφέλει, ὡς λέγει Δαὶ τὸ Ἡ-
 σαΐα, ὁ λαὸς ἔπος τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ
 10 καρδία αὐτῶν πῦρ ἔχει ἀπ' ἐμοῦ, ἐντολὰς
 καὶ διδασκαλίας ἀνθρώπων διδάσκοντες. ὅκ τού-
 των πάντων φανεροῦνται, ὅτι τοῦτο τὸ ζήτημα οἱ
 πατέρες ἐκείνοι ἐνόμιζον ἀνήκειν οὐκ εἰς νόμιμον ἐκ-
 κλησιαστικόν, ἀλλ' εἰς αὐτὴν πλὴν πίσιν, καθ' ἣς
 15 ἐνόμιζον ἀμαρτανεῖν τὸν Στέφανον. εἰ δὲ καὶ ἡμάρ-
 τανον ἐκείνοι οἱ πατέρες ἐν τούτοις κατὰ μέρος, οὐκ
 ἔξεσι κατὰ τὸ παρὸν ἀντιλέγειν, ἀρκεῖ ὅμως καὶ
 ὅκ τῶν γνωσκίων καλῶς, τοὺς παλαιούς μὴ εἰ-
 δούχ τοῦ Πάπα ἔπε πλὴν ἀποκαρατερίαν, ἔπε πλὴν
 20 ἀμαρτησίαν. Διὰ λεγόμενον ὁ Αὐγουστῖνος μετὰ
 τῶν Δονατιστῶν χρωρῶν εἰς μαρτυρίαν τῆς αἵρεσε-
 ως αὐτῶν τινὰ τοῦ Κυπριανοῦ ῥητὰ, ὁ Αὐγουστῖνος
 ἀποκρινόμενος ἔλεγε περὶ τοῦ βαπτίσματος κα-
 τὰ Δονατιστῶν βιβλίῳ δαυτέρῳ, κεφαλαιῷ τεταρ-
 25 τῷ, ὁ ἄνθρωπος Κυπριανὸς ἀρκούντως αἰδέειξεν ὡς ῥα-
 δίως αὐτὴν ἐαυτῷ δόξαν διορθώσαι, εἰς
 αὐτῷ ἐδήλωσεν, ἔτω δυνάμει εἶναι διδοῦναι
 τὸ βάπτισμα τῷ Χριστῷ ὡς τῶν ἔξω ἐσελθόν-
 των, ὡς περὶ ἐκ ἧν δυνάμει ἀπολέσθαι ὅτε
 30 ἔξω ἐξῆλθον. ὅθεν πολλὰ ἤδη εἰπομέν, ἔδὲ
 ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπολησάμεθα αὐτὸν ὁμολογήσαι, εἰ μὴ
 τῆς Ἐκκλησίας τὸ συμφωνότατον κύριον ἡμᾶς ἐσε-
 ρέωσεν, ὃ καὶ αὐτὸς ὁ Κυπριανὸς ἀναμφιβόλως
 ἐπέσθη, εἰ τῷ καίρῳ ἐκείνῳ τότε τῷ ζήτηματι
 35 ἡ ἀλήθεια δηλοποιήθησα Διὰ πλήρως Συνοδὸν
 ἐσερρώθη. εἰ γὰρ Πέτρον ἐπαινῇ καὶ κηρύττει ὡς
 πατρὸς ὑψέρος συναδελφῶν ἐν ὑπομονῇ καὶ συμ-
 φωνίᾳ διορθώσεται, πόσω τάχιον αὐτὸς μετὰ
 τῆς Συνοδὸς τῆς Ἐπαρχίας αὐτῆς τῆς Οἰκουμενι-
 40 κῆς τῇ μαρτυρίᾳ δηλωθείσῃ τῆς ἀληθείας ἐπει-
 θάρησεν. Ἐνταῦθα σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὁ
 Αὐγουστῖνος ἐκ ἔφην τὸν Κυπριανὸν ἡμαρτητικῶν
 μὴ πεισθέντα τῷ ὅρῳ τῷ Στεφάνῳ, ἀλλ' ἀπολο-
 γᾷται αὐτῷ ὅτι διωρῶθη αὐτῷ, εἰ ἦτο ἐν συλλογῇ
 45 Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, ἐν ᾗ δηλονότι τὸ ζήτημα
 πρὸ βάλειν εἰς ἐξέτασιν. δεύτερον, ὁμολογᾷ ὁ
 Αὐγουστῖνος ὅτι ὁ Κυπριανὸς διορθώσεως ἤχιστα,
 εἰπερ ἡς ἐδίδασκεν αὐτὸν ὅτι ἔχει γνώμην σφα-
 λερὰν, ἀλλ' εἰ ὁ Στέφανος Πάπας εἶχε πλὴν ἀνα-
 50 μαρτησίαν, πῶς ὁ Κυπριανὸς ἐκ ἐπέσθη τῷ Πάπᾳ
 Στεφάνῳ, ἀλλ' ἀντέλεγον αὐτῷ, καὶ μάλιστα μετὰ
 περιφρονήσεως καὶ αἰσχυμάτων αἵρεσεως καὶ ἀσε-
 βείας. τρίτον, λέγει ὅτι ὁ Κυπριανὸς μετέβαλον
 αὐτὴν γνώμην αὐτῷ εἶγε ἡ ἀλήθεια ἐκείνη τῷ
 55 ζητήματι διωρῶθη Διὰ πλήρως Συνοδῆς, καὶ
 λοιπὸν ὁ Αὐγουστῖνος ἐνομίζει λύεσθαι τὰ ζητήματα
 Διὰ κρίσεως τῷ Πάπᾳ, ἐνομίζει τὰς κρίσεις τῷ
 Πάπᾳ συγκρίνεσθαι μετὰ τῶν κρίσεων τῶν πλη-
 ρεσάτων συνοδῶν. τέταρτον, ὁμολογᾷ ὁ Αὐγουστῖνος
 ὅτι εἰς τῷτο ἐκ ἐναντίας τῷ Κυπριανῷ, εἰ μὴ

ἐσερρώσεν αὐτὸν τὸ συμφωνότατον κύριον πάσης
 τῆς Ἐκκλησίας. ἐκ εἶπε δὲ, εἰ μὴ ἐσερρώσεν αὐτὸν
 ὁ ὅρος τῷ Πάπᾳ τῆς Ρώμης ἀναμαρτητικῆς ὄντος,
 τοῖς τῶν ἐκ εἶπον ὁ Αὐγουστῖνος, ἐπεὶ τῷ αὐτῷ ἐξε-
 σίαν καὶ ἀναμαρτησίαν ἔτε ἡκιστον ἔτε εἶδον
 ἐν τοῖς κληροῖς αὐτῷ. οἱ Δονατισταὶ Διὰ λεγόμενοι
 μετὰ τῷ Αὐγουστίνῳ προσέφερον πολλάκις πλὴν ἐν
 καρθαγοῖν Συνοδόν, γνωμῶν ὡς τῷ Κυπριανῷ,
 ὁ δὲ Αὐγουστῖνος ἐκ ἀντέβαλον αὐτοῖς τὸν ὅρον τῷ Στε-
 φάνῳ ἀποβάλλοντα πλὴν Συνοδὸν ταύτην, ἀλλὰ
 μᾶλλον τῇ πικρῇ ἐκείνῃ Συνοδῷ ἀντιθεῖς πλὴν πλη-
 ρεσάτων ἐκείνης Συνοδόν, περὶ ἧς τῶς λέγει,
 καὶ γὰρ αἱ ὑψέροι Συνοδοὶ τῶν πρῶτων ὡς τῷ
 τοῖς μεταγενετέροις προτιμῶνται, καὶ τὸ Οἰκουμενι-
 κὸν τῶν μερικῶν διηκῶς πάντῃ προτιμᾷται.
 Οὐ μόνον οἱ ἀντικείμενοι κατὰ διάμετρον τῷ Στε-
 φάνῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ μὴ βαπτίζεσθαι τῶς αἵρετικῶς
 βελομένοι ἡκολοθήκασιν τῇ γνώμῃ τῷ Στεφάνῳ τε-
 λείως, ἀλλὰ κατὰ μέρος. καὶ γὰρ αἱ τρεῖς
 Συνοδοὶ, ἡ ἐν Ἀρελάτῳ, ἡ ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἡ ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, αἱ δύο Οἰκουμενικαί, ὡς τὸν ὅρον
 ἐδέχοντο πᾶσα ἡ Ἐκκλησία, ὡς τῶν τὸ βάπτισμα
 τῶν αἵρετικῶν εἶναι ἄκυρον, οἱ τινες ἐκ ἐχρῶντο
 τὸ εἶδος ἐκείνο ὅπερ αὐτοῖς ὁ Χριστὸς διετάξατο. ἐξ
 ὧν αἵρετικῶν, τῶν ἐκ ἐχρῶντο δηλονότι τὸ ποῖον
 εἶδος, ἦσαν πολλοὶ ἐν τοῖς κληροῖς ἐκείνοις. ὁ
 δὲ Στέφανος ἐδέχετο τὸ βάπτισμα ἐκ τινῶν, ἀλλ'
 ἀπαξάπλως πάντων τῶν αἵρετικῶν. τῷτο δὲ ἀρ-
 νήμενοι οἱ σοφοὶ τῶν παπιστῶν λέγουσιν, ὅτι ὁ
 Στέφανος ἐκ ἐδέχετο ἀδιαφόρως πᾶν βάπτισμα,
 ἀλλὰ μόνον τὸ τελειώμενον ἐν τῷ ὀνόματι τῆς ἀγίας
 Τριάδος. ἀποδεικτέον ὅμως ὅτι ἐδέχετο ἀδια-
 φόρως πᾶν βάπτισμα, πρῶτον, τῇ μαρτυρίᾳ αὐτῷ
 τῷ Στεφάνῳ. δεύτερον, ταῖς μαρτυρίαις Κυπρι-
 ανῷ καὶ Φιριλλιανῷ. τρίτον, ταῖς μαρτυρίαις πο-
 λλῶν συγγραφέων. σώζεται τόνων ὡς τῷ Κυ-
 πριανῷ γραφόντος Πομπηίῳ ὡς τῷ ἀποστόλῳ ἡ μίαν
 ἐπιστολὴν τῷ Στεφάνῳ ποῖον, εἴτις λοιπὸν ἐξ
 ὁποιασῶν αἵρεσεως ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς, ἔδον νεω-
 τερίζεσθαι, εἰ μὴ ὡς τῷ ἀποστόλῳ, ἵνα αἱ χεῖρες αὐτῷ
 τεθῶσιν εἰς μετάνοιαν. ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ οἱ αἵρετικοὶ
 ἐκάτερον πρὸς αὐτὸς ἀφικόμενον, ἐβαπτίζοντο,
 ἀλλὰ κοινωνοῦσι μόνον. ταῦτα ὁ Στέφανος, ἐν οἷς
 ἔτε ἐξαιρεῖ, ἔτε διαιρεῖ, ἀλλὰ καθόλου φησὶν ἐξ
 ὁποιασῶν αἵρεσεως, ἐγράφα ὁ αὐτῆς ἡ ἐκείνης,
 καθὼς ἔπρεπον αὐτὸν εἰπεῖν, εἰ ἦν ἀληθινὴ ἡ γνω-
 μὴ τῶν ἐναντίων, ὁ Πάπας ὁ καυχώμενος ὅτι εἶναι
 ἀναμαρτητικὸς καὶ ἀποδέσποτος, καὶ ὁκίδωπ Νόμος,
 λύει τὰ δυσκολώτατα ζητήματα καὶ διορίζει, ζυγο-
 σταεῖ, καὶ μετρά τὰς λόγους, ὁμιλεῖ καθαλῶς,
 καὶ ἐξαίρεται τὰ ἐξαίρεσεως ἀξία, πῶς διορίζει κα-
 θόλου κοινῶς καὶ ἀδιαίρετως καὶ συγκεχυμένως;
 ὅθεν καὶ ὁ Στέφανος ἐνόησε κατὰ τῶς παπιστῶν
 τινὰς μόνον αἵρεσεις, εἶπε δὲ πᾶσας, ἐκ εἶσιν
 ἀλλότριος σφάλματος. τὸν γὰρ κληρὸν ἐκείνον ἡ

ἐκ ἦσαν τινὲς παντελῶς, ἢ πάνυ ὀλίγοι οἱ τοῖς
γυνήσιν καὶ κανονικοῖς λόγοις βαπτίζοντες, ὁ δὲ
Στέφανος ἐδιδάκτο γινώσκων αὐτὰς, καὶ ἀκολού-
θως ἐξαίρειν αὐτὰς. ἀλλ' αὐτὸς ὁ Στέφανος γράφει
περὶ τῶν αἰρετικῶν ἐκείνων, ὅτι οὐκ οἶδε ὅτι ἐκά-
τερον πρὸς αὐτὰς ἀφικόμενον ἐβαπτίζεσιν, ἀλλὰ
κοινωνεῖσιν μόνον, καὶ τότε ἄρα ποῖοι ἦσαν; ἐχ οἱ Ναυα-
τιανοὶ, οἵτινες ἀπὸ τῶν καθολικῶν εἰς μόνον νό-
μιμα ἐκκλησιαστικά διεφώνον, καὶ μάλιστα εἰς οὐ
καὶ μόνον, ἔτι γὰρ καὶ τὰς ἰδίους ἐρροδόξους
ἀντιβαπτίζον, πόσῳ μᾶλλον τὰς αἰρετικές, ἀλλὰ
περὶ τῶν Γνωστικῶν, οἵτινες ἀληθῶς ἦσαν διη-
ρημένοι εἰς ἀσφόδρους φατέρας. ἀλλ' ἐπειδὴ συμφώ-
νον εἰς τὸ κύριον θεμέλιον τῆς πίστεως αὐτῶν, δη-
λαδὴ τῶν δύο θεοτήτων, διεφώνον δὲ εἴστινα ἐλα-
φρὰ κεφάλαια, πιθανώτατόν ἐστιν ὅτι μία φα-
τέρα ἐδέχετο οὐκ ὅτι τῶν ἄλλων φατέρων χωρὶς
τῆ ἀναβαπτίσαι, μόνη δὲ τῇ κοινωνίᾳ. ἔτι οὐκ οἶ-
δε τὸν σκοπὸν τῆς Στεφάνου ὁ Φιρμιλιανὸς, λέγει
γὰρ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἀλλὰ
καὶ εἰς ἐκείνο τὸ μέρος ὁρθῶς ὑμεῖς ἀπεκρίθητε,
ὅτι ὁ Στέφανος λέγει τὰς αἰρετικές ὁμοίως ἐν τῷ

βαπτίσματι συμφωνεῖν, καὶ ὅτι ἐκάτερον πρὸς
αὐτὰς ἀφικόμενον ἐβαπτίζεσιν, ἀλλὰ κοινωνεῖσιν μόνον,
ὡς αὐτὸ καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἐφείλωμεν, ἐν ᾧ καὶ
ὑμεῖς ἀρκούντως ἀπεδείξατε. λίαν γελοῖον εἶναι ἵνα
τις ἀκολουθῇ τοῖς πλανωμένοις, τὴν ὁμῶς ἐκ περισσῆς
προτίθεσιν, ἐθαυμασὸν εἶναι εἴτι πράττεισιν οἱ
αἰρετικοί, οἵτινες καὶ οὐ τισιν ἐλάττωσι διαφωνοῦσιν,
ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ καὶ ἁκρῷ οὐκ καὶ τὸν αὐτὸν σκο-
πὸν ἔχουσιν, ἵνα βλασφημῶσι τὸν ποιητὴν, ἐνυ-
πνιά ἵνα καὶ φαντάσματα ἀγνώσκει Θεὸς πλά- 10
ττοντες, ὅτι ὁμοίως ἔπειτα ἔτι συμφωνεῖν ἐν τῇ
ἀληθείᾳ τῆς βαπτίσματος, ὡς συμφωνοῦσιν ἐν τῷ
ἀθετεῖν τὴν ἀλήθειαν τῆς θεότητος. καὶ λοιπὸν καὶ
τὴν ἀληθεστάτην μαρτυρίαν τῆς Φιρμιλιανῆς ὁ Στέφα-
νος οὐκ οἶδε τὰς Γνωστικές, ὅτε ἔλεγον ὅτι ἐκάτερον πρὸς 15
αὐτὰς ἀφικόμενον ἐβαπτίζεσιν, ἀλλὰ κοινωνεῖσιν μόνον.
διότι ἔτι οἱ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ ἐνυπνιάτινα καὶ
φαντάσματα ἀγνώσκει Θεὸς πλάττοντες. εἰ λοιπὸν
ὁ Στέφανος ἐνόμιζεν ἀληθινὸν βάπτισμα τῶν Γνω-
στικῶν, ἔδοκός αὐτῷ αἰρετικῶς τὸ βάπτισμα ἐνόμι- 20
ζεν ἁκούων.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΣ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

25

ὅτι ὁ Στέφανος Ῥώμης τὰς ἐξ οἰασθῆναι αἰρέσεις περιερχομένας τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκώλυε βαπτίζεσθαι,
δεχόμενος τῶν τε Γνωστικῶν καὶ τῶν Μαρκιωνιστῶν τὸ βάπτισμα καὶ τῶν λοιπῶν αἰρετικῶν τῶν
δεσφύων βαπτίσματος.

Ἦδη θεωρήσωμεν τί περὶ τῆς αὐτῆς Στεφάνου λέ-
γεσιν, ὅτε Κυπριανὸς καὶ ὁ Φιρμιλιανὸς, ἀν-
τικείμενοι μὴ τῷ Στεφάνῳ, ἀνθρώποι ὅμως ὡς
ἀληθῶς ἀγνώτατοι καὶ διανοήτατοι. οἵτινες ἀναμ-
φιβόλως ἦσαν ἀγχινοῖς, ὥστε γινώσκων τὸν
σκοπὸν τῆς Στεφάνου, καὶ ἐκδέσθαι τὴν οὐνοῖαν
αὐτῆς ἀπὸ σφάλματος. λέγει γοῦν ὁ Κυπριανὸς
γράφων πρὸς Πομπήιον περὶ τῆς Στεφάνου, τὸν ἐξ
ὁποιασθῆναι αἰρέσεως ἐρχόμενον βαπτίζεσθαι ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ ἐκώλυσε, τὰς τε πάντων τῶν αἰρετικῶν
τὰς βαπτίσματα γνήσια εἶναι καὶ δίκαια ἔκρινεν.
ἐπειδὴ δὲ ἐκάστη τῶν αἰρέσεων ἕκαστον ἔχει βά-
πτισμα, καὶ ἕκαστον ἀμάρτημα, ἔπειτα τὸ βάπτισ-
ματι πάντων κοινωνῶν, πάντων τὰ πλημμε-
λήματα εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς σωρούσας συνη-
γαγε. σημείωσαι τὸ ἐξ ὁποιασθῆναι αἰρέσεως, καὶ
τὸ πάντων τῶν αἰρετικῶν, ἔδοκός δηλαδὴ ἐξαί-
ρεσθαι. καὶ κατωτέρω, ἐπειδὴ ἐδὲ μία αἰρεσις,
ἔτε ἔδοκός χρίσμα ἔχεν τῆς σωτηρίας βαπτίσματος
τὸν ἀγιασμὸν ἐξωθῶν διώκεται, διατὶ ἐς τοῦτον
Στεφάνου τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν ἡγευομένης ἐξήλ-
θον, ἵνα προσέτι καὶ ἐκ τῆς βαπτίσματος τῆς
Μαρκιωνῆς, τῆς Βαλυντίνης καὶ τῆς Ἀπελλῆς
καὶ τῶν λοιπῶν τῶν βλασφημούντων τὸν Θεὸν καὶ
Πατέρα, νομίζῃ γίνεσθαι ὑπὲρ Θεοῦ; οὐκ ἔστι
λοιπὸν ἐδὲ μία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Στέφανος ἐδέ-

χετο τὸ βάπτισμα τῶν Γνωστικῶν καὶ τῶν Μαρκι- 30
ωνιστῶν, ἐν ᾧ καὶ οἱ σφόδρα τῶν παπιστῶν συγκατα-
τίθενται ἐκ τῶν ἐρημῶν, καὶ ἐκ τῆς, ὅτι ὁ
θεοδώριτος γράφει, ὡς ἐβαπτίσεν δέκα χιλιάδας
ὑπὸ τῆς αἰρέσεως τῆς Μαρκιωνῆς. ἐκαὶ κατὰ
ὁ Στέφανος ὅτι ἡ παράδοσις ἡς ἐκείνος προέβλεπε
ἦν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, ὅθεν ἔλεγον, ὅτι οἱ
Ἀπόστολοι διέταξαν τὰς ἐρχομένας εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν αἰρετικές μὴ ἀναβαπτίζεσθαι. τὴν ὁ Κυπρι-
ανὸς καὶ ὁ Φιρμιλιανὸς ὡς τλημῆρην ἀπερρίπτει
λέγοντες, ὅτι οἱ αἰρετικοὶ περὶ τῶν λόγων 40
πολλῶν ὑπερῶν μετὰ τὸν θάνατον τῶν Ἀποστόλων
ἐφάνησαν, καὶ ὅτι περὶ τῆς οὐκ ἦν διωκτῆς τῆς
Ἀποστόλου διατάξεως τί περὶ τῆς βαπτίσματος. ἰδὲ
καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς Κυπριανῆς πρὸς Πομπήιον,
ἐν ᾗ διαλαμβάνων περὶ τῶν ἀνωθεν αἰρετικῶν, 45
ὀνομάζει αὐτὰς Μαρκιωνίτας. ὁ δὲ Φιρμιλιανὸς
τὰ αὐτὰ συμφώνως φησὶν, αἰρετικές γὰρ καλεῖ
τὰς ὑπὸ τῆς μοίρας τῆς Μαρκιωνῆς, τῆς Ἀπελλῆς,
τῆς Βαλυντίνης καὶ τῆς Βασιλείδης, ὡς ἀναπολο-
γήτως λέγει ἐν ᾧ κείσεως. ὑπερβλέπει δὲ ἀνα- 50
πολογῆσαι καὶ τὰς ἐργοντας τὸ βάπτισμα αὐτῶν,
ἐν οἷς δύο σημείωσαι, πρῶτον, πῶς ἐν τέτοις
πᾶσιν ὅτε Κυπριανὸς καὶ ὁ Φιρμιλιανὸς ἐνόησαν
τὸν Στέφανον ἐργοντα τὸ βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν
τέτων, δηλαδὴ τῶν Μαρκιωνιστῶν καὶ τῶν λοι-
πῶν

πάντων ἀνωτέρω ἐξηγητῶν . δεύτερον , οἱ σοφοὶ τῶν παπιστῶν σφάλας λέγοντες , ὅτι ὁ Φιρμιλιανὸς ἐσυμφώνει τῷ Κυπριανῷ , ὅντινα ἡμεῖς βλέπομεν εἰς πάντα καὶ πάντοτε συμφωνοῦντα . καὶ ὅταν λέγωσιν , ὅτι ὁ Κυπριανὸς ἐκ ἔγνω τῷ ὄντι τὸν Στεφάνον , συκοφαντῶσι τὸν ποσῶτον διδάσκαλον τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀγχινοῦσαν , τὸν πολυμαθεῖς τὸν ἔχοντα πάντοτε ὀνόμιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὰ γράμματα τοῦ Στεφάνου , καὶ γνώσκοντα τὰ τοῦ Στεφάνου , ὡς ἐγίνωσκον αὐτὸς αὐτὸς ὁ ἴδιος Στέφανος . τέως θεωρεῖται τί ἔπειτα περὶ τῶν πάντων οἱ μετέπειτα συγγραφῆς . τῷ δὲ τῷ Στεφάνῳ πρώτῃν ὁ Διονύσιος τῶν περὶ βαπτίσματος ὑπιστολῶν διατυπῶται ,

15 ζητήματος ἑμικρῆς τῆνικαδὲ ἀνακινήσεως , τὰς ἐξ ὁμοῦ ἀρεσίας ὑπιστρέφοντας διὰ λατρῆς καθάρσεσθαι , παλαιῶς γένοιτο κεκρατηκότος ἔθους , ὅτι τῶν τριῶν μόνῃ χρησθῆναι τῇ διὰ χειρῶν ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν . βλέπεις πῶς ἐκ ἐξαιρέσεως αἵρε-

20 σῶντινα , ἀλλ' ἀπλῶς λέγει ἐξ ὁμοῦ ἀρεσίας . ὅτι δὲ πᾶσι τῇ συλήθῃ ἐπεκράτει εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν , μάρτυς ἐστὶν ἀναντιρρήτως ὁ ἅγιος Ἰερώνυμος εἰς τὸν ἀλόγονον κατὰ Λακίφερων λέγων , πρὶν γινώσκειν τὴν ἐν Ἀρμένιᾳ

25 Συνοδὸν , πρὶν ἐξελεῖσθαι τὸν Λακίφερα , ἱλαρίως τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας Διάκονος τὰς πρὸς τῶν αἱρετικῶν ἐρχομένης ἐδέχετο αὐτὰς , καὶ τὸ βαπτίσμα αὐτῶν . Διάκονος ὑπαρχὸς ὡς ἱλάριε ,

καὶ τὰς πρὸς Μανιχαίων βαπτιστάς ἐδέχετο ; Διάκονος ὑπαρχὸς , καὶ τὸ ἐβρίωνος τὸ βαπτί- σμα ἔσεργετο ; διότι μετὰ τὸ ἐμφανισθῆναι τὸν Ἀρείον μόνος σὺν τῷ ἀπαρέσκεν ἡρῶν ; ὁ βυλὸ- μῆρος ἀναγνώτῳ καὶ αὐτῷ τῷ ἱλαρίῳ τὰ βιβλία , ἅπερ συγγράψαι κατ' ἡμῶν περὶ τοῦ ἀναβα- πτισμοῦ τῶν αἱρετικῶν , καὶ ἐκεῖ ἐρείσκει ὁμολο- γῶντα αὐτὸν τὸν ἱλάριον , ὅτι καὶ ἱλῆριος , καὶ μάρκος , καὶ Σίλβεστρος , καὶ οἱ λοιποὶ παλαῖοι Ἐπίσκο- ποι Ῥώμης ὁμοίως εἰς μετανοίαν πάντας τὰς αἵρε- τικὰς εἰσεδέξαντο . καὶ ὁ Αὐγουστῖνος περὶ τοῦ βαπτίσματος κεφαλῇ τῆς τεσσαρεσθιδεκάτης , δύο ἦσαν ἐξοχώτατοι Ἐκκλησιῶν Ἐπίσκοποι τῆς ἐν Ῥώμῃ καὶ τῆς ἐν Καρθαγίνῃ Στέφανος καὶ Κυπριανὸς , ἀμφοτέρω ἐν τῇ ἐκείνῃ τῆς πίστεως συνημῆροι , ὡς ὁ Στέφανος τὸ βαπτίσμα τῷ Χρι- στῷ ἐν ἑδονὶ αἱρετικῶν μὴ τελεῖσθαι δεῖν ᾤετο , καὶ τὰς τῶν μεταποιοῦντας δεινὰς ἐμέμφετο . ἐν ἑδονὶ λέγει ὁ Αὐγουστῖνος , ὥστε ὁ Στέφανος πάντων τῶν αἱρετικῶν τὸ βαπτίσμα ἐδέχετο , καὶ ἀκολούθως ἐκεῖνοι οἱ ἀποδεχόμενοι τὴν γνώμην αὐτοῦ , ἵνα δηλαδὴ μὴ ἀναβαπτίζωνται οἱ αἱρε- τικοὶ , μετέπειτα ἐκ ἐνέμειναν τελείως εἰς τὴν γνώμην αὐτοῦ , ἀλλὰ κατὰ μέρος , ἐπειδὴ συνοδικῶς διώρισαν ἵνα ἀναβαπτίζηται μέρος τῶν αἱρετικῶν , καὶ μέρος ἔτι , καθὼς δηλονότι περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος ἐδογματίζον .

30

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΣ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Ἐπαγαγὼν παπιστῶν ὅτι ὁ Στέφανος ἐν οἷς ἡ τῆς Τριάδος ἐκκλησίας ἐγείρεται , τέτρεσ ἐν οἷς μὴ δεῖν ἀναβαπτίζεσθαι . καὶ ἔλεγε ὅτι τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων , ὅτι ἀδιακρίτως καὶ ἐπιαισθητῶς ἀπλῶς πάντας ἐδέχετο .

35

Ἐπαγάγει οἱ παπιστῆς καὶ ἕτερα ἐπιχειρήματα σοφιστικὰ καθάρως , ἵνα ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ Στέφανος ἐκείνους μόνον τὰς αἱρετικὰς ἐνόησε μὴ ἀναβαπτίζεσθαι , ὡς τῷ βαπτίσματι ἐγένετο

40 ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος ἐκκλησίας . Ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι πᾶσαι αἱ προτάσεις αἱ αὐτὴν προβάλλουσιν οἱ πα- πισταί , ψεύδεις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξηγητῶν ἀποδεί- κνυνται . καὶ γὰρ ἀπεδείξαμεν φανερώς ὅτι ὁ Στέ-

φανος ἐνόησε πάντως τὰς αἱρετικὰς ἀδιακρίτως , καὶ γίνεται φανερὸν ἀναντιρρήτως ἐκ τῶν κατ' ἐκεῖ- νον τῶν κατὰ τὸν Φιρμιλιανὸν καὶ τὸν Κυπριανὸν , ταῦτον εἰπεῖν τῷ Ἀφρικῶν καὶ τῷ Ἀνατολῶν μὴ νομοθετεῖν εἶναι τὸν Πάπαν αὐτοκράτορα , ἢ ἀνάμαρτυρον , ἢ ὑπὸ τῶν Συνοδῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , ἀλλὰ πᾶσι τῶν ἰσχυρῶς , ὅθεν καὶ μυρία πάντοτε ἀπορήματα αὐτῷ ὀνεκάλεον .

45

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΙΣ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ ἐπιχειρημάτων παπιστῶν προσφερόντων αἰτίας τῆς μοναρχίας τοῦ Ῥώμης , ὑποθέτει φερτανάς , Φίληκος καὶ Μαρτιανῆ τῶν Ἐπισκόπων , καὶ ἀναίρεσιν αὐτῶν τε καὶ τῶν ὁμοίων ὑψὲς τῆς μοναρχίας τοῦ Ῥώμης .

50

Συναπτικὸν ὄντα ὅτι τινὰ , ἅπερ οἱ παπιστῆς εἰς βοήθειαν τῆς τοῦ Πάπα μοναρχίας προσ- φέρει . Φασὶ γοῶν , ὅτι φερτανάτος , καὶ Φίληκος καὶ Ἀφρικῆς Ἐπίσκοποι , κατὰ τὴν ἁγίαν Κυπριανῶν τὸν Πάπαν Κορυφαίον ἐπεκαλέσαντο .

Δεύτερον , Μαρτιανὸς Ἐπίσκοπος Ἀρελάτης ἐπέδειξε μετὰ Νοβατιανῶν , καὶ ἔφερε πολλὰ εἰς τὴν αἵρεσιν . ὁ δὲ ἅγιος Κυπριανὸς καὶ Φαυστίνος Ἀγνῶ- νων Ἐπίσκοπος , καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Γαλτίας Ἐπί- σκοποι ἐγραψάν εἰς τὸν Πάπαν Στέφανον ἵνα δια-

σεραφῇ

γραφῇ ὁ σωμαργὸς τῆ αἰρεσιάρχῃ, καὶ χειροποιητῇ αὐτῇ αὐτῶν ἄλλος. τρίτον, βασιλείδης ἐπίσκοπος ὑπὸ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπισκόπων καθαιρεθεὶς, ἐπεκαλέσατο τὸν Πάπαν εἰς κρίσιν αὐτῶν. ὁ δὲ αὐτῶν ὅτι ὁ Πάπας καθόλου ἐστὶν ἐπίσκοπος, ἐπειδὴ καὶ ὡς πάντων ἐπικαλεῖται εἰς τὸ κρίνειν τὸ δίκαιον. Ἀλλὰ ῥητέον, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ὁ Κυπριανὸς περὶ τῆ βαπτίσματος αἰτέειπε τῷ Πάπᾳ Στεφάνῳ, καὶ κατέκρινον αὐτὸν ὡς κρινόντων καὶ βοηθόντων τοῖς αἰρετικοῖς καὶ δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ συγγεγραμμάτων καὶ διὰ συνόδων. καὶ λοιπὸν εἰς ἑσὶ ἐλογίζετο πῶς εἰς τὸν Ῥώμης κατ' αὐτῶν ἐγκλησιν φερτέον καὶ φίληκος τῶν κακοτρόπων. ἔτα Κυπριανὸς ἐστὶν ὁ εἰπὼν κατὰ τῆ Ῥώμης κρίνειν τὰς ἐν Ἀφρικῇ βαλνθούσας, ἑοὶς ἡμῶν ἐπίσκοπον εἶναι ἐπι-

κόπων εἰαυτὸν καθίστησιν, ἡ τυραννικῶ φέρω εἰς τὴν τῆ πέθεσθαι ἀνάγκην τὰς ἀδελφές βιάζεται, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω παραγράφον ὁ γδοον. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ῥητέον, ὅτι ὁ Φαυστῖνος ἦν ὑπὸ τῶν ἐνορίαν τῶ Πάπα, καὶ ὁ 5 Κυπριανὸς, καὶ οἱ τῆς Γαλτίας ἐπίσκοποι διηγάς ἐγγραφον εἰς τὸν Ῥώμης ἵνα κρίνῃ τὸν ὑπ' αὐτὸν ἐπίσκοπον, καθάπερ καὶ ἕκαστος τῶν Πατριάρχων κρίνει τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπους. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ἡ Ἰσπανία ἐστὶν ἐπαρχία τῶ 10 Πάπα, ὁ δὲ βασιλείδης καταδικασθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπισκόπων, δικαίως πρὸς τὸν Πατριάρχῳ αὐτῶν ἔδραμε πρὸς ἀνάκρισιν. ἑδοὺ οὖν καὶ ἐκ τῶν συνήκται τοῖς παπισταῖς πρὸς βεβαίωσιν τῆ ὀλεθροποιῶ ὑψὺς τῆς μονότητος 15 τῶ αὐτῶν Πάπα.

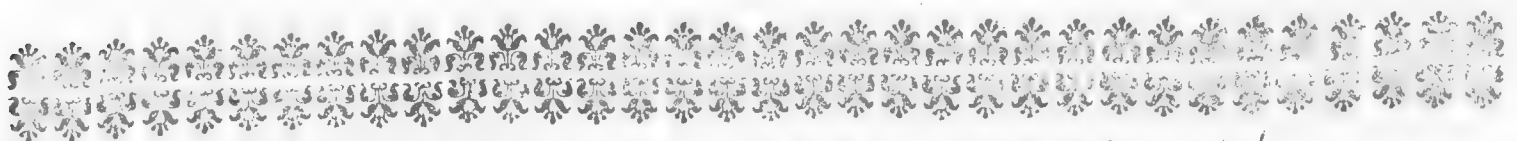
ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ 15'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 18'.

Περὶ προφανῶς ἀσεβείας τῶ Πάπα Ῥώμης Ζεφυρίνου, ἡ βίβλος κατὰ Τερτυλλιανὸν, τὰς τῶ Μον 20 ταιῶ ψευδοπροφητείας ἀναβιβάζοντος.

Ὅτι δὲ ὁ Πάπας ἀμαρτάνει φανερώς, ὁ γλόνος καὶ ἐξ ὧν γράφει ὁ Τερτυλλιανὸς κατὰ Πραξέας κεφαλαίῳ πέμπτῳ. λέγει γὰρ περὶ τίνος Πάπα (ὃν τινες λέγουσιν ὅτι ἦν ὁ Ζεφυρίνος, ἔπειτα δὲ ὅτι ὁ Βίκτωρ) ὁ Πραξέας δηλονότι, ὅτι ὁ τότε ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐπὶ γνώσκων ἡδη τὰς προφητείας τῶ Μοντανῶ, Πρίσκης, καὶ μαξιμίλης, καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς ἐπὶ γνώσεως εἰρήνῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἀσίας καὶ Φρυγίας προξενῶν, ψευδῇ περὶ αὐτῶν τῶν προφητῶν διαβεβαιώμενος, μεταταῦτα δὲ τῆς τῶ πρὸ αὐτῶ διδασκαλίας ὑπερμαχῶν, ἡνάγκασε τὰς ἡδη πεμψθεῖσας

εἰρηνικὰς ἐπιστολὰς ἀνακαλέσαι. καὶ λοιπὸν σημείωσαι, ὅτι περιποιήθη τὰς προφητείας τῶ Μοντανῶ, ὅτι ἡμαρτον εἰς τὴν πίσιν ὁ Πάπας; καὶ 25 ὅς ἀνεκαλέσατο τὰς ἰδίας ἐπιστολὰς ἐπισφαλῆς, ἔτος ἐκ ἐγὼν πρότερον ὅτι ἔοφαλε; φανερώς γὰρ λέγει ὅτι ἡνάγκασε τὰς ἡδη πεμψθεῖσας ἐπιστολὰς ἀνακαλέσαι, καὶ τῆς γνώμης ἧς εἶχε τῶ δέξασθαι τὰ χαρίσματα ὡς τῶν ψευδοπροφητῶν 30 παύσασθαι. ὅρα οὖν ὅτι προφανῶς ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ἀπὸ καθέδρας ἐγγραφε σφαλερώς, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ἀσεβῶς, ὅτι ποτε δὲ καὶ μόλις ἐδωκῆθη ἀνανηψαί τῆς πλάνης.

35

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15'.

Περὶ ἐπιχειρήματος παπιστῶν, μαρτυρίαν εἰς βεβαίωσιν τῶ παπισμῶ ὡς αὐτοὶ τῆς περὶ τίνος ἐκκλησιαστικῆς ὑποθέσεως πρὸς Εὐσέβιον Ῥώμης συμβαλῆς τῶ Ἀλεξανδρείας Διονυσίου προσφέντων, καὶ περὶ ἀνακρίσεως τῶ σαθρῶ ἐπιχειρήματι αὐτῶν διὰ πολλῶν, ἐξ ὧν δεικνύται μὴ εἶδέναι τὸν Διονύσιον τὸ νυνὶ θρησκείμῳ πρωτεύον τῶ Ῥώμης.

40

Προσφέρουσιν οἱ παπισταὶ τὸν Ἀλεξανδρείας Διονύσιον μάρτυρα εἰς βεβαίωσιν τῶ παπισμῶ. λέγουσι γὰρ ὅτι ὁ Διονύσιος γράφων πρὸς Εὐσέβιον τὸν Ῥώμης περὶ τίνος βαπτισθέντος ὑπὸ αἰχίστων αἰρετικῶν, καὶ ζητῶντος ἀναβαπτισθῆναι ὑπ' αὐτῶ, φησὶ, καὶ ὄντως ἀδελφὲ συμβαλῆς δέομαι, καὶ γνώμην αὐτῶ παρασῆ, τοσούτοις μοι προσελθόντες πρῶτα, διδόντες μὴ καὶ σφάλλωμαι. καὶ λοιπὸν φασὶν οἱ αὐτοὶ, ἐπειδὴ γνώμην καὶ βελῶν ζητῶ ὁ Ἀλεξανδρείας ὡς τῶ Ῥώμης, φα-

νερόν ἐστιν, ὅτι ὁ Ῥώμης ἐστὶ κριτὴς πάντων, καὶ ἀναμάρτητός ἐστιν ἐν τοῖς περὶ πίστεως. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι πᾶν τοῦ συμβαλόντος τῶ συμβαλόμενος ἐστὶ μέζων, συμβαλόμενος γὰρ ἡ ὁ μέζων τῶ ἐλάττω, ἡ ὁ ἐλάττω τῶ μέζονι, ἡ ὁ ἰδιώτης τῶ διδασκάλῳ, ἡ ὁ σοφὸς τῶ σοφῷ. καὶ ὁ βελόμενος ἰδέτω τὰς τόπας ἐν τῇ ἀγίᾳ γραφῇ. ὅντα δὲ ἡ συμβαλῆ ἐστὶ καὶ τὸν ὑπερὶν τρόπον, ὁ γὰρ Διονύσιος καίτοι ἀγῶς ὢν καὶ σοφός, 45 συμβαλὼν ὅμως αὐτῶ πρῶτα καὶ μὴ ὅντα, ὅτι μόνον ὁ αὐ-

45

ὁ ἀνθρώπος ἐβαπτίσθη ὑπὸ βδελυρῶν αἰ-
ρετικῶν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς χεῖρας ἐκοινώνει τῇ
ἐκκλησίᾳ, ὃν ὁ Διονύσιος ἐπειὶ ἔδεδξατο καὶ οὐκ
ἀφῆκεν ἀνάστασις ἵσθαι, τὸν Εὐσὺν ὡς συνεπίσκο-
5 πον καὶ σοφὸν ἠρώτησε, καὶ ἐζήτησε γνώμην,
εἰ ἄρα καλῶς πεποίηκεν. ἀγαθοὶ γὰρ φησὶν εἰ
δύο ὑπὲρ τὸν κύριον, καὶ ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφῷ
βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ. ἔτι δὲ καὶ ἔθος
ἀρχαῖον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστίν. ὁ γὰρ Παῦλος,
10 καὶ πάλιν ἕως τρίτης ἔρανος ἀρπαγὰς, καὶ σκότος
ἐκλογῆς μαρτυρηθεὶς ὑπὸ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκ
ἀπ' ἀνθρώπων πλὴν πίστεως καὶ πλὴν ἀγαθῆς κη-
ρύγματος, ἀλλ' ἀμέσως ὡς θεὸς λαβὼν, ὁ πάν-
των ἀνθρώπων ἀμείνων, καὶ πᾶν Ἀποστόλων μέ-
15 ζων, χρυσοστόμος τόμῳ πέμπτῳ, ὁμιλία
τρίτῃς τῇ τρίτῃ. ὁ μὲν γὰρ Πέτρος δεόμενος, χρυ-
στόμος εἰς τὸ, ὅτε ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιό-
χειαν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῷ, ὅμως ἀνῆλθον εἰς
ἱεροσόλυμα καὶ διαπραγματεύσασθαι, καὶ ἀνέθετο ἑμὸν
20 τῷ Πέτρῳ, ἀλλὰ τοῖς δοκῶσι, δηλονότι τοῖς
Ἀποστόλοις τὸ εὐαγγέλιον ὁ ἐκτίθεσθαι ἐν τοῖς ἔ-
θνεσι, μή πως εἰς κενὸν τρέχει ἡ ἐδοξαμεν, πρὸς
ταλαιάταις κεφαλαῖς δουτέρω, ἀνεδέμῳ τὸ
εὐαγγέλιον τοῖς δοκῶσι, μή πως εἰς κενὸν τρέ-
25 χῃ, ἡ ἐδοξαμεν, ὁ ταῦτόν ἐστι τῷ συμβεβηκότι καὶ
γνώμῳ αὐτῷ μή πως σφάλλουμαι. ἐκ εἶχον δὲ
οἱ δοκῶντες οἷς ἀνέθετο ὁ Παῦλος τὸ εὐαγγέλιον
ἐξελθὼν ἰδίᾳ ἕκαστος γενικῶς ὑπὲρ τῆς καθό-
λας ἐκκλησίας, ἄρα ἔδεδετο ὁ Εὐσὺς ἐρωτηθεὶς εἶχε
30 τοιαῦτά ἐξελθὼν. τὰς καὶ ὑπὲρ τῶν πρώτων ἐ-
στὶν ἰδέσθαι. ὁ πάπας Κύριλλος γράφει Νεστορίῳ,
ἀλλὰ δὲ καὶ παρ' ἡμῶν ἀδελφικῶς ὑπὲρ ὁσέ-
βειας παραίνεσιν. καὶ ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης γρά-
φει Νεστορίῳ, πεπαρρησιασμένη λοιπὸν χρεώμαι
35 πρὸς πλὴν σὺν γνησιότητι συμβουλία, ἐξέστι δὲ
σοι ἐξ αὐτῶν ὡς συμβεβηκότι ἐνέχυρον ἡμῶν λαβεῖν τῆς
πρὸς σὲ γνησιότητος. καὶ, δέξαι με ὡς ἀκαλῶς
ἀγαθὸν σοι ἐσόμενον σύμβουλον. ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος
γράφει Συμεῶν τῷ συλίτῃ, ἵνα παρὰ τὸν Ἀν-
40 τιοχείας Ἰωάννην μετὰ τῷ ἀγίῳ Κυρίλλῳ ἐρρηκο-
ποιήσῃ. λέγει οὐκ αὐτῷ ἐ συμβεβηκότι, ἀλλὰ
καὶ περὶ ὁσέβειας, δηλονότι ἵνα ἀνακαλέσῃ πλὴν
διαπραγματῶν ἐρρηκῶς ἐνστάσει καὶ περὶ τῇ, ὁ
πέρ ἐστι βία καὶ πρὸς αὐτῇ. ὁ Γρηγόριος πρὸς
45 κληδόνιον ἐπιστολῇ δουτέρω, ἐπειδὴ πολλοὶ πρὸς
σελθόντες τῇ σὴ δουλαβείᾳ, πληροφωρίαν ζητῶ-
σι περὶ πίστεως, καὶ ἀγαθῶ ἀπότηκας ἡμᾶς
ἀγαπητικῶς σωτήριον ὅρον καὶ κανόνα ἔχοντες ἡμετέ-
50 ρα φρονήματος. ἡ ἐν Καισαρείᾳ συνόδος τὸν
πατέρα τῷ Γρηγόριῳ ἐβλάπτει περὶ χειροτονίας
μητροπολίτου. ὡς οὖν ὁ Κύριλλος καὶ Ἰωάννης συμ-
βεβηκότες τῷ Νεστορίῳ, καὶ ὁ Γρηγόριος ὅρον
καὶ κανόνα ἐξέθετο πίστεως, καὶ ὁ Συμεὼν ἐπέ-
τρπε τῷ Ἰωάννῃ, ἐκείνῳ ἐξελθὼν ἰδιόχουσαν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἕως ἔδεδετο ὁ Εὐσὺς ἐρωτηθεὶς

εἶχε τριῶν ἀξιώματα. ἐμὴν ἀλλὰ καὶ πάντα ὅσα
οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀγιοὶ πατέρες ἡ ἐκθετικῶς, ἡ
ἐρωτηθεῖσιν εἶπον, ἐδίδαξαν, ἐκανόνισαν, ἡρμή-
νυσαν, ἡλεγξαν, ἐνεθέτισαν, συμβεβηκότες
τοῖς ἀνθρώποις καὶ γνώμῃ ἀλλὰ τὸ αὐτὸ αἶτιον,
δηλονότι ἵνα μὴ σφάλλωνται, ὡς τὸ κύριον κριτή-
ριον ἐστὶν ἡ κοινότης τῶν Ἀποστόλων ὡς περ αὐτὸς
ὁ Χριστός. ὅθεν ὁ Παῦλος ἐκ ἀνέθετο τὸ εὐαγ-
γέλιον τῷ Πέτρῳ, ἀλλὰ τοῖς δοκῶσιν, ἡ τοῖς
Ἀποστόλοις, καθ' ὃν τρόπον γράφων πρὸς
Ῥώμης ὁ Ἀντιοχείας Σεραπίων ἔλεγεν, ἡμεῖς
γὰρ ἀδελφοὶ καὶ Πέτρον καὶ τὰς ἄλλας Ἀποστόλους
ἀποδεχόμεθα ὡς Χριστόν, Εὐσέβιος βιβλίῳ
ἐκτῷ, κεφαλαῖς δωδεκάτῃ. μετὰ δὲ τὰς
Ἀποστόλους κριτήριον ἄκρον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστὶν
ἡ κοινότης τῆς ἐκκλησίας, ὡς περ αὐτὸς ὁ Χριστός,
καὶ ἀρκεῖ εἰς μαρτυρίαν ὁμῆρας Κυρίου ἐπι-
στολῇ πρὸς μονάζοντας λέγων, πεισέον εἰς τὴν
πίστιν τῆς ὁρθότητος ἐπιμελεταῖς πρὸς τὸ πῶς
ἱεροῖς κηρύγμασι δοκῶν, ἀ καὶ ἀπὸ Πνεύμα-
τος ἀγίου παρέδωκεν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόχρῃ
γενόμενοι τῷ λόγῳ, ὡς τοῖς ἵκνεσιν ἀκολουθεῖν
ἐσσεύασαν καὶ οἱ πανόφρημοι πατέρες ἡμῶν εἰ
τὸ σεπτόν τε καὶ οἰκουμενικὸν τῆς πίστεως ὁριστάμοι
σύμβολον ἐν τῇ νικαέῳ, γενομένης κατὰ κη-
ρύγας, ὅς δὴ καὶ αὐτὸς συνέθετο ὡς ὁ Χριστός. ἔ-
φη γὰρ ὅτι ὅπως εἰς ὅσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι
εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
ὅτι γὰρ πρὸς πρὸς ὡς ἀσφάλως τῆς ἀγίας ἐκείνης
καὶ μεγάλης συνόδου ὁ Χριστός; πῶς ἐστὶν ἀμφιβα-
λῶν; ταῦτα ὁ Κύριλλος. ἰδὲ καὶ κατωτέρω τὰς
τόπας τῶν συνόδων, καὶ ἰδίως βιβλίῳ δεκάτῃ
μέρους δουτέρας κεφαλῆς τριτῇ. ὅτι ὡς οὖν
ἀδελφικῶς ἔγραψεν ὁ Διονύσιος τῷ Εὐσῳ, δηλονότι
ὅτι δὲ τὰς τὸ νεοφαιὲς τυραννικὸν τῷ Ῥώμης ἀ-
ξιώματι ἐκ εἶδε, καὶ ὅτι τὸν Ῥώμης κύριον ἐπίσκο-
πον ἰσότημον ἐνόμιζον ὁ Διονύσιος, καὶ ἔτι
δηλον. ἔγραφε γὰρ εἰς Ῥώμην τῷ Νικαίῳ, ἵνα
ἀφ' αὐτοῦ πλὴν αἵρεσιν, ἐπιστρέψῃ καὶ τὰς ὑπ' αὐτῷ
ἡπατημένους εἰς πλὴν ἐκκλησίαν, εἰ δὲ καὶ μὴ πίσει
αὐτὸς, ἵνα καὶ ἐκεῖ σῶσθαι πλὴν ψυχῇ αὐτῷ.
τὰς δὲ τὸ ἵνα ὁ αἵρεσιάρχης ἐπιστρέψας μό-
νος σῶσθαι εἴπῃ τὸν Διονύσιον ἐξ ἰδίας αὐτο-
τείας, μάλιστα εἰς ἀποτίμωσιν Ἐπαρχίαν,
καὶ ταῦτά ἐστιν πλὴν Ῥώμης, ὡς ὁ Πά-
πας, σημειὸν ἐστὶν ἐκ ὑποπετογνῆς, ἀλλ'
αὐτοδεσπότης ἐπίσκοπος. Εὐσέβιος, βιβλίῳ ἐ-
κτῷ, κεφαλῇ πεσσεύσῃ πέμπτῃ. ὁ αὐτὸς
ἔγραψε πρὸς Αἰγυπτίους περὶ μετανόιας ἐπιστο-
λήν, ἐν ᾗ τὰ δόξαντα αὐτῷ περὶ τῶν ὑποπετω-
κῶν ὡς ἀνέθετο, καὶ τὰς ὡς ἀπὸ πνεύματος δι-
έγραψεν. Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐκτῷ, κεφαλῇ
πεσσεύσῃ ἐκτῷ. καὶ ἰδὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐξ ἰ-
δίας αὐτοτείας κανονίζει πλὴν ἐκκλησίαν. πᾶς δὲ ὁ-
νιμόνος ὁ Ῥώμης κανονίζει; εἰ δὲ καὶ βεβαιώτατος
ἐστὶν

ἔχοντες οἱ κανόνες τῆς Διονυσίου, ἀλλ' ἔχ' ὁ Πάπας, αἱ δὲ Συνάδοι αὐτοὶ κεκλήθη αὐτὸς ἐβεβαίωσαν. ὁ αὐτὸς ἔγραψε περὶ μετανόιας εἰς Ἀσφόδεα παρικίας καὶ Ἀσφόδεα ἔθνη, καὶ πρὸς Ἀρμενίους, διδάσκων καὶ παραινῶν εἰς ἀλλοτριᾶς ὁριᾶς. καὶ πᾶς ὅτι ὁ Ῥώμης μόνος ὀνεργεῖ εἰς ξοῦας ὁριᾶς; ἔτι ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν Ῥώμης Εὐσέβιον γράφων, Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ, πῶς γινώσκω καὶ κρίνω τῶν Ῥώμης Στεφάνου καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐπισκόπων περὶ ἀναβαπτισμοῦ, λέγει περὶ τῶν Στεφάνου, ἀπεσάλκε μὲν ἐν πρέσβειν καὶ περὶ Ἐλλοῦς, καὶ περὶ Φιρμιλιανῶν, καὶ πάντων τῶν τε ἀπὸ τῆς Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας δηλοῦσι Γαλιτίας πάντων τῶν ἐξῆς ὁμορῶντων ἐθνῶν, ὡς ἔδ' ἐκείνοις κοινωνήσαν Ἀλλ' πῶς αὐτῶν αἰτίαν, ἐπειδὴ τὰς αἰρετικὰς ἀναβαπτίζουσιν. καὶ σκόπει τὸ μέγεθος τῆς πράξεως, ὄντως γὰρ δόγματα γέγονον ἐν ταῖς μεγίσταις τῶν Ἐπισκόπων Συνάδοις ὡς πυνθανόμεαι, ὥστε τὰς πρεσβύτας ἀπὸ αἰρέσεως προκαταχρησάμεναι, εἴτα ὑπολάβειν τὸν τῆς Παλαιᾶς καὶ ἀκαθάρτου ζύμης ῥύπον. καὶ περὶ τούτων αὐτῶν πάντων δεόμεθα ἀπέσταλτα. καὶ λοιπὸν σκευαίον ἐκ τῶν ῥημάτων τούτων, πρῶτον, ὅτι κρίνουν ἐποίησαν ὁ Στεφάνος περὶ ἀναβαπτισμοῦ, καὶ ἀντικειμένην κρίνουν ἐποίησαν οἱ Ἀνατολικοὶ. δευτέρον, τῶν Στεφάνου ἀποκηρύξασιν ἐπισέλλοντες, ἔδ' ἐν ἡμέτρῳ αὐτοῖς. ἐγνώσκον γὰρ αὐτὸν Ἐπίσκοπον Ῥώμης ἰσότημον αὐτοῖς, καὶ ἔδ' ἐν πλεον. τρίτον, ὅτι ὁ Διονύσιος λέγει, ἐν ταῖς μεγίσταις Ἐκκλησίαις καὶ Συνάδοις ὡρίσθη ὁ ἀναβαπτισμός. καὶ λοιπὸν πᾶς ἡ μοναρχία τῆς Πάπας Ῥώμης; πᾶς τὸ μὴ ἀφ' ἑξῆς Συνάδων ἀλλ' τῆς αὐτῆς γνώμης; πᾶς τὸ κριτικῶς εἶναι τῶν Συνόδων; πᾶς τὸ μόνον πῶς Ῥώμης Ἐκκλησίαν εἶναι μέγιστην; τέταρτον, ὅτι λέγει, ἔγραψε τῷ Στεφάνῳ περὶ τέτων πάντων δεόμεθα, ἔχ' ὅτι ἔδ' ἐστὶ αὐτῶν ὡς μονάρχης, ἢ ἵνα συγγνώμῃ δῶκεν τοῖς ἀσθενέσι τοῖς ἡμαρτηκόσιν, ὡς ἡδὴ περὶ τούτων οἱ παπῆσαι λέγοντες ποιαῦτα περὶ τῆς Πάπας, ἀλλ' ἵνα μὴ κρίνῃ πῶς Ἐκκλησίαν ὡς ἀλόγως, ἐτεροδοξίαν ἐκποιοῦν ἡ γὰρ ἐκείνη τὸ ἐν πολλοῖς καὶ πρὸ πολλῶν κρατήσαν ἔθος. ὡς περὶ δὴ τα παρήναι ὁ Εἰρηναῖος τὸν Βίκτωρα μὴ κρίναι τὰς Ἐκκλησίας, ἐτεροδοξίαν ἡ γὰρ ἐκείνη πῶς ἀσθενέσι τῆς ἡμέρας τῆς Πάπας, ὅπερ ἦν ἀσθενέσι καὶ ἐν πολλοῖς ἔθος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ. ὅτι δὲ ἡ τῆς Διονυσίου δέσις πρὸς τὸν Στέφανον ὅτι ἦν ὡς ἐλάττωτος πρὸς μέγιστον, ἀλλὰ παρῆναι καὶ συμβαλὴ πρὸς ἀδελφόν, μάρτυς ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ. γράφων ὁ Διονύσιος δηλαδὴ πρὸς Φιλήμονα πρεσβύτερον Ῥώμης, καὶ εἰπὼν περὶ τῶν αἰρετικῶν, ὅτι ἔδ' ἀναπτίζονται, καὶ βεβαιῶν τὸν λόγον αὐτῶν ἀπὸ θεῶν ὁνείρεα, εἰπόντες αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ἐδελύπεσθαι τὰς ἀπὸ αἰρετικῶν ὑπηρεφόντας, ταῦτα πᾶσιν ἐπ' ἐτύχαιε, οἷς αὐτοῖς χεῖρας λάβοις,

διδιδύμεν γὰρ ἕκαστα καὶ δοκιμάζον ἱκανὸς εἶ. καὶ ὡς μαρτυρίας τῆς πρὸς αὐτὸν Πάπα Ἡρακλᾶ, καὶ γυμνάζων τὸ πρὸς ζήτημα περὶ τῶν ἀναβαπτίζοντων, λέγει, μεμάθηκα καὶ τῆτο, ὅτι μὴ νυνὶ οἱ ἐν Ἀφρικῇ μόνον τῆτο ἐπιστήγαγον, ἀλλὰ καὶ 5 πρὸς πολλοὺς καὶ τὰς πρὸς ἡμῶν Ἐπισκόπους ἐν ταῖς πολυανθρωποτάταις Ἐκκλησίαις καὶ Συνάδοις τῶν ἀδελφῶν ἐν ἱερῷ. καὶ Συνάδοις, καὶ ὡς πολλοῖς τῆτο ἔδοξεν, ὡς τὰς βελαὺς ἀνατρέπων, εἰς ἔριν καὶ φιλονεικίαν αὐτὰς ἐμβαλεῖν ἐχ' ὑπομῆναι, 10 ἔγ' ἔμετακινύσας Φυσὶν ὅρα τῶν πλησόντων, ἃ ἔθοντο οἱ πατέρες σε. ἃ περὶ δὲ γράφει ὁ Διονύσιος πρὸς Φιλήμονα καὶ τῶν Στεφάνου, ποιαῦτά εἰσιν. ὁ Καρθαγίνης Κυπριανὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν λέγουσιν τὸν ἀναβαπτισμόν, ἐκ' ἐστὶ δὲ κριτικῆς αὐτῶν ὁ Στέφανος, 15 ἀλλὰ σύμβουλος. κριτικῆς δὲ θέλων εἶναι, καταφρονεῖται. ὅτι ὁ Φιρμιλιανὸς καὶ ὁ Ἐλλοῦς τῆτο παρέλαβον ὡς τῶν πρὸς αὐτῶν, εἰρήνες καὶ ἐν ταῖς πολυανθρωποτάταις Ἐκκλησίαις καὶ ἐν ταῖς Συνάδοις ὡρίσαντο τὸν ἀναβαπτισμόν, ἔδ' ἐν ἀκων. 20 νησίαν πέμπειν, ἵνα μὴ κρίζωνται αἱ Ἐκκλησίαι. καὶ γὰρ ἔπειθοντα τῷ Στεφάνῳ, καθόλου ἐκ' οἰδασι αὐτὸν ἡ μέγιστον, ἡ κριτικῶν, ἡ ἀσθενέτητον, ἡ ἵνα ἔχοντα ἔχουσαν ἐπ' αὐτῶν. ἔδ' ἐψέγειν τὸ ἔργον, ἐπειδὴ ὡς πολλοῖς ὀνεργεῖται καὶ πάτερὸν ἐστὶ, 25 καὶ ψευδῶς ὕβριν περὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς περὶ ὕβριν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκείνων ἀποδομοπαρῶν, καὶ τῆς ὑπταγῆς καταφρονεῖσιν, κρίσμα περὶ τῶν. ἔδ' ἐν τῷ Στεφάνῳ ἐπερδοξίαν ἡ γὰρ ἐκείνη τὸ ὡς πολλοῖς κρατήσαν ἔθος, 30 κρίναι τὰς Ἐκκλησίας. εἰδὲ καὶ διορθώσεως χάρις, πολλῶν Ἐπισκόπων καὶ μάλιστα Συνόδου ὀνυχιστικῆς ἐστὶν ἔργον, ὅπερ μόνον βελομῶν ποιῶν τῷ Πάπᾳ ἔξῃσιν ἀνὴλέγειν καὶ πῶς ἀσθενέτητον κρίνουν τῶν ἀσθενέτων Ἀσθενέτων. αὐτεῖπε λοιπὸν καὶ λόγος 35 καὶ γράμμασιν ὁ Διονύσιος ταῖς ὑπταγαῖς τῆς Πάπας, διότι ἐκ' οἰδον αὐτὸν ἡ γὰρ ἐκείνη εἶναι κοινὸν καὶ κριτικῶν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. σημειωτέον δὲ καὶ τὸ τῶν ὁνείρεα πρὸς τὸν Διονύσιον, διδιδύμεν ἕκαστα καὶ δοκιμάζον ἱκανὸς εἶ, καὶ πᾶς ὅτι τῷ 40 Ῥώμης ἐμπνέται ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεως; καὶ αὐτὸς μόνος δοκιμάζει τὰ τῆς πίστεως; δευτέρον, ὁ Διονύσιος τὸν ἀναβαπτισμόν μὴ εἶναι ὀλογον βεβαιῶν ὡς μαρτυρίας τῆς Ἀλεξανδρείας Ἡρακλᾶ. ἔλεγε δὲ τὰς δεχομένους 45 αὐτὸν ὀρθοδόξως μὴ ἀποτόμως κρίναι καὶ φιλονεικεῖν μετ' αὐτῶν. καὶ πῶς ὅτι ὁ Ῥώμης μόνος ἀσθενεῖ ἢ βεβαιῶν τὰ τῆς πίστεως; ἔ' ὁ Διονύσιος ὡς ἀσθενεῖ ὡς αὐτὸν πῶς Συνάδων πῶς καὶ τῷ Παύλῳ εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκειτο, γῆρας ὁμῶς 50 καὶ ἀσθενέτητον τῶν σώματος ἀσθενέτητον, ἀντίθεται πῶς παρῆναι, δι' ὑπταγῆς αὐτῶν γινώσκω ὡς ἔχει περὶ τῶν ζητημάτων ὡς ἀσθενέτητος. Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ. καὶ πῶς ὅτι εἶπε περὶ αὐτῶν μετακαλέσασθαι

Θαι τὸν Πάπαν ; πῶς οὐκ ἤλεγξον αὐτὰς σύ-
νοδον ἀγείροντας χωρὶς γνώμης τοῦ Πάπα ; πῶς
ὑπερολίῳ ἔγραψε πρὸς τὴν Σύνοδον χωρὶς πα-
σαγῆς τοῦ Πάπα ; ὁ Διονύσιος ἔγραψε τέσσαρας
5 ὑποκρίσεις εἰς Βασιλείῳ Ἐπίσκοπον , αἵτινες ὡς
Κανόνες ἐδέχθησαν ὡς τῆς Ἐκκλησίας . ὁ
Διονύσιος ἔλυσε τὰς δέκα ἀντιθέσεις τῆς Σαμο-
σατέως Παύλου . καὶ πῶς ὁ ταῦτα γράφων ἐξ
οικείας αὐθουσίας καὶ σοφίας καὶ τῆς Θεᾶς χάριτος ,
10 μὴ ἐρωτήσας ἔπε τὸν Ρώμη , ἔπε ἑτέρῳ Ἰνῶ , περὶ
Ἰνῶ αὐθρόπῃς ἠρώτησε τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης ὡς
ἀναμαρτήτων ἀντικράτορα ; ὁ Διονύσιος Σύνοδον
ἠθροισεν ἐξ οικείας αὐθουσίας , καὶ ἔκρινε τὴν
αἵρεσιν τῆς Σαβελλίης , καὶ ἔγραψε κατ' αὐτῆς .
15 Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ , κεφαλαίῳ οὐκτῷ .
καὶ πῶς οὐκ αἰχλύνοντα Λατίνοι λέγειν τὸν Πά-
παν εἶναι μόνον κριτὴν τῶν αἱρέσεων ; ἀλλὰ καὶ

ἡρώτῳ Ἰνῶ αἵρεσιάρχῃ ἀναφύοντι ἐν Αἰγυπτῷ ,
ὁ Διονύσιος συγκαλέσας τὰς Πρεσβυτέρους καὶ
διδασκάλους καὶ λοιπὰς βελομήδους ἀδελφούς , σύ-
νοδον ἠθροισεν αὐτοῖς ἐξ οικείας αὐθουσίας ,
καὶ δι' αὐτῆς τὴν αἵρεσιν κρίνας , κατέκρινεν .
Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ , κεφαλαίῳ ἐκο-
5 τῷ τεταρτῷ . καὶ πῶς πάλιν ὁ Πάπας μόνος
κριτὴς τῶν αἱρέσεων ; ἐκ οὗδεν ἄρα ὁ Διονύ-
σιος τὸν Πάπαν μονάρχῃ τῆς Ἐκκλησίας , καὶ
δὲ ἐζήτησε ὡς τῆς Εὐσέβου βελλῷ ὡς ὑπὸ κριτῆ ,
ἀλλ' ὡς ὑπὸ συναδελφῶν . ὁκτάτων περιέχεται καὶ ἡ
ἑτέρη , ὅτι ἔπε ὁ Βίκτωρ , ἔπε ὁ Στέφανος εἶχον
περὶ τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίας πιαυτῶν δόξαν ,
οἷαν ἔχουσιν οἱ μετὰ τὸ χρίσμα Ῥωμαῖοι , ὡς ἐ-
ρῆμον μεταταῦτα . καὶ καὶ σκοπὸν ἄρα πρεβεῖν
Λατίνοι καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπεχέιρημα .

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΖ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

20 Περὶ ὑπεχέρηματος παπιστῶν ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἀθανασίης λέγοντος περὶ τῶν κατειπόντων
Διονυσίου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Ρώμη , καὶ ὑπὸ τῆς ὑπολογίας Διονυσίου , ἐξ ἧς συνιστῶν οἱ παπιστῆ
τὴν μοναρχίαν τῆς Ρώμης , καὶ περὶ ἀπαντήσεως ἐκδοσιπράκτος οὐκτε πατέρων καὶ Συνόδων καὶ
ὡς αὐθουσίας ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Ρώμης μονάρχης τῆς καθόλου Ἐκκλησίας , μήτε ὁ Διονύσιος καὶ Ἀθα-
25 νάσιος ἐκινῶσιν μοναρχικὸν ἀξίωμα ἢ τῆς Ρώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ , ἀλλὰ ἡ κοινότης
ἔχει τὸ μέγιστον ἀξίωμα καὶ τὸ κύριον ὡς πάντες μαρτυροῦσι .

Φανεῖται τότε τῆς αἵρεσεως τῆς Σαβελλίης ,
γράφει ὁ μέγας Ἀθανάσιος , ὅτι ἔχον ὁ παρὼν
30 Ἀλεξανδρείας Διονύσιος τὴν μέριμναν τῶν Ἐκ-
κλησιῶν ἐκείνων , τῆς Πενταπόλεως δηλονότι ,
πέμπει καὶ συμβαλὺς ἡῖς αἰτίοις παύσασθαι
τῆς κακοδοξίας . ἔγραψε δὲ ἐκείνῃ καὶ πρὸς Εὐ-
φράτορα καὶ Ἀμμώνιον περὶ τῶν ἰδιωμάτων τῆς
35 αὐθροπίας φύσεως , ἵνα δέξῃ ἑτέροις εἶναι τὸν
ἴδιον τοῦ Πατρὸς . Ἰνὲς ὁμῶς τῶν ὑπὸ τῶν ἀδελ-
φῶν τῆς Ἐκκλησίας φρονούντων μὴ ὁρθῶς , μὴ
ἐρωτήσαντες δὲ αὐτὸν ὡς μάθωσι παρ' αὐτοῦ πῶς
ἔγραψεν , ἀνῆλθον εἰς Ρώμην καὶ κατειρήκασιν
40 αὐτῶν ὡς τῶν ὁμωνύμων αὐτῶν Διονυσίῳ τῷ Ἐ-
πισκόπῳ Ρώμης , καὶ ἐκείνῳ ἀκέσας ἔγραψον
ὁμᾶ κατὰ τὴν τῆς Σαβελλίης δοξαζόντων , καὶ
καὶ τῶν φρονούντων ταῦτα . καὶ , ἀπέστειλε δὲ
Διονυσίῳ δηλῶσαι περὶ ὧν κατειρήκασιν αὐτῶν ,
5 καὶ ἀντέγραψον ὁμοῦς αὐτοῖς , καὶ ἐπέγραψε τὰ
βιβλία , ἐλέγχῃ καὶ ὑπολογίᾳ . ἀλλ' οὐκ τῶν
ῥημάτων τῶν τῆς Ἀθανασίης οἱ παπιστῆ βελο-
μήδους συστήσαι μοναρχίαν τῷ Πάπᾳ , λέγουσιν ,
ἰδὲ τὸν Ἀλεξανδρείας ἐνεκάλεσαν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον
50 Ρώμης , καὶ ἐκείνῳ ὡς μονάρχῃ τῆς Ἐκκλησίας
ἔγραψον τῷ Ἀλεξανδρείας περὶ ὧν κατειρήκασιν
αὐτῶν , καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας ἀντιγράφων αὐτῶν , ἀ-
πολογεῖται , ἄρα . Ἀλλὰ ῥητόν πρὸς ταῦτα
πρῶτον , ὅτι ἐκ ἀπῆλθον οἱ ἐγκαλεῖντες ὡς πρὸς
μοναρχίαν τὸν Ρώμη κατὰ τῆς Ἀλεξανδρείας ,

ἀλλ' ὡς πρὸς ὑπερολίῳ τῆς Δύσεως , καὶ τῆς
ἐκ ἀπλῶς , ἀλλὰ διότι ἡ ἀγίος τε καὶ σοφός .
ὁ Θεὸς ἐκείνῳ κατὰ τὸ κοινὸν ἐκκλησιαστικὸν ἔθος ,
τῇ μὴ αἵρεσι μάχόμενος ἔγραψε κατ' αὐτῆς καὶ
τῶν περιποιεμένων αὐτῶν , τῷ δὲ Ἀλεξανδρείας
ἔγραψε περὶ ὧν κατηγοροῦν αὐτῶν , καὶ ἡλῶν εἰς
κρίσιν , ἐμεγαλορρήμονων , ἀλλ' εἰς εἴησιν πρὸς
διόρθωσιν ἀδελφικῶν . ὁ Θεὸς ὁ Ἀλεξανδρείας ἐ-
λέγχων τὴν αἵρεσιν , ἔγραψε τὴν πρώην γε-
γραμμένην αὐτῷ πλατύπερον , καὶ δὴ καὶ ὑπολο-
γέμενος ὅτι καλῶς ἐφρόναι , καὶ ἐκαθὼς τινες
κατειρήκασιν αὐτῶν . ὅτι δὲ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
ἐγκαλεῖται τὸν νομιζόμενον αἱρετικὸν καὶ πρὸς μέ-
ζονα καὶ πρὸς ἴσον , καὶ ἐλέγχει καὶ ὁ μείζων
καὶ ὁ ἴσος καὶ ὁ ἐλάττω , καὶ ἀπολογεῖται τῶν
πρὸς μείζονα , ἀλλὰ καὶ πρὸς ἴσον καὶ πρὸς ἐ-
λάττωνα , εἴρηται καὶ ῥηθήσεται ἐν ταύτῃ τῇ συγ-
γραφῇ πολλάνκις . ῥητόν δούτερον , ὅτι καὶ ὁκ-
τάτων καὶ οὐκ τῶν ἀνωτέρω Παραγράφων λαμπρῶς
δείκνυται μὴ εἶδέναι τὸν Ἀλεξανδρείας Διονύσιον
μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ρώμῃ . τρίτον , ὅτι
μήτε ὁ ταῦτα ἰσορῶν μέγας Ἀθανάσιος ἐνόμιζον
εἶναι ἀξίωμα τι μοναρχικὸν ἐν τῇ Ρώμῃ , καὶ
δηλον , πρῶτον , ὅτι ἐν Τύρῳ καὶ Μαρεσίῃ κρινό-
μενος ὅτι ἐφόνευσεν τὸν Ἀρσένιον , ὅτι συνέτρι-
ψεν ἄγον ποτήριον , καὶ περὶ ἄλλων , καὶ δὴ
καὶ καθαιρέμενος , εἰς μὴ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον
κατέφυγε . ἀποφῶς ὑπολογέμενος , καὶ δέποτε δὲ
ἐμνή-

ἐμνήσθη τῆς Ρώμης, ἡ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς. δούτερον, ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐξουσιᾶς εἰς Τρίβερν, καὶ ἀγαθὸν ἐκεῖ ποσῶτα ἔτη, ἔδεδωκεν ἐπεκαλέσασθαι τὴν Ἐκκλησίαν Ρωμαίων, ἡ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης. τρίτον, θανόντος τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀνεκαλέσαντο τὸν ἄγιον τῆς ἐξουσίας, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ἀποδεδώκασιν αὐτῷ, ἔχ' ὁ Ρώμης. καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίου δευτέρου, κεφάλαιον πέμπτον. τέταρτον, ταῦτα μαρτυρεῖ καὶ ὅσα συνέβη αὐτῷ καὶ ὅτι Κωνσταντίνος ἀπὸ μαρτυρίας σωκρατῆς, Εὐμεῖς, Θεοδορίου καὶ αὐτοῦ Ἀθανασίου, καὶ ἰδὲ κατωτέρω τὸν ἐρημὸν τόπον. πέμπτον, ὅτι αὐτὸς ὁ Ἀθανάσιος ἐν τῇ συνοδικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ πρὸς τὰς κατ' Αἴγυπτον, καὶ Συρίαν, καὶ Κιλικίαν, καὶ Φοινίκην, καὶ Ἀραβίαν ὁρτοδόξους Ἐπισκόπους λέγει, ἀλλ' οὐκ ἔστι καὶ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν λαῶν διαμφορὰ τῆς ἐπιστολικῆς πίστεως ἀγαθόν, καὶ αὐτοῖς πλείστοις τῶν Ἐπισκόπων. ἰδὲ λοιπὸν καὶ τὸν Ἀθανάσιον ἡπίσις ἐκ τῶν πολλῶν κεραῖται καὶ ἐκ τῶν τῆς Ρώμης. ἔκτον, ὅτι αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς τὰς Ἀντιόχειας συνοδικῇ ἐπιστολῇ νομοθετεῖ τὰς ἀναθεματίζοντας τὴν Ἀρειανικὴν αἵρεσιν, δεχόμενος δὲ τὴν ἐν Νικαίᾳ πίσιν, δεχόμενος εἰς τὴν Νικαίαν, καὶ μηδὲν πλέον ἀπαιτεῖν, ἢ ἡλικίαν ἀποδέχεσθαι καὶ ὁ μέγας Βασιλεὺς, καὶ ἰδὲ πολλοὶ κανονίζουσιν ἐπὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥστε καὶ πολλὰ ἐν αὐτῇ κεραλαί, ὡς αὐτὸς ὁ Ἀθανάσιος κατωτέρω ἔρει, καὶ πολλοὶ ἰσόημοι ἡγεμόνες ὑφ' οὓς ἀγρόφοι καθ' ἡγεμόνα τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν τῇ Συνοδῷ Ἀσείῃ Πιερραίας Ἀρεβίας Ἐπίσκοπος. μέγας τις εἶναι δοκεῖ, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον. ἑβδόμον, ὅτι αὐτὸς γράφει ἐπικτήτῳ, ὡς Συνοδοὶ γεγόνασιν ἐν Γαλιλαίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ καὶ Ρώμῃ πρὸς μεμνῶσιν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδοῦ. καὶ λοιπὸν τὸ κύριον τῶν ὁριζομένων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Συνοδῶν ἐστὶ καὶ ἔτι Πάπα. ἡ ἐσχάτη βεβαίως τῶν Συνοδῶν ἐστὶ καὶ ἔτι Πάπα. πρὸς τὴν πολλῶν βεβαίως ἡ ἀλήθεια καὶ ἐκ ἐξ οὗτος. συναρμῆται ἡ Ρώμη, καὶ μάλιστα ὑπαρμαίνεται Γαλιλαίας καὶ Ἰσπανίας. ὁ γδοον, ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς ἐπικτήτον ἐπιστολῇ ἔκρινε καὶ κατέκρινε τὴν αἵρεσιν τῆς Ἀπολιναριᾶς πρώτῳ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἐπιφανής. αἵρεσις ἐβδομηκοῦ ἑβδόμη, καὶ πᾶς λοιπὸν τὸ ἀζώμα τῶν ἀνόμων, ὅτι ὁ Πάπας δηλαδὴ κρίνει τὰς αἵρεσεις καὶ οὐατον, ἐν ταύτῃ λέγει, ὅτι ἐπὶ ταῦτα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἔτε οἱ Πατέρες ἐφρόνησαν. καὶ σημειώσαι ὅτι ἐκ ἐπὶ ἡ Ρώμη ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ ἔτι μεμνῶσι τῆς Πάπα ἰδίως ἐν τοῖς ποσῶταις. δέκατον, ὁ αὐτὸς λέγει τῷ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἀπολογίᾳ, ὅτι Ἐπίσκοποι ἡνῆς ἀνελεθόντες (πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Δύσεως Κωνσταντίνου) ἠξίωσαν αὐτὸν γράψαι τῇ σὴ δολαβείᾳ, ὥστε Συνοδὸν γράψαι, καὶ πᾶς λοιπὸν

τὸ τὸν Πάπαν τὰς Συνοδοὺς ἀφαιρίζον; ἰδὲ γὰρ καὶ ἀπὸ πρεσβείας τινῶν Ἐπισκόπων ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδος πρὸς τὸν Βασιλέα ἡ θροῖον. εἰδέκατον, ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, οἱ ἀμαθῆς πρὸς τὴν Πατέρων μαθήτωσαν, ἀναγνώτωσαν δὲ καὶ 5 γράφας, μᾶλλον δὲ πρὸς σὲ μαθήτωσαν ὡς Ἰησοῦς καὶ Ζοροβάβελ. καὶ δὲ ἔτι τῆς Πάπα ἡπίσις, ἀλλὰ πρὸς τὴν Πατέρων καὶ τῆς γράφης. ἰδὲ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ὡς ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς, καὶ ὡς Ζοροβάβελ διδάσκαλος, καὶ πᾶς 10 ἡ τῶν παπιστῶν φλυαρία, τὰς Βασιλεῖς μὴ ἔχεν τόπον ἐν ταῖς Συνοδοῖς λεγόντων; ἰδὲ γὰρ ὁ μέγας Ἀθανάσιος συμφώνως ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς τὸν Βασιλέα λέγει καὶ Βασιλεῖα καὶ Ἀρχιερεῖα. διαζάτωσαν δὲ οἱ ἀσώμενοι παπιστῶν τίνες τῶν 15 ἐγκρίτων Πατέρων καὶ τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ἔπον τὸν Πάπαν Βασιλεῖα, καὶ Ἀρχιερεῖα; δώδεκατον, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς τὰς ἐνεδίζοντας τὴν ἐαυτοῦ φυγὴν λέγει, ἐπειδὴ δὲ ἄλλοις ποσῶταις καὶ τηλικούτοις Ἐπισκόποις, καὶ ἔτι τῆς μεγάλης 20 καὶ ὁμολογητῆς Οἰσίας, ἔτε τῆς Ἐπισκόπου Ρώμης, ἔτε ποσῶταις ἀπὸ τῶν Ἰσπανῶν καὶ Γαλιλῶν καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ τῶν ἄλλων μερῶν Ἐπισκόπων ἐφείσαντο. καὶ ἰδὲ δὲ ὁ Ἐπίσκοπος Οἰσίας λέγεται μέγας, ὁ δὲ Πάπας μόνον 25 Ἐπίσκοπος, ἰδὲ οἱ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι τῇ τῆς Ρώμης Πάπα συναρμῆται, καὶ λέγονται ὁμῶς οἱ πάντες τηλικῶτοι, ἰδὲ ὁ Κεδρεῖτης Οἰσις προτάττειται τῆς Ρώμης Λιμερῆς, καὶ πᾶς τὸ ἄκρον μεγαλῶν τῆς Πάπα; δέκατον τρίτον, ὁ 30 αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀπολογίᾳ γράφει, ἡ σὴ Συνοδὸς ἡ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ συναρμῆται, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Θιβηδῶς καὶ Λιβύης καὶ Ποντοπόλεως τοῖς ἀπανταχοῦ καθολικοῖς Ἐπισκόποις, καὶ πρὸς Ἰταλίαν Ρώμης. καὶ λοιπὸν ἰδὲ ἡ τῶν ἐκατὼν 35 Ἐπισκόπων Συνοδὸς ἔτε μόνον τὸν Ρώμης γράφει, καὶ τοῖς μόνον τῆς Ρώμης Πατριαρχῆς ὄντες τότε ὁρτοδόξους, ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντας τὰς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπους, ὥστε ἄλλη ἡ Ἐκκλησία Ἰταλίας ἡ Ρώμη, καὶ ἄλλη ἡ καθολικὴ 40 Ἐκκλησία ἐπὶ, καὶ ἕκ μόνος ὁ Ρώμης, ἀλλὰ πολλοὶ κρίνουν καὶ βεβαίως. ἰδὲ γὰρ ὡς περ τὸν Ρώμης, ἔτω καὶ πάντας τὰς Ἐπισκόπους καλῶς ἡ Συνοδὸς πρὸς κρίσιν τῶν Ἀρειανῶν ἀπὸ τῶν συμπάσων καὶ ὁμοψυχίαν, οἷον ἔγραφε 45 καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος ἐν τῇ πρώτῃ ἐγκυκλίᾳ αὐτοῦ ἐπιστολῇ κατὰ Ἀρείαν, τὸ συμπάσων ἀληθῶς τὰ μέλη προβαλῶν, κατ' οὐ τρωπὸν κατερίκασιν καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Ρώμης. δέκατον τέταρτον, ὁ αὐτὸς μετὰ τὴν 50 καταγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς Ἰταλίας ἐν τῇ ἀπολογίᾳ λέγει, ταῦτα τῆς ἐν Ρώμῃ Συνοδοῦ γράψασθαι καὶ Ἰταλίας τῆς Ἐπισκόπου Ρώμης, ἐπειδὴ πάλιν ἡναιχωμένον οἱ περὶ Εὐσέβιον, τὰς τε Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν, καὶ πολλοῖς ἐπεβέβλυνον, γὰρ 55

Θόντες οἱ Θεοφιλέτατοι Βασιλεῖς Κωνσταντῖνος καὶ
 Κωνσταντῖνος, ἐκέλευσαν τὰς ὑπὸ τῆς Δύσεως καὶ
 τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόπους συνελθεῖν εἰς τὴν
 πόλιν Σαρδῶν. καὶ ἰδὲ λοιπὸν ἡ ἐν Ῥώμῃ Τοπικὴ
 5 Συνόδος προτάσσεται τῷ Πάπᾳ, πότεν δὲ μὴ-
 λον ἢ Οἰκουμενική; ἰδὲ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου,
 ἧς ἐξήρχον ὁ Πάπας μηδὲν δυνηθείσης, μείζων
 10 Σύνοδος συγκροτεῖται ἐκ ὑπὸ τῷ Πάπᾳ,
 ἀλλ' ὑπὸ τῶν Βασιλέων, ὥστε ἐκ ἀγείρει τὰς
 15 Συνόδους ὁ Πάπας, ἐκ ἑστὶν ὑπὲρ τῶν Συνόδων,
 ἀνακρίνεται ὁ Πάπας καὶ ἡ Σύνοδος αὐτῇ ὑπὸ
 τῆς ἐν Σαρδικῇ, καὶ ἰδὲ τὸν ῥέπον. δέκα-
 τον πέμπτου, ὁ αὐτὸς μετὰ τῶν καταγραφῆν τῆς
 20 δούτερας Ἑπισταλῆς τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου ἐκ τῇ
 25 ὑπολόγησιν φησὶ, ταῦτα γράψασα ἡ ἐν Σαρδικῇ
 Σύνοδος, ἀπέστειλε καὶ πρὸς τὰς μὴ δυνηθείσας
 ἀπαντῆσαι, καὶ γεγονόσι καὶ αὐτοῖς σύμφηφοι τοῖς
 κειθεῖσι. καὶ λοιπὸν ἰδὲ οἱ πολλοὶ Ἐπίσκοποι βε-
 30 βαιῶσι τῶν Συνόδων, καὶ πᾶσι τὸ ὀνόματι τῶν πα-
 35 πιδων, ὅτι ὁ Πάπας δηλαδὴ ὑπὲρ τῶν συνόδων; εἰ τῶν
 ἐν Σαρδικῇ ἐβεβαίωσαν ὁ Πάπας ἰσχυρῶς, πᾶσι Ἐπίσκο-
 40 ποι, καὶ μάλιστα ἡνὲς ὑπεβιβαιῶσι τῷ Πάπᾳ τῶν
 ὑπολόγησιν καὶ βεβαίωσιν; δέκατον ἕκτον, ὁ αὐτὸς
 λέγει, ὅτι μετὰ τῶν Συνόδων ἔντος αὐτῇ εἰς τῶν
 45 Ἀκυλητῶν, ὁ Κωνσταντῖνος Δ' γράμματων μετεπέμ-
 ψατο αὐτὸν, ἵνα ἀπελθόντες εἰς Ῥώμην συνταξάμεθα τῇ
 Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ, ὁ ἰσχυρῶς ἔγραψε
 συγκαίρων Αἰγυπτίοις. καὶ λοιπὸν ἐκ ἀνῆλθον
 50 εἰς Ῥώμην Δ' μόνον τὸν ἰσχυρῶς, μάλιστα δὲ Δ' τῶν
 Ἐκκλησιῶν, ἡ τῇ Δ' τῶν κοινότητι. ὁ Κωνσταντῖ-
 νος ἔκραξε τὸν Ἀθανάσιον, ἐκ ὁ ἰσχυρῶς ἔπεμψεν. ὁ
 ἰσχυρῶς ἐκ ἔγραψε πρὸς τὸν ἰσχυρῶς, ἀλλὰ συγκαίρων, ὅτι
 55 ἔγραψε καὶ ὁ ἱεροσολύμων Μάξιμος. ἐδὲ γὰρ ἐγίνω-
 σκεν ὁ ἰσχυρῶς τὸ τῆμερον ἡδη ἀνῆλθον τὸν Ῥώμης
 60 ἀξίωμα, δέκατον ἑβδόμον, ὁ Κωνσταντῖνος ἔγραψεν
 ὑπὲρ Ἀθανασίου πρεσβυτέροις καὶ λαοῖς, ὅτι ἀπέλαβον
 (ὁ Ἀθανάσιος) τὸν θρόνον βαλέσει τῷ κρείττονι
 65 καὶ κρείσσῳ ἡμετέρῳ, καὶ πᾶσι λοιπὸν ὅτι ὁ Πάπας ὑπὲρ
 τῶν Βασιλέων; πᾶσι τὸν Πάπαν ἀποκαθιστάνειν τὰς
 70 Πατριαρχίας; ἵνα ὅτι καὶ μνήμη γίνεται ἐν τοῖς
 τοῖς τοῖς μεγάλοις πράγματι. δέκατον ὄγδοον, ὁ
 αὐτὸς ἀπελθὼν εἰς τὸν Βασιλεῖα ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὄν-
 75 τα, εἶτα δὲ εἰς Αἰγυπτίον ἀπερχόμενος, ἀνῆλθε
 Δ' τῆς Συρίας εἰς τὴν ἱεροσολύμων. ὁ δὲ ἱεροσο-
 80 λύμων Μάξιμος Σύνοδον συναθροίσας, ἔγραψεν
 εἰς Αἰγυπτίους καὶ Λιβύους Ἑπισταλῶν συνοδικῶν συ-
 85 στατικῶν αὐτῇ. ὥστε δὲ ἐκ ἔδωκε τῷ ἱεροσολύμων
 ἡ ποιῶντι Ἑπισταλῇ ἰδικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
 90 ἥτις ἐδὲ τῷ Ῥώμης ἡ ὑπὲρ Ἀθανασίου καὶ Παύλου
 95 Κωνσταντῖνος ἀπολέως Ἑπισταλῇ δίδωσι τὸ ἀξίωμα ἰδικὸν
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. δέκατον ὅγδοον, λέγει ἡ ἐν ἱεροσολύ-
 100 μοις αὐτῇ Σύνοδος ἐν τῇ αὐτῇ τοῖς Αἰγυπτίοις, οἱ Βασι-
 λεῖς γνόντες τὸν πότον ὑμῶν τὸν περὶ αὐτὸν καὶ τῶν αὐτῶν
 105 καθαρῶς, ἀποκαταστήσαν αὐτὸν ὑμῖν μετὰ
 πάσης τιμῆς κατηξίωσαν. καὶ λοιπὸν ἰδὲ οἱ

Βασιλεῖς ἀποκαθιστάνει τὸν Ἀθανάσιον, ἐδὲ μία
 δὲ μνήμη τῷ Πάπᾳ, καὶ πᾶσι τὸ Φυσημάτιον τῶν πα-
 110 πιδων τὸν Πάπαν ἀρχοντα τῆς Ἐκκλησίας Δ' α-
 115 φημιζόντων; ὅπως ἐδὲ συναρχῶν ἀναφαίνεται.
 εἰκοσὸν, ὁ αὐτὸς φησὶ, Πέτρος τὸν Μελέτιον ἐν κοι-
 νῇ Συνόδῳ τῶν Ἐπισκόπων καθεῖλον, ἀλλὰ Μελέ-
 120 τιος πρὸς ἑτέραν Σύνοδον ἐκατέφυγεν, ἐδὲ ἑσπῶ
 125 θῆσαν ἀπολογησάμεθα αὐτοῖς Δ' ταῦτα, καὶ
 λοιπὸν ἰδὲ ἐλέγει ὅτι ἐκ ἑσπῶθῃ εἰς τὸν Ῥώμης
 ἀπολογησάμεθα, ἀλλ' εἰς ἑτέραν Σύνοδον μείζο-
 130 να, ἐκείνης δηλονότι ἡ καθεῖλον αὐτόν. εἰκοσὸν
 135 πρῶτον, περὶ τῶν ὑπὸ Κωνσταντῖν ἐξοριζόντων
 Ἐπισκόπων φησὶν ὁ αὐτὸς, πάντα παθεῖν ὑπέ-
 140 μιναν νῦν, ἡ λυομένης ἰδεῖν τὰς τρεῖς ὑπὲρ
 Ἀθανασίου Ἐπισκόπων κρίσεις, οἱ ἦσαν κεφαλῶν
 145 τρεῶν Ἐκκλησιῶν. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐκ ὁ Πά-
 150 πας, ἀλλὰ πολλοὶ Ἐπίσκοποι κεφαλῶν καὶ ἐγ-
 155 κειτοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν. καὶ ὡς ὁ Πάπας ἐν τῇ
 Ῥώμῃ, ἥτις ἐκαστὸς τῶν Ἐπισκόπων ἐν τῇ ἰδίᾳ
 Ἐπαρχίᾳ. εἰκοσὸν δεύτερον, ὁ αὐτὸς γράφει πρὸς
 160 τὰς τὸν μονήρη βίον ἀσκητὰς λέγει, ὅτι ὁ Ῥώ-
 165 μης Λιβέριος Δ' λεγόμενος τῷ Βασιλεῖ Κων-
 170 σταντίῳ, περὶ αὐτῶν ἔλεγε, γυνέτω Σύνοδος Ἐκ-
 175 κλησιαστικὴ μακρὰ τῷ παλατίῳ. καὶ λοιπὸν ἰ-
 180 δὲ καὶ ὁ Πάπας πρὸς Δ' κείνους τῶν πραγμάτων Σύνο-
 185 δον αἰτεῖται ὑπὲρ τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ὅτι ὁ Πά-
 190 πας Λιβέριος ἐγίνωσκε τῶν παρεῖσαν ἀντιχριστιαν-
 195 κῶν μοναρχίαν τῷ Ῥώμης. εἰκοσὸν τρίτον, ὁ αὐτὸς
 200 φησὶν ἐν ταύτῃ, ὅτι ὁ Λιβέριος ἐξοριζόμενος, με-
 205 τὰ διέτη χρόνον ὠκλασε, καὶ φοβηθεὶς τὸν ἀπει-
 210 λόμενον θάνατον, ὑπέγραψεν εἰς τὸν Ἀρειανισμόν,
 215 καὶ σημείωσαι, ὅτι ὁ Λιβέριος Πάπας Ῥώμης ἐγίνε-
 220 το Ἀρειανός. ἐλέγει ὅτι ὑπέγραψεν ἐξηγηματικῶς
 225 ὡς σοφιστῶνται οἱ παπισταί, ἀλλ' ὅτι ὑπέγραψε,
 230 τρεῖς ἐν ἀληθείᾳ. εἰκοσὸν τέτατον, ἐν ταύτῃ ὁ αὐτὸς,
 235 ὅτι οἱ Ἀρειανοὶ ἔλεγον Κωνσταντίῳ, πάντα πεποιή-
 240 καμεν, ἐξωρίσαμεν τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον, ἐξορί-
 245 σάμεν καὶ πρὸ αὐτῶν πλείους ὅσους Ἐπισκόπους, ἀλλ'
 250 εἰς ἐδὲ ἡμῖν ἐπὶ τὰ τηλικαῦτά σε ἔργα, ἐδὲ κα-
 255 τώρθεται ὁτιοῦν ἡμῖν, ἕως ἃ ὁ Ὅσιος περιλεί-
 260 πεται. καὶ σημείωσαι, ὅτι μᾶλλον ἔχον ὄνομα καὶ
 265 φήμην καὶ δόξαν ὁ Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος τῷ Πάπᾳ,
 270 ὅν ἐν ταύτῃ μέγα καὶ πατέρων τῶν Ἐπισκόπων ἔ-
 275 που ὁ αὐτὸς. καὶ πᾶσι λοιπὸν τῷ Ῥώμῃ τὸ ἄκρον ἀ-
 280 ξίωμα; καὶ τὸ Ἐπίσκοπος τῶν Ἐπισκόπων; καὶ
 285 ἐκείνο τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Φλωροντίας παγκράτισον,
 290 ὅτι ὁ Πάπας μόνος κοινὸς πατὴρ πάντων τῶν Χριστι-
 295 ανῶν; εἰκοσὸν πέμπτου, ἐν ταύτῃ, ὅτι ὁ Ὅσιος ἔ-
 300 λεγε τῷ Κωνσταντίῳ, σοὶ Βασιλεῖα ὁ Θεὸς ὀρεχόμε-
 305 σον, ἡμῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας ὑπεβίβουσε. καὶ ὡς-
 310 περ ὁ πᾶσι τὴν ἀρχὴν ὑποκλέπων, αὐτὸς λέγει τῷ
 315 Δ' ταξιδεύοντι Θεῷ, ἥτις φοβήθητι μὴ καὶ σὺ τῇ
 320 τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἑαυτὸν ἔλκων, ὑπόδικος ἐγ-
 325 κλήματι μεγάλῳ γούρῳ. ἀπόδοτε γὰρ φησὶ τὰ Κείσα-
 330 ρος Κείσαρ, καὶ τὰ τῷ Θεῷ καὶ Θεῷ. καὶ σημείωσαι,
 335 ὅτι

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣ ΑΝΤΩΝ

74

ὅτι ἄλλα τὰ τῆς Βασιλείας, καὶ ἄλλα τὰ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ὁ Πάπας ὁ κλέπων τὰς βασιλικὰς ἀρχάς, ἀντιλέγει τῷ Θεοτάξαμένῳ ταύτας Θεῷ. σημείωσαι δούτερον, ὅτι ὁ Ὁσιος καὶ εἶπον ὅτι τὰ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ὁ Θεὸς τῷ Πάπᾳ ἡ μόνῳ ἡ ἀμέσως, ἀλλὰ κοινῶς καὶ ἀμέσως ἡμῖν, ἡτοι τοῖς Ἐπισκόποις. εἰκοσὸν ἕκτον, ὁ αὐτὸς λέγει ἐν τῷ αὐτῷ, ἔτα βλέποντες (ὅι Ἀρεανοὶ) πῶς πρὸς τὸν Ἀθανάσιον τῶν Ἐπισκόπων συμφωνίαν καὶ εἰρήνην, πλείους γὰρ ἦσαν τῶν τετρακοσίων. Οὕτως γράφει, ὅτι οὐκ ἔστι Αἰγύπτου καὶ λιβύης ἐννοήκοντα Ἐπίσκοποι ἔγραψαν πρὸς τὰς ἐν Ἀφρικῇ Ἐπισκόπους ταῦτα, ἐπεὶ δὴ ἰκανὰ τὰ γραφόμενα πρὸς Δαμάσκον καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τρεῶντων σωματεύοντων Ἐπισκόπων, ἐδοξάσθη καὶ τὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν. Συνοδὸν οὖν τε Γαλιλαίας καὶ ἰταλίας περὶ τῆς ὑμῶν ἐκείνης πίστεως, ἣν οἱ Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ οἱ ἐν Νικαίᾳ παρέδωκαν, ταύτῃ πάντα ἡ οἰκουμενὴ συμπεφώνηκε, καὶ νῦν μὲν πολλοὶ συνοδὸν γυναικῶν ὑπομνήσαντες, οἱ τε κατὰ πῶς δαλματίας καὶ Δαρδανίαν καὶ Μακεδονίαν, ἡ Πέρσης τε καὶ Ἑλλάδα καὶ Κρήτην καὶ τὰς ἄλλας Νήσους, Σικελίαν τε καὶ Κύπρον καὶ Παμφυλίαν, Λυκίαν τε καὶ Ἰσαυρίαν καὶ πᾶσαν Αἰγυπτὸν, καὶ τὰς Λιβύας, καὶ πλείους τῶν ἐν Ἀραβίᾳ ταῦτα ὑπέγραψαν. Οὕτως ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ἐν λιβύῃ ὑπὸ τῇ σὺν σύστασιν πίστεως καταλέγει τὰς ἀπανταχῇ ἐγκείμεναι τῶν Ἐπισκόπων, λέγει γὰρ καὶ ὄνομα τῶνδε, Μαξιμίνου Γαλιλαίας, Φιλόγονος καὶ Εὐσταθίου Ἀνατολῆς, Ἰακώβου καὶ Λιβερίας Ρώμης, Κυριακοῦ Μυσίας, Πόπυ καὶ Ἀλεξάνδρου Ἑλλάδος, Σιλβέστρου καὶ Πρωτογόνου Δακίας, Κικελιανῶν Ἀφρικῆς, Εὐστοργίου ἰταλίας, Κεσίτου Σικελίας, Μακαρίου Ἱεροσολύμων, Ἀλεξάνδρου Κωνσταντινουπόλεως, Πεδέρωτος Ἑρακλείας, καὶ τῶν

μεγάλων, Βασιλείας, Μελετίου, καὶ Λογγιανῶν, (Ἀσκάλωνος) Ἀμφιόνου Κιλικίας, Ἰακώβου Ἑμέσης, Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν ὑποδοχῶν. καὶ λοιπὸν ἰδὲ ὁ μέγας Ἀθανάσιος, καὶ ἀπὸ μόνης τῆς ῥωμαϊκῆς, ἡ ἄλλης μερικῆς Ἐκκλησίας, ἡ δὲ τῷ Πάπᾳ συνίστησι πῶς ὁρθόδοξον πίσιν, ἀλλὰ δὲ τῆς κοινότητος πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ πᾶσι ὅτι ὁ ῥώμης κατ' ἐξοχὴν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλος, ἡ κατὰ μοναρχικὸν ἀξίωμα κεφαλὴ πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ μόνος τῆς γραφῆς ἐξηγητὴς ἀμαρτήτης, ἡ αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἰδὲ δὲ πῶς βεβαιῶσαι διατάττεται πῶς πίσι, καὶ τὰς Πάπας ῥώμης ἕκτον ἐπερτιμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπαρχομένη, καὶ τὰς μὲν Πάπας ἐλέγη μεγάλους, ἀλλὰ Βασιλεῖον, Μελετίον, καὶ Λογγιανόν. καὶ ἔτω ἀντιπρὸς καταγράφεται ἡ τραγελαφικὴ μοναρχία τῇ ἀρχιτυράνῃ Πάπᾳ. εἰκοσὸν ἑβδομὸν, ἔτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος λέγει τὸν ῥώμης Φίληκα Αἰρετικόν, καὶ πρὸς δύο ἰνῶν ἐν οἴκῳ χειροτονησέντα, ἀλλὰ καὶ ὁ συλλέξας τὸν βίον αὐτῶν γράφει, ἡ τῶν Αἰρετικῶν μαρτία αὐτῷ διβερὴ φίληκα ἰνῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ῥωμαίων Ἐπίσκοπον, ὃν πρὸς τῆς Ἐκκλησίας ἐξήγησε, νῦν μὲν πρὸς ἡμεῖς ποιὴν φείλας ἐξήγησε, νῦν μὲν γὰρ τῆς ὀφείας ὑποσεύσεως, ἐξωμολογῶν πῶς θείαν δίκην ἐκότως αὐτὸν μετέλθειν, νῦν δὲ λοιμικῇ νόσῳ ὑπὸ χρόνῳ διαφθαρεί, ἀπέθανε. καὶ ἰδὲ σὺν τῷ Λιβερίῳ καὶ ἑτέροις Πάπαις ῥώμης ὑπὸ Αἰρετικῶν παρεβλημένοι καὶ κεχειροτονημένοι, καὶ ὅπως Αἰρετικοί, καὶ ὁ γὰρ Θεὸς τῷ βίῳ ἐξελεῖται. καὶ φανερὸν οὖν καὶ οὐκ ἔστιν, ὅτι ἔτι διονύσιος ἔτε Ἀθανάσιος, οἱ Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοποι, ἔτε διονύσιος καὶ Λιβερίας οἱ Πάπαι ἐγένωσκον ἐν τῇ ῥώμῃ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ τὸ μέγιστον ἀξίωμα μαρτυροῦσιν εἶναι τῆς κοινότητος κατὰ τὸν κύριον ἐπηγγείλατο.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Βαλεριανῶν διωγμῆς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὑπὸ τῆς Βασιλείας τῆς ἡμετέρας Γαλιλίας καὶ τῆς εἰρήνης ἐν τῇ τῇ Χριστῇ Ἐκκλησίᾳ.

Μετὰ τὸν Δεκέτιον θάνατον, ἐγένετο εἰρήνη τις τῆς ὁρθόδοξης πανταχῇ, καὶ ἐπανηγύρεον ἀπανταχῇ ἡ πόσις, ὥς ἐγένετο Αὐτοκράτωρ ὁ Βαλεριανὸς, περὶ ὃ σημειοῖ ὁ Ἀλεξανδρείας Διονύσιος, ὅτι ἐδίδε τῶν πρὸ αὐτῶν Αὐτοκρατόρων εἶχε τόσῃν βλάβειαν καὶ ἀγάπῃν εἰς τὸν Χριστιανὸν ὥς περ αὐτὸς, ὅτι καὶ πολλὰ περιεποιεῖτο αὐτὸς, καὶ πληρεῖς ἦν δὲ Χριστιανῶν τὸ Παλάτιον αὐτῶν. ἀλλὰ ἡ ἀρχιμάντις Ἀεγύπτιος ἐπα-

σαν αὐτὸν ἵνα σφάξῃ αἰθρῶντες, καὶ ἄλλα εἶδη μαγείας ποιήσῃ, καὶ κινήσῃ καὶ διωγμὸν καὶ τῶν Χριστιανῶν ἐὰν θέλῃ ἵνα βασιλεύῃ πολὺν χρόνον. κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν ἱωάννου ἐδόθητο αὐτῷ σόμα λαλῶν μεγάλα καὶ βλάσφημα, καὶ ἐποίησε μετὰ κέρων ὄγδον διωγμὸν, περὶ ὃ ἀνάγνωθι αὐτὸν τὸν Διονύσιον παρ' Εὐσεβίῳ, Βιβλίῳ ἐξδόμῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἵνα κλαύσῃς μετὰ κλαυόντων καὶ τυραννεύοντων Χριστιανῶν, καὶ

καὶ χαρῆς μετ' αὐτῶν ἀγαθῶν συμβασιλεύειν μετὰ Χριστῷ. συμπάρομαι γάρ φημι ὁ μακάριος Παῦλος. ἵνα καὶ σωθοῦσιν ὅλοι. ἀλλ' ἔφθασον αὐτὸν ἡ θεία ἀγανάκτησις, καὶ σιωπῇ λήφθη ἀχμάλωτος ὑπὸ τῶν Περσῶν, πολεμῶν μετ' αὐτῶν. τόσον δὲ ὁ Θεὸς ἐπαύδουσαν αὐτὸν, ὥστε Πάρος ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ὅτε ἐνίππου, ἔχεν αὐτὸν ἀπὸ ὑποποδῖος ἵνα πατή

καὶ ἐνιππύῃ. ὁ υἱὸς αὐτοῦ εὖως Γαλιῖνος ἔγραψε ῥητὴς εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, καὶ ἄλλας, καὶ ἐθέσπισε κοινῶς εἰρήνῃ εἰς πᾶν τὸ Χριστῷ ἀγίαν Ἐκκλησίαν. καὶ εἰ καὶ ὁ μακρὺν ἐπεβλήθη τὸν Γαλιῖνον, ἀλλ' ἐσβέβη ἡ αὐτοῦ παρσία αὐτῷ ὄντι, καὶ ἔμεινε πάλιν ὁ Γαλιῖνος αὐτοῦ, ὥς περ ἄλλος ἥλιος βραβεύων πᾶν εἰρήνην εἰς πᾶν καθολικῶς τὸ Χριστῷ Ἐκκλησίαν.

10

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΗ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ἐρμηνείας τὴν μικρὰς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Σκυθῶν, καὶ ἐμπρησμῷ τῷ ναὶ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος, ἐνὸς ὄντος τῶν ἐπὶ τῶν θαυμάτων.

15 Εἰς τὴν κατὰ τὰς αὐτοκράτορας τῶν Ρωμαίων, οἱ σκυθῶν κατερήμωσαν πᾶν μικρὰν Ἀσίαν, ὥστε καὶ αὐτὸς τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος ὁ ναὸς, οὗ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν θαυμάτων τῆς οἰ-

καμένης ὄν, κατεκάη, καὶ ἔτω σωετέρεβη ὁ δαγών, καὶ ἔπεσον ἡ μεγάλη βαβυλὼν, ἡ μεγάλη Ἀρτεμις τῶν Ἐφεσίων, ἥτις ἐμέθυσεν ἐν τοῖς αἵμασι τῶν ἀγίων καὶ καὶ πᾶν ἱερὸν ἀποκάλυψιν.

20

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

25 Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὺμοις Ἀρχιερατείας Ὑμέναιος, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν μαζαβανίω ἐγένετο Ἱερουσαλὺμων Ἐπίσκοπος ὁ Ὑμέναιος, ὅστις ἠγωνίσθη καὶ Παῦλος τῷ Σαμοσατέως. ἀρχιεράτευσεν δὲ πᾶν

δωδεκάτῳ ἔτη τῷ Γαλιῖνῳ, ὁπότε ἐπὶ τῷ Χριστῷ ἔπεσε διακωπὸς ἐξήκωτον πέμπτον, καὶ ἔσθθη εἰς τὸν θρόνον ἔτη τριάντα καὶ ὄν.

30

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΘ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Παύλου Ἀντιοχείας τῷ Σαμοσατέως, καὶ τῆς αἵρέσεως αὐτοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτῷ σινοδῶν καὶ διώξεως αὐτοῦ ὑπὸ βασιλικῇ παρτάγματι, ἥ ἐπιλαμβάνονται οἱ παπισταὶ εἰς βεβαίωσιν τῆς μοναρχίας τῷ Ρώμῃ, καὶ ἐλέγχονται καὶ τῷ.

35

Ἦν δὲ αἴτια τῆς σινοδῆς ταύτης ὅτι ὑποτασσόντος τῷ Ἀντιοχείας Δημητρίῳ, παρεχειρίσθη εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Παῦλος ὁ Σαμοσατέως, ὅστις ἔλεγον ὅτι ὁ Χριστὸς διόλου εἶχε τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῆς Παρθένου, καθὼς ὑστερον ἐπὶ Κωνσταντίνῳ ἔλεγε Φωταῖος ὁ Σιρμίου Ἐπίσκοπος, καὶ Ἐβρίων καὶ Ἀρτεμῆος ὁπότερον, 45 εἰ καὶ διεφύερον κατὰ ἡνὰ ἀλλήλων. ἦν δὲ ἡ αἵρεσις τῷ Παύλῳ καὶ ἀμέτερον ἀντικειμένη τῇ αἵρεσιν τῷ Σαβελλίῳ. ὅτι ὁ μὲν Σαβελλίος ἔλεγε Πατέρα τὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα οὗ παρσπον ταύτων πᾶν πράγματι, τελώνυμον πᾶν, 50 ὅτε τριτάτω δοξάζων. ὁ δὲ Παῦλος Πατέρα μὲν τὸν Θεὸν τῶν πάντων δημιουργόν, τὸν δὲ τὸν αὐθροπον τὸν ψιλόν, Πνεῦμα δὲ ἄγιον, πᾶν ἐπιφοιτήσαντες χάριν τοῖς ἀποστόλοις. ὁ θανατογόνος πολλὰ σινοδοὶ κατὰ τὸν Παῦλον. ἦσαν δὲ οἱ ἐξάρχοντες ὁ Καισαρείας Κεππαδοκίας Φερμιλιανὸς,

Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀθηνόδοτος, ἔλουν Ταρσῷ, Νικόμας ἱκονίῃ, ὁ Καισαρείας Παλαιστίνης Θεότεκνος, Μάξιμος Βόστρης, ὁ Ἱερουσαλὺμων Τρόφιμος καὶ ἄλλοι, καὶ πᾶς τῷ τοῖς, πολλοὶ ἱερεῖς τε καὶ διάκονοι. ὡς ἔρχετο δὲ τότε Ἀλεξανδρείας Πάπας Διονύσιος ὁ περλοβήτης, ὁ ποιεῖ καὶ πολλὰς ἀγωνισάμενος κατὰ διαφόρων Ἀιρετικῶν, ὡς ὁ Εὐσεβίος ἰσορείῃ ὡς τῷ ἐβδόμῳ βιβλίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας αὐτοῦ, ὃν ἐζήτησαν οἱ πατέρες εἰς τὴν σινοδὸν, ἀλλ' ἐκωλύθη ὑπὸ ἀδουλείας καὶ γήρατος, ἔπεισεν ὅμως ἐπιστολῶν πᾶν γνώμῃ αὐτοῦ παρσιῶσαν, καὶ μὴν καὶ εἰς τὸν Παῦλον ἔγραψε σινοδικῶς ἐπιστολῶν, ἥς ἡ ἐπιγραφὴ, Διονύσιος καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείων Παύλῳ ὡς Κυρίῳ χαίρειν. ὁ δὲ Παῦλος ἔστειλε αὐτῷ δέκα παρτάσεις τῆς αἵρέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλυσε ταύτας θαυμασίως ὁ Διονύσιος. παρ

7

τῷ γυνέθῃ δὲ τῷ Συνοδὸν ἔγραψαν αὐτῷ καὶ οἱ ἄλλοι πατέρες περὶ τῆς καθολικῆς πίστεως ἡμῶν μαρτυρία τῆς γραφῆς καὶ τῶν προσηγησαμένων πατέρων, καὶ ἔπεμψαν καὶ ἑπιστολὴν, ἣν ὑπέγραψαν ἑξὸς πατέρες ἀντὶ πάντων, ἥς μνημονεύει ὁ Τυχριανός. μὴ περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Παύλῳ, γυνόνασι πολλὰ σωτηρίας καὶ ἀγαθῶν περὶ τῷ πνεύματι, αἱτινες ἐκρίνοντο ὡς ἀληθινῶς τῷ Βυζαντίῳ ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ κατὰ Νεστορίαν. καὶ εἰς μὴ τὸ πρῶτον ἔπος τῆς Συνοδῆς, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ Χρυσῶ ἔπος Ἀθανασίου ἐξηκασὸν πέμπτου, τῷ δωδεκάτῳ ἔτα τῷ Γαλήνῳ, λέγει ὁ Θεοδώριτος, ὅτι ἐλέγξαν αὐτὸν τοῖς πατέρεσιν εἶπον αὐτοῖς, ὅτι τοῖς ὑποσολικῶς ἔπειτα δόγμασι, καὶ αὐτοὶ ὑμνήσαντες ἀνεχώρησαν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἤκασαν περὶ αὐτῶν τὰ αὐτὰ, πρῶτον μὲν γράμμασιν ἐπεβλήθησαν, ἔπειτα δὲ ἀνίσταν ἐσθίων, ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν δούτερον, καὶ πολλὰ νεφετήσαντες καὶ μηδὲν ἀνύσαντες, ἡμῶν σιμῶδρον ἐχώρησαν. καὶ λοιπὸν τῷ Ἀθανασίῳ ἐβδομηκοντῷ ἔτα ὑπὸ Χρυσῶ, καὶ Ἀνυρηλιανῶ ἔτα δούτερον γίνετο ἡ τελευταία Συνοδος. καὶ εἰ καὶ ὁ Παῦλος ἐποίησε πολλὰς ὑποκρίσεις, καὶ ἠλοῖετο ὡς ἡ Σελήνη κατὰ τὸ ἰδίωμα τῶν Ἀιρετικῶν, ἀλλὰ ἥς μαλ' ἰσχυρῶς ἱερῶς, ἀνθρώπος ἡ σοφία καὶ ὁσεβεία περιβόητος, καὶ τῷ ἐπ' Ἀνυρηλικῶς ἐκκλησίᾳ φρονήσεως προσηκῶς, κρυψίνην τὸν Παῦλον ὄντα ἐφώρσε. καθαιρεῖται ἐν καὶ ἀναθεματίζεται ὁ Αἰρετικὸς ὑπὸ τῆς Συνοδῆς. ἔπειτα γράφει ἡ Συνοδος εἰς ὄνομα τῷ Ρώμῃ Διονυσίῳ καὶ τῷ Ἀλεξανδρείᾳ Μαξίμῳ (ὁ γὰρ Διονύσιος ἀποκεκρίμηνος) ἑπιστολὴν ἐγκύκλιον, καὶ λέγει τὰ κατὰ τὸν Σαμοσατέα. ὅτι ἡθελε δὲ ὁ Παῦλος ἐξελεῖν τῆς ἑπισκοπῆς, καὶ ἐγ-

καλεῖσθαι αὐτὸν οἱ πατέρες εἰς τὸν Ἀνυρηλιανόν, ὅς τις ἐκρίνοιτο ἐκείνοις δοθῆναι τῷ ἑπισκοπῶν, οἷς αὐτοὶ κατὰ τῷ ἰταλίᾳ καὶ τῷ Ῥωμαίων πόλιν ἑπίσκοποι τῷ δόγματι ἑπιστάτοις. ὅθεν ἐξελάνετο τῆς ἑπισκοπῆς ὑπὸ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας ὁ ἀλιτήριος. Σὺ δὲ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι καὶ εἰς τῷ Συνοδὸν ταύτῃ παρήδρουν καὶ ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, καὶ συλλειτουργοὶ γράφει ἡ Συνοδος εἰς τῷ ἐγκύκλιον αὐτῆς ἑπιστολῇ. δούτερον, ὅτι οἱ ὑστεροὶ Πάπαι τῆς Ῥώμης καθὼς ὑπὸ τῆς 10 συγκαλήτης ἦσαν ἐψηφίζετο θεῶς, ἔτω καὶ ὑπὸ τῷ Ἀνυρηλιανῷ νομίζετο τὸ πνεύματιον ἔχον, καὶ θέλουν εἶναι ὑπεράνω τῶν Πατριάρχων καὶ μοναρχαί εἰς τῷ καθόλου Ἐκκλησίᾳ. καὶ τοῖς ὁ Ἀνυρηλιανὸς ὅσα εἶπε μόνον τὸν Ῥώμῃ, ἀλλὰ 15 πρῶτον τῷ ἑπισκόπῳ τῆς ἰταλίας. ἔπειτα ὁ Γαλήνῳ ἔγραψεν ἑπιστολὴν τῷ Ἀλεξανδρείᾳ Διονυσίῳ παρέχων αὐτῷ ἀδειαν ἐκτελεῖν τὰ τῆς πίστεως. ὡς δὲ ὅσα ἔδωκε τῷ Ἀλεξανδρείᾳ ἡ τῷ Ἀνυρηλικῶς ἑπιστολὴ πνεύματιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, 20 τῶς καὶ δὲ ὁ λόγος τῷ Ἀνυρηλικῶς παρέχετο τῷ Ῥώμῃ τοῖς πνεύματιον. Σημείωσαι ὅτι ὁ Ἀνυρηλιανὸς καὶ τοιγε ἀγαπῶν τῷ Χρυσῶν, καὶ Δωροθέῳ τῷ ἀνέχον ἀνδρὸς εἰδήμονος, καὶ τῆς ἐκκλησίᾳ καὶ τῆς ἐξουσίας γλώσσης, ἐξηγεῖται τῷ αἰῶνι γράφῃ ἡ δὲ 25 ὡς ἦκε (τῷ Δωροθέῳ καὶ μαθητῆς ὁ Εὐσεβίος) ἔτι μικρὸς ὢν, καὶ Ἀνατόλιος ὁ σοφώτατος, ὁ Λαοδικεὺς τῆς Συρίας χρηματίσας ἑπίσκοπος, ὅστις ἔγραψε θαυμασίως εἰς τῷ μαθηματικῇ καὶ εἰς τῷ αἰῶνι γράφῃ) ὅμως ἐξέκλινεν εἰς τῷ 30 ἐδωλολατρείαν, καὶ ἠβελήθη κινῆσαι διωγμὸν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ θέλων ὑπογράψαι τῷ διωγμῷ τὰ γράμματα, ἐκράτηθη ἡ χεὶρ αὐτῆς ὑπὸ τῷ ἀγκῶνι, καὶ κακῶς ἐτελεύτησε.

ΒΙΒΛΙΟ ΤΟ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΟ Γ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς σὺνδεκαχῶς ἀναρέσεως τῷ τυραννικῷ πρῶτῳ τῷ Ῥώμῃ ἐκ τῆς Συνοδῆς τῆς κατὰ τῷ Σαμοσατέως ταύτης, καὶ τῆς ἐγκυκλίᾳ αὐτῆς ἑπιστολῆς.

Σημείωσαι ὅτι ὑπὸ τῆς αἰῶνι ταύτης Συνοδῆς, καὶ τῆς ἐγκυκλίᾳ αὐτῆς ἑπιστολῆς καταβάλλεται τὸ τυραννικὸν πρῶτον τῷ Πάπῃ, πρῶτον, ὅτι χωρὶς ἐρωτήσεως, ἡ ἑπιστολὴ τῷ Πάπῃ ἡθροίσθη. δούτερον, ὅτι μᾶλλον τῷ Πάπῃ ἠγωνίσθησαν οἱ ἑσπῆτοι πατέρες, πᾶσι ταῖς ἐπὶ κοπιῶντες, ὁδοιποροῦντες, χρήματα καταδικανόντες καὶ ἀπαλλάσσοντες ὑπὲρ τῆς ὁσεβείας. τρίτον, ὅτι ἐκείνησαν τὸν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐκαρτέρησαν ἑτέρον χωρὶς γνώμης τῷ Πάπῃ. τέταρτον, ὅτι ὤρσαν καὶ ἐκρίναν περὶ πίστεως ὁρθοδόξου αὐτοῦ τῆς δι' ἐμπνεύσεως θείας κέρσεως τῷ Πάπῃ. πέμπτου, ὅτι ἐκείνησαν βεβαίωσιν τῶν πράξεων αὐτῶν παρὰ τῷ Πάπῃ. ἕκτον, ὅτι τὸν Φιριμιλιανὸν ὃν οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον ἑτερόδοξον, ἐκείνον τὸν Φιριμιλιανὸν τὸν ἰδίως καὶ κοινῶς αὐτα-

πόντα τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥωμαίων, ἐκείνον, ὃν τῆς κοινωνίας αὐτῆς ὁ Πάπας Στέφανος ἀπέκοπεν, ἡ Συνοδος ἐπανῆλθεν καὶ μακαρίζει, καὶ ὡς ζῆλωτῶν καὶ ὁρθόδοξον αὐτὸν ἐγκωμιάζει. ἑβδομον, τὸν ἔλκον Ταρσῆ, ὃν καὶ αὐτὸν ἀντιλέγοντο τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥωμαίων, ὁ Πάπας 45 τῆς κοινωνίας αὐτῆς ἀπέρριπεν, ἔχει ἡ Συνοδος ἐν τῇ ἐγκυκλίᾳ αὐτῆς ἑπιστολῇ τῶν πατέρων πάντων ἀπεπιγραφόμενον. ὁ γὰρ, τὸν Ἀρεσιάρχην Παῦλον λέγει ὅτι ὑψηλὰ ἐφρόνα, καὶ κοσμικὰ ἀξιώματα ὑπεδέχετο, καὶ δοκνηρὸς μάλλον, ἡ ἑπίσκοπος 50 ἡθελε καλεῖσθαι. ἔτι οἱ μετὰ τὸ χρίσμα Πάπαι κοσμικὰ ἀξιώματα ὑποδύονται, καὶ Βασιλεῖς μάλλον, ἡ ἑπίσκοποι φιλοῦσι καλεῖσθαι. ἐνέκτον, ὁ Σαμοσατέως ἐσώβη κατὰ τὰς ἀγορὰς, καὶ ἐβάδιζε δημοσίᾳ δορυφορέμῳ, τῶν μὲν ἀποπορεύομένων,

μύρων, τῶν δὲ ἐπομύρων αὐτῶν πολὺ πλῆθος ὄντων
ὡς καὶ πᾶν πῖσιν φθονεῖσθαι. ἔτω καὶ ὁ Πάπας
Εὐγένιος ἐξερχόμενος τῆς Φερρᾶρας, καὶ ἀναχωρῶν
ὑπὲρ πάσης τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, σοβῶν καὶ
5 ἐπαυρόμενος. δέκατον, ὁ Σαμοσατεύς ἐν ταῖς ἐκκλη-
σιαστικαῖς συνόδοις τερατείαν ἐμνηχανᾷ καὶ ἐδοξο-
κόπει καὶ ἐφαντασιοσκόπει, καὶ τὰς τῶν ἀκραιτέρων
ψυχὰς τῆς τριᾶκτις ἐκπλήττει, καὶ βῆμα
καὶ θρόνον ὑψηλὸν ἐαυτῷ κατεσκευάσεν, ἔχ-
10 ὡς Χριστὸς μαθητῆς. καὶ οἱ μετὰ τὸ χάρισμα Πάπαι
Ἰννοκέντιος ὁ τρίτος ἐν τῇ ἐν Λατινῶν συνόδῳ ἐθεο-
ποιῆται. καὶ ὁ Πάπας Εὐγένιος ἐν Φερρᾶραις, καὶ
ἐν Φλωρεντίᾳ καταφρονῶν καὶ τῷ Βασιλεῖ καὶ τῶν

πατέρων, ὑπὲρ θρόνου μοναδικῆς, ὑψηλῆς καὶ ἐπὶ
μύρων δοξοκοπῶν καὶ φαντασιοσκοπῶν ἐκάθητο, ἔχων
Χριστὸς μαθητῆς, ἀλλ' ὡς ἀλλοῦ Θεοῦ ὑπὲρ γαίης, τῆς
ἀκραιτέρας ἐκπλήττει. καὶ διὰ ταῦτα ταῦτα
ἔθνη καὶ λαοὶ καὶ ὁλόκληροι Βασιλεῖαι ἐγίνοντο Καλ-
δῆνοι, Λέτεροι, καὶ ἄλλως Αἰρετικοί, μὴ ὑποφέ-
ροντες τὸν ὄγκον καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς ἐν σχή-
ματι ἱερωσύνης ὑποκρύπτουσας τὸ πρὸς ὧπον τῆς Ἀν-
τιχρίστου. ἐν δέκατον, πρὸς αὐτῇ ἡ συνόδος τοῖς Πά-
παις Ρώμης καὶ Ἀλεξανδρείας ἵνα γράψωσι τῶν ἐν
Ἀντιοχείας δόμῳ τὰ κοινωνικὰ γράμματα, καὶ
δέχωνται παρ' αὐτῶν τὰ ποιαῦτα.

15

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΘ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν Μανόντων τῶν καὶ Μανιχαίων, καὶ τῆς αἵρέσεως
Χελάας Ἐπισκόπου Καρχάρων, ἐξ ἧς ψεύδος δέκνυται
σεων, ἡ ὑπὲρ τῆς καθόλου

αὐτῆς, καὶ συνοδικῆς αὐτῆς καθαιρέσεως ὑπὸ τῶν Ἀρ-
χίων τῶν Ρώμης ὑπὲρ τῶν συνόδων, ἡ καὶ τῶν Αἰρε-
τικῶν Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον.

20

Εἰς τὸν καιρὸν τῶν Τμήματις ἐφάη ὁ Μανιχῆς. ὁ καὶ Μανι-
χαῖος, τῆς μανίας φερώνυμος, καὶ ὅλος
μανιόλης. ἔλεγε γὰρ Θεὸν καλὸν καὶ κακὸν,
καλὸν ἀγαθὸν καὶ πονηρὸν. μεταβαλὼν δὲ ἀπὸ
25 τῆς Περσίας εἰς Μεσοποταμίαν, διηλέχθη μετὰ τῶν
ἀγίων Τρύφωνος, ὅστις, καὶ ὁ Θεοσεβέστατος Ἀρχιεπὶς
Μάρκελλος εἰμὴ ἐλύτρεν αὐτὸν, ἐλθὼν ὑπὸ τῶν
λαῶν. ἀνάγνωθι τὸν ἀγιον κύριον τὸν ἱεροσολύ-
μων, καὶ τὸν Ἐπιφανίον Αἰρέσει ἐξηκοστῇ ἑκτῇ, καὶ

τὸν Ζωιναῖον. ἔκρινε δὲ τὸν Μανόντα καὶ τὴν Αἵρε-
σιν αὐτῆς συνόδον ἀθροίσας ὁ Καρχάρων Ἐπίσκοπος Ἀρ-
χέλαος. καὶ σημείωσαι, ὅτι Ἐπίσκοπος μετὰ το-
πικῆς συνόδου ἔκρινε τὸν Αἰρεσιάρχην καὶ τὴν Αἵρε-
σιν αὐτῆς ἀντὶ ἐπιταγῆς ἡ γνώμης ἡ εἰδήσεως τῶν Ἐ-
πισκόπων τῆς Ρώμης. ὥστε καὶ ἐκ τῆς δέκνυται,
ὅτι ψεύδος ἐστὶ τὸ εἶναι τὸν Πάπαν ὑπὲρ τῶν συνόδων,
ἡ μόνον καὶ τῶν Αἰρέσεων, ἡ ὑπὲρ τῆς καθόλου Ἐκ-
κλησίας Ἐπίσκοπον.

30

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΙΘ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐν ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Ζάμβας ἢ Ζάμβδα, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς, καὶ τῶν
διαδόχων αὐτῆς Ἑρμῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς, καὶ ὧν ἀπέσταλται κηρύκων
35 εἰς τὰ τῆς Σκυθίας μέρη, ἐξ ὧν δέκνυται εἶναι πάντα τῶν Ἐπισκόπων ἀμέσως διαδόχους τῶν
Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν.

Ἀρχιεπὶς ὁ Εὐσεβίος μετὰ τὸν Τμήματις ἱεροσολύ-
μων, Ἐπίσκοπον τὸν Ζάμβαν, ἢ Ζάμβδαν κατὰ
40 τὸν Ἐπιφανίον Αἰρέσει ἐξηκοστῇ ἑκτῇ. ὅστις ἐκυβέρνησε
τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν χρόνους τρεῖς, καὶ διὰ
δοχος τῶν θρόνων ἐγένετο ὁ Ἑρμῶν, ὅστις ἔζησεν ἔτη
δεκατέσσαρες, ἡ ὄνεια κατὰ τὸν Θεοφάνη. ἔτος
ὁ Ἑρμῶν ἐν τῷ δεκάτῳ ἑκτῷ ἔτει τῆς αὐταρχίας τῶν
45 Διοκλητιανῶν πέμψας Ἐπισκόπους εἰς διάφορα ἔθνη
ἵνα κηρύξωσιν ἀποστολικῶς τὸν λόγον τῶν Θεῶν, ἔστα-
λε καὶ εἰς τὴν Σκυθίαν τὸν Ἐφραίμ, καὶ εἰς τὴν
κερσῶνα τὸν Βασιλέα, οὗτοι πολλαὶ θλίψεις ὑπο-
μείναντες, καὶ ἰατρύσαντες τὸν ἥν τῶν Ἀρχόντων τῆς
50 χώρας, ἔφερον εἰς τὴν Χρυσὴν πῖσιν τῶν ἐκείσε λα-
ῶν. τελευτῶν δὲ ἀπὸ ὑπερβολῆς τῶν ἰσχυρῶν ἀπο-
κτείνεται ὁ Βασιλεὺς. ὁ θὼν ἡλθον ἑτεροὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν
Ἑρμῶν ἀπεσταλμένοι, Ἑλπίδιος, Εὐγύνιος καὶ Ἀγαθό-
δωρος κήρυκες τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐνεργῶσι τὰ καλίστα.
ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος αὐταρχήσας, ἐπέθηκε

τέλῃ ἀγαθὸν ἐν τοῖς τόποις τῶν ἀγίων. καὶ γὰρ
ἐπέμψον ἐκείσε Ἐπισκόπους μετὰ διωγμῶν βα-
σιλικῆς εἰς αὐξήσιν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως. ἀνά-
γνωθι τὸν σωμαξαριζὺν εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Μαρτίων.
τόσοι ἦσαν οἱ Ἐπίσκοποι ἐν τοῖς χρόνοις τῶν αὐτο-
κρατόρων τῶν διωκόντων τὴν Ἐκκλησίαν ὅτι Χρι-
στὸς μετὰ μεγάλης τυραννίδος. σημείωσαι δύο
τινὰ, πρῶτον, ὅτι ὁ ἱεροσολύμων πέμψας εἰς
ἀλλοτείας Ἐπαρχίας Ἐπισκόπους, ὅσοι ἔλαβον
ἐκ τῆς ἀξιώματι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.
δεδόκεν, ὅτι ὁ Ἐπιφανῖος βαλὼν εἰπὼν τῶν
τῶν Ἀποστόλων ἀδοχῶν ἀχρὶ τῶν Μανόντων,
ἐκ ἡρώτων ἀπὸ τῶν Πέτρων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἱακώ-
βων, ἐδ' ἀπὸ τῶν Ἐπισκόπων Ρώμης, ἀλλ' ἀπὸ
τῶν Ἐπισκόπων ἱεροσολύμων, ὥστε ἐκ εἰσὶν οἱ
ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ Ἐπίσκοποι ἀδοχοὶ
μόνον τῶν Πέτρων, ἀλλὰ πάντων τῶν Ἀποστόλων, καὶ
ἐκ εἰς μόνον ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ρώμης ἀδοχὸς
τῶν

τῷ Πέτρῳ, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ ἄλλοι, ἡ λαμβάνουσιν οἱ Ἐπίσκοποι πῶς ὑποστο-
λικῶς Ἀποδοχῶν ἡμέτερος ὑπὸ τῷ Ἐπισκόπῳ Ρώ-
μης, ἀλλ' ἡμέτερος ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἐν ταῖς

Ἐκκλησίαις Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀποστόλων αὐτῶν·
ἰδὲ αὐτῶν κεφαλῶν δεκάτῳ ὅλῳ πῶς ὑποστο-
λῶν τῷ Φιρμιλιανῷ πρὸς τὸν ἄγον Κυπριανὸν
περὶ τῆς ὑποστολικῆς Ἀποδοχῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανῶ τῷ διώκτῃ τῶν Χριστιανῶν, καὶ τῷ Θεβαίῳ Λεγεωνάρχῳ.

Ἐἶχεν ἐκλελεγμένον ὁ Μαξιμιανὸς τὸν Θεβαῖον
Λεγεωνάρχον, ὅστις περιῆχον ἑξ ἑκατάδας καὶ
ἐξακοσίας ἐξήκοντα ἄνδρας Στρατιώτας, ὅς
πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὁ Ζάμβας εἰς τὴν Χρι-
στιανικῶν Θεοσεβείαν, ὅτι ἐκείνῳ πῶς εἰς τὴν Πα-
λαισίῳ παρεχόμενον οἰκίῳ ἔστι, ἵνα δύνωνται
ὅτι πᾶσι αὐτῶν ἀντιτάσσονται τοῖς Παρθενοῖς καὶ Πύργοις,
ὅτε ἐνὸς ἑαυτοῦ φησὶν ὁ ὀρθότος, ὥστε λοιπὸν πε-

ριστοὶ Χριστιανοὶ δύνωνται εἰς τὰ στρατόματα
τῶν Ρωμαίων ἐμπιστευόμενοι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ ἡθε-
λον θυσιάζει εἰς τὰ εἰδωλα αὐτῶν, ὅλοι ἐρημα-
τίσαν μαρτυρεῖ τῷ Χριστῷ ἐνδοξότατοι. καὶ ὁ
Μαξιμιανὸς ἤρξατο μισθῶν τὰς Χριστιανὰς καὶ
βασανίζει αὐτὰς ὡς λέγει ὁ Εὐαγγέλιος, ὅστις
γράφει, καὶ τὸ κλῆμα ἦν τὸ σέμνα αὐτῶν καὶ
ἡ σημαία, ἥτοι τὸ φλάμπενον αὐτῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Μαρκελίνου Πάπα Ρώμης εἰδωλολατρίας ὑπὸ Διοκλητιανῶ Βασιλέως τῷ διώκτῃ τῶν Χριστι-
ανῶν, καὶ τῆς Ἀφ' μαρτυρίας σωτηρίας αὐτῆς, ἐξ ἧς πασιδηλον ὅτι σφάλλει ὁ Ρώμης.

Ἐπὶ Διοκλητιανῶ ὁ Πάπας Ρώμης Μαρκελίνος,
Ἀφ' τοῦ βιασθέντος αὐτὸν εἰς τὴν κατακοπὴν ἐξ-
φρεσὶ γυνόσκει, φοβηθεὶς ἐθυσίασεν εἰς τὰ εἰδωλῶν εἰ-
δωλα, πρᾶγμα μυρίων ὀδυρμῶν ἄξιον. ἐπε-
σκέψατο ὅμως αὐτὸν Θεός, ἐπειδὴ μετ' ὀλίγον
καὶ τὸν γονεῖς Συνοδὸν ἐκαρτοκοντήκοντα ἑ-
πισκόπων εἰς τὴν Σινόεσαν πόλιν τῆς Ἰτα-
λίας, τρέχον πρὸς αὐτὸν ὁ Μαρκελίνος ἐνδεδυ-
μένος σάκκον, καὶ ἔχων εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ
ἀποδόνη. καὶ τῷ μὲν θρόνῳ ἀπελαύνεται, ἱκανῶς
δὲ παρηγορηθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν Διοκλητιανόν,
καὶ ποιῶν πῶς καλῶς ὁμολογίαν τῆς ὀρθοδόξου
πίστεως, ὅθεν καὶ ἀποκεφαλίζεται, καὶ λαμβά-
νει τὸν Στέφανον τῷ μαρτυρίᾳ. Σὺ δὲ συμειῶσαι
πρῶτον, πῶς καὶ τοπικῇ Συνοδῷ πρᾶσσε τῷ
Ρώμης, καὶ κρίνει καὶ ἀπεκρίνει τὸν Ρώμης. δού-
τερον, ὅτι ἰδὲ καὶ Ρώμης Ἐπίσκοπος εἰδωλολά-
τρης, καὶ οἷχεται τῶν ὑπερηφάνων τὸ ἀξίωμα
ὅτι ὁ Πάπας Ρώμης, ἔχ' ἁμαρτάνει. ἐπειδὴ ἔ-
μόνον ἡμαρτεν ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐσχάτῳ
ἦλθεν ἀσέβειαν, θυσιάζας τοῖς μὴ φύσει ἔστι
Θεοῖς. καὶ περὶ καὶ λέγουσιν οἱ ἀδελφοὶ Λατῖ-
νοι, ὅτι ἡ Συνοδὸς ἐκατέκριτε τὸν Μαρκελίνον,
καθότι μήτε ἔκρινεν, ἀλλὰ ἀφῆκεν αὐτὸν ἵνα
κρίθῃ μόνος αὐτός. ἀλλ' ἐρωτητέον αὐτὰς δύο
τινὰ, πρῶτον, εἰ ἐκείνος ἠθέλον, εἰδωλῶν
εἶναι Πάπας πάλιν ὁ εἰδωλολατρίας; καὶ πῶς

ὁ Πάπας λοιπὸν ἀναμαρτήτος; δεύτερον, ἡ Σύ-
νοδος οὐκ εἶπε τίνος Πάπα τῷ ὀρισμῷ ἠθερίσθη;
ἔτι λοιπὸν καταγέλαστος ὁ Παπισμὸς, καθότι
καὶ τὸ βάρος τῆς δέξης αὐτῆς ὑπὸ μηδαμινῷ
μὲν κρέματι τῆς ἀσχημοσύνης. ἀλλὰ τινὲς
τῶν παπιστῶν λεγουσιν, ὅτι οὐκ ἐπὶ τῷ ἀλήθειᾳ
ὅτι δηλαδὴ ὁ Μαρκελίνος ἐθυσίασεν εἰς τὰ εἰδωλα.
ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἠρνήθη ἐξωτερικῶς καὶ
οὐκ ἐσωτερικῶς, καὶ ἐπειδὴ ἐκ ἐκ καρδίας, ἔ-
νομίζοντο αὐτὸν ἡμαρτηκόνα. ἀλλὰ ἐρπύλλον πρὸς
μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μαρτυρίαν ὁ ἀγνώ-
τατος Πάπας Δάμασος ἐν ᾧ γράφει περὶ τῶν
Παπῶν, λέγει γὰρ ὅτι ὁ Μαρκελίνος ἐπέμψθη
εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑσίας, καὶ ἐθυσίασε τῷ Διὶ,
τῷ τετάρτῳ ὁ Πάπας τῆς Ρώμης Μαρκελίνος Πά-
πας ὢν, διώρισεν ὑπὸ καθέδρας ὅτι ὁ Ζεὺς
ἐστὶ Θεός. τῷ τε βεβαιῶται καὶ ὑπὸ τῆς ὑποστο-
λῆς τῆς πρώτης ᾧ ἐπέμψεν Νικόλαος ὁ Πάπας
πρὸς τὸν ὑποκράτορα Μιχαήλ. πρὸς δὲ τὸ δού-
τερον, ἰδὲ βιβλίου ὅλῳ κεφάλαιον δεκάτῳ ἐβ-
δομον. φανερὸν ἐν ὅλῳ τῷ ὅτι ὁ Πάπας Μαρκ-
ελίνος ἠρνήθη τὸν ζῶντα Θεόν, καὶ προσεκύ-
νησε τὸν Ἀβάβολον. καὶ συνάγεται ἀναμφιβόλως,
ὅτι ἐκ ὅλων πρὸς αὐτὸν ἡ πίστις. καὶ ἐματαιώθη-
σαν πάντα αὐτὰ ἀναντιρρήτως οἱ Λατῖνοι.

Περὶ τῶν οὐ ποῶν ἔτα τῆς βασιλείας αὐτῶν ὁ Διοκλήσιανος καὶ μαξιμιαίος τὸν φρικωδέστατον κατὰ τῶν
 χειρῶν διωγμὸν ἐποίησαν, καὶ ὧν ἐποίησαν κακῶν, καὶ τίσι πάθεσιν ἐτελεύτησαν, καὶ περὶ
 5 προσιμίων τῆς ἀρχῆς τῶ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ, καὶ τῇ κατὰ μαξοντίῃ νίκῃ αὐτῶν, καὶ ὅτι περὶ πᾶσι
 πίσιν ἡμέλλει, καὶ διὰ τίνων ἀνεκλήθη, καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς λέπρας αὐτῶν, καὶ τῶ καθαρ-
 σμῶν, καὶ τῆς γνώμης Κωνσταντίνου περὶ τῆς ἀναιρέσεως Κέλσου καὶ Φωτίου.

Τὸ δὲ δέκατῳ ἔτει Διοκλητιανῷ, αὐτὸς, καὶ ὁ
10 Μαξιμιανὸς Ἐρκέλιος διωγμὸν μέγαν καὶ φει-
κωδέστατον κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἤγειραν, καὶ πο-
λλὰς μυριάδας μαρτύρων Ἀφ' πολλῶν εἰδῶν βα-
σανῶν ἐποίησαν. τῷ δὲ δέκατῳ τρίτῳ ἔτει
15 στρατὸν πεδάρχης Βετῆριος ἤλαυνε τὰς εἰς τὴν
ἐρημίαν Χριστιανὰς στρατιώτας. τῷ δὲ δέκατῳ
ὀγδῶ, ὁ Μαξιμιανὸς Γαλέριος πεισθεὶς εἰς τινὰ
γόνυ Θεότεκνον, ἑαυτὸν εἰς τὰς Δάμονας, καὶ ἐλ-
λαμβάνει χρυσμὸς, καὶ ἐξήγαγε καὶ ἔπειρε πόλε-
20 μων, καὶ μετέγραψε τὰ ἁγία Εὐαγγέλια εἰς γέ-
λοια, καὶ διεμέρασεν αὐτὰ εἰς τὰ χολαία ἵνα
ἀναγινώσκουσιν αὐτὰ τὰ παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων Ἀφ' ἡ
παίγνια. εἶπα ἅφ' οὗ ὁ Μαξιμιανὸς ἔλαβε τὴν
βρετανίαν, καὶ ὑπέταξε τὴν Δύσιν, ὁ δὲ
Διοκλητιανὸς τὰς συγχύτας αὐτῶν ἦσαν εἰς τὴν
25 Ἀνατολίαν κατέπαυσε, τρόπον τινὰ δι' Ὀχαρσίαν
εἰς τὰ εἰδῶλα, ἐκίνησαν διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν
Χριστιανῶν, τόσον ὥς τε εἰς τὸν δέκατον ὄνατον
χρόνον τῆς Βασιλείας τῷ Διοκλητιανῷ ἐγένετο πρῶ-
30 τόν σάγμα ἵνα κρημνίζονται αἱ Ἐκκλησίαι ὅσαι
ἐκείνῃ εἰς τὴν Ἀνατολίαν, καὶ ὅσαι εἰς τὴν Δύσιν,
ἵνα καύσῳσι τὰ βιβλία τῆς ἁγίας γραφῆς εἰς
αὐτὸν γόνυ τῶν τέφρα, τὰς Ἀρχιερεῖς καὶ Διδασκάλους,
καὶ τὰς λοιπὰς Ἀρχοντας καὶ ἀρχομένους Χρι-
στιανῶν ἵνα ἀπὸ κλίσου αὐτὰς πένη καὶ δίψῃ, καὶ
35 εἶτα ἀναγκάσωσιν αὐτὰς θυσιάσαι τοῖς
ἁγίοις εἰδώλοις, καὶ ὅσιν αὐτῶν ἐθυσιάζει, πρῶτον
βασανίζεσθαι, καὶ εἶτα ἀποκτενεῖσθαι, καὶ
ὅσοι τῶν Χριστιανῶν εἶχον ἀξίωμα, ὑστέρουν αὐτῶν
ἐκ αὐτῶν, καὶ ὅσοι Χριστιανοὶ ἦσαν αἰχμάλωτοι,
40 ἐγένετο δόγμα ἵνα μὴ λαμβάνουσιν ἐλευθερίαν.
καὶ οἱ στρατιῶται ὅσοι ἦσαν Χριστιανοὶ, ἡ αὐτὰς θυ-
σιάζουσι τοῖς μισροῖς εἰδώλοις, ἢ ἀποκτενεῖσθαι. εἰς
δὲ τὴν Φρυγίαν μίαν ὀλόκληρον πόλιν τῶν Χρι-
στιανῶν κατέφθαρν, οἵτινες Ἀφ' τῆς διδασκαλίας
45 τῷ Ἀδόλφῳ ἐδέχθησαν ἡδύτατα τὸν Ἀφ' Χριστὸν
θάνατον. Σημείωσαι, ὅτι ὁ Διοκλητιανὸς κατὰ τὸν
Θεοφάνη καὶ τὸν Εὐτρώπιον νικήσας Πέρσας καὶ
Αἰγυπτίους, ἐπρὸς αὐτοὺς ἐβίβησεν, ἀλλὰ προσκυνη-
σθαι διετάξατο ὑπὸ τῶν Συγκληρικῶν. καὶ τὰ
50 ὑποδήματα αὐτοῦ χρυσία καὶ μαργαρίταις καὶ λίθοις
ἡμίσις πρῶτον ἐκαλλώπισεν. ἀλλὰ θεῖα παρα-
χρηστὰ παρατησάμενος τὴν Βασιλείαν, κακῶς
ἐτελεύτησεν. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Γαλέριος πάντοτε τὴν
τῶν Χριστιανῶν προστάξας, μάλιστα Ἀφ' τὴν πλεονε-
ξίαν αὐτοῦ, κρατηθεὶς ὁμως ὑπὸ ἰσχυρῶν πόνων,

ἔγραψον ὑπὲρ Χριστιανῶν, ἀλλὰ γοιούμην ὑγίης,
εἰργάζετο πάλιν τὰ πρῶτα, ὅθου ἠκολούθησαν
λιμοὶ, ἀνομβρίαι, καὶ ἄλλα θανά. ἐγούτῳ
ὁ μαζοῦντις εἰς τὴν Ῥώμην, ἀλλὰ τῇ σημείῳ
τῆ Σταυροῦ νικᾷ καὶ φθέρει αὐτὸν ὁ μέγας Κων-
σταντῖνους τῇ ὁκτῇ ἔτει τῆς Βασιλείας αὐτῆς. τὰ
αὐτὰ ἔπαθε καὶ ὁ μαζοῦντις Γαλέριους εἰς τὴν
Ἀνατολίαν, καὶ ἀφ' οὗ ἐφόνευσον ὅλως τὰς μάχας
καὶ καὶ αὐτῶν, αὐτῶν φλόξ εἰς τὰ ἐντόδια αὐτῶν,
καὶ τυφλωθεὶς ἐπελύθησε, καθὼς Διοκλητιανὸς
καὶ μαζοῦντις ἰδίους τῶν κακοὶ κακῶς ἀπώ-
λοντο. Περὶ δὲ τῆς μεγάλῃς Κωνσταντίνῃς σημειοῦ
Μιχαὴλ ὁ γλυκῆς, ὅτι ὅτε κατὰ μαζοῦντις ἐστρά-
τευσεν, εἶδε τὸν ἐν τῇ Οὐρανῷ Σταυρὸν καὶ ἐνίκησεν,
εἶτα ῥαθυμήσας ἐλθεῖν εἰς τὴν δυσέβειαν, καὶ
κατ' ἐχθρῶν ὀρμήσας ἠπιάται, καὶ εἰς τὸν ὄναρ
αὐτῆς εἶδε πῶς ἐκτύπυνσέ τις αὐτὸν εἰς τὰς μυκτῆ-
ρας, καὶ ἔτρεξεν αἷμα, καὶ ἐξυπνήσας, ἦρξεν
εἰς τὴν σινδόνα αὐτῆς Σταυρὸν κεχαραγμένον αἵματι. +
καὶ λοιπὸν μεταμεληθεὶς εἰς τὴν ἀμέλειαν αὐτῆς,
νικᾷ πάλιν τὰς ἐχθρὰς, εἶτα ὑπὸ τῆς γυναι-
κὸς αὐτῆς Φώτης, ἥ τις ἦν θυγάτηρ τῆς μαζοῦ-
ντιανῆς, δειλαθεὶς, κλίνει εἰς τὴν ἐδωλολατρείαν,
καὶ ὑπερέχει αὐτὸν πάλιν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Χριστιανω-
σύμην διὰ τῆς λέπρας, καθότι ἐλεπερώθη,
καὶ σωμαβέβηκεν αὐτῷ οἱ ἱερεῖς τῆς Διὸς ὑπὸ
τῆς Καπετωλίου ἵνα σφάξῃ τόσα βρέφη, καὶ ὅτε
εἰς τὸ αἷμα αὐτῶν ἔη θερμὸν ἵνα λυαῖν, καὶ
ὑγιάσῃ. σωμαχθούτων ἔν τῶν βρεφῶν εἰς σφα- +
γῶν, ἀκῆσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνους τὸν θρη-
νον τῶν μητέρων, εἶπον, ὅτι ἡ ἰατρὴα μὲ ἐστὶν ἀδελφός,
καὶ καλὸν ἐστὶν ἵνα πάσῃ ἐγὼ μόνος ἢ ἵνα κλαί-
ωσι τοσοῦτοι γονεῖς. ὅθου εἶδον αὐτὸν τὸν ὑπὸν αὐτῆς +
τὰς Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον, καὶ εἶπον
αὐτῷ ἵνα κρᾶξῃ τὸν Πάπαν Σίλβεστρον, καὶ ἐκείνος
ἰατρεύει αὐτόν. καὶ λοιπὸν ἐξυπνήσας, καὶ φανή-
σας τὸν ἱερέα, καὶ βαπτισθεὶς, ὑγίης ἐγένετο, καὶ
ἐπαγαγῆται εἰς τὴν δυσέβειαν. λέγει δὲ ὁ Κωδὶξ
ὅτι διαβολῇ τῆς Φώτης αὐτοῦ Κωνσταντίνος τὸν ὕδον
αὐτῆς Κεῖσσον, καὶ ἐλεγχάσθης αὐτὸν τῆς ὁπάς μητρὸς
αὐτῆς Ἐλόνης διὰ τὸν ἀδικον φόνον, ἐνέσθουσε
ποσάρωντα ἡμέρας κλαίων καὶ ὀδυρόμενος, καὶ
συγχώρησεν αὐτῶν πᾶσι Θεῷ. ἀλλ' ἐποβήθηται
αὕτη ἡ γνώμη ὡς ἐρῆθησεται κατωτέρω.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Κ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆ πότι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀπέλε τὸν ἡν αὐτῷ Κεῖσπον καὶ Φαῦσαν τὴν γυναῖκα αὐτῷ, πρὸ τῆ βαπτισθῆναι, ἢ μετὰ τὴ βαπτισθῆναι.

Ὁ δὲ δυνάμει μὴ ἀποδείξει ψεύσει τὸν καρδηνάλιν Βαρώνιον, ἀποσκορακίζει γὰρ ἀπὸ τῆ καταλόγου τῶν αἰώνων τὸν ἱσαπόστολον Κωνσταντῖνον, εἰς ἀναχναῖα ἡνὰ ἐθνικὰ ὑφάσματα ἐπηρεάζομενος. διότι ἐφαίνεται λαμπρῶς πότι ἀρὰ ἐφόβησε πλὴν Φαῦσαν, καὶ τὸν ἡν αὐτῷ τὸν Κεῖσπον ἰβασίλους, πρὸ τῆ βαπτίσματος, ἢ μετὰ τὴ βαπτισμα, ὡς ἀμφέβαλλε καὶ ὁ Σείδας. ἢ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἐκκλησιαστικῶν φαίνεται ὅτι πρὸ τῆ βαπτίσματος ταῦτα συνέβησαν. ὅθεν εἰς τὸν ἀργυρῶν Ἀνδριανὰ ἐπέγραψε, τῇ ἡδικοημένη ἡμῶν.

διότι εἰ ταῦτα συνέβησαν μετὰ τὴν βαπτισμόν, καθὼς φέρει τὸν Κάλιστον μάρτυρα, ὅστις θέλει ὅτι καὶ ὁ Κεῖσπος ἐβαπτίσθη μετὰ τῆ πατρὸς αὐτῆς, ἐζητήσων αὐτὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων Πατέρων, ὥς προσκαλέσατο ὅπως ἀγιάσωσι καὶ ἐλογήσωσι πλὴν πόλιν αὐτῆς, ἵνα λάβῃ προτιμότερον συγχώρησιν τῶν πᾶσι μιάσματός, ἐπειδὴ χωρὶς σωτηρίας ἐπὶ τὴν τῆς καρδίας, καὶ χωρὶς μυστικῆς ἐξαγορεύσεως ἐσυγχωρῶνται τὰ ποινὰ αὐτῶν. ἐφαίνεται ὅμως πόποτε ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ζητῆσαι ποινὰν συγχώρησιν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Κ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆ ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἁγίος ἐστίν, καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἐορτάζεται, εἰ καὶ μόλις Οὐρβανὸς 20 ὁ ὀγδοὺς συνέθετο εἰς τῶν, καὶ τὴν αὐτίον.

+ Εἰς τὸν καιρὸν τῆ Ρώμης Οὐρβανὸς τῷ ὀγδοῷ ἐζητήθη εἰ ἔδει ἐορτάζεσθαι πλὴν μνήμην τῆ μεγάλης Κωνσταντίνης, καθότι πρὸς τὰ μέρη τῆς Καλαβρίας ἐφαίνεται ναὸς παλαιὸς τῆς αἰγίας, καὶ μόλις ἐδωκῆν ὁ Πάπας εἰπεῖν τὸ ναὶ, ἀλλ' εἰ ἔως τῆ Οὐρβανὸς ἐκ ἧν γνώριμος Διὰ ἁγίος ὁ ἱσαπόστολος Κωνσταντῖνος εἰς πλὴν Ἰταλίαν, ὡς ὅτι ἔφερε τάχα τὰ σκήπτρα εἰς Βυζάντιον, καὶ εἶχον εἰς αὐτὸν οἱ ὄντες χρίσματος Πάπας πάθος, ὁ ἁγίος ὑπεῖχε πάντες ἁγίους καὶ ἱσαπόστολους, ὅτι ἔτω καλὰ ἢ γνώσις καὶ ἡ πατριάρχης δόξα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ μὴ εἴη τις, ἔτω γράψαι τινὲς, ὅτι ὁ αὐτὸς ἀκτὰ ὡς εἰς ταῦτα λό-

για σπερμολόγων ἀνδρῶν, καὶ ὡς ἐχθρὸς τῆς ἑρθεδοξίας, καὶ τῆ μεγάλης Κωνσταντίνης ζηλόφθοι ἐξέμεσαν ταῦτα, ἀλλ' ὁ ἁγίος Κωνσταντῖνος πάντες 25 ἐσάθη σερεὸς κατὰ τὸ ἐπώνυμον, καὶ δικαίως κρείσσεται ὑπὸ τῆ Θεοδωρίτης νέος Ζορβάβελ, μάλλον δὲ ἀσυγκρίτως καὶ τῆ Ζορβάβελ ὑπερίτερος, ὡς αὐτὸ αὐτῷ γεγονηρῶς τῆς σολισμῆς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἀνακαταστάσιν τῆς ἡμῶν ἐλευθερίας, ἵνα μὴ λέγω 30 ἀπλῶς καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῆς νέας Ἰερουσαλήμ τῆς ἐπικλήσεως. ἐξέτω ἡ ἀμικὰ ἡμεσιτύσασα Διὰ τὸν δικέφαλον Ἀετὸν, Διὰ τὰ σκήπτρα τῆς αὐτοκρατορικῆς μοναρχίας, καὶ Διὰ τὴν ἀφρον παπῶν ὁ περ ἔφερε πλὴν ὑψέραν ἀνάγκην εἰς πλὴν Χριστιανισμῶν. 35

ΒΙΒΛΙΟΥ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Κ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ διαφορῶν καὶ γνωμῶν πολλῶν πρὸς ἐβαπτίσθη ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ ὡς ἡνίων, καὶ περὶ τῶν ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀρελάτῃ Συνόδων.

Οἱ θέλοντες δεῖξαι ὅτι ἐβαπτίσθη ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς Νικομήδειαν, φασίν, ἐπειδὴ ὅτι Μιλτιάδης Ρωμαίων Ἐπισκόπος ἠθροίσεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς πλὴν Ρώμην καὶ εἰς πλὴν Ἀρεταλησίαν πόλιν δύο Συνόδους Τοπικὰς, ἐν αἷς ἦσαν καὶ Ἀρχόντες βασιλικὸι τρεῖς, καὶ ὁ Συρακῆσης Ἐπίσκοπος Χρῆστος, καὶ Κακλιανὸς Ἐπίσκοπος Καρθαγόνος μετὰ ἑκοσιν Ἀφρικανῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἄλλοι τινὲς Ἐπίσκοποι ἀπὸ Γαλτίας, καὶ ἄλλων τόπων, ὡς λευκότατα ἰσορεῖ ὁ Εὐσεβίος εἰς τὸ δέκατον βιβλίον αὐτῆς, ἔτα ἀπῆρκεν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑσπερίων, καὶ ὁ Σίλβερρος ἐγίνετο Ρώμης ἀπόντος αὐτῆς, συμπεράνουν ὅτι τέτοιον, ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐβαπτίσθη εἰς Νικομήδειαν. ἀλλ' οἱ θέλοντες δεῖξαι ὅτι ἐβαπτίσθη εἰς Ρώμην ὑπὸ τῆ Πάπας Σιλβέρρου

ὁ ἁγίος, λέγουν, ὅτι ὅτι Σιλβέρρος ἔλαβε πλὴν Ρώμην ὁ Κωνσταντῖνος, ἔτα μετὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημνία συμβαῖντα, ἐγίνετο Χριστιανὸς, καὶ πατα ἐβαπτίσθη ὑπὸ τῆ Σιλβέρρου. ἐκ ἀληθείας ὅμως οἱ τοῖς 45 τοῖς, ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντῖνος εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ρώμης πρὸ τῆς Πατριαρχίας τῆ Σιλβέρρου, πῶς ἐκέλευε τῇ Πάπᾳ Μιλτιάδῃ καὶ τοῖς εἰς πλὴν Ρώμην Ἀρεχασὶ καὶ τοῖς Ἀφρικανοῖς καὶ Σικελοῖς ἵνα ἀθροίσωσι Συνόδον εἰς πλὴν Ρώμην; καὶ εἰ ἐκ ἧν ὁ Κωνσταντῖνος Χριστιανὸς πρὸ τῆ Σιλβέρρου, πῶς πρὸ τῆ Σιλβέρρου ἠθροίσε Συνόδον ὑπὲρ τῆς αἰγίας τῶν Χριστιανῶν πίστεως, ἢ καὶ ἐκτελεῖται εἰς ἐκείνα τὰ πρὸς ἀγμάτα; εἰς ἐκείνο δὲ ὅπερ λέγουν οἱ αὐτοί, ὅτι εἰ μὴ πλὴν βεβαπτισμῶν, πῶς ἐδέχετο τὰ μυστήρια, ῥητέον ὅτι

ὅτι καὶ ὁ Κωνσταντίνος, ὅς τις ἦν ἀδελφεὸς αὐτοῦ εἰς τὸν κοινόν τῶν θανάτων αὐτῶν ἐβαπτίσθη. ὡς δὲ εἶπερ ἐξῆς εἰς τὸν χρονισμὸν, ἔγωγε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, μήποτε δὲ ἀληθεύειν ἐκείνο ὅπερ λέγει ὁ ἅγιος Θεοφάνης εἰς τὸ χρονικὸν αὐτοῦ, ὅτι δηλαδὴ ὁ μέγας Κωνσταντίνος ἐβαπτίσθη ὑπὸ τῆς αἰγῆς Σιλβέστρου εἰς τὴν πρεσβυτέρου Ρώμης, αἱ δὲ ἀρεταὶ αὐτοῦ πρὸς Μιλτιάδην, καὶ τὴν Σωμώδα ἐκείνη εἰς πεπρασμέναι ὑπὸ τῶν Ἀρετιανῶν, ἢ ἵνα ψεύσῃ τὸν ἅγιον Βασιλέα ὡς ἀβάπτιστον, ἢ ἵνα φανῇ ὅτι ἐβαπτίσθη ὑπὸ τῶν Ἀρετιανῶν εἰς Νικομηδείαν, καὶ ἔτις ἀπατήσῃ τὴν αἰσῶς καὶ ἡπάτηται. ἀλλ' ἀντίκεινται εἰς τὴν γνώμην τῶν Θεοφάνους, Λυγαρίου καὶ ὁπταῖος λέγοντες, ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι οἱ δὲ πρὸς τὴν Δυνατὴν προσήλθον εἰς Κωνσταντίνον τὸν Βασιλέα, ὅστις προσέταξε τῇ Ρώμης Μιλτιάδην καὶ ἐφώρῃσι τὴν ὑπόθεσιν μετὰ Δεκακοντία. Ἐπισκόπων Σωμώδα, ὃν ἡ Σωμώδα ἐκέρχθη ὑπὸ πάντων ἀθῶος ὁ Καικιλιανός. τῶν δὲ Δονατιστῶν δόντων ἀναφορὰν δούτεραν εἰς τὸν μέγαν Κωνσταντίνον, ἡθροίσθη ἐκείνη τῇ προστάξει δούτερος Σωμώδος εἰς τὸ φρέγιον Ἀρελιανὸν εἰς τὰς Γαλλίας, ὃν ἡπάλιν κατακρίσαντες οἱ Δονατισταί, κατέφυγον εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνακαλεσάμενοι τὴν κρίσιν, ὅστις μόνος ἀκέραιος τῆς ὑποθέσεως, ἐδικαιώσε τὸν Καικιλιανόν. λέγει δὲ ταῦτα ὁ μὲν ὁπταῖος βιβλίῳ πρώτῳ καὶ δούτέρῳ κατὰ Παρμενίου, ὁ δὲ Λυγαρίος ἐπιστολῇ ἐκατοστῇ ἐξηκοστῇ ὀγδόῃ καὶ ἀλφαῖ, ἔδωκα δὲ τοῦς τοιαύτας ἀγίας ψάλλειν, καὶ μάλιστα ἀρχαίως ὄντας. 30 τίς ἔν ρητέον, ἢ ὅτι ἀληθεύει περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὁ, τε Εὐσέβιος καὶ Σωκράτης καὶ Σωζόμενος, καὶ ὅτι τῆς ὁ Θεοδώρου, ἀρχαῖοι ὄντες καὶ περὶ τῶν ἀρχαίων καὶ ἐγγιστα αὐτῶν γράφοντες, καὶ μὴ δέποτε ὡς ἐκ ἀληθείας περὶ αὐτῆς ὑπότινος τῶν μετ' αὐτὸς ἀρχαίων συγγραφέων ἐλεγχθέντες, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς πύργου, ἀλλ' ὅτι μελετηρῶς καὶ μετὰ πολλῶν τῶν περιστατικῶν ταύτῃ ἐσφαιρῶντες. πρὸς ἐκείνα δὲ ἀπερὶ ὅτι λέγουσιν οἱ αὐτῶν ἐρημίται πρὸς ὁρῶσαν τῶν, ὅτι 40 ὃν Ρώμῃ ἐβαπτίσθη ὁ Κωνσταντίνος, ἢ τοὶ τῶν θαύματα, τὰς εἰκόνες Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ τὰ ὅτι τῶν κατήκοντος ὅτι παρρησιαί, ἢ γὰρ εἰς τὴν ἀβάπτιστον ἡκολούθη τῇ δαίνα καὶ τὰ δαίνα ἀποπα, ρητέον, περὶ μὲν τῶν τρίτων, ὅτι εἰρηται αὐτῶν 45 καὶ τὸν Κωνσταντίνον ἀδελφεύσαντα ὄντα, ὃν ταῖς ἐχάταις ἡμέραις τῆς ζωῆς αὐτοῦ βαπτισθῆναι, καὶ εἰς περὶ τῶν ὁρεκάλεσαν αὐτῶν, ἔγωγε φρονητέον καὶ περὶ τῶν πατρὸς αὐτοῦ. περὶ δὲ τῶν δούτερων, ὅτι ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὀγδόῳ λέγει, Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ αὐτῶν δὴ τῶν κριτῶν ἀπὸ χρωμάτων ὃν γραφαῖς σφαιρῶν ἐσφαιρῶν, ἢ τοὶ εἶδον εἰκόνες, ἐμὴν σφαιρῶν ἐκ γὰρ βαπτισθῆναι ὃν Ρώμῃ τὸν Βασιλέα τὸν μέγαν, διότι ἦσαν εἰκόνες τῶν Ἀποστόλων ὃν τῶν ῥητε καὶ, ὅπερ ὅτι ἦσαν

εἰκόνες καὶ ὅτι τῶν Ἀποστόλων, ἐμαρτύρησαν καὶ ἄλλοι, καὶ μάλιστα ἄγιοι, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφάλαιον δούτερον. ἀλλ' ἔσθ' ὅτι προσεγγίσει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔργον, ἀλλ' ἡ μόνον ἡ εἰρηταῖς ὅτι ἦσαν εἰκόνες. πρὸς δὲ τὸ πρῶτον ρητέον, ὅτι ἐκ ἀνέμεθα γεγονόσαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θαύματα, καὶ μάλιστα ὃν λέγουσιν οἱ ὁρεκάλεσαν γεγονόσαι ὅτι Σιλβέστρου, ταῦτα ὅμως τὰ ὅτι Σιλβέστρου ἀπὸ τὸ βάπτισμα τῶν Κωνσταντίνου ψάλλειν εἰσιν, εἰ δὲ ὁ λόγος ὁ περὶ τῶν ὃν Ρώμῃ βαπτίσματος τῶν Κωνσταντίνου ἀρχαῖος, καὶ ὑπὸ τῶν ὁμολογητῶν Θεοφάνους, καὶ ἄλλων τοιούτων ἱερέων ἀνδρῶν ἐρημίται, ἀλλ' ὅμως ὃν πλάσμα τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὸ προσλήψεως ἐρημίται, ὁρεκάλεται ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος, ὡς καὶ τὸ φημιζόμενον θέσπισμα τῶν αὐτῶν Κωνσταντίνου, καὶ ἐκείνο, ὅτι ἀπὸ τῶν εἰς Ρώμῃ Τηροδῆς ὁ τῆς Ἀριμνίας Βασιλέως σὺν τῷ αἰγῷ Γρηγορίῳ, καὶ ἐκείνο, ὅτι ἐν τῇ ὃν Ρώμῃ ὅτι Σιλβέστρου δούτερος Σωμώδα συμπαρήσαν Κωνσταντίνον καὶ Ἐλένη, καὶ ἐκείνο, ὅτι σωμαπῆλθε τῇ αἰγῷ Ἐλῶν ὁ Σίλβεστρου δὲ Ρώμῃ εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκείνο, ὅτι σωμαπῆλθεσαν ἀμφὶ δὲ ἱερουσαλήμ εἰς Ρώμῃ. ὡς οὖν ταῦτα ψάλλει, ἔγωγε καὶ τὰ περὶ Σιλβέστρου καὶ Κωνσταντίνου ἱστορικῶν πεπρασμένων εἰσιν, καὶ μὴ δὲ μιᾷ ἀληθείας ἐχόμενα. εἰ δὲ καὶ λέγει ὁ Θεοφάνης ὅτι ἐν τῇ Ρώμῃ ἐν τῷ κατ' ἐκείνον καιρῷ ὁρεκάλεται ὁ βαπτιστὴρ ἐν τῇ ἐβαπτίσθη ὁ μέγας Κωνσταντίνος, ρητέον ὅτι μάλλον πιστόν ἐστι Θεοδώρου καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν ἀρχαιότερων ἢ Θεοφάνους, καὶ μάλιστα λέγουσιν ὅτι οὐαυλα ἦσαν ἐν τῇ ὃν αὐτῶν. προσεγγίσει οἱ αὐτοί, ὅτι εἰδόμενον βεβαπτίσθαι τὸν Κωνσταντίνον ἐν Νικομηδείᾳ, παρὰ τῶν ὁρεκάλεσαν αὐτὸν ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος, ὅς ἦν Ἀρετιανός, καὶ εἰς τῶν εἰς καὶ χημά τοῖς Ἀρετιανοῖς, ἐγκανχωμῶν ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντίνος ἀπέθανεν Ἀρετιανός. ἀλλὰ ρητέον, ὅτι ἐμὴν περὶ ὃν καὶ χημά οἱ Ἀρετιανοί, ὅτι ὡς ψάλλονται καὶ σφαιρῶν τῶν ἀγίων, ἀλλὰ τίς εἰς ἡ ἀλήθεια ζητῶν μαθεῖν. δούτερον, ὅτι ὁ Καισαρείας Εὐσέβιος τὸ βάπτισμα καὶ τὸν θάνατον τῶν ἀγίων μετὰ πολλῶν τῶν περιστατικῶν ἐσφαιρῶν, ὅτι εἰπον ὅτι ἐβαπτίσθη ἐν Νικομηδείᾳ, ἀλλ' ἐν πρῶτῳ τῆς Νικομηδείας. τρίτον, ὅτι λέγει τὸν Νικομηδείας Εὐσέβιον βαπτίσαι τὸν ἅγιον, ὅτι μὲν ὅτι μνήμῃ ποιῶνται αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ὁ Κωνσταντίνος συγκαλέσας τῶν Ἐπισκόπων κοινῶς αὐτοῖς διηλέχθη περὶ τῶν βαπτίσματος, καὶ ὅτι ἐκ ἐβαπτίσθη πρῶτον, ὅτι ἐβλέπετο ἀπελθεῖν καὶ βαπτισθῆναι ἐν τῇ ἱορδανῇ ποταμῷ. οἱ δὲ Ἐπίσκοποι κοινῶς τὰ νόμιμα τελούσιντες, θεσμῶς ἐπλήρην θείας, καὶ τῶν ὁρεκάλεσαν μετεδίδωσαν, ὅσα χεῖρ πρὸ διασεισάμενοι. τὸ δὲ ὅσα χεῖρ, δηλοῖ τὸ ἐκ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε βαπτισθῆναι, ἀλλὰ κατηχηθῆναι ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων, τὰ περὶ τῶν βαπτί-

εἶδον ὁ θρυλῶν. λέγουσιν λοιπὸν ὅτι εἰ
 ἡ σωτήρια ἐδόκει ἵνα περιβραζώσιν ἱναὶς Ἐπισκοπαίς
 εἰς Μητροπόλεις οἱ βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ Δὶ τῆς Ἐκ-
 κλησίας, καὶ μάλιστα ὅπως γίνεται Μητροπολί-
 5 τας οἱ οἱ Μητροπολίται, ἐμὴν καὶ ἐξωλόνῃ καὶ
 ἀλλότρου πῶν Κανόνων δύναται δοῦναι, ἐπεὶ εἰ
 τινὰς ἔχουσιν οἱ Πατριάρχαι καὶ Μητροπολίται
 ἁτάξεις καὶ τάσεις, ἔχουσιν αὐτὰς ἀπὸ πῶν Καν-
 10 νόνων, οὐκ ἀπὸ Νεαρῶν καὶ Θεωσιμάτων, οἷτι-
 νες ἐπενταί τοῖς Κανόνοι, καὶ ἐπὶ ἀνάπαλιν.
 ὅθεν ὁ μέγας Ἰσχυριανὸς νομοθετῶν Δὶ τὰ πρεσ-
 βεία τῶν Ἐκκλησιῶν ῥώμης νέας τε καὶ παλαιάς,
 οὐκ εἶπε Θεωσιζομὴν ἢ αὐτὸς ἐξ οὐκείας αὐθεντίας,
 ἢ ἀπὸ τῆς Θεωσιματίας τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης,
 15 ἀλλὰ καὶ τὰς ὁρμὰς τῶν ἀγίων πατέρων, τόσον
 ὥστε θείων εἶπεν Δὶ τὴν αὐτονομίαν τῆς Ἀ-
 χελῆ, ἐκ ἐδωμένης τελειώσεως πῶν ἀποφασιν
 αὐτῆς, πλὴν εἰ μὴ εἶπε, καὶ τὰ διορισθέντα ἀπὸ τοῦ
 Πάπα Βιγιλίου, καὶ Δατῆ τοῦ τρίτου Συνοδὸς εἰς τὸν
 20 ὁδοὺν αὐτῆς Κανόνα κρατῶνσα πάντα τὰ ἐξ
 ἐκείνης ἀρχαῖα Διαγυρωθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπήγαγον,
 εἰδέ τις μαχόμενον τύπον (ἦ γὰρ Θεσπισμα, Νεαρὸν)
 τοῖς νῦν ὁρισμένοις κομίσαι, ἀκυρὸν
 εἶναι τῶν καὶ εἰς τὴν τετάρτην πράξιν αὐ-
 25 τῆς ἡοῦ Χαλκηδόνι Συνοδοῦ ὁρίζει, οἱ πραγματι-
 κῶς τύποι ἀργαίως, οἱ Κανόνες κρατεῖν, καὶ
 καὶ ἰδὲ βιβλίᾳ τετάρτῃ, κεφαλῇς πρώτῃ,
 Πατριάρχον δέκατον οὐκόν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰσχυριανὸς
 οὐκὸς τῇ τελευτῇ τῇ Νεαρᾷ Διατάξει τῆς Θε-
 30 νόμια τῶν Ἐκκλησιῶν, λέγει εἶναι αὐτὰ βέβαια,
 καὶ οἱ τοῖς Κανόνοι ἐναντιώμενοι πραγματικῶς τύ-
 ποι ἀκυρεῖσθαι. ὁ αὐτὸς, Θεωσιζομὴν τῶν
 Νόμων ἐπέχειν τὰς ἀγίας ἐκκλησιαστικὰς Κανόνας
 τὰς ἀπὸ τῶν ἀγίων πατέρων Συνοδῶν ἐκπεφύ-
 35 γασ ἢ βεβαιωθέντας, τῶν γὰρ ἐξηγῶν ἀγίων πα-
 τέρων Συνοδῶν τὰ δόγματα καθάπερ τὰς θείας
 γραφὰς φυλάττοντες. πλάσμα λοιπὸν τὸ Θεωσι-
 μα, καθότι καὶ ἐν ἁγίῳ. ἔβδομον, ὅτι ἐπὶ καὶ
 ἀσυνήθεις, καθότι μηδὲς Ἀυτοκράτωρ περὶ τινος
 40 Θεωσιζομῆς εἶπον ὅτι ὁρίζει μετὰ τῆς Συγκλή-
 τος καὶ μετὰ τῆς λαοῦ, ἀλλὰ μόνος. καὶ νῦν
 πῶς ὁ ῥωσὸς Ἀυτοκράτωρ περὶ τῆς ῥώμης διο-
 ρίξει μετὰ Συγκλήτῃ καὶ μετὰ λαοῦ; ὁδοὺν, ὅτι
 περιέχει βλασφημίαν ἐχάπτει, οὐκ ἔστι δὲ βλασ-
 45 φημιῶν Θεωσιζῆς ὁ μέγας καὶ ἁγίος Κωνσταντίνος,
 ὡς παρὲν. λέγει γὰρ τὸ Θεωσιμα, ὅτι ὁ
 ἁγίος Πέτρος φέρει ἀνθρώπον τῆς τῆς Θε-
 εἰς πῶν γλῶσσαι, ὅπερ ἐὰν ὁ συγγραφεὺς ὅτι
 εἶχε πῶν ἀξίωμα ὁ μακάριος Πέτρος ὡς εἰ-
 50 χον καὶ οἱ Ἀπόστολοι, ἴσως τὰ πῶν φωνῶν, εἰ
 δὲ μοναρχικῶς, πῶς εἶπον τῶν ἡ γραφῇ; ἔνα-
 ρον, ὅτι λέγει πῶς ἔδωκεν ὁ Κωνσταντίνος τῷ Πά-
 πα ῥώμης ἵνα ἔχη μέγιστον ἐξουσίαν εἰς πῶν γλῶ-
 σσαι τὰς Βασιλεῖς, ὅπερ εἰ ὁνόησεν ἵνα κατὰ Ἐ-
 πίσκοπος ἔχη ὁ Πάπας πῶν ἐξουσίαν εἰς

τὰ πνευματικά, ἔχουσιν καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι
 πάντες πῶν αὐτῶν ἐξουσίαν. ὁ γὰρ Χρυσόστομος
 ἐξηγῶν περὶ τῆς μεγάλης Θεοδοσίας καὶ Φλαυίας
 καὶ Ἀντιοχείας, λέγει περὶ Φλαυίας, Ἀρχὸν
 εἰς καὶ ὅτι, καὶ Ἀρχὸν ἐκείνην (ὁ Πατριάρχης ὁ
 Βασιλέως) σεμνότερος, καὶ γὰρ αὐτῇ πῶν βασι-
 λικῶν κεφαλῶν οἱ ἱερεῖς νόμοι τῆς τῆς Φί-
 ρυπτες χερσὶν ὑπέταξαν. ἔχει καὶ εἴφανον
 ὁ Φλαυιανὸς ὅτι τῆς κεφαλῆς κείνου, λόγῳ
 τρίτῳ περὶ Ἀνδριανῶν. ἰδὲ καὶ αὐτῶν κεφα-
 λαῖς οὐδεκάτῃ Πατριάρχον οὐκόν. εἰδὼς κοσμι-
 κῶς, τίς κοινῶν σαρκὶ καὶ πνεύματι; καὶ
 πῶς ἐπεβίβαλε τὸ Θεσπισμα αὐτὸ ὅτε κατεφρο-
 νεῖτο καὶ ἐξωρίζετο καὶ ἐδίωκετο καὶ ἐξουσίετο
 ἀπὸ τοῦ Κωνσταντίνου ὁ Πάπας Διόκλητος; περὶ
 ἔγραψε τῷ Ἐπαρχῳ ῥώμης καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν
 εἰς αὐτὸν, καὶ ἐλθόντα εἶπον αὐτὸν ἐχὶ μέγιστον,
 ἢ ἴσον Βασιλέων, ἢ πρῶτον Ἐπίσκοπον, ἀλλὰ
 τί; Δὶ τὸ εἶναι Ἐπίσκοπον τῆς ἡμετέρας
 πόλεως, καὶ, ποσὸν μέρος τῆς Οὐκείας
 εἶ; ὅτε καὶ Ἐπίσκοπος Ἐπίσκοπος εἶπον, ἐκ
 μᾶλλον ἐκκλησιαστικῶν ἀντιποικίμων ὁ Διόκλητος
 πῶν λόγον ποιεῖται, ἀλλὰ τοῖς ὁ ῥώμη Συγ-
 κλητικῶς καυχῆσθαι ὡς συλλογισμῶν πῶν
 Βασιλέα. καὶ ὁ δάματος ὅτε περὶ τῆς Ἀντιο-
 χείας Φλαυίας παρεκρέτετο ὑπὸ τῆς μεγάλης
 Θεοδοσίας, καὶ οἱ ἰννοκέντιος ὅτε ζητῶν ἀνάκλησιν
 τῆς Χρυσόστομος κατεφρονεῖτο ὑπὸ τῆς Ἀρκαδίας,
 καὶ ἐδίωκετο ἀμετασφρεπῶς οἱ Λεγάτοι αὐτῆς, καὶ
 Δέων ὁ ἀγίωτατος ὅτε μὴ εἰσακτέον ἀπὸ τῆς
 μικρῆς Θεοδοσίας ἐβίβαλε μεστὰς τὸν Βασιλέα τῆς
 δύσεως Οὐαλοντιανὸν καὶ Πλακιδίαν καὶ Εὐδο-
 κίαν τὰς Βασιλίσσας, καὶ ὅτε εἰς ἐδὲ ἐλθόντες
 γραφῶν καὶ μαχόμενος Δὶ τὰ βεβαιωθέντα ὑπὸ
 τῆς ὁ Χαλκηδόνι Συνοδοῦ πρεσβεία τῆς Κωνσταντι-
 νουπόλεως, καὶ ὅτε Σιμπλίκιος καὶ Φίλιππος, Τε-
 λάσιος, Ἀναστάσιος, καὶ Σύμμαχος οἱ Πάπαι
 ἐμάχοντο Ζήνωνι καὶ Ἀναστασίῳ τοῖς Βασιλέσιν,
 πῶς ἐπεβίβαλον τὸ Θεσπισμα; εἶπεν τῶν Πάπα
 ἡ ἐξουσία ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, καὶ μὴ ὡς Ἐπι-
 σκόπος ὁμοῖα τοῖς ἄλλοις Ἐπισκόποις, ἀλλὰ ὡς ὁ
 ἱνὸς ἐπὶ ἀξίωματος, Δατὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης ἐγ-
 55 νάτιζον ἐμπεδῶν ἱερεῖς τῆς ὁρμῆς; Δατὶ ὁ Δι-
 βέρειος Πάπας κρινετο ὑπὸ Βελισαρίου, καὶ μάλι-
 στα ὑπὸ Ἀντωνίνης τῆς γυναικὸς Βελισαρίου ἐξορίζεται;
 καὶ Δατὶ ἀγεται δέσμιος ὁ Βιγίλιος εἰς Κωνσταν-
 τινούπολιν, κακοπαθεῖ, ἐξορίζεται, καταφρονεῖ-
 60 ται; πῶς ἦν τὸ Θεσπισμα ὅτε μαχόμενος ὁ Διάλο-
 γος μετὰ τῆς Νησεῦς Δὶ τὴν οὐκείαν ἀποσπο-
 ρίαν κατεφρονεῖτο ὑπὸ τῆς Μαυρικίας; καὶ εἰ ἔχε
 πῶν ἐξουσίαν ὁ Πάπας, πῶς ὁ μετὰ Διάλογον καὶ
 Σαβῖνον Βονιφάτιος ἐπενόει ἐαυτὸν καταποντισμῶν
 ῥήματα, τῶν εἶπεν τῶν ἐωσφόρων τὰ ἀποφθέγ-
 ματα; πῶς ὁ Πάπας Μαρτῖνος δεσμεύεται καὶ ἐξο-
 65 ρίζεται εἰς Κερσῶνα; καὶ τὸν Κωνσταντῖνον ἀπελθόν-
 τα

τα εἰς Ῥώμην παρῴπαυτᾶ ἕως ἔξω τῆς πόλεως ὁ Πάπας Βιταλιανός, καὶ ὁ Ἀγάθων πῶς ἔγραφον ἐαυτὸν δέξασθαι πρὸς τὸν Πρωγανᾶτον, καὶ Ἀδριανὸς ὁ πρῶτος, ἰδὲ τὸν τόπον, πῶς ἔγραφε τῷ Ταρσίου περὶ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, πᾶ ἦν εἰς ταῦτα καὶ τὰ πιαῦτα τὸ θέσπισμα; ἔδαμᾶ. ὥστε πλάσμα ἐστὶ καὶ περφανὴς μῦθος. ἰδέκατον, ὅτι λέγει εἶναι τὸν Ῥώμης κεφαλὴν τῶν προσά-
 ρων Πατριαρχικῶν Θρόνων, τριχῶς καταψύ-
 δόμενον, πρῶτον, ὅτι τότε ἡ Κωνσταντινέπολις ἦν Πατριαρχεῖν. δεύτερον, ὅτι τότε ἐλέγοντο οἱ Πατριαρχαὶ Ἐπίσκοποι, καὶ τὸ ὄνομα Πατριάρ-
 χης ἐστὶν ὑπερυψίως, καὶ τὸ δὴ γελοῖον, ὅτι μήτε ἡ Κωνσταντινέπολις ἦν οἰκημένη ὡς αὐτὸ τὸ θέσπι-
 σμα μαρτυρεῖ περίη. τὸ τέλει αὐτῆ. οὐδέκα-
 τον, ὅτι λέγει πῶς εἴη ἐπὶ τοῦ Θεοπλάτου τῆς
 αὐτῆς ἡγνὲς τῆς Πάπας. ὅπερ ἀντίκειται ἀπλῶς τῇ
 γεαφῇ, τοῖς Κανόσι, καὶ τῇ συνθεσίᾳ. τῇ μὲν
 γεαφῇ, ὅτι ἡ ἐσχάτη ψήφισις ἐστὶ τῆς Οἰκουμενικῆς
 Συνόδου. τοῖς δὲ Κανόσι, τῷ τετρακοσῷ τετάρ-
 τῳ καὶ τῷ τετρακοσῷ ἐβδόμῳ τῶν ἀγίων. Ἀποσό-
 λων, καὶ τῷ πέμπτῳ καὶ σῳτῷ καὶ ἐβδόμῳ τῆς ἐν
 Νικαίᾳ, καὶ τῷ δέυτέρῳ καὶ τρίτῳ τῆς δευτέρας
 Συνόδου, καὶ τῷ ἐκκοσῷ ὀγδόῳ τῆς ἐν Καλκηδόνι,
 καὶ τῷ τετρακοσῷ ἑκτῷ τῆς ἐν Τρεβῶν, καὶ πο-
 λοῖς ἄλλοις. τῇ δὲ συνθεσίᾳ, διπλῶς, πρῶ-
 τον μὲν ὅτι ὅτε ὁ Πάπας ἔκρινε περὶ τῆς βαπτίσμα-
 τος, κατεφρονήθη συνοδικῶς ὑπὸ τῶν Ἀφρικα-
 νῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ Ἀνατολικῶν. ὅτε περὶ τῆς
 Πάσχας, κατεφρονήθη ὑπὸ τῶν Ἀσιασίων. ὅτε
 ἐδικαίωσεν Ἀθανάσιον καὶ τὸς περὶ αὐτὸν, κατε-
 φρονήθη ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν. ὅτε ἐζήτη μόνος
 ἵνα κείνη Φλαυιανὸν Ἀντιοχείας, καὶ Ἀκάκιον,
 καὶ Εὐθύμιον, καὶ Μακεδόνιον, καὶ Νησὶνίον,
 καὶ Φώτιον, εἰς ἐκὼν ἐλογίσθη. ὅτε ὁ Βιγίλιος
 ἤρρησε τὸν Μηνᾶ, ἤρρηθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς
 Μηνᾶ ὅτε τὸν Φώτιον ἐκάθηρον, ἀντεκαθρέ-
 θη, ὅτε δὲ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι ἔκριναν περὶ
 τῶν καὶ τῶν τριῶν, ὅλα εἰς ὅλον τὸν περὶ-
 γον κόσμον ἐβεβαιώθησαν, καὶ ἦσαν καὶ βε-
 βαιωμένα, εἰ μὴ ἔχιστον αὐτὸς ὁ καλόμενος Πάπας
 πῶς ἔκριναν. εἶτα ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος
 ἔκρινε πῶς Ἀίρεσιν τῆς Ἀρείας καὶ τὸν Ἀρειον, καὶ
 ὁ Κύριλλος τὸν Νεστόριον, καὶ ὁ Κελεστίνος Πάπας τὸν
 αὐτὸν Νεστόριον, οἱ Ῥώμης Ἐπίσκοποι, Γωγνῆς,
 Θεόδωρος, Μαρτίνος, καὶ Ἀγάθων συνοδικῶς ἔ-
 κρινον καὶ κατέκρινον τὸς μονοθελεῖτας, καὶ ὁ
 Ἱερουσολύμων Σωφρόνιος συνοδικῶς πρῶτος κατέ-
 κρινε τὸς αὐτοὺς, ἀλλ' ἐπὶ συνωπέρανον, ἕως ἃ αἱ Οἰ-
 κυμενικαὶ Συνόδοι ἔκριναν, αἷ ἡθροισαν καὶ ἐβε-
 βαιώσαν οἱ Βασιλεῖς, καὶ πᾶς τῆς Ῥώμης ἡ ἐσχίστα
 τῆς κείνης; ἰδὲ πόσοι Πάπαι ἐκρίθησαν ἐμένον
 ὑπὸ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀλλὰ καὶ ἰδίῳ. καὶ
 οἱ Κωνσταντινουπολῖται ἐξετάζουσι τὰ συνοδικὰ τῆ

Μαρτίνου. καὶ λοιπὸν ὅταν οἱ Πάπαι κείνωνται
 ὑπὸ κοινῶν καὶ ἰδίῳ Συνόδων, ὅταν αἱ κρίσεις
 αὐτῶν ἀποβλέπωσιν εἰς Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ὅ-
 ταν αἱ ὑποστατικαὶ αὐτῶν ἀναψηλαφῶνται, ἐξετά-
 ζονται, κείνωνται ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὅταν
 οἱ Πάπαι ἐδωλολατρεῖσι, κείνωνται, ἀνακείνωνται,
 δικαιῶνται, καθαιρῶνται, ἀναθεματίζονται, ἀπο-
 βάλλονται, διώκονται, βλασφημῶνται, εἰς ἐκὼν
 λογιζονται, πῶς εἰπὶ κείναι τοῖς αὐτοῖς ἀπο-
 βαλλομένοις, κατακρίνεσι, καὶ εἰς ἐκὼν λογιζομέ-
 νοις; δεύτερον δὲ, ὅτι μήτε ὑπὸ τῆς μεγάλης Κων-
 σταντίνου ἐπακράτησεν εἶναι τὸν Πάπαν κείνῳ
 καθόλου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπειδὴ ὅτι ὤρισε
 ἵνα κείνη ὁ Καρθαγινὸς Καικιλανὸς εἰς τὴν Ῥώμην
 ὑπὸ Μιλτιάδου Πάπα, δῆλον, ἐμὲν δὲ ἵνα αὐτὸν
 κείνη ὁ Ῥώμης. ἔτι ἔπιν Πάπας ὤρισε ἵνα κείνη
 Ἀρειον καὶ Ἀρειανὸς, ἀλλὰ πῶς ἐν Μικαίᾳ Σύνο-
 δον ἡθροισε. καὶ πᾶ ἦν τότε, ὅτι ὁ Ῥώμης
 κείνης ὅτε οἱ Πατέρες ἐδίδασκον ἀφ' ὧν ἐδι-
 δάσκετο καὶ ὁ Ῥώμης; οἱ Πατέρες διελέγοντο
 κοινῶς, καὶ ἔχον οἱ τῆς Ῥώμης, καὶ μάλλον οἱ
 Πατέρες διώρισαν καὶ ἐξέθεον τὸ σύμβολον,
 καὶ τὸς ἀθετοῦντας αὐτοὶ εἶπον ὅτι ἀναθεματίζε-
 ται ὁ Ῥώμης, ἀλλ' ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. αἱ
 αὐτῶν ὑποστατικαὶ ἦσαν ἐκ ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ἀπὸ
 τῆς μεγάλης Συνόδου. ἡ βασιλεύουσα ἦν καὶ τῆς Ῥώμης,
 ἀλλὰ τῆς Βασιλείας. καὶ ἐμόνον ἐκ ἑκρινον ὁ Ῥώμης,
 ἀλλὰ καὶ μήτε ἡρώατο, καὶ πᾶς τῶν κατε-
 φρονήτων, καὶ ἰδὲ τὰ κατὰ Ἀρειον, Θεόγνην, Εὐ-
 σέβιον καὶ τὸς λοιποὺς τριῶν πῶς ἀθῶνι ἐγούοντο.
 εἰλάμβανον τὰς Ἐπαρχίας αὐτῶν αἷ ἔχον πρὸ
 τῆς καθαιρέσεως, ἐξορίζεται ὁ Ἀντιοχείας Εὐστά-
 θιος, ὁ ἄγιος Ἀθανάσιος, καὶ ἀντεπαύον-
 ται Αἰρετικοί. ἰδὲ τὰ ἐν Τύρῳ, τὰ ἐν Ἱερουσα-
 λὴμ, τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ, Σιερμῶν, Μεδιο-
 λαύῳ, Ῥώμῃ, Αἰμίνῳ, Σελεύκειᾳ, Κωνσταν-
 τινουπόλει, Φιλιππουπόλει, Σαρδικῇ πεπρα-
 γμένα, ἐν οἷς ἐδίδε λόγος τῆς Ῥώμης, μάλιστα
 οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀντιλέγουσι τῷ Ῥώμης, καὶ οἱ ἐν
 Φιλιππουπόλει καθαιρέσει τὸν Ἰβλίον, εἰοῦν ἐπὶ τῷ
 θέσπισμα ἀληθές, διὰ τὴν ἐν ἡρώατο μήτε ὑπὸ
 Κωνσταντίνου, μήτε ὑπὸ τῶν ἡδὼν αὐτῶν; ἀλλὰ ἐκ
 ἐκράτησε, ψαδὲς αἷρα. δωδέκατον, ὅτι ἐπὶ
 πρῶτον, καθότι λέγει ἵνα τιμᾶται ἀσυγ-
 κρίτως ὁ Ῥώμης, διότι ἐκείνῳ ὁ Πέτρος ἐσαυρώθη,
 καὶ τὸ ποτήριον ἐπὶ τῆς θανάτου. εἰ γὰρ μὴ ἐκ
 τῶν Κανόνων, ἀλλ' ἐκ τῆς θανάτου τῶν ἀγίων ἐνμύνει
 οἱ Θρόνοι, δίκαιον ἦν, ἡ μάλλον εἰπεῖν ἀναγκαι-
 ὅταν ἵνα ποτιμᾶται ἀσυγκρίτως ὁ Ἱερουσολύμων.
 βλέπουσιν ὅμως καὶ ἐτιμᾶται ἡ Ἐφεσος. ἀλλὰ τὸν
 Ἐπιστήμιον, ἔτε αἱ Πατρίαι ἀπὸ τὸν Ἀνδρέαν,
 ἔτε ἡ Ἱερουσόλις ἀπὸ τὸν Φίλιππον, ἡ ἄλλη πόλις
 ἀπὸ τὸν ἐν ἐκείναις τῶν Ἀποστόλων θάνατον, ἀλλ'
 ἐκείνῳ ἐπὶ ἡ ποτιμᾶται, ὅπερ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ
 Κανόνων Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὤρισε, ὥστε πρῶ-
 του

λογον τὸ τοιοῦτον θέσπισμα, εἰ καὶ ἐνταῦθα καταβέβληται αὐτὸ οἱ ἑαυτῶν, ὅτι λέγει καὶ Διά-
 τὸν Παῦλον περὶ τιμᾶσθαι τὸν Ῥώμης, ἀλλὰ κατὰ
 Παῦλον καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ ἔδει περ-
 5 τιμᾶσθαι ὅπως καὶ ἐκεῖνοι ἀπέθανον, ὅπερ ἐγί-
 νεται, ἥ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐσφαλε μὴ τιμᾶσα τὰς
 Ἀποστόλους, ἥ τὸ θέσπισμα καταφρονεῖ τῆς Ἐκκλη-
 σίας, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία ἐσφάλλει, λαλεῖ γὰρ Διά τῶν
 ἁγίων Πιόδματος, ἅρα ἀμαρτάνει τὸ θέσπισμα.
 10 δέκατον τρίτον, ψεύδεται, ὅτι λέγει τὸν Σίλβεστρον
 καθολικὸν Πάπαν, ὅπερ καθολικὸς Πάπας,
 ὑπερργυνὸς ὄνομα καὶ ἐκ ἀρχαίων. δέκατον τέταρτον,
 ὅτι ἐστὶν ἀνομὸν, καθότι δίδωσι τῷ Πάπᾳ ἐν-
 δύματα ἐξωτερικά, καὶ ἐθνικοῖς ἴδια, καὶ καὶ
 15 Διάμετρον ἀντικείμενα τοῖς ἀποστολικοῖς ἐνδύ-
 μασιν, ὅθεν ἡ Ἐκκλησία Διά πολλῶν, καὶ Διά
 τῶν δεκάτῃ ἐκτὲς κανόνων τῆς Οἰκουμενικῆς ἐβδό-
 μης Συνόδου καταργεῖ τὰ ποιαῦτα, ὥστε ἡ αἰσιμώδοι
 σφάλλει τὰ ποιαῦτα κωλύσας, ἥ τὸ θέσπισμα, τὰ
 20 ποιαῦτα διαρκέων, ἀλλ' αἰσιμώδοι ἐνόμως λαλε-
 ούν, ἅρα τὸ θέσπισμα ἀνομὸν, καὶ ὁ Ῥώμης
 κόκκινα φορεῖν καὶ ἀδόκοντα καὶ ἀνόικια ἐπι-
 σκόποις, ἀνομὸς. περὶ οὗτοι γὰρ περὶ τοῖς
 ἄλλοις κακοῖς καὶ βίαν καὶ ἐξωτερικὰς παιδείας,
 25 ὅπερ καὶ οἱ ἐξω σοφοὶ ἔχον ἀποτρέπαι, γράφει
 γὰρ ὁ ἰσχυρότης Διονυσίου, περὶ πομποὶ καὶ ῥα-
 βδᾶχοι καὶ κήρυκες καὶ θρόνων ὑψηλοτάτων
 ἐπίτολεις, φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς. ἀλλὰ μὴν
 τριαῦτα ποιεῖ ὁ Πάπας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, λαβόντες
 30 ταῦτα ἐκ τοῦ τῶν Κωνσταντίνου, ἀλλὰ περιποιησά-
 μνοι Παῦλος τῶν Σαμοσατέως ὡς εἴρηται ἀντιέρω
 τῶν μιανῶν δίδωται, καὶ ἀναικάνισαντες τῶν
 Ἑκονομάχων τὸ γυναικώδες. εἶτα καὶ τῶν καρ-
 δηαλίων τὰ κόκκινα εἰς περὶ χερσίναι καινοπομῖαι,
 35 καὶ πῶς τὰ χερσινὰ εἰσὶν ἀρχαῖα τῶν Βασιλέως
 διαρήματα; ὅθεν μεμπέει ὁ λέγων, ὅτι ὁ κυρε-
 ῖται Διά τὰ κόκκινοβαφῆ πέδουλα ἀπέβαλε
 τὸ τῶν Ῥώμης μνημόσμων, ὅτι τῶν γὰρ Φλυαρίας
 ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ ὁ γδοὺς κεφάλαιον δέκατον
 40 πέμπτον, ὅτι λέγει πῶς ὁ Κωνσταντίνος ἔσπειρε τὸν
 ἵππον τῶν Σιλβέστρου, κρατῶν τὸν χαλινὸν αὐτῶν.
 ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ φανῆς Φλυαρία. δέκατον ὅκτον,
 ὅτι ἔδωκε τῶν Ῥώμης καὶ Ἰταλίων καὶ ἄλλας χώρας
 ἵνα ἔχωσιν αὐτὰς εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Σίλβεστρος καὶ οἱ
 45 Διάδοχοι αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὀκτῆς σατα-
 νικῆς καρδίας ἐξεβλήθη τὸ ψεύδος. εἰ γὰρ τῶν
 ἦν ἀληθές, πῶς ὁ Κωνσταντίνος ἐποίησε Βασιλέα
 Ἰταλίας, καὶ τῆς κάτω Γαλτίας τὸν υἱὸν αὐτῶν Κων-
 σταντα, καὶ πῶς ἀπῆλθεν ἐκεῖ καθολικὸς Βα-
 50 σιλῶς ὁ Κωνσταντίνος; ὁ μέγας Θεοδόσιος, ὁ Οὐαλεν-
 τινῶς, ὁ Γρατιανός, ὁ Οὐνύριος καὶ ὁ ἀνέψιός
 αὐτῶν Οὐαλεντιανός, καὶ καθεξῆς πῶς ἕως Ἀνυ-
 στήτου ἦσαν Ἀντοκράτορες τῆς Ῥώμης, καὶ ὁ
 Ῥώμη; καὶ πῶς ὅτε ὁ Ἰσινιανὸς λαβὼν ἀπὸ
 τῶν γότθων τῶν Ἰταλίων εἶχον αὐτῶν, καὶ οἱ

Ῥωμαῖοι εἶχον αὐτῶν ἕως τῆς ἀνταρσίας Λέοντος τοῦ
 τρίτου καὶ Κάρλου; ἐμὴν ἀλλὰ καὶ μετ' ἐκείνους
 ἦσαν τῶν Ῥωμαίων ἑξαρχοὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἕως
 τῶν Κομνηνῶν, ὥστε κρατῆσαι τῶν ἑξαρχῶν
 ἔτη ἑκατὸν ἐξηκοντατέσσαρα. ἥ ὅτι Βασιλεὺς αὐτοὶ
 καταφρόνησαν τῆς ἀποφάσεως τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου,
 ἥ τὸ θέσπισμα ἐπὶ πλάσμα, ἀλλὰ μὴν ἐκ ἐπὶ τὸ
 πρῶτον, ἅρα τὸ δεύτερον. εἰς ἐκεῖνο δὲ ὁ λέγει
 ὁ Βαλσαμῶν, ὅτι ὁ ἄγιος κύριος πᾶσι τῶν Πάπα-
 ῶν ἔλαβον ἵνα φορῇ τὸν χρυσοῦν δάκρυον, καὶ ὅτι
 καθήκοντος μετὰ τῶν δάκρυων ἐκρίνε τὸν Νεσόριον,
 ἐπὶ μῦθος, καὶ ἡ μαρτυρία ἡ τῶν βεβαιῶσα ἐπὶ
 σπλάσμα, ἡ γὰρ τῶν Κελεσίνου Ἐπιστολὴ τὸν τρόπον
 τῶν Κελεσίνου δίδωσι τῷ ἁγίῳ Κυρίῳ, ἐμὴν
 καὶ δάκρυον λέγει ἡ πέδηλα, ἡ χαλινὸς καὶ ἄλλας
 ποιαῦτας ἐθνικὰς Φλυαρίας. καὶ ἐκεῖνο δὲ ὅπερ
 λέγει ὁ αὐτός, ὅτι ὁ Χαρτοφύλαξ Κωνσταντινῆς πόλεως
 ἱπτάζετο εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων Νοταρίων τὸν
 Πατριαρχικὸν ἵππον, ὑποσέφοντος ἀπὸ τῆς Ἐκκλη-
 σίας εἰς ἡν ἀπέρχετο ἑφιππος τῶν Πατριαρχῶν,
 δηλονότι κατὰ τινὰ ιδιότητα τῶν ὀφφικίων αὐτῶν,
 φανερὸν ὅτι εἰεγίνετο, ἐμὴν κατὰ μίμνησιν τῶν
 καρδηναλίων, ὅτι εἰ ἦν τῶν, χρεῖα ἦν ὅλοι
 οἱ κληρικοί ἵνα φορέωσι ποιαῦτα. εἶτα εἴρηται
 καὶ ἐξηγήσεται, ὅτι τῶν κληρικῶν τὰ ἐξηλαγ-
 μένα ἐνδύματα εἰς περὶ χερσίναι. περὶ τέτοις
 πότε ἐφόρει ὁ Χαρτοφύλαξ τῶν Μίτρεων, καὶ εἰς
 τὸν καιρὸν τῶν Βαλσαμῶν αὐτῶν ἐκ ἐφόρει;
 καὶ τί ὡς τὸ κωλύον ὅτι πάντοτε αὐτῶν ἐφόρει καὶ
 ἐτότε; ὥστε ταῦτα πάντα μῦθοι, καὶ αὐτοὶ μυ-
 ετοὶ λέγωνται αὐτὰ, ἀλλ' ὡς μὴ κείμενα πᾶσι τῇ
 γραφῇ καὶ τοῖς κανόσι καὶ τῇ ἐκδοσὶ τῆς
 καθολικῆς Ἐκκλησίας, εἰς ἐκδοὺ λογίζονται. ὅθεν
 ἀξιοτιμῆτος δοκεῖ ὁ τὸ χολεῖον τῶν παρεγγράψας
 οὐτινὶ νομῖμα τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινῆς πόλεως
 εἰς τὴν Διάφονδου τῶν αὐτῶν ὡς ποιεῖ ὁ Βαλσαμῶν
 εἰς τὸ θέσπισμα, ἐρμηνεύων τὸν δώδεκατον κα-
 νόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, ἐπὶ τῶν, ἀλλ' ἐδ'
 αὐτῶν ὁ Πάπας ἀντιέρω ἔμεινον ἀνακρίσεως περὶ
 τῶν τυραννῶν τῶν καὶ αὐτὸν Ἐκκλησίαν, καθὼς
 φανν οἱ ἰσορροῖ, νυνὶ δὲ τέττα ἀπέτυχον, εἰς
 τῶν τυραννίδων τῶν Ἀρχιερωσυνῶν μεταγαγόν.
 καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν θεσπίσεων, ὅσον
 περὶ τῆς εἰς τὸ παρὸν. περὶ οὗτοι ὅτι σημειῶν
 ὁ Βίνιος ἀληθές εἶναι τὸ θέσπισμα, πᾶσι ἀπο-
 φάσκει ὅτι ἐκ ἔχει ὁ Πάπας τὸ πρωτεῖον ἀπὸ τῶν
 βασιλικῶν διπλωμάτων, καὶ φησιν, ὅτι τῶν δὴλόν
 εἰσιν ἀπὸ τῶν ἔχον τὰς περὶ τῶν Σιλβέστρου Πάπας
 τὰ αὐτὰ περὶ οὐκία τῶν Σιλβέστρου. ἀλλὰ εἴρηται
 πρῶτον, ὅτι ὅκτων ἀντιέρω εἰρημῶν δὴλόν ἐστι τὰς
 ἀρχαῖας Πάπας μὴ φρονῆσαι περὶ ἑαυτῶν ὅτι
 εἰσιν Ἀντοκράτορες καὶ ἀναμάρτητοι καθόλου ἐπί-
 σκοποι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ. δεύτερον, ὅτι
 τὰ ποιαῦτα ἔλαβον ἐνδύματα καὶ οἱ ἔλαβοι τίτλοι
 ὅτε τοῖς μετὰ τὸν Σίλβεστρον Πάπαις ἦσαν γνωστὰ,
 μετὰ

μετὰ δὲ τὸ χίσμα ἔπλασαν ὅτι ἔχουσιν
 δύο μαχαίρας, πῶ μίαν πνέυματικῇ, καὶ πῶ
 ἑτέραν ἐξωτερικῇ, ταῦτέσι περιποιήσαντο ἑαυ-
 τοῖς ἐξουσίαν τυραννικῇ, καὶ καὶ ἐμόρφωσαν μεθ'
 ὧν ἔχουσιν καὶ τυραννικῶν ἐνδυμάτων τε καὶ ἡ-
 θυν, ὡς ἀνομῶντες εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν Χριστόν,

καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅθεν δικαίως Ἀντίχριστοὶ
εἰσι καὶ καλεῖνται. τρίτον, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶ μὴ
ἔχεν αὐτὰς ὡς τὰς πᾶν βασιλικῶν διπλωμάτων τὸ
πρωτῶν, ἔχεν ὁμοί αὐτὰς αὐτὸ ἔχ ὡς ἐξέλονται,
ἀλλὰ μόνῃ τῇ τάξει, καὶ ὡς τῶν Κανόνων, καὶ ἔ
ὡς τὰς Χρυσῆς ἢ τὰς Πέτρας.

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Α'. ΚΕΦ Α' ΛΑΛΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῆς Μίτρας ἦν ἱεραρχοῦντες φορεῖσιν οἱ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Πατεράρχαι, καὶ ὁ μισθφορεῖν
κρηνοτομία καὶ ἐφόδεμα πᾶν Ῥώμης Ἐπισκόπων. καὶ περὶ τὰ τὶ Μίτρα, Γιάρα, Πῖλ[Ⓢ], Διάδημα,
Ταινία, Στέφαν[Ⓢ], Καμηλαύκιον, Κίδαρις καὶ Πέταλον.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ μίτρεσφορεῖν ἐφόρεμα τῶν Ἐπισκόπων Ῥώμης ἐστὶ, καὶ ἡμνοτομία, δῆλον. ἵνα δὲ γινῆται σαφῆς ἕως ὁλόγου, ῥητέον καθολικωτέρῳ λόγῳ περὶ αὐτῆς. τοίνυν κιδάραι ἐχρῶντο αὐτὴ Διαδήματος οἱ τῶν Ἑῶν Βασιλεῖς, λέγει Φίλων ὁ Ἰεδαῖος ἐν τῇ τρίτῳ λόγῳ περὶ Μαυσέως, ὡς καὶ Τιάραν καὶ Πῖλον ἐκάλεον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι τῶν Ῥωμαίων Βασιλεῖς ἐχρῶντο Διαδήματι. ἔλεγον τὸ στέμμα ὁπερ ἐστὶν οὐδύμα ὕστερον ἐξοδρημῶν, ἀλλὰ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς χερσὸν, ἢ καὶ ἐκ λίθων ἡμίον κατεσκευασμένον Στέφανον, ὃν οἱ καθ' ἑξῆς Βασιλεῖς μιμήσασθαι τὰς ἀρχαίας Ἡγεμόνας ἐφόρον. εἰ μεταγενέστεροι δὲ θέμενοι ἐπὶ τῷ Στεφάνῳ Κίδαριν Διάλιθον, ὠνόμασαν τὸ παῦ Κορώναν, ἕτω καλέσαντες ὁπὸ τῆς κορυφῆς καὶ ἀκρωρείας τῆς Κιδάρους, ὡς τινες καὶ οἱ μεταγενέστεροι Πατριάρχαι φορέσαντες, ὠνόμασαν Μίτραν, κατὰ μίμησιν τάχα ἧς ἐφόρον ὁ Ἀρῶν καὶ οἱ Διάδοχοι αὐτῆς. Μίτρα ἐστὶ κυρίως κατὰ τὸ μέγα Ἐτυμολογικὸν ὁ δὲ φασκίας καὶ ὠαρίων γονόμμος Στέφανος, ἐν καπιχρήσει δὲ παῖς Στέφανος Μίτρα λέγεται. καὶ τὸ Διάδημα κατὰ τὴν Σείδαν Μίτρα λέγεται. ὁπὸ τῆς Μίτρας δὲ τὸ σωημῶν, ἢ τοι Μίτρα καὶ Κίδαρις, Μίτρα λέγεται. ἐπέκειτο δὲ ἐπὶ τῆς Ἀρωνιτίδος Μίτρας χρυσοῦς Στέφανος, τετέστι χρυσοῦν Πέταλον, ὁπερ ὑπογράφων ὁ Φίλων ἐν τῇ αὐτῇ λόγῳ φησὶ, χρυσοῦν Πέταλόν ἐστιν, ὡσανεὶ Στέφανος, τέσσαρας ἔχων γλυφὰς ὀνόματος ἧς τετραγεγραμμένα δηλονότι, Μίτρα δὲ ὡς ὑπὸ αὐτῇ, ἧς μὴ ψάαν ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Πέταλον. πῶς Μίτραν καὶ τὸ ἐπ' αὐτῆς Πέταλον ὀρίζεται ὁ μέγας κύριλλος ἐν τῇ δωδεκάτῃ λόγῳ περὶ τῆς ἐν πνύματι λατρείας λέγων, Μίτρα ἢ ὁ μεταποῖς χρυσοῦν ἔχουσα Ψέλιον (Ψέλιον εἰπὼν ὅλον τὸν χρυσοῦν Στέφανον καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ Πέταλον) ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ βασιλείας σύμβολον. Πῖλος καὶ Τιάραι καὶ Κίδαρις καὶ Διάδημα καὶ Στέφανος λέγονται Μίτρα κοινότερον, καὶ ἔτι Καμηλαῦκιον.

λέγει γὰρ ὁ Θεοφάνης, ὅτι Ἰλ^λ μακρὸς ὁ
 τυραννίσας ὑπὲρ Ζήνων^ς Καμηλαύκιον ἐφόρει.
 καὶ ὅτι τῷ Τιτίλῳ ὁ ῥῆξ Γότθων ὃν κατέφθαρτον
 ὁ Ναρσὴς ἐφόρει καμηλαύκιον, ὅπερ ὁ Ναρσὴς
 ἔσειλον εἰς Βυζάντιον. ἰδιαίτερον ὁμῶς Μίτρα 20
 λέγεται ἡ Κίδαρις ἥ ἔχασα ὃν τῇ βάσει αὐτῆς Μί-
 τρας, καὶ ἐπάνω τῇ Μίτρας κεῖται ὃν μετώποις ἀκροῖς τῇ
 χρυσῇ φέλλῳ τὸ καὶ Πέταλον. καὶ ὅτι καὶ τὸ φέλ-
 λιον λέγεται τὸ πῖτον αἶδμα τῆς κεφαλῆς
 Μίτρας, ὅπερ εἰς ἔχει, καὶ λέγεται Μίτρα, 25
 ὅσον καὶ πῶν ὃν τῇ γραφῇ τῇ μεγάλῃ Ἀρχιερέως
 Μίτραν. τὸ Πέταλον καὶ χρυσῇ ἐπάνω τῆς Μί-
 τρας, τὸ δὲ λοιπὸν καὶ αὐτῶτερον, καὶ Κίδαρις
 λοιπὸν βύσσος πεποιημένη, ὡς λέγεται κεφαλὴν
 εἰκοσὶ ὀγδὼν τῆς ἑξόδος, ὁδὲ βύσσοι πανίον 30
 ἐστὶ λεπτόν, ὡς ἱερεὶς κεφαλῇ τῶν τεσσαρε-
 σῶν τεταρτῶν, Κίδαρις λινὴς ἔχασαν ὑπὲρ τὰς κε-
 φαλαῖς αὐτῶν. ἐστὶ δὲ ἡ Κίδαρις καὶ τὸν αὐτὸν
 κύριον ὃν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ περικεφάλαι^ς τῶν
 ἱερέων κόσμος ὁ βύσσος γεγονός. ἐφόρειν ἔν 35
 οἱ μὲν ἱερεῖς τὰς Κίδαρις ὡς ἡ ἑξόδος κεφαλῇ
 εἰκοσὶ ὀγδὼν, καὶ Κίδαρις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς ἡμῶν
 καὶ δόξαν. ἡ δὲ τῇ Ἀρχιερέως ἐλέγετο Μίτρα
 ἰδιαίτερον ὡς αἶρεται. ἔστι ἡ μὲν Κίδαρις μόνη καὶ
 ἐλέγετο Μίτρα, ἡ δὲ Μίτρα μετὰ τῇ Πιτάλῃ 40
 καὶ τῆς Κιδάρεως ἐλέγετο Κίδαρις, ὡς εἰς Λούκι-
 κὸν κεφαλῇ δεκάτῳ οὕτῳ λέγεται περὶ τῇ Ἀ-
 ραῶν, καὶ Κίδαριν ἡνὶν περιθήσεται. καὶ Ζα-
 χαρίας κεφαλῇ τρίτῳ περὶ Ἰησοῦ τῇ Ἀρχιερέως,
 καὶ ἐπίθετε Κίδαριν καθαρὰν ὑπὲρ πῶν κεφαλῇ 45
 αὐτῶν. καὶ ὁ μέγας Κύριος ὃν τῇ αὐτῇ ῥῥῳ λέγει,
 τὸ μὴ ἀφαιρεῖσθαι τῆς κεφαλῆς πῶν Κίδαριν, τῆς
 ἱερωσύνης τὸ ἀνάποδον ὑπεμφάνειον αὐτῶν. ὅτι
 δὲ ἀρχῆς καὶ βασιλείας ἐστὶ σύμβολον ἡ Ἀρχιερε-
 νική Μίτρα, μαρτυρεῖ ὁ φίλων ὃν τῇ αὐτῇ λόγῳ 50
 λέγων, Κίδαριν δὲ αὐτῇ Διαθήμας ἐπιτίθησι
 τῇ κεφαλῇ (ὁ Ἀρχιερέως) διανοῶν τὸν ἱερωδικὸν τῇ
 Θεῷ, καὶ ὃν ἡγεμόν ἱεράται ὡς φέρειν ἀπάντων καὶ
 μὴ μόνον ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ βασιλέων. καὶ Βαρεῖ
 κεφαλῇ, πέμπτῳ, αἰδύσαι ἱερωσλήμ πῶν δι-
 πρί-

πρέπειαν τῆς ᾧ τῷ Θεῷ δόξης, ἐπὶ τῷ πλὴν μί-
τρῳ ᾧ πλὴν κεφαλῇ τῆς δόξης τῷ αἰώνιῳ.
καὶ ἱεζεκιήλ κεφαλῇ εἰκοσῶ ὅτῳ. καταβή-
σονται ὑπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες,
καὶ ἀφελῶνται τὰς μίτρας ὑπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν.

καὶ ὁ σερὰχ. καύχημα ἡμῶν, ἔργον ἰσχύος.
σημείωσαι δὲ, ὅτι περὶ τοῦ Ἀρχιερέως τῶν βα-
σιλέων κατὰ πλὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν καὶ τὰς ἀ-
ρετάς, ὡς εἴρηται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κεφαλῇ, ἔμνη
κατὰ τινὰ ἐξουσίαν ἐξωπλεκτὴν ὡς νομίζα ὁ ῥώμης.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Ἀαρωνίῃδος μίτρας τῆς μετελθούσης εἰς χεῖρὸν, ἣν ἰφόρει ὁ ἐπιστήθιος καὶ ὁ ἀδελφός.
10 ἰάκωβος ὁ ὑπὸ τῷ χεῖρῳ ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων κατασταθείς.

Ὁ ἐπιστήθιος ἰωάννης ἰφόρει τὸ χρυσὸν πέτα-
λον κατὰ κλήρωμα τὸν εἰσπρατήρα, ὡς λέγει
ὁ ἐφῆς πολυκράτης παρ' Εὐσεβίῳ εἰς τὸ ὁκ-
15 κλησιαστικὸν ἱστορικόν, βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφα-
λαίῳ εἰκοσῶ τέταρτῳ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ἀδελ-
φός ἰάκωβος, ὡς λέγει ὁ ἱερός ἐπιφανίος
ἀἰρέσει κατὰ Ναζωραίων, ἱεράτορος κατὰ πλὴν
20 παλαιὰν ἱερουσλήμ, ὡς ἱστορήσαν Εὐσεβίος καὶ
κλήμης καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ καὶ τὸ πέταλον ᾧ τῆς
κεφαλῆς ἐξ ἧν αὐτὸ φέρει, καθὼς οἱ περὶ τῆς
μὲν ἀξιοπιστοὶ ἄνδρες ἐμαρτύρησαν. εἴρηται δὲ
ὅτι τὸ πέταλον κατὰ τῷ μετώπῳ τῆς μίτρας,
ἀλλὰ ἔκειντο ὑπὸ πλὴν κίδαρι, καὶ ταῦτά ἐστιν ἡ μίτρα
25 ἣν ἰφόρει ὁ Ἀαρών, καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, ὡς τε
τὸν ἐπιστήθιον καὶ τὸν ἀδελφόν φερέντας τὸ
χρυσὸν πέταλον, ἀναγκάσιως πεφορηκόων παῖσαν
πλὴν Ἀαρωνίῃδα μίτραν ᾧ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν.
λέγει δὲ ὁ ἐπιφανίος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ὅτι οἱ ὑπα-
30 τὶ βασιλεῖς τῶν Ἑβραίων ἦσαν ὁμογενεὶ βασιλικῇ

καὶ ἀρχιερατικῇ, ᾧ δὲ τῷ χεῖρῳ ἀπόφυλτος βα-
σιλεύσας ὁ Ἡρώδης, ἐκ' ἧς οἱ ὑπὸ τῷ Δαβίδ δια-
δημα ἐπέθου. ὅθεν μετέπειτα ἡ βασιλικὴ καθε-
δρὰ ᾧ χεῖρῳ, ὅς ἐστι βασιλεύς ὡς ἐκ αἰσώματος
δαβίδ, καὶ ὡς τῷ Θεῷ φύσει υἱός. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ
ἱερατικόν εἰς τὸν χεῖρὸν μετέπειτα, καὶ ἔστιν Ἀρχι-
ερός, καὶ Ἀρχιερέων πρύτανης, καὶ ἀπὸ τῶν Ἀπό-
στολων ἰάκωβον Ἀρχιερέα ἱεροσολύμων κατέστησαν.
ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ ἰάκωβος καὶ ὡς πρῶτος Ἀρχιερός
ὑπὸ χεῖρῳ κατασταθείς, καὶ ἱερατόρας κατὰ πλὴν
παλαιὰν ἱερουσλήμ ἰφόρει τὸ χρυσὸν πέταλον,
ἀναγκάσιως μετέδωκε τῷ μετροφορεῖν καὶ τοῖς μετ'
αὐτῶν ἐπισκόποις τῶν ἱεροσολύμων. ὅθεν οἱ ἱε-
ροσολύμων Θεοδόσιος ἐπεμψε δώρεα τῷ Κωνσταν-
τινὸς ἱγνατίῳ τῷ ἀδελφῷ τὸν Ποδῆρη, πλὴν
ἐπιμύδα, καὶ πλὴν μίτρας, ὡς ἱστορεῖ Δαβίδ ὁ Πα-
φλαγὸν ἐν τῷ βίῳ τῆς ἱγνατίου, καὶ Μιχα-
ῆλ ὁ σύγκλητος ἐν τῷ ἱγκωμίῳ τῷ αὐτοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

ὅτι ἀπὸ ταπεινώσει ὁ Σιλβέστρος φασὶν οἱ παπισταὶ μὴ δεξιῶν τὸν βασιλικὸν στέφανον, ἐδέξαντο τὸ
35 ἄλφον. καὶ περὶ τῷ ἄλφον καὶ Παπαλήθρῳ.

Λέγουσιν οἱ χολαστικοὶ τῶν παπιστῶν, ὅτι ὁ μέγας
Κωνσταντῖνος, ὡς γράφει ἐν τῷ Θεωρίσμῳ,
40 δέδωκε τῷ Σιλβέστρῳ τὸ διαδήμα, ἥτοι τὸν βασι-
λικὸν στέφανον, καὶ ἄλλα ἡνὰ κοσμήματα τῆς
βασιλικῆς μεγαλειότητος, καὶ ὤρισεν ἵνα Σιλβε-
στρος ὁ καθολικὸς ἐπίσκοπος, καὶ πάντες οἱ ὁρ-
θόδοξοι αὐτοῦ ἀρχιερεῖς καὶ ἐπίσκοποι φορέωσι τὸ δια-
45 δημα καὶ τὸν στέφανον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καὶ μαρ-
γάρων πολυτίμων. ἐπειδὴ δὲ ὁ μακάριος Σιλβέστρος
ἔχει σεφάνην ὑπὸ τῶν τελῶν αὐτοῦ, πλὴν καὶ Πα-
παλήθραν καλὴν, ἥς τὸ μὲν αὐτὸς ἐδέξατο τὸν
ἀκαθάρτον στέφανον, τὸ δὲ κάτωθεν, τὸ μαρμα-
50 ρεῖν πλὴν κερῶν, καθάρως ὑπὸ τῶν ἀπαθύντων
τῶν κερύματι, ὅτε ἦσαν ὑπὸ δουλαβείας δέξα-
σαι πλὴν χρυσῇ ἐκείνῃ σεφάνῃ, διὸ ὁ μέγας Κων-
σταντῖνος ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸν χρυσὸν ἄλφον ἔ-

θηκεν ᾧ πλὴν κεφαλῇ αὐτοῦ. ὅθεν ὡς τῷ νῦν
ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ἐμένει ἐν τῷ νῦν, ἀλλὰ καὶ
παράγων φορεῖ τὸν χρυσοῦν ἄλφον καὶ τὰ βασιλικὰ
ὑποδήματα. τῆς σωίστη καὶ Συμεὼν ὁ Θεσσα-
λονίκης γράφων, ἡνὲς φασὶν ὅτι τῷ πρώτῳ ἐν
Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνῳ τὸ μετροφορεῖν ἐχρηκίον τὸν
Ῥώμης, καὶ ἐν τῷ χρυσοβέλλῳ τῷ μεγάλῳ Κων-
σταντῖνῳ τῷ γέγραπται, ὅτι τὸ στέμμα τῆς βασι-
λείας παρέχετο τῷ Θεῷ Σιλβέστρῳ ἅτε δὴ πνευματικῇ
καὶ πατρὶ, πλὴν ἱερουσλήμ ἡμῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐκα-
πέδξατο ἀπὸ ταπεινώσει, τὸν ἄλφον ἠνάγκασε
λαβεῖν τὸν ᾧ τῆς κεφαλῆς. ἐστὶ δὲ ἄλφον ὡς λέ-
γεται τῷ σχολιαστῇ ἐν τῷ πέμπτῳ εἰς τὸν Ὀλυμ-
πίων τῷ Πινδάρῳ, ἀνάδημα τῇ κεφαλῇ χρυσοῦ
καὶ λίθοις πεποικιλμένον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ

Περὶ ὧν οἱ παπισταὶ ἐπιλέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ γυνέσθαι τὸν κύριον τοποτηρητὴν τῆς Πάπας Κελεσίνας τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐπισκόπου τὸ μίτροφορεῖν ἔχεν, καὶ τὸ λέγεσθαι κριτὰς τῆς οἰκονομίας.

Ἐπιλέγουσιν οἱ αὐτοὶ, ὅτι ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπελθεῖν αὐτὸν τὸν ἴδιον ῥώμης κελεσίνον εἰς πᾶν τρίτον Συνόδον, ποιῆσαι δὲ τὸν κύριον τοποτηρητὴν αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ἐκείνου εἰς ὅλην τὴν πόλιν τὴν δι-
κασίαν τῆς Κελεσίας, ἐκείνους δὲ τῇ Συνόδῳ φορεῖν
ἐπὶ κεφαλῇ τὸν χρυσὸν δάκρυον, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας
φημίζεται τῆς οἰκονομίας κριτῆς, ὡσανεὶ οἰκονομικῆς
Ἐπισκόπου τοποτηρητῆς, καθήκοντος οἰκονομικὸν
πρῶτον τὸν Νεστόριον ἐν οἰκονομικῇ Συνόδῳ.
ἀλλὰ καὶ ὁ Θεσσαλονίκης λέγει κύριον τὸν μέγαν

ἀπὸ τῆς τρίτης Συνόδου λαβεῖν τὸ ἔχει ἐπὶ τῆς
κεφαλῇ σῶμα, δι' αὐτοῦσαν ζητήσαντα τῆς. 5
ἑτέρῃ δὲ λέγουσι ὅτι τῆς Πάπας λαβεῖν τῆς,
τὸν τόπον αὐτῆς ἐπὶ τῆς τρίτης Συνόδου ἐχρησά-
μενος δὲ ὁ κάλλιστος βιβλίῳ δεκάτῃ τεταρτῇ,
κεφαλῇ τεταρτῇ τεταρτῇ φησὶ, τὸ ὅτι τῆς τῆς
Μίτρας, καὶ πᾶν τῆς Πάπας ἐκκλησίαν, καὶ 10
τὸ κριτῆς τῆς οἰκονομίας ἐλάβεν ὁ αὐτὸς κύριος
ἀπὸ τῆς ῥώμης Κελεσίας, τοποτηρητῆς, ἐκείνῃ
χρηματίσας.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ὧν οἱ παπισταὶ συμπεράναντες ὁκτὼν ἐρημίων, λέγοντες τῆς μετὰ Κωνσταντίνου Βασιλεῖς δεδοκασίας
τοῖς Πατριάρχασι καὶ τὸ μίτροφορεῖν καὶ τὰς ἄλλας ἀρχικὰς ἡμαί.

Δοκῶ ὅτι πᾶν ἐρημίων ἀκόλουθον, φασὶν οἱ αὐτοί,
ὅτι οἱ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου ἀδελφοὶ αὐτο-
κράτορες Κωνσταντινουπόλεως, τῆς μετὰ τὸν Πάπαν
ἀκρὰς πατέρες, ἦτοι τῆς λοιπῆς Πατριάρχας
βασιλικῶς ἀξιώμασι καὶ ἀρχιερατικαῖς τιμαῖς ἐμ-
γάλιον. ὅθεν καὶ τὸ μίτροφορεῖν αὐτοῖς δεδο-
κασιν, ἐκ ἀπαδὸν πρᾶγμα ποιήσαντες, ὡς ἐπὶ
τὸν ὁκτὼ ἐπιστηθίαν καὶ τῆς ἀδελφοφίαν.

δὴ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ λόγῳ μετὰ πᾶσι
ἐπαύοντες τῆς φυγῆς τῆς τοῦ βεβαίου λέγων, ἀπὸ
τῆς χεῖρας τὸν ἀρχιερέα, καὶ παρὰ τὸν
ποδὶν, καὶ περιτίθει πᾶν κίδαρι, καὶ ἄλλα
τινὰ τοιαῦτα προσφέρουσιν οἱ τοῖς Ἐπισκόποις
βελοφόροι χαρίζεσθαι, ὅτι δικαίως φορεῖται τὰς 25
Μίτρας, καὶ αὐτοὶ καὶ Κορώνας καλεῖται, ἱερου-
σολωμαῖες τῆς βασιλείας τῆς ἀξιώμα.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ἐλεγχῶ κατὰ παπιστῶν ὅτι ἐπεὶ ἀποστόλοις ἡ πατρίαν τὸ μίτροφορεῖν ἦν, καὶ ὡς ἔστιν τῆς
παλαιᾶς ἀρχιερείας καὶ πᾶν τῆς χάριτος, καὶ ὅτι τὸ ἀσκητὴς ἱερεὺς ἡμῶν κύριος, καὶ κίδαρι
ἀρχιερέων ἡ τῆς Πνεύματος χάρις.

Ὅτε οἱ ἀπόστολοι, ὅτε οἱ ἀποστολικοὶ, ὅτε οἱ
μεταπᾶν Πατέρες τῆς ἐκκλησίας ἐμίτροφορον.
βοῶσι γὰρ οἱ Θεολόγοι, ὅτι ὁ παλαιὸς ἀρχιερεὺς
ἐπὶ τῆς κεφαλῇ κίδαρι ἔχει, ἀλλ' αὐτοπόδητος
ἦν, καὶ λύει τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν ἐκε-
λεύετο, καθότι ἀτελής ἦν, καὶ περὶ πᾶν σκιά
ἐσρέφετο, καὶ σκιά λατρεύων, καὶ πᾶν πτέρναν
την ἐκείνου, καὶ θνήσκων ἐκρεττέτο ὑπὸ τῆς ἀδελφείας.
ἡμεῖς δὲ ὡς ἐκείνους μὴ τῆς πόδας, πᾶν κεφαλῇ
δὲ ἀσκητὴν ἔχοντες, ὅτι ἡμῖν δεδοται
πατεῖν ἐπ' αὐτῶν ὄφειν καὶ σκορπίων, καὶ τὰ αὐτῶν
φορεῖν ἐδιδάχθημεν, ὅπως πατέρες ὑπὲρ ἡμῶν

ἐσῆλθε χεῖρας, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς σώματος
τῆς ἐκκλησίας, ἐν καὶ τιμῶντες, ἀσκητὴν
τὰς κεφαλὰς προσδύχομεθα, ὅπως γὰρ καὶ πᾶν
χερσὶν ἐλάβομεν, καὶ ἡ χάρις τῆς αὐτῆς Πνεύ-
ματος, ἥτις καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐπεκαθήσθη, 40
κίδαρι ἡμῖν ἐπὶ τῆς κεφαλῇ, καὶ κατὰ
τὸν μέγαν Διονύσιον ἐμίτρον ἡμεῖς ἐπὶ τῆς
κεφαλῇ χερσὶν ἐλάβομεν λαμβάνομεν, ἀλλὰ τὸ εὐα-
γγέλιον. τὸν χερσὶν οὐκ ἔχοντες κεφαλῇ, ἀσκη-
καλύπτει κεφαλῇ προσδύχομεθα, ὅτι καὶ μάλλον 45
εἰς Θεότατον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἐλεγχῶ κατὰ τῶν παπιστῶν ἀπὸ πολλῶν μαρτύρων ὅτι τὸ ἄδελφον χρῆσθαι ἡμίτρον πρὸς σίλβετον
ψαλμῶν ἐπὶ, καὶ περὶ τῆς ὁποίας ἦν ἡ τῆς ἐπιστηθίαν καὶ ἀδελφοφίαν μίτρα καὶ τὰ κατὰ αὐτῶν, καὶ
ὅτι τὸ ὡς τῆς ῥώμης λαβεῖν τὸν κύριον τὸ μίτροφορεῖν καὶ τὸ κριτῆς λέγεσθαι τῆς οἰκονομίας πλάσμα
ἐστὶ, καὶ περὶ τῆς πόδας ἔχει ὁ Ἀλεξανδρείας τὸ κριτῆς τῆς οἰκονομίας, καὶ περὶ τῆς περιεργασίας τῆς
μίτρας τῆς ῥώμης, ὅπως τῆς βίβλου Παύλου ὁ δούτερος ἀποπληξίαν κακῶς ἐπιδόκησε.

Ρήτεον πρώτον, ὅτι ἐπειδὴ τὸ θείσπισμα τῷ
 Κωνσταντίνῳ ἐστὶ πλάσμα, ψεύδης ὁ περὶ τῷ
 χρυσῷ λόγος. δεύτερον, εἰ καὶ ἦν ἀληθὲς
 τὸ θείσπισμα, ἔσυνάγεται διὰ τῆς τῷ μιτροφο-
 5 ρεῖν τῶν Ἐπισκόπων, λέγει γὰρ ὁ Πλάτινας
 ὅτι τῷ χρυσῷ καὶ μαργαροσυνθέτῃ Διαδήματος,
 ὅπως συνήχρησεν ὁ Κωνσταντίνος φορεῖν τὸν Σίλβε-
 10 ρον, καταφρονῶν ὁ Σίλβερος ὡς ἀπρεπον εἰς ἱερῶ-
 νύμῳ κεφαλῷ, ἀχαλυστὸ φορεῖν τῷ Μίτρῳ
 κατὰ τῷ συνήθειαν. καὶ εἰ καὶ εἰς τοῦτο ἐκ ἀλη-
 15 θείας ὁ Πλάτινας, λέγων ὅτι ὁ Σίλβερος ἐφόρει
 λόκλῳ Μίτρῳ κατὰ τῷ συνήθειαν, ἐπειδὴ ὁ ἄγιος
 Σίλβερος ἴσως τὸν διὰ τῶν τειχῶν Στέφανον
 εἶχον, ὃν καὶ Παπαλήθραν ἐκάλει, καὶ Μίτρῳ
 20 ποτὲ ἐκ ἐφόρεσον, ἀλλὰ πῶς τῷ πρῶτῳ συμ-
 βάλλει εἰπὼν, ὅτι ἐφόρει ὁ Σίλβερος Μίτρῳ
 λόκλῳ, ἦν διὰ λινῆς, καὶ ἐχὶ χρυσῇ καὶ δια-
 λιθομαργαρος. τρίτον, ὁ Ἐπιστήθι καὶ Ἀδελ-
 φόθεος τὸ χρυσὸν Πέταλον ἐφόρεσαν Ἀφάνια οἰ-
 25 κονομίαν προσήκυσαν τῷ καιρῷ ὁκάνῳ, προσωπικῶς
 μύρρι καὶ ἐκ διαδομένην. τῶς μετ' ὁκάνους Ἐπι-
 σκόποις. τέταρτον, ἡ Μίτρα τῷ Ἀδελφοθείᾳ ἐκ
 ἦν χρυσῇ καὶ λιθοκόλλητος, ἀλλὰ λινῇ λόκλῳ,
 ὡς οἱ ἱεροσολυμίται. ἐφύλαττον Ἀφ' ἀλάβειαν, ὡς
 30 ἐφύλαττον καὶ τὸν θρόνον τῷ αὐτῷ κατὰ τὸν Εὐσέ-
 βιον ὁκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφα-
 λαίῳ τετρακστῷ-πρώτῳ, καὶ τῷ Ἰγνατίῳ Κωνσαν-
 τινεπόλεως ἑπεμψεν αὐτῷ ὁ ἱεροσολύμων Θεοδό-
 σιος δι' ἀλάβειαν, καὶ οὐχ ἵνα αὐτῷ φορῇ,
 35 ὅθεν καὶ συνείθαψαν αὐτῷ ἐκείνῳ. πέμπτον, ὁ
 Κύριλλος ἐν τῇ τρίτῃ Συνοδῷ εἶχε τὸν ῥήπον τῷ
 Κελεσίῳ, ἐκ κοσμικῶς, ἀλλὰ πνευματικῶς, καὶ
 ἐκάθητο ὡς Ἐπίσκοπος, καὶ ἐχ ὡς Βασιλεὺς.
 ὅθεν καὶ καθαιρεθείς ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν, ἐκ
 40 εἶπον ὅτι ἐστὶ τῷ Πάπᾳ Τοποτηρητῆς καὶ ἐκρίνεται,
 ὡς ἡδη ληρῶσιν οἱ λατῖνοι, ἀλλὰ συνοδικῶς κρι-
 θείας ἐδικημάθη. ὁκτον, ὁ Κύριλλος ἐκ ἐζήτησεν διὰ
 τῆς Συνοδῆς φορεῖν ἑδῶν, ἑδῶς γὰρ ἀρχαῖος
 ἱσθρῶσεν αὐτὸ, περὶ δὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαῖος
 45 δὲ μάρτυρας προσφέρειν. τῷ μόνον δὲ εἶπε τὸ
 τῶν κηνοτόμων πλάσμα ὡς φασί τινες, ὡς εἶναι
 ὅμοιον πλάσμα ὅτι ἐφόρει δι' ἀδούσαν τῆς
 κεφαλῆς αὐτῷ ὁ Κύριλλος Μίτρῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ
 εἶπεν, ῥήτεον ὅτι καθὼς τῷ Σπυρίδωνι τὸ πλε-
 45 κτὸν ὁκίθημα ἐκ ἐδόθη τῶς Τριμυθέντος Ἐπι-
 σκόποις, ἔτω καὶ τῷ Κυρίλλῳ τὸ δι' ἀδούσαν κεφα-
 λῆς κάλυμμα ἐκ ἐδόθη τῶς Πάπᾳς Ἀλεξανδρείας.
 ἑβδομον, τῷ Ἀλεξανδρείας ἑδῶσαν Τίτλον οἱ κριθόντες

παρ' αὐτῷ Βασιλεὺς καὶ Πατριάρχης, ἵνα λεί-
 γηται κριτῆς τῆς Οἰκουμενῆς, ἵνα φορῇ ὁμοῦς
 Μίτρῳ ἢ Διαδήμα ἐκ εἶπε τῷ τῷ αὐτῷ ἱσο-
 ρήσας Λογοθέτης, ἐκ εἶπε τῷ τῷ ἄλλοις, ἐκ
 εἶπεν ἀρχαῖον. εἶδεν καὶ ὁ Θεσσαλονίκης καὶ ὁ Κάλ-
 λιστος λέγειν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ Ἀλεξανδρείας ἑμι-
 10 τροφόρει, ὀνοεῖται ὁ λόγος ὅτι πρὸ πολλῶν ἡδη
 χρόνων, ἐκ μὲν καὶ ἀνέκαθεν. ὀγδοον, οἱ Κωνσαν-
 τινεπόλεως Πατριάρχαι ἐκ ἑμιτροφόρεν, πε-
 ρὶ γὰρ αὐτῶν λέγει ὁ Ἀγτιοχέας Θεόδωρος ὁ
 Βαλαμων ἐν τῇ περὶ Πατριαρχῶν μελέτῃ
 ὅτι ἐφόρεν Σάκκον καὶ Στιχάριον μετὰ ποταμῶν,
 καὶ ἄλλα τινὰ εἰς Ἀφασίλῳ τῶν Μητροπολιτῶν,
 ἐμμένηται δὲ παντάπασιν Μίτρῳ. ἑνατον, περὶ πᾶ-
 15 τὸ χιλιοσὸν πωτηκῶν ἐπὶ Μιχαὴλ ὁ Κηρυλ-
 λάριος γράφων εἰς Πέτρον τὸν Ἀντιοχέας, μέμ-
 φεται τῶς Λατίνων Ἐπισκόπους χρυσοφορῶντας, ὁ
 δὲ Πέτρος ἀντιγράφων αὐτῷ ἔλεγον, ὅτι καὶ οἱ
 ἡμέτεροι φορῶσιν Ἐπιμανίκια καὶ Ἱπογονάτια
 μαγγανισά, ἐδ' ὅλως δὲ μέμνηται Μίτρῳ. δέ-
 20 κατον, ὅτι ἀπῆλθεν ὁ Παλαιολόγος Ἰωάννης εἰς
 Ἰταλίαν, ὁ Κωνσταντινεπόλεως Ἰωσήφ ἀσκεπῆς ἐ-
 λατῆργα. μέμφεται δὲ τὸν Πάπαν μιτροφορῶν-
 τῷ ὁ Δουμοφύλαξ, λέγων κεφαλαίῳ δεύτερῳ ἀ-
 ριθμῷ δεύτερῳ τῶν ἀντιρρητικῶν τῷ Φλωρεντινῷ
 Ὄρει ἄτινα κατὰ ἐν τῇ Καταπαγῇ, τὸ λαμ-
 25 πρὸν ἐκείνῳ καὶ περὶ τὸν διηρημένον ἐραῖον, καὶ
 τῷ πολυχιδῇ Τίτῳ, καὶ τὸν ποικίλον καὶ πο-
 λυανθῇ Στέφανον. καὶ γὰρ ὁ Πάπας ἐκ ἡρέ-
 σθη εἰς τῷ ἀπλῶς Μίτρῳ, ἀλλ' ἐπέθηκεν αὐτῇ
 30 τρεῖς κύκλους, καὶ ἐφ' ἐκάστῳ κύκλῳ ἐπέθετο δώ-
 δεκα πυρῆσκα, τὸν μὲν, τάχα ὡς προσφέρων τῶν
 Βασιλέων, τὸν δὲ, ὅτι καὶ τῶν Πατριάρχων,
 τὸν δὲ τρίτον, ὡς ἔχων ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ
 Οἰκουμενικῶς τατέσι καθολικῶ καὶ γυνικῶ ἐ-
 35 ξουσίαν. ἱσθρῇ ὁ Πλάτινας ὅτι ὁ Πάπας Παῦλος
 ὁ δεύτερος ἐπεθύμησε σφοδρῶς τῶν θηλυκῶν καλ-
 λωπισμάτων, καὶ συνήγε πανταχόθεν ταῦτα μετὰ
 Φθορᾶς τῶν ὁκκλησιαστικῶν θησαυρῶν, καὶ ἱσο-
 40 λίζετο τόσον, ὡςτε φαίνεσθαι εἶναι αὐτὸν ἄλλην
 τινὰ Κυβέλλῳ τῆς φρυγίας, ὅθεν καὶ ἐν τῇ
 κεφαλῇ φορῶν τῷ τεικάρηνον Μίτρῳ ὡς περὶ αὐ-
 πύργον, διὰ τῷ βάρος αὐτῆς κατέβη εἰς αὐτὸν
 45 διὰ πληξία, καθὼς ἔπαθε τῷ καὶ ὁ Δέων ὁ
 υἱὸς τῷ Κοπρωνύμῳ, ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ οἱ δύο κα-
 κῶς ἐτελεύτησαν. σὺδέκατον, ὁ Θεσσαλονίκης μαρτυ-
 ρεῖ, ὅτι ὁ Ἀλεξανδρείας ἑμιτροφόρει, οἱ δὲ λοι-
 50 ποι Πατριάρχαι ἀσκεπῆς ἐλατῆργον.

Περὶ ἀποστολικῆς εὐλῆς καὶ χήματος καὶ Σάκκου ὃν οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Πατριάρχαι φορῶσιν.

Εἰ δὲ λέγει ὁ Θεοφάνης περὶ Ἰωάννη τῷ Καππα-
 10 δοκῷ, ὅτι προβληθείς Ἐπίσκοπος Κωνσαν-

τινεπόλεως, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐφόρεσε τῷ διὰ το-
 15 σολικῶς εὐλῇ, καὶ ὅτι τῷ μεγάλῳ ἱερατικῷ ποιῶν-
 20 τας

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

90

πρὸς τὰ δούπερα ἐγκαινία τῆς ἀγίας σοφίας, ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως Εὐτύχιος ἐν τῇ λιτανείᾳ ἐκαθέζετο ἐπὶ χρυσῇ ὀχήματι, βασιλῶν τὰ ἅγια λείψανα, καὶ φορῶν τὸ δαυσειδικὸν ὄχημα. ῥητέον δὲ οὐκ ἓν, ὅτι δαυσειδικὴ σοφία καὶ δαυσειδικὸν ὄχημα ἴσιν ἡ σοφία ἡ ἐφόρος κοινῶς οἱ πατέρες ἀπ' ἀρχῆς. δούπερον, ὅτι ἡ Σάκκος, λέγει γὰρ ὁ λατῖν. Κωδινός καὶ ὁ Χωματίνος Δη-

μήτριος, ὅτι αἱ αὐτοκράτορες Κωνσταντινῆ πόλεως εἰσάγει φορεῖν ἐν τῇ λαμπρᾷ καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς σεφφορίας αὐτῶν Σάκκον καὶ Διαδήμα. καὶ οἱ Πατριάρχαι τῶν Σάκκον φορεῖν εἰσάγει ἐν ταῖς ἐορτασίμοις καὶ Φανδραῖς ἐορταῖς. ἐν ταῖς ἐορταῖς λέγει, καὶ ἔπαυσε Σάκκον, καὶ ἔχῃ Μίτραν ἢ Διαδήμα.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

10

Περὶ τῆ πόθου τὸ μιτροφορεῖν τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως, ὁ καὶ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Μητροπολίται κακῶς καὶ ὠφθαλμῶς ἡρώνται.

Φανερόν ἐστιν, ὅτι κληρονομία καὶ μάστις με-
ταγενεστέρα ἐπὶ τὸ μιτροφορεῖν τὸν Ῥώμης καὶ
τὸν Ἀλεξανδρείας, ἀφ' ὧν μετὰ τὴν ἀλώσειν τῆς
Κωνσταντινῆ πόλεως ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Ἱερουσαλὺμ
ἱεραρχοὶ, περιεποιήθησαν τὸ περιεργον, οἱ τι-
ναι ἐν ἑτὶ χιλιοσῶ ἐξακοσιοσῶ ἔτος δούτερον
τῇ σωτηρίᾳ ὀπδημήσαντες εἰς Βυζάντιον, καὶ ἱε-
ραρχοὶ μετὰ τῇ Κωνσταντινῆ πόλεως Τιμοθέως,

ἐλθόντων ἀσκήσεις Διὰ τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως. 15
Κύριλλος δὲ ὁ Λάκαρις μετατεθείς ὑπὸ Ἀλεξαν-
δρείας εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν, καὶ φορῶν τὴν
Μίτραν, μετέδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν τὴν κλη-
ρονομίαν μέχρι καὶ τῆς σήμερον, ὅθεν διεδό-
θη τὸ κληρονομία καὶ εἰς τὰς αὐτὸ κεφάλαια. 20
ἱεπισκόπους, καὶ εἰς τινὰς Μητροπολίτας κακῶς
καὶ ὠφθαλμῶς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ ΚΒ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

25

Περὶ τῆς συνήθειας τῆ μιτροφορεῖν, καὶ κατὰ τίνος μίμνην, καὶ περὶ Διαβολῆς τῆς Μίτρας
τῆ Ῥώμης καὶ τῶν Πατριαρχῶν, καὶ σημασίως Θεοπάτης καὶ περιγραφῆς τῆς τῶν Πατριαρχῶν Μίτρας.

Διεδόθη ἔν ἡ σωήθεια εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἥς
ἀρχαίας, ἦγεν πρὸς πονητικῶν χερδὸν ἐπὶ
ἔσθῃ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνωτάτοις Πατριαρχαῖς
ἐπασθῆποτε Διαδοθείσης, ὅτι ἐπὶ ῥάδιον ἀφαι-
ρεθῆναι, καὶ μάστις ἵνα μὴ ἀσυμφωνία γίνηται,
καὶ ἀκολυθήση σκανδαλόν ἢ χρίσματος ἵνος αἰ-
ῶνον. ἰδὲ περὶ τῆς ἐν τῇ κατὰ τὴν Σινὰ ὅρας
Ἀνανίας ἡμετέρῳ πονήματι. σηματικῶς ὅμως ὅτι μι-
τροφορεῖσιν οἱ Ἀντιοχείας καὶ Διὰ τὴν Μίτραν τῇ
Σιλβέστρου καὶ Διὰ τὸν Λώρεν τῇ Κωνσταντί-
νῃ, ἢ τὸν Κελεστίνον καὶ Κύριλλον, ἀλλὰ Διὰ τὸν
Ἐπιστάσιον καὶ Ἀδελφόθεον χάριν τῇ πρὸς τὸν
Ἀαρὼν κατὰ τὴν μιμήματος, ὅθεν καὶ Διασέβον-
ται αἱ Μίτρας αὐτῶν ὑπὸ τῆς τῇ Πάπα, ὅτι
ἐκείνης τὸ ὄχημα τεύργον καὶ παύσαν πο-
λυτελεῖς καὶ μετὰ τὴν ἔραϊα, τὸ δὲ τῆς τῶν
Πατριαρχῶν ἔχῃ τὸ χρυσὸν Πέταλον, ὅπερ ὁ
μέγας Κύριλλος εἶπε Φέδιον, ὅδε Φίλων λέγει
ὅτι ἡ ὡς Στέφανος, τέσσαρας ἔχῃ γλυφάς

ὀνόματος, περὶ ὃ ὁ αὐτὸς Κύριλλος λέγει λόγῳ
ἐνδεκάτῳ περὶ τῆς ἐν Πνύματι λατρείας, ἐπὶ 30
τύπων δὲ ἐπὶ τῇ Πετάλῃ τὸ χρυσοῦ μυστηριον,
ὃ περιέχεται δηλονότι ἐν τῇ Σταυρῷ. καὶ διατε-
στὶ τῇ τυποῦντῃ Πετάλῃ τιθέασιν οἱ Πατριαρ-
χαι τὸν τυπόμενον Σταυρὸν, ἑκάτω, ἀλλὰ αὐτῶ
τῆς Κιδάρεως μετὰ τῆς βάσεως αὐτῆς, ἥτις τῇ 35
Μίτρας, περὶ δὲ τῇ Κιδάρεϊ τιθέασιν τὸ τετρα-
γώνημα, ἥτις τῆς τέσσαρας Εὐαγγελιστὰς τῆς
γραψάντας τὸ Πέταλον, τὸ καὶ ἁγίασμα, ἥτις
τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν ὧς ἐν λόγῳ σωτηριῶν συ-
γγράφεται τὸ χρυσοῦ μυστηριον. δίδασκται ἀρχ 40
ὅτι κληρονομία ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης τὴν
ἀρχὴν λαβῆσα ἐπὶ τὸ μιτροφορεῖν, καὶ ἐπὶ Σιλ-
βέστρου ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ εἶδος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γνωστὸν,
ὥστε καὶ τὸ θέμισμα ψάβεται φητόντι περὶ
ἔχῃ, μάστις ὡς πλάσμα, πλάσματα καὶ ἀλλό- 45
κωτα, καὶ πρὸς ὕβριν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλη-
σίας ἐξερρημῶν εἰσάγει.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

5

Περὶ ὧν ἐπικαιροῦσι οἱ παπισταὶ ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰσορίας τῷ Εὐσεβίῳ ἐς σύστασιν τῆς ἀρχῆς
τῆς Ῥώμης, περὶ τῆς αὐτῆς τῆς Πέτρῃ πᾶσι ἀκρᾶ ἐξουσίαν, καὶ μεταφύροντες αὐτῇ ἐπὶ τὸν Ῥώμης.
καὶ περὶ τῆς αὐτῆς ἐλέγχου, ὑποδεικνύοντες αὐτῇ μὴ διὰ πολλῶν, Ἀποστόλων καὶ ἀγίων
πατέρων συκοφαντίας καὶ ψεύσεως, πὺν δὲ Πέτρον ἰσοτίμον τῇ πνευματικῇ ἀξίᾳ καὶ ἐξουσίᾳ τοῖς
10 λοιποῖς Ἀποστόλοις, καὶ τὸν Πάπαν Ῥώμης τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις.

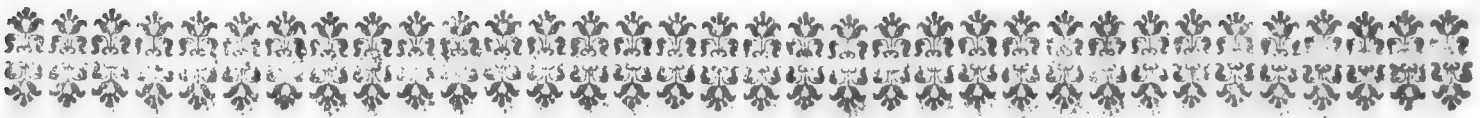
10

Καίτω ὡς πόλεμος ἐν ταῦτα τῆς ἰσορίας Εὐσε-
βίου τῆς ἐκκλησιαστικῆς, τὸ τὰς παπιστὰς ὑπὸ
τῶν αὐτῶν δύο τινὰ περὶ αὐτῶν εἰς τὴν τῆς παπισμῶ
1 σύστασιν, πρῶτον, ὅτι λέγει ὅτι τῇ περὶ αὐτῶν τεταρτῇ
ἔτι περὶ Πέτρου, ὅτι ἐστὶν Ἀπόστολος, γένει Γα-
λιλαῖος, καὶ Χριστιανῶν Ἀρχιερέως πρῶτος, ὅτι
γὰρ περὶ ἰακώβου ἐστὶν ὁ λόγος, λέγεται ἱεροσολύμων
Ἐπίσκοπος, ὅτι περὶ Εὐδοκίᾳ, ὅτι Ἀντιό-
20 χέων, περὶ δὲ Πέτρου, ὅτι Ἀρχιερέως τῶν
Χριστιανῶν. δούτερον, ὅτι ὁ αὐτὸς βιβλίῳ δούτερον
κεφαλῶν δεκάτῳ τεταρτῳ λέγει περὶ Πέτρου,
τὸν κρατῆρα καὶ μέγαν τῶν Ἀποστόλων, τὸν ἀρετῆς
οὕτως τῶν λοιπῶν ἀπάντων ἀρετῶν Πέτρον ἐπὶ
25 τῷ Ῥώμῳ, ὡς ἐπὶ τῇ τῆς λυμῶν (Σίμωνος
τὸν μάγον) βίον χειραγωγῆ, ὅς ἐστις γου-
ναὶος τῷ βίῳ στρατηγὸς τοῖς θεοῖς ὅπλοις φε-
ράμενος. καὶ λοιπὸν φαίνει οἱ παπισταὶ, ὅτι
τῶν δὲ Πέτρου ἀκρᾶ ἐξουσία, ἢ ἔχει
30 καὶ ὁ Διάδοχος αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ῥώμης. Ἀλλὰ
ῥητὸν ὡς μὴ τὸ πρῶτον ὅτι συκοφαντοῦσι οἱ
παπισταὶ τῶν Πατέρων, συκοφαντοῦσι γὰρ τὰς ἀγίας,
Ἀθανάσιον, Χρυσόστομον, Κλήμεντα, Φλαυιανόν,
Σταδίτην, καὶ ἄλλους, ὡς ἐρεμῶν ἐν τοῖς ἰδίῳ
35 τόποις, ἰδὲ συκοφαντοῦσι καὶ τὸν Εὐσεβίον, ὅτι γὰρ
ὁ Εὐσεβίος εἶπε τὸν Πέτρον Ἀρχιερέως τῶν Χρι-
στιανῶν πρῶτον, πῶς ἐσημαῖσι τὸν τρόπον οἱ παπ-
ισταὶ, ἀλλὰ μόνον τὸν χρόνον λέγεσθαι ὡς τῇ περὶ
40 τῆς λόγῳ παρ' Εὐσεβίου, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ποιεῖται
ἐπὶ ἔργῳ, ἐπὶ ἐφῆρθε, δούτερον, εἰς τὴν ἐπι-
μεθεῖα εἶπεν ῥητὸν τὸν Εὐσεβίον, ἀλλὰ νομί-
ζομεν ὡς ἐκεῖνος ὡς ἐκεῖνος καὶ περὶ τῶν λοιπῶν
Ἀποστόλων ὅτι εἰν οἱ κληρικοὶ διδασκαλοὶ, οἱ
45 κληρικοὶ Ἐπίσκοποι, ὡς ἐπειδὴ κατὰ τὴν πρῶτην
ὁ Πέτρος, ἔσω καὶ Ἀρχιερέως πρῶτος καὶ κατὰ τινὰ
ἀξίαν, ἐπειδὴ μείζων τῶν ἀποστολικῶν ἀξιώματος
ἐδούειν ἔτερον, ἀλλὰ κατὰ μόνην τὴν τάξιν.
50 τῶν, ὡς ἐκεῖνος τὰς Κανόνας τῶν Πατέρων λεγόν-
τας τὰς Ἐπισκόπους, τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας Ἐπισκόπους, καὶ καθολικῶν Ἐπισκόπων, ἐπει-
δὴ εἰσιν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ Ἐπι-
σκόπων καὶ ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι καὶ ὡς ἐκεῖνος
καὶ περὶ τῆς Πέτρῃ ὅτι ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀρ-
χιερέων πρῶτος, ἦτοι τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀρ-

χιερέων πρωτοκλειρονομή. τέταρτον, ὁ Πέ-
τρος ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν Ἀρχιερέως πρῶτος, ἀλλὰ
ἐκ μόνος, ἐπὶ γὰρ καὶ δούτερος, καὶ τρίτος, καὶ
καθιζήσας πολλοὶ, πάντες ἀποστολικάτως τῷ αὐτῷ
ἀξιώματι, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας καὶ τῆς αὐτῆς
ἐνεργείας, πέμπτον, μείζων ἡ μαρτυρία τῆς ἀγίας
Ἐπιφανείας τῆς τῆς Εὐσεβίου, ὅς λέγει περὶ τῆς ἀδελ-
φοφίης, καὶ πρῶτος εἰληφῇ πᾶσι καθιζομένη τῆς
Ἐπισκοπῆς, ὅτι περὶ τῆς οὐκ ἐστὶν τὸν θρόνον
αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς πρῶτος. ἰδὲ ὁ ἰακώβος πρῶ-
τος θρόνος, ἦτοι Ἀρχιερέως πρῶτος καὶ πρῶτος θρόνος,
ἐκ ἀπλῶς, ἀλλὰ ἐν τῷ θρόνῳ τῆς Κυρίας, καὶ ἰδὲ
περὶ ἐγκωμίων τῶν Ἀποστόλων βιβλίῳ δεκάτῳ
μέρους τεταρτῳ κεφάλαιον πρῶτον. ἐκτείνονται δὲ
τὰ ἀποστολικά ἐγκωμια εἰς τὰς Πατέρας, καὶ ἰδὲ
βιβλίῳ δεκάτῳ μέρους δούτερος κεφάλαιον ὕστατον,
καὶ ταῦτα περὶ τὸ πρῶτον, εἰ καὶ συκοφαντία ἐπὶ
τῶν παπιστῶν περὶ τὸν Εὐσεβίον ὁ λόγος. περὶ δὲ
τὸ δούτερον ῥητὸν, ὡς ὡς λέγειται εἰ ὁ Πέτρος λέ-
γεται μέγας καὶ ἀρετῶν τῶν Ἀποστόλων, ἵνα
ἐξουσίαν τινὰ ἔχη ἐπὶ αὐτῶν, μείζονα γὰρ τῆς Πέ-
τρῃ ἐγκωμια εἶπον οἱ Πατέρες καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐς
τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους καὶ τὰς πατέρας, καὶ ἰδὲ
τὰς εἰρημίας δύο τόπους. ὅτι δὲ ἡ τάξις ὡς ὡς
σφίρει ἀναγκαίως ἐξουσίαν τινὰ ἡ ἀξίωμα, κοινῶς
ῥητὸν καὶ περὶ τὰ δύο ἐπικαιροῦσιν, ὅτι γὰρ Εὐσε-
βίος ἐδούει σκοπὸν εἶχε, ὡς εἶναι τὸν μὲν
Πέτρον Ποιμένα τῶν Ἀποστόλων, τὰς δὲ Ἀποστόλους
ἀρετὰς τῆς Πέτρῃ, ὡς βεβαίως τὰ συγγράμματα
αὐτῆς, καὶ ἰδίως ταῦτα τὰ δέκα τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἰσορίας, ἐπειδὴ ἐξίστα ὡς ἀδίδωσι. πᾶσι διαδοχῶν
τῶν Ἀποστόλων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι μὴ ἐκλήθη
ποτε ὁ Εὐσεβίος τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον εἶναι Διά-
δοχον ποιεῖται Πέτρον, ἐπὶ ἐφῆρθε πὺν Ῥώμης
Διάδοχον εἶναι τῆς Πέτρῃ μᾶλλον τῆς Εὐδοκίᾳ, ἢ
τὸν Πάπαν ἔχειν τινὰ ἐξουσίαν γενικῶς ἐν τῇ κα-
θολικῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον, ὅτι ἐξίστα συγγράφα-
τας Διάδοχας τῶν ἀποστολικῶν θρόνων, Ἀνθο-
χίας, Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας καὶ Ῥώμης.
δούτερον, ὅτι καὶ τὰς Διάδοχας πάντων τῶν Ἐπι-
σκόπων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ πᾶσι διδασκαλίαν τῆς
πίστεως καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ ὡς τῆς Πέτρῃ μόνῃ
ἢ τῆς Ἐπισκόπου Ῥώμης συγγράφει, ἀλλὰ ὡς
τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν πατέρων ὑποτίθησι καὶ ἐξ-
ουσία,

τορεῖ, καὶ αὐτὴ τῇ καθόλου κοινότητι τῆς Ἐκκλη-
σίας ἀποδίδωσι τὸ κύριον τὰ τέμνει τὰς ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ συμβαινύσας ἀμφιβαλίας, καὶ αὐτὰς.
λέγει λοιπὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλη-
σία ὑπὸ Παύλου μὲν πεμελιωμένη, Ἰωάννη δὲ
ἐνταμιέναντος αὐτῇ ἄλλοι τῶν Τραϊανῶν χρόνων,
μάρτυς ἀληθὴς ἐστὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων ἐκδοσεως
βιβλίου τρίτου, κεφαλαίῳ ἐκκοσῷ τρίτῳ. καὶ ὅτι
ἰ. ἰ. γ. ν. αὐτῆς κατὰ Ἀντιόχειαν Πέτρος Διαδοχῆς
ἐδόξε τῶν Ἐπισκοπῶν κληρωσάμενον, ὅς ἐστι Ρώ-
μην ἀναγόμενος πρεσβύτερον ἀπελθὲν ἔχειται τῆς τῶν
Ἀποστόλων ἐκδοσεως βιβλίου τρίτου, κεφα-
λαίῳ τετακτοῦ πέμπτῳ. καὶ ὁ Νικηδωνεὺς καὶ ἄ-
λλοι ὅτι τέτοις πλείους ἡγωνίζοντο κατὰ τὴνδε τὴν
πρώτην τάξιν τῆς τῶν Ἀποστόλων ἐπέχοντες δια-
δοχῆς, καὶ τὰς κατὰ πάντα τόπον τῶν Ἐκκλησι-
ῶν προκαταβληθέντας ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων θεμε-
λίους ἐπωκοδόμουν. καταρτιζομένη δὲ τὰς τότε ποιούμεας καὶ
εὐαγγελιστάς καὶ ἄλλας. καὶ ὁ Σερραπίων Ἐπίσκοπος
Ἀντιοχείας ἐπιστολῇ πρὸς Καρκιὸν καὶ Πονηρὸν
λέγει κατὰ Μοντανῶν, ἐβδόμηται ἡ ἐνέργεια τῶν
πᾶσιν τῇ ἐν Χριστῷ ἀδελφότητι καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν Οἰκουμενῶν, βιβλίου πέμπτῳ, κεφαλαίῳ
δεκάτῳ ἐνάτῳ. καὶ ὅτι οἱ δὲ ἀπὸ Ἀρτέμιου καὶ Παύ-
λου Σαροσαπέως ἔλεγον ἀρχαίαν καὶ δόξαστικὴν τῶν
Ἀρεσκῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ὁ πρὸ Βίκτορος Ζεφυρίνου ἀνέ-
στρεψε αὐτήν. τινὲς δὲ τῶν πατέρων εἰς βεβαίωσιν
τῆς ἀληθείας λόγους, καὶ βοήθειαν Ζεφυρίνου καὶ Βίκ-
τορος φέρονται μάρτυρας Ἰσίδωρον, Μιλτιάδην,
Τατιανὸν, Κλήμηνα, Εἰρηναῖον, μελίτων καὶ
ἄλλων, βιβλίου πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ἐκκοσῷ.
καὶ ὅτι ὁ ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρος ἔγραψε πρὸς
τὰς Ἀντιοχείας περὶ τῆς στρωματίας, ὅτι τῶν ἐνθά-
δε Ἐκκλησιῶν ἐπεσήριξε καὶ ἠύξησε, βιβλίου ἑκτοῦ,
κεφαλαίῳ ἐνδεκάτῳ. καὶ ὅτι, ὁ Ἡγύσιππος
ἔλεγον, ὡς ἀπερχόμενος εἰς Ρώμην, πλείστοις
Ἐπισκόποις συνέμιξε καὶ τῶν αὐτῶν τῶν πάντων
παρεληφέναι διδασκαλίαν. καὶ ὅτι ἐν ἐκάστῃ δια-
δοχῇ καὶ ἐν ἐκάστῃ πόλει ἕως ἔχει ὡς ὁ νόμος
κηρύττει καὶ οἱ προφῆται καὶ ὁ κύριος, βιβλίου
τεταρτῶ, κεφαλαίῳ ἐκκοσῷ δέυτέρῳ. καὶ ὅτι Ἐρμὼν
ὑσαρὴς μετὰ τὸν διωγμὸν, τὸν εἰσέτι νῦν ἐκείσε
πεφυλαγμένον (ἥτοι ἐν ἱερουσαλὴμ) δόξαστικὸν
διαδέχεται θρόνον. καὶ ὅτι Σερραπίων ὁ Ἀντιοχείας
γράφων πρὸς Ρώμην λέγει, ἡμεῖς γὰρ ἀδελφοὶ
καὶ Πέτρον καὶ τὰς ἄλλας Ἀποστόλους δόξαστικῶς
ὡς Χριστὸν, βιβλίου ἑκτοῦ, κεφαλαίῳ δέκατῳ. καὶ
σημαίνας, ὅτι ὁ Πέτρος μόνος τῆς Ἐκκλησίας δι-
δάσκαλος, ἀλλὰ κοινῶς οἱ Ἀπόστολοι, μετὰ δὲ
τὰς Ἀποστόλους οὐκ ἐδίδασκε μόνος ὁ Ρώμης, ἀλ-
λὰ κοινῶς οἱ πατέρες, οἱτινες, καὶ ἡ ἀποστολικὴ
ἐκδοσις ἐβεβαίωσε τῶν πᾶσιν, καὶ ὁ Ρώμης.

διὰ λέγει ὁ αὐτός, ὡς δὲ ὁ ἱερεὺς τῶν Ἀποστόλων χο-
ρεὺς διαφορῶν εἰλήφει τὰ βίβλια τέλῳ, οἱ Ἀρετικὸι
αὐτὸ μὴδὸν ἔτι τῶν Ἀποστόλων λαοποιῶν, γυ-
μνῇ λοιπὸν ἡδὴ τῇ κεφαλῇ τῇ τῆς ἀληθείας κη-
ρύγματι τῶν ψευδώνυμων γνώσιν ἀντικηρύττειν ἐπι-
χείρωμα, βιβλίου τρίτου, κεφαλαίῳ τετακτοῦ
τρίτῳ. καὶ γὰρ ἐδὲς Ἐπίσκοπος ἦν ἰσοτίμος, ἡ
ἰσοδύναμος τῶν Ἀποστόλων, ὡς τε διώκεται τὰς
Ἀρετικὰς τῇ διωκίμῃ, ἡ τῇ ὀυλαβείᾳ καλύειν, ἡ
ἀνακατατίθει τῆς κατ' αὐτὰς ἀθεμίτης ὁρμῆς. καὶ
λοιπὸν σημαίνας, ὅτι κοινῶς καὶ ἐξ ἑκῆς καὶ ἰσο-
τίμως διδάσκαλοι οἱ Ἀπόστολοι, καὶ κοινῶς καὶ
ἐξ ἑκῆς καὶ ἰσοτίμως τῶν Ἀποστόλων διάδοχοι οἱ Πά-
παι, καὶ οἱ ἄλλοι πατέρες, καὶ οὐκ ἐστὶ ὁ μὲν ὁ
Ρώμης ἀμέσως, οἱ δὲ λοιποὶ Ἐπίσκοποι ἐμμέσως 15
καὶ διὰ τῆς Ρώμης διάδοχοι. καὶ οἱ Πάπαι διὰ τῶν
ἀγίων πατέρων τὰς εἰαυτῶν δόξαστικὰς λόγους, καὶ
ἀποδοῦναι ἐν οἷς ὑπὸ τῶν Ἀρετικῶν ἐγκαλουῦνται.
εἰδὲ καὶ ὡς Χριστὸς δέχονται πάντες οἱ Ἀπόστολοι,
ἐδὲ καὶ τῶν Χριστῶν μέζων, ἐδὲ καὶ ἄλλοι Ἀπόστολοι 20
τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων ἐστὶ κατὰ τὴν ἐκδοσὶν μέζων.
τρίτον, συγγράφας τὰ κατὰ τὸν Στέφανον, Κορνή-
λιον, Βίκτορα, Κυπριανόν, Πολυκράτη, Ἐ-
λσον, ἐδὲ μίαν ἐκδοσὶν παρέχει τῇ Ρωμαίων Ἐκ-
κλησίᾳ, ἀλλὰ ἰσότητά αὐτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκ- 25
κλησιῶν περιγράφει, ὡς δόξαστικῶς αὐτῶν ἐν
πολλοῖς. τέταρτον, αὐτὸς συνέγραψε τὰς ὅτι Κων-
σταντῖνα ἐν Ρώμῃ καὶ Γαλλίᾳ Συναγῶν, ἐξ ὧν μα-
ναρχικὸν πρωτεῖον τῆς Πάπας ἐγνωσκειται, ἀλλὰ τῆς
κοινοῦτος βεβαιῶνται ἡ ἐκδοσις, τὸ δὲ μοναρχικὸν 30
γυναικῶς καταβάλλεται. πέμπτον, γράφον τὸν βί-
βλιον τῆς ἀγίας Κωνσταντίνης ἐν τριπλῇ βιβλίῳ, καὶ λέ-
γων περὶ τῆς ἀγίας Οἰκουμενικῆς πρώτης Συναγῶς,
ἐδὲ μίαν μνήμην ποιῶν ἰδίως τῆς Ρώμης, ἐξ ὧν
δὲ συγγράφει, τὸ κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συναγῶν 35
ταὶ κατὰ πάντα τρόπον εἶναι ἰδίον τῆς κοινότητος.
ἕκτον, πρὸς τῆς φέρων τὸν Ἐιρηναῖον ὡς αἰρηται
γράφοντα τὰς τῶν Ἐπισκόπων Ρώμης διαδοχὰς ἐ-
ως Ἐλδοφίτου, ὅς ἐγράφει Πάπας οἷται ἐκατο-
στῶ ἐβδομηκοῦ ἐνάτῳ, περὶ ἧδὸν λέγει ὅτι ἦν 40
διάδοχος τῆς Πέτρος, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὅτι
τῇ αὐτῇ τάξει καὶ τῇ αὐτῇ διδασκῇ ἡ τε δὲ τῶν Ἀ-
ποστόλων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκδοσις, καὶ τὸ τῆς
ἀληθείας κήρυγμα κατήντησεν εἰς ἡμᾶς, βιβλίου
πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ἑκτοῦ. ἐβδομον, ὅτι καὶ ὁ 45
δὲ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παντάπασιν ἀξίωμα μοναρχι-
κὸν ὁ Εὐσέβιος, ὁ μαρτυρεῖ ἐκεῖνα ὅσα ἔπραξε
καὶ συνέπραξε ἐν Τύρῳ, ἐν Καισαρείᾳ, ἐν ἱεροσο-
λύμοις, ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τῶν ἀγίων Εὐσταθίου
καὶ Ἀθανασίου, μὴδὲν λόγον μὴδὲν τῆς Ρώμης οἱ
ποιῶντες.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄.

5 Ὅτι καὶ δὴ τῇ ἐν Ἀγκύρᾳ καὶ Νεοκαισαρίᾳ καὶ Λαοδικείᾳ Συνόδῳ ἀπεστάλη τὸ μοναχικὸν ἀξίωμα δὴ τῆς Ἐκκλησίας .

10 **Ε**ν ἔτει τετρακοσῷ δεκάτῳ περὶ τῇ ἡθροί-
 15 θῃ Συνόδῳ ἐν Ἀγκύρᾳ . τῇ αὐτῇ ἔτει ,
 ὅπερ ἦν τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ τῆς Βασιλείας ἔτος ,
 ἡθροίσθη ἡ ἐν Νεοκαισαρίᾳ Σύνοδος . μετ' ἔτι πολὺ
 δέ , ἡθροίσθη καὶ ἡ ἐν Λαοδικείᾳ Σύνοδος . αἱ ἄλλαι
 καὶ αἰετοὶ ἐξέειπον νόμους ἀγαθούς τῇ Ἐκκλη-
 15 σίᾳ . σιωπῶντες δὲ ἀδελφότητες , ἡβουλάς , ἡ ὑπο-
 ταγῆς , ἡ καὶ εὐδοκίας τῇ ἐπισκόπῳ Ῥώμης .
 ἐβεβαίωσαν δὲ ὑπὸ τῷ Ῥώμῃ , ἀλλὰ ὑπὸ
 τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων . ὅθεν αὐτῶν κεφα-
 λαίῳ εἰκοσῷ πρώτῳ ἔλεγε ὁ Ἰσπανιανὸς , τῆς
 20 Κανόνας τῶν ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων Συνόδων ἐκτε-
 θέντας , ἡβεβαίωσεν . ῥητὴς δὲ ἐβεβαίωσεν
 αὐτὰς ἡ ἐν Τρεβῇ , ἡ ἡνι κατακαλεσθεῖσα καὶ ἡ
 ἐβδόμη Οἰκουμενική , σιωπῶντες . ψόδος
 ἀρχὴ ὅτι ὁ Ῥώμης ἀγέραι , ἡ βεβαίωσεν τὰς Συνόδους .
 25 βλασφημία ἐστὶ τὸ τὰς Συνόδους , αὐτὴν ἐκ ἀγέραι
 τῇ πρῶτῃ τῷ Πάπᾳ , καὶ ἐβεβαίωσεν τῇ αὐτῇ
 κρείται , μὴ εἶναι Συνόδους . ὁ δὲ τεσσαρκοσὸς
 Κωνσταντίνος ἐν Λαοδικείᾳ περὶ τῶν κατὰ τὸ
 πομπικὸν ἀξίωμα , φησὶ γάρ , ὅτι ὁ δὲν Βασι-
 30

σκόπος καλεῖται εἰς Σύνοδον , καταφρονεῖν , ἀλλὰ
 ἀπίσκει , καὶ διδάσκει , ἡ διδάσκειν . εἰς
 κατὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας , καὶ τῶν λοιπῶν ,
 δὲ καταφρονεῖται ὁ Ῥώμης , ἑαυτὸν ἀνίσταται .
 καὶ σημειώσας , ὅτι ὁ Κωνσταντίνος ἔτος ἐκείνῃ
 πον ἐξαιρεῖ , ἀλλὰ πάντας συμπεριλαμβάνει ,
 ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης ἐστίν . ὅθεν ἡ κατὰ Φωίης Σύνο-
 δος τῶν κατακαλεσθεῖσα , Κανόνι δεκάτῳ τρίτῳ
 φησὶν . εἰ δὲ συγκεκλησθῇ Σύνοδος Οἰκουμενική
 γνήσια καὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ῥωμαί-
 ων ἀμφιβολία , ἔξει διατυπωθῆναι περὶ τῆς
 περὶ τῆς ζήτησεως , καὶ ἡ ὁφείλειται , ἡ ὁφε-
 λῆναι , ὅπερ ταύτην ἐστὶ τῇ διδασκαλίᾳ , ἡ διδάσκειν . καὶ
 λοιπὸν σημειώσας , ὅτι ὁ Ῥώμης ἐκείνῃ ἐπὶ τῶν
 Συνόδων , ἀλλὰ αἱ Συνόδοι ἐπ' αὐτῇ , ὡς καὶ ἐπὶ
 πάντες Ἐπισκόποι , καὶ εἰ μὴ πείθεται ταῖς Συνό-
 δοις , αὐτὸς ἑαυτὸν αἰετῶν , ἡτοι ὑποδίκον αὐτὸς
 ἑαυτὸν ποιεῖ τῇ ἐκκλησιαστικῇ παιδείᾳ , ὡς καὶ ὁ
 Πάπας Βιγίλιος μὴ ὑπακούει τῇ πέμπτῃ Συνό-
 δῳ , αἰετῶν , ὑπέπεσον ἐκκλησιαστικῇ παιδείᾳ ,
 ἐπομένως δὲ , καὶ βασιλικῇ , ὡς ῥηθῆναι .

35 ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄.

Περὶ τῶν ψόδοκα νόμων τῆς λεγομένης ἐν Ῥώμῃ Συνόδου , τῶν διαγορεύοντες μὴ κρῖναι τὸν θρόνον τῆς
 Ῥώμης , καὶ περὶ τῶν ὅτι οἱ Πάπαι Ῥώμης πολλὰς οἰκουμενικὰς ἐκείνησαν , ἡ δὲ Σύνοδος αὕτη ἐστὶ
 πεπλασμένη , καὶ ψόδος καὶ ὁ Κωνσταντίνος καὶ ἐκείνη .

40 **Τ**ινὲς τῶν παπιστῶν λέγουσιν , ὅτι τῷ δεκάτῳ πρώ-
 τῳ ἔτει τῆς Πατριάρχιας τῷ Πάπᾳ Σιλβέ-
 στερῷ , ὅπερ ἐστὶ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ ἔτος δὲ
 κατὸν οὐρανὸν ἡθροίσθη Σύνοδος ἐν Ῥώμῃ Διακοσί-
 45 ὦν ὁ γδοήκοντα Ἐπισκόπων , παρῶν καὶ τῶν
 μεγάλων Κωνσταντίνῳ , ἡ δὲ ἐξέειρε Κανόνας ἀπο-
 σιν , ἐν δὲ τῷ εἰκοσῷ Κανόνι ἐνομοθέτησεν , ὅτι
 ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρίνεται ὅτε ὑπὸ Ἀνγκύρας ,
 ὅτε ὑπὸ Βασιλέως , ὅτε ὑπὸ Κλήρος , ὅτε ὑπὸ
 λαῶν . νομίζουσιν δὲ πρῶτον θρόνον εἶναι τὸν ἐπί-
 σκον Ῥώμης , καὶ ὅτι τῶν βέλονται συμπεριλαβεῖν ,
 ὅτι ὁ θρόνος τῆς Ῥώμης ἐστὶ πρῶτος , καὶ πα-
 τὴρ ἀνακρίνει , αὐτὸς δὲ ὑπ' ἐκείνους ἀνακρίνεται ,
 καὶ γὰρ πῶς ὁ κρείττερος κρείττεται ; ἀλλὰ ῥητὴν
 αὐτῶν ταῦτα , ὅτι εἰ καὶ περὶ ταύτης τῆς Συνό-

δος ἐρῶν κατατέρῳ ριβλίῳ δεκάτῳ , κεφαλαιῷ
 εἰδεκάτῳ , Παρεγράφῳ τετάρτῳ , ἀλλὰ καὶ
 ἐνταῦθα ῥητὴν , πρῶτον , ὅτι ἡ ἀρετὴ ταύτης
 τῆς Συνόδου ἐστὶ πεπλασμένη , ὡς δέκνεται ἐκ
 πολλῶν . ἡμῖν ὅμως ἀρκεῖ ἀποδείξει κατὰ τὸ πα-
 ρὸν τὸν Κανόνα τῶν ψόδεπιπλάσων , περὶ ὃ
 πάλιν οἱ παπιστῶν βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀληθείας ,
 ἔξωθεν αὐτῶν γεγραφήκασι χόλιον λέγον , ὁ
 Κανὼν ὅτι ψόδος ἐστὶ , καὶ δοκεῖ εἶναι ἔργον
 ἱπδώρου . καὶ ἄλλως , ὅπως ὅποτε ἡ φωνὴ ψό-
 δός ἐστι , ἐπειδὴ ἀναμφίβολόν ἐστι μὴ ἐχρησθῆναι
 τὸν μέγαν Κωνσταντίνον Βασιλέα ἰσότητι αὐτῷ
 ἄλλῳ τινί , ἢ τὸν Σίλβεστον δηλονότι αὐτόν .
 Ἰσίδωρος δὲ λέγει , περὶ ὃ ἀποδοῦν αὐτῶν κεφα-
 λαίῳ εἰδεκάτῳ Παρεγράφῳ ὅτῳ . εἶτα ὁ Κωνσταν-
 τίνος

τῶν δὲ τῆς Ρώμης καὶ τῆς Πατριαρχίας τῆς
Σιβερίας ἐλθόντες εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ἔχ-
οντες ὡς τὰ λοιπὰ εἰς τὰ μέρη τῆς Ρώμης, καὶ
πῶς παρὴν ἐν τῇ Συνόδῳ, ἔπειτα πρῶτος θρό-
νος ἐκείνην ὡς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῆς δού-
ρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς ἐρήθησεται ἐν πο-
λλοῖς κατωτέρω. ψόδους ἄρα ὁ Κανὼν καὶ ῥα-
διόρθεος. εἰδὲ δοκεῖ, δοτέον εἶναι πρῶτον τῶν
Ἀποστόλων τὸν Πέτρον κατὰ τινὰ ἔκτασιν, καὶ
τὸν Πάπαν εἶναι τὸν Πέτρον διάδοχοι, ἐκείνη
ἡμεῖς καὶ ὁ Πέτρος καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ρώμης,
καὶ ἄλλοι, πρῶτον, ὁ Πέτρος ἐκείνη ἐν τῇ ἀπο-
στολικῇ Συνόδῳ, ὡς εἰρηται αὐτῶν κεφαλὰς
πέμπτη Παράγραφος πέμπτη. δεύτερον, ὁ Πέτρος
ἐκείνη ὑπὸ τῷ Παύλῳ, καὶ ἄλλοι κατεγνω-
σμένοι ἐκείνη. τρίτον, ὁ Πάπας Ἀνίκητος ἐ-
κείνη ὑπὸ τῷ Πολυκάρπῳ, καὶ γὰρ διηλέχθη
μετὰ τῷ Πάπᾳ ὁ Πολυκάρπος περὶ τῆς
ἐκείνης τῷ Πάπᾳ, ὅτι καλὸν γίνεται ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
καὶ τῶς αὐτῷ ἔχῃ ὑπετάγη. τέταρτον, ὁ Πάπας
Πέτρος ἐκείνη ὑπὸ τῶν πατέρων Ἀνατολῆς
καὶ Δύσεως, καὶ ἰδὲ αὐτῶν κεφαλὰς ἐν δέ-
κατον. πέμπτον, ὁ Πάπας Στέφανος ἐκείνη καὶ
κατεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἀφρικῆς, Αἰγύπτου, Κι-
λικίας, Λυκαονίας, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐθνῶν
περὶ τῷ βαπτίσματι. ἕκτον, ὁ Πάπας Διόκληρος
ἐκείνη ὑπὸ τῷ Αὐγύστῳ Κωνσταντίνῳ, καὶ ἑπ-
τα Ἐπισκόπων, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δού-
τερος κεφαλὰς ὡς παρὴν, καὶ βιβλίῳ τῷ αὐτῷ,
κεφαλὰς ὡς ὁδοὺ Παράγραφος πέταρτον. ἑβδόμον, ὁ
Πάπας Γέλιος ἐκείνη ὑπὸ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου,
καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δούτερος κεφαλὰς
ὡς Παράγραφος τρίτον. ὁ αὐτὸς ἐκείνη ὑπὸ
τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀσίας, καὶ ἑς καὶ ἀπέ-
λογήσατο, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δούτερος
κεφαλὰς πέμπτη Παράγραφος δέκατον ὡς
δοον. ὁ Πάπας Ζώσιμος, Βονιφάτιος καὶ Κε-
λεστίνος ἐκείνησαν καὶ ἐπελήθησαν ὑπὸ τῶν
Ἐπισκόπων τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἰδὲ κατωτέρω
βιβλίῳ δούτερος καὶ τρίτον. ὡς παρὴν, μαχομένων
Παπῶν Δαμάσκῳ, καὶ ἡνῶν διαδόχων αὐτῷ μετὰ
τῷ Ἀντιοχείᾳ Φλαυιανῷ, ὁ Αὐγύστης Θεοδόσιος
ὁ μέγας ἔκρινε τῷ Πάπᾳ, καὶ ἐπελήθησε,
καὶ ἐσώπησαν, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τρί-
τος κεφαλὰς ἑβδόμον. δέκατον, τῷ Πάπᾳ Ἰννοκέν-
τιῳ βαλθούτως βοηθῆσαι τῷ χρυσοστόμῳ, ἐκρί-
θησαν καὶ κατεκρίθησαν ὑπὸ τῶν Κωνσταντινου-
πολιτῶν καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ γράμματα αὐτῶν,
καὶ ἰδὲ κατωτέρω κεφαλὰς δέκατον. ὡς δέκατον,
τὸν Πάπαν Κελεστίνον ἔκρινε ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος
ὁ μικρὸς, τῷ γὰρ Κελεστίνῳ καὶ αἰρέσει καὶ υπο-
βαλόντες τὸν Νεστόριον, καὶ παρθεσμίου διορί-
σαντες τῆς καὶ αἰρέσεως αὐτῶν, ὁ Βασιλεὺς κα-
θάπαξ ἐποίησεν ἀπρακτὰ τὰ ὡς τῷ Κελεστίνῳ
διοριζόμενα. δωδέκατον, τὸν αὐτὸν Πάπαν Κελε-

στίνον ἔκρινε ἡ τρίτη Σύνοδος, ἐπεὶ δὲ ἐξήτασε
τῷ ὁπισθολῷ αὐτῷ εἰ καλῶς ἔχει, καὶ τῆς ὁπο-
σταλόντας ὁπὸ τῆς Ρώμης πρεσβύτας ἔκρινε
ἡ Σύνοδος εἰ καλῶς φρονεῖ, καὶ αὐτὸς ὁ Πάπας
ὡμολόγησεν ὑπερέχειν αὐτῷ τῷ Συνόδῳ, εἴπε 5
γὰρ ἐν τῇ ὁπισθολῇ αὐτῷ τῶν Πατέρων κατὰ τῷ
Χριστῷ καὶ τῷ Νεστόριῳ, καὶ ἰδὲ κατωτέρω τὸν
τόπον τῆς Συνόδου. δέκατον τρίτον, ὁ Κύριλλος
ἦν Τοποτηρητὴς τῷ Πάπᾳ, καὶ ἔκρινε δὲ αὐτὸν ὁ
Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννης μετ' ὀλίγου Συνόδου. ἔκ ἑπτα- 10
δὲ ἔκ ὁ Κύριλλος, ἔκ ἡ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ,
ὅτι τὰ τῶν Τοποτηρητῶν ὅλη τῆς ὁποσταλόντας ἀνα-
φέρεται, ἡ καὶ κρινεται ὁ πρῶτος θρόνος, καὶ ὁ
Τοποτηρητὴς αὐτῷ, εἰ καὶ ἔκρινε εἰς κρίσιν τὸν
Κύριλλον καὶ τὸν Ἰωάννην, μὴ ἐλθόντα δὲ τὸν Ἰω- 15
άννην, καὶ ἔκρινε, διηρώσασα τὸν Κύριλλον.
δέκατον τέταρτον, τὸν Πάπαν Λέοντα τὸν πρῶτον
ἔκρινε καὶ ἀνέκρινε ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μι-
κρὸς, πρῶτον, ὅτι μεγάλα ἡνῶ τῷ Λέοντι φαν-
τασθέντος κρῖναι τὸν Εὐτυχῆ, καὶ γράφοντος 20
εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανὸν εἰς τι ἄλλας πολλὰς
κατ' αὐτῷ, καὶ ἐτοιμαζομένης κρῖναι, ὁ Βασι-
λεὺς ἐπέτρεψε Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τῷ κρῖναι.
δούτερος, ὅτι κακῶς κρῖναντες τῷ Ἀλεξανδρείᾳ Διο- 25
σκῶρι τὸν Εὐτυχῆ, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυ-
ανὸν, τὸν δὲ Λέοντα πολλὰ ἀγωνισάμενον τῷ
γινώσκειν Σύνοδον Οἰκουμενικὴν πελεωτέρω εἰς ἀνά-
κρισιν τῶν κακῶς ὑπὸ τῷ Διοσκῶρι διοριζόντων,
ὁ Βασιλεὺς ἀπέβαλε αὐτὸν ἐπὶ τῶν, τὰ διοριζόμενα
καλῶς διορίθη. τρίτον, τῷ Μαρκιανῷ ἀφ' ἑπτα- 30
σαντος τῷ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ, ἐκρίθη καὶ
ἀνέκρινε ἡ ὁπισθολὴ τῷ Λέοντι ὑπὸ τῶν πατέρων,
καὶ τῷ ἔχῃ ἄπαξ, ἀλλὰ πολλὰς, καὶ μάλας
καὶ ὑπὸ τῶν τυχόντων Ἐπισκόπων. τέταρτον,
τῶν τοποτηρητῶν τῷ Πάπᾳ λίαν ἀπελάσαντας τῷ 35
τεθῆναι τῷ ὁπισθολῷ τῷ Πάπᾳ ἐν τῇ τῆς Συνό-
δου ὁρῷ, καὶ δὲ καὶ ἀπελάσαντας, οἱ πατέ-
ρες ὡς ἀλόγονον τῷ κρῖναντες, ἀπέβαλον αὐτῶν.
πέμπτον, οἱ αὐτοὶ ἐν τῇ ὑστάτῃ πράξει τῆς αὐτῆς Συνό-
δου πολλὰ ἀγωνισάμενοι, καὶ ὁ Λέων ὁπὸ Ρώμης 40
πολλὰ γράψας πρὸς τῶν Βασιλεῖς καὶ ἄλλας ἐγ-
κρίνας πατέρας κατὰ τῶν πρεσβείων Κωνσταν-
τινουπόλεως, ἔδ' ὅπως ἐσηκέθησαν, ἀλλ' ἐκρίθη
μῦθεν ἐν τῇ διορισμένης τὰ πρεσβεία, ὥστε, ἔκ
ἔτι ὁ Λέων πρὸ τῆς ἀφ' ἑπτασάντος τῆς ἐν Χαλκη- 45
δόνι Συνόδου ἐπεμψε μετὰ ὡς ἀκλήσεως τῷ αὐτῷ
ὁπισθολῷ εἰς τὸν Ἀνατολῶν, ἵνα οἱ ὡς Ἐπίσκοποι
αὐτῷ ὑπογράψωσιν, οἱ δὲ κρῖναντες αὐτῷ καὶ
ἐξετάσαντες, τινὲς μὲν ὑπέγραψαν, τινὲς δ' ἔκ
καὶ ἰδὲ κατωτέρω τῶν τόπων τῶν Συνόδων. ἑβδό- 50
μον, ὁ αὐτὸς Λέων ἔγραψε καὶ τῶν πρεσβείων
τῆς Ἐκκλησίας ἱεροσολύμων εἰς τῶν Βασιλεῖς καὶ
τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' ἐκρίθη
κακῶς φρονῶν, ὅθεν καὶ ἀπεβλήθη, δέκατον
πέμπτον, ὁ μέγας Λέων ὁ Αὐγύστης περὶ Τιμο-
θίου

Θεὸς τῶν Αἰλάρων ἐκῆρῳτῃσιν τὸν Πάπαν μόνον ,
 ἡ γὰρ ἐγίνωσκον αὐτὸν κατὰ κοινὸν , ἀλλὰ τὰς
 Πατριάρχας , καὶ τὰς ἐγκρίτας τῶν Μητροπολι-
 τῶν μετὰ τῶν Συνοδῶν αὐτῶν , καὶ δὴ καὶ Ἀσκητὰς
 5 ἡρώτησε πρὸς λύσιν τῆς ἀμφιβολίας , καὶ ἰδὲ κα-
 τωτέρω βιβλίῳ τέταρτον , κεφάλαιον ἑβδομὴν .
 δέκατον ἕκτον , ὁ Εὐθύμιος καὶ Μακεδόνης οἱ
 Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχαι ἀπέβαλον τὰς
 κρίσεις τῶν Παπῶν κρινάτων ἀδίκως περὶ αὐτῶν ,
 10 καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίον τέταρτον , καὶ δὴ καὶ ἡ
 ἐπὶ τῶν Καππαδοκῶν Κωνσταντινουπόλεως Συνοδος ἐκρί-
 νε τὰς Πάπας Φίληκα , Σιμπλίκιον καὶ Ἀναστάσιον ,
 καὶ τὰς ἐρημίτας , Εὐθύμιον καὶ Μακεδόνην , καὶ
 τῆς μὲν ἀκωνιανότητος τῶν Παπῶν καὶ Εὐθυμίου καὶ
 15 Μακεδόνης παρόντων τῶν Λεγάτων τῶν Πάπας
 εἰς ἑξῆς ἐλογίζετο εἰς αὐτῇ Πατέρες , τὰς δὲ
 καταδικασμῶνας ὑπὸ τῶν Παπῶν ἐδικαίωσαν ,
 καὶ ἀγίας ἐνόμασαν , ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλίῳ
 πέμπτῳ κεφάλαιον πρῶτον . σὺ δὲ πρῶτος κατὰ
 20 τὸν Θεοφάνη , ὅτι τῶν Κωνσταντινουπόλεως Μικαῆ
 καὶ Ἰσίδωρου ὁ Ῥώμης Βιγίλιος , ὁ δὲ Μικαῆς ἀπὸ
 καθήκοντος τὸν Βιγίλιον , καὶ ἰδὲ ὁ Πάπας ἐκρίθη
 καὶ ὑπὸ μόνου τῶν Κωνσταντινουπόλεως . δέκατον
 ἑβδομὴν , ὁ Πάπας Βιγίλιος ἐκρίθη , ἀνεκρί-
 25 θη καὶ κατεκρίθη ὑπὸ τῆς πέμπτῃς Οἰκουμενι-
 κῆς Συνόδου καὶ ὑπὸ τῶν Λυγύσεων καὶ ὑπὸ
 πολλῶν μερικῶν Συνοδῶν , καὶ ἰδὲ κατωτέρω
 βιβλίον πέμπτῳ δέκατον ἑγδόον , περὶ τῶν Οἰ-
 κυμενικῶν ὀνόματος καὶ τοῦ βουόντων τῶν Παπῶν
 30 σχεδὸν μέχρι τῶν Οὐρανῶν , ἀλλὰ ἐκρίθησαν καὶ κα-
 τεκρίθησαν οἱ τε λόγοι καὶ αἰσθητοὶ αὐτῶν ὑπὸ τῶν
 Λυγύσεων καὶ Συνοδῶν καὶ πάντων τῶν ἐγκρίτων
 πατέρων τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησίας . δέκατον ὅτα-
 ρον , ἐκρίθη ὁ Πάπας καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία αὐ-
 35 τῶν ὑπὸ τῆς ὀντρεῶδω ἀγίας Οἰκουμένης Συνό-
 δου . εἰκοστὸν , ὁ ἀβραῆς μαξιμὸς ἐκρίνε τὸν
 Πάπαν , καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ ἑβδόμῳ
 κεφάλαιον ὄγδοον . εἰκοστὸν πρῶτον , ἡ οὐκτῇ Οἰκυ-
 μενικῇ Συνόδῳ ἐκρίνε τὰς ἐπιστολάς τῶν Λεγά-
 40 των καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ὁ Ῥώμης Συνόδου ,
 καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ οὐκτῇ τῆς Συνόδου τὸν
 τόπον , ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ κατὰ Φωτίου Συνόδῳ ἐ-
 κρίνε τὰς Πάπας Νικηλαον καὶ Ἀδριανὸν καὶ τὸν
 Φώλιον . ἡ αὐτῇ Κανὼν δεκάτῳ τρίτῳ ὤρισε
 45 κρίνεσθαι καὶ τὸν Πάπαν ὡς Οἰκυμενικῇ Συνόδῳ ,
 καὶ ἰδὲ τὸν τόπον ἐκεῖ . εἰκοστὸν δεύτερον , ὑπὸ
 τῆς ἐπὶ Φωτίου Συνόδου ἐκρίθη ὁ Πάπας , καὶ

ἀπλῶς ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία . ἐν τοῖς ἀπορρήτοις
 τοῖς περιέχεται καὶ τὰ ταῦτα , πρῶτον , ὅτι ἡ
 5 Συνόδῳ καὶ ἐπὶ τῶν Πάπας . δεύτερον , ὅτι ὁ
 Πάπας εἰς ἐπιστολὰς ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχόντων , καὶ ἐπὶ
 πλέον πλὴν τῆς τάξεως . τέλος πάντων , κληρονομήσας
 Ῥωμαϊκὸς Ἀρχιερεὺς περὶ τῶν πᾶσι , ἐκρίθη ,
 καὶ κρίνεται καὶ ἀνακρίνεται ἀπὸ ὑπὸ τῆς κα-
 10 τῶν Ἐκκλησίας , καὶ ἀνεθεματίσθη καὶ ἀπε-
 βλήθη ὑπὸ τῆς κοινωνίας τῶν ἐκδοξέων συ-
 νοδικῶς ἐπὶ Κωνσταντίνῳ τῷ μονομάχῃ , ἀλλὰ καὶ
 μεταταῦτα πολλὰς ἀνεθεματίσθη καὶ ἀπεβλή-
 θη , ὡς ἐρεῖται ἐν αὐτῷ βιβλίῳ . ἐν οὐκτῇ
 15 πολλὰς καὶ ὑπὸ λαϊκῶν μερικῶν Συνοδῶν ,
 ὡς ἐκρίθη ὁ Δάμασκος Πάπας , ὁ Σύμμαχος
 καὶ ὁ Λαυρέντιος , καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τε-
 τάρτῳ κεφάλαιον δέκατον τέταρτον , καὶ ἄλλοι πολ-
 λοι , ἀλλὰ δὴ καὶ ὑπὸ καθολικῶν , ὡς εἰσιν ἡ
 20 ὁ Πίπας , ἡ ὁ Κωνσταντία καὶ ἡ ὁ Βασίλειος ,
 ἐν αἷς λαμπρῶς ἀνεδείχθη ὅτι ἡ Συνόδῳ ἐπὶ
 τῶν Πάπας καὶ καὶ ὁ Πάπας ἐπὶ τῆς Συνόδου , καὶ
 ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῳ μέγας πέμπτῳ
 καὶ βιβλίον ἑναρτίον πρὸς τὸ τέλος . διδάσκει
 25 ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρίθη πολλὰς , ἀνε-
 κρίθη τε καὶ κατεκρίθη καὶ ὑπὸ Λυγύσεων καὶ
 ὑπὸ Βασιλέων καὶ ὑπὸ Συνοδῶν καὶ ὑπὸ κλή-
 ρων καὶ ὑπὸ λαῶν , καὶ κρίνεται καὶ κρινή-
 σεται ἕως ἡμεῶν ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἐπαύσεως . καὶ
 30 δὲ τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ Συνόδον ἐκρίθη ὁ
 Πάπας ἐν τῇ ἐν Φλωροντίᾳ Συνόδῳ ἐπὶ ὅψιν καὶ
 καὶ ἀνέσωπον αὐτῇ , ἐπειδὴ ἐκρίθησαν καὶ μά-
 λιστα ὁκρινῶς αἱ ἀποδείξεις καὶ κληρονομίαι αὐτῶν
 35 εἰ καὶ ἐβόα ὁ Ῥώμης ὅτι ὁ ἄκρος Ἀρχιερεὺς ἐποίη-
 σε τῶν ἀποδείξεων ὡς διωκόμενος , ἀλλὰ γέλω-
 τος ἔστιν ὁ νομίσθη ταῦτα εἰπὼν ὡς τῶν Ἀνατολι-
 κῶν πατέρων , ὅθεν καὶ λοιπὰ ταῦτα λέγειν ἀπο-
 40 πεφώνηκε . μάταια εἰσι λοιπὸν αἱ ἀπαγορεύσεις τῶν
 Παπῶν Γρηγορίου ἑβδόμου , Πίπας δούτερος , ἰελίου
 δούτερος καὶ Γρηγορίου δεκάτου τρίτου , διορίζου-
 σαι μηδεὶς διώκεσθαι τὰς ὑποφάσεις αὐτῶν ἐκκαλε-
 45 σθαι , καὶ ἐκείνο τὸ ἐν τῇ ἐπιστολῇ βέλῃ , ἥτις
 σφραγίδι τῇ λεγομένη ἐν τῇ δέσπῃ τῇ κυρία λε-
 γόμενη , τὸ εἰρηθεῖν τῶν βαρυνάτε ἀφορισμῶν
 τὸ τέλος κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ποιησόντων τῆς
 ἀποφάσεως τῶν Πάπας εἰς Συνόδον , καὶ γὰρ τὰ
 50 ὡς Κανόνας ἐμὸν αἰσχυροὶ εἰσιν , ἀλλὰ καὶ
 ὡς ἀνόσια καὶ βδελυκτὰ κατεφρονεῖνται καὶ ὁπο-
 σκυβαλίζονται .

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΙΩ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΑΪΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΤΕΛΕΝΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

15 Περὶ ἐγκωμίων τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ περὶ τῆς ἐν ποίῳ μηνὶ καὶ ἡμέρᾳ ὑπὸ πτὲ Ναβεζαρδαὺ καὶ τῆς Τίτῃ συνεπράχθη τὸ ἱερὸν, καὶ περὶ τῆς μηνὸς καὶ τῆς ἡμέρας τῆς φυγῆς τῶν Ἰουδαίων.

20 **Ε**ὐκ ἔστιν ἐλάχιστον ἐγκώμιον τῆς Ἱερουσαλήμ ἵνα κρατῇται ἁγία πόλις καὶ ἔξοχὴν. Καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, αἰα-
 25 γνῶσκομεν τὸ κατὰ ματθαῖον. λέγεται ἁγία, καθότι οὐδὸν εἰς αὐτὴν ἦσαν πλεῖστοι ἅγιοι Πατριάρχαι καὶ Προφῆται, καὶ αὐτὸς ὁ ἅγιος.
 30 τῶν ἁγίων ὁ Θεοφάνης ἱσσοῦς. ὁ Θεὸς εἰς τὴν δοξολογίαν ψάλλοντες, ὅτι σὺ ἁ μόνος Ἄγιος σὺ ἁ μόνος Κύριος ἱσσοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, ἀμὴν, τῇ ἐσπέρῃ ἡμῶν, καὶ ἡ ἀλη-
 35 θείαν, ὅτι αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐπὶ μόνῳ ὁ Ἀμὴν καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποκάλυψιν, ὁ Θεὸς λόγος, ὁ ἔχων τὴν δόξαν καὶ τὴν ἀλήθειαν ὡς λογιστὴν τῶν κρι-
 στων, ὡς Πατριάρχων Πατριάρχης. ὀνομάζε-
 ται σεφεὶν ἁγία πόλις, διότι οὐδὸν εἰς αὐτῆς τὸ ἱερὸν προσεκυνεῖτο ἁγίως καὶ Θεοσεβῶς ὁ εἰς καὶ
 35 ἀληθινὸς Θεός, καθότι γνωστὸς μόνον ἦν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ὅς εἰς διασπορὰν τῶν ψυδωδυν-
 μων ἄφωτον Θεὸν, ὀνομάζεται καὶ μέγας Θεός. ὁ Θεὸς καὶ εἰς τὴν Λατινικήν λέγομεν, καὶ ἔσται

τὰ ἐλθὴν τῆς μεγάλης Θεᾶ. καὶ τὸ μὲν Σολομόντεον ἱερὸν κατεκρήν ὑπὸ τῆς Ναβεζαρδαὺ τῆς Ἀρχι-
 40 μαγείρας Ναυαχοδονόσορ τῆς Βασιλέως Βαβυλωνος εἰς τὰς δέκα τῆς Λυγίας μετὰ τὴν Λατινικήν καὶ ἐφημερίαν τῆς Ἰουδαίας ἡμέρα Σαββάτω. ὅρατ πλησίως καὶ ὑπὸ τῆς Τίτῃ ἐκρήν (τὸ αἶμα καὶ οὐδὲν ἱερὸν ὑπὸ τῆς Ζορβαβέλ εἰς τεσσαράκοντα καὶ ἑξ-
 45 χήντες, καὶ μετὰ κηδοὺν δούτερον ὑπὸ τῆς Ἀσκαλωνίτῃς Ἡρώδῃς) εἰς τὰς δέκα τῆς Λυγίας ἡμέρα Σα-
 ββάτω μετὰ τὴν Λατινικήν. ὥστε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τῆς Κυρίας εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον, Προσέχευε δὲ, ἵνα μὴ γινώσκται ἡ φυγὴ ὑμῶν χαμῶνος, μηδὲ ἐν Σαββάτῳ. ὅτι ἐν Σαββάτῳ ἐκεδυῖαντο περιπατῆσαι οἱ Ἑβραῖοι πλεον τῶν χι-
 50 λίων, ἢ καὶ ἐδομήκοντα βημάτων ἀκοινῶς λέ-
 γονται αἰδισκελῖαι, εἰς καὶ τὴν δὲ αἰάτης χρεία ἡ περιπατῆσαι καὶ περὶ σότῃ ἵνα λυτρωθῶσιν ἐκ τῆς κινδύνου. Βεβαῖοι ὁ ἰασηπὸς ὅς ἦν παρὼν, καὶ Δίων ὁ Κάσιος, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς φυγῆς τῶν Ἰουδαίων ἐσάθη ἡμέρα Σαββάτω, εἰς τὰς
 55 ῥητὴν τῆς Σεπτεμβρίου μηνός.

40 ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δούτερος ἱερῆς τῶν Ἑβραίων τῆς ἐπωνομαζομένης Οὐνείας.

Εἶχον καὶ ἄλλο ἱερὸν οἱ Ἑβραῖοι αὐτὶμοιρεν τῆς ἐπωνομαζομένης ὡς τῆς ὀνόμας Ἀρχιερέως, ὡς ὁδομη-
 60 ῖον τῆς θείας τῆς Πτολεμαίως τῆς φιλομήτους, αἰε

πρὸ χειρὸς διακοπῆς τελοῦνται καὶ τρεῖς χρόνους. ἔτος
ἡ Πηλεμαΐς ὁ ἐλὼθ' ἐρώσας ἐκατοντήσας χιλιάδας
Ἑβραῖους ἀπὸ τῶν περιχαρακωθέντων ὑπὸ τῶν
πατρὸς αὐτῆς Πηλεμαΐς τῷ Φιλαδέλφῳ, καὶ ὁ
πέμψας εἰς τὸν Ἐλεάζαρον τὸν υἱὸν τῶν πρώτων Ὀ-
κεία ἵνα στείλῃ εἰς αὐτὸν τὰς ἐβδομήκοντα δύο

ἐρημνύσας τῆς παλαιᾶς διαθήκης. καὶ λοιπὸν
ὁ Οὐκείας σὺδὸν εἰς τὴν Ἡλιόπολιν χαρίζομαι
τοῖς δουλοκράταις Ἑβραίοις εἰς τὴν Αἴγυπτον,
ἐκτίσας τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο, πλὴν καὶ αὐτὸ ἰφαιίσαν
ὁ Βεσπεσιανὸς ἀφ' ἧς ἐκάθη τῇ τῆς ἱερουσαλὴμ μετὰ 5
οὐα χρόνον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν τριῶν ἱερῶν τῶν Ἑβραίων τῶν ὡς τῶν πατριάρχων ὄρεα, καὶ τῆς ἐκδοῦ καὶ μάχης Σαμαρειτῶν καὶ
ἱεροσολυμιτῶν οὕτως τὰς, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἀπώκλιθσαν εἰς Ἀσσυρίαν Σαμαρείται καὶ Ἀσσύριοι
εἰς Σαμάρειαν, καὶ περὶ τῶν ὁρίων Γαριζίν καὶ Γεβάλ.

Ἐτάθη καὶ τρίτῳ ἱερῷ κείῳ εἰς τὸ ὄρος
Γαριζίν τῆς Σαμαρείας, ὁμοίωσιν ὑπὸ τῶν
μακροῦ τῶν ἀδελφῶν τῶν Ἀρχιερέων Ἰάδδος, τῶν
ἐξελεχθέντων καὶ σωσπακτῆσαντων τὸν Ἀλέξαν-
δρον ἐρχομένων μετὰ θυμῶν ἔσω εἰς τὰ ἱεροσόλυμα.
καὶ λοιπὸν ὁ Μανασσῆς ἔλαβον εἰς γυναῖκα
αὐτῶν μίαν ἀδούφυλον, δηλαδὴ τὴν θυγατέρα
τῆς Σανααλαῖ, ὃν Μανασσῆν ὁ Δάριος οὕτε-
ρος τῶν Περσῶν βασιλεὺς κατέστησε ἀριστὸν εἰς
ὅλην τὴν Σαμάρειαν, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτῶν ὁ Ἰάδδος,
καὶ οἱ λοιποὶ τῆς σωμαγωγῆς διὰ τὸν πόλεμον
γάρμον ἀφώρισαν αὐτὸν, καὶ ὁ συμποινῶν πλεί-
ον μετ' αὐτῶν. ὁ δὲ ἡγεμὸν καὶ ἀπὸ τῶν εἰς
τὸν πόλεμον αὐτῶν τὸν Σανααλαῖ, καὶ ἄλλοι
πολλοὶ μετ' αὐτῶν, ὅσοι δηλαδὴ ἔλαβον γυναῖκας
ἀλλογενεῖς, καὶ ἐκκλησάζοντο ἔσω εἰς τὸ κτήριον
αὐτῶν ἱερὸν. ἦν δὲ πάντοτε φιλονεικία καὶ ἀμικία
ἀλλὰ μέσον εἰς τὰς Ἰουδαίας καὶ τὰς Σαμαρείτας διὰ
τὴν θυσίαν καὶ τὴν προσκυνοῦσιν τῶν εἰς τὸ ὄρος
Γαριζίν ἱερῶν, ὅπερ κείται εἰς τὴν Νεάπολιν καὶ
τὸ μέρος τῆς ἱερουσαλὴμ. καὶ οἱ μὲν Σαμαρείται
ὑπεραπηνόουντο, ὅτι εἰς τὸν τόπον συχρῆν ὅπως
καρφύεται τὸ ὄρος Γαριζίν ἐθυσάσαν καὶ προ-
σεκύνουνσαν ὁ Ἰακώβ καὶ ὁ Ἰσάακ τῶν Νανῶν
καὶ αἱ δώδεκα φυλαί, ὡς ἀναγνωσκόμεν εἰς τὴν
δουτερονόμιον κεφαλῶν ἐκαστῶ ἐβδομῶν,
καὶ συνετάχθη Μωϋσῆς τῇ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγων, ἔπει σήσονται βυλογεῖν τὸν λαὸν ὁνομα-
σάμενοι τὸν Ἰορδάνην, Συμεὼν, Λούβι,
Ἰούδας, Ἰσάακ, Ἰωσήφ καὶ Βουλαμίν. οἱ δὲ
Ἰουδαῖοι ἔχον πάντοτε ὡς χριστιανικὰς τὰς Σαμα-
ρείτας, διὰ τὸ ὅτι προσκυνοῦν αὐτὰς τὰ ἐ-
δωλα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὸν θεὸν τῶν Ἰσραὴλ τὸν
μόνον ἀληθινὸν θεόν, ὃν ὅμως ἐκ ἐγνώσκον,
ὅθεν ἐσυγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις ὡς ἐδε-
λυκταῖς ἔπε εἰς τὴν τράπεζαν αὐτῶν, ἔπε εἰς τὰ
ἀγγεῖα αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν συχρῆν ἡ Δείνα
ἐφάρθη ὑπὸ τῶν υἱῶν αὐτῆς συχρῆν, καὶ ὅτι
ἐγίνετο χρίσμα ἀναμεταξύ τῶν ἱεροσολύμων καὶ τῶν
ῥοδόων, ἡ Σαμάρεια ἐχρημάτισε μητρόπολις,
ἥτις καὶ Σεβάστεια λέγεται, ἅπερ τῶν Ἑβραίων κτί-
σαντες αὐτὴν εἰς κάλλος, καὶ ἐπονομάσαντες αὐ-

τὴν Σεβάστειαν, οὕτως καὶ τὸ μνημεῖον τῶν προδρόμων
ἐστὶν ἕως καὶ τῆς σήμερον. εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῶν Ἀλε- 15
ξάνδρων ἐγίνετο ἡ συχρῆν κεφαλὴ τῆς Σαμαρείας,
καὶ ὠνομαζέτη Νεάπολις κατὰ τὸν ἰώσηπον εἰς τὸ
ἐνδέκατον τῆς ἀρχαιολογίας αὐτῆς, καὶ καὶ κρα-
ζέται καμπηλῆσι. πόθον δὲ ἤρξατο ἡ πόσις ἔχ-
ουσα καὶ ἔρις ἀναμεταξύ τῶν Σαμαρειτῶν καὶ τῶν 20
Ἰουδαίων, ἐστὶν ἐξισομημονόουσι. εἰς τὴν ἑκτὴν χρόνον
τῆς βασιλείας Ἐζεκίᾳ ὁ Σαλμανασάρ βασιλεὺς
τῶν Ἀσσυρίων ἐνίκησε τὴν Σαμάρειαν, καὶ μετῴ-
κισε τὰς ἡμέρας Ἰσραὴλ εἰς τὰς Ἀσσυρίους, καὶ ἐποίη-
σον αὐτὰς οἰκήτους μετὰ τῶν Ἀσσυρίων τὴν 25
ἐν Ἀσσυρίᾳ πόλιν, εἰς δὲ τὴν Σαμάρειαν ἔστειλον
Ἀσσυρίους κατὰ τὴν πόλιν, καὶ κατὰ τὴν πόλιν, σιωβῆν
ὅπως οἱ εἰς τὴν Σαμάρειαν Ἀσσύριοι καὶ κατὰ τὴν
πόλιν ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ὠλιγόστον, ἰδὲ
βασιλεὺς μὴ δουλεύειν κατὰ τὴν πόλιν αὐτῶν, 30
ἀλλὰ ἡ μόνον τὴν ἀσέβειαν τῶν Ἀσσυρίων, ἔστειλον οὐα
αἰχμαλώτων Ἰουδαίων εἰς τὴν Σαμάρειαν, ἵνα διδάξῃ
αὐτὰς τὸν νόμον τῶν θεῶν, καὶ καθοδηγήσῃ αὐτὰς.
πλὴν οἱ ἐγκαταίκοι ἔτι εἰς τὴν Σαμάρειαν Ἀσσύριοι
ἔπε τέρως τὰς Ἰουδαϊκὰς νόμους ἐμαρτυροῦσιν, 35
ἔπε τὰς ἐθνικὰς τρεῖς καὶ τὴν πατριάρχων αὐ-
τῶν δεσπομονίαν τε καὶ θρησκείαν ἀφῆκαν, ση-
μαίνοντες, ὅτι ὁ ἱερὸς νόμος λέγει, καὶ ὅτι καὶ ὁ
ἐπιφάνης Αἰρέσει τῶν Σαμαρειτῶν, ὅτι κατὰ
ἀνατολὰς τῆς ἱερουσαλὴμ εἰς τὸ ὄρος γαριζίν καὶ Γε- 40
βάλ, καὶ ἔχ' ὡς λέγει ὁ ἱερός βιβλῖον τετάρτῳ
κεφαλῶν ὁ γδῶν. καὶ ὁ γδῶν πρὸς τὴν ἀνατολὰς
ποταμοσὶν ἐξηκαστῇ τετάρτῃ, ὅτι ἦν ἐκεῖθεν ὁ ἀρ-
γος ὁ ἀλάδοχος Περὶ κλῆς, καὶ ὅτι ἦν ἐκεῖ ἱερὸν
αἰὶς ὑψίστης, ὅπερ ἔκτισεν ὁ Ἀβραάμ. ἐπὶ τὴν 45
ὅμως ὅτι τὰ ὄρη κείται ἐκατέρωθεν τῆς πόλεως
συχρῆν, καὶ μαρτυρεῖ ἡ μόνον ὁ ἰώσηπος, ἀλλὰ
καὶ οἱ Ἑβραῖοι, καὶ ἡ ἑβραϊστική, καὶ ὁ Περσικὸς
γράφων τὴν ζωνὴν τῶν Ἰσραηλίων, καὶ ὅτι παρὶν ὁ
κύριος συμπομλὴν τῇ Σαμαρείτῃ. σημεῖον 50
ὅτι ὁ ἐπιφάνης Αἰρέσει κατὰ Ἑσθνηὼν λέγει, ὅτι
οἱ Σαμαρείται ἤθελον ἵνα βοηθήσωσιν εἰς τὴν ὁ-
κδομὴν τῶν ἱερῶν, ἀλλὰ οὐκ ἐδέχθησαν ὑπὸ
Ἑσθρα καὶ Νεμίας.

Περὶ αἰγυγῆς καὶ κρίσεως ἱεροσολυμιτῶν καὶ σαμαρειτῶν ἔμπεδοι τῷ Μακεδόντι Ἀλεξάνδρῳ καὶ τῷ
Φιλομήτορι πολεμαίῳ περὶ τῶν ἱερῶν ἱερουσαλήμ καὶ ταιρίν.

5
Ο δὲ Μανασσῆς μετὰ τὰ ἀποκριθῆναι ὑπὸ τῶν
 ἱεροσολυμιτῶν, ἐκηρύχθη Ἀρχιερεὺς εἰς ὅλην
 τὴν Σαμαρείαν, ὅθως ἠύξησεν ἡ ἀμίλλα καὶ ἡ ἔχθρα
 περισσύτερος ἦεν, ὥστε καὶ ἡρεῖα ἐβιάσθη ἀπελθεῖν
 10 τὰς ἱεροσολυμίτας καὶ τὰς σαμαρείτας εἰς τὴν Ἀλεξαν-
 δρείαν, καὶ κελθῆναι ἐμπαροῦσιν τὰ μεγάλα Μακεδόνης
 Ἀλεξάνδρου κατὰ τὸν ἰώσηπον εἰς τὸ δέκατον τρί-
 πον βιβλίου. καὶ λοιπὸν οἱ Ἑβραῖοι κατὰ τὰ μυσταί-
 κα διδάγματα ἀπεδείκνυν ὅτι ἦν τὸ ἱερὸν τῆς
 15 ἱερουσαλὴμ γνήσιον καὶ καθολικόν, οἱ Σαμαρεῖται
 ἰξουαντίας ἔλεγον ἐκείνο τῆς Γαλιζίν καθολικόν
 δηλονότι Διὰ τὴν Συχέμ, ὅπερ ὁ Ἀβραάμ Δαβαί-
 νων ὑπὸ τῆς μεσοποταμίας εἰς γῆν Χαναάν, ἡλ-
 θον εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πρῶτον θυσιαστήριον
 20 τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβε τὴν υπόχεσιν τῆς γῆς
 τῆς ἐπαγγελίας, ὡς ἔχομεν τὸ εἰς τὸ δωδέκατον
 καὶ δέκατον τρίτον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως, ἀλλὰ
 καὶ ὁ Ἰακώβ ὅπως ἐφων ὑπὸ τῆς μεσοποταμίας σὺν
 γυναιξὶ καὶ τέκνοις, εἰς τὴν Συχέμ ἔπηξε τὴν
 25 σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ ἠγόρευσε αὐτῷ μέρες τὰς ἀγρὰς ὡς
 τὰς καὶ τὰς ἑμῶν, ἀμὲν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Συχέμ
 ἔτρεχον οἱ πάντες ὡς εἰς ἄσυχλόν τι καὶ φυλακτῆ-
 ριον, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν καὶ φυγαδὸν ἡμίον, ὡς ἀναγνώσκοντες
 τὸ εἰς τὸ εἰκοστὸν κεφάλαιον τῆς ἱστορίας Ναυῆ, καὶ περὶ
 30 τῶν αἰ δέκα φυλακτῶν ἀναχωρήσασαι Διὰ τὴν μερίαν
 τῆς Ροθαμ ἀπὸ τῆς Ἰσθῆ, αὐτὰς ἔδραμον, καὶ δὴ καὶ
 τὰ ὅσα τῆς ἰωσήφ εἰς τὴν Συχέμ ἦσαν περὶ αὐτῶν,
 ὡς οὐρίσκοντες τὸ εἰς τὸ εἰκοστὸν τέταρτον κεφά-
 λαιον τῆς ἱστορίας Ναυῆ γράφοντες ἔγω, καὶ
 35 τὰ ὅσα ἰωσήφ ἀνῆγαγον ἐν ἡοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου,
 καὶ κατῴριζαν ἐν Σικίμοις, ὅτι τῇ μερίδι τὰς ἀγρὰς
 καὶ ὁκτῆσατο Ἰακώβ ὡς τῶν Ἀμορρεαίων. καὶ φαί-
 νεται νῦν τὸ μνημα τῆς ἰωσήφ, οὗ εἰσιν ἐγκεχα-
 ραγμένα καὶ γράμματα Ἑβραϊκά μεγάλα σημαί-
 40 νοντα τίνος μνημᾶ ἐστίν, ὑπάρχει δὲ τὸ ἐλαχίστον
 ἡμίσεος μιλίας μακρὰν τὴν φρέαττον κατὰ βορ-
 ρῶν ὅπου ἐλάλησεν ὁ Χριστὸς μετὰ τῆς Σαμαρείδος.
 ἦλθον ἔν ἡ διωρισμένη ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς Δα-
 λείσεως ἐμπαροῦσιν τὰς Ἀλεξάνδρας, καὶ ὁ σιωνόγορος
 45 τῶν Σαμαρεαίων ἦν τις Σαμβαῖος λεγόμενος σὺν
 ἑτέρῳ Ἰνὶ Θεοδοσίῳ, τῶν δὲ ἱεροσολυμιτῶν ἐφάνη

ὑπερασπίσας ὁ Ἀνδρόνικος ὃς τῷ Μεσαλάμῃ ,
ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔκραξε περισσὺς κριτὰς ἵνα κρί-
νωσι τὸ πρῶτον . ἤρξατο γὰρ ὁ Ἀνδρόνικος λέ-
γειν καὶ δημηγορεῖν περὶ τῶν ἱερῶν τῶν Ἱερουσολύμων,
καὶ ὅν τινες ἀλλοις τῆς πόλεως αὐτῷ ὑπαχαιρήμασιν
ἦν οὐ καὶ πρῶτον οὐκ εἶναι , ταῦτέστιν ἡ δεινικὴς Ἀνα-
δοχή τῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ Ἀρχιερέων , καὶ ἡ κοινὴ
ἐλευθερία τῶν μεγιστῶν , οἵτινες πολλὰ καὶ Ἀναφο-
ρα ἀναθήματα τῷ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἱερῷ ἀφιέ-
ρουν , εἰς δὲ τὸ ἱερὸν τῷ τῷ Γαριζαῖον εὐδαί-
μονι φασκῶν ἔτε ἀφιέρωμα προσέφερον , ἔτε πα-
λαιῶν Ἀναδοχῶν δεικνυτῇ ἔχεν . ὅθεν τῷ
λαῷ ψῆφον ἔλαβον οἱ Ἱερουσολυμίται , καὶ
τῷ μέλει τῶν οἱ Σαμαρεῖται . πλὴν οἱ Σαμα-
ρεῖται ὡς νενικημένοι εἰσῆλθον εἰς τὸ ἱε-
ρὸν καὶ αὐτῷ τῷ ἡμέραν τῷ Πάσχα , καὶ ἐκβεβή-
λωσαν τὸ ἱερὸν τὸ ἀγίον τῷ Ἱερουσαλὴμ , ῥίπτοντες δόρυ
καὶ κείσε ὅσα εἰς κατασχύνειν . ἔμεινε δὲ τὸ ἱερὸν τῶν
Σαμαρειτῶν εἰς τὸ Γαριζὶν εἰς τὸ Ἀνατολίως χεῖ-
ρας , ἀπλῶς μέλει τῷ κατὰ τῷ Ἱερουσαλὴμ καὶ Σι-
μωνος τῷ Μακαβδαῖος τῷ κατεδαφίσαντες αὐτὸ
ὡς γράφα οἱ ὡς τῷ εἰς τὸ τρίτον τῆς ἀρχαιο-
λογίας αὐτῷ , ὅστις θέλει καὶ ἀνακηρυχθῆναι
τῷ φιλονεικίᾳ αὐτῶν ἔμπεδον τῷ φιλομήτο-
ρος Πολυμαχίας , καὶ κερδοῦσαι τῷ Ἱερουσολυμίταις
τὸ δόρυ , ὡς τε λοιπὸν καὶ τὰ τρία ἱερὰ τῶν
Ἑβραίων , τὸ Ἱερουσολυμιτικόν , τὸ Λιγυπτικόν , καὶ
τὸ Γαριζαῖον ἀφανισθῆναι , ἔτι τῷ εἰσβολο-
τρίᾳ , ἥτις πλέον ὅσα ἡ , ἀλλὰ μόνον Ἀπὸ τῷ
χειροκτονίᾳ , οἱ ἡ ἐλαψεν ἀρτίστα σπονδὴ καὶ
θυσιᾶ , καὶ ὅτι τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώ-
σεων , καὶ εἰς συντελείας κατὰ , σωτηρία ὁ-
θήσεται ὅτι τῷ ἐρήμωσιν , ὡς ἀποφασίᾳ τῷ
ὁ παρορμητικῶς οὐ παρρησίας Δανιὴλ κεφαλαῖος
ἐνάτω . ἐπειδὴ λοιπὸν ἐξέλιπε καὶ ἡ Ἀναδοχή τῶν
Ἀρχιερέων (κατὰ τὴν ὁ ὕστερος Ἀρχιερέως τῆς
Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ Φανάσιος ῥάβδος) καὶ τὸ σκηπτικόν
τῷ ἱερῷ μετέπεσον εἰς τὸν Ἀσκλωνίτῳ Ἡρώδῳ ,
συμπεραίνεται ὅτι ἡλθον ὁ Μεσσίας Χριστός , ὃς
ἀποκρίνεται , καὶ αὐτὸς παροδοκία ἐθνῶν καὶ
κατὰ τῷ Γόρῳ .

50 Οὐκ εἰς, τὸν κρητὸν Σεδεκίαν καὶ τὸν ἀνδραγατῶνα ἱελεανόν, ἀλλ' εἰς τὸν τῷ Ἡρώδῃ τῷ Ἰδεμαίῳ ἐλπίξει
τὸ τῷ Ἰεῶδᾳ σκηπτρῶν.

Πλὴν ἰπαδὴ καὶ περὶ τῆς ὁ παραβάτης ἰε-
 λιαυός, ὡς διηγᾶται ὁ θεότατος κύριος, ,
 φλυαρεῖ πεπαικμένη δηλαδὴ τὸ σκηπτήριον τῆς ἰούδα

ὥστερον, ἦγον εἰς τὸν χωρὸν τῶ Σεδονίᾳ, καὶ
 ἔχον εἰς τὸν Ἡρώδιαν τὸν ποσειδῶνα καὶ ἰδουαῖον,
 ἀναγκαζόμεθα γράφειν καὶ τὰ ἀκόλῃτα. μετὰ τούτῳ

μετοικεσίαν Βαβυλῶνος οἱ ἰσραῖται μὴ θέλοντες πλέον κρᾶζεσθαι ἢ ἰσραηλῖται, ἔτε Βεβαῖοι κατὰ τὸν ἰόσηπον εἰς τὸ σιδεκάτην τῆς ἀρχαιο-λογίας αὐτῶ, εἶχον κατὰ Δαδοχίῳ δὸτὸ τῆ ἀσέ-μας τῆ Δαβὶδ Αὐθότας, ὡν πρῶτος ὡς Ζο-ρδᾶβελ, καὶ εἰ καὶ οἱ Ἀσσυριοὶ οἱ ἔχοντες τὴν ἐξοσίαν ὅλῳ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν κατήγοντο ὅτῳ τῆ γένεσ τῆ ἱερᾶς, ἦγεν δὸτὸ τῆς φυ-λῆς τῆ Δαβὶδ, ἡ καθὼς ἔχοντο εἰς τὸ πρῶτον τῶν Μακαββαίων, δὸτὸ τῶν ἡμῶν τῆ Οἰαρίβ, ὅμως ἔπει οἱ Ἀσσυριοὶ ἐλάμβανον εἰς γυναικας αὐτῶν δὸτὸ τῆς ἰσραηλῆς φυλῆς, ὅπερ ὅτι ἐκωλύει κα-

θὼς διηγᾶται ἔπ ὁ φίλων, ὅθον ὡς ὁμῆ μετὰ τῶν Ἀσσυριοῦν καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ Ἀρχιερω-σύνη, καὶ κατὰ μὲν τῶν ἱερῶν γονεῶν ἔμει-νε τὸ σκήπτρον τῶ ἰσραῖ, κατὰ δὲ τῶν ἀρσωνικῶν δὲλσκειτο τῆς ἱερουσιῆς τὸ ἀξίωμα χωρὶς ὑπο-ψίας τῆς τυραννίας, ὥστε τὸ σκήπτρον τῶ ἰσραῖ τὸ φθάσαν ἔως τῆς Ἡρώδης τῆ ἰσραηλῆς ὡς μό-νον ἐκ μέρους τῆς ἱερᾶς καὶ ὅτι δὸτὸ τῆς μέρους τῆ ἀρσωνικῆς, καὶ ἐτελείωσαν εἰς τὸν Ἀντίγονον τὸν τελευταῖον Ἀσσυριοῦν καὶ Τρέκων τὸν ὕ-ιο τῶν Ἀρχιερέων, ἐν ἰφόνῳ τῶ Ἡρώδης.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

15

Περὶ τῆς ἐπὶ τῆ μεγάλης Κωνσταντίνης οἰκοδομῆς τῆ Ναῦ ἐν τῇ Γολγοθᾷ τῆς τῆ Χρυσῆς Ἀναστάσεως.

Ἦλθον τὸ πλήρωμα τῆς χροῖας, καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Μονογονῆ αὐτῶ τὸν ἰσασμόν ἐς τὸν κόσμον, καὶ ἦλθον ὁμοῦς ἵνα πᾶσι σωσῶν οἱ τύ-ποι καὶ αἰσικὴ καὶ φανερωθῇ εἰς τὸν κόσμον ἡ ἀληθεῖα ἡ εὐαγγελικὴ, ἀγατῶ καὶ τὸ ἱερὸν ὅτι ὡς ὁ τῆς τῶν τύπων καὶ τῶν θυσιῶν τῶν κοσμητικῶν ἡφανίσθη ὁμῆ μετὰ τῶν σωτηριῶν τῶ νόμου, καὶ ἀλλή οἰκοδομῇ τῆ ἱερᾶ ὅτι ἐδόθη, ἐπειδὴ καθὼς ὤρισεν ὁ Χρὶςτὸς ἔμεινον ἔρημον καὶ δὸτὸ τῆς χάριτος καὶ δὸτὸ τῆς χροῖας, καὶ ἡ-νεται εἰς αὐτὸ τὸ ὅριον μορία κατὰ τὸ μέρος αὐ-τῶ τὸ λεγόμενον ὅτι Γολγοθᾷ ἡ νέα ἱερουσα-λήμ, ἡ νέα Σιών, τὸ μέγα μυστήριον, ἡ μέ-ση τῆς γῆς, ὁ Ναὸς τῆς ἀποστάσεως, καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἡ ἀρχή, ὁ περιεδοξῶ Ναὸς τῆς ἀγίας Χρυσῆς ὅθον Ἀναστάσεως, ἔπ ἡ ἐγκύμια φῶς μὲν Περφῆται, ἀγατῶ δὲ τὸ ἱερὸν

Εὐαγγέλιον, κηρύττει ὅτι οἱ διδάσκαλοι, Ἀπό-στολοὶ καὶ Μάρτυρες, καὶ ἡ Ἐκκλησία ψάλλει ἐν σκᾶσῃ Κυριακῇ καὶ ἑορτῇ, καὶ περὶ τῶν 20 ταὶ ἐν ἐκᾶσῃ μυστηρίῳ. Ὅμως Κωνσταντίνῳ ὁμῆσεν αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀποκαλύψεως δὲ-δῆσαν ὁ ἀγῶ τῶ τῶ, ὁ ἀγῶ Γολγοθᾷ, ἡ ἀγία Ἀποκαθήλωσις, ὁ ζωοποιὸς Σταυρὸς, καὶ τὰ ἔξῃς, καὶ φαίνονται οἱ τόποι κεχωρισμένως τε-25 δεμελιωμένοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὥστε καὶ οἱ ἐθνικοὶ ποσῆτες χροῖας κυριεύοντες ἐκᾶ, ἔχουσιν αὐτὰς εἰς τὴν μέγα μυστήριον, καὶ μὲν καθὼς τῶ Χρυσῆς ἡ βασιλεία αἰώνιῳ καὶ τῶ ὁρῶδοξῶ πῆσι ἐνικω-μένη παρᾶ τινῶ, ἔτω καὶ ὁ Ναὸς ὁ φέρων πῆσι 30 πον καὶ τῶ Χρυσῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας μέναι ἀ-δύνατοι καὶ ὡς ἐδεμελιώθη ἀποδομημένη, καὶ ὡς ἐπιτοπλῆσεν εἰς αὐτὸν τὴν νικῶσαν ἔχουσιν οἱ ὁρῶδοξοί.

35

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς περὶ τῆς ἀρχιερέων τῆς περιουχίας τῆς Ναῦ τῆς τῆ Χρυσῆς Ἀναστάσεως.

Ἔχον ὁ Ναὸς τῶ ἀγία τῶ κατὰ μὲν τῶν δύν-σιν, ἀπὸ τῶ εἶναι ὅριον, μόνον τὸν τῶ χον αὐτῶ, εἶχε δὲ τῶν μίαν ἐκείνῳ ὡς ἔχει καὶ νῦν κατὰ Μισσημβρίαν, καὶ εἶχε καὶ κατὰ Ἀνατολᾶς δύο, ἀγατῶ γέγονε καὶ τὸ βῆμα ὁδοῦ τῶ ἀνατο-λικῆς τῶ ἐπὶ κίονων δώδεκα, εἰς τὸν τῶν δώ-δεκα Ἀποστόλων, τὰ δὲ περὶ αὐτῶ καὶ τὰ διδασκαλεία καὶ αἱ αὐλαὶ καὶ τὸ Πατριαρχεῖον ἦσαν βορεινὰ, ἀνατολικὰ καὶ νότια, καὶ ἐφῆσαν ἡ ἀρχὴ ἐκᾶς τῶ τῶ εἰς τὰς ἀγορὰς, ἀπὸ ὧν ἔστι τὰς αἰχ-

μαλωσίας καὶ φθορὰς, ἡ μὲν Ἐκκλησία ἔμεινον ἀμε-40 τακίνητος, τὰ δὲ περὶ καὶ ἀφῶρος ἐφῆσαν, καὶ ἀρχεῖαι οἰκοδομαὶ ἐν αὐτῶ ἐγένοντο, καὶ ἐφῆσαν ἔχον πᾶσα ἡ ἐπὶ πῆσι ἡ περὶ τῶν μεγάλῳ Ἐκκλησίαν. ὅπερ δὲ ἀκούει, ὅτι πολλὰ-45 κας ἡφανίσαν οἱ ἐχθροὶ τὸν Ναὸν τῶ ἀγία τῶ καὶ πάλιν ἡφανίσθη, πῶς ἐννοεῖται, εἰς τῶς τῶ τῶ ἀρμολίς λέξοντο καθὼς ἐπὶ, κατὰ δὲ τὸ παρὸν ἀρκεῖ ὅτι τὸ ἱερὸν ἐφῆσαν, καὶ ὅτι αἰσωνή-θαι τῶ νόμῳ ἡρῶσαν, καὶ ὅτι ἔπῃς Ναὸς μὲν.

50

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς ἀρχιερέων τῶν τυραννῶν Βασιλείων, καὶ τῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ Κωνσταντίνῳ τῶ μεγάλῳ

Καπλῶσαν λοιπὸν οἱ Τύραννοι, καὶ ἐφῆσαν ἡ ἀποδομή ὧς καὶ ἡμέρα, καὶ ἡ ἐβασίλευσαν ὁμῆς

ἀμέγας Κωνσταντίνου τῆς χλωρῆς Κωνσταντίνης καὶ τῆς
 ἑλσῆς ὁ περιπόθητος υἱός, πολλῶν τῶν Κύριον
 ὁκάνων ἀξιαγαπώτερος, διότι ἔπαυσε πῶν χροῖαν
 καὶ συνεχῆ πῶν Τυραννῶν ἀπανθρωπίαν, πῶν
 5 ἐπικρατήσαντων Διακρίσεως ἐβδόμηκοντα χρόνους.
 ὄντως τῶν παντοδυναμῶν Θεῶν τὸ ἔργον, τῶν λεγο-
 μῶν καὶ ὄντων φοβερῶν ἐν βασιλείᾳ ὑπὲρ τῶν υἱῶν
 πῶν ἀνθρώπων, τῶν καλῶν καὶ μὴ ὄντων ὡς ὄν-
 τα, καὶ ἀπὸ τῶν σκότης ἐξαγορῶν τὸ φῶς καὶ

10

τὸν Ἀπόστολον, ἀλλὰ καὶ ὁ παντοδύναμος Θεὸς
 Λόγος ἀπ' Οὐρανῶν ἐκ θρόνων Βασιλείων δούτομος
 πολεμιστὴς εἰς μέσον τῆς ὁλοθρίας ἡλίου γῆς,
 καὶ ἐξωστρακισμῶν ἐρήνης, καὶ πῶν ποτὶ Σάρ-
 10 ραν πῶν ἑκκλησιῶν ἀχμάλων γενομένων, μετὰ
 βασιλικῶν χαρισμάτων πληροφωρηθῆσαν ἀπ'
 αὐτοῦ, ἡλιδέωσεν, καὶ ἐσόλισεν ὡς κύμφην
 χρυσοῖς Διαδήμασι, καθότι ἐαυτὸς ἀχώτατος
 Κωνσταντίνου ὑπερετίμησεν αὐτῷ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ πῶν ἐγκωμίων καὶ ἐπαίνων τῶ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ.

15 ὄντως ἱερός καὶ βασιλικὸς ἐχημαῖστος ὁ ἱσάπο-
 σολος Κωνσταντίνος. Ἀλλὰ τὸ λατρεῖν τῆς
 Βασιλείας, καὶ Ἀλλὰ τὸ μῦθον τῆς ἱερωσύνης, ὅθεν
 καὶ ἡ ἑκκλησία ψάλλει εἰς τὴν Δοξατικὴν τῶν Ἀποστόλων
 Δεξιόμην πῶν γνῶσιν τῶν πνεύματι ἱερός χρη-
 20 ματοδότης καὶ βασιλικός, ἐλαμνὶς ἐπὶ ἑλσῆς πῶν ἑκ-
 κλησιῶν τῶ Θεῶν, ὁρθοδόξων βασιλείων πατῆρ,
 ἔχοντες εἰς πῶν ἱερῶν ἀποκαλύψει, καὶ ἐποίησας
 ἡμᾶς πῶν Θεῶν ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασι-
 λούμην ὅλην τῆς γῆς, ἐχ' ὅλην εἰσὶν ὅλοι ἐξ αὐτοῦ
 25 τῶ βαπτίσματος ἱερεῖς, καθὰ φλυαρήσιν οἱ Λα-
 τρεκαλβίνοι, ἀλλὰ φύλακες τῶν ἐκκλησιαστικῶν

πραγμάτων καὶ φρονήσαι, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ
 Χριστιανικώτερος Κωνσταντίνος, ὁ ἀνακηρίσας πῶν
 ἑκκλησιῶν, καὶ κοσμήσας αὐτῷ ὡς ἄλλοις ἐδέξαι
 τῶν βασιλείων, Ἀλλὰ καὶ πρεπόντως φημιζέται
 ὁρθοδόξων βασιλείων πατῆρ, καὶ βάσις τῶ Χρι-
 30 στιανικῶ πολιτεύματος. καὶ ὁ ἱερός ἐλέγξας ὑπὸ
 τῶν ἱερῶν ἐπὶ ἀνακηρίσει τὸν Νόμον καὶ πῶν θυ-
 σίαν, πῶς μὴ κληθῆται τὸν μέγαν Κωνσταντίνον
 ἱερεῖα καὶ ἀρχιερεῖα τὸν πῶν λατρεῖαν αὐτοῦ
 τῆς καμνῆς Διαθήκης καὶ πῶν λατρείαν σερίωσαντα
 καὶ κηρύξαντα εἰς τὰ τετραπέρατα τῆς Οἰκουμένης;

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

30 Περὶ τῶν ἐγκωμίων τῆς ἀγίας ἑλσῆς, καὶ τῆς δόξης τῶ Σταυροῦ, καὶ τῆς ὑψώσεως αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ σεβασμιωτάτη ἀγία ἑλσὴ Θεῶν
 ὁπταπῶν καὶ ὑρανόπεμπτον ὄραμα εἶδον.
 ὅθεν ψάλλει μεγαλοφώνως ἡ ἑκκλησία ἡμῶν.
 35 τῶ Χριστῷ πεποιηθῆσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ πάσσεμεν,
 ἀπασαν θεικὴν ἐλπίδα, τῶν ἱερῶν αὐτοῦ, τῶ-
 πας κατέλαβες, ὅνους τὰ ἀχραντα πάθη, σαρ-
 κωδὴς ὑπέρμεινον ὁ ὑπεράγαθος.
 γράφα καὶ ὁ μοναχὸς Ἀλέξανδρος καὶ λέγειν ἔτις,
 40 ἀπίστατον ὁ βασιλικὸς πῶν ἑαυτοῦ μητέρα ἑλσῆν
 μετὰ γραμμάτων καὶ χρημάτων ἀφθονίας πρὸς
 τὸν μακάριον τὸν ἱεροσολύμων ὅτι ἀναζητήσας
 τῶ ζωοποιῶν Σταυρῷ, καὶ οἰκοδομῇ τῶν ἀγίων τόπων, αὐ-
 τῇ αἰτησαμένη τῆς βασιλίδος, φασκῶσας ὁπτασίαν
 45 θείαν ἱερακῆν κελύεσαν αὐτῷ τὰ ἱεροσόλυμα
 καταλαβεῖν καὶ τῶν ἀγίων τόπων εἰς φῶς ἀγαγεῖν
 χυθόντας ὑπὸ τῶν ἀγίων καὶ ἀφανῆς γενομή-
 νους ὅτι πρὸς τῶν καμνῶν, ἐδόκει αὐτῷ (λέγει ὁ
 Εὐσέβιος) βιβλίῳ τρίτῳ εἰς τὸν βίον Κωνσταντί-
 50 νου αὐτοῦ) τὸν ὅντως ἱεροσολύμοις τῆς σωτηρίας
 ἀναστάσεως μακαριστότατον τόπον σεφανῆ καὶ
 σεπτόν ἀποφῆναι πῶς πᾶσι, ἐκ ἀδελφῶν τῶν ἐν
 διανοίᾳ βαλῶν, ἀλλὰ ὑπ' αὐτοῦ τῶ σωτῆρος ἀνα-
 κινήσει πῶν πνεύματι. τὰ αὐτὰ θέλει καὶ ὁ Θεο-
 φάνης καὶ ἄλλοι πολλοί, ὅτι δηλαδὴ μετὰ πῶν

Συνόδον παρήγγαλον ὁ βασιλικὸς πῶν ἐπισκόπων ἱ-
 εροσολύμων μακαρίῳ Ἀλλὰ πῶν δόξῃ τῶ Σταυροῦ καὶ
 τῶν ἀγίων τόπων, καὶ μετὰ πῶν ἀνάζουσιν ἐκείνους
 πειπονφῶσαι καὶ πῶν μητέρα αὐτοῦ, ὅτις ἐκείνους
 ἀπιδέσας, τῶ αὐτῷ ἔχει ταπείνωσιν, ὥστε καὶ
 ὑπερβαίνει μόνη ταῖς ἱεραῖς παρθένους ὅν ἱεραστήμ.
 ὅπερ δὲ ἴδεναι, πῶν ἱεροσολύμων θείαν, ὅτι συναπῆλ-
 55 θον εἰς πῶν ἱεραστήμ μετὰ τῆς βασιλίδος ὁ ῥώ-
 μης Σίλβεστρος, ἐπὶ πρῶτον ψεύδεται, καθὼς
 καὶ ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἦν παρὼν εἰς πῶν πρῶτον Συνο-
 δον, ὅπερ καὶ αὐτὸ ψεύδος. ὄντως ἔργον ἐσάφη.
 τῆς αὐτῆς καὶ θείας σενοίας τῆς κυβερνήσεως καὶ διε-
 πύσεως τὰ πάντα ὡς αὐτῷ καὶ ζυγῷ, ἵνα κρυ-
 60 φθῶσι καὶ πρῶτον αὐτοῦ εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς ὅπως
 μὴ κατακαυθῶσι καὶ πυρποληθῶσι ὁ τρισυμῶντης
 Σταυρὸς ὁν Κυπαρίσσω καὶ πόλιν καὶ κείρῃ πε-
 ποιημένῳ μετὰ τῶ τίτλῳ τῶ τριγλώσσῃ, πῶς
 γὰρ ἄλλως ἔμελλον φυλαχθῆναι τὰ σύμβολα
 τῆς ἡμῶν σωτηρίας εἰ μὴ ἦσαν κεχωσμένα καὶ κε-
 65 κρυμμένα εἰς τὸν καμνὸν τῆς τελείας ἀλώσεως; ἀλλὰ
 λαθεῖ καὶ λέγει ὁ αὐτοῦς Ἀλέξανδρος εἰς τὸν ἴδιον
 λόγον ὅν γράφει περὶ τῆς δόξης τῶ Σταυροῦ,
 καὶ σεσοφῆς σεδαμοτέρας γενομένης ὑπὸ τῶ
 μακαρίῳ, δόξῃς ἐδείχθη θεοῦ ὁ τῶν τῶ
 70 ἑπὶ

Ἐπισκόπῳ, ὃν ὡς ἰδρυτο τῆς ἀκαθάρτης δαίμονος (ἦγεν τῆς Ἀφροδίτης) ὁ Ναὸς καὶ τὸ Ἀγαλμα . ἡ δὲ Βασίλισσα μετὰ χαρὰς μεγάλης καὶ φόβῳ ἀνελούφῃ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν , καὶ ἀσπασαμένη προσκυύησε , καὶ ἐξ ὁκείνου ἤρξατο ἡ ἐορτὴ τῆς ὑψώσεως εἰς τὸ Ἱεροσόλυμα μετὰ τὸ ὑπερπιθῆναι δηλαδὴ τὸν περιβήτην Ναὸν τῆς Χριστῆ Ἀναστάσεως ὡς γράφει τὰς καὶ ἄκων ὁ Ζώσιμος εἰς τὸ πέμπτῳ αὐτῆς βιβλίῳ . ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὅτε γεγόναι τὰ ἐγνηστία τῆς Ναὸς τῆς ἁγίας τάφου , σιμείβη εἶναι πλὴν δεκάτῳ

τρίτῳ τῆς Σεπτεμβρίου μηνὸς , ἔμεινε γίνεσθαι ὁμῶς πλὴν ἐορτῶν τῶν ἐγνηστίων καὶ τῆς ὑψώσεως ἡμέρας ὁκτώ , ὅτε καὶ εἰρχοντο εἰς προσκυύησιν τῶν ἁγίων τόπων οἱ ἐορθόδοξοι ἀφ' ὅλης τῆς Οἰκουμένης , καὶ ὑστερὶν διὰ τὸ ἀγαθὸν Φῶς τῆς ἁγίας τάφου μετέβη ἡ τριαύτη τῶν Χριστιανῶν προσκυύησις εἰς τὸ ἁγιον Πάσχα . ἵνα δὲ ὁρῶσιν οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὸ ἥμιον ξύλον , ἐγείντο σωήθεια γίνεσθαι καὶ ἑτέραν ὑψώσιν εἰς πλὴν τρίτῳ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς , ἥτις καὶ προσκυύησις μάλιστα λέγεται . 10

ΒΙΒΛΙΟΥ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ κατὰ τῆς ὁρέσεως τῆς Σταυρῆς ἰδέα τῆς καὶ Κυριακῆς , καὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατίας Μακαρίου , καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτῆς . 15

Περί τῶν νῦν οὖν οἱ ῥαψωδῶντες περὶ τῆς Ἑβραίας ἰδέας : οἵτινες θέλωσι καὶ διὰ πλὴν εἶρεσιν τῆς Σταυρῆς χρηματίζουσι αὐτὴν καὶ Ἀρχιερεῖα Ἱεροσολύμων . μόνον γὰρ δεκάκοντες ἦσαν οἱ ἐν περιτομῇ , καὶ ὑπὸ τοῦ πλείονος ἐγείντο Ἱεροσολύμων ὡς ἀποπελάσσοντες . δεχόμεθα δὲ σιωδραμεῖν καὶ αὐτὸν ὀλίγον τι , ἀλλὰ τὸ περισσότερον ἦν Θεοφάνεια καὶ Ἑβραίων Φῶς τὸ τὸν τόπον ὁκείνον περιελασθήσαν καὶ

Ἀμαρτυρήσαν , ὅθεν οὐκ ὀκνησάμενοι ἐγκαταλείψαι αὐτὴν εἰς τὸ χερνίκον τῶν Πατριαρχῶν , καὶ διὰ καὶ οἱ ἀπὸ ἡμῶν ἀπεπώπωσαν τὰς , γράφουσιν ὅμως ὁδοῦντες εἰς πλὴν ἐναντίαν γνώμην ὅτι βαπτισθεὶς οὐκ ἔστι μετενομασθῆναι Κυριακὸς , καὶ ὅτι ἔζησε χερνὸς ἐκελποῖτε μετὰ πλὴν μακαρίαν λήξιν τῆς Μακαρίας τῆς κυβερνήτου τοῦ τῶν Ἑβραίων ἱερῆς καὶ ὁσὺς χερνὸς ἄκωσι μετὰ τὸν Ἑρμῶνα . 25

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ἐπανόδου τῆς ἁγίας Ελένης ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βυζάντιον μετὰ μέγας ἔς Σταυρῆς καὶ τῶν ἡλίων καὶ ἑλπίων τῆς Περφίτης Δανιὴλ , καὶ περὶ τῶν συμβάντων περὶ τὸν Ἀνθούτρουπαδα ἔς Καρπλίαν Ἀρκίλιον . 30

Μέγας γοῦν ἔς Σταυρῆς ἔβαλον ἡ ἁγία Ελένη ἐν ἀργυρῇ θήκῃ , ὡς διηγεῖται καὶ ὁ Θεὸς Ἀμβρόσιος , καὶ ἀνεκόμισε ὡς τὸν παῖδα , τὸ δὲ λαὸν , γλωσσόκομον ἀργυρῶν ποιήσασα , καὶ ὅσον εἰς αὐτὴν θείσασα , παρέδωκε τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως εἰς μνημότυπον ἐν πάσαις γενεαῖς , καὶ Θεοσπίσασα Ἐκκλησίαν γυνέσθαι ἐν τῇ ζωοποιῇ καὶ Θεοσεπίῳ τῆς ἀθανάσιας μνήμῃ , καὶ ἐν τῇ ἁγίῳ Γολγοθᾷ , καὶ ἐν τῇ Βηθλεὲμ , ὅθεν ὁ Κύριος πλὴν κατὰ σάρκα γονήσιν ἐτέχθη , καὶ ἐν τῇ ὅρῃ τῶν ἐλαιῶν , ὅθεν ὁ Κύριος ἀποσχίσας τὰς μαθητάς ἀνελήφθη , καὶ ἄλλα πολλὰ καλὰ ποιήσασα , πρὸς τὸν παῖδα ἀνέστρεψε , ταῦτα πρῶτα ἰσορρεῖ ὁ ῥηθῆς Ἱεροσολυμίτης Ἀλέξανδρος , ὃς πιστεύοντες καὶ ὡς ἀγνοοῦσιν . λέγει δὲ Γεώργιος ὁ Κωδινός , ὅτι ἐσθήσαν εἰς πλὴν Κωνσταντινὸν τὸν τίμιον ξύλον διὰ τῆς πύλης τῆς ὑψώσεως , καὶ ὅτι τὰ ὁρεσθέντα τότε ἐπὶ τῆς ἡμέρας ξύλου Βάλσαμα , Κρίνα , Ρόδον , Σάμψυχα , Κώστος , Βασιλικὴ ἐφύτλυσαν εἰς γὰρ καὶ ἵνα σώζωνται , ἀνήγαγε δὲ Νουμῆν καὶ ὠνόμασεν αὐτὸν Γασέριον , ὅπως καὶ αὐτὴ κατὰκησεν . ἔφερε δὲ τότε μεθ' ἑαυτῆς ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ τὸ λαίψανον Δανιὴλ τῆς Περφίτης . Σημειώσαι δὲ ὅτι ὁρεσθέντα ἡ ἁγία Ελένη σὺν τῷ Σταυρῷ καὶ τῆς ἡλίας ἐν τῇ ἀποσπῆσθαι οἱ ἀγνώμονες

ἰσθῆται τὸ σῶμα τῆς Σωτῆρος , ἔφερον αὐτὴς δὲ ῥην ἀξιοῦσιν τῇ ἡμῶν αὐτῆς , ἐξ ὧν πλὴν ῥην ἐκαλῶν ὁ Ἀυτοκράτωρ εἰς τὸν χαλινὸν τῆς ἵππου αὐτῆς , κατὰ τὸ λόγον τῆς Περφίτης , τὸν δὲ δούτερον ἐβάσταζεν εἰς τὸ πολεμικὸν σῶμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς , καὶ τὸν τρίτον (λέγει ὁ Θεὸς Ἀμβρόσιος) διὰ περὶ τὸν πέλαγον τὸν Ἀδριατικόν , καὶ κινδυνεύσασα ἐπὶ τῆς κλύδος τῆς θαλάσσης , ἐξῆλθον αὐτὴν ἡ Βασίλισς εἰς πλὴν θάλασσαν καὶ ἐγείντο γαλήνη . πλὴν ἐγείντο ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σωτῆρος , ὅντος τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς , μετὰ δὲ πλὴν Σωτῆρος ὁδοῦσιν ἡ ἁγία Ελένη εἰς Ἱερουσαλὴμ , καὶ ὁκείνη ἐπανήλθον εἰς τὸ Βυζάντιον , ἀπελθεῖν ὅπως εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγον πλὴν αὐτῇ εἰς ἀπίσθον , καὶ μάρτυς ὁ Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ , κεφαλῇ δεκάτῳ ἐβδόμῳ λέγων , τὸ ξύλον (ἡ Ἑβραία) τὸ μὲν ἀφῆκε , τὸ δὲ ἔφερε τῇ ἡμῶν , ὅπερ οὐκ ἔστι κατὰ κρυψὸν εἰς τὸν Πορφυρεὺν μέγαν Κίονα εἰς φυλακῇ τῆς πόλεως , καὶ τῆς ἡλίας . Ἐν σκμείνῳ ὡς εἰς πλὴν Τριφλίζιν πόλιν τῆς Ἰβηρίας ἦν εἰς αὐτὴν γλωσσόκομον πεπλεγμένον διὰ λίθων καὶ μαργάρων εἰς ἡλίας τῆς ἡμέρας Σταυρῆς , καὶ ἐν κίβω τῇδε ὁλόχρυσον μετὰ αἵματος τῆς Σωτῆρος , καὶ ὀλίγον χρυσίνον ἐξ ὁκείνου ὃ ὅδον τὸν Σωτῆρα , καὶ

καὶ εἰς αὐτὴν ἔπεσον κισσάδιον μέρες τετραὶ τῷ σω-
τηρῇ, καὶ ὀλίγον ἔκ τῃ σαββάτῃ αὐτῇ, καὶ μέρες
πολυμήνις ἑξήκοντα. Εἶδε δὲ τὸ χιλιόσπον ἑξα-
κοσιοσὸν ὀγδοηκοσὸν πέμπτῃ ἔτι τῆς σωτη-
ρίας, εἰς αὐτοῦ τόποις τῷ καρτελίῳ ὀνόματι
Ἀρκίλῃς, ὁ χρηματίας καὶ Ἀνδρόνικος τῆς Ἀλβα-
νίας, καὶ ἐξῶθεν ὑπὸ τῷ Περσαρχῇ, φύγων
ἀπὸ ἡλίου εἰς μοχοβίαν, λαβὼν μετ' αὐτοῦ καὶ

πάντα τὰ αὐτῷ ἐρημῶς ἄγρια, καὶ περὶ τὸ Ἀ-
σραχάιν ἔχον αὐτὰ εἰς ἵνα ἐκκλησίαν θεὰ διλά-
βαιαν, ἕως αὐτοῦ ὁδοῦ εἰς τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν
βασιλεύσαν πόλιν τῆς μεγάλης μοχοβίας, ἐ-
καὶ ὁμοῦς ἡ ἐκκλησία, καὶ συνεκάψαν καὶ
ἐκείνη ὅλα, καὶ ἐφθάρησαν καὶ τόσα πολυ-
μήνις καὶ περὶ τὰς καὶ περὶ τὰς πολυμήνις μετ'
ὧν ἦσαν ἐγκοσμημένα.

19

Β ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς δόξεως τῷ Γολγοθᾷ.

Καθὼς ἔπορευτο εἰς τὴν πρώτην βιβλίον, αὐτὰ
15 ἑσαυρώθη ὁ κύριος καὶ ἑτάθη, οἱ εἰδωλολά-
τραι ἐρρίψαν γλῶσσαν πολλὴν, ὥστε κα-
λύψαι τὰς ἀγίας τόπας παντάπασι, ἔτα ἑ-
σώσαν τὸν τόπον μετὰ μεγάλων λίθων, καὶ
ἐποίησαν ἀφανῆ τὴν πηγὴν καὶ τὸ σεμνὸν καὶ
20 παραήκον τὰ σωτηρία καὶ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως
μαρτίαν τὸ ἅγιον τῶν ἀγίων Ἀντρέων, καὶ
πρὸς τέτοις οὐκ ἔσαν ἐπάνω ἡμῶν τῆς ἀφροδίτης,
καὶ ἔστησαν καὶ τὸ ἑδωλὸν αὐτῆς. ἀλλ' ἡ σεμνὴ θεὰ
τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ καὶ τῷ Πατριάρχῃ ἱερε-
25 σολύμῳ μακαρίᾳ σωτέλειψε τὸ ἑδωλὸν, κα-

τηδάφισε τὴν ἡμῶν αὐτῆς, ἐξέβαλε τὰς λίθους
καὶ τὴν πολλὴν ἐκείνην γλῶσσαν, καὶ ἐρρίψαν αὐτὰ
λίαν πόρρω τῶν ἀγίων τόπων, καὶ αὐρέθη αὐ-
τὸ τὸ καὶ Ἀγγέλοις αὐδέσμον καὶ σεσκιωπὸν
Σπήλαιον τῷ ἀγίῳ τάφῳ, καὶ ὁ κοσμοσωτήριος
Γολγοθᾶς, καὶ ἐτίθη τὸ φῶς ὑπὸ τὴν λυχνίαν,
καὶ ἐδόθη ἡ ζωὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἵνα βλέπῃ
πᾶσα σὰρξ αἰσθητῶς, πᾶ ἑκούσιο ἡ σωτηρία τῇ
κόσμῳ, πᾶ ἑκούσιο τὸ κατὰ τὸ διαβόλου τρέ-
παιον, πᾶ ἔλαβον ἡ αἰθροπίνῃ φύσις τὴν ἀ-
φθαρσίαν, πόθον ἀνυψώθημεν τῆς γῆς, καὶ κα-
τατήσαμεν εἰς τὸν οὐρανόν.

Β ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν πρώτων σπηλαίων τῷ Σωτῆρι, καὶ τῆς ἑσώθεν κατασκευῆς αὐτῇ ὅτι ἐτίθηται ὁ κύριος.

30

Τρία εἰσὶν τῷ Σωτῆρι ἡμῶν σπήλαια, πρῶτον,
ὁ ἅγιος τάφος, δεύτερον, ἡ Γαλήνῃς ἐν Βη-
θλεὲμ. τρίτον, τὸ ὅριον τῶν Ἑλλήνων. ὁ κυριακὸς
τάφος εἰς σπήλαιον διπλὴν, ἐπειδὴ καὶ κατὰ
35 τὴν σωτηρίαν τῶν Ἰουδαίων ἔκοπτον τὰς πέτρας
καὶ ἔγλυπον αὐτάς, καὶ ἐποίησαν οὐδὸν οἰκὸν οἶκον,
ἡ μέγαν ἡ μικρὴν, καὶ ἐποίησαν οὐδὸν ἡ οὐκ αὐτὸν
ἡ πόλιν, καὶ ὅτε ἐθαπτόν ἵνα εἰδὼν ἐπετίθεν
ἐπάνω αὐτῇ, ἀλλὰ μόνον τὴν θύραν τῇ σπη-
40 λαίᾳ ἔφρακτον μετὰ πέτρας μεγάλης. ἔτι

καὶ οἱ ὡσὲρ ἔσκαψον ὅκ πέτρας αὐτοφύως καὶ
ρίζιμαίαις τάφον αὐτῇ, καὶ ἐποίησαν οἰκίσκον
μετὰ θύρας, ἔτα ἔκοψον ἄλλῃ θύραν, καὶ ἐ-
ποίησαν οὐδοτέρῳ ἄλλον οἰκίσκον, καὶ εἰς τὸ οὐ-
δοτέρῳ κατὰ τὰ βόρεια μέγαν ἐποίησε τὸν τά-
φον αὐτῇ καμὸν, καὶ ἐκαὶ ἑτάθη τὸ πανακῆ-
ρατον σῶμα τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπάνω ἡδὲν ἐτίθη
ἡ οὐδὸν θύρα ὡς ἀνοικτὴ, ἡ ἔξω ἡσφαλίθη μετὰ
μεγάλῃς πέτρας.

Β ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς ἀνωμαλίας τῇ τῷ Γολγοθᾷ, καὶ τῆς θεᾷ σεσαγῆς τῆς ἀγίας Ἑλένης ἐξεργασίας
45 τῆς λαοφιλίας αὐτῇ καὶ ἰσοπέδῃ, ὅτι ἐκτίθη ὁ ναὸς τῆς τῇ Χριστῇ ἀναστάσεως.

Καὶ ἐπειδὴ ἐκαὶ ὁ τόπος ἀφ' οὗ ἐξέβαλον τὴν
γλῶσσαν πύριον ἀνώμαλον, καὶ τὸ Ἀντρέων
τῷ ἀγίῳ τάφῳ ὡς χθαμαλὸν, καὶ ἐκκλησίαν γε-
50 οῖσθαι ὡς ἀδύνατον, θεατὴρ ὅλον ἐκαῖνον τὸν
τόπον σεσετάχον ἡ ἀγία Ἑλένη καὶ ἐκαθάρι-
σαν πύριον, ἐκπύοντες τὰς πέτρας καὶ ἐκβάλ-
λοντες τὴν γλῶσσαν, ἕως οὗ γέγονε τὸ ὅτι πεδὸν μέ-
γα καὶ πολὺ, καὶ ἡ βάσις τῇ ὅτι πεδῷ γέγο-
νεν ἰσοπέδῳ μετὰ τῆς βασίως τῇ ἱερῇ Ἀντρέων,

ὥστε μέναι τὸ σεσετάχον μαρτύριον ἐν μέσῳ τῇ
ὅτι πεδῷ. ἔβαλε δὲ ἡ βασιλεὺς μαρμαρα ὅκ τῶν
τεσσάρων μερῶν ἑξῶθεν τῇ ἀγίᾳ σπηλαίᾳ, ὥστε φαίνε-
σθαι εἶναι τὸ σεσκιωπὸν σπήλαιον ὡς περὶ θεᾷ τοί-
χων ἐκτισμένων. ἐπειδὴ δὲ οὐδὸν ἐκρέμασαν κα-
θήλια ἀκόιμητα, ἐτρέψθησαν τὸ μονόλιθον (καὶ γὰρ
ὅλον τὸ σπήλαιον ἐξ οὗς λίθῳ σύγκαται) ἀνω-
θεν εἰς θεᾷ ὁδοῦς τόπῳ ἵνα ἐξέρχεται ὁ καπνός.
ἐπάνω δὲ τῇ ὅτι πεδῷ καὶ τῇ κυριακῇ σπηλαίᾳ
ἐκλή-

ὅτι ὁ ἀποσκευασθεὶς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας τῆς Χρυσῆς
 Ἀναστάσεως, ἡ δὲ τῶν Προφητῶν κεκρυμμένη καὶ κη-
 λυγία Ἱερουσαλὴμ, περὶ ἧς μακροὶ λόγοι μυρία δι-
 ὀθύν Πιόβιατος Θεοπίστου ἀνυμῶσι, καὶ ἡ ἐκ-
 κλησία ψάλλει,
 Φωτίζε Φωτίζε ἡ νέα Ἱερουσαλὴμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου

ἐπὶ σὲ ἀνέταλιν.

καὶ ὁ
 Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνδείχθη ἅ-
 παντας Φωταγωγῶσα τὰς πύλας, ἐν ᾧ ἐσώπει
 κραυγάζοντες, τῶν τὸν οἶκον σερέωσον Κύριε.
 λέγει δὲ ὁ Θεοφάνης, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Νεᾶς
 τῆς ἀγίας Ἀναστάσεως ἐκαλεῖτο Ζηνοβίος.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν δύο πύλων Σπηλαίης τῆς Σωτήρος ἐν Βηθλεὲμ καὶ τῆς ἐν αὐτῇ Νεᾶς, καὶ τῶν τριῶν Σπηλαίων
 τῶν ἐν τῷ ὄρει τῶν Βλαυίων, ὧς γυγύς ὁ τόπος ἀφ' οὗ ὁ Κύριος ἀνελήφθη.

Δύο πύλων Σπηλαίων ἐστὶν εἰς τὴν Βηθλεὲμ, ὧς γυγύς
 καὶ αὐτῶν τῶν περὶ αὐτὸν τόπων ἴσασαν μετὰ
 ἀψίδων κατὰ τὴν καὶ οἰκοδομῶν, καὶ ὅτι ὁ Κύριος τὸ μέγα
 ὄπισθεν τότε ὡς τῆς ἀγίας Βλένης ναὸς περίφη-
 μος, ὃν ἱλίας ὁ Πατριάρχης Ἱερουσαλὴμ Ζέλων
 μείζονα ποιῆσαι, καὶ μὴ διωκθεὶς, ἀφείδη με-
 ταταῦτα δὲ βασιλεύσας ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς ἀπέ-
 τειλε ἀνάστυγμα καὶ οἰκίσαν αὐτὸν καθὼς φαί-
 νεται νῦν, τὰ δὲ μαρμάρια οἷσπερ ἡ ἐσση-
 μῶς ὅλῃ ὁ ναὸς, καὶ ἐλεῖνα οἷσπερ ἦσαν οἱ
 τόχοι φατνωμένοι, καὶ ὁ ὀρθομαρμάρωσι λέ-
 γεται, ἐξέβαλε καὶ ἔλαβεν ὁ Σαλταῖ Σαλαῖ-
 μαῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ βασιλεὺς περὶ πᾶν
 χίλιον ποντακισίων πεσαρκασίων ἔποι τῆς σωτη-
 ρίας, καὶ ἐσσησε τὸ ἱερόν, καὶ ἐποίησε καὶ ἔθετον αὐτῷ ὡς
 ὕψος ἡνὸς ὀρθομαρμάρωσιν, ὃν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ
 ἀνείχουσιν ἔσαν, καὶ τὸ ἱερόν μικρόν, αὐτὸς
 καὶ τὸ νῦν φαινόμενον κάστρον ἐκτίσε, καὶ τὸ ἱε-
 ρόν, καὶ εἰς τὸν ἀγίον τάφον ἐποίησε τὰς νῦν
 σωτηρίας, ὡς ἐν ἄλλοις ῥηθήσεται. μόνον δὲ τὰ
 μαρμάρια ὅπερ εἰσὶν ἐπάνω τῆς ἀγίας Σπηλαίης καὶ

εἰς τὸ ἅγιον βῆμα μεμαρμαρωμένα ἀφῆκε, καὶ ταῦτα
 ὑπὸ αἰγῆς, ὅτι ἐξῆλθε πῦρ ἵνα καύσῃ τὰς μαρ-
 ρας, καὶ ἔτις ἀφῆκεν αὐτὰ καὶ ἔφυγον. τριῶν 15
 Σπηλαίων ἐστὶν εἰς τὸ ὄρος τῶν Βλαυίων, καὶ τινες
 λέγουσιν εἶναι τὰς ὅπερ φαίνεται πλησίον εἰς τὸν τά-
 φον τῆς Παναγίας, ὅτι οἰκιστότερος ὅμως ὁ λόγος
 εἶναι εἶναι τὸ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἑσῆς Σπηλαι-
 ον, καὶ τινες Σπηλαίης ἐγγύς ἐστιν ὁ τόπος τῆς 20
 Ἀναλήψεως τῆς Κυρίου, καὶ εἰς αὐτὸ ἐκτίσε ναὸν
 ἡ μακαρία Ἐλὼν ἀξιόλογον, ὃν ἔπειτ' Ἡρακλῆς
 κατηδάφισεν ὡς πέρας, καὶ εἰ καὶ ὕστερον ἐκτίσθη
 μικρότερος, ἀλλὰ νῦν ὅτε ἔχει φαίνεται, ὅτε
 θεμελίον, μόνον οἰκίσκει μετὰ ταῖς αἰ- 25
 ναι, καὶ ἄδον ἐν αὐτῇ φαίνεται τὸ βῆμα τῆς ἀποσκευῆς
 τῆς ποδὸς τῆς Σωτήρος, καὶ ἄδον ἑτέραν, καὶ τὰς
 κατημελημένον, ὡς ῥηθήσεται ἄλλα καὶ. λέγει
 δὲ ὁ Εὐσέβιος περὶ τῆς Σπηλαίης τῆς 30
 ἀληθινῆς κατέχει τὰς ἐν αὐτῇ τῇ Ἀντρῷ, τὴν τῶν 30
 ὅλων Σωτῆρα μὲν τὰς αὐτῆς διαστάσεως τὰς ἀπὸ
 ῥήτης τελετάς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Χεβρών Σπηλαίης καὶ τῆς ἐν αὐτῇ Νεᾶς.

Εἰς τὴν Σπηλαίαν τὴν διπλὴν εἰς τὴν Χεβρών, ὅπερ
 ἑτάφη ἡ Σάρρα, ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαάκ, ἡ
 Ρέβέκα, ἡ Ραχὴλ καὶ ὁ Ἰακώβ, κτίσθη ὡς ἀδωλο-
 λάτραι βωμόν, καὶ βάλεται παντοδαπὰ ἰδῶλα,
 τάχα δὲ τὰς φαντάσας Ἀγγέλους εἰς τὴν Ἀβρα-
 ᾶμ, καθότι ἐνόμιζον αὐτὰς θεάς. καὶ οἱ μὲν
 τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχόντες ἡμέτερον, ὁ δὲ μέγας Κων-
 σταντῖν γράφει περὶ Ἱερουσαλὴμ μακαρίῳ ὡς-
 περ μεμφομένῳ δὲ τὴν ἀμέλειαν αὐτὸν μὴ δόν-
 τα αὐτῷ εἶδεν, εἶπε πρὸς αὐτὸν σιωπῆσαι τὰ
 εἰδῶλα, καὶ κρημνίσαι τὸν βωμόν ὡς βάθρον,
 καὶ οἰκοδομήσαι ναὸν τῷ Θεῷ περικαλῆσαι,

ὁ καὶ γέγονε. μέγα δὲ ὁ ναὸς σφῶν μέχρι τῆς
 νῦν, εἰ καὶ ἔχουσιν αὐτὸν οἱ ἐθνικοὶ. εἰς δὲ τὴν 40
 μέσον αὐτῆς ἐστὶ τὸ σόμα τῆς Σπηλαίης, καὶ κρεμῶσιν
 ἐκεῖ οἱ ἐθνικοὶ κενδήλια ἡμῶν, καὶ ἄλλας ἐσέρε-
 ται αὐτῶν. ὁ μέγας δὲ Κωνσταντῖν πιαῦτα γρά-
 φει περὶ Ἱερουσαλὴμ δὲ τὸν τόπον, ἔκαστον ἀλη-
 φον ἀρχὴν ἡ τῆς ἀγίας πόλεως θρησκεία, ἐκεῖ πρῶ- 45
 τον ὁ Σωτὴρ αὐτὸς ἐφαίνετο μετὰ τῶν δύο Ἀγγέλων,
 ἐκεῖ ὁ Θεὸς πρὸς ἀνθρώποις ἤρξατο φανεῖσθαι,
 ἐκεῖ τῷ Ἀβραάμ περὶ τῆς μέλλοντος αὐτῷ σπέρματος
 πρὸς ἡγόρευσεν, ἐκεῖ πρὸς αὐτὸν εἶναι πατέρα
 πρὸς ἡγεύει.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

5 Περὶ περλεγομένων τινῶν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ, καὶ περὶ τῆς περσικῆς Μηλέας τῆς περσικιστάσης τὴν Χερσὸν εἰς Αἰγυπτίον φεύγοντα, καὶ περὶ ἀναπίυξιν ὑπὸ τῶν πατέρων τῶ Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος.

10 **Τ**ριακῆσσι δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόροι πατέρες, τὰ πνεύματα τῶ Πνεύματος, τὰ δοχεῖα τῆς χάριτος, τῆς Τριᾶδος τὰ ὄργανα ἤλθον εἰς τὴν λαμπρὰν Νίκην τῇ εἰκοστῇ ἔτει τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Δὲ τῶ ὁρισμῷ αὐτῷ, καθὼς ἡ Οἰ-
15 κουμενικὴ αὕτη Συνόδος γράφει εἰς τὴν Αἰλεξανδρεῖαν, Ἐπειδὴ τῆς τῶ Χερσὸς χάριτος, καὶ τῶ Θεο-φυλάκτη βασιλέως Κωνσταντίνου συναγαγόντες ἡμᾶς ἐκ διαφορῶν ἑπαρχιῶν καὶ πόλεων, οὗ οἱς ἔλαμπε καὶ ὁ ἱεροσολύμων μακαριστὸς ἔργῳ καὶ λόγῳ μα-
20 χάρη, ὡς ἐπονομάζει αὐτὸν καὶ ὁ Θεοδώριτος. οἱ κατὰ τὴν τῶ τῆς ἀρετῆς ἐκωνύμῳ Ἀρεῖν, τῶ καὶ τῶ Θεῷ Λόγῳ φανερῶς Ἀρεῖν καὶ τῶ φερώνυμον. (καὶ ὁ καὶ Ἡρώδης ἐσπύδαζε φονεῦσαι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρέφῳ ἔχοντα, ὅθου ἔφυγον εἰς τὴν
25 Αἰγυπτίον, ὅπως σωτέρισε τὰ εἰδωλὰ, καὶ τὰ φυτὰ περσεκώσαν αὐτὸν (γράφει γὰρ ὁ Σωζόμενος εἰς τὸ πέμπτον τῆς ἰστορίας αὐτῷ, ὡς ἡ Περσικὴ Μηλέα, ὅτε ἔφθασεν ὁ Χερσὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὴν τὸ κάστρον, ἐτρέπη καὶ ἐκλινεν εἰς
30 κάτω τὴν κορυφὴν αὐτῆς)) ὁ δὲ Ἀρεῖος καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐκέρων, καὶ ἀνακηφύοντα εἰς Οὐρανὸς, καὶ τὴν παλαιὰν ἔχθραν ἐξαφανίσαντα, ἐζητεῖ κατεβιβάζει αὐτὸν ὁ ἀνότης εἰς κτίσματος τάξιν, ἀνέμῳ τὴν Θεότητα αὐτῷ, καὶ τὴν ἐμουσότητα
35 ἣν ἔχει πρὸς κατεβολῆς κόσμου μετὰ τῶ ἀνάρχα Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτῷ ὁσιωτάτῳ. Τίς καὶ Θεὸς Λόγος, μὴ ἀκνὸν ὁ κωφὸς καὶ ἐμβροχτητος Αἰγυπτίος τὸν Τίον τῆς Βερντῆς Θεολογῶντα αὐτὸν, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν
40 Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. ἔτε ἦν ὁ ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. πάντα δι' αὐτῷ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτῷ ἐγένετο ἔδὲ οὐ ὁ γέγονεν. Ἐν ἀρχῇ, ταῦτα πρῶτος εἰς τὰς κόλπους τῶ Πατρὸς κατὰ τὸν αἶον Κύριον, καὶ πρὸ πάντων τῶν κτισμάτων
45 τῶν κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον, ὅθου ἐξ ἀρχῆς αὐτοῦ ὁ Θεολόγος ἐπιρραπίζει τὸν Ἐβρίωνα ὃς ἡρνεύ-

το τὴν Θεότητα τῶ Τίῳ, καὶ μόνον ἔλεγε λαβῆν ἀρχὴν τῶ εἶναι ὅτε κάτω ἐγενήθη ἐκ τῆς Παρθένου. ἄλλοι δὲ τὸν Πανοπολίτῳ Νόννον, πῶς μεταφράζει τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. Διὰ τῆς ποιήσεως αὐτῷ τῆς λιγυραῖ. Ἀχρεῖος, ἦγεν ἀνεμνήνους, ἐν ἀρρήτῳ Λόγος, ἀρχὴ ἰσοφύς γεμετῶς, ἀκίχης, ἦγεν ἀνεξέρουνης.
τὸ ἦν, ἀναφέρει ἡμᾶς πρὸς τὸ αἰδίον καὶ αἰώνιον, ὡς ἐρμηνεύει αὐτὸ ὁ οὐρανοφάντωρ Βασίλειος, διότι ἡ ἀλλο ἐστὶν ὁ αἰὼν, πάρεξ ὁ αἰὼν. καὶ εἰ καὶ ὁ αἰὼν ἔκ ἔχει ἔτε ἀρχὴν ἔτε τέλος, ὅπερ ἐστὶν αὐτὸς μόνος ὁ Θεός, ὅμως κατὰ τὴν ἀνθρωπίνῳ κατάληψιν ἥτις ἐδωκεται κατανοῆσαι αὐτὸ δὴ τὸ αἰώνιον καὶ διηκεῖν, ἀναγκάζεται κατανοῆσαι ἀρχὴν ἡν καὶ χρονικῶν, ὅθου ὄνομα τὴν αἰδιότητα μετὰ συνεχείας καὶ ἐξαπλευρῶς εἰς ὄντως, εἰς παραχημῶν, καὶ εἰς μέλλοντα χρόνον. ὅταν λοιπὸν λέγει ὁ Θεολόγος, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, βεβαιῶται φανερώσαι ὅτι ἦν πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, πρὶν παντὸς καὶ, θεωρητῶ μόνῳ τῶ νῶ. πλάττει δὴ νῦν ὅτι τῶ τοῖς μιλιένια μιλιέντων χρόνος, εἴη γὰρ καὶ ἔν καὶ εἴη χρόνον λογιᾶσαι ἀληθινόν, ἢ πλασόν, πάντοτε αἰδίως ὄντως τὸν Θεὸν Λόγον τῶ Πα-
τρὶ συγκαθεζόμενον, καὶ τῶ Πνεύματι συναυλι-
ζόμενον. ὅθου λέγει ὁ μέγας Βασίλειος, τὸ ἦν, ἀνολύβατον διανοίας. ὅσον γὰρ δραμαὶς τῇ διανοίᾳ ἐπὶ τὰ αἶν, καὶ ἐκβαίνει τὸ ἦν. τὸ Ἐν ἀρχῇ, αὐ-
πέρβατον φαντασίαν, ὅσον γὰρ διὰ τῆς ἰδέας τῶ Τίῳ τὰ ἐπέκεια, ἐδωκεν ἡσυχίαν ὑπεράνω γυνώσκειν τῆς ἀρχῆς. σημειῶσαι καὶ τὸ ἦν, ὅτι κατὰ ἀλή-
θειαν ἐπὶ πνοικ ἦν τῶ ἀγίῳ Πνεύματι τριπλα-
σιᾶσαι αὐτὸ τριτάκις τὸν Θεολόγον, ὅτι ὡς Περ-
φίτης περσερτικώτως πρὸς τὴν Αἰρεσὶν τῶ ματαιόφρονος Ἀρεῖν, ὅστις ἔμελλε ἐπὶ ἀλογι-
ζαῖσθαι καὶ λέγειν, ἦν ὅτε ἐκ ἦν, ἀμέλει καὶ ἔτε ἦν, ὅτε ὁ Τίς οὐκ ἦν. ἰδὲ Ἡλίας τῶ Κρήτης τὴν ἐρμη-
νείαν τῶ λόγῳ τῶ, Ἐπὶ τῆς φυλακῆς με σῆσομαι.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ος Περὶ τῶν σημαινομένων τῆς, λόγος, φωνῆς, καὶ πῶς τὰ σημαινόμῃνα ἐπὶ τῶ Θεῷ Λόγῳ.

Αλλὰ διὰ τὸ ὅτι τῶ Θεῷ ὁ μονογενὴς κρείσσεται Λόγος; ἡ λόγος φωνὴ ἐστὶ πολυσήμαντος, καὶ ἔχει πολλὰ καὶ διαφορὰς σημασίας. σημαίνει γὰρ λόγος λογαριασμός, καὶ ὃν τρόπον ὁ λογαριασμός

γοναῖται ἐκ τῶ νοῦς, ὡσαύτως καὶ ὁ Τίς ὡς λο-
γαριασμός ἐκ τῶ Θεῷ καὶ Πατρὸς περέρχεται κατὰ τὸν εὐθύμιον. λόγος δηλοῖ ὅθον ἢ διορισμόν. καὶ καθὼς ὁ Θεός ἐπὶ τῆς ἐξίας τῶ πράγματος ὁκφαν-

ἐκφανήσας, ἔτι καὶ ὁ υἱὸς ἐκτραυθεὶ καὶ φανε-
ρῶς τὸ εἶναι τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ. ὁ δὲ ἐνι-
κήτας εἰς τὸν περὶ ἀρχαῖον δόξαν λόγον τῷ
γρηγορίῳ εἶπον, ὅτιον λόγον ἔχει ὁ Θεὸς πρὸς τὸν
Ὀρίσμον, ὅτι αὐτὸν ἔχει καὶ ὁ υἱὸς πρὸς τὸν Πα-
τέρα, καθὼς αὐτὸν παριστᾷ ὡς ὅτις ἐκείνο τὸ
ὄν, τὸ ἀπ' ἐκείνου διορίζον, καὶ πρὸς βεβαίωσιν
φέρει τὸ, Φίλιππε, ὁ ἰσχυρὸς με, ἰσχυρὸς καὶ
τὸν Πατέρα με. τῆς γὰρ Πατρικῆς ἐξουσίας ἡσυχί-
ατος ἀποδείξας ἐστὶν ὁ υἱὸς, ὅτι καὶ ἐκαστον γνή-
σιον τέκνον χαρακτηρίζει καὶ διορίζει τὸν Πατέρα
αὐτῷ, ὅτε ὁ ὅτις αὐτῷ. Λόγος σημαίνει αἰ-
τίαν, καὶ ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐστὶν ἡ παντελὴς αἰτία
τῶν ὄντων κατὰ τὸν Ἀρεοπαγίτην, καθότι τῷ Λό-
γῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐξεπλάσθησαν. Λόγος δηλοῖ
δυνάμιν, καὶ ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐστὶ τὸν Πατέρα ἡ δύναμις,
καθὼς δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, αὕτη ἡ
ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῷ υἱῷ. ὁ δὲ ἄλλος
μαρτυρῶν θέλει καὶ τὸ, Αἱ χεῖρες σου ἐποίησαν με
καὶ ἐπλάσασαί με, ἀναφέρεσθαι εἰς τὸν υἱὸν καὶ εἰς
τὸ Πνεῦμα, αἵνες δύο χεῖρες τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἐστὶν
ἡ δύναμις δύναμις. Λόγος σημαίνει τὸ εἶδος καὶ
τὴν μορφὴν, καὶ ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐστὶν ἡ ὁμοειδής
καὶ τὸ κάλλος καὶ ἡ ἰδέα τῷ Πατρὶ, διότι κα-
θὼς ὅταν εἰς τὸν νῦν ἑμὴν νοῦν καὶ λογίζομεθα,
ἐξομοιοῦμεν νοήματι, ὅθεν τῷ πράγματι ἐπερ-
εξωρεσάμεθα, ὅπερ κρᾶζεται λόγος τῷ νοῦ. ἡ
μὴν, ὁμοίως καὶ ὁ ἄλλος Πατὴρ νοῦν καὶ κα-
ταλαμβάνων τὸ εἶναι αὐτῷ, τὸ καὶ ἐξ Ἀγγέλων
ἀκατάληπτον, καὶ παρ' ἀνθρώπων ἀκατανόητον (ἐ-
κείνα δὲ λέγω ἐνταῦθα, καὶ ἐκ κυρίως πνεύματος,
ἢ ὅτι ἀναγκαστικῶς ἡ νόησις ἐστὶ γέννησις) ἐξομοιοῦσε
τὸν Θεὸν Λόγον, ὅς ἐστιν ὁ μονογενὴς αὐτῷ υἱὸς,
ἡ ποιητικὴ δύναμις τῶν ὁρατῶν καὶ ἀόρατων κτί-
σμάτων. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ τριμήνης εἶπον, αὐ-
τὸς, καὶ μετέπειτα ὁ φιλόσοφος Πλάτων, τὸν
Θεὸν εἶναι νῦν, γέννησαντα δὲ Λόγον, ὅς ἐστι

γέννημα τῷ νοῦ αὐτῷ. ὁ δὲ Θεοδώριος διηγῆται
τῷ Πλάτῳ τὸ ἀξίωμα λέγοντες, μονὰς ἐγέ-
νησε μονάδα, καὶ εἰς αὐτὴν ἀνέστρεψε τὴν
φλόγα αὐτῆς, ὅπερ ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἐρω-
τᾷς Ἄρει πῶς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν ἐστὶν ὁ υἱός, 5
ὅτι ἰδέα ἐστὶ τῷ Πατρὶ. εἰ ἦν αἰώνιον πῦρ, ὅτι
αὐτὸς πάντες μετ' αὐτῷ ἡ ἐλαμψίς αὐτῷ; ἢ ἐκείνου,
ἐκ ἐκείνου τὸ πρῶτον τυπὸν αὐτῆς, καὶ αἶμα ἐκείνου
καὶ ἐκείνου ζώοντος; ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ ἐκ ἐστὶν ἀπλῶς
εἰπὼν λόγῳ, ἀλλ' ὁ κατ' ἐξοχὴν Λόγος, ὁ δὲ καὶ 10
μετὰ τῷ ἁρθεῖ ὁ Λόγος πεφύκεται. Λόγος ἔ-
ρητος, ἀλλ' ἐσώδης, ἔσφοδρος, ἐκ ἐν ἑαυ-
τῷ, ἐκ ἀπορροιας τῷ τελείῳ, ἐκ τῆς τῆς
ἀπαύσεως φύσεως, ἐκ αἰτίας ἐκείνου φάνημα,
ἀλλ' ἐκείνου Θεοῦ ἐξουσίας γέννητος. σημαίνει τὸ 15
χρυσὴν εἶδος τῆς Ἐκκλησίας ἑμὴν, ὁ Λόγος ὁ οὐ-
πόσατος καὶ ἀχώριστος τῷ Πατρὶ καὶ ὁμοῦς.
ἔτι μαρτυρεῖ ὁ Πανοπολίτης Νόνιος.

Πατὴρ ἐστὶν ἀμέριστος ἀπέρμονι σωτήρ ἐστιν ἑδρῇ.
καὶ μὴ εἶποις καὶ διατὶ ἐτίθηται καὶ τὸ ἁρθεῖν ὁ Θεολόγος. 20
καὶ εἶπεν, καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος; διότι τὸ ἁρθεῖν
βάλλεται εἰς τὸ ὑποκείμενον, καὶ ἐκ εἰς τὸ κατη-
γορούμενον. καὶ ὅτι ἀνελλιπῶς ὁ Εὐαγγελιστὴς
Ἰωάννης ἐξηγήσατο τὸ τί καὶ Θεῷ Λόγος τὴν
Θεότητα εἶπεν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, 25
ἀνεκρίνων ὁμῶς καὶ τὴν ὑπόστασιν τῷ τί καὶ ἀπὸ
τῆς τῷ Πατρὶ ὑποστάσεως, κατὰ τῷ Σαβελλί-
τῳ τῷ δογματικῷ τῆς ὑποστάσεως. πῶς γὰρ
τὸ εἶ καὶ τὸ αὐτὸ ἀριθμῶ δύναται νοηθῆναι
ἐκείνου αὐτῷ καὶ αὐτῷ εἰς αὐτὸν, βοᾷ ὁ Θεός 30
λογικῶς Κύριον. ὅτι καὶ λοιπὸν μονότης
εἰς τὴν αἰώνιον ἐκείνου μακαριότητα, ἔτι γὰρ
μόνος ἐστὶν εἰς τὸν πᾶν ὄντα, καὶ ὁ εἰς, ἔδεις.
ἀλλ' ὡς ἐστὶν καὶ ὁμόνοια, καὶ ἀρξῆτος κοινωνία
Πατρὸς, υἱῶν, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, Τριὰς ὁ 35
μέγιστος καὶ ἀχώριστος.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

40

Περὶ τῶν συμβόλων τῆς ἁγίας Τριάδος ὡς καὶ ὁ Βάλαμος, ἔτι καὶ κήπος ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ μικρᾷ
βρύσεως ποτιζόμενος, ἐν ᾧ τὸν Ἡρώδη φυλάσσα ἡ Θεοτόκος τὸν τε χεῖρον καὶ τὰ σπάργματα αὐτῷ
ἐπλυνε, ἀπλώσαντα αὐτὰ ἐπὶ τῆς πρὸς αὐτὸν βρύσεως πέτρας.

Λίαν ἀμυδρὰ σύμβολα ἔχοντες τῆς ἁγίας Τριά-
δος, τὸν Ἡλίου τὸν ἔχοντα ἀκτῖνα καὶ θερ-
μότητα, τὸ δρόνον τὸ ἔχον αὐτὸ καὶ κλάδον,
τὴν βρύσιν τὴν ἔχουσαν ποταμὸν καὶ ῥύακα,
τὴν ψυχὴν τὴν ἔχουσαν μνήμην καὶ θέλησιν, τὸν
Ἀδάμ τὸν ἔχοντα τὴν βύαν καὶ τὸν σῆθ, τὸν
Ἰωσήφ τὸν ἔχοντα τὴν Μαρίαν καὶ τὸν Ἰησοῦν,
ὁ δὲ καὶ κηλὴν τριάδα ἐκείνου αὐτῶν ὁ Σελεύ-
κειας Βασίλειος, ὅμως καὶ τὸ Βάλαμον ἐστὶ
τῆς ἁγίας Τριάδος ἐκτύπωμα. τῷ τὸ φυτὸν
πρῶτον ἐφύετο ἡ Σαββᾶ ἡ Βασίλισσα τῷ Σελο-

μῶνι ὡς δρόνον, καὶ αὐτὸς ἐφύετο αὐτὸ εἰς τὴν 45
ἱερὴν, καὶ ἐκείνου μέχρι τῷ κατὰ τῷ τῷ
τῷ καὶ τῷ οὐρανῶν, ὅς τις ἐν τοῖς ἄλλοις οἷς ἔ-
λαβον ἐκ τῶν ἱεροσολύμων, ἔλαβε καὶ τὰ δῶ-
δρη τῷ Βαλσάμῳ, οἷς ἐσέφθη καὶ αὐτὸς κατὰ
μίμησιν τῷ μεγάλῳ Πομπηῖ τῷ πρῶτον κυρίου 50
σαντος τῆς ἱερουσαλὴμ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σελίνος
εἰς τὸ ἱστορικὸν αὐτῷ. πλὴν ἵνι τρεῖς μετεκρί-
θησαν ταῦτα τῷ Βαλσάμῳ τὰ δῶδρη εἰς τὴν
Αἰγύπτου, ὅτι οἶδα, ὁ γὰρ Βερχαρίος εἰς τὴν
περιγραφὴν ὡς ποιεῖ τῆς ἁγίας ἱερουσαλὴμ λέγει
ἔτι

ἔτις, ἀνὰ μέσον τῆς Ἡλιεπόλεως καὶ τῆς Βα-
 βυλωνίης ἤγει τῆς αἰγυπιακῆς κατὰ τὸ μέ-
 σον εὐρίσκεται κήπη τῶν βαλσάμων ἀραιότατος,
 ποτίζεται δὲ ὑπὸ μιᾶς βρύσεως μικρᾶς, ἐν ᾗ
 5 ἄδεται λόγος πῶν Παναγίαν πλῦναι τὴν χεῖρὸν
 καὶ τὰ σπάργανα αὐτῆς, φύγυσσιν δὲ τὸν
 φόβον τῆς Ἡρώδης. πλησίον δὲ τῆς βρύσεως ταύ-
 τῆς ἐστὶ καὶ πέτρα ἐφ' ἣς ἠπλώσθη τὰ σπάργανα
 ἡ Παναγία τῇ ἐξικυμᾶσθαι, τὴν δὲ τῶν ἔχ-
 10 αιν εἰς πολλὴν οὐράθειαν τόσον οἱ χεῖρινοὶ ὅσον
 καὶ οἱ Σαρακηνοὶ. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ βρύσις ἡ μικρὴ
 τάτῃ, καὶ οὐκ ἦν ἀρετὴ ποτίζειν τὸν κήπον,
 ἔσκαψαν οἱ Σαρακηνοὶ οὐκ πλησίον εἰς τὴν βρύ-
 σιν οὐ φρεῖα (καθὼς καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν ἡ
 15 καὶ βρύσις καὶ φρεῖα) ἐξ ἧς δὲ μαγγάνη ἀέ-
 ρουεν τὴν χεῖρᾶν αὐτοῖς ὕδωρ, ἐλπίζοντες τῇ
 χειρὶ αὐτῆς καὶ πλησιότητι τῆς βρύσεως μεταδο-
 θήσεσθαι καὶ τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τῆς ἰησοῦ
 χριστοῦ, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν Ῥοδακινεάν τῆς Ἑρμε-
 20 πόλεως, καὶ εἰς τὴν Ἀνδρακίαν τῆς Αἰμοῦ πόλεως.
 πάλιν ἰδόντες ὅτι ἐξηπατήθησαν, καὶ ἔπειρθη-
 ῖν σκοπεῖν ἀπέτυχον, ἐποίησαν οὖν θύακα,
 καὶ ὑπὸ τῆς ὀλίγης ἐκείνης ὕδατος τῆς βρύσεως
 ποτίζονται, ὡς τῆς θαύματος, μέχρι τῆς σήμε-
 25 ριν οὐκ ἔστι τῶν βαλσάμων. ἐγκοιτίζονται γὰρ
 τὰ φυτὰ τῶν βαλσάμων ὡς καὶ ἡ μασιχὴ καὶ ἡ
 Τερβινθ, πλὴν ἔτι μετὰ ἀσπιδὸς μαχαίρας

διότι. ἔπαινονται τὰ φυτὰ, ἔτι δὲ μετὰ κοπῆ-
 ρος κέραιος, ἢ μετὰ πετρίνης μαχαίρας, καὶ δα-
 κνύονται ποιεῖν τὸ ἀποβάλαμον. ἐστὶ δὲ ἑκαρ-
 πος αὐτῶν κοκκινωπός, καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν πα-
 ροῖα τοῖς φύλλοις τῆς μασιχῆς. θέλει δὲ ὁ
 Διχόμιος φύγοντα τὴν χεῖρὸν ὑπὸ τῆς ἱεραίας
 κεκομικῆς μετ' αὐτῆς τὸν βαλσαμον εἰς τὴν Αἰ-
 γυπτον, ἀλλὰ ἔτόλπει φαφισατὴ ἀλληγορία.
 ὁ Γώσηπος ὅμως εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἱεραϊκῶν πο-
 λέμῃ ἰσορεῖ πάρος ἡ ἡρώδης κλειοπάτρα ἡ ἐρωμένη
 τῆς Ἀντωνίης ἀκυσσᾶσα πῶν φήμις τῆς τούτου φυ-
 τῆς (διότι καὶ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἀπερχόμενος
 ἔλαβε περισσὸν ἀποβάλαμον ὑπὸ τῶν ἱεροσο-
 λύμων) ἐπεθύμησε ἔχειν τὸ ποιεῖν ἀρωματῶδες
 φυτὸν, ὅθεν ὁ Ἡρώδης ἵνα πληρώσῃ τὴν ὀρε-
 ξίν τῆς βασιλείας, ἐπεμψεν αὐτῇ ὑπὸ ἱερο-
 σαλήμ μερικὰ φυτὰ ὅμῃ καὶ ἀόρεον καὶ ὁπο-
 βάλαμον ὡς ἀντιδωρεῖν. ταῦτα καὶ τὰ πρῶτα φαίνεται
 ἀποβαλὲν ἐμπεσόν τῆς πανίτης πρώτης συνόδου
 τῶν ἱεροσολύμων μακρόν, τὸν Κεδρεβῆς ὅσι-
 ον, τὸν Παμφίλου Εὐσεβιον, τὸν Καισαρείας
 Δεόνιον, τὸν Τυανῶν Εὐφύχιον, καὶ καὶ βαθυτέ-
 ρον καὶ ὑψηλότερον ἢ ἡμῶν ψευδίζοντα γλῶσσα ταῦ-
 τα ἐσαφηνίσον. εἰδὲ ζητῆς καὶ τῶν τῶν βαθυ-
 περὶ τῆς συνόδου αὐτῆς ἰσορίας.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

30 Περὶ τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συγκληθείσης συνόδου καὶ Ἀρείου, ἐξ ἧς συνήθη
 γινέσθαι καὶ τὴν πρῶτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον.

31 Ἐστὶ δὲ ἡ αἰτία ταύτης τῆς συνόδου, ὅτι εἰς τὴν
 μελέτιον Ἐπίσκοπος, καθὼς φησιν ὁ μοναχὸς
 Ἀλέξανδρος, κακώτερος ἀντεπερῆς τῇ καθό-
 λου Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀκολούθως τοῖς Πατριάρχασι
 Ἀλεξανδρείας, καὶ ἰδὲ πλατύτερον τὰ περὶ ταῦτα
 εἰς τὸν Ἐπιφάνιον Αἰρέσει ἐξηκουσῇ ὁ γόη. Ἄριστος
 40 δὲ ἵς καταπεταγμένος εἰς τὸν κλήρον Ἀλεξανδρείας,
 σαρδαῖος δοκῶν τάχα εἰς τὸ ἀληθινὸν δόγμα,
 συνεταπεινάζετο μελετῶν, ὕστερον δὲ παρὲς αὐτὸν
 τὸν μελέτιον, χειροτονεῖται ὡς τῆς ἀρχῆς Πέτρος
 Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Διάκονος, ἔπειτα δὲ
 45 ὁ ἄγιος Πέτρος τὸν μελέτιον καὶ τὸς ἀκολού-
 θους αὐτῶν ἀπεκήρυξε τῆς Ἐκκλησίας, καὶ
 τὸ βάπτισμα αὐτῶν οὐκ ἐδέχετο, ὁ Ἄριστος τῶν
 γινόμενοι ἐπέσκηπτε καὶ ἡρεμῶν οὐκ ἔνειχε-
 ρο, ὅθεν πάλιν καθήρεθαι ὑπὸ τῆς ἀρεμῆς
 50 Πέτρος τῶν μετέωρων, ὑποκειμένους ὅμως ἀλη-
 θινῶν μετανοίας, ἐδέχθη ὑπὸ τῶν μετὰ Πέτρον
 Ἀχιλλῶν. καὶ πάλιν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν κα-
 θαιρεθεὶς καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἀπεβλήθη. εἴτα πάλιν
 δόξας μετανοῆσαι καλῶς, ἐδέχθη ὑπὸ τῶν μετὰ
 Ἀχιλλῶν Ἀλεξάνδρου, ἀφ' ἧς καὶ ταχθεὶς εἰς τὴν

τάξιν τῶν Πρεσβυτέρων, συνεπιστάθη καὶ τὴν ἐξή-
 γησιν τῶν θείων γραφῶν. βασιλεύσαντος δὲ τῆς
 μεγάλης Κωνσταντίνου, καὶ γινόμενης μεγάλης εἰρη-
 νῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, Ἀλέξανδρος ὁ Πάπας Ἀλε-
 ξανδρείας διδάσκων φιλοτιμότερον τὰ πλήθη,
 ἔλεγε περὶ τῆς ἀρχῆς Τελαδὸς οὕτως ὅτι ἐστὶ
 καὶ ἡ ἀλήθεια, ὅτι Τελαδὶς ὁ μοναδὶς, καὶ μονὰς
 ὁ Τελαδὶς. ὁ δὲ Ἀρεῖος νομίσας τὸν Πάπαν σα-
 βηδίζοντα ποιεῖν θεολογῶντα, ἡ φθονήσας ὅτι
 ἐγὼ τοῦ Πάπας οὐκ εἶμι καὶ αὐτὸς, ὡς λέγει
 ὁ Θεοδώριτος, ἢ καὶ διότι ἦν κοινόδοξος, καὶ ἀρ-
 χιερω βλασφημίας ἡ γυνή, καὶ μέτρον ἱκα-
 νῶς καὶ τῆς διαλεκτικῆς λέξεως, αὐτεταύτως εἰς
 τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐβλασφήμα
 εἰς τὴν μακαρίαν Τελαδὰ, ἐξ ἧς οὐτὼν λέγων τὸν
 τίον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. νεθετήσας δὲ αὐτὸν
 ὁ Πάπας, καὶ μὴ δυνάμενος διορθώσασθαι αὐτὸν,
 συγκρετῆς τοπικῶς συνόδου (ἢ ὁ Ἐπιφάνιος Αἰ-
 ρεῖσαι ἐξηκουσῇ οὕτως μεγάλῃ καλῇ) ἐκείνους
 ἐπισκόπων εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, γράφει γὰρ ὁ
 αὐτὸς οὐτὴ ἐγκυκλίῳ πρώτῃ αὐτῶν ὑποσολῇ ταῦτα,
 ἡμῶν μὲν μετὰ τῶν κατ' Αἰγυπτον ἐπισκόπων καὶ
 τῆς

τῆς Λιβύης οἰκτὴν ἐγγὺς εἶτα ἐμμελθόντες, ἀνθεματίσαντο, εἰ δὲ περὶ Εὐσέβιον προσεδέξαντο, συναδελφίζοντες συγκαταμίξαντες τὸ ψαύειν πρὸς τὴν ἀληθείαν. Σακεράτης βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλαίῳ οὐκ τῷ. ἀνθεματίσαντο οὐκ ὁ Ἀλέξανδρος συνοδικῶς κείνας τὸν Ἄρειον καὶ τὴν Αἰρεσὶν αὐτῶν, καὶ δὴ καὶ τὴν ἐγκυκλίον ἐπιστολὴν ἔγραψε μεταταῦτα τοῖς ἀπανταχῆς Ἐπισκόποις, ὃν ἡ φαινόμεται ὑπογράφαντες Πρεσβύτεροι μὲν τελευτῶντα καὶ τρεῖς, Διάκονοι δὲ εἴκοσι καὶ ὀκτώ. καὶ ἐτι ἰδίως ἔγραψον εἰς τινὰς τῶν ὑπερεχόντων Ἐπισκόπων, ἐπιτιθεμένων τὸν Ἄρειον, καὶ ἐμπνέων τρανὸς τὴν ὁρθόδοξον πίσιν. λέγει δὲ ὁ Ἐπιφανίου Αἰρέσει ἐξηκοστῇ ἐν αὐτῇ ὅτι ἐβδομήκοντα ἐγκυκλίαις ἐπιστολαῖς ἔγραψον ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν Ἀρείαν, Εὐγεβίῳ Καισαρείας, Μακαρίῳ Ἱερουσολύμων, Ἀσκληπιάδῳ Τάβης, Λογγίνῳ Ἀσκάλων, Μαρίνῳ Ἰερμίας, καὶ τοῖς λοιποῖς ἀπανταχῆς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόποις. ἀλλὰ καὶ Ἄρειον ἔχων ἵνας Ἐπισκόπους, καὶ ἄλλους ὑπὸ αὐτῷ πεπλανημένους, καὶ τὴν μελιτιανὴν συνοχὴν, γράφει εἰς διαφόρους κατὰ τὴν Πάπαν, καὶ δὴ καὶ εἰς Εὐσέβιον τὸν δὲ Βυζαντινὸν γονόμνον Νικομηδείας Ἐπίσκοπον, ὅστις πρὸς τὴν Βασιλῆα ἔρχεται, καὶ πολλοὶ Ἐπίσκοποι αὐτῷ ὑπήκουον, ὥστε δὴ τὴν Βασιλῆα τότε διατρέβοντος εἰς τὴν Νικομήδειαν. ὅθεν ὁ Εὐσέβιος γράφει μετὰ ὑπερφημίας τῷ Ἀλεξάνδρῳ καταλιπεῖν τὰ ζητήματα, καὶ δεχθῆναι τὰς περὶ Ἄρειον,

Ἀρείῳ δὲ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἔγραψον ἔχειναι τῆς κληρονομίας Αἰρέσεως. ἀκράσας δὲ ὁ Βασιλεὺς ταῦτα, καὶ ἔχων εἰς ἅκρην φιλίαν καὶ οὐλάριαν ὅσον τὸν Κεδρεβῆς Ἐπίσκοπον πόλεως Ἰσπανίας, πέμπει αὐτὸν μετὰ γραμμάτων τελευτῶν καὶ ἐπιπληκτικῶν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἵνα ἐξηγήσῃ τὸν Ἄρειον μετὰ τῷ Πάπᾳ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔμμεναι εἰς τὴν πεισμονὴν ὁ Ἄρειος, ἥτις τοῖς Αἰρετικῶς ἐπὶ ἴδιον, καὶ ὁ ὅσιος ἐκκλήρωσε τὴν ἐξήγησιν, ὡς λέγει καὶ ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ Ἐπιφανίου, ὁ Βασιλεὺς ἀφ' ὧν ἰσχυρὰ πολυφύλητον οἰκουμενικὴν Σύνοδον εἰς τὴν Νίκειαν ἰδεῖν καὶ τὸ ζήτημα τῶν, καὶ προσέτι ποιῆσαι καὶ διόρθωσιν περὶ τῆς αἰῆς Πάχας, ὅπως ἐπελεῖται εἰς ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς καὶ ἐμμελῶς, ὥστε γὰρ αὐτὰς ἡμέρας, ὥστε ὅτι 15 Πάχας καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν τὰ αὐτὰ ἔγραψεν. ὁ δὲ Ἐπιφανίου Αἰρέσει ἐξηκοστῇ φάτι λέγει, ὅτι ἦσαν πολλὰ χρίσματα, διὰ τῆς θείας ὁ Κωνσταντῖνος τὴν Σύνοδον, φησὶ γὰρ ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος μεμνηνὴν ἐσπευγμένως τῇ Ἐκκλησίᾳ διὰ τὸ ὅτι 20 πολλὰ καὶ πολλὰ διαφύρεσθαι καὶ χρίσματα πολλὰ εἶναι, συνεκρετήσαν οἰκουμενικὴν Σύνοδον. περὶ δὲ Συνοδὸν ἐρῶν πλατύπερον μεταταῦτα ἐν τῷ τελευτῶν μέρει τῆς δεκάτης βιβλίας, ὅθεν καὶ ὀνταῦθα καὶ ἐν τοῖς τόποις τῶν λοιπῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν συντόμως λέγουσιν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐπιτηδῆς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

30

Περὶ τῆς πρώτης οἰκουμενικῆς αἰῆς Συνοδῆς καὶ τῆς ἐναρξέως αὐτῆς καὶ τῆς τέλους, καὶ τῶν πραχθέντων καὶ θαυματουργηθέντων ἐν αὐτῇ.

Καὶ δὴ ὑπὸ τῆς ὑπατίας Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς, καὶ δὲ Ἀλεξάνδρου κατὰ τὸ χιλιοστὸν τετακοστὸν ἔτος, ὅθεν τὴν σωτηρίαν κατὰ τὸν τριακοστὸν εἰκοστὸν ἑβδομὸν ἤρξατο ἡ Σύνοδος, καὶ ἐπελεῖσθαι εἰς τὸν τετακοστὸν τριακοστὸν ὅτε ἔχον ὁ Κωνσταντῖνος ἑκοσιχρόνους Ἀυτοκράτωρ, ἐπειδὴ εἰς τὰς τετακοσὰς ὀκτὼ Ἀυτοκράτωρ ἐγένοντο (καὶ καὶ ἄλλοι ἄλλως λέγουσιν) ἤρξατο δὲ ἡ Σύνοδος κατὰ τὸν Ἀπριλίον μῆνα, ἡ κατὰ τινὰς εἰς τὰς εἴκοσι τῆς Μαΐας, καὶ ἐπελεῖσθαι μετὰ τρεῖς χρόνους εἰς τὸν Σεπτέμβριον, ὥστε γίνονται εἰς τὸν τρεῖς καὶ ἡμίσεις, ὁ Γελάσιος ὁμῶς ὡρᾷ φησὶ ἀναγνώσει διακοσῶν πεντηκοντῇ ἔκτῃ εἰς τὸν δέκατον ἑκτὸν χρόνον λέγει τὴν Κωνσταντῖνον ἀρξάμενον τὴν Σύνοδον, καὶ τελευτῶναι εἰς τὸν εἰκοστὸν δέκατον καὶ ἡμίσειαν, ὥστε γίνεσθαι τὰς χρόνους ἑξ καὶ ἡμίσειαν, φάνεται ὅμως ἀναμνησθεῖσαν τὴν πρώτῃν γνώμην, ἦσαν δὲ ἐν τῇ Συνοδῷ καὶ σοφώτατοι ἄνδρες ἐκ τῶν πατέρων, οἱ καὶ διελέγοντο μετὰ τῷ φιλοσόφῳ, οἱ οἱ ἦσαν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλος, Λεόντιος Καισαρείας Καππαδοκίας, Εὐψύχιος

Τυανῶν, Πρωτογόνος Σαρδικῆς, ὅστις Κεδρεβῆς 35 βης, Ἀλέξανδρος ὁ τοποτηρητὴς Μητροπολίτης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀρχιδιάκων ὡν τῶν Ἀλεξανδρείας, καὶ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ, πρὸς Ἀντιόχειας Εὐσέβιος (ὅς ἦν πρῶτος Βερρόσιας Συρίας, καὶ ἡ Σύνοδος ἐβίβη 40 βίβησε τότε αὐτὸν Ἀντιόχειας) ὅστις καὶ τὸν Βυζαντινὸν βιβλίῳ τρίτῳ εἰς τὸν βίβη τῶν Κωνσταντῖνος, τῶν δεξιῶν ἡμέρῃ, καὶ τὸν πρῶτον φησὶ τῆς Συνοδῆς ἐξαρχίας εἰς τὸν Βασιλῆα ἔλπει, καὶ μακάριος ὁ Ἱερουσολύμων, ὅς ποτε τῆς 45 ἁλῶν εἶπε, μὴδαμὲν ὅτι τῶν τῶν θεῶν μυστηρίων τὸ ὅπως ζητῆναι, δὲ ὅπως γὰρ ἐπὶ καὶ αἰετιλότης. σημειώσας καὶ τὸ τῶν Ἀλεξανδρείας Εὐτυχίαν, φησὶ γὰρ ὅτι ἐν τῇ Συνοδῷ ἀνεγνώσθησαν τὰ τῶν ἀρχαίων δόγματα Ἀιρετικῶν δόγματα, 50 καὶ ἐκτέλεσθαι ὑπὸ τῶν πατέρων, ὁ συνεκρῆναι καὶ ἐκτέλεσθαι ὑπὸ τῶν πατέρων, ὁ συνεκρῆναι τῆς δὲ βιβλίας πρώτῃ, κεφαλῇ οὐκ ὀνόματι λέγει, ὅτι ἦν καὶ λαϊκὸς ἐν τῇ Συνοδῷ ὁμολογητὴς, ὅς ἐλεγον, ὡς ἀεὶ ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἀποστόλοι καὶ Ἀποκλήκων ἡμῖν παρέδωκαν τέχνην, ὥστε καὶ ἀπὸ

ἀπάτω, ἀλλὰ γυνὴ γυνὴν πῖση καὶ καλοῖς
 ἔργοις φυλακισμένη, συμφώνως τῷ Ἐπιφανίῳ
 λέγοντι, τὸ μὲν ἐν πλάτῳ βραχὺ παντελὲς τὸ
 περὶ τὴν ἐξήγησιν ἢ φιλοτιμώμενοι μὴ τέρσαν,
 5 ἀλλ' ὠφελεῖν τὰς παρόντας τῶν τότε, ἀφ' ὧν δὲ
 λοιπὸν εἰς ῥασιάνην ἐπετρέπη πᾶσιν ἐρμηνεύειν
 ἔχοντα τὰς γραφάς, καὶ πάντες εἰς τὸ ποιῆσαι
 μὴ τὸ καλὸν ἡμβλυώθησαν πληθύνοντες οἱήματα,
 περὶ τὸ λογικεύεσθαι δὲ πρὸς ψαῖμα, καλῶς πίζο-
 10 μὲν ὡς πάντα γινώσκοντες ὑπάρχοντες δεῖοι, δι-
 δασκεύονται μὲν ὁμολογεῖν χρῆζαν ἀνδεδούτες, φι-
 λονεκτεῖν δὲ μάλλον καὶ περὶ τὰς ὡς οἱ Διδάσκαλοι.
 Αἰρέσει ἐξηκουστῇ τεταρτῇ. ἐμὴν ἀλλὰ καὶ ἐπερὶ
 ὁμολογητῆς (ἵπερ εἶχον τὰ ὅσα τῶν Τυραννῶν
 15 ὑπὲρ τῶν Χριστῶν στήματα εἰς τὰ ἴδια μέλη) καὶ
 θαυματουργοὶ ἦσαν πάμπολλοι, ὡς Σπυρίδων ὁ
 καταταξάμενος τὸν Φιλόσοφον τῷ θαύματι τῆς περὶ
 μίδου (ἐκαλεῖτο δὲ ὁ φιλόσοφος κατὰ Μιχα-
 ῆλ τὸν Γλυκαῦ Εὐλόγιον, ἦν δὲ ὡς εἶοικε καὶ
 20 ἐπερὶ φιλόσοφον Δαλεγόμηνον) τοῖς πατέρεσιν
 ἐνόμαζεν φαίδων, ὡς φησὶ Ἰωάννης ὁ Κηπαρισιότης
 ἐν τῇ τρίτῃ δεκάτῃ) Παφνύγιον, Ἰάκωβον
 Νισίβεως, Παῦλον Νεοκησαρείας, ὁμῆγας Νιφ-
 λαον καὶ ἄλλοι, Πατριάρχαι δὲ ἦσαν οἱ ἐρημίται.
 25 περὶ δὲ τῶν ῥώμης ἐπὶ Δαφνίου, ὁ γὰρ Σωζόμενος
 καὶ ἄλλοι ἴνους λέγουσι παρεῖναι τῇ Συνόδῳ τὸν ἰ-
 ἄλιον, ἐν οἷς καὶ ὁ ἁγιώτατος Γερμανὸς Κωνσταντι-
 νόπουλεως Πατριάρχης ἐν τῇ περὶ τῶν ἐξ Συνόδων
 ὅμως κατὰ τὸν Θεοδώριτον καὶ τὴν ἐκτὴν Οἰκε-
 30 μερικὴν Συνόδον εἰς τὴν δεκάτην ὁγδόην αὐτῆς
 προῆλθον ἡνὸς Σίλβεστρου, καὶ εἶχε καὶ Τοποτηρη-
 τὰς τὸν Ὄσιν καὶ Βίτωνα καὶ Βικέντιον. ἴσως ὅμως,
 καθὼς γράφει ὁ Φώτιος εἰς Μιχαὴλ Ἀρχιεπίσκοπον Βυλ-
 γάρων, ὑπαρξάντων ἀμφοτέρων εἰς τὸν καιρὸν τῆς
 35 Συνόδου, φησὶ γὰρ ὅτι ἦσαν εἰς τὴν πρώτην οὐ
 Νικαίαν Συνόδον Σίλβεστρου καὶ Ἰκλίου τῆς Ῥωμαίων
 Ἐκκλησίας ὁπῆσθαι καὶ Δαβόπτην πρεσβῆ. ἦ-
 σαν δὲ οἱ πατέρες τετρακῆσοι δεκαοκτὼ καὶ ὡς
 τῆς εἰς ἑτέραν πληθὺς Κληρικῶν, Πρεσβυτέρων
 40 καὶ Διακόνων. καὶ εἰ καὶ ὁ Εὐσεβίου λέγει ὅτι ἦσαν οἱ πα-
 τέρες τετρακῆσοι τριακοντα, καὶ ὁ ἁγιώτατος Ἀθανάσιος
 ἐν τῇ ὁπολοῖα αὐτὸς λέγει τετρακῆσους, καὶ ὁ Ἀντι-
 οχείας Εὐστάθιος ὡς Θεοδώριτος τετρακῆσους ἐβ-
 δομήκοντα, καὶ ὁ Σωζόμενος τετρακῆσους ἄριστον. ὡς ἀ-
 45 ληθὲς ὅμως κατὰ τὸν Ἐπιφάνιον Αἰρέσει ἐξηκου-
 στῇ ὡσάντῃ, καὶ τὸν Θεοδώριτον καὶ ἄλλους πολλούς,
 καὶ κατὰ τὴν κοινὴν ὡς ἔδοξεν τῆς Ἐκκλησίας ἦσαν
 τετρακῆσοι δεκαοκτὼ, ὧν τὰ ὀνόματα ἡμῶς ὀρέον-
 τες εἰς παλαιότατον βιβλίον χειρογράφον ἐν τῇ Κωνσταν-
 50 τινικῇ, μετεγγραψάμενοι αὐτὰ εἰς τὴν νομικὴν
 συναγωγὴν. εἶχε δὲ ὁ Ἀρεῖος καὶ φιλοσόφος
 μιθωτὴς ἵνα διαλέγωνται, ἐξ ὧν οὐα ἐποίησε γινέ-
 σθαι ἄφωτον Ἀλέξανδρον ὁ Κωνσταντινουπόλεως, τὰς
 δὲ λοιπὰς καταβαλόντες οἱ πατέρες καὶ Δαβὸς ὡς
 δειξέων καὶ θαυμάτων, παρέδωκαν τὸ ἅγιον σύμ-

βολον, ὅπερ ἔστι ὡς λέγει ὁ ἱεροσολύμων Θεό-
 δωρος ἐν τῇ συνοδικῇ αὐτῇ, καμῶν προῆλθον τρίτη
 τῆς ἐβδόμης Συνόδου, πῖσως ὁρθῆς ὁμολογίας,
 ἢ ὡς λέγει ὁ Ῥώμης Δάμασος ἐν τῇ εἰς τὴν κατὰ
 τὸ Ἰαννουαριὸν Συνόδον ὁμολογίᾳ, τῆς ὡς ὑποσαν-
 τίου τῶν ὅπλων τῶν Διαβόλων καὶ διώλυσαν καὶ
 περὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἐκείνων ὅπερ νῦν κατέχει κοι-
 νῆς ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. λέγει δὲ ὁ ἁγιώτατος
 Γερμανὸς, ὅτι δύο Ἐπίσκοποι Χρῖστου καὶ με-
 σόντιον ἀποθανόντες ἐκτελέσθαι ὑπογράψαι
 εἰς τὸν Τόμον, οἱ πατέρες ὅμως βαλόντες εἰς τοὺς
 τάφους αὐτῶν τὸν Τόμον, τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ ἦσαν
 αὐτὸν καὶ ὑπὸ τῶν δύο ὑπογεγραμμένον. ἦν δὲ
 ἐν τῇ Συνόδῳ καὶ Ἀλέσιος ὁ Ναυατιανὸν Ἐπίσκο-
 πος. ἐξέειπε δὲ ἡ Σύνοδος καὶ Κωνσταντῖνον εἰκοσιν,
 ἐν οἷς διώλυσαν εἶναι καὶ Ἐπισκόπους πρεσβύτας
 τινὰς ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, μερίσασθαι αὐτοῖς
 τὸ ὁρθόδοξον σύστημα ὅπερ ἦν ἐν τῇ Οἰκουμενῇ, οἵτινες
 ὕστερον ὀνομάσθησαν Πατριάρχαι ὡς ἐρητήσεται με-
 τέπειτα. ὁ βασιλεὺς δὲ ἐκαθέζετο εἰς τὸ μέσον
 τῶν πατέρων ἐπὶ χρυσαλλὲ σκίμπος Δαβὸς
 ἄκραν αὐτῷ ταπεινωσιν, ὡς ἐσημείωσον ὁ Εὐσεβίος
 καὶ ὁ καλὸς Νικηφόρος εἰς τὸ συναξαριὸν τῶν
 ἁγίων πατέρων. καὶ ἐκάθισεν δὲ εἰς τὴν Σύνοδον
 καὶ τῆς ἐπινούσεως τῶν Ἐπισκόπων, ὡς λέ-
 γει ὁ Γελάσιος, ἐν τῇ ἀντιλαμβανέτω ὁ κατέστη
 μέρες ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, καὶ σωῆγε τὰς
 φιλονεικίας ὀνισαμένους, λέγει ὁ Εὐσεβίος, ἐ-
 πεμψε δὲ ὁ βασιλεὺς γράμματα εἰς πάντας
 τὰς Ἐκκλησίας, δηλῶν τὰ κατὰ τὴν Σύνο-
 δον, καὶ προσέτι θεοπρίων ὀνομαζέσθαι Πορφυ-
 ριανὰς τὰς Ἀρειανὰς, καὶ τὰ βιβλία αὐτῶν κατακαίε-
 σθαι, καὶ τὰς μὴ πεθομένους τῇ πειραστῇ φονεύε-
 σθαι. ἐπεμψε δὲ καὶ ἡ Σύνοδος ἀφ' ἑαυτῆς γρά-
 μματα εἰς μὲν τὴν Δύσιν Δαβὸς τῷ Οἰκίᾳ, εἰς δὲ τὴν
 Θράκην, Μακεδονίαν, Ἠπείρου, Ἀχαΐαν Δαβὸς
 τῷ Ἀλεξανδρείᾳ, ἔχοντες καὶ Παῦλον τὸν μετέπειτα
 Κωνσταντινουπόλεως χρηματίσαντα ἐπὶ Κωνσταντῖν
 συνεκδημόν, εἰς δὲ Ἀλεξανδρείαν καὶ Λιβύην, δι'
 αὐτῶν τῶν Ἀλεξανδρείας, καὶ Δαβὸς ἄλλων εἰς τὰς
 νήσους, καὶ τὰ ἅλλα τῆς οἰκουμένης κλίματα. τὰ
 πρακτικὰ δὲ τῆς Συνόδου ἐκ δέρονται εἰς
 ἑλληνικά, εἰς λατινικά, ἀλλὰ μόνα περὶ ὁσίους
 ὅσα ὁ Παμφίλος Εὐφύβιος, ὁ Ρεφίνος, ὁ Σω-
 κράτης, ὁ Σωζόμενος, ὁ Θεοδώριτος, ὁ ἱερώνυμος
 καὶ ἄλλοι τῶν τότε καιρῶν ἰσορικοὶ εἶπον, ἐπὶ
 Βασιλίσκῳ δὲ τῷ τυραννίσαντος ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ
 Βασιλέως, ὁ Γελάσιος (ὁστις καὶ αὐτὸς ἦν
 εἰς τὸν) συνέγραψε τὰ ὀριζομένη εἰς
 τὴν συλλογὴν τῶν Οἰκουμένων Συνόδων, ἦν
 τινα ὁμῶς Χανσάτης Νικήτας εἰς τὴν δογμα-
 τικὴν αὐτῶν Πανοπλίαν πρακτικὰ λέγει, πῶς
 δὲ ὀνομάζει αὐτὴν ἰσορίαν, μνημονοῦναι δὲ ταύτης
 καὶ Ἰωάννης ὁ Κηπαρισιότης εἰς τὸ τέταρτον κε-
 55 φάλας τῆς τρίτης δεκάδος, καὶ εἰς τὸ δεύτερον
 κεφά-

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

ὅτι ἐκ πάντων τῶν ἐρημῶν ἐν ταῖς αὐτέρω τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ Παραγράφῳις, καὶ περὶ τῶν καὶ λαληθόντων καὶ δογματιζόντων, καὶ δι' ἐγκυκλίαν ὑψηλῶν πανταχῶς γῆς κηρυχθέντων, καὶ ἀνεργηθέντων ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου πατέρων, καὶ τῶν ὁμοειδῶς βασιλέων κωνσταντίνου, ἐστὶ πασι-
δηλον καὶ ἡλίε φανότερον ὅτι ἡ οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐστὶν ἐπὶ τῷ Πάπᾳ καὶ τῶν Πατριαρχῶν
καὶ παντὶς Χριστιανῶς, ὡς δέκνυται ἐν ταύτῃ ἐνδεκαχῶς.

10

Ἐκ τῶν ἐρημῶν ἐν τῇ τῷ κεφαλῷ, καὶ ἐκ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς πρακτικαῖς τῆς συ-
γραφῆς ὑπὸ Γελασίου, ἡπὶ ἀπὸ τῶν ἐκ
αὐτῆς ὑψηλῶν τῶν Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν βασι-
λέων ἐκ Δαφνῶν, ἀπὸ τῶν προσφωνητικῶν τῶν
βασιλέων ἐκ τῶν Συνόδων, ἀπὸ τῶν ὁμολογητῶν
τῶν συμφωνούντων τῇ Συνόδῳ, ἀπὸ τῶν διαλέξεων
τῶν Πατέρων μετὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν Ἀρε-
ταῶν, ἀπὸ τῶν υπογραφῶν τῶν Πατέρων, καὶ ἀπὸ
τῆς συμφωνίας αὐτῶν, κοινῇ γὰρ πάντων γνώμη
καὶ κρίσις ὡρίσθη ἡ ὀρθοδοξία, καὶ συμφώνως τῷ
πᾶσι ὑπογράφουσιν, καὶ οὕτως υπογραφῶν ἐβε-
βαίωσαν. ἀπὸ τῆς παρῆς τῶν ἐπισκόπων τῶν
Μαυρατιανῶν Ἀγγελίου, ἀπὸ τῶν προσφωνητικῶν τῆς
Συνόδου πρὸς τὸν βασιλέα, ἀπὸ τῆς ὁμοθυμαδὸν τῶν
βασιλέων πρὸς τὴν Σύνοδον, ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως
τῶν κατηχήσεων καὶ ἀπὸ τῶν κανόνων, ἀπὸ τῆς
ἐκ τῶν Ἀλεξανδρείας ὑψηλῶν τῆς Συνόδου,
ἀπὸ τῆς ἐγκυκλίου ὑψηλῶς εὐσεβείας τῶν Παμ-
φίλων, ἀπὸ τῆς περὶ τῶν Πάχων διαταγῆς
τῆς Συνόδου, καὶ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν τῶν βα-
σιλέων περὶ τῶν Πάχων, καὶ ἀπὸ τῶν τύπων
καὶ προσευχῶν τῶν βασιλέων κατὰ τῶν Ἀρετι-
κῶν δέκνυται, πρῶτον, ὅτι ὁ Ἀλεξανδρείας ἰδία
αὐθοντία Σύνοδος τῶν ὑφ' αὐτὸν ἐπισκόπων συ-
νησάμενος, τὸν Ἄρειον καὶ τὴν Ἀρείον αὐτῶν ἐ-
κρινε καὶ κατέκρινεν αὐτὸν γνώμῃς ἡ εἰδήσεως τῆς
ἐπισκόπων Ῥώμης, ἔγραψε δὲ καὶ τῷ κρείστῳ
αὐτῶν ἐπὶ Ῥώμης, ἡμῶν, ἡ τρεῖς ἰδικῶν,
ἀλλὰ τοῖς ἀπανταχῶς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας
προσεσώσιν κοινῶς καὶ ὡσαύτως, ἐνομιμῶς καὶ τῶν
Ῥώμης ἐν τῶν προσεσώτων τῆς ἐκκλησίας κατὰ
τῷ αὐτῷ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ ἐνέργειαν.
δευτέρως, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐφρόντισεν ἰδιαίτητα περὶ
τῆς εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν, ὅθεν ἰδία γνώμη
καὶ ἐξουσία ἡθροισε πᾶσι Συνόδον, καὶ διώρισε καὶ
τὸν τρόπον τῆς ἀθροίσεως αὐτῆς. καὶ γὰρ ὁρῶν

ταραχομένη τὴν ἐκκλησίαν, φησὶν ὁ Γελάσιος,
Συνόδον οἰκουμενικὴν συγκροτῆν, τῆς ἀπαντα-
χόθεν ἐπισκόπων καὶ γραμμάτων ἐκ τῶν ἐπι-
σκοπῶν τῆς βιθυνίας ἀπαντῆσαι ὡρακαλῶν. ἐπο-
μῶν δὲ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, Ἀκο-
λῶν τε πλάσων ὅσων ἐτέρων, ἔδεν ἔν ἀριθμῶς
ἐκ κατὰ λαβὴν, οἷς δὲ πᾶσι ὁ βασιλεὺς τὰ σι-
τηρία δαψιλῶς χορηγεῖται προσέταται, λόγῳ
δουτέρως, κεφαλῶν πέμπτῃ. τρίτον, ὅτι παρὸν ὁ
βασιλεὺς τῇ Συνόδῳ, ἢ σύμβουλῳ καὶ βοηθῶς 20
τῶν δικαίων. τέταρτον, ὅτι ἐβεβαίωσεν τὰς ἀποφάσεις
καὶ κρίσεις τῆς Συνόδου, καὶ τὰς Ἀρετικές κα-
τέκρινε. πέμπτον, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐβεβαίωσεν τὰς ὑπο-
γραφὰς πάντων τῶν Πατέρων τὰς ἀποφάσεις αὐ-
τῆς. ὅσον, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐβεβαίωσεν τὰ τῆς αἰγυ-
πτιακῆς Συνόδου κατὰ Ἀρείον. ἕβδομον, ὅτι ἡ
Σύνοδος καὶ κοινῇ ἐρόντης καὶ συμφωνίας κατέ-
λυσε τὰς περὶ τῆς πίστεως ἀμφιβολίας καὶ τῶν
πίστιν ἐτρέψατο. ὀγδοὺν, περὶ τῶν Πάχων, ὅπως
ἐκ ἰσχύος ὁ Πάπας Βίκτωρ καὶ ἡ κατ' αὐτὸν ἐν 30
Ῥώμῃ Σύνοδος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Πάπαι καὶ αἱ
κατ' αὐτὸς ἐν Ῥώμῃ Σύνοδοι, ἔχουσιν καὶ ἐβεβαίωσαν
ἡ παρῶσα Σύνοδος. ὅταν, ὅτι νόμους ἐξέδοται
τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκ ἰδίας ἐξουσίας καὶ αὐθοντίας.
δέκατον, ὅτι ἔτοι πάντες οἱ ἄγιοι καὶ ἀποστολικοὶ 35
τῆς αἰῶνος Συνόδου ἄνδρες, φησὶν ὁ Γελάσιος,
πᾶσις ταῖς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν αἰῶνις τῶν θεῶν ἐκ-
κλησιῶν καὶ ἐν τῇ Νικαίᾳ αἰῶνα καὶ μεγάλη καὶ
οἰκουμενικῇ Συνόδῳ κεκλημένα διαπορευόμεναι
πανταχῶς γῆς παρέδωκαν, λόγῳ δουτέρως, 40
κεφαλῶν εἰκοστῇ ἐβδόμῃ. ἐνδέκατον, τῶν δὲ ἐπισκό-
πων τῆς Ῥώμης ἔδεν μία ἰδικὴ μνήμη ἐγείναι ἐν πᾶσι
τοῖς ἐρημῶν, καὶ ἐστὶ πασιδηλον καὶ ἡλίε φα-
νότερον, ὅτι ἡ οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐστὶν ἐπὶ τῷ
Πάπᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἐπὶ 45
παντὶς Χριστιανῶς, καὶ ὡσαύτως τὸ ἀνάπληρον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

50

Περὶ τῆς προτείνου μαρτυρίας οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῆς ἐκτῆς Συνόδου, ὅτι ἐμὴν ὁ κωνσταντίνος
ἀλλὰ καὶ σίλβεστος ὁ Ῥώμης ἡθροισε πᾶσι Συνόδον, ἐκ τῆς δέκνυται βλάβημον τὸ ἀξίωμα τῶν Πα-
τρῶν. καὶ περὶ ἀποδείξεως τειχῶς καὶ πολλῶν μαρτυριῶν καὶ ὡραδείσεων ὅτι ἐξουσία ἡ προτείνου
ἰδία αὐτῶν ἡθροισε ὁ κωνσταντίνος πᾶσι Συνόδον.

Περστένευσιν οἱ Ῥώμας εἰς σύστασιν τῷ παπισμῷ,
 ὅς ἐστιν ὁ Κωνσταντῖνος ἡθροισε πλὴν Συνό-
 δον, ἀλλὰ καὶ ὁ Ῥώμης Σίλβεστρος, λέγει γὰρ
 ἡ σὴν Συνοδος ἐν τῇ πρεσβυτηρίᾳ αὐτῆς, Κων-
 5 σταντῖνος καὶ Σίλβεστρος πλὴν πρώτῳ συνεκρέτη-
 σαν Σύνοδον. Ἀλλὰ ῥητόν περὶ ταῦτα, πρώτον,
 ὅς ἐστιν ἡθροισε ταύτῃ ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Σίλ-
 βεστρος, ἐλάσφημον ἀρὰ τὸ ἀξίωμα τῶν παπῶν,
 ὅπερ καὶ ὁ Βένιος καταγράφει ἐν ταῖς σημειώσεσιν,
 10 ἥτοι πρὸς, ἐπεταί τῇ ἀληθείᾳ καὶ νομίμῳ οἰκονομικῇ
 καὶ Συνοδῷ ἵνα μὴ ἡ κεκλημένη ὑπὸ βασιλικῆς
 ὀνόματις, ἀλλὰ κυρίως καὶ ἐξόχως ὑπὸ τῆς
 ἐξουσίας τῶν θρόνων τῶν Πέτρων, ἰδὲ γὰρ πρώτον
 ἡθροισαν αὐτῷ ὁ Βασιλεὺς, καὶ εἶτα ὁ Σίλβεστρος.
 15 δούτερον, ὅς ἐστιν ὁ Κωνσταντῖνος ἡθροισαν αὐτῷ ἰδίᾳ
 ἀρεσκείᾳ καὶ ἐξουσίᾳ, ὡς ἔγραφον ἡ Παλχερεία
 περὶ τῶν μαρκιανῶν. Ἀλλὰ πλὴν ἐν χαλκηδόνι σύ-
 νοδον περὶ τὸν Ῥώμης Λέοντα, ὁ δὲ Σίλβεστρος
 ἡθροισαν αὐτῷ ὁργανικῶς ὡς ἐρῶν βιβλίῳ τρί-
 20 τῳ, κεφαλαιῷ τρίτῳ. τρίτον, ὅς ἐστιν ὁ Σίλβε-
 στρος ἡθροισαν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος,
 λέγει γὰρ ὁ μέγας Ἐπιφάνης, τῶν ἀγίων Ἀλε-

ξάνδρου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιμελησαμένων, καὶ
 κινήσαντες τὸν μακάριον Κωνσταντῖνον, συνεκρέ-
 τησε Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει, Αἰρέσει
 ἐξηκουστῇ ὁγδόῃ. τέταρτον, ὅς ἐστιν ἡ αὐτὴ ἑκτὴ
 Σύνοδος ἐν τῇ αὐτῆς πρεσβυτηρίᾳ, Θεοδόσιος καὶ
 Δάμασχος, Γρηγόριος καὶ Νεκτάριος πλὴν δού-
 5 τεραν ἡθροισαν Σύνοδον. καὶ λοιπὸν, ὡς ἡ-
 θροισαν πλὴν δούτεραν Σύνοδον Γρηγόριος καὶ
 Νεκτάριος, ἡθροισαν αὐτῷ καὶ Δάμασχος. ἀλ-
 λά μὴν Γρηγόριος καὶ Νεκτάριος ἡθροισαν ὁργα-
 νικῶς, ὁργανικῶς ἀρὰ ἡθροισαν αὐτῷ καὶ ὁ Δάμασχος,
 καὶ τέτῳ τῷ τρόπῳ ἡθροισε πλὴν πρώτῳ ὁ Σίλβε-
 στρος καὶ δὴ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. ἐξουσιαστικῶς ὁμοῦ καὶ
 ἰδίᾳ αὐθροισαί. ἡθροισε πλὴν μὴν πρώτῳ ὁ
 Κωνσταντῖνος, πλὴν δὲ δούτεραν ὁ Θεοδόσιος, καὶ ἐ-
 σὶν ἡ ἀλήθεια, ὅς ἐστιν μία ἀληθὴς καὶ νόμιμος
 Σύνοδος οἰκονομικῇ συνῆλθον ὑπὸ πρεσβυτῆρος
 τῶν θρόνων τῶν Πέτρων, ἀλλὰ κυρίως καὶ ἐξόχως
 ὑπὸ τῆς ἐξουσίας καὶ αὐθροισίας τῶν ὁρθόδοξων
 Αυτοκρατόρων. ἰδὲ βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαιῷ τρί-
 10 τῳ Παρεγράφων τρίτον, καὶ βιβλίῳ δεκάτῳ, μέ-
 γας τρίτῳ κεφάλαιον τέταρτον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

25 Περὶ ἐπιχειρήματος παπισμῶν ἐκ τῆς πρεσβυτερίας ὑπὸ Γελασίῳ τὸν Ῥώμης ἐν ταῖς τῶν πατέρων
 ὑπογραφαῖς συνιστάμεν αὐτῷ τὸ καὶ πάντων πρωτεύον, καὶ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τῆς ἐκ τῆς πολλα-
 χῶς ὑπὸ ἄλλων ὑποτεταχθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς, ὥστε μὴ καὶ τῶν πρωτῶν πρεσβυτέρων πρεσβυτερίᾳ.

30 Ἐπιλέγουσιν οἱ αὐτοὶ, ὅς ἐστιν ὁ Γελασίος ἐν ταῖς ὑπο-
 γραφαῖς τῶν πατέρων τῆς Συνόδου πρεσβυτερίας τὸν
 Ὅσιον καὶ Βίτωνα καὶ Βικέντιον, οἵτινες ἦσαν Το-
 ποτηρηταὶ τῶν Ῥώμης, πρεσβυτερίᾳ δὲ οἱ τῶν
 Ῥώμης λεγόμενοι, ἐπειδὴ ἔχον ὁ Ῥώμης κατὰ
 35 πάντων τὸ πρωτεῖον. Ἀλλὰ ῥητόν, ὅς ἐστιν καὶ
 τῶν πρωτῶν καὶ δούτερων ἐταξον ὁ Γελα-
 σίος τὰς ὑπογραφὰς τῶν πατέρων, καὶ ἰδέτω
 ὁ βελλόμηνος τὸν τόπον. εἶτα εἶτε ὑπὸ αὐτοῦ Γε-
 λασίῳ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, εἶτε ὑπὸ τῶν μετ' αὐτοῦ
 40 ἐκκλησιαστικῶν ἰσορριμῶν πρεσβυτέρων πάντοτε ὁ
 Ῥώμης ἐν οἷς γράφει περὶ τῶν ἡγεμονούντων
 ἐν τῇ Συνόδῳ. δούτερον, ὅς ἐστιν καὶ ὑπὸ τῶν Γε-
 λασίῳ καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν τῶν συγγραφεαμένων
 τῶν ἐξαρχόντων ἐν τῇ Συνόδῳ ἐσυνάγεται πρω-
 45 τερον ἐξουσίας ἢ τῶν Ῥώμης, ἡ ἑτέρα ἡνὸς τῶν ἀ-
 ποστολικῶν θρόνων, ἀλλὰ συμφωνία καὶ ἰσορμία
 καὶ ἰσοδυναμία. αὐτίκα γὰρ ὁ μὲν Γελασίος
 αὐτὸς καταλέγων τὴν εἶσιν καὶ τὰς τόπους, ἐξ
 ὧν συνῆλθον οἱ ἐν τῇ Συνόδῳ Πατέρες, καὶ φέ-
 50 ρων εἰς μαρτυρίαν τὸν Παμφίλῳ Εὐσέβιον λέ-
 γει, αὐτὸς τε Σπαύων ὁ παῖς βοώμηνος Ὅσιος,
 ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τῶν τῆς μεγίστης Ῥώμης
 Ἐπισκόπου συνὸς πρεσβυτέρων Ῥώμης Βίτων καὶ
 Βικεντίῳ, τοῖς πολλοῖς ἅμα συνεδρόνων, λό-
 γῳ δούτερον, κεφαλαιῷ πέμπτῳ. καὶ ὁ Ἐρμίας Φη-

σιν, ἐκονώνων δὲ τῶν συλλόγων, τῶν μὴ ὑποστολι-
 κῶν θρόνων μακάριος Ἱεροσολύμων, καὶ Εὐστάθιος
 Ἀντιόχειας, καὶ Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, ἱερεῖς
 δὲ ὁ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ γῆρας ἀπελιμπάνε-
 το, παρήσαν δὲ αὐτῷ αὐτοῦ Βίτων καὶ Βικεντίος
 Πρεσβύτεροι τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας, βιβλίῳ πρώ-
 10 τῳ, κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ. καὶ Θεοδώριτος,
 ἐκτιμησάμενος καὶ τελειώσας συνῆλθον Ἀρχιερεῖς,
 ὁ δὲ τῆς Ῥώμης. Ἀλλὰ γῆρας ἀπελείφθη βαυῖ,
 δύο μὲντοι Πρεσβύτεροι ἀπέειλε, συνθέσται
 τοῖς πρεσβυτέρων παρεγγυήσας, λόγῳ πρώτῳ,
 κεφαλαιῷ ἐβδόμῳ. καὶ ὁ Κεδρηνὸς γράφων τὰ
 περὶ τῆς Συνόδου λέγει, ἥς ἡγήντο Σίλβεστρος
 Πάππα Ῥώμης Τοποτηρηταὶ Βίτων καὶ Βικεντίος
 Πρεσβύτεροι, Μητροφάνης τῶν Βυζαντίων Ἀλέξαν-
 20 δρος, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος
 Ἀντιόχειας καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων. καὶ ὁ
 ὁμολογητὴς Θεοφάνης ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ τάδε
 φησὶν, ἐξήρχον αὐτῆς μακάριος ὁ Ἱεροσολύμων,
 Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, ὑπὲρ δὲ τῶν Ῥώ-
 30 μης Βίτων καὶ Βικεντίου παρήσαν, ἐν ᾧ καὶ ὁ
 ἱερεὺς Φώλιος φησὶν, ὧν ἦσαν πρεσβύτεροι Ἀλέ-
 ξανδρος ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ δὴ καὶ Σίλβε-
 στρος καὶ ἱερεὺς τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας πρε-
 40 δροι, αὐτῶν μὲν ἑδέτερος παραγεγονώς, Βίτων
 δὲ καὶ Βικεντίος ἐκείτερος αὐτῶν κατὰ τὸν
 οἰκόν

οὐκ ἔστιν ἡ ἀρχιερατεία χεῖρον τῇ κοινῇ παρῆσαν
σωελεύσει, οἷς καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ἐπίσκοπος σω-
τέτακτο, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος
Ἀντιοχείας καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων. καὶ
καὶ ὁ Ρώμης Φησὶν, ἡγουμένω δὲ τῇ Σνωδῷ
Σίλβεστρος Ρώμης, Ἀλέξανδρος Κωνσταντινουπό-
λεως, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος
Ἀντιοχείας καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων. καὶ
ὁ Ἀλεξανδρείας Βυτίχιος γράφει ὅτι ἦσαν
πρωτόγονοι Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐ-
στάθιος Ἀντιοχείας καὶ Μακάριος Ἱεροσολύ-
μων, ὁ δὲ Ρώμης Σίλβεστρος ἀπέστειλε δύο
τινας ἐξ αὐτῶν καὶ σιωφώνησαν. καὶ οὗτινι
σινοδικῶς λέγεται περὶ τῆς Σνωδῆς ταύτης, ἥς
ἐξῆρχον ἀναθεζόμενοι Βίτων καὶ Βικόντιος Πρε-
σβύτεροι, καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντες Σιλβέστρος
Πάπας Ρώμης, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Μα-
κάριος Ἱεροσολύμων, Εὐστάθιος Ἀντιοχείας καὶ
ὁ Κωνσταντῖνος Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέ-

ξανδρος Πρεσβύτερος. ἐν ταῖς σημείωσαι πρώτοις,
ὅτι οἱ Λεγάτοι τῶν Ρώμης σιωφώνοντες τῶν πολλῶν,
καθότι ἦσαν ἰσοῦμοι τοῖς πολλοῖς. δεύτερον,
ὅτι ἐκ πάντων ὑπὸ πάντων ἀναριθμῶνται οἱ Πά-
παι καὶ οἱ Λεγάτοι αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀναριθμῶν- 5
ται. τρίτον, ὅτι ἐπεμψεν ὁ Σίλβεστρος τὰς το-
ποτηρητὰς αὐτῶν, σιωφῶναι τῶν προπομῶν
παρεγγυήσας, καὶ ἐκ ἐξουσίας, ἢ ἐνεργείαν
τινὰ ἰδικὴν ποιῆσαι, ἢ ἐπιδικάζουσαι δηλονότι.
τέταρτον, ὅτι ἐξῆρχον, ἡγεμόνους καὶ ἡγουμένους
ἐν τῇ Σνωδῷ οἱ Ἐπίσκοποι τῶν ἀποστολικῶν ἐκ-
κλησιῶν Ρώμης, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱε-
ροσολύμων, καὶ ἀπὸ τούτων ὁ Κωνσταντινουπόλεως.
πέμπτον, ὁ Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ
γῆρας βαδὺ ἀπελείποντο τῆς Σνωδῆς, ἐκαστὸς 15
ἀξίωμα ὡς ἐξουσίαν ἔχοντες οἱ Λεγάτοι τῶν Ρώμης
ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκὸρος Σνωδῷ, καὶ ἐν
τῇ ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τε-
τάρτῳ, κεφαλῶν πρώτῳ, Παράγραφον πέμπτον.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῶν Ἀλεξανδρῶν Ἀλεξανδρείας ἐπιστολῆς ἀπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξανδρον καθαι-
ρεῖται πᾶν μοναρχικὸν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀξίωμα.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῶν Ἀλεξανδρείας Ἀλεξαν-
δρῶν ἀπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξανδρον,
καὶ ὁ Θεοδώριτος λόγῳ πρώτῳ, κεφαλῶν τε-
τάρτῳ, καθαιρεῖται πᾶν μοναρχικὸν ὑπὸ τῆς
καθόλου Ἐκκλησίας ἀξίωμα, πρῶτον, ὅτι ἀνα-
φανίσκει τῆς Αἰρέσεως τῶν Ἀρείων ἐν Αἰγύπτῳ, ἐκ
ἐνός ὡς εἴρηται ὁ Ἀλεξανδρείας τῶν Ρώμης,
ἀλλὰ τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν, διότι ἦν
ὁ Βασίλειος περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γὰρ
ἐν τῇ Νικομηδείᾳ διέτριβε, καὶ ἔχον οἱ περὶ
τὴν Βασιλέα ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι ἰσχυρίσθησαν
ἀπὸ τὸ βροχθεῖν τῇ πίσει ἀδικησάντων ὑπὸ τῶν
Ἀρειανῶν, ὡς καὶ ὁ Νικομηδείας Εὐσέ-
βιος. δεύτερον, ὅτι φησὶν ἡ Φίλιππος τῶν μο-
ναρχικῶν ἀνθρώπων ἀφ᾽ ὧν, ταῖς δοκίμασι αἰ-
μαῖσι παρρησιαστικῶς πέφυκεν ἐπιβαπλύνειν. καὶ
σημείωσαι ὅτι πολλὰ αἰμαῖς παρρησιαστικῶς, ἐδὲ μία
δέ ἐστιν ἐν αὐταῖς μέγιστη, ὡς καὶ ἡ Ρώμη μία
τῶν μεζόνων παρρησιαστικῶν. ὅθεν ὁ Θεοδώριτος ἐν τῇ
αὐτῇ τότῳ φησὶ περὶ τῶν Ἀλεξανδρείας, ὅτι τοῖς
τῶν Ἐκκλησιῶν ἡγεμόσι τῶν τῶν Ἀρείων βλασφη-
μίας ἀναγεγραμμάτων ἐδήλωσαν, καὶ καὶ ὁ Σωκρά-
της φησὶ, τὰς ἀρετὰς τῆς Ἐκκλησίας, βιβλίῳ
πρώτῳ, κεφαλῶν ἑκτῷ, καὶ ὁ Εὐσέβιος φησὶ περὶ
ἐκείνων, γράφει δὲ καὶ Φωτῖανος τῶν κατὰ
Ρώμην Ἐπισκόπων, ἐτέρους τε πλάσις Ἀρχιε-
πὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλῶν τετα-
ρτῷ ἑκτῷ. καὶ σημείωσαι ὅτι πολλὰ αἰμαῖς πα-
ρρησιαστικῶς, πολλὰ αἰμαῖς Ἐκκλησίας, πολλοὶ οἱ ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἡγεμόνες, καὶ Πρεσβύτεροι, καὶ Ἀρχον-

τες, καὶ οἱ δὲ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἡγεμόνων τῶν ἡγεμό-
νων, ἡ Πρεσβύτερος τῶν Πρεσβύτερων, ἡ Ἀρχὴ τῶν Ἀρ-
χιόντων. ὡς τε ἐκ τῶν τῶν Ἀρχόντων καὶ ἡγε-
μόνων καὶ Πρεσβύτερων εἰς ἐπὶ καὶ ὁ Ρώμης, ἰσοτιμὸς τοῖς
καὶ ἰσοδυναμῶν, καὶ ἐκ τῶν πλέον. τρίτον, ὅτι 30
φησὶ περὶ Ἀρείων καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, παμ-
ψηφί τῆς ἀποστασίας Χριστοῦ τῶν Θεότητος
Ἐκκλησίας ἐξηλάσαντων, τετέστι κρίνας ἰδίᾳ αὐτῶν
τῆς σινοδικῆς Ἀρείων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν, καὶ
ἀποδείξας Αἰρετικὰς, τῆς Ἐκκλησίας ἐξήλα- 35
σαν, ἡτοι ἐδίωξαν, ἀπέτεμε. καὶ σημείωσαι
ὅτι ἐκ τῶν ὁ Ρώμης, ἡ πρῶτος, ἡ μόνος κρι-
τὴς τῶν Αἰρέσεων. τέταρτον, ὅτι τὰ δόγματα καὶ
τῶν διδασκαλῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν κατὰ τῆς
Αἰρέσεως τῶν Ἀρείων ἐκτίθηται καὶ ἀπὸ τῆς Οἰ- 40
κουμένης Σνωδῆς, ὅθεν ἔτε πρῶτος, ὁ μόνος
ὁ Ρώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ διδασκαλῶν.
πέμπτον, ὅτι φησὶ, τὰς ἐν (τὰς περὶ Ἀ-
ρείων) ἀναθεματίζοντας ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος,
μηδὲς ὑμῶν δεχέσθαι. καὶ σημείωσαι ὅτι συμφώ- 45
νως φησὶ τῶν πρώτῳ κανόνι ταύτης τῆς Σνωδῆς,
λέγοντι, τὰς ὑπὸ ἐτέρων ἐκκλησιῶν, ἰφ᾽ ἐ-
τέρων μὴ ἀποδέχεσθαι. ὁ δὲ Πάπας τῆς Ρώ-
μης τὰς ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν ἀναθεματι-
ζόμενους δεχόμενος καὶ συγχωρῶν, ὡς ἀνομία 50
καὶ ἀπεισιγνωσίᾳ ὑποπίπτει. ἔχον, ὅτι φησὶ, τὸν
Ἀντιοχείας Παῦλον τὸν Σαμοσατέα Σνωδῶν καὶ κρίσει
τῶν ἀπανταχῶς Ἐπισκόπων ἀποκεκρηγῆναι τῆς Ἐκ-
κλησίας. καὶ σημείωσαι ὅτι γελοῖον τὸ τῶν πα-
πιστῶν, τὸ τὸν Ρώμης δηλονότι Διονύσιον φροντίζειν

τῆ δοκίμῃ καὶ τῇ δοκιμῇ τῆς Ἐκκλη-
σίας τῶν Παύλων. ἰσοδομοὶ φρεῖ, τέτρες δοκίμοι
φρεῖς ἀγαπῶν καὶ ἐμψυχοὶ ἀδελφοί, σύμ-
ψυχοι γινώσκοντες καὶ τῆς μαριώδους αὐτῶν τόλμης,
7 καὶ ὁμοιότητα τῶν ἀγαπητικῶν συλλογισμῶν
ἡμῶν, καὶ ὑπερβαλλόντων καὶ αὐτῶν, καὶ
καὶ τόμῳ συλλογισμῶν, τέτρες πάντες Λι-
γυπῆ καὶ Ἰερουσαλὴμ, τέτρες δὲ Λιβύης καὶ
Ποντοπόλεως καὶ Συρίας, καὶ ἔτι Λυκίας καὶ
10 Παμφυλίας, Ἀσίης καὶ Καππαδοκίας καὶ τῶν
ἄλλων περιχώρων, ὅν καὶ ὁμοιότητα καὶ παρ-
ύμων δέξασθαι πέποιθα. πολλῶν γὰρ μοι βοή-
θημάτων πρὸς τὰς βλαβεράς ἀπορροήων,
καὶ τέτρες ἄρρηκτο ἡσυχασμῶν τῶν αὐτῶν

ἀπατηθῶντες λαῶ, παθομένων, καὶ ταῖς τῶν
συλλογισμῶν ἡμῶν συγκαταθέσειν ἑς μετένοια
ἀλλὰ τῆς ἐρχομῆς ἀποδοχῶν. καὶ σημαί-
σαι ὅτι ἀλλὰ τῆς ἀγαπητικῆς καὶ συμψηφίσσεως καὶ
συλλογισμῶν καὶ συμφωνίας τῶν ἀπαταχῶν
ἐπιστολῶν τῆς Ἐκκλησίας καταβάλλονται καὶ
Αἰρέσεις, καὶ διορθῶνται οἱ ἡπατητῶν, ἔτι
μόνον τῆς Ῥώμης, ἵνα δὲ ὅταν αὐτῶν ἔδῃ μίαν μνη-
μὴν αὐτῶν, ἡ τῆς παροικίας ἡ τῆς Συνοδῆς αὐτῶν ὁ Ἀλέξαν-
δρος ἐπιήσεται. ὥστε ἕκτον ἐκ ἐπὶ Πάπας Ἀρχιε-
πὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ ἔδῃ συμπεριλαμβανόμεναι ὅν
τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν πάντοτε, καὶ μάλιστα ὅν
πᾶσι μεγάλαις, καὶ τῶν ἀπὸν μεγίστοις πράγμασι.

15

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

ἔτι δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆ αὐτῆς πρὸς τὰς ἀπαταχῆς Ἐπισκόπους, καὶ πρὸ ἄλλων Πατριάρχων
καὶ Συνοδῶν δεικνύται εἶναι τὴν Ῥώμης τῆς μερίδος τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ὑπερὶ τῶν Συνοδῶν, ἔτι μί-
20 ζονα ἡ γινώσκουσα τὴν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας ἡ γινώσκουσα εἶναι, ἀλλὰ δὴ καὶ κληρονομία.

20

Καὶ δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆ αὐτῆς πρὸς τὰς ἀπα-
ταχῆς Ἐπισκόπους, ἡ τις κατὰ Συνέχου βί-
βλιν πρώτη κεφαλῶν τρίτη τῆτο αὐτὸ δέ-
35 κνυται, πρῶτον, ὅτι ἔγραψα μόνῳ τῷ Ῥώμης,
ἔδῃ τοῖς ἀπαταχῆς, εἰς γὰρ τῶν ἀπαταχῶν
ἐγνώσκω τὴν Ῥώμης, ἀλλὰ ἔκαστῳ πάντῃ τῶν Ἐπι-
σκόπων Ἐπισκόποι. δῶκεν, ὅτι γράψα τοῖς ἀπα-
ταχῆς ταῦτα, ὅταν αὐτῶν ἔδῃ τῶν θείων γρα-
30 φῶν τῶν Συνοδῶν τῆς ὁμοιοῦς καὶ ἀρήνης,
ἀπολαύοντες γράφειν ὑμῖν καὶ σημαίνει ἀλλήλοις
τὰ παρ' ἑκάστοις γινώσκω, ἵνα ἂν πᾶσι, ὅτι
χαίρει ὁ μέγας, ἡ συμπάσης, ἡ συγχάρων
ἀλλήλοις. καὶ σημαίνει, ὅτι τέτρες τὸ αὐτῶν,
35 δι' ὅ ἔγραψα ὁ Ῥώμης Κοινήν, τῇ Ἀντιοχείας
κατὰ Κωνσταντίνου, καὶ ἡ δούτεκα οἱ κα-
ρμικῇ πρὸς Δάμασον, καὶ τὰς Δυτικὰς Ἐπι-
σκόπους, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Κωνσταντίνου Συνοδος, καὶ
ὁ ἱεὺς πρὸς Εὐσεβίαν καὶ Αἰγυπτιῶν πρὸς Ἀ-
40 θανάσιον, καὶ ὁ ἱεροσολύμων Μάξιμον πρὸς Ἀ-
γυπτιῶν καὶ Λιβύης περὶ τῆ αὐτῆς, ὁ Δάμασος
πρὸς Παυλῖνον καὶ τὰς Ἀνατολικὰς, ὁ Χρυσόστομος
πρὸς τὸν Ῥώμης καὶ ἄλλους, ὁ μέγας Κύριλλος καὶ
ὁ Κελεσίον πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς ἄλλους κατὰ Νε-
45 σόριον, ὁ Θλαυτιῶν πρὸς τὸν Ῥώμης Λέοντα καὶ
Εὐτυχῆς, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης ὁ Καππαδόξ
πρὸς τὸν ἱεροσολύμων Ἰωάννην καὶ τὸν Τύχῃ Ἐπι-
φάνιον, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶς καὶ ὁ Ῥώμης
Ἀγαπητῆς πρὸς τὸν ἱεροσολύμων Πέτρον, ὁ μέγας
50 Ταρσίσιον πρὸς τὸν Ῥώμης Ἀδριανὸν καὶ πρὸς τὰς
Πατριάρχας τῆς Ἀνατολῆς, καὶ αἱ Συνοδοὶ πᾶ-
σαι καὶ οἱ ἔγκριτοι τῶν Πατέρων πρὸς ἀλλήλους. οἱ
δὲ παριστᾶται τὰς μὲν τῶν ἄλλων τοιαύτας ἐπιστολὰς
περιέχονται, μόνους δὲ τὰς πρὸς τὸν Ῥώμης ἡ δὲ
τῆ Ῥώμης ἐπιστολῆς, καὶ τῆτο, ἔχ' ἵνα φυ-

λάττηται ὁ συνδυασμός τῆς ὁμοιοῦς καὶ ἀρήνης,
καὶ καταβάλλονται εἰς πᾶσι τῇ Ἐκκλησίᾳ,
καὶ συμπάσης τοῖς πᾶσι, καὶ τῆς χαίρει
συγχάρων, ὡς τρέπον ἔγραψα τὰς ἐπιστολὰς οἱ
συγχάρωντες, ἀλλὰ ἵνα συστήσω μοναρχικὴν
ἐκ τῆς Ῥώμης ἀλήθειαν. ὅταν δόλῃ καὶ καὶ ἱε-
λοκακέρχοι ἀποδοκνύοντες ὅτι τῶν ἀρεσκῶν
καὶ τῶν ἀληθῶν τῆ ψεύδους. τρίτη φησὶν, ὅτι
ὁ Νικομηδείας Εὐσεβίου νομίσας ἐκ' αὐτῶν καὶ αὐ-
τὰ τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ταῦτα τῶν ἀποστολῶν, ἡτοι-
τῶν Ἀρχιεπισκόπων, καὶ γράφει ἐπιχέρισι πᾶσι
ἐπιστολῶν αὐτῶν, ὅταν ἀνάγκη ἔχον, εἰδὼς τὸ
ὅν τῷ Νόμῳ γεγραμμένων μηκέτι μὴ σιωπῆσαι,
ἀναγγεῖλαι δὲ πᾶσι ὑμῖν, ἵνα γινώσκῃτε τὴν
δοκίμης γινώσκω, καὶ τὰ τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν
δύσθηα ῥημάτια, καὶ ἐὰν γράφῃ Εὐσεβίου, μὴ
περιέχει. καὶ σημαίνει δὴ ἔτι πρὸς τὸν Ῥώμης
ἔγραψα ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ πρὸς πάντας τὰς
Ἐπισκόπους τὰ τῆς Αἰρέσεως, ἔδῃ τῷ Ῥώμης ἔ-
γραψα τῇ Ἀπὸ τῆς τῆς Ἐπισκόποις μὴ ἀρσεῖν
Εὐσεβίαν, ἀλλὰ αὐτῶν ἔγραψα μόνους κατὰ τὸ ἔθος
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἔχ' ὅτι, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι,
καὶ ἐκ ἄλλων τοῖς θείοις ὡς δὴ τῶν ἀρεσκῶν, καὶ
ἄλλους τοῖς θείοις ὡς ὑφαιρέτοις, ἀλλὰ ἐξίσω πᾶσι.
καὶ γὰρ Αἰρετικῶν ἐπὶ ἱερέματα τὸ ἐθέλειν ἀρχεῖν
τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ γὰρ ὁ Εὐσεβίου ἀλλὰ τὸ δια-
τρέβαν τὸν Βασιλέα ὁ Νικομηδείας, ἐνόμιζεν ἐκ'
αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἡτοι ἀρχεῖν τῶν
Ἐκκλησιῶν. τὸν δὲ Νεσόριον καὶ αὐτὸν πᾶσι
πᾶσι ἐαλωκότα μαρτυρῶν, ἐλέγχε ὁ μέγας Κύ-
ριλλος, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῶν
δεκάτῃ πέμπτῃ Παρεργασίον ἐκδοὺν ἑνατον. τοιαῦτα
ἐνόμιζε καὶ Παῦλῳ ὁ Σαμοσατεύς, καὶ ἰδὲ αὐ-
τέρῳ ἐκ' αὐτῶν βιβλίῳ τὸν ἑνατον. καὶ λοιπὸν
ἐπα-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

114

ἐπεὶ δὲ οἱ Πάπαι νομίζουσιν ἐπ' αὐτοῖς καθῆναι τὰ
τῆς Ἐκκλησίας πρώτους καὶ μόνοις, οἷον ἀσέ-
βημα Παῦλον, Εὐσεβίον καὶ Νεστορίον, κοινωνοὺς
ἴσως αὐτῶν καὶ τῆς ταύτης μερίδος. τῶν τούτων, φησὶν
ὁ Ἀλέξανδρος, ἡμεῖς μετὰ τῶν κατ' Αἰγυπτίον
ἐπισκόπων καὶ τῆς Λιβύης ἐγγὺς ἑκατὸν ὄντων
συνελθόντες, ἀνθεματίσαμεν, οἱ δὲ περὶ Εὐ-
σεβίου προσεδίξαντο. καὶ ἡμεῖς αὐτίκῃ τῆς ἀσε-
βείας αὐτῶν γονόμοι, ἀνθεματίσαμεν καὶ αὐ-
τοῦτον τὸν πῖστον, ἀποδοξάμεντες αὐτὸς ἀπο-
τρέψαι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ πίστεως. ἰδὼν
ὁ Παῦλος ἐν καὶ τῇ ὑμετέρᾳ θεωσίᾳ, ἵνα μὴ
τινας ἐξ αὐτῶν, ἀποπετάσσονται καὶ πρὸς ὑμᾶς
ἰλθεῖν, μὴ προσδέξωται, μήτε Εὐσεβίον, ἢ
ὁτέρῳ τινὶ γράφοντι περὶ αὐτῶν πασθῆτε. πρέ-
πει γάρ ἡμᾶς χριστιανὰς ὄντας, πᾶσας τὰς καὶ
χρεῖς λέγοντάς τε καὶ φρονέοντας ὡς θεομάχους
καὶ φθοράς τῶν ψυχῶν ἀποστρέφειν, καὶ μὴ δὲ
καὶ χαίρειν τοῖς τοιοῖς λέγειν, ἵνα μήποτε καὶ
ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν κοινωνοὶ γινώμεθα, ὡς παρη-
γορεῖται ὁ μακάριος Ἰωάννης. καὶ σημείωσαι τὸ
αὐτὸ, ἥτις Σύνοδος ἀθροίσας, καὶ κρίνας τὸν
Ἄρειον καὶ τὸν Λίριον καὶ τὰς ὁπαδὰς αὐτῶν
ὁ Ἀλέξανδρος, ἐκ πρώτης, ἔτε σύμβουλον ὁ-

χρήσαντα τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον, ἔτε πρὸς αὐτὸν
βραβύουσιν ἐξήτησε τῆς Συνόδου αὐτῆς, ἥτε ἔγραψεν
αὐτῷ πρῶτον ἡμῶν, καὶ ἐξίστα καὶ ὡσαύτως ἔγραψε
πρὸς τὰς ἡγεμόνας τῶν Ἐκκλησιῶν. Διὰ
τὸ αὐτὸ αἶτιον, ἥτις Διὰ τὸν συνδισμόν τῆς ἐρή-
νης καὶ τῶν συμφωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ τῇ
ἡσυχασίᾳ, ἡ συγχώρεσις ἀλλήλοις, πρὸς κα-
θαίρεσιν μὲν τῶν Ἀίρεσεων, κοίτησαν δὲ τῆς πί-
στεως. καὶ σημείωσαι τὸ αὐτὸ, ὅτι ἔτι ὑπὸ τῶν
Συνόδων, ἔτε βιβλικῶς τῶν Συνόδων ὁ Ῥώμης, ἴσως
ἔτε μέγαν ἡγεμόν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡγεμόνων,
καὶ αἱ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν αὐτῶν διώματα, καὶ
ἔτε πρῶτος ἡμῶν καὶ τῶν Ἀίρεσεων. πέμπτον, ἵνα
ὑπέγραψαν ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρεσβύτεροι κληρικοί, ἴσως
διάκονοι ἀκοῦε, οἱ ἴσως καὶ σύμψηφον ἐγείνοντο. ἴσως
καὶ σημείωσαι ὅτι σύμψηφον ἐγείνοντο ταῖς ἐπικρί-
σις οἱ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, καὶ τὸ ἀνάπαλιν,
ὡς καὶ πᾶσι οἱ μετὰ τὸ κρίμα ἐπίσκοποι Ῥώ-
μης, ἀποκρίναντες τὰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους
καὶ ἀναγνώσας τῶν ἐπισκόπων, Διὰ τὸ εἶναι τὰς
καὶ Κερδηνάλας, ὅθεν ἀληθῶς φησὶν ὁ Φιρι-
λιαὺς γράφει πρὸς τὸν Κυριακὸν, ὅτι ἐφυ-
λάττεται ὁ Ῥώμης τὰ πάτρια καὶ τὰ ἀρχαῖα, ἀλ-
λὰ τὰ καὶ καὶ νεώτερα.

25

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ.

Εἴη δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ πρὸς Ἀλέξανδρον Ἀλεξανδρείας καὶ Ἄρειον δηλῆται μὴ
ὑπαρξάν τὸν τῶν μοναρχικῶν κρίμα τὸ Ῥώμης τῇ κατὰ ὁκταῖον, καὶ ἔτε ἀκέραιον γεγονέναι.

Καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς, ὡς ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς
Ἀλέξανδρος καὶ Ἄρειος, ἥτις καὶ παρ' Εὐσε-
βίου εἰς τὸν βίον Κωνσταντίνου, καὶ συνεκρίθη βί-
βλιον πρῶτον κεφαλαιῶν τετάρτων, καὶ τελευτῶν λέ-
γων δὲ δεύτερον κεφαλαιῶν τετάρτων τὸ αὐτὸ δηλῆται,
ἐπεμψε γὰρ ὁ βασιλεὺς τὸν ἐπισκόπον τῆς Ἐκκλησίας
μεμφομένον αὐτοῖς τῶν διχοστασιῶν, καὶ δὲ μίαν
δὲ ἐπίστα μνήμην τῆς ἐπιστολῆς Ῥώμης. ἐπεμ-
ψε δὲ μετὰ τῆς ἐπιστολῆς ὅσον τὸν ἐπίσκο-
πον Κεδρένης, ὅς τε ἐπιστολὴν ἢ καὶ εἰδήσει τῇ
Πάπᾳ, καὶ ἐξ ἰδίας ἀνταποκρίσας, καὶ ἔτε Διὰ τὸ

εἶναι λεγόμενον ἡ ἀντιμετώπιση τῆς Ῥώμης, καὶ Διὰ
τὸ εἶναι ὁμολογητὴν ὁμάρτην, καὶ φίλοι αὐτῶν,
ὡς ὁ Εὐσεβίος λέγουσιν. Διὰ λαμβάνει, ἢ Διὰ τὸ
εἶναι ἐπ' ἀρχαῖον περιβήτην, ὡς φησὶ Θεοδώριτος
λόγῳ πρῶτον κεφαλαιῶν ἐβδόμῃ. καὶ αἱ καὶ ἐν τῇ 37
Ἐκκλησίᾳ τῇ τότε κατὰ ἔτε καὶ ἀκέραιον τὸ
τῆς Ῥώμης μοναρχικῶν κρίμα. ταῦτα πάντα
συνάγειται ἀπὸ τῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπι-
στολῶν τῆς βασιλείας αἱ Διὰ φησὶ, καὶ ἰδὲ ταῦτα
αὐτοῖς περικλυτοῖς τῆς ἀγίας Συνόδου.

30

40

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Β'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς λεγομένης Συνόδου τρίτης ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου, ἥ πρὸς φέρειν οἱ παπῆς καὶ τὸν μέγαν
Κωνσταντίνον παρόντα, καὶ τὸν Σιλβέστρον εἰπόντα, τὸ ἰδίῳ στόματι βραβύει τὸν ὁ Νικητῆν, δεικνύται ὅ-
μως ὅταν ταῦτα πρὸς φέρειν ψευδεπίπλαστον, καὶ τὸ βδελυρὸν κρίμα τῆς μοναρχίας καταστραμμένον.

Καὶ ὅταν ταῦτα ἀσάφως ἴσως τῶν παπῶν ὅτι
ἵσως ὑπὸ Σιλβέστρου ἐν Ῥώμῃ Σύνοδος τρίτη,
παρόντος τῆς μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ, ἐν τῇ συνελθόντων
ἐπισκόπων Διὰ φησὶ ἐβδόμῃ κεφαλαιῶν πρῶτον, καὶ διεισάχ-
θη ἐν αὐτῇ ἵνα ἡ παρὰ τὸν Νικητῆν Σύνοδος
ἔχη τὸ κύριον, ἥτις γὰρ ὁ Σιλβέστρος περὶ αὐ-
τῆς ὅτι τῇ ὑμετέρᾳ στόματι βραβύει αὐτὴν.

Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι οἱ παπῆς καὶ ὁ μόνος φθο-
ρῆς τῶν συγγραμμάτων τῶν ἀγίων εἰσιν, καὶ αἱ
καὶ ἐκδοταί, ψευδεπίπλαστον εἰσάγοντες πρὸς
ἀπάτην τῶν ἀπλησέρων, δεικνύειν, τῶν τῶν
μέγαν Κωνσταντίνου μετὰ τῶν ἐν Νικητῇ Συνόδων
ἀπληλυσθῆναι αἱ Ῥώμης, ταυτὸν εἰς τῇ ὑποστά-
σει τῆς Σφίγγος καὶ τῇ τετρακεφάλῃ. τρίτον, ὅτι
εἰσυλῆ-

45

εἰσυλόμεναι τὰς Συνοδούς, πρώτων Συνοδὸν
καταλείψουσιν ἐν Ῥώμῃ πῶς ὑπὸ Μιλτιάδου, τῇ
πρῶτῃ τῶν μεγάλων Κωνσταντίνου γενομένην,
καὶ δεύτεραν πῶς ὑπὸ Γαλίου κατὰ τὴν Εὐσεβίου
9 τῶν, ὑπὸ Σιλβέρου δὲ ἕδωκε μίαν γυνέσθαι Συνοδὸν
καταγράφει, ψευδεπίγραφον ὡς καὶ ἡ παρῶσα
Συνοδὸς, καὶ μόνοι ἐγένοντο ταύτῃσι παπισταί
τῶν τετάρτων, ὑποφειδόμενοι ἀληθῆς εἶναι τὸν Σίλ-
βερον εἶπεν τῷ ἐμετέρῳ τόματι βεβαιώσας,
10 ἔδωκε γυνεὴν ἡ ἀναμάρτητος εὐαγγεῖον ἀξίωμα,
ἀλλὰ συγκατάθεσι μόνου καὶ συμφωνίαν, ὡς
ἐπαίψαν πάντες οἱ Πατριάρχαι καὶ Μητροπολῖται οὗτοι
δοξοδοχαῖς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ ἰδὲ
αὐτοτέρῳ βιβλίῳ πρώτῃ, κεφαλῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ
15 Παράγραφον δεύτερον, καὶ κατωτέρῳ ὅτι τοιαῦτα.

πέμπτον, ὅτι δὲ ταῦτα ἕως ἔχαι, μάρτυς
πάλιν ἡ παρῶσα Συνοδὸς, λέγει γὰρ εἶπεν τὸν
Σίλβερον, εἰ ἀέσκει, ἵνα γράψωσι οἱ πατέρες
ἐκαστος τῇ ἰδίᾳ χειρὶ πρὸς βεβαίωσιν. καὶ ση-
μαίνει ὅτι τὸ εἰρήσκει, ἐπὶ τῶν τινῶν δοξαζου-
μένων εἰσαγεῖ, ἕδωκεν αὐτοκρατορικὴν παρ-
ουσίαν, ἀλλ' ἀδελφικῶς σύμπνοια μαρτυρεῖ καὶ ὁμοφω-
νίαν, καὶ ὁ μαρτυρεῖ, ὅτι ὁν τρεῖς ἱεροβουλῶν οἱ Σίλ-
βερος τῇ ἰδίᾳ σόματι, ἕως οἱ πατέρες ἱεροβουλῶν
τῇ ἰδίᾳ υπογραφῇ, καὶ πρὸς μαρτυρεῖ, ἐ-
τελῇ ὑπάρχον ἀπὸ τῆς τῶν πατέρων ἐνυπο-
γραφῆς βεβαιώσεως πῶς τῷ Σιλβέρῳ καὶ τῷ
τόματι βεβαίωσιν, καὶ ἔτι καὶ ταῦτα καταστρί-
φεται τῷ βδελυρῶν τῆς μοναρχίας ἀξίωμα.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ πόθεν κανόνας ἐξέθετο ἡ οὐκ οἰκουμενικὴ πρώτη ἁγία Σύνοδος, καὶ τῆς ἐξουσίας
τῆς οὗτοι κανόνι αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐξέθετο αὐτῶν Πατριαρχῶν ὑπορχαί καὶ ἡμῶν, καὶ περὶ τῶν
ὁρίων τῶν Πατριαρχῶν.

Εἰκοσι κανόνας ἐξέθετο ἡ παρῶσα ἁγία Σύνο-
δος, περὶ τῶν ἀπάντων ὁγδώδε ἕδωκε ἡ-
μῖν λόγῳ, περὶ μὲν τῶν οὗτοι καὶ ἱερόδωμον
30 τῶν συμβαλλόντων τῇ ἐκείνῃ τῆς παρῶσης παρ-
μασίας ἐπὶ τὸν ἡμῶν, καὶ πρῶτον περὶ τῶν οὗ-
τοι. ἡ οὗτοι τῶν τῶν κανόνι τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ
ὡς ὁ Χρῆστος, καὶ οἱ ἀπόστολοι Πατριάρχαι ὡς τῇ
ἐκκλησίᾳ οὗτοι ἐπαίψαν, ἀλλὰ μόνον Ἐπισκόπους.
35 ἐπὶ δὲ ὡς ἐκάστη Ἐπαρχία ἦσαν Ἀπόστολοι Ἐ-
πίσκοποι, ὡς οὗτοι ὑπὸ τῶν τετρακοσίων τετάρτῃ
ἀποστολικῇ κανόνι, ἵνα ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Μη-
τροπόλεως ἐκάστης Ἐπαρχίας ὁριζίας καὶ φυ-
λακῆς τῶν ὡς τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς ἀδελφοδοκίμῳ χά-
40 ριν, ἔχει πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων,
ὡς εἶναι αὐτῶν πρῶτον καὶ κεφαλῇ. καὶ ταῦτα
μὲν οὗτοι ἀρχαιοτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἰκνύντο. ἐπεὶ δὲ τῶν
μεγίστων πόλεων τῶν ὑπερεχούσων τῶν ἁλίων πόλεων οἱ
Ἐπίσκοποι, ὡς οὗτοι ἡ Ῥώμη, ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἡ Ἀν-
45 τιοχεια καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ, Ἀπόστολων οὗτοι αἱ.

ἡμῶν ὡς ὡς ἁγίας, ἡ ἀνάγκη ὡς ὡς ποταμῶν
καὶ ὡς ὡς Ἐπαρχίας, καὶ κατὰ τὸν τῶν
νομιστῶν μὲν εἶναι οὗτοι παρῶσαν, ἀλλὰ
δικαίως γινώσκον, ἡ οὗτοι σωτήρια τῶν οὗτοι
γὰρ κατὰ τὴν ὡς ὡς, ὡς τῶν Ἐπισκόπων
τῶν ὡς ὡς νομῖμι καὶ κανονικῇ αὐτῶν ἐξου-
σίᾳ τῶν περὶ αὐτοὺς Ἐπαρχίαν καὶ διοική-
σιν, ἡ οὗτοι τὸν μὲν Ῥώμης, πάσης ἐξουσίας,
τὸν δὲ Ἀλεξανδρείας, τῶν Ῥινοκερῶν ὡς ὡς
τῆς Τραπεζίας καὶ τῆς ἐπὶ τὴν ὡς ὡς, τῇ
δὲ Ἀντιοχείας, τῶν Ἀνατολικῶν, ἡ οὗτοι τῶν
τῇ πῶς ὡς τῶν ὡς Περσίας καὶ ὡς
βουλίας καὶ τῶν ἐπὶ τὴν, καὶ τῶν τῆς Ἱερουσαλήμ
ὡς Παλαιστίνης, Φοινίκης καὶ Ἀραβίας. τῇ
ἔθους ὡς τῆς ἡμῶν πρὸς τὴν ὡς ὡς τῶν Ἐπι-
σκόπων τῶν ὡς τῶν ἐπὶ αὐτῶν Ἐπαρχίας ἡ-
μῶν καὶ ἐξουσίας. πότε δὲ πρὸς τὴν ὡς τῶν
αὐτῇ πῶς τῇ ἔθους τῶν, ἀδελφὸν ἐπὶ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ μελητῆς Λυκαπύλεως τῶν συγχέοντες τῶν Ἀλεξανδρείας πρὸς τῆς Συνοδῆ ταύτης ὡς
90 τῇ οὗτοι κανόνι ταῦτα ἀνανεωσάμεν, καὶ, ὡς τῶν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον, καὶ τὰ ἐξῆς, ὁριζάμεν.

Τὸ, ὡς τῶν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον πάντων
τῶν ὡς ὡς πῶς ἐξουσίας, τῶν ὡς τῇ, ἐκά-
στη ἔθους οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ τῶν τετρακοσίων τεταρ-
τοι κανόνα τῶν ἀποστόλων, ὁριζάμεν γινώσκον ὡς

κανόν, ὡς ὡς αὐτοῖς ἐπὶ πρῶτον, καὶ νομίζαν ὡς
κεφαλὴν, καὶ μηδὲν ὡς τῶν ἐκείνῃ γινώσκον πρῶ-
την, ἀλλ' ἐκαστος ἐκείνῃ πρὸς τῇ, ὡς τῇ ἰδίᾳ
ἐπιβάλλει παρῶσαν. ὡς τῶν ὡς ὡς Ἀγίου πῶς
καὶ

ἡ Λιβύη καὶ Πονταπύλεια Ἐπισκόποις ἔχον πρώτον
 ἐν αὐταῖς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ μετὸν πρῶτον
 αὐτῆς ἐκείνη γνώμη. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος Φησὶν
 Αἰεῖσαι ἔχουσαν πρώτη, τὰ γὰρ ἔθνη ἐπὶ τὴν
 ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἀρχιεπίσκοπον πάσης τε τῆς Αἰ-
 γύπτου καὶ Θηβαίδος Μαριώτεως καὶ Λιβύης Ἀμμω-
 νιακῆς, Μαριώδος τε καὶ Πονταπύλειος ἔχον τὴν
 ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν. ταύτῃ τῇ ἐξουσίᾳ χαρί-
 μος καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος καὶ μαρ-
 τυς, καθεύδα Μελλήιον Ἐπίσκοπον Ἀντιόχειας
 ἐν ὁμοίᾳ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν
 τῇ δούτῃ αὐτῆς δόξα λέγων, Γέγονε
 πρὸς ἡμῖν πρὸ μὲν τῆς διωγμῆς γέγονον Ἐπίσκο-
 πος, ἐν δὲ τῇ διωγμῷ καὶ ἐμαρτύρησεν, ὅ-
 πως μελλήτιον δὲ τῆς Αἰγύπτου λεγόμενον Ἐπίσκο-
 πον ὅτι πολλὰς ἐλογχόειται ὡς ἀνομίας καὶ
 δυσίας, ἐν κοινῇ Συνόδῳ τῶν Ἐπισκόπων καθεύ-
 δε. σημειῖται ὅτι αὐτὸς ἄγος, ὅτι πρὸς τῇ
 Πέτρῳ Ἀλὰ τὴν ἐν Πονταπύλει τῆς αὐτῆς Λιβύης
 τινὰς τῶν Ἐπισκόπων τὴν γνώμην Σαβελλίου ὡς ἀ-
 δεικνύσθαι, καὶ ἐκ τούτων ἰσχυρὰς τὰ ἐκείνη νόθα
 δόγματα, ὥστε μάλιστα κηρύττειν τὸν ἴσον τῇ

Θεῷ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις. γινώσκοντες τὴν Διόνυσος
 ὁ Ἀλεξανδρείας, ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς αὐτὸς ἵνα
 μετακαλέσωνται τὰς ἐκείνη πρὸς τὴν ὁμοίαν τῆς
 Ἐκκλησίας δόξαν, Φησὶ γὰρ, τὴν μετὰ Διόνυ-
 σον, αὐτὸς γὰρ ἔχει τὴν μέγιστον τῶν Ἐκκλη-
 σιῶν ἐκείνην, πέμψαι καὶ συμβαλεῖν ταῖς αἰ-
 τίας παύσασθαι τῆς κακοδοξίας. ὅτι τέτων δὲ
 δῆλον γίνεται, ὡς ὁ Ἀλεξανδρείας ἐκείνου ἔχον
 ἐξουσίαν ἐξ ἀρχαίων ἔθους διοικῶν τὰ ἐκκλησια-
 στικά τῶν ἐκείνη Ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ καὶ καθεύδει 10
 Ἐπισκόπους καὶ Μητροπολίτας τὰς ἐν ἐκείνῃ τῇ
 κλίματι ὄντας. ὁ μελλήτιος μάρτυς καθεύδει
 ὑπὸ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπεχέρησε βιάσασθαι τὸ
 τοιοῦτον ἀρχαίον ἔθος, γλῆσσας ἄλλας Ἐπισκό-
 πους ἐν τῇ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Διοίκησιν χαρυνύσσει, 15
 ὁ δὲ ἡ ἐν Νικαίᾳ Συνὸς ἀνανεῖσα τὸ ἀρχαίον
 ἔθος, καὶ αὐτὸς ὑπεββαίει τὴν Ἀλεξανδρείαν
 ἔχον τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
 τὰ ἔθνη. καὶ τὸ αὐτὸ τὴν ὁμοίαν ἐξελάβοντο
 αἱ ἐξ Αἰγύπτου Ἐπίσκοποι τὴν παρὲντα Καινία ἐν 20
 τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ, καὶ ὅρα ἕκαστον ἐν τῇ πε-
 τάρτῃ πράξει.

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25

Ὅτι ὁ Ἀντιόχειας καὶ πρὸς τῆς Συνόδου ταύτης ἔχει τὰ πατριαρχικά πρεσβύτεια.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀντιόχειας ἔχει ἐν πολλοῖς Ἐπαρ-
 χίαις τὴν αὐτὴν ἡμετέραν καὶ ἐξουσίαν, ἢν ἔ-
 χον ὁ Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπεββαίει ἡ
 Συνὸς αὐτῇ, ὅπερ ἔχει καὶ αὐτὸς ἐξ ἔθους, ὡ-
 ροῖσι σώζεσθαι τὰ πρεσβύτεια καὶ τὴν αὐτὴν Ἀντιό-
 χεαν. ἀλλὰ φασὶ ἵνα τὴν Ἀντιόχειαν μὴ ἔχου-
 σαι ἐν τῇ διοίκησιν τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τῆς ἐν Χαλ-
 κηδόνι Συνόδου τὴν ἐξουσίαν, ἢν ἔχον ὁ Ἀλε-
 ξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀλλὰ ῥητόν ἐστι ἀληθὲς
 ὅτι τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἔλαβον οἱ Πατριαρ-
 χικὲς θρόνοι μέγιστον ἐξουσίαν ἐν ταῖς ἰδίαις
 ἐνορίαις, καὶ πελεπώθη μετὰ τὴν ἐν Χαλ-
 κηδόνι, ὥστε καὶ πρὸς τὴν ἔχον ἐξουσίαν πλήρη
 ἐν αὐταῖς, καὶ μαρτυρεῖ ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος ὁ πρῶ-
 τος, ὅς γεγράφον πρὸς τὸν Ἀντιόχειας Ἀλεξαν-
 δρον Φησὶν ὅτι ἡ ἐν Ἀντιόχειᾳ Ἐκκλησία κατέ-
 στη ἐν τῇ αὐτῇ διοίκησιν, ἐκ ἐπὶ τινὰ Ἐπαρ-
 χίαν ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου. καὶ συνέω-
 σαι ὅτι καὶ λέγει ὅτι τὸ Κανὼν τῆς ἐν Νικαίᾳ
 Συνόδου ἐγίνετο ὁδὸς δι' ἧς ὁ Ἀντιόχειας εἰς διοίκησιν
 ἦλθε, καὶ Ἀνατὸς λέγεται ὅτι κατέστη ὑπὸ αὐτῆς
 ἡ διοίκησιν, τὴν γὰρ βλαβὴν καὶ ἐμπροσθεν ἐστίν, ἀλλ' ὅτι
 κατέστη ἡ ἐν ἐβερβαίῳ ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συ-
 νόδου εἰς διοίκησιν, ὅτι ὅτι τινὰ Ἐπαρχίαν. ἀλλὰ
 καὶ τὸ τῆς ἱερωνύμου πρὸς Παμμάρχιον κατὰ τὴν ἱε-
 ροεσλόμεν ἱωάννην, ὁποῖον ἡμῖν πρὸς τὸν Ἀ-
 λεξανδρείας Ἐπίσκοπον τὴν Παλαιστίνην ἀνέκει, ἐ-
 μισφάδομαι. τὴν ὁμοίαν διορίζεται ἵνα ἡ Καινία

ὑπάρχῃ Μητρόπολις Παλαιστίνης, καὶ ἡ Ἀντιόχεια
 πάσης Ἀνατολῆς. ὥτως ἔχει ἐννοεῖσθαι τὸ σφά-
 λωμα περὶ τῆς Καινίας ὅτι εἰσὶν τῆς Πα- 30
 λαιστίνης Μητρόπολις. σφάλα γὰρ ἐσφαιλοῦ ὁ ἱε-
 ρωνύμος, ὅτι εἶπεν ἀλαβεῖν τὴν μετὰ ταύ-
 τα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σοφῶν κατηγεμόνων τὸν ἑλε-
 γχον, καὶ περὶ τῆς Ἀντιόχειας, ἡ τις ἦν ἀπὸ τῆς
 ἔθους ἀναμφίβολος τῆς Ἀνατολῆς Μητρόπολις, ἀ- 35
 ποκατέστη δὲ εἰς διοίκησιν ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ, ἐ-
 πειδὴ ἐκείνη ἐβεβαίωσεν αὐτῇ τὸ ἔθος. ἀλλὰ
 καὶ ἡ δούτερα Οἰκουμενικὴ Συνὸς ἐν τῇ δούτῃ
 αὐτῆς Κανόνι φησὶ, τὰς δὲ τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόπους
 τὴν Ἀνατολὴν μόνην διοικῶν, φυλαττομένων τῶν ἐν τῇ 40
 Κανόνι τοῖς κατὰ Νίκηαν πρεσβυτέρων τῇ Ἀντιόχειᾳ
 Ἐκκλησίᾳ. Ἀνατολὴ δὲ ἐν ταῦτα εἶπε, τὰς ἀπὸ
 τῆς Βοσπόρου ἕως τῆς Ταύρου Ἐπαρχίας, καὶ τὴν κα-
 θεύδης Ἀνατολῆς. πρεσβύτεια δὲ τῆς Ἀντιόχειας
 Ἐκκλησίας εἶπε, τὰς δὲ τῆς Τραχίας καὶ 45
 Λικίας διοικήσεις ἕως Περσίας καὶ Ἰβηρίας
 φυλαττομένων εἶπεν, ἢτοι φυλάττειν, πρὸς
 ἔσαν δηλαδὴ ἐξουσίαν, καὶ γουνομένην τινὰ ἐξο-
 λοκλήρη καὶ τὸν καὶν. ὁ δὲ μαχομένης τῆς
 Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας τῇ Ἀντιόχειᾳ φλαυίαν, 50
 εἰσάγει ὁ Θεοδώριτος τὴν μέγαν Θεοδόσιον λέγοντα,
 τοῖς ἐν Ῥώμῃ, καὶ τῆς Βίβας αἱ Ἐκκλησίαι τῆς
 φλαυίαν πρεσβύτας ἀντέχονται, πρὸς δὲ τὴν
 Εἰσὶν καὶ τὴν Ἀσιανὴν ἁπασαν καὶ Ποντικὴν.
 καὶ μάλιστα τὴν ὁμοίαν πρεσβύτας ἔχει καὶ
 σιωπῇ

συμμετέχοντες, καὶ τὸ ἰκονικὸν δὲ ἅπαν ἐκείνον
 εἶδε τὴν κατὰ τὴν Ἀνατολίαν Ἐπισκόπων Ἡγέ-
 μων, λόγιον πέμπτον, κεφαλὰν ἑκαστὴν τρίτην, διὰ
 καὶ Ἀκάνιον τὸν Βερρόϊας ὡς ὑπὸ τὸν ὄντα Μη-
 5 τροπολίτην, ἔπεμψεν εἰς Ῥώμην προσβύβην ὁ Φλαυί-
 ούς. ὁ αὐτὸς Θεόδωρος φησὶν, ὅτι Ἐκκλη-
 σίας Δόμνῳ συνίδρυον συνεκρέτισεν, ἵνα
 κρήνη Ἐπίσκοπόν τινα ἐγκαλέσθαι ἐπιγλήμα-
 σιν, ὑπεροχὴν τριακοστῇ τρίτῃ. ὁ αὐτὸς γρά-
 10 φει ὅτι ἐκλήθη εἰς Συνοδὸν ὑπὸ Ἰωάννη
 Δόμνῳ τὸν Ἀντιοχείας Ἐπισκόπον καὶ ἀπέρχετο
 ὁ Λαβρέντιος. δηλαδὴ τῆς ἐκκλησίας τῇ ἰδίᾳ
 συνέδριον τὰ ἐπιτίμια, ὑπεροχὴν ὀγδοικοστῇ πρώ-
 τη. καὶ ὁ Βερρόϊας Ἀκάνιος γράφει πρὸς τὸν
 25 ἄγιον Κωνσταντῖνον, καὶ ἑπαινῶν τὸν Ἀντιοχείας Ἰω-
 ἀννην νεωστὶ χειροτονηθέντα ὡς τῷ θρόνῳ ἄξιον
 ὄντα, ἐπὶ γὰρ, ὡς μέγα ἐπ' αὐτῷ φερόμεν
 καὶ σεμνύνεται πάντας τὰς τῆς Ἀνατολῆς Ἐπι-

σκόπους, ἔχοντας δηλονότι τοιαῦτα Ἡγέμωνα.
 καὶ ὁ Ἰννοκέντιος ἐν τῇ ἐρημῇ πρὸς Ἀλέξανδρον
 τὸν Ἀντιοχείας ὑπεροχὴν φάσκει, ὅτι τοιαυτῶν
 λογιζόμεθα ἀγαπητὴ ἀδελφεῖ, ἵνα ὥστε τὰς
 Μητροπολίτας κατ' ἰδιότητα αὐθιγὰν βα-
 15 σίλῃ, ὅτι καὶ τὰς λοιπὰς χωρὶς τῆς σῆς
 ἐκκλησίας καὶ γνώμης μὴ ἔσῃς Ἐπίσκοπος χειρο-
 τονησάμενος. ἀλλὰ δὴ καὶ Ἰωσήφ ὁ Αἰγυπτίου ἐν
 τῇ ἐπιστολῇ τῇ τῷ ἐκτῷ Κανόνι τῆς ἐν
 Νικαίᾳ Συνοδῇ φησὶν, ὅτι καὶ πρὸς τὸν Πρέ-
 20 σβυτον τῆς Ἀντιοχείας ὑποτάσσεται, ἵνα αὐτὸς ἔχη
 συνέδριον ἐπὶ πάσας τὰς αὐτῷ Ἐπαρχίας, καὶ
 εἴσιν ὑπὸ τὴν αὐτῇ ἕξιν ἐκείνην ποιεῖν
 καὶ τρεῖς Ἐπίσκοποι καὶ Μητροπολίται, διότι ἐπὶ
 Πρέσβυτος τῆς Ἐπαρχίας τὸν Περσῶν καὶ Ἀνατολῆς.
 τῷ παριστάσιν ἐν πολλοῖς καὶ ἀλλοῖς καὶ
 πρακτικῶς τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς.

20 ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ σαφηνείας τῆς ἐπὶ τῇ ἐν Ῥώμῃ Ἐπισκόπῳ τῷ συνηθείς, καὶ ἀναιρέσεως τῶν αἰς δι-
 25 σφοδραμένους οἱ Πάπαι καὶ παπισταὶ ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης καὶ τῆς ἀληθείας ἐννοίας τῆς ἐκτῆς
 . Κανόνι. πρὸς φέρει παρεξηγήσεων.

35 Ἐπειδὴ καὶ τῷ ἐν Ῥώμῃ Ἐπισκόπῳ τῷ συνη-
 θέας ἐστίν. ὅτι ἐστὶν ὁ ἀληθὴς καὶ ἀδιάφο-
 ρος Κανὼν τῆς Συνοδῆς, οἱ δὲ ἐξηγῆται ὅσοι ἐμ-
 παθῶς καὶ ἀλλοῦ συμφέρον τὸν χειροτονιῶν αὐτῶν
 30 ἐρμηνεύσιν, ἀφ' ὧν αὐτὸν καὶ πρὸς φέρει,
 καὶ γὰρ ἑκαστος πρὸς τὴν ἐαυτοῦ γνώμην βιάζεται
 ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα οἱ δὲ τῆς Ῥωμαϊκῆς
 Ἐκκλησίας. ὁ δὲ ὁ Πάπας φησὶ πρὸς Ἀκάνιον
 τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἀφ' ὧν, ἀφ' ὧν
 35 πρὸς φέρει, ὅτι γὰρ τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον ἐν
 ἐκαστῇ Συνοδῇ τὸ κύριον ἔχει ὡς ὁ Κανὼν βί-
 λεται τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς, καὶ ἰδὲ τὸν τρόπον
 κατωτέρω βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλὰν δεκάτῃ Παρ-
 40 γράφῃ τρίτῃ. καὶ πρὸς αὐτῷ Παχασίῳ ὁ τοπο-
 40 τηρητὴς τῷ Πάπᾳ λέγοντες ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνο-
 δῇ ἀντιπροσώπων πρὸς φέρει εἰπὼν, ἡ Ἐκ-
 κλησία Ῥώμης πάντοτε ἔχει τὰ πρωτεῖα. ἡ-
 μῖς ὅμως ἀφ' ὧν τὰς γνώμης τῶν πολλῶν, τόσον
 τὰς περὶ τὴν κείμην τῷ Κανόνι, ὅσον καὶ τὰς
 45 περὶ τὰς ἀφ' ὧν ἐρμηνείας, καὶ πρὸς τὸν
 νομῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων
 ῥημάτων διωόμεθα ἐξέρχεται, καὶ πρώτον, ὅτι
 πρὸς αὐτῷ καὶ ἡδη λέγομεν, ὅτι ὁ μελὴν
 50 ὁ πρὸς φέρει τὰ δέχεται τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας
 τὸν παρὲς αὐτῶν τοῖς πατέρεσσι τῷ ἐκδίδεται
 τὸν τοιαῦτον Κανόνα. δεύτερον, οἱ πατέρες ἐν τῇ
 τῷ Κανόνι ὡς νέον περὶ τινος ὁποιασὲν
 Ἐκκλησίας διωόμεθα, ἀλλὰ μόνον ἐπεκύρω-
 σαι τὰς παλαιὰς καὶ ἀρχαίας τάξεις ἐκ τῆς
 συνηθείας ἀλημενίας. τρίτον, ὡς αὐτῶν ὁ μόνος

τὴν χειροτονίαν ἀσπάζεται καὶ ὅτι ἐφέρει ὁ
 μελὴν, ἀλλὰ καὶ πᾶν δίκαιον ὁ πρὸς φέρει
 παντὶ Μητροπολίτῃ ὅσοις ὑφ' ἐαυτῶν Ἐκκλησίαις
 ἔχει. τελευτῶν, ἐνταῦθα βεβαιῶνται τὰ πρὸς
 νόμια ἑμόνον τῶν κυρίως λεγομένων Πατριαρχῶν,
 ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν Μητροπολιτῶν ὁποιασὲν Ἐκ-
 κλησίας. τέτων ὅτι πρὸς φέρει, ὅτι ὡς
 δέχεται ὁ ἀληθινὸς καὶ τῶν ἐκτελεστέων τῶν
 Κανόνων ἀγίων πατέρων. ἡ, τοῦτο, Ἀντωνυμία
 λοιπὸν πρὸς τὸ ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἀναγκαῖον ἐστὶν
 αἰσφάρισμα, ἐν τῷ πρώτῳ δηλαδὴ μέρει τῷ
 Κανόνι. καὶ γὰρ ἐπόντων τῶν πατέρων, τὰ
 ἀρχαῖα ἔδη κρατεῖται, τὰ ἐν Αἰγυπτῷ καὶ Λι-
 βύῃ καὶ Ποντοπόλει, ὡς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπί-
 55 σκοπον πάντων τέτων ἔχει τὴν ἐξουσίαν, συνε-
 χῶς πρὸς φέρει τὸ, ἐπειδὴ καὶ τῷ ἐν Ῥώμῃ
 Ἐπισκόπῳ τῷ συνηθείς ἐστὶ, δηλαδὴ τὸν Ἐπί-
 σκοπον Ἀλεξανδρείας ἔχει πάντων τέτων τὴν
 ἐξουσίαν, ὡς περὶ συνηθείς ἐστὶ καὶ τὸν Ῥώμης
 Ἐπίσκοπον τοιαυτῶς τὴν ἐξουσίαν ἔχει, καὶ
 γὰρ ὡς ἄλλο ἐστὶν, ὅτι περὶ δικαίως πρὸς φέρει
 ἡ, τοῦτο, Ἀντωνυμία. ἐπειδὴ τοιαυτῶς ἔ-
 60 χαι ὁ Ῥώμης τὸν Ἀλεξανδρείας τὴν αὐτῇ συνηθείαν,
 τοιαυτῶς ἔχει καὶ τὴν ἐξουσίαν ἡ τοῦ τὴν
 αὐτῷ καὶ ἴσιν, καὶ γὰρ ὁ δὲ μίαν ποιεῖται
 ἐξάρεσιν ὁ Κανὼν. συνάγεται δ' ὅτι τῷ τῷ Ἐπί-
 65 σκοπον Ῥώμης ἐπὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῇ μὴ
 ἐχρησκῶν τὴν ἐξουσίαν ἢ φαντάζεται ἔχει
 ἄρτι, ὅτι μὴ πρὸς τῶν πατέρων ἀληφῶναι τινὰ ἐξ-
 70 σίαν, παρ' ἣν ἔχει πρὸς φέρει ἐξ ἑαυτοῦ. ὅτι δὲ ὅροις
 117

ἢν περιελύθη, καὶ ἡ ἐξετέλεστο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ καὶ ἡ ἐξουσία τῆς Ῥώμης, ἐκ τῆς δόκτου, ὁμοίαν γὰρ ἐξουσίαν παρέχουσιν αὐτῇ καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπισκόπῳ, ἕτεροι τὰς ὑποκαταστάσεις αὐτῆς ὡς ἐνομασί διελίχουσι, τὴν Αἰγυπτίον δηλονότι, Λιβύην, καὶ Πονταπόλιν. καὶ ἡ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἄλλοις τῶν Ἐπαρχιῶν Μητροπολίταις. ἐξ ὧν δὴλον καθίσταται καὶ τὴν τῆς Ῥώμης ἐξουσίαν εἶναι περιελυσμένην ἐν τοῖς Ἐπαρχίαις. ὅθεν ὁ Ῥωφίνος ἀρχαῖος ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικὸς καὶ ἱερός τῆς ἐκκλησίας λέγει, ὁ Ῥώμης τὰς Σαβερβικαίους ἢ Συμπερμπικαίους τόπους, ἵτοι τὰς ἐν τοῖς πρεσβυτέραις ἐκκλησίας διαξαγαγέτω τῇ ἰδίᾳ φροντίδι. δοκεῖ ὅμως ἐκ τῆς συνάγωγης καὶ τῶν Ῥώμης ἐν διωρισμένοις πρεσβυτέραις τὴν ἐξουσίαν ἔχειν. ὅθεν καὶ ὁ Πάπας Λιβέριος γράφων πρὸς τὰς Μακεδονίαν, ἐπέγραψε, Λιβέριος Ἐπίσκοπος Ἰταλίας, καὶ οἱ κατὰ Δύσιν Ἐπίσκοποι. ὥστε καὶ ὁ Ῥώμης ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνεργεῖ καὶ μόνῃ πρεσβυτέρῳ, ἢ ἄλλῳ, ἀλλ' ὡς ὁ Ἀλεξανδρείᾳ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Πονταπόλει. ἐξ ὧν δόκτουται ὅτι ματαίως οἱ Λατῖνοι φαντάζονται τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐκκλησίαν πρώτην εἶναι καὶ πρώτην θρόνον ἐκ τῶν τῶν Ῥωμαίων, φασὶ γὰρ, αὐτὴ εἶναι ὁ κανὼν τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν, καὶ γὰρ ἡ καὶ ὁ λόγος διοικῆσαι βεβαίητο ἡ ἀρχαία ἀντικειμένη τῇ Ἀλεξανδρείᾳ

ἐκ τῆς σωτηρίας καὶ ἐξουσίας τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐπισκόπου σωληφθῇ, τὰ ὅμως κατὰ συμβεβηκὸς ὡς ἐστὶν, ἀποτέτω δηλαδή ὅτι ἐν οὐρανῷ τοῖς καθεύδουσιν ἡ τῆς Ῥώμης ἐξουσία ὑπερέχει ἀκέραια καὶ ἄθικτος, καὶ δὲ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς ὅμοια ἐβίβηθη ὡς ἐπὶ φροντῶν ἀμφιβάλλει ὅτι αὐτὴ Ῥωμαϊκῶν Ἐκκλησιῶν καὶ μὴ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πεθορυβήκη, οἱ τῆς ἐν Νικαίᾳ Πατέρες ἐκ τῶν ἀκέραιων πρὸς ὅμοια τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας δοποδύσκειον τὴν αἰτίαν διὰ τὴν τῇ Ῥώμῃ Ἐκκλησίᾳ κατέχον δὲ τὰ οἰκεία πρὸς ὅμοια, ἔπειτα γὰρ οὐκ ἐν αὐτῇ μένει, καὶ ἀρχαία ἔστι κρατεία, ὥστε τὸν Ἐπίσκοπον Ῥώμης πάντων τῶν ὑποκαταστάσεων αὐτῇ ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπισκόπος τῆς συνήθους ἐστὶ, καὶ τὸ δὴ κύριον, οἱ ἐν Νικαίᾳ Πατέρες πάντας ἐξουσίαν ἢ ἔχον ἐν τοῖς καθεύδουσιν αὐτῶν ὅτι Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ῥώμῃ καὶ Ἀντιοχείᾳ καὶ ἱεροσολύμων, καὶ πᾶς ἀντικειμένη μητροπολίτης ἢ ἀναφέρεισιν εἰς τὴν πρὸς ὅμοια τῶν Ἀποστόλων, ἢ τῆς Χρυσῆς, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀρχαίαν σωτηρίαν. καὶ γὰρ ὥστε λέγουσι περὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας τὰ ἀρχαία ἔστι κρατεία καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Πονταπόλει, ἕτεροι καὶ περὶ τῆς Ῥώμης φασὶν, ἐπειδὴ καὶ τῇ Ῥώμῃ Ἐπισκόπος τῆς συνήθους ἐστὶ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

35

Περὶ μαρτυρίας ἰωσήφ τῆς Αἰγυπτίας τῆς ἀρχαίας ἐξηγητῆς τῶν τῆς συνόδου ταύτης Κανόνων συσχεύουσιν τοῖς ἀρχαίοις.

Τὸ ἀρχαῖον ἔθος ὑπερ ἡμῶν μεμνήμεθα, ὅτι ὑπερ αἱ ἀρχαῖοι Πατέρες μὲν πάντας πεποιθῆναι κρατεία ὑπὸ πάντας τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Πονταπόλει, ἢτοι Μπαρκε, καὶ ἐν τῇ Ὀρεινῇ χώρᾳ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς αὐτῆς πόλεσιν, ὅσας τῇ ἐξουσίᾳ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπισκόπῳ ὑποκαταστάσεις, καὶ ἀναγκάσιον εἶναι ἵνα ὑποκαταστήσιν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἔχῃ ἐξουσίαν ὑπὸ πάντας αὐτὰς ἀπὸ ταῦτα, διότι αὐτὸς ὑπερέχει πρὸς ὅμοια τῆς συνόδου, ὥς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ῥώμης τῆς τῇ ἰδίᾳ χρεῖται, καὶ αὐτῇ εἶναι ἀναγκάσιον ἵνα ἔχῃ ἐξουσίαν ὑπὸ τὰς χώρας καὶ Ἐπαρχίας αὐτῆς, καὶ εἰς πᾶν ὅ ἂν ὑποκαταστήσιν αὐτῇ, καὶ ὑπερέχει αὐτῇ ἐξουσία ὑπὸ τὸ σύστημα ἐν τῇ λαλῇ καὶ πρὸς ὅμοια ὑπὸ πάντας αὐτὰς τὰς Ἐπισκόπους καὶ ἐν τῇ πρὸς ὅμοια αὐτῶν.

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν Κανόνων ἐκ τῆς Ἀραβικῆς μεταφράσεως, ἥτις ὑπὸ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐκδόσεως.

Τὸ ἀρχαῖον, ὅτι μὲν πάντας ἐποιήσαμεθα, συγγραφεύς πάντας τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Πον-

ταπόλει, ἢτοι Μπαρκε, ὅπως πεποιθῆναι τῇ Ἐπισκόπῳ τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ αὐτὸς ἔχῃ ἐξουσίαν ὑπὸ πάντων αὐτῶν, ἔτι γὰρ πρὸς ὅμοια τῆς συνόδου ἀπὸ τῆς, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης τῇ αὐτῇ ἔστι κρατεία, καὶ χρεῖ ἵνα ἔχῃ ἐξουσίαν ὑπὸ τὰς χώρας καὶ Ἐπαρχίας αὐτῆς, καὶ εἰς πᾶν πρὸς ὅμοια αὐτῆς, καὶ ὑπερέχει αὐτῇ ἐξουσία ὑπὸ τὴν συνόδον καὶ πρὸς ὅμοια ὑπὸ πάντας τὰς Ἐπισκόπους αὐτῆς.

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς Ἀρμενικῆς.

45

Ἀρχαῖον ἔθος εἶναι, ἵνα ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Ῥώμης ἔχῃ ἐξουσίαν τῇ τῆς πρὸς ὅμοια πρὸς ὅμοια τῆς πόλεως τόπος καὶ πᾶσαν Ἐπαρχίαν τῇ ἐαυτοῦ ὑποκαταστάσει κυβερνᾷ. ὅσοι δὲ τόποι εἰσὶν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἔχεται πάντων τῶν φροντῶν ὁ Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπίσκοπος. 50

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Ἀρμενικῆς, Διονυσίου τῆς Μικρῆς.

Τὸ ἀρχαῖον ἔθος φυλαττέσθαι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λι-

Αιθίοι καὶ Ποντοπόλοι ἔτος, ὥστε τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοποι τῶν πάντων ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ὥς καὶ τῇ Ἐπισκοπῇ τῆς πόλεως Ῥώμης ἴσον ἔσιν ἔθος.

¶ Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς ἀκρόσεως ἱερῶν μερκαντῶν.

Τὸ ἀρχαῖον ἔθος κρατεῖται ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοῦ καὶ Ποντοπόλοι, ὥς τε τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον τῶν πάντων ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ τῇ Ἐπισκοπῇ Ῥώμης τὸ αὐτὸ ἔστιν ἔθος.

Περὶ μαρτυρίας τῶν αὐτῶν ἐκ τῆς μεταφράσεως Ῥεφίνης ἀκυλίας Πρεσβυτέρων, καὶ ὅτι οὕτως ἐνοείας ὁ Ῥώμης.

15

ΒΙΒΛΙΟΤ Β΄, ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν λεγόντων εἶναι τὰ πατριαρχικὰ προνόμια μητροπολιτικά, καὶ περὶ ὑποτάξεως ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐξηγητῶν τῶν κανόνων ὅτι καὶ πατριαρχικά.

20

Τῆς αὐταῦθα τὰ προνόμια Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας λέγουσιν εἶναι μητροπολιτικά, ἡμᾶς ὁμῶς Πατριαρχικά εἶναι λέγομεν, καὶ θέλωμεν εἰσαγγεῖν ἐξηγητῶν τῶν κανόνων, καὶ ἡμεῖς δὲ ἀνυσί. πρῶτος ὁ Βαλαμίων ἐν τῇ ἐξηγήσει τῶν παρόντων κανόνων φησὶ, ὁ παρὼν κανὼν καὶ ὁ ἔβδωμος διορίζονται τὰς πόλεις Πατριάρχας, δηλαδή τὸν Ῥώμης, τὸν Ἀλεξανδρείας, τὸν Ἀντιοχείας καὶ τὸν Ἱερουσολύμων (περὶ γὰρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐτέτις κανὼν ἀποφθίγεται) καὶ τὰ παλαιὰ ἔθνη ἡμεῖς δὲ. καὶ τὸν μὲν Ἀλεξανδρείας περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοῦ καὶ Ποντοπόλοι Ἐπαρχιῶν, τὸν δὲ Ἀντιοχείας ὁμοίως τῆς Συρίας, τῆς κίλικας Συρίας, τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἰσχυρῶς κίλικας, καὶ τὸν Ἱερουσολύμων τῶν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Ἐπαρχιῶν, τῶν ἐν Ἀραβίᾳ καὶ τῶν ἐν Φοινίκῃ, ὅτι φησὶ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ῥώμης περὶ τῶν Ἐπισκοπῶν Ἐπαρχιῶν. καὶ ἰωάννης 40 ὁ Ζωναρὸς ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ, βύλεται ὁ κανὼν τὰ παλαιὰ ἔθνη κρατεῖν, ὃ καὶ κανόνες μεταγενέστεροι καὶ νόμοι πολιτικοὶ διορίζονται. τὸν Ἀλεξανδρείας ἔν Ἐπίσκοπον θεωρεῖ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοῦ καὶ Ποντοπόλοι περὶ τῶν 41 καὶ τὸν Ἀντιοχείας τῶν αὐτῶν ὑποκαρμένων Ἐπαρχιῶν, Συρίας δηλαδή καὶ κίλικας Συρίας καὶ κίλικας ἰσχυρῶς καὶ Μεσοποταμίας, καὶ τὰς ἄλλας Ἐπισκοπὰς τῶν ὑποκαρμένων ἐξουσιάζει χωρῶν, καὶ τῶν ἐν τῇ Ῥωμαίων. Ἐκκλησίᾳ συνεδρεῖ 42 οὕτως τῶν Ἐπαρχιῶν ἀρχαῖον ἔθος ἐκράτησι.

Καί τινες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν πόλει Ῥώμῃ τὸ ἀρχαῖον ἔθος φυλάττει, ὥστε ἐκείνον τῆς Αἰγύπτου, τῆς δὲ τῶν πείρες τῆς πόλεως Ἐκκλησιῶν φροντίδα ἔχουσιν. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς αὐταῖς λατινικαῖς τῶ κανόνος ἐρμηνείαις, περὶ τῆς πόλεως τόπος ἔτε τὴν χωρὴν ὑπερῶν Πικηνῶν καὶ τὴν Τυρκίαν, καὶ τὸ Λάτιον καὶ τὴν Οὐαλερίαν, αἰῶνες καὶ λαοὶ γινώσκουσιν ἐκλήθησαν συνεδρεῖν καὶ ἡ συμπεριποίησις χωρῶν, ἔτε πᾶσαν τὴν δύσιν ἐνοεῖν δὲ, ἐδιαφερόμεθα. ἀρκεῖ γὰρ ὅτι καὶ τὰ Ῥώμης καὶ ἐξουσία. οὕτως ἐνοείας καὶ διωρομήνισι.

καὶ ὁ Δεσπότης πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ, ἕκαστος τῶν Πατριαρχῶν τῶς ἰδίαις προνομίοις ἀρκεῖσθαι ὀφείλει, καὶ μή τινα τῶν Ἐπαρχιῶν ἐτέραν ἐκείνου αὐτῶν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τῇ αὐτῇ χρεὴ ὑφαρπάξαι, τῶ γὰρ τῷ ἐπὶ κοσμητικῆς ἐξουσίας. καὶ ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας Τίτλῳ πρῶτον ἐν τῇ συλλογῇ τῶν κανόνων, καὶ ἰωάννης ὁ χολοπῆς ἐν τῇ Κομοκαλόνι ὑποθέμενος τῆς παρόσης Συνόδου τὸν ἕκτον καὶ ἔβδομον τὰς κανόνων, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν δέκατον καὶ τῆς αὐτῆς τὸν ὄγδον, ἐπιγράφει περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν Πατριαρχῶν ἐκ τῶν κανόνων τιμῆς. καὶ ἰωάννης ὁ Αἰγύπτου ἐν τῇ ἐξηγήσει τῶν κανόνων φησὶ, εἰδέ τις ἐπὶ τῶν τῶν τῶν γούνοισι, ἰδέ οὐτερόμεθα καὶ δέδοκται τῇ Συνόδῳ ἵνα μὴ ὑπάρχῃ ἕως Ἐπίσκοποι, καὶ ὑποβάλλεται τε συστήματα, εἰ μὴ δέχεται εἰς αὐτὸν ὁ Πατριάρχης τῇ τῆς ὑποθέσειν ὡς ἔχων ἀρχὴν ἐπὶ τῇ Συνόδῳ. ὅτε τῇ Ἀραβικῇ ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῶν μελχιτῶν, καὶ ἵνα Ἐπίσκοπος τῆς Αἰγύπτου, ἥτοι ὁ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας Πατριάρχης ἔχῃ ἐξουσίαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν Αἰγύπτον καὶ πᾶσας τὰς αὐτῆς Ἐπαρχίας καὶ τὰς ὑποκαρμύνας αὐτῇ πόλεις ὅσαι πρὸς αὐτὴν ἵπταινται, καὶ γὰρ ἔτος ἀναγκαῖον ἐπὶ τῇ Ἐπισκοπῇ τῆς Ῥώμης, δηλαδή τῇ Πατριάρχῃ τῇ διαδόχῳ τῷ Πέτρῳ, ἵνα ἔχῃ καὶ ἐπὶ ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς χώρας καὶ Ἐπαρχίας αὐτῆς, καὶ αἱ αὐταῖς πλησιάζουσιν ἐπὶ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β΄, ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ΄. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

ὅτι τὸ Πατριάρχης ὄνομα διττῶς ἐνοεῖται αὐταῦθα, καὶ ὅτι Πατριάρχαι, μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι ἴσοι τῇ τῇ ἀξιώματι ἐξουσία, καὶ περὶ τῶν σημαγομένων τῶ Πατριάρχης ὀνόματος, καὶ ὅπως

ὅπως ἀειθμῶνται Μητροπολίται καὶ Πατριάρχαι, καὶ ὅτι οἱ Πατριάρχαι ὑσυχρεῖνται Μητροπολίταις,

Καὶ περὶ μὲν τῶν Πατριαρχῶν ὀνόματος ἐρεῖται
ὅτι τῶν δούτερον μέρα τῆς δεκάτης βιβλίου, ἥδη
δὲ λέγουσιν ὅτι τὸ ὄνομα τῆς ὁσὸν ἐς τὴν παρῶσαν
ὑπόθεσιν διχῶς ἐνοεῖται, ἡ γὰρ δηλοῖ τὰς ἐπι-
σκοπὰς τὰς γεγονότας ἐφόρους καὶ διορθωτὰς τῶν
ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐν ἡσιν ἑπαρχίαις καὶ
διοικήσεις ἁγίου Σωφροδίου, ὡς πεποι-
σθαι ἡ δούτερον Οἰκουμενικὴ, ὡς φησὶν ὁ Σακερὰς
βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ἐγδόῳ, καὶ ἰδὲ κατω-
τέρῳ βιβλίῳ δεκάτῳ, μέρῳ δούτῳ, κεφαλῇ
πρώτῃ, ὡς ἐπινοήσῃ, πρώτῃ, ἵνα μὴ μό-
νον Μητροπολίται, ἀλλὰ καὶ Ἐπίσκοποι δύνανται
γίνεσθαι τούτοις, καὶ γὰρ Γρηγόριος ἐμύσῃ
ἐς τὸν οὐρανὸν τῶν Πατριαρχῶν, Ἐπίσκοπος ἦν
ὑποκαίμενος τῷ Καίσαρ, καὶ τὸ αὐτοῖς, ἐπαδὲ
ἐκ τῆς ὑπερῆς τῶν ἑρῶν γεγονάσιν αἱ
τιταί, ἀλλὰ καὶ τῆς σιωδῆς ψήφῳ. δού-
τερον, ἵνα καὶ τὰς ἔχοντας τιμὴν καὶ ἐξέ-
αν Ἐπισκόπου τῶν τῶν ἀξίωμα παρέχῃ μάζον
ἰσχύος καὶ καταφύτου καὶ ὁκείζουσιν. τῶν,
ἵνα ἐστὶ μὴ ἔχοντας ἐξέαν χαρῆς ἐν πᾶ-
σι τοῖς διορθῶσιν αὐτοῖς τῶν, ἔχουσιν οὕτως
τὸ ἀξίωμα τῆς Πατριαρχίας πλήρως, ὡς
ἐφορὰ καὶ φροντίζουσιν ἐκκλησιαστικῶν περὶ ἐκκλη-
σιαστικῆς καταστάσεως καὶ ἐπιδοσῆς τῆς ὁρ-
δέξῃ πίστεως, ὡς ἔσται αἱ λοιπὴ, πλὴν τῶν ἁν-
τιοχῶν καὶ Ἀλεξανδρείας, ἐπαδὲ τῶν αἱ ἔχον
αἱ δὲ καὶ περὶ τῶν. τίταρ, οἱ οὐ τῶν Πατριαρχῶν
τῶν Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι, καὶ τοῖς ὑπο-
καίμενοι τοῖς Πατριαρχῶν οἱ Μητροπολίται,
καὶ τοῖς Μητροπολίταις οἱ Ἐπίσκοποι, ἐπὶ ἐξ-
σῆ ὅμως τῶν ἀξιώματι τῶν ἴσοι αἱ τῶν Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, οἱ
καὶ σιωπῶνται, ἐπαδὲ ἴση ἰσχύος παρ-
τες ἁγία τῆς Σωφροδίου τῶν ἐξέαν τῆς Πατριαρχίας,
ὅθῳ ὁ μύσῃ γράφον πρὸς Θλαυῖαν κατὰ τῶν Καί-
σαρῶν Ἐπαδὲ καταφρονήσαντες αὐτὸν, λέγει πρὸς
τοῖς ἁγίοις, ἀκατὰ τῶν ἱερουσῶν τῶν ἀξίωμα κεί-

τοῖς, ἴση ἁγία τῆς Σωφροδίου καὶ μία γέγονον ἀμφο-
τερον ἡμῶν ἡπεριόμια, μᾶλλον δὲ ἡ φροντὶς τῆς
τῶν κοινῶν διορθώσεως ἐν τῇ τῇ ἴσῳ ἔχει. πέμπτῳ, 5
τῶν τῶν ἀξίωμα ὅθῳ ἦν, ἐπὶ μόνον προσωπικόν,
σημαίνει δὲ ὡς ἐρηται τῶν τῶν ὄνομα καὶ αὐτὴ ἡ ἐξ-
σῆ, ὡς περὶ τὰς τοιαύτας γεγονότας Ἐπισκόπους ἐφόρους
ἐν οἷς διαρίθῃσαν τόποις, ἐν ἐρηται τῶν, καὶ
ἐπὶ πλὴν, ἡ σημαίνει τὸ ὄνομα τῶν τῶν Ἐπισκό- 10
που τῶν ἔχοντας τῶν πρώτῳ ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
καὶ γὰρ οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ περὶ κατὰ Ἐπίσκοποι τῆς
αὐτῆς ἐπὶ πάντες ἀξίας καὶ ἡμῶν καὶ ἐξέας, ἀλλὰ
κατὰ τὰς ἐσθῆς τῶν τῶν ἐξέας ἡμῶν ὑπερῶν καὶ
οἱ μὲν Μητροπολίται πρὸς τὰς Ἐπισκόπους, οἱ δὲ 15
Πατριαρχῶν πρὸς τὰς Μητροπολίταις, ὡς τοῖς
Μητροπολίταις ὑλέγεται ἐν τῇ τῶν πρώτῳ, αἱ
οἱ ὑπὸ τῶν Ἐπίσκοποι δούτερον, καὶ κατὰ τῶν τῶν
καὶ τίταρ, ἀλλὰ οἱ Μητροπολίται σιωπῶνται
ἐμῶν Μητροπολίταις, ὁ Καίσαρ, ὁ Ἐφί- 20
σα, ὁ Ἡρακλείας, καὶ κατὰ τῶν οἱ οἱ. καὶ
οἱ Πατριαρχῶν ὑσυχρεῖνται ὡς σιωπῶνται πρὸς
Μητροπολίταις, ἀλλὰ μόνον αὐτοῖς σιωπῶνται
ἐμῶν περὶ τῶν καὶ ὑπερῶν, ὁ ῥῶμης,
ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἀλεξανδρείας, ὁ Ἀντιοχείας : 5
καὶ οἱ ἐρητολύμῳ, ἐπὶ τῶν τῶν τῶν Ἐπι-
σκόπων κατὰ ἐπὶ, ἐπαδὲ ἐπὶ τῶν τῶν ἀξιώματι
τῶν κατὰ ἐπὶ ἐπὶ, ὡς πλάτῳ ἐρητοῦται
ἐν ἰδίῳ τῶν. τῶν τῶν τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἔχον-
των τῶν ἁγίων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ σημα- 30
τῶν τῶν ὄνομα Πατριαρχῶν, οἱ ἴσῳ ὡς ἐρητοῦται
τῶν παλαιῶν ἐλέγῳ ἰδιαιτέρῳ Ἐπίσκοποι τῶν ἀποστο-
λικῶν ἐρῶν, μετατῶν δὲ ἐπὶ ὁ ὁδοδῆς τῶ
μικρὸν ὁ Χρυσόσομος, καὶ ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Σωφ-
ροδίου, καὶ πρὸς ἐπὶ τῶν μεγάλῳ ἱερῶν ἐρῶν 35
σαν Πατριαρχῶν, ἔχοντας μὲν τὸ ἀξίωμα τῆς
ἡμῶν καὶ τῆς ἐξέας ἐπὶ ἀρχῇ, ὑπερῶν δὲ λα-
βόντες τὸ ὄνομα τῶν, σιωπῶνται περὶ τῶν τῶν
ἡμῶν αὐτῶν καὶ ἐξέας.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἐξηγητῶν τῶν Κανόνων τῶν, δῶξαι τὰς Κανόνες ἀπὸ δόξαν μὴ περὶ Πατριαρχῶν.
ἀλλὰ περὶ Μητροπολίταις ἀφ' ἁμαρῶν, ὡς ὅπως ἀγνώσῃ τῶν τῶν πατριαρχικῶν ἀξιώματι, καὶ 45
ὅτι τῶν τῶν κατὰ ἐπὶ Ἐπισκόποι ὑπὲρ κατὰ Διοίκησης, ἀλλὰ ἑπαρχία, οἱ δὲ Πατριαρχῶν ὑποκαίμενοι
ἔχουσιν Διοκῆς, ἐπὶ τῶν δὲ ἑπαρχία καὶ Διοκῆς, ἀλλὰ. καὶ περὶ ἀπαντήσεως πρὸς ταῦτα δὲ
ὑποδείξῃ ὅτι Διοκῆς καὶ ἑπαρχία ἰσχυρὰ ἀπὸ ἰσχυρῶν λέγεται, καὶ ὅτι περὶ τῶν Πατριαρχῶν
καὶ Μητροπολίταις ὁ Κανὼν ἀφ' ἁμαρῶν.

Τῆς ἐξηγητῶν τῶν Κανόνων ἀπὸ δόξαν δῶξαι
τὰς Κανόνες ὡς ταῦτα μὴ περὶ Πατριαρχῶν
ἀφ' ἁμαρῶν, ἀλλὰ περὶ Μητροπολίταις, φα-
σι, τῶν κατὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ Σωφροδίου ὅπως ἀγνώ-
σῃ τῶν πατριαρχικῶν ἀξιώματι, γνωσὶ ἦν μόν-

νον τῶν Μητροπολίταις, ὡς περὶ δῶξαι καὶ κατὰ τῶν
ἐν κατὰ τῶν ὡς ταῦτα, τῶν μὲν γὰρ Μητροπολί-
ταις ὑποκαίμενοι ἑπαρχία, ἐκαστὴ δὲ τῶν
Πατριαρχῶν Διοκῆς, ἥτις περὶ κατὰ ἑπαρχία
καὶ ἐν τῇ κατὰ τῆς Σωφροδίου τῶν τῶν κατὰ
ἐπὶ.

Ἐπισκόπου ὑπέκειτο Διοίκησις, ἀλλ' Ἐπαρχία. εἰ
 δέ τις εἴποι καὶ πάλιν Διοίκησιν Ἐπαρχίαν λέγεσθαι,
 λέγεται μὴ ὀρθότατον τὸ ἐν ἑξῆσι τῶν ἡ
 5 κανόνων. Ἀλλὰ ῥητὸν ὅτι τὰς οὐκ ἔστιν ἀληθὲς ἑπα-
 ρχίας ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ διοικήσει καὶ ἡ Διοίκησις πο-
 λιάκις Ἐπαρχία κέκληται, καὶ ἡ Ἐπαρχία Διοί-
 κησις. καὶ γὰρ ἐν τῷ ἑσπερίῳ κανόνι ἡ δούτερα
 Οἰκουμενικὴ Σύνοδος τὰς ὑπὲρ Διοίκησιν Ἐπισκό-
 10 πους μὴ ἀπέναι ταῖς ὑπερρείαις Ἐκκλησίαις ἔφη,
 οὗτα Διοίκησιν τὰς ἐνορίας τῶν Πατριαρχῶν
 καὶ τῶν Μητροπολιτῶν ἐνόησαν, ὅθεν μετα-
 ταῦτα ἐπὶνεύκειν, ὅθεν καὶ ἐκείνην
 Ἐπαρχίαν ἡ τῆς Ἐπαρχίας Σύνοδος διοικήσει,
 οὗτα Ἐπαρχίας εἶπε τὰς αὐτὰς ἐνορίας τῶν τε
 15 Πατριαρχῶν καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, ὡς εἴρηται

καὶ ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντάτῳ κανόνι τῆς ἐν καρθα-
 γυνῇ Συνόδου, καὶ ἡ Ἐπαρχία καὶ ἡ ἐνορία τῇ
 Ἐπισκόπῳ Διοικήσεως λέγεται, καὶ λαμπρότερον
 ἐν τῷ ἑκατοστῷ τρίτῳ κανόνι ἡ Ἐπαρχία Διοί-
 κησις καλεῖται. ἔμην ἀλλὰ καὶ πολλῶν Πατριαρ-
 χῶν Διοικήσεις ἦτοι ἐνορίαί μίαι Διοικήσεις ἐκλή-
 20 θησαν. Διὸ πάλιν ὁμοιότητι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποι-
 μνης καὶ ἐνέργειας, ὡς ἐν τῇ ἐβδόμῃ. Συνόδῳ εἴ-
 ρηται πολιάκις, Ἰωάννης καὶ Θωμᾶ τῶν Τοποτηρη-
 τῶν τῶν ὁποσολικῶν θρόνων (ἦτοι Ἀντιοχείας,
 Ἱερουσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας) τῆς Ἀνατολικῆς
 Διοικήσεως. ἐκ ἀληθείας ἄρα τὸ μηδέποτε πάλιν
 Ἐπαρχίαν Διοίκησιν κληθῆναι. καὶ ὁ λόγος ἐν-
 25 ταῦτα ἕμῳνον περὶ Μητροπολιτῶν ἐστίν, ἀλλὰ
 περὶ Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ διττῶν σημανομένων τῇ Μητροπολίτις ὀνόματι, καὶ διαφορᾶς Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν, καὶ
 20 ἱερασιακῶν προνομίων Πατριαρχῶν, καὶ ὅτι ἀντὶ Διοικήσεως Ἐπαρχία ἐρρέθη ἐκάστη Διοίκησις τῶν
 Πατριαρχῶν, καὶ περὶ τῆς πρὸς τῆς Συνόδου Πατριαρχικῆς ἀξίας τῇ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἀνανεώσεως,
 ἡ δόσεως τῶν πρεσβείων αὐτῇ ὑπὸ τῆς δούτερας Συνόδου.

Τὸ Μητροπολίτις ὄνομα ὑπερργονέες ἐστίν, τῶν
 25 τῶν ἐκ τῆς ὁπλῆς τῶν Ἀποστόλων, ὅτε δούτος
 μετὰ τὰς Ἀποστόλους, ὅτε γὰρ συνηγοροῦντο οἱ
 ἀποστολικοὶ κανόνες, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Μητροπό-
 λεως πρῶτος καὶ κεφαλὴ ἐκαλεῖτο, ὡς εἴρηται
 ἀνωτέρω, μεταταῦτα δὲ οἱ παῖτες Ἐπίσκοποι Μη-
 30 τροπολίται ἐρρέθησαν. ἐπὶ δὲ ἡσυνήθησα
 ἵνα μὴ τῶν Μητροπολιτῶν ἀφῆκον ἐν τῇ ἰδίᾳ
 τάξει, ἵνα δὲ δέδωκε πάλιν ἄκραν ἡμῶν ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ, πεποίηκε τὸ ὄνομα τῶν σημαίνει
 δύο, πρῶτον, τὸν τῆς Ἐπαρχίας ἐκάστης Μητρο-
 35 πόλεως Ἐπίσκοπον, ὡς εἴρηται. δούτερον, τὰς Ἐπι-
 σκόπους τὰς ἔχοντας πάλιν πρῶτον ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
 οἵτινες μεταταῦτα καὶ Πατριάρχαι ὀνομάσθησαν.
 Διαφέρει δὲ οἱ Πατριάρχαι τῶν Μητροπολιτῶν
 ὡς φησὶ ὁ Θεόδωρος ὁ Βαλαμῶν ἐν τῇ περὶ τῶν
 40 πατριαρχικῶν προνομίων μελέτῃ ἱεροῦ Ἰσὶν ἀμ-
 φίοις, ἅτινα ὁ βασιλεὺς ἰδέτω ἐκεί. ὕστερον
 δὲ προσεγενήθη καὶ σέφανοι λιθοκόλληται, ἅτινα
 πάντα εἰσὶν ἐξωθεν κόσμος, ὅθεν εἶπε καὶ πά-
 ρισιν, εἶπε καὶ μὴ, ἔδωκε ἐλατῆσθαι τὸ πατριαρ-
 45 χικὸν ἀξίωμα, καὶ ἱερασιακὰ ὁμῶς προνόμια εἰς
 ταῦτα, πρῶτον, ὅτι ὁ Πατριάρχης καθὸ Πα-
 τριάρχης ἔκ ἑαυτοῦ μίαν μόνην Ἐπαρ-
 χίαν ὡς ὁ Μητροπολίτης, ἀλλὰ Διοίκησιν,
 τῆς πολλαῖς ὁμῇ Ἐπαρχίας. ἐλέγοντο ὁμῶς
 50 τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ὡς καὶ ἐν τῷ παρόντι κανό-
 νι λέγονται καὶ Πατριάρχαι καὶ Μητροπολί-
 ται Μητροπολίται, καὶ αἱ Διοικήσεις καὶ Ἐπαρ-
 χίαι λέγονται κοινῶς Ἐπαρχίαι, ἡμῶν Διατῶν ἔκ
 εἶχε τότε διαφορὰ ὁ Πατριάρχης τῇ Μητροπολίτι
 ὡς ἔχει καὶ νῦν. σημαίνει δὲ ἐν ταῦτα τέσσαράτινα,

πρῶτον, ὅτι ἐκείνη ἐλέγετο τὸ παλαιὸν ἡ τῇ Ἀλε-
 5 ξανδρείᾳ ἐνορία Ἐπαρχία, ἀλλ' ὀνομάσθη αὐτῇ τῆς
 Διοικήσεως, ἔκ ἀληθείας δὲ ὅτι ἡ Ἀλεξανδρεία ἔκ εἴ-
 χε τότε ὑφ' ἑαυτῇ Μητροπολίτας ὡς ἔσται τὰς Ἐπαρ-
 χίας, ἐπειδὴ ἐκείνη τότε, πότε λαβύσα ἔχου; ὅθεν δὲ
 εἶχε πρὸς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, δῆλον, γράφοντες
 10 γὰρ οἱ Βασιλεῖς Θεοδόσιος καὶ Ὑσαλεντιανὸς πρὸς Διοί-
 σκορον τὴν Ἀλεξανδρείας Σάκραν ἵνα ἀπέλθῃ εἰς πάλιν
 ἐν ἐφείσω κατ' αὐτὴν Σύνοδον λέγουν αὐτῷ, καὶ
 ἡσὶν τοιγαρὶν ἐσιότης πρὸς λαβύσα σὺν ἑαυτῇ
 δέκα μὴ δύλαρεσάτης Ἐπισκόπους τῶν ὑποτῶν αὐ-
 15 τῇ Διοικήσιν Μητροπολίτας, ἐτέρους δὲ δέκα ὁπω-
 τάτης Ἐπισκόπους. ὅπως δῆλον γίνεταί ὅτι ἐξ
 ἀρχῆς ἦσαν ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας Μητρο-
 πολῖται, καὶ ἡ ἐνορία Ἐπαρχία καλεῖται, αὐτῇ
 Διοικήσεως ἐλέγετο, καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἡ ἐξουσία
 20 ἐν τῇ Αἰγυπτῷ καὶ Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει καὶ πρὸς
 τῆς πρώτης Συνόδου Πατριαρχικῇ ἦν. δούτερον,
 σφαλερὸν ἄρα ἐστίν ὅτι ἡ τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐνορία Ἐ-
 παρχία ἦν, καὶ γὰρ εἰ καὶ Ἐπαρχία ἐρρέθη, ἀλλ'
 αὐτῇ τῆς Διοικήσεως ἡ Ἐπαρχία ἐλήφθη, καὶ ὁ
 25 Ἀντιοχείας ἐκ τῇ Μητροπολίτις ἐρρέθη, ἀλλὰ Πα-
 τριάρχης ἦν καὶ πρὸς τῆς πρώτης Συνόδου, καὶ ἰδὲ
 ἀνωτέρω τρίτον Παράγραφον. τρίτον, ἔκ ἔχεται
 ἀληθείας καὶ τὸ ὅτι ὁ δούτερος Οἰκουμενικὴ ἔδωκε
 τὰ πρεσβεία, ἦτοι τὸ Πατριαρχικὸν ἀξίωμα τῷ
 30 Ἀντιοχείᾳ, καὶ γὰρ τὸ ἔδωκεν ὁ πρὸς φησὶ ὁ Σω-
 κράτης βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ὀγδόῳ ὀνομάσθη
 αὐτῇ τῇ ἀνανεώσεως, ὅθεν ἐν τῷ δούτέρῳ κανόνι ἡ
 αὐτῇ Συνόδῳ φησὶ, Φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς κα-
 35 νόσι τοῖς κατὰ Νίκειαν πρεσβείων τῇ Ἀντιοχείᾳ
 Ἐκκλησίᾳ, τῆς ἐν ὅπως ἡσυνήθησα μὴ ἔδωκεν
 αὐτῇ

αὐτῇ, ἥ δὲ πρώτη Οἰκουμενικὴ διὰ κανόν⁹ ἐβεβαί-
ωσε τὴν αὐτῇ φυλάττειναι δεῖν, φυλάττειναι εἶπεν ἔ-
παρέχοντι. τέταρτον, ἐκ τῆς ὁρῶμεν εἰρηται Εἰσκήρυξ
ἐκ τῆς Συνοδ¹⁰, καὶ γὰρ καὶ τὸ αὐτῇ ἐστὶν ὁ λόγ¹¹,

καὶ ἡ ἐνορία αὐτῆς Ἐπαρχία, ἐκτὴν ὅμως ὁρῶμεν
Μητροπολίτης κατὰ τὸ πρῶτον σημαινόμενον, ἀλλὰ
Πατριάρχης, καὶ ἡ ἐνορία αὐτῆς Διοίκουσα, καὶ ἡ Ἐ-
παρχία αὐτῆς ἀντὶ Διοικήσεως ἐλήφθη.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'

Περὶ δούτερας Διοφείδους Πατριάρχων καὶ Μητροπολιτῶν, καὶ ὧν δὲ πρῶτην αὐτὰς, καὶ περὶ τινῶν ἐξ ἑμῶν εἰς τὰς Πατριαρχίας μετελθόντων, ἐξ ὧν δέικνται ἀποτορῶσαι τὸ ὑπὸ καθέδρας μόνον ἀποφαινέσθαι τὸν Ῥώμης.

Δουτέρῃ δι' ἑσέα, ὡς περ οἱ Πατριάρχαι χειρο-
τονῶσι τὰς Μητροπολίτας τῆς αὐτῶν Διοικήσεως,
ἕτως οἱ Μητροπολίται τὰς Ἐπισκόπους τῆς αὐτῶν
Ἐπαρχίας. Τρίτην, ὃν τρόπον οἱ Μητροπολίται τὰς
Ἐπισκόπους τῆς ἰδίας Ἐπαρχίας προσκαλεῖνται εἰς
Συνόδον, ἕτως οἱ Πατριάρχαι τὰς Μητροπολίτας
τῆς Διοικήσεως προσκαλεῖνται εἰς ἄθροισιν Συνόδου.
Τέταρτην, οἱ Μητροπολίται ἡθροίζον Συνόδους τῶν ἰδίων
Ἐπισκόπων ὁποῦ τῇ κειρῇ τῶν Ἀποστόλων εἰς τῆς ἐβ-
δόμης Συνόδου καὶ μεταταῦτα, καὶ διέκρινον πᾶσαν
ἀμφιβολίαν συμβάλλουσιν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις. Ἐπεὶ
δὲ συνεβάνον ἐδ' ὅτι καὶ ὑπόθεσις, ἥς δὴ μὴ τε-
μεριῶντες ὑπὸ μόνῃς τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας,
ὁ Μητροπολίτης προσερχομένη τινὰς τῶν πλησιχώρων
Ἐπισκόπων ὡς κρίνῃσι συν' αὐτοῖς τὰ περὶ πίοντα, ὡς
ὁ τοσαυταχρόνως Κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ φησὶ,
καὶ ὁ ἄλλος Κανὼν τῆς δουτέρης Οἰκουμενικῆς, καὶ
ὁ οὖτως τῆς ἐν Χαλκηδόνι μέμνηται Ἐπισκόπου τῆς
Διοικήσεως, ὡς καὶ τὸ πρότερον δηλονότι ἐγίνετο Συνο-
δὸν ὁποῦ Διαφόρων Ἐπαρχιῶν, οἷον ἐν Καρθαγύνῃ
ἐπὶ Κυριανῷ, καὶ ἐν Ἰκονίᾳ ἐπὶ Φιρμιλιανῷ, καὶ ἡ
ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν Σαμοσατείαν, ἡ δὲ συνήθεια
ἔδωκε τὰς Πατριαρχίας ἔχειν πᾶν Ἐκκλητικὴν τῶν ὑφ'
ἑαυτῆς Μητροπολιτικῶν καὶ Ἐπισκοπῶν, ἣν ὅτι γε
καὶ πρότερον ἔχον προσγονομνίαν ὁποῦ τῶν ἑσέων καὶ
τῶν Κανόνων, σαφές ἐστι, καὶ γὰρ ὁ Ἀλεξανδρεὺς
ἔχει πᾶν ἕξασίαν τῆς Αἰγυπτίας, Λιβύης καὶ Πον-
ταπόλεως, καὶ ὁ Ἀντιοχεὺς τῶν παρὰ Ἐπαρχιῶν καὶ
Διοικήσεων, ἀλλὰ μεταταῦτα ἔλαβον ταῦτ' αὐτοὶ τελε-
ώτατα, ὅθ' οὐ τῇ λήθῃ δέδοται τὸ, Ἐξάρχος τῆς
Διοικήσεως, καὶ οἱ καλεῖσθαι πλησιόχωροι Ἐπί-
σκοποι εἰς πελωτέραν κρίσιν ἐξέλειπον. Τελούταιος
ἴδιον τῶν Πατριαρχῶν ἦν ἐνθῶσαν τὰς Μητροπολίτας

καὶ ὁμοφρονέοντες ἐκκλησιαστικῆς υποθέσεσι πᾶσι
τελοῦσθαι ὁπότε μὴ καταλείπεσθαι τῷ
ἐκείνῳ εἰς ἕτερον πρὸς ὅσον ἐκκαλεῖσθαι πᾶσι
κρίσιν, καὶ ὁμοφρονέοντες ὁπότε τῷ σωτηρικῷ πᾶσι 15
νόμων τῷ γονομῶν ὑπὸ Δέοντος καὶ Κωνσταντίνου,
ὅθεν ὡς τρίτῳ τίτλῳ φησὶ, πασῶν τῶν Μητροπόλεων
καὶ Ἐπισκοπῶν μονασιῶν τε καὶ Ἐκκλησιῶν ἡ δέουσα
καὶ φροντισ, ἔκ δὲ καὶ κρίσις καὶ κατακρίσις καὶ ἀφώρσις
τῶ ἰδίῳ Πατριάρχῃ ἀνάκειται. πρὸς τέτοις φησὶ, 20
ἐπισκοπῇ τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας
ἀμφισβήτησιν ἵνα ἔχον ὡς αὐτῆς, ἡ περὶ ἐκ-
κλησιαστικῆς δικῆς, ἡ περὶ ἄλλης τινὸς υποθέσεως,
πρῶτον ὁμοφρονέοντες μετὰ δύο Ἐπισκοπῶν τῆς
αὐτῆς Συνόδου ἢ Ἐπαρχίας ἀνακρινέτω τὸ πρᾶγμα, 25
καὶ εἰ μὴ ἐφρησυχάσῃ ἐκάτερον μέρος τῇ τοιαύτῃ κρίσει,
τηνικαῦτα ὁ μακροτέρως Πατριάρχῃ τῆς Διοικήσεως
ἐκείνης μετὰ τῶν αὐτῶν ἀκροάσθω, καὶ κείνῳ ὁρι-
ζέτω ἅπαντα τοῖς ἐκκλησιαστικῶς Κανόσι καὶ τοῖς νό-
μοις συνάδει, ὡς δὲ καὶ μέρος κατὰ τῆς ψήφου 30
αὐτῆς ἀντιλέγειν διαμαρτυρῶν, ὡς ἐθέσπισεν Ἰβηριανὸς
Νεαυρῶ ἐκατῇ εἰκοστῇ τρίτῃ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ὁμο-
τέρῳ, καὶ βασιλικῶν βιβλίων τρίτῳ, τίτλῳ πρώτῳ,
κεφαλαίῳ τετρακοστῷ ὁμοφώνῳ, καὶ δὲ γὰρ ἐκκαλεῖνται αἱ
τῶν Πατριαρχῶν ψήφοι. καὶ ὁ φῶτις ὡς τῷ 35
Νομοκανόνι τίτλῳ ὁμοφώνῳ, κεφαλαίῳ ὁμοφώνῳ φη-
σὶ. περὶ τέτοις εἰς πλάτης ἀναλέγεται καὶ ὁ
ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς Βασιλικῆς, καὶ ἰδοὺ τὴν το-
ποῖν ἐκείνῃ. ὁμοφρονέοντες ὁμοφρονέοντες οἱ Πατριαρχαὶ
τὸ αὐτότερον καὶ μόνοι καὶ ἐξουσιαστικῶς ποιεῖσιν, 40
ἀλλὰ συνοδικῶς καὶ κανονικῶς, ἄλλως γὰρ αὐτῶν,
ἡ ὁμοφρονέοντες αὐτῶν ὁμοφρονέοντες, ὅθεν τῷ Πάπῃ τὸ
ὁπότε καθιέρωσιν μόνον ὁμοφρονέοντες ὡς πολυ-
φρονέοντες ὁμοφρονέοντες.

ΒΙΒΛΙΟΤ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΠΑΡΑ ΓΡΑΦΟΝ ΙΑ.

Περὶ τῶν πολυσήμερων πρὸς πρεσβείων, καὶ διαφορᾶς πρεσβείας, τιμῆς καὶ ἰξυστάσεως.

Η, Πρεσβειον, φωνή πολύσημός ἐστι, καθότι
λέγεται ὑπὸ τῷ σχολιαστῇ τῷ Σοφοκλέους Πρε-
σβεῖον ἢ Δαὶ γῆρας παρτίμησις καὶ τὸ διδόμενον
Δαὶ τὸ γῆρας κατὰ παρτίμησιν. καὶ ὑπὸ τῷ Πλάτωνα
καὶ τὸ αὐτὸ τῷ χρόνῳ πρωτῆσι, ὃ καλεῖται κυρίως Πρε-
σβεον, ὃ δὲ Πλύμιον λέγει Πρεσβεον ἡλικίας. τὸ αὐ-

τῇ φησὶ καὶ κλήμης παιδαγωγίας διελθὼ τρίτῳ, κεφα- 50
λαίῳ τρίτῳ. οὐτάτοις ὁμως καὶ ἐν αἰσὶ Κανόσι πλα-
τυτέρως λαμβάνεται αὐτὴ Πρεσβυτέρων παντρίων
προσηκόντων Ἐπισκόποις, καὶ τισὶν Ἐκκλησίαις,
ἔθεν ἐκτέτα τὰ τόκω λέγονται καὶ Πρεσβυτέρων
καυονικά. ἔστι δὲ Ἀφροδὶ μεταξὺ τῶν Πρεσβυτέρων
τῶς

τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ πρεσβεία ὑπὸ
 τῆς πρώτης τιμῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστὶ τὸ πατριαρ-
 χικὸν ἀξίωμα, ὅθεν ἡ δούτερον οἰκουμενικὴ
 δέδωκε τῷ Κωνσταντινουπόλεως πρεσβεία τιμῆς, ὡς
 5 τινὰ ὡς εἴρηται καὶ μόνον σωσιῶσι τὸ πατριαρ-
 χικὸν ἀξίωμα, καὶ γὰρ μόνον τῆς τιμῆς τὸ
 πρεσβεῖον ἔχων ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀποκαλεῖται τῶν
 Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ταῦτα ἔχοντων ἐ-
 κείνων καὶ τὰ πρεσβεία τῆς ἐξουσίας. ἐν τῷ
 10 παρόντι ὁμοῦς Κανόνι δεδωκεται τὴν πρεσβείαν τῆς

τιμῆς καὶ τῆς ἐξουσίας τῷ Ἀλεξανδρείας, Ἀντιο-
 χείας καὶ Ῥώμης, καὶ τὰ πρεσβεία τῆς τιμῆς καὶ
 ἐξουσίας τῶν Μητροπολιτῶν πάντων, δηλονότι τῶν
 ὑπὸ τὰς Πατριαρχίας καὶ τῶν μὴ υποκειμένων
 Πατριαρχίαις, ἡτοι Ἀσίας, Πόντου, Θράκης,
 Κύπρου, Ἀφρικῆς καὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε μὴ εἶναι
 ἀβίαστα καὶ οὐ ταῖς χειροτονίαις καὶ εἰς πᾶσαν ἀλ-
 λυ ἐκκλησιαστικῶν κυβέρνησιν καὶ παρ' ἀλλήλων
 τῶν Μητροπολιτῶν καὶ ὡς τῶν Πατριαρχῶν πάντων.

15

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἑρμηνεία τῆς ἐκδόσεως Κανόνος τῆς ἐκκλησίας πρώτης Συνόδου, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς Πατριαρχίας τῶν Ἱερο-
 σολύμων λόγος γίνεται.

20 **Ο**ΤΙ ἡμῶν ἐν ἐμὸν περὶ τῶν Μητροπολιτῶν
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν ἡ ἀγία
 Σύνοδος διηλέχθη ἐν τῷ οὐκῶ Κανόνι, διελήφθαι
 ἡμῖν σαφές αὐτῶν κεφαλαῖον, ἀλλὰ καὶ περὶ
 τῆς θρόνου Ἱεροσολύμων ὅτι Πατριαρχεῖον ἡ καὶ
 25 ἐβεβαιώθη ὑπὸ τῆς αὐτῆς Συνόδου, διελήφθαι
 ἐν εἰρηνοῦσιν ἐν τῷ οὐκῶ Πατριάρχῳ τὰ αὐτὰ
 κεφαλαια. ἐν ταῦτα δὲ λέγουσιν ἐτι ὅ,τι Ζω-
 ναρεῖς καὶ ὁ Ἀρσενίος, ὁ μὲν ὅτι ὡς περὶ τῆς Ἀλε-
 ξανδρείας καὶ τῆς Ἀντιοχείας ὁ παρὶς τῶν Κανόνων
 30 τὰ πρεσβεία ἐν ἑπαρχίαις αὐτῶν ἀπέναιμον, ὡ-
 τως ὁ παρὼν Κανὼν τῷ τῆς Αἰλίας Ἐπισκόπῳ
 τιμῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ ἑπαρχίᾳ ἐψηφίσαντο, καὶ ὡς
 ζεῖται τῇ τῶν Ἱεροσολύμων πόλει ἡ καὶ Αἰ-
 λία λέγεται τὸ οἰκεῖον ἀξίωμα διωρίσασθαι, ὡς
 35 ὑπερεκείνη τῶν ἐν Παλαιστίνῃ πόλεων καὶ Ἀρα-
 βίας καὶ Φοινίκῃ. ὁ δὲ λέγει ὅτι ἡ οὐκῶς τῇ τρίτῃ
 Νεαρά ἡ ἐν τῷ πρώτῳ Τίτλῳ τῆς πρώτης βιβλίας
 κεφαλῆ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐπισκόπων Πατριαρχεῖον
 λέγει, δεῖ γὰρ κατὰ τὸν παρόντα Κανόνα τὸν
 40 τῆς Αἰλίας Ἐπίσκοπον τῇ τῆς Πατριαρχίας τιμαῖσθαι
 τιμῇ. δέκνεται δὲ ἐκ τῆς παρόντος Κανόνου καὶ
 τῆς, ὅτι ἐμὸν ἡ τῶν Πατριαρχῶν ἀξία κε-
 κύρωται, ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς τιμῆς τάξις ἐγένε-
 το, τὰς ἀρετῶν διδάσκει ὁ παρὼν Κανὼν,
 45 διὸ τέταρτος βαθμὸς τῆς τιμῆς δίδεται τῷ Ἐπι-
 σκόπῳ Ἱεροσολύμων, δηλονότι κατελεγεῖσθαι τῆς

μετὰ τὰς τρεῖς Πατριαρχίας, τὸν Ῥώμης, Ἀλε-
 ξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, ἐπεδὴ σωθήσεται κε-
 κράθηκε καὶ ἀρχαία ὡς ἐκδόσις, ἔχεται τῆς τι-
 μῆς τῶν ἀκολουθίαν. ἐδηλοῖ τιμῶν περὶ τῶν
 ἀλλὰ τῶν τάξιν τῆς αὐτῆς τιμῆς, δηλαδή τῶν
 πρώτων τάξιν μετὰ τὰς τρεῖς Πατριαρχίας ἔχεται
 τῷ Ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπος. ἐπεὶ περὶ τῶν
 50 Συνόδων φροντίδα πεποίηκε περὶ τῆς τάξεως τῶν
 Πατριαρχῶν ἐν τῇ σημειώσει τῆς τότε τότε τῆς
 Ἐπισκόπου, δεῖ ἡμᾶς ἐννοεῖν τὰς γεγενημέναις ἐν
 τῷ οὐκῶ Κανόνι μετὰ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν,
 ὥστε ἐν τῇ τάξει τῶν υπογραφῶν τὸν μὲν Ἀν-
 τιοχείας εἶναι τρίτον, τὸν Ἀλεξανδρείας δούτερον
 καὶ τὸν Ῥώμης πρῶτον. τὸ δὲ, σωζέσθαι τὸ οἰκεῖον
 ἀξίωμα ἐν τῇ Μητροπόλει, ὡς ἐκδοτικὸν ἐστὶ τῆς
 μὴ εἶναι κοινὸν τὸ τῆς τιμῆς, ἀλλὰ αὐτῇ τῇ
 Μητροπόλει Ἱερουσαλὴμ ἀφαισώμενον, ὡς διαβαί-
 νει τῶν τιμῶν εἰς τὸν ἀπλῶς κατὰ ὑμῶν Ἐπίσκο-
 πον αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ εἰς τόνδε ἢ τόνδε. [τὸ γὰρ
 λέγειν ὑποκεῖσθαι τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων
 τῷ Μητροπολίτῃ Καισαρείας, ἐμοί, καὶ παντὶ ὅτι
 55 θῶς ἀναγιγνώσκοντι τὰς παρόντας Κανόνας τῶν
 αὐτοῦ ἐκτόνους, ἐν γὰρ τοῖς ἀμφιβόλοις τῶν αὐ-
 πλῆστον ἐριμύειαν χρὴ δέχεσθαι, ὡς βιβλίῳ
 δούτερον Τίτλῳ πρώτῳ κεφαλαιῷ εἰκῶς ἐν αὐτῷ
 τῶν βασιλικῶν λέγεται.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

50 περὶ τῶν ἐξ ἀντιθέσεων τῶν ἀποδομένων ὑπὸ τῶν ἀποδομένων τῶν Ἱεροσολύμων τῷ Καίσα-
 ρείας τῆς Παλαιστίνης ὑποκειμένων, ὑπὸ τῆς, σωζομένης τῇ Μητροπόλει τῆς οἰκείας ἀξιώματός ἐν τῷ Κα-
 νόνι εἰρησὶ ἀρχομένων.

Σωζομένης τῇ Μητροπόλει τῆς οἰκείας ἀξιώματός.
 ἐν τῷ τῷ χωρίῳ εἰς ἐκδόσιν εἶναι ποτε τὸν

Ἱεροσολύμων ὑπὸ τῷ Καίσαρ, ἀποδομένης
 ἀντιθέσεως ἵνα, καὶ πρώτῳ, ὅτι ὁ Βαλσαμὸν
 καὶ

καὶ ὁ Ἀριστοκλὴς καὶ ἡ Περσὶς ὡς φησὶν ὁ Ζωικαραὶ
λέγουσι ὅτι ἡ ἱερουσαλήμ ὡς ποτε Ἐπισκοπὴ τῆς
Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, καὶ ἐπειδὴ κατέστη
εἰς Πατριαρχεῖον, δεῖ φυλάττειν τὰ τῆς Καισαρείας
ἀξιώματα ἀκακοτόμητον. Δουτέραν, ὅτι ἀδοίμητον
τὸν τῶν ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπον διὰ τὰ παρὲν-
τες Κανόνες σωίσασθαι Πατριαρχίῳ, τοῦτος Πατριαρχ-
ης γέγονεν ὅστις ὑπέκειντο τῇ Μητροπολίτῃ, καὶ ἡ
δὲν ἐκείνης Πατριαρχίας. ἐπεὶ οὖν φασὶν ἡμεῖς ἡ
μᾶλλον εἰπεῖν ἀκολουθία τῆς τῆς Αἰλίας Ἐπι-
σκοπῆς κυρεῖται, ὡς καὶ μὲν ὡς καὶ τῆς, ὅτι
ἐν δὲ μία ὕφῃς ἐξουσίας τῆς Καισαρείας Ἐπισκοπῆς
γέγονε, μάλιστα δὲ ὁποιοῦνδε ποτὲν προνόμιον
Μητροπολιτικὸν ἔχει πρὸς τὴν, τῆς καὶ ἐν-
ταῦθα βεβαιῶται, ὅτινι εἶναι πῶς Ἐκκλησίᾳ
ἱεροσολύμων τῆς ὑποκειμένης καὶ μετὰ τὸν πα-
ρὸντα Κανόνα ἐκ τῆς ἰδίας Κανόνος παρὶσταται,
ὡς καὶ ὁ ἱερώνυμος ἐν ὁποίᾳ ἐντὶ πρὸς Παμμάρχι-
ον ὑποσολῇ γράφει καὶ τῆς ἱεροσολύμων ἱωάννη.
τρίτην, ὅτι πρῶτος ὁ ἱεροσολύμων ἱεραρχία αὐτο-
ποιήθη τῶν πρεσβείων τῶν Πατριαρχικῶν, ὡς ἐν
τῇ ἐν Ἐφέσῃ Συναγωγῇ φαίνεται, ἀλλ' ὁ Ἀλέξαν-
δρείας Κύριος δὲ καὶ αὐτὴ ἀντίστη. τετάρτην,
ὅτι ἐκείνῃ ὁ Πάπας λέγει πῶς τῆς ἱεραρχίας παρὰ
νομίαν ὡς ἀντικειμένη τῇ παρὲντι Κανόνι κατὰ
κρίσιν, ὡς δὴ καὶ κατὰ τὴν ἐκείνη ἐκείνη ἐκεί-
νη δὲ δούτερος ὑποσολῆς πρὸς μάλιστα τὸν
Ἀντιοχείας, ἐν ᾗ καὶ τῆς φησὶν, ὅμοιος ἐντὶ
Ἐφεσίνῃ Συναγωγῇ, ἥτις τὸν ἀσέβη νεότερον σὺν
τοῖς αὐτῇ κατέκρινε δόγμασιν ὁ ἱεραρχία πρὸς
τὸ λαβεῖν τὸ πρῶτον τῆς Ἐπαρχίας, Πατριαρχίᾳ
ὑποσολῆς ἐαυτὸν ἱκανὸν γενέσθαι, καὶ τετάρ-
την καὶ ἀταξίας αὐτῇ βεβαιῶσαι διὰ τινῶν
πεπλασμένων γραφῶν, ὅπερ ὁ ὁμοιωσὶς τῇ Ἀλ-
ξεί Κυρίως ὁ Ἀλέξανδρείας δικαίως κατεργασάμενος,
ἐκείνῃς γραμμασὶν ἐσημασάμενοι τὴν τετάρ-
την ἢ πρὸς τὴν ὑποσολῆς, καὶ πεφροντισμένη

δείξει πολλά ἐξήγησεν, ὅπως μὴ δὲ μία δοθῇ
ἀνάβασις καὶ αὐξήσις τῆς τοῖς ἀδελφῶς πα-
τριάρχαις, ἀλλὰ πρὸς τέτοις καὶ ὑποσολῇ ἀν-
σταται τῇ Κυρίως πρὸς Γοννάδιον Ἀρχιεπισκο-
πῶν, ἐν ᾗ λέγει, ὅτι τὸν Αἰλίας Ἐπίσκοπον
ἐκκλησιαστικὸν θεσμοὶ τῆς Παλαιστίνης ἡγεμόνι
ἐκείνῃς καὶ κατωτέρῃ φησὶν αὐτῇς λέγειν,
τῆς ἐστὶν ἰδίᾳ τῆς ἐμῆς ὑποσολῆς, ὅτι ὁπ-
νίκα ἀντιθέτως τῆς ἱεροσολύμων κυριαρχίᾳ τῇ διὰ σω-
αρπαγῶν μερικῶν ὅπερ ἐναντίον φαίνεται ἐν ταῖς 10
ὑποσολῆς ἐκείνῃς τῶν τελευτήων δεκαετη-
τῆς πεπληρωμῇ τῇ τῆς δικαιοσύνης ἐκτασμῶ.
καὶ λοιπὸν λέγει καὶ ἐν τοῖς κατωτέρῃς τῆς ἐν Ἐφέσῃ
Συναγωγῇ ὁ ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπος ἐκείνῃς τῇ
πρῶτῃ τῆς Παλαιστίνης. πέμπτην, ὅτι 15
βουαλίᾳ φασὶν ἕκτον μετὰ τῇ Καισαρείας,
ἀλλὰ καὶ μετὰ τῇ Ἀντιοχείας καὶ ἡγεμόνι
πρὸς τῇ πρῶτῃ, ἡ καὶ ὑπερὶν σωφρονιστῶν,
ὡς πρὸς τῇ Ἐπαρχίᾳ ἔχον ὁ Αἰλίας,
ἔτε διοίκησιν, ἀλλὰ ἐντὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνα-
γωγῇ 20
ἐν ἑλᾷ πῶς ἐξουσίαν τῶν τῶν Παλαιστίνης.
ἐκτὴν, ἐκείνῃς δέδοται φασὶν ἡ τιμὴ τῇ ἱεροσολύ-
μων αὐτῇ ἐκείνῃς, ὡς καὶ τῇ νομιστῶν, καὶ
ἡ δούτερος ὁμοιωσὶς τῇ Κωνσταντινουπόλεως τῇ
πρῶτῃ τῆς τιμῆς δέδοται αὐτῇς πρὸς 25
καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συναγωγῇ Κανόνι δωδεκάτῃ
διωρίσθη ὅτι πόλεις διὰ τῶν βασιλι-
κῶν πῶς τῆς Μητροπόλεως τιμῇ ἔλαβον, οἱ ἐκεί-
νων Ἐπισκοποὶ μόνῃς ὑποσολῆς τῆς τιμῆς,
πρὸς τῇ τῆς αὐτῇς αὐτῇς ἥτις ἐντὶ παρὲντι 30
Κανόνι καίται, ἥτοι σωφρονιστῶν τῇ κατὰ Ἀλφειαν
Μητροπόλιν τῇ οἰκίᾳ δικαίως διὰ πῶς αὐτῇς ἄρα
αἰτίαν καὶ ὁ παρὸν Κανὼν τῇ Αἰλίας πρῶτῃ
τιμῇς ἔδωκε, φυλάξας ἀκέραιον τὸ ἀξίωμα τῆς
Καισαρείας. ὡς ὁ Κανονιστὴς πῶς Χαλκηδόνι, 35
καὶ ὁ Οὐαλοντιανὸς πῶς ἰκανὴν ἐτίμησεν, καὶ
ἰδὲ τῆς ἐν Χαλκηδόνι πρῶτῃς τεσσαυτεκάτῃς.

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τῆς εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς ταύτας ἀντιθέσεις, καὶ περὶ τῆς πρὸ τῆς ἀπικτήται τῆς ὑπο-
σολῆς ἀποδείξεως ἐκ τῆς ἱεροσολύμων καὶ τῶν μετ' αὐτῇ ὅτι ὁ ἱεροσολύμων ἦν ἀρχαῖος Πατριαρχίας,
καὶ ἐκείνῃς ὑποσολῆς.

Ταῦτα ὑπάρχοντες λέγουσιν, ἀλλὰ τινες τῶν πα-
τριάρχων καὶ τῶν καλβίνων, ὅτι δὲ ψευδονταί
πρὸς τῇ, παρὶδελόν ἐστιν, ἐπειδὴ ὁ τῶντι ὑπο-
σολῆς φησὶν τῶν ἱεροσολύμων ὅτι ἐπὶ τῇ
ἐκείνῃς πᾶσις τῆς ὁμοιωσὶς, καὶ ἡ πρῶτῃ αὐτῇ
ἐν ἡ πρῶτῃ ἐν ταῖς Ἀποστόλοις ἡμεῖς, φανερὸν ἐστίν.
ὁ γὰρ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης μετὰ
τῇ Ἀνάκλητον τῇ Κυρίως ἄτε αὐτῇς τελεμνημένοι
ἵνα μὴ πέσωσιν εἰς φιλονεικίαν, καὶ διακρινόμενοι
πρὸς ἡμεῖς τινὸς, ἐπὶ τῇ γὰρ ἦν τὸν ἐξ αὐτῶν
ἐκείνῃς ἱεροσολύμων Ἐπίσκοποι ἔχον τῇ πρῶτῃ

τιμῇ, ἐκείνῃς τῇ Ἐπισκοπῇ, ἀλλ' ἐξ- 45
ἐκείνῃς Ἐπίσκοπον Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τῇ
Κυρίως λέγει ὁμοιωσὶς. ἵνα δὲ μή τις νομίση μι-
κρὸν ἡμεῖς εἶναι τὸν Ἰάκωβον, λέγει αὐτῇς κατω-
τέρῃ βιβλίᾳ δούτερος κεφαλῇ πρῶτῃ, ἵνα
καὶ τῇ διηγήσῃ καὶ Ἰωάννη καὶ Πέτρῳ μετὰ τῇ 50
Ἀνάκλητον παρέδωκε τῇ γνώσιν ὁ Κύριος, ὅτι
δὲ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις παρέδωκεν. ὁ αὐτὸς
λέγει περὶ τῇ ἱεροσολύμων, ὅτι Ἰάκωβον τὸν τῇ
Κυρίως τρέπονται ἀδελφόν, ὡς πρὸς τῇ Ἀποστό-
λων ὅτις Ἐπισκοπῆς τῆς ἐν ἱεροσολύμοις ἐκείνῃς

εἰς ὁ θρόνος, βιβλίον δώδεκον κεφαλαίων εἰκοστὴν
 τρίτην, ἰδὲ καὶ ἀνωτέρω βιβλίον πρῶτον κεφαλαίων
 πρῶτον καὶ πέμπτῳ καὶ εὐδελκάτῳ, καὶ κατωτέρω
 βιβλίον δεκάτῳ μέρος τετάρτῳ κεφαλαίων πρῶτον
 5 Παραγράφῳ οὕτῳ τὸ ἰσχυρὸν τῆς τιμῆς καὶ τῆς
 ἀξίας τῆς ἀδελφοθείας, καὶ ἐν ταῖς τῶν ἀποστόλων
 διαταγαῖς βιβλίον ὀγδόῳ κεφαλαίων δεκάτῳ πρῶτον
 ἐμνημονεύει ὁ ἰάκωβος τὴν ἀντιοχείαν καὶ τὴν ῥώμην.
 καὶ ὁ Παῦλος ὡς πρὸς μέγιστα καὶ τιμιώτερον αὐτῆς
 10 εἰσηλθεὶς πρὸς τὸν ἰάκωβον, ὡς φησὶν ὁ χρυσό-
 σομος εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς πρῆτης κεφαλαίας τῆς
 πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς. περὶ δὲ τῶν δώδεκον ἱε-
 ράρχων τῶν ἱεροσολύμων, εἰ καὶ ἄρχειται ἀνωτέρω
 βιβλίον πρῶτον κεφαλαίων δώδεκον, ἀλλὰ καὶ
 15 ἡδη ῥητέον, λέγει γὰρ ὁ Εὐσεβίος, μετὰ τὴν
 ἰακώβου μαρτυρίαν καὶ τὴν αὐτίκα γυναικὴν
 αἰῶσιν τῆς ἱερουσαλὴμ λόγος κατέχει τῶν ἀπο-
 στόλων καὶ τῶν τῶν κυρίων μαθητῶν τὰς εἰ-
 σέτι τῇ βίῳ λαποιδίαις ἐπιπαιρὶ πανταχό-
 20 θον συμπελθεῖν αἶμα τῶς πρὸς γούνας κατὰ
 σάρκα τῶν κυρίων, βελώντε ὁμοῦ περὶ τῶν τίνων
 χεὶρ τῆς ἰακώβου διαδοχῆς ἐπικρῖναι ἀξίον ποι-
 ῆσθαι, καὶ ἡδη ὡς ἀπὸ μιᾶς γνώμης τὰς πάσας
 συμφωνίας τὴν τῶν κλητῶν τῶν τῆς αὐτόθι παροικίας
 25 θρόνον ἀξίον εἶναι δοκιμάσαι, ἀνέψιδον ὡς γέ φασιν
 γεγονότα τῶν σωτήρων, βιβλίον τρίτον κεφαλαίων
 εὐδελκάτῳ. τῶν συμφωνιών τελευτήσαντες, τῆς ἐν ἱε-
 ρουσολύμοις ἐπισκοπῆς τὸν θρόνον διεδέξατο ἰῆσος,
 βιβλίον τρίτον κεφαλαίων τελευτήσαντες πέμπτῳ. εἰ ἐν
 30 ἱεροσολύμοις ἐπίσκοποι γεγονάσιν ἀπὸ ἰακώβου
 ὡς τῶν ἰερέων δεκαπέντε, καὶ πάντες ἐκ περιτομῆς
 ὡς ἀδελφῶν, βιβλίον τετάρτον κεφαλαίων πέμπτῳ.
 ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ὡς Ναρκίος κατὰ τὴν τῶν
 ἐξῆς διαδοχὴν τελευτήσαντες γεγονημένων, βιβλίον
 35 πέμπτῳ κεφαλαίων δωδεκάτῳ. ἐν ταῖς σημειώσαι
 πρῶτον, ὅτι ὁ ἰάκωβος ἀπὸ τῶν ἀποστόλων κατέστη
 ἐπίσκοπος. δώδεκον, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ κύριος τὸν
 θρόνον αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς λέγει ὁ ἐπιφανής.
 40 τρίτον, φανερόν ἐστιν ὅτι μὴδὲν ἦν ὑποκατάστατος, ἀλλὰ
 πρῶτος ὡς ἄρχειται. τέταρτον, καὶ τοιοῦτος πρῶτος,
 ὡς τε προηγούμενος καὶ τῶν ἀντιοχείας καὶ τῶν ῥώμης.
 πέμπτῳ, ὅτι τὸν μετ' αὐτὸν συμφωνίαν ἐκκλησιαστικῆς
 ἐκκλησίας, ἀλλὰ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ συγγονοὶς
 τῶν κυρίων εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ἀποκατέστησαν, καὶ
 45 ὡς τε εἶναι ἡ σμικρὸν τινα, ἀλλὰ ἀξιοδοχὸν τῶν ἀδελ-
 φοθῶν. οὐκ ὅν, ὅτι καὶ οἱ μετὰ τὸν ἰακώβον ὡς
 Ναρκίος τὴν διαδοχὴν ἀποστολικὴν ἔχον, ὅθεν
 καὶ τὴν ἐκλογὴν ἔχον ἀπὸ τῶν πρωτόκοντων ἐν
 τῇ ἐπαρχίᾳ ἦν καὶ ἀντιοχείαν, διὸ ὁ Εὐσεβίος
 50 λέγει, τῶν Ναρκίος ἀνακεχωρηκότες, δόξαν τῶς
 τῶν ὁμόρων ἐκκλησιῶν πρεσβύτων (ὡς λέγει δόξαν
 τῶν καυσαρείας καὶ τῶς ἐπισκόποις αὐτῶν, ἀλλὰ
 τῶς πρεσβύτων, ἡτοι τῶς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μη-
 τροπολίταις) ἐφ' ἑτέρῃ μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν χα-
 ρυγνίαν, αἶων τῶν ὁμοίων. ἀναφανὲς δὲ ὁ

Ναρκίος, αὐτῶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τὴν
 πρεσβυτείαν ἐπαρταλέται, καὶ ὡς λέγει ὑπὸ τῶν
 ἀδελφῶν, ἡ τῶν καυσαρείας, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν,
 ἡτοι τῶν πρεσβύτων τῶν ὁμόρων ἐκκλησιῶν, τῶν
 ἐξ τῶν μητροπολιτῶν. ὁ αὐτὸς φησὶ, καὶ ἡδη
 μὴκέτι εἰστέοντες (τῶν Ναρκίος) λειτουργῶν ἀπὸ
 λιπαρὸν γῆρας, τὸν ἐρημικὸν ἀλέξανδρον ἐτέρας
 ὑπαρχοντα παροικίας οἰκονομία οὕτως εἰς τὴν αἶσαν
 Ναρκίος λειτουργίαν ἐκάλει, κατὰ ἀποκαλύψιν
 αὐτῷ νύκτωρ φανέντα, βιβλίον οὕτως κεφαλαίων δε-
 κάτῳ. καὶ σημειώσαι ὅτι τῶν ἐγείρεται ἡ ἀποκα-
 λυψίς, καὶ μόνος τὸν ἀλέξανδρον πρεσβεύειτο συ-
 νεπισκοποῦν, ὡς ἔχων ἐξέλεον ἰδικῶν, καὶ
 μὴδὲν ὑποκατέστη ὁ Ναρκίος. περὶ τῶν αὐτῶν
 ἀλέξανδρον λέγει ὁ αὐτὸς Εὐσεβίος, τῶν ἀλέξανδρον
 ἀπερχομένων εἰς ἱερουσαλὴμ, οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ διατάχ-
 θησαν τὸν πρεσβεύοντων αὐτοῖς ἐπίσκοπον ἱε-
 ρεῖσαι. καὶ, τῶν δὲ πράξαντες μετὰ κει-
 νῶς τῶν ἐπισκόπων οἱ τὰς πέριξ διαίον ἐκκλη-
 σίας γνώμης, ἐπαύαγκεν αὐτὸν ἐρημικὸν βι-
 αζόντων, βιβλίον οὕτως κεφαλαίων εὐδελκάτῳ. καὶ
 σημειώσαι ὅτι οἱ πέριξ ἐπίσκοποι ἔχοντες ὁ καυ-
 σαρείας ἔδωκεν γνώμῳ τῶν βιάσασθαι ἐρη-
 μικὸν, ὅθεν ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ φησὶν ὡς ὁ ἀ-
 λέξανδρος ἐγραψεν εἰς ἀντιοχείαν ἐπιστολὴν περὶ
 ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ὅπερ σημειόν ἐστιν πρε-
 σβυτείαν ἔχοντες καὶ μὴδὲν ὑποκατέστη. ὁ αὐτὸς
 φησὶ, τῆς ἐν ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας μετὰ ἱμέ-
 ναιον Ζάμβας τὴν λειτουργίαν ἐπαλαμβάνει,
 μετ' ἐπολὺ δὲ τῶν κεκοιμημένων, ἔρμων τὸν εἰ-
 σέτι καὶ νῦν ὁκείσε πεφυλαγμένον ἀποστολικὸν δια-
 δέχεται θρόνον. βιβλίον ἐβδόμῳ κεφαλαίων
 ὕψατῳ. καὶ σημειώσαι ὅτι ὁ ἱμεναῖος ἔχει τὴν
 πρῶτον τάξιν ἐν τῇ ἐν ἀντιοχείᾳ συνόδῳ, ὡς τε
 δῆλον μὴ εἶναι αὐτὸν ἀπλῶς ἐπίσκοπον. ὁ Ναρ-
 κίος μετὰ δεκατεσσάρων ἐπισκόπων ἐποίησε συ-
 νοδον περὶ τῶν Παύλων. ὁ ἐρημικός ἀλέξανδρος
 ὅστις ἦν ἐπὶ Δεκίᾳ λέγεται ἐν τῷ μενολογίῳ δε-
 κεμβρίῳ δωδεκάτῃ ἀρχιεπίσκοπος ἱεροσολύμων.
 καὶ ὁ ἔρμων τὸν ἀποστολικὸν τῶν ἰακώβου διαδέχεται
 θρόνον. καὶ σημειώσαι ὅτι ἔχων ὁκείσε καὶ τὴν
 τιμὴν καὶ τὴν ἀξίαν, ἐπεμψε κήρυκας εἰς χερ-
 σῶνα. πρὸς τὰς, ὁ ἐπιφανής. δέλων εἰ-
 πῆν τὴν τῶν ἀποστόλων διαδοχὴν, ἐκ ἧς ἔλατ
 ἀπὸ τῶν καυσαρείας, ἡ ἀπ' αὐτῶν τῶν ῥώμης καὶ τῶν
 καθεξῆς Πατριαρχῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἱεροσολύμων
 ἰακώβου βεβαίῃ τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν ὡς
 τῶν κυρίων, ἀίρεσις ἐξηκοστὴ οὕτη, ἡτοι τῶν μα-
 νιχαίων. καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἱστορικοὶ Εὐσέβιος
 καὶ οἱ λοιποὶ ἐν ταῖς συγγραφαῖς αὐτῶν, εἰ καὶ
 ἀσπάρως μὲννηται καὶ τινῶν ἐπισκόπων ἀγίων
 καὶ ὁσίων, πάντες οὖν ἐξίστη καὶ κατὰ τὴν
 αὐτὴν μνημονόουσι τῶν τεσσάρων θρόνων ῥώμης,
 ἀλέξανδρου, ἀντιοχείας καὶ ἱεροσολύμων, καὶ
 καὶ πρῶτος καὶ ἀποστολικὴς ἀνομιάσιν, ὅπερ
 σημει-

σημείον ἐστὶ τὸ αὐτῆς καὶ πρώτης τιμῆς ἦν καὶ οἱ τέσσαρες ὁμοῦ εἶχον καὶ ἀξίας, καὶ ἐν ταῖς αὐτῶν Διοικήσεσιν ἐξῆσαν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀποδείξεως ὑπὸ τῶν νεωτέρων ὅτι οἱ ἱεροσολύμων ἦν τε καὶ ἐκ Πατριαρχίας.

5

Ὅμηρος ἀλλὰ καὶ οἱ μεταταῦτα ἔτι αὐτὰς καλεῖσι, φησὶ γὰρ ὁ Θεοδώριτος, τῶν δὲ τὸν χρόνον τῆς μὲν Ῥωμαίων Ἐκκλησίας Σίλβεστρος κατέχευε τὰς ἡνίας, ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ μετὰ τυράννον Βιτάλιος τὴν ἡγεμονίαν παρέλαβε, τὴν ἐν ἱεροσολύμοις δὲ μετὰ Ἑρμῶνα Μακάριον ἐπιστάτην, φερώνυμος ἀνὴρ, καὶ πτωτοδαπὴς κοσμητὴν ἀγαθοῖς, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀλέξανδρος ἦν. ὁ δὲ Ἑρμείας φησὶν, ἡγεῖτο μὲν τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας Σίλβεστρος, τῆς δὲ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος, καὶ Μακάριος τῆς ἱεροσολύμων. Ὁ αὐτὸς, ἰσχυρὸς μὲν τὸν ἐν Ῥώμῃ διέπρεπε θρόνον, Μάξιμος δὲ μετὰ Μακάριον τὸν ἱεροσολύμων, τῶν Μακάριος ἐχειροτόνησε Λύδης, ἐδέξαντο ὁμοῦ αὐτὸν οἱ ἱεροσολυῖται. καὶ κατωτέρω, γνώμη Μακαρίου ὁ Μάξιμος ἐβιάσθη ὑπὸ τῆς πληθύνει μείναι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπισκοπεῖν μετὰ Μακάριον. ἐδεδίει γὰρ μὴ τελευτήσαντος αὐτοῦ καὶ τὸν ὄντα οὐκ ἔχοντες οἱ αὐτοὶ τὸν Εὐσέβιον καὶ Πατριάρχην τὰς Ἀρμενίας, ὁμοδόξῳ τὸν ἐνθάδε θρόνον ἐπιτρέψωσι, ἐπὶ καὶ Μακαρίου περιόντος νεωτερίσαι ἐπεχείρησαν, ἀφορισθέντες δὲ παρ' αὐτοῦ, Ἀνατὸλ

ἡσυχίαν ἦγον, βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ εἰκωσῶ. καὶ σημείωσαι ὅτι ἔχ' ὁ Εὐσέβιος, ἀλλὰ καὶ ὁ Σκυθοπόλεως ἐπεβόλῃ τῷ θρόνῳ τῷ ὑποσολι- κῷ, ὥστε δηλὸν ἐστὶ μὴ εἶναι τῷ Καισαρείας ὑποκείμενον. δούτερον, ὁ Μακάριος ἀφώρισε καὶ τὸν Καισαρείας καὶ τὸν Σκυθοπόλεως, καὶ λοιπὸν εἶχον ἐξῆσαν ἐπὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, τὰς ἐπὶ ἐν τῇ Διοικήσει. τρίτον, ὁ Μακάριος ἐχειροτόνησε τὸν Μάξιμον Λύδης, καὶ ἐψηφίσαντο ἱεροσολύμων, ὅστις Μάξιμος καὶ ἔπειτα ἔγραψαν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου εἰς Ἀλεξανδρείαν ἡς φησὶν Ἑρμείας βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ εἰκωσῶ πρώτῳ. ὁ δὲ Σωκράτης λέγει, ὅτι ἔγραψε τῷ Ἀθανασίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ, Μάξιμος μηδὲν ἀμελήσας, μετεπέμπετο τινὰς τῶν ἀπὸ Συρίας Ἐπισκόπων, καὶ καθίσας σινέδριον, ἀποδίδωσι καὶ αὐτὸς τὴν κοινωνίαν Ἀθανασίῳ καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ εἰκωσῶ τεταρτῷ. καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Μάξιμος προσεκαλέσθη καὶ ἠθροίσεν τὸ σινέδριον, καὶ πρώτῳ ἐν ἅπασιν αὐτοῖς, καὶ τὸ σινέδριον αὐτὸν λέγεται πεποιηκέναι, ὅθεν δέδωκε τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἀξίαν Ἀθανασίῳ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

30

Περὶ ἀποδείξεως ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ὑπογεγραμμένων ὅτι οἱ ἱεροσολύμων Πατριαρχίας ἐστὶ, καὶ ὅτι Ἀπόστολος ἐν ταῖς καθίσμασι τῶν Συνόδων ἢ τῶν Μητροπολιτῶν τάξις.

Τὸ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ὑπογεγραμμένων συνίσταται, ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ ὁ μὲν ἱεροσολύμων ἐστὶ πρώτος, Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρείας πέμπτος, ἐν δὲ τῇ συγγραφῇ τοῦ Γαλασίου λέγεται, Μακάριος ἱεροσολύμων σὺν Εὐσέβιῳ τῷ Παμφίλῳ Ἐπισκόπῳ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ Ἀρσένιῳ καὶ Φοινίκῃ. ὅπως ἔκ' ἦν ὁ Εὐσέβιος τῆς Ἀρσένιῳ καὶ Φοινίκῃ Τοποτηρητῆς, ἀλλ' ὁ ἱεροσολύμων, ὡς μεταταῦτα γέγονε φανερὸν ἐν τῇ ἐκκαθηδόνι Συνόδῳ, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον ἐκεῖ περὶ ἐβδόμῃ. ἐν δὲ τῇ ἐκκαθηδόνι, καὶ ὁ Καισαρείας Ἀκάκιος ὅστις ἦν παρὼν ὡς Αἰρετικὸς, ὁ ἱεροσολύμων ὁμοῦ Μάξιμος τῶν ἀπὸ Παλαιστίνης ἐκείσε ὡς ἀποστολικῶν μετ' αὐτοῦ δεκαπεντάριον Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων πρώτος ὑπέγραψεν, ὁμοῦ καὶ ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ δούτέρῃ τῶν ἀπὸ Παλαιστίνης ἐν αὐτῇ παρόντων ὅκτω Ἐπισκόπων καὶ Μητροπο-

λιτῶν (καὶ γὰρ ὁ Καισαρείας καὶ ὁ Σκυθοπόλεως, 37 Μητροπολίται) πρώτος ὑπέγραψεν ὁ Κύριλλος, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Καισαρείας Γελάσιος. ἐν οἷς σημείωσαι πρώτον, ὅτι οἱ Μητροπολίται ἐφυλάττειν ἅπαντας τὰς Συνόδους τὴν αὐτὴν τάξιν ἐν ταῖς ὑπογεγραφαῖς, ἀλλὰ ὡς ἀλλοίως, καὶ ἰδὲ τὰ περὶ τῶν ἐκκαθηδόνων Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὅτι οἱ καθίσματα καὶ ἐν ταῖς ὑπογεγραφαῖς τῶν ὄρων καὶ τῶν πρὸς τὰς Ἀυτοκράτορας ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τῶν λαϊκῶν ἀποφάσεων. ὁ μὲν τὸν ἱεροσολύμων πάντατε πρώτος μὲν τῶν τῆς Συνόδου πατέρων, μετὰ τῶν Πατριαρχῶν δὲ δεύτερος σωμαριζμεῖται, ἐπειδὴ τῶν Πατριαρχῶν ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐξουσία ἀνεξέλεγκτος ἐστίν, ὥστε μετὰ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ δὲ μίαν αὐτὰς εἶχον σύγκλητον, ὡς εἴρηται ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλαίῳ Παραγραφῇ ἐβδόμῃ.

50

ΒΙΒΛΙΟΥ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ἀποδείξεως τῆς τῷ ἱεροσολύμων Πατριαρχικῆς ἀξίας ὑπὸ τῶν συγγραμμένων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων,

δων, καὶ περὶ τῶν τίνες ποριμῶνται ἐν ταῖς συνελεύσεσι τῶν Συνοδῶν κατὰ Κανόνας καὶ ὡς Κανόνας.

5 Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν συγγραψάντων τὰς ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς ἡγούμενους καὶ προκαθήμενους τὰς ἐβραβεύεται. καὶ γὰρ ὅτε μὲν λέγουσιν ἡγούμενους τὰς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς προεξάρχοντας καὶ ζῆλον μέγαν ἔχοντας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἔποιεσι Διαφόρων Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, ὡς λόγῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ 10 ὀγδῶ λέγει ὁ Θεοδώριτος περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνοδῷ πατέρων. ὅτε δὲ ἡγούμενους καὶ προεξάρχοντας λέγουσι τὰς πατέρας κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, πρῶτος γράφουσι τὰς Πατριαρχίας ἐν αἷς ὁ Ἱεροσολύμων αἱ συγκαταρτιζομένηται καὶ πιστάτιται 15 πάντων καθάπαξ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχαί, αὐτίκα γὰρ ὁ μὲν φώτιος φησὶ περὶ τῶν πατέρων τῆς πρώτης Συνοδῆς, ὡς ἦσαν προεχόντες Ἀλέξανδρος ὁ Κωνσταντινουπόλεως, Σίλβεστρος καὶ Ἰβλίου Ρώμης, 20 Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος Ἀντιόχειας καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων. Οὗτος περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ φησὶν, ἔχον Ἐξάρχους καὶ τὰς ἱερεῖς θρόνους ἰσχυρόντας Τιμόθεον Ἀλεξανδρείας, μελέτιον Ἀντιόχειας, Κύριλλον Ἱεροσολύμων καὶ Νεκτάριον Κωνσταντινουπόλεως. καὶ 25 Νεῖλος ὁ Ρόδος περὶ τῆς πρώτης φησὶν, ἡγῶντο δὲ τῆς Συνοδῆς Σίλβεστρος Ρώμης, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος Ἀντιόχειας καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων. Οὗτος περὶ τῆς δευτέρας, 30 ἡγῶντο δὲ τῆς Συνοδῆς Δάμασκος Ρώμης, Νεκτάριος Κωνσταντινουπόλεως, Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας, Κύριλλος Ἱεροσολύμων καὶ μελέτιος Ἀντιόχειας. καὶ περὶ τῶν ὁ ἀρχαῖος ἰσορῶς Ἑρμίας φησὶ περὶ τῆς πρώτης, ὁ κοινῶν δὲ τὰς τρεῖς Συνοδῶν 35 τῶν μὲν ὀπισθοδικῶν θρόνων Μακάριος Ἱεροσολύμων, Εὐστάθιος Ἀντιόχειας, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἰβλίου Ρώμης, βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ. ὁ δὲ Σωκράτης φησὶ περὶ τῆς δευτέρας, συνηλθον δὲ τῆς μὲν ὁμοσιᾶς 40 πίστεως ὁ μὲν Ἀλεξανδρείας Τιμόθεος, ὁ δὲ Ἱεροσολύμων Κύριλλος, μελέτιος δὲ ἐξ Ἀντιόχειας,

βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ὀγδῶ. Ἐπὶ πάντις τῆτοις ἡ Οἰκουμενικὴ δευτέρα πρὸς τὴν ἐν Ρώμῃ Συνοδὸν γράφουσα περὶ τῶν ἐπιστημοτάτων Ἐκκλησιῶν, τὰς τῶν Πατριαρχικῶν, καὶ εἰπῶσα περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀντιόχειας, ἐπιλέγει περὶ τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς δὲ Μητροδὸς πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τῶν αἰδεσιμωτάτων καὶ Θεοφιλέστατον Κύριλλον Ἐπίσκοπον γνωρίζουσα, κανονικῶς τε ὡς τῶν τῆς Ἐπαρχίας χειροτονηθέντα πάλαι, καὶ πλεῖστα κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ἐν Διαφοραῖς τόποις ἀφλήσαντα. τῆς Ἐπαρχίας δὲ Ἐπίσκοποι ἦσαν κατὰ τὴν θεωρήσει, ὁ Καισαρείας Ἀκάκιος Ἐξάρχος τῆς πρώτης Παλαιστίνης, καὶ ὁ Σκυθοπέλεως Πατρόφιλος Ἐξάρχος τῆς δευτέρας Παλαιστίνης. ὅτι δὲ ὁ Ἀκάκιος καὶ Πατρόφιλος ἐξώσαντες τὸν Μάξιμον ἔχειροτόνησαν τὸν Κύριλλον, λέγει τὰς καὶ ὁ Ρεφίνος, ὡς φησὶν ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς πράξει. ὁ δὲ δίδωσι δὲ προνόμιον ἡ ἐξώσις τῶν Μαξίμου τῷ Καισαρείας ἰδικόν, ἐπεὶ δὲ ἔτος ὁ Ἀκάκιος καὶ τὸν Ρώμης Διόκληρον ἐξώσε καὶ ἔχειροτόνησαν αὐτὸν τὸν Φίληκα, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ὀδεκάτῳ Παράγραφον τετακτὸν δευτέρον. καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδὸν ἀθροίσας ἀφῆκε τὸν θρόνον ἀπὸ τῶν Μακεδονίᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῷ Εὐδοξίῳ, καὶ ἄλλα τριαῦτα πεποίηκε τῇ δυνάμει τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου, ἥτις καὶ τὸν Κύριλλον ἐξώσεν, ἐμόνον μὲν, ἀλλὰ μετὰ τῶν Σκυθοπέλεως, αἱ δὲ καὶ ἡ Συνοδος λέγει κανονικῶς αὐτὸν ὑπὸ τῶν τῆς Ἐπαρχίας χειροτονηθῆναι, καὶ θεῶν εἰς πίστιν ποριμῶνται τὴν Συνοδὸν τῶν Ἑρμείας καὶ τῶν Ρεφίνου, ῥητέον ὡς περὶ ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ τὰς ἀπὸ δέξασθαι ἵνα δείξῃ ὅτι ἀρχαῖον ἦν τὸ δέχεσθαι τὰς ἀπὸ Αἰρετικῶν χειροτονηθείσας, ἥτις καὶ ἡμεῖς ὀπισθοδέχομεθα αὐτὸ εἰς ὡς ἔγραψεν ἡ ἀρχαῖον εἶναι τὸ ἔχειν τὴν Ἱεραρχικὴν Ἐπαρχίαν καὶ Διοίκησιν καὶ ἐπεσφραγίσαντες φασι οἱ μυροπλάται.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

45 Περὶ ἀπαντήσεως ἐξαχῶς πρὸς τὰς ἐξ ἀντιθέσεως τὰς κατὰ τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ διὰ πολλῶν μαρτυριῶν καὶ ὡς ἀφῆκεν ἀποδείξεως ὅτι ὁ Ἱεροσολύμων ἀρχαῖος Πατριαρχὴς ἦν τε καὶ ἐστὶ.

Πρὸς τὰς ἀντιθέσεις ῥητέον, πρὸς μὲν τὴν πρώτην, ὅτι ὁ Ζωναρὸς ἀπὸ τῶν ἡνὲς λέγουσιν, 50 ὅτι εἶπον, ἐπεὶ δὲ τὸ ἡνὲς ἀδιαφόρως λεγόμενον, ὡς συγγραψάντων ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀμφιβολίαν ἐπ' ἀμφιβολίᾳ γονῶν. τὰ δὲ βαλσαμῶντος τὸ, σωζομένη τῇ Μητροπόλει τῶν οἰκείων ἀξιώματος ὅτι ὀνομάσθαι περὶ τῶν Καισαρείας, ἔχουσαν ὡς ἐκεῖνο ὅπερ φησὶν ἐν τῇ αὐτῇ ῥήτῃ, ὅτι δηλαδὴ ἡ Ἱεραρχικὴ ἐλέγετο

Ἱερεῖς καὶ Σαλήμ, καὶ οὕτως δὲ τὸ νῦν, ἐκλήθη Ἱεραρχο-λυμα. σφάλματα γὰρ τῆς αὐτῆς Διανοίας ἐπὶ ἀμφότερα, καὶ ἀπὸ προσλήψεως ἀβασανίσαν αὐτὰ συμβαί- 55 τα, ἥτις καὶ τῷ Ἀρσιηνῷ τὸ αὐτὸ εἶπεν ὡς προσλήψεως ἀνεξετάστου μᾶλλον δὲ ἀδιαφόρως αὐτὰ προσεγγίσαντο. ἔτι ἐν τοῖς τοιαῖσι τὰς ἀρχαιοτέρας δὲ μαρτυρίας προσφέρειν, ἥτις τὰς μεταγενεστέ- 60 ρας. ἐνταῦθα δὲ οἱ ἀρχαιοτέροι ἐσονται καὶ πατέ-

πατέρες μεθ' ἡμῶν εἰσι, καὶ γὰρ μεγαφώνως τῆς
πρώτης ἡμῆς καὶ ἐξουσίας καὶ ὑποσολικῆς ὑπερ-
χῆς τὸν Ἐπίσκοπον Ἱερουσαλύμων καλεῖσθαι, ὅθου
εἰμεταγχεσέμεν παροπείοι. Πρὸς δὲ πῶς δούτερον
λέγομεν, τὸν Ἱερουσαλύμων Ἐπίσκοπον ἐσωλίστα-
σθαι. Δὲ τῷ παρόντος κανόνι Πατριάρχῳ, ἀλλ'
ὅντως ὄντα βεβαιῶσθαι, ἔγχαρ δέδωκεν ὁ Κανὼν, ἀλλ'
καὶ πῶς ἀρχαίαν συνήθειαν καὶ ὑποτάσσιν ἐβεβαίωσε.
τοῦτος δὲ ὢν, ἐκ τῆς ὑποκατάστασιν ἡνι, ἔπε τῷ
Καυσαρείας. ὅθου δὲ ἡμῆς μᾶλλον καὶ ἀπολαθία
τιμῆς κυρεῖσθαι τῷ Ἱερουσαλύμων Ἐπισκόπῳ ἐνω-
μῶν ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ὅτι δηλαδὴ ἀπολαθία
τιμῆς, ἡτοῖ ἡ τάξις τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων
διωρίσθαι, καὶ ὥστε τὸν Ἱερουσαλύμων εἶναι τέταρτον
Πατριάρχῳ ὡς ἀληθὲς ἀποδεχόμεθα. βεβαιῶ-
σθαι μὲν τοῖς τῷ Καυσαρείας τῷ Μητροπολιτικὸν ἀξίω-
μα, ὥστε ἔχων τὸν Ἱερουσαλύμων αὐτῷ ὑποκα-
τάσθαι, ἐφ' ὅσον ἐστὶ τῷ Καυσαρείας Ἀνακλῆ τῷ τυ-
φλῷ, ὡς εἴρηται ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ, ὡπερ
ὑποτίθεται ὡς μὲν παπιδῶν τινῶν ὁ κατὰ
Καρθηναίων ὡς ἐξ ἑαυτοῦ κατωτέρω ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ.
ὑπὸ τινῶν δὲ Καλβίνων καὶ βεβαιῶσθαι, βέλον-
ται γὰρ τὰ ἐκκλησιαστικὰ Πρεσβεῖα κατασμι-
κρῶσθαι, ὅθου τὸν μὲν ῥώμης συκοφαντῶσιν
ὅτι τινῶν παρὰ τῶν καὶ μόνων ἦρχε καὶ ἐπ' αὐτῶν
τῶν ἑσπερίων, τὸν δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἔλαβε
μόνῳ τιμῇ ἀντὶ ἐξουσίας τινὸς ὡς τῆς δούτερας
Οἰκουμένης, τὸν δὲ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας
ὅτι ἦρχον μόνον Ἐπαρχικῶν ἡνῶν, τὸν δὲ Ἱερου-
σαλύμων ὅθου ἦν τῷ Καυσαρείας ὑποκατάσθαι. ὅθου ὁμοῦ
ἐμπαθῶς καὶ διόλου ψεύδους γράψουσιν, ἀνακλῆ-
ρῆτον ἐστὶν ἐν τῶν ἐνταῦθα ἡγεμῶν καὶ ἐπομῶν.
πρὸς δὲ τὸ τῷ Ἱερουσαλύμων, εἴρηται ὅθου καὶ ἐπὶ ἐμπα-
θῶς καὶ πασμάκως ἔγραψον, ὡς ἐξ ἑαυτοῦ ἐν τῷ
τρίτῳ βιβλίῳ, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον ἐκτὸς ἐκ κεφα-
λαίς ἐνάτῃ Παρὰ γράφῃ τρίτῃ. Πρὸς δὲ πῶς
τρίτῳ, εἴρηται πρῶτον, ὅθου τὸν Ἱερουσαλύμων
Ἱεραρχικὸν πρῶτον ἀνῆποισθῆναι τῷ Πατριαρχικῷ
ἀξιώματι ψεύδους ἐστὶν, ἐπειδὴ τῷ τὸ ἀξίωμα
ἀπεδίδθη ἀνωτέρω ἱεραρχικῶν πῶς Ἐκκλησίαν τῶν
Ἱερουσαλύμων ἀπὸ τῶν κατὰ τῶν Ἀποστόλων, ἱερα-
ρχικῶν καὶ πῶς ἡμῶν καὶ πῶς ἐξουσίας ἀπὸ τῆς ἀ-
πολαθιστάτης συνήθειας καὶ ὑποσολικῆς ὑποτά-
σεως, ὅθου καὶ σερὰν οἱ Ἱεραρχοὶ ἐξίσχαι καὶ
ὁμοπαγῶς ἐμνημόνουν τῶν τεσσάρων θρόνων ῥώμης,
Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσαλύμων, ὡς
εἴρηται ἀνωτέρω. δούτερον, πῶς ὁ Ἀλεξανδρείας
Κύριλλος αὐτῆς τῷ Ἱεραρχικῷ καὶ ὁ ἑλεγχῶ αὐτῆς
ἐκ γράφῃ ἐν ταῖς παλαιαῖς τῆς Συνόδου; τρίτον,
ὁ Κύριλλος ἀπατάσθαι καταβαλεῖν τὸν Νεσόριον
καὶ πῶς Ἀίρεσιν αὐτῆς, πῶς ἐκ γράφῃ τοῖς πρῶ-
τοις καὶ μεγάλοις τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ αὐτῷ τῷ
ἡγεμῶν τῆς Παλαιστίνης Καυσαρείας, τῷ Καυσαρείας
λέγω ἐκείνῳ, ὅθου τὸ Μητροπολιτικὸν ἀξίωμα καὶ τὰ
πρεσβεῖα, καὶ τὸ χαρτοπῆν καὶ κλῆσιν τὸν Ἱερου-

σαλύμων δέδωκε, καὶ ἐβεβαίωσεν ἡ πρώτη Οἰ-
κουμένη ἐν τῷ παρόντι Κανόνι ὡς ἐβέβαιωσεν ὅ, τε
συμπατριώτης τῷ Διόσκῳ καὶ οἱ φίλοι Καλβίνοι;
ἀλλ' ἔγραψον ἐν τῷ ῥώμης καὶ Ἀντιοχείας καὶ
Ἱερουσαλύμων, ὅθου Κύριλλος ἡ ὑποσολὴ καίται ἐν τῷ 5
πρῶτῳ μέρει τῆς τρίτης Συνόδου, περὶ τῆς ὑποσολῆς
λέγομεν ἐκτὸς κατὰ πλάτος τὰ ἐκτάτα, εἴρηται ὁμοῦ
καὶ ἐνταῦθα τινὰ. λέγει τοῖνυν ἐν αὐτῇ ὁ Κύριλλος
τῷ Ἱεραρχικῷ, καὶ ἀπονηθῆσαν ἡγεμῶν ἐν δούτερον
ζῆλον πῶς συν ἡγεμῶν Ἀνακλῆσθαι Δὲ τῷ 10
γράμματι, ὅπως αὐτὸς ἐκ μιᾶς ψυχῆς καὶ σωτῆρος
καρδιῆς πῶς ἐν Χριστῷ ἀγάπῃ ζωώμεθα,
καὶ σώσωμεν λαὸν κινδυνεύοντα. καὶ κατωτέρω,
δὲ δὲ ἡμᾶς ἀναγκάσθαι καὶ τῷ φιλοχρίστῳ Βασίλει,
καὶ ἀπασιν τοῖς ἐν τέλει γράψαι καὶ συμβεβῆσθαι 15
μὴ ἀποτιμῆσθαι τῆς ἐν Χριστῷ δούτερας Ἀνθρω-
πων, ἀλλὰ χαρίσασθαι τῇ Οἰκουμένῃ τὸ βέβαιον
πρὸς πίσιν ὁρθῶν, καὶ σημειῶσαι εἴη ὁ Ἱεραρχικὸς
Ἐπίσκοπος τῷ Καυσαρείας, πῶς ἐκ γράφῃ ὁ
Κύριλλος τῷ Ἐξάρχῳ τῆς Ἐπαρχίας, ἀλλὰ τῷ 20
ὑποκατάσθαι αὐτῷ Ἐπισκόπῳ; καὶ εἰς ὅσον ἐαυτῷ
ὁ Κύριλλος τὸν Ἱεραρχικὸν Δὲ τῆς ὑποσολῆς ἀπο-
δέκνυνται, πῶς ἐγίνωσκον αὐτὸν τιμῆς ὀλίγης ἀντε-
χόμενον, καὶ ἐκ μιᾶς ἐξουσίας; καὶ εἰδέετο
αὐτῆς, ὅθου τῶν ἐδέετο καὶ τῷ Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ, 25
πῶς ἐν τῇ Ἐφέσῳ ἡλεγχον αὐτόν; ἐτι ἐν πάσαις ταῖς
πράξεσι τῆς τρίτης Οἰκουμένης Συνόδου ὁ Ἱεραρχικὸς
ἐποίησε τρία τινὰ, πρῶτον, δούτερον μετὰ τὸν Κύριλλον
πάντων τῶν πατέρων τῆς Συνόδου πρὸς ἀντιθέετο,
καὶ εἰ πρῶτος αὐτῶν ἐξήτει τὸ Πατριαρχικὸν ἀξίωμα μὴ 30
κατωτέρω αὐτῶν ἔχων, πῶς πρὸς ἀντιθέετο μετὰ τὸν
Κύριλλον πάσης τῆς Οἰκουμένης Συνόδου ἢ τοσοῦτον
Μητροπολίται καὶ ὁ Κύριλλος ἡνέχοντο; δούτερον,
ὁ Ἱεραρχικὸς πρῶτος διελάλει καὶ μετὰ ταῦτα τὴν
καὶ τὴν ἀναγνωσθῆναι καὶ τὴν λεχθῆναι, ὁ γὰρ Κύ- 35
ριλλος ὡς κρινόμενος σιωπῶν ὡς ὑπερπλεῖστον ἦγε.
τρίτον, ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς πρῶτος ὑπέγραφε
πάσης τῆς Οἰκουμένης Συνόδου πᾶσι τῷ Ἀλε-
ξανδρείας. καὶ εἰ μὴ ἦν κυρίως Πατριάρχης, πῶς
πάλιν ἡνέχοντο καὶ ὁ Κύριλλος καὶ οἱ τοσοῦτοι Μη- 40
τροπολίται Ἀνακλῆς καὶ Δύσεως; ἐτι ἐν τῇ
δούτερον πράξει ἐλθόντων ἀπὸ ῥώμης τῶν Λεγάτων
τῷ Κελεσίῳ, πάλιν ὁ Ἱεραρχικὸς μετὰ τὸν Κύ-
ριλλον, καὶ πρὸς πάσης τῆς Συνόδου διελάλει, καὶ
τὰ ἀναγνωσθῆναι γράμματα τῷ Πάπῃ ὁ Ἱεραρχικὸς 45
εἶπε τεθεῖναι ἐν τοῖς ὑπομνήμασι. καὶ φέρμος ὁ Καυ-
σαρείας ἀφ' ἡμῶν ὅθου ὁ Πάπας ἐπέμψεν γράμματα
πρὸς τὸν Κύριλλον καὶ Ἱεραρχικὸν καὶ τὰς λοιπὰς τῆς
Συνόδου Πατέρας. ἐτι ἐν τῇ τρίτῃ πράξει ἐβρέθη,
κελεσίνε Κυρίλλῳ καὶ Ἱεραρχικῷ, καὶ πάλιν ὁ Ἱεραρχικὸς 50
λιος ἀπολογίζετο, καὶ πρὸς τῶν ἐλθόντων Λεγάτων
τῷ Πάπῃ διελάλησεν εἰπεῖν αὐτῶς εἰ ἀρέσκει τὰ ὁρι-
σθέντα ὑπὸ τῆς Συνόδου. ἐτι ἐν τῇ τετάρτῃ πρά-
ξει κληθόντες ἐν πῶς Συνόδου τῷ Ἀντιοχείας
Ἰωάννῃ κληθῆναι μετὰ τῷ Κυρίλλῳ καὶ τῷ Ἐφέσῳ
Δὲ

23 δὲ τὸ καθαιρέσει αὐτὸν αὐτὰς ὑποβαλεῖν, καὶ μὴ ἀ-
 πωτηκότα τῇ Συνοδῷ; ὁ ἱεβονάλιος εἶπεν,
 ἔχρη μὲν ἰωάννου τὸν ἐκλαβεῖσθαι Ἐπίσκοπον
 Ἀντιοχείας ἐνθυμώμενον πλὴν αἰῶν καὶ μεγάλῳ
 5 Οἰκουμενικῷ Συνοδῷ ταύτῃ, οὕτως εἰς ὁπο-
 λογίαν τῶν ἐπαγομένων αὐτῷ θραμῖν, καὶ τὸν ὁπο-
 σολικὸν θρόνον συνεδρούοντα ἡμῖν τῆς μεγάλης
 ῥώμης καὶ τῷ ὁποσολικῶν τῆς Ἱερουσαλὺμ αἰῶν
 τῷ Θεῷ Ἐκκλησίας ἀκῆσαι καὶ τιμῆσαι, παρ' ὧν
 10 μάλιστα αὐτὸν τὸν Ἀντιοχέων θρόνον ἐξ ὁποσολικῆς
 ἀκολουθίας καὶ ὡς ἀδούσεως ἰδιωτέσαι, καὶ παρ'
 αὐτῷ δικάζεσθαι. ὅταν αὖθις σημείωσαι πρῶτον,
 ὅτι οἱ Ἱερουσαλὺμ κατεκάθηται τῆς Οἰκουμενικῆς Συ-
 νόδου, συνεδριασάτω πάντων τῶν ἀδελφῶν περὶ
 15 πάντων τῶν ἀναγκῶν, ἐξισάζει τὸν θρό-
 νον τῆς Ἱερουσαλὺμ μετὰ τῷ θρόνῳ ῥώμης, λέγει
 μεγαλοφώνως ὅτι ἐξ ὁποσολικῆς ὡς ἀδούσεως καὶ
 συνηθείας ὁ Ἱερουσαλὺμ κέρει τὸν Ἀντιοχέας, καὶ
 λοιπὸν τὸ μὴ εἶναι κυρίως Πατριαρχίῳ τὸν Ἱεροσο-
 20 λύμων, καὶ τὸν ἱεβονάλιον πρῶτον ἐν τῇ Ἐφέ-
 σω ἀντιποινηθῆναι τῷ Πατριαρχικῷ ἀξιώματι
 μέγα ψεύδος ἐστίν. ἐπὶ ὁ κληρὸς Κωνσταντινουπόλεως
 γράφων εἰς τὴν Συνοδὸν λέγει, Κυρίως ἱεβονάλιος
 καὶ μένοντι. καὶ οἱ οὐ Κωνσταντινουπόλεως ὁρθόδοξοι
 25 Ἐπίσκοποι γράφοντες καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Συνοδὸν
 λέγουσι, τοῖς ἀγιωτάτοις καὶ Θεοφιλεστάτοις Ἀρ-
 χιεπισκόποις καὶ πατέρεσι Κελεσίῳ, Κυρίῳ, ἱεβε-
 ναλίῳ, καὶ σημείωσαι ὅτι καὶ πάλιν ὁ Ἱερουσαλὺμ
 τῷ τίεται μετὰ τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ κατὰ τίεται
 30 πάσης τῆς Συνοδου, καὶ καλεῖται Ἀρχιεπίσκοπος
 ἐξίστα τῷ ῥώμης καὶ τῷ Ἀλεξανδρείας, καὶ πῶς
 ἦν Ἀρχιεπίσκοπος ὁ αὐτός, καὶ Ἐπίσκοπος ὑπο-
 κείμενος τῷ Καίσαρ εἰς αὐτός; πῶς μὴ ἂν τότε
 κυρίως Πατριαρχῆς εἶχε τὰ αὐτὰ κατὰ νόμιμα ἐν τῇ Οἰ-
 35 κουμενικῇ Συνοδῷ μετὰ τῶν κυρίως Πατριαρχῶν; ψεύ-
 δος ἄρα τὸ ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῷ ἀντιποινηθῆναι
 τὸν ἱεβονάλιον τῷ Πατριαρχικῷ ἀξιώματι, εἶχε
 γὰρ αὐτὸ ἐξ ὁποσολικῆς ἀκολουθίας καὶ ὡς ἀδού-
 σεως ἀρχαίας αὐτὸς καὶ αἱ αὐτὲς αὐτῷ. ψεύδος
 40 δὲ καὶ τὸ τὸν Κυρίῳ αὐτῷ ἀνίστηναι, πρῶτον,
 ὅτι καὶ μὴ τῆς Συνοδου συνεβέβλησαν αὐτῷ ἀ-
 δελφικῶς ἵνα ὡς ὁπὸ μιᾶς καρδίας σπασθῇ
 ὑπὲρ τῆς ὁμοεθείας, ἐν δὲ τῇ Συνοδῷ εἶχον
 αὐτὸν αὐτῷ ἰσότιμον, κατὰ πλὴν τῶν μὲν
 44 αὐτὸν, καὶ δὲ πλὴν ἐξίσταν αὐτῷ ἰσοδυναμῶνται,
 μετὰ γὰρ πλὴν Συνοδοὶ πότε αὐτῷ ἀντίστη; τῆς
 γὰρ Συνοδου ἐν τῇ Ἐφέσῳ ἔστι, καὶ τῷ Κυρίῳ
 ὁμοεθελῶν ἐν ταῖς ἀνάγκαις τῷ ὁποσολικῷ συ-
 νεδρίῳ, καὶ ἀπλῶς πλὴν ἀντικαμῶν τῇ ὁμοεθείᾳ,
 50 ὁ ἱεβονάλιος ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινουπόλιν μετὰ
 καὶ ἄλλων πατέρων ὑπὸ τῆς Συνοδου καὶ τὸν
 Ἀντιοχέων καὶ τὰς οὐτέλας, ὅτι καὶ Κωνσταντι-
 νουπόλεως Πατριαρχῆς ἐκαρτέρησαν τὸν Μάξιμον.
 πῶς ἂν ὁ Ἱερουσαλὺμ ἐζήτησε τὸ Πατριαρχικὸν
 ἀξίωμα ὡς τῆς Συνοδου καὶ ἀντίστη αὐτῷ

ὁ Κυρίῳ; ψεύδος ἄρα ἀναμφίβολόν ἐστι καὶ τὸ
 τὸ λογιζέμενον. Πρὸς δὲ πλὴν τεταρτίῳ, ῥητέον
 ὅτι ὁ Δέων ἔπος ἐσυμφωνήσας τὸν Ἱερουσαλὺμ
 ὡς καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἡ Θαιμαζὸν
 εἶγε καθάπαξ ἠθέτησε καὶ εἰρήνευσε πλὴν ἀπό-
 φασιν τῆς δουτέρας Οἰκουμενικῆς περὶ τῆς Κωνσταν-
 τινουπόλεως, καὶ πλὴν κέρει καὶ πλὴν βεβαιώσας τῆς
 ἐν Καλκηδόνι περὶ τῆς αὐτῆς; ἡ Θαιμαζὸν ἐστὶ
 φημὶ ἐκείνον τὸν Δέοντα τὸν καταφρονήσαντα
 δύο Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν περὶ τῆς Κωνσταντινουπό-
 λεως, ἀρνήσασθαι καὶ τῷ Ἱερουσαλὺμ τὰ πρε-
 σβεῖα; τὸν γράψαντα καὶ αὐτὸς τὸν Ἀντιοχέας
 μάλιστα κατὰ τῆς ἱεβοναλίας, καὶ αὐτὸς τὸν Ἀν-
 τικεκτορα Μαρκιανὸν καὶ αὐτὸς πλὴν Πελαγερῶν καὶ
 αὐτὸς τὸν Ἀνατόλιον κατὰ τῶν πρεσβείων τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως; ἔγραψαν δὲ καὶ οἱ Πάπαι ὁ Πι-
 λάγιος τε καὶ ὁ Διάλογος, αὐτὸς πολλὰς ἐν Κωνσταν-
 τινουπόλει, καὶ αὐτὸς τὸν ἰωάννην τὸν Νηφελῶν;
 καὶ αὐτὸς Εὐλόγιον τὸν Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς Οἰ-
 κουμενικῆς οὐνοματίας, ἀλλ' ἐπὶ ὧν φησὶν, μό-
 νοι γὰρ εἶπον, καὶ μόνοι αἱ εἶπον ἦκασαν. ἐπὶ
 55 πλὴν ὁποφασιν αὐτῷ ὁ Δέων περὶ τῆς ἱεβονα-
 λίας, ὡς ἐπὶ πρῶτον αὐτῷ καὶ περὶ τῆς Εὐτυχῆς
 καὶ Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανῆς, γράφων αὐτῷ
 τὸν καὶ ἐπιμαζεύοντα κεκαθικῶναι ἐκ τῶν κερτῶν,
 ἀλλὰ ματαίως, Συνοδῷ γὰρ Οἰκουμενικῇ ἐπετρά-
 πη ὡς τῶν Βασιλέων ἡ κέρει, καὶ ἰδὲ βιβλίῳ
 τρίτῳ, κεφαλῇ δὲ καὶ ὁ γὰρ Πατριάρχης ἑαυτοῦ
 ὁ δὲ Δέων εἶμινε μόνος τῆς Ἱταλίας Ἐπίσκοπος,
 ὡς ἔγραψεν ἑαυτῷ ὁ Διβέριος, αὐτὸς τὰς Μα-
 κεδονιανῆς. Εἰς ἐκείνο δὲ ὅπερ γράφει ὁ Δέων
 ὅτι ἔγραψεν αὐτῷ κατὰ τῆς ἱεβοναλίας ὁ Κυρίῳ;
 καὶ αὐτὸς τῆς ὁποσολῆς ὁμοεθελῶν τῷ Κυρίῳ
 αὐτὸς Γεννάδιον Ἀρχιεπισκόπον ἐν τῇ λέγει ὅτι
 τὸν Αἰλιανὸν Ἐπίσκοπον οἱ ὁκκλησιαστικοὶ Θεσμοὶ τῆς
 Παλαιστίνης ἡ γὰρ ὡς ὡς ἴσασιν, ῥητέον πρῶτον;
 ὅτι εἰ καὶ ἠρνήσατο εἶναι τὸν Ἱερουσαλὺμ τῆς
 Παλαιστίνης ἡ γὰρ ὡς ὡς ἴσασιν, ὡς ἐδωθήθη μὲν
 αὐτῷ καὶ ὑποκαίμενον τῷ Καίσαρ εἰς αὐτός, ἡ καὶ
 νῦν αὖθις ὑπὸ τῆς Καίσαρ εἰς αὐτός, καὶ γὰρ εἰ ἔλεγον
 ἐναντίως ἔλεγον αὐτῷ πᾶσι τοῖς ἀντιθέτοις ἐξηγηταῖς;
 καὶ τὸ ἰσότιμον εἶναι τὸν ἱεβονάλιον αὐτῷ καὶ
 ἰσοδυναμῶν ἐν τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ διέλυ-
 σον αὐτῷ τὸ τοιαῦτον κατὰ τὸν μαρτυρῶν, ὁ
 Κυρίῳ ἔγραψε αὐτῷ Δόμνον τὸν Ἀντιοχέας ὑπὲρ
 Ἀθανασίου Πέρσης, ἀλλ' ἐν Καλκηδόνι. Συνοδος
 ἠθέτησε καθάπαξ πλὴν ὁποσολῶν, καὶ ἰδὲ ἐκεί-
 60 τὸν τρόπον πρῶτος δεκάτῃ τεταρτίῃ. ἔτι λοιπὸν ὑπο-
 θέτεον εἰ καὶ ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ ἐρηκέη κατὰ τῆς Ἱε-
 ρουσαλὺμ, ἀλλ' ἡ Συνοδος παρῆναι τὰς λόγους
 αὐτῷ, βεβαιώσασα τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἱερουσαλὺμ
 κατὰ νόμιμα. ὁ δὲ ὁποσολῶν ἔγραψε αὐτῷ τὸν
 Δέοντα τὸ συμβαλόν, ὁ δὲ Δέων μὴ διωκόμενος ἀ-
 θετῆσαι τὸ γεγονός, ἐθρῆναι τῷ πᾶσι καυχῆσεως
 γράφων αὐτῷ Μάξιμον τὸν Ἀντιοχέας καὶ
 λέγων,

λέγων, τὸ ῥέπον ἴδιον τῆς ἐμῆς δοξασιᾶς, ὅτι
ὁππότε ἀρχιδόμοις ἱερῶν πλεόνων κυρώσῃ ἢ
καὶ σωμαρταγῶν μερικῶν ὅπερ ἐναντίον φαίει
ἐν ταῖς ὑποθέσεσιν ἐκείνων τῶν τριακονθίων δέκα
καὶ ὀκτώ, τὴν πιπύτω τῇ τῆς δικαιοσύνης σο-
χασμῷ, ταῦτα ὁ Λέων. ἀλλὰ ῥητέον πρὸς αὐτὸν
κατὰ σωμαρταγῶν ἢ συνόδῳ ὅτε ἐκύρωσον, ἀλλὰ
κατὰ τὰ ἀρχαῖα πρεσβεία. καὶ ἐναντίως τοῖς τρια-
κονθίοις δέκα καὶ ὀκτὼ ὅτε ἐκύρωσον, ἔπειδὴ ὡς
ἐκείναι ἐβόων τῇ Ῥώμῃ καὶ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ
καὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐν τῇ ἐκτῇ Κανόνι τα πρεσ-
βεία, ἔγω δεδῶκασι καὶ τῇ ἱερουσολύμων τὰ
αὐτὰ πρεσβεία ἐν τῇ παρῇ Κανόνι. τὸ δὲ
εἶπεν αὐτὸν, πιπύτω τῇ τῆς δικαιοσύνης σο-
χασμῷ, δοκεῖ ὅτι ἐζητεῖ γινώσκειν κριτῆς. ἀλλὰ
ῥητέον ὅτι τὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐδέχοντο
σοχασμὸν, ἔπειδὴν ἔπ' ἀνάγκῃ, ἀλλὰ μὴ πᾶσι
τῇ καὶ πρῶτος ἀδιάρθετος καὶ ἀμετακίνητος. τρίτον,
ὅτι πολλὰ μογησάντων, ἴσως κατὰ σωμαρταγῶν,
Λέοντος καὶ Κυρίλλου κατὰ τῶν πρεσβείων τῶ Ἰε-
ρωναίου, Πρέσβυτοι τοῖς πατρὶσιν ἀδελφοῖς διὰ τῆς
ἀρετῆς, εἶχε τὸν ἱερουσολύμων ἀδελφὸν ἀκτῶς ἐν
τῇ τάξει αὐτῶν. τέταρτον, ὁ ἅγιος Κυρίλλος φανερὸν
ἔπει ὅτι ὅτε ἐνόησεν ποτε ὑποκείσθαι τὸν ἱερουσολύμων
τῷ Καίσαρι, ἤθελε μύσει τὸν ἱερουσολύμων μὴ
εἶναι Ἡγεμόνον τῆς Παλαιστίνης, ἵνα τῶν ἐν τῇ
Παλαιστίνῃ Μητροπολιτῶν. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ὡς περ
οἱ θεοὶ οἱ τῆς πρώτης συνόδου ἐβεβαίωσαν τῷ ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ ἐκείνῳ, ἔως οἱ αὐτοὶ ἐβεβαίωσαν τῇ ἱε-
ρουσολύμων τῷ ὁποσολικῷ ἐκείνῳ, ἐπειδὴ δὲ καὶ τῷ
ὁρίαν, ὡς εἴρηται πολλὰκις ἀνωτέρω. εἰ δὲ διεχυρίζονται
λέγοντες, ἦν ὅτε ὁ ἱερουσολύμων ἐκ ἐκείνου ἐκείνου
τῷ Παλαιστίνῳ, ῥητέον ἔτι, ὡς περ οἱ λοιποὶ Πα-
τριάρχαι εἶχον τῷ ἡμῖν καὶ τῷ ἀξίῳ ἐν ὀλίγοις
τόποις, μετὰ δὲ τῷ ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ κατ' ὀλίγον
ἐξέτενον αὐτῷ ἐς πλείονας Ἐπαρχίας, ἔγω προσε-
γύνη καὶ τῇ ἱερουσολύμων. ἡ δὲ ἦν ἡ αἰτία δι' ἣς ὁ
Ἀλέξανδρος Κύριλλος ἐφιλονεύει μετὰ τῶ ἱε-
ρουσολύμων, ῥητέον ὅτι καὶ οἱ ἅγιοι εἰδ' ὅτι ἀνιφέ-
ρονται, καὶ ἰδὲ κατωτέρω τὰ περὶ τῶ ἱερουσολύ-
μων ἱστορίας, Ἐπιφανὲς Κύριος καὶ ἱερωνύμος
βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ ἐνάτῳ, Παραγράφῳ τετ-
τῷ. εἰς ὃν φησὶν ὁ Λέων, ὅτι δηλαδὴ ὁ Ἰεζουάλιος
ἐτόλμησε τὰς ἀταξίας αὐτῶν βεβαιῶσαι διὰ τινῶν
πεπλησμένων γραφῶν, ῥητέον ὅτι καὶ τὸ πόρ-
ρῳ τῆς ἀληθείας ἐπὶ, καὶ γὰρ εἰς ἐκείνῳ ὁ Ἰε-
βουάλιος γραφὰς προσεγεγενῆς ὑπὲρ τῶν πρεσβείων
αὐτῶν, ἔπεπλησμένους τινὰς, ἀλλὰ τὰς καίονας
τῆς, καὶ τῷ ὁποσολικῷ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς,
καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν δύο τῶν Συνόδων, καὶ τὰς
ἀνωτέρω διαληφθούσας μάρτυρας ὅτι τῶ καὶ τῶν
Ἀποστόλων μέχρις αὐτῶν, καὶ τῷ ἐν αὐτῇ τῇ τρίτῃ
Συνόδῳ τιμῶν καὶ ἐκείνῳ αὐτῶν προσέφερον αὐτῶν,
ἢ κατ' ὑπόθεσιν φαίει αὐτῶν, τῶ Κυρίλλῳ μαχομένῳ
τῶ πρεσβείῳ τῶ θρόνῳ τῶ ἱερουσολύμων Ἰεζουαλίῳ,

ταῦτα τὰ ἀνωτέρω ὁ Ἰεζουάλιος Προσήνεγκεν,
ἀλλὰ γινώσκῃ ἡ συνόδος, τῶ μὴ κυρίως πᾶσι
μέμψιν σωέσειε, τῶ δὲ Ἰεζουαλίῳ τὰ δίκαια,
ἢ τοὶ τὰ πρεσβεία ἐπεκύρωσε. Πρὸς δὲ τῷ πέμπτῳ
ῥητέον, αὐτὰς ἀνιφέρους ἐπὶ τὸ πρὸ τῆς ἐν Χαλκη-
δόνι συνόδου μὴ ἐχθρὸν τὸν ἱερουσολύμων ἔπεπαρ-
χίαν ἔπε Διοίκησιν, καὶ γὰρ εἶχε. τῶ δὲ Ἀντιοχείας
καὶ αὐτῶ τῶ ἱερουσολύμων διαφερόμενον περὶ τινῶν Ἐ-
παρχίδων τῶν ἐν ταῖς Διοικήσεσιν αὐτῶν (καὶ γὰρ
ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ κατὰ Γελάσιον ἴσαν Τοπο-
τηρηταὶ ὁ ἱερουσολύμων μετὰ τῶ Καίσαρος Φοι-
νίκης καὶ Ἀραβίας, ὡς τε ἡ τῶ ἱερουσολύμων ἐξουσία
ἐξαπλάται καὶ εἰς Φοινίκην καὶ Ἀραβίαν) ἐν δὲ
τῇ πρώτῃ Συνόδῳ ὁ συμφωνῶν τὰς Ἐπαρχίας ταύ-
τας διαμερισάμενον, ἡ συνόδος ἐβεβαίωσε τῷ
συμφωνίαν αὐτῶν, ἡμῖν δὲ τότε πρῶτον ἔλαβον
ὁ ἱερουσολύμων Ἐπαρχίαν ἢ Διοίκησιν, καὶ γὰρ εἶ-
πε τὸν ἄλλῃς, πῶς ἐκ αὐτῶν ἦσαν τῇ ἱερουσολύ-
μων ὁ Αὐτοκράτωρ, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ἡ τοσαύτη
Οἰκουμενικὴ συνόδος; εἰ ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ λησεί-
καὶ Συνόδῳ τῇ συνελευσῇ πρὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
ὁ Ἰεζουάλιος εἶχε τὰ σιωπῇ πρεσβεία, ἢ τοι ἐτέ-
τακτο μετὰ τὸν Ἀλεξανδρείας, ὡς δέκνεται ἐν τῇ
πρώτῃ πράξει τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, εἴθις
ὁ Ταράσιος ἐν τῇ ἐβδόμῃ Οἰκουμενικῇ Πατριάρχῃ 27
ἱερουσολύμων αὐτὸν εἶπε, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀξίαν
αὐτῶ Ἐπαρχίας τῆς συνόδου ἐγύνητο, πράξει πρώτη.
ἔτι ἐν τῇ τέλει τῆς αὐτῆς πράξεως, ἢ τοι τῆς ἐβ-
δόμης τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου λέγεται, ἀργουί-
των κατὰ κέλῳ τῶ θιασάτω ἡμῶν δεσπότη 30
πάντων τῶν πραγματικῶν καὶ τῶν ὅπως ποιεῖν
τῶν τοῖς μέρεσι θείων γραμμάτων, καὶ τῶν πε-
ριεχυμένων αὐτοῖς περιγραφῶν ταύτης οὐκ ἐν τῇ
ὑποθέσεως. καὶ σημείωσαι, εἰ πρὸ τῆς ἐν Χαλ-
κηδόνι συνόδου διαφερόμενοι ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ 35
ἱερουσολύμων ἔως τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ἐλάμ-
βανον διὰφορα γραμματα οἰκουμενικά ὅτε μὴ τὸ
ἐν, ὅτε δὲ τὸ ἕτερον μέρος, πρὸς τὸν ὅτι
ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι ἐγύνη ἡ ἐρήνη, πρὸ γὰρ ταύτης
ἦσαν πολλὰ καὶ διὰ πολλῶν αἰφίλοισιαι, ὁ δὲ 40
ἱερουσολύμων πρὸ τῆς συνόδου ταύτης εἶχον Ἐπαρ-
χίαν καὶ Διοίκησιν. ἀλλὰ καὶ τὸ, πρὸ τῆς
ἀφῆσεως τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ὁ Εὐτυχὴς
κερυνόμενος ὑπὸ Φλαυιανῶν τῶ Κωνσταντινουπόλεως,
πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπεκαλέσατο τὸν ἱερουσολύμων καὶ 45
τῷ τῶ ἱερουσολύμων συνόδῳ λόγῳ ἐκκλήτε, καὶ
ἰδὲ τὸ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐν Χαλκηδόνι
συνόδου, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ
δεκάτῳ ὁ γδῶ, Παραγράφῳ ὅτῳ. πρὸς ὅτινα δὲ
ἂν ἐν τῇ αὐτῇ αἰτιέσει προσφέρουσιν οἱ μαχομένοι 50
τοῖς Πατριάρχικοις πρεσβείοις ὅτι τῶ δωδεκάτῃ
Κανόνῳ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, καὶ ὅτι
τῶ θιασάματος Οὐαλουτιανῶν καὶ Οὐαλουτος περὶ
τῆς ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶ Μαρκιανῶν περὶ τῆς ἐν Χαλ-
κηδόνι, ῥητέον, εἰδοίμεθα ὅτι ἦν ποτε ἡ ἱε-
σολύμων

Ἐπειδὴ ἀπέθανον ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας Πάπας, μὴ παρόντος τῆς αἰγῆς Ἀθανασίου, ἐγένετο Ἀλεξανδρείας Θεωφίλῃς τις τέκνον, ὃς τάχιστα τελευτήσας, ἦλθεν ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Ἀθανάσιος ὑπὸ Κωνσταντινῆς πόλεως, καὶ συνόδῳ συσχεθείσης μεγάλης κατὰ τὸν Ἐπιφανίου Αἰρέσει ἐξηκοστῇ ὁγδόῃ ἐδόθη ὁ θρόνος κατὰ τὴν ἀγγελίαν τῆς Ἀλεξάνδρου τῇ μεγάλῃ Ἀθανασίῳ, τῇ ἐκ τῇ ἐκ Νικαίας Συνόδου ὁσώχως ἀντιλέξαντι, καὶ θεολογικῶς ὁποιοῦσαντι τὰς Ἀρειανὰς. σιμῆθη δὲ τότε συνεργεῖα τῆς Νικομηδείας Εὐσεβίου Διάκονου πρεσβυτέρου, καὶ οἰκίᾳ Κωνσταντίας τῆς τῆς Βασιλέως μὲν ἀδελφῆς, γυναικὸς δὲ Λικινίου ἀπατηθῆναι τὸν Βασιλέα ὑπὸ τῆς Ἀρείας ὡς δέητο μὲν ἡδικοῦν, ὅπως δὲ πῶς. ὅθεν λαβὼν γράμματα, καὶ ἀπελθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐκ ἐδέχθη ὑπὸ τῆς αἰγῆς Ἀθανασίου. φοβῶνται τὴν παρτίβαν τῆς Ἀθανασίου λοιπὸν οἱ Ἀρειανοί, καὶ πείθονται ἵνα ὅργανα τῆς Σατανᾶς τυγχάνοντας, καὶ κατηγοροῦσιν αὐτῷ ὅτι δηλαδὴ τυραννὴ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸ χρυσίον ὁ σιμῆται, δίδασκινι ληστὰς κατὰ τῆς Βασιλέως μελετῶν. καλέσας οὖτως ὁ Βασιλεὺς τὸν ἄγιον πρὸς ὁπλοχόαν, ἐδικαιώσεν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς. ἀλλ' ἐκεῖνοι ἀνέκοντες περὶ τὰ κακά, κατηγοροῦσιν τῇ αἰγῇ Διὰ πονηρῶν ἀνθρώπων ὅτι ποτήριον ἄγιον ἐπέτριψε καὶ ἄλλα αἰσχύνῃς ἔργα πεποίηκε, καὶ ἔτι πείθεται τὸν Βασιλέα καὶ συγκερτῇ Συνόδον εἰς Καισάρειαν τῆς Παλαιστίνης κατ' αὐτῆς, ὡς Θεοδώρου βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ὁγδόῳ. ὁ δὲ ἄγιος ἰδὼν τὰς πρώτας τῆς Συνόδου Ἀρειανὰς, ἡ καὶ Διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν μεγάλῃ ἐχθρῶν τῆς Καισαρείας Εὐσεβίου ἐκ ἦλθεν εἰς τὴν Σύμωδον. παρέρχονται κατὰ τὸν Θεοδώρου μῆνες τελείοντα, καὶ ἀθροίζονται ἐξήκοντα Ἐπισκόποι Συνόδον ὁ Βασιλεὺς Διὰ ἐγκρίναι καὶ θαῦμα τῆς νεῆας Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν λιθοκομήτων καὶ ἄλλων ἀξιολογῶν καὶ κληρίων ἀπερ' ἔδωκεν αὐτῇ, ὅπως ζῆ δὲ τὴν Σύμωδον πρῶτον μῆναι εἰς τὴν Τύρον, ἵνα θεωρήσῃ παρόντος καὶ τῶν ἀνέψιχ' αὐτῆς Δαλματίας τὰ καὶ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, γράψας καὶ τῇ αἰγῇ ὅτι εἰ μὴ ἀπέλθῃ πρὸς ὁπλοχόαν, ἄξιον αὐτὸν ἐκείσε καὶ μὴ βελομένην, ὡς ὁ αὐτὸς βιβλίῳ τῷ αὐτῷ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ἐνάτῳ. ἔρχεται ὁ Ἀθανάσιος, καὶ εἰ καὶ ὁρίζονται ψύσσει ὁ Ἀρεσιος καὶ οἱ λοιποὶ κατήγοροι, λυτῶσι ὅμως κατ' αὐτῆς οἱ κακοὶ κληταί, γόηται αὐτὸν ὁποκαλῶντες, ὅπως καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν, εἰ μὴ ἐλύτρεα αὐτὸν ὁ Δαλματίας. ἔφυγον ἔν ὁ ἄγιος καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησε τὰ ἐγκρίναι τῆς αἰγῆς τὰ φη μετὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ Μαξιμῶν νύσσει Θεῷ,

ἵνα μὴ ἐγκρίναι ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ αὐτὸν ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν. γράφει ὁ Θεοφύλακτος καὶ μέμφεται τῇ Συνόδῳ ὡς ἀδίκον. ἡ Σύμωδος ὑπάγει εἰς Ἱερουσαλὴμ. Διὰ τὰ ἐγκρίναι, γράφουσιν ἐκεί καὶ αἰρέσειν τῆς Ἀθανασίου, διηγεῖται τὸν Ἀρεσιον, καὶ πέμπουσιν αὐτὸν εἰς τὴν Αἰγύπτου, καὶ ὁ ὁμολογητὴς Μαξιμος Ἱερουσαλὴμ Πατριάρχης ὁ εἰς τὴν Τύρον μετὰ τῆς ὁμολογητῆς Παφιστίου Δαμενίου ἀνδρῶν τὰς κλητὰς τῆς ἀδικίας, μαλιστα ὁ οὖν αὐτοῖς Ποταμῶν ὁ ὁμολογητὴς ἀνέδισε τὸν Εὐσέβιον ὡς κατήμιον 10 καὶ κρίνοντα ὅρθιον ἰσάμην τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ὡφθῆναι Ἐπιφάνιος Αἰρέσει μελητιανῶν. ὁ Μαξιμος λοιπὸν ἔχων Διὰ θαύματος τὸν Ἀθανάσιον ὡς ὁμόδοξον, ὑπογράφει εἰς τὴν καὶ αἰρέσειν αὐτῆς ἀπῆλθεν ὁ Ἀρεσιος μετὰ οὐνοδικῶν γραμμάτων εἰς 15 Αἰγύπτου, σιμῆται δὲ αὐτῷ ἡ ἀνέμιος Σύμωδος Θεόγνιν, Θεόδωρον, Παρκίον, Μαρίν, Οὐρσάκιον καὶ Οὐράκοντα, οἵτινες ἐν Μαρεώτῃ συστήσαντες Σύμωδον, καὶ πλάσαντες κατήγορον τὸν ψεύδεται ἰσχυρῶν, κατέκρινον ὁπνίκα τὸν ἄγιον 20 Ἀθανάσιον, ἔπειτα οἱ πρὸς κλητῶν τῆς Συνόδου ἀπέρχονται εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ κατηγόρουσιν πάλιν τῆς Ἀθανασίου. ὁ δὲ Βασιλεὺς εἴτε δελεαδὴς ὡς ὁ Δαβὶδ ὑπὸ τῆς Σιβα, εἴτε θαρρόντας ἐργάζονται εἰς ἐκκλησίαν γενήσεσθαι, ὁπνίκα τὸν Ἀθανάσιον 25 πρὸς ὃν ἐμάχοντο οἱ ποδοὶ ἐξορίζονται λοιπὸν εἰς Τρίβερν πόλιν Γαλτίας, ὡς Θεοδώρου βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλαίῳ τετρακοστῷ πρώτῳ, ἐκ ἀφῆκε μύθοι χειρὸν τῆς Πάπας εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν. ἐγένετο δὲ ταῦτα τῇ τετρακοστῷ 30 ἔπειτα τῆς Βασιλέως Κωνσταντίας. σημεῖοι δὲ ὁ μέγας Ἀθανάσιος γράφει πρὸς Σεραπίωνα ὅτι μετὰ τὴν ἐξορίαν αὐτῆς, ὁ Ἀρεσιος μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ μετῴκει τινῶν ὡφθῆναι τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ, καὶ ὡρκομάται εἰς 35 ναι ὅρθιος καὶ ἔχῃ ὡς ἐσυκοφαντήσας αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος. ὁ δὲ Κωνσταντίνος ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν ἐρήνῃ, ἐπὶ τῶν, ἡμῶν ὅς ἐστις ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὡς ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, εἰ δὲ ἀσεβὴς εἴ, ὁ Θεὸς ἐκτὸς ὅρκου κληταί τὰ καὶ σέ. καὶ δὴ πρὸς αὐτῇ τῇ Κωνσταντινῇ πόλει 40 Ἀλεξάνδρου ὁ Βασιλεὺς ἵνα τὸν Ἀρεσιον εἰσαπείσῃ συνδικητόν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ὁπνίκα δόκτεινόμενος καὶ λέγων, μὴ εἶναι δίκαιον δεχθῆναι τὸν ἐσηγητὴ τῆς Αἰρέσεως, καὶ μὴ εἰσακκῶνται, καὶ αὐτὸν ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λαμβάνει πρὸς 45 ἐσπέραν, ἔλεγε πρὸς τὸν Θεόν, εἰ Ἀρεσιος αὐτὸν σιμῆται, ὁπνίκα δόκτεινόμενος, καὶ λάβῃ τὴν ψυχὴν μου, ὡς κληταί μὴ σιμῆται δόκτεινόμενος μετὰ ἀσεβείας. καὶ ἔτι τῇ Κυριακῇ ἐπιμαρτυρῶν τῆς Ἀρείας σιμῆται τῇ Πατριάρχῃ, ἀπερ' ἔγραψαν 50 τὰ ἐγκρίνα αὐτῆς εἰς ἀφῆκεν ἀπελθόντος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἀνακλήσεως τῆ μεγάλης Ἀθανασίᾳ εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς ἐκ παλαιᾶς τῆ μεγάλης Κων-
 5 σταντίνου πρὸς τὸς ἡγῶν αὐτῆς, καὶ αὐτῶν καθαιρέσεως τῆ αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀθέσμου Συνόδου
 τῆς τοῦ Ομοῦσιον ἀναρεσάσης, καὶ περὶ τῶν διαφορῶν θλίψεων αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Ομοῦσις.

Παρήγγελον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τοῖς τριῶν
 ἡοῖς αὐτῆς ἀνακαλέσασθαι ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τὸν
 10 μέγαν Ἀθανάσιον, οἵτινες κειμήσιον αὐτῆς ἀνε-
 κλήσαντο αὐτὸν τῆς ἐξουσίας, ὃν ἡ αὐτῆς ἐξουσία
 ἔτι δώδεκα, ἡ δεκατέσσαρα ὡς φησὶν Ἐπιφάνιος
 Αἰρέσει Μελητιανῶν, καὶ δεδώκεν αὐτῷ τὸν θρό-
 15 νον, ὃν ὁ Κωνσταντῖνος εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς ἀπέ-
 σταλε, γράψας τοῖς Ἀλεξανδρίοις τὸν ὃν εἶχε
 σκοπὸν ὁ πατήρ αὐτῆς περὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας
 ἀνακλήσεως τῆς Ἀθανασίᾳ αὐτὸς ἐτελείωσε, καὶ
 20 ἰδὲ ἀνακαλεσάμενος αὐτὸν ἐκείθεν πέμψαι αὐτὸν
 εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς, καὶ λοιπὸν περὶ δεξιάδωσαν
 αὐτὸν εὐλαβῶς. τί δὲ τὰ μεταταῦτα, ἐκτίσεν
 25 ὁ μέγας Κωνσταντῖνος πάλιν μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ εἰς
 Ἀντιόχειαν ὁκτάγωνον, ἐτελείωσε δὲ αὐτῷ ὁ Κων-
 σταντῖνος, ὅντινα Βασιλέα Κωνσταντῖον παρῶντα εἰς
 Ἀντιόχειαν τῆ περσικῆς οὐκ ἐκὼς πολέμου, καὶ βε-
 ληθῶντα ἐγκαινίσαι αὐτῷ μετὰ πάντεσσι τῆς
 30 κειμήσεως τῆ πατρὸς αὐτῆς, ὁ πολλαῖς ἀνώτερον
 ῥηθεὶς Βηρυτῆ μὲν πρῶτον, εἶτα Νικομηδείας, με-
 τέπειτα δὲ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπος Εὐσέβιος
 συμπαραὼν τῷ Βασιλεῖ, ἀφορμῆς δραχμῶν, ὡς
 35 δῆθον γονήσωνται μεγαλοπρεπῆ τὰ ἐγκαινία,
 πείθει, καὶ ἡθροισε Σύνοδον ἐν Ἀντιοχείᾳ ὀνενό-
 κωντα Ἐπισκόπων (εἰ καὶ ὁ Θεοφάνης λέγει ὀκταπεν-
 κωντα, ὁ δὲ Ἐρμείας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ
 ὀνενήκοντα ἐπὶ) ὃν ἔτι τετρακοσίων πεσσοκοσίων
 40 πρώτων τῶ σωτηρίῳ. ἡ δὲ πᾶσι ὁμοῦ τῆς Εὐσεβίᾳ ἡτοῖα
 αἰθροιστῇ Συνόδου εἰς ἀνατροπὴν τῆς Ομοῦσις, πλὴν
 ἐκ τῆς ἐκείθεν ὁ ῥώμης ἱερίος, ἔπειτα ὑπὸ
 τῆς μέγας αὐτῆς, ἔπειτα μὲν ὁ ἱεροσολύμων Μάξιμος,
 45 ὅστις μάλιστα ἐξεπίτηδες ἔφυγε πάλιν μιανὰν ταύ-
 την συναγωγὴν, καὶ γὰρ μετημέλειτο σφοδρῶς
 ὑποκλαπείν καὶ γράψας εἰς πάλιν καθαιρέσιν τῆς Ἀ-
 θανασίᾳ, ὡς ὁ Ἐρμείας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ ὀκτῷ
 50 φησὶ, λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς, ὁ δὲ πάλιν ῥωμαίων Ἐκ-

κλησίαν ἐπητροπούων, καὶ οἱ αὐτὰ πάλιν Δύστην ἱερεῖς ὑβρί-
 οῖκεσαν ταῦτα ἡγῶν, δηλονότι τὰ διωρισμένα
 ὑπὸ τῆς Συνόδου ταύτης, βιβλίῳ τῷ αὐτῷ, κεφα-
 λαίῳ ἐβδόμῳ. ποιῶσι πίνωσι οὐκ ἔστιν ἑτέρας πίσεως.
 55 ὡς πάλιν ἐν Νικοίᾳ, ὃν ἡ ἀφαιρέσι μὲν τῆς Ομοῦσις,
 σωπῶσι δὲ τὸ ἐναντίον. εἶτα πάλιν ποιῶσι ἄλλω
 οὐκ ἔστιν, ἐν ἡ ἐσιώπησαν μὲν τῆς Ομοῦσις, εἶπον
 δὲ τὸν ἴδιον ἀντροπὸν καὶ ἀναβόλιον καὶ ἑσίας
 καὶ βελῆς καὶ διωόμεως καὶ δόξης ἀνδραγακτον
 εἰκόνα, ὅπερ καὶ Ομοῦσιον, ἡτὶ Ομοῦσιον
 ὠνόμασαν. εἶχε δὲ σκοπὸν ἰδιαίτην ἡ αἰθερ
 αἰθροιστῆς δόξαι ὑπὸ Ἀλεξανδρείας τὸν μέγαν Ἀθα-
 60 νάτιον, ὡς καὶ τὸν ἄγιον Εὐστάθιον ἐδίωξαν τῆς Ἀν-
 τιοχείας, ὅθεν σωερέστατον αὐτῷ ἐγκλήματα, πρῶ-
 τον, ὃν ἀπῆλθον εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς μετὰ πάλιν ἐξου-
 ρίαν χαλῆς κλίσεως καὶ γνώμης συνοδικῆς. δό-
 τερον, ὅτι ἐσελθόντες αὐτῆς εἰς Ἀλεξανδρείαν συ-
 νέβησαν ἐξ αὐτῆς αὐτῆς μάχαι καὶ φόνοι. τρίτον,
 65 ὅτι καὶ πολλοὶ ἀλέσανον ἐν ὁκείνῃ τῇ ἐσελθούσῃ,
 καὶ δὴ καὶ πολλοὶ κακῶς ἐπαθον ὑπὸ αὐτῆς τῆς
 Ἀθανασίᾳ. καὶ τέταρτον, ὃν ἐν Τύρῳ ἦν περὶ αἰθροισ-
 τῆς. περὶ δὲ καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ἐκλινὸν εἰς πάλιν
 γνώμῃ αὐτῶν, ὅθεν καὶ ἐκάθησαν αὐτῶν. ἰδὲ πάλιν
 τῆς Συνόδου ταύτης Σωκράτης βιβλίῳ δούτῳ, κε-
 70 φαλαίῳ ὑπὸ τῆς τρίτης ἕως τῆς δεκάτης, καὶ τῆς ἑρ-
 μείας βιβλίῳ τρίτῳ. ἐξέθετο δὲ καὶ κανόνας ἐκκοσι-
 πέντε, ὅνοις ἦσαν καὶ ἡντες βοηθῶντες αὐτῇ εἰς αὐ-
 τὴν κατὰ τῶν τότε παρ' αὐτῆς διωκεμένων Πα-
 75 τέρων, ἐξ ὧν κανόνων τινὰς ὁ Χρυσόστομος ἀπε-
 δοκίμαζε μετὰ πάλιν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἐπανόδον αὐτῆς
 κρινόμενος τὸ δούτερον, ἐμὲν ἀλλὰ καὶ ὁ Πάπας
 Ἰννοκέντιος ἐπελάβετο αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Κων-
 80 σταντίνου πολίτας ὑπὲρ τῆς Χρυσόστομος ἐπιστολῇ αὐτῆς,
 ἐπὶ δὲ πρώτη Συνόδου τῶν κατὰ τῆς Ομοῦσις, ἦν
 δὲ ταύτης τῆς Συνόδου ἀρχηγὸς ὁ ῥηθεὶς Εὐσέβιος,
 ὅθεν καὶ Εὐσεβιανὸς ἐκλήθησαν οἱ ταύτης συμμύσαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

45 Περὶ τῶν περὶ τὸν Εὐσέβιον τῶν καθελόντων τὸν ἄγιον Ἀθανάσιον, καὶ αὐτὸν τὸν φόβον τῆς τῶν ἀπαν-
 ταχῆς Ἐπισκόπων συμπνοίας μετὰ Ἀθανασίᾳ ποιησασάντων τὸν ῥώμης κριτῶν τῶν κατὰ ἀθαιασίᾳ ἐν τῇ
 ἐν Τύρῳ Συνόδῳ ἐγκλημάτων, καὶ μὴ ἀπαντησάντων εἰς ῥώμην ὡς συκοφαντῶν.

50 Οἱ περὶ Εὐσέβιον, ἥτοι οἱ τῆς Συνόδου ταύτης
 Ἐπίσκοποι ἀπαρξάμενοι μόνοι τὰ εἰρημικά ὡς
 εἰρηται, καὶ φοβούμενοι τῶν ἀπανταχῆς ὀρθοδόξων
 Ἐπισκόπων πάλιν σύμπνοια, ἀπέστειλαν εἰς ῥώμην
 ἡ ἐκοινῶνεν τότε πᾶσαι αἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι
 τὰ ὑπομνήματα δῆθον τῶν τῆς Ἀθανασίᾳ ἐγλημά-

των, Θεοδώριτος βιβλίῳ δούτῳ, κεφαλαίῳ
 τετάρτῳ. μάλιστα ὁ Εὐσέβιος ἐγραψεν τῷ ἱερίῳ
 γονέσθαι αὐτὸν κριτῶν τῶν ἐπὶ Ἀθανασίῳ δοξαίων
 ἐν Τύρῳ, Ἐρμείας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ ὀκτῷ.
 τὰ αὐτά φησι καὶ ὁ Σωκράτης, ὁ Εὐσέβιος ὅσα
 ἐβλήτο κατεργασάμενος, διεπρεσβέειτο πρὸς ἱε-
 55 ρίον

λιον τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον, αὐτὸν κερπύων τῶν καὶ Ἀθανάσιον γυνέσθαι ᾠρακαλῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν καλεῖν πλὴν δέκτω, βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ ἐνδεκάτῳ. ὁ δὲ Ἀθανάσιος, καὶ πρὸς ἐμάθε πλὴν ὑπεβλήν, λαβὼν τὰς κατ' αὐτῷ συνοφαντίας τῶν Εὐσεβιανῶν, ἔπεμψε γὰρ ταύτας αὐτῷ ὁ ἱεὺς δηλῶν ὅτι καὶ κερπύων αὐτὸν αὐτῷ οἱ τῆς Συνοδοῦ πεποιήκασιν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ῥώμην. ὑπεχώρησεν Ἀλεξανδρείας, καὶ πλὴν Ῥώμην ὡ-

θὺς μετὰ πλὴν κλησιν κατέληφε, Θεοδώριτος βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ τετάρτῳ. οἱ δὲ περὶ Εὐσεβιον τὸ δόγμα, ἦτοι τὰ σωτηριεργὰ αὐτοῖς καὶ τῷ ἁγίῳ εἰδότες ψόδῃ, καὶ πλὴν ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸν ὄντος Βασιλέως ὁρτοδόξῃ μὴ ἔχουσαν Ἀρχοντας καὶ ἑαβδόχως καὶ τέως εἶναι γνόντες, ὡς λέγει ὁ ἅγιος ἐν τῇ δούτέρῃ λοπολογία, ἐκ ἀπῆλθον εἰς Ῥώμην, σκήψαις παρβαλλόμενοι περσικὸν πόλεμον, καὶ ἄλλας φλυαρίας, καὶ ταῦτα μὲν ἔτω.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ ἐξώσεως ὑπὸ τῷ Θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Παύλου δι' Ἀρειανικῆς Συνοδοῦ κελεύσει τῷ Βασιλέως Κωνσταντίνῳ, καὶ τῷ ἐν Ῥώμῃ Συνοδῷ ὑπὲρ Παύλου καὶ Ἀθανασίου, καὶ τῆς εἰς τὰς Θρόνους αὐτῶν ὑποκαταστάσεως κατὰ τὸ δόξαν τῆς Συνοδοῦ, καὶ τῆς τῷ ἱερείῳ Ῥώμης ἐπιστολῆς πρὸς τὰς Εὐσεβιανὰς. 15

Κοιμηθεὶς τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἁγίῳ Ἀλεξανδρῳ, χειροτονεῖται εἰς τὸν τόπον αὐτῷ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ ἅγιος Παῦλος. ὁ δὲ Κωνσταντίνος ἐξ ὑποδημίας ἐλθὼν εἰς Βυζάντιον, καὶ Συνοδὸν ἐξ ὑπεβλήν τῶν ἐχθρῶν τῷ Παύλῳ Ἀρειανῶν καθίσας, τὸν μὲν Παῦλον τῆς Ἐκκλησίας ἀπεδίωξεν, Εὐσεβίῳ δὲ τῷ Νικομηδείας Ἐπισκόπῳ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον δέδωκεν, Ἐρμεῖας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ τετάρτῳ. τελευτήσαντ' οὖν τῷ Εὐσεβίῳ μετὰ πλὴν ἐν Ἀντιόχειᾳ Συνοδὸν, οἱ ὁρτοδόχοι εἰσῆγον εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν τὸν Παῦλον, οἱ δὲ Ἀρειανοὶ ἐχειροτονήσαν Κωνσταντινουπόλεως τὸν Μακεδόνην. ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐρισκόμενος εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ μαθὼν τὰς γινόμενας περὶ τῶν ἐν Βυζαντίῳ συγχύσεις, ἔγραψεν Ἐρμογείᾳ τῷ στρατηλάτῃ τῆς Θράκης ἐλθεῖν εἰς Βυζάντιον καὶ διώξαι τὸν Παῦλον, ἀλλ' ἔγχετο πρὸς αὐτὸν ἐλθόντα ἀντιλογία καὶ ἀντίστασις τῶν ὁρτοδόξων, ὥστε ἀναρεθῆναι αὐτὸν. μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἀπῆλθον ὡς ἔχει τάχως εἰς Βυζάντιον καὶ ἐδίωξε τὸν Παῦλον, ἐκ ἀφῆκε μὲν τοὺς ἔτε τὸν Μακεδόνην ἐν Θρονοῦ ἵνα, καὶ ταῦτα διαπραξαμένων, ἐπανέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἀπῆλθον ἔν καὶ ὁ Παῦλος εἰς Ῥώμην, ἀκῆσας εἶναι ἐκεῖ καὶ τὸν Ἀθανάσιον, ὃν καὶ εὕρεν ἐκεῖ, ἔητε καὶ Μάρκελλον Ἀγκύρας, Ἀσκληπῶν Γάζης, Λέκιον Ἀδριανουπόλεως καὶ ἄλλας τὰς καθαιρεθείσας ὑπὸ ταύτης τῆς ἐν Ἀντιόχειᾳ Συνοδοῦ, Ἐρμεῖας βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ, καὶ Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ. καὶ λοιπὸν σωέρχεται Συνοδὸς ἐν Ῥώμῃ ὡς ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος λέγει ποντήκοτος Ἐπισκόπων, ἦτις ὁρτοδόξῃ ἔστα, καὶ τοῖς ἀδικημένοις ὁρτοδόξοις συμπάχουσα, καὶ μάλιστα ἰδύσα καὶ πλὴν ἐν κινήσῃ Συνοδὸν ὑπέλως ἐναλλοπορεύειν ὑπὸ τῶν Εὐσεβιανῶν, ὡς ὁ ἱεὺς

γράφει καθαρώς ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῇ, καὶ ἔχουσα καὶ τὸν Βασιλέα τῆς δύσεως σύμμαχον, καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καὶ τὰς ῥητορίας τῶν Εὐσεβιανῶν, ἐν αἷς ἐκάλεσεν τὸν ἱεὺς 20 λιον κερπύων, ὄντος ἐκεῖ τῷ Ἀθανασίῳ καὶ περιμύοντες ἐν καὶ ἡμῖς ἔπος τὰς Εὐσεβιανὰς ἐλθεῖν εἰς πλὴν ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸν καὶ πλὴν αἰτήσιν αὐτῶν καὶ μὴ ἐλθόντας, ἀλλὰ φανερώς παρατησαμένους πλὴν εἰς Ῥώμην ἀφίξιν, πρῶτον μὲν ἐξήτασαν εἰ τὰ λεγόμενα 25 μὲν κατὰ Ἀθανασίῳ εἰσὶν ἀληθῆ, ὥρην ὁμῶς αὐτὰ διόλκῃ ψόδῃ, μάλιστα μετὰ πλὴν ἀναχώρησιν Ἀθανασίῳ σιωπῇ Συνοδος εἰς Ἀιγυπτίον μεγάλη, ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῇ Ἐπίσκοποι κατὰ μὲν πλὴν ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτῆς ἐπιστολῇ ὁρτοδόχοι 30 κόνται, κατὰ δὲ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἐν τῇ δούτέρῃ λοπολίᾳ ἑκατὸν, καὶ ἔγραψε τοῖς ἐγκρίτοις τῶν Ἐπισκόπων τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν αἷς καὶ εἰς ἱεὺς Ῥώμης, καὶ εἰς πλὴν ἐκάστω Ἐκκλησίᾳ ὑπεραπολογημένη Ἀθανασίῳ ὡς ἀδικημένοις, 35 Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ, καὶ Ἐρμεῖας βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ ἐνάτῳ. εἶτα ἔκρινε καὶ ἔγραψεν ὁ ἱεὺς πρὸς τὰς Εὐσεβιανὰς μεμφομένης αὐτοῖς ὡς ἐκ ὁρτοδῶς βλασφημοῖς περὶ τὰς ἀνδρας, καὶ τὰς Ἐκκλησίας 40 παρώτρυνε τῷ μὴ ἐμμένειν τοῖς ἐν κινήσῃ δόξασιν. ὁλίγως δὲ ἐκ πάντων εἰς ῥητὴν ἡμέραν παρεῖναι ἐκέλευσε διελέγοντας δικαίαν ἐπ' αὐτοῖς γυναικίῳ πλὴν ψήφον, ἥ τῷ λοιπῷ μὴ ἀνέχεσθαι εἰμὴ παύσαιτο νεωτερίζειν. ἔπεμψε δὲ πλὴν ἐπιστολὴν δι' ἧς 45 ἐλπίδι καὶ φιλαρέσκειας τῶν Πρεσβυτέρων, ἐπέδωκε δὲ καὶ ἐκάστω πλὴν ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἦτοι Ἀθανασίῳ, Παύλῳ καὶ τοῖς λοιποῖς. ταῦτα Ἐρμεῖας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ ὁγδόῳ.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς κατ' ἱερωνείῳ ὑποκρίσεως τῶν Εὐσεβιανῶν πρὸς τὸν Ῥώμης ἱεὺς, καὶ καταφρονήσεως τῆς ὑποστολῆς αὐτοῦ, ὑποδιώξενος π τῷ τῷ Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὸ τῶν Θρόνων αὐτῶν.

ὅτι

Οὔτε ἔφθασε μαθεῖν ὁ Εὐσέβιος τὰ πρὸς Ἰερίαν
 περὶ Ἀθανασίου κειμένα, λέγει ὁ Σωκρά-
 τής ἐν βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ·
 ἔλαβον δὲ τὴν ἐπιστολὴν οἱ περὶ αὐτὸν ζῶντες,
 5 οἱ καὶ χαλεπῶς ἤνεγκαν, καὶ συλλεγόντες ἐν Ἀντιο-
 χίᾳ, αὐτὲς γράψαν ἰερίῳ ὑφ' ἑαυτῶν κεκαλιωπι-
 σμένῳ τινὶ καὶ δικανικῶς συνεταγμένῳ ἐπιστολῇ,
 εἰρωνείας τε καὶ ὀλίγης ἀπάλλων, καὶ ἀπαλλῆς ἐκ ἀ-
 μοιρῶσαν θανατοῦτος· φέρειν μὲν πᾶσι φιλοτιμίαν
 10 τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησίαν ἐν τοῖς γράμμασιν ὡμολό-
 γων, ὡς Ἀποστόλων φροντιστήριον, καὶ εὐσεβείας
 μητροπόλεως ἐξάρχης γεγονημένῳ, εἰ καὶ ἐκ τῆς
 Εὐαγγελιστικῆς ἐν αὐτῇ οἰκῇ δόγματος εἰσηγηταί,
 καὶ τὰς δὲ τὰ δευτέρῃ φέρειν ἵκταν ὅτι μὴ με-
 15 γένηται ἡ πλὴθὺς Ἐκκλησίας πλεονεκτεῖν ὡς ἀρε-

τῇ καὶ παραιεῖσαι νικῶντες· εἰ ἔγκλημά τε περὶ
 ἑστέον ἰερίῳ τὸ κοινωῆσαι τοῖς ἀμφὶ τὸν Ἀθανά-
 σιον ἐχολέπαινον ὡς ὑβρισμῶδες αὐτῶν τῆς Σινώ-
 δος, καὶ τῆς δόξας αὐαριθείας, καὶ τὸ γυνό-
 μῃον ὡς ἀδικον καὶ ἐκκλησιαστικῆς θεσμῆς ἀπαθόν
 διέβαλον, ἑρμείας βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαίῳ
 ὀγδόῳ· τέλει πάντων καταφρονήσαντες τῶν γραμ-
 μάτων ἰερίῳ, ἐδίδωσαν καὶ Ἀθανάσιον καὶ Παῦ-
 λον, Ἀσκληπᾶν, Μάρκελλον καὶ Λέκιον· ἔγρα-
 φον δ' ἐτι τῷ ἰερίῳ ὅτι ἐὰν συμφωνήσῃ ἐς τὴν
 καθάρισιν ἢ ἐκάθεραν, καὶ ἐς τὴν χειρτονίαν
 ὡς ἐχαιρτόνησαν, ἔχουσιν εἰρήνην, εἰ δὲ μὴ, γίνον-
 ται τὰ ἐναντία· ἐδὲ γὰρ ὅτε οἰδιυτικὸς Κωνσταν-
 τῆς ἐκάθεραν οἰδιυτικὸς ἐμέμψαντο·

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς ταραχῆς καὶ φόνων ἐν μὲν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ διὰ συνεργείας τῆς Ἀλεξανδρίας Γεωργίου κατὰ Ἀ-
 20 θανάσιον, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς λατῆς ὑπὲρ τῆς Παύλου, καὶ περὶ τῶν ἐς Κωνσταντῆν τὸν Βασι-
 λεα ἀπελθόντων τῶν ὑποδύναι αὐτῷ λόγον περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν περὶ Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον,
 καὶ τῆς τῶν Εὐσεβιανῶν Σινώδος, ἡ τῶν οὐθεσιν αὐτῆς πολυσιχον ὀνομασθεῖσαν ἐπεμψον ἐς Ἰταλίαν.

Οὔτε ἔμαθον οἱ περὶ τὸν Εὐσέβιον τὰ ἐν Ῥώμῃ
 25 κεκεμμένα, ἐχαιρτόνησαν Ἀλεξανδρίας Ἐπίσκοπον
 τὸν ἑρμείας Εὐσέβιον, ὃν σαβειδιαιζόντα λέγει
 ὁ Θεοφάνης, ὃ μὴ δεχθόντος ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων,
 ἐχαιρτόνησαν τὸν Γρηγόριον, ὃ καὶ ὁ Σωκράτης λέ-
 γει, ὃν Εὐσεβίος τῶ ἑρμείας μὴ βαλνθόντος γυν-
 30 θαι Ἀλεξανδρίας, ἐχαιρτόνησαν τὸν Γρηγόριον,
 βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ· ἰδὲ καὶ Θεο-
 φάνης λόγῳ δευτέρῳ κεφαλαιῶν τέταρτον· ἀπελ-
 θὼν δὲ ὁ Γρηγόριος ἐς Ἀλεξανδρίαν μετὰ βασιλι-
 κῆς διαμέλει, ὅσα πάνθ' αὐτὸν κακὰ ἐποίησεν ἐκείνῳ, ὑπε-
 35 βίβη καὶ τὸν Ἀγριππῆαν, καὶ ἰδὲ τῶν δευτέρων
 δόξας τῆς Ἀθανασίου· σημειῶ μετὰ τῶν ἄλλων
 χειρογράφων ὁ ἑρμείας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαιῳ
 ἑκτῷ ὃν τὸν Γρηγόριον μὴ δεξαμένῳ τῶν Ἀλεξαν-
 δρίων, οἱ περὶ Εὐσέβιον ἐπεμψαν αὐτοῖς ἐπί-
 40 σκοπον Γεώργιον τὸν Καππαδόκην· λοιπὸν ἐλθόν-
 τος ἀπὸ Ῥώμης τῆς Ἀθανασίου, καὶ εἰσερχομένου ἐς
 Ἀλεξανδρίαν, λέγει ὁ Σωκράτης ὃν ὁ Γεώργιος
 παρεξέστη παραχρᾶς καὶ φόνος ἀνθρώπων· εἰ δὲ
 Εὐσεβιανὸς ἔλεγον εἶναι αἰτίαν τῶν τριῶν τὸν ἄγιον,
 45 καὶ ἡύξανον τὰ ἐγκλήματα· τὰ ποῖα ἰσορεῖ καὶ
 ὁ Αἰρετικός Σαβίνος, ἀλλὰ συνοφανηκῶς καὶ λίαν
 ψευδῶς, βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαιῳ δεκάτῳ
 πέμπτῳ· ἐπανήλθον ἔνθ' ὁ Ἀθανάσιος ἐς Ῥώμην,
 καὶ δὴ καὶ ὁ Παῦλος, ὃς ἦν ἐξορίστος ἐς Θεσσα-
 50 λονίκην ὑπὸ Φιλίππου τῆς ἐπαρχίας· ὁ γὰρ Βασιλεὺς
 ἔγραψεν ὑπερὶν τῷ Φιλίππῳ δεῖναι τὸν θρόνον
 Μακεδονίῳ, τὸν δὲ Παῦλον ἐξορίσαι, ὅθ' αὐτὸς καὶ
 μάχης γινόμενης αὐτὰ μέσον τῶν ὀρθοδόξων καὶ τῶν
 Ἀρειανῶν, σφάπτονται ἀνθρώποι τρεῖς χιλιάδες καὶ
 ἑκατὸν πενήκοντα, Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ,

κεφαλαιῳ δεκάτῳ ἑκτῷ· ἀπῆλθον ἔνθ' αὐτοῖς καὶ
 ὁ Παῦλος ἐς Ῥώμην, ὅθ' αὐτοῖς καὶ τὰς περὶ Ἀθανά-
 σιον· ἐπεὶ δὲ ἰερίος ἔγραψε δευτέρῳ ἐς τὸν Εὐσεβίαν-
 νος μέλιτος γλυκύτερα ῥήματα ῥέξαν ὅθ' αὐ-
 τῶν, δόξας αὐτοῖς ἐς ἀπὸ αὐτῶν ἐνεκάλεσαν,
 καὶ ἐσημείω ἔλγε πολλὰ ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ
 ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων πατέρων, καὶ τοῖς αὐτοῖς
 γράμμασι κατὰ τὸν ἑρμείας, δὴλα πεποιήκει ταῦ-
 τα τῷ Βασιλεῖ τῆς Δύσεως Κωνσταντῇ, ὅθ' αὐτὸς
 πῆσαι αὐτῶ ἰερίῳ ἔγραψε τῷ ἀδελφῷ (τῷ
 Βασιλεῖ τῆς Ἀνατολῆς Κωνσταντῇ) καὶ ἐξήγη-
 πέμψαι τινὰς πρὸς δόξας τῆς καθαιρέσεως
 Παύλου καὶ Ἀθανασίου, καὶ τῶν λαπῶν· καὶ
 δόξας αὐτοῖς Νάρκισος Κίλιξ, Θεόδωρος Περὶνθος,
 Μάρκος Χαλκηδόνος καὶ Μάρκος Ἀρεθῆσης, ἑρ-
 μέας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαιῳ δεκάτῳ ὀγδόῳ· τὰ
 αὐτὰ καὶ ὁ Σωκράτης φησὶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν Εὐ-
 50 περιῶν μαθὼν τὰ κατὰ Ἀθανάσιον καὶ Παῦ-
 λον, ἐπεμψε γράμματα Κωνσταντῇ ζητῶν τρεῖς
 Ἐπισκόπους τὸν λόγον ὑποδύσαντας τῆς καθαι-
 ρέσεως τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπεμψε, βιβλίῳ δευ-
 τέρῳ, κεφαλαιῳ δεκάτῳ ὀγδόῳ· λέγασιν ἔνθ' οἱ αὐ-
 τοῖς, ὅτι ἔτοι οἱ πρῶτοι ὡς ἀντιπρόσωποι ἐς Ἰταλίαν,
 διΐχυρίζοντες, καὶ τὸν Βασιλέα πείθον ἐπερῶντο
 δικαίαν εἶναι τῆς Ἀνατολικῆς Σινώδος τῶν κεί-
 σιν, διέβαλον δὲ τῷ Κωνσταντῇ καὶ Ἀθανάσιον καὶ
 Παῦλον· ἀπαιτῶνται δὲ τὸ πῶς ἔχασιν περὶ
 τῶν πρίσιν, τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ πρίσιν κρύψαντες,
 ἐτέρῳ οὐθεσιν πίστεως χωρὶς τῆς ὁμοσχίης ποιή-
 σαντες, δεδώκασιν τῷ Κωνσταντῇ, καὶ ἔδωκεν ὡρε-
 λήθησαν· ἔμενον ἔνθ' ἡ ἑρμείας ἔτι τρία, εἴτα ἐ-
 ποιήσαν οἱ αὐτοὶ ἄλλῳ Σινώδον, καὶ πέμψασιν τῶν
 οὐθεσιν

136

οὐθέντες αὐτῆς εἰς ἰταλίαν μετὰ Εὐδοξίῳ Γερμανικῆς καὶ Μακεδονίᾳ Μοψαβίας· ἡ δὲ οὐθέντες ὠνομάθη πολὺν χρόνον· ἀφαιρέται δὲ καὶ ἐκ αὐτῆς τὸ Οὐμόσιον· οἱ δὲ Δυτικοὶ μετ' αὐτῶν ἐννοῦνται Θούρες, Μακεδόνες, Ἑλλαδικοὶ, Δάκες, Παρμένιοι καὶ Ἰλνύριοι (πλὴν Οὐρσακίᾳ Σιγῆς

δόμος, Οὐάλοντος Μυρσῶν, Φωτεινῶ Σιγῆς καὶ Αὐξοντίᾳ Μεδιολάνῳ καὶ ἐτέρων τινῶν ὁλιγίστων) σοφώτατα ἔλεγον, ἅρκαι ἡ δὲ Νικαία βεβαιωθεῖσα πίσις καὶ ἄλλης ἔχρεα, Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ· 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ κηρύξεως Συνοδῶν ἐν Σαρδοῖς περὶ τῆς Πρώτης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Βασιλέων Κωνσταντῆς καὶ Ἰωάννου Κωνσταντίᾳ οὐκ ἐκείνῳ Ἀθανασίῳ, Παύλῳ καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τῶν τῆς πίσεως δογμάτων.

Ἀπελθόντες οἱ πατέρες εἰς Ῥώμην ἐκείνῳ ὡφελήθησαν τῷ λοιπῷ ὥστε διὰ τῆς Πρώτης ἰταλίας ὥστε διὰ τῶν ἐν Ῥώμῃ Συνοδῶν, ἐπειδὴ οἱ Ἀνατολικοὶ εἰς ἐκείνῳ αὐτὰς ἐλογίζοντο, μάλιστα ὡς εἰρηται οἱ ἀποσταλόντες ἐκείνῳ εἰς Βασιλέα τῆς ἀπολογίας ἐποίησαν καὶ ἐκ εἰς ἰταλίαν ἡ πλὴν Συνοδῶν τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας· ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῆς ὅμως γνῶνς τὸ δίκαιον, ἔγραψε τῷ ἀδελφῷ ὁσιπότητος δέναι τὰς θρόνους τοῖς ἐρημίταις, ἀλλ' ὥστε αὐτὰς εἰσηκέναι· τέλος δὲ πάντων ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς Βασιλεὺς ἦν τῶν ἀδελφῶν ὥστε τὰς περὶ Ἀθανασίου λαβεῖν τὰς θρόνους αὐτῶν, καὶ γράψαν ἦν ἐκείνῳ ἐκείνῳ αὐτὸς ἀντιπροσθέντων

τῶν τῆς ἐναντίας Διέσεως, εἰ περὶ Ἀθανασίου καὶ Παύλου περὶ αὐτῶν, Συνοδὸν ἐζήτησαν εἰς Ὑππερίαν τῶν ἐκείνῳ δογμάτων ὡς ἐπὶ βιβλίου δούτων· ὁ δὲ ἐδόξε γνώμη τῶν Βασιλέων τὰς ἐκείνῳ ἐρχομένους Ἐπισκόπους εἰς ἐπὶ τὴν ἡμέραν καταλαβεῖν τὴν πόλιν Σαρδοῦ, Βερμίας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ, καὶ ὁ Σωκράτης φησὶ, Συνοδὸν ἄλλῳ ὡς ἀκαλῶς γινέσθαι οἱ 20 περὶ Παύλου καὶ Ἀθανασίου, ὥστε καὶ τὰ καὶ αὐτὰς καὶ τὰ περὶ πίσεως ἐν Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ λαβεῖν· κηρύσσεται ἐν αὐτῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ὡς ἐπὶ Σαρδικῇ γνώμη τῶν δύο Βασιλέων, βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ ἐκείνῳ· 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ παπιστῶν ἀποδόντων δεῖξαι ἐκ τῆς ἀπελθεῖν Ἀθανασίου καὶ Παύλου καὶ τὰς λοιπὰς πατέρας εἰς Ῥώμην, καὶ ἐκ τῆς τῶν ἰταλίων ἀποδόντων τὰς θρόνους αὐτῶν καὶ γράψαι ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς Ἀνατολικοῖς ἔχον τὸν 30 Ῥώμης Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς Φλιαρεδῆς τῆς τῶν παπιστῶν ἀπὸ μαρτυρίων καὶ ἀποδείξεων ἁγίων πατέρων καὶ Συνοδῶν τῶν τὰ αὐτὰ καὶ πλείων καὶ κατὰ ἐνέργειαν αὐτῶν·

Οἱ παπισταὶ ὅμως ἐκείνῳ, ἦν ἐκ τῆς ἀπελθεῖν τὰς ἀρχὰς τῶν Ἀθανασίου καὶ Παύλου καὶ τὰς λοιπὰς πατέρας εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τὸν ἰταλίον δεδωκέναι αὐτοῖς τὰς θρόνους αὐτῶν καὶ γράψαι ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὰς Ἀνατολικὰς ἀποδόντων δεῖξαι ὅτι ἔχα ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας· Ἀλλὰ ἐπὶ τῶν πρώτων, ὅτι εἰ καὶ ἐκείνῳ ἀνωτέρῳ κεφαλαίῳ φανερόν ὅτι ὁ Ῥώμης ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς Βασιλέως τῆς Δύσεως Κωνσταντῆς καὶ ἐβοήθη τῷ δίκαιῳ καὶ ἐκ ἐξ αὐτῶν μόνον, δηλονότι ὡς ἐκ ἀπὸ δυναστείας ἡ ἐξουσίας τῆς θρόνους τῆς Ῥώμης, ὅμως λέγουσιν ὅτι ὅταν κατεπέμψῃ ἀναγκάσει ἐκκλησιαστικῇ χρεῖα, ἔγραψεν μόνον οἱ μεγάλοι Ἐπίσκοποι εἰς τὰς μεγάλας καὶ καὶ εἰς τὰς μικρὰς Ἐπισκόπους, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐλάττω εἰς τὰς μικρὰς, ὅπως καὶ Μητροπολίται ἔχοντες Πατριάρχαι, ἀλλ' ὡς Ἀπόστολοι ἔγραψαν εἰς ὑπερεπίσκοπος Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ καὶ λαῖς, καὶ ἀπὸ φιλαρχίας, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς οἰκοδομῆς κατὰ Παύλον, καὶ ἀρκεῖ εἰς μαρτυρίαν τέσσαρα ἴνα, πρῶτον, ὅτι

εἰς τὸν Σαμοσατέα πολλοὶ ἔγραψαν ἐλέγχοντες τὴν 35 Δίεσιν, καὶ δὴ καὶ ἐκείνῳ αὐτῶν ἀπὸ ἐκείνῳ ἡ γνώμη ἡ βελῆς τῆς Ῥώμης· ἔτα ἔτα τὸν Κναφέα ὅτι ἐπενόησε τὴν ἀπελθεῖν εἰς τὸ Τελσάγον τὴν, ὅσα ἐκείνῳ δὲ ἡμῶν, ἐμόνον Πατριάρχαι, ἀλλὰ καὶ Ἐπίσκοποι ἔγραψαν καὶ αὐτῶν 40 ἀπελθεῖν αὐτῶν, ὡς καὶ τὸν Σεβέρην ἐκείνῳ αὐτῶν μόνον δύο Ἐπίσκοποι Κοσμάς καὶ Σεβερανός, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ τέταρτον· ἔη καὶ εἰς Νεσόριον καὶ τὰς λοιπὰς Διέσεις Πατριάρχαι ἔγραψαν ἐμόνον οἱ τῶν μεγάλων θρόνων 45 Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν μικρῶν, ὡς Ἀκάκιος Βερρόσιας καὶ ἄλλοι· ἔτα ὁ Ῥώμης Ἀδελανός κατὰ τῶν ἐν Ῥώμῃ φερόμενος ἔλεγον εἰς τὴν τότε Συνοδὸν ὅτι ἀπὸ τῶν Διέσεων ἔξισ τὰς ἐλάττω Ἐπισκόποις κατεξάνισαται τῶν μετὰ 50 ζώνων, καὶ ἐκείνῳ ποιῶσι οἱ μικροὶ Ἐπίσκοποι εἰς ἀναγκάσει κατὰ τὸν πόσον μᾶλλον ἢ δίκαιον ἵνα γράψῃ ἐκείνῳ ἡνὲν κατωτέρων εἰς τὴν Ἀνατολὴν μετὰ οἱς τρόπον ἐδύνατο αὐτὸ ὁ Ῥώμης ἰταλίας, Πατριάρχης ὡς ἄλλης τῆς Δύσεως, καὶ ἔχον συνεργῆς

τὸν τε Βασιλέα τῆς Δύσεως καὶ τὰς ἐγκλείτους
τῶν Ἀνατολικῶν Ἀρχιερέων· δούτερον, ὅτι τὰ τῆς
Ἐκκλησίας ἐνοεῖται μόνῳ τῷ λόγῳ τῆς ἀξιώσεως,
ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάγκης, ὅθου οἱ Πατέρες μέλη οὖντες
5 τῆς Ἐκκλησίας συμπάσχουσιν ἀλλήλοις, καθὼς καὶ
ὁ ἱεὺς λέγει εἰς πλὴν ἐπιστολῶν, καὶ ἐνεργῶσι καὶ
γράφουσιν ἐν ᾧ αὐτῶν ἀνάγκης καὶ ὑπερβολῆς, ποτὲ
μὲν διδασκαλικῶς μόνον, ποτὲ δὲ καὶ ἐλεγκτικῶς,
ποτὲ καὶ κατακριτικῶς, καὶ μόνον, καὶ μετὰ
10 ποδῶν, ἀλλ' ὅσοι τῶν πλείων γραμμάτων καὶ ἐπι-
στημάτων εἰς ἐπίσκοπον ἔλαβον ἐκ τῆς Ἐκκλησίας
καθόλου ἀξίωμα, ὅθου εἰς ὅς ῥώμης ἡ ἔλαβον,
ἡ δυνάται λαβεῖν, καὶ λάβε ὡς ἀδειγμα ὅσοι τὰ
ἀγία ἱερωνύμους καὶ ἄλλων. ὁ Πολύκαρπος Σμύρ-
15 νης ἔγραψε πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολὴν πᾶν
θαυμασίῳ, ἥ τις καὶ ἐπὶ ἱερωνύμους ἀνεγνώσκειτο
εἰς πλὴν Ἀσίας ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, Εὐσεβίου βιβλίῳ
τετάρτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ τετάρτῳ. καὶ κλήμης
ὁ ῥώμης ἔγραψεν εἰς Κόρινθον, ἀλλὰ καὶ ὁ Κορίνθιος
20 Διονύσιος ἐπὶ Ἀντωνίου Εἰρήνους ἔγραψεν ἐπιστολὰς
ὡς Ἀπόστολος εἰς Λακεδαιμονίους δύο, εἰς Ἀθηναίους
τρῆς, εἰς Νικομήδειους τέσσαρας, εἰς Κρήτιον πέντε,
εἰς Ἀμασεινὸν καὶ εἰς ἄλλας Ἐκκλησίας τῆς μαύρης
θαλάσσης ἑξ, εἰς Κνωσιανὸν καὶ Πινυτὸν τὸν ἐπί-
25 σκοπον αὐτῶν, ὅστις καὶ δούτερον ἐπιστολὴν ὡς
τῷ Διονυσίῳ ἐξήτει περιέχεσθαι ἄλλα, ἀλλὰ
ἐρεῖαν τριπλῆ. εἰ δὲ ἔγραψε καὶ εἰς πλὴν ῥώμης,
καὶ εἰς Σωτήρα ἐπίσκοπον Ῥωμαίων ὀκτώ, πρὸς
γυναικὰ ὠβλαβῆ Χρυσόφορον. Βίκτωρ ἐπί-
30 σκοπος ῥώμης περὶ τῷ Πάσχᾳ εἰς πολλὰ ἔθνη
ἔγραψεν ἐπιστολὰς, ἀλλὰ καὶ ὁ Βιρηναῖος ἐπί-
σκοπος Λευθένων ἔγραψε καὶ ἐπετίμησε τὸν
ῥώμης Βίκτορα διότι ἀφώρισε ἡμᾶς Ἐκκλησίας
τῆς Ἀσίας, καὶ παραινῇ αὐτὸν ἵνα μὴ χίρῃ ἐκ-
35 κόλως πλὴν ἐνότητι τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ διδάσκει
ὁ ἐπίσκοπος τὸν Πάπαν, καὶ δὴ καὶ ἐπισημαίνει. ὁ
ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρος ἔγραψεν εἰς τὰς Ἀντι-
οχείας Δαδὶ πλὴν Χερσηνίαν τῷ Ἀντιοχείας Ἀσκλη-
πιάδῃ, καὶ ἐπεμψε πλὴν ἐπιστολὴν μετὰ κλήρυ-
40 πος τῷ Στρωματέως. ὁ αὐτὸς ἔγραψεν εἰς πλὴν Ἀν-
γυπτον εἰς τὰς Ἀντινοίας ὑπὲρ τῆς ὀκκλησιαστικῆς
καταστάσεως. Σεραπίων πλὴν ἐνδεκάτῳ ἔτει Κομόδῳ
Χερσηνιῶν ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, γράφει πρὸς
Καρίνον καὶ Πόντιον, καὶ πρὸς Ῥώμης καὶ Κίλικας.
54 Θεόφιλος ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης
ἔγραψε συνοδικῶς ἐπιστολὴν ἀξιόλογον περὶ τῷ
Πάσχᾳ εἰς διαφόρους ἐπαρχίας. Βακχύλος ἐπί-
σκοπος Κορίνθου ὅσοι πρὸς τῶν ἐπισκόπων τῆς
Ἀφρίας βίβλον διοριστικὴν περὶ τῷ Πάσχᾳ συνέ-
50 ταξε. Πολυκράτης ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἔγραψε
συνοδικῶς μετὰ τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἀσίας κατὰ
Βίκτορος ῥώμης, καὶ μάλιστα λέγει, ὅτι αὐτῆς
Ἀσίας Ἐκκλησίας ἔχουσιν αὐθεντίαν τῷ Θεολόγῳ
Ἰωάννῃ καὶ Φιλίππῳ οὗτοι πᾶν δώδεκα καὶ ἄλλων,
καὶ ἰδὲ βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαιῶν ἐνδεκάτῳ. ὁ

ῥώμης Κορήλιος ἔγραψεν εἰς τὸν Ἀντιοχείας Φαύτι-
νον Δαδὶ πλὴν ῥώμης κατὰ Ναυάτε Συνοδόν, ἀλλὰ
καὶ Κυπριανὸς Καρθαγόνος γράφων ἡλεγγε καὶ ἐν-
αυτιώθῃ τῷ Στεφάνῳ ῥώμης Δαδὶ τὸ βαπτισμα, καὶ
ὑπερβῶν ὁ ἱεὺς Ἀνγυστίνος ἔλεγον εἰς τὸ τρίτον ἐπι-
βλίον περὶ τῷ βαπτισματι, ὅτι ἐδυνάτο ὁ Κυπρι-
ανὸς ἀντιλέγειν τῷ ῥώμης, ἐπεδὴ τὸ πρὸς βλεμμα-
τικὴν ἦν διωρισμὸν ὑπὸ Οἰκερμηνικῆς Συνοδῆς. Διο-
νύσιος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἔγραψεν ἐξυπα-
τακῶς καὶ μεγαλοφρονῶς εἰς τὸν Σαμοσατέα Παῦλον,
καὶ εἰς τὸν Ἀντιοχείας Φαύτινον περὶ μετανοίας,
καὶ εἰς Κορήλιον καὶ Εὐσέβιον τὸν μετὰ Στέφανον,
καὶ Διονύσιον τὸν μετὰ Εὐσέβιον ῥώμης ἐπισκόπος,
καὶ εἰς Ναυᾶτον τὸν μετὰ Αἰρείκον, καὶ εἰς Διονύσιον καὶ
Φιλήμονα ἱερεῖς ῥώμης, καὶ εἰς Λαοδικαίους, καὶ
εἰς Κόνωνα, ἀγωνιζομένους ὁμοπολιτικῶς κατὰ Ναυ-
άτε, καὶ τῷ Σαμοσατέως Παύλῳ. ἔτι ἔγραψεν
ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν εἰς διαφόρους παρειαίους καὶ Δα-
60 φορα ἔθνη, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ πρώτῳ κε-
φαλαιῶν δεκάτῳ πέμπτῳ. ὁ Ἀντιοχείας κατὰ τῷ
Σαμοσατέως Συνοδῶς ἔγραψε Δαδὶ Μαλχίανους εἰς
τὸν Ἀλεξανδρείας Διονύσιον καὶ ῥώμης Μάξιμον,
καὶ εἰς πᾶσαν πλὴν Ἐκκλησίαν πλὴν ὁμοφασιν αὐτῆς.
ὁ μέγας Ἀντωνίου ὁ μοναχὸς ἔγραψε πρὸς Ἀρσε-
νοῖτας καὶ ἄλλους διαφόρους. ὁ Ἐμεσηνὸς Εὐσεβίος
ἔγραψε πρὸς Γαλάτας ἐπὶ Κωνσταντίνῳ. ὁ ἱεροσο-
λύμων Μάξιμος εἰς Ἀλεξανδρείαν ὑπὲρ Ἀθανασίου,
καὶ αὐτὸς Ἀθανάσιος εἰς πολλὰς, καὶ Βασίλειος καὶ
Εὐστάθιος καὶ ἄλλοι εἰς τὸν Δάμασον ῥώμης καὶ τὰς
δυτικὰς ἐπισκόπους καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς. ὁ ἱερο-
σολύμων Βερμὺν ἔστειλεν εἰς Δαφφορα ἔθνη κή-
ρυκας ἐπισκόπους, καὶ δὴ καὶ εἰς Σκυθίαν
καὶ εἰς Χερσῶνα. ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε τῷ
Ἀντιοχείας περὶ τῶν εἰς τὰ Σαμοσατα Αἰρεί-
κων, καὶ πέμπει κήρυκας παρ' ἐνορίας εἰς Λίβανον
καὶ Φοινίκην. ὁ Θεολόγος μέμφεται τὸν Δάμασον
Δαδὶ πλὴν καθάρεισιν Οὐτελίῃ, γράφων εἰς Κληδό-
νιον. ὁ Ἀθανάσιος ἐδίδασκε τὰς δυτικὰς τὸ περὶ
ὑποστάσεως καὶ ἐσίας. ὁ Βασίλειος ὡς ἀκινῇ τὸν
Ἀθανάσιον παῦσαι τὰ σκάνδαλα τῶν χιζομύμων
ἐπισκόπων Ἀντιοχείας. ὁ μέγας Ἐπιφανῆς περὶ
ἐκείνων οἱ ἔλεγον ὅτι ἡ Θεοτόκος μετὰ τὸ γονῆσαι
ὡμίλησε γάμῳ οἰνῆς καὶ Ἀντιδομαρτανίται
καλῶνται ἔγραψεν ἐπιστολὴν εἰς Ἀραβίαν ὡς ὁ αὐ-
τὸς λέγει Αἰρείται ἐβδομηκοστὴ ὁ γδοή. Ἀλέξαν-
δρος Θεσσαλονίκης ἔγραψεν εἰς Ἀλεξανδρείαν εἰς
λέγχων τὰς Ἀρειανὰς, ὡς Ἀθανάσιος ἐπιστολὴ πρὸς
τὸν μονήρη βίον Δαδὶ γασιν. ὁ Θεοδοσίος ὁ μικρὸς
συμβιβάζει τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην μετὰ τῷ μάκα-
ρίῳ Κυρίλλῳ. ὁ μέγας Ἀθανάσιος τὸν Φερμαλῆ-
ον ἰνὸν Ἀρχιερέα ἐχειροτόνησεν. ὁ ἐκλήτης Δα-
νιὴλ ἐλέγχει τὸν Βασιλίσκον Αὐτοκράτορα καὶ
πρόσωπον καὶ ὁ μοναχὸς Οὐλύμπιος. ὁ Θεοδο-
σίος καὶ Σάββας τὸν Ἀναστάσιον. ὁ μέγας Μάξι-
μος δοκιμάζει τὰ συνοδικὰ τῷ Μαρτίνῳ Πάπα
ῥώμης.

Ρώμης . ὁ Θεόδωρος καὶ Πλάτων οἱ σταδίται ἀν-
θίσανται καὶ Βασιλεῖσι καὶ Πατριάρχεις . ὁμέ-
γας Ἰωαννίσι διδάσκει τὸν Κωνσταντινουπόλεως
Μεθόδιον περὶ τῶν χειροτονηθέντων ὑπὸ τῶν Ἐπι-
σκοπῶν . ὁ Γοννάδιος Κωνσταντινουπόλεως πρῶ-
τον , καὶ ὕστερον ὁ Ταράσιος γράφουσιν ἐγκυκλίους
ἐπιστολάς καὶ πέμπουσιν αὐτάς ἰδίως εἰς τὸ πρῶ-
τον τῷ Πάπᾳ Ρώμης περὶ Ἐπισκόπων , ἕως
ἐχειροτόνην εἰς τὴν Γαλιαν διαργυρίων . οἱ Ἱεροσο-
λύμων Σωφρόνιος ἔτι Πρεσβύτερος ὡς μάχεται εἰς τὴν
Ἀλεξανδρείαν μετὰ τῷ Κύριᾳ Ἀλεξανδρείας περὶ τῶν δύο
τῶν Χριστῶν ἐνεργειῶν , καὶ Πατριάρχης γονόμῃ , Διὰ
τῆς ἰδίας Συνοδῆς ἀναθεματίζει πρώτους καὶ τῶν Βασιλέως
τῶν Ἀρεσιν φερόμεν κατὰ τῶν Κωνσταντινουπόλεως , καὶ
τῶν Ρώμης καὶ τῶν Ἀλεξανδρείας . ὁ Καισαρείας τῆς
Παλαιστίνης Ἀκάκιος ὁ μονόφθαλμος ἐκάθηρε τὸν
Κωνσταντινουπόλεως Μακεδόنيον καὶ αὐτὸς ἔξω τὸν
Εὐδόξιον , καὶ τὸ δὴ μέγιστον , ὡς μαρτυρεῖ αὐτὸς
ἐαυτῷ Ἱερώνυμος , ἐξέβαλε τὸν Ρώμης Διόρειον
καὶ ἐχειροτόνησεν αὐτὸς ἐκείνῳ Γάπαν Ρώμης τὸν Φί-
λωνα , ἀλλ' ἔμεινον ἡ Καισαρεία Καισαρεία καὶ ἡ
Γόμη Ρώμη , ἐπειδὴ μήτε ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἐπι-
σκοπῶν , μήτε ἀπὸ αὐτῆς δυναμείας , ἀλλὰ ἀπὸ τῶν
Κανόνων ἔχουσιν οἱ ἄλλοι τὴν ἡμέραν . ἰδὲ καὶ κατωτέρω βι-
βλίᾳ πέμπτῃ , κεφαλαῖς οὐδεκάτῃ Παράγρα-
φον τελευτῶν δούτερον . τρίτον , ὅτι Διὰ τῆς ἐπι-
στολῆς ταύτης καθαιρεῖται τῶν Ρώμης ἡ μοναρχία
καὶ ὑπονομεύεται , πρῶτον , ὅτι οἱ Ἀνατολικοὶ ἔγρα-
φον πρὸς ἱεράριον , καθὼς ὅτε ὁ Πάπας ἔκρινε καὶ ἐκά-
θηρε τὸν Νικαῖον μετὰ τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς καὶ
οἱ Ἀνατολικοὶ Ἐπίσκοποι ἐσιώπων , ἔγω καὶ νῦν
τῶν Ἀνατολικῶν κρινόντων τὰς ὑποθέσεις τῶν Ἀνα-
τολικῶν Ἐπισκόπων ὁ Πάπας ἡσυχάζετω . καὶ πᾶς
λοιπὸν ἡ μοναρχία τῶν Ρώμης ὁ δούτερον , ἔγραψαν
αὐτῷ οἱ Ἀνατολικοὶ ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῶν Ἐπισκό-
πων , καὶ ἀπὸ τῶν μεγάλων τῶν πόλεων Ἐπίσκοπος
Ἐπίσκοπος ὑποτασσάμενος κατ' ἐξουσίαν , ὅθεν καὶ
ὁ Πάπας κατ' ἐξουσίαν υποτασσάμενος Διὰ τὸ εἶναι Ἐ-
πίσκοπον τῆς Ρώμης . ὁ δὲ ἱεράριος ὑποτασσάμενος
ἔγραψεν ὅτι ἡ Ρώμη ἔχει πρωτεύον , ἢ ἀπὸ τῆς γρα-
φῆς ἢ ἀπὸ τῶν Πέτρων , ἢ ἐκ συνηθείας , ἢ κατὰ
ἐξουσίαν , ἀλλ' ἐδέχθη τὴν γνώμην καὶ αὐτὸς ἔγρα-
ψεν ὅτι ἐξ ἐκκλησιαστικῶν Ἐπισκόπων Ἐπίσκοπος ὑποτα-
σσάμενος Διὰ τὸ μέγεθος τῶν πόλεων , καὶ κατέκρι-
νε τὸν Γρηγόριον τὸν εἰς ἀνθρώπινον κοινδοξίαν ἐμ-
πιστόντα καὶ ἀφύστα τὴν μικρότητα αὐτοῦ Ἐπισκοπῶν
καὶ ἀρπάσαντα τὴν Ἀλεξανδρείαν . τρίτον , ὅτι
ὅντις εὐὸς σώματος τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ,
καὶ δυναμῶν τῶν Δυτικῶν ἀνακρίνουν τὰς Ἀνα-
τολικὰς , καθὼς καὶ τῶν Ἀνατολικῶν , κρίνουν
δηλαδὴ τὰς Δυτικὰς , ὡς συνείδησι περὶ τῶν Πά-
πων , οἱ ἱεράριοι λέγουσιν ἐγὼ κρίνω , ἐγὼ εἰμι κα-
τὰ Πέτρον βικάρειος τῶν Χριστῶν , ἀλλὰ ἴσως ὁ
σεβαστὸς ἀποκρίνεται , εἰπὼν , ἐγὼ μόνος ἔγραψα
ὑμῖν , ἀλλὰ αὐτὴ ἡ γνώμη ἐκείνη ἐμὴ μόνος , ἀλλὰ

καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ἰτα-
λίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς μέρεσι ταύταις . καὶ ἐν πολλοῖς
τόποις τῆς ἐπιστολῆς τὴν Συνοδὸν παρὰ βίβλιν κρι-
τὴν καὶ ἐχέουσαν , καὶ ἀνάγνωθι αὐτὴν ἐν τῇ δού-
τέρᾳ ἀπολογίᾳ τῶν μεγάλων Ἀθανασίου , ὥστε ἐ-
μὸν . ὁ Πάπας διορίζει , ἀλλ' αὐτὸς καὶ ἡ Συνοδος .
ἀλλὰ μήτε ἐκ τῆς ἀξιώσεως μοναρχίας συνάγεται ,
ἐπειδὴ ὡς ἔκρινε ὁ Πάπας καὶ ἡ Συνοδος αὐτὸς ἐ-
ν τῇ Ρώμῃ τὸν Νεσόρειον , ἔγω συνδικῶς πρὸς αὐτὸν
ἔκρινε ὁ Κύριος εἰς Ἀλεξανδρείαν , ὁμοίως ἰο-
ῖκεν καὶ ἐκάθηρε ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος
τὴν Ἀρεσιν τῶν Ἀρεῶν καὶ ἐκείνον ἐκάθηρε , ἀλλὰ
δὴ καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδωρος οἱ Ἐπίσκοποι Ρώμης
πρῶτον συνδικῶς καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Πάπας Μαρ-
τίνος πάλιν συνδικῶς ἦτοι μετὰ ἐκάστην πόντε 15
Ἐπισκόπων καὶ ὕστερον ὁ Ἀγαθὸν τῶν μονοθελητῶν
ἔκριναν ἐν τῇ Ρώμῃ μετὰ Συνοδῆς ἐκάστην ἐκαστοῦ
Ἐπισκόπων , καὶ οἱ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος κατέ-
κρινε συνδικῶς τὴν αὐτὴν Ἀρεσιν εἰς Ἱεροσα-
λήμ μετὰ τῶν Ἰωάννη καὶ Θεόδωρον , καὶ ὁ Μηνᾶς 20
εἰς Βυζάντιον καὶ ὁ Ἰωάννης Ἱεροσολύμων εἰς
Ἱεροσαλήμ καὶ ὁ Τύρις Ἐπιφανὴς ἔκριναν καὶ
κατέκριναν τὴν Ἀρεσιν Σεβήρον καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ,
καὶ μετὰ αὐτῶν ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης ὁ Κα-
ππάδοξ , καὶ ὅτι ταῦτα , ἔκριναν ὁ Ρώμης Λέων 25
καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανὸς τὸν Εὐτυχῆ , καὶ
ἡ τετάρτη , τρίτη καὶ ἑκτὴ αἰὶς οἰκουμενικῇ Συνοδοῖ
ἐμὸν τὰ τῶν Σωφρονίου καὶ Κυρίλλου συνδικῶς , ἀλλὰ
καὶ τὰ Κελεσίνο καὶ Λέοντος καὶ Ἀγαθῶντος ἔκρι-
ναν ὡς καὶ τὰ Μηνᾶ καὶ Ἰωάννην καὶ Ἐπιφανίαν Τύρις 30
ἐβεβαίωσαν ἡ πέμπτῃ , ὥστε αἱ οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ εἰσι
τὸ ἔχοντες κριτήριον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ,
ἀλλ' ἐγὼ ἡ ῥωμαϊκὴ Συνοδος , καὶ λοιπὸν μήτε μόνος
ὁ Πάπας . τέταρτον , ἐλέγει ὁ ἱεράριος ὅτι ἔτι ἐδέξατο
τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ , ἢ ἡ Ἐκκλησία εἰς τῆς ῥω- 35
μαϊκῆς Ἐκκλησίας , ἢ ἄλλοις παρρησια τῆς νῦν
τυραννίδος τῶν Πάπων , ἀλλ' ἀποκρίνεται ἐκκλη-
σιαστικῶς καὶ ἀποδείκνυσιν τὸν Γρηγόριον ὡς νόμον ,
ἅτε μὴ παρὰ βίβλιν ἔκρινε Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς αἰτή-
σεως τῶν Πρεσβυτέρων , ἢ τῶν Ἐπισκόπων , ἢ 40
τῶν λαῶν Ἀλεξανδρείας , ἀλλὰ χειροτονηθέντα εἰς
Ἀνθόχου , καὶ εἰσάγοντα εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐμετὰ
ἐκκλησιαστικῶν , ἀλλὰ μετὰ στρατιωτῶν , ὅπερ παρὰ
νόμον , ἔδει γὰρ τὸν μέλλοντα γενέσθαι Ἀλεξανδρείας
εἶναι ἀνθρώπου τῆς αὐτῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκ- 45
κλησίας , καὶ ἐξ' αὐτῶν τῶν ἱερατῶν καὶ τῶν κληρ-
ῶν ἵνα μὴ παρὰ νόμον οἱ τῶν Ἀποστόλων Κανόνες . πέμ-
πτον , ἐκ αὐτοῦ ὅτι ἔπρεπε ἐρωτῆσαι τὸν Πάπαν , καὶ
ἔγω καθάρεσαι ὑποβαλεῖν τὸν Ἀθανάσιον , ἢ παρ-
βαλεῖν τὸν Γρηγόριον , ἀλλ' ὅτι ἔπρεπε τὰς Ἀνα- 50
τολικὰς τριαυτὰς ἐνεργούντας γράψαι καὶ εἰς τὰς
Δυτικὰς ἵνα οὐδεὶς παρὰ πάντων τὸ δίκαιον ,
ἐπειδὴ οἱ πάχοντες ἦσαν Ἐπίσκοποι τῶν Ἐκκλησιῶν
ἐκείνων , ὧν μόνος εἰς Ἀπόστολοι γεγονάσι καθιγνηταί .
ἕκτον , ἀρνεῖται ὁ ἱεράριος ὅτι ἔγραψε μόνος αὐτὸς
τὴν

πλὴν ἕως αὐτὰς ἑπιστολῶν, καὶ λέγει γυνγραφίαν
αὐτῶν περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου, φησὶ γάρ,
εἰ καὶ μόνος ἔγραψα, ἀλλ' ἐκ ἐμῆς μόνος ἐστὶν αὐτῇ
ἡ γνώμη, ἀλλὰ πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ
5 τῶν ἐν ταῖς τοῖς μέρεσιν Ἐπισκόπων, ὅθου καὶ ὁ
ἀρχιεπίσκοπος Ἀθανάσιος ἐς τὴν δούτεραν ὁπολογίαν γρά-
φων περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἐλέγει ἕως
ἔλθω ὁ Ῥώμης ἱερεὺς, ἀλλ' ἕως ἔγραψον ἡ ἐν
Ῥώμῃ Σύνοδος διὰ ἱερέως, καὶ περὶ τὴν το-
10 πικὴν Σύνοδον τῆς Πάπας ἱερέως, ἐπεὶ
οἱ περὶ Εὐσεβίου ἡγήσαντο ἱερεῖον καὶ τὴν ἐν Ῥώ-
μῃ Σύνοδον καὶ ἐτάραξαν τὰς Ἐκκλησίας, μα-
θόντες οἱ θεοφιλέστατοι βασιλεῖς Κωνσταντῖνος καὶ
Κωνσταντῖνος ἐκέλευσαν τὰς ἐκ τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνα-
15 τολικῆς Ἐπισκόπους συναλθεῖν ἐς τὴν πόλιν σαρδῶν.
ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ σύνοδος ἑπιστολὴν πρὸς
Ἀλεξανδρεῖς λέγει περὶ τῶν Ἀνατολικῶν ἐξηγητῶν,
ὅτι ἡθέλησαν ἐς τὴν Σύνοδον πάντων τῶν ἁγίων
Ἐπισκόπων ἀπαντῆσαι, ἐκ δὲ τῆς φανεράς καὶ διημέ-
20 καθίσταται ἡ κρίσις τῶν ἀδελφῶν καὶ συναπισκόπων
ἡμῶν ἱερέως, ὡς γὰρ ἀσκεπὶ βεβηλότατος, ἀλλὰ
μετὰ ὑπομελείας ἔλθω, ἔχει γὰρ Ἐπισκόπους
ὁρθοήκοις ἀληθεῖς μάρτυρας. οὗ δὲ λέγει ποι-
τῶν ἐστιν, ὅτι ὁ ἱερεὺς ἔκρινε μετὰ Σύνοδον, ἔ-
25 χων μάρτυρας τῆς ἀγίας ζωῆς τῆς Ἀθανασίᾳ ὁρθο-
κοῖται Ἐπισκόπους, οἵτινες συγκερτήσαντες Σύνοδον
ἐν Αἰγύπτῳ, ἔγραψαν τὴν ἀπανταχῇ περὶ αὐτῶν
τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἱερέων περὶ αὐτῶν, οἱ δὲ
Εὐσεβιανοὶ ἐς ἐδὼν αὐτῶν ἐλογίσαντο, ὅθου ἀν-
30 κήρως ἐγένετο ἡ παρὰ τὴν Οἰκουμενικὴν καὶ σημείωσαι
τὴν, ὁ Πάπας βεβηλότατος, ὡς ἐκ ἔχει τὴν γνώ-
σιν ἐκ τῆς Πέτρης καὶ τῆς Χρυσῆς ἀπλῶς ὁ Ῥώμης
ὅταν καλῶς λαλῇ, ἀλλὰ διὰ βελῆς καὶ ἐξ-
τάσεως καὶ γνώμης συνοδικῆς, ὅθου πάντῃ Πα-
35 τριάρχῃ ἴδιον. ἐκ τῶν ἐν δέκνυται πανταχῇ
κατάλυσις τῆς παπικῆς μοναρχίας καὶ ἐσύστασις.
οἱ δὲ λέγει ἐς τὴν αὐτὴν ἑπιστολὴν ὁ ἱερεὺς τῶν
Εὐσεβιανῶν, ἡ ἡγεμονία ὅθου τῆς ἑξῆς ἦν περὶ
γράφεται ἡμῖν, καὶ ἕως αὐτοῦ ὁρίζεται τὰ
40 δέκνυται. ῥητὸν ὅθου ἑξῆς λέγει ἡ ἐκ Κωνσταντίνου, ὡς
ἑξῆς τὸ πρῶτον τῆς Πάπας καὶ ἐκ τῆς γράφης
ἡ τῆς Πέτρης ὡς βικαρίε Χρυσῆ. ἔπειτα δικαζομένων
τῶν Ἐπισκόπων Τύρε καὶ Βηρυτῆ, ὁ Κωνσταντιν-
πόλεως Ἀνατόλιος ἡθροισε Σύνοδον καὶ κατέκρινε
54 τὴν Τύρε, καταγνωσμένης δὲ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς

ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου ἔλεγε σωτηρία
αὐτοῦ κεκράτηκε τὰς ἐνδημύνας τῇ μεγαλω-
νύμῳ πόλει ἀγιωτάτης Ἐπισκόπου ἡνίκα καὶ
καλέσῃ ἀνακυπνόντων ἡνὶν ἐκκλησιαστικῶν πραγ-
μάτων συνεῖναι καὶ διὰ τῶν ἐκαστα καὶ ὁπο-
κρίσεως ἀξίαν τὰς δεομένων, ἀλλ' ἐπεὶ ἕμῳ
ἀδίκως ἀλλὰ καὶ παρ' ἐνορίας ἔκρινε, ἐκ ὧφι-
λήθη ὁπὸ τῆς σωτηρίας ὡς περὶ ἀλάστο ὑπεκρά-
τῆσαι ἐν Βυζαντίῳ, ἔγω καὶ ἱερεὺς ζητήσας ἵνα
κρίνῃ μόνος ἐκείνο ὅπερ ἔπρεπε κρίναι τὴν καθόλου
κοινότητα, ἐκ ἐδωκῆθη ὑπεκλῆσαι ἐδὼν, ἀδίκως
τὸ ἔθος εἶπὼν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς δίκης εἶπεν, πρῶ-
τον γράφεσθαι ἡμῖν, ἀλλὰ τὸ δίκαιον ἦν εἶπεν,
ἵνα γράψῃτε καὶ πρὸς ἡμᾶς. ὁ γὰρ Ἀλεξανδρεὺς
Ἀλεξανδρεὺς ἐκ ἔγραψε πρῶτον καὶ ἐς μένον τὴν
Ῥώμης, ἀλλ' ἔγραψον ἐκδομήκοντα ἑπιστολὰς ἐς
πάντας τὰς ἐγκρίτας τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἡ ἐναγ-
χος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὲρ Ἀθανασίᾳ Σύνοδος ἐκ
ἐς μένον ἡ πρῶτον τὴν Ῥώμης ἔγραψον, ἀλλ' ὡς
λέγει ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν τῇ δούτερᾳ ὁπολογίᾳ, καὶ
Σωκράτης βιβλίῳ δέκτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ
ἔγραψον ἐς τὰς ἐγκρίτας τῶν Ἐπισκόπων καὶ ἐς τὸν Ἐ-
πίσκοπον Ῥώμης. ὅθου ὁ μέγας Κύριος γράφον
κατὰ Νεσορίαν τῷ μακαρίῳ Πάπᾳ Κελεσίῳ, ὡς περ
ὑπεκλήθη τὸν μακαρίον ἱερεῖον, ἐκ εἶπε τὰ
μακρὰ ἔθου πᾶσι περὶ γράψαι αὐτῶν, ἀλλ'
ὅτι τὰ μακρὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἔθου πᾶσι ἐν ἀ-
νακινῆσαι τῇ σὴ ὁσότητι, καὶ ἰδὲ τὸν τρόπον
βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ, Παρ-
γράφῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ. καὶ ἐκ ἀναγκαζομένων ἔ-
τως ἔγραψον ὁ ἱερεὺς, ἀλλὰ καὶ Κύριος ἀνά-
γκης μετῆς κατεπειγέσης ἔγραψε πρὸς Κελε-
σίον, ἀλλ' ἐκ ἐπὶ ἡθροισεν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. ὅτι
δὲ ὁ ἱερεὺς ἀναγκαζομένων ἔγραψε καὶ ἐκ εἶχε
σκοπὸν περὶ μοναρχίας τῆς Ῥώμης φανερὸν εἶπεν
ὅθου τῶν ἐρημίων, καὶ ἔτι γράψαντων αὐτῶν τῶν
Ἀνατολικῶν ὅθου ἀσάλοτον ἔχει τὴν ἰσχὺν τὴν
ἰδίαν ἐκαστῇ Συνόδῳ, ἐκ ἀπεκρίθη ὅθου μέζων
εἶπεν ὁ Πάπας τῆς Συνόδου, ἡ ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρί-
νεται ὡς ἔγραψον ὁ Πάπας Ἰωάννης πρὸς Βασίλειον
τὸν Μακεδόνα, ἀλλ' εἶπεν ὅτι μέζων εἶπεν ἡ Σύνοδος
ἡ ἐν Νικαίᾳ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ ὁπὸ τῆς κατο-
λικῆς ἀθετεῖ τὴν μερικὴν καὶ ἐκ τῆς ἰδίας
ἰσχὺς. κατέστρεψε τῶν καὶ τὸ παρὸν τῶν παπικῶν
φλυαριάων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ἀνθυποφωρὰ παπιστῶν, τὸ μὴ δὲν εἶναι γνώμῃ τῆς Ῥώμης τὰς Ἐκκλησίας κανονίζαν, καὶ τὰ Σωκρά-
70 τας καὶ ἑρμᾶς ῥητὰ περὶ ἱερέως τῶν περὶ Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον ὑπερμαχησάντων περὶ τῶν ἐν σύστασιν
μοναρχίας τῆς Ῥώμης, καὶ λυσιτελεῖ τῆς τῶν μερικῶν καὶ κοινῶν διακρίσεως.

Ἀνθυποφωρὰν αἱ παπιστῶν πρῶτον, λέγει ὁ Σω-
κράτης, ὅτι ὁ ἱερεὺς ἐμέμφθη τὰς Εὐ-
σεβιανὰς μὴ ὑπεκλῆσαντες αὐτὸν ἐς τὴν Σύνοδον,

τῆς ἐκκλησιαστικῆς νόμῳ κελεύοντος μὴ δὲν εἶναι
γνώμῃ τῆς Ῥώμης τὰς Ἐκκλησίας κανονίζαν, βι-
βλίῳ δέκτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ καὶ ὅτι
Ἀθ.

Ἀθανάσιον καὶ τὰς λοιπὰς οὐχ ἱερεῖς ἀλλ' ἐκ τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας ἐχούσης παρ' ῥησιαστικοῖς γραμμασιν ὡχύρωσε καὶ τὸν οἰκῆον ἐκάστη ῥῆσον ἀπέδωκε, καθαρὸς τῶν περὶ αὐτῶν καθελόντων αὐτὸς, Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ. καὶ ὁ Ἑρμίας, ὁ Ἰούλιος μαθὼν τὰ ἐκάστη ἐγκλήματα, ἐπειδὴ πάντας ὁμονοῦντας εὖρε περὶ τῶν δόγματος τῆς ἐν Κιωνίᾳ Συνόδου, ὡς ὁμοδόξους αὐτὸς εἰς κοινωνίαν προσήκατο, οἷα δὲ τῆς πάντων κηδεμονίας αὐτῷ προσήκοντος διὰ τὴν ἀξίαν τῶν θρόνων, ἐκάστη τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν ἀπέδωκε, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ ὀγδόῳ. καὶ λοιπὸν οἱ ἀντικείμενοι ἐκ τῶν βέλονται συμπεραῖναι τὸ ἀνωτέρω εἰρημίζον, ὅτι δηλαδὴ ὁ Ῥώμης ἔχει γνησίως ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅποτε τινὲς τῶν Πατριαρχῶν εἰσὶν Αἰρετικοὶ, καὶ εἰς δόγματι οὐκ ὁδοῦν, ἀθετοῦν τὴν Σινὸν ὡς ὅπως διωκτοῦν καὶ βοήθειαν τῆς Ἐκκλησίας. ὅτε δὲ μένουν πολλοὶ ὁδοῦν καὶ Πατριαρχαὶ καὶ Μητροπολῖται ἰδίως πρώτων καὶ ὑστερῶν κοινῶς σκέπτονται πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἐκκλησίας, ὅποτε δὲ ἄλλως γίνονται,

ἀνίσχυροί εἰσιν ὡς εἶδειν τὰ παρόντα τῶν ἱερέων, καὶ ἐκείνα (ἵνα ἀφ' ἑσώτερων τὰ πολλὰ) τῶν Πατρῶν μετὰ Φλαυιανῶν Ἀντιοχείας καὶ Ἀκακίῳ Κωνσταντινῶν πόλεως. οἱ Εὐσεβιανοὶ οὖν Πατριαρχὰς καθελόντες καὶ τὴν πίσιν ὡς χαράζαντες ἐκ ἐκαλέσαν τὸν Ῥώμης, τὸ δὲ ποιῆσαι τὰς μερικὰς τὰ κοινὰ χωρὶς τῆς γνώμης τῶν κοινῶν ἐπὶ παράνομον. διὸ οὐκ εἶπον ὁ Σωκράτης ὅτι ὁ Ῥώμης κανονίζει τὰς Ἐκκλησίας (καθότι τὰς ἔτε ἐγένετο ποτε ἔτε γυνήσεται, καὶ δὴλον ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔδει 10 ἐπὶ Κανὼν τῶν Ῥώμης, εἰδὲ καὶ εἰς Κανόνες ἱνῶν πατέρων, ἀλλ' ἡ κοινότης αὐτὸς δοκιμάσασα ἔδωκεν ἵνα ἔχωσιν ἐν τῇ κοινότητι τὸ κύριον. ἔθεν εἶπον ἀνωτέρω ὁ μέγας ἱεραρχὸς ὅτι δέχεται τὰς ἐκτεθέντας ἢ βεβαιωθέντας Κανόνες ὡς τῶν 15 αἰώνων Συνόδων) ἀλλ' εἶπε μὴ δεῖν ὡς γνώμην τῶν Ῥώμης, ὡς εἶλεγον ὅταν ἡ Ἐκκλησία περὶ τῶν κοινῶν κανονίζει, καὶ κανονίζει ὡς γνώμην τῶν Ῥώμης, ὅπερ ὀνομάσκει ὅταν ὁδοῦν, καὶ πασιδὴλον διὰ τῆς πέμπτης Συνόδου, ἥτις τῶν 20 Ῥώμης βιβλίῳ ὡς ἀποστόλου, ὡς γνώμην ἐκείνη ἐκανόνισε τὴν Ἐκκλησίαν.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΙΒ.

Περὶ τῶν οἷα τῆς πάντων κηδεμονίας αὐτῷ προσήκοντος διὰ τὴν ἀξίαν τῶν θρόνων, ἐκάστη τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν ἀπένευμε ῥητέ, ὁ περὶ ἱερέων Πάππας φησὶν ὁ Ἑρμίας, καθ' ὁμονοῦν τὸν Ῥώμης φασὶν οἱ παπῖσιν εἶναι, καὶ περὶ τῆς σαφηνείας τῶν ῥητέ, καὶ ἀναίρεσεως τῆς τριαυτῆς ἐξουσίας τῶν Ῥώμης, καὶ περὶ τῶν πόθεν ἔχει τὴν ἀρχὴν ἡ Ἐκκλησία.

Ἀλλὰ φασὶν ὅτι ὁ Ἑρμίας λέγει περὶ τῶν ἱερέων, οἷα τῆς πάντων κηδεμονίας αὐτῷ προσήκοντος διὰ τὴν ἀξίαν τῶν θρόνων, ἐκάστη τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν ἀπένευμε, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ ὀγδόῳ. καὶ λοιπὸν φασὶν, ἔχει ὁ Ῥώμης ἐξουσίαν ἐπὶ πασὶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπειδὴ περ Πατριαρχὰς βίβλιν καὶ ἐκβάλλει. Ἀλλὰ ῥητέον πρώτον, τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἔχει ὁ Ῥώμης, ἀλλ' ἐμόνος, καὶ δὴλον διὰ τὴν ἀνωτέρω εἰρημίζον ἐν τῷ ὀγδόῳ Παραγράφῳ καὶ κατωτέρω ἐν πολλοῖς. δευτέρον, ὁ Ἑρμίας ἀμφιλαφῆς εἰσιν, ὅθεν καὶ ἐν τέτοις καταφρονεῖται, καθότι μαρτυρίαν αὐτῶν εἰπόντες οἱ Λατῖνοι ἐν τῇ Φλωρεντινῇ Συνόδῳ, καὶ δόκησαν εἶναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἡσύχασαν βιασθέντες ὑπὸ τῆς ἀληθείας. τὰς γὰρ αἰχὰς δεχόμεθα εἰς μαρτυρίαν, τὰς ἱεραρχίας δὲ δεχόμεθα ἐφ' ὅσον λέγουσιν ἀληθῶς τὰ γεγενημένα, καὶ τὰ ὡς τῶν αἰώνων ὀρεγνόμενα ἢ λαληθέντα, ἐξ ἑαυτῶν δὲ γνωμοδοτούντας περὶ τῶν θείων δογμάτων παρατρέμεθα. τὰς αὐτὸς βεβαιοὶ καὶ αὐτὸς μόνος ὁ Ἑρμίας λέγων, δογμάτων δὲ χάριν κενέτωσαν εἰς τὰς ποιεῖν θέμεις, καὶ δὲ γὰρ ταῦτα συγγράφειν πρὸς θέμιν, ἔτε ἱεραρχία πρέπον, ἢ ἔργον μόνον τὰ ὄντα ἀφ' ἑαυτῶν μὴδὲν οἰκῆον ἐπισταγῆναι, βιβλίῳ τρίτῳ,

κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Σωκράτης διηγοῖ τὸν Καισαρείας Εὐσεβίον τὸν Ἀρριανὸν ὡς ὁδοῦν, καὶ τὸν ἄθεον ἐλγὸν βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ. τῶν δὲ τριῶν τῶν ἀφ' ἑαυτῶν γνώμη ἀνίσταται, ἐμόνον ὅτι ἐκείσιν αἰνοῖ, ἀλλὰ καὶ διότι τῆς εὐθύτητος δόλοῦνται. καὶ διὰ ταῦτα λέγει Λεόντιος ὁ χολοαστικός ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς ἱστορίας αὐτῆς, μέχρι τῶν πράξεων τῶν αἰώνων Ἀποστόλων κεκανόνισαι ἡμῖν δέχεσθαι τὰς ἱστορίας ἀπλῶς, τὰ δὲ μετέπειτα ἐκ ἀπλῶς 35 καταδεχόμεθα. ἔτι ὁ Σωκράτης λέγει περὶ τῶν ἱεροσολύμων κυρίως ταῦτα, ἵστον ὅτι κύριον ὑστερῶν κατηγορεῖται, καὶ διὰ τὸ μὴ, ἐκ ἑαυτῶν φράσαι, καθηρέθη δὲ, ὅτι πολλὰ καὶ ἐπὶ τὸ κληθῆναι καλεῖται ἐφεξῆς δύο ἐπιστολῶν 45 διέφυγε, τὰς κατηγορίας ἀλαβέρητος, καθαιρεθεῖς δ' ὅμως, Ἐκκλησίᾳ βιβλίον τοῖς καθαιρέσις ἀπεμψάμενος, μέζον ἐπεκαλέσατο δικαστήριον, ἐπὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐγενόνα σύμψηφος. τὰς μὲν οὖν μόνος 50 καὶ πρώτος ὡς τὸ σωθήσεαι τῇ Ἐκκλησίᾳ σικῶ Κανόνι κύριος ἐποίησεν, Ἐκκλησίᾳ ὡς ἐν δημοσίᾳ δικαστηρίῳ χρησάμενος, βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαίῳ πρῶτῳ. ἐν τέτοις σημείωσαι ὅτι ὁ καθαιρεθεῖς διώκεται ζητῆσαι ἀνακρι-

κριθῆναι πρὸς ἑτέραν συνόδον ὡς ὁ μέγας Ἀθανάσιος λέγει, Πέτρος Ἀλεξανδρείας μελήτης ἐν κοινῇ συνόδῳ τῶν Ἐπισκόπων καθέλει, ἀλλὰ μελήτης ἔτι πρὸς ἑτέραν συνόδον κατέφυγον, ἔδὲ
 5 ἐσπένδασεν ὑπολογισαῖται. ὑπολογία δούτερα. κατὰ τὴν τὴν τρέπον τὴν ἐλεγεν ὁ ἱεὺς ὅτι ἡ ἑτέρα συνόδος ἀνακρίνει τὰ τῆς ἑτέρας. ἔκ ἑκείνου ὁ Ἀθανάσιος ἔτε ὁ ἱεὺς ἀναθεωρεῖται τὰ τῆς μίας συνόδου εἰς τὴν Πάπαν, ἀλλὰ
 10 εἰς ἑτέραν συνόδον πληρεστέρα δολοφονία γίνεσθαι τὴν ἀνακρίσιν καὶ ὑπολογισμὸν. δεῖν ὅμως πρῶτον κρινεῖσθαι ἐννομίμῳ συνόδῳ, καὶ ἐκ κατακρίσθαι, εἰς μέγιστον ἀνακρίνεσθαι, καὶ λέγει νόμιμον, ἐπεὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἀπέβαλε τὴν
 15 ἐν Κωνσταντινῇ συνόδῳ διὰ τὴν ἔχθραν τῆς ταύτης Ἀρχιερέως Εὐσεβίου. καὶ κατὰ μονομέρειαν κατακρίσθαι ἐν τῇ Μαριώτῃ, καὶ ἐν τῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδῳ, καὶ κερπύλῃ καὶ ἐνάγοντα κατ' αὐτῇ τὴν ἐν Τύρῳ ἔσαν, ὡς ὁρῶμεν ἀπέβαλε ταύτας,
 20 καὶ ἐξήτει ἀνακρίθῃναι ὑπὸ τῆς ἐν Ρώμῃ συνόδου ὡς νομίμῃ καὶ ἐντελεστέρας. ὁ δὲ Κύριλλος μὴ ἀπαντήσας ὑπολογισαῖται ἐν αἷς ἐκαλῆται συνόδοις νομίμοις ἔσαι, καὶ γὰρ ἔκ ἐδωθήθη κατ' αὐτῶν ἀπὲν μέμψιν τινὰ, μέγιστον ἐπεκαλέσατο δικαστήριον, πρῶτον καὶ μόνον
 25 τῆς ποιήσας. σιωπᾷται ὅμως ἐκ τῆς ἐν Ρώμῃ. δούτερον, εἰ πρῶτον καὶ μόνον ὁ Κύριλλος Ἐκκληστὴς δικαστήριον ἐπεκαλέσατο, δηλονότι
 30 πρὸς τὰς ἑκ τῇ ἐκκλησίᾳ ὄνομα Ἐκκληστῆς, ἢ καταφυγῇ τις πρὸς τὴν Ρώμης δικαστήριον. εἰ δὲ καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ τῆς περὶ τῆς Ρώμης πρωτίστη ἔπει, ἀλλ' ὡς ἄνομον ἔδειπτε οὐκ ἔργησαν, ἔτε ἡ ἐκ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ καθόλου. διὰ
 35 τῆς ὁ Σωκράτης μεμψόμενος τὸν Κύριλλον λέγει, ὅτι πρῶτον καὶ μόνον ὁ Κύριλλος τὴν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰσήγαγε, μὴ ἔχων παρηγορητικὸν ὑποδείγμα ἔτε δὲ τῆς γραφῆς ἔτε δὲ τῶν κανόνων ἔτε δὲ τῆς ἔθους πρὸς βεβαίωσιν τῆς γνώμης αὐ-
 40 τῆς, ἐβεβαίωσε δὲ ταύτῃ ὁ Βασιλεὺς ὡς δὲ τῶν πολιτικῶν νόμων ληφθεῖσαν. ἔκ αὐτοῦ ἄρα ὁ ταῦτα γραφῶν Σωκράτης τὸν Πάπαν πρῶτον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὥστε τὰς πάντας ἀνακρίνειν ὡς μοιάρχης καὶ ἀσμάρτητος Ἀρχων, ἀλλ' ἄπερ εἶπε περὶ τῆς Ρώ-
 45 μης, εἶπε κατ' ὅν τρέπον ἡμενδύσαντες αὐτὰ ἀνωτέρω. ἔπειτα τῆς ἑκ ἑκείνου ὁ ἱεὺς, ἀλλ' ὅτι ἔθ' ἡμῶν πρῶτον γράφεσθαι ἡμῖν, καὶ ἔτιως ἐν τῷ οὐρανῷ ὀρίζεσθαι τὰ δίκαια, ὅπερ σκοτεινὸν ὄν, δέχεται τὴν λύσιν τῶν ἀνωτέρω ἐν
 50 τῇ ὁπισθῇ αὐτῆς εἰρημῶν, καὶ γὰρ εἶπεν, ἔδωκε γραφῆναι πᾶσιν ἡμῖν, ἵνα ἔτιως ὀρίσθῃ τῶν πάντων τὸ δίκαιον, ταῦτα ὑπὸ τῆς δουτικῆς συνόδου, καὶ ἔκ τῶν Πάπα ὡς ἐξ ὑποκαλύψεως, ἢ
 τῆς διαδοχῆς τῆς Πέτρου, καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας Ῥωμαίων, ἔθ' ἑκ τῶν μόνων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς.

τρέπον λέγει ὁ αὐτός, μαθὼν δὲ ὁ Ῥωμαῖος Ἐπίσκοπος τὰ ἑκάστη (τῶν περὶ Ἀθανάσιον) ἐγκλήματα, ἐπειδὴ πάντας ὁμονοῦντας εὖρε περὶ τὸ δόγμα τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου, ὡς ὁρθοδόξους αὐτὰς εἰς κοινὴν πρὸς ἡμᾶς, εἶα δὲ τῆς πάντων κηδεμονίας αὐτῷ πρὸς ἡμᾶς (ἐπειδὴ οἱ λοιποὶ Πατριάρχικοι θρόνοι ὑπὸ Αἰρετικῶν κατέχοντο) διὰ τὴν ἀξίαν τῆς θρόνου (ἐπειδὴ αὐτὸς ἔμεινε μόνον Πατριάρχης ὁρθοδόξος) ἑκάστη (ὡς ὁμοδόξος ὁμοδόξος) τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν ἀποποιήσας, καὶ ὡς δηλονότι ἐπὶ λέοντος τῆς μεγάλης ὁ Γουναδίου ἀπένειμε τὸν θρόνον Ἀντιοχείας τῇ Μαρτυρίᾳ, καὶ ἐδίωξε τὴν Κναφίαν, καὶ ὁ μέγας Εὐστάθιος ἐχρηστότησε καὶ τὴν Ἀθηνῶν Κωνσταντινουπόλεως τὸν Εὐάγγελον, καὶ ὁ μελέτιος Ἀντιοχείας ἐβεβαίωσε τὸν Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῇ Ναζιανζηνῷ. πάλιν ὡς ὁ Εὐστάθιος μόνος χρεω-
 νήσας τὸν Εὐάγγελον, ἐξωρίσθη σὺν αὐτῷ ὑπὸ τῆς Βάλουτς, καὶ ὁ Μαρτύριος ὑποκαταστάσας ὑπὸ μόνου τῆς Γουναδίου, καταφρονήσας ἔφυγε, καὶ ὁ Ναζιανζηνὸς Γρηγόριος ὑπὸ μόνου τῆς μελετίου βεβαίωσας, ἀνέχωρησε τῆς θρόνου, ἔτι καὶ ἱεὺς φιλοτιμηθεὶς ὅτι ἐκλήθη αἵρεσις κερπύλῃ ὑπὸ τῶν Εὐσεβιανῶν, καὶ μόνος αὐτὸς καθολικῆς συνόδου τῆς θρόνου τοῖς περὶ Ἀθανάσιον ἀποποιήσας, ἔδωκεν ὡφελῆσαι, ἐδίωχθησαν γὰρ μετὰ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ὕβρεως. καὶ τῶν γονομικῶν ἐπ' ὅψιν τῆς Οἰκωμένης, ἔδωκεν ἡμεῖς τῇ Βασιλεῖ τῶν Ἐσπερίων. γονομικῆς δὲ καθολικωτέρας συνόδου ἐν Σαρδικῇ, καὶ ὑποδέσσης τῆς θρόνου τοῖς πατέρεσι, λέγει ὁ Σωκράτης, τῆς Κωνσταντίας μὴ διδόντος ὡς ὤρισεν ἡ συνόδος τῆς θρόνου, ὁ Κωνστας ἡπέλησε τὸν ἀδελφὸν καὶ ἔδωκεν αὐτῶν, ὁ χυρῶσας καὶ ἰδίαις γραμμασι καὶ τῆς συνόδου, βιβλίῳ δούτῳ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ δούτῳ. ἔδωκεν μίαν δὲ μνήμη τῆς ἱερείας. τὸσον δὲ μόνον εἶπεν ἡ συνόδος ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτῆς ὁπισθῇ, ὅτι ὁ ἱεὺς ἔκρινε δικαίως, καὶ ὅτι ἔχον ὀγδοήκοντα Ἐπισκόπους μάρτυρας. ἔκ ἑκείνου δὲ ὅτι διὰ τὸ ἐν τῇ Πέτρῳ, καὶ δώσωσιν αὐτῶν κλεῖς, ἐμπνέει ἐν τῇ νῦν τῇ ἱερείᾳ ὥστε ἐνεργεῖν αὐτὸν ἀναμαρτήτως ἐν τοῖς περὶ πίστεως, ἀλλ' ὅτι εἶχε μάρτυρας σιωπῶντας αὐτῇ τὴν δικαιοκρασίαν, ὅπερ ἐγγίνεται παντὶ Ἐπισκόπῳ δικαίως ἔτιως ἐνεργεῖν τι. ἔλεγε γὰρ ἡ ἐν Κωνσταντίνῃ συνόδος ὁπισθῇ πρὸς Κελεσίππον ζητῶντα Ἐκκλησίαν ἐν τῇ Ἀφρικῇ, τίς ποτε πισύσει ἐν, ὃ δὲ ποτε διώσθαι τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐμπνέσαι τὴν δικαιοσύνην, τοῖς δὲ ἀναριθμήτοις εἰς συνόδον σιωπηθροισμῶντες ἱερεῖς σιν ἀρνέσθαι, εἶτα ἡ ἐν Χαλκηδόνι συνόδος ἐν τῇ πρὸς Φωνητικῇ αὐτῆς λέγει, ὅτι ἐν Σαρδικῇ ἐξήρχον ὁ Ὅσιος, καὶ ἔδωκε μίαν μνήμη τῆς Πάπα ἱερείας. περὶ δὲ τῆς ὁσίας λέγει ἐπὶ ὁ Σωκράτης βιβλίῳ δούτῳ, κεφαλαίῳ τριακοστῷ πρώτῳ ὅτι ἐν Σιερμίῳ ὁ Βασιλεὺς μετεπέμπετο τὸν Ὅσιον ἢ παθεῖ ἢ ἀνάγκη τοῖς

παρῆναι ὁμοφώνῃσαι· τὰ τε γὰρ γυναικῶν, μετὰ τὴν ἐδο-
κίαν μαρτυρίαν ὑπαρῆσαν τῆς ἐκείνων πίστεως, ἔχει γὰρ
ὁ ὁσος Ἐπίσκοπος μικρὰς πόλεις καὶ καθ' ἑαυτὸς μείζων
ἐξέστω τῶν Ἐπισκόπων Ῥώμης, ὅθεν ὁ μέγας Ἀθανάσιος
μέγαν καὶ πατέρα τῶν Ἐπισκόπων αὐτὸν ἐκάλεσε, καὶ
ὑπὸ Βασιλέων καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου προ-
κρίπεται τῶ Ῥώμης, καὶ ἐν τῇ ἐν Σαρδικῇ ἐνομοθέτει
περὶ τῶ Ῥώμης ὡς ἐξῆς κατωτέρω, ἥτις πάντες

πῶς θρυλεῖται ἐν τοῖς ὡς πῶς ἀφ' ἑνὸς μοναρχίαν
τῶ Πάπα ὡς τῶ ἁγίου καταρτάσσει, ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ
Κωνσταντῖνος ἀπελθόντι πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῶ ἀδελφῷ
καὶ τῆς Συνόδου, πῶς Ἀθανασίῳ εἶπον αὐτῷ, τὸν
θρόνον τὸν αὐτοῦ ψήφῳ τῆς Συνόδου καὶ ἡμετέρας
ὑπόστασις ἀπείληφας, Σωκράτης ἐβλήθη τρίτῳ, κεφα-
λαίῳ ἕκστῳ τρίτῳ· ἐδὲ μία δὲ ἰδικὴ μνήμη τῶ
Ῥώμης ἢ τῆς Συνόδου αὐτῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ παπῶν Δὲ Πέτρος Ἀρχιεπίσκοπος λέγοντων γράψαι τὸν ἱερεὺς Ῥώμης τοῖς Ἀρειανοῖς ὅτι ἔχει
κατὰ τῶ Χριστῷ καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Κανόνου πῶς ἔκκλητον, ὅπερ ἐκείνους
ἀνέκρινε ἐν ταῦτα Δὲ ποσὶν ὁποδείξεων δέκνυται.

Εἰς λέγειν οἱ αὐτοὶ Δὲ Πέτρος τῶ Ἀρχιεπίσκοπῳ ὡς ὁ
ἱερεὺς γράφα τοῖς Ἀρειανοῖς καὶ παλιλαγοῦ
ὅτι καὶ κατὰ τῶ Χριστῷ καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶς ἐν
Νικαίᾳ Συνόδου γέγονε Κανὼν Δὲ πῶς ἔκκλητον
τῶ Ῥώμης, ὅπερ εἰ ἦν ψεύδῃ, οὐκ αὖ ὑπέ-
φερον αὐτὸν οἱ Ἀρειανοί, ἀλλὰ ἀπέλεγον· Ἀλλὰ ῥη-
τὸν ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ἔτω καὶ ἐν τῷ, μεμπόμε-
νοι οἱ Λατῖνοι Δὲ πῶς ἐδεδεκακάρησαν αὐτῶν, κα-
θ' ὅτι οἱ ἱερεῖς τῶ οὐκ εἶπε, καὶ βέβαια εἰ ἔλε-
γε τῶτο, ἥκειν ὅτι ἐκ εἶπον ἀλήθειαν, ἀδὲ εἶ-
πον οἱ ἱερεῖς οἱ ταῦτα, Δὲ τῶ οἱ ἐν τῇ κα-
ρίᾳ μεγάλη Συνόδῳ ἐκ ἀνὰ θεῶν βεβαίω-
ως συνεχώρησαν ἐν τῇ Συνόδῳ τὰ τῆς μετέωρης
ἐξετάζεσθαι, καὶ εἰ τῶ τῶ τῶ πάλαιον τυγχά-
νον, μνημονοῦσθαι δὲ καὶ γράφει ἐν τῇ μεγάλῃ
Συνόδῳ, καὶ τὰ ἐξῆς· τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
ἱερεῖς ἔλεγε ὅτι ἡ Συνόδῳ ἡ ἐν Νικαίᾳ συνε-
χώρησε καὶ ἔγραψε περὶ τῶ Ῥώμης Κανὼν ἔκ-
κλητον· ἔλεγε πῶς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου ἀνέκρινεν
Συνόδον παρ' ἐνορίαν, καὶ μάλιστα ἐν ἁγίῳ κα-
ρῷ, καθὼς νῦν βέβαιον οἱ Ῥωμαῖοι, ἀλλὰ ὑπαι-
νίσσεται τὸν πέμψον αὐτῆς Κανὼν λέγοντα, περὶ
τῶν ἀποικιστῶν γυναικῶν καὶ ἐκαστῶν Ἐπαρ-
χίαν κρατῶν ἡ γνώμη, καὶ τὰ ἐξῆς· εἶτα ἐπιφέ-
ρα, ἐξετάζεσθαι δὲ μὴ μικροψυχίᾳ ἢ φιλονει-
κίᾳ, ἢ ἡνὶ τιμῇ ἀπὸ τῶ Ἐπισκόπου ὁποσῶν α-
γῶναι γέγονται· ἵνα δὲ τῶ λαμβάνῃ πῶς πρέ-
πασαν ἐξέτασθαι, δις τῶ τῶ Συνόδου γίνεσθαι τῶν
Ἐπισκόπων τῆς Ἐπαρχίας· γράφα δὲ καὶ ἡ ἐν
Καρθαγίνῃ Συνόδῳ πῶς Ῥώμης Κιλεσίῳ, ἐπειδὴ
τῶ καὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ ὁριεσθαι ὁ χρεὶς ὅρι-
σθαι σεβασμίου· εἰ γὰρ καὶ περὶ κατωτέρων κλη-
ρικῶν καὶ περὶ λαϊκῶν φαίνεται ἐκείνῳ φυλάττε-
σθαι, πόσῳ μάλλον τῶ περὶ Ἐπισκόπων βέβαιον
ὅτι φυλάττειν· λέγοντι οὖν καὶ ἡμεῖς, φησὶν ὁ
ἱερεὺς, εἰ περὶ τῶ συμβαινόντων ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς
Ἐπαρχίας γίνονται ἀνέκρινε ὑπὸ τελεωτέρῃς συ-
νόδῳ, πῶς οὐκ ἔχει σκοπὸν ἔως ὅταν ταῦτα διο-
ριζόμενος τῆς ἐν Νικαίᾳ Κανὼν ἵνα ἡνὶκα αὐτὸν σύ-
νοδος τις γυναικῶν καὶ ἀντικείμενα τῇ

πίσει ἐκδήσεται, ἑτέρας γυναικῶν τομικῇ καὶ κα-
τοικίᾳ Συνόδου ἀφ' ἑνὸς διορισθῇ πᾶσι κακῶς
ἐκαστῶν, καὶ ἀπὸ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
καθ' ὅτι ταῦτα οἱ ἱερεῖς Δὲ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
καὶ Δὲ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
ὁ λόγος ἐπὶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
ἐκαστῶν ὅτι, ἡτοι ὁποσῶν, ἡ Συνόδου συνεχώρη-
σεν, ἡτοι ἐδέχθη καὶ ἔγραψεν, ὅπερ ἐπὶ τῆς
Ἐπαρχίας ὁριεσθαι γίνεσθαι, ὁ ἱερεὺς ἐξέλαβε
κοινότερον Δὲ πῶς ἀνάγκη τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
ἔλεγε κατὰ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
ἐκαστῶν ἀνέκρινε ἑτέρας καὶ μείζων Συνόδῳ ἡ τῆς
Ἐπαρχίας δηλονότι, ἔτω καὶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
ἐκαστῶν καὶ ἀμφιβαλλόμενα ἢ ἀπαρεσκόμει
ἑτέρας Συνόδου τελεωτέρῃς θεωρεῖσθαι ἐστὶν ὁλογοῦν· 30
καὶ ἵνα μὴ τομικῇ ἐξεστιαστικῶς ἀποφανέσθαι, εἶπε
τινὰς αἰτίας δι' αἷς δέχεται πῶς μίαν Συνόδον ἀνα-
θεωρεῖν τῶ τῆς ἑτέρας, τελεωτέρῃς δὲ ἐνομίζετο
ἡ ἐν Ῥώμῃ Δὲ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
τῇ καὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ Ἐπισκόπων καὶ λα- 35
τῶν, ἡτοι τῶ Βασιλέως τῶν Ἑσπερίων καὶ πασῶν
τῶν Ἐπαρχίαν τῆς Δύσεως, αἱ ἐπομῆς ἀνωτέρω,
καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς Συνόδου, καὶ τῶ ἐν Κωνσταν-
τινὸς πόλει λαῶ, καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκρίτων ἀπα-
ταχῇ ὁποσῶν Ἐπισκόπων· ὁ μέγας Βασιλεὺς 40
ἐπιστολῇ δούτεράς πρὸς Ἀθανάσιον λέγει περὶ
τῶν Δυτικῶν ἐκκλησιῶν τὸν ἅγιον ἵνα συνεγῇ
ἐλθὼν αὐτὸς εἰς βοήθειαν, τάχα αὐτὸς γυναικῶν τοῖς
κοινῶς ὀφείλει τῶν τε κρατῶν τὸ ἀξιόπιστον τῶ
πληθὺς δυσωπευμένων, καὶ τῶν ἐκαστῶν λαῶν ἀπο- 45
θεύοντων αὐτοῖς ἀντιρρήτως· διὸ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐν
ταῖς πρὸς τῶς Ἑσπερίαν ἐπιστολαῖς συχναῖς ἀνα-
φέρει πῶς ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ, καὶ τὸν Ἀρειανὸν Σεκῶ-
νον καθηρημένον ὑπ' αὐτῆς, δεξαμένης εἰς κοινωνίαν
ἐλέγχει αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς ἀφ' ἐστῶσας 50
τὸν Κανὼν, δηλονότι πῶς ὁποσῶν τῆς ἐν Νι-
κηῆς Συνόδου πρὸς καταφύγησιν αὐτῆς, καὶ το-
σαῦτα εἰπὼν καὶ ἀγωνιστόμενος καὶ παλιλαγοῦν, ὡς
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος φησιν, ὁ ἱερεὺς, ἐκ εἶπον ἡ τῶ, ἐν
ἡ Πέτρος, ἡ τῶς κλῆς, ἡ τῶ, κεφαλὴ τῆς
Ἐκκλη-

Ἐκκλησίας, ἢ βικάριος τῆς χειρὸς, ἢ ἀλάδοχος τῆς Πέτρας, ἢ τὸ πρῶτον, ἢ μόνος κριτὴς τῶν Λιρέσεων, ἢ ἄλλῃ τινὸς ῥήτῃ γραφικῇ, ἢ πατρικῇ, ἢ συνοδικῇ ἐμνήσθη, ἐξ ὧν περιβάλλουσιν οἱ
 5 Λατῖνοι εἰς σύστασιν τῶ παπισμῷ. εἰς ἐκεῖνο δὲ ὅπερ λέγουσιν οἱ Λατῖνοι ὅτι πρῶτοι οἱ Ἀρσενιοὶ

αὐτῶν τῇ μοναρχίᾳ τῶ Πάπα ῥητέον ὅτι τὰ τῶ ψευδοῦς ἐσιν, ἐπεὶ δὲ εἴη ῥητε πρῶτον μοναρχικὸν εἰς τὴν Ῥώμην, περιέβαλον αὐτὸ ὁ ἱεὺς καὶ τῶν Εὐσεβιανῶν. δόξα, ὅτι ἔτε μόνον ἔτε πρῶτον αὐτῶν, καὶ δὴλον ἐξ ὧν εἰπομὲν ἀνωτέρω περὶ τῆς Θεωρίας, καὶ ὅν τῶ λοιποῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

10 ὅτι ἡ δὲ ἀπλῶς δέχεσθαι καὶ αὐτὰ τὰ περιδήλως ἀληθινὰ· συγγράμματα τῶν Παπῶν ὡς τῆς ἀληθείας ἀγνοίαν ἔχοντων.

Ὅτι δὲ τὰ γράμματα τῶν Παπῶν (καὶ λέγουσιν περὶ τῶν πεπλασμένων ὑπιστολῶν καὶ ἑτέρων συγ-
 15 γραμμάτων ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀρχαίων Παπῶν ὡς τῶν παπιστῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν περιδήλως ἀληθινῶν) ἡ δὲ ἀπλῶς δέχεσθαι καὶ καὶ αἱ οἱ περὶ αὐτῶν γράφοντες ἀλλ' ἀναγκασθόντες ἐξετάζεσθαι μήπως καὶ ὅν οἱ γράφουσιν ἔπεριέχεσθαι
 20 ἡ ὁκκλησιαστικὴ ἀλήθεια ἀκραιφνῆς, δηλαδὴ ἐκ τῆς ὑπιστολῆς τῆς μεγάλης βασιλεῖς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ὡς Φησὶν, ἐπεὶ ὅν πᾶσιν οἱς ὑπιστέλλου γράμματα (οἱ Πάπαι) τὸν μὲν δυσώυμον Ἀρσενίον ἀνω καὶ κάτω ἀναθεματίζοντες,
 25 καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξορίζοντες ἡ ἀλαίαν, μαρκεῖον δὲ ἡ δὲ μίαν μέμψιν ὑπονεγκόντες φαίνονται, καὶ ταῦτα αἰτίαν ἔχοντες ὡς τὸ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀγνοίαν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς κοινωνίαν αὐτῶν ὁκκλησιαστικὴν κατεδέξαντο. ταῦτα ὑπιστολῇ πέμ-
 30 πη. καὶ σημειῶσαι ὅτι ἔχουσιν οἱ Πάπαι ἀγνοίαν τῆς ἀληθείας, ὡς ἔλεγε καὶ ὁ θεολόγος Γρηγόριος περὶ τῆς Δαμάσκου Ἀπὸ τὸν Οὐσίλιον, τῶν Οὐσίλιν

λόγους ἡμεῖς πρὸς δὲσερέεργον ἰδεξάμεθα, ἔτω τῆς θέλει πείθοντες. ἄλλοι δὲ πρὸς τὸν τῶν γεγραμμένων νομῶ ἀγνοίαν, ὅμοι δοκεῖ καὶ Δάμασος αὐτὸς μεταδιδάχθαι, καὶ ἅμα πυθόμορος ὑπὲρ τῶν περὶ τῶν μὲν αὐτῶν ἐξηγήσει-
 35 ων, δόκητες αὐτῶν πεποιθῶν, καὶ τὸ γράμματῶν ἀνατετραφέναι τῆς πίστεως σὺν ἀναθεματισμῷ, καὶ πρὸς τὴν ἀπάτην αὐτῶν δυσχερῶς, ἢ ἔπαθον ἐξ ἀπλότητος, πρὸς κληρονομίαν ὑπιστολῇ δούτερα. ἰδὲ λοιπὸν καὶ οἱ Πάπαι τῆς Ῥώμης βεβλῶνται, σκέπτονται, ἀγνοῶσιν, ἀπατῶνται, ὅθεν καὶ καὶ μυριάκις παλιπλοῦσι καὶ γράφουσιν, ἡ δὲ τῶν Λατίνων προσφέρουσιν τὰς ὑπιστολάς καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν ὡς ἀναγκασθόντες καὶ ἀναντιρρόπων εἰς σύστασιν Ἐκκλησίᾳ, ἔλεγε γὰρ ὁ Καλκηδόνος Ζαχαρίας ἐν τῇ καὶ φωτίᾳ Συνοδῷ, οἱ κανόνες καὶ τῶν Πατριαρχῶν ἀρχαίων, ἡ γὰρ ἐξ ὧν τῶν κανόνων ποιῶσιν, ἔσχιζον αὐτοῖς, πράξις αὐτῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

35 ὅτι θέλοντες ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἱεὺς Ῥώμης βιβλίᾳ τῆς Ἀρσενίου καὶ Οὐάλλοντος μετανόιας εὐσηῆσαι τῶ Ῥώμης τῶ Ἐκκλησίᾳ οἱ παπιστῶν, δεικνύονται καὶ ταῦτα ἀποκλῶν δόξαις καὶ ὑποθέσεσιν ἀσύστατοι, καὶ καρκινικῶς βαδίζοντες.

40 Κατηγορήθη ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὡς ἀπεικονῶν τὸν Ἀρσενίον, καὶ σωτηριῶς ποτήριον αἶμον. ἦσαν δὲ μάλιστα σωτηριῶν εἰς ταῦτα μετὰ καὶ ἄλλων ἱνῶν, ὡς εἰπομὲν ἀνωτέρω, Οὐρσάκιος καὶ Οὐάλης. μετέπειτα δὲ φανερῶν τῶν συκοφαντῶν
 45 ψευδῶν, καὶ τῆς ἀγῆς διηγουμένης, φοβηθέντες καὶ οἱ δύο, δεδώκασιν βιβλίον μετανόιας τῶ Πάπα ἱερίῳ, ὑπεραπολογέμενοι διότι κατέκρινον αὐτὸν ἡτοὶ τὸν Ἀθανάσιον, ὡς λέγουσι Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ ἑκτῷ τεταρτῷ, καὶ Ἐπιφάνιος Λιρέσι
 50 ἐξηγουμένη ὁ γὰρ λέγουσι λοιπὸν οἱ Λατῖνοι ὅτι ὁ Οὐρσάκιος καὶ Οὐάλης δεδώκασιν βιβλίον μετανόιας τῶ ἱερίῳ ὡς ἔχοντες τῶ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἀνάγκην πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἔδωκε λέγουσι καὶ οἱ δύο τῶ ἱερίῳ ἐν τῇ ὑπιστολῇ μοναρχικὸν αὐτῶ ἀξίωμα βεβαιῶν, πλὴν τῆς μετανόιας,

καὶ τῶ, καὶ ὅτι ὄντες καὶ οἱ δύο Ἐπίσκοποι ὑποκείμενοι τῶ θρόνῳ Ῥώμης, ἐζήτησαν συγγνώμην ἀπὸ τῆς Πατριαρχίας αὐτῶν. δούτερον, ὅτι ἡ ἐκείνησαν εἰς τῆ Ῥώμης τῶ συγχώρησιν, ὅθεν ἐζήτησαν τῶ τελείαν συγχώρησιν ὡς ἀπὸ μείζονος ἐξουσίας πρὸς τῆς ὡς Σαρδικῇ Συνοδῇ. τρίτον, ὁ μάρτης συγὼν αὐτοῖς ἐν ταῖς κατὰ Ἀθανάσιον συκοφαντίαις, καὶ μαθὼν ὅτι κατέκρινον τὸν αἶμον, μὴ ὡς ὑπὸ τὸν θρόνον Ῥώμης, ἔδωκε βιβλίον μετανόιας τῶ ἱερίῳ, ἀλλὰ τῇ ἐν Σαρδικῇ Συνοδῷ, ὡς Θεόδωρος γράφει ἐν τῇ Διβερτίᾳ καὶ Κωνσταντῇ ἀφλέξει, λόγῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ οὐκ. τέταρτον, ἡ μόνον τῶ Πάπα ἱερίῳ δεδώκασιν βιβλίον μετανόιας Οὐρσάκιος καὶ Οὐάλης, ἀλλὰ καὶ τῶ Πάπα Ἀθανασίῳ ὡσαύτως, καὶ ἰδὲ ταῦτα ἐν τῇ δούτέρῳ ἀπολογίᾳ τῆς αὐτῆς Ἀ-
 λεξαν-

144

λεξανδρείας Ἀθανασίᾳ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἐπιφάνιος
Φησὶν, ὡς ὕστερον ἔδειξεν μετανοήσας Οὐρσάκιος
καὶ Οὐάλης, μετὰ λιβέλλων προσελθόντες τῷ
μακαρίτῃ Ἰελλίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ Ῥώμης, ὑπερ-
πολαγέμενοι τῶν αὐτῶν σφάλματι, ὅτι ἐσυκοφαν-
τήσαντες τὸν Πάπαν Ἀθανάσιον, ἀλλὰ δέξαι ἡμᾶς
εἰς κοινωνίαν καὶ εἰς μετανοίαν. καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ
τὸν Ἀθανάσιον ταῖς αὐτῶν ἐχρήσαντο ἐγγράφοις διὰ
μετανοίας συσάσειν, Αἰρέσει ἐξηκουσῇ ὁ γόη. καὶ
ἐκ τούτων τῶν ῥημάτων τῷ Ἐπιφάνιῳ δῆλον γίνεται
ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔδωκεν βιβλία με-
τανοίας τῷ Ἰελλίῳ καὶ τῷ Ἀθανασίῳ. πέμπτον, Εὐ-
σέβιου, Μάρκου, Θεόγνου καὶ ἑτέρων Ἐπισκόπων
καθαρθεύοντες ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ μεγάλης συνόδου,
καὶ μετανοήσαντες, ἔδωκεν λιβέλλας μετανοίας καὶ
τῷ Ῥώμῃ, ἀλλὰ κοινῶς τοῖς κορυφαίοις τῶν Ἐπι-
σκόπων, καὶ διὰ τὸ ἀνεκλήθησαν τῆς ἐξουσίας
ἐκ βασιλικῆς πρεσβυτείας, καὶ τὰς Ἐκκλησίας
αὐτῶν ἀπέλαβον, σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ, κε-
φαλαίῳ δεκάτῳ τεταρτῷ. ὡς δὲ οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἐ-
πισκόπων ἔδωκεν ὅτι τῶν Ἐκκλησιῶν ἔλαβον ἀξίωμα
ἰδικὸν διὰ τῶν λιβέλλων τῆς μετανοίας τῶν περὶ
τὸν Εὐσέβιον, ὥτως καὶ οἱ Ἰελλίῳ ἔλαβον ἰδί-
κον ἀξίωμα πρὸς τῷ βιβλίῳ τῆς μετανοίας Οὐρ-
σακίου καὶ Οὐάλλου. ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ τῆς Ἀσίας
Ἐπίσκοποι ἐγκαλέμενοι ὑπὸ Ἀκακίου Κωνσταντι-
νόπου ὅτι ὑπέγραψαν εἰς τὰ ἐγκύκλια Βασιλέως,

ἔγραψαν ἡμετέροι αὐτῶν, καὶ συγγνώμῃ ἦσαν
βιβλία μετανοίας πεμπόμενοι, Εὐάγγελος βιβλίῳ
τρίτῳ, κεφαλαίῳ ἑνάτῳ. καὶ Καλαυδίου Ἀντιο-
χείας γράψαντες τῷ Ζήνωνι τῷ Βασιλεῖ καὶ Ἀκακίῳ,
καὶ μοιχὸν Πέτρον τὸν μογγὸν καλεῖν, ὁ Ἀκάκιος
ἐπέμψεν ἵνας τὰ περὶ τούτων ἐσομένης, πρὸς ὃν
Πέτρος ἀπελογήσασθαι, καὶ διπολογίας ἔγραψε πρὸς
Ἀκάκιον, Εὐάγγελος βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ
δεκάτῳ ἐξόμῳ. καὶ ἔλαβε δὲ ὁ Κωνσταντινὸς πόλεως
ἀξίωμα ὅτι τῶν θρόνων Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξαν-
δρείας διότι ἐν κοινῇ ἀνάγκῃ Πέτρος ὁ μογγός,
καὶ Πέτρος ὁ Κωνσταντῖνος ἀπελογήσαντο πρὸς Ἀκά-
κιον, καὶ οἱ τῆς Ἀσίας Ἐπίσκοποι βιβλίον μετα-
νοίας αὐτῷ ἐπέμψαν, ὥς καὶ οἱ Ἰελλίῳ ἔδωκεν
ἔλαβον ἀξίωμα διὰ μετανοίας τῶν ἰδίων Ἐπι-
σκόπων. Ἀλλ' ὅτι πλείον, ἔσω ταῦτα ὥς ἔχειν,
ὁμοῦται Μάρκελλος ἔγραψεν εἰς Ἰελλίον διπολογημένος
πρὸς αὐτὸν, ὅτι καὶ ὡς Αἰρετικὸς κατὰ ὑπο πολ-
λῶν ὀνεικαλείτω, ὡς ὁ Ἐπιφάνιος Αἰρέσει ἐβδόμη-
κωσῇ δότῃ. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ περὶ πίστεως εἰς
πολλὰς διπολογήσανται οἱ ἐγκαλέμενοι, καὶ ἐκ εἰς μό-
νον τὸν Πάπαν, καὶ ἀρκῆ ὁ λέγει ὁ αὐτὸς Ἐπι-
φάνιος, ὅτι ὁ Ἀντιοχείας Παυλῖνός ἔδωκε πρὸς
τῷ διπολογίᾳ τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ, Αἰρέσει
ἐβδόμηκωσῇ ἐβδόμῃ. ὥστε καρπινικῶς ἐβάδισεν καὶ
τῷ τῶν παπιστῶν τὸ ὀπηρερημένον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'

ὅτι ψευδέστατος ὁ Ἰωάννης Καρδηνάλις ἐλέγχεται ἐν ταῦτα διὰ πολλῶν ἀποδείξεων καὶ συχνῶν τεκμη-
ριῶν περιστατικῶν, εἰπὼν πρὸς πεπαιγμένων Παπῶν ζητῆσαι τὸν Ἀθανάσιον πρὸς πράξεις τῆς ἐν Νικαίᾳ συνό-
δου, ὡς ἀποφθερέσας δὴ τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ἀποσεῖλαι αὐτῷ τὸν Ἰελλίον
Πάπαν κανόνα μόνον τῆς ἐν Νικαίᾳ περὶ Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης ἀλαμβάνοντα.

Ὁ Καρδηνάλις Ἰωάννης ἔλεγον ἐν τῇ ἐν Φλωρεν-
τίᾳ συνόδῳ, ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἔγραψε
πρὸς Φίληκα καὶ Μάρκον καὶ Ἰελλίον καὶ Λιβέ-
ριον τὰς Πάπας, ζητῶν τὰς πράξεις τῆς ἐν Νι-
καίᾳ συνόδου, αἷ οἱ ἐν Ῥώμῃ εἶχον ἀκεραῖες, κα-
θότι ἐν τῇ Ἀνατολῇ διεφθάρησαν ὑπὸ τῶν Ἀ-
ρειανῶν, καὶ ἀντέγραψαν ὅτι εἶχον καὶ τὰς πρά-
ξεις καὶ τὰς κανόνας ἐκκλησιαστικὰς καὶ ῥωμαϊκὰς με-
τὰ καὶ τῶν ἰδίων ὑπογραφῶν, ἀλλ' ἐκ ἐπεμψον,
πλὴν μόνως τὰς κανόνας πέμψαν αὐτῷ, διὰ
τὸ ἐπειδὴ ὀνεικάλεσεν ὁ Ἀθανάσιος τὴν ἐν Ἀν-
τιοχείᾳ συνόδον εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν θρόνον, εἰδ' Ἀι-
ρετικοὶ ἔλεγον ὅτι ἀδυνάτην ἐκκαλέσαι τὸν Ἐπί-
σκοπον Ῥώμης πρὸς διόφασιν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ
συνόδου, πέμπει ὁ Λιβέριος τῷ Ἀθανασίῳ κανό-
νας, ἐν οἷς εἰς κανὼν δηλῶν ὡς ἡ Ἐκκλησία ὡς ἐν
τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ διὰ τὸ οἱ Ἰελλίος Πά-
πας δεινέως ὀπηρερημένον τῶν Ἀντιοχείων, ὡς
πολησάντων συνόδον ἀθροίσαι χωρὶς συνοικί-
σεως τῆς διπολογικῆς καθέδρας, δεικνύων αὐτοῖς

διὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου ὡς ἐδὲ μὴ ἔσται
ποτε ἐπηρεγμένη καὶ βεβαία συνόδος ἢ μὴ ἐπηρε-
γῆσα τῇ αὐθεντίᾳ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας.
ταῦτα ὁ Ἰωάννης, ὅς ἐδείκνυε καὶ βιβλίον πα-
λαιὸν ταῦτα περιέχον, σμυλῶσαι εἰκοσῇ. Ἀλλὰ
ῥητέον, ὅτι τὰ τριῶν πλάσματά εἰσι ἐπ' ὅψει
πάσης τῆς Οἰκουμένης ἀθῶς φληναφῶνται, καὶ γὰρ
εἴησαν ταῦτα ἀληθῆ, ἐν γραφῇ σιδηρᾷ καὶ ἐν ὀυ-
χι ἐλεφαντίνῳ ἔγλυφον αὐτὰ, καὶ ἔγραψαν αὐτὰ
εἰς λίθους καὶ εἰς πλάκας σιδηρὰς οἱ Λατῖνοι, ἀλλ'
ἐδὲ ἐξόρησαν αὐτὰ, ὥς καὶ Λατῖνος διδάσκαλος,
ἀλλ' ἡ μόνος ὁ καλὸς σοφιστὴς Ἰωάννης πρῶτος αὐ-
τὰ εἶπεν ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ, καὶ ὁμοῦς περὶ τῶν
ἀρχαίων ἀρχαίως διὰ μάρτυρας προσφέρειν, καὶ
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐσωμίσθη τριῶν ἀξίωμα ἡ διὰ
γνησις τῶν δεινῶν καὶ τῶν δεινῶν, ἀλλ' ἡ μόνον ἡ γρα-
φὴ καὶ οἱ κανόνες καὶ οἱ ἐγκριτοὶ ἄγιοι πατέρες,
ἐξ ὧν ἔτι ἐδυνήσονται ποτε δεῖξαι Λατῖνοι, καὶ
ἀπαξάπαντες σοφισταὶ γονήσονται. δότῃ, ὁ Θεο-
δῶρος λέγει βιβλίῳ δότῃ, κεφαλαίῳ τεταρτῷ,
Ἰελλίος

30

35

ἰὲλίου· Εὐσεβίου συκοφαντίας γράψαντος κατὰ
 Ἀθανασίου, πρὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐπόμψεν Νόμον,
 καὶ αὐτὸς καταλαβεῖν τὸν Ρώμην ἐκέλευσεν (ὡς
 μόνοι ἐζήτησαν ἀναμεταξύ αὐτῶν καὶ Ἀθανασίου
 5 κερτὴν γενέσθαι ὡς εἴρηται ἀνωτέρω) καὶ γὰρ
 πρῶτοι ἐκείνοι εἶπον κληθῆναι τὸν Ἀθανάσιον εἰς δι-
 κήν, ὅς τ' ἐπο μὴ, διότι ἐζήτην αὐτὸν δοκιμα-
 ναι, καὶ ἐκ εἰχέπε ἀλλοσε φυγεῖν, τὸ δὲ
 ὅτι ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ ἰελίου, ἐμόνον Ἀθὰ πλὴν
 10 αὐτῶν τῶν Εὐσεβιανῶν, ἀλλὰ καὶ Ἀθὰ πλὴν τοῦ
 αὐτὸν ἀγάπῳ ἀπῆλθον εἰς Ρώμην, Εὐμερίας βί-
 βλίω τρίτῳ, κεφαλῶν δέκατῳ· ἐλθόντες δὲ τῷ Ἀθα-
 νασίῳ εἰς Ρώμην, τὰς Εὐσεβιανὰς μὴ ἀπαντήσαντας
 κατὰ πλὴν ὑπόθεσιν, ἐκάλεσε τὸ ἰὲλίου, ἰδὲ λοιπὸν
 15 πρὸ τῶ ἀπαγορεύσαι τὰς Εὐσεβιανὰς πλὴν εἰς Ρώμην
 δοκίμῳ αὐτῶν, καὶ πρὸ τῶ χειροτονῆσαι τὸν
 Γρηγόριον Ἀλεξανδρείας, ἀπῆλθον ὁ Ἀθανάσιος
 εἰς πλὴν Ρώμην, καὶ πῶς ἐζήτην τὰς Κανόνας τῆς
 ἐν Νικαίᾳ κατὰ τῶν Ἀρειανῶν; ἐπεὶ ὡς εἴρηται
 20 ἔγω γὰρ τότε ἡ ἀντιλογία αὐτῶν πρὸς ἰὲλίου, ὅτε
 αὐτὸς ὁ Ἀθανάσιος εἰς Ρώμην ἐξώδυσεν· εἶπα ὡς
 λέγει ὁ Σωκράτης, εἴα καὶ ἡμῖς ἔρως ἐκείστῳ
 ὁ Ἀθανάσιος ἐν Ρώμῃ ἐκδεχόμενος τὰς Ἀρειανὰς,
 καὶ πῶς ἐν Ρώμῃ ὡς ἐκ ἔγραψε τὰ πρακτικά,
 25 ἀλλὰ ἐζήτησεν αὐτὰ μακρόθεν; εἶπα ὅτι Μάρκος ἐζή-
 ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ ὁ Μάρκος ἐπατριάρχου-
 σε μῆνας ὀκτὼ ἐν ἑτα τριακοσίοις τριακοσῶ ὀκτὼ,
 καὶ ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῶν Εὐσεβιανῶν Σύνοδος ἐγένε-
 το ὅτι Κωνσταντῖνος τῷ τριακοσίοις τεσσαρακοσῶ πρῶτον
 30 ἔτα, καὶ πῶς ἐζήτησε πρὸς τὴν τεθνηκότος τῶ Μάρ-
 κος ὁ Ἀθανάσιος καὶ τῶν τοιούτων τὰ πρακτικά;
 εἶτι ἡ Σύνοδος ἡθροίσθη τῷ τριακοσίοις τεσσα-
 ρακοσῶ πρῶτον ἔτα, ὁ δὲ Λιβέριος ἐπατριάρχουσε
 τῷ τριακοσίοις πεντηκοσῶ δούτέρῳ, καὶ ὁ Φί-
 35 ληξ τῷ τριακοσίοις πεντηκοσῶ ὀγδόῳ ὅτε ὁ
 Λιβέριος ὡς εἰς πλὴν ἔξοριον, καὶ ἐν Μεδιολάνῳ,
 ἐν Σιερμίῳ, ἐν Ἀλεμίνῳ, ἐν Σελδουκίᾳ, ἐν Νίκη
 τῆς Θράκης, ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ἀντιο-
 χείᾳ τὸ ὕστερον ἐγίνοντο Σύνοδοι φανερώς καὶ ἀναι-
 40 χώτως μαχομένοι τῷ Οἰκιστῇ, ἐν αἷς ἐλάλει
 εἰς ὕψος τὸ Ἀνόμοιον, ἐν Ρώμῃ Πατριάρχαι Ἀρειανοὶ
 Λιβέριος καὶ Φίληξ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν
 Ἀντιοχείᾳ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πατριάρχαι Λι-
 βητικοὶ, καὶ ὅτι πᾶσι τέτοις ὁ μέγας Ἀθανάσιος
 45 ἐκρύπτετο, καὶ ἐν τοῖς ποῖστοις τὸ ἡθέλον ὁ Ἀθανάσιος
 τὰ πρακτικά καὶ ἐζήτην αὐτὰ; τρίτον, καθ' ὑπόθε-
 σιν εἰ ἐζήτησεν ὁ Ἀθανάσιος τὰ πρακτικά, δια-
 ὅτι ἐσείλαν αὐτὰ οἱ Ρωμαῖοι, ἀλλὰ μόνως τὰς
 Κανόνας; καὶ λοιπὸν φανερόν ἐστιν ὅτι ὁ Καρθη-
 50 νάλης Ἰωάννης μίαν καὶ μόνον εἶπεν ἀλήθειαν,
 ὅτι εἰς πλὴν Ρώμην μόνοι ἦσαν οἱ Κανόνες, καὶ
 ἐχὶ καὶ τὰ πρακτικά· τέταρτον, εἴρηται ἀνωτέρω
 ὅτι ὁ ἰὲλίου ἐπέβαλον εἰς τὰς Εὐσεβιανὰς
 Κανόνας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ Κανόνας ὅτι πλὴν πρῶ-
 τὴν Σύνοδον ἀνακρίνει δούτέρῳ, ὅτι εἶπε δὲ ἡ

τῆς Ρώμης, ἀλλὰ ἀπλῶς εἶπε Σύνοδος Σύνοδον
 ἀνακρίνει, καὶ εἰ εἶχον ὁ ἰὲλίου Κανόνας Ἐκ-
 κλήτης πῶς αὐτὸν ἐσιώπησεν; πέμπτον, ὁ αὐτὸς
 εἶπεν ἐν τῇ ὑποστολῇ ὅτι λαμβανόντως οἱ Εὐσεβι-
 ἀνοὶ κηνοτομοῦσιν εἰς πλὴν πίσιν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνο-
 δῶ, εἶπε δὲ τὸ Ἀθὰ πλὴν ὅτι εἶπεν ἡν ἐποίησαν
 πρὸς χαράζαντες πλὴν ἐν Νικαίᾳ πίσιν, εἰ δὲ ἦν
 καὶ καὶ ἔκκλητος, πῶς ὅτι εἶπεν ὅτι κηνο-
 τομοῖσι πρὸς βαίνοντες τὸν Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ
 Συνοδῶς περὶ τῆς εἰς τὸν ρωμαϊκὸν θρόνον Ἐκκλησίας;
 ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Λιβέριος Ρώμης τὸν τὸν Κανό-
 να εἰ ἐπέμψεν τῷ Ἀθανασίῳ, πῶς ἐπέβαλον
 αὐτὸν τῷ Βασιλεῖ Κωνσταντῷ ἐν τῷ μετ' αὐτὸ δια-
 λόγῳ, ἀλλὰ συχνάκις ἐδέετο καὶ περὶ ἐπιπλεῖ
 Βασιλεῖ Σύνοδον αὐτῶν εἰς διόρθωσιν τῶν τότε
 πλὴν Ἐκκλησίαν κατεχόντων θειῶν; ἔκτον, εἶτι
 τὸ ἔψιδυρματιον τῶν Κανόνων τῆς ἐν Νι-
 καίᾳ Συνοδῶς περὶ Ἐκκλησίας ζήτημον πρὸς τῶ
 Ρώμης ὑπὸ Ἀθανασίου, οἱ ὅτι Πέτρος γρά-
 φων καὶ τῶν γραμμῶν πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Νεκ-
 ταιριον ἀλλῶς ἐκλήθησι, καθότι λέγει ὅτι
 ἐκ ἐζήτησε τὸ Ἀθανάσιος, ἀλλὰ ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ Σύνοδος, καὶ ὅμως ὅτε ἡθροίσθη ἡ Σύνο-
 δος ὑπὲρ Ἀθανασίου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ Ἀθανά-
 σιος ἦν ἐν τῇ Ρώμῃ· δούτερον λέγει ὅτι πρὸς μόνον
 τὸν Φίληκα Ρώμης ἔγραψεν ἡ Σύνοδος, καὶ ὅ-
 μως ὁ Φίληξ ὅτι ἦν Ἀρειανός, μαρτυρεῖ τὸ ἔ-
 ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ ἐν
 μόνον ἔρως καὶ τρεῖς μῆνας ἐπατριάρχουσιν,
 ὅτε ὁ Κωνσταντῖνος ἐζήτην μετὰ Φωῶν καὶ λαμπάδων
 ὡς εἶπεν τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, καὶ πρὸς τέτοις,
 ὁ Καππαδόκης Γεώργιος καὶ ἄλλοι ἐχθροὶ τῶ
 Οἰκιστῇ καὶ τῶ Ἀθανασίῳ ἦν Πατριάρχης Ἀλεξαν-
 δρείας, ὅτε καὶ ὁ Λιβέριος Ἀθὰ τὸν Ἀθανάσιον
 ἦν ἐξωρμῶν εἰς Βερέθιον, καὶ πῶς ἡδυνάτο
 ἀθροίσθαι Σύνοδον ὕστερον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ;
 τέως ὁ Ἰωάννης λέγει, ὅτι ἐζήτησεν ὁ Ἀθανά-
 σιος τῶν Κανόνων τὰ πρακτικά ὑπὸ τεσσάρων
 Παπῶν, ὁ Πέτρος λέγει, ὅτι ἐζήτησεν ἡ Σύνοδος
 ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κανόνα ὑπὸ τῶ Φίληκος, ὥστε
 ὅτι τὰ ποιῶτα καὶ τοῖς βρεφυλίοις κατὰ δὴλον,
 ὅτι εἰς πλάσματα· ἔβδομον, εἰς ὁ δὲ φασιν, ὅτι
 εἰς πλὴν Ἀναρλίῳ τὰ πρακτικά διερθάθησαν
 ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ῥητέον ὅτι ὁ Ἀθανάσιος ἦν εἰς
 πλὴν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον συναγωνιζόμενος τὰ μέγ-
 σα μετὰ τῶν πατέρων ὑπὲρ τῶ Οἰκιστῇ,
 καὶ ὅτι πρὸς εἰς Ἀλεξανδρείαν, καὶ ὑπὸ τῶν
 τῶ Ἀλεξάνδρου ἐπαρῆλθε πολὺς κηρὸς, καὶ ἐχρη-
 μάτισεν Ἀλεξανδρείας, καὶ πῶς ἐκείχε τὰ τῆς
 Συνοδῶς πρακτικά εἰς φύλαξιν, ὑπὲρ ὧν κατὰ
 Παῦλον κατ' ἡμέραν ἀπέθνησκε; καὶ πῶς ἀφῆ-
 κε καὶ ἐφθάρη ταῦτα οἱ Ἀρειανοί; καὶ ὥς ἐ-
 ἡθροίσθη ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῶν Εὐσεβιανῶν Σύνοδος,
 ἐγένοντο εἰς πλὴν Ἀλεξανδρείαν Πατριάρχης αἰρε-

τα, τὰ τῆς αὐθροτικῆς Συνόδου τῆς ἐν τῇ Νικαί-
 ῳ πόλει τῆς Βιθυνίας, τὰ ὡρᾶ τῶν αἰγίων
 πατέρων ὁρῶντα καὶ μεβαιωσύντα πέμπομεν τῇ
 ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ. σωμαδὰ τῇ μεγάλῃ Κυρίᾳ
 γράψαι ὁ Κωνσταντινουπόλεως μακάριος Ἀπὸστολος, ὁ
 πολλὰ ἐγκώμια ἔπεισεν ὁ μακάριος Κελεσίσιος Κων-
 σταντινουπολίτης γράψαι κατὰ Νέσοις, γράψαι
 τῇ Συνόδῳ ταῦτα ῥητως, τὰς ἀληθεστάτας καὶ
 τὰς ἐν τῇ Νικαίῳ Μητροπόλει τῇ Βιθυνίας
 ὁρῶντας μετὰ τῷ τῆς πίστεως σύνθεσιν ἀπὸ τοῦ
 σείλημον. ἰδὲ λοιπὸν οἱ δύο ὁφθαλμοὶ τῆς Ἐκ-
 κλησιας Ἐκκλησίας τὴ μαρτυρεῖσι περὶ τῶν καὶ
 τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ὥστε ὑπὸ τοῦ
 ἀληθοῦς εἰς πλείονες τῶν Λατίνων ἐπ' αὐτοῖς πάν-
 των Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, τὰς καὶ τῆς
 ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἐπὶ τῶν Ἀρεσκῶν Ἀφρο-
 δῆται λέγοντες. ἔτι δὲ ἡ ἀλήθεια, ὅτι οἱ λατι-
 νόφρονες εἰσὶν οἱ φθονοῦντες τὰ βιβλία τῶν ἁ-
 γίων, ὡς καὶ ἐν τῇ Φλωρεντίας πρὸς ἐκδόμῳ ὁ ῥω-
 σῶς τῶ βίβλου βιβλίον μετὰ πάσης ὡφει-
 ρᾶς, καὶ περιέχον ῥητὰ περιφθαρμένα: ἔτι
 δε κεκολοβωμένα, καὶ οἷον ἡμίτενα, λέγει ὁ σὺλ-
 λεστος τμήματι ὁ γδοῦ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἔκτῳ.
 καὶ αὐτοὶ πάντες οἱ Λατῖνοι ἐν ἐκείνῃ τῇ Συνόδῳ
 προσέφερον διεφθαρμένα καὶ ἐβδόμῳ Σύνεδρῳ 25

Ὁ δὲ πέμπτον τῆς ἐν Σαρδικῇ Κανόνα ὃν περὶ Ἑκκλητίαι αὐτῶν οἱ Ῥωμαῖοι σεβάσασθαι εἰπόντες τὸ
Ζωναρὰ ἐλεγχθῆναι ἐν καρθαγεί μὴ εἶναι τῆς ἐν Νικαίᾳ, οἵπαπισαὶ διαλλάσσοντες τὸν Κανόνα, καὶ 30
εἰδισμένῳ τῷ Ῥώμης Ἑκκλησίαν ἀνανεώσαθαι αὐτὸν λέγοντες, καὶ ψεύσει τὸν Ζωναρὰν ληψάμεντες,
καὶ πάλιν κατὰ τοῦτο σιώνον μαρτυρεῖ περὶ τῆς παύσεως αὐτοῦ τῷ Ῥώμης Ζωνάρῳ τῷ ἐν καρθαγοίνῃ πεσφύ-
ροντες, καὶ Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ ὑπὲρ Ἑκκλητίαι Ῥώμης κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην γεγραπταὶ δι' ἐχρηζόμενοι,
δείκνυνται ὡς αὐτὰ φανερώς μεθοπλασταὶ καὶ ψευδοκείμενοι.

πρᾶγμα κριθῆναι, ἵνα γινώσκται ὅπερ αὐτὸς
 τῇ ἐκάνῃ φρονήσει. ὅταν αὖτε λέγεται ἐκείνου
 οἰδῶσι τῷ Πάπῃ ἔχειν πῶς ἐκκλητον, ἀλλὰ ἐχο-
 μίῳ καὶ ἐπιστομῶν γινώσκται κανονίζει. ὁ δεύτερος, ὅτι
 ἡ κατὰ Φωτίου συνόδος λέγει ὅτι κατὰ τὸν ἵδιον
 ἐκκλητον συνόδῳ πεποιηθῆσασα μάλλον τῇ κρι-
 σει ζωόντων, πράξει ἑκτῇ. τρίτος, ὅτι κατὰ πο-
 σὴν ἀνάγκην ἀληθεύει τὸν κανόνα τῆς ἐκκλησίας
 τῷ Πάπῃ πρῶτον ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου γε-
 γράφθαι, μετὰ δὲ ταῦτα ἀνανεωθῆναι καὶ βε-
 βαιωθῆναι ὑπὸ τῆς ἐν Σαρδικῇ. ταῦτα εἰς λα-
 τῖνοι. ῥητέον ὅμως πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι καὶ
 ἐν ταῦτα ἐκ ἀληθείας οἱ φίλοι λατῖνοι, ἐπὶ
 γὰρ τὸν τρίτον κανόνα τῆς συνόδου τὸν παρέχοντα
 πῶς ἐκκλητον καθάρως, καὶ γράφει τὸν πέμ-
 πτον. λέγει γὰρ ὁ τρίτος, εἰς τὴν ἑκτὴν ἐπισκόπων
 ἐν τινὶ πράγματι δόξῃ κατακρίνεται, καὶ ὑπο-
 λαμβάνει ἑαυτὸν μὴ σαθρὸν ἀλλὰ καλὸν ἔχειν τὸ
 πρᾶγμα, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡκούσας ἀνανεωθῇ, εἰ
 δοκᾷ ὑμῶν τῇ ἀγάπῃ. Πέμπτος τῷ ἀποστόλῃ πῶς
 μνησκῶ

μνήμην τιμήσωμεν, καὶ γραφήναι ἰερίῳ Ἐπισκό-
 πῳ Ρώμης, καὶ τὰ ἐξῆς. ἰδὲ λοιπὸν ὁ Κανὼν
 λίαν φανερώς καὶ καθαρώς δείκνυσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ
 ἔτε βεβαίως Ἐκκλησίαν τῷ Πάπᾳ ἐχομένην καὶ συ-
 5 νατισμένην, ἀλλὰ μὴ ἔχοντι αὐτῷ ὅλως αὐτῇ
 ἡ Συνοδὸς παρέχει πρώτη καὶ μόνη, καὶ πρῶτος
 εἰδοκεῖ Φίλοι, Πέτρος τῷ Ἀποστόλῳ τῷ μνήμην
 τιμήσωμεν. καὶ ἐν τῷ τεταρτῷ Κανόνι λέγει ὁ Γαυ-
 δούτιος τῷ Οσίῳ, εἰδοκεῖ ἀναγιγνῶν, πρὸς ἐμὴν
 10 ταύτη τῇ ὑποφάσει, ἡντινα ἀγάπης ἐλικρινεῖς
 πλήρη ἐξουήνοχας. ἰδὲ ὁ Γαυδούτιος δύο λέγει,
 πρῶτον, ὅτι ἵνα πρὸς ἐμὴ τῇ ὑποφάσει ταύτῃ,
 καὶ ἐχὼ ἵνα ἀναγνώσῃ τί, ὑποφασιν λέγει καὶ
 ἐχὼ ἀναγνώσῃ, πρὸς ἐμὴν λέγει καὶ ἐχὼ βεβαίως
 15 καὶ καὶ πρὸς ἐμὴν καὶ ἡ ὑποφάσις καὶ ἡ πρὸς ἐμὴν
 καὶ ἐχὼ ἐχὼ ἐχὼ καὶ συνατισμένη. δούτερον,
 λέγει ὅτι ἡ ὑποφάσις πρὸς ἐμὴν ἐξ ἀγάπης, τῷ
 τῷ πρὸς ἐμὴν τῷ Ρώμης ἐξέθετο τὸν Κανόνα
 ὁ Οσίος, ὥστε ὁ Οσίος καὶ Γαυδούτιος ἐκ νέου ἔπον
 20 τῷ Κανόνι, καὶ ἐκ νέου ἀπ' ἀρχῆς. ὁ δὲ πέμ-
 πτος Κανὼν ὑπερῆγεν ἐπὶ τῷ τρίτῳ καὶ τῷ τε-
 τάρτῳ, διὸ ἐς τὸν τρίτον καὶ τέταρτον τῷ Κανό-
 νι ἐδὲ ἀπεκρίθη ἡ Συνοδὸς, ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ
 ἀπεκρίθησαν οἱ Ἐπίσκοποι, τὰ λαληθέντα ἀνέ-
 25 σκεν. πρὸς δὲ τὸ δούτερον λέγουμεν, ὅτι ἐκ
 ἡ κατὰ Φωτίῳ Συνοδὸς πρῶτον ἐσα, καὶ ὡς
 ἐπὶ πλείον ψεύδης, ὡς οἶδ' οὐ αὐτῆς τόπος δη-
 λῶσαι, ἐθαυμάσων ὅμως ἵνα ἔπη καὶ περὶ τῆς
 ἐν Καρθαγίνῃ καὶ τῷ Ζωσίμῳ ψεύδῃ, καὶ γὰρ
 30 ὅτι ὁ Ζωσίμος ἔγραψεν εἰς τὸν Ἀφρικανὸν, εἰρηται
 αὐτῷ, πρὸς ὃν καὶ ἐμὴν ἐκ ἐφθασεν ἡ Συνοδὸς
 γράψαι ἰκανῶς, ἔτε τὸν Ἀπιάριον ἐδιδόκει. ἡ
 δὲ ἀπετελέθη; ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ κε-
 35 φάλαιον δέκατον τρίτον. ὥστε πρὸς ἐμὴν ἐψεύθη ἡ
 κατὰ Φωτίῳ Συνοδὸς, ἡτις ἐν τῇ αὐτῇ πράξει
 ἔπειν ὑπολογισμένης τῆς (ἐν Ἀφρικῇ) Συνοδὸς
 πρὸς Βονιφάτιον μὴ ἐν Σικκῇ, ἀλλ' ἐν Ἀλβανίᾳ
 Ἐκκλησίᾳ ἐρεργεῖν (τὸν Ἀπιάριον) ὥστε καὶ ἡ
 40 ἐν Ἀφρικῇ Συνοδὸς τῷ Ζωσίμῳ ἐπειθάρχησεν, ἀλλὰ
 καὶ τῷ ψεύδῳ ἔπειν, ἡ γὰρ Συνοδὸς πρὸς τὸν
 Βονιφάτιον Πάπαν γράψασα, ἔλεγει ὅτι ἐκρίθη οἱ
 Λεγάτοι τῷ Ρώμης, ἡ ὅτι ὅλως ἐκρίθη ὁ Ἀπιάριος,
 ἀλλ' ὅτι συγγνώμην αἰτήσας, τῇ κοινῇ ὑποκατέστη.
 καὶ περὶ αὐτῶν ὁ Ἐπίσκοπος Σίκης ὅσον ἦν διορθώσαι
 44 διορθώσας, καὶ ἀλλὰ τὰ ἐνδεχόμενα ἵνα μὴ γνή-
 ται κοινὸν ἐπὶ ἀδελφῶν ἡ πρὸς τὸν ποιῶν διορθώσις,
 ἡρεσεν ἡμῖν ἵνα μὴ ἐν Σίκῃ, ἀλλὰ ἀλλὰ τὰ τῷ
 πρὸς ἐμὴν αὐτῶν ἐρεργεῖν. καὶ σημείωσαι πρῶ-
 45 τόν, ὅτι ὁ Σίκης Ἐπίσκοπος διορθώσας, δηλονότι

τὸν Πρεσβύτερον τῆς ἐνορίας αὐτῆς. δούτερον, ὅτι
 οἱ Πατέρες ἀλλὰ τὰ ἐνδεχόμενα ὑπονόησαν, ἔτι ἀλλὰ
 τὸν Ρώμης, ἡ τὸν λόγον αὐτῶν. καὶ τρίτον, ὅτι δι-
 5 αμῶντες τὸ πρὸς τῷ Ζωσίμῳ πεμφθὲν κομμονι-
 τῶριον ὅλοις ἱσοῖς φερόμενοι κατ' αὐτῶν ἀναιρέσι
 τῷ Ἐκκλησίᾳ τῷ Ρώμης κατακράτῃ, ὥστε ἡ σύ-
 νοδος ἐκ ἐπειθάρχησε τῷ Ζωσίμῳ, ἀλλὰ ἐπὶ ἡν-
 10 οῦμα διότι τῷ Ἐπισκόπῳ Ρώμης ζητῶντας ἀπέ-
 δαξε. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ἡρηται καὶ πάλιν ῥη-
 τέον ὅτι τῷ πρὸς ἐμὴν, ὅπερ καὶ ἔστιν οἱ Λα-
 τῖνοι Κανόνα Ἐκκλησίας ἐδιδόκει κατ' ἐξουίαν τῷ
 15 πρὸς ἐμὴν λαβεῖν ποτὲ, καὶ ἰδὲ τὰ περὶ τῆς
 καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν Καρθαγίνῃ Συνοδῷ ἐν τῷ
 δὲ τῷ. εἴτε ἄλλως ἐκρίθησαν αὐτῶν οἱ τῷ ἐ-
 πισκόπῳ ἰερίῳ εἰς σύστασιν αὐτῶν πρὸς ἐμὴν,
 20 ἄλλως ὁ Πλάγιος, ἄλλως ἔγραψεν αὐτῶν ὁ Πάπας
 Φίλιππος ἡ Ἀνακλῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἄλλως ἔ-
 πον αὐτῶν οἱ Λεγάτοι τῷ Πάπᾳ ἐν τῇ τεταρτῇ Συνο-
 δῷ ἀπαρεσκόμηντες εἰς τὸ ἀξίωμα τῷ Κωνσταντινουπό-
 25 λεως, καὶ ἰδὲ τῷ τῷ. καὶ ἔτι τῷ ὁ Βίβλος
 ἐν τῷ σημειώσας τῷ εἰς τῷ Κανόνι τῷ ἐν Νι-
 κηίᾳ Συνοδῷ λέγει ὅτι οἱ ποιῶντες Κανόνες τῷ ἐν
 Νικηίᾳ Συνοδῷ ἐς ἀναφέρει πρὸς τὸν ἐν Ἀφρικῇ
 30 Συνοδὸν οἱ Πάπαι Ζωσίμος καὶ Κελεστῖνος ἐχρί-
 σκονται, καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ Αἰρετικῶν διεφθάρη-
 σαν. πῶς ὁ Βαρδολλομαῖος Καραγγιῶς ἐν τῇ ἐκ-
 κρίσει αὐτῶν περὶ τῷ Συνοδῷ ἡτις ἐτυπώθη ἐν τῇ
 35 χιλιεσῇ πονταῖος ὁ γδοησῇ ἐκτῷ, ὡς ἔπει-
 θα καὶ ὁ Φίλιππος Αἰγιδίος ἐν οἷς γράφει ἡ Ναθανα-
 ἡλ τῷ Χύκα ἔλεγεσιν ὅτι ἡ ἐν Νικηίᾳ Συνοδὸς ἐ-
 40 ξέθετο Κανόνα Ἐκκλησίας τῷ Πάπᾳ, ἀλλ' ὅτι τὸ πρὸς
 ὁμοῖον τῷ μεγάλῃ Συνοδῷ τῷ ἐν Νικηίᾳ λέγει,
 ἡ Ἐκκλησία τῷ Ρώμης ἐδιάτινα Νόμον Συνοδῷ
 45 ἐστὶν ὑπεράνω τῷ Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ ἀλλὰ τῷ φω-
 νῇ τῷ Χρυσῷ τῷ, σὺ ἔτι Πέτρος, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀλλὰ
 ὡς τῷ ἐκρίθη μιμνήσκοντες παπῆσαι, ὡς γὰρ ἐκείνους
 ἀλλὰ ἀπ' αὐτῶν τῷ ἀδελφῶν ἰσθαίον ἵνα μὴ πισύ-
 50 σωσιν εἰς τὸν Χρυσόν, πολλὰ ψεύδῃ ἔγραψαν βί-
 βλία, ἔτι ὡς ὑμεῖς πρὸς ἀπ' αὐτῶν τῷ ὑποκειμένων ὑμῖν
 μυθοπλαστῆτε Κανόνας ἵνα πισύσωσι καὶ Χρυσόν
 καὶ εἰς τὸν Πάπαν. πᾶς καὶ τὰ πρᾶκτικὰ τῷ
 55 ἐν Νικηίᾳ Συνοδῷ ἀφ' ὧν τῷ πρὸς ἐμὴν ἔχετε ὑμεῖς τὸ
 εἰρημὸν λογίδιον; ἔς καὶ ἰερίῳ καταστρέφει ἐπὶ
 καὶ μὴ Κανόνα ἐπὶν συμφώνως τῷ μεγάλῳ Κυρί-
 60 ῳ ὡς ἔρηται αὐτῷ. ταῦτα ὡς ἐν παρῶν καὶ
 τῷ ὑποφάσει καὶ πρὸς τῷ ἐπισκόπῳ ἰερίῳ, καὶ πρὸς
 τὰ παρ' αὐτῆς τῷ ἐπισκόπῳ ἐπισηρήματα τῷ Λατίνῳ
 καὶ τῷ ἀγίᾳ τῷ Χρυσῷ καὶ Κωνσταντινῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνοδῶς, καὶ ὅῃ περιημοτέρα αὐτῇ τῷ Πάπῃ Ρώμης.

Ἐπειδὴ οἱ ἀδελφοὶ Ῥωμαῖοι Διὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν ᾧ γράφει πρὸς Βαρλαάμ ὑπὲρ τῆς καθαρτικῆς πυρρῆς λέγουσιν ὅτι ὁ ἱερεὺς παλιλογεῖ, ἐμέμψοντα ἴσως καὶ ἡμᾶς ὑπαλιλογούντας, ὁθεν παλιν λέγουμεν περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνοδῶς, ὅτι ἐπειδὴ οἱ Ἀρσενῶν ἐκράτησαν τῶν Ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ συνέβησαν πρὸς ἐρημίαν ὡς πρὸς ἀνωτέρω περιεχθεῖς κεφαλῶν, καὶ τέλει πάντων ἐκ ἰσχυρῆς παντελῶς ἐξ' ὅ ἱερεὺς ἐξ' ἡν Ῥώμῃ Συνοδῶς, ἀλλ' ὡς φησὶν ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτῆς ὁπολογίᾳ οἱ περὶ Εὐσέβιον τὰς Ἐκκλησίας πάλιν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ποταμὸν ἐπέβησαν, μαθόντες οἱ Θεοσεβέστατοι Βασιλεῖς Κωνσταντῖνος καὶ Κωνσταντῖνος, ἐκέλευσαν τῆς τε ἀπὸ τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόπους εἰς Σαρδικὴν πόλιν ἰκνουμένην Συνοδὸν συγκαλεσθῆναι ὡς ἔστιν ἐν τῇ περὶ τῆς ἐξουσίας ἐβδόμῃ. καὶ δὴ ἀπὸ μὲν Δύσεως ἦλθον αἱ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ἡρώδης ὅντις τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν σωκεῖται βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλῶν εἰκοσθ', καὶ τὸν Ἑρμείαν βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῶν δεκάτῳ τριακονταί, ἐκ τῆς καὶ ὁσιῶ καὶ Ἀρχιδάμου καὶ φιλόζουτου πρεσβυτέρου Τοποτηρητῆ ἱερέως καὶ ὁ ἱεροσολύμων μαξιμῶς, οἱ δὲ Ἀνατολικοὶ ὅντις καὶ αὐτοὶ τὸν ἀριθμὸν ἐβδόμῃ καὶ ἐξ' (ἀλλοὶ δὲ τὰς ἐν Φιλιπποπόλει τριακονταεξ' φασὶν καὶ ἄλλοι ἄλλως) ἀπερχόμενοι εἰς Σαρδικὴν, ἔγραψαν ἀπὸ Φιλιπποπόλεως τοῖς Δυτικοῖς μὴ εἶναι συγκαθήμενους ἐν τῇ Συνοδῷ τὸν Ἀθανάσιον, τὸν Παῦλον, τὸν Ἀσκληπῶ καὶ τὸν Μάρκελλον ὡς καθηρημένους. οἱ δὲ Δυτικοὶ ἀπέγραφον αὐτοῖς ὅτι ἐκινώσκουσιν αὐτοὺς πηλαίους, ὅτε καθηρημένους, καὶ Διὰ τὸ ἔχουσιν αὐτοὺς καὶ συγκαθήμενους καὶ κρινόμενους. ὁπότε φησὶ λοιπὸν οἱ Ἀνατολικοὶ εἰς Φιλιπποπόλιν, καὶ καθαιρέσαι πάλιν Ἀθανάσιον, Παῦλον, Ἀσκληπῶ καὶ Μάρκελλον καὶ ἀποστῆναι ἱερεῖον Ῥώμης,

ὅστις καθ' ἑαυτὸν, Πρωτοκλή Σαρδικῆς καὶ ἄλλων. οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ πατέρες πρὸς μὲν καθαιρέσαι ἱερεῖον καὶ εἰς ἐκὼν ἐλογίσαντο, διηκῶσι δὲ τὰς ἐρημίους τέσσαρας καὶ ἄλλας ἀδίκως καθηρημένους, καθαιρέσαι δὲ τὸν Τρηγόριον Ἀλεξανδρείας, Βασίλειον Σελεύκειας, Κυριακὸν Γάζης, καὶ μηδὲ Χρυσιανὸς εἶναι ἀπέφηναν, ὅτι ἐκάθησαν καὶ Θεόδωρον Ἡρακλείας, Νάρκισσον Εἰρηναπόλεως, Ἀκῆσιον Καισαρείας, Μηνόφαντον Ἐφέσας, Οὐρσάκιον Σιγγιδίνος καὶ Μυσίας, Οὐάλεντα Μυρσῶν καὶ Παννονίας, Γεώργιον Λαοδικείας καὶ ἄλλους τῆς αὐτῶν συμμορίας. περὶ δὲ πίστεως οἱ μὲν ἐν Φιλιπποπόλει ὅμοιοι ἦσαν ἑαυτοῖς καθ' ὅτι τῷ Ὀμοεσῶς ἐκ ἐμνήθησαν, μόνον ἀνεδεμάτισαν πάντα τὸν λέγοντα εἶναι τρεῖς Θεοὺς, καὶ τὸν λέγοντα μὴ εἶναι Θεὸν τὸν Χριστόν, καὶ τὸν λέγοντα τὸν αὐτὸν εἶναι Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ τὸν λέγοντα εἰς ἀγνοήτους ὁτίους, καὶ εἰ μὴ ποτε χρόνος ἢ αἰὼν ὅτε ἐκ μὴ. οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ ἐβεβαίωσαν πρὸς τὸν Νικαίαν πίσιν, μηδὲν περὶ τούτων ἢ ἀφαιρήσαντες. συνηγήσαν δὲ καὶ Διὰ τῶν Βασιλέων λαμβάνουσι τὰς θύρας αὐτῶν οἱ καθηρημένοι τέσσαρες οἱ οἱ καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος. ὁθεν γράψαντες ὅτι ἱεροσολύμοις Συνοδὸς εἰς Ἀλεξανδρείαν εἶπον ὅτι οἱ Βασιλεῖς (τὸν Ἀθανάσιον) ἀποκαταστήσαι ἡμῖν μετὰ πάσης τιμῆς κατεξέλιπον. ἔγραψε δὲ καὶ ὁ Ῥώμης ἱερεὺς εἰς τὰς Ἀλεξανδρείας Διὰ τὸν ἅγιον, περὶ ἧς λέγει ἐν τῇ ὁποσολῇ ὅτι ἀποδίδοται ὑμῖν ἀθῶος ἐπαρ' ἡμῶν μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς πάσης τῆς Συνοδῶς ἀποδοχῆς. διὸ καὶ καὶ 35 Διὰ τὰς ὅτι περιημοτέρα ἢ Συνοδὸς τῇ ἱερείᾳ καὶ ἀπὸ τῆς μαρτυρίας ταύτης, καὶ διότι ἐν τῇ Συνοδῷ ταύτῃ ἦτοι τῇ ἐν Σαρδικῇ ἐκρίθη καὶ ἀνεκρίθη καὶ ἐβεβαιώθη ἡ τῇ ἱερείᾳ καὶ τῆς Συνοδῶς αὐτῆς ἀπόφασις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἀγείρουσι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνοδούς, καὶ μῦθος ἐστὶ τὸ τὸν Ῥώμης αὐτὸς ἀφαιρῆναι. 45

Ῥητέον πάλιν ὅτι ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁπολογίᾳ φησὶν, ὡς ὁ Κωνσταντῖνος καὶ Κωνσταντῖνος οἱ Θεοφιλέστατοι Βασιλεῖς ἐκέλευσαν συνελθεῖν τὰς Ἐπισκόπους Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως εἰς τὴν πόλιν Σαρδῶ. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Συνοδὸς ἐν τῇ εἰς τὰς ἀπανταχῇ Ἐπισκόπους αὐτῆς ὁποσολῇ λέγει, τοιγαρὲν τῆς χάριτος τῆς Θεᾶς συνεργασίας, καὶ αὐτοὶ οἱ ὀυσεβέστατοι Βασιλεῖς συνηγόντων ἡμᾶς ὅτι Διὰ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων,

καὶ πρὸς αἴτιαν ταύτην Συνοδὸν ἐν τῇ Σαρδῶ πόλει γενέσθαι δεδωκέναι, ἵνα δηλονότι ἀθῶσιν Ἀθανάσιον καὶ κατακρίνῃ τὰς περὶ Εὐσέβιον βεβαιώσας πρὸς Ῥώμῃ Συνοδὸν ὡς Ἀθανάσιος ἀγορεύοντα πρὸς τὸν Ῥώμης ἱερεῖον ὡς Ἀθανάσιος ἀπολογίᾳ δευτέρᾳ. γινώσκει ἔν καὶ ἐκ τούτων ὅτι οἱ Ἀυτοκράτορες ἀγείρουσι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνοδούς, καὶ μῦθος λοιπὸν περὶ τῆς ἐξουσίας ὅτι ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ἀφαιρῆσαι αὐτάς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐπιχειρήματα παπιδῶν ὑπότινων τῆς αὐσαρδικῆς κανόνων περὶ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης, καὶ ἀπ' αὐτῆς
 ὡς τῶν ἐξηγητῶν αὐτῶν ὅτι εἰσὶν οἱ κανόνες περὶ τῶν ἐπιβαλλόντων τῇ οὐσίᾳ τῆς Ῥώμης, καὶ παντελὴς ἀνάγ-
 5 ρεσις διὰ πολλῶν ἀληθεστάτων μαρτυριῶν τῆς αὐτῇ καθόλου Ἐκκλησίας Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης.

Ἐπιχειρήσι δὲ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς αὐσαρδικῆς
 10 Συνοδῆς οἱ τῆς παπισμῆς ὑπερασπισταὶ εἰς τὴν κα-
 θόλου Ἐκκλησίαν δῆναι τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ῥώ-
 μης, καθάτι ὁ τρίτος, τέταρτος καὶ πέμπτος οἱ
 κανόνες αὐτῆς παρέχουσιν αὐτῇ ταύτην, ὅς τις δὲ
 τὴν ὑπόφασιν τῆς τοιαύτης Συνοδῆς ἀθετεῖ, ἔ-
 σίφασιν ὑπὸ κατάραν, οἰκουμενικὴ γὰρ ἡ
 ταῦτα λαλῶν. Ἀλλ' εἰ καὶ ἀπορῶν περὶ τῶν
 15 αὐτῶν, πάλιν ὁμῶς ῥητέον ὅτι ἡ Συνοδὸς τῆς
 κανόνας ἐξήνεγκε καθὼς ἐρμηνεύουσιν οἱ ἐξηγηταὶ
 τῶν κανόνων περὶ τῶν ἐπιβαλλόντων τῇ οὐσίᾳ
 τῆς Ῥώμης, καὶ εἰς ὁ σκοπὸς τῶν κανόνων ἰδι-
 κὸν θεωροῦμεν τῆς Πάπας, πλὴν αὐτῇ Ἐπαρχίᾳ
 20 αὐτῆς. εἰ δὲ καὶ ἐδιώρισεν τὸ ἰδικὸν θεωροῦμεν εἶ-
 ναι μόνον εἰς τὴν Ἐπαρχίαν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ αὐ-
 χαλκηδόνη ὁμιλῶσα περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 εἰς τὸν ἑνατὸν καὶ δέκατον ἑβδομον τῶν κανόνων
 αὐτῆς ἵνα ἔχη τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ὑπαυτῶν Ἐ-
 25 πισκόπων, ἐδιώρισεν εἰπεῖν περὶ μόνων τῶν ὑπὸ
 αὐτῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ ἀφῆκε τῆς οὐνοειδοῦς.
 εἰ δὲ καὶ τινες τῶν ἐξηγητῶν εἶπον ὅτι δέδοται διὰ
 τῶν τῶν κανόνων τῆς Πάπας ἡ καθόλου Ἐκκλη-
 30 ρος, καὶ ἐπειδὴ ἔχει ὁ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἴ-
 σα τῇ Ῥώμῃ, ἔχει καὶ τὴν τοιαύτην Ἐκκλησίαν,
 κακῶς εἶπον. Γραμματοπῆλαι γὰρ αὐτὲς συνέκον
 δουλιότητι ἐκείνης ἐψεύσθησαν, ὅτι Κωνσταν-
 τινουπόλεως ἔχει τὰ ἴσα κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν
 ἀξίωμα μόνον, ἐπειδὴ καὶ εἰς ἄλλης μίαν
 35 ἐξουσία τῆς Πατριαρχικῆς ἀξιώματος. δῶτερον, εἰ
 δὲ λέγοιεν ὅτι οἰκουμενικῆς καὶ τὴν καθόλου Ἐκ-
 κλησίαν τῆς Πάπας παρέχει, τῆς λίαν ἀδοκί-
 εἰς εἰς σύστασιν τῆς παπισμῆς, καθότι ὁ Γαυδο-
 40 τιος καὶ Ὁσίος αὐτῆς κανόνας προσφώνησαντες
 τῇ Συνοδῇ ἦσαν τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώμης, καὶ πάν-
 τες οἱ διαλαλήσαντες ἐν ταύτῃ τῇ Συνοδῇ ἦσαν ὡς
 τῶν ὑποκαρμένων καὶ τῶν χαριζομένων τῇ Ῥώμῃ,
 καὶ ἐλάλουν ὑπερβόλῃ περὶ τῶν ἰδίων, ὑπὸ φι-
 45 λωτίας ἀσκήσας ἀπατηθεῖσες, ἐδεῖ δὲ πλὴν
 τῆς Θεῆς αὐτῇ περιάπαι τιμῇ, ἀλλ' ὁκάνην ἔχει
 οὐκ ἔστιν εἰς τὴν εἰδωλόμενον δῆναι παρέχουσιν ὡς
 ὁ Ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ διδάσ-
 50 κα, ἀλλὰ δὴ λέγει καὶ ἡ Ἀνταλύνθαια, τὸ καλὸν
 ἐκ εἰς καλὸν, ἐὰν μὴ καλῶς γινώσκται. ἀλλὰ μὴ
 ὅτι τῆς Πάπας καθόλου Ἐκκλησίας πρὸς αἰτίαν γί-
 νεται τῆς Θεῆς, καθότι ὑποτιθεμένη ἀνθρωπίνῃ
 55 τινι ἀσφαλείᾳ ὡς καὶ τὸν Χριστὸν, Θεοποιεῖ
 αὐτὸν, ὅλον δὲ ὅτι ἡ πολυθεία ἀθεῖα ἐστίν,
 ὅθεν καὶ εἰς καταστροφὴν ὑποβλέπει τῆς ὀκκλη-
 σιατικῆς καταστάσεως, ὅρα κακὴ καὶ κακίας ἀρ-

χὴ καὶ ῥίζα ὡς ἐδαξεν ἡ πᾶσα, ἡ δὲ μία γὰρ
 ὑποστασία ἐτάραξε τὴν οἰκουμενικὴν καὶ ταρτάτα ὡς ὁ
 ἐπάρχης παπισμός. τρίτον, ὅτι ὅταυτα λέγων Ὁ-
 σιος ὑπέγραψεν εἰς τὸν Ἀρεανισμόν εἰς τὸ Σύριον,
 καὶ εἰ καὶ ἐβιάσθη, ὁμῶς ὑπέγραψε καὶ ἐβεβαίωσε
 τὴν κατὰ τῆς αἰδέας ὑπαρξέως τῆς Σωτῆρος βλα-
 σφημίαν. ὡς ἐν ἡμαρτε βεβαίως τὸν Ἀρεανισμόν,
 ἔτι καὶ ἡμαρτε ὑπὸ φιλοτιμίας ἀσκήσας καὶ ὡς
 λόγῳ αὐτικῆς ἐκείνου διόρισας τὴν ὀκκλησιαστικὴν
 δικαίαν, ὅθεν καὶ ἐδέποτε ἔχουσιν ἡ ὑπόφασιν
 αὐτῆς. τέταρτον, ὅτι ἡ Συνοδος αὐτῇ καταστέφει
 τὸν πατισμόν ὑποτίσῃ, καὶ γὰρ εἰς τὴν ὑποτι-
 λῶ αὐτῆς τοῖς ἀπανταχῆ λέγει ὅτι ὁ Ὁσίος διὰ
 τῆς καμάτης καὶ τῆς γῆρας ἐτιμᾶτο καὶ ἐδιὰ τὸν
 Πάπαν δηλονότι, λέγει γὰρ ῥητῶς, πάντων ἡμῶν
 συνελευθέντων Ἐπισκόπων καὶ μάλιστα τῆς ὀκνη-
 5 ροῦς οἱ τῆς διὰ τὸν χρόνον καὶ τὴν ὁμολο-
 γίαν καὶ διὰ τὸ πᾶσαν κάματον ὑπομεμνησκού-
 πάσης αἰδέας ἀξίως τυγχάνοντες, ἀπαμειβόντων αὐ-
 τῆς (τῆς Ἀρεανόφρου) καὶ προσετρεπομένων ἐ-
 σελθεῖν εἰς τὴν κλίσιν. φανερὸν δ' ὅτι τῶν ὅτι
 προστιμᾶται ὁ Ὁσίος τῆς Ῥώμης, ὅθεν καὶ πρῶ-
 10 τος ὑπογράφει ἐν τῇ Συνοδῇ τῆς Ῥώμης, ἦν γὰρ
 τότε παντὶ ἀνθρώπῳ ἄγνωστος ἡ νῦν μοναρχία τῆς
 Ῥώμης. πέμπτον, ἡ αὐτῇ Συνοδος εἰς τὴν πρὸς τῆς
 Ἀλεξανδρείας αὐτῆς ἐπιστολῇ φησὶν ὑπολογισθῆναι
 περὶ τῆς Πάπας ἰσλὴν ταῦτα, ὅτι δὲ τῆς φαν-
 15 ρα καὶ δικαίαν κατέστηκεν ἡ κρίσις τῆς ἀδελφῆς καὶ
 συνεπισκόπων ἡμῶν ἰσλὴν, ἐγὰρ ἀσκητὴ βεβε-
 λούται, καὶ εἰς ἀπανταχῆ πρῶτοι Ἐπίσκοποι τὴν
 κοινίαν Ἀθανάσιος ἐβεβαίωσε διὰ τὴν καθά-
 20 ρότητα αὐτῆς. ἄρα ἐν πᾶσι ἡ Συνοδος κρίνει τὸν
 Πάπαν, καὶ πᾶσι οἱ Ἐπίσκοποι μαζὴν βεβαίως
 τὸν Πάπαν, καὶ ὅτι πολλοὶ οἱ πρῶτοι Ἐπίσκοποι
 ἐξ ὧν εἰς εἰς καὶ ὁ Ῥώμης, καὶ γὰρ ἐλέγετο τινὰ
 25 πρῶτον τῶν πρῶτων, καὶ λοιπὸν αὐτῶν ἐκ ὑπε-
 ρέχει τῆς κοινῆς τῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ τὸ ἀνάπα-
 λιν ὡς δέδικται καὶ αὐτῶν. ὅθεν καὶ ἐν τῇ
 αὐτῇ ἐπιστολῇ ἡ Συνοδος λέγει, ὑπομιμνήσκοντες
 ὑμᾶς πρὸ πάντων τῶν ὁρίων πῶς τῆς καθό-
 30 λικῆς Ἐκκλησίας κατέχειν. καὶ, πολλὰς ἔβρεις καὶ
 ἀδικίας ὑπέμεινον ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. καὶ,
 ἀπεσπάρθη ὑμῖν ἵνα καὶ ἡ ὑμετέρα Θεοσεβεία
 σύμφηται τοῖς παρ' ἡμῖν ὁριθεῖσι γινώσκται,
 καὶ γνωστήτε ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ἐπὶ παρ-
 35 ῥα τῆς εἰς αὐτὴν πλημμελῆντας. ἐν οἷς σημειώ-
 σαι πρῶτον, ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ἐστὶν ἡ κοινό-
 της, ὡς τε ἡ Ῥώμη καὶ εἰς ἡ καθολικὴ Ἐκκλη-
 σία, ἀλλὰ μερικὴ, καὶ ὁ Πάπας αὐτῆς ἐλάττω

880. ἔβδωμον, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Δουτικοὶ ἠνώσκον-
 τες τὴν ἀδυναμίαν αὐτῆς καὶ τῶν Κατόνων αὐτῆς,
 καὶ θέλοντες συζητῆσαι τῷ Ρώμῃ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς
 τὴν Σύνοδον τὴν ἐν Καρθαγίνῃ τέτοις τοῖς Κατό-
 νιν, εἶπον ὅτι εἰσὶ κανόνες τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀγίας καὶ
 Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τὸ ἥκωσαν ἰδὲ κατω-
 τέρω κεφάλαιον δέκατον τρίτον τῆ τρίτης βιβλίας.
 ὁ ὕμνος, εἰ καὶ οἱ Κατόνες ἔποι μάλα γοναίως κα-
 θαίρουσι τὸ παπικὸν ἄξιωμα, μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι
 ὁ Γραφεύτης καὶ ὁ Ὀσκιος ἐκείνων τῇ Συνόδῳ ἵνα ἴ-
 ἀνανεύσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν τῷ Ρώμῃ ὡς λέγει τὸ
 Ἐυαγγέλιον, ὡς ἐχαρίσατο ὁ Χριστὸς τῷ Πέτρῳ,
 ἥ ὡς ἔχα ὁ Πάπας ἀπὸ τοῦ Πέτρου, ἀλλ' ἰδεόμεθα τῆς
 Συνόδου τότε δῆναι τῷ Ρώμῃ τὸ τρίτον πρεσβύσιον,
 καθότι πρεσβύτερον αὐτὸν ἔκρινον, ὅθεν ἔλεγε Κα-
 τόνι τρίτῳ ὁ Ὀσκιος, εἰδοκῆ ὑμῶν τῇ ἀγάπῃ,
 Πέτρε τῷ Ἀποστόλῳ τὴν μνήμην τιμώμεν, τε-
 τέστι δῆναι αὐτῷ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἰδὲ τὸ πρεσβε-
 ρατικὸν κεφάλαιον. Ἀλλ' ἀνθυποφύεσθαι οἱ Λατῖνοι
 ὅτι τὰς Κανόνας ἐρεβρώσαν ἢ ὁ Τρεῖς Σύνοδος. 20
 Ἀλλὰ ρητέον ὅτι ἐκύρυσεν ὅσους συμφωνοῦσι τῇ
 κενῇ δόξῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἡμῶν καὶ
 τῶν ἀπατόντων, πῶς δὲ ἐκείνων αὐτῶν ὀνομασί,
 ρητέον ὅτι καὶ ἄλλων Τοπικῶν Συνόδων αὐτὴν ἐκείνη
 ἐδέξατο τινὰς Κανόνας οὕτως ἀποβλήτες ἐκ τῶν 25
 μασσῶν ἵνα μὴ ταυτολογῇ. ἰδὲ καὶ κατωτέρω τῆ
 δεκάτης βιβλίας μέρος τρίτον κεφάλαιον σιδέκατον.
 εἰπὼν, οἱ Κανόνες οὐνοῦμεν ὡς οἱ Λατῖνοι βέ-
 λοντες εἰς τὸν νόμον, ἀντίκεινται γὰρ τῷ τριακωστῷ
 τεταρτῷ καὶ τριακωστῷ ἐβδόμῳ τοῖς ἀποστολικαῖς 30
 Κανόσι, καὶ τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκτῷ καὶ ἐβδόμῳ τῆς
 ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς, τῷ δέκατῳ καὶ ἑκτῷ τῆς
 δευτέρας Οἰκουμενικῆς, καὶ τῷ περὶ Κυπρίαν Καν-
 ὶν τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς, καὶ δὴ καὶ πένοντι
 καὶ τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ τῆς ἐν Χαλκηδόνι καὶ πάτῃ 35
 γραφῇ καὶ παση πράξει καὶ ἐβδόμῳ τῇ καθολικῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ καὶ ἰδὲ τῶν ῥημάτων. λέγουσι, ὅτι ὀρίζουσιν
 ἐσφαλμένα, καθότι ὁ Πάπας ὡς ἀνθρώπος εἰς καὶ ὑπο-
 κειμένη ἁμαρτίας πανταίαις, καὶ ὅστις εἶποι ἁμαρ-
 τίας ἡ ἐκ ἔχα, ψεύστης ἐστὶ κατὰ τὸν Ἐπιστήμιον εἰς 40
 τὴν ἀποστολήν; καὶ εἰ καὶ ὑπὸ ἀναθέματι καὶ
 τὸν σάαπτον δέκατον πέμπτου κανόνα τῆς ἐν Καρθα-
 γίνῃ Συνόδου. πῶς ἁμαρτανόντες καὶ πλατύνοντες
 καὶ ἀπατάμενοι, διώκοντες εἶναι μόνοι ἑτέρων κλη-
 τῶν; ἡμεῖς γὰρ, ἰατρὲς θεράπευσον σεαυτῶν. 45
 οἱ δὲ Πάπαι ἁμαρτωλοὶ, καὶ μάλιστα Αἰρετικοὶ
 πᾶσι, καὶ γε καὶ ἀσεβεῖς, ἰδὲ ἐν ταῦτα ἐμπο-
 ρῶν. διωδέκατον, ὅτι οἱ Κανόνες εἶναι οὐνοῦμεν
 περὶ κατόλου Ἐκκλησίας τῷ Πάπᾳ, ὀρίζουσι καὶ
 διδόντες ἐκείνῳ ὅπερ ἐδιδώκετο, κατόλου, ἐξ ἐμίας 50
 Συνόδου καὶ Οἰκουμενικῆς εἴη διώκεται δῆναι τὸ
 ἄξιωμα αὐτῆς Τοπικῇ Συνόδῳ, ἢ ἀνθρώπῳ τινὶ
 κατῶς ἔπε ἀπόστολος διώκεται ποιῆσαι τινὰ ἁν-
 θρώπον ἀπόστολον ὡς αὐτοὶ εἶπεν, καὶ εἴτις Σύνοδος
 βληθῇ διορίσκει τῶν ὅσων εἶναι εἰς ἀνθρώπον κα-
 τῶν

Θόλῃ κελύμῳ, ἀπῆλθον ἀπλανῆ καὶ μὴ ἀπα-
τῶμεν, ὅσα πιστοὶ ὄντες εἶναι πᾶσι ὁικουμενικῶν σύ-
νοδον αὐτῶν, βλασφημεῖ, ὅθεν ἡ συνόδος ἐν τῇ
ἐπιστολῇ αὐτῆς, ὡς ἐπομὴν αὐτῶν, λέγει ὅτι
5 ὁ ἱεὺς βεβηλότατος, καὶ ὁ Πάπας Ἀδριανὸς μα-
χόμενος φωνῇ σέψιν ἐξήτα ὡς τῆς ἐν Ῥώμῃ
συνόδου τὴν χρηστικὴν ἀποδοξάν, καὶ οἱ μετὰ τὸ χρί-
σμα Πάπαι καὶ τῇ τῆς μοναρχίας τύφῳ σέμνυ-

νόμῳ, ὅπως ἐν ταῖς βελαῖς αὐτῶν γράψουσιν, καὶ
μετὰ βελῆς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. εἰς σκέπηται
ὁ Πάπας πῶς ἀπῆλθον; κακῶς γὰρ σκεφθεὶς ἀμαρ-
τανῶν. ὅθεν εἰς τὴν συνόδον τρεῖς τινὲς διελίσσονται παρ-
τήρα ἐν τῇ μέρῃ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀπεκρυστάλλωσι,
ἐπειδὴ κατὰ ἀλάμετρον αὐτίκῃται τῇ τῆς σωτηρίας
διδασκαλίᾳ, ὅς ἐδωκε τὴν ἀπῆλθον τῇ συνόδῳ
καὶ ἐν τῇ οἰᾷ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀνθυποφορεῖ παπιστῶν, μάρτυρα τὸν σωζόμενον ἐν οἷς ἴσμεν περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου τῶν δυτι-
κῶν πατέρων καὶ αὐτῶν ἱερέων Ῥώμης προσφερόντων ὅτι ὁ Ῥώμης ἐπὶ κοινὸς κελύψας, καὶ ἀνέρεσι τῆς
μοναρχίας τῆς Ῥώμης κατὰ ἐκποδὸν ἀποδοξῆς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐκ τῶν περὶ Ἀθανά-
15 σίε ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ Σαρδικῇ συνόδῳ, καὶ ὡς συνέβησαν μετὰ τῶν Εὐσεβιανῶν, καὶ ἐν αἷματι συνό-
δου γεγονόσιν. ἐξ ὧν καὶ κατὰ τὴν ἀποδοξάν δέχονται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης μονάρχην, ἀλλὰ σωματίσκοπον.

Ἀνθυποφέρει οἱ παπιστῶν λέγοντες, ὅτι ὁ Ῥώ-
μης κοινὸς ἐπὶ κελύψας, καὶ μάρτυς ὁ σωζόμενος
20 λέγων, ἐν Σαρδικῇ οἱ ἀπὸ δύσεως ἔγραψαν τοῖς
Ἀνατολικοῖς περὶ τῶν περὶ τὸν Ἀθανάσιον ὡς κατέ-
ποτε τῆς κοινωνίας αὐτῶν ἀναχωρήσας, καὶ μάλιστα
ἱερεῖς τῆς Ῥώμης ἐπισκόπους τὰ κατὰ αὐτὸς ἐξετά-
σαντες καὶ μὴ καταγινόντες, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφα-
25 λαίῳ δέκατῳ. Ἀλλ' ἐπαμειβόμενοι τὰ περὶ τῶν
ἐπιστολῶν, λέγουσιν πρὸς ταῦτα, πρῶτον, ὅτι φέ-
ροντες τὸν ἡπατημένον Βασίλεα Κωνσταντῖον καὶ τὰς
ληξερικὰς συνόδους ἀνῆλθον οἱ περὶ Ἀθανάσιον εἰς
Ῥώμην εὖτα ἢ ὁ Ῥωμανὸς Βασίλευς, καὶ αἱ συνό-
30 δαι ἦσαν νόμιμοι, καθότι ἀπελείποντο αὐτῶν οἱ
ἐκβλητοὶ καὶ τὰ λοιπὰ βίαια ὡς αὐτὸς ὁ Ἀθανάσιος
λέγει ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀπολογίᾳ. δεύτερον, ὅτι εἰς
λέγουσιν ὡς τῶν ἱερέων ὅτι ἀνῆλθον εἰς ἱερεῖον
καὶ ὁ ἱεὺς αὐτῶν ἐκνομία ἐχέσσης τῆς ἐν Ῥώμῃ
35 ἐκκλησίας καὶ τὰ ὅμοια, ὅπως ἐπὶ τῇ οἰοματι ἱε-
ρεῖς ὀνομαζόμενοι πᾶσι αὐτοῖς ἐκκλησίαις ὧν ἐκεί-
νος κατηγεῖτο, ὅθεν ὁ σωζόμενος περὶ ταύτης τῆς
ἐν Ἀντιοχείᾳ τῶν Εὐσεβιανῶν συνόδου τῆς καθε-
λέσσης τὸν Ἀθανάσιον φησὶ, καὶ ἵκμενον μάρτυρα τὸν
40 ἱεροσολύμων ἐπίσκοπον ἐπὶ τῆς λέγουσιν ταύτης
ἀποφυγῆναι πᾶσι συνόδῳ μεταμεληθῆναι, καθότι
ἀπατηθεὶς σύμψηφός ἐγένετο τῆς Ἀθανάσιον κα-
θέλεσσης, ἐμὴν δὲ ὁ πᾶν Ῥωμαίων διέπων θρόνον
καὶ τῶν ἁλίων ἱταλῶν ἢ τῶν ἐπέκεινα Ῥωμαίων ἐ-
45 δεῖς ἐνθάδε σιωπῆσαι. καὶ, ὁ δὲ πᾶν Ῥωμαίων ἐκ-
κλησίαν ἐπιτροπάζων καὶ οἱ αὐτὸς πᾶσι δύσιν ἱερεῖς ὑβρι-
στικῶς ταῦτα ἡγάγετο, βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφα-
λαίῳ οἴκτῳ καὶ ἐξομῳ. ἔτι καὶ ὁ Κελεστίνος λέ-
γεται ὅτι ἔγραψε κατὰ ἱεροσολῶν καὶ ὁ Λέων κατὰ
50 Εὐτυχῆς, καὶ ὅπως ἀπῆλθον αἱ ἦσαν ἐγκύκλιοι
ἡτοὶ σωματικαί, καὶ οἱ ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι μόνοις
τῶν ἐπισκόπων Ῥώμης προσφερόμεναι. τρίτον, ἐμὸν
τῶν ἱερέων ὀνόματι συμπεριλαμβανέται ἢ ὁ Ῥώμης
σύνοδος, ἢ οἱ οἱ τῆς δύσεως ἐπίσκοποι, ἀλλὰ καὶ
ἐτέρων ἐθνῶν ἐπίσκοποι, οἵτινες ἦσαν τῆς αὐτῆς

πίστεως τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀνάπαλιν, ὡς
αἱ πολλαὶ ἴσμεν. καὶ ὁ σωκράτης φησὶν, αὐτὸς
περὶ τῶν ἐκκλησιῶν πόλεις καὶ ἱερεῖς καὶ τὰς ἐπιστολὰς
μέρη ἑμῶν εἰς ἀσφάλειαν τῶν συμφωνούντων ἀλλήλοις
καὶ τὸν ὡς ἀποδοξάντα ἐκ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου τύπον
κρητῆν, βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλῇ ἐκστῇ ἐξομῳ.
τέταρτον, ἀνῆλθον οἱ περὶ Ἀθανάσιον ἐπὶ κοινὸν
κελύψας τὸν ἱερεῖον, ἀλλ' ὡς πρὸς ἡ γέννησιν πσέτων
ἐθνῶν καὶ κοινωνίαν ἔχοντα μετὰ τοσούτων ἐθνῶν
ἵνα κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν νόμον ἐκ τῶν νομίμων
συνόδων θεωρηθῇ τὰ δόγματα συμπαρόντων καὶ συναλ-
γάντων τῶν ἀδελφῶν τοῖς ὁμοπίστοις ὡς εἴρηται
αὐτῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ ὑπὸ μαρτυρίας τῆς Ἀλε-
ξανδρείας Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ πρὸς τὸς ἀπανταχῇ τῆς
καθολικῆς ἐκκλησίας κατηγεμένους, καὶ ὡς εἴρηται
ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ ἱεὺς. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ μέγας Βα-
σίλειος γράφον τῇ βελῇ Τυάκων λέγει, εἰ γὰρ καὶ
ἕτεροι διωκτοὶ καὶ μεγάλοι καὶ αὐτοῖς πεποιθότες,
ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μηδὲν καὶ τῆς μηδὲν ἀξιοῖ ἐκ ἀνποτε ποσῶ-
τον αὐτοῖς ὑπολαβοῦμεν ὥστε ἐν τῇ μεθυσίᾳ διώκεται
νομίσαι περιέσεσθαι τῶν πραγμάτων, ἀκριβῶς
εἰδότες ὅτι πλέον ἡμεῖς τῆς οἰκῆς ἐκείνης τῶν ἀδελ-
φῶν ἐκκλησίας δεόμεθα ἢ ὅσον ἡ ἐτέρα τῶν χειρῶν
τῆς ἐτέρας, ἐπεὶ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς τῆς σώματος
ἡμῶν κατασκευῆς τὸ ἀναγκαῖον τῆς κοινωνίας ὁ κύ-
ριος ἡμᾶς ἐδίδαξεν. ὅταν γὰρ πρὸς αὐτὰ ταῦτα
ἀπιδώμεν τὰ μέλη ἡμῶν ὅτι ἐν ἐκείνῃ αὐτῇ πρὸς οἱ
ἐργασίαν αὐταρκῆς, πῶς ἡμᾶς λογίζομαι ἐξαρκεῖν
ἐαυτῇ πρὸς τὰ τῆς βίης πράγματα; ἔτι γὰρ ἂν πᾶς
ἀσφαλῶς διατίθειται μὴ συμποσχερίζοντες τῆς ἐτέρας,
ἔτι ἀν' ὀφθαλμοῖς ὡς ἴδοι μὴ κοινωνῶν ἔχον τὸν
ἕτερον καὶ μετ' αὐτῶν συμφώνως προσβάλλων τοῖς ὁ-
μοπίστοις, καὶ ἀκοῇ ἀκριβεστέρας ἢ δι' ἀμφοῖν τῶν πό-
ρειν τῶν φωνῶν δεχομένη, καὶ ἀντίληψις κραταιο-
τέρας τῇ κοινωνίᾳ τῶν δακτύλων, καὶ ἀπαξιαπλῶς
ἐκείνῃ ἔτι τῶν ἐκ φύσεως ἔτι τῶν ἐκ παρὰ φύσιν
κατασκευῶν ὅρα αὐτῆς τῶν ὁμοφύλων συμπνοίας
ἐπιπλεόνει. ὅπως αὐτῇ ἡ πρὸς αὐτὴν μὴ ἔχουσα
τῆς

τὰς συμφωνήσας ἀδελφεύρας ἐκ πολλῶν ἐαυτῆς, καὶ ὁ κύριος ἐπηγγέλατο μέσθ' ὑπονοεῖσθαι δύο ἑτέρων ἐπικαλεσθῶν αὐτὸν ἐν ὁμονοίᾳ. ταῦτα συμφώνως ταῖς λοιποῖς πατέρεσιν ἡ Βασιλείᾳ, ἡ ἡγεμονικῶς ἐλευχός ἐπὶ σαφῆς τῆς παπιστικῆς ἀπονοίας καὶ ἀντιθέας μονώσεως. ἰδὲ καὶ κατωτέρω κεφαλαίᾳ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Παράγραφῳ δωδέκατον, καὶ αὐτῶν κεφαλαίᾳ δούτῃ Παράγραφῳ σὺν δέκατον. πέμπτον, ὃ πρὸς μόνον τὸν Ῥώμης γέγονον ἡ καταφυγὴ τῶν ἀδελφῶν πρὸς συμπάθειαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλας πολλὰς πρεσβύτας τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς εἴρηται καὶ ῥηθῆσεται ἐν πολλοῖς. ἔκτον, ἔγραψεν ὁ ἱελεῖς πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς, ἀλλ' αὐτῶν αὐτῶν, ἐκείνος δὲ ἀνῆγγράψας αὐτοῖς ἀδελφικῶς συμπάθειαν πρεσβύτατο καὶ ἀδελφικῶς ἰσότητα καὶ καίνας καὶ ἔθος, ἐμὴν εἶπε πρὸς τὴν αὐτίσασιν ὅτι πρώτιστός ἐστιν ἡ Ἀρχὴ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ μονάρχης ἡ ἡγεμονία καὶ ἀμέσως ὡς Θεὸς Ἐπίσκοπος. ἑβδόμον, ὁ ἱελεῖς μὴ ἀπαντησάντων πρὸς αὐτὸν τῶν Ἑσπεριανῶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν σωμαθροῖσας τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁμοφρονήσας τῇ ἐν Νίκῃ πίσει Ἐπισκόπῳ ἐθεώρησε τὰ κατὰ τὴν περὶ τὸν Ἀθανάσιον καὶ ἐδικαιώσεν, ὅτι ὡς μονάρχης ἀλλ' ὡς ἡγεμόνος Πατριαρχικῆς Ἐκκλησίας μετὰ Συνοδῶν ὁρθοδόξων τὰς ἐκ τῆς αὐτῆς πίσεως ὡς τῶν Αἰρετικῶν ἡδὲ κληρικοῦ ἀδελφῶν δικαιοῦσας, ὅπερ καὶ ἐξέσταν μοναρχικῶς ἀλλ' ἀδελφικῶς σύμπνοιαν, συμπάθειαν καὶ συμφωνίαν παρέστην. ὁ γὰρ, καὶ τοῦ συνοδικῶς ἔκρινεν ὁ ἱελεῖς καὶ εἶχε καὶ ὑπερβαλὼν τῆς Αἰγυπτιακῆς Συνοδῶν ἐν ἡ παρῆσαν ὁρθοδόξων Ἐπισκοποι μαρτυροῦντες τὴν ὁσιότητα τῆς Ἀθανασίας, καὶ ἀπέσταν τὰς περὶ Ἀθανάσιον εἰς τὰς ἰδίους θρόνους, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ κρῖναι μετὰ Οἰκουμενικῆς Συνοδῶν εἰς ἐκὸν ἱχυσαν τὰ γραμματα αὐτῆς, ἐπειδὴ οἱ Πατέρες ἐδιώχθησαν μετ' αἰσχύνῃς καὶ ζημίας τῶν ἰδίων θρόνων. ὅταν, ἡ ἐν Αἰγύπτῳ Συνοδὸς ἐκ ἔγραψεν εἰς μόνον τὸν ἱελεῖν ὑπὲρ τῆς ὁσιότητος Ἀθανασίας, ἀλλ' εἰς πάντας τὰς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπους καὶ πρὸς τὸν Ῥώμης ἱελεῖν. δέκατον, ὅτι μετ' αἰσχύνῃς ἐδιώχθησαν καὶ ζημίας τῶν θρόνων οἱ μετὰ τῶν γραμμάτων ἱελεῖς ἀπολαβόντες τὰς θρόνους αὐτῶν, μαρτυροῦντες ὁ Σωκράτης λέγων, ὁ Κωνσταντῖνος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀλάγων, πυθόμενος πάλιν ἀπειληφέναι τὸν Παῦλον τὸν θρόνον, δι' ὁργῆς ἐτίθετο τὸ νόμιμον, καὶ ἔγραψε τῷ Ἐπαρχῷ καὶ καθεῖλε καὶ ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Θεσσαλονίκην. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἡ ἐγγίστο ἡ ἐξορία γονομήτης μάχης ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν Αἰρετικῶν καὶ τῶν ὁρθοδόξων ἐσφάγησαν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνθρώποι τρεῖς χιλιάδες καὶ ἕκατον πενήκοντα, βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἑκτῷ, καὶ ὁ Σωζόμενος, ὁ Κωνσταντῖνος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀλατρίβων, γράφει Φιλίππῳ τῷ Ἐπαρχῷ Παῦλον ἐξελαῖσαι τῆς πόλεως, ὅτι οἱ στρατιῶται πολλὰς τοῖς ἑξίφειν διεχαίριον, πολλὰ δὲ καὶ ὑπὸ ἀλλήλων πατάμενοι

διεφθάρησαν, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ ἐνάτῳ. καὶ ὁ Ἀθανάσιος δὲ φύγων ἀφανὴς ἦν, δέσας τὴν τῆς Βασιλείας Κωνσταντῆς ἀπειλῶν, θανάτῳ γὰρ αὐτὸν ζημιᾶν ἠπέλιπε, βιβλίῳ καὶ κεφαλαίῳ τῷ αὐτῷ. καὶ ὁ Θεοφάνης φησὶ, Κωνσταντῖνος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀλάγων, καὶ μαθὼν ὅτι Παῦλος καὶ Ἀθανάσιος ἀπὸ γραμμάτων ἱελεῖς τὰς ἰδίους ἀπέδωκε θρόνους, ὁρμηθεὶς κελύει αὐτὰς ἀπελαθῆναι τῶν ἰδίων αὐτῶν θρόνων. σὺν δέκατον, ὅτι τῶν γονομήτων ὁ ἱελεῖς ἐκ ἔγραψε πρὸς τὸν 10 Κωνσταντῖον ἀφ' ἡμετέρας τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ πάντων κριτῆς τῆς βιηρίας τῆς κρατῆς, ἀφ' ἡμετέρας βραβεῖν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Σιλεσίᾳ Συνοδῶν, ὁρμηθεὶς τὸν κριτῆν μὴ κρῖνεται μήτε ὑπὸ τῆς Αὐγῆς, πῶς ἐκείνου ὅτι ἐπὶ τῶν Βα- 15 σιλέων ἐστὶν ὁ Πάπας ἐπειδὴ δὲ ἐχει μαχαίρας, πῶς ἐπρεσβύτατο τὸ, σὺ εἰ Πέτρος καὶ τὰ λοιπὰ κυριακὰ λόγια ὅτινα καταχρῶνται οἱ παπισταὶ πρὸς σύστασιν τῆς παπιστικῆς μοναρχίας, ἀλλὰ βαθεῖα σιωπῇ κατέχευεν αὐτὸν ὡς καὶ πάντα Ἐπίσκοποι, 20 δωδέκατον, οἱ περὶ Παῦλον καὶ Ἀθανάσιον ἀπελαθόντες τῶν θρόνων ὡς Κωνσταντῆς ἐκ ἀπῆλθον εἰς ἱελεῖν ἀλλὰ μάλιστα εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Δύσεως Κωνσταντῆ, καὶ μάτυρες ὁ Σωκράτης λέγων, μετ' ἐπολὺ δὲ καὶ Παῦλος ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης 25 ὑποκρινόμενος εἰς τὴν κρήνην ἀπαίρειν ἐπὶ τὴν ἰταλίαν ἀφίκετο, ἀμφω δὲ (Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος) τὰ κατ' ἐαυτὰς γνώριμα καθίστασι τῷ ἐκείσε Βασιλεῖ, βιβλίῳ δούτῃ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ, καὶ ὁ Θεοφάνης φησὶν, Ἀθανάσιος καὶ Παῦ- 30 λος ἀπεσῆλθον τῷ Κωνσταντῇ καὶ τὰ κατ' αὐτὰς διηγήσαντο. δέκατον τρίτον, τὸ ἱελεῖς λοιπὸν μὴ δευτέρως βοήθειαν τινα ποιῆσαι μήτε δι' αὐτὸν μήτε ἀπὸ τῆς Συνοδῶν αὐτῆς, λέγει ὁ Σωζόμενος ὅτι ὁ ἱελεῖς διελογίζετο χρῆναι βοηθεῖν Ἀθανασίῳ καὶ Παῦλῳ, 35 μετ' ἐπολὺ γὰρ καὶ αὐτὸς εἰς ἰταλίαν ὡς ἔγραψε τὸ κατ' αὐτὸν ἀπώδύρετο, ἐπειδὴ ἐξ ὧν ἔγραφε περὶ αὐτῶν ταῖς αἰὰ τὴν Ἐν Ἐπισκόποις ἐκὸν ἦν, ὅτι κατ' αὐτὰς ἐποίησε Κωνσταντῇ τῷ Βασιλεῖ, ὁ δὲ Κωνσταντῆς τῷ ἀδελφῷ ἔγραψε πέμ- 40 ψαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἐν Ἐπισκόπων ἀπολογηθῆσομεν περὶ τῆς αὐτῶν καθαιρέσεως, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ. καὶ αἰρῶνται τρεῖς, ὡς εἰπομεν αὐτῶν. δέκατον τέταρτον, ἀπελθόντες εἰς ἰταλίαν οἱ τρεῖς, ἐκ ἀπῆλθον πρὸς ἱελεῖν, 45 ἀλλὰ πρὸς τὸν Βασιλέα, φησὶ γὰρ ὁ αὐτὸς, καὶ ὡς ἔγραψε οἱ εἰς ἰταλίαν, τοῖς ὑπὸ αὐτῶν πεπραγμένοις ἰχυρίζοντο, καὶ τὸν Βασιλέα πείθειν ἐπὶ τῶν διηγῶν εἶναι τῆς Ἀνατολικῆς Συνοδῶν τὴν κρίσιν, βιβλίῳ καὶ κεφαλαίῳ τῷ αὐτῷ. τὰ αὐτὰ 50 φησὶ καὶ ὁ Σωκράτης, ὁ δὲ τῶν Ἑσπεριῶν μερῶν Βασιλεὺς γνὼς τὰ κατ' αὐτὰς ἰδιοπαθῆναι, πρὸς τὸν ἀδελφὸν γράμματα ἀπεπέμπεται, δηλῶν τρεῖς Ἐπισκόπους πεμφθῆναι παρ' αὐτῶν τὰς λόγον δώσοντας τῆς Παύλου καὶ Ἀθανασίας καθαιρέσεως, καὶ πέμ-

πέμπονται τρεῖς, οἵτινες ὡς ἀγορεύοντες, τοῖς μὲν
περὶ Ἀθανάσιον ἐδαμῶς εἰς λόγον ἐλθεῖν κατε-
δέξαντο. καὶ ταῦτα τῷ Βασιλεῖ καὶ πολλοῖς ἑτε-
ροῖς ὑποδεδωκότες ἀνεχέοντες, βιβλίῳ δούτέρῳ,
5 κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὀγδόῳ. δέκατον πέμπτον, ἀδιαφό-
ρῳ ἔτι ἔσσης τῆς τῶν Δυτικῶν καὶ Ἀνατολικῶν κοι-
νωνίας, καὶ τριετὺς χρόνῳ διαδραμόντος, εἰ
Ἀνατολικοὶ Ἐπίσκοποι σωεῖσθαι ποιησάμενοι, καὶ
ἑτέραν πίσιν σωτάξαντες, τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ πέμ-
10 πησι δι' Ἐπισκόπων τινῶν, ταῦτα δὲ οἰκατὰ τὰ ἐσπε-
ρια μέρη Ἐπίσκοποι καὶ προσεδέχοντο, ἀρχεῖν τῷ ἐν ἡ-
μεῖς πίσιν λέγοντες, βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ.
καὶ σημειῶσαι ὅτι οἱ Ἀνατολικοὶ Ἐπίσκοποι τοῖς Δυ-
τικοῖς Ἐπισκόποις ἐπεμψαν καὶ τῷ Πάπᾳ, καὶ πᾶσι ἡμοναρχ-
15 χίᾳ, τὰ αὐτὰ φησὶ καὶ ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ τρί-
τῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ πρώτῳ. δέκατον ἕκτον, Ἀ-
θανάσιος καὶ Παῦλος ὡς ἀγορεύοντες εἰς Ἰταλίαν,
καὶ μηδὲν διωκθῶντων ἕτε τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλη-
σίας, ἕτε τῷ Βασιλεῶς τῆς Δύσεως, καὶ μά-
20 λιστα ὡς ἀγορεύοντων ἀφ' ἧς τὸ δούτερον ἀπῆλθον
εἰς Ῥώμην οἱ περὶ τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ πολλῶν,
λέγει ὁ Σωκράτης, ἐπεὶ ἔτι πάλιν γράψαντες τῷ
Βασιλεῶς, ὥστε ὑποδοθῆναι Παῦλον καὶ Ἀθανά-
σίῳ τὰς ἰδίους τόπας, ἑδὼν πλέον ἡνέπε, γὰρ
25 γὰρ ἀναμεταξύ τῶν πληθύνει ἔγινετο συνεχῆς,
Συνόδον αἰὶνῶς ὡς ἀγορεύουσιν οἱ περὶ Παῦλον καὶ
Ἀθανάσιον γενέσθαι, ὥστε καὶ τὰ κατὰ αὐτοὺς καὶ τὰ τῆς
πίστεως ἐπὶ Οἰκουμένη Συνόδῳ λαβεῖν, διδόν-
τες ὑπὲρ κατελύσει τῆς πίστεως τὰς καθαι-
30 ρέσεις γίνεσθαι. κηρύσσεται αὖτις Οἰκουμένη
Συνόδος ὡς ἐπὶ Σαρδικῇ γνώμη τῶν δυοῖν Βασι-
λέων, τῶν μὲν ἀπὸ γραμμάτων αἰτήσαντος, τῶν δὲ
τῆς Εἰσῆς ἐτοιμῶς ὑπακούσαντος, βιβλίῳ δού-
τέρῳ, κεφαλαίῳ ἐκτῷ. καὶ Θεοδώρῳ φησὶν,
35 Ἀθανάσιος δὲ πρὸς Κωνσταντὸν ἀφικόμενος, τῆς
ἀρειανικῆς φάλαγγος τὰς ἐπιβλαστὰς ἀπωδύρει,
καὶ τὸν κατὰ τῆς ὁμοδοτικῆς πίστεως ὠλοφύρε-
το πόλεμον. ὁ δὲ ἀπέσειλε τῷ ἀδελφῷ παραι-
νῶν τῆς πατρῴας δόσεως ἀστυλὸν φυλάξαι τὸν
40 κληρὸν. τέτοις παιδείαις τοῖς γραμμασιν ὁ Κων-
σταντῖνος, προσέταξεν εἰς τὴν Σαρδικὴν καὶ τὰς
τῆς Εἰσῆς καὶ τῆς Εἰσῆς συνδραμεῖν Ἐ-
πισκόπους, πολλὰ γὰρ καὶ ἑτέρα τῆς Ἐκκλησίας
παθήματα τῆς συνοδικῆς φεραπείας ἐδεῖτο,
45 λόγῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ τετάρτῳ. καὶ ὁ Σωζό-
μενος, ἐπεὶ δὴ Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς ἦτο χα-
ριν τὸν ἀδελφόν, ὥστε τὰς ἀμφὶ τὸν Ἀθα-
νάσιον τὰς οἰκείας ὑπολαβεῖν θρόνους, καὶ γράφων
ἐδὼν ἡνέπε, ἀντιπροστίοντων τῶν ἀπὸ τῆς ἐναν-
50 τίας Αἰρέσεως, οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον
προσπόντες αὐτῷ γενέσθαι Συνόδον ἐζήτην, ὡς
ἐπὶ καθαιρέσει τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἐπιβλασ-
θούσης, ἔδοξε γνώμη τῶν βασιλέων τὰς ἀφ' ἑ-
κατέρων ἐρχομένας Ἐπισκόπους εἰς ῥητὴν ἡμέραν
καταλαβεῖν τὴν Σαρδικήν, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ

ὀκτατάῳ. δέκατον ἑβδομον, τῆς Συνόδου ἀλιθί-
σης, καὶ τῶν μὲν δυτικῶν σωελθόντων ἐν Σαρ-
δικῇ, τῶν δὲ Ἀνατολικῶν ἐν Φιλιππεπόλει, κα-
θαιρέσει ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν δυτικῶν τινὲς
τῶν Ἀνατολικῶν ὀνομασί, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀνατολικῶν
τινὲς τῶν δυτικῶν ἐν οἷς καὶ ἱερίῳ Ῥώμης.
καὶ ὅτι μὲν ἀλόγως οἱ Ἀνατολικοὶ ἐκάθηναι τὰς
περὶ Ἀθανάσιον καὶ ἱερίον ἐμέμφθησαν, ἔδωκε
δέποτε ἐκείνους ἐμέμψατο ὡς καθαιρέσει ὑπο-
βαλόντας τὸν μοναρχίῳ ἢ τὸν ἐπὶ πάντων κριτῷ
ἱερίῳ. δέκατον ὀγδοον, ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνόδος
ἡθροίσθη καὶ ἐκρινε τὰς Συνόδους πᾶσι ἐν Ἀντιοχείᾳ
τῶν Εὐσεβιανῶν καὶ πᾶσι ἐν Ῥώμῃ τῷ ἱερίῳ, καὶ
πᾶσι μὲν ἐν Ἀντιοχείᾳ ὡς ὡς ἀγορεύοντες κατέκρινε,
δὲ ἐν Ῥώμῃ ὡς νόμιμοι ἐδικαίωσαν. ἡ καθολικω-
τέρη αὖτε Συνόδῳ ἐπὶ τῶν μερικωτέρων καὶ ἡ
Ῥώμης καὶ ἐπὶ τὴν ἀνάπαλιν, καὶ κριτὴς ἡ Συνόδος
τῷ Πάπᾳ καὶ ἡ ὁ Πάπας κριτὴς τῆς Συνόδου.
δέκατον ἑνάτον, μετὰ τὴν διελύσιν τῆς ἐν Σαρ-
δικῇ Συνόδου, τῷ Κωνσταντῖνῳ μὴ βεβλημένῳ ὑπο-
δύναι τὰς θρόνους τοῖς περὶ Ἀθανάσιον, λέγει
ὁ Σωζόμενος, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος τὰ ἐν Σαρδικῇ γινόμε-
να μαθὼν, ἔγραψε τῷ ἀδελφῷ ὑποδύναι τοῖς
περὶ τὸν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὰς αὐτῶν Ἐκ-
κλησίας, ὅς δὲ ἀνέβλεπε, πάλιν ἔγραψεν ἡ δέ-
χεσθαι τὰς ἀστροφάς, ἡ πρὸς πόλεμον ὡς ἀσφά-
σαται. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος μετακαλεσάμενος Ἀθα-
νάσιον ἐπεμψεν εἰς Αἴγυπτον, βιβλίῳ τρίτῳ, κε-
φαλαίῳ ἐκτῷ καὶ ἐκτῷ πρώτῳ. ταῦτα φησὶ καὶ
ὁ Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ ἐκτῷ τρίτῳ,
καὶ ὁ Θεοδώρῳ λόγῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, ὅς
καὶ προσέειπεν ὅτι μετὰ τῶν γραμμάτων ἔσειλον
ὁ Κωνσταντῖνος καὶ πρεσβυτέρῳ τὸν στρατηγὸν ὀνόματι Σα-
λιανόν. πρὸς τέτοις φησὶν ὁ Θεοφάνης, Κωνσταν-
τῖνος δὲ μετὰ τὴν ἐν Σαρδικῇ Ἀθανάσιον καὶ Παῦ-
λον ἐντίμως δεξάμενος τὰς θρόνους ἀπέδωκε.
ἐκείνους, σημειώτερον λοιπὸν ὅτι ἐκ τέτων ἀπάν-
των δείκνυται τοῖς καὶ μικρὸν εἰδοσὶ τὴν ἐκκλη-
σιαστικὴν κατάστασιν μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης κριτῷ
κοινόν, ἀλλ' οὐδὲ τῶν πρώτων καὶ ἡγεμόνων ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ Ἐπισκόπων καὶ ἐδὼν πλέον, ὅθεν ἐ-
ξετάζεται καὶ κρίνεται, καὶ πᾶσι μὲν δέχεται, πᾶσι
δὲ ἀθετεῖται ὑπὸ τῶν Συνόδων ὡς καὶ οἱ λοιποὶ
Ἐπίσκοποι. ἐκείνους πρώτον, ῥητέον πρὸς τὴν αἰ-
τίαν ἰδικώτερον, ὅτι οἱ ἀντικείμενοι ἐκλιπὼς πρὸς
σέφερον τὴν μαρτυρίαν τῶν ἑρμείων, παρέλιπον
γὰρ τὸ, παρῆναι δὲ αὐτοὺς καὶ ἐτοιμῶς ἔχειν δι-
κάζεσθαι καὶ αὖτις ἀπελέγξαι τὰς ἐπαχθείσας
αὐτοῖς αἰτίας, ἔχει γὰρ τὸ ῥητὸν ἔγω, πρὸς
ταῦτα δὲ οἱ ἀπὸ τῆς Δύσεως ἀντέγραψαν ὡς καὶ δέ-
πωτε τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινωνίας ἀπέστησαν, ἕτε
νῦν ταύτης ἀναχωρήσας, καὶ μάλιστα ἱερίῳ τῷ
Ῥωμαίων Ἐπισκόπῳ τὰ κατὰ αὐτοὺς ἐξετάσαντες καὶ
μὴ καταγνόντες, παρῆναι δὲ αὐτοὺς καὶ ἐτοιμῶς
ἔχειν δικάζεσθαι καὶ αὖτις ἀπελέγξαι τὰς ἐπα-
χθείσας

χθίσας αὐτοῖς αἰτίας . ὁπότεων ἔνδεκται εἶναι ἔχ
 ὅτι ὁ Ῥώμης ἐπὶ κρινὸς κριτὴς , ἀλλ' ὅτι ἡ κρι-
 σις ἐποίησε συνοδικῶς ἐν Ῥώμῃ ἀνεκρίθη ἐν Σαρ-
 δικῇ , ὥστε κριτὴς ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸς τῶν ἐν
 Ῥώμῃ καὶ τοῖς ἐν Ῥώμῃ , καὶ ἐπὶ ἀνάπαλιν . ἐ-
 κτόςδον δούπερον , σημείωσαι δούπερον , ὅτι ἐν τῇ ἐ-
 πιστολῇ τῆς Συνοδῆς ταύτης ἦται τῆς ἐγκυκλίου
 τῆς , καὶ Ἀσκληπᾶς δὲ ὁ συλλειτουργὸς παρὶνενγκον
 ὑπομνήματα γεγονημένα ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὸντων καὶ
 τῶν καθηγόντων καὶ Εὐσεβίου τε δὲ καὶ Κωνσταντίνου ,
 καὶ ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῶν δικασάντων Ἐπισκό-
 πων ἐδείκνυν ἑαυτὸν ἀθῶον εἶναι . σύμφωνα τῇ
 Συνοδῷ λέγει καὶ ὁ Σωκράτης , ὑπὸ τῆς ἐν Σαρ-
 δικῇ Συνοδῆς ἐδέχθησαν Ἀσκληπᾶς μὲν , ὑπομνή-
 ματα ὑπὸδείξας ἐν οἷς ἐδέδεκτο Εὐσεβίου ὁ Παμ-
 φίλος ἅμα πλείστοις Ἀθηνᾶς τὰ κατὰ αὐτὸν , καὶ ἀ-
 ποδὲς τὴν ἀξίαν αὐτῆς , βιβλίῳ δούτέρῳ , κεφα-
 λαίῳ ἐκείνῳ τρίτῳ . τὰ αὐτὰ φησὶ καὶ ὁ Σωζόμενος ,
 Ἀσκληπᾶς δὲ , ὡς Εὐσεβίου τῷ Παμφίλῳ καὶ πολλῶν
 ἄλλων δικασάντων ὑπὸ τῇ ἐπισκοπῇ ὑπολαβόντος ,
 καὶ ὅτι ταῦτα τὰ ἀληθῆ ἦν , ὑπομνήματα τῆς δίκης
 ἀτεδείξατο , βιβλίῳ τρίτῳ , κεφαλαίῳ δὲ καὶ δού-
 τέρῳ . καὶ λοιπὸν σημείωσαι πρῶτον , ὅτι ὁ Κωνσταντίνος
 Εὐσεβίου παρ' οὐρίαν ἔκρινεν διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς

καρῆς . δεύτερον , ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι ἔκρινον ἐν Ἀντιοχείᾳ
 τὴν Γάζην παρ' οὐρίαν . τρίτον , ὅτι κατὰ τὴν
 ἀνάγκην ἔκρινεν ὁ Ἰερόκλητος συνοδικῶς ἐν
 Ῥώμῃ τὰς περὶ Ἀθανάσιον , ἔτι καὶ τὴν ἀνάγκην
 ἔκρινεν οἱ Ἐπίσκοποι ἐν Ἀντιοχείᾳ τὴν Ἀ- 5
 σκληπᾶς . τέταρτον , ὅτι ὡς ἐκρίθη ἡ ὑπόφασις τῆς
 ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδῆς ἐπὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ , ἔτι καὶ ἀ-
 νεκρίθη ἡ ὑπόφασις ἔτι ἱερίως καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνοδῆς
 ἐπὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ . καὶ ὡς ἀπέδωκε τὴν ἐξουσίαν
 τῷ Ἀσκληπᾶς , ἡ περὶ τὸν θρόνον καὶ τὴν ἐξουσίαν ὁ 10
 Εὐσεβίου , ἔτι καὶ ἀπέδωκε τὰς ἐξουσίας τῶν περὶ
 Ἀθανάσιον ὁ Ἰερόκλητος . ὥστε εἶναι αἱ ἀπανταχῆ νο-
 μιμοὶ Συνοδοί , τῆς αὐτῆς καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν ὁρθόδο-
 ξων Ἐπισκόπων Συνοδὸς . καὶ ὡς ἀνεκρίθη τῆς
 ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδῆς περὶ τῆς Γάζης Ἀσκληπᾶς ὁ Εὐ- 15
 σεβίου , τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνεκρίθη καὶ τῆς ἐν
 Ῥώμῃ Συνοδῆς ὁ Ἰερόκλητος . καὶ ὡς ποιεῖσιν ἐξαιρέσειν
 τῇ Εὐσεβίῳ Σωκράτης καὶ Εὐμενίου καὶ ἡ ἐν Σαρδι-
 κῇ Συνοδὸς , τὸν αὐτὸν τρόπον ποιεῖσιν ἐξαιρέσειν τῇ
 Ἰερίῳ οἱ αὐτοί . ἔτι καὶ αὐτὸ καὶ εἰσέτι οἱ παπ- 20
 σαὶ ἀπάναντο ὀφείλου περὶ μοναρχίας , εἰ μὴ ὅτι
 φαίμεν ὅτι ἀκρεβέστατῶν ἐπεδείξαντο τῇ , ὅτι ἐκ
 εἰν ὁ Πάπας μονάρχης , ἀλλὰ συμαρχὸς καὶ συμε-
 πίσκοπος καὶ ἐπὶ πλέον .

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ἀντιλογία ἡ μετὰ τῶν πρώτων πρὸς τὸν ἐπόντα Τοπικῶν καὶ μὴ Οἰκουμενικῶν τῶν ἐν Σαρδικῇ Συνοδῶν,
 δούπερα πρὸς τὸν μὴ κρινόντα τῶν ἐν Σαρδικῇ εἶναι τῶν αὐτῶν τῇ ἐν Νικαίᾳ , ἀλλ' ἄλλῳ αὐτῆς . τρίτη 30
 πρὸς τὸν μὴ λέγοντα εἶναι τῶν ἐν Σαρδικῇ μετὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ , ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ .

Τὸ μακαρίτης Μαξίμος Μαργενίς ἐπὶ τῇ
 περὶ Μάρκου τῷ Ἐφέσῳ ἀντιοχικῇ Τοπικῇ ἐστὶ
 καὶ ἐκ Οἰκουμενικῇ ἡ ἐν Σαρδικῇ αἰτία Συνοδῶν , εἰ
 γὰρ Οἰκουμενικῇ , πῶς ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτη
 τῶν Οἰκουμενικῶν αἰώνων Συνοδῶν δούπερα λέγεται ;
 οἱ Γίεζζιται ἀντιλέγουσι φάσκοντες , ὅτι ἐπὶ κα-
 τὰ τὴν ὀνομασίαν καὶ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν Οἰκουμενι-
 κῇ , καὶ μάρτυς Σελπίκιος βιβλίῳ δούτέρῳ τῆς
 ἱερᾶς ἱστορίας (ὅς ἦν ἐν τῇ τέλει τῆς τεταρτῆς καὶ
 ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πέμπτῃς αἰώνων , ὡς ὡρᾶ Δεξαίῳ
 τῷ ἐκκλησιαστικῷ συγγραφεῖ Τόμῳ δούτέρῳ φύ-
 λλοις τετρακοσίοις ποσαράκοντα καὶ τρεῖς φαίνεται)
 τῆς αὐτῆς μαρτυρεῖ Σωκράτης , Θεοδώριτος καὶ
 Ἀθανάσιος ὁ μέγας , ὅπερ καὶ ἀπὸ τῶν πράξεων
 αὐτῆς δήλον , ἦσαν γὰρ ἐν τῇ ἀθροίσει αὐτῆς
 τετρακόσιοι πατέρες , ὅθου δεικνύσασα τὴν ἐξουσίαν

αὐτῆς , λέγει ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτῆς ἐπιστολῇ .
 πάντα τὰ σωτηριακὰ ἢ καθολικὰ ἢ Οἰκουμενικὰ
 Ἐκκλησιαστικὰ κρατῶνται . λέγουσι περὶ αὐτῆς δούπερον ,
 ὅτι ἐκρίθη ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν αὐτῶν εἶναι τῇ ἐν 35
 Νικαίᾳ , τὸ μὲν , διότι τὸ μὲν μὲν τῶν Ἐπι-
 σκόπων ὅπερ ἦν ἐν Νικαίᾳ παρὶν καὶ ἐν Σαρδικῇ , τὸ
 δὲ , ὅτι περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἠθροίσαντο , ὅ-
 θου Ζώσιμος ὁ Πάπας τὰς ἐν Σαρδικῇ Κανόνας εἰς
 μαρτυρίαν ὑπὸφύων , τῆς ἐν Νικαίᾳ τῆς ἐκάλει- 40
 σε , δὲ τὸν δὲ ὅτι ἐπειδὴ οἱ ἐν Σαρδικῇ Κανόνες
 τῆς ἐν Νικαίᾳ σαφῶς ὑπὸφύονται , ἀμφοτέρων ἡ αὐ-
 τῇ ἐστὶ δύναμις . τρίτον , ὅτι ἐπὶ λέγειν τὴν ἐν Σαρ-
 δικῇ ὑπὲρ τῆς ἐν Νικαίᾳ , ἀλλὰ μετὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ ,
 ὥστε τὴν μετὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν Σαρδικῇ συγκε- 45
 τηθῆσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδὸν εἶναι δούτε-
 ρον ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς . ταῦτα οἱ παπασαί .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

50

Ἀποδείξις κατὰ τῆς πρώτης ἀντιλογίας τῶν Γίεζζιτων , ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸς ἐκ εἰν Οἰκουμενι-
 κῇ , ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν Τοπικῇ .

Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὲν τὸ πρῶτον , ὅτι μὲν γὰρ κα-
 τὰ ὀνομασίαν Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς ἠθροίσαντο

ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸς , φανερὸν ἐστὶ μόνον ἀπὸ Σελ-
 πικίου (καὶ γὰρ δεχόμεθα αὐτὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς
 ἀρχαίας)

ἀρχαιότητα, ἐκὸς ἀγνωστὸν ἡμῖν) ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 Σωκράτους καὶ Θεοδώριτος, τὰ μὲν λέγοντες, Σωκρά-
 δον ἀλλῶς γυνέσθαι οἱ περὶ Παῦλον καὶ Ἀθανάσιον
 ἦσαν ὥστε τὰ κατ' αὐτὸς καὶ τὰ τῆς πίστεως ὅτι οἱ
 5 κεκληρικὴς Συνοδὸς λαβεῖν. κηρύσσεται αὐτοῖς οἱ
 κεκληρικὴ Συνοδὸς ὡς ἐπὶ Σαρδικὴν, βιβλίῳ δευ-
 τέρῳ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ. τὰ δὲ Θεοδώριτος, ἐκων-
 σάνητος προσέταξεν εἰς τὴν Σαρδικὴν καὶ τὰς τῆς
 Ἑώας καὶ τὰς τῆς Ἑσπερίας συνδραμεῖν Ἐπισκόπους,
 10 πολλὰ γὰρ καὶ ἑτέρα τῆς Ἐκκλησίας παθήματα
 τῆς συνοδικῆς θρασείας εἶδεν, λόγῳ δευτέρῳ
 κεφαλαίῳ τετάρτῳ. ἦσαν δὲ ἐν αὐτῇ Ἐπίσκοποι
 κατὰ μὲν τὸν Σωκράτην καὶ Ἑρμείαν πλείονες τῶν τρια-
 κοσίων, κατὰ δὲ Θεοδώριτον διακόσιοι πενήκοντες
 15 τα, λόγῳ δευτέρῳ κεφαλαίῳ ἐξιδόμῳ, κατ' ἄλλας
 δὲ τριακῶσιοι. κατὰ τὴν ὀνομασίαν οὐμὸς οἰκεκληρικὴ
 θρησκεία ἢ ἐν Σαρδικῇ, ἔμην δὲ καὶ κατὰ τὴν ὑπό-
 βασιν, ἐπεὶ ἐξήλθοντες εἰς δύο μέρη, ἀλλήλους
 ἀφορίζοντες. ὅθεν ὁ Σωζόμενος λέγει, ἐν μέρεσι
 20 καὶ οἱ ἀμφὶ τὸν Ὅσιον συνελθόντες, συμφώνως αὐ-

πέφικαν ἥτοι ἐδικηώσαν τὰς περὶ Παῦλον καὶ Ἀ-
 θανάσιον, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ δευτέρῳ. ὁ αὐ-
 τὸς, μετὰ δὲ ταύτην τὴν Συνοδὸν ἐκ ἑτῆς ἀλή-
 λους ὡς ὁμοδόξοις ἐπεμίνυντο, ἔδὲ ἐκοινώνουν.
 Καὶ, τὰ δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς εἰκὸς διχονομίας
 συγκέχυτο καὶ ἐν Ἀθωβολαῖς ἦν, εἰ γὰρ πότερον
 περὶ τὸ δόγμα διεφέντο, ἀλλ' ἀλλήλοις συγκοινω-
 νούντες, ἢ μέγα τὸ κακὸν ἐποίουν, βιβλίῳ τῷ αὐ-
 τῷ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ. ἐκ ἧν ἄρα κατὰ τὴν
 ὑπόβασιν οἰκεκληρικὴ, ἐπεὶ δὲ ἐσυνήλθον οἱ Ἀνα-
 πολικοὶ Ἐπίσκοποι τοῖς Ἑσπερίοις, ἀλλὰ διεκρίθη-
 σαν, ὅθεν ἡ δευτέρα Οἰκεκληρικὴ ὡς εἴρηται
 τόμον τῶν Δυτικῶν εἰπετὶ περὶ πίστεως βεβαίω-
 σιν αὐτῆς. εἶδε καὶ Ἀθανάσιος ἐν τῇ ἀπολογία
 Οἰκεκληρικῇ αὐτῷ εἶπον, ἀλλὰ καὶ ὡς κλησιν πρὸς
 ἁθροισιν ἐκλήθη εἶπον αὐτῷ, ὡς οἱ ἱστορικοὶ καὶ
 ταῦτα τὰ πράγματα βωδῶν. ἰδὲ καὶ τὰ λοιπὰ ἐ-
 λαττώματα αὐτῆς κατωτέρω, καὶ βιβλίῳ δεκάτῳ
 μέρεος τρίτου κεφάλαιον ἐνδεκάτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀπόδειξις κατὰ τῆς δευτέρας ἀπολογίας τῶν γιγναιμένων, ὅτι τὸ κελθῆναι πρὸς τὰν πατέρων εἶναι τὴν
 25 ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸν τὴν αὐτὴν τῇ ἐν Νικαίᾳ καὶ καθεστῆς τὰ λοιπὰ, ψεύδος ἐστίν.

Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ῥητέον, ὅτι ὁ μέγας Βασιλεὺς
 ψεύστην καὶ Αἰρετικὸν ἀπεδείκνυε τὸν Εὐνόμιον,
 εἰπόντα μὴ ὅτι πιστεύει ὡς οἱ Πατέρες ἐδίδαξαν,
 30 μὴ εἰπόντα δὲ τίνες ἦσαν οἱ Πατέρες, ὅθεν ὑπε-
 νοεῖτο εἶναι τὰς κατ' Εὐνόμιον Πατέρας, Λέτιον
 τὸν Διδάσκαλον αὐτοῦ καὶ τὸν Ἀρειον. ἐρωτῶν οὖν
 καὶ ἡμεῖς τὰς σοφὰς τῶν πατέρων, τίνες ἦσαν οἱ
 Πατέρες οἱ κρίναντες τὴν ἐν Σαρδικῇ τὴν αὐτὴν εἶναι
 35 τῇ ἐν Νικαίᾳ; καὶ πᾶς καὶ ἐν ταῖς τοιαύταις ἐκ εἰπόν;
 ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἐκ ἔχασιν εἶπεν, ἢ μὴ περὶ εἰποι
 αἰνῶς Πατέρας γραικολατίνους Ἰνῶς τὸν Πρόεδρον
 καὶ Καρυστίον Γιεζβετάνην, Βαρώνιον, Βίνιον,
 40 τιον, Βησσαρίωνα, γρηγόριον Μαμμὴν, Ἰωσήφ Με-
 θώνης, Πέτρον Ἀρχάδιον, Καρυόφυλλον, Ἰωάννην
 Βέκον, Γεώργιον Μελιτηνιώτην, Γεώργιον Μερχί-
 τῶν, Ἰωάννην Πλασιαδηνόν, Μάξιμον Χρυσό-
 Βέργην, Ἡσαΐαν Κύπριον, Ἰωάννην Ἀργυροπέλον,
 45 Γεώργιον Τραπεζομήτιον, Νικήταν Νικαέα, Κανο-
 νάρχην Διπλοβατάτζιον, Πανπλέοντα Λευγαρίδιον
 καὶ τὰς λοιπὰς μονονυχὶ ἀθέως καὶ ψευδομαρτύρας
 τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὅθεν καὶ ψεύσαι καὶ
 Αἰρετικοὶ καὶ ἐκ τῶν δακνυμένων παφανῶς. ψεύ-
 50 δὲ καὶ τὸ, ὅτι τὸ μᾶλλον μέρος ὅπερ ἦν ἐν
 Νικαίᾳ ἦν καὶ ἐν Σαρδικῇ, καθεστῆς ἐν μὲν τῇ ἐν Νι-
 καίᾳ ἦν Ῥώμης ὁ Σίλβεστρος, ἐν δὲ τῇ Σαρδικῇ ἦν
 οἱ ἑλίου. ἐν ὁκείνῃ Μητροπόλει Κωνσταντινουπόλεως,
 ἐν ταύτῃ Παῦλος. ἐν ὁκείνῃ Ἀλεξανδρείᾳ Ἀλέ-
 ξανδρος, ἐν ταύτῃ Ἀθανάσιος. ἐν ὁκείνῃ Ἀντιο-

χείας Εὐστάθιος, ἐν ταύτῃ ἑδῆς. ἐν ὁκείνῃ Ἱερου-
 σολύμων Μακάριος, ἐν ταύτῃ Μάξιμος. ἐν ὁκείνῃ
 ἦσαν οἱ ὁμολογηταὶ καὶ οἱ μεγάλοι Λεόντιος Καίσα-
 ρίας, Εὐψύχιος Τυανέων, Εὐσέβιος ὁ Παμφίλῳ
 καὶ ἑτεροὶ πλείους, οἱ ἑπαρῆσαν ἐν τῇ ἐν Σαρδικῇ.
 εἰ δὲ λέγωσι μᾶλλον μέρος τὸ πλεόντος, ἐρωτῶν
 αὐτὰς πᾶς εἴρηκας τὰ ὀνόματα ἀναμφιβόλως τῶν
 ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν ἐν Σαρδικῇ συνελθόντων, καὶ πα-
 ραβαλόντες αὐτὰ ἐγνώσαν ὅτι τὸ πλεόντος μέρος τῶν
 ἐν Νικαίᾳ παρῆν ἐν Σαρδικῇ; ἀλλὰ μὴ καὶ τὸ,
 ὅτι περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐγχείρητο ἀμφοτέρων
 ἡ ἁθροισις ψεύδος λαμπρὸν, οὐκ εἴη γὰρ ἡ ἁθροισις
 ἦν περὶ τῆς πίστεως ἀμφιβαλλομένης ὑπὸ πολλῶν,
 καὶ περὶ τῆς Ἀθωβολίας τῆς Πάχας, ταύτης δὲ περὶ
 τῆς πίστεως μὲν, ἀλλ' ἐκ ἀμφιβαλλομένης, μάλιστα
 δὲ καὶ καλῶς διωρισμένης, ἀλλ' ὅσον πρὸς φύλαξιν
 καὶ βεβαίωσιν, καὶ περὶ ὁμονομίας μὲν, ἀλλὰ περὶ
 προσώπων τινῶν καὶ θερηκῶν ἀδίκως, καὶ περὶ
 μὲν ὁκείνης θεωρητέον τὴν ὑποσολὴν αὐτῆς πρὸς
 τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρέων, περὶ δὲ ταύτης ἰδὲ
 τὴν ὑποσολὴν ἣν ἔγραψε τοῖς ἀπανταχῇ Ἐπισκό-
 ποις λέγασαν, ἡθροισαν οἱ Βασιλεῖς τὴν Συνοδὸν
 ἵνα πᾶσα μὲν διχόνοια περαιοῖται, πάσης δὲ
 κακοπιστίας ἐξελαθείης ἢ εἰς χεῖρας ἀσέβεια μόνῃ
 πρὸς πᾶσι φυλάτῃται. ἀλλὰ δὲ ψεύδος καὶ τὸ,
 ὅτι ὁ Πάπας Ζώσιμος τὰς ἐν Σαρδικῇ Κανόνας
 τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐκάλεσεν, ὅτι μὲν γὰρ ὑπερηφανία
 δαλῶσας, καὶ βυλῆθαι τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν
 ὑψώσας, καὶ μὴ διωκόμενος ὑπὸ τῆς γραφῆς καὶ
 τῆς

τῶν Πατέρων τῆτο συζηῆσαι, πρεσβυμῆθη Δὲ ψόδους καὶ δολιότητος τινος πειῆσαι ὅπερ ἐβέλετο, δῆλον. ὅτι δὲ τὰς τῆς ὁ Σαρδικῆς Κανόνας τῆς ὁ Νικαίας εἶναι νομίσας ἐπέψον εἰς Ἀφρικῶν, ψόδος πᾶσι γνωστὸν τοῖς μὴ θέλῃσι κακουργεῖν. τῆτο δῆλόν ἐστι καὶ διὰ τῆς γνώμης ἣν ἔχον περὶ τῶν Συνοδῶν τῶτων ὁ μετὰ τὸν Ζώσιμον Πάπας Βονιφατίου καὶ Κελεστίνος, ἀποθανόντος γὰρ τῆ Ζωσίμου, ἔγραψαν οἱ τῆς ὁ τῆς Ἀφρικῆς Συνοδῶς Πατέρες τῷ μετ' αὐτὸν Πάπᾳ Βονιφατίῳ ὅτι τὰς ἐ- γραψὼν ἡμῖν ὁ πρὸς σὲ Ζώσιμος, ἀλλὰ χρεῖα ὑπομονῆς ἕως τῆς παρυσίας τῶν ἀληθεύστων ἐξέμ- πλων τῆς ὁ Νικαίας Συνοδῶς, αἵτινα μὴ πισύ- σαντες τῷ Ζωσίμῳ ὅτι εἰσὶν ἀληθῆ, ἐζητήσαντες πρὸς τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλε- ξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας. Καὶ, διὰ τῶν σὺ σε- βασμιόγητα δυσωπῶν ἵνα γράψαι καὶ αὐτὸς κα- ταξιώσῃς πρὸς τὰς ἐρημίους, ὅπως οὐκ ἔθου πρὸς ἡμᾶς οἱ ὁ Νικαίας πρὸς τῶν Πατέρων ὁριζούμετες ἐλ- θασιν Κανόνες. Καὶ, τίς γὰρ ἀμφιβάλλει τὰ ἴσα ἀληθεύματα εἶναι ὁ γραφικοῖς τῆς ὁ Νικαίας σωμα- θροιάσεως Συνοδῶς; αἵτινα διὰ τῶν ἑτῶ διαφόρων τόπων καὶ ὁπισθίων γραφικῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς οὐκ ὁριζούμετες καὶ συγκριζόμετες ὁμονοῦσιν, ὅπερ ἕως ἡ- γούνηται τὰ ὁ τῶν πρὸς οὐκ ὁριζούμετες κομμουνιζομένων ἡμῖν πρὸς οὐκ ὁριζούμετες περὶ τῶν πρὸς τὸν τῆς Ῥωμῶν Ἐκ- κλησίας ἱερέα Ἐκκλητῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. ταῦτα ἔν τῶν ὁ Ἀφρικῆς πατέρων γραφόντων ἀνακεκα- λυμμένων πρὸς τὸν Βονιφατίον, ἐκεῖνος σὺ αὐτέγραψεν ὅτι οἱ Κανόνες ἔκ εἰσι τῆς ὁ Νικαίας, ἀλλὰ τῆς ὁ Σαρδικῆς, ἥτις ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῆς ὁ Νικαίας, ἔκ αὐτέγραψε δὲ τῆτο, ἐπεὶ ἐγνώσκει κατακόλῳ Διφύρεσαν τῶν ὁ Σαρδικῆς τῆς ὁ Νικαίας. ἔπει- ὁ Ἀλεξανδρείας Κυρίλλος, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως

Ἀπικὸς πέμψαντες τὰς ἀληθεύστας Κανόνας τῆς ὁ Νικαίας Συνοδῶς μετὰ τῶν τῆς πίστεως ὁ Θεοῖν εἰς τῶν Ἀφρικῶν, ἔκ ἐγραψαν ὅτι οἱ Κανόνες τῆς ὁ Νι- καίας ἔκ εἰσὶν εἰκοσὶν ἀλλὰ πεσσαρχόντα καὶ εἰς, ἐπεὶ δὲ ἡ ὁ Σαρδικῆς ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῆς ὁ Νικαίας καὶ οἱ Κανόνες 5 τῆς ὁ Σαρδικῆς σωμαριζομένηται τοῖς ὁ Νικαίας, ἀλλ' ἐγραψαν ὁ μὲν Κυρίλλος, τὰ ἀληθεύματα, τὰ πι- σότατα ἴσα τῆς ὁ Νικαίας αὐθροιατικῆς Συνοδῶς, τὰ πρὸς τῶν πατέρων ὁριζούμετες καὶ βεβαιωθούμετες πέμψω. ὁ δὲ Ἀπικὸς, ἐγράψατε ἵνα τὰς ἀ- 10 ληθεύστας Κανόνας τὰς ὁ Νικαίας πρὸς τῶν πα- τέρων ὁριζούμετες μετὰ τῶν τῆς πίστεως ὁ Θεοῖν πέμψω, καὶ πέμψω Δὲ μαρκέλλας ὑποΔιόκους. ἔπειτα ὁ μετὰ Βονιφατίον Πάπας Κελεστίνος, γράψας καὶ αὐτὸς τῆς ὁ Ἀφρικῆς Συνοδῶς περὶ τῶν ἐγραψὼν 15 ὁ Ζώσιμος Δὲ Λέοντος Πρεσβυτέρου, πῶς ἔκ ἐ- γραψὼν αὐτῇ τὰ ἐρημίδια γράψαση τῷ πρὸς αὐτὸς Βονιφατίῳ ὅτι ὁ Ζώσιμος τὰς Κανόνας τῆς ὁ Σαρ- δικῆς τῆς ὁ Νικαίας ἔπει Δὲ τὸ εἶναι τῶν αὐτῶν τῆς ὁ Νικαίας Συνοδῶς τῶν ὁ Σαρδικῆς; πρὸς τὰς 20 τοῖς, τῆς Συνοδῶς γράψασης πρὸς τὸν Κελεστίνον ἀν- τιρρήτικα περὶ τῆς ὅτι ἔκ ἔχα Ἐκκλησίαν ὁ Ῥώ- μης ὁ Ἀφρικῆς, καὶ ἀπειλησάμενος αὐτὸν ἀπέχων τῶν τοιαύτων Ἐκκλητῶν, ὡς μὴ ὄντων τῶν ἐρημιῶν Κανόνων τῆς ὁ Νικαίας, πῶς ὁ Κελεστίνος ἔκ αὐ- 25 τέγραψεν αὐτῇ τὸ ἐρημιῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας σόφισμα, ἀλλ' ἠνεγκε τῶν ὁπταγῶν τῆς Συνοδῶς βαρυτάτη σιωπὴ καὶ ἄκων; ψόδου ἄρα καὶ πλαστέρημα τῶν παπιστῶν ὅτι ὁ Ζώσιμος ἔχε γνώ- μιν τὰ εἶναι τῶν αὐτῶν τῶν ὁ Σαρδικῆς τῆς ὁ Νικαίας, 30 ὅθου καὶ τὸ συμπέρασμα πρὸς φανερά τόν ἐστι, ἥτοι ἐπεὶ καὶ οἱ τῆς ὁ Σαρδικῆς Κανόνες ἔκ ὁπταγῶν τῆς ὁ Νικαίας, ἔκ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῶν ἀμφο- τέρων Συνοδῶν ἡ δύναμις.

35

ΠΑΡΑΤΑΦΟΝ Η'.

Ἀπόδειξις καὶ τῆς τρίτης ἀντιλογίας τῶν Γιεζεβιτῶν, ὅτι ἔμετὰ τῆς ὁ Νικαίας ἡ ὁ Σαρδικῆς, ἀλλὰ μετὰ τῶν ὁ Νικαίας, καὶ Τοπικὴ ἐστὶ.

40

Πρὸς δὲ τὸ τρίτον ῥητέον, ὅτι τὸ ὁ ἀρχὴ αὐτεῖται, τῆς γὰρ τῶν ἐγκρίτων ἱσορικών ἡ χρονογράφων ἡ ποία Συνοδῶς ἡ τῆς τῶν ἀγίων πατέρων ἔπον ἐδὲ λέγειν τῶν ὁ Σαρδικῆς ὑσέραν τῆς ὁ Νικαίας ἀλλὰ μετὰ τῆς ὁ Νικαίας ὥστε τῶν μετὰ τῶν ὁ Νικαίας καὶ ὁ Σαρδικῆς δούτεραν λέγειν ὁ ταῖς Οἰ- κουμενικῆς Συνοδοῖς τῶν ὁ Κωνσταντινουπόλεως πρώτων; εἴπε εἴρηται ἀνωτέρω ὅτι ἔκ ἦσαν οἱ αὐτοὶ Πατριαρ- χαι καὶ ἐγκριτοὶ πατέρες οἱ ὁ Νικαίας ὁ τῆς ὁ Σαρδικῆς, ἔπε ὁ σκοπὸς τῆς ἀθροίσεως ὁ αὐτὸς, δῆλον δὲ ὡς ἐδὲ ὁ χρόνος, ἐκεῖνη μὲν γὰρ ἐτελευτήθη τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, αὕτη δὲ ἡθροιάθη μετὰ τὸ οὐδέκατον ἔτος τῆς τελευτῆς

Κωνσταντίνου, Ἑρμείας βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ δωδε- κάτῳ, ἥτοι τῷ τετακοσποῷ πεσσαρχοσῷ ἐβδόμῳ ἔτει, καὶ πῶς ἡ μετὰ πλείων τῶν εἰκοσὶν ἔτων ἀθροιάθη ὁ Σαρδικῆς ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῆς ὁ Νικαίας καὶ ἔκ ὑσέραν; ὥστε φανερόν ἐστιν ὅτι ἡ ὁ Σαρδικῆς 45 Οἰκουμενικὴ ἐκλήθη σωμαλθεῖν, ἡ δὲ πρὸς βασιλεῖς ὁρως δόσκατέσησαν αὐτῶν Τοπικῶν ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων δῆλον, ὅθου ἐδὲ ἐγκαταλέγεται ὁ ταῖς Οἰκουμενικῆς Συνοδοῖς, καὶ Διὰ τῶν ἐδὲ μία Οἰκουμενικὴ Συνοδῶς ἐμνήθη αὐτῆς ὁ τῶν ἰδίων ὄρων, 50 ἀλλὰ καὶ Συνοδοὶ καὶ πατέρες καὶ ἱσορικοί τῶν ὁ Κωνσταντινουπόλεως πρώτων δούτεραν ὁ ταῖς Οἰ- κουμενικῆς εἶναι ἔπον.

157

157

157

157

157

157

157

τέρᾳ Οἰκουμενικῇ Σύνοδῳ πρῶτον ἀνέμασεν, εἰ
μητικῶς καὶ ὀυλαβητικῶς ἐγράψεν ἡ Σύνοδος,
καλῶς ἐποίησεν, ἐμὴν δὲ ἀποταπένωσιν γράψασα,
ἐξουσίαν ἐκείνῳ προσῆψεν ὥστε ἀρχὴν πασῶν τῶν
ἐκκλησιῶν, ὅπερ φρόνημα τῆς Νεστορίας ἦν, ὡς
ὁ Κύριλλός φησι. καὶ ὡς περ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει
τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ εἶπεν Εὐστάθιος ὁ Βη-
ρυτῆς, καὶ ὁ λέγων μίαν φύσιν ὅτι ἀναμείσει
τῆς σαρκὸς τῆς Χριστοῦ τῆς ὁμοουσίᾳ ἡμῶν,
ἀνάθεμα. καὶ ὁ λέγων δύο φύσεις ὅτι διωρε-
σε τὰ τῆς τῆς Θεᾶς, ἀνάθεμα ἔστω. ἔτι δὲ ῥητεῖν
καὶ περὶ τῆς Ἐπισκόπου Ρώμης, ὅταν ὁ Πάπας
τῆς Ρώμης ἐρξοδόξῃ, εἴη ἐλέγει αὐτὸν πρῶ-
τον τῶν ἱερέων κατὰ τὰς ὁρὰς τῶν ἀγίων πατέρων,
ἀνάθεμα. καὶ εἰ τις τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης λέ-
γει πρῶτον τῶν ἱερέων ὡς μονάρχην, καὶ κατὰ
τίνα ἰδικίῳ ἢ γυνικίῳ ἐξουσίαν Ἀρχοῦν καὶ κρείττω
τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀνάθεμα ἔστω. ὀυλαβητικῶς
ἔν καὶ ἡ ὀυλαβικῶς γράψασα ἡ Σύνοδος πρὸς τὸν
Κελεσίνον, εἶπε τὸ ἱκετεύον. ὅτι δὲ ἐπανοί-
κωσιν δηλοῖ τὸ ἱκετεύον, ἀλλὰ καὶ ἰσοτι-
μίαν, δηλόν, τὸ γὰρ σωτήρης Χριστοῦ ὄντος
ὅσος ἀνθρώπου καὶ μίας ὑποστάσεως, τὰ αὐτῶν
Θεῶ καὶ ἀνθρώπου, καὶ ὁμοῦ καὶ Θεῶ καὶ Πα-
τρὶ, οἰκονομικῶς δὲ τὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
ὑποκείμενα, ὁ Θεοδώριτος πεισματικῶς φερόμενος
καὶ τῆς αἰγῆς Κυρίλλου αὐτῇ ἀντιρροπῇ τῆς δεκάτης αὐτῆς

καὶ Νεστορίας ἀναθεματισμῶ, εἶπε, ὅτι ὁ ὀυλαβία
συμβιώντας, καὶ μετὰ κραυγῆς ἰχυράς καὶ δα-
κρύων τὰς ἱκετείας προσευχῶν, καὶ σῶζεν ἐ-
αυτὸν μὴ διωκόμενος, ἀλλὰ τὸν διωκόμενον σῶζειν
ὑποκαταλῶν; πρὸς ταῦτα ἀντιφερόμενος ὁ μέ- 5
γας Κύριλλος εἶπεν, ὅτι παντόλμαφονος καὶ μια-
ρωτάτης, πᾶν ἀρκέσει δάκρυον καὶ ὀπίσκειν
ἀμαρτίας τοῖς τριαῦτα φερῶν ἡρημίοις; ἐκ κατα-
δεχῆ τῇ αἰσιν, πῶς ἡγνόησας ἔτι περὶ Θεοῦ
λόγος ἢ ἐνανθρωπήσαντος; δείσεις ποῦ καὶ 10
ἱκετείας, ἵνα καὶ ταῖς πρὸς σὲ λιταῖς βέβαιον
δοσοφῇ τῇ τῆς Πατρὸς ἀκρίν. ἀλλὰ τῶν τῶν
ῥημάτων ὁ Κύριλλος ἐλάσφημον ὑποδεικνύει τὸν
Θεοδώριτον, ὑποπῆλιν ὑποτιθέμενον τῆς ἀνθρω-
πότητος πρὸς τῇ Θεότητι τῆς Χριστοῦ, καὶ δεο- 15
λογεῖ, ὅτι οἰκονομικῶς ἐκλαμψε καὶ ἱκετεύσεν,
ἰσοτιμος ὅμως ἐστὶν ἢ ἀνθρωπότης τῇ Θεότητι τῆς
Χριστοῦ, ἐπειδὴ οἷον πρὸς σὺν, καὶ μία ὑπόστα-
σις, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ Θεός τε καὶ ἀνθρώπος. ἰδὲ καὶ
τὸν χρυσόσομον πρὸς Ἐβραῖους κεφαλαιῶ πέμψεν 20
λόγῳ ὀυδόω. ἐκ τῶν τῶν ἱκετεύοντι αἰεὶ ὑφείκει δη-
λοῖ, ἀλλὰ καὶ ἰσοτιμίαν, καθὼς ἐνέμισαν αἱ
ἐν Καρθαγίνῃ πατέρες τὸ ἱκετεύοντι, γράφοντες
πρὸς τὸν Κελεσίνον. ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλίῳ
τετάρτῳ κεφαλαιῶ πρώτῳ πρὸς γράφον ἐκείνῳ 25
ὅταν, καὶ βιβλίῳ ἐξοδόμου κεφαλαιῶ πρώτῳ
Παράγραφον ὅταν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὁ ἡ ἀρχαῖον τὸ ταπεινῶς γράφειν καὶ ὀυλαβῶς καὶ ἰδίον τοῖς τε πατράσι καὶ ταῖς Σύνοδοις, καὶ τὸ 30
μὴ δέχεσθαι εἰς κοινωνίαν τὰς παρ' ἡμῶν ὀποκεινομύνας.

Ἀλλὰ καὶ τῶν τῶν ταπεινῶς γράφειν καὶ ὀυλα-
βῶς, καὶ τὸ μὴ δέχεσθαι εἰς κοινωνίαν τὰς παρ'
ἡμῶν ὀποκεινομύνας, ἀρχαῖον ἐστὶν ἰδίον τῶν Πα-
τέρων καὶ τῶν Συνόδων. αὐτίκα γὰρ ὁ μὲν Ἀλέξαν-
δρείας Ἀλέξανδρος ἐγράψε τοῖς ἀπανταχῆ Ἐπι-
σκοποῖς περὶ Ἀρείου, ἐδηλώσαντι δὲ καὶ τῇ ὑμετέ-
ρα Θεοσεβείᾳ ἀγαπητῇ καὶ τιμιώτατι συλλειτουργῶν,
ἵνα μή τις ἐξ αὐτῶν, εἰ προσπετεύσῃ καὶ
πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν, μὴ προσδεξήσῃ, σωκράτης
βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαιῶ ὅτῳ. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δούτῃ
αὐτῶ ἐγκυκλίῳ, τέτταρτος ὑπογράφοντες (τὰς παρ' ἡμῶν
δηλονότι ἀκοινωνήτας γονομύνας) ἀγαπητῇ καὶ ὁμοψύ-
χοι ἀδελφοί, σύμψηροι γίνεσθε. καὶ ἡ ἐν Σαρ-
δικῇ Σύνοδος ἐπιστολὴ τοῖς ἀπανταχῆ Ἐπισκόποις,
τέτταρτος (τέτταρτος τῶν ἀκοινωνήτων παρ' ἡμῶν γονομέ-
νοισι) μηδὲν κοινωνεῖν ὁρᾷ γράγεσθαι. Καὶ, φυλά-
ξασθε ἀγαπητῇ, μήτε γράφειν πρὸς αὐτούς, μή-
τε γράμματα παρ' αὐτῶν δέχεσθαι. καὶ ἡ λαυϊα-
νὸς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς Λέοντα τὸν
Ρώμης, πρὸς ἐπ' αὐτῇ (τῇ Εὐτυχῇ) γονομύνην προ-
ξιν ἀπεστέλλαντι τῇ σὴν ὁσότητι, ἐν ἡ καὶ τῆς ἱε-
ρωσύνης αὐτὸν ὡς ὅτι τέτοις ἀλόντι ἐγυμνώσαντι,

καὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς μοναστηρίων, καὶ τῆς ἡμετέρας
κοινωνίας, ὥστε καὶ τῇ σὴν ὁσότητι γινώσκοντες τὰς 35
κατ' αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ὑπὸ τῇ σὴν Θεοσεβείᾳ τε-
λεῖσι Θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις δι' ἄλλῳ ποιησάτω
τῇ αὐτῇ ἀσέβειαν, ἵνα μὴ ἀγνοῖα πολλαῖς τῶν
παρ' αὐτῶ φερυνθόντων, ἐφ' οἷς τε ἐκὼ σαφῶς,
ὡς πρὸς ὁμοδόξον, ἢ ἀλλὰ γραμματῶν, καὶ ἐτέρως 40
τὰς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας εὐρεσθῇ ποιήσαντες. καὶ
ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ Σύνοδος καθαιρέσει ὑποβαλῶντα
Παῦλον τὸν Σαμοσατέα, ἐγράφε περὶ αὐτοῦ τοῖς ἀ-
πανταχῆ Ἐπισκόποις, ὁ Παῦλος ὅτις τῇ Ἀρτεμῇ
ἐπιτελέτω, καὶ οἱ τὰ Ἀρτεμῇ φερυνόντες τέττω κοινῶ 45
νήτωσαν, τέττω Παῦλῳ τῇ παρ' ἡμῶν ἀκοινωνήτῳ
γονομύνῳ ὑμεῖς μὴ κοινωνεῖτε, Εὐσέβιος βι-
βλίῳ ἐξοδόμῳ κεφαλαιῶ τετρακωστῷ. τὸ αὐτίκον δὲ τῇ
μὴ κοινωνεῖν τοῖς ἀκοινωνήτοις φησὶν ὁ Ἀλέξανδρος
ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ, καὶ μὴ δὲ χαίρειν τοῖς πᾶσι 50
λέγειν, ἵνα μή ποτε καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν κοι-
νωνοὶ γινώμεθα. καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος ἐν
τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτῆς ἐπιστολῇ ἐπῆσα, μὴ δὲ γρά-
μματα παρ' αὐτῶν δέχεσθαι, εἰπεῖν, ὑπὲρ τῆς
πρὸς πάντων τῶν ἀπανταχῆ συλλειτουργῶν πρὸς ὁ-
μοφω-

μοφωνίαν Διασφίζεσθαι. Ἀλλὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἄρα
 ὡς πᾶν ὁμοφωνίαν χρὴ τῆς ἀκοινωνήτοις γου-
 ρμοῖς ὡς πᾶν Συνοδὸν μὴ κοινωνεῖν τὰς ὁρθοδόξους
 Ἐπισκόπους, ὡς περὶ Ἀλλὰ τὴν ὡς πᾶν ὁμοφωνίαν
 5 δὲ κοινωνεῖν τοῖς εἰς κοινωνίαν δεχομένοις ὡς πᾶν Συ-
 νοδὸν, ὡς ἔγραψεν ἡ ἀδελφὴ Οἰκουμενικὴ τῇ Πά-

πα Δαμάσῳ καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀντικεινῶσι Ἐπισκόποις
 ταῦτα, ἵνα γὰρ τῆς πίστεως συμφωνηθέντος
 λόγου, καὶ τῆς χειραγωγῆς κυρωθείσης ἐν ἡμῖν
 ἀγάπης, ἀχίσον τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τηρήσωμεν,
 καὶ τῇ βήματι τῇ Κυρίᾳ μετὰ παύσησιν ὡς
 ἐπιδομεθα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

10 Ὅτι καὶ ἅπασαν τῆς Ἑλλάδος Θεολόγων τὴν δεξαμένην τὰς ἐν Σαρδικῇ Κανόνας, καὶ ὅσοι τῶν ἐξηγη-
 τῶν αὐτῶν, καὶ ὅσοι πασῶν συνελεύσεων καὶ Διαφορῶν Ἑῶν καὶ Ἑσπερίων, καὶ ὅσοι τῶν Φώκων δέ-
 κνυται ὅ,τε Ῥώμης ἔξω καθόλου Ἐκκλησίᾳ, εἴτε Κανόνες τῆς ἐν Σαρδικῇ ὡς Τοπικῆς ἀμνημόνυτοι.

15 Ἐδέξατο τὰς Κανόνας τῆς ἐν Σαρδικῇ ἡ Ἑλλάς, ἀλλ'
 ὡς ποτε ἐνόμισαν οἱ τῆς Ἑλλάδος Θεολόγοι συγ-
 κείσθαι ἐπ' αὐτοῖς Ἐκκλησίαν τῇ Πάπᾳ, ἐπειδὴ ἐν
 πάσαις ταῖς κοινωνίαις συνελεύσεσι καὶ Διαφοραῖς Ἑῶ-
 ν καὶ Ἑσπερίων ἐδέποτε ἐνομήθη ἔχον τὸν Πά-
 παν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, καὶ
 20 ἀπολύτως ἔτε τὰς Κανόνας τῆς ἐν Σαρδικῇ περὶ
 φέρειν πρὸς σύστασιν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκ-
 κλησίας. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξηγηταὶ τῶν Κανόνων περὶ
 Ἐκκλησίᾳ τῇ Πάπᾳ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνορίᾳ ἡρμήνευ-
 σαν αὐτὰς. καὶ ὁ Φώκων ἐν τῇ Νομοκανόνι αὐτῇ
 25 ἐπερὶ τῆς πιαύτης Ἐκκλησίᾳ λόγον ἐποίησέν ἵνα.
 εἰ γὰρ ὁ Φώκων συνοδικῶς ἐκάθηρε τὸν Πάπαν
 Νικόλαον, καὶ συνοδικῶς ἐκύρωσε καὶ ἀνέθεμά ἴσσε

τὰς τῇ Πάπᾳ Ἀδριανῷ ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸς, καὶ ἰδὲ
 κατωτέρω τὸν τόπον, πῶς τῇ Ῥώμῃ ἐψηφίσθη Ἐκ-
 κλησίαν; ἀλλὰ καὶ Ἀρμόροπελὸν εἰδέχεται τὴν Ἐκ-
 κλησίαν τῇ Πάπᾳ ὡς λέγουσιν οἱ παπισταί, εἴτα τὴν
 ἐν Σαρδικῇ Τοπικὴν εἶναι Διαγραφῆαι, ὁπότε
 εἴπῃ, ἐπειδὴ τὸ μὲν εἶναι τὴν ἐν Σαρδικῇ Τοπικὴν,
 ὁρῶς εἴπον, ἐπειδὴ δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τῇ Πάπᾳ,
 τὸ ἐν ἀρχῇ ἦτοσε, καὶ περὶ φανῶς ἐφλυάρεσεν ὡς
 φλυαροῦσι καὶ οἱ ταύτῃ δεχομένοι παπισταί, οἵτινες μὴ
 ἔχοντες ἀγίας μάρτυρας καὶ τὸ εἶδος, προσφέρουσιν εἰς
 μαρτυρίαν ἀνθρωπάρετρα γραυκολατῖνα ἡπατηρία καὶ
 κεκαυτηριασμένα τὴν ἰδίαν συείδησιν, καὶ μὴ εἰδότες
 μήτε ἂν λέγουσι, μήτε περὶ τίνων Διαβεβαιώσινται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

30 Ὅτι καὶ ὅσων ἐπιστολῶν τῆς Συνοδὸς ὡς μνήμην ποιῆται ὁ Ἰλάριος, ἐν αἷς καὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἐν Φιλι-
 ππασπόλει συνελευθέντων Ἀνατολικῶν, ἀφορισμὸν καὶ καθάρειαν καὶ ἰσχύς, Ἀθανασίᾳ καὶ τῶν συ-
 αὐτοῖς ἐχέσης, δέκνυται ἔτε ὁ, ἐπὶ ἰσχύς ἔτε αὐτὸς ὁ Ἰάριος ἐγίνωσκον τὸ ὕστερον ἀναφανέν τῆς τῇ
 Ῥώμης Ἐκκλησίᾳ πλασέγγημα.

35 Ἐἰ καὶ ἐπορεύοντο αὐτοῖς τὰ περὶ τῆς Συνοδὸς ἰσο-
 ρεῖν καὶ ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν συγγραφέν, ἐπ-
 τέον ὅμως καὶ τὰ ὡς τῇ Ἰλαρίᾳ περὶ αὐτῆς εἰ-
 ρημῶς, συμβάλλοντα πρὸς τελειότεραν κατακρί-
 40 σιν τῆς παπιστικῆς Ἐκκλησίᾳ. ὁ Ἰλάριος οὐδ' ἀνα-
 φέρει ἐπιστολὰς τινὰς τῆς Συνοδὸς, ἐν αἷς καὶ ἐπι-
 στολῇ τῶν ἐν Φιλιππασπόλει συνελευθέντων Ἀνατο-
 λικῶν ἦν ἔχουσα ὑπογραφαὶς ἐβδομήκοντα τρεῖς Ἐ-
 πισκόπων, ἐν ᾗ καὶ ταῦτα φέρεται, μετὰ τὰ πολλὰ
 45 λοιπὸν ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ ταῦτα ὑμῖν Διαβέβηκεν
 ἐγγελλόμεθα, ἵνα μή τις ὑμῶν ὡς τινὲς ἀπατη-
 θῆς κοινωνήσῃ ποτὲ ὁσίῳ, Πρωτογένη, Ἀθανα-
 σίῳ, Μαρκέλλῳ, Ἀσκληπᾷ, Παύλῳ, Ἰερίῳ,
 ὡς τινὲς τῶν κατακρίτων καὶ τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ἀ-
 50 ποβληθῶτων, ὡς τινὲς τῶν κοινωνούντων αὐτοῖς, ἡ
 δι' ἐαυτῶν, ἡ διὰ γραμμάτων, ὅθεν ὡς ὑμεῖς
 πρὸς ἐκείνους γράφειν οφείλετε, ἔτε τὰ ἐκείνων γρα-
 φόμενα δέχεσθαι. καὶ κατωτέρω, ὅθεν ἰερίῳ
 τὸν Ῥώμης, Ὅσιον, Πρωτογόνῳ, Γαυδούτιον καὶ
 Μαξιμῖνον κατέκρινε πᾶσα ἡ Συνοδος κατὰ τὸν ἀρ-

χαίοντα Νόμον, ὡς συνεργῆς τῆς κοινωνίας μαρ-
 κέλλου καὶ Ἀθανασίου. καὶ πάλιν, Ἀλλὰ ταύτας οὐ
 τὰς αἰτίας διέκρινον ἔγνω ἡ Συνοδος ἰερίῳ Ῥώμης,
 ὅσον καὶ τὰς λοιπὰς τὰς αὐτῶν εἰρημῶς ἀφορίσαι καὶ
 κατακρίναι. εἰδὲ ἅποισι, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα γρά-
 ψαντες ἦσαν Ἀρειανοί, ῥητέον ὅτι οὐκ ἦσαν διόλου
 Ἀρειανοί, ἐπειδὴ πολλὰ δόγματα τῇ Ἀρείᾳ ἀνέθε-
 μάτισαν, καὶ τὸ σύμβολον αὐτῶν ὡς ὁρθόδοξον
 ἐδέξατο ὁ Ἰλάριος, μάλιστα οἱ ἐν Σαρδικῇ ἐν οἷς
 γράφουσι πρὸς ἰερίῳ λέγουσι μὴ τὰς πάντας, ἀλλὰ
 τινὰς αὐτῶν εἶναι Ἀρειανούς, φασὶ γὰρ, δῆλον γέ-
 γονε ὡς πᾶσι τοῖς συνελευθεῖν ἐξ Ἀνατολῶν,
 οἵτινες ἐαυτοὺς καλεῖσιν Ἐπισκόπους, ἐκ τῶν αὐτῶν
 εἰσὶ τινες ὧν τὰς διανοίας ἡ ἀρειανικὴ Αἵρεσις ὡς
 ἐβαψεν θανάτηφόρῳ. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῇ πρὸς πάσας
 τὰς Ἐκκλησίας ἐπιστολῇ λέγουσιν, ἦκουσαν ὅτι
 οὐρίσκονται αἰαμεταξὺ αὐτῶν πολλοὶ τῆς ὁρθῆς πί-
 στεως, ὅθεν ἐπάντας ὁκέιντες τὰς Ἀνατολικὰς ἐκά-
 θησαν, ἀλλὰ ἐνδεκα μόνον, καὶ ἐκ τῶν τρεῖς μὲν
 Ἀλλὰ τὸ ὡς ἀνόμως ἀρχιερατεύουσαι, ὅκτω δὲ Ἀρει-
 ανούς

αὐτοὺς, ὥστε ἐπ' αὐτὰς Ἀρειανὰς οἰητέον, ἕτε μὲν ῥητέον. Ἀλλὰ λέγουσιν οἱ παπισταὶ ὅτι ἐξ ἐκείνων εἰνὲς ἦσαν Ἡμεριανοὶ, οἷς ῥητορικόμοροι λέγουσιν ὅτι ἔτις ἔχει, πλὴν ὅτε ἔγγραφον πλὴν καθάρειν ἰερίαι καὶ τῶν λοιπῶν ἐνομίζοντο ὁρθόδοξοι, ἴδοι οἱ ἰερίαι ἀγαπητὰς ἀδελφὰς ἀνάμασται αὐτὰς, καὶ ἐκπέμψοντο εἰς Σαρδικίαν, ἐκοινωνήσαν αὐτῇ τῇ Συνοδῷ ὡς κοινωνοί, διεκρίθησαν δὲ μετὰ ταῖς καὶ ἀλλήλων καθαρῆσαι ἐκ τοῦ πλὴν καὶ πλὴν οἰκονομίας ὁρθόδοξων, ἀλλὰ ὡς τῶν ἐν Σαρδικῇ συνελεσθέντων ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ, λέγων, μετὰ ταῦτα δὲ πλὴν Συνοδὸν ἐκ ἑτὶ ἀλλήλων ὡς ὁμοδόξοις ἀπερίγνυτο, ἔδὲ ἐκκλήσεις, οἱ μὲν αὐτὰ πλὴν Δύσιν μέχρι Θρακίαν σφὰς χωρίσαντες, οἱ δὲ αὐτὰ πλὴν Ἐφ' ἄχρις Ἰδουρίων, τὰ δὲ τῶν ἐκκλησιῶν ὡς εἰκὸς ἐν διανοαίαις συγκέχυτο. ἐκ ἐκχωρήθησαν λοιπὸν οἱ ἐν Φιλιππεπόλει Πατέρες τῶν λοιπῶν Ἀνατολικῶν, καὶ ἐν ταῖς γονιμαῖς ἐν ταῖς ἑπαρχίαις Συνοδοῖς ἐκάθισαν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ τὸ δὲ Σαμμάρον,

ὁ μέγας Βασίλειος ὡς ῥηται ἐκρινε περὶ Ναρκέλλας ὡς κεκρίκασιν οἱ ἐν Φιλιππεπόλει, τὰς δὲ ἐν Σαρδικῇ ἐμέμφθη δι' ἐκείνας αὐτὴν ὡς ῥηθήσεται. καθήρεθη λοιπὸν πρὸς τῶν Ἀνατολικῶν ὁ ἰερίαι Πάπας, ὅτινες διὰ τὸ μὴ συνελεσθῆναι ἐν Σαρδικῇ ἐμέμφθησαν, καὶ διὰ τὸ καθελεῖν Ἀθανάσιον, Ἀσκληπᾶν, Ὅσπον καὶ ἰερίαι καὶ τὰς τὰς καὶ τὰς ἐπισκόπους. ἔδὲς δὲ ἐμέμφθη αὐτὰς ἰδικῶς ἡ ἐκκλήσις ὅτι ἐκάθισαν τὸν μὴ κρινόμενον ὑπὸ ἑαυτοῦ, ἡ ἔχοντες κριτὴν, ἡ ἀναμαρτήτην ἀποτίμω, ἡ καθόλου ἐπίσκοπον ἰερίαι. ἐξ ἧς δὴλον γίνεται ὅτι μήτε οἱ ἐν ἰερίαις Χριστιανοί, μήτε αὐτοὶ οἱ ἰερίαι ἐγνώσκον τὸ μεταταῦτα ἀναφανῶν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐκκλητικῆς πλάσεσθαι. ἔδὲς οὖν πρὸς τὸν ὅφελος τοῖς παπισταῖς μήτε ἀπὸ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνοδῷ, ἀλλὰ μάλιστα πρὸς τὴν καταστροφὴν τῆς γονικῆς καὶ ἀναμαρτήτης συνεδρίας. ἴδοι ἐν κατωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὁγδόῳ Παραγράφῳ δεκάτῳ ὅτιον.

20

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐπιγράμμα παπιστῶν ὑπὲρ τῶ παπισμῷ ἀπὸ τῆς ὑπισολῆς ἡ ἐπεψεν ὁ Πάπας ἰερίαι εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὲρ Ἀθανασίου ἐν ἑτὶ τριακοσίοις τεσσαράκοντα ὅκτω, καὶ καθάρεισι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὑπισολῆς τῆς Ἐκκλητικῆς τῆς Ῥώμης καὶ τῶ παπισμῷ.

30

Ἐπιχειροῦνται οἱ παπισταὶ καὶ ἀπὸ τῆς ὑπισολῆς ταύτης καὶ λέγουσιν, ἴδοι ὁ Ῥώμης ἰερίαι συνεστήσατο τὸν Ἀθανάσιον ἐν Αἰγυπτῷ, ἀπέδωκε γὰρ αὐτῷ πάλιν πλὴν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον καθόδον διὰ τῆς ὑπισολῆς αὐτῆς, ἀλλὰ ὁ Ῥώμης καθόλου εἰνὲς ἐπίσκοπος, ἐπειδὴ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα διώκεται. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς ταῦτα πρῶτον, ὅτι οἱ ἐπιστολῶν Μάξιμος συνεστήσατο τὸν Ἀθανάσιον ἐν Αἰγυπτῷ, ἀπέδωκε γὰρ αὐτῷ πλὴν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον καθόδον διὰ τῆς ὑπισολῆς αὐτῆς, οἱ ἐπιστολῶν ἀλλὰ καθόλου εἰνὲς ἐπίσκοπος, ἐπειδὴ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα διώκεται. εἰ δὲ τὸ δούτερον γελοῖον, ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον. τὸν γὰρ Ἀθανάσιον ἔχ' ὁ Ῥώμης, ἀλλὰ αὐτῆς καὶ ἀπειλῇ τῶ βασιλέως τῆς Δύσεως Κωνσταντῖν, μετεπέμψατο ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀνατολῆς Κωνσταντῖος ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ ἀπέδωκε αὐτῷ πλὴν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον καθόδον. τοῦτο δὲ δεικνύται αὐτοτέρῳ καὶ δεικνύται καὶ ἡδη, φησὶ γὰρ ὁ Κωνσταντῖνος γράφων τῷ Κωνσταντῖν, ὡς μὲν εἰπὶ παρ' ἐμοὶ Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀνὸντος διέγνω οὕτως αὐτὰς χάριν διώκεσθαι. εἰ μὲν ἔν ἐπαγγελίᾳ ἀποδιδόναι τέτοις τὰς θρόνους, ἐπαμυνόμενος τὰς μάχων αὐτοῖς πρὸς σφουδρῆς, ἀποστέλλω πρὸς σὲ τὰς ἀνδρας, εἰ δ'

ἀνάνδις ταῦτα ἔγω ποιῶν, ὡς ἴδιος αὐτὸς ἐγὼ αὐτῷ ὑπὸ γονιμῶς ἀκοντόσσω τέτοις τὰς οἰκίας ἀποδίδωμι θρόνους. ταῦτα γινώσκῃς Εὐσεβίου βασιλέως, εἰς ἀγωνίαν ἔτι τὴν τυχεύσαν κατέστη, Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ δούτέρῳ. ταῦτα ὁμοῦ γράψαντος τῶ Κωνσταντῖνος, ὁ Κωνσταντῖνος ἡδὲς τὸν Ἀθανάσιον ἐκάλεσε, καὶ ἐρχομένη Ἀθανασίῳ πρὸς Κωνσταντῖνον ἔδωκε αὐτῷ καὶ ὁ Ῥώμης ἰερίαι ὡς ὁμόφρονι καὶ πρὸς τὰς ὁμόφρονας ὑπισολῶν συχαρητικῶς, ἐκ ἐξουσιαστικῆς, ὅπερ εἰ καὶ ἀνέδηλόν ἐστι, δεικνύται ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ὑπισολῇ ῥημάτων, γράφει γὰρ ὁ ἰερίαι τῶς Ἀλεξανδρείας, συχαίρω τοίνυν ὑμῖν, ὅτι τὰς ψυχὰς ἐν τῇ πίσει ἀκαταμα-45 χήτως τετηρήκατε. καὶ, ἀποδίδεται νῦν ὑμῖν ἀδελφῶς ἐπαρέμει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς πᾶσι τῆς Συνοδῆς ἀποδειχθεῖς. ἐν ταῖς σημειώσαις πρῶτον, ὅτι πᾶσα ἡ ὑπισολὴ ἐγκώμια καὶ ἀφήγησιν περιέχει τῶν συμβάντων τότε τῷ Ἀθανασίῳ, ἔδὲς δὲ περὶ 50 πρεσβείας, ἡ ἐξουσίας αὐτῶ λέγει ὁ ἰερίαι. δούτερον, ἔμὸν τὰ ῥήματα ταῦτα γράφει περὶ ἑαυτῶ ἐν τῇ ὑπισολῇ ὁ ἰερίαι, ἐξ ὧν δεικνύται συχαίρειν αὐτὸν διὰ τὴν καθόδον τῶ Ἀθανασίου, ἔμὸν λέγει ὅτι ἀπέδωκε αὐτῶ πλὴν καθόδον αὐτῷ. τρίτον, ὅτι

26

ὅτι πρῶτα ἐαυτὸ καὶ ἐξέσθαι καὶ δυνάμει πῶς
 ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸν ὁ ἰερίτης, καὶ γὰρ ὑπὸ
 τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνοδῶς βεβαίῃ πῶς κρίσιν τῆς
 Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, εἴπε γὰρ, ὅτι ὑποδί-
 5 δοται νῦν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ἐκ παρ' ἐμὲ μόνον, ἀλ-
 λά καὶ ὑπὸ πάσης τῆς Συνοδῶς ὑποδείχθαι, ὅπερ
 πρῶτον ἐστὶν τὸ εἶναι πῶς ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸν
 ἦν τὸ Πάπα, καὶ ἐπὶ ἀνὰ πάλιν. δεύτερον, ὅτι
 πῶς καθ' ὅσον Ἀθανασίῳ ὑποδείκασιν οἱ Βασιλεῖς
 10 κατὰ πῶς ὑποφάναι τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνοδῶς, ὡς
 δέδοκται ἀνωτέρω, καὶ νῦν δέκνυται. γράφει
 γὰρ ὁ Κωνσταντῖνος εἰς πῶς ἰταλίαν ὅτι Ἀθανασίῳ,
 ἀφ' ὅπου ταῖς ἡμετέρας προσέψαι ταχέως πῶς
 σαυτὴ παρεστῶν ὑπαρχεῖν ἀσθενείας, καὶ παρα-
 15 θῆναι ἡμῶν τῆς φιλανθρωπίας, ταῖς ἰδίαις ὑπο-
 καταστάσεσιν, τέταρτον γὰρ ἐκεῖ καὶ τὸν δεσπότην
 καὶ ἀδελφόν μου Κωνσταντῖνον τὸν νικητὴν Ἀυγύστον
 ὑπὲρ ὧν παρεκάλεσα, ἵνα τὸ ἐλθεῖν ἐξέστασιν
 20 δῶ, ὅτι πῶς ἀμφοτέρω ἡμῶν ὑπινούσαντων, τῇ
 πατρὶδι ὑποκαταστάσεσιν, ἔχων τὴν τῆς ἡμῶν
 χάριτος ἐνέχυρον. Ὁ αὐτὸς ὑπινούσας πρὸς τὰς
 Ἐπισκόπους καὶ πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας Ἀλε-
 ξανδρείων γράφει περὶ τῶν αὐτῶν, ὑπολαβὼν βε-
 25 λήσαι τὰ κρείττοντα καὶ κρίσει τῇ ἡμετέρᾳ πῶς
 πατρὶδα ὁμοῦ καὶ πῶς Ἐκκλησίαν, ἥς θάω νέυ-
 ματι προσάτης ἐτύγχανον. Οὗτος γράφων τῇ
 Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείων ὑπὲρ τῶν αὐτῶν Ἀθα-
 νασίᾳ λέγει, τὸν Ἐπίσκοπον ψήφω τὰ κρεί-
 30 ττοντα καὶ ἡμετέρᾳ γνώμῃ ἀπεσταλμένον ἡδέως
 δεξάσθαι, Σωκράτης βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ εἰκο-
 σῷ τρίτῳ. δέκνυται δὲ ἐκ τῶν ὑπινούσων τέττων
 πρῶτον, ὅτι ὑπινούσαι τῶν δύο Βασιλέων, βελήσαι
 δηλαδὴ τὰ κρείττοντα καὶ κρίσει τὰ Κωνσταντίαν,
 καὶ ψήφω τὰ κρείττοντα καὶ γνώμῃ τῆς Κωνσταντίας
 35 κατ' ἐλθεῖν ὁ Ἀθανάσιος εἰς πῶς πατρὶδα αὐτῆς,
 καὶ ἔλαβε τὸν θρόνον αὐτῆς. Ὁ δὲ Ῥώμης ἔδω-
 κεν μὴ μνησθῆναι, ὡς ἐδὲ ἄλλοι τινὲς Ἐπισκόποι. δέυ-
 τέρον, φησὶν ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ τῆς Παύλου ὅτι
 ὁ τῶν Ἑσπερίων Βασιλεὺς γραμμάσι περὶ τοῖς οἰκεί-
 40 οῖς, ἔτι τε καὶ τοῖς ὑπὸ τῆς Συνοδῶς καποχυ-
 ρώσας, ὑποσέλλει ὅτι Κωνσταντινέπολιν, τὸν δὲ
 Ἀθανάσιον ἔχει ἀπαξ μόνον, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρίς
 ἐκάλει παρ' ἐαυτὸν, βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ
 εἰκοσῷ τρίτῳ, ἔδωκε μὴ μνησθῆναι τὰ Ῥώμης περὶ
 45 ἐξέσθαι καὶ αὐθουτίας, ἀλλὰ πάντα ἡ ἐξέσθαι μαρ-
 τυρεῖται εἶναι τῶν Βασιλέων καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ
 Συνοδῶς, ὅθεν ὁ αὐτὸς ὑπινούσας εἶπεν τὸν Κων-
 σταντῖνον πρὸς τὸν Ἀθανάσιον, τὸν μὲν θρόνον τὸν
 σαυτὴ ψήφω τῇ Συνοδῇ καὶ ἡμετέρᾳ συναινέσει
 50 ἀπέληφας, βιβλίῳ καὶ κεφαλαίῳ τῷ αὐτῷ τρίτον,
 φησὶν ὁ αὐτὸς ὅτι λαβὼν τὰς ὑπινούσας τὰς
 Κωνσταντίας ὁ Ἀθανάσιος, ὅτι πῶς Ῥώμῃ αὐ-
 δεσπότην, ὑπινούσας τε τὰ γράμματα τῷ Ἐπισκόπῳ
 ἰταλίῳ, ἐν μεγίστῃ χαρᾷ πῶς Ῥωμαίων Ἐκκλησίαν
 κατέστησεν. ἔδοκε γὰρ καὶ ὁ τῆς Ῥώμης Βασιλεὺς

συντίθεσθαι αὐτῶν τῇ κρίσει. Διὰ τὸ καλεῖν Ἀ-
 θανάσιον παρ' ἐαυτὸν. ἰερίτης δὲ τοῖς ἐν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ κληρικοῖς τε καὶ λαοῖς τάδε περὶ Ἀ-
 θανασίᾳ ἀπέσταλκεν. ὅπερ λέγει ὁ Σωκράτης τέ-
 5 τρον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Δύσεως μαθὼν τὰ
 ἐν Σαρδικῇ κεκρυμμένα, ἐφόβησε τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 τῶ Κωνσταντῖνον ἵνα δώσῃ τὰς θρόνους Ἀθανασίῳ
 καὶ Παύλῳ, Διὰ τὸ ὁ Κωνσταντῖνος ἔγραψε τῷ
 Ἀθανασίῳ ἵνα ἀπέλθῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ δώσῃ
 αὐτῷ τὸν θρόνον αὐτῆς, ὁ δὲ Ἀθανάσιος ὑπινού-
 10 σας ἐν Ἀκυληίᾳ, ἀπῆλθεν εἰς Ῥώμην ἵνα
 ἀπαρηγορήσῃ τὸν ἰερίον καὶ πῶς Ἐκκλησίαν Ῥω-
 μαίων διὰ πῶς πρὸς αὐτὸν φιλοξενίαν. ὁ ἰερίτης
 δὲ μὴ ἔχων εἰδέναι τινα περὶ τῆς ὑποκαταστά-
 σεως Ἀθανασίᾳ, καὶ μαθὼν ταύτῃ ἔχοντα, καὶ
 15 διὰ τὸν Ἀθανάσιον, καὶ διότι ἐνόμισεν τὸν Κων-
 σταντῖνον γενέσθαι ὁρθόδοξον. ἔγραψε δὲ πρὸς
 τὰς Ἀλεξανδρείας εὐχαίρων αὐτοῖς διὰ πῶς ἀ-
 ποκατάστασιν τῶ Ἐπισκόπου αὐτῶν. σημείωσαι δὲ
 ὡς ἐκ τῶν πάντων δέκνυται, ὅτι ὁ ἰερίτης ἔ-
 20 γραψεῖν εἰς Ἀλεξανδρείαν διὰ συμπάθειαν, καὶ διὰ
 μοναρχικῶς ἐξέσθαι. τέταρτον, ὅτι φησὶν ὁ αὐτὸς
 ὅτι, ταῖς ὑπινούσαις τὰς Κωνσταντίας πρὸς τὰς Αἰ-
 γυπτίους ὁχυρωθεὶς ὁ Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος διὰ
 25 τῆς Συρίας ὁρμήσας καὶ Παλαιστίνης ἐπέβη, κα-
 ταλαβὼν τε τὰ ἱεροσόλυμα, καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ μα-
 ξίμῳ καταφωτῇ ποιήσας τὰ ὑπὸ τῆς ἐν Σαρδικῇ
 Συνοδῇ γινόμενα, καὶ ὡς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
 τῇ ἐκείνων κρίσει ἐγύστερ σύμψηφός, πρῶτον δὲ
 30 ἐκείνῃ Συνοδῇ, τῶν ἐκείνῃ Ἐπισκόπων γινόμενα, μα-
 ξίμος τε μηδὲν ἀμελήσας, μετεπέμπετο ἵνας τῶν
 ὑπὸ Συρίας καὶ Παλαιστίνης Ἐπισκόπων, καὶ καθίσας
 ἐνωτέρω, ὑποδίδωσι καὶ αὐτὸς πῶς κοινωνίαν
 Ἀθανασίῳ καὶ πῶς ἀξίαν. γράφει τε καὶ αὐτῇ
 35 τῇ Συνοδῇ ταῖς τε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς
 ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ Ἐπισκόποις τὰ ἐγνωσμένα
 καὶ ἐψηφισμένα περὶ Ἀθανασίᾳ, ὅτι πρῶτον
 καθελεῖσα αὐτὸν, αὐτὸς ἐκ μεταμελείας ὡς
 40 μηδενὸς γονομίας, ψήφον ὑπὲρ Ἀθανασίᾳ ἐξή-
 νευκε, τῷ τε κοινωνίαν αὐτῷ καὶ πῶς ἀξίαν
 παρέχουσα, βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ εἰκοσῷ τε-
 τάρτῳ. πέμπτον, ὅτι καὶ ὁ Σωζόμενος φησὶ, πολλοὶ
 δὲ καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπεχθείας
 μετέθοντο, καὶ κοινωνίας μετέδοσαν ὡς Παλαι-
 45 στινοὶ, παριόντα γὰρ αὐτὸν τότε δι' αὐτῶν, ὁμοῦς
 προσεδέξαντο, καὶ Συνοδὸν ἐν ἱεροσολύμοις ὑπινού-
 τελέσαντες μαξίμος καὶ ἄλλοι, ἔγραψαν περὶ
 αὐτῶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ
 Πρεσβυτέροις καὶ Διακόνοις ταῦτα, ἰδὲ γὰρ καὶ
 50 ἡμεῖς πάντα ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης
 πράττοντες, καὶ τῇ ὑμετέρᾳ συμπνεόντες ἀγάπῃ,
 προσλαβόντες αὐτὸν ἡσασάμεθα. καὶ, ἵνα ἰδῇ-
 τε τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης πρὸς αὐτὸν καὶ ἡμᾶς
 ἠνῶσθαι, ἐφείλετε δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς δόσεως
 τῶν Θεοφιλεσάτων Βασιλέων ὄχεσθαι, οἷοντες

καὶ αὐτοὶ γινόντες τὸν πόνον ὑμῶν καὶ πῶς αὐτὰ
κατασθέντα, ἀποκαταστήσαι ὑμῖν αὐτὸν μετὰ
πάνσης τιμῆς κατηξίωσαν, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφα-
λαίῳ εἰκοστῷ δευτέρῳ. ἔκτον, ὁ αὐτὸς φησι, Παῦ-
λος δὲ καὶ Μαρκελῶς καὶ Ἀσκληπᾶς τε καὶ Λέ-
ωνος τὰς ἰδίους ἀπέλαβον θρόνους, καὶ γὰρ δὴ
τέτοις γράμματα βασιλέως ἐπέτρεψε πῶς ἐπαύ-
θον, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ ἐχάτῳ. ἔβδο-
μον, καὶ ὁ Θεοδώριτος φησιν, ὁ Κωνσταντῖος ἀπέστει-
λε καὶ Ἀπαξ καὶ δις, καὶ ῥήτορας καὶ τρεῖς πρεσβυτέρων (τὸν
Ἀθανάσιον) ὅς τῃς ἑστέρας ἐπαγγελθῆναι. Καί,
ἔτι αὐτὸν ἐπαγγελθόντα εὐφρῶς εἶδε, καὶ πῶς Ἀ-
λεξανδρείᾳ ἀπολαβὴν Ἐκκλησίαν ἐκέλευσε,
λόγῳ δευτέρῳ καὶ κεφαλαίῳ δεκάτῳ καὶ δωδε-
κάτῳ. Ἐν τέτοις σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὡς περὶ
ὁ χυρωθεὶς ταῖς ἐπιστολαῖς τῷ Κωνσταντῷ ὁ μέγας
Ἀθανάσιος, ὡς λέγει ὁ Σωκράτης, πρὸς τὸν Αἰ-
γυπτίῳ ἀπέβη, καὶ ἐκ ἑλαβον ὅς τῇ τῷ Κων-
σταντῷ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα τὸ εἶναι κεφα-
λαίῳ αὐτῆς, ἔτι ὁ χυρωθεὶς τῶν Παύλου καὶ Ἀ-
θανασίου τοῖς γράμμασιν ἱερίᾳ, ὡς ἔλεγον ὁ
αὐτὸς βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμ-
πτῳ, ἐκ ἑλαβον ὅς τῇ τῷ ἱερίῳ γονικόντι ὅς
τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα. δευτέρῳ, ὅτι ὁ Κωνσταντῖος
πῶς ῥῆμα κείνῳ ἱερίᾳ περὶ Παύλου καὶ Ἀθανά-
σιου ἀποδοκιμάσας, εὐθύς τὰς ἀνδρας τῶν θρό-
νων ἐξεδίδωκεν, ὡς εἶρηκεν ἀμφοτέρω βιβλίῳ καὶ
κεφαλαίῳ τῇ αὐτῇ ὁ Σωκράτης, τῇ κείνῃ ὁμοῦς
τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου σύμψηφον ἐγένετο,
ἐπειδὴ ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος μέζων τῇ ἀξιώματι
τῇ ἱερίᾳ καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου αὐτῇ. τρίτον,
ὡς ὁ ἱερίῳ ἀπέτῃς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίᾳ πρεσβυτεία
ἐχάτης γράμματα παρρησιαστικῶς ὡχέρωσε Παῦλον
καὶ Ἀθανάσιον, καὶ ὅτι πῶς Ἀνατολίῳ ἀπέστει-
λε τὸν οἰκεῖον ἐκάστη τῶν ἀποδιδόντων, ἔτι ὁ
ἱεροσολύμων Μάξιμος συνέδριον καθίστας, ἀπο-
δίδωκεν Ἀθανάσιον καὶ πῶς κοινωνίαν καὶ πῶς ἀξί-
αν, ἥτοι πῶς ἱεροσολύμων καὶ τὸν θρόνον αὐτῇ,
καὶ ὅτι πῶς Αἰγυπτίῳ ἀποσέβη. ἑκῆν, ῥῆμα δὲ
τὸ εἶναι πῶς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίᾳ ἀποστολικὸν θρόνον,
καὶ ἀποφύνασθαι διὰ Συνόδου νομίμῃ εἶχε
πρεσβυτεία, ἔτι δὲ διὰ τὸ εἶναι πῶς ἐν ἱεροσο-
λύμοις Ἐκκλησίᾳ ἀποστολικὸν θρόνον, καὶ διὰ
τὸ συνοδικῶς ἀποφύνασθαι εἶχε τὰ αὐτὰ πρε-
σβυτεία. τέτατον, ὡς ὁ Ῥώμῃ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ
Συνόδου καθήψατο, καθὼς φησιν ὁ Σωκράτης ἐν
τῇ αὐτῇ τῶν, ἔτι πολλοὶ Ἐπίσκοποι τῷ Ἀθανά-
σίῳ ἀπεχθαίνοντες, καὶ τῆς κοινωνίας αὐτῇ ἀ-
πέστειλόντες, καὶ ὁ ἱεροσολύμων Μάξιμος καθέλκων
αὐτὸν, εἰ καὶ μεταμεληθεὶς, ἀπρακτικῶς ἐποίησε τὰ
πρῶτα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτῇ ἡδὴ καὶ πῶς κοινωνίαν
καὶ πῶς ἀξίαν. πέμπτον, ὁ ἱερίῳ ἔγραψε τοῖς
Αἰγυπτίοις πρὸς Ἀθανάσιον, εἰ δὲ ἦν ὅτι πάντων

Ἐπίσκοπος καὶ μονάρχης, πῶς ὁ ἱεροσολύμων ἐκ
ἐπέσθη ὡς μέγας τῇ κεφαλῇ, καὶ ὡς ἐμμέσως ἔχων
πῶς ἱεροσολύμων τῇ ἀμέσως ἔχοντι ταύτην πρὸς Θεῶν
ἱερίῳ, ἀλλὰ Συνόδον καθίστας, ὅτι τῇ ἀποφά-
σει τῇ ἱερίᾳ διώρισεν αὐτῇ λαμβανώτερον καὶ
ἐξουσιαστικώτερον, καὶ γὰρ ὁ ῥῆμα ἱερίῳ ἔγραψε
συγχαιρῶν, ὁ δὲ ἱεροσολύμων γράψας, ἀπέ-
δωκεν αὐτῇ καὶ πῶς κοινωνίαν καὶ πῶς ἀξίαν.
ἔκτον, εἰ ἦν ὁ Ῥώμῃς μονάρχης, καὶ διὰ τὸ
γράψας ἀποκατέστησε τὸν Ἀθανάσιον, πῶς ὁ
Ἀθανάσιος ἐκ ἐμφανίσεως τῇ κατὰ τὸν πῶς ἐπισο-
λίῳ τῇ κοινῇ πατρὶς καὶ κοινῇ διδασκαλίᾳ τῇ
μονάρχῃ ἱερίᾳ, ἀλλὰ τῇ γνωσθέντι τῇ ἐν Σαρ-
δικῇ Συνόδῳ μόνῃ ἐποίησεν αὐτῇ καταφανῇ,
καὶ πῶς ὁ Κωνσταντῖος ἐκ ἐγγύς ἐν σύμψηφον τῇ
μονάρχῃ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τῶν παρῶν,
σύμψηφον ἐγένετο τῇ ἐν Σαρδικῇ Συνόδῳ, καὶ
πῶς ἔδωκε τῇ ἱερίῳ ἡ τῶν ἀγίων πατέρων ἐκ
εἶπον ὅτι ὁ Κωνσταντῖος καὶ ὅσοι τῇ τότε καὶ
αὐτῇ τῇ ἱερίᾳ μὴ πιστεύσαντες εἰς τὸν ἱερίῳ-
ον καὶ μὴ πεισθέντες αὐτῇ ὅς ἔχουσι σωτηρίαν,
ἔβδομον, Παῦλον καὶ Μαρκελῶν καὶ τοῖς περὶ αὐτῇ
ἐκ ὁ Ῥώμῃς, ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς ἐπέτρεψε πῶς ἐ-
παύθον καὶ τὰς οἰκείας ἀπέλαβον θρόνους.
ὄγδοον, καὶ ὅτι Θεοδώριτος ὁ Κωνσταντῖος Ἀπαξ καὶ
δις καὶ ῥήτορας καὶ τρεῖς καλίστας τὸν Ἀθανάσιον,
εὐφρῶς εἶδε, καὶ πῶς Ἀλεξανδρείᾳ ἐκέλευσε
ἀπολαβὴν Ἐκκλησίαν, τῇ Ῥώμῃς δηλοῦν μῆτε
γινώσκοντες, μῆτε ἐρωτῶντες, μῆτε καὶ εἰς
ἐν Ῥώμῃ ἐρχομένους. ἑνάτον, ὅτι ὁ Κωνσταντῖος
τὸν ὁπέρ φησιν ὁ Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφα-
λαίῳ δεκάτῳ ἑβδόμῳ (καὶ τὰ λοιπὰ τῇ αὐτῇ
γόνος ἀπὸ φησιν Θεοδώριτος καὶ Σωζόμενος) ἥ-
τοι τῇ ἐκκλησιαστικῇ Κανόν, κελεύοντῃ μὴ δύναι
ἐν Ῥώμῃ γινώμην τῇ Ῥώμῃς Ἐπισκόπου κανονίζειν
πῶς Ἐκκλησίαν. δευτέρον γὰρ πρὸς τῇ πρῶτον, ὅτι
ἐκκλησιαστικὸν Κανόνα λέγει ἥτοι σωθήσεται καὶ ἐκ-
κλησιαστικὴν τάξιν καὶ ὁρδόν, ἐπὶ τῇ, σὺ εἰ
Πέτρος, καὶ ἐξῆς τῇ τῆς ἀγοίας τῇ παπῶν ῥήτορ
ἄπερ πρεσβυτεία παρεξηγῶνται τὰ κυριακά λόγια.
δύτερον, ὅτι φησιν, ἡ ἑβδόμη Οἰκουμενικὴ Σύνο-
δος, ἥτις καὶ πολλαπλασίως ἀξιοπιστοτέρα ἐστὶ
τῇ περὶ τὸν Σωκράτη λέγει, ὡς αὐτὸ τῇ Πα-
τριάρχῃ ἐγένετο Σύνοδος, τὸ δὲ πρὸς γινώμην
τῇ Ῥώμῃς Ἐπισκόπου ἔδει κανονίζειν πῶς Ἐκκλ-
σίαν, ταῦτόν ἐστι τῇ ἄτερ τῇ Πατριάρχῃ ἐγένετο
Σύνοδος. ἀποδέχεται τοίνυν καὶ ἐκ τῆς ἱεροσολῆς
ταύτης τῇ ἱερίᾳ πρεσβυτεία ἐκ μοναρχικόν,
ἀλλὰ ἀριστοκρατικόν ἀξίωμα, καὶ ἐκ γονικῆς ἐ-
ξουσίας, ἀλλὰ κοινῆς ἰσοτιμίας καὶ ποιμαντικῆς ἰσο-
δυνάμους, οἰκονομίας καὶ σύμπνοιας καὶ ἀδελφικῆς
συμπάθησας καὶ συμφωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἀθανασίης ὑπὸ Ῥώμης εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπανερχομένης, καὶ τῶν ἐν Ἱερουσολύμοις καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Συνοδῶν ὑπὲρ Ἀθανασίᾳ καὶ κατὰ τῆς Αἰρέσεως Ἀρεῖς, καὶ βεβαιώσεως τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνοδῆς, καὶ ψόδομετανοίας Οὐρσακίᾳ καὶ Οὐάλης, περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Κωνσταντίας καὶ ἐν Ῥώμῃ μετὰ τῷ τελευτῷ Κώνσαντι, καὶ ὑποκρύψεως Ἀθανασίᾳ, ἐξορίας Παύλῳ καὶ Θανάτῳ, καὶ Λεκκίᾳ τελευτῆς ἐν φυλακῇ, καὶ ὑποδιώξεως Μαρκελλοῦ, καὶ τῶν σωζόμενων καὶ πιστῶν ἐν Κωνσταντινῇ πόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ.

10

Ἐπειτα λαμβάνοντες τὰ εἰρημικά, λέγομεν ὅτι ἔρχεται ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆς Δύσεως εἰς τὴν βασιλέα Κωνσταντίον, ἀφ' οὗ ἀπερχόμενος εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, διόδευε ὑπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀφ' οὗ ἐρχομένης οἱ Ἱερουσολύμων πρόεδρος Μάξιμος το-
 15 πικῶς Συνοδὸν, καὶ βεβαίῳ τὰ ἐν Σαρδικῇ πεπραγμένα, γράφει δὲ καὶ συνοδικῶς εἰς τὴν Αἰγυπτίον καὶ Λιβύην καὶ Ἀλεξανδρείαν, καὶ ὑποδίδωσι καὶ αὐτοῖς τῇ ἀγίᾳ Ἀθανασίᾳ καὶ τῷ κοινωνίᾳ καὶ τῷ ἀξίᾳ, καὶ ὅπως αὐτῇ ἡ Συνοδος ὑποδείκνυσιν μάταια τὰ ἐν Τύρῳ καὶ Ἱερουσολύμοις ὑπὲρ τῶν ἐγγυημάτων κατὰ Ἀθανασίᾳ γεγενημένα, καθὼς καὶ ὁ Κωνσταντῖος διὰ τῆς ἰδίας βασιλικῆς γραμμᾶς ἐβεβαίωσε, καὶ μετανοῶσιν Οὐρσακίος καὶ Οὐάλης
 25 οἱ ὑπερασπιστὰς τῶν Ἀρεῶν, καὶ συντίθενται τῷ Ομόνοίῳ, καὶ ζητοῦσι συγχώρησιν ὡς τῇ Ῥώμῃ ἰερίᾳ καὶ τῇ ἀγίᾳ Ἀθανασίᾳ, τῇ μὲν, ὡς ἰδίᾳ Ἐπισκόπῳ, τῇ δὲ, ὡς συνοφανηθέντος ὑπὸ αὐτῶν, εἰ καὶ ὕστερον ἐψάδθησαν, Ἐρμείας
 30 βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ εἰκοστῷ πρώτῳ, εἰκοστῷ δευτέρῳ καὶ εἰκοστῷ τρίτῳ. Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλῇ εἰκοστῷ τετάρτῳ. ἀπερχόμενος εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆς Πηλεσίᾳ κατὰ πόλιν καὶ χώραν, ὑπερμαχεῖ μὲν τῆς κα-
 35 θολικῆς πίστεως, ποιεῖ δὲ καὶ χειρτονίας τινάς. λέγεται δὲ τότε καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῷ ὁδοπορίῳ ποιήσαντι τὰ ὁμοία πράξαι ἐσωζέ-
 40 βαινε ταῖς Ἐκκλησίαις ὑπὸ τῶν τῶν Ἀρεῶν κατέ-

χεσθαι, δηλονότι ἐχαρατόντα εἰς τὰς τοιαύτας τέ-
 45 πους ὁμοδόξους Ἐπισκόπους. ἔτα εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἀφ' οὗ ἐρχομένης Συνοδὸν, καὶ ἀναθεματίζει μὲν τὴν Αἰρεσιν τῶν Ἀρεῶν, βεβαίῳ δὲ τὰ περὶ τῶν Ομόνοσίᾳ ἐν Σαρ-
 50 δικῇ καὶ ἐν Ἱερουσολύμοις πεπραγμένα. ἐν ταῖς μετέπειτα εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑσπερίων μετὰ τέσσαρα ἔτη τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνοδῆς, καὶ ὡς κινεῖται πάλιν ὁ ὀκνηλὸς Κωνσταντῖος εἰς μέμψιν κατὰ Ἀθανασίᾳ διὰ τὰς παρ' ἐνορίας
 55 δῆθον χειρτονίας, καὶ τῷ κατὰ Ἀλεξανδρείαν Σύ-
 60 νοδον, καὶ βλάπεται αὐτὸν ὑποκτείνειν, ὅθον χεῖ-
 65 ται φυγῇ ὅτῃ θεῷ ἀνθρώπος, καὶ διαβάλλει τῷ τοιαύτῳ φυγῇ ὁ Ἡερωνιάδης τῆς ἐν Κιλικίᾳ Ναφ-
 70 κίος, ὁ Λαοδικεῖας Γεώργιος, καὶ ὁ Ἀντιοχείας Λεόντιος, συστήσαντες Συνοδὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ μετὰ
 75 καὶ ἐτέρων Ἐπισκόπων τὸν ἀριθμὸν τεράκοντα καὶ ἑξ, σωζόμενος βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ ὀγδόῳ. τοίνυν Παῦλον τὸν Κωνσταντινῆς πόλεως ἐξορίζει ὁ Κωνσταντῖος
 80 εἰς Κεκεσὸν, ὅθον ὑποπνίγεται ὡς τῶν Ἀρεῶν, καὶ Μάρκελλον ἐκβάλλει, καὶ δίδωσι τῷ Ἀγκύρας βασιλείῳ, Λεκκίῳ δὲ ὁ Ἀδριανῆς πόλεως
 85 σθηροδέσμιοις εἰς τὴν φυλακὴν ἐτελεύτησε, τὰ δὲ γυνώμενα ἐν Κωνσταντινῇ πόλει ὡς Μακεδονίᾳ, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὡς Γεωργίᾳ (τῇ γὰρ Γρηγορίου ὡς
 90 εἴρηται, ὡς σκανδάλων συμβαίνων εἰς τὸν ἐν θεί-
 95 νιασμένον αὐτῷ, ἐκβληθέντος, αὐτῇ στήλῃ ὁ Γεώργιος) κατὰ τῶν πιστῶν, πάσης τραγωδίας εἰσὶν ἐπέκενα.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐκστρατείας τῆς Κωνσταντίας κατὰ Μαγνητίᾳ τῆς Φονέως τῆς Κώνσαντος κατὰ τὸ ὄφθον αὐτῷ ὄνειρον, καὶ τῆς ἐν Σιρμίῳ ὑπ' αὐτῆς ἀφροσύνης Συνοδῆς, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ διαλέξεως βασιλέως Ἀγκύρας καὶ
 45 Φωτεινῆς Σιρμίας, καὶ ὁκνέσεως ἐτέρως πίστεως, ἐν ᾗ ὑποσρέφοντες ὑπὸ Δύσεως Κωνσταντίᾳ ὑπέγραψαν ὁ Ῥώμης Λιβέριος καὶ ὁ Κεδρεβῆς Ὀσίριος.

45

Φησὶ Πέτρος ὁ μάρτυρ καὶ Πατρίκιος, ὅτι Μαγνόντιος ὑποκτείναντες τὸν Κώνσαντα, καὶ βα-
 50 σιλύσαντες αὐτὸς εἰς τὴν Δύσιν, πρεσβύαν ἔειλε
 55 περὶ εἰρήνης πρὸς Κωνσταντίον, εἶναι μέγαν βασι-
 60 λέα τὸν Κωνσταντίον δηλαδὴ καὶ εἰρηνοῦσαν. κατ'
 65 ὅταν δὲ φανείῃ ὁ μέγας Κωνσταντῖος τῷ Κωνσταντίῳ, καὶ κρατῶν τῆς χειρὸς τὸν Κώνσαντα ὃν αὐτὸς Μα-
 70 γνόντιος, ἔπειθ' αὐτῷ, Κωνσταντίε ἰδὲ Κώνσαντος ὁ πατὴρ βασιλέων ὑπόγονος, καὶ ἐμὸς υἱός, καὶ

ὁ δὲ ἀδελφὸς τυραννικῶς ὑποκτενέμενος. μήτε ἐν
 75 τῷ βασιλείῳ διαμενέμενος, μήτε τῷ πολιτείᾳ ἀνατρεπομένην παρίδης, μήτε ἐν λαβῇ ἀπαλάς,
 80 ἀλλὰ τῷ δόξαν τῷ πρὸς ἐνδοκίμῳσι ὑπὸ τῆς ἐκ-
 85 δικήσεως τῶν ἀδελφῶν προτίμησον, καὶ μὴ πα-
 90 ρίδης ἀντιδικήσαν ἀδελφόν. ὅθον ὁ Κωνσταντῖος ἀπερχόμενος εἰς ἐκδίκησιν, χειρίζεται εἰς τὸ Σιρμίον, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Σιρμίας Φωτεινός καὶ Ἀρετικὸς
 95 κατὰ Παῦλον τὸν Σαμοσατέα, καὶ ἀφροίζει ὁ

Βασί-

Βασιλέως Τοπικῶν Συώδον, καὶ παρέστη τῆς
 συγκλήτης. Διαλέγεται ὁ Ἀγκύρεξ Βασίλειος
 μετὰ τῶν Φωτεινῶν, καὶ νικάται ὁ Φωτεινός, καὶ
 ἐξορίζεται. οἱ δὲ εἰς τὴν Συώδον παρόντες Ἀνατολι-
 κῶς Ἐπίσκοποι Μάρκος Ἀρεθῆσιος, Γεώργιος Ἀ-
 λεξανδρίας, Βασίλειος ὁ ἐρημικὸς, Παγκράτιος
 Πηλυσίης, Γπατίανος Ἡρακλείας, καὶ τῶν Δυ-
 τικῶν Οὐάλης Μυρσῶν, καὶ Οὐρσάκιος Συγκη-

δόντος Ἀρειανῶν οὕτως, ὁρῶντες κατὰ τὴν
 εἰρήνην ἐτέρων οὐκ ἐστὶν πίστεως πολυσίχον ἐκκλη-
 σίαν, εἰς δὲ λατινικὴν γλῶσσαν μίαν, ἡ κατὰ τι-
 νας δύο, Διαφερόσας καὶ κατὰ λέξιν καὶ κατὰ νοή-
 ματα ἐκάστην τῶν ἄλλων ἐκθέσεων. εἰς τὴν ὑποσρέ-
 φοντὸν δὲ τῆς Δύσεως τῶν Κωνσταντῶν ὑπεγρά-
 ψον ὁ Λιβέριος καὶ Ὁσιος. οὕτως τελευτήσας ὁ
 πονητικὸς οὗτος ὡς ἐρήθισται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

10

ἰδιόχρητος σφαγὴ Μαγνητίης, ἐξορία Λιβέριου Ῥώμης ὑπὸ Κωνσταντῆς, καὶ Φίληξ Παπῶν Ῥώμης, Συώ-
 δος εἰς Μεδιόλανα κατὰ τῶν ὁμοσίων, καὶ ἐξορία Ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων, ἐπανακλήσις Λιβέριου καὶ
 Ἀρειανισμὸς αὐτῶν καὶ τῶν ὁσίων, καὶ φόνος οὗ Ῥώμης Διά Λιβέριου, ἐξ ὧν καὶ καθάρσεις τῆς ἀναμαρτησίας
 τῶν Παπῶν.

15

Κινεῖται λοιπὸν κατὰ Μαγνητίης ὁ Κωνσταντῆς,
 ὃς ἀπερχομένης εἰς τὴν Φραντζαν, σφάζεται ἀν-
 τοχειρῶς Μαγνητίῳ. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀπαξ ὁπο-
 κλίνας τῶν ὁμοσίων, ἐνόμιζε μῦνοντες τῶν με-
 γάλων Ἀθανασίῳ, μῦνον ἀμετάπτωτον τὴν ποιούτων
 τῶν ὁμοσίων λέξιν, ὅθεν μετακαλεῖται ὁπὸ Ῥώ-
 μης τὸν Πάπαν Λιβέριον τῶν ὑπογράψαν εἰς τὴν
 καθάρσιν τῶν ἁγίων, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἀκρεὲς τῶν ὁ-
 μοσίων ὑπερμαχῶν, ἡ τοὶ Ἀθανάσιος. μὴ συγ-
 κατανόουσαντα δὲ τὸν Λιβέριον τῇ τῶ Βασιλέως γνώ-
 μη, ἀλλὰ καὶ δεησάμενος αὐτὸν ἀφ' ὧν Συώδον
 εἰς βεβαίωσιν τῆς ὁμοσείας ὡς ἐρεμῶν μεταταῦτα
 ἐξώρισεν εἰς Βέρροια τῆς Μακεδονίας, καὶ ἡθρο-
 σε Συώδον εἰς τὰ Μεδιόλανα Διακόνων Ἐπισκόπων
 οὕτως τελευτήσας πονητικῶς τετάρτῳ ἵνα καθαρ-
 εῖται ὑποβάλλῃ τὴν ἁγίαν Ἀθανάσιον. οὐνοῦσαντες
 δὲ οἱ Δυτικῶν, καὶ οἱ Λιβέριον ὁπνέοντες, εἶναι τὴν
 Συώδον κατὰ μὴ τὸ φαινόμενον κατὰ Ἀθανασίῳ,
 κατὰ δὲ τὸ ἀληθὲς εἰς ὠδύνην τῶν ὁμοσίων,
 καταβῶσι τῆς ἀδικίας, Διατῶν ἐξορίζονται Διο-
 νύσιος Ἀλβας πόλεως Ἰταλίας, Εὐσέβιου Μαρ-
 κέων Λιγυρίας, Παυλίνου Τριβέρως Γαλτίας,
 Λακίφερ Σαρδηνίας καὶ Ὁσιῶν Ἰλαρίου. καὶ θρη-
 νεῖ Ἀνθόχεια δι' Εὐστάθιον τὸν ὁμολογητὴν, Βαλα-
 νέου δὲ δι' Εὐφροσύνου, ὁ Πόντος Διακονιδιανόν,
 Αὐτάραδον Διακονίαν, ἡ Ἀδριανῶν πόλις Διακονίαν
 καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Λάκιον, τὸν πολλακίς
 ὑπὲρ τῶν ὁμοσίων ἀλύσει φορέσαντα, καὶ ὃν φυ-
 λακὴν ὁποθανόντα, Βέρροια Διακονίαν, Γάζα Διακονίαν
 Ἀσκληπῶν, Θράκη Διακονίαν καὶ Ὀλύμπιον τῶν
 πρεσβυτέρων, καὶ ἄλλαι πόλεις καὶ χώραι ἐκλαυσαν
 πολλὰ καὶ μεγάλα διδασκάλους καὶ Ἐπισκόπους αὐ-
 τῶν, καὶ δὴ καὶ τὸν πατέρα τῶν Ἐπισκόπων Ὁσιον
 ἐξορίζεται. ἐξοριζόμενος δὲ Λιβέριος, ψηφίζεται
 Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος Φίληξ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ὁρ-
 θοδόξων, κατὰ μὴ τὸν ἁγίον Ἰερώνυμον, τῶν Καί-
 σαρείας τῆς Παλαιστίνης Ἀκακίᾳ συνεργήσαντος
 εἰς τὸν Κωνσταντῆν, ἐξορίζεται μὴ ὁ Λιβέριος, χα-
 ρισμένης δὲ ὁ Φίληξ, ὅθεν ὁ Φίληξ ὑπὸ τῶν μὴ

λέγεται Ἀρειανός, ὑπὸ δὲ Θεοδώρῳ καὶ Ἑρμείᾳ
 λέγεται ὁ ἐφύλαττε μὴ ἄστυλον τὸ δόγμα τῆς οὐ-
 νικῆς Συώδης, ἐκινῶναι δὲ ἀδελφὸς τοῖς Διαφθε-
 ρεσι ταύτων, καὶ ἐπεδίδε χερσιν αὐτοῖς τὰς τυ-
 χόντας Ἐπισκόπους. ὁ δὲ Θεοφάνης λέγει, ἐκιν-
 ῶναι δὲ καὶ Ἀρειανοὺς ἀλόγως, ὅθεν οἱ οὐ Ῥώμη
 ἀλλ' ἐκινῶναι αὐτῶν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐκκλησίαζον. καὶ δὴ
 καὶ ὁ Φίληξ λέγει, ὑπερῶν ἐξορία καὶ Λιβέριος,
 καὶ ἀντιχερσιν αὐτοῖς Φίληξ, ὅς ἐστιν ἀχρημα πρι-
 κὴ θεολογία τῇ τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς ὑποβάλλε-
 ται, ὡς ἐστιν ἀλοιμικὴ νόσος συχεθεῖς Διαφθερε-
 ται, ἀναγνώσει Διακονίαν πονητικῶς ὁδῶν. μετὰ
 δὲ δύο ἔτη κατὰ τὸν Θεοδώρῳ τῆς ἐξορίας τῶν
 Λιβέριου ἐρχόμενος ὁ Κωνσταντῆς εἰς Ῥώμην, ἡ
 κατ' ἄλλους εἰς Σιρμιον ὁπρὲς φων, ὡς ἀκλήθης
 ἀνακαλεῖται ὁπὸ τῆς ἐξορίας τὸν Λιβέριον, ὃν καὶ
 ὑπογράψαντα καὶ δεξάμενος τὴν οὐ Σιρμιῶν οὐκ ἐ-
 σιν τῶν Ἀρειανῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰς τῶν Ἀνατολικῶν
 γράψαντα, ἔσθλον ὁ Κωνσταντῆς πατριάρχου-
 εν εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ τῶν Φίληξ, ἀναγνωσθέν-
 των δὲ τῶν ποιητῶν τῶν Βασιλέως γραμμάτων, κα-
 μωδῆσαντες αὐτῶν οἱ λαοὶ ἐδόκσαν, εἰς Θεός,
 εἰς Χριστός, εἰς Ἐπίσκοπον, ὡς Θεοδώρῳ βί-
 βλιῳ ὁδοτέρῳ, κεφαλῶν δεκάτῳ ἐδόκω, ἔμειναν
 ὅμως καὶ οἱ δύο, ἀλλὰ Διακονίαν μεριδιῆναι τὸν λαὸν τῆς
 Ῥώμης εἰς δύο, σμῆναινον πολλὰ σκάνδαλα καὶ
 μυρία ἀποπήματα, τέλει οὐκ τῶν σκανδαλισμά-
 των τῶν Λιβέριου ὁπρὲς φων ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν ὁ Φί-
 ληξ, εἰ καὶ ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἐξελεῖται τῆς Ῥώ-
 μης, ἀλλ' ἐτι ἱπανέσρεψε. περὶ τῆς λέγει ὁ Ἀ-
 νθόχεια Ἀθανάσιος, ὃν τῇ ὁπρὸς φων, ὅτι ὁ Κωνσταν-
 τῆς Φίληξ Διακονίαν εἰσηγάγεν εἰς Ῥώμην
 Ἐπίσκοπον, καὶ τῶν καθήκοντων Ἐπίσκοποι οὐκ πα-
 λατίῳ ἐχερσιν ὁπρὸς φων. ἐπὶ τῶν δὲ λέγει ὁ Πλάτωνος
 ὅτι δεήσει Οὐρσάκιος καὶ Οὐάλης τῶν Ἀρειανῶν
 εἰς Κωνσταντῆν, ἐδιώχθη ὁ Φίληξ, καὶ ἀπῆλθεν
 εἰς Ῥώμην ὁ Λιβέριος, καὶ σμῆναινον φόνος καὶ
 ἄλλα μυρία θρήνων ἁγίων. τῶν τῶν ἀρειανισμὸν
 καὶ ὁ σωζόμενος μαρτυρεῖ λέγων, ἀπέδωκεν ὁ Βα-
 σιλεὺς

σιλός Διβερίω πάλιν ὑπὲρ ῥώμην ἐπάνοδον, γράφει
 εἰπε προσδέξασθαι αὐτὸν οἱ ἐν Σιρμίῳ (ἦτοι οἱ Ἀρετι-
 οὶ Ἐπίσκοποι, οἵτινες τότε ἦσαν ἐν Σιρμίῳ) Ἐπίσκο-
 ποι Φίληκι τῷ Ἡγμένῳ ῥῥε τῆς Ῥωμαίων Ἐκ-
 5 κλησίας καὶ τῷ Κλήρῳ, βιβλίῳ τεταρτῷ, κε-
 φαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ. σὺ δὲ σημείωσαι Ἀρετι-
 ανοῖς κοινωνοῦναι τὸν Φίληκα, καὶ ὑπὸ Ἀρετιανῶν
 χρησθῆναι, καὶ Ἀρετιανὸν ὑπὸ τῷ Ῥωφίῳ
 λεγόμενον, καὶ Ἀρετιανὸν Διγενικὸν παρὰ τῇ
 10 γυνάμειν τὸν Διβέριον, ὡς μαρτυρεῖ πρὸς μο-
 ναχὰς γράφων ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος καὶ ὁ ἱερώ-
 νυμος καὶ Δάμασος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν Πα-
 πῶν καὶ Ἰλάριος ἐν τῷ κατὰ Κωνσταντῆς αὐτῷ
 λόγῳ, καὶ πρὸς τέτοις, ῥῥε τῶν ταρχῶν καὶ
 15 φόνων χρηματίσαντα αὐτὸν, καὶ δὴ καὶ οἱ λαῖνοι
 λέγουσι τὰς περὶ τῷ Ἀρετιανισμῷ ἐπιστολάς αὐ-
 τοῦ ἱεροῦ Διβέριος εἰς τὸν Ἀνατολίῳ ἐρρίκειται
 εἰς τὸν Ῥώμην ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῷ Βαλκανῶν,

καὶ ὅπως αὐτῶν γεγονότα τῷ θρόνῳ τῆς Ῥώ-
 μης, Σωκράτης βιβλίῳ δέυτῳ, καὶ Σωζό-
 μνος βιβλίῳ τεταρτῷ, καὶ Θεοδώριτος λόγῳ δέ-
 τέρῳ. ταῦτα λοιπὸν εἰδὼς, ἔλεγξον τὰς παπι-
 σὰς, λέγοντας τὸν Πάπαν μὴ δυνάσθαι περὶ
 τῶν πῖσιν ἁμαρτανῶν. ἀλλὰ καὶ τὸν ὅσον τὸν εἰς
 τὸν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον ἀπαρτίψαντα καὶ εἰς
 τὸν ἐν Σαρδικῇ παταχθέντα καὶ αὐτῷ τῷ Ἰερίῳ
 καὶ εἰς τὸν φήμην καὶ εἰς τὰς ὑπογραφὰς καὶ εἰς
 ἑκάστον ἔργον πρὸς κατόρθωσιν τῶν θείων δογ-
 μάτων σωτήριον μετακαλισάμενος διὰ τῆς ἐξο-
 ρίας ὁ Κωνσταντῖνος, ἐρεβλώσας καὶ πολλὰ ἡ-
 μωρησάμενος ἐν αὐτῷ εἶπε, ἡνάγκασε καὶ ὑπέ-
 γραψεν εἰς τὸ δόγμα τῶν Ἀρετιανῶν, ὡς μαρτυ-
 ρεῖ μετὰ τῷ Σωκράτῃ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος. ἰδὲ
 περὶ Διβερίας καὶ βιβλίας ἐνάτης κεφάλαιον δέκατον
 ἕκτον, καὶ βιβλίῳ ἑκτῷ κεφάλαιον δέκατον ἑβδόμον.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ὑποκαταστάσεως εἰς τὸν θρόνον Ῥώμης Διβερίας καὶ ἐκδιώξεως Φίληκος, καὶ ἀπαλέξεως Εὐσεβίου
 πρεσβυτέρου μετὰ Κωνσταντῆς Βασιλέως καὶ Διβερίας, καὶ ἀπαρέσεως αὐτῶν καὶ Γρηγορίου πρεσβυτέρου καὶ
 25 ἑτέρων πολλῶν Ἀρετιανιστῶν Διβερίῳ μὴ συγκατανοήσαντων, καὶ περὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς Δαμάσεως, καὶ
 τῆς κατὰ Διβέριον Συνόδου.

Καίτοι τέτων ἔγω πασιδῆλως ἐχόντων, καὶ ὑπὸ
 ῥῥε τῶν ἀρχαίων καὶ ἀξιοπρίστων ἀνδρῶν μεμαρ-
 τυρημένων, οἱ σοφοὶ τῶν παπιστῶν φιλονεικῶσι σο-
 30 φίσμασί τις διαμαρτυρεῖται τὸν Διβέριον, μήτε καὶ
 τὸν Φίλον αὐτοῖς Βασιλῶν ἀιδέμενοι λέγουσι,
 δι' ἐπιθυμίαν τῷ ἀναλαβεῖν τὸν θρόνον ὑπογρά-
 ψαι τὸν Διβέριον εἰς τὸν Ἀρετιανισμόν. ἀλλὰ ῥῥε
 πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀνώτερον ἀπαρτίψαντες, παρ-
 35 τιμητέον εἶναι τῶν νεωτέρων τέτων καὶ τὸν Πρε-
 σβύτερον Οὐρόσιον κληρικόν ὄντα τῷ Διβέριῳ,
 ὅς ἐν ᾧ γράφει περὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Εὐσεβίῳ
 τῷ Πρεσβυτέρῳ καὶ μαρτυρεῖ τὰς φησὶν, εἰς
 40 ἐκείνον τὸν ἴδιον ἡμερῶν κατ' ὃν ὁ Διβέριος ἀνε-
 κλήθη ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ τῷ Κωνσταντῇ τῷ
 Βασιλεῖ εἰς τὸ μόνον τὸ δόγμα τὸ μὴ βα-
 πτίζαν δηλαδὴ τὸν λαόν, ἀλλὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν
 κοινωνίαν μολύναν τὸ πλῆθος, ἥρξατο Εὐσεβίος
 Πρεσβύτερος Ῥώμης δημοσιεύειν τὸν Διβέριον ὡς
 45 Ἀρετιανὸν καὶ φίλον τῷ Κωνσταντῇ. τῶν πολλῶν
 δὲ συνέκου τῆς αἰτίας ὁμολογίας τῆς καθολικῆς
 πίστεως φεγγόντων τὸν κοινωνίαν τῷ Διβέριῳ, πα-
 ρακεκίνησαν διὰ τῆς διδασκαλίας Εὐσεβίου,
 παρὰ καταλαμβαίνοντα ὑπὸ τῷ Διβέριῳ αἱ Ἐκκλη-
 50 σίαι, καὶ ἐκδιώκεται τῆς Ἐπισκοπῆς ὁ Φίληξ,
 ὑποκαθίσταται ὁ Διβέριος, κρατῆται ὁ Εὐσε-
 βίος ἀλλὰ τὸν τῷ λαῷ συνάξιν ἦν ἐποίησεν ἐν τῷ
 οἴκῳ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐκτίσας, καὶ ἐπαρηγόρησεν
 αὐτὸν πλῆθος. Ταῦτα δὲ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖος
 μετὰ τῷ Διβέριῳ εἶπε πρὸς τὸν Εὐσεβίον, σὺ μὲν

νοῦς εἰς Χριστὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ; ὁ Εὐσεβίος ἀπεκρί-
 θη, ῥῥε ἐλπίζοντι εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Χριστὸς
 ἐρρήσας ἡμᾶς πῖσας καθὼς ἐρατῆς διημέρου καὶ κρα-
 5 τῶν δόλοισιν ἦν ἐλάβομεν διὰ τῷ μακαρίῳ
 Ἰερίῳ. ὁ Διβέριος εἶπε, καὶ ἡμεῖς εἰς τίνος τό-
 πον ἐσμεν, ἄρα εἰς τὸν τόπον Ἰερίῳ; ὁ
 Εὐσεβίος εἶπεν, εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ πῖσιν ἦν
 πρώην ἐν τῷ διωγμῷ ἐφάνης κρατῶν. ὁ Διβέριος
 εἶπε παρόντος τῷ Αὐγύστῳ, τόσον ἀπαρτίψαντα
 10 ἡμεῖς; ὁ Εὐσεβίος εἶπε, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα φανέ-
 ροις. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖος εἶπε, καὶ τίς ἐστιν
 ἀναμεταξύ πῖσας καὶ πῖσας; ἀπεκρίνατο ὁ Εὐ-
 σεβίος, ὅσον περὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτανῶν τελείως
 κρατῶν τὸν πῖσιν, ὅσον περὶ ὑμῶν μάλιστα δια-
 15 βολικῇ καὶ φθόνῳ τῆς δεισιδαιμονίας ὑμᾶς πα-
 ρεκίνησαν, ἵνα διώξητε τὸν καθολικόν καὶ ἐπι-
 καλῶντα τὸν Κύριον Φίληκα, ὅστις ὁμῶς εἰς τὸ
 χωρίδιον αὐτῷ ἀχολοῖται ἐν προσόχῃ, καὶ
 20 βέβαια ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἐγγύς αἰματεκχυσίᾳ
 καὶ φόνῳ τῶν Χριστιανῶν, μάλιστα δὲ τῶν κλη-
 ρικῶν, τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων. τότε ὁ ῥ-
 ρε τῷ Κωνσταντῇ ἀλλὰ δεισέως τῷ Διβέριῳ, ἐγ-
 κλείει τὸν Εὐσεβίον εἰς μίαν κοίτην τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
 25 οὖσαν τὸ πλάτος πύργου ποδῶν, ὅπως διέμενε
 πολλὰς μῆνας πρὸς ἀχολοῖται, ὁμῶς ἐγκατα-
 στήσας αὐτὸν, μετὰ ὀκτὼ μῆνας ἐκοιμήθη τῇ
 δεκάτῃ τεταρτῇ τῷ Αὐγύστῳ, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ
 30 ἀναλαβόντες Γρηγόριος καὶ Οὐρόσιος οἱ Πρεσβύ-
 τεραι καὶ συγγοναὶ αὐτοῦ, εἶδον αὐτὸν ἐν τῇ κρυπῇ,
 ἐγγύς

ἐγχεύς τῷ σώματι τῷ μακαρίᾳ Σίγκᾳ μάρτυ-
ρος καὶ Ἐπισκόπου ἐν τῇ Ἀππία ὁδῷ, ἐν τῷ
κοιμητηρίῳ τῷ καλίστῳ, ὅπου καὶ τὸν τίτλον τῆ-
τον γράψαντες ἔδωκεν εἰς μνημόσυμον αὐτῆς,
Εὐσεβίῳ ἀνθρώπῳ Θεῷ. ἀκέραιος δὲ ὁ Κωνσταν-
τιῷ ὁ Βασιλεὺς ὅτι Γρηγόριος καὶ Οἰνόσι-
ος ἔλαβον τὸ σῶμα τῷ Εὐσεβίῳ, προσέτα-
ξεν ἵνα βληθῇ ζῶν εἰς τὴν αὐτὴν κρυψίῳ ὁ
Γρηγόριος. τότε Οἰνόσιος ὁ Πρεσβύτερος λα-
βὼν ἡμιθνήσκον τὸν μακάριον Γρηγόριον νυκτὸς,
κρυφῇ ὁδῷ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖον, ἔθαψε
αὐτὸν μετὰ τὸ ὡραῖον τὸ πνέον αὐτῷ πλη-
σίον τῷ σώματι τῷ ἀγίῳ Εὐσεβίῳ. ὅστις Οἰ-
νόσιος καὶ ταῦτα ἔγραψεν, ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέ-
ρας ὁδῷ προσάγαμτος τῷ Βασιλεῶς Κωνσταντῖν
ὅστις ὁρεθεῖν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις μὴ ὁμολογῶν
ἡ κακῶν ὡς ὁ Λιβέριος, ἀνέστασεν ἕλ-
φει ἐτελεσθῆναι, ὅθεν εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὰς
κύκλους, εἰς τὰς Ἐκκλησίας, εἰς τὰ βαλανεῖα
τοῖς ἑλπίστοις ἐφονόουντο, διώκοντες Κωνσταντῖν τὰς
Χριστιανὰς σὺν ἅμα τῷ Λιβερίῳ. ὁποθάνοντος
δὲ Λιβερίου, ἀνίσταται Δάμασχος, ὅστις κοινῇ ψή-
φῳ κατέκρινε τὸν Λιβέριον, γοηδῶς Σωδὸν
μετὰ ἐκκοινοκτῶν Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων
ἐκκοινοκτῶν, καὶ ἔπαυσεν ὁ διωγμός, ἐχὶ δὲ πο-
λὺν καιρὸν χαρίζοντες τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,
ὅς ἐστι καὶ βασιλεὺς εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων, ἀμήν. καὶ σημειῶσαι πρῶτον, πῶς Εὐσε-
βίῳ ὁ μάρτυς ἐκέρυξεν Αἰρετικῶν τὸν Λιβέριον.
δύττον, πῶς πολλοὶ ἐφυγον τὴν κοινωσίαν τῷ Λι-
βερίῳ, τρίτον, πῶς ὁ Εὐσεβίος παρεκίνησεν τὸν πλη-
θύνον μὴ κοινωῖν τῷ Λιβερίῳ. τέταρτον, πῶς ὁ
αὐτὸς ὁμολόγησεν ὅτι ὁ Λιβέριος ἔκλεινον εἰς
τὴν πίσιν. πέμπτον, πῶς ἐφονόβησαν ὅσοι τῷ

Λιβερίῳ ἐκκοινώνησαν. ὅσον, πῶς ὁ Δάμασχος καὶ
ἡ περὶ αὐτὸν Σωδὸς κατέκρινον τὸν Λιβέριον,
αὐτὰ πάντα εἰς καθαιρετικὰ τῆς ἀναμαρτησίας.
συμφωνεῖ τῷ Οἰνόσιῳ τὸ παλαιὸν βρεβιαρίον, ἔπει-
σιν ἁγίων τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν εὐσέβειαν
τῷ ἀγίῳ Εὐσεβίῳ, λέγει γάρ, ὁ μακάριος Εὐ-
σεβίος ὁ Πρεσβύτερος ὁμοπίον Κωνσταντῖν τῷ Βα-
σιλεῶς ὑπὲρ τῆς καθολικῆς πίστεως σερβῶν ὁπο-
λογεῖσθαι, καὶ λίαν ἀχθόμενος ὑπὲρ Λιβερίου
Πάπα τῇ ἀρετῇ ἀπιστῶ ὁμοφρονήσαντος, πα-
ρὰ τῷ Βασιλεῶς Κωνσταντῖν Ἀρετῇ οὕτινι κατῆ
αὐτῷ κατακλείεται. καὶ ὁ ἱεράριος γράφει, ἀ-
νάθεμά σοι λέγω Λιβέριε καὶ τοῖς ἐταίροις σε,
πάλιν ἀνάθεμά σοι, καὶ τὰς προδοτὰς Λιβέριε.
τὰ αὐτὰ προδοτὰς. καὶ ὁ ἱεράριος ἐν τῇ κατα-
λόγῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραμμάτων ἐν τῇ φορ-
τεντιανῷ φησὶν, ὅτι Ἀφρικῆς Φορτεντιανὸς
ἀαλιτήριος, ὅτι Λιβέριον τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον
ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰς ἐξορίαν ἀφικόμενον πρῶτος
παρώτρυνε, καὶ αὐτὸς τὴν τῆς Αἰρέσεως ὑπογραφὴν
ἔπεισε, τὰ ὁμοκλήσει καὶ ἐν τῇ χειρικῇ αὐ-
τῷ. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ φῶν ὅτι τῷ φιλοσοφίᾳ βιβλίῳ
τετάρτῳ κεφαλαιῷ τρίτῳ καὶ ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ
τετάρτῳ κεφαλαιῷ δεκάτῳ πέμπτῳ τὰ αὐτὰ λέ-
γουν, ὁμοίως καὶ Ἀνζήλιος περὶ χειρῶν βι-
βλίῳ πρώτῳ, κεφαλαιῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ. ὁ αὐτὸς
βιβλίῳ δούτῳ, κεφαλαιῷ πρώτῳ φανερῶς γρά-
φει ὅτι ὁ Λιβέριος ὑπεγράψεν τῇ ἀρετῇ Αἰ-
ρέσει. Πέτρος Δαμιανὸς ὁποσάτω αὐτὸν ὀνομά-
ζει, καὶ ὁδὸν ταύτην φησὶ τὴν αἰτίαν ἐγένοντο
πολλὰ καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ῥητορὶ ὁδεκά-
τη οὕτη. πρὸς τούτοις δὲ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ
ὁπίσθηται χειρογράφοι καὶ πατέρες, καὶ κατὰ
καιρὸς συγγράμματα τῶν αὐτῶν ῥητῶν βεβαιῶσι.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ ἀπαρτήσεων τῶν ἐναντίων δύο ὅτι εἰς ἡν ὑπεγράψεν ὁμολογία ὁ Λιβέριος ὅτι ἦν αἰρετική,
ἀλλὰ ἐνομιόθη, καὶ ὅτι ἐχὼς Ἀρχιερέως ἑσφαλὸν ὑπογράφας, ἀλλὰ ὡς μερικὸς διδάσκαλος, καὶ
περὶ τῆς λύσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν τριῶν ὁμολογιῶν τῆς πίστεως τῶν ὡς Ἀεμίνω.

40

Ἀναβρύνονται δύο ἀπαντήσεις τῶν ἐναντίων, λέ-
γει γὰρ πρῶτον, ὅτι αἰνήνῃ ἡ ὁμολογία εἰς τὴν
ὑπεγράψεν ὁ Λιβέριος ἐκ τῆς αἰρετικῆς, ἐνομιόθη
ὅμως πῶς ἐδέχθη τὴν Αἰρέσιν. καὶ ὁδὸν ἔκα-
νώσεν τοῖς Ἀρεταῖς; καὶ ὁδὸν κατέκρινε τὸν
μέγαν Ἀθανάσιον τὸν Θερμότατον οὐδικὸν τῆς
ἀληθείας; ἀλλὰ ταῦτα εἰς μάταια καὶ μῦθοι.
αἱ παλαιαὶ ψήγασιν τὸν Λιβέριον εἰς τὰς σφαλματὰ,
πρῶτον, ὅτι ἐκκοινώνησε τοῖς Ἀρεταῖς. δεύτερον, ὅτι
κατέκρινε τὸν Ἀθανάσιον. τρίτον, ὅτι ἐδέχθη
τὴν Αἰρέσιν. εἰς δὲ φανερά τὰ λόγια τῶν φι-
λοσοφῶν λέγοντες, ὅτι ὁ Λιβέριος ἠρνήσατο τὸ
ὁμοῦσιον, ὡς φησὶ καὶ ὁ Σωζόμενος. ὁ δὲ ἱερά-
ριος τὴν ὁμολογίαν ἐκείνην ὀνομάζει ἀπιστίαν,

καὶ ὁ ἱεράριος μαρτυρεῖ ὅτι ἐπείσθη πρὸς τὴν τῆς
Αἰρέσεως ὑπογραφὴν. τὰ αὐτὰ γράφει καὶ ὁ
μέγας Ἀθανάσιος πρὸς τὰς τὸν μονήρη βίον ἀσ-
κῆντας λέγων περὶ Σωδῶν. δεύτερον λέγουσιν,
ὅτι ἀπαλαῖοι ἐνόμισαν ὅτι ἑσφαλὸν ἀληθῶς
ὁ Λιβέριος, ὅμως ὡς μερικὸς ὡς διδάσκαλος καὶ
ἐχὼς Ἀρχιερέως, ἐπείσθη καὶ αὐτὸς ἐκ ἐπαίσεως
οὕτως, ἀλλὰ ὑπεγράψεν εἰς τὴν ὁμολογίαν τὴν ὁ-
δοῦσαν αὐτῷ. ἀλλὰ ῥητόν, ὅτι τὸ ὁρίζον ὁμοῦσιον ἐπὶ
τῇ τῶν ὁδοῦσιν ἐμμένει. πρὸ Σωζόμενον ἐκείνο
ὡς ὑπεγράψεν ὁ Λιβέριος γέγονεν ἐν Σωδῶ-
νι ὡς δηγῆται αὐτῷ ὁ Σωζόμενος, ἐν ᾧ ἦσαν οἱ
πρέσβεις τῶν Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν Ἐπισκόπων
καὶ τινες ἱερεῖς, ὡς τὰ ὀνόματα μάλιστα ἐτήρησαν
ὁ ἱερά-
ριος.

ὁ ἰσχυρὸς, καὶ ὡς λέγουσιν οἱ ὁρατοί, ὃν
 τρέπον ἐβελώνων ὁ Σίλβερος πῶς ἐν Νικαίᾳ Σύ-
 νοδον, ἐργάζων δηλαδὴ τοῖς ἐρωτοῦσιν ὑπ' αὐτῆς,
 κατὰ τὴν αὐτὴν ἐσερχόμενος ὁ Λιβέριος τοῖς ἐρωτοῦσι
 5 πρὸς τῆς γυναικὸς ἐν Σιρμίου Συνοδῶν, καὶ λοιπὸν
 ὡρίσκει ὡς Ἀρχιερεὺς ἀπὸ καθέδρας. πάλιν, πᾶσαι
 αἱ ὁμολογίαι πίστεως αἱ γινόμεναι ἢ πρὸς τῷ Πάπᾳ
 ἢ πρὸς τῆς Συνοδῶν νομίζονται ὡς ὅροι. τότε
 γὰρ λέγεται ὁρίζειν τὸν Πάπαν ἢ πῶς Συνοδον,
 10 αἰὲν ἢ ὅταν δηλοποιῇ ὅτι ἐκείνο ὅπερ ὁρίζει αἰνέκει
 εἰς πῶς πίσει. καὶ λοιπὸν ἐπειδὴ ἐκείνο ἐν ᾧ ὑ-
 πέγραψεν ὁ Λιβέριος ὡς Σύμβολον καὶ ὁμολογία πί-
 στεως, ἐδυνάμει ἀρνήσασθαι οἱ ὑποναυτοὶ ὅτι
 ἐκείνη ἢ ὑπογραφὴ ἐκ τοῦ Ὄρους. ἀπὸ τῆς Ὄροσιν
 15 ἡ ἐκείνη ὅτι οἱ ἑωμῶν τοιαύτῃ ἡναγκα-
 σθησαν ὁμολογεῖν κατὰ Λιβέριον, ὥστε εἰ
 ἀπειθεῖς ἀπεκεφαλίζοντο. τότε λέγουσιν οἱ πα-
 πισταὶ ὅτι ὁ Πάπας ὁρίζει ἐκ καθέδρας, ὅταν
 ἀναγκάσῃ ἐν ὁπτιμῶν ἐργεῖται τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐρι-
 20 στεύει, ὁ Λιβέριος λοιπὸν ἐχ' ὡρίσκει ὡς Ἀρχιε-
 ρεὺς, καὶ μάλιστα μετὰ πσαύτης βίας, καὶ τ-
 σάτε κατανάγκασμα καὶ φόνος, Βέβαιον δέ ἐστιν,
 ὡς πολλοὶ ἐσοχάσθησαν, ὅτι ὁ Λιβέριος δις ὑπέ-
 γραψεν εἰς πῶς ἀρειανῶν Ἀρεσιν, ἀπαξ ἐν Βερόνῃ
 25 εἰς τὴν ἐξωρισμένην, καὶ δεύτερον εἰς τὴν Σιρμίου.
 καὶ τῆς μὲν πρώτης ὑπογραφῆς αὐτῆς αἷτος ὡς
 ὁ Δημόφιλος, τῆς δὲ δευτέρας αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς
 Κωνσταντῖος. καὶ περὶ μὲν τῆς πρώτης αὐτῆς ὑπο-
 γραφῆς αὐτὸς ὁ ἴδιος φαίνεται ὁμολογεῖν ταύτῃ
 30 ἐν τῇ ὁπισθῇ αὐτῆς ὡς γράφει πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς,
 ἐν ᾗ ἐκκαλεῖται ἀνακαλεσθῆναι εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς
 ἀπὸ τῆς ἐξουσίας (ὥστε ὡς ἐξωρισμένος, δη-
 λαδὴ ὡς ἐπὶ εἰς πῶς Βερόνῃ) περὶ δὲ τῆς δευτέρας
 μαρτυρεῖ ὁ Σωζόμενος καὶ ὁ ἰσχυρὸς. ὁποῖα δέ τις
 35 ὁμολογία ὡς ἀρὰ ἐκείνη ἐν ᾗ ὑπέγραψεν ἐν Βερόνῃ,
 ἐρρεῖται δὴ λόντες, φαίνεται ὅμως ἀπὸ τῆς ὁπι-
 σθῆς αὐτῆς τῷ Λιβερῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς
 ὅτι ὡς αὐτῇ τῇ γυναικὶ ἐν Σιρμῷ. ὅμως εἰς πῶς
 πόλιν ταύτῃ τὴν Σιρμίου τρεῖς λέγονται γραφῆναι ὁ-
 40 μολογίαι τῆς πίστεως, καὶ πρώτη μὲν ἐκείνη ἢ οἱ
 Πατέρες σωτηριῶν τῇ τετρακοσιῷ ποντηκῷ πρῶ-
 τῷ ἔτα κατὰ Φωτεινῶν σωθέντων, ἧς καὶ ὁ ἰσχυ-
 ρὸς διαυθοντάς ὡς ὁρθόδοξος. δευτέρα δέ ἐστι
 οὐκ ἐκείνη ἐν ᾗ ὑπέγραψεν ὁ Ὄσιος ἐν ἑτα τετρακοσιῷ
 45 ποντηκῷ ἐβδόμῳ ὡς αὐτὸς ὁ ἴδιος ἰσχυρὸς ἐν-
 μάζα βλασφημίαν τῆς Ὄσης καὶ Ποταμῆς. αὕτη τὴν
 ὁμοῦσιν καὶ ὁμοῦσιν ἐξίστα ἀναρεῖ, καὶ φανε-
 ρῶς ὁμολογεῖ τὸν Πατέρα μέζοντα τῆς Τίης. τρίτη
 δέ ἐστι οὐκ ἐκείνη ὡς ἐκ πολλῶν σωθέντων ὁ Ἀρειθῆς
 50 Μάρκος, ἧς ἐδόθη καὶ τῇ ἐν Ἀλεμίνῃ Συνοδῷ.
 ὁ Λιβέριος ἐκ ἡδυνάτω ὑπογράψαι ταύτῃ πῶς
 τρίτῃ ὁμολογίᾳ, ἀπὸ ὑστερον γεγεννημένην, δη-
 λαδὴ ἐν ἑτα τετρακοσιῷ ποντηκῷ ἐνάτῳ, ὁ δὲ
 Λιβέριος ὑπέγραψεν ἐν ἑτα τετρακοσιῷ ποντη-
 κῷ ἐβδόμῳ. ὁ Βαρώνιος ὑπερμαχεῖ περὶ τῆς πρῶ-

τῆς, νομίζων δι' αὐτῆς ὑπερμαχεῖ τὰ ῥύπτα τῆς
 Αἰρέσεως τὸν Λιβέριον, αὕτη γὰρ ἐργάζεται καὶ
 διαυθοντάς ὡς τῆς ἰσχυρῆς. τῷ Βαρωνίῳ ἀ-
 κολῶνται πολλοὶ τῶν νεωτέρων, ὅμως πάντες δι-
 τῶς σφάλλονται, πρῶτον, ἐπειδὴ μήτε αὕτη ἢ
 πρώτη ὁμολογία ὡς δέχεται ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ τελείως
 καθαρά, ἀλλ' ὅτι Ἀρειανικῆς λύμης, ἧς γὰρ
 δυνάμει διαυθοντάς τῶν τριῶν τέτων ἀναθε-
 ματισμῶν ἐπεριέχει αὐτῇ ὁμολογία; πρῶτον, εἴ τις
 τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν, καὶ Θεὸς τὸν πρὸ αἰώνων λέγων,
 αὐτὸν ἐχ' ὁμολογεῖ ἐν τῇ κτίσει τῶν ἀπάντων τῷ
 Πατρὶ ὑπερεῖναι, ἀνάθεμα ἔστω. δεύτερον, εἴ τις
 ἀκέραιον Κύριον Πατέρα, καὶ κύριον Τίον, ἢ κύ-
 ριον Πνῦμα καὶ Τίον, ἢ κύριον ἐκ κυρίου λέ-
 γων, δύο εἴποι Θεός, ἀνάθεμα ἔστω. ἐγὰρ τὸν
 Τίον ἰσομῶν τῷ Πατρὶ, ἀλλ' ὑποκείμενον ἐκείνῳ
 εἶναι νομίζω. τρίτον, εἴ τις τὸν Τίον μὴ θέλοντος τῆς
 Πατρὸς γεννηθῆναι εἴπῃ, ἀνάθεμα ἔστω. ἐγὰρ
 βιασθεῖς, ἢ ἀναγκασθεῖς, μὴ θέλων ἐγενήθη τὸν
 Τίον, ἀλλ' ἅμα ὅτε ἡθέλησεν ἀχρόνως καὶ ἀπαθῶς
 παρ' αὐτῆς γεννηθῆναι τὸν Τίον ἀνεδέξατο. λοιπὸν
 ὡς δοκεῖ, εἰ καὶ ἀπεδείκνυν οἱ ὁρατοὶ αὐτῶν εἶναι πῶς
 ὁμολογίαν ἢ ὑπέγραψεν ὁ Λιβέριος, ἐκ αὐτῶν
 ἀπὸ τῆς Αἰρέσεως καθαρίσασιν. ὅμως βέβαια ἐχ'
 ὑπέγραψεν αὐτῶν, καὶ τῶν ἐπὶ Φανερόν ὑπ' αὐτῆς
 τῆς ἰσχυρῆς, ὅστις ἀποδέχεται μὲν πῶς πρώτῃ πῶς ἐν
 Σιρμῷ ὁμολογίαν, καὶ λέγει εἶναι πάντα τὰ ἐν
 αὐτῇ ὁρθόδοξα, πῶς δὲ ὁμολογίαν ἢ ὑπέγραψεν
 ὁ Λιβέριος ὀνομάζου ἀπλήν ἀπίστιαν, πῶς
 ἀπίστιαν πρὸς Σιρμῷ γεγενημένην, ἢ λέγει Λι-
 βέριος καθολικῶς πρὸς Δημοφίλῃ αὐτῷ ἐκδο-
 θῆσαν ἔτοι εἰσὶν οἱ συγγραψάμενοι, ὥστε ἡ ὁ-
 μολογία ἢ ὑπέγραψεν ὁ Λιβέριος ἐκ ἐπὶ
 πρώτη. ἵνα δὲ πιστεύσωμεν ὅτι ὑπέγραψε πῶς
 δευτέραν δύο τινὰ ἡμᾶς ἐμποδίζουσι. τὸ πρῶτον,
 ὅτι ὁ ἰσχυρὸς πάντοτε λέγει πῶς δευτέραν ταύτην
 ὁμολογίαν γενέσθαι ἀπὸ τῆς Ὄσης καὶ Ποταμῆς
 ἐκείνη δὲ ἐν ᾗ ὑπέγραψεν ὁ Λιβέριος εἶναι ὑπὸ
 ἐκδοθῆναι Ἐπισκόπων, ἐν οἷς ἐσωμαρτυρήσανται
 μήτε ὁ Ὄσιος μήτε ὁ Ποταμῖος. τὸ δεύτερον, ὅτι
 δοκεῖ ἡ ὁμολογία αὕτη περιέχειν πῶς Ἀ-
 ρεσιν τῶν Ἀποστόλων, ἢ τινὶ ἐκ ὀλίγων ὡς ἀνέκ-
 ὁ Ἀγκύρας Βασιλεὺς, ὁ Σιλβαῖος καὶ ὁ Μακε-
 δόνιος οἱ Ἡμίονοι, ὑφ' ὧν λέγει ὁ ἰσχυρὸς
 γεγεννηθῆναι ἐκείνῳ ἐν ᾗ ὁ Λιβέριος ὑπέγραψεν,
 ὥστε ἐφαίνεται ὁποῖα ἢ ἐκείνη ἡ ὁμολογία,
 καὶ λοιπὸν ἐν δέχεται ἀπολεσθῆναι, ὅμως ὁποῖα
 αὐτῇ ἢ ὁμολογία ἐν ᾗ ὑπέγραψεν ὁ Λιβέριος, ἢ
 ὁμολογία αἰρετική, ὡς μαρτυρεῖ φανερώς ὁ ἰσχυ-
 ρὸς ὁ ἑωρακὴς αὐτῶν, καὶ ὁ Σωζόμενος βιβλῷ
 τέταρτῳ, κεφαλῇ δέκατῳ πέμπτῳ λέγει, ὅτι ἡ
 ὁμολογία ἐν ᾗ ὑπέγραψεν ὁ Λιβέριος ἢ συρραμμένη
 ἐκ τῆς ὁμολογίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδῶν κατὰ
 Παύλῃ τῆς Σαμοσατέως, καὶ τῆς ἐν Σιρμῷ κατὰ
 Φωτεινῶν, καὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν τοῖς ἐκκλησίαις,
 αἰ. γ. γ.

αἱ τρεῖς κατὰ τὰ ὁμοῦς ἐφέροντο . ἀ-
λλὰ καὶ ὁ φιλοσόφιος ῥητὴς λέγει , ὅτι ὁ Λιβέριος
ὡς ἐγράψεν κατὰ τῆς λέξεως τῆς ὁμοῦς . ἀλλή-
θια γράφει ἐκείνῳ ὁ σωζόμενος ὅτι ἔλαβον ὁμολογίαν
ἐκ τῆς Λιβερίας ἐν ᾗ ἡ ἀποστολὴς ἔλεγε τῆς Ἐκ-
κλησίας τὰς λέγοντας τὸν τίον κατὰ τὴν φύ-
σιν καὶ διὰ πάντων μὴ εἶναι ὅμοιον τῷ Πατρί .
ἐπὶ ταῦτα , ὅτι ὁ Λιβέριος ἔχ' ὁμοίως ἐ-

φρονεῖ τοῖς Ἀνομοίοις , οἵτινες ἡρῶντο καὶ τὸ ὁμοῦ-
σιον καὶ τὸ ὁμοιοῦσιον , ὅμως ἐδήλασι μὴ ὁμοίως πεφρο-
νηκέναι τοῖς ἡμιαρειοῖς , οἵτινες ἀρνήθηται τὸ ὁμοῦσιον , ὡ-
μολόγησαν τὸ ὁμοιοῦσιον . καὶ οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον σφάλλειν
καὶ τὰς ἡμιαρειανὰς , ὅθεν ὡς Αἰρετικὰς αὐτὰς ἀνέθε-
μάτιζον . εἰ δὲ τῶν τοῖς ὁμόφρωνι ἐγίνετο ὁ Λιβέριος ,
ἀρὰ ἀναντιρρήτως Αἰρέσει ὡς ἐπέσει , καὶ ὁποῦ κα-
θίδρασκε τὴν Αἵρεσιν ἐβεβαίωσε .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ ποσάων ἐπιχειρημάτων παπιστῶν ἐν οἷς τὸν Φίληκα Ρώμης ὀνόμον καὶ ἄγιον δὲ φαίνονται , καὶ περὶ
τῆς λύσεως αὐτῶν , ὡς ὀνόμον καὶ τῆς ἐξουσίας ὡς τετραμμοῦν τὸν Φίληκα λαμπρῶς δὲ παραινύσσει .

Ἀλλὰ καὶ τὸν Φίληκα ποσάτα κέρας αἰών Πατί-
ρων μαρτυρῶντος ὡς ὀνόμως χειροτονήσεται ,
καὶ τῶν ὅρων τῆς ἐκκλησίας ὁπωσδήποτε, ὡς ὡ-
τραπεία , οἱ παπολάτραι ἀσπαζομένον ἀνέδυστον
αὐτὸν ὑποδέχονται . περὶ ταῦτα γὰρ πρὸς τοῖς ἁγίοις ,
ὅτι ἀφώρσει τὸν Βασίλειον Κωνσταντίνου καὶ Οὐρ-
σάκιον καὶ Οὐάλεντα Ἀρειανὸς αὐτὰς . δούτερον
ὅτι ὑπὸ τῶν καθολικῶν ἐβεβαίωθη γνήσιον Πά-
πας . τρίτον , ὅτι ἐν τῇ Μηνολογίᾳ καὶ μαρτυρεῖται
καταγνωστικῶς , ἀλλὰ τῇ χιλιεσῇ πεντακοστισμῷ
ἐγδοοκτῶ δούτερον ἔτι ἐπὶ Γρηγορίᾳ δεκάτῃ τρίτῃ
διορθώσεως τῆς Μηνολογίας , τὸ ὅτι ἡ ἐπιτομή
τέταρτον , ὅτι ἐν πλακί κερμίδι ἐπὶ τῆς μνήμας
αὐτῆς ἐβρίθηναν γραμμάτια θεόθεν γεγενημένα
λέγοντα , ἐν ταῦτα κεῖται τὰ μαρτυρὰ Φίλη-
κος τὸ σῶμα , ὅς κατεδίκασε Κωνσταντίνον τὸν Αἰ-
ρετικόν . ταῦτα οἱ Λατῖνοι . Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴν
τὸ πρῶτον , ὅτι ἡ πρὸς τὸν Κωνσταντίνον καταδίκη
καὶ ἀφορισμοὶ τῆς Φίληκος ἐν μόνῃ τῇ κέλευ αὐτῆς
ἠκούσθησαν , ἐμὴν καὶ ἐν τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλη-
σίας . εἴτα τῶν πρὸς κατακρίσιν αὐτῆς λέγεται ,
ἐν γὰρ ὁ Κωνσταντίνος Αἰρετικὸς ὑπ' αὐτῆς μαρτυρεῖται
αὐτὸς δὲ ὡς ὁμόφρων αὐτῇ παρέβαλον αὐτὸν Ἐ-
πίσκοπον Ρώμης , ἀρὰ . τὸν δὲ Οὐρσάκιον καὶ
Οὐάλεντα δούτεον ὅτι ἀφώρσειν ὁ Φίληκος , ἀλλὰ
ἀφώρσειν ὡς ἀποστολοφρονῶντας , καὶ γὰρ ἐκεῖνοι
ὡς εἴρηται καὶ τὸν Πλάτωνα μεσιτόντας , ἐ-
παύσαν αὐτὸν Πάπαν , ὡς ὅτι ἀφώρσει αὐτὸν , ἐ-

νήργησαν καὶ ἔλαβε τὴν Ἐπισκοπὴν πάλιν ὁ Λι-
βέριος . πρὸς δὲ τὸ δεύτερον , οἱ ἄγιοι πατέρες εἰσὶ
τῶν καθολικῶν σύλῃ καὶ θεμελίᾳ καὶ ἀρχαί
μετὰ Χριστὸν , οἵτινες αὐτὸν μαρτυροῦν Αἰρετι-
κόν , καὶ τελέαχισον ὡς ὀνόμον , καὶ τῆς εὐ-
θύτητος ὡς τετραμμοῦν . ὡς τε οἱ ἐβεβαίωσαντες
αὐτὸν νόμιμον Πάπαν , εἰσὶν ἀντικείμενοι τοῖς πα-
τέρεσι , καὶ ἐπιμύως ψευδοεπέσταται . πρὸς δὲ τὸ
τρίτον , ὁποῦ τῆς χειροτονίας τῆς Φίληκος ἔως τῆς ἐ-
ρημῆς ἔτις τῆς διορθώσεως τῆς Μηνολογίας παρεβρίθην
ἔτη χίλια ἡμισία εἰκοσιπέντα , καὶ ἐν ποσῶ-
τοις ἔτεσι καταγνωστικῶν ὑπὸ τῆς κοινῆς τῆς
Ἐκκλησίας , πῶς ἐν ὑστέροις καὶ ὡς ἐξέθη ἀνέ-
δυσται ; ἔτις οἱ παπιστῆς περὶ τῶν ἀρχαιοτάτων
ὑστάτας προσφύεσσι μαρτυρὰς , μὴδ' ὅλως αἰχ-
νιόμηναι , ὅθεν καὶ ψευδολογία καὶ ἡλάνται .
περὶ δὲ τῆς τετάρτης ἡμῖν λέγει , ἐπειδὴ
προφανέσθαι ἐπὶ Φλυαρία , καὶ ἀπάτη ἀναντιρρήτως .
συμπεραίνεται ἐν ὅκ τετων , ὅτι ἡ ὑψηλὴ καὶ
λέγειν οἱ πρὸς αὐτὰς τῆς παπολατρίας πεπομφέναι
τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Σύνοδον πρὸς τῶν τὸν Φίληκα
ψευδοεπίπληστος ἐπὶ , καὶ μάλιστα ὅτι ὁ μέγας Ἀ-
θανάσιος μαρτυρεῖ αὐτὸν ὑπόδυστον ὡς ὀνόμον
καὶ Αἰρέσει , ἀλλὰ ἐδὲ ἐκείνο ὅτι τῆς Λιβερίας ἐξορίσθαι
ὄντως παρεβρίθην , ἐξαίρεται τὸν Φίληκα τῆς
ἐνοχῆς τῆς ὡς ὀνομίας καὶ ὡς τετραμμοῦν τῶν ἰδίων
τῆς ἐσβεβίας . ἰδὲ καὶ ἀνωτέρω κεφαλῶν πέμπτῃ
Παράγραφῳ δέκατον ἔκτον ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6'.

Διάλογος Βασιλέως Κωνσταντίνου μετὰ Λιβερίας Ρώμης , καὶ ἀποκρίσεις Λιβερίας πρὸς τὸν Βασίλειον ,
ἐξ ἧς ἀφολόγη , καὶ ὅτι ὡς ὡς ἀφώρσει κατακρίσιν καὶ αὐτῶν τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῆς Ρώμης .

Μεταπεμψάμενος ὁ Βασίλειος τὸν Πάπαν ὑπὸ
τῆς Ρώμης , ἔπειτα αὐτῇ πρῶτον , ἡμῖς διὰ
τὸ χειρισθῆναι εἶναι καὶ Ἐπίσκοπον τῆς ἡμετέρας

πόλεως , ἄξιον ἐκρίναμεν καὶ τῶν , μετασελάμβου
παραινέσας τὴν κοινωνίαν Ἀθανασίου ἀρνήσασθαι ,
τῶν γὰρ ἡ Οἰκουμενικῇ ἐξέχον ἐδοκίμασε , Σύνοδος τε
ψηφί-

ψηφίσματι ἀλλότριον τῆς ἐκκλησιαστικῆς κεινώ-
 ντας ἔκεινε. δεύτερον, ὅτι ἐν τῇ γονομῇ Συνόδῳ
 ἐν γύρῳ, καὶ ἐν τῇ Συνόδῳ (ἴσως τῇ ἐν Ἀντιο-
 χίᾳ) κατεψηφίσαντο πάντες οἱ ἐπίσκοποι τῆς
 5 Οἰκουμένης. τρίτον, ποσὸν εἰ μέρους τῆς Οἰκουμένης,
 ὅτι μόνον συναιρῇ ἀνθρώπων ἀνοσίῳ, καὶ τῆς Οἰ-
 कुμένης πᾶσι εἰρήνῃ καὶ ὅλα ἡ κόσμος λύσει; τέταρτον,
 τὰ ἡδη τύπον ἐχρηκότα ἀναλύεσθαι καὶ διαμετρῶν
 εἶσι, τῶν γὰρ πλειόνων ἡ ψῆφος ἰχύνει ὀφείλει,
 10 σὺ εἰ μόνον ὁ ἀντιποικίμῳ τῆς φιλίας ἐκείνη.
 πέμπτον, ἐξελομαι γὰρ σε ἀσπασάμενον πᾶσι πρὸς τὰς
 Ἐκκλησίας κοινωνίαν, πάλιν ἐπὶ πᾶσι ῥώμῃ δόπο-
 σῆλαι, ἀφ' ὧν πέδηται τῇ εἰρήνῃ, καὶ ὑπογράφ-
 ψας, ὑποσχεσθὲν εἰς πᾶσι ῥώμῃ. ταῦτα καὶ ἕτερα
 15 τέτοις παρόμοια εἶπε τῷ Πάπῃ ὁ Βασιλεὺς. ὁ
 δὲ Διβέρτος ἀπεκρινόμενος εἶπε τῷ Βασιλεῖ, εἴ σοι
 δοκεῖ τῇ ὑπερεῖα, κριτήριον συσταθῆναι κέλευσον,
 καὶ εἰ ὀφθαίη Ἀθανάσιος ἄξιος καταδίκης, τότε
 κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τύπον
 20 ἐξουχθήσεται ἡ κατὰ αὐτῶν ψῆφος, καὶ γὰρ οἶοντε
 καταψηφίσασθαι ἀνδρὸς, ἐν ᾧ ἐκείνου. εἶ-
 πε δεύτερον, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅσοι ὑπεγράψαν
 καὶ αὐτόπῃ καὶ γονομῶν ἦσαν, ἀλλὰ ἀφ' ὧν
 ἔσαν καὶ φόβον καὶ ἀτιμίαν πᾶσι πρὸς σὲ. καὶ,
 25 ὅσοι γὰρ τότε συνεληθότες κατεψηφίσαντο αὐ-
 τῷ, ἀναχωρήσαντος Ἀθανασίου ἐκ τῶν κριτηρίων,
 κατεψηφίσαντο ἀλόγως. εἶπε τρίτον, καὶ ἀφ' ὧν εἶναι
 με μόνον ὅτις πίστεως ἐλαττωταὶ λόγος, καὶ γὰρ
 κατὰ τὸ παλαιὸν τρεῖς μόνον εὐρίσκοντο ἀντι-
 30 σάντες πρὸς σὲ. εἶπε τέταρτον, ἀξιῶ δεύτερον
 Οἰκουμένην ὑπογραφῶν περὶ καὶ βεβαιώσαν
 πᾶσι πίσιν πᾶσι κατὰ κρίμα ἐκτεθεῖσαν, καὶ
 ἔτι ἀνακληθούτων τῶν ἀδελφῶν δὸς τῷ ἐ-
 ξουρισμῷ, καὶ ἀποστασιασθούτων τοῖς ἰδίῃς τό-
 35 πικς, εἰ ὀφθαίησαν νῦν θορύβους ἐγγυώνοντες πᾶσι
 Ἐκκλησίαις, συγκατατιθέμενοι τῇ δόποσολικῇ
 πίσει, τότε ἐπὶ πᾶσι Ἀλεξανδρέων οἱ πάντες ἀ-
 πατήσαντες, εἴθε ὁ ἐγκαλεσθεὶς καὶ οἱ ἐγκα-
 λῶντες εἰσὶ, καὶ ὁ ἀντιποικίμῳ αὐτῶν, ἐξε-
 40 τάσαντες τὰ περὶ αὐτῶν, συμπεριενεχθῶμεν.
 εἶπε πέμπτον, ἡδη τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς ἐν ῥώμῃ
 ἀπεταξάμεν, μέγας γὰρ εἰσὶν εἰς ἐκκλησιαστικὴν
 θείαν τῆς ἐν ῥώμῃ ἀφ' ὧν βῆς. ἐπὶ τούτοις
 ῥητέον καὶ ὅπερ ἐπὶ κτήτος ὁ ἐπίσκοπος εἶπον,
 45 ἡ γὰρ, Βασιλεῦ, ἐπίστεως οὐκ ἔστι σήμερον, καὶ
 κριμάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀντιποικίμῳ Διβέρτος
 τὸν λόγον ποιῶν, καὶ ἵνα τοῖς ἐν ῥώμῃ συγ-
 κλητικοῖς καυχῆσθαι ὡς συλλογισάμενοι. τὸν Βα-
 σιλέα. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν Βασιλέα
 50 ὁ Διβέρτος. ἐν τούτοις σημείωσαι πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι
 καὶ εἶπον ὁ Βασιλεὺς τῷ Πάπῃ, ἀφ' ὧν εἶναι σε
 μονάρχην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ βικάριον τῷ χεῖρ
 ἐκάλεισά σε, ἀλλὰ ἀφ' ὧν εἶναι σε χεῖρ πᾶσι
 ἐπίσκοπον τῆς ῥώμης, καὶ καὶ ἡ δὲ δυνάμις κα-
 τὰ τὸν ἐπίσκοπον, μερικῆς δὲ μάστις Ἐκ-

κλησίας Ἐπίσκοπον . δεύτερον, ὅτι λέγει πλὴν Ῥώμην πόλιν τῷ Βασιλεῶς, καὶ λοιπὸν ἐκ τῆν Ἀρχῶν πολιτικῶς ἐν τῇ Ῥώμῃ τότε ὁ Πάπας, καὶ εἰς αὐτὴν νῦν ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἀρπαγῇ καὶ τυραννικῶς, ὥστε ἐκ ἑκαὶ αὐτῷ ὡς τῷ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ καὶ τῷ Θεοδοσίῳ αὐτῷ . τρίτον, ὅτι λέγει, τὸν Ἀθανάσιον ἔκρινον ἡ Οἰκουμενικῇ, καὶ ὅτι Συνοδὸς ψευδίστῳ ἀλλότῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κεινῶν ἔκρινον, δηλοῦντι οἱ ἐν Τύρῳ καὶ Ἀντιοχείᾳ συνεληθόντες, καὶ παρὰ τῇ Οἰκουμενικῇ τῷ Πάπᾳ, καὶ γὰρ παραγνῇ πῦν Πάπᾳ ἵνα συμφωνήσῃ τῇ κρίσει τῆς Οἰκουμενικῆς, καὶ λοιπὸν βλάσφημον ἐκείνο τὸ τῷ συγγραφέῳ πῦν Καὶ νῦν, ἦτοι γὰρ, εἰ καὶ πᾶσα ἡ Οἰκουμενικὴ ἀποφαίνοντο ἡ κατὰ τῆς γνώμης τῷ Πάπᾳ, μείζων ἰσχύει ἡ γνώμη τῷ Πάπᾳ, ἰδὲ γὰρ καὶ ἡ ἐν Τύρῳ Συνοδὸς παρὰ τῷ Πάπᾳ . τέταρτον, ὅτι παρὰ ταῦτα ἀποκρινόμενος ὁ Πάπας, ἐκ εἰπὸν ὅτι ὁ μὴ πισθόμενος τῷ Πάπᾳ ἐκ εἰς χειρῶν, καὶ ὁ μὴ πισθὼν εἰς τὸν Πάπᾳ ἐκ εἰς σωτηρίαν, καὶ σὺ πῶς ἀποτολμᾷς ἀντικεισθῆναι παρὰ ὁ πισθὼν ἐφείλες; ὡς νῦν ἀδολεχῶς οἱ παπιστᾶι, ἀλλ' εἰπὸν ὅπερ ἀπῆτα γὰρ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, ἦτοι γὰρ, εἴ σὺ δοκεῖ τῇ εὐσεβείᾳ, κριτήριον συστῆναι κέλευσον . ἐκ εἰπὸν οὐκ εἰπὸν πᾶντολμον, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἐπὶ Σιβερίᾳ δαυτέρως Συνοδὸς πεπλασμένη, ἦτοι γὰρ, ὁ πρώτος κριτὴρ ἐκρίνεται ἔτε ὑπὸ Ἀνυῶς, ἀλλ' εἰπὸν, εἴ σὺ δοκεῖ τῇ εὐσεβείᾳ, κριτήριον συστῆναι κέλευσον, ὥστε καὶ ὁ Διδάσκων παρὰ τοῦ Ἰωάνν. συμφωνῇ τῷ Κωνσταντίνῳ, πρῶτον, ὅτι συντίθεται ἅπαν μείζων τῷ Πάπᾳ κριτήριον πῦν Συνοδὸν . δεύτερον, ὅτι λέγει κέλευσον, δεικνύων ὅτι τὰς Συνοδὸς ὁ Βασιλεὺς σιμάγει, καὶ ἐκ ὁ Ῥώμης . ἔτι σημείωσαι ὅτι ἐκ λέγει τῷ Βασιλεῖ, ὁ Πάπας ἔχει δύο ῥομφαίας, μίαν ἐκκλησιαστικῇ, καὶ ἑτέραν πολιτικῇ, δι' ἣν καὶ τῶν Βασιλέων ἀρχεῖ, καὶ κρίνει, ἐκρίνεται, παρὰ τῇ, ἐκ παρὰ τῇ, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ τῆς ἐπισκοπικῆς σεμνότητος παρὰ τῇ καλῶν, εἶπε, κέλευσον, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω . ἐκ εἰπὸν ὅτι αἱ Συνοδοὶ ἐν Τύρῳ καὶ Ἀντιοχείᾳ συνεληθὺν παρὰ παρὰ τῆς Βασιλικῆς, καὶ ἐκ παρὰ τῆς ἐμῆς, ὅθεν ἐκ τῆς Συνοδοὶ εἰσιν αἱ παρὰ ἡμῶν μὴ ἀθροισθῆναι, ἀλλ' εἶπε, κριτήριον συστῆναι κέλευσον, καὶ εἰ φανεῖται Ἀθανάσιῳ ἀξίῳ κατὰ δίκην, τότε καὶ τὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀποκρίσεως τύπον ἐξοικεθῆσεται ἡ κατὰ τῇ ψήφος, ἐκ γὰρ εἰόντες κατὰ ψήφισανται ἀδελφοί, ἐκ ἐκρίναμεν . ἐκ εἰπὸν ἐγὼ εἰμι παρὰ πάντων, ἐγὼ παρὰ τῶν Συνοδῶν, ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἑσχατος καὶ ἄκρος κριτὴς, ὡς οἱ μετὰ γὰρ σχίσμα Πάπᾳ παρὰ νομῶντες λέγουσιν, ἀλλὰ συνοδικῶς ἐζητεῖται ἀντακριθῆναι τὰ κακῶς κριθόντα, ὡς ἐπεὶ ποτε ἔγραφον ὁ ἐκκλησιαστικὸς

τῶν Εὐσεβιανῶν ἵνα ἀνακριθῇ ὑπὸ ἐτέρας Συνο-
δῶν τὰ κακὰ ὑπὸ ἐτέρας κριθῆναι . σημείωσαι
ἔτι ὅτι Φησὶν , εἶσα δοκεῖ τῇ Εὐσεβείᾳ , κρι-
τῆρον συστῆναι κέλουσιν . καὶ πᾶς λοιπὸν τὸ τῷ
Πάπᾳ Βονιφάτιῳ τῷ τρίτῳ τῷ , ὀρίζομαι , παρ-
στατόμαρ , καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ Πάπᾳ Παύλῳ περὶ
τῆς ἐν Τριδόντῳ Συνοδῶς τῷ , παρλέγομαι , κα-
ταγγέλλομαι , συγκαλέωμαι , συνίσταμαι , ψηφίζο-
μεθα , ὀρίζομαι καὶ παρστατόμαρ , ἡ λοιπὸν ὁ
Διβέριος ἡμάρτων εἰπὼν τῷ Βασιλεῖ κέλουσι ,
ἡ ὁ Βονιφάτιος καὶ Παῦλος ἐβλασφήμησαν εἰπόν-
τες ταῦτα τὰ ῥήματα , ἀλλὰ μὲν ἐκ ἐστὶ τὰ πρῶτον ,
εἶσα τὸ δούτερον . καὶ γὰρ ὅπερ ἐκ εἶχον ὁ Δι-
βέριος , πῶς ἔχον τὴν αἰτέτην Διδοχοί ; πῶς
δὲ τὸ δούτερον σημείωσαι πρῶτον , ὅτι ἐκ Οἰκουμεν-
ικῶν , ἀλλὰ πῶς ἐν Τύρῳ καὶ Ἀντιοχείᾳ μερικὰς
ἔσας παρτάπειται τῷ Πάπᾳ . δούτερον , ὅτι κατὰ συνεκ-
δοχὴν λέγει τὰς μερικὰς Ἐπισκόπους Ἐπισκόπους
τῆς Οἰκουμένης , καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω τὰ εἰρημικά περὶ
τῆς ἐν Τύρῳ Συνοδῶς . τρίτον , ὅτι εἰς τὴν πατέρων
ἡ ἱστορικὴν ἡλεγξαι τὸν Βασιλέα ὅτι τὰς Συνο-
δῶς ταύτας τῷ Πάπᾳ παρτάπειται . τέταρτον , ὅτι καὶ
ὁ Πάπας ὑποκρινόμενος εἰς ταῦτα τῷ Βασιλεῖ , ἐκ
εἶπον ὅτι ἐκ ἔκρινον οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Οἰκουμένης ,
ἡ Συνοδος ἐκαλεῖται ἡ μὴ συναχθῆσα Διὰ τῆς
ἐμῆς ὑπταγῆς ἡ βεβαιώσεως , ἀλλὰ πῶς μὴ σύ-
νοδος ὅτι Συνοδος μὲν ἰδέχθη , Διὰ δὲ τὸ
κακῶς κεκριμένῳ ἡλεγξαι εἰπὼν ὅτι τὰ ,
ὅτι Διὰ φόβον ὑπέγραψαν , καὶ ἕτερον
ὅτι ἀναχωρήσαντος Ἀθανασίου ὑπέγραψαν , ἡτοι
εἰς πῶς καθάρειν αὐτῷ . βεβαιῶται ἐν ὅκ τῶν
ὅτι αἱ μερικὴν Συνοδοὶ τῷ Πάπᾳ παρτάπεινται ,
καὶ ὁ Πάπας εἰδὼν μόνος διώκεται , ἀλλὰ συνοδικῶς ,
ἡτοι ἐκ ἐστὶν ὁ Πάπας Συνοδος , ἀλλὰ μέρος τῆς
Συνοδῶς , καὶ ὁ νεργεῖ ὡς μέρος ὡς καὶ πᾶς ἑ-
κατος Ἐπίσκοπος , ἡ ὑπόφρασις δὲ ἐστὶ τῆς κοινό-
τητος καὶ σύμφωνον καὶ ὁμογνώμονα ψήφον . πῶς
δὲ τὸ τρίτον ἡτοι τὸ , πῶς ἐν εἰ μέρος τῆς Οἰκου-
μένης ῥητέον ; πᾶς τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ὀνόματα
τῶν μετὰ τὸ χάρισμα Παπῶν ; ὅτινα ἰδὲ κα-
τωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρος πρώτῃ κεφαλαίᾳ
δεκάτῃ . Ἀλλὰ αὐτὶ φέρουσιν οἱ παπισταὶ λέγοντες , ἰδὲ
ὁ Βασιλεὺς εἰπὼν τῷ Πάπᾳ ὅτι μόνος Διὰ λυεῖ πῶς
εἰρήνῃ τῆς Οἰκουμένης , ἐμαρτύρησαν ὅτι ὁ Πάπας
ἔχει ἄκρην διώκῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ . Ἀλλὰ ῥη-
τέον ὅτι ἐκ εἰδὼσι τὰ ἐπόμῃα καὶ ἡγέμενα τῷ
Διὰ λόγῳ τοῦτον τι ὑπονοῆσαι . δούτερον , ὅτι τῷ
ἐρηκῶ ὁ Βασιλεὺς καὶ λεκτικῶν συνήθισαν , ὡς
τὸ σύ μόνος παρταίει ἐν ἱερουσαλήμ . εἶσα ἔτος
ὁ κατ' ἐξαιρέσειν λόγος καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐρρέθη ,
λέγει γὰρ ὁ Σωκράτης ὅτι ὁ Βασιλεὺς Διὰ τῶν
ἐν Σιριμῳ συνελθόντων (Ἐπισκόπων) τὸν Ὅσιον
ὑπὸ τῆς ἐξουσίας μετεπέμψατο , βελομένους ἡ παρταί
ἡ ἀνάγκη τοῖς παρταῖν ὁμοφωνῆσαι . τῶν γὰρ γε-
νομένων , μέγιστον εἶδοκε μαρτύριον ὑπάρχον τῆς

ἐκείνων πίστεως , βιβλίῳ δούτερῳ κεφαλαίᾳ τριῶν
κοσῶν πρώτῳ . καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδος αὐτῇ ἐν
κυκλίῳ αὐτῆς ὑπὸ τῇ Φησὶν , καὶ ταῖς καὶ τῶν
συνελθόντων Ἐπισκόπων , καὶ μάλιστα τῷ ἐν γη-
ροτάτῃ Ὅσιῳ τῷ καὶ Διὰ τὸν χρόνον καὶ Διὰ πῶς
ὁμολογίαν καὶ Διὰ τὸ τῶν καμάτων ὑπομειν-
κοῦναι πάσης ἡμῆς τε καὶ αὐτῶν τυγχάνοντες ἀξίᾳ ,
ἀναμνηρόντων καὶ παρταίειν αὐτῶν εἰς κρίσιν
ἐλθεῖν , Θεοδώριτος λόγῳ δούτερῳ κεφαλαίᾳ ὀγδόῃ .
καὶ ὁ Σωκράτης Φησὶν ὅτι ἐν Μεδιολανῷ τριακοσίων 19
Ἐπισκόπων Συνοδος ἐλθῆσα , οἱ ἐν ταύτῃ Ἀνατο-
λικοὶ παρταῖν ἐζήτην κοινῶν συνοδικῶν καθάρ-
ρειν γυνεῖσθαι Ἀθανασίῳ , ὡς δὲ τῶν ἡθόντο
διονύσιος καὶ Εὐσεβίου Ἀλβας καὶ μαρκελλῶν Ἐ-
πίσκοποι , ὡς ἐπὶ καθάρσει τῆς πίστεως τὸ κατὰ 19
Ἀθανασίῳ ψήφισμα παρταῖν κυρῶσαι , ἀνασάν-
τες ἐβόων μακρὰ , δόλον ὑπομῖναι καὶ ἀπάτιον
Διὰ τῶν γυνεῖσθαι τὸν Χριστιανισμόν , ἐ γὰρ ἀλη-
θῆ πῶς κατὰ Ἀθανασίῳ μέμψιν εἶναι , ἀλλὰ ἐπὶ
παρταίει τῆς πίστεως ταῦτα αὐτῶν ὑπνοῖν . ποι- 29
αὐτὰ αὐτῶν κεκραγόντων , Διὰ λυεῖται ὅτε τῶν Ἐπι-
σκόπων ὁ σύλλογος , βιβλίῳ δούτερῳ κεφαλαίᾳ
τριακοσῶν ὀκτῶ , καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Ὅσιος παρταί
ματὰ παντὸς τῷ κόσμῳ καὶ αὐτῶν τῷ Πάπᾳ , ἐκ ἔτω
γὰρ ἡ ἐν Σιριμῳ Ἀρεανικὴ Συνοδος ἐνόμιζε μέγα 29
μαρτύριον τῆς πίστεως αὐτῆς τὸ ὑπογράψαι ἐν
τῷ Ἀρεανισμῷ τὸν Διβέριον , ὡς τὸ ὑπογράψαι ἐν
αὐτῇ τὸν Ὅσιον , καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδος ἐκ ἐκ-
καλῶν ὅτι ἔχει τοποτηρητὰς τῷ Ρώμῃς ἱερίῳ ,
ὡς ἐσεμνύνετο ὅτι ἔχει πρωτίστον αὐτῶν τὸν Ὅσιον , 39
καὶ τῶν ἐ Διὰ τὸ εἶναι Λεγάτον τῷ Ρώμῃς , ἀλλὰ
Διὰ τὰς οἰκίας ἀρετὰς . καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος
ἔγει κατὰ τῆς ἡπίσις ἐσάλουσι , ἡτίς ἐκ ἐσάλ-
λουσιν ἐξορισθέντες καὶ ἀρεανίσαντες τῷ Ρώμῃς
Διβέρις , ὅθεν ὑπέμειναν ἐξορίαν ὅτε Πάπας 39
καὶ οἱ μητροπολίται τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ
Ἀθανασίῳ , ἵνα μόνον μὴ παρταίει ἡ ἐξορία
πίσις , καὶ ἐ Διὰ τὸν Ρώμῃς , ἀλλὰ Διὰ τὸν Ἀθα-
νάσιον σωλίσταται καὶ Διὰ λυεῖται ἡ ἐν Μεδιολανῷ
Συνοδος , ἡτίς σωλίστη μὴ ἐκ ὑπὸ τῷ Ρώμῃς , 49
ἀλλὰ ὑπὸ τῷ Βασιλεῖ , καὶ διελύθη ἐκ τῶν τῷ
Ρώμῃς , ἀλλὰ ὑπὸ διονυσίου καὶ Εὐσεβίου τῶν Μη-
τροπολιτῶν τῆς Ἱταλίας . καὶ λοιπὸν ὡς περ ἐ-
δὸν ἰδικὸν ἀξίωμα ἐκλήρωσαν ἐκ τῶν τῶν με-
γάλων παρταίειν , καὶ μάλιστα μεγάλων Συνοδῶν 49
καὶ ἁγίων Πατέρων γυνεῖσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ὅσιος
καὶ Ἀθανασίου καὶ οἱ μητροπολίται Ἱταλίας , ἐ-
τως ἐδὲ ὁ Διβέριος ἔλαβον ἰδικὸν ἀξίωμα ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ τῆς λεκτικῆς συνήθειας τῷ ἡπατη-
μένῳ Κωνσταντίνῳ . ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ μέγας Μαξιμῶς , 59
ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Πάπας ὑποκρινόμενος τῷ Βασιλεῖ , ὅς ἐ-
πε ποσὸς εἰμι ὁ Βασιλεὺς , τῶν . εἰμὶ ὡς πᾶς ὁ
Οἰκουμένη , ὡς κεφαλὴ αὐθιγῆ τῆς Ἐκκλησίας , ὡς
ἄκρως πρῶτος , ὡς Βικάρειος τῷ Χριστῷ καὶ μέ-
γιστος Ἀρχιερεὺς , καὶ μάλιστα ὡς Βασιλεὺς τῶν Βα-
σιλείων

σιλέων, ὅτε εἶπε ταῦτα τὰ λεξάνθου τῆς ἀφροσύ-
νης, ἀλλ' εἶπον ἐκὼν μόνον ἐμὶ, ἀλλ' ἡ δούβεια
ἐκρίνεται ἀπλῶς ὑπὸ τῆς πλήθους τῶν ἀσεβῶν,
ἀλλ' ὑπὸ τῆς χαρκατῆρος τῆς πίστεως, ὡς ἐγίνετο ἐν
5 τῇ Βαβυλῶνι, ὅπου οἱ τρεῖς παῖδες ἀντίπον καὶ ἀν-
τίπραξαν τῇ πρῶτῃ τῆς τυραννὸς βασιλευσάντων
σορῶν. ταῦτα ὁ Λιβέριος, ἐξ ὧν ἐσυνάγεται πρω-
τῶν ἐξουσιῶν, ἀλλ' ἀδελφικὴ ἰσονομία. πρὸς δὲ
τὸ τέταρτον, σημείωσαι ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἐκ ἔχει
10 γυνάμην ἢ ὅλως εἰδῆσιν περὶ μοναρχίας, ἢ καὶ
ὅλως πρωτῆς τῆς Πάπας, ὅθεν εἶφη, τὰ ἡδητύ-
πον ἐχρησάτω ὑπὸ τῶν ἐν Τύρῳ καὶ Ἀντιόχειᾳ καὶ ἐν
τῇ Μαρεώτῃ δηλονότι συνόδῳ ἐπὶ ἀσφαλείᾳ, ἐ-
πειδὴ ἐκεῖνοι σὺ πλείονες, τῶν δὲ πλείονων ἡ ψήφου
15 ὁφείλει κρατῆν. πρὸς ταῦτα ὁ Πάπας ἐκ ἀπε-
κρίθη τί τῶν μαρτυρούντων αὐτῇ πρωτῆς, καὶ
γὰρ ἐκ ἔχον εἶπεν, ὅτε ἐφρονεῖ μοναρχίας εἶναι
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ζητήσας ὑπὸ τῆς βασιλείας
ἵνα συνόδον οἰκουμενικὴν ἐρίσῃ γινέσθαι ἐν Ἀλε-
20 ξανδρείᾳ, ἐκ ἵνα κρίνῃ ἐξαιρέτως αὐτὸς μετὰ τῆς
συνόδου, ἀλλ' ἵνα μετὰ τῶν ἄλλων κρίνῃ καὶ αὐτὸς
ὡς εἰς τῶν πολλῶν. ὅθεν εἶφη, ἐξετάσαντες τὰ
κατ' αὐτὰς, συμπερινεχθῶμεν. πρὸς δὲ τὸ πέμ-
πτον, σημείωσαι ὅτι φανερώς καὶ ἐν ταῦτα δείκνυ-

25

ται τὸ αὐτὸ, ἥτοι μόνον ὁ βασιλεὺς ἀρχεῖ τῆς
ρώμης, καὶ ὁ Πάπας ἐπὶ πρῶτῃ, ἀλλὰ πρῶτῃ
καὶ ὅτε ἀντιλέγει τῇ πρῶτῃ Διάκονον πρῶ-
νομίῳ οἷς χροῶνται κατὰ τῶν βασιλέων οἱ νυνὶ Πά-
παι ἱεροσυλῶντες τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ πρῶ-
τι ἐκκλησιαστικῶς καὶ δοκτορικῶς φησὶν ὁ Πάπας
Λιβέριος. δοκτορικῶς ἄρα ῥητέον καὶ ἡμῖν, ὅτι ἐὰν λέ-
γῃσιν οἱ Πάπαι τῷ ῥώμῳ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τῶν Ἀ-
ποστόλων θρόνον, καὶ ἐκ τῆς τῆς πρῶτης ἡγεμονίας
παπισμῶ σιωπῶν βέλονται, ὅπερ ἐστὶν ἀξίωμα
ἀντιχριστιανικὸν καὶ ἀββολικὴ λήψις, κρείσσον
εἶναι ἡμῖν φυλάττειν τὰς ἐκκλησιαστικὰς θεσμὰς,
μακρὰν δὲ εἶναι τῆς ἐν ῥώμῃ ἀρχιεπισκοπῆς. ἐνθα
γὰρ συμπερικυλῆται τῷ θεῷ ὡς ἄλλοι θεοὶ τὸ θη-
εῖον, μακρὰν δὲ ἀπέχον ἡμᾶς ἀποκριματίσας.
ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἐκτικτὰ ῥήματα σημείωσαι ὅτι
ἐν ῥώμῃ ἐκ τῶν Ἀρχόντων ὁ Λιβέριος, ἀλλὰ μόνον ὁ
Βασιλεὺς, καὶ ἦσαν ἐν αὐτῇ συγκλητικοί, ἐκ Καρ-
δινάλοις καὶ Φράγκοις, ἀλλ' Ἀρχόντες πολιτικοὶ κα-
τὰ τὸ ἀρχαῖον τῆς αὐτοκρατορίας δόγμα. ταῦ-
τα ἐν σιωπῇ καὶ πρὸς τὸν παρόντα ἀλόγονον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ Αἱρέσεως τῶν Ἀνομοίων, καὶ τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ συνόδου, ἐν ᾗ βεβαιῆται τὸ ὁμοῦσιον καὶ ἡ ἐν Νι-
κηᾳ πίστις.

35 Ἀρπάζει μετὰ τὸν θάνατον Λεοντίου ὁ Γερμανί-
κας Εὐδόξιος τὸν θρόνον Ἀντιοχείας, καὶ
παρρησία διδάσκει τὸ Ἀνόμοιον ὁ σοφιστὴς Ἀέλιος Δι-
κωνῶν Γεωργίᾳ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν τῆς Ἀρι-
στοπλάτους Διαλεξικῶν ὅλων κἀποχῶν. θορυβῶνται
40 δὲ οἱ λέγοντες τὸ κατ' ἑσῆαν ὁμοῖον, καὶ γράφει ὁ
Λαοδικεὺς Γεώργιον πρὸς Ἐπισκόπους ἵνα ἐσυν-
γυμῶνται εἰς τὴν Ἀγκυραν. ἀλλ' ἐγνηνία δὲ κτηρία πο-
λυτελὲς οἶκος, καὶ πέμπεται παρ' αὐτῶν ὁ Ἀγκυ-
ρας Βασίλειος, ὁ Σεβαστεῖας Εὐστάθιος, καὶ Ἐ-
45 λούσιος ὁ Κυζικεὺς εἰς τὴν Βασιλέα ἀποτρίβοντα καὶ
τῷ Ἰταλίᾳ, καὶ γράφει ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἀντιό-
χειαν ὅτι ὁ γνῶμην αὐτῆς ὁ Εὐδόξιος ἀρπάζει
τὸν θρόνον, καὶ διώκει αὐτὸν ἐκείθεν, ὅθεν μετέπα-
ται καὶ ἀφ' ἐκεῖ, καὶ ἵνα βεβαιώσῃ ὁ Κωνσταντῖνος
50 τὸ ἐν Σιερμῷ καὶ μεθ' ὧν πεπραγμῆναι, διορίζει
γινέσθαι συνόδον οἰκουμενικὴν, ὁ δὲ Οὐρσάκιος καὶ Οὐ-
άλης, καὶ ἄλλοι, οἱ ὁπλισθέντες εἰς τὴν ἰδίαν ἐ-
μετὴν ἐγίνοντο τῆς γνώμης τῆς Ἀέλιου, λοισάμενοι
ὅτι γινόμενης συνόδου, ἡ τὸ ἐν Νικηᾷ δόγματ' ἐ-
χον τὸ ὁμοῦσιον βεβαιωθήσεται, ἡ ἡ ὁπλίσαντες

ἡμεῖς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐλθόντες ἡ ἔχοντα τὸ
κατ' ἑσῆαν ὁμοῖον λήψεται τὸ κύριον, καὶ ἐκβλη-
θήσεται καὶ Ἀέλιος καὶ ἡ Αἵρεσις τῶν Ἀνομοίων, πεί-
θεται τὸν Βασιλέα γινέσθαι τὴν συνόδον εἰς δύο
μέρη, καὶ τὸ ἐν Ἀντιόχειᾳ εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὸ
δὲ ἐπερὶ εἰς τὴν Δύσιν. καὶ δὴ ἀφ' ὧν εἰσέρχονται εἰς τὸ δυ-
τικὸν μέρος ἐξακόσιοι Ἐπισκοποὶ ἐν ἑτὶ τριακοσίων
ἐξηκοσίων τριῶν, καὶ ἐπερὶ λέγουσιν ἐν τῇ τριακο-
σίων πονηκοσίων ὁράτῳ, ἐν ᾧ ἐνοεῖται καὶ Ἑλλάς,
καὶ Μακεδονία, καὶ Θράκη, καὶ Δάκεις, εἰς Ἀρμένι-
νον πόλιν τῆς Ἰταλίας, καὶ μέμφονται οἱ ἐκείσε πα-
τέρες καὶ τὸ κατ' ἑσῆαν ὁμοῖον, καὶ τὸ ἀπλῶς ὁμο-
ειν, καὶ δοκτορικῶς τῷ ἐν Σιερμῷ καὶ Ἀντιόχειᾳ πί-
στιν, καὶ βεβαιῶσι τὸ ὁμοῦσιον, καὶ τὰ ἐν Νι-
κηᾷ πεπραγμῆναι, καὶ τὰς μὴ θελήσαντας ἀναθεμα-
τίσαι τὸ ἄρτι δόγμα καθεῖλον, ἦσαν τὰς περὶ Οὐά-
λεως καὶ Οὐρσάκιον, Ἀνδρόνικον, Γερμανὸν, Γαίον
καὶ Δημόφιμον, εἴτα γράφει τῷ Βασιλεῖ, καὶ πέμπουσιν
καὶ ἔκτισιν Ἐπισκόπους πρέσβεις. διδάσκεται δὲ
ὁ Κωνσταντῖνος ὑπὸ τῶν Ἀνομοίων Ἐπισκόπων τὰ πε-
πραγμῆναι, καὶ ἐδέχεται εἰς ξωτυχίαν αὐτῆς τὰς
πρέσ-

πρέσβεις, ἃτα ἦλθον εἰς τὴν Βυζάντιον. δια-
φωνήσας δὲ οἱ ἱεροῦκοι ὅτι τινὲς λέγουσι ὁπο-
τεῖλαι αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν τὴν ἐν Σιερμῷ ἐκ-
θεσιν, καὶ υπογράψαι ποτὶς τῆς Συνόδου βι-
αίως, καὶ τὰς μὴ υπογράψαντας ἐξοριθῆναι.
ἄλλοι λέγουσιν ὅτι οἱ Αἰρετικοὶ κατεσκέυασαν καὶ
ἔφερον ποτὶς τῆς Συνόδου εἰς Νίκην χώραν τῆς
Θράκης, καὶ ἐβίβασαν αὐτὰς καὶ ἐπέγραψαν,
ὅτι καὶ τὸ καλῶς αὐτοὶ ὅμοιον, ἀλλὰ τὸ ἀπλῶς ὅμοιον.
καὶ εἰς μὴ τὰς ποτὶς ἰδιώτας ἔλεγον, αὐτὰ
εἶναι ἢ ἐν Νίκῃ πίσις, πλανῶντες αὐτὰς ἀπὸ τῆς
ὁμωνυμίας τῶν πόλεων, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ὅτι
αὐτὰ εἶναι ἢ πίσις τῆς ἐν Λαμνῷ Σικεμενικῆς
Συνόδου, ἢ ὁποβάλλουσα τὸ ὁμοῖον ὡς ἀγρο-
φοῦ, καὶ διδάσκουσα τὸ ὅμοιον καὶ τὰς γραφάς.
φαίνεται ὅμως μὴ υπογράψαι τὴν Σύνοδον εἰς
ἀπὸ πῶς, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐν Νίκῃ βεβαιώ-

σαι. ὁ γὰρ Ἐπίσκοπος Ῥωμαίων Δάμασος ἐπὶ
Βαλυντιανῶν καὶ Βάλωνος ἀφείρας εἰς τὴν Ἰτα-
λίαν Σύνοδον ἐνεκήρυκτα Ἐπισκόπων εἰς βε-
βαίωσιν τῶν ὁμοῖων, καὶ καθάρσιν τοῦ με-
θυστικῶν Ἀρεσίου Ἀυξοῦ καὶ γράφων συνου-
κῶς εἰς τὰς Ἐπισκόπους τῶν Ἰταλικῶν, τὰς σωμα-
χθόντας πάλιν ὅτε διὰ αὐτὴν περὶ τῆς λέξεως,
ἀφείρας τὴν Σύνοδον ταύτην ὡς μὴ υπογράψα-
σαν εἰς τὴν ἐκθεσιν περὶ πίσεως ἵνες, μόνον δὲ
τὰ τοιαῦτα ψεύδους ἢ τῶν Ἀρεσιανῶν κακουργία, ἰο-
πλῶν ἐπειδὴ ποτὶς μὴ ἐπαινεῖται, ποτὶς δὲ ψέ-
γεται, καὶ βιασθεῖσα παρετρέπη εἰς ἡνὶ ἀποπῇ ὑπε-
ρεν ἢ Συνόδου αὐτῇ ἐκ ἐγκατελείγεται εἰς τὰς
ἀγίας Συνόδους, ἀλλὰ ὁποβάλλεται τῶν. σημείω-
σαι ὅτι λέγει ὁ Πλάτων, τὰς Ἀνατολικὰς ὄντας ἰς
σοφίαν νομικησάσας τὰς Ἀνατολικὰς ἐπὶ τῇ
ταύτῃ ἀπλῶς καὶ ἀνεγγραμμένως ὄντας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

29

Περὶ τῆς ἐν Σελεύκειᾳ τῆς Ἰσαυρίας Συνόδου, καὶ τῆς Ἀφρονίας ἐν αὐτῇ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀπε-
κτε διαλύσεως αὐτῆς.

Τὸ δὲ ἔργον μέρος τῆς Συνόδου τὸ Ἀνατολικόν,
ἐκωλύθη ἀφαιρεθῆναι εἰς τὴν Νικομήδειαν ὑπὸ
σεσμῶν, καὶ εἰς τὴν Νίκην ὑπὸ Σεικῆς πε-
νοίας ἵνα μὴ ὁμολογήται ὁ ἀρεσιανισμὸς ὅπως ἐβε-
βαιώθη ἢ οὐδέ βεβαιώθη, καὶ ἀφαιρίζεται εἰς τὴν Σε-
λεύκειαν τῆς Ἰσαυρίας. γίνεται ὅμως εἰς αὐτὰς
διχόνοια, τὴν μὴ γὰρ οὗτος μέρος ἦσαν πε-
σώτες Εὐδόξιος, Ἀκάκιος, Πατροφιλος, Γεώρ-
γιος Ἀλεξανδρείας, Οὐρανίου, Τύρου καὶ ἑτεροι
τρεῖς ἀπὸ πάντων γὰρ ἦσαν τεσσαράκοντα
καὶ τρεῖς, ὡς Ἐπιφάνιος Αἰρέσει καὶ Ἡμεραίων.
τὰ δὲ ἑτέροις Μακεδόνιος Κωνσταντινουπόλεως, Γεώργιος
Λαοδικείας, Βασίλειος Ἀγκύρας, Εὐλόγιος Κυζίκου,
Σωφρόνιος Πουμπληπόλεως, Παφλαγόνος, Σιλβανός
Ταρσῆ καὶ οἱ πλείονες, ἦσαν γὰρ πάντες ἑκατὸν καὶ ἐξή-
κοντα. ἡ δὲ διχόνοια γέγονε κατὰ δύο τρίτας, πρώτων,
ὅτι ἦσαν καὶ ἵνες ὑπὸ κρίσιν, ὡς Κύριλλος Ἱεροσολύ-
μων, Βυσάτιος Σεβαστίας καὶ ἄλλοι συκοφαντήματα
ὑπὸ τῶν Ἀρεσιανῶν, καὶ ἔλεγον οἱ περὶ Ἀκάκιον
πρώτον θεωρηθῆναι τὰ ἡνῶν ἐγκλήματα, καὶ ὑ-
περεν θεωρηθῆναι τὰ περὶ τῶν δόγματων, τὸ δὲ

ἔτερον μέρος ἔλεγε τὸ ὀρθότατον. δούτερον, ὅτι συμ-
φωνήσαντες θεωρηθῆναι πρῶτον τὸ δόγμα οἱ περὶ 25
Ἀκάκιον εἰσηγόν τὸ Ἀνόμοιον, καὶ ἐζήτην ποι-
ῆσαι ἐκθεσιν ἐτέρων πίσεως, ὁ δὲ Σιλβανός καὶ
Σωφρόνιος καὶ οἱ περὶ αὐτὰς ἔλεγον ἀρκεῖ ἢ ἐν
Ἀντιόχειᾳ ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐκθεσιν, καὶ ἐχρεώ-
α ἐτέρων, ὁ γὰρ ἦλθον ἐν ταῦτα ἀφαιρῆσαι 30
πίσιν, ἀλλὰ βεβαιώσαι, καὶ ὅτω διελύθησαν ἀπρα-
κτοὶ, καὶ ἔρχονται οἱ περισσότεροι εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν, ὅπως καὶ ὁ Βασιλεὺς ἦλθον ἀπὸ τῆς Δύ-
σεως. σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ μέγας Βασίλειος ἐπὶ
σοφῇ Πατροφίλῳ Ἐπισκόπῳ λέγει, ὅτι καὶ ἐν 35
Ἀγκύρᾳ καὶ ἐν Κυζίκῳ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ ἐν Λαμψάκῳ ἐγρόντο ἐκθέσεις πίσεως ὡς
λέγει ὁ Ἐφέσιος Μαρκος ἐν τῇ πέμπτῃ περὶ τῆς
ἐν Φλωροντίᾳ Συνόδου, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης
Συνόδου εἰς τῆς δούτερας ἐγρόντο πλείους ἢ τετα- 40
κόντα ἐκθέσεις τὸ ὁμοῖον ἀφαιρῆσαι, ἰδὲ καὶ
Σωκράτης βιβλίῳ δούτερον κεφάλαιον, τεσσαράκον-
τον πρῶτον.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πονηρῶν Ἐπισκόπων Συνόδου, Ἀέτιον, Μακεδόνιον Κων-
σταντινουπόλεως, Κύριλλον Ἱεροσολύμων καὶ ἄλλων Ἀρχιερέων καθαιρέσει Ἀποβαλάτης, καὶ ἔσυνεβαι-
τος περὶ τῆς Μακεδονίᾳ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ ἀφαιρέσει τὰν τὸ καλῶς αὐτοὶ ὅμοιον ἀπὸ τῶν τὸ ἀνόμοιον 50
δαζαζόντων, καὶ ἐν ἡλεγομένη Αἰρέσει Μακεδονίᾳ.

Οἱ περὶ Ἀκάκιον εἰς Κωνσταντινούπολιν πονηρῶν
πληθύνων Ἐπισκόπων ἀφαιρῆσαι Συνόδου, καὶ
πέφθαι τὴν Βασιλείαν πιστεύει ὅτι τὴν ἱερὰν καὶ

πολύτιμον σοφίαν ἢ ἔδωκεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
τῷ Μακαρίῳ Ἱεροσολύμων, ὁ Ἱεροσολύμων Κύρι-
λλος ἔδωκε Φυμελικῷ παιγνιδιώτῃ ὡς Θεοδώριτος
βιβλίῳ

βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῇ εἰκοτῷ ἐξόμῳ. ὅθεν
 ἀναβῆναι ὁ βασιλεὺς θεωρηθῆναι πρὸς Αἰρεσιν Λε-
 τίαν, καὶ Εὐδοξίαν, δακνυσὶν ὅμως ὁ Ἀγκύρας
 βασιλεὺς τὰς βλασφημίας τῆς Λετίαν πρὸς βασιλῆα,
 5 καὶ θεωρεῖται ὁ Κωνσταντῖνος, Ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἑκ
 ὧντων ἀκῶν τὸν μονογενῆ τῷ Θεῷ τὸν, καὶ σο-
 φιστὰς τὸν Λέτιον, ἐμαρτυροῦν ὅτι ἐκείνῳ εἰσὶν
 αἱ βλασφημίας, ἀλλὰ τὸ ἐξορίζει αὐτὸν, καὶ κα-
 θαρθεῖ καὶ ἀναθεματίζεται αὐτὸν ἡ συνόδος, γρά-
 10 φοντα Γεωργίῳ Ἀλεξανδρείας, οἱ δὲ περὶ Εὐδό-
 ξιον ὑπεκρίθησαν, παρρησιάζεται ὅμως ὁ Ταρσὺς
 Σιλβανός, καὶ Ἐλούσιος Κυζίκης λέγοντες, εἰ καὶ
 πρὸς τὴν συνόδον ταύτην ἐκείνῳ ὁ τὸς ἐξ ἑκ ὧντων,
 λοιπὸν ὅτε κτίσμι ἐστίν, ὅτε δὲ ἄλλης ἐσθίας,
 15 ἀλλὰ δὲ τῆς τῷ Θεῷ, Ὀμοῦσιος ἄρα. ἀλλὰ ὁ
 ὁπλοὺς Κωνσταντῖος παιδείας, σφάλλει πρὸς χεί-
 ρας, εἶπον γὰρ αὐτῷ οἱ περὶ Ἀκάκιον ἐπειδὴ
 ἀπαξ τὸ Ὀμοῦσιον ἐστὶ βλάσφημον, ἐὰν λέγωμεν
 καὶ ἑστὶν Ὀμοιον ἐκ ἐπὶ βλάσφημον, ὅμως ἐν ὁσῶς
 20 τὸ ὄνομα τῆς ἐσθίας, ὅτι καὶ κλίνουσιν οἱ ἄνθρωποι
 εἰς τὸ Ὀμοῦσιον. ἀλλὰ τὸ εἰς τὸ Σίριον καλῶς
 ἐπεθῆ μόνον τὸ Ὀμοιον, ὅπερ ἐδέχθη καὶ ἡ ἐν
 Σιριῳ συνόδος (ψευδόμενοι καὶ πλανῶντες αὐ-
 τὸν) εἶτα καθαιρέται ὑπὸ Ἀκακίαν, ὡς λέγει
 25 ὁ σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῇ εἰκοτῷ ἑλ-
 τῷ δι' ἄλλας δὴθεν αἰτίας κατὰ τὸ ἔθος τῶν Αἰ-
 ρηκῶν ὁ μακεδόνος. ἀλλὰ τὸ μετακομίσαι τὸ λεί-
 ψανον τῇ ἀγίᾳ Κωνσταντίνῳ δὲ τῷ Ναῶν τῶν ἁ-
 γίων Ἀποστόλων εἰς τὸν ἅγιον Ἀκάκιον, περὶ τῆς
 30 ζόμης εἶναι τὸν Ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐγγυὲς
 κατεπιώσεως. θέλοντες δὲ τὸ ὀρθόδοξον λαὸν ἐ-

μποδίσαι, γέγονε φόνος ὥστε καὶ φρεσὶς δὲ
 αἱμάτων ἀνθρωπίνων ἐγέμισαν εἰς τὸν αὐτὸν τῇ ἁ-
 γίᾳ Ἀκακίᾳ. καὶ πρὸς τούτοις, εἰς Παφλαγονίαν
 ἀνήγαγεν ἀπὸ στρατιωτῶν εἶαν κατὰ Ναυαθιανῶν,
 ὥστε ἐγόνετο ἐμφύλιος πόλεμος κατὰ τὸν Σιδαν.
 καθαιρέται ἐν ὁμακεδόνιος, καὶ μετακίθεται ὁ
 Εὐδόξιος. καθαιρένται δὲ ἐτι βασιλεὺς ὁ Ἀγ-
 κύρας, ὁ Κυζίκης Ἐλούσιος, καὶ ἀνὴρ χειροτονεῖται
 ὁμιαρὸς Εὐνόμιος, καὶ ἐτι καθιέρησαν Σιλβα-
 νὸς Ταρσὺς, καὶ Σωφρόνιος ὁ Παφλαγόνος καὶ ἄ-
 λλοι. εἶτα μετὰ τὴν ἀλύσει αὐτῆς, οἱ λέγοντες
 πρὸς καὶ ἑστὶν Ὀμοιον διεκρίθησαν φανερώς ὑπὸ τῶν
 Ἀνομοίων, καὶ σωσέμεντα ἰδίαν Αἰρεσιν τῇ Μα-
 κεδονίᾳ λεγομένην, σωσέντες πρὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ
 ἐπὶ τῶν ἱγνακίων γυναικῶν συνόδον, καὶ λοιπὰ
 ἀλλοίῳ πρὸς ἐπὶ ὀνόματι τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ συνόδου βε-
 βαιωθεῖσαν, ἐγκαλέμενοι δὲ ὑπὸ Ἀκακίαν καὶ τῶν
 περὶ αὐτὸν, ἀπεκρίθησαν ἀπὸ Σωφρονίαν τῇ Πα-
 φλαγόνος ὅτι οἱ Δυήκοι λέγοντες τὸ Ὀμοῦσιον ἀτάκ-
 τως, συμπλέκουσιν εἰς τὰς ὑποστάσεις τῶν Πατρῶν
 καὶ τῆς, οἱ δὲ Ἀνόμοιοι δὲ πρὸς τὸν τῶν Πα-
 τρῶν, αὐτοὶ δὲ ἐφλυαροῦν ὀρθόδοξον λέγοντες τὸ
 καὶ ἑστὶν Ὀμοιον. καθαιρέσι δὲ καὶ τὸν ἱεροσολύ-
 μων κύριον, ὄντες ἐγκλημα εἰς τὸν τὸν Βα-
 σιλῆα ὅτι εἰς κηρὸν μεγάλης πείνης ἐπώλησε με-
 ρικὰ καμήλια τῇ ἀγίᾳ τάφῳ, καὶ ἔθρεψε πτωχεύς,
 οἱ συνωδικοί δὲ εἶπον ἄλλως, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.
 εἰς δὲ τὸ κοινὸν ὅτι τῆς ἐν Μελιτινῇ συνόδου κα-
 θαιρησάτης Εὐστάθιον καὶ Ἐλπίδιον, ἐκοινωνήσαν
 ἐκείνοις ὁ κύριος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

35 Περὶ διωγμῶν τῶν χειριστῶν ὑπὸ Σαβωρίαν Περσάρχη, καὶ ἐκστρατίας αὐτῆς ἑρῶμαίων, καὶ τῆς
 καὶ αὐτῆς θαυματουργίας ὅτι τῆς Νισίβως Ἀρχιερέως, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὸ Ὀμοῦσιον συ-
 νόδου, καὶ ἐξορίας ὅτι Ἀντιοχείας θείας μελετίαν ὑπὸ Κωνσταντίνου.

40 Φθονοπαίτων τῶν Περσῶν τοῖς Ῥωμαίοις τῆς αὐ-
 ξήσεως τῆς χειριστῶν, ἦγχε Σαβῶριος ὁ
 Περσῶν βασιλεὺς διωγμὸν μέγαν κατὰ τὰς εἰς τὴν
 Περσίαν Χριστιανῶν, ἐν οἷς καὶ Ναθαναήλ παιδα-
 γωγὸς Σαβωρίαν, καὶ Συμεὼν Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ
 45 κληρικοὶ ἑκατὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐμαρτύρησαν, ἀλλὰ
 καὶ ἐκ τῶν πέλεων δεκαοκτὼ χιλιάδες ὁπίσθηται ἐ-
 μαρτύρησαν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν αὐτῶν τὸ πολέμου
 τοιαύτου, ὅτι μητρὸς τῆς Περσογενῆς ἀπῆλθεν
 εἰς τὰς Βερχυμαῖας, καὶ περὶ ποιήσει φιλοσοφίας,
 καὶ ἐγκρατὴς χρυσάμνος, σεβαστὸς ἐλογίσθη παρὰ
 50 αὐτοῖς, κατεσκοῦσε δὲ καὶ ὑδρομύλας, καὶ λυτρεῖ
 ἀπὲρ ἐκείνοις πρὸς εἶδεν, καὶ ἔτι πιστὸς δίκαιος,
 εἰσερχόμενος εἰς τὰ ἱερά, λίθους ἡμίους καὶ μαρ-
 μαρίτας πολλὰς ἔλαβον. ἔδωκε δὲ αὐτῷ καὶ ὁ
 βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν τοιαῦτά τινα ἵνα φέρῃ πρὸς μεγάλῳ
 Κωνσταντίνῳ, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐλθὼν εἶπον, ὅτι καὶ

ἄλλα εἶχε πολλὰ, ἀλλὰ ἔλαβον αὐτὰ ὁ Σαβῶριος,
 καὶ ἔτις ἐκίνησαν ὁ Κωνσταντῖνος τὸν πόλεμον.
 μετὰ τὸν διωγμὸν ὅμως ἔγραψε πολλὰ πρὸς Σα-
 βωρίαν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, ἀλλὰ ἐδόξεν ὀφείλῃ
 ὑστερον δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνῳ στρατῶν ὁ Σαβῶριος καὶ
 Ῥωμαίων, καὶ πολιορκεῖ ἰσχυρότατα πρὸς Νισίβιν,
 ἢ καὶ Ἀντιόχεια μυγδονίας λέγεται. ὁ δὲ Ἐπίσκοπος
 τῆς πόλεως Ἰάκωβος ἄνθρωπος περὶ πόλεως ἀπὸ
 σούλων σκίπαις καὶ κῶνυψι ἀναφθέρει τὰ ζῶα
 τῇ Πέρσῃ, καὶ φυγεῖν πρὸς ἀσκήσει τὸν πυρσολά-
 τῃν εἰς τὰ ἴδια. ἀλλὰ τὸν περὶ τὸν ὅμως τῇ πόλεμον
 ἀπέρχεται ὁ Κωνσταντῖνος εἰς τὴν Ἀντιόχεια, καὶ ἀφαι-
 ρεῖ συνόδον εἰς Βεβαίωσιν τῇ Ἀνομοίᾳ. ἀλλὰ ἐπειδὴ μετὰ
 Εὐδόξιον οὐκ ἔτι χειροτονήσας ἀλλὰ Ἀντιοχείας,
 ζητῇ ἡ συνόδος χειροτονηθῆναι πρῶτον Ἀντιοχείας
 Ἐπίσκοπον, καὶ τότε θεωρηθῆναι τὸ δόγμα ὅτι
 μετ' ἐκείνῳ. ἦν δὲ τότε παραιτησάμενος πρὸς Ἐπι-
 σκόπων

σκοπήν αὐτῶ πλὴν εἰς πλὴν Ἀρμενίαν ὁ θεὸς (με-
λέη). Θαρσύντες δὲ οἱ Ἀρμένιοι εἶναι τὴν
μελέην ὁμογνώμονα αὐτοῖς ὡς καὶ περὶ τῆς
περὶ αὐτῶν αὐτῶν κανόνας (δισέπσκο-
πῶ γὰρ ἦν) Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον, καὶ αὐτῶ
πλὴν ἐν αὐτοῖς ζῶν ἵκνται σύμφηφοι καὶ
οἱ ὁρθόδοξοι, πλὴν δὲ κοινὴν καὶ ἑγγεγραφὸν περὶ αὐ-
τῶ ψήφον ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἐπίσκοποι φυ-
λάττειν τῇ σαμοσαίων Εὐσεβίῳ. ἔλθων δὲ ὁ θεὸς
μελέη, περὶ παντὶ καὶ ὑπὸ ἰσχυρῶν καὶ
ἐκλήνων ἀπὸ τῆς περιφέρειας αὐτῶ ὄνομα. εἰδὼσι δὲ
ὁ βασιλεὺς ἐξηγήσασθαι τῇ θεῷ μελετίῳ καὶ ἄ-
λλοις, τὸ, κύριε, κἄντις με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτῶ εἰς
ἐργα αὐτῶ, καὶ πλὴν ἐξηγήσιν ταχυγεγραφεῖται διώ-
ρισον. ἐρμηνεύει πρῶτον ὁ λαοδικεὺς Γεώργιος
ἀρειανικώτατα, εἶτα ὁ Παλαμίνος Ἀκάκιος κα-
τὰ πλὴν μέσσην ὁδὸν, τρίτῳ δὲ ὁ μελέη.

φώνησε τρεῖς τὰ νομίσματα ὡς ἐνὶ ἀσβεστόμεθα, καὶ
ἀπὸ τοῦ ὁ ἀντιπῶ Κωνσταντῖος ἐκβάλλει τὸν θεὸν
μελέην, καὶ ἐξοστρακίζει εἰς πλὴν ἰδίαν αὐτῶ πα-
τρίδα. ὁ δὲ θαυμάσιος Εὐσεβίος ὁρῶν πλὴν ὡς
βασιλὴν τῶν σωτηριῶν, καὶ ἔχων τὸν χάριτίν τῆς
ψήφου μελετίῳ, ἀναχωρεῖ εἰς πλὴν ἐπαρχίαν
αὐτῶ, ἐν χάριτίν ζητήσας ὁ βασιλεὺς, καὶ
δοσπυχῶν, ἔστειλε ταχυδρομῶς καὶ ἐξήτει αὐτῶ
βριάντος, εἰπὼν ἐὰν μὴ δώσῃ αὐτῶ, ἵνα καὶ ἡ ἀπε-
σταλμένη πλὴν δεξιὰ αὐτῶ, ὁ δὲ ἀναγνὼς τὸ βασιλι-
κὸν πρῶταγμα ἔδωκεν ἵνα κόψωσιν αὐτῶ καὶ πλὴν ἀρει-
σιν, καὶ εἶπον ἐδίδομι τὸ ψήφισμα, ὅτι ἐστὶ τῆς ἀρει-
νικῆς βδελυρίας ὀλεσθῆναι, ὅπερ μαθὼν ὁ βασιλεὺς
καὶ θαυμάσας, ἤγαπα τὸν ἀνθρώπον, Θεοδώ-
ρος λόγῳ δούτῳ κεφαλῇ τριῶν δούτῳ. 15
αὐτῶ ἐστὶν ἡ πελοπόννησος κατὰ τῆς ὁμοκλήσεως
μετ' αὐτῶ καὶ ὁ Κωνσταντῖος πελοπόννησος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

10

Ὅτι ἐκ πλὴν ἀνωτέρω πλὴν μετὰ πλὴν ὅν Σαρδικῇ Συνοδῶν γινόμενων ἐκτελεσθῶν δέκνται εἶναι τὸν ῥώμης
ἐκτὸς ἑτέρου, ἀλλ' ἡ μερικὴν ἐπίσκοπον, καὶ ταῖς συνοδοῖς ὑποκαίμεται.

Αὐτὸς ἐν σημείῳ καὶ οὐκ ἐν τῶν γινόμενων με-
τὰ πλὴν ὅν Σαρδικῇ Συνοδῶν. ὅτι κρινεται
ἡ ἄρεσις φωτεινῶ, καὶ κατακρίνεται χωρὶς γνώμης
ἡ διδασκαλία τῶ ῥώμης. ὑπογράφει εἰς τὸν ἀ-
ρειανισμόν ταῦτ' εἶπ' εἰς τὸν ἀθεϊσμόν ὁ Παί-
πας τῆς ῥώμης. γίνονται Ἀρειανοὶ ἐπίσκοποι
ῥώμης Λιβέριος, καὶ Φίληξ. περὶ αὐτοῖς φόνος
καὶ μυρία κακὰ μαχόμενοι ἀλλήλοις οἱ ἐπίσκοποι
ῥώμης. ἀθροίζονται συνοδοὶ ἀντὶ γνώμης τῶ
ῥώμης, καὶ πείθονται αὐταῖς οἱ ἐπίσκοποι ῥώμης.

δέεται τῶ βασιλεὺς περὶ Συνοδῶν ὁ ῥώμης Λι-
βέριος. περὶ αὐτῶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος καὶ ὁ ῥώ- 25
μης καὶ πάσης τῆς οὐκ ἐκρίνεται. καθαιρούμενοι καὶ
καταρτίζονται Πατριάρχαι χωρὶς ἵνους μνήμης τῶ
ῥώμης, ὥστε φαίνεται καὶ ἐκ τῶν ὅτι ἐδένειν
ἑτέρου ὁ ῥώμης, ἀλλ' ἐπίσκοπος μερικῆς ἐπαρ-
χίας τῆς δύσεως, ἐκτὸς δυνάμει μόνῳ. 30
τῶν ὁρῶν αὐτῶ, καὶ ὑποκαίμεται ταῖς συνοδοῖς
ἐκ ὑπερεκρίνεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

35

Περὶ τῶ εἶδος τῶ βαπτίσματος τῶ Ἀρέας ὅτι οἱ μεταγενέστεροι Ἀρειανοὶ μετέλλαξαν ἀδένεται ὡς αὐτῶ,
ὡς αὐτῶ καὶ τὸ δόξα Πατρὶ, καὶ περὶ τῶ συστατικῶν γράμματος τῶν τριῶν ὑποστάσεων.

Ἀξιοσημείωτον ἐστὶ καὶ τὸ ἐρητισμόν καὶ, ὅτι
ὁ Ἀρέας τὸ εἶδος τῶ βαπτίσματος ἐκ ἡλλάξαν
εἰς πλὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἐδέχθη καὶ τὸ βαπτίσμα τῶν
Ἀρειανῶν συνοδικῶς. ὑστερὸν ὁμοῦ οἱ Ἀρειανοὶ θεμε-
λιωθέντες, ἡλλάξαν καὶ τὸ εἶδος τῶ βαπτίσματος
λέγοντες, εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς τῶ μέζονος, τῶ
τίῳ τῶ ἐλάττωτος, τῶ πνεύματος τῶ ἡπιοῦ, καθὼς
τῶ ἱστορῶ καὶ ὁ κειρηνὸς εἰς πλὴν συνοψιν αὐτῶ.
ἀλλὰ καὶ τὸ δόξα Πατρὶ καὶ τίῳ καὶ αἰῶν Πνεύ-
ματι μετέτεψαν λέγοντες, δόξα Πατρὶ δι'
τίῳ ἐν αἰῶν Πνεύματι. ὅθεν ὁ Κωνσταντῖος διηγῆται
μετὰ θαυμασμῶ μὴ ἀκχεῖσθαι ποτε ψάλλεσθαι εἰς ὅλῳ
πλὴν Ἀνατολῇ τὸ δόξα Πατρὶ καὶ τίῳ καὶ αἰ-
ῶν Πνεύματι, ἀλλὰ μόνον ψαλλεσθῆναι ὡς

περὶ αὐτοῦ. καὶ φαίνεται ὁμοῦ πιθανόν, καθότι, 40
εἰς πολλὰς ῥάπας καὶ, ὡς συνάγεται ἐκ πλὴν περὶ
τῶ αἰῶν Πνεύματος τριῶν κεφαλῶν τῶ αἰ-
ῶν βασιλείας, ἐπειδὴ εἰς τὰς περισσότερας ῥάπας
τῆς ἀνατολῆς ἐλαμψεν ἡ ὁρθόδοξία, καὶ ἰσορροῦσε
καὶ ἡ δοξολογία, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ 45
κεφάλαιον ἐβδόμον. ἀλλὰ τὸ ὑποκρίνεται ὁμοῦ
τὰς Ἀρειτικὰς, ἵνα μὴ ἀπατάνται οἱ ὁρθόδοξοι, καὶ
δὴ καὶ εἰς πίσωσιν καὶ κοινωνίαν τῶν ἀσεβῶν, διε-
τάχθη ὁρίσασθαι τὸ συστατικὸν γράμμα πικροτέρως,
Π. ΤΙ. Α. ἡ γὰρ Πατὴρ τίος καὶ αἰῶν Πνεῦμα, 50
καὶ μετὰ πλὴν ὑπόθεσιν ὑποφραγῆσθαι τῇ Ἀρμένῳ
τὸ γράμμα τῆς μαρτυρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἀρχιερατείας Μαξιμιανᾶ μετὰ Μακάριον, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῆς.

Νικηφόρος ὁ Κάλιστος ἐν τῇ εὐδελείᾳ τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς ἰστορίας αὐτῶν γράφει ὅτι Μα-
ξιμιανᾶς ὁ καὶ μάξιμος τὸν Ἐπίσκοπον Μακάριον
διεδέξατο αὐτὸς πρῶτος καὶ ὑπόσημος. ὁ δὲ Ἀλέξαν-
δρος διηγείται καὶ ταῦτα, ἐν γὰρ τῇ διωγμῷ πολ-
λὰς βασάνων ὑπέμεινε, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλ-
μὸν ἐκποπὸς ἀπελύθη. περὶ τῆς δὲ ὁ Σωζόμενος
ὅτι ὁ Μακάριος Ἱερουσολύμων (ὃς ἐκοιμήθη τῇ
ἐποσῷ πρώτῃ ἔτι τῶ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ) ἔχει
25 ἐρτόνησε τὸν Μαξιμόν Ἐπίσκοπον Λύδης, ὁ δὲ λαὸς τῆς
Ἱερουσαλὴμ τὸν Μαξιμόν ὁμολογῶν ὄντα καὶ ἑ-
νάρετον εὐσεβῆς, οὐκ ἠρέσκον αὐτὸν, ἀλλ' ἐ-
χειρτόνησαν ἄλλον Λύδης, καὶ αὐτὸν ἐκράτησε,
καὶ περὶ αὐτοῦ λόγος ὅτι ὁ Μακάριος διὰ τὸ
30 εἶναι τὸν Μαξιμόν ὁρθόδοξον ἐποίησε τοιαύτῳ μη-
χανῇ, καὶ ἐκώλυσε αὐτὸν ἀπὸ τῆς Διοσπόλεως
ἰν' αὐτὸν ἔχει Διάδοχον, καὶ μὴ τυχὸν γούηταί τις
Ἀρειανὸς εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. μαθὼν δὲ ὁ εὐσεβὴς
Κωνσταντῖνος ὅτι τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ, ἦγεν τῶ
35 Ναῦ τῶ μεγίστῃ τῆς Χριστῆ Ἀναστάσεως ἐν ᾧ καὶ ὁ ἁ-
γιος τάφος ἡ εὐκοδομὴ ἀπετελειώθη, ἔστειλε εἰς
τῆτον τὸν Μαξιμιανᾶ ἵνα ποιήσῃ ἐλθεῖν πάλιν
Ἐπισκοπὸς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀγίας τῆς. ὁ μέγας

δὲ Ἀθανάσιος ὡς ἐπομῇ αὐτῶν παλαβὼν
ἐποίησε τῶ Ναῦ τὰ ἐγκαινία, φεύγων γὰρ ἀπὸ
τῆς ἐν Τύρῳ Σιωδῆς, ἦλθε πρὸς τῶ ἀπελθεῖν εἰς
τῷ Κωνσταντινῶ πόλιν εἰς τῷ ἀγίῳ πόλιν, καὶ
ποιήσας εὐχὰς, καὶ χρίσας τῇ ἀγίᾳ Μύρῳ, καὶ
ἀγάσας ἐκείνης τῆς εὐκτερίας πρὸς τῶ φθάσαι
τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ἀπῆλθε εἰς τὸν Βασι-
λέα. ὡς γὰρ ὁμοῦ δὲ οἱ Ἐπίσκοποι εἰς τῷ Ἱερου-
σαλὴμ, φαιδρῶς λίαν ἐπετέλεσαν τῷ ἑορτῶ
τῶν ἐγκαινίων, ὡς ἑορτάζει ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία
τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τῶ Σεπτεμβρίου μηνὸς ὡς συμ-
περαίνει ὁ Ἀλέξανδρος περὶ τῶ τριάντα ἔτη
τῆς αὐταρχίας Κωνσταντίνου. ἐκυβέρνησε δὲ τὸν θρό-
νον πανόυνως ὁ Πατριάρχης Μαξιμιανᾶς χρόνος
ἔξ κατὰ τὸν Κάλιστον. ὅσοι δὲ ἀποσκορακίζουσι
τὸν Κυριακόν, διδόντες αὐτῷ χρόνος ἐκείνους
ὅπερ καὶ ἀληθεῖς εἰσιν. ἀξιοσημείων δὲ ἐν
ταῦτα ἐκείνῳ ὅπερ λέγει ὁ ἱερεὺς Ἐπιφάνιος ἐν τῇ
περὶ μέτρων, ὅτι ἐν τῇ ὅρῃ Σιών ἦσαν ἐπὶ σωμα-
γωγῶν εὐσεβῶν, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐμείνου ἕως Μαξιμιανᾶ,
καὶ ἐπληρώθη τὸ τῶ Ἡσαΐα ἐν κεφαλῇ πρώτῳ, ὡς
σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι ὡς δηλονότι ποτὲ ἡ Ἐκκλησία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἀρχιερατείας μετὰ Μαξιμιανᾶ Κυρίως, καὶ τῶ ἐν τῇ Οὐρανῷ φανόντι σημεῖ
35 τῶ Σταυρῶ, καὶ τῆς ἐκμηχανῆς Ἀρειανῶν ἐξώσεως Κυρίως ἀπὸ τῶ θρόνου τῶν Ἱερουσολύμων καὶ αὐ-
τῶς ἀξίως Ἐρσινίς, εἶτα Ἡρακλῆς, εἶτα Ἰλαρίος καὶ αὐτοῖς Κυρίως καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐ-
τῶν, καὶ περὶ τῶν κατηχήσεων αὐτῶν κατὰ τῶν λεγόντων τότε εἰς σῶμα τῶ Κυρίου ὅτε τῶς μεταλαμ-
βάνοντες, καὶ περὶ ἀπολογίας διττῆς κατὰ τῶν διττῶν ἀποδεικνύντων τὸν Κύριον Ἀρειανόφρονα.

Μετὰ δὲ τὸν Μαξιμιανᾶ ἀρχιεράτους ὁ παμμέ-
γιστος Κύριος. ὁ δὲ Θεοφάνης σημεῖοι ὅτι
40 ὁ Καισαρείας Ἀκάκιος καὶ ὁ Σκυθοπόλεως Πα-
τέριος Ἀρειανὸς ὄντες, καθεῖλον τὸν ἱερεὺς
Μάξιμον τῇ δεκάτῃ ἐνάτῃ ἔτι Κωνσταντίνῃ, καὶ
ἀντεσηγάγον τὸν Θεὸν Κύριον, νομίζοντες αὐ-
τὸν ὁμόφρονα αὐτοῖς εἶναι, καὶ τῶ τῇ ἔτι ἐφά-
45 νη ὁ ζωοποιὸς Σταυρὸς εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Ποντη-
κῆς περὶ τῇ πύλῃ ὡς παμμεγεθέστατος ἐκ φωτὸς
κατεσκύασεν ἐν Οὐρανῷ, ἐκτεταμένῳ δὲ Ἀσέρον
ἀπὸ τῶ Γολγοθᾶ ἕως τῶ ἀγίου ὄρους τῶν Ἑβραίων, καὶ
εἶχε σέφανον περὶ αὐτὸν ὅσον ἡ Ἱερὺς τὸ ἔδος ἔχοντα,
50 εἶδον δὲ αὐτὸν τὸ πλήθος τῆς πόλεως ἐκείνῃ ἵνα φαν-
τασθῶν, ἀλλὰ εἰς πολλὰς ὥρας ταῖς ἀσερχεῖσθαι
μαρμαρυγαῖς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας νίκησαντα.
σωφύγον δὲ τὰ πλήθη εἰς τῷ Ἐκκλησίᾳ τῇ φό-
βῳ τῆς Θεοπτείας, εἶτα εὐφροσύνης πληθύνοντες,
τὸν Θεὸν ἅπαντες ὕμνον. ἔτιως οὐκ ὀνομασία,

ἀλλ' ἐξ Οὐρανῶ τὸ δόγμα μαρτυρεῖται, ὅθεν καὶ πο-
λλοὶ ἐπέδυσαν ἱεδαῖοι καὶ Ἑβραῖοι. ἀποσκορμίσ-
δὲ τότε, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἰς τῷ Παννονίαν
εἰς τὸν κατὰ Μαγνυσίαν τῶ τυράννου πόλεμον, εἰς
τῷ πόλιν Μερσαν εἶδον αὐτὸν σῶμα τῇ στα-
τῇ, ὅτε καὶ ὁ Κύριος ἐγραψέ τῷ αὐτῷ Κων-
σταντίνῳ, ὅτι ἐπὶ τῶ πατρὸς σε ἐφάνη ὁ Σταυρὸς
ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ σε δὲ ἐφάνη ἐν τῷ Οὐρανῷ. τό-
τε καὶ τῷ Μαγνυσίᾳ συμβαλὼν ἐνίκησε, καὶ νι-
κηθεὶς ὁ Μαγνυσίᾳ ἐφυγεν εἰς Γαλίαν. εὐθὺς
ὡς ἄρχειται μόνος ἐσφάγη. ὁ δὲ Κύριος Ἱερου-
λύμων Ἀρχιερεὺς γονόμῳ δεκαπέντε χρόνος,
ἀνεχώρησε, διότι οἱ Ἀρειανὸι ὁ Καισαρείας Ἀκά-
κιος καὶ ὁ Σκυθοπόλεως Πατέριος φθόνῳ φε-
ρόμενοι, κατεσκύασαν καὶ ἐξεβλήθη ὁ ἁγιος,
καθὼς ὁ ἁγιος Ἐπιφάνιος λέγει Αἰρέσει ἐξηθ-
ση οὕτως, καὶ ἐχειρτονήθη Ἐρσινίος τις ὁ καὶ Εἰρη-
ναῖος, ὅστις ἐσάθη ἐτητεία, καὶ μετὰ τὸν Ἐρσινίον
ἱερέα.

Ἡρώκλειός τις ὁ καὶ Εὐτύχιος ὁ ζήσας οὐα μη-
να, πλὴν ἄλλοι διδόντες αὐτῷ τρεῖς χρόνους. με-
τὰ τὸν Ἡρώκλειον εἰσῆλθον ὁ Ἰλάριος ὁ καὶ Ἰλα-
ρίων μείνας χρόνους πέντε. εἰς τὰς τὸν χρόνον ἐπα-
νῆλθον ὁ Θεοχαρίτωπος καὶ νόμιμος Ποιμὴν ἁ-
γίου Κύριλλος, καὶ ἐκάθισεν πανόσεβός κα-
τὰ τὸν Θεοδώριον ζήσας εἰς τὸν χρόνον αὐτῶν ἄλλους
δεκαεξὶ χρόνους. ἐτάπησι δὲ οἱ ἰσορικοί, καὶ τὸν
κοινῶς ἡ ἐκκλησία τὰς εἰρημνίας τρεῖς, καὶ τὸν
τυραννήσαντα ἐπὶ ἱερουσαλὴμ Θεοδοσίον εἰς τὸν κα-
τάλογον τῶν ἁγίων ἐπισκόπων ἱεροσολύμων ὡς
ἐπιθέτας, καθὼς καὶ αὐτὸν ἐτάπησιν εἰς τὸν κα-
τάλογον τῶν ἐπισκόπων Ῥώμης. ὁ μὲν οὖν ἁγί-
ος Κύριλλος ἐβρέθη παρὼν εἰς τὴν οἰκουμενικὴν δούτε-
ραν ἁγίαν συνόδον, καὶ ἐγκωμιάσθη ὑπὸ αὐτῆς εἰς
τὴν πόλιν τὸν Ῥώμης δάμασον ἐπισκόπον αὐτῆς, ὡς
ἐκηθίσεται, ἐπειδὴ καὶ τότε ὡς καὶ ἄλλοτε ὁ θρό-
νος τῆς ἁγίας ἱερουσαλὴμ ἐτιμάτο, καὶ ἐσεμνύε-
το, καὶ καθότι ὁ βασιλεὺς ἐγὼ τὸν ἁγίον ἐπι-
στήμονα ἀνθρώπον. ὅπως ἐστὶν ὁ Κύριλλος ὁ συγγρά-
ψας τὰς ὠραιότατας κατηχήσεις, τὰς γλυκυ-
τέρας ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ὁ ἐναντιωθεὶς τοῖς
Ἀρεταῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις Αἰρετικῶς, οἵτινες ἐ-
βλασφήμουν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες
ὅτι τότε ἦν σῶμα Χριστοῦ, ὅτε μόνον αὐτῶ μετε-
λάβανον, ὡς ἀπλησίως ἔχοντες τοὺς νόμους λέγαντι
τῷτο Καλβινολατρεῖς, τοῖς τὰ ἀπαθείσματα
ὅλων τῶν Αἰρετικῶν σιωπᾶσαι καὶ ποιήσασιν αὐτῶ
ἀρετὰς τῆς ἐθελοθρησκείας αὐτῶν, ὡς ἐρεῖται ἐν τῷ
ἰδίῳ τόπῳ. Ἐπιλαμβάνοντα δὲ ἦναι τῶν ἁγίων τῶ-
ν εἰς δύο ἡνὰ, πρῶτον, ὅτι ἔγραψε τὸν Κωνσταν-
τινον ὅτε ἐσημείωσε διὰ τὸν φανέντα τύπον τοῦ Σταυ-
ροῦ ὁσεβέσαντων. δεύτερον, ὅτι εἰς τὰς κατηχήσεις
αὐτοῦ ὅσα ἐπέπεσε τὸν υἱὸν ὁμοῦσον τῷ Πατρὶ, ὁ-
θον ἐπεταῖ εἶναι αὐτὸν Ἀρετιανόν. Ἀλλὰ ἐκτενέως
καὶ τὸ πρῶτον, ὅτι εἰ καὶ ἦν ὁ Κωνσταντῖνος ὁ πατριάρχης
ὡς ἐκηθίσεται, ὅμως ἐκυβέρνησε ὁ Κύριλλος, καὶ
εἰ μὴ ἦν καὶ ὁσεβής ὁ Κωνσταντῖνος, ἔπεν αὐτὸν ὁ-
σεβῆ ἵνα μὴ περιπέσῃ εἰς τὸν ἐκκλησιασμόν, ὡς ἡ
Εὐδοξία ἐφοβείτο μαχομένη τῷ χρυσοσώμῳ.
καὶ ἐν τῷ Διαλόγῳ ὁ Πάπας Λιβέριος ὁσεβῆ εἰ- 10
πε τὸν Κωνσταντῖνον. ἰδὲ ἀνωτέρω τῷ αὐτῷ βιβλίῳ
κεφάλαιον ἕνατον. καὶ ὁ Κωνσταντινιανὸς Εὐθύμιος
δι' ἀποκαλύψεως σωεχώρησεν οἰκονομικῶς τὴν
πετραγαμίαν τῷ Λέοντι, καθότι ἔχει κατὰ τὴν
αὐτοῦ ἐκείνου ὁ βασιλεὺς εἰ μὴ σωεχώρητο Θεασί- 15
σαι εἶναι τὸ ὡς νόμον οἰκονομῆσον, ἥτοι τὴν πε-
τραγαμίαν γάμον νόμιμον. καὶ δὲ τὸ δεύτερον,
ὅτι καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς πολλὰ ὠκονόμησεν ἐπὶ
βασιλείᾳ, τὸσον ὥστε καὶ ἐκατηγορήθη. ἀλλὰ καὶ
ὁ βασιλεὺς εὐαγγελιστὴς ὁρθοδόξιας, καὶ ὁ παρὼν Κύ- 20
ριλλος εἰς τὰς κατηχήσεις αὐτοῦ ἐρμηνεύων τὸ σύμ-
βολον λέξιν καὶ λέξιν, τρανῶς ἐθεολόγησε Θε-
ὸν ἀληθινόν ὡς περὶ τὸν Πατέρα, καὶ τὸν υἱόν
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀπερ' ταῦτά ἐστι τὸ Ὁμο-
σίῳ. ὁθον ἔγραψεν ὁ ἁγίος Κύριλλος ὁ Ἀλεξαν- 25
δρείας πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινιανῷ κληρικῶς, ὅτι
ἡ πρώτη ἐν Κωνσταντινιανῷ συνόδος εἰ μὴ εἶπε
ἐρητῶς τὴν Θεοτόκον φωνήν, ὅμως πραγματικῶς εἶ-
πεν αὐτῇ, ἐπεὶ αὐτὴν τὸν υἱὸν τῷ Θεῷ εἶπεν ὅτι
ἐσαρκώθη, ἐγενήθη, καὶ τὰ ἕξῃς. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'

Περὶ τῶν θαυματουργῶν τοῦ ἁγίου ξύλου τοῦ σταυροῦ καὶ ἀσηπότητος αὐτοῦ καὶ ἀδιαφθορείας, καὶ τῷ μὴ ἔλα- 35
τῆσθαι κοπιόμην καὶ διαδιδόμην τοῖς περσικῶνταις.

Κορωνίδα καὶ κεφάλαιον τῆς μνήμης τοῦ μακα-
ρίου Κυρίλλου προσέτιμι τὸ θαῦμα τὸ περὶ τοῦ τι-
μίου ξύλου τοῦ σταυροῦ, ὅπερ ἔχει μόνον ἀσηπτον ἐφυ-
λάχθη τριακοσίαις τετακτοῖς χρόνους, τὸ καὶ ἀναση-
σαν μίαν γυναῖκα γραῖαν ἡμιθανῆ κατὰ τὸν Σω-
ζόμενον εἰς τὸ δεύτερον τῆς ἰστορίας αὐτοῦ, καὶ δὴ καὶ
τέλειον νεκρὸν κατὰ τὸν Νικηφόρον εἰς τὸ ὄγδοον
τῆς ἰστορίας αὐτοῦ, ἀλλὰ πῶς διεμερίσθη εἰς ὅλα τὰ
μέρη τοῦ κόσμου, καὶ ἵνα λαλήσω μετὰ τῆς ἡμετέρας
γλώσσης τοῦ μελισσαγῆς φημὶ τὰς Κυρίλλου κατηχήσεις
τετάρτη, διὰ τὴν αἰσθητικὴν ξύλην τῆς γῆς ἁπασῆς ὁ
κόσμος εἰς τμήματα μεριζομένης διαπεπληρωμένη.
ἐάσω μὲν ἐκείνο τὸ ἀποκομιθεὶς εἰς τὴν Κωνσταντινί-
πολιν, καὶ βληθεὶς εἰς τὸν ἀνδριανῶνα τοῦ Κωνσταν-
τίνου ἐπάνω τοῦ κοκκίνου κίονος καθὼς μαρτυρεῖ ὁ
Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ
ἐβδόμῳ διὰ φύλαξιν δηλοῦσι τῆς βασιλείας τῶν
πόλεων, ἐκείνο μόνον τῆς ἱερουσαλὴμ ἡ πόλις, ὅπερ διη-

γεῖται ὁ Παυλῖνος εἰς τὴν οὐδεκάτιον αὐτοῦ ἐπιστο-
λήν. ὁ σταυρὸς εἰ καὶ ἐστὶν ὅλη ἀναισθησία, σώζει
ὅμως, ἥτοι ἔχει δυνάμιν ζωτικὴν, ὁθον ἐξ εἰ- 40
κένου τοῦ χρόνου τῆς οὐρέσεως αὐτοῦ μεταδίδεται εἰς
κοινὴν ψυχωφέλειαν, αὐτοῦ ἐνεργείας τῆς θεί-
ας χάριτος τὸ μὴ ὑφίστασθαι διαφθοράν, ἡ καὶ
μείωσιν, ἀλλὰ μένει ἀνεκλιπῆ καὶ ἀκέραιον, καὶ
μεριζομένην κατέχευται, καὶ πάλιν ὅπως περσικῶνται 45
θα μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως. πλὴν γὰρ ὅμως
καθὼς ἔλαβε τὴν ἀσηπτον δυνάμιν, ὡς καὶ
τὴν ἀκατάτρεπτον σερότητα εἰληφεν ἀπ' ἐκείνου,
καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐγλυκοποιήθη, καὶ ἡ σὰρξ
ἔπαυσε μόνον, πλὴν ἐκείνη διαφθορα. ὅστις καὶ 50
οἶδε τὴν παλαιὰν σωθήσαν τῆς ἱεροσολύμων ἐκ-
κλησίαν, καὶ δυνάται κατανοῆσαι τὴν ἁγίαν τὴν λό-
για (μεριζομένην κατέχεται, καὶ πάλιν ὅπως
περσικῶνται) τάξις ἦν καὶ ὅσοι περσικῶνται ἀ-
πήρχοντο εἰς τὰς Θεοβαδίστας ἁγίας τῶν, λαμβάνον
μέρος

μέγ'· τί δὲ τῶν ἁγίων ξύλων, καὶ φέρειν αὐ-
τὸ μεθ' ἑαυτῶν εἰς μαρτύριον τῆς περικοπήσεως
αὐτῶν, καὶ φαίνεται σοὶ ἐκεῖ κατὰ ταύτ' ὅπως ἐ-
κόπητο καὶ μετεδίδετο ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων
5 πληθύνεσθαι ὡς περὶ καὶ οἱ πόντε ἄρτοι αἰ χορτά-
σασθαι τὰς πεντακισχιλίας ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπληθύν-

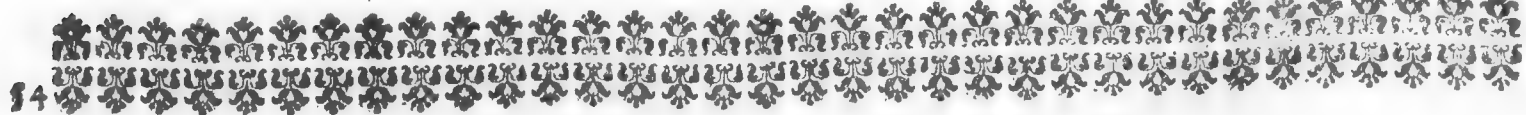
θησαν. Δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποφύγων τῶν τοῖς λαοῖς
αὐτὰς μεταδόντων. ἕκαστος δὲ ἐστὶ καὶ ἡ ἐλεη-
μοσύνη, ἥτις ὅσον μεταδίδεται τοσούτῳ πλη-
θύνεται, ὅθου ἔλεγον ὁ δαυεινιτικώτατος ἰωάν-
νης ὁ Ἀλεξανδρείας πῶς ἐδοκίμασε, καὶ ὅσον ἐδί-
δε τὰς πτωχοὺς, τόσον ὁ Θεὸς ἐδίδοκε αὐτῷ περισσύτερα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

10 Περὶ τοῦ πληθύνει τῶν περικοπῶν τῶν ἁγίων τὰ φέρον καὶ ἐδίμων ἑαυτῶν περικοπῶν Δὲ πρέσβων ἀπὸ
περὶ τῶν ἑπαρχῶν εἰς τὴν αἰχὴν τὰ φέρον, καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖος μόνον εἰς τὴν ὁμοσίᾳ λέξιν
ἐμάρτανεν, ὁ μὲν δὲ εἰς τὴν ἐκ τῶν πατρὸς αἰδίων γούνησιν τῶν μοναχῶν.

15 Εὐρέε δὲ τόσον πληθύνει εἰς περικοπήσιν τῶν
ἁγίων τόπων, ἀφ' ὧν ἐγενήθησαν μετὰ
τὴν τριακσὸν ἔτος τῆς μοναρχίας τῶν Ἀντοκρά-
τορος Κωνσταντίνου, ὥστε μάλιστα πιστεύεται εἰ μὴ
τῶν διηγῆσαντο ἄνδρες παλαιῶν καὶ πιστοί. καὶ
κατὰ ἀλήθειαν καὶ ἐκ τῶν κτισθῆναι καὶ ἐγκο-
20 νισθῆναι ἔτρεχον μικροὶ καὶ μεγάλοι ὡς φθά-
σαντες ἑπορεύεσθαι, τί χρὴ νομίζειν μετὰ τὸ ὠρεῖ-
σθαι μετὰ ψηφιδῶν ὅλον τὸν κόσμον, καὶ μετὰ
βασιλικῶν ἀφιερωμάτων φιδωθῆναι πόσον
εἶναι τὸ πληθεύει τῶν λαῶν τὸ ἐκείσε ἀπερχόμενον·
25 ἡ ἑπαρχία ὅλη τῆς μακεδονίας εἶχε σωθήσαν
δοξασθῆναι τὸν μητροπολίτην αὐτῆς εἰς περικοπήσιν
τῶν ἁγίων τὰ φέρον ἀπὸ μέγας αὐτῆς, ὥτως ἔν ἀπε-
σάλην ὁ θεσσαλονίκης Ἀλέξανδρος ὡς κοινὸς πρε-
σβυτῆς εἰς τὰ ἱεροσόλυμα. οἱ Πανόνιοι καὶ οἱ
30 μυσοὶ τὸ αὐτὸ τῆς νεότητος αὐτῶν ἔπεμπον εἰς αἰ-
μασμον ἐκὼ κατὰ τὸν Εὐσέβιον. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
τῆς Περσίας ὁμίλλας. αὐθροπος ἔμπειρος γραμμα-
τῶν διέβη εἰς τὰ ἱεροσόλυμα Δὲ τῶν τὸ τέ-
λος, καὶ ἄλλοι περισσοὶ τῆς ἀρμενικῆς συμμο-
35 ρίας, ὧν ὁ θάλασσον μνησθῆναι ἐν ταῦτα, περὶ γὰρ
τῶν οὕτως τλήμιν μέλας, πλὴν ἡνιοσκέτω ἕκαστος
ὅτι Ἀιρετικὸς ἐπίσκοπος ἔκ ἐξ ἡρώδη ἀρεθῆναι
εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἐγγενῶν, ὧν τῶν πάντων κεκω-
λυμένων ἔνεκεν τῶν σωθεῖν τῆς τύχης, ὡς ἔπο-
40 ρισθὶ ἀνώτερος, καὶ τῶν ἑκ αὐτῆς τῶν θεῶν αἰκνο-
μίας, ἵνα μὴ μισανθῇ ὁ πρῶτος καὶ τῆς χειρὸς

ἀναστάσεως. ἀλλὰ καὶ ἡ χειρὸν τῶν ἐπισκόπων
λέγω τῶν νομίμων ἐσάθη πάντες κανονικῇ ὡς
ἐδείξαντο, καὶ ἐπορεύετο δόξα δόξα καὶ ἀμώμητος,
καθὼς ἔπρεπε τῇ κοινῇ μητρὶ καὶ πατρὶ τῶν χει-
σεπωνύμα λαῶν, περὶ ἧς γράφει ὁ Νυμφίος, ὅλη
καλὴ ἡ πλησίονμα, καὶ μῶμος ἔκ ἐστιν ἐν ὧν.
ἐπεὶ σφόδρα ἐμεγαλύνθη καὶ ὑπερυψώθη χρι-
στῷ τοῖς κατόρθωσιν, ὡς γράφει ὁ Ἀνδρέας Κασσι-
ρείας, ἐξηγούμενος ἐκεῖνο τῆς ἀποκαλύψεως, καὶ
ἐγείνη ἡ πόλις ἡ μεγάλη. Ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖος
ἡμάρτανε μὲν εἰς τὴν λέξιν τῶν ὁμοσῶν, καὶ δὲ καὶ τῇ
κατ' ἐλπίαν ὁμοίαν ἀπέβαλε, πλανηθεὶς ὑπὸ τῶν αἰ-
ρετικῶν, ἐδέχετο δὲ τὸ ὁμοίον, ὡς κατὰ τὸν σκο-
πὸν τῶν αἰρετικῶν, ἐπειδὴ ἀναρχον καὶ αἰδίων ὡμολό-
γει τὴν γέννησιν τῶν μονογενῶν, καὶ ἐκ ἐξ ἐπείσε ὑπο-
στάσεως ἡ ἐξίστης, ἣν δὲ ἐχθρὸς θανάτου τῶν
λεγοντῶν κτίσμα, ἡ πρῶτα τὴν κύριον, ὡς μαρ-
τυρεῖ ὁ θεολόγος Γρηγόριος, καὶ ὁ σοφὸς τῶν
πολλῶν θεοδώριος. ἣν δὲ καὶ πανδολαβῆς, ὥστε
καὶ εἰς τὸν καὶ μαγνητικὴ πόλεμον παρεκίνησεν τὸν
σερῶν μεταλαβεῖν ἐκ τῆς μάχης τῶν ἀχρεῶν
μυστηρίων, διδάσκων αὐτὰς, ὅτι ἔκ ἀρκῆ ὁ κατὰ
τῶν ἁγίων πόλεμος εἰς σωτηρίαν χωρὶς τῶν καλῶν
ἔργων, ὡς ἐβέλετο ὑπερον ὁ ἀνόσιτος Νικηφόρος
εἶναι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε τῆς σεραγίως μάρ-
τυρας, ἀλλὰ καὶ εἰς σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν ἀ-
ποφύμιλλος ὁ Κωνσταντῖος, καὶ ἰδοὺ τὸν ζωνταῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἀνακλήσεως τῶν ἀπὸ Κωνσταντῖος ἐξοριζόντων Ἀρχιερέων ἀπὸ τῶν ἀναβάντων ἱερίων, καὶ τῆς ἀπο-
φορᾶς καὶ μέμψεως καὶ ἰκῆς Εὐσεβίου μαρκεῶν εἰς Λακίφερα καὶ θάλασσαν, δι' ἣν ἀναβάντες ὁ Λακί-
50 φερ ἐγείνητο ἀρχηγὸς αἰρέσεως.

Εὐρέεσε κατὰ διαφορὰς καὶ πόλεις τῶν Ἀρ-
χιερέων ὡς ἑπορεύετο ἀνώτερος ὁ Κωνσταντῖος. ὁ δὲ
ἀναβάντης ἅμα τῷ βασιλεὺς Δὲ αἰχμάλωτον τῶν
Κωνσταντῖος, καὶ ἵνα φανῇ αὐτὸς τάχα μέγας καὶ

δύστητος, ἐφόρει γὰρ ἐν τῷ ἀλωπεκῆν, ἐδέσπισεν
ἐλπίσιν αὐτῶν τῆς ἐξορίας. ἄλλοι λέγουσιν
ὅτι τῶν ἐποίησεν ἵνα ὡσὶν εἰς τὰς ἑπαρχίας οἱ
Ἀρχιερεῖς ἀπὸ δύο, καὶ μάχωνται εἰς φθορὰν τῶν
ἑκκλη-

Εκκλησιῶν. λέγει δὲ ὁ Φώτιος ὅτι Αἰτίον τὸν ἀρ-
χηγὸν τῶν Ἀνομοίων τὸν καὶ ἄθεν περιεπωθήθη,
ἀναγκάσει ποσάρευσεν. τότε καὶ ὁ μέγας Ἀθανά-
σιος ἐφανερώθη. καὶ ἐπειδὴ πρῶτον οἱ εἰ-
δωλολάτραι τὸν Γεώργιον, ἔλαβον αὐτὸς τὸν Θρόνον
αὐτῶ, καὶ ὅλας τὰς εὐκτηρίας τῆς Αἰγύπτου.
ἦσαν δὲ εἰς τὴν αὐτὴν Θεβαΐδα ἐξαρχισμῶν μετὰ τὴν
ἐκ Μεθιολῶν Συνοδὸν ὁ Θεὸς Ἰλάριος Ἐπίσκοπος
Πικτάβων δούτερος Ἀκχίτανίας, καὶ Εὐσέβιος ὁ
Μαρκέλιον, καὶ Λακίφερ Καθάων, ἡ Καρακάων
Σαρδηνίας, καὶ ἀπελύθησαν καὶ ἄλλοι. καὶ ὁ μὲν
Ἰλάριος ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια ἀγωνισμῶν καὶ
συγγράφων ὑπὲρ τῶ ὁμοσίου, ὁ δὲ Λακίφερ καὶ
Εὐσέβιος συμβαλὼν ἐποίησαν τὴν τῶν τῆς
Ἐκκλησίας Κανόνα Διαφθερόμενον μὴ παρίδωσιν.
ἐκείνον ἂν ἴνα ὁ μὲν Λακίφερ εἰς Ἀντιόχειαν πα-
ραγυῖται, ὁ δὲ Εὐσέβιος εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἕως
αὐτὴν Συνοδὸν ἅμα Ἀθανασίῳ ἀθροίσαντες, τὰ τῆς
Ἐκκλησίας κρατῶν δόγματα. ἐπεμψὶ δὲ ὁ
Λακίφερ μετὰ τῶ Εὐσέβιου τὸν Διάκονον αὐτῶ ὡς
Τοποτηρητῶν αὐτῶ εἰς τὴν γονισμῶν Συνοδὸν, δι-
ὲν ἐρέειν ὡμολόγει τοῖς ὑπο τῆς Συνοδῆ τυχευμένοις.
αὐτὸς δὲ ὅππῃ τὴν Ἀντιόχειαν χωρήσας, εὗρον Ἐπί-
σκοποι τῶν Ἀρειανῶν Εὐζώιον, ὅστις ὡς Διάκονος
καὶ καθρέθη εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Συνοδὸν μετὰ Ἀρειῶν
καὶ ὅτε ἐδιώχθη ὁ Μελέτιος ὑπὸ τῶ Κωνσταντίῳ, πρῶτον
κατέβη αὐτὸς Ἀρειανὸς ὢν, Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας.
ἐκ ἀνέμεινα δὲ ὁ Λακίφερ ἐλθὼν τὸν αἶνον Μελέτιον
τὸν ἐλθόντα ἐξ ὁμοσίου καὶ ὄντα ἐκ
πλησίον, ἀλλὰ κρυπτοῦσα δαλῦσας, χαρῶνται
τὸν πρεσβύτερον Παυλῖνον (ὅς ἦγε τῆς μοίρας
τῶ Εὐσαθίου, ἐκεῖ πρὸς κατὰ Θεοδωρίτην

βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ τεταρτῇ) Ἐπίσκοπος Ἀν-
τιοχείας, καὶ ὁπδημῶ. ἔρχεται μεταταῦτα καὶ
ὁ Θεὸς Μελέτιος, καὶ εἰς μὲν τὸν Παυλῖνον ἐκκλη-
σιάζειτο ὡς καὶ πρῶτον ὅσοι εἰς τὴν ἐξορίαν τῶ αἵμα
Εὐσαθίου ἦσαν κηρωσμένοι ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν. Διὰ
τὴν ἀγάπην αὐτῶ. μετὰ δὲ τῶ Μελετίῳ ἐκκλησιάζ-
ζοντο ὅσοι ἐξωρίθη ἐχρίσθησαν τῶν Ἀρειανῶν
καὶ τὰ τῶν ἀγάπην. καὶ ὁ μὲν Εὐζώιος
εἶχον ὅλας τὰς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Παυλῖνος μίαν
μόνην καὶ ἐκεῖνη μικράν. ὁ δὲ Μελέτιος ἐκκλη-
σιάζειν ἔχει τῆς πόλεως. ἔλθων δὲ ὁ Εὐσέβιος
ὑπὸ Ἀλεξανδρείας, καὶ ἰδὼν ὁμοσίου τὴν Ἐκκλη-
σίαν, μέμφεται τὸν Λακίφερ, ὁ δὲ Λακίφερ
μέμφεται τὴν Συνοδὸν τῶ Εὐσέβιου πεισματικῶς,
ἀλλ' ὁ μὲν Εὐσέβιος ἔχων τὸν Διάκονον τῶ Λακί-
φερ, συμβαλὼν τῇ Συνοδῇ ἐνίκησεν, ἐκείνῳ
περὶ ὧν κακῶς ἔπρεξεν ὁ Λακίφερ ἐπηγγέλατο
ἐν Συνοδῇ Ἐπισκόπων τὰ γενόμενα διορθώσασθαι.
ὁ δὲ Λακίφερ λυπηθεὶς, ἐγύετο Λίξεως ἀρχι-
γῆς, ἥτις καὶ ταχέως ἀπεβίβη. τὸ ὁμοσίου
ὅμως ἐν Ἀντιοχείᾳ ἔμεινε χρόνις ὀγδοήκοντα πρῶτον,
ὅτι εἰ Ἐπίσκοποι τῆς Ρώμης εἰσὶν ἦσαν τότε ὅρ-
θόδοξοι, ἀλλ' εἶχον σῶσιν τὸν τύπον, ὡς
ὑπομνήσας καὶ ἡδούτερος Συνοδὸς γεγράφει. Δα-
μάσῳ καὶ τοῖς λοιποῖς Δυτικοῖς Ἐπισκόποις περὶ 25
τῶ Ἀντιοχείας Φλαυιανῶ, καὶ ἰδὼν κατωτέρω τὸν
τόπον τῆς Συνοδῆ, οἵτινες εἰσὶν ὡς καὶ Κανόνας
ἐχαρακτηρίθη ὁ Παυλῖνος, καὶ ὁ Λακίφερ ἐγύετο
Λίξεως, ὅμως ἐβόησαν τὰ μέρη τῶ Παυλῖνου
καὶ τῶν Διαδόχων αὐτῶ, ὥς ἐχαρακτηρίθη ὁ
Φλαυιανὸς Ἀντιοχείας ὡς ἐρηδύσεται. ταῦτα Σω-
κράτης βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ πέμπτῳ καὶ ὅτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

35

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συνοδῆ ὑπὸ Εὐσέβιου μαρκέλιον καὶ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου περὶ ἐκείνης
τῆς ὁμοσίου τῆς Πατρὸς καὶ Πνεύματος, καὶ τῆς ἐμψύχου καὶ οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ κτείν, καὶ περὶ ἑσίας
καὶ ὑποστάσεως.

Καὶ λοιπὸν ὁ Εὐσέβιος καταλαβὼν τὴν Ἀλεξαν-
δρείαν, συνεκρότησε Συνοδὸν μετὰ τῶ αἵμα
Ἀθανασίου, ἐν ᾗ ἦσαν Ἐπίσκοποι ὑπὸ Ἰταλίας,
Ἀραβίας, Αἰγύπτου καὶ Λιβύης, οἵτινες λόγους
περὶ πολλῶν καὶ ἀναγκῶν ἐγύμνασαν τὰ ἐν Νι-
καιᾷ δεδογμένα κρατῶντες, ἀλλ' ἰδιῶς ταῦτα,
πρῶτον, ὅτι τὸ παν ἵκον Πνεῦμα ὁμοῦσιν εἰς πατρὶ
καὶ τῷ. δεύτερον, ὅτι ὁ Θεὸς Λόγος ἐκαστῶν
πλάσας, σὰρκα προσέλαβον ἐμψυχον καὶ οὐκ ἐκ
ἐκαστοῦ, ἀλλ' ἀπὸ ἐξ ἀρχῆς ἡ ἐκκλησιαστικὴ
ἐκείνους ἔλεγε, καὶ γὰρ Εἰρηναῖος ὁ Λαγυδαῖος
Ἐπίσκοπος, καὶ κλήμης ὁ Στρωματώτης, καὶ Ἀπο-
λινάριος ὁ Ἐρεσσόπολις, καὶ Σεραπίων ὁ Ἀντιοχείας
ἐμψυχον ἐθεολόγησαν τὸν κύριον ἐν τῷ ἰδίῳ συγ-
γραμμάτι, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ἐν Ἀραβίᾳ ἀθροισθεὶς
Συνοδὸς διὰ τὸν φιλαδελφικὸν κύριον, γεγράφει

αὐτῶ, τὰ αὐτὰ παρίδωκε. τρίτον, ὅτι ἐπέμψθη ὑπὸ 40
τῶ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὴν Αἰγύπτου ὁ Κεδρένης
Ἐπίσκοπος Ὁσος ὡς ἀπομὴν ἀντιπρὸς, ἐποίησε
μετὰ τῶ Ἀλεξανδρείας Ἀλεξάνδρου Συνοδὸν περὶ τῶν
κρηνομηθόντων ὡς τῶ Ἀρείου, ἐν ᾗ πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ
περὶ ἑσίας καὶ περὶ ὑποστάσεως πεπονήθη ζήτησιν. 45
ἀλλὰ τότε μὲν ἡ ἐν Νικαίᾳ γονομὴ πρῶτον αἵμα Ἰκεκλήρι-
κῇ Συνοδῇ οἰκονομῶσα τὰ πράγματα, τὴν ζήτησιν
ταυτῇ παρῆκε, καὶ ἐπειδὴ μεταταῦτα ἦν ἐρε-
χλεῖν ἡ θέλον, καὶ ἡ τοιαύτη ζήτησις τὰς Ἐκ-
κλησίας ἐτάραττε, διὰ τὸ ἐν ταύτῃ τῇ Συνοδῇ 50
περὶ ἑσίας καὶ ὑποστάσεως ἀπεφάνησαν οἱ πατέρες,
ὅτι ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ ἡ ἀγία γραφὴ οὐκ ἐχρήσατο
τὰ ὀνόματα ὑποστάσεως καὶ ἑσίας, ὅμως ἡδη
προσλαμβάνειν τὰς λέξεις ἀναγκῶν εἰς πρῶτον
ὑποβολῇ τῆς Λίξεως τῶ Σαβερίῳ, ἵνα μὴ
55

ἑκαστὰ τῶν λέξεων ὡς οὐ πρᾶγμα τριώνυμον νομίζωμεν, ἀλλ' ἕκαστον τῶν ὀνομάτων περὶ τῆς Τριάδος ἐν ἰδίᾳ ὑποσάσει θεολογοῖτο, Σωκράτης

βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ. Σαζόμηνος βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ δωδεκάτῳ.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'

Περὶ τοῦ δόγματος τῆς μιᾶς καὶ τριῶν ὑποστάσεων, Παυλίνῳ Ἀντιοχείας μίαν ὑπόστασιν ὑπὲρ θεότητος τῆς Ἐκκλησίας

καὶ ὅτι οἱ τότε Ἐπίσκοποι Ῥώμης ἦσαν ὁμόφρονες δογματίζοντες, ἐξ ἧς καὶ ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀντίδοξοι δαίνυνται.

10

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος τῆς παρέσκε Συνοδὸς ὑμῶν μάλιστα τὸ περὶ τῆς μιᾶς καὶ τριῶν ὑποστάσεων δόγμα, ἀναλαβόντες τὸν λόγον ἡμεῖς λέγομεν, ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ τὸ δόγμα τέτο εἰς τὴν Ἀνατολὴν ποσῶν ἐκράτησεν, ὥστε τὴν Ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας χωρῆσαι εἰς τρία. ὡς τῶν Ἀριανῶν, ὧν ἀρτίστα ὁ Εὐζώνιος. δούτερον τὸ τῶν ὑπερσασσιζομένων τῶν τριῶν ὑποστάσεων, ὧν ἐξήρχον ὁ Μελέτιος, καὶ τρίτον τὸ τῶν τῆς μιᾶς ὑποστάσεως, ὧν ἡγεῖτο ὁ Παυλῖνος. ἐκράτην δὲ οἱ μὲν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁ ῥεθόδοξοι τὸ μέρος τῆς Μελέτιος, οἱ δὲ δυτικοὶ τὸ μέρος τῆς Παυλίνης, ἐφρόντι δὲ τὸ δόγμα τῆς Παυλίνης καὶ τῶν δυτικῶν μαρκελλῶν ὁ Ἀγκύρας, ὅπερ ὁ μέγας Βασίλειος γράφων πρὸς τοὺς Δυτικούς, ἤτοι ὑπὸς ὁλῆς ἐβδομηκοστῇ τεταρτῇ καλεῖ Αἰρεσιν καὶ ἰσθαῖσμον, φησὶ γάρ, οἶδατε ἀδελφοὶ ἡμιώτατοι, ὅτι πάσης μὲν τῆς ἐλπίδος ἀθέτησιν ἔχει τὸ μαρκελλῶν δόγμα, ἔπειτα ἵδον ἐν ἰδίᾳ ὑποσάσει ὁμολογῶν, ἀλλὰ πρὸς νεχθόμην, καὶ πάλιν ὑποσέψαντες εἰς τὸν ὅθου πρὸς ἡλθον, ἔπειτα τὸν Παράκλητον ἰδίως ὑφ' ἐσηκῆσαι συγχωρῶν, ὥστε ὅτε αὐτῆς αἱμαρτοὶ χριστιανισμῷ μὲν παντελῶς ἀλλοτριῶν ὑποφάνων τὴν Αἰρεσιν, ἰσθαῖσμον δὲ παρεφθαρμένον αὐτῶν πρὸς αὐτοῦ. καὶ σημείωσαι ὅτι διὰ τὸ δόγμα τέτο ὁ μαρκελλῶν ἐξέπεσε τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς, καὶ ὁ μὲν ὁ ἱεὺς Πάπας Ῥώμης ὑπὸ καθ' ἑδρας κείνων, ἐδέχθη αὐτὸν εἰς κοινωνίαν αὐτῆς, καὶ ἀπέπεμψεν αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς. πρὸς τούτοις τὴν μίαν ὑπόστασιν ὑπὲρ τῆς αἰῶνος Τριάδος ἐπαίησαν ὅσον ἴδιον ἢ ἐν Σαρδικῇ Συνοδῷ. ὡς φαίνεται ἐν τῇ συνοδικῇ αὐτῆς, ὅπερ καὶ περὶ θεοδωρίτου λόγῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ ὁ γδῶ. καὶ τὰς ἑγὼ μὴ ὁμολογῶντας Αἰρετικὰς ὑποφάνεται, καὶ ταῦτά τῃ Συνοδῷ ἐξολοκλήρως ἐδέξαντο οἱ Πάπαι τῆς Ῥώμης, καὶ τὸν Παυλῖνον ἔχον κοινωνικώτατον αὐτοῖς, ὡς διαυθοντοῦντα τῆς μιᾶς ὑποστάσεως, καὶ ἐχθρὸν ἀναιδέστατον τῶν λεγόντων τρεῖς ὑποστάσεις ὑπὲρ θεῶν, καὶ μάρτυς ὁ Βερρόσιος Ἀκάκιος ὑπὸς ὁλῆς πρὸς τὸν αἰὸν κύριον, εὐθὰ φησὶ, Παυλῖνος ὁ Ἐπίσκοπος παρέστη τρεῖς ὑποστάσεις λέγειν ῥητῶς, ἠκολύθησε δὲ τοῖς Δυτικοῖς ὁ λαβεστάτος Ἐπίσκοπος τῷ συνῶσαι τὴν ῥωμαϊκὴν φωνὴν, καὶ μὴ διώκεσθαι πρὸς τὴν ἡμετέρῳ τῶν γραικῶν φωνῇ τρεῖς ὑποστάσεις λέγειν. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ μέγας Βασίλειος φησὶ γρά-

φων πρὸς αὐτοὺς, ἤτοι τοὺς Δυτικούς, ὁ μὲν τῇ Παυλίνῳ εἰρήνῃ περὶ τὴν χειρηνίαν ὑπὸς ὁλῆς ἔχει, αὐτῇ αὐτῇ εἶποιτε, ἡμᾶς δὲ λυπεῖ τοῖς μαρκελλῶν πεπαισῶς δόγμασι, καὶ τὰς ἀκολυθῶντας αὐτῷ ἀδιακρίτως εἰς κοινωνίαν αὐτῆς περιέμνη. ἔπειτα λοιπὸν ἔχον οἱ Πάπαι μετὰ Παυλίνῳ, ἐξεναντίας δὲ ἐμάχοντο καὶ μελετίῳ τῷ ὑπερσασσιζῶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, ὥστε καὶ αὐτῶν ὁ Πάπας Δάμασος ἐν τῇ πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἰαυρενικῇ ἀθροισθῆσαν Συνοδῷ συνοδικῇ αὐτῆς ὑπὸς ὁλῆς φησὶ, χρὴ δὲ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ αἰὸν πιστεύειν, τὸν δὲ ἄλλως φρονέοντα ἀλλοτριῶν εἶναι τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἐκείνου, Ἐρμείας βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ εἰκοστῷ τρίτῳ. καὶ σημείωσαι ὅτι ὅσοι ἔλεγον τὰς τρεῖς ὑποστάσεις τὴν μίαν ὑπόστασιν ὁνομίζον αἰρετικὸν δόγμα, καὶ τὰς ὁμολογῶντας αὐτὸ Αἰρετικὰς εἶναι ὁνομίζον. ἀλλὰ μὲν οἱ Ἐπίσκοποι Ῥώμης τοιῶται, ἅρᾳ ἔπειτα Ἀυτοκράτεις ἦσαν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἐπειδὴ λέγοντες τὴν μίαν ὑπόστασιν ὅτε εἰσηκόντο, καὶ ἀμαρτωλοὶ, ἐπειδὴ ὑπὸ καθ' ἑδρας κείνωντες ἐβεβαίον τὰ ἀντίδοξα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. ὅθου ὁ μέγας Βασίλειος κατακρίνων αὐτῶν τὸ ἀμαρτανῆσαι περὶ τὴν Αἰρεσιν τῆς μαρκελλῶν, καὶ εἶτα βέλεσθαι αὐτὰς ὁρθόδοξας φαίνεσθαι, γράφων Εὐσεβίῳ Ἐπισκόπῳ Σαμοσατῶν ταῦτα φησὶ. ἐμοὶ μὲν γὰρ τὸ τῆς Διομήδους ἐπὶ ῥητῇ λέγειν, μὴ ὅφελος λίσσεσθαι, διότι φησὶν ἀγῆνωρ εἶναι ὁ αὐτῆς. τῶντι γὰρ θεοπαθόμενον τὰ ὑπερήφανα ἢ ὑπερσπικώτερα γίνεσθαι πέφυκε. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἰλασθῇ ἡμῖν ὁ κύριος, ποίας ἐτέρας πρὸς θεοῦ δέουσας; εἰ δὲ ὑπὸς ὁλῆς ἡ ὁργὴ τῆς θεῆς, ποία βοήθεια ἡμῖν τῆς δυτικῆς ὁργῆς; εἰ γὰρ ἀληθὲς ἔπειτα ἴσασιν, ἔπειτα μάθαι ἀνέχονται, ψαλῶν δὲ ὑπονοίας πρὸς αἰνῶν, ἐκείνα ποιεῖν νῦν, ἀπὸ πρὸς ὑπὸς μαρκελλῶν, πρὸς μὲν τὰς τὴν ἀλήθειαν αὐτοῖς ἀπαγγέλλοντας φιλονεικῶντες, τὴν δὲ Αἰρεσιν δι' ἐαυτῶν βεβαιώσαντες. ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτοὺς αὐτῶν τῶν κινήσεων ἐβλόμην αὐτῶν ὑπὸς ὁλῆς τῇ κορυφαίᾳ, περὶ μὲν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἑδῶν, εἰ μὴ ὅσον παραινίζεσθαι, ὅτι ἔπειτα ἴσασιν τὴν παρ' ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν, ἔπειτα τὴν ὁδὸν δι' ἧς αὐτῶν καταδέχονται. καὶ σημείωσαι ὅτι καὶ ὁ μέγας Βασίλειος φανερώτατα ἔγνω ὅτι ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ὑπὸ καθ' ἑδρας καὶ διὰ τῆς ἰδίας Συ-

νόδα αὐτῆς κένων, ὑπέπεσε σφάλματι, ὅτι δὲ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ κα-
ὁ Μάρκελλος· Αἰρετικὸς ὡς, καὶ ἡ δευτέρα οἰ- νόσι, καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ τὰς Δυήκας ἐπιβολῇ αὐτῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἡχῆς τῶν ὑποστάσεως καὶ προσώπων λέξεων, καὶ τῆς τῶν ἑῶν καὶ ἑσπερίων διχονοίας καὶ
χρίσματος, καὶ τῆς κρίσεως τῶν δύο μερῶν ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἀθανασίας καὶ συνέσεως, μίαν τὴν διανοίαν
τῶν δύο λέξεων αὐτοῖς σαφηνίσαντος.

Καὶ Νικήτας ὁ Σεβρίων ἐρμηνεύων τὸ ἐκ τῶν μέγαν
Ἀθανάσιον ἐγκώμιον τῆς Ναζιανζηνῆς, τοῦτε φη-
σὶν, ὅτι καὶ οἱ ὀυσεβῆς πρὸς ἀλήθως χιζόμεθα
ἐμόνον περὶ δογμάτων, ἀλλὰ καὶ περὶ λέξεων,
διαφόρων μὲν κατὰ τὴν προφορὰν, μίαν δὲ ἔχουσιν
διάνοιαν, ὡς περὶ ἡ ὑπόστασις καὶ τὸ πρόσωπον, ταύ-
τα γὰρ τὰ δύο ὀνόματα κατὰ μὲν τὴν ἡχὴν διακρί-
νουν, ἐν δὲ καὶ τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. ἀλλ' ἐν ταῦτα πρὸς
ἀλήθως οἱ ἰταλοὶ καὶ οἱ Ἀνατολικοὶ διημέχθησαν.
ἡμεῖς μὲν γὰρ καὶ μίαν ἐστίαν ὀυσεβῆς ἐπὶ Θεῷ λέγο-
μεν διὰ τὴν φύσιν τῆς Θεότητος, καὶ τρεῖς ὑποστάσεις
διὰ τὰς τρεῖς ιδιότητες. νοῦσι δὲ καὶ οἱ ἰταλοὶ ὁ-
μοίως τὰς τρεῖς ὑποστάσεις, ἀλλ' ἐπειδὴ γεννῇ ἡ
γνώσις αὐτῶν καὶ ἡ ἀλόγητος, καὶ μίαν λέξιν
ἔχουσιν ἐπὶ τῇ ἐστίᾳ καὶ τῇ ὑποστάσει τὴν
ὑπόστασιν, διὰ τὴν μὴ διωκόμενοι τρεῖς ὑποστάσεις
εἶπεν ἵνα μὴ δοξῶσι τρεῖς ἐστίαις πρὸς ἀνάγειν αὐτῶν
τῶν τριῶν ὑποστάσεων, τρία πρόσωπα ἔλεγον.
ἔδοξαν ἔνθα σαβερίαν, ὡς μὴ λέγοντες τρεῖς ὑπο-
στάσεις, ὁ γὰρ Σαβερίος ἀπεποιεῖτο τὸ λέγειν τρεῖς
ὑποστάσεις, μίαν δὲ ὁμολογεῖν τριώνυμον. οἱ δὲ
Ἀνατολικοὶ ἐκεί τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ἀπαίτουντες,
τὰ τρία πρόσωπα αὐτῶν τῶν ἐκ ἐδέχοντο, ἔδο-
ξαν τοῖς ἰταλοῖς ἀρεσκύνειν, ὁ Ἄρειος γὰρ τρεῖς
μὲν ὑποστάσεις ἐπερφεύει ὁμολογεῖ, τρία δὲ πρό-
σωπα μίας φύσεως ἐκ ἐδέχετο, καὶ ἐκινδυνύον
τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμενῆς τό τε ἑῶν καὶ τὸ ἑσπέ-
ριον ἀπ' ἀλλήλων ἀπορρέοντα διὰ τὴν ἡχὴν τῶν
συλλαβῶν τῶν, τῆς ὑποστάσεως λέγου καὶ τῆς
προσώπου. ἀλλ' ὁ μέγας Ἀθανάσιος πρὸς ἐκτελέσας
ἀμφότερα τὰ μέρη, καὶ πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς
ἐκείνου ἐρωτήσεως, μὴ ἄρα τρεῖς ὑποστάσεις ὡς
οἱ Ἀρειανομαῖται ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἀλλοτριωσίκας
ἀλλήλων καὶ ἐκείνων καθ' ἑαυτὴν ὑπόστασιν διη-
ρημένον ὡς τὰ τε ἄλλα καὶ οἱ ἐξ ἀνθρώπων γεννώ-

μενοι, ἡ ὥσπερ διαφορὰς ἐστίαις ὡς ἀγγύρας καὶ χρυ-
σὸς ἡ χαλκὸς ἡ ὡς τρεῖς ἀρχαὶ καὶ τρεῖς Θεοὶ φρο-
νῶσιν; οἱ δὲ Ἀνατολικοὶ διεβεβαίωσαν μὴ ἔτι
φρονεῖν, λέγειν δὲ τρεῖς ὑποστάσεις διὰ τὴν ἀγίαν
Τριάδα πιστεύειν, ἐκ ὀνόματος τριάδα μόνον,
ἀλλ' ἀληθῶς ἓσαν καὶ ὑφεσώσαν, Πατέρας ἀληθῆ ὄν-
τα καὶ ὑφεσώτα, καὶ τὸν ἀληθῶς ἐνέσιον ὄντα καὶ
ὑφεσώτα, καὶ Πνύμα ἅγιον ὑφεσώτος, καὶ ὑπάρ-
χον ἀληθῶς. ὁ δὲ Ἄρειος ἀπεδέξατο τῶν
τῶν ἐρμηνεῖαι τῶν λέξεων, ἀνέκρινε καὶ τὰς ἰτα-
λὰς τὰς αἰτιαθείσας πρὸς τῶν Ἀνατολικῶν ὡς 20
λέγοντας μίαν ὑπόστασιν, μὴ ἄρα ὡς Σαβερίος φρονῶν,
ἔτι καὶ ἔτοι λέγεσθαι ἐπὶ ἀναίρεσι τῆς τῆς καὶ τῆς
ἀγίας Πνύματος, ἡ ὡς ἀνέστις ὄντος τῆς τῆς, ἡ αὐ-
ποστάς τῆς ἀγίας Πνύματος; οἱ δὲ εἶπον ἐχί,
ἀλλ' ὑπόστασιν μὲν λέγουμεν, ἡ γὰρ μὲν ταύτην ὑπό- 25
στασιν καὶ ἐστίαν, μίαν δὲ φρονεῖμεν διὰ τὸ εἶναι
ἐκ τῆς ἐστίαις τῆς Πατρὸς τὴν τῆς καὶ διὰ τὴν ταύ-
τότητα τῆς φύσεως, μίαν γὰρ Θεότητα καὶ μίαν
εἶναι τὴν ταύτης φύσιν πιστεύομεν, ἐκ ἄλλου μὲν τῆς
Πατρὸς, ἐκ οὗ δὲ τῆς τῆς τῆς καὶ τῆς ἀγίας 30
Πνύματος. ἀμέλει καὶ οἱ αἰτιαθέντες Ἀνατολικοὶ
ὡς εἰρηκότες τρεῖς ὑποστάσεις σιωπῶντες τοῖς ἰτα-
λοῖς, καὶ οἱ ἰταλοὶ εἰρηκότες μίαν ἐστίαν, τὰ
τῶν Ἀνατολικῶν ὡς περὶ ἡρμηνεύσαν καὶ ὁμολόγησαν.
καὶ ἀνεθεματίζετο παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν Ἄρειος 35
ὡς τε ὡς χειρομάχος, καὶ Σαβερίος ὡς ἀσεβής.
ἐξετάσας τοίνυν ὁ ἅγιος τὴν ὁνομασίαν τῶν λεγομένων
παρ' ἐκατέρων τῶν μερῶν, καὶ ὁρίων ἐδὸν διεσώτα
ἐκότερα τὰ μέρη κατὰ τὴν λόγον, ἥτοι κατὰ τὸν
νόον, καὶ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν, σιωπῶντες αὐτοῖς 40
τὰς λέξεις τὰς διαφορὰς λέγειν ὡς ἐκλόνται,
σιωπῶντες δὲ τὰς τε Ἀνατολικὰς καὶ ἰταλὰς αὐτὰς
τοῖς πρᾶγμασι τῆς πίσεως, ὁ γὰρ ἐν ὀνόμασιν,
ἀλλ' ἐν πρᾶγμασιν ἡμῖν ἡ ἀλήθεια.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἐγκρίτων Ἐπισκόπων τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συνόδου, καὶ τῆς πᾶσι δὲ δέχεσθαι τὰς πρὸς ἐκτελέσας
τῇ ὀρθοδόξῳ πίσει Ἀρειανῆς.

Ἰσορῆ ὁ Ραφίνος πρὸς τὴν πρώτην πράξιν τῆς
ἑβδόμης Οἰκουμένης Συνόδου, ὅτι ὁ Εὐσέβιος ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ ὄρεε τὴν συνόδον κερταμένον ὑπὸ ὁ-
λίγων, ἀλλ' ἐπιδόξων, καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ ἦσαν ὁ
ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ Εὐσέβιος, ὁ Πίτερς τῆς

Ἀραβίας Ἐπίσκοπος Ἀσέριος, καὶ ἑτεροὶ, πάντες
ἀξιόλογοι, ὧν τὰ ὀνόματα κῆται ἐν τῇ ἐπιβολῇ
τῆς Συνόδου, ἥτις ἐπέμψθη πρὸς Ἀντοχείας, καὶ
κῆται ἐν τῇ πρώτῃ Τόμῳ τῆς ἀγίας Ἀθανασίας.
φέρονται δὲ ἐν τῇ ἐπιβολῇ τῆς Συνόδου ὑποστάσεις
αἱ αὐταί.

αὐτῶν ἐρεμῆσαι, καὶ ὅτι περὶ τῶν ἐκ τῶν Ἀρει-
ωνων πειρασμένων τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, μη-
δὲ πλέον απαιτῆν παρ' αὐτῶν, ἢ ἀναθεματίζειν
μὲν τὴν ἀρειανικὴν ἄρεσιν, ὁμολογεῖν δὲ τὴν ὡς
5 τῶν ἁγίων πατέρων ὁμολογηθεῖσαν ἐν Νικαίᾳ πίσιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Ὅτι τὸ τῶν τελῶν ὑποστάσεων τῆς μιᾶς Θεότητος δόγμα τὸ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Συνοδῷ βεβαιωθὲν, ἐδέ-
10 ξατο ἢ τε Ἀνατολὴ καὶ Δύσις, ὑπεγράφεται δὲ ὑπὸ μεγάλῃ Ἀθανασίᾳ Διάκονον Ζήλον καὶ τὸν ἁγῶνα.

Καὶ λοιπὸν, ἐπειδὴ ἐν τῇ παρέσθῃ Συνοδῷ ἐθεω-
ρήθη καὶ τὸ πρὸ βλημα τῆς, καὶ ἐγένετο καὶ
ἡ περὶ αὐτῆς ὑπόστασις, ὅτι οὐκ ὄντων ἐν αὐτῇ
15 Ἰταλῶν Ἐπισκόπων, ἦτοι τῶν εἰρημίων Εὐσεβίου,
καὶ τῶν μετ' αὐτῶν ὑποστασίου τῶν Λακίφερων
Διακόνων ἐρουνίᾳ καὶ Ἀγαπητῆς, καὶ Ἀνατολικῶν,
ἦτοι Μαξίμου καὶ Καλημέρου Διακόνων, ὡς ἐπεμψον
ἀπ' Ἀντιοχείας ὁ Παυλῖνος, καὶ ἑτέρων Ἰνῶν μο-
20 ναχῶν, ὡς ἐπεμψον ὑπὸ τῶν ὁ Ἐπίσκοπος Ἀ-
πολινάριος, καὶ πρὸς τῆς Κυματίου Παλτῆς
Κοίτης Συρίας, καὶ Ἀνατολῆς Εὐβίας, ὁ μέγας
Ἀθανάσιος πρὸς ἐβίβαλε τὸ ζήτημα, ὅπερ ἐρμηνεύ-
θῃ ὡς τῆς Συνοδῆς, καὶ βεβαιωθὲν κατὰ τὴν
25 διδασκαλίαν αὐτῆς, ἐδέχθη ὡσαύτως ὡς τῶν
Ἀνατολικῶν καὶ ὡς τῶν Ἰταλῶν, διόπερ ὁ Εὐ-
σεβίος εἶπον ὑπογράφας ἐν τῇ Τόμῳ, ἐγὼ
Εὐσεβίος Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν ἀκρίβειαν ἡ-
μῶν τὴν παρ' ἐκατέρων τῶν μερῶν ὁμολογηθεῖσαν
30 ἀλήθειαν σωτηριολογίαν περὶ τῶν ὑποστάσεων,
καὶ αὐτὸς συγκατεθέμην καὶ τὰ ἐξ ἡς. ἀλλὰ καὶ
τῆς συνοδικῆς Τόμῃ, εἴτε ἐν τῇ ὑποστολῇ ἀπα-
χθείσης εἰς Ἀντιόχειαν, ὑπέγραψον ἐν αὐτῇ
ὁ Παυλῖνος. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἁγὼν ἦν τῶν μεγάλων Ἀ-
35 θανασίᾳ ἵνα γινώσκαι τὸ τοιοῦτον ἄκρον καλὸν,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 2'.

Ὅτι οὐκ ὄντων ἐν τῇ παρόντι κεφαλῇ εἰρημίων ὁμοεχῶς συναγεται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης ἀναμάρτη-
40 τὸν, ἢ μονάρχην, ἢ χεῖρ βικάριον, ἢ κοινὸν διδάσκαλον, ἢ Συνοδὸς ἀγέρντα, ἢ ὑπὲρ τῶν
Συνοδῶν, ἢ ἀμφιβολίας τῆς καθόλου Ἐκκλησίας λύνοντα, ἀλλ' ἄγνοιαν ἔχοντα τῆς ἀληθείας, καὶ
κερνομένην καὶ διορθωμένην. καὶ ὅτι ἡ Συνοδὸς ἐστὶ τῆς καθόλου κερτήριον, καὶ ὅτι μερικὴ Συνοδὸς
βεβαιῶς Οἰκουμενικῇ.

45 Σημείωσαι ἐν τῇ κεφαλῇ πρώτον, ὅτι
ὁ Λακίφερ καὶ Εὐσεβίος ἐβλαβήθησαν ὑπὲρ
διορθώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ταῦτον εἶπεν τῶν
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν
φθαρμένων πραγμάτων, καὶ λοιπὸν ἕκτον ὁ
50 Ῥώμης ἔχει τὴν μέριμναν παρὰ τῶν Ἐκκλησι-
ων, καὶ ὡς διορθωτὴς τῶν ἐν αὐτῇ φθαρμένων
ἐστίν, ἢ πρῶτος, ἢ μόνος. δεύτερον, ὁ Λακί-
φερ χειροτονῶν Πατριάρχῃ Ἀντιοχείας τὸν Παυλῖνον
ὡς κανόνιαν, Αἰρετικὸν ὄντα καὶ τοῖς Μαρκέ-
λλοις δόγμασι πρὸς κέρμενον. οἱ Πάπαι δὲ μόνον Δι-

ἀναθεματίζουσιν δὲ καὶ τὰς κτίσματα εἶναι λέγοντας
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ διηρημένον τῆς ἑσίας τῆς
χεῖρ. ἐγένετο δὲ ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς Συνοδῆς ὡς ἔστι
τελικὸς ὁ ἐξ ἑαυτοῦ δόξος.

μόνῳ αὐτῷ ἐπέγραψον ὁ Θεολόγος ὅπερ ἡ Συνο-
δὸς κέρνασα διώρισται, ὡς δηλονότι μεταταῦτα ὁ
μέγας Κύριλλος ἐρρέθη ἰδίως κατὰ τῆς τῆς Νε-
σορίας, καὶ τοῖς ἐκ τοῦ Κύριλλου μόνοις, ἀλλ' ἡ τρίτη
Συνοδὸς κατέρχεται τὸν ἀλάστορα, ἐπειδὴ ὁ μὲν
Κύριλλος ἦν ὁ πρῶτος τῆς εὐσεβείας ἀπ' ἀρ-
χῆς μέχρι τέλους, τὸ κοινῶς διορισθὲν, τῇ τῇ
μόνῳ ὑπεγράφοντες ἐγκωμιάζουσιν αὐτὸν οἱ Θεολό-
γοι. ἀλλὰ καὶ ἐκείνο, ὅπερ φησὶν ὁ μέγας βα-
σίλειος γράφων πρὸς Νεοκαισαρεῖς ὅτι ὁ μέγας Ἀ-
θανάσιος ἐγράφει αὐτῷ δέχεσθαι τὰς Ἀρειανὰς,
μόνον ἀρεμῶν τῶν Αἰρεσιν αὐτῶν, καὶ μηδὲν
κτιστὸν ὁμολογουῦντας ἐν τῇ Τριάδι, ἡ παρῶσα
Συνοδὸς ὡς εἴρηται αὐτῶν διώρισται, ὅπερ ὁ μὲν
ἁγῶν εἶπον εὐλογον, εὐλαβεμένους ὁ μὲν τὰ ἐκ
τῆς μονότητος πολλὰς ἐπὶ ἁμαρτήματα,
καὶ εἰδὼς ὅτι ὁ Κύριος τοῖς πολλοῖς καὶ ἐκ τῶν
οὐκ εἰδὼν τὸ ἀναμάρτητον, καὶ τοῖς ἔχον κοινῶς
τῆς γνώμης ταύτης τῆς Ἐπισκόπου τῆς Μα-
κεδονίας καὶ Ἀχαΐας Διὰ γραμμάτων, ὡς γράφει
ἐκ τῶν ὁ μέγας Βασίλειος, Διὰ πελοπόλεως ὁ μὲν
ἀσφάλειαν πρὸς τῶν ἐν τῇ Συνοδῷ τὸ ζήτημα,
δὲ αὐτῆς ἐβεβαίωσεν αὐτό.

τὸ εἶναι τὸν Λακίφερα Ῥωμαῖκὸν Ἐπίσκοπον, ἐ-
δέχοντο τὸν Παυλῖνον, καὶ τὴν αἰῶνα μελετῶν καὶ
τὴν μετὰ τὸν Θανασίον φλαυῖον ἐπεκτελεῖν,
χρίσματα πολυχρόνια πρὸς αὐξάνειν τῶν Αἰρετικῶν,
τῆς Ἀντιοχείας θρόνον πρὸς αὐξάνειν τῶν Αἰρετικῶν,
οἱ δὲ τοιοῦτοι πᾶς ἀναμάρτητοι καὶ τῆς χεῖρ ἀμέ-
σως βικάριοι: τρίτον, ὁ Εὐσεβίος μεμφόμενος τὸν
Λακίφερα ὡς χρίσματα πρὸς αὐξάνειν ἐν τῇ πρῶ-
καθημενῇ τῆς Ἀνατολῆς Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείων,
καὶ ἐλθὼν μετὰ τὴν εἰς λόγους, ἐκ ἐπεκαλέσασθαι τὸν
Πάπαν κερτῶν, καὶ τοῖς ἀμφοτέρω ὑπὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν
Εκ-

Ἐκκλησίαν πελόντες, ἀλλ' ἐπηγγείλατο ἐν σωε-
δρίῳ Ἐπισκόπων τὰ γυνώμια διορθώσασθαι,
Σωκράτης βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ. ὡς
ἡ Σύνοδος ἐπὶ τῷ πρώτῳ κρητήριον ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἡ δὲ μοναρχία τῆς Ῥώμης λόγῳ μόνον
ἐστὶ ψιλὸς, κενὸς μὲν ἀληθείας, ψεύδους δὲ με-
γάλος. τέταρτον, ὅτι ὁ Εὐσέβιος ἅμα Ἀθανασίῳ
Συνόδου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἤθροισαν ὑπὲρ βεβαιώσεως
πάντων ἐν Νικαίᾳ δοξαμάτων, καὶ ἰδὲ ἡμερικὴ Σύνοδος
βεβαιῶν τὴν Οἰκουμενικὴν, καὶ ἰδὲ περὶ τῶν βι-
βλίων ἑκτὴ κεφαλαίῳ δεκάτῃ ἑκτὴ Παράγραφῳ
ὄγδοον, καὶ κατωτέρῳ κεφάλαιον δέκατον ἑκτον, καὶ
αὐτοτέρῳ κεφαλαίῳ πέμπτῃ Παράγραφῳ δέκατον
πέμπτον, ὅτι ἡμερικὴ Σύνοδος νομοθετεῖ τὴν περὶ
Τριᾶδος καὶ ὑποστάσεως Θεολογίαν, καὶ ἔπρα-
δόγματα ὡς ἔρηται αὐτοτέρῳ αὐτοῦ περὶ τῆς
τῆς Ῥώμης, ἡ βεβαιώσεως, ἡ καὶ μνήμη τῆς
ὀνόματος αὐτῆς, καὶ πᾶς λοιπὸν ὅτι ὁ Ῥώμης ἀγέρει
ἡ βεβαιῶν τὰς Συνόδους, ἡ ὑπὲρ πάντων Συνόδων; ἑκ-
τον, ὁ Ἀθανάσιος καταβάλλει τὰς Ἀνατολικὰς καὶ ἰ-
ταλὰς ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης. ἑβδομον, μετὰ πάντων
ἰταλῶν καὶ ὁ Ῥώμης ἀνιστὰ τὴν ἐν τοῖς Ἀνατολικοῖς
ἀλήθειαν, ἐνομάζων αὐτὰς Ἀρειανὰς, καὶ ἰδὲ
καὶ ὁ Ῥώμης ἀγνοεῖ, ἰδὲ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας δι-
δάσκειται, κρίνεται, διορθᾶται, λαμβάνει λύσιν
τῆς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἀμφιβολίας, καὶ
πᾶς τὸ ὅτι τῷ Ῥώμης μόνῳ ἔξεστι λύειν τὰς ἐν τῇ
καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἀμφιβολίας; ὄγδοον, ὁ Θεο-
λόγος ὑπὲρ τῶν ἐπαινῶν τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον,
Ἀγαθὸν ἐκ ἐμνήθη τῆς Ῥώμης ἔπερ αὐτὸν ἐγνώσκον
εἶναι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ τοιούτον, οἷον
λέγει εἶναι ἡ νυνὶ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία; συναΐδει
δὲ τῷ Θεολόγῳ περὶ τῆς Ἀθανασίᾳ καὶ ὁ μέγας Βα-

σίλειος, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ κεφάλαιον δέκατον
ἑβδομον. ἔνατον. ὁ Σωκράτης λέγει ὅτι ὁ Εὐσέβιος
δίκην ἀγαθῶν ἰατρῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τὰς
πορείας παραμύθη, τὰς ἡθροικίας περὶ τὴν πίσιν
ἀνελάμβανε, σοιχῶν καὶ κρητύπων τὰ ἐκκλησια-
στικὰ κρηγύματα, μεταβάς δὲ ἐκείθου ὑπέπε-
ῖτο διεπράττετο, βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ.
ὁ αὐτὸς φησὶν, ἐφθάκει δὲ καὶ ἱλάριος ὁ Πικτάβων
Ἐπίσκοπος καὶ περικαταλήφει τὰς τόπας, α'-10
μῶν μὲν ἐν γινώσκῃ τῇ πίστιν σωτηριώσαν, βι-
βλίῳ πρῶτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ. ὁ δὲ Σωζόμενος
φησὶν, ὁ ἱλάριος ἐκ τῆς ὑπεροχῆς ἐπαυελθὼν,
ἰταλὸς τε καὶ τὰς ἐδίδασκε ποῖα μὲν χρὴ τῶν δογ-
μάτων περὶεσθαι, ποῖα δὲ φύγειν, βιβλίῳ πέμπτῳ 15
κεφαλῶν δεκάτῳ πέμπτῳ, καὶ σημείωναι ὅτι Εὐσέ-
βιος καὶ ἱλάριος ἐμόνον εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ
τὸ Ἰβηρικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἰταλίαν καὶ γαλιαν
ἐδίδασκε ποῖα μὲν χρὴ τῶν δογμάτων περὶεσθαι,
ποῖα δὲ φύγειν, καὶ πῶς ὁ τότε Πάπας Λιβέριος 20
ἐπαυελθὼν ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ ἐδίδασκε
ποῖα μὲν δόγματα χρὴ περὶεσθαι ποῖα δὲ μὴ, καὶ
μάλιστα τὰς ἰταλὰς ἐν οἷς περικαταλήφει; ἀλλὰ δῆ-
λον ὅτι ἐκ τῶν σοφῶν ὡς ὁ Εὐσέβιος καὶ ἱλάριος,
μήτε ἐμπνεύματος ὑπὸ τῆς ἀγίας Πνεύματος μόνως καὶ 25
ἀμέσως, μήτε μὲν ζηλωτῆς ὡς ἔτοι οἱ δύο,
διατέτο ὁ μὲν νυσσάζων ἐσιώπα, οἱ δὲ κατὰ τὰς
νόμους τῆς Ἐκκλησίας ἐξ ἰδίας διδασκαλικῆς αὐθεν-
τίας ἐδογματίζον. πασίδηλον ἐν καὶ ἐκ τῆς τῆς
κεφαλῶν ὅτι κατ' ἐξέτασιν τὸ μοναρχικὸν τῆς Ῥωμαί- 30
κῆς Ἐκκλησίας ἀξίωμα, καὶ πάντολμον τὸ ἐν τῷ Φλω-
ρεντίνῳ ὄρω νομοθετέμενον ὅτι ὁ Ῥώμης κοινὸς ἐστὶ πάν-
των τῶν Χριστιανῶν διδασκαλός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς Εὐσεβείας τῆς Βασιλέως Ἰοβιανῆς, καὶ τῆς δι' ὀρλισμῶν αὐτῆς βεβαιώσεως πάντων ὑπὲρ τῆς μεγάλης
Κωνσταντίνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δογμάτων, καὶ τῆς ἐπανακλήσεως τῶν ἐξουρίων Ἐπισκόπων, καὶ τῆς ἐγ-
γραφῆς εὐσεβείας ὑπὸ ἀπήτησε πρὸς τῆς μεγάλης Ἀθανασίᾳ.

Βασιλεύσας ὁ ὀρθόδοξος Ἰοβιανὸς ἔπειτα ἀφ' οὗ ὅτι
ἐδυνάτατο βασιλεύοντις ἐστράτευμα ἡσέβηκός
ἐπὶ Ἰβηριανῶν, καὶ ὅλοι ἐβίβησαν οἱ ἐστράτευται, Χρυσά-
νοί ἐσμεν, ὅθου καὶ νόμους ἔγραψον εἰς ὅλῳ τῷ
Βασιλείῳ βεβαιῶν τὰ δεδομῆκα πρὸς τῆς μεγάλης
Κωνσταντίνης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῆς ἐξουρίας ἡλὲ-
θέρωσε τὰς Ἐπισκόπους. καί ποί δὲ ὀρθόδοξος ὢν,
ὅμως κατὰ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον ἐν τῷ εἰς τὸν
μέγαν Ἀθανάσιον ἐγκωμίῳ ἀπέστειλεν εἰς τὸν μέ-
γαν Ἀθανάσιον τὸν τῶν θείων δογμάτων ἀρχαρχον,
γραφῆναι αὐτῷ πρὸς τὸν κατὰ τῆς ἡμετέρας πίστεως

τὴν ἀλήθειαν, ὑπὸ πολλῶν Διασπαθείσαν καὶ συγ- 45
χεθείσαν, καὶ εἰς πολλὰς δόξας καὶ μοίρας νεμερη-
μῆναι, ὡς μάλιστα μὲν τὸν κόσμον ὅλον εἰ οἶόν τε
συμφωνῆσαι, καὶ εἰς εὐελθὴν τῇ συνεργίᾳ τῆς Πνύ-
ματος, εἰ δ' ἔν, ἀλλ' αὐτόν γε μετὰ τῆς βελτίστης γινέ-
σθαι, καὶ ἐκείνη πρὸς τὸ κράτος, καὶ παρ' ἐκείνης αὐ- 50
τιλαβεῖν. ὁ δὲ λαβὼν τὴν Βασιλικὴν ἐπιτολὴν, τὰς
ἐκδομωτέρους τῆς Αἰγύπτου καὶ Θηβαΐδος καὶ Λι-
βύης Ἐπισκόπους συγκαλέσας ἀντέγραψε πρὸς τὸν
Βασιλέα πρὸς τὸν κατὰ τὴν φυλάτῃ τῷ ἐν Νικαίᾳ
πίσιν, ὡς ἔσται τῷ αὐτῷ τοῖς δόγμασι τῶν Ἀπο-
στόλων

ἐβλῶν . καὶ ὅτι ἐπεβλάσαν αὐτῷ πακίλως
 θλονόντι ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος , καὶ οἱ κορυφαῖοι
 τῶν Αἰρετικῶν , ἀλλ' ὅτι μὴ συνήθεον τῇ Ἀρεαδικῇ
 Αἰρέσει , καὶ ὅτι ἡ ἐν Νικαίᾳ ὁμολογηθεῖσα πίστις
 5 εἴη ὡς εἰρηται ἡ ἀληθὴς καὶ ὁσεβὴς πίστις τῆς κα-
 θολικῆς Ἐκκλησίας , ἥτις καὶ ἐξ αἰῶνος κηρύσσεται ,
 ἥτις ἐστὶν τῶν ἁγίων γραφῶν γνώσκεται καὶ ἀναγνω-
 σκεται , καὶ οἱ ἅγιοι ἐν ταύτῃ τελειωθέντες ἐμαρτύρη-
 σαν , ἀλλὰ δὴ καὶ αἰκατὰ μέρος Ἐκκλησίᾳ πάσαι σύμ-
 10 ψηφοῖται τὴν τυγχάνουσαν , αἵ τε κατὰ τὴν Ἰσπανίαν καὶ
 Βρετανίαν καὶ Γαλίαν , καὶ αἱ τῆς Ἰταλίας πάσαι
 καὶ Καμπανίας , Δαλματίας τε καὶ Μυσίας , Μακε-
 δονίας καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ αἰκατὰ τὴν Ἀφρικὴν
 πάσαι καὶ δαρδανίαν καὶ Κύπρον καὶ Κρήτην , Παμφυ-
 15 λίαν τε καὶ Λυκίαν καὶ Ἰσαυρίαν καὶ αἰκατὰ πάσαν Αἴ-
 γυπτον καὶ Λιβύην καὶ Πόντον καὶ Καππαδοκίαν
 καὶ τὰ πλησίον μέρη καὶ αἰκατὰ τὰς Ἀνατολὰς
 Ἐκκλησίας . πάντων γὰρ τῶν περιηγητῶν τῇ πέρᾳ
 ἐγνώκαμεν τὴν γνώμην , καὶ τὰ γράμματα ἔχομεν ,
 20 καὶ εἰδομὴν θεοφιλέστατε Ἀντικεῖ ὅτι εἰ καὶ οἱ λίγοι
 τινὲς ἀντιλέγουσι ταύτῃ τῇ πίστι , ἐδυνάμην πρὸς
 κερμα ποιεῖν πάση τῇ Οἰκονομίᾳ , καὶ ὅτι , ἀλλ' ἐκ
 ὑπερβολῆς τῶν Πνεύμα τοῦ ἁγίου διὰ τῶν Πατρῶν

καὶ τῶν ἁγίων (οἱ ἐν Νικαίᾳ δηλονότι Πατέρες) ἀλλὰ
 μάλλον συνεδόξασαν ὡς τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ ἐν
 τῇ μιᾷ τῆς ἁγίας Τριάδος πίστι , ἀλλ' ὅτι μίαν
 εἶναι τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τριάδι Θεότητα . ταῦτα Θεο-
 25 δόξαται λόγῳ τετάρτῳ κεφαλῶν δούτερον . ὁ δὲ
 Θεολόγος περὶ τῆς ἁγίας Ἀθανασίας λέγει ἐν τῇ
 εἰς αὐτὸν ἐγκωμίᾳ , ὅτι πρῶτος καὶ μόνος καὶ
 μετὰ ὀλίγων ὁποπλῆμ' ἡ ἀλήθειαν , σαφῶς
 ἔγνω καὶ ἀπαρτίσθη , τῶν τριῶν μίαν Θεότητα
 καὶ εἶσαν ἐγγράφως ὁμολογήσας , καὶ ὅτι πολλοὶ
 τῶν πατέρων ἀριθμῶν περὶ τὸν τίον ἐχαρίστη πρὸς
 30 τερον , τὰς περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος αὐτὸς ἐμπνέ-
 σθαι ὕψιστος , καὶ δῶρον καλλίστον ἔτω καὶ με-
 γαλοπρεπὲς τῇ Βασιλεῖ προσσευγνών , ἐγγράφον
 τὴν εὐσέβειαν κατὰ τῆς ἀγίας κληρονομίας . ταῦτα
 ἐν τῇ εἰς τὸν αὐτὸν ἐγκωμίᾳ . ὁ δὲ Θεοδότης φησὶ
 τέτοις γὰρ ὁ βασιλεὺς τοῖς γράμμασιν ἐντυχών , ἐ-
 βεβαίωσεν ὡς ἔχει περὶ τῶν θείων γνώσειν τε καὶ
 35 ἀλάθειαν , βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλῶν τετάρτῳ .
 τέτοις συνάδα καὶ ὁ Σωζόμενος λέγων , ὁ Βα-
 σιλεὺς τὸν ἄνδρα μετεκαλέσατο , τὰ πρακτεῖα περὶ
 τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ὁρθοδοξίαν ἐσηγησόμενος ,
 βιβλίῳ οὕτως κεφαλῶν πέμπτῳ .

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἰοβιανὸν δογματικῆς διδασκαλίας τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ , καὶ ἐκ τῆς πρῶτον
 ῥητικῆς καὶ ἐγγράφως τὸν Ἀθανάσιον κηρύξαι μίαν εἶσαν καὶ τρεῖς ὑποστάσεις ἐν τῇ Θεότητι , δέκνυται τὸ
 ἀξίωμα αὐτῷ ἀσυγκρίτως μᾶλλον τῷ Ρώμης ὡς μερικῷ καὶ μὴ μονάρχῳ Ἐπισκόπῳ .

30

Εἰς τούτοις σημειῶσαι πρῶτον , ὅτι ὁ βασιλεὺς καὶ
 οἱ ὁσεβῆς ἦν , ἀλλὰ τὰ πολλὰ χρίσματα , καὶ
 αἰπαλιμβολίαι τῶν Αἰρετικῶν εἰς ἀφάρετον λο-
 γισμὸς συνέλθον καὶ τὰς δοκίμους . καὶ εἰ καὶ ὁ
 35 Ἀντιοχείας μελέτιος ὁρθόδοξος ἦν , καὶ ἐτιμᾶ-
 το ἀπὸ τῆς βασιλείας , ἀλλὰ τὸ πρῶτον ὅτι
 ἐκ μεταμελείας καὶ πολὺ πρῶτον τῷ Ὀμοεσῶν πρὸς
 κατὰ οὐκ ἠρώτησεν αὐτὸν , τὸ δὲ ὅτι κατὰ πάντα κα-
 40 ρὲν καὶ τόπον καὶ ὁκνεαῖς ἡλικίας καὶ κατὰ ζῆ-
 λον ἀσύγκριτον καὶ ἀρετῶν ὑπερβάλλουσαν ἡρί-
 σκουσεν ὑπὲρ τοῦ ὁρθοδόξου φρονήματος , καὶ δὴ
 καὶ ἀπὸ ταῦτα διώκετο καὶ ἐκινδυνώσε μάλλον πα-
 45 των τῶν καὶ τὴν Οἰκονομίᾳ ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων
 ὁμέγας Ἀθανάσιος , ἀλλὰ ταῦτα παρ' αὐτῷ ἐζητή-
 50 σον ὁ βασιλεὺς μαθὲν τίς ἡ ἀληθὴς διδασκαλία
 τῆς πίστεως , εἰ δὲ ἦν ὁ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας
 Ἐπίσκοπος Μονάρχης καὶ ἀναμαρτήτος περὶ τὴν πίσιν ,
 καὶ κατ' ἐξοχὴν μόνος διδάσκαλος τῆς πίστεως ,
 καὶ ὑπὲρ τῶν βασιλέων , ἐκείνου αὐτὸν ἠρώτησεν ὁ βα-
 55 σιλεὺς , ἡ καὶ τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ ἔλεγε , τίς
 αὐτῷ ἡ γνώμη περὶ πίστεως Ἐπισκόπου Ρωμαίων .
 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐμόνον ἐκ ἠρώτησε τὸν Πάπαν Ρώ-
 μης , ἀλλ' ἐδὲ ὡς μερικῆς . ὡς δὲ ἄλλος ὅτι νε-
 60 φυτόν ἐστι τὸ μοναρχικὸν ὅτι τῆς Ρώμης ἀξίωμα ,
 ὅθεν καὶ εἰς τύπον ἀρχιερέως ἐμπέπηκε καὶ παρὰ
 τῷ διαβόλῳ , ἥτις ἐστὶν ἡ δὲ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας
 ὁποσασία . πέμψον , τῷ Ἰοβιανῷ τὴν ἀληθῆς ζητήσεως
 τῆς πίστεως , ὁμέγας Ἀθανάσιος πρῶτος καὶ μόνος

ἡ ἀληθὴς καὶ ὁσεβὴς πίστις , καὶ πολλὰς ὑπερβί-
 ξας εἰπὼν περὶ ταύτης , ἐδ' ὅλως ἐμνήσθη τοῦ Πά-
 30 πα , ἡ τῆς διδασκαλίας καὶ ἀναμαρτησίας αὐτῆς .
 τριῶν , ὅτι ὡς σφραγὶς ὡς πρὸς τὸ μαρτυ-
 ρεῖν τὴν συμφωνίαν τῶν ἀπανταχῆ μερικῶν Ἐκ-
 κλησιῶν πρὸς τὴν εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας πί-
 35 στες , ἐδ' ὅλως δὲ εἶπον ὅτι τέτων τῶν μερικῶν
 Ἐκκλησιῶν κεφαλὴ ἐστὶν ὁ Ρώμης , ἐξ ὧν διὰ ἰδι-
 ατάτης βικαρίᾳ ἔχει , ἡ μόνος ἀμέσως ἀπα-
 40 ρέχῃ τῷ Πέτρῳ ὡς ἐπηγάλατο ὁ κύριος , αἱ με-
 ρικαὶ Ἐκκλησίαι ἐξηγητῆται ἐκ ἀμαρτανῶν εἰς
 τὴν πίσιν , ἀλλ' ἀπλῶς διὰ τῆς συμψηφίσεως τῶν
 ἀπανταχῆ μερικῶν Ἐκκλησιῶν συνήξει τῆς ἐν Νι-
 45 καίᾳ πίστεως τὴν ἀλήθειαν . τέταρτον , καὶ τὸ δὴ θαυμαστὸν
 ὅτι πρὸς ταῦτα Ἰσπανίαν καὶ Βρετανίαν καὶ Γαλίαν τῆς
 Ἰταλίας , καὶ τὸ θαυμασιώτατον ὅτι καὶ Ἰταλίας πα-
 50 σης εἰπὼν , σωτηρίῳ τῇ τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησί-
 ας μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν Ἰταλίᾳ Ἐκκλησιῶν , ἐκ ἐ-
 μνημόνευσε δὲ μόνος τῆς ῥωμαϊκῆς ἰδίως ἐμόνον ὡς
 ἀρχικῆς , ἀλλ' ἐδὲ ὡς μερικῆς . ὡς δὲ ἄλλος ὅτι νε-
 55 φυτόν ἐστι τὸ μοναρχικὸν ὅτι τῆς Ρώμης ἀξίωμα ,
 ὅθεν καὶ εἰς τύπον ἀρχιερέως ἐμπέπηκε καὶ παρὰ
 τῷ διαβόλῳ , ἥτις ἐστὶν ἡ δὲ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας
 ὁποσασία . πέμψον , τῷ Ἰοβιανῷ τὴν ἀληθῆς ζητήσεως
 τῆς πίστεως , ὁμέγας Ἀθανάσιος πρῶτος καὶ μόνος

μετὰ

μετὰ ἐλίγων ἐπιγυόντων ἐγγράφως εἶπε μίαν εἶναι ἐν τῇ
 Τριῳδίᾳ Θεότητα . εἰ γὰρ καὶ περὶ τούτων διεσπάρηκεν τὸ
 ποῦθεν τῶν πατέρων εἴρηται , ἀλλὰ πρῶτος αὐτὸς ἐν
 τῇ κατ' αὐτὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ . Συνοδῷ ῥητῶς καὶ
 ἐγγράφως ἐκήρυξε μίαν καὶ αὐτὴν καὶ τρεῖς ὑποστά-
 σεις ἐν τῇ Θεότητι . καὶ ἥδη γράφων πρὸς τὸν
 Βασιλέα αὐτοῦ Ἰνὸς φόβῳ ἐκήρυξεν ἐγγράφως πῶς
 ἄκραν ἀλήθειαν , ἥτις ἐστὶν ὅτι ἐν Τριῳδίᾳ μία ἐστὶ
 Θεότης . καὶ ἰδὲ ὁ Ἀλεξανδρείας πρῶτος καὶ μό-
 νος εἶπεν ὅπερ οὐκ εἶπεν ὁ Ῥώμης , ὥστε αὐτῷ ἀρ-
 μόζει μάλλον παντὸς ἄλλου Ἐπισκόπου καὶ αὐτῷ τῷ Ῥώμης
 τὸ , δώσω σοι τὰς κλῆεις , καὶ τὸ , ὅτι ταύτη τῇ
 πέτρᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν , καὶ τὸ ,
 καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας , σήλῃς τὰς ἀδελφάς
 σε , ὁ γὰρ πῶς Πάπᾳ Ῥώμης οὐκ ἐνεπνύθη , τῷ
 πῶς Ἀθανασίῳ ἐνεπνύθη . καὶ διὰ τὸ ὁ Θεολό-
 γος ἐπαίρων τὸ ἀξίωμα αὐτῷ λέγει , ἐκείνο , ὅ-
 περ τοῖς ἐν Νικαίᾳ συνελθούσι πατράσι περὶ
 ἀπεκαλύφθη περὶ τῷ ἱεῶ , νῦν ἀπεκαλύφθη μό-

νη πῶς Ἀθανασίῳ περὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι , ὡς ὁ
 ἐν ὁρθοδοξίᾳ εἶναι τὰ ἐκείνη δόγματα , ταῦτα
 ὁ Γρηγόριος , ἄλλα ὅσον ὑπερπερὶ ἐκείνῃ , ἔπερ
 εἶπεν ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδος , ὅτι ἡ ὁμοδοξία ἡ
 Λέοντος σήλη ἐστὶν ὁρθοδοξίας , εἰπάτωσαν οἱ τῆς
 ἀληθείας φροντίζοντες Θεολόγοι , καὶ γὰρ τῷ Λέοντι
 πῶς ὁμοδοξίαν κέρνασα καὶ ἀνακρίνασα ἡ ἐν Χαλκηδόνι
 Συνοδος ἐβεβαίωσεν . ὁ δὲ Ἀθανάσιος πῶς κρείσιν
 τῶν ἐν Νικαίᾳ κερμήνισεν , ἐκύρωσεν , ἐβεβαί-
 ωσε , καὶ πῶς περὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι καὶ τῆς μι-
 ας Θεότητος ἄκραν διδασκαλίαν πρῶτος καὶ μό-
 νος ἐμπνέσας ὑπὸ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι . τριῶς
 καὶ ἐγγράφως ἀνεκήρυξεν , ἀσυγκρίτως ἄρα μᾶ-
 ζον τὸ ἀξίωμα τῷ ἀγίῳ Ἀθανασίῳ τῷ ἀξιώματι
 τοῦ Πάπα , ταύτην εἰπὼν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας , ἵς
 καὶ λοιπὸν οὐκ εἴσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν
 ἀξίωμα , ἐπειδὴ οἱ σοφώτεροι καὶ ἀγιώτεροι περὶ
 μόνου ἀσυγκρίτως τοῦ Πάπα Ῥώμης .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τοῦ ἀγίου δόγματος τοῦ Ἀπελθῆ , κατὰ κλύτικὴν
 φιλοσοφίαν , ὅ καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβερρόης ἐφλυάρησεν ,
 κοινωνοῦντες χάριν τοῦ λ

πρὸς ἐνεχθέντος πῶς Βασιλεῖ Ἰοβιανῷ ὑπὸ τοῦ Θεμισίου
 ἡρῶνται οἱ μετὰ τὸ χρίσμα Πάπαι , πάση Δίρεσι
 ὡς μονοῦ μοναρχίας .

Οἱ περὶ Μακεδόνιον Βασίλειον Ἀγκύρας , Σιλ-
 βανὸς Ταρσῆ , Ἐλάσιον Κυζίκης , Σωφρό-
 νιον Πομπησιπόλεως καὶ ἄλλοι ἔδωκαν πῶς Βασι-
 λεῖ δεήσει ἵνα ἐκράτῃ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τὰς
 φρονήσας τὸ Ἀνόμοιον . ὁ δὲ Βασιλεὺς δεξιῶς
 τὸν Ἀβελόν , ἀναπεκρίτως αὐτὸς ἀπέπεμψε ,
 μόνον δὲ τῷ ἀπεφείξατο , ἐνῶ , εἶπε , φι-
 λουσιαν μισῶ , τὰς δὲ τῇ ὁμοσίᾳ περὶ ἔχον-
 τας ἀγαπῶ καὶ τιμῶ , Σωκράτης βιβλίῳ τρίτῳ
 κεφαλαίῳ ἐκτελεσθέντι . σκοπὸν εἶχον ὁ Ἰοβιανὸς
 μετὰ ἡδύτητος καὶ ἰλαροῦ λόγου ἐνώσας τὰς
 πλείους τῶν Αἰρετικῶν εἰς πῶς καθόλου Ἐκκλη-
 σίαν , διὰ τὸ ἀφῆκεν ἕκαστον πιστῶσαν ὡς ἐ-
 λεῖται , ὅθεν καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὁ φιλόσοφος
 Θεμισίος ἔλθῃ ὡς , ἐκλαύσεν αὐτὸν λόγῳ , ὅτι
 τὸ θεῖον ὡς ἀπῆρξεν ἀφῆκεν ἵνα πιστῶσιν εἰς αὐτὸ καὶ δο-
 ξάζωσιν αὐτὸ διαφόρως , εἰσὶν ὅμως ὅλα δεκτὰ τὰ σε-
 βάσματα . Ἰδὲ πῶς ὁ θεῖος δόγμα ἐδίδασκε καὶ ὁ Ἀρχιεπί-
 σκοπος Ἀβερρόης , ἐφλυάρησε γὰρ ὅτι καὶ ἱεραὶ καὶ Χρι-
 στιανοὶ καὶ ἑθνικὰ ὅλοι κατὰ τὸ ἴδιον σέβει , ἀγαθο-
 ποιῶντες σῶζονται . εἰ δὲ τῷ ἐφῆμεν τὸ Ἀπελθῆ ,
 ὅς ἦν ἀπὸ τῆς μοίρας τοῦ Μαρκίου , ὅς εἶπεν ἕκα-
 στῷ ὡς πεπίστευκε διαμῆναι , σιωπῆσεσθαι γὰρ τὰς ἐπὶ
 τὸν ἱεραρχικὸν ἡλικίαν ἀπεφάνετο , μόνον ἐὰν
 ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς ἐκείνωνται , Εὐσέβιος βιβλίῳ
 πέμπτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ . τῷ καὶ τῷ

Πάπᾳ τῆς Ῥώμης μετὰ τὸ χρίσμα εἰσὶν Αἱρεσις ,
 τὰς γὰρ Αἰρετικὰς ὡς πῶς Αἱρεσιν κέρνασα ἡ Ἐκ-
 κλησία ἀνεθεμάτισε καὶ αὐτὰς ἀκοινωνήτας ἔχει ,
 οἷον μονοφυσίτας καὶ μονοθελίτας καὶ ἐκτροπιάζοντες
 μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ Αἱρέσει , μόνον διὸν λέγουσιν
 αὐτὸν Μονάρχην , ὅτι τῆς Ἐκκλησίας δέχεται εἰς
 κοινωνίαν . τὸ οὐατίον ὅμως ἴσους ὁ Εὐσέβιος ὅ-
 τι ἐπὶ Ἀνικίτῃ Πολύκαρπον Σύμωνα ἐπὶ τῇ Ῥώμῃ ,
 πολλοὺς ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων Αἰρετικῶν ἐπέστρεψε
 εἰς πῶς Ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ , μίαν καὶ
 μόνην ἀλήθειαν κηρύξας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων πα-
 ρηληφείας πῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀποδομῆται .
 Καὶ , Ἰωάννης Κηρίνθῳ ἐσωσεπῆλθε λεγῶν ἵνα
 μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοῖς . καὶ Πολύκαρπος εἰπόντος αὐτῷ
 τῷ Μαρκίῳ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡμᾶς ὡς ἀποδομῆται
 αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡμᾶς ὡς ἀποδομῆται
 ταῦτα δὲ ἀπὸν ὁ Εὐσέβιος ἐπὶ τῇ Ῥώμῃ , τσαύτην ὡς
 ἀπόστολοι καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ἔχον ἐυλαβίαν
 πρὸς τὸ μηδὲ μέλει λόγῳ κοινωνεῖν μετὰ τῶν ὡς
 χαρᾶς ὡς πῶς ἀλήθειαν , βιβλίῳ πέμπτῳ κε-
 φαλαίῳ ἐκτελεσθέντι . ὁ Πάπας ἐν ταύτῃ τῇ ἀπο-
 στόλων καὶ τῶν μαθητῶν ἐκείνων πατρίδι καὶ κοινωνίᾳ
 τοῖς ἀκοινωνήτοις ἀκοινωνήτος ἐστὶ . τὰς Αἰρετικὰς
 περιπαύμενος , Αἰρετικὸς ἐστὶ . τῶν Κανόνων καὶ τῶν
 αἰώνων καταφρονῶν , ἔξω τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶ , καθότι
 καὶ τῆς κοινωνίας τῶν αἰώνων ἀλλοτρίος ἐστὶ ,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τὰ τὸ αἶνον τὸ ὡς γινέσθαι τὰς περὶ Ἀκάκιον τὸν Καισαρείας Ἀρειανὸς πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Μελέτιον, καὶ συνοδικῶς ἐμολογήσασιν τὸ Ὁμοῦσιον καὶ πῶς ἐν Νικαίᾳ πίσιν, καὶ ἔτι διὰ γραμματος πρὸς τὸν Βασιλέα Ἰουλιανόν.

Ὅπολλοίς ἀντιπρὸς ῥηθεὶς Καισαρείας Ἀκάκιος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Ἀρειανοὶ ἀκράσαντες πῶς τὴν αὐτὴν τῷ Βασιλεῶς πρὸς τὰς Μακεδονιανὰς ἀπόκρισιν, πτοησύντες, καὶ ἔτι βλέποντες ὑπὸ τῷ Βασιλεῶς τιμωμένον τὸν Ἀντιοχείας Μελέτιον ὡς ὁρθόδοξον, καὶ γὰρ ἐκεῖ τότε διήγον ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τῆς Περσίας εἰς Κωνσταντινῆσιν ἐπανερχόμενος, ἀφῆκεν τὸ Φιλονεκεῖν, καὶ προσελθόντες 15 τῷ Μελετίῳ Σύνοδον συγκρότησαν, ἥτοι ὁ Μελέτιος καὶ οἱ περὶ Ἀκάκιον, καὶ ἕτεροι ἀπὸ Διόφρων

Ἐπαρχίων καὶ ἐθνῶν προσβύοντες τότε ἐκεῖ ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι, καὶ κοινὴ γνώμη βιβλίον ἐν αἵδῃ ὑπὸ πολλῶν συντάξαντες καθομιλογῶσι τὸ Ὁμοῦσιον, καὶ πῶς ἐν Νικαίᾳ πίσιν κυρώσαντες, καὶ τὸ ὄνομα τῷ Ὁμοῦσιῳ κατὰ πῶς ἐρμηνείαν τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων ἀποδεχάμενοι, τόν τε Ἀρειὸν ἀσεβῆ καὶ ῥαληντίαν εἰπόντες, δεδώκασι τὸ γράμμα τῷ Βασιλεῖ. ἦσαν δὲ Ἐπίσκοποι ἐκκοπτικῶς ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ τριακισσοῦ ἐξήκωσιν τελέτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

20 Περὶ τὰ ὅτι ἔτε γνώμη, ἡ εἰρησικία, ἡ βεβαιότης ἡ μνήμη τῷ Ῥώμῃ ἦν ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ, καὶ περὶ τῶν ὑπερβλήτων τῶν Αἰρετικῶν.

Σημείωσαι δὲ ὅτι ὑπὸ πᾶσι τούτοις ἔτε γνώμη, ἔτε εἰρησικία, ἔτε βεβαιότης, ἔτε καὶ μνήμη 25 τίς ἐγένετο ἐν τῇ παρῶσιν Συνόδῳ τῷ Ῥώμῃ, μάλιστα ὁ τότε Πάπας Διόσκορος πρὸς τὴν ὑπὸ Κωνσταντίνου τὸν Ἀρειανισμὸν ἐβεβαίωσεν ἐνεκαὶ αὐθροπίας φόβου, τότε δὲ ἐν Ῥώμῃ διήγε μετ' ἐμελέμενος, ὡς πεποιήκασιν οἱ περὶ Ἀκάκιον 30 ἐνθάδε ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὅθεν ὁ Θεμιστοῦς διασύνεικον αὐτὰς ἐν τῇ εἰρημνίᾳ πρὸς τὸν Βασιλέα λόγῳ,

ὡς εἶπαν Φιλονεκεῖ καὶ αἱ πρὸς τὰς κρατεῦντας ἀποκλίναντες ἔφη, ἐλέγχεσθαι αὐτὰς ἀλλήλους ἐν ὁρῇ Θεοῦ θεραπεύοντας, μήτε διαφέρειν αὐτὰς ἐν ἑσπέρῃ, καὶ μὴ ὑπὸ Κωνσταντίνου ὄντας τῆς ἀσεβείας τῷ Ἀρειῷ δευλῶς καὶ παντόλμους, καὶ δὲ διὰ τῶν ὁρθοδόξων τῷ Ἰουλιανῷ εἰς τὸναντίον τὰ ῥεύματα μεταβαλόντας, Σωκράτης βιβλίῳ τελέτῃ κεφαλαίῳ ἐκκοπτικῶς πέμψῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῷ ἑυσεβῆς Βασιλεῶς Ῥώμῃ Οὐαλοντιανῷ, καὶ ὧν συνέβησαν αὐτῷ ὅτι Χιλίαρχῳ ἐν τῇ τῆς Τύχης μιᾷ Ναῷ ὑπὸ Ἰουλιανῷ, καὶ τίνῃ συμβαλῇ ἐβασίλευσεν.

Ἐβασίλευσεν ὁ Οὐαλοντιανὸς, ὅστις χιλίαρχος 5 ὧν ὑπὸ τῷ Ἰουλιανῷ, καὶ εἰσερχομένης τῇ ὡς ἔβασίλευσε εἰς τὸν Ναὸν τῆς Τύχης, ὁ Νεωκόρος ἐβρεχεν ἀπὸ τῷ φρέατος τῷ Ναῷ τὰς εἰσερχομένας καὶ ἔλεγον ἐκαστῶ κατὰ τὴν ἐξουσίαν. ὁ δὲ Οὐαλοντιανὸς Χρυσιανὸς ὢν, καὶ βραχέως, ἔδωκε κατὰ τὸν ῥῆμα τῷ Νεωκόρῳ

αἰπὴν, ἐμεινῆν καὶ ἐκκαθαρίσθην μιᾷ. ἰδὼν δὲ αὐτὸν εἰσερχόμενον ὁπιοῦ ὁ Ἰουλιανὸς, καὶ θυμωθεὶς, ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς Ὀλυβρίαν Τριβύνον ὡς εἰς ἐξουσίαν, διὰ τὸ συμβαλῇ Σαλαστῆρος ὁ Στρατὶς μεταπεμψάμενος αὐτὸν ἔσεψαν Βασιλέα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

50 Περὶ Οὐαλοντιανῆς, ὅν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Οὐαλοντιανὸς ἀφῆκε Βασιλέα εἰς τῷ Ἀνατολίῳ, καὶ τῆς ὡς ἔστρεψεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἀρειανισμὸν ἐξ αἰτίας τῆς γυναικὸς αὐτῆς, καὶ τῷ ὑπ' αὐτῆς διωγμῷ καὶ φόνων τῶν ὁρθοδόξων, καὶ μάλιστα τῶν κατ' Ἀγγυλίαν.

Ἀπῆλθεν ὁμοῦς ἵνα Βασιλεύῃ τῆς Δύσεως, τῆς Ἀνατολῆς, αὐθροπὸν τοῖς ὁμοδοξοῦσιν καὶ τῶν δὲ ἀδελφῶν αὐτῆς Οὐαλοντιανῶν ἀφῆκε Βασιλέα σμάρτον δόγμασιν, ἀλλὰ μέλλοντα στρατεύσασθαι κατὰ

κατὰ τῶν Γότθων, καὶ ἐκλόμῳ βαπτισθῆναι, ἡ γυνὴ αὐτῆς Ἀρειανὴ ἔσα, κατέπεισεν αὐτὸν βαπτισθῆναι ὑπὸ Εὐδοξίου, ὃς πείσας αὐτὸν πρεσβύειν τῷ Ἀίρεσιν αὐτῆς, ἐποίησε διπλό-
τερον ἑαυτῇ ἢ τῆς Γεσίνης, ὡς Θεοδώριτος λόγῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ. ὑπερέβη γὰρ εἰς τὴν κακίαν πάντα Ἀιρετικὸν, Βασιλίδος δὲ ὦν, καὶ καθαρὸς Ἀρειανὸς, ἐχόμῳ τῆς Ἀνο-
μοίας ὀλοφύχως, ἐξώρισεν Ἀρχιερεῖς, ἤρπα-
σεν Ἐκκλησίας, ἐποίησε κακὰ πλείονα τῶν τῆς Ἰουλιανῆς, ὅσον δὲ μόνον ἦν ἡδιαφορεῖ καὶ ζημία τῶν ὁρθοδόξων, ὅτι ἐπὶ Ἰουλιανῆς ὄντος Φαυερῶ ἐδωλολάτρεα ἑμαρ-
τύραν προθύμως οἱ Χριστιανοί, ἐπὶ δὲ Οὐαλυντος (εἰ καὶ ἦν ἐδωλολάτρεα χάρων, ὡς λέγων τὸν ἴον τῆς Θεᾶς κή-
σμα, εἶτα ἐλάτρευεν αὐτῇ ὡς Θεῷ) τὸ ὄνομα αὐτὸ
τὸ λέγεσθαι Χριστιανὸς, ἐπλάνα τὰς ἀνθρώπους, καὶ
ἀπέθνησκον μὲν διὰ τὴν ὁρθοδοξίαν, πλὴν μετὰ λύ-
πης, μὴ λεγόμενοι μάρτυρες. μόνοι ἐξέφυγον τῆς ἐξο-
ρίας αὐτῆς θεῖα νόσει Βασίλειος καὶ Γρηγόριος, οἱ δὲ
λοιποὶ κακῶς ἔπαθον. ἀλλὰ θεῖα οἰκονομία ἕως
ἔξλει ὁ ἁγ. Ἀθανάσιος. ἔκτεκακωσεν τὴν Ἀλεξαν-
δρείαν ὁ Οὐάλης, μαθὼν ὅτι πολλοὶ ἀπολαύσας
τῇ Ἀθανασίῳ, καὶ ὑπαπύσσῃ μήπως γυναικίαις
στάσις εἰς τὸν λαόν, ἐπειδὴ οἱ Ἀλεξανδρεῖς θυσεῖ
ἦσαν εἰσιώδεις, καὶ ἐφοβήθη μήπως καὶ βλάβη
τὸ δημόσιον, σωκράτης βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ
εἰκοστῷ, καὶ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ, εἰ καὶ ὁ σωζό-
μενος ἴστωρ ἄλλως ταῦτα. πατριαρχεύσαντες δὲ

τῇ πολύτλῃ Ἀθανασίῳ ἔτη τεσσαρεσκονταεξί, καὶ
εἶτα μετὰ αὐτὸς εἰς τὴν ἐν Οὐρβανίῳ δόξαν, καὶ χει-
ροτονησάντες νομίμως τὸ ὁρθόδοξον Πέτρον ὡς Θεο-
δώριτος λόγῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ εἰκοστῷ, ἐπεμψεν
ὁ Οὐάλης Εὐζώϊον τὸν Ἀντιόχειας εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, 5
ὃς ἐφυγάδόσε μὲν τὸν Πέτρον, ἐφυγε γὰρ, λέγει
ὁ Θεοφάνης, εἰς τὴν Ῥώμης Δάμασον ὡς εἰς ὁμόδοξον.
ἔλαβεν δὲ πάσας τὰς Ἐκκλησίας ὁ Ἀρειανὸς Ἀέκιος
ὁ χειροτονηθεὶς μετὰ τὸν θάνατον τῆς Γεωργίας ὑπὸ
τῶν Ἀρειανῶν, μάλιστα κατήλθον εἰς Ἀλεξανδρείαν 10
ὁ Ἀντιόχειας Εὐζώϊος, καὶ παρέδωκε τῷ Ἀέκιῳ
τὰς Ἐκκλησίας τῶν ὁρθοδόξων, ἐξ ἧς δὲ τί κακὰ
γεγόνασιν καὶ διωγμοὶ εἰς τὴν Ἀγυπτιον καὶ Ἀντιόχεαν
καὶ Καππαδοκίαν, Αἰσχύλος ἡ Σοφοκλῆς ἴσως
ἐτραγῶδαν ἰκανῶς τὰς τοιαύτας συμφορὰς, ἢ οἱ κεί- 15
τους ἐπὶ τῇ Γερεμίας Χρεία, ἵνα θρηνήσῃ τὴν καὶ
τῇ Σωτήρος Χρείᾳ ἀποκινδυνώσαντες τὴν ἀσέβειαν πέλεμον,
καὶ ἰδὲ τὸν Θεοδώριτον λόγῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ
πρώτῳ, καὶ τὸν Σωκράτην βιβλίῳ τετάρτῳ κεφα-
λαίῳ εἰκοστῷ πρώτῳ. καὶ εἰς τὴν Νικομήδειαν, ἡ κατὰ 20
τινας εἰς Κωνσταντινέπολιν ὁγδοήκοντα Ἐπισκόπους
καὶ ἱερεῖς ὧν ἦγαντο Οὐρβανὸς, Θεόδωρος καὶ
Μονέδημος δῆσας καὶ βαλὼν εἰς αἰπλοῖον, καὶ ἐν
τῇ θαλάσῃ ἐλκύσας ἔβαλε πῦρ καὶ κατέκαυσεν
αὐτὸ ἅμα τοῖς τοσούτοις ἀγίοις. Αἱ τούτοις καὶ 25
σεισμοὶ ἰσχυροὶ καὶ λιμοὶ καὶ ἄλλα κακὰ ἠκολού-
θησαν εἰς τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

30

Περὶ Νόμου τῆς Οὐάλης τῆς βαπτίζαν μιᾷ καταδύσει, καὶ περὶ Ἰουλιανῆς, Σάββα καὶ Φεσάτης τῶν
ἀσκητῶν, καὶ πόθεν Σαββατιανοί.

Νόμοι ἔθιρον ὁ Οὐάλης γίνεσθαι τὸ βάπτισμα μιᾷ
καταδύσει, εἰς δὲ τὴν Ἀντιόχειαν Ἰουλιανὸς
καὶ Σάββας ἀσκήται ἐλθόντες, τὰς ὁρθοδόξους ὑπε-
στήριζον, καὶ ἵς ἀσκητῆς Φεσάτης ἡ λεγέε κατὰ πρῶτον
τὸν Οὐάλωνα, καὶ ἐλαττορήθη ὑπὸ Ἰννοσίου ἐυνεχῶς,
ὁ δὲ ἐυνεχῶς εἰς τὸ λατρεῖν μετὰ τοῦ Βασιλέως ἀπελθὼν,
ἔπεσεν εἰς τὸ Λεβήτιον καὶ ἔβραστον εἰς τὸ ὕδωρ. τῷ

δὲ ἐνδεκάτῳ ἔτα Οὐάλωνα τινες Ναυαθιανοὶ εἰς τὴν 35
Φρυγίαν ἐποίησαν τὸ Παράχον μετὰ τῶν Ἑβραίων,
καὶ συνοδικῶς ἐν Παζῷ Κόμῃ συνετάξαν ἑορτάζειν
μετὰ τῶν Ἑβραίων, ὅθεν καὶ Σαββατιανοὶ ὠνομά-
θησαν ὑπὸ Σαββατίῳ τῇ πρωτητίᾳ. κατὰ τὴν 40
αὐτῆς ὁ Ῥώμης Δάμασος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Πέτρος,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Δ΄.

Περὶ τῆς ἀρχηγῆς τῶν Σαρακηνῶν Μωΐας, καὶ ἐλέγχῃ Μωΐσεως πρὸς Ἀέκιον Ἀλεξανδρείας, καὶ αὐ- 45
τίμῃ θανάτῳ Οὐάλητος Βασιλέως, καὶ Ἀρειανισμῷ Οὐλφίλα Γότθων Ἐπισκόπου, καὶ αὐτῶν εἰς
αὐτῆς, καὶ ὧν μετέφρασεν ὑπὸ τῆς αἰτίας γραφῆς εἰς τὴν τῶν Γότθων γλῶσσαν ὁ Οὐλφίλας. περὶ βα-
σιλείας Γρατιανῆ καὶ λύσεως ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν Ἐπισκόπων, καὶ κόσμῳ αἰθίς τῆς Ἐκκλησίας,

Εἰς τὴν Ἀνατολίαν πολλὰ ἐποίησαν οἱ Σαρακηνοί,
εἶχον δὲ ἀρχηγὸν γυναικῶν Μωΐαν ὀνόματι,
ἧς εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπεμψε τινὰ μοισχὸν περι-
βόητον ὀνόματι Μωϋσῆν ἵνα χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος,
ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἐχρησίσκει. ὁ καὶ δὲ ἰδὼν τὸν Ἀέκιον
εἶπεν αὐτῇ, ἢ Ἐπίσκοπος εἶμι ὁ ἐξουσίαν, καὶ

πυρὶ καὶ θέρει πρὸς αὐτὴν αἰθίς αἰθέρους Αἰθ 50
τῶν Ἀρείων Ἀιρεσιν; τῷ γὰρ Χριστιανῷ ἔτε τύπῃ
πρέπει, ἔτε λαιδορεῖν, ἔτε μάχεσθαι. καὶ εἶτα
ἀναχωρεῖ εἰς τὴν ἔρημον καὶ χειροτονεῖται ὑπὸ ὁρ-
θοδόξων, Θεοδώριτος λόγῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ
εἰκοστῷ τρίτῳ, ὁ δὲ Οὐάλης τοιαῦτα ποιῶν εἰς οὐκ
ἀχρεΐαν

ἀχρεῖνα ἐγγυς τῆς Ἀδριανουπόλεως καταστρέφει τὴν
 ρίον ζῶν κατακαίει, καὶ γονόμῳ αἰτία φθο-
 ρᾶς τῆς Θράκης, Ἰλλυρικῆς, Παννονικῆς, περιδου-
 ναβίων, καὶ αὐτῆς τῆς ἰταλίας ὑπὸ τῆς κατα-
 5 δρωμῆς τῶν Γότθων, καὶ ἰδὲ τὸν μισρὸν αὐτῶν θά-
 νατον Θεωδωρῆτι λόγῳ τεταρτῷ κεφαλαίῳ τριακοσῷ
 σῳτῷ. σημείωσαι δὲ ὅτι οὐλφίλας ἐπίσκοπος Γό-
 10 τθῶν δούρεσκόμενος εἰς τὸν Βυζάντιον, καὶ σιωπῶν Εὐ-
 δοξίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀκακίῳ τῷ Και-
 σαρείας Ἀρσενίοις ἔσιν, ἔλαβε τὰ σπέρματα τῶν Ἀ-
 ρεανισμῶν. οἱ δὲ Γότθοι διαίρεθέντες εἰς δύο, ἀρ-
 χηγὰς ἔχον Φερίτηον καὶ Ἀθανάριχον, ἀπὸ

ὁ Φερίτηος ἐσθῆσαν λαβὼν δὸς τῶν οὐάλοισι,
 καὶ νικήσας τὸν Ἀθανάριχον, ἀνάγκασεν ὑπεπλεῖσ-
 τὰς Γότθους Ἀρσενίζειν, χαρίζομενος οὐάλοισι.
 ὁ δὲ οὐλφίλας πολλὰ τῆς ἀγίας γραφῆς μέτρα
 μετέφρασεν εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Γότθων. ἔμεναν
 δὲ τῶν λοιπῶν οἱ Γότθοι εἰς τὴν Ἀρσενισμὸν καὶ εἰς τὸ
 μετέπειτα πολλὰς χρόνας. ὁ μὲν γὰρ Γρατιανὸς ὁ γιὸς
 οὐάλοισιν μείνας μονάρχης Ἀνατολῆς καὶ Δύ-
 σεως, λυεῖ δὸς τῆς ἐξουσίας τὰς ἐπισκόπους, καὶ
 δίδωσι τὰ κλητήρια καὶ τὸν ἐορισμὸν πάλιν τῇ
 καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

ΠΑΡΑΓΓΛΟΝ Ε'.

15

Περὶ τῶν τίνες τῶν Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν πατέρων ὑπὸ οὐάλοισι ὠφέλησαν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ
 σιωπῆσαι τὸν Πέτρον εἰς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας, καὶ τίς τὸν Εὐάγγελιον Κωνσταντινουπόλεως
 ἐχειροτόνησε, καὶ τίνες τὸν Δημόφιλον, καὶ τίνων ἐσηγήσατο ὁ θεολόγος Γρηγόριος γέγονε
 Κωνσταντινουπόλεως.

20

Εἰς τὴν ὑπεκράτησαν τῶν οὐάλοισι καὶ τῶν Ἀρεα-
 νῶν μεγάλως ὠφέλησαν τὴν ἐκκλησίαν εἰς μὴ
 τὴν δύσιν ἰβήριος καὶ δάμασος Ῥώμης καὶ ὁ μεδίο-
 λάνων Ἀμβρόσιος καὶ ἱλαρίος Πικτάβων, εἰς δὲ
 25 τὴν Ἀνατολὴν Βασίλειος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
 Πέτρος καὶ Γρηγόριος ὀνόματι, Γρηγόριος ὁ τοιο-
 λόγος, Ἀμφιλόχιος ἱκονία, Ἀθανάσιος ὁ μέγας,
 Μακάριος καὶ Κύριλλος ἱεροσολύμων, Εὐστάθιος καὶ με-
 λέτιος Ἀντιοχείας, Ὀπτιμος Πισιδίας, Δίδυμος Ἀλε-
 30 ξανδρεὺς, Ἐφραίμ ὁ Σύρος, Ἀρχόλιος Θεσσαλονίκης
 καὶ ἄλλοι πολλοί. κοιμηθέντος δὲ τότε τῶ μεγάλῳ Βα-
 σιλείῳ, Ἐπαφρόδιτος ἐχειροτονήθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Εὐ-
 νόμιον δὲ ἔτι περιόντα κατήχωνεν ὁ Νεζιανζηνὸς
 καὶ ὁ Νύσης, καθὼς πρὸς τὸν ὁ μέγας Βασί-
 35 λεος. ἰστέον δὲ ὅτι ἀπαράντος τῶ οὐάλεντος
 δὸς Ἀντιοχείας ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὁ Ἀ-
 λεξανδρείας Πέτρος δούρεσκόμενος φυγὰς εἰς Ῥώ-
 μην, λαμβάνει γράμματα πρὸς τὸν Δαμάσκῳ καὶ
 ἔρχεται εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, δεξιόμενος δὲ αὐτὸν
 40 οἱ Ἀλεξανδρεῖς ὡς μαθητὴν Ἀθανασίου, φυγα-
 δόυσιν τὸν Δάκιον, εἰς ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινέπο-
 λιν, περιμένει Δημοφίλῳ τῷ Ἀρεανῶ, Σωκράτης
 τῆς βιβλίου τεταρτῷ κεφαλαίῳ τριακοσῷ ἐβδόμῳ
 ἀλλὰ καὶ εἰς Κωνσταντινέπολιν ὑποθνήσκοντες Εὐδο-
 45 ξίῳ, χειροτονῶσιν οἱ Ἀρεανοὶ τὸν ἐκείνου Δημο-
 φίλον, Σωκράτης βιβλίου τεταρτῷ κεφαλαίῳ δε-
 κατῷ πετάτῳ. οἱ δὲ ἐρθόδοξοι δούρετες καὶ τὸν πρὸς
 χειρίζονται ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως Εὐά-
 γελιον Ἰνῶ, ὃν ἐχειροτόνησεν ὁ Ἀντιοχείας με-
 50 γας Εὐστάθιος. ὁ ἐξοριστὴς μὲν ὑπὸ τῶ μεγάλῳ

Κωνσταντίνῳ, ὑπὸ δὲ ἰβηριανῶν ἐλαττωθεὶς, ἡ κα-
 τὰ τὸν φῶτον ἀναγνώσει Διακοποσῇ πεντηκοστῇ ὁ γ-
 νόμος ὑπὸ ἰοβιανῶν ἀνακληθεὶς καὶ Διατρίβων τότε
 εἰς Κωνσταντινέπολιν. ἀλλ' ὁ οὐάλης δούρεσκόμενος
 εἰς μαρκιανέπολιν καὶ μαθὼν τὴν ὑπόθεσιν, ἐξο-
 55 ρίζει τὸν Εὐάγγελιον εἰς Κύζικον, δὸς τὸν θρόνον Δη-
 μοφίλῳ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν Εὐστάθιον ἐξώρισεν
 εἰς τὴν Βιζύτιον ὅπου καὶ ἀνεπαύθη, Σωκράτης βι-
 βλίου τεταρτῷ κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ, Σωζόμενος
 βιβλίου σῳτῷ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ. τότε δὴ τότε
 πε, ὅτε ἐνόμισαν οἱ Ἀρεανοὶ μὴ εἶναι εἰς τὴν Κων-
 60 σταντινέπολιν ἐπίσκοπον τῶ μέγας τῆς καθόλου
 ἐκκλησίας, ἀπέστειλαν ὁ θεὸς τὸν θεολόγον Γρη-
 γόριον ἐσηγήσατο Βασίλειον τῶ μεγάλῳ καὶ τῶ Ἀντιο-
 χείας Μελετίῳ ὡς λέγει ὁ Θεοφάνης καὶ ἄλλοι,
 καὶ δὴ καὶ ὁ Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ ὁ γ-
 νόμος λέγει ὅτι ὁ Ἀντιοχείας Μελετίος τῷ Γρηγο-
 65 ρίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν ἐβδόμῳ
 καὶ ἰδὲ πῶς ὁ κατὰ ἀνάγκης ὁ Ἀντιοχείας ἐβε-
 βαίωσε τὸν Γρηγόριον εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινέ-
 πόλεως. πεντηκόστως δὲ τῶ οὐάλεντος καὶ μοναρχή-
 σαντος τῶ Γρατιανῶ τῶ ἀνεψιῷ αὐτοῦ, ἐγούετο
 ὀρισμὸς καὶ ἔχθησαν οἱ ἐξόριστοι ἐπίσκοποι, καὶ
 70 ὅτι, ὅσοι συμφωνῶσι μετὰ τῆς πίστεως τῶ Ῥώμης
 Δαμάσκῳ καὶ τῶ Ἀλεξανδρείας Πέτρῳ, τῆς ἔχον
 τὰς ἐπισκοπὰς αὐτῶν, ὅσοι δὲ μὴ, ὑποβάλλονται.
 ὁ θῶν οἱ Ἀρεανοὶ ἤρξαντο μεῖναι. εἰς δὲ τὴν Ἀντιοχείαν
 ἐλθόντες Μελετίος δὸς τῆς ἐξουσίας τὴν συνέβη ἀναμε-
 75 τῶν τετῶ καὶ τῶ Παυλίῳ εἰς τὸ ἐφίξῃς βιβλίον.
 ἐκηθίστην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ τῆς ἐν Λαμψάκῃ Συνοδῶ, καὶ ὧν ἐκύρωσε, καὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν κυρωθέντων ὑπὸ τῆς Οὐα΄ 5
 λοντος, ἐξορίας τε τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀφαιρέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ Θεοφάνη.

Οἱ ὁρθόδοξοι προσήλθον οὐαλοντιανῶ Διά πρε-
 σβείας Ἰπατίου Ἡρακλείας δεόμηναι σιωελθῆν
 ὑπὲρ διορθώσεως τῶν ὁμοεσίων δόγματος. καὶ σιωελ-
 θόντες εἰς Λαμψάκον καὶ δύο μῆνας ἐκεῖ Διὰ-
 τρέψαντες, ἠκύνωσαν τὰ ὑπὸ Εὐδοξίου καὶ Ἀκα-
 κίου ἐν Κωνσταντινουπόλει δογματισθέντα. ὁ δὲ Οὐαλὸς

ταῦτα αὐτέρεψε καὶ τὰς Ἐπισκόπους ἐξώρισε, καὶ
 τὰς Ἐκκλησίας Εὐδοξίῳ ἀπέδωκε. οἱ δὲ ὁρθόδοξοι
 ἔτε Ποιμένα ἔτε Ἐκκλησίαν εἶχον (δηλονότι 10
 εἰς Θράκην καὶ Ἑλλάσποντον καὶ Βιθυνίαν καὶ εἰς
 τῶν πορρωτέρων κατὰ τὴν Σωζόμενον βιβλίῳ
 ἕκτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῃ) ταῦτα ὁ Θεοφάνης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

15

Περὶ τῆς ἐν Λαμψάκῃ Συνοδῶ, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πραχθέντων κατὰ Σωζόμενον.

Ὁ γε μὴν Σωζόμενος λέγει ὅτι ἀπαίρουντι τὴν Οὐ-
 αλοντιανῶν εἰς τὴν Δύσιν, οἱ περὶ Ἑλλάσποντον
 καὶ Βιθυνίαν Ἐπισκοποὶ Διὰ Ἰπατίου Ἡρακλείας
 πρεσβυτάτοι, ἤτησαν Σωζόμενον, ὅδε ἔκ ἐξέδω-
 κεν αὐτῶν, μετὰ λαϊκῶν πταγμῶν ἑτέροις ταῦτα
 πολυπραγμονεῖν, οἱ δὲ ἱερεῖς οἱς τὰς μέλει
 καθ' ἑαυτοὺς ὅπως βέλονται σιωτάσθαι. καὶ σιωελ-
 θόντες οἱ Ἐπισκοποὶ ὀντροπον εἰρηται αὐτῶν εἰς

Λαμψάκον ἀληθῶς ἐψηφίσαντο ἄπρακτα μένειν
 τὰ ὑπὸ Εὐδοξίου καὶ Ἀκακίου καὶ τὰ ἐν Ἀρμένίῳ, 20
 ἐμὴν καὶ τὸ ὁμοεσίων παρεδέχθησαν, ἀλλὰ
 τὴν ἐν Σελεύκείᾳ πῖσιν ἥτις ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ ἐν
 Ἀντιοχείᾳ τῶν Εὐσεβιανῶν ἐκθέσει οὐκ ἐν πολί-
 τείᾳ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς τάχα τὰς αὐτὴς
 ζων ὑπάρχοντες τὴν Ἀνομοίαν ἐπεδὴ λέγει τὸ καὶ 25
 εἶσαν ὁμοίον, βιβλίῳ ἕκτῳ κεφαλαίῳ ἐκδόμῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι τὰ ἱσορῶντα ὑπὸ Σωκράτους περὶ τῆς ἐν Λαμψάκῃ Συνοδῶ ἐναντίως πως ἔχουσι τοῖς ὑπὸ Θεοφάνους 30
 καὶ Σωζομένου ἱσορῶντες.

Ὁ δὲ Σωκράτης τάναντία πως τῶν ἱσορῶν,
 λέγει γὰρ ὅτι προσήλθον πλεῖστοι τῶν Ἐπι-
 σκόπων τῆς Μακεδονικῆς θρησκείας τῇ Οὐαλὸντι,
 καὶ ἐξαγῶσιν αὐτὴν γενέσθαι Συνοδὸν ὑπὲρ διορθώσεως
 τῆς πίστεως, ὁ δὲ Βασιλεὺς νομίσας σιωαινέσαι
 αὐτὰς τοῖς περὶ Ἀκάκιον καὶ Εὐδοξίον, γενέσθαι

ἐπέτρεψε. καὶ δὴ ἀπελθόντες ὁ Βασιλεὺς εἰς
 Ἀντιόχειαν σιωήλθον εἰς Λαμψάκον ἐν ᾗ ἐβεβαίωσαν
 τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκθέσει ἡ καὶ ἐν Σελεύκείᾳ ὑπὲρ 35
 γράψαν, καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῶν εἰρημῶς πεποιήκασιν,
 καὶ Διὰ τὸ ἔπαθον ὅσα αὐτῶν εἰρηται βιβλίῳ
 τετάρτῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

40

Περὶ τῶν ἐν Σμύρῃ, Ἀσίᾳ, Πισιδίᾳ, Ἰσaurίᾳ, Παμφυλίᾳ καὶ Λυκίᾳ τῶν Μακεδονικῶν Συνοδῶν,
 συμφωνησασῶν τῇ ἐν Λαμψάκῃ Συνοδῇ, καὶ ὧν ἔπεμψαν πρέσβων πρὸς Οὐαλινθιανὸν Βασιλέα καὶ
 Λιβέριον Ρώμης, καὶ τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν Μακεδονικῶν Λιβερίας.

45

Τῶν ἐν φρονέοντων τὸ ὁμοεσίων σφοδρῶς τότε διω-
 κομένων μετὰ τῶν Μακεδονικῶν, οἱ Μακεδονικοὶ
 φόβῳ καὶ εἰς ἐνοχλωρῶν διεπρεσβύοντο πρὸς
 ἀλλήλους λέγοντες, συμφέρει καταφυγεῖν αὐτὰς
 πρὸς Οὐαλινθιανὸν τὸν Βασιλέα τῆς Δύσεως καὶ
 ὑπὲρ Λιβέριον Ρώμης, ὡς ποτὲ δηλονότι πεποιήκασιν
 οἱ περὶ Ἀθανάσιον καταφυγόντες εἰς Κωνσταντῆν καὶ
 ἱερίον, καὶ καταδέχεσθαι μᾶλλον τὴν ἐκείνων πῖσιν
 ἢ τὴν τὸ ὁμοεσίων, ἢ κοινῶν τοῖς περὶ Εὐ-
 δοξίον οἵτινες ἐπρεσβύοντο τὸ Ἀνόμοιον. ἐκλέγονται

τοῖσι πρέσβας Ἐπισκόπους τρεῖς Εὐστάθιον Σεβα-
 στίαν, Σιλβανὸν Ταρσῆ καὶ Θεόφιλον Κασαβάλων,
 καὶ Συνοδῶν γονορῶν ἐν Σμύρῃ καὶ Ἀσίᾳ καὶ Πισιδίᾳ,
 Ἰσaurίᾳ καὶ Παμφυλίᾳ καὶ Λυκίᾳ ἤλθον παρ'
 αὐτῶν πρέσβας εἰς τὴν ἐν Λαμψάκῃ Συνοδὸν ὡς 50
 εἰς τελεωτέραν, καὶ γράμματα ὡς πᾶσιν τῶν Συ-
 νόδων ἐγράψαν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Δύσεως
 καὶ τὸν Ρώμης καὶ τὰς εἰς τὴν Δύσιν Ἐπισκόπους,
 ἔγραφον δὲ τῇ Ρώμῃ καὶ τοῖς Δυτικοῖς Ἐπισκό-
 ποις ὅτι πῖσιν ἔχουσι δόκιμον καὶ βεβαίαν διὰ
 τῶν

τῶν ἀποστόλων, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων παροῦσιν τῆς θρη-
σκίας ὀφείλῃσι, καὶ παντὶ θένει συλλαβεῖσθαι τοῖς
αὐτῶν πρέσβεσι, καὶ σὺν αὐτοῖς περὶ τῶν πραγ-
μάτων ἐκλογίσασθαι ἕως αὐτοκρινάσθωσι τὰ τῆς
5 Ἐκκλησίας πράγματα, ἀπελθόντες ἄν οἱ πρέσβεις
εἰς Ῥώμην καὶ μὴ ἐλθόντες τὴν Βασιλέα ἱκεῖ,
ἐσχετόντες γὰρ εἰς Γαλλίας πολεμῶν Σαυρομάταις,
θεδωκάσι τὰ γράμματα τῷ Πάπᾳ, τῷ δὲ Πάπᾳ
μὴ βεβλομένη δεχθῆναι αὐτούς, ὡς ὄντας Ἀρειανούς,
10 αὐτοὶ ἀπεκρίνοντο ὅτι οὐ μεταμελείας ἐπέγνωσαν τῷ
ἀλήθειαν, ἤρνησαντο γὰρ πρὸς τὸν Ὀμόσιον,
καὶ ὁμολόγησαν τὸ κατὰ πάντα τῷ Πατρὶ Ὁμοῖον,
ὅπερ ἐδιαφέρει τῷ Ὁμοσίῳ. ταῦτα αὐτῶν λε-
γόντων ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ Λιβέριος ἔγγραφον τῷ
15 ὁμολογίῳ τῆς πίστεως αὐτῶν, οἱ δὲ συντάξαντες βι-
βλίον ἐν ᾧ ῥητὴς ἔθουτο τὸ σύμβολον τοῦ ἐν Νικαίᾳ
Συνόδου δεδοκασιν αὐτῷ. περιέχεται δὲ ἐν τῷ

βιβλίῳ, ἥτοι ἐν τῷ Λιβέριῳ τέτταρτον πρῶτον ἡ ἐ-
πιγραφή, κυρίῳ ἀδελφῷ καὶ συγκαταργῷ Λιβε-
ρίῳ Εὐστάθιῳ, Θεόφιλος καὶ Σιλβανὸς ἐν κυρίῳ
χαίρουσιν. δεύτερον, ὅτι ἔποντο τῷ Λιβέριῳ λόγῳ τῶν
ἐκρημνῶν Συνόδων εἰς τῷ χρηστότητά σου καὶ πάντα
τὰς Ἱταλίας καὶ Δυτικὰς Ἐπισκόπους γράμματα κα-
μίζοντες, τῷ ἐν Νικαίᾳ πίστιν καὶ τὸ Ὁμόσιον ὁμο-
λογῶντες καὶ ὑποδεχόμενοι, Ἀρειον δὲ καὶ πᾶσαν
Αἵρεσιν μὴ δεχομένων τὸ Ὁμόσιον, ἐξαρέτως δὲ
τῷ ἐν Ἀρμένιᾳ Συνόδῳ ὡς πράξασαν ἐναντία τῇ
ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ, ἀναθεματίζοντες, ἃ δὲ βεβαιό-
τητα γράφομεν ἐν τῷ παρόντι Λιβέριῳ καὶ τὸ σύμ-
βολον τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων. τρίτον, ὅτι εἰς ἐγ-
καλέσει ἡμᾶς ἀλλεστέρως φερῆναι, ὅπως αὐτοκ-
ρινάσθῃς γράψαι καὶ ὑπολογάμεθα, καὶ ὁ ὑπατά-
της Φανὴς ἵνα πεισθῇται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

25

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῶν γράμματος πρὸς τὰς πρέσβεις τῶν αὐτότερον Συνόδων τῷ ὑπὸ τῷ Λιβέριῳ
δοθέντος, ἵνα ὑποκριμίσωσιν αὐτὸ εἰς τὰς τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόπους.

Τὸ τῷ γράμμα λαβὼν ὁ Λιβέριος, καὶ κοινωνή-
25 σας τοῖς πρέσβεσι, καὶ αὐτούς εἰς κοινωνίαν δε-
ξάμενος, ἔγραψεν εἰς τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἀνατολῆς
ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ θεωρητέον πρῶτον τῷ ἐπιγραφῇ,
τοῖς ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς καὶ συγκαταργοῖς τῷ ἰδίῳ καὶ
τοῖς ἐξῆς τοῖς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐκτεθόχοις Ἐπισκόποις,
30 Λιβέριῳ Ἐπίσκοπῳ Ἱταλίας καὶ οἱ κατὰ δύσιν Ἐπί-
σκοποι ἐν κυρίῳ χαίρουσιν. δεύτερον, τὰ τῆς ἐπιστολῆς,
ὡς ἡ φησὶ, τὰ γράμματα τὰ ὑποδοθέντα ἡμῖν ἃ δὲ τῶν
τρίτων Ἐπισκόπων ὅτι ἡ γνώμη ὑμῶν καὶ τὰ φερῆματα
ὑμῶν συμφωνῇ καὶ συναδέσφωτος τῷ ἐμῷ ἐλα-
35 χισότητι καὶ τῶν ἐν Ἱταλίᾳ καὶ Δυτικῶν πάντων,
διεβεβαίωσαν καὶ ἀπέδειξαν, ὁμολόγησαν γὰρ
πάντες τῶν ἐν Νικαίᾳ πίστιν. τρίτον, ὅτι ἡ

ἐν Ἀρμένιᾳ συνήχθη βίβα κοσμικῇ ἃ δὲ τῆς κα-
κοηθείας τῶν Ἀρειανῶν, ἀλλ' οἱ ἐν αὐτῇ ὑπογρά-
ψαντες Ἐπίσκοποι δελεαζόμενοι, ἢ ὑπαχθόντες,
καὶ ἀναφρονησάντες, ἀνθεματίσαν αὐτῷ, καὶ
ὑπέγραψαν τῇ κατὰ τὴν πίστιν τῇ ἐν Νικαίᾳ,
καὶ ἡμῖν ἐκινώνησαν, καὶ Ἀρειον καὶ τὰς μαθητάς
αὐτοῦ ἀνθεματίσαν. τέταρτον, ὅτι ἐγγράμῳ ἃ δὲ τῆς
ὁμολογίας τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ὅτι καὶ οἱ
Ἀνατολικοὶ ἀναφρονησάντες, συμφωνῶσι τοῖς δυ-
τικοῖς, ὅπερ πᾶσι δεῖ γνωστῆναι, ὅπως οἱ παρὰ
βλαβεῖς ἀνακαμψώσιν, ἐπειδὴ οἱ ἐμμένοντες ἐν
ταῖς Αἵρεσιν, ὑπὸ τῶν καὶ, ὡς ἀποδοσὶς ἐστὶ καὶ ἀ-
κινώνητοι τῶν ἐκκλησιαστικῶν συναξέων, ὅτι τὰς
ἐκ μοιχείας ἡδὲ ἐπαισιότητι ὁ Θεός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

40

Περὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ Συνόδου, καὶ ὧν ἐβεβαίωσεν, καὶ ὧν ἀπέβαλε, καὶ ὧν δέδωκε γράμμάτων τοῖς
αὐτότερον πρέσβεσιν ἐπίτηδες ἐκείσε γενομένοις.

Ἀναχρησάντες τῆς Ῥώμης οἱ περὶ Εὐστάθιον,
54 αὐτῶν εἰς Σικελίαν ὅπως συνόδῳ ἐγγεγόναι
πλήττοι. ἀριθμῶ τῶν ἐν Ἀρμένιᾳ. ἦσαν γὰρ ἐν
αὐτῇ Ἐπίσκοποι ὑπὸ Ἱταλίας καὶ Ἀφρικῆς καὶ
Γαλλίας καὶ Σικελίας καὶ ὅσων ἐτέρων μερῶν
τῆς Δύσεως, οἵτινες ἐβεβαίωσαν τὸ Ὁμόσιον, καὶ
50 ἀπέβαλον πάσας τὰς μετὰ τῷ ἐν Νικαίᾳ συνελ-

θῆσας Συνόδους (πλὴν τῆς ἐν Σαρδικῇ) ἐψηφί-
σαντο δὲ ἡ συνόδος τὰ δόξαντα Λιβέριῳ περὶ τῶν
Μακεδονιανῶν ἔχων τὸ κῆρυξ, καὶ ἔδωκε καὶ γρά-
μματα τοῖς πρέσβεσιν, ἃ ἡμεῖς ἐκείνοι ἔφερον εἰς τῷ
Ἀσίαν, σωζόμενον βιβλίον ὡς κεφαλαίῳ δοθε-
κᾶτω ἐν τῇ τριακοσίᾳ ἑξήκοντι πέταρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐν Τυάνοις Συνόδου, ἐν ᾗ ἐπαρρησίασαν τὰ τῷ Λιβέριῳ καὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ Συνόδου γράμματα
εἰ τῶν Μακεδονιανῶν πρέσβεις καὶ ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις. καὶ περὶ τῆς ἐν Κάρτῳ τῆς Ἀσίας τῶν Μα-
κεδονι-

κεδονικῶν Συνοδῶν, καὶ τῆς ἐν Ταρσῷ μελέτης γενέσθαι Συνοδῶν, ἣν τῇ Οὐάλωντος δυνάμει ἐκώλυτο
Ἐξορίσθαι, καὶ ὧν ἡ Οὐάλης ἐργάσατο κακῶν μεγίστων καὶ ἐξορίων Ἐπισκόπων ἐν Αἰγυπτῷ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Εἰς τὰς Τύμναι Συνοδοὺς ἀγόντων πρὸς βεβαίωσιν
τῆς Ὁμοεστικῆς Εὐσεβίης Καίσαρος Καππαδοκίας,
Τρηγορίας τῆς Θεολογίας, Ὁτρέτης Μελιτηνῆς, καὶ
ἑτέρων ἀξιολόγων ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων, ὧν οἱς
ἦσαν καὶ τινὲς ἐκ τῶν βεβαιωσάντων μετὰ Μελετίου
ἐπὶ ἰορβιανῷ τῷ Ὁμοεστικῷ ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐνεφάνισαν
τῇ Συνοδῷ οἱ περὶ Εὐσταθίου τὰ γράμματα τῆς
Λιβερίας. περιχαρὲς δὲ γενόμενοι ἐπὶ ταῖς αἰτίαις
Συνοδῶν πατέρες, ἔγραψαν πάσαις ταῖς ἐν τῇ Ἀνα-
τολῇ Ἐκκλησίαις ἵνα ἴδωσι τὰ γράμματα πάντε
πρέσβειν πρὸς τὸν Λιβερτινόν, καὶ τῆς Λιβερίας καὶ
τῆς ἐν Σικελίᾳ Συνοδῶν πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς. καὶ
λοιπὸν πρέσβειρον αὐταῖς ἵνα ἐμόφρυνες αὐτοῖς
γενόιντο καὶ κοινωνοὶ, ὅπερ ἔστιν ἵνα δεχθῶσι τὴν
ἐν Νικαίᾳ Συνοδὸν, καὶ βεβαιώσωσι τὸ Ὁμοεστικόν.
τάτων ἔτι γενόμενον, καὶ μελέτης κοινῆς Συνοδῶν
γενέσθαι ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, τριάνοντα καὶ
τέσσαρες Ἐπισκοποὶ τῶν Μακεδονικῶν περιελρόντες,
Συνοδὸν ἐκέρτησαν ἐν Καρίᾳ τῆς Ἀσίας, οἱτινες
τὴν μὲν τῶν Ἐκκλησιῶν ὁμόνοιαν ἐπῆραν, παρη-
τῆντο δὲ τῷ Ὁμοεστικῷ τὸ ὄνομα. τὴν δὲ ἐν Σελεύ-
κειᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ ἐκείσιν πολιτεύεσθαι ἔλεγον
ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις, πεφάσκειν περὶ βλάπτοντες ἐκ-
τόπως. ἀλλὰ συνεργεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐ-
δοξίᾳ ὁ Οὐάλης ἐμποδίζετο τὴν ἐν Ταρσῷ Συνοδὸν,
καὶ γράφει πανταχῶς εἰς τὰς Ἐθνάρχας ἵνα δια-
σκορπίσωσι τὰς τοιαύτας Ἐπισκόπους, καὶ μάλιστα
ὅσους ἔχουσιν ὁ Κωνσταντινῶν ἐξωρισμένους. καὶ ἔλυσε τῆς
ἐξορίας ὁ ἰσχυρὸς ἵνα διώξωσιν ὅσοι τῶν Ἐπισκο-
πῶν αὐτῶν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ αἰτία τῶν συμβάντων εἰς

τὴν Αἰγυπτὸν, καὶ τῶν πολλῶν κακῶν κατὰ Ἀθανά-
νασιον τῷ μεγάλῳ, καὶ τῶν Ἐπισκόπων καὶ ἀνα-
χωρητῶν, καὶ ἀπλῶς τῆς καθόλου ἐκτὸς Ἐκκλη-
σίας. τότε καὶ μελέτιον τὸν Ἀντιοχείας ἐξορίζει
ἐκ τῆς Ἀρχιερείας, ὅτε τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς καθόλου
Ἐκκλησίας πράγματα πολυτρόπως διέκρινε Φλαυίαν-
τιον καὶ Διόδωρον οἱ μελετίῳ μαθηταί, ὡς Θεοδώ-
ριτος λόγῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ εἰκοστῷ πέμπτῳ,
καὶ Σωκράτης βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ
πέμπτῳ. τὸν δὲ ὁπτολοικοῖσι δρώσι περιεργόμενον Εὐ-
σέβιον τὸν Σαμοσατῶν ἐξορίζει εἰς Θράκην, ὑπὲρ 15
ἔτι λαβὼν βαλομένην στασιάσαι, αὐτὸς λαβὼν οἱ αὖ-
μόνον ὑπερέτιν βασιάζοντα θρόνον, περικε-
φάλαιον καὶ βιβλίον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐξορίαν.
τὴν δὲ μετὰ Εὐσέβιον εἰς τὰ Σαμοσατὰ Ἀρειανὸν Λα-
κίαν ὁ δούλωντες καβαλλομένη ἐπὶ τῆς, τὰ παιδία τῶν 20
ὀρθοδόξων παίζοντα σφαίραν, πατηθεῖσαν δὲ ὑπὸ
τῆς ὄντος τῆς Λακίας ὠλόλυξαν, ἐμεινῆθη ἡ σφαῖρα
πατηθεῖσα ὑπὸ τῆς ζωῆς τῆς Αἰρετικῆς, εἴτα ὡς μι-
ανθεῖσας, ἀναψάστα πυρκαϊᾶν ἔκαυσαν αὐτὴν,
Θεοδώριτος λόγῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ 25
τετάρτῳ. τὸν δὲ Κυζικῆς Ἐλάσιον Μακεδονια-
νὸν οἷτα ἐβίασαν εἰπεῖν τὸ Ἀνόμοιον, ἐκείνος δὲ
ἀπελθὼν εἰς Κυζικὸν, ὡμολόγησε τὴν ὡμολογίαν
αὐτῇ, καὶ ἀφέθη τῷ θρόνῳ. ὅθεν ὁ Οὐάλης αὐτῇ
σῆξε τὸν μισθὸν Εὐνόμιον τὸν Γαλάτιν, ἕμνον 30
δὲ Ἐπισκόπος, ἀλλὰ καὶ ἱερεὺς καὶ Διαικόνος καὶ
Μοναχὸς ἐξώρισεν ὁ Οὐάλης εἰς τὰ ἄκρα τῆς Οἰ-
κουμένης. ἰδὲ Σωκράτης βιβλίον τέταρτον, καὶ Σω-
ζομένην βιβλίον ἕκτον.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ Εὐσταθίου Σεβαστίας τῆς αἰῶς τῶν ὡς τῶν αὐτῶν Συνοδῶν πεμφθεῖσαν εἰς Ῥώμην πρέσβειν,
καὶ ὅπως ἐβδόμῳ ἔργῳ ἱερῶς καὶ Ἀρχιερεὺς ἐχρημάτισε, καὶ περὶ τῆς κακοτροπίας αὐτῆς καὶ δυσσεβῆς Αἱρέσεως.

49

Εἰς τὴν τριῶν πρέσβειν ἐπὶ τῆς μαθητικῆς ἐχρη-
μάτισε τῆς Ἀρείας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν τοῖς
γνητοῖς μαθηταῖς αὐτῆς συνετάγη. ἐπανελθὼν
δὲ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ δὲ τῆς Καίσαρος Μητροπο-
λίτι Εὐμογόνῳ ἔγγραφον ὀρθοδόξον ὁμολογίαν,
ἐχρησπονήθη πρεσβύτερος. ὁποθιόντος δὲ τῆς Εὐ-
μογόνος, ἀπῆλθεν εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Εὐ-
σέβιον τὸν Ἀρειανόν, κακοτροπήσαν δὲ καὶ εἰς Βυ-
ζάντιον ἐδιώχθη. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ
ὑποκρίναμενος τὸν ὀρθόδοξον, καὶ ἔτι λαβὼν τὴν
Ἐπισκοπὴν, ὡς εἶπε ἔγραψε ἀναθεματισμὸν καὶ
τῆς Ὁμοεστικῆς ἐν τῇ ἐν Ἀγκύρᾳ τότε τῶν Ἀρειανῶν Συ-
νοδῷ. εἴτα εἰς τὴν ἐν Σελεύκειᾳ Συνοδὸν σύμφωνος
ἦν τοῖς Ἀρειανοῖς, καὶ μετακινήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει
ὁμόφρων ἦν τοῖς αὐτοῖς. διωχθεὶς δὲ καὶ τῆς ἐ-

πισκοπῆς, διότι ἦν περὶ καθεστημένη ἐν τῇ ἐν Μελι-
τηνῇ Συνοδῷ, ἐκτόνησεν ἀνάκλησιν ἑαυτῇ εἰς ἀπέλ-
θαι εἰς τὰς Δουτικές, ὅπῃ κατασκευάσας, πρε-
σβυτικῆς ἐπέμψθη ἐκεῖσε, καὶ κομίσας τὴν ἐπὶ τοῖς
Λιβερτί, καὶ δάξας αὐτὴν τῇ ἐν Τυανῶν Συνοδῷ, 45
ἔλαβε τὴν Ἐπισκοπὴν αὐτῇ, εἴτα φανερώσας τὴν
Αἱρεσιν αὐτῇ, τὴν πῖσιν ἐπέβησε. τὸ Ὁμοεστικόν
ἀνεθεματίζει, καὶ περὶ τῆς τῆς τῶν Πινάμα-
τμάχων Αἱρέσεως. καὶ ἐπειδὴ ὁπὸ τῆς Ῥώμης
γένοντο αὐτῇ ἡ δυνάμεις τῆς ἀδικίης τῆς Ἐκκλησίας, 50
καὶ τῇ ὡς τῶν Δουτικῶν δεδομένη αὐτῇ παρρησία
ἐκέχρητο εἰς κατασκευὴν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐκ-
κλησιῶν, ὅς τῆς Δύσεως ἡ ἀνάγκη ἵνα ἔλθῃ καὶ
ἡ διόρθωσις, ὡς ἐπὶ ἐπιστάλῃται ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς
Ἀνατολῆς. τίνα ἐστὶν ἐκεῖνα, αἰετῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ

περὶ

προεδέχθη, καὶ πῶς νῦν μεταβληθεὶς ἀκυροῖ
τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ἐκ τῶν πατέρων.
ταῦτα ὁ μέγας Βασίλειος ἐπιστολῇ πρὸς τὰς δυ-
τικὰς περὶ Εὐσαθίας, Ἀπολιναρίας καὶ Παυλίνου.
5 περὶ δὲ τῆς Εὐσαθίας ἰδὲ καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ αὐτῇ
πρὸς Εὐαίαν. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Σωκράτης Φρόνις,
ὅτι πολλὰκις καθήρετο ὁ Εὐσαθίας, βιβλίῳ τετάρτῳ

κεφαλῇ δέκατῳ, καὶ ἐτι ὁ Σωζόμενος λέγει ὀνομασ-
τὶ προσάκις καὶ διατὶ καθήρετο ὁ αὐτὸς Εὐσαθίας, βί-
βλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ εἰκοστῇ τετάρτῳ, καὶ ἐτι ὁ μέ-
γας Βασίλειος παρκαλῶν ἐν τῇ διαληφθείσῃ ἐπισ-
τῇ τριάντῳ καταλέγει τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν ῥαδι-
καγόν ζῶν τῇ αὐτῇ Εὐσαθίᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

10

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ παρόντῃ κεφαλῇ ἀρηρημένων συναγεται εἰδεκαχῶς τὴν ψῆφον καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι
τῶν πλειόνων καὶ τὸ κῆρυξ, τὸ δὲ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐς κέρκακας εἶχεσθαι.

Εἰς ταῖς σημῶσαις πρώτον, ὅτι συνόδοι ἀγείρου-
15 ται, καὶ ἐδεμία εἰδησις ἢ καὶ μνήμη τῆς Πάπας.
δύτερον, ὅτι ὁ ὀρθόδοξος Οὐάλεντιανός, καὶ μάλιστα
τῆς Δύσεως Ἀυτοκράτωρ περὶ ἀθροίσεως Συνοδῶν ἐ-
ρωτηθεὶς, ἐκ ἑαυτοῦ ὅτι ἐμοὶ ἐθέμις τὰ τοιοῦτα ποιεῖν,
ἐπεὶ περ τῇ Πάπᾳ τὴν παρρησίαν, καὶ καὶ ἐρωτήσατε,
20 ἀλλ' ἀποκριθεὶς κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ πάτριον ἔθος
ἔφη, οἱ Ἐπισκοποὶ, οἱς δηλονότι οἰκεῖον καὶ κοινὸν
τὸ φρονεῖν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν κασάσεως
καθ' ἑαυτὰς συναλθέτωσαν. ψευδὸς ἄρα ὅτι ὁρῶν μὴ
τῇ Πάπᾳ αἱ συνόδοι ἀθροίζονται. τρίτον, οἱ Μακε-
25 δονιοὶ κατέφυγον ἐκ εἰς τὸν Ῥώμης μόνον, ἀ-
λλ' ὁ μὲν καὶ εἰς τὰς κατὰ τὴν Δύσιν Ἐπισκόπους,
καὶ ἐγράψαν μόνῳ τῷ Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς
κατὰ τὴν Δύσιν Ἐπισκόπους, ὅπως παρκατακόν
ἐπὶ τῇ μὴ προσβῦσαι αὐτὰς ἐκεῖ ὡς πρὸς μονάρ-
30 χον, ἀλλ' εἰς ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν, ἐλθούσαν ἐ-
σαν τὰ ἀσέβεις Βασιλεῖς Οὐάλεντες, καὶ διωκα-
μένους ἐνεργεῖν ἀφόβως τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον. τέ-
ταρτον, ὅτι μάλιστα εἰς τὸν Βασίλεα τῆς Δύσεως
κατέφυγον ὡς εἴρηται αἰωτέως, καὶ ὁ Σωζόμενος λέ-
35 γει κατὰ τὴν βιβλίῳ ἐκτῷ κεφαλῇ δέκατῳ πέμπτον,
ὁ Λιβέριος ἀγροικία δαλῶσας, ἐκ ἐγγραφῶν εἰς
τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους (μάλι-
στα δὲ τότε ἦσαν ἐν αὐτῇ διαβεβοημένοι ἐπὶ Θεο-
λογίᾳ καὶ ζήλῳ Βασίλειος, Νεζιανζηνός, Μελέτιος καὶ
40 ἄλλοι) ἵνα μάθῃ τὰ περὶ τῶν Μακεδονιανῶν, καὶ τοὶ εἰδὼς
τῶν Ἀρειανῶν τὸ παλὺ μολοῦν καὶ ὑπελόν, ὥστε
δητὰ ἐποίησε πολλὰκις ὁ Κωνσταντῖνος πόλεως Εὐσε-
βίου, καὶ οἱ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης Εὐσέβιος
καὶ Ἀκάκιος καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρειος,
45 ἐξαπατῶντες αἰσχρονομίας τὰς ἀφελεσεύς, ἀλλὰ
τοῖς φανεροῖς Ἀρεινοῖς, καὶ ὡς εἶπεν Ἀρειανός
καὶ ταῖς φανεραῖς Ἀρεινοῖς Συνοδοῖς καὶ
τῇ μυριάδι καθήρεται Εὐσαθίᾳ δυνάμει πι-
στύσας, ἐκοινωνήσαν αὐτοῖς, καὶ κοινωνοὶς ἐδέξα-
50 το αὐτοὺς, καὶ τὸ δὴ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῖς Μακεδο-
νικοῖς, ἐγράψαν αὐτοὺς ἀπολελυμένως Ἀνατολι-
κὰς ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους ἀδελφὰς συλλειτουργοὺς
καὶ κοινωνικοὺς, καὶ ἔτις ἀπατηθεὶς ὁ ἰδιαίτατα
ἀξίωματι διάδοχος τῆς Πέτρας ἐν τοῖς μεγάλαις
ἐκκλησιαστικαῖς πράγμασι, καὶ ἀγνοήσας τὴν ἀ-

λήθειαν, προεξένησεν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας καὶ δυνά-
μεις μυρία κακὰ ἐν τῇ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας
πληρώματι. οὕτως, ὅτι καὶ οἱ τρεῖς πρέσβεις ἐν τῇ ἐκ-
θέσει τῆς αὐτῆς πίστεως πρὸς τὸν Πάπαν ἐπέ-
γραψαν αὐτὸν μόνον Διόγειον, ἐπὶ ὁμοίᾳ ἐν τῇ τῇ
ἀρχαίᾳ τῆς Ἐκκλησίας Κανόνι, καὶ γὰρ εἴ ἦν αὐτὸς
τὸ ἐπιγράψαν τὸν Πάπαν ἵτλοις ἐξηρημάκας,
ἐγράψαν αὐτὸν πάντως διὰ τὴν ἀνάγκην, καὶ
πᾶς λοιπὸν τότε ἐκείνο τὸ πομπητικὸν ὅπως τῷ
νῦν Ῥώμης λέγουσιν εἰπαριστῆναι, ἦτοι τῷ μεγί-
στῳ καὶ ἀκρῷ Ἀρχιερεῖ, ἐβδόμον, ὅτι εἶπον ἐλη-
λυθῆναι πρὸς αὐτὸν καὶ εἰς τὰς ἱταλὰς καὶ Δυτι-
κὰς Ἐπισκόπους, ἐξ ὧν δὴλον ὅτι ἐκ ἐγνώσκον αὐτὸν
Ἀυτοκράτορα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τῆς Δυτικῆς
Ἐκκλησίας πρέσβυν, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν καὶ
τὰς ἐν τῇ ἐνορίᾳ αὐτῇ Ἐπισκόπους κατέφυγον διὰ
εἴρηται αἰτίας. ψευδὸς ἄρα ὅτι ὁ Ῥώμης μοναρχικὸν
εἶχον ἢ εἶχε ἀξίωμα. ὁ γὰρ, ὅτι διὰ τὸ γράψαι
καὶ ἀπολογηθῆναι πρὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν
οἱ Μακεδονιοὶ ἐνέπαιξαν αὐτῇ, ὡς οἱ Εὐσεβιανοὶ
ἐνέπαιξαν τῇ αὐτῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ ἰε-
ρίᾳ, καὶ γὰρ ὡς ἐκείνη τὸν ἱελεῖον πρῶτον μὲν
ἐπικαλεσάμενοι κριτὴν κατὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν,
ὑσερον παρητήσαντο, καὶ δὴ καὶ κατήλεγξαν, τὸν
αὐτὸν τρόπον ἔτοι Συνοδὸν ἀθροίσαντες ἐν Καρίᾳ
ἀπεκήρυξαν τὸ Ὁμόσιον. καὶ ὥστε εἰπερὶ Ἀ-
θανάσιον μετὰ μόνων τῶν γραμμάτων τῇ ἱερίᾳ
τὸ πρῶτον ἐλθόντες καὶ ἀπολαύοντες τὰς θείους
αὐτῶν, ἀπεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Κωνσταντῖν μετὰ
ζημίας μεγάλης τῶν κατ' αὐτοὺς Ἐκκλησιῶν,
ἔτις εἰπαρόντες μετὰ μόνων τῶν γραμμάτων
Διβερίᾳ εἰς τὰ Τύρια ἀφικόμενοι, καὶ ἑαυτοὺς καὶ
τὰς ὀρθοδόξους ἐν πάσῃ τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἀνατο-
λῇ καὶ Ἀντιοχείᾳ καὶ Αἰγυπτῷ ἐζημίωσαν, καὶ
ταῦτα πάντα διὰ τὴν ὑπερηφανίαν τῆς Πάπας
καὶ τὴν ὀφρῶν τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων, οἵτινες
ὡς εἴρηται ἀπὸ συμβαλλῆς τῶν Ἀνατολικῶν ὀρ-
θοδόξων Ἐπισκόπων τὰς Ἀρειτικὰς περιποιηθόντες
ποσάτων κακῶν ἐγείνοντο αἱτίοι. οὕτως, ὁ Λιβέ-
ριος καὶ τοὶ ἄλλοι ἐκκλησίου ὡς, ὅμως αὐτὸν ἐπέγρα-
ψαν ἑαυτὸν ὑπερηφανῶς ὡς εἰ μετὰ ταῦτα Πάπαι,
ἀλλ' ἐπισκοπικῶς, καὶ γὰρ ἐλέγει ὁ Ἐπίσκοπος τῆς
καθ-

καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὁκείνο ὅπερ ἡ κατὰ ἀλή-
θειαν, ἡτοι Ἐπίσκοπος Ἰταλίας, καὶ ὁ μόνος,
ἀλλὰ καὶ εἰ κατὰ Δύσιν Ἐπίσκοποι. Καὶ, τὰς ἐν
Ἰταλίᾳ καὶ Δύσει πάντας Ἐπισκόπους, ὅπερ καὶ αὐτὸ
Ἀναλυτικὸν ἐστὶ τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης, καὶ οὐ
λέγει ὁ Διβέρλιος ὅτι οἱ Ἀνατολικοὶ συμφωνοῦν πρὸς
Πάπα ἐμοί, ἀλλὰ τοῖς Δυτικοῖς, ὥς φανερόν ἐστιν
ὅτι οἱ πολλοὶ ἔχουσιν τὸ κράτος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ
ὁ μόνος ὁ Ῥώμης ἐδὲ ἄλλος τις Ἐπίσκοπος ὁποῖα ἔχον
πόλεως. δέκατον, ὅτι οἱ πρέσβεις τῶν Μακεδονικῶν
ἐδότες ὅτι τῶν πολλῶν ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ κύριον,
καὶ ὁ τῆς Πάπας, ἡ ἐτέρων τινῶν, ὅσῃ ἡ ἐκείνησαν
εἰς τὸ τῆς Πάπας καὶ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ παρόντων
Ἰταλικῶν καὶ δυτικῶν Ἐπισκόπων γράμματα, ἀλλὰ
ἀπελθόντες εἰς Σικελίαν, καὶ γιορτῆς ἐκείνων
πολυπληθεῖς, καὶ ἐξ ἐκείνης ἔλαβον γράμματα.
ἐνδέκατον, ὅτι μετὰ τὸ δεῖναι τὰ γράμματα πάντων
τῶν δυτικῶν τῇ ἐν Τυάνοις Συνόδῳ, ἡ Συνόδος γράψασα

περὶ αὐτῶν καὶ εἰς Ἐκκλησίας τινὰς, ἐκ εἰπόντος ὅτι
ὁ Ῥώμης ὁ ἐξαίρετος καὶ ἀμέσως ὡς ὁ Ἐπί-
σκοπος, ἡ κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὁ
μονάρχης, ὁ μέγας, ὁ ἄκρος, ὁ ἀναμάρτητος,
ὁ βικάρλιος τῆς Χρυσῆς ἔγραψεν ἡμῖν καὶ πάντως
δὲ πείθεσθαι αὐτῷ, ἀλλὰ ἔγραψεν ἵνα ἴδωσι τὰ
ἐν Ῥώμῃ καὶ Σικελίᾳ γραφέντα, καὶ τὸ δὴ θαν-
μαστὸν ὅτι ἐβεβαίωσαν τὴν συμφωνίαν ἐκ δὲ τῶν
γραμμάτων Ῥώμης καὶ Σικελίας, ἀλλὰ δὲ τῶν
τῆς ἐν Ῥώμῃ καὶ Σικελίᾳ πλείονας ὅτι ἐν Ἀριμί-
νῃ ἐπεδὴ γὰρ ἡ ἐν Ἀριμίνῃ οἰκουμενικὴ ὀνομίζεται καὶ
ἐπλάνα πολλὰς, οἱ πατέρες τῆς ἐν Τυάνοις Συνόδου
δὲ τῆς πλείονος πλήθους ἀπαράφωτον ἀνὰ πρῶτον
αὐτῶν, καθὼς ἔγραφε τοῖς Δυτικοῖς καὶ ὁ μέγας
Βασίλειος. ὥς τῶν πλείονων ἡ ψήφος ἔχει ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ κύριον, καὶ οἵ γε καὶ εἰς κέραιας τὴν
μοναρχικὴν ἀξίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Ἰκονοκλήῳ πατριαρχίᾳ τῆς Ἀντιοχείας οὐαλυντικῆς ἀθροιστικῆς Συνόδου.

Ἰστορεῖ ὁ Θεοδώριτος ἐν τῇ τεταρτῇ λόγῳ ὅτι
ἡ θροῖα ἐν τῇ Ἰκονοκλήῳ πατριαρχίᾳ τῆς οὐαλυν-
τικῆς Συνόδου, ἡτις ἐψηφίσαντο τὴν ἐν Νικαίᾳ πρῶτον
κρατῆν, κεφαλῶν ἐβδόμῃ καὶ ὀγδόῃ, καὶ ὅτι
ἐπεμψεν ἡ Συνόδος ὑποσολῶ μετὰ Ἐλπίδιον πρε-

σβυτέρου εἰς τὰς Ἐπισκόπους τῶν Ἐπαρχιῶν Ἀσσυρίης,
Φρυγίας, Καρρυγίας καὶ Καπατωκίης, καὶ ὅτι
εἰς βεβαίωσιν τῆς Συνόδου καὶ τῶν ψηφισμάτων αὐτῆς
ἐπεμψαν καὶ οἱ Βασιλεῖς οὐαλυντικῆς, οὐαλυν-
τικῆς καὶ Γεωργιανῆς ὑποσολῶ εἰς τὰς αὐτὰς Ἐπισκόπους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἔχοντο τῆς Πάπας Ῥώμης ὡς ψεύδεται Βίνιος, ἀλλὰ τῆς Βασιλέως ἡ ἐν Ἰκονοκλήῳ ἡ θροῖα Συνόδου, καὶ ὑποσολῇ καὶ βεβαίωσιν τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων τὸ δοκεῖν ἐβεβαίωθη, ὡς ἐπταχῶς ἐν ταῦτα δείκνυται.

Σημειοῖ ὁ Βίνιος ὅτι ἡ παρῆσα Συνόδος ἡ θροῖα,
ἐπειδὴ ἐπεμψεν εἰς τὸ Ἰκονοκλήῳ ὁ Πάπας Λι-
βέρτιος τὸν πρεσβύτερον Ἐλπίδιον μετὰ τῆς Εὐστα-
θίου, καὶ ὡρεσε καὶ συνηλθον οἱ Ἐπίσκοποι τῆς
Ἰκονοκλή. Ῥητέον ὅμως πρὸς ταῦτα ὅτι καὶ τὸ
τὸ τῆς Βινίου ψεύδος ἐστὶ φανερόν, πρῶτον, ὅτι ὁ
Θεοδώριτος καταγράφας ἐν τοῖς δυοῖς κεφαλαίοις
τῶν ἀθροιστικῆς Συνόδου καὶ τὰς ἐπιστολάς τῆς
Συνόδου καὶ τῶν Βασιλέων, ἐδ' ὅλως ἐμνήσθη τῆς
Πάπας. δεύτερον, ὅτι ἡ Συνόδος ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῆς
ἐμνήσθη τῆς Ῥώμης, καὶ ἐδ' ὅλως τῆς Διβέρλιου συ-
νηλθε πρὸς ἐμνήσθη αὐτῆς; τρίτον, ὅτι εἰ καὶ βέ-
λονται Βίνιος καὶ Βασιλεῖς συστήσαι τῆς δὲ
τῆς εἰπὼν τὴν Συνόδον ὅτι πέμπει τὸν Ἐλπίδιον δὲ
τῆς βασιλευσῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς τῆς τὸ γράμμα
ἔχοντα, καὶ νομίζουσιν ὅτι τὸ γράμμα ἐπέμψθη
ὑπὸ τῆς Ῥώμης, ἀπατῶνται σαφῶς, ἐπειδὴ ὁ Ἐλ-
πίδιος τὸ γράμμα ἐκ δὲ τῆς Ῥώμης, ἀλλὰ δὲ

τῆς Συνόδου ἔχον, ὅθεν λέγει ἡ Συνόδος ἐν τῇ
ὑποσολῇ, τὸτο ἡμῶν τὸ γράμμα ἀπεστάλην δὲ
τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν ἀδελφῆς καὶ συλλειτουργῆς Ἐλπι-
δίου τῆς Πρεσβυτέρου, τὸ γράμμα ἡμῶν λέγει καὶ
ἐκ τῆς Ῥώμης, παρὶς δὲ ὅτι ὁ Ἐλπίδιος ἔχει τὸ
κύριον δὲ τῆς Ῥώμης, ἐμὴν καὶ ὅτι ἡ ἀπεσταλ-
μένη δὲ τῆς Ῥώμης. τέταρτον, ὅτι ὁ Βίνιος πε-
νημαίνεται δὲ τῆς εἰπὼν τὴν Συνόδον ἐν τῇ ὑποσολῇ
μεμαθηκέναι δὲ τῆς Εὐσταθίου ὅτι ἡλθεν ἡ μόνος
ὁ Εὐσταθίου, ἡ καὶ οἱ μετ' αὐτῆς εἰς τὸ Ἰκονοκλή, ἀλλὰ
τὸ εἶναι ἐκείνους μόνους πλείους Ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ
ἐν δόξῃ, καὶ Συνόδου γονομίας, εἶπον τὰ κατ'
αὐτῆς, καὶ ἡ Συνόδος τὰ περὶ τῆς πίστεως ψηφισα-
μένη, ἐπεμψε τὸν Ἐλπίδιον μετὰ τῆς γράμματος
τῆς ψήφου αὐτῆς, πασιδὴλον ὅτι καὶ μερικαὶ
Συνόδοι βεβαίωσι τὰς δὲ φάσεις τῆς Ῥώμης, καθότι
οἱ διολισμοὶ μόνους αὐτῆς ἀνίσχυροί εἰναι, ὅθεν ἡ Συνο-
δος ἐπὶ τῆς Πάπας, καὶ ἐκ τῆς ἀνάπαλιν ὡς βέλεται
ὁ Βίνιος.

ὁ βίνιος . πέμπτον , ἡ Συνοδος ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπι-
 σολῆς φησὶ ταῦτα ῥητῶς , σιωλεθόντων ἡμῶν ,
 καὶ ζητήσεως πολλῆς γονομῶν περὶ τῆ σωτηρίας
 λόγῳ , ἀπεδείχθη ὁμοθυμαδὸν εἶναι πᾶσι Τεράδα Πα-
 5 τρὸς τίς καὶ ἀγία Πνύματος . καὶ σημείωσαι ὅτι ἡ
 λέγει ἔτι διώρισεν ὁ Ῥώμης , ἡ δὲ τῆ ἀνθρώπων αὐ-
 τῆς ἐνετείλατο , ἡ ἔγραψεν ἡμῖν , ἀλλ' ὅτι ζητή-
 σεως πολλῆς γονομῶν , ἀπεδείχθη ὁμοθυμαδὸν εἶ-
 ναι πᾶσι Τεράδα . εἰ γὰρ καὶ ὡς εἰ βασιλεὺς γρά-
 10 φουσιν ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῶν , ὁμολογεῖν ἀκο-
 λούτως τῇ μεγάλῃ καὶ ὁρθοδόξῃ Συνοδῷ ὁ-
 μοθυμαδὸν εἶναι τῷ Πατρὶ τὸν Ἰόν , ἡ τῆ ὁμοθυμα-
 πίας ἢ ὁμολογεῖν , ἀλλ' ἐπεὶ αὐτοὶ κων-
 σταῖν Συνοδοί , καὶ μάλιστα ἡ ἐν Ἀρμένιᾳ πλη-
 15 θῶς ἐπισκόπων καὶ ἄλλας ὑπερλόγητι πιθανὰς
 ἔχουσαι αἰτίας , καὶ ἀπατάς τῆς ἀπλεστέρας ,
 ὡς φησὶν ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ
 δεκάτῳ ἐνάτῳ , σύγχυσις ἔδωκεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ .
 ὁ θὼν (παλινογενῶν) καὶ τοὶ τῆ ὁμοθυμαδὸν βεβαιω-
 20 θέντες ἐν τῇ ἐννοίᾳ προσκυνητῇ Συνοδῷ , καὶ
 πᾶν πατέρων Ἀθανασίῳ , Ἰλαρίῳ , Γρηγορίῳ ,
 Βασίλειῳ , Εὐσταθίῳ καὶ ἄλλων , (ἐξ ὧν τινὰς κα-
 τακριθῆναι ὁ μέγας Ἀθανάσιος , καὶ ἰδὲ αὐτῶν
 βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ δέκατον ἑβδόμον παρὸς
 25 τὸ τέλει , καὶ βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ
 τετάρτῳ Παράγραφον πέμπτον) οὕτως τῇ Ἀνα-
 παλῇ καὶ αὐτοὶ καὶ λόγοι καὶ γράμματα καὶ συγ-
 γράμματα ἀγωνισαμένων ὑπὲρ τῆ ὁμοθυμαδὸν , ἀλλὰ
 πάλιν τῶν ἀφελεστέρων ἀπατωμένων , ὁ Ἀθανάσιος
 30 ἐν Αἰγύπτῳ , ὁ μελέτιος ἐν Ἀντιοχείᾳ , οἱ Καππά-
 δοκίαι ἐν Κασσαρείᾳ καὶ Τυάνοις , οἱ Δυτικοὶ ἐν
 Ῥώμῃ , ἐν Σικελίᾳ καὶ ἐν Γαλίᾳ , ὡς φησὶν ὁ μέγας
 ἐπὶ Ἰλαρίῳ καὶ ὁ αὐτοὺς ἐν Ῥώμῃ καὶ Γαλίᾳ ,
 ὡς λέγουσιν οἱ βασιλεῖς ἐν τῇ ἐπιστολῇ , ἐξήτασαν
 35 καὶ ἐβεβαίωσαν μίαν εἶναι καὶ πᾶσι αὐτοῖς ἐπὶ τῆ Πα-
 τρὸς καὶ τῆς τίς καὶ τῆς ἀγίας Πνύματος ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ , κατέστη ἐν τῇ πελάγῃ ὑποστάσειν
 ὁμολόγησαν , καὶ τὸν Ἰόν τῆ Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντα
 Θεὸν εἶναι σαρκιφόρον καὶ οὐκ ἀνθρώπον Θεοφύ-
 40 ρον , καὶ τοὶ λοιποὶ τῶν ἐκ τῆς διορισαμένης , ἀλλὰ

καὶ ἡ παρῆτα Συνοδος δι' αὐτὴν ἔρηται αἰτίας εἶπον
 ὅτι καὶ ἐξετάσαντα ἀπέδειξε πᾶσι περὶ Τεράδος Θεο-
 λογίαν , ἐξ ἧς δέκνεται ὅτι πρὸς αὐτῇ μὴ βασιλικῇ
 σιωλευληθῶναι , ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς ἐβδυνήσαν ,
 διωρεῖσαι τὸ δοκεῖν ἐκ ἐπιτροπῆς ἢ βεβαιώσεως τῆ
 Ῥώμης . οὐκ οὖν , οἱ βασιλεῖς λέγουσιν ἐν τῇ ἐπιστολῇ
 ὅτι φρονέουσιν ὡς αἱ Συνοδοὶ εἰς τὴν Ῥώμην καὶ Γαλ-
 5 λίας , ἐν ᾗ δυοὶ πόλεις , οὐκ , ὅτι ἐξίσταται κατακρι-
 μενὶ πᾶσι ἐν Ῥώμῃ καὶ πᾶσι ἐν Γαλίᾳ , ἐτέρῳ ,
 ὅτι μὴ ἀρκέσης εἰς πίσιν τῆς τῆ Πάπας κρείσεως ,
 καὶ τῆς ψήφου τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνοδῆς , ἐγόντο καὶ
 ἐτέρῳ ἐν Γαλίᾳ , κατὰ δὲ τὸν τρόπον τῶν συ-
 νήλθε καὶ ἡ παρῆτα ἐν τῇ Ἰαυρενικῇ ἐκ αὐτῶν ὁρί-
 σμῳ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀγέρονται αἱ σύ-
 νοδοί , ἀλλ' ἰσότης θεωρεῖται ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις
 καὶ ἰσοδυναμία , διὸ λέγει ἡ Συνοδος ἐν τῇ ἐπι-
 10 στολῇ συμφώνως τῇ ἐπιστολῇ τῆς δευτέρας Οἰκουμενι-
 κῆς Συνοδῆς πρὸς Δάμασον καὶ τῆς Δυτικῆς κατὰ τὸν
 Ἀπόστολον , μάταιον εἶπαι τὸ λέγειν . ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλος ,
 ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶν , ἐγὼ δὲ Κηφᾶ , ἐγὼ δὲ Χρῆστος . καὶ
 λοιποὶ μὲν πᾶσι περὶ τοσοῦτον ὁ βίνιος καὶ οὐ ταῦτα
 περὶ τῆς συστάσεως τῆς παπισμῆς . ἑβδόμον , ὅτι ἐν τῇ
 ἐβδόμῃ τῇ κεφαλαίῳ ὁκταέσων ὁ Θεοδωρίτος
 15 πᾶσι εὐσεβῶν τῆ Οὐαλκωντιανῆς , πρὸς τοῖς ἄλλοις
 καὶ ταῦτα φησὶ , μαθὼν δὲ τινὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 καὶ ἐν τῇ Φρυγίᾳ περὶ τῶν θείων ἀμφισβητῶντας
 δογματῶν , ἐν μὲν τῇ Ἰαυρενικῇ Συνοδῷ ἐπισκόπων
 γινέσθαι πρὸς τῆς , τὰ δὲ παρ' αὐτῶν ψηφισθέντα
 καὶ κυρωθέντα τοῖς ἀμφισβητῶν ἐξέπεμψεν .
 ἐψηφίσαντο δὲ οἱ σιωλεθόντες πᾶσι ἐν τῇ ἐπιστολῇ
 20 πρὸς τῶν , ἀπέστειλε δὲ καὶ αὐτοὺς , κρινωνόν τῶν
 γραμμάτων τὸν ἀδελφὸν ποιησάμενος , ἐμμένειν
 τοῖς θεοδογμῶσι παρεγγυῶν . ἐκ τῶν ῥημάτων τῶν
 τῶν Θεοδωρίτου καταδηλόν ἐστι ὅτι μόνος ὁ
 Βασίλειος ἠθροισα πᾶσι Συνοδῶν , καὶ ὅτι πᾶσι ψῆφον
 καὶ ὁμόφωνον τῆς Συνοδῆς ἔπεμψε τοῖς Ἀρμενίοις
 πρὸς Διάλυσιν τῶν ἀμφισβητῶντων παρ' αὐτῶν ,
 ἐμὲν καὶ τῆ Πάπας κρείπν ἢ ψῆφον , ὡς καὶ ἐκ
 35 τῶν ὁμοδόξων φαίνεται μάταιον τὸ , ὅτι ὁ Πάπας
 ἠθροισα πᾶσι παρῆτα Συνοδῶν .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΖΙ'.

Περὶ τῶν ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ ἀπὸ τῶν παπιστῶν προσφύρεσιν ὑπὸ τῶν τῶν μεγάλων βασιλέων ῥητῶν ὑπὲρ
 τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας Ῥώμης .

70 **Τ**ῶν παπιστῶν συκοφαντῶντων τὸν μέγαν Βασι-
 λαίον ὡς δῆθον ἐσημείωσεν ἐν ταῖς συγγράμμα-
 σιν αὐτῶν τὸν Πάπαν ἔχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχίαν ,
 ὁ ἱεροσολύμων Νεκτάριος οὐκ ἐπὶ σωτηρικῇ αὐτῶν
 σοφώτετα ἀπεκρίθη ὑπὲρ βασιλέων καὶ τῆς αὐ-

ληθείας , ἀλλ' οἱ παπιστῶν κατὰ τὸ ἴδιον τῶν Αἰρετικῶν
 ἐξεπύθευσε τῆς ἀληθείας καταφρονέοντες , λέ-
 γοντες πρὸς τὸν Νεκτάριον , πρῶτον , ὅτι ὁ Βασι-
 λεὺς παθὼν ὅπερ καὶ νυνὶ ἡμεῖς πάχοντες ἀ-
 τύχημα , ὡς ἐλάχιστον πιστεύεται πρὸς Λατίνους ,
 80 σιωλε-

σωμαχόρησε καὶ τῷ θυμῷ, τετέστιν ὁ Βασίλειος πῶς αὐτὸν περιέργον τῶν Λατίνων φρόνησιν ὑπερψία ἦν μὴδέποτε τοῖς Γραικοῖς ἀρεσκέσθαι, ἀγαθὴ ὅμως (ἢ τάχα καὶ ὑπερψία καλὰ καὶ ὑπερηφανία δικαία ἐδίδοται, ὡς καὶ δόλῳ εἴποτε δίδοται ἀγαθός) μισήσας καὶ τὸ φύσημα, μετρίως ἠνιάθη, καὶ διατέτο τὰ ἦθη ὠνεῖδισε. μάλιστα ἀπ' αὐτῆς τῆς ὀνειδισμῆς τῆς Βασιλείας φαίνεται φανερώς πῶς ῥωμαϊκῶς Ἐκκλησίαν ἐχρηκόμεν μεγάλην ὑπερχλῶ, καὶ ἄκραν ἐξουσίαν. δαυτέρῳ, ἐζητήσαν οἱ Καππάδοκες πῶς ἐκ τῶν Λατίνων βοήθειαν πρὸς ἐξάλαιψιν τῆς αὐθαδείας τῶν Εὐνομιανῶν καὶ τῶν ἄλλων Αἰρετικῶν, ταύτῃ δὲ οἱ Λατῖνοι παρέχον ἄλλως, καὶ ἔχ' ὡς ἡτέρο, καὶ ἦν ὅπως ἀνῳρελής, ἢ ὑποπιδόμῳι μάτην ἐταμιεύον αὐτῶν ἀναγκάσαν ἔσαν, ἀλλ' οὐ τέτ' ἵς ἐσμεν ὁρᾷ πῶς μεγίστην τῶν Λατίνων ἐξουσίαν, εἰ μὴ Νεκταρίου; τρίτον, κατηγορεῖται ὡς ὑπερήφανοι, διότι θεομύρις ἐπικερίας οὐκ ἐβλήσαν, καὶ τάχα ἐν ἴσῳ πρὸς ἴσον, ἢ ἐν χάριτι πρὸς κρείττονα λέγεται ὑπερηφανία τε καὶ ὄφρυς. τίς οὐκ ἀπὸ τῆς μὴ ἰσχυροτέρῃς ὑπικερίαν ζητεῖ; ἢ Διὰ τὸ ὁ Βασίλειος παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Ἀντιόχειας, ἀπὸ τῆς Ῥώμης βοήθειαν ἐζητήσῃ; ἢ διότι ἡ ζητηθεῖσα παρ' αὐτῆς βοήθεια βέβηλῃ ἦν καὶ ἐξωπερικὴ;

μάλιστα ἰαροῖ, ποῖα δὲ αὐτῇ ἦν; ἄκυσεν Βασίλειος, μίαν ἐπέγνω βοήθειαν ἐδὸν πῶς ἀπὸ τῶν Δυτικῶν βοήθειαν, ὡσανεὶ ἔλεγον, ὅτι εἰς τὸ κατατροπῶσαι τὰς Αἰρέσεις ἐκ ἀρκείᾳ τῆς ἀνατολῆς γνῶμη, ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς ῥωμαϊκῆς συμπνοίας, 5 ἐκεῖ γὰρ ἡ ἀρχικὴ ἐξουσία. τέταρτον, ὅτι ἀλλοτρίως αὐτῶς Βασίλειος γράφων τοῖς Δυτικοῖς, τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον πρὸν αὐτῷ ὀνομάζει τῆς ἐξουχίας ἐκείνης φωνῇ λέγων, δι' ἧς μακάριόν σε ἀνεκήρυξεν, ὅτι σὴ θεοσεβείᾳ ὑπὸ Κυρίου δεδιώ- 10 ρηται, τὸ κίβδηλον δὴ θῆναι ἀπὸ τῆς γνησίης καὶ καθαρῆς Διακρίσεως, καὶ πῶς πίσιν ἀνυποσώλως κηρύττειν. πέμπτον, τίνι τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν τοιαῦτα πρὸς αἰπαινον εἴρηται; εἰ γὰρ καὶ ἄλλως Νεκταρίου ταῦτα τὰ Βασιλείας πρὸς βλάπτειν, ἀλλὰ 15 καὶ ἐκεῖνα ταυτοσημάντα τέτοις εἰσιν. ἔκτον, τίνι ἄλλῳ δέδοται τὸ Διακρίνειν τὸ καλὸν δόγμα τῆς κακῆς, καὶ διδάσκειν ἀνυποσώλως πῶς ἀλήθειαν; ἐνταῦθον δέκνυται ἡ ἄκρα τῆς Ῥώμης ἰσχὺς, καὶ εἰ Διακρίνει τὸ ἐν τῇ πίστι γνησίον καὶ καθαρὸν. 20 ἔβδομον, δὴλον δὲ ὅτι καὶ ταῖς Σιωδόσις ἐτι πρὸς λόγον πέπρακται, παρ' ἐκείνης ἀδεύεται. ταῦτα οἱ παπισταί. ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀποκρίσθαι εἰς ταῦτα, πρῶτον τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰρη- 25 τὰ τῆς Βασιλείας οὐταῦτα καταγράφει ἰσχυρῶς δὲ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς οὐταῦτα σημασίως τῶν τῆς μεγάλης Βασιλείας εἰρητῶν ἀπὸ τῆς πρὸς Εὐσέβιον Σαμοσατῶν αὐτῆς ἐπιστολῆς ἑκτῆς, εἰς ἀκρίβειαν τῶν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας.

30

Εἰ μὴ καὶ γὰρ τὸ τῆς Λιομνίδεος ἐπέρχεται λέγειν, μὴ ὀφείλες λίσσεσθαι, διότι φησὶν ἀγῆνωρ εἶναι αὐτῆς τῶν γὰρ ὑπερπρόδομα τὰ ὑπερήφανα ἦθη, εἰ αὐτῶν ὑπερπρόδομα γίνεσθαι πεφυκε, καὶ γὰρ εἰ μὴ ἰλασθῇ ἡμῖν ὁ Κύριος, ποῖας ἐτέρας πρὸς αὐτῆς δεόμεθα; εἰ μὴ δὲ ὑπὸ μὲν ἡ ὀργὴ τῆς Θεοῦ, ποῖα βοήθεια ἡμῖν τῆς δυτικῆς ὀφρῦς; οἱ τὸ γὰρ ἀληθεῖς ἔτε ἴσασιν, ἔτε μαρτυρεῖν ἀνέχοντες, ψαυδέας δὲ ὑπονοίας πρὸς αὐτῶν μέντοι, ἐκεῖνα ποιῶσι νῦν, ἃ πρὸτερον ὑπὸ μαρκεῖον, πρὸς μὴ τῆς πῶς ἀλήθειαν αὐτοῖς ἀπαγγέλλ-

οντας φιλονεικίσαντες, πῶς δὲ Ἀριστὶν δι' αὐτῶν βεβαιώσαντες. ἐγὼ μὴ γὰρ αὐτὸς αὐτῶν τῆς κοινῆς ἀλήκειας ἐβελόμην αὐτῶν ἐπιστάλαι τῇ κορυφαίᾳ, περὶ μὴ τῶν ὁκκλησιαστικῶν ἔδων, εἰ μὴ ὅσον παρὰ 35 νίξασθαι, ὅτι ἔτε ἴσασιν τῶν παρ' ἡμῖν πῶς ἀλήθειαν, ἔτε πῶς ὁδόν, δι' ἧς αὐτῶν μάθειν καταδέχονται. κατέλθω δὲ περὶ τῆς μὴ δὲ ὑπὸ τῶν πειρασμῶν παπεισθῆσιν ὑπὸ μὲν αὐτῶν, μὴ δὲ ἀξίωμα κείνῃ ὑπερηφανίαν, ἀμάρτημα καὶ μόνον ἀρκούν 40 ἔχοντες ποιῆσαι εἰς Θεόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς σημασίως τῶν τῆς μεγάλης Βασιλείας εἰρητῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ὑποστολῆς αὐτῆς, εἰς ἀκρίβειαν τῶν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας.

45

Εἰ φάνη δὲ ἡμῖν ἀπὸ λαθόν ὑπατάλαι τῇ Ἐπισκόπῳ Ῥώμης ὑποσκέψασθαι ταῦτα, καὶ δὲνα γνῶμην, ἵνα ἐπειδὴ ἀπὸ κοινῆς καὶ συνοδικῆς δόγματις ἀποσταλῆται ἵνα δὲ δύσκολον τῶν ἐκείθιν, αὐτὸν αὐτῶν τῆσαι περὶ τὸ πρᾶγμα, ἐκλεξάμενον ἄνδρας, ἱκανοὺς μὴ ὁδοπορεῖν πόλιν, ἱκανοὺς δὲ πρὸς τῇ καὶ ἀπορίᾳ ἦθαι καὶ τῆς ὀνδιστρέφους

τῶν παρ' ἡμῖν καθιέρων, ἐπιτηδείως δὲ καὶ ἐκνομικῶς κεχηρημένως τῇ λόγῳ, καὶ πάντα ἔχον- 50 τας μεθ' αὐτῶν τὰ ἐν ἀκρίβειᾳ πεπεραγμένα, ὑπὸ λίσαι τῶν κατὰ ἀνάγκην ἐκεῖ γυνομένων, καὶ τῶν μὴ δὲ εἰδόντων, ἀψοφῆτι Διὰ θαλάσσης ὑπὸ μὲν αὐτῶν, ὑπὲρ τῆς φθίται πῶς ἀσπίσιν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐρήνης. ἐπιστητῆται δὲ καὶ ἐκεῖνα πρὸς ἡμῶν

Ἰνῶν τῶν ἐν τῷ ὄρει ἀναγκάως, ὡς καὶ αὐτοῖς ἡμῖν
καταφαίνεται, τὸ πῶς μαρκεῖται Ἀίρεσιν αὐτὰς ὡς
χαλεπὴν καὶ βλαβεράν, καὶ τῇ ὑγιαίνουσας πί-
στὴς ἀποτρέψας ἔχουσιν ἐξωρεῖσθαι. ἐπεὶ μέχρ
5 τῆ νῦν ἐν πᾶσιν οἷς ἐπισέλωσι γράμμασι, τὸν
μὲν δυσώνυμον Ἄρειον αὖ καὶ κάτω αἰαθεματίζον-
τες καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξορίζοντες ὑδιαλείπασιν,
μαρκεῖται δὲ πῶς κατὰ Διόμετρον ἐκείνῳ πῶς ἀσε-
βειαν ἐπιδειξάμεθα, καὶ εἰς αὐτῶν πῶς ὑπαρξῶν
10 τῆς τῆ μονογενὲς Θεότητος ἀσεβήσαντι, καὶ κα-
κῶς πῶς τῆ Λόγου περὶ τοῦτον ἐκδειξάμεθα, ἡ δὲ

μία μὲν ἐπενεγκάντες φαίνονται, ὅς Λόγον
μὲν ἔρησθαι τὸν μονογενὲς δίδωσι κατὰ χρεῖαν
καὶ ὑπὸ κατὰ θεοῦ λαοῦται, πάλιν δὲ εἰς τὸν ὅτι
ἐξήλθεν ἐπαιασιζέμεται, ἔτε περὶ τῆς ἐξόδου
εἶναι, ἔτε μετὰ πῶς ἐπαύοδον ὑφίσταται, καὶ τῆ-
τε ὑποδείξεις αἱ παρ' ἡμῖν ἀπεκρίναι βίβλοι τῆς
ἀδίκης ἐκείνης συγγραφῆς ὑπάρχουσιν, ἀλλ' ὅπως
τῶν ὑδαμῶς ἀναβάλλοντες ἐφάνησαν, καὶ ταῦτα
αἰτίαν ἔχοντες, ὡς τὸ ἐξ ἀρχῆς κατ' ἀγνοίαν τῆς
ἀληθείας καὶ εἰς κοινωνίαν αὐτὸν ἐκκλησιαστικὴν
ἐκδειξάμεθα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

15 Περὶ σημειώσεως τῶν ῥητῶν μελετῶν, Εὐσεβίᾳ καὶ βασιλείᾳ οὐ τῆς πρὸς τὰς Ἰταλίας καὶ Γαλίας
Ἐπισκόπου ἐπιστολῆς αὐτῶν εἰς ἀκρίβειαν τῶν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας.

Τοῖς Θεοφιλεστάτοις καὶ ὁσιωτάτοις ἀδελφοῖς
συλλειτουργοῖς κατὰ πῶς Ἰταλίαν καὶ Γαλι-
20 αν ὁμοψύχοις Ἐπισκόποις, μελέντι, Εὐσε-
βίῳ, Βασιλεὺς καὶ οἱ λοιποὶ ἐν κυρίῳ χαί-
ρουν. ὅτι πῶς πέλει τῆς ὑποβολῆς. Τῶν γὰρ
τῶ ἀνωτάτω μακαρισμῶ ἀξίων, τὸ τῇ ὑμετέρᾳ
Θεοσεβείᾳ χαλεπὸν ἐκδειξάμεθα τῆς κυρίας, τὸ μὲν

κίβδηλον ὑπὸ τῆς δοκίμης καὶ καθαρῆς ἀπαρίνευ,
πῶς δὲ τῶν πατρῶν πίστιν ἀνδραγαθῶς ὑποσολῆς κη-
ρύσσων, ἦν καὶ ἡμεῖς ἐδεξάμεθα, καὶ ἐπέγνωμεν ὅτι
τῶν ἀποστολικῶν χαρακτήρων μεμορφωμένων, σω-
θέμενοι καὶ αὐτῇ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ συνοδικῇ γρά-
μματι κανονικῶς καὶ ἐνθέσμῳ δεδογματισμένοις.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν ἐν τῇ πρὸς τὸν Εὐσεβίον ὑποβολῇ τῆς μεγάλης Βασιλείας ῥητῶν, ἐξ ὧν συνα-
γεται περὶ τῆς μὴ εἶναι τὸν ῥώμης μονάρχην, ἀλλ' ὑπερέφανον κατ' ὅτι καὶ μόνον μονάρχῃ, καὶ φιλονεικῶν,
30 καὶ ἀγνοίαν ἔχοντα τῆς ἀληθείας αὐτόν τε καὶ τὰς Δυτικὰς, καὶ ὁμόφροντα Αἰρετικῶς πῶς συναίρεσθαι
αὐτοῖς, καὶ ἡμεῖς μνήμης ἀξιόλογον εἴτε Συνοδοῖς καὶ ἐν δόγμασι πίστεως.

Τὰ ῥήματα τῆς Βασιλείας ταῦτα ἐρμηνεύοντες καὶ
ἐκδεικνύοντες, συναίρετον πρῶτον, ὅτι οἱ δυ-
35 τικοὶ εἰσιν ὑπερέφανοι, λαμβάνει δὲ πῶς ὑπερη-
φανίαν κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῆς, ἥτοι ὅτι ἐστὶν ἀμαρ-
τημα τὸ πάντων χεῖρον, ἔπερ δὴλον ἐστὶν ὑπὸ
τῆς ἀποδείξεως τῆς Διομήδους, καὶ ὑπὸ τῶν ῥη-
μάτων τῶν κεκρίτων ἐν τῇ τέλει τῆς ὑποβολῆς τῆς,
40 μὴ δὲ ἀξίωμα κείνῳ ὑπερηφανίαν, ἀμαρτημα
καὶ μόνον ἀρκῶν ἔχουσαν ποιῆσαι εἰς Θεόν. δό-
τερον, ὅτι τὰ ὑπερέφανα ἦθι, ἥτοι αἱ ἐργασίαι
καταστάσεις τῶν οἰκονομιῶν, ἀσέπουν οἱ δυ-
τικοὶ Ἐπίσκοποι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀντίθετα ἦ-
45 σαν. καὶ γὰρ λέγεται Μακκαβαίων δούτερον, κε-
φαλαίῳ ἐνάτῳ, ἰδαφίῳ δωδεκάτῳ, καὶ μὴ θνητὸν
ὄντα, ἰσόθεα φρονεῖν ὑπερηφάνως. ὡς εἰ λέγου
ὁ ὑπερέφανος φρονεῖ ἰσόθεα ἥτοι ἄθεα. ὅθεν φη-
σὶν ὁ Βασίλειος, ὅσον αὐτοῖς Θεραπεύσοι αὐτὰ,
50 καὶ ἐν κατὰ χρεῖαν ἀπὸ Θεοῦ ἐκκαλέσοι, ἡ δὲ
νήσεται αὐτὰ εἰς τὸ ταπεινότερον μεταβαλεῖν, ἀλ-
λὰ μάλλον σκληρωθεῖ. κατὰ γὰρ τὸν Σεραχ κε-
φαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ, βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ τα-
πεινότης. τρίτον, ὡς ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν ἀπο-
στόλων καὶ εἰς Κωνσταντίαν τῆς Βασιλείας οἱ Ἀνατο-

λικοὶ ἐδείκθον τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων ἐν ἐξου-
πράγματι. ὅτι μὲν γὰρ συμβάντων Ἰνῶν πρὸς τὸν Αἰ-
ρετικῶν ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς Δύσεως ἐξέπεμψαν
οἱ Δυτικοὶ τὰ πεπραγμένα ταῖς Ἀνατολικαῖς Ἐκκλη-
σίαις, καὶ ἀνάπαλιν, ἥτοι τινῶν συμβάντων ταῖς
Ἀνατολικαῖς Ἐκκλησίαις, ἐξέπεμψαν τὰ γενό-
μενα οἱ Ἀνατολικοὶ τοῖς ἐν τῇ Δύσει ἀδελφοῖς,
ἀληθεῖς ἐστὶ. ἀποδείξεως χάριν, Συνοδὸς
γυνομένης ἐν Ῥώμῃ κατὰ Κωνσταντίνον ἐγραψέ
τὸ γινόμενον ὁ Πάπας Κορνήλιος πρὸς τὸν Ἀντιοχείας
Φαύστον, ὡς ἀνωτέρω βιβλίῳ πρῶτῳ κεφαλαίῳ δε-
κάτῳ πέμπτῳ. καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδὸς ἀφροδισ-
της κατὰ Παύλῳ τῆς Σαμοσατέως, οἱ πατέρες ἐ-
μήνυσαν τὰ πεπραγμένα τοῖς ἀπανταχῶς δι' ἐγ-
κυκλίαν ὑποβολῆς, ἐν ᾗ καὶ τοῖς ἐν τῇ Δύσει ἀ-
δελφοῖς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ῥώμης Διονυσίου ἐφωτί-
σαν, ὡς ἀνωτέρω βιβλίῳ πρῶτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ
ἐνάτῳ. περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἰδὲ πλατύπερον τὸν
πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα Μαρκιανὸν περὶ φωνητικὸν
τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς. ὑπὲρ δὲ Κωνσταντίας ἐ-
δείκθον τινὲς τῶν Ἀνατολικῶν ὡς καὶ Βασιλείας
τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ μάλιστα διότι
ἦν ἐκείνῳ Βασιλεὺς ὁρξόδοξος ὁ Κωνσταντίνος, ὁ καὶ
ἐξου-

οὐκ ἀφελήθησαν ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἐν μέρεσιν ὑπὸ τῆς
καρδίκῃ Συνοδῷ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω κεφα-
λαίῳ πέμπτῳ. θαιόντος δὲ τῆς κωνσταντινῆς, καὶ
ὕπκρουτος Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς τῆς αὐτῆς κων-
σταντίης, ἔκ' ἐτι ἐδεήθησαν τῶν δυτικῶν οἱ Ἀ-
νατολικοὶ, ἐπειδὴ καὶ τὰ τῶν δυτικῶν ἐκκλησι-
ῶν πράγματα κακῶς εἶχον. ἐξορίζεται γὰρ ὁ
Πάπας Λιβέριος, καὶ ἀντιστάγεται ὁ Ἀρειανὸς Φί-
ληξ, γίνεται τεταπεινωμένη ἡ ἐπισκοπὴ ἀθέμιτος Συνο-
δος ἐν Μεδιολάνῳ, καὶ πῶς λόγῳ ἄλλοις ἐν
Ἀρμενίᾳ κατὰ τῆς ὁμοουσίης. ἐξορίζονται οἱ Ἐξαρχοὶ
τῶν ἐπισκόπων, ἦτοι ὁ Πικτάδων Ἰλάριος, ὁ
Εὐσέβιος, Λεγκίφερος, Διονύσιος καὶ ἄλλοι, ὡς εἴ-
ρηται ἀνωτέρω κεφαλαίῳ ὀγδόῳ. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ἰβη-
λίων κακῶς ἐχόντων καὶ τῶν δύο ἐκκλησιῶν Δύσε-
ως καὶ Ἀνατολῆς, ἔδ' ὁπωστὺν ἐδεήθησαν ἄλλων αἱ
ἐκκλησίαι. αὐταρχήσαντος δὲ τῆς ὀρθοδόξου ἰο-
βιανῆς, Μελέτιος καὶ οἱ Ἀνατολικοὶ ἀθροίσαντες Συνο-
δὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ, δεδώκασιν ὀρθόδοξον ἀναφο-
ρὰν τῷ ἰοβιανῷ βεβαιῶσαν τὴν ἐν Νικαίᾳ πίσιν,
καὶ ἔδ' ἐμὴ μνήμη τῆς Πάπας, ἥ τῶν δυτικῶν. ἀλλὰ
ὁ καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος μετὰ Αἰγυπτίων ἐ-
πισκόπων πῶς ἀποστόμος εἰς τὴν ἰοβιανὴν, ἔδω-
κεν αὐτῷ τὴν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν τῆς πίστεως,
ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ πάλιν ἔδ' ἐμὴ μνήμη ἰ-
δίδως τῆς Πάπας. μετὰ ταῦτα δὲ γενομένων Βασι-
λέων τῶν μὲν ὀρθοδόξων Οὐάλλοντιανῶν ἐν δύσει,
τῶν δὲ Ἀρειανῶν Οὐάλλοντος ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ κα-
ταπαύσαντες οἱ Ἀνατολικοὶ ὑπὸ τῆς Οὐάλλοντος,
ἐδεήθησαν τῶν δυτικῶν πρώτον, ἵνα τὴν σύμπνοι-
αν καὶ ἀδελφικὴν ὁμόνοιαν, δάπτειν, ὅτι οἱ δυ-
τικοὶ μᾶλλον τῆς Οὐάλλοντος ἐπηρεάζον τὰς ἐκ-
κλησίας τῆς Ἀνατολῆς, τὰτο μὲν, διότι πεισμονῇ
καὶ ὑπερηφανίᾳ δαλεύοντες ἐβοήθουν ἐν Ἀντιο-
χείᾳ τῷ Παυλίνῳ ὃν πῶς ἀνόμως ἐχειροτόνησαν ἐ-
κτὶ ἐπισκόπον ὁμεταταῦτα χρηματίσας Αἰρε-
σιάρχης Λεγκίφερος, ἐμαίνοιντο δὲ κατὰ τῆς γνησίης
καὶ ὀρθοδόξου Μελέτιος, τὰτο δὲ, ὅτι τῶν Μα-
κεδονιανῶν ἐπισκόπων πρὸς τὸν Πάπαν Λιβέριον καὶ
τὴν κατ' αὐτὴν ἐκκλησίαν σελαύτων πρεσβείαν
Εὐσάθιον τὸν Σεβασίας καὶ ἑτέρας τινὰς ὡς εἴρη-
ται ἀνωτέρω, ὁ Λιβέριος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, καὶ
ὁ καὶ ἡ τότε ἐν Σικελίᾳ ἀθροισθεῖσα μεγάλη
τῶν δυτικῶν Συνοδος ἀπατηθούσας, ἐδέξαντο αὐ-
τὰς, καὶ δεδώκασιν αὐτοῖς καὶ κοινωνικὰς ἐπιστο-
λὰς, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Συνοδὸν γενομένην
τότε ἐν Τυάνοις, καὶ δέξαντες τὰ γράμματα,
καὶ εἰπόντες ὅτι εἰς κοινωνίαν περὶ τῆς ὁμοουσίης
τοῖς δυτικοῖς, οἷς ἐκοινωνῶν τῶν αὐτῶν ἔθνη,
ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, εἰ καὶ πῶς ἀπληροῦς μὴ πως
καὶ τῶν ὅτι ἐκοινωνῶν αὐτοῖς τῶν αὐτῶν ἔθνη
καταχωρῶνται οἱ Λατῖνοι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς Ρώμης.
Φησὶ γὰρ ὁ Σωκράτης, αἰδὲ περὶ τῶν ἑλκιδὰ πό-
λεως καὶ Ἰβυρικῶν, καὶ τὰ ἑσπέρια μέρη ἔμμενον
ἐν ἀσάλευτοις τῷ συμφωνεῖν ἀλλήλοις καὶ τὰ παρὰ

δοθέντα ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνοδῷ κρατεῖν, βιβλίῳ
δευτέρῳ κεφαλαίῳ εἰσὶν ἐβδόμῳ. ὡς τὸ κατω-
νέει συμφωνίαν δέχοι τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἐδ' ἐν
ἑτέροις. καὶ λοιπὸν οἱ μακεδονιανῶν ἐδέχθησαν καὶ
ἀπέλαβον τὰς θύρας αὐτῶν, ἀλλὰ μετὰ τὴν λαβεῖν 5
τὰς θύρας διῆγον ὡς Αἰρετικοὶ οἱ Μακεδονιοὶ,
ὁ δὲ Εὐσάθιος καὶ τῶν χειρόνων. ἐξήτα ἔν' ὁ
Βασίλειος καὶ οἱ Ἀνατολικοὶ πρὸς τῶν δυτικῶν ἵ-
να διορθώσωσιν αὐτοὺς κακῶς διέδωκεν ἐν ταῖς Ἀνατολι-
κῇς ἐκκλησίαις, καὶ ἔκ' εἰσηκόντο. ἔδ' ἐν λέγει ὁ 10
Βασίλειος ἐκείνα, ὡς ὅτι ἐστὶν ἔθνη, ἔδ' ἐν ποτε
ἐδεήθησαν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀνατολῆς τῶν δυ-
τικῶν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ κωνσταντίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ ἡ-
δη ἐπὶ Οὐάλλοντος, αὐτοὶ δὲ αὐτὴ τῆς βοήθειας
τοῖς ἀδελφοῖς κατεξάνισαν αὐτῶν, καὶ λαβὼν 15
Φησὶν, αὐτὸς θεὸς ἀπαραγχεῖται καὶ δώσηται ἐκκλησί-
αις τῆς Ἀνατολῆς ἐλεῖν, ὡς ταπεινωθῆναι πᾶ-
σιν τὰς Ἀρειανὰς, ἵνα ἡ χάρις τῆς βοήθειας τῶν
δυτικῶν; ἦτις ταυτόν ἐστι τῇ ὑπερηφανίᾳ. ὅτι δὲ
ὁ ἄγιος τῶν εἰπε πρὸς τὴν φανερὰν, με- 20
ταταῦτα γὰρ ἐλέει χρησάμενος ὁ θεός, καὶ τὸν μὲν
Οὐάλλοντα κατασφύρας, ὅτι δὲ Βασίλειος τὸν μέγαν
θεοδόστον, εἰ Ἀνατολικοὶ μόνον ἡθροίσαν τὴν δού-
τέρην σικαμερικὴν Συνοδὸν, καὶ ἔδ' ἐμὴ ἐδεήθησαν
τῶν λοιπῶν τῶν δυτικῶν ἐπισκόπων ὡς ἐξῆμ' ἐν 25
τῷ ἰδίῳ τέτρω. τέταρτον, ὅτι οἱ δυτικοὶ τὸ ἀλη-
θὲς ἀγνώσκουσιν, καὶ δόξαν εἰν τῶν φορητῶν,
ἀλλὰ τὸ μέγιστον κακὸν ἐστὶν ὅπερ αὐτὰς καὶ κατ' ἡ-
σίοδον ἀχρεῖς ποιεῖ, ὅτι ἔδ' ἐμὴ μαθεῖν τὴν ἀλή-
θειαν ἀνέχονται, καὶ τὸ αὐτὸν πρὸς τὸν, πρὸς 30
τοὺς γὰρ γεγονότας πρὸς τὴν καὶ ἀνισμῶν
ψαύων, ποιεῖσι μόνον ἐκείνα, ἀπεποιήσαντες ἐπὶ
κωνσταντίᾳ περὶ τῆς ἀγκύρας μαρκελλῶ, ὅτι τινες
καὶ τοὶ ἀρετικώτατοι καὶ τῶν ἀθροιστῶν ὄντα, οἱ
Λατῖνοι εἶχον ὀρθόδοξον καὶ κοινωνικὸν, διὸ καὶ 35
τοῖς πατράσι μαρτυρεῖται διὰ φανερῶν ἀποδείξεων
τὸν μαρκελλον ὄντα Αἰρετικόν, καὶ γράφει πρὸς
Λατίνους ἔχον αὐτὸν Αἰρετικόν, καὶ πρὸς τὸν
αὐτὰς μὴ ἀπατάσθαι ὑπὸ αὐτῶν, αὐτοὶ αὐτὴ τῆ
πείθεσθαι αὐτοῖς ἐφίλονόκεν, καὶ πρὸς τῶν κα- 40
θημερίων ὄντα ὡς Αἰρετικόν ὡς εἴρηται ἀνωτέ-
ρω κεφαλαίῳ δωδέκατῳ, οἱ δυτικοὶ μὴ ζητήσαντες
μαθεῖν τὴν ἀλήθειαν πρὸς τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὀρ-
θοδόξων ἐπισκόπων, δολικῶς ἐδικαίωσαν, καὶ
ἔτω καὶ τὴν Αἰρεσιν αὐτῶν ἐβεβαίωσαν. πέμπτον, ὅτι 45
ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὁριστικῶν τῶν Λατίνων,
ὁ Βασίλειος ἡβελήθη γράψαι τῷ κορυφαίῳ τῶν
Λατίνων, ἦτοι τῷ πρώτῳ τῶν Λατίνων ἐπισκόπῳ,
τετέστι τῷ Πάπᾳ τῆς Ρώμης, ἔκ' ἐκεῖν τινος ἐκ-
κλησιαστικῆς χρείας, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνος ἦν με- 50
αὐ καὶ τῆς αὐτῆς γνώμης μετὰ τῶν Λατινικῶν
ἐπισκόπων, καὶ ἡ ἔκ' ἐμελεῖν αὐτῷ, ἡ ἀνέβλεπε
τὸν καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς,
ἀλλ' ὅσον μόνον ἐλέγχει, ὅτι μήτε οὐκ ἄνθρωπος ὁ Πά-
πας, μήτε οἱ περὶ αὐτὸν, ἦτοι οἱ δυτικοὶ ἐπισκοποὶ
ἐγίνω-

ἐγίνωσκον τὰ συμβαίνα ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις
τῆς Ἀνατολῆς, μήτε τὸν τρόπον δι' ᾧ ἐδιώκοντο μα-
θεῖν τὰ κατ' αὐτάς κατεδέχοντο μαθεῖν, καὶ πρὸς
τέτοις γράψαι αὐτῶν, ἐπειδὴ Αἰρετικὸς Βασι-
5 λεύς ἐπικρατεῖ ὁ Οὐάλης, καὶ αἱ Ἐκκλησίαι τῆς
Ἀνατολῆς ἐδρίσκονται πεταπεινωμέναι ἀπὸ τῶν συμ-

βαίων αὐταῖς ὡς τῶν Αἰρετικῶν περισσίων,
μὴ ὑπερηφανοῦσθαι Λατίνους, καὶ κατεπαύσεσθαι
αὐτῶν. τὲν γὰρ ταῦτον τῷ νομίζειν εἶναι ἀξίω-
μα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς ὑπερηφάναν, ἥτις αἱ
μάστιγα ἐστὶν ἀρκεῖν καὶ μόνον ἔχουσιν ποιῆσαι
εἰς Θεόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

10 Ὅτι ἐκ τῶν τῷ μεγάλῃ Βασιλεῖ ρητῶν ὁ Πάπας Ρώμης καὶ οἱ Δυτικοὶ ἐξαχῆς ὑπόδοχοι μέμψαντες ἐεί-
νυνται, καὶ μάλιστα τῷ νομίζειν ἀξίαν μοναρχίας πρὸς ὑπερηφάναν.

Εἰς ὁρθόδοξον καὶ ἐκ τῶν τόπων τέτε μαθεῖν ὅτι οἱ
Δυτικοὶ Ἐπίσκοποι ὡς παρεδρόμει ὁ Πάπας ὑπε-
15 ρήφανοι εἰσι τῶν ὧν, ὅθον καὶ ἔχουσιν τῷ Θεῷ, ἀ-
καθάρτος γὰρ ὡς τῷ Θεῷ πρὸς ὑψηλοκάριον.
δοῦτερον, ὅτι οἱ Δυτικοὶ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἔχοντες
ἀμαρτάνοντες, ὅμως ἀμετανόητοί εἰσι. τρίτον, ὅτι
οἱ Ἀνατολικοὶ ἔτι διὰ τὸ ἔχον τὰς Λατίνους γενικόν
20 τι ἀξίωμα, ἢ ἀκραντινὰ ἐξέστην, ἀλλὰ κατὰ τὸν
λόγον τῷ Παύλῳ λέγοντος, τὰ μέλη ἀλλήλοις
συμπάσχον, ἐζητήσαν τὰς Δυτικὰς συμπονεῖσαι αὐ-
τοῖς ἐν κυριῷ χρείας ὡς οἰκεία μέλη, καὶ ἰδὲ
ἀνωτέρω κεφάλαιον εἶπον. καὶ ἐπειδὴ ἐκακοτρόπον
25 ὑπὸ ὑπερηφανίας καὶ ἡμέλειαν οἱ Δυτικοὶ, ὁμοκα-
ρίας λαβόντες οἱ Ἀνατολικοὶ, ἐκ ἔτι τῆς βοηθεί-
ας ἐκείνων ἐδεήθησαν, ἀλλὰ μόνοι ὠκονόμεν τὰ
κατ' αὐτὰς, ὡς γέγονεν ἐπὶ Ἰοβιανῶν, καὶ μεταταῦ-
τα ἐπὶ τῆς δούτερας Οἰκουμένης Συνοδῆς. τέταρ-
30 τόν, ὅτι οἱ Δυτικοὶ, ὡς κορυφαῖον ὁ Πάπας, ἄ-
γνοιαν ἔχουσιν τῆς περὶ τῶν πίσιν ἀληθείας, καὶ
ὑπὸ ὑπερηφανίας νικώμενοι, ἐκαταδέχονται μα-
θεῖν αὐτῶν, ὅθον ὁ Θεὸς ὡς πεισμονῇ κατεχωρήμενος πα-

ραχαρεῖ, καὶ βεβαιῶν τὰς ὁρθονομίας, ὧν καὶ αὐτοὶ
κοινωνοὶ γίνονται. πέμπτον, ὅτι ὁ Βασίλειος Καισα-
ρείας μητροπολίτης ἡβελήθη γράψαι καὶ ἐλέ-
γχει τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης ὡς ἀγνοῶντα πρὸς
ἀλήθειαν, καὶ ὡς μὴ βελόμην μαθεῖν τὸν τρέ-
πον, δι' ᾧ αὐτῶν γνωρίσει. καὶ δοῦτερον, ὅτι
ἐκ ἐπὶ δίκην ἐπεμβαίνειν ταῖς τεταπεινωμέναις
Ἐκκλησίαις. εἶτον, ὅτι ὑπερηφανοῦμενοι καὶ
ἐπεμβαίνοντες ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς Ἀνατολῆς,
μὴ νομίζειν τὲν εἶναι ἀξίωμα, ἀλλ' ὑπερη-
φανίαν, ἥτις αὐτὰς ἔχουσιν ποιῆσαι τῷ Θεῷ.
ὡς ἐκ τῶν πάντων φαίνεται ὅτι ὁ Πάπας τῆς
Ρώμης ἐστὶν ὑπερήφανος, ἀμετανόητος, ἔχων ἄ-
γνοιαν τῆς ἀληθείας, πεισμονῇ ὑπὲρ τῶν κακῶν,
μέμψεται ὑπὸ τῷ μητροπολίτῃ μικρῶς παροικίας
τῆς Καππαδοκίας ὡς κοινωνῶν Αἰρετικοῖς, καὶ βε-
βαιῶν Αἰρεσιν, βελόμην κατεξουσιάζει τῶν ἀδελ-
φῶν κατὰ τῷ Παύλῳ, καὶ σαρδάζων ἀξίωμα λα-
βεῖν ἐκ ταῖς μὴ πειστικαῖς αὐτῷ Ἐκκλησίαις, ὅ-
πέρ ἐστιν ἀξίωμα ὑπερηφανίας, ἥτις αὐτὸν ἔχουσιν
ποιῆσαι τῷ Θεῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

35

Περὶ ἐρμηνείας τῶν ὁπτιῶν πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ὑπιστολῆς τῷ μεγάλῃ Βασιλεῖ ρητῶν.

40 Ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ὑπιστολῆς
τῷ Βασιλεῖ σημειώσιον πρῶτον, ὅτι ἐζητήσαν
οἱ Ἀνατολικοὶ ὡς τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων τινὰς
πρὸς βοήθειαν ὑπὸ κοινῇ συνοδικῇ δόγματι. καὶ
ἐπειδὴ ὑπὸ συνοδῶν ὑποσταλῆναι τινὰς συμβέβηκεν
ἐμπόδιον, ἐφανῆ ὁ λόγον εἶναι γράψαι τῷ Πάπᾳ
45 τῆς Ρώμης, ὅπως ὁκείνος μόνος ὑπὸ μελετητῇ πέμψαι
τινὰς ὑπὸ τηδεῖς καὶ ὁμοεῖς, εἰνα νυθετήσωσι τὰς
ἐκ Καππαδοκίας ἐκ Διόσκωρος. δοῦτερον, εἰνα ἔχουσι
τὰ πεπραγμένα τῆς ἐκ Ἀριμίνῳ πατριαρχικῆς συ-
νόδου, ἃ τινὰ ὁκείνη εἶπε καλῶς τὸ πρῶτον, οἱ
50 δὲ κατώτεροι ἐκ Νίκης τῆς Θράκης διέστρεψαν εἰς
ἀπάτω τῶν ἀπλεξέρων, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω κεφά-
λαιον δέκατον, ἢ καὶ μεταταῦτα βιασύντες καὶ
οἱ ἐκ Ἀριμίνῳ ὑπέγραψαν τῷ δόγματι τῶν Ἀνομοίων.
καὶ λοιπὸν τὰς ὑπὸ τῷ Πάπᾳ ἐκδομένους ἔχον καὶ
τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκ Ἀριμίνῳ Συνοδῆς πρὸς βεβαίω-

σιν ὅτι καλῶς εἶπε καὶ ὁρθῶς ἡ Συνοδὸς. εἰ δὲ καὶ
καυχῶνται οἱ Ἀρειανοὶ ὅτι ἡ Συνοδὸς εἶπε κατὰ τὸν
γνωμὴν αὐτῶν, γινώσκουσι γινώσκον ὅτι ἐβρέθη καὶ
ἀνέγκλη, καὶ ἔδεν ἐκ Ἀριμίνῳ, ἀλλ' ἐκ Νίκης τῆς
Θράκης. εἰ δὲ καὶ ἐκ Ἀριμίνῳ, ἀλλὰ τὸ δοῦτερον,
καὶ μετὰ τῷ ἐκ Νίκης βίαν. καὶ ἔτι ὅτι μετὰ τῶν
ἀνάλυσιν οἱ πλείους τῶν πατέρων ἀπέβαλον αὐτῶν ὡς
ἀθέμιτον. τρίτον, ἐπειδὴ οἱ Δυτικοὶ τὸν μὲν Ἀρειον
πάντες ἀναθεματίζουσιν, τὸν δὲ Μάρκελλον κάκι-
σον ὄντα Αἰρετικὸν ὡς τὰ συγγράμματα αὐτοῦ καὶ
ἐκ Καππαδοκίας ἐκδομένους παριστάσι, τὰς ὑπὸ
τῷ Πάπᾳ ἐκδομένους ὑποκηρύξαι καὶ τὸν Μάρκελλον
ὡς περ καὶ τὸν Ἀρειον, καὶ μάλιστα ὡς ἔχοντας
αἰτίαν ὁ λόγον, δηλονότι τὸ ἐξ ἀρχῆς κατ' ἀγνοίαν
τῆς ἀληθείας ὁκείνον εἰς κοινωνίαν δεδέχθαι. καὶ ἥδη
ἐκδομένοι ἐὰν μὴ τὲν ποιήσωσιν, ὡς αὐτὸν ὑπο-
κηρύξαι, ἐδιώκονται φανῆναι ἀξιοπίστοι πρὸς τὸν
λαόν

λαὸν πρὸς ὠφέλειαν ἐκείνων, ὡς συνέκον παρρησιαστέον αὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ταῖς κατὰ ἡμᾶς Ἐκκλησίαις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ὅτι ἐκ τῶν συνομομένων ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον Ἐπιστολῆς τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ δέκνυται ὅτι εἶναι τὸν Ῥώμης καὶ ὑπὸ τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ Συνοδὸν, καὶ ἔτε ἀναμάρτητον, ἔτε Διδάσκαλον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Σημειώσαντες οὐτάτις πρώτον, ὅτι ἡ Συνοδὸς τῷ Πάπᾳ εἶναι ὑπὸ τῷ Πάπᾳ, ἀνατίθεται συνοδικὰ γράμματα ἐζήταν οἱ Καππαδόκες ὑπὸ τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς. δεύτερον, ὅτι ἐπειδὴ τὰς ἐκείνητος ἀμέλειαν τῶν Δυτικῶν, ἵνα καὶ πέμψῃ ὁ Πάπας τινὰς, ἔχῃ ὡς μονάρχης, ἀλλ’ ὡς ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, καὶ φέρων πρὸς ὧν τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς, καὶ τὰς ἀνθρώπους ἔς αὐτὴν πέμψοι, εἶναι οὐαρέτας καὶ ὑπηγηδέας. τρίτον, ἵνα μὴ ἐλθῶσι, πρὶν ἢ ἀναθεματίσαι τὸν κἀκεῖνον. καὶ λοιπὸν ἰδὲ ὁ Καισαρείας Μητροπολίτης βεβαίῃ ὅτι ὁ Πάπας ἀγνοεῖ τὴν ἀλήθειαν, καὶ δέχεται τὸν Φανερόν Αἰρετικὸν ὡς ὁρθόδοξον, καὶ ἔτι βεβαίῃ τὴν κατὰ

ἀφ’ ἑαυτοῦ ἐπερρυγμένην Ἀρεσιν τῇ τῷ Ἀρεῖ, ὡς εἶπον ἀνωτέρω αὐτὸς ὁ μέγας Βασιλεὺς. καὶ λοιπὸν πρὸς τῷ Πάπᾳ καὶ τῶν παπιστῶν ἐν τῇ Φλωρεντινῇ Ὁρῷ καὶ ἐν ἄλλοις ὅτι ὁ Πάπας περὶ τῶν πρὸς ἐστὶ ἀναμάρτητος; καὶ ὅτι ὁ Πάπας ἐπὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν Διδάσκαλος; ἐπειδὴ γὰρ ἀπατάται, καὶ πλανᾶται ποιεῖ τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις ἐστὶ μερικὴ, καὶ πῶς ἀναμάρτητος καὶ Διδάσκαλος τῆς καθολικῆς; ὁ Πάπας περὶ Οὐϊταλίου ἐπλανήθη καὶ περὶ Μαρκελλίου, Εὐσταθίου καὶ Παυλίνου καὶ τῶν Μακεδονιανῶν πλανᾷ καὶ πλανᾶται, καὶ πρὸς λοιπὸν ἡ μοναρχία αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀναμάρτητον τῆς μοναρχίας αὐτοῦ;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Θ΄.

Περὶ ἐξηγήσεως τῶν ἐκ τῆς πρὸς τὸν Δυτικὸν Ἐπισκόπον Ἐπιστολῆς Μελετίου, Εὐσεβίου καὶ Γαλατῆος 25 ῥημάτων, ἐξ ὧν δέκνυται ὅτι τῷ Ῥώμης Τίτλῳ ὑπερυψώθη, ἥτε μοναρχία αὐτοῦ ὑπὸ Βασιλείᾳ τῷ μεγάλῳ ἁγνώστως, καὶ κατὰ σκόλας ἢ τῶν παπιστῶν πίσις.

Εἰς τῇ Ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Δυτικὸν τῷ Βασιλεῖ σημειώσαντες ὅτι γράψαν οἱ Ἀνατολικοὶ τοῖς Θεοφιλεστάτοις καὶ ὁσιωτάτοις ἀδελφοῖς τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Γαλίαν. καὶ λοιπὸν πρὸς τῷ Κωνσταντινουπόλεως Ἰγνατίῳ πρὸς τὸν Ῥώμης, τῷ δευτέρῳ τῶν ἀγνωστῶν καὶ μακαριωτάτῳ πατρίδῳ καὶ Πατριάρχῃ πάντων τῶν θρόνων, καὶ τῷ περὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ ὁσιωτάτῳ Νικολᾷ Πάπᾳ; πρὸς ἡ Ἐπιστολὴν ἡ γράφει τῷ Πάπᾳ Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος; ἔκον ὑπερυψώθη, καὶ ὑπὸ Βασιλείᾳ ἔδωκεν ἵνα ἢ ἢ ληθῇ τινὸς Χριστιανῶν τὸ ἀδελφικὸν ἀξίωμα τῆς μοναρχίας τῷ Πάπᾳ. δεύτερον, ὅτι ἡ πίσις τῶν παπιστῶν ἐκείνην εὐαγγελικὴν, ἀλλὰ κατασκολεστικὴν καὶ ὑπερβολικὴν. ἰδὲ γὰρ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Καππαδοκίας ἔγραψαν τοῖς Ἐπισκόποις τῆς Ἰταλίας ὅτι ἔχον χάρισμα πρὸς θεῷ διακρίναντες τὸ κίβδηλον ὑπὸ τῷ δοκίμῳ καὶ κατὰ, οἱ δὲ παπιστᾶι ἀναιδέστῳ πρὸς ὧν καὶ ἐχάτη ἀφοβία θεῷ, φέρουσι τὴν ἐπιστολὴν τῶν πα-

τέρων, καὶ ἐναλλάττοντες τὰ ῥήματα, ἡδέασιν αὐτὴν τῷ, τῇ ὑμετέρᾳ Θεοσεβείᾳ τὸ, τῇ σὴ 30 Θεοσεβείᾳ. ἀκρίβως πάντα τὰ ἔθνη ὅτι οἱ παπιστᾶι κακῶς εἰσὶ καὶ παραχαράσσονται τὴν συνοδικῶν τῶν αἰώνων, ἴδετε πῶς ψεύσονται καὶ συκοφαντοῦνται. τρίτον, λέγουσιν ὅτι Μελέτιος, Εὐσεβίου καὶ Βασιλείου συνεθροῦντο τῇ πίσις ἡν ἐστὶ 35 πεμψαν αὐτοῖς οἱ Δυτικοὶ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ συνοδικῇ γράμματι κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως δεδωγμέναις, καὶ σημείωται ὅτι ἐβέλεται ἐνταῦθα τὸ κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως ὅτι ἵνα μὴ τῷ γράμματι ἐδέχθησαν, ἵνα δὲ μὴ, ἀλλ’ ὅτι πάντα 40 ἐδέχθησαν κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως ὄντα. καὶ τὸ τῷ Πάπᾳ ἄρα Ἀδριανῷ πρὸς τὴν ἐξομολογῶν Συνοδὸν ἐρημικῶν περὶ τῶν κανόνων τῆς ἐν Τρέλλῳ Συνοδῆς ὅτι δέχεται ὅσα κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως εἰρηκον, ἐβέλεται εἰπεῖν ὅτι τινὰς μὴ δέχεται τῆς 45 Συνοδῆς κανόνας, τινὰς δὲ ἔ, ἀλλ’ ὅτι ἀπαντας δέχεται ὡς κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως ἐξουχιστάς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ ὑπολογιστῶν εἰς τὸ πρῶτον ὑποχρέωμα τῶν παπιστῶν.

Πρὸς τὸ πρῶτον ὑποχρέωμα ῥητέον, ἔκ ἐπαυτοῦ ὁ Βαβίλαος ἀτύχημα, μὴ πιστόν, πρὸς λατίνων, ἀλλ’ οἱ Λατῖνοι πρὸς ἡμᾶς ἰσχυροῦς ἀντι-

μνημα ὑπερηφανίας, καὶ ὑπὸ τῶν καὶ ἐξομολογῶν μᾶλλον τοῖς Αἰρετικοῖς Μαρκελλῳ, Εὐσταθίῳ καὶ Παυλίνῳ καὶ τοῖς Μακεδονιανοῖς, ἢ τῷ ἀγίῳ Βασιλεῖ καὶ

καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ὁρθόδοξοις Ἐπισκόποις . καὶ
 ἔτα εἰ αἱ Λατῖνοι ἠμέλυν βοηθῆσαι τοῖς θλιβο-
 μένοις ἀδελφοῖς αὐτῶν ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν , ὡς
 νόμισον ὅμως ὁ Θεὸς καὶ ἐφυλάχθησαν ὑπὸ τῶν
 5 Οὐαλουπῶν καὶ Εὐνομίᾳ καὶ Μαρκελλῶ καὶ Ἀπο-
 λινάρῳ καὶ τῶν λοιπῶν Αἰρετικῶν ἀβλαβεῖς αἱ
 Ἐκκλησίαι Μελετίᾳ , Εὐσεβίᾳ καὶ Βασιλείᾳ , ὡς
 περιήρπεν ὁ ἅγιος γράφων τῷ Σαμοσατῶν ἁγίῳ
 Εὐσεβίῳ . αὐτίχημα δὲ ἔπαθον εἰ Λατῖνοι μὴ
 10 ἀνέχοντο διδάσκεισθαι τὴν ἀλήθειαν ὑπὸ τῶν
 εἰδότην , ὅθεν τὴν Αἵρεσιν τῷ Μαρκελλῶ ἐβεβαί-
 ωσαν , τοῖς δὲ Ἀρεσιν εἰσοθήσαν , τὴν μὲν
 Ἐκκλησίαν Ἀντιοχείων συγχέοντες διὰ Οὐιταλίᾳ
 καὶ Παυλίνᾳ ὡς ἐρήθησεται , τὰς δὲ Ἐκκλησίας τῆς
 15 Ἀσίας ἐνοχλῶντες ὑπὸ τῆς ἀπάτης ἣν ἔπαθον
 ὑπὸ τῶν Μακεδονιανῶν ἐν Ρώμῃ , καὶ ἐν τῇ ἐν
 Σικελίᾳ Συνοδῷ , καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς κοινωνικὰς ,
 αἵ τινες ἐκείνοι φανερώσαντες ἐν τῇ ἐν Τυανόις Συνο-
 δῷ , ἐδέχθησαν ὡς ὁρθόδοξοι , καὶ ὑπολαβόντες
 20 κακῶς τὰς Ἐκκλησίας ἐξ ὧν καλῶς ἐδιώχθησαν ,
 ἐκκοποῖεν , ὡς εἴρηται ἀνωτέρω . ἐσυνεχώρησε δὲ
 ὁ Βασίλειος τῷ θυμῷ ὡς φλυαρῶν οἱ σοφοὶ τῶν
 παπιστῶν , ἀλλὰ γυνήθειω τὴν χεῖλην τὰ δόλια ,
 τὰ λαλῶντα κατὰ τὴν διανοίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐ-

ξεδωῶσα , ἀλλὰ σωφρονῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἐ-
 γραψέ , καὶ ὡς περικαθήμενος τῆς Καππαδοκίας
 καὶ τῆς Πόντις καὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ πάσης Ἀρ-
 μηρίας , καὶ ὡς σοφὸς καὶ ἅγιος ἔπε τὴν ἀλήθειαν .
 ἐκ ἐψέξε δὲ τὰ ἔθνη , ἥτοι τὰ ἔξω χήματα τῶν
 Λατίνων , ἀλλὰ τὴν ἐγκαρδίον καὶ πεπαγωμένον ἐν
 τῇ ἐπαρσῇ διήθεσιν αὐτῶν , ὅτι ἐστὶ ταῦτον ὅτι
 ἠλεγχον αὐτὰς διὰ τὴν κακοτροπίαν , ἀποσεξίαν καὶ
 ἀμέλειαν αὐτῶν . ψεύδονται δὲ οἱ παπιστῆς λέγοντες
 εἶναι καὶ καλῶς ὑπερψίαν , καὶ ὑπερηφανίαν δι-
 κῆσαν , καὶ δόλον ἀγαθόν , ἐδιδῶνται γὰρ διῆσαι
 τῷ ποτὲ πρὸς τῆς γραφῆς , ἢ πρὸς τῶν πα-
 τέρων . εἰ δὲ ἔπωσι τὴν τῷ Σαμμελῶ ἐν τῇ Βηθλεὲμ
 θύσαν διὰ τὴν χεῖρ τῷ Δαβὶδ , ἀλλ' ἐκεῖ ἐμε-
 σολεύει θεία ἐπιταγή , ἥτις ἐκ ἐστὶ δόλος , ἀλλὰ
 θεία ὑπόφασις . ἀπεδέχθη λοιπὸν , ὅτι ὁ Βασίλειος
 περὶ τῆς ἀληθείας ὑπερηφανίας ἔπειν , ἥτις καὶ
 μόνη ἐχθρὸν τὸν ἀνθρώπον ποιεῖ τῷ Θεῷ . εἰ δὲ
 καὶ φλυαρησόμεν καὶ αὐτοὶ κατὰ τὰς παπιστῆς ,
 καὶ δώσωμεν εἶναι καὶ ὑπερηφανίαν δικῆν , ἐ-
 δεμίαν οὐ τῆς διώσεως ἔχειν ὁ Πάπας μοναρ-
 χίαν , ἀλλὰ μάλλον ἄγνοιαν τῆς ἀληθείας , καὶ
 πρὸς τὰς Αἵρεσεις κοινωσίαν , πρὸς δὲ τὰς ἀγίας
 ὕμνους καὶ μάχην .

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἀπολογίας εἰς τὸ δόρυον ἐπιχείρημα τῶν παπιστῶν .

30 Πρὸς δὲ τὸ δόρυον ῥητέον , ἐζήτην οἱ Καππαδοκες
 πρὸς Λατίνων βοήθειαν ὡς πρὸς ἐξάλειψιν , ἀ-
 λλὰ πρὸς συστολίῃ τῆς ἀφοβίας τῶν Αἰρετικῶν ,
 καὶ μάλιστα ἐπειδὴ ὡς εἴρηται ἐν τῇ Ρώμῃ ἦν
 Βασίλειος ὁρθόδοξος ὁ Οὐαλουτιανὸς , καὶ εἶχον
 35 ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἀνέσιν , ἥτις ἐκοινωνεῖ ἡ Ἐ-
 κκλησία πᾶσα καὶ τὸ ἱερουργεῖν καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ,
 ὡς εἴρηται ἀνωτέρω . εἰ δὲ καὶ ὑπέκειντο αἱ ἐρημίαι
 Ἐπαρχίαι τῷ Βασιλεῖ Κωνσταντινουπόλεως , ἐκ ἐπη-
 ρεάζοντο ὅμως ὑπ' αὐτῶν Αἰρετικῶν ὄντες , ὡς
 40 γαυνιάζοντο τῷ ὁρθόδοξῳ Βασιλεῖ τῆς Ρώμης . εἰ
 γὰρ ὑπερέθετο πρᾶξαι τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ τὴν
 Αἴγυπτον οὐάλης , πτωχάνομους πλείους εἶναι
 ἐν αὐτῇ τὰς περὶ καλῶς Ἀθανασίῳ , καὶ οὐκ ἐπὶ
 ὑφορμῶν , μήποτε γενομένης κατὰ τὴν Ἀλεξαν-
 45 δρείαν τῆς αἵσεως , περὶ βλάβη τὰ δημόσια πράγμα-
 τα , Σωκράτης βίβλιν τετάρτην κεφαλαιῶν εἰκοσὶν ,
 καὶ Σωζόμενος βίβλιν ἑκτὴν κεφαλαιῶν δεκάτῃ ὁγ-
 δῶ , πόσω μάλλον διὰ τὸν ἀδελφὸν Οὐαλουτιανὸν
 ἐκ ἡδέϊ τὰς ὑπὸ Ρώμης καὶ τῆς Δύσεως ἐρχο-
 50 μένας εἰς τὴν Ἀνατολὴν Ἐπισκόπους ; καὶ ἰδὲ κα-
 τὰ τὴν Παράγραφον δέκατον δόρυον πάλιν τῷ
 Βασιλεῖ . ἐδέοντο ἐν διὰ ταῦτα οἱ Καππαδοκες τῶν
 Δυτικῶν , ἀδελφικῶς ὅμως , καὶ κατὰ τὸ ἐκκλη-
 σιαστικὸν ἔθος , ὡς ἔπομεν διὰ πολλῶν ἀνωτέρω ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Βασίλειος ἑμόνον γράφων τῷ

ἐν Τυανόις δῆμον ὡς ἔπομεν ἀνωτέρω κεφαλαιῶν
 ἑκτὴ Παράγραφῳ τετάρτῳ , ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ
 λῇ τοῖς ἐν δύσει ἀδελφοῖς βεβαίῳ ταῦτα λέ-
 γων , ὡς περὶ ἐν ἡμῖς ἴδιον ἀγαθὸν εἰσὶν ποιῶν τὴν
 ὑμετέρων πρὸς ἀλλήλους σύμπνοιάν τε καὶ εὐ-
 τητά , ἔγωγε ὑμᾶς δὲ συμφορῆσαι ἡμῶν ταῖς
 διαιρέσεσι , καὶ μὴ ὅτι τῇ θέσει τῶν τόπων δι-
 κῆκαμεν χωρίζειν ἡμᾶς ἀφ' ἑαυτῶν , ἀλλ' ὅτι ἐπὶ
 τῇ κατὰ τὸ Πνεῦμα κοινωνίᾳ εἰς τὸ τὴν οὐδὲ ἡ-
 μῶν σώματι κοινωνίαν ἀναλαμβάνειν . καὶ ἐπὶ
 55 τῇ τοῖς κατὰ Ἱταλίαν καὶ Γαλίαν Ἐπισκόποις
 φησὶν , ὑμετέρας ἐν λόγισατε τὰ πάθη ἡμῶν ὡς
 γνήσιοι μαθηταὶ τῷ Κυρίῳ ἔχ' ὑπερὲς χρημάτων ,
 ἀλλ' ὑπερὲς δόξης , ἔχ' ὑπερὲς ἁπλῶς ἡνὸς τῶν περ-
 σκαίων πολεμέμεθα , ἀλλ' ὑπερὲς τῶν κοινῶν θησαυρῶν
 τῶν πατρικῶν κτήματων τῆς ὑμῶν ἐξουσίας πίστεως
 ἐσὶν καὶ ἀγωνιζόμενοι , συναληθίστατε ἡμῖν ὡφί-
 60 λადελφοί , ταῦτα ὁ Βασίλειος . διὰ τὴν συμ-
 πνοιάν ἐν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν Πνεύματος
 συμφωνίαν ἐζήτην οἱ Καππαδοκες βοήθειαν πρὸς
 τῶν Δυτικῶν , καὶ ἐδίωκον , εἰ δὲ καὶ ἐδέοντο ,
 ἀλλ' ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔργον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ
 συμπόχην ἀλλήλοις καὶ ἡμᾶς ἀλλήλους καὶ δέ-
 σαι ἀλλήλων , καὶ μάρτυς πάλιν ὁ αὐτὸς Βασι-
 λεῖος γράφων Νεοκησαρίῳσι , λέγει γὰρ ἐν τῇ
 65 τέλει τῆς ἐπιστολῆς , ἐρωτήσατε τὰς πατέρας
 ὑμῶν ,

ὕμῶν, καὶ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν, ὅτι ἐκ τῆς θεί-
ου τῆς ῥάπης διηρέσθη ἡ δόξα αἱ Πατριάρχαι, ἀλ-
λὰ τῇ σεφανήματι ἐν ἡσῶν, καὶ μιᾷ γνώμῃ ἐ-
κυβερνήσαντο, σωεχῆς μὲν τῶν λαῶν ἐπιμειξίᾳ, τοῖς
αὐτοῖς δὲ ποιήσιν τοσῶτον περιῆν τῆς πρὸς ἀλ-
λήλους ἀγάπης, ὥστε ἐκάτερον αὐτῶν διδασκάλῳ
τῷ ἐτέρῳ καὶ ἡγεμόνι χρῆσθαι εἰς τὰ πρὸς κύριον.
ταῦτα Βασίλειος. σὺ δὲ παπῖσά ἀκῆας ὅτι ἐν
ἐκείνῳ τῷ ἡμερῶ ἐτίμων οἱ ἐπίσκοποι τὰς ἐπισκό-
πας, ὥστε ἐκαστον αὐτῶν τὸν ἔπειρον ὡς διδασκαλὸν
καὶ ἡγεμόνα αὐτῶν τιμαῖ. εἰ ἐν ἐνῶν καὶ οἱ
καππαδόκες τὰς Δυτικὰς, ἐδεμίαν βοήθειαν ἐκ
τετῶν τῇ μοναρχίᾳ τῇ τυραννὶ Πάπᾳ. εἴτα ἰδὲ
παπῖσά τίνα ἔγραφον ὁ μέγας Βασίλειος τῷ μητρο-
πολίτῃ Μεθολαίων Ἀμβροσίῳ ἐγκώμια, αἵτινα ἐ-
δοῦς πρότερον ἔγραψε τῷ Πάπᾳ, καὶ μὴ ἐκ τῶν
ἐγκωμίων κατασκιάζει τὸ ἀνὴχρησιανὸν ἀξίωμα,
ἐπισταυρίζων σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς. δούπερον, οἱ
Λατῖνοι οὐκ ἐβοήθουν τοῖς Καππαδόξιν ἐγὼ μὲν, εὐδὲ
αἰτίας εἶχον ὡς ὑμεῖς πλάττετε, ἀλλὰ ὑπὸ ὑπερηφανίας
καὶ ἀμελείας, καὶ μάρτυς ἡ δούτερά. Οἰκουμενικὴ
Συνόδος, ἥ τις τοῖς Λατῖνοις τότε μαχομένοις Φλαυῖαν
τῷ Ἀντιοχείας, καὶ ἀμελεῖν βοηθῆσαι τοῖς Ἀ-
νατολικοῖς λέγει ἐκεῖνα, αἵτινα ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ
τελίῳ εἰς τὸν τόπον τῆς Συνόδου. ἀλλὰ ἐν τέτοις

τῆς ἐσωροῦ ἀληθινὸς Χριστιανὸς ἀνὴρ ὅτι ἐδα-
μῶς ἐδεμίαν ἐξουσίαν μοναρχίας ἔχουσιν, ἡ ἀλλὰ
τινὰ δυνάμιν ἐν τῇ καθόλῳ Ἐκκλησίᾳ, καὶ πε-
ρατοῦνται κενὴς οἱ ἐξώλας παπῖσά καὶ ὁ Πάπας αὐ-
τῶν. εἴτι πασιδελόν ἐστιν διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Βα-
σιλείου πρὸς τὰς Δυτικὰς περὶ Εὐσταθίου, Ἀπο-
λινάρη καὶ Παυλίνῃ τὸ, διὰ τὴν ἐξήγησιν ὁ Βασίλειος
τὰς Δυτικὰς πρὸς βοήθειαν, φησὶ γὰρ περὶ τῶν
ὑπέλων Ἀρετικῶν καὶ τῆς Εὐσταθίου, ὅτι ὁ μὲν
παρ' ἡμῶν λόγῳ ὑποτίθεται ἐπὶ ταῖς πολλαῖς, ὡς 10
τάχα διὰ τινος ἰδιωτικῆς φιλονεικίας τῷ μικρο-
ψυχίᾳ παρ' αὐτὸς ἐλκομένην. ὑμεῖς δὲ ὅσον
μακρὰν αὐτῶν ἀπεκισμῶν τυγχάνοντες, τοσῶτον
πλέον πρὸς τοῖς λαοῖς τὸ ἀξιοπίστον ἔχετε πρὸς
τῷ καὶ τῷ πρὸς τοῖς χάριν συναίρεσθαι ὑμῖν εἰς 15
τῷ ὑπὲρ τῶν καταπονεμένων ἐπὶ μέλειαν. εἰ δὲ
καὶ συμφώνως πλείονες ὁμῶς τὰ αὐτὰ δογματίσητε,
δῆλον ὅτι τὸ πληθὺ τῶν δογματιστῶν ἀναντιρρή-
τον πᾶσι τῷ πρὸς δόχῳ κατασκιάσει τὰ δόγματα.
ταῦτα ὁ Βασίλειος, ἐξ ὧν δείκνυται ὅτι ἐκάλεσε 20
ἐκείνους ὡς ἀξιοπιστοτέρους διὰ τὸ ἀνυπόπτον, ἐπειδὴ μα-
κρὰν ἀπεκισμένοι ἦσαν, καὶ διὰ τὸ πληθὺ, ἐμὴν
καὶ διὰ τὴν ἐξουσίαν ἰδικῶς ἢ ἀμαρτησίᾳ τῆς
ρώμης ἢ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ ἀπολογίας εἰς τὸ τρίτον ἐπιχέρημα τῶν παπῖσῶν.

Τὸ τρίτον ἐπιχέρημα τῶν παπῖσῶν ἐστὶν ὅτι
κατηγορεῖνται οἱ Λατῖνοι ὡς ὑπερήφανοι, διό-
τι θεομύσις ἐπικυρίας οὐκ ἐβοήθησαν, καὶ τάχα
ἐν ἴσῳ πρὸς ἴσον ἢ ἐν χάριν πρὸς κρείττονα λέ-
γεται ὑπερηφανία καὶ ὄφρως, τίς δὲ τῶν ἰχυ-
ροτέρων φασὶν ἐπικυρίαν ζητεῖν; ἀλλὰ ῥητέον πρὸς
ταῦτα πρῶτον, ὑπερήφανος λέγεται ὁ κρείττων
πρὸς τὸν χείρονα, ἐπειδὴ ὁ ὑπερήφανος ἐπὶ πάντων
ἀμαρτωλῶν χείρεται, ἀλλὰ οὐ μείζων πρὸς τὸν ἐλάττω
ὡς ὁ ναβυχοδονόσορ πρὸς τὸν εἶθι, ὅθεν ὁ ναβυ-
χοδονόσορ ἔλεγε, Δανιὴλ κεφαλῶν τετάρτῳ, ἐ-
δαφίῳ τελακῶν ἐβδόμῳ, κύριος πάντας τὰς
πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ θιώνται ταπεινώσαι.
ἀκῆας παπῖσά ἀσύνεπε, ὅτι ὁ ὑπερήφανος εἰ καὶ
μείζων, εἰ καὶ κατὰ σὲ κρείττων, ἀλλὰ οὐ τῷ Θεῷ
δοποτέρῳ. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ὁμῶς ἐστὶν ἡ
ὑπερηφανία, ὅθεν Ἀριθμῶν κεφαλῶν δεκάτῳ πέμ-
πτῳ, ἐδαφίῳ τελακῶν λέγεται, ψυχὴ ἥ τις ποιήσει ἐν
χερὶ ὑπερηφανίας, ἐν τῇ ἀδελφῷ αὐτῆς δηλοῖται,
τὸν Θεὸν ἔτι παροξύνει, ἐξολοθρεύσεται ἡ
ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τῆς λαῆς αὐτῆς. ἰδὲ ἀσύνεπε
παπῖσά καὶ ἡ εἰς τὸν ὁμοῖον ὑπερηφανία αὐτῆς ἀ-
πωλείας. ἐρωτῶσε παπῖσά ὅταν ὁ Θεὸς λέγῃ
ἀδύνη κεφαλῶν εἰκῶς οὕτως, ἐδαφίῳ δεκάτῳ ἐ-
νάτῳ πρὸς τὰς ἑβραίας, καὶ συνηρῶ τῷ ὑ-

βρην τῆς ὑπερηφανίας αὐτῶν, ἡ ὑπερηφανία τῶν
ἑβραίων εἰς ποῖον χείρνα ἦν; καὶ ὅταν λέγῃ τὸ
πνῦμα τὸ ἅγιον, Ἀμὼς κεφαλῶν ὀγδόῳ, Ὀμνύει
κύριος κατὰ τῆς ὑπερηφανίας ἱακῶβ, ὁ κρείττων
ἱακῶβ πρὸς ποῖον χείρνα ὑπερηφανύεται; ἐδιώκεται 35
σοφιστὰς ἀλλὰ εἰπὴν, ἀλλὰ ἡ ὅτι ἡ ὑπερηφανία τῆς ἰσραὴλ
ἐν τῷ ἡμερῶ τῆς Μωϋσέως, καὶ ἡ ὑπερηφανία τῆς ἱα-
κῶβ ἐπὶ τῆς Ἀμὼς ἦσαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰδὲ
ἄφρον ὅτι γε εἰς ὁ χείρων, ἀλλὰ ὁ χείρεται (καὶ γὰρ
ἵνα συγκρίσιν ἔχει ὁ ἀφρον πρὸς τὸν Θεόν) 40
πρὸς τὸν ἀσυγκρίτως πάντων κρείττονα ὑπερηφανύ-
σατο. μήποτε δὲ ἡ ὑπερηφανία τῶν παπῖσῶν
πρὸς τὰς ὀρθοδόξους ἐστὶν ὡς διὰ μεγαλείου τῶν χεί-
ρων πρὸς τὰς κρείττονας, καὶ διὰ τῆς, ἡ τις
διὰ τὰς παπῖσας εἶπε τὸ πνῦμα τὸ ἅγιον Ἰερεμίας 45
κεφαλῶν τελακῶν ὀγδόῳ, ἐδαφίῳ εἰκῶς
οὐάτῳ, καὶ ἡ κατὰ ὑβριν καὶ ὑβρισελίαν ὑβριν
αὐτῆς, καὶ ὑπερηφανίαν αὐτῆς, ὑψώθη ἡ καρδίᾳ
αὐτῆς. ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ οὕτως κεφαλῶν δεκάτῳ
παράγραφον ἐβδόμον. δούπερον, ὁ Βασίλειος ἐπαρεῖδε 50
τὸν ἀλεξανδρείας καὶ τὸν ἀντιοχείας, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους
περοσεκαλίσσας εἰς βοήθειαν ὡς καὶ τὰς Δυτικὰς,
εἰς ὡς μονάρχας ἢ ἀντικράτορας, ἀλλὰ ὡς ὁμοψύ-
χους ἐκάλεσεν ὡς εἶρηται ἀνωτέρω, καὶ πάλιν
μάρτυς ὁ αὐτὸς. Βασίλειος γράφων τῷ μεγάλῳ
Ἀθαν-

Ἀθανασίῳ καὶ λέγων, μίαν ὑπὸ γὰρ οὐδὲν βοηθείας
 ταῖς κατ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαις πῶς ὡς τῶν Δυτι-
 κῶν Ἐπισκόπων σύμπνοιαν (ἐδηλονότι ὑπὸ τῶν
 5 ἡ δὲ κατὰ τὴν Δύσιν Ἐπισκόπων (τῆς Μεδιολάνων
 Ἀυξάντιος, Οὐρεσάντιος, καὶ Οὐάλεντιος, καὶ ἑτέρων
 τινῶν ὡς εἴρηται ἀνωτέρω) τῆτον καὶ ὑπὲρ τῆς
 Περικλίας τῶν κατ' ἡμᾶς μερῶν ὑπεδέξατο, τάχα
 ἂν ἡ γυνίκοι τοῖς κοινοῖς ὀφελος πάντε κρατάντων
 10 τὸ ἀξιοπίστον τῶν πλῆθους δυσωπεμένων, καὶ τῶν ἐ-
 κασαχῶ λαῶν ἀκολοθῶντων αὐτοῖς ἀνανηρέρη-
 τως, καὶ τὸ αἶνον τῶν ἀκέραιον αὐτῶν, εἴρηται προ-
 σεχῶς ἀνωτέρω. ἀκέραιος σοφιστῶν, ἐλέγει ὁ Βα-
 σίλειος ὅτι καταπαύσαι τὰς Αἰρέσεις ἐκ ἀρκείας ἡ τῆς
 15 Ἀνατολῆς γνώμη ἀπέστη τῆς ῥωμαϊκῆς συμπνοίας,
 ἐκεῖ γὰρ ἀρχικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ πῶς ὡς τῶν Δυ-
 τικῶν Ἐπισκόπων σύμπνοιαν. ἐλέγει τῶν σύμ-
 πνοιαν τῶν ῥώμης, ἀλλὰ πῶς τῶν Δυτικῶν Ἐπι-
 σκόπων, ἡτοι τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς τῶν σύμπνοι-
 20 αν. ἐλέγει ἀρχικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ ἐπισκοπικῶν
 σύμπνοιαν. ἔλαβον γὰρ ζήλον οἱ Δυτικοὶ καθήρη-
 κότες σιωδικῶς τὸν Μεδιολάνων Ἀυξάντιον, ἐκ
 ἐκάστης ὁ Πάπας Δάμασος αὐτὸν, ὅτι ἐκ ἡ-
 δυνήθη, ἀλλὰ σιωδικῶς, καὶ τῆτον ἐκ αὐτοῦ, ἀλλὰ
 25 Διὰ πολλῶν ἰδρώτων καὶ πολλῶν κορυφῶν καὶ Συνοδῶν πο-
 λῶν Ἐπισκόπων. ὑπελέγει ὁ Βασίλειος ὅτι οἱ κρα-
 τάντες, τῆτον ὁ Οὐάλες ἐδυσωπῆτο, ἡ καὶ ἐν-
 τρέπετο τὸ πλῆθος τῶν Δυτικῶν, ὡς ἐδυσωπῆτο
 καὶ περὶ Ἀθανασίῳ τὸν ζήλον τῶν Ἀλεξανδρέων,
 30 ἐκ ἐξουσίας αὐτὸν, εἰ γὰρ τῶν ὑποκαρδίων Ἀλε-
 ξανδρέων τὸν ζήλον δυσωπεύμενος ὑπεσέλατο τῆς
 πρὸς τὸν αἶνον ὀργῆς ὁ τύραννος, πολλῶν μάλιστα δυ-
 σωπῆται τῶν Δυτικῶν τὸ πλῆθος, καὶ μάλιστα αὐ-
 δέμενοι τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν τὸν Βασιλέα τῆς Δυ-
 35 σεως, ἵνα μὴ σκανδαλίσαι αὐτοῖς γυνήτω ἐν τῇ προ-
 ληψίᾳ. Διὰ τῶντα ἔν ἐλεγον ὁ Βασίλειος, ὅτι μίαν
 ἔγνω οὐδὲν βοηθείας πῶς σύμπνοιαν τῶν Δυ-
 τικῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἐδίδοι ἢν ἀρχικὴ ἐξου-
 σία, ἡ διότι οὐκ ἀρκεί ἡ Ἀνατολή πρὸς συστολὴν
 40 τῶν Αἰρετικῶν ἀπέστη τῆς ῥωμαϊκῆς συμπνοίας,
 ὅπερ ὑπὸ τῶν οἰκαρδικῆς Συνοδῶν ἀληθές ἐστι, κα-
 θότι οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ ἑγκρατοὶ τῶν Ἀρχιε-
 ρῶν ἀναγκαστοὶ εἰσὶν ἐν τῇ ἀθροίσει αὐτῆς, ὡς
 ἐξηγήσεται, ἐμὴν καὶ ἀπλῶς ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλη-
 45 σία ταῖς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀναγκαστοὶ, εἴρηται
 γὰρ ὅτι ὑπὸ τῶν κορυφῶν τῶν Ἀποστόλων ἕως τῶν κορυφῶν
 τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ἐδέετο ἐν ἐκείνῃ ἐδέε-
 θησαν οἱ Ἀνατολικοὶ τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων. ἡ
 δὲ καὶ ἀνωτέρω καὶ κατωτέρω ποσάκις οἱ Ἀνατο-
 50 λικοὶ ἔκρινον Αἰρέσεις μόνοι, καὶ αἰεὶ ὡκνόμενοι
 τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν μόνοι, ἐν ὀλίγοις δὲ κα-
 ροῖς προσκαλεσάμενοι τὰς Δυτικὰς πρὸς βοήθειαν
 ὡς οἰκεία μέλη, ἐδὲν ὠφελήθησαν, ἀλλὰ μᾶ-
 λον σκανδάλων ἐπλήθησαν αἱ Ἐκκλησίαι, τῶν

Δυτικῶν αἰεὶ ὑπερηφανόμοις. ἐκ ἐκάλεσαν δὲ
 μόνοι τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας οἱ Καππά-
 δοκες, ὅτι ἡμῶν Ἀντιόχεια ἐκρατεῖτο ἐκ ὑπὸ
 μόνοι τῶν ὀρθοδόξων μελετίων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Παυ-
 λίνου, Οὐίταλίου, Ἀπολινάριου, καὶ ἑτέρων Αἰρε-
 τικῶν, ἡ δὲ Ἀλεξάνδρεια εἰ καὶ πρὸς τὸν ποσάκις
 κακῶς ἐπαθῶν ὑπὸ τῶν Ἀρεανῶν, τότε δὲ
 ἐμῶν ὁ αἶμος Ἀθανάσιος κατέχων τὸν θρόνον,
 ἀλλὰ μετὰ οἰκονομίας καὶ συστολῆς, φοβερῶς
 τὸν ἀσεβέστατον Οὐάλεον, ἵνα μὴ ἀναισχυντίας
 ὑποδιδῶν αὐτὸν, καὶ λήψονται τὰς ἐν Αἰγύ-
 πτῳ ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων κατεχομένων Ἐκκλησίας
 εἰ Ἀρεανοί. δεύτερον, ὅτι τὰς Δυτικὰς ἐκραξά-
 10 Διὰ τὰς ἀνω ἐρημίας αὐτῶν, καὶ τὸ κυριώτε-
 ρον Διὰ μείζονα Συνοδὸν, ὅθεν ὁ Βασίλειος ὑπε-
 σέλατο τοῖς καὶ ἰταλίαι καὶ Γαλλίας ὁμοψύχοις,
 ἡτοι τοῖς Δυτικοῖς, λέγει ὅτι τάχα χρεία πε-
 ριστάσθαι τὰς περιληφθείσας ὑπὸ παρρησίας ἀ-
 δελφῶν πλειόνων, ὡς πλήρωμα εἶναι Συνοδῶν
 τὰς ὑπεδιδῶντας, ἵνα μὴ μόνον ἐκ τῆς τῶν ὁπο-
 σειλάντων σεμνότητος (σεμνότητος λέγει ἐκ ἐξου-
 15 σίας) ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν οἰκείων ἀριθμῶν τὸ ἀξιοπίστον ἔ-
 χωσιν εἰς διόρθωσιν, οἱ καὶ πῶς ἐν κινήσει ὡς τῶν
 πατέρων ἡμῶν γραφῆσαν πίστιν ἀνανεύονται,
 καὶ τῶν Αἰρεσιν ἐκρίζωσαι, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις
 ἐρηνικὰ διαλέξονται. καὶ τὸ μέγα Ἀθανασίῳ
 γράφει, πρὸς μὴ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀνατολῆς, ἵσως
 καὶ πλειόνων σιωργίας πρὸς δεῖ. Διὰ μείζονα Συνο-
 20 δον λοιπὸν ἐκραξάτω ὁ Βασίλειος τὰς Δυτικὰς,
 ἐμὴν ὅτι ἐκ ἐκάλεσε καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ τὸν Ἀν-
 τιοχείας, γράφει γὰρ τὸ μέγα Ἀθανασίῳ (καὶ
 πρὸς τὸ ἀξίωμα τῶν ῥώμης καὶ τῶν Ἀθανασίῳ) ἡμῶν
 τοῖς τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν Ἐκκλησίας ὁταξία πρὸς
 25 δήλως τῆς σῆς ἡρηται θρονοερείας, καὶ τί δ'
 αὐ γυνήτω ταῖς. κατὰ πῶς οἰκαρδικῶν Ἐκκλησί-
 αις Ἀντιοχείας κυριώτερον, ἡ πρὸς ὁμόνοιαν πα-
 ρελθεῖν ἐδὲν ἐκώλυον ὡς περ κεφαλὴν ἐρρῶμέ-
 νην παντὶ τῷ σώματι ἐπιχορηγῶν πῶς ὑγίαν,
 παρὸν δὲ τῆς σῆς δέται σοφίας καὶ θαυραγελι-
 κῆς συμπαθείας τὰ ἐκείνης τῆς πόλεως ἀρρώ-
 30 στήματα. ἀκέραιος παπιστῶν ἐδεμία κυριώτερον
 τῶν ἀπανταχῶ Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀντιοχείας. ἀκέρ-
 αις πῶς μήτηρ ἐστὶ πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ Ἀν-
 τιόχεια. ἀκέραιος καὶ τοιαύτης ἔσης, μόνον λέ-
 γει τὸν μέγα Ἀθανάσιον δυνάσται διορθῶσαι
 αὐτῶν, τὸν δὲ Ἀντιοχείας οὐκ ἐκάλεσαν εἰς βοή-
 35 θειαν, ἐπειδὴ αὐτὸν, ἡτοι τὸν μελετίου ἔχε
 συμπάσχοντα, σιωργῶν καὶ ἀνταγωνιστὴν ἐν πᾶσιν ὑ-
 πὲρ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς. ἡκέραιος ὁ-
 μως ἀνωτέρω ὅτι ἐπὶ ἰοδίων μόνος ὁ μελε-
 τιστὴς ἀθροίσας Συνοδὸν καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν Ἀθανα-
 σίῳ ἐνηργήσας τὰ πρὸς διόρθωσιν τῆς καθολι-
 40 κῆς Ἐκκλησίας.

Ὅτι ἐκ τῆς παρὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον τρίτης ἐπιστολῆς τῆ μεγάλης βασιλεῖς δέκνυται κατὰ τὴν αὐτὴν γεγραμμένην ἰσοστάσιον ὁ Ἀλεξανδρείας πᾶσι τοῖς Δυτικαῖς Ἐπισκόποις ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης.

Ὁ μόνον εἰς ἐπίσκεψιν τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν Ἐκκλησίας προσκαλεῖται ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀθανάσιον, ἀλλὰ καὶ εἰς διόρθωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Καππαδοκίας, ὅθου ἐπιστολῇ τρίτῃ παρὰ αὐτὸν λέγει αὐτῷ, ὅσοι τῶν Ἐκκλησιῶν τὰ ἀρρετίσματα ἐπὶ τὸ μέζον παρῶσι, τοῦτον πάντες ἐπὶ τὴν σὴν ἐπισκευεσθόμεθα πλεονότητα, μίαν ἑαυτοῖς ὑπολείπεσθαι τῶν δεινῶν ψευθυθίαν τὴν σὴν πρὸς αὐτὴν πεπισκυότες. ἀλλὰ καὶ παπίας, ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πρὸς Ἀθανάσιον, ὅτι μίαν, ἐπέγνω ὁδοὺ βοήθειας, πῶς τῶν Δυτικῶν Ἐπι-

σκόπων σύμμοιοι. τῷ αὐτῷ γράφει, ὅτι πάντες οἱ Καππαδόκες πεπισκυόσιν μίαν ἑαυτοῖς ὑπολείπεσθαι τῶν δεινῶν ψευθυθίαν πῶς τῆς Ἀθανασίως πρὸς αὐτὴν. τὸ δὲ μίαν ὁδοὺ βοήθειας, τῷ μίαν ὑπολείπεσθαι ψευθυθίαν εἰ καὶ τὸ αὐτόν ἐστιν. ἐκείνο εἰς τὸν Πάπαν καὶ τὰς Δυτικὰς Ἐπισκόπους, τὰτο ἐπὶ μόνον τὸν Ἀλεξανδρείας. ἰδὲ περὶ τὰ μάταια σοφί, πῶς ἰσοστάσιος ὁ Ἀλεξανδρείας πᾶσι ταῖς Δυτικαῖς Ἐπισκόποις, ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ.

Ὅτι ἐκ τῆς πέμπτῃς παρὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἐπιστολῆς τῆ μεγάλης βασιλεῖς δέκνυται μέγα τὸ Ἀξίωμα τῆς Ἀθανασίως, καὶ ἴσον τῷ ἀξιώματι πάντων τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων.

Ὁ βασιλεὺς τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ ἐπιστολῇ πέμπτῃ μετὰ τὰ πολλὰ λέγει, ἐπεὶ ἔν ὧρμηται νῦν γνησίως πᾶν τὸ περὶ ἡμᾶς ὑγιαίνει κατὰ πῶς πίσιν εἰς πῶς παρὰ ὁμοδόξους κοινίαν καὶ ὧσιν, θαρρύντες ἡλθομεν εἰς πῶς παράκλησιν σε τῆς ἀνεξικακίας, ἐπιστάσαι πᾶσιν ἡμῖν, ἐπιστολὴν μίαν, παραίνεσιν ἔχουσαν

τῶν πρακτέων, ἔτω γὰρ βέλονται πῶς σὺ ὑπαρξῶν πῶς ἀρχὴν αὐτοῖς τῶν κοινωνικῶν διαλέξεων. ἰδὲ παπίας καὶ τὰ ἐξῆς τῆς ἐπιστολῆς, ἵνα γνῶς ὅτι μέγα τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀθανασίως, καὶ ἴσον τῷ πάντων τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ.

Περὶ ὑπολογίας παρὰ τὸ τέταρτον ἐπιχρήματα τῶν παπιστῶν.

Πρὸς δὲ τὸ τέταρτον ῥητέον, ὅτι ἔρηται αὐτῷ, μεγάλης συγκοινωνίας εἶναι τὰτο παρὰ τῶν παπιστῶν καὶ ἀνιδεῖαν, ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς τοῖς Δυτικαῖς Ἐπισκόποις ἔπε τὰς λόγους, καὶ ἔπει Πάπας, οἱ δὲ παπίας αὐτῷ τῆ, τὸ τῇ ὑμετέρῃ Θεοσεβείᾳ χαρισθῶν, μεταλλάξαντες τὰ ῥήματα, λέγουσιν, ὅτι τῇ σὴ Θεοσεβείᾳ ὑπὸ Κυρίᾳ δεδωρηται. τὰτο δὲ ἔπαρξαι τῷ Πάπᾳ μοναρχίαν, ἀλλὰ ἀρχὴν καὶ ἀντιχειρισμόν. ἀλλὰ καὶ τῇ Συνοδῷ τῶν Δυτικῶν τῆτο γράφον, πρὸς αὐτοὺς διὰ πῶς τότε ὁρδοδόξαν, ἥτοι ἐκείνοις τοῖς Ἐπισκόποις γράψαι τὸ συνοδικὸν καὶ πέμψαι αὐτὸ πρὸς τὰς Καππαδόκας, ἔμην καὶ ἀπλῶς ἀρμοστέον πάσῃ Δυτικῇ Συνοδῷ τὸ διακρίναν τὸ κίβδηλον ἀπὸ τῆ γνησίως καὶ καθαρῆς, πρώτων, ὅτι ὁ Πάπας Λιβέριος μετὰ τῆ Οὔσης Κεδρεβῆς Ἐπισκόπου Δυτικῆς ἔδιέκριναν τὸ κίβδηλον τῆς καθαρῆς, ἀλλὰ

ἀλλὰ συνέμιζαν τὸ καθαρὸν μετὰ τῆ κίβδηλης, ὅτι ἐν Σιριμῷ ὑπέγραψαν εἰς τὸν ἀρειανισμόν, ὁ δὲ Λιβέριος ἔγραψε καὶ παρὰ πῶς Ἀνατολὴν Ῥεβανῶν αὐτῷ, ἡ καὶ οἱ παπίας τερατεύονται λέγοντες, ὅτι ὁ Λιβέριος ἐβεβαίωσε τὸν ἀρειανισμόν ἐνδεκτικῶς, ἀλλὰ περὶ τῆτος ἐρῆμῃ ἐν τῷ ἑκτῷ βιβλίῳ κεφαλῇ δέκατῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ δέκατῃ τρίτῃ. ἰδὲ αἱ ἐν Ἀρμένιῳ συνεληθόντες τοῦτοι Ἐπισκόποι Δυτικοὶ ὅτι ἐβεβαίωσαν πρὸς φανῶς τὸ Ἀνόμοιον, καὶ κίβδηλῶσαντες τὸ καθαρωτάρον μετὰ τῆ κίβδηλοτάτης ἐτάραξαν πῶς Οἰκουμενῇ; ἔτω καὶ ὁ σύμμοιος Λιβέριος Πάπας φίληξ ἐβεβαίωσεν τὸν ἀρειανισμόν, ὡς καὶ ὁ μαρκελλος πῶς ἐδωλοατρείαν, καὶ ἄλλοι Πάπαι ἄλλως ἐμίγνυν τὸ καθαρὸν καὶ γνήσιον τῆς πίστεως μετὰ τῆ κίβδηλης, καὶ ἰδὲ βιβλίῳ ἐν ὧς τῆ κεφάλαια τὰ ὕστατα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

ὅτι καὶ ὅτι τὰ μεγάλα Βασιλεία ἐπὶ Πάπας Ῥώμης τὸ κίβδηλον τῆ καθαρῇ ἐμίγνυνται, καὶ ὅτι ἡ ἀλκήρι-
σις τὰ καθαρὰ ὑπὸ τῆ κίβδηλα ἴδιον τῶν Οἰκευμνικῶν Συνόδων καὶ τῶν ἀγίων πατέρων.

5 Ὅμην ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Βασιλεία ἐμίγνυνται οἱ Δυ-
ῆκοι καὶ ὁ κερυφαῖ. αὐτῶν Πάπας τὸ κίβ-
δηλον μετὰ τῆ καθαρῇ καὶ γνησίᾳ, ὡς ὁ
αὐτὸς Βασίλειος μαρτυρεῖ, ἐπὶ τῶν ἐνταῖς αὐτῆ-
10 ρω ἐπεθεῖται αὐτῇ ῥητοῖς, ὅτι τῶν μαρκελάων
ἀσέβειαν ἐβεβαίαν. καὶ αὐτοῖς τοῖς Δυτικαῖς
γράφων, λέγει περὶ Παυλίνᾳ, ὅτι ἐκείνοι σωί-
στων καὶ ἐβεβαίαν ἐν τῇ. Ἀντιοχείᾳ κατὰ τῆ
Ἐξάρχῃ τῆς δούτερας Συνόδου Θεοφώρου με-
15 λετίᾳ. λέγει λοιπὸν ὁ Βασίλειος τοῖς Δυτικαῖς,
ὁ μὲντοι Παυλίνος ἐμὲ κατὰ τῶν χειρῶν
ἐπιλήψιμον ἔχα, αὐτοὶ αὖ ἐποιετέ, ἡμεῖς δὲ
λυπεῖ τοῖς μαρκελάων πεποιθὼς δόγμασι, καὶ
τὰς ἀκολαθῆντας αὐτῶν ἀδιακρίτως εἰς κοινῶν-
20 αν αὐτῶν ἐπέμψαμεν. τίς δὲ ἦν ἡ Μαρκέλα
Ἀρεσις λέγει ἐνταῦτα, ὡς ἐκ αὐτῆς ἀμαρτῆς χρι-
στianισμῶ μὲν παντελῶς ἀλλοτρίαν ἀποφαίνων τῶν

Ἀρεσις, ἰεραῖσμον δὲ περιφθαριμῶν αὐτῶν
ἐπεσπορεύων. σὺ δὲ ἐπεθεῖς ὅτι ἐλβερί. καὶ
ἡ ὅν Σικελία Συνόδος ἀπατηθῶντες ὑπὸ τῶν
μακεδονιανῶν, σωμαίξαν τὸ κίβδηλον μετὰ τῆ κα-
θαρῇ καὶ γνησίᾳ, ὡς τὸ ἀλκήριν τὸ κίβδηλον
ὑπὸ τῆ καθαρῇ ἐμῶν εἶναι ἴδιον τῇ κοινῇ ἱερω-
συνῇ, ἥτοι ταῖς Οἰκευμνικαῖς Συνόδοις, αἱνεῖς
καὶ τῶν Δυτικῶν Συνόδων καὶ τῆ κερυφαῖ αὐτῶν
Πάπα ἐξετάζουσι, κρίνουσι καὶ ἀνακρίνουσι τὰς
ἐπισηλας, καὶ τὰς συνοδικὰς δόξασεις, καὶ
ἰδὲ τὰς τέρας ἐν τῇ τρίτῃ, τετάρτῃ, πέμπτῃ, ἡκτῇ
καὶ ἐβδόμῃ ταῖς Οἰκευμνικαῖς Συνόδοις. ἀλλὰ δὴ καὶ
ἔχαστοι τῶν ἀγίων πατέρων διακρίνει τὸ κίβδηλον
ὑπὸ τῆ γνησίᾳ καὶ καθαρῇ, καὶ ἰδὲ περὶ Βασιλείᾳ,
Ἀθανασίᾳ καὶ Γρηγορίᾳ καὶ ἄλλων τῶν ἐπεσπορευ-
ῆκον τῆς ἐν Σαλκηδόνι Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

25

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὴν πέμπτην ἐπιχρήσημα τῶν παπιστῶν.

Πρὸς δὲ τὴν πέμπτην ῥητέον, ἐκ ἐξέθετα τὸ ἐγ-
κώμιον τῶ Πάπα, ἀλλὰ τοῖς Δυτικαῖς ἐπισκόποις,
30 καὶ πρὸς κερῶν. ἐγκώμια δὲ
ἐξέθετα πρὸς τῆ Βασιλείᾳ καὶ εἰς ἄλλους τινάς, ἐξ
ἧν ἔδοξεν ἐξέθετα τῇ Πάπα, καὶ ἰδὲ βιβλίᾳ δεκάτῃ

μέρες δούτερας κεφάλαιον ἐβδομον, ἐμὲν ἀλλὰ καὶ
πρὸς τῶν ἀγίων πατέρων καὶ τῶν Οἰκευμνικῶν Συνόδων
ἐξέθετα ἐγκώμια εἰς πολλὰς πατέρας, αἵτινα ἔδει-
ποτε ἐξέθετα τῇ Ῥώμῃ, καὶ ἰδὲ τῆ δεκάτῃ βι-
βλίᾳ τὴν αὐτὴν τόπον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

35

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ ἕκτον ἐπιχρήσημα τῶν παπιστῶν.

Πρὸς δὲ τὸ ἕκτον ῥητέον, ὅτι δέδοται τὸ κίβδηλον
40 ἀλκήριν ὑπὸ τῆ καθαρῇ τῇ κοινότητι τῆς ἱε-
ρωσύνης ὡς εἴρηται μᾶλλον τῆ Πάπα, καὶ ἰδὲ τὰς
τέρας τῶν Συνόδων βιβλίῳ δεκάτῃ μέρα τρίτῃ. ὅ-
ταν δὲ δέκνυται ὅτι ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης
ἀγίος ὢν, εἰς ἐπὶ τῶν πατέρων ὡς φαίνεται ἐν ταῖς

μαρτυρίαις, δι' ἧν αἱ Οἰκευμνικαὶ Συνόδοι ἐβεβαίω-
σαν τὰ συμπεράσματα αὐτῶν, μὴ ὢν δὲ ἀγίος,
ἐλάττων ἐπὶ τῶν ἀγίων, Ἀρετικὸς δὲ ὢν, ὡς
ἐπίσκοπός ἐστιν, ὡς Χριστιανὸς, ἀλλὰ μέλος σεση-
πὸς καὶ ὑποκευμνῶν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας,
καὶ ἰδὲ βιβλίῳ ἐνάτῃ κεφάλαιον τὸ ἔχοντα.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ ὑπολογίας πρὸς τὸ ἑβδομον ἐπιχρήσημα τῶν παπιστῶν.

Πρὸς δὲ τὸ ἑβδομον ῥητέον, ὅτι διατετὸ δέκνυ-
ται οἱ παπιστῶν ὅτι ἐμὸνον Ἀρετικοὶ εἰσιν,
ἀλλὰ καὶ Ἀρετικώτατοι, καὶ τῇ ἀθείᾳ ἀγχι-
50 θυροι, ἐπεὶ δὲ λέγουσι ὅτι ἡμεῖς αἱ Συνόδοι

ἄγιοι, ἐν οἷς καταλέγουσι καὶ τὰς Οἰκευμνικὰς,
ὅπερ ἀρετικὸν καὶ ἀτεβέστατον ἐστίν. ἀλλὰ περὶ τῆ
ἐν τῇ ἑκτῇ βιβλίῳ ἐξέμψα σὺν θεῷ.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν ἐπιστολῆς τῆς μεγάλης Βασιλείας δέκνυται μὴ ἀδοῦσαι τὸν Βασίλειον τὸν νῦν μοναρχικὸν ἀξίωμα τῆς Ρώμης, ἀλλὰ πῶς ἀρχαιότητα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν Ρώμης Αἰρετικὸν γινέσθαι διωκτὲν ἐπὶ βεβαιότητα.

5

Ῥητέον καὶ τῆς, ὁ Βασίλειος ὅτι ἐκείνησιν καὶ ἀναμαρτήτων τῆς Ρώμης περὶ πῶς πίσι, καὶ τὸ μοναρχικόν, δηλόν, γράφει γὰρ τοῖς κατὰ Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν Ἐπισκόποις βεβαιώσιν, καὶ τὸν καὶ ἀναβαλλομένους πέμψαι βοῦθῃαν τοῖς Ἀνατολικοῖς ταῦτα, καὶ δεῖς ἐπὶ μὴ τὰς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καταφυγεῖν (ἡ Αἰρεσις) ἐρῶσι λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὸ ὑμῶν μέρει τῆς καθ' ὑμᾶς Παροικίας. καὶ ἐπειδὴ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ῥῶπων ἀξέσμενον, εἰς πᾶσαν ἐξῆλθε πῶς Οἰκουμένη, ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐχθρὸς τῇ τῆς Δοκασίας σπέρματα ἀπὸ τῶν αὐτῶν ῥῶπων πῶς ἀρχὴ λαβόντα εἰς πᾶσαν πῶς Οἰκουμένη διαδοθῆναι. Φιλονικεῖ. πρὸς εἰς γὰρ ἐλαμψεν ὁ

Φωτισμὸς τῆς Χρυσῆς, ἐπὶ τούτοις ἐλθόν καὶ τὸ τῆς ἀσφαλείας σκότος ἐπὶ τοῖς. Διὰ τῶν ῥημάτων τούτων ὁ Βασίλειος βεβαιῶσι ὅτι καὶ τὸν Πάπαν καὶ τὰς Δυτικὰς ἐνδέχεται γινέσθαι Αἰρετικὰς, ὡς καὶ 10 γεγονέναι. ἐν τούτῳ δέκνυται καὶ τὸ τῆς Εἰρηναίου, ὅτι ἐκείνος ἀρχαιοτάτῳ Ἐκκλησίᾳ εἶπε πῶς Ρώμῃ, καὶ ἀναβαλλομένῳ μετὰ τῶν ἀποσταχῶ Ἐκκλησιῶν. ἰδὲ γὰρ ὁ Βασίλειος ἀρχαιοτάτῳ Ἐκκλησίᾳ πῶς τῆς Ἀνατολῆς μαρτυρεῖ, ὁ δὲ Εἰρηναῖος 15 εἶπεν ἀρχαιοτάτης Ἐκκλησίας συναριθμῶν πῶς ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ τῶν τῆς Ἀνατολῆς Ἐκκλησιῶν, καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίᾳ πρώτῃ κεφαλῇ ἐνδεκάτῃ Παρὰ γράφον πέμψον.

20

Ἀπόκρισις πρὸς τὰς παπιστὰς, λέγοντας δὲ εἶναι κεφαλὴν τινὰ μετὰ Χρυσὸν ἀναμαρτήτων, ἐκ τῆς πρὸς Παρθενώτας Ἐπισκόπους ἐπιστολῆς τῆς μεγάλης Βασιλείας, καὶ τῆς εἰς τὸν πρεσβυτέρου τέκτονος ψαλ- 25 μὸν ἐρμηνείας, καὶ τῆς ἐν Λακίζοις ομιλίας αὐτῆς, ὅτι ὁ Πάπας κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἡ ἀναμαρτήτης, ἀλλ' ὁ Χρυσός, ἀλλ' ὅτε Βασιλεὺς καὶ Ἐπίσκοπος, ἀπλῶς δὲ μόνον Ἐπίσκοπος.

Ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸς τῶν παπιστῶν λεγόμενον περὶ τῆς Πάπας, ὅτι μετὰ Χρυσὸν δεῖν εἶναι κεφαλὴν τινὰ, ἥτις ἐρεῖ τοῖς ποσὶ χρεῖαν ὑμῶν ἐκ ἔχω, τῆς ὁ Βασίλειος παντὶ Ἐπισκόπῳ δίδωσι παρηγόριαν, γράφον γὰρ Παρθενώταις Ἐπισκόποις λέγει, εἴτε κεφαλὴν εἰσὶν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας λογίζεσθε, ἢ δύναται ἡ κεφαλὴ εἶπαι τοῖς ποσὶ χρεῖαν ὑμῶν ἐκ ἔχω, εἴτε ἐν ἄλλῃ τάξει τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῶν εἰσὶν τῶν τῶν, ἢ διώσθε λέγειν τοῖς ἐν τῇ αὐτῇ σώματι συσπεταιγμένοις ὑμῖν τὸ, χρεῖαν ὑμῶν ἐκ ἔχω, ἡμεῖς μὲν γὰρ ὁμολογῶμεν τὸ εἶναι αὐτῶν ἀδελφοὺς, καὶ ἐπιζητῶμεν πῶς σύμ- 30 πνοιαν ὑμῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. ὅτι δὲ ὁ Βασίλειος μίαν τῆς Ἐκκλησίας κυρίως κεφαλὴν ἐπὶ ἐσβῶσι, καὶ ταύτῃ πνέματικῇ, καὶ μὴ διαλείψαν τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε εἶναι χρεῖα καὶ δούτερας καὶ αἰσθητῆς, καὶ ὅτι ἐστὶν, ἡ καὶ Πάπας, ἀλλὰ κοινῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ χαρίζεται ὁ Θεὸς τὸ ἀναμαρτήτων, καὶ ὅτι εἰς καὶ μόνος ἐστὶν ὁ κοινὸς τῶν Χριστιανῶν πατήρ, δηλόν, λέγει γὰρ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς πρεσβυτέρου

τετάρτης ψαλμῆς, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία σῶμά ἐστι τῆς Κυρίας, καὶ αὐτὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. καὶ 30 μνημονοῦναι δὲ δούτερας, ἀλλὰ μιᾶς καὶ μόνης. καὶ ψαλμῷ πρεσβυτέρου πέμπτῳ λέγει, εἴτε τῇ κάτω Ἐκκλησίᾳ ἐφαρμόσει τὸ ὄνομα, ἡγάσεν ἐν αὐτῇ τὸ σκῆνωμα αὐτῆς ὁ Κύριος, καὶ διὰ τῆς σκηνώματος τούτου ὁ κατεσκήνωσεν, ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐ- 35 γινετο, χαρίζομενος αὐτῇ τὸ μὴ σαλεύεσθαι, ἐν μέσῳ δὲ τῆς πόλεως ἐστὶν ὁ Θεός, ἵσως πανταχόθεν ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς κύκλου τὰς ἀκτίνας ἐκπέμ- 40 πων. καὶ ομιλίᾳ ἐν Λακίζοις, πάντες συγγενεῖς, πάντες ἀδελφοί, ἐνὸς πατρὸς ἐκγονοὶ πάντες, ἐκ τῶν πνέματικῶν ζητῆς, πατὴρ ὁ ἀγαθός. καὶ εἶπε δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ ἕτερος πατὴρ κοινὸς ἐπὶ τῆς γῆς. ὅτι δὲ ἐκείνησιν εἶναι τινὰ Ἐπίσκοπον καὶ Βασιλέα, δηλόν ἐν τῇ περὶ ταπεινοφροσύνης λόγῳ φάσκων, πρεσβυτέρου ἡγιώθης, γίνε τῶν ὑψηλοῦς 45 ἵσος, μὴ ὡς κατεξουσιάζων τῶν κλήρων, μηδὲ κατὰ τὰς κοσμικὰς Ἀρχοντας.

50

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Νεοκαισαρεῖς ἐπιστολῆς τῆς μεγάλης Βασιλείας δέκνυται μὴ οὐκ κανονίζαν πῶς Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πολλὰς, καὶ ἐκ τῶν πολλῶν πῶς ὁρθόδοξον βεβαιῶσαι πίσι, καὶ ὅτι ἐδωκεν μνήμη πρὸς τῇ Βασιλείᾳ τῆς Ρώμης, ἀριθμῶντι τὰ σύμψυχα γινῇ. ὥστε εἰς μοναρχίαν αὐτῆς εἶσι.

Ὅτι δὲ ἔχουσιν κανονίζει τὴν ἑκκλησίαν, ἀλλὰ πολλοί, καὶ ἐκ τῶν πολλῶν βεβαιῶται ἡ ὁρθόδοξος πίστις λέγει ὁ αὐτὸς ἐπιστολῇ πρὸς Νικομησαρεῖς, ἐγὼ γὰρ δεξιὰς τὰ γράμματα τὰ μακαρίτη πατρὸς Ἀθανασίου τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐπισκόπου, καὶ ἔχων ἐν χειρὶ καὶ περὶ τῶν τοῖς ἐπιστολῇ, ἐν οἷς φανερώς διηγόρουσιν, εἰς ἐκ τῆς τῶν Ἀρειανῶν Ἀρέσεως βέλοιτο μετακλίθεαι ὁμολογῶν τὴν ἐν Νικαίᾳ πίσιν τῶν περὶδοῦναι μηδὲν ἀσχετοῦν ἐπ' αὐτῇ, καὶ τὰς τῆς δόγματος κοινωνικὰς παρεχομένης τὰς τῆς Μακεδονίας καὶ Ἀχαΐας Ἐπισκόπους ἐπεδοῦναι, νομίζων ἀναγκάσιον εἶναι ἀκολουθεῖν ἀναγκαστικῶς τῇ τῇ Διὰ τὸ ἀξιοπίστον τῶν νομοθετησάντων, ὁμῶς δὲ ἐπιθυμῶν τὴν τῆς εἰρήνης μισθὸν ἐπιδέξασθαι, ὡς ταύτην ὁμολογῶντας τὴν πίσιν ἐγκατέτακον τῇ μερίδι τῶν κοινωνικῶν. διηγήσασθαι δὲ τὰ κατ' ἡ-

μας κείμεθα μὴ ἐξ αὐτοῦ ἡ δὲ ἄλλοι τῶν μὴ ὁρθοδόξων πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐκ τῆς πλάνης τῆς κατὰ τὴν Οἰκουμενικῆς Ἐπισκοπῆς, σωτηριῶν ἡμῖν χάριτι Χριστοῦ. ἐξετασάτωσι δὲ Πιστῆς, Λυκαῖοι, Ἰσάυροι, Φρύγες, ἑκάτεροι Ἀρετιῶν, Μακεδόνες, Ἀχαῖοι, Ἰλλυριοί, Γαλαῖοι, Ἰσπανοί, Ἰταλῖαι πᾶσα, Σικελιώται, Ἀφροί, Αἰγύπτιοι τὸ ὑμᾶν, τῆς Συρίας ὅσον ἀφ' ἑαυτοῦ, οἵτινες σύμψυχοι πάντες ἐσμὲν, τὸ ἐφ' ὅσον ἐσμὲν, ὡς ὁ τὴν πρὸς ἡμᾶς κοινωνίαν ὑποδιδράσκων πάσης ἐκ τῆς ἑκκλησίας ὑποδιδράσκων. ἀλλ' ἡ παπὶς πᾶσι ἐκ τῶν πολλῶν βεβαιῶται ἡ πίστις; πᾶσι ἐκ τῶν περὶ πίστις μεγάλους ἔδεξιον μνήμη ἐστὶ τῆς Πάπας; ὡς ἐδὲ μοναρχία ἔτε ἀρετὰ ἐξέσται ἐν ὁρμῇ, ἀλλὰ μάλιστα ἀκουωνία, καὶ ὑποδιδράσκων τῆς καθολικῆς ἑκκλησίας διὰ τὴν οἴησιν τῆς μοναρχίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

20

Ὅτι ἐκ πάντων τῶν τῆς μεγάλης Βασιλείας ῥητῶν, καὶ τῆς πλουταίας κεφαλῆς τῶν κατὰ πλάτος ὧρων, καὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς ἐκείνης ὁδοῦ ψαλμῶς δέκνυται συλλογιστικῶς τὸν εἰς τὸν Πάπαν πιστεύοντα, ἡ περὶ σκωπτικῶν αὐτῶν, εἶναι ἄξιον.

25

Ὅτι δὲ καὶ τὸ πιστεύον εἰς τὸν Πάπαν ἐκ ἐξήντα ἑκκοῦ ὁ Βασίλειος, δὴλον ἐκ πάντων τῶν αὐτῶν συγγραμμάτων. ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ κεφαλῇ τῶν κατὰ πλάτος ὧρων ἐπὶ τῶν πολλοῖς τίτλοις Χριστιανῶν, καὶ τί τὸ ἴδιον Χριστιανῶν, ἐκ ἐμνήσθη τῆς Πάπας, μάλιστα δὲ τὸν περὶ σκωπτικῶν αὐτῶν, ὁ Θεὸς οἶδεν ὁ Βασίλειος, φησὶ γὰρ ἐν τῇ ἐξηγήσει τῆς ἐκείνης ὁδοῦ ψαλμῶν, ἐδὲξιον Θεοπειῶν

τὴν αὐτὴν τὸν Θεόν, δυνάται περὶ σκωπτικῶν τῇ Θεῷ, ὡς εἶλετο, ἐπειδὴ οἱ παπισταὶ Θεοποιεῖν αὐτὸν τὸν Θεόν, δηλονότι τὸν Πάπαν, καὶ γὰρ ἀπερὶ τῆς φωνῆς λέγουσιν αὐτὸν Θεόν ἐπὶ τῇ φωνῇ, ἐδυνάται περὶ σκωπτικῶν τῇ Θεῷ, οἱ δὲ τῶν αὐτῶν, αὐτοὶ δὴ τῆς ἐκείνης. καὶ ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα πρὸς τὴν ῥητὴν τῆς Βασιλείας, ἡ περὶ σκωπτικῶν οἱ λατῖνοι ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι ἔτι ὁ ἅγιος Ἐπιφανῆς ἐγνώσκειν ὅπως τὸ βέβηλον πρωτεύον τῆς Ἐπισκοπῆς Ῥώμης, ἡ ἐξέσται τινὰ γυναικῶν τινὸς τῶν πάντων Ἐπισκόπων ἐπὶ τῆς καθόλου ἑκκλησίας.

45

Καὶ πρῶτον μὲν Ἀρέσει Καρποκρατιανῶν λέγει, ἐν Ῥώμῃ γεγονάσι Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ Ἀπόστολοι αὐτοὶ καὶ Ἐπίσκοποι, εἴπα Ἀνδρῶν, εἴπα Κλήριος, εἴπα Κλήριος, Εὐάρετος, καὶ οἱ καθεξῆς. καὶ σημειῶσαι ὅτι ἐμόνον τῶν Πέτρων διάδοχοι ἦσαν οἱ Πάπαι Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ τῶν Παύλων καὶ ὡς ἦσαν τῶν Πέτρων Διάδοχοι αἰέτως, ὡς ἦσαν καὶ τῶν Παύλων, ἐκ αἵας δὲ ὁ Παῦλος ἐξέσται ἡνὰ μέζονα τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων, ἄρα ἐδὲ ὁ Πέτρος εἶχε τῶν αὐτῶν, καὶ λοιπὸν ἐδὲ οἱ Ἐπίσκοποι Ῥώμης ἔχουσι ἡνὰ ἐξέσται ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων τῆς καθολικῆς ἑκκλησίας. ἔτι ἐμόνος ὁ Πέτρος ἦν Ἐπίσκο-

πος Ῥώμης, ἀλλὰ ὡσαύτως καὶ ὁ Παῦλος. δέυτερον, Ἀρέσει Ναζωραίων λέγει, τὸ Βασίλειον τῆς Δαβὶδ ὁ Χριστὸς μετὰ τῆς, καὶ Χριστὸς αὐτῶν τοῖς ἐαυτῶν δόξαις αὐτῶν τῇ Ἀρχιερωσυνῇ, τῆς τοῖς Ἀρχιερεῦσι τῆς καθολικῆς ἑκκλησίας. καὶ σημειῶσαι ὅτι ὁ Χριστὸς ἔδωκε τὴν πνευματικὴν Βασιλείαν ἐξίστα τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς Ἀρχιερεῦσι τῆς καθόλου ἑκκλησίας Διὰ τῶν Ἀποστόλων. λοιπὸν ὡς τῆς Βασιλείας εἶχον ὁ Πέτρος, εἶχον καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ ἡνὰ εἶχον οἱ Ἀπόστολοι, εἶχον καὶ ἔχουσι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὡς ἐξίστα Διάδοχοι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι πάντων τῶν Ἀποστόλων. κόμπος ἄρα ὅτι ὁ Πέτρος ἦν Ἀυτοκράτωρ τῶν

τῶν Ἀποστόλων, τὸ γὰρ Βασίλειον τῆς Δα-
βὶδ ἐξίστα πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις δέδωκεν ὁ Κύριος.
τείταν, Αἰρέσει Βαλυνήνων φησὶν, ἡμῶν γὰρ Ἐκ-
κλησία ἡμῖν κατ' ὅλης τῆς Οἰκουμένης ἕως πε-
ρὶ τῆς γῆς διασπαρμένη, ὡς δὲ τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ τῶν ἐκείνων μαθητῶν ὡς ἀλαβῆσα πλὴν
πίστιν. Καὶ σημείωσαι ὅτι ἐκ' ἐστὶν ἡ ὁρμή Ἐκ-
κλησία ἡ καθολικὴ, ἀλλ' ἡ πανταχῶς διασπαρμένη,
ἥτις ἐκ' ἐλαβῆ πλὴν πίστιν ἀπὸ τῆς Πέτρης, ἀλλὰ
κοινῶς ὡς τῶν Ἀποστόλων, ἕτε ὡς τῆς Ῥώμης,
ἀλλὰ κοινῶς ὡς τῶν μαθητῶν τῶν Ἀποστόλων,
ἥτοι ὡς τῶν ἀμέσως Διαδόχων τῶν Ἀποστόλων,
καὶ καθεξῆς ὡς τῶν ἀγίων πατέρων. ἐκ' ἐστὶν
ἡ ὁρμή ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης μόνον καὶ ἐξ ὁχλῶν δι-
δάσκαλος ὅτι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐ-
φλυάρησαν ὁ τῆς ἐν Φλωρεντίας Συνοδὸς ὅρος. τέ-
ταρτον, ἐν τῇ αὐτῇ Αἰρέσει φησὶν, καὶ ἕτε ὁ πᾶν δυ-
νατὸς ἐν λόγῳ τῶν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις περιεσώτων
ἑτέρα τέτων ἔσθαι, ἕδεις γὰρ ὑπὲρ τὸν Διδά-
σκαλον. ἕτε ὁ ἀσθενὴς ἐν τῷ λόγῳ ἐλαττώσει πλὴν
ὡς ἀδύνατον, μίας γὰρ καὶ τῆς αὐτῆς πίστεως ὥστε,
ἕτε ὁ πολὺ περὶ αὐτῆς διωκόμενος οἷον ἐπλεό-
νασεν, ἕτε ὁ τὸ ὀλίγον ἡλαττώσῃ. καὶ σημείωσαι
ὅτι ὁ Πάπας ὡς πλὴν ὡς ἀδύνατον διδάσκειν, ἐκ' ἐστὶ
κοινὸς Διδάσκαλος, ὡς ὁ ῥηθὲς ὅρος ἐκ' ἐστὶν.
καὶ τῶν τῆς Πάπας σχολαστικῶν σοφῶν ὄντων, ἡ
κατασκευασμένη καὶ ὁπτεχνος Θεολογία περιττὴ
καὶ ματαία ἐστὶ. πέμπτον, Αἰρέσει τῆς Κέρδωνος φησὶν,
ἕτε τοίνυν ὁ Κέρδων ἐν χέρσιν ἵκναι γέγονεν Ἐ-
πισκόπος, τῆς οὐκ ἐκκλησίαν ἄγοντος ἀπὸ τῆς
τῶν περὶ Ἰάκωβον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον Ἀπο-
στόλων Διαδοχῆς. καὶ λοιπὸν ἀκέραια παπιστὰ
πῶς προτίπεται ὁ Ἰάκωβος τῆς Πέτρης, ἀκέραια πῶς
μία ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ Διαδοχὴ Ἰακώβου,
Πέτρης, Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, ἀκέραια
πῶς ἐξίστα ὡς Διαδοχῆς ὁ Πάπας τῆς γῆς πᾶν
περὶ Ἰάκωβον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον, ὡς πεπλα-
σμένη ἐστὶν ἡ θρυλλημένη κατὰ σέ τῆς Πέτρης ἐν Ῥώμῃ
Διαδοχή. ὅσον, ἐν τῇ τῆς Μαρκιανῆς Αἰρέσει φησὶν,
ἐκ' ἐστὶν Ἐκκλησία ἐν ὀνόματι Ἀποστόλων ἀνιγομένη,
ἕτε ποτε γὰρ ἡκίστατος, ἡ Πετρικῆς, ἡ Παυλικῆς, ἡ
Βερθολομαϊκῆς, ἡ Θεοδωρικῆς, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἐν
κλήρυμα πάντων τῶν Ἀποστόλων. Καὶ, διὸ καὶ
ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας οἱ πάντες ἔθεντο αὐτῇ, ἐκ'
ἐαυτῶν ἀλλὰ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ
Ἀντιοχείας ἀρχαίων Χριστιανῶν καλεῖσθαι, ὅπερ
ἐστὶν ἡ μόνη καθολικὴ Ἐκκλησία. καὶ σημείωσαι
ὅτι ἀσέβεια πεφανῆς ἐστὶ τὸ τῶν παπιστῶν ὡς
Γεωργίου Τραπεζεντίου, ἥτοι τὸ πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι
τῇ τῆς Ῥώμης οὐκίσονται, αὐτῇ δὲ τῇ Πάπᾳ. ἰ-
δὲ γὰρ φησὶν ὁ Ἐπιφάνιος ὅτι αἱ Ἀπόστολοι ἐκ'
ἔθεντο ἑτέρων οὐκίσσεως ὄνομα ταῖς Ἐκκλησίαις,
ἀλλὰ μόνον τὸ τῆς Κυρίας, ἐς γὰρ Κύριος, μία
πίστις, ὡς βάπτισμα καὶ μία Ἐκκλησία ἡ καθολικὴ
οὐκίσωμένη τῇ Χριστῷ, ὅν καὶ μόνον ἔχει κεφαλὴν.

οἱ δὲ τῶν Πάπων οὐκίσι λέγοντες καὶ τὸν Πέτρον,
Πετρικαὶ καλεῖσθαι καὶ παπιστὰ, ὅθεν καὶ ἐξωθῶ
ἐστὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. φησὶ γὰρ ὁ αὐτὸς
Αἰρέσει τῆς Μοντανῆς, Χριστὸν μὴ δοξάζων (μόνον
ἀνελόντα, καὶ γὰρ ἐδίδωκεν ἑτέρῳ ὁ Θεὸς πλὴν δόξαν
τῆς πίστεως) ὁρμήσεται ὡς εἶναι σώματος Ἐκ-
κλησίας, καὶ κεφαλῆς τῆς σύμπαντος, καὶ μὴ κεφαλῆς πλὴν
κεφαλῆς, ἐξ ἧς περὶ πᾶν τὸ σῶμα σωμαρολογησώμενον
αὐξάνει, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ὁ γὰρ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς ἐαυτὸν ἔδωκεν ὅπως ὡς τῶν ἐν ἀλλή-
10
θῆς, Μοντανὸς δὲ ἐαυτὸν Πατέρα λέγει. καὶ σημείωσαι
ὅτι ὁ Πάπας ἐαυτὸν ἄλλον Θεὸν λέγων, κατὰ Μοντανόν
ἐστὶ. ἑξῆς, Αἰρέσει Ἀλάγων φησὶν, ἔδει τὸν Κύριον
τῷ ἀναγγελιστῇ μαρτυρῆσαι τελευτῇ ὅτι, καὶ ἀναστρέψαντι
ἀπὸ ἀδικίας, εἰς ὑπόδειγμα ἡμῶν τῶν μελλόντων ἵς
σώζεσθαι ὡς ἀχέεται τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας,
ἵνα ἀπ' αὐτῆς μάθωσιν οἱ ἀνθρώποι πλὴν τῆς παρε-
στίας φιλανθρωπίαν. καὶ σημείωσαι ὅτι τὰ τὰ ταῦτα
ἐστὶ τῇ, καὶ σύποτε ὑπερβέψας στήριξον τὰς ἀδελ-
φές, πρὸς μετανοίαν ἀπονοή, ἐπειδὴ ὡς 20
τρεπῆς καὶ ἀρησάμενος, εἴπα ἀναστρέψας ἀπὸ τῆς
ἀρνήσεως, καὶ κλάσας πικρῶς, περιεδέχθη ὁ
Πέτρος, ὡς καὶ ὁ μαρτυρῶν ἀρησάμενος πλὴν ἀσε-
βειαν καὶ τὸν ζυγὸν τῆς τελειότητος, ἐδέχθη,
καὶ Ἀπόστολος ὑπεκατέστη. ὁ γδοον, ἐν τῇ αὐτῇ Αἰ- 25
ρέσει λόγον ποιούμενος, Διατὶ πρῶτον ἐκάλεσε
τὸν Ἀνδρέαν ὁ Κύριος, εἶτα ὁ Πέτρος πρῶτος ἐ-
γένετο, λέγει ὅτι ἀπὸ τῆς Πέτρης ἡ τελεία αὐτοῖς
δοσπασίς γεγέννηται, καὶ ἔτι δὲ κατὰ τὴν, ὅ-
τι Θεὸς ἐστὶν ὁ εἰδὼς τὰς κλίσεις τῶν καρδιῶν, καὶ 30
γινώσκων τίς ἐν πρῶτοις ἀξίος τίπτεσθαι, καὶ ἐ-
ξελέξατο τὸν Πέτρον ἀρχηγὸν εἶναι τῶν αὐτῶν
μαθητῶν. Τίπτεσθαι εἶπε, καὶ οὐκ ἐξουσίαν,
ἀρχηγὸς ἥτοι πρῶτος τῇ τάξει, καὶ ἐκατά τινα ἐ-
ξουσίαν. ἔνατον, Αἰρέσει τῆς Μάνουρος, ἀναδύων 35
ἵνα δείξῃ πλὴν ἀποστολικῶν Διαδοχῶν ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἐπεβάλλεται πλὴν Διαδοχῇ τῆς Πέτρης,
ἀλλὰ πλὴν τῆς Ἀδελφότητος ἀπ' αὐτῆς ἕως τῆς Βασι-
λέως Οὐάλκωντος. καὶ σημείωσαι ὅτι ἡ Διαδοχὴ
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οὐκ ἐστὶ ὡς τῆς Πέτρης μόνον, 40
ἀλλὰ ὡς τῆς Πέτρης καὶ ὡς τῶν λοιπῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ ὡς πάντων ὡσαύτως καὶ ἐξίστα, καὶ
ἰδὲ τὸν τόπον. δέκατον, ὁ αὐτὸς περὶ τῶν Ἀπολινα-
ριστῶν λέγει, ἀνάγκη γέγονε Συνοδὸν συγκερ-
τηθῆναι καὶ ἀναθεματίσαι τὰς τοιούτους. ἐ λέγει 45
δὲ ὅτι ἡ θροῦνη ἡ Συνοδος ὁρισμῶ τῆς Ῥώμης, ἐ-
δὲ ὅτι ἀναγκασίως ὁ Πάπας τὰς τοιούτους ἀναθεματί-
τισεν ὡς πρῶτος τῇ ἐξουσίᾳ, ἀλλ' ὅτι ἡ Συνοδος,
ἐπειδὴ δηλονότι ἡ Συνοδος ἐστὶν ὁ πρῶτος καὶ ἔγ-
γιστον κλητὴς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὅταν ταῦτα λέγει, 50
ὅτι ὁ Ἀθανάσιος γράψας περὶ πίστεως πρὸς Ἐπίκ-
τητον, τὰς (περὶ Ἀπολιναρίου) Ἀρετικὰς ἀπε-
κήρυξε, ταύτας κλητὰς πλὴν Ἀρετικῶν αὐτῶν, ἀπε-
κήρυξε. ἐ λέγει δὲ ὅτι ἡρώτησε τὸν Ῥώμη, ἡ πε-
τρικὴ τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀνθροπία δηλονότι
τῆς

τὸ πεποίηκε . καὶ ὅτι Παυλῖνος ὁ Πατριάρχης
 Ἀντιοχείας ἐγκαλεῖται ὅτι ἐστὶ κατὰ Σαβέλλιον
 Αἰρετικὸς . ἀπολογεῖται ἔγραψεν ἔκθεσιν πίστεως,
 καὶ ἔδωκεν ἐπὶ Ρώμης , ἀλλὰ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ
 5 Ἀθανασίῳ . ἐν αὐτῇ τῇ Αἰρέσει , ἦτοι Διμοιρητῶν
 λέγει αὐτὸς , ἦτοι ὁ Ἐπιφάνιος , ὅτι ὁ Ἀντιο-
 χίας οὐτάλιος καὶ Αἰρετικὸς , ἐκείνος δηλονότι
 ὃν ὁ Ρώμης Δάμασος ἀπατηθεὶς ἐδέξατο εἰς κοινω-
 νίαν ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ναζιανζηνός . καὶ σημείωσαι ὅτι
 10 ὁ Δάμασος ἠπατήθη ὑπὸ οὐτάλιου , ὡς ὁ Λι-
 βέρτιος ὑπὸ τῶν μακεδονιανῶν , καὶ ἀπατηθεὶς
 γεγονόσι μυρίαν κακῶν πρὸς αὐτὴν ἀνατολικῇ
 Ἐκκλησίᾳ . σὺν δὲ τῇ Αἰρέσει Κοινοδοκίαν λέγει,
 ὅτι οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι ἐξελέγησαν καὶ γῆν ἱερουργήσαντες
 15 τὸ Εὐαγγέλιον σὺν Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ καὶ λοι-
 ποῖς μυστηρίων Ἀρχηγέταις , σὺν Ἰακώβῳ τῷ
 ἀδελφῷ τῷ Κυρίῳ καὶ Ἐπισκόπῳ ἱερουσολύμων ,
 ἐξ ἑπισκόπων καὶ τῶν πρεσβυτέρων Ἀποστόλων κα-
 τέπεμφθησαν Δαδοχαὶ Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυ-
 20 τῶν ἐν οἴκῳ Θεοῦ . καὶ σημείωσαι πρῶτον , ὅτι οἱ
 σὺν τοῖς δώδεκα καὶ Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ
 ἱερουργήσαντες τὸ Εὐαγγέλιον . δεύτερον , ὅτι ἡ ἱερου-
 γία δηλοῖ τὸ κήρυγμα καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς ,
 ἅπαντα πάντα ἔχον πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐξίστα ,
 25 καὶ γὰρ ἐδεμίαν Δαδοχὴν ποιεῖται τὸ Πέτρον .
 τρίτον , ὅτι ἐξίστα γεγονόσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ
 Δαδοχαὶ πρὸς τὸν Ἰακώβον καὶ πρὸς πάντων τῶν
 λοιπῶν Ἀποστόλων , ὡς ἐδείξεν ἐν τῷ οἴκῳ
 Θεοῦ ἀμέσως ἢ ἐξαιρετικῶς Δαδοχὸς , ἢ τῶν Ἀπο-
 30 στόλων πάντων , ἢ οὐδὲν ὅτι ἐστιν , ὡς ἐδὲ τὸ Πέ-
 τρον . καὶ ἵνα μὴ λέγωμεν πολλὰ ἐκ τῶν τῶν αἰνῶν ,
 ἀρκεῖ εἰς ἀπόδειξιν ἰσχυρὰν καὶ βεβαίαν , ὅτι ἐκ ἐ-
 γήνησεν ὁ Ἐπιφάνιος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἀλαζο-
 νικόν τὸ τῷ Πάπᾳ πρωτεῖον , ἐκείνου γὰρ , ὅπως
 35 μετὰ τὸ τέλος πάντων τῶν καὶ τῶν οὐδομένων Αἰρέ-
 σεων ἐλέγχων ὑπογράφων , τὸν ἀληθινὸν λόγον
 τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ὁμοσολικῆς Ἐκ-
 κλησίας Δαδοχῶν ῥητῶν τῆς γραφῆς καὶ ἱστορίων
 ἐξωπερικλῶν τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν λέγει , Ἐκκλησία
 40 γὰρ ἐστὶν διὰ μιᾶς πίστεως γεγονημένη , τεχθεῖσα
 δὲ διὰ Πνεύματος αἰνῆ . λέγει δὲ μία ἐστὶν ,
 ὅτι οὐκ ἔστι ὑπὸ τῷ Πέτρῳ ἢ τῷ Πάπᾳ , ἀλλὰ διὰ
 τῆς μιᾶς πίστεως . δεύτερον , ὅτι μόνον τῷ Νυμφίῳ
 κεκληρώται , ἦτοι τῷ Χριστῷ . λέγει δὲ , ὅτι
 45 ἐστὶ καὶ δεύτερος Νυμφίος ὡς φλυαροῦσιν οἱ πα-
 πισταί . τρίτον , λόγον ποιῶμεν περὶ τῆς ἀναβα-
 πτίζαν τῆς Ἀρεσκῆς , ἢ μὴ , κατεκρίνα τῆς ἀντι-

σωδικῆς ψίφου τὸ βελομήκως ποιεῖν , φησὶ
 γὰρ ῥητῶς , ἀλλὰ καὶ ἀντὶ ὑπεκρίσεως συνόδου οἰ-
 κουμενικῆς ἀναβαπτίζαν τὴν ἐρχομένην πρὸς αὐτὰς
 δῆθον διὰ Ἀρεσκῶν , μηδέποτε τῆς πράγματος
 ἐξ ὑπεκρίσεως ὡς ἔφω συνόδου τηθεῖσας . καὶ
 σημείωσαι ὅτι ἐλέγει ἐξ ὑπεκρίσεως τὸ Ρώμης ,
 ἀλλὰ συνόδου οἰκουμενικῆς , καὶ ὅτι ἐτέμνει τὰς
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀμφιβολίας ὁ Ρώμης , ἢ ἑτε-
 ροῖς Ἐπίσκοπος , ἀλλὰ ἡ Σύνοδος . τέταρτον , λέ-
 γει , ἡ Νύμφη , ἦτοι ἡ Ἐκκλησία μία ἐστὶ τῷ
 ἀδελφῷ αὐτῆς . καὶ σημείωσαι ὅτι ἐκ ἔχει δεύτερον
 ἄνδρα ὡς ἐνεργούντας οἱ ἐμβρόντητοι Σχολασταί
 περὶ τῷ Πάπᾳ αὐτῶν . καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ
 δεκάτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ Παράγραφῳ σὺν δέκα-
 τον . πέμπτῳ , περὶ παρθεῖν γὰρ , μυστηρίων ἑ-
 πισκόπων , καὶ λοιπῶν βαθμῶν τῆς ἱερωσύνης λό-
 γον ποιῶμεν , ἐμμένεται τῷ Ρώμης ἐδ' ὅπως
 ἢ ὡς πρῶτον , ἢ ὡς συνδέσμεν , ἀλλὰ φησὶ : ἐφα-
 νος δὲ τῶν πάντων ἡ μήτηρ , καὶ ὡς εἶπεν καὶ
 γονήτρια αἰνῆ ἱερωσύνη . καὶ σημείωσαι ὅτι κει-
 νὸς ἡ ἱερωσύνη ἐστὶν ὁ ἐσφαιρος τῆς Ἐκκλησίας , ὡς
 ἔγραφε καὶ ὁ ἱερουσολύμων Ἰωάννης πρὸς τὸν Κων-
 σταντινουπόλεως Ἰωάννην τὸν Καππαδόκα . σὺν δὲ
 ὅτι λέγει ἐν Τετραδί καὶ Προστασίᾳ νηστία ἐ-
 ὡς ἐνάτης . καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Πάπας ἀφαιρῶν
 τὴν νηστίαν τῆς Τετραδίου καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν νη-
 στῶν τῆς Παρασχολῆς , ἀντίδοξός ἐστι τῆς καθο-
 λικῆς Ἐκκλησίας . ἔβδομον , ὅτι λέγει ὡς ἔχει
 ἡ Δαδοχὴ τῶν Ἀποστόλων , καὶ ὡς οἱ Ἀπόστολοι
 παρέδωκαν . καὶ σημείωσαι ὅτι πάντα τὰ ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ ἀπερὶ οἱ Ἀπόστολοι παρέδωκαν , πάν-
 τες παρέδωκαν , καὶ ἐδὲν μόνος ὁ Πέτρος . ὅγ-
 δοον , ὅτι λέγει , ἔτος ἐστὶν ὁ χαρακτήρ τῆς Ἐκ-
 κλησίας διὰ Νόμον καὶ Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων
 καὶ Εὐαγγελιστῶν συνομιλῶν . μηδὲν δὲ λέγει ὅτι
 σωτήριον ὑπὸ Νόμον τῷ Πέτρῳ . ἑνατον , ὅτι ταῦ-
 τα εἰπὼν συμπεραίνει , ἔτοι οἱ χαρακτῆρες τῆς
 σεμνῆς ταύτης Νύμφης Χριστοῦ . καὶ σημείωσαι εἰς τὴν ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ πρωτεῖον , καὶ ἡ ἀρχή , καὶ ἡ ἐξουσία ,
 καὶ ἡ μοναρχία , καὶ ἡ κεφαλὴ , καὶ ἡ ἀμέσως Δαδοχή ,
 καὶ οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος Ρώμης , καὶ δὴ καὶ τὸ πι-
 στῶν εἰς αὐτὸν , εἶπον αὐτὸν ὁ Ἐπιφάνιος , ἀλλὰ
 ἐκ εἶπον , ἐπειδὴ ἐκ τῆς ὡς καὶ ἐκ τῷ Ἐπιφάνιῳ
 φανεροῦν ἐστὶν ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς
 τὸ ἱερόσυλον τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀξίωμα ,
 ἀλλὰ ἀνθρώπινος πονηρίας ἐστὶν ἐφόδισμα , ὅθεν καὶ
 ἀντιχριστιανικὸν κατὰ τὸν διάλογον .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι ὁ κληρὺ ἀνάγκης ἐνεργῆσιν παρ' ὁμορίας ἑμὸν Πατριάρχαι, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι, ὡς βασι- 5
λαῖ. ὅτι τῇ πρὸς Εὐσέβιον τετάρτῃ ἐπιστολῇ.

Οἱ κατὰ Σεβάσαν τὰ ἡμέτερα φρονῶντες, Ἐυσαθίη τὸ ὑπάλον τῆς καθοδορίας αἵματος ἀπο-
γυμνώσαντες, ἀπαυτῆσι τινὰ παρ' ἡμῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν ἐπιμέλσαν. καὶ, ἰκόνιον πόλιν ἐστίν,
αὕτη καλῶς ἡμᾶς πρὸς ἐπίσκεψιν, ὥστε αὕτῃ δα-
ναι Ἐπίσκοπον, τετελεύτηκα γὰρ ὁ Φαυστίος. εἰ
ἐν δὲ μὴ κατοκνεῖν τὰς ὑπεροχὰς χαριστορίας,

καὶ ποῖαν τινὰ χρὴ δῶναι τοῖς Σεβαστινοῖς δοκίμει-
σιν ἐδεόμην διδάχθῃναι, καὶ καταξίωσον περὶ
πάντων δοσῶμαι μοι τὰς δοτοκρίσεις, εἰδὲ μὴ, 10
ὄλξαι ἐλθεῖν ἐπὶ νῦν μοι ὅπερ δυνάμεσθ' ἐστὶ πρὸς
κυρίῳ. ταῦτα Σεβαστιανὸς πρὸς Εὐσέβιον Ἐπίσκο-
πον Σαμοσατῶν ἐπιστολῇ τετάρτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς παρ' ὁμορίας ἀναγκῆς ἐνεργείας τῇ Εὐσεβίᾳ Σαμοσατῶν.

Ὁ Σαμοσατεὺς Εὐσέβιος πολλαὶ τῶν Ἐκκλησιῶν
ἐρήμους εἶναι ποιῶν μαθῶν, σφαττωτικὸν ἀμπε-
χόμους χῆμα, καὶ τιάρα καλύπτει πᾶσι κε-
φαλῶν, πᾶσι Συρίαν, περὶ ἡμεῖς, καὶ πᾶσι Φοινίκην
καὶ πᾶσι Παλαιστίνην, Πρεσβυτέρους τε χαριστῶν

καὶ Διακόνους, καὶ τὰλλα τάγματα τῆς Ἐκκλησίας 20
ἀνεπλήρη. εἰ δέ ποτε καὶ Ἐπισκόπων ὁμογνωμόνων
ἐπέτυχεν, καὶ πρεσβυτέρους ταῖς δεομένους Ἐκ-
κλησίας πρέσβαλετ, Θεοδώριτος λόγῳ τετάρ-
τῳ κεφαλῶν δεκάτῃ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς παρ' ὁμορίας ἀναγκῆς ἐνεργείας τῇ μεγάλῃ Ἀθανασίᾳ κατὰ Σωκράτη.

Ὁ Ἀθανάσιος (ἦτοι ὁ ἀγιότατος) κατὰ πόλιν τε πα-
ρὼν ἐδίδασκε, τὰς μὲν ἀρετὰς ἀνίσχοντος ἐκτρέφε-
σθαι, ἀσπάζεσθαι δὲ τὰς τὸ ὁμοῦσον ὁμολογούν-
τας, ὅτις δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ χαριστῶν

νίας ἐποίησεν. καὶ τῇ γέροντος ἀρχῇ ἐτίερε μέ- 30
ψεως κατ' αὐτῶν, ὅτι ὁ ταῖς ἀλλῶν Ἐπαρχίας
χαριστῶν ἐπεχέρις, Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ
κεφαλῶν εἰκοστῇ τετάρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς παρ' ὁμορίας ἀναγκῆς ἐνεργείας τῇ αὐτῇ κατὰ Σωζόμενον.

Λέγεται δὲ περὶ Ἀθανασίᾳ τότε καὶ διὰ
τῶν ἀλλῶν ἐθνῶν πᾶσι ὁδοιπορίαν ποιῶν ὁ-
μῶν πρᾶξαι, οἷς σωζέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις ὑπὸ
τῶν τῇ Ἀρείᾳ κατέχεσθαι, ἦτοι καὶ μὲν ἔγνω

τὰ Ἀρεῖα φρονῶντας Ἐπισκόπους καθᾶραι, οἷς δὲ
αὐτὸς ἐδοκίμασε τὰς Ἐκκλησίας ἐπέτρεψεν. 40
μέλει καὶ τῇ ἐγκλημᾷ αὐτῇ ἐπὶ ἡγῶν, Σωζό-
μενος βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν εἰκοστῇ πρώτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ψήφου καὶ χαριστορίας Ἀμβροσίου μεδιολάνων αὐτῷ μνήμης τῇ Ρώμης.

Ἀύξοντις, οἷς πᾶσι τῇ Ἀρείᾳ ἀπεδέξατο λώ-
βη, μεδιολάνων δὲ πᾶσι Ἐκκλησίαις πεπιστω-
μένῳ, ὅσοι πλείους δὲ ἀποκηρυχθεὶς Συνοδοῖς,
τὴν βίβλιν ὑπεξελεθόντες, μεταπειψάμενοι τὰς Ἐ-
πισκόπους ὁ βασιλεὺς Οὐαλοντιανὸς ἐπέτρεψεν
Ἐπίσκοποι ψηφίσασθαι, αὐτὴν δὲ ἡ Σύνοδος ἡ-
ξίᾳ ψηφίσασθαι σοφόν τε ὄντα, καὶ εὐσεβεῖα κο-
σμέμενον, ὅ δὲ ἔφη μᾶλλον ἢ κατ' ἡμᾶς τὸ ἐγ-

χείρημα, ὑμᾶς γὰρ τῆς θείας ἡξιομῆτος κα-
ρίτης καὶ πᾶσι αὐγλῇ ἐκείνῃ εὐσεβεῖς ἀ-
μενον ψηφισάμε. ἔτοι μὲν ἐν ἐξελεθόντες κατ' ὅς
αὐτὸς ἐβελύοντο, οὐλοῦντες ὅμως γενόμενος ὑπὸ
τῇ λαῷ, ὁ Ἀμβρόσιος βαπτισθεὶς ἐχειροτονή-
θη, Θεοδώριτος βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῶν πέμ-
πτῳ καὶ οὐτῷ, τὰ αὐτὰ καὶ Σωκράτης καὶ Σωζόμενος.

ὅτι ἐκ τῶν ῥηθούτων ἀνωτέρω πεπραχώς δαίκνυται μὴ εἶναι τὸν Ρώμης μονάρχην· ἢ ὅτι τῶν Συνοδῶν.

5 **Ε**ν τέτοις σημείωσαι πρῶτον, ὅτι τὸ παρ' ἐνεργείαν ἐνεργεῖν ὡς ἀνιόντες, ὅθεν ὁ μέγας Βασίλειος καὶ οἱ σοφώτατος καὶ ἀγιώτατος ὦν, γινώσκοντες ὅμως ἀπαρτῇ ὡς τὰ ἱερὰ Εὐσεβίου, εἰς ἀπεκκριματίσαντες ἐπὶ χειροτονεῖν εἰς ἄλλοτερίαν Ἐπαρχίαν ἐν ὧρα ἀνάγκης. δεύτερον, ὅτι δίκαιον ὑπάρχει ἐν ὧρα ἀνάγκης βοηθεῖν ταῖς πολεμικαῖς ἢ θλιβορμικαῖς Ἐκκλησίαις, καὶ χειροτονεῖν ἐν αὐταῖς Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ σχεδὸν ἐνεργεῖν ἐν αὐταῖς ὡς ἴδιοι Ἐπίσκοποι, 10 ὡς ἐποίησαν οἱ ἄγιοι Εὐσέβιος καὶ Ἀθανάσιος. τρίτον, ὅτι ἀποθανόντες τῷ Ἀνδρόνικῳ, ἐκ ἐδείχθη ὁ Βασίλειος τῷ Πάπᾳ ψηφισαθαι ἢ χειροτονῆσαι Ἐπίσκοπον, ἀλλὰ τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἐπαρχίας, ἢ τὰς περίξ μεταπεμφάμενους, ἐπέ- 20 τρεψε αὐτοῖς πῶς ἐκλογὴν. ἐπειδὴ δὲ ὁ λαὸς ἠθέλησε τὸν Ἀμβρόσιον κοσμικὸν ὄντα ἀρχόντα καὶ ἀβάτην, ἐχ' ὁ Πάπας, ἀλλ' ἡ Συνοδος παρεδέξατο πῶς ἐκλογὴν, καὶ δὴ καὶ ὁ Βασίλειος, ὥστε τὸν λαϊκὸν καὶ ἀβάτην μὲν ὄντα, 25 τότε δὲ βαπτισθέντα δι' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι Ἐπίσκοπον ἡ Συνοδος ἐδικαίωσε, καὶ τὸν Πάπαν ἐγγυὲς εἶπεν τῆς Ρώμης μεδιολάνων ἐπὶ ἡρώτης, ἢ τε καὶ ὅπως ἐμνήσθη αὐτῷ ἔτε ἡ Συνοδος ἔτε ὁ Βασίλειος. εἰ δέ τις αἶποι ὅτι μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐ-

πισκόπων ἦν καὶ ὁ Ρώμης, ὁπότεν ὅτι τὰς ἐκ ἀνταρχίας, ἀλλ' ὁμοτιμίαν μαρτυρεῖ. ἐπειδὴ δὲ ἡ Συνοδος ὑπερέχει τῷ Πάπᾳ, ἐκ εἰς μοναρχίας ὁ Πάπας, ἐδὲ ὅτι τῶν Συνοδῶν, ἀλλὰ τὸ ἀνάπαλιν, εἰδ' ἐκ εἰς ἐπὶ τῶν μερικῶν, πολλῶν μᾶλλον ἐδὲ ἐπὶ τῶν ὀικουμενικῶν. τέταρτον, ὅτι ὡς Εὐσέβιος, Βασίλειος, καὶ Ἀθανάσιος ἐνήργησαν εἰς καὶ ἀνάγκης ἐν ἀλλοτερίαις Ἐπαρχίαις, ἔτις ἐνήργησε καὶ ὁ Πάπας Ἰερόλυμα, μάλιστα δὲ ἔτις μάζονες Ἰερόλυμα, καὶ ὅσον οἱ μὲν ἴδια αὐτοῦ τίς ἐνήργησεν, ὁ δὲ μετὰ Συνοδοῦ ποιηθήκοιτα Ἐπισκόπων τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀνωτέρω εἶρηται κεφαλῇς πέμπτῃ Παράγραφῳ πέμπτῃ καὶ τῷ μὲν τέτρω ἐν ταῖς ἀλλοτερίαις Ἐπαρχίαις καὶ ἀνέκρινον ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, ἡ Συνοδος, καὶ δὲ τῷ Ἰερόλυμα καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀνέκρινον ἡ Συνοδος ἡ ἐν Σαρδικῇ. μάλιστα ἀρα εἰς καὶ ὁ γὰρ τὸ, ὅτι ὁ Πάπας χειροτονήσας, ἢ ἄλλως πῶς ἐνεργήσας ἐν ἀλλοτερίαις Ἐπαρχίαις εἰς καὶ ἀνάγκης, ἡ γὰρ ἐστὶν ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. ἰδὲ καὶ ἀνωτέρω κεφαλῇς πέμπτῃ Παράγραφῳ δέκατον, καὶ κατωτέρω βιβλίου πέμπτῃ κεφαλῇς σενδεκάτῃ Παράγραφῳ τετακτοῦν δεύτερον.

30

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς Δαμάσκου καὶ Οὐρσίνου καὶ τῆς Θρόνῳ Ρώμης χειροτονίας, καὶ τῶν δι' αὐτὰς γνωσθῶν φόνων, καὶ περὶ τῆς κατὰ Δαμάσκου συκοφαντίας καὶ ἀφρώσεως αὐτῶν συνοδικῶς, καὶ νόμου „Δαμάσκου κατὰ τῶν συκοφαντάντων Ἀρχιερέων, καὶ συγγραφῆς τῶν αὐτῶν εἰς τὰς βίβας τῶν πρὸ αὐτῶν Πα- 40 τέρων, ἐξ ἧς ὑπερογοῦς δαίκνυται τὸ μοναρχικὸν τῷ Ρώμης,

Εν ἔτα τετακτοῦν ἐξήκωτο ἐβδόμῳ ἀποθανόντος τῷ Πάπᾳ Λιβερτί, ἐψηφίσθη Ρώμης ὁ Δάμασος, ἐν ὃ ἐοδώριος ἀξιεπαίνω βίῳ κο- 45 σμήνῳ καὶ πάντα λέγειν καὶ πράττειν ὑπὲρ τῶν ἀποστολικῶν δογμάτων ἀνέμεινον λέγει λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇς δαυτέρῳ, ἀλλ' ἐν ὧ αὐτὸς ἐψηφίσθη ἐψηφίσαντο ἔπειτα Ρώμης Ἐπίσκοπον Διάκονον ἢ καὶ Οὐρσίνον ἐνόμαζεν, ἐν δὲ καὶ ἐχειρο- 50 τόντησαν τινες Ἐπίσκοποι ἄσημοι ἐν τόπῳ κοιῶν, καὶ μάλιστα ἀποκρύφῳ ὡς δηλονότι ἐχειροτονήθη ποτὶ ὁ αὐτὸς τῷ Λιβερτί φίλῃς ἐν Ρώμῃ, γένοιτο δὲ διὰ ταῦτα χλίσμα εἰς τὸν λαὸν τῆς Ρώμης, ὥστε ἐκάτερον Πάπαν ἐκκλησιάζειν ἰδίως. ἐξ ἧς ἠκολούθησαν μάχαι, ποῖος ἀρα τῶν δύο βεβαιωθεῖται μόνος εἶναι

Πάπας, καὶ προξενεῖται ἑκάστῃ τῶν αὐτῶν, ὥστε τὸν Ἐπαρχον Μαξιμίανον μυρίας δόκταναι ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν, Συκράτης βιβλίου τετάρτῳ κεφαλῇς ἑκτῷ ἐνάτῳ. ὁ δὲ Πλάτυνας προσέειπεν ὅτι ὅθεν εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν πῶς λεγομένη τῇ Σικινίᾳ πολλοὶ ἐφονεύθησαν ἀναμεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἐτραυματίσθησαν, ὡς κορυφωθέντες τῷ κακῷ. τέλος πάντων ὁμως καὶ τὸ μέγεθος τῆς Δαμάσκου, καὶ μὴ μόνον Ρώμης Ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Οὐρσίνος ἐπιτραπὴς πῶς Ἐκκλησίαν ἰσπανίας, ἀπὸ τῆς ἐκῆ. ἔτα τινῶν Διακόνων Κεκκορίῳ καὶ Καλίστῳ συκοφαντησάντων τὸν Δάμασον ὡς μοιχόν, ἀφραϊζέται Σύνοδος τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἀναψληφίσασα πῶς ὑπόδειξις, ὡς ἐν αὐτῶν τὸν Δάμασον. ἔτις ὁμως ὁ Δάμασος βίαιον

Εἶσιον Νόμον καὶ ἀνοίκισον τῇ οὐκ ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρχίᾳ, ἵνα δηλαδὴ αἰσυκοφάνται τῶν Ἀρχιερέων ἀποκτείνωνται, ταῦτα ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ αὐτὴ ἐγχευσε

καὶ τὰς βίβας τῶν παρ' αὐτῇ Πατρῶν, ἐν οἷς καὶ τοὶ Πάπας καὶ τῆς Ρώμης, καὶ οἱ ἄλλοι μοναρχοὶ τῆς Ρώμης, ὡς ἐν ἐργασίᾳ εἰς τὰ καὶ ἐφύρθησαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

5

Περὶ τῶν Συνοδῶν ὡς ἡθροίσαντο ὁ Δάμασος κατὰ Ἀντιόχειαν μεθ' ὧν καὶ τῶν ἐν Ἀλεμίνῳ καὶ Νίκῃ, ὑπὲρ τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ τῆς Ὁμοσίου, ἐξ ὧν ἐξαχῶς ἀναγίνεται ἡ ἀναμαρτυρία καὶ μοναρχία τῆς Ρώμης.

Οὕτως ὁ Δάμασος ὁ ἀξιωματικὸς βίβας καὶ μέγας, ὁ πάντα λέγει καὶ πράττει ὑπὲρ τῶν ὁμοσολικῶν δογματῶν αἰρέσεως, καθάφρησι Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ δούτέρῳ, πατριαρχούσας, αὐτίκα ἐπὶ Οὐαλονίαν Συνοδὸν ὁρμήσαντα πατέρων ἀπὸ πολλῶν καὶ ἀναφόρων ἐθῶν ἀφαιρῶν ἐν Ρώμῃ, ἀνεθεμάτισεν τὴν πολλακίς ἀνωτέρῳ ἐρημικῶν μεθ' ὧν Ἀντιόχειον, καὶ τὴν θεῖον ἐτραύσε μάθημα, ὅσον θεῖον ἐκείνου, οἱ παρ' ἱερῶν ἐξαπέστειλον. αὐτίκα ὁ ἐν αὐτῇ τῶν ἐν Ἀλεμίνῳ Συνοδῶν, καὶ τῶν ἐν Νίκῃ τῆς Θράκης ἐκείνου, βεβαίως δὲ τῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας πίστιν. ἀλλὰ καὶ δούτερον ὁ αὐτὸς πατρί-
 10
 20
 30
 40
 45

σταται, καὶ γὰρ ἐν Ἰταλίᾳ γίνεσθαι Συνοδὸν, καὶ μάλιστα ὑπὸ Ἐπισκόπων τῶν πατρῶν δυτικῶν χωρὶς γνώμης τῆς Ἐπισκόπων τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Δύσεως, ἔργον ἐπὶ ἐξέτασιν, ὡς καὶ ἐφύρθησιν ἐπὶ γίνεσθαι ὅπως τῇ κατὰ τόπον Ἐπισκόπων, καὶ αὐτῇ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ μόνον τινῶν, ἔκτον, γράφουσα ἔτι λέγει, οἱ Ἐπίσκοποι οἱ ἐπὶ τῆς Ρωμαίων εἰς τὸ ἱερὸν συνέδριον συμελθόντες, τοῖς ἐν τῇ Ἰου-
 20
 30
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς καμῆσεως τῆς μεγάλης Ἀθανασίου, ἐπὶ ἀδόξῳ Πέτρῳ, καὶ ἐπὶ ἀδόξῳ τῶν τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησιῶν ὑπὸ Οὐαλονίᾳ Βασιλέως Ἀρκίου, καὶ ἐπὶ ἀδόξῳ Πέτρῳ καὶ Φυγίᾳ εἰς Ρώμην, καὶ περὶ τῆς ἐν Ρώμῃ Συνοδῆς κατὰ Ἀπολινίαν, Σιγφώνη καὶ Ἀρκίου Φορέως.

Οὐάλης πτωχόμορφος πλείους αἶται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς πτωχόμορφου Ἀθανασίου, καὶ ὑποφωτισμῷ μήποτε γινώσκται εἰς τὴν ὑπερέχουσαν

πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκείνην, ἐν τῇ δούτέρῳ δὲ εἶτα τῇ Τραϊανῇ κοιμηθείς ὁ αἶμος, πτωχόμορφος καὶ ἐξ ἑτῆς πατριαρχούσας, κατέλιπον εἰς

τὸν αὐτὸν τόπον ἀνέβη τον Πέτρον, ἀνδρα δύλαβη
καὶ ἐκδοκίμον, τέτων ἀκκοσίτων ἐν Ἀντιόχειᾳ
ὅπῃ ἦν ὁ Βασιλεὺς Οὐάλης, κατῆλθεν ὁ Ἀντιόχει-
ας· Εὐζώης εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἔχων μετ' αὐτῷ μα-
5 υῖον τὸν Θεσσαροφύλακα τῷ Βασιλείῳ, καὶ γραμ-
ματα εἰς τὸν Ἐπαρχὸν Αἰγύπτου, καὶ ἔτι παρέδω-
κε Λακίῳ τὰς Ἐκκλησίας, τὸν δὲ Πέτρον ἔθετο
ἐν Φυλακῇ, ἐξ ἧς ἐκίχουσε ἐφυγον, ὡς αὐτὸς
μετὰ τῷ ὅκ τῷ δεσμοτηρίῳ φυγὼν ταῖς ἀπανταχῶ
10 Ἐκκλησίαις, γραφὰς διεπέμψατο. φυγὼν δὲ, πρὸς
Δάμασον τὸν Ἐπίσκοπον Ῥώμης ἀνέδραμε, σωκρά-
της βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ εἰκόςῃ, εἰκόςῃ πρῶ-
τῳ καὶ εἰκόςῃ δούτέρῳ. ὁ δὲ Σωζόμενος διηγήσατο
ταῦτα φησὶ, Πέτρος δὲ ὁ Ἐπίσκοπος διαδραῖ
15 ἀπὸ τῷ δεσμοτηρίῳ, ὡς πρὸς ὁμόδοξον τῶν
Ῥωμαίων Ἐπίσκοπον ἡὸς ἐπιτυχῶν ἀνέπλευσε,

βιβλίῳ ἕκτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ ὁ Πά-
πας ταῖνυ πεσλαβόμῃ τὸν Πέτρον, Συνοδὸν
συνεκρέτησεν ἐν Ῥώμῃ, ἣτις τὸν αὐτὸν Ἀπολινά-
ριον, Στέφανόν τε τὸν αὐτῷ μαθητῶν καὶ τὸν Φό-
μιον Λακίον ἀνεθεματίσεν. ταῦτα τὸ Συνοδικόν.
ὁ δὲ Σωζόμενος εἰπὼν τὰ περὶ τῆς Αἱρέσεως Ἀπο-
λινάριον ἐπήγαγε, μαθὼν ταῦτῳ τῷ Ἀρεσιν εἰς
πολλὰς. ἔρπον πρώτος Δάμασος ὁ Ῥωμαίων Ἐπί-
σκοπος, καὶ Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας, Συνοδὸν γυνο-
μῆς ἐν Ῥώμῃ, ἐκδοκίαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας ἐψηφίσαντο, βιβλίῳ οἷον κεφαλαίῳ εἰκόςῃ
πέμπτῳ. ἀλλὰ καὶ ὁ Θεοφάνης τῷ Σωζόμενῳ συνῆθε-
ται λέγων, ὁ Ῥώμης Δάμασος καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας
Πέτρος πρώτοι τὸν Ἀπολινάριον συνοδικῶς ἀπε-
κήρυξαν. ἐγὼν δὲ ἡ ἀρεσις τῆς Συνοδῆ ταύ-
της ὅν ἔτι τελεκομένη ἐβδόμηκοςῃ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

20 Ἀποδείξει δὴ ἔχῃ ὡς πρὸς μοναρχίῳ, ἀλλ' ὡς πρὸς ὁμόπιστον καὶ ἰσόημον τὸν Ῥώμης ὁ Πέτρος ἀνέπλευσε, τὸν
θάνατον φυγὼν καὶ ὅτι πρὸς τῷ Σωζόμενῳ τῷ Πέτρῳ Δαμάσῳ τὸν Ἀπολινάριον ἀπεκήρυξαν.

Σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Πέτρος ἔχῃ ὡς εἰς μοναρχί-
ῳ, ἀλλ' ὡς εἰς ὁμόπιστον ἀνέπλευσε τὸν Δάμασον,
καὶ μάλιστα διὰ τὸ εἶναι ἐκ τῆς Βασιλείας ὁμοδόξον, καὶ γὰρ
25 θάνατον περσοδῶν, καὶ φυγὼν ἀπὸ τῷ δεσμοτηρίῳ,
πρὸς ἔχῃ φυγῆν, ἀλλ' ἡ ὅπῃ ἦν ἐφοβία διὰ τὸν ὁμο-
δόξον Βασιλέα. ἐνέκισσε δὲ ὅτι εἰς τὰς λαϊκὰς
ὁ Ἐπίσκοπος, ἀλλ' εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ὁ Ἐπίσκοπος,
καὶ ἔκῃ εἰς τὸν ἀπλῶς Ἐπίσκοπον ὁ Πατριάρχης,
30 ἀλλ' εἰς τὸν Πατριάρχῳ ὁ Πατριάρχης. δούτερον,
ὅτι ἡ κοινότης ὑπερέχει τῆς μονότητος, ἥτοι εἰ πο-
λλοὶ ὁμοδόξοι Ἐπίσκοποι τῷ αὐτῷ Ἐπισκόπῳ, τῷ
τῶν ἡ Συνοδος τῷ Πάπα, ὅθεν ἔρμαιον εὐρὼν ὁ Δά-
μασος τὸν Πέτρον, πρὸς μέζονα καὶ τελεσιτέραν
35 δυνάμειν τῆς Συνοδῆ ὡς ὑποσολικῇ θρόνῳ ἡ γέ-
μῃον πεσλαβόμῃ, συνεκρέτησε Συνοδὸν. τρί-
τον, ὅτι ἐξίσσε ὁ Δάμασος καὶ Πέτρος συνοδικῶς
τὸν Ἀπολινάριον ἀπεκήρυξαν, ἔτι μὴ ὡς ἐξάρχον-
τες, ἔκῃ ἄλλως μὴ τοι ὁ Δάμασος καὶ ἄλλως ὁ Πέ-
40 τρος, ἀλλ' ἐξίσσε ὁ Δάμασος καὶ ὁ Πέτρος, καὶ
ἐμόνοι, ἀλλὰ συνοδικῶς καὶ μετὰ τῶν πολλῶν. τέ-
ταρτον, ὅτι πρώτοι Δάμασος καὶ Πέτρος τὸν Ἀ-
πολινάριον ἀπεκήρυξαν, ἐν τῇ δύσει μὴ τοι, ἐν
γὰρ τῇ Ἀνατολῇ καὶ Ἀπολινάριος καὶ ἡ ἄρεσις αὐτῷ
45 ἀπεκήρυχθησαν πολλὰς, καὶ ἰδὲ τὸν Ἐπιφάνιον
Αἱρέσει ἐβδόμηκοςῃ ἐβδόμῃ, ἥτοι διμοιρετῶν (εἰπο-
μῇ ταῦτα ἀνωτέρω, ἀλλὰ παλιλογητέον) λέγοντα,
ὅτι οἱ κατὰ τὸν Ἀπολινάριον λέγοντες, εἰς πολλῶν
παράλλῳ κατέστησαν τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, δι-
50 ὅς καὶ ἀνάγκη γέγονε Συνοδὸν συνεκρηθῆναι καὶ
ἀναθεματίσαι τὰς τοιαύτας. καὶ ὁ Ἀθανάσιος κα-
τὰ τῶν τοιαύτων λεγόντων ἡγαγὰς ἐπιστολῶν
γράφαι πρὸς τὸν ἀντιστοιχῶν Ἐπίσκοπον Ἐπί-
κτιπῃ. σαφῶς δὲ περὶ πίστεως γράφας ὁμα-
καρίτης Ἀθανάσιῳ, ἐν ταύτῃ καὶ τὰς αὐτὰ φά-

σκοντας καὶ τὰ ἐκείνους ἀπεκήρυξε. ταῦτα ἐν τῇ
αὐτῇ Αἱρέσει, ἐν ἣ καὶ τῷ ἐπιστολῶν τῆς Συνοδῆ
ταύτης κατέταξε. πέμπτῳ, ὁ Ἐπιφάνιος λέγει ὅτι
τῇ αὐτῇ Αἱρέσει, ὅτι ἀπελθὼν εἰς Ἀντιόχειαν ἐ-
φροντίσει περὶ τῆς Αἱρέσεως Οὐϊταλίου, περσοκει-
μῆς ὡς ἐρηται τῷ δόγματι τῷ Ἀπολινάριῳ. καὶ
ὁ Παυλῖνος ὁκθεσιν ἦν ἔγραψε περὶ τῆς ἁγίας
Τριάδος, καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τῷ Χρι-
στῷ, πρῶτον λόγολογίας χάριν χερὶ τῷ μακα-
ρίτῃ πατρὶς ἡμῶν Ἀθανάσιῳ ἀπέδωκε, ὑπερον
περσοφέρει τῷ Ἐπιφάνιῳ, καὶ καθεξῆς ὁ Ἐπιφά-
νιος κατήλεγχε τῷ Ἀρεσιν Ἀπολινάριῳ, καὶ τὸν
μαθητῶν αὐτῷ Οὐϊπλίον. ὅταν, ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
Συνοδος ἡ συσταθεῖσα ἐν ἔτι τελεκομένης ἐξί-
κοςῃ δούτέρῳ ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Ἀθανάσιῳ, Εὐ-
σεβίῳ Ἰταλῷ, Ἀσερίῳ Πέτρῳ, καὶ τῶν λοιπῶν
ὡς διελέγηται ἀνωτέρω κεφαλαίῳ δωδεκάτῳ, εἰ καὶ
μὴ ὀνομασί, ἀλλ' ὁμῶς συνεπιγυμῆς ἀνεθεματίσεν
τῷ Ἀρεσιν Ἀπολινάριῳ. καὶ περὶ τῆς ἐκδόσεως οἰ-
κονομίας κατὰ τῆς Αἱρέσεως ταύτης ἐξέθετο τῷ
ἀληθῇ καὶ ὁσεβῇ πίστιν. ἐβδόμον, συμπέρασμα
τῷ λόγῳ, οἱ Ἀνατολικὸι ἰδίως καὶ συνοδικῶς κα-
τήλεγξαν, ἀπεκήρυξαν καὶ ἀνεθεματίσαν Ἀπο-
λινάριον καὶ τῷ Ἀρεσιν αὐτῷ, Δάμασος δὲ καὶ
Πέτρος καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ Συνοδος ἀνεθεματίσαν πρώτοι
ἐν δύσει τὸν Ἀπολινάριον καὶ τὰς μαθητὰς αὐτῷ.
τῷ δὲ καὶ ἡ παρῶσα ἐπιστολὴ τῷ Δαμάσῳ βεβαίῳ, καὶ
γὰρ λέγει πῶς Ἐπισκόποις ὁ Δάμασος ταῦτα ῥητῶς
τί τῶν παρ' ἡμῶν ζητεῖται τῷ καθάρσειν τιμο-
θεῖς, ὅς καὶ ἐν ταῦτα κρίσει τῆς ὑποσολικῆς κα-
θέδεσθαι, παρὼντος καὶ Πέτρος τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀλε-
ξανδρείας καθηρέθη αἶμα τῷ διδασκάλῳ αὐτῷ
Ἀπολινάριῳ. καὶ δὲ καὶ ἐν ταῦτα δηλοῖ ὅτι περ-
καθήρητο καὶ ἄλλα καὶ.

ΠΑΡΑ

ὅτι ἐκ τῆς Δαμάσκου Ῥώμης πρὸς τινὰς Ἀκαταλικὰς Ἐπισκόπους Ἐπιστολῇ περὶ καθαιρέσεως τῆς
Ἀπολιταριστῆ Τιμοθέου σωάγεται πλὴν τῆς ἐκ Νιγηρίας ἀλλοτρίης μὴ λέγειν Συμώδου, ἢ ἀλλοτρίαν πίσιν
φυλάττειν, ἐὼς ὅτι τῷ τῷ Πέτρῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ πᾶσι Ἀποστόλοις, καὶ ὅτι ἡ τῆς Συμώδου ἀπόφα- 5
σις λέγεται καὶ Πατριάρχου καὶ Μητροπολίτου, ἐκ δὲ τούτων καὶ ἐκ τῆς καθαιρέσεως. οἰχεται ὁ μοναρχ-
ικὸν τῷ Πάπῳ Ῥώμης.

Ὁ μόνον ὁ Στέφανος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις μα-
θηταῖς τῷ Ἀπολινάριε Τιμόθεε κατέμνηται,
ὡπὲρ ἡ πενήτην ἐχίδνης ἀποκύημα ἐν τῇ Ἀνα-
τολίᾳ κατέχει τὸν τῆς Αἰρέσεως ἰόν, περὶ ἧν ἡνέ-
των Ἀνατολικῶν Ἐπισκόπων ἔγραψαν τῷ Δα-
μάσῳ ἵνα κἀκεῖνον καθαιρέσει υποβάλλῃ, ὁ δὲ
ἔγραψε αὐτοῖς ὁπισθὸν δηλῶν τὴν καθαι-
ρῆσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ αὐτὴν τίθησιν ὁ Θεοδώριτος λέ-
γων πέμπτῳ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ. ἐν ᾗ σημείωσαι ὅτι ὡς
τὴν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον ἔκ. ἔστιν ἀπὲν ἄλλῃ Σύνο-
δον. δεύτερον, ὅτι ἡ Ἀποστολικὴ πίστις ὡς τὴν
ἐν Νικαίᾳ πατέρων ἐξετέθη κατέβηται. τρί-
τον, ἵνα ὁ γνωσκὼν ἑαυτὸν Χριστιανὸν ἐκεί-
νο φυλάττειν ὀφείλῃ, ὅπερ ὡς τὴν Ἀποστόλων πα-
ρεδόθη. καὶ λοιπὸν σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἔχ. ὁ
Πάπας ἐξοχικῶς διδάσκει, ἀλλ' οἱ πατέρες, καὶ ὁ
Πέτρος παρίδωκε τὴν πίσιν, ἀλλ' οἱ Ἀπόστολοι,
καὶ τὴν πίσιν ἔχ. ὁ Ῥώμης, ἀλλ' οἱ πατέρες βε-
βαιῶσι, καὶ οἵ τε καὶ ἀντιώχου τὸ βέβηλον τῆς
μοναρχίας διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀξίωμα. δεύτερον,
οἱ τῆς Ἀνατολῆς Ἐπίσκοποι οἱ ἔγραψαντες τῷ Δα-
μάσῳ, καὶ πρὸς ἐκείνας ἀποκρίσεις καὶ ἕτος ἔγρα-
ψαν, ὅτι ἦσαν οἱ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας
ἡγέμενοι, ἀλλ' ἦσαν ἡνέ, καὶ μάλιστα Ἀντι-
οχείς, καὶ καὶ ἰδίως ἡνὼχαι ἡ Αἰρεσις, καὶ δὴ
λον ἐκ τῷ Ἐπιφανίῳ ὡς εἴρηται ἀνωτέρω λέγοντος,
ὅτι οἱ κατὰ τὸν Ἀπολινάριον λέγοντες, εἰς πολ-
λὴν παρεχλὺ κατέστησαν τὰ ἀνωτερικὰ μέρη,
τῆς Ἀνατολῆς δηλονότι, καὶ πάντα φησὶν, ἀλλὰ τὰ
ἀνωτερικὰ, ἅτινα ἐξ ἐκείνης ἦσαν τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ,
ἐπειδὴ ἐκείσε μάλιστα ὡς εἴρηται ἡ Αἰρεσις ἐδιδά-
σκετο, καὶ ἐκείνων τῶν μερῶν οἱ Ἐπίσκοποι ἔγρα-
ψαν πρὸς τὸν Δάμασον, καὶ ἔγραψαν δὲ ἵνα ὁ
Ῥώμης ὡς κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας κα-
θαιρέσει υποβάλλῃ τὸν Τιμόθεον, ἀλλὰ διὰ
τὸ εἶναι τὴν Ἀντιοχίαν Ἐκκλησίαν ἐλπίσκειν τῆς
βίας τῶν τυράννων Βασιλέων, ἐν δὲ τῇ Ἀνατολῇ

Διὰ τὸ ἡγεμονεῖν τὴν Οὐάλοισα, καὶ γὰρ ὅτε
 σιωπήθοις ἡ παρῆσα ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸς, ὅς οὐα- 10
 λης ἐβασίλευον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ τῆτο δὴ-
 λον ἐστὶν ἐκ τῆ ἐν αὐτῇ παρεῖναι τὸν Ἀλεξαν-
 δρείας Πέτρον, ὅς τις ἐθαυόντ' τὴν Οὐάλοισα,
 ἀλλ' ἀναχωρήσαντος διὰ Ἀντιοχείας εἰς Κωνσταντι-
 νουπόλιν, κατήλθον εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐτι ζώντος αὐ- 15
 τῆ. εἶτα ἐκ' ἐγραψαν ἵνα μόνῃ ἡρώμαϊκῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ καθαρῆσαι ὑποβάλλῃ τὸν Τιμόθεον, ἀλλ' ἵνα
 ὡς ἀπεκήρυξαν αὐτὸν πολλοὶ τῶν Ἀνατολικῶν δι-
 δασκάλων ἰδίως, καὶ καθηρέκασε αὐτὸν πολλοὶ
 ἐν τῇ Ἀνατολῇ Συνοδοί, καθαρῆσαι ὑποβάλλῃ 20
 αὐτὸν καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία Διὰ μείζονα κατὰ
 κρίσιν τῆς Ἀρέσεως, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐδίδωσι τῷ
 Ῥώμης μοναρχικὸν ἀξίωμα, τῆτο μὲν, ὅτι ἐκα-
 θήρηκεν αὐτὸν μόνον ὁ Ῥώμης, ἀλλ' ἡ Ῥωμαϊκὴ
 Ἐκκλησία, τετέστι ἡ ὁ Ῥώμῃ τῶν Δυτικῶν Ἐπισκό- 25
 πων Συνοδὸς, καὶ πρὸς τῆς μετὰ Πέτρον τῆ
 Ἀλεξανδρείας. τῆτο δὲ, ὅτι καὶ μερικαὶ Συνοδοί
 τὰς Οἰκουμενικὰς ἐβεβαίωσαν ὡς πολλὰς εἰρηται-
 ανώτερος, εἰδὲ καὶ κατ' ὑπόθεσιν πρῶτος ἔκρινον
 ὁ Ῥώμης καὶ κατέκρινε τὴν Ἀρεσιν Ἀπολιναρίου, 30
 ἐδὲ τῆτο μοναρχικὸν αὐτῷ ἐδίδε ἀξίωμα, ἐπειδὴ
 ἐ μόνος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἔκρινον ὅτως, Ἀλέ-
 ξανδρος Ἀλεξανδρείας πρῶτος κρίσει τῆς Δοξολο-
 γικῆς αὐτῷ κατέδρας ἀνεθεμάτισε τὸν Ἀρειον.
 ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος κρίσει τῆς Δοξολογικῆς 35
 αὐτῷ κατέδρας ἀνεθεμάτισε πρῶτος τὴν Μονοθε-
 λήτας, καὶ ἄλλα δὲ τριῶντα συνέβη ἐν τῇ καθόλου
 Ἐκκλησίᾳ, ἅτινα εἰρηται καὶ ἐρηθίσεται. ὥς
 ἡ Ῥώμῃ Δοξολογικὴ κατέδρας, ἀλλ' ἐ μόνῃ, καὶ
 κρίνει, ἀλλ' ἐ μόνῃ. κρίσιν δὲ τῆς Δοξολογικῆς κα- 40
 τέδρας εἶπε τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνοδοῦ τὴν Δοξοφασιν,
 ὅπερ καὶ αὐτὸ τὸ τὴν Δοξοφασιν τῆς Συνοδοῦ λέγεσθαι
 πολλὰς Δοξοφασιν τῆ Πατριάρχου, ἰδιόν ἐστιν ἐ μόν-
 ον τῶν Πατριαρχικῶν Θρόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν Μη-
 τροπολιτικῶν, ὡς εἰρηται καὶ ἐρηθίσεται, 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5',

ὅτι ὁκ τῆς αὐωτέρου ἀποστολῆς τῷ Δαμάσκῳ ἐδὼν μοναρχικὸν δηλεῖται, ὥτε ὁκ πάλιν κατὰ κοινὴν ἐγκω-
μίων, ἢ δειξάντων, εἰσι γεμίσαντες καὶ ἐκ τῶν θεσπεσίων ἐδίδονται τῷ Εὐάγγελῳ ἀξιωματικῇ μοναρχίᾳ.

Τὴν καὶ ἐκ τῆς ὑποβολῆς ταύτης τῇ Δαμάσῳ δέ-
κνυσαι, αὐτὸς γὰρ ἐκ ἑσσο ὡς αὐτῇ εὐημάτι
μοναρχίαν, ἣ καθόλα ἐξουσίαν δηλῶν, ἀλλ' ὅτι
κρίσει τῆς ὑποβολικῆς καθέδρας παρόντος καὶ πεί-

τρε τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας καθέστη ὁ Τι-
 μόθεος ἅμα τῇ Διδασκάλῳ αὐτῷ Ἀπολινάριῳ,
 κρίσιν δὲ τῆς ὑποστυλῆς καθέδρας τῷ ὡς Ῥώμῃ
 Σύνοδον ἔπει ὡς εἴρηται, περὶ ἐθῆκε δὲ καὶ τὴν
 Πέτρην

214

ὁ θεὸς χρυσόμομος, ὃς εἰς τὴν πέμπτην ὁμιλίαν εἰς τὸν ματθαῖον λέγει, εἰ αἱ ἑβραῖαι προβαλὼσαι ἐτέρως ἐρμηνεύσας λέγοντες ὅτι ἐκ ἡποῦ ὁ πεμφθὴς παρθένος, ἀλλὰ Νεαῖν, λέγομεν, ὅτι μᾶλλον ἀπάντων τὸ ἀξιόπιστον αἱ ἑβδομήκοντα ἔχουσιν αὐτὴν διηγήσας, ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι μετὰ Χριστὸν ἡρμηνεύσαν, καὶ ἐπαχθεῖα εἰρήκασιν, καὶ τὰς πεμφθεῖσας συνεισέλασαν ἐξεπίτηδες, εἰ δὲ ἑβδομήκοντα πρὸ ἑκάστου καὶ πλεόντων ἐπὶ τῆς τῆ Χρυσῆ παραστάσεως ὅτι τὰ ἐλθόντες, καὶ πρῶτοι οὐπὲς, πάσης τριάντης ὑποψίας εἰσὶν ἀπληθυνόμενοι, καὶ ἀπὸ τὸν χρόνον, καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος, καὶ ἀπὸ τὴν συμφωνίαν. τὰ αὐτὰ βεβαίως καὶ ὁμῶς

καὶ ἰσχυριανὸς Νεαῖν ἑκατοστῇ παραφρασίᾳ ὅτι καὶ ὁ αὐτὸς λέγων ἐν πάσι τῷ χρυσόμω. καὶ ὁ ἐπιφανὴς Αἰρέσις πρώτη λέγει, ὅτι παρὰ τὴν δεκάτην γενεὰ δι' ἐπὶ διαχίλιον ἀποστόλων ἐξήκοντα δύο, καὶ ὁ κατακλυσμὸς πέμπεται. καὶ ὁ σὴμ ὡς ἐπὶ ἑκατὸν πέντε ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ, ἐξ ἧς ἔτις ἕως ἀπώτησεν ὁ Ἀβραάμ τῷ Μελλίσειδεκ παρερξὺν ἔτι χίλια ἐκὼν καὶ τελέοντα, καὶ ὁ χρυσόμομος λόγῳ ὁ γδοηκστῷ δευτέρῳ τόμῳ ἰσχυρῶς φησὶ, τὸν Παράδεισον πεντακτὸς χίλια ἔτη κατακλυσμῶν, σήμερον ἡνέξεν ἡμῖν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ.

15

Περὶ τῆς κατὰ σύγκελλον καὶ τὰς ἀρχὰς τίνες ἡμαρτον ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς κατακλυσμῆς, καὶ τίνες ἀπὸ τῆς κατακλυσμῆς μέχρι τῆς Ἀβραάμ εἰς τὴν παλαιὰν γραφὴν.

Σημεῖοι ὁ σύγκελλος καὶ δὴ καὶ ἀποδείκνυσιν, ὅτι αἱ συναρτῶσαι ἡμαρτον εἰς τὴν παλαιὰν γραφὴν ἐν πολλοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς κατακλυσμῆς. οἱ ἑβραῖοι δὲ καὶ ἀπὸ τῆς κατακλυσμῆς ἕως τῆς Ἀβραάμ. ὅτι δὲ ἡμαρτηκότων τὸ ἑβραϊκόν, δηλονότι, ὑποτίθεται γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις τῆς Νῶε καὶ τῆς Ἀβραάμ, καὶ ἕως πονητικῶς ὁ γδοὲ ἔτις τῆς Ἀβραάμ λέγει ὅτι ἔζησεν ὁ Νῶε, ὅπερ φανερόν ἐστι ψάλλας. ὅτι τῇ τῶν ἱεραίων γραφῇ ἐκ ἐστὶ τὸ, ὡρξάνω χερσίν μου καὶ πόδας μου, καὶ ταύτη οἱ Βυβαγγελισαὶ ψάλλας τὴν γραφὴν περιβάλλονται, αἱ μὲν ἡτῶν ἱεραίων γραφῇ ἑβραϊστὶ γεγραμμένη τῆς ἀληθείας ἔχεται. καὶ δὴ καὶ ἰσχυρῶς ἐν τῇ μετὰ Τρύφωνος Διαλέξει ἔφη τὰς ἱεραίας ἀφελῆσθαι ἐκ τῆς ἐννοητικῆς πέμπτης ψαλλῆς τὴν ἀπὸ τῆς ξύλης. καὶ ἰωσήπος βιβλίῳ πρώτῳ τῆς ἀρχαίας

τῆς κεφαλῆς πέμπτῃ τὴν πεμφθόντα κόρυθα 20 ὅτι τῆς κατακλυσμῆς ἔφη μὴ ἀναστῆσαι κατὰ τὴν τῶν ἐβδομήκοντα δηλονότι ἐρμηνείαν, ὥς συμπορεύει καὶ χρυσόμομος ὁμιλίᾳ εἰκοστῇ ὅτι εἰς τὴν ἰσχυρίαν. ὅτι φησὶ καὶ Αὐγουστίνος κατὰ Φαύστον, καὶ Ἀμβρόσιος περὶ τῆς Κιβωτῆς, καὶ ἱερώνυμος ἐν 25 τῇ ἀποφασίᾳ, καὶ ὁμοῦς ἡ ἑβραϊκὴ ἀποφασίᾳ λέγουσα, καὶ ἀνέστρεψε, καὶ ἄλλα πολλὰ αἱ ἰεραῖοι περιβάλλουσι, περὶ ὧν καὶ τὰ παρὸντος λέγειν. ὅθεν ὁ Ῥάββι Ἡλίας ἀποφασίᾳ τὴν νῦν ἔσσαν ἀπὸ τοῖς ἱεραίοις γραφῇ τῆς ἀρχαίας διακρίνεται, 30 ὡς καλῶς λέγει ὁ σύγκελλος, ὅτι αἱ ἐβδομήκοντα ἐκ παλαιᾶς καὶ ἀδιασφόρως ἀνὴ γραφῆς ἡρμηνεύσαν, ἢ καὶ ἡμᾶς κεχρημένοι, ἢ περιέχει καὶ ἡ ἐκκλησιὰ ἐκ ἀποδείξεως τῶν ἀποστόλων λαμβάνει.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ.

Ὅτι ἡ τῶν ἐβδομήκοντα ἐρμηνεία κατὰ τὰς παλαιὰς ἀρχὰς πατέρας ἢ αὐτὴ ἐπὶ τῇ ἀρχαιοτάτῃ, καὶ ὅτι ἀληθὴς, ὡς φασὶν οἰνωτέροι τῶν Αἰρετικῶν, λεγόντων ἐκ ὀφείλει ἐννοεῖν ταυτὶ ὡς οἱ πατέρες ἡρμήνευσαν, ἀλλ' ὡς ἐκάστῳ δίδωσι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον γνώσκων, ὅπερ ἐφύρεμά ἐστι τῆς πονηρίας.

Τίνες τῶν νέων Αἰρετικῶν ἀποδείκνυσιν δεῖξαι τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἐβδομήκοντα μὴ εἶναι τὴν αὐτὴν τῇ ἀρχαιοτάτῃ ἀνὴ γραφῇ. ἡμᾶς ὁμοῦς μᾶλλον πιστόμεθα καὶ πιστεύομεν ἰσχυρῶς, Εὐσεβίῳ, Χρυσόμῳ, Ἀθανασίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀρχαίοις πατέρας ἡμῶν, ἐξ ὧν οἱ πολλοὶ ἕκοντον ἦσαν σοφώτατοι, ἀλλὰ καὶ ἀγιώτατοι, ὅσον Ἀναπολικοί, ὅσον καὶ Δυτικοί, ὅσον ἀπὸ τὸν Θρυάκτον τρόπον καὶ ὅν ἐξηγήσαντο οἱ ἐβδομήκοντα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν αὐτῆς, ὅθεν ὁ χρυσόμομος τόμῳ ὅτῳ λόγῳ εἰκοστῇ ἐβδόμῳ πρὸς ἱεραῖζοντας, φύλλοις τετρακοσίοις εἰκοσι καὶ τρισὶ φησὶν, ὅτι αἱ ἀπὸ τῆς Πτολεμαίας ἐρμηνεύσας γραφαί

ἐν τῇ Νεαῖν τῆς Σαραπίδος εἰσὶ μέχρι τῆς νῦν. δεύτερον, ὅτι ἡ ἀποστολικὴ αὐτῇ ἐρμηνεία τῶν ἐβδομήκοντα νῦν, αὐτῇ ἐστὶν ἐκείνη ἡ ἀρχαία καὶ ἀνόθευτος 40 κατὰ πάντα καὶ ἀποφασίᾳ ἀρεσκῆς. τρίτον, ὅτι αἱ ἐβδομήκοντα ἐρμηνεύσας αὐτῇ τῆς ἀρχαίας γραφῆς μέρεσιν ἐκ ἀπώτων ἀκριβολογηδῶς εἰς τὰς λέξεις, ἀλλ' εἰς τὸν νῦν τῆς γραφῆς, ὅθεν καὶ τὸν νῦν μάλιστα ἡρμηνεύσαν καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ὀνόματα 50 πύργων, ὅτι πολλοὶ τῶν πατέρων ἐξηγούμενοι τινὰ μέρη τῆς γραφῆς, ὅτι τινι λέξεσιν ἐχρήσαντο πολλὰ λακίς τὰς ἐρμηνείας ἀκύλῃ, Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου, καὶ τὰ ἐκ ὅτι παρῆχον ἀποτίμησιν τινὰ τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν ἐρμηνεύων μᾶλλον τῆς ἐρμηνείας τῶν ἐβδο-

ἑδομήκοντα, ἀλλὰ διὰ σαφήνειαν τῶν ἡρμηνού-
 μων ῥημάτων καὶ ἑτέρων γραφικῶν ῥημάτων, καὶ
 ἵνα δείξωσι τὸν ἐν ταῖς γραφαῖς τῷ παναγίῳ Πνύ-
 ματος πλάτων, ἐπαδὴ ἐμὴ καὶ τῇ αὐτῇ λέξει
 7 παρέχει γνώσκων πολλὰ καὶ διαφορὰ νοήματα,
 καὶ πάντα σωτηρίζοντα πρὸς τὴν ἐξ ὁδοῦ πίσιν.
 πέμπτου, ὅτι μετὰ τὴν ὁδηγίαν τῆς σωτηρίας ἐν τῇ
 ῥητοῖς τὴν παλαιὰν οἰκονομίαν ἐνέθεσαν, φερό-
 10 μενοι καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τῆς κυρίας, ὅθεν καὶ
 πολλὰ παρήλλαξαν τῆς γραφῆς μέρη, ὡς ὁ σύγ-
 κελος εἶρηκεν ἀνωτέρω, καὶ προσέτι τινὰ μέρη
 τῆς ἁγίας γραφῆς ἀρνεῖται, ὡς τὸ τῷ ἰωάννῃ καὶ
 ἑτέρων, περὶ ὧν ἔτι παρόντες λέγειν ὅκτον, ἐ-
 15 παδὴ τινὲς τῶν ἐθνικῶν ὡς ὁ Περφύριος καὶ ἄλλοι,
 καὶ τινὲς τῶν ἁρχαίων καὶ νέων Αἰρετικῶν τινὰ μέρη
 τῆς παλαιᾶς γραφῆς καὶ νέας ἀρνεῖται, τινὰ δὲ
 ὁρῶντες καὶ παρερμηνεύουσι, τινὰ δὲ καὶ ἐνέθε-
 20 σαν, ὡς ἐν ἁλλοῖς ἐρεῖται, ἡμεῖς τὴν ἁγίαν γρα-
 φὴν ὥτως ἐννοούμεν ὡς ἐνέθεσαν καὶ ἡρμήνευσαν
 αὐτὴν οἱ ἅγιοι πατέρες, ὡς ἡ ἐν Τρεῖσι Συνο-
 δῷ ἐρίξεν κανὼν δεκάτῳ ἐνάτῳ, καὶ πᾶσαι
 αἰλοπαῖ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ, καὶ οἱ ἁρχαῖοι
 25 ἅγιοι πατέρες ἔκρινον καὶ ἐβεβαίωσαν. ὅθεν
 ὁ Λυγαρίος κατὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Θεμελίᾳ κα-
 25 φιλίᾳ πέμπτῳ, τὸ Εὐαγγέλιον ὡς ἀληθὲς τι-

εἶπεν, διότι ἡ Ἐκκλησία παρέδωκεν ἔφη. ἑδο-
 30 δον, οἱ ἅγιοι πατέρες ἐξηγούμενοι τὴν γραφὴν,
 εἰς ἣν μερὲς νομίζονται ἀσύμφωνοι παρὰ τῶν
 νέων Αἰρετικῶν, διότι τάχα ἐλέγχει τὰ αὐ-
 τὰ, καὶ ὁμῶς ῥητοῖς ὅτι ἐλέγχειν ἀντικείμενα
 καὶ ἀσύμφωνα τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ πάν-
 τα σωτρίζουσιν εἰς τὴν κοινὴν δόξαν αὐτῆς.
 ὁ γὰρ, τὸ τὰς νέας Αἰρετικὰς φρενῶν τε καὶ λέγειν ὅτι
 ἐκαστὸς ἡρμήνευσεν τὴν ἑαυτοῦ γραφὴν οἱ ἅγιοι
 πατέρες, ἀλλὰ καθὼς τὸ Πνῦμα δίδωσιν ἐκάστῳ
 γνώσκων, ὥτως οφείλει ταύτῃ ἐννοεῖν, τὸ το-
 35 ὡς ἀλλότριον τῷ ὁκκλησιαστικῷ φρονήματι, καὶ
 ὡς μυρίων Αἰρέσεων αἰτίον, καὶ μάλιστα ὡς ἐ-
 φύρημα ὃν τὰ ἀντικείμενα καὶ πονηρὰ πνύματος,
 πάπτρῳσι ἀναθεματίζομεν. ἕνατον, τὸ νομίζειν
 τὰς λατύνει εἶναι μόνον τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης
 ἐξηγητὴν ἐξάρετον καὶ ἐκδιὰψάσον τῆς ἁγίας
 γραφῆς, ὡς βλάβος φημι καὶ ἀρετικὸν ἀπορρί-
 40 πτομεν, καὶ γὰρ προτιμητέοι οἱ ἅγιοι πατέρες ὡς
 λέγει καὶ αὐτοὶ οἱ ἁρχαῖοι ἐκκλησιαστικοὶ Πάπαι ἐν
 τοῖς συγγράμμασιν αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς
 αὐτῶν πρὸς τὰς οἰκουμενικὰς συνόδους, καὶ αὐτὴ
 βιασθεῖσα διώρισεν ἡ ἐν Τριδέντῳ Συνόδῳ, καὶ
 ἰδὲ κατωτέρω τὸν τόπον αὐτῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι τὸ κεφάλαιον ἀναμάρτητον εἶναι τὸν Ῥώμης, καὶ διορθωτὴν ἅκρον τῶν βιβλίων τῆς θείας γραφῆς καὶ
 30 τῶν Θεολόγων, συμπραίνετον ἐν ταῦτα ὁποῖοτε συγγραφεῶν, ὁποῖοτε τῶν ὁποβαλλόντων τὰς διορθώσεις
 καὶ ὁποδοχὰς καὶ βεβαιότητας τῶν Παπῶν, καὶ ὁποῖοτε τῶν ἀντειπόντων αὐτοῖς ἐγκρίτων πατέρων καὶ Ἐκκλη-
 σίων μήτε κεφάλαιον ἀναμάρτητον, ἢ διορθωτὴν τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν Θεολόγων, μήτε μονάρχην εἶναι.

35 Ἀλλ' ἐλθόντες εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐποθέσεως
 ἡμῶν, τὸν Πάπαν τοῖσι ἐδοῖ ἄλλο ἐβεβαίω-
 κεν τὸ ἀναμάρτητον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς τὸ εἶναι
 αὐτὸν διορθωτὴν ἅκρον τῆς τῆς βιβλίας τῆς θεί-
 40 ας γραφῆς εἶναι ἀληθῶς καθολικῆς, καὶ ποῖα βι-
 βλία τῶν Θεολόγων εἶναι εὐσεβῆ, καὶ ὁμῶς ὥστε
 ἀμφοτέρω ὥστε ἐκάτερον ἐγκρίτως κελεῖται, ἢ
 διορθωτῆς. εἰδὲ καὶ ὡς τῶν τοιούτων νομίζεται,
 ἀλλὰ καὶ τὸ τοιοῦτον εἶναι, καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἁγί-
 45 οῖς συγγραφεῖς ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἢ ἐπεμψε πρὸς Στέ-
 φανον Πάπαν, ἥτις καίτοι ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν βι-
 βλίων, ἄλλα εὐαγγελιστὴς εἰς τὴν ἀποκάλυψιν,
 καὶ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν πατέρων
 ἐν τῇ ἐκείτῃ συλλογῇ τὸ μὲν δεκάτῳ τριτῷ, ὅπου
 ταῦτα φησὶν, ἄρτι εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἱ-
 50 στορίας δέκα σωεγράφα βιβλία, καὶ εἰ καὶ δο-
 κᾶμεν ὅτι ταῖς τῶν ἱερῶν γραφῶν μαρτυρίαις
 τῇ ἀληθείᾳ πίστιν συμφωνήσας ἐρεῖδομαι, πλὴν
 τὴν ἐμὴν πακύνωσιν ἐπὶ βλίσκων, ζητῶ ἵνα τῷ
 ὑμετέρῳ προσέτι θεσπισματι σερεωθῶσιν, ὅπως
 ἡδοῖα πάρεξ ἐμὴ ἄλλων συγγραφεῶν πεποιηθῶσιν

ἰδῶσιν, ἀλλ' ἐχὼ διὰ τὸ ἡ ἐλευθερία ἐπέπεσον
 ὅτι ἡ πακύνωσις ἐλευθέρως ἐαυτῷ ἐπέκλιτε. καὶ
 σημεῖωσαι ὅτι πρὸ τῆς Ἀμβροσίου τέττε ἐδοῖ Πάπας
 μηδενὸς Θεολόγου βιβλία διορθώσαντο. δεῦτερον,
 τῆς Λυγαρίου τὴν διδασκαλίαν ὅσον εἰς τὸ παρὲν
 ῥητοῖς, τὴν περὶ αὐτῆς καὶ χάριτος ἀπεδέξαντο
 οἱ Πάπαι Ἰννοκεντίῳ πρῶτος, Ζώημος, Βονιφάτιος
 πρῶτος, Κελεστίνος καὶ Ὀρμίσδος, οἱ ἡγουμένους
 καὶ πολλοὶ τῶν σχολαστικῶν, πλὴν πολλοὶ ὀνομα-
 55 σοὶ καὶ σοφοὶ ἄνδρες καὶ ἄλλα καὶ, καὶ ἐν ταῖς
 Γαλιλαίαις ἐλευθέρως ἀπεχώρισαν τῆς γνώμης τῆς Λυ-
 γαρίου, καὶ κατ' αὐτῆς σωεγράψαν καὶ βιβλία,
 καὶ πάντες ἀπέθωπον ἐν τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας
 μὴ κατακερδαίνετες διότι ἐναντιώθησαν καὶ ἀντίπον
 τῷ διορισμῷ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἐμὴν ἀλλὰ
 καὶ πᾶσα ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐπὶ ἀδέχεται
 ταύτῃ τὴν γνώμην τῆς Λυγαρίου, ὡς ῥηθήσεται
 κατωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ δεκάτῳ πέμπτῳ
 παραγραφῇ πέμπτῳ. τρίτον, Γελάσιῳ. ὁ Πάπας
 κατέλογον ἐποίησε τῶν βιβλίων τῆς ἁγίας γραφῆς,
 καὶ ἰσχυρῶς περὶ τῶν ὧν ἀπέβαλε διώρισεν ἁπλῶς,
 πᾶσα τὰ τέτοις ὁμοῖα ἐμὸν ὁποβλήτα, ἀλλὰ

καὶ δεύτερὸν γε ᾧ δ' ἔλαξε βιβλίον.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΤΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΤΣΑΝΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ διαρίσεως τῆς ἱερουσύης, καὶ τῶ ἄλλου τῆς ἐνεργείας ἐκάστης διαρίσεως, καθ' ὃς οἱ Χριστιανοὶ καὶ οἱ Βασιλεῖς ἱερεῖς λέγονται.

Ἰπὴ ἔστιν ἡ τῆς ἀληθείας ἱερου-
συή, ἡ μίμ ἐστὶν ἡ μυστηριακὴ
ἡ διακονία εἰς τὰ λοιπὰ ἐξ
τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μυσ-
τήριον, ὡς ἔσα τὰ παλαιὰ
πνεύματος ὄργανον, ἥτις καὶ
διαφορὰς ἔχει ἐν αὐτῇ, ἐκ αὐ-
τῆς προαρίσεως, ἀλλ' ὑπὸ τῶν βαθμῶν, ἐπισκόπων
25 δηλοῦν, ἱερεῖς καὶ τῶν λοιπῶν. ἡ δὲ δεύτερα
δὲ ἱερουσύη ἐστὶν ἐκείνη καὶ ἕκαστος Χριστιανὸς ὁρ-
θόδοξος μάλιστα μετὰ τὸ βράβεισμα λαμβάνει, καὶ
ἐπὶ διπλῇ, ἡ πρώτη ἐπὶ κατὰ τὸν Χριστιανὸν ἀγα-
θοεργῶν, ἀγαθοποιῶν καὶ ὅλων ὅλων ἐαυτὸν ἱεράει καὶ
30 προσφέρει τῷ Θεῷ θυσιὰν δικτύου καὶ δάρεσιν,
καὶ γίνεται Χριστὸς δυνάστης, καὶ πληροῖ εἰς ἐαυτὸν
τὸ ἀρημῶν εἰς τὸ ἄσκημα τῶν ἀσμάτων, μύρον ὁκο-
ποιουμένου ὀνομάσει, κατ' ὃ καὶ ὁ Πατριάρχης Ἰσαάκ
ἔλεγεν περὶ τῆς ἱακώβ, ἡ ὁσμή τῆς ἡμέρας ὡς
45 ὁσμή ἀγαθῆς πλήρης, ὃν ἀλόγησον ὁ Κύριος, ἐπ-
μάνων τῷ ἁγίῳ θυσίαν καὶ ἀρετῶν καὶ ἁ-
χῶν ὁ ἀσκητῆς ἱακώβ, δι' ὃ καὶ νῦν ὁρῶν τὸν
Θεὸν ὀνομάσθαι ἐν τῇ Θεῷ. ἡ δὲ δεύτερα ἐπὶ κατὰ
50 τὸν ἕκαστον Χριστιανὸν ἔχει χρεὶς ἀπεδάξαι κατὰ
τὸ δυνάστην αὐτῆς, καὶ κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς
καὶ ὁ Χριστὸς δίδωκεν αὐτῇ ἀπὸ τῶν οἰκονομῶν τῆς
πλησίον, καὶ γίνεται Θεὸς ἀγαθός, ὁπότερῶν τὸν
ἀδελφὸν αὐτῆς ὁσπλάνης, καὶ ἐστὶν ἱερεὺς κατὰ
60 τὸ ἀρημῶν εἰς τὸν ἱερεὺς ἀποκαλύψιν, καὶ ἐποίησας
35 αὐτῆς Βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς. κατ' ὃν τρόπον ὁ μακά-
ριος Πέτρος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς ἱ-

ξέλαβε τῷ Προφეტῶν τῷ Ἰωάν. ἐπὶ δὲ κατὰ
ὑπερπερὶ καὶ ἀσύγκλειτον λόγον οἱ Βασιλεῖς τιᾶται
ἱερεῖς, ὡς δυνάμει βοηθεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπερ-
πάντα ἄλλον ἀνθρώπου, καὶ βεβαῖον τὸν λόγον
ἡμῶν τῶν πολλῶν, ὡς περὶ λέξομεν εἰς τὴν παρῶσαν
ἱστορίαν, καὶ μάλιστα καὶ τὸ παρὸν ὁ μέγας Κων-
σταντῖνος, ὅς τις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἐπισκόπων, φι-
λοφρονέμενος ἔλεγεν, ὅτι εἰμὶ καὶ ἐγὼ ὡς ἐπὶ
ἐπίσκοπος. καὶ ὅμως μὴ εἴς ἐπισκοπὴν τῆς
ἀνθρώπου, ἀλλὰ μάλιστα τῆς ἑσθῆς ἀνθρώπου,
ἐποικοδομουῦντες ὅτι τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων
καὶ Προφητῶν. ἐγὼ δὲ εἰμι ἐπίσκοπος τῆς ἀν-
θρώπου τῆς ἑσθῆς καὶ τῆς ἑσθῆς, τῆς μὲν ἑσθῆς, ὅτι φρον-
τίζω πρὸς παιδαγωγίαν καὶ ὁρῶν βίον τῆς ἑσθῆς ἀν-
θρώπου, καὶ γὰρ ἐδὲ ἐκ τῆς τῆς μάχαιραν φο-
ρῶ, τῆς δὲ ἑσθῆς, ἐπειδὴ συνεργός εἰμι ὑμῖν
πρὸς βεβίωσιν καὶ αὐξάνειν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως,
σωσεποικοδομῶν ὑπὸ τῇ τῇ θεμελίῳ τῶν ἀποστό-
λων καὶ Προφητῶν, καθὼς τυχὸν ἀρχιερεὺς ἢ
ἐμόνον ὁ ἁγίων διδάσκων τὸν νόμον, καὶ ἀγα-
θῶν πῶς ἐν τῇ Σκηνῇ, ἀλλὰ καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀρ-
χιερεὺς, κατ' ἑπερον τρόπον ἀγατάων τὸν νό-
μον, καὶ παιδαγωγῶν τὸν λαὸν ἀκέραιον λόγια
Θεοῦ ζῶντα, καὶ ζῆν καὶ εἶναι καὶ κινεῖσθαι ἐν αὐ-
τῇ. καὶ τὸ καὶ ὑπὸ Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος, καὶ ἰω-
σὴφ ὠνήργων οἱ ἱερεῖς τὰ τῆς νομικῆς ἱερουσύης,
καὶ μόνοι ἀσπέρωντο εἰς τὸ ὀρθότερον τῆς κατωπε-
τάματος καὶ ἐθυμίων. ἀλλὰ καὶ οἱ τρεῖς ἡγεῖς Βασι-
λεῖς τῆς Ἰσραήλ ἀξιώματι ὄντες, καὶ κατ' ὁπλῶν
εἶχοντες Θεοῦ ζῆλον, ἐκλήρυτον πολυτρόπως
τὸν

τὸν νόμον τῷ Θεῷ, καὶ ποιήσας νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐφρονήζον. Ἀλλὰ πῶς θεοσέβειαν τῷ λαῷ, ἱερεῖς καὶ αὐτοὶ μνόμενοι κατὰ ὑποβολικὸν ἀξίωμα τῷ Θεῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

5

Ὁ δὲ ὁμέγας Κωνσταντῖνος καὶ καθ' ὑποβολὴν ὁρθόδοξος, καὶ κατὰ ἄλλας εἰκοσιεξ τρεῖς ἐπίσκοπος ὤ.

Καὶ βεβαίωτατα ἐπίσκοπος ὡς ἀληθῶς ἦν ὁμέγας Κωνσταντῖνος καὶ ὡς ἐπιμὴν ἀντιέτω βιβλίω δούτῳ, καὶ περὶ ἄλλοις τρόποις, πρώτον, ὅτι πρῶτος τὸ προσκυνητὸν σημεῖον τῷ Ἰησοῦ Σταυρῷ ἔβαλον εἰς τὴν σημαίαν, ἥτοι εἰς τὸ φλάμπυρον αὐτῷ, ἵνα ἴδῃ πᾶσα γὰρ ὑψιμύρον τὸ σωτήριον τῷ Θεῷ. δούτερον, κατέλυσε τὰς τυραννίας τὰς νυκτὸς καὶ ἡμέρας κινῶντας διωγμὸν ἔχοντα κατὰ τὴν ὁρθόδοξον λαῷ, καὶ τὰς Οὐλακωδίας Χριστιανῶν ἡλιδέρωσε. τρίτον, ὅτι τὰ εἰδωλα τῶν ἔθνων κατέλυσε καὶ σωτέρισε. τέταρτον, εἰδωλα πλέον μὴ ἀνασηλῶσθαι μήτε ἡμῶσθαι ὑπὸ τῶν ἀθλίων ἀνθρώπων ὤρισε. πέμπτον, μὴ γίνεσθαι τῷ λαῷ μήτε κρυφὰς τελετὰς τῶν ἀσεβῶν, καὶ ὡς ἦσαν τὰ ἐν Εὐλασίῃ πανασελγῇ μυστήρια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀθέμιτοι βδελυρία. σῆτον, μὴ γίνεσθαι μονομαχίας καὶ ἐκχέεσθαι αἵματα ἀδίκῃ μολύνοντα τὰς πόλεις καὶ χώρας. ἑβδομον, μὴ γίνεσθαι θεραπείας εἰς τὴν Αἰγυπτὸν ἀλλὰ τὴν κατάβασιν τῶν Νείλων καὶ ἄλλα καὶ μετὰ ἐκτεθλημύρων ἔργων τῶν δαίμονι, τὴν δὲ πῆχυν τῆς ἀναβάσεως τῶν Νείλων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τίθεσθαι καὶ μὴ ἐν τῇ Ναυὶ τῷ Σαραπίδος. ὄγδοον, τὰς Νόμους μὴ ἡμωρεῖσθαι τὰς ἀτέκνας ἀλλὰ τὴν ἀτεκνίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀτεκνίαν ὑπὸ ἀφενείας φύσεως, ἐλεῖσθαι τὰς ἀτέκνας, εἰ δὲ ἐστὶν ἀλλὰ παρθοσίαν, ἢ ζωὴν καὶ φαρμακείαν, ἡμῶσθαι αὐτὰς ὡς ὅλοι οἱ ἱεροῦμοι τῷ Θεῷ. ἔνατον, ἔλασον ἀνθρώπων ἔχειν ἐξουσίαν καὶ θέλημα ποιεῖν ἀλλὰ θῆκεν εἰς τὰ πράγματα αὐτῶν χωρὶς τῶν ἐκποδίζεσθαι ὑπὸ τῶν νόμων τῶν λεγόντων ζητῆν τὸ δημόσιον μέρος. δέκατον, ἔπαυσε τὰς εἰδωλικὰς θυσίας καὶ πανηγύρεις, καὶ ἐφωτέρω τὰς φόνους καὶ ἀσελγείας καὶ ἐπέστη οἱ εἰδωλολάτραι εἰς κρυφὰς καὶ σιωπηλὰς τόπας εἰς ἀρχαῖαν τῆς ἀνθρώπων φύσεως, καὶ ἐποίησε κατα τὰ αὐτὰ τῶν εἰδωλικῶν Ναῶν, καὶ μετέβαλε τὰ ἀγγεῖα τῶν θυσιῶν εἰς χεῖρσιν τῶν δημοσίων, καὶ κατέπαυσε πᾶσαν θεραπείαν δαιμονικὴν, καὶ αὐτὰς καὶ τύμπανα, καὶ χοροὺς δαιμονικὰς, καὶ μέθας, καὶ νάρθηκας, καὶ αἰγὶδα τῷ Διονύσῃ, καὶ πόρνας τῆς Ἀφροδίτης, καὶ σφαγὰς ἀνθρώπων εἰς τὰς δαίμονας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. εἰκοστὸν, ἔκλασε τὰς Ναὺς τῶν εἰδωλῶν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς κατέστρεψε, καὶ τὰ περιβόητα εἰδωλα καὶ ἑλληνικὰ ἀφιερῶματα, ἦσαν τὰ Πυθίᾳ Ἀπόλλωνος, καὶ τῶν μεσῶν τῶν ἑλικωνιάδων, καὶ τὰς ἐν Δελφοῖς τρίποδας, καὶ τὸ περιβόητον τῷ Πανὸς, ὃς Λακεδαιμόνιος Παν-

ταίας καὶ αἰπόλους τῶν Ἑλλήνων αὐτὰ ἀνέθηκας ὅτε κατέστρεψαν τὴν Ἀρταξέρξῃ, σωτέρισε, καὶ ἀπολύτως κατηδάφισε καὶ τὰ λεγόμενα ἱερά τῷ Ἰοῦ ἐν Δελφοῖς Πυθίᾳ, καὶ τῷ Σμινθίᾳ τῷ Δελφικῷ, τῷ ἑλικωνικῷ, τῷ Ἄρῃ Ἀπόλλωνος, τῆς Ἑρας εἰς τὴν Ἀλίνδον καὶ Σάμον, τῆς Ἀφροδίτης τὰ σεβάσματα εἰς τὴν Πάφον, εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ εἰς τὴν Φοινίκην περὶ τὸ Λιβανίον ὄρος, καὶ ἐν Ἀφάκῃς, καὶ Ἰσῶνιν τὸν ποταμὸν, τῷ Ἀμμωνος ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὸ ἐν Αἰγαῖς τῆς Κιλικίας Ἀσκληπιῷ, καὶ τὰ ἐν Δωδώνῃ καὶ Δελφοῖς χρηστήρια, καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις τῆς Ἀθηνῶν εἰς Ἐκκλησίαν μετέβαλε, καὶ ἄλλα μυρία. δωδέκατον, Ἐκκλησίας πολλὰς 20 ὥκοδμήσας μετὰ βασιλικῶν δαπανῶν, καὶ ἐσόλισον αὐτὰς μετὰ αἰαθημάτων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν καὶ χρυσοῦφάτων, καὶ ἀλαχρύσων καὶ λιθοκομήτων καὶ ἀλλὰ μαργάρων παντὸς θαυμασμῶν ἀξίων. δέκατον τρίτον, ἐτίμησον αὐτὰς μετὰ 25 πληθὺς ἱερῶν καὶ κληρικῶν. δέκατον τέταρτον, σωτέρισον αὐτὰς μετὰ πληθὺς προσόδων καὶ σιτηρεσίων ἀξιολόγων. δέκατον πέμπτον, τὰς κληρικὰς ἡλιδέρωσον ὑπὸ παντὸς δημοσίου τελίσματος καὶ λειτουργήματος. δέκατον σῆτον, βι-30 βλία τῆς ἀγίας γραφῆς ἔγραψε πάμπολλα καὶ ἔδωκε τὰς Ἐκκλησίας εἰς ἀνάγνωσιν. δέκατον ἑβδομον, ἐκαθάρισε τὰς ἀγίας τόπας ὑπὸ τῶν εἰδωλῶν, καὶ ἀνέστη Ναὺς τῷ Θεῷ, καὶ τὴν ἀγίαν πόλιν ἐτίμησε μετὰ πρῶτων καὶ Πτωχοτροφείων, 35 καὶ Γηροτροφείων, καὶ νοσοκομείων, καὶ μὴ δυνάσθαι ἵνα Ἀρχόντες ἀνιέλγῃν, ἢ ἀνιπράθῃν. δέκατον ὄγδοον, τὰς κληρικὰς κρῖνεσθαι ἐθέσπισον εἰς τὸν ἐπίσκοπον, καὶ οὐκ εἰς πολίτην Ἀρχόντα. δέκατον ἔνατον, Ἐβραῖος δῆλον Χριστιανὸν εἰλάβη, 40 μὴ δυνάσθαι ἔχειν αὐτὸν, καὶ αὐτὸν περιτέμῃ, ὑποκτείνεσθαι, ἀλλὰ καὶ Ἐβραῖον μὴ δυνάσθαι δῆλον ἔθνικόν ἔχειν, καὶ εἰλάβη, εἶναι δημόσιον. εἰκοστὸν, ἐποίησον εἰς Κωνσταντινέπολιν καὶ ἄλλα καὶ Διδασκαλεῖα ἀλλὰ μάθησιν τῶν ἀγίων γραφῶν, 45 καὶ σωτέρισται αὐτὰ μετὰ σιτηρεσίων. εἰκοστὸν πρῶτον, τῶν πτωχῶν καὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐποίησε σιτηρέσια καὶ ἄλλας παρὰ τὰς ἐλεημοσύνας. εἰκοστὸν δεύτερον, τὴν Κυριακὴν ἐτίμησε μετὰ ἀργίας κοσμικῶν ἔργων καὶ φωταγωγίας 50 καὶ λυχναφίας καὶ ὕμνων, καὶ ποιῶν δοξολογίας, καὶ τὰς παρχαλῖς δύο ἑβδομάδας ἀπράκτους ἐποίησε. εἰκοστὸν τρίτον, τὰς ἡμέρας μὴ ἀπὸ τῶν Πλανητῶν ὠρίστον ὀνομάζεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν γραφὴν, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον καὶ ἔξῃς. εἰκοστὸν

τέταρτον

τίταρον, τῇ Σταυρῷ μηκέτι τινὰς καταδικάζεσθαι
ἐκέλευσεν. εἰκοσὸν πέμπτον, περὶ οὐκλήσιας κα-
ταστάσεως συνόδου ἡθροιστον ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Μι-
5 τιάδῃ Ἐπισκόπῳ Ῥωμαίων, καὶ δεύτεραν πα-
λιν ἐν Ἀρεταλίστιον πόλει ὑπὲρ εἰρήνης Γαλικῶν
καὶ Ἀφρικανῶν Ἐπισκόπων, τρίτην δὲ μετὰ πολ-
λῶν αἰσχυμάτων καὶ φροντίδων ἐκέρτησε πῶς Οὐκ-
ρωδικὴν ἐν Νικίᾳ, Βεβαιώσας τὸ Οἰκουμε-
νικὸν ἐν Πατρὶ, καὶ κανόνας ἀναγκάως ἐκθέμενος
10 δι' αὐτῆς τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἧς συνόδῳ ἐμέσῳ ᾤμαρ
Θεὸς θέσει. οὐ μέσῳ Θεῷ χάριτι τῶν Ἐπισκόπων
ἐκάρη, συμβιβάζων καὶ ἐπαλάφον αὐτῶς πρὸς
πῶς ἐλήθην τῶν ἁγίων δογμάτων. εἰκοσὸν αὖ-

τον, ἐθέσπισεν ἵνα οἱ ὄροι τῶν ἁγίων πατέρων ἔ-
χωσι τὸ κῆρος πάντοτε, καὶ πανταχῶς. εἰκοσὸν ἐν-
δομον, κατὰ Περσῶν πόλεμον μέγας ἦγχε, διό-
τι ἐβαταμίζε τὰς ἐκείσε Χριστιανὰς ἡ Περσάρ-
χος, καὶ κατεσκόλασε καὶ ἐκὼς εἰρήνην πρὸς τὴν λα-
οὺν τῷ Θεῷ, ἃς οὖν εἰς τὰς κτήσεις αὐτῶν ἔβηρε,
ἵνδοι καὶ ἄλλα ἔθνη, λαοὶ, φυλαὶ καὶ γλώσσαι
ἐχριστιάνισαν. ἔχων δὲ σὺ τὴν Κανόνα τῆτον,
ἰδὲ ἐφεξῆς Θεοδοσίους, μαρκιανὸν, Ἰνσῆτον, Ἰ-
κωνιανὸν, Πιργωνάτην καὶ ἄλλους τινὰς τῶν Βασι-
λέων, καὶ μαθὲ ποιοῖ ἐφάσησαν μεμνηταὶ τῇ
Κωνσταντίνῃ, καὶ δι' αὐτῶν τῷ Δεσπότῃ Χρυσῷ.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

20 Περὶ ὧν ἔπραξον ὁ μέγας Θεοδόσιος ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Εἰς Θράκην καὶ Μακεδονίαν καὶ Ἰλλυρικὸν, καὶ
ἅπλως εἰς πᾶσι δύσιν ἐκάρη ἡ ὁρθόδοξος πί-
στις τῷ Οἰκουμενικῷ, εἰς δὲ πῶς Ἀνατολὴν μόνον εἰς
25 τὴν Θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων ἦν ἡ πίστις τῷ Οἰκουμενικῷ,
ὡς ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῇ δού-
τέρῃ μαρτυρεῖ, τὰ δὲ λοιπὰ Πατριάρχαια ἦσαν
συγκεχυμένα. τῷ Γραβιανῷ ὁμῶς ποιήσαντες νό-
μον ἵν' ἕκαστος πιστὸς ὡς θέλει, οἱ Μακεδονικοὶ
30 ἡσυχαστοὶ σιωθῆναι μετὰ τῷ Ῥώμῃσι Λι-
βερτί, μετὰ τῶν εἰς πᾶσι δύσιν Ἐπισκόπων, ἡ με-
τὰ τῆς εἰς Σικελίαν συνόδου ἵνα πιστὸς εἴη εἰς τὸ Οἰ-
κουμενικόν, ὁρῶντες καὶ οὐκ, ἐποίησαν συνόδον εἰς
πῶς Ἀρτιόχεια τῆς Καρίας, καὶ ἀφῆκαν πρὸς
35 Οἰκουμενικόν, ἅπαντες δὲ πάλιν τὸ κατ' ὁρίαν ὁμοιον.
τῶν δὲ Ἀρχιερέων τῶν οὐκ ὑπὸ τῷ Οὐάλῳ τῶν
ἐξωρισμένων καὶ ἐλθόντων, καὶ ἄλλων Ἐπι-

σκόπων εἰς τὰς Θρόνους αὐτῶν ὁρῶντων, οἱ πλείο-
ντες καὶ Εὐλαλίῳ ὁ Ἀμασῆς ὅτι ἐξήτησαν τὰς
Θρόνους αὐτῶν διὰ τὸ καλὸν τῆς εἰρήνης. ἀλλ' ὁ
μέγας Θεοδόσιος βασιλεύσας, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ
Ἀρχολίῃ τῷ Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν Κεκλησίαν, ὅτι
πίστασι Νόμον εἰς πῶς Κωνσταντινέπολιν διαγο-
ρεύοντες ὅτι μόνον ἡ πίστις εἰς τὸν ὁρθόδοξον, ἡ παρεδωκε
Ῥωμαίοις ὁ ἅγιος Πέτρος, ἦν τὸ γεννίῳ ἔχον
κατὰ τὸ Ῥώμῃσι Δάμασος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Πέ-
τρος. διατῶν ἅτοι συμφωνῶν ἐκείνους, καὶ ὅτι
μολογῶν ἰσότητι πῶς Τριάδα, τέτταρες εἶναι καὶ
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τέκνα. ὅσοι δ' ἄλλως φρε-
νῶσι, τέτταρες ὡς οὐκ Ἀρετικὰς δέχεσθαι ἡμῶν.
καὶ ἰδὲ ταῦτα ἐν τῇ τετάρτῃ κεφαλῇ τῷ ἐβδό-
μῳ βιβλίῳ τῷ ἑξῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

40

Περὶ τῷ Ἀπὸ τῆς Ἀναστασίας ὅτι ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἔκτισε Νάων, καὶ τῆς περὶ αὐτῶν προφητείας
αὐτῶν, καὶ περὶ ὧν ἔχον Νάων οἱ Ἀρετικοί, καὶ ὧν ἅστος ὁ Θεολόγος τοῖς ὁρθόδοξοις, καὶ ὧν τίνων
μετετέθη εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν Θρόνον, καὶ περὶ τῆς ἀπαρεσκίας τῶν ἀπ' Ἀγνότητος Ἐπισκό-
πων τῇ μετεθέσει αὐτῶν, καὶ τῆς παρατήσεως αὐτῶν, καὶ ἐπιβίωσιν τῶν Νεκρῶν, καὶ περὶ
45 τῶν κωνικῶν μαζίων.

45

Διὰ τὴν ἀπάτην ἣν ἔπραξε ὁ Κωνσταντίνος, καὶ πῶς
Ἀρετικὸν τῷ Οὐάλῳ, μόνον πῶς ἁγίαν Ἀ-
ναστασίαν ἔχον οἱ ὁρθόδοξοι εἰς πῶς Κωνσταντινέπο-
50 λιν. Ἀναστασία δὲ ἁγία ἡ διότι ἐκὼς ὁ μέγας
Γρηγόριος ἀνέστη περὶ αὐτῶν πῶς ὁρθόδοξος
τότε ἐν Κωνσταντινέπολιν, ἡ διότι γυνὴ ἐγκυμο-
νῆσα, περὶ ἀπὸ ὕλης καὶ ἀποθανῆσα, δι' ὁ-
χῆς πᾶσι πιστὴν εἰς οὐρανὸν πῶς Ἐκκλησίαν γενο-
μένης, ἀνέστη, ἡ καὶ διότι παρεδόξα τινὰ θάυμα-

τα ἐγένετο ἐκὼς ἐπιφανείας τῆς Θεοτόκου λί-
γα ὁ Θεοφάνης, πρὸς δὲ ἄλλας πάσας ἔχον οἱ
Ἀρετικοί, ὧν Ἐπίσκοπος ἦν ὁ μετὰ Εὐδόξιον Δημό-
φιλος. ἐλθὼν ἔν εἰς Κωνσταντινέπολιν ὁ μέγας
Θεοδόσιος, ἔπει τῇ Δημοφίλῳ, ἡ κατὰ πῶς ἐν Νι-
κίᾳ πᾶσι εἶναι τὰς λαὸς εἰς ὁμόνοιαν, ἡ αὐτὸν
φυγεῖν ἀπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν. καὶ ὧς χωρήσαντες
οὐκ ἔτι, καὶ οὐκ ἐκκλησιάζοντες ἔξω ταχῶν μετὰ καὶ
Λαοὶ τῶν γεγονότων Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν λοιπῶν
Ἀρε-

Ἀρσενίων· οἱ τριακοσίωντα χρόνους τὰς δυνάμεις κατέχοντες ἔτσι ἐδιώχθησαν· τότε ἔδωκεν ὁ Βασίλευς τὰς Ἐκκλησίας πάσας τῆς Κωνσταντινέως τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ· ὃν τινα ὁ Θεὸς ἐπέμψεν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας εἰς τὴν Κωνσταντινέαν τῷ καιρῷ τῆς ἐπικρατείας τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ἐπειδὴ οὐκ εἶχον οἱ ὀρθόδοξοι καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, αὐτὸς μετέφερεν οὐκίαν τινὰ εἰς δυνάμειον, ὃν ὠνόμασεν Ἀναστασίαν ὡς εἶρηται, καὶ ἐκεῖ εἶχε τὴν παλαιάν τῶν ἀγώνων αὐτῆς κατὰ τῶν Αἰρέσεων ὑπὲρ τῆς καθολικῆς πίστεως· ἀθάλας ἔν δὲ ἀρχαῖς, ὅσας κόπας καὶ ἀγῶνας ἐποίησε διὰ τὴν εὐσέβειαν τὴν ἱκανὸς αὐτὰς εἶπαι, ἢ γράψαι; ἀρκεῖ ὁ κοινὸς ἀκούσιος λόγος, ὅτι χιλίας Ἐκκλησίας ἦσαν Ἀρσενίων, καὶ μήτε μίαν ὀρθόδοξον, καὶ μετὰ τὴν παραίτησιν αὐτῆς ἦσαν χίλια καὶ μία τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἑκατὶ τῶν Ἀρσενίων· σημείωσαι δὲ ὅτι εὐρέθησαν γράμματα εἰς τὴν αἰὶαν Ἀναστασίαν Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ ἐπὶ Βασιλείᾳ τῷ Μακεδόνῳ λέγοντα, ὁ Νικὸς ἔπει ἀναγκασθήσεται εἰς κάλῃς καὶ μέγεθος· ὅθεν ὁ μαρκιανὸς ἔκτισεν αὐτὸν, ὁ δὲ Μακεδὼν Βασιλεὺς ἐσκέπασεν αὐτὸν μετὰ χρυσοῦ ὀρόφῳ· ὅτε δὲ ἠβηλήθη ὁ μέγας Θεοδοσίος ἀφ' ὅρισται τὴν δεύτεραν Οἰκουμενικὴν Συνόδον, ἦλθεν ὁ Ἀντιόχειας Μελέτιος μετὰ τῶν Αἰατικῶν ἀφ' ὧν εἰς τὴν Κωνσταντινέαν, καὶ ἰδὼν τὸν Ναζιανζηνὸν τοῖον ἀξιάγαστον ἀνθρώπον, μεταβῆκεν εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινέως, ὕστερον δὲ ἐλθόντες καὶ οἱ Αἰγύπιοι καὶ οἱ Μακεδόνες Ἐπισκοποι, ὁποθιμόντες καὶ τῷ θείῳ Μελετίῳ, ἐ-

ψιθίζον κατὰ τῷ Γρηγορίῳ, περὶ βαλόντες κα- νόνα ἐμποδίζοντα τὴν μετάθεσιν, καὶ μάλιστα Οἰ- λοσώφῳ τινὶ κυρικῷ τὸνομα παρὰ τῶν ὁμοίων· ὡς ὑπὸ τῷ Ἀλεξανδρείας Πείρῳ, καὶ ἄλλοις δὲ ὑπὸ τῷ Τιμοθέῳ Ἐπισκόπῳ Κωνσταντινέως ἐ- 5 κοήσαν οἱ περὶ τὰς Αἰγυπτίους· οἱ δὲ Αἰατικοὶ Καππαδόκες, καὶ οἱ τῆς Ἀρμενίας καὶ Συρίας Ἐ- πίσκοποι ἰσόντες τῷ τοῖον ἀπὸν, ἐκκλησίαζον μετὰ τῷ Γρηγορίῳ, καὶ διεκρίνοντο ὁπο τῶν Αἰγυ- πτίων· ὃν Γρηγόριος ὡς καὶ πάντοτε ἐφρόντιζε 10 περὶ τῷ κοινῷ τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἔπει ἐαυτῷ, ἔπαυσε τὰς ἐριδας, ἐπειδὴ ἐποίησε παραίτησιν, καὶ ὁμιλήσας τὸν συντακτικὸν λόγον ἐνώπιον τῶν πατέρων, ὑποδήμῃ εἰς τὰ ἴδια, ὅπως καθε- ζόμενος εἰς ἀγῶν ἴδιον, ὡς ὁπο κούτρε γῆνι- 15 ζετο κατὰ τῶν πέρυς Αἰρετικῶν, καὶ μάλιστα καὶ Εὐνομίῳ καὶ Ἀπολινάριῳ καὶ τῶν Πνεύματμα- χαν, οἱ ἡμαῖον τοῖ· καὶ ἰδὲ περὶ τῶν τῶν Θεο- δώρων, Σωκράτη καὶ Σωζόμενον· ἐστῆν δὲ ὁ Θεο- λόγος Γρηγόριος εἰς Κωνσταντινέαν ἔτη δέκα 20 κατὰ τὸν Κεδρηνόν, ὁπο δὲ τῆς δευτέρας ὁμοσολῆς αὐτῷ ὡς Κληδόνιον, δοκῇ ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ συν- θῆς τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Συνόδου· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν αὐτοῖς τῆς Συνόδου καὶ Γρηγόριος παρητήσατο, ὁ Νεκτάριος δὲ περὶ βλήθη Κωνσταν- 25 τινεπόλεως, τῶν περὶ τῶν Συνόδων ἰσορῶντων ἴνεις λέγουσιν ὅτι καὶ ὁ Γρηγόριος εἰς αὐτὴν τὴν Συνόδον Κωνσταντινέως, καὶ τινὲς ὅτι καὶ ὁ Νεκτάριος· τὸν κυρικὸν ὅμως μάξιμον ἢ Σωζόμενος καθήκεον ὡς, ὡς τε μήτε λέγεσθαι αὐτὸν παντελῶς Ἐπίσκοπον· 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ μὴ ἐξῆναι καταλείψαντα τὴν ἰδίαν Ἐπαρχίαν καὶ ἐτέρᾳ ὑπὸ πηδᾶν ἔπει ὁ Κανὼν περὶ ὑπερβα- 31 κῆς μεταθέσεως, ἀλλ' ἐπερὶ ἀναγκῆς μεταθέσεως.

Σημειώται ὅτι ὁ Ἀντιόχειας Μελέτιος, καὶ οἱ ῥοπέ Ἐπίσκοποι οἱ μεταθῶντες τὸν αἶμον Γρηγόριον εἰς Κωνσταντινέαν, τὸν Κανὸνα τὸν κωλύοντα τὴν με- 40 τάθεσιν ἐγνώσκον ὅτι ἐποίησαν αὐτὸν οἱ πατέρες Διὰ τὰς ὑπερβαλῆς, τὰς Διὰ κενοδοξίαν πηδῶντας ὑπὸ θρόνου εἰς θρόνον, καθὼς ἦσαν τὸ παλαιὸν πολλοὶ τοῖοι Αἰρετικοί, οἱ ὑπεκρίνοντο Εὐσέβειαν,

καὶ δεχόμενοι ὡς ὀρθόδοξοι, ἐπλάτων τὸν λαὸν τῷ Θεῷ· καὶ μὴ ὁ Κανὼν ἐμποδίζει καὶ τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἐκκλησίας γινόμενα, 40 τῶν ἔπει τινὲς γλαφυρώτερον, ὅτι ὁ Κανὼν τὴν μετάβασιν τὴν ἔσαν ὑπερβαλῆς δηλονόη, καὶ ἐπὶ τὴν μετάθεσιν τὴν ἔσαν Διὰ χρεῖαν ἀναγκῆς ἐκάλυπεν.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ μεταθέσεως Ἐπισκόπων, καὶ παρ' ἐνείαν χειροτονίᾳ, καὶ περὶ περὶ βλήματος Ἰωάννη Ἐξερῆ, 50 καὶ ὁποκρίσεως συνοδικῆς Μανυῆλ.

Εἰ γοῦτο μεταθῆτε Ἐπισκόπων ὁποβλῶν· ὁ μέ- γας Εὐστάθιος μετετέθη ὁπο Βεργίου τῆς Συρίας εἰς Ἀντιόχειαν· ὁ θῆος Μελέτιος ὁπο Σε- 5 βασίας εἰς Βεργίον, ἔπειτα εἰς Ἀντιόχειαν· ὑπὸ μαρκιανῷ ὁ Πρέσβυς ὁπο Κυζίκου εἰς Κωνσταντινέαν,

ὡς ἡ συνήνεσε καὶ Κελεστίνος ὁ ῥώμης, ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριλλος καὶ ὁ Ἰωάννης Ἀντιόχειας· ὑπὸ Ἀλέξαν- 60 δρου τῆς Μαμαίας τὸν Ἐπίσκοπον Φλαυιάδος (ἢ Ἰβ- εἰς ὑπὸ τὴν μητροπολιν Ἀνάβαρσαν) Ἀλέξαν- δρον, ὁ ἱεροσολύμων μετέθηκε εἰς ἱεροσόλυμα.

Νικη.

Νικηφόρος ὁ Φωκάς κοινῇ ψήφῳ καὶ Δ' χρυσοβύλλῃ αὐτῷ Εὐσεβίῳ Ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς Φλαυιάδος ἐποίησε χειροτονηθῆναι Πατριάρχην Ἀντιοχείας .
 5 ὅπ' Ἀρτεμίου ὁ μέγας Γερμανὸς μετετέθη εἰς Κων-
 5 σταντινούπολιν . ὅπ' Βασιλείῃ τῇ πορφυρογεννίᾳ κατὰ τὴν δόξαν αὐτῆς τῇ Σκληρῇ λέγει ὁ Σεβαστίας Θεόδωρος (ὁ γράψας τὸ χρονικὸν τῇ αὐτῇ Βασι-
 λείῃ) ὅτι Ἀγάπιος Ἀρχιεπίσκοπος Σελευκείας τῆς Περσίας μετέβη εἰς τὴν Πατριαρχίαν Ἀντιοχείας .
 10 ὁ Τραπεζῆντης Ἀνθίμος . ὅπ' Ἰκωνιανῶ μετετέθη εἰς Κωνσταντινούπολιν . ὁ Διοπόλεως Μάξιμος μετετέθη εἰς τὴν Πατριαρχίαν τῆς πόλεως τῆς Ἀγίας . Πέτρος ὁ μεθυγὸς δὸτ' ὅπ' Εὐχαίτῳ εἰς τὴν Πατριαρχίαν Ἀλεξανδρείας . Ἰωάννης δὸτ' ὅπ' Γόρδης τῆς Λυβίας με-
 15 τετέθη εἰς Πλωτινιανήν , ἣν Περικόννησον . ὁ Θεοδόσιος δὸτ' ὅπ' Ἀπαμείας τῆς Βιθυνίας μετετέθη εἰς Εὐδοξίαν , ἣν Σηλυβρίαν . Ἰωάννης ὁ Μαίμας ὅπ' Ἀντιόχειας καὶ Φωτίῃ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐγένετο . ὅπ' τῇ πορφυρογεννίᾳ ὁ
 20 Σεβαστίας Θεοφύλακτος μετετέθη εἰς Ρώμην . ὅπ' Ἀλέξιῳ τῇ Κομνηνῇ ὁ Καισαρείας τῆς Φιλίππας Σάβ-
 βας ἐγένετο Πατριάρχης Ἱερουσολύμων , ὅστις ἦλθε καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν , καὶ ἐμμελετῶν ἔργα τῇ Πατριαρχίᾳ Νικολάῳ , καὶ ἐδόθη αὐτῷ καὶ ἡ Μαρώ-
 25 τια Δ' σιτηρέσιον (ὡς καὶ Νικηφόρος Μητροπο-
 λίτης γάγγρας ἡγέρους γεγονώς τῇ κοσμιδίᾳ , ἔλαβεν ὡς χολάζων τὴν Ἀμυρίαν , καὶ ὁ Λεοντο-
 πόλεως ὡς χολάζων τὴν Ἀρκαδιανήν , καὶ ὁ Ἀ-
 30 ξικπόλεως χολάζων , ἔλαβεν τὴν Ἀβυδον , ἣν τῇ
 τῇ Ἀπρῳ) ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Νικόλαος ὁ Μεζάλων χολάζων , καὶ ἡγεμῶν τῆς μονῆς τῇ κοσμιδίᾳ χεῖρας τελέων καὶ ἐξ γένετο Πατρι-
 35 ἀρχης Κωνσταντινουπόλεως . ὁ Ἱερουσολύμων Θεόδωρος , ἡ Δουθεὸς μετετέθη εἰς Κωνσταντινούπολιν , καὶ Δ' τὸ χάρισμα καταβιβασθεὶς , μετὰ τὴν τῇ μετ' αὐτὸν
 40 Λέοντος μετέβησαν πάλιν ἀλλήλῃ καὶ ἀρχιερατοῦσε τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ δότ' ὅπ' . καὶ ἄλλα πο-
 λὺ γεγονόσιν ὅμοια τῇτοις ἄλλοις , ἀπερ' εὐρί-
 45 σκεις εἰς τὴν ὁπιομὴν τὴν Νόμον ὡς ἐποίησαν ὁ
 40 Ἀρμόριος . γέγονον ὅμως οἰκονομίᾳ αὐτῇ αἰνῶ
 κακίας εἰς τὰς πόλεις , ἔκ αὐτῆς , ἀλλ' ὅπ' τὸ
 τὴν κακίαν χρωμένων αὐτῇ . ὡς μετὰ ταῦτα ὅ
 50 ἔτα ἑξακισχιλίοσιν ἐπὶ αὐτοῖς πρὸς τὴν οὐδὴ
 τὴν Κωνσταντινουπόλεως Μανῆλ , εἰς τὴν Νίκην
 45 σης τῆς Βασιλείας , Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Βιζυῆς τῆς
 τελευτῆς ὑπὸ τὴν Μητροπολιν Ἀκρίως προβαλόν-
 50 τας , εἰς τὴν νόμιμον μεταβιβάσθησαν εἰς Ἐπίσκοπον εἰς
 ἄλλῃ Ἐπισκοπῇ , δότ' ὅπ' ἐκείνῃ συνοδικῶς , ὅπ' ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ βελῆς τῇ Μητροπολίτι καὶ
 50 τὴν λοιπὴν Ἐπισκόπων ποιήσας παραίτησιν τῆς Ἐ-
 πισκοπῆς αὐτῇ , δώσας μεταβιβάσθη εἰς ἄλλῃ
 ἐκείνης τῆς Μητροπόλεως Ἐπισκοπῇ , λέγοντα καὶ αἰτίαν
 ἑωλὸν τὴν φιλαδελφίαν . ἀλλ' αἰτίαι αὐτῷ ἔτος ,
 εἰ Ἐπίσκοπος εἰς Πατριαρχίαν μετετέθη , ἢ εἰ
 μέζονα ἄλλον θρόνον ἵνα Δ' τὴν σφίλιν αὐτῇ

καὶ συνίστην ὠφελήσῃ λαὸν πολὺν , μέγας ὢν ,
 καὶ μάστις αὐτῷ προσκλήθῃ , ἢ προσαχθῇ , ἔ-
 σω . ἀλλ' Ἐπίσκοπον ἐξεπίτηδες εἶσαι τὴν
 Ἐπισκοπὴν αὐτῇ καὶ λαβεῖν ἄλλην , ἢ εἰς
 ἄλλο , ἀλλ' ἢ μισοδελφία τῇ ποιμνίᾳ , καὶ Δ' ὅ
 κονοδοξίαν καὶ πλῆξιν . καὶ ταῦτα τὰ ματαιο-
 λογήματα εἰσὶν αἰτία εἰς τὰς καὶ ἡμῶν κα-
 5 δῶν τὰς Ἀρχιερεῖς δὸτ' Ἐπαρχίας εἰς Ἐπαρ-
 χίαν δυνάμει χρημάτων καὶ φίλων , χάριν τῇ
 κερδαίνειν καὶ τρυφᾷ καὶ γαστριμαργεῖν , καὶ
 πωλεῖν τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας , καὶ ὅλως
 ὠφελόμεν . Δ' ταῦτα ἐν ὅταν γίνηται ἡ μετα-
 10 θέναι ἐπὶ ὠφελόμεν , ὠφελόμεν , ὡς καὶ
 ὁ Τόμος τῇ Μανῆλ ὁ Λέβριος , δόγμα τῆς Ἐκκλη-
 σίας καὶ Νόμον ποιῶν τὸ κατὰ καὶ ἡμῶν καὶ δ' αὐτῶν
 γκην γινόμενον . καὶ γὰρ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος Ἀλε-
 15 ξανδρείας ἐδέχθη τὸ βάπτισμα τῇ Ἀγίᾳ Ἀθανασίᾳ
 παιδὸς ὄντος , καὶ ὁ Παῦλος περιέτεμε τὸν Τιμό-
 θεον , καὶ ἐγένετο ὁ αὐτὸς τοῖς ἀνόμοις ἄνομος , καὶ
 τοῖς πᾶσι τὰ πάντα . καὶ ὁ Θεὸς Ἀθανάσιος , Εὐσε-
 20 βιος καὶ Βασίλειος ἐχειροτονήσαν παρ' ὀνομασίου , καὶ
 δ' καὶ ὁ Ἐπιφανίου εἰς Κωνσταντινούπολιν , καὶ εἰς
 Ἱερουσόλυμα τὴν ἀδελφὸν τῇ Ἱερωνύμῳ , καὶ ὁ Λα-
 κίφης εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τὸν Παυλίον , καὶ ὁ Νε-
 25 κτῆριος , Ἀμβρόσιος , Ταράσιος , Φώλιος καὶ Ἐ-
 φραίμ δὸτ' ὅπ' κοσμικῶν ἐγένοντο Πατριάρχαι αὐτοῖς ,
 ὁ δὲ Ἀμβρόσιος Μητροπολίτης , καὶ ὁ Ἰγνατίος ἐ-
 γένετο δυνάστης ὢν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλε-
 30 ως , καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀρσένιος σήμερον
 ἐχειροτονήθη Διάκονος , αὐτὸν Ἱερὸς , καὶ τῇ
 τρίτῃ Πατριαρχίᾳ , ὡς ἴσους Θεόδωρος ὁ Κυζικῆς ,
 καὶ Λογοθέτης ὁ Ἀκροπολίτης λέγει , ὅτι εἰς μίαν
 35 ἐβδομάδα ὁ Βαλαρείας Λέων τὸν κοψόχερον ἰω-
 αῖνον Διάκονον ὄντα , τῇ Σαββάτῳ ἐχειροτονή-
 σον Ἱερέα , καὶ τῇ ἐξῆς Κυριακῇ Γρεβονῇ , καὶ
 ὁ ἄγιος Ἐλδοθέριος , δεκαεὶς ἔτην ὢν , ἐγένετο
 40 Ἱερεὺς , καὶ δ' καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Πέτρος ὁ μάρτυς
 Ἀχιλλῶ καὶ Ἀλέξανδρον διαδόχῳ κατέστησε , καὶ
 ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξανδρος Παῦλον καὶ Μα-
 κεδόνιον , ὅμως ὅτι εἰς ταῦτα μήτε δεκάτῃ , μήτε
 45 ὀλοῖα ἀπλῶς , μήτε νόμιμα πᾶποτε , ὅτι τὸ
 σπαῖον ἐγίνεται Νόμος , καὶ ὅστις τῇτοι ἔχει
 Δ' νόμιμον ὡς αὐτὸ ἐνεργεῖν ὡς νόμιμον ,
 50 ἐπὶ ὠφελόμεν . ὅπ' καὶ ὁ Καισαρείας Ἀρέθας
 λέγει περὶ τὴν μεταθέσεων , ὅτι πλεονεξίας χάριν
 καὶ δόξης ἐφέσει κοῦς ἐνεργεῖται , ὢν ἑκάστην
 βδελυκτὸν , καὶ τὸ μὲν αἰσολοατρείας , τὸ δὲ τῇ
 55 Εὐσφόρῳ νόσημα . ὅπ' φησὶν ὁ δέκατος τέταρτος
 Κανὼν τὴν Ἀποστόλων . μὴ ἐξῆναι τινὰ καταλείψαντα
 τὴν ἰδίαν Ἐπαρχίαν ἐτέρῃ ὁπιομῇ , καὶ ὑπὸ
 60 πλεόνων ἀναγκάζηται , εἰ μήτις εὐλογος αἰτία
 ἦ . καὶ ὁ Ρώμης Ἰβλῖος ἐγγράφει τοῖς Εὐσεβιανοῖς , εἰ
 ἐν ἀλλοτρίᾳ ἴσκει καὶ τὴν αὐτὴν ἡγεῖτο τιμῶν
 τῶν Ἐπισκόπων , καὶ μὴ ὅτι τῇ μεγέθει τὴν πό-
 65 λεων κρῖνεται τὰς Ἐπισκόπους , ὅτι τὸν πεπισκυμένον

μικρὰν, μὴ ἐν τῇ πιστεύσει, καὶ μὴ ἐξ-
θεν ἐν μὴ πῶς πιστεύσαν, μεταβαίνει δὲ εἰς
πῶς μὴ ἐγχευέσθαι, ἵνα τῆς μὴ πῶς οὐδὲ
δοθέντος καταφρονῇ, πῶς δὲ τὸν ἀνθρώπου κα-
δοξίαν ἀγαπήσῃ. καὶ ὁ Πάπας Δάμασος ἐν τῇ ὁ-
μολογίᾳ τῆς πίστεως ἢ ἐγχαίρει πρὸς Παυλίνοι
Φισί, τῆς δὲ ὑπὸ Ἐκκλησίᾳ εἰς ἐπὶ Ἐκκλη-
σίας μεταλθόντας, ἄλλοι τὰς ὑπὸ τῆς ἡμε-
τέρας κοινωνίας ἀποτρέφει ἔχοντες, ἄλλοι δὲ πρὸς
αὐτὰς ἐπαυλίσαν. ἐν δὲ τῇ, ἄλλοι ὑπὸ τόπῳ
εἰς τόπον μεταλθόντες, ὡς τόπῳ τῷ ζῶντι χειρ-

πνεύματι, ἄλλοι πρὸς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν
ἀξιωματικῶς ὡς πῶς ἰδίαν πόλιν καταλείψας, ἄλλοι
δὲ ὁ διαδεχόμενος αὐτὸν ἀναπαύσεται ἐν κυρίῳ, οἷον
δωρεῖται λόγῳ πέμψῃ κεφαλῇ δεικνύει. ἰδὲ καὶ
συνεχῶς βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῇ τελευτῶν 5
ἐκτον. σημειῶσαι δὲ ὅτι καὶ ὑποβιβασμὸς ἐπι-
σκοπῶν ἐγένετο, ἰωάννης γὰρ ὁ Κωνσταντῖνος ὑπὸ
τῷ θρόνῳ τῆς Πατριαρχικῆς τῆς Ἀλεξανδρείας με-
τεβήθη εἰς Τύρον, καὶ ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ κατὰ με-
τάθεσιν ἀληθινῶν. καὶ ταῦτα μὴ ἴσως. 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀγίων πατέρων, καὶ περὶ τῆς περὶ τὴν
Θεοδόσιον Συωνάδων καὶ Ἀγαπήτων συμβεβηκυίας ἀσίας ὑποθέσεως. 15

Ἡ θροῖς ἡ δευτέρα οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐστὶν ἡ
τελευτῶσα ὁ γδοηκὴς τρίτος. εἰ γὰρ καὶ ὁ Συ-
νεκρῶς βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ ὁ γδοῦς λέγει
ὅτι ἐβρέθη ἐπὶ τῆς ἱππάρχου Εὐχαρίστου καὶ
Εὐαγγελίου ἐπερ ἦν ἔτος τελευτῶσα ὁ γδοηκὴς τέ-
ταρτος, ἀλλὰ ὁ πάλαι καὶ ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ὑπὸ
τῆς ἀθροίσεως τῆς πρώτης εἰς τῆς δευτέρας πα-
ρῆλθον ἔτη πενήτη καὶ εἴς. ὅθεν ἐκείνη ἡ
πρώτη Σύνοδος ὡς ἔποικον συνηχῆται κατὰ τὴν τελε-
κῶσα ὁ γδοῦς ἐβδόμῳ ἔτος, ὡς περὶ τῆς μὴ τῶν
πενήτη καὶ εἴς ἔτη, γίνεται ἔτος τελευτῶσα ὁ
γδοηκὴς τρίτος, καὶ ἐν τῷ ἐγόντῳ ἡ ἀθροίσις
τῆς Συνόδου. ἄλλοι ὅμως λέγουσιν ὅτι ἦν ὅτε ἡ θροῖς
ἔτος τελευτῶσα ὁ γδοηκὴς πρῶτος. ἦσαν δὲ
εἰς αὐτὴν ἀξιολογώτατοι Ἐπίσκοποι, ἦτοι ὁ Θεολό-
γος Γρηγόριος, ὁ Νύκτας Γρηγόριος, ὁ ἰκονίης Ἀμ-
φιλόχιος, ὁ Ἀλεξανδρείας Τιμόθεος, ὁ ἱεροσο-
λύμων Κύριλλος, ὁ Ἀντιοχείας Μελέτιος, ὁ Κα-
σαρίας Εὐδόκιμος, ὁ Θεσσαλονίκης Ἀχόλιος, ὁ
Μελιτηνῆς Οὐρηῖος, ὁ Ἀντιοχείας Πισιδίης Ο-
μήριος, ὁ Λαοδικίας Πιλάγιος, ὁ Ταρσῶ Διδώριος,
ὁ Βερρῶν Αἰκάνιος, ὁ Ἐδέσσης Εὐλόγιος, ὁ Κῦ-
ρῆς Διδώριος καὶ Γελάσιος Καισαρείας τῆς Πα-
λαιστίνης, ὑπὸ δὲ τῆς δύσεως ἕδρας ἦν, ἀλλὰ ἔπε-
καὶ Τραπεζοῦνης, ὕστερον ὅμως καὶ Δάμασος καὶ
οἱ δυτικαὶ συνεψήφισαν. ὑπέγραψον ὁ ἱεροσο-
λύμων Κύριλλος μετὰ τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ
Ἀλεξανδρείαν μετὰ ὅκτω Ἐπισκόποις, εἰς καὶ εἰς

πῶς πρώτην ὑπέγραψεν ὁ Μακάριος ἐν τῇ Ἀντιο-
χείας μετὰ δεκάοκτω Ἐπισκόποις. εἰς πῶς
Σύνοδος ἦλθον καὶ Μακεδονιανοὶ τελευτῶν καὶ εἴς,
Ἐπίσκοποι ὄντες. ἦν γὰρ δὲ αὐτοῖς ὁ Κυζικῆς Ἐλπί-
σιος, ἐκείνη δὲ Μακεδονιανοὶ ἦσαν οἱ πλείονες εἰς τὴν 25
ἐκκλησίαν. καὶ ἐνεθυμήθησαν ὅμως οἱ τάλαντες μῆ-
τε ὅσα ὑπεσχέθησαν εἰς τὴν ῥώμης Λιβέριον καὶ
πῶς ἐν Σικελίᾳ Σύνοδος, μῆτε τῶν ἀγίων πατέ-
ρων τῶν ἡμετέρων, καὶ ἐσχέθησαν καὶ διεσκορ-
πίθησαν. οἱ λαοὶ ὅμως βλέποντες αὐτὰς ἀντι- 30
ταστάς, οἱ πλείονες ἐκινώνησαν τὴν καθόλου
ἐκκλησίαν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ ὁ
Ἐπίσκοπος τῶν Συωνάδων, Θεοδόσιος ἐταλαιπώρη-
ται Μακεδονίαν τῆς ἑπαρχίας αὐτῇ δῆσον δι-
ευσέβαν, ἦν δὲ τάλαντες 25 ἡ ψὶν χρημάτων, 35
καὶ δὴ θέλων ἐνεργεῖν ἐπὶ πλείον, ἔρχεται εἰς πῶς
Κασσάνδραν, καὶ λαβὼν βασιλικὴν δυνάμιν, ἐπα-
νέρχεται εἰς πῶς ἑπαρχίαν αὐτῇ μανόμενος κατὰ
τῶν Αἰρετικῶν. ὁ δὲ Μακεδονιανῶν Ἐπίσκοπος Ἀ-
γαπήτης πᾶσα τὰς ἑπαρχίας αὐτῇ, καὶ τρεῖς 40
καὶ καὶ περὶ καταλαμβάνει τὸν Ἐπισκοπῶν καὶ τὴν
κληρὸν, ποιήσας καὶ τὰς ἰδίαις ὁρδοδόξαις, καὶ
βίβλα ἐδέχεται εἰς πῶς Ἐπισκοπῶν τὴν Θεοδόσιον.
τρέχον δὲ πάλιν εἰς πῶς πόλιν ὁ Θεοδόσιος κατ-
δυρόμενος, ὅμως βεβαίῳ πῶς Ἐπισκοπῶν Συωνάδων 45
ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀπικὸς τῇ Ἀγαπήτῃ, καὶ
περὶ Θεοδόσιον καὶ ἄλλων πλείον Μακεδονιανῶν τῇ καθόλου
ἐκκλησίᾳ, ὕστερον δὲ τῇ ἑπαρχίᾳ ὁ Θεοδόσιος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ταύτῃ συνεκκλησίων, καὶ τῶν αἰνῶν διὰ τὴν ἡθροίαν, καὶ
τῶν πεπραγμένων ἐν αὐτῇ.

Εἶχε αἰτίαν ἡ παρῶσα Σύνοδος τῆς ἀθροίσεως, πρῶτον μὲν, ἐκείνη διεκρίθησαν οἱ Ἀρετανοὶ εἰς 25
φύσεις

διαφόρους Αἱρέσεις Ἡμιαρέων δηλονότι, Εὐνομι-
ανῶν, Αἰετιανῶν, ἤτις Ἀνομοίων καὶ ἄλλων, ἐφάνη
δὲ καὶ νέα Αἱρέσις τῷ Ἀπολιναρίῳ, καὶ μάλιστα
ἡ τῷ Μακεδονίῳ, ἡ λέγουσα ὁμοῦσιον μὲν τὸν Τίον
5 τῷ Πατρὶ, τὸ Πνῦμα δὲ τὸ ἅγιον κτίσμα τῷ Τίῳ.
ἀλλὰ μὴ καὶ τὴν περὶ σκυμνῶν τῆς ἀγίας Τριάδος
μετήλλαξαν οἱ Ἀρσανοὶ, μὴ λέγοντες Δόξα Πατρὶ
καὶ Τίῳ καὶ ἀγίῳ Πνύματι, ἀλλὰ Δόξα Πατρὶ
δὲ Τίῳ ἐν ἀγίῳ Πνύματι, ἵνα τῇ διαφορᾷ τῶν πε-
10 θέσεων παιδοὶ διαφορᾶν ὁσίας, τάξεως καὶ ἡμῆς
τῶν περὶ σκυμνῶν. ἤτα σωίβη καὶ ἔπειτα ἡνῶ, πρῶ-
τον, ὅτι ὁ Κωνσταντῖος καὶ πρὸς πρεσβύτων τῶν αἰ-
διότητων τῷ Τίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνύματι, ἀλλὰ ἡ
παρὰ δελεασθεὶς ὅτι ἡ λέξις, Ὁμοῦσιον; ἐστὶν αἴτια
15 σκανδάλου, ὡς μὴ καμῶν ὄντας γεγραφῆς, καί-
τοι τῷ Ὁμοῦσιῳ ῥηθούτος ὡς πολλῶν πατέρων
καὶ πρὸ τῆς πρώτης Συνόδου, ἐμάχιστο ἀσπόνδως
τοῖς τῷ Φρονῶσι. δεύτερον, τὰς ὑπερκαυσιὰς
τῷ Ὁμοῦσιῳ νομίζων σκανδάλων αὐτῶς, ὡς ἦσαν
20 οἱ περὶ ῥηθούτους ἅγιοι, ἐξώριζον, ἐφυλάδουν,
ἐπιώριζον αὐτὰς καὶ κατεφρόνι. τρίτον, ἡγερε δια-
φόρους Συνόδους ὥστε δύο καὶ Ἀνατολῇ κατὰ τῷ
Ὁμοῦσιῳ ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ὅτι τῷ δούτῳ βιβλίῳ.
τέταρτον, τὰς βοηθὰς τῆς Αἱρέσεως εἶχον ἐν ἡμῶν
30 καὶ περιποίησιν. πέμπτον, εἰς τὰς μεγάλους θρόνους
ἔβαλεν Αἱρετικὰς Ἐπισκόπους, οἵτινες ἐχειροτόνουν
οἰκίας ἐκκλησιαστικὰς τῆς ἰδίας Αἱρέσεως. ὅτι,
ἐμείναν καὶ μερικοὶ Ἐπίσκοποι καὶ διδάσκαλοι ὀρ-
θόδοξοι, ἀλλὰ ἦν ἡ διδασχὴ αὐτῶν ἡσιμευσαμένη,
35 ἡ ὅλως κρυφίως, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐποία ὁκῆτες
ὁ Βασιλεὺς. ἡκολούθησε δὲ οἱ ἰσχυροὶ καὶ ἐποίησαν
ὅσα ἐκ ἐποίησαν μήτε οἱ πρὸ αὐτῶν κατὰ τῆς Ἐκ-

κλησίας τύραννοι. μετ' ἐκεῖνον δὲ οὐάλης ἑμῶν
ἔπραξον ὅσα γεγέναιεν ὑπὸ Κωνσταντῖν, ἀλλὰ Ἀρσι-
ανὸς ὢν, καὶ μάλιστα τῶν Ἀνομοίων, διωγμὸν
ἐκίνησε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας χάριν τῶν ἐδωλο-
λατρῶν, ὥστε καὶ αὐτῶν τὰς Ἀσκητὰς τῆς ἐν-
δοτάτω ἐρήμῃ ὁ Ἀλεξανδρείας Λέκιος ἔδερεν,
ἀπέκτανεν, ἐξώρισε, καὶ ἐδίμυσε τὸν κλῆρον,
ἐμὴν ἀλλὰ καὶ Αἱρέσεις ἄλλαι αἰετημῆται, καὶ Ἐ-
λθινες, καὶ αὐτοὶ οἱ ἰσχυροὶ εἶχον εἰς τὰς χειρὰς αὐτῶν
ἀδελφὰν, οἱ δὲ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἐδιώκοντο,
καὶ ἔπαχον τὰ χεῖρᾶ. ἔμενε δὲ τῶν κακοδόξων
Βασιλέων ἡ αὐταρχία ἡ διώκουσα τὴν Ἐκκλησίαν
παραρρόντα ἔτη, καὶ ἐπλάτυνεν ἡ ἀσέβεια, καὶ
ἐσμικρύνθη ἡ διδασκαλία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως,
καὶ ἔμεναν ὀλίγοι, καὶ ἐφύλαξεν ὁ Θεὸς ὡς τὰς
ἐπὶ ἡ χιλιάδας ὑπὸ Ἡλίου. ὅθεν οἱ ἅγιοι πατέρες καί-
τοι ἰδίῳι συγγράμμασι καὶ μερικαῖς Συνόδοις ὥστε
Ῥώμῃ καὶ Γαλιίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ καὶ Ἰβυρικῶν καὶ Ἀλεξαν-
δρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἱεροσολύμοις καὶ Καπ-
παδοκίᾳ καὶ ἄλλα καὶ κατήλεγξαν τὰς Αἱρέσεις ταύ-
τας, καὶ ὅπως δραστέον, καὶ ἐρήνους δοχῶν
τῷ ἀγίῳ Πνύματι τὸ μέγα Θεοδόσιον, ἡθροί-
θησαν εἰς Οἰκουμενικὴν Συνόδον, πρῶτον, ἵνα
ἀνακηρύξωσι τὸ δόγμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὡς
πάντη καὶ πάντως ὀρθόδοξον. δεύτερον, ἵνα ἀθε-
τήσωσι καὶ ἐλέγξωσι καὶ ἀναθεματίσωσι καὶ κοι-
νῶς πάντας Ἀρεσιν, καὶ μάλιστα τὴν γενομένην
ὑπὸ τῆς ὑπερκαυσιᾶς τῶν εἰρημῶν τῶν Βασιλέων.
ὅθεν καὶ ἵνα φανερωθῇ πῶς τὰ αὐτὰ πρεσβύεσι
τῇ ὀρθοδόξῳ Συνόδῳ, ἄλλο μάθημα πίστεως ὅσα
ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ σύμβολον ἐκείνης ἀνέστησαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

35 ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι τὸν Πάπαν Δάμασον ἀθροῖσαι τὴν παρῶσαν Συνόδον, δέκνυνται ψεῦσαι.
καὶ ὅτι αὐθροῦν καὶ ἐξουσιαστικῶς οἱ βασιλεῖς Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀθροίζουσιν, οἱ δὲ Πάπαι καὶ Πατε-
ρὶ ἀρχαὶ ὀργανικῶς, καὶ περὶ τῶν πολυβωθούτων ῥητῶν τῶν περὶ Φωνητικῆς τῆς Συνόδου ταύτης ὑπὸ τῶν Λατίνων.

40 Περὶ δὲ λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ὅτι τὴν Συνόδον ταύτην
ἡθροῖσαν ὁ Πάπας Δάμασος. ἀλλὰ ῥητέον ὅτι
ὁ Δάμασος ἔτε παρὼν ὢν, ἔτε τοποτηρητὰς αὐτῇ
εἶχε εἰς τὴν Συνόδον, ἔτε μὴ συνωδικῇ ἀπὸ τῶν
αὐτῶν φαίνεται εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ ὑστερον αὐτῇ ἐβε-
45 βαιώσαν ὅσον τὸ κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ Ἰωάννης Ἀν-
τιοχείας τὴν τρίτην, καὶ Προτέρως Ἀλεξανδρείας
τὴν τετάρτην, καὶ Ἀδελφὸς ὁ Ῥώμης τὴν ὀκτῇ.
δεύτερον, ὅτι οἱ Πατερικαὶ ὀργανικῶς ἀθροίζουσιν
τὴν Οἰκουμενικὴν Συνόδον, καὶ θροῦντες δηλονότι,
50 ὡς ἀκαλῶντες, ὡς ἀκινῶντες καὶ γράφοντες εἰς
τὰς Βασιλεῖς καὶ εἰς τοὺς τὸν ἕτερον, καὶ εἰς τὰς
ἐγκρίτας τῶν Ἐπισκόπων γράφοντες καὶ ὡς ἀ-
θήγοντες εἰς ὁμόνοιαν καὶ σύμπνοιαν καὶ κοινῶν
ἐνέργειαν, ὡς φαίνεται εἰς τὴν πρώτην, περὶ ἧς
εἰ καὶ ἡ ὀκτῇ Σύνοδος πρᾶξαι δεκάτην ὁγδόην λέγει

ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος καὶ Σίλβεστρος τὴν πρώτην ἡγε-
σαν Συνόδον, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας
Ἀλέξανδρος κατὰ τὸν Ἐπιφάνιον ἐν τῇ κατὰ Ἀρεῖν
Αἱρέσει ἔγραψεν εἰς διαφόρους ἐβδομήκοντα ὑπὸ
ἐκείνου ἐγκυκλίους, ἡτοι συνωδικὰς, καὶ ἄρα ἐκ
ἔγραψε ῥητῇ καὶ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸν Ῥώμης
καὶ Ἀντιοχείας καὶ ἄλλας; καὶ ὁ Ῥώμης ἄρα ἐκ ἔγραψεν
εἰς τὸν Βασιλέα, ὅπως ὁσος ὁ Κεδρεβῆς δότῃ τῷ
κλίματι τῆς Ῥώμης ὢν, δότῃ τῷ Βασιλεῶς ἐσάλη
εἰς Ἀλεξανδρείαν; καὶ εἰ ὁ Ῥώμης ἔγραψεν εἰς τὸν Βα-
σιλέα, ὁ Ἀντιοχείας Εὐστάθιος ἔγραψε; περὶ τῶν ἱ-
ληξ ὁ Πάπας γράφει εἰς Ζήνωνα τὸν Βασιλέα κα-
θαίρειν τὰς Κναφείας, ἔλεγον, ὅτι (ὁ Κναφῆς)
τὸν θρόνον ἐμίανε τῷ ὁμολογητῇ Εὐσταθίῳ, ὅς ἦν
πρόεδρος τῶν τελακῶν δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρων τῶν
ὀρθοδόξων συνελθόντων, μάλιστα ὡς εἴρηται ἐν τῇ
δούτῳ

δούτέρῳ βιβλίῳ κεφαλაίῳ δούτέρῳ περὶ τῆς Ἀ-
λεξανδρείας Ἀλεξανδρῆς λέγει ὁ Ἐπιφάνιος Αἰρέσει
τῇ αὐτῇ, ὡς ἔν τῳ παρικινεῖται τὰ πράγματα,
Ἀλεξανδρῶν Κωνσταντίνῳ τῇ Βασιλεῖ γράφει. ὁ
μακάριτος βασιλεὺς συγκαλεσάμενος τὸν Ἄρειον,
καὶ τινὰς Ἐπισκόπους ἀνέκρινεν. ἐν δὲ τῇ μελητι-
κῇ Αἰρέσει λέγει ὁ αὐτός, τῶν αὐτῶν Ἀλεξανδρῶν
τῶν αὐτῶν Ἐπισκόπων Ἀλεξανδρείας ἐπιμελησαμένων,
καὶ κινήσαντες τὸν μακάριον Κωνσταντῖνον, συνε-
κρότησε Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει. ἰδὲ λοιπὸν
ὅτι ὁ Ἀλεξανδρείας ἐκκλησίαν τὸν Ἀντιόχειαν,
ἤγαγε πρὸς τὴν Σύνοδον, ὁ μὲν Ἀλεξανδρείας ὀργανι-
κῶς, ὁ δὲ Βασιλεὺς ἰδίᾳ αὐθιγῇ καὶ ἐξουσίᾳ.
ὡς ἤθροισεν πρὸς τὴν πρώτην ὁ Κωνσταντῖνος κύριος,
ὡς ἰσορροπῶν καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Συνοδῶν καθά-
ρως διαλαμβάνουσιν, ἤθροισεν δὲ αὐτῶν καὶ ὁ
Ῥώμης ὀργανικῶς, καὶ ἕκτον, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐυσεβί-
θιος ὁ Πρέσβυς καὶ ἑξαρχὸς τῆς Συνοδῆς, κα-
τὰ τὸν Εὐσεβίον καὶ Φίληκα, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας
Ἀλεξανδρῆς, ὃν ἡ πρώτη Σύνοδος εἰς πᾶν πρὸς Ἀλε-
ξανδρείας ἐπιστολῶν κύριον αὐτῆς ὀνομάζει, ὅστις
ὡς ἔρηται καὶ ῥηθῆσεται καὶ εἰς τὰς ἀπανταχῶ
ἐγκρίτως ἁντὶ Ἐπισκόπων ἔγραψεν Ἐπιστολὰς,
ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς ἐκδοχῆς κατὰ τὴν Ἀ-
ρείαν, αὐτὶνες μάλιστα αὐτῶν γεγονόσι τῆς πρώ-
της Συνοδῆς ὅσον ὑπὸ μέρες τῶν Ἐπισκόπων.
ἔτι αὐτῶν ἤθροισεν λοιπὸν καὶ ὁ Ὀσίῳ, καὶ
ὅσοι ἄλλοι ἦσαν τῆς τῶν αὐτῶν μοίρας. ὅτε ἰδὲ
αὐτῶν βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαιῷ πέμπτῳ Πα-
ράγραφον ἔκτον ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος καὶ ὁ
Κωνσταντινουπόλεως Παῦλος ἀπελπισθέντες ὑπὸ τῆς
βουλήσεως τῆς Πάπας Γελάσιου, ἐδείχθησαν τῷ Βα-
σιλεῖ τῶν Ἑσπερίων Κωνσταντῆς, καὶ ἐγείρετο ἡ ἐν
Σαρδικῇ Σύνοδος. ἰδὲ καὶ κατωτέρῳ τὴν ἔγραψεν
ὁ Κύριλλος καὶ ὁ Ταράσιος πρὸς τὸν Βασιλεῖ καὶ
Πατριάρχῃ, δι' ἣν ἠθροίσθη ἡ τρίτη καὶ ἡ ἐβδό-
μη Σύνοδος, ὡς ἔγραψεν ὁ Λέων καὶ Ἀνατόλιος καὶ
ἠθροίσθη ἡ τέταρτη, ἔτι αὐτῶν ἠθροίσθησαν καὶ αἱ
λοιπαί, καὶ ἰδὲ τὰς ῥήσεις. τρίτον, ὅτι κατὰ
τὴν συνήθειαν αὐτῶν οἱ Λατῖνοι ἐπολόβωσαν καὶ
ἐσταύθησαν τῇ τῆς Συνοδῆς ῥήσει, καὶ ἄπορ μόνον
τὸν Δάμασον, ἐπειδὴ ὁ παρρησιαστικὸς τῆς οὐκ
Συνοδῆς λέγει, ἀλλὰ ὁ μέγας Βασιλεὺς Θεοδό-
σιος, καὶ Δάμασος ὁ ἀδελφεὸς τῆς πίστεως, ὁ αὐτὸς
ἐπερρώχισεν παρρησιαστικῶς καὶ παρρησιαστικῶς πρὸς
αὐτίτυποι γνώμῳ καὶ ὑπερηφάνῳ, Γρηγόριος πρὸς καὶ
Νεκτάριος τὸν ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει συνή-
θροισεν σύνοδοι, ταῦτα ἡ Σύνοδος. οἱ δὲ πα-
ριστὰς φθάνοντες αὐτῆς τὴν ῥήσιν, ἄπορ μόνον
τὸν Δάμασον, τὸν δὲ Γρηγόριον καὶ Νεκτάριον ὑπὸ
ἐθελόκακῆς παρίεπον. ἔτι ὁ Θεοδόσιος Βα-
σιλεὺς ἐν τῇ πέμπτῃ ἔτι τῆς βασιλείας τῆς Γρη-
γορίου πρὸς τὴν ἰδίαν τὸν Δάμασον, λέγει ὁ Συζό-
βιος, ὅτι ἦν αὐτὸς ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅσοι δὲ περι-
πεσόντες ἐσταύθησαν, μυσαρωγῶντες αὐτῇ Ἀρχολίῳ

τῇ τῇδε Ἐπισκόπῳ ἐμνήθη, καὶ ἔτι ἐν τῇ
ἐκ παρόντων καὶ χειραγῶν κατὰ τὸ δόγμα τῆς
ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς ἡ αὐτὴ Ἀρχολίῳ ὡς ἐξέτατον.
Καὶ, Νόμος ἐκ Θεσσαλονίκης παρρησιαστικῶς τῇ δῆ-
μῳ Κωνσταντινουπόλεως, ἐδήλωσε δὲ ὅτι τὰς πᾶσας
τὰς ἀρχιερεῖς θρησκείαν ὡς ἐκ τῆς Ῥωμαίας
παρέδωκε Πέτρος ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων,
ἐφύλακτον γὰρ τότε πρὸς τὴν ἐκδοσὶν τῆς Πέτρῃ δά-
ματος ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης καὶ Πέτρος ὁ Ἀλεξαν-
δρείας, καὶ μόνον τῶν ἰσοῦμοι Τριτάτῃ θρησκείᾳ ἰο-
τῶν καθολικῶν Ἐκκλησίαν ὀνομάζεσθαι, τὰς
δὲ ὡς ταῦτα δοξάζοντας Αἰρετικὰς παρρησιαστικῶς
εἶναι, καὶ ἀσκήσεις εἶναι, καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς παρρη-
σιαστικῶς βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαιῷ τετάρ-
τῳ. ἰδὲ λοιπὸν ὁ Θεοδόσιος ὡς τῇ Θεσσαλονίκῃ ἰς
Ἐπισκόπῳ ἐβδόμῃ τελευτῶν τὴν περὶ πίστεως,
ἐβδόμῃ παρρησιαστικῇ, καὶ παρρησιαστικῇ ὁδηγῶν,
ἔγραψεν αὐτῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ παρρησιαστικῇ ὡς
αὐτὸς μαθὼν τὴν περὶ Δαμάσκου καὶ Πέτρῃ, ἔγρα-
ψεν ἵνα ἡ παρρησιαστικῇ φυλακτομένη πίστις ἔχη τὸ 20
κύριον, ἐμνήθη δὲ ἐκ τῆς τῆς Δαμάσκου καὶ αὐτῶν
τῇ Πέτρῃ, καὶ ἐξίστη καὶ ὁμοῦτως. εἰς Κωνσταν-
τινουπόλεως δὲ ὑπὸ Θεσσαλονίκης ἐλθὼν, ὡς ἐκ
ἐβδόμῃ τὴν τελευτῶν αὐτῶν τῇ μεγάλῃ Γρη-
γορίῳ, καὶ ἐπὶ τῇ τῇ αὐτῇ πᾶσι τῇ τῇ 25
ἵνα πρὸς Ἐκκλησίαν διορθώσεται, ἔτι ὁ Θεοδόσι-
ος ἰσορροπῶν ὅτι ὁ Θεοδόσιος στρατηγὸς παρρησιαστικῇ
αὐτῶν τῇ Γρατικῇ, ὅσον ὅσον ἔειπεν, ἐδόξα
γὰρ ὅσον τὸν ὅσον μελέτιον τῆς Ἀντιοχείας Ἐκ-
κλησίας τὸν Πρέσβυν, χλαυιδάτε αὐτῇ βασιλικῇ 30
περιεσχέται, καὶ ἐκκλησιαστικῇ σεφάτῳ κοσμήται πρὸς
κεφαλῇ. ὅθεν δὲ ἔν τῳ Βασιλεῖ αὐτῇ χλαυιδῶν
τῆς τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τῶν ἄλλων συμφωνίας ἐπι-
μολήθη, καὶ τὰς τῆς οὐκείας ἡγεμονίας Ἐπισκό-
πος εἰς πρὸς Κωνσταντινουπόλεως θραυκῇ παρρησιαστικῇ, 35
ἐπειδὴ δὲ ἀφίκοντο, πορεύοντο δὲ ἔτι καὶ ἐκα-
τὸν, παρρησιαστικῇ μηδὲν αὐτῇ μνησθῆναι ὅστις ὁ
μέγας μελέτιος, εἴη, ἐβδόμῃ γὰρ ἐκ τῆς τῆς
ἐκπνίῃ μνήμῃς μνησθῆναι τὸν αὐτῶν. καὶ ἐπειδὴ
εἰς τὸν Βασιλεῖ αὐτῇ ἐλθὼν αὐτῇ ἅπας ἐκπνίῃ 40
τῶν Ἐπισκόπων ὁ ὅμιλος, τὰς ἄλλας καταλιπὼν
ἅπας, τῇ μεγάλῃ μελέτιῳ παρρησιαστικῇ, καὶ
αὐτῇ τῇ πρὸς φιλοπατίῃς ὡς ἔχει μακρῇ δέ-
ας πατρικῆς ὑπερλαύσεως περιεπτύσσεται καὶ κατε-
φίλει, καὶ ὁφθαλμῶν καὶ χλαυιδῇ καὶ ἔτι καὶ 45
φαλκῇ καὶ πρὸς σεφάτῳ αὐτῇ ἐβδόμῃ, ἐδήλωσε
δὲ καὶ πρὸς ὅσον ἡ αὐτῇ. φιλοφρονησάμενος δὲ
καὶ τὰς ἄλλας ἅπας, βεβούλαται περὶ τῶν
περρησιαστικῇ ὡς πατέρας ἡγίστους, λόγῳ πέμπτῳ
κεφαλῇ ἔκτῃ καὶ ἐβδόμῃ. ὁ Ἀρχολίῳ ἔν, Γρηγό-
ριος, καὶ μελέτιος κατὰ πρῶτον λόγον πα-
ρρησιαστικῇ καὶ ἐκκλησιαστικῇ τὸν Βασιλεῖ, πρὸς
Σύνοδον ἤγαγεν, ὁ δὲ Δάμασος μεταταῦτα καὶ
μετὰ πολὺν καιρὸν δι' ἐπιστολῆς τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ
πατέρων συμπαρρησιαστικῇ. λέγεται δὲ ὅτι συνωδικῇ ἐπι-
στολῇ

τολή, ὡς ἐπὶ τῇ τῇ Δαμάσκῳ παρῶν ἐπιφέρειν τῆς Συνοδῆς τῆς κατ' αὐτὸν ἐνορίως. ὡς καὶ πᾶς Πατριάρχης παρῶν ἐπιφέρει τῆς κατ' αὐτὸν ἐνορίως. ὅτι μὲν οὖν ὁ Βασιλεὺς ἰδίᾳ ἐξέσται καὶ αὐτῶν θρονίᾳ πῶς Συνοδὸν ἡθροισε, σαφές ἐστιν ἐκ τῶν προκλήκων τῆς Συνοδῆς ταύτης, καὶ τῶν μεταταύτα Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐκ τῶν

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Α'.

ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν Ἐξάρχων τῆς Συνοδῆς, καὶ τῶν μαρτυρῶν τῶν ἱερατικῶν ὁ Βασιλεὺς δέκνυται ἀθροιστῆς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐδὲ Ρώμης οὗ τῶν τῆς Συνοδῆς Ἐξάρχων.

Γρηγόριος τῷ Θεολόγῳ τῶν ὁρθοδόξων ἐν Συζα-
 15 τίῳ Ἐξάρχοντι, ἡ τῶν ἑκατὸν ποιτῶντα Θεο-
 φόρων Πατέρων Οἰκουμενικῇ δαυτέρᾳ Συνοδῇ συ-
 νήθροιστο, ἥς ἐξῆλθον περὶ αὐτῶν οἱ Ἀλεξανδρείας
 Τιμόθεος, Κύριλλος Ἱερουσολύμων, καὶ ὁ φιλόχριστος
 Βασίλειος Θεολόγος, ταῦτα δὲ τῇ βιβλίῳ τῇ
 20 περὶ τῶν Συνόδων, φωνάζει δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
 Πατριάρχης Φίλιππος, ἡ δὲ ἀγία καὶ Οἰκουμενικῇ δαυ-
 τέρα Συνοδὸς τῶν μὲν ἱερῶν φροντισμάτων πῶς
 βασιλεύει πόλιν ἱερὴν ἐνδείκνυται φροντιστήριον,
 ἐς ποιεῖται δὲ καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν ἱερῶν σωτη-
 25 γὰρ, Ἐξάρχης ἔχουσι Τιμόθεον τὸν Ἀλεξαν-
 δρείας καὶ τὸν ἀξιοθαύμαστον τῆς Ἀντιοχείας με-
 λέτιον, Κύριλλον τε τῶν Ἱερουσολύμων τὸς ἱερὰς θρό-
 νους ἱδρύνοντας, καὶ δὲ καὶ Νεκτάριον, ὃς τότε πρὸ
 Θεῶν λατρῶν τὸν τῷ εἰς ῥύπον ἀποπλυνάμενος, ἄμα
 30 δὲ βασιλεύοντι Ἐπισκοπῇ καὶ τῆς Συνοδῆς ἐκτε-
 μαίνοιο Ἐξάρχης, μεθ' ἧς Γρηγόριος τῷ, ὅτε τῆς
 ἐν Καππαδοκίᾳ πύσης Ἐπίσκοπος, καὶ ὁ τῆς Θε-
 λογίας ἐξέργων ἐπάνυμος, οἷς ἐποτρύνει χεῖρας τῷ
 Δάμασῳ ὁ τῆς Ρώμης πᾶς αὐτὸς κρατυῶν ἐγνώ-
 35 ρίσει, σύμφωνον τοῖς περὶ αὐτῶν καθιστάμενος,
 ταῦτα ἐν τῇ πόλει Μιχαὴλ Ἀρχόντα Βυζαντινῶν
 ὁμοσολῇ, ἡ ἀγία καὶ Οἰκουμενικῇ δαυτέρᾳ Συνοδῇ
 ἐν Κωνσταντινουπόλει γέγονε. Καὶ, ἡγῶντο δὲ τῇ
 40 Συνοδῇ Δάμασος Ρώμης, Νεκτάριος Κωνσταντι-
 νουπόλεως, Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας, Κύριλλος Ἱε-
 ρουσολύμων, μελέτιος Ἀντιοχείας, Γρηγόριος ὁ
 Θεολόγος, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, καὶ Ἀμφιλόχιος
 Ἰκονίης, ὡς δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη πρὸς χι-
 45 λιάδας καὶ ὀκτακῆπα δώδεκα, ἀπὸ δὲ χριστοῦ τετα-
 κῶς ἐβδομήκοιτα καὶ δύο, ἀπὸ δὲ τῆς δαυτέρας
 ἑως τῆς τρίτης ἔτη τεσσαράκοντα καὶ αἱ, ταῦτα ὁ
 Νεκτάριος ἐν τῇ περὶ τῶν Συνόδων αὐτῇ συγγραμ-
 50 ματι. ἡ δὲ δαυτέρᾳ ἀγία καὶ Οἰκουμενικῇ Συνο-
 δῇ τῶν ἑκατὸν ποιτῶντα πατέρων γέγονε
 55 ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπῃ τῇ Βασιλείᾳ Θεοδοσίᾳ τῇ
 μεγάλῃ, καὶ Δαμάσῳ Πάπᾳ Ρώμης, καὶ Νεκταρίῳ
 Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Γρηγόριῳ τῷ
 Θεολόγῳ, ταῦτα ἀπὸ τῶν ἀνώνυμῶν τῷ λέγοντι
 πῶς ἔτη εἰσὶν ἀπὸ τῆς πρώτης Συνοδῆς ἕως τῆς

αὐτῆς ἡμερῶν τῇ Θεοδοσίᾳ, καὶ ἐκ τῶν μαρ-
 τυρῶν Συγκράτης καὶ Εὐμάχης, καὶ ἰδὲ τὸς τέ-
 τας βιβλίῳ δεκάτῃ μέρει τρίτῃ κεφαλῇ πε-
 τᾶν, καὶ αὐτῇ βιβλίῳ δαυτέρᾳ κεφαλῇ δαυ-
 τέρᾳ Περιγραφῇ ὁ γδὲ, καὶ ἔτι κατωτέρᾳ κεφαλῇ
 δεκάτῃ πέμπτῃ Περιγραφῇ ἑκστῇ ἔκτῃ.

μὴ αὐτῇ. ὁ ἄγιος δὲ Γερμανὸς Πατριάρχης Κων-
 60 σταντινουπόλεως Φίλιππος, τῶν τῶν κατωτέρω
 τῶν (ἡτοι τῶν περὶ Ἀρσίου) τῆς τῇ Μακεδονίᾳ
 κατὰ τῇ ἀγίᾳ Πινύρας λύσης ὁμοσολῆς,
 τῆς ποιεῖται Βασιλείας ὁμοσολῆς, καὶ
 Θεοδοσίᾳ τῇ ὁρθοδόξῃ ἡμῶν Βασιλείᾳ τῇ βασι-
 λείᾳ ἀνδοθεῖσθαι κράτος, συγκερτήται τῶν ἱε-
 ρῶν Ἐπισκόπων ἐνταῦθα Συνοδῇ αὐτῶν περὶ
 65 τῆς πόλεως, καὶ ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχον περὶ αὐτῶν μελέ-
 τιος ὁμέρας, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, Γρηγόριος ὁ
 Θεολόγος, Δάμασος Ρώμης, Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας,
 Κύριλλος Ἱερουσολύμων, καὶ τῇ ἐξῆς, ταῦτα πρὸς
 Ἀνθίμου Διάκονον. ἡ δὲ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸς ἐν
 τῇ πόλει τῶν Βασιλέων Μαρκιανῶν ὁμοσολῆς
 70 ὅτι τῶν πατέρων τῶν συλλεθόντων ἐν ταύτῃ τῇ Συ-
 νόδῃ Νεκτάριος τὸν Γρηγόριον τὸν ἡγεμονίαν ἡγε-
 νῶν ὁ Συγκράτης Φίλιππος, μεθ' ἧς ὁ Βασιλεὺς ὑπερ-
 θέτωρ, Συνοδὸν Ἐπισκόπων τῆς αὐτῇ πίστεως
 συγκαλεῖται ὅπῃ τῇ κρατυῶν τῶν ἐν Κωνσταντι-
 75 νουπόλει, καὶ χερσὶν τῇ Κωνσταντινουπόλει Ἐπίσκοπον.
 καὶ, συλλεθόντων ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἀλεξανδρείᾳ Τιμόθεος,
 ἐν δὲ Ἱερουσολύμοις Κύριλλος, μελέτιος δὲ ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ μέλειος παρῶν, ὅτι ἀπὸ τῶν Γρηγορίων κα-
 τὰ τῶν μετὰ αὐτὸν, καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης Ἀρχόλιος,
 καὶ αἱ οἱ ποιοῖται, βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῇ ὁ γ-
 80 δὲ τῇ αὐτῇ Φίλιππος καὶ Συλλεθόντων βιβλίῳ ἐβδόμῃ
 κεφαλῇ ἐβδόμῃ, αἱ καὶ ἑτέρες τῶν ἀνώνυμοι
 γραφῶν περὶ Συνόδων φησὶν, ὑπῆρχον ἐν τῇ δαυτέρᾳ
 Οἰκουμενικῇ Συνοδῇ ἑκατὸν ποιτῶντα πατέρες, ὡς
 85 ἡγῶντο Δάμασος Ρώμης, Νεκτάριος Κωνσταντι-
 νουπόλεως, Κύριλλος Ἱερουσολύμων, Τιμόθεος Ἀ-
 λεξανδρείας, μελέτιος Ἀντιοχείας, Γρηγόριος Νύσσης,
 Ἀμφιλόχιος Ἰκονίης, Γελάσιος Καυσαρείας τῆς Πα-
 λαιστίνης καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος διέπων τὸν θρό-
 90 νον, ὅς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Συνοδῇ ἀπετάξατο τῇ θρό-
 νῳ, καὶ ποιήσας τὸν σωτακτῆριον ἀνεχώρησεν
 εἰς Παριανὸν. καὶ ὁ Θεοφάνης, περὶ αὐτοῦ δὲ Τι-
 μόθεος Ἀλεξανδρείας, μελέτιος Ἀντιοχείας, Κύ-
 95 ριλλος ἱερώτατος Ἱερουσολύμων καὶ ὁ Θεός Γρηγό-
 ριος Κωνσταντινουπόλεως.

Εκκλησίᾳ πρώτην μόνον, ἐπειδὴ καὶ τὸ ποι-
εῖν αὐτὸς τῆς μεσιτείας πρὸς τοὺς βασιλεῖς ποιόν
ἐστὶ καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριάρχεις ὡς εἴρηται αὐ-
τέρῳ. καὶ δὴ καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος γράφων
5 πρὸς Κωνσταντινουπόλεως Νεκταρίῳ περὶ τῶν Ἀπο-
λιναριστῶν, φησὶν ὅτι τῷ τέλει τῆς ὑπιστολῆς, πῶς
ὑπέμενέ σε ἡ μεγαλοφυΐα καὶ ὑψηλὴ Δύναμις μὴ
χρησθῆναι τῇ σωήθει παρησίᾳ εἰς διόρθωσιν το-
σούτου κακῆς; ἀλλ' αἰ καὶ μὴ ἀνέπεσον τὰ το γέγονε,

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

ὅτι προσκληθέντες εἰς τὴν ἐν Ῥώμῃ Σύνοδον οἱ Ἀνατολικοὶ ἐκ ἀπῆλθον, αὐτέγραψαν δὲ μόνον,
ἀντιτόρμφοι καὶ τῶν Δυτικῶν τὴν ἀμέλειαν.

15

Ὁ Θεοδώριτος λέγει λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαιῷ
ἐβδόμῳ, ὅτι ὁ Θεοδόσιος μόνος τῆς οἰκείας Βα-
σιλείας τῶν Ἐπισκόπων εἰς Κωνσταντινουπόλιν εὐνα-
σθεῖσθαι ἐπετίθετο, μετὰ δὲ τὴν Διάλυσιν
20 τῆς Συνόδου, καὶ τὴν εἰς τὴν ἰδίαν ἐκάστη πατριδα
ἀναχώρησιν, οἱ πλεῖστοι τῶν πάλιν εἰς Κωνσταν-
τινουπόλιν παρεγόντο Διὰ χρείας τινὰς ἐκκλη-
σιαστικὰς, αἵ δὲ ταῦτα λέγων Θεοδώριτος, ἐκατα-
λέγει, φησὶν ὅμως ὅτι παρεγόντο, εὐνοδικῶ

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς ὑπὸ γράφῃ καὶ τῆς ὑπιστολῆς τῶν αὐτέρῳ Ἀνατολικῶν πατέρων πρὸς τὴν ἐν Ῥώμῃ Σύ-
νοδον, πᾶσα μοιραρχία καὶ ἄκρον μεγαλεῖον εὐὸ τοῖς νυνὶ τίτλοις τῆ Ῥώμης ὀχεται, καὶ περὶ τῶν
30 πρεσβύτων τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας τῆς ὁμοιοῦς, καὶ ὅτι κελταὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι,
ὧν τῇ συμφωνίᾳ λύεται τὸ ἀμφίβολον, καὶ ὅτι ὅ, τε Ῥώμης καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι μέγας τῆς Συ-
νόδου, καὶ περὶ τῆ ποσαχῶς ἀποφασίμα.

Εἰς τῇ ὑπιστολῇ ταύτῃ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πα-
35 τέρων πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ πατέρας σημείωσαι
πρῶτον τὴν ὑπὸ γράφῃ, τοῖς τιμιωτάτοις καὶ δύ-
λαβεστάτοις ἀδελφοῖς καὶ συγκατηγόις Δαμά-
σῳ, Ἀμβρόσιῳ, Βέλτινῳ, Οὐαλεριανῷ, Ἀλχο-
λίῳ, Ἀνεμῖῳ, Βασιλείῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγί-
40 οῖς Ἐπισκόποις τῆς σωελεθῆναι ἐν τῇ μεγίστῃ πό-
λει Ῥώμῃ ἡ ἀγία Σύνοδος τῶν ὁρθοδόξων Ἐπι-
σκόπων τῶν σωελεθόντων ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει
Κωνσταντινουπόλει ὅς κυρίῳ χαίρειν. ἐκ τῶν σω-
ρευτῶν ἔχ' ὑπερχήνῃ Ἐπισκόποις, ἀλλ' ἀδελφι-
45 κῇ καὶ ἰσόημῃ πρεσβύταις. Ἐπίσκοποι καὶ Ἐ-
πίσκοποι. σωπῆθον καὶ σωπῆθον. ἀγίαι καὶ
ἀγαθαὶ. ἀδελφοὶ καὶ συγκατηγῶν. καὶ πᾶσι λοιπὸν
τῶν Δαμάσῳ τὸ ἄκρον μεγαλεῖον; καὶ ἀπλῶς ἐ-
κείνῳ τὸ πομπητικὸν ὅτι εἰς τὸν Πάπαν ὑπὸ τῶν Σω-
50 θῶν; πᾶσι ἀμεταπτώτα ὑπὸ γράφῃ, τῷ μακαρι-
ώτατῳ καὶ ἀγαθῷ ἄκρῳ Ἀρχιερεῖ καὶ βικαριῷ
τῶν Χριστῶν; καὶ ἰδὲ μετὰ ταῦτα ὅς πολεῖς καὶ ἐν
τῇ δούτῳ κεφαλῇ τῶν ὁσίων βιβλίων, ὡς
δὴ λιν, πᾶσι ὑπὸ γράφῃ τῆς Συνόδου πρὸς τοὺς
ἐν τῇ Ῥώμῃ Ἐπισκόπους εἶναι ὁρθοδόξους, ἀδελ-

νῶν γὰρ ἀναλαβέτω ἡ ἀμώμητος καὶ ἐκ' ἀρετῇ
πλεόνης, καὶ διδάξάτω τὸν εὐσεβεῖ Βασιλέα,
ὅτι ἐδὸν κέρδος ἔσται τῆς λοιπῆς αὐτῇ περὶ τῆς
Ἐκκλησίας σωθῆς; ταῦτα ὁ Γρηγόριος. ἐν
οἷς σημείωσαι ὅτι καὶ ὁ Γρηγόριος τῷ Νεκταρίῳ γρά-
φει ἀναλαβέσθαι τὴν σωήθει τῶν Πατριάρχων
παρρησίαν καὶ τῶν Ἀρετικῶν, ὅς ἐν Κωνσταντι-
πόλει ὧν, ἐπαρῆναι τὸν Θεοδόσιον πᾶσι τρέποις
καὶ τῶν Ἀρετικῶν;

ὑπιστολῇ τῶν τῆς Ἐσπέρας Ἐπισκόπων ἐδέξαντο,
εἰς τὴν Ῥώμην αὐτὸς ἀφικέσθαι ἀποτρέψαν, ὡς
Συνόδου μεγίστης αὐτόθι συγκροτημένης, ἀλλὰ τὴν
μὴν ὑποδοχίαν παρητήσαντο ὡς ἐδὸν ἔχασαν
κέρδος, ἀπέστειλαν δὲ, τὸν τε κλύδωνα τὸν κατὰ τῶν
Ἐκκλησιῶν ἐπανασταίτα σημαίνοντες, καὶ τὴν γε-
γνημένῳ αὐτῶν ἀμέλειαν ἀντιτόρμφοι, ἐν κεφα-
λαίῳ γὰρ καὶ τῇ ὑπιστολικῇ τοῖς γράμμασιν ἐνέ-
θηκα φρόνημα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Φικὴ γὰρ, τὰς δὲ μεταταῦτα ἰφύρεθ' ἀσας ὑπὸ
γρᾶφῃ ὑπὸ τῶν παπιστῶν εἶναι βλασφημίας, αὐτῶν
χειρῶν γὰρ. δούτερον, ὅτι ὁ Δάμασκος
εὐνασθεῖσθαι ἐμόνον μετὰ τῶν ἐγχερίτων, ἀλλὰ
καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν πάντων Ἐπισκόπων τῆς ἐν
Ῥώμῃ Συνόδου. τρίτον, ὅτι λέγουσιν ἐκείνοις, ἐπει-
δὴ μὴ οἱ ἀδελφικὴν ἀγάπην ἐνδεδυμένοι, σω-
55 θῶν ἐν Ῥώμῃ συγκροτῆντες, καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν
Σύνοδον ὡς οἰκέα μέλη προσεκαλέσασθε διὰ τῶν
τῶν Θεοφιλεστάτων Βασιλέων γραμμάτων, ἵν' ἐπει-
δὴ τότε μόνον τὰς θλίψεις κατεδικάσθημεν, νυνὶ
ἐν τῇ τῶν Αυτοκρατόρων περὶ τὴν εὐσεβίαν συμ-
φωνίᾳ μὴ χωρὶς ἡμῶν βασιλεύσῃτε, ἀλλὰ καὶ
ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. καὶ σημειώται, ὅτι
ὡς ἂν πον τῷ Πάπᾳ ἐκέλευσας, ἀλλ' ἂν ἐν-
λέσασθε, τῇ Συνόδῳ λαλῶντες, συμφώνως τῷ Πά-
πα ἰερίῳ γράφοντι πρὸς Εὐσεβιανὸς, καὶ τῷ
Ἀλεξανδρείας Ἀλεξανδρῶ γράφοντι πρὸς τὸς Ἀ-
πανταχῶ Ἐπισκόπους, καὶ τῇ μεγάλῃ Βασιλείᾳ γρά-
φοντι τῇ βαλῇ Τυάναν, καὶ ἄλλοις πατράσι, καὶ ἰδὲ αὐ-
60 τέρῳ τῶν τόπων τέταρτοι, τὰς ἐγγράφῃσιν ἔχ' ὑπὸ
μόνῳ τῇ Ῥώμῃ, ὅτι ὑπὸ μονάρχῃ, ὅτι ὡς ὑπὸ μέγας
ὑπερέχον-

πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινὸν πόλιν Συνόδον Ἐπίσκοποι,
 ἔχον καὶ τὰς τῶν ἀπολαφθεύτων Ἐπισκόπων γνώ-
 μαν, καὶ ἰδὲ τὸ ἀναγκῆν τῶν Συνόδων ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ. ἰδὲ πάντων τῶν Ἐπισκόπων τῆς γνώ-
 μης χάριν, ἢ παρυσία, ἢ συγκατάθεσις. ἰδὲ οἱ
 Ἐπίσκοποι καὶ αἱ πάντες, καὶ διὰ τῆς τῶν πα-
 τῶν συμφωνίας λυέται τὰ ἀμφίβολα, καὶ διο-
 ρίζεται τὸ πᾶν. ἰδὲ ὅτι πάντες οἱ Πατριάρ-
 χαι ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας μέρος εἰσὶ τῆς Συνόδου
 καὶ ἡ κεφαλὴ, ὅτε Ἀρχοντες, ἢ τῶν τιμῶν ἐξου-
 σίας, ἢ ἰδίως βεβαιωταί. ὅταν γὰρ λέγουμεν
 ὅτι ὁ Πρωτεύων ἐβεβαίωσε τὴν τεταγμένην, καὶ ὁ
 Πάπας Ἀδελφὸς τῶν πάντων, ἐνοικῶν τὸν Ἀλε-
 ξανδρείαν καὶ τὸν Ῥώμης ἐμόνας, ἀλλὰ μετὰ τῶν
 κατ' αὐτὰς Συνόδων. τέταρτον, ὅτι Συνόδον ἀφ' ἧς
 ζῶντες ἐν Ῥώμῃ οἱ Ἐσπέριοι Ἐπίσκοποι, ἐκάλε-
 σαν τὰς Ἀνατολικὰς ὡς ἀδελφούς, οὐκ ἔκρινον
 ἐκ τῶν προσηγοριῶν, ἀλλ' ἐκάλεισε δὲ ὁ Ῥώμης
 ὡς μονάρχης ἢ ὁπωσδήποτε τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀρχὴν,
 ἐπειδὴ τῶν ἑτέρων ἐν τῇ τῶν τότε Χριστι-
 ἀνῶν ἡλθεν, ἀλλὰ πρῶτον τῶν δουρατῶν Μεσο-
 ριανῶν ὡς ἐξηγήσεται, ἀλλ' Ἐπίσκοποι τὰς Ἐπιστάσεις, ἢ
 Συνόδον τῶν Συνόδων, οἱ Ἐσπέριοι τὰς Ἀνατο-
 λικὰς, οἱ ἀδελφοὶ τὰς ἀδελφάς, τὰ μέλη
 τὰ μέλη. παρητήσαντο δὲ οἱ ἐν Κωνσταντινὸν πόλιν Ἐ-
 πίσκοποι τῶν ἐν Ῥώμῃ ἀποδημίαν, πρῶτον, ὅτι οὐκ
 ἔχον ἐτοιμασίαν ἵνα ἀλλοχόσῃ ἀπελθόντων, ἀλλ'
 εἰς μόνην τὴν Κωνσταντινὸν πόλιν, δεύτερον, ὅτι ἔχον
 καὶ ἵνα πέμψωσιν εἰς τὰς ἀπολαφθεύτους Ἐ-
 πιστάσεις εἰδέναι ὅπως λάβωσι καὶ κείνων τὰς γνώ-
 μαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν, τρίτον, ὅτι ἦν ἡ προ-
 θεσμία σενή. ἐπαυρὴ δὲ ἡ προθεσμία τῶν πο-
 λαχῶν ἐστὶ λεγομένων, ῥητέον ὅτι ἡ προθεσμία ὅ-
 σον εἰς τὸν παρόντα ἀνήκει σκοπὸν, ἐστὶ εἰδήσεις
 καὶ γνώσεις τῶν συλλαβισμοῦ Ἐπισκόπων τῶν
 καὶ καὶ τότε δεῖ συλλεθῆναι αὐτὰς εἰς κατὰστασιν
 τῆς μελετημένης Συνόδου, καὶ τῶν τετραχῶν,
 ἢ γὰρ γίνεται διὰ πεντητησίας καὶ ὡς ἐκκλησίας τι-
 νὸς ὑπερέχοντος Ἐπιστάσεως, ἢ διὰ συμφωνίας
 καὶ πεντητησίας, ἢ τοι παραίνεσιν συμβαλῆς καὶ
 ὡς ἐκκλησίας τῶν πεντητησιῶν καὶ ἐκκλησιῶν Ἐπι-
 στάσεων, ἢ γίνεται διὰ πεντητησίας ἢ τοι συμβαλῆς
 καὶ ὡς εἰπὴν δεήσεως καὶ ἀδελφικῆς πεντητησίας μι-
 ας Συνόδου πρὸς ἑτέραν Συνόδον πρὸς ἀκριβεστάτην
 κρίσιν καὶ μέγιστον βεβαιώσιν ἐκκλησιαστικῶν πραγ-
 μάτων, ἢ γίνεται διὰ τῶν ὁρθοδόξων Ἀποκρίσεων,
 περὶ αὐτῶν ἀπαραιτήτως, ὥστε συλλεθῆναι τὰς Ἐ-
 πιστάσεις ἐν τῇ διωρισμένῃ καὶ καὶ τόπῳ, καὶ
 ἀνυπερθέτως ἀρξαμένῃ θεωρεῖν τὰ περὶ ὧν ἡ Σύνο-
 δος. καὶ τὰ μὴ πρῶτον τρόπον ἔσω ἐκκλησιαστικῶν
 ἢ ἐν ἱεροσολύμοις ἐπὶ μαζίμῃ ὑπὲρ τῶν αἰγῶν Ἀ-
 θανασίᾳ γενόμενῃ Συνόδῳ, ἢ τις πεντητησία τῶν
 μαζίμων συλλεθῇ, καὶ γὰρ φησὶν ὁ Σωκράτης
 ὅτι ὁ αἰγιόχος Ἀθανάσιος καταλαβὼν τὰ ἱεροσολύμους
 καὶ τῇ Ἐπιστάσει μαζίμῃ καταφανῶς πενήσας τὰ τε
 ὑπὸ

ὑπὸ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου γνωσθέντα, καὶ ὡς
 ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τῇ ἐκείνων κρίσει ἐγχεί-
 σιμψηφος, ὡς ἀσκόλῃα συνόδον τῶν ἐκ τῆς Ἐ-
 πισκόπων γενέσθαι, μαζιμὸς τε μηδὲ μελήσας
 5 μετεπέμπετό τινας τῶν ἀπὸ Συρίας καὶ Παλαιστίνης
 Ἐπισκόπων, καὶ καθίσας σινέδριον ἀποδίδωσι
 καὶ αὐτὸς τῶν κοινωνίαν Ἀθανασίῳ καὶ τῶν ἀξίων,
 βιβλίῳ δούτερον κεφαλαίῳ ἐκείνῳ τεταρτῷ. τῷ
 δὲ δούτερον ἔστωσαν ὡς ἀδείγματα ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ
 10 κατὰ τῷ Σαμοσατέως τῶν ἐκείνων ὁ γδοίκοιτα
 Ἐπισκόπων συνόδου, συμφωνίᾳ καὶ πετροπῇ
 Φιριμιανῶ, Ἐλένῃ, Ἰμεναιῇ, καὶ τῶν κατ' ἐ-
 κείνῳ καὶ περὶ τῶν καὶ ἐγκρίτων Ἐπισκόπων
 τῆς Ἀνατολῆς καὶ Παλαιστίνης γονομῶν, καὶ ἢ ἐν
 15 Ἀλεξανδρείᾳ, ἡτίς συμφωνίᾳ τῷ ἀγίῳ Ἀθανασίῳ
 καὶ τῷ Ἰταλῷ Εὐσεβίῳ, καὶ Ἀλεξίῳ τῷ τῆς ἐν
 Ἀλεξάνδρᾳ Πέτρῳ Ἐπισκόπῳ σινέσῃ, καὶ ἄλλοις
 περὶ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, καὶ μετ' αὐτὸν ἐν
 Ἰσπανίᾳ, ἐν γαλλίᾳ, ἐν Ῥώμῃ, ἐν Ἀφρικῇ, ἐν
 20 Ἰβυρικῇ, ἐν Σικελίᾳ, ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐν Ἀσίᾳ,
 ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Παλαιστίνῃ, ἐν Αἰγυπτίῳ, ἐν Πόν-
 τῳ, ἐν Μεσοποταμίᾳ καὶ ἄλλοις γονομῶν σύ-
 νοδοι. τῷ δὲ τρίτῳ τρόπῳ ἔστω ὡς ἀδείγματα ἐκείνῳ,
 ὅπερ οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τῷ Σαμοσατέως σινέσε-
 25 θόντες πατέρες ἐζήτησαν δι' ὑπεροχῆς τὸν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ Διονύσιον παρῆναι αὐτοῖς, δηλὸν δὲ,
 ὅτι ὁ Διονύσιος ἐνοήσας μετὰ τῶν ὑπὸ αὐτὸν Ἐπι-
 σκόπων. τέως τῷ τεταρτῷ τρόπῳ ἔστωσαν ὡς ἀ-
 δείγματα πᾶσαι αἱ Οἰκουμενικαὶ συνόδου, καὶ ἰδὲ τὸς τό-
 30 πους, καὶ τὸ τρίτον κεφάλαιον τῷ τρίτῳ μέρῳ τῷ δεκά-
 τῳ βιβλίῳ. ἡ δὲ ἐν Ῥώμῃ συνόδος εἴτε κατὰ τὸν Θεο-
 δώρην ἀμείως ἐκάλεσε τὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 Ἐπισκόπους, φησὶ γὰρ σινεδρικῶν ὑπεροχῇ τῶν
 τῆς Ἐσπερίας Ἐπισκόπων ἐδέξαντο (ἡτοι οἱ ἐν
 35 Κωνσταντινουπόλει πατέρες) εἰς τῶν Ῥώμῃ αὐτὸς
 ἀφικέσθαι περὶ τῶν, εἴτε ἀμείως ἀπὸ τῷ
 Βασιλέως, καὶ γὰρ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρες
 ἐν ταύτῃ τῇ περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ συνόδου ὑπεροχῇ
 λέγουσιν, ἐπειδὴ μῦθοι τῶν ἀδελφικῶν περὶ ἡμᾶς
 40 ἀγάπῃ ὑπερδανύμενοι, συνόδον ὑπὲρ τῆς Ῥώμης
 Θεῷ βελήσας συγκροτῶντες, καὶ ἡμᾶς ὡς ἐκεί-
 νη μέλῃ προσεκαλέσατε ἀπὸ τῶν τῷ Θεοφιλεστάτῳ Βα-
 σιλέως γραμμάτων. ἐπομῶν καὶ τῶν προθεσμίων
 ἐδήλωσαν, ἵνα μὴ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀνατολῆς ὡς
 45 καὶ ἐλθόντες εἰς Ῥώμην, ἔδωκεν ὡφελήσῃ, καὶ
 εἰ ἔχωσι καὶ τὰ ὑπερῷα περὶ ζωοτροφίαν καὶ
 κυβέρνησιν τῶν καὶ, τῶν δὲ δηλοῖται,
 ὅπερ ἔχον ταῦτα καὶ οἱ ἐν Ῥώμῃ σινελεγεμῶν
 πατέρες. πέμπτον, ὅτι δὲ ἡ πετροπῇ τῶν Ἐσπε-
 50 ρίων περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρων συμ-
 βολῇ δηλοῖ καὶ ἀδελφικῶν προσκλήσιν, πασιδη-
 λὸν εἶναι παντὶ τῷ μὴ θέλοντι κακουργεῖν καὶ ἐκ
 τῷ Θεοδώρῃ, καὶ ἐκ ταύτης τῆς ὑπεροχῆς τῶν
 ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρων, καὶ ἐκ τῆς λέξεως,
 προσεκαλέσατε, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, καὶ

ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω εἰρημίων. ὁ δὲ ὅμως
 καὶ αὐτοῖς εἰς ἀποτροπὴν τῶν σοφῶν, ὅτι ἐπε-
 σταγὴν ἐδίδεκε ἡ πετροπῇ, ὅτι ἐδιδόσαντο οἱ Ἀνα-
 τολικοὶ μὴ ἀπελθεῖν εἰς Ῥώμην, ὡς ἐκ ἐδιδόσαντο
 οἱ πετροποιοὶ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς
 συνόδους. καὶ ὁ μέγας Κύριος τῶν βασιλικῶν
 προθεσμιῶν προβαλὼν, τὰ κατὰ Νεστόριον ἐθε-
 ώρισε περὶ τῷ ἐλθεῖν τὸν Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννην, εἴτα
 ἔτε ὁ βασιλεὺς τῆς Ῥώμης ἐδιδόσαντο εἰς ἀποτροπὴν
 βασιλείαν προσακτικῶς ὀρίσαι, ἔτε ἡ ἐν Ῥώμῃ
 συνόδος ἐδιδόσαντο προσακτικῶς πετροπῇ εἰς ἔ-
 νῳ Ἐπαρχίαν, ὅθεν προσαγῆς μὴ ἔσῃ, ἀλλὰ
 πετροπῇ, ἡτοι συμβεβηλὲς καὶ ὡς ἀκαλέσας,
 ἔτε ὁ βασιλεὺς τῆς Ῥώμης, ἔτε ἡ Ἐκκλησία Ῥώ-
 μαίων, ταῦτα εἰπὼν οἱ τῶν Ἐσπερίας Ἐπίσκοποι,
 ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης ἐστηκέναι, ἀλλ' ἔτε οἱ Ἀνα-
 τολικοὶ ἐζήτησαν συγγνώμην ὡς τῶν Ἐσπερίων,
 ἔτε καὶ οἱ λόγον γεγραφήκασι ἐν τῇ ὑπεροχῇ
 ὑπεροχῇ δηλῶντα. οἱ ἀδελφικῶν ὅμως ὁμοψυ-
 χίαν καὶ σύμπνοιαν καὶ συμφωνίαν ἐπεμψαν τῶν
 Ἐπισκόπων πρέσβεις πρὸς αὐτοὺς, ἔγραψαν γὰρ
 ταῦτα ῥητῶς, ἐπειδὴ ταῦτα, καὶ πολλὰ ὡς τῷ
 τοῖς ἔπερ τῶν τῶν πλεόνων ἀφίξιν διεκάλυσεν,
 ὅθεν περὶ ἡν εἰς τῶν τῶν πραγμάτων ἐκάνετο
 σιν, καὶ τῶν τῆς ἡμετέρας περὶ ὑμᾶς ἀγάπης
 ἀποδείξιν, τῷ πεποιήκαμεν, τὸς ἀδελφικῶν
 τῶν καὶ τιμιωτάτης ἀδελφῆς καὶ συλλειτουργῆς ἡ-
 μῶν Ἐπισκόπους Κυριακὸν, Εὐσέβιον καὶ Πρι-
 σκavianὸν προθύμως καμῖν ἀχρευσίμων ὁσυνήσαντες,
 δι' ὧν καὶ τῶν ἡμετέρων περὶ αἵρεσιν εἰρημικῶν ἔσαν,
 καὶ σκοπὸν οἰώσεως ἔχοντες ὑπερδανύμενοι, καὶ
 τὸν ζῆλον ἡμῶν τὸν ὑπὲρ τῆς ὑγιᾶς πίστεως
 φανερόν ποιῶμεν. ἐν ταῖς σημείωσαι πρώτων,
 ὅτι πέμψαντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρες πρὸς
 τῶν ἐν Ῥώμῃ συνόδον πρέσβεις, ἔκ ἐδωκαν τῇ
 Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἰδικόντι ἀξίωμα, ἔδωκε γὰρ
 ὅτε ὁ Πάπας Ὁρμίσδῳς ἐπέμψε πρέσβεις πρὸς
 τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδον ὑπὲρ Ἰωάννη τῷ
 Καππαδόκοι, δέδωκεν αὐτῇ τοῖς ἀξίωμα.
 δούτερον, ὅτι διὰ ἐκάνετο τῶν πραγμάτων ἐ-
 πεμψαν τὸς πρέσβεις, καὶ γὰρ πρὸς μέγιστον βε-
 βαίωσιν τῶν διωρισμένων ὡς τῆς ἐν Ῥώμῃ συ-
 νόδου ἐχρησίμους οἱ πρέσβεις τῶν ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει πατέρων. τρίτον, ὅτι πρὸς ἀγάπης ὑπερδανύ-
 ἐπεμψαν αὐτοὺς, ἡτοι ἔδωκεν περὶ τῶν, ἡ ἀ-
 παραίτητον χρέος, ἀλλ' ὡς εἰρημικῶν δι' ἀγάπης
 ὑπερδανύμενοι, ἡτοι δι' ἀδελφικῶν ὁμοψυχίαν, σύμ-
 πνοιαν καὶ συμφωνίαν καὶ εἰρήνην καὶ ὅσον ἐκ-
 κλησιαστικῶν ἐπεμψαν αὐτοὺς, ἵνα ὅλοι τὰ λοι-
 πὰ ῥήματα ταύτης τῆς περιόδου. ψάλλοντες αὐτοὺς
 τὸ τῶν παπῶν, ὅτι ἀπὸ συγγνώμης ἐπέμψαν
 οἱ πρέσβεις πρὸς τῶν ἐν Ῥώμῃ συνόδον. περιέ-
 χοντο δὲ εἶναι ἐν τοῖς ἀποσταλείν γραμμασι μετὰ τῶν
 Ἐπισκόπων καὶ ταῦτα, πρώτων, εἰδῆσαι τῶν ἐπα-
 σταύτων αὐτοῖς καὶ τῶν ὡς τῶν Ἀλεξανδρινῶν, ὡς
 ἐκείνους

ἐνεκα καὶ ἡ Σύνοδος ἐγείρετο, δεύτερον, ὅτι ὡς ἔ-
ρηται ἡ λεγόμενη αὐτὴ, διότι ἔχοντες αὐτοὺς ἀπὸ
τὸ ἐν τῇ Δύσει βασιλεύον ὁρῶντες, ἐκέ-
σκεψαντο αὐτὰς θλιβομένους ὑπὸ πᾶν Αἰρετικῶν
Βασιλέων, καὶ τοὺς περικαλέμενοι εἰς βοήθειαν, ἀλλ'
ἡμέτεροι κατεφρονόμενοι, καὶ μήτε γινώσκοντες
ταῖς ἐν τῇ Αἰαπλῇ τῶν ὁρῶντων ἐπηρεάς, κα-
θὼς μαρτυρεῖ ὁ μέγας Βασίλειος. τρίτον, ὅτι ὡς
λέγει ὁ Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ ὁ γ-
νόστω, δεικνύοντες σαφέστερον πῶς αὐτοὶ καὶ σο-
φίαν αὐτῶν, ἐπεμψαν αὐτοῖς τὸ ὁποσολικὸν φε-
νημα, ἥτοι τὸ Σύμβολον τῆς πρώτης Συνόδου
μετὰ τῆς αἰαπύξεως, ἣν αὐτοὶ σοφῶς τε καὶ αἰ-
δρώς ἐποίησαν, καὶ τὰ ἐν τῇ ὁποσολῇ δογμα-
τισμοῖς, ἅπερ ταυτά ἐστι τῇ Συμβολῇ περί τε
τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ τῆς ἐνσαρκῆς ἀνθρωπί-
ας τοῦ Θεοῦ Λόγου. ἔκτον, σηματοῦν ὅτι δεικνύ-
οντες αὐτοὺς τὸ ἰσότημον αὐτῶν καὶ τὸ ἐλευθέ-
ριον μετὰ τῶν ἑσπερίων, τὸν Ἀντιοχείας Φλαυί-
ανον ὃν ἔχον οἱ ἑσπερίοι καὶ μάλιστα αὐτὸς ὁ
Δάμασος ὁποσολικαίον, ἐβεβαίωσαν εἶναι Πα-
τριάρχην Ἀντιοχείας, πῶς δὲ Ἐκκλησίαν Ἀντιοχεί-
ας πρεσβυτάτῳ καὶ ὄντως ὁποσολικὴν ἐκάλεσαν.
καὶ λοιπὸν μάτην διακωδωνίζουσιν αὐτὴν καὶ κατὰ
οἱ παπισταί, πῶς Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν καλεῖντες
ὁποσολικὴν καθείδραν, ἰδοὺ γὰρ ὁ μὲν Δάμασος
γράφων πρὸς Ἀνατολικὰς Ἐπισκόπους, ὡς σημειοῖ ὁ
Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ, τὸν Ῥω-
μαϊκὸν Θρόνον λέγει ὁποσολικῶς καθείδραν,
ἡ δὲ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας
ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλαίῳ λέγει πρεσβυτάτῳ, καὶ ὄν-
τως ὁποσολικῶς Ἐκκλησίαν, ὅπερ ἐστὶ ταῦτόν
τῇ ὁποσολικῇ καθείδρῃ. πρὸς τέτοις ὁ μὲν Πά-
πας Δάμασος καὶ ἡ Σύνοδος αὐτῶν πῶς χαρτηνίω-
ται τῇ Φλαυιανῇ ἐμέμφοντο ὡς ἐξένομοι, ἡ δὲ Σύνοδος
γράφουσα πρὸς αὐτὰς φησὶν, ὅτι τὸν Θεοφιλέστατον
καὶ ἀδελφωτάτον Φλαυιανὸν οἶτε τῆς Ἐπαρχίας καὶ
τῆς Ἀνατολικῆς Διοικήσεως σωδραμόντες καانونικῶς
ἐχαρτηνίσαν, πάσης συμψήφῃ τῆς Ἐκκλησί-
ας ὡς περ ἀπὸ μιᾶς Φωνῆς τὸν αὐτὸν ἡμωσάσης,
ὡς περ ἐνθεσμον χαρτηνίω ἐδέξατο καὶ τὸ τῆς
Συνόδου κοινόν. ἐν ταῖς σημείωσαι πρώτον,
ὅτι ὑπερέχει τὸ Πάπας καὶ τῶν Δυτικῶν Ἐπισκό-
πων τὸ κοινόν τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου. δεύτερον,
ὅτι ὡς ἐξῆν ταῖς τότε παπασίν αὐτιλέγειν καὶ ἀντι-
νομοθετοῦν ταῖς ἐξουσιοδοσίαις τῶν Ῥωμαίων, ὡ-
τως ἔξεσθαι καὶ ἡμῖν ἐπαρμόσις τῇ Οἰκουμενικῇ Συνό-
δῳ αὐτιλέγειν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς τε-
λευτὴν οὐτὴν Συμβολῇ, καὶ τὸν Ἐπίσκοπον αὐτῆς
ἐπὶ τῇ Θεοῦ καλῇ, καὶ οὐ μύριαις ἄλλοις κα-
ταβλασφημίαις. ἔβδομον, τὸν Κυρίως βεβαίον τὸν
Θρόνον τῶν ἱεροσολύμων ὡς καانونικῶς λαβόντι
πῶς χαρτηνίαν, καὶ ὡς πλεῖστα ἡθληκότι εἰς δια-
φόρους τόπους κατὰ τῶν Ἀρετῶν, πῶς δὲ ἱερῶς

σαλήμ μητέρα πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν καλεῖ-
σιν, ἀπασὶν δὲ λίγοντες, καὶ πῶς Ῥωμαϊκῶς συμπερι-
λαμβανόμεναι. καὶ σημειώσαι, ὅτι ἀντινομοθετοῦσι τῇ Οἰ-
κουμενικῇ Συνόδῳ οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν ἐν Ῥώμῃ λέγοντες
ἀπλῶς μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν. ὁ γὰρ, ὅτι τὰς Δυ-
τικὰς χρίσμα ἀντιθέτοντας ἐν τῇ ἀποστολικῇ
καθείδρῃ Ἀντιοχείας, καὶ σκανδαλισμοῖς διὰ τὸν
Ἀντιοχείας Φλαυιανόν, ἥρεμα οἱ ἐν Κωνσταντι-
πόλει πατέρες νεμετῶντες καὶ ἐλέγχοντες αὐτὰς,
ἐν τῇ τέλει τῆς ὁποσολῆς λέγουσιν, οἱς οὐδέποτε καὶ
κατονικῶς πρὸς ἡμῖν κεκατακρίθη, καὶ πῶς ὑμετέ-
ροι συγχάριεν ὡς ἀκατέμωτοι εὐλαβίαν τῆς πνεύ-
ματικῆς μεσιτευσῆς ἀγάπης, καὶ τὰ κυριακὰ
φόβῃ, πᾶσαν μὲν κατασέβοντες ἀνθρωπίνην πε-
σσομένην, πῶς δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν οἰκονομίαν πρὸς
τιμωρίαν ποιῶντες τῆς πρὸς τὸν καθ' ὅσον συμ-
παθείας, ἡ χάριτος, ὡς γὰρ τὰ τε τῆς πίστε-
ως συμφωνηθέντος λόγῳ, καὶ τῆς χριστιανικῆς κυ-
ριακῆς ἐν ἡμῖν ἀγάπης, παυσώμεθα λέγοντες
τὸ ὡς τῶν Ἀποστόλων κατεγνωσμένων, ἐγὼ μὲν ἐν
μὴ Παύλῳ, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῷ, ἐγὼ δὲ Κηφᾷ, ὅς
ἐν ἡμῖν ἑμερίσας Θεὸς κατοξείζεις, ἀγρίον
τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τηρέσωμεν, καὶ τὴν ἐν
ματι τὴν Κυρίαν μετὰ παρόρησίας ἐξουσιοδο-
ῶμεν, ταῦτα οἱ πατέρες τῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου.
ὅτι οἱ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι πᾶσα ἀναγίνεται με-
ταρχικὴ ἐξουσία ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ βεβαι-
ῖται κατὰ πάσας ἡ ἀδελφικὴ σύμπνοια καὶ ἰσό-
της. δεύτερον, ὅτι τὸ λέγειν ἡμῖν εἶναι κατὰ τι μάλ-
λον τῶν ἄλλων, ὡς δηλονότι λέγει ὁ Πάπας ἐν
τῇ, τὸτο κατεγνωσμένων ἐπὶ τῇ τῶν Ἀπο-
στόλων, ἥτοι ὡς βεβαιωμένων, ταῖς τῶν ἀναθέματι
καθ' ὑποβεβλημένων. τρίτον, ὅτι ὁ Πάπας ἀσυμ-
φώνῃαν ποιήσας τὴν τῆς πίστεως λόγῳ ἀπὸ τῆς
ἐν τῇ Συμβολῇ πρὸς τῆς, πῶς ὅντας χριστι-
ανούς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ἀγάπην ἡκούσας,
καὶ αὐτὰς ἐμέρισε, καὶ ὡς τὸ σῶμα τῆς Ἐκ-
κλησίας ἔχισε, καὶ ἀπὸ ταῦτα ἑμόνον ἐκεφα-
λή, ἀλλ' ὅτε μέρες διόλου τῆς Ἐκκλησίας ἐσὶν.
ἕνατον, ὅτι ἐκ διού, ἀλλὰ μετὰ χρόνον οὐα τῆς
ἀγαλύνσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐγραψαν οἱ ἐν
αὐτῇ πατέρες τὰ κατ' αὐτῶν, καὶ τὸ Πάπας, ἀλλὰ τῇ
ἐν Ῥώμῃ Συνόδῳ καὶ ταῖς ἐγκρίτοις αὐτοῖς, ἐν οἷς
καὶ ὁ Ῥώμης. δέκατον, ὅτι ἡ ἀφ' ὁριστοῦ τῶν ἐν
Κωνσταντινὸς πόλεος ἐκατὸν πενήκοντα πατέρων λέγεται,
καὶ τέρχεται, καὶ ἐστὶν Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, τῶν δὲ ἑσπε-
ρίων ἡμερίσας ἐν Ῥώμῃ ἀφ' ὁριστοῦ, καὶ τοὶ ἔχον-
τες τὸν Πάπαν πρὸς ἐξάρχοντες, καὶ μάλιστα σω-
ματικῶς, μερικῶς ἐστὶ, καὶ ἐπὶ πλέον. ἑνδέκα-
τον, ἀξιοσημείωτον ἐστὶ καὶ τὸτο, ὅτι ὁ Πάπας Δά-
μασος γράψας τὰς βίβας τῶν πρὸ αὐτῶν Παπῶν,
ἐκ ἅπερ φανερώς καὶ καθαρώς ἐδὲ γὰρ περὶ με-
ταρχικῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐξητάται.

παρὰ τὴν, ἐπεὶ τὸν ἡλίου ἐκείνου
 τὴν ποτὶν κατὰ τὸ γράμμα τῆς αὐτῆς διανοίας,
 ἡ ἀποστολὴ δὲ εἶτε τῷ ἀμαρῶν, ἢ τῷ ἄλλῳ τινὶ,
 ἢ ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐπισκόπῳ, ἀλλ' ἢ μόνῃ τῷ Θεοδοσίῳ εἶτε
 ἡγετῇ τῷ Συμβόλῳ καὶ ἐκκλησίᾳ τῶν ἐκκλη-
 σίας, καὶ ἐστὶν εἰς τὴν αὐτὴν καὶ ἀνένυστον τὴν
 ποτὶν ἀλλήλων τῶν ἐπισκόπων ὁμῶν. ὁ δὲ τῶν,
 ὅτι τὴν τῶν πατέρων πῶς ἐκέρχον, καὶ σημείωσαν
 ὅτι μόνῃ τῷ Οἰκουμενικῇ Συμβόλῳ τὴν τῶν πατέρων
 πῶς ἐξαιρέτως κυρεῖ, γὰρ τὴν βεβαιῶν. τῶν, ὅτι
 ἡγετῇ τῆς ἀπὸ τῆς τῶν ἐκκλησίᾳ ἐκείνης κα-
 νόνας ὡς, ἢ τῶν ἐκείνου. καὶ σημείωσαν ὅτι
 ἡ κοινὴ Συμβόλῳ ἐν τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ νορεῖ

Διτὰ, ἔχ' ὁ ῥ' ὤμης ρόνθ'· ὡς περὰ τ' αὐτῶν οἱ
 παπισταί, μόνη γὰρ κανονίζοντες, ἐδίδ' ἀπὸς αὐ-
 τῶν, ἢ παύσεται αὐτῶν, ὡς οἱ πόρται καὶ ἡ πύλη· οὐχ ἡ
 καὶ πρῆξις ἢ ἐν τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ δηλῶ. τε-
 τάρτην, ὅτι λέγουσιν αὐτῶν, ἦτα καὶ αὐτοκράτορα
 εἶνα ἐπικυρώσει τῆς συνόδου καὶ ψήφον, ἦτα ἵνα
 εὐέλπῃ μὲν τὰ μέλαινα τὰ ἐν αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, ὥστε
 ὄρεται καὶ σωτηροῦσθαι, οἱ ἐπίσκοποι δὲ συν-
 ὄθον, καὶ ἔτι διορθώσας τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 καθολικῶς, ἐτίμησεν αὐτῶν. καὶ σημείωσαι
 ὅτι ὁ βασιλεὺς βίβαντ τὰς συνόδους, ὥστε ἐκείνο
 γὰρ πᾶν παπιστῶν, ὅτι ὁ πάπας βίβαντ αὐτὰς ἐπὶ
 θιασίοις ἀνάπλασμα χρισματικῆς.

ὅτι ἐπὶ καθέναν ἡδαιότερον ὀικουμένην συνέδος ἐξέλθῃ, καὶ περὶ τὰ δαιότερα αὐτῆς καθύστε, καὶ διττῆς ἀποδείξεως, καὶ ἐπαρχίας ταύτης ταυτοχρόνως, καὶ περὶ τῶν ἀποδείξεων φησὶ ὁ καὶν.

ΕΠΙ ΤΑ ΚΑΝΟΝΑΣ ΕΞΙΘΙΤΟ Η ΠΑΡΕΝΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΣΥΝΟΔΟΣ, ΗΜΙΝ ΔΕ Ο ΛΟΓΟΣ. ΔΕΙΤΕ ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΟΣ
ΠΕΡΙ ΜΟΝΩΝ ΤΕΛΩΝ, ΔΕΥΤΕΡΩ, ΤΡΙΤΩ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΩ,
ΚΑΙ ΠΡΩΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩ ΔΕΥΤΕΡΩ, ΟΥΔ' ΟΜΕΙΩΣΑΙ ΟΥ
ΟΙ ΥΠΕΡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΕΙΣΙΝ ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΑΣ,
ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΜΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΣΥ-
ΝΙΣΤΗΜΕΝΑΙ ΔΥΟ ΠΟΛΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΑΛΛΩΝ
ΤΡΕΣΙΝ ΟΙ ΥΠΕΡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΑΥΤΟΙ ΚΑΙ ΟΙ Υ-
ΠΕΡΒΟΙΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ, ΗΤΕΙ ΟΙ ΔΥΟ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΕΞΩΤΕ-
ΡΩΝ ΑΦΩΕΙΣΜΕΝΩΝ ΑΥΤΟΙΣ ΔΥΟΕΣΙΝ, ΚΑΙ ΤΕΤΩΝ ΤΩΝ ΔΕΥ-
ΤΕΡΩΝ ΝΩΝ ΕΧΟΥΣΙ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΠΙΘΗΜΑ, ΚΑΙ
ΔΙΑΤΕΤΑ ΠΕΡΕΚΡΙΝΟΜΕΝ ΑΥΤΩ ΤΩ ΕΤΕΡΩ, ΚΑΙ ΓΑΡ
ΕΛΕΓΧΕΙΝ ΟΥΚ ΕΠΙΤΑ ΠΑΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙ ΕΚΕΙΝΩΝ ΟΙΩΝΤΕΣ
ΕΧΟΥΣΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ, ΔΗΛΑΔΗ ΠΟΛΛΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ,
ΑΛ' ΑΠΛΩΣ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ, ΟΙΤΙΝΕΣ
ΕΧΟΥΣΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ, ΚΑΙ ΟΥΔ' ΕΧΟΥΣΙ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΙΝΑ
ΜΗΤΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΕΤΑΔΑΙΝΗ ΔΥΟ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΕΠΙ-
ΣΚΟΠΙΑΣ, ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΠΙΤΑ ΕΤΕΡΩ. ΟΤΙ ΔΕ Η ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΙΣΙ ΠΟΛΥΣΗΜΟΝ, ΕΙΔΕ ΚΑΤΑΤΕΡΩ ΒΙΒΛΙΣ
ΔΕΚΑΤΩ ΜΕΡΕΣ ΤΡΙΤΩ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΟΥΔ' ΕΤΕΡΩΝ. ΔΕΥΤΕΡΩ
ΔΕ ΣΗΜΕΙΩΣΑΙ, ΟΤΙ ΩΣ ΕΠΙΘΗΜΗ ΑΥΤΩΤΕΡΩ ΒΙΒΛΙΣ ΔΕΥ-
ΤΕΡΩ ΚΕΦΑΛΑΙΩ ΤΡΙΤΩ ΠΑΡΕΥΧΕΦΩ, ΟΥΔ' ΕΤΕΡΩ ΤΩ
ΟΝΟΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΑΥΤΙΖΟΝΤΑΙ
ΟΤΕΡ ΚΑΙ ΔΥΟ ΤΗΣ ΟΥΚ ΕΠΙΤΑ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Γ' ΟΥΚ ΕΠΙΤΑ
ΝΟΤΩ. ΑΥΤΩΣ ΤΙΝΑΣ ΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΔΗΛΩΝ, ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΟΥΚ ΕΠΙΤΑ ΤΗ ΟΥΚ ΕΠΙΤΑ, ΟΙ ΕΠΙΣΚΟ-
ΠΟΙ ΤΩ Γ' ΟΥΚ ΕΠΙΤΑ ΤΑΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΤΩ ΟΥΚ ΕΠΙΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙ-
ΣΚΟΠΟΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΑΝΤΙΩΝΗΣ, ΦΡΥΓΙΑΣ, ΚΑΡ-
ΦΑΓΙΑΣ, ΠΑΚΑΤΙΑΝΗΣ, ΟΥΔ' ΕΤΕΡΩ ΣΩΜΑΤΙ, ΠΑΝΤΗ
ΤΗ ΕΦ' ΟΥΚ ΕΠΙΤΑ ΕΠΑΡΧΙΑ. ΟΙΩΔ' ΕΤΕΡΩ ΛΕΓΩ ΤΙ-
ΤΑΡΤΩ ΚΕΦΑΛΑΙΩ ΟΥΔ' ΕΤΕΡΩ ΤΩΤΟ ΒΕΒΑΤΩ ΚΑΙ ΕΠΙ-
ΣΚΟΠΩ, ΛΕΓΩ ΓΑΡ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΑΥΤΗΣ,

ὅτι ὤρετο διοικῆσθαι τὰς πάντων Ἐκκλησίας καὶ
 τὰς πάσαις καὶ ὡς, καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν ὅτι τὴν αὐτὴν
 ἰδίαν ἔμελλεν Ἐκκλησιᾶν, καὶ μὴ εἰς τὰς ὑπε-
 ρερίαις ἐπιβάλλειν, μηδὲ ἀλλήτας χαρτηνίας προ-
 σδοκᾶσαι σφᾶς ἐπιβάλλειν, καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἰ-
 τυχεῖ διωκτικῆς τῆς καθόλου Ἐκκλησίας πολλὰ καὶ
 συνέβη, τὰ δὲ παρ' ἑκάστη συμβαίνοντα πᾶσι τὰς
 ἔθνεσιν συνέδοκ' ὡς αὐτὴν ἁγία Φαίνη διοικῆναι καὶ
 πράττειν, βιβλίῳ ἐνδόξῳ κεφαλῶν ὁνόματι. καὶ
 σημείωσαι ὅτι τὰς πάντων Ἐκκλησίας, καὶ τὰ
 παρ' ἑκάστη συμβαίνοντα ἅπαν, περιέλαβε καὶ
 τὰς πᾶν Πατριαρχῶν καὶ τὰς πᾶν Μητροπολιτῶν
 ἐκκλησίας, ταύτην καὶ τὰς διοικήσεις καὶ τὰς ἑ-
 παρχίας, καὶ ὁ Σωκράτης λέγει, ὤρεσαν δὲ ὡς
 εἰς ἑκάστην καλῆσαι, τὰ κατ' ἑκάστην Ἐπαρχίαν ἵνα
 ἡ τῆς Ἐπαρχίας συνέδοκ' διοικῇ, βιβλίῳ πέμ-
 πτῳ κεφαλῶν ὁνόματι, καὶ σημείωσαι ὅτι καὶ ἐν ταύτῃ
 ὡς Ἐπαρχία καὶ πᾶσι τῆς διοικήσεως ἱερα-
 ρίᾳ, ὡς μὲν ἀπὸ καὶ ἡ συνέδοκ' αὐτῇ ἐν τῇ αὐτῇ
 τὰς δουλικὰς ἀποστολὰς γράφει, περὶ δὲ πᾶσι
 ὡς ἐκκλησιᾶν πᾶν κατὰ μέρος ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις κα-
 λαιᾶς τε ὡς ἵνα θιγρὸς κεκαίηται, καὶ πᾶν ἁγίων
 ἐν Νικαίᾳ πατέρων ὄρεσι, κατ' ἑκάστην Ἐπαρχίαν
 τὰς τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ὅτι ἐπεὶ ὁμοῦ βάλοντο σὺν
 ταῖς ὁμοῦσιν ὡς τὸ συμφέρον ποιῆσθαι τὰς χα-
 ρητικὰς, ὡς ἀπολύτως καὶ τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας
 παρ' ἡμῖν οἰκονομεῖσθαι μνηστικῆς, Θεοδώρου
 λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῶν ὁνόματι. τρίτον, ἐδιορίκει
 ὁ καιὸν περὶ μόνων πᾶν Μητροπολιτῶν ἢ Πατρια-
 ρχῶν, ἀπὸ ἑξέσθαι καὶ περὶ πᾶν Μητροπολιτῶν ἢ
 περὶ πᾶν Πατριαρχῶν ἵνα ἑκάστη ἐν τῇ ἰδίᾳ
 Ἐπαρχίᾳ καὶ διοικήσῃ οἰκονομῇ, ὡς μὴ καὶ ἐν

ἀλλοτεία Ἐπαρχία καὶ Διοικήσει διῶσθαι ὑπὸ
βαίνειν, ἵτοι ὑπὸ βατικῶς ἐνεργεῖν, ὡς οἱ ἐν
Νικαία Κανόνες ὤρισαν ἕκαστον ἔχον τὰ ἴδια,
καὶ ἀπέχεσθαι τῶν μὴ ἀνηκόντων αὐτῶ Ἐκκλησιῶν,
5 ἵτοι τῶν ὄντων ἔξω τῆς ἐνορίας αὐτῶ. ὁ θς οὖν
Ζωσιμῶς ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶ Κανόνος Φησὶν, οἱ μὲν
γὰρ Ἀπόστολοι ἐν πρεσβυτεριῶν Κανόνι μὴ ἔξῃναι
Ἐπισκόπων ἑτέρας ὑπὸ πηδᾶν, καταλιπόντι τὴν ἐκ-
10 τῶν, διετάξαντο, οἱ δὲ ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ καὶ
Νίκειαν συνοθρονομήσαντες πατέρες ἐν ἐκτῷ καὶ ἐβ-
δόμῳ Κανόνι, τὰ ἀρχαῖα κρατῶν ἔθνη, καὶ ἕκα-
στον θρόνον τὰς κηκῆσας αὐτῶ Ἐπαρχίας οἰκο-
μῶν, ὡς καὶ ὁ Θεοδώριτος γράφων πρὸς Φλαυ-
ανόν, τὸν Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Διοσκῶρον Ἀλεξαν-
25 δρείας Φησὶν, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνοθρόντες
συμφώνως τοῖς ἐν Νίκειᾳ τὰς Διοικήσεις διέκρινον,
καὶ ἐκάστη Διοίκησι τὰ ἐκ τῆς ἀπένεμας, αὐτι-
κρως ἀπαγορεύσαντες ἐκ τῆς ἐκτῆς Διοικήσεως τινὰς
ἑτέρας μὴ ὑπὸ πηδᾶν, ἀλλὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκο-
30 πον τὴν τῆς ἐκτῆς μόνον Διοικεῖν, καὶ ἐκάστην Διοί-
κησιν τὰ οἰκεία, ὑπὸ τῇ ὁδοποιῇ ἐκτῇ. ἀλλὰ
δὴ καὶ ὁ Βαλσαμών καλῶς ἔφη, ἵτοι ὁ σὺν καὶ
ὁ ἑβδόμος Κανὼν τῆς πρώτης Συνόδου ὑπετί-

πῶσαν ποῖαι καὶ ποῖαι Διοικήσεις ὁφείλῃν ὑπο-
κεῖσθαι πρὸ Πάπας Ρώμης, πρὸ Ἀλεξανδρείας, πρὸ
Ἀντιοχείας καὶ πρὸ Ἱερουσολύμων. ὁ δὲ παρὼν Διο-
εῖται οἰκονομεῖν τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἀσίας καὶ
Πιοντικῆς καὶ τῆς Θράκης καὶ ἑτέρας τὰς τῶν ἐνο-
ριῶν αὐτῶν, καὶ μὴ ἔχον ἐπ' ἀθέτης τινὰ ἐκ τῶν
ὑπερρείας ἐνεργείας ποιῶν καὶ συγχέαν τὴν δι-
10 κησιν τῶν Ἐκκλησιῶν. τὰ αὐτὰ καὶ ὁ Ἀλεξηνδρὸς Φησὶν,
ὅτι δηλαδὴ ἐν ποσὶς τῶν Κανόνων εἴρηται ὅτι καὶ
δὲ Ἐπίσκοπον ἀλλοτείας ὑπὸ πηδᾶν Ἐπισκοπῆς,
ἀλλ' ἕκαστον ἐν τῇ τῶ ἰδίων θρόνῳ μῦρον καὶ μὴ πη-
δᾶν ὑπερέχει καὶ τὰς Ἐκκλησίας συγχέαν. καὶ
σημαίνεται ὅτι τὸ ἐκ τῆς ἐκτῆς πρὸς τὸν Διοσκῶρον
διωγμὸς τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ταῦτις ἵνα
γίνονται οἰκονομίαι ἀλλοτείας ἐν ἀλλοτείας Ἐπαρ-
25 χίαις, ὡς ὑπομνήσας ὁ Σωκράτης βιβλίῳ πέμπτῳ
κεφαλαιῷ ὁγδόῳ, καὶ ἡμεῖς ἐσημεῖσαμεν αὐτῶν
βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ, ἀλλὰ
τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων εἰς καλῶς ἐλθόντων
κατάστασιν, καὶ βασιλεύοντος ὁρθοδόξου Ἀνατολῆς
καὶ Δύσεως, εἰς πατέρες ὤρισαν ἀπαρακτὰ μῦρον
λοιπὸν τὰ τῶν τοιούτων οἰκονομιῶν, καὶ ἐνεργεῖν
τὰς Ἐπισκόπους κατὰ τὰς Κανόνας ἀποφασίσαι.

25

ΠΑΡΑΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶ τὸ αἶνον ὅτι ὁ Κανὼν τῶ Ἀλεξανδρείας μόνον ἐμνήσθη ἀνεπιτυχίας.

30 Ἀλλὰ κατὰ τὰς Κανόνας τὸν Ἀλεξανδρείας ὑπὸ
σκοπον τὴν ἐν Αἰγυπτίῳ μόνον οἰκονομεῖν. σημεῖσαι
Διατὶ ἐν ταῦτα τῶν μὲν ἄλλων Πατριαρχῶν καὶ
Μητροπολιτῶν ὁ Κανὼν ἐμνήσθη συνοπιτυχίας,
τῶ δὲ Ἀλεξανδρείας ἀνεπιτυχίας, καὶ ῥητέον πρῶ-
τον, ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς συνοήρτησαν καὶ ἐχαρα-
35 τήθη Ἐπίσκοπος ὡς Κωνσταντινουπόλιν Μάξιμος

ὁ Κωνσταντῖνος, ἀπέβληθη δὲ ὁμέρας Γρηγόριος, Δια-
τῶ τῇ Συνόδῳ ὤρισαν Διὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτίας
ἕκαστον Ἐπίσκοπον τῆς ἰδίας Ἐπαρχίας φρον-
τίζειν, ῥητῶς ἔκρινε τὸν Ἀλεξανδρείας μόνον τὰ
ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνορίᾳ διοικεῖν, καὶ μὴ περαιτέρω ὑπὸ
βαίνειν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'

40 ὅτι ἡ Συνὸς ἐν ταῖς Κανόσι Πατριαρχίας κατέστησε, καὶ πῶς ἐνοητέον τὸν ὄνομα Πατριαρχίας, καὶ
τὸ δηλοῖ Πατριαρχία.

Ἡ Συνὸς ὤρισαν μὴ ὑπὸ βαίνειν Ἐπίσκοπον ἐν
ἀλλοτείας ἐνορίᾳ, μεταταῦτα Πατριαρχίας κα-
τέστησε ἐς ὄνομασιν λέγασθαι Σωκράτης βιβλίῳ
45 πέμπτῳ κεφαλαιῷ ὁγδόῳ, καὶ ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ
ἑβδόμῳ κεφαλαιῷ ἐνάτῳ. πῶς δὲ τῶ τῶν ὀνομα
Πατριαρχίας ἐνοητέον, καὶ καὶ ἀπομὲν ἀνωτέρω
βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαιῷ τρίτῳ Παραγράφῳ ἐβ-
δόμῳ, ὅμως ῥητέον καὶ ἐν ταῦτα ὅτι ἡ πρώτη Σύ-
50 νδος κατὰ συνήθειαν καὶ ἀρχαίαν ἐξέτασιν ἐβεβαίωσε
τὴν πατριαρχικὴν τιμὴν καὶ ἐξέτασιν τῶν πρεσβυ-
τερῶν καὶ μεγάλων θρόνων ὡς λέγεται αὐτῶν
ἐν ἱστορίᾳ, ἢ ἐπιστήμῳ ὡς λέγει ἡ παρῶσα Σύ-
νδος ἐν τῇ ὑπὸ τῇ αὐτῆς. ἡ δὲ παρῶσα Συνὸς
ἢ οἰκονομικὴ Πατριαρχίας κατέστησε, ἵτοι Διοί-

κητῶ καὶ κυβερνήτας καὶ ἐφόρους περὶ τῆς ὁρθο-
δόξου πίστεως, καὶ τῶ τῶ ἀποστολικὸν ἀξίωμα καὶ
μόνον, ὅθι ὁ Σωζόμενος ὡς ἀνεπιτυχίας τὸν
Σωκράτη περὶ τῶ ὀνόματος τῆς παύτης Πατριαρχίας
λέγει ἐν τῇ αὐτῇ τῶ, καὶ τὰ μὲν ὡς τῇ συ-
νόδῳ ἔδοξε, καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπεψήφισατο, καὶ
Νόμον ἔθετο κυρῶν τὴν πίσιν τῶ ἐν Νικαίᾳ συ-
νεληλυθότων, ἐπὶ ἀπομὲν καὶ καὶ πάσαις ταῖς Ἐκ-
κλησίαις πῶς ἐν ἀποστάσει τριῶν ἀποστόλων ἰσο-
τίμων καὶ ἰσοδυναμῶν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὁμολο-
γῶσι Θεότητα Πατρὸς Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος,
τῶ δὲ εἶναι τὰς κοινωνούντας Νεκταρίῳ ἐν Κων-
σταντινουπόλει, Τιμοθέῳ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶ ἐξῆς.
καὶ σημεῖσαι ὅτι ὁ μὲν Σωκράτης ἀπεπατριαρχίας
ἀπο-

δοποκρίσσαν, καὶ Πατριάρχας τὰς Ἐκκλησίας δι-
τάματα, ὅδε Σωζόμενοι, ὅτι τὰς κοινωνήσας τῇ
δαίει καὶ τῇ δαίει, ὥστε ἡ Πατριαρχία αὐταῦθα
ἐξ αὐτῆς ἐπερὶ δαίει, ἡ δὲ δαίει καὶ κυβερνήσιν αὐτὰς
Ἐκκλησίας καὶ βεβαίωσιν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως,
ὅθεν ὁ Σωζόμενος αὐτῇ τέλει τῆς ἀρχιερέως κεφα-

λαίαν εἰπὼν τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν τοιού-
των Πατριαρχῶν, ἐπὶ τῇ, τῆς γὰρ καὶ Βα-
σιλέως ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ συγγενόμενος, καὶ δόξα
ἀγαθὴ περὶ αὐτῶν ἐκράτα ὡς τὰς Ἐκκλησίας ἀ-
σθενῶς ἀγούτων, οὐ ἀρετὰ ἀλλὰ τρέπιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τῇ εἰπὼν τὸν Βαλσαμῶνα παῖτες τῇ πάλαι οἰκῶν Ἐπαρχίᾳ Μητροπολίται αὐτοκέφαλοι ἦσαν, ἡ
συμπεραίνονται ὅτι τῇ εἰπὼν ἀπαξιαλῶς αὐτοκέφαλος εἶναι τῇς Μητροπολίτας. καὶ τῇ δηλοῖ αὐτο-
κέφαλος. Ἐπίσκοπος.

Αὐτοκέφαλοι

Εἰς ἐκάστον δὲ τῶν οἰκῶν ὁ Βαλσαμῶν ὅτι τὸ παλαιὸν
παῖτες οἰκῶν Ἐπαρχίᾳ Μητροπολίται αὐτοκέ-
φαλοι ἦσαν καὶ ὑπὸ τῶν οἰκῶν Συνοδῶν ἐχα-
ρυνῶν, μετετυπώθη δὲ τὰ περὶ τῆς ὑπὸ τῇ
ἐκείνῃ ὁγδόῃ Κανόνος τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῇ,
διοριστικῆς τῆς Μητροπολίτας τῆς Ποντικῆς καὶ
Ἀσιατικῆς καὶ Θρακικῆς Διοικήσεως, ἔτι δὲ καὶ
ἐτέρας ἵνας τῇ αὐτῇ Κανόνι περιεχομένης ὑπὸ
τῇ Πατριαρχῇ Κωνσταντινουπόλεως χαρρυνῶνται ἢ
ὑποκαθίστανται αὐτῇ, καὶ ὅτι καὶ αἱ Ἐκκλησίαι Βαλγαρίας,
Κύπρου καὶ Ἀχελίδος αὐτοκέφαλοι εἶσι. πρὸς ταῦτα
ἐν ὁρῶν, οἱ βεβλημένοι συμπεραίναν ὅτι τῇς
ἀπαξιαλῶς οἱ Μητροπολίται αὐτοκέφαλοι ἦσαν, ἡ
ἀπαξιώνται, ἡ ἰδίαν γνώμην συστήσαι βέλονται,
πρῶτον, ὅτι ὁ Βαλσαμῶν ἐλέγει οἱ Μητροπολίται
ἀπλῶς, ἀλλ' οἱ Μητροπολίται τῶν Ἐπαρχιῶν, ἐμὴν
δηλονότι καὶ οἱ Μητροπολίται τῶν Διοικήσεων, ἥτοι
οἱ ἀρεσκόμενοι εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Πατριαρχῶν.

δύοτερον, ὅτι διωριστικῶς φησὶν, εἰ τῆς Ποντικῆς
καὶ Ἀσιατικῆς καὶ Θρακικῆς Διοικήσεως, καὶ ἐτέρας
αἱ ἐν τῇ ἐκείνῃ ὁγδόῃ Κανόνι τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συ-
νόδῃ περιεχομένοι, ἥτοι οἱ ἐν ταῖς ἀρρημέναις Διοι-
κήσεσιν ἀρεσκόμενοι τῇς τοῖς βαρβαρίαις Ἐπισκόποι.
τέρων, ὅτι εἰπὼν τὸν Βαλγαρίας καὶ Κύπρου καὶ
Ἰβηρίας εἶναι αὐτοκέφαλος, ἐσημείωσεν ὅτι αὐ-
τοκέφαλος ὅτι καὶ ὑποκαθίσταται τῇ Πατριαρχῇ.
τέρων, ὅτι τὸν Ἰβηρίας ἔσται ὑποκαθίσταται ὅτι
τῇ Ἀντιοχείας, γεγονέναι αὐτοκέφαλον, ἥτοι μὴ
ὑποκαθίσταται τῇ Ἀντιοχείας, ὥστε δῆλον ἐστὶν αὐτο-
κέφαλος εἶναι ἐνταῦθα τὸν Βαλσαμῶνα τῇς μὴ
ὑποκαθίσταται Πατριαρχῇ τινὶ, καὶ μὴ ἀπλῶς πάντας
τῇς Μητροπολίτας. πέμπτον, ὅτι αὐτῇ εἰπὼν
ἐν τῇ ἐκείνῃ καὶ ἐβδόμῃ τῇς Κανόνος τῆς πρώτης Συ-
νόδῃ, καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῇ παρόντος Κανόνος,
ὅτι διωριστικῶς οἱ Πατριάρχαι ἔχον τὰς τὰς
καὶ τὰς Ἐπαρχίας καὶ Διοικήσεις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Κανόνι συνηθείας ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς Ἐκκλησίαις.

Τὰς δὲ ἐν ταῖς βαρβαρίαις ἔθνεσι τῇ Θεῷ Ἐκκλη-
σίας οἰκονομεῖται κατὰ τῇ κεραιήσασαν συνη-
θεῖαν τῶν πατέρων. εἰς τῇ φησὶν ὁ Ζωναράς,
ἐπειδὴ καὶ ἐν βαρβαρίαις ἔθνεσι Ἐκκλησίαι τότε
ἦσαν πιστῶν ἐν αἷς ἀλλὰ ὅτι ἦσαν Ἐπίσκοποι

ὥστε Συνοδὸν συλλεῖν, οἱ ἀξιόλογοι πλησιόχωροι
Ἐπίσκοποι ἵνα ἀναπληρώσι τὰ ἐκείνην, καὶ αἱ
ἐν τῇ Κανόνος ἐδόκει, ὅμως ἀλλὰ τῇ ἀνάγκῃ συ-
νεχέσασιν ἡ Συνοδὸς τῇ κατὰ τῇ κεραιήσασαν
ἐν αὐταῖς τῇ ἀγίων πατέρων ἔθνε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῇ τρίτῃ Κανόνι αὐτῇ, καὶ τῇ πρὸς τῇ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὅτι ἡ μετὰ τῇς
τῇς δηλοῖ μετὰ τῇ ἴσῃ ἀξιώματος καὶ τῇ αὐτῇ τῇ ῥώμης ἡμῆς, καὶ ἔχῃ ὑποβιβασμόν.

Περὶ δὲ τῇ τρίτῃ Κανόνος ῥητέῃ ὅτι φησὶ
ταῦτα ῥητέ, τὸν μὲν Κωνσταντινουπόλεως Ἐ-
πίσκοπον τῇ πρὸς τῇς τιμῆς ἔχον μετὰ τὸν ῥώμης,
ἀλλὰ τὸ εἶναι αὐτῷ νέαν ῥώμην. ἐπειδὴ ἡ Κων-
σταντινουπόλις ἔμεινον ἐκλήθη νέαν ῥώμην, ἀλλὰ ἔ-
χε καὶ τῇ ἴσῃ τιμῇ καὶ λαμπρότητα μετὰ τῇς
πρεσβυτέρως ῥώμης, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ Σωζό-

μῶς περὶ αὐτῆς λέγων, ὅτι ἡ μόνον εἶχε ταύτην
τῇ πρὸς τῇς ἡ πόλιν, καὶ γερὰ καὶ τῇς
ματι δῆμον καὶ ἀρχαῖς ὁμοίως ἐχρήτο, ἀλλὰ
κατὰ πάντα τὰ σύμβολα καὶ τὰ νόμιμα
τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ ῥωμαίοις ἐκρίνετο, καὶ τῇ δῆ-
μον καὶ τῇ γέγραπτα περὶ πάντα ἐκατέρω ἰσά-
ζετο, βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλαίῳ ἐν τῇ τῇ ἐν
τῇ

τῇ νέα ρώμη Ἐκκλησίας ἐπιτροπέοντι νεκτα-
ρίῳ ἡ σινώδοϛ τὰ πρεσβεῖα ἀπένευμε τῆς τιμῆς,
λέγω δὲ τιμῆς ἐκείνης περὶ ἧς εἴρηται ἀνωτέρω
βιβλίῳ δούτερον κεφαλαίῳ τετάρτῳ. ἦν τινα καὶ
9 ἄκραν καὶ ὑπερτάτον καὶ ὑπερέχουσαν ἀσυγ-
κρίτως, καὶ ὑψηλὸν καὶ μεγάλον καὶ ἱερὸν καὶ
ἀρχιερατικὸν καὶ δόπουλικὸν θρόνον εἰς τὰ τῆς
Ἐκκλησίας ἰσορῶντες καὶ πολλοὶ τῶν ἀγίων πα-
τέρων πρεσβυτέρους, ἡ δὲ πρεσβυτέρα σινώδοϛ ἐν τῇ
10 ἐπιστολῇ εἶπον ἐπιστημότατον. ἐπειδὴ δὲ ἡ τιμὴ
αὕτη ἐδόθη ὑπὸ συνήθείας καὶ ὑποδόσεως ἀρ-
χαίας εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, Ῥώμης, Ἀ-
λεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσαλύμων, ταύτην
πῶς ὑπερτίμον ἡμῶν ἔδωκεν ἡ σινώδοϛ καὶ τῷ Κων-
15 σταντινῶν πόλει, καὶ διὰ ἄλλην αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ βασι-
λεύειν, καὶ εἶναι νέαν Ῥώμην. καὶ ἐπειδὴ ἡ Ῥώμη ἐστὶν
ἀρχαιοτέρα βασιλεύουσα πόλις, ἡ δὲ Κωνσταντινὴ πόλις
νεώτερος, ἔχον τὸν Κωνσταντινῶν πόλιν αὐτῶν ἡ-
μῶν μετὰ τὸν Ῥώμης, λέγω δὲ πάλιν καὶ ἄλλην ἡμῶν,
20 ἀλλὰ πῶς αὐτῶν, ὡς γὰρ κατὰ πάντα τὰ σύμβολα
καὶ τὰ νόμιμα τῇ ἀρχαίᾳ Ῥώμῃ ἐκρίνετο, καὶ τὰ δι-
κῆμα καὶ τὰ γέγραπτα περὶ πάντα ὅν ἐκατέρω ἰσάζετο,
ἔτω καὶ πῶς τιμῶν αὐτῶν κατὰ πάντα ἐκατέρω
Ἐκκλησία εἶναι ὡρίσαν οἱ πατέρες, εὐφράδι δὲ
25 ὁ Ζωναράς πασιδῆλως λέγων ὅτι ἡ ΜΕΤΑ ὡρ-
θεῖς ὡταῦθα ὑποβιβασμὸν δηλοῖ καὶ ἐλάττω-
σιν τιμῆς, καὶ γὰρ εἰ ὑποβιβασμὸν τιμῆς δηλοῖ,
ἐπειδὴ μετὰ τὸν Κωνσταντινῶν πόλιν ὁ Ἀλεξανδρεί-
ας, καὶ μετὰ τὸν Ἀλεξανδρείας ὁ Ἀντιοχείας,
30 καὶ μετὰ τὸν Ἀντιοχείας ὁ Ἱερουσαλύμων, ἔσονται
τέσσαρες αἱδεῖς ὑποβιβασμῷ καὶ ἐλαττώσεως τιμῆς.

τῆς ἐστὶν ἵστανται ποῦτε τιμαὶ ἡμῶν τῆς ἐτέρας
αἰσιέρας, καὶ ἀνάπαλιν, ὅπερ αὐτίσοχόν ἐστι παρὰ
τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μόνῳ δακτὸν Γα-
ριῶν Τραπεζεντίῳ τῷ γραικολατίνῳ, τοῖς δὲ πα-
πολάτραις καὶ καταθύμιον λίαν, ἡ δὲ ἀλήθεια
κατὰ τὴν γνώμην τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἔτως
ἔχει, ὅτι ἡ ΜΕΤΑ ὡταῦθα τάξιν δηλοῖ, καὶ
καὶ ὑποβιβασμὸν τιμῆς, ὅτι ὁ Ῥώμης πρῶτος
τῇ τάξει, ὁ Κωνσταντινῶν πόλιν δούτερος τῇ τάξει,
ἡ τιμὴ ὅμως ἡ αὐτὴ, τὸ ἀξίωμα τὸ αὐτὸν, ἐξισάζον
κατὰ πάντα ὅν ἐκατέρω Ἐκκλησία, ὅθεν ἐἰς ἀναμνή-
νειαν ἐκατέρω τριακωσῇ, καὶ μὴ βιβλίῳ πέμπτῳ τῶν
Βασιλικῶν, Τίτλῳ τρίτῳ, φησὶ τὸν Ῥώμης πρῶ-
τον, δούτερον δὲ τάξιν ἐπέχει τὸν Κωνσταν-
τινῶν πόλιν μετὰ τὸν Ῥώμης, καὶ μὴ καὶ δούτε-
ρον ἐπέχει τιμὴν καὶ ἀξίαν, ἀλλὰ ἡ αὐτὴ τιμὴ,
ἡ αὐτὴ ἀξία, ἡ αὐτὴ ἐξουσία, καὶ τὰ αὐτὰ πρε-
σβεῖα, ὡς ἐξηγήσεται πῶς πρεσβεῖς ταύτην καὶ ἡ
ὡς Καλκηδόνι σινώδοϛ καὶ οἱ ἐκείνῳ ὁ γδῶν.
εἰ δὲ καὶ ἐν τῇ διακρίσει τῆς Μεαράς ὁ βαλσαμῶν
παραλογίζεται, καὶ μέλει τῇ ἀληθείᾳ περὶ τῆς πα-
ρεξηγήσεως αὐτῆς. ταῦτα βεβαιῶ καὶ ὁ τελακω-
σὸς ἐκ τῆς Κανὼν τῆς ἐν Τρελλῶν, τὰ αὐτὰ πρε-
σβεῖα μαρτυρῶν ἔχον τὸν Κωνσταντινῶν πόλιν,
καὶ τὸ αὐτὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα, πῶς δού-
τερον κατὰ τὴν τάξιν καὶ μόνον, ἔτω καὶ τὸν Ἀ-
λεξανδρείας, καὶ τὸν Ἀντιοχείας, καὶ τὸν Ἱεροσο-
λύμων τὰ αὐτὰ ἔχον πρεσβεῖα καὶ τὸ αὐτὸ ἀξίω-
μα μετὰ τῷ Ῥώμης καὶ Κωνσταντινῶν πόλιν, καὶ
κατὰ μόνον πῶς τάξιν διαφέρειν αὐτῆς. ἰδὲ καὶ
κατωτέρω βιβλίῳ τετάρτῳ κεφάλαιον τρίτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

35 Ἀνθυποφύρα τῶν Ῥωμαίων πονταχῶς κατὰ τὴν παρὸντος τριτῆς Κανόνῳ, καὶ ἀπάντησις κατ' αὐτῆς
πονταχῶς, καὶ κατὰ τῶν μάταια καὶ ψεύδη λεγόντων Ῥωμαίων.

Ἀνθυποφύρα ἐν ταῦθα εἰσφοῖ τῶν Ῥωμαίων,
καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις λέγουσιν ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ
40 Ἐκκλησία δέχεται μόνον τὸν περὶ πίσεως Κανό-
να τῆς σινώδου ταύτης ὅς ἐστιν ὁ πρῶτος, ἄλλους δὲ
Κανόνας καὶ δέχεται. δώτερον, ὅτι ὁ παρὼν Κανὼν
ἐξετέθη κατὰ τῆς τιμῆς τῷ Ἀλεξανδρείας Τιμο-
θέῳ, ὅθεν ἀπόντος αὐτοῦ ἐξεφωνήθη, ὅπερ ταύ-
45 τόν ἐστιν ὅτι ἐστὶν ὑποβιβασμὸς, καὶ ἡ ὑποδόσις
ἐξήλθη, εἰ γὰρ παρὼν τῷ Τιμοθέῳ ἐξεδόθη,
καὶ αὐτὸς ἐβίβησεν, καὶ ἐπαρεδέχθη αὐτόν. τρίτον,
ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς σινώδου ἐκτετέθη. τέταρτον,
ὅτι καὶ κατ' ὑπόθεσιν ἀληθείας ὁ Κανὼν, ἀλλὰ
50 καὶ ἦν ὑπὸ τῷ Ῥώμης βεβαιωμένη, ὡς Νικόλαος
ὁ πρῶτος γράφων πρὸς Μιχαὴλ τὸν Ἀντιοχεί-
ας ἐποδέκτου, λέγει γὰρ, οἱ ἐπίσκοποι Κων-
σταντινῶν πόλιν περιεποιήσαντο τὸν δώτερον τὸν ὑπὸ
πολλῶν ψευδοκανόνων, ἀλλὰ καὶ ἦν ὑποδεχόμενη ὑπὸ
τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὅμως χάριν εἰρήνης

καὶ ἡσυχίας ἐν τῇ κατὰ ἡμεῖς ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείας
ἔτως ἀφείθη, ὡς ἐδὲς πλέον ἡδυνάτω ἐναν-
τιωθῆναι. πέμπτον, ὅτι ἐστὶν ἀντικείμενον τῷ
ἀνωτέρῳ Κανόνι, ἦτοι τῷ δούτερῳ, διότι ἐκεῖνος
μὴ δίδωσι πῶς ἐξουσίαν τῇ σινώδῳ τῆς Ἐπαρχίας,
ἔως δὲ δίδωσι τῷ Κωνσταντινῶν πόλιν πρεσβείᾳ. καὶ
ταῦτα μὴ εἶποι. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴ τὸ πρῶτον,
ὅτι ἡ καθόλου Ἐκκλησία ἔτε ἀπέβλεψε ποτε, ἔτε
δοξαβλέπει πρὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν, ἢ ἄλλην τινὰ με-
ρικήν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν κοινότητα καὶ πᾶσι
Οἰκουμενικῇ σινώδῳ, ὅθεν οἱ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ
βληθεῖσα πολλὰς εἰπεῖν ἢ πρᾶξαι τι, ὅπερ καὶ
ἐξῆν, ποτε μὴ ἐκρίθη, ποτε δὲ ἀνέκριθη καὶ
κατεκρίθη, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῳ κε-
φάλαιον ἔχατον. πρὸς δὲ τὸ δώτερον, ἐπεὶ οἱ
Αἰγυπτῖοι ἐπίσκοποι ἐχαρατόνησαν μάξιμον τὸν κυ-
ρικὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινῶν πόλιν, ἡ σινώδοϛ
ὡς ἐκ πολλῶν διηρημάτων ὡς ἐρηθίσεται, ὑπο-
βαλέσα

βαλέτω πάλιν τῶν Ἀλεξανδρέων ἐπετίθει, ἐξέ-
θετο τὸν κανόνα φανερώς, εἰ γὰρ ὡς φησὶ ὁ Θεο-
δώριος οἱ Αἰγυπτῖοι ἑπίσκοποι τοῖς λοιποῖς
πατράσιν ἐφιλονεικῶσαν περὶ τῆς μεγάλης Γρηγορίας,
ἀλλ' ὁ Τιμόθεος μετὰ πάλιν φιλονεικίᾳ συμφέρων
ἠκολούθησε, συμφέρειρος τῇ κοινῇ κρίσει τῆς κοινότητος
τῶν πατέρων, ἡ δὲ γὰρ ποτε Πατριάρχης αὐτῆς ἐπὶ τῇ
τῶν Οἰκουμηνικῶν Συνόδῳ, πάλιν τῶν Αἰρετικῶν
καὶ τῶν ὑπερφάνων καὶ φθονερῶν Λατίνων, ἔπα-
ως παρόντων τῶν Αἰγυπτίων καθαιρέσει καὶ ἀνα-
θέματι καθυπέβαλον ἡ συνόδος τὸν Μάξιμον,
ἔγω καὶ παρόντων αὐτῶν ἐξεφώτισε τὸν κανόνα.
πρὸς δὲ τὸ τρίτον, οὐκ ἐμνήσθη ἡ συνοδικὴ ἐπι-
στολὴ ἀντιπυγμῶς τῶν κανόνων, συνηπυγμῶς
ὁμοῦ ἐμνήσθη, ὡς δελεῖται ἀπὸ δύο τινῶν, πρῶ-
τον, ὅτι λέγει ἡ ἐπιστολὴ τὰς τρεῖς Ἐκκλησίας
Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων
ἐπισημοτάτης Ἐκκλησίας. δεύτερον, ὅτι διὰ
λέγεται περὶ τῆς χειρουργίας τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως πρὸς τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Πατριαρχῶν
Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων, εἰ δὲ οὐκ ἐδεδόκει
ἡ συνόδος τῇ Κωνσταντινουπόλει τὰ πρεσβεία, οὐκ
αὐτὴ ἐπισημοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ ἔπει, καὶ ἐκ αὐτῆς ἐπεί-
ταξε τῇ Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἱερουσολύμων. ἔπει ἐκ
ἐμνήσθη αὐτῇ τῶν κανόνων ἡ ἐπιστολὴ, ἐμνή-
σθησαν ὁμοῦ τῶν πράγματις ῥητῶς οἱ κατ' ἐκείνο
ἡμεῖς ἰσορῶντες, ὅγάρ Σωκράτης ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν
κανόνα φησὶ, τότε δὲ καὶ ὁρῶν ἐκφέρουσιν, ὥς τὸν Κων-
σταντινουπόλεως ἑπίσκοπον τὰ πρεσβεία ἔχον τῆς
τιμῆς μετὰ τὸν ῥώμης ἑπίσκοπον διὰ τὸ εἶναι
αὐτῷ νέῳ ῥώμῃ, βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ
ὀγδόῳ. καὶ ὁ Σωζόμενος τῇ αὐτῇ τρόπῳ φησὶ,
μετὰ δὲ τὸν ῥώμης τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἑπίσκο-
πον τὰ πρεσβεία ἔχον ὡς νέας ῥώμης τὸν θρόνον
ἐπιτροπάζοντα, βιβλίῳ ἐξόμῳ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ.
ὁ δὲ ἤρξατο καὶ τὰ πρεσβεία τῆς τιμῆς ἀπαιτεῖν
καὶ πρεσβεία ἐξουσίας κατὰ τὸ ἴδιον τῆς ἐξουσίας ὑπὲρ
ἑῶν οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι, καὶ διὰ τὸ ὅτι ὁ
ἅγιος Ἀμβρόσιος ἔγραψε, φησὶν ὁ Σωζόμενος,
Νεκταρίῳ τῇ ἐπιστολῇ Ἐκκλησίας Κωνσταντινου-
πόλεως ἀφελέσθαι Γερουσίας πάλιν Ἱερουσολύμων, καὶ
μὴ παρῆν αὐτὸν ὑβρισμῶν, καὶ πάλιν ἐκκλησια-
στικῶς τάξιν, ὃν δυσωπηθούσης τῇ Νεκταρίῳ ὑπὸ
τῶν Νικομηδείων καὶ μὴ ἐξελόντες τῆς Νικομηδείας,
ὁ Χρυσόστομος μεταταῦτα καθείλεν, ὡς καὶ ἐν
ἐφείσω ἀποδημήσας πολλὰς ἐπιστολάς καθείλεν,
πολλὰς δὲ καὶ ἐχαρτόνησε. καὶ ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι
συνόδῳ κεινομένων τῶν μητροπολιτῶν Νικομηδείας
καὶ Βιθυνίας, φανερὸν ἔγενετο ὅτι πρὸς τῆς αὐτῆς
συνόδου ἐκάλων κειτῶν αὐτῶν τὸν Κωνσταντινουπόλεως
Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ ἔπεις ἀπεστάλῃ αὐτοῖς διὰ
γραμμάτων μὴ κοινοῦσθαι. εἰ δὲ καὶ τὸν Χρυσό-
στομον κατηγόρησαν ἰνὲς διὰ ταῦτα ὡς κοινο-
ποιοῦντα, ὡς λέγει ὁ Σωζόμενος ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ,
ἀλλ' ἡ ἐν Χαλκηδόνι συνόδος τὸν Κωνσταντινουπόλεως

κρίναντα ἐκρίνε, πράξει δεκάτῃ τρίτῃ, καὶ
ἄλλα πικρὰ σωθήτω μυσία, ἅντα οἱ Κωνσταν-
τινουπόλεως ἑπίσκοποι πεποιθήσαντες εἰς Ἐπαρ-
χίας μὴ ὑποκειμένης Πατριάρχῃ τινὶ αὐτοῦ
ἐπεκρίματες ἀπὸ ταύτης τῆς δευτέρας συνό-
δου ἕως τῆς ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἰδὲ ἐκ ἐν τῇ αὐτῇ τὸν
Πάπαν Λέοντα ἐπιστολῇ τῆς συνόδου, ὅπως καὶ
τῇ ἐν λέγεται, τὸ γὰρ ἐκ πολλῆς κρατήσαντες ἔθελον
ὅπερ ἔχον ἡ Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγία τῇ Θεῇ
Ἐκκλησίᾳ ὡς τὸ χειρουργῆσαι μητροπολίτας τῶν δι-
οικήσεων τῆς τε Ἀσιατικῆς τῆς τε Ποντικῆς καὶ Θρα-
κικῆς, καὶ κατὰ συνοδικῶς ἐκυρώσαντες ψή-
φον. ἐξ ὧν δῆλον ὅτι πάλιν τιμῶν τῇ Κωνσταντινου-
πόλει δέδωκεν ὁ παρὼν κανὼν, πάλιν δὲ ἐξουσίαν
τῇ χειρουργεῖν δέδωκε τὸ παλαιὸν ἔθελον, ταῦτα 15
ἐν τῇ πρώτῃ διὰ τῶν Κανόνων, πάλιν δὲ ἐξου-
σίαν τῇ χειρουργεῖν διὰ τῶν ἐθῶν ἐβεβαίωσαν οἱ
ἐν Χαλκηδόνι πατέρες. ὅτι δὲ αὐτίκῃ τῇ ἐθῶν
ὁ παρὼν κανὼν τῆς τιμῆς, καθ' ἑαυτὸν ἐστίν. πρὸς
δὲ τὸ τέταρτον, φανερώς ὁ Νικόλαος ἀρχὴ ὧν καὶ 20
ἐπὶ αὐτῇ τῇ χρίσματος τῶν Ἐκκλησιῶν ἐψά-
σθη, πρῶτον, ὅτι τὸν κανόνα ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλη-
σία ἀσυγχωρήσαντες ὅτι ἐκ ἐδέχθη, ἀλλ' ἡ καθολικὴ
Ἐκκλησία ἐξέθετο, παρέδωκε καὶ ἐδέχθη. δεύ-
τερον, ὅτι ἐδέχθη αὐτὸν καὶ ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλη- 25
σία, τῇ γὰρ Κωνσταντινουπόλει τὰ πρεσβεία τῆς
τιμῆς χρωμῶν, ἔδωκεν αὐτέλεγον αὐτῇ οἱ ῥωμαῖοι.
τρίτον, ὅτι τὰ αὐτὰ πρεσβεία ἔχοντες τῆς ἁ-
κρας τιμῆς ἔγραψον αὐτῇ ὁ Ἀμβρόσιος. τέταρ-
τον, ὅτι Χρυσόστομος τὸν ἐκτείναντα πάλιν ἐξου- 30
σίαν εἰς ἀφ' ὧν Ἐπαρχίας μὴ ὑποκειμένης Πα-
τριάρχῃ τινὶ ἐμφανῶς ἡγάτα καὶ ἐτίμα ὁ Πά-
πας Ἰννοκέντιος. τὸν δὲ Ἀπικὸν τῇ αὐτῇ τιμῇ
χρωμῶν ὁ Πάπας Κελεστίνος ἐγκωμιάζει ἐν τῇ
πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Νικομήτειαν ἐπι- 35
στολῇ, καὶ τῇ Πρόκλῳ ἰνὲς ἀπὸ Κυζίκου εἰς Κων-
σταντινουπόλιν μεταπεσθῇ σωτήριος ἔχιντο ὅς τε
ῥωμαίων ἑπίσκοπος, καὶ ἔτι αὐτὸς ὁ Κωνσταν-
τινουπόλεως Πρόκλος μεγάλως ἠθροισεν συνόδους,
καὶ συνοδικῶς ἐπιστολῶν ἔγραψε πρὸς Ἀφρικανούς, 40
ὡς θεωρεῖται μαρτυρεῖ ἐπιστολῇ ὀγδοηκοστῇ ἐν-
τῇ. καὶ τῶς ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανὸς σύ-
νοδον ἠγάγετο μεγάλῃ εἰς Κωνσταντινουπόλιν τῶν
παρόντων Ἀρχιερέων, ὧν οἱ ἔγκριτοι ἦσαν
μητροπολίται, καὶ πάντων ἀρεκάθητο κατὰ 45
εὐτυχῆς, ὃν καὶ οἱ Πάπαι ἔχουσιν ἅγιον. καὶ
τῇ Διοσκώρῳ τέττον τὸν Φλαυιανὸν ἐν τῇ κατ' αὐτὸν
ἐν ἐφείσω συνόδῳ εἰς τὸν πέμπτον τάξαντι τὸν
πρῶτον, ὁ Δορυλαῖος Εὐσέβιος ἀπελθὼν εἰς ῥώμην με-
τὰ καὶ ἑτέρων κληρικῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἔδωκε 50
τὸν κανόνα τῇ τῇ ῥώμης Λέοντι, ὁ δὲ Λέ-
ων τὸν κανόνα ἀποδέξαμεν, ἐμέμψατο τὸν ἐπὶ
σκληρῶν. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐν Χαλκη-
δόνι συνόδου καταβοώντων τῶν πατέρων τῇ Διο-
σκώρῳ, τάξαντες εἰς τὸν πέμπτον τόπον τὸν
Φλαυιανόν,

φλαυίανον, οἱ τοποτηρηταὶ τῷ Πάπᾳ εἶπον, ἴδε ἡμεῖς
 τὸν κύριον Ἀνατόλιον πρῶτον ἔχομεν. οἱ δὲ ἀπο-
 κριθόντες εἶπον, ὅτι ὑμεῖς τὰς Κανόνας εἴδατε, Καν-
 νόνας λέγοντες τῶν ἐν χειρὶ, καὶ πῶς αὐτῶν
 5 ἀπολαβήσασαν σιωπήσαν. τρίτον, ὁ Νικόλαος
 εἰπὼν ὅτι ἔστι ἰσπανικὸν χάριν ἡσυχίας ὁ Κων-
 σταντινουπόλεως ἀφείδη εἶναι δούτερος, ἐψεύθη
 διὰ τὰ αὐτῶν ἀρετήν, καὶ ὅτι ἔστι τῆς ἐν Καλ-
 κηδόνι Σιωδὸς καὶ πρὸς τῷ ὁμοφρονήσαντι τὸν εὐκο-
 10 τὸν ὁ γδοον Κανόνα αὐτῆς ὁ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς
 κάθητο τῷ τριτῷ τῆς Ἀνατολῆς Πατριάρχῳ,
 καὶ πρῶτος αὐτῶς ὑπέγραψεν εἰς τὴν ὄρεν καὶ εἰς
 τὰς λοιπὰς τῆς Σιωδὸς ψήφους, καὶ μεταταῦτα
 Γονάδιον, Εὐθύμιον καὶ Μακεδόνην οἱ Ἐπίσκο-
 15 ποι Κωνσταντινουπόλεως ἐξισάζοντες τῷ Ῥώμῃ, καὶ
 ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ τεταρτῷ. καὶ ὁ Καππαδόξ
 Σιωδὸν ἀθροίσας μεγάλην, καὶ πρὸς αὐτὴν καὶ
 τῶν ἐν αὐτῇ Λευάτων τῷ Πάπᾳ, ἐβεβαίωσε πῶς
 ἐν Καλκηδόνι Σιωδὸν, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶ τεταρτῷ αὐτῆς Κανόνας, ἐν ᾧ καθιερώθη καὶ ἀεθρομαζήθη ὁ Κωνσταντίνος Μάξιμος, καὶ περὶ ὧν
 ἀθέτως ὁ αὐτὸς ἐπραξέ, καὶ ἥς ἔτυχε συγγνώμης μεταγενὲς πρὸς τῷ Ῥώμῃ, ἐξ ἧς οἱ παπῆσαι γυνι-
 25 κὼν ἀξίωμα τῷ Ῥώμῃ δισπόμενοι, δεικνύται πολλὰ κατὰ ὁρμήσιν ψευδῶν.

Πρὸς τὸν τέταρτον Κανόνα ῥητέον, ὅτι Μάξιμος
 ὁ Κωνσταντίνος ἦν τὸ γένος Ἀλεξανδρεὺς, καὶ φιλόσο-
 φος Κωνσταντίνος, πρὸς τὸν ὁμοφρονήσαντα, πε-
 30 ριποιηθεὶς δὲ ὑπὸ Γρηγορίου τῷ Καζιανζηνῷ ἐν
 Κωνσταντινουπόλει ἀπαρτίβοντος, ἐπεβλάψε τῷ
 θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐπεμψε χρήματα
 εἰς Ἀλεξανδρείαν πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Πέτρον, καὶ ἐκεί-
 νος ἀπέστειλε τινὰς καὶ ἐχαιρέτησαν αὐτὸν ἐν Βυ-
 35 ζαντίῳ ἐν οἴκῳ χωρῶν τιπὸς, ὡς μαρτυρεῖ Γρη-
 γόριος ὁ μαθητὴς τῷ Καζιανζηνῷ, ὁ καὶ συγγρά-
 ψας τὸν βίον αὐτοῦ. ὁ δὲ πρὸς τὸν βιβλίῳ
 ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Θεοδώριτος λόγῳ
 πέμπτῳ κεφαλαίῳ ὁ γδοὺ λέγουσιν, ὅτι οἱ ἀπ' Αἰγυ-
 40 πτῆς ἐλθόντες εἰς Βυζάντιον εἰς ἀθροίσαν τῆς δού-
 τερος Σιωδὸς, ὡς ἐξήρχον ὁ Ἀλεξανδρείας Τι-
 μόθεος, κλέψαντες πῶς χειροτονίαν, Ἐπίσκοπον
 Κωνσταντινουπόλεως κατέστησαν τὸν Μάξιμον, γε-
 νομένη δὲ ἡ Σιωδὸς καὶ ἰδέσθαι τὸν ἄρπον, κα-
 45 θήκεν αὐτὸν, καὶ τὰς ὑπ' αὐτῷ γενόμενης χει-
 ροτονίας ἀκύρους ἀπέδειξε. ἰκανὴ δὲ ἐγνώθη
 ὕστερον ὅτι τῆς Ἀπολιναρίου τετραρίας ἀπάπλε-
 ως ἦν, ἀπεκήρυξαν, ἥτοι ἀνθεματίσαν. καυχώ-
 μωροι δὲ οἱ παπῆσαι ὡς ἔστι μαρτυρία, ἔτι καὶ
 50 ὅτι τὸν κύριον τῶν λέγουσιν, ὅτι μετὰ πῶς ἀπὸ
 τῆς Σιωδὸς ἀποκηρύξιν ἀπῆλθον εἰς τὰ μέρη
 τῆς Ἀφρικής, ὅπως πρὸς αὐτὸν τῷ Πάπᾳ, καὶ βι-
 βλίον μετανοίας δέξαι, συγγνώμης τετύχησαν. Ἀλλ-
 ᾶ ῥητέον ὅτι καὶ οἱ τὰ μέγιστα κατὰ τὴν κα-
 θόλου Ἐκκλησίαν ποιήσαντες Οὐρσάκιος καὶ Οὐά-

πέμπτῳ κεφαλῇ πρῶτον. ἔτι καὶ ὁ Μηνᾶς ἐν τῇ
 κατὰ Σεβήρη καὶ ὁ Εὐτυχίου ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ πέμ-
 πτῇ τὰς Σιωδὸς πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐξήλθον κατω-
 τέρω βιβλίῳ πέμπτῳ, ὡς ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔ-
 χει τὰ πρὸς βίβλιν πρὸς τῷ Κανόνι τέτῳ, ὁ δὲ
 ἰσπανικὸς τὰ πρὸς βίβλιν ἐβεβαίωσε μὴ, ἐκ ἔδω-
 κε δὲ, ὡς ἀπὸ τῶν ὁμοφρονούντων. πρὸς δὲ τὸ πέμ-
 πτον, ῥητέον ὅτι καὶ ἦν ἀντικείμενος ὁ Κωνσταντίνος
 πρὸς αὐτῷ, ἐπειδὴ οἱ πατέρες ἐκ ἔδωκαν αὐτῷ ἐ-
 ξερίαν κατὰ τῶν Ἐπαρχιών, ἀλλὰ πρὸς βίβλιν τιμῆς
 καὶ μόνας, μεταταῦτα δὲ ὁ ὁμοφρονήσαντος διάφο-
 ρον χρεὶα κατεπεύγετο, ἔδωκεν αὐτῷ καὶ πῶς χει-
 ροτονίαν πῶς τὰς καὶ τὰς Μητροπολίτων. συμπε-
 ραινόμενος ἦν ὅτι ὁ Κωνσταντίνος ἐστὶν ἀληθὴς, καὶ ἐξεπέδη
 φανερώς, καὶ ἐνήργησεν ἀπὸ τῆς ὥρας οὐρανῆς,
 καὶ ὡρεγῆ, καὶ ὡρεγῆσθαι ἕως τῆς ἡμέρας τῷ Κυ-
 ρίῳ, καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων Ἐπίσκοποι οἱ ἐξήλθον
 ὑπὸ τῷ φθόνῳ καὶ ὡρεγῆσθαι ἑαυτοὺς, λα-
 λῶσι μάταια καὶ ψεύδη.

τῆς βιβλίας μετανοίας δόντες τῷ ἰερίῳ Ῥώμῃ,
 τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ καὶ τέως τῇ ἐν Σαρδικῇ
 Σιωδῷ, συγγνώμης τετύχησαν. καὶ ὁ Σωκρά-
 τῆς ἰσορεῖ ὅτι Εὐσέβιος καὶ Θεόγνης ἀποκηρυχ-
 θόντες ὑπὸ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Σιωδὸς,
 βιβλίον μετανοίας (ἐν τῷ Πάπᾳ μόνῳ) τοῖς κα-
 55 ρυφαίοις τῶν Ἐπισκόπων ἀπεστάλτες, ἀνεκλή-
 θησαν τῆς ἐξορίας ἐκ βασιλικῆς πρὸς αὐτὸν,
 καὶ τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν ἀπέλαβον, τὰς εἰς
 τόπον αὐτῶν χειροτονηθέντας ἐξωθήσαντες. καὶ
 τὸν Ἀντιόχειας Ἰωάννην ἀκοινώνητον ἡνίοχον ὑπὸ
 τῆς ἐν Ἐφέσῳ Οἰκουμενικῆς Σιωδὸς, καὶ μεταταῦ-
 τα Σιωθέωρον τῇ καθαιρέσει Νεστορίου καὶ τῇ
 χειροτονίᾳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως Μάξιμον, μό-
 60 νον ὁ ἀπὸ τῶν κύριων πρὸς πάντων ἐδικαίωσε καὶ
 πρὸς αὐτὸν. καὶ ὁ διαδοχὸς τῆς Αἰρέσεως τῶν
 Ἀνομοίων ὁ πᾶς καὶ μέγιστος κατὰ ἐργασάμενος
 εἴτε τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Δύσει, καὶ μυριάκις ὑπὸ τῆς
 καθόλου Ἐκκλησίας καταγνωθὲς Κανονικῆς Ἀνάκτι,
 ἐν τῇ ἐν Ἀντιόχειας Σιωδῷ ἔστι ἰσορεῖς ὁ Βασιλεὺς
 συγγνώμῃ αἰτήσας, ἦν εἰς τῶν πατέρων τῆς Σιω-
 δὸς ἐκείνης. καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ἐπίσκοποι ἐν ταῖς Σιω-
 δαῖς ὡς Αἰρετικοὶ ἀποκηρυχθέντες, μεταταῦτα αἰ-
 65 τήσαντες συγγνώμῃ, ἔλαβον αὐτῶν πρὸς τῶν
 ὁμοφρονούντων Ἀρχόντων, ἥτοι Πατριαρχῶν καὶ Μη-
 τροπολιτῶν. ἔτι καὶ ὁ Μάξιμος καταγνὼς
 τῆς Αἰρέσεως Ἀπολιναρίου, καὶ πρὸς αὐτὸν τῇ ὁρθο-
 ξίᾳ, ὅτι ἀποδεχθεὶς ὑπὸ τῷ Πάπᾳ, ἔδωκε τῇ
 Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς αὐτὸν ἰδικῆς ἐξουσίας.

ΠΑΡΑ-

Ετι οὖν αὐτοὶ παρὰ Βασιλεῖς πρῶτον, ὅτι οἱ πατέρες τῆς
 δούλεως Σωὸδου συνηλθον τῷ ὀρισμῷ τῆ Παπᾶ
 Δαμάσκου καὶ τῆ Θεοδοσίας, ὡς ἡ αἴτη Σωὸδος λέγει πρὸς
 δεκάτη ὁ γδοή. δεύτερον, ὁ Βαρωνίος δι' ἰσχυρίζεται
 εἶναι κώδικα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῇ ἐν τῷ βασιλικῷ
 ἐν ᾧ λέγεται τὸν Δάμασκον παρὰ εἶναι τὸν ὑπόφωτον
 τῆς κατωδίκης μακεδονίης καὶ Εὐνομίης ἐπικυρω-
 θῆναι, παρὰ εἶναι καὶ τὸν δούτερον Σωὸδον τῇ
 παρὰ εἶναι καὶ τῇ αὐθιγῇ αὐτῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει
 σωελθῆναι. τρίτον, ὅτι ὁ Δάμασκος ἐν τῇ παρὰ εἶναι
 ἰσχυρίζεται ἱεροσολῇ μαρτυρεῖ, θεατρίσματα Σωὸδος
 ἐκείνης λόγος εἶναι ἀξία, ἐν ᾗ ὁ Ῥώμης ἡ ἀμέσως,
 ἡ Δὲ Πρεσβυτέρων ἔσυνφωνον, Θεοδώρου λόγος
 δευτέρου κεφαλῇ ἐκείνῳ δούτερον, καὶ Σωζόμενος
 βιβλίῳ ἐκείνῳ κεφαλῇ ἐκείνῳ τρίτῳ. τέταρτον,
 ὅτι ὁ Δάμασκος ἐμόνον ἐβεβαίωσε ταύτην τὸν δού-
 τερον Σωὸδον, ἀλλὰ καὶ οἰκουμενικῶς ὠνόμασεν,
 ὡς φωνῶν φησι περὶ τῶν Σωὸδων, καὶ τὰς φωνῶν
 ἵνα γινώσκωσιν οἱ ἀναπλικοὶ ὅτι ἐκείθεν ἤρτηται
 ἡ ἐξέτασις. πέμπτον, ὁ Βελαργίου φησὶν, οἱ
 ἀναπλικοὶ εἰς Βυζάντιον, οἱ δυτικοὶ εἰς Ῥώμην, ὁ-
 μούψυχοι περὶ τῶν πίστεων, ψυχῇ τε καὶ σώματι
 ἡνωμένοι, καὶ ἐπειδὴ ἀμφοτέρων τὰ αὐτὰ, ἀμ-
 φότεραι οἰκουμενικῇ. ἀλλὰ ῥητέον παρὰ μὲν τὸ
 πρῶτον, ὅτι περὶ τῆς εἰρητικῆς ἀνωτέρας κεφαλῇ
 τρίτῳ Παρὰ εἶναι τρίτῳ. παρὰ δὲ τὸ δεύτερον ῥη-
 τέον, τὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ταύτῃ συγγράμ-
 ματα ὑπὲρ τῆς Παπισμῆς, ὡς μυθώδεια ἡμῶς
 νομίζομεν, τὰς δὲ ὑποδείξεις ζητῶμεν ὑπὸ φα-
 νερών καὶ ἀναμφιβόλων καὶ ὀρθοδόξων καὶ κοινῶν
 καὶ ἀρχαίων συγγραφέων. τὰ δὲ τῆς Βαρωνίης καὶ
 ἑτέρων νεωτέρων παπιστῶν τοιαῦτα συγγράμματα,
 ἔχομεν ὡς ἐκείνη, ἵνα ὁ Θεοσυγῆς ἰσίδωρος ὁ
 μερκαντὼρ εἰσηνεγκῇ εἰς τὰς ἱεροσολὰς τῶν ἀρχιε-
 ρῶν τῆς Ῥώμης, διὸ πλάσματα ὄντα ἐξεθῶσαν αὐ-
 τὰ οἱ ποδοὶ τῶν γαλλικῶν ἐπισκόπων, καὶ εἰς διε-
 ῤῇ γυνυτὸ ὁ Πάπας Νικόλαος ὁ πρῶτος ὅπως ὑπο-
 δεκτέα ποιήσῃ ταῦτα, ἀλλὰ ἐκείνη ἐδωθήθη, τῆς
 ἀλλῇ θείας ὑπερνικίας. δεύτερον, ὅτι ἰδὲ καὶ ὅτι
 τῷ βασιλικῷ κώδιξι μαρτυρεῖ τὸν Πάπαν Δάμασκον
 τὰ περὶ πίστεως παρὰ εἶναι ἐπικυρωθῆναι ἐν τῇ
 δούτερά Σωὸδῳ, ὡς περὶ δὲ καὶ ὁ Πάπας Κε-
 λεστῖνος ἔπεμψε πρὸς κατὰ Κελεσίαν κείνῳ αὐτῇ
 τῇ ἐν ἐφέσῳ Σωὸδῳ, καὶ ἐβεβαίωσε ἡ Σωὸδος
 αὐτῇ, καὶ ἰδὲ τὸν ῥῆτον τῆς Σωὸδος κατωτέρῳ.

ὡς ἡ Σιών **Θ** ἡ Οἰκουμενική μέζων τῷ Πάπᾳ καὶ
τῷ ἐν Ῥώμῃ Σιώνων . πρὸς δὲ τὸ τρίτον, λέγουσιν
ὅτι ψευδὲς **Θ** ἐστίν, ἐπεὶ ἐν τῇ ἑπιστολῇ ἐκείνῃ,
κεφαλὴν Σωζομένης βιβλίου ἔκτω κεφαλαιῷ εἰκοστῷ
τρίτῳ, καὶ θεωρεῖται λόγος δούτερος κεφαλαιῷ εἰκο- 17
στῷ δούτερον ἔδωκεν τοιαῦτον λέγεται, καὶ γὰρ οὕτως
ἔγραψον ὁ δάμασκος μόνον **Θ** εἰς πᾶν ἐν τῷ ἰκονομα-
σίῳ Σιώνον, ἀλλὰ δάμασκον καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ Σιώνος
καινὴς, ἔτε γράφεται ἐκείνῳ, θεασίματα συ-
νόθεν ἔδωκεν λόγος εἶναι ἀξία, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἡ 20
ἀμέσως ἡ ἐμμέσως ἐσυμφωνεῖ, ἀλλὰ λόγον ποιη-
μένη ἡ ἐν Ῥώμῃ Σιών **Θ** περὶ τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ συ-
νόθεν, λέγει πρὸς ἀποβολὴν αὐτῆς πρὸς τοὺς ἄλλους
καὶ ταύτας, καὶ γὰρ ἀνεκρίμα ἡ ἡδυνήθη γενέσθαι
ὑπὸ τῷ ἀρμένιῳ τῶν ἐν Ἀρμένιᾳ συλλεθόντων ὁ πό- 25
τε σπασίηκε, μήτε τῷ Ῥωμαίων ἐπισκόπῳ καὶ πρὸ
πάντων ἔδει πᾶν γνώμῳ ἐκδέχασθαι, ἔτε Βικον-
τίς, ἔτε τῶν ἄλλων πᾶσι πᾶσις συγκατάθεσιν.
κατωτέρω, σπασθῶ ἔν τῃ ὑμετέρᾳ καθάρτη ταύ-
τῃ μόνῳ πᾶν πᾶσι, ἡ ἡ ἐν Νικηίᾳ καὶ πᾶν αὐτοῦ 30
τῶν ἀποστόλων ἐθεμελιώθη διηγεῖται βεβαιότητι
καθεκτέαν εἶναι . ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι
ἐν ἰταλίᾳ ἀθροισθείσης τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ Σιώνος,
ὅπως διοικήσας τῷ Πάπᾳ ἐστίν, ἔδει τῷ Πάπᾳ πᾶν
γνώμῳ εἶναι πρῶτον ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς . δού- 35
τερον, ὅτι Ἀρχιερεὺς τῆς Ἀρμένιας ὡς ὁ Βικόντιος,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπαρῆν ἐν τῇ Σιών, ἔδει δὲ αὐ-
τὸν κατὰ τὰς κανόνας παρῆναι . τρίτον, ἔτε ἄ-
λλοι ὡς ἔδει εἶναι πᾶν γνώμῳ ἐπὶ τῇ συγκατάθεσιν
τῶν διωκομένων παρὲς αὐτῆς, εἶον ὁ Ἀλεξανδρείας 40
ἀθανάσιον, ὁ ἱεροσολύμων μαξιμόν καὶ οἱ λοι-
ποὶ, ὡς ἀναγκάως δεόν παρῆναι ἐν ταῖς Οἰκουμε-
νικῇ Σιώνοις . τέταρτον, ὅτι τὸ κύριον καὶ πᾶν ἄ-
κραν ἐκείνην παρῆναι ἡ ἐν Ῥώμῃ Σιών **Θ** . τῇ
ἐν Νικηίᾳ Οἰκουμενικῇ, ὡς τινα λέγουσι τεθεμε- 45
λιώσθαι καὶ ὑπὸ τῷ Πάπᾳ ἡ τῷ Πέτρῳ, ἀλλὰ ὑπὸ
τῶν ἀποστόλων . δόλοι οὗτοι καὶ ὡς ἀναγκάως τῶν
Σιώνικῶν ἀποφάσεων ἐδέχθησαν ἀντιμετάθεσιν οἱ
λαοὶ . ἰδὲ περὶ τῆς ἑπιστολῆς ταύτης καὶ αὐ-
τέρῳ βιβλίῳ δούτερος κεφαλαιὸν δέκατον ἔκτον, 50
σημείωσαι δὲ ὅτι οἱ παπασταὶ καὶ ἑπιστολὴν ταύτην λα-
βούσι γεγραμμένην, ὡς ἔσαν δῆτον θεωρεῖται τῷ
Βασίλειῳ πρὸς πᾶν δούτερον Οἰκουμενικῷ, οἷον
καὶ ἐν τοῖς παλαιῇς τῆς Σιώνος, ἀλλὰ καὶ ταύ-
τῃ ὡς ἀποκρυφοὶ καὶ ἀποβολαίαν γνώσκοντες,
ἀποστο-

ἀποσεκκίζοντο. ὥς δὲ τὸ τέταρτον, ῥητέον ὅτι
 ὁ Φώτιος ἐν τῇ περὶ Συνοδῶν μετὰ τὸ εἶπαι ποῖοι
 Πατριάρχαι παρήσαν ἐν τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ,
 ἐπήγαγον, οἷς ὑπολὺς Χρὺς⁹ καὶ Δάμασος ὁ
 5 τῆς Ῥώμης τὰ αὐτὰ κερτυῶν ἐγινώριζε, σύμ-
 φων⁹ τοῖς περὶ λαβεῖσι καθίσταμεν⁹. ἐν αἷς ση-
 μαῖνται πρῶτον, ὅτι ἐν τῇ Συνοδῷ ταύτῃ ἐπαρὺν ἔπε-
 ῖλυσεν, ἔπ' γνώμῃ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνοδῷ, ἀλλὰ
 μονώτατοι οἱ Ἀνατολικοὶ πεποιήθησι τὸ παῦ, οἵτινες
 10 καὶ πῶν πέμπτῳ Οἰκουμενικῷ, ὡς καὶ πῶν παρῆ-
 σαν, μονώτατοι σωεσθήσαντο. δεύτερον, ὅτι με-
 ταταῦτα ὁ Ῥώμης τὰ αὐτὰ κερτυῶν, ἦτοι ὁ ἀπο-
 δεχόμενος, σύμφων⁹ καθίστατο τοῖς διωρισμένοις
 ὑπὸ τῆς συνοδῆς, ὅπερ καὶ παντὶ δόκοντι τῶν
 15 Συνοδῶν Ἐπισκόπων γίνεσθαι, ὡς ἀπορῶν ἀνωτέρῳ
 περὶ τῆς Ῥώμης Σιλβέστρου βιβλίῳ δευτέρῳ κεφα-
 λαίῳ δευτέρῳ Παρεγγραφῷ δεκάτῳ τρίτῳ, καὶ δὴ
 καὶ κατωτέρῳ ἐξῆν μινυαίῳ. τρίτον, ἡ Συνο-
 δος γράψασα Δαμάσῳ καὶ τῇ ἐν Ῥώμῃ Συνο-
 20 δῶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἔπον αὐτῇ ἐαυτῶν Συνοδὸν
 Οἰκουμενικῇ, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον Θεοδωρίτῃ λό-
 γῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ ἐσάτω, ὡς τὸ ὀνομά-
 σαι τὸν Δάμασον αὐτῶν Οἰκουμενικῇ, καὶ ἀνα-
 τῆσθαι εἶναι αὐτῶν Οἰκουμενικὴν ἀνακρίσιν ἐστὶ
 25 Φλυαρία. τέταρτον, καὶ τὸ ὅκ τε των τῶν παπιστῶν
 συμπέρασμα τὸ, ἵνα γινώσκων ὅτι ὅκ τῆς Ῥώ-
 μης ἡγήται ἡ ἐξουσία, ἐπὶ ἀπότρεμον ψιθύρι-
 σμα. δέκνυται δὲ ὅκ τε των μάλιστα ὅτι ἡ ἐξου-
 σία ἐστὶ τῆς κοινότητος, ἐν ᾗ καὶ ὁ Ῥώμης εἰς ἐπὶ Ἐ-
 30 πίσκοπος, ἵσότης καὶ ἰσοδυναμ⁹ πᾶσι τοῖς
 Ἐπισκόποις, ἥτοι ἐκείνῳ Ἐπισκόπῳ πᾶσι μόνῃ τῇ
 ἀξίᾳ. πέμπτον, ὁ Φώτιος τὸν ἐνόμιζε τὸν Πάπαν

παρεῖχει τὸ κύριον τῶν Συνοδῶν, ὡς ἐν πᾶσι οἷς
 γράφει περὶ τῶν Συνοδῶν ἐδέποτε ἐν τῇ ἀπαριθ-
 μήσει περιέλαβεν αὐτὸν τὸν Πατριάρχον, ἀλλὰ ἀπὸ
 ἰνῶν ὑπαρχομένων, μάλιστα ἔτος ἐστὶν ὁ Φώτιος ὁ
 5 συνοδικῶς καθαιρέσει ὑποβαλὼν τὸν Πάπαν Νι-
 κόλαον, καὶ Ἀιρετικῶς ἀποκαλὼν τὰς λέγουσας
 καὶ ὅκ τῆς τῆς ἐκπορεύεσθαι τὸ Πινδύμα τὸ ἄγιον,
 καὶ ἔτω περὶ αὐτῶν κατηδάφισι τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκ-
 κλησίας καὶ πῶν μοναρχίαν καὶ πῶν ἀναμαρτη-
 σίαν. ὥς δὲ τὸ πέμπτον τὸ, εἰ Ἀνατολικοὶ εἰς
 Βυζάντιον, οἱ Δυτικοὶ εἰς Ῥώμην, ὁμοψυχοὶ πε-
 ρὶ πῶν πᾶν, ψυχῇ καὶ σώματι ἡνωμένοι, καὶ
 ἐπαδὴ ἀμφοτέρων τῶν αὐτῶν, ἀμφοτέρω Οἰκουμενικῇ,
 ῥητέον, ἀλλὰ ἐν μὲν τοῖς Δυτικοῖς περὶ δόξου ὁ
 Πάπας, ἐν δὲ τοῖς Ἀνατολικοῖς οἱ Πατριάρχαι, ἡ
 10 ὁμοῦς ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκλήθη καὶ καλεῖται
 Οἰκουμενικῇ ἀπλῶς ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας,
 καὶ τὸ σύμβολον αὐτῆς γέγραπται ὑπὸ πάντων τῶν
 Χριστιανῶν, καὶ ἀναγινώσκειται ἐν πάσαις ταῖς ἐκ-
 κλησίαις τῆς ὁμοῦς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ βι-
 βλίῳ ὁγδόῳ κεφαλαίῳ δευτέρῳ. ὁ δὲ ἐν Ῥώμῃ με-
 νικὴ ὑπὸ πάντων καὶ λέγεται καὶ νομίζεται, ἀλλὰ
 μάλιστα οἱ Πατριάρχαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Πά-
 15 πα κατὰ τὴν διώκιν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἐγγράφον,
 καὶ αἱ Συνοδοὶ αὐτῶν μάλιστα τῶν Συνοδῶν τῆς Πά-
 πα. ὅθεν ἐν τῇ ὁκτῇ Οἰκουμενικῇ περὶ τῶν
 αἱ τοποτηρηταὶ τῶν Πατριάρχων τῶν τοπο-
 τηρητῶν τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνοδῷ, οὐκ ἦσαν οἱ
 Δυτικοὶ Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Πάπας Ἀγάθων. καὶ σπ-
 20 μέσας ὅτι διελυθῆσαν καὶ γὰρ αὐτὰ ὡς ἰσὺς ἁγίου
 Χρῆς καὶ περὶ πολλοὺς Βαρβάρους καὶ Βαλθαρμίνους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

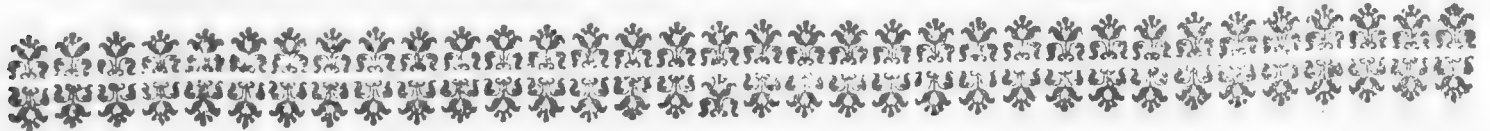
38 Ἀπόδοξις ὅτι ἐκ τῆς ἐρωτήσεως Σατύρου τῆς ἀδελφῆς Ἀμβροσίου πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Σαρδηνίας ἦν
 οἱ Ῥωμαῖοι προσφέρουσιν ὑπὲρ τῆς παπισμῆς, ἐδὸν συμπεράνεται εἰς σύστασιν τῆς μοναρχίας τῆς
 Πάπα Ῥώμης.

40 Προσφέρουσιν δι' αὐτῶν καὶ τὸν ἄγιον Ἀμβρο-
 σιον εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀναμαρτησίας τῆς Πάπα,
 λέγει γὰρ (φασίν) ἐν τῷ λόγῳ περὶ τῆς ἀδελ-
 φῆς αὐτῆς Σατύρου, ὅτι ὁ Σάτυρος προσεκαλέσασθαι
 τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἐδεμίαν ἀληθῆ ἐνόμισε
 45 χάριν εἰ μὴ πῶν χάριν τῆς ἀληθείας πίστεως, ἡ-
 ἐρώτησέ τε παρ' αὐτῆς, εἰ ἄρα μετὰ τῶν καθολι-
 κῶν Ἐπισκόπων ἔτι μετὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλη-
 σίας συνενόησιν, ταῦτα ὁ Σάτυρος. ὅθεν συνάγασιν
 οἱ παπιστῆς συμφωνίαν καθολικῶν Ἐπισκόπων μὴ
 50 θυνάσθαι εἶναι, εἰ μὴ συμφωνῶσι μετὰ τῆς Ῥω-
 μαϊκῆς Ἐκκλησίας. ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὁ
 Σάτυρος ναυαγήσας πρὸς τῇ νήσῳ Σαρδηνίᾳ, ἐ-
 ῥώτησε τὸν ἄγιον Βάπτισμα, ἐγίνωσκε δὲ ὅτι ἐκείνῃ
 ἡ νῆσος ἦν μεμολυσμένη ὑπὸ τῆς Ἀιρέσεως τῆς Λε-
 55 κίφους, περὶ ἧς ἀπορῶν ἀνέγραψεν βιβλίῳ δευτέρῳ

κεφαλαίῳ δεκάτῳ δευτέρῳ, ὅθεν ἐρώτησεν εἰ
 ὁ Ἐπίσκοπος ἐκείν⁹ ὃς ἐμελλε βαπτίσαι αὐτὸν
 ἦν καθολικὸς, ἦν ἢ ὁρθόδοξος. καὶ ἐρώτησε δὲ
 τῆς μόνον, ἐπαδὴ οἱ Λεκιφεριανοὶ Ἀιρετικοὶ ὄν-
 60 τες ἐνόμιζον ἐμὲ ὁρθόδοξος, καὶ εἰ ὁ Ἐπί-
 σκοπος ἦν Λεκιφεριανός, αὐτοὶ ἔπον αὐτῷ ὅτι εἰ-
 σὶν ὁρθόδοξος. ἐρώτησεν ὅν ἐκ καθολικὸς ἐστίν, ἔ-
 τα προσέειπε, καὶ κοινῇ τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ, ἀφ' ἧς οἱ Λεκιφεριανοὶ ἦσαν ἀπεχισμένοι.
 ὁκτέτων δὲ ἐσυνάγεται ἄλλο, πῶν ὅτι ὁ Σάτυ-
 65 ρος ἐνόμιζε πῶν Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ μὴ ἔχαι
 τῷ κατὰ ἐκείν⁹ σφάλμα ἢ εἰς πῶν πίστιν, ὅπερ
 ληποδεχόμεθα. δευτέρῳ, ὅτι δὲ ὁ Ἀμβροσίος ἀ-
 πέκασεν φανερώς τῇ ἀναμαρτησίᾳ τῆς Ῥωμαϊκῆς
 Ἐκκλησίας, δηλώνεισιν ὅκ τῆς λόγῳ οἱ ἔγρα-
 70 ψεν περὶ τῆς κατὰ τῆς (ἡ τῆς) αἱρετικῆς καὶ
 εὐγ-

συγγραφῆς ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀμβροσίων ὅς ἐν μὲν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἦν, ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ ἄλλῃ ἦν. Φησὶ γάρ, ἐν πᾶσιν ἐπιθυμῶ ἀκολουθεῖν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὅμως καὶ ἡμεῖς ἀποφασιστικῶς καὶ ἀποφασιστικῶς ἔχοντες, ὅθεν ὁ περὶ ἀλλοτρίως ὁριζομένης διαφυλάσσεται, αὐτὸ καὶ ἡμεῖς καλῶς φυλάττομεν, καὶ ἔτι αὐτῇ ἀκολουθεῖν καὶ μακαρίῳ Πέτρῳ, καὶ αὐτῇ πρεσβυτέρῳ μετὰ τῇ ἁλφειᾷ. περὶ ταῦτα τί ἀποκρίνεται ἡ

Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία; αὐτὸς οὕτως ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ὅτις παρῆκε ὁμολογίας, ἐσηγητὴς ἡμῖν ἔστιν, ὅστις ἦν ἱερεὺς τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸς ὁ Πέτρος εἶπε, κύριε ἐμὸν τὸ πᾶν, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. ταῦτα ὁ Ἀμβρόσιος, ἅτινα πασιδιδάξει, καὶ ἐδεμῖας ἐρμηνείας δίδει, ἀλλὰ φανερώς ἀπερρίπτει τῆς Ῥώμης καὶ τῆς μοναρχίας καὶ τῆς ἀναμαρτυρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Δαμάσκου ἑκτῆς Συνόδου, ἣ παρὲν καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας. καὶ ὅτι ψεύδονται ἱεροὶ λέγοντες τὴν Συνόδον ταύτην περὶ εἶδαι ἐν τῇ τῆς πρώτης Συνόδου συμβόλῳ, καὶ τὸν Θεοδώριον εἶσαι ἀνισόρητον τινὰ τῆς Συνόδου ταύτης.

Θεωρεῖτον ἀνωτέρω βιβλίῳ δαυτέρῳ κεφαλῇ καὶ ἀλλήλωντος ὡς ἀναγράφω τρίτῳ, καὶ ἔως τέλος τὰ περὶ τῆς Συνόδου ταύτης, καὶ μαρτυρεῖ αὐτῆς σωζόμενον βιβλίον ἑκτῷ κεφαλῇ ἀποστόλου πέμπτῳ, καὶ Θεοδώριος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ δέκατῳ. κατὰ δὲ τὴν Συνοδικὴν βιβλίον ἐπὶ Συνόδῳ ἐβδόμητος, καὶ τῶν ἐπὶ Δαμάσκῳ ἐν Ῥώμῃ Συνόδῳ τρίτῳ, καὶ κατὰ τὸν Βασιλειανὸν ἡθροῦσθον ἐν ἑτὶ τετρακοσιοῦ ἐβδόμητος τρίτῳ, κατὰ δὲ τὴν Συνοδικὴν τετρακοσιοῦ ἐβδόμητος πέμπτῳ, κατὰ δὲ τὸν Βαλέσιον οὕτως εἰς τὸν σωζόμενον σημειώσας τὴν τετρακοσιοῦ ἐβδόμητος ὁ γδῶ. συνηλθε δὲ κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ἐκείνων καὶ κατὰ τὴν ἡδύπερα Οἰκουμενικὴν Κανὸν πρώτῳ, καὶ ὁ Θεοδώριος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ ἐνάτῳ. τίνα δὲ ἐν αὐτῇ ἐρρέθη ἔχεται, ἅτι ὅμως ἔχει καὶ διωρίσασθαι κατὰ Ἀπολινάριον καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἐπεμψε τοῖς ἐπισκόποις ἐν τῇ Ἀνατολῇ. ἅτι δὲ πάλιν ἔχει καὶ διωρίσασθαι περὶ τῆς παναγίας Πενήμενης, καὶ ἀπλῶς περὶ τῆς αἰτίας τῆς Συνόδου, συγγράψον ἐν τῇ ὁρῇ αὐτῆς, ὅντινα καὶ ὁμολογίαν τῆς καθολικῆς πίστεως λέγει ὁ Θεοδώριος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ δέκατῳ, καὶ ἐπεμψε ὁ Δάμασκος Παυλίνῳ Ἐπισκόπῳ Θεσσαλονίκης, ὡς εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Θεοδώριος ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ κεφαλῇ δέκατῳ τῇ πέμπτῃ βιβλίῳ. λέγοντες δὲ πάλιν, ὅτι καὶ ἄλλῃ Συνόδῳ ἔγραψε πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐπισκοπὴν κατὰ τῶν Ἀπολινά-

ριον, καὶ ἄλλῃ πρὸς τὸν Παυλῖνον τὴν ὁμολογίαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐξαπέστειλε, ἀλλ' ἡ ἀληθεία καὶ μόνῃ ἐξέθετο, καὶ ὁ Δάμασκος ἐπεμψε. ὅθεν ὁ Θεοδώριος εἰπὼν ἐν τῇ ἐρημικῇ τόπῳ ὅτι ἔγραψον ὁ Δάμασκος τὴν κατὰ τὴν τῶν Ἀπολινάριον καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τοῖς τῶν Εἰσὶν ἰδιώσιν Ἐπισκόποις, ἐπὶ ἡγεῖα, καὶ ἄλλα δέτινα οἱ συμμαρτυροῦντες ἐν τῇ μεγάλῃ Ῥώμῃ γεγενησὶ κατὰ Δαφόρην Αἰρέσεων, ἀπερ ἀναγκάσθον ὡς εἶπεν ἐν τῇ συγγραφῇ, καὶ ἦσαν ταῦτα, ἡ ὁμολογία τῆς καθολικῆς πίστεως ἢν ἐπεμψε ὁ Δάμασκος πρὸς τὸν Παυλῖνον. καὶ σημειώσας τὸ ἄλλο καὶ τὸ ἄλλο ὅτι ταῦτα ἐπὶ τῆς Συνόδου ἐκείνης ἡ ἀπόφασις, ὁ ὅρος, πάντα τὰ κεκευμένα καὶ διωρισμένα καὶ ἐκείνῳ ἄλλο πλέον. εἰ δὲ παπιστὰ ἐπειδὴ περὶ εἶπεν ἐν τῇ κοινῇ συμβόλῳ τὸ ὅτι τῆς, μετὰ τῶν πολλῶν ἄλλων ψευδοπρολάων λόγων καὶ σφάραγας ἐς βεβαίωσιν τῆς κακοδομίας αὐτῶν, ἐκλασάγαν καὶ ἐσταῦθα ὅτι ἡ παρῆκε ἐπὶ Δαμάσκῳ Συνόδος ἐποίησε περὶ τῆς ἐν τῇ συμβόλῳ τῆς πρώτης Συνόδου, καὶ βέλονται ἀλλὰ τῆς συμπεράναι ὅτι ἡ ὁμολογία αὐτοῖς περὶ εἶπεν ἢν πρὸς τῆς δαυτέρης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. λεγόντων δὲ ἡμῶν ὅτι τὰ τῆς Συνόδου ταύτης ἰσότης κατὰ τὸν Θεοδώριον, καὶ ἐκείνῳ ἄλλο ἐκείνης οἶδε ποτὲ ἢ ἦσαν ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, ἔτσι ἀπεκρινόμενοι λέγουν, ὅτι ἐκείνῳ Θεοδώριος πάντα τὰ τῆς Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν πρὸς τὴν ψευδομαρτυρίαν, καὶ περὶ τῶν παπιστῶν τῆς ἐπὶ τῆς Δαμάσκῳ Συνόδου περὶ εἶπεν ἐν τῇ συμβόλῳ μαρτυρεῖ.

Εἰ καὶ περὶ ταῦτα ἐπὶ ψευδοῦ ὅτι λέγουν οἱ καθάρειν καὶ τῆς ἀληθείας φανέρωσιν παρῆκεν. Δατῖνοι, ὅμως πρὸς σαφείας τῆς ψευδούς τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀπολογίας ζητῶνται σαφείας.

5 σαθεράν, εἰ ἀληθῶς ἡ ἐν Ρώμῃ αὐτῇ Συνοδὸς ἐπέστη· περὶ οὗ κλῆρον ἐν τῇ Συμβόλῃ τῆς πρώτης Συνοδῆς· καὶ φέρουσι μάρτυρας πόντε, ὧν πρῶτος Φραγκίσκος Ἰοβέριος ὁ Βαλκωνινὸς ἐν ἡ ἐξέ-
 10 δοτὶ ἐκθέσει περὶ πᾶν Οἰκουμενικὴν καὶ Τοπικὴν Συνοδὸν τὰς ἐν Ρώμῃ τοπικὰς ἀπαλειψάμεναι· Συνοδὸν, λέγει καὶ ταῦτα, ὅτι μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Συνοδὸν ἄλλα κατὰ τὴν Ρώμην ἔπειτα σωτηρέσθῃ, ἐν ἧ ὁ πᾶν Ἐπισκόπων καθολικοὶ
 20 προσέθεντο περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος, ἐπὶ δὲ μεταταῦτα αὐτῇ ἡ πλάνη ἀνέκυψεν, ὥστε φλαμὰν ἡνὶας βεβήλω εὐμαρτίᾳ λέγειν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον γεγενῆσθαι· ἀλλὰ τῆς Τίμῃ, καὶ τὰ ἐξῆς, αἷ καίται ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐμολογῆσαι τῆς Δαμά-
 15 σκῆς· ἐν δὲ τῇ τέλει φησὶ, καὶ ὑπεγράψαν ἑκάτον πενήκοντα Ἐπίσκοποι οἱ ἐπὶ τὴν αὐτὴν Συνοδὸν σωληλυθότες· δούπερος ὁ νέφελος ὁ Πανάβιος ἐν ᾧ περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνοδῶν τόμῳ ἐξέθετο, τὰ αὐτά φησι τῇ Φραγκίσκῳ·
 20 τρίτος ὁ μοναχὸς Λαυρεντίος ὁ Σέριος ἐν τῇ πρώτῃ τόμῳ πᾶν αὐτὸ περὶ τῶν Συνοδῶν· ἔτσι λοιπὸν μαρτυροῦσιν ὅτι ἡ ἐρημική Συνοδὸς προσέθετο ἐν τῇ Συμβόλῃ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος· Ἰωάν-
 25 νης δὲ ὁ Βέκκος ἐν τῇ κατὰ Γραικὴν δογματικῇ αὐτῷ βιβλίῳ λέγει, ὅτι ὁ Θεοφιλέστατος Διάκονος καὶ οἰκονόμος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης Ἐκκλησίας Ἀλέξιος ὁ Ἀρσιππὸς (ἡκμασε δὲ ὁ Ἀρσιππὸς ἐπὶ Μανηλ τῷ Κομνηνῷ) ἐν τῇ συνοπτικῇ πᾶν ὅλων κανόνων πᾶν ἐκπεπονημένον ὡς
 30 πᾶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ μὴ καὶ πᾶν μεταξὺ αὐτῶν Τοπικῶν φησὶ μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Συνοδὸν τὴν τῆς Ἱεροπατρείας Λίρεσιν ἀναφανῆ-
 ναι, ἔλεγον γὰρ τινες ὅτι ὡς περὶ ὁ τίς ἐκ τῶν Πατέρων,

ἔγω καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα γεγενῆσθαι ἐκ τῆς Τίμῃ, καὶ ἔγω τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῆς μὲν Τίμῃ ἢ ἐν ἐδογ-
 μάτιζον, ἢ ἐν δὲ τῇ Πατρὶ· τοίνυν εἰς ἀφανί-
 σμόν τῆς τοιαύτης Λίρεσιν, ρεβαίνουσιν δὲ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως Δάμασος ὁ ἀγιώτατος καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει δούπερος Συνοδὸς Συνοδὸν σω-
 κρήτησεν ἐν τῇ Ρώμῃ μετὰ τῶν ὑπὸ αὐτὸν τῆς καθολικῆς πίστεως Ἐπισκόπων, οἱ καὶ προσέθεντο ἐν τῇ Συμβόλῃ πᾶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡς τῇ Πατρὶ καὶ τῇ Τίμῃ ἐκπορεύεσθαι, τὸς δὲ λέγοντας αὐτὸ γεγενῆσθαι ἐκ τῆς Τίμῃ τῇ ἀναθέ-
 ματι καθυπέβαλον· ἀλλὰ δὴ καὶ φανερὸν ὁ Βαλαρέσος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης ἐν τῇ ἐν Φλωρεν-
 τίας ἀθρόοισματι συνῶν, ἐν ᾧ σωτέγραψε καθ' ἡμῶν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῆς ἀγίας Πνεύματος, περὶ τῆς ἐν τῇ Συμβόλῃ προσθήκης τὸν λόγον ποιήσας λέγει, ὅτι εἶχε σύγγραμμα μονα-
 χῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Σίμωνος, ἐν ᾧ λέ-
 γει ὁ Σίμων ὅτι ἀλλοτρίως ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει μετὰ τῶν Γραικῶν διδασκάλων περὶ τῆς χρεῖας τῆς τριῶντος προσθήκης, καὶ μὴ διωά-
 ρητος ὁ πᾶν Γραικὴν διδάσκαλος, καὶ πολ-
 λαὶς ἐπιτηρηζόμενος ταῖς μαρτυρίαις πότε ἐγγεγόναι τὰ τῆς προσθήκης ἐπιδέξασθαι, τέλος ἐκ κοινῆς συν-
 θήμας πρὸς τινὰ ἀρχαίον διδάσκαλον ἀμφὶ παραγομένους, αὐτὰς παρ' ἐξῆς τὰ μάλιστα ἀ-
 δοκιμῶντες, ὅς γε ἐν ἀπασί τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει μέγας πᾶν χρεῖαν ἐπιτηρητῆς ἐλογίζετο, μετ' ὅσων ὡς πρὸς ἐπέζητησαν, οἷς ἐκείνος ἀποκρινόμενος, ἐγώ φησιν ὅσον ὅτι ἀπὸ τῶν χρεῖαν Δαμάσκου πάν-
 40 τε ἡ Ἱερὴ Ρώμῃ Ἐκκλησία ἐν τῇ Συμβόλῃ ἐκέρυττε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡς τῇ Πατρὶ καὶ τῇ Τίμῃ προσείναι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

35

ὅτι ἐκ τῆς τῶν Θεοδώρων πάντες τὰ τῆς ἐπὶ Δαμάσκῳ Συνοδῆς εἶπεν, καὶ τῆς μετὰ τὴν ἀρχαίον ἱστορί-
 κὸν ταῦτα εἶπεν, καὶ ἐκ τῆς χρεῖας, καὶ ἐκ τῆς ἀμάρτυρον εἶναι τὴν ὡς τῆς Συνοδῆς ταύτης προ-
 σθήκῃ ἐν τῇ Συμβόλῃ, καὶ πᾶσιν ἀγνώρισον, καὶ ἐξ ἁλῶν ποτῶν ἀποδείξω, δεικνύεται μυστο-
 40 πλάσαι Φραγκίσκος, ὁ νέφελος, Λαυρεντίος καὶ ὁ ὡς χαρῆς Βέκκος.

Πρῶτον, εἰ ὁ Θεοδώρος ἀφῆκε τινὰ πᾶν τῆς Συνοδῆς καὶ οὐκ εἶπον αὐτὰ, ποῖος πᾶν ἀρχαίον διδάσκαλος ἢ ἱστορικὸς εἶπε τῷ; ἀλλ' ἡ μόνον
 45 οἱ χριστιανοὶ καὶ προχριστιανοί, καὶ ταῦτα χρισματικοὶ καὶ ἀφωνῶντες τῇ ἀληθείᾳ καὶ τοῖς συγγράμμα-
 τοις μαῶν αὐτῶν τὰ περὶ τῶν Συνοδῶν· δού-
 περος, ἐν ᾗ αὐτῶν ὁ Θεοδώρος πᾶσαν εἶπε τὴν κρίσιν τῆς Συνοδῆς ταύτης, εἰ δὲ οὐκ
 50 εἶπε τὰ πρὸς τῆς κρίσεως πεπραγμένα, ἐδεμία-
 ζημία· πρὸς δὲ τὸν Φραγκίσκον καὶ ὁ νέφελον καὶ Σέριον ἠγείον, πῶς ἐκ ἐσημάωσαν ἐκείνης τῆς συ-
 νόδου τῆς προσθήκης ἐν τῇ Συμβόλῃ τὸν κατὰ
 ὅπερ μάλιστα μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Συνοδὸν γεγέ-
 νησιν ἐν Ρώμῃ εἶμα, ἀλλὰ ποτῶν Συνοδοὶ· ἀλλὰ

ἐκ εἶπον τὴν ἡνὶα πρῶτον τὸν χρεῖαν τῆς ἀθρόοις, δούπερος πόσον ἔλαβον τὴν μαρτυρίαν ταύτην ὅτι ἡ Συνοδὸς ἐκείνη προσέθετο ἐν τῇ Συμβόλῃ τῆς ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν πᾶν ἐν τῇ Συμβόλῃ τῆς ἐν Νικαίᾳ προσέθεντο; ὅπερ ἐν αὐτῇ μαρτυρεῖται ὡς πρὸς πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς ὅτι μόνη ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡνὶα ἡ δούπερος Οἰκουμενικὴ προσέθετο καὶ ἐ-
 δεμία ἄλλα· εἴθε πᾶν μὴ προσθήκῃ τῆς δού-
 πέρος Οἰκουμενικῆς οἶδε καὶ ἀποδείχεται πᾶσα ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ ὁ γδοὺς κεφάλαιον δούπερος, πᾶν δὲ θρησκειαὶ ταύτῃ ἐπὶ
 Δαμάσκῳ εἰδὲς τῶν Χριστιανῶν οἶδε, καὶ μόνον αὐτῶν οἱ κληνοτόμοι ἔπλασαν Λατίνι, καὶ τῷ ἐχ-
 οἱ ἀρχαίοι, ἀλλὰ οἱ νεωτεριστὰ καὶ οὐαγχοὶ πᾶν κα-
 45

τῆ ἀγίας Πνεύματος βλασφημίαν ὑψέντες καὶ ἐπαίρουτες κατὰ τῆς Θεολογίας τῆ Χριστοῦ. ὡς δὲ τὸν Βέκκον ῥητέον, ὅτι ἐρηταιώμεν βιβλίον δούτερον κεφαλαιὸν πέμπτον Παρεργασίῳ δεκάτῳ οὕτως ὅτι ὡς πλαστογράφος καὶ τῶν βιβλίων τῶν πατέρων ὡς χαράκτης, καὶ ἐπὶ ταῖς χρισματικῇ, τῶν δὲ τριῶν ἡμαρτυρίᾳ ἀπεδοκίμασε τοῖς Χριστιανοῖς, καὶ μόνοις δεκτῇ τοῖς τυφλώτησιν ὑπὸ τῆς μανίας τῆ χρίσματος. δούτερον, ἡ ἐπὶ Δαμάσκῳ αὕτη Συνόδος ἐγγεγόνει τῇ ἔτι τετρακοσίῳ ἐβδομηκοστῷ πέμπτῳ, ὁ δὲ Βέκκος ἡκμαζον ἐπὶ Μηχαὴλ τῷ Παλαμολόγῳ, καὶ συνήγαγε περὶ τῶν χιλιοσὸν Διακοσίον ἐβδομοσὸν πέμπτον ἔτος, ὡς ἐπὶ τῆς Συνόδου ἕως τῆς συγγραφῆς τῆ Βέκκου παρεργασίᾳ ἔτη σχεδὸν ὀκτακόσια, καὶ πῶς ἐν τοῖς τοσούτοις ἔτεσιν οὐκ ἔγραψε πῶς ἀποδείκνυται ταύτῃ ἀλλος ἢ ἐμὴ ἡ ψευδοθήκη ὁ Βέκκος; εἶπε ἡ ἀποθήκη ἡρξάτο ψιθυρίζεσθαι ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὁγδόῳ δεκάτῳ Χριστῷ αἰνῇ, ἀπεδέτετο δὲ ἐν τῷ Συμβόλῳ ἡ ῥωμαίων Ἐκκλησία ἐν τῷ οὐδέκατῳ αἰνῇ. ὡς ἐπὶ τῆς μονομάχου οὐκ ἐψιθυρίζετο, ἀλλ' ἐξέφωνετο ἐν ῥώμῃ, καὶ ἡρξάτο αὖθις αἰδιαλέξαις ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως περὶ αὐτῆς, καὶ πῶς ἐπὶ τῆς μονομάχου ἕως τῆς Βέκκου παρεργασίᾳ σχεδὸν ἐπὶ Διακοσίον πενήτηντα ἔκ ἐμνήθησαν ἕτε οἱ Ἀνατολικοὶ, ἕτε οἱ Δυτικοὶ τῆς πιαύτης ἀποθήκης; ἀλλ' ἕτε ἐισυγγράψαντες Λατῖνοι περὶ τῆς ἐν τῷ Συμβόλῳ ἀποθήκης ταύτης ἐμνήθησαν, καὶ δὴ καὶ οἱ ὀφλωρονταῖς Θεολόγοι τῶν Λατίνων πολλὰ καπιῶντες καὶ

ἀποδείκνυντες ἀρετῶς, ὅπως ἐπὶ τῇ γυναικὶ περὶ τῆς ἐν τῷ Συμβόλῳ ἀποθήκης, πῶς τῆς ἐπὶ Δαμάσκῳ ταύτης ἀποθήκης ἔκ ἐμνημόνευσαν; ἐκεῖνοι φησὶ οἱ λατινικοὶ Θεολόγοι οἱ ἕτε ἔν τῳ ἀπὸν φροβιζόντες, ἕτε ἐπ' ὅψει πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς ψεύδεσθαι ὁλαβηθέντες, ἀλλὰ πάνυ ἀναιδῶς ψευδολογούντες, εἶπον, ὅτι ἡ ἐβδόμη Συνόδος μετὰ τῆς ἀποθήκης ἀνέγνωσε τὸ Συμβόλον, καὶ εἰ μὴ ἡ ἀποθήκη ἐπὶ Δαμάσκῳ ἐν τῷ Συμβόλῳ, πῶς ἔκ ἐβόησαν τῷ, μέλει τῆ Οὐρανῶν τῶν φωνῶν ὑψέντες; ὁ ἐπειδὴ ποῖαν ἀλλοῦ ἰσχυρότερον ἀπὸδείξιν εἶχον ἀνὰ πᾶν περὶ τῆς κακοτροπίας ὡς ἐποίησαν ἐν τῷ τριῶν Συμβόλῳ; ἀλλ' ἔκ εἶπον, ἐπειδὴ τῷ ἔκ ἐγινωσκει. πλάσμα ἄρα ἐστὶ καὶ χθιστὸν μυθῶν, ἔκ ἀρχαία ἀλήθεια. ὡς τῶν ἡμεῖς ἔχομεν τῆς Ἀρεσιν τὰ συγγράμματα, καὶ ἄλλοι πολλοί, ἡτοι καὶ τὰς ἐξηγήσεις καὶ τὰς ἐπιτομὰς τῶν Κανόνων, ἀλλ' ἐπὶ τοσούτοις φησὶν ἐκεῖνος. σημειοὶ δὲ μάλιστα ὁ Μαργένιος, ὃν ὡς Μιχαὴλ ἱγος Δαμασκῶς καλεῖται σφωτάτω ἀδελφῷ, καὶ ἔχοντες τὰ συγγράμματα τῆς Ἀρεσιν ἐξήτησαν αὐτὰ καὶ ἐσκεμμένως ἀνέγνω, ἀλλ' ἐπὶ τοσούτοις ἔβρον τὸν Ἀρεσιν ἐπὶ τῷ, ὡς ὁ λόγος ἔμεινον εἶναι ποιητῆς τῆς Βέκκου, καὶ ἐπὶ πλέον. ἔπειτα εἰ καὶ ὁ Ἀρεσιν ἐλέγε τῷ, ἐπειδὴ παρεργασίᾳ ἐπὶ τῆς ἐπὶ Δαμάσκῳ Συνόδου ἕως αὐτῆς ἔτη πλάσσει τῶν ὀκτακοσίων, πῶς ἐν τοσούτοις ἔτεσιν ἕδεις τῶν πατέρων, ἡ τῶν κατὰ νῦν ἐσομένων ἔπε τῷ; ὡς μόνοι οἱ σοφιστῆς Λατῖνοι κατὰ τῆς φωτηρίας αὐτῶν τῶν περὶ τῆς

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων, καὶ ἐπὶ τῆς μέτῃς εἰπὲν περὶ τῆς ἀποθήκης εἶναι αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἐπὶ Δαμάσκῳ Συνόδου ἐν τῷ Συμβόλῳ τῶν ἀξιολόγων, ἡ Συνόδων τῶν μεταξὺ Γραικῶν καὶ Λατίνων γυναικῶν, ἡ 35. ἰσορικήν, ἀρεστί καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν ἐναργῶν ἀποδείξεων, δέκνυται ψευδέσθαι καὶ ὁ φαντῖνος μετὰ τῆς ψευδομαρτυρίας αὐτῆς Σίμωνος.

Πρὸς δὲ τὸ τῆς φαντῖνης ῥητέον πάλιν τὰ αὐτὰ, ἡτοι πῶς αὐτὸς τῷ ἔπε, καὶ οἱ ἀρχαῖοι μετὰ τῆς χρίσματος Λατῖνοι ἐν ταῖς ἀγέξεσι, καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ὀφλωρονταῖς Συνόδου Λατῖνοι τῷ ἔκ ἐμνήσκον εἰπὲν; καὶ πῶς ἐπὶ τῆς ἐπὶ Δαμάσκῳ Συνόδου ἕως τῆς ὀφλωρονταῖς Συνόδου καὶ ὡς ἡκμαζον ὁ φαντῖνος παρεργασίᾳ σχεδὸν χιλίων καὶ ἐξήκοντα καὶ πεντακῶν ἐπὶ ἕδεις ἀξιολόγους ἔγραψεν, ἡ ἔπε τῆς Σίμωνος σύγγραμμα καὶ πῶς ἀγέζειν αὐτῆς ἐν τῇ Συνόδῳ τῶν γυναικῶν ἀναμεταξὺ Γραικῶν καὶ Λατίνων, εἰ μὴ ὁ ὑποβολιμαῖος καὶ πεπλασμέντος φαντῖνος καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ὁ ψευδομαρτυρῶν αὐτῆς; δέπειτα, εἰ ἡ οὕτη Οἰκουμενικὴ ἔκ ἐπὶ τῆς Πάπας Ἀγάθωνι καὶ τῇ Συνόδῳ αὐτῆς, ἀλλ' ἐδοκίμασε τῶν πατέρων τὰς περιχομένας ἐν τοῖς συνοδικαῖς αὐτῶν χρίσεσι, καὶ οἱ ἀρχαῖοι Γάλλοι ἔκ ἐπὶ τῆς

καὶ πάντες οἱ φρόνιμοι ἐπιστάται γνησίας εἶναι τὰς ἐπὶ Σιελίᾳ ἐπὶ τῆς Πάπας, καὶ τοῖς 40 τῷ βελομένῳ Νικολάῳ τῷ πρώτῳ, πῶς ἡμεῖς πιστεύωμεν ἐν τῇ τῆς ἀγίας Πνεύματος Θεολογίας τῇ ἡνὶ μοναχῷ, τῇ ἡνὶ σοφῷ, τῇ ἡνὶ Σίμωνι, καὶ τῷ χρισματικῷ φαντῖνῳ; ὡς φανερὸν ἐστὶν, ὅτι ὡς ἐπλάσσει ὁ Βέκκος τὸν Ἀρεσιν, ἔτως ἐπλάσσει 45. σεν ὁ φαντῖνος τὰς τινὰς τριῖτας. καὶ γὰρ τίς ὡς ἐκεῖνος ὁ σοφὸς καὶ τῶν χρόνων ἀκρίβης ἀπληρητής, ὁ ἀκριβὴς πῶς ἀποθήκην εἶναι ἐπὶ τῆς ἐπὶ Δαμάσκῳ Συνόδου; καὶ τί ἦν τὸ ὄνομα τῆς τριῖτης σοφῆς, καὶ ἐν ποίῳ κατὰ ἦν καὶ πῶς ἔβρον ἐκεῖνος, 50. ἐν ποίῳ διδασκάλῳ, ἐν τίνι ἰσορική, ἐν ποίῳ Συνόδῳ, ὅτι ἐπὶ τῶν χρόνων Δαμάσκῳ πάντοτε ἐπὶ τῶν ῥωμαίων Ἐκκλησίᾳ πῶς ἀποθήκην ἐκέρυττον ἐν τῷ Συμβόλῳ; καὶ πῶς μὴ εἰπέτης τῷ τῆς δούτερος Οἰκουμενικῆς, ὁ Δαμάσκῳ ἐπὶ τῆς, καὶ ἔκ ἐπὶ τῆς

πρόζήτησε προσθῆναι ἢ ὅτι τὸ τίς; καὶ πῶς πα-
σαι αἱ Συνόδοι καὶ πάντες οἱ Πατέρες καὶ Πατριάρχαι
ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, καὶ ἐν ταῖς εἰς αὐτὰς,
καὶ ἐν ταῖς ἐκθρονηθεῖς καλεσθεῖσαι ἑπτασολαῖς
αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Αἰρετικῶν ἀντιρρή-
σεων αὐτῶν, καὶ ἔτι ὅσοι Αἰρετικοὶ προσῆλθον τῇ
καθολικῇ πίστει καὶ δεδώκαν λιβέλλας μετανοίας
πρὸς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ πρὸς τὰς κερυ-
φαίνας τῶν ἐπισκόπων πολλαίς, τῆς τοιαύτης προ-
σθήκης ἐν τῇ Συμβόλῃ ἢ ὅπως ἐμνήσθησαν; τὸ
10

τέστιν ἡδέποτε εἶπον τὸ κοινὸν σύμβολον μετὰ τῆς
τῆ τίς προσθήκης; μάλιστα πᾶσαι αἱ Συνόδοι καὶ
πάντες εἰς γὰρ πατέρες πάσης τῆς καθολικῆς
ἐκκλησίας ἀπαγορεύουσι πῶς προσθῆναι ἐν τῇ Συμ-
βόλῃ μετὰ καὶ ἀναθέματος αἰωνίου, καὶ μόνον ἐκ-
κως καὶ Σίμων καὶ ἐπερὶ ἡμεῶν φερεῖται εὖρον πῶς
ἀληθεύει τῆς προσθήκης, ὁμῶς ἐκ τῆ ψευδοπροφητείας,
ὅδε διὰ τῆ ἡνὸς σοφῆς; πλάσμα λοιπὸν ὁλόγος
τῆς Εἰκῆς καὶ τῆ φαντοίας καὶ τῶν λοιπῶν τοιούτων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθούτων ἐν τῇ ὑπὸ Δαμάσκου Συνόδῳ, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ, δέκνεται ἐξίστα
15 ἀμφοτέρως τὰς Συνόδους νομίζαν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου τῶ Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι.

Ὁ δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξίστα ὀνομιζόν ἡ ὑπὸ
Δαμάσκου μετὰ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, δη-
λαδὴ ἐκ τῶ Πατρὸς μόνου ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα
20 τὸ ἅγιον, δηλόν, καὶ γὰρ ἡμῶς ὑπὸ Δαμάσκου εἶπον,
Εἴτις μὴ εἶπῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τῶ Πατρὸς εἶναι
κυρίως καὶ ἀληθῶς, ὡς καὶ τὸν τίον ἐκ τῆς θεᾶς εἶ-
ναι, ἀνάθεμα ἔστω. ἡ δὲ Οἰκουμενικὴ δευτέρα ἔ-
φη, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον τὸ ζω-
25 οποιὸν τὸ ἐκ τῶ Πατρὸς ἐκπορεύομενον. καὶ πάλιν
ἡ ὑπὸ Δαμάσκου εἶπον, Εἴτις μὴ εἶπῃ προσκυνη-
τὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡς πάσης τῆς κτίσεως ὡς
καὶ τὸν τίον καὶ τὸν Πατέρα, ἀνάθεμα ἔστω, καὶ
ἀναθεματίζομεν τὰς μὴ μετὰ πάσης ἐκδοθεῖσας
30 κηρύσσοντας σωτὴρ Πατὴρ καὶ τῷ τίῳ τῆς μιᾶς καὶ αὐ-
τῆς ὑπὸς καὶ ἐξ ὑπὸς ὑπαρχάν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον. ἡ δὲ δευτέρα Οἰκουμενικὴ, τὸ σωτὴρ Πατὴρ
καὶ τίῳ συμπροσκυνώμενον καὶ συμπροσκυνώμενον. ὁ-
θον καὶ αἰδύο τὰς αὐτὰς Αἰρετικὰς Ἀρεστον, Εὐνόμιον,
35 Σαβέλλιον, Εὐδόξιον, Λέτιον, Μάρκελλον, Παῦ-
λον τὸν Σαμοσατεύαν, Μακεδόνιον καὶ Ἀπολινά-
ριον ἀναθεματίσαν. ἔγω γὰρ καὶ αἰδύο Συνόδοι
συμφώνως ἐθεολόγησαν, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον ἐκ ἐπὶ κτίσμα ἔπαιον, ἀλλ' ἔτι Πατὴρ καὶ τίῳ

ὁμοῦστον, ἔπε μὲν αἰτίαν τῆς ὑπαρχέως αὐτῶ ἔχει
τὸν τίον, ἀλλὰ τὸν Πατέρα, ἐποικτικῶς, ἀλλὰ
φυσικῶς, τὸ γὰρ κυρίως καὶ ἀληθῶς πρὸς αὐτί-
διαν τῶν κτισμάτων εἶπον ἡ ὑπὸ Δαμάσκου,
ὡς καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τῇ κατὰ Σαβέλλιον καὶ
Ἀρεστον καὶ τῶν Ἀνομοίων Ὁμιλίᾳ λέγει, ἀλλὰ κυ-
ρίως ὁ τίος ἐκ θεῶ, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐκ τῶ θεῶ,
ἐπειδὴ καὶ ὁ τίος ὡς τῶ Πατρὸς ἐξῆλθε; καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐκ τῶ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἀλλ' ὁ μὲν τίος
ἐκ τῶ Πατρὸς γονιτῶς, τὸ δὲ Πνεῦμα ἀρρήτως
ἐκ τῶ θεῶ. τῆς συμφωνίας τῶν Συνόδων τούτων μαρ-
τυρὸς πᾶσα ἡ ἐκκλησία, καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων Λα-
τίνων Γελέλιος ὁ ἐκκαλεσθεὶς ἐν ταῖς Χερνικαῖς
πινάκισιν, αἱ τίθηται ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Χερνικῶν
Γεωργίου τῶ Κεδρητῆ ἐν ὁκτῇ πινάκιδι, λέγει γὰρ
ἐκ τῶ ταῦτα, Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδος τὸν
Μακεδόνιον κατέκρινε, καὶ ἑτέραν κατὰ πῶς ῥώ-
μην γονιτῶς τὸ αὐτὸ διεπράξατο. προσθήκη δ' αὖτις
καὶ τὸ τῶ ἀρεθμῶ τῶν ἐν ἑκατέρᾳ ἐκκλησιῶν
πατέρων ἰσοῦρόπον, ἐκατοντητήκοντα γὰρ ἐν
ἑκατέρᾳ συμπροσκυνήσαν, ὡς τοῖς τῶ πρεσβυτε-
ρικοῦ ἐκατέρως ἰσοῦροπον.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τανισλάου, ἀναπύξιν τῶ Συμβόλου μετὰ προσθήκης ὑπὸ Δαμάσκου γεγενῆσθαι λέγοντες, καὶ συ-
κοφαντῆντες τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ὑπὸ προσθήκῃ τῶ Συμβόλου, καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς τετρα-
45 πολογίας αὐτῆς, καὶ τῆς βαρύνει κατὰ Δαμάσκου
τηρήσεων Χερνικῶν.

Τανισλάος Σωκολόβιτς Στεφάνος Πολονίας Ἀρχον-
τος θεολόγος ἐν ταῖς σημειώσεσιν αἰτίας ἐποίησε
50 κατὰ τὴν γραφούτω πρὸς τὰς ἐν Βιτμεπεργίδι Λαθί-
ρας ἱεραμίας τῶ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῃ περὶ τῶ
τῶ ἁγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως λέγει, ὅτι μετὰ πῶ
ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἡ-
θροῖσθαι ἡ ὑπὸ Δαμάσκου ἐν ῥώμῃ, ἥτις ἀναπύξασα
τὸ σύμβολον τῆς δευτέρας Συνόδου λεγέσθαι ὅτι τὸ

Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τῶ Πατρὸς ἐκπορεύεται, εἶ-
πον, ὅτι ἐκ τῶ Πατρὸς καὶ ὁ τίς ἐκπορεύεται ὡς εὐχ-
σκεται ἐν τῇ Λατινικῇ Συμβόλῃ ὡς δεδοσμένον παρ'
ἐκείνης τῆς Συνόδου, καὶ ὡς καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐν
τῇ Συμβόλῃ αὐτῆς διαλαμβάνει. ἀλλὰ ἐπὶ τὸν
πρῶτον, ὅτι εἰ καὶ διείληται αὐτέρῳ πολλαίς,
ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγομεν, ὅτι ὁ Σωζόμενος βιβλίον
ἐκ τῶ κεφαλαίῳ εἰκασθ' πέμπτῳ φησὶ, μαθὼν

244

ἐν τῷ Ἀπολιναρίᾳ ἄρξιν εἰς πολλὰς ἔρπον πρώτῃ
Δάμασος ὁ Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος· καὶ Πέτρος Ἀ-
λεξανδρείας, Συνοδὸν γονομήσας ἐν Ῥώμῃ, ἀποστεί-
λῃς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐψηφίσαντο· καὶ ὁ Θεο-
δωρίτης λόγῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ εἰκοστῷ λέγει,
ὅτι Ἀλεξανδρεὺς Ἀθανάσιος μεταστάντες Πέτρος τῷ
πρωτοκλήτῳ ἐδέξατο· ὅτε ἔθρεν ὁμοῦς ἡ γερμανός
τὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἰσχυρὸν ὁμιλον συναθροίσας,
τὰς τῆς Ἐκκλησίας ἐκκύκλωσε περιβάλλας, ἐξιστά-
μενος τῷ Πέτρῳ παρεγγυῶν, Πέτρος δὲ λατὼν ἐξελη-
λυθε, καὶ σκάψας ὀπίσθας, εἰς Ῥώμην ἀπήρε·
καὶ λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ εἰκοστῷ δευτέρῳ φησὶν,
Ἀθανάσιον ἐκείνον τὸν πολυθρύλητον ὁ θαυμαστός
διεδέξατο Πέτρος, τὸν δὲ Πέτρον Τιμόθεον· καὶ
ἐν τῇ δευτέρᾳ οἰκουμενικῇ συνέλῳ πάντων καὶ αὐτῶν
τῶν Λατίνων μαρτυρήσαντες ὅτι ἦν Ἀλεξανδρείας ὁ
μετὰ Πέτρον Τιμόθεον· καὶ λοιπὸν ψάλλοντες ἐστὶν
ὅπερ κατὰ τῆς τῆς ἁγίας Ἀθανασίας γνώμης ὑπὲρ
συστάσει τῶν οἰκείων κατασφίζονται δόγματι οἱ
Λατῖνοι, καὶ γὰρ ὅπερ προσφέρουσιν ἡμῖν σύμ-
βολον τῶν παμμάκρων ἐκείνων καλῶς μὴ ἔχει παρ'
ἡμῖν ἔννε παλαιωτάτοις βιβλίοις αὐτοῦ τῆς ἐκ-
τῆς τῆς πρωτοκλήτης ἀναγνωσκόμενον· πλὴν καὶ ἐκ
τῶν μέλας σαφές αὐτοῖσι τὸ αὐτοῦ τῆς πρω-
τοκλήτης ἀναγνωσκέσθαι δεῖν, τὸν γὰρ Ἀθανάσιον
ἐπειδὴ ὁμολογῶντος ὁ Πέτρος διεδέξατο, ἡ δὲ
κατὰ Λατίνους πρωτοκλήτη ἐγένετο ὑπὸ τῆς Συνοδῆς
μὴ περιόντος Ἀθανασίου, ἀλλὰ παρόντος τῶ
μετ' αὐτὸν Πέτρῳ, πῶς ὁ Ἀθανάσιος τῷ πρω-
τοκλήτῳ ἐν τῇ συμβόλῳ προσέειπε μὴ συνοδικῶς
τῶν διωρισμένων; ὡς δὲ ἴδμεν ἐν τῇ πρωτοκλήτῳ εἶναι
τὸ καὶ οὐτὶς τίς ἐν τῇ συμβόλῳ προσέειπε τῷ
τῶν παπ τῶν τοῖς αὐτοῦ δόγματι σιωπῶν ἐ-
παγομένῳ, καὶ μὴ τῆς ἀληθείας καὶ μόνης κατα-
στοχαζομένῳ· τῶν ἑγὼ διωρισμένων, μάταιον λοι-
πὸν ὁπέρ φασιν τῷ πρωτοκλήτῳ τῷ ὑπὲρ Δαμάσκου ἀνά-
πυξιν εἶναι τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Συνοδῆς, ἐπειδὴ
ἔτε πρωτοκλήτη ἐγένετο, ἔτε ἀνάπυξιν ἦν, ἀλλὰ τοῖς
λεγομένοις ταῦτα περὶ πρωτοκλήτης καὶ ἀνάπυξιν

πρωτοκλήτη λογίζεσθαι εἶναι ἀνυπόστατον· ἔτι δὲ Βένετος
καὶ οἱ ἀκολουθήσαντες αὐτῷ μεταταῦτα Σίμων ὁ Βυ-
ζαντινός· δηλοῖται γράφων πρὸς Ἰωάννην τὸν Νομο-
φύλακα καὶ Ἰωσήφ ὁ μεθώνης· προσέφερον καὶ αὐτοὶ
μάρτυρα τὸν Ἀλεξανδρὸν ἵνα δείξουσιν ὅτι ἡ πρωτοκλήτη
ἐν ὑποδείξει ὑπὲρ Δαμάσκου ἀνάπυξιν ἦν, ἀλλὰ ῥη-
τέον, ὅτι καὶ ὁ ψευδαρμενός ἐλέγχετο αὐτῶν τῷ
ἀφροσύνῳ, πρώτῳ, ὅτι ἐλέγει ἀνάπυξιν, ἀλλὰ
πρωτοκλήτην ῥητέον· δεύτερον, ὅτι ὁμολογεῖ γεγο-
νέναι τῷ ὑπὲρ Δαμάσκου πρὸς τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, 10
καὶ ἰὺς ἀνωτέρῳ τὸν τρόπον, λέγει δὲ τῶν συμ-
φώνων τῷ Βαρωνίῳ καὶ τῷ Συνοδικῷ καὶ τῷ Βαλεσίῳ,
οἵ τινες μαρτυροῦσι γεγονέναι τῷ ὑπὲρ Δαμάσκου καὶ
Πέτρῳ Συνοδὸν πρὸς τῶν τριακοσίων καὶ ὀγδοηκοσίων
ἔτος ὡς δέδοκται ἀνωτέρῳ· ἡ δὲ δευτέρα Οἰκου- 15
μενικὴ συνήλθε μετὰ τῶν τριακοσίων καὶ ὀγδοη-
κοσίων ἔτος, ὅθεν καὶ ὁ Βαρωνίος κατὰ φρονήσας
τῆς σκευῆς τῶν ἐρημῶν πάντων περὶ τῆς πρω-
τοκλήτης υποδείξεως, εἰς ἔπειτα σόφισμα μετε-
τρέπη· εἰς ἐκεῖνο γὰρ ὅφρ' ἔστιν ὁ Δάμασος ἐν τῇ 20
ὁμολογίᾳ τῆς διαληφθείσης ἀνωτέρῳ καθολικῆς
πίστεως, ἥτοι τὸ, ἥτις μὴ ἔστι τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἐκ τῶν Πατρῶν εἶναι ἀληθῶς ἢ κυρίως,
ὡς καὶ τὸν γένον ἐκ τῆς θείας ὑσίας καὶ τοῦ Θεοῦ
λόγον, ἀνάθεμα ἔστω, κέχρηται ὁ Βαρωνίος τῇ 25
συνειδησίᾳ αὐτῶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐξιστάμενος,
ὅτι δηλαδὴ ἔτος ὁ λόγος τῶν Δαμάσκου περὶ τῶ
ἁγίου Πνεύματος νοθεύεται· ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ὁ
Δάμασος ἦν ἁγίος καὶ σύμφωνος τῇ δευτέρᾳ Οἰ-
κουμενικῇ Συνοδῇ καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ 30
φύλαξ αὐτῶν ἀσφαλτέων, καὶ ὁ ἔρηκος, ἀ-
ληθῶς ἔρηκος, καὶ ὁ περὶ τῆς πίστεως αὐτῶ καὶ
τῆς κατ' αὐτὸν Συνοδῆς λόγος ἀποδοτέος, καὶ
ἀσφαλτέων Ἀσφάλει, ὁ δὲ Βαρωνίος καὶ οἱ λοι-
ποὶ τῶν Λατίνων ἀνωτέρῳ ψευδομαρτυροῦντες περὶ 35
τένοντες κἀνταῦθα, ὡς καὶ ἐν ἁλλοῖς πολλοῖς· καὶ
διέφθαρται λοιπὸν καὶ ἔτος ὁ χαλαστικὸς εὐλογος
τῶν κληνοτόμων Λατίνων.

40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Περὶ τῆς ἁγίας ζωῆς τῆς βασιλείας Θεοδοσίας τῆς μεγάλης, καὶ ὅν λίαν ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας ὑπερ-
μαχῶν ἐγένετο, καὶ οἷς τῶ ἀφωιδήσαν τῷ ἀδωλοματρίᾳ καὶ τὰς Αἰρετικὰς ἡγωνίσαντο, καὶ
περὶ τῆς κατ' Ἀριανὸν ὑπερηρέμας Ἀγγελίας ἀναγνώσει, καὶ τῆς κρίσεως τῆς ἀφ' ἑξῆς ὑπὸ τῆς βα-
σιλείας τῶν Αἰρετικῶν ἐκθέσειν.

50

Ὅτι μόνον εἰς τῷ Κωνσταντινουπόλιν, ἀλλὰ καὶ εἰς
ταῖς ἄλλαις πόλεσι καὶ χώραις τῆς βασιλείας ὁ
Θεοδόσιος ἐλάμβανε ταῖς Ἐκκλησίας τῶν Ἀριανῶν,
καὶ ἐδίδα ἀντὶς τοῖς ὁρθοδόξοις· μετὰ πολλῆς ὁμο-

βίας καὶ δυναστείας· καὶ ἵνα γίγνηται τῶν ἁρτι-
κώτερον, συνήλθε Συνοδὸν πάλιν τῶν κορυφαίων
Ἐπισκόπων (ἵσως ἐστὶν αὕτη ἡ αἰτία τῆς πρὸ δευτέρου
χρόνου μετὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Συνοδῷ ἐπανελθῆναι
τῆς

τῆς πλῆθους τῶν πατέρων ἕως τῶν Κωνσταντινέων, ὡς
 φησὶ Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαιῷ ὀγδόῳ)
 τῶν Αἰρετικῶν, νομίσας διὰ τῆς Διαλέξεως αὐτῶν
 ποιῆσαι κινήσιν ὁμολογῶν, ἀλλὰ τῶν γνώμων τῶν Βα-
 5 σιλικῶν ὁκονώσατο ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως Νεκτάριος
 τῷ Ἐπισκόπῳ τῶν Ναυαγίων Ἀγγελίῳ, ὡς ἔτι καὶ
 εἰς Ναυαγίαν ἐπείσθαι τὸ ὁμολογεῖν, ὁ δὲ ἀνα-
 γνῶνς τῷ Ἀγγελίῳ Σαβίνῳ ἐλόγιμῳ καὶ ἔμ-
 περως ὡν τῶν γραφῶν, σιωπεῖν αὐτοῖς ἀπέ-
 10 χαν τῶν διαλέξεων, ὅτι γινώσκται ἔτι, καὶ ἔ-
 κεται μᾶλλον χάρισμα. μόνον ἐπαθὴ ἔδει τῶν
 πατέρων ἔδωκεν ἀρχὴν ὑπαρέξεως τῷ τίτῳ, θεὸν
 ἐρωτῆσαι τὰς Αἰρετικὰς πείθονται τοῖς πατέρεσιν
 ἢ ὄχι; καὶ εἰ μὴ ἔπειτα ναὶ, δυνάτως ἡμᾶς ὁπο-
 15 θεύομεν (ἔφη) διὰ τῶν πατέρων αἰδίου τῶν
 γνόντων τῷ τίτῳ, καὶ σιωπῶν τὸν τίτον τῷ Πα-
 τρὶ, εἰ δὲ καὶ ἔπειτα ὄχι, λέγομεν αὐτοῖς ἵνα ἀνα-
 θεματίσωσι τὰς πατέρας ὡς κακῶς εἰπόντας, καὶ

ἔτι λιθάζονται ὑπὸ τῶν πλῆθους. ἀναφέρει Θεο-
 μῶν τῶν βελῶν τῇ Βασιλεῖ ὁ Νεκτάριος, καὶ
 ἐνεργῶς ὁ Βασιλεὺς κατ' αὐτῶν, καὶ γίνονται ἀ-
 φωνοὶ οἱ Αἰρεσιάρχαι καὶ ὁμοῖοι. ἔπειτα πάλιν ὁ Βα-
 σιλεὺς βαδίσας ἑτέραν ὁδὸν ἐζήτησεν ἵνα ἐκεί-
 5 νη Αἰρεσις θύσῃ ὁ, ἡ πιστὴ ἐγγράφως, καὶ ἔρ-
 χονται Νεκτάριος Ἐπίσκοπος τῆς καθόλου Ἐκ-
 κλησίας, Ἀγγέλιος τῶν Ναυαγίων, Δημόφιλος Αἰ-
 ρεσιανῶν, Εὐνόμιος τῶν Εὐνομιανῶν, καὶ τῶν Μα-
 κεδονικῶν Ἐλῶσιος ὁ Κυζίκης, Δραχμίδης ὁ
 ὁ Βασιλεὺς τῶν ἐκείσε ἐκθέσεων, θεῶν νόμους
 ἔχιστον ὅλας, μόνον δὲ τῶν φρονήσων τὸ ὁμολογεῖ-
 10 σαι ἐδέξατο, καὶ ἔτι οἱ Αἰρετικοὶ κατ' ὀλίγον
 ἐξ ἐκείνων ἠφανίσθησαν, καὶ περὶ ἐθέθησαν εἰς λαοὶ
 εἰς τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν, σωκράτης βιβλίῳ
 πέμπτῳ κεφαλαιῷ δεκάτῳ. ἐγείρετο δὲ ἡ παρεστὴ ἀ-
 θροῖσις τῷ ἔτι τετακτισμένῳ ὀδοπορῶν τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

20

Περὶ τῆς κατὰ τὴν Δαβὶλιν θαύματος ἐν τῇ ἐμπύκνωσιν τὸν ὡς Ἀπαμεία τῆς Συρίας περιβόητον
 καὶ τῶν ἐδώλων ὑπὸ τῷ Ἐπισκόπῳ μαρκελλῶ.

25 Ἐπειδὴ ἡ ἀσέβεια ὡς διαφέρει ἀσεβείας, ὁ Οὐά-
 λης ἀφῆκεν ἐκάστη θρησκείᾳ ἵνα βλασφημῇ,
 μόνος δὲ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἦν πολέ-
 μις, διατῆτο εἰς τὰς κοίρας αὐτῆς πάλιν ἔκτανον
 τὸ πῦρ εἰς τὰς βωμῆς, καὶ σπονδαὶ καὶ θυσίαι εἰς
 30 τὰ ἁδῶλα ἐγένοντο, καὶ ἑορταὶ δημόσιαι, καὶ εἰς
 τὰς Διούσας τὰ ἔργα ἔτρεχον οἱ τετακτισμένοι, φο-
 ρῶντες τὰς αἰγίας, καὶ ξεχωρίζοντες τὰς κύνας,
 καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὡς ἔπειτα ἀνωτέρω ἐποίησαν. ἀλλ'
 ὁ Θεοδόσιος πᾶσι ταῦτα ἔδωκε τῇ λήθῃ, καὶ ὅτι
 35 τῆς Βασιλείας πρώτῃ μαρκελλῶ τῷ Ἀπαμείας

Συρίας τὴν περιβόητον ἐκείσε καὶ τῶν ἐδώλων θεί-
 λοντες κρημνίσαι, καὶ ἀνάψαστες πῦρ κατὰ τὴν
 Νεῦ, ὡφθη ὁ Διάβολος μέγας καὶ μέλας καὶ ἀπι-
 σβούρουσιν αὐτό. ὁ δὲ μαρκελλῶ περὶ αὐτοῦ ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ βαλὼν εἰς πίνακα ὕδωρ καὶ
 5 σαυρὸν, ἀπέστειλε τὸν Διάκονον αὐτῷ, καὶ ἐρ-
 ρώησεν τὸν Σατανᾶν, καὶ τῷ ῥαυτίσματι φυγόντες,
 ἔτις ἐκρήμισεν τὸν καὶ, καὶ κατακλινομένησαν οἱ
 χαίροντες τότε Ἕλληνας, Θεοδώριτος λόγῳ πέμ-
 πτῳ κεφαλαιῷ εἰκοστῷ πρώτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

40

Περὶ τῆς τῷ μυθρῆ καὶ Σαράπιδος κατεστρεφῆς ὑπὸ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, καὶ κατακρημνί-
 σεν ἱερωνικῶν χρηστηρίων ὡς πολλοῖς μέρεσι γῆς.

Δ' ἄπειρος ὁ θαυμάσιος Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος
 καθ' αὐτὴν τὴν μυθρῆν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν,
 καὶ Πομπύλιαν τὴν φοινικὴν αὐτῇ μυθρῆν, καὶ τὸν
 45 καὶ τῷ Σαράπιδος καὶ τῷ Πιθήκῃ. τὸ ἁδῶλον
 δὲ τῷ Σαράπιδος καὶ ἔφθασεν ἐκεφαλὴν εἰς τῆς
 ὀρθῆς τῆς καὶ, καὶ ἔλεγον οἱ Αἰγυπτῆρες ὅτι αὐ-
 τὸς ἐστὶν ὁ πᾶσι ἡ γῆ, σιωπῶντος ὁ Θεόφιλος,
 τῶν δὲ κεφαλῶν αὐτῶν σάροντες ἦντες εἰς τὰς
 50 δρόμους ἐθρῶνθη, καὶ ἔφυγον οἱ μύες οἱ πονεῖς λε-
 γόμενοι πονηκοί, οἵτινες ἔχον αὐτοὺς φωλεῖν, καὶ
 κατακλινομένησαν οἱ Ἕλληνας, ἰδόντες οἷα μυθρῆν τὸν
 Θεὸν αὐτῶν τὸ μέγα. ὁρίθησαν δὲ καὶ γραμ-
 ματικὴ ἱερογλυφικὴ ἀπὸ ἐξηγητοῦ παρ' Ἑλλή-
 νος χρησίουσαντος ἐστὶν αὐτοῖς ζῶν ἐπερχομένην, καὶ

παρεκινήθησαν διὰ τῆς πολλῆς Ἑλλήνας εἰς τὴν εὐ-
 σέβειαν, καὶ ἐξομολογούμενοι ἐραπίζοντο. τὰ δὲ
 σκευὴ τῶν θυσιῶν ὁ Θεόφιλος μετέβαλεν εἰς λευκῆς
 5 τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εὐαγγελιστῶν ἀφῆκεν
 ἀχώνυτον, ὅστις βλέπων ἰσάδην εἰς τὴν ὁδὸν
 ἔλεγεν ὁ γραμματικὸς Ἀμμόνιος, ὅτιαν ὡς ἐπὶ
 ἀχώνυτον ἔμενε φέρων τοῖς Ἕλλησι τὸ ἀγαλμα τῆς το-
 σσιβῆς διὰ τὸ τὰς εἰσὶν Ἑλλήνων καὶ φόνος χει-
 10 στανῶν πολὺς, ὁ δὲ Θεοδόσιος τὰς μὴ χει-
 στανῶν ἔχον εἰς τὰς μαρτύρων, τοῖς Ἕλλησι δὲ
 χρησίουσαντος σιωπῶντος τὸν φόνον, Θεοδώριτος
 λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαιῷ εἰκοστῷ δεύτερῳ, καὶ σωκρά-
 15 τῆς βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἑκτῷ, καὶ δε-
 κᾶτῳ ἐβδόμῳ. ἔτι κατεστρεφῆσαν οἱ περιβόητοι τῶν
 ἀνόντων

246

αυτῶν θεοί . ἀλλὰ καὶ τὸ ἱερόν ἡλυσπόλει τὸ
βαλανίαν λεγόμενον , καὶ τὸ Τρίλιθον , ἐποίησαν ἑκ-
κλησίαν Χριστιανῶν , ὁμοίως καὶ τὸ ἱερόν Δαμα-
σοῦ εἰς ἑκκλησίαν μετέβαλε . μόνον ἔμελλεν εἶναι τοι-
νύκῃ τινὰ , ἅπερ καθέλειον ὁπαιμελῆς ὁ θεὸς χρυ-
σόστομος , ὡς Θεοδώριτος ἱστορεῖ . καὶ εἰς τὴν Γά-
ζαν ἔμενον ἕτερον , ὅπερ Πορφύριος Ἐπίσκοπος
Γάζης ἐπὶ Ἀρκαδίου θυμῶν βασιλικῇ καταδάφι-

στον . ἰδὲ καὶ τὴν αὐτοσημειωμένην τὴν Στρατηγείαν ἱερὰν
θῆκε τῶν Ἑλλήνων ὅτι κατεστράφησαν τὰ Χρηστεῖα ,
Θεωφράτης Ἀββας , Τρίπυς Κιρράϊος , Δαδωνάϊον
Χαλκῆον , Κασαλία πηγὴ , Καλοφῶν ἁγία πηγὴ ,
κλάριον , Πύθιον , Διδυμαῖον , Ἀμφιάρη , Ἀπό- 5
λλων , Ἀμφίλοχον , καὶ Πανηγύρεα , Ἰόθμιον , Νέ-
μεα , Πύθια , Οὐλύμπια , καὶ ὡς Ἀττήνῃ ἐπέστικα .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

10

Περὶ τῆς γονορμῆς θαύματος ἐν τῇ Ναῶ τῇ ἁγίᾳ τάφῳ ὅτι τῷ ἀπέειπεν τὸν βασιλεῖα Θεοδόσιον ἁγίᾳ
ἰδιωτικῶ . καὶ περὶ τῆς μετάνοιας τῆ βασιλείας ὡς οὐκ ὦν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀποκρίναι λαῶν , καὶ τὴν
καταρθωμάτων αὐτῆς καὶ τῆς τελευτῆς αὐτῆς .

15

Ἰστορεῖ ὁ Κεδρηνός , ὅτι ὁ μέγας Θεοδόσιος ἐν-
ληθεῖς πεσοκωῆσαι τὰς ἀγίας τόπας , περιβα-
λόμενος ἁγίᾳ ἰδιωτικῶν ἡλθον εἰς τὴν πόλιν τῆς
ἀγίας Ἀναστάσεως , καὶ κρέσας τὴν θύραν , αὐοί-
ξατος τινος τῶν ὑπαρχόντων εἰσῆλθε , πάντων δὲ τῶν
καθηλίων ἐσβεσμένων ὄντων , καὶ ἔτα ἀναφθόντων
ὡς ἐν πανηγύρεα , ὁ ὑπαρχὸς ἐκπλαγείς , ἀνέγχε-
λε τῷ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ , ὁ δὲ δι' εὐχῆς ἐπέγνω
αὐτὸν , καὶ ἔμακάρισεν . εἰργάσατο δὲ ὁ Θεοδόσιος
εἰς τὴν Θεσσαλονίκην πολλὰς φόνους , καὶ μικρὰ ἐδέ-
σε ποιῆσαι καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀπὸ τῶν φθο-
ρῶν τῶν Ἀνδριανῶν τῆς βασιλείας ἣν ἐποίησαν
οἱ Ἀντιόχεις . ἀλλὰ ὅτι μὴ τῶν πρώτων διαρρώθη
ἀπὸ τῆς Ἀμβροσίας , δείξας ἀκρεπῆ τῶν μετάνοιαν ,
Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ ὀγ-
δόῳ . ὅτι τῶν δευτέρων ἐκάλυψεν αὐτὸν πρεσβυ-
τας ὁ Πατριάρχης Φλαυῖανός , σωρευσαμένων με-
γάλως καὶ τῶν περὶ τὴν Ἀντιόχειαν Ἀσκητῶν , ὡς
Φησὶν ὁ Χρυσόστομος ἐν τοῖς λόγοις τῶν Ἀνδριανῶν ,
καὶ ὁ Νικηφόρος Κάλιστος λαμβάνεται ὁκτίθῃσι ,
θνήσκου δὲ εἰς τὴν μεδιόλανα , ἀφ' ἧς τὸν μὴ Ὀνώ-
ρειον τῆς Δύσεως , τὸν δὲ Ἀρκαδίον τῆς Ἀνα-
τολῆς Ἀντιοκείας , καταλιπὼν καὶ μέγα κλέος

εἰς μὴ τὴν καθολικὴν ἑκκλησίαν , ἀπὸ τῶν ἀκρῶν
αὐτῆς ἐσβέβαιον , εἰς δὲ τὸν κόσμον ἀπὸ τὰς φθο-
ρῶν καὶ φοβερὰς νίκας αὐτῶν ἐποίησε , περὶ ὧν
καὶ τὸ παρόντος λέγειν , εὐτύχησε δὲ μάλιστα εἰς
ἕξ , πρώτῃ , ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῆς τελευτῶς 20
ἡμεκνεύθη ἡ περὶ τῆς ὁμοεπίς Τριῶν Θεολογία .
δευτέρῃ , ὅτι ἦσαν ἄνδρες σοφώτατοι καὶ ἀγί-
τατοι καὶ εἰς Ἀνατολὴν καὶ εἰς Δύσιν . τρίτῃ , ὅτι
ἐφάνη εἰς τὰ πολεμικὰ ἀήτητοι . τέταρτον ,
ὅτι ἐφάνη ἰσχυρὸς καὶ θαυμάσιος Ἀνδριανῶν καὶ ἐν- 25
δωλοκατῶν . πέμπτῃ , ὅτι καλὸς περὶ . ἕκτον ,
ὅτι καὶ ἁγιος . Ἀσείον δὲ ἐκείνῳ ὅπερ ὁ θεὸς Ἀμ-
φιλόχιος ἐποίησε τῷ βασιλεῖ , ἐπελθὼν γὰρ εἰς
τὸν βασιλεῖον οἶκον , αὐτὸν μὴ πεσοκωῆσαι , καὶ
μὴ δὲ καὶ Ἀρκαδίον τὸν υἱὸν αὐτῆς φθονοκαθήμιον 30
αὐτῇ , ἐρωτηθεὶς δὲ εἶπεν , αὐτοὶ ἀνθρώπων ὄντι
ἀπὸ τῆς δοκῆς τὸ μὴ τὰς ἡμέρας συμπεσασθῶν
σαῖσοι , πόσω μάλλον αὐτοκατήκετον τὸ ὑπο-
μῆναι ὑβρίζεσθαι τὸν τῶν θεῶν ; ὅθεν ὁ βα- 35
σιλεὺς διωγμὸν ἤγαγε κατὰ τὸν Ἀνδριανῶν καὶ μά-
λιστα τὸν Ἀνομόϊον , Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κε-
φαλῶν δεκάτῳ ὀκτῷ .

40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ Παυλίνης καὶ Μελετίου , Φλαυῖανος καὶ οὐίταλίου Ἐπισκόπων Ἀντιοχείας , καὶ ὡς αὐτοὶ συμβέβηκε . 45

Περὶ Παυλίνης καὶ Μελετίου καὶ Φλαυῖανος καὶ οὐί-
ταλίου τῶν Ἀντιοχείας Πατριαρχῶν πολλοὶ ἱ-
στορεῖς , πισυτέον δὲ μάλλον Θεοδώριτῳ ὡς γινώ-
σκοι καὶ ἱστορεῖν τὰ οἰκία σαφέστερον , λόγῳ
πέμπτῳ κεφαλῶν τρίτῳ . ὁ τοῖνυν βασιλεὺς Θεο-
δόσιος ὤρισεν ἵνα τὰς ἑκκλησίας ἐάσωσιν οἱ Ἀ-
ρκαδιοὶ , καὶ ἔχωσιν αὐτὰς μόνοι ὅσοι εἰς τῆς αὐτῆς
πίστεως μετὰ τῆς Ῥώμης Δαμάσκου καὶ τῆς Ἀλεξαν-
δρείας Πέτρης . ὡς δὲ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ὁ μὴ Παν-

λίτης μετ' οὗ συνεκοινῶναι τὸ μέρος τῶν Χριστι-
ανῶν τῶν χωροκυόντων ὅτι τῶν Ἀρκαδιῶν ὅτι ἐξω-
ρίσθη ὑπὸ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου ὁμέγας Εἰσατάτος ,
ὁ δὲ Μελέτιος ὡς ἐκείνους ὅτι συνεχέρισεν ὁ Κωνσταντίνος 50
Ἀντιοχείας , ὡς ἄρχειται ἀνωτέρω βιβλίῳ δευτέρῳ , ὅτι
ἐπειδὴ ἐξώρισεν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνος , ὅτι Ἰταλιανὸς
ὁ Λακίφης ὅτι Κωνσταντίνος ἐχειροτόνησεν Ἀντιοχείας
τὸν Παυλῖνον . ἔχον ὅτι καὶ ὁ Μελέτιος τὰς ὅσοι
ἐχρίσθησαν ὅταν ἐξωρίσθη ὁ Εὐστάθιος δι' ἀγάπην
αὐτῶν

αὐτῶν· ὅσον δὲ ἡμεῖς οὐ μελέτιος ἀγνώτους, ὥστε καὶ
 ἡξιώθη χαριστοῦναι καὶ τὸν Βασιλέα καὶ Χρυ-
 σόστομον, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν
 ὧν, εἶχε δύο πρεσβυτέρους σοφωτάτους Διοδώρου,
 5 ὃν ὕστερον ἐχαρτήνησε Μητροπολίτην Ταρσῶ, καὶ
 Φλαυιανὸν τὸν χρηματίσαντα Διάδοχον αὐτῶν. ἀλλὰ
 καὶ εἰς τὴν δούτεραν Οἰκουμενικὴν ἡρέσυσεν ὡς
 εἴρηται ἐκῶ. ἦν δὲ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ὁ Αἰρε-
 σιάρχης Ἀπολινάριος ἀντιποιεῖσθαι τῷ Θρόνῳ Ἀν-
 10 τιοχείας. ὅταν ἔν ᾗλθε Σάπυρος ὁ Στρατηγὸς
 μετὰ τῶν βασιλικῶν γραμμάτων Γραττιανῶ καὶ Θεο-
 δότῃ ἵνα πιστεύωσιν εἰς Ἐπίσκοποι ὡς Δάμασος καὶ
 Πέτρος, ἐκαυχίσαντο ὁ Παυλῖνος εἶναι τῆς μερί-
 15 δος τῆς Δαμάσκου, ἀλλ' ὁ Φλαυιανὸς ἱερεὺς ὧν τότε,
 καὶ αὐθρόπος τῷ μελετίῳ, ἀπέδειξε τὸν Παυλῖνον
 ἀνέμῳ τὴν Τριάδα τῶν ὑποστάσεων. ἔπειτα ἐ-
 παθεῖν ὡς ὁ μέγας Βασιλεὺς μαρτυρεῖ γραφῶν τοῖς
 Δυτικοῖς, εἶχεν ἡ χαρτηνία τῷ Παυλῖνῳ ὑψηλῆ-
 20 ὄντος Διὰ τὴν ὁδοδοξίαν, ἐχαρτηνίθη Ἀντιο-

χείας, καὶ μάλιστα ἡ καὶ πεποιθὼς τοῖς μαρ-
 κέαις δόγμασι. τὸν δὲ Ἀπολινάριον ἀπέδειξε
 ἀντικείμενον Δαμάσκῳ, ἵππεδ' ἀρεῖται εἰληφέναι
 τὸν κύριον νῦν καὶ ψυχῶν, καὶ εἰς Ἀίρετικὸς.
 ὃν τότε ὁ μελέτιος ἄγιος ὧν, ἔπε πρὸς τὸν
 Παυλῖνον, δεῦτε εἰς ἔχωρ' τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸ
 μέσον, καὶ ποιμαίνωμεν ἅμα τὰ πρόβατα, καὶ ὅταν
 ὁποθάνῃ ὁ εἰς ἐξ ἡμῶν, ὁ ἕτερος ἔστω μόνος Ἀν-
 30 τιοχείας Ἐπίσκοπος. ἀλλ' ὁ Παυλῖνος τῆς Αἱρέσεως
 ὄζων, ἥτις τίποτε πεσμονίῳ καὶ ἠθέλησεν, ὅθεν
 ὁ Στρατηγὸς τὸν μὲν Παυλῖνον ἀφῆκεν ἔχειν μόνος
 ἐκείνης ὥς εἶχε καὶ πρὸτερον, τὰς δὲ Ἐκκλησίας καὶ
 τὸ Πατριαρχεῖον ἔδωκε τῷ μελετίῳ. ὃν τότε
 καὶ Ἀπολινάριος κατὰ πεισμονίῳ Διὰ τὸ ὀπτύχειν
 τῷ Πατριαρχεῖ, χαριστοῦναι εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιο-
 35 χείας Οὐϊτάλιόν τινα, ἀνατιθεσθαι μὲν εἰς τὴν εὐ-
 σέβειαν, παρ' ἐκείνης δὲ πρᾶσσεσθαι εἰς τὴν Αἱρε-
 σιν αὐτῶν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἐπιφάνιος Αἱρέσεως ἐβ-
 δομηκῶς ἐβδόμῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Φλαυιανῶ τῷ Διάδοχῳ μελετίῳ Ἀντιοχείας, καὶ τῆς ἑχθρας καὶ Διὰβολῆς κατ' αὐτῶ τῶν
 25 Παπῶν Ῥώμης πρὸς τὸν Βασιλέα, περιποιεμένων τὸν Διάδοχον Παυλῖνα Εὐαγγέλιον τὸν ἐπὶ τὸν νομόν,
 καὶ τῆς ὑψηλῆς τῆς Βασιλέως πρὸς τὰς Δυτικὰς Ἐπισκοπὰς, ἐξ ἧς ἡ εἰρήνη αὐτῶν μετὰ τῶν Φλαυιανῶν.
 ὅκ δὲ τῆς ἀγριότητος τῶν ῥημάτων τῆς Βασιλέως πρὸς τὸν Ῥώμη, καὶ ὅκ πρᾶσσεσθαι πολλῶν, δακνυται
 ὁ Ῥώμης ἡπῶν τῷ Ἀντιοχείας, καὶ μέρος τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐμοναρχίης.

30 Ἀποθανόντες τῷ μελετίῳ, καὶ ἐγκωμιαζόντες
 ὑπὸ Γρηγορίου τῆς Νύσσης, Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων
 πολλῶν, μάλιστα ὁ μέγας Βασιλεὺς εἰς τὴν πρὸς
 τὸν ἄγιον Ἀθανάσιον ὑποσολὴν τεγράφει, μέγα
 αὐτὸν ὀποκαλεῖ, καὶ ἀξιογάτως αὐτὸν ἐγκωμιάζει.
 35 τὸν μὲν Παυλῖνον εἰς ζῶντα ὡς ὑψηλῆς χαρι-
 τήσαντα, καὶ ὡς τὰ μαρκεῖα φρονῶντα, καὶ ὡς μὴ
 καταδεχόμενον τὴν συμβελίῳ τῷ μελετίῳ ἔασον
 ὁ Στρατηγὸς ὡς εἴρηται ἔχειν ὥς εἶχε, τὸν δὲ Φλαυιανὸν
 σιωδραμόντες (ὡς μαρτυρεῖ ἡ δούτερα Οἰκουμενικὴ
 40 Συνόδ' ὡς τὴν πρὸς Δάμασον ὑποσολὴν) οἱ
 τῆς Ἀνατολικῆς Διοικήσεως καὶ οἱ τῆς Ἐπαρχίας
 Ἐπίσκοποι, χαριστοῦσιν Ἀντιοχείας, ἦν χαρι-
 τήσαν καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ ἐβεβίωσε Σιώνδος. ὁ δὲ
 Παυλῖνος θνήσκων, ἐχαρτήνησεν εἰς τὸν τόπον
 45 αὐτῶ Εὐαγγελόν τινα, οἷτις ἦν πρᾶσσεσθαι δύο ἑ-
 νεκοὶ αὐτῶν, πρῶτον, διότι αὐτὸν ἐξελέξατο
 μόνος ὁ Παυλῖνος, πρᾶσσεσθαι πολλὰς Κατόνας βα-
 λομένης ἵνα τῶν Ἐπισκόπων τὴν ἐκλογὴν ὑπὸ
 τῷ Κλήρῳ καὶ τῆς Συνόδ' τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἔχ
 50 ὑπὸ τῶν παραιτῶντος, ἡ θνήσκοντος. δούτερον,
 ὅτι μόνος αὐτὸς αὐτὸν ἐχαρτήνησε, καὶ εἶδα χα-
 ριστοῦναι αὐτὸν ὑπὸ δύο ἢ τριῶν Ἐπισκόπων, καὶ
 ἔχ ὑφ' οὗτος μόνος. ἀλλ' οἱ Ῥωμαῖοι ἐβελισκόμενοι εἰς
 πᾶσι αὐθρόπινον, καὶ ζητωῦτες πρᾶσσεσθαι λόγους
 τὰ ἀλλότρια, κατεφρόνησαν καὶ τῷ διηγήσει καὶ

τῆς εὐσεβείας, καὶ Διὰ τὸ τὸν λεκίφερα πρᾶσσε-
 55 ρτοῦναι τὸν Παυλῖνον, ἐκινῶναι τῷ πρᾶσσεσθαι
 Εὐαγγέλιῳ, καὶ ἀπεβάλλοντο τὸν ἄγιον Φλαυιανόν.
 ἀλλ' ὁποθάνοντες καὶ τῷ Εὐαγγέλιῳ, ὀνήρησαν ὁ
 Φλαυιανὸς καὶ ἐκ ἐχαρτηνίθη ἄλλ' εἰς τὸν τό-
 πον αὐτῶν, καὶ ἦν μόνος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας
 αὐτός. ἀλλὰ πάλιν καὶ ὁ Δάμασος καὶ Σιρίκιος
 καὶ Ἀναστάσιος ἐμάχοντο τῷ Φλαυιανῶ, καὶ πω-
 60 χεον τὸν Βασιλέα λέγοντες τὸν Φλαυιανὸν εἶναι τυ-
 ραννον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πρᾶσσεσθαι μὲν
 μὴ γινώσκειν Ἐπίσκοπον ζῶντος Παυλῖνα, γινώσκον
 δὲ ὅθεν πιστεύσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ θέλων εἶναι εἰρήνην
 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐμήνυσεν τὸν Φλαυιανὸν καὶ ἦλθε
 εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ ἔπειτα αὐτῶ ἀπελθεῖν εἰς τὴν
 Ῥώμην. ὁ Φλαυιανὸς δὲ εἶπε πρὸς τὸν Βασιλέα,
 εἰς τὴν εὐσεβείαν ἔχω ἐπιλήψιμόν ἡ, ἡ ἡ ζωὴ μου
 καὶ εἰς ὑποσολὴν, οἱ κατηγοροῦμαι γινώσκων
 65 κριταί, εἰ δὲ Διὰ τὸν Θρόνον σκανδαλίζονται,
 ἡ ἐμὴ ἐπιστάσις ληψάτω ἐκ μέσε, καὶ ἡ ἡνι ὁ-
 ρίσεις δὲ τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας. ὅθεν καὶ ὁ
 Βασιλεὺς εὐλαβηθεὶς, ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν
 Θρόνον αὐτῶ. χρόνος δὲ συχνῶ παρελθόντος,
 εἰς τὴν Ῥώμην πάλιν ἀφικόμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ
 αὐτὰς πάλιν ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων κατηγορίας ὑπέ-
 70 μαινον, ὡς τὴν Φλαυιανῶ τυραννίδα μὴ καταλύων,
 ὁ δὲ λέγειν αὐτὸς ἐκείλῳ τῆς τυραννίδ' ὅ
 ἂν

αὐτὸς εἶναι ὁ φλαυϊανὸς λέγων, καὶ ἐ-
κείνη συνδικῶ γεγονῆσθαι, ἐκείνων δὲ λεγόντων
ὡς ἐδιώκονται δικάσασθαι Βασιλεῖ, παρήνευσεν
ὁμοῦναι τὰς Ἐκκλησίας συνᾶσθαι καὶ διαλύσαι
τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν ἀνότην σβέσαι Φιλονεικίαν.
Παυλῖνός τε γὰρ ἐτελεύτησε πάλαι, καὶ Εὐα-
γγελῶ ἐκ ἐνόμους περὶ βέβηται, καὶ αἱ Ἐκκλη-
σίαι τῆς Εὐρώπης τῆς φλαυϊανῆς περὶ βέβηται ἀντέχον-
ται, πρὸς δὲ, τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσιασίαν ἀπασαν
καὶ Ποντικὴν, καὶ Ῥώμην καὶ τὴν Θρακικὴν, κοι-
νωνύσας ἔχει καὶ συνημερῶν, καὶ τὸ Ἰβηρικὸν
δὲ ἅπαν ἐκείνον οἶδε τὴν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν
Ἐπισκόπων Ἡγούμερον. ταύταις εἰζάντες ταῖς κα-
ραινέσεσιν οἱ τῆς Εὐρώπης Ἐπίσκοποι, καταλύσαντες
ἐπὶ τὴν τὴν δυσμῶν, καὶ τὰς περὶ τὴν Ἰουδαίαν
δέξασθαι πρεσβευτάς, Θεοδώριτος λόγῳ πέμ-
πτῳ κεφαλῶν εἰκοσῶ τέλει. ὅθεν ἀπέστειλεν εἰς
τὴν Ῥώμην Ἐπίσκοπος Ἰννὰς καὶ ἄλλους τὰ κλή-
ρα ὁ φλαυϊανὸς, ὧν ἡγεῖτο ὁ Βερρόσιος Ἀκάκιος,
καὶ ὕτως εἰρήνευσε. ταῦτα ὁ Θεοδώριτος. ἀλλὰ
καὶ Θεόφιλος ὁ Ἀλεξανδρινὸς ὅς ἦν ἐσκαυδαλι-
σμένος μετὰ τῶν φλαυϊανῶν, ἡγάπα γὰρ τὸ μέ-
ρος τῶν Παυλίνων, μαθὼν τὴν τῶν Ῥώμης εἰρήνην μετὰ
τῶν φλαυϊανῶν, ἡ κατὰ Σωκράτη καὶ Σωζόμενον,
τὴν πρὸς τὴν Ῥώμην τῶν φλαυϊανῶν πρεσβείαν,
ἐμόνον εἰρήνευσε μετὰ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ χάριν τῶν
τῶν φλαυϊανῶν εἰρηνεύσαι μετὰ τῶν Ἐπισκόπων τῶν
Ῥωμαίων συνήργησε, πέμψας ἱσίδωρον τὸν Πρε-
σβύτερον πρεσβευτὴν εἰς Ἱταλίαν ἵνα ἔχωσιν αἱ
Ἐκκλησίαι εἰρήνην. ἐψάβητο ἄρα ἡ κατὰ Φωτίαν
Συνόδος ἡ πᾶσα φλαυϊανὸν καὶ ἐδέξατο ἡ Ῥωμαίων
Ἐκκλησία ἀπὸ τῶν πρὸς τὸν Εὐσέβιον ἀγάπην, τῶν
δὲ Θεοδοσίου μεσιτεύσαντος προσήκατο αὐτῶν, πρά-
ξις ἕκτη, ἐπεὶ ἐμεσίτευσεν ὁ Θεοδόσιος, ἀλλὰ ἡ-
λεγξεν, καὶ ἐλεγκτὸς καὶ φιλονεικὸς καὶ ἀνόητος
ἀπέδειξε τὰς δυτικὰς Ἐπισκόπους, ὧν οἱ καὶ ὁ
Πάπας, πρὸς οὓς καὶ ἡ πρεσβεία ἀπεστάλη, καὶ πρὸς
μόνον τὸν Πάπαν ὡς εἰς μονάρχην. ἀνὴρ ἀρετῆς δὲ
ὁ Βασιλεὺς τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ πάση, καὶ πᾶ-
σαν τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ μόνους
τῶν πρὸς τὸν θρόνον Ἀντιοχείας Ἐπισκόπων, Ἀ-
σίαν, Πόντον, Θράκην καὶ Ἰβηρικὸν εἰπών, τὸν
φλαυϊανὸν ὃν πάντες οἱ δυτικοὶ Ἐπίσκοποι ἔχον
ὡς τύραννον καὶ πρῶτον, τῶν αὐτῶν αἱ Ἐκ-
κλησίαι Ἀντιοχείας, Ἀσίας, Πόντου, Θράκης
καὶ Ἰβηρικῆς ἔχον γνήσιον Ἀντιοχείας Ἐπίσκοποι.
καὶ πᾶς τὸ τῶν παπῶν ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία
τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρων κεφαλὴ, ὅπως

μετὰ μέρος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατέρων συγ-
κρίνεται; μάλλον δὲ ὑπερτέρῃ τὸ μέρος πάντων
τῶν Ῥωμαίων Ἐπισκόπων, ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῆς κοινω-
νίας τῶν ὀλίγων πρὸς τὸν φλαυϊανὸν Ἐκκλησιῶν κα-
ταβάλλεται πᾶσα ἡ δυτικὴ δυσμῶν καὶ ἀνότης 5
Φιλονεικία, εἰ δὲ καὶ ἐπεμψαν εἰς Ἀντιοχείας πρεσβεί-
αν εἰς Ῥώμην, ἀλλὰ ἐπεμψαν καὶ εἰς Ἀλεξανδρείαν,
καὶ δὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ἐπεμψε
πρεσβείαν εἰς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, καὶ ὁ
Ἰωάννης ἐπεμψεν εἰς τὸν ἁγιον Κερίλλον καὶ Παῦ-
λον τὸν Ἑμέριον, καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐπεμ-
ψε πρεσβείαν εἰς Ἀλεξανδρείαν Ὅσιον τὸν Κεδρέ-
βης, ἀλλὰ ἐδοὺν ὁπότε τῶν περὶ τῶν περὶ Θεο-
φίλου ἢ τῶν Ἰωάννη, ἢ τῶν Κερίλλου, ἢ τῶν Ἀλεξανδρου
ἀξιώματι ἰδικὸν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἄρα 15
ἐδοὺν ὁπότε τῆς πρεσβείας τῶν φλαυϊανῶν ἐγένετο τῇ
Ῥώμῃ τοιαύτον ἀξίωμα. ὅτι δὲ ἰσότης ἡ
Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία τῇ τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ὅτι
ὅσα ἦν ἡ μάχη φλαυϊανῶν καὶ τῶν Παπῶν, ἀλλὰ
τῆς Ἐκκλησίας Ῥωμαίων καὶ τῆς Ἐκκλησίας 20
Ἀντιοχείων, μάρτυς ἡ ἐν Καρθαγίνῃ Συνόδος λέ-
γουσα Κανὼν ἐκατοσῶ τέλει, Ἡρεσὶς ἐτιμῶν,
ὡς περὶ τῆς διχονοίας τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ Ἀλε-
ξανδρινῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἁγιώτατον Πάπαν
ἰννοκέντιον γεγραφῆναι, ὅπως ἐκάτερα Ἐκκλησία 25
πρὸς ἀλλήλους εἰρήνην φυλάξουσιν, ἣν Κύριος
ἐπαγγέλλεται. ἐπεὶ οὖν σημεῖον ὅπερ ἐφῆκεν, ὅτι
ἡ διχονοία ἦν τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ Ἀλεξανδρινῆς
Ἐκκλησίας πάσης πρὸς πᾶσαν διλονότι, καὶ
καὶ ἰδικῶς τῶν Ἀλεξανδρινῶν καὶ τῶν Ῥώμης. δόξαι 30
περὶ, ὅτι ὡς τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας ἐ-
νοεῖτο μέρος ὁ Θεόφιλος, ὕτω τῆς Ῥωμαϊκῆς
ἀνοεῖτο μέρος ὁ ἰννοκέντιος. τέλει, ἵνα ἡ μία
Ἐκκλησία πρὸς τὴν ἑτέραν εἰρήνην φυλάξῃ,
Ἐκκλησία πρὸς Ἐκκλησίαν, καὶ ὑποταγμένη 35
πρὸς ὑπερκερμένην, ἀλλὰ ἰσότης πρὸς ἰσότημον.
ὅν γὰρ τρόπον εἶδει φυλάττειν τὴν εἰρήνην τὴν
Ἀλεξανδρινὴν πρὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν, τὸν αὐτὸν
τρόπον εἶδει φυλάττειν τὴν εἰρήνην τὴν Ῥωμαϊ-
κὴν πρὸς τὴν Ἀλεξανδρινήν. εἶπε δὲ ἡ Σύνοδος 40
ἵνα γεγραφῇ πρὸς τὸν ἰννοκέντιον περὶ εἰρήνης,
ὡς περὶ τῆς τῆς δυτικῆς Συνόδου, ὕτω λοιπὸν
καὶ τῇ ὁσίματι φλαυϊανῶν ἐνωπτόεν τὴν Ἐκκλη-
σίαν Ἀντιοχείων, ἐπεὶ δὲ ἡ τῆς Ἀντιοχείας Διοί-
κης καὶ Ἐπαρχία συνδραμῶσα καὶ κατεστῆκεν 45
αὐτὸν Ἀντιοχείας, ὡς ἐμαρτύρησεν ἡ δόξα ὁ
κεφαλὴ, Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῶν
ἐνάτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

50

ὅτι Δόμντος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Πάπαι παυλίνῳ καὶ εὐανγέῳ Λίρετικοῖς ἔσι χαρίζομενοι, τὸν φλαυϊανὸν
τῷ Βασιλεῖ διέβαλον.

Καὶ γὰρ ἐδὲ ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἀντιβάλλουσιν αἱ παπῶν, καὶ δὲ ἀπὸ τῶν Εὐσέβιου συνείβη τὸ πρὸς τῶν Παπῶν
μῖσος

μισος πρὸς τὸν Φλαυιανὸν, ἀλλὰ διὰ τὸν Αἰρετικὸν
Παυλῖνον καὶ εὐαγγελιστὰς ἀκούσας ἰσορεῖ ὁ θεο-
δωλιπς λέγων, διέμειναν τῷ μεγάλῳ Φλαυιανῷ
χαλεπαίνοντες, καὶ ταῦτα τῷ Εὐαγγελίᾳ ἐπὶ τὸν
5 ἐκκλησιαστικὸν πρεβεβλημένα θεσμὸν, μόνῳ γάρ

αὐτὸν ὁ Παυλῖνός τε πρέσβλετ, πρὸς κανόνας κα-
τὰ τῶν τῶν ὁρίσας, ἀλλ' ὅμως τῶν ἐδὲ εἰδὼς
θελησάντες (οἱ Ῥώμαιοι) τῷ Εὐαγγελίᾳ μὴ κοιτῶνται
ὑπακούοντες, κατὰ δὲ Φλαυιανῶς τὰς βασιλικὰς ἐκίνη-
σαν ἀκούας, λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῶν εἰκοστῇ τρίτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς Οὐϊτάλιε ὑποκρίσεως πρὸς Δάμασον καὶ τὰς Δυτικές, καὶ τῆς Παυλίνε πρὸς τὸν μέγαν
10 Ἀθανάσιον καὶ τὸν ἄγιον Ἐπιφάνιον ψευδόμενος ὁμολογίας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Οὐϊτάλιος ὑποκρίθεις ὁρθόδοξος,
ἐδέχθη ὑπὸ τῶν Δυτικῶν καὶ τῷ Δαμάσῳ, ἀλλ'
ὁ Δάμασος ὁρθόδοξος ὢν, ἐκ καὶ ἐμέμφετο τὸν
15 Φλαυιανὸν, ἡ δὲ τὰς ὁρὰς ἐς ἰσορεῖ ὁ Σωκράτης
καὶ Σωζόμενος, ἡ δὲ τὰς ἐρημίας αἰτίας, ὅμως
εἰδὼς τὸν Οὐϊτάλιον ἀπάθοντα φρονεῖν τῆς
δυσεβείας ἐδυαχέρωνεν εἰς πλὴν ἀπάντων ὡς ἐπαύον
ἐξ ἀτλότητος, ὡς ἰσορεῖ εἰς πλὴν πρὸς Κληδόσιον ὁπ-
20 σολῶν αὐτῷ ὁ μέγας Γρηγόριος, ὅστις καὶ περὶ
ἑαυτοῦ λέγει, ὅτι ἐδέχθη πρὸς τὸν δυσεβέστερον τὰς
Οὐϊτάλιε λόγους, ἐν ᾧ Δάμασος μετὰ διδασχάς,

ἔχον ὡς Αἰρετικὸν, καθὼς ὡς καὶ ἡ ἀλήθεια. ὅτι
μῆναι ὁ ἁγιος Ἐπιφάνιος ἔχει φίλον τὸν Παυ-
λῖνον, ἀλλὰ διὰ τὴν Αἵρεσιν αὐτὸν ἐμίσει, ὡς λέ-
γει ὁ αὐτὸς Ἐπιφάνιος Αἵρεσις ἐξδομημένη ἐξ ἐρ-
δότης ἐπὶ λέγει ὅτι Παυλῖνος ὑποκρίθεις, δίδωμι
ὁμολογίαν δυσεβείας τῷ μεγάλῳ Ἀθανάσιῳ, ὡς ἡ-
βῶν καὶ ὁ Ἐπιφάνιος ἔχει τὸν Παυλῖνον ὡς εὐσε-
βῆ. πλὴν μὲν τῷ Παυλίῳ δυσεβείαν ὁ μέγας
Βασίλειος Φωκροῖ εἰς τὰς Δυτικές γράφει, ὡς
ἐρηπῆ καὶ ἐρηπῆ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

25 Περὶ ὧν νομίζουσιν οἱ Λατῖνοι βεβαιῶσαι τὸν παπισμὸν, εὐσεβέστερες ὁμολογίας τινὰς καὶ πλὴν πρὸς
Δάμασον τῷ ἱερώνυμῳ, ζητῶντες μάθαιν παρ' αὐτοῦ περὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, καὶ ἀπερρίπτονται
Παυλῖνον, Μελέτιον καὶ Οὐϊτάλιον. ἐξ ὧν ὁμολογῶν δέκνεται ὅτι ταῦτα μὴδὲ συμπεραίνονται με-
ταρχικὸν τῷ Ῥώμῃ ἀξίωμα.

30 Σημαῖον οἱ Λατῖνοι ἐν οἷς τὸν παπισμὸν νομί-
ζουσιν βεβαιῶσαι, ὅτι ὁ ἱερώνυμος περὶ τῶν τριῶν
θεαρχικῶν ὑποστάσεων ἐκ ἡρέσκετο ἐν οἷς ἀπε-
κρίνατο αὐτῷ ὁ Ἀντιοχείης Παυλῖνός τε, ἀλλ' ἐξήτει
35 μάθαιν τὸ βέβαιον ὡς τῷ Ῥώμῃ Δαμάσῳ, καὶ
προσέειπεν ὁ ἱερώνυμος εἰς ἐκείνῳ αὐτῷ πλὴν ὁμολο-
γῶν πρὸς Δάμασον, ὅτι ἐγνώσκω τὸν Παυλῖνον,
ὅσοις ἐπὶ τὸν Μελέτιον, τὸν Οὐϊτάλιον ἐκ οἶδα, καὶ
εἴθε ὡσανεὶ ἐκαθέζετο μετὰ τῶν δώδεκα κρῖναι, καὶ
40 τῶς ὑποκρίθεις μοι τί ποιήσω, εἰ γὰρ καὶ ὁ Παυ-
λῖνός τε ἐστὶ φίλος μετὰ τῷ Ἐπιφάνιῳ, ἀλλὰ ὡς
ἐπὶ τῷ τῷ βέβαιον. σωμαίνου λοιπὸν οἱ παπιστῆς
καὶ ἐκ τῶν, ὅτι ὁ Ῥώμῃ ἐστὶ τῆς καθολικῆς
ἐκκλησίας μονάρχης. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅ-
45 τι εἰς ἐκείνας τὰς ὁμολογίας (ἡμεῖς μοι ὁ ἱερώνυμος,
εἰ ἐστὶν ἴδιαι αὐτοῦ) φέρεται ψεύδος καὶ ἀδικία
καὶ ἀνομία, ψεύδος, ὅτι λέγει ἐν αὐταῖς
τὰς Αἵρεσις πάντες παρῶν τὰς Ἀνατολικὰς,
καὶ εἶναι αὐτὰς λάκκους μὴ ἔχοντας ὕδατος, καὶ
50 ὅτι ἐκπόρτισον ἡ ἁγία Ἀνατολή τὸ φῶς τῆς ἀλη-
θείας πίστεως, εἰς δὲ πλὴν δύσιν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος
τῆς διανομοσύνης, ἀπερὲς ψεύδος, ἐπειδὴ εἰς τὴν
Ἀνατολὴν ἐπὶ ἱερώνυμος εἰς πλὴν τῷ ἱερεστικῷ ὡς
πάντοτε ἀκούα ὁρθόδοξία, εἰς δὲ τὴν Αἰγυπτίον,
Συρίαν καὶ εἰς τῆς Θράκης εἰ ἦσαν καὶ πολλοὶ χρί-

σματα Αἵρεσεων, ἀλλ' ἴσως καὶ οἱ θεολόγοι οἷς ὅ-
μοιοι τοῖς αὐτοῖς μεγάλοι ἐδέποτε ὡφθη-
σαν μετὰ τὰς Ἀποστόλους, οἷον καὶ τὴν δούτερον
Οἰκουμενικὴν Σύνοδον συνέστησαν. εἰς δὲ τὸ καινὸν
ἦσαν οἱ περισσώτεροι ὁρθόδοξοι, Σωζόμενος βι-
βλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν δεκάτῃ τρίτῃ. καὶ πῶς ὁ
ἱερώνυμος εἶπε τὴν Ἀνατολὴν ἄσπασεν; εἴτα καὶ
εἰς τὴν δύσιν ἦν ὁ μεδιολάνων Ἀύγουστος Ἀρειανὸς,
ἐν ᾧ Δάμασος μετὰ πολλῶν Συνοδῶν μόλις κατέ-
βηκεν, καὶ περὶ μέλει τέλος τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἄλλος
Ἐπίσκοπος γινώσκων εἰς τὰ μεδιόλωνα ἐκ ἐδύ-
νηθη. καὶ πῶς καὶ Οὐρσάκιος καὶ Οὐάλης καὶ
ἐπερὶ τινες εἰς τὰ πάντα σωεργοὶ Κωνσταντίῃ Δυ-
τικῶν ἦσαν, καὶ ὁ Λιβέριος καὶ εἰλήξ οἱ Πάπαι καὶ
ὅσοις ὁ Κεδρένης ὑπέγραψαν εἰς τὸν ἀρειανισμόν,
καθὼς καὶ ὁ Βελλαρμίνος μαρτυρεῖ εἶναι ἐν τῇ Πα-
τικῇ πλὴν ὁμολογίᾳ τῷ Λιβερίῳ ἢ ἔγραψαν ἐν τῇ
Ἀνατολῇ βεβαιῶν τὸν ἀρειανισμόν, καὶ πῶς εἶπον
ὁ ἱερώνυμος ὅτι εἰς τὴν δύσιν ἔλαμπεν ὁ ἥλιος
τῆς διανομοσύνης; ψεύδος λοιπὸν σωμαίνεται εἰς
τὰς ὁμολογίας. ὅσοι δὲ ποιῶντες ὁμολογῶν ἐστὶν ὕμνος
συμπεραίνεται, καὶ δὴ σωμαίνεται καὶ ἀνομία,
ὅσοι μὴ γὰρ περὶ τῷ Παυλίῳ, ἐπειδὴ καθὼς
ὁ μέγας Βασίλειος γράφει τῶν Δυτικῶν, ἔχει
καὶ ἡ χερσὶν αὐτοῦ ὁμολογίαν (ζῶντος γὰρ
τῷ

τῇ μελετίᾳ ἐχρησθέντα, καὶ ἐφρὼν καὶ τὰ τῇ
μαρκεῖα) ἔχον ὁ ἱερώνυμος δίκαιον μὴ γινώσκειν
αὐτὸν, καὶ αὐτὸν καὶ φίλος τῷ ἐπιφανίᾳ, καὶ ἔδω-
κε καὶ ὁμολογίαν ἥτοι οὐδέποτε πίστεως πρὸς μεγά-
λῳ Ἀθανασίῳ, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑποκρίσεως ἀσέβειας,
ὅπως ὦν ὠφείλομαι, ἐν ἀδιόρθωτος. ὅσον δὲ πάλιν
περὶ τῷ Οὐϊτάλιῳ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἦν ὠφείλομαι,
ὡς χρησθέντα ὑπὸ μόνῳ Ἀπολινάρῳ ἐπίσκοπῳ
Ἀντιοχείας, ζῶντος τῷ γνήσιῳ Πατριάρχῃ μελετίᾳ,
καὶ φροσύνῃ καὶ τῷ Ἀπολινάρῳ, καὶ ἐξεδέλεασε καὶ
τὸν Δάμασον ὑποκρίσας, καὶ ἀόμισεν αὐτὸν ὡς ἐπὶ, ἀλλ'
ὑστερὶν διδάχθαι τὰ κατ' αὐτὸν ὁ Δάμασος ἐ-
δυχέραινα, ὡς ὁ Θεολόγος μαρτυρεῖ Τρηγόριος,
ἔχει δίκαιον ὁ Θεὸς ἱερώνυμος μὴ εἰδέναι αὐτὸν
τὸν Οὐϊτάλιον, καὶ περὶ ὧς ὡφείλομαι, καὶ ὡς
ὑποκρίσας, καὶ ὡς ἀσεβήκον. τὸν μελετίον μὴ πο-
τε εἶπεν ὅτι ὁπρὲς ἴπαι, ἄλκον ἔργον ἐποίησε, πρῶτον,
ὅτι ἦν γνήσιος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐπειδὴ
ἐχρησθέντα μετὰ Συμῶν καὶ Βασιλέως καὶ Κλήρης,
καὶ μετὰ τῆς γνώμης τῆς λαῶν, καὶ μάλιστα
ἐσθῆς τῆς Ἀντιοχείας χωρὶς Ἐπισκόπου. δούτερον,
ὅτι ἦν ὁμολογητὴς, ἐπειδὴ Διὰ τὸ διδάσκει πρὸς
τρίτῳ πάντων ὑποστάσεων, καὶ πρὸς μονάδα τῆς Θε-
οῦ ἑσθῆς ἐνώπιον τῶν Κωνσταντίνου ἐξωρίσθη. τρί-
τον, ὅτι Διὰ τὸ εἶναι ἄγιον τὸν μελετίον, ὁ
Σαμοσάτων ἄγιος Εὐσεβίου τὸν Χάρτην τῆς
ψήφου αὐτῶν τῷ μελετίᾳ παρέχειν ἀφαιρεθῆναι
ὑπὸ τῶν Κωνσταντίνου πρὸς Χάρτην αὐτῶν, ἥ δὲ ναὶ ἐπίσω,
καὶ ἐφύλαττον αὐτὸν εἰς τιμὴν τῷ μελετίᾳ, καὶ
αἰχμῶν τῶν Ἀρειανῶν, Θεοδώριτος λόγῳ δούτε-
ρον κεφαλῇ τριτοῦ δούτερον. τέταρτον, ὅτι
Ἰοβιανὸς συσκεπτόμενος Συμῶν ἐν ᾧ καὶ οἱ Ἀρειανοὶ
ἐπίσκοποι ὁμολόγησαν πρὸς ἀσέβειαν, καὶ ἐση-
ρίξε πρὸς ὁρθοδόξῳ πέμπτον, εἰς πρὸς ἐξουσίαν
ὦν τὸ δεύτερον, ἔχον εἰς πρὸς Ἀντιόχειαν τὸν Φλαυ-
τιανὸν καὶ Διόδωρον, καὶ ἐσηρίξαν τὰς λαῶν εἰς τὸ
ὁρθόδοξον σέβας. ἔκτον, εἰς πρὸς Ἀντιόχειαν τῆς
νῆας κόπας ὑπέμεινε καὶ εἰς τὰς περὶ Ἐπαρχίας
Διὰ τὴν ἀληθινὴν πίστην, ὁ Θεοδώριτος τριτοῦ
ἀνακηρύττει. ἑξῆς, καὶ ὁ βασιλικὸς στρατηγὸς
Σάτωρος γινώσκων αὐτὸν ἄγιον καὶ ὁρθόδοξον, ἐ-
βεβαίωσε εἰς αὐτὸν τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἔδωκε αὐτῷ
τὰς ἐκκλησίας βασιλεύσαντος Θεοδοσίου. ὁ γδοον:
ὁ μέγας Βασίλειος γράφει εἰς τὸν μέγαν Ἀθανά-
σιον ὑπερεπανέ αὐτὸν, καὶ λέγει καὶ τὰς Δυγι-
κὰς ἰσοψύχως εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην ὑπακούει,
ἦγαν τὸν ἄγιον μελετίον εἶναι γνήσιον Ἀντιοχείας
Πατριάρχῃ, καὶ τὰς ἄλλας δύο, ἦγαν Παυλίῳ
καὶ Οὐϊτάλιῳ κυβερνεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν τῷ μελετίᾳ
ἐκνομικῶς, ἴσως ὡς ἐφάνος καὶ Βασιανὸς ὁ Μη-
τροπολίτης Ἐφέσης ὑπὸ τῆς τετάρτης Συμῶν.
ὅταν, ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος ὁ μέγας ὁμολό-
γησε τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ὡς ἐρητικὴ ἀνωτέρω. δέ-
κατον, ἦν Ἐξάρχος τῆς οἰκουμενικῆς δούτερος συ-
νόδος, καὶ ἡσέων ὡς καὶ κοιμηθῆναι τιμηθῆναι

ὡς ἐρητικὴ ὑπὸ τῆς Νύκτος καὶ τῆς Νυκτὸς καὶ
τῆς Χρυσόσεως. ἐν δὲ κατὰ, Ἐξάρχος ἦν τῆς ἐν
Ἀντιοχείᾳ Συμῶν, ἥτις σιωπῇ ἐν ἑτα κατὰ ἡσέων
μὴ, τριτοῦτος ὁ βδομητός ὁ γδοῦς, κατ' ἄλ-
λας δὲ, τριτοῦτος ὁ γδοῦς ὑπὸ ἑκατὸν πε-
5 σταρακτοντὲξ Ἀνατολικῶν πατέρων, ἐν ᾧ τὸν ὑπὸ
μελετίον καὶ Παυλίῳ πλῆθον Διαμαχομένων πε-
ρεὶ περὶ τῆς, τὸν μὴ τὸν μελετίον διλοῦντι θε-
λόντων, τὸν δὲ τὸν Παυλίῳ, ἁλίσμα γέγονε,
καὶ περὶ τῆς καὶ τῆς, ἀλλὰ τῇ ἑτα κατὰ τῷ 10
μελετίᾳ παρ' ἐλπίδα εἰρήνη καὶ συμφωνία πρὸς
ἐκνήθη ὡς σημεῖοι ὁ ἐξαχθῆναι διελίφ ἐβδόμῳ
κεφαλῇ τριτῷ, καὶ ὁ Νύκτος Τρηγόριος ὑπὸ
τολῇ τῇ περὶ τῆς βίβης τῆς μακρῆς, καὶ ἡμεῖς
εἰπομεν ἐν ἀρχῇ τῶν πατέρων βιβλίῳ, καὶ δὲ καὶ 15
τὸ Συνοδικὸν φησὶ, μελετίᾳ αἰακτεθῆς (βα-
σιλεύσαντος Τριτοῦτος) ἐν τῷ οἰκῇ Τριτῷ Ἀντιο-
χείας, Θεῶν καὶ ἱερῶν συνεκαλέσατο Συμῶν,
ἥ τὸ Θεοποῖον κυρῆσασα Σύμβουλον, καὶ τὰ ἐξῆς.
ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ Συμῶν ἡ τῆς καθολικῆς πίστεως 20
ἀπρητίσθη ὁμολογία, περὶ τῶν κατὰ Ἀπολι-
ναρίου καὶ ἄλλων Αἰρέσεων περὶ τῶν ἀνοθεματι-
σμένων, καὶ ἐκπεσόντος τῶν περὶ τῆς ἡδύτης
οἰκουμενικῆς γράφει τῶν Δυτικῶν Διαλαμβαίνε,
Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ εἰσῆναι. περὶ τῆς 25
τοῖς ἑτα κατὰ ὑπὸ τῇ περὶ τῆς εἰπομεν ἀνωτέρω
κεφαλῇ πέμπτῳ καὶ ἐπὶ τῆς πέμπτης λόγῳ Θεοδώ-
ριτος κεφαλῇ δέκατον ἐδοκιμάθη, ἐκνήθη
καὶ ὑπὸ τῇ ἐκατονποτηκοντατρίῳ Ἐπισκόπων ὑπο-
γραφῇ, ἀλλὰ δὲ καὶ ὑπὸ τῇ ἐπιμψῇ περὶ τῆς 30
ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλίᾳ Ἐπισκόπων, ἥτις κατὰ ἐν
ταῖς ὑπὸ τῇ τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ, καὶ ἀειθ-
μεῖται ὑπὸ τῇ ἐξηκοντῇ οἰκῇ, ἔπειτα εἶπεν τινα
ὅτι ὁπρὲς ἴπαι ὁ ἱερώνυμος τὸν τῶν ἄγιον, πα-
ρανομον ἔργον ποιεῖ ὁ ἱερώνυμος, κατὰ φροσύνῃ 35
φαινόμενος τῶν ἄγιον, καὶ αὐτῆς τῆς οἰκ-
μενικῆς Συμῶν. ἀλλὰ δὲ ἐν τῇ γράφει ὁ αὐτὸς πε-
ρεὶ τῶν σφαλμάτων Ἰωάννη ἱεροσολύμων, λέγει
πᾶσαν τὴν Ἀνατολίαν πρὸς Ἀθανασίῳ καὶ Παυ-
λίῳ ἡ Αἰρεσις τῶν Ἀρειανῶν κατεκράτησεν. Ἀλλ' 40
ἀρῆναι ὅτι ἀρκῇ τὰ εἰρημῆα περὶ δούτερον,
καὶ ὅτι Βασιλεὺς ὁνομικῶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς
Ἀφρικῆς λέγει, ὅτι ὁ Σαταναὶ καὶ τὸν Δύσιν κα-
τέδραμε, καὶ αὐτὸν τὸν Ρώμης σιωπῇ, ἥ-
τοι τὸν Λιβέριον καὶ εἰληκα. εἶπε ὁ ἱερώνυμος 45
τὸς ἐστὶν ὁ λέγων ὅτι τὰ ἐξῆς σώματα ἐμψυ-
χάεισι, καὶ ἄλλα δέτινα μακρῶν ἐν τῇ τῆς αἰ-
ληθῆς καὶ εὐσεβείας εἶπε, καὶ ἰδὲ κατωτέρω
κεφαλῇ δέκατος τετάρτος Παράγραφον δέκατον
πρῶτον, καὶ ἐν τῇ τῇ μέγιστοι παράγραφον 50
πατήθη, καὶ θαυμαστὸν εἰμαχόμενος Ἰωάννη κα-
τηγόρησε τὸν Ἀνατολικῶν, ἥ ἔρητικὸν καὶ κατ' ἄλ-
λον τριτοῦτον ὑπὲρ ἱερώνυμου, ὅτι ἐπειδὴ ἦν φί-
λος αὐτῷ ὁ Δάμασος, διὸ ὁ Δάμασος γράφει
τῆς βίβης τῶν περὶ αὐτῶν Πατέρων, ἔσκειν αὐτῶς
τῇ

τῶ ἱερώνυμῳ ὅτι εἰς τὴν Βηθλεὲμ, ἔκ κη' τὰ συγ-
γραμματα ἐβεβαίωτε. τῶντω ὡς Ῥωμαῖον Ῥωμαῖος
καὶ ὡς φίλον περιεποιεῖτο φιλοημενικῶς. ἐπει-
δὴ ὁ ἱερώνυμῳ παῖαν ἀνάγκην εἶχε μαθεῖν τὸ ὀρ-
θόδοξον σέβας ἡ ὑπὸ τῶν Ἀνιοχέων ἡ ὑπὸ τῶν Ῥώ-
μης, ἂν αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ σοφὸς καὶ ὀρθόδοξος
καὶ ἀγῶς; ἀλλὰ δὴ καὶ εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ εἶχε
κυριάρχον καὶ ἰωάννην τὸν ὀρθόδοξον Πατριάρχαν

εἴγε ἤθελε συμβάλει, ἀλλ' ὡς Ῥωμαῖον ἦν με-
τέωρος, ὁδοῦ φιλοημενικῶς, ἐκολάκισεν τὸν
ὁμογενεῖ, καὶ κατηγόρησε τῶν Διανοητικῶν.
κλέπεται γὰρ ἡ ἀλήθεια ἔλεγον ὁ θεολόγος, ἱερ-
γόμενος ἡ ὑπὸ μίσεως, ἡ ὑπὸ ἐνοχίας, ἡ πρὸς καὶ
τὰ δύο ἔπαθεν ὁ ὡς ὁπωπὶς τῶ θεῷ. ὅτι δὲ ἡ
μετέωρος, ἐφαίνετο καθαψάμενος καὶ τῶ ἱεροσολύ-
μῳ ἰωάννῃ ὡς ἐβλήθηται.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Ὅτι ὅκ τῆς πρὸς Ἡλιόδωρον καὶ πρὸς Εὐάγγελιον ἐπιστολῆς τῶ ἱερώνυμῳ, καὶ ὅκ τῶ κατὰ Λεκιφερὸν δια-
λόγῳ, καὶ ὅκ τῶ κατὰ Διὸς βιβλίῳ πρώτῳ, καὶ ὅκ τῶ περὶ τῶ βιβλίῳ τῶ διδύμῳ, καὶ ἐξ ἄλλων
αὐτῶ λόγων διακινεῖται ὅτι πρὸς τὴν μὴ εἰδέναι ὅπως μοναρχίαν τινὰ τῶ Ῥώμης ἐπὶ τῆς καθόλου Ἐκ-
κλησίας, ὀνομάζον τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν Καϊαρινήν.

15

Πάλιν ὅτι ὁ ἱερώνυμος τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης ἐκ-
φράζει εἶναι μοναρχὴν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας,
ἐπὶ φανερόν, καθότι λέγει ὁ αὐτὸς ὅτι πρὸς
20 Ἡλιόδωρον ἐπιστολῇ, ἐκ εἰσὶν ἡμῖν τῶν ἀγίων οἱ
ἔχοντες τὰς ῥάβδους τῶν ἀγίων, ἀλλ' οἱ ἀποκρίντες
τὰ ἔργα τῶν ἀγίων. καὶ ὅτι κατὰ Λεκιφερὸν
διλόγῳ φησὶ, τὰς μὴ κοκτιζόμενας τὴν χειρὶ-
νομον κλῆσιν, ἀλλ' ἐργαίοντες ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν,
25 μὴ εἶναι τῆς Ἐκκλησίας τῶ χειρὶ, ἀλλὰ τῆς
συναγωγῆς τῶ ἀντιχείου, τοιαῦτα δὲ οἱ Λατῖνοι,
πιστεύοντες εἰς τὸν Πάπαν, καὶ καλόμενοι παπισταί,
ἄρα. ἀλλ' εἴδ' ὅτι ὁ Πέτρος μονάρχης τῶν Ἀποσό-
λων ἐφ' ὃν ὁ ἱερώνυμος, ἀλλὰ μόνον πρῶτος
30 τῶν ἀδελφῶν ὡς γρηγορέως, ὅθεν εἰς τὸ πρῶτον
βιβλίον κατὰ τὸ Διὸς πραγματεύμενος περὶ
τῶ πωτερίματος τῆς παρθενίας, ἐρωτᾷ εἰς Ἐπι-
στάσιος ἢ ὁ πλεόν ἡγαπητός τῶ χειρὶ, διὰ τὸ ἐκ
ἐπιστολῆς ἡ φροντίς τῆς Ἐκκλησίας τῶ ἰωάννῃ,
35 ἀλλὰ τῶ Πέτρῳ; καὶ ἀποκρίνεται, πᾶν τὸ μὴ
τὸ κόσμος ἀποκρίνεται ἐγγόνῳ, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ
Ἀπόστολοι οἱ ἑκ μίας Ἐκκλησίας ἐφ' ὃν ἔχον,
πάντες τῆς Οἰκουμένης, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν Ἀποστόλων
ἐκτενέστερον, ἡ μόνον τῶν χαρίτων ἡ ἀγάπησις πρὸς
40 σέβας, ἀλλὰ νέηλος γέγονεν ἐμποδῶν, ἐκ-
σαετὴς γὰρ ἦν ἡνίκα χειρὸς ὁ θεὸς ἡγέρθη ὅκ
νικῶν, ἐπιστολῇ δὲ αὐτῇ ἡ Παύλος καὶ θεοτό-
κος Μαρία, ἡ τιμὴ καὶ μισθὸς ὑπερέχοντα πᾶσαν
τὴν Ἐκκλησίαν. σημειῶσαι δὲ ὅτι πάντες τῶ κόσμῳ
45 ἀποκρίνεται κοινῶς οἱ Ἀπόστολοι καὶ ὅτι πάντες τῆς
Οἰκουμένης κοινῶς ἐφ' ὃν ἔχον, καὶ ὅτι διὰ τὸ εἶναι
νέον τὸν ἰωάννην, ὁ Πέτρος εἶχε τὸ εἶναι πρῶτος
τῆς ἀδελφότητος κατὰ τὴν τάξιν. ἐπειδὴ μνηστὴρ
ἦν ἡ ἀδελφὴ ὅπερ ἐκ εἶγον καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι.
50 ὅτι ὁ ἱερώνυμος πρὸς τὸν ἀντιβάλλοντα αὐτῷ τὴν
ἀντιπαρῆσαν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας γράφει πρὸς
Εὐάγγελιον, ἔχον ἄλλω νομίζον τὴν Ῥωμαϊκὴν
ἐκκλησίαν, καὶ ἄλλω τῆς οἰκουμένης, καὶ ἡ Γαλιλαία καὶ
ἡ Βρετανία καὶ ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Περσία καὶ ἡ Ἰνδία καὶ
πάντα τὰ βάρβαρα γὰρ οὐ χειρὸς λατρεύοντες, εἰα

τηρῶσι Κανόνα τῆς ἀληθείας. καὶ εἰ ἡ ἐξουσία (ἡ αὐ-
θεντία) ζητεῖται, ὁ οἰκουμένης μεζών ἐστὶ τῆς
πόλεως ὅπως αὐτῇ Ἐπίσκοπος ἐν Ῥώμῃ, ἡ ὅν Εὐ-
γερνίω, ἡ ὅν Κωνσταντινὴ πόλις, ἡ ὅν Ῥήγιω, ἡ ὅν
Ἀλεξανδρεία, ἡ ὅν Γαρσῶ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἀξίας,
καὶ τὰς αὐτῆς ἱερουσαλὴμ. ἡ δὲ αὐτῆς τῶ πλάττει,
ἡ τῆς πτωχείας τὸ ταπεινόν, ἀνώτερον ἡ κατώτερον
Ἐπίσκοπον εἰ ποιεῖ, πᾶντες γὰρ Διάδοχοί εἰσι τῶν
Ἀποστόλων. καὶ μετ' ὅλγον, ἀλλ' ἐρεῖ πῶς ὅν
Ῥώμῃ πρὸς μαρτυρίαν τῶ Διακόνε Πρεσβύτερος
χειρὸν εἶναι; τίμῃ πρὸς φέρει πῶς ἔστος;
ἡ τῶ ὀλιγότῃ ἐξ ἧς ἐγγινήθη ἡ ὀφρὺς εἰς Νό-
μας Ἐκκλησίας ἀνάγει; καὶ εἰς τὸν πῶς ὅν
τῶ βιβλίῳ τῶ διδύμῳ περὶ τῶ ἀγίῳ Πνεύματος
ἐπὶ τῶ βαβυλωνίᾳ κατὰ τὴν Ῥώμην, καὶ τὰς κλη-
ρικὰς αὐτῆς γερουσίαν τῶν παριστάμενων καὶ γεγε-
ματέων, καὶ φατερίαν τῶν ἀμαρτῶν. καὶ πάλιν
ὅν τῶ κατὰ ὅτε τὸ πολυθρύλητον, ὅκτιν ζήτημα
ἐκινήθη, πότερον πίπτει εἰς ἐπιτίμιον ὁ μετὰ τὸν
πρῶτον πρὶν τῶ βαπτίσματος δεύτερος μετὰ τὸ βά-
πτισμα γάμος; ὁμολογεῖ τῶ τῶ Ῥωμαϊκῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἔργον ὅμως ἰσχυρότατον ὁ ἱερώνυμος,
ὅθεν γράφει, ἀνίσταί μοι ἡ καϊαρινὴ Ἀίρεσις, ἡ
ἡ πάλαι θάνατος ἐχιδνα τὴν σωτηρίαν αὐ-
τησι κέραι, ἡ ἡ ἐκ ἐξ ἐνὸς μέρες, ἀλλ' ὅλον λι-
μαίνεται τῶ χειρὶ τὸ μυσηρίον. ἀλλ' ἀντίσταται
ὁ Βελαρμίνος λέγων, ὅτι ὁ ἱερώνυμος γράφει πρὸς
τὸν Δάμασκον περὶ διαφορᾶς ἐκείνης καὶ ὑποστάσεως,
ὅδε πῶς φησὶν, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πλείεσσι οὐδα εἰσοδο-
μηθεῖσαν τὴν Ἐκκλησίαν, δέομαι ἵνα διὰ τῶν σὺν
ἐπιστολῶν δοθῇ ἄδρα ἡ τῶ σωπαῖ ἡ τῶ λέγειν τρεῖς
ὑποστάσεις. ἀλλὰ ἐπὶ τῶν πρῶτον, ὅτι περὶ τῶ
ἐπομένῳ ἰκανῶς αὐτῶ Πατριάρχῳ πέμψω. διὰ
περὶ, ὅτι εἰς πῶς οὐδεὶς λόγον πολὺν πε-
ρί τινων ἐπὶ τῶ τῶ ἀγίων πατέρων ὅτε ἀπαξ λέ-
γαν, ἡ τινὶ χειρὸς ὅμοιοι, ἡ κατ' ἐμφανὴς ἡ
ἐκκλησίαν λέγαν, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ τῶ ἀγίων αὐτῶν λέ-
γαν πολλαχῶς καὶ ἀπορροακτικῶς ὡς εἰρηται
αὐτῶν ὅτι πολλαχῶς καὶ ἀπορροακτικῶς εἰπε περὶ τῶ
Ῥωμαϊκῆς

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟ ΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

272

ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὁ ἱερώνυμος . τρίτον , ὅτι πῶς τιμὴν ἢ δίδωμι ὁ ἱερώνυμος τῇ Δαμάτῳ περὶ τῶν τῆς ὑποθέσεως , παρέχει ὁμοίως καὶ Πέτρῳ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ , λέγει γὰρ αὐτῷ ὁμιλῶν ὅτι τὰς διώκοντας αὐτὸν ἐχθρὰς , Ἀιρετικόν με μετὰ τῆς δύσεως , Ἀιρετικόν με μετὰ τῆς ἀγύπτης , ἔτω μετὰ Δαμάτῳ καὶ Πέτρῳ , ἀποδοκιματωσάσθω .

καὶ πάλιν γράφων πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον φησὶ , διὸ ᾧδε τοῖς σωτοῖς ἐμολογητὰς εἶποιμαι , ὅτι τῶν τούτων ἐστὶν ὅτι ὁ ἱερώνυμος ἀναμαρτήτως ἐμολογεῖται πῶς Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας , ὅτι δὲ πρώτιστα καὶ ἄλλοι ἄλλοι πατέρες περὶ πίσεως , ἰδὲ αὐτῶν καὶ κατωτέρω ὡς πολλοῖς .

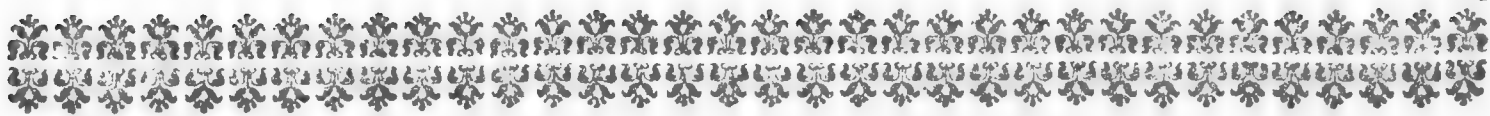
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

10

Ὅτι ἐκ τῶν περὶ τῆς ἐκδοδῆς τῶν Ἐκκλησιῶν αἰτῆς ὁρῶμεν τὰ βασιλεῖς ῥητὴν , ἐκ τῶν ἀπατηθῆναι τὸν Ῥώμη ὑπὸ Οὐϊτάλιου , ἐκ τῶν δεχθῆναι τὸν Ῥώμη τὸν ὠνόμοτον Εὐάγγελον , ἐκ τῶν παρερραθῆναι τὸν Ῥώμη ὑπὸ τῶ Θεολόγου , ἐκ τῶν κοινωνῆσαι τὸν Ῥώμη τῇ Ἀιρετικῇ Παυλίῳ , ἐκ τῶν περὶ βοηθείας ἐπιστολῶν τῶ μεγάλῃ Βασιλεῖ , ἐκ τῆς καταφροσύνης τῶν παπικῶν ὑπηταγῶν ὑπὲρ Φλαυιανῶν , ἐκ τῶν τῶ ἱερώνυμου ῥητῶν , καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ῥώμη καὶ τὴν Ἀλεξανδρείαν πρὸς αὐτὴν τῆς ὡς Καρ- 15 . Θρασύνη Συνοδὸς δέκνυται ἔπε μοιάρχης ὁ Ῥώμη , ἔπε ἀναμαρτήτως περὶ πῶς πίσειν , ἔπε ὅτι τῶν Συνοδῶν .

Ἔτι σημάνσαι ὡς αὐτὰ πρώτον , ὅτι ὁ Θεοδώριτος λέγει , τὸν Θεοδόσιον τὸν Βασιλέα πρὸς αὐτὸν ὅτι καὶ κοινωνῶ κατὰ πῶς πίσειν τῇ Δαμάτῳ ἔχει τὰς Ἐκκλησίας . ἀλλὰ ὁ Συζώμενος λέγει , ὅτι ὅτι κοινωνῶ τῇ Ῥώμῃ Δαμάτῳ καὶ τῇ Πέτρῳ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ . ἔτι αὐτὸς φησὶν , τὸν Θεοδόσιον τὸν Βασιλέα μέμνηται ἐκθέσθαι ἐκδοθῆναι τὰς πάντων Ἐκκλησιῶν τῆς ὡς ὑποστάσεις τεινῶν πρὸς σῶμα ἰσοτίμων καὶ ἰσοδυνάμων μίαν καὶ πῶς αὐτῶν ὁμολογεῖται Θεότητα Πατέρες τίς καὶ ἄλλο Πνεύματος , τάς δὲ αἶναι τὰς κοινωνήσαντας Νεκταρίῳ , Τιμοθέῳ καὶ τῆς τὰδε Ἐπισκόποις , καὶ ἰδὲ αὐτῶν κεφαλῶν τεταρτῇ Παρέρρα- 20 φον τεινῶν , καὶ βιβλίῳ ἐκδόμῃ κεφάλαιον ὄγ- 25 δον , ὡς ἔχεις , ἀλλὰ οἱ πολλοὶ αἰώνες τῆς δι- 30 σεβάσεως . δεύτερον , ὅτι ὁ Δάμασος ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ἀναμαρτήτως ἠπατήθη , καὶ ὡμίξεν ὁρ- 35 θόδοξον τὸν Οὐϊτάλιον , καὶ μετεμελήθη τοῖς ἐπὶ αὐτῷ , καὶ γινώσκει ὅτι ἔκ ἀναμαρτήτως ὁ Ῥώμη περὶ πῶς πίσειν , ἐκδοθῆναι τὰς περὶ πίσεως ἀπατάται καὶ μετεμελήται . τρίτον , ὅτι τῇ Παυλίῳ ὡς ὑπὸ Ῥωμῆν χειροτονησάτος ἀντιποιεῖσθαι οἱ Πάπαι , ἐκ ἐδωκῆσαν κατανοῆσαι τὰς ἀντικειμένους τῇ Παυλίῳ , καὶ μάλιστα Φλαυιανὸν οἵ τῶν Δάμασος , 40 Σελικῶν καὶ Ἀναστασιῶν ὁκδικηθῆναι ἐκ ἐδωκῆσαν , μαχόμενοι αὐτῷ ἔτη δίκαια , καὶ πᾶς τὸ ὅτι οἱ Πάπαι Ῥώμης ὅτι τῶν Πατριάρχων ; καὶ τὸ ὅτι Πατριάρχας βάλλει καὶ ἐκβάλλει ; τέ- 45 τартон , ὅτι μικρὰ φρογίσας ὁ Θεολόγος τῇ Δαμάτῳ ἰδέσθαι τὸν ἀποβεβλημένον ὑπὸ αὐτῷ Οὐϊ- 50 τάλιον , καὶ λέγει καὶ τὸ αὐτῶν , ὅτι ἔτω τῇ θε-

λαν πάθοντες . πέμπτον , ὅτι ὁ Δάμασος καὶ ὁ ὡς Ῥώμη Συνοδὸς τὸν Παυλίον ἔχον οἰκεῖν , ὅτις 55 ὡς ὠνόμοτος χειροτονημένῳ , καὶ δὴ φρογῶν καὶ 20 τὰ μαρτύρια , καὶ πῶς ἀναμαρτήτως ; ἔκτον , ὅτι ὁ μέγας Βασιλεὺς γράφει ἑμόνον εἰς τὸν Ῥώμη καὶ τὰς Δυτικὰς , ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον περὶ βοηθείας . ἔβδομον , ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὸν ὠνό- 60 μοτον Εὐάγγελον εἰσέχοντες , καὶ ἐμίσαν τὸν Φλαυιανὸν 25 τὸν ὡς , καὶ πῶς ἀναμαρτήτως ; ὄγδον , ὅτι καταφρογῶν ἡδούτερον Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ τῶν πα- 65 πικῶν ὑπηταγῶν , καὶ βεβαιῶν πῶς ἀντιόχειας τῇ Φλαυιανῷ . ὅκτον , ὅτι ὁ ἱερώνυμος ἰσχυρῶς κα- 70 ταβάλλει τὸ ἀποκεκρυμμένον καὶ ἀναμαρτήτως τὸν 30 Ῥωμῶν . δέκατον , ὅτι ὁ ὡς Καρ-Θρασύνη Τοπικῇ 75 Συνοδὸς πρὸς αὐτὴν καὶ τῆς δύο Πάπας Ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας ἵνα ἐρεμύσωσιν , ἐξ ὧν πάντων κα- 80 τὰ ὁλοκλήρῳ γίνεται , ὅτι ὁ Ῥώμη μήτε μονάρχης τῆς Ἐκκλησίας , μήτε ἀναμαρτήτως περὶ πῶς πίσειν . 35 85 μήτε ὅτι τῶν Συνοδῶν , ἔπε μόνος ἔπε μετὰ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας . ἐπιλέγειν οἱ αὐτοὶ , ὅτι τὸν Φλαυιανὸν ὁ Ῥώμη ἐδικαίωσεν , ἄρα καὶ Θεολόγος 90 Ἐπίσκοπος εἰς πῶς Ἐκκλησίαν . ἀλλὰ ῥητοῖς , ἡ γὰρ 95 δὲ αὐτὸν ἐδικαίωσεν , οἱ δὲ Πάπαι μετὰ τὸ πολλοῖς 40 90 100 105 110 115 120 125 130 135 140 145 150 155 160 165 170 175 180 185 190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240 245 250 255 260 265 270 275 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995 1000 1005 1010 1015 1020 1025 1030 1035 1040 1045 1050 1055 1060 1065 1070 1075 1080 1085 1090 1095 1100 1105 1110 1115 1120 1125 1130 1135 1140 1145 1150 1155 1160 1165 1170 1175 1180 1185 1190 1195 1200 1205 1210 1215 1220 1225 1230 1235 1240 1245 1250 1255 1260 1265 1270 1275 1280 1285 1290 1295 1300 1305 1310 1315 1320 1325 1330 1335 1340 1345 1350 1355 1360 1365 1370 1375 1380 1385 1390 1395 1400 1405 1410 1415 1420 1425 1430 1435 1440 1445 1450 1455 1460 1465 1470 1475 1480 1485 1490 1495 1500 1505 1510 1515 1520 1525 1530 1535 1540 1545 1550 1555 1560 1565 1570 1575 1580 1585 1590 1595 1600 1605 1610 1615 1620 1625 1630 1635 1640 1645 1650 1655 1660 1665 1670 1675 1680 1685 1690 1695 1700 1705 1710 1715 1720 1725 1730 1735 1740 1745 1750 1755 1760 1765 1770 1775 1780 1785 1790 1795 1800 1805 1810 1815 1820 1825 1830 1835 1840 1845 1850 1855 1860 1865 1870 1875 1880 1885 1890 1895 1900 1905 1910 1915 1920 1925 1930 1935 1940 1945 1950 1955 1960 1965 1970 1975 1980 1985 1990 1995 2000 2005 2010 2015 2020 2025 2030 2035 2040 2045 2050 2055 2060 2065 2070 2075 2080 2085 2090 2095 2100 2105 2110 2115 2120 2125 2130 2135 2140 2145 2150 2155 2160 2165 2170 2175 2180 2185 2190 2195 2200 2205 2210 2215 2220 2225 2230 2235 2240 2245 2250 2255 2260 2265 2270 2275 2280 2285 2290 2295 2300 2305 2310 2315 2320 2325 2330 2335 2340 2345 2350 2355 2360 2365 2370 2375 2380 2385 2390 2395 2400 2405 2410 2415 2420 2425 2430 2435 2440 2445 2450 2455 2460 2465 2470 2475 2480 2485 2490 2495 2500 2505 2510 2515 2520 2525 2530 2535 2540 2545 2550 2555 2560 2565 2570 2575 2580 2585 2590 2595 2600 2605 2610 2615 2620 2625 2630 2635 2640 2645 2650 2655 2660 2665 2670 2675 2680 2685 2690 2695 2700 2705 2710 2715 2720 2725 2730 2735 2740 2745 2750 2755 2760 2765 2770 2775 2780 2785 2790 2795 2800 2805 2810 2815 2820 2825 2830 2835 2840 2845 2850 2855 2860 2865 2870 2875 2880 2885 2890 2895 2900 2905 2910 2915 2920 2925 2930 2935 2940 2945 2950 2955 2960 2965 2970 2975 2980 2985 2990 2995 3000 3005 3010 3015 3020 3025 3030 3035 3040 3045 3050 3055 3060 3065 3070 3075 3080 3085 3090 3095 3100 3105 3110 3115 3120 3125 3130 3135 3140 3145 3150 3155 3160 3165 3170 3175 3180 3185 3190 3195 3200 3205 3210 3215 3220 3225 3230 3235 3240 3245 3250 3255 3260 3265 3270 3275 3280 3285 3290 3295 3300 3305 3310 3315 3320 3325 3330 3335 3340 3345 3350 3355 3360 3365 3370 3375 3380 3385 3390 3395 3400 3405 3410 3415 3420 3425 3430 3435 3440 3445 3450 3455 3460 3465 3470 3475 3480 3485 3490 3495 3500 3505 3510 3515 3520 3525 3530 3535 3540 3545 3550 3555 3560 3565 3570 3575 3580 3585 3590 3595 3600 3605 3610 3615 3620 3625 3630 3635 3640 3645 3650 3655 3660 3665 3670 3675 3680 3685 3690 3695 3700 3705 3710 3715 3720 3725 3730 3735 3740 3745 3750 3755 3760 3765 3770 3775 3780 3785 3790 3795 3800 3805 3810 3815 3820 3825 3830 3835 3840 3845 3850 3855 3860 3865 3870 3875 3880 3885 3890 3895 3900 3905 3910 3915 3920 3925 3930 3935 3940 3945 3950 3955 3960 3965 3970 3975 3980 3985 3990 3995 4000 4005 4010 4015 4020 4025 4030 4035 4040 4045 4050 4055 4060 4065 4070 4075 4080 4085 4090 4095 4100 4105 4110 4115 4120 4125 4130 4135 4140 4145 4150 4155 4160 4165 4170 4175 4180 4185 4190 4195 4200 4205 4210 4215 4220 4225 4230 4235 4240 4245 4250 4255 4260 4265 4270 4275 4280 4285 4290 4295 4300 4305 4310 4315 4320 4325 4330 4335 4340 4345 4350 4355 4360 4365 4370 4375 4380 4385 4390 4395 4400 4405 4410 4415 4420 4425 4430 4435 4440 4445 4450 4455 4460 4465 4470 4475 4480 4485 4490 4495 4500 4505 4510 4515 4520 4525 4530 4535 4540 4545 4550 4555 4560 4565 4570 4575 4580 4585 4590 4595 4600 4605 4610 4615 4620 4625 4630 4635 4640 4645 4650 4655 4660 4665 4670 4675 4680 4685 4690 4695 4700 4705 4710 4715 4720 4725 4730 4735 4740 4745 4750 4755 4760 4765 4770 4775 4780 4785 4790 4795 4800 4805 4810 4815 4820 4825 4830 4835 4840 4845 4850 4855 4860 4865 4870 4875 4880 4885 4890 4895 4900 4905 4910 4915 4920 4925 4930 4935 4940 4945 4950 4955 4960 4965 4970 4975 4980 4985 4990 4995 5000 5005 5010 5015 5020 5025 5030 5035 5040 5045 5050 5055 5060 5065 5070 5075 5080 5085 5090 5095 5100 5105 5110 5115 5120 5125 5130 5135 5140 5145 5150 5155 5160 5165 5170 5175 5180 5185 5190 5195 5200 5205 5210 5215 5220 5225 5230 5235 5240 5245 5250 5255 5260 5265 5270 5275 5280 5285 5290 5295 5300 5305 5310 5315 5320 5325 5330 5335 5340 5345 5350 5355 5360 5365 5370 5375 5380 5385 5390 5395 5400 5405 5410 5415 5420 5425 5430 5435 5440 5445 5450 5455 5460 5465 5470 5475 5480 5485 5490 5495 5500 5505 5510 5515 5520 5525 5530 5535 5540 5545 5550 5555 5560 5565 5570 5575 5580 5585 5590 5595 5600 5605 5610 5615 5620 5625 5630 5635 5640 5645 5650 5655 5660 5665 5670 5675 5680 5685 5690 5695 5700 5705 5710 5715 5720 5725 5730 5735 5740 5745 5750 5755 5760 5765 5770 5775 5780 5785 5790 5795 5800 5805 5810 5815 5820 5825 5830 5835 5840 5845 5850 5855 5860 5865 5870 5875 5880 5885 5890 5895 5900 5905 5910 5915 5920 5925 5930 5935 5940 5945 5950 5955 5960 5965 5970 5975 5980 5985 5990 5995 6000 6005 6010 6015 6020 6025 6030 6035 6040 6045 6050 6055 6060 6065 6070 6075 6080 6085 6090 6095 6100 6105 6110 6115 6120 6125 6130 6135 6140 6145 6150 6155 6160 6165 6170 6175 6180 6185 6190 6195 6200 6205 6210 6215 6220 6225 6230 6235 6240 6245 6250 6255 6260 6265 6270 6275 6280 6285 6290 6295 6300 6305 6310 6315 6320 6325 6330 6335 6340 6345 6350 6355 6360 6365 6370 6375 6380 6385 6390 6395 6400 6405 6410 6415 6420 6425 6430 6435 6440 6445 6450 6455 6460 6465 6470 6475 6480 6485 6490 6495 6500 6505 6510 6515 6520 6525 6530 6535 6540 6545 6550 6555 6560 6565 6570 6575 6580 6585 6590 6595 6600 6605 6610 6615 6620 6625 6630 6635 6640 6645 6650 6655 6660 6665 6670 6675 6680 6685 6690 6695 6700 6705 6710 6715 6720 6725 6730 6735 6740 6745 6750 6755 6760 6765 6770 6775 6780 6785 6790 6795 6800 6805 6810 6815 6820 6825 6830 6835 6840 6845 6850 6855 6860 6865 6870 6875 6880 6885 6890 6895 6900 6905 6910 6915 6920 6925 6930 6935 6940 6945 6950 6955 6960 6965 6970 6975 6980 6985 6990 6995 7000 7005 7010 7015 7020 7025 7030 7035 7040 7045 7050 7055 7060 7065 7070 7075 7080 7085 7090 7095 7100 7105 7110 7115 7120 7125 7130 7135 7140 7145 7150 7155 7160 7165 7170 7175 7180 7185 7190 7195 7200 7205 7210 7215 7220 7225 7230 7235 7240 7245 7250 7255 7260 7265 7270 7275 7280 7285 7290 7295 7300 7305 7310 7315 7320 7325 7330 7335 7340 7345 7350 7355 7360 7365 7370 7375 7380 7385 7390 7395 7400 7405 7410 7415 7420 7425 7430 7435 7440 7445 7450 7455 7460 7465 7470 7475 7480 7485 7490 7495 7500 7505 7510 7515 7520 7525 7530 7535 7540 7545 7550 7555 7560 7565 7570 7575 7580 7585 7590 7595 7600 7605 7610 7615 7620 7625 7630 7635 7640 7645 7650 7655 7660 7665 7670 7675 7680 7685 7690 7695 7700 7705 7710 7715 7720 7725 7730 7735 7740 7745 7750 7755 7760 7765 7770 7775 7780 7785 7790 7795 7800 7805 7810 7815 7820 7825 7830 7835 7840 7845 7850 7855 7860 7865 7870 7875 7880 7885 7890 7895 7900 7905 7910 7915 7920 7925 7930 7935 7940 7945 7950 7955 7960 7965 7970 7975 7980 7985 7990 7995 8000 8005 8010 8015 8020 8025 8030 8035 8040 8045 8050 8055 8060 8065 8070 8075 8080 8085 8090 8095 8100 8105 8110 8115 8120 8125 8130 8135 8140 8145 8150 8155 8160 8165 8170 8175 8180 8185 8190 8195 8200 8205 8210 8215 8220 8225 8230 8235 8240 8245 8250 8255 8260 8265 8270 8275 8280 8285 8290 8295 8300 8305 8310 8315 8320 8325 8330 8335 8340 8345 8350 8355 8360 8365 8370 8375 8380 8385 8390 8395 8400 8405 8410 8415 8420 8425 8430 8435 8440 8445 8450 8455 8460 8465 8470 8475 8480 8485 8490 8495 8500 8505 8510 8515 8520 8525 8530 8535 8540 8545 8550 8555 8560 8565 8570 8575 8580 8585 8590 8595 8600 8605 8610 8615 8620 8625 8630 8635 8640 8645 8650 8655 8660 8665 8670 8675 8680 8685 8690 8695 8700 8705 8710 8715 8720 8725 8730 8735 8740 8745 8750 8755 8760 8765 8770 8775 8780 8785 8790 8795 8800 8805 8810 8815 8820 8825 8830 8835 8840 8845 8850 8855 8860 8865 8870 8875 8880 8885 8890 8895 8900 8905 8910 8915 8920 8925 8930 8935 8940 8945 8950 8955 8960 8965 8970 8975 8980 8985 8990 8995 9000 9005 9010 9015 9020 9025 9030 9035 9040 9045 9050 9055 9060 9065 9070 9075 9080 9085 9090 9095 9100 9105 9110 9115 9120 9125 9130 9135 9140 9145 9150 9155 9160 9165 9170 9175 9180 9185 9190 9195 9200 9205 9210 9215 9220 9225 9230 9235 9240 9245 9250 9255 9260 9265 9270 9275 9280 9285 9290 9295 9300 9305 9310 9315 9320 9325 9330 9335 9340 9345 9350 9355 9360 93

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶ Ἱεροσολύμων θῆς Κυρίλλου, καὶ τῆς διττῆς καθαρῆς αὐτῶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων, καὶ τῶν τίνων κεχαρτηνότης, καὶ ὅπως ἔχε ποτὲ περὶ τῶν πίπν, καὶ περὶ Ἐπισκόπων Λίβητικῶν Θεοδοσίων τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Εἰ καὶ ἔπορευ ἀντιφω ἱκανῶς περὶ τῶν ἀγίων
20 Κυρίλλου, ὅμως τὰ ἱκανῶς ἐρημῶς ἐκεί, πρὸ
ἡμερῶν νῦν. γράφει ὁ Θεοδώριτος λόγῳ δούτῳ,
κεφαλαιῶν εἰκοσῶ, ὅτι μετὰ τὸν ὁμολογητὴν
Μάξιμον Κυρίλλου τῆς Ἐπισκοπικῆς χάριτος ἤξιω-
θη, τῶν ὑποσολικῶν δογματῶν πρὸς τὸν ὑπερ-
25 μαχῶν, ἀλλ' ὁ Καίσαρ Ἀκάκιος μαχόμενος αὐ-
τῇ, καὶ ἔχων συνεργεῖς τινὰς ὁμοδόξους αὐτῷ,
καθῆλε τὸν Κύριλλον, καὶ δὴ καὶ ἐφυγάδυσεν.
ἐπὶ δὲ τῷ Ἀντιόχειαν ἡνώχλα ἡ λύπη τῶν Ἀνο-
μοίων, ἀπῆλθον ὁ Κύριλλος εἰς Διδώδρον τὸν Ταρ-
30 σῶ, ὅθεν πέμψαντες τῷ Ἀκακίῳ πλὴν καθάρι-
σιν, εἰς ἃς ἐκείνους ἐνομιώθη, μή τι μὲν εἰς τὸν ὡς
Σελούκιον Συνοδόν. ἔθεν εἰς τὸν γονομήνῳ ἐν
Βυζαντίῳ ὑπὸ τῶν περὶ Ἀκακίον καὶ Εὐδόξιον
ἀρετικῶν τῶν ποντήκων Ἐπισκόπων Σύ-
35 νοδον, ὅπῃ παρεσίει τῷ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ὁ
Κύριλλος, λέγει ὁ Σαζόμενος βιβλίῳ τετάρτῳ κε-
φαλαιῶν εἰκοσῶ ἑβδόμῳ ὡς ὑποσολικῶς θρόνῳ ἡ-
γέμενος διεφέρετο Ἀκακίῳ, ἐγκαλῶν αὐτῷ ὡς
πρεσβύοντι τῷ Ἀνόμοιῳ, ὁ Ἀκάκιος ὅμως ἐγκαλῶν τῷ
30 Κυρίλλῳ ὡς λέγουσι τὸν τῶν τῷ Πατρὶ Ὁμοούσιον,
καὶ πλάσας καὶ ἄλλας αἰτίας, ὡς ἔπορευ ἀντιφω,
καθῆρκε πάλιν τὸν αὐθροπον τῷ Θεῷ. ἡ δού-
τέρα ὅμως Οἰκουμενικὴ Συνοδος εἰς τὸν Ἱππολὶτον
αὐτῆς γράφει τῷ μακαρίῳ Δαμάσῳ καὶ τοῖς περὶ
35 αὐτῶν Ἐπισκόποις καὶ λέγει, ὅτι γινώσκεις Ἐπισκο-
πον Ἱεροσολύμων τὸν Κύριλλον κανονικῶς πρὸς τῶν
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κεχαρτηθῶτα πάλιν, καὶ πλάσας

πρὸς τῶν Ἀρμενίων ἐν διαφορῇ τοῖς ἀθλήσαν-
τάς τινες λέγουσι, ὅτι ἐχρησμένη ὑπὸ Λίβε-
ρτιανῶν, ἐπαθὲν ἐπὶ γνώμῃ ἡνίων, ὅτι ὁ Καίσαρ Ἀ-
κάκιος καὶ τινες Ἀρμενιοὶ τῆς Παλαιστίνης Ἐπίσκοποι
ἐκβαλόντες τὸν ὁμολογητὴν Μάξιμον, αὐτῶν ἡ-
γαγόν κεχαρτησάτες τὸν Κύριλλον, τῷ δὲ λέγει
ἡ ἐβδόμη Συνοδος εἰς τὸν πρῶτον αὐτῆς πρῶτον,
καταπολεθῆσασα τῇ Νύκτι Γρηγορίῳ, γράφει γάρ
ὅτι ὁ Ἀκάκιος καὶ Πατρίφίλος Μάξιμον ἐξώσαντες,
Κύριλλον ὑποκατέστησαν. ὁ δὲ Νύκτι γράφει εἰς
τὸ ἐγκώμιον τῷ ἁγίῳ Στεφάνῳ, καὶ ὁ Συμεὼν
εἰς τὸ ἱστορικὸν αὐτῷ, ὅτι ὁ Κύριλλος ἐκ μεταμε-
λίας πρὸς τὴν Ὁμοούσιαν, ὅπως ὅμως ἀπὸ τῆς
φύσεως τῶν περὶ Ἀκακίον λέγοντας τῷ Ἀνό-
μοιῳ, καὶ σωπῆσαι Σιλβανῶ τῷ Ταρσῶ, καὶ
ταῖς περὶ αὐτῶν, οἵτινες καὶ τοὶ δεχόμενοι τὸν Θεό-
τητα τῷ τῷ, ἔλεγον τὸ καὶ ἑστῶν ὅμοιον,
ἐκ ἐδέχοντο δὲ τὸ Ὁμοούσιον, ἐν τῇ τῷ Σελού-
κιον συνεδρίῳ ἔως ἤκουσε, ὅμως εἰ καὶ ἡ μαρ-
τυρία τῆς παρῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς εἰς τὸν Ἀ-
ξιοπιστοτέρῳ, καὶ Θεοδώριτος καὶ ὁ Ἑρμῆας συμ-
μαρτυροῦντι αὐτῇ περὶ τῷ Κυρίλλῳ, πλὴν καὶ
ὑπόθετον εἰς καὶ ὡς ἦν λέγουσι ἐκ μεταμε-
λίας Θεοδοσίου τῷ Ὁμοούσιῳ, καὶ ὑπὸ Λίβε-
ρτιανῶν κεχαρτηνότης, λέγουσι ὅτι πολλὰ καὶ ἄλλα
κατὰ τῶν τοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἐδέξατο, ὡς
φαίνεται εἰς τὸ νόμιμον, καὶ ἡ ἐβδόμη Οἰκ-
ουμενικὴ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς πρῶτῃ μαρτυρεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΟΝ Β'.

Περὶ Ἐπισκόπων ἀποβληθέντων τῶν Ἐπισκοπῶν, καὶ πάλιν δεκτῶν γονομήνῳ κατὰ ὁ Ἱεροσολύμων Κύριλλος.

Ἀλλὰ καὶ τῷ τῷ τὸν ἁγίον Κύριλλον ἐξωθῆναι τῷ
θρόνῳ, συνέβη πολλὰ καὶ εἰς τὸν μέγαν Ἀ-
45 θανάσιον. καὶ Εὐτύχιος ὁ Νικομηδείας καὶ Θεό-
γνις κλητῶς καθαρῆς ὑπὸ τῆς πρώτης
Συνοδῆς, ἔδωκεν ὑπερὶν βιβλία ὁμολογίας τοῖς
κερυφαίοις τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἔλαβον πάλιν τὰς
θρόνους αὐτῶν ὡς ἔρητον ἀντιφω. τὸν Ἀγκύρας
50 Μακάριον ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει καθῆλε Συνοδος,
ἀλλ' ἡ ἐν Σαρδικῇ διηρώσασα, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν
θρόνον αὐτῷ. ἐξορίζεται ὑπὸ τῷ διπλῷ Ἀναστα-
σίῳ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἑλίας, καὶ ἀν-
τιχερτηνότης ὁ Ἰωάννης, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο αἱ.
ὁ μέγας Ἰωαννῆς ἐξώρισεν, εἰς Ἀμάσειον τὸν

Εὐτύχιον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀντιστήριξε τὸν
ὑποκλεισάμενον Ἀντιοχείας Ἰωάννην, καὶ μετὰ δέ-
δεκα χρόνους ὑπὸ Ἰωάννην ἔλαβε τὸν θρόνον αὐτῷ
πάλιν ὁ Εὐτύχιος. ὁ ἱερός Ἀναστάσιος ἐξωθῆς
ὑπὸ Ἀντιοχείας ὑπὸ Ἰωαννῆν, μετὰ εἰκοσιτέσσα-
ρα ἔτη ὑποθανόντος τῷ Θεοδοσίῳ Γρηγορίῳ, ἔλα-
βε τὸν θρόνον. καὶ αὐτίς μετὰ Ἰγνατίου λαμ-
βῶν τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. ἔτω καὶ
μετὰ Χρυσόστομον ὁ Ἀργάκιος καὶ Ἀπικῆς, ἀ-
λλὰ καὶ τὰς δύο ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει ὡς ἁγίους,
ὡς μαρτυρεῖ τὸ κοινὸν Μηνολόγιον τῆς Ἐκκλησίας.
ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ Καλλίνικον τὸν τυφλωθέντα ὑπὸ
τῷ Εἰρημῇ πρὸς χειρὶν Κυρίου ὁ ἐξ Ἀμάσειδος
τῶν

254

τῶν Ῥώμης Σιλβέριον ἐξωθῆναι ὁ Βελισάριος, καὶ ἐχρηστανήθη Βιχίλιος, ἀλλὰ πᾶντες δεκτοί. καὶ καὶ τῷ Πάπα τῆς Ῥώμης Λιβερτίου ἐκβληθέντος, ἐχρηστανήθη Φίληξ ὑπὸ Ἀκακίου Παλαστίνης καὶ ἄλλων Ἀρειανῶν, καὶ μετὰ δύο ἔτη πάλιν λαμβάνει τὸν θρόνον αὐτῷ ὁ Λιβέρτιος συνθέμενος τῷ Ἀρειανισμῷ. καὶ Φίληξ ὁ ὑπὸ Ἀρειανῶν χειροτονηθεὶς σιωπῇ μετὰ πλὴν ἐκείνου Λιβέρτιου ἔσπευθε θρόνον. τὸ ὡριγόνος ἐξωστρέψε τῆς Ἐκκλησίας ὡς βλασφημία ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείας Ἡερα-

κλά, ἀλλὰ τὸ κοινῶν εἶναι αὐτῷ πορρομένη εἰς Συρίαν ὁ Ἐπίσκοπος Θεμάδος Ἀρμενίου καὶ ἡρῆθη, καὶ αὐτεσκήθη Φίλιππος, ὡς ἀκλήτως ὅμως ὁ Πάπας Ἡερακλᾶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως, συνεχώρησε τῷ Ἀρμενίῳ τὸ ἀμάκτιμον, καὶ ὡς ῥισον εἶναι καὶ τὸς δύο ἐκεῖ Ἐπισκόπους, καὶ περὶ ὁ μακάριος Φίλιππος ἦν ἐν ὑπέρει ταξίᾳ εἰς τέλος τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρμενίου, καὶ ἄλλα τοιαῦτα σιωπῇ, ἅπερ ἰδὲ διασπαρύνει εἰς τὴν παρῶσαν βίβλον. καὶ ταῦτα περὶ τοῦ ἡμετέρου Κυρίου. 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἀρχιερατείας Ἰωάννης, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῷ, καὶ τῷ πρὸ αὐτοῦ Κυρίῳ. καὶ περὶ ὧν εἶδον ὁ Βασιλεὺς Ἀρκάδιος σημείων πολεμῶν Πέτρους.

Ημεῖς ἐθέσομεν ἀθλητῆς ἀθλητῇ τῷ ἀγίῳ Κυρίῳ Ἰωάννῃ οὐλοῦντος ὁ ἑλίκων τῶν Χερίτων, ὁ Παρνασσὸς τῶν Μεσῶν, τὸ χρυσεύμεν ὁ Φίλιος καὶ σύγχευρος, ὅστις ἔζησεν εἰς τὸν θρόνον χρόνους δεκάεξ, κατὰ δὲ τὸς πλείονας ἰσορικός ἐκπλ καὶ ἐνεία, ὡς καὶ ὁ κύριος τριάντα καὶ ἐνεία χρόνους, βασιλεύοντος Ἀρκαδίου, ὅστις πολεμῶν

ἐναντίον τῶν Περσῶν, εἶδον εἰς ἀρμυνήματα τῆς μελλόντος αὐτῷ νίκης ἐναερίες Ἰωάννης σαρῆς εἰς τὰ ἐνδύματα τῶν στρατιωτῶν σσημασμένους, ὅθου προσέταξε τοῖς μονιταρίοις ἐτυπῶν τὸν ζωοποιόν Σταυρὸν εἰς τὰ νομίσματα αὐτῷ πρὸς μνήμην θείαν καὶ ζῶσαν καὶ ἀθάνατον. 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ γόους τοῦ Ἱερωνύμου, καὶ τοῦ ἐν ᾧ οἰκήσας συνεγράψατο καὶ ἀπέθανε τόπῳ, καὶ τῆς πρὸ ταχυλώσεως ὁπσημένης αὐτῷ, καὶ ὧν ἔζησεν ἔτι.

Εμνήθημεν αὐτῶν τῶν ἀγίων Ἱερωνύμου, ὅμως λέγουσιν περὶ αὐτοῦ πλατύτερον, ὅτι ἦν τὸ γόος Δαλματίας, ἀπῆλθε δὲ καὶ κατέκησεν εἰς τὴν Βηθλεέμ, καὶ ἐκεῖ σιωπῇ γράψον, ἐκεῖ ἡσκήτουςον, ἐκεῖ ἐθεολόγησεν, ἐκεῖ ἐνομήθη. ὅθου καὶ σφάλασιν ὅσαι λῆγαν αὐτὸν διδάτκαλον Δυτικόν, ὅτι καὶ περὶ καὶ ἄλλα τῷ Θεῷ Ἐκκλησίᾳ ἐδικρίνα κατὰ τὴν ἐσέβαιν ἰσχυρῶν, σκύθων, Ἑλλήνων, ἡ βαρβαρῶν, ὅτε Ἀνατολικὸς καὶ Δυτικὸς διδασκάλους λέγει, ἀλλ' ἀπλῶς ἀγίους πατέρας καὶ διδασκάλους, ὅταν ὅμως διηγῆται τὸς τόπους τῶν ἀγίων, ὁ Ἱερωνύμος Ἀνατολικὸς ῥηθῆναι, καὶ Ἱερουσολυμίτης μάλλον ἢ Δυτικὸς, καθὼς καὶ ὁ Ἀνυατίνος Ἀφρικανὸς καὶ ἐκ Δυτικῶν, καὶ Δυτικῶν ἀγίους. ὡς δὲ ὁ ἀγιος πελάδων γλωσσῶν εἰδήμων, ὅθου καὶ πανταγλωσσος ἐκλήθη, διότι πρὸς τῇ Ἑβραϊκῇ διαλέκτῳ ἔγι-

νωσκε πλὴν Ἀπτινικῶν εἰς τὸ ἄκρον, καὶ πλὴν Ἑλλήνων, ὡς μαθητῆς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου γυνόμιθα, καὶ ἐκείνῳ τῶν καλδαίων τῶν Περσῶν, καὶ τῶν Μήδων γέρον ἄνθρωπον ἔμαθον. ἔζησε γὰρ χρόνους ἐννεηκονταεπταί, ἐτάρη δὲ εἰς τὴν ἀγίαν Βηθλεέμ ὅπου τόπος χρόνους ἡσκήτουςον, ὡς γράφει ὁ Μαρκελῖνος ἐν τῷ χρονικῶν αὐτοῦ, καὶ ἄρκει τὸ Ἑβραϊκόν τῷ κασιμαῖ πρὸς διηγετικὸς ἐφύμνιον, λέγει γὰρ, ὅντως Ἱερωνύμος τῶν Ἱεροδόξων ὁ καθηγητῆς, καὶ τὰ συγγράμματα λαμπρῶς σιῶς Θεῶν λαμπράτες ἀνήμερῶν, καὶ φέγγουσιν ὡς ἡλιακαὶ ἀκτῖνες ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς εἰς εἰς τὴν Δύσιν. ὅπως ὁ ἀγιος ἔλεγον, αἰχμῶμαι γέρον ὡς ῥαυτὸς οὐρα συνέγραψα νέος, ὡς λαβὼν ἐν γήρατι γνῶσιν ἀκριβεστέραν τῶν πραγμάτων. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συμβεβηκότων μεταξὺ Ἰωάννης Ἱερουσολύμων καὶ Ἱερωνύμου σκανδάλων, καὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν, καὶ τῶν ἐκαστέρων καθ' ἑκάστην ἐπιστολῶν, καὶ ὧν παθητικῶς κατὰ τῆς ἀξίας τοῦ θρόνου τῶν Ἱερουσολύμων ὁ Ἱερωνύμος ἔγραψε. καὶ ὅτι τὸ εἶναι τὴν Καισάρειαν Μητροπόλιν τῆς Παλαιστίνης, καὶ ὑποκείμεναι αὐτῇ

αὐτῇ τὸν ἱεροσολύμων ἐφύρεμά ἐστιν Ἀκακίᾳ τῇ τυφλῇ . ὁκδὲ τῶν ἐνταῦθα ῥητῶν τῷ ἱερωνύμῳ , καὶ ὁκ
ὡς ἀφ' ἐξουσίας οἰχέται τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῷ Ῥώμῳ .

Συνέβη δὲ σκάνδαλον μεταξὺ τῷ ἱεροσολύμων
9 Ἰωάννῃ καὶ τῷ ἱερωνύμῳ , ὅσοι ὑπὲρ πί-
στεως , ὅσον ὑπὲρ ἐκκλησιαστικῆς τιμῆς καταστάσεως ,
διότι καὶ εἰς τὰ λαμπρὰ πρόσωπα μεσιτεύει ὡς ἀν-
θρώπινα δῆθον καὶ πῆλιν . κοινότερος παχὺς τε
καὶ βορβορώδης ἀναθυμιάσεως . Δὲ ταπεινοσύνης
10 ὑπόθεσιν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος εὐδαίειν , ὥστε
γὰρ ἀνδρ' εὖπερ , καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν ἡμέρα μία . διὸ
Γρηγόριος ὁ Νύκτας γράφων πρὸς Φλαυϊανὸν καὶ
τῷ Καισαρείᾳ Ἐλλαδίᾳ ὑπερφανούτουτος κατ'
αὐτῶν , λέγει , εἰ δὲ πῶς ἀληθῆς τις ἐπιζητοῖ τῆς
15 ψυχῆς ἐλευθερίαν τε καὶ εὐγένειαν , ὁπίσης δέλοι
τῆς ἁμαρτίας ἀμφοτέρω , ὁπίσης τῶν αἰσθητῶν τοῖς
ἀμαρτίας δεόμεθα . ὅθεν καὶ οἱ ἱερωνύμοι εἰ συ-
νάθισεν κατακρίνειν τὰς Ἀνατολικὰς , καὶ γίνεσθαι
αὐτὰς εἰς μερικὰ σκάνδαλα , πάλιν ῥῖνα ἀκατη-
20 γόρητος , ἐπεὶ δὲ ἐν πᾶσι τοῖς λοιποῖς ὡς ἀνεπίλη-
πτον , ὅθεν καὶ ἅγιος . καὶ λατὸν ἐστῆλθον εἰς
τὰς δύο τέττας ἀγίας ἐπιστῆς καὶ μῆνις , ἵν' ἄπω
καὶ ὡς ἀλόγως , περὶ μιᾶς χερουσίας ἢ πεπε-
παίκεν ὁ ἱερεὺς ἐπιφανέτω εἰς τὰ ὅρα τῶν ἱεροσο-
25 λύμων ἀδελφῶν καὶ ὡς γὰρ γνώμῃ τῷ Πατριάρχῃ Ἰω-
άννῃ . ὁ ἐπιφανέτω εἰλεγον ἐν ἀκακίᾳ πεποιηκότας
τῷ καὶ πῶς ἐμνήσθην τῆς Κύπρου τῆς πατρὸς
αὐτῶν , ὅπως ἀκωλύτως ἐχαιρομένην ὅσα Ἀρχιε-
ρεῖς ἤρχοντο ὑπὸ ἑξῆς Ἐπαρχίας . ὁ Ἰωάννης ἐκα-
30 τελέχετο τῷ καὶ ἔλεγον εἶναι ὡς καὶ κανόνας καὶ
ἐξῶ τῶν ὁρίων , ὅθεν καὶ πῶς χερουσίας μὴ εἶναι
κανονικὴν . ὁ χερουσιανὸς δὲ ἔτυχον εἶναι ἀδελφὸς
τῷ ἱερωνύμῳ Παυλινίαν δὲ τῷ ὀνόματι , νεανίσκος
βραχύτις , καὶ πῶς αὐτῇ τῆς ἡλικίας ἀκμάζων τῷ
35 πρῶτον . ἀπ' οὗτος ἤλθοσαν εἰς ἁλὸς , τί τὰ πο-
δα , κατηγορηθῇ ὁ Ἰωάννης ὡς ὑπερεκτασίης τῶν
δογματῶν τῷ ὀργάνῳ , καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοί ,
καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ὁ χρυσόσομος . ὁ μόνον ὑπὸ τῷ
Θεοφίλῳ , ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῷ ἱερῷ ἐπιφανίῳ , ὅστις
40 μετὰ τέτταρτος πρῶτον σκάνδαλόν ἐστιν . Δὲ πῶς χερ-
ουσιανὸν ἢ πεποιήσε πρὸς πῶς ὁρῶν , ὑποπί-
πτεται πῶς Κωνσταντινουπόλεως , πεφασσζόμενος τῷ
ἦναι δῆθον ὀργάνῳ τῶν χρυσόσομων . ἐσάληθη
σαν λοιπὸν γράμματα ὅσοι ὑπὸ τῷ Ἰωάννῃ τῷ
45 ἱεροσολύμων εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας Θεόφιλον καὶ εἰς
τὸν Ῥώμῳ Σιρίκιον , ὅσον καὶ ὑπὸ τῷ ἱερωνύμῳ
εἰς τὰς αὐτὰς ποιήσας , πλὴν Δὲ τὴν μὴ γνώσκον
αὐτὰς τὰ βῆθαι τῆς ὑποθέσεως , καὶ ἡπίσαντο
τίνα δόξαν εἰσὶν δέξασθαι αὐτοῖς . ὁ Θεόφιλος ὅμως
50 ἔπεισε πρὸς βύτην τινὰ Ἰσίδωρον ὀνόματι ὡς αὐ-
θενεῖται ὅλα τὰ κατ' αὐτῶν . ὁ δὲ Ἰσίδωρος γνῶς τὸ
δύμον , ἀφώρῃ καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν ἱερωνύμον ,
καὶ ἡπίλησεν ἐξορίσθαι αὐτὸν τῶν ἱεροσολύμων ,
εἰ μὴ ἐκώλυσεν αὐτὸν τῆς Ῥωμαίας ἀγίας Παυλίνης
ἡ ἀδελφῆς , ἥτις μεσιτεύσασα ὁκώλυσε τὸν Ἰσι-
δωρον

δωρον τῆς εἰς τὸ ἔργον ἐρμῆς . σημάσαι δὲ ἐκλήτε
τότε ἀπεσταλμένης ἐπιστολῆς τῷ ἱερωνύμῳ διὰ τινὰ
πρῶτον , ὅτι ὁ αὐτὸς λέγει Πάπῃ ἐξίστα τὸν Κύ-
προν ἐπιφανίον , τὸν ἱεροσολύμων , καὶ τὸν Ῥώμῳ
Δάμασκον , καὶ εἰ καὶ Πάπας εἰς καὶ γνήσιον ὄνομα,
ὅς καὶ ἐμαρτύρησεν ἐν τῇ Περσίδι εἰς τῷ Σάπῳρος
τὸν καὶ ἄλλους , ὅπως κοινολογεῖται καὶ εἰς τὰς Ἀρχιερεῖς
ὡς περὶ ἡγορητὸν καὶ ἐπίθετον , καὶ πῶς ἔσω εἰς τὸν
ἄλλον τῶν ἐτρεχόντων μικροὶ καὶ μεγάλοι καὶ ἡσπά-
ζοντο τὰς πόδας τῷ ἀγίῳ ἐπιφανίῳ ὅτε ἐξήλ-
θον εἰς πῶς λιτανείαν μετὰ τῷ Ἰωάννῃ τῷ ἱεροσο-
λύμων , ἐπεὶ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἔλειπον ἀπ' οὐκ ἔτι
θρόνου ὁφθόντου καὶ ἡ δόξα . καὶ δότερον , πῶς
ἐδίδασκον ὁ ἐπιφανέτω ἐμαρτύρησεν τῷ ἱεροσολύμων ,
καὶ ὁ ἱεροσολύμων ἐμαρτύρησεν τῷ ἐπιφανίῳ κατὰ
τῶν ἀνθρωπομορφῶν , ἐνόμιζε γὰρ ὁ ἱεροσολύ-
μων τὸν ἐπιφανίον μετέχειν τῆς Διέσεως τῶν
ἀνθρωπομορφῶν . ὁ μόνον ἐρῶν πρὸς διεικνῶσιν
τῷ Ἰωάννῃ , ὅτι εἰς ὀνόματι ὁ ἐπιφανέτω αὐτὸν
αὐτῶν κεχαριστωμένων , καὶ μεμαρτυμένων , ἐκάλει-
σεν αὐτὸν εἶπαι , μεμαρτυμένων ὡς ὑπὸ τῷ
ἱερωνύμῳ τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸν Ἰωάννῃ ὀγλω-
πότερον τῷ ἀποστόλῳ , τῷ χρυσόπῃ ὀξύτερον ,
τῷ Πλάτῳ σοφώτερον , ὅτις εἰ μὴ ἐδέχθη
πάντα μετασφύσσει πρὸς ἐρῶν , ὅπερ ἐστὶ σοφιστῆς
ἔργον , καὶ ὁ αὐτὸς ἀγία τῷ πάντε ἐφορῶντος
πρὸς ἀλήθειαν , καὶ δὴ καὶ πολέμῳ , τῷ μὴ κρύ-
πτοντι ποτὲ πῶς ἀλήθειαν , ἀλλὰ καὶ ἀκούει αὐτὸν
φανερῶν . πλὴν καὶ ὁ Ἰωάννης σιωπῶν κατὰ
τῶν λεγόντων αὐτὸν ὀργάνῳ ἐκβλίσκειν ὀργάνῳ
κτικόν , ὡς γὰρ ἐν αὐτῷ συκοφαντία , ἐπεὶ δὲ ὡς
ὀργάνῳ . ὀργάνῳ δὲ τῷ βιβλίῳ εἰς τὸν οὐκ ἔτι
τόμον τῆς βιβλιοθήκης τῶν πατέρων . σιωπῶν
καὶ δότερον βιβλίον ὁ αὐτὸς , ὅπερ ἔγραψε πρὸς
καπερῶν τινὰ περὶ μοναδικῆς πολιτείας . ἐπε-
δὴ ὅμως ὁ φράσις τῆς δότερος ταύτης συγγρα-
φῆς φάνεται εἶναι λατίνων σιωπῶν , καὶ μέμνη-
ται καὶ τῷ ὀργάνῳ τῶν Καρμιλιανῶν , ὅπερ
εἰν ὕστερον , δοκεῖ γράφειν ὀργάνῳ με-
ταγενεστέρας εἰς ὄνομα τῷ Ἰωάννῃ . εἰ καὶ τῷ
ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ , ἦται τῷ ἱερωνύμῳ τῷ πρὸς
Παμμάρχιον καὶ αὐτῷ τῷ ἱεροσολύμων Ἰωάννῃ .
σημάσαι πρῶτον , ὅτι ὁ ἐπιφανέτω Πατὴρ τῶν
ἐπισκόπων καλεῖται , ὡς ἐκλήθη καὶ ὁ Ὀσῳ ὑπὸ
τῷ ἀγίῳ Ἀθανασίῳ . δότερον , ὅτι ἐγκαλῶν ὁ
ἱερωνύμος πῶς Ἰωάννῃ πέμψαντι εἰς Θεόφιλον
τὸν Ἀλεξανδρείας πρὸς εἶν κατ' αὐτῶν καὶ τῷ ἐπιφανίῳ ,
εἰ λέγει ὅτι ἔδει αὐτὸν εἰς Ῥώμῳ πέμψαι τῷ πρὸς
σβας πρὸς τὸν καθόλου ἐπίσκοπον , καὶ πάντων
κρίτων καὶ δεσπότην , ὡς λέγει τὸν Πάπῃ εἰ
νῶν Λατῖνοι , ἀλλὰ εἰπὼν τί πρὸς τὸν Ἀλεξαν-
δρείας ἐπίσκοπον ἢ Παλαιστίνῃ πρὸς εἶν , ἐπῆνεγε
πῶς

τῇ Καισάρειαν εἶναι πάσης τῆς Παλαιστίνης μητροπολιν, τῆς Ἀνατολῆς δὲ τῇ Ἀντιόχεια. ἥ ἔν ἔχρηνσε (ὡς Ἰωάννης) πρὸς τὴν Καισάρειαν ἀναφέρειν τὴν κρείν, ἥ ἔπειρ ἔδεισε πορὶ τὸν ἀπαιτῆσαι τὴν κρείν, πρὸς τὴν Ἀντιόχεια ἔδει καθόθωθεν τὰ γραμματά. ὡς αἰετ παπὶς αὐτῷ λέγει ὁ ἱερωσύμος, ἥ ἔπειρ ἔδεισε πορὶ τὸν ἀπαιτῆσαι τὴν κρείν, πρὸς τὴν Ἀντιόχεια ἔδει καθόθωθεν τὰ γραμματά, ἥ λέγει πρὸς τὴν Ρώμην, ὅπερ εἶπον αὐτῷ, εἰ γίνωσκε τὸν Ρώμης Ἐπισκοπον, κοινὸν εἶναι κρείν καὶ μοιάρχην. εἰ γὰρ ὁ γινώσκων κατὰ τὴν Ἰωάννην εἶπον, ὅτι ἔπρεπον εἶναι κρείν εἰς τὸν Καισαρείας, ἥ εἰς τὸν Ἀντιόχεια καὶ εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας, πολλὰ μᾶλλον εἶπον αὐτῷ πρὸς τὸν Ρώμης, εἰ γίνωσκε αὐτὸν ἔχειν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐκ εἶπον, ἐπειδὴ μήτε εἰς τὸν νῦν τῶ ἱερωσύμου ἤλθε ποτε τοῦτον βέβηλον ἀξίωμα, ὡς εἰς ἄλλας τινας τῶ πατέρων, καὶ τὸ ὁμολογεῖ καὶ ἐξ ἑτέρων ῥημάτων τῶ ἱερωσύμου ὡς εἶπον αὐτῷ. τρίτον, ὅτι ἐθελοντὶ παρέλπει τὴν ἀλήθειαν ὁ ἱερωσύμος, τὴν Καισάρειαν εἰπὼν τῆς Παλαιστίνης μητροπολιν, καὶ Ἀλεξάνδρην καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὅπερ οὐτως ἔχει, ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον κεφάλαιον τέταρτον. ὅθεν ἐλαβεῖν τὴν κατάκρισιν, ἐκώλυσε τὸν λόγον, καὶ γὰρ εἰπὼν πρὸς τὸν Ἰωάννην, σὺ ὁ ζῶν τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Κανόνας, καὶ κρείν τὰς Κανόνας τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ περὶ τῶν τῶν ἀποστόλων κληρικῶν τὰς Διατάξεις μετὰ τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν ἰδιοποιεῖσθαι, ἀποκρίναι μοι τί πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον ἢ Παλαιστίνην προσήκει, εἴτε ἐκλόμνος προσεπῆν, ὅτι πρὸς τὸν Καισαρείας ἀνήκει ἡ τῶ Ἱερουσαλὴμ κρείν, ὅτι ἐτόλμησεν εἰπὼν τὸν λόγον ἀπλελυμένως, ἀλλὰ σωφρονιστὴς αὐτὸν, προσέειπε, εἰ μὴ εἰμὴν τὸν λανθάνω, ταῦτα ἐκείνῳ ὀρίζεται, τατέσιν εἰς τὸν ἐν Νικαίᾳ ἑβδόμου Κανόνα. αὐτὸς δὲ ἰδὲ καὶ περὶ τῶν τῶν ἐκλόμων ῥημάτων τῶ δούτερον βιβλίῳ κεφαλαιῷ τετάρτῳ. ἀγωνιστικῶς λίαν εἶπε τὴν Ἀντιόχεια πάσης τῆς Ἀνατολῆς μητροπολιν, καὶ Ἀλεξάνδρην καὶ τῆς Παλαιστίνης, ὅπερ καὶ τὸ ὅτι ἔχοντως ἔχει, ἰδὲ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ γινώσκει ὅτι μόνος καὶ πρῶτος ὁ ἱερωσύμος τὸ εἶπε, καὶ εἰς ἔπειρ. ὅτι δὲ ἡ Καισάρεια μητροπολις ἐστὶ τῆς Παλαιστίνης, καὶ ὁ Ἱερουσαλὴμ ὑποκείται αὐτῇ, ἐφ' ὅσον ἐστὶν Ἀκακίᾳ τῶ τυφλῷ τῶ Ἀθανασίου Εὐσεβίου τῶ Ἀιρετικῷ καὶ μαχομένῳ μετὰ Κυρίλλῳ Ἱερουσαλὴμ περὶ πρωτείας, ὡς εἴρηται ἐν τῇ ἀνω-

τέρῳ περὶ τῶν κεφαλαιῶν, Ἀκακίᾳ λέγει ἐκείνῳ τῶ συγγράμματος Ἀνατολῇ καὶ δύσει καὶ αὐτῷ τῷ παλαιῷ Ρώμῃ, τῶ ὀρθολόγῳ τὸν Διόσκορον καὶ ἀντιστήσαντος τὴν Φίληκα, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαιῷ ἐνδεκάτῳ. Πορὶ τὸν τετακτοῦν δούτερον, ὅτι καὶ ἱερωσύμος προσεπῆν δούτερον κατακαλέσθαι, εἰ καὶ λίαν μεταίως, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι ἡ Ἀντιόχεια μητροπολις ἐστὶ τῆς Ἀνατολῆς μακροτέρῃ, τὸ ῥῆμα, εἰ ἡ Παλαιστίνη οὐκ εἴρηται Ἀνατολή, τὸ δὲ, ὅτι ἐν τῇ ἐρδῇ τοῦ Συνόδου Ἀνατολὴ λέγεται καὶ ἡ Παλαιστίνη καὶ ἡ Ἀγυπτος. πρὸς ταῦτα ὁ ἱερωσύμος ἐν τῇ τῇ Οἰκουμένη μεγαλοφώνως ἔλεγον, ὅτι ἡ Ἱερουσαλὴμ ἀποστολικὴ ἐστὶ θρόνος, καὶ ἐπὶ ὁ Ἱερουσαλὴμ κρείν ἐπὶ τῶ Ἀντιόχεια, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον, κεφάλαιον τέταρτον. ὡς ὁ ἱερωσύμος καὶ Ἀιρετικῷ Ἀκακίᾳ λέγει ἐκλόμῃ, καὶ ἀποστρεφόμενος εἶπε, εἰ ἀπλοῦς καὶ ἡ Ἀντιόχεια τὸν Ἱερουσαλὴμ, ἐπαδὴ μᾶλλον ἀποστρέφεται τὸ ἀντιπαλιν. πέμπτῳ, εἰ ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐστὶ τῆς Ἀνατολῆς, ὡς ὁ Ἐπίσκοπος ἔγραψε κατὰ τὴν Ἰωάννην πρὸς τὸν Ρώμης Ἀρχιερέα. εἰ γὰρ ἔστιν πρῶτος, ὅτι Ρώμης Ἀρχιερέα εἶπον, ἐκλόμῃ Ἐπίσκοπον. δούτερον, ὅτι ὡς ἔγραψεν ὁ Ἐπίσκοπος πρὸς τὸν Ρώμης κατὰ Ἰωάννην, εἰς τὸν Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἐπιφανίᾳ καὶ ἱερωσύμῳ, ὡς δὲ ἐκείνῳ τῷ Ἀλεξανδρείας ἡ τῶ Ἱερουσαλὴμ γραφὴ μοιάρχῃ ἐξέτα, εἰς τὸν ὅτι ἡ τῶ Ἐπιφανίᾳ γραφὴ πρὸς τὸν Ἰωάννην Ἀρχιερέα εὐώκει αὐτῷ καθόλῃ ἐξέτα. ὁ ἔγραψεν δὲ ἀμφότεροι ὅτι Ἐπιφανίᾳ καὶ Ἰωάννης Ἀθὰ τὴν συμπάσαν ἣν ἔχει Ἐκκλησίαν καὶ Ἐκκλησίαν, ὡς εἶπον ἀνωτέρω πολλὰς ἔκταν, ὅτι εἶπον ὁ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας, σὺ μὲν ὡς ἀνθρώπος τῶ Θεοῦ καὶ ἀποστολικῇ κληρικῶν χάριτι ἔχεις φροντίδα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς εἶπον, ὅτι μὲν ὁ Ἀλεξανδρείας ἀχρεὺς ἐστὶν, εἰς αὐτὸν πρὸς τὸν Θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων Ἐκκλησίας, ὅτι δὲ ἀνθρώπος ἐστὶ τῶ Θεοῦ, καὶ ἀποστολικῇ χάριτι κοσμεῖται, ἡ πρὸς τὴν, σὺ φῖς καὶ ζῆλος καὶ κατὰ χρεὶν διατάξεις, διώκει πρὸς τὰς Ἐκκλησίας πολλὰ. καὶ σημειώσαι, ὅτι κατὰ τὸν τὸν τρόπον ἔρχον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φλαυίαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ πατέρες ἀποστολικὴν ἀρετὴν καὶ τὴν μέλειαν ἔχοντες τὴν Ἐκκλησίαν τὸν Ρώμης Ἀντοῦ, εἰ μὲν εἶπον τὰς ἑγχευμένας καὶ τὰς ἀφ' ἑαυτῶν τῆς ὁρθοδόξιας Ἐπιστάτης τῆς Ρώμης γαίτης εἶναι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

50

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀρχιερατείας Πραϋλίας, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ Ἀρχιερατείᾳ αὐτῇ, καὶ τῆς μετ' αὐτὴν Ἀρχιερατείας Ἰεζουαλίας.

Περὶ τῆς περὶ τὴν ἀρετὴν καὶ ἐξ ἑαυτῆς τῆς οικονομίας ἐκείνης ὁ Ἱερουσαλὴμ Ἰωάννης, ἀρχιερατοῦσας ὡς

ὡς ἄπομυ ἔτη εἰκοσενία, ἥ καὶ ἄλλος τελέ-
κοντα, καὶ ἐχρημάτισεν αὐτὸν Πατριάρχης τῆς
ἀγίας πόλεως ὁ Πραϋλίου. κατὰ τὴν ἐπινομίαν
καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, ἵστωρ ὁ Θεοδώριτος βιβλίῳ πέμ-
πῳ κεφαλαίῳ τετακωσὶ ὁ γδὼ, διὰ καὶ τὸν ἥδη κοι-
μηθέντα ἰωάννην καλεῖ θαυμάσιον. σφάλα δὲ τὸ
χρυσικὸν τὸ καλῶς τὸν Πραϋλίον Παυλίον ἐ-

πενομάζον. ἐτάθη εἰς τὸν θρόνον ὁ Πραϋλίου ἔτη
εἰκοσι. ἔπειτα δὲ αὐτὸν διδάσκει μόνον ἐπὶ τῇ
τῆς πλείων ἔτη τῷ ἰωάννῃ. μετὰ δὲ τὸν Πραϋλίον
ἐκαθίσταται τὸν θρόνον ὁ ἱεραρχὶς, ὅς ἦν εἰς τὴν τετ-
τῶ καὶ τεταρτῶ τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, περὶ
ὃ λόγος πολλὰς λέξει παρῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

10 ὅτι ὅτε ὑπὸ τῷ ἱεραρχίᾳ γέγονε Πατριάρχῃ τὰ ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν ψευδοδοξίαν τὴν χιγμα-
παιρητικὴν, ἀλλ' ἦν ἀνέκαθεν κατὰ τὰς πάλαις ἱστορικὰς καὶ κατὰ τὴν ἰστορίαν.

15 Εἰ καὶ ἄπομυ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δεικνύμεν κεφα-
λαίῳ τεταρτῳ τὴν ἱερουσαλήμ εἶναι ἀνέκαθεν Πα-
τριάρχῃ, ἀλλὰ καὶ ἡδη ῥητέον ὅτι ἐκείνο τὸ πρῶτον
τῶν σχισματισταρῶν λεγόμενον, ὡς ὁ ἱεραρχὶς
δοκίμασε πρῶτος ὑπὸ τῷ Πατριάρχῃ ἀξιώ-
ματος, ψευδοῦ ἔπιν, ἐπειδὴ μετὰ τὸν Πατριάρ-
20 χῶν σωματιζόμενος ὑπὸ τὸν ἀρχαίων πατέρων
ὁ ἱεροσολύμων. φησὶ γὰρ ὁ Σωκράτης, τῆς μὲν ὡς
ῥώμῃ Ἐκκλησίας Δάμασος πρῶτος, τῆς δὲ ἱε-
ροσολύμων Ἐκκλησίας ἔνι κύριον ἐκράτει, βι-
βλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ. καὶ ὁ Θεοδώριτος,
25 Ἀλεξανδρείας μὲν κύριον Ἐπίσκοπος ἦν, τῆς
δὲ ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας ἰωάννης ἔχει τὴν ἀπο-
δοξίαν ἀπὸ ἀξιάγραφου, κύριον ἀποδοξάμενος.
τῆς δὲ Ἀντιοχείας Ἀλέξανδρος, λόγῳ πέμπτῳ κε-
φαλαίῳ τετακωσὶ πέμπτῳ. καὶ ἰννοκέντιον βονιφά-
30 νιον, καὶ βονιφάτιον Ζώλμιον, καὶ τῶν Κελε-
στίνος. ὁ ἱεροσολύμοις δὲ μετὰ τὸν θαυμάσιον ἰ-
ωάννην Πραϋλίου τὴν τῆς Ἐκκλησίας ὑπερδύστη καὶ

δεμονίαν, ἀνὴρ τῶν φερώνυμος. ὁ Ἀντιοχείας με-
τὰ τὸν θεὸν Ἀλέξανδρον Θεόδωρος τῆς σωφροσύνης
ὁμαρταρῆς τὴν τῆς Ἐκκλησίας περὶ λαβὴν, Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τετα-
κωσὶ ὁ γδὼ. Τιμοθέου καὶ κυρίου τὸν βίον μετα-
λαξάντων, ἀποδέχεται τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας Θε-
όφιλος, Σωζομένη βιβλίῳ ἐξδόμῳ κεφαλαίῳ
δεκάτῳ πρῶτῳ. ἡγεῖτο δὲ τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας
Σιέριος, τῆς δὲ Κωνσταντινουπόλεως Νεκτάριος,
Θεόφιλος δὲ τῆς ὡς Ἀλεξανδρείας, καὶ Φλαυιανὸς
τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ἰωάννης τῆς ἱεροσολύμων,
Σωζόμενος βιβλίῳ ὁ γδὼ κεφαλαίῳ πρῶτῳ. ὁ εἰς
σημαίνει ὅτι ὁ ἰωάννης ὁ ἱερώλυμος ἔψαχε, ὁ Θεο-
δώριτος ἄπειρα ἀνδρα ἀξιάγραφον καὶ θαυμάσιον. ἔ-
τα ὁ τῶν τῶν ἀποδοξίαν καὶ τὸ ἡγεῖτο, καὶ τὸ πρῶ-
τῶ, καὶ τὸ ἐκράτει, καὶ τὸ ὑπερδύστη ὁνομαζόμενος
ἐν τοῖς λοιποῖς θρόνοις, ὥστε ὁνομαζοῖται καὶ ἐν τῇ
τῆς ἱερουσαλήμ, ἀλλὰ μὴν ἐκείνη ὁνομαζοῖται ἀπὸ τῆς
Πατριάρχῃ ἀξιώματος, ἀπὸ καὶ ὡς αὐτῶν.

31

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

40 Περὶ αὐτοῦ τῆς χρυσοδόμου πρὸς πάντας εἰς τὰ κατὰ χερσὶν ἡθῆ, καὶ ὑπομελείας αὐτῶν ἐν πολλοῖς
τόποις καὶ ἔθνεσιν εἰς ἀνάγειν τὴν ἀίρεσιν καὶ καταστροφῶν τὴν εἰδωλικὴν καὶ, καὶ περὶ τῶν οὐλ-
φίλων ἐπισκόπων τούτων, καὶ ὧν ἔπραξε. καὶ περὶ σκυθῶν καὶ γότῶν ἀσποράς.

45 Ὁ χρυσόδομος ἔμεινεν τὰς κληρικὰς, ἀλλὰ καὶ
τὴν σκυθηρικὴν παρεκίνησε εἰς τὰ κατὰ χερσὶν
ἡθῆ, καὶ ἔμεινεν ἀπὸ τῶν ὅπλων τῆς διανομοῦς
τῶν δεξιῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν. καὶ ἔμεινεν
εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν,
καὶ τὸν Πόντον, καὶ τὴν Θράκην, καὶ εἰς ἄλλας τόπους
90 Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, Θεοδώριτος λόγῳ πέμπτῳ.
καὶ περὶ Ἀιουβικῶν τῶν εἰς τὴν Συρίαν πολλὰ ἔγρα-
ψε τῷ Ἀντιοχείας. καὶ εἰς τὴν Θυνίκην καὶ τὸν Ἀβ-
βυλὸν τινὰς εἰδωλικὰς Νάξας ἀποπομειναινας, κα-
τέστρεψε, καὶ ἔστειλε καὶ Ἀσκητὰς ἀγίους ἀνδρας καὶ
μετέφερε τὰς εἰδωλολάτρεας εἰς οὐσίβειαν, καὶ τὰς

σκύθας, ὅπως πρῶτος ὁ ἱεροσολύμων ἔβριμν ἔπα-
ρε τὸν πόρον τῆς ἀσπείρας ὡς ἀποστολικὸς ἀνδρῶ-
πῶ, καὶ ἔτα πολλοὶ ἄλλοι ὑπὸ τῶν μεγάλων Κων-
σταντίνου ἑγείοντο χερσὶν, ἀλλὰ μαχομένη αὐτοῖς
τῶ βασιλέως οὐάλοπος, ὡς λέγει ὁ Θεοδώριτος βι-
βλίῳ πρῶτῳ κεφαλαίῳ ἐκδομῳ, αἱ γότθοι πα-
ρακωσάμενοι τὸν ἱερεὺς ἐζήτησαν εἰρήνην μετὰ τῶ
οὐάλοπος. ὁ δὲ Ἀρμενὶς Εὐδοκίος Ἐπίσκοπος ὦν
τότε Κωνσταντινουπόλεως, μεταχειροθετῶ τῷ σω-
θῶ τῶν Ἀιρετικῶν ψάλας, ἔπασεν οὐλφίλιν Ἐ-
πίσκοπον γότῶν ἀρπαγίσαι, ἀπὸν ἔδογματων
ἀποφορῶν, ἀλλὰ ματαίαν ἐβρίσκεισθαι τὴν ἀπάτην.
ὁ οὐλ-

253

ὁ οὐλφίλας ὅμως αἱ καὶ ἀρεαίσει, πλὴν τότε τὰς
θῆκας γραφὰς μετίβαλλεν εἰς γλῶσσας πῶν γότθων,
καὶ ἔμαθε τὰς βαρβάρους αὐτὰς κατὰ μέρος τὰ
θῆκα λόγια, ἀλλὰ ὁ χρυσόσομος διδάξας ἡνῶς
πάλιν σκυθῶν ἐκκλητικῶν γλῶσσας καὶ γραμμάτια,
ὑπέσχετο τὰς ἀλλὰς εἰς τὴν κατὰλογον πῶν ὀρθο-
δόξων, ὡς εἰς καὶ πολλὰς πῶν γότθων. ὅτι καὶ
παρ καὶ οἱ κυρίως σκυθῶν κατὰ τὸν τότε τὸ ἀναπαλι-
κὸν τῆς μαυώτιδος, καὶ οἱ γότθοι τὸ δυσκὸν, ἀλλ'

ἐπειδὴ καὶ ἄλλα ἔθνη βορρηνὰ ἐλέγοντο σκυθῶν,
καὶ τὴν πλεονάζοντες καὶ οἱ γότθοι ἤκουον σκυθῶν.
καὶ γότθοι εἰς νῦν χειριστὰς εἰς πᾶν ταυρῶνισον.
καὶ γότθοι μετὰ πῶν βαυθῶν ἐστράτευσαν ἐπὶ
ὀνωρίᾳ καὶ θεοδοσίᾳ κατὰ ἰταλίαν καὶ ἀφρικῆς. 5
λέγει δὲ ὁ περὶ πόλεως γότθικῶν τετάρτη, γότθοι
τετραξίται καλέμενοι Ἀρεαίσι, ποτὶ περὶ πῶν
μαυώτιν ὡς ἰεσινιανῶν Ἀρχιερέων ἤτησαν, ἵσως
τινὲς μέναντες Ἀρεαίσι, καὶ ὀρθὰ ζητήσαντες τῆς.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν πόθεν ἤρξατο ἡ αἰτία, καὶ τίνα τὰ μέρη καὶ εἰς τρεῖς τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας τῆς
Χρυσόσομος ὑπὸ τῆς βασιλείας Εὐδοξίας.

15

Ὁ χρυσόσομος ἐπιμελόμενος πῶν ἐκκλησιαστικῶν
πραγμάτων ὑπερολικῶς, ὑπὸ πολλῶν τῆς τε
συγκλήτης καὶ τῆς κλήρης ἀδίκως διατέτο ἰ-
μέμφετο. ὡς τέτοις ἀναφανῆσαι ὡς λίγυθῶν ἡ
ἀρεαίσι πῶν ἀνθρωπομορφῶν, ἡγωνίσθη κατ'
αὐτῆς ἱκανῶς ὁ ἀλεξανδρείας θεοφίλος, ἀλλ' ἔχων
εἰς ἔχθραν τέσσαρας τινὰς ἀρετῆ καὶ σοφίαν ἀφ'
πρίπουτας Ἀσκητῶν, καὶ συκοφαντήσαντες αὐτὰς
ὡς ἀνθρωπομορφῆτας, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀλλὰς αἰτίας
πλάσας κατ' αὐτῶν, ἠτίμησε καὶ ἀκρινωνήτας πε-
ποίηκε. δόντες δὲ ἐκείνοι τόπον τῇ ὀργῇ, ἀνα-
χωρήσαντες εἰς ἱεροσόλυμα, κατέβησαν εἰς σκυθό-
πολιν, ἔχοντες μετ' αὐτῶν σωμαγωγιστὰς τῆς ἀσκή-
σεως ὀρθοδόξους ἀδελφούς. αἰσθόμενοι δὲ ὅτι ὁ
θεοφίλος συκοφάντως ποιεῖται κατ' αὐτῶν εἰς κων-
σταντινέπολιν, εἰς δὲ δηλονότι ἀνέλθοντες εἰς τὴν βα-
σιλείαν αὐτῶν κατεπῆν, ἀνῆλθον καὶ ἔτι εἰς κων-
σταντινέπολιν, καὶ ὁ χρυσόσομος περιεποιήθη μὴ
ὡς ἡμίσεις ἀδελφοί, καὶ μετέχοντες ἑδωκον αὐτοῖς,
καὶ μὴ καὶ ἐκπαινεῖν αὐτοῖς, ἐπειδὴ ὡς ἐξηγεῖται
ἡσων ἀκρινωνήτοι ὡς τῶν θεοφίλων, ἔγραψεν ὅμως
τῷ θεοφίλῳ ἵνα συγχωρήσῃ αὐτοῖς, ἐπειδὴ καὶ
ἦσαν ὀρθοδόξοι. ὁ θεοφίλος μὴτοι γνώσκων τὸν
χρυσόσομον τῆς ἀληθείας σφοδρῶς ἀντιχόμενον,
καὶ διατέτο μὴ δυνατὸς παύσασθαι τὰς ἀσκη-
τάς, συνέγραψεν ἡρξάτο αἰτίας κατ' αὐτῶν. καὶ
λοιπὸν εἰδὼς ὅτι ἐχρήτο τοῖς ἀρεγόντες συγγράμμασι
πρῶτον μὴ ἐπὶ τῆς αἰτίας καὶ φιλιῇται μετὰ τῷ
ἐπιφανίᾳ κύπρῳ, ὅντος ἐπ' ἀρετῇ διαβεβαιώμενος,
μετ' ἧς εἶχε πολυχρόνιον ἔχθραν δι' ἄλλα, καὶ ἀλλ'
τὸν ἱεροσόλυμων ἰωάννην, ὃν καὶ ἔπεισε καὶ ἡρξάτο
τὰς ἐπισκόπους τῆς κύπρου, καὶ ἀντιμετίστη
τὰ βιβλία τῶν ἀρεγόντες, ἔπειτα καὶ αὐτὸς ὁ θεοφίλος
συνέδοκον πῶν ὑπ' αὐτῷ ἐπισκόπων ἀντιθέτας, πῶν
αὐτῶν τῷ ἐπιφανίᾳ πεποιθῶν. ἔγραψεν ὁ ἐπι-
φάνιος τῷ χρυσόσομῳ ἵνα ποιήσῃ κατὰ τῶν ἀ-
ρεγόντες τὰ ὅμοια, ὁ δὲ ὡς ἐπεσῆκεν ἔτι αὐτῷ ἔτι
τῷ θεοφίλῳ. ἔλθοντες εἰς βυζάντιον ὁ θεοφίλος καὶ

ὁ ἐπιφανίς, καὶ πολλὰ μογήσαντες, ἔδωκον ἑδωκον
κατὰ τῶν χρυσόσομων, μήτε κατὰ πῶν ἀ-
σκητῶν. ἀλλὰ τῶν χρυσόσομων λόγον εἰπόντες κατὰ
πῶν γυναικῶν, ἔπεισαν εἰς γεννάδας πῶν βασι-
λεῶν πιστεύσαι κατ' αὐτῆς ἐρεῖσθαι πῶν λόγον. 20
συνῆλθον ἔνθα εἰς πῶν κληρικῶν αἰμέμφεις, πῶν
κακοποιῶν τὸ μέρος, τῶν θεοφίλων καὶ πῶν λίγυθῶν
ἐπισκόπων ἑδωκον, πῶν ἀσκητῶν ἐπισκόπων καὶ
καθεῖλον ὁ ἄγιος ἡ ἀπέχθη, καὶ τῆς βασιλείας
ἡ λύπη. καὶ ἀλλ' ἔτι τῶν ἡρξάτο συνῆλθον εἰς τὸν 25
ποιν δρυῶν καλέμενον, ὃν καλέσαντες πῶν ἄγιον
καὶ μὴ ἀπαντήσαντες, κατέβησαν. τῶν δὲ εἰσιν
ἄλλοι κατηγόροι αὐτῶν, ἵσως ταῦτα μάλιστα
ὁ ἱερός πατριάρχης ἀναγνώσας πωτικῶς ὡς αὐτῇ. ἐ-
πειδὴ ἔνθα περὶ κληρῶν οἰκουμενικῶν ἐπεκαλεῖται 30
συνῆλθον, ἔδωκον ἔπειτα ἐπισκόπων, πλὴν ὅτι κλη-
ρῶν ἔχ' ὑπὸ ἑαυτοῦ, κατέβησαν αὐτῶν, ἔπειτα ἐξώ-
ρισαν αὐτῶν ὁ βασιλεὺς. ἀλλ' ἔτι ὅντος ὡς τῷ 35
μὴ τῷ βυζάντιον Πόντι, ὁ βασιλεὺς δέησεν τῷ
δῆμῳ, ὡς φησὶ ὁ συνζόμενος, ἡ ἀλλ' φησὶ ὁ 35
νέερα, ἄλλοι ἔδωκον, ὡς λέγει ὁ θεοδώριτος, ἔ-
πειτα πῶν βασιλείαν καὶ ἐπανήγαγον αὐτῶν ὅτι τῆς
ἐξορίας, καὶ εἰσῆλθον εἰς πῶν ἐκκλησίαν. τῶν θεο-
φίλων δὲ καὶ πῶν περὶ αὐτῶν φυγόντων εἰς τὴν ἱταλίαν,
συνῆλθον ὡς κωνσταντινέπολιν ἀμφὶ ἐξήκοντα ἐπί- 40
σκοποι, ἀκυράτεται ὡς τῇ δρυὶ πεπεραγμένῳ, καὶ
τὸν ἰωάννην ἔχον πῶν ἐπισκόπων ἐψηφίσαντες.
ἀλλὰ μετὰ ταῦτα περὶ ἡνῶν ἀνδραγαθῶν τῆς βασιλείας
ἐγγὺς ὅντος τῆς ἐκκλησίας ὁχλαγωγόντων ἡνῶν
δῆθεν εἰς ἡμῶν τῆς βασιλείας, καὶ τῶν χρυσόσο- 45
μων κωλύοντες, ἀνέζωπύρησαν ὁ βασιλεὺς τὸ κατ' αὐτῶν
μῆκος, καὶ συνέδοκον ἐπισκόπων συστήσαντες, κατέβη
πάλιν αὐτῶν ἐπ' αἰτίαν καὶ μόνῃ ὅτι αὐτοῖς ἀφω-
σεως συνέδοκον ἀνέλαβε πῶν ἐπισκόπων, καὶ τέλος
πάντων ἐξώρισαν ἀμεταστρεπῆ, ἅτινα ἰδὲ συνεκά- 50
τες βιβλίῳ ὡς τῷ, καὶ συνζόμενος βιβλίῳ ὀρθο-
καὶ θεοδώριτος λόγῳ πέμψῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν πρῶτον εἰς χορὸν δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν τὴν καὶν ἐμέρισε .

5 **Π**οῖον δὲ πρῶτον εἶαι τὸν μερίσαντα εἰς χορὸν δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν τὴν καὶν, θέλει ὁ Θεοδώριος εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον ὑπαρῆσαι τὸν Φλαυιανὸν τὸν ὕστερον γυναικῶν Ἀνθοχίας, καὶ διόδωρον τὸν γυναικῶν Ταρσῆ, τῷ ψάλλειν αὐτὸς ἀντιφώνως τὰς ψαλ-
10 μὰς τῷ Δαβὶδ εἰς τὴν ὑπὸ Κερκείου τὴν Ἀρκαδίων κατὰ τὴν Ἀνθοχίαν, ὅτε μέρες ὄντας τὰ μελι-
τίχ. ὅμως ὁ Σωκράτης νομίζει τὸν Θεοφώρον ἱγνά-
τιον πρῶτον τῷ πεποινηκῶν, ὅτι ἄσσαν Ἀ-
γέλιον ἐνταχότα. Ἀλλὰ τὴν ἀντιφώνων ὕμνων τὴν
15 ἁγίαν Τελέα ὕμνων, βιβλίῳ ἐκτῷ κεφα-
λαίῳ ὀγδόῳ. ἄλλοι ὅμως τῷ ἀναφέρουσιν εἰς
τὰς Ἑβραίας· τὰς περὶ τὰς τὴν ἐνταχότα θά-
λασσαν, καὶ ἄλλοι πρὸς τὰς παύδας τὰς ἀντι-
φώνων τὸ ὡσαννὰ μετὰ Βαῖων, μέρες δὲ ὁ
20 Σιδῶν ἐφ' αὐτὰ τὴν Βασιλείαν Κωνσταντίνου. ἄλλοι

καὶ ὁ Χρυσόστομος ἐγκρίει αὐτὰ τινὲς παυσιχίδων καὶ ἀντιφώνων, αὐτὸς περὶ τῶν εἰς τὰς τὴν Ἀριετι-
κὰς Ἀρκαδίας τριαυτὰ ὑπὸ Κερκείου, Σωκράτης
βιβλίῳ ἐκτῷ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, καὶ τὸς ὀγδοὺς βι-
βλίῳ ὀγδόῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ. ὁ δὲ Ἀναγνώστης Θεο-
δώρου ἰσχυρῶς, ὅτι Ἀνθίμος καὶ Τιμοκλῆς οἱ ποιηταὶ
τὴν τερπάρων κατὰ Φατείαν διημέθησαν, καὶ ὅσοι
ἦσαν ἐφ' αὐτῶν τὴν ἐν καλληδόνι Σωδῶν, ἦσαν
δοτὴ τῆς Φατείαν τῷ Ἀνθίμῳ, ὅστις Ἀνθίμος ἐξ
ταῦν παυσιχίδων παρεκλόασε γένεσθαι. οἱ δὲ νο-
νοφύσται συνηγόντες μετὰ τῷ Τιμοθέῳ, ὡς πο-
λαὶ εἰν ἡμέρας τὴν τερπάρων. ποῖα δὲ εἰν
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ δεξιὰ καὶ ποῖα τὰ ἀριστερά,
ιδὲ βιβλίῳ δεκάτῳ, μέρες τελέα, κεφαλαίῳ δε-
κάτῳ Παράγραφον αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν, συνηγόντων οἱ τῆς πρὸς τὴν Πάπαν Ἰννοκέντιον ὑπὸ τῆς
25 σοσύμῳ περὶ τῶν συμβάντων αὐτῷ τὸ μοναρχικὸν κείμενον τῷ Ρώμῃ, καὶ περὶ ἀναστάσεως τῆς μο-
ναρχικῆς ἐξουσίας τῷ Ρώμῃ ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπιστολῆς, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν ἐξαχθεὶς, καὶ περὶ
τὰ κύρια τῆς ἐσχάτης κρίσεως τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

30 **Κ**αὶ ὑπὸ τῶν συμβάντων τῷ Χρυσόστομῳ εἰ κα-
πιστῶν ἀποδείξαι δεῖναι τὸ αὐτῶν τῷ Ρώ-
μῃ ἀξίωμα. καὶ δὴ λέγουσιν ὅτι ὁ Χρυσόστομος
ἐπεμψεν αὐτῶν πρὸς τὸν τότε Ρώμῃς Ἐπί-
σκοπον Ἰννοκέντιον, ἐγκαλῶν τῷ Θεοφίλῳ καὶ τῷ
περὶ αὐτῶν ὡς ἀδίκως αὐτὸν κατελθόντι. ἐπαδὴ δὲ
35 οὐκ ἔγραψεν εἰς ἕτερον τινὰ Πατριάρχῳ, ἀλλ'
εἰς μόνον τὸν Ρώμῃς, δηλὸν ὅτι ὁ Ρώμῃς μοναρχ-
κὸς εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς
ταῦτα πρῶτον, ὅτι ἅπαντα ἢ περὶ τὸν Χρυσόστομον
ἀληθῆς ἰστορία τῇ Συνόδῳ καὶ μόνῃ δίδωσι τὸ ἔχον
40 κύριον καὶ τῷ Ρώμῃς, ὅθεν φησὶν ὁ Σωζόμενος
βιβλίῳ ὀγδόῳ ὅτι τὸν Ἀπ' Αἰγύπτου Ἀσκητῶν ἐπο-
δουράριον πρὸς τὴν Βασιλίαν κατὰ τῷ Θεοφίλῳ,
ἢ Βασιλῆς (ἢ ἔπειτα κείμενον τὰ κατ' αὐτὸς τὸν Ρώ-
μῃς ἢ τὸν Κωνσταντινουπόλεως) εἰρηκεν, ἐμὴ μελήσει
45 Συνόδῳ καὶ τῆς Θεοφίλῳ ἀρίξεως, κεφαλαίῳ δε-
κάτῳ τελέα. δεύτερον, ὁ Ἀλεξανδρινὸς Θεοφίλος
καὶ ὁ Ἐπιφάνιος κύριον ἰδίῳ αὐτοῦ τῇ Συνόδῳ
ἀφ' αὐτῶν κατέκριναν τὴν Ἀίρεσιν τῶν Ἀνθι-
πομορφητῶν καὶ τῷ Ὀριγόνῳ, ὡς αὐτὸς δὲ τῷ Ρώ-
50 μῃς ἐμνήθησαν, μάλιστα ὁ Ἐπιφάνιος πρὸς τῷ
Χρυσόστομῳ καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει παρθε-
νάτων Ἐπισκόπων ἦτα τὴν συμπύφισιν, βιβλίῳ
τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τεταρτῷ. τρίτον, ὁ
Χρυσόστομος καλῶς εἰς κρίσιν πρὸς τὸν εἰς τὴν
Δρυὶν συνηλθόντων, ἢ ἐκκαλέσας τὸν Ρώμῃς,

ἀλλ' ἐμνήθησε Ἀλλὰ Δημητρίῳ Πισινούπως Ἐπισκό-
πῳ μὴ ἀποφύγειν τὴν κρίσιν, ἔτοιμον δὲ εἶναι,
ἢ ὅτι πρὸς μᾶλλον τὰς κατηγορίας καὶ τὴν γραφὴν
ὑπὸ Κερκείου, ὑπὸ μείζονος ὑπολογεῖσθαι Συνόδῳ,
μὴ γὰρ αἰετῆσαι ἀνὸν τὸν ἢ ὑπομῆσαι καὶ περιφρονῶν
ἐχθρῶν ἀνέχεσθαι δικαστῶν. καὶ ἐπὶ δὲ περὶ τῆς
κληθείας, Οἰκουμενικῶν ἐπεκαλεῖσθαι Συνόδον, ὡς
ἔπειτα ἐπαυτῶν, πλὴν ὅτι κληθείας ἔχ' ὑπὲρ
κυστε, κατὰ τὸν αὐτὸν, βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ
δεκάτῳ ἐβδόμῳ. τέταρτον, ἐπανακληθείας ὑπὸ τῆς
ἐξουσίας, καὶ διατρέβων περὶ τὸν Ἀνάπλου, καὶ
καλῶς εἰς Κωνσταντινουπόλιν, παρητέτω τὴν εἰς
τὴν πόλιν ἔσοδον. πρὸς κρίσεως μείζονος Συνόδῳ,
βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὀγδόῳ. πέμ-
πτον, συνηλθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδῳ ἐξή-
κοντα Ἐπισκόπων, καὶ ἄκουσας ποιησάμεναι τὰ ἐν
τῇ Δρυὶ κατ' αὐτῶν, ἰδικώτως αὐτῶν, βιβλίῳ
τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ. ἕκτον, γράψας
εἰς τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον, ἢ ἐξήγησε πρὸς αὐτὸς
τὴν ἀνάκρισιν, ἢ ἔπειτα αὐτὸν κελὶ τὴν ἢ μοναρχίαν,
ἢ καθόλου Ἐπίσκοποι, ἀλλ' ἐξήγησε πρὸς αὐτὸς συμ-
πάσαν καὶ ἀποδῶν κατὰ τὴν ἀδίκων, ἢ τῆς Οἰ-
κουμενικῆς Συνόδου, λέγει γὰρ ἐν τῇ ὑπὸ Κερκείου,
ὡς καλῶς τὴν ὑμετέρων ἀγάπῃ διακρίνειν καὶ
συνηλθόντων καὶ παύσαι ποιῆσαι ὡς εἶναι ταύτη
τὴν κακὰ. καὶ κατωτέρω, μαθόντες τοίνυν ἔπειτα
κύριον τιμωρῆται, τὴν πρὸς ἡμετέρας ὑμῶν ἀδελφάν
καὶ

καὶ συνεδρῶν ἐπιδεδόσθαι, ὥστε ἐξουσίαι τ-
σαύτων ἐπεβύβαν ταῖς Ἐκκλησίαις ἀνταῖσαι, καὶ
ἐπιστάται ἐξουκλήθητε. τὰ μὲν ἔτι ἐξουσίως
γεγονότα, ἀπόρων ἡμῶν καὶ ὁμιλῶν μαρτυρῶν καὶ
ἐκ παρατηρησάμενων κρίσιν, μηδεμίαν ἔχειν ἰσχύν,
ὥσπερ ἔν ἐδὲ ἔχει πᾶν οὐκ ἔστι φύσει, τὰς δὲ
τεκνῶν ἐξουσιώσαντας ἐλεγχόμενους πρὸς ὑπὸ τιμὴν
ὑποβάλλειν τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων. ταῦτα
ὁ Χρυσόστομος ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς τὸν Ρώμης,
ἐξ ὧν συνάγεται ἡ συμφωνία καὶ ἡ συνέκλις καὶ τὸ

συνεργεῖν. Ἀλλ' ἔτι δὲ, εἰδὲ ἐχέουσιν καὶ νῦν ταυ-
τα ἐξουσιώσαντες ἐγκλήματα γυμνάζειν, δι-
κασθεῖν καθίσαντες ἀδικίας, καὶ δικασόμεθα,
καὶ δοπολογησόμεθα, καὶ πῆς Οἰκουμενικῆς παρέστι
δοποδύσασθαι τὰς αἰτίας, καὶ δεῖξαι ἑαυτὸν ἐν α- 5
πασιν ἀδῶν ἵστα, ταῦτα ἐξ ὧν ὁ Χρυσόστομος
δείκνυσιν πᾶν Οἰκουμενικὴν συνέδον εἶναι πᾶν ἐχά-
τῳ κρίσιν. ὥστε καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης εὐδὸν
ἐφελήθη ἡ περὶ τῶν Ῥωμαίων ἀξιώματος πᾶν πα-
πιδῶν ἀντίθεσις. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῆς Ἰννοκентίου τῆς Ρώμης ἐπιστολῆς πρὸς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κληρῶν, ἀντιμῆρ-
ρήτως δεικνύται τὸ ἄκρον τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀξίωμα ἐπὶ πάντων. 15

Ὅτι δὲ ταῦτα ἔτι ἔχει, καὶ ὁ Ἰννοκέντιος ἐκ
ἐκκλησιαστικῶν εὐδὲ ὡς μονάρχης μεταχειρίσθαι τὰ
περὶ τὸν Χρυσόστομον, ἀλλὰ κατὰ τὰς νόμους τῆς
Ἐκκλησίας Οἰκουμενικῶν ἢ τὰ γινώσκοντες συνέδον,
μάρτυς ὁ τεκνῶν κατὰ πλάτος ἰσορῶν Σωζόμενος
λέγων, μαθὼν δὲ Ἰννοκέντιος ὁ Ῥωμαίων Ἐπίσκο-
πος τὰ κατὰ Ἰωάννη πεπραγμένα ἐχαλέπανε,
καὶ τῶν μὲν κατέγνω, Οἰκουμενικῶν δὲ συνέδον συνε-
γέραι συνεδάζων, ἔγραψεν Ἰωάννῃ, ἐν μέρεσι
τῆς Κωνσταντινουπόλεως κληρικοῖς, ἐκατέρωθεν ἐπι-
στολῶν ἐκ τῆς Ῥωμαίων φωνῆς ὁρῶν, παρεθέμενον.
ταῦτα ὁ Σωζόμενος, καὶ ἐν μὲν τῇ πρὸς τὸν Χρυσό-
στομον ἐπιστολῇ εὐδὸν ἔπερσεν ὁ Ἰννοκέντιος λέγειν, ἐν-
μὴ ἐξουκλήσεις τινάς, πρὸς δὲ τὸν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει κληρῶν γράφων, ἐπαίρει πάλιν τὸ τῆς Οἰ-

κουμηνικῆς Συνόδου ἀξίωμα, λέγει γὰρ, ἀλλὰ τί κα-
τὰ τῶν τοιούτων νῦν ἐν τῷ παρόντι ποιήσουμεν; ὡς
γινώσκοντες ἐστὶ διάγνωσις συνοδική ἢ καὶ πάλαι ἐφη-
μῶν συναθροισθέντων, μόνη γὰρ ἐστὶν ἡ τις διώκται τὰς 20
τῶν τοιούτων κινήσεις καταστῆλαι καταγινώσκων, ὥς
ἴσται τύχων χρησμοὶν τῶν ὑπερτίθειν τῶν ἱε-
ρεῶν τῇ βελήσῃ τῶν μεγάλων Θεῶν, καὶ τῶν χρι-
στῶν αὐτῶν τῶν Κυρίων ἡμῶν, πάντα ὅσα νῦν τῷ
φθόνῳ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τὴν πᾶν πᾶσαν δοκιμα- 25
σίαν τετάρακται, ἐξουκλήσεται, καὶ εὐδὸν ἐφεί-
λειν τῇ σεβήσῃ τῆς πίστεως εὐδὸν τῶν Κυρίων ἀ-
πελπίσαι, καὶ γὰρ ἡμεῖς πᾶσα σκεπτόμεθα,
ἐν τῷ τῶν ἐν συνέδῳ Οἰκουμενικῇ συναχθέντων, ὅπως
τῇ ἐκλήσῃ τῶν Θεῶν αἰταρχώδους κινήσεις παύσων. 30
ταῖς, βιβλίῳ ὁ γὰρ κεφαλῶν ἐκδοσῶν ἐστὶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Ὅτι ἔμνηστον τῶν Ρώμης, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε περὶ τῶν συμβαίνοντων αὐτῷ, 35
καὶ ἔπ' ἑμὸν ὁ Ρώμης, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὅμοιοι αὐτῷ ἐξ αὐθεντίας ἰδίας ἐκ ἐκωνόωντων τοῖς τῶν Χρυσό-
στόμου ἐχθροῖς.

Ὅτι μόνον τῶν Ρώμης ἔγραψεν ὁ Χρυσόστομος,
ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰ-
τίων, καὶ ὅτι ἔμνηστον ἡ Ἐκκλησία Ῥωμαίων μόνη
ἐπέταλε πᾶσι κοινωνίαν τῶν καθελόντων τὸν Χρυ-
σόστομον, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐξ αὐθεντίας
ἰδίας. ὁ Θεοφάνης γράφει, Ἰννοκέντιος ὁ Ρώμης
καὶ ὁ Φλαυιανὸς Ἀντιοχείας ἐκ ἐκωνόωνσαν τῇ δοπο-
βολῇ Ἰωάννη, ἀλλὰ ἀπὸ γραμμάτων τῆς Κων-
σταντινουπόλεως τὸν κληρῶν παρεμυθήσαντες, καὶ
ἐδυσχεραίνοντες ἐπὶ τοῖς γολυμάσι. καὶ σημειώσαι
καὶ τὸν Θεοφάνη ὅτι καὶ πρὸς τὸν Φλαυιανὸν ὁ
Χρυσόστομος ἔγραψεν ὡς περὶ καὶ εἰς τὸν Ρώμης,
καὶ ἀπὸ ταῦτα ὁ Φλαυιανὸς ἔγραψεν εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν ὡς περὶ καὶ ὁ Ρώμης, ἐκ καὶ τὰ γράμματα
ἐκ δόξασται, λέγει ὁμοῖος ὁ Σωζόμενος, ἐπιδύ-
νηται δὲ καὶ Φλαυιανὸς μὴ συναθροῖν τῇ Ἰωάν-
νη κατὰ κρίσιν, καὶ διαδέχεται πᾶν Ἀντιοχείαν

Ἐκκλησίαν Πορφύριος, καὶ ἐπὶ τῇ συνήσει
ταῖς τῶν Χρυσόστομου ἐχθροῖς, πολλοὶ τῶν ἐν συ- 40
ρίῃ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείων ἐχωρίσθησαν,
καθ' ἑαυτούς τὰς συνέδους ποιήσαντες, προγμα-
των καὶ πλείων θειῶν ἐπεσφάθησαν χάριν τῆς
πρὸς Ἀρσάκιον κοινωνίας καὶ Πορφύριον τῶν καὶ
Θεοφίλου, βιβλίῳ ὁ γὰρ κεφαλῶν ἐκδοσῶν τε 45
ταῦτα. καὶ Γεώργιος ὁ Ἀλεξανδρείας Φησί, ταυ-
τῶν ἐβδελύξαντες διαφερόντως πᾶν ἀδικίαν οἱ τῆς
Εὐρώπης Ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς, τῆς γὰρ αὐτῶν
ἑαυτοὺς ἀπέκρινον κοινωνίας. καὶ Θεοδώριος λέ-
γει, ταῦτ' ἐβδελύξαντες διαφερόντως πᾶν ἀδικίαν 50
οἱ τῆς Εὐρώπης Ἐπίσκοποι, τῆς γὰρ τῶν δεδρακότων
σφαῖς αὐτοὺς ἀπέκρινον κοινωνίας, καὶ ἱερεῖς οἱ
δὲ πάντες τῆς μεριδῶν ἐκάνων ἐγινώσκοντες, τῶν δὲ
πρὸς Ἡλίου αὐχόντων πόλεων οἱ πλείους ἔφυγον μὲν
τῆς ἀδικίας πᾶν κοινωνίαν, τὸ δὲ τῆς Ἐκκλησίας

οὐκ ἐμερίσαντο σώμα, καὶ τελευτήσαντες τῇ ἀγίᾳ
 ἡ τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἐκοινώνησαν,
 πρὶν τῷ ἐνταγῆναι τὸ ὄνομα τῇ ἀγίᾳ ἐν τοῖς δι-
 στίχοις, βιβλίῳ πέμπτῳ. καὶ αὐτὸς ὁ Χρυσόσομος
 5 πρὸς τὰς Ἐπισκόπους Μακεδονίας γράφων, ἐπαινεῖ
 αὐτῶν πᾶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀνδρείαν, ὑπισπλῆ εἰκοστῇ
 ἐβδόμῃ. καὶ Ἀντιόχῳ Καρθαγίνῃ γράφει, ὅτι
 πόνον πολλὸν καὶ ἰδρώτα ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν Οἰ-
 κουμενίᾳ Ἐκκλησιῶν ἐλόμην, μέγιστος ἐαυτῷ
 10 ὡς καὶ τῇ φιλανθρώπῳ Θεῷ προσέειπε τὰς τεφά-
 νους, καὶ σε ὡς ἀκαλῆμιν μάλῳ τὸν καλὸν τῆρ-
 ν ἀγνῶ ἀγωνιζόμενον, καὶ τὰ ἐξῆς, ὑπισπλῆ τετακτοῇ
 ἐβδόμῃ. καὶ Εὐλογίῳ Ἐπισκόπῳ, ὡς ἀκαλῆμιν τὸν
 αὐτὸν ὡς ἀμῆναι ζῆλον ὑπαδακινύμενον καὶ μῆδεν
 15 ἀκλινῇ, τέτρε ἀποσεφόμενον μετὰ τῆς πρεσ-

κοῦς ἀνδρείας, ὅτι αὐτῆς σῆς εὐλαβείας ἐς
 τὴν Ἀκακίαν, πάντες οἱ κατὰ τὴν Παλαιστίνῃ
 κύριοις Ἐπίσκοποι ἐψονταίον τοῖς ἰχνεσιν, ὑπι-
 σπλῆ ἐννοηκοῦσῃ πρώτη. καὶ Ἰσυχίῳ Ἐπισκόπῳ,
 καὶ σὲ ὡς ἀκαλῆμιν πᾶν σεσπῆσαν ὑπὲρ τῶν
 Ἐκκλησιῶν τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ποιῆσαι σω-
 δῶν, οἶδα γὰρ ἡλικίος ἐστὶν ὁμιθὸς Ἐκκλησίας
 πονηρίας χεῖρα ὀρέγειν, καὶ ταρσῶν ποσῶν
 ἐκ γαλήνῃ μεταθεῖναι, καὶ πόλεμον ἔτω σφο-
 δρῶν καταλύσαι, ὑπισπλῆ ἐννοηκοῦσῃ πέμπτῃ. τὰ
 αὐτὰ καὶ Θεοδοσίῳ Σκυθοπόλεως, ὑπισπλῆ ἐν-
 νοηκοῦσῃ ὁσάτῃ. Ἰωάννῃ δὲ τῷ Ἱερουσολύμων εὐχα-
 ριστεῖ, ἀποσεφόμενῳ τὰς ἐμπλήσαντας σκαιδάων
 τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ἀσφαλίζοντὰς τὰς Ἐκκλησίας
 πρὸς τὴν μὴ κοινῶν αὐτοῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὁ ἡ ὁ ῥώμης Ἰννοκέντιος πρὸς τὴν μηδὲν ἰχῦται ὑπὲρ τῶν Χρυσόσομων, μακροτέρως ἐξορίας αἰτία αὐ-
 20 τῇ καθέστηκεν ἐν τῇ ἱκεσίᾳ ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὅτι ἐδὼν ἐδωρήθη ὁ Ἰννοκέντιος πολλὰ καπιάτας,
 ἔπε ὑπὲρ τῆς ὡς ἀκλήσεως τῶν Χρυσόσομων,
 ἔπε ὑπὲρ ἀποδοίσεως Οἰκουμένης Συνοδῶν, καὶ τοῖς
 25 ἔχων βοηθῶν τὸν Βασιλέα τῆς Δύσεως Ὀνώριον,
 καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἐτεσιν ἐν οἷς ὁ Χρυσόσομος
 ἦ, ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπαδάων ὡς φαίνεται ἀπὸ τῆς δευ-
 τέρας ὑπισπλῆς τῶν Χρυσόσομων πρὸς αὐτὸν τὸν Ἰν-
 νοκέντιον, ἡ γὰρ ἐστὶν ὑπισπλῆ ἐκδοτῆς εἰκοστῇ τρίτῃ
 30 καὶ ὁ Σωζόμενος φησὶν, Ἰννοκέντιος δὲ ὁ ῥώμης Ἐ-
 πίσκοπος καθὼς πρὸς τὸν ἔγραψεν, ἐπαρθεῖν
 αὐτὸν ἀπαδάων σὺν τοῖς ἐκ τῆς Εὐρώπης τετρε πρε-
 σβυτέρους Ἐπισκόπους, πέποιμφον Ἐπισκόπους πέν-
 τε, καὶ Πρεσβυτέρους δύο τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλη-
 35 σίας πρὸς Ὀνώριον καὶ Ἀρκάδιον τὸν Βασιλέα Συνο-
 δὸν αὐτίσαντας καὶ κατὰ ταύτας καὶ τόπον, οἱ

δὲ ὑπὲρ Κωνσταντινῆ πόλεως ἀπεχθαιόμενοι. Ἰωάννης
 ὡς ὑπὲρ ὕβρις τῆς ἐνταῦθα Βασιλείας τέτων γε-
 νομένων διαβολῶν κατεσκόβασαν, καὶ τὰς μὲν ὡς
 ὑπερβρίαν ἀρχὴν ἐνοχλήσαντας ἀτίμως ἐκπεμ-
 φθῆναι παρεσκόβασαν, αὐτὸν δὲ Ἰωάννην ψήφῳ
 Βασιλέως πρὸς ῥώμην μετοικισθῆναι εἰς Πιτυῦντα
 κατῴρωσαν, βιβλίῳ ὀγδόῳ κεφαλῶν ἐσχάτῳ.
 πρὸς τῶν τοῖς ὁ Ἰννοκέντιος ἐν τῇ πρὸς τὸν Κλήρον
 Κωνσταντινῆ πόλεως ὑπισπλῆ μόνος δέχεται τὰς ἐν
 νικητῇ κανόνας, τὸν δὲ τῆς ἐν Ἀντιόχειᾳ λέγοντα,
 τὸν ἀποβληθέντα Ἐπίσκοπον καὶ αὐτὸν συνοδικῶς
 ὑπεκρίσεως λαβόντα τὸν θρόνον ἀπὸ τῆς ἐκεί-
 40 ῳς ὑπὸ Αἰσκητῆς συγγραφόμενα τυχεῖ, ὡς ἔ-
 γραφὼν ἐκ ἐσπῆκεται, καὶ τοῖς μεγάλῃ τῇ φωνῇ
 λέγων ἄπερ ἐβέλετο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὁ ἡ τὸ ἀπορριπθῆναι τὸν Βασιλέα Ἀρκάδιον ὡς τῶν Ἰννοκέντιος Ῥώμης καὶ πᾶν Βασιλείαν, καὶ καθαιρε-
 40 θῆναι τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως Ἀρτάκιον, καὶ τοῖς πλάσματά ἐπὶ καὶ παρτορία Γεωργίᾳ Ἀλεξανδρείας, ἡ
 παρέχεν ὅμως τῇ Ῥώμῃ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ὡς ἐνταῦθα δεικνύται.

Ἀλλ' αὐτοῦ υποφέρουσιν οἱ Λατῖνοι λέγοντες, ὅτι ὁ
 45 Πάπας Ἰννοκέντιος ἀφώρισε τὸν Βασιλέα Ἀρ-
 κάδιον καὶ πᾶν Βασιλείαν, τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως
 Ἀρτάκιον καθαιρέσαι ὑπέβαλον, ὅπερ ἐκείποι
 αἰμὴ ἐπὶ καθόλου ἡ γερμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀλλὰ
 ῥητέον ὅτι ταῦτα πάντα πλάσματά ἐσιν, καθὼς
 50 ἔτε αἰσχυροὶ ἰσορικοὶ Σωκράτης, Θεοδώριος,
 Σωζόμενος, Θεοφάνης καὶ Ζωνάρας, ἔτε τις τῶν
 ἀρχαίων πατέρων εἶποι αὐτὰ, ἀλλ' ἡ μόνος Γεωρ-
 γιος ὁ Ἀλεξανδρείας πρῶτος, καὶ παρ' αὐτῶν λα-
 βόντες εἶπον ὁ Ἀνάνιος ἐν τῇ βίῳ τῶν Χρυσόσομων
 καὶ οἱ ἀσκήτως ἀπολαβήσαντες αὐτῶν Κεδρητὸς,

γλυκάς καὶ Κάλκιδος, ὡς ἡκολάθησαν οἱ αὐτοὶ,
 καὶ ἄλλοι περὶ τῶν βαπτισμάτων καὶ τῶν θεσπίσεων
 τῶν μεγάλων Κωνσταντίνων. ἡμεῖς ὅμως τοῖς ἀρχαίοις
 ἰσορικοῖς ἀποσεφόμενοι, καὶ ἡ τοῖς ἡπατρυλῶν. Ἀλλὰ
 55 τερον, οἱ ἀρχαῖοι ἀρχαῖοι ἰσορικοὶ καὶ τὰ Φαιερά
 γράμματα Ἰννοκέντιος πρὸς Χρυσόσομον καὶ Χρυσό-
 μω πρὸς τὸν Ἰννοκέντιον ἐδὲν πρὸς τὸν ἀνέπυ, ὡς
 ἔτε συνηπυγμῶνς ἀλαμβάνει. τρίτον, ὁ φώτιος
 λέγει περὶ τῶν Γεωργίων ὅτι τινὰ παρτορίαν, ὅθον καὶ
 τῶν παρτορίαν τῶν Γεωργίων γινώσκοντες ἀπὸ τῶν
 60 τέταρτον, ὅτι καὶ ἐκ τῶν ταῦτα πρῶτος εἰπὸς
 Γεωργίᾳ λαμπρῶς δεικνύται ὅτι ἐκ τῶν ὁ Πάπας
 μοναρχ-

μονάρχης, ἀλλ' ἰσότητος τοῖς λοιποῖς Πρεσβυτέροις τῶν Ἐκκλησιῶν, λέγει γὰρ, οἱ δὲ σωθότες εἰκοσιπέντε Ἐπίσκοποι γράμματα ἔγραψαν εἰς Ἰννοκέντιον Ρώμης. Δὲ Θεοτέκνῳ Πρεσβυτέρῳ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς τινι δίδωται ὁ Πάπας κοινωνικὰ γράμματα πρὸς Ἰωάννην καὶ πρὸς τὰς αὐτῶν κοινω-
νίας, ὡς καλῶς μετὰ θαυμάσιον μακροθυμίαν βοηθεῖν τότε ὡς ἐδωκέναι. Δὲ τὸ ἀντιπράξαι τινὰς τῶν κακῶν, δυνάμεων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ κατωτέρῳ, καὶ περὶ τῆς δουτέρας ἐξουσίας μα-
θῶν ὁ Ἰννοκέντιος, καὶ λυπηθεὶς σφόδρα, ἀποφεί-
ρει τῇ Βασιλῇ Οὐαρίῳ, λυπηθεὶς δὲ ὁ Βασιλεὺς ὅτι

τῆτο, ἐχρήσατο ἐλεγκτικαῖς γράμμασι πρὸς τὸν Ἀρκαδίον. Καὶ, Ἰννοκέντιος συναγαγὼν τὰς Ἐπισκόπους καὶ Κληρικούς, εἶτε Ἐπίσκοποι τῆς Ἱτα-
λίας καὶ αὐτὸς ὡς καλεῖται τῇ Βασιλείᾳ γράψαι πρὸς Ἀρκαδίον ἐν Θεσσαλονίκῃ γυνέσθαι Σύνοδον, ὥ-
στε διωκηθῆναι δυνάμει σωδραμὴν τὸ μέρος Ἀ-
νατολῆς καὶ δύσεως πρὸς τὴν πλείαν Σύνοδον γυνέ-
σθαι. Καὶ, ὁ δὲ σκοπὸς τῇ Ἐκκλησίᾳ Ρωμαίων ἔπος ἦν ἕως τέλους μὴ κοινωνῆσαι τοῖς Ἀνατολικαῖς Ἐπισκόποις, καὶ μάλιστα Θεοφίλῳ, ἕως αὐτοῦ οὐκ ἔ-
μνησθη Σύνοδος γυνέσθαι ἱερωδῆσαν τὰ εἰσπρότερον μέλη
τῶν ταῦτα ἐργασαμένων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν ἐρημίων, καὶ ἐκ τῶν ἀφ' ἑσέως πιάτων ὁμοίων προγεγονότων, ἐπιφανὲς δέκνυται ὅτι μόνον, ὅτε ὑπὸ τῶν Βασιλέων ἦναι τὴν Ρώμην, ὅτε Σύνοδοι οἰκουμενικαὶ μόνον τῇ μέρῃ τῆς
δύσεως, ἀλλὰ μερικῶς διώκονται ποῖν.

Εἰς τῆτοις σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι μόνον ὁ Ρώμης
ἐκ ἐκινῶναι τοῖς ἐχθροῖς τῶ χρυσοσώμῃ, ἀλλὰ καὶ
ἕτεροι πολλοὶ ὡς ἄρρηκται αὐτῶν. Δουτέρῳ, ὅτι πα-
ρεκάλεσεν ὁ Πάπας τὸν χρυσοσόμον, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν
μακροθυμίαν, ἐπεὶ ἐκ ἐδωκέναι βοηθεῖν αὐτοῖς. καὶ εἰ
ἐδωκέναι βοηθεῖν, πῶς ἦν μονάρχης; καὶ πῶς ἦν καὶ
εἶναι ὑπὸ τῶν Βασιλέων; τῆτον, ὡς οἱ ἐλάττω πολλὰ
ἀπαρραχέναι καὶ μὴ διωκηθεὶς βοηθῆσαι ἐδ' ὅπως
τοῖς περὶ τὴν μέγαν Ἀθανάσιον, ἀπέφερε τὰ κατὰ αὐτὸς
τῇ Βασιλῇ τῆς δύσεως Κωνσταντι, ὥς ὅτι Ἰννο-
κέντιος μὴδὲ διωκθεὶς, ἀπέφερε τὰ κατὰ τὸ χρυ-
σοσόμον τῇ Βασιλῇ τῆς δύσεως Οὐαρίῳ. τέταρτον,
ὡς οἱ ἐλάττω καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐδείχθησαν τὸ Κων-
σταντος ἵνα γράψῃ πρὸς τὴν Κωνσταντινὴν Σύνοδον γυ-
νέσθαι οἰκουμενικὴν, ὥς ὅτι ἐδείχθη ὁ Ἰννοκέντιος
καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἱταλίας τῇ Οὐαρίῳ γράψαι
πρὸς τὸν Ἀρκαδίον Σύνοδον οἰκουμενικὴν γυνέσθαι
ἐν Θεσσαλονίκῃ. ἀλλὰ ὁ Κώστας τῆτο ἀποκατέστησε
φοβήσας τὸν Κωνσταντινόν, ὅδε οὐκ ἐλάττω Δὲ ἴδιον

συνῆσαν αὐτῷ μαλακότητι ἐκ ἐδωκέναι τῆτο πο-
ποιῆσαι. πέμπτον, ὅτι εἰ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ
δύσεως Σύνοδοι τελείαν ποιῶσι, δὴλον ὅτι τὰ
μέρη τῆς δύσεως ὡς ἡγεμὼν ὁ Γάβριος μαρτυρῶν Σύ-
νοδον ποιῶσι καὶ ἐτελείαν, ἥτοι οἰκουμενικὴν. ἕκ-
τον, ὅτι κόμπος ἐπὶ τῷ, ὅτι ἀφώρῃσεν ὁ Ἰννοκέντιος 25
τὸν Ἀρτάκιον, ὅτι μὴ γὰρ ἐκ ἐκινῶναι ἡ Ἐκκλησία
Ρωμαίων Ἀρτάκιῳ, Θεοφίλῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐχ-
θροῖς τῶ χρυσοσώμῃ, δὴλον, ἀλλὰ ἐμὸν ὡς ἄ-
ρηται. ἕβδομον, ὅτι ἐκ καθερέων τὸν Ἀρτάκιον
ὁ Ἰννοκέντιος, ἐχρηστονέσθη αὐτὸς ἐπὶ Κωνσταντι-
νουπόλεως Πατριάρχης, εἰδὼν μονάρχης, καὶ ἐπὶ
αὐτῷ τῷ Θεοφίλῳ, καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἄλλον Ἀλεξαν-
δρείας, ἀλλὰ ἐκ ἐδωκέναι κατηχηκῶς, ἐπειδὴ ἐκ
τῶν μονάρχης, ἀκοινωνησίαν δὲ μόνον ἐποίησε, καὶ
ὡς ἐδωκέναι τὰ ὀνόματα τῶ χρυσοσώμῃ τοῖς δι-
35 πτύχοις, ἀρνήσας μετὰ Θεοφίλῳ καὶ τῷ μετὰ Ἀρ-
τάκιον Ἀθήκῃ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ φίλοι τῶ χρυσοσώμῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι τὸ τῶς ἐκ μέρους τῆς Βασιλείας ἀφελομένης ἀπὸ τῶν παρ' Οὐαρίῳ καὶ Ἰννοκέντιῳ κομισμάτων τὰ ὑπὲρ
τῶ χρυσοσώμῃ γράμματα σφοδρῶς τιμωρηθῆναι, δέκνυται ἐκ τῶν ὡς καλεῖται λιγερῶν ψαδέσασιν.

Λέων ὁ σοφὸς ἐν τῇ εἰς τὸν χρυσοσόμον ἔγκωμῳ
λέγει, ὅτι ὁ Ἰννοκέντιος τῇ Οὐαρίῳ ἀπέφερε τὰ
κατὰ τὸ ἱερόν, ὁ δὲ Οὐαρίος πρὸς τὸν ἀδελφόν
ἔγραψε περὶ ἀποκαταστάσεως ἱερῶν, ἡ δὲ Βα-
σιλεὺς ἀρῆκε τὸν κομιζόντων βίβλα τὰ γράμματα.
καὶ ὁ μετὰ φρασὴς φησὶν, ὁ Ἀρκαδίος ἔγραψε ὁ-
νωρίῳ καὶ Ἰννοκέντιῳ περὶ Σύνοδον ἀφ' ὁμοιοῦς δηλο-
νῶτι ὡς ἐξήγησαν, καὶ ὅτι ἔγραψεν ἡτοι Οὐαρίος
καὶ Ἰννοκέντιος Σύνοδον ἐν Θεσσαλονίκῃ γυνέσθαι καὶ
ἀπαρραχέναι τὰ κατὰ τὸ χρυσοσόμον, τὰ δὲ γράμ-

ματα ἔλαβον οἱ ἀπὸ Εὐδοξίας καὶ Ἀθήκῃ. ἔτι 45
ὁ Λέων γράφει, ὅτι ὁ Οὐαρίος μαθὼν ὡς τὰ
Πρεσβύτεροι, ἡτοι τὰ Ἰννοκέντιος τὰ καὶ τὸ χρυσο-
σόμον, γράφει τῇ Ἀρκαδίῳ φρονίμως αὐτὸν ἐλέγ-
χων καὶ αἰτιώμενος. Καὶ, ὑπὸ τῷ, παραινῶ καὶ
συμβουλεύει ἀνακληθῆναι τὸν ἄγιον. καὶ λέγει δὲ 50
ἐπὶ αὐτοῖς, ὅτι ὁ μετὰ φρασὴς ἐκάνει ἄπερ οἱ
περὶ Γεώργιον τὸν Ἀλεξανδρείας φασὶν, ἡτοι ὅτι
τὰς κομιζόντας τὰ γράμματα οἱ λαβόντες ταῦτα
εἶπε ὅτι μέρους τῆς Βασιλείας ἐπαδεδύθησαν ἰσχυρῶς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν χρόνων, καὶ ἐκ τῆς σοφῆς λέειντος καὶ τῆς μεταφραστῆ καὶ Ζωναρᾶ, Σωκράτους, Σωζομένη καὶ Παλαιᾶς ἀντικρὺς πλάσματα καὶ αὐτοπαρκετὰ τὰ ἱστορήματα ὑπὸ Γεωργίου ὁ Ἀλεξανδρινὸς περὶ ἀφορισμῶν ἱστορικῶν πρὸς Ἀρκαδίον καὶ τὴν Βασιλισσάν καὶ τῶν λοιπῶν δέκνυται.

Ταῦτα καὶ ὑπὸ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν χρόνων ψά-
 1 δῃ ὑποδάκνυται. ἀπὸ λέγοντος δὲ ὅτι ὁ Γεώργιος
 λέγει ὁ κεφαλῆαι ἐξηκοστῷ ὀγδῶν, θανάτου τῆς χρυ-
 2 σοσομένη, δύο ἄς τὴν ῥώμην πρεσβύτεροι ὡς ἔρη-
 νονται μετὰ διακόνου, οἱ καὶ συνῶσαν ὡς τῇ ἐξο-
 ρία αὐτῇ, καὶ τῇ ἱστορικῇ περὶ τῶν συμβεβηκότων
 3 ὡς ταῖς ἐξορίας ἀναφέρουσιν, ὅστις λυπηθεὶς
 τρεῖς ἄς ὀνόμαζεν, καὶ ἀμφοτέρω πέμπασιν ἔπι-
 4 σολας πρὸς Ἀρκαδίον, ὁ μὲν τὴν, φωνὴ αἵματος,
 ὡς ἡ ἀφορίζου καὶ αὐτὴν καὶ τὴν Εὐδοξίαν, ὁ δὲ ὀνό-
 5 ριζῶν τὴν, οὐκ εἶδα ποῖα ἀντικειμένη ὀνόματα, ἀς
 δεξιάμην. ὁ Ἀρκαδίου, λέγει ὁ αὐτὸς ὁ κεφαλῆαι
 ἐξηκοστῷ ὀνόμαζεν, ἡ μόνον τὰς ἱστορίας ἐχθρὸς ἐστὶ
 20 μωρήσασθαι. ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐδοξίαν καθήρξε, καὶ
 ὡς ὁ Ἀνώνυμος λέγει καὶ πληγὰς καθύβρισε ποτε,
 ἀλλὰ καὶ Ἀνάκιον καὶ Σεβηριανὸν καὶ Θεόφιλον καὶ
 τὰς ἀνέψιους αὐτῶν πρὸς ἱστορικῶν ἐπομψα, γρά-
 ψας πρὸς αὐτὴν καὶ ἑπιστολὴν τὴν, Πάτρις ἀνέψω-
 25 σθαι ἴσασιν. καὶ ἑπιστολὴν ἄλλαν πρὸς τὸν ἀδελφόν.
 ἱεπεμψα δὲ καὶ Εὐδοξίαν ἐτέραν ἑπιστολὴν πρὸς ἱ-
 νοκῶντιον. ἐζητῶν οὖν καὶ οἱ δύο μετὰ ταπεινώσε-
 30 ὡς τὴν συγχώρησιν, ἣν δὴ καὶ παρέχον ὁ ἱστοκῶ-
 ντιον, καὶ ἀντέγραψον αὐτοῖς ἑπιστολὴν τὴν, Ἀ-
 ναδεξιάμην τὴν κατὰ θεὸν ὑμῶν σπασθῆναι. ἔγραψε δὲ
 καὶ πρὸς τὸν Κυζικὴν Πρόκλον ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταν-
 τινέπολιν, τὸ μὲν, ἵνα δώῃ τῷ Βασιλεῦσι τὴν ἀνάμνη-
 σιν, τὸ δὲ, ἵνα ἐχῇ τῆς ὁ Κωνσταντίνου σέβας ἐκκλη-
 35 σίας τὴν διώκῃσιν, ἕως ἀναθωρηθῇ παρὰ Ἀπὸ-
 κῆ. ταῦτα ὁ Γεώργιος, ἄλλα καὶ οἱ παπισταὶ
 ἡδὲ ὑποδέχοντα, νομίζοντες συντίθενται πρὸς σὺν-
 40 σιν τῆς παπισμῆ. Ἀλλὰ καὶ ὅτι τῶν ἀντιτέρω ὡς ἐρη-
 ται ταῦτα πάντα δέκνυται ψάδῃ, ὅμως ἐρτέον
 καὶ ὡς ταῦτα ὅτι αὐτοφάνα ἐστὶ κατὰ τὰς χρόνους,
 40 ὅθεν καὶ αὐτοφάνα, πρῶτον, ὅτι ὁ θάνατος τῆς
 Εὐδοξίας ἐγένετο πρὸ τῆς κοιμήσεως τῆς χρυ-
 σοσομένη ἔτη χεῖδον τρία, ὡς συμφώνως ὡς τὰς ἱ-
 50 σορίας συγγράψαντες ὑποφάνονται. ὁ δὲ Σωκρά-
 τες λέγει ὅτι τῇ εἰκοστῇ τῆς ἱστορίας ἐξεβλήθη
 45 τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐξωρίθη ὁ χρυσοσομένος, καὶ τῇ
 τριακῇ τῆς ἐξῆς Σεπτεμβρίου κατέχευθη ἡ χά-
 λαζα, τετάρτη δὲ ἡμέρα μετὰ τὴν κατεχευθῆναι
 τὴν χάλαζαν ἐπελάτυσον ἡ βασιλὶς, βιβλίῳ αὐ-
 50 τῷ κεφαλῆαι δεκάτῳ ὀγδῶν καὶ δεκάτῳ ἐνάτῳ,
 50 ὅτι ἐστὶν ὅτι μετὰ ἐβδομηκονταπεντὴ ἡμέρας τῆς ἐξο-
 ρίας τῆς ἀγίας πένητον ἡ βασιλὶς. λέγει δὲ ὁ σο-
 φὸς καὶ ὁ μεταφραστὴς ἔπον αὐτῶν, ὅτι ὅτε ἦλ-
 55 θον τὰ γράμματα ὀνόμαζεν καὶ ἱστοκῶντιον (ἐκεῖνα
 δηλονότι, ὅτι λέγει ὁ Σωζομένη βιβλίῳ ὀγδῶν
 ὡς ταῖς ἐχθρῶν κεφαλῆαι) πρὸς Ἀρκαδίον, ἐζη-

ἡ βασιλὶς. ἀλλὰ καὶ ὁ Ζωναρᾶς λέγει, ὅτι μετὰ
 60 τρεῖς μῆνας τῆς κοιμήσεως τῆς ἀγίας ἀπέθανον ἡ
 βασιλὶς. ἐκείνοτερον τὸν Σωκράτη ἀληθεύειν,
 πάντα τὰ περὶ τῶν ἐρημῶν γραμμάτων καὶ ἀ-
 φορισμῶν καὶ τῆς Πρόκλη λέγοντα μάταιά ἐστι
 καὶ ψάδῃ, ἐκ δὲ ἀληθείας ὁ λέων καὶ καθήρξε
 ὁ Ζωναρᾶς, ἦγεν ὅτι ἐπέζησεν ἡ βασιλὶς μετὰ
 τὴν ἐξορίαν τῆς ἀγίας πολὺ, καὶ ἕως ἐγγὺς τῆς
 65 θανάτου αὐτῆς, λέγοντα, ὅτι θανάτου τῆς Εὐ-
 δοξίας μετὰ τὸν θάνατον τῆς χρυσοσομένη τῇ τετάρ-
 τῃ, ἔτα καὶ ὁ θάνατος τῆς Ἀρκαδίας ὡς ὅτι τὴν
 καινῶν σημειώσων φαίνεται, καὶ ὁ Σωκράτης μαρ-
 70 τυρεῖ βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῆαι πρώτῳ ἐγένετο
 Μαίῃ πρώτη ὑπὸ τῶν τῶν τῶν Φιλίππου καὶ Βά-
 ρα, ὅτι ἐστὶν ἔπος ὑπὸ Χρυσῆς πετρακοσίου ὀγ-
 75 δον, καὶ μετὰ τὴν κοίμησιν τῆς χρυσοσομένη μῆνες
 πέντε, καὶ ἡμέρας δεκαεῖς, ὁ γὰρ χρυσοσομένη
 κακοίμηνται ὡς λέγει ὁ Σωκράτης βιβλίῳ ἑκτῷ κε-
 80 φαλῆαι εἰκοστῇ πρώτῃ τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τῆς Νοεμ-
 βρίου. ὁ δὲ Ἀρκαδίου ὡς φησὶν ὁ αὐτὸς Μαίῃ πρώ-
 τη. τῶν οὖν ὡς ἔχοντων, ἔμεινον εἶναι τὰ ἐ-
 85 ρημῶν παρὰ Σωκράτη μὴ εἶναι γραμμάτων, ἐκ δὲ θανά-
 του τῆς ἀγίας οὐδὲν Πρεσβύτεροι καὶ ὁ Διάκονος ἔ-
 μειναν ἱκανοὶ καὶ ὅτι ἐν Κομαῖς ἕως ἔθλονότι
 90 πελαθῆναι τὰ ἔθλον τῆς ἀγίας, ἕως ἔθλονότι
 πρὸς Ἀφρόδωρον τῶν ὡς τῆς κοιμήσεως τῆς
 ἀγίας ὑποπεμφθῆναι, καὶ τὰ ἀναγνώσκειν Ἀφρὸν
 95 δειπορίαν ἐταμαθῆναι, καὶ σιωδῆσαν ἕως εἰς Κων-
 σταντινέπολιν ἀπελθῆναι, ἐπειδὴ Ἀφρὸν Εὐζαντίαν
 ἀπὸ ἡλθον λέγει ὁ Ἀνώνυμος καὶ ὁ Νικηφόρος. ὑπὸ
 100 Κομαῖς δὲ ἕως Εὐζαντίαν πόσαι σταθμοὶ εἰσι, καὶ
 ὅτι ποῶν, ἐξ ὧν ἐστὶν εἰκόσαι ὅτι τὴν Εὐδοξίαν ζῶ-
 105 σαν ἐχέον. ἔτα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως
 εἰς πόσων καὶ ἔφθασαν εἰς ῥώμην, καὶ πόσων
 110 καὶ ἔφθασαν ἕως ἔθλονότι πρὸς ἱστοκῶντιον,
 ἕως ἔθλονότι τὰς συμφορὰς, ἕως ἔθλονότι ἀνα-
 115 φέρει τὴν ὀνόμαζεν τὰ μινόμενα, καὶ μάλιστα εἰς
 ἡν ὡς ῥώμην, ἀλλὰ ὡς ῥώμην, ἕως ἔθλονότι
 120 ἐπιστολὰ καὶ ἀπέλθωσιν εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ
 ἔτα ἀντιγράψαι τὸν Ἀρκαδίον καὶ τὴν Εὐδοξίαν
 τὰς ἀμοιβὰς καὶ ὡς ἀκλῆτικας εἰς ῥώμην, καὶ
 125 ἀπελθῆναι ταύτας ἐκεί, καὶ γραφῆναι ἐν ῥώμην
 τὰς συγχωρητικὰς, καὶ εἰς τὸν Πρόκλον ἐλθῆναι ὑπὸ
 130 ῥώμης εἰς Κυζικόν, καὶ τὸν Πρόκλον ἐκπλάσσει
 εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ τὰς βασιλῆας ζῶντας ἀφῆν
 καὶ τὴν συγχώρησιν δῆναι, ὡς πάντα ἔκ εἰς
 135 ποῖε ἡ ἐπὶ μῆνας ἰδύατο γινέσθαι, ἀλλὰ ἔτα
 ὑπὸ δύο ἔτη χεῖδον. ἔτα καὶ τῆς εἰπῶν, ἀλλὰ ἔτα
 140 ὑπὸ δύο, ὅτι αὐτὸ ἀύσως εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὁφείσκει
 145

ἐδέποτε ταχῆς ἐγούοντο. ὁ θς ἀμέγαλ' ἐπὶ-
 ληςος μέμφεται πῶν Δυτικῶν πῶν βροδύτητα, καὶ
 ἡ δούτερα Οἰκουμενικὴ ἡρέμα ἐλέγχει αὐτὰς ὅτι
 βροδύτως ἐπισκέψαντο τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατο-
 λῆς. ἔπειτα μετὰ τῶν δούτερων ἐξορίαν αἱ γραφαὶ
 περὶ τῆς Χρυσοστόμου καὶ Οὐωνίας περὶ ὧν διέλη-
 φον αὐωτέρω Λέων ὁ σοφός, καὶ αἱ καὶ Ἰννοκέν-
 τιος περὶ ὧν ἰσορεῖ ὁ Σωζόμενος. ἐκ ἐφθασαν εἰς
 Βυζάντιον ἀπέπερον, ἀλλὰ μετὰ δύο ἔτη ὡς μαρ-
 τυρεῖ ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Παλαδῖος, καὶ γὰρ ὡς
 φησιν ὁ Παλαδῖος καὶ Λέων ὁ σοφός, ὁ Ἀπλικὸς ἦν
 ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχης ὅτε οἱ Λεγάτοι τῆς
 Ἰννοκέντιος ἦλθον εἰς Ἀθήνας, μετὰ γὰρ τῶν κοί-
 μησιν τῆς Χρυσοστόμου εἰς ὀλίγον καιρὸν ἐπατριάρ-
 χουσιν ὁ Ἀρσάκιος, ἀπέθανε γὰρ τὸ δούτερον ἔτος
 τῆς χριστιανίας αὐτῆς τῆς δέκατης τῆς Νοεμβρίου,
 Σωκράτης βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλαίῳ αἰκοῦ. μετὰ
 δὲ πέντε μηνῶν τῆς θανάτου αὐτοῦ ἐχαιροῦντο
 ὁ Ἀπλικὸς, Σωζόμενος βιβλίῳ ὀγδόῳ κεφαλαίῳ
 αἰκοῦ ἐβδόμῳ. καὶ ὑπὲρ Ἀπλικῆς ἦλθον οἱ πρέσβεις
 τῆς Ἰννοκέντιος εἰς Ἀθήνας, ὥστε παρεβρέθη τὰ δύο
 ἔτη μετὰ τῶν δούτερων ἐξορίαν, καὶ λοιπὸν οἱ
 δύο πρεσβύτεροι καὶ ὁ Διάκονος οἱ ποιήσαντες π-
 σαύτω ὁδοιπορίαν, καὶ μετὰ πέντε μηνῶν περιπα-
 τῶν, μόλις μετὰ δύο ἔτη διήλυσαν. πρὸς τῆ-
 τοις, τῶν ἐρημῶν ὑπιστολῶν ὡς εἰρηται αὐωτέρω
 ἐμνημονεύσιν οἱ ἀρχαῖοι Σωκράτης, Θεοδώριτος,
 Σωζόμενος, Φώτιος, Λέων, Ζωνάριος, Μεταφρα-
 στής, Παλαδῖος, ἀλλὰ μεταγενέστεροί ἦντες, καὶ
 ἔτι οὐκ ὡσαύτως, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης διαφορᾶς,
 ἀλλὰ γὰρ ταῦτα ὁ Γεώργιος λέγει, ὁ γλυκὺς καὶ
 ὁ νικηφόρος, καὶ ἀλλὰ ὁ Ἀνώνυμος, καὶ εἰς ἀλλος.
 ἔτι εἰς τοῖς παλαιότεροις γνωριμώτερον τὸ πρῶ-
 μα ἦν, ἥτοι καὶ Παλαδίῳ, ὅς τις ἐν Ρώμῃ πολὺν
 χρόνον διέτριψε κατ' ἐμῶν πῶν καιρὸν, καὶ τῷ
 Σωζόμενῳ, ὅς φαίνεται πάσας τὰς Ἐκκλησίας
 ἀκριβῶς ἠρδυνηκοῦναι, καὶ τέλει πάντων εἰς
 ἀλλος ἀρχαῖος, ἐν οἷς ἐδεμία μνήμη τοιούτων τερά-
 των, ἐδὲ γὰρ τὸ πρῶμα μικρὸν ἦν, ὥστε καὶ
 καταφρονεῖται, τὸ δηλονότι τῆς Αὐτοκράτορος τῆς
 Ἀνατολῆς ὑπὸ τῆς Πάπας ἀφοριεῖσθαι, εἰ γὰρ τῶν
 κληρῶν τῶν πυλῶν τῆς Ναῦ, ἥ ἐποίησαν ὁ Ἀμβρό-
 σιος τῷ Θεοδοσίῳ σπυρίων, πολλὰ μάλλον τῶν
 ἔτι γραφῆναι εἴπερ ἐγούοντο. ἔτι αἱ ὑπιστολαὶ αὐ-
 τῶν ἐπεμπεύον ὁ Ἰννοκέντιος εἰς τῶν Ἀνατολῶν εἰς γλω-
 σσῶν λατινικὴν ἔγραφον, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σωζό-
 μος, ἀπαρῆσαι δὲ ὅτι ἐλληνικῶς ἐγράφησαν,
 ἀναμφίβολόν ἐστιν, ὁ θς καὶ ψάλλει εἰσιν. ἀλλὰ καὶ
 τὸ, ὅτι ὁ Πρέσβυς ἔλαβε τῶν ὑπιστολῶν Κωνσταν-
 τινουπόλεως πλάτμας, καὶ γὰρ εἰκοσὶν ἔτη ἐπα-
 τριάρχουσιν ὁ Ἀπλικὸς, καὶ μετ' αὐτὸν ἐγούοντο Σι-
 σίνιος, Νεστόριος, Μαξιμιανός, εἴτω ὁ Πρέσβυς.
 ὅτι δὲ ὁ Γεώργιος καὶ ἄλλα τινὰ περιτορῶν φαίνεται,
 δῆλον, ὑποτίθεται γὰρ ἀπεθνήσκου τὸν Ἰννοκέν-
 τιον τῆς Θεοφίλου, ὅπερ ψάλλει εἰσιν, ὁ γὰρ Θεοφί-
 λος ὡς σημαῖ ὁ Σωκράτης βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφα-
 λαίῳ ἐβδόμῳ, πέθνηκεν ἐν ὑπατάτῃ Οὐωνίας τὸ ἔνα-
 πον καὶ Θεοδοσίῳ τὸ πέμπτον, ὅπερ εἰσιν ἔτος πετρακο-
 σίους δώδεκα πόν. ὁ δὲ Ἰννοκέντιος ἐκοιμήθη ὡς
 φαίνεται ἐκ τῶν ἀρχιερατικῶν σημειώσεων τῷ ἔτει 5
 πετρακοσίῳ δέκατῳ ὀκτῷ. καὶ ἐκεῖνο, ὅτι ὁ Ἰννο-
 κέντιος πρὸς ἐπὶ τῶν ἵνα γένηται βεβαίως ἡ Σιωδὸς
 ἐν Θεσσαλονίκῃ κελῖναι τὸν Θεόφιλον, πρὸς δὲ καὶ
 ὁ Ἀρκαδίῳ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἡ ἀρχὴ, Πά-
 τας τὰ κλίματα τῆς Οἰκουμένης ἐτάραξας, ὁ θς αἰ-
 τῶς ὁμοῦς ὁ ταχὺς τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ἡ αἰχμαλωσία
 τῆς Ρώμης ὑπὸ τῶν Γότθων γέγονον ἐμπό-
 διον, ψάλλει εἰσιν, ὁ γὰρ Ἰννοκέντιος τοιούτῃ
 ποιῆσαι ἐκ ἐδῶν ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σωζόμενος βι-
 βλίῳ ἑκτῷ κεφαλαίῳ ἑκάτῳ. ἔτα πρὸς τῶν ὀρ-
 μῶν καὶ ὁ Θεόφιλος ἐμάχοντο πρᾶγμα ἔτη, ἀλλ'
 ὡς τότε ἐκ ἐδῶν ποιῆσαι τὴν καὶ τῆς Θεοφίλου ὁ
 Πάπας, ἔτω καὶ ἄρτι ἐδῶν. ἔπειτα ὁ Θεό-
 φίλος ἐδέποτε κατεκρίθη, ὡς γὰρ οἱ ἐρημῶν
 πρὸς αὐτὸν αὐωτέρω πάντες ἐστειλότες τὰ κατ' 20
 αὐτὸν καὶ τὸν λέγουσι, μάλιστα ὁ Ἰσπανίος
 καὶ ἡ ἑκτὴ Οἰκουμένη ἀφῆλως αὐτῶν μέννηται,
 καὶ μαρτυρεῖται λαμβάνειν ἐν τοῖς περὶ τῆς ὀρ-
 θοδόξου πίστεως συμπεράσμασιν. ἔτι ὁ Θεοδώριτος
 φησιν, ὅτι οἱ Δυτικοὶ καὶ ἄλλοι πολλῶν ἐθνῶν 25
 πίστευον τὸν Ἀρσάκιον καὶ ὁ πρὸς αὐτὸν ἡξίωσαν,
 Ἀπλικὸν δὲ πολλὰς πρεσβυτέρους, πολλὰς
 δὲ καὶ ἐρήνης τυχεῖν ἀξιώσαντα, χρεῖα ὑπερ-
 ἐδέξαντο, τῶν πρὸς αὐτὸν ἐγγράψαντα, ἥτοι τὸ
 ὄνομα τῆς Χρυσοστόμου εἰς τὰ Δίπτυχα, λόγῳ πέμ-
 πῳ κεφαλαίῳ τετρακὸς τετάρτῳ. ἔτι ὁ Ἀπλικὸς
 καὶ Σωκράτης, Θεοδώριτος καὶ Σωζόμενος λίαν ἐ-
 παινέται, καὶ ὁ Πάπας Κελεστίνος ἐν τῇ πρὸς Κων-
 σταντινουπόλεως καὶ Νεστόριον ὑπιστολῇ ἐπαινέται αὐ-
 τὸν, ὡς ἐδέποτε ἐκρίθη κατεκρίθη, καὶ λοι-
 πὸν ὅτι ὁ Πρέσβυς ἔλαβε τῶν ὑπιστολῶν Κωνσταν-
 τινουπόλεως εἰς ἀνακρίθῃ ὁ Ἀπλικὸς, ἀφανέ-
 σα τὸν ἐπὶ ψάλλει. καὶ γὰρ δὲ τῆς παρῆς ὑπο-
 θέσεως ῥητέον, ὅτι περὶ τῶν μὴ κοινωνούντων Θεο-
 φίλῳ καὶ Ἀρσάκιῳ καὶ Πορφυρίῳ Ἀντιοχείας ἐν 40
 καὶ τῆς Χρυσοστόμου, πρὸς τῶν ἐν τοῖς Βασιλείοις
 διωκτῶν νόμος ἐτέθη τῆς ὀρθοδόξου δόξης
 τῶν ὁμοῦς τῶν Ἐκκλησιῶν μὴ σιωπῆσαι, τῶν δὲ μὴ
 κοινωνούντων αὐτοῖς ἐλαύνεσθαι, Σωζόμενος βι-
 βλίῳ ὀγδόῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ. καὶ εἰς μὴ κοινωνούν-
 τας τοῖς ἄλλοις καὶ Θεοφίλῳ ὑπὲρ τῆς Χρυσοστόμου
 καὶ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας ἐτιμωρῶνται, πρὸς
 ὁ Θεόφιλος ὑπὸ τῆς Πάπας κατεκρίθη, καὶ ὁ Βα-
 σιλῆος αὐτὸν ἡθέλει κατακρίναι, πρὸς τούτοις ὁ Θεο-
 δώριτος ἰσορεῖ, ὅτι ὁ Θεοδοσίῳ κομίσας τὸ λεί-
 ψανον τῆς Χρυσοστόμου ὅτι Κομάνων εἰς Κωνσταντι-
 νουπόλιν, ὑπὸ τῆς λαρίαν καὶ τῆς ὀφθαλμῶν
 καὶ τὸ μέτωπον ἵετέον ὑπὲρ τῶν γεγεννηκότων
 ἀποσπείγεται, συγγινῶναι τῶν ἐξ ἀγνοίας ἡδονηκότων
 ἀντιβολήσας, λόγῳ πέμπῳ κεφαλαίῳ τετρακὸς ὀκτῷ.
 ἐν τοῖς

20
 25
 35
 45

ὅν οἱς σημείωσαι εἰς ὁ Ἀρχιδιῶτη καὶ ἡ Εὐ-
διξία ἐλάβανον πῶς συγχώρησιν πρὸς τὴν Ἰννο-
κοντίαν τὰ ἄκρα Ἀρχιερέως καὶ πάντες μόνον διωα-
μύς καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πῶς πάλιν ὁ
5 Θεοδόσιος ἐζήτησεν πρὸς τὴν Χρυσόστομον πῶς συγχώ-
ρησιν; δούτερον, ὅτι τὴν Γεωργίαν καὶ τῶν λοιπῶν τοι-
ῶν πᾶσι αὐτῶν ἐρημῶν πλάσματι εἶσι καὶ διόλῳ

αὐτοκράτα, ἐπειδὴ ἐδέετο γεγονόσιν. σημείωσαι
ὅτι καὶ ὁ Ἀκάκιος πολλὰ ἔχει τὰς ἐπαίνους ἐν τῇ τρι-
τη Οἰκουμενικῇ, καὶ εἰς Ῥώμῃ ἀπῆλθε μὲν, ἀλλὰ
πρεσβυτέρους τὴν Θεοφίλῳ, ἄλλοις δὲ ἐδέετο. καὶ
ἄλλα πολλὰ ἔχει μὲν εἶναι, ἀλλὰ ἄρκα πᾶσι ἐρημῶν
μόνα εἰς βιβλίῳ τῶν ἐρημῶν ἡμῶν σκοπεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

10

ὅτι εἰ δώδεκα ὑποθετικῶς ἀληθεύσαν τὸν Ἰννοκέντιον ἀφορίσαι τὰς Ἀυτοκράτορας, καὶ ὅσα τοῖς
ἡπατημένοις ἐρημῶν, ἔτε τῶν τῇ Ῥώμῃ μοναρχίᾳ βοηθῶν, ὡς ἐκ πρὸς αὐτοῖς ὄντα πᾶσι
Πατριάρχων καὶ Μητροπολιτῶν τοιαῦτα ἐνεργησάμενων δέκνυνται.

15

Εἰ καὶ κατ' ὑπόθεσιν ἀληθεῖς εἰναι ὅτι ὁ Ἰννοκέντιος
ἀφώρισε τὰς Ἀυτοκράτορας τῆς Ἀνατολῆς, καὶ
τῶν λοιπῶν ἄπερ ἐρημῶν αὐτῶν, τοῖς ἡπατημένοις,
ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἐδὲ τῶν βοηθῶν τῇ μοναρχίᾳ τῇ
Ῥώμῃ, καὶ ἔπειτα γὰρ ἡλεγχαν ὁ μόνον Πατριάρ-
20 χαι ἀλλὰ καὶ Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι καὶ Πρε-
σβύτεροι καὶ μοναχοὶ Ἀυτοκράτορας, καὶ ἰδὲ βι-
βλίᾳ τετάρτῃ κεφάλαιον δέκατον τέταρτον. εἰ δὲ
ἔπωλον οἱ παπῖσαι ὅτι ἡλεγχαν οἱ τοῦτοι Βασιλεῖς
καὶ ἐκρίναν Ἐπισκόπους, ἀλλὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐπαρχίᾳ,
25 ὁ δὲ Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος ἀφώρισε καὶ κατ' ἡγήσιν εἰς
ἀποστολίαν Ἐπαρχίαν, ῥητέον ὅτι καὶ ἄλλοι τοιαῦ-
τα πεποιήκασι, καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίᾳ πρώτῃ κε-
φάλαιον ἔχατον πόσοι ἀπ' ἄλλων Ἐπαρχιῶν ἀν-
τεῖπον καὶ ἐκρίναν τὰς Πάπας τῆς Ῥώμῃ, καὶ κα-
30 τωτέρω ἰδὲ βιβλίᾳ τετάρτῃ κεφάλαιον δέκατον πόσοι
παρ' ὀνορίαν ἑμῶν Πατριάρχαι, ἀλλὰ καὶ Ἐπίσκοποι
ἀνεθεμάτισαν τὸν Ἀντιοχείας Πέτρον τὸν Κνωφίαν,
καὶ βιβλίᾳ τῇ αὐτῇ κεφαλῇ δέκατῃ τρίτῃ πρὸς
γραφον τέταρτον πῶς μόνον δύο Ἐπίσκοποι κατ' ἡγή-
35 κασι τὸν Ἀντιοχείας Σεβήρον, ὃν καὶ ὁ Ἰερωσολύμῳ
μὴν ἡλίας ἀνεθεμάτισε, καὶ ἰδὲ βιβλίᾳ τῇ αὐτῇ κε-
φάλαιον δέκατον τρίτον. καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
Ἰωάννης ὁ Καππάδοξ κατέλειπε τὸν αὐτὸν Ἀντιοχείας
Σεβήρον, καὶ Πέτρον Μητροπολίτην Ἀπαμείας, ὃς
40 καὶ ὁ Ἰερωσολύμῳ Ἰωάννης καὶ ὁ Τύρῃ Ἐπιφανὴς συνο-
δικῶς κατ' ἡγήκασι καὶ ἀνεθεμάτισαν, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Κων-

σταντινουπόλεως Μηνᾶς καὶ ὁ Ἰερωσολύμῳ Πέτρος πᾶσι
αὐτὰ πεποιήκασι, καὶ πάντες τῶν τῶν συνοδικῶν
παρέλαβε πᾶσα ἡ Οἰκουμενική. καὶ ὁ ἄγιος Κύριλλος ἔγρα-
φον εἰς Κωνσταντινουπόλιν ὅτι ἐδύνατο ἀναθεμα-
τίσαι τὸν Νεστόριον, καὶ εἰς τὰς Πατριαρχίας καὶ
εἰς πολλὰς ἄλλας ἔγραψε πῶς κατέχειν αὐτῶν,
καὶ ἰδὲ κατωτέρω τῆς Συνοδῆς τὸν τόπον. καὶ ὁ
Ἀντιοχείας Πέτρος ἀπολογεῖται εἰς τὸν Κωνσταν-
τινουπόλεως Ἀκάκιον ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συ-
νόδῳ, Εὐάγγελος βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ δέ-
κάτῃ ἐξόμῳ. ἐκ ἐποῖα δὲ τῶν Πέτρος, ἡ μό-
νον διότι ἐφορεῖται πῶς πρὸς τὴν Ἀκακίαν κατέ-
χειν. καὶ ὁ Φώτιος Συνοδικῶς κατέλειπε τὸν Πά-
παν Νικόλαον, καὶ ὁ Ἰερωσολύμῳ Ὡφρόνιος συ-
νοδικῶς ἀνεθεμάτισε τὰς Μονοθελήτας ἐν οἷς
ὧν φανερὸς Μονοθελήτης ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριος
καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πάπας καὶ Οἰκουμενικὸς Πα-
τριάρχης. καὶ οἱ ὡς Ἀφρικῇ Ἐπίσκοποι κατέκει-
ραν Παῦλον τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἰδὲ κα-
τωτέρω βιβλίῳ ὅτῳ πῶς ὅτι Μαρτίνος Συνοδὸν.
καὶ ὁ Χρυσόστομος ἐκρίνε πολλὰς Ἐπισκόπους καὶ
Μητροπολίτας παρ' ὀνορίαν, ἐπειδὴ καانونικῶς ἐχ
ὑπέκρινε αὐτῶν. καὶ οὕτως, ἰδέσθιν παρ' ὀνορίαν
ἐνεργηθῶντα κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῇ
δέκατῃ πρώτῃ Παραγράφῳ τετακτοῦ δούτερον.
ἰδὲ καὶ τὰ περὶ Βιγιλίας βιβλίῳ πέμπτῃ κεφα-
λαίῳ δέκατῃ πέμπτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

45 ὅτι ἐκ τῆς ζητῆσαι τὰς Ἀσκητὰς κληθῆναι μετὰ τῆς Θεοφίλῃς Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν Βασιλῆα καὶ
τὴν Χρυσόστομον, καὶ ἐκ τῆς τῆς Χρυσόστομον πρὸς Θεοφίλον περὶ τῆς ὑποστολῆς, καὶ ἐκ τῆς πρὸς
τὸν Κωνσταντινουπόλεως Νεκταρίου τῆς Ἀμβροσίου περὶ τῆς γενετικῆς ὑποστολῆς, δέκνυνται μὴ μόνον τὸν
Ῥώμῃ Ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας, ὅθεν ψόδῳ περιέδοξεν πᾶσι μόνον τὸν Ῥώμῃ ταύτῃ ἔχειν.

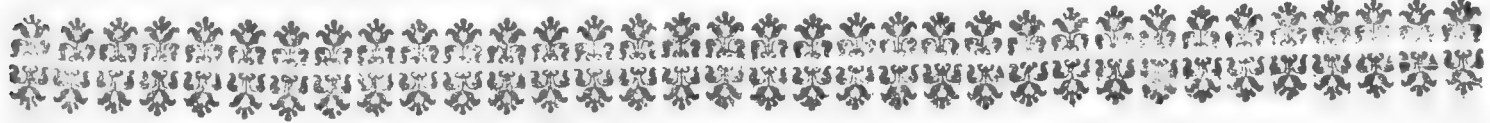
50

Εἰ τὰ ὅσα λύεται καὶ ἐκείνη τὰ τῶν Παπῶν,
ὅτι ἐδὲ ἄλλοι ἔχει πῶς Ἐκκλησίαν ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἴμῃ μόνος ὁ Ῥώμῃ. ῥητέον γὰρ,
ὅτι ὁ Σωκράτης λέγει, ἰσίδωρος ἄλλα τὰς περὶ
Διόσκορον ἡλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπως αὐτὸν πα-
ράτε τὴν Βασιλῆα καὶ τὴν Ἐπισκόπον Ἰωάννην τὰ

κατ' αὐτῶν ἰσχυρομηρία ἐξελεγχθῆναι, βιβλίῳ ὅτῳ
κεφαλῇ ἐνάτῃ. καὶ ὁ Σωζόμενος Φησὶν, οἱ ἅμωι
Ἀμμώνιον ἀπέπλυσαν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, πῶς
αὐτῶν δὲ καὶ ἰσίδωρος, κοινήτε ἑσπεύδαζον πρὸς
Βασιλῆα κλητῇ καὶ Ἰωάννῃ τῇ Ἐπισκόπῳ ἐλέγχεται
τὰς κατ' αὐτῶν ὑποβλάσεις, ὡς γὰρ ἐν δέκῃ
παρ

παρ' ἑσίας αὐτὸν ἐπιμελέμενον πᾶν δίκαιον· βοήθειν αὐτοῖς, καὶ κατωτέρω, ὁ Ἰωάννης ἔγραφε τῷ Θεοφίλῳ κοινωνίαν αὐτοῖς ἀποδίδειν, ὡς ὁρθῶς περὶ Θεοῦ δοξάζουσιν, εἰ δὲ δίκην δέοι κείνοις τὰ κατ' αὐτούς, ὅσοι ἐξέδοι οὐκ αὐτῷ δοκεῖ δικασόμενον, βιβλίῳ οὐδόμῳ κεφαλαίῳ δεκάτῃ τρίτῃ, ὅν τέτοις σημείωσαι πρῶτον, ὅτι οἱ Ἀσκητικὴ ἦλθον εἰς Βυζάντιον, καὶ οὐκ εἰς τὴν Ῥώμην, ἀπὸ τῆλθον κειμήλια ὑπὸ τῷ Βασιλέως καὶ τῷ Κωνσταντινῆ πόλεως μετὰ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἔχ' ὑπὸ τῇ Ῥώμῃ. δὲ περὶ, ὅτι ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε τῷ Θεοφίλῳ ἵνα πέμψῃ τὸν μετ' αὐτῶν κειμήσιον, ὅτι καὶ ὁ Χρυσόστομος ἔκ' ἰδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ παρὰ τῇ τῷ Βασιλέως ἔλθον ἵνα εἰδῇ ὁ Θεοφίλος τὸν μετὰ τῶν κατηγόρων αὐτῶν κειμήσιον. ἔτι σημείωσαι, ὅτι ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος περὶ τῇ ἐν Μεδιολανῶ γόητος ἀναφανέντος καὶ ἄλλως κακοτρέψε Γερωνίαν, καὶ εἰς Κωνσταντίνου πόλιν ἐλθόντος, καὶ ἀπ' αὐτῆς Χαερωνηθούσης ὑπὸ τῷ Καίσαρ Ἐλλαδίου καὶ Νικομηδείᾳς Ἐπισκόπου, καὶ εἰς τὸν Πάπαν ἀπέστειλε τὴν κείνην καὶ τὴν ἐκδίκησιν, ἀλλ' εἰς τὸν Κων-

σταντινῆ πόλεως ὡς γαυρίαζοντες ἔχοντα τὴν Νικομηδείαν, καὶ πρὸς τῷ Βασιλεῖ διωκόμενον ἀπὸ τὸν θρόνον καὶ ἀπὸ τὴν πρὸς αὐτὸν σωθήσθαι, ὡς ἐδυνάτο ποτε παρὰ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος ἀπὸ τὴν μετ' ἐκείνου δηλοῖ ὅτι βοήθειαν, φησὶ γὰρ ὁ Σωζόμενος, μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Ἀμβρόσιος (ἦτοι ὁ ἀπὸ διεπράξατο ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁ Γερωνίτιος) ἔγραψε Νεκταρίῳ τῷ παρὶς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινῆ πόλεως ἀφ' ἐλθόντος Γερωνίτιος τὴν Γερωνίαν, καὶ μὴ περὶ τοῦ ἐλθόντος αὐτὴν ὑβριστῶν καὶ τὴν ὁκνητικὴν τάξιν. Νεκταρίῳ δὲ καὶ μάλα τὰς ἀποδείξεις. Νεκταρίῳ γέγονεν ἀνέναντον, πανδημὴ τῶν Νικομηδείων ἀνδρῶν ἀντιστασάντων. ὁ δὲ Ἰωάννης καὶ θελὼν αὐτὸν, ἐχερστύνει Παισάριον, ὅς περὶ 15 δαυγαλὸς ἐγενόμην τῆς τῷ Βασιλεῖ γαμετῆς. συμπεριάνομην λοιπὸν, ὅτι ἕκοντος ὁ Ῥώμης ἔχει τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, καὶ ψεύδους ἐστὶ περιδοξὸν ὅτι ὁ Ῥώμης ἔχει μόνος αὐτήν. ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ κεφάλαιον πέμπτου. 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Περὶ τῆς βασιλείας τῆς ἐν Θεοδοσίᾳ, καὶ τῆς κατὰ Διόκληρον Ἀρχαίας ἐπ' αὐτῇ ὑπὸ τῆς Περσάρχῃ ἰσχυρίσθαι, καὶ τῆς αὐτῆς τῇ διωγμῷ ἐν Περσίᾳ Χριστιανῶν, καὶ τῇ πολέμῳ πρὸς τὴν Πέρσας καὶ νίκῃς τῇ Θεοδοσίᾳ, εἴτα καὶ εἰρήνης τῇ Βασιλείᾳ μετὰ τῶν Περσῶν. καὶ ὅτι ἔδει ἀνάγκης δίκαια ἀνελτείναν τῇ ἀρεβείᾳ.

Εὐβασιλεύσαντος ἐνὸς Θεοδοσίου εἰσεψας καὶ τὴν ἀδελφῶν αὐτῶν τὴν Πυλαγέριαν Αὐγῆσαν, ἥτις ἐγένετο αἰτία τῷ Βασιλεῖ μαθεῖν ἐκκλησιαστικὰ γράμματα καὶ λατρίαν, ὃν καὶ εἰς τὴν ἀσέβειαν καὶ θωπείαν, πείσασα αὐτὸν ἠσώγειν ὅλας τὰς τετρακτὰς καὶ τὰς Παρασκώας, ὡς φησὶν ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ἔβδομον τῆς ἱστορίας αὐτῆς, κατὰ τὸν δόκτικόν Κανόνα, εἰ καὶ ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης κατὰ ταῦτα ἐκκηνοτόμησε, τὴν τετρακτὰ συγχωρῶν ἐδίειν, καὶ τὸ Σάββατον νηστῶσαν πανκοσμίως, ἵνα πλείους ποιῶν κοινοτομίας, μᾶλλον ποιῇ καὶ τὸ χάρισμα. μέλων δὲ ὁπαθῆναι ὁ Ἀρχαίος, καὶ Φωκυρῶν ἵνα μὴ γόηται νεωτερισμὸς εἰς τὸν ἥν αὐτῶν τὸν Θεοδοσίον, ἐποίησε Διόκληρον καὶ ἀφῆκε τὸν Περσάρχην τὸν ἰσχυρίσθαι τῇ καὶ αὐτῇ Θεοδοσίᾳ ὑπὸ τῆς Περσῆς, ὅς ἐσερέωσεν τὴν ἀγάπην μετὰ τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸν Σωζόμενον Χρόνον ἐκείνου, ὅντος Ἀποκελιστῆς τῇ Ἐπισκόπῳ Μαρκεῶν, ὅς ὑπὸ ἀνθρώπου τῷ Θεῷ κατὰ ἀλήθειαν. ἡ ἀγάπη ὅμως διελύθη πρὸς τῆς συμφωνίας, καθότι Ἀβδαρῆς ἡς Ἐπίσκοπος καύσας τὴν Ναὸν τῇ πυρῇ, ἐγένετο αἰτία καὶ ἐκκηνοτόμησε ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Περσίαν ὑπὸ τῷ Περσάρχῃ, ὅστις καὶ διωγμὸν μέγαν ἐκίνησεν εἰς πρὸς Χρόνον τόσον, ὥστε τῆς Μάγας ζητῶν τῆς Χριστιανῆς ἀφ' ἐκείνου τόπου,

καὶ πολλοὶ ἐφαινεῖτο αὐτοθελήτως, ἵνα μὴ νομιζομένην ἀνέσθαι τὸν Χριστιανισμόν, ἵνα δὲ φυγὼν καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων. ὁ δὲ ἐρημικός Περσάρχης Οὐαρῆς υἱὸς τῆς ἰσχυρίσθαι ἀπέστειλεν εἰς τὸν Θεοδοσίον καὶ ἐζήτησε τῆς 35 φυγάδας, ὅθι οὐκ ὁ Θεοδόσιος κινεῖ πόλεμον κατὰ τῇ Οὐαρῆς ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, καὶ πέμψαι στρατηγὸν Ἀρδαβέρην, πέμψει δὲ καὶ ὁ Οὐαρῆς τὸν Ἀρσεν, καὶ πορεύσῃ ὁ Ἀρδαβέρης τὴν Ἀρζανὴν Ἐπαρχίαν Περσίδου, κακῶς ἔρχεται 40 τὴν εἰς Μεσοποταμίαν ἐν ᾗ ἦλθε καὶ ὁ Ἀρσεν, ἡμίσαντες δὲ οἱ Πέρσαι ἐλθὼν κατ' αὐτῶν τῆς Ῥωμαίων, ὑπὸ τῷ φόβῳ αὐτῶν ὡς ἦσαν ἑνοπλοὶ ἀπεπνίγησαν εἰς τὸν Εὐφράτην χιλιάδες ἐκατὸν, καὶ δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀνέλθον τῆς Ἀρζανῆς 45 γομῶν καὶ τῆς στρατηγῆς, καὶ ὅτι ἐπαύσατο ὁ Θεὸς τῆς Πέρσας ἀπὸ τὸν πρὸς τῆς Χριστιανῆς διωγμὸν, ὥστε ὅμως ἀπὸ τὴν ἀγάπῃ τῶν ἐν Περσίᾳ ἐναπολαφθῶντων πεισῶν, ἐγένετο ὁ Θεοδόσιος μετὰ τῶν Περσῶν, Θεοδόσιος 50 λόγῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τετρακοσῷ ὅκτῳ. σημειώσαι ὅμως ὅτι χωρὶς ἀνάγκης ἔκ' ἐστὶν ὁ λόγος αὐτῆς τῆς πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν ἀσέβειαν ὡς ἐποίησεν ὁ Ἀβδαρῆς, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς μετὰ πάσης ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας κατὰ τὸν Θεὸν ἀπέσποιν. ὅθι καὶ ὁ ἅγιος

ὁ δὲ ἄνθρωπος πολλὰς βεβηχέναι μαρτυρεῖται, παρητήθη, ἵνα μὴ ποιῇ τὸ σκατάλειον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

5 Περὶ τῆς εὐρίστως τῆ λαΐψαν Ζαχαρίας τῷ πατρὶ τῷ πεδρόμῳ, καὶ ἡ ὡς ἐνδεδυμῶν ἱματισμῷ, καὶ τῷ αὐτῷ δὲ ὁ ἀνέρεθαι ὑπὸ τῷ Ἡρώδῃ.

Εἰς τὴν τῷ βασιλεὺς τὴν κατὰ δόξαν τὸ λαΐψανον τῷ ἀγίῳ Ζαχαρίᾳ εἰς τὸ χωρίον κοφὰρ
10 τῆς ἐλδοθευπόλεως τῆς Παλαιστίνης ὑπὸ τινος οὐνο-
μαζομένη καλημέρα, τῆς καλῆς ἡμέρας τῷ αὐθιγῷ
πᾶσι. ἐφόρει δὲ ὁ Προφήτης εὐλόγον ἐνδύμα, χρυσὴν
μίτραν εἰς πῶν κεφαλῶν, καὶ εἰς τὰς πόδας σανδάλια
χρυσούφαντα, ὅτι δέσκεται εἰς τὸ θυσιαστήριον ὅπου ἀ-
15 πέσκει ὁ βασιλεὺς ἰσὺς ἀποκτείναν αὐτὸν. καὶ
λαοθάνα πολλῶν ἀνομογράφων ἡ γνώμη τῶν θελόν-
των εἶναι τὸν Ζαχαρίαν περὶ ἡ γράφει ὁ ματ-
θαῖος εἰς τὸ ἐκδοὶν πρὶν κεφαλῶν φονεύσθαι
ἀναμεταξύ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν θυσιαστηρίων, ταῦτα εἰς τὸ
20 περιούριον τῶν ἱερῶν ὑπὸ τῷ βρεφοκτόνῃ Ἡρώ-
δῃ, καθότι πῶν θεοτόκον μαρίαν μετὰ πῶν χει-
στῶ γυνήσιν πάλιν ἐβάλεον εἰς τὸν χορὸν τῶν παρ-

δοίων, ὡς γράφει ὁ Νικηφόρος εἰς τὸ δούπερ τῆς
ἰστορίας αὐτῆς, φέρων τὸν ἱππόλυτον μάρτυρα,
ὅθεν καὶ θυμὰ τῆς παρθένιας φιμίζεται ὁ πατὴρ
τῷ ἰωάννῃ, ὁμίσθη δὲ ὑπὸ πάντων τῶν ἱερῶν ἀπὸ τοῦ
κηρύττειν πῶν παρυσίας τῶν μεσῶν, ἐπειδὴ ἔλεγεν, καὶ
ἐν καὶ δὲ Προφήτης ὑψίστα κληθήσεται, ἀποδοθήσεται
γὰρ πρὸ πάντων κυρία ἐπιμάσαι ὁδὸς αὐτῆς.
ὅμως τὸν Ζαχαρίαν ὑπαρξάντα ὑπὸ τῷ βασιλεὺς ἀμ-
φίβοτον ἐστίν, μόνον δὲ ὁ Ζαχαρίας ἔστιν ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ
ἰωάννου ἐλεγομένης αἰῶνος κατὰ πῶν ἐβραϊκῶν συνήθειαν
καὶ υἱὸς βασιλεὺς, καθὼς δέδοται ὁμοῦ εἰς τὸ ἐκδο-
τὸν πέταρτον τῆς δούπερας τῶν Παρθενωμάτων, καὶ
ἐπέθετο αὐτῷ καὶ ἐλεγομένης αὐτὸν λίσσας δὲ
ἐνταλῆς ἰσὺς τῷ βασιλεὺς ἐν αὐτῇ οἷα κυρία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25 Περὶ τῷ καύσαντος τὸ λαΐψανον τῷ πεδρόμῳ, καὶ ὡς ἐπελέφθησαν μερῶν αὐτῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς, καὶ ὅθεν ἦχθη εἰς βυζάνιον, καὶ πόπε, καὶ πᾶν ὡς καὶ τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ περὶ τῷ ἐν
θαλάσσῃ καταπονιζομένῃ ἰωσήφ τῷ ἱβηρὸς μετ' ἡ ἔχει λάρυγγα τῷ πεδρόμῳ, καὶ περὶ τῆς τῷ
πεδρόμῳ χαρὸς, καὶ πᾶν ὡς ἐστίν, καὶ περὶ τῷ λαΐψαν τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ.

30 Εἰς τὴν δὲ τῷ Ζαχαρίᾳ ἐμνήθηται, μνημονεύει
καὶ τῷ πεδρόμῳ. τὸ λαΐψανον τῶν ἰωάννου τῷ
βασιλεὺς ὁ ὡς ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας ἐκαστον εἰς πῶν ἐ-
βάσαναι. εἰς πολλὰς δὲ τόπας φαίνονται ἰσὺς λα-
35 ψάνων μέρη λεγόμενα τῷ πεδρόμῳ, ὥστε καὶ ὁ
θεοφάνης ἰστορεῖ, ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίᾳ τὰ λαΐψανα
τῷ πεδρόμῳ ἔφερον εἰς πῶν Ἀλεξανδρείαν τινες,
καὶ ἰσὺς ἐφύλαξαν ταῦτα ὥστε τινες πιστοί. ἡ
σεβασμία αὐτῶν ὅμως καὶ ἐφυλάχθη, καὶ ἐ-
40 ρέθη σῶμα, ὡς κατὰ τὸν Κωδινὸν τινες τῶν ἀπὸ τῆς μα-
κεδονικῆς ἰστορίας. καὶ περὶ μεταφράσεως ἀλέγει ὑπαρ-
ξάντα αὐτῶν Ἀριετικῆς) ὁρῶντες εἰς πῶν Παλαιστίνῃ,
ἔφερον εἰς Κιλικίαν, ὁ βασιλεὺς δὲ οὐάλας
μερδονίῃ τῷ Ἀρχιδυνάχῃ τῷ ὄντι εἰς πῶν Κιλικίαν
45 ἐμνήσθη δόπου εἶλκε αὐτῶν εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν, ἀλλ'
ἡ τιμὴ καὶ ἐλθόντα εἰς τὸ Παντάχιον ἐστάθη,
μὴ διωκόμενοι δὲ φέραν αὐτῶν εἰς τὰ πόσιν, ἀφῆκαν
εἰς χωρίον Κολάε λεγόμενον, ὃ δὲ μέγας θεοδόσιος
πρὸς τῶν ἐκείτω ἐβάλεν, αὐτῶν εἰς πῶν ἀλεξάνδρῃ
50 αὐτῶ καὶ ἔφερον αὐτῶν εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν, εἰς τὸ
ἐβδόμον, ὅπου καὶ κατὰ ἐγείρας περιζόητον, ἐβάλεν
ἐκείνῃ αὐτῶ. σημείωσα δὲ, ὅτι ἡ δὲ εἰς τὸ ὄρος
τῷ Ἀθωνῷ εἰς τὸ μοναστήριον τὸ λεγόμενον τῷ δι-
ονυσίῳ ἐν μέρῃ τῆς σεβασμίας καὶ, καὶ ἐπὶ
ὅν μέρῃ ἦν εἰς πῶν οὐγγροβλαχίᾳ εἰς τὸ μοναστή-

ριον ὑπὸ λεγόμενον Καλῆ, ὅπερ μοναστήριον ἡμεῖς
ἐλάβομεν ἀφίερμα τῷ ἀγίῳ τῷ τῷ, τὸ δὲ μέρος
τῆς σεβασμίας καὶ, ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων εἰς
οὐγγροβλαχίαν πολλὰς περιστάσεις ὑπὸ Γερμα-
νῶν, οὐγγρων καὶ Τατάρων, ἵνα μὴ ἀπολεθῇ,
ὡς ἡ ἐγκειμένη μετὰ θήκης λιθοκομήτης ἐ-
λάβομεν, καὶ δέσκεται εἶδον ἐν τῷ κατὰ τῷ ἀγίῳ
τῷ τῷ. ἐκείνῃ δὲ ὅπερ λέγει ὁ ἱερός θεοφάνης ὅτι
ἡ καὶ τῷ βασιλεὺς μετέβη ὅτι τῷ ἀπὸ τῶν εἰς
τὸν κατὰ αὐτῶ εἰς πῶν ἔμεσαν, ἰσὺς ἡν ἡ ἡμεῖς
σημείωσα δούπερον, ὅτι ἰωσήφ τις ἀπὸ τῆς ἰβηρίας ὅτι
τῶν περιχώρων τῷ τιφλίζῃ τὸ γὰρ Παρθενωφίλης
περὶ πᾶν τὸ χιλιεσὸν ἐξακοσιοσὸν ἐβδουμνησὸν πέμ-
πτον ἔτος ἐρχόμενος εἰς τὸ βυζάνιον ἵνα ἐκείθεν
ἀπέλθῃ ἀπὸ θαλάσσης εἰς πῶν ἱερὰ ἀλλῇ, καὶ
ὅτι βίβας ἐπὶ ἀγαθῇ λαζικῇ, ἔχει καὶ ἐκείνα τῷ προ-
δρόμῳ μετὰ πολυτιμῶν λίθων, καὶ περιχρυσῶν,
ἥτις ἡν ἐσημειώθη ὅπου καὶ ἔχεν εἶδον τὸν λαΐ-
ρυγγα τῷ προδρόμῳ, ἀλλὰ ἐγγὺς τῷ κυτῶν ἐπὶ
γη καὶ τὸ ἀπὸ τῶν μετὰ τῷ ἰωσήφ, καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν
εἶδον, καὶ ἔμενε καὶ ἡ ἀπὸ μετὰ τῷ λάρυγγι
εἰς τὸν θαλάσιον βυθόν. ὁ δὲ ἰωὴλ φησὶν εἰς τὸ
χρονικὸν αὐτῶ, ὅτι ἐπὶ τῷ πορφυρογεννήτῃ Κωνσταντίνῳ
ἐξηγήθη ἐξ Αἰγυπτίας ἡ καὶ τῷ πεδρόμῳ ἀποκα-
πῆσα ὡς τινος Διακόνος ἰωὴλ καλεμένου, καὶ τὸ λαΐψανον

τῷ Ναζιανζηνῷ . λίγα δὲ ὁ κερεινὸς ὅτι· ἐβαπτίσθη
 ἐν ὕπνωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν καλὴν με-
 γάλην τιμὴν, τῆς συγκλήτης, τῆς ἐκκλησίας
 καὶ τῷ λαῷ, πατεράρχῃς πολυύκτου . Φαι-
 νεται δὲ τὸν πορφυροῦντον ἐμβαλὲν αὐτῷ εἰς
 τὸ βασιλικὸν Παλάτιον, περὶ καὶ τὸ χιλιεὶς
 ἑξακοσίους ὀγδοηκοστὸν ἔτος τῷ σωτηριῷ, ὁ Βε-
 ζύρης Μεσταφᾶ πασᾶς ἐστράτευας ὑπερὸν καὶ
 τῆς Βιέννης κατωγράφων τὰ εἰς τὸ βασιλικὸν θη-
 σαυροφυλάκιον πολύτιμα, ἧςτοι εἰς αὐτὸν ὁλόχρυσον

·κιβώτιον μίαν χεῖρα ἐνυψάζουσιν, καὶ ἰδὼν εἰς
τὸ κιβώτιον ἐκκληνικὰ γράμματα ἀνέγνω ταῦτα. Διὰ
ῥωμαίᾳ τινός, ἃ ἔλεγον εἶναι πῶ χεῖρα τῆ Βα-
πτιζῆ ἰωάννη, ὅθεν κλείσας τὸ κιβώτιον ἐνλα-
βῶς, καὶ κατασφραγίσας, ἔβαλεν αὐτὸ πάλιν
εἰς τὸ ἴδιον θησαυροφυλάκιον. ἐκείνο δὲ ὅπερ λέγει
ὁ Θεοφάνης ὅτι ὅτι τῇ Κοπρινύμῃ ἡ κάρα τῆ Βα-
πτιζῆ μετετέθη ἀπὸ τῆς μονῆς τῆ ἀσσηλαῖς εἰς
τὴν Νάον τὴν μέγιστον αὐτῆς ὡς Ἐμέση, φωτίσκει
ὁ Θεὸς ἄλλον ἐρμηνεύσαι αὐτὸ, ἐμοὶ γάρ ἔγω δὴλον. 10

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν ΙΒ'.

Περὶ τῶ πολλὰς καὶ πραγματείας βαπτισμένης Ἑβραίας, καὶ δις ὁκληροποιότης τῆ ὕδατος ἐν τῷ
ὕδατι Μουσαῖον βαπτίζονται αὐτὸν καὶ περὶ τῶ εἰπόντος Ἀρεαυτὸν Ἐπιστάτης βαπτίζεται ἑαυτὸς
εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς δι' τὴν ἐν αὐτῷ Πνεύματι καὶ ἐξηράθη ἡ πολυμυρία αὐτοῦ.

Ε^ΤΥΧΩΝ ΕΙΣ Τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν καὶ Ἐβραῖος Ἦς
καὶ πραγματείαν ἐβαπτίζετο πλειστάκις, καὶ
τόσον, ὥστε καὶ ἐκέρδησεν τὰ πρὸ τῶν τρεῶν πολλό-
τατα ἀργύρια· μετέβαινε δὲ ὅτε Αἰρέσεως εἰς
Λίριον, ὅπου τῶν Ἀρσενίων εἰς τὰς Μακεδονίας, ἐν
ὕστερις δὲ ἦλθε καὶ εἰς τὸν Παῦλον τῶν Νικαυατιανῶν
τὸν Ἐπίσκοπον, περὶ σπειριωμῶν καὶ πλάττων ὅτι
ἔθελε βαπτισθῆναι καὶ τελείως χριστιανίσαι, καὶ
ὁ Παῦλος θέλων πρῶτον καταχῆσαι αὐτὸν, πα-
ρήγγαλον αὐτῷ νηστεύσαι. ὁ Ἐβραῖος ὅμως περ-
ὶ σπειριωμῶν ὅτι ὀρέγεται βαπτισθῆναι ὅτι τέχιστα
ἦλθον εἰς τὸν τόπον τῆς βαπτίσματος, καὶ ἐμβλη-
θείς τῆς ἀσκήσεως ὕδατος ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ,
καὶ ἐπελθόντες ἔσω εἰς τὸ φάβισήριον τῆς Ἐβραίας
φῶς τῆς θαύματος, ἐξηράνθη ἡ κολυμβήθρα, καὶ
τὸ ὕδωρ τελείως ἐξηφανίσθη. ἐθαύμασαν δὲ οἱ
πάντες ὅτι τὸ γεγονός· ἐμφοράζαντες ὅμως ὅλας
τὰς τρύπας τὰς διδύσας ὑποψίαν μερικῶν, ἐ-
γέμισαν πάλιν τὴν βαπτιστήριον, καὶ φορέσαντες τῇ
Ἐβραίᾳ πάλιν λούκῳ πολλῷ τῆς βαπτίσματος ὡς βα-
πτισθησομένη, καὶ ἐπελθόντες ἐκ δούπερ εἰς τὴν
κολυμβήθραν, πάλιν τὸ ὕδωρ αὐθωρὸν ἐξέλιπε,
καὶ ὅλοι ἐξεσηκώτες ἐγύοντο. τῷ ὅλῳ διηγᾶται
ὁ Σωκράτης εἰς τὸ ἔβδομον τῆς ἰστορίας αὐτοῦ. τῷ

γέγονον εἰς σωφρονισμόν τῶν διπλάσιαζόντων τὸ
 βάπτισμα ἐναντίον τῆς αἰγῆς Συμβόλῃ τῆς διαπίστεως
 ἡμᾶς ὁμολογῶν ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν . ἐκ τῆς τῆς διηγήματός ἐχομένης εἰδούσης 25
 τῶν περὶ τῆς μυστηρίου καὶ ἐχὶ τὸν δρωντα ἱερέα
 εἶναι τῆς θαυματουργίας τὸ αἷτιον , ὅν τρόπον καὶ
 ἡ σωφροσύνη ἐδόθη ὁργανικῶς ἄς τὸν κατὰ φαν τὸν
 Ἀρχιερέα τῆς οὐρανῆς ἐκείνῃ . οἱ δὲ Ναυατιανοὶ τῶ
 ὁμολογῶν ἀσχεματίσως τὸ μυστήριον τῆς αἰγῆς 30
 τριᾶδος , ἐλθόντες κατὰ κεν εἰς τὰ κἄστα , καὶ
 τὸ βάπτισμα αὐτῶν ἐδέχετο ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία .
 ἐξ ἐναντίας πάλιν οἱ Ἀρσαιοὶ (ὡς καὶ ὁ δεύτερος
 τῶν Ἀρσαινῶν Ἐπίσκοπος ὁ ὁποτιλμύσας εἶπεν
 αὐτοὶ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει βαπτίζετο βαρβαροὺς 35
 ἄς τὸ ὄνομα τῆς Πατρὸς δι' τῆς ἐν αἰγῇ Πνεύματι,
 καὶ τὸ ὕδωρ τῆς καλυμβήθεως γέγονον ἄφαντες) καὶ
 μάλιστα εἰς Εὐδοξίαν καὶ οἱ μακεδονιανοὶ οἱ ἀφελόν-
 τες τῶν ἐπὶ κλησιν τῆς αἰγῆς τριᾶδος ἄς τῶν βά-
 πτισιν , ἐδιδόκοντο καὶ κατηφρονούτο πανταχῶς , 40
 καὶ τὸ βάπτισμα αὐτῶν ὡς ἀντὶ μολύματος , κα-
 θότι ἐκ ἡκολύθη τῇ ὡς ἀδόξῃ τῆς Ἐκκλησίας
 ἀπ' αὐτῆς τῆς Κυρίας ὡς ἀδεδομμένη εἰς τὰς αὐτότητας
 αὐτῆς τῆς Θεᾶς Λόγου καὶ πνεύματος κήρυκας τῆς σω-
 τήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ὄρει τῆς Γαλιλαίας . 45

П А Р А Г Р А Ф О Н Ъ.

Περὶ τῆς τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐπιτομῆς τῶν ἑβραίων καὶ τῶν χριστιανῶν, καὶ οὐδικήσεως κατ' αὐτῶν τῶν ἁγίων
κυρίων, καὶ ἀφαιρέσεως τῶν ἑκκλησιῶν τῶν ναυματιανῶν. καὶ περὶ τῶν σταυρωθέντων παίδων ὑφ' ἑβραίων, 50
καὶ τῆς κατ' αὐτῶν οὐδικήσεως ἀπὸ τῶν χριστιανῶν. καὶ περὶ τῶν ἐν κρήτῃ φανέντων ψαλδομεσιῶν, καὶ ὧν ἔπρεξε.

Πολλὰ κίς οἱ Ἐβραῖοι ἔπρξαν καὶ ἔπαθον παρὰ
 αὐτὰ καὶ ὅτι θεωροῦν τῇ μικρῇ εἰς τὴν δῆμον
 Ἀλεξανδροῦς ἐπαιγόμενοι, καὶ σωεργήσαντες εἰς

τὸν Ἐπαρχὸν Ἀλεξανδρείας ὁρίσθη ἵνα βασιλίῃ
ἰσχυρῶς ἰέρῃκα τὸν κληρικὸν τῷ ἀγίῳ κυρίῳ
καὶ διὰ τὴ μιᾷ νυκτὶ εἰπὼν αὐτὸς ὅτι καίτοι ἡ
ἐκκλη

ἐκκλησία, καὶ πολλὰς τῶν ἐξεληθόντων Χριστιανῶν
 ὅτι τὸ εἶναι τὴν πυρκαϊάν ἀποκτείναν, ὁ ἄγιος
 κύριος λαμβάνει τὰς συμαγωγὰς αὐτῶν τῶν ἰε-
 ραίων, ἔχων μετ' αὐτῶν τὸν λαόν, καὶ διώκει
 5 τὰς ἰεράδας, οἵ ἦσαν ἐγκαταίκοι ἐκεῖ ὅπου τῶν
 ἡμερῶν Ἀλεξάνδρου τῷ Μακεδόνει, καὶ ἀφίησι τὸν
 λαόν καὶ ἀρπάζουσιν τὰς ὑπαρχόντας αὐτῶν, καὶ
 τελείως ἐκείθι ἰφάνισον αὐτοίς. ἅτα δὲ τὸν
 Ἐπαρχὸν ὀρέσιν γλωσσαλίῃ κεχεῖσθαι καὶ τῷ
 10 ἀγίῳ, ἔρχονται Ἀσκηταὶ ποντιακοὶ ὅπου τῷ ὄρει
 τῆς Νιτείας, καὶ ἀλείφουσιν ὁχλῶν τὸν ὀρέσιν,
 καὶ λιθάουσιν αὐτὸν καὶ τὰς περὶ αὐτὸν, φεύγει
 ὅμως καὶ σώζεται. ἀλλὰ καὶ γυναῖκα Ἰπατίαν
 ὀνόματι θυγατέρα Θεώνος τῷ φιλοσόφῳ, καὶ
 15 περὶ σαυρῶν τῆς σχολῆς τῶν ὁπὸ Πλωτίου, ὑπο-
 πηδισάμενοι τινὲς ὅτι ἐχθραίνον τὸν ὀρέσιν καὶ
 τῷ κυρίῳ, ἐπαυσερέφουσιν ὅπου τῷ Ἐπαρχῇ κα-
 τὰ μεληδόν. καὶ δὴ καὶ τῶν Ναυαθιανῶν τὰς
 Ἐκκλησίας ἔλαβον ὁ κύριος, καὶ τὰ καμήλια
 20 ἀπὲρ εἶχον ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῶν Θεόκλητος. καὶ
 δὴ καὶ ὁ Ῥώμης Ἰννοκέντιος ἐδίωξε τὰς Ναυαθιανὰς
 ὅπου τῆς Ῥώμης, καὶ ἔλαβε τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν.
 καὶ ὁ Χρυσόστομος τῷ Γαλιανῷ Ἀρσενῷ ἐκ ἔδωκεν
 εἰς τὴν Κωνσταντιναπόλιν Ἐκκλησίαν, καὶ ἕτεροι Πα-
 25 τάρχαι τοιαῦτα πολλὰς ἐπραξαν, ὥς καὶ Νε-
 σόριος ἔλαβε τὰς Κωνσταντιναπόλεως καὶ Ἐβη-

σπόντα Ἐκκλησίας τῶν Μακεδονιανῶν, καὶ ἀπὸ τῶν
 πολλῶν περὶ τὸν τῷ Ὀμοεσίῳ. οἱ Ἐβραῖοι ὅμως
 εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἀναμεταξύ Ἀνθοχίας καὶ
 Χαλκίδος παίζοντες, ἦλθον εἰς μέθην καὶ ἐχ-
 λώαζον τὸν Σταυρὸν, καὶ σαυρῶσι παιδίον Χρι-
 στιανόν, καὶ χλωάσαντες αὐτὸ ἀπέκτεναν, καὶ
 τὰς ἐμποδίζοντας Χριστιανὰς ἠμύναντο, καὶ πάχυνον
 πάλιν τὰ μυρία κακὰ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. εἰς αὐτοὺς
 τὰς ἡμέρας ἐφύη ὁ ψευδομεσσίας. Ἰουδαῖοις εἰς
 τὴν Κρήνῃ ὑποκρίθη εἶναι ὁ Προφήτης Μωϋσῆς ὁ
 ἐλθὼν φέρων τὰς Ἐβραίας ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου. καὶ
 δὴ πείθει τὰς Ἐβραίας καταλιπεῖν καὶ τὰ χρήμα-
 τα, καὶ πάντα ὅσα εἶχον, καὶ ἀπελθεῖν ἀπὸ θα-
 λασσῆς εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἀκολουθώμεναι αὐτῷ
 πάντων συνὸν γυναῖξιν καὶ τέκνοις, εἰς τὴν ἀκρωτήριον
 ἔπισσον αὐτὰς καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ὁπὸ
 κρημνῶν δυσκόλῃ, καὶ νομίζοντες οἱ ἱεροὶ τὰς πη-
 δῶντας περπατεῖν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπὶ τῶν καὶ
 ἐκείνοι. ἀλλοῖς δὲ βλέποντες ὅπου τῆς θαλάσσης
 πηδᾶν τινὰς ἀνθρώπους καὶ κατακόπτεσθαι εἰς τὰς
 κρημνὰς, καὶ πνίγεσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐρόψαν, καὶ
 ἐκώλυσαν τὰς λοιπὰς, οἷσινες θέλοντες ἀποκτεῖ-
 ναι τὸν ψευδομωϋσῆν, ἐχ ὄρον αὐτὸν, καὶ οἰό-
 μισαν ὑπαρξαι Δαίμονα, ὅμως εἰπερισσότεροι ἐν
 Κρήτῃ ἰεράδοι ἐχρησάμεναι, σαρκῶς μετὰ τὴν
 ἐβδόμῃ κεφαλῇ τελειοῦσιν ὁ ὁδὸν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

30 Περὶ τῷ Ἀπεσβήτη τῷ στρατηγῷ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῷ Χριστιανισμῷ αὐτῷ, καὶ περὶ τῷ καὶ αὐτῷ Τερέβῳ.

Καί τις ἐπὶ αἰπὴν ἀπὸ ἐφύμνιον τῆς Ἱερουσαλὴμ
 περὶ τῷ Ἰννικῷ Ἀπεσβήτη ὅπως ἐχρησάμεναι ἀπὸ
 τῷ ἀγίῳ Εὐθύμῳ, καθὼς ἴσονται τῷ ὁ κύριος,
 35 καὶ ἐξ αὐτῷ. Συμμεῖν ὁ μεταφραστής. ὅτε ὁ Ἀπέ-
 σβητης ἦν στρατηγὸς τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ὅτε οἱ
 μάγοι τῶν Περσῶν ἐδίωκον τὰς Χριστιανὰς, συλαγ-
 γιζόμενοι ἡρίαν αὐτὰς, καὶ μετ' αὐτῶν ἐφυγον
 εἰς τὰς Ῥωμαίας, ἔχων μετ' αὐτῶν καὶ τὸν Τερέβον.
 40 τὸν ἡμίσητον ἦν αὐτῷ. καὶ λοιποὶ δὲ ὁποκαλύ-
 ψως ἀττήλθον ἐντυχῶν τῷ μεγάλῳ Εὐθύμῳ
 μετὰ ὀλίγων στρατιωτῶν, καὶ ἐλέειπον οἱ μο-
 ταχοὶ Πέρσας εἰς τὰ καμάκια αὐτῶν, ἐφοβήθησαν
 σφόδρα. ἐξήλθον ὅμως ὁ Θεὸς Θεόκλητος εἰς συμα-

πάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐρωτήσας τὴν αἰτίαν τῆς
 ἀφίξεως αὐτῷ, καὶ μαθὼν ταύτην εἶπαι αὐτῷ τὸν
 ἀναχωρητὴν Εὐθύμιον ἀπὸ ὑγείας καὶ θεραπείαν
 ψυχῆς τε καὶ σώματος, ἐχάρη. καὶ ὁ Ἀπεσβητης ἐλ-
 θὼν αὐτῷ τὸν ἀγίον ἐδήγησεν καὶ τὴν ὁποκαλύψιν τὴν ἔδου
 ὁ Τερέβος, καὶ αὐτὸς ὁ Εὐθύμιος περὶ τῶν ἀγίων, καὶ
 ὅτι τινες τὸν τύπον τῷ Σταυρῷ εἰς τὸν ἡμίσητον παῖδα
 καὶ ἡμιθνήπαι, ἰατρούσας αὐτὸν τῷ Θεῷ τῇ χάριτι
 καὶ τῇ βοήθειᾳ. καὶ βλέποντες τὸ θαῦμα οἱ πέρηξ βαρ-
 βαροὶ ἐβαπτίσθησαν. καὶ τὸν μὲν Ἀπίεσβητον βα-
 πτίσας ὁ ἀγίος Εὐθύμιος ὀνόμασε Πέτρον, ὁ
 δὲ ἰεβουαλίος ὁ Ἱεροσολύμων ἐχρησάμεναι αὐτὸν
 πρὸ τῶν Ἀρχιερέων τῶν Σαρακηνῶν.

45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

50

Περὶ τῆς ὁ Κωνσταντιναπόλεως συνοδῆς περὶ Ἀγαπίου καὶ Βασιλίδης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, ὁ
 οὐ καὶ Θεόδωρος Μιψικίας. καὶ περὶ τῆς Αἰγύπτου Κελσίας καὶ Νεσορίας.

Εἰς τὴν ἀθρηνησάσαν συνοδὸν ἐν Κωνσταντιναπό-
 λεῃ ὡς ἔτα τελειοποιεῖ ἐννηνησὶ πταῖσιν

ὑπὸ Νεκταρίου Κωνσταντιναπόλεως, Θεοφίλου Ἀλεξαν-
 δρείας, Φλαυίου Ἀνθοχίας, Ἰωάννου Καππαδοκίας
 κατ-

Καππαδοκίας, Γελασίᾳ Καίσαρείᾳ τῆς Πα-
λαιστίνης, γρηγορίᾳ ὕδατος, ἁμφιλοχίᾳ Ἰωνίας,
καὶ ἑτέροις ὀνομασθῶν Ἐπισκόπων δεκτοῦν, καὶ
ἀγωνύμων πολλῶν περὶ Ἀγαπίᾳ καὶ Βαλαδίᾳ τῶν
αὐτοχρησίων τῆς Ἐπισκοπῆς Βόρξης, παρῆν καὶ Θεο-
όδωρος ὁ Μοψιστίας. ὁ δὲ εἰς δόξαν ὅτι ἦσαν δύο
μεγάλοι ἀνθρώποι ὑπὸς ὁμοψυσίας καὶ ὁ ταρσεῦς
Διόδωρος, οἵτινες ἠγωνισάμεθα πρὸς κληρὸν χρείας κα-
τὰ Ἀρείᾳ, Μακεδονίᾳ, Ἀπολιναρίᾳ καὶ Εὐνομίᾳ,
καὶ ὑπεμνημάμεθα πᾶσι γρηγορίῳ, καὶ ζῶντες ἐτιμώ-
μεθα, καὶ θανόντες οὐκ ἐκωμιάμεθα ὑπὸ τινὶ πατέ-
ρι. ἀλλὰ κληροδοῦμεν Νεσορίᾳ, καὶ ὅσων συγγρα-
μάτων αὐτῶν ὡς ἀγωνιζόμενοι εἶπον δύο φύσεις
καὶ δύο ὑποστάσεις διΐσχυριζόμενα βεβαιώσαι πᾶσι
Ἀρεσιν αὐτῇ, ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριλλος ὃς πρότερον
αὐτῷ τρεῖς τινὲς ἐπήκει, ὅτι τρεῖς ἐπελάβετο αὐτῶν
ἀγωνιζόμενοι. Ἄλλο τὸ δέχσθαι τῆς ὁρθοδοξίας. σύμ-
φωνοι δὲ ἦσαν εἰς πᾶσι Ἀρεσιν ὅτι Νεσορίῳ καὶ
Κελέσιῳ, ὁ μὲν εἰς τὸν τίον τῷ Θεῷ, ὁ δὲ
εἰς τὸ πανάγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντες, ὡς ὁ
Ἀλεξανδρείας Κύριλλος ἔγραψε πρὸς Θεοδοσίον
τὸν μικρόν, ἐπεὶ ὁ μὲν Κελέσιος ἐπόμψατο τῇ
Διδασκαλίᾳ αὐτῷ Πελαγίῳ ἔλεγε, ὅτι καὶ
ὁ Θεὸς, ἦσαν τὸ πανάγιον Πνεῦμα τῷ πε-
σίει καὶ πάντα τὰ πρὸς οὐσίαν καὶ σωτηρίαν
δικαιῶν ἐκάστω καθὼς βέλτεται, ἀλλ' ὅτι ἡ καπι-
τητα γνῶσις τῶν ἀνθρώπων φύσις, καὶ αὐτὸ πᾶσι ὡς
βασιν καὶ πᾶσι ἀμαρτίαν τῆς μὲν μακαριότητος ἐκ-
πεσεῖται, τῷ δὲ Θεῷ χωρεῖται, καὶ τῇ θανάτῳ
ἐξουθεῖται, αὐτὴ κατὰ πᾶσι τῆς σωτηρίας
αἰτίας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον προσκαλεῖται καὶ ἀ-
ποθνήσκει, καὶ ὅτι ἐρηγῆται τὸ ἀνέχεσθαι τῆς

χάριτος, ὅθεν τὸ θέλημα τῶ ἀνθρώπῳ ἰκανὸν
 εἰς πληρωσιν τῶν ἐπιπλῶν τῷ Θεῷ. ταῦτα ὁ Κε-
 λέσιος. ὁ δὲ Νεστόριος ἔλεγον, ὅτι ἐπειδὴ τῆς
 ἡμετέρας φύσεως εἰς τὸ Χρῆστος, ὁ δὲ Θεὸς θέλει
 πάντας σωθῆναι, καὶ τῇ ἐκπαίδευσιν αὐτῶν ὁμο-
 ρῶν διορθῶσαι τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ ἀναστῆ-
 ναι ὁ λόγος τῷ Θεῷ εἰς τὸ περὶ τῆς, ἀλλ' ὁ ὁμοιωθεὶς
 ἀνθρώπος ὁκτὴς Μαρίας ἀπὸ πᾶσι ἀξίαν τῆς φυσικῆς
 αὐτῆς ἐκπαίδευσιν εἶχε τὸν λόγον τῷ Θεῷ ἐπὶ ὁμοίῳ
 αὐτῷ, μόνῃ τῇ ἀξίᾳ καὶ τῇ ὁμοθυμίᾳ κεκοινωνικῶς ἰο-
 τῆς Θεότητος, φωτὶς ἀναγνώσει πνευματικῇ πε-
 τάρτη. ἐπαναλαμβάνοντες τὸν λόγον λέγουμεν, ὅ-
 τι μετὰ τὸν θάνατον τῷ Θεοδῶρῳ τῷ τῷ, κινήθη-
 σης τῆς Αἰρέσεως τῷ Νεστόριῳ, καὶ γινώσκονται τῶν
 συγγραμμάτων τῷ Θεοδῶρῳ συμφώνων τῷ Αἰρέσει, ἡ
 μοναχίτις ἐλθόντες ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ
 τῆς ἀνατολῆς παρηνώχλην Θεοδόσιον τὸν μικρὸν
 περὶ αὐτῶν κατὰ τὸν Θεοφάνη. ὁ δὲ ἐπέτρεψε τῷ
 Κωνσταντινουπόλει Πρέκλῳ ἐρωτῆσαι τὰς ἀνατο-
 λικὰς. τότε ἐρωτηθεὶς Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας καὶ
 ἡ περὶ αὐτῶν Σύνοδος, ὁρῶντες τὸν ἐκάρτυρον
 τῷ Θεοδῶρῳ, ὁμοῦτοι Πρέκλος ἰδὼν ταῦτα αἰρε-
 τικὰ, ἐβλάστη αὐτὸν ἀναθεματίσαι, ἀλλ' ὁ ἁ-
 γιὸς κύριος ἐκάλυψε αὐτὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
 ὥστε μὴ γινώσκαι τυχὸν σύγχυσις, ἐπειδὴ οἱ ἀνατο-
 λικοὶ εἶχον αὐτὸν εἰς τιμὴν. ὕστερον ὅμως ἡ ἐκκλησία
 οὐκ ἐκάρτυρε αὐτὸν, καὶ τὸν Νεστό-
 ριον ἡττήθη. Συμμεῖσαι δὲ ὅτι ὁ πᾶσι λέγει τῷ
 Πελαγίῳ μαθητῷ τῶν Ἀλεξανδρινῶν τῶν Κελέ-
 σιον, καὶ ἀναστῆναι ὁ ἀπὸ τῆς Αἰρέσεως ποτὲ μὴ
 Κελεσιανὸς, ποτὲ δὲ Πελαγιανὸς ὀνομαζόμενος.

П А Р А Г Р А Ф О Н В'ї

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Συνόδου κατὰ Πιλαγὸν :

Η θροίσθῃ κατὰ τῆ Πελαγίᾳ πρώτῃ Σύνοδος εἰς
 πῶν ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῶ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ μι-
 τὰ μόνον τῶ ἰδίῳ Πρεσβυτερίῳ τῇ τελευτῇ τῶ ἱε-
 ρῶ καὶ τοῖς ἐκείνων καὶ πᾶσι τοῖς ἡμετέροις τῶ ὑψώσε-

ως τῇ ἡμέρᾳ Σταυροῦ, ὡς ἰσοῦν ὁ μοναχὸς Ὁρόσιος
 ἀλαβῆς καὶ φίλοι τῇ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ, ὅστις πα-
 ρῶν εἰς τὴν Σιών, καὶ ἔγραψε καὶ τὰς προφῆας αὐτῆς. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Αὐδῶν Συνόδου κατὰ Πελαγίαν, καὶ ἀφώσεως ἐξ ὑποκρίσεως αὐτῆς, καὶ αὐτῶν Φαρισαίων
αὐτῆς Αἰρέσεως . καὶ περὶ τῆς ἐν Καρθαγυνῇ Συνόδου κατὰ Δυνατιστῶν, καὶ πᾶν κατ' αὐτῶν ἐλεγμὸν τῶ ἐκ-
σιλέως, καὶ κατὰ Κελεσίαν καὶ Πελαγίαν .

Μετὰ τὴν Συνόδον, πάλιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐθροίσθη
 ἡ Σύνοδος δούτεκα δεκατεσσάρων ἐπισκόπων ὡς ἔ-
 στα τετρακισποσῶν δεκάτῃ πέμπτῃ καὶ τῇ αὐτῇ Πε-
 λαγίᾳ εἰς τὴν Λυδδα, ἣτις καὶ Διόσπολις ὠνομάσθη
 ὑπὸ τῇ γότῃ (ὅτι καὶ Διὸς πόλις ἡ Λυδδα ἐκλήθη)
 ἐν ἣ ἡ Σύνοδος ἦσαν ὅ,τε ἱεροσολύμων Ἰωάννης,
 Εὐλόγιος ὁ κατὰρῆς τῆς Παλαιστίνης μητροπολί-

της, Ἐλδθέει. ὁ Σεβασίαις, ἥτοι Σαμπερίας,
ὁ Γαζαίων Πορφύριος, Ζεβανίων ὁ τῆς Ἐλδθερεπό- 50
λεως, ὡς πὺν σωζόμενον ἀπεκαλύφθησαν τὰ λεί-
ψαντα πῶν Περσῶν, Μιχαὶς καὶ Ἀβραάμ, Φιδος
Ιόπης, Ἀμμωνιανός, Εὐνόμιος, ἔπειτα Πορφύ-
ριος, Ζωπῖνος, Κυμφίδιος, Ἐβερμάτιος, Ιοβῆτος
καὶ Κλημῆτις. κατηγόρει δὲ τῶν Πελαγίων δύο Ἐ-
πίσκοποι

κτίσκει δὸν Γαλλίας, Μέπορος καὶ Λάζαρος, ἡ δὲ ἀπικεφαλαιώθη εἰς ἐκείνην τὴν Συνόδον, ὁ Θεόφρων Αὐγουστίνος διηγῆται ὑποκριθῆναι τὸν Πελάγιον, καὶ ἀναθεματίσαι ὡς πρὸς τῆς Συνόδου τὰ κεφάλαια τῶν Αἱρέσεων αὐτῶν τὰ δώδεκα, καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῶν συγγράμματα περὶ τῆς Αἱρέσεως αὐτῆς, ὅθεν καὶ συνεχωρήθη ὡς μετανοήσαντες καὶ διορθωμένοι· κατὰ τὸ ἐξωτερικόν, πλὴν εἰς τὸ ἐσωτερικόν ἔμεινε πάλιν ὁ Κολοῖδς Κολοῖδς κατὰ τὸν θρυλῆμον, τῆς ἐν ὁ Αἱρεσιάρχης Αἱρεσιάρχης ὡς καὶ τὸ πρότερον. ὅθεν θλίβεται ὁ ἱερεὺς Αὐγουστίνος διὰ τὸ ὀφθῆναι τὸν Πελάγιον σεβαστόχρμον ἀντικειν εἰς πολλὰς, καὶ ἔγραψε καὶ πολλὰ κατ' αὐτῶν τῶν ἱεροσολύμων Ἰωάννη, καὶ ὁ Πελάγιος λίαν ὑποκρίθηκε, ἐνομίσθη μετανοήσας πλάως τόσον, ὥς περὶ τῶν ῥώμης Ἰννοκентίου γράψαντι τῶν ἱεροσολύμων Προϋλίω κατ' αὐτῶν, τὸν Προϋλίον αὐτὶ γράψαι αὐτῶν βεβαιῶντα τῶν Πελαγίων τὴν ἑρῶσιν, ὁμῶς μετ' ἐπολὺ φανερωθείσης πάλιν τῆς Αἱρέσεως αὐτῶν, ἀγωνίζονται κατ' αὐτῶν ὁ ῥώμης Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος, καὶ τάλιν ὁ ἱερεὺς Αὐγουστίνος. ἀλλὰ πλεονασμένης τῆς Αἱρέσεως εἰς τὴν Ἀφρικὴν, καὶ ὡς χλαῖνης ἐκείνη καὶ τῆς Αἱρέσεως τῶν Δονατῶν, ἀθροίζεται Σύνοδος, ἐν ᾗ ἦσαν Ἐπίσκοποι καὶ μόνους, Διακόντοι δεκατέσσαρες, καὶ δὲ τὸν Φώτιον, Διακόντοι ἐκκοπῶντες, κατὰ δὲ τὰς ἐκκοπόμενας πράξεις τῆς Συνόδου, Διακόντοι δεκαεπτά, ἐν οἷς ἦσαν καὶ τινες Τοποτηρηταὶ Ἐπισκόπων, καὶ Τοποτηρηταὶ ὅλης Ἐπαρχίας καὶ ἑνὸς. ἦν δὲ ἡ Ἄθροσις ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς Ἰπατίας Οὐνὼς καὶ τῷ ὀγδόῳ Θεοδοσίῳ εἰς τὴν πόλιν Καρθαγύνῳ, εἰς τὸ Σεκρέτον τῆς Ἐκκλησίας φάσμα περὶ τὸ τετρακοσίον δέκατον ὄγδον ἔτος. συνεκάθητο δὲ Ἀνρήλιος ὁ Καρθαγύνης, ἦσαν δὲ οἱ συνελθόντες δὸν τῶν Ἐπαρχίων τῆς Ἀφρικῆς, ἦσαν δὲ καὶ Τοποτηρηταὶ τῶν ῥώμης Ζωτίμω φασίνος Γικένω Ἰταλίας Ἐπίσκοπος καὶ Φίλιππος καὶ Ἀσείδος οἱ πρεσβύτεροι. περιέχεται δὲ ἡ πράξις αὐτῆς εἰς κεφάλαια ἑκατὸν τελέοντα καὶ ὀκτώ, ἔγραψαν δὲ καὶ ὁ Βασίλειος εἰς τὴν Συνόδον κατὰ Δονατιστῶν Κελεσίω καὶ Πελαγίω, καὶ Κωνσταντίνῳ ὁ ἀνὴρ Πλακηνδίας καὶ τῶν Βασιλέων γαμβρὸς ἔγραψον ἐξορισθῆναι τῆς Ἀφρικῆς τὸν Κελεσίον ὡς Βολοσιανὸν ἑταίχον τὸν πατέρα τῆς αἰτίας Μελάνης ἑταίχον ὄντα τότε, ἀλλ' ὕστερον ἐλθόντα πρεσβύτῳ εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ ὄντα καὶ τὴν αἰτίαν ἐλθόντα ἐκείσε δὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ χριστιανισαντα καὶ βαπτισθέντα ὑπὸ Πρέκλῳ Κωνσταντινέπολεως.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ Τῇ ΚΑΡΘΑΓΥΝῇ ΣΥΝΟΔῶ ΑΡΧΙΑΣ Τῶ ΚΟΜΜΟΝΙΤΩΡΕΙ Τῶ ῬΩΜΗΣ, ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜῶ Τῶν Αἱρέσεων ΔΟΝΑΤΙΣΤῶΝ, ΚΕΛΕΣΙῶ ΚΑΙ ΠΕΛΑΓΙῶ.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ΚΑΡΘΑΓΥΝῇ ΣΥΝΟΔῶ ΑΡΧΙΑΣ Τῶ ΚΟΜΜΟΝΙΤΩΡΕΙ Τῶ ῬΩΜΗΣ, ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜῶ Τῶν Αἱρέσεων ΔΟΝΑΤΙΣΤῶΝ, ΚΕΛΕΣΙῶ ΚΑΙ ΠΕΛΑΓΙῶ.

30

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐξήτησον ὁ Ἀνρήλιος ἀναγνωσθῆναι κατὰ τὴν συνήθειαν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ἀλλ' ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας φασίνῳ διελάλησε θεωρηθῆναι πρῶτον τὰς πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ὕστερον θεωρηθῆναι τὰς ὑποθέσεις τῆς Συνόδου ἀναγνωσθέντες τῶν τῶν Κομμονιτωρῶν τῶ Ῥώμης Ζωτίμω περιέχοντες πέντε κεφάλαια καὶ μὴ εἰς τὸ ἑκατὸν τριακόντον πέμπτον κεφάλαιον τῆς Συνόδου οἱ πατέρες εἶπον, ὅτι αὐτὰ ἡμῶς ὑπεστάς πρακτικὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου τὰ κομμοιτῶντα ἐκείθεν ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὑπερὶ τὰ ὅσα ἔχοντο ἐκκλησιαστικὰ εὐρίσκειν, ὅθεν διορίθη ὑποτάλαι ἀθροῦσιν εἰς τὸν Κωνσταντινέπολιν Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰτιοχίας καὶ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐκείθεν τὰ ἴσα τῶν αὐθεντικῶν, καὶ ὅταν ἐλθῶσι ἐκεῖ, εἶπον, θεασόμεθα τὰ τῶν Κομμονιτωρῶν κατὰ τὸ παρὸν δὲ ἤρξαντο διερεῖναι ἀφ' ὧν ὑποθέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀφρικῆς, καὶ περὶ τῶν τελέων Αἱρετικῶν Δονατῶν, Κελεσίω καὶ Πελαγίω ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῶ ἑκατὸν τελέων πέμπτον κεφάλαιον. τὰς δὲ Αἱρέσεις τῶν Κελεσίω καὶ Πελαγίω ἀναθεματίσαντες ὀκτὼ κεφάλαια, δὸν ἑκατὸν δέκατα, ἕως ἑκατὸν δέκατα ἐβδόμη. συνάγεται δὲ δὸν τῶν πεπραγμένων γεγονῶν καὶ ἄλλας Συνόδους εἰς τὴν Ἰππὴν καὶ λοιπὴν Ἀφρικὴν, εἰς δὲ τὴν Συνόδον ταύτην ἐγείντο ἀφ' ὧν συνελάσεις, αἱ τὰ πρακτικὰ Συνόδους δόποκαλῶσι.

35

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν γυμνασθέντων κεφαλαίων τῶν ἐν τῇ Κομμονιτωρῇ τῶ Ῥώμης ὑπὸ τῆς ἐν ΚΑΡΘΑΓΥΝῇ ΣΥΝΟΔῶ, καὶ τῆς δόπολογίας αὐτῆς περὶ αὐτῶν καὶ τῶ Ἀπιαρίω πρὸς τὸν Ῥώμης. καὶ περὶ τῆς μετὰ τὴν αὐτὴν γυνῶν τῶν ἐν Νικαίᾳ αὐθεντικῶν πρὸς αὐτὴν καὶ ἐπιπλήξεως τῆς Συνόδου πρὸς τὸν Ῥώμης ὅπως τὰ ψαύδοι Κομμονιτωρῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸ ἐξήτα ὡς Κανόνας.

Εἰς τὰ τρία πελάτια κεφάλαια γυμνάζεται τὰ πέντε κεφάλαια τῶν Κομμονιτωρῶν, καὶ ἐξετάζεται κατὰ Αἰερίον Πρεσβύτερον, καὶ γίνεται

ἡ πρὸς τὸν Ῥώμης περὶ τῶν Κομμονιτωρῶν δόπολσις. συμβέβηκε δὲ χρηματίσαι εἰς ὅλον τὸν χρόνον τῆς Συνόδου τρεῖς εἰς τὴν Ῥώμην Πάπας Ζωσίμω, Βοηφάτω

φάτιον καὶ Κελεσίον. τῶν δὲ τεσσαρῶν κεφαλῶν πρῶτον ἡ περὶ Ἐκκλησίαν Ἐπισκόπων πρὸς τὸν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἱερεῖα. δόκτερον, ἵνα ὅτι τὸ Κομιτάτων Ἐπίσκοποι ὡς ἔτυχεν μὴ πλῶσιν. τρίτον, περὶ τῶν τὰς αἰτίας τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων ζητῶνται πρὸς τοὺς ὁμόρους Ἐπισκόπους, ἐὰν ἐκ τῶν ἰδίων ἀποκοινωνήσας ἀποσταλὴς γένωνται. τέταρτον, περὶ Οὐρβανῶ τῷ Ἐπίσκοπῳ ἀποκοινωνητὴς, ἢ ἔτι μὲν ἐν Ῥώμῃ κλητὴς. Εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον, ἐπεὶ δὴ ὁ Ζωσίμῳ ἀποκεκρίθηται, ἔγραψαν τῷ μετ' ἐκείνου Βονιφάτιῳ, ὅτι νομίσαντι πᾶσι πρὸς τὸν Ῥώμης Ἐκκλησιαν, ἕως ὅπως τῷ ἔλθῃν τὰ ἴσα τῶν ἀντιοχειῶν ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων τῶν Ἑλλήνων, Ἀντιοχείας, Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς ἐς καὶ ἐκεῖνον τὸν Βονιφάτιον δηλονότι ἔφασκον γράψαι τῷ πλεῖσται αὐτῶν τὸ ζητήριον. ἔπειτα δὲ τὸ γράμμα τῷ Βονιφάτιῳ μετὰ τῶν Τοποτηρητῶν αὐτῶν. περὶ δὲ τῶν ἐκδοτέρων, ὅπερ κῆται ἐν τῇ ἑκατοστῇ τριακστῇ πέμπτῃ κεφαλῇ, φέρονται αἱ ἐπιστολαὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἀπικῶ καὶ τῶν Ἀλεξανδρείας Κυρίλλῳ εἰς τὴν Σύνοδον, αἷς ἔφερον ὁ Πρεσβύτερος Ἰννοκένιος, καὶ ὁ ὑποδιάκονος τῶν Κυρίλλῳ Μάρκελλῳ, οἵτινες ἔφερον καὶ τὰ ἴσα τῶν ἀντιοχειῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου καὶ ἀναγιγνώσκονται. ἐν τῇ τρίτῃ περιέχονται δύο τινα, ἐν μὲν, ὅτι ὁ ῥηθείς Ἀπικῶ πάλιν ἀπήλθον εἰς τὴν Ῥώμην ἀναγεράων ὅτι ἡδίκηθη εἰς τὴν Ἀφρικὴν, καὶ ἐζητεῖται ὁρίσασθαι τὸν Ῥώμης ἵνα μετακρίθῃ, ὅθον ὁ Κελεσίος ὁ γενοὺς μετὰ Βονιφάτιον Πάπας ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν τὸν ἐρημὸν Φωστίνον εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅς ἐπὶ Συνόδῳ ἐζητεῖται διευθετῆσαι διυνασικῶς τὸν Ἀπικῶν. δόκτερον δὲ, ὅτι ἡ Σύνοδος ἔγραψεν εἰς τὸν Κελεσίον, καὶ περιέχει ἡ ἐπιστολὴ πρῶτον, ὅτι ἡθροισαν Σύνοδον τῷ Θεωρητῆρι καὶ κατὰ Ἀπικῶν. δόκτερον, ὅτι ὁ Φωστίνῳ εἰς τὴν Σύνοδον ἐφάνη εἶναι πρὸς αὐτῆς καὶ βοηθὸς τῷ Ἀπικῶ. καὶ τρίτον, ὅτι εἶχε τόποι φίλῃ καὶ συμμάχῃ ὁ Φωστίνος δηλονότι, καὶ ἐκρίθη. τέταρτον, ὅτι ἀσφόδρος ὑβρεσιν ἐλοιθόρησον ὁ αὐτὸς τῇ Συνόδῳ ὡς θῆθον ἐκδικῶν τὰ περιβιμένα τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. πέμπτον, ὅτι ἡγωνίσθη ποιῆσαι τὸν Ἀπικῶν δεκτὸν εἰς κοινωνίαν, ἀλλὰ ἐκείδωθη. ὅκτον, κατωτρίχει ἡ Σύνοδος τῷ Φωστίνῳ καὶ Ἀπικῶ ὡς κατωτέρων. ἑβδόμον λέγει ὅτι βιασθεὶς ὁ Ἀπικῶ ὑπὸ Θεῶ, ὡμολόγησε τὰς

ἁμαρτίας αὐτῶν εἰς τὸ κοινόν, καὶ ἐφάνη ἁθλιῶς ὁ ὑπὸ τῶν Φωστίνῳ Λεγάτῳ Ῥώμης δινασθῆναι. ὁ γὰρ πρὸς αὐτῶν τῷ Ῥώμης μηκέτι δέχεται τὰς ἀπὸ τῶν Ἀφρικανῶν Ἐκκλησιῶν ἀκοινωνήτας. ἔνατον, λέγουσιν αὐτῷ ὅτι αὐτὴ ἡ γυνή θεία ἡ περιεχομένη εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῶν Κομιτωρίων, εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ ὡς ἔγραψεν ὁ Ζωσίμῳ ἐχέσθεται. δέκατον, ὅτι ἡ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος τὰ ἐναντία διδάσκει τῆς γνώμης ταύτης, ἐκείνη καὶ κληρικῶν καὶ Ἐπισκόπων ἰοτὰ ψηφίσματα ἡ ἐν Νικαίᾳ ἔδωκε τελεῖν τῷ Μητροπολίτῃ τῆς Ἐπαρχίας μετὰ τῆς Συνόδου αὐτῶν. ἐκδέκατον, ὅτι αὐτὴ ἡ τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας ψηφίῳ δυσαρξήται, ἐκκαλεῖται οἰκουμενικὴν Σύνοδον, καὶ ἐκ εἰς τὸν Ῥώμης γίνεσθαι πᾶσι ἀνακρίσιν ἵνα δηλονότι. δωδέκατον, ὅτι τὸς πιστῶς διώσθαι τὸν Θεὸν ἐμπνέσαι πᾶσι διανοουμένῳ καὶ καὶ μόνῳ τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς Ῥώμης, τοῖς πολλοῖς δὲ καὶ ἀναριθμήτοις Ἐπισκόποις μὴ διώσθαι; δέκατον τρίτον, καὶ πῶς αὐτὴ ἡ πραγματικὴ κρίσις ἔρχεται διηλαθῇ καὶ κρίνεσθαι ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὴν Ῥώμην, βεβαίως εἶναι; πρὸς τὴν μάρτυρων τὰ ἀναγιγνώσκοντα πρὸς ὅσα ἡ δι' αὐτῶν, ἢ διὰ γῆρας, ἢ καὶ δι' ἄλλας πολλὰς αἰτίας ἀπελθεῖν ἐδύνανται; δέκατον τέταρτον, αὐτὸ δὲ τὸ 25 τινὰς ὡσανεὶ ἀπὸ τῶν πλῶσιν ὡς Κελεσίος Πάπας Ῥώμης καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων σε πέμπεται εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὰς ἐδεμῖα τῶν πατέρων Συνόδῳ ὁρίσθαι ἐκρίσκειν. δέκατον πέμπτον, ἐκεῖνα ἀπερ' ἀπέσταλτο αὐτῶν ὡσανεὶ Κανόνες τῆς ἐν 30 Νικαίᾳ Συνόδῳ διὰ τῶν Φωστίνῳ, παρεβάλλοντες αὐτῶν τοῖς τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ ἀπερ' ἔσταλον ἡμῖν ὁ Ἀπικῶς διὰ τῶν Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ Κίριλλῳ διὰ τῶν Μαρκελλῳ, καὶ τριῶν τι ὡς ἐρημῳ, ἀπερ' ἀπέστειλαν καὶ τῷ πρὸς τῷ Βονιφάτιῳ ἰδεῖν. δέκατον ὅκτον, ἐκβιβαστὴς πῶς κληρικῶς ἡμῶν τινῶν αὐτῶν μὴ θέλει ὅπως ἐλθῇ ἐνταῦθα, μήτε πρὸς αὐτῶν ἔρχεσθαι ἵνα τὸν κατηγόρηται τῶν ὁσίων δέξεται εἰσαγαγεῖν τῇ τῇ Χρυσῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥτις τὸ φῶς τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς 40 παπαιοφροσύνης πᾶσι ἡμέραις τοῖς τὸν Θεὸν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦσι προσφέρει. δέκατον ἑβδόμον, ὅτι ταῦτα αὐτὸ καὶ ἄλλοτε βεληθῆτε ποιεῖν, περαιτέρω ἢ Ἀφρικῇ ἐδαμῶς ἀπομύει, ἀλλὰ τυχόν ἀφίεται αὐτὰ, καὶ καταφρονεῖ ὡς ἀδίκων καὶ πρὸς ἡμῶν. 45

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ 5.

Οἵσις τῶν Ῥώμης Ζωσίμῳ, ἀπλῆστως εἶναι τὰς πατῶν τῶν Συνόδων ἀποφάσεις αὐτῶν γνώμης τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας νομίζοντες, καὶ ἀνέρεσις αὐτῆς διὰ μυστῶν πρὸς ἀντιμαχίαν καὶ Συνόδῳ, διορυσσάν καὶ κρινασάν αὐτῶν γνώμης τῶν Ῥώμης καὶ κατὰ τὴν Ῥώμης καὶ ἀποδείξας ἀκοσιμίαν, ἐν αἷς οἱ παπασταὶ πρὸς ἁρμόκειται τῶν ἁγίων καὶ τῶν Συνόδων καὶ ἀναιχμῶν καὶ ψάλλοι πλάσαι, καὶ ὁ Πάπας αὐτῶν ἀμόναρχος ἐκκινῶν. καὶ ὅτι ἐκ ἡπατήθη ἡ ἐν Κωνσταντίνῳ Σύνοδος, ἀλλὰ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ὁ πλαστολόγος Βελλαρμίνος. καὶ περὶ τῶν τῶν τῶν ἐναντίας τὸ ἐβεβίωσεν ἡ ὁ Ῥώμης, ἢ ἄλλοις τῶν Ἐπισκόπων.

Ἐν τῇ ζωῇ τῆς Ζωσίμης Ρώμης, ὁ Πλάτινας λέγει
 καὶ τὸ, ὅτι αὐτὸς ὁ Ζωσίμης ἐσελθὼν εἰς ταύτην
 τὴν Συνοδὸν φανερὸν τὸν Ἐπίσκοπον μετὰ δύο
 πρεσβυτέρων ἵνα δείξῃ πανταχῶς ὅτι χωρὶς τῆς
 5 γνώμης τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἔδωκεν
 ἄλλοι διορίσασθαι εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀ-
 λλά ῥητόν πρῶτον, ὅτι ὡς εἰρηται εἰς τὸ πρῶτον
 βιβλίον ὁ Πολυκράτης Εἰσελθὼν καὶ ὁ Κυπριανὸς
 Καρθαγίνης, Φριμιλιανὸς καὶ Ἐλενθὺς ἑμόνον ἡ-
 10 θροισαν Συνοδοὺς χωρὶς τῆς γνώμης τῆς Ρώμης,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς γνώμης τῆς Ρώμης, καὶ τὸ δὴ μεί-
 ζον, ὅτι δυσαναχωρήτων τῶν Παπῶν καὶ ἐπα-
 ρωμένων ἑμόνον εἰς ἑδρὰ ἐλογίσαντο αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ
 ἐπετίμησαν αὐτοῖς. καὶ ἡ οὖν Ἀντιοχείᾳ καὶ τῇ Σα-
 15 μοσατέως Παύλῳ χωρὶς τῆς γνώμης τῆς Ρώμης καὶ
 ἡθροίσθη, καὶ τὸν Αἰρετικὸν ἔκρινε καὶ καθή-
 ρηκεν. ὁμοίως καὶ εἰς Διόσπολιν τῆς Παλαιστίνης,
 καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον ἡθροίσθησαν Συνοδοὶ διὰ τὸ βάπτισμα
 καὶ διὰ τὸ Πάσχα χωρὶς τῆς γνώμης τῆς Ρώμης.
 20 καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος χωρὶς τῆς γνώμης
 τῆς Ρώμης συνοδικῶς ἔκρινε καὶ καθήρηκε τὸν
 Ἀρετον. καὶ ὑπὲρ Ἀθανασίᾳ πόσαι Συνοδοὶ συν-
 ἦλθον εἰς Παλαιστίνην καὶ Αἰγυπτὸν χωρὶς γνώμης
 τῆς Ρώμης. καὶ ἡ οὖν Ἀντιοχείᾳ καὶ Νεοκαισαρείᾳ
 25 καὶ Λαοδικείᾳ καὶ Γάγγρᾳ καὶ Ἀγκύρᾳ χωρὶς τῆς
 γνώμης τῆς Ρώμης καὶ ἡθροίσθησαν καὶ ἔκριναν
 εἰς τὸ κοινόν, καὶ κανόνας ἐξέδουντο τοῖς Πάπαις καὶ
 πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ δεκτὰς καὶ εἰς τὴν Ἀνατολίαν
 καὶ εἰς τὴν Δύσιν. καὶ δὴ καὶ αὐτὴ ἡ δούτερος Οἰ-
 30 κουμενικὴ Σύνοδος χωρὶς ὑπηταγῆς τῆς Ρώμης
 ἡθροίσθη, ἔκρινεν εἰς τὸ κοινόν, καὶ κατὰ τὸν Ἡ-
 σαΐαν ἐθεμελίωσεν, καὶ ἐξέρριξεν, καὶ δὴ καὶ τὸν Κων-
 σταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον εἰς Πατριάρχικόν ἀνι-
 γαγε θρόνον, καὶ διωρίσασθαι καὶ εἰς τὴν τάξιν
 35 δούτερον, καὶ αὐτὸν τὸν ὑποτάσσον Λατίνους Φλαυ-
 ῖανδον ἐσηρίξεν εἰς τὸν θρόνον Ἀντιοχείας, ὑπο-
 βάλῃσα τὸν τοῖς Ρωμαίοις καταθύμιον Εὐάγγελον
 τὸν Παυλὶνθ Διάδοχον, καὶ ὁ Ρώμης Δάμασος εἰς
 ἑδρὰν αὐτέλειον, ἀλλὰ καὶ ἐβεβαίωσεν τῆς Συνοδοῦ τὴν
 40 ψήφον. Νεκτάρῳ, Θεόφιλῳ καὶ Φλαυϊανῷ
 χωρὶς τῆς γνώμης τῆς Ρώμης ἔκριναν εἰς τὸ κοινόν
 τὰ Ἀγαπίᾳ καὶ Βαγαδίᾳ τῶν ἀντεχωμένων Βόσρης.
 καὶ ἡ οὖν Παμφυλίᾳ Σύνοδος ἔκρινε τὴν Αἰρεσιν
 τῶν Μασσαλιανῶν ἀντὶ εὐδότητος τῆς Πάπας, καὶ τὰ
 45 περὶ Ἀνθρωπομορφητῶν μόνῳ ὁ Θεόφιλῳ διε-
 πύραξε καὶ ἀπέσβεσε. καὶ Ἐπιφάνῳ ἐν Κύπρῳ
 ἡθροίσεν Συνοδὸν καὶ ἀνθεματίσεν τὸν Ὀριγένην
 χωρὶς τῆς τῆς Ρώμης εὐδότητος καὶ γνώμης. καὶ
 ἡ εἰς Συρόεσσαν ἡ κρίσις τὸν Ρώμης Μαρκελτῖνον
 50 ὁκτίνῳ Ρώμης ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν; καὶ ἡ τὸν
 Δάμασπον καταγορηθόντα μοιχὸν ἀθώωσασα,
 καὶ ἡ τὰ κατὰ Σύμμαχον καὶ Λαυρέντιον ἐν Ἰταλίᾳ
 θεωρήσασα τίνῳ Ρώμης εἶχον γνώμην, ἡ τερα-
 γελάρης πλάττει Λατῖνοι τὸν αὐτὸν καὶ κρινόμενον
 καὶ κρινόντα θείμῳ; καὶ Μαρκέλλῳ εὐδολογητῇ

σαντῷ καὶ Λιβερῷ καὶ Φίληκῳ ἀρεσιζόντων,
 ὑπὸ πείνῃ Ρωμαίων Ἐπισκόπων ἐλάμβανε γνώμην
 ἡ Ἀνατολή καὶ Δύσις εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας κυ-
 βέρνησιν; καὶ ὁ Ἀντιοχείας Μελέτιῳ ὁ δὲ Ἰορι-
 ανθ Συνοδοὺς ἡθροίσας, ἦλθεν εἰς τὸ κοινόν,
 καὶ ἐδέξατο τὸν Καισαρείας Ἀκάκιον Ἀνόμοιον ὄντα,
 καὶ ἄλλας τοιαύτας εἰς κοινωνίαν, τίνῳ Ρωμαίᾳ Ἐ-
 πισκόπῳ γνώμην εἶχε; καὶ οἱ καθαιρεθότες ὑπὸ
 τῆς πρώτης Συνοδοῦ, Εὐσέβιῳ, Μάρκῳ, καὶ οἱ
 λοιποὶ οἰθόντες ὑπερῶν ἐπὶ Ρώμης, ἀλλὰ τοῖς
 κορυφαίοις τῶν Ἐπισκόπων λιβέλλας, καὶ δεχθότες
 εἰς κοινωνίαν, τίνος Ἐπισκόπῳ Ρώμης γνώμην εἶχον;
 καὶ οἱ οὖν Κωνσταντινουπόλεως ὁ δὲ Γουναδίᾳ καὶ Ταρ-
 σίᾳ καὶ τῶν σιμωνιακῶν, καὶ ἵνα ἐάσωμεν τὰ πο-
 λλά, ἡ πέμπτη Οἰκουμενικὴ ἑμόνον χωρὶς τῆς
 γνώμης τῆς Ρώμης, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς Ρώμης
 ἔκρινε. καὶ τὰ μὲν ἕως ὧδε οὐ τῶν πολλῶν ὀλίγα,
 ὅτι καὶ χωρὶς τῆς γνώμης τῆς Ρώμης γίνονται Σύ-
 νοδοι καὶ κρινουσιν εἰς τὸ κοινόν. δούτερον, ὅτι αὐ-
 τὴ Σύνοδος ἡ Οἰκουμενικὴ κατέστη χρεία τῆς Ρώμης,
 χρεία ἐξ ἀνάγκης καὶ τῶν λαπῶν Πατριαρχῶν.
 τρίτον, ὅτι εἰ καὶ ἦσαν εἰς τὴν Καρθαγίνην οἱ
 τοποτηρηταὶ τῆς Ρώμης, ἀλλὰ καὶ καταφρονουμένη
 περὶ τῆς, πρῶτον, ὅτι ἐζήτησαν ὁ φανερὸς ἀνα-
 γνωστῶν τὸ Κομμουνιστικόν, καὶ θεωρητήναι τὰς
 ὑπηταγὰς τῆς Ρώμης, ἀλλὰ ἡ Σύνοδος ἀπέ-
 σπειρε ζητῆν εἰς τὴν Ἀνατολίαν τὰ αὐθιχὰ, καὶ
 ἐκ ἡκεσθαι αὐτῆς. δούτερον, ἐζήτησαν ἀθώωσθαι
 τὸν Ἀπιδόριον, ἀλλὰ καταφρονήθη. τρίτον, ὅτι
 ὁ Ρώμης Ζωσίμης ἐψεύσθη εἰπὼν τινὰς κανόνας τῆς
 οὖν Σαρδικῆς εἶναι κανόνας τῆς οὐκ ἐκκλησίας. τέταρτον,
 ὅτι ἐκ τῆς γνώμης τῆς Ρώμης, ἀλλὰ οὐκ ἐκ τῆς Συνοδοῦ ἔχον
 ὁ Ρώμης τὸ πρῶτον τῆς τάξεως, διὰ τὸ ἐξῆται
 καὶ τὸ πρῶτον τῆς ἐξουσίας ἀπ' αὐτῆς, εἰ καὶ ἀπέ-
 τυχε. πέμπτον, ὅτι οἱ Λατῖνοι εἰς τὴν ὡς χαράκην
 τῶν Συνοδῶν καὶ τῶν πατέρων, φθάνοντες τὰ βι-
 βλία τῶν ἁγίων, περὶ θείων καὶ ἀφαιρημάτων,
 ὡς οὐ ταῦτα ἐποίησαν, καὶ ἐσελθὼν εἰς τὴν Καρ-
 θαγίνην τὰ ἴσα τῶν πεπερασμένων ἐν Νικηίᾳ μετὰ πε-
 ρὶ τῆς. οὕτως, ὅτι εἰσὶν ἀνίσχυνοι, καὶ ἐλεγ-
 χόμενοι ἐδιορθοῦνται, ὅθεν ἡ Σύνοδος ἐγραψε
 τῇ Βονιφατίῳ, ὅτι τὰ Ζωσίμης εἰσὶν ἀδρανῆ, ἀλλὰ
 ὁ Κελεστῖνος πάλιν ἐσελθε τὸν φανερὸν ἵνα κρίνῃ.
 ἑβδόμην, ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ πεπερασμένα ἐν Νικηίᾳ
 πάντες ἦσαν ἀληθινὰ, ὅθεν καὶ οἱ ἔκκλησιαι ἀλη-
 θέστεροι Λατίνων, καὶ οὐκ εἰς φθορὰς τῶν ἁγίων.
 ὀγδοὺν, ὅτι οἱ Λατῖνοι εἰς τὴν συνοφάνται τῆς πρώτης
 Συνοδοῦ καὶ τῆς τεταρτῆς καὶ ἑκτῆς. οὕτως,
 ὅτι ἡ Σύνοδος λέγει περὶ τὸν Κελεστῖνον, τὴν πρώ-
 τῃ Συνοδῷ μὴ δεδωκέναι τὸ πρῶτον τῇ Πάπᾳ, καὶ
 γὰρ ὡς ἀληθῶς τῆς δούτερας ἐπέσχε τὸν Κωνσταν-
 τινουπόλεως δούτερον, ἐφανῆ ὁ Ρώμης πρῶτος,
 ἐμὴν ὅτι ἡ καὶ περὶ τῆς. δέκατον, ὅτι αὐτὴ τῇ
 Ρώμης περὶ τῆς ἡ οὖν Καρθαγίνην μηκέτι τοῖς πεν-
 τῶν νομον ἐργον ποιῆσαι, μὴ περὶ τῆς
 λαδῇ

λαδὴ ἐν τῇ Ἀφρικῇ, καὶ ἰδὲ πῶς καὶ Τοπικὴ ἐπο-
στάσει τῷ Ῥώμῃ. ὁ δὲ καὶ τῶν τοῖς Τοποτηρη-
ταῖς τῷ Ῥώμῃ ἐμέλει τρεῖς τὸν Διὰ πῶς ὁσέ-
βαιαν, ὅσον Διὰ τὸν παπισμὸν, Διὰ τὸν ὑβρί-
ζαν καὶ ἀνυπακούσαν εἰς τὰς Συνόδους, καταφρο-
νῶνται ὅμως εἰς τέλος. ὁ δὲ καὶ τῶν ἰδὲ ὅλον τὸ ἀ-
νώτερον κεφάλαιον. σημειῶσαι δέκατον τρίτον, ὅπως
ἡ Σύνοδος ἀναίρει ἰδίως τῷ Ῥώμῃ πῶς ἐξουσίαν, γε-
φαστα τῷ Κελεσίῳ ὅτι ἡ πρώτη Σύνοδος ὤρισεν
θεωρεῖν τὸν Μητροπολίτην πῶς κείνῃ, καὶ διδόναι
τὸ ἔχοντες πέραν τῶν ὑποδείξεων τῶν Ἐπισκόπων τὸν
Μητροπολίτην, ὅπερ ἡ τετάρτη ἔδωκε τοῖς Πατρι-
άρχαις, καὶ ἂν χρεια γένηται Ἐκκλησίᾳ, γίνεσθαι Οἰ-
κουμενικὴν Σύνοδον, καὶ ἐπὶ τὸν Ῥώμῃ, ἡ ἄλλοι Πα-
τριάρχῃ ἔχον τοιαύτην δύναμιν. δέκατον τέ-
ταρτον, λέγει αὐτῷ τὸ παρὶς ἀδελφῶν, ὅτι εἴνα ἔ-
ναι κριτὴν καθόλου καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πῶς Συνο-
δοὶ ἀμαρτανῶν, τὸν εἶνα δὲ μὴ ἀμαρτανῶν, ἐστὶ δη-
λονότι ἄλογον, καὶ ὁ λόγος περὶ τῆς, ὅτι εἰ ὁ εἰς
ἰδιότητα εἶναι καθόλου κριτὴς, τίς ἡ χρεια τῆς ἀ-
φροσύνης τῶν Συνόδων; ἔπειτα ὁ Κύριος τῇ Συνόδῳ ἔ-
δωκε τὸ ἀναμάρτητον, καὶ πῶς εἰ. δέκατον πέμπτον, εἰς
τὸ δέκατον ὅγδον καὶ εἰκοστὸν τρίτον τὰ κεφάλαια
πρώτας καθέδρας λέγει τὸ Μητροπολιτικὸν ἀξίωμα.
δέκατον ἕκτον, εἰς τὸ εἰκοστὸν ὅγδον κεφάλαιον λέγει,
ὅς τις Ἐπίσκοπος ὑπάγει πέραν θαλάσσης, ἢ γὰρ εἰς τὸν
Ῥώμῃ τῷ ζῆτειν κείνῃ, τῷ μὴ δέχεται εἰς πῶς
Ἀφρικῇ εἰς κοινωνίαν. καὶ ἰδὲ πῶς τὸν τῷ Πάπᾳ
λεγόμενον ἀξίωμα καὶ ἦν, καὶ πῶς καὶ πεφνησάν
ἀναίρεται τὸ μέλλον. δέκατον ἑβδόμον λέγει, τὸν
πρώτον Ἐπίσκοπον μὴ ὀνομάζεσθαι Ἐξάρχον τῶν
Γερμένων, ἢ ἄλλῃ Γερμένᾳ. καὶ ἰδὲ ὅτι οἱ Λατῖνοι λέ-
γοντες τὸν Ῥώμῃ ἄκρον Ἀρχιερέα, βλασφημῶσι.
δέκατον ὅγδον, σημειῶσαι ὅτι ἡ Φιλαρχία τῶν
Δυτικῶν καὶ ὠτῶν περὶ αὐτῶν καὶ κερυφωθεῖται
εἰς τὸν Πάπᾳ Νικόλαον τὸν πρῶτον, ἐγένετο αἰ-
τία τῷ χίσματι, καὶ οἱ αὐτοὶ εἰσι καὶ οἱ χισμαί-
κοι. ὅτι δὲ ἡ Φιλαρχία αἰτία τῷ χίσματος,
μαρτυρεῖ ὁ Ἀλεξανδρινὸς Διονύσιος γράφων τῷ
Αἰρετικῷ Ναυάτῳ εἰπὼν, Διονύσιος Ναυάτῳ ἀ-
δελφῷ χαίρειν. ἀνάγνωθι ὅλῳ πῶς ἐπιστολὴν
παρ' Εὐσεβίου, καὶ μάθε τῆς Φιλαρχίας τὰ ἔργα.
καὶ ὁ Κρυφόμορος εἰς πῶς ἐνδεκάτῳ πρὸς Ἐφραίμ
Ὀμιλίᾳ λέγει, καὶ ἐν τῷ δυνήσεται Ἐκκλησίαν

χίσει ὡς Φιλαρχία, καὶ ἐν τῷ παροξύνει Θεὸν
ὡς τὸ Ἐκκλησίαν διαιρεθῆναι, αὐτοὶ δὲ ἡ Φιλαρ-
χία. εἰδὲ σοφοὶ τῶν παπιστῶν λέγουσιν ὅτι ἐν τῇ
τῇ ἡπατήθῃ ἡ παρῆσα Σύνοδος. ἀλλὰ ῥητόν, ὅτι
πῶς ἡπατήθῃ ἡ τριτὴ Ῥωμαίων Ἐπισκόποις ἀγ-
νωστὰ τοιαύτη Σύνοδος εἰς ποσὸν χρόνον; ἀπὸ
γὰρ τῇ τετρακοσίῳ δέκατῳ ὅγδον ἔτος ἀρχα-
μῆς, ἔληξεν τῇ τετρακοσίῳ εἰκοστῇ τετάρτῳ, μετὰ
τοσούτων ἐξετάσεων καὶ διορισμῶν, ἐν ᾗ ὕσαν μεγά-
λοι καὶ χρήσιμοι καὶ φωφώτατοι καὶ ἀγιώτατοι πατέ-
ρες. ὡς φαίνεται ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἡπατήθησαν, καὶ
θέλοντες ἀπατήσαι, ἐπιτιμήθησαν. ἀπατάται
δὲ καὶ ὁ Βεβαρμῖνος ὁ βλασφημῶν εἰς τὰς θύρας πα-
τέρους, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ θαυμάσιος Αὐγουστίνος, καὶ
ἄλλοι ἀξιοτίμητοι πατέρες. ἔπειτα οἱ περὶ τὸν Βελ-
λαρμῖνον ἄλλως ἔλεγον περὶ τῶν κανόνων καὶ τῶν Συ-
νόδων Νικηίας καὶ Σαρδικῆς καὶ τῆς παρῆσης, ὡς
εἴπομεν ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δολιτέρῳ κεφαλῇ πέμπτῳ
Παραγράφῳ δέκατῳ τετάρτῳ καὶ δέκατῳ πέμπτῳ,
καὶ μάλιστα κεφαλῇ ὅτῳ, καὶ ἄλλως νῦν, καὶ τὸ 20
αὐτοὶ εἰς ἡπλασχερία, ὅθεν ψεύδονται καὶ ἐν ταύ-
τῃ καὶ ἐκεί, δέκατον ὅγδον, ὅτι Τοπικὴ ὕσα
Σύνοδος κείνη τὸν Ῥώμῃ καὶ Θεόφιλον τὰς δύο
Πατριάρχας, καὶ ὁρίζει ἵνα γράψῃ περὶ τῇ εἰρη-
νῇ αὐτῆς. ἰδὲ πῶς ποιεῖ ἰστοίμους τὰς δύο θύ-
ρας, καὶ λέγει περὶ τῆς διχονοίας τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ
Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, καὶ γινώθι ὅτι ὁ Ῥώμῃ
καὶ εἰς καθόλου Ἐπίσκοπος, ἀπὸ γὰρ τῇ Ἀλεξαν-
δρείᾳ καταφρονεῖται, καὶ διανοούμενος ἐκδικηθῆναι,
καὶ δύναται, καὶ ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Συνόδου πρὸς αὐτῇ-
ται. εἰκοστὸν, ὅτι ἐν τῇ Συνόδῳ ἦσαν οἱ Λεγάτοι
τῷ Ῥώμῃ, ἀλλ' ἐκ τῇ Συνόδου Οἰκουμενικῇ, ἐπαι-
ρὴν καὶ ἦσαν ἐκεῖ οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς, ἡ
δὲ Λεγάτοι αὐτῶν, καὶ γινώθι καὶ ἐν ταύτῃ, ὅτι ὡς ὁ Ῥώ-
μῃ ὁρθοδόξῳ ἀναγκῆς εἰς πῶς Οἰκουμενικὴν Σύ-
νοδον, ἔγω καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι ὡς εἰρηται.
εἰκοστὸν πρῶτον, σημειῶσαι ὅτι περὶ τῶν λεγόμενων τῆς
Συνόδου λέγονται τὸν Ἀνθῆλιον, ὅτι οἱ ἀπεπηγα-
μῆροι ἡμᾶς ἐβεβαίωσαν πῶς ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον, καὶ
ἰδὲ ὅτι τὸ βεβαίῳ δηλοῖ τὸ εἶργον καὶ συμφωνῶν καὶ 40
δέχομαι, ὅθεν ὅταν ἀκῆς ὅτι ὁ Ῥώμῃ, ἡ ὁδὸν
ἐβεβαίωσε πῶς ὁδὸν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, γίνε-
σκει τίνι τρόπῳ ὁνοῦται τὸ ἐβεβαίωσε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῇ Πρώτῃ, γράφοντες κατὰ τῶν Κελεσίῳ καὶ Πελαγίᾳ Αἰρέσεων, καὶ τὸν κόσμον σωὲ τοῖς
Ἀφρικανῶς δεξαμένοις τὰς κατ' αὐτῶν τρεῖς Συνόδους συμμαθεματίσαι τὰς Αἰρετικὰς λέγοντας, καὶ
τὰς Πάπας τῆς Ῥώμῃ, τὴν τε τρίτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τὰ αὐτὰ ποιῆσαι Διαβεβαιῶντες. 50

Γράφον ὁ Πρώτος κατὰ τῶν Αἰρέσεων τῶν
λέγει, ὅτι ὁ κόσμος σὺν ταῖς Ἀφρικαναῖς δε-
χθῆς τὰς τρεῖς Συνόδους ταύτας, συμμαθεμάτισε
τὰς Αἰρετικὰς, καὶ ὅτι, ὁ μετὰ Ζώσιμον Βονι-

φάτιος Πάπας ἔμνον ὑποσολικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ
μάλιστα τῇ δυνάμει τῶν δύο Αυτοκρατόρων ἐκινή-
θη κατὰ τῶν Διακρίνοντων πῶς χάρις, καὶ ὅτι ἐ-
φανέρωθησαν δύο ἐπιστολαὶ τῶν Πελαγιάδων, ὧν ἦν
συγγρά-

συγγραφέας Ἰταλίου Ἐπίσκοπος Καπής, ἀσπέ-
 ρας ὁ Ῥώμης τῷ ἁγίῳ Λυγαρίῳ, ἔγραψεν ἐκεί-
 νος τέσσαρα βιβλία κατ' αὐτῶν, καὶ αὐτέπεμψε
 πρὸς Βοιφατίον. λέγει δὲ ὁ Πλάτῆνιος τὸν Πελά-
 5 γιον ἀπελθόντα εἰς Βρετανίαν, καὶ ἔχοντα συσεργόν
 Ἰταλιανόν τινα Κόμητα, ἱσακρυσίαν τῷ Δίρειν αὐ-
 τῷ, ἔθανόντος, ὁ Ῥώμης κελεσίνοσ ἀπέστειλε Ἐ-
 πίσκοπόν τινα Πελάγιον καλέσμενον εἰς ἀνατροπὴν
 τῆς Δίρεισεως τῆ Πελαγίης. ἀλλὰ καὶ ἡ τρίτη οἱ-

πατρικὴ Σύνοδος ἀνεθεμάτισε τῷ Δίρειν ταύ-
 τῳ ἐν ποταμῷ. ἔγραψε καὶ ὁ Ῥώμης Γελάσιος
 εἰς Οὐάριον Ἐπίσκοπον Δαλματίας ἵνα σπυδά-
 σῃ ἀφανισθῆναι τὰ λείψανα τῶν Πελαγιανῶν ἁ-
 περ ἦσαν εἰς τῷ Δαλματίαν. ἀλλὰ καὶ Δέων
 ὁ μέγας διδασκῆς ὑπόμνησιν Ἐπισκόπου Σερί-
 μα λεγομένην, ὅτι ἡ Δίρεισις αὐτῶν λυμάνεται ἵνας,
 γοναίως ἀγωνισαίς τῷ Δίρειν κατημαύρωσε.

10

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Η'.

Ἀπαρίθμησις τῶν τῆς ἐκ Καρθαγόνῃ Συνοδῆς πατέρων ὑπὸ Πρύπτερι, καὶ ψόδολογία τῶν αὐτῶν ὑ-
 15 πὲρ Ἐκκλησίᾳ τῆ Ῥώμης, ἐν Ἀφρικῇ, καὶ παγκοσμίᾳ ἐπισκοπῆς αὐτῆς ὡς μονάρχῃ. ἐξ ὁπισθίων καὶ
 καὶ κοινῇ Γραφούτων ὑπὸ τῶν πατέρων, καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐκ Καρθαγόνῃ Συνοδῷ λεχθέντων, καὶ ἐκ
 ὡς αὐτοῖς, καὶ ἐξ ὧν ἐψόδωσαν κατὰ τῶν ἐκ Καρθαγόνῃ λεχθέντων οἱ παπῖσαι καὶ ἐν φωρενταίᾳ,
 καὶ ἐκ τῆ ἀπατηθῆναι τὸν Ζωσίμον Ῥώμης ὑπὸ Κελεσίᾳ, ὅτι πρὸς τὴν μὴ εἶναι μονάρχην ἡ ἀναμάρτη-
 20 τὸν τὸν Ῥώμης, ἔπε ὁ Ζωσίμῳ ἐνόμιζον ἑαυτὸν ἀναμάρτητον, ἔπε οἱ ἐν Ἀφρικῇ πατέρες τὸν Ῥώμης
 ἀναμάρτητον ἐφαντάσθησαν, ἡ δὲ ἀναφορὰν Ἐκκλησίαν ἐπ' αὐτῶν ἔχειν ἐξήτησαν.

Ἐπιλέγει ὁ Πρύπτερ, ὅτι ἐν τῇ Συνοδῷ ταύτῃ
 ἦσαν πατέρες διακόσιοι δεκαεπτά, καὶ ὅτι οἱ
 Ἀφρικανοὶ Ἐπίσκοποι ὀνοχλεύοντο πρὸς τῶν Δίρει-
 25 ῶν τῶν, ἔγραψαν εἰς τῷ ὁπισθολικῷ κατέ-
 δεσιν, ἵνα εἰς συμβῇ ἅπτον ἐν τῇ Ἀφρικῇ,
 δεχέσθαι αὐτὰς τῷ κρίσιν τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ῥώ-
 μης, καὶ ἐπειδὴ τὲρ ἐκηρύθη περὶ τὸ τέλος τῆς
 ζωῆς τῆ Πάπᾳ Ἰννοκοντίᾳ, ταύτῃ τῷ ὑπόχρεον
 30 αὐτῶν ἐφανέρωσαν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀδελφότητα τῆς Ἰννοκου-
 τίᾳ Ζωσίμῳ, ὅς τις κατὰ τῷ ἀρχαίᾳ σωήθειαν
 διχθεὶς τῷ αὐτῇ, προσέταξον αὐτοῖς ἐπεσθαι
 τῇ αὐτῇ κλήσει, καὶ ἐπέμψε τῷ ὁπίφασιν εἰς
 τῷ Ἀφρικῷ, ἔγραψε δὲ καὶ ὁπισθολὴν κατὰ τῶν
 35 Δίρεινῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ἥς τῇ ἀποσεξίᾳ
 τῶν ὀφειλόντων φυλάττειν αὐτῷ διαφθοράς, ὁ
 Πρύπτερ ὄρε μέγας ἡ τῆς ὁπισθολῆς ταύτης, καὶ ἐ-
 φύλαξον αὐτὴν, ὡς φησὶν αὐτὸς βιβλίῳ κατὰ Κολά-
 40 τῆς κεφαλῶν πέμπτῳ, ἐν ᾧ ἐπιλέγει, ὅτι διημαρ-
 τῆς ἡ ἐν Ἀφρικῇ Σύνοδος ἀνὴγράψασα τῷ Ζω-
 σίμῳ μὴ δεχέσθαι τῷ κρίσιν τῶν Ῥωμαίων Ἐπι-
 σκόπων ἐν Ἀφρικῇ. ταῦτα ὁ Πρύπτερ. Ἀλλὰ ὅτε-
 45 ον πρῶτον, ὅτι περὶ τῶν ὁπισθολῶν τῶν Παπῶν
 πῶς δεχέσθαι χρὴ, καὶ πῶς μὴ, εἴρηται αὐ-
 τῷ βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πρώτῃ Πα-
 ραγράφῳ πέμπτῳ, καὶ βιβλίῳ δευτέρῃ κεφα-
 λαίᾳ πέμπτῃ. Παραγράφῳ δεκάτῳ τέταρτῳ. δό-
 50 πτερον, ὅτι ὁ ὁ ἁγίος Γερμανὸς ὁνέσθῃ ὁν ἔγραψε
 πρὸς Λατίνους περὶ τῆς ὁμοδοξίᾳς τῆς ἁγίας Πνύ-
 ματος λέγει, δὲ μινώσκειν ὅτι κατὰ τῷ κοινῷ
 σωέλῳ τῶν ἁγίων πατέρων γραφόντα καὶ λα-
 λεθόντα καὶ κυρωθέντα κατὰ πολὺν ἄσφαλέ-
 55 τερα καὶ βεβαιότερα τῶν κατωμένων γραφόντων,
 καὶ τὰ κοινῶς γραφόντα τῶν ἰδίως γραφόντων ἐπι-
 κρατέστερα, ἐπεὶ ποῖα τῶν ἰδικῶς γραφόντων

πρὸς ἡνῶν ἁγίων, παρκοδοθῆσαν. εἰ οὐ καὶ κατὰ
 τῶν τῶν ἱεράρχων αἰέπιστολαὶ καὶ τὰ συγγραμμά-
 10 τα τῶν πατέρων ἐπισθόντων ἀπλῶς, καὶ χωρὶς τῆς
 κενῆς δοκιμῆς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, πῶς ἡ-
 μαῖς πισθῶμεν τῷ Πρύπτερι περὶ τῆς τεμαχίᾳ
 τῆς ὁπισθολῆς τῆς Ζωσίμῃ; τρίτον, ἡμῖς οἱ δὲ αὐτοὶ
 ὅτι τῷ Ζωσίμῳ γράψαντες εἰς Ἀφρικῷ πεπληρωμένους
 15 κανόνας, ἐξήλεγξαν αὐτῶν τὸ ὁπίφασιν οἷος συ-
 νόδῃ πατέρες, καὶ αἰ γεγραφήκασι τῷ Ἰννοκοντίῳ
 καὶ αὐτῷ τῷ Ζωσίμῳ δεχέσθαι ἐν τῇ Ἀφρικῇ τῷ
 κρίσιν αὐτῶν, πῶς τῷ περὶ Ἐκκλησίᾳ αὐτῶν ὁπί-
 20 φασιν γοναίως ἀπέβαλον; εἴπε οἱ παπῖσαι λέγουσιν
 ὅτι ὁπὸ τῆς Πέτρε ἐχει ὁ Πάπας τῷ Ἐκκλησίᾳ,
 καὶ πῶς οὐ ταῦτα λέγουσιν τὰς Ἀφρικανὰς Ἐπι-
 σκόπους δι' ἰδίων ἀναφορῶν δεδοκίμα αὐτῶν ταύτῃ
 25 τῷ ἐξέσθιν; τέταρτον, ὅτι ἐξ ὧν αὐτοῖς σωῆθη
 σαθῆναι τῷ ἀφροσύνῃ τῆς Συνοδῆς, καὶ ἐν πᾶσι τέ-
 ταις μετὰ τῶν τριῶν Παπῶν Ζωσίμῃ, Βοιφατίᾳ
 καὶ Κελεσίᾳ ἐθελονμάχησαν ἐκείνοι ὅλοι οἱ πα-
 30 τέρες, ὁποδιοπομπέμενοι καὶ ἀπὸ λόγων καὶ ἀπὸ πρᾶξε-
 ων καὶ ἀπὸ ὁπισθολῶν ἐκείνο τὸ βλάσφημον, ὅτι ἔχει δη-
 λαθῆναι ὁ Ῥώμης Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ Ἀφρικῇ, καὶ πῶς οἱ
 τὰ τοιαῦτα γοναίως ἀπὸ πρᾶξεω καὶ ἔγραψαν δε-
 35 χέσθαι τῷ τῶν Παπῶν κρίσιν; καὶ πῶς τῷ
 ἐκ ὧν ἐδίδαν αὐτοῖς οἱ παρ' αὐτῶν ὁποδιοπομπέμενοι
 Πάπαι; πρὸ βλάσφημον ἔτι τὸν Πρύπτερα λέγοντα,
 40 χρονικῶς εἴπε τετρακοσιοσὴν δεκάτῃ ὁνᾶτῳ, ὅτι προ-
 σεθείσης ταύτης τῆς ἐκ Καρθαγόνῃ Συνοδῆς τῷ Πάπᾳ
 Ζωσίμῳ, οἱ συνοδικοὶ ὄρε ἀνῆχθησαν, ὧν σε-
 χθόντων εἰς πᾶσαν τῷ οἰκονομίᾳ, ἡ τῆ Πελαγίᾳ
 45 Δίρεισις κατεκρίθη. ἐκ τῶν ἐν βέλονται συμ-
 περάνεν, ὅτι ἀπὸ τῶν ὄρεν τῆς Ζωσίμῃ πᾶσα
 ἡ οἰκονομία κατέχευε τὸν Πελάγιον, ὅπερ ἐκ ἐνῆτο,
 εἰμὴ ἦν ὁ Ζωσίμος πάσης τῆς οἰκονομίας Ἐπίσκο-
 50 πος.

πος . Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἔρηται ἀνωτέρω ποῖαι καὶ πόσοι ἄλλοι καὶ πᾶ κατέκρινον τὸν Πελάγιον , μεθ' ὧν καὶ ὁ Ζώσιμος , ἀλλ' ἡ Αἵρεσις ἔτι ἐφηπλῆτο εἰς πολλὰ τῆς Οἰκουμενῆς κλίματα , ἐπὶ δὲ ὁ Πάπας Κελεστίνος ἀνέφερε τὰ τῶν κηλεσίων , ταυτὸν ἐπὶ τὰ τῶν Πελαγίων πρὸς τὴν τρίτην Οἰκουμενικὴν , καὶ κατακρίθησαν ὑπ' αὐτῆς , συγκατέκρινον αὐτὰ καὶ ἡ οἰκουμενὴ , ἡμεῖς καὶ ἄλλοι . δόρυ , δότεον ὅτι ἡ οἰκουμενὴ τῶν Ζωσίμου εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμενὴν ἐδήλωσε τὴν Αἵρεσιν τῶν Πελαγίων , ὡς καὶ τῶν κηλεσίων ἡ μοναρχία ἡ ἀναρχία , τὰτο γὰρ καὶ ἄλλοι πατέρες ἐποίησαν περὶ ἄλλων Αἱρέσεων . Διάτε ὅπως αὐτῶν καὶ Διφύρων συγγραμμάτων . τρίτον , ὅτι αὐτῇ ἡ ὁ Καρθαγὼν Σύνοδος ἀνέθηκε μάλιστα πολυτέπως τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀμφοτέρω , καὶ τὸ ἰδικὸν ἀξίωμα , καὶ τὸ ἀναμαρτήτων δηλονότι , καὶ μάτην κοπιῶσιν οἱ πιπισταὶ ἀφελθῆναι παρ' αὐτῆς οὐκ αὐτὰ τὰ διαβολικὰ ἀξιώματα . πέμπτον , μάρκα τῶν ἑφῆς ἐν τῇ πληρωσιᾷ πράξει πέμπτη τῆς Συνόδου ἐπὶ ὅτι ὁ Πάπας Ζώσιμος ἔφθισεν τὰς ἐν Νικαίᾳ Κανόνας , ὡς καὶ αὐτὸν διηγεσάμενος Ἰωάννης ἔπει πρῶτον , ὅτι ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐζήτησε τὰς Κανόνας τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου , καὶ καὶ ἐπεμψεν αὐτῷ ὁ Λιβέρτος . Ἀλλὰ περὶ τούτου , ὅτι ψεύδους ἐστίν , ἰδὲ αὐτῶν ἐμβλίσαι ἄλλωτερες κεφαλαιῶς πέμπτη Παράγραφον δεκάτην ὅτι . ὁ δὲ ἄλλωτερον ἔπει , ἐγίνωσκον οἱ ἐν Καρθαγὼν πατέρες ὅτι ἦσαν διφθαρμένοι ἐν τῇ Ἀνατολῇ οἱ Κανόνες τῆς ἐν Νικαίᾳ . ἀλλὰ καὶ τῶν ψεύδους ἐστίν , ὅτι καὶ κύριος καὶ Ἀπὸ πικρότεροι Ἰωάννης καὶ πάντων ἀπαξιαπλῶς τῶν Λατίνων . ἀλλὰ ὁ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου καθ' ἑαυτὰ ἀναμφισβότως παρίστανται ὅτι ἐγίνωσκον οἱ ἐν Καρθαγὼν πατέρες μὴ εἶναι διφθαρμένους τὰς Κανόνας ἐν τῇ Ἀνατολῇ , ἀλλὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ . ἀντιλέγων ὁ οὖν Ἰωάννης τῷ Μάρκῳ , εἶπε τὰ ἀνωτέρω , ὅτι εἶπε δὲ ὅτι οἱ Κανόνες εἰς τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου , ἡ ἡ ἐν Σαρδικῇ ἡ αὐτῇ ἐστὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ , ἡ ὅτι οἱ ἐν Ἀφρικῇ πατέρες καὶ ἐγίνωσκον τὰς Κανόνας τῆς ἐν Σαρδικῇ ὡς σοφιστύνονται αἱ ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς κληρικῶν παπισταί . ὅτι , ὁ ἐφῆς ἔπει , ὅτι μάρτυρας ἀξιολόγους ἔχοντες οἱ Ἀνατολικὴ κατὰ τῶν φθέραντος Ζωσίμου τὰς Κανόνας τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ ἡ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου , ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου καὶ τὴν κοινὴν συμφέλωσιν τῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ καὶ ἄλλων πατέρων γραφόντων καὶ λαλησάντων , καὶ κυρωσάντων , καὶ ὡς τῆς καθόλου Ἐκκλησίας

δεχθῶντα , ἀσφαλέστερα καὶ βεβαιότερα ἔχοντες πρὸς ἀνανήρητον μαρτυρίαν τῶν ἐν Ἀφρικῇ συνομίων . τὰ δὲ τῶν Πρωτοπρεσβυτέρων καὶ ἄλλων τινῶν ἄλλων γραφόντων περὶ αὐτῆς ὡς ὑπόκριφα καὶ ὑποκρινόμενα ὡς δεχόμεθα . ὅτι ὁ Αἰρεσιάρχης Κελεστίνος κατακρίθαι ὡς τῶν Πάπῃ Ἰννοκентίῳ , μετὰ τὸν θάνατον ὁ αἰὶν καὶ νομίζων ὅτι ἐν πρώτοις ἐν αὐτῇ τὸν Ζωσίμον , ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν , καὶ ἔδωκε λίβελλον , ὡς συσχεσθῆς ὁμολογῶν λόγων ὁ κάλυπτε τὰ λοιπὰ αὐτῶν σφάλματα , ἡρῆτο ὅμως ἰοφανερῶς τὴν περὶ αὐτοῦ ἀμαρτίαν , ἔλεγε γὰρ ὡς μαρτυρεῖ Ἀνγκλίνος βιβλίῳ περὶ περὶ αὐτοῦ ἀμαρτίας , κεφαλαιῶ πέμπτῳ καὶ ἑκτῷ , τὰ νῆπια ἐβαπτίζονται εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν κατὰ τὴν Κανόνα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας , καὶ κατὰ τῶν 15 Ἐυαγγελίων τῶν ὑποφασιν , ὁμολογῶν γὰρ ὡς ὁ κύριος ἔδωκε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἡ οἱ οἱ δίδωσιν , εἰ μὴ τοῖς βαπτισθέντων εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν , εἰς ἄφεσιν δὲ ἀμαρτιῶν βαπτίζονται τὰ νῆπια καὶ ἄλλοι τῶν λέγοντων , ὡς καὶ ὁ ἐξ ἑξῆς ἀμαρτίαν βεβαιῶν δοκῶντες , ὁ μακρὸν ἀπέχει τῆς καθολικῆς δόξης , ἡ γὰρ ἀμαρτία μετὰ τῶν ἁγίων ἐγινώσκται , ὅτι ἐκ τῆς φύσεως , ἀλλὰ τῆς θελήσεως πᾶσιμα ἐστὶ , ταῦτα ὁ Κελεστίνος , ἄλλα μὴ ὅτι καὶ ἄλλοι καλῶς ὁ Ζώσιμος , καὶ ἐνόμισεν 25 μάχεσθαι τῇ ὁρθόδοξῳ πίστι τῆς περὶ αὐτοῦ ἀμαρτίας τὴν ἀρετήν , ὅθεν ἐδέχθη τὸν λίβελλον τῶν Κηλεσίων ὡς ὁρθόδοξον , καὶ τὴν ὑποφασιν ὡς ἔπεισε τοῖς ἐν Ἀφρικῇ πατέρεσι (λέγει ὁ Βασιλῆος ὅτι ἀνέγραψεν αὐτῷ ὡς τῶν ἰδιοχέρων τῆς 30 ἐν Βατικανῷ βιβλιοθήκης) ὡς ἡ λέγει τὸν Κελεστίνον καὶ Πελάγιον εἶναι ἀνθρώπους πεισῆς πίστεως , καὶ τὰς ἐν Ἀφρικῇ πατέρας μέμμεται ὡς ταχύνοντας καὶ ἀντιθέτως τὸν ἄνθρωπον κατακρίναντας καὶ ἀτιμάσαντας αὐτὸν ὡς Αἰρετικόν , ὡς καὶ δὲ αὐτὸς 35 δεχθῆναι αὐτὸν ὡς ὁρθόδοξον , ὅμως οἱ ἐν Ἀφρικῇ πατέρες καταφρονήσαντες τῆς κρίσεως τῶν Ζωσίμου , Κανόνα ἐξέδωκε τὸν ἐκδοθέντα ὡς δεκάτην , καὶ ἰδὲ τὸν τρόπον ἐκεῖ . ὅθεν ὁ Ζώσιμος γινέσθαι ἡπατήθη καὶ διημαρτήθη , ἀφῆκε τὴν περὶ 40 ραν αὐτῶν κρίσιν , κατέκρινε τὸν Κελεστίνον , ὡς ὁ Δάμασος τὸν Οὐϊτάλιον . ὁ δὲ Ζώσιμος πρῶτον τῇ Αἵρεσι βοηθήσας ἐξ ἀγνοίας , καὶ μεταταῦτα ἐπαναλαβὼν ἑαυτὸν , καὶ θελαμβύσας αὐτῷ , συγγνώμης μὴ ἄξιός , καὶ ὑποκρίτης δὲ τῆς Ἐκ- 45 κλησίας . εἴτα καὶ ἐκ τούτου δέκνεται ὅτι μήτε ὁ Ζώσιμος , μήτε οἱ ἐν Ἀφρικῇ πατέρες ἐνόμιζον τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης ἐκ καθέδρας ἐκείνης εἶναι ἀναμαρτήτην .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ .

30

ὅτι καὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐκδοθέντων τὸν Καρθαγὼν Σύνοδον τῶν τῇ Ῥώμῃ λεγόντων , δείκνυται ἡ νῦν μοναρχία τῇ Ῥώμῃ ψεύδους .

Σημειώσιον ὅτι ἐν τῇ ἐν Καρθαγὼν Συνόδῳ περικαθίστανται πάντων τῶν πατέρων καὶ αὐτῶν τῶν Τοποτη-

Τοποτηρητῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὁ Καρθαγινεύς
Λυρήλιος ἐπέμφθησαν δὲ ἐκ αὐτοποτηρητῶν καὶ
ὡς μέρες ἑνὶ τῆς Συνόδου ὡς ἦσαν οἱ τοιῦτοι καὶ
ἐνταῦς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἵνα ᾧσι καὶ
5 κριταὶ τῆς Συνόδου, ὡς δηλοῖ τὸ Κομμονιτῆριον.

καὶ ἐπαθὴ περικάθει αὐτῶν ὁ Λυρήλιος ὁ Καρθα-
γινεύς, πεφωλώς δακνύται καὶ ἐκ τούτου, ὅτι
κατὰ πάντα τρόπον ἔτε ἐγίνωσκον οἱ τῆς Συνόδου
ὡς ἐδέχοντο πῶς ἐν τῇ Ῥώμῃ ψευδομοναρχίᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν αἰνῶν ἱερώνυμοι, ἐπόντος πῶς ἐν Λύδῃ κατὰ Πελαγίαν Σύνοδον δυσυχῇ, καὶ τῆς αἰτίας δι-
10 ὅν ἦν αὐτῶν ἔπον, ἔσαν ὁ τυχεῖ καὶ ἐκ αὐτῶν θέσις ἐτέρων τοιούτων Συνόδων. καὶ ὅτι σφάλμα
τῶν ἱερώνυμοι ὡς ἐν αἰσίοις, καὶ ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ, καὶ ἐν τῇ ἰσότητι ἐνόμαζαν.

Ὁ αἰνὸς ἱερώνυμος πῶς αὐτῶν ἐρῆθαι ἐν
Διοσπόλει Συνόδῳ λέγει δυσυχῇ, διότι ὁ
15 Πελάγιος ἐπαίτησεν ἐν αὐτῇ, ἐκώσσε πρὸς τὸ
ἀπατήσαι αὐτῶν, καὶ διότι ἀπεδέχθη ἐν αὐτῇ
ὑπὸ αὐτοῦ, ἐπαθὴ ἐβιάσθη καὶ μόνος ἀπεδοκίμασε
τὴν περὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς συγγραμμάτω, ἀπὸ
20 τῆς ἐβδόμητος ἐν αὐτῇ. Ἀλλὰ ἐν τῇ περὶ ταῦτα
ὅτι ταῦτα τὰ ὀνόματα ἀνωήθη ἐστὶν ἐν τῇ πρῶ-
τῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. δούπων, ὅτι
ὁ τυχεῖς ἐρῆθη μάλλον ἢ Συνόδου ὡς ἐλέγχον τὸν
Ἀλάστορα καὶ πῶς Ἀρεσίον αὐτῶν. τῶν, ὅτι Παῦ-
25 λος ὁ Σαμοσατεύς πῶς πρῶτον καὶ αὐτῶν ἐν Ἀν-
τιόχειᾳ Συνόδῳ ἠπάτησεν ὡς ὁ Πελάγιος πῶς πα-
ρῆσαν, ἀλλὰ οὐκ ἐρῆθη ὁ καὶ δυσυχῆς ἢ Συνόδου.
τέταρτον, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ
τίνες ἐπίσκοποι Αἰρετικοὶ ἀναφανίστην, καὶ ἐρ-
30 ῆσαν, καὶ μεταγαῶντα ἀπὸ μετανοίας πεπλασ-
τῶν πρὸς δεχόμενοι ὑπὸ τῶν κορυφαίων τῶν ἐπι-
σκόπων, πάλιν ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἔμενον ἐπαυτερό-
φισαν, ἀλλὰ οὐκ ἐρῆθη διατῆτο ἢ Συνόδου δυσυ-
χῆς. πέμπτον, ἰσορῶν ὁ Σωκράτης, ὅτι γινῆς ὁ
Νεστόριος εἰς ἀκοινωνησίαν πρὸς αὐτῶν πῶς φιλονακίαν,
35 ὁ καὶ μεταμελείας Θεοτόκου πῶς Μαρίαν ἐκάλεσε λέγων,
λεγέτω καὶ Θεοτόκος ἡ Μαρία, καὶ παντάῳ τὰ
λυπηρὰ, βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαιῶν τεσσαρῶν
τέταρτον. ἀλλὰ ὡς ἡ τρίτη Σύνοδος ἢ βιάσασα τὸν
Νεστόριον μεταμεληθῆναι ἐκ ἐκλήθη δυσυχῆς,
40 ἔως ἔτε ἢ ἐν Διοσπόλει ἢ βιάσασα τὸν Πελάγιον
μεταμεληθῆναι ἐκ ἐκλήθη δυσυχῆς. ἔκτον, ἐν τῇ
ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ ταῖς Οἰκουμενικαῖς
Συνόδοις ἐβιάσθησαν πολλοὶ Αἰρετικοί, καὶ κα-
τέγνωσαν καὶ τῆς Αἰρέσεως καὶ τῶν συγγραμμάτων
45 αὐτῶν, καὶ πολλοὶ ἀποδεχόμενοι τὰς ἀποφάσεις

τῶν Συνόδων Αἰρετικοί, μεταγαῶντα ἠθέτησαν, ἀλλὰ
ἐκ ἐκλήθησαν ἀπὸ ταῦτα αἱ Συνόδοι δυσυχῆς.
ἑβδόμον, ὁ ἱερώνυμος ἔμεινον ἀπὸ πῶς πρὸς τὸν ἱε-
ραλίσκον ἱωάννην ἀπέχθησαν, ἀλλὰ ἀπλῶς ἐμίση-
τὸς Ἀνατλικῆς, καὶ ἐβιάσθη ἡ πῆρα, ὅπως τῶν αἰνῶν
μελετῶν Ἀντιοχείας κατεφύγον, ὅπως καὶ τῶν ἱερο-
λύμων ἐπλασε μυρίας συκοφαντίας, αἱ καὶ ἐ-
βιάσθη συστήσαι ἀπὸ ψεύδων ἰσορῶν καὶ ὑποχ-
ρημάτων. ὅγδον, τὸ περὶ ἐπίσας καὶ ὑποστάσεις
ζήτημα διέκρινον ἢ ἐν Αἰγυπτῷ Συνόδῳ ὅτι τῶν
αἰνῶν Ἀθανασίῳ ὡς ἄρχει αὐτῶν, καὶ ὁ μέγας
Βασίλειος ἐρμήνευσε σαφέστατα ἐν τῇ περὶ ἐπίσας
καὶ ὑποστάσεις πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπιστολῇ, καὶ
ὁ Νεζιανζηνὸς ἐν τῇ εἰς τὰς ἐκατοντηκόντας πα-
τέρας λόγῳ, καὶ δὴ καὶ ὁ Νύσσης καὶ ὁ Ἐπιφάνιος
παρεδέξαντο καὶ πεπλατυσμένως ἔγραψαν περὶ αὐτῶν,
καὶ ἢ ἐν τῇ ἰθαυελικῇ Συνόδῳ ἔως ἐκήρυξεν ὡς
μαρτυρῶν ἢ Σάκεα πῶς τῶν Βασιλέων πρὸς τὰς
ἐν Καρφευρίᾳ Ἐπισκόπους, ἐξ αὐτῶν δακνύται ὅτι πῶς
ἐν Ἀνατλή καὶ Δύσει ἐδέχθησαν. πῶς τῶν
κρίσει, ὁ δὲ ἱερώνυμος μετὰ ταῦτα πάντα μα-
χόμενος τῇ τοιαύτῃ κρίσει ἔλεγεν, ὅτι ἐν τῇ τῆς
ὑποστάσεως ὀνόματι ὡς περὶ ἐν μέλει τε δηλητήριον κέ-
κρυπται, ἐνδέχεται γὰρ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τῶν
τῶν ἀπλῶν ἐκπαυμένων, ὁμολογῶν πλείους ἐ-
πίσας, ὡς καὶ πλείους ὑποστάσεις. αἱ ἐν ἐκείνῃ ὅπως
ἐκείνη ὑπὸ τούτων αἰνῶν Συνόδων καὶ αἰνῶν
ἐγκρίτω πατέρων ἐπολάβετο ὁ ἱερώνυμος καὶ λέ-
γα ὅτι δηλητήριον ἔχει κεκρυμμένον, τί θαυμα-
στὸν εἰ καὶ τῆς αἰνῶς Συνόδου ταύτης καταφρονή-
σας, δυσυχῇ αὐτῶν ἔπον; ἔως δὲ ἐβιάσθη αὐ-
τῶν αὐτῇ ἢ αὐτῇ μετ' αὐτῶν, ὅτι πῶς ἐκείνη ἐ-
μάται αἱ ἐμψυχα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Πρόβλημα Εὐγενίου Λομπάρδου ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἐκ τῆς πρὸς τὰς ἐν Ἀφρικήν πατέρας ἐπι-
50 στολῆς ἰννοκентίου Ῥώμης, καὶ αὐτῆς τῆς προβλήματος τῇ τῆς Ῥώμης μοναρχίᾳ ἀντικειμένη ἐν τῇ αὐτῆς
ἐπιστολῇ, καὶ περὶ ἔθους τῆς ΘΕΙᾳ Φωνῆς ἐν τοῖς πατέρας.

Προβλῆμα Εὐγενίου ὁ Λομπάρδος ἐκ τῆς ἰννο-
κентίου τῆς λέγειντος ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς τὰς
ἐν Ἀφρικήν Ἐπισκόπους, εἰ πατέρες ποτὶ ἐκ αὐ-

θροπίνῃ, ἀλλὰ θείᾳ ὡρίσασιν γνώμῃ, ἵνα ὅ,τι αὐ-
τῶν ταῖς κεχωρισμέναις καὶ ταῖς μακρῶν χώραις γί-
νηται, ὡς ὅπως διοριθῇ αἱ μὴ πρὸς γνώσιν ἐλθῇ-
καὶ

καίνα τῇ θρόνῳ, ὡς ἡ πλάσις κυρωθῇ, ὡς αὐ γέ-
νοιτο ἡ ἀποφασίς. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι τῆς
ἀντίστασις τῇ περιμοναρχίας δόξῃ, ὁ γὰρ Ἰννοκεντίος
ὁμολογεῖ ἔχει τῆς τῷ πατριάρχῳ ἀπὸ διαταγῆς
τῆς χρεῖς, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ὄρων τῶν πατέρων, λέγει γὰρ,
οἱ πατέρες ἔκ ἀνθρωπίνῃ, ἀλλὰ θεῶν ὡς αὐ γινώμη.
ἀλλὰ εἰ πατέρες ὅτι ἔκ ἔχουσιν ὡς τῆς χρεῖς τῷ αὐτῷ
ἐξουσίαν ὡς ποιῆσαι τινὰ μοναρχίαν ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, ἀποδιδόντες, καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος μοναρχίας ἐστὶ
καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς χρεῖς ἀντικαθίσταται. ἀλλὰ
ἀποφύγετε ἡμῖν τὴν Ἰννοκεντίου θείαν ἐνομά-
ζοντα ταύτην τῶν πατέρων τῷ γινώμη. ἀπο-

κρίτεον ἄμωσ ὅτι αὕτη ἡ λέξις σωμαθισμὸς ἐστὶ
ὡς τῶν αἰγῶν πατράσι, οἵτινες πάντας τὰς ἐκ-
κλησιαστικὰς κανόνας καὶ πάσας ἀποφάσεις τῶν πα-
τέρων θείας καὶ ὄρους τῆς παναγίας Πνεύματος ὀνο-
μάζουσιν. δόλπερον, ὅτι ἀνωτέρω λέγοντες περὶ τῆς
χρεῖς, ἰδοὺ τὸν Ἰννοκεντίου μὴ δεδου-
νῆσθαι ὁποῦν βοηθῆσαι αὐτῷ, ὡς κεφαλῶν ἐτι
ἰδοὺ τὴν ἀποφάσιν τῆς Ἰννοκεντίας καὶ μάλιστα ἡ ἀ-
γότης αὐτῆς, ἐπειδὴ ἐδὲ ἐζητήσῃ ὡς τῶν Ἀ-
νατολικῶν καὶ Βασιλέων καὶ πατέρων ὑποτυπῶν μο-
ναρχίας ἢ ἀναμαρτυρίας τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄

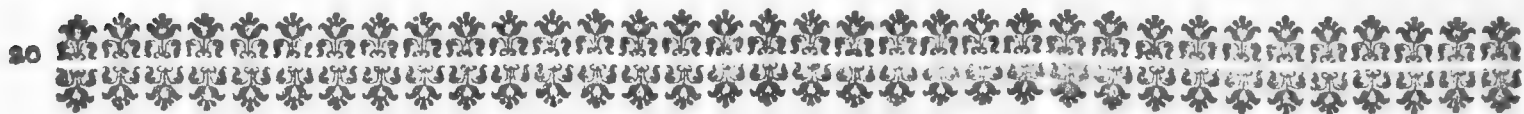
Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῶν Μασσαλιανῶν, καὶ ὧν ἔλαχον κλήσεων οἱ αὐτοὶ, καὶ τῆς κατὰ τὸν ἀντιφάνη 20
αὐτῇ ἡ Αἵρεσις, καὶ τῆς ἀρχιερέως αὐτῆς, καὶ τῶν κατὰ αὐτῆς συνόδων καὶ ὁμοθυμῶν, καὶ περὶ τῆς μί-
α κατὰ λαμπρότητος.

Επειδὴ ἡ Αἵρεσις τῶν Μασσαλιανῶν τῷ τινὶ
συμπέπληκε τῇ Αἰρέσει τῆς Πιλαγίας, ἀμφότεραι
γὰρ τῷ ἀρχιερέως τῆς σωμαθίας ἔκ ἐν τῇ χάριτι
πρώτως, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ διαίματι τίθενται,
ὡς ῥηθεὶς ἀπὸ καὶ οἱ Πιλαγίαι ἐνθυσιασται καὶ
οἱ Μασσαλιανοὶ, ῥητέον καὶ περὶ ταύτης ἐν συν-
τόμῳ. ὅτι οὐδὲν τοῖσι καὶ οὐδὲν τοῖσι ἐ-
φανῆ ἡ Αἵρεσις τῶν Μασσαλιανῶν, ὡς ὁ Αὐγουστίνος
καὶ Ἐπιφάνιος Εὐχάρστως καλεῖσιν, ἡ γὰρ φωνὴ
συριανῶν καὶ δημοτῶν ἐκκλησιῶν τῆς ἀρχιερέως, λέγει
ὁ Αὐγουστίνος. ἡ δὲ τρίτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος
πράξει ἐξδόμηκε κελεσιανῶν, Εὐχάρστως καὶ ἐνθου-
σιαστικῶν. λέγει δὲ ἡ Αἵρεσις ὅτι ἀπὸ τῆς βασιλείας
ἐδεμῖα ὡφέλεια γίνεται, μόνον ἡ σωμαθία οὐχὶ
διώκει τὸν ἐνδοκον Δαίμονα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐ-
καστος τῶν ἀνθρώπων ἔχει τὴν προπατορικὴν ἀμαρ-
τίαν, ὥστε ἔχει καὶ τὴν πρὸς τὰς Δαίμονας
θελίαν, ἀπὸ τῆς ἀπαλάττεται μόνῃ τῇ σωμαθίᾳ
οὐχὶ, καὶ ἔρχεται ὑπερὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, αἰσθη-
τῶς καὶ ὁρατῶς σημαίνει τὴν παροῦσαν αὐτῇ, ὅ-
περ καὶ τὸ σῶμα ἐλάττει τῶν πατέρων, καὶ ὁ
χρηστὴ πλέον νηστῶν, ἢ ἄλλων θεοφιλῶν ἀγώνων
ὁ ἀνθρώπος, μάλιστα σωματῶν τὰ μέλλοντα, καὶ
τὴν ἀγίαν τελεῖαν βλέπει αὐτῶν ὁμοθυμῶν αὐτῇ.
ἰδὲ τὸ σωματῶν κεφάλαιον τῆς τετάρτης λόγῳ Θεο-
δοσίῳ. ὡς δὲ Αἰρεσιάρχης Ἀδελφὸς τις λαϊκὸς
ἀνθρώπος καὶ τινες ἄλλοι. ἔζησε δὲ ὁ Ἀδελφὸς
ἕως Θεοδοσίῳ τῆς μεγάλης, ὅντινα Ἀδελφὸν ἐ-
φύρον ὁ Ἀντιοχείας Φλαυιανὸς ἀπὸ Ἐδέσσης, ὅς-
τις ἔκρυπτε τὴν Αἵρεσιν αὐτῇ, ἐπειδὴ δὲ περι-
ποιήθη αὐτὸν ὁ Φλαυιανὸς, ἔπειτα αὐτῇ. διώκει-
ται ὅτι οἱ ἀρεκατέρησες τῆς Αἰρέσεως ἀπὸ τῆς συ-

ρίας, καὶ συγκροτεῖται εἰς τὴν Σύδων πόλιν τῆς
Παμφυλίας συνόδῳ κατὰ αὐτῶν, ἥς ἐξῆρχε ὁ ἅγιος 25
Ἀμφιλόχιος ἱερεὺς ἐπίσκοπος, ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι
ἐπίσκοποι ἐκαστοὶ. ἔγραψε δὲ ἡ Σύνοδος ἐ-
πιστολὴν εἰς τὸν Ἀντιοχείας Φλαυιανὸν, ὅθεν καὶ
ἐκῆντο ἀφ' ὧν Σύνοδος τῶν ἐπισκόπων, καὶ
πρεσβυτέρων καὶ διακόνων τελέωνται. ἐζητήσε δὲ 30
εἰς τὴν Σύνοδον ὁ Ἀδελφὸς συγγνώμην, καὶ ἔ-
τυχον, ἀλλ' ἐφύραθη ὑπερὶ ὑποκρινόμενος, καὶ
νυνὶν ἐκείνους, ὡς ἀντιμεμάτισε ἐγγράφως. ἔγρα-
ψε δὲ ὁ Φλαυιανὸς εἰς τὴν Ὀρεγίνην τὰ κατὰ αὐ-
τῶν, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ τῆς μείρας αὐτῶν ἐ- 35
θάφθησαν, καὶ ἀντιμεματίσθησαν. ἔγραψε καὶ Λη-
τίῳ ἐπισκόπῳ Ἀρμενίας, ὅθεν ἐκῆντο κατὰ αὐτῶν
τὰ μοναστήρια καὶ τὰ σπήλαια τῶν Αἰρετικῶν,
ἔγραψε καὶ εἰς ἐπίσκοπον Ἀρμενίας κατὰ αὐτῶν. ἀλλὰ
καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀπίος τοῖς ἐν Παμφυλίᾳ 40
ἔγραψεν ἵνα πανταχόθεν τὰς Μασσαλιανὰς ἐξε-
λαύνωσι, καὶ ὑπερὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σισίνιος
καὶ ὁ Ἀντιοχείας Θεόδοτος ἔγραψαν καὶ τὴν ἐπιστο-
λὴν εἰς τὰς ἐπισκόπους τῆς Παμφυλίας, τοῖς
θεοφιλεστάτοις συλλαβεργοῖς Τιβερίῳ καὶ Ἀμ- 45
φιλοχίῳ (τῷ Σίδῳ) καὶ πᾶσι τοῖς ἐν Παμ-
φυλίᾳ ἐπισκόποις Σισίνιος καὶ Θεόδοτος καὶ πᾶ-
σα ἡ ἀγία Σύνοδος ἡ κατὰ θείαν χάριν συ-
ναθροισθεῖσα ἐν τῇ μεγαλοπόλει Κωνσταντινουπόλει
τῆς χερσονήσου ὡς καὶ τῆς θεοφιλεστάτης ἐπιστο- 50
λόφῃ Σισίνιος Θεοδόσιον τῆς ὁμοεπιστάτης καὶ
φιλοχρίστῃ ἡμῶν Βασιλέως Θεοδοσίῳ ἐν Κυρίῳ
χαίρειν. ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἡ Σύνοδος ἐξέφω-
τησεν, εἰς τὴν φωνὴν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν
φανῆσαι κοινῶν τῆς Αἰρέσεως, ἀνέκλησιν μὴ
ἀρε-

ἀνέλκεται τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς, ἢ ἄλλοι εἰσὶ τῆς
 τάξεως αὐτῶν. ἠγωνίσθησαν ἔν κατ' αὐτῶν καὶ
 σύνοδοι καὶ πατέρες, ἀλλ' ὁ Θεοδώριτος λέγει, Λη-
 τῖος Μελιτηνῆς καὶ Ἀμφιλόχιος ἱκονίε τῶν Ἐν-
 7 Θεσσαλῶν ἐξήλεγξαν τὴν Αἵρεσιν. ἐγράφη δὲ με-
 τέπειτα ὑπὸ τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννης εἰς τὴν Νεσό-
 ριον ἐπιστολὴ, ἥ δὲ τρίτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἀ-
 νεθεματίσθη καὶ τὸ βιβλίον αὐτῶν ὅπερ ἔλαγον Ἀ-
 σκατικόν. ὁ δὲ Καισαρείας Κατπαδοκίας Ἀρχέλαος
 10 ἐγραψεν ἀποσιτέουσας ἀναθεματισμὸς κατ' αὐτῶν.
 καὶ ὁ Νύσης Ἡρακλείδας ἐνωέπεξε βιβλίον δύο κατ'
 αὐτῶν περὶ τούτου. Λαμπέτιος δὲ τις ἐφώη τῶν
 τῆς Αἵρέσεως ταύτης μικρώτατος, ὃν ὀρμίζης ὁ
 Κομαῶν Ἐπίσκοπος, κατηγοροῦντος Γερωντίου
 15 Πρεσβυτέρου ὅτι κόρη ὁ Λαμπέτιος ἐφίλησε κατὰ
 σόματος ἱερέως ὦν, καὶ ὅτι τινῶν ψαλόντων τὰς ὡ-

ρας κατεγέλα, ὡς δὴ θοὺ ἔτι ὑπὸ νόμον ὄντων,
 καθαιρέσαι ὑπέβαλον. ἔγραψε δὲ καὶ μιαιφύτα-
 ρον λόγον ὁ Λαμπέτιος ἕτος, ὀνομάσας αὐτὴν Δια-
 θήκην, ὃν ὕστερον Σεβήρος ὁ Αἵρετικὸς ἀνέγραψεν.
 ἔφθασε δὲ ἡ Αἵρεσις ἕως καὶ Ἀλεξανδρείας, ὡς
 τὴν Ῥινοκουράων Ἀλφειὸν καὶ Ἀλφειὸν Πρεσβυτέρων
 καθαιρεσθῆναι ὑπὸ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας, ἰδὼν
 φώτισι ἀναγνώσει περὶ τῆς ὁδοῦ. Σὺ δὲ ση-
 μείωσαι καὶ ταῦτα, ὅτι σύνοδοι συγκερτύνονται Πα-
 τριαρχῶν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων κατὰ Διαφόρους
 πόλεις καὶ Ἐπαρχίας, καὶ Αἵρεσις κρύπεται, καὶ
 ἀναθεματισμοὶ σιωπῶνται, καὶ ταῦτα πάντα χωρὶς
 βελῆς, ἢ γνώμης ἢ ἀδύνατος καὶ ἐπιστολῆς τῆς Ῥώμης,
 ἐπεὶ ἔλιπε τότε ἀπὸ τῆς Ῥώμης τὸ πρῶτον
 τῆς ψευδομοναρχίας φουσημάχον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινυπόλει Πατριαρχίας τῆς Αἵρετικῆς Νεσορίε, καὶ τῆς ἐν Ἰερουσολύμοις Πατριαρχίας
 25 Ἰερουσαλὴ μετὰ Πραῦλιον.

Ὡς περ μετὰ τὴν Σισίνιον ἐπατριάρχου ὁ
 Νεσόριος, ἔτω μετὰ τὸν Πραῦλιον τὸν κατὰ
 30 χερσὶν τῆς Ζωναρᾶς κυβερνήσαντα τὸν θρόνον τῶν
 Ἰερουσολύμων χεῖρας εἰκοσι (καὶ ἄλλοι ὡς εἴρη-
 ται διδόνται αὐτῷ μόνον ἔτη ἑπτὰ) ἐκείρισεν ὁ
 Ἰεβενάλιος ὡς εἶπομεν, τῆς Νεσορίε ὁ καθαιρέτης,
 καὶ ὅτι ὁ τῶν ὅλων Θεὸς ὅταν κακόν τι ἀναφύῃ, εὐθὺς
 δίδωσι καὶ τὸ ἀντίδοτον καὶ τὸ ἀντιφάρμακον. ἦσαν
 35 αἱρετικοὶ καὶ ἱεροπρεπεῖς ἄνδρες εἰς τὴν Κωνσταντινυπό-
 λιν ἵνα πατριαρχήσωσιν, ὅμως ὁ Βασιλεὺς Θεο-
 δόσιος ὠφθαλμολογῶν ὑπὸ Ἰωνῶν, ἠθέλησεν ὁπότε τῆς
 Ἀντιοχείας, ἀφ' ἧς ἐκράχθη ὁ χρυσοστόμος Ἰωάν-
 νης, κρεῖσσαι καὶ τὸν Νεσόριον ὅντα ἀπὸ τῆς μονα-
 40 χῆς, ἀλλ' ὄφρ' ὦν καὶ εἰς τὸ λέγειν παρρησιαστικὸν κατὰ
 τὸν Σωκράτην εἰς τὸ ἔβδομον. Ὁ πρῶτος αὐτῆς λό-

γος τῆς Νεσορίε δηλονότι ἦν ἱκανὸς εἰς τὴν Θεοδό-
 σιον, Βασιλεὺς καθάριστόν μου τὸ Βασίλειόν σε ὁπότε
 τῶν Αἵρετικῶν, καὶ ἐγώ σοι ὑπόχομαι ὁπολαῦσαι
 τὴν κλῆρον Βασιλείαν. βοήθησόν μοι ὅτι τὸ κατα-
 δαμασθῆναι τὰς Αἵρετικὰς, καὶ ἐγώ σοι συμπροσέχω
 ὅτι τὸ κατανικῆσθαι τὰς Πέρας. ἦν δὲ λίαν ἐχ-
 θρὸς τῶν Ναυατιανῶν ὁ Νεσόριος, ὅθεν κακο-
 λογεῖται ὑπὸ τῶν Σωκράτους καὶ καταψέγειται ὡς
 ὠφθαλμολογῶν τὴν αὐτοκράτορα ποιῆσαι βασιλικὰς
 ὁρμηκὰς κατὰ πάντων τῶν κακοδόξων, ἐφάνη ὅμως
 ὑπερακρίτως τῶν Πελαγονίων. κατὰ δὲ ἀλήθειαν ὁ
 Νεσόριος ὡς φησιν ὁ Θεοδώριτος ἦν φαὸν περιβε-
 βλημένος ἱμάθιον, ἐστυγνακῶς βαδίζων, τὰς ἀ-
 γοραίους ἐκκλίνων θορύβους, ὡχεῖται σώματος
 τὸ δοκεῖν ἱερατικῆς εἶναι θηρώματος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

45 Περὶ τῆς Αἵρέσεως τῆς Νεσορίε, καὶ ἧς εἶχον μὴνιδεὶ πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινυπό-
 λεως Πατριάρχαι.

Ὁ παρῆλθε πολὺς καιρὸς, καὶ ἐξήμισε τὸν ἰὸν
 τῆς Αἵρέσεως ὁ Βασιλικὸς Νεσόριος, ὅστις ἐ-
 50 βλάσφημα εἰς τὴν Μαρίαν, λέγων γεννηθῆσαι αὐτὴν
 ψιλὸν ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὅθεν καὶ
 Χριστοτόκον ὀνόμαζον αὐτὴν καὶ ἐκυρίως Θεοτόκον.
 καὶ ἐγνώστῳ ὁ δυνάστης τῶν Αἵρετικῶν Αἵρεσιάρχης,
 καὶ ὁ Παιμὼν εὐθὺς Λύκος αἰμοβόρος. πλὴν αὐτὴν
 γράψαν αὐτῷ ὁ μακαριώτατος Κύριλλος, καὶ ἀνέφε-

ρον αὐτῷ περὶ τῆς μεγάλης Ἀθανασίου Ἀλεξανδρεί-
 ας Ἐπισκόπου καὶ Ἀμμωνος Ἐπισκόπου Ἀδριανουπό-
 λεως καὶ ἄλλων ῥητῶν, οἵτινες εἶπον καὶ ἐπίσταντο
 καὶ ὁμολόγησαν τὴν Παναγίαν ὡς Θεοτόκον, καὶ ὡς
 δηλονότι καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος γράψαν
 πρὸς τὸν Κωνσταντινυπόλεως Ἀλέξανδρον κατὰ Ἀ-
 ρείας Θεοτόκον εἶπε τὴν Παναγίαν. ὅτι ἠλιγίζον
 αὐτὴν ὅμως ὡς ἔπρεπον αὐτῇ, ἵνα μὴ κατηγορηθῇ
 ὡς

ὡς ὁ Θεὸς αὐτῷ ὁ Θεόφιλος, ὅστις τῷ χρυσομένῳ ὄντι Κωνσταντινέῳ σιωδῶς κατηγορηκώς, ἀπέβριπτε τῷ κηρυτῷ τῶν ἁγίων Πατριαρχῶν. καὶ κατὰ ἀλήθειαν ὡς φαίνεται οἱ Πατριαρχαὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔχον πάντοτε ἀμύλλαν ἵνα μὴ εἴπω μὴνιν πρὸς τὰς Πατριαρχίας τῆς Κωνσταντινέως. ἔγωγε Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας ἡγου-

ώτης εἰς τὴν χειρὸν τῶν Θεολόγων Γρηγορίου, καὶ ὁ Θεόφιλος εἰς τὴν τῶν χρυσομένων, καὶ ὁ Κύριλλος εἰς τὴν τῶν Νεσορίων, καὶ ἄλλοι μεταγενέστεροι ὡς ἐβρίμην κατωτέρω, εἰ καὶ ἔχον ὁμοίαν, ἐπειδὴ ὁ μακάριος Κύριλλος ἔχει τὸ μείζον δίηκον ἵνα ἀγωνισθῇ ὡς ἅγιος καὶ σοφώτατος καὶ τῷ ἁγίῳ Νεσορίῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

10

περὶ ἀναθεματισμοῦ τῆς Αἰρέσεως τῆς Νεσορίαν ὑπὸ μερικῶν Σιωδῶν, καὶ περὶ τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ὧν σιωθήσαν μεταξύ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάννου Ἀντιοχείας, καὶ περὶ τῆς ἑξορίας Νεσορίου, καὶ τῶν κακίστων θανάτων αὐτοῦ.

Εἰ γοῦν Σιωδὸς μερικὴ εὐδον ἐπὶ τῇ Ρώμῃ, καὶ ἀνθεματίσας τὸν Νεσόριον καὶ ὡς μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς Κύριλλος εἰς τὴν ὑποσημειωμένην ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, καὶ πρὸς τὸν ἱεραρχὸν τῶν ἱεροσολύμων, ὃν ἐνομάζει καὶ σεβασμιώτατον, ὡς ἀκινῶν αὐτὸν λαβεῖν καὶ αὐτὸν πάλιν παροπλίαν τῷ Πνεύματι καὶ τῷ Νεσορίῳ, καὶ περὶ τῶν Ζωναραίων ἰσοτιμῶν τὸν Ρώμης καὶ Ἀλεξανδρείας λέγει, τὸν Κελεσίτην καὶ κύριλλον γεγραφοῦναι Ἰωάννη Ἀντιοχείας καὶ ἱεραρχῶν ἱεροσολύμων περὶ τῆς Νεσορίας Αἰρέσεως. ἔγραψαν οὖν ὅλοι αὐτοὶ πρὸς τὸν Νεσόριον ἵνα ποιῇ παλινωδίαν, καὶ ἀποδείξῃται ἅμα τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν φωνὴν ἐκείνην τὴν Θεοτόκον, ἀλλ' ἐκείνη ἐκ ἡθελον ἀκεῖσαι, ἀλλ' ἔλεγον εἶναι λέξιν πρὸς φωνὴν τὴν φωνὴν, καὶ ὡς ἔλεγον οἱ Ἀρειανοὶ περὶ τῆς Οἰκουμένης, καὶ νῦν οἱ Καλβινοὶ περὶ τῆς Μετῃστοσεως. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐγίνετο Σύνοδος καὶ Νεσορίῳ ὡς φαίνεται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὑποσημειωμένης τῆς ἁγίας Κυρίλλου, καὶ δὴ καὶ οἱ Ἀλεξανδρινοὶ μετὰ τῷ Κυρίλλῳ ἀθροίσαντες μεγάλην Σύνοδον, ἀνθεματίσαντες τὰ δόγματα τῆς Νεσορίας, καὶ ἐπρίψαν καὶ τὰς δώδεκα ἀνθεματισμούς, καὶ σιωτήσαντες ὁ Πατριάρχης αὐτῶν, οἷς οὐκ ἔχον ἔγραψεν ὁ Θεοδώριτος τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, ὑποδακνύων τὸν Κύριλλον ὑποκεκλημένον τοῖς δόγμασι τῆς Ἀπολιναρίας, πάλιν ἠθώθη ὁ ἅγιος, καὶ δούτερον γράψας καὶ ἐκβαλὼν πάλιν αὐτὸς ὑποψίας ἀπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ὑπολογίας αὐτοῦ. λέγει δὲ ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ Ζωναράς, ὅτι γινέσκει ὁ Νεσόριος ὡς ἐκ ἀνέχοντα οἱ Πατριαρχαὶ ὡς ἀσυνεπῶς (ἰδὲ, Πατριαρχας λέγουσι καὶ ὁ Πατριάρχης, ἡ Πάππας οὐκ, ἀλλ' ὅλας κοινῶς) ἔγωγε τετραγαυρῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπεισεν (ἀπατήσας) τὸν Βασιλέα πέμψαι Σάκραν Κυρίλλῳ πλήρη σιγμάτων ἵνα δῇ τὸν φοβηθῇ, ὁ δὲ μάλλον διανίσταται ὡς Λέων καὶ τῆς Αἰρέσεως τῆς ἁγίας, καὶ ἔγραψε καὶ τῷ Βασιλεῖ καὶ ταῖς Βασιλίσσαις ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ὥστε τὸν Βασιλέα καὶ περὶ μεμψάμην τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ τῆς ἐλευθερονομίας, πρὸς εἶναι μὲν τοῖς σιωθῶσι τῇ Σύνοδον Οἰκουμένην ἐν τῇ Ἐφέσῳ ἵνα ὑπολογηθῇ ὁ Νεσόριος, ἐν τῇ

ἔδωκε τὴν αὐθιγίαν τῆς Συνόδου αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ 15 Κυρίλλῳ, ὡς ἔλεγε ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης μὴ πρὸς ἀνέχοντα αὐτὸν ἐλθῆναι τῆς Συνόδου, ἀλλ' ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριλλος καὶ ὁ ἱεροσολύμων ἱεραρχὸς καὶ ὁ Ἐφέσας μένων τὸν Νεσόριον καθεῖλον. ὁ δὲ ἐποίησε Φατείαν μετὰ τῶν σιωθῶντων Ἐπισκόπων ὁ Ἰωάννης, καὶ καθήρηκε τὸν ἅγιον Κύριλλον καὶ τὸν Ἐφέσας μένοντα ὡς καταπατητὰς τῶν ὁμολογημάτων Κανόνων, καὶ ἐγίνετο ὁχλοῦς ἀναμεικτῶν τῶν Ἀνατολικῶν καὶ τῶν λοιπῶν πατέρων, ἠνώθησαν ὅμως ὕστερον διὰ τῆς τῆς Φασιλέως 25 ὑποσημειωμένης, καὶ ὅλοι ἀνθεματίσαντες τὸν Νεσόριον, ὅστις ἐξωρίθη εἰς τὴν Θάσον καὶ τὸν Θεοφάνη, καὶ εἶτα εἰς τὴν Ὀάσιν καταδικαστῆναι, ἥτις κεράζεται καὶ ἰβρίς, καὶ τερκιστὶ ἰπρίμ. λέγει δὲ ὁ Ζωναράς ὅτι ὁ Νεσόριος εἰς Ἐῶν ἐξωρίθη, καὶ 30 βλασφημῶν, δι' ἀναφορὰς τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννης ἐξωρίθη εἰς Ὀάσιν. σαφέστερον δὲ γράφει ὁ Εὐάγγελος λέγων, Νεσόριος δέησεν πρὸς Θεοδοσίον ἐπετρέπη καὶ τὸ οἰκεῖον ἐπαναζύξαι μοναστήριον, ὁ δὲ τῶν πυλῶν Ἀντιοχείας ἀφίκεται, ἐν τῇ τετραετῇ χρόνῳ 35 διέτριψε. μὴ ἡρεμῶν δὲ τῆς εἰρήνης βλασφημίας, ἐμήνυσεν ταῦτα ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης τῷ Βασιλεῖ, ὁ δὲ ἐκείνῳ ἀεφυγία αὐτὸν εἰς Ὀάσιν κατέδικασεν, ἐμβλῶν πρῶτον κεφαλῇ ἐβδόμῳ. ἔπειτα ὁ Ἀλεξανδρείας Εὐτύχιος λέγων, ὅτι τὸ τῆς 40 Νεσορίας ῥήτον ἦν ἀμεληθὲν, αὐτοῦ ἐπέπεσε ὕστερον μετὰ πολὺν χρόνον βαρυσματὸς τῆς ἐπίσκοπος Νισίβεως ὑπὸ Ἰουστινιανῆς Βασιλέως Ρωμαίων καὶ Ἀμπάτ' ἡ δὲ θυρεῖται Βασιλέως Περσῶν, ἀπλώσας αὐτὸ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὁ δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ 45 λῆ πλεῖστοι Νεσοριανοὶ εἰσὶ, καὶ μάλιστα ἐν τῇ Περσίᾳ καὶ Ἀσσυρίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐφράτῃ καὶ Νισίβει, μέρεα δούτερον κεφαλῇ δέκατον τετάρτον. σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐκεί, ἥτοι εἰς τὴν Ὀάσιν ἐκακοχήθη ὁ Νεσόριος, ὥστε βεβαίως ἔζησεν ἵνα 50 δοκιμάσῃ καὶ ἐσταῖα τὰς θεϊκὰς ἀνακατήσεις, κατέστρεψε δὲ κακῶς εἰς τὴν ἀνωθηγαίαν τῆς Ἀιγύπτου, καὶ ἐσάπη ἡ γλῶσσα αὐτοῦ καὶ τὸν Εὐάγγελον, καὶ ὅλον αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ τὸν Κεδρηόν, καὶ Νικηφόρον εἰς τὸ δέκατον τέταρτον τῆς ἑξορίας αὐτοῦ.

αὐτῶν . φοβερὸν ὅμως πρῶτον περὶ αὐτῶν διηγεῖται
 ὁ ἁγ. Γερμανὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν
 ᾧ γράφει περὶ τῶν ἀγίων ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν
 πρὸς Ἀνθιμον Διάκονον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ,
 5 ὅτι ἐπὶ μαρτυρίᾳ ἡνῶν αὐτῶν φίλῳ ,
 ἀνακλητικῶν γραμμῶν καὶ πρὸς αὐτὸν σαλευτῶν
 ἀξιωθῆς ὁ Νεσόριος , καὶ ἐπειθὲν εἰς ἀφελῶνα,
 πρὶν ἢ καθεῖσαι ἔλεγον , ὡς ἡ καὶ σήμερις ἱσχυροὶ
 ἐξῶθεν , Ἐδιδάσκει Μαρία ὅτι αὐθροῦν ἔτεκες
 10 καὶ ὁ Θεός , καὶ οἱ ἀκούσαντες ἀνιχώρησαν , ἐπειθὲν
 ἐκᾶν . δηλαδὴ ὁ Νεσόριος παρήγγαλε τοῖς περὶ αὐτὸν
 μὴ εἰσαίτινα προσεγγίσει αὐτῶν τῷ κοιτῶνι , ἕως αὐ
 αὐτὸς προσκαλέσεται . εὐθὺς δὲ μετὰ τῷ βλασφημίᾳ
 ἐπάταξεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου , καὶ ἐχύθησαν
 15 τὰ σπλάγχνα αὐτῶν ὅλα εἰς τὸ ἀγγῆον τῆς ἀκαθαρ
 σίας αὐτῶν , καὶ ἐξέψυχον . ὡς δὲ ἐγγίετο ὁ θρόνος ,
 ὁ βασιλικὸς ἄρχων ἐλθὼν ἔλεγον , ὅτι ἡ βασι-

Λικη παρθενομία αὐτὸν διόξα μὴ βραδυῖαν, καὶ ὡς
 παρῆλθον ἡμέρα, καὶ ἐκείνος κατὰ πλὴν παρρη-
 γίαν ἐκ ἐκάλυψε τῆς, κρέσσει πλὴν θύραν, καὶ
 μὴ ἀπαρνησάμενος τῆς Νεοτείας, ἐξέσπασαν αὐτῶν,
 καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄρχων καὶ οἱ περὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ
 ὑπαρχοῦντες Νεοτείας, ἤψαν αὐτὸν ἀψυχον εἰς πλὴν
 ἀμύδαν αὐτῆς, ὅν ἡ οὐδὸν ἦσαν τὰ οὐπερ καὶ παλαι-
 χνας αὐτῆς κεχυμένα, ὅθεν οἱ ἀκούσαντες πλὴν
 βλασφημίαν αὐτῆς, εἶπον αὐτῶν τῷ Ἀρχοντι καὶ
 τοῖς παρόντεσσι, καὶ ἔγνωσαν ὡς ἄλλὰ πλὴν βλα-
 σφημίαν ἀπηνέγκαστο τὸν τοιῶτον θάνατον, καὶ εἶ-
 πον οἱ παρόντες, ὅτι ἄλλὰ τῶν παρῆλθον Ἡσείας
 ὁ παρρηγίης, οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τῶν, ἐμὴ
 κλαύσονται αὐτὸν, ὃ κύριε, ἐδ' ἐμὴ εἶπασαν αὐ-
 τῶν, οἱμοὶ ἀδελφε καὶ οἱμοὶ κύριε, ταφὴν νῦν ἐμὴ ταφίσει-
 ται, ἀλλὰ συμψοφίᾳ εἰς ἐπιφύσειται ἐπέκεινα τῆς πύλης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Δ΄.

20

Περὶ τῷ ἀναθεματισμῷ τῷ Συμβόλῳ τῶν Νεοοριανῶν, καὶ κυρώσεως μετὰ τῷ πᾶσι τῆς Ὀρθοδόξου
ἐκκλησίας αὐτὸ ἀναθεματισμῷ, τῷ Συμβόλῳ τῆς πρώτης καὶ ἐλευτέρας τῶν Οἰκουμενικῶν, ἐφ' ᾧ ἀναθεματίζ
ἐρῶντος ἐπέπρωκε Δὲ πάλιν παρὰ ἡμῶν.

25 **Ε**πεχύνσαντο οἱ Αἰρετικοὶ Νεστοριανοὶ Σύμβολον
πίσεως, ὅπερ δοκιμάσασα ἡ Σύνοδος ἀνέθεμά-
τισεν, ἐβλασφήμει γὰρ εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ ἐ-
τίπαισεν ἄλλο σύμβολον πίσεως ἐκδόντα ὡς ἐβή-
το ληψάσαι συγγράψαι, ἀλλὰ μόνον ἐκείνο ὅπερ ἐξέ-
30 δωκον ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα αἱ Οἰκουμενικαὶ μέ-
νιν χωρὶς τινος ἡ ἀποθέκης, ἡ ἀφαίρεσεως, καὶ ὃ ἡ
καὶ ἀνέθεμάτισαν τὰς ἐκκλησίαις αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον ἀπό-
σταγμα. λέγουσίν τινας ὅτι καὶ τὸ διορθῆναι εἰς
τὴν Σύνοδον ταύτην λέγεσθαι τὴν Παναγίαν Θεοτόκον,
35 ὡς καὶ ἔστιν, ἡ ἐκλήθη ἡ ἁγία Κύριον ὡς ἐπεί-
ναι τὰς ἐκκλησίας συμβέλλει, ἀλλὰ ἀλαβεία τὴν συμ-
βόλῃ παρητήθη, μόνον δὲ ὄρον ἐξέστω τοῖς

πατέρες, θεοτόκον πῶς παρῴσαν, καὶ οὕτως τὴν χει-
ρὸν καὶ ὑπόστασιν τὴν αὐτὴν καὶ θεὸν καὶ αὐθρο-
που ἐν αὐτῇ δογματίσαντες, καὶ ἄλλο σύμβολον
μὴ γενέσθαι ποτε, μήτε εἰς τὸ γεγονός γενέσθαι
ἢ περιθῆναι ἢ ἀφάρεσιν. ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ μετέ-
πειτα συνόδοι τὸ αὐτὸ διώρουν μετὰ ἀναθεματι-
σμών, ὧν ἀλογήσας ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης, καὶ
ἐκείναις περιθῆναι καὶ λέξιν ἀσεβείας ἐν τῇ συμ-
βόλῃ τῶν πατέρων ὡς καὶ Κανόνας, ἔχιστε πῶς
Ἐκκλησίαν τῆς Χρυσῆς, καὶ οὕτως ὁ τετόλμηκε ποιῆ-
σαι ὡς καὶ τῆς Θεᾶς. ἰδὲ κατωτέρω Παράγραφον
δέκατον τρίτον, καὶ τεσσαρτὸν τρίτον, καὶ μετὰ
ὁ γὰρ κεφάλαιον πρῶτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

40

Περὶ τῆς τελειότης τῆς Θείας Λυγισίας, καὶ τῆς νοθοσύνης πᾶν συγγραμμάτων αὐτῆς ὑπὸ πᾶν Ἀρε-
τικῶν, καὶ ὧν εἰσέχονται ἀτόπων ἐν αὐτοῖς τοῖς συγγραμμάμασι, καὶ περὶ τῆς διπλῆς ἐξηγήσεως τῆς
Σὺ ὁ Πέτρος, καὶ τῆς νηθείας κατ' Οὐρεβρίκιον τῆς Σαββάτης, ἐξ ὧν ἀγνώστος τοῖς πάλαι ἡτῆς Εὐάμης
μοναρχία δέκνεται.

45

Προέγραψα ὁ Θεοδόσιος καὶ πρὸς τὸν ἱερεὺν Ἀν-
 γεστῖνον ἐλθεῖν εἰς τὴν Συνόδον, ὡς παρίστηεν ἡ οὖν
 τῇ Συνόδῳ ταύτῃ ἀποσταλῆσα ὁπιστολή τῆς Καρ-
 θαγίνης Καπραίου. πρίν γε ὅμως ἡ παφθιάσαι
 τοὺς γράμματα, ἀπέλαβεν ὁ θάνατος τὸν τοῦτον Θεο-
 λόγον τῆς Ἐκκλησίας εἰς αὐτῷ σχεδὸν πλεῖστον
 τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τῶν Βανδαίων λίαν λελυπημένον
 καὶ ἡρώεσημένον, καὶ ὅπως διόλου εἰς παρολιώ
 ἀρροπώμενον, ἐβδόμηκοντα καὶ ἑξὶ ἐτῶν αὐθροπον.
 καὶ εἰ καὶ ἡ χώρα ἡ Ἰππὼν κατεκίη, πλὴν γε ὅμως

— ἡ βιβλιοθήκη αὐτῆς ἔμεινε σώη καὶ ἀβλαβὴς διὰ
φυλάξαι ἐκ αὐθροπίνης ἀλλὰ θείκης, ὅθεν ἐφυ-
— λάχθησαν καὶ τὰ συγγράμματα τῶ ἀγίου, τὰ
κέδρεα ἀξιολογώτερα καὶ ἀκέραια καὶ ἀνώλεθρα.
— ἐκ ἐδωλήθησαν ὁμῶς φυγαῖν πρὸς πολέμιαν χεῖρα πῶν
Αἰρετικῶν πῶν πλείστα νοθοδόσάτων καὶ τὰ αἰμίοντα
καταμιανάντων ὡς παμμιάρων, καὶ διατῆρ οἱ Ἀ-
— νηπολικοὶ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχον ἐδέχοντο τὰ συγ-
— γράμματα τῶ Λυγυσίνῃ, ἀλλὰ τὰ συνοφωνιστικὰ
μόνον τῇ δόξει τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ὡς

Γεώργι[Ⓢ] ὁ Σχολάρι[Ⓢ] καλίστα λέγει εἰς τὸ σω-
ταγματίον αὐτῶν . εἰ δὲ βέβαια τινὰ εἰδέναι ἐξ ὧν
λέγονται εἰς τὰ συγγράμματα αὐτῶν ἄλλα ; ἰδὲ
κεφάλαιον ὅταν περὶ σεορισμῶν τῶν ἀγίων , καὶ
περὶ Συμπληκτικῶν , καὶ εἰς τὴν πρὸς Ρώμην ἐρ-
μηνείαν , καὶ ἄλλα καὶ , δίδονται λέγει χάρις ὑπὸ τῷ
Θεῷ , ἢν τὸ ἀπεξέχον ὑποβάλλειν εἰδέναι , εἰ-
πομεν δὲ περὶ ταύτης ἀνωτέρω βιβλίου δευτέρου
κεφαλαιῶν ἑκάτῃ Παραγραφῷ πέμπτῃ , καὶ ἐξη-
γήσει εἰκοστῇ δευτέρῃ εἰς τὸν Ἰωάννην , τὸν Φαραῶ
ἔφη ἔχεν ἀδυναμίαν εἰς τὴν πρὸς τὴν χάριν πιστῶν
τίθεται δὲ ἐν πολλοῖς καὶ τὸν σεορισμὸν τῶν ἀγίων
ὡς καὶ τὸν τῷ Χριστῷ χωρὶς ἔργων . καὶ ὑπεροχῇ
πενταρακοστῇ ὡς ἀπὸ δοκῆς μάχεται ταῖς Εἰκόσι , καὶ
ἐν τῇ ἐξηγήσει τῶν ἑλαβον οἱ υἱοὶ τῷ Θεῷ τὰς θυ-
γατέρας τῶν ἀνθρώπων , ὡς Θεὸς λέγει τὰς Ἀγ-
γέλους , καὶ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως ἥτις κατὰ
ἐν τῇ κατὰ Λατίνων Τόμῳ ὅσπερ καὶ Ἀγάπῃ ὁκ-
λήθη , λέγει ὁ Σχολάρι[Ⓢ] ὅτι ὁ Αὐγουστίνος ἔλεγον
εἶναι ἑμψυχα τὰ ἄρανα σώματα . ἡμεῖς ὅμως τὰ
τοιούτα , εἰς ἀπατάμεθα , Αἰρετικῶν εἶναι παροι-
σῆκας διαβεβαιώμεθα . περὶ τῶν δὲ ἀπ' αὐτῶν ὁ
Βεδαριμῶν ὅτι τῷ ψαλμῷ κατὰ Δονάτου ταῦτα ,
ἀρτιμύσας τὰς ἱερεῖς καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς τῷ Πέτρῳ
καθέδρας , καὶ ἐν ὁκλήσει τῇ ταύτῃ ἴδετε τίς ὁ Διά-
δοχος , αὐτῇ εἰς ἡ πέτρα , ἥς ἐκκλησίαν αὐταὶ
αἰνῶσαι τῷ Θεῷ . Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τὰ ῥήματα
ἐκείνα , Σὺ εἰ Πέτρος , καὶ τὰ ἐξῆς , διττῶς ἐξηγουῦται
ὑπὸ τῷ ἁγίῳ Αὐγουστίνῳ , ποτὲ μὲν γὰρ Πέτρον
ὡνοῖ τὸν Πέτρον , ποτὲ δὲ τὸν Χριστὸν , ὃν ὁ Πέτρος
ὡμολόγησε , καὶ ἄλλοι τὰς λόγους τῷ Αὐγουστίνῳ
ἐν τῷ τῷ βιβλίῳ (ἥτοι κατὰ τῆς ὑπεροχῆς
τῷ Δονάτῳ) εἶπον περὶ τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ ὅτι
ἐν ὁκλήσει ὡς ὑπὲρ Πέτρον ὡκοδομήθη ἡ Ἐκκλησία ,
εἶδα δὲ ἐγὼ ὅτι συχνάκις μετέπειτα ὥς ἐξεθέ-
μην τὸ ῥητὸν τῷ Κυρίῳ , Σὺ εἰ Πέτρος , καὶ ὑπὲρ ταύτῃ
τῇ Πέτρῳ οἰκοδομήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν , ὥς ἐν-
νοῖται τὸ οἰκοδομήσω ὑπὲρ τῶν , ὃν ὁ Πέτρος ὡ-
μολόγησε , Σὺ εἰ ὁ Χριστὸς ὁ ὅτις τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι .
ἔτι γὰρ ῥητέον αὐτῷ , Σὺ εἰ Πέτρος , ἀλλὰ Σὺ εἰ Πέ-
τρος , ἡ δὲ Πέτρος ὡς ὁ Χριστὸς , ὃν ὡμολόγησεν ὁ
Πέτρος . ὅτε δὲ ἐννοῖ αὐτὸν τὸν Πέτρον , ἔκ ἐν-
νοῖ καὶ ἑαυτὸν καὶ ὑποκαταστήσει , ἀλλ' ὡς τύ-
πον καὶ εἰκόνα φέροντα τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας , ὅθεν φησὶν ἐπιστολῇ ἑκατοστῇ ἐξηκοστῇ
πέμπτῃ , εἰ θεωρητέα εἰσὶν ἡ τάξις τῶν ἀλλήλων δε-
χομένων Ἐπισκόπων , πόσον βεβηχία εἰσὶν ὅτε ὑγι-
ως παρ' αὐτῶν ἀρτιμύσας ὡς πάσης τῆς Ἐκκλησί-
ας τὸν τύπον φέρωντος ὁ Κύριος εἶπεν , Ἐπὶ ταύ-
τῃ τῇ πέτρῳ οἰκοδομήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν . ἐν
οἷς σημείωσαι πρῶτον , ὅτι ἐξ οὗ σιωπῇται καὶ ἐκ
ταύτης τοῖς ἱεροῖς εἰκόνας μοναρχίας . δευτέρως ,

ὅτι ὁ Αὐγουστίνος ὑπὸ τῷ Πέτρῳ ἀρτιμύσας τὴν Διάδο-
χὴν τῶν Ἐπισκόπων , ἐπεὶ δὲ ἔγραφον ἐν τῇ Δύσει ,
ὁ δὲ Ἐπιφάνιος ἀρτιμύσας αὐτῷ ὑπὸ τῷ Ἀδελφῷ
Θέῳ , καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίου δευτέρου κεφα-
λαίου δέκατον ὀγδοόν . ὅτι δὲ ὁ Αὐγουστίνος ὡς εἶ-
δον ὅπως τὴν ἐν τῇ Ρώμῃ ἡδὴ Φρυγαριανῶν ἀ-
μαρτησίαν , εἰπομεν ἀνωτέρω βιβλίου πρώτου κε-
φαλαιῶν δεκάτῃ ἑκτῇ Παραγραφῷ δεκάτῃ
πρώτῃ , καὶ ἐξῆς κατωτέρω βιβλίου δεκάτῃ μέτρῃ
τρίτῃ κεφαλαιῶν τρίτῃ τμήματος τρίτῃ Παρα- 10
γραφῷ ἑκτῇ , ῥητέον ὅμως ἀδοκῇ κἀνταῦθα μι-
κροῦ . Οὐβρίκιος ἦς διελέγετο πείσαι πάντας νη-
στῆσαι τὸ Σάββατον κατὰ τὸ ὑπὸ δόγμα τῆς Ρωμαί-
κῆς Ἐκκλησίας , ἔλεγε δὲ τῷ ἑνὶ Διόταγλῳ
τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ , ἢν πεποίηκε μετὰ τὸν Δαϊανῆν 15
Σίμωνος τῷ μάγῃ , ὡς ὁ Αὐγουστίνος ἔφη ὑπερο-
χῇ ὑποδοχῇ ἔστη , ἀλλ' ἢ οἱ λοιποὶ Ἀποστόλοι
ἀρτιμύσας τὰς Χριστιανὰς κατὰ Πέτρον ἐδίδαξαν ἐν
πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ ; καθάπερ λοιπὸν ἀλλήλοις ἐ-
ζήσαν συμφώνως ὁ Πέτρος καὶ οἱ συμμαθηταὶ αὐ- 20
τῶν , ὥς ἀλλήλοις συμφώνως Διαγέτωσαν οἱ ἐν
τῷ Σαββάτῳ ἀρτιμύσας , καὶ ἐφύλαξαν οἱ συμμαθη-
ταὶ αὐτῶν . ἐν οἷς σημείωσαι , ὅτι νηστῆσαι ἐν Ρώ-
μῃ κατὰ τὴν νομιζομένην τῷ Πέτρῳ Διαταγῇ , καὶ
διώκονται βιάζοντες τὰς λοιπὰς , ἔχοντας ἀλλὰ 25
Διαταγὰς τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων . λέγει δὲ ὁ αὐτὸς
κατωτέρω , ἀλλ' εἰ ὑποδοχῇ τοιαύτῃ ὑπὸ κρείσσονος , ὅτι
τὸ αὐτὸ ἐδίδαξαν Ἰάκωβ[Ⓢ] ἐν ἱεροσολύμοις , ὡς ἐν Ἐφέ-
σῳ Ἰωάννης , ὁ καὶ Πέτρος ἐν τῇ Ρώμῃ , ἥτις ἵνα
ἐν Σαββάτῳ νηστῆσαι , καὶ ὅτι ταύτης τῆς διδα- 30
σκασίας αἰνῶσαι ἄλλοι Ἐκκλησίαι παρῶν ἔσαν , ἡ δὲ
ἐν Ρώμῃ ἐν ταύτῃ ἔμενον . ἐξεναντίας δὲ ὑπε-
λαβόντες εἶπεν , ὅτι τῆς Δύσεως μάλλον ῥητέον
νῆς , ὃν οἷς ἐστὶ καὶ ἡ Ρώμη ἐκλήθησαν τὰ ὑπὸ τῶν
Ἀποστόλων ἀρτιμύσας , ἀλλ' εἰ αὐτῆς Ἀνατολῆς 35
παρχίαι , ἐξῆς ἤρξατο κηρύττειναι τὸ Εὐαγγέλιον ἐ-
μειναν ἀρτιμύσας ἐν τοῖς ὑπὸ δόγμασι ὑπὸ πάν-
των τῶν Ἀποστόλων σὺ αὐτῷ πρὸς Πέτρον , δηλαδὴ ἵνα
ἐν Σαββάτῳ μὴ νηστῆσαι , ἀπέρωντος ἐστὶν ἡ φι-
λονοικία αὐτῇ , γονῶσα ἔριδος , καὶ λύσσα τὰς 40
τμήματα . πῶς ἐστὶν ἀπέρωντος καὶ ἀπελότης ἡ φι-
λονοικία ; ἐκ οὗδον ἀλλὰ ὁ Αὐγουστίνος ὅτι ὅπως αὐτῇ ἡ Ρώ-
μαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ (ἥτις ἐστὶν ἀμαρτήτης) ἐρί-
σοι ὅτι δεῖ νηστῆσαι ἐν Σαββάτῳ , περὶ ταύτης πάσα
φιλονοικία ; καὶ λοιπὸν κατὰ τὸν Αὐγουστίνον εἰδέναι 45
τῇ ὥς ἀκόλως τελειωθῆναι τῷ τῷ ζήτημα ,
πότῃ ἡ Ρωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνόησε τὰς ὑπὸ
δόγμασι τῶν ἁγίων Πέτρων ; ἢ αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι
ταῖς ὑπὸ δόγμασι τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων ; ἐνταῦθα
δηλατῇ πεφανῶς ὅτι ἡ γνώμη αὐτῇ περὶ τῆς τῷ Πά- 50
πα μοναρχίας ἦν παντάπασιν ἡδὴλος τῷ αὐγουστίνῳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν συζητησάντων πρακτικῶν τῶν ἀγίων Συνόδων, καὶ τῶν τῷ Κυρίῳ ὑποβλησάντων ἐν τῇ πρώτῃ μέρῃ τῆς τρίτης Συνόδου περιεχομένων.

1 Τῶν ἀγίων Συνόδων τὰ πεπραγμένα πόσα εἰσὶν ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν, ἐπεὶ δὲ μόνον τὰ Γελασία τῆς πρώτης καὶ τῆς πετάρτης τὰ πρακτικὰ ἔχομεν ὡς παλαιότατον βιβλίον ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ὧν ἔπειτα, 10 ὁπότε δὲ τῶν τυπωθούτων ἡς Ῥώμῃ τῇ χιλιοστῇ ἑξακοστῇ ὁ γδω εἶτα σημεῖον τὰ πρακτικὰ τῶν Συνόδων ἐν ταῖς παρτέσιν σημειώσεται. Τῆς μὲν ἑκτῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου τὰ πρακτικὰ Δαιρημάτων ἐς τρίτην, ἡς τὴν πρώτην περιέχονται Πρὸς 15 κλη Ομιλία, λεχθεῖσα κατὰ τὸν Νεστόρειον ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ Θεόδοκος τῷ Πατριάρχῃ κηρύττει, Κυρίῳ ὑποβλησάντων ὡς μεταχρῆς Αἰγυπτίως, ἀγωνιζομένων κατὰ τῆς Αἰρέσεως Νεστορίαν, Κυρίῳ αἰσχροῖς ὑποβλησάντων ἡς τὴν βασιλεῖαν Θεο- 20 δόσιον καὶ εἰς τὰς βασιλίσσας περὶ ὁρθοδόξου πίστεως ὁπότε τῶν ἀγίων γεγραμμένων καὶ τῶν ἀποκηρυχθέντων πατέρων, ἐν αἷς μάλιστα Θεὸς ὁ Χριστὸς ὁ αὐτὸς καὶ αὐθροπὸς γινωσκόμενος ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτοις καὶ μιᾷ ὑποστάσει, Κυρίῳ ὑποβλησάντων πρὸς 25 ὑποβλησάντων, Νεστορίαν ὑποβλησάντων ὁπότε Νεστορίαν ὑποβλησάντων ὁπότε Νεστορίαν, καὶ Νεστορίαν ὑποβλησάντων ὁπότε Νεστορίαν, ἐν ᾗ καὶ τῷ Αἰρεσίν ὑποβλησάντων, ἔπειτα Κυρίῳ ὑποβλησάντων τρεῖς, καὶ ὡς τὸν Ῥώμης Κελεσίον, διδάσκοντες αὐτὸν τὰ κατὰ τὴν 30 Νεστορίαν, καὶ Κελεσίον ὑποβλησάντων ὁπότε Νεστορίαν.

Κελεσίον ὑποβλησάντων, καὶ δευτέρῃ τῷ αὐτῷ τοῖς Κωνσταντινουπόλεως, τρίτῃ Κελεσίον ὑποβλησάντων Ἀντιοχείας, Κυρίῳ ὑποβλησάντων ἡμῶν ὡς Ἰωάννην Ἀντιοχείας καὶ ἡ ἑτέραν εἰς τὸν βιβλίον τῆς Συρίας Ἀνάκτιον, Ἀνακτίαν ὑποβλησάντων ὁπότε Νεστορίαν, Κυρίῳ ὑποβλησάντων Ἰβερνολύμων, καὶ Ἰωάννην Ἀντιοχείας ὑποβλησάντων Νεστορίαν. Ἀφροδίτη Τοπικῶν Συνόδων ὡς Ἀλεξανδρείαν ὁ Κυρίῳ, καὶ γεγραμμένων 30 συνωδικῶς εἰς τὸν Νεστόρειον ὑποβλησάντων, ἐν ᾗ καὶ ὁ δώδεκα ἀναθεματισμοὶ, καὶ ἐπὶ συνωδικῶς γεγραμμένων δευτέρῃ ὑποβλησάντων εἰς τὸν κληρὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τρίτῃ εἰς μοναχὸν Κωνσταντινουπόλεως. Δέσπης Βασιλεῖαν Διακόναν καὶ τινὸν μοναχὸν ὑποβλησάντων τὸν Βασιλεῖαν κατὰ Νεστορίαν. Σάκεα Θεοδοσίαν καὶ Οὐαλαριανῶν ὑποβλησάντων. τῶν αὐτῶν Βασιλεῶν γεγραμμένων δευτέρῃ ὑποβλησάντων καὶ ὡς τὰς κατὰ χώραν τῶν μητροπόλεων Ἐπισκόπων εἰς συναχθῆ Συνόδου Οἰκουμενικῇ εἰς Ἐφεσον. Κυρίῳ ὑποβλησάντων ὁπότε Ἀλεξανδρείαν ὑποβλησάντων ὡς Ἐφεσον, καὶ πέμπτῃ εἰς τὰς Ἀλεξανδρινὰς ὁπότε τῆς ὁδῇ ὑποβλησάντων. Τρεῖς γεγραμμένων τῷ Βασιλεῖαν Θεοδοσίαν εἰς τὴν Συνόδον, ἐν ᾗ διορίζεται τὸν κληρὸν τῆς περιουσίας, καὶ Κανδιδιανὸν Κόμητα Δομεσικῶν πέμπτῃ ὑποβλησάντων ὁπότε τῆς Συνόδου. ὑποβλησάντων Ἰωάννην Ἀντιοχείας ὑποβλησάντων Κυρίῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν δευτέρων μέρῃ τῶν πρακτικῶν τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ τῆς πρώτης πράξεως αὐτῆς καὶ Νεστορίαν.

35 Τόμος δεύτερος, πρῶτος πρῶτη, ἐν ᾗ ἀναγιγνώσκεται ἡ βασιλικὴ Σάκεα καὶ πέμπτονται Ἐπισκοποὶ καὶ κληρὸν τὸν Νεστόρειον ὡς κληρὸν, καὶ μὴ ἐλθόντες, ἀπεσάλησαν Ἐπισκοποὶ δεύτερον, ἔχοντες 40 τὴν καὶ ὑπομνηστικὸν (ἡτοὶ ἔγγραφον κληρὸν) ὡς αὐτὸν, ὡς ὅν μὴ ἐλθόντες, ἐσάλησαν καὶ τρίτῃ Ἐπισκοποὶ, καὶ ὑπομνηστικὸν, ἡτοὶ ἐν τῇ ἔγγραφῃ καὶ ἐπεὶ δὲ ὁ Νεστόρειος ἐπεσάλησαν τοῖς μετὰ αὐτὸν στρατιώταις, καὶ χιτώνων ἰαυτὸν ἀναπολόγηται, οὐκ 45 ἦλθον εἰς ὁμιλίαν μετὰ αὐτῶν, συμφωνησάντων ὑποβλησάντων ἡμέρᾳ ὑποβλησάντων τῆς προκαταρξέως, πρὶν ἢ ἔλθαι τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην μετὰ τῶν Ἀσιατῶν Ἐπισκόπων, ἡ Συνὸς ἀρχεται καὶ δοκιμάζει τὴν τῆς 50 πίστεως, ἀποδοκιμάζεται ὁ Ἰερουσαλὴμ Ἰβερνολύμων, ἀναγιγνώσκεται τὸ ἐν Νικίᾳ σύμβολον, ὅπου ἡ Κυρίῳ ὑποβλησάντων Νεστορίαν ὑποβλησάντων, ἡς ἡ ἀρχὴ, καταφλυαρεῖται ἡμέρᾳ. ἔπειτα ὁ Ἰερουσαλὴμ ἔπειτα σύμφωνον. ἡ ὑποβλησάντων τῇ ἐν Νικίᾳ πίστι, καὶ δια- τῆς συμφωνῇ αὐτῇ, καὶ ὡς οἱ κατὰ τῆς πατέρες

ἄλλοι ἐβεβαίωσαν, καὶ δὴ καὶ ἐξεφώνησαν, Ἀναθεμα Νεστορίαν καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτῷ. ἀναγιγνώσκεται ἡ Κελεσίαν ὑποβλησάντων Νεστορίαν ὑποβλησάντων, καὶ ἡ Κυρίῳ συνωδικῇ εἰς Νεστορίαν. Φῶδ. Ἐπίσκοπος Ἰόπης ζητεῖ εἰπεῖν τὸν Ἀγκύρας Θεόδοτον καὶ Ἀκάκιον τὸν Μελετινῆς ὅσα ἡκώσαν διδάσκοντες Νεστορίαν ὡς Ἐφεσον, καὶ ὑποβλησάντων Κυρίῳ, ἐμαρτύρησαν τὰς βλασφημίας Νεστορίαν. Ζητεῖ ὁ Φιλίππων Φλαυιανὸς καὶ ἀναγιγνώσκονται μαρτυρίαι ἀποκηρυχθέντων ἀγίων πατέρων, συμφωνῶσαι τὸν ὁρθοδόξον φρονήματι, πέτεται δὲ ὅτι Ἀλεξανδρείας, τῇ μεγάλῃ Ἀθανασίᾳ, Ἰβλῆ καὶ Φίληκος Ῥωμαίων, Θεοφίλῃ Ἀλεξανδρείας, Κυριανῷ, Ἀμβροσίῳ, Ναζιανζίνῳ, Βασιλίῳ, Νύκτῃ, Ἀπικῇ καὶ Ἀμφιλοχίᾳ. ἀναγιγνώσκονται καὶ πε- 30 τεράδια συγγραμμάτων Νεστορίαν, καὶ γίνεται πασιδὴλον ὅτι αὐτὸ βλασφημία. ἀναγιγνώσκεται ὑποβλησάντων Καπριανῶν Καρθαγίνης ὑποβλησάντων τῆς Συνόδου, ἔπειτα ἡ κατὰ Νεστορίαν, καὶ κατὰ Νεστορίαν γεγραμμένων καὶ Νεστορίαν πέμπεται ὑποβλησάντων εἰς Κων.

κωνσταντινούπολιν . Κυρίλλω ὑπερολῇ, πρὸς ἵνας αἱ
κωνσταντινούπολιν περὶ τῶν γονομόρων . ἀναφορὰ Νε-
σερίω κατὰ τῆς συνόδου εἰς τὴν βασιλείαν, ἀναφορὰ
τῆς συνόδου πρὸς τὴν βασιλείαν κατὰ Νεσερίω . ὅτι
τολῇ τῆς συνόδου εἰς τὴν κλήρον κωνσταντινέας,

Κυρίλλω ὑπερολῇ δύο, ἡμία εἰς τὴν κλήρον καὶ λαὸν
Ἀλεξανδρείας, ἡ ἑτέρα πρὸς τὰς μονάζοντας . Ῥήγιω
κύπρω Ὀμιλίω μετὰ τῶν καθαιρέσει Νεσερίω, καὶ
Κυρίλλω Ὀμιλίω ἐκτετακτῇ δύο .

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν Ἰωάννη Ἀντιοχείας καὶ τῶν μετ' αὐτῷ Ἐπισκόπων καὶ Κυρίλλω δόλων, καὶ τῆς καθαιρέσεως
Κυρίλλω καὶ μέμονος ὑπ' αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ὑπερολῶν αὐτῶν καὶ Κυρίλλω πρὸς τὴν συνόδον, καὶ 10
Βασιλεῖς, καὶ τοὺς κωνσταντινέας κλήρον, καὶ τὴν σύγκλητον, καὶ τὸν λαόν, καὶ τὰς βασιλίσσας .

Ἀρχὴ μετὰ ταῦτα ἔρχεται ὁ Ἰωάννης Ἀντιοχείας,
καὶ τεταράκοντα δύο μετ' αὐτῷ Ἐπίσκοποι, καὶ
δικηθότες ὑπὸ κωνδοξίας καὶ φιλαρχίας, ὅσοι
ἔπρεπον ὑφραδῆναι αἰτῇ γονομόρων, καὶ βιβαι-
ῶσαι αὐτὰ, ἔγραψαν δόλους, καὶ τοὶ ὁρθόδοξοι ὄντες,
καὶ λοιπὸν σιωπῶσιν ἰδίαν συνόδον, ἐν ᾗ ὁ Κόμης
Καυδιδιανὸς Νεσερίω ὡς ἐράσμιος ἦεν, ὃν ἔπρε-
πε τῇ συνόδῳ ἵνα ἔχῃ ὑπομονὴν ἕως αὐτοῦ ἔλθωσι
καὶ ἔτοι; καὶ ἀνέγνωσεν καὶ τὴν Σάκκων, ἥτις
περιῆχον εἶναι πάντας τὰς κεκλημένους Ἐπισκό-
πους, καὶ ἀπεκρέθη ὅτι εἰσακκῶται . μεμψάμφοι
ἦν οἱ περὶ Ἰωάννην Ἐπίσκοποι Κύριλλω Ἀλεξανδρείας
καὶ τὸν μητροπολίτην Ἐφέσω μέμονον καὶ τὰς δώ-
δεκα ἀναθεματισμένους Κυρίλλω, καθαιρέσει καὶ τὰς

δύο, αἵτις γράψουσιν εἰς τὴν συνόδον γράμμα, καὶ
δύο πρὸς αἰτῆς βασιλεῖς, καὶ τρίτον εἰς τὸν κλή-
ρον κωνσταντινέας, καὶ τέταρτον εἰς τὴν σύγκλη- 15
τον, καὶ πέμπτον εἰς τὸν ὡς κωνσταντινέας λαόν,
καὶ ὅσον εἰς τὰς βασιλίσσας, ἐν αἷς φανερεῖται πρῶ-
τον, τὴν καθαιρέσει Κυρίλλω καὶ μέμονος . δέ-
τερον, τὴν ἀπολογία τῆς βραδυτῆτος δι' ἣν ἐκ-
φθασαν εἰς τὴν πρεσβυτείαν, ἥτοι εἰς τὴν ἡμέραν 20
ὡς ἡ διώρισαν οἱ βασιλεῖς ἀρχὴν ποιῆσαι τὴν συνό-
δον θεωρεῖν τὰ αἰήκοντα . τρίτον, ὅτι τὰ δώδεκα
κεφάλαια Κυρίλλω γέμισεν τῆς κωνδοξίας Ἀπολινα-
ρίω, Εὐνομίω καὶ Ἀρείω . τέταρτον, ἵνα θεωρηθῇ
τὸ πρόβλημα καὶ δεύτερον κατὰ πρῶτα καὶ λυ- 25
σιν καὶ πόσιν καὶ ἀπὸ κείσιν ἡσύχως .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς δευτέρας πράξεως τῆς τρίτης συνόδου, καὶ τῶν κατ' αὐτὴν .

30

Πρῶτος δευτέρα . ἐλθόντες δὲ τῆς πρώτης πρε-
σβυτέρω Ἐπίσκοποι Ἀρχαδίω καὶ Περύετῳ,
καὶ Φίλιππῳ Πρεσβύτεροι, ἤτησαν πᾶσι αὐτοῖς
γράμματα τῶν Κελεσίων ἀναγινώσκειν ὑπὸ συνόδου,
ὅθεν ἀναγινώσκειν ἀπὸ Σιελίω κατηρίχεν ἑώμενος

ἦεν ὁ ἱεραρχία ἦεν ἐντεθῆναι αὐτὰ τοῖς ὑπο-
μνήμασι . καὶ δὴ μεταφραστῶντα, ἀναγινώσκεισαν
καὶ ἐλθόντες . ἐυφρόνισεν ἡ συνόδος Κελεσίον καὶ 35
Κύριλλον . ἐζήτησαν οἱ πρέσβεις τῇ πρώτῃ ἀκούσαι
πᾶσι τῆς συνόδου πεπραγμένα .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς τρίτης πράξεως τῆς τρίτης συνόδου, καὶ τῶν κατ' αὐτήν .

40

Ἀρχεται ἡ τρίτη πράξις, ἐν ᾗ ὁ ἱεροσολύμων
καὶ ὁ Ἐφέσω ὑπατάτουν ἀναγινώσκειν καὶ δέ-
τερον τὰ Κελεσίων γράμματα, καὶ ἀνέγνω Πέτρος
πρεσβύτερος καὶ Πριμμικήριος Ἀλεξανδρείας, ὅτι
οἱ πρεσβυτέρω ὡς δίκαια καὶ ὁρθόδοξα ἐβεβαίωσαν

καὶ ἀνέγραψαν, αἵτις γράφει ἡ συνόδος τοῖς μὲν
Βασιλεῦσι τὰ καὶ τὰς πρέσβεις, εἰς δὲ τὸν λαόν
καὶ τὸν κλήρον κωνσταντινέας πλατύτερον περὶ 45
τῆς καθαιρέσεως τῶν Νεσερίω .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς τετάρτης πράξεως τῆς τρίτης συνόδου, καὶ ὡς συμβεβήκει ἐν αὐτῇ .

50

Ἀρχεται ἡ τετάρτη πράξις, ἐν ᾗ Κύριλλος καὶ μέ-
νων λιβέλλον ἔδωκαν τῇ συνόδῳ, ἀπὸ τῶν κα-
θαιρέσει αὐτὰς ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν, καὶ εἰ-

λονται ὑπὸ τῆς συνόδου, τρεῖς Ἐπίσκοποι προσκα-
λόντες τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην εἰς κρίσιν, ἀλλὰ ἐκώλυσαν
αὐτὰς ἀπὸ στρατιωτῶν τῶν ἐντυχῶν αὐτῶν . εἰς δὲ ἡ σύνο-
δος 55

δὲ δώπερον ἑτέρως Ἐπισκόπου τριῶν, οἳ δὲ περὶ Ἰωάννην ἄποιν αὐτοῖς ἀνταρκτοὶ πρὸς ἡμᾶς ὡς κρείσιν καλῶς :

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

5 Περὶ τῆς πέμπτης πράξεως, τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ ὅν ἐπραξεν ἡ Σύνοδος κατὰ Ἰωάννην Ἀντιοχείας καὶ τῶν περὶ αὐτόν .

10 Ἀρχεται ἡ πέμπτη πράξις, ἐν ᾗ πέμπτον καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἐπίσκοποι καὶ πρεσβυτέρων, οἳ δὲ Ἀντιοχείας διὰ τῶν Ἀρχιδιακόνων αὐτῶν ἐπεμψε χάρι-
την περιέχοντα ἀποκρίσιν εἰς τὴν Σύνοδον, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τὴν χάριν οὕτως ἔλαβον, λέγοντες ὅτι ἡ Σύνοδος ἐθέλει χάριν, καὶ ἐκείνους εἰς κρεί-
15 σιλέως πᾶν ἔπιταγῶν, ὅθεν ἡ Σύνοδος διηρώσασα Κύριον καὶ μένοντα, καὶ τηρήσας τὸν Ἀντιοχείας

καὶ τὰς περὶ αὐτὸν Ἐπισκόπους, ἐπειδὴ φρονῶσι τὰ Νεσόριον καὶ Κελεσίον, καθότι μετὰ τῆς Συ-
νόδου οὐκ ἐθέλουν καθαιρεῖσθαι ὑποβαλὼν καὶ ἀ-
ναθεματίσαι τὸν Νεσόριον, εἴτα ἀνέφερε τῷ Βα-
σιλεῖ τὰ τῶν περὶ τὸν Ἀντιοχείας. ἔπειτα σιω-
γραφῆεν ἀναφορὰν περὶ τῶν πεπραγμένων εἰς τὸν
Ῥώμης Κελεσίον κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Συνό-
δων εἰς τὰς ἀπάντας Πατριάρχας .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

20 Περὶ τῆς ἑκτῆς πράξεως τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ ὅν περὶ τῶν Συμβόλων διώρισε .

25 Ἀρχεται ἡ ὅκτη πράξις, ἐν ᾗ Ἀντωνίου καὶ Ἰάκωβου Πρεσβύτεροι ὀνομαζόμενοι ἐλθόντες εἰς Λυδίαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, εἶχον ἔπιτολὰς ἀπὸ τινῶν Πρεσβυτέρων Ἀναστασίας καὶ Φωτῆος συμ-
μύσων Νεσόριον, οἵτινες τὸ μὲν ἐν Νικαίᾳ Σύμ-
βολον κακίζοντες ἠθέλουν, ἴδιον δὲ Σύμβολον σω-
τάξαντες, παρῆχον τοῖς ἀπὸ Αἰρέσεως ἐπιστρέφουσι
30 καὶ τοῖς βαπτιζομένοις . ἔτυχον δὲ τότε τινὲς ἀπὸ τῆς Αἰρέσεως τῶν Τεσσαρεσμηδικατικῶν ἔπιτολὰς

φοντες εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, οἵτινες ἀπακηρύττες ὑπέγραψαν εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τῶν κατωτέρων Σύμ-
βολον . Χάριτι δέ τις Πρεσβύτερος καὶ οἰ-
κονόμος Φιλαδελφείας ἔδωκε λίβελλον τῇ Συνό-
δῳ περὶ τῶν τριῶν Συμβόλων, ὅθεν ἡ Σύνοδος ἐ-
δίωκε μηδὲν ἐξῆναι ὡς τὴν ἐν Νικαίᾳ πίσιν
σωτάξαι, ἡ δὲ δάσκειν, καὶ τέλος ὁμιλῶν Κύριον
ἐπ' Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ἐφεσον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

35 Περὶ δευτέρων πάλιν πρακτικῶν τῶν περὶ τὸν Ἰωάννην Ἀντιοχείας ἀποστατικῆς συνοδείας, καὶ τῶν κατὰ τῆς Συνόδου καὶ Κυρίως καὶ μένοντος πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφορῶν .

40 Ἀναφορὰ τῶν Ἀντιοχείας καὶ τῶν Λαοδικαίων πρὸς τὸν Βασιλέα κατὰ τῆς Συνόδου, αὐτῶς ἐλθὼν ἀφ' ἑκάστης Ἐπαρχίας τρεῖς Ἐπισκόπους, καὶ γασίῳ εἰς Νικομήδειαν δώπερον πᾶν Σύνοδον ἵνα ἀναθεωρηθῇ τὸ πρὸ βλῆμα, εἴτα παρσιθίστες οἱ περὶ τὸν Ἀντιοχείας τὸ ἐν Νικαίᾳ Σύμβολον, μέμφοιται ὡς ἀκράδοντα τὰ τῶν Κυρίως δώδεκα κεφάλαια . γράμμα τῷ
45 Βασιλεῶς διορίζον ἔδωκε Ἐπίσκοπον δότσημῆσαι ἀπὸ τῆς Ἐφέσου, ὡς ἀποκρινῶς θεωρηθῇ πρὸς τῆς πίστεως . πάλιν τῶν ἀποστατικῆς συνοδείας πρὸς τὸν Βασιλέα κατὰ τῆς Συνόδου, καὶ μάλιστα κατὰ τῶν Κυρίως καὶ μένοντων ἔπιτολῶν, καὶ δώπερον ἐ-
50 πιστολὴν εἰς τὸν Ἐπαρχον καὶ μάγιστρον, καὶ τρίτην εἰς τὸν Πραιπόσιτον, καὶ ἔτι ἀναφορὰν μετ' ἧς ἔ-

σελῶν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ Εἰρηναῖον τὸν Κόμητα, οἳ δὲ Εἰρηναῖος ἔγραψεν αὐτοῖς ἀπὸ Κωνσταντι-
νουπόλεως ὅτι ὠνέργισεν καὶ γίνεται ὡς ἐζητήσαν, καὶ τῷ Βασιλεῶς ἀντιγραφὴν εἰς αὐτὰς . ὡτολὴ τῶν ἀποστατικῶν εἰς τινὰς πεμπομένων παρ' αὐτῶν εἰς Κων-
σταντινέπολιν περὶ ἀναθεωρήσεως διῆθον τῆς ὑπο-
θέσεως, ἵνα ὡς τὴν ἐν Νικαίᾳ πίσιν, καὶ καὶ τὰ κεφάλαια Κυρίως μὴ ὠνεργήσωσι, καὶ ἔπιτολὴν
τῷ Ἐπισκόπῳ Ῥεφίνῳ εἰς Κωνσταντινέπολιν, ἐν ᾗ ποιεῖ
κατατρέχουσι τῆς Συνόδου καὶ τῶν Κυρίως, καὶ ὅτι
Βιθυσσοὶ καὶ Παφλαγόνες, Καππάδοκες, Πιγίδαι,
Θεσσαλοὶ, Μυσοὶ καὶ Ῥοδόπαι συμφωνῶσιν αὐτοῖς .
ἦσαν δὲ ὅσους ἐπεμψαν ἀπὸ μέρους αὐτῶν εἰς Κων-
σταντινέπολιν ὁκτώ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν καλούντων τὰ πρὸς τὸν Βασιλέα γράμματα τῆς Συνόδου, καὶ τῶν τῶν τῆς πέμψεως αὐτῶν

πρὸς τῆς Συνόδου πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινὺ πόλει Ἐπισκόπους, καὶ τῆς ἐρανόθου Ἰουλιανῆς Φωνῆς πρὸς Δαλμάτιον ὑπὲρ τῆς Συνόδου, καὶ ὡς ἐποίησε Δαλμάτιος, καὶ περὶ τῆς ἀνάθεμα ἔσμεν Νεσορείου, καὶ πέρας τῆς ὑπὲρ τῆς Ὀσσεβείας ἀγῶνης τῆς Συνόδου.

Τῆς ἀγίας Συνόδου γράμματα, ἐλέγχοντα τὰ ὑποστατικά, ὡς τὸ πρῶτον ὑπὸ ἀναφορὰ εἰς τὸν Βασιλέα. ὁ δὲ Κωνσταντίνος Κόμης καὶ ὁ Εἰρηναῖος οὗτοι Κοιτῶν τῶν ὑποστατῶν, ἐπέμποι τὰ γράμματα αὐτῶν εἰς τὸν Βασιλέα, τὰ δὲ τῆς ἀγίας Συνόδου ἐκώλυον. ἦν δὲ ἡ Σύνοδος δι' αὐτὸς προεαίτε οὐδὲν ἐν οὐ καλῶς γράμματα εἰς τὰς ἐκκλησίας Ἐπισκόπους τὰς ἐν Κωνσταντινὺ πόλει. ἦν δὲ ἐν Κωνσταντινὺ πόλει ὁ Δαλμάτιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις προσεφώνησε καὶ ὁκτῶ χροῖας ἐκ ἐξῆλθε τῆς μοναστηρίου αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἀπέχετο ἀκούειν. ἦλθεν ὁ Φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔπεισε αὐτὸν, ἐξελεθε, καὶ ἐξῆλθε. καὶ συμβάλλοντα εἰς αὐτὸν οἱ λοιποὶ Ἀρχιεπίσκοποι τῶν Κωνσταντινῶν πόλεως μοναστηρίων, καὶ μετὰ πλήθους μοναχῶν κρατάντων κηρία ἀσημῶνα, καὶ ψαλόντων ἀνθήφωνα, καὶ τὸν πλεῖστα ψαλμῶν, ἀπῆλθον εἰς

τὸν Βασιλέα, μετ' ἑσσυομιλήσαντες, ἐξῆλθον, καὶ ἐπευπνῆντο πλῆθος λαῶν, παρόντων ἐν αὐτῶν καὶ ψαλόντων εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Μωκίς, ἀνῆλθον εἰς ὑψηλὸν τόπον ὁ ἄγιος Δαλμάτιος καὶ ἔπεισε εἰς τὸν λαόν, ὅτι ὁ Ὀσσεβείας Βασιλεὺς κατὰ πάντα ἐπετα τῷ Θεῷ καὶ τῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ, καὶ ὅπως ἐβόησαν πάντες, Ἀνάθεμα Νεσορείῳ. εἰς τὴν ἔτιγε αἰθῆρσολαί τῆς Συνόδου εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄλλον εἰς Κωνσταντινὺ πόλιν, καὶ εἰς τὴν Σύνοδον ποῶν, περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἀγωνιζόμενοι. ἡ ἀγία Σύνοδος πέμπει εἰς τὸν Βασιλέα πρέσβεις τὸν Ἱεροσολύμων, καὶ ἐκ τῶν πρεσβύτων Ῥώμης τὸν Φίλιππον Πρεσβύτερον, καὶ Ἀρκάδιον Ἐπίσκοπον, καί τινας ἄλλους Ἐπισκόπους. ὅθου καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς Ὀσσεβείας τῆς Συνόδου ἀγὼν πέρας λαμβάνει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ ὡς ὤλετο καὶ ἐξῆλθε ἐν τῇ ἐβδόμῃ περὶ τῆς τρίτης Συνόδου.

Εἰς τὴν ἐβδόμην περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἐπισκόπων Κύπρου ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείας, διορίζει ἡ

ἀγία Σύνοδος, ἥς καὶ οὐδεὶς κανὼν ἐπὶ αὐτῇ, καὶ πολλὰ περὶ Εὐσταθίου εἰς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ Σύνοδον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ τρίτῃ μέρει τῆς περὶ τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ τῆς περιβασμένης ἐν τῇ Κωνσταντινῶν πόλει θρόνου Μαξιμιανῆς, καὶ τῆς ἐννοουμένης, συνεργεία τῆς Βασιλέως, Κυρίως Ἀλεξανδρείας μετὰ Ἰωάννη Ἀντιοχείας.

Εἰς τὴν τρίτην μέρος περιέχεται ἡμετέρα τῆς ἀγίας Κυρίως εἰς τὰ δώδεκα κεφάλαια αὐτῆς. αὐτῇ ῥησις τῶν Ἀνατολικῶν εἰς τὴν ἡμετέραν Κυρίως, καὶ ὑπολογία Κυρίως. ἀνατροπὴ τῶν αὐτῶν κεφαλαίων ὑπὸ τῆς Κυρίως Θεοδώρου, καὶ πάλιν ὑπολογία Κυρίως. Ὁμιλίαι τινῶν τῶν ἀπὸ τῆς Συνόδου. ὑπολογία Κυρίως πρὸς τὸν Βασιλέα. Θρόνον θρόνον ἐξορίζον Νεσορείον, καὶ γράμματα πρὸς τὸν Ἰππῶν Ἰσίδωρον δοθῆναι τὸ ὑπαρχόντων Νεσορείῳ τῇ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινῶν πόλεως. χαροπνῆται αὐτῇ Νεσορείῳ Μαξιμιανῆς Πατριάρχης Κωνσταντινῶν πόλεως. Μαξιμιανῆς καὶ Κυρίως εἰς ἀλλήλους γράμματα. γράμματα τῶν Βασιλέων εἰς Ἰωάννη Ἀντιοχείας περὶ εἰρήνης, καὶ εἰς τὸν συλῆτιν Συμεῶνα, καὶ εἰς τὸν Βερρείας Ἀκάκιον πῆσαι τὸν Ἰωάννην εἰς

τὴν Ἀρήν, πρὸς ὅς οἱ Βασιλεῖς ἐπεμψαν καὶ Τριβνιανὸν καὶ Νοτίριον Ἀρχόντας Χριστόλαον ὁ ὅματι. πέμπτου Παύλου Ἐμέσης πρὸς Κυρίως. γράμματα τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννη εἰς Εὐστον Ῥώμης, εἰς Μαξιμιανὸν Κωνσταντινῶν πόλεως καὶ Κυρίως Ἀλεξανδρείας οὐσιαστικά καὶ εἰρηνικά. Ἰωάννη Ἀντιοχείας πρὸς Κυρίως, καὶ Κυρίως πρὸς Ἰωάννην καὶ Παύλον Ἐμέσης, ἐν αἷς ἡ ἀκρὰ εἰρήνη καὶ οὐσιας. πρὸς Ἀκάκιον Μαλιτηνῆς Κυρίως Ἐπιστολὴ, καὶ Κυρίως πρὸς Ἀκάκιον περὶ τῆς Ἀποπομπῆς. Κυρίως εἰς τινας Ἐπιστολαί, καὶ ἐρμηνεία τῆς Συμβολῆς, καὶ ὑπολογία εἰς τὸν Ἀυτοκράτορα Θεοδοσίον. Διατάγματα βασιλικά ἵνα μὴ ἀναγνώσκωνται τὰ συγγράμματα Νεσορείου, Πορφυρίου, καὶ Εἰρηναίου Τυρίων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς κατὰ τῆς ἐξορίσεως τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἀριθμῆ τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων.

Ἡ θροῖσθι δὲ ἡ σύνοδος κατὰ τὸν σωκράτη εἰς τὴν τετρακοσὸν τέταρτον κεφάλαιον τῷ ἐβδόμῳ βιβλίῳ αὐτῷ, ὅπῃ τῆς τριτατίας Βάσκε καὶ Ἀντιόχῃ, ὁπέρ ἐστιν ὑπὸ τῷ σωκράτῳ ἔως τετρακοσιοσὸν τετρακοσὸν τέταρτον, κατὰ δὲ ψεῖδον καὶ ἄλλας, ὑπὸ τῆς ἀθροίσσεως τῆς δευτέρας συνόδου ἕως τῆς τρί-

της εἰς χεῖρα τεσσαράκοντα, γίνονται δὲ ἔτι τὸ σωτήριον τετρακοσιοσὸν τετρακοσὸν, ἢ τετρακοσιοσὸν τετρακοσὸν πρώτων. ἔπειτα δὲ λέγουσιν εἶναι τεσσαράκοντα πρώτων, καὶ ἄλλοι ποτακοσὸν πέμπτον ἔως ὑπὸ τῆς δευτέρας ἕως ἄς πρὸς τρίτω. ἦσαν δὲ πατέρας ἀνακοσίου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

10 Ὅτι οἱ πᾶν συγκαταβάντων ὑπὸ τῷ σωκράτῳ τῷ σωκράτῳ τῆς συνόδου μέρα ἐπιστολῶν τῷ κυρίῳ καὶ κελεσίῳ, ῥώμῃ, καὶ ἑτέροις, καὶ ὑπὸ τῷ σωκράτῳ ὁμοστατικῶν, δέκνυται κατὰ δεκατέσσαρας τρέπας μὴ γινώσκονται, μῆτε εἶναι τῷ ῥώμῃ ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ μοναρχίῳ, ἢ ἀθροίσμῳ συνόδων, ἀλλ' ἐπίσκοποι μερῶν, καὶ ὑπὸ τῶν συνόδων.

15 Εἰς ταῦτα ἐπιστολὰς τὰς κελεύσας ἐν τῇ πρώτῃ μέρᾳ σημαντέον, ὅτι ὁ κύριος χωρὶς τῶν ἐρωτησίων τῶν ῥώμῃ, ἢ συμβουλῶν αὐτῶν, ἔγραψε πρὸς τὴν αἰγυπτίαν μοναρχίαν κατὰ τῆς ἀφίσεως Νεσορίου, ἔπειτα ἔγραψε καὶ παρῆνα τὸν Νεσορίου, ἔπειτα ἔγραψε καὶ εἰς τὸν βασιλέα εἰς πλάτος περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως. δὲ περὶ, ὅτι πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινῶν πόλει κληρικὸς στασιάζοντας γραφὴν ταῦτα, συμβαίνει γὰρ ὅτι ἡ τῷ σωκράτῳ οἰκονομία ἀπὸ μικρῶν καὶ ὀλιγώνων πραγμάτων 25 συνάγει συνόδον, ἵνα καθαρῶς πᾶσι αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. καὶ σημειώσαι ὅτι λέγει ἵνα ὁ Πάπας καθαρῶς, ἀλλ' ἡ σύνοδος. τριτὴν, πρὸς κελεσίῳ γραφῶν, ὅτι πρὸς τὸν ὅτι εἶναι τὸν χεῖρα ὡς βεβαιῶν ὁ κελεσίῳ καὶ οἱ ἐπίσκοποι ῥώμῃ, 30 ἀλλ' ὡς βεβαιῶν ὅλοι οἱ τῆς οἰκονομίας ἐπίσκοποι καὶ λαοὶ, καὶ μετ' ὀλίγου, ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινῶν πόλει δυσχεραίνουσιν καὶ ὁ δὲ χεῖρα πᾶσι τῶν ὁρθοδόξων διδασκάλων ἐπικελεύει, ὑποτασσέσθαι οἰκονομικῆς συνόδου συνάθροισιν, καὶ γινώσκει ὅτι κατὰ τῶν πίστεως ἡ καθολικὴ ἐκκλησία καὶ οἱ διδασκαλοὶ αὐτῆς, ὅτι ὁ ῥώμῃ μόνος. τέταρτον, 35 ζητῶν πᾶσι γινώσκων τῷ κελεσίῳ ἀπὸ τῶν ἀκοινωνησάντων Νεσορίῳ ὁ κύριος λέγει, τὰ μακρὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἔθῃ παύσιν ἀνακοινῶνται αὐτῷ, ἀλλ' ὁ μόνος, ἵθιον κατωτέρω λέγει, ὅτι πρὸς πᾶσι οἱ θεοσεβέων γέγραφα, ὅτι μὴ πρὸς ἑτέρων τῶν συλλειτουργῶν. ὅτι λέγει δὲ ἀπὸ τῶν ῥώμῃ βιβλίων τῷ χεῖρα, ἀλλ' ἀπὸ τῶν μακρῶν ἔθῃ τῆς ἐκκλησίας, ὁπέρ ἐστι κοινῶς ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων, 40 καὶ μάλιστα τῶν πρώτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεωρεῖσθαι, καὶ ὅτι ὅς. δὲ ἄλλοι δὲ ὅτι δὲ ἐκείνα τὰ μακρὰ ἔθῃ ἔγραψε τῷ ῥώμῃ, δὲ ἔγραψε καὶ τῷ Ἀντιόχειας καὶ ἱεροσολύμων, καὶ ἄλλοις τισὶν ἐπισκόποις ἐγκρίτοις δοκῶσι τῷ τότε σωκράτῳ. πέμπτον, 50 ὅτι ὁ κύριος ζητῶν πρώτων πᾶσι γινώσκων τῆς ῥώμῃ, ἔχει καὶ ἄλλαν αἰτίαν, ἵνα δὲ γὰρ σωκράτῳ ὡς λίαν ἐκινήθη κατὰ Νεσορίον, ἐφίετο ἵνα μὴ ἔτι οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ φθονεῖντες αὐτῷ, ὅτι ἀπεχθονόμην τῷ Νεσορίῳ, ὡς ἔργον κατ' αὐτῷ, καὶ μάρτυς αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀντιστασίαν αὐτῶν ὅτι ἐστὶν

πρὸς αὐτὸν ἀκοή μόνη παύσιν ἔγραψε κατὰ Νεσορίον λέγει γὰρ, τί ἐν ἐκείνῃ καὶ ἡμᾶς ταῦς ἐκείνῃ φωνῶν χειραγώγῃ, γράψαι ταῦτα καὶ εἶπαι, εἰς τὸ λέγει Θεοτόκῳ πᾶσι Μαρίαν, ἀνάθεμα. ἀλλ' ὅτι ποιεῖται τὸ ὅτι αὐτὸν τέως, καὶ ἵνα μὴ αἰκισίῃ τινες, ὅτι ἀνεδεμάτισον αὐτὸν ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ἦτοι ἡ σύνοδος ἡ αἰγυπτιακή. εἰς δὲ μάρτυριν εἶπε κατὰ δύσιν καὶ ἀνατολῶν θεοσεβέσται ἐπίσκοποι, ὅτι ἀνεδεμάτισον πάντες, πᾶσι ἀναθεμάτῃσιν αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῷ κελεσίῳ ταῦτα τῶν ἐγγραφῶν λέγων, ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ, καὶ τοὶ βελόδομοι συνωδικῶ γράμματι φανερόν αὐτῷ καταστήσαι, ὅτι ταῦτα αὐτῷ λέγοντι καὶ φερόμεναι κοινωνίαν ἐδωκέμεθα. τὸ πρὸς ἐπεποίηκε, λογιζόμεν ὅτι καὶ τῶν ὀλιγώνων χεῖρα δίδοναι. ταῦτα ὁ κύριος, ἐξ ὧν δέκνυται ὅτι ἐδωκεν κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀρχαῖον ἔθος γράψαι μόνος ἀπὸ τῆς αἰκείας συνόδου, καὶ ἀκοινωνήτων ποιῆσαι Νεσορίον, ἀλλ' ὅτι ἐπεποίηκε, καὶ ἀπὸ μακροθυμίας ὑποβλέψαντες πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀλάστορων, καὶ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἵνα γραφόντων αὐτῷ τῶν ποικίλων ἵσως ὁρθοπῇ καὶ διορθωθῇ. ἔπειτα, πρὸς τῶν βελόδων ὁ κύριος τὸν Νεσορίον ὑπελόν, καὶ τὸν βασιλέα τρέπῃ τινὶ ὑπερασπίζοντα αὐτῷ, αὐτῷ δὲ κυρίῳ καταγινέται ἀπὸ τῶν πολλῶν ζήλων ὡς ἡ πρὸς αὐτὸν ὑστερὸν γοημὴν σάκεα παρῆσιν, καὶ ἡ πρὸς τὸν βασιλέα αὐτῷ ὁμολογία, καὶ μὴ ἐν τῇ τρίτῃ μέρᾳ τῆς συνόδου, φανεροί, καὶ βελόδομοι ἀναδέξασθαι τὸν ὑπὲρ τῶν ὁρθοδόξων δόγματος πόλεμον, ὡς μόνος γραφῶν πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινῶν πόλει κληρικὸς λέγει, ὅτι γὰρ μὴ δώσω ὑμῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ νουθεσίαν καὶ ἀπάνασιν τοῖς κερτοφίς μου. ἕως ὅτι ἀγωνίσωμαι τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάτης σωτηρίας ἀγώνῳ. ἀπὸ ταῦτα ἐν ἐκείνῃ ἐποίησε, ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῷ σωκράτῳ καὶ τῇ χεῖρα αἰκείᾳ. ἦσαν δὲ τοιαῦτα, τὸ μὴ πρώτως ποιεῖν τὰ κατὰ τὸν ἀλάστορον, ἀλλὰ πρῶτας διεγείρειν, καὶ μετὰ πάντων ὁρμήσας τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον. ὅθεν ὁ μόνος πρὸς τὸν ῥώμῃ καὶ πρὸς ἄλλας ἐπίσκοπους ἔγραψε, ἀλλ' ὅτι πρὸς μοναζοντας καὶ κληρικούς, καὶ

καθώς τὰ μακρὰ ἔθνη τῆς Ἐκκλησίας ἐβέβαιον, διὸ ἔγραψαν καὶ ὁ χαρίσσαν αὐτῷ πλείους τῶν ἐν τέλει. ἔβδομον, ὅτι ἔγραψεν εἰς τὸν Ρώμης, ἔπειτα ὁ Νεσόριος ἐλεγχόμενος ὑπὸ αὐτοῦ, ἔγραψεν εἰς Ρώμην, ὡς αὐτὸς ἐξέστη ἁγίσμα κατ' αὐτὸν. ὅθεν ὁ Κύριλλος ἀκονομῶν ἔγραψε πρῶτον εἰς Ρώμην. ὅτι δὲ ὠκνόμενα, δὴλον, παρήγγειλε γὰρ τῇ κοίτην εἰς Ρώμην τὰ γράμματα Ποσειδωνίου ἵνα σκοπῇ εἰ ὁ Νεσόριος οὐκ ἔγραψεν οὐκ, μὴ δύναι τὰ τετράδια, εἴτα ἔσειλε τὰ τετράδια, ἐν οἷς ὡς ὁ ἐλεγχος τῆς Αἰρέσεως Νεσορίου, αἵτινα καὶ ἐρμηνεύσας εἰς γλῶτταν λατινικῶν ἔσειλε, φοβέμενος ἵνα μὴ περὶ τῆς ἡσυχαστικῆς ἀπάτης κατὰ τῆς πίστεως. εἰ δὲ καὶ ἔγραψε πρὸ τῆς γράψαι εἰς τὰς ἄλλας Πατριαρχίας τῇ Ρώμης διὰ τὰς ἐρημνίας αὐτίας, ἀλλὰ πῶτερον ἔγραψεν εἰς μονάζοντας, καὶ εἰς τὰς Βασιλεῖς, καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, καὶ μεταταῦτα πάλιν ἔγραψεν εἰς πόλεις, ἐξ ὧν ἐδήνυται μοναρχία τῇ Ρώμης, ἀλλ' ἀδελφικῇ τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς σύμπνοια καὶ ἰσοτιμία. πρὸς τούτοις, ἔγραψεν εἰς Ρώμην ἕκτον οἰκονομῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ ταπεινώσιν, αἵτινα φανεροῖ ἀναιτιμολόγητως ἐκείνα τὰ λόγια, Ἐπειδὴ καὶ Θεὸς ἀπατεῖ παρ' ἡμῶν τὸ νουφάλιον. διδάσκει δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας τὸν Ρώμης τὰ περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν εὐσεύσεως, καὶ τὴν λέξιν ΚΑΘ' ΥΠΟΣΤΑΣΙΝ Εἶναι αὐτὸς πρῶτος ἐφάρξε, καὶ πέμπει καὶ τὰ κεφάλαια τὰ διδασκαλικά τῆς ὁρθοδόξου πίστεως διὰ τῆς Ποσειδωνίας, καὶ γινώσκει ὅτι ἔπαυσε διδάσκει ὁ Ρώμης, ἀλλὰ καὶ διδάσκειται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μεγίστοις. ὅθεν δόκον κρινόμενος ὁ Κελεστίνος λέγει αὐτῷ, ὁφθαλμοῖς ἡμῶν ἐτοιμοτάτη θεραπεία δι' ἧς ἡλοιμώδης ἰσότης ὑμῶν φαρμάκῳ ἀπελαθῇ, φημί δὲ τὴν τῆς καθάρσεως πηγῆς ἐκρῖναν τὴν δόξιν τῆς λόγου τῆς σῆς ἀγάπης ἐκρέεσαν, δι' ἧς πᾶσα καθαρῶς ἵλυσεν τὰ κακῶς διαχειρόμενα ῥέειρα, καὶ πᾶσιν ἀντίγειται ὁ τρόπος τῆς δέσεως περὶ τὴν ἡμετέραν πίστιν ὁμοίας, καὶ ἀληθῶς ὅτι σὲ ἀρμόσει ἡ ἀναγγελικὴ διδασκαλία ἡ λέγουσα, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτῆς τίθει ἐν τῇ κοίτῃ τῶν περὶ αὐτὴν, καὶ ἐν τῇ βεβαιώσει τῆς πίστεως ἐδοκιμάζοντες οὐδὲν ἰσχυρότατον, καὶ ἔτι τῆς ἡμετέρας πίστεως θρίαμβος, τὸ λοιπὸν αὐτῶν τὰ ἡμέτερα ἔτις ἰσχυρῶς, καὶ ἔτι νοικηκόμενα τὰ ἐναντία διὰ τῆς τῶν Θεῶν γραφῶν μαρτυρίας. ὁ γὰρ, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ Ρώμης τὸν Κύριλλον καὶ τὰς περὶ αὐτὸν Ἐπισκόπους Ἀλεξανδρείας ἐκδίκας τὴν ὁρθοδόξον δόγματις λέγει, καὶ εἴτα ἔλεγει ὡς κατέχει ἡ Ρώμη, ἀλλὰ ὡς κατέχει ἡ Ρωμαίων καὶ ἡ τῆς σῆς ἀγιότητος Ἐκκλησία. ὅθεν, ὅτι ἐπιστολῇ πρὸς Νεσόριον (ὁ Κελεστίνος) τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀπὸστολὸν διδάσκαλον λέγει τῆς καθολικῆς πίστεως, καὶ περὶ πᾶς τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς λέγει, ὡς εἰ μὴ κηρύξης ἀπερ καὶ ἡ Ρωμαίων καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ πᾶσα ἡ καθολικὴ Ἐκ-

κλησία κατέχει, ὡς καὶ ἡ μεγάλη καὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν Ἐκκλησία εἰς σὲ κάλιστα κατέχει. τὰ αὐτὰ καὶ Ἰωάννης τῷ Ἀντιοχείας γράφει. καὶ σημειώσαι, ὅτι ὑψώδως λέγει ἡμεῖς τῇ Ρώμης ὁ Φρύς, ὅτι ὁ Πάπας μονάρχης τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ρωμαίων μόνη καθολικὴ Ἐκκλησία. μερικὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἐστὶ καὶ ἡ Ἀλεξανδρέων καὶ ἡ Κωνσταντινουπολιτῶν, ἡ καθολικὴ δὲ ἐστὶν ἡ ἀπανταχῆ. δέκατον, ὅτι τῷ Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ γράφει ὁ Κύριλλος, ἔχοντι ὁ Ρώμης, ἀλλὰ ὅτι ἡ Ρωμαίων Συνοδος τετύπωκε, καὶ γινώσκει, ὅτι αὐτὸς ὁ Ρώμης συνοδικῶς τυποῖ, ὡς καὶ Συμφρόνιος μετὰ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Συνοδῆς τετύπωκε καὶ τὴν Μονοθελητῶν, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνοδικῶς ἐτύπωκε κατὰ Ἀρείου, καὶ αὐτὸς ὁ Κύριλλος κατὰ Νεσορίου, κρείττων δὲ τῶν τοπικῶν Συνοδῶν ἡ οἰκουμενικὴ, καὶ αὐτῇ ἐστὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ κρείττερον ἔχοντι ὁ Ρώμης. εἴτα λέγει, καὶ γεγραφέηκε καὶ πρὸς τὴν σὴν Θεοσέβειαν, οἷς ἀνάγκη πέθεσθαι τὰς ἀντεχομύδας τῆς πρὸς ἅπασαν τὴν δύσιν κοινωνίας, ἔλεγει τῆς κοινωνίας τῇ Πάπᾳ, ἀλλὰ πάσης τῆς δύσεως, ὡς καὶ πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας. οὐδέκατον, ὅτι ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων ἐπιστολῇ ὁ Κύριλλος παροτρύνει ἵνα ἀγανακτώσιν γράψαι εἰς τὰς Βασιλεῖς τῇ βοήθειᾳ 25 τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ἐτύπωκε καὶ ὁ Ρώμης. καὶ πᾶς πρὸς Θεὸν ἡ ἐξουσία τῇ Ρώμης; ἐπειδὴ εἴη ὁ Ρώμης κεφαλὴ καὶ μονάρχης τῆς Ἐκκλησίας, εἴδει αὐτὰς ἐκείνον μόνον ἐρωτῆσαι, καὶ ὅτι αὐτὸς ποιῇται, ἡ οἷς διώρισε μέναι χωρὶς τῆς 30 ζητῆν οἰκουμενικὸν κρείττερον. δωδέκατον, ὅτι ὁ Ἀντιοχείας πρὸς Νεσόριον γράφων λέγει, ἡ γὰρ δύσις καὶ Αἰγυπτίος, τάχα δὲ καὶ Μακεδονία ἐκριναν ἀπερὲς αὐτῶν τῆς εὐσεύσεως, ἔχοντες ἐκείνη δηλοῦσι ὁ Ρώμης, ἀλλὰ ὡς ἐκριναν, τετέστι δι' ἰδίας 35 ἐκάστη ἐπαρχία Συνοδῶν, καὶ τὸ δὲ πρὸς τὸν, ὅτι λέγει τὰς ἰδρύσας τῶν Ἐπισκόπων ποιῆσαι τὴν εὐσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ μάλιστα τὸν τῆς πᾶντας ἀγίας καὶ καλῆς πατρὸς τῆς μεγάλης Ἀκακί- 40 ας. ἰδὲ πῶς Πατριαρχὸν πατὴρ Ἀκάκιος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πᾶς τῆς εὐσεύσεως τῆς Ρωμαϊκῆς καὶ Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας αἵτιος, ὁ Βερέσιος Ἐπίσκοπος. ὁ Κύριλλος συνοδικῶς γράφει εἰς Νεσόριον, καὶ ἔλεγει ὁ Ρώμης, ἀλλὰ ἡ ὁ Ρώμη Συνοδῶν πρεσβυτέρων Κελεστίνος, καὶ ἡμεῖς ἅπαντες. 45 καὶ μετ' ὀλίγα, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἰσότητοι ἀλλήλοις καθὼ καὶ Ἀπόστολοι καὶ ἄγιοι μαθηταί. καὶ ἰδὲ ὅτι ὁ Πάπας τῆς Ρωμαϊκῆς Συνοδῆς πρεσβυτέρων, ὡς καὶ πᾶς μητροπολίτης καὶ Πατριαρχῆς τῆς ἰδίας Συνοδῆς, ἕμῃ καὶ ἐπιστάται. καὶ ἔτι 50 πᾶς τὸν, ὑπερὲς τῆς Ἀποστόλου ὁ Πέτρος; καὶ ἔτι λέγει αὐτῷ, καὶ Φρηνήσεις καὶ διδάξας αὐτὸν καὶ ἡμεῖς πάντες οἵ τε καὶ τὴν εὐσεύσαν καὶ τὴν εὐσεύσαν Ἐπίσκοποι καὶ διδάσκαλοι καὶ λαὸν ἡ γένηται. καὶ ση- 55 μείωσαι, ὅτι ἡ κοινότης τῆς Ἐκκλησίας Κανὼν πί- 56

5 ̅Ϛ̅ως, καὶ ἔχ' ὁ ῥώμης. δέκατον τρίτον, ὅτι γρα-
 φων ὁ κύριλλος πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει μο-
 ναχὰς, ἐλέγει ἡ κεφαλὴ, ἡ ὁ καθολικὸς, ἡ ὁ
 κερυφαῖος, ἡ ὁ ἀκρῶς, ἡ ὁ μονάρχης τῆς καθόλου
 10 Ἐκκλησίας ῥώμης, ἀλλὰ τὴν τῇ γραμμάτι τῇ
 πεμφθεῖσι παρ' ἡμῶν καὶ τῷ ῥώμης κελεῖναι. καὶ
 σημείωσαι, ὅτι ἰσότημοι ὁ κύριλλος καὶ κελεῖναι.
 δέκατον τέταρτον, σημείωσαι εἰς τὴν ὁρίσιν Βασιλέα
 καὶ θαλασσίε τῶν μὴ βεβαιούντων τῷ πρίνι λόπῳ
 15 τοῦ ῥώμης, ἀλλ' ὁπὸ Πέτρου, ἰακώβου τῷ ἀδελφῷ
 θέῳ, ἰωάννῃ τῷ εὐαγγελιστῇ καὶ μαρτύρῳ, ὁμο-
 λογητῶν καὶ ἐπισκόπων καὶ τῶν πᾶσι καὶ ταῖς δι-
 δασκάλων, καὶ ὁπὸ τῆς συνόδου Ἀντιοχείας τῆς
 κατὰ τῷ Σαμοσατίῳ, ὅν ἡ λέγουσιν ὅτι ἦσαν ἐ-
 20 πίσκοποι ἑκάστην ὁδοήκοντα, καὶ ὁπὸ τῆς συνό-
 δου τῆς ἐν Ἀφρικῇ, καὶ γὰρ καὶ Τοπικῇ συνόδου
 ἀρρέχει τῷ ῥώμης, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἐν Κωνσταντινῇ
 ἔλεγε κατὰ τῷ ῥώμης φερωνύμῳ, ἀλλ' ἔτι καὶ ὁπὸ
 τῆς ἐν Νικαίᾳ, ἣτις καὶ τὸν ὄρον τῆς ἐν Ἀντιοχείας

20

П А Р А' Г Р А Ф О Н К.

Ὅτι ἐκ τῶν κατὰ Νεσσεῖς ἑπιστολῶν τῶν κυρίως πρὸς τὰς Ἀσκητὰς, καὶ Βασιλίδας, καὶ Ἀκάκιον Βερρόσιος, καὶ τὰς λοιπὰς Πατριάρχας, καὶ τὸν Ῥώμη κελεσίνον, καὶ κελεσίνα πρὸς Κύριλλον, καὶ τὰς λοιπὰς Πα-
25 τριάρχας καὶ τὸν Θεσσαλονίκης Ῥᾶφον, καὶ ἐκ τῶν ἐκδόσεως πατριαρχικῶν Συμῶδων, δαίνυνται μὴ εἶ-
ναι τὸν Ῥώμη τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλον, ἡ βεβαιωτῶν τὴν τῆς πίστεως δογμάτων, ἢ
ἐκδοτῶν, ἢ ἐκδοκὸν τῆς πίστεως, ἢ Οἰκουμενικῶν Συμῶδων ἀφροισίῳ, ἀλλὰ πῶς κοινότητά τῆς ἱερωσύνης.

30 **Κ**αὶ ἄλλως, ὁ Πάπας Κύριλλος γράφων πρὸς τὰς
τὴν μονήρην εἶον ἀσκήντας καὶ Νεστορίαν, ὅτι ἐ-
μνήσθη Πάπας Ἰνός, ἀλλὰ μόνον τὸν ἅγιον Ἀθανά-
σιον ἔφερον εἰς μαρτυρίαν. καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰς Βα-
σιλίσσας ἐπιστολῇ ἐξ ἑξῆς τῆς ῥώμης, ἐποίησε τὰς
ὑποδείξεις, ἀλλὰ διὰ τῶν πατέρων Ἀθανασίου,
35 Ἀπικῆς, Ἀνιόχου, Ἀμφιλοχίου, Ἀμμωνίου, Χρυ-
σοστόμου, Σεβηριανῆς, Βιταλίου καὶ Θεοφίλου Ἀλε-
ξανδρείας. καὶ πρὸς ἄλλους πολλὰς γράψας κατὰ
Νεστορίαν, ἐκ εἴπε παντάπασι ὅτι ὁ ῥώμης κοινός
ἐστὶν ἀπώτων τῶν Χριστιανῶν Διδάσκαλος, καὶ ἔγω
40 διορίζεμαι, πρὸς ὃν ὁ ἀνῆλέγων ἐκ ἑστὶ Χριστιανός,
ἀλλὰ διὰ τῆς κοινότητος καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ποι-
εῖται τὰς ὑποδείξεις. εὐλόγητον, ὅτι πρὸς τὸν ῥώμης
Κελεστίνον γράφων, ἐλέγει Θεὸς ἐστὶν ὁ Χριστός ὡς
ὁ ῥώμης Βεβαίου, ἀλλὰ ὡς ὅλοι οἱ τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐπί-
45 σκοπῆς καὶ λαοί. καὶ, ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινὸς πόλει θυχε-
ραίνοντες, καὶ ἐκδέχονται πᾶσι πρὸς τῶν ὁρθοδόξων δι-
δασκάλων ὑποκρίναι. καὶ, πάντων τῶν κατὰ πᾶσι
οἰκουμένων ὁρθοδόξων ἐπισκόπων καὶ λαῶν ὁμο-
λογουμένων ὅτι Θεὸς ἦν ὁ Χριστός. καὶ, πάντες οἱ
50 πατέρες ἡμῶν οἰ μεγάλοι καὶ θαυμαστοὶ καὶ ἀνδρε-
κιμοὶ Θεότοκον εἶναι εἶπον πᾶσι ἁγίᾳ Παρθένῳ.
τρίτον, ὅτι οὐμόνον εἰς τὸν ῥώμης ἔγραψεν, ἀ-
λλὰ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Πατριάρχας, καὶ εἰς Ἀκρί-
κιον τὸν Βερβόριον. καὶ ὁ Κελεστίνος ἔγραψεν ἐμό-
νον εἰς τὸν Κύριλλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Πα-

ἔβριβαίωσεν, καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Καρθαγυνῇ καὶ τῶν ἡ-
μέρων ἀγῶν, Πάπας δὲ Ῥώμης ἔδοντος μένινται,
καὶ ἰδὲ βριβλίς δεκάτης, μέρες τρίτης, κεφαλalaίς
τρίτης τμημα τέταρτον. Συνοδοὶ Οἰκεμενικαὶ αὐτῶν
ἐν τῇ πῶν Βασιλείων, λέγουσι γάρ, καὶ ἡμεῖς γάρ
ἡμᾶς παρεκαλέσαμεν περὶ Συνοδοῦ Οἰκεμενικῆς τῆς
ἑνωμένης ἀκριβοῦς κρατυῶν καὶ διορθῶσαι τὰ
σφαλόμενα, ἔτεν τὰ κατεργάσονται. καὶ σημείω-
σαι, ὅτι ἐκ ἀξίωσις νομίζουσιν ἔδὲ ἱκανὸν τὸν τῷ
ἐν Ῥώμῃ συνοδῶν συνεδρεύοντος Κελεσίνο τύπον, ἔτε
πῶν τῷ Κυρίῳ Συνοδοῦ, ἀλλὰ τὸ Οἰκεμενικὸν ἄφροισμα,
ὡς ὃν ἐπάνω Πατριαρχῶν καὶ Τοπικῶν Συνοδῶν ζη-
τῶσι κελῶν, ὅθεν αἱ Βασιλεῖς μετὰ τὸν τύπον τῷ
Ῥώμης καὶ πῶν Κυρίῳ Συνοδοῦ γράφοντες Σά-
κραν Κυρίῳ λέγουσιν, ἡμεῖς ἐκ ἀνεξέτακτος εἶναι
τὰς λόγους ἀνεξέμεθα, ἀλλὰ κελῶν τῶν λόγων σε-
καθίσαι τὰς ἀπατοχῶν σεσεῶντας τῆς ἱερω-
σύνης. καὶ σημείωσαι, ὅτι λέγουσιν τὸ, ὁ Πάπας ἀφροίζει
τὰς Συνοδοὺς, καὶ τὸ, ὁ Πάπας ὅτι τῶν Συνοδῶν.

τηλαρχας, καὶ ἐς τὸν Θεσσαλονίκης Ῥέζον, καθ' ὅ-
 θι γοντες ἀλλήλας κατὰ τὰ Νεσορίε, καὶ Δρατῆπο
 ἔγραψαν ἐκύριλλος καὶ τέτῳ τῷ Κελεσίνω, ἵνα
 γράψῃ τοῖς κατὰ Μακεδονίαν καὶ Ἀνατολίαν Ἐπισκό-
 πους πῶς γινώμην αὐτὰ περὶ τὰ Νεσορίε. ἵνα δὲ μὴ
 νομίσῃ τις ὅτι μόνος ὁ Ῥώμης καὶ ἡ Σιωδος αὐτὰ δι-
 γράψῃ τὰς ὀρθοδόξας Ἐπισκόπους κατὰ τὰ Ἀλάσορες,
 ἐπήγαγον, ἐπιθυμῶντες γὰρ ἵνα δώσωμεν ἀφορμὰς
 τὰ πάντα μιᾷ ψυχῇ καὶ μιᾷ γνώμῃ εἶναι καὶ
 ἐπαγωνίσασθαι τῇ ὀρθῇ πίστι καὶ πολεμεῖν αὐ-
 τήν. σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι ἕκοντος ὁ Ῥώμης δίδωσιν
 ἀφορμὰς, ἀλλ' ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Ῥώμης. δόρυπρον.
 ὅτι ἕδεις ἄρα Πατριάρχης ἰδικῶς, ἀλλ' ἡ κοινότης
 τῆς ἱερωσύνης ἐκδικῶς ἐστὶ τῆς πίστεως, καὶ
 οἱ ἅγιοι πατέρες ἐξηγηταὶ τῆς ἀγίας γραφῆς, καὶ
 διδάσκαλοι καὶ μάρτυρες ἐν τοῖς περὶ πίστεως.
 τέταρτον, ὅτι πρὸς τέτοις ζητῇ πῶς γινώμην ὁ κύ-
 ριλλος πρῶτον τὰ Κελεσίνα Δρατῆ πῶς ἀκωνωνησίαν
 Νεσορίε, οἰκονομῶν πᾶν καὶ τὰ πρᾶγματα,
 διὸ λέγει αὐτῷ, ἐπειδὴ καὶ Θεὸς ἀπαταῖ παρ' ἡ-
 μῶν τὸ νηπίλιον ἐν τέτοις, ἥτοι τὸ ἀρμόζον τῷ
 κατὰ καὶ τῇ χρείᾳ, τὸ σωστὸν, τὸ συμπάσχηκον,
 καὶ ἐντελές, καὶ συμφέρον. ποῖον δὲ τὸ συμφέρον;
 ἵνα ψηφίσῃται πρῶτος ὁ Ῥώμης, καὶ ἄρα διότι
 εἶχε ἵνα γενικῶς ἐξέλθῃ ἐν τῇ καθόλου ἐκκλη-
 σίᾳ; ἕδαιμῶς. ἐπειδὴ πῶς ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέ-
 ξανδρος χωρὶς τὰ ἐρωτήσῃ τὸν Ῥώμης, ἡ ἁλὶον

T 1906

πινά. Ἐπίσκοπον Συμῶδα ἀφ' ἑρμούσεως, ἔκρινε καὶ κα-
 τήρησε τὴν Ἀρεσκίαν, καὶ ἔγραψε περὶ τῆς ἀκοι-
 νωσιότητος αὐτῆς ἐβδομήκοντα ὑποστολάς ὡς εἰπομένη
 αὐτῆς βιβλίᾳ δούτερᾳ κεφαλῶν δούτερᾳ, καὶ ὁ
 δευτεροῦς Συμῶδα πῶς συνοδικῶς πρῶτος
 πάντων ἀνεθεμάτισε τὰς μοναχολήτας ὡς ἐρευνῶν
 κατωτέρᾳ βιβλίᾳ οὕτως κεφαλῶν οὕτως πέμπτον,
 ὅτι ὁ κύριος γράψας πρῶτον εἰς πολλὰς κατὰ
 Νεσορίαν περὶ τῆς ἀκοινωνιότητος, ἠξίωσε τὸν Ῥώ-
 μαιον ἵνα ἐκεῖ πρῶτος φανερώσῃ ποιήσῃ πῶς γνώ-
 μῃ αὐτῆς, καὶ διατυπώσῃ τὰ δεκά, ἔχ' ὅτι ἐκ
 ἐδυνάτω πρῶτος συνοδικῶς ὑποκινῶν τὸν Νεσό-
 ριον τῆς κοινότητος αὐτῆς, καὶ γὰρ ἐδυνάτω, ὡς
 αὐτὸς γράφει περὶ τῆς ἀποστασίας αὐτὸν ὅτι ἐ-
 σεσώπηκεν, ἀλλ' ἀκοῇ μόνῃ πεσὼς, ἔγραψε κατὰ
 Νεσορίαν, φησὶ γὰρ, τί ἐκ ἐκάλυψε καὶ ἡμεῖς ταῖς ἐ-
 κείνης φωναῖς χρησαμένους γράψαι τὰ πάντα, καὶ
 εἰπεῖν, εἴ τις ἐλέγει θεοτόκον πῶς μαρτυρῶν ἀνάθεμα,
 ἀλλ' ἐπεποιήκα τὸ διὰ αὐτὸν τέως, καὶ ἵνα μὴ εἴπω-
 σιν ὅτι ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ἡτοι ἡ Αἰγυπτιακὴ Συμῶδος
 ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν Κελεσίωνα πῶς
 αὐτὸς γράφει λέγων, ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ, καὶ τοὶ βα-
 ληθεὶς συνοδικῶς γράμματα φανερὸν αὐτῷ κατα-
 σῆσαι, ὅτι ταῦτα λέγοντι καὶ φρονεῖσι κοινωνεῖν
 ἐδυνάμεθα, τὸ μὲν ἐπεποιήκα, λογισάμενοι ὅτι
 χρηστὸς ὁλοκλήρως χεῖρα διδόναι, ὡς τυχερὸν καὶ
 ὁ μέγας Βασίλειος περὶ Ἀμφιλόχιον γράφει ὅτι
 κεφαλῶν ἐκείνῳ οὕτως φησὶ περὶ τῶν Πνύμα-
 τιστῶν, δὲ ἡμῶν μακροθύμως φέρειν τὰ παρ'
 αὐτῶν. Διὰ τῶν τῶν ῥημάτων τῶν κυρίων γίνεται
 φανερὸν ὅτι ἡδυνάτω ὁ κύριος κατὰ τὸ ἐκκλη-
 σιαστικὸν ἀρχαῖον ἐστὶν Διὰ τῆς ἰδίας Συμῶδος γράψαι
 καὶ ἀκοινωνήτοι ποιῆσαι τὸν Νεσόριον, καὶ εἶτα γράψαι
 καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀδελφὰς πῶς ἀπέβλεπον αὐτῆς, ὡς πε-
 ποιήκασιν Ἀλεξανδρεὺς καὶ Συμῶδα, ἀλλ' ἐπεποιήκα
 καὶ Διὰ τῆς ἐχθρῆς ἐς ἐρεξομένην αὐτῷ ὁ Νε-
 σόριος, καὶ τὸν φθόνον Διὰ τὸν πολλὸν ζῆλον, καὶ ἵνα
 γράψαντων αὐτῷ πολλῶν ἴσως ὀνείραπῃ καὶ διορθωθῇ
 ὁ αἰρετικός. καὶ τέως βεβλόμενος ἀπαδέξατο τὸν
 κατὰ τῶν Νεσορίαν πόλεμον, ὡς αὐτὸς γράφει
 τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει κληρικοῖς, ταῦτα φησὶν,
 ἐγὰρ μὴ δώσω ὑπὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ νυ-
 σταγμὸν καὶ ἀνέπαυσιν τοῖς βλεφάροις μου, ἕως ἃ
 ἀγωνίσωμαι πῶς ὑπὲρ τῆς ἀπάτων σωτηρίας ἀ-
 γῶνα, ἐκεῖνα ἐποίει ἄτινα ἦν ὡς εἴρηται περὶ τῶν
 τῶν καὶ τῇ χρείᾳ. ὅθεν γράφει συν-
 δικῶς περὶ τῆς Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους Κωνσταν-
 τινεπόλεως λέγει, αἰτιάσθω δὲ μηδὲς πῶς μέλη-
 σιν, ἐγὼ ἐνυστάζωμεν θορυβημένους ἔτι μεγάλης
 ἀγέλης, μάλλον δὲ καὶ τῶν ἀπανταχῶς λαῶν καὶ
 Ἐκκλησιῶν, ἐμνησάμεθα δὲ τῆς ἰατρικῶς ἔχον-
 τας ἐμπειρίαν, οἱ τὰ ἐν τοῖς σώμασι γινόμενα τῶν
 παθόντων ἐκ αἰθῆρας ταῖς Διὰ σιδήρεα καὶ πυρὸς ὑ-
 ποφέρειν ἀνάγκαις, ἀλλ' ἡτοίους ἐν ἀρχαῖς φαρμά-

κοῖς καταμαλάσσει, περιμύροντες τὴν ταῖς τριμύ-
 πρεποντα καὶ ἡσυχίαν, ἡσυχίαν δὲ τοιαῦτα, τὸ μὴ πρῶτον
 αὐτὸν ποιῆσαι τὰ κατὰ τῶν Ἀλίστορι Διὰ τὰς εἰρημίας
 αἰτίας, ἀλλὰ πάντας διεγείρειν καὶ μετὰ πάντων, ἡτοι
 Διὰ ὁικονομικῆς Συμῶδος ποιῆσθαι τὸ ἐκκλησιαστικόν.
 Διὰ τὴν, ὅθεν ὡς εἴρηται ἔγραψε πρὸς πολλὰς, ἀλλὰ
 θέλων γράψαι καὶ πρὸς τὰς Πατριαρχίας, ἔγραψε πρῶ-
 τον εἰς τὸν Ῥώμην, καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀντιοχείαν,
 ὅτι ὑποτίθεται αὐτὸν φίλον τῶν Νεσορίαν, καὶ ἐννοεῖται
 αὐτὸν φανήσεσθαι αὐτῷ ἀντικείμενον, ὡς καὶ ἐγείρετο
 ὑστερὸν ἐν τῇ ἀφ' ἑρμούσεως τῆς Συμῶδος, ἀλλ' ἔγραψεν εἰς
 Ῥώμην, ἐπιστῆ ὁ Νεσόριος ἔγραψεν ἐκεῖ καὶ ἐσπεύδαζε
 περὶ τὴν χάρισμα κατὰ τῶν Κυρίων, ὅτι ἐλαβεμένης
 ὁ πάντων ἀφ' ἑρμούσεως σοφώτατος, ἔγραψε καὶ ἐκεῖ-
 νῷ ὁικονομικῶς περὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν εἰς τὸν
 Ῥώμην, ὅτι δὲ ἐκείνῳ, δηλοῖ, παρήγγειλε γὰρ
 τὸ Ποσεδονίᾳ μετ' ἐπεμψεν εἰς Ῥώμην τὰ γράμ-
 ματα ἵνα εὐχαριστῇ, εἰ μὴ ἔγραψεν ἐκεῖ ὁ Νεσόριος,
 δύναιτο αὐτῷ τὸν Ῥώμην, εἰ δὲ ἐκ ἔγραψε, μὴ δύναιτο,
 καὶ γὰρ ὑποτίθεται ἵνα μὴ ἀπατηθῇ ὁ Κελεσίωνος ὑ-
 πο Νεσορίαν, ἐπεμψεν αὐτῷ τετρατάλῳ, ἐν οἷς πε-
 ρὶ τῶν αἰρετικῶν τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς, ἄλλα
 καὶ μεταφράσεις εἰς γλῶσσαν λατινικὴν ἐπεμψεν.
 ὅθεν, ὅτι δὲ ἐκατὰ κανονικῶς τὴν ἀνάγκην ἔ-
 γραψεν ὁ κύριος περὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν εἰς
 τὸν Ῥώμην, ἀλλ' ὁικονομικῶς, δηλοῖ, ἐκίνωσε γὰρ
 ὅτι ὁ Λακίφης ἐχρηστέησε πρὸς Καϊόναν ὡς εἴ-
 ρηται αὐτῶν, καὶ μάλιστα ἀφ' ἑρμούσεως Αἰρετικὸν
 τὸν Παυλῖνον Ἀντιοχείαν Ἐπίσκοπον, ἀλλ' οἱ Πάπαι
 Ῥώμης φθόνῳ καὶ πεισμονῇ δαλδύοντες, πρὸς ἐκεί-
 νον χάρισμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείαν, καθότι τῶν
 ὁρθοδόξων μελετῶν καὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἐλαττωμένων κατεφεί-
 νομεν, τῶν Αἰρετικῶν δὲ Παυλῖνον ἀντελαμβάνοντο, οἱ δὲ φο-
 βέμενος ὁ κύριος πῶς Ῥωμαῖκῶς ὀφρῶν ἔγραψεν ἐκεῖ
 πρῶτον Διὰ τὸ συμφέρον. ἐβδομον, ὅτι δὲ καὶ τὰ τε-
 τρατάλῳ ἐπεμψεν ἵνα μὴ ἀπατηθῶσιν οἱ Ῥωμαῖ-
 νοι ὑπὸ τῶν Νεσορίαν, δηλοῖ, ἐκίνωσε γὰρ ὅτι ὁ
 Πάπας Δάμασος καὶ τοὶ ἄλλοι ὡν, ἡπατήθη ὑπὸ
 τῶν Αἰρετικῶν Οὐϊταλῖς, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔγραψε πρῶ-
 τος ἐκεῖ, ἠξίω καὶ περὶ τῆς ἀκοινωνιότητος τῶν Νε-
 σορίαν διατυπώσαι πρῶτον τὸν Ῥώμην. περὶ τῆς
 καὶ δὲ διαλύειν τὸ μεταταῦτα τῶν Ῥωμαίων φρε-
 νημα περὶ τῆς μοναρχίας τῶν Πάπων αὐτῶν, ἔγρα-
 ψε καὶ τῶν ὡς εἴρηται, ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ, καὶ τοὶ
 βαληθεὶς, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐκ εἴπε δὲ τῆς ἐχθρῆς ἡ
 ἄλλων τινὰ, ὡν ἀλαβήμενος ἐκινώμενος, ἀλλὰ μόνον
 τὸ χρηστὸν χεῖρα διδόναι, ἐπειδὴ τῶν ἦν τὸ κυ-
 ρίως αὐτίον τῆς μακροθυμίας αὐτῆς, ὅνπερ μιμή-
 μενος καὶ ὁ μακάριος Κελεσίων, πῶς αὐτῷ μα-
 κροθυμίαν ἔδειξε περὶ τῶν Νεσορίαν γράφει αὐ-
 τῷ τῷ κυρίῳ. ἰδὲ καὶ κατωτέρᾳ Πατριάρχῳ ἐ-
 κείνῳ οὕτως, σωμαρπάσαι πῶς Ῥωμαίων Ἐκκλησίαν,
 καὶ τὸ, σύμφωνος γεγονότες ἐκάστοις ἀπαντες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

ὅτι τὸ ἐν τῇ κατὰ Νικομήτιν ἐπιστολῇ τῷ Κυρίλλῳ ῥητὴν τὴν , τὰ μακρὰ ἔθνη τῶν Ἐκκλησιῶν πείθουσιν ἀνακοινῶσαι τῇ σὴ ὁσιότητι , πρὸς τῷ μὴ παρέχειν τῷ Ρώμης ἰδικίῳ τινὰ ἔξουσίαν , ὅς λαμπρῶς καταβάλλῃ τὸ μοναρχικὸν αὐτῷ ἀξίωμα . καὶ περὶ τῆς ποσαχῶς λέγεται ὡς αὐτοῖς ἀγίοις πατέρεσι τὸ ἔθνος , ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι ἐπὶ πάντων τῶν κοινοτήτων τῶν Ἐπισκόπων .

Ἐκείνη ἄπερ λέγει ὁ Κύριλλος τῇ Κελεσίῳ ὅτι τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ , καὶ τὰ μακρὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἔθνη πείθουσιν ἀνακοινῶσαι τῇ σὴ ὁσιότητι , ἡ μαρτυρεῖσιν ἰδικίῳ τινὰ ἔξουσίαν τῇ Πάπῃ τῆς Ρώμης , μάλιστα δὲ λαμπρῶς καταβαλεῖν τὸ θρυλικὸν μοναρχικὸν ἀξίωμα αὐτῷ . καὶ πρῶτον , ὅτι ἔγραψεν τῇ Κελεσίῳ χρεωπικῶς ὡς Διάδοχον , καὶ πρὸς τὴν θρόνον Ἐπισκοπὸς , ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν τῷ Ρώμης διαδοχῇ κοινὸν ὡς ἀναιχωτῶσιν οἰκιστάς , ἀλλὰ δὲ τὸ νηφάλιον ὡς ἄρρηκτον ἀνιγνέτω , καὶ δὲ τὰ μακρὰ ἔθνη . ἄπορρον δὲ περὶ τῆς ἔθους ἀνωτέρω βιβλίου δευτέρου κεφαλαιῶν πέμ-
20 πτω Παρεργασίῳ ἐγδόῳ , καὶ ἡ δὲ λέγουσιν ὅτι τὸ ἔθνος λέγεται ὡς αὐτοῖς πατέρεσι ποσαχῶς , καὶ τὸ παρὸν ἀρκεῖ εἰπεῖν ὅτι λέγεται ἔθνος μακρὸν , ἔθνος ἀρχαῖον , καὶ ἔθνος ἀνωθεν κεκοιμημένον . καὶ τὸ μὲν ἔθνος τὸ μακρὸν δηλοῖ δύο τινὰ , πρῶτον ,
25 ἐκείνῳ τῷ ἀρχαίῳ σωλήθειαν καὶ ἡ καὶ οἱ Ἀποστολοὶ καὶ οἱ ἐκείνων Διαδοχοὶ καὶ καθεξῆς οἱ πατέρες κοινῶς ἐθεώρησαν τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαίνοντα , καὶ μετὰ τὰς Ἀποστόλους ὅσοι ἦσαν πάντες οἱ τῆς οἰκουμένης Ἐπίσκοποι ὅντας κοινῶς συνε-
30 λούσεσιν , ὡς κατὰ Νανάτη μόνον διὰ τῆς Ἐπισκοπῆς συνελθόντες κατέκριναν αὐτὸν , καὶ Παῦλον τὸν Σαμοσατέα μόνον οἱ τῆς Ἀνατολῆς Ἐπίσκοποι ἀφροισάμενοι , ἐξήνεγκαν πῶς κατ' αὐτὸν ψῆφον , καὶ μετὰ τὰς ἀποφάσεις γεγράφασι οἱ πατέρες ἀλ-
35 λήλοις τὰ γονόμενα , ὡς ὁ πρὸς τὸν Βασίλειον περὶ φωνητικῶν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου μαρτυρεῖ . δευτέρον , δηλοῖ τὸ ὑπότινος μετεῖν χροῖον ἀρξάμενον , ὡς εἶπεν ἡ ἀφροισία τὸν οἰκουμηνικὸν συ-
40 νόδον , ἀρχὴν λαβὼσα ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντινῷ , ὃν αἱ ἀναγκάσαι πάντων τῶν Πατριαρχῶν ἡ παρρησία , ἡ δὲ ἐαυτῶν , ἡ δὲ τοποθετητῶν . τὰ δὲ ἀρχαῖα ἔθνη δηλοῖ τὸ πολυχρόνιον , ὡς φαίνεται ἐν τῇ οὐκῶ Κανόνι τῆς πρώτης Συνόδου , καὶ ἀρκεῖ μαρτυρεῖ ὁ Ἐπιφάνιος Λίβερτος ἐξδομηκοῦ ἔβ-
45 δόμη λέγων , τῆτο γὰρ ἔθνος ἐστὶν τὸν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἀρχιεπίσκοπον πάσης τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἰβηρίας , Μαριώτεπ καὶ Λιβύης Ἀφρικανῆς , Μα-

ριωτιδῶς καὶ Πονταπόλεως ἔχον τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν , ὅπερ ἐστὶν ὅτι ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἔχει τὴν Διοίκησιν τῶν ἐρημῶν Ἐπαρχιῶν , ὅσοι ἦν ὁμοῦς ὅπερ τὰ κατὰ τῶν Ἀποστόλων , ἀλλὰ μετὰ τὰς Ἀποστόλους γέγονε σωλήθεια , ὡς μετὰ τὰς Ἀποστόλους γέγονε σωλήθεια ἵνα διοικῇ ὁ Ρώμης τὰ δυτικὰ μέρη . ἐπειδὴ δὲ γέγονεν αὕτη ἡ σωλήθεια ἔκτολ μὲν τὰ τὰς Ἀποστόλους , ἀρξάμενος ἔθνη . ἰδὲ καὶ βιβλίῳ δευτέρου κεφαλαιῶν τρίτον . πῶς αὐτῶν συνήθειαν εἶπον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίῳ ὅτι τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ πρὸς δεκάτη , ἡ ἔμελλεν καὶ καὶ τῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐσαγαγεῖν τὸ μοναρχικὸν , ἡτοι ἀντιχριστιανικὸν ἀξίωμα , ἀλλὰ ταχύτατα ἀποκρούσας ὡς αὐτὸν τῶν ἀγίων πατέρων , ἡσύχασε . δηλοῖ δὲ καὶ αὕτη ἡ τῇ Ἀνατολίῳ αὐτῶν συνήθεια τὸ ὅτι τῶν χροῖον ἀρξάμενον , ἡτοι ἐκείνοι τὸν χροῖον ἐφ' ὃ ὁ Κωνσταντινουπόλις κτισθεὶς γέγονε βασιλεὺς . τὰ ἐν μακρὰ ἔθνη τῷ Κυρίλλῳ πρὸς Κελεσίον καὶ κατὰ τὰς δύο τρέπας τῶν μακρῶν ἔθνων ἐνοεῖται , ἐκείνο μὲν , ὅτι συμπάσχειν δεῖ τὰ μέλη ἀλλήλοις , ὡς ἔγραψεν ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἀλεξανδρῶς πρὸς τὰς ἀπανταχῇ Ἐπισκόπους , ἐπαλείφω καὶ παρεργασίαν αὐτὰς πρὸς ἀμύμωτον τῇ Ἀράβῃ καὶ τῇ Λίβερτι αὐτῇ , καὶ ὁ μέγας Βασίλειος τῇ Τυανῶν βουλῇ , καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ δευτέρου κεφαλαιῶν ὅτι τῶν δὲ , πρὸς ἀφροισίαν οἰκουμηνικῆς κλητικῆς , ἵνα καταλυθῇ ἡ ὁφρὺς τῇ οἰκουμηνικῇ ἐχθρῇ τῆς καθολικῆς πίστεως . ἀλλὰ τὰ μακρὰ ἔθνη ὁμοῦ ἄπερ ἔγραψεν ὁ Κύριλλος τῇ Κελεσίῳ , δι' αὐτὰ ταῦτα ἔγραφε καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς Πατριαρχίας , καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι ἔγραψαν πρὸς αὐτὸν , καὶ πρὸς ἀλλήλους , καὶ τῇ Νικομίᾳ ἔγραψαν , ἐφρονήσας καὶ διδάξας ἡ καὶ ἡμεῖς πάντες οἶτε καὶ τῷ Ἐσπέρῳ καὶ τῷ Εὐφῶν Ἐπίσκοποι καὶ διδάσκαλοι καὶ λαὸν ἡ γένεσιν . καὶ σημειώσαι , ὅτι ὅσοι ἐστὶν ὁ κληρικὸς εἰς Ἐπίσκοπος , ἡ εἰς διδάσκαλος , καὶ ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ἡ γένεσιν , ἀλλὰ πολλοὶ , καὶ ταῦτα ἰσότημοι . ὅθον ὡς ἀρξάμενος πᾶσι τῇ κοινοτήτι τῶν Ἐπισκόπων ἐθεώρησε τὰ συμβαίνοντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

50

ὅτι καὶ ἐν τῇ Κελεσίῳ Ρώμης πρὸς τὰς Κωνσταντινουπόλιν ἐπιστολῇ καὶ Νικομίᾳ , καταρξάσεται τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῇ Ρώμης .

Καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῇ Κελεσίῳ πρὸς τὰς Κωνσταντινουπόλιν καταρξάσεται τὸ παπικὸν μύ-

θῆμα . Φησὶ γὰρ ὁ Κελεσίος , ἐκείνῳ ποτε ἐφροσυνεὶ ζήτησι ὁ Σαμοσατέας Παῦλος , ὅτι τῆς ἀγίας κατὰ

κατὰ τὴν Ἀντιοχείαν Ἐκκλησίας περιέστα, ἀλλὰ
τὴν δὲ τῆς Θρόνου ἐν ᾧ μισρὴς πρὸ καθέζετο καθή-
ρηκεν ἐνθάδε τὴν καθολικὴν ἱερέων ἡ ἀπὸφασιν.
ἀλλὰ παρὶς αὐτῶν τὴν Ἀντιοχείαν καθήρηκεν ἔχ
ὁ Πάπας, ἀλλὰ κοινῶς τὴν ἐξουσίαν ἐπισκόπων
ἡ ἀπὸφασιν; ἀλλὰ παπιδίον πῶς ὁ Πάπας κε-
λεσίν. λέγει ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Συμόδον ἀφροισαίης
ἐκρινεν τὸν Παῦλον ὡς διασφαλισμὸν ἀντιέστη βί-

βλίω πρώτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ οὐάτῳ. γινώθι λοι-
πὸν ὅτι ἐδὲ ὁ κελεσίνος ἐγίνωσκε τὰ τὸ ἀξίω-
μάς, ἐν ᾧ κηνοτόμως καὶ μισρὴς πρὸ καθέζετο
νομίζεις τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. ἰδὲ πῶς ὁ
κελεσίνος ἐν τῇ πρὸς Νεσόριον ἐπιστολῇ λέγει ὅτι
ὁ κελεσίνος κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ λέγει
ὅτι ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῇ, φοβέμενος τὸ τῆς Μαζιανζηνῆ,
ἦτοι τὸ, ἡδὲ δούτερον καταπληροῦται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ΄.

10

Ὅτι καὶ ὅκ τῆς πρὸς Ἰωάννου Ἀντιοχείας ἐπιστολῆς τῆς κελεσίνος ῥώμης κατὰ Νεσόριον, καταστρέφεται ἡ
τῆς ῥώμης μοναρχία, καὶ δέκνυται μία τὴν μερικὴν ἢ ἐν ῥώμῃ Ἐκκλησία.

Καὶ δὲ τῆς ἐπιστολῆς ὡς ἔγραψον ὁ κελεσίνος
πρὸς Ἰωάννου τὸν Ἀντιοχείας καταστρέφεται ἡ
παπικὴ μοναρχία, γράφει γὰρ περὶ Νεσόριον,
καὶ ταύτῃ τῇ πῶς πῶς ἐὰν μὴ ὁμολογήσῃ κατέχων,
ὡς τὴν κατὰ τὴν ὁμοεπιστολικὴν διδασκαλίαν ἡ ῥωμαί-
ων καὶ Ἀλεξανδρίων καὶ ἡ καθολικὴ πᾶσα ἔχ
ἐκκλησία κατέχει, δὲ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας χω-
ρίζου. καὶ σημειῶσαι, ὅτι ἐμὴ Ἐκκλησία,
ἀλλὰ πολλαὶ μερικαί, ἐξ ὧν καὶ ἡ ῥώμη μία ἐστὶ,
καὶ ἡ Ἀλεξανδρία μία ἐστὶ, καὶ ἡ Κωνσταντινέπολις
μία ἐστὶ, ἀλλὰ δέ ἐστιν ἡ καθολικὴ, ἡ τις ἐστὶν ἡ
πᾶσα ἔχ, ὅθον ἐπιφέρει, καὶ ἡ καθολικὴ
πᾶσα ἔχ Ἐκκλησία. δούτερον γράφει αὐτῷ,
ταῦτα ἀδελφεὲ τιμώτατε πρὸς τὴν εὐὴ ἀνω-

συνῶν ἐγράψαμεν, ἵνα ἐνδυναμωθῇ ἐν τῇ 15
Διεσπότη, καὶ τὸν οἰκῶν τῇ σὺν τῇ θείᾳ
κα καὶ τῇ ἐλπίδι τῆς καθολικῆς ὁμολογίας
ἐνδυναμώμενος, τὴν ἀγέλην τῆς ἡμετέρας Διεσπότης
χρῆσθαι δὲ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀσπίδος διδασκα-
λίας ἐκλύσας. καὶ σημειῶσαι, ὅτι ἐδὲ ὁ κελεσί- 20
νος οἶδε τὴν παπικὴν μοναρχίαν, καὶ ἐδὲ πρὸς
σέχαι αὐτῷ μόνῳ λέγουσι, ὅθον καὶ ἄλλοις γρά-
φει καὶ δέεται, ὡς ἔγραφε καὶ ὁ κύριλλος ἵνα
συνεργήσῃ πρὸς καθάρσιν Νεσόριον, ἰσομήλιον
ἐαυτῷ ἐκείνους πρὸς μαρτυρῶν σημειῶσαι ὅτι ἐρ- 25
γανικῶς οἱ Πατριάρχαι τὴν Συμόδον ἀγάρασι, καὶ
ἐμὸν ὁ ῥώμης, καὶ ἐπὶ πρὸς μαρτυρῶν, ὡς περὶ
μετὰ τὸ χρίσμα τὴν παπικὴν βέλεται μονία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ΄.

30

Ὅτι καὶ δὲ τῆς πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννου ἐπιστολῆς τῆς κυρίλλου κατὰ Νεσόριον, καὶ τῆς περὶ πίστεως
ὁμοθέσεως τῆς Κωνσταντινέπολεως Φλαυϊανῆς τῆς ὁδοῦ Λέοντος ῥώμης ἐξαχῶς καταβάλλεται ὁ τῆς μο-
ναρχίας τῆς ῥώμης πύργος.

Καὶ δὲ τῆς ἐπιστολῆς κυρίλλου πρὸς Ἰωάννου τὸν
Ἀντιοχείας τὸ αὐτὸ συμβαίνει. λέγει γὰρ, ὅτι
ὁ Νεσόριος ἀλλὰ τὸ γράψαι αὐτῷ τὴν κύριλλον πρὸς
διόρθωσιν, ἐχθρὸς ἐγένετο αὐτῷ, καὶ νομίσας
συναρπάσαι καὶ τὴν ῥωμαίων τὰς ἀκοὰς τῆς πι-
στύσεως αὐτῷ, οὕτως αὐτῷ ἔγραψε τῷ ἐπισκόπῳ
ῥωμαίων κελεσίνῳ, καὶ ἔσταλε καὶ τετραδίον τῆς δι-
όρθωσιν αὐτῷ, αὐτῷ οἱ παρόντες ἐν τῇ ῥώμῃ
ἐπίσκοποι ἀναγνόντες, καὶ πολλοὶ συνεδρίων γενο-
μένων, κατέγνωσαν αὐτῷ. ἐπειδὴ ὁ Νεσόριος
ἔγραψεν ἐκ τῶν ταῦτα, λέγει ὁ κύριλλος ἀναγνώσας
ἔγραψε καὶ ἐγὼ τὰ γεγονότα ἀπαντα. ὅθον ἡ
ἀγία ῥωμαίων Συμόδον φανερώς πετύπηκε καὶ ἔ-
γραψε πρὸς τὴν εὐὴ Θεοσέβειαν, ὡς ἀνάγκη πί-
σθῃ τὰς ἀπεχόμενας τῆς πρὸς ἅπασαν τὴν αὐτῶν
κοινωνίας. καὶ, τῆς σὺν τῶν Θεοσεβείας ἐστὶ
σκοπήσας τὸ συμφέρον, ἡμεῖς γὰρ τοῖς παρ' αὐτῷ
ἡκολυθῆσμεν κείμενοι, διδόντες ἀπολιθαίνον τῆς
ποσέτων κοινωνίας. καὶ λοιπὸν σημειῶσαι πρῶτον,
ὅτι οὐκ ἔγραψον ὁ κύριλλος ὡς πρὸς ἀντικείμενον

τῆς Ἐκκλησίας τῇ ῥώμῃ, ἀλλὰ ἵνα μὴ ὅσον
ἀπαντα τὰ γεγονότα οἱ ῥωμαῖοι, καὶ μὴ ἀπατη-
θῶσι, καὶ γὰρ ἐγίνωσκε ὅτι ἐδυνάτο ἡ ῥωμαίων Ἐκ-
κλησία ἀπατηθῆναι καὶ ἀμαρτῆσαι ἐν τοῖς περὶ
πίστεως. δούτερον, λέγει ὅτι ἡ βεβλήθη ὁ Νεσό- 40
ριος συναρπάσαι τὸν Πάπαν μόνον, ἀλλὰ τὰς ῥω-
μαίους, ὡς πολλαὶ ἦσαν ἐν ῥώμῃ οἱ κληρικοί,
ὡς καὶ οἱ τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα. τὰ δὲ αἰσῶν
τὸ, ὅτι ὁ ῥώμης ἐξ ἀποκαλύψεως διορίζει μόνος
περὶ τῆς πίστεως, δὲ χρεῖς καὶ τῆς Πέτρος ἔχων 45
τὴν διώκιν καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ συνοδικῶς
καὶ ἐκείνος ἐξετάζει καὶ κρίνει. ὅθον φησὶν ἐν-
ταύτῃ ὁ κύριλλος, οἱ παρόντες ἐν ῥώμῃ ἐπί-
σκοποι ἀναγνόντες τὰ συγγράμματα Νεσόριον, καὶ
πολλοὶ συνεδρίων γενομένων, κατέγνωσαν αὐτῷ, ὡς 50
τυχὸν καὶ ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ Καππαδόκῳ ἡ ὁδοῦ Λέοντος
Κωνσταντινέπολιν Συμόδον ἀναγνῶντας τὰς λιβελλὰς τῶν
Ἀνατολικῶν περὶ τῆς Σεβήρης, κατέγνωσαν αὐτῷ πρὸς τῆς κρι-
σεως τῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ πέμ-
πτῃ κεφαλῶν πρῶτῃ ἐγράψαμεν δούτερον. τρι-

των, ἀπὸς ὧν ἡ ἐν Ῥώμῃ Σύνοδος ἔγραψε πρὸς τὸν σὺν
 Θεοσέβειαν, ἔδειξεν ὅτι τὸ πεμφθὲν ἀπὸ γράμματος
 τῆς Κελεσίως ἐν συνοδικῶν, καὶ ἐκ δὸς τῆς Ῥώμης ὡς
 μονάρχῃ, ὅπερ καὶ παντὶ Πατριάρχῃ ἰδίῳ. εἰδὲ
 8 καὶ μόνος ἔγραφον, εἰδὲ τῶν μοναρχίαν προ-
 σήλῃον αὐτῇ, καθότι καὶ τῶν παντὶ Ἐπισκόπων
 ἰδίων, καὶ ἰδὲ τὰ περὶ τῆς Πάπας ἰσχυρὰ ἀνωτέρω
 ἐν τοῖς παλαιῶν βιβλίοις βιβλίοις δούτερον κεφαλαιῶν
 πέμπτῳ. τέταρτον, ἐκ ἧσαν ὁ Κύριλλος τῷ
 10 Ἀντιοχείᾳ, ἀνάγκη πείθεσθαι τῇ μοναρχίᾳ, ἡ τῇ
 ἀκρῇ Ἀρχιερεῖ, ἡ τῇ βικαρίῳ τῆς Χρυσῆς Πάπας, ἀλλὰ
 τοῖς Ἐπισκόποις τοῖς συστήσασιν τὴν Ῥωμαίων Σύνοδον,
 ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας, οἷς ἀνάγκη πείθεσθαι, ἐκ ὧν
 ἔχουσιν ἐκονομία δὸς τῆς Χρυσῆς, ἡ τῆς Ἐκκλησίας
 25 πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς, ἀλλὰ ὅτι ὁ ῥηθὲν ἔστι,
 καὶ τῆς Ἀρετικῆς κατεργασίας, τὸν βελόμῃον ποι-
 ῶντων αὐτοῖς δεῖ κακάνοις ἐξακολουθεῖν. ἐπειδὴ
 πρὸς ἐκείνους πρῶτον ἔγραφον ὁ Νεστόριος, καὶ
 ἐκείνους πρῶτον συνοδικῶς κατέγνωσαν αὐτῶν,
 30 καὶ Ἀπὸ τὸ πληθὺς, ἦσαν γὰρ πολλοὶ, ἐπα-
 δὲ καὶ οἱ Μακεδόνες καὶ ἄλλοι πολλοὶ προφανῶς
 συντρέχοντες αὐτοῖς, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω κεφαλαιῶν
 ἐβδόμῃ Παράγραφῳ δούτερον. πέμπτον, εἰδὲ τῶ-
 ν τὸ, πετύπωκεν ἡ Ῥωμαίων Σύνοδος, παρέχον τῇ
 35 Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκονομίαν ἐξουσίας ἴσους, ἡ
 γὰρ (ἵνα ἐάσωμεν τὰς λοιπὰς) ἐπὶ Φλαυϊανῶν τῶν
 Κωνσταντινουπολιτῶν Συνοδῶν πετύπωκε κατὰ Εὐτυ-
 χῶν, καὶ πάντες αὐτῇ ἐξηκολούθησαν, ὅθον ὁ
 Λεγάτος τῆς Ῥώμης Παχασίνος ἐν τῇ ἐν Χαλκη-
 30 δόνι Συνοδῷ ἔφη, ἀγνῶς καὶ καθαρῶς καὶ ὁλο-
 κλήρως τὴν πίσιν ἐξέθετο ὅτις οἷας μνήμης Φλαυ-
 αῖος, ὧς πίστες καὶ οὐθίσις συμφωνεῖ τῇ ὑπο-
 λῇ Λέοντος, πρῶτον. ἔπειτα δ' αὐτοῖς εἰκότως
 ὅτι μάλιστα ἡ ὑποσολὴ Λέοντος συμφωνεῖ τῇ περὶ

πίστεως τύπῳ τῆς Φλαυϊανῆς, καὶ ὁδηγὸς καὶ δι-
 δασκαλὸς ὁ Φλαυϊανὸς τῶ Λέοντος, ἐπειδὴ προ-
 ρα ἡ οὐθίσις τῆς πίστεως τῆς Φλαυϊανῆς τῆς ὑπο-
 λῆς τῶ Λέοντος. ὅκτι, εἰ δὲ τὸ, οἷς ἀνάγκη πεί-
 θεσθαι τὰς ἀντεχομῆς τῆς κοινωνίας αὐτῶν, προ-
 νόμιοντι δίδωσι τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι εἰ
 μόνῃ ἡ ἀκοινωνησία τῆς Ῥώμης ἐπίγεται τοῖς μὴ
 δεχομένοις κατὰ νεστορίαν ὑπογράφαι, ἀλλὰ καὶ
 ἡ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἡ τῶν ἀπανταχῆ Ἐκκλη-
 σίων, ὡς λέγει ἡ πρὸς τὸν Ἀντιοχείᾳ τῶν Βα-
 σιλικῆς Σάκρας, καμῖν ἐν τῇ τρίτῳ μέρει τῆς Συνο-
 δῆς, ὡς ἐῖς ὑπογράφει τῇ καθαρῇ Νεστορίᾳ,
 αὐτοῖς ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος Κύριλλος καὶ οἱ μετ'
 αὐτῶν, καὶ ἡ σὴ Θεοσέβεια καὶ οἱ μετ' αὐτῆς, καὶ ὁ
 ὁσιώτατος τῆς οὐδόξης πόλεως Ῥώμης Ἐπίσκοπος
 Κελεσίως, καὶ πάντες οἱ ἀπανταχῆ τῆς οὐδόξης
 πίστεως ἱερεῖς τῇ σὴ Θεοσεβείᾳ κοινωνήσαντες. εἴπω
 τῇ Κυρίλλῳ ἐκονομίαν πάντα ἡ Οἰκουμένη ὡς οἱ αὐτοὶ
 βασιλεῖς γράφουσιν Συμῶν τῇ συλήτῃ περὶ τῶν αὐτῶν
 Ἀντιοχείας. εἰ γὰρ τῇ οὐλαβεστάτῃ Κυρίλλῳ ὁμο-
 νοήσαντες, ὅπερ οἱ ἐν τῇ Δύσει, καὶ οἱ οὐταῦθα,
 καὶ οἱ ἀπανταχῆ συντρέχουσιν. καὶ ἰδὲ κατωτέρω
 Παράγραφῳ τριακοντὸν ἔκτον. ἔπειτα ὁ Κύριλλος
 ἔγραψε περὶ τῶν Δυτικῶν, οἷς ἀνάγκη πείθεσθαι
 τὰς ἀντεχομῆς τῆς κοινωνίας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
 τῇ Κελεσίῳ γράφων ἔλεγε, γνωσκέτω ἡ σὴ Θε-
 οσέβεια ὅτι καὶ ἄρασι τοῖς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν
 Ἐπισκόποις συνάδῃ τὰ λεγόμενα, καὶ δυσχεραίνουσιν
 πάντες καὶ λυπῶνται, καὶ μάλιστα οἱ κατὰ τὴν Μα-
 κεδονίαν Ἐπίσκοποι. καὶ σημείωσαι ὅτι ὡς τὰς Ἀ-
 νατολικὰς ὑποσολίζα Ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν Ῥω-
 μαϊκῶν Ἐπισκόπων, ἔτω καὶ τῇ Πάπᾳ βεβαιῶν
 τὰς εἰκείας κατὰ Νεστορίαν λόγους Ἀπὸ τῆς κοινωνίας
 τῶν Ἀνατολικῶν καὶ τῶν Μακεδονίας Ἐπισκόπων.

35.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'

ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βερέοῖας Ἀκάκιον ὑποσολῆς τῆς Κυρίλλου, καὶ τῆς Ἀκακίᾳ πρὸς τὸν Κύριλλον κατὰ
 Νεστορίαν, πρὸς τῇ μηδεμίᾳ μνήμῃ γυνέσθαι ἐν αὐταῖς τῆς Ῥώμης, ἡ τῆς Συνοδῆς αὐτῆς, συνάγεται μὴ
 40 εἶναι τὸν Ῥώμης μονάρχῃ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἡ βεβαιῶν τὴν πίσιν, ἀλλὰ τὰς ἀγίας πατέρας.

Καὶ δὸς τῆς πρὸς Ἀκάκιον τὸν Βερέοῖας Κυρίλλου
 ὑποσολῆς τὸ αὐτὸ συνάγεται, φέρεται γὰρ εἰς
 μαρτυρίαν ἡ Πάπας τινὰ, ἡ Ῥωμαϊκῶν Συνοδὸν πε-
 45 ρὶ τῆς Θεοτόκου φωνῆς, ἀλλὰ τὴν ἀγίαν πατέρα
 Ἀθανάσιον, Θεοφίλον, Βασίλειον, Γρηγόριον καὶ Ἀπικῆν
 τὰς μαρτυρίας. δούτερον, ποιεῖ φανερὸν Ἀπὸ τῆς
 ἀντιθεματίσεως τὸν Νεστόριον αὐτῷ, ἐπειδὴ δηλονότι
 ὑποσολίζε τὰς Ἀντιοχείας ἵνα μὴ ὡς βοηθοὶ αὐ-
 50 τῶν Νεστορίαν. φησὶ γὰρ, ὅτι ὁ Νεστόριος μαχόμενος
 αὐτῷ Ἀπὸ τῶν ὑπερέκτισιν τῶν ὁρθῶν δογμάτων,
 γέγονον ἐχθρὸς, καὶ συνέχευε τινὰς ἀγύργας καὶ
 κατεργασίας, καὶ ὡς ἀσκαλίζον ψεύδεσθαι κατ'
 αὐτῶν τινὰ ἐπὶ πολλῶν. τρίτον, ποιεῖ φανερὸν ὁ
 Κύριλλος, ὅτι Ἀπὸ τῶν ὑποσολῆς αὐτῷ εἶναι τὰς Ἀν-

τιοχείας ἵνα μὴ γινώσκωνται δηλονότι βοηθοὶ τῶ Νε-
 στορίαν, ἔγραψε καὶ ἐζήτησε πρῶτον τὴν περὶ αὐτῶν
 γνώμην τῆς Κελεσίως, ὅθον λίαν ἐσκομίζοντες Φη-
 σὶν, εἰ γὰρ εἰχομῆρ ζῆλον θεῶ καὶ τῆς τῶν πατέ-
 ρων φιλοθείας ἐγασόμεθα μιμηταί, πάλας αὐ-
 τῶν κατὰ τὴν τετολημῶντων φλυαρεῖσθαι κατὰ Χρι-
 στῶν, καὶ ἀναθεματισμάτων ἡμᾶς τὰς ζῶντας (εἴ-
 πε γὰρ ὁ Ἐπίσκοπος Δωρόθεος ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ἐπ' Ἐκκλησίας παρόντος Νεστορίαν, εἶπεν Θεοτόκον
 λέγει τὴν μαρίαν ἀνάθεμα) καὶ τὰς πρὸς θεὸν
 οὔτως ἡδὴ πατέρας ἀγίας, ψῆφον ὁσίαν ἐξουί-
 κωντες, δι' ἧς ἦν εἰκὸς διερχόμεσθαι καὶ τὰς εἰς πί-
 σιν ὑδικημένους τῶν λαῶν. τέταρτον, ἀλλὰ δὴ καὶ
 ὁ Ἀκάκιος ἀμοιβαίαν γράφον τῇ Κυρίλλῳ, εἰδε-
 μίαν

μία μινά ποιῆται ἰδικίῳ τῷ Πάπῃ, ἢ τῆς
 Συνοδῶ αὐτῇ, ἀλλὰ διὰ τῶν αἰγίων πατέρων βε-
 βασι πῶ πρίν, καὶ τὸν κύριον μυρίοις ἔγκυ-

μίοις κατασέφον ὡς καλῶ καὶ δι' αὐτῶ καὶ ὁ
 μέγας τῷ Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννῃ, ἵνα ἐπαγαγῇ ἡ
 ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

Ὅτι καὶ ἐκτὸς πρὸς τὸν ἱεροσολύμων ἱεραρχίαν Ἐπιστολῆς τῷ Κυρίῳ κατὰ Νεστορίαν, καὶ τῶν λόγων
 Ζωνάρᾳ, Θεοφάνῃ καὶ Γεωργίᾳ Κεδρηνῇ, δέκνυται ἡ τῷ Ρώμῃ μοναρχία, καὶ ἡ ἀθροισίς αὐτῶ τῶν
 Συνοδῶν, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐξουσία σὺν τῇ περὶ τῶν πίστεων ἀναμαρτήτῃ καπνὸς καὶ αἰτμὶς Ἡλίου διαλυομένη.

10

Καὶ ὁπότε τῆς πρὸς τὸν ἱεροσολύμων ἱεραρχίαν
 κυρίῳ Ἐπιστολῆς τῷ σωματεύῃ, ὅτι δηλα-
 δὴ ὁ Νεστόριος ἐπεμψεν Ἐπιστολὴν καὶ τετραδία
 εἰς Ρώμην, νομίσας πῶ Ἐκκλησίαν Ῥωμαίων σω-
 αρπάσαι, κατὰ γνώμην δὲ διὰ τῶν τῷ
 Νεστορίᾳ ὡς Αἰρετικῇ, τῷ δὲ Ρώμῃ Κελεσίῳ γρά-
 ψαντος φανερώς κατ' αὐτῶ, καὶ ὁπερ ἄλλοις πρὸς
 μετὰς Ἐπιστολῆς, δὲν ὡς ἴδω ὁπερ ἔλαβεν ταύτας,
 καὶ ἀποκηθεῖσθαι οἰκιστὴν εἰς Ὀυσεβίῳ ζῆλον πῶ σὺν
 Θεοσέβειαν διαμαρτυρεῖται διὰ τῶν γραμμάτων, ὅπως
 αὐτὸς ἐκ μίᾳς ψυχῆς καὶ σωματικῆς σφύρας πῶ
 εἰς Χριστὸν ἀγάπῃ ζώμεθα, καὶ σώσωμεν λα-
 οὺς κινδυνεύοντας, καὶ σῶσωμεν Ἐκκλησίαν πῶ
 ἔτι διὰ τῶν, σύμφωνες γεγονότες ἐκάστοις ἅπαν-
 τες. Καὶ, δὲν δὲ ἡμᾶς ἀναγκάσας καὶ τῇ φιλοχεί-
 ρῳ Βασιλεῖ καὶ ἅπασιν δὲ τοῖς ἐν τέλει γράψαι
 καὶ συμβεβαῖσαι μὴ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν
 εὐσεβείας ἀθροιστῶν, ἀλλὰ χαρίσασθαι τῇ Οἰ-
 κουμενῇ τὸ βέβαιον εἰς πίσιν ὀρθῶν, καὶ Ποιμνῇ
 ἀπαλλάξαι ποιητῶν τὰ θρήσκευματα, εἰ μὴ ταῖς τῶν Ἐ-
 πισκόπων ἁπάντων ἔκει (ὁ Νεστόριος) συμβε-
 βαῖς. καὶ λοιπὸν σημειῖται πρῶτον, ὅτι ἐκ
 Ρώμης ἢ ἄλλος ἢς μόνος, ἀλλὰ κοινῶς οἱ ἔγκριτοι
 καὶ σοφοὶ τῶν πατέρων ἀναζώνονται καὶ σώζουσι τὸν
 λαὸν κινδυνεύοντα περὶ τῶν πίστεων, ὅπερ γίνεται
 ὅτε σύμφωνες γίνονται ἐπὶ Ρώμῃ μόνῳ, ἀλλ' ἐκά-
 στοις ἅπαντες, ὅθου φασὶν ὁ Ζωνάρῃς, ταῦτα
 μαθόντες οἱ τῶν Πατριαρχικῶν ὡς ἐπὶ τῶν
 ὁ τῆς Ρώμης Κελεσίῳ, κύριῳ ὁ Ἀλεξανδρείας,
 Ἰωάννῃ ὁ Ἀντιοχείας καὶ ἱεραρχίᾳ ἱεροσολύμων,
 ἀναφέρουσι πρὸς τὸν ἁγία Θεοδόσιον καὶ πῶ Παλ-
 λῆαν, αὐτῶν Συνοδὸν ἀθροιστῶν καὶ γυναι-
 ατῶν πῶ τῷ Νεστορίᾳ δογματίζονται. καὶ ὁ Θεο-
 φάνης φησὶ, γινώσκοντες δὲ ὁ Νεστόριος, ὅτι ἐκ
 ἀνέ-
 χονται οἱ Πατριάρχαι ὡς ἐπὶ τῶν πῶ πεπραγ-
 μένων τῶν Ἐκκλησιῶν, παρεσκιάσει τὸν Βασιλεῖ
 γράψαι σῶμα πρὸς κύριον πλήρη σιγμάτων,
 καὶ δοκῶν ἐκ τῶν κτυπῶν, μάλλον διήγαγε.
 καὶ διαμαρτυρεῖται (ὁ κύριος) γράψαι τῷ Βασιλεῖ καὶ
 ταῖς τέττα ἀδελφαῖς αἷμα, αὐτῶν καὶ Συνοδὸν
 Οἰκουμενικὴν γενέσθαι εἰς τὸ γυναιατῶν κανονικῶς
 πῶ κατὰ Νεστόριον. τότε ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος γρά-
 φει πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόποις ὡς ἐπὶ τῶν
 εἰς Ἐφεσον χωρὶς πάσης ὑπερβίσεως μετὰ τὸ Πάπα,
 οἰσας ὅτι ὑδὲ μιν ἔχει πρὸς Θεὸν ἐδέσθαι ἡμᾶς ὁπο-

λοῖαν ὁμὴ πῶ ἡμέραν τῆς αἰγίας Πεντηκστῆς διελκόμε-
 νος εἰς πῶ ἐν Ἐφεσῷ Συνοδόν. καὶ Γεωργίῳ ὁ Κεδρη-
 νὸς φησὶ, κύριῳ δώδεκα κεφάλαια ἐξέδωκε
 δογματικά, ἃ Νεστορίῳ ἐπεμψεν ἐν Κωνσταντι-
 νούπολει, ὧν ἐκείνῳ καταφρονήσας, πῶ κατ' αὐτῶ 15
 τρίτῳ Συνοδὸν γενέσθαι παρεσκιάσει. δούπων, καὶ
 ὅτι τῶν γίνεται πασίδηλον, ὅτι οἱ Πατριάρχαι
 ὀργανικῶς ἀγέρουσι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνοδούς, ἐν
 αἷς καὶ ὁ Ρώμης, καὶ ὁ μόνος ὁ Πάπας, ἡ ἐξουσία-
 κῶς, ὡς φλυαρεῖ ὁ παπισμός. τρίτον, εἴη ὁ Ρώ- 20
 μῆς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ βικάρῳ τῷ Χρι-
 στῷ, ἡ τῷ Πέτρῳ ἀποδοχὸς κατὰ τὴν ἰδικίῳ ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ ἀναμαρτήτην ἐξουσίαν, ἐκείνῳ ἔδωκε μόνον
 διορίσαι τὰ περὶ πίστεως, καὶ πῶ ὁπότε αὐτῶ
 εἶναι νόμον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκείνῳ μόνον ἔδωκε γρά- 25
 ψαι εἰς τὸν Βασιλεῖ καὶ τὰς Βασιλίστας καὶ εἰς τὸν
 ἐν τέλει, ἀλλ' ἐπὶ τῇ διδασκῇ τὸν Πάπα ὁ κύριος,
 καὶ ὡς ἀκινεῖται ὁ κύριος ὑπὸ τῷ Πάπᾳ πρὸς
 καταστροφὴν τῷ Ἀλάστορι, γράφει καὶ εἰς τὸν λοι-
 πόν Πατριάρχῃς ὁ Πάπας, καὶ εἰς Ἐφεσον τὸν Θεο- 30
 δοσίτικον πῶ αὐτῶ, γράφει ὁ Λεγάτος τῷ Πάπᾳ καὶ αὐ-
 τῷ Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας κύριῳ καὶ εἰς Πατριάρχῃς καὶ
 εἰς ἄλλους Ἐπισκόπους γενέσθαι ὁμοψύχους καὶ ὁμοκαρδίας
 καὶ τῷ Αἰρετικῇ, καὶ γράψαι καὶ πρὸς τὸν Βασιλεῖ,
 καὶ πρὸς τὸν ἐν τέλει ὁμῶς, γράφουσι οἱ Πατριάρχαι 35
 εἰς τὸν Βασιλεῖ, καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῶ, καὶ ταῦ-
 τα πάντα ἵνα ἀπαλλάξωσι ποιητῶν Ποιμνῇ τὰ
 θρήσκευματα, ἡ τῷ Νεστορίᾳ πῶ Κωνσταντινούπολιν,
 καὶ ἐκ ἐκείνῳ μὴ πείθεται τῷ Ρώμῃ, ἀλλ' ἐκείνῳ μὴ εἴκη
 ἢ πῶ ἐκείνῳ μὴ ὑποτάσσεται ταῖς βελῶν πάντων τῶν 40
 Ἐπισκόπων. ἐν τῷ αἰρετικῷ καὶ ὅπερ λέγει ὁ Ἀντιο-
 χέας τῷ Νεστορίῳ, ἡ γὰρ Δύσις καὶ Αἰγύπτος καὶ
 Μακεδονία ἐκείνῳ ὁπότε ἀγῆται τῆς οὐσεώσεως.
 ἐλέγει πῶ Δύσιν μόνον, ἢ μόνον τὸν Πάπα, ἀλλὰ
 Δύσιν, Αἰγύπτῳ καὶ Μακεδονίᾳ ἐστίμως. τῶν 45
 αἷων ἐχόντων, φαίνεται ὅτι ἡ τῷ Πάπᾳ Ρώμῃς κα-
 νοτομηθεῖσα μοναρχία, καὶ ἡ τῶν Συνοδῶν ἀθρο-
 σίς καὶ ἐξουσία, καὶ τὸ ἀναμαρτήτην περὶ τῶν πί-
 στεων καπνὸς αἷσι, καὶ αἰτμὶς ὀλίγη, ἡ τις Ἡλίου
 ἀνατέλλουσα ἀφανίζεται, ὅσῳ γὰρ λέγεται ὡς 50
 τῶν παπιστῶν, πῶ αὐτῶν ὡς τῶν ὀρθοδόξων
 καταφρονεῖται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς πρὸς Νεσόριον συνοδικῆς ὑποβολῆς τῆς Κυρίλλου, δέκνυται εἶναι τὸ ἄκρον ἀξίωμα, καὶ ἔχαπιν καὶ ἀναμάτητον κριτήριον τῆς Ἐκκλησίας τῷ κοινότητι, τὸ δὲ ἐκβάλλειν καὶ βάλλειν Πατριάρχας τὸν Ρώμης, Φλυαρία.

Καὶ ὑπὸ τῆς συνοδικῆς ὑποβολῆς τῆς Κυρίλλου πρὸς Νεσόριον τὰς παρίσταται, καὶ πρώτον, ὅτι φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἰδὲ τίτω ἅμα τῇ συνοδῇ τῇ κατὰ τὴν μεγάλῃν Ρώμην συνελεγκμένη, πρεσβυτέρους τῶ ὁσιωτάτῃ καὶ Θεοσεβεστάτῃ ἀδελφῇ καὶ συλλειτουργῇ ἡμῶν Κελεσίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ τρίτῳ σιμῇ τῇ Διαμαρτυρημένῃ γραμματῇ, συμβαλόντες ὁποῦ χείρῳ μὴ ἔτι σκαιῶν καὶ διεσραμμένων δογμα-
 15 των, καὶ σημῶσαι ὅτι ἐκ ἀρκῆ ἡ Ρωμαϊκὴ Σύνοδος, ἀλλὰ προσέθεται καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ, ὥστε ἔδῃ δυνάμει μόνῃ ἡ Ρωμαϊκὴ, καὶ ὅτι καὶ ἡ Ρωμαϊκὴ καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ αἱ Σύνοδοι τῆς κοινωνίας Νεσορίας ἀπέχον ἠδωκῆσαν, καὶ αὐτῇ δὲ αὐ-
 20 τῇ, καὶ ἄλλοι Ἐπισκοποὶ χειροτονῆσαι ὁρῶν Κωνσταντινουπόλει, ἑδωκῶς. καὶ πᾶς λοιπὸν ἡ Φλυαρία ὅτι ὁ Πάπας βάλλει καὶ ἐκβάλλει Πατριάρχας; δότι

εἶπε, ὅτι γράφει αὐτῷ, φρονήσεις καὶ διδάξεις καὶ ἡμῶς πάντες αἴτε κατὰ τὴν Ἐσπεραν καὶ τὴν Ἑφῶν Ἐπισκοποὶ, καὶ Διδασκαλοὶ, καὶ λαὸν ἡ γὰρ καὶ αὐτὴ γάρρῃν ἡσυχαστικὴ πίσις, ἡ συνοικῶσιν ἅπαντες οἵτε κατὰ τὴν Ἐσπεραν καὶ τὴν Ἑφῶν ὁρ-
 30 θόδοξοι Ἐπισκοποὶ. καὶ σημῶσαι, ὅτι ἐκ ἀρκῆ μόνῃ ἡ τῆς Κυρίλλου ὑποβολῇ, ἡ τῆς Ρώμης ἡ Σύνοδος, ἀλλὰ χρεία τῆς ἐξίσως συνοικῶσιν τῶν ἀπανταχῇ ὁρθόδοξων Ἐπισκόπων καὶ Διδασκάλων καὶ ἡ γὰρ τῶν τῶν λαῶν, ὥστε ἡ κοινότης τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἄκρον ἀξίωμα καὶ ἔχαπιν καὶ ἀναμάτητον κριτήριον, διὸ καὶ τὰ μερικὰ γραμ-
 40 ματα καὶ αἰμερικῶν Συνοδοὶ Ρώμης καὶ Αἰγυπτίας καὶ τῶν λοιπῶν ἐστὶν ἐτελείωσαν, ἕως ἡ ἀποδοξασα ἡ παρῶσα οἰκουμενικὴ Σύνοδος πέρας ἐθῆκε τοῖς πράγμασι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.

25

Περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ὁ Κύριλλος ἐκ ἐποίησε πρῶτος τὴν πρὸς Νεσόριον ἀκοινωνησίαν, καὶ περὶ τῶν συνοδικῶν Κελεσίῳ Ρώμης καὶ αὐτῇ Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν Νεστορίῳ τετραδίων τῶν κρινομένων πρεσβυτέρῳ τῷ Βασιλέως Θεοδοσίῳ ὑπὸ τῆς ἀφροσύνης οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, καὶ πρὸς τῆς Συνοδῆς μὴδὲν ὁρῶν ἰσχυσάντων, πλὴν τῷ Θεοδόξῳ, ἐξῶν συναγεται τὸν Ρώμης κρινομένη ὑπὸ τῆς Συνο-
 30 δῆς καὶ ὑπὸ αὐτῷ εἶναι, ἀλλὰ μὴ μονάρχῳ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, μήτε ἀφροσύνῃ τῶν Συνοδῶν.

Καὶ ὑπὸ τῆς Σάκρας τῶν Βασιλέων πρὸς τὸν ἄγον Κύριλλον φαίνεται φανερώς ὅπερ ἐλέγομεν, ἡ-
 35 γαν Ἀνατὶ ὁ Κύριλλος ἐκ ἐποίησε πρῶτος τὴν πρὸς Νεσόριον ἀκοινωνησίαν, καὶ ὅτι ἐκ ἐποίησε διὰ τὴν ἀπομὴν αἰτίας, καὶ μάλιστα διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν μέμψεις καὶ ἀναμαρτυρίας τῆς Βασιλέως Θεοδοσίας, ἐπειδὴ γὰρ καὶ εἰς ἄλλας καὶ πρὸς Νεσόριον καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὰς Βασιλίσσας ἔγραψεν ἀγα-
 40 ριστικῶς κατὰ τῆς Αἰρέσεως, ὁ Βασιλεὺς οἰόμισε τὰς ὑβρίδας, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐσιώπησεν, ἐλθόντων ὁμῶς τῶν ὑπὸ Ρώμης καὶ Αἰγυπτίας καὶ Ἀντιοχείας συνοδικῶν πρὸς τὸν Νεσόριον καὶ τὸν Κλήρον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γραψάντων καὶ τῶν Πατριάρχων
 45 πρὸς ἀλλήλους, ἔπειθ' ὁ Βασιλεὺς τὰς μέμψεις αἰεῖ εἶχε πρὸς τὸν Κύριλλον, διὸ λέγει αὐτῷ, νῦν ἔν ἡ σὴ Θεοσέβεια διδάξάτω τί δέποτε ἡμῶν, οἷς το-
 50 σῶν οἶδα μέλει ὁσεβείας, ὑποειδῶν, καὶ τῶν ἀπανταχῇ ἱερέων, ὅς συλλεγόμενοι εἶναι ἄμεινον λύσαι τὴν ἀμφισβήτησιν, παρεχόμενόν τὸ γὰρ σὺν αὐτῷ καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις ἐμβέβληκας; καὶ κατωτέρω, καὶ θαυμαστὸν ἔδῃ οὕτως τὸ μέτρον ὁσεβηκότα, μὴ μέλει τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἱερέων εἶναι τὴν ὑποχρησιν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἡμῶν αὐτῶν πιστεύσῃ τῆς ἡμετέρας ὁσεβείας ἀνάξια, ἡ τίνα εἶχε λόγον

ἔπειθ' ὁ Κύριλλος καὶ τὴν Αὐγῆσαν Εὐδοκίαν τὴν ἐμὴν σύμβιον ὑπέσχετο, ἔπειθ' ὁ Κύριλλος καὶ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν Αὐγῆσαν Παλχερίαν; ὅν τῆς σημεί-
 55 ωσαι, διὰ τῆς Ρωμαίων Συνοδῆς καὶ τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῆς Βερρῆας γραψάντων σὺν Κυρίλλῳ πρὸς Κωνσταντινουπόλιν, ὁ Κύριλλος μόνος ὑπὸ μέμψιν ἦ-
 60 νετο, ἐπειδὴ τῶν πάντων αὐτῷ ἐνομιζέτο ὑπὸ τῆς Βασιλέως. τί ἔν εἶχε παρῶν, αἰ πρῶτος ἔγραφε περὶ ἀκοινωνησίας τῆς Νεσορίας; σημῶσαι ὁμῶς δότι, πῶς ὁ Βασιλεὺς καταφρονῶν τῶν συνο-
 65 δικῶν γραμμάτων, τῆς τε Ρώμης καὶ Ἀλεξανδρείας, τῶν ἀπανταχῇ Ἐπισκόπων τὴν συλλογὴν πρὸς κρίσιν ὑποβίβει τῆς Αἰρέσεως καὶ τῆς ὁρθῆς φανε-
 70 ρωσιν δόγματος. καὶ λοιπὴν ἐπειδὴ ἐκ τῶν συνο-
 75 δικῶν τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων ἐν οἷς καὶ ὁ Ρώμης, καὶ τῶν Αἰγυπτίων ἐν οἷς καὶ ὁ Κύριλλος ἔδῃ διω-
 80 θώθῃ, ἀλλὰ μόνον παρεχὴ γέγονεν εἰς τὰς Ἐκ-
 85 κλησίας καὶ εἰς τὰς πόλεις, ὁ Βασιλεὺς Συνοδὸν οἰκουμενικὴν ὤρῃσε συνελεῖν πρὸς σκέψιν καὶ ἀ-
 90 κρισιν τῶν ἀμφισβητούμενων, ἡτοι τῶν συνοδικῶν Ρώ-
 95 μης καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν τετραδίων τῆς Νεσο-
 100 ρίας, καὶ δὲ καὶ τῶν ὑποβιβῶν αἱ ἔσειλον ὁ Κύριλλος εἰς Ρώμην καὶ Ἀλεξανδρείαν, καὶ τῆς τύπῃ τῆς Κελε-
 105 σίνης. καὶ οἱ δὲ μεμψόμενοι ὁ Βασιλεὺς τὸν Κύριλλον

ὡς παραχώρα, ὅμως προσκαλεῖται αὐτὸν εἰς τὴν Σιών, καὶ τὸ αὐτὸν δῆλον ἐξ ὧν γράφει αὐτῷ ἐν τῇ αὐτῇ Σακκῇ, λέγει γάρ, καὶ δεδοῦται τῇ σῇ Θεοσεβείᾳ συγγνώμη, ὡς αὐτὸς μὴ παύσῃς εἶναι, μηδὲ λέγειν διώκει. Διὰ τὰς ὑπερδυσσεβείας ἐγκαλεῖσθαι λόγους, γυμνασθῆναι γὰρ τέττοις ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου βεβλόμεθα, καὶ κρατεῖν ὡς αὐτὸ καλῶς ἔχειν δόξαν, εἴτε μεταλαμβάνουσιν συγγνώμης, εἴτε καὶ μὴ, ὥστε πᾶν πατέρων ἐκκλησιαστικῶν. ἡμεῖς μὲν οὖν συνεπρόσευθα τὰς πόλεις καὶ τὰς Ἐκκλησίας ὅσα ἀνεχόμεθα, ἔπει μὲν ἀνεξετάτως εἶναι τὰς λόγους, ὧν κρατῶν προσκαθίσαι διὰ τὰς τῆς ἀπανταχῶς πρεσβυτέρων ἱεροσυνῆς, καὶ δι' ὧν ἡμεῖς ἐγκρατέστεροι τῆς ἀληθινῆς δόξης ἐσμὲν, καὶ ἐσόμεθα. καὶ σημειῶσαι, ὅτι ἡδὲ ἁπλοῦς ἔχουσιν τὰ συνοδικὰ ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας, εἰμὴ μόνον παραχρῆν ἐποίησαν εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰς πόλεις. ὑδεμία γὰρ μήμηρ τῆς ῥώμης, ἀλλ' εἰ λόγοι Κυρίλλου, ἐν οἷς καὶ οἱ Κελεσίνοι, καὶ οἱ λόγοι Νεστορίου γέγονον ἀποφασίς ἵνα γυμνασθῶσιν ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἰδὲ δὴ κρίνεται καὶ ὁ ῥώμης. ὡς Φλυαρία πεφανῆς τὸ, ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρίνεται. ὅτι κρατῶν πᾶν λόγων Κελεσίνοι

Κυρίλλου καὶ Νεστορίου προσκαθίζοντες οἱ ἀπανταχῶς πρεσβύτεροι πᾶν Ἐκκλησιῶν, καὶ πᾶν λοιπὸν τὸ πᾶν παπιστῶν, ὅτι ὁ ῥώμης πρῶτος ἢ ἕχεται κρατῆς; καὶ ὅτι ὁ ῥώμης μόνος κρατῆς τῶν Αἰρέσεων; καὶ ὅτι ὁ ῥώμης μόνος κρατῆς; ἐπεὶ βλέπομεν καὶ 5 πολλοὶ κρίνεται. Σημειῶσαι ἔτι, ὅτι διὰ τῆς κρίσεως καὶ ἐξετάσεως πᾶν πρεσβυτέρων, ὑδεμῶς καὶ Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ πᾶν ἀπανταχῶς Ἐκκλησιῶν ἐγκρατέστεροι τῆς ἀληθινῆς δόξης γίνονται οἱ ὀρθόδοξοι, καὶ πᾶν Φλυαρία τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου 10 δὲ, ὅτι ἰδικῶς ὁ ῥώμης πάντων πᾶν χειρῶν Διδάσκαλος ἐστίν; Σημειῶσαι εἰς τὴν δεξιάν Σάκκην πρὸς Κύριλλον, πῶς μοιῶντος ὁ Βασιλεὺς ἀθροίζει τὴν Σιών, διορίζει τὸν τόπον, καὶ τὸν καρὸν τῆς ἀθροίσεως, καὶ λοιπὸν πεφαιέσας λέγει ὅτι 15 ὁ Πάπας ἀγέρει τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ διορίζει καὶ τὴν πρὸς Θεοσμίαν τῆς ἀθροίσεως. αὐαδέσας τὸ, ὁ Πάπας ὑπὸ πᾶν Συνόδων, καὶ αὐαδὸν πᾶν παπιστῶν περὶ μοναρχίας τῆς ῥώμης ψευδολογία. ἡμεῖς ἀνέγω ὁ Πάπας ὥστε παντὸς ἀ- 20 γαπωντος τὸν Χριστὸν, σκληρόντοι πρὸς κέντρα λακτίζειν ὁ Πάπας, καὶ ζητεῖν ἔχειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν ἀξίωμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.

Περὶ πᾶν λαληθόντων, ἀναγνωσόντων καὶ παραχρῆντων ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ Νεστορίαν, ἐξῶν δέκνεται ἀρεθολόγηται κρίνεται τὸν ῥώμης καὶ τὰς λοιπὰς Πατριαρχίας ὑπὸ πᾶν Συνόδων, ὧν ἀθροίσεως ἔχ ὁ ῥώμης, ἀλλ' οἱ Βασιλεῖς, τὸν δὲ ῥώμης εἶναι ἔπει κρατῶν Αἰρέσεων, ἔπει τῆς καθόλου Ἐκκλησίας Διδάσκαλον, ἔπει ἀναμάρτητον, ἔπει βεβαιωτὴν τῆς πίστεως, ἢ πᾶν Ἐκ- 30 κλησίαν καθορίζοντα, ἢ πᾶν Συνόδων, ἢ πᾶν πατέρων ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς ὑποθέσεσιν ὑπερέχοντα, ἢ ἰδικόν, ἢ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἔχοντα, ἢ ὑπὸ πᾶν Πατριαρχῶν καὶ Βασιλέων ὑπάρχοντα, ἀλλ' ὑπὸ τὰς Συνόδους καὶ μερικὸν Ἐπίσκοπον.

Ἐν τῇ πρώτῃ πράξει θεωρεῖται πρῶτον, ὅτι Πέτρος Πρεσβύτερος καὶ Πριμικήριος Ἀλεξανδρείας εἶπε πρὸς τὴν Σιών, παρεχόμενος ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Αἴγυπτον ὥστε τινῶν ἐξηγήσεων ὁ παρὰ- 35 σκεῶν τὰς ἀνέχεται, ὁ Κύριλλος ἔγραψε δις νηθετῶν καὶ συμβαλόντων τὸν Νεστόριον πρὸς διόρθωσιν, ὁ δὲ ἠναιτιεῖτο. ἔπει μαθὼν ὁ Κύριλλος ὅτι ὁ Νεστόριος ἔγραψε καὶ εἰς ῥώμην, καὶ ἐπεμψε καὶ βιβλία πᾶν ἐξηγήσεων αὐτῶν, ἔγραψε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν ῥώμης Κελεσίνον, καὶ ἐνετάλατο τῷ Ποσειδωνίῳ, ὃν ἐπεμψε μετὰ πᾶν γραμμάτων αὐτῶν, εἰδόμενος τὰ χαρτῖα ἀπερ' ἐπεμψεν ἐκ αὐτοῦ Νε- 40 στόριος, ἀπὸδος καὶ τὰ παρ' ἐμῶν γράμματα, εἰδὲ μὴ ἀνάγκη ταῦτα ἐνταῦθα. αὐτὸν δὲ ἀποδοθέντα, ἀπέδωκε καὶ αὐτὸς τὰ τῷ Κυρίλλῳ, καὶ γέγραπται τὰ εἰκότα ὥστε τῷ Κελεσίνῳ, τύπον φανερόν περιέχοντα. ἐπειδὴ δὲ οὐ βασιλικῆς θεῆς νόμου ἢ ἡγία ἡμῶν συγκεκρότητα Συνόδου, ἀλλὰ διὰ σκοπὸν αἰσχυρῶς, ὅτι δὴ τὰς ὑπὸ τέτοις 45 χάριτας μετὰ χάριτος ἔχοντες πρὸς τὸ παρὲς αὐτὸν τῇ ἡμῶν Θεοσεβείᾳ. ταῦτα ὁ Πέτρος. ἐν οἷς ση-

μειῶσαι, ὅτι οἱ χάρται ἦσαν αἱ ἐπιστολαὶ Κυρίλλου 35 πρὸς Νεστόριον, καὶ ὁ συνοδικὸς τύπος τῶν Κελεσίνων, καὶ τὰ γράμματα Νεστορίου πρὸς Κύριλλον καὶ Κελεσίνον, καὶ τὰ βιβλία πᾶν ἐξηγήσεων αὐτῶν. καὶ συγκεκρότητα οὐ βασιλικῆς νόμου Συνόδου Οἰκουμενικῆς, ἵνα κρίνῃ καὶ διαλύσῃ τὰ ἀμφιβα- 40 λόμενα, ἦτοι τὰ ἀρεθολόγητα γράμματα Κυρίλλου, Κελεσίνου καὶ Νεστορίου, εἰδὲ ταῦτα, γινώσκει ἄρα ὅτι ἔδωκε ἔχουσιν τὰ γράμματα Κυρίλλου καὶ Κελεσίνου μόνον πρὸς ἀντίκρισιν πᾶν ἀμφιβαλλομένων, καὶ ὅτι καὶ τὰ Κελεσίνου καὶ Κυρίλλου ἦσαν ἀμφιβαλλόμε- 45 να. ὅθεν ἐξετάζεται καὶ κρίνεται καὶ ἡ τῆς ῥώμης ἀποφασίς, καὶ λοιπὸν ὥστε μόνον τὸ πᾶν παπιστῶν ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρίνεται, καὶ ὅτι οἱ Πάπαι ἀγέρει τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ἐπειδὴ οἱ Ἀυτοκράτορες ἀγέρειν αὐτάς. δότερον. ὅτι 50 θέλοντες οἱ πατέρες ἀρεθολογεῖν θεωρεῖται τὰ περὶ πίστεως, καὶ μὴ ὥστε ἀντιστοιχεῖν ἔτι τῷ Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννῳ, ἔζητῶν τὸ πρακτεῖον ἀπὸ τῶν Κυρίλλου καὶ τῶν Πάπαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν βασιλικῶν γράμματος. καὶ δὴ προσκατάρχων οἱ ἐρεσολύμων, ἐζητήσας ἀνα- γινώσκοντες

γινώσκῃται τὸ βασιλικὸν γράμμα πρὸς Κυρίλλῳ καὶ τοῖς
ἀπανταχῇ παρεστώσι τῶν Ἐκκλησιῶν πεμφθῶν, καὶ
ἀνεγνωσθῇ. ἐλέγετο δὲ ἐν αὐτῷ, ἵνα μετὰ τὸ
ὑπὸν ἄγιον Πάπῃ εἰς τὴν Ἐφεσίαν τῆς Ἀσίας ἐπισκο-
5 γυνέσθαι κατ' αὐτὴν τὴν τῆς Ἀγίας Ποντικῆς ἡ-
μέραν. ἔπειτα ἐρωτηθεὶς πρὸς Θέρεμ καὶ σαβασίαν ὁ
Ἐφῆσος μένων, πόσῳ ἀρετῆς ἐξῆκε μετὰ τὴν
ἀφίξιν ἡμῶν; ἀποκριθεὶς εἶπεν, ἀπὸ τῆς ὡρι-
σμοῦς ἡμέρας ἐν τῇ ὁμοθυμῇ γράμματι παρῆλθον
10 ἡμέραι δεκαεξί. καὶ ἔτιως εἰπόντος τῷ Κυρίλλῳ ὅτι
καὶ ἄλλο βασιλικὸν γράμμα ἐστὶ τὸ παρὰ τὸν τῆς
πίστεως ἐρῶντα καὶ τυπῶναι δι' ἡμᾶς πάσης ἀνα-
βολῆς, ἡρξάμετο ὡς πατέρες θεωρεῖν. καὶ σημείωσαι
πῶς ὁ Κύριλλος ὁ τῷ Πάπῃ Ρώμης Τοποτηρητὴς ἔκ-
15 εἶπεν ὁριστικῶς ἵνα θεωρηθῇ τὰ περὶ πίστεως ὑπὸ
τοῦ τῷ Ἀντιοχείας, ἀλλ' ἐγώ γε ἡ περὶ τῆς προτι-
μίας σκέψις ἀπὸ τῶν βασιλικῶν γραμμάτων,
ὥστε καὶ ὁ τῷ τῆς ἀφ' ὧν τῶν Οἰκουμενικῶν
Συνόδων, καὶ ὁ καὶ τῶν, ἡτοι ἡ παρὰ θεομῆτι τῆς ἀ-
20 θροῦσεως καὶ παρὰ τῶν ἀντιπάλων τῶν Βα-
σιλέων ἐγίνετο. ὥστε ψιλὸν θεωρηματικὸν τὸ τῶν
παπιστῶν, ὅτι ὁ Πάπας ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις
τὴν τριαντίαν παρὰ θεομῆτι παρέχει. τρίτον, κλη-
θῶντος τῷ Νεστόριῳ ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ μὴ
25 ἐλθόντος, εἶπεν ὁ ἱεροσολύμων ἵνα θεωρηθῇ τὰ περὶ
πίστεως, ἀναγνωσκέσθαι δὲ ἐν πρώτοις ἡ ὁκτεθεῖσα
πίστις πρὸς τὴν τριακοντίαν δέκα καὶ ὀκτὼ πατέ-
ρων, ὥστε ταύτῃ τῇ ὁκτεθεῖσῃ πρὸς βασιλικῶν τῶν
περὶ τῆς πίστεως λόγων, τὰς μὲν συμφωνήσας βε-
30βαιώσῃται, τὰς δὲ μὴ συμφωνήσας ἀβληθῇται,
καὶ ἀνεγνωσθῇ. ἔπειτα ἀναγνωσθείσης καὶ τῆς τῷ Κυ-
ρίλλῳ πρὸς Νεστόριον δαυτέρας ἐπιστολῆς, εἶπεν ὁ
Κύριλλος πρὸς τὸς πατέρας, πρὸς ἀλλήλους τὴν ὑμετέ-
ραν ὁσότητά εἰπῶν, πότερον ποτε, ὁρῶν καὶ
35 ἀνεπιλήπτως καὶ συμφώνως τῇ ἀγίᾳ ἐκείνῃ Συνόδῳ
(ἡτοι τῇ ἐν Νικαίᾳ πρώτῃ) τὰ τοιαῦτα γέγραπται,
ἡ μή; ἀποκριθεὶς δὲ πρώτος ὁ ἱεροσολύμων εἶπεν,
ὅτι σύμφωνα ὄντωνται, καὶ τέτοις τοῖς ὁμοθυμῇ
γράμμασι σωτήριον καὶ σωτηρίαν, καὶ καθ' ἑξῆς
40 πάντες οἱ πατέρες εἶπον τὰ αὐτά. καὶ λοιπὸν ση-
μείωσαι πῶς τὸν Κύριλλον ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος
κρίνει, πῶς τὸν Τοποτηρητὴν τῷ Πάπῃ ἡ Σύνοδος
κρίνει. πῶς τῷ Πάπῃ ὑδεμία μνήμη γίνετο, ἡ
τῷ τύπῳ αὐτῷ, ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἀπ' ἀρχῆς ἐξῆστα-
45 τικῶς ἐξ ἰδίας αὐτοψίας ἔκρινε τὴν ἐπιστολὴν
τῷ Κυρίλλῳ, καὶ διεκρίνε ποία ἐστὶν ἡ ὁρθόδοξος
πίστις, καὶ πᾶς λοιπὸν τὸ τῶν παπιστῶν, ὅτι ὁ Πάπας
ἔχων ἐστὶν κριτὴς, ἡ κριτὴς τῶν Αἰρέσεων, ἡ καθό-
λη τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλος, ἡ διδάσκαλος ἀ-
50 νακαρτήτος; τέταρτον, ἐν ταύταις ταῖς συγκα-
ταθέσει τῶν πατέρων ὁ μελιτηνὴς Ἀκάκιος εἶπε,
τὰ αὐτὰ φρονεῖν ὁμολογῶ ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς
τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ αὐτὸ ἔχον φρονεῖν καὶ ἀπὸ
τῶν πονημάτων τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ἀπὸ τῶν ἁ-
γίων γραφῶν, καὶ ἀπὸ τῶν παρὰ θεομῆτι τῆς πίστεως

ἐπιστολῶν. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἀπὸ τῆς γραφῆς καὶ
τῶν πατέρων καὶ τῶν παρὰ θεομῆτι βεβαιώται ἡ πί-
στις, καὶ ἀπὸ τῶν ἐξηγήσεων καὶ διορισμῶν τῶν ἐ-
πισκοπῶν τῆς Ρώμης. πέμπτον, Ἡσύχιος ἐ-
πίσκοπος Ἐρυθρῶν πόλεως εἶπε, παρὰ τῶν ὁμοθυμῇ
καὶ ἀποδέχεται τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συ-
νεληθόντων, τῶν τε μητροπολιτῶν τῶν ἀπὸ διαφορῶν
ἐπαρχιῶν, καὶ τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Νεστόριον πρὸς Κυ-
ρίλλῳ, ὁμολογῶ καὶ πιστεύω. καὶ σημείωσαι, ὅτι
τῇ Συνόδῳ καὶ τοῖς μητροπολίταις, ἡτοι τῇ κοινότη-
τι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας δεῖ πείθεσθαι πρὸς ὁρ-
θῆς πίστεως ὁμολογίαν, καὶ ἐπὶ Πάπῃ. ὅτι πᾶν,
καθ' ἑξῆς τῆς ἐπιστολῆς Κυρίλλῳ, καὶ ὁρῶντα αὐ-
τῷ ἀναφανόντος, κρίνεται λοιπὸν καὶ ἡ Νεστόριος
πρὸς Κύριλλον ἐπιστολή, ταύτῃ εἰπῶν ὁ Νεστόριος.
ἀναγνωσθείσης γὰρ αὐτῆς ἐπὶ τῆς Συνόδου, εἶπεν ὁ
Κύριλλος, τί δοκεῖ ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Συ-
νόδῳ περὶ τῆς ἐπιστολῆς Νεστόριου, ἄρα καὶ αὐτῷ
σύμφωνός ἐστι τῇ ὁμοθυμῇ πίστις πρὸς τὴν τρια-
κοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων; καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἱεροσολύμων εἶπεν, ἀλλότρια ταῦτα πάντα τυγ-
χάναι τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, καὶ καθ' ἑξῆς πάντες
οἱ πατέρες ἔτιως εἶπον, καὶ τέλει ἀνεθεματίσαν αὐ-
τὸν, καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῷ. καὶ λοιπὸν ση-
μείωσαι, ὅτι αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι κρίναι τῶν
Αἰρέσεων, καὶ ὁ τῆς Ρώμης Πάπας ὡς νομίζουσιν
οἱ παπιστῶν. ἔξωθεν, πρὸς τῇ τῷ ἱεροσολύμων
ἀναγνωσθείσης τῆς τῷ Πάπῃ κελεσίης πρὸς Νεστόριον
ἐπιστολῆς περὶ πίστεως, ὁ Πεμμικηρὸς Πέτρος
εἶπε, τέτοις τοῖς ἀναγνωσθεῖσι σύμφωνα γέγραπται
ἡ ἀγιότης Κυρίλλῳ, ἀποκριθεὶς δε φλαυτῶν φι-
λίππων εἶπεν, ἀναγνωσθέντα καὶ ταῦτα ἐμφερέ-
σθαι ταῖς προτιμῆσι. καὶ δὴ ἀναγνωσθείσης καὶ τῆς
Κυρίλλῳ πρὸς Νεστόριον συνοδικῆς ἐπιστολῆς, ὁ
αὐτὸς Πέτρος εἶπεν, ἐμὸν τὰ ὑπερβαλόντα πα-
ρὰ τὰ ἀγιωτάτα καὶ ὁσιωτάτα τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκ-
κλησίας, ἀπέσταλται καὶ ἀποδέδοται τῷ Νεστόρῳ,
ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπερβαλόντα πρὸς τὰ ἀγιωτάτα καὶ θεο-
σεβεστάτα τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας Κυρίλλῳ
ἀπὸ τῶν ἐπισκοπῶν. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐξί-
σθη καὶ ἰσοθῆμις ἀναγνωσθῶνται αἱ συνοδικαὶ ἐπιστο-
λαὶ Κυρίλλῳ καὶ Κελεσίῳ, καὶ ἐξίσθη τῶν τῶν
τοῖς προτιμῆσι, καὶ ἐξίσθη δίδονται τῷ Νεστόρῳ
καὶ ἐν πᾶσιν ὁμοθυμῇ ἐγίνοντο οἱ περὶ αὐτὸν λόγοι,
καὶ λοιπὸν πᾶς τὸ τῶν παπιστῶν, ὅτι ὁ Ρώμης καμονί-
ζα τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῷ ἀνώτεροι
πάντων τῶν ἐπισκοπικῶν ἀποφάσεων, καὶ μόναι
ἱκαναὶ πρὸς βεβαίωσιν πίστεως; πᾶς, ὅτι ἡ ἐν Ρώ-
μῃ διαδοχὴ αὐτῷ ἔχει ὑπερβαλὼν ἐξουσίαν ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ; σημείωσαι, ὅτι ὁ μὲν Κελεσίος λέγε-
ται ἐπίσκοπος τῆς Ρωμαίων, ὁ δὲ Κύριλλος τῆς
Ἀλεξανδρινῆς, καὶ γινώσκει ὅτι ὡς ὁ Ἀλεξανδρινὸς μό-
νης τῆς Ἀλεξανδρείας ἐστὶν ἐπίσκοπος, ἔτι καὶ
ὁ Ρωμαίων μόνης τῆς Ρώμης, καὶ ἐπὶ πάσης τῆς
Οἰκουμένης. ὁ γὰρ, ἀναγνωσθέντων αὐτῷ Κελεσίῳ
καὶ

καὶ τῶ Κυρίλλῳ ὑπιστολαί, ἀλλ' ἐκ ἡρέεσθῃ ἡ Συνο-
 δὸς ἐν ταῖς τῷ Πάπᾳ Ρώμῃ καὶ τῷ Πάπᾳ Ἀλε-
 ξανδρείᾳ ὑπιστολαῖς, καὶ ταῦτα συνοδικαῖς, ἀλλ'
 ἐζήτησε καὶ ἀνεγνώσθῃσαν χρήσις πᾶν ἀγίων πα-
 τέρων περὶ ἧς εἶχον περὶ τῶ περιεμμένης δόξης, Πέ-
 τρου καὶ Ἀθανασίου καὶ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, Ἰε-
 λίου καὶ Φιληκος Ρώμης, Κυπριανῶ, Ἀμβροσίῳ,
 Γρηγορίου τῷ μεγάλῳ τῷ Ναζιανζηνῶ, Βασίλειῳ,
 Νύσσης καὶ Ἀμφιλοχίᾳ. καὶ γινώσκει, ὅτι περι-
 μνήται καὶ τῷ Πάπᾳ καὶ πᾶσι Πατριαρχαῖς ἐν τοῖς
 περὶ πίστεως οἱ ἅγιοι πατέρες, περιτάσσονται πᾶν
 Ἐπισκόπων Ρώμης οἱ Ἐπίσκοποι Ἀλεξανδρείας. καὶ
 σημειώσαι, ὅτι ἀδρανέες ἐσιν ἐν ὑπνιον τὸ πᾶν παπ-
 εῶν, ὅτι ὁ Πάπας ὑπερέχει ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς
 ἀποφάσεσιν καὶ πᾶν Συνοδῶν καὶ πᾶν ἀγίων πατέρων.
 οὐκ ἔστι, τῆς ὑπιστολῆς Καπριόλου Καρθαγίνης,
 ἧς ἐπεμψέμεθα Διὰ Βεσάλου Διακόνου, ἀναγνωσθείσης
 ἐπὶ τῆς Συνοδῆς, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας εἶπε, καὶ
 ἡ ἀναγνωσθείσα ὑπιστολή τῆς Καρθαγίνης ἐμφερέσθω
 τῇ πίστει πᾶν ὑπομνημάτων, φανεράν ἔχουσα Διὰ-
 νοίας, βέλεται γὰρ τὰ μὲν ἀρχαῖα τῆς πίστεως κρα-
 τυώσθαι δόγματα, τὰ δὲ νεαρά καὶ ἀκόπως ἐξού-
 ρημῶς, καὶ ἀσεβῶς εἰρημῶς ἀποδοκιμάζεσθαι καὶ
 ἐκβάλλεσθαι. καὶ σημειώσαι ὅτι ὁ Ρώμης τῇ ἰδίᾳ
 αὐθενσίᾳ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων ψήφῳ βεβαιῶ
 ὅπερ ἐφρόνησεν ἀξίωμα μοναρχικὸν καὶ μόνον, καὶ
 τοῖς ὡρῶν πᾶν πατέρων ὁρῶσιν ἀντικείμενον. ὅθεν
 ὡς αὐτόπως ἐξούρημῶς, καὶ ἀσεβῶς εἰρημῶς τὰ ὡρῶν
 τῶν Εὐγενίου ἐν τῷ ὄρει τῆς Φλωροντίας ἀποδοκιμά-
 ζεται, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐκβάλλεται, ἥτοι κατα-
 φρονεῖται καὶ ἀναθεματίζεται. σημειώσαι, ὅτι ἰσο-
 τιμῶς τάσσεται ἐν τοῖς προσηγορίαις ἡ ὑπιστολή τῆς
 Καρθαγίνης ταῖς ὑπιστολαῖς Κυρίλλῳ καὶ Κελεσίῳ,
 ἐπειδὴ σύμφωνα εἶρηκε τῇ ἀρχαιότητι καὶ τοῖς πα-
 τράσιν, ὥστε καὶ εἶποι, καὶ Διὰ τῶν οἱ πατέρες
 μετὰ πᾶν διαλαλῶν τῶ Κυρίλλῳ περὶ αὐτῆς ἐβόησαν,
 ταῦτα πάντες λέγομεν. σημειώσαι τρίτον, ὅτι Διὰ
 βασιλικῶν γραμμάτων ἐκλήθη ὁ Καπριόλος καὶ
 οἱ καὶ πᾶσαν Ἐπαρχίαν τῆς Ἀφρικῆς Ἐπίσκοποι.
 δέκατον, ἐν τῇ καθαιρέσει Νεστορίου ἡ Σύνοδος εἶπε,
 κατεπαχθόντες ἀπὸ πᾶν Κανόνων καὶ τῆς ὑπιστολῆς
 τῶ Κελεσίῳ, ὅπερ εἶφη ἵνα ὡρῶσθῃ Διὰ μὲν πᾶν
 Κανόνων, ὅτι σύμφωνα τῇ ἀρχαιότητι, Διὰ δὲ τῆς
 ὑπιστολῆς Κελεσίῳ, ὅτι σύμφωνα ταῖς Δυτικαῖς Ἐπι-
 σκόποις διορίζει καὶ ἐκκλήσκει, ὥστε δηλονότι σύμ-
 φωνα τῇ Ἀφρικῇ Διὰ Κυρίλλῳ, καὶ σύμφωνα τῇ
 Ἰταλικῇ Διὰ Ρέφῳ Θεσσαλονίκης. ὅτι δὲ ταῦτα
 εἶπω ἔχει, φανερόν ἐστιν. ἐγκαλεσμένη γὰρ ἡ Σύ-
 νοδος ὑπὸ πᾶν ὁποσάτων, καὶ τῶ Νεστορίῳ γρά-
 φοντι περὶ τῶ Βασιλεῖς ὅτι ἔκ ἀνέμενον οἱ πα-
 τέρες τῆς Συνοδῆς, δηλονότι τῶ Ἐπισκόπῳ τῶ δὲ
 Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ εἶτω κοινὸν ἀπάντων ποιῆσαι
 συνέδριον, ἡ Σύνοδος καὶ αὕτη ἔγραψε τοῖς Βασι-
 λέσιν ὅτι ἔχει πάντας τῶ τῆς Οἰκουμένης Ἐπι-
 σκόπους, ὡς τὸ αὐτὸ φρονησάντες, Διὰ τὸ καὶ τὸν ἡ

μεγάλῃς Ρώμῃς συμπαραῖναι ἐπίσκοπον τῇ Συ-
 νόδῳ καὶ τῶ τῆς Ἀφρικῆς Διὰ Κυρίλλῳ, ὃ καὶ πᾶν
 αὐτῶν γνώμῳ ἐνώσαντες, κεχωρισμένοι μόνοι τῶ
 τάπῳ τῇ αὐτῇ καὶ πάντων ἡμῶν ψήφῳ συνηύσαν.
 ταῦτα ἡ Σύνοδος, ἥτις ἐν ἐτέρῃ ἀναφορᾷ περὶ
 τῶ Βασιλεῖς ἐπέστα τὰ αὐτῶν, περιεβόηκε καὶ
 τῶ Ἐπισκόπῳ τῶ Ἰταλικῇ. εἶτι ὁ Κλήρυς Κων-
 στατινουπόλεως γράφων περὶ τῶ Βασιλεῖς ὑπὲρ
 τῆς Συνοδῆς λέγει, πᾶν ὑμετέραν ἐκδυσωπῶμεν
 θεοσύνη καὶ ἐξαυγέμεθα ὡς πεπεσμεθα δίκην
 τὸ, καὶ παρ' ὑμῶν βεβαιωθῆναι ταύτην πᾶν πλεό-
 νῳ πᾶν ψήφῳ, πᾶν καὶ τῇ καὶ θρόνῳ αὐθενσίᾳ
 καὶ τῇ κατὰ πᾶν ἐξέτασιν τῆς ὁρθῆς πίστεως ἀκρι-
 βεῖα σύμφωνα τῇ ἀρχαιότητι ἀντὶ καταθεμένων.
 καὶ, εἰ γὰρ ὁ τῆς Οἰκουμένης Συνοδὸς καθηγουμένη
 (ὁ Κύριλλος) ὃ σύμφωνα πάντες οἱ ὧν κατέθεντο
 γεγονόσιν, ὁ δὲ πᾶν ὡς Διὰ τῆς οἰκίας βλάβης
 καὶ πᾶν κατὰ πᾶν ὁμοψήφῳ ἐπέστα βεβαιῶ.
 περιεβόηκε ὅτι. σημειώσαι ἐν μὲν τῇ καθαιρέσει πᾶν
 ὑπιστολῶν Κελεσίῳ, ἥτοι πᾶν ψήφῳ αὐτῶ κατὰ
 Νεστορίῳ, ὅθεν ἔγραψε περὶ τῶ Βασιλεῖς ἡ Σύνο-
 δος, ἐκαιέσαντες τὸν Κελεσίῳ περὶ τῆς ἡμῶν
 ψήφῳ καταγνόντα πᾶν αἰρετικῶν δογμάτων Νεστο-
 ρίου, καὶ περὶ ἡμῶν περιεβόηκε πᾶν κατὰ αὐτῶ
 ψήφῳ. ἐν δὲ ἄλλῃ πάλιν ἀναφορᾷ, ὅτι οἱ Ἀφρι-
 κανοὶ συνηύσαν τῇ ψήφῳ Κυρίλλῳ καὶ τῆς Συνο-
 δῆς, ἀπερῶσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, ἥγει ὅτι οὐνοῖται
 Διὰ τῶ Κελεσίῳ πᾶσα ἡ Δυτικὴ Σύνοδος, Διὰ δὲ
 τῶ Κυρίλλῳ πᾶσα ἡ Σύνοδος ἡ Αἰγυπτιακή, ἐρρέθη δὲ
 Διὰ πᾶν συμφωνίαν πᾶν Ἐκκλησιῶν. ὅθεν μετὰ ταῦτα
 ἐγκαλούντων πᾶν ἀντικειμένων τῇ Συνοδῇ οὐκ ἔστι τῆς
 ὀλιγοτάτης πᾶν πατέρων, ἡ Σύνοδος περιεβόηκε πᾶν
 Ἀφρικῇ καὶ τῶ Ἰταλικῇ, εἶτι περιεβόηκε ἐν τῇ
 αὐθενσίᾳ τῶ θρόνῳ Ρώμῃς καὶ ταῖς αὐθενσίαις πᾶν
 λοιπῶν θρόνων, καὶ ἐπὶ τῶ τῶν ψήφῳ πᾶν πλεό-
 νων. καὶ ἐπειδὴ ὁ Κύριλλος ὡς ἐλέγξας καὶ κατα-
 κρίνας πρώτος τὸν Νεστόριον καὶ πᾶν Αἰρεσιν αὐτῶ,
 οἱ πλεῖς, ἥτοι πᾶσα ἡ Σύνοδος ἐν καὶ ὁ Ρώμῃς
 σύμφωνα ἐγόνοντο τῇ Κυρίλλῳ, ὡς ἐκ πᾶν
 τῶν συμφωνίᾳ καὶ ἰσοτιμίᾳ συναγεται, καὶ ἐ-
 δὲ ἰδικῶν ὑπεροχικῶν ἀξίωμα. σὺν δέκατον, μὴ
 δορυβείτω δὲ (λέγομεν πάλιν) τὸ καὶ ἀπὸ τῆς
 ὑπιστολῆς Κελεσίῳ εἰρημῶν τῇ Συνοδῇ ἐν τῇ κα-
 θαιρέσει Νεστορίου, ἐπειδὴ ἡ Σύνοδος ἐμμένεται
 ὑπιστολῆς τινὸς ὡς ἀπὸ μονάρχῳ τῶ Ρώμῃς γε-
 νομένης, ἀλλ' ὑπιστολῇ εἶπε τὸν τύπον ὃν ἐποίησαν
 ἐν Ρώμῃ συνοδικῶς ὁ Κελεσίτος καὶ ἐπεμψέμεν περὶ
 ἀκοινωνησίας Νεστορίου, περὶ ὃ εἶποιμεν αὐτῶν
 προλλάκις. εἶτα ἰδὲ αὐτῶν τὸ ἐλεγον ἡ σύνοδος
 ὁ Ἐρυθρῶν περὶ τῆς ὑπιστολῆς, ταῦτον εἶπει περὶ
 τῶ τύπου τῶ Κυρίλλῳ. ἐκ οὗ μόνον δὲ τὸν τύπον Κε-
 λεσίῳ ἀφορῶσα ἡ Σύνοδος καθέστω τὸν Νεστόριον,
 ἀλλὰ καὶ ἐκ τὸν τύπον πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν.
 ὅθεν ὁ Τοποτηρητὴς τῶ Κελεσίῳ Φιλίππῳ συγ-
 κατέσθιν ποιῶμεν περὶ τῆς καθαιρέσεως Νεστο-
 ρίου

εἶναι, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔπειτα ὅτι καθήρεθαι ὁ Νεσό-
 ρις κατὰ τὴν τύπον πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπει-
 δὴ συνεισηκάσιν ἐν τῷ τῷ ἱερατικῷ συλλόγῳ ἀφ' ὅ-
 τε τῶν παρόντων, ἀφ' ὅτε τῶν πρεσβυτέρων τῶν ὑπὸ
 5 τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας οἱ παρόντες
 ἱερεῖς. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Τοποτηρητὴς Ἀρκάδιος ἔπει-
 κατὰ τὴν καὶ ἡμῶς ἀκολουθοῦντες τοῖς αἰῶσι τοῦ
 τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
 σίας ἀποδοθεῖσιν (ἢ γὰρ τοῖς Κανόσις) ἀπολαύ-
 10 σάντες δὲ καὶ τοῖς τύποις τῶν Κελεσίνων (ὅπερ ἐστὶν
 ἡ ἐπιστολὴ τῶν Κελεσίνων) καὶ τῆς ἀγίας Συνόδου τοῖς
 δόγμασιν (ὅπερ ἐστὶν ὁ τύπος πασῶν τῶν Ἐκ-
 κλησιῶν) ἵνα δὲ μή τις ἀκῆσας τύπος Κελεσίνων,
 νομίσῃ ὅτι ὁ Κελεσίνος μόνος ὡς μονάρχης ἔγρα-
 15 ψε καὶ ἐτύπωσεν, ὁ ἄλλος Κύριλλος μεταταῦτα
 τῶν Τοποτηρητῶν τὰ ῥήματα ἔπειτα, κατέθετο οἱ
 τὸν ῥόπον ἀπληροῦντες τῆς καθολικῆς καθε-
 δρᾶς, καὶ ἀπάσης δὲ τῆς κατὰ δύσιν ἀγίας Συνόδου
 τῶν Θεοφιλεσάτων καὶ ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων, ὅθεν
 20 καὶ τὰ ἡδὴ ὁριζήσθαι ὑπὸ Κελεσίνων ἐξεβίβασαν,
 ἥτοι τῇ Συνόδῳ καθολικῶς ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Νεσό-
 ρις συνήνεσαν. ἵνα δὲ πάλιν μή τις ἀκῆσας, ὅ-
 θεν καὶ τὰ ἡδὴ ὁριζήσθαι ὑπὸ τῶν Κελεσίνων ἐξε-
 βίβασαν, ἡ Σύνοδος γράψασα πρὸς τὴν Βασιλεῆς
 25 περὶ τῆς ἐλάτσεως τῶν ὑπὸ Ρώμης Λεγάτων, ταῦ-
 τα φησὶν, ἐπεὶ ἔν οι ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ τῷ γνώ-
 μῳ πάσης τῆς κατὰ δύσιν ἀγίας Συνόδου φανεραν
 τῇ ἐνταῦθα γονομῇ Συνόδῳ πεποιθήκασιν, ἐν
 οἷς δηλονότι καὶ ὁ Κελεσίνος. Καὶ, τῆς γὰρ ὁμοθυμίας
 30 ἀνὰ χεῖρας, καὶ πάσης τῆς οἰκουμενικῆς σύμφωνον
 ψήφον ἐξομολόγησας, ὡς ἔλεγον ἡ οἰκουμενικὴ
 Σύνοδος γυμνάσασα καὶ ἐξετάσασα τὰς λόγους Κυ-
 ρίλλου, Κελεσίνου καὶ Νεσόρου, ἀνέδειξεν, ἥτοι ἐ-
 φαιέρωσιν πᾶσι ἀλλήλοις, καὶ κοινῶς ἐξήνεγκε πᾶσι
 35 τῆς ὁμοθυμίας ψήφον, ὡς ἔσται ἔσται καὶ ἄλλοι
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κριτήριον. καὶ σημείωσαι ὅτι ἐν
 τῇ καθαιρέσει Νεσόρου τρία τινὰ θεωρεῖται, κανό-
 νες, ἐπιστολὴ Κελεσίνου, ἥτοι ὁ συνοδικὸς τύπος
 πάσης τῆς κατὰ δύσιν ἀγίας Συνόδου, καὶ τὸ ἐπι-
 40 σφράγισμα, ἥτοι ὁ τύπος πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν
 ἀφ' ὧν ἐν τῇ Συνόδῳ πατέρων καὶ τῶν Τοποτηρητῶν
 τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας. τῶν
 ἕως ἐχόντων, πᾶσι καὶ τῷ Πάπᾳ τῆς Ρώμης
 μοναρχίᾳ καὶ ἄλλῃ ἐξουσίᾳ, καὶ ἐπὶ τῶν Πατριαρ-
 45 χῶν καὶ τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀποκροτική
 δυνάμις; ὅθεν ἔπειτα ἢ ἔπειτα ἐστὶν ἔπειτα,
 καὶ μάλιστα τὸ μὴ ὀφείλουσιν ἀπαρτίζεσθαι οἱ τῷ Πά-
 πα συνήγουσι. ὁ δὲ δέκατον, σημείωσαι ὅτι Κελεσί-

νος καὶ Κύριλλος συνοδικῶς ἐτύπωσαν ἀκοινωνη-
 σίαν τῷ Νεσόρῳ, καὶ μὴ καὶ ἐδυνήθησαν ἠθελῆναι,
 ἡ δὲ Σύνοδος πεποίηκε πᾶσι ἐχάτην κατ' αὐτὴν ψή-
 φον, ἐπέσται, ὅτι οἱ ἱερεῖς Χριστὸς ὡρεῖται ἀφ' ὅ-
 τε παρῆσθε Συνοδὸν ἀλλότριον εἶναι τὴν Νεσόριον τῇ
 Ἐπισκοπικῇ ἀξιώματι καὶ παντὶ συλλόγῳ ἱερα-
 τικῷ. καὶ σημείωσαι ὅτι τῆς Συνόδου ἐστὶν ἡ ἐχάτη
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ψήφον, ἡ Σύνοδος ἐστὶν ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ ὁ ἔχων κριτής, ἡ Σύνοδος βεβαιῶν τὰ
 τῶν Πατριαρχῶν, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν,
 οἱ δὲ Πατριάρχαι ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας μέρος τῆς Συ-
 νόδου. δέκατον τρίτον, ἡ Σύνοδος ἐν τῇ πρὸς τὴν
 Βασιλεῆς ἀναφορᾷ περὶ τῆς καθαιρέσεως Νεσόρου
 ζητῇ ἵνα ὁρίσῃ καυθῆναι τὰ συγγράμματα Νε-
 σορίου, καὶ ἵνα ἀπαλήσῃ ὅπως μή τις καταφω-
 νῇ τὰ θεασίσματα. καὶ ὁ Κύριλλος ἐν τῇ κατὰ Νε-
 σορίου ὁμιλίᾳ λέγει, γάρτοι δὲ ἡμᾶς τρέμειν καὶ
 περσοχωεῖν τὴν σφύτην, καὶ βασιλεῖ Θεοφιλεσάτῳ
 ὑπηκούειν γίνεσθαι, καὶ ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτά-
 σσεσθαι. καὶ σημείωσαι πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τῶν Ρώμης
 ἐπὶ τῶν Βασιλέων; καὶ ὅτι ὁμὴ πεποιθὲς τοῖς Βα-
 σιλεύσι καὶ ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις, ἐμόνον
 ὡς ἀνὴρ, ἀλλὰ καὶ φρενοληπὸς ἐστὶν, ἰδὲ γὰρ
 μετὰ τῶν πατέρων τῆς Συνόδου ὁ Κελεσίνος ὡς ὁ
 50 λῶς ἀπαλάττει καὶ ὑπόκειται τοῖς Βασιλεύσι.
 δέκατον τέταρτον, ὁ Κύριλλος ἐν τῇ κατὰ Νεσό-
 ριου ὁμιλίᾳ λέγει πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἡδέως ἐξο-
 μοιῶν Περσικῇ Βασιλείᾳ, καὶ ὡς ἐγράφη ἀθετεῖν
 βεβλημένον πατέρων καὶ Εὐαγγελιστῶν καὶ Προφη-
 τῶν ὡς ἀδόξαι, καὶ νομίσας ἀρχὴν πασῶν τῶν
 Ἐκκλησιῶν. καὶ σημείωσαι ὅτι ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῶν
 Ἐκκλησιῶν ὁ Ρώμης, πᾶσι καὶ ἔπειτα ὁ Κύριλλος
 Νεσόρῳ, ὁ Πάπας ἐστὶν Ἀρχὴ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ
 πᾶσι αὐτὸς ὁμόμισας τοιαύτης εἶναι; σημείωσαι
 ὁδὸν, ὅτι τὸ νομίζειν ἀρχὴν πασῶν τῶν Ἐκκλη-
 σιῶν τῷ Νεσόρῳ ἦν φρόνημα, καὶ ὁ Πάπας νῦν τοιαύ-
 τον νομίζων εἶναι ἑαυτὸν, τῆς μερίδος ἐπὶ τῷ Νε-
 σορίῳ. δέκατον πέμπτον, ἐν τῇ αὐτῇ ὁμιλίᾳ λέ-
 γει ὁ Κύριλλος πρὸς Νεσόριον; δέχεται μαρτυρεῖ τὸν
 ἄγιον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγάλης Ρώμης Κελε-
 σῖνον, γράφοντάς τοι ἀποσῆναι τὰ ματαῖα δόγμα-
 τας; ἐτι γὰρ μὴ καὶ πᾶσι ἡμετέραν πτωχίαν ἀφ' ὅ-
 τε βραχέως γραμμάτων τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἀκα-
 λῆντας. καὶ σημείωσαι ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν τρό-
 πων ἔγραψε πρὸς Νεσόριον ὁ Κύριλλος τῷ Κελεσί-
 νῳ, τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ τιμῆς καὶ ἀξίας
 ἐστὶν ὁ Κύριλλος τῷ Κελεσίνῳ.

Περὶ τῶν λαληθέντων, ἀναγνωσθέντων καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ δούτῃ καὶ τρίτῃ πράξει τῆς τρίτης οἰ-
 κουμενικῆς Συνόδου, ἐξ ὧν δέκνυται ἡ οἰκουμενικὴ Σύνοδος μόνον ἀναμάρτητος, ἀνακρίνεται τῆς ὁπο-
 φάσεως τῶν Ρώμης καὶ αὐτῶν, καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι τῶν Ἀποστόλων ἀδελφοὶ, καὶ ἡ κοινότης τῶν
 Ἐπισκόπων κριτὴς τῆς πίστεως καὶ ὁκδικητής. καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἀγαλλίας φιλικῆς τῆς Δεσφῆς Ρώμης

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΙ ΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

300

ὡς τῇ Συνοδῷ ἐδὸν ἐπεγινέτο τοῖς παπισταῖς εἰς τηλαγμὸν τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης, ὡς ἐνταῦθα κατὰ τὸ ῥῆ-
μα τοῦ ἀποδείκνυται.

Εἰς τὴν δευτέραν καὶ τρίτην τὰς πράξεις σημειώτες
ὅτι ὁ Πάπας Κελεστίνος εἰ καὶ πεποιήκει τοπο-
τηρητῶν αὐτῶν ἐν τῇ Συνοδῷ τὸν ἄγιον Κύριλλον, ὁ-
μως πάλιν ἐπεμψε πρεσβυτάς, ὁποῦ Ῥώμης τρεῖς, ὁ-
φίλιππον πρεσβύτερον καὶ Ἐπισκόπους δύο, Ἀρκά-
διον καὶ Πρεβίεκτον, οἵτινες παραγυινομένοι ἐν τῇ
Συνοδῷ, ἤτησαν ἀναγνωθῆναι ἐπ' αὐτοῖς τὴν ὑπὸ
ἐπιστολῇ ἣν ἀπεστέλλετο αὐτῇ, ἥς μετὰ τῶν ἀνα-
γνωστῶν εἶπον ὁ Ἱεροσολύμων, τὰ ἀναγνωσθέντα τῶν
ἀγιωτάτων καὶ ὁσιωτάτων Ἐπισκόπων τῆς μεγάλης
Ῥώμης Κελεστίνου γράμματα ὁσεβῶς καὶ ὀρθόδο-
ξως ἔχοντα, ἐμφερέτω τοῖς ὑπομνήμασι. καὶ
σημείωσαι, ὅτι ἐκ αὐτῶν τῶν μεγίστων ἡ ἀρετὴ ἡ μοναρχί-
α Ἀρχιερέως, ἀλλὰ τῶν Ἐπισκόπων Ῥώμης. αὐτῶν
εἰ ἦν ὁ Πάπας ἀναμάρτητος, καὶ κατὰ τὸν ἥν
ἐνδεχόμενον σφάλλεσθαι εἰς τὰ περὶ πίστεως,
ἐκ αὐτῶν εἶπον ὁ Ἱεροσολύμων ὅτι τὰ γράμματα αὐτῶν
εἰσὶν εὐσεβῆ καὶ ὀρθόδοξα, ἀλλὰ διότι ἦν ἐν-
δεχόμενον σφάλλεσθαι εἰς τὰ περὶ πίστεως, καθὼς
εἶπομεν ἀνωτέρω περὶ μαρκελίνου, Λιβερίου καὶ
φίλιππου, ὁ δὲ Κελεστίνος ἦν ὀρθόδοξος καὶ τὰ γράμ-
ματα αὐτῶν ὀρθόδοξα, διατῶν εἶπον ὁ Πατρι-
άρχης Ἱεροσολύμων ὅτι ὁσεβῶς καὶ ὀρθόδοξως
ἔχοντα, ἐμφερέτω τοῖς ὑπομνήμασιν, ἐπεισὶ
βύλλεται τὰ μὲν ἀρχαῖα κρατυμένον τῆς δι-
σεβείας δόγματα, καὶ τὰ ἐξῆς. αὐτῶν εἶπον ὁ Κύ-
ριλλος περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῶν Καπρυάων, ταῦτά
εἰσιν οἵς εἶπον ὁ Ἱεροσολύμων περὶ τῆς ὑπὸ ἐπιστολῆς
Κελεστίνου, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτίων ἐμφερέτω
ἀμφότερα τοῖς ὑπομνήμασιν, ὥς ἐστὶν ἰσότητοι καὶ
ἰσοδύναμοι αἱ τῶν Ῥώμης καὶ τῶν Καπρυάων ἐπιστολαί.
καὶ λοιπὸν ὁ ἰσοδύναμος τῶν Καπρυάων ἐκ εἰς
Ἀρχων πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. δευτέρων, εἰ καὶ
πᾶσα ἡ παρῶσα ὑπὸ ἐπιστολῇ τῶν Κελεστίνου πρὸς τὴν
Συνοδὸν ἀνακεκλησάμενη πάντες μοναρχικῶς ἀξιωμα-
τος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῶν ῥημάτων τῶν μὴ τὸν
Κελεστίνον εἰδέναι ὅπως τὸν τῆς Ῥώμης Ἐπίσκοπον
ἐπὶ τῶν Συνοδῶν, ἀλλὰ τὴν Οἰκουμενικὴν Συνο-
δὸν ἐγνωσκῶν ἔχοντες κριτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁ-
μως ῥητέον καὶ ἐκ ταύτης ἵνα εἰς τὸ ῥῆμα τῆς
ἀληθείας. φησὶ τοιγαρὶν ἐν τῇ ὑπὸ ἐπιστολῇ ὁ Κε-
λεστίνος, τῶν ἀγίων Πνεύματος ἐμφανίζον τὴν πα-
ρασίαν τῶν ἱερέων ἡ Συνοδὸς, ἀληθῆς γάρ ἐστι τὸ
γεγενημένον, ἐπειδὴ καὶ ἐδυνάτω ἡ ἀλήθεια ψύ-
σταται, ὅτι ἐν τῇ Εὐαγγελίᾳ τοιαύτη ἐγκειται
φωνή, ὅπως δύο ἡ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῇ ἐμῇ ὀ-
νόματι, ἐκείνοι ὡς μέσω αὐτῶν. τῶν ἑξῆς ἔτι
χρονος, εἰ ἐδὸν τῶν ἑτῶν βραχείως ἀριθμῶ τὸ Πνεύ-
μα τὸ ἄγιον ὁπολείετο, πόσῳ μάλλον αὐτῶν νῦν
μεστέλλει πιστοῦμεν ὅπως εἰς τὴν συνηχίαν τῶν
πληθύνοντων ἀγίων. καὶ ἐν ταύτῃ τῇ φρονίδι σφιν-
γόμεθα οἱ ἀπαρχαὶ καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Οἰκου-
μένην, τῇ ἐκείνων (τῶν Ἀποστόλων) ἀδοχῇ τῇ
ὀνόματι Κυρίου κηρύττοντες, ὡς ἐκείνοις ἐπιδέχονται, 5
πορεύοντες μαθητεύσατε πάντας τὰ ἔθνη. ἀποσέ-
χων ἡ ὑμετέρα ἀδελφότης ὁφείλει, παρεδέξατο
γὰρ γονικῶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς πάντας
τῶν πράξεων ἡτέληςον, ὅς τις πᾶσιν ἐκείνοις
περὶ τῆς κοινῆς πίστεως ἐπετέλετο καὶ λειτουργί- 10
ας, ἀναγινώσκοντες ὅπως ἀποσηκόντως τοῖς ἐαυ-
τῶν πατέρας ἀναλαβήσων, ὑποσχεθέντες πάν-
τες αὐτῶν τὸν κάματον, καὶ οἱ τῶν τέτων ἀδελ-
φάμενοι ἡμεῖς, χορηγήσων τῶν ὑπὸ ἐπιμέλειαν τοῖς
τέτων δόγμασι. καὶ τοιγαρὶν περισσεύεται 15
καὶ πρακτέον, ὅπως καμῶν κοινῶς τῇ ἐμπιστοσύ-
νῃ καὶ ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς διδασκῆς ἕως τῶν νῦν
συνεχόμενα φυλάξωμεν, ἕπε γὰρ νῦν πρὸς ὁποῦν ἡ,
ἀλλ' ἡ ὑμετέρα πίστις καλεῖται πρὸς δίκην. καὶ,
ἐν τῇ πρώτῃ ὑμῶν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ περίβολοι δι- 20
δασκάλους ἐδέξαντο. καὶ τοιγαρὶν ὅς ἐστι γνώρι-
μος ἡ διδασκαλία τῆς πίστεως, ἕως γνωστῇ καὶ ἡ
ὑμετέρα ἐκδίκησις. καὶ, ἐπαγινώσασθε κανονι-
κῇ πίστι, καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐκείνῃ συνηγορή-
σατε. καὶ, ἀπεστέλλων τῶν τῶν ὑμετέρων ἀνδρῶν 25
χορηγῶν φρονίδια, οἱ τοῖς πραξιόμοις παρέσονται,
καὶ τὰ πρὸς ἡμῶν πάλαι ὁριζόμενα ἐκβιβάζουσιν,
οἷς ὡς ἀρχαῖα ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιοτήτος ἐκ
ἀμφιβάλλων συγκατάθεσιν. ταῦτα ὁ Πάπας τοῖς
τῆς Συνοδῆς πατέρας, ἀφ' ὧν σημείωσαι, ὅτι ἡ Οἰ- 30
κουμένη Συνοδὸς ἀναμάρτητος, ὅτι πάντες οἱ Ἐ-
πίσκοποι πατέρων τῶν Ἀποστόλων ἀδοχοί, καὶ τῶν
τῶν Ἀποστόλων ὡς αὐτῶς τιμῶν διεδέξαντο, καὶ
ὅτι κοινῶς οἱ Ἐπίσκοποι φυλάττει τὰ ῥήματα,
Ποιμένες γὰρ πάντες, καὶ ἕτινές μὲν Ποιμένες, τι- 35
νές δὲ πρὸς ἄλλα, καὶ ὅτι τῶν ἐκκλησιαστικῶν πε-
ρίβολων κοινῶς οἱ Ἐπίσκοποι διδάσκαλοι, καὶ ἡ
κοινότης τῶν Ἐπισκόπων κρίνει τὴν πίστιν καὶ
ἐκδικεῖ τὰ τῆς πίστεως, καὶ συνηγορεῖ τὰ τῆς
ἐκείνης, ὅπερ ἐστὶ τὴν μὲν ὁσεβείαν κηρύττειν, 40
τὰς δὲ ἀιρέσεις καταβάλλειν, καὶ ὅτι τὰ ὁριζόμενα
τῶν τῶν Πάπας ἐκβιβάζονται, ἡτοιτέλος λαμ-
βάνουσιν ἐν τῇ Οἰκουμένην Συνοδῷ, καθὼς καὶ
τὰ ὁριζόμενα τῶν ἀγίων Κυρίλλου ἐξεβιβάζοντο, καὶ
τετέστιν ἐβεβαιώθησαν ἐν τῇ Οἰκουμένην Συνο- 45
δῷ. καὶ λοιπὸν συμπεραίνομεν ὅτι ἡ Συνοδὸς ἀ-
νακαλεῖ, ἡτοι ἀνακρίνει τὰς ἀποφάσεις τῶν Πάπας
καὶ ἐπὶ ἀνάπαλιν. ἡ Συνοδὸς μεταλαμβάνει τὰς Ἐκ-
κλησίας καὶ ἀνακρίνει καὶ τὸν Πάπα καὶ ἐπὶ ἀνάπα-
λιν. καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνοδῆς ἕδε μέ- 50
πλέον χώρος Ἐκκλησίας. τρίτον, τῆς ὑπὸ ἐπιστολῆς ἀνα-
γνωθείσης πάντες οἱ πατέρες ἀνέβησαν, αὐτῇ διηγή-
σασθε, ἡτοι ὁσεβῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ ἐπιστολῇ τῶν Κελε-
στίνου, νέῳ Παύλῳ Κελεστίνῳ, νέῳ Παύλῳ Κυρίλλῳ, Κελε-
στίνῳ τῷ φύλακι τῆς πίστεως, Κυρίλλῳ τῷ ὁμοψύχῳ
τῆς

μὲν, τῇ ἐκείνων (τῶν Ἀποστόλων) ἀδοχῇ τῇ
ὀνόματι Κυρίου κηρύττοντες, ὡς ἐκείνοις ἐπιδέχονται, 5
πορεύοντες μαθητεύσατε πάντας τὰ ἔθνη. ἀποσέ-
χων ἡ ὑμετέρα ἀδελφότης ὁφείλει, παρεδέξατο
γὰρ γονικῶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς πάντας
τῶν πράξεων ἡτέληςον, ὅς τις πᾶσιν ἐκείνοις
περὶ τῆς κοινῆς πίστεως ἐπετέλετο καὶ λειτουργί- 10
ας, ἀναγινώσκοντες ὅπως ἀποσηκόντως τοῖς ἐαυ-
τῶν πατέρας ἀναλαβήσων, ὑποσχεθέντες πάν-
τες αὐτῶν τὸν κάματον, καὶ οἱ τῶν τέτων ἀδελ-
φάμενοι ἡμεῖς, χορηγήσων τῶν ὑπὸ ἐπιμέλειαν τοῖς
τέτων δόγμασι. καὶ τοιγαρὶν περισσεύεται 15
καὶ πρακτέον, ὅπως καμῶν κοινῶς τῇ ἐμπιστοσύ-
νῃ καὶ ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς διδασκῆς ἕως τῶν νῦν
συνεχόμενα φυλάξωμεν, ἕπε γὰρ νῦν πρὸς ὁποῦν ἡ,
ἀλλ' ἡ ὑμετέρα πίστις καλεῖται πρὸς δίκην. καὶ,
ἐν τῇ πρώτῃ ὑμῶν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ περίβολοι δι- 20
δασκάλους ἐδέξαντο. καὶ τοιγαρὶν ὅς ἐστι γνώρι-
μος ἡ διδασκαλία τῆς πίστεως, ἕως γνωστῇ καὶ ἡ
ὑμετέρα ἐκδίκησις. καὶ, ἐπαγινώσασθε κανονι-
κῇ πίστι, καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐκείνῃ συνηγορή-
σατε. καὶ, ἀπεστέλλων τῶν τῶν ὑμετέρων ἀνδρῶν 25
χορηγῶν φρονίδια, οἱ τοῖς πραξιόμοις παρέσονται,
καὶ τὰ πρὸς ἡμῶν πάλαι ὁριζόμενα ἐκβιβάζουσιν,
οἷς ὡς ἀρχαῖα ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιοτήτος ἐκ
ἀμφιβάλλων συγκατάθεσιν. ταῦτα ὁ Πάπας τοῖς
τῆς Συνοδῆς πατέρας, ἀφ' ὧν σημείωσαι, ὅτι ἡ Οἰ- 30
κουμένη Συνοδὸς ἀναμάρτητος, ὅτι πάντες οἱ Ἐ-
πίσκοποι πατέρων τῶν Ἀποστόλων ἀδοχοί, καὶ τῶν
τῶν Ἀποστόλων ὡς αὐτῶς τιμῶν διεδέξαντο, καὶ
ὅτι κοινῶς οἱ Ἐπίσκοποι φυλάττει τὰ ῥήματα,
Ποιμένες γὰρ πάντες, καὶ ἕτινές μὲν Ποιμένες, τι- 35
νές δὲ πρὸς ἄλλα, καὶ ὅτι τῶν ἐκκλησιαστικῶν πε-
ρίβολων κοινῶς οἱ Ἐπίσκοποι διδάσκαλοι, καὶ ἡ
κοινότης τῶν Ἐπισκόπων κρίνει τὴν πίστιν καὶ
ἐκδικεῖ τὰ τῆς πίστεως, καὶ συνηγορεῖ τὰ τῆς
ἐκείνης, ὅπερ ἐστὶ τὴν μὲν ὁσεβείαν κηρύττειν, 40
τὰς δὲ ἀιρέσεις καταβάλλειν, καὶ ὅτι τὰ ὁριζόμενα
τῶν τῶν Πάπας ἐκβιβάζονται, ἡτοιτέλος λαμ-
βάνουσιν ἐν τῇ Οἰκουμένην Συνοδῷ, καθὼς καὶ
τὰ ὁριζόμενα τῶν ἀγίων Κυρίλλου ἐξεβιβάζοντο, καὶ
τετέστιν ἐβεβαιώθησαν ἐν τῇ Οἰκουμένην Συνο- 45
δῷ. καὶ λοιπὸν συμπεραίνομεν ὅτι ἡ Συνοδὸς ἀ-
νακαλεῖ, ἡτοι ἀνακρίνει τὰς ἀποφάσεις τῶν Πάπας
καὶ ἐπὶ ἀνάπαλιν. ἡ Συνοδὸς μεταλαμβάνει τὰς Ἐκ-
κλησίας καὶ ἀνακρίνει καὶ τὸν Πάπα καὶ ἐπὶ ἀνάπα-
λιν. καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνοδῆς ἕδε μέ- 50
πλέον χώρος Ἐκκλησίας. τρίτον, τῆς ὑπὸ ἐπιστολῆς ἀνα-
γνωθείσης πάντες οἱ πατέρες ἀνέβησαν, αὐτῇ διηγή-
σασθε, ἡτοι ὁσεβῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ ἐπιστολῇ τῶν Κελε-
στίνου, νέῳ Παύλῳ Κελεστίνῳ, νέῳ Παύλῳ Κυρίλλῳ, Κελε-
στίνῳ τῷ φύλακι τῆς πίστεως, Κυρίλλῳ τῷ ὁμοψύχῳ
τῆς

τῆς Συνόδου, εἰς Κελεσίνοϋ, εἰς Κύριλλον, μία πῖσις
 τῆς Συνόδου, μία πῖσις τῆς Οἰκουμενικῆς, ἅπτερ καὶ ταῦτα
 τὰ ῥήματα ἰσοτιμίαν διδάσκει Κελεσίνοϋ καὶ Κυρίλλου,
 καὶ τῇ Συνόδῳ καὶ τῇ κοινότητι τῆς Οἰκουμενικῆς Συ-
 5 νόδου ὡς διδόνται τὸ κύριον· τέταρτον, καὶ τοὶ ὁμο-
 βαθισάν, ἦτοι κειθισάν καὶ βεβαωθισάν ὑπὸ
 τῆς Συνόδου πᾶν πρὸς Νεστόριον ὑπιστάμενον Κυρίλλου
 καὶ Κελεσίνοϋ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει, Πρὸς τοὺς ὁ-
 10 μως ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Πάπας ἐζήτησεν ἵνα ὁ γύ-
 ρῳ, ἥτοι ὁ περιπατήσας πάλαι ἐν Ρώμῃ συνοδικῶς
 ὁ Κελεσίνοϋ ἐλθῇ εἰς τέλος· ὁ δὲ Κασσαρείας Φιρ-
 μιλιανὸς εἶπεν, ὁποσοδικῶς καὶ κανονικῶς κατανοή-
 σαντες ἐν τῷ τύπῳ κείνῳ, ταῖς ἐξ ἑαυτῶν εἶναι
 ἀπλῶς τύπον τῆς Ρώμης, ἀλλὰ διὰ τὸ εἶναι ὁρ-
 15 θόδοξον ἐξεβίβασαμεν αὐτὸν, ἥτοι ἐβεβαίωταμεν.
 καὶ οἱ πατέρες τῆς Συνόδου ἀναγνωσάντες τῆς ἐπι-
 στολῆς τῆς Κελεσίνοϋ ἐξέλαβον ὑπομνήσαντες Κελεσίνοϋ καὶ
 Κυρίλλου, ὅμως οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Ρώμης συνέκρινον
 20 τὴν φήμην τῆς Ρώμης ὑποχάρισαν τῇ Συ-
 νόδῳ, ἐν οἷς ὁ Φίλιππος εἶπε, τὰ ἅγια μέλη ταῖς
 αἰγῇς ὑμῶν φωναῖς τῇ αἰγῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς αἰγῇς
 ὑμῶν ἐκφωνήσασιν ἐνηχίσατε, ὡς γὰρ ἀγνοεῖ ἡ ὑ-
 μετέρα μακαριότης ὅτι ἡ κεφαλὴ ὅλη τῆς πί-
 25 σσεως, ἡ καὶ πᾶν Ἀποστόλων ὁμακρότης. Πέτρος ὁ
 Ἀπόστολος· ὁ αὐτὸς Φίλιππος συγκαταθέμενος τῇ
 συνοδικῇ καθαιρέσει τῆς Νεστορίας εἶπεν, ὁ Πέτρος
 ὁ Ἐξάρχων καὶ κεφαλὴ πᾶν Ἀποστόλων, ὁ κίον τῆς
 πίσεως, ὁ θεμέλιος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας
 30 ὡς τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰς κλῆς τῆς
 Βασιλείας ἐδέξατο, καὶ αὐτῷ δεδοται ἡ ἐξουσία τῆς
 δεσμεῖν καὶ λύειν ἀμαρτίας ἕως τῆς νύκτος, καὶ ἅτι
 ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀντιθέτοις ζῇ καὶ διδάσκει· τέταρτον
 γὰρ κατὰ τάξιν ὁ Διάδοχος καὶ Τοποτηρητὴς εἰς
 ταῦτα πᾶσι αἰγῇς Συνοδὸν Διάδοχος ἡμῶν τῆς αὐτῆς
 35 παρεσίας ἀπέστειλεν, ἥτινα Συνοδὸν οἱ χειρισαν-
 τὶκατοὶ Βασιλεῖς ὤρισαν, καὶ Νεστόριον τοίνυν ὁ
 τῆς ἡμετέρας Διασερφῆς ἀρχηγὸς καὶ κεφαλὴ πᾶν κα-
 κῶν· ταῦτα ὁ Φίλιππος, πρὸς αὐτὸν ῥητέον, ὅτι κε-
 φαλή ἐστι πᾶν Ἀποστόλων ὁ Πέτρος, συμβολικῶς
 40 ῥητοί, καὶ ὡς ἰσορικός, ὃν τρόπον ὁ Φίλιππος ἐν
 ταῦτα εἶπε πᾶν Νεστόριον ἀρχηγὸν καὶ κεφαλὴν πᾶν
 κακῶν· αὐτὸς καὶ οὕτως εἶπε τὸν Πάπαν κεφαλὴν τῆς
 Ἐκκλησίας ὁ Φίλιππος, ὅμως εἰπὼν αὐτὸν κατὰ
 45 τάξιν Διάδοχον καὶ Τοποτηρητὴν τῆς Πέτρας, ῥη-
 τέον ὅτι ἐν ὁμοίᾳ αὐτὸν καὶ κεφαλὴν τῆς Ἐκκλη-
 σίας, ὡς καὶ ὁ Παχασίνος ἐν τῇ τετάρτῃ Συνόδῳ
 εἶπε τὸν Πάπαν κεφαλὴν πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν.
 ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἡ παρεῖσα Σύνοδος γράψασα πρὸς
 50 τὰς Βασιλεῖς κατὰ τῆς Ἀντιοχείας ἱακίνας καὶ πᾶν
 περὶ αὐτὸν ὡς ὡς ἀνόμως καθελεῖται Κύριλλον καὶ
 μένονα, εἶπε κεφαλὴν πᾶν συνειλεγμένων αἰνω-
 τῶν Ἐπισκόπων, ἥτοι αὐτῆς τῆς Οἰκουμενικῆς
 Συνόδου πᾶν Κύριλλον καὶ πᾶν μένονα· ὡς ἐν κε-
 55 φαλῇ πᾶν συνειλεγμένων, ἥτοι πᾶν πατέρων τῆς Συ-
 νόδου, ταῖς τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐκλήθησαν

Κύριλλον καὶ μένονα, ὡς κεφαλὴ πᾶσιν τῶν Ἐκ-
 κλησιῶν ἐρρέθη ὁ Ρώμης, καὶ ἀκολούθως ὡς μέλη
 Κυρίλλου καὶ μένονος οἱ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου πα-
 5 τρες, ταῦτον εἶπεν πᾶσα ἡ καθόλου Ἐκκλησία, πρὸς
 σῶπον γὰρ αὐτῆς ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ὡς μέλη
 τῆς Ρώμης πᾶσα ἡ Ἐκκλησία· ἐτι ἡ Σύνοδος γρά-
 φασα τοῖς Κληρικοῖς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τῆς
 Ἀντιοχείας, λέγει αὐτοῖς, ὑμεῖς δὲ μέλη τῆς Οἰκου-
 10 μενικῆς Συνόδου πᾶν ὑπὲρ ὡς βεβαίως ζῆλον Διαπαν-
 τος ἐνδεξάμενοι· ὃν τρόπον καὶ μέλη τῆς Συνόδου
 οἱ Κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως, πᾶν αὐτὸν τρόπον
 καὶ οἱ πατέρες τῆς Συνόδου μέλη τῆς Πάπας καὶ τῆς
 Κυρίλλου καὶ μένονος, ἥτοι διὰ τὸν ὑπὲρ ὡς
 15 βεβαίως ζῆλον, ὅτι τῆς δὲ ἀδελφικῆς σύμπνοια καὶ
 τάξις, ἐμοναρχικὸν συναγέται ἀξίωμα· πέμπτον,
 εἰς ἐκεῖνο δὲ, ὅτι ὁ Ἐξάρχων πᾶν Ἀποστόλων ὁ Πέ-
 τρος, καὶ ἀκολούθως Ἐξάρχων πᾶν Ἐπισκόπων ὁ
 Ρώμης, ῥητέον ὅτι ἡ Σύνοδος γράφασα πρὸς τὰς
 Βασιλεῖς, καὶ ἐτι ἡ Σύνοδος γράφασα πρὸς τὰς
 20 Βασιλεῖς διὰ τὸν πρεσβυτέρων, γράφασα καὶ εἰς
 τὰς πρεσβυτέρους, εἶπε τὸν Κύριλλον καὶ τὸν μένονα
 πρὸς ἐκείνους καὶ Ἐξάρχας τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου,
 ἰδίως δὲ τὸν Κύριλλον εἶπε κατηχητὴν τῆς Οἰκου-
 25 μενικῆς Συνόδου, τὸν δὲ Ἀντιοχείας εἶπε πολλακίς
 ἡ Σύνοδος Ἐξάρχον τῆς ὁποσείας, καὶ Ἐξάρ-
 χον τῆς ὁποσείας συνειδέει· καὶ λοιπὸν ὡς εἶπε
 Πρέσβυροι καὶ Ἐξάρχαι Κύριλλον καὶ μένονα τῆς Οἰ-
 30 κουμενικῆς Συνόδου, ὡς πρὸς σῶπον ὑπὲρ τῆς κα-
 θόλου Ἐκκλησίας κατὰ τὸν ἐναγὴ Κανόνα τῆς ἐν
 Νικαίᾳ πρώτης Συνόδου, ὡς ὁ Πάπας Ἐξάρχων
 πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν· ἀλλὰ καὶ ὁ Πέτρος Ἐ-
 35 ξάρχων πᾶν Ἀποστόλων διὰ τὸν πολὺν ζῆλον
 καὶ διὰ τὸν πολὺν πρὸς Χριστὸν ἀγάπην, καὶ
 Κύριλλον καὶ μένονα Ἐξάρχαι τῆς Οἰκουμενι-
 κῆς Συνόδου διὰ τὸν πολὺν ζῆλον τῆς ὡς βεβαί-
 40 ας, δι' ὃν καὶ ὑπὸ πᾶν ὁποσείων κατηγέθησαν,
 καὶ Ἀντιοχείας Ἐξάρχων πᾶν ὁποσείων διὰ τὸν πο-
 λὺν ζῆλον τῆς πεισμονῆς, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς
 45 καὶ ὁ Ρώμης Ἐξάρχος ἐστὶ πᾶν πατέρων, ἐπαύ-
 πτε δὲ, ἀλλ' ὅταν ἔχη τὸν ποιῶν ζῆλον, ὡς εἶχον
 αὐτὸν ὁ Κελεσίνοϋ, καὶ ἐκατὰ τὴν αὐτοκρατορίαν ἀ-
 50 ξίωμα ὡς νομίζουσιν οἱ τῆς παπισμῆς θεοφύλακες· ὅ-
 ρον, ὁ Πέτρος ἐστὶ κίον τῆς πίσεως, δοτέον ὅτι
 καὶ ὁ Ρώμης, ἀλλὰ καὶ Παῦλος ὁ ἑμῆς εἶπε
 πᾶν Ἀθανάσιον καὶ τὸν Θεόφιλον εὐλας ὁρθοδόξιας,
 καὶ ἰδὲ κατωτέρω Παράγραφον ἔχον· ἐβδο-
 55 μον, περὶ δὲ τῆς εἶναι τὸν Πέτρον τῆς καθολικῆς
 Ἐκκλησίας θεμέλιον, καὶ αὐτῷ δεδοταί πᾶν ἐ-
 ξουσία τῆς δεσμεῖν καὶ λύειν ἀμαρτίας, ῥητέον
 κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς Φιλίππου εἶναι καὶ τὸν Ρώμης
 60 ποιῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδὲ βιβλίων δεκάτης, μέ-
 ρους δούδεκα κεφάλαιον ὅσον, καὶ μέρους τεταύτου
 κεφάλαιον πρῶτον· ὁ γὰρ οὗτος, ὡς ὡφισιν ὁ αὐτὸς
 ὅτι ὁ Πέτρος ἐν τοῖς Διάδοχοις αὐτῶν ζῇ καὶ δικάζει,
 65 ῥητέον ὅτι οἱ Πάπαι Διάδοχοι ἐμόνον τῆς Πέτρας,
 ἀλλὰ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΙ ΕΡΟΣΟ ΑΥΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

302

ἀλλὰ καὶ τῷ Παύλῳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, ἐφ' ὅσον μὲν τοὶ ἔχουσιν ἐκείνων πλὴν πίστεως καὶ τὰς ἐντολὰς δόσαντες, ταῦτα δὲ ἀλλοιώσαντες, καὶ καὶνὴν θρησκείαν ἀφ' ὁμοφροσύνης καὶ ὁμοθυμαδὸν ἐπληθύνοντες, ἀντίθετοι τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ ἀφ' ὁμοφροσύνης. ἔπαυται μάλιστα πιστὸν καὶ μακαρίον κελεύειν, ἢ καὶ τοποτηρητὴν αὐτῶν φιλίππῳ. ἐκεῖνος γὰρ ἐν τῇ πόλει πλὴν οἰκουμενικῶν ταύτων συνόδου ἐπὶ πολλῶν αὐτῶν, ὡς ἀνωτέρω, ἐπέμεινε τοῖς κανόσι καὶ τῇ ἀποστολικῇ ἐντολῇ, ὡς ἡρῆται ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῇ ἐκείνῳ, ἐξίστα καὶ αὐτὸς Ἰωάννης ἀφ' ὁμοφροσύνης ἀποδόχῃς τῶν Ἀποστόλων πάντας τὰς ἐπισκόπους, ἐν οἷς πάντως ὁ Πέτρος ζῇ καὶ δικάζει ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, ἐπειδὴ ἡ κοινότης ἐστὶν ἀφ' ὁμοφροσύνης πνεύματος τῆς πίστεως καὶ ζωῆς, ἥτις καὶ τότε νῦν ἔχον ἐδίδασκεν κελεύειν, κύριον καὶ Νεστόριον, καὶ τὰς μὲν ἐρριπτόμενους ἀρετῶν, ἐτίμησεν, ἀκαταστάτα αὐτοῖς, τὸν δὲ φωράσασα αὐτοὺς, κατεδίδασκεν, καὶ πλὴν ὑπερψίαν αὐτῶν κατέρριπτεν. ὅθεν ὁ κύριος ἐμίλησεν κατὰ Ἰωάννην Ἀντιοχείας φησὶ περὶ Νεστορίου, ὡφθαλμοὺς ἀνέμεινε ἔχων,

ἀλλὰ πολλὰς ἐν ἐνὶ σώματι κεφαλὰς, ἀλλ' ἀναγχοτάτη γέγονεν ἡ τῶν νοσητῶν ἐλάφῳ ἀθροισίς τε καὶ παρεσία, ἵνα τῆς τῶν ἰοβόλων σημάτης τὸ δεσποτικὸν ἀπαλλάξῃ χεῖρον, καὶ τὸ τῷ Θεῷ Πνεύματι σωθήσεται αὐτὰς. Καὶ, πῶς νε- 5 νίκησεν ὁ Δαυὶδ ποῦτε λίθους ἔχων ἐν τῇ καθίῳ; λέγει δὲ ἦσαν οἱ λίθοι, καὶ τῷ ὡς εἰς τύπον χεῖρος, ποῖον γὰρ ἐστὶ τὸ τῷ χεῖρὶ καθεῖον; ἢ ἐπὶ γῆς ἐκκλησία, πολλὰς ἔχουσα λίθους τιμίους καὶ ἐκλεκτοὺς, περὶ ὧν ὁ Περφύτης Ζαχαρίας κεφαλῇ ἐ- 10 νάτω φησὶ, λίθοι τίμιοι κυλίσονται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀφ' ὁμοφροσύνης τῶν ἀγίων λίθων περιέσσει ὁ Χριστός. ταῦτα ὁ κύριος, οἱ ὧν βέλεται λέγειν, ὅτι καὶ ὁ εἰς, ἡτοι ὁ Πέτρος, ἡ ὁ Ρώμης, ἡ ἄλλος τις ἐπίσκοπος, ἀλλ' οἱ λίθοι οἱ πολλοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ, ἡτοι κοινῶς οἱ ἄλλοι 15 πατέρες, οἱ ὧν νικᾷ ὁ Χριστός τὸν δράκοντα τὸν ἀρχέκλειον ὄφιν, καὶ τὰς λοιπὰς δράκοντας τὰς ἐπαδὰς αὐτῶν. καὶ ἐν ἑκείνῳ καὶ ὑπὸ τῆς ἀποστολικῆς τῷ φιλίππῳ τοῖς παπισταῖς εἰς ἐκρίνῃ τῆς πολυθλίψεως αὐτῶν ἐπεγύνατο.

20

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΛΑΪ.

Περὶ τῆς τετάρτης καὶ πέμπτης πράξεως τῆς τρίτης οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἡ ἀκοινωνησίᾳ κατε- 25 κρίθη ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης, ὁ δὲ κύριος ἐδικαιώθη. καὶ ὅτι ἴσως ἀποστολικὸς θρόνος ὁ τῶν ἱεροσολύμων καὶ θρόνος Ρώμης. καὶ ὅτι συνεδρεύει τῇ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ὁ Ρώμης, ἀλλ' ὁ συνεδρεύει. καὶ ὅτι ὁ θρόνος Ἀντιοχείας ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων ὑπὸ τῷ θρόνῳ τῶν ἱεροσολύμων ἐκρίθη.

Εἰς τῇ τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ ταῖς πράξεις σημειώσαι, ὅτι ὁ κύριος καὶ μένων παρὰ νόμῳ κα- 30 τὰς ἐκείνους. ὑπὸ τῷ Ἀντιοχείας καὶ τῷ ἀποστολικῷ συνεδρίῳ, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω ἐν τῇ πρώτῃ πράξει, δόντες λιβελλὰς τῇ Συνόδῳ, ἐζήτησαν ἵνα καλέσῃ τὸν Ἀντιοχείας καὶ κρινῶσιν ἐπ' αὐτῆς, ἡτοι ἐπὶ τῆς Συνόδου μετ' αὐτῶν. εἶπον δὲ ἐν τοῖς λιβελλοῖς, ὅτι οἱ περὶ τὸν Ἀντιοχείας ἦσαν τριᾶκοντα ἐπίσκοποι, οἱ καὶ οἱ ἔτε ὑπὸ Θεομῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὅτε ὑπὸ Θεοδοσίου βασιλεὺς ἐ- 35 ξουσία ἔχον ἡ δικασαί τινα ἡμῶν, ἢ ὅπως ἐπὶ χερσὶν αὐτῶν τρεῖς, καὶ μάλιστα κατὰ μέγιστος θρόνος, ὁπότε καὶ εἰ ἐξέλιτο αὐτῶν δικασαί, ἐχρῆν τοῖς κανόσι ἐξακολουθήσαι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, καὶ ὑπομνήσαι τὰς ὑπερψίαντες ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ Ἀκάκιος ὁ μελιτηνὴς εἶπεν, ὁ πρέσβυς τῆς ἀποστολικῆς Ἰωάννης ἐπειδὴ ἐτόλμησε κατὰ τῶν πα- 40 δρων τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς ταύτης Συνόδου, καλέσθαι ἀφ' ὁμοφροσύνης ἐπισκόπων εἰς κρίσιν. κληθῶν δὲ καὶ μετ' ἐλθόντος, εἶπον οἱ ἱεροσολύμων, ἔχρη μὲν Ἰωάννην τὸν ὑλαβέσαντον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας ἐνθυμώμενον πλὴν ἀγίαν καὶ μεγάλαν καὶ οἰκουμενικὴν συνόδον ταύτην, καὶ τὸν ἀποστολικὸν θρό- 45 νον συνεδρεύοντα ἡμῖν τῆς μεγάλης Ρώμης, εὐθέως εἰς ἀπελοχίαν τῶν ἐπαγομένων αὐτῷ δαμασκίων, καὶ τῇ ἀποστολικῇ τῆς ἱεροσολύμων ἀγίας τῷ Θεῷ ἐκ-

κλησίας ὑπακούσαι καὶ ἡμεῖς, παρ' ὅ μάλιστα 30 ἔστι αὐτὸν τῶν ἀντιοχείων θρόνον ἐξ ἀποστολικῆς ἀκολουθίας καὶ ἐντολῆς ἰθαυέσαι, καὶ παρ' αὐτῷ δικάζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ σωθήσεται ὑπερψία χρωμάτων ὅσα ἦλθε, τοῖς κανόσι ἐπὶ ὁμοφροσύνης πλὴν ἀκολουθίας φυλάττοντες, ἐρίζομεν κληθῆναι 35 καὶ δευτέρων καὶ τρίτων. καὶ λοιπὸν μὴ ἐλθόντων ἡ Συνόδου αὐτὸν μὲν ἀπλοῶς τὸν Ἰωάννην καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ἀκοινωνήτας πεποίηκε, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πρα- χθέντα ἀκύρωσε, τὸν δὲ κύριον καὶ μένοντα χροῖται ἀκύρωσε. καὶ σημειώσαι ὅτι ὁ τοποτηρητὴς τῷ 40 Ρώμης κύριος ἐκ ἐδωκῆθη εἶπεν ἐκρίνεσθαι μετὰ τῶν ἀποστολῶν, ἀλλὰ κληθῆναι ἐζήτησε μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς Συνόδου. σημειώσαι περὶ τῶν, καὶ μάλιστα κατὰ μέγιστον θρόνον, ὅπερ ἐρήθησεται ἐν τῇ ἐβδόμῃ βιβλίῳ ἐν τῇ κατὰ φωτίαν Συνόδῳ. ση- 45 μέωσαι ὅτι κατ' ὅν τρόπον ἐπὶ Πρέσβυς τῆς ἀποστολικῆς ὁ Ἰωάννης, καὶ Πρέσβυς τῆς ἀγίας Συνόδου κύριος καὶ μένων, ὅπως ἐπὶ Πρέσβυς τῆς ἐκκλησίας ἐρριπτόμεν καὶ ζηλωτὴς ὡς ὁ Πάπας. ση- 50 μέωσαι ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον, ἡτοι ἰσοτίμως ἐστὶν ἀποστολικὸς θρόνος ἡ Ρώμη καὶ ἡ ἱεραρχία. καὶ ὅτι ὁ ἀποστολικὸς θρόνος Ρώμης συνεδρεύει τῇ οἰ- κουμενικῇ Συνόδῳ, καὶ συνεδρεύει ὡς ἐπὶ τῆς ἐν Ρώμῃ Συνόδου. καὶ ὅτι ὁ θρόνος Ἀντιοχείας ἐκ ὑπὸ τῷ Πέτρῳ, ἀλλ' ὑπὸ τῷ θρόνῳ τῶν ἱεροσολύμων ἐκρίθη

ἐκρίθη ἐπὶ τῇ ἡμερᾷ τῶν Ἀποστόλων . σημείωσαι φανέντα ἡθώσους , ἐδεμίαι δὲ μνήμη τῆς Ῥώμης ὅτι τὸν Κύριλλον ἡ Συνοδὸς ὡς δίκαιον ὄντα καὶ ἀνα- ἡ τῆς Τοποτηρησίας αὐτῆς τῆς Κυρίλλου .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΒ'.

5

Περὶ τῶν σωματογραφῶν ἐκ τῆς πρὸς Κελεσίτινον Ῥώμης ἐπιστολῆς , καὶ τῶν ὑπομνημάτων καὶ ὑπογραφῶν τῆς παρασκευῆς οἰκουμενικῆς τρίτης Συνόδου , καὶ ὧν ἐκύρωσεν ὑπὸ Κελεσίτου ἐν Ῥώμῃ κατὰ Πελαγίαν καὶ Κελεσιανὴν πεπραγμένων ἡ παρασκευὴ Συνόδου , ἐξ ὧν δέκνυται ὑπὸ τῷ Συνόδου ὁ Ῥώμης , καὶ ἐν τῷ ἀνάπαλιν .

10 **Ε**ν τῇ πρὸς τὸν Πάπαν Κελεσίτινον ἐπιστολῇ ἡ σύ-
νοδος ἐξηγᾶται τὰ πεπραγμένα ἐν αὐτῇ , ἀ-
πῆσα δὲ ἐν τέτοις καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀντιοχείας ,
καὶ ὅτι ἀκοινωνήτων αὐτὸν ἐποίησαν , ἡτοι τῆς ἱε-
ρωσύνης ἡργήσαν , ἐπείραγον , ἀγανακτησάτω τοί-
15 νω πρὸςφόρως ἐπὶ τοῖς γονομάχοις ἡ σὴ ὁσιότης .
εἰ γὰρ δοθῇ τοῖς ἐθέλουσιν ἄδικα καὶ τὰς μέζοντας
ὑβρίζουσιν θρόνους , καὶ κατ' ὧν ἐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν
ἀπονόμους ἔστω καὶ ἀκανονίους ἐκφέρουσιν ψήφους ,
μᾶλλον δὲ ὑβρίους , καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας το-
20 σάτους ἄλλους ὑπομεμονηκόσιν , ὧν οἷον καὶ νῦν ἡ
ἀσεβεία διὰ τῶν ὁχλῶν τῆς σῆς ὁσιότητος ἐξέλαμ-
ψεν , οἰκίσεται πρὸς ἐχάτῳ ἀταξίαν τὰ τῆς
ἐκκλησίας πράγματα , σωφρονιστῶν δὲ κατ'
ὃν πρὸς ἡμᾶς τρόπον τῶν τὰ τοιαῦτα πεπονηκότων ,
25 ἀργήσας πᾶς θόρυβος , καὶ ἡ πρέπεια τοῖς Κα-
νόσιν αἰδώς ὡς πᾶτων σωθίσεται . ἀναγνω-
σάτων δὲ ἐν τῇ αἰγῇ Συνόδου τῶν ὑπομνημάτων
τῶν πεπραγμένων ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τῶν αἰρετικῶν
Πελαγιανῶν καὶ Κελεσιανῶν (καὶ τὰ ἐξ ἧς) ἐδικαιώ-
30 σαι καὶ ἡμεῖς ἰσχυρὰ καὶ βέβαια μῆνιν τὰ ἐπ'
αὐτοῖς ὡρισμένα ὡς τῆς σῆς Θεοσεβείας , καὶ

καθηρημένων ἔχομεν αὐτοὺς . ὑπὲρ δὲ ἀκρίβους
δύμαθίας ἀπάντων τῶν πεπραγμένων , ἀπε-
σείλαμε καὶ τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰς ὑπο-
γραφὰς τῆς Συνόδου . καὶ σημείωσαι ὅτι τὸ , ἀ-
γανακτησάτω ἡ σὴ ὁσιότης , ἐδίδωσιν ἕτε μαρ-
τυρεῖ τῇ Ῥώμῃ μοναρχικόν τι αξίωμα . καὶ γὰρ
ὁ Πάπας Ἀγαπῆτος γράψας πρὸς τὸν ἱεροσολύμων
Πέτρον κατὰ Ἀνθίμου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σεβήρου,
λέγει , τὰς τῇ ψήφῳ τῆς δαπιστικῆς καθέδρας
κατακλιθῆντας , ἡ ὑμετέρα ἀγάπη δαπισθήτω ,
ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ τὴν ἀγανακτησάτω , ἐπειδὴ ἐδοῖ
ἐδωκῆν ποιῆσαι καὶ τῇ Ἀντιοχείας . σημείωσαι ὅτι
τὰ πεπραγμένα ἐν Ῥώμῃ καὶ τῶν ἀλλοφθόνων Ἀι-
ρετικῶν ὑπὸ τῆς Κελεσίτου ἐπεμψῶν ὁ αὐτὸς τῇ Συ-
νόδῳ , ἡ τις ἀνακρίνας καὶ κανονικὰ ἔρως ἐ-
βεβαίωσεν , ὡς οἰκουμενικὴ Σύνοδος βεβαιῶν τὰ
ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας Ῥωμαίων ὡρισμένα καὶ ἐν
ἀνάπαλιν , ὅθεν ἡ Σύνοδος πέμψασα τῷ Πάπᾳ
τὰ πεπραγμένα ἐν αὐτῇ ὑπομνήματα , ἐπὶ τῆς βε-
βαίωσιν ἐπεμψεν , ἀλλ' ὑπὲρ ἀκριβὺς δύμαθίας
καὶ σωμαίνεσεως . ἰδὲ καὶ βιβλίον πετάριον κεφα-
λαῖον πρώτου Παραγράφων εἰκοσὶν ὀγδοον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΓ'.

35 περὶ τῆς ἐν τῇ οὐκτῇ πράξει καμῶν Συμβόλου τῆς Νεσορίας , καὶ ὅτι ὁ Νεσόριος ὅσον ἐβλασφήμησεν εἰς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον . καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸ ἴδιον τῆς Τίμης τὸ Πνεῦμα , καὶ τῆς ἐκ Πατρὸς ἐκ πορεύσεως αὐ-
τῆς κατὰ Θεοδώρετον , Κυρίλλου συμφωνούντων ἐν τῷ μάχεσθαι , καὶ περὶ τῆς περὶ αὐτὸ καὶ χορηγεῖσθαι ,
καὶ ἐν σιωπῇ περὶ τῆς αἰγῆς Τριάδος .

40 **Ε**ν τῇ οὐκτῇ πράξει καὶ τῷ Συμβόλῳ τῆς Νε-
σορίας , ὅπερ ἔγραψεν ὁ Πρεσβύτερος Χαρίνσιος ,
ὡς λέγει , τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ Θεοῦ νομίζομεν
εἶναι , καὶ ὅτι ἐκ τῆς Τίμης νομίζομεν , ὅτι διὰ τῆς Τίμης
τῷ ὑπαρξῆναι ἀληθὺς . οἱ δὲ πατέρες μετὰ τῷ ἁ-
45 γάνωσιν αὐτῶν ἐκώλυσαν πᾶσαν πρὸς τὴν ἐκ
τῆς αἰγῆς Συμβόλου , κεκρίκασιν δὲ αἰρετικὰ εἶναι
ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς τῇ αἰρετικῇ μόνον τὰ μισθὰ
δόγματα τῆς Νεσορίας περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς
Τίμης τῆς Θεοῦ , ἐκ μὲν ὅτι ἔπρεπεν ἐβλασφήμησεν ὁ Νε-
50 σορίσιος καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι , ὡς καὶ ἐν τῇ ἀνα-
τολίῃ τῆς ἀνάτης ἀναθεματισμῷ ἐπόντος τῆς Θεο-
δώρετος , ἴδιον δὲ τὸ Πνεῦμα τῆς Τίμης , αἰμὼν ὡς ὁ-
μοφυὲς καὶ ἐκ Πατρὸς ἐκ πορεύομεν , ἔφη , συ-
νομολογήσομεν , καὶ ὡς εὐσεβῆ δεξόμεθα τῷ Φω-
τῷ , καὶ ὡς ἐξ Τίμης ἡ δὲ Τίμης τῷ ὑπαρξῆναι ἔχον ,

ὡς βλάσφημον τῆς καὶ δυοσεβείας ἀπορρίψομεν . πρὸς
ταῦτα ὁ ἅγιος Κύριλλος ἀπεκρινόμενος , ἐκ ἔφην τὸ
Θεοδώρετον βλασφημῆσαι , ἡ δὲ αἰρετικὸς εἶναι , ἀλλ' ὅτι
ἐκ πορεύσεως μὴ γὰρ ὡς ἐκ τῆς Θεοῦ καὶ Πατρὸς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ τῷ τῆς σωτήρος Φωνῇ ,
ἐκ ἀλλοτρίου δὲ ἐστὶ τῆς Τίμης , πᾶσι γὰρ ἔχει μετὰ
τῆς Πατρὸς . καὶ , ἐκ οὗ ἐδόξαται μὴ τὸν ἴσον τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνεργῆναι τὰ ὡς αὐτοῦ , πλὴν
ὡς Πνεῦμα αὐτῆς , καὶ ὡς ἀλλοτρία δυνάμεις . ἡ
δὲ τὸ ἴδιον , ἐξηγᾶται αὐτὸς ὁ Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς
Νεσόριον συνοδικῇ ἐπιστολῇ λέγων , ἔστι δὲ ἐκ
ἀλλοτρίου τῆς Τίμης καὶ τὸν τῆς ἐξίας λόγον (ἡτοι ὡς
ὁμοῦσον) καὶ πάλιν , καὶ γὰρ τὸ ἅγιον Πνεῦμα
ὡς καὶ ἐξίας ὑπάρχει τῆς Θεοῦ καὶ Πατρὸς ,
ἔστι καὶ τῆς Τίμης κατ' ἐξίας εἶναι , ὡς μετὰ τῆς Τίμης
τῆς ἐπιδόσεως γονιθόντος ἐκ τῆς Πατρὸς ἀφράσεως
ἐκ

ἐκπορεύονται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς Συμβόλης
φησὶν ὁ αὐτός, καὶ παρῆται μὲν, ἥτοι ἐκπορεύεται
καθ' ἑαυτὴν ὑπὸ πηγῆς τῆς Θεᾶς καὶ Πατρὸς, χορη-
γῆται δὲ τῇ κτίσει διὰ τῆς Γίσε (ἄλλο δὲ ἡ ἐκπό-
ρευσις ἥτις σημαίνει πῶς ὑπαρξίν, καὶ ἄλλο χορη-
γία ἥτις δηλοῖ πῶς δόσιν πρὸς ἀγιασμόν τῆς κτί-
σεως) ὡς φύσιν γὰρ τοῖς Ἀποστόλοις λέγων,
λάβετε Πνῦμα ἅγιον. ἐκκοῦν ἐκ Θεᾶ καὶ Θεὸς
τὸ Πνῦμα ἐστὶ, καὶ ἐκ ἀλλότρου τῆς αὐτάτω
πασῶν ἑσίας, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τε καὶ ἐν αὐτῇ καὶ ἰδίῳ
αὐτῆς. καὶ περὶ μὲν τῆς παρῆται, καὶ ἐκπο-
ρεύεται, καὶ χορηγῆται, θεωρητέον Νῆλον πὺν Θε-
οσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπον, ἀνασκοπῶντα τὰ κε-
φάλαια τῶν Λατίνων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῆς
ἀγίας Πνεύματος, καὶ μάλιστα τὸ δώδεκατον καὶ δέκατον
αὐτοῦ, ὅν ἐννοῦνται περὶ τῆς αἰδέας ὅτι Πατὴρ τῆς ἀ-
γίας Πνεύματος ὑπαρξέως, καὶ τῆς πέμψεως αὐτῆς διὰ
τῆς Γίσε. καὶ ἔτι τὸ πρῶτον τμήμα τῆς Σωτηριατικῆς
Γεωργίας τῆς Σχολαίης. τὸ γὰρ παρῆται λέγειν
τὸ Πνῦμα, ἥγαν ἐκπορεύεσθαι ἐκ τῆς Πατρὸς, δεί-
κνυσι τὸν Πατέρα παροβολέα τῆς τῆς Πνεύματος ὑ-
ποστάσεως, καὶ παρκαταρκτικῶν αἰτίων τῶν διὰ τῆς
Γίσε καὶ διὰ τῆς Πνεύματος διδομένων τῇ κτίσει χα-
ρισμάτων. τὸ δὲ δι' ἑστὶ χορηγῆται λέγειν τῇ
κτίσει, τὸ καὶ ἐκ τῆς Γίσε ἀναβλύζειν τὸ Πνῦμα ὡς
ὕδωρ ἐκ τῆς ποταμῆς, καὶ ἀγιάζειν καὶ ζωοποιεῖν πῶς
κτίσει καταστημαίνεσθαι. διὰ τῆς Γίσε δὲ λέγει χο-
ρηγῆται, τῇ τε εὐαγγελικῇ ῥήσει κατακαλεσθῶν,

λέγεται, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν ὡς τῆς Πατρὸς,
παρκαταρκτικῇ γὰρ αἰτία τῶν διὰ τῆς Γίσε καὶ τῆς
Πνεύματος χορηγῆται ὁ Πατήρ, καὶ μὲν καὶ τῇ
δοπολικῇ λέγεται, ὅτι ἐξέχεον ἐφ' ἡμᾶς πλῆ-
σίως διὰ ἑστὶς Χριστῆ, καὶ τοὶ ἄλλα καὶ ἀδιαφόρως
ταῖς παροθέσει χρώμενοι, εἴθα φησὶ, καὶ πα-
ρῆται παρ' αὐτῆς καθ' ἑαυτὴν αἰελεῖ καὶ ὡς τῆς
Πατρὸς. περὶ δὲ τῆς, ἐκ ἀλλότρου τῆς αὐτάτω
πασῶν ἑσίας, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τε καὶ ἐν αὐτῇ καὶ δι' αὐ-
τῆς, καὶ τῆς, ἐκ ἀλλότρου δὲ τῆς Γίσε κατὰ τὸν τῆς
ἑσίας λόγον, ἰδὲ πῶς ἐρμηνεύειν ἐν τῷ εἰκοστῷ κε-
φαλαίῳ τῆς αὐτῆς βιβλίας τῆς Νέλης, εἴθα ἐξηγῶμεν
ταῦτα τῆς Κυρίως τὰ ῥήματα, ἀποδείκνυσιν ἰχυ-
ρῶς, ὅτι δεικνύει πῶς συμφύαν καὶ ὁμοσιότητα τῆς
ἀγίας Τριάδος. ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλίας πέμπτῃ
κεφάλαιον δέκατον εἴτον. εἰς τὴν σωτήριαν καὶ τὴν
δαμασκηνῆς, ὡς ἐξ αὐτοῦ Ἡλίας εἶναι πῶς τριάδα,
μὴ καθ' ὑπαρξίν, ἀλλὰ κατὰ πῶς ὁμοσιότητα.
τοιαῦτα καὶ τὸ ὡς τοῖς Θεολόγοις λεγόμενον, τὰ τρία
εἶναι, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ τρία. καὶ τὸ τῆς Θεολογίας ἐν τοῖς
περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος εἰχοῖς, ἐκ Μοναδῶν Τρι-
ᾶς ἐστὶ, καὶ ἐκ Τριάδος Μονᾶς. καὶ τὸ τῆς Μαξίμης
ἐν τῇ ἐξηγήσει τῆς Θεολογίας, ἐκ τῆς Θεότητος αἰ-
τρῆς ὑποστάσεως. ἰδὲ ἔτι κατωτέρω βιβλίας ὀγ-
δόου κεφάλαιον δέκατον, καὶ δέκατον ὀγδοον. καὶ βι-
βλίας εἰκοτῆς κεφάλαιον τρίτον, καὶ αὐτῶν τῆς πε-
ρὶ τῆς βιβλίας κεφάλαιον πέμπτου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΔΔ'

Περὶ σημειώσεως τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἀποστατικῆς συνεδρίας, μετ' ἧς ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κεί-
νεται, ἐκ εἰς τὸν Ῥώμη, ἀλλ' εἰς τὸν Βασιλέα. καὶ περὶ ὧν ἐπράχθη καὶ ἐλαλήθη ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ
Ἀρχιεπισκόπων, καὶ λαῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ὁσίας Δαλματίας, τῆς ὑπὲρ τῆς Συνόδου Θεό-
δου κληθῆντος, ἐξ ὧν δεικνύται σύμφωνον ἡ Οἰκουμενικὴ τῇ Συνόδῳ, καὶ ὑποκείμενοι τῇ Συνόδῳ ἐν τοῖς
ἐκκλησιαστικοῖς εἰς ἄνθρωποις, καὶ μέγας αὐτῆς μετὰ λήθης ὁ Ῥώμης.

Εἰς τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἀποστατικῆς συνεδρίας ση-
μειώσαι ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κείνεται με-
τὰ τῶν ἀποστατῶν, ἐκ εἰς τὸν Ῥώμη, ἀλλ' εἰς τὸν Βα-
σιλέα. δούτερον, ὅτι γράφει πρὸς τῆς ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει Κληρικῆς καὶ παροκαλεῖται αὐτὰς εἰς
βοήθειαν πρὸς τὸν Βασιλέα. τρίτον, ὅτι εἰκοσι καὶ
μία ἡμέραν ἀνέβλετο ἡ Σύνοδος πῶς παρκαταρ-
ξίν, περιμένοντα τὸν Ἀντιοχείας μετὰ πῶς ὡρί-
σμεν ὑπὸ τῶν Βασιλέων παροθεσμίαν. τέταρτον,
ὅτι καθῆκε τὸν Νεσόρειον, καὶ ὅτι εἶχον ἡ Σύνο-
δος πάντας τῆς τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐπισκόπους εἰ καὶ τὸ
αὐτὸ φρονέοντας, διὰ τὸ καὶ τὸν Ῥώμη παρῆται τῇ
Συνόδῳ, καὶ τὰς τῆς Ἀφρικῆς Ἐπισκόπους διὰ τῆς
Κυρίως, καὶ καὶ πῶς αὐτῶν γνώμην εἰσάσαντες, κε-
χωρισμένοι μόνῳ τῷ τόπῳ, τῇ αὐτῇ τε καὶ πάντων γνώ-
μη συλήνεσαν. πέμπτου, ὅτι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
ἀναστάντες πάντες τὰ μοναστήρια ἅμα τοῖς Ἀρχι-
μανδρίταις αὐτῶν, ἐξῆλθον ἐπὶ τὸ Παλάτιον, ψάλ-

λοντες ἀντίφωνα, καὶ δὲ ὁ ἄγιος Δαλμάτιος εἰς
τῶν Ἀρχιεπισκόπων, ὅστις ἐπὶ ἑτὶ τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτὼ ἐκ ἐξῆλθε τῆς μοναστηρίου αὐτῆς, ἀλλ' εἶσω καὶ
κεκλησμεν καὶ θαυμαστωμένων, ἐν τῷ καιρῷ ὅμως
τῆς ἐν ᾧ ἐπαχθῆ ἡ Σύνοδος ὁξυμῆς αὐτῆς, φω-
νὴ ἐξ Οὐρανῶν αὐτῷ κατῆλθεν, ὡς ἐξελθῆν. ὁ
γὰρ Θεὸς ἐκ ἡθέλησεν ἀπολέσθαι αὐτῆς πῶς ἀγέ-
λῳ εἰς τέλος. ἀπῆλθον ἔν οι Ἀρχιεπισκοπῆ καὶ ὁ
Δαλμάτιος καὶ μονάζοντες καὶ λαὸς πολὺς ὁρθό-
δοξος ψάλλοντες ἀντίφωνα εἰς τὸ Παλάτιον, καὶ
εἰσελθόντες ὁ Δαλμάτιος εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ συνομι-
λήσαντες, καὶ ἐξελθόντες, καὶ ἀπελθόντες μετὰ τῶν συνο-
δομένων αὐτῶν εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Μαρίας, ἀνῆλθον
ἐφ' ὃ ψηφίσαντες καὶ ἐλάλησαν ἐν τοῖς ὡς τῆς λαῶν
ὅσα ἐλάλησε μετὰ τῆς Βασιλέως περὶ τῆς ἀγίας
Συνόδου, ἐν ᾧ εἶπε τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇς τῆς θεί-
λης ἀκῆσαι τῶν ἐξακισχιλίων ἀρχιμῶν Ἐπισκό-
πων, ἡ αὐτοῦ ἀνθρώπων δυσεβῆς, τῶν ἐξακισχιλίων
ἄνθρωπων.

ἔπειτα, οἱ τινὲς ἄσιν' ὑπὸ πλὴν ἐξέστησαν τῶν μη-
 τροπολιτῶν τῶν ἁγίων Ἐπισκόπων. καὶ, ὡς ἔχεται
 ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ, οἶδα ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐξακολου-
 θήσει μάλλον πρὸς Θεὸν καὶ τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ. καὶ ὥτως
 5 ὁ λαὸς ἐβόησεν ἀνάθεμα Νεστορίῳ. οὐκ ἔστιν, ὅτι οἱ
 Ἀρχιερεῖς ἐγγραφῶν τῇ Συνόδῳ, ἵνα ὅτι ἡ ὑ-
 μετέρα ἀγαθότης ὡς ὁ λαὸς σύμφωνος ἡμῖν γεγέ-
 νηται, καὶ πολλὰς ὁφειλὰς εἰς τὴν ὑμετέραν καὶ
 αἰγίαν καὶ Οἰκουμενικὴν ἐχρήσατο Συνόδον. ἐξέδο-
 10 μιν, ὅτι ἡ Σύνοδος γράψασα εἰς τὰς Βασιλεῖς ἡ-
 πέρ Κυρίλλου καὶ μένοντος ἔφη, ὅτι περὶ οἰκου-
 μενικῆς Συνόδου ἡ πᾶσα μὲν πλὴν δύσιν μετὰ τῆς
 μεγάλης Ρώμης συνεδρούσαν ἔχοντα, πᾶσαν δὲ
 πλὴν Ἀφρικῆν καὶ πᾶν τὸ Ἰταλικόν, ἐκείνην ἐν-
 15 ριζὸν καὶ μένοντα, ὅπερ δηλονότι ἐφύλαττε τὸ συ-
 νεδριον τῆς ἀποστασίας. ὁ γὰρ, ὅτι Κύριλλος καὶ
 μένων πρέσβεις τῆς Συνόδου, καὶ κατωτέρω ἐν ἄλ-
 λῃ ἐπιστολῇ πρὸς τὰς βασιλεῖς, ὅτι Ἐξάρχοντες τῆς
 Συνόδου Κύριλλος καὶ μένων, καὶ ὅτι πρὸς συνεδρίῳ
 20 τῆς ἀποστασίας Ἐξάρχος ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης
 οὐκ ἔστιν, ὅτι ἐπέμφθησαν πρέσβεις εἰς τὸν βασιλεῖα
 πρὸς τῆς Συνόδου Φίλιππος καὶ Ἀρκάδιος Λεγάτοι
 τῷ Πάπᾳ, Ἰβηναλίου Ἱεροσολύμων, καὶ ἔπειτα
 Ἀρχιερεῖς πᾶσι. ἐν δὲ τῇ μετ' αὐτῶν ἐπιστολῇ πρὸς
 25 τὰς βασιλεῖς ἡ Σύνοδος φησὶν, ἡ μὲν ἁγία καὶ Οἰ-
 κουμενικὴ Σύνοδος ἡ συνεδρούσα καὶ ὁ τῆς μεγάλης
 ὑμῶν Ρώμης ἁγιώτατος καὶ Θεοφιλέστατος Ἀρχιε-
 πίσκοπος Κελεσίνος καὶ ἅπαντα ἡ Δυτικὴ Σύ-
 νος Ἀπὸ τῶν παρ' αὐτῆς ἀπεσταλμένων πρὸς ἡ-
 30 μᾶς ἁγιωτάτων Ἐπισκόπων, συνεδρούσα δὲ καὶ
 Ἀφρικῆν πᾶσα καὶ τὸ Ἰταλικόν, νυνὶ δὲ Ἀπὸ
 τῶν τῶν γραμμάτων καὶ Ἀπὸ τῶν ἀποσταλέντων
 Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων μακρὰς ταῖς χερσὶ τῶν
 ὁσπερ ὑμῶν ἀπὸ τῶν γονάτων δεξιῶν. ση-
 35 μείωσαι δὲ, ὅτι πέμψασα ἡ Σύνοδος τὰς πρέσβεις,
 ἐγγράφως ἐνετείλατο τὰ πραχθήσονται ὑπ' αὐτῶν,
 ἔφη γὰρ, ἐψηφίσαντο πλὴν ὑμετέραν Θεοσέβειαν
 πρέσβεις. καὶ, εἰ δὲ ἀνάγκη τις παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν
 βασιλέως, ἐπειδὴ φιλοχρῆσται καὶ ὁσπερ κριτῇ
 40 περὶ τῶν δὲ, εἰ λούοντο ὑπογράψαι ἐν τῇ Νεστορίᾳ
 καθαιρέσει (οἱ περὶ τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην) Ἀπὸ
 λιβέλλων δὲ συγγνώμην αἰτῆσαι πρὸς τῆς ἁγίας
 Συνόδου ἐφ' οἷς παρεπετίσθησαν κατὰ τῶν Πρεσβέρων
 αὐτῆς, ὅτι περὶ τῆς ὑμετέρας ἀγάπῃς τῶν
 45 γενομένων ὑποχρέονται μὲν αὐτοῖς πλὴν κοινωνίαν, γρά-
 ψαι δὲ πρὸς ἡμᾶς, ὥστε καὶ ἡμῶν ὑμῖν συνεπι-
 μέρων, πλείον πλὴν πρὸς αὐτὰς γινώσκειν εἰρήνην, μὴ
 πρὸς αὐτοῖς κοινωνίαν ὑποχρέονται, εἰ μὴ τὰς

Πρεσβέρους ἐαυτῆς ἀπολάβοι ἡ αἰγία Σύνοδος. ἐν
 δὲ τῇ τέλει τῶν γραμμάτων ἀπειλῶσα αὐτοῖς ἔπειτα,
 οἰδοῦναι δὲ βεβλόμεθα πλὴν ὑμετέραν ὁσιότητα, ὅτι περὶ
 εἴ τι τῶν παροφθιῶν παρ' ὑμῶν, ἔπε ἡ αἰγία Σύνοδος
 καταδέχεται τὰ παρ' ὑμῶν πραχθήσονται, ἔπε ὑμᾶς
 ἔξει κοινωνίας. καὶ σημείωσαι ἐν τῇ πᾶσι πλὴν
 ἰσχυρὸς τῶν Ἀυτοκράτορες, καὶ ὅτι τὸ ἄκρον ἀξίωμα
 καὶ πλὴν ἄκρον ὑπερῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ Οἰκου-
 μενικὴ Σύνοδος ἔχει, ἡ γὰρ τοιαύτη κοινότης γυμνάζει,
 καὶ δοκιμάζει, ψηφίζεται, κατασκήπτει, αἰο-
 κητομένη, καὶ σωτὴρ ἔχουσιν αὐτῇ Ἐπίσκοποι, κλη-
 ρικοί, ἡγεῖται, λαοὶ, ὑπόκεινται Ἀυτοκράτορες
 καὶ πᾶσα ἡ οἰκουμένη. τῷ δὲ Πάπᾳ Ρώ-
 μης ἀδελφία ἰδικὴ μνήμη, πλείον ὅτι συνεδρεύει
 ὁ τῆς μεγάλης Ρώμης ἁγιώτατος Ἐπίσκοπος Κε-
 λεσίνος (περὶ ὃ ἐν τῇ ἐν τῇ Ρώμῃ Συνόδῳ
 ἐπεμψέντο) καὶ πᾶσα ἡ δύσις καὶ Ἀφρικῆν καὶ τὸ
 Ἰταλικόν, οἷς ἀπλῶς συναριθμῆται συνεδρεύειν
 καὶ ὁ Ρώμης ὡς ἰσότης καὶ ἰσοδυναμία καὶ μέ-
 ρος τῆς Συνόδου, ἐκ τῆς τῆς Συνόδου, μάλιστα
 ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐκρίθη ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ
 οἱ τοποτηρηταὶ αὐτῆς ἐκρίθησαν ὑπ' αὐτῆς μετὰ
 τῶν Ἀντιοχείας, καὶ πρέσβεις ἐπέμφθησαν ὑπὸ
 τῆς Συνόδου εἰς Λεγάτοις τῷ Πάπᾳ, καὶ πρὸς ἀπὸντοι
 καὶ ἀπειλοῦνται, ὥστε εἶναι πλὴν νυνὶ δια-
 κωδωνίζοντες πρὸς τῶν Παπιστῶν Ρωμαίων μοναρχίαν
 φυσικῶς, ἀναφανέως μὲν, ἀφανέως δὲ,
 καὶ ἀρχηγὸς μὲν ὁ Πάπας, ἀλλὰ τῆς ἀποστασίας
 ὡς ποτὲ ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης, καὶ κεφαλὴ μὲν,
 ἀλλὰ τῶν κακῶν ὡς ἐλύθησαν ὁ Νεστόριος, βεληθείς
 μὲν ἄρχαν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ δουλεύει δὲ,
 ἔπειτα πολλὰ ἔτι ἐγείντο μιμητὲς ὁ Ρωμαίων Ἐ-
 πίσκοπος, ὅθι καὶ τὸ ὄνομα καὶ πλὴν φήμιν αὐτῶν
 ἐκλήρωσαν. ὅτι δὲ ἡ Σύνοδος καὶ τῶν βασιλέων
 ὑπερέχει ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, ὅθι καὶ ἔξ ἁ-
 λων πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν, γράφει γὰρ ὁ
 Κληρὸς Κωνσταντινουπόλεως τοῖς βασιλεῦσι, πλὴν τῶν
 παροφθιῶν ὑμῶν περὶ πλὴν Ἐκκλησίαν φορτικῶς ἀνα-
 λαβόντας κατὰ ἑαυτοὺς, καὶ ὅπως ἕκαστος ἐκείνων
 τῇ κατὰ τὰς οἰκείας καὶ κατὰ τὴν γονομήν Συνόδῳ τῶν
 ἁγίων πατέρων ἐπειθάρχηται, ἔπειτα καὶ αὐτὰς τὰ
 ἴσα περὶ πλὴν νυνὶ παρ' ὑμῶν συγκεκληθῆσαν ἁ-
 γίαν Συνόδον φρενῆσαι. εἰς τῶν σωτῆρας καὶ
 οὐκ ἔστιν ὅπερ ἐγγραφῶν οἱ βασιλεῖς περὶ καθαιρέσεως καὶ
 ἀθώωσης τῶν ἁγίων Φλαυιανῶν, ἔδωκενται ὁ Ἀρχιερεὺς
 Ἐπίσκοποι κατακρίνεσθαι, εἰς ὅτι Φυλακῇ τῆς πί-
 στως συνοδικῇ ψήφῳ ἐκώσμησε. Σύνοδος τεταρτῇ,
 μέρος τέταρτον.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΔΕ'.

Περὶ τῶν δώδεκα ἀναθεματισμῶν τῶν Κυρίλλου κατὰ τῆς Νεστορίας Αἱρέσεως, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἀντι-
 ῥήσεων τῶν Θεοδώρων, ἐξ ὧν δέκνυται τὸ εἶναι ἄρχοντα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἡ ὅτι τῶν Ἐ-
 πισκόπων, ἡ κατὰ τὴν Αἱρέσει τὸν Ρώμης, κόμπη.

Συνέγραψε ὁ Κύριλλος δώδεκα ἀναθεματισμὰς κατὰ τῆς Αἰρέσεως Νεστορίας, ἐπελάβοντο δὲ αὐτῶν οἱ Ἀναπλικοὶ καὶ ὁ Θεοδώριτος Κύριος, ὃς καὶ ἀντιρρήσεις συνέγραψε κατ' αὐτῶν, αἷς δ' ἀπολογηθεὶς ἀνέτρεψεν ὁ ἅγιος Κύριλλος, ἔδεδία δὲ ἐγένετο πρὸς τὰς Ἀναπλικὰς μέμψεις δόξασαί τας τῆς Συνόδου καὶ γράψαντας κατὰ τῶν ἀναθεματισμῶν, ταύτων ἐπεὶ κατὰ τῆς εὐσεβείας Διὰ τὸ

μὴ ἐρωτῆσαι τὸν Πάπαν, ἢ Διὰ τὸ μὴ περὶ ἡμεῶν τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ πᾶσα ἡ κατὰ κρείσιν ἐγένετο αὐτοῖς Διὰ τὸ ἀντιπεῖν τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ, καὶ μὴ περὶ ἡμεῶν τῇ Συνόδῳ, καὶ πᾶσα ἡ δόξα κρείσιν ἐγένετο Διὰ τῆς γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων πατέρων. κάμπος 5 ἄρα ὅτι ὁ Ῥώμης Ἀρχὴν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἢ ὅτι τῶν Συνόδων, ἢ κρείσιν τῶν Αἰρέσεων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΣ'.

Περὶ τῆς πρὸς Κύριλλον καὶ Ἰωάννην τὰς μαχομένης Σάκρας, καὶ πρὸς Συμεὼν τὸν ἐπὶ τῷ Ὀρθόδοξῳ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίᾳ χάριν τῆς εἰρηνοῦσαι αὐτὰς, καὶ λοιπῶν Πατριαρχῶν Ὀρθόδοξων, καὶ ἐγκωμίων πρὸς τινῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξ ὧν σφάλλεται ὁ καταχρῶν ἰσοτιμὸν εἶναι τὸν Ῥώμης τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἡ ἴση τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐν τῇ τῶν μεγάλων Ἐκκλησιῶν εἰρήνῃ ἰδικῆς μνήμης 15 ὅτι ἀξιοῦμεν.

Τὸ ἅγιον Κυρίλλος καὶ τὸ Ἀντιοχείας εὐεργετησάντων ἡς μάχῃ, καὶ τὸ Κελεσίον καὶ τὸ μετ' αὐτὸν Εὐσέβιον τῶν Ἐπισκόπων Ῥωμαίων ἀγανακτούντων μὴ, ἀλλὰ μηδὲ διυλασάντων, ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐπεμψε Σάκρας Κυρίλλῳ καὶ Ἰωάννῃ μετὰ Τριβένου καὶ Νοταρίου Ἀρχόντος Ἀριστολάου ἵνα εἰρηνεύσωσιν, ἐν οἷς γράφει τῷ Ἀντιοχείας ὅτι ὑπερβίβησαν αὐτῷ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανὸς καὶ οἱ παρόντες ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Κληρὸς, ὡς εἰ ὑπογράψας τῇ καθαιρέσει Νεστορίας, καὶ τῷ αὐτῷ ἀναθεματίσει διδασκαλίαν, ἔδεδία ὡς ἀληφθήσεται αἰτιολογίας ἀφορμῇ, ἀλλ' ἐν τῷ ὁ Κύριλλος καὶ οἱ μετ' αὐτῷ, καὶ ἡ σὴ Θεοσεβεία καὶ οἱ μετ' αὐτῆς, καὶ ὁ Κελεσίον καὶ πάντες οἱ ἀπανταχῇ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως ἱερεῖς τῇ σὴ Θεοσεβείᾳ κοινωνήσωσιν. ἐν δὲ τῷ τέλει φησὶν, εἰ τῆς καθουσίας τῆς περὶ τῶν συγκρήσεων τῶν τῶν Θεῶν Ἐκκλησιῶν ἡ σὴ ὁσιότης καταφρονήσῃ, ἀξίας ἀμοιβὰς ἐπενέγκαιτο. δεύτερον, ὁ αὐτὸς Βασιλεὺς γράφων Συμεὼν τῷ ἐπὶ τῷ ἵνα ὡς ἀπὸ κινήσει εἰς ἀγάπην μετὰ Κυρίλλῳ τὸν Ἀντιοχείας λέγει, εἰ γὰρ τῷ ποιήσεις, καὶ τῷ Κυρίλλῳ ὁμοροήσῃ ὡς οἱ ἐν τῇ Δύσει καὶ οἱ ἐν ταύτῃ καὶ οἱ ἀπανταχῇ σωτρεύσῃ. τρίτον, ὁ Ἀντιοχείας ὑπακούσας τῷ βασιλικῷ πρὸς αὐτὸν, ὃς τῇ μὴ ἀγανακτήσει τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας μὴ ὑπακούσας, τῷ βασιλικῷ δὲ πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐγγράψον Ὀρθόδοξον, τοῖς ὁσιωτάτοις καὶ Θεοφιλεστάτοις ἀδελφοῖς Εὐσέβῳ, Κυρίλλῳ, καὶ Μαξιμιανῷ, ἐν ᾧ ἔπει, σφαινοῦ τῇ Χερουσίᾳ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανῷ, καὶ κοινωνοῖς ἐσθλῶν ἀπασιν τοῖς κατὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Θεοσεβεστάτοις Ἐπισκόποις, ὅσοι τῷ Ὀρθόδοξον καὶ ἀμώμητον ἔχουσιν καὶ τηροῦσι πίσιν. τέταρτον, ὁ Ἀντιοχείας ἐγγράψας πρὸς Κύριλλον ἀναθεματίσας Νεστορίον, καὶ πέμψας καὶ ὅσοις πίστεως μετὰ Παύλῳ Ἐμέσης ἢ δεξαμένης τῷ Κυρίλλῳ, καὶ ἀντιγράφοντες αὐτῷ, εἰρήνευσαν αἱ Ἐκκλησίαι. πέμ-

πτον, ὁ Παῦλος διδάσκων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ παρόντες Κυρίλλος, ὁ λαὸς ἐβόα, τῶν Ἐπισκόπων τὸν πατέρα Κύριε σῶσον, 20 καλῶς ἦλθες Ἐπίσκοπε Ὀρθόδοξε, τῆς Οἰκουμένης παιδούτῃ, τῷ δὲ λαῷ ἀμαρτόμην. ὁ Παῦλος ἔφη, τὰ ὑμῶν ὑμῖν παρεθήκαμεν, αὐτῇ γὰρ τῷ πατρὶς ὑμῶν (ἦτοι τῷ Κυρίλλῳ) ἡ διδασκαλία, ἔπος ὁ Θεσσαλὸς πρὸς ὑμῖν τῷ μακαρίτῃ Ἀθανασίῳ τὰ δόγματα, τῷ μεγάλῳ Θεοφίλῳ τὰ διδάγματα, τῶν φύλων τῆς Ὀρθοδοξίας. σημείωσαι, ὅτι ὅπερ ἐκ ἰσχυρῶν ὁ Πάπας ποιῆσαι, καὶ τοῖς πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Συνόδου ἀγανακτῆσαι καὶ τῷ Ἀντιοχείας, ἐπελέωσεν ἡ τῶν Βασιλέως συμ- 30 βεβλήτε καὶ ἀπειλή. δόρυον, ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ τῶν μεγάλων Ἐκκλησιῶν ἔδεδία μνήμη ἰδικῇ τῷ Πάπᾳ, ἀλλ' ἐν πᾶσι τῷ τοῖς ὁμοτιμίᾳ δέκνεται τῷ Πάπᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐν πλείον. τρίτον, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ 35 Κληρὸς σωτήντες πρὸς εἰρήνῃ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ἔδεδία δὲ μνήμη τῷ Ῥώμης. τέταρτον, ὅτι ὡς κοινωνοῖσι τῷ Ῥώμης Ὀρθόδοξον ὁ Ὀρθόδοξος Ἐπίσκοπος, ἔτω καὶ ὁ Ῥώμης κοινωνῇ τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω Παράγραφον 40 εἰς τὸν τέταρτον περὶ τῷ. πέμπτον, ὅτι πρὸς αὐτὸν μᾶλλον τῷ Ῥώμης ὁ Ἀλεξανδρείας, ἐπειδὴ τῷ Κυρίλλῳ σωτρεύσῃ, ἦτοι συμφωνῇ οἱ ἐν τῇ Δύσει, ἐξ ὧν εἰς καὶ ὁ Πάπας, καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ οἱ ἀπανταχῇ. σὺν, ὅτι 45 ἐξίσως καλεῖται Ἀρχιεπίσκοποι ὁ Ῥώμης, ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως. ἑβδόμον, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Ἐμέσης παιδούτης τῆς Οἰκουμένης καὶ πατὴρ τῶν Ἐπισκόπων καλεῖται, ὡς περὶ ἐκλήθη καὶ ὁ Ὀσίος ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ ἐν τῇ δούτῃ ὑπολόγη, καὶ ὁ Ἐπιφανὴς ὑπὸ τῷ ἱερωνύμῳ ἐν τῇ πρὸς Παμμάρχιον Ὀρθόδοξῃ. καὶ λοιπὸν μάτην ὅτι μόνον τῷ Ῥώμης ἀρῶν ὡς πρὸς αὐτὸν οἱ παπῖσαι. ὅγδον, Ἀθανάσιος καὶ Θεόφιλος ἐύλοι τῆς Ὀρθοδοξίας καλοῦνται, ὅπερ ταύ-

ταύτην ἐστὶ τῇ ὁ Πέτρος· κίον τῆς πίστεώς ἐστιν ὡς ἔπειν ὁ Φίλιππος· ἀνωτέρω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΖ'.

9 Περὶ τινῶν ῥητῶν τῆς θείας Κυρίως· ὁποῦ τῆς πατρὸς τῆν Βασιλέα Θεοδόσιον ἀπολογίας αὐτῆς, καὶ ὁποῦ τῆς πατρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανὸν ὑπερολῆς αὐτῆς, καὶ τῆς πατρὸς τῆς τὸν μονήρη βίον ἀσκέν-
τας, καὶ τῆς πατρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, καὶ ὁποῦ τῆς πατρὸς Ἀρμενίαν ἐγκλυκλίς ἐπιστολῆς Πρόκλου Κων-
σταντινουπόλεως, ἐξ ὧν δέκνεται μὴ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ τὸ κύριον εἶναι τῶν
ἁγίων πατέρων, καὶ τὴν ἐσχάτην ψῆφον τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

16

Οὐ Κυρίως· ἐν τῇ πατρὶ Θεοδόσιον τῆν Βασι-
λέα ὁπολογία καμμένη μέρεϊ τρίτῳ τῆς τρίτης
Συνόδου φησὶν, ἐπειδὴ ὡς θεῶν τεθιγμένα σκο-
ποὶ καὶ λαὸν κηδεμόνες. καὶ σημειώσαι ὅτι ἡ λέ-
ξις σκοπὸν καὶ κηδεμόνα εἶνα ἔχουσι ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἀλλὰ σκοπὸς καὶ κηδεμόνας πεποιημένους δη-
λοῦσι ἀμέσως ὡς θεῶν. Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ
φησὶν, ὅταν οὕτως γὰρ οἱ μακάριοι πατέρες ἡμῶν
θαρσηθέντες ὡς θεῶν, τὴν ἱερωσύνην ταῖς τῶν
20 Ἀιρετικῶν καὶ ἡμετέρας ἀντιτάξαντο δυστροπίας. καὶ
σημειώσαι ὅτι ἡ ὁ ῥώμης μόνον, ἀλλὰ κοινῶς
οἱ πατέρες, καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ κοινῶς
καὶ ἀμέσως τὴν κοινὴν ἱερωσύνην ἐξίστα ἀντιτά-
ξαντο ταῖς τῶν Ἀιρετικῶν δυστροπίας. Ὁ αὐτὸς ἐν
25 τῇ αὐτῇ φησὶ, καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν
πρεσβύτεροι καὶ τῆς ὀρθοδοξίας φύλακες διω-
κόμενοι αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν, ἥτις τῇ Νεσορίᾳ.
καὶ σημειώσαι ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔχουσιν, ἀλλὰ
πολλοὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἡ μόνον ἡ ῥώμης Ἐκκλησία
30 μεγάλη, ἀλλὰ πολλοὶ ἐξίστα Ἐκκλησίαι, καὶ ἡ
μόνον ὁ ῥώμης, ἀλλὰ κοινῶς τῆς ὀρθοδοξίας φύ-
λακες οἱ ἅγιοι πατέρες, οἱ καὶ ἐμαρτύσαντο Νε-
σορίᾳ καὶ ἐνίκησαν αὐτὴν. Ὁ αὐτὸς ὑπερολῆ πατρὸς
τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανὸν λέγει, ταύτην
35 παρέδωκαν τὴν ὡσαύτως οἱ Ἀποστόλοι καὶ οἱ ἅγιοι
πατέρες, καὶ γεγόνασι Φωστῆρες ἐν κόσμῳ λόγον
ζωῆς ἐπέχοντες. καὶ σημειώσαι ὅτι ἐλέγει τὸν Πέ-
τρον καὶ τὸν ῥώμης ὡσαύτως τῆς πίστεως
τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ κοινῶς τῆς Ἀποστόλων καὶ
40 τῆς ἁγίας πατρὸς, οἵτινες καὶ κοινῶς Φωστῆρες
εἰσι, καὶ λόγον ζωῆς ἐπέχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἥ-
τοι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ. Ὁ αὐτὸς ὑπερολῆ

πατρὸς τῆς ἀσκέντας τὸν μονήρη βίον λέγει, ὅτι
τοῖς τριακοσίαις δεκαοκτὼ συνήδου ἦν ὁ Χρὶστός,
ἅπα γὰρ φησὶ δύο ἡ τρεῖς εἰσι συνηγμένοι, καὶ τὰ
ἐξῆς. καὶ ὅτι πρεσβύτεροι ἦν ἀσκήτως ἐν αὐτοῖς ὁ Χρὶ-
στός, καὶ ὅτι οἱ ἅγιοι πατέρες Ποιμένες λαῶν, Φω-
στῆρες Ἐκκλησιῶν, εὐτεχνέστατοι μυσταγωγοί. καὶ
σημειώσαι ὅτι τὸ πρεσβύτερος καὶ σωφρόνης ἐν τοῖς
πρεσβυτέρῳ ἐν ταῖς Συνόδοις ταύτῃ ἐστι. δούτερον,
ὅτι ἡ μόνον ὁ ῥώμης, ἀλλὰ κοινῶς οἱ πατέρες ἐ-
ξίστα Ποιμένες λαῶν καὶ Φωστῆρες Ἐκκλησιῶν καὶ
εὐτεχνέστατοι μυσταγωγοὶ πατρὸς ποιμαίνειν λαὸν καὶ
Ἀιρετικῶν ἀντίταξιν. Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν
πολλοῖς ἄλλοις ῥήμασι λέγει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔχει
τὴν μέριμναν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὑπερολῆ πατρὸς
τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην φησὶ, μηδεὶς ὑπερολῆ
τῶν ὡσαύτως ταῖς ἁγίαις καὶ ὀρθόδοξοις ἡμῶν
πατέρεσσιν Ἀθανασίῳ, Βασιλίῳ, Γρηγορίῳ, Θεο-
φίλῳ καὶ ταῖς λοιποῖς. σημειώσαι ἔτι, ἐξ Ἀρ-
μενίας ἐλθόντες ἀνδρες παρὲς βίαις πατρὸς τὸν Κων-
σταντινουπόλεως Πρόκλον περὶ ἡνὶν περὶ πίστε-
ως πραγματῶν, ὁ Πρόκλος ἔγραψεν ἐγκύκλιον
ὑπερολῆ εἰς τὴν Ἀρμενίαν, ἥς πατρὸς τὸ τέλος φη-
σὶν, ἀλλὰ φυλάττοντες τὰς ὡσαύτως αὐτὸς παρε-
λάβετε τὴν ἁγίαν καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν
Νικαίᾳ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἀκτενέως, καὶ τῶν
περὶ τὸν ἅγιον καὶ μακάριον Βασίλειον καὶ Γρη-
γόριον καὶ τῶν λοιπῶν τῶν αὐτοῖς ὁμοφρόνων. καὶ
λοιπὸν ἀκτενέως σημειώσαι ὅτι ὡς ἐστὶ ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ τὸ κύριον ἐστὶ
τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ἡ ἐσχάτη ψῆφος ἐστὶ τῆς Οἰ-
κουμενικῆς Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΗ'.

45

Περὶ τῆς πεπλασμένης μαρτυρίας τῶν παπιστῶν ἐκ τῶν θρησκειῶν τῆς αἰγῆς Κυρίως, καὶ ἐτέρων ψευ-
δολογῶν Βέκκος καὶ Γεωργίος μετοχίτες ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς ῥώμης. καὶ περὶ ἀποδείξεως ἐμμαρ-
τύρια Διὰ πολλῶν, ὅτι πλάσμα λαμπρὸν ἢ προσφέρειν οἱ παπιστῶν μαρτυρίαν τῆς Κυρίως, καὶ ὅσα
ὁ Βέκκος καὶ ὁ μετοχίτης Γεωργίος αἱ παπιστῶν καὶ φθορεῖς τῶν πατρικῶν βιβλίων. καὶ ὅτι ἐξαίρετως
50 ἡ Σύνοδος ἔχει τὴν ἐξουσίαν τῆς δεσμῆς καὶ λύαν, καὶ πάλιν ὁ ῥώμης ἡ μοναρχία.

Καὶ οὕτως ἐστὶ δῆλον ὅτι ἡ μαρτυρία ἢ πρε-
σβυτέρων ἢ μὴν οἱ παπιστῶν ὡς ὁποῦ τῆς βιβλίας τῶν
θρησκειῶν τῆς αἰγῆς Κυρίως πεπλασμένη ἐστὶ καὶ διό-
λα ψευδής, ἐστὶ δὲ αὕτη, δὲ ἡμᾶς ὡς μέλη ἐμ-

μῶν τῇ κεφαλῇ ἡμῶν τῇ τῆς ῥώμης Ἀρχιερεῖ καὶ
τῇ ἀποστολικῇ θρόνῳ, ἀφ' ἧς ἡμετέρον ἐστὶ ζητῆσαι
τὴν πίστιν καὶ τὴν δοξάζαν μέλῳ καὶ κερατῇ,
ὅτι αὐτῆς μόνῃ ἐστὶν ἐλέγχαν, ὑπερολῆ τοῦ, ὑπε-
ρολῆ.

ἡμαῖν, ἡπικρυμῶν, ἀπειθοῦσι, λύειν καὶ δεσμεῖν. ταῦτα οἰπαρισά. Ἀλλὰ ῥητόν πρῶτον, ὅτι ταῦτα τὰ ῥήματα ἀντίκειται καὶ ἀγόμετον τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ τῇ πράξει τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐτῇ τῇ Κυρίᾳ. ὁ Κύριος δὲ ἔτι εἰρηκεν, ἔτι ἐφρένισεν, ἔτι ἐγραψεν ἀντικείμενα τῇ διδασκαλίᾳ τῶν Πνεύματος καὶ ἐαυτοῦ. δεύπερον, ἔχον ἐνταῖς θησαυροῖς, καὶ τὸ δὴ γελοῖον ὅτι ἐρωτήσαντες τὴν Ἱερουσαλὴμ Νεκταρίαν περὶ τῶν τῶν ἰσπανῶν Πέτρου, ἐκείνη εἶπεν, ὅτι εἶδον αὐτὴν ἐν τῇ Θωμᾷ τῇ Ἀκινάτῃ. τρίτον, ὅτι ὡς ἐψεύσαντο Λατῖνοι περὶ τῆς ἡπικρυμῆς Ἀθανασίου πρὸς Φίλικα τὸν Ρώμης, ἔτω ψεύδονται ἐν ταῦθ' περὶ τῆς Κυρίας. τέταρτον, ὅτι εἰ ἢ ἄλλοι ἢ ἡμεῖς ἐπρεβάλετο ταῦτα ὁ ἱερεὺς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ Λιβέριος πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον, ὁ Λέων καὶ τὸ ἐκείν' οὐδὲν κανόν' τῆς ἐν Καλκιδόνι Συνόδου, ὁ Βιζύλιος πρὸς τὸν πέμπτου Σύνοδον, ὁ Διάλογος πρὸς τὸν Νησώτην, καὶ τῶς ὁ πρῶτος Νικόλαος καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Ἀδελμὸς πρὸς τὸν Φώλον, κρίνοντα καὶ καθαρῶν τὴν Παπᾶς ἐπ' ὅψει πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς; πέμπτον, εἰ καὶ καταστρέφονται τὰ ῥήματα ταῦτα ὑπὸ πάσης τῆς παρῆς πραγματείας, δι' ὅπου φυλῶ ὅμως τῆς πολυλογίας ἀρκεῖ εἰπεῖν ἵνα ὅκ τῶν ἐρημίων ἐν τῇ παρῇ κεφαλῇ, καὶ πρῶτον, ὅτι ὁ τύπος τῆς Κελεσίνας τῇ πιστεύειν καὶ δοξάζειν καὶ ὁρθῶς κρατεῖν κατὰ τῆς Αἰρέσεως τῆς Νεστορίας, ἐκείνη καὶ ἀνεκείνη ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἥτης καὶ τῇ ἀμφιβολίᾳ ἔλυσε, καὶ τὸ τὶ δεῖ πιστεύειν καὶ δοξάζειν καὶ κρατεῖν κατὰ τὴν προτέρω τῶν Βασιλέων καὶ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς τῇ πρεσβυτερίᾳ παρέδωκεν, εἶπε καὶ αὐτὸς ὁ Κελεσίνας τὴν πατέρα τῆς Συνόδου ἀπὸ τῆς ἡπικρυμῆς αὐτῇ παρώτρυνον ἵνα περὶ τῆς πίστεως κρίνωσι τὸ δίκαιον. δεύπερον, ὅτι ἡλεγχον ὁ Ρώμης καὶ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ἀντιοχείας καὶ ἄλλοι τὸν Νεστόριον, ἀλλ' ἐδὸν ἤνυσαν καὶ μάλιστα παραπορεύοντες πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἕως ἐλέγχασα ἡ Σύνοδος ἐκάθισεν αὐτόν. τρίτον, ὅτι ἔχ' ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς Ρώμης διωρθώσαντος τὴν ἀμφιβάλλοντα ἐπὶ πάσῃ τῇ Οἰκουμενικῇ, ἀλλ' ἡ Σύνοδος. τέταρτον, ὅτι ἔχ' ὁ Ρώμης, ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἐπεκύρωσε τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Συνόδων καὶ πατέρων διορθώματα, καὶ τὸ Σύμβολον ὥρισε μὴν ἀσφαλιστέον, ἡπικρύψασα ἐξίστα καὶ τῇ Ρώμης καὶ παντὶ Χριστιανῷ μὴν ἐν οἷς ἐπεκύρωσε. πέμπτον, ὅτι ἔχ' ὁ Ρώμης, ἀλλ' ἡ Σύνοδος διέθετο τὰ πράγματα, ὅπου μὴ τῆς βασιλικῆς προθεσμίας διορίσασα τὴν ἐν τῇ Συνόδῳ ἀσφαλισμένην, ὅπου δὲ τῇ συμβόλῃ τῆς πίστεως καὶ τῆς μαρτυρίας τῶν ἁγίων ἐγκρίτων πατέρων λύσαντα τὴν ἀμφιβολίαν τὴν ἀναφύσαν ὑπὸ τῆς αἰρετικῆς καθοδαιμονίας, ὅπου δὲ τῆς συγκρίσεως μετὰ τῶν συνοδικῶν καὶ πατερικῶν συγγραμμάτων δεχόμενα πρῶτον τὴν ἡπικρυμῆν Κυρίαν, εἶτα τὴν

ἡπικρυμῆν τῇ Κελεσίνῃ, καὶ τῶς ὅπου τῆς συμφωνίας πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν κανόνων καὶ ἁγίων πατέρων δέσασα τὸν Νεστόριον καὶ ἀφορισμῶν καὶ τῇ ἀναθέματι, ὅπου δὲ τῆς ὡρῆς τῆς Νόμης καὶ τῆς ἔθους καὶ τῆς κανόνος πράξεως τῇ Ἀντιοχείας κατὰ τῆς ἁγίας Κυρίας καὶ μένοντος διηρώσαντα τὸν Λιγῶν τῇ Ρώμης Κυρίαν, ἀργήσαντα δὲ τὸν Ἀντιοχείας καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἑπισκόπου. ἡ Σύνοδος ἄρα ἔχει ἐξουρέτως τὴν ἐξουσίαν τῇ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, ὡς ἔλεγε καὶ ἡ Ἱοὺν Σαλκηδόνι Σύνοδος γράψασα τῇ Πάπᾳ λέοντι, καὶ ὡς ἐκρίνω καὶ καταφυτόειν τὴν ἐξουσίαν δεξάμενοι, τὴν μὴ ὁκνησὶν μέλει οὐδὲν ἐσυνώσαντο, τῶν καλῶν δὲ τὴν ὁκαρπίαν ἡπικρυμῆς ἐρρίξωσαν. ὅπου ταῦτ' ἐστὶ τῇ ἐλύσαντι καὶ ἱδῆσαντι, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον βιβλίου πεταγῆς κεφαλῆς πρῶτα, Παραγράφῃ εἰσὶν ὁ γόμος. ὅπου τὸν, ὅτι ὁ Ρώμης Ἀντιοχείας βελέμενος εἶπεν ἐν Φερῇ ἐκείνῃ περὶ τῆς πρώτης τῇ Πάπᾳ πράξεως ἐβδόμη, καὶ εἶπεν ὅτι ἔχει εἶπεν μαρτυρίαν ἀξιόλογον τὴν τῇ Κυρίᾳ ἐν ταῖς θησαυροῖς, ὅπου ἐτόλμησεν εἶπε ῥητὴν τὴν πλασματικῇ, Φερῇ τὸν ἔλεγον τὸν ὡρῆ τῇ ἐφέσει, ἀλλὰ μόνον εἶπεν ὅτι ἔχοντα πατέρες αἰρετοὶ καὶ πλείονα ἄλλα ῥητὰ περὶ ταύτης τῆς ὕλης, μάλιστα δὲ πᾶσιν τῇ ἀγίᾳ Κυρίᾳ ἐν τοῖς θησαυροῖς, ὅπου μάλιστα ἡ αὐτῇ τῇ Ρώμης Ἀρχιερεὺς ἐν τοῖς τῇ Κυρίᾳ συγγράμμασι, ταῦτα εἰπὼν ἐσώπησεν. ἐν οἷς σημειῶσαι ὅτι ἐμάλιστα πασῶν τῶν περὶ τῇ Πάπᾳ μαρτυρίᾳ ἡ τῇ Κυρίᾳ ὑπερέχει, ὅπου ὅτι καὶ τῇ Κυρίᾳ ἐκείνησιν ἄλλῃ μαρτυρίᾳ οἱ Λατῖνοι ἀξιόλογον περὶ τῆς ἀρχῆς τῇ Πάπᾳ. καὶ πᾶσι παρ' αὐτῶν πρεσβυτέρων περὶ ταύτης τῆς ὕλης ἀναμάρτητοι καὶ θεόπινδοι Δεκριτάς ἡπικρυμῆς τῶν ἀρχαίων Παπῶν; πᾶ τῇ Κωνσταντῖνῃ τῇ μέγῃ θέσσει; πᾶ τῇ Σιλιέσῃ τῇ, ὅπου πρῶτος θρόνος ἐκρίνεται; πᾶ τῇ Γαλίᾳ καὶ Ζωσίμῃ καὶ Βοριφατίᾳ καὶ Κελεσίνῃ οἱ τῆς ἐν Νικαίᾳ κανόνες; πᾶ τῇ πρώτῃ ἐν Νικαίᾳ Συνόδῃ ὁ ὅπου κανὼν ὁ ὁρίσας κατὰ τὴν ἀποφθεαρμένην τῶν παπῶν ἐρμηνείαν ἔχει τὸν Ἀλεξανδρείας τὴν ἐξουσίαν τῶν τῇ Εἰσαρχίᾳ τῇ Ρώμης; πᾶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου οἱ περὶ ἐκ κλήτης κανόνες; ἡ δὴ τὸν πάντα τὰ τοιαῦτα πλάσματα ψευδῆ καὶ ἀνύπαρκτα καὶ παρεξηγήσεις. ὅπου ἀπὸ καὶ οἱ παπῆς ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀληθείας, ἀνατρέψαι μόνοι τὰ ἴδια. δεύπερον, εἰπαδὴ ἡ πρῶτος μαρτυρία περὶ τῆς ἀρχῆς τῇ Πάπᾳ ἐστὶν ἡ παρῆς μαρτυρία τῇ ἁγίᾳ Κυρίᾳ, αὐτῇ δὲ σαφές ἐστὶν δέδεικται πλάσμα λαμψὲν, πλάσμα ἄρα καὶ ἡ μοναρχικὴ ἐξουσία τῇ Πάπᾳ λαμψέται. ὅπου ὅπου ἐφέσει βλέπων ποτὲ μὴ τὸν ἔθον, ποτὲ δὲ τὸν ἐπισκόπον Ἰωάννην τοιαῦτα ποτὲντας περὶ τῆς ἀρχῆς τῇ Πάπᾳ, καὶ μάλιστα Ἰβλῶν τὸν καρδηνάλιν μέγαν νομιζόμενον ἐν τῇ ὁδοκατῇ

5 **πράξει** καὶ λέγοντα ἡ ἐκκλῆσια τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλη-
 σίας καὶ τῷ ἄρχεϋ Ἀρχιερέως ἐπὶ φανερά διὰ τῶν Εὐα-
 γγελίων , ἔτι γε μὴν καὶ διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συ-
 νόδων , εἶπον ὅτι οὐκ ἀνέχεται καταλιπεῖν ἀνεξέτα-
 10 **στον** , ἐπειδὴ ἔχει περὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀναγκῆς αἰ-
 πῶν πρὸς κατατροφὴν δηλονότι τῷ παπισμῷ , ὅπερ
 ὁ ἀπαρέμεινεν ὁ Ἰελεῖ παρητήσατο εἰπῶν , περ-
 φασιν οἱ τοῖς , ὅτι καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας ,
 15 **πράξει** δωδεκάτῃ , καὶ ἐννοῶν ἀρμόδιον τα με-
 10 **τα ταῦτα** πονηρὰ τῶν Λατίνων τεχνήματα , καὶ τῶν
 συμμαχίαν Βησσαρίων καὶ Γρηγορίων , τῶν τε πρὸς
 τὰς ἀρίστες τῶν Ἑλλήνων πείναν , συνοχωρίαν , φυ-
 λακίον , καὶ ὅπως βίαν , καὶ τὰ πρὸς τὰς ἀποστολὰς
 25 **χλαυνίδια** , ἀργυρίδια , καὶ χρυσίδια , ἅπερ ἰδὲ
 15 **κατωτέρω** ὡς πρὸς πρῶτον μέρος τῶν δεκάτων βιβλίων ,
 καὶ λοιπὸν λάμπα καὶ αὐθιγὰ τῆς κοινότητος , ἥτοι
 τῶν Σωθῶν ὅλητε τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν
 20 **ἐπισκόπων** Ῥώμης καὶ ὑπὸ παντὸς ἄλλου μερικῶς ἐπι-
 σκόπων καὶ μερικῆς Σωθῶν ὡς τοῖς τῶν Κυρίων συγγράμ-
 20 **μασι** , τὸ δὲ ἀνάπαλιν , ψάλλοντες ἐπὶ καὶ ἀσέβαστα . ἐβδομον ,
 περὶ βιβλίου ἐστὶ ἀρτίσκειν οὕτως πρὸς τὸ Γεννάδιον τὰ ῥή-
 25 **ματα** τῶν Κυρίων , ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ὁ Γεννάδιος ἐπὶ
 ψάλλοντο ὡς ἀποστολῶν , ὡς γὰρ ἐρεῖται ὅτι τῶν δεκάτων βιβλίων
 30 **ἐκ τῶν** ὁ Γεννάδιος ὁ συγγραψάμενος ταῦτα , ἀλλὰ
 25 **ἕτερος** τις , ἐπειδὴ δὲ ψάλλει πλάστος ἐστὶν ὁ Γεν-
 νάδιος , ψάλλῃς ἄρα καὶ ἡ παρ' αὐτῷ μαρτυρία .
 εἴτα δευτέρως αὐτῇ οὗ ταῦτα συγγραψάμενος , πάντως
 30 **ἐκ αὐτοῦ** ἐστὶν εἰς μαρτυρίαν , ἐπιλέγει γὰρ ἐκ τῶν
 ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ὡς Ῥώμῃ ἐβαπτίσθη , καὶ ὅτι ὁ
 30 **Ἰελεῖ** καὶ διέβριεν τὰς περὶ Ἀθανάσιον διωκτικὰς

ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων ἐβεβαίωσαν εἰς τὰς θύρας αὐτῶν ,
ὁ περ μάταιον ἐδέχθη αὐτῶν βιβλίῳ δούτέρῳ ,
καὶ ὅτι ὁ διάλογος τῶν εἰκονομάχων πῶς ἄρυσεν ἡ-
λεγξον , καὶ ἡ δὲ ὁ διάλογος , ἐκ τῆς Τριγύρου
ὁ δούτερος , καὶ ὁ Πάπας Νικόλαος ὁ πρῶτος ἡλ-
θε σωματικῶς εἰς Κωνσταντινέπολιν , κατείνετο τὸ θέ-
σπισμα τῆς Κωνσταντίνης ὡς ἀληθές , καὶ ἅπαντα μυρία
τοιαῦτα ῥάψιδαι . ἐκ τῶν τοιούτων δὲ μαρτυρίαν
λαμβάνει καὶ μάλιστα ἐν τοῖς περὶ πίσεως , καὶ μετῴ-
μάταιον . ὁ γὰρ , λέγουσιν οἱ αὐτοὶ ὅτι τὰ ῥήμα-
τα τῆς Κυρίως ταῦτα ὡς ἀληθῆ δέχονται ὁ Βέκ-
κος λόγῳ τρίτῳ κατὰ Γερμανοὺς τῆς Κυρίως , καὶ
Γερμανοὺς ὁ μετῴμας λόγῳ δούτέρῳ ὑπερ τῆς Βέκ-
κος . ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι Βέκκος καὶ μετῴμας εἰσὶ
παπισαὶ καὶ ἐσσηγῆτες τῆς παπιστικῆς ἔξοχοι , καὶ
τῶν βιβλίων τῶν πατέρων φθορῆς , καὶ τῶν περὶ
τῆς παπισμῆς πλατυσχημάτων ὁδηγοὶ , καὶ εὐτεχνῶς
σοφισαὶ ὡς οἱ ἰσορικοὶ βροῶσι , καὶ ἡμεῖς ἐρεμῶν
ἐν πολλοῖς μεταταῦτα , καὶ κατωτέρῳ βιβλίῳ ἐ-
νάτῳ . εἴπασι , πρὸς τέτοις ὁ στηθῆς κατὰ τῆς ἀρχῆς
τῆς Πάπας λόγῳ δούτέρῳ , καὶ Γερμανοὺς Κωνσταντινῆς
πόλεως ὁ νέος κατὰ Λατίνων βιβλίῳ πρῶτῳ ,
Ἰωάννης ὁ Φωκῆς ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀγίας Πινούμας ,
μιχαὴλ ὁ ἀγχιάλος κατὰ τῆς λατινικῆς ἀίρεσεως
πρὸς τὴν Ἀντιοχείαν , Νικόλαος ὁ μεθῴμας βι-
βλίῳ δούτέρῳ κατὰ Λατίνων , καὶ Μάρκος ὁ Β'-
φίσεως ἐν τῷ εἰς τὴν εἰρημὸν ῥόδον ἀντιρρητικῶ , εἴ-
τοι πάντες δακνύουσιν ὅτι τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς
Κυρίως νόθα καὶ κεπλασματικῆ εἰσὶ πρὸς τῶν παπι-
σῶν , καὶ διότι ὑπὸ τῆς ἀγίας ἐξουρηγμῆς .

ΠΑΡΛΕΤΡΑΦΟΝ ΛΘ'.

Περὶ φωτῆς, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ὑπαρχόντων τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τῆς οἰκουμένης τε
καὶ τῆς σελήνης, ὅντα μέγας αὐτῆς.

Ὁ δὲ Ἰερωσόλῃ παρὰ Μιχαὴλ Ἀρχонта Βελ-
 γάρων φησὶν, αὐτῆς τρίτης Σωῶδ'α ἤγεμό-
 νες ἐγνωρίζοντο Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, μένων
 40 καὶ Ἰεβενάλιος. ὁ Νεῖλος φησὶν, ἡγουμένη δὲ
 αὐταῖς Καλεστῖνος Ρώμης, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας,
 Ἰεβενάλιος Ἱερουσολύμων, καὶ μένων Β'φείσθ. Ἀ-
 νώνυμος ὁ λέγων ὅτι ἀπέχσθ ἡ τρίτη ἀπὸ τῆς δού-
 45 τέρως ἔτη ἀποσιονεῖα καὶ Μῆνας τρεῖς, λέγει,
 πρὸς Καλεστῖνον πρὸ Παύλου Ρώμης, καὶ πρὸ Σεμάχου τῆς

εὐσεβείας Κύριλλῳ Ἀλεξανδρείας ἡ ἀγία Συνόδος αὐτῷ
 καθεῖλε τὸν Νεστόριον . ἕτερος Ἀνώνυμος ἐν ᾧ γρα-
 φὰ περὶ τῶν ἀγίων ἐπιτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων φησὶ ,
 ἣς ἡ γῶσις τοῦ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας διέπων τὸν θρό-
 νον Κελεσίνου Πάπ᾽ Ῥώμης , καὶ Ἰεβουάλιος Ἰε-
 ρουσολύμων . ὁ αἷος Γερμανὸς γραφῶν πρὸς Ἀντι-
 μου Διάκονον λέγει , πρὸς τὸν δὲ ἐν αὐτῇ Κύρι-
 λλος Ἀλεξανδρείας , Κελεστίνος Ῥώμης , Ἰεβουάλι-
 ος Ἰερουσολύμων καὶ Ἀκάκιος Μελιτηνῆς .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Μ'.

50. ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀπαριθμήσεως πᾶν τῆς συνόδου ἡγεμόνων, καὶ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως, δέκνυται μὴ ἔχειν τὸν ῥώμης ἰδικὸν ἀξίωμα, ἢ πρεσβῆον ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.

Εν τέτοις σπλάγγαι πρώτων, ὅτι ὑδαὶ πῦν εἰρη-
 μῶν ἐξέλαψον ὅτι ἐξῆρχον, ἡ ἡγάτο, ἡ μό-
 νος, ἡ ἐξόχῳ τινὶ τρέπῳ ὀρώμας, ἀλλ' ἡγεμό-
 νος, καὶ ἡγῶντο, καὶ ἀσκήσαντες οἱ εἰρηφίλοι, ἐξί-

σα καὶ συμπταγμῶναι . θόύτερον ὅτι ἡ παλαι-
θμῆσι πάντες τῶν Ρώμης , ὁ γὰρ ἀπὸ Γερ-
μανοὺς ὑπαριθμῆσιν αὐτὸν τῷ Ἀλεξανδρείας . τείπον ,
ἐν ὧς ἡ ἐξοικον εἰς συγγραφῆς ἡ γερμῶναι , ἡ γερ-
μῶναι

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

310

μῶναι καὶ Πρεσβύτεροι κατέστησαν τὰς Ἐπισκοπὰς Ἀ-
λεξανδρείας, Ἱερουσαλὴμ, Ἐφέσου, καὶ Μελητηνῆς Ἀ-
ξίωμα ἰσὶς ἰδίους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥτως ἔδεδωκεν

ῥώμῃ συνεπόντες ἡγεμόνα ἡγεμόνων καὶ Πρε-
σβυτέρων ἔδωκεν, ἡ ἐμαρτύρησαν αὐτῷ ἰδικόν τι πρε-
σβυτέρων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΑ'.

5

Ὅτι ἐκ τῆς τῆς Κελεσίνης Πάπας ἀποσταλῆς πρὸς Κωνσταντινουπόλιν καὶ τὸν Νεσόριον, καὶ ἐκ τῆς βασι-
λικῆς παρὰ γράμματος πρὸς τὰς τῆς Συνόδου πατέρας, ὡς διὰ διόμην μαχαίρας ἀναιρεῖται ἡ τῆς ῥώ-
μης μοναρχία, καὶ τὸ μὴ δέχεσθαι Ἐκκλησίαν τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς ἐν Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ.

10

Τέλει πάντων ῥητόν, ὡς ἔστιν ἡ μάχαιρα δι-
εσπασμένη ἀναιρετικῶς τῆς μοναρχίας τὸ πρῶτον ῥη-
τόν, ἡτοί ὅπερ γράφει ὁ Πάπας Κελεσίνος Κων-
σταντινουπόλεως καὶ Νεσορίῳ, ὡς ἐὰν μὴ κηρύξῃς
ὡς περὶ καὶ ἡ ῥώμῃ καὶ ἡ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ πᾶσι
ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία κατέχει, ὡς καὶ ἡ ἁγία καὶ
πῶς μεγάλῃ Κωνσταντινέπολιν Ἐκκλησία εἰς σὴ
κάλις κατέχει, καὶ ὅτι δεκάτης ἡμέρας ἀ-
ριθμητικῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς ἱστα-
μένης φανερῶ καὶ ἐγγράφῳ ὁμολογῶ ἀθετή-
σης, ἀπὸ πάσης κοινωνίας τῆς καθολικῆς Ἐκ-
κλησίας ἐκβέβληται. ταῦτα ὁ Κελεσίνος, ἦν-
τινα ἀποφάσιν μετὰ τὸ λαβεῖν ὁ Νεσόριος σφοδρῶ-
προν ἐκήρυξε πρὸς βλασφημίας αὐτῆς, καὶ πᾶσαν
ἐπετέλει ἱερουργίαν, παρ' ἑδουὸς ἐναντιώμενος
ἡ μεμφομένη ὡς παρήκοι ἡ παρανομοί. τῶς,
πῶς κέρει τῆς Κελεσίνης εἰς ἑδουὸς λογισάμενος, ἐ-
πεκαλέσατο Οἰκουμενικὴν Συνόδον, ἥτις εἰς αὐ-
τῷ ἐθροισθῆ, ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος παρσέταξεν ἵνα
τὰ πάντα ἀνέστην ὡς ἦσαν καὶ πρὶν ἀ-
πρᾶγῃ, καὶ ὡς μὴ ἐκφωνηθῶσι ποτὶ. ὅτι δὲ
τῶς τὸ βασιλικὸν παρὰ γράμμα σύμφωνον ἰσὶς τοῖς ἐκ-
κλησιαστικοῖς κατόσι, πρὸς δὲ ἀπὸ γὰρ
αὐτῶ ἡ ὡς Ἐφέσῳ Συνόδῳ, ἥτις Θεασίματι βα-

σιλικῶ ἀνιστῆσαι ἀναιρεῖται τὰς ἀποφάσεις Κυρίως
καὶ Κελεσίνης καὶ Νεσορίῳ, μέλει τῆς γονομῆς κα-
θαρέσεως τῆς Νεσορίῳ ἀναιρετικῆς καὶ ὁσιώτατον
ἔλεγον αὐτῶν, ἐπειδὴ ἐγίνωσκε τὰ Θεασίματα τῆς
Βασιλείας τοῖς Θεοῖς ὁμοφρονούντες κατόσι, ἀλλὰ
δὴ καὶ τὸν Νεσόριον σφοδρῶς ἠλεγξεν ὁ ἁγιος Κύ-
ριλλος γράφων πρὸς τὸν Κλήρον Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ ὁμιλῶν ἐν Ἐφέσῳ, διότι ἔχ ὡς ἐροῦν, ἀλλ'
ὡς κερτῆς καὶ ἔροῦν καὶ ἀρχῶν τῶν Ἐκκλησιῶν
καὶ πλάσι χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ πρᾶγγονται εἰς
πῶς Συνόδον. ταῦτα δὲ αὐτῶς ἐκλιπόμενος ὁ Κύριλλος,
ἐκείνα τὸ ζητῆσαι τὸν Νεσόριον Συνόδου Οἰκουμενικῇ, ἔπε-
αὐτῶς ὁ Κύριλλος κατέκρινεν, ἔπε ὁ Κελεσίνος,
ἔπε ἑτέροις, μάλιστα ἡ Συνὸς ἀσπρῶς ἐδέχθη
τὰς βασιλικὰς ἀποφάσεις καὶ ἐντολὰς, καὶ πρὸς ἑ-
μῶς καὶ ὁπμελῶς ἡθελε κερῖναι τὰ κατ' αὐτῶν,
ἡτοί τὸν Νεσόριον, καὶ ἐπειδὴ ἐψεύσθη, καὶ πα-
ρεῖδε πῶς Ἐκκλησίαν αὐτῶ, καὶ ἐκ ἀπλότητος εἰς
πῶς Συνόδον, καθῆλθεν αὐτῶν, μάτῳ ἀρχῆς λέ-
γασιν οἱ ῥώμῃνοι ὅτι ὁ Πάπας μονάρχης ἐστὶ καὶ
κοινὸς κερτῆς, καὶ μάτῳ λέγασιν ὅτι αἱ ἀποφά-
σεις τῆς Πάπης ἐδέχονται Ἐκκλησίαν ἀπ' αὐτῶ εἰς πῶ
Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιε'.

Περὶ τῆς ἐλπίσεως τῆς ἁγίας Μελανίας εἰς Βυζάντιον, καὶ ἀποδημίας τῆς Βασιλίσσης Εὐδοκίας εἰς
Ἱερουσόλυμα, καὶ ὡς ἠκούσθη καὶ ἀνεκάνισεν ἐκεῖ οἰκοδομημάτων.

45

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς Πρύκλες τῆς Πατριάρχης ἦλ-
θον ἡ νέα Μελανία ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς πῶ
Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐνέτυχεν τῇ Βασιλίᾳ Εὐδο-
κίᾳ τῇ γυναικὶ τῆς Βασιλέως Θεοδοσίας, καὶ ἐλά-
λησε πᾶμπολα διὰ τὰς ἁγίας τόπας, καὶ ἠύξησε
πῶς ἀλάβειν εἰς ποτῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ
πάλιν ὑπέσχετο εἰς πῶς μετανοοῦσαν αὐτῆς, λέγων
εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι τὸν Βελισσα-
νὸν τὸν πατέρα αὐτῆς ὑπὸ τῆς Πατριάρχης μετὰ
πλείους περιποιήσεως, καὶ δεξιῶς λαϊκῶν καὶ

ἱερομένων, ἀπῆλθεν δὲ ἡ Βασίλισσα εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα
ὅπως εἰς τὰ σεβάσματα προσκυνημάτων, ὡς διηγε-
ται εἰς τὸ ἑβδόμον καὶ ὁ Σωκράτης, ὅς τις θέλει
καὶ πῶς Εὐδοκίαν ὑποχέσθαι ἀπελθεῖν εἰς τὰς
ἁγίας τόπας, εἴγε εἴωρα γεγονημῶν τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς τῆς Εὐδοκίας τὸν γάμον, καὶ περῆσαι τὰς
ἁγίας τόπας διὰ φόροις ἀναθήμασιν, ὡς καὶ ἐποίησε.
πῶς ἡ περὶ σότερα πρᾶξις καὶ τῆς ἁγίας Με-
λανίας, ἥτις ὅτε ἦλθεν εἰς πῶς Κωνσταντινέπολιν,
ἡγάγη πρὸς τῆς βασιλίσσης, ἥτις καὶ εἶχον αὐτῶν ὡς

τις

ἡθύνον, ἦγεν ὡς αἰμαῖαν, μάλιστα δὲ αὕτη ἡ
 μελάνη ἰατρούσου αὐτῆς τὸν πόδα εἰς τὰ ἱερο-
 σόλυμα. διέτριψε δὲ ἡ Εὐδοκία εἰς τὰ ἱεροσόλυμα
 εἰς τὰ χερνόνως φησὶν ὁ Εὐάγγελος, κτίζεσα λαύραν,
 5 καὶ γυναικεῖα μοναστήρια, ἀλλὰ καὶ τὰ τεῖχη τῆς
 ἱερουσαλήμ ἀνεκτίσκει, καὶ ἐπληρώθη τῇ Περφί-
 τῃ Βασιλέως ἡ παρθενία ἡ φάσκια, ἀγάθων
 κύριε ἐν τῇ Εὐδοκίᾳ σὺ πῶς Σιών, καὶ οἰκοδο-
 μηθήτω τὰ τεῖχη ἱερουσαλήμ. γράφει περὶ
 10 ὁ Εὐάγγελος ἐν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ, ἥτοι ἐν τῇ πρώτῃ,
 κεφαλαίῳ εἰκοστῷ πρώτῳ, ὅτι ἔκτισε καὶ Ναὸν εἰς

μνήμην τῷ Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνος Στε-
 φάνος, ὃς εἰς αἰὶν μακρὰν πῶς ἱεροσολύμων, πλὴν
 ταῦτα καὶ ἄλλα περισσώτερα ὑποδόμησεν ἡ Βασίλισσα
 μετὰ τὸν θάνατον τῷ Θεοδότῃ, ὅτε ἐβασίλευσεν
 ὁ Μαρκιανὸς, καθότι τότε ἐπανήλθον εἰς τὴν ἀ-
 γίαν πόλιν, καὶ ἔμεινε μέχρις ἐσχάτης αἰαπνοῆς
 αὐτῆς, ὡς ἴσῃ ὁ Εὐάγγελος εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἱ-
 εροίας αὐτῆς, ὅστις καὶ περὶ μοναχῶν πῶς τότε
 ὄντων εἰς τὴν Παλαιστίνην, ὡς ἔδοξε τινὰ καὶ θαύμα-
 τος ἄξια ἴσῃ εἰς τὸ εἰκοστὸν πρῶτον κεφάλαιον τῷ
 πρώτῳ βιβλίῳ αὐτῆς, ὃ ὅτι ἠκρότησαν ἐκ τῆς αἰῶνος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

15 Περὶ ὧν ἔπεμψεν ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος δώρων καὶ σταυροὺς εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ περὶ τῆς ὡς τῷ ἱε-
 ρολύμων πεμφθείσης χειρὸς τῷ πρωτομάρτυρος Στεφάνῳ τῇ Βασιλίῳ Πελχερίᾳ.

Ἰσορῶσιν ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ Κεδρηνὸς ὅτι ὁ Θεοδό-
 σιος ἐξέλεον εἰς τὸν ἱεροσολύμων Ἀρχιεπίσκοπον
 20 μεγάλῳ ἐλεημοσύνῳ τῷ Ἀθανασίῳ αὐτῶν τοῖς πτω-
 χοῖς, καὶ εἰς τὸν σταυρὸν χρυσοῦ μετὰ πολυτι-
 μήτων πετραδίων ἵνα τεθῇ εἰς τὸν τόπον τῷ Κρα-
 νίῳ. ἔστειλε δὲ καὶ ὁ ἱεροσολύμων Πατριάρχης πῶς
 δεξιᾷ χεὶρὶ τῷ ἁγίῳ Στεφάνῳ, ἥτις ὁ πόσις
 25 ἔφθασεν εἰς τὴν Χαλκηδόναν, ἐφάνη εἰς τὸν ὕπνον
 τῆς Πελχερίας Αὐγῆς ὁ ἁγίος Στέφανος λέ-
 γων πρὸς αὐτὴν, ἰδοὺ ἐπέτυχες ἔπερ ἐπεθύμεις,
 ἐγὼ ἔφθασα εἰς τὴν Χαλκηδόναν. ὅθον ἐξήλθε
 μετὰ τῷ Βασιλέως εἰς ἀντιπάντησιν τῷ λαῷ.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τελευταίας Κυρίως Ἀλεξανδρείας, καὶ ἀρχιερατείας Διοσκόρου. καὶ περὶ τῆς καταδρομῆς
 τῷ Ἀτήλῳ οὖν, καὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ. καὶ περὶ τῷ ὅθον ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι, καὶ πότε ἡ Βενετία.

35

Ἐπελάττισε καὶ ὁ παμμέγιστος Φωστὴρ τῆς Ἀλε-
 ξανδρείας Ἐκκλησίας ὁ Θεολογικώτατος Κύριος,
 ὁ μέγας πρύτανης τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, καὶ τῆς
 ἀπλανῆς ἀληθείας ὁ πρόβουλος, καὶ τῷ Νεστορίῳ
 40 ὁ ἔλεγχος, καὶ αὐτῷ ἐκάθισεν ὁ Διόσκορος. τί-
 τε καὶ ὁ ἐθνικὸς Ἀτήλης μετὰ πῶν οὖν (οἵτινες
 κατὰ τὸν Εὐάγγελον εἰσὶν οἱ πάλαι Μωσαῖοι)
 ἐξήλθον εἰς ἀφανισμόν τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύ-
 σεως. ἔλεγε δὲ ἑαυτὸν ὁ Ἀτήλης ὀνομάζεσθαι
 45 μάστιγα Θεῶν, ὡς αὐτὸν ὡς δὴ τὸν ἀπεσταλμένον εἰς
 ἐκδίκεσιν πῶν ἁμαρτωλῶν, καθὼς καὶ ὁ Ἀσὴρ ὡ-
 νομάζετο ῥαβδος τῆς ἐργῆς κυρίως κατὰ τὸν ἡ-

σαῖον εἰς τὸ δέκατον κεφάλαιον, ὡς βέλονται οἱ
 χρονογράφοι. καὶ τοῖς πολεμηθεῖς ὑπὸ πῶν Ῥωμαί-
 ων καὶ Γότθων ὄρεθη τεθνηκὼς εἰς τὰ περιδύναβα.
 τότε Ἀθὰ τὰς ἀφανισμὸς ὡς ἐποίησεν ὁ Ἀτήλης εἰς τὰς
 Ῥωμαϊκὰς χώρας, καὶ μάλιστα Ἰταλικὰς, καὶ
 Ἀθὰ πῶς καταδρομὰς τῷ Ἀλαρίχῳ, ζητούντων πῶν
 ἀνθρώπων τόπον καταφυγῆς εἰς τὰς πέριξ
 νήσους, ὄρεθη ἡ Ὀπύουα, καὶ ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι
 ἡ Βενετία εἰς τὰς τετρακοσίας ποντήκοντα δύο χεῖ-
 ρας ἀπὸ Χριστοῦ. ὁ Ἰγνώτιος λέγει ὅτι ζῶντος Ὀ-
 νωρίῳ ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι. αὕτη δὲ ἡ οἰκοδομὴ ἐ-
 γινέτο τῆς Ἀκυληίας ἡγετασσοφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως σεισμῶν, καὶ τῶν ἀρπαγούτων ἐν τῷ Οὐρανῷ παιδῶν, καὶ περὶ τῶν Τρισαγίων ὕμνων, καὶ τῶν ἀγώνητος δι' οὗτος Ν'. καὶ γεννητῶν Διὰ δύο, καὶ περὶ τῶν δι' εἰς λέγειν ὅτι ἐγένοντο ἡ Θεοτόκος.

Συνέβη καὶ ὁ φοβερός σεισμός εἰς τὴν Κωνσταντινῶν πόλιν, καὶ ἠναγκάσθησαν οἱ πολῖται ἐξελθεῖν εἰς τὸ πεδῖον καὶ λιτανεύειν (συμελιτῶν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πρέσβυς ἀνυπόδητοι κατὰ τὸν Γλυκάων) καὶ ἤρπαιον τὸ παιδίον εἰς τὸν ἄερα, καὶ ἤκασε τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον, Ἄγιος ὁ Θεὸς, Ἄγιος ἰσχυρὸς, Ἄγιος Ἀθανάσιος ἐλέησον ἡμᾶς. ὅθεν καὶ ὁ ῥόπος ὅπως τὸ παιδίον ὑψώθη ἐπωνομάσθη μετέπειτα Θεὸν ὑψώμα, καὶ ὑψώμαθία, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Νικηφόρος εἰς τὸ δεκάτον βιβλίον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας αὐτῶν κεφαλαίᾳ τεσσαρακοστῇ σκπτ. τῶν δὲ Κωνσταντίνων λέγοντο τὸν Θεοδόσιον τότε μετὰ τὸν ὕμνον, ἐξορίσας τὰς Χατζιτζαρίους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀγνοῶ ποῖοι ἦσαν οἱ τοῖστοι, καθότι περὶ τῆς ἐν Καλκηδόνι συνόδου τῶν Θεοπασχόντων ἔπω ἦν μοῖρα κεχωρισμένη, ἐπειδὴ ὁ ὕψις Ζήνωνος Πέτρος ὁ Κναφεὺς ἦν ὁ ἐφύρετῆς τῆς τοιαύτης Αἰρέσεως. ἐξ ἐκείνων λοιπὸν περὶ τῆς οὐσίας ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ψάλλεσθαι παταχῶ τὸν Τριτάτον ὕμνον γλώσσῃ ἑλληνίδι, ὅθεν καὶ ὁ ἄγιος Σάββας ὕστερον ὅτε συμεχώρησε τοῖς Ἀρμενίοις ψάλλειν τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν εἰς τὴν

γλώσσῃ αὐτῶν ἐν ἱερῶν σαλῆμ, ὅτι εἴασον ὁμῶς τὸ Τριτάτον ψάλλεσθαι ἀρχαῖσι, ἀλλὰ μόνον ἑλληνιστῶν, ἵνα μὴ δόξωσιν εἶναι Θεοπασχίται, καὶ συγκοινωνεῖν τῷ ἰο Πέτρῳ τῷ Κναφεῖ, τῷ περὶ οὗ εἰς τὸ, Ἀθανάσιος τὸ, ὁ σωρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὡς ἰστορεῖ ὁ μοναχὸς Κύριος. διότι ὡς Θεολογεῖ ὠραῖότατα ὁ Δαμασκηνὸς ἰωάννης εἰς τὸ τέτατον βιβλίον, κεφαλαιῷ ὀγδοηκοστῷ τρίτῳ, ἡ θεία φύσις ἐστὶν ἀγέννητος δι' ἐ- 15 νὸς Ν, ἀκλῆς, δηλαδή. καὶ τὸ γεννᾶσθαι Διὰ δύο ΝΝ, ἐκ ἐστὶ τῆς φύσεως, ἀλλὰ μόνον τῆς ὑποστάσεως. ὅθεν ὁ Πατὴρ ἐστὶν ἀγέννητος δι' ἐ- 20 νὸς Ν, ὡς ἀκλῆς, καὶ Διὰ δύο ΝΝ, ὡς ἀγέννητος. ἔτε γὰρ γέγονον ἔτε ἐγεννήθη ἐκ τῆς. καὶ λοιπὸν ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐγέννησεν ὑπόστασιν ἐν δυὶ ταῖς φύσεσι γνωρίζοντι Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι, καὶ ὅτε ἔπαθεν ὁ Χριστὸς, ἔπαθε τῇ παθητῇ φύσει, καὶ ἐτῇ Θεότητι, ὅθεν δύο φύσεις ἐκ ἐσαυρώθησαν, ἀλλὰ μόνον ἐσαυρώθη 25 σαρκί, ἀπέθανε σαρκί, μόνως κατὰ πάντα ἀπαθεῖς τῆς Θεότητος, καὶ γὰρ πάσχει τὸ θεῖον ἄκτιστον ὃν καὶ ἀγέννητον ὡς ἀειπαύμενον.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Τρισαγίων ὕμνων, καὶ τῶν Ἀγίων, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος. καὶ Διὰ ἐπληρωματικῶς αὐταὶ αἰτρεῖς φωναί, ἀλλ' οὐκ εἰς λέγονται.

35

Αλλὰ καὶ ὁ Τριτάτος ὕμνος ἐκ ἀναφέρεται μόνος ὅλως εἰς τὸν τῶν, ἀλλ' εἰς ὅλως τὴν αἰάν Τριτάτον, ὡς ἐδίδαξον ἡμᾶς ὁ παναοίδιμος Χορὸς τῶν Θεοφόρων πατέρων, καθότι καὶ τὰ ἅγια Σεραφίμ Διὰ μέσῃ τῆς τριπλῆς ἀχότης δεικνύσιν ἡμῖν καὶ φανερεῖται τὰς τρεῖς ὑποστάσεις τῆς ὑπερσφίς Θεότητος, καὶ ἔτω τὸ Ἄγιος ὁ Θεός, διδομένη τῇ Πατρὶ, ὡς ὄντι ἡ πρώτη καὶ μόνη πηγὴ τῆς Θεότητος. τὸ Ἄγιος ἰσχυρὸς, ἀναφέρεται τῇ τῶ, ὡς ὄντι καὶ λεγομένη ἡ δεξιὰ τῶ Κυρίου, καὶ ὁ βραχίον. τὸ Ἄγιος Ἀθανάσιος, τάξις ἐν τῷ Πνεύματι τῷ αἰῶνι, τῷ ὅντι ὁ Θεσσαρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς ὁ χορηγός, μη- 40 μίχιστοι τὸν Θεὸν Ἀπόστολον λέγοντες, εἰς Θεὸς ὁ Πατὴρ, ἐξ ἧς τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς ἐξ αὐτῶ. καὶ εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δ' ἔτι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτῶ. καὶ ὁ Πνεῦμα ἅγιον, ἐν ᾧ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ. ἡ γὰρ πανύμνητος καὶ σεβασμι- 45 καὶ ἀσπαστή Τριὰς κατὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον μία καὶ ἀδιαιρέτος καὶ ἀχωρήσιμος, συνάπτε-

ται δὲ ἀσυγχύτως, ὡς περὶ καὶ ἀτρέπτως ἡ μονὰς χωρίζεται. τῇ γὰρ τριπλῇ τῇ ἑνὶ ζῶντα ταῦτα περσφέν τὴν δοξολογίαν, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, λέγοντας, τὰς τρεῖς ὑποστάσεις τελείας δεικνύ- 50 ται εἶναι, ὡς καὶ ἐν τῇ λέγειν, Κύριος, τὴν μίαν 40 ἔσαν δηλῶσιν. ὁ ἐπιφανὴς ἐν τῇ Ἀγκυρωτῇ, Παρὰ γὰρ δεκάτῃ, τρεῖς φωναὶ σήκας. καὶ λέγε- 55 σιν Ἄγιοι, Ἄγιοι, ἵνα μὴ τὸ σῆκον πολυώνυμον ἀποφάνηται, μὴ δὲ τῶν τριῶν τὸν ἀριθμὸν ἀποκρύψωσιν, ἀλλὰ τρεῖς μὲν διδοῦσι τὴν ἀγιασμένην, 45 μονοειδῶς δὲ καὶ ἐνικῶς ἀποφθέγγονται τὸν λόγον, ἵνα μὴ πολυθεῖαν ὀνομάσῃ. Πατὴρ ἀληθινὸς ἐνυπόστατος, καὶ τῶς ἀληθινὸς ἐνυπόστατος, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἀληθινὸν ἐνυπόστατον, τρεῖς ὄν- 60 τα, μία Θεότης, μία ἔσλα, μία δοξολογία, εἰς τὸ Θεός. Οὐαὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ, Παρὰ γὰρ δεκάτῃ, σήκας γεμνοὶ δὲ Ἄγγελοι ἐν Οὐρανῷ τὸν ἑρμηνεῖον ὕμνον ἀδῶσι σὺν Σεραφίμ καὶ Χερουβίμ τὴν Τριτάτον ὁμοδόξως καὶ ὁμοσσίως καὶ ὁμοσσίως δοξάζοντες καὶ λέγοντες τὸ Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, τρεῖς 65 φωναί

Φωνᾶς ὑποπελῶντες, ἐν εὐνοίᾳ δὲ λέγοντες καὶ
ἐπολυωνύμως, καὶ γὰρ λέγουσιν Ἁγιοῦ τέταρτον,
ἵνα μὴ παρεσθῇ τῇ τῆς Τριάδος ὀνομασία, καὶ
λέγουσι δὲ τὸ Ἅγιος, ἵνα μὴ ἐλλιπὴς εἴη ἡ δόξα
5 τῆς πλειότητος, ἀλλὰ τρεῖς, ἵνα Πατέρες καὶ Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν τῇ αὐτῇ τιμῇ ἀγιάσωσι,
καὶ ἐλέγουσιν Ἅγιος καὶ ἡμεῖς Ἁγιοῦ, ἀλλ' ἴσως λέ-
γουσι τὸ Ἅγιος μιᾷ φωνῇ καὶ εἰς λόγῳ καὶ μιᾷ
τελειότητι, Τριάδα δοξάζοντες ὁμῶς ἐν εὐνοίᾳ,
10 καὶ εὐνοίᾳ ἐν Τριάδι. Καίσαρος δὲ ἀδελφὸς τῶ
Θεολόγου Γρηγορίου ἐν τῷ τρίτῳ αὐτοῦ διαλόγῳ
φησὶ, καὶ τῆς φωνῆς τῶν Χερυβίμ καὶ Σεραφίμ
ἀκρόσωντο, Ἅγιος, Ἁγιοῦ, Ἅγιος, ἀσιγήτως

βοῶντων. καὶ γὰρ δὲ ἡ τετράκις τῷ φασὶ τὰ πνεύ-
ματικά ἐκεῖνα καὶ Θεοφόρα ζῶα, καὶ αὐτὰ πάλιν
μονοφωνῶσιν, ἡ Ἁγιοι, Ἅγιοι, φασὶν, ἵνα μὴ
τὸ εἰκὼν πολυώνυμον ὑποφάνωσιν, ἀλλὰ τρεῖς μὲν
τὸν ἁγιασμόν ἀσιγήτως ἀναφωνῶσιν, εἰκὼς δὲ ἀ-
ποφαίνοντα, ἵνα μὴ πολυθεῖαν τοῖς νηπιόφροσιν
ὑποπείρωσι. σημείωσαι ὅπερ φησὶν Ἐφεσμίῳ Ἀν-
τιοχείας πρὸς Ζηνοβίου, ὅτι οἱ Ἀνατλικοὶ τὸ Τρι-
σάγιον λέγουσιν εἰς Χριστόν, οἱ δὲ Δυτικοὶ εἰς τὸν
Τριάδα. ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Αἰρετικοὶ λεγόμενον εἰς Χρι-
στὸν, κακῶς ἐλάμβανον, οἱ πατέρες περιεῖλον αὐτὸ
φώνῳ ἀναγνώσει διακρίσεως εἰκὼς ὁ γδότη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

20 Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῆς Εὐτυχῆς, καὶ ὧν οἴεσθαι αὐτῷ Σιλοστιάριῳ καὶ Χρυσάφει ὀνόμαχος κατὰ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανῶν ἐκλήγησαν, καὶ τῆς δι' αὐτῶν μάχης πρὸς Φλαυιανὸν τῆς Εὐδοκίας Βασιλείας.

Ἦρξατο παρὰ τοῦ Εὐτυχῆς τις δυσυχέστατος,
Ἀρχιμανδρίτης, καὶ ἵνα φανῇ ἐχθρὸς θανά-
25 σμος τῶ Νεστορίᾳ, γέγονον εἰς τὸν Χριστόν βλά-
σφημοὶ καὶ ἀνέμεινον, ἀνακηνίζον τῶ Βαλυντίῳ
τῷ ἄθεον Αἰρεσιν. ὅτε ἠρκέσθη ἐν οἷς ἡ τρίτη
Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἠγωνίσθη καὶ διάκρισε κατὰ
Νεστορίαν, ἀλλὰ κωνοδοξία δαδύων, ἠθέλησε γινέ-
30 θαι Αἰρεσιάρχης. καὶ δὴ πατριάρχης τῆς Φλαυί-
ανῆς εἰς τὸν βασιλεύσαντα, ἐκράχθη δὲ καὶ τρεῖς
εἰς τὴν Σύνοδον, ἀλλ' ὑπεκρίθη τὸν ἀρρώστον, ἤλ-
θον ὁμῶς ἠναγασσάμενοι, πλὴν πολλὰ διαουθεντο ὁ-
μῶς ὑπὸ τῆς αὐλῆς καὶ αὐρᾶς τῆς Αὐτοκράτορος
35 Θεοδοσίας, ὅτι καὶ ὁ Σιλοστιάριος, καὶ ὁ ὀνόμαχος
Χρυσάφιος Διάτινα μῆνιν ἦν ἔτρεφον εἰδὼν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶ κατὰ τῆς Φλαυιανῆς Πατριάρχης,
ἐκίνησε πᾶσαν δὴ κατὰ τὸ λεγόμενον ἀγκυραν,
μάστιγα δὲ ἐδέθη τῶ Διοσκόρῳ ὑπερμαχῆσαι
40 Εὐτυχῆς, ὡς καὶ γέγονε. ταῦτα συμβαίνουσιν, ὅ-
ταν κοσμικοὶ ἀτλάς καὶ ὡς ἔτυχον ἐμπλέκονται
τοῖς τῆς Ἐκκλησίας πράγμασι, καὶ ὅπως ἔκ' ἐπὶ
ὄψον, ὁ πῶς μὴ μὴδὲν ἐλαβόμενοι τὸ μὴ πε-
ραιτέρω, καὶ μὴ συλλογισόμενοι τὸ πᾶν μέτρον ἄ-
45

ριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγανταί. Διὰ τὸ μῖσος δὲ ὁ
εἶχον ὁ Χρυσάφιος εἰς τὸν Φλαυιανόν, λέγει ὁ
Εὐάγγελος ὅτι ἐξήτα αὐτὸν χρήματα, ὡς αὐτὸν δια-
φοντοῦν αὐτῶ, καὶ ὁ Φλαυιανὸς ἔσειλον αὐτῷ τὰ
σκεύη τῆς Ἐκκλησίας, καθότι ἄλλον οὐκ εἶχε
πλεῖον, βιβλία δὲ ἄλλα κεφαλὰν δὲ ἄλλαν. ὁ Θεοφάνης
δὲ λέγει, ὅτι ὁ Χρυσάφιος ἔπεισε τὸν Βασιλέα ζη-
τῆσαι πρὸς τῶ Φλαυιανῶ ἐυλογίας κατὰ τὸν ἀνά-
ρρησιν αὐτῶ, καὶ ἐκείνος ἐπέμψεν πρὸς Βασιλεῖ ἀρ-
τεις, καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς ὀνόμαχος κατέπεισε τὸν Εὐδοκίαν
ἵνα βιάσῃ τὸν μακαρίαν Πάπαν γινέσθαι
Διάκονον, καὶ τὸν Φλαυιανὸς ἐμήνυσεν τῇ Πάπᾳ
χέρι, ὅθεν οὐκ εὐχάριστη εἰς τὸν Ἐβδόμου,
καὶ λοιπὸν ἐμάχετο ἡ Εὐδοκία πρὸς Φλαυιανῶ. πλὴν
ῥητέον, ὅτι ὁ Φλαυιανὸς ἐκ εἶχον ἀγῶνα διὰ ἀ-
μαρτήματα, ἡ πάθος ἴδιον, ἀλλ' ὑπερησίζετο τῆς
καθολικῆς πίστεως, εἰς ἣν ὁ Εὐτυχῆς ἐβλασφήμει.
ὁ δὲ Χρυσάφιος καὶ ὁ δόκτωρ τῶν χρημάτων,
καὶ ὅπως οὐκ ἐπλάγισεν ἐλεγχόμενος, ἐμάνετο καὶ
τῶ ἀγῶνι Φλαυιανῶ, τὸ δὲ ἔπρεπον ἡμᾶς εἰπεῖν
περὶ τῆς Χρυσάφιος, ἀρκεῖ ὅσα ἔπει περὶ τῶν
τοιούτων ὀνόμαχος ὁ ἄγιος Ἀθανάσιος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς καθ' ἡμέρας τῆς Εὐτυχῆς ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανῶν, καὶ διὰ κακοτυχίαν τῆς Χρυ-
σαφίος γονοιδρίας παρεγγράφη πρὸς τὴν Βασιλεῖ Θεοδοσίᾳ πρὸς μικρῶ, πρὸς Ἐφέσῳ Συνοδὸν κελεύσαντι
το γινέσθαι τῶ θεωρησάμεν τὰ καὶ Φλαυιανὸν καὶ Εὐτυχῆ, καὶ τὸν κρείσσονα Διοσκόρῳ Ἀλεξανδρείας ἐπιτρέ-
ψαντι. καὶ περὶ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς Λέοντος τῆς πρώτης κατὰ Εὐτυχῆς, καὶ ἀνακρίσεως αὐτῆς
ὑπὸ τῆς ἐν Σαλκεδόνι Συνοδῆς.

Ἐξέβριος ὁ μετέπειτα χρηματίσας Ἐπίσκοπος
Δορυλαίας, ὡς τότε κοσμικὸς, τὸ ἐπιτήδευμα

εἴπῃ, καὶ ἔχων Φιλίαν μετὰ τῶ Εὐτυχῆς,
καὶ γινέσθαι τὸν Αἰρεσιν αὐτῶ, ἔδωκε λίβελλον πρὸς

Κωνσταν-

Κωνσταντινῆ πόλεως Φλαυιανῶν, καὶ ἐθεάτρισε τὸν Εὐτυχῆ. συγκροτῆ Σινώδου Τοπικῶν ὁ Φλαυιανὸς Ἐπισκόπων τελέωντα, καὶ εὗρεσκε βλάσφημον τὸν κακοχέριστα, γράφει καὶ πρὸς τὸν Ρώμης Λέοντα τὸν μέγαν, διότι, εἶχε πολλὰς συγκλητικὰς ὁ Εὐτυχὴς βαρύνει αὐτὸν ὡς ἑταῖρον, καὶ ἠθέλησαν ἔχειν βοηθὸν καὶ τὸν Ρώμης ὁ Φλαυιανός. ὅστις Λέων ἡ διωκτὴς εἶπε σοφίαν καὶ ἀντιόχου καὶ πολιτικῶν διωκτῶν, καὶ ὅπως εἶπεν ὁ Εὐτυχὴς καὶ πρὸς αὐτὸν. γράφει δὲ πρὸς Λέοντα καὶ ὁ Εὐτυχὴς, ἀλλ' ὁ Λέων σιωπῶν τὸν Εὐτυχῆ βλάσφημον, ἔγραψε Τόμον πρὸς τὸν ἁγίου Φλαυιανόν, βεβαιῶντα τὰ κατὰ Εὐτυχῆς πεπραγμένα. ἔδωκεν δὲ καὶ τὸν μετανοίας τῷ Εὐτυχῇ ὅτι Ρώμης καὶ ὁ Φλαυιανός, ἀλλ' ὁ Λέων μετενόησε, καὶ λοιπὸν καθαιρέσει ὑπέβαλεν αὐτὸν, αὐτὸς δὲ κατεσκεύασε μετὰ τῶν εὐνάων χρυσαφίς τόσον (καθὼς θέλει ὁ Νικηφόρος) ὥστε γυνέσθαι παρ' ἑαυτοῦ τὸν καθεύδον αὐτὸν πρὸς τὸν Φλαυιανὸν γυνεῶν αὐτὸν ἐν τῇ Κωνσταντινῇ πόλει συνοδικῶς, καὶ ἀποδοῦναι Σινώδου Οἰκουμενικῶν, ὡς καὶ ἐγινέτο ἐν τῇ Εἰσόδῳ, ὅτι ἐπέτρεψεν ὁ Βασιλεὺς πᾶσαν πλὴν κρίσιν Διοσκῶν καθὼς φησι καὶ ὁ Χολοαστικὸς Λέωντις, κρίσιν δὲ λέγει πρὸς αὐτοῦ τῆς Σινώδου. ἔτι δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Διοσκῶν, ὅτι ὁ Ζωναρὸς σαφέστερον φησὶν, ὅτι δηλαδὴ ἐπέτρεψεν Διοσκῶν μετὰ καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων τὰ κατ' αὐτὸς (Φλαυιανόν καὶ Εὐτυχῆ) θεωρεῖσθαι. πλὴν ληστικῶς ἐγινέτο ὅτι τῆς βασιλείας τῶν αὐτῶν μικρὰ Θεοδοσίᾳ, ὅστις ἔγραψε πρὸς τὸν Λέοντα τὸν Πάπαν, ἵνα εὐρεθῇ παρὼν ἐς τὴν Σινώδου ἐκέννη. αὐτὴ γράφει δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα ὁ Λέων, καὶ δὴ ἔπειτα καὶ ἐς τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως

Φλαυιανόν μίαν ἐγκύκλιον ὁπισθολῶν συνοδικῶν (ἥτις ἀνωτέρω εἰρηται Τόμος) ἡ φασιν ὁπισθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τῇ τάφῳ τῶν ἁγίων Πέτρῳ μετὰ πολλῆς προσευχῆς καὶ νηστίας, καὶ ὅν τοις ἁγίοις ὡς ἐδέετο, δεηθῆναι τῶν ἁγίων εἰπόντα, εἰ ὡς ἄνθρωπος ἐγὼ ἐδέσθην καὶ τῇ ὁπισθολῇ πρὸς τὸν Λέοντα, σὺ διορθώσων τὸν, καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ὁφθῆναι αὐτῷ τὸν Ἀποστόλον λέγοντα, ἀέγων αὐτῷ καὶ διορθώσων, καὶ λαβὼν ταύτην εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ὁ Λέων, εὗρεν αὐτῷ διωρθωμένην παρ' αὐτῶν τῶν Ἀποστόλων, ὡς ἐδηγήθη ὁ Ἀλεξανδρείας Ἐυλόγιος, ὁ ἑωρακὴς καὶ τὸν Λέοντα εἰς τὴν ὁπίσθιαν αὐτῶν ὁ χαλεπὸντα αὐτὸν διὰ τῆς ὁπισθολῆς πρὸς δεξιῶν. πλὴν γὰρ ὅμως ἀρκεῖ τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ Χαλκηδόνι Σινώδου τὸ ἐφύμνιον, τῆς πρὸς τοιαύτῳ ὁπισθολῇ ἀποδοχῆς, καὶ ὑπερεγκωμιαζομένης ὡς μίαν σῆλην τῆς εὐαγγελίας πίστεως, ὅτι τῆς ἀσφαλῆς ὁμολογίας τῶν κορυφαίων τῶν Ἀποστόλων πεπετρωμένη καὶ πεμελιωμένη. μετὰ ταῦτα δὲ πάντα, καὶ καὶ εἶπον τινες τὰ ἀνωτέρω περὶ τῆς ὁπισθολῆς, ὅμως καὶ ὁ Χαλκηδόνι Σινώδος ἐκ ὁπίσθου ἀπλῶς, ἔπειτα ὅτι ὁ Λέων ἐδέσθην τῶν Ἀποστόλων περὶ τῆς ὁπισθολῆς, ἔπειτα πρὸς ἀπὸ τῶν δι' ἐκκλησιολογίας ὅτι ταῦτα δηλονότι εἶπον τῷ Λέοντι εἰ Ἀπόστολοι, ἀλλὰ πρῶτον παρέβαλεν αὐτῷ τὰς 25 δυὸν ὁπισθολὰς Κυρίαν, τῇ μιᾷ πρὸς Νεστόριον, καὶ τῇ ἑτέρᾳ πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας μετὰ πρὸς ἑρηνῆν. εἶτα παρέβαλεν αὐτῷ τὴν συμβολὴν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Σινώδων, ἔπειτα τῇ ἑξῆς τῶν καὶ ἐροῦν καὶ ἀναψήλαφῃ καὶ συγκρίσει, 3: ἐβεβαίωσεν αὐτῷ καὶ ἐπήνεσεν, ὡς ἡ τρίτη Σινώδος πρὸς Κυρίαν πρὸς Νεστόριον.

ΠΑΡΑΤΗΡΑΦΟΝ Τ',

35

Περὶ τῶν ὁρεθόντων ἐν τῇ ληστικῇ Σινώδῳ ταύτῃ πατέρων, καὶ ἡ σιωπὴ ἔτι καὶ ἡτε ὅτι Φλαυιανὸς Σινώδου καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς βίβας ἥς πρὸς τὸν πατέρα ἐποίησαν ὁ Διοσκῶν, ἔξαρχος ὡς τῆς Σινώδου, καὶ τῆς ἀναρίσεως τῶν Φλαυιανῶν διὰ Διοσκῶν ὑπὸ τῶν Βαρσέμα, καὶ τῶν Φόνων Χρυσαφίς τῇ Βασιλίσσης Παλχερείας πρὸς αὐτῶν.

40

Παρήσαν δὲ ταύτῃ τῇ Σινώδῳ πρῶτος ὁ Ἀλεξανδρείας Διοσκῶν, Ἰεβουαλί, ὁ ἑρσολύμων, Δόμν, ὁ Ἀντιοχείας, Φλαυιανὸς ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως, Θεοδοσί, ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας. ἐν ἡγήσει δὲ ὁ Διοσκῶν καὶ ὁ καὶ τῶν ὁ Φλαυιανὸς πέμψι, ἀφ' ὧν τὸν κανὼν τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Σινώδου, ἐν ἡ μετὰ τὸν Ρώμης τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως εἶναι διορίζεται. ἡ δευτέρα δὲ ἡ μὲν ὅτι Φλαυιανὸς ἐκ Κωνσταντινῆ πόλεως ἐν ἔτει τῷ τετρακοσῷ πεντακοσῷ ὀγδόῳ, ἡ δὲ παρὰ τῷ τετρακοσῷ πεντακοσῷ ἐνάτῳ. ἦσαν δὲ Ἐπίσκοποι ποτὲ μὲν ἐν τῇ τελεῇ καὶ δύο, ποτὲ δὲ τῶν ἐλάσσονες, καὶ ποτὲ πλείονες, πάντα αὐτῆς ἦσαν ἀνατάσσεται. ἦσαν καὶ λεγόμενοι τῶν Ρώμης

Λέοντος Ἰελεωνὸς Ἐπίσκοποι, Ρένναρος Πρεσβύτερος καὶ Ἰλαρος Διάκονος, οἵτινες ἔφερον καὶ πρὸς ἐκκλησίαν ὁπισθολῶν τῶν Λέοντος. ἐκ ἀφῆκε δέποτε ὁ Διοσκῶν ἀναγνωστῆναι τῶν Λέοντος πρὸς ὁπισθολῶν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Σινώδων, ὅτι αἱ ἀναγνωσκόνται τῶν μὴ ἐκκλησιολογίων ἐς τὴν Σινώδου Πατριάρχων αἱ συνοδικαὶ ὁπισθολαί, ἀλλὰ μόνον τῶν Εὐτυχῆ, ὁ Ἀλεξάνδρου ἐς τὴν Σινώδου ἀναγνωστῆναι, πλήρης δολιοτήτων καὶ σοφισμάτων, ὅτι τῶν Ἐπισκόπων κατεσκεύασε λαλῆσαι ἐν τῇ Σινώδῳ μόνον μερικῶς, ὅσοι δηλονότι ἐοικῶντο βοηθοὶ τῶν Εὐτυχῆ καὶ συγκοινωνοὶ τῇ αὐτῇ Αἰρέσει, τῶν δὲ λοιπῶν τινὰς μὲν ἀπεσώμισε, τινὰς δὲ ἐφόβησε, ἡ καὶ λέγειν τὰ μεταξύ; Βαρσέμας τις Ἀρχιμανδρίτης τὸ γένος Σύρος τὸν Πατριάρχην Φλαυιανόν

τῇ βαλῇ τῷ Διοσκόρῳ ἐφόνόσων, ὅθου εἰς
τῷ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν ἐκράχθη ὁ Διοσκόρος
νέος καὶν, οἱ ἄλλοι δὲ τὸν φόβον ὑπέγραψαν καὶ
ἀκκυσίως ἵνα σώσῃσι τὸν ζῶντα αὐτῶν, ὡς ὁ Πέτρος

τὸν χερσὶν ἡγήθη. Διὰ τὸν ζῶντα, λέγει ὁ Θεο-
δώριτος. ὁ δὲ χρυσάφι ἐχρημάσας πάντων τῶν
καπῶν αἷος ἐφονεύθη τῷ τῆς Πελχερίας πα-
ράγματι κατὰ τὸν Κεθρινόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Διοσκόρου χειρουργίας ἐν τῇ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίας, καὶ τῆς πρὸς Θεοδοσίον τὸν
Βασιλέα ὑπὸ τῆς Λέοντος Ρώμης περὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ Διοσκόρον. καὶ περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
10 Συνόδου ὑπὸ Μαρκιανῶν Βασιλέως, ἐν ᾗ ἀνεθεματίσθη ἡ τῆς Εὐτυχῆς Αἵρεσις, καὶ καθάρσθη ὁ Διοσκόρος.

Ἐχρητόνησε δὲ ὁ Διοσκόρος Κωνσταντινουπόλεως
Πατριάρχην τὸν Ἀποκρισάριον αὐτῷ Ἀνατό-
λιον, ὃν ὁ Ταράσιος εἰς τὴν πρώτην προῆλθεν τῆς
15 ἐβδόμης Συνόδου Ἐξαρχον τῆς τετάρτης καλῆς,
καὶ λέγει ὅτι σιωπελατέρησεν καὶ τῷ Εὐτυχῇ. τότε
τῷ χειρουργῶν καὶ τοὶ γονεῖς αὐτοῦ τοιαύτης Συ-
νόδου ληστρικῆς, διὰ τὴν δούρειαν αὐτῷ ἡ ἐκκλη-
σία ἐσιώπησε, καθὼς σιωπελάσθησαν ἡ τετάρτη Σύ-
20 νοδος καὶ μάλιστα τὸν Ἀντιοχείας εἶναι Ἀντιο-
χείας, τὸν καὶ ἐκείνους ὑπὲρ ἐκείνης χειρουργησάτω τῆς
Συνόδου, τὰ δ' ἄλλα ὅλα ἡθετήθησαν παντελῶς,
μάλιστα ὁ ὑπερήφανος Διοσκόρος ἔδωκε καὶ Πα-
τριαρχικὸν δῖνον τῇ Μητροπόλει Εφέσῳ, ἀλλὰ
25 καὶ ἐκείνους ἡ τετάρτη Οἰκουμενικὴ ἀνήρεικεν. ἀφ' ἧς
δὲ ἔτρεξαν τὰ πράγματα τοιοῦτος, ἐμόγησε
λίαν ὁ Λέων Ρώμης Ἐπίσκοπος, καὶ ἔγραψεν εἰς
τὸν Θεοδοσίον ταῦτα, ἐπεὶ ἦν τὸ σιωπελεῖον τῶν Ἐ-
πισκόπων, ὅπερ γενέσθαι δεσπεύετε ἐν τῇ Ἐ-
30 φείῳ, αὐτῷ καταβλάπῃ τὴν πίσιν, θέομα-
χαλυνότα καὶ παροικητὴ Βασιλεῦς μετὰ τῶν ἐμῶν
Ἐπισκόπων ἵνα πάντα (τὰ ὑπὸ Διοσκόρου
ἐν Εφέσῳ) μείνωσιν ἀπραγῇ, καθὼς καὶ πρὸς τῆς
δικῆς ἐτύγχανε, περιμένωσι δὲ τὸ μέζον τῆς Συ-
35 νόδου κριτήριον, ἐν ᾗ ὁ πᾶς ἀρεθμὸς τῶν Ἐπισκό-
πων ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς συναγεται. καὶ μετ'
ὀλίγα, πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἡμετέρων μερῶν, καὶ
πάντες οἱ ἱερεῖς τῷ ἡμετέρῳ τῷ ὑμετέρῳ μετὰ
δακρύων ἱκετεύουσι κατὰ τὴν αἰτίαν Φλαυιανῶν
40 τῶν Ἐπισκόπων ἰδικὴν Συνοδὸν ἐν τῇ ἰτα-
λίᾳ ὑπετελεσθῆναι. καὶ μετ' ὀλίγα, ὥς καὶ ταῦτα
ἀναγγαῖον ὡς ἀφ' ὧν, ὅσα ὁ ὢν Νικήτας Καίων
ὡς ἀκελεύεται, ὅσα ὁ ὢν παῖς τῆς Οἰ-
κουμένης τῶν Ἐπισκόπων κατὰ τὸ ἔθος τῆς καθο-
45 λικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων ἐλθ-
θῆσαν τῷ πίσιν. ἐμὴν ἀλλὰ καὶ Οὐαλεντιανὸν τὸν
Βασιλέα τῆς Ρώμης καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Πλα-
κιδίαν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Εὐδοξίαν παρεκά-
λεσε καὶ ἔγραψαν πολλὰ καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν Θεο-
50 δόσιον ἵνα ὁρίσῃ γινώσκειν Οἰκουμενικὴν Συνοδὸν εἰς
ἰταλίαν, καὶ ἀναθεωρηθῆναι τὴν τε Αἵρεσιν τῆς Εὐ-
τυχῆς, καὶ τὸν ἀδικον θάνατον τῶν Φλαυιανῶν,
καὶ τὴν ληστρικὴν γνώμην τῶν Διοσκόρων, ὡς φαίνεται
εἰς τῆς Συνόδου τὰ πρακτικά. καὶ Θεοφάνης λέγει,
ὅτι ὁ Πάπας Λέων πρῶσις τῷ Βασιλεῖ Οὐαλεντιανῶν

καὶ ταῖς Αὐγύσταις μετὰ δακρύων αὐτῶν ἐ-
πιστολὰς τῷ Θεοδοσίῳ γράψαι διόρθωσιν γενέ-
σθαι τῶν ἐν Εφέσῳ ἀθέσμων, ἀλλ' ὁ Θεοδοσίος ἐνό-
μισεν εἶναι ἔτι συμφερώτερον, οἰόμενος φθιγγεῖν
τὸν Ρώμης καὶ τὰς λοιπὰς πατριαρχίας, καὶ εἶπεν,
ἡκούσθαι τὰ πεπραγμένα. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐμὸν
Λέων ὁ Ρώμης, ἀλλὰ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀ-
νατόλιος παρεκίνησε τὸν Θεοδοσίον περὶ τῆς Συ-
νόδου, ὡς λέγει ὁ Ζωναράς εἰς τὸ χερνικὸν αὐτοῦ
ἐρητύς, ὅτι δηλαδὴ Λέων ὁ Ρώμης καὶ Ἀνατόλιος
ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἡτήσαντο Θεοδοσίον μὴ μείναι
ἀνέξετα τὰ κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Διοσκόρον
καὶ Εὐτυχῇ, καὶ ὅσα παρ' αὐτῶν ἐπολήθησαν εἰς
Φλαυιανόν, ἀλλὰ παντάπασιν ὁ Θεοδοσίος ἀθροί-
σθαι τὴν Συνοδὸν ἐκ ἡθέλησεν. ὁπότερον δὲ τῶν
Θεοδοσίων ἐν ἔτει τῷ πεπραγμένῳ ποιησέσθαι, (ἐκ-
πεσὼν γὰρ τῶν ἱππικῶν κατὰ τὸν Ζωναράν καὶ Ἀδρι-
νήσας ἀπέθανε) Λέων ὁ Ρώμης (λέγει ὁ Θεο-
φάνης) ἔγραψε Μαρκιανῶν αὐτῶν τὰ πλημμελῆ
ὡς Διοσκόρος καὶ Εὐτυχῆς ἐν Εφέσῳ εἰς τὸν Ἀ-
γῶν Φλαυιανὸν ζητηθῆναι ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ
ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς συναχθῆναι πάντας τῶν Ἐπισκό-
πων. ὁ Εὐάγγελος δὲ φησὶν ὅτι πρὸς τὸν Βασιλέα Μαρ-
κιανῶν οἱ τε Λέοντες τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης Ἐ-
πισκόποι διακονήσαντες (ἐν Κωνσταντινουπόλει) ταῖς ἀ-
ποκρίσεσιν (ἀλλὰ καὶ ἑτέροις ἐπεμψε μετὰ γραμ-
μάτων πρὸς τὸν Μαρκιανὸν ὁ Λέων, ὡς παρὶς ἡσιν
ἡ πρὸς τὸν Λέοντα τῶν Μαρκιανῶν Σάκρα παροικη-
λῶσα αὐτὸν εἰς τὴν Συνοδὸν) καὶ οἱ ὡς τῶν Διο-
σκόρων κατὰβλησάμενοι, τὰ κατὰ σφᾶς ἱκετεύον-
τες συνοδικῶς κριθῆναι, παρώτρυνε δὲ μάλιστα
Εὐσέβιος ὁ Δορυλαῖς, ἐξ ὧν ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύ-
νοδος ἀλίσζεται, βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ δού-
τέρῳ. καὶ λοιπὸν ὁ Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πελχερία ἡθροί-
σαν τῷ Οἰκουμενικῷ τετάρτῳ Συνοδὸν ἐν Νίκαιᾳ,
ἐπειδὴ δὲ ἦσαν πολλοὶ πατέρες ἀδικοῦντες καὶ θε-
ραπείας δεόμενοι, καὶ οἱ λεγόμενοι τῆς Ρώμης ἐδεήθη-
σαν παρῆναι ἐν τῇ Συνόδῳ, ὁ Μαρκιανὸς διὰ τὸ
συμφερώτερον, ὅς καὶ ἀπελθεῖν εἰς Νίκαιαν ἐκώλυτο
ὑπὸ τῶν πολιτικῶν φροντίδων, μετήνευκε τῷ
Συνόδῳ εἰς Χαλκηδόνα, ἥτις ἀνεθεματίσθη τῷ Αἰ-
ρεσιν τῆς Εὐτυχῆς, καὶ καθάρσιν τὸν Διοσκόρον διὰ
τὰ πολλὰ αὐτοῦ ἐγκλήματα, καὶ ἐβεβαίωσε τὸ
δόγμα τῆς καθολικῆς πίστεως, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα
διώρισε

διώρισε . καὶ ταῦτα πάντα δι' ὀρισμὸν τῆ βασιλείας , καὶ ἐξ ἧς προσαγμάτων τῆ Ρώμης , ἢ ἄλλος τινὸς Πατριάρχης . ὁ δὲ Ρώμης ὀργανικῶς μόνον σωτήρη

σεν , εἰ καὶ ἑμόνος , ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπὸ Διοσκόρου καὶ Βελιδόντες , καὶ ὁ Δορυλαῖος Εὐσέβιος , καὶ αὐτὸς ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως Ἀνατόλιος .

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ε΄.

5

Περὶ σημειώσεων τινῶν ὑπὸ τῶν ἐρησίων ἐν τῇ παρόντι κεφαλαίῳ , ὅτι καὶ ἐκκηδέκα τρέπας συνάγεται μὴ εἶναι τὸν Ρώμης , πρὸς τῇ μηδεμίαν μνήμην αὐτῆς ἐν ταῖς συνελούσεσι τῆς ὑπὸ Φλαυιανῆς συνόδου γινέσθαι , κριτῶν μόνον τῶν Αἰρέσεων , ἢ ἀναμαρτήτων , ἢ ὑπεροχικῶν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας κριτῶν , ἢ Ἐκκλησιῶν ἔχοντα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν . καὶ ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας πρῶτον ἰοῦντο τῆς Αἰρετικῆς Εὐτυχῆς ἠκούσθη , καὶ τὸ μόνον ἐρδυνᾶν τὰς γραφάς , τὰς δὲ οὐθέσεις τῶν πατέρων μὴ καταδέχεσθαι , ὁ λαβόντες οἱ Λατρετικοὶ ἀπόστολοι ἐποίησαν .

Ἐν ταῖς συνελούσεσι ταῖς γυναικίαις ἐν Κωνσταντινῇ πόλει ὑπὸ Φλαυιανῆς κατὰ Εὐτυχῆς , σημειώσαι ὅτι ἡ τοιαύτη ἐν Κωνσταντινῇ πόλει συνόδος αἰὶα καὶ μεγάλη καλεῖται . δούτερον , ὅτι ὁ Δορυλαῖος Εὐσέβιος ἐν τῇ κατὰ Εὐτυχῆς λιβέλλῳ λέγει , ὅτι πρῶτος ὡς ἡ πρώτη συνόδος , καὶ ἔπειτα τοῖς ἐν ἐφέτω φρονήσεσι καὶ τοῖς οὐκ ἐθέσι καὶ Κυρίλλῳ , Ἀθανασίῳ , Γρηγορίῳ , Γρηγορίῳ καὶ Γρηγορίῳ , Ἀπικῇ καὶ Πρέκλῳ . καὶ σημειώσαι ὅτι τῶν αἰώνων πατέρων γίνεται μνήμη πρὸς σύστασιν ὁσέβειας , τῆ δὲ Ρώμης ἑδεμία ἐνθύμησις ἰδική . τρίτον , ἐν τῇ δούτερᾳ πράξει πρὸς βεβαίωσιν ὁσέβειας ἀνεγνώσθησαν αἱ δύο Κυρίλλῳ ὑποστολαί , ἐν δὲ τῇ δούτερᾳ ὑποστολῇ λέγει Κύριλλος , ὅτι ἔπειτα ταῖς τῶν πατέρων δόξαις , καὶ μάλιστα τῆς αἰῆς Ἀθανασίου , τῆ δὲ Ρώμης ἑδεμία μνήμη . τέταρτον , ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως Φλαυιανὸς συνθέμενος ταῖς ὑποστολαῖς Κυρίλλῳ , ἐξέθετο πῶς πίσει αὐτῆς κατὰ Εὐτυχῆς , ὅτι καὶ πάλιν ἑδεμία μνήμη τῆς Πάπας . πέμπτον , ὁ Σελεύκειας Βασίλειος εἶπεν , ὅτι πῶς ὁσέβειαν Νεστορίῳ μέλλουσιν ὑποκλύσαν πῶς Οἰκουμενῶν , ἐπέχει δι' οἰκίας σωσέως ὁ Κύριλλος . καὶ σημειώσαι ὅτι ἐλέγετο αὐτῷ ὅτι ὁ Κύριλλος ἀναδεξάμενος τὸν κατὰ Νεστορίῳ πόλεμον οἰκονομικῶς ἔγραψε πρῶτον εἰς τὸν Ρώμης , αὐτὸς ὁμῶς ὡς ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ διδασκαλία τῆς αἰῆς κατὰ τῆς Ἀλάστορος , ὅθεν καὶ ποτιμάται τῆς Ρώμης καὶ πάντων τῶν Πατριάρχων . σῆκον , ἐν τῇ σῆκῃ πράξει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μαρτίνος εἶπεν , ὅτι ἐδεήθη αὐτῆς ὁ Εὐτυχῆς ἵνα ὑπογράψῃ ἐν τῇ τόμῳ τῆς πίσεως αὐτῆς , ὁ δὲ ἔκ ἡνέχετο , εἰπὼν μὴ εἶναι ἐμὸν τὸ ὑπογράψαι , Ἐπισκόπων δὲ μόνον . καὶ σημειώσαι καὶ τῶν Καρθηνάλεων τῆς Ρώμης ὡς ἐρεμῶν βιβλίων δεκάτης μέρας σῆκῃ κεφαλαίῳ πρῶτον . ἑβδόμον , ἐλθόντος τῆς Εὐτυχῆς εἰς τὴν συνόδον πρὸς ὁσολογίαν , ἔγραψε τῇ συνόδῳ ὁ Βασίλειος , ἡμῖς τῆς εἰρήνης φροντίζοντες καὶ τῶν αἰώνων Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίσεως , θέλομεν σωεῖναι τῇ (κρινομένη τῆς Εὐτυχῆς) ἀκράσει τὸν Πατρίκιον Φλωρόντιον , ἐπειδὴ ὁ λόγος ὑπερπίσεως εἶπεν , ὅθεν ἡ συνόδος τὸν Βασίλειον Ἀρχιερέα καὶ Φύλακα τῆς πίσεως ἀφῆκον . ἀνεγνώσθησαν ἐν τῇ πεπραγ-

μῆνι ἐν ταῖς ἐξ πράξεσι κατὰ Εὐτυχῆς , ἵνα ἀκρίβη ταῦτα ὁ Φλωρόντιος . καὶ τῶν γυναικῶν , 15 ὁ Εὐτυχῆς ἀπειθήσας κατήρεθῃ . ἦσαν δὲ Ἐπισκοποι αἰκισιωνεῖς , καὶ Ἀρχιεπίσκοποι αἰκισιτρῆς . σημειώσαι ὅτι καὶ ὁ Βασίλειος ἔχει πῶς φροντίζει πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν , ὡς εἶπε καὶ ὁ Κύριλλος πολλὰκις , ὡς εἰπομεν αὐτέρῳ , ὡς καὶ πῶς καυχᾶται ὁ Πάπας 20 ἔχει τῶν ἰδικῶν ἀξιώματι . σημειώσαι ὅτι πῶς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει συνόδον ἀνακρίνων ὁ Βασίλειος , συνακροατῶν αὐτῇ πέμπε , καὶ ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως μετὰ τῶν παρὰ τῶν ἐπισκόπων κρινεῖ τῶν Αἰρέσεων Εὐτυχῆς , καὶ καθαρῇ τὸν Αἰρεσιάρχην , 25 καὶ λοιπὸν ὕψλος τῶν παπικῶν ὅτι ὁ Ρώμης μόνος ἐστὶ κριτὴς τῶν Αἰρέσεων . ὅθεν , μετὰ τῶν καθάρσεων αὐτῆς ὁ Εὐτυχῆς ἔδωκε λιβέλλον ὡς ἀδίκως κατήρεθῃ , ὅθεν ὁ Βασίλειος ἐπεμψε τὸν ἱππᾶτον Πρωτογόνον , καὶ συναλούσεως γυναικῶν , ἀνεγνώσθησαν ἅπαντα τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ συνόδῳ , καὶ ἀνέκρινον ὁ ἱππᾶτος τῶν συνόδων καὶ τὸν Φλωρόντιον , καὶ σημειώσαι τῆς Βασιλείας τῶν ὑπεροχικῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ . σῆκον , ἐν τῇ τῇ μετὰ τῶν καθάρσεων τῆς Εὐτυχῆς πράξει , τῆς Εὐτυχῆς ἀλ- 35 λὰ καὶ παλιμβόλῃ φαινομένη , Σελεύκειος Ἐπισκοπος εἶπεν , ἐπειδὴ πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν γράμματα τῆς Ρώμης Λέοντος οὐκ ἐφανίσθη ὑμῖν , περιέχοντα ὅτι ἡττάσαστο ὁ Εὐτυχῆς , καὶ ἐπεκαλέσατο ἐν τῇ κατὰ τῆς ζητήσεως πῶς ὑμετέρων ἀκράσει 40 Ἀθὰ τῆς τῆς λιβέλλας δεήσεως , πῶς νῦν ὁσέβειος καὶ λέγων περὶ πῶς πίσει εἶναι τὸν λιβέλλον ὑπὸ τῆς Ρώμης Ἐπισκόπου , πῶς ὑπὸ συνόδῳ παραίτησιν Ἐκκλησίαν αὐτῶν ἐπεκάλεσε ; καὶ ἐν τῇ τῇ διδάχῃ οὐκ ὅτι ἔ τοῖς αὐτοῖς ὑπομῖναι ὁ Εὐτυχῆς . καὶ κατωτέρω , 45 Κωνσταντίνος Διάκονος εἶπεν , ἀναγνωσκουμένης τῆς καθάρσεως , ἐπεκαλέσατο πῶς αἰῶν συνόδον τῆς Ρώμης καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσολύμων καὶ Θεσσαλονίκης . καὶ , ὑποκαλέμενος πῶς Ρώμης καὶ πῶς Αἰγύπτου καὶ πῶς Ἱερουσολύμων συνόδον . καὶ , ὁ Φλωρόντιος εἶπε , θορυβῶ γυναικῶν καὶ ἀλαλθείας τῆς συνόδου , εἶπε (ὁ Εὐτυχῆς) πράως ἐμοί , ὑποκαλέμενος πῶς Ρώμης καὶ πῶς Αἰγύπτου καὶ πῶς Ἱερουσολύμων συνόδον , καὶ γὰρ νομίζω ἅπαντες εἶναι λα- 50 θεῖν τῆς τῆς αἰῆς τῶν καὶ Θεοφιλέστατο Φλαυιανῶν , ἀπελ-

ἀπελθὼν εἶπεν αὐτῷ . καὶ λοιπὸν σημείωσαι
ὅτι τὸ πρῶτον ἀκράδην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὄνομα τῆς
Ἐκκλησίας ἔπ' αὐτῆς Ῥώμης . καὶ αἱρεσιάρχης ἐ-
τος ἐξῆλθε τῷ Εὐτυχῆς . δεύτερον , ὅτι ὁ Ῥώμης
5 πρὸς ψόγον τῷ Εὐτυχῆς εἶπεν ὅτι ἐπεκαλέσατο τὴν
ἐκείνη ἀκράδην . τρίτον , ὅτι ὑπεκαλεσάμεθα τὴν
ἀκράδην τῷ Ῥώμης , ἣν ἀπατεῶν , ποτὲ μὲν γὰρ
εἶλεγεν ἕτω , ποτὲ δὲ ἄλλως . τέταρτον , ὅτι καὶ
ὁ Εὐτυχῆς τὸν Ῥώμης ἐπικαλεσάμεθα , καὶ ὁ Ῥώ-
10 μης τὴν πρὸς αὐτὸν ταύτην Ἐκκλησίαν εἰς Κωνσταν-
τινέπολιν γράψας , ἐδὲ ἔχουσιν , ἐπειδὴ βασιλικῇ
ἐπιστολῇ ὁ Πρωτογένης ἀνέκρινε τὰ τῆς Συνόδου , εἶτα
ἐπειδὴ μήτε ἡ βασιλικὴ ἀνακρίσις ἔχουσε πέραν ἐ-
πιθέσθαι τοῖς πράγμασιν ὡς καὶ τὰ τῷ Ῥώμης γράμμα-
15 τα , Οἰκουμενικῇ Συνόδου ὡρίσθη συγκροτηθῆναι , ἥς
τὸ κράτος ἐμφανίζων ὁ Δορυλαῖος εἶπεν , ὡς ἔχουμαι
τῷ ἁγίῳ καὶ ὁμολογίῳ Τριτάτῃ τῇ μελλούσῃ ἐσεσθαι
οἰκουμενικῇ Συνόδῳ κατὰ τὸ θέμισμα τῶν φι-
λοχρίτων ἡμῶν Βασιλέων φυλαχθῆναι τὴν ὑπό-
20 θεσιν ταύτην , περὶ τῶν δύο ἐπὶ χρεῖς φύσε-

ων δηλονότι . πέμπτον , ὅτι ἕκτον τὸν Ῥώμης
ἐπεκαλέσατο ὁ Εὐτυχῆς , ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας
καὶ τὸν Ἱερουσαλὺμ καὶ τὸν Θεσσαλονίκης . ὅταν ,
ὅτι ἐκ ἐπεκαλέσατο τὰς Πατριάρχας ὡς ὁμο-
μύκας τὴν ἰδικῶς μόνες , ἀλλὰ τὰς Συνόδους αὐτῶν ,
ὡς αἷς καὶ τῷ Ῥώμης Συνόδον , ὡς τὸν Ῥώμης ὡς
Αὐτοκράτορα καὶ ἀναμαρτήτου καὶ κριτῶν ὑπερ-
χικὸν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πραγμάτων . μυθο-
λόγημα ἄρα τῶν παπικῶν ὅτι ὁ Ῥώμης ἔχει τὴν
Ἐκκλησίαν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν . ἔβδομον , ση-
μείωσαι ἐν τῇ αὐτῇ πράξει τὸν Εὐτυχῆ εἰπόν-
τα περὶ τῶν ἁγίων πατέρων , εἰ δὲ περὶ τῶν τῶν
αὐτῶν ἐν ταῖς λέξεσιν ἡ Διασφαλιστὴν , ἡ δὲ α-
πλανητὴν , τὰ μὴτε ἐκβάλλειν μὴτε καταδέ-
χεσθαι , μένας δὲ τὰς γραφὰς ἐρῶν ὡς βεβαι-
οτέρως ἔσας τῆς τῶν πατέρων οὐδέποτεως . καὶ ση-
μείωσαι ὅτι καὶ ἐκ ταύτης τῆς ὡς ἀληθῶς ἐ-
σφαλμένης καὶ πεπλανημένης γνώμης τῷ Εὐτυχῆς ,
λαβόντες οἱ Λατρευοκαλεῖνοι , δόγμα ἐξείρετον
τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν πεποιήκασιν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῷ Βασιλέως Θεοδοσίῳ πρὸς Λέοντα Ῥώμης , καὶ αὐτὸν κατὰ τῷ Φλαυ-
25 ανῷ , καὶ νομίζοντος ἀδίκως κατὰ τῆς Εὐτυχῆ . καὶ περὶ τῷ Λιβέλλῳ τῷ Εὐτυχῆς πρὸς
Λέοντα Ῥώμης , καὶ τῆς οἰήσεως τῷ Λέοντι εἰς τὸ γυνέσθαι κριτῶν τῷ Εὐτυχῆ καὶ τῷ Φλαυ-
ῳ ἥς ἔγραψε πρὸς Φλαυῖαν ὁ Θεοδοσίος . καὶ περὶ τῆς ἰσχύος τῷ βασιλικῷ πρὸς ἀγῶνα
σας τὰς Ἐκκλησίας , ἐξ ὧν πάντων , καὶ ἐκ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ πολλῶν πρὸς πολλὰς Ἐκκλησίαν , δεικνύου-
μὴ ἔχον τὸν Ῥώμης Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας , ὅτι ἰδικὸν ἀξίωμα ἐν αὐτῇ , ἀλλ' ἁγίον
30 ὄντα , συναρμυρῶν τοῖς πατέρεσιν . καὶ ὅτι αἱ Διατυπώσεις , ἐπὶ Ῥώμης , ἀλλὰ τοῖς πατέρεσιν ἀνή-
κασιν εἰς τελειότητα τῆς πίστεως .

Ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος ὅτι ἐκ εἶχε καταθύ-
μιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυῖαν , εἴρηται
35 αὐτῷ ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ . ὅταν
νομίζων αὐτὸν ἀδικῶν ἐν τῇ κρίσει τῷ Εὐτυχῆς ,
ἐπεμψε συνακροατῶν τὸν Φλωρόντιον , καὶ πάλιν
ἀνέκρινε ἐποίησε διὰ τῷ ἱπτάτῃ Πρωτογένης .
εἶτα καὶ τοῖς ἐν πασὶν τέτοις τῷ Εὐτυχῆς Αἰρεσι-
40 ἀρχῇ ἀναφανέσας , καὶ Διατῶν κατὰ τῆς εἰρήνης , ὁ
Βασιλεὺς ἔγραψεν εἰς τὸν Ῥώμης Λέοντα , φημίω
σοφίας καὶ ἀγίωσιν ἔχοντα , καὶ αὐτῶν αὐτὸν
κατὰ τῷ Φλαυῖαν , ὅπερ ἐκ ἐξῆν , καὶ ὅτι τῷ
Φλαυῖαν διὰ τῆς παρόντος Συνόδου καθε-
45 λόντος τὸν Αἰρετικὸν , ἐκ ἑαυτοῦ τὸν Βασιλέα ἀνα-
κρίνει τὴν ψήφον αὐτῷ , ἀλλ' ἡρεμῶν , ἵσως δὲ
ὁμῶς τῷ ἐγὼν βελήσας τῷ κρείττονος , ἐπειδὴ
περὶ πολλοὶ εἶποντο τῷ Εὐτυχῆ , ἵνα θεωρηθῇ κοι-
νῶς ἡ Αἰρεσις καὶ διδοκρινθῇ τὰ τῆς πίστεως , ὡς
50 συμβέβηκεν ἐπὶ τῷ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ , ὅς μὴ
ἀρκεῖται τῇ καθαρῇ Ἀρεῇ καὶ τῇ Αἰγυ-
πτιᾷ Συνόδῳ , ἀνέκρινε καὶ κατ' αὐτῷ , πέμψας
εἰς Αἰγυπτίον Ὅσιον τὸν Κεδρένης , καὶ τέλος διὰ
τὸ τῷ ἁγίῳ ἡκολαθηκόναι τῷ Ἀρεῷ , συνεκρίθησε
τῷ πρώτῳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ , ἀλλὰ δὴ καὶ

ὁ Εὐτυχῆς ἔγραψεν εἰς τὸν Πάπαν λίβελλον Ἐκ-
κλησίας ὡς εἴρηται ἀνωτέρω . ὁ δὲ Λέων λαβὼν
τὰ τῷ Βασιλέως γράμματα , καὶ τὸν λίβελλον τῷ
Εὐτυχῆς , ἐνόμισεν εὐλογεῖν γυνέσθαι κριτῆς
αὐτῷ περὶ τῷ Εὐτυχῆ καὶ τῷ Φλαυῖαν , καὶ δὴ
πέμψει τῷ Φλαυῖαν ὁ Θεοδοσίος ἐν ἡ λέγει , ὅτι
ὁ Βασιλεὺς μεμνῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆς κα-
θολικῆς Ἐκκλησίας , ἔγραψε πρὸς αὐτὸν . δέυ-
τερον , ὅτι καὶ ὁ Εὐτυχῆς ἔγραψεν ὅτι ἡδικήθη
ὡς καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ , ἡτοι ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Συνόδῳ κρινόμεθα , ἔδωκε λίβελλον Ἐκκλησίας
πρὸς αὐτὸν , ἡτοι τὸν Λέοντα . τρίτον , ζητεῖ τῷ
τῷ Φλαυῖαν ὁ Λέων μαθεῖν τὰ γινόμενα , ἵνα κρι-
νη δικαίως , καὶ μὴ ἀπατηθῇ ἀμφιβολία τινὶ τῶν
δύο μετῶν , φησὶ γὰρ , ἐπειδὴ ἡμεῖς οἱ βελομήτοι
τῶν ἱερέων τῷ Δεσπότην δικαίως εἶναι τὰς κρίσεις ,
ἐδὲ δυνάμεθα μὴ διαγνωσόντων τῶν πραγμά-
των εἰς τινὸς μέγας πόνον ὁποφύνασθαι , περὶ
ἡ τὰ πράγματα ἀκούσμεθα . τέταρτον φησὶ , ἐπὶ
γὰρ ἡμῖν καταθύμιον καὶ κατὰ φύσιν τῷ Θεῷ
ἐμπνέοντος , ἵνα μὴ αἱ Διατυπώσεις τῶν περὶ κλη-
τῶν πατέρων αἱ θεόθεν τῷ ἁγίῳ ἔχουσαι , καὶ εἰς
τὴν τελειότητα τῆς πίστεως ἀνήκοντες , φάλλῃ τινὸς
ἐρμηνεία

ἐρμηνεία μολυνθῶσι, ταῦτα ὁ Λέων. ὃν οἱ ση-
μαίωσαι πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς
ἔχει πῶς μέριμναν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας,
ἄρα ὁ μόνος ὁ Ῥώμης. δεύτερον, ὁ μόνος τῷ Λέοντι
ἔγραψεν ὁ Βασιλεὺς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκ-
κλησιῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἀλεξανδρείας Διοσκόρῳ, καὶ
τῷ Ἱερουσολύμων Ἱερωναλίῳ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ
Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ, καὶ τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ καὶ Συμεὼν
τῷ συλίτῃ, καὶ τῷ Βερύσσιος Ἀκακίῳ. τρίτον,
ὁ μόνος τῷ Βασιλεῶς καὶ τῷ Πάπᾳ ἐστὶν ἴδιον φρον-
τίζειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων
δυναμικῶν ὡς εἴρηται ἀνωτέρω κεφαλῶν δεκάτῳ ἐκτῷ
καὶ κεφαλῶν τετάρτῳ. ὅτι ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ Καρ-
θαγὸν Σύνοδος ἐφρόντιζον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκ-
κλησιῶν Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἀντιοχείας, καὶ ὁ
Ἀντιοχείας Ἰωάννης ἔγραψε τῷ Νεστορίῳ ὅτι ὁ Ἀκά-
κιος ὁ κοινὸς πατὴρ ἐγίνετο αὐτοῖς τῆς εἰρήνης ταύ-
της τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι Ῥώμης, Ἀ-
λεξανδρείας, καὶ Ἀντιοχείας. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον,
σημαίωσαι ὅτι ὁ Εὐτυχὴς ὅς ἐδωκε λίβελλον ἐν
τῷ δικαστηρίῳ Ἐκκλητικῷ, ἀλλὰ λίβελλον περὶ τῶν
πίσιν, ὡς εἴρηκεν ὁ Ἐπίσκοπος Σέλδουκος ἀνωτέρω,
τὸν δὲ τῆς Ἐκκλητικῆς λίβελλον ὑπεψιθύρισεν. ὥστε
ὁ Φλαυϊανὸς ἐδὼν τοῖς τὸν ἤκουσε πρὸς τῷ Εὐτυ-
χῆς, ἀλλὰ ὁ Φλωροντιῶν εἰπόντος αὐτῷ πρῶτος τῷ
Εὐτυχῆς περὶ τῷ λιβέλλῳ τῆς Ἐκκλητικῆς, ἀνέφε-
ρε περὶ τῷ τῷ Φλαυϊανῷ, εἶτα καὶ ὁ Διοσκὸς
Κωνσταντίνος καὶ ὁ Φλωροντιῶς ἐκ ἤκουσαν πρὸς
τῷ Εὐτυχῆς ὅτι ἔμελλε πέμψαι εἰς Ῥώμην λίβε-
λλον Ἐκκλητικῷ, ἀλλὰ ὅτι ἐπεκαλέσατο πῶς Σύνοδον
Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας, Ἱερουσολύμων, καὶ Θεσσα-
λονίκης. ὥστε λαθραίως ἔγραψε πρὸς τὸν Ῥώμης
ὁ Εὐτυχὴς τὸν τοῖς τὸν λίβελλον, περὶ ὃ ὁ Πάπας ἀ-
πατηθεὶς, ἔγραψε τῷ Φλαυϊανῷ ὅτι ὁ Εὐτυχὴς
δίδωκε λίβελλον Ἐκκλητικῷ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐκ-
καλῶν αὐτὸν, ἥτοι τὸν Πάπαν. δεύτερον, ὅτι
εἰ καὶ ὁ Εὐτυχὴς παρεῖχεν ὡς ἀληθῶς λίβελλον
ἵνα ἀνακρίσῃ πρὸς τῷ Ῥώμης, ἐδεμίαν ἰσχὺν
ἔχεν ἡ Ἐκκλητικὴ, ἐπειδὴ ἦν πρὸς Κανόνας, καὶ γὰρ
καὶ ἡ συνήθεια καὶ οἱ Κανόνες τῶν πατριάρχων τριῶν
Οἰκουμενικῶν Συνόδων πρὸς τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας
βέλονται γυμνάζεσθαι καὶ Διατυπῶσαι τὰς συμβαινέ-
σας ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἀμφιβολίας, καθ' ὃν τρέ-
πον σεσαφηνίσαι ἀνωτέρω ἐν πολεμῶν, καὶ ἐκ ἐ-
δωκῶν ἔτε ἡ κομνηνοποιία τῷ Ἀλεξανδρείας, ἔτε ἡ
Θέλησις τῷ Πάπᾳ ἀνατρέψαι τῆς καθολικῆς Ἐκ-
κλησίας πῶς πρὸς τὸν, καὶ συζητῶν τὸ διόλου πρὸς
νομον, διὸ ματαίως εἶπον ὁ Λέων ὅτι ἡ Ἐκκλησια-
στικὴ διοίκησις ἐδίδοι ἐκείνῳ τὸ ἀνακρίναι, καὶ γὰρ
εἰ τῷ ποτε γέγονεν, ἔδει εἶπαι πότε γέγονεν, ἀλλὰ
ἐπειδὴ πῶποτε ἐκ ἐγίνετο, ἐκ ἐδωκῶν εἶπαι, ὅθεν
κατέφυγον ὅτι τὸ ἀληθές Θεμέλιον τῆς ἀνακρί-
σεως, ὅπερ ἦν τὸ βασιλικὸν πρῶταγμα, Διατά-
ξις αὐτῶν, καὶ γὰρ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις, συνή-
ψε, καὶ τῷ Θεοφιλεστάτῃ Βασιλεῶς ἡ πίστις πο-

λλὴν φροντίδα ἐνέβαλε περὶ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκ-
κλησιῶν. ὅτι δὲ τῷ Βασιλεῶς τὸ πρῶταγμα ἀνα-
κρίνει τῶν Ἐπισκόπων τὰς ψήφους, πλὴν τῶν ἀ-
ποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν νομίμων καὶ κατονικῶν
Συνόδων, μάρτυρες σαφῆς (ἵνα ἐκσώσῃ τὰς πό-
λεις) αἱ γενόμεναι ὅτι τῷ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ Συνο-
δοὶ ὑπὲρ τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ, καὶ τῷ γεγεννημένῳ
ἐν τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, καὶ ἐκείνο τὸ
τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ ὅτι ὁ Ἀντιοχείας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν
δοποῦνται ἐτόλμησαν χωρὶς βασιλικῆς πρῶταγ-
ματος καθελθὲν αὐτὸν καὶ τὸν Ἐφέσῃ μένοντα,
καὶ ἐκείνο τὸ μὴ δυνήσθαι ἀντεπεῖν τὸν Φλαυϊανὸν
ἀνακρίναι αὐτὸν ὑπὸ τῷ Πρωτογόνῳ. Αἱ πρῶταγ-
ματος δὲ βασιλικῆς ὁ μόνος ὁ Πάπας κρίνει καὶ ἀνα-
κρίνει, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις Πατριάρχαις καὶ Μητρο-
πολίταις καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοπος. ὅτε δὲ ἐσάλωθεν
ἡ ἀπὸ φασίς τῆς πρώτης Συνόδου ὑπὸ Κωνσταντίνῳ
καὶ οὐάλεως, καὶ ἡ τῆς τρίτης ὑπὸ Θεοδοσίῳ,
πᾶσα Ἀνατολή καὶ Αὔσις καὶ Ἀφρικὴ συνηγωνί-
σθησαν τῷ μέναι ἐκείνας ἀκινήτους, ὡς καὶ γέγο-
νεν. ὁπότε βασιλικῶς ἐν Θεοδοσίῳ, καὶ ἐκ
τῆς Φλαυϊανῆς Εὐτυχῆς ἐζήτη ὁ Λέων ἀνα-
κρίνει, ἀλλὰ ἐδὲ ὅλως ἐδυνήθη ὡς ἐρηθίσεται.
ὅθεν ἐκ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν λιβέλλαν τῷ Ἀλεξαν-
δρείας καὶ εἰς τὴν Θέλησιν τῷ Πάπᾳ, ὅτι εἰς τὴν
γνώμην καὶ ἐνέργειαν τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἥς
καὶ ὁ Ῥώμης μέρος ἐγένετο συνεδρεῦν ταῖς Οἰκ-
ουμενικαῖς Συνόδοις. ἐν τῷ τοῖς πρῶταγμάτῳ ὅτι ὡς περὶ
ἐπεγινετο ἰδικόν τῳ ἀξίωμα τοῖς Θρόνοις Ἀλεξαν-
δρείας, Ἱερουσολύμων, καὶ Θεσσαλονίκης. ὁπότε τῷ
πρὸς αὐτὰς Ἐκκλητικῷ τῷ Εὐτυχῆς, ἔτι πρὸς τῷ
Θρόνῳ Ῥώμης πρῶταγμάτῳ τοῖς τὸν τῆς αὐ-
τῆς Ἐκκλητικῆς. εἶτα ὡς ἔγραψε τῷ Ῥώμης ὁ Βα-
σιλεὺς, ἔγραψεν ἴσως καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριάρ-
χαις, ὡς ἔγραψεν αὐτοῖς καὶ περὶ Στεφάνῳ καὶ
Βασιανῷ τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἐφέσου, καὶ ἰ-
δὲ βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῶν πρῶτα Πατριάρχον
ἐκδοῦν τρίτον. πρὸς τὸ τρίτον, ἐπὶ τῷ ἐλεγχῶς
σαφῆς ὁ μακάριος Λέων τῶν μετὰ τὸ χρίσμα Πα-
πῶν, ἐπὶ τῷ ἵνα μὴ αἱ Διατυπώσεις τῶν πατέρων
ἐρμηνεία φαύλη ἦν μολυνθῶσι, βελέτω γὰρ
τρία τινὰ εἶπαι, πρῶτον, ὅτι τῶν πατέρων αἱ
Διατυπώσεις Θεόδοι ἔχουσι πῶς ἰσχὺν καὶ ὁ
τῷ Πάπᾳ τῷ βεβασιωμένῳ τὰ φαῦλα συγγράμματα
τῶν σχολαστικῶν, ἀντικείμενα ὄντα τῇ Ἐκκλησιαστικῇ
καὶ ἀληθείᾳ. δεύτερον, ὅτι αἱ Διατυπώσεις αἱ
ἀνήκουσαι εἰς τελειότητα τῆς πίστεως εἰσὶ τῶν πα-
τριάρχων, ἥτοι τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ὁ μόνος τῷ
Πάπᾳ, ὅς ὅτε ἐστὶν ἁγίῳ συναριθμεῖται τοῖς ἁ-
γίοις πατέρεσι καὶ συναδιατυπῶν, ὅτε δὲ μόνῃ τῇ
τριπύργῳ Μίτρᾳ καὶ τῷ πολυτελεῖ κρῖνι καὶ τῷ
ἐκδεδιητημένῳ βίῳ καὶ τῷ πρῶταγμάτῳ, ὁρίζομεν,
ἀποφαινόμεθα πιστίζειν, ἔτε Διατυπῶν ἔτε Πά-
πας εἰς. τρίτον, ὅτι αἱ Διατυπώσεις τῶν πατέ-
ρων ἀνήκουσαι εἰς τελειότητα τῆς πίστεως, ὡς ἐξ ἀ-
σφηρόν

σφίμεν ἑκάτερον τὸ τῆς συγγραφῆς τῶν Κανόνων, ἢ τοι τὸ, ἃ καὶ πάντα ἡ Οἰκουμενὴ ἀποφαίνονται

κατὰ τὴν Πάπαν, ἥτοι τῇ τῆς Πάπας γνώμῃ ἐναντίον, μὴδὲ ἰσχύει ἡ γνώμη τῆς Πάπας τῆς Οἰκουμενικῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

5

Περὶ τῆς ἀντιγραφῆς τῆς Φλαυιανῆς πρὸς Λέοντα Ρώμης, καὶ πέμψεως τῶν κατὰ ὀλίγους ὑπομνημάτων ὑμῶν χάριν, ἐξῶν, καὶ ἐτέρων τοιούτων ὑπὸ πολλῶν Συνοδῶν καὶ Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν γυναικῶν, καὶ κατὰ ὡρίθεσιν, συνάγεται μὴδὲ εἶναι ὑπερῤῃχον ἀξίωμα τῆς Ρώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἀδελφικῶς σύμπνοια καὶ ὁμοφωνία περὶ τὴν πίσιν, καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὴν τὴν Ρώμην μὴ ἀπατηθῆναι, ὡς ἔστιν τῶν πρὸς αὐτὴν Ἐπισκόπων Ρώμης ἡπάτωνται.

10

Α'· τὴν ἐπιγραφὴν τῆς Φλαυιανῆς πρὸς Λέοντα, καὶ ἐπέμψαν καὶ τὰ ὑπομνήματα τὰ γενόμενα ἐν Κωνσταντινπόλει κατὰ Εὐτυχῆς, ἃ πρὸς ἀνάκρισιν, ἀλλ' ὑμῶν χάριν, ὡς καὶ ἡ Συνοδὸς ἡ τρίτη ὑμῶν χάριν ἐπέμψαν τὰ ἐν αὐτῇ ὑπομνήματα πρὸς Κελεσίωνα. φέρει δὲ εἰς μαρτυρίαν κατὰ Εὐτυχῆς πῶς πρῶτον Οἰκουμενικῶς Συνοδὸν καὶ πῶς τρίτον. ἔφέρει δὲ τὸν τύπον τῆς Κελεσίωνος, ἀλλὰ τὴν 20 ὁμολογίαν κυρίως, ὡς ὅσον ἔσας τῆς τρίτης Συνοδῆς. ἐμμένοντα δὲ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ἔτε περὶ Ἐκκλησίαν, ἔτε περὶ ἄλλων ἡνὸς ὡς ἐπιγραφῶν αὐτῶν ὁ Λέων, ἀλλ' ὅτι τὸν Εὐτυχῆ ὡς ὅτι τῶν αὐτῶν τῆς ἱερωσύνης ἐγυνώσασθαι καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν μο- 25 νασίαν καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας. ὅθεν καὶ ἡ σὴ ὁσότης γινώσκει τὰ κατ' αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ὑπὸ πῶς σὺν Θεοσεβείᾳ πᾶσι Θεοφιλεστέοις Ἐπισκόποις δὴλως ποιησάτω πῶς αὐτὴν δυσεβείαν, ἵνα μὴ ἀγνοίας πολλοῖς τῶν παρ' αὐτῇ φρονηθόν- 30 των, ἐφ' οἷς τε ἑλπίς σαφὴς, ὡς πρὸς ὁμολογίαν ἢ διὰ γραμμάτων, ἢ καὶ ἐτέρων τὰς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας ὁρεθῶσι ποιήσασθαι. ταῦτα ὁ Φλαυιανός. ἐξ ὧν ἔχ' ὑπερῤῃχόντι σημαίνεται ἀξίωμα ὡς πρὸς ὃν τὰ γράμματα, ἀλλ' ἀδελφικῶς σύμπνοια καὶ ὁμοφωνία 35 περὶ πῶς ὁρθόδοξον πίσιν ὑποδηλεῖται, ὅθεν ἡ κατὰ τῆς Σαμοσατέως ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδὸς γράψασα τοῖς ἀπανταχῇ περὶ αὐτῆς καὶ τῆς μετ' αὐτὴν γενομένης Ἀντιοχείας Δόμνῃ, φησὶν, ἐδηλώσαμεν τε ὑμῖν ὅπως τῶν γράφοντες (πρὸς Δόμνῃ) καὶ παρ' αὐτῇ τὰ κοι- 40 νωνικὰ δέχοντες γράμματα, πῶς δὲ Ἀρτεμῶ (παλαιῶν Αἰρετικῶν, ὡς ἡκολούθησαν ὁ Σαμοσατέως) ἔπος ὑποσηλάτω, καὶ οἱ τὰ Ἀρτεμῶ φρονῶντες τῶν κοι- νωνισάτωσαν, Εὐσεβίῳ βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφα- λαίῳ τοιαύτως. ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξαν- 45 δρος ὁμολογίᾳ πρώτῃ τοῖς ἀπανταχῇ γράψας κατὰ Ἀρείου καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, λέγει, ἐδηλώσαμεν δὲ καὶ τῇ ὑμετέρᾳ Θεοσεβείᾳ ἀγαπητοὶ καὶ ἡμιώτατοι συλλειτουργοί, ἵνα μὴτε τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐκπεσεύ- σαιτο καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν, μὴ πρὸς δέξασθαι, 50 μὴτε Εὐσεβίῳ, ἢ ἐτέρῳ τινὶ γράφοντι περὶ αὐτῶν παθεῖν, πρέπει γὰρ ὑμᾶς χριστιανὸς ὄντας, πάντας τὴν κατὰ χριστὸν λέγοντάς τι καὶ φλυαρῶντας ὡς Θεομάχους καὶ φθορέας τῶν ψυχῶν ὑποσρέφειν, καὶ μὴτε χαίρειν τοῖς τοιούτοις λέγειν, ἵνα μή- ποτε καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν κοινωνοὶ γινώμεθα,

Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἑκτῷ. πρὸς τῶ- τοῖς ἢ ἐν Σαρδικῇ Συνοδῷ ὁμολογῇ τοῖς ἀπαν- ταχῇ φησὶ περὶ τῶν κατὰ ἡρῆκα Αἰρετικῶν, τῶν τοῖς μὴδὲ κοινωνεῖν ὡς ἀγγέλλετε, ἔτι μὲν γὰρ κοι- νωνία φωτὶ πρὸς σκοτῷ, τῶν πᾶσι μακρὰ ποιῶ- τε, ἔτι μὲν γὰρ συμφωνία χριστῷ πρὸς Βελίαν. καὶ, φυλάξατε ἀγαπητοὶ μὴτε γράφειν πρὸς αὐτούς, μὴτε γράμματα παρ' αὐτῶν δέχεσθαι, συνεδέσασθε δὲ μᾶλλον καὶ ὑμᾶς ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ ὡς τῇ πνέ- ματι παρόντες τῇ Συνοδῷ ἡμῶν συμπληροῦσθαι διὰ ὑπογραφῆς ὑμετέρας, ὑπὲρ τῶν ὡρίων πάντων τῶν ἀπανταχῇ συλλειτουργῶν πῶς ὁμοφωνίαν ἀφαισώξεσθαι. Ἀθανάσιος ὑπολόγησεν ἑξῆς. εἰς τὴν συνάντησιν καὶ ἀπερ' ἔγραψεν κύριον καὶ Κελεσίῳ περὶ τῆς ἀκοινωνήσεως ἡμετέρας τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς καὶ πολλοῖς τῶν τότε ἐγκρίτων Μητροπολιτῶν. ὁντρο- πον ἔνυγραφήκασι τὰ τοιαῦτα καὶ Συνοδοὶ καὶ πα- τέρες, κατὰ τῶν ἔγραψε πρὸς τὸν Λέοντα καὶ ὁ Φλαυιανός κατὰ Εὐτυχῆς, ὡς καὶ ὁκτὲς εἰ πα- πῖσαι ἔδον ὠφελεῖνται. ἐνταῦθα μνημονεύει καὶ ἔπερ γράφει ὁ Βασίλειος ὁμολογῇ πετάρτῃ πρὸς Με- λέτιον, ἐδοξε ὡς ἀκαλέσαι τὴν ἐν Δύσει μὴ ἀκρίτως δέχεσθαι τὰς κοινωνίας τῶν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ἀ- φικνεμένων, ἀλλ' ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν κανονικῶν πρὸς λαμβάνεσθαι, καὶ μὴ παντὶ γράφοντι πίσιν ὅτι πρὸς τῆς ὁρθοδόξου πρὸς τῆς, ἔτω γὰρ εὐρεθῶσονται τοῖς μαχομένοις κοινωνεῖντες. ταῦτα ὁ Βασίλειος. ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἐκ κοινότητος ὁ μέγας Βασίλειος, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ πᾶ- τελον ἔθος ἔγραψε τοῖς Δυτικαῖς φυλάττειν μὴ δέχεσθαι τὴν Αἰρετικῆς, μὴτε πιστεύειν αὐτοῖς, ἵνα μὴ κοινωνοὶ γίνωνται αὐτοῖς, καὶ γίνονται καὶ αὐτοὶ οἱ Δυτικοὶ ἀκοινωνῆτοι κοινωνεῖντες τοῖς ἀκοι- νωνήτοις. δεύτερον, ὡς τῇ Ἐπισκόπῳ Ρώμης ἡ μόνῃ ἢ ὡς μονάρχῃ εἶπε γράψαν, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δύσει, ἥτοι τῇ Πά- πα καὶ τοῖς Δυτικοῖς Ἐπισκόποις, τῶν τῇ κατὰ Δύσιν Συνοδῶν, ἐπειδὴ ὁ Πάπας καὶ οἱ Δυτικοὶ Ἐ- πίσκοποι ἐπληρώθησαν ὡς τῶν Μακεδονιανῶν ἐν Ρώμῃ καὶ Σικελίᾳ καὶ Ἰβυρλίῳ. ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ Θεοφάνης λέγει, ὅτι Λιβέριος τοῖς Ἀνατολικαῖς γράψας, ὁρθοδόξους τῶν Μακεδονιανῶν ἐμαρτύ- ρησε. καὶ σημειώσαι ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης πλάνης ἡκολούθησαν ἀπάτη, καὶ ἐπομένως μαρτυρία ψευ- δῆς, ἐξ ὧν προέξεν ἡμεῖς τὰ μεγάλα κακὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ

ἀναρτῶν ὡς εἴρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ δευτέρῳ κε-
φαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ. καὶ κατὰ τῶν φερύλλων
ὁ βασιλεὺς ἔγραφε τοῖς ἐν δύσει μὴ δέχεσθαι ἀ-
κρίτως τὰς ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ἢ μὲν ὅτι ἐγί-
νωσκον ἐν τῇ Ῥώμῃ μοναρχικὸν αἰσῶμα. ἰδὲ καὶ
βιβλίῳ ἕκτῃ, κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ, Παράγραφῳ

δεκάτῳ τρίτῳ τὰ εἰκὴ λεγόμενα περὶ τῆς ἐγ-
κυκλίας πρὸς τὰς ἀπανταχῇ ὀρθοδόξας ἐπιστολὰς
τῆς Πάπας Μαρτίνου, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἐν Ῥώμῃ
συνόδου, καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαίῳ
ἕκτῃ Παράγραφῳ δέκατον πρῶτον.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς μετὰ τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ σωμαλεύσεως ἐπὶ Φλαυίῳ κατὰ εὐτυχῆς ὁ γένους ευ-
νελεύσεως, κελεύσει τῷ βασιλεῖ, ἐπὶ παρυσία ἱπάτης Πρωτογόνου, καὶ τῆς ὁποθέσεως τῆς
Βασιλέως περὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἐγκυκλίας ἐπιστολῆς Λέοντος Ῥώμης πρὸς Φλαυϊανὸν,
ἐξ ὧν πάντων, καὶ ἐκ ὁποθέσεως συνάγεται μὴ γράψαι τὸν Λέοντα ὡς ἀντιθέτον, ἢ ἀναιμάρτητον,
ἢ ἄρχοντα τῶν ἐκκλησιῶν πᾶσι ἐπιστολῇ, ἀλλ' ὡς μερικῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπον.

Εὐχόμενος ὁ Φλαυϊανὸς τὰ περὶ εὐτυχῆς ἐν
ἐξ σωμαλεύσεως, ἐν δὲ τῇ ἐβδόμῃ, ὅτε παρεγέ-
νετο ὁ εὐτυχῆς μόνος ἐν τῇ συνόδῳ, ἐπεμψεν ὁ
Βασιλεὺς σωμακερατῶν τὸν Φλωρότιον, ὅτε καὶ κα-
θρέθη ὁ Αἰρετικὸς, εἴτα ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς εἰς
τὸν Ῥώμη, ὅτε καὶ ὁ εὐτυχῆς ἐπεμψε τὸν λίβελλον
τῆς ἐκκλησίας τῷ Λέωνι, εἴτινα γράμματα λαβὼν
ὁ Λέων, ἔγραψεν εἰς τὸν Φλαυϊανόν, ἐν ᾧ ἔλεγε
καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς εὐτυχῆς ὡς εἴρηται ἀνω-
τέρω, ὅπερ γράμμα λαβὼν ὁ Φλαυϊανὸς ἀντέ-
γραψεν αὐτῷ ὡς εἴρηται πάλιν ἀνωτέρω. ἐν τέτοις
ὁ βασιλεὺς ἰδὼν ὅτι ἐδὸν συμπεριμένεται ὑπὸ τῆς
Ῥώμης, τετύπωνε σωμαλῆν Οἰκουμενικὴν σύ-
νοδον, ἥτις πρὸ τῆς ἀθροισθῆναι, ὁ βασιλεὺς ἢ
ἵνα κατανοήσῃ πρᾶγμαίτερον τὰ γινόμενα ἐν ταῖς
ἐπὶ σωμαλεύσεσιν, ἢ ἵνα τὸ δῶναι τὸν εὐτυχῆ λί-
βελλον, λέγοντα ἀδίκως καθαιρεθῆναι, καὶ ἐνό-
μισε γινόμενης πάλιν μερικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
συνόδου, διορθωθῆσεται, ὥρισε καὶ ἐγένετο καὶ ὁ γδὸν
σωμαλεύσει ἐπὶ παρυσία τῆς ἱπάτης Πρωτογόνου, ἐφ' ᾧ
καὶ ἐπὶ τῆς συνόδου ἀναγνωσόντων τῶν ὑπομνημάτων,
κατεγνώθη ὁ εὐτυχῆς καὶ ὡς Αἰρετικὸς καὶ ὡς ἀναιμαρ-
τέλης. ὅθεν δὲ πρὸς τῆς σωμαλεύσεως ἐν τῇ παρῇ ὁ
πρωτογόνος ἐτυπώθη ἢ ἀθροισίς τῆς Οἰκουμενικῆς συ-

νόδου φανερόν ἐστιν, ἔλεγε γὰρ ἐν αὐτῇ ὁ ἐπίσκοπος
μελίφθογγος, εἰ καὶ τὰ μάλιστα Οἰκουμενικὴ ἐκε-
λεύθη σύνοδος, καὶ πεφύλακται τὰ κυριώτερα τῶν
πραγμάτων ἐν ἐκείνῃ τῇ συνόδῳ. ἐν ταῖς λαβὼν τῶν
ἀντιγραφῶν τῆς Φλαυϊανῆς ὁ Λέων, ὅσα εἴη περὶ
ἐκκλησίας ἢ εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν ἀντέγραψεν αὐ-
τῷ, ἀλλ' ὑποκύψας τῷ βασιλικῷ πρᾶγματι, ἔ-
γραψε τῷ Φλαυϊανῷ ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν περὶ
τῶν δύο ἐπὶ τῆς χρεῖας φύσεων, ἔγραψε δὲ καὶ
ὡς μονάρχης μόνος, ἀλλὰ μετὰ συνόδου τῶν δυ-
τικῶν ἐπισκόπων, ὡς ἔγραψεν ὁ ἱερίων μετὰ
συνόδου πρυτάνεως ἐπισκόπων τοῖς εὐσεβιανοῖς,
καὶ ὁ δάμασος μετὰ τῆς ἐν Ῥώμῃ συνόδου ἔγραψε
τῇ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ συνόδῳ, καὶ ὁ Κελεσίππος ἐτύπω-
σεν ἀκοινωνησίαν τῷ Νεστορίῳ μετὰ τῆς ἐν Ῥώμῃ
συνόδου. εἴτε ἔγραψεν ὁ Λέων ὡς ἀντιθέτος καὶ
ἀναιμάρτητος Ἀρχὼν τῶν ἐκκλησιῶν πᾶσι ἐπιστολῇ,
ἀλλ' ὡς μερικῆς ἐκκλησίας Ῥωμαϊκῆς ἐπίσκοπος,
καὶ ἅπα μάρτυρας τῶν ἁγίων πατέρων Ἰλαρίου,
Ναζιανζηνῆς, Ἀμβροσίου, χρυσοστόμου, Αυγουστίνου καὶ
Κυρίλλου, πρᾶξα δευτέρῃ τῆς τεταρτῆς συνόδου.
εἴτως ἔγραψε καὶ ὁ κύριλλος πρὸς Νεστόρον, καὶ ὁ σω-
φρόνιος πρὸς Σέργιον, καὶ ὁ Φλαυϊανὸς πρὸς τὸν Λέοντα.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἁγίας πᾶσι ἀθροισμένης συνόδου πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδοσίον ἐπιστολῆς τῆς Λέοντος Ῥώμης, ἐξ ἧς
συνάγεται εἶναι τὸ ἔχον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κριτήριον τὸ οἰκουμενικόν, ὑφ' ᾧ καὶ ὁ Ῥώμης, καὶ μόνον
τὸν βασιλέα Οἰκουμενικῆς συνόδου ἀθροισθῆναι.

45

Ἐγράψεν ὁ Λέων περὶ τῆς ἀθροισμένης συνόδου
καὶ τῷ βασιλεῖ ἐπιστολῇ, ἐν ᾗ φησὶν, ἵνα ἐπείπερ
ἡ ἐκκλησία ἀσέβεια ἢ εἰς ἡμῶν τῶν θεῶν πᾶσι εὐλαβε-
τάτῃ καθολικῶς ἀλήθειαν ἀγαπῶσα, τετύπωνε
καὶ σωμαδικὸν κριτήριον, ὥς τῷ ἀπέρῳ γέροντι
πᾶσι ἀλήθειαν περὶ τῆς μάλιστα διέσφαλται φανε-
ροποιηθῆναι, τὰς ἀδελφὰς τὰς ἡμετέρας ἱερίων καὶ
Ῥώμης καὶ Ἰλαρίον πέποιθα εἰς τὸν πᾶσι ἐμὸν (ἢ
ἢ ἵνα τῆς ἐμῆς παρυσίας ὡς γράφει τῇ Πελαγε-

ρίᾳ, ἢ εἰς πᾶσιν ἐμὴν τῇ ἀγίᾳ τῆς ὑμῶν ἀδελ-
φότητος συνόδῳ παρέσονται, ὡς ἔγραψε τῇ ἐν Εἰ-
φέσῳ συνόδῳ) καὶ σημείωσαι ὅτι μὴδὲ θνητοῦ
τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ῥώμῃ συνόδων, μήτε
αὐτὰ τῆς Πάπας, σαρπίζοντες καὶ ἀπειλῶντες, καὶ
κρίναν διχῶς ἐπαγγελλόμενοι, καὶ τὰ ὑπομνήματα
ζητῶντες, ἵνα μὴ ἀμφιβολία ᾖ ἐν ἀπατηθῇ, Οἰκε-
μενικὴν σύνοδον ὀρίζεται συγκεκληθῆναι, καὶ ὑπὸ
τῆς Πάπας, ἀλλ' ὑπὸ μοναρχίας τῆς βασιλείας, ὡς πᾶσι
ἀλήθειαν

τὸ οἰκονομικὸν ἐστὶ καὶ τὸ παπικόν, ὅπερ καὶ αὐτὸ
γυμνάζεται καὶ ἀνακρίνεται ὡς πρὸς οἰκονομικῇ.

5

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἰταλιανὸν κῶν, καὶ πρὸς Παῦσον Ἀρχιμανδρίτου Ὁπισθοῆς τῷ Λέοντι Εὐώμης, ἡ διδασκαλία καὶ ἡ μαθήσις τῶ ἀγία Πνύματος ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ κοινότητι, καὶ ἕκαστῃ τῆς κοινότητός ἐστι, καὶ φύλαξις τῆς πίστεως ὁ Παῦσος ὡς καὶ ὁ Εὐώμης, ἐξ αὐτῶν μοναρχικὸν ἀξίωμα τι, ἀλλὰ δι' αἰγιότητι.

10

Εν τῇ Θεολογῇ ὁ λόγος πρὸς Ἰταλιανὸν κῆποι σημεῖ-
 ωσαι ὁπέρ φησιν, ἐπέπερ ἡ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι
 ἐν πάσῃ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ μία ἐστὶ μάθη-
 σις καὶ ἡ αὐτὴ διδασκαλία, ὡς εἴλεγον ἐν τῇ κοι-
 νότητι καὶ ὁπὸ τῆς κοινότητος ἡ μάθησις καὶ διδα-
 σκαλία, καὶ ὁ μόνον ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ ὁπὸ τῆς Ῥώμης
 ὡς νομίζουσιν οἱ Ῥωμαῖοι. Φαύσω δὲ τῷ Ἀρχιεπι-
 σκόπῳ γράφων, τῆς ἁγίας πίστεως φύλακα εἶναι
 αὐτὸν λέγει. καὶ σημείωσαι κατὰ παπισμῶν, ἀξίω-
 μα μοναρχίας περιεπόντων τῷ Ῥώμῃ, καὶ τὸ ἀπ᾽ αὐ-
 τῶν ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ φύλακα τῆς ἀμπέλου

τὴν Λέοντα, ἥτοι τῆς πίψεως. φύλαξ καὶ φύλαξ,
πίψεως καὶ πίψεως. πόθω δὲ τὸ ἄσκησιν ἵνα
ταῦτα ἐν μὲν τῇ Πάπᾳ νοῦσθαι ἄλλως, ἐν δὲ τῇ
Φαύτῃ ἄλλως; εἴται φύλαξ τῆς ἀμπέλης ὁ Λέων ὡς
σοφὸς καὶ αἶμος, ὡς ἔλεγον ὁ Κύριλλος τὸς ἀγίους
πατέρας κοινῶς, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω κεφαλῇς δεκάτῃ
οἴτε Παράγωγον τριακοντὸν ἐβδομον· ἐμὲν φύλα-
κες οἱ κακότεργοι καὶ ἄσκησιν Πάπαι, οἵτινες μά-
λλον εἴησιν ἵνα ἐκ δρυμὲς καὶ μοῖναι ἀγριοί, ὡς
ἐξαίσιαι τῶν Ἐκκλησιῶν.

25 Περί ὧν φησὶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς πᾶν ὃν ἐφ' ἑσῶ Σινώδου Λέων ὁ Ῥώμης, ὅτι ἐκ ἀσπ. παπισμῶ συ-
ζατικά, ἀλλὰ λίαν ἀναρρητικά.

Εν τῇ παρὸς πλὴν ὧν ἐφίση συνόδῳ ὑπὸς τῆς ὁ-
 λῆς ἐκκλησίας, ὅτι ἡ τῆς βασιλείας κρίσις ἐκείνη
 30 μάλιστα τῶν τῇ δόξῃ αὐτῶν διαφέρειν, ἅγε καὶ
 τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μηδεμίαν πλάνης βλα-
 στὸς ἀναφύοιτο, τῶν τοῖς θεοῖς δόγμασι τὸ σέβας
 ἀπένειμι, ὡς πρὸς ὑποτέλεσμα τῆς θείας δια-
 τυπώσεως τῆς ὑποστατικῆς καθέδρας ὑποτάσσαι τὴν
 35 κύριον, ὡς ἀπὸ αὐτῆς τῆς μακαρίας πέτρας βελο-
 μήκεν γυνεσθαι κατὰ δὴλον τὸ ὅτι τῇ τέτῃ ὁμολογίᾳ
 ὑμνήματα. δεύτερον, ἐπεὶ περὶ τοῦ εὐσεβεστάτου βα-
 σιλεὺς εὐσεβῶς ἡμεῖς καὶ εὐλαβῶς ἔχον, πλὴν τῶν
 ἐπισκόπων ἀφροισθῆναι συνόδον ἡβελήθη, ὡς
 40 κρίσει πελοτέρᾳ δυναθῆναι πάντων ἀπαλλάφεσθαι
 πλάνην, τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἰγλιανὸν, Ρουῖνον,
 Ἰλαρον καὶ δελκίηον ἀπεσελάμην, οἵτινες εἰς τὰ
 ξίον ἐμὴν τῇ αἰγίᾳ τῆς ὑμῶν ἀδελφότητος συνόδῳ
 παρέστησαν, καὶ τὰ τῇ κοινῇ μεθ' ὑμῶν γνώμῃ καὶ
 45 θεὸν ἀρέσκοντα ψηφίζονται. καὶ λοιπὸν σημείωσαι
 πρὸς ταῦτα, ὅτι ὁ Πάπας Λέων βέλεται εἰπεῖν
 διὰ τῶν, ὡς ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πρὸς αὐτὸν
 τὰ περὶ τῆς φλαυϊανῆς καὶ ἑτυχῆς, καὶ ἐθέσπισεν
 ἵνα ἐκείνῳ ἀνακρίνας τὸ ὅτι κινεσάντων πόλιν πε-

παραγνώμα, ἐπιθῇ τὸ κύριος τῆς πρὸς αὐτὸν τῷ Βα-
 σιλεύει. Διατυπώσεως, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω Παρα-
 γράφῳ σῆτῳ. ἀλλ' ἐπειδὴ σωιδῶν μὴ δυναμικῶν
 μόνον τὴν ὑποστατικὴν καθέδραν ἐπιθεῖναι τὸ κύ-
 ρος, ἦτοι πᾶν πᾶντὴ ἀναμφίβολον καὶ ὡς πᾶσι τῆς
 Ἐκκλησίας δεχομὲν ψῆφον περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
 εἰρήνης, ἡ ἐκλήθη εὐσεβῶς ἅμα καὶ εὐλαβῶς πρὸς τῶν
 Ἐπισκόπων ἀθροισθῆναι Συνόδον, ὥστε κείνη πε-
 λαιοτέρα τῆς τῷ Ῥώμης καὶ Φλαυιάῳ ἐδυνήθησαν
 πᾶσαν ἀπαλείφειν πλάνην. ὅτι δὲ τῷ πρῶτῳ
 ἔχει, μάρτυς αὐτῆς ὁ Δείων γραψας τῇ Συνόδῳ ὅτι
 τῇ αὐτῇ ἐπισηλῇ, καὶ τὸ κύριος τῆς ὑποστατικῆς
 καθέδρας ἐπιθεῖναι, ἀλλ' ἵνα οἱ τῆς Συνόδου πα-
 τέρες τῇ κοινῇ μετὰ τῶν Τοποτηρητῶν αὐτῶν γνώμῃ
 πρὸς κατὰ Θεὸν ἀρέσκοντα ψηφίσωνται, ὅπερ ἐστίν,
 ἵνα ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κοινῶς καὶ κατὰ Θεὸν
 ψηφίσῃται, ἅπαντες καὶ ταῦτα τῷ παπισμῶς ἐν συ-
 στατικῇ ὡς νομίζουσιν οἱ παπισταί, ἀλλ' ἀναιρετικῶ-
 ται, ἐπειδὴ τὸ ἔχατον κύριος ἐπιθεῖναι τῇ
 οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, κατόπιν ἀφίησι τὰ λοι-
 πὰ πάντα κριτήρια.

50

ὅτι ἂν φησὶν ὁ Ῥαββὴν Εὐπίσκοπος ἐν τῇ ἀπὸ τὸν Εὐτυχῆ ἀντιγραφῇ αὐτῶ περὶ τῆ Ῥώμης, ὅτι
τῆς ἀπολαθίας, καὶ τῆς αἰτίας, δέκνυνται ἐνταῦθα μετὰ μοναρχικὸν ἀξίωμα παρέχεν τῇ
Ῥώμης, ὥστε μόνον αὐτὸν διδόναι τοῖς ζητοῦσι τῆς πίστεως πλὴν ἀλήθειαν.

Αὐτὲ·

Ἀντίγραφον Πέτρος ὁ Ῥαββίνης Ἐπίσκοπος τῆς Εὐ-
 τυχαῖς ὑποστολῶν, ἐν ᾗ φησὶ πρῶτον, ὑπὸ πᾶσι
 δὲ περὶ τρέπομενοι ὡς τοῖς πρὸς τὴν Πάπαν Ῥώμης
 γραφομένοις πατριαρχέντως προσέχειν, ἐπειδὴ
 ὁ μακάριος Πέτρος, οὗ ἐν τῇ ἰδίᾳ καθέδρᾳ ζῇ καὶ
 καθικάθεται, δίδωσι τοῖς ζητοῦσι τῆς πίστεως πλὴν
 ἀλήθειαν. δόξωμεν φησὶν, ἡμεῖς γὰρ ἀσθενῆ τῆς
 εἰρήνης καὶ τῆς πίστεως, ὡς πρὸς σωμαίνεσθαι τῶν Ῥώ-
 μης Ἐπισκόπων, πίστεως αἰτίας ἀναγνῶναι ἐδυνά-
 μεθα. ταῦτα ὁ Ῥαββίνης. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὲν
 τὸ πρῶτον, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Εὐτυχὴς γράψας εἰς
 Ῥώμην, ἔγραψε καὶ τῷ Ῥαββίνῃ, ὅπερ ὑποπιό-
 θη ποιήσαντες αὐτὸν, δηλονότι τὸν Εὐτυχὴν ὁ ὁμολογῶν
 Φλαυῖανος, καὶ ἀποστὰς ἔγραψε τῷ Λέοντι, ἵνα
 ἐπιτάξῃ τοῖς ὑπὸ αὐτὸν Ἐπισκόποις μὴ δέχεσθαι
 τὰ γράμματα αὐτῶν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω Παραγράφῳ
 ἐβδόμῳ. ὁ Ῥαββίνης ὁμῶς κατὰ τὸ εἰκὸς ἀντέγραψε
 τῷ Εὐτυχῇ, ἵνα δηλαδὴ εἰς μόνον τὸν Ῥώμης
 ἀποβλέπῃ περὶ ὧν ἠρώτα, καὶ μόνον ὃν ἐστὶν ἐκ-
 καθάρσιον ὑποστολικῶν θρόνων, ἀλλ' ὅτι ἐστὶ σοφὸς
 καὶ ἁγίος, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ πρὸς οὐκ εἰρηνὴν ἔ-
 γραψε, παρ' οὐκ εἰρηνῆς ἀδέχασθαι δεῖ καὶ τὰς ἀπο-
 κρίσεις. περὶ δὲ τῶν ὁ Πέτρος ζῇ καὶ καθικάθεται
 ἐν τῇ ἰδίᾳ καθέδρᾳ, εἴρηται ἀνωτέρω κεφαλῇ δε-
 κατῇ πέμπτῃ Παραγράφῳ τριακοστῇ. πρὸς τούτοις
 δίδωσιν ὁ Ῥώμης ὁρθοδόξων τοῖς ζητοῦσι τῆς πί-
 στεως πλὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐμὸν, ἰδὲ γὰρ πρὸ

τῶν Λέοντος ὁ Φλαυῖανος ἐξέθετο κατὰ τῆς πλάνης
 τῶν Εὐτυχῆς τῆς πίστεως πλὴν ἀλήθειαν, καὶ ὁ Κύρι-
 λλος κατηχητὴς ἐβρέθη τῆς Οἰκουμενικῆς. πρὸς δὲ
 τὸ δεύτερον, ῥητέον ὅτι ἀληθῶς, εἶπον ὁ Ῥαββίνης,
 ὑποκαίμενος γὰρ ὧν τῷ θρόνῳ τῆς Ῥώμης, καὶ
 ἠδυνάτο περὶ πίστεως, καὶ μάλιστα ἀμφιβολίας καὶ τῆς
 τυχαίας ἀνακυψάσης, ἀνὸς εἰδήσεως τῶν Ῥώμης δια-
 γνῶναι, ὅπερ μάλιστα τῆς ἀμφιβολίας ἀναλυθεί-
 σης, καὶ τῆς πίστεως ὁρισθείσης ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι
 Συνόδῳ, οἱ Αἰγυπτῖοι Ἐπίσκοποι ἀπηγγέλλοντο ὑπο-
 γράψαι ἐν τῇ βεβαιώσει τῆς πίστεως ἀνὸς Πατριάρχῃ
 Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐνέδωκεν ἡ Συνὸς, καὶ ἐχ-
 ὑπέγραψαν ἕως ἃ ἐχρησμένη θῇ ὁ Πρεσβύτερος Πατρι-
 ἀρχὴς Ἀλεξανδρείας. καὶ ἐν τῇ βεβαιώσει τῆς ὑποστολῆς
 Κυρίλλου, Σαβίδος Ἐπισκόπου Φάινος εἶπε, σωτήριον τῇ
 Ἐπιστολῇ Κυρίλλου, γινώσκων σύμφωνον εἶναι τοῖς τρια-
 κοστοῖς δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ τοῖς καταπεθεῖσι πρὸς
 τῶν Ἐπισκόπων ἡμῶν ἱεραρχίᾳ τῇ οὐκ εἴσεται πᾶν
 πατέρων συμπληροῦμαι καὶ σωμαίνω. πρῶτα πρῶ-
 τη. καὶ ταῦτα ὁ Σαβίδος ἠκολογήθη τῷ ἰδίῳ
 Πατριάρχῃ, σωμνήσε τοῖς ὁρισθεῖσιν ὑπὸ τῆς
 τρίτης Συνόδου περὶ τῆς ὑποστολῆς Κυρίλλου. εἶτα
 ἀνακυψάσης ἀμφιβολίας, ὁ μὲν Ῥώμης ἐδυνάτο συ-
 νοδικῶς τυπῶσαι τὸ δοκοῦν, τῷ δὲ Ῥαββίνῃ καὶ
 ἐξῆλθε διορίσασθαι ὅπερ ἐξῆν τοῖς πολεμοῖς, ἥτοι τῇ
 ἐν Ῥώμῃ Συνόδῳ, ὡς μήτε οὐκ εἴσεται τῶν λογιδρίων
 οἱ παπισαὶ δυνάμει λυμῆναι πλὴν ἀλήθειαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

30

Ὅτι ἐκ τῶν ὑποστολῶν Θεοδοσίου καὶ Οὐαλουτιανῶν τῶν Βασιλέων πρὸς Διόσκορον, καὶ ὧν ἔγραψεν ὁ
 Ῥώμης τοῖς αὐτῶν Λεγάτοις, δέκνεται μόνον ὁ Βασιλεὺς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀντιρροιστής, ὁ δὲ Ῥώμης
 μαθητὴς τῆς Συνόδου ὡς μέγας.

Ἐγράψαν οἱ Βασιλεῖς Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλουτιανῶν
 αὐτοῖς τῷ Ἀλεξανδρείας Διοσκῶρῳ, ἐναρέτω καὶ
 σοφωτάτῳ δοκοῦντι, ὑποστολὴν, ἐν ᾗ φασὶν, ὑπὸ
 τῶν παρόντων τοίνυν ἀνακυψάσης ἐξαίφνης ἀμφιβο-
 λίας ἡμετέρας ὁρθοδόξου πίστεως πρὸς ἀφύλακην, ἐθε-
 σπίσαντο, καὶ ταῦτα συνελθόντων ὁσιωτάτων καὶ Θεο-
 φιλεστάτων ἀνδρῶν, οἷς πλείους ὁσεβείας τε καὶ
 τῆς ἀληθείας καὶ ἀληθῆς πίστεως ἀλλοτρίως καθε-

πόλιν, καὶ ἀκριβεστάτως περὶ τούτων ἐρῶν ἄνθρωποι καὶ
 ζητήσι, πᾶσαν μὲν οὐκ ἐπὶ τῶν σωματῶν γινώσκται πλάνης
 κρατυνθείη δὲ, καὶ συνήθως οὐκ ἀμύνη τὸ τῆς ὁρθο-
 δόξου πίστεως δόγμα. καὶ, εἰ δέ τις πλὴν ὡς ἀ-
 ναγκάσαν καὶ τῷ Θεῷ φίλῳ παρθεῖν εἴποιτο Σύνο-
 δον, καὶ μὴ πάση διωάμει κατὰ τὸν περὶ τῆς ὑποστολῆς
 καὶ τὸν ἀφορισθέντα καταλάβοι τόπον, καὶ δε-
 μίαν εἴη πρὸς τὸ κρεῖττον, ἢ πρὸς πλὴν ἡμετέραν ὁσε-
 βείαν ἀπολογία. ἐν οἷς σημείωσαι ὅτι ὁ Βασιλεὺς μο-

μάτῳ αἶρα ἐπερείδονται οἱ παπισαὶ ἐν τῷ λεξεί-
διῳ τῆς Ρώμης, ὅτι ὁ Ρώμης μόνος δίδωσι τοῖς
ζητῶσι τῆς πίσεως τὴν ἀλήθειαν. δέδωκε γὰρ,
ἀλλ' ἔτελει, ἰδὲ γὰρ ὁ Ρώμης ἔπολμα εἶπεν τῇ
5 Συνώδῳ ὅτι αὐτὸς δίδωσιν, ἀλλὰ πῶς τῆς Συνώ-
δου, πῶς τῆς κοινότητος ζητᾷ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος

τῆς πίσεως τὴν ἀλήθειαν ὡς εἴρηται. καὶ ἔτι δι-
ὼν φησὶν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν τῶν Ἐπισκόπων ἁ-
θροισθῆναι Συνώδον ἡβλήθη, ὥστε κρίσει τελευτέ-
ρα (τῆς ἧς ἐκρινεν ἐκείνῳ) δηλονότι καὶ ὁ Φλαυί-
ανὸς περὶ τῆς Αἵρέσεως τῆς Εὐτυχῆς) διωκηθῆναι
πᾶσαν ἀπαλείφεται πλῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

10 Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὴν Συνώδον ὑποβολῆς τῆς Ἀυτοκράτορος Θεοδοσίας, δέκνυται μονώτατος ὁ Βασι-
λεὺς ἀθροισθῆς τῆς Συνώδου, καὶ πολλοὶ πρωτεύοντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψεῦδος τὸ σωμα-
γεν οἰκουμενικὴν Συνώδον τὴν Ρώμης, καὶ πρωτεύει μοναρχικῶς, καὶ κρίνει μόνον τὰς Αἵρέσεις,
καὶ δίδοναι μόνον τοῖς ζητῶσι τῆς πίσεως τὴν ἀλήθειαν.

15 Καὶ διὰ τῆς ὑποβολῆς τῆς Ἀυτοκράτορος πρὸς
τὴν Συνώδον τὰ αὐτὰ δέκνυται, φησὶ γάρ, ἐν-
νοήσαντες ὅτι περὶ ἑκ ἑστὶν ἀσφαλὲς παρκοῦς τῆς
ἀγίας ὑμῶν Συνώδου καὶ τῶν ἀπανταχῆς πρωτόν-
των τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν τοιαύτως ζήτησιν περὶ
20 πίσεως ἀνακινῆσθαι, ἀναγκῶν ἐνομίσαντες συμ-
θεῖν τῶν ὑμετέρων ἀγισμῶν, ὥστε ὑμᾶς τὰ πε-
πραγμένα ἐνταῦθα καταμαθόντες (ἧτοι τὰ ἐν
ταῖς πράξεσιν ἐπὶ Φλαυίαν) καὶ τὴν κινήσαν
ζήτησιν, πᾶσαν μὲν διὰ βολικῶς ἐκκόψαι εἰζάν,
25 καὶ τὰς τῶν τῆς ἀσεβῆς Μετοχῆς Βλασφίαν ζηλω-
τας ἢ συγκροτῶντας ἐκ τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν ἐκ-
βαλεῖν, καὶ τὴν ὁρθόδοξον πίσιν βεβαίαν καὶ ἀσά-

λῶτην τυπῶσαι πῶς φυλαχθῆναι. ἐν εἰς σημείωσαι
ὅτι ὁ Βασιλεὺς μονώτατος ἠθροισε τὴν Συνώδον,
ὅτι οὐκ ἔστιν ἀσφαλὲς ἐκ τῆς οἰκουμενικῆς Συνώδου
ἀνακινῆσθαι τοιαύτην ζήτησιν περὶ πίσεως, ὅτι πο-
λλοὶ οἱ πρωτεύοντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι ἡ Συνώ-
δος τὴν εἰζάν τῆς Αἵρέσεως ἐκράβη, καὶ τὴν ὁρ-
θόδοξον πίσιν τυποῖ παραφυλάττειν. καὶ λοι-
πὸν ψεῦδος ἐπὶ τὸ σωμαγεν τὴν Ρώμης τὴν οἰ-
κουμενικὴν Συνώδον, ψεῦδος τὸ πρωτεύειν ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ μόνως καὶ μοναρχικῶς, ψεῦδος τὸ μόνον εἶ-
ναι κρίναι τῶν Αἵρέσεων, καὶ τέως ψεῦδος τὸ μόνον
διδόναι τοῖς ζητῶσι τῆς πίσεως τὴν ἀλήθειαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

30 Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς δυοῖς συνοδικαῖς ὑποβολαῖς τῆς Λέοντος Ρώμης, μετὰ τὴν ἐν Ἐ-
φέσῳ λησερικὴν Συνώδον τῇ Βασιλεῖ Θεοδοσίᾳ πεμφθεύσαι, καὶ ἔτι λαμβάνονται εἰς βεβαίωσιν
Ἐκκλησίᾳ ἰδικῆς τῆς Ρώμης οἱ Λατῖνοι Κανόνες τῆς ἐν Νιχείᾳ, τὰς τρεῖς τῆς ἐν Σαρδικῇ Καίουας
τῶν εἶναι λέγοντες, τῇ σωματικῇ αὐτὰς εἰς μίαν τὴν ἐν Νιχείᾳ τῇ ἐν Σαρδικῇ, καὶ περὶ ὧν
35 αἱ ὑποβολαὶ δηλῶσιν, ἐξ ὧν δέκνυται ὁ Βασιλεὺς ἀσυγκρίτως μείζων τῆς Ρώμης, καὶ ὁ Ρώμης
ἢ μοναρχῆς, ἐφ' ἧς καὶ ἐπὶ πάντων ἡ οἰκουμενικὴ Συνοδὸς, οἱ δὲ παπισαὶ ψεῦσαι ἀναιδέστατοι,
καὶ φθορεῖς τῶν Κανόνων.

Μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς ἐν Ἐφέσῳ λησερικῆς Συνώ-
40 δου, ἔγραψεν ὁ Λέων καὶ ἡ ὁ Ρώμη Συνοδὸς
δύο συνοδικὰς ὑποβολὰς πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα
Θεοδόπον, ἐν αἷς φησὶ, πῶς καλεῖται πάντα ἐν
τῇ αὐτῇ καταστάσει εἶναι κελεύσατε, ἐν ἧς γεγέννηται
πρὸς πάσης κρίσεως, ἕως αὐτὸς ἐκ παντὸς τῆς κόσμου
45 μείζων ἀρεθμὸς σωμαχθῇ τῶν Ἐπισκόπων. Καὶ,
πάντων τῶν μερῶν ἡμῶν αἱ Ἐκκλησίαι πᾶσαι τῆς
ὑμετέρας φιλανθρωπίας καταδέονται διὰ τῶν
Ἐπισκόπων, καὶ ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι πιστῶς ἀντιερέ-
ηται, ἧτοι οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Πάπας ἀντίπον τῇ
50 Διοσκώρῳ πῶς νομοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκείνος Φλαυί-
ανὸς ὁ Ἐπίσκοπος λιβέλλον Ἐκκλησίᾳ ἐπιδέδωκε,
γενικῶς Συνώδον κελεύσατε ἐν ἰταλίᾳ σμελθεῖν,
ἧτις πάντα τὰ πρὸς σκόμματα ἔτις ἀποκινήσει καὶ
κατακοιμήσει, ἵνα μὴ περαιτέρω τίποτε περὶ τῆς
πίσεως ἢ ὁρεθῇ ἀμφίβολον, ἢ ἐν τῇ ἀγάπῃ με-

μερισμὸν, σμερχομένων δηλαδὴ καὶ τῶν κατὰ
τὴν Ἀνατολίᾳ Ἐπαρχιῶν Ἐπισκόπων. Καὶ, ὅπως
γὰρ μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
τῶν κατὰ Νίκηαν Κανόνων αἱ ψῆφοι μαρτυρεῖσιν,
αἱ ἡμετερεῖς διὰ τῶν ἀπανταχῆς τῆς κόσμου Ἐπισκόπων
καθιδρυμένησαν. ταῦτα ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ. ἐν
δὲ τῇ δευτέρᾳ φησὶν, ἵνα πάντα μένωσιν ἀπαραγῇ
καθὼς καὶ πρὸς δίκης ἐτύγχανε, περιμένοντες δὲ
τὸ μείζων τῆς Συνώδου κελτήριο, ἐν ἧς ὁ πᾶς ἀρεθ-
μὸς τῶν Ἐπισκόπων ἐκπάσης τῆς οἰκουμενικῆς σωμα-
γεται. Καὶ, πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι τῶν ἡμετέρων με-
ρῶν, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς τῶν ὑμετέρων ἡμερῶν
μετὰ δακρύων ἱκετεύουσι κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς
λιβέλλης Φλαυίαν τῆς Ἐπισκόπου, ὥστε κελεύσαι
ἰδικῶς Συνώδον ἐν τῇ τῆς ἰταλίας ἐπιτελεσθῆ-
ναι, ὅπως πᾶσα ἐναντιότης ἐκβληθῇ καὶ κα-
ταπραυνθῇ, καὶ μηδὲ ἡ παρέλκων ἢ ἀμφίβολον
ἔσθαι

ἔτι τῇ πίσει, σωμαρχομένων καὶ πῶν Ἐπισκόπων
 ὑπὸ πασῶν τῶν Ἀνατολικῶν Ἐπαρχιῶν. καὶ ὅν
 τῷ τέλει, ὥστε καὶ ταῦτα ἀνταφυλάξαι ὅσα ὁ ἐν
 Νικαίᾳ κανὼν ἀντακελεύεται, ὅσατε ὁ ὅρος ὁ ὑπὸ
 πάσης τῆς Οἰκουμένης τῶν Ἐπισκόπων κατὰ τὸ
 ἔθος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ πῶν ἡμετέ-
 ρων πατέρων ἐλάβοιεν τὴν πίσιν φυλαχθῆναι,
 δι᾽ ἣς ἡ ὑμετέρα γαληνότης σωθήσεται. ταῦτα
 τὰ ἐσιώδη ἐν ταῖς δυσὶν ὁπισθολαῖς, αἵτινα καὶ κατὰ
 ἑαυτὰ ἀντιθέτῳ παῦ μοναρχικὸν ἐπὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ
 ἀξίωμα. πρὸς σαφεστέραν ὁμῶς κατὰληψιν σημει-
 ῶσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Πάπας συνοδικῶς παρκαλεῖ
 τὸν Βασιλέα, ἵνα τὰ ἐπιστολὰς ὑπὸ τῆς ἐν Ἐφέσῳ
 ληστεικῆς Συνοδῆς μὲνῶσιν ἀπρακτά, ὥς μήποτε
 γεγεννημένα. δεύτερον, παρκαλεῖ ἵνα μὲνῶσιν
 ἀπρακτά τὰ κατὰ τὸν Δόσκορον, ἕως αὐτὸς ὅτι
 πάντων τῶν μερῶν τῆς κόσμου σωθῶσι, καὶ γνη-
 ται γνηκὴ, τετέστιν Οἰκουμένη Συνοδος, ἥτις
 πάντα τὰ ἀποσκοπόμενα ὁποκινήσει καὶ κατακοιμήσει,
 καὶ μηδὲν ἑαθεὶς παρέλκον ἢ ἀμφίβολον ἐν τῇ πί-
 σει. ἀλλ' ὡς μακάριε Λέων, πᾶσι τὰς τὸν Φλαυ-
 αὸν γραφούσας, ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις καὶ
 τὸ βασιλικὸν θείασμα πεποιήκασιν κερταί, καὶ
 πᾶσι τῇ Εὐτυχῇ ὁ λίβελλος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ
 τὸ, ἡμεῖς οἱ βεβλόμενοι διηγάς γίνεσθαι τὰς κρι-
 σεις τῶν ἱερέων, καὶ τὸ, πέμψον τὰ ὑπομνήματα
 ἵνα μὴ ἀμφιβολία τινὶ ἀπατηθῶμεν, καὶ τὰ ἐν
 Κωνσταντινέπολιν πεμφθέντα γράμματα ἄσφα-
 λτα, ὅτι ἔδωκεν ὁ Εὐτυχὴς λίβελλον Ἐκκλησίᾳ,
 καὶ τὸ, ἡ πίστις τῆς ἡμερωτάτης Βασιλέως τῆς ἀπένειμε
 τοῖς δόγμασι τὸ εἶδος, ὥστε πρὸς ἀποτέλεσμα τῆς θείας
 Διατυπώσεως τῆς ὑποσολικῆς καὶ θείας ὁπισθολαῖς
 Κύριος, καὶ τὸ πρὸς τὴν Συνοδὸν πῶς ἐν Ἐφέσῳ γρα-
 φοῦσιν περὶ τῆς Εὐτυχῆς, τὸ, Ἀλλὰ πάντων ἐπα-
 γγελλόμενος ταῖς ἡμετέραις ἀκολουθεῖν ὑποφάσε-
 σιν, καὶ ὁ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγων, πῶς ἐν
 ἀντιθέτῳ μεταβληθῆς εἰς ἀντικειμένην καὶ ἀμέτρον
 γνώμην, ἀνταγλαῖς καὶ ἱκεταῖς, καὶ μάλιστα
 μετὰ δακρύων καὶ οἰμωγῶν ποσῶν, ὥστε καὶ τὸν
 Βασιλέα Οὐαλονιανὸν μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς
 γυναικὸς εἰς κοινωνίαν τῶν ἰδίων θρηνην καὶ τὰς
 σὰς οἰμωγὰς ὑποκαλεῖς, καὶ ὅτι ὁποκινήσας καὶ
 ἐκτεπερσύνων τὰ ἀποσκοπόμενα, ἀλλὰ Συνοδὸν γε-
 νικίῳ ἀπαγείνῃ ἵνα ὑποβάλλῃ καὶ ὁποκινήσῃ καὶ
 καταπραΰνῃ τὰ ὄντα καὶ παρέλκοντα, οἰ-
 χονταὶ οὐκ ἄρδην καὶ οἱ λόγοι καὶ οἱ ἀγῶνες ἵνα μὴ
 ἔκλειψιν, καὶ ἔμεινον εἶναι τὴν Συνοδὸν ὁπισθεῖ,
 ἐπειδὴ μέρος αὐτῆς εἶ μετὰ τῆς Συνοδῆς, καὶ ἔ-
 δὲν πλέον. τρίτον, τὸ, ὅπως γὰρ μετὰ τὴν Ἐκ-
 κλησίαν τῆς ἀναγνώσας αὐτῶν, καθὼς αὐτῆς ἐν
 Νικαίᾳ ψῆφοι μαρτυροῦσι, σημειῶσαι ὅτι τῆς ἀ-
 ληθείας εἴρεται καὶ κανονικῶς, ἐπειδὴ καὶ ὁ Πάπας
 ἰερίῳ εἶπε τὸ τοιοῦτον, εἰ δὲ καὶ οἱ παπισταὶ παρ-
 εγγύσαν αὐτὸ, ἀλλ' ἰδὲ περὶ αὐτῶν ἀνωτέρω βιβλίῳ
 δεύτερῳ, κεφαλαίᾳ πέμπτῃ Παράγραφῳ δέκατον

πρῶτον, εἰ δὲ εἴποις ὅτι ἡ ἐπὶ Διοσκὸρον Συνοδὸς
 γνηκὴ καὶ ἐμερικὴ ἔστα, ἐδέχεται ἀνὰ κρυσιν,
 ῥητέον ὅτι παρὰ νομῶν ἔστα, καὶ ἦν ἔτε γνηκὴ ἔτε
 μερικὴ, ὅθεν ἀνέκλειψεν ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 Συνοδῆς, ἐπὶ δὲ διόρθωσιν, ἀλλὰ πρὸς παντελὴ ὑπο-
 βολήν. διὸ καὶ ὁ Φλαυῖανος ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι αὐτὴ τὴν
 μὴ Ἀλεξανδρείας ἀσεβουῦν, τὸν δὲ Ἀνθοχίας
 καὶ ἱεροσολύμων ἀνταγλαῖς, ἡ βιαστικὴ ὑπὸ
 αὐτῶν, ἐπέμψεν βιβλίον Ἐκκλησίᾳ εἰς τὸ ὑμῶν,
 ἥτοι εἰς τὸ ὁρθόδοξον μέρος, ὅτι εἰς τὸν Ῥώμης ὡς
 μοναρχίαν, ἡ κερταί, ἀλλ' εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὰς κατὰ
 δύσιν Ἐπισκόπους, καὶ ἵνα κερταί, ἀλλ' ἵνα σω-
 θῶσιν γνηκίῳ Συνοδὸν σωθῶσιν, εἰς ἀνὰ κρυσιν,
 ὡς ἀνωτέρω εἴρεται. ἀλλὰ καὶ ἡ Πλακιδία γράφουσα
 τῷ ἀδελφῷ καὶ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ὑπὲρ τῆς γνη-
 σίας Συνοδῆς ἐν Ἰταλίᾳ, λέγει ὅτι ὁ Φλαυῖανος
 λίβελλον ἔστειλε πρὸς τὸν ὑποσολικὸν θρόνον, καὶ
 πρὸς πάντας τὰς Ἐπισκόπους τῶν μερῶν τῶν κα-
 τὰ τὰς ὁρας τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς, ἥτοι ἵνα τῆς
 μίας Συνοδῆς πῶς κερταί ἀμφίβολον, ἡ ὁπισθολαῖς
 ἔστα, ἐτέρῃ Συνοδῇ ἀνὰ κρυσιν. διηγάς οὐκ ἔ-
 ζήτει ὁ Φλαυῖανος γράψας τῷ Ῥώμης καὶ τοῖς ὑπο-
 σολικῶν Ἐπισκόποις ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βασιλέα γνη-
 κίῳ ὁρίσας Συνοδὸν ἐπὶ τὸ ὑποβληθῆναι τὰ ἀν-
 σκοπόμενα τῇ Διοσκὸρον καὶ τὰ λοιπὰ εἰρημύμῃ, καὶ
 ἐπειδὴ πῶς ἰσχυρὸς παρέχει τοῖς πλείοσι καὶ τῶς
 τῇ Συνοδῇ, ἐσύσανιν μαρτυροῦσι μοναρχικῇ ἀξιώ-
 ματος, ἀλλὰ μάλιστα καθάπαξ καταλύσιν. τέ-
 ταρτον, ἀλλ' οἱ Λατῖνοι ἐν τῇ τῇ, ὅπως λέγει ἡ ἐν
 Ῥώμῃ Συνοδὸς ἐν τῇ πρώτῃ ὁπισθολαῖς, ἥτοι τὸ, καὶ
 ὅπως γὰρ μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἀναγνώσας αὐ-
 τῶν, τῶν κατὰ τὴν Νίσην Κιωνίων αἱ ψῆφοι
 μαρτυροῦσι, λέγουσιν ὅτι ὁ Λέων Ἀδελφάμβανος περὶ
 τῆς τρίτης, τετάρτης, καὶ πέμπτης τῶν Κανόνων τῆς ἐν
 Σαρδικῇ Συνοδῇ, καὶ Ἀλλὰ τὸ εἶναι τὴν ἐν Σαρδικῇ
 τὴν αὐτὴν τῇ ἐν Νικαίᾳ, Κανόνας, τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐκά-
 λεσεν. ἀλλ' ὅτι ἐκ ἐνόησεν ὁ Λέων ἰδικίῳ πρὸς
 αὐτὸν Ἐκκλησίαν τῇ Φλαυῖανος ὡς πρὸς μοναρχίαν,
 ὥστε μήτε ὁ ἰερίῳ περὶ αὐτῶν τοιοῦτον τι ἐνό-
 ησε καθὼς συκοφαντοῦσιν ἡμεῖς οἱ παπισταί, ἐ-
 δείχθη ἀνωτέρω βιβλίῳ δεύτερῳ κεφαλαίᾳ πέμπτῃ
 Παράγραφῳ δεκάτῳ πρώτῳ. ὅτι δὲ καὶ ἦν ἡ ἐν Σαρ-
 δικῇ ἡ αὐτὴ τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἐδείχθη βιβλίῳ τῆς
 αὐτῆς κεφαλαίᾳ ὅτι Παράγραφῳ ὁγδόῳ. ἔτι καὶ
 τῇ ἰερίῳ μητρώσας, τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῇ κατὰ
 τὸν αὐτὸν τρόπον, οἱ παπισταὶ πολλὰ ἐρῶν ψῆ-
 φησαν ἄρπα, ἀπερ' ἐκείνη ἀπεδείχθη πεπλασμένη
 καὶ τῇ ἀληθείᾳ πολέμια, καὶ γὰρ ἐπινόησαν μυρίας
 ὑποσολογίας κατὰ τὸ ἴδιον τῶν Ἀρετικῶν, ἵνα δεί-
 ξωσιν ὅτι ὁ ἰερίῳ περὶ Κανόνων τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ
 διελάμβανον, ἀλλὰ ψεύσας αὐτὰς ἀπέδειξαν ὁ ἰε-
 ρίῳ, ῥητῶς εἰπὼν ἐν τῇ ὁπισθολαῖς αὐτῶν, Ἀλλὰ
 τοῖς ἐν τῇ κατὰ Νίσην μεγάλῃ Συνοδῇ καὶ αὐτὸ
 θεῶν βεβλήσεως σωεχώρησαν ἐν ἐτέρῃ Συνοδῇ τὰ
 τῆς πρῶτης ἐξετάζεσθαι. καὶ εἰς τὸ ἔσθαι τῇ
 παλαιῶν

παλαιὸν τυγχάνον, μνημονεύει δὲ καὶ γραφῶν,
καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ θς καὶ νῦν κατὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν
τῇ ἰαλίᾳ, τῇ μακαρίᾳ Λέοντος ἐννοουῦντος τὴν Ἐκ-
κλησίαν, οἱ παπισταὶ ἀπὸ οὐρεσιολογῶν βέλονται
5 ὅτι τὸν νοῦν τῆς Κανόνας τῆς ἐν Σαρδικῇ, ἡ ἀλή-
θεια ὅμως ἐστίν, ὅτι ὁ Λέων τὴν Ἐκκλησίαν ἐν-
νοεῖ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν, ὡς ἐ-
νόησε ταύτῃ δηλαδὴ καὶ ὁ ἰῳάννης. ἀλλὰ μὲν
ὁ ἰῳάννης περὶ τῶν ἐν Σαρδικῇ Κανόνων ἐκ ἐποίη-
10 σε λόγον, ἐπειδὴ καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου
ἐγγραφὴ τὴν ὑποστολὴν, ἧς ἔτι ὁ Λέων ἐνόησε
Κανόνας τῆς ἐν Νικαίᾳ εἶναι τὰς αὐτὰς τοῖς τῆς ἐν
Σαρδικῇ, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐνόησε καθὼς καὶ ὁ ἰῳ-
άννης, ἥτοι ἐν ἐτέρᾳ Συνόδῳ τὰ τῆς παλαιᾶς ἐ-
15 ξετάζεσθαι, ὅπερ πραγματικῶς ἐνταῦθα ἐβεβαί-
ωται ὁ Λέων, Συνόδον αἰτήσας τὴν Βασιλέα γενικῶς
ἐρεῖσαι, καὶ ἔχ' ὅτι ἵνα αὐτὸς μὲν καὶ κρίνῃ. ἀλλὰ δὴ
καὶ τὴν ὁπέρησιν ὁ Λέων, ὅτι καὶ ψήφοι τῆς ἐν Νικαίᾳ
ἀπὸ τῶν πανταχῶς τῶ κόσμῳ Ἐπισκόπων καθ' ἰδίαν
20 θύσαν, περὶ μὲν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἀληθείας
ἐστίν, ἥσαν γὰρ ἐν αὐτῇ ὡς ἀληθῶς ἀπὸ παντὸς
τῶ κόσμῳ Ἐπίσκοποι ὡς ὁ Εὐσεβίου καὶ ὁ Γελά-
σιος ῥητὶς μαρτυροῦσιν, ἐν δὲ τῇ ἐν Σαρδικῇ ἐκ
ἥσαν οἱ Ἐπίσκοποι Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀντιο-
25 χίας, οἱ τε Ἰβηρες καὶ Ἀρμένιοι, καὶ ὅσοι καταλέ-
γονται ὑπὸ τῶν ἐρημιτῶν ὅτι ἦσαν ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ.
πέμψον, πρὸς τὰς ἐρεῖτας ῥητέον ὅτι ὁ ἰῳάννης ἐν
τῇ πρὸς τὰς Εὐσεβιανὰς ὑποστολῇ αὐτῇ φέρει μάρ-
τυρα Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ἵνα τῆς πα-
30 τέρας Συνόδου τὴν ἀπόφασιν ἀνακρίνῃ ἐτέρᾳ Σύ-
νοδῳ, αἱ δὲ παπισταὶ λέγουσιν εἰπὼν τὸν ἰῳάννην περὶ
Κανόνων, ὅτι ἐξέθετο ἐκείνῃ ἡ ἀγία Συνόδος περὶ Ἐκ-
κλησίας τῆς Ῥώμης. εἴτα ὁ Λέων ἐνταῦθα εἰπὼν
Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καθαρῶτα λέγει
35 καὶ σύμφωνα τῇ ἰαλίᾳ, ὅτι ὡς ἡ Ἐκκλησία τῆς
Φλαυιανῆς ὑπὸ τῆς Ῥώμης καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς
Δύσεως ἵνα γινώσκῃ οἰκουμενικὴ Σύνοδος, καὶ ἀ-
νακρίνῃ τὰς ἐρεῖτας τῆς Διοσκόρου. οἱ δὲ πα-
πισταὶ δι' ἰσχυρίζονται, ὅτι ὁ Λέων εἰπὼν Κανόνα τῆς
40 ἐν Νικαίᾳ, ἐννοεῖ τὰς ἐν Σαρδικῇ ἐρημιτὰς, τρεῖς
Κανόνας, ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ ἢ ἐν Σαρ-
δικῇ, ὅθον καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀποβλέπει εἰς μόνον τὸν
Ῥώμη. ταῦτα οἱ παπισταὶ, ὅπερ εἰρησώδης
ἐστὶν ἐφελοκακῆρία, ὅμως ῥητέον, αἱ ὁ ἰῳάννης ἐ-
45 πὼν Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ἐννοεῖ τὰς Κανόνας
τῆς ἐν Σαρδικῇ περὶ Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης, πῶς
οἱ παπισταὶ ἐλέγξαν ὅτι ὁ Λέων εἰπὼν Κανόνα τῆς
ἐν Νικαίᾳ, ἐννοεῖ Κανόνα τινὰ τῆς αὐτῆς, ἥτοι τῆς ἐν
Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ ἔτι καὶ ἐνταῦθα εἰπὼν ὅπερ
50 λέγουσι περὶ τῶν Κανόνων τῆς ἰαλίας, καὶ πρὸς οὐρε-
καὶ μάρτυρας Ἀθανάσιον, Φίληκα, Μάρκον,
Διβέρειον καὶ ἄλλους, ὡς εἰπομένους ἐν τῇ πέμπτῃ κεφαλῇ
τῆς δευτέρης βιβλίας, ἀλλὰ λέγουσιν ὅτι ὑπὸ τῇ
ὀνόματι τῆς ἐν Νικαίᾳ εἶπε περὶ τῶν Κανόνων τῆς
ἐν Σαρδικῇ, καὶ ἀπὸ τῆς λέγουσιν ἀληθείαν ἐν

αἱ ἐξηγῶνται τὸν Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ, ἐμνήσθη
ὁ ἰῳάννης, ἐλέγξαν καὶ ἡδὴ τὸ αὐτὸ ἐκείνο, ὅτι δη-
λαδὴ ὁ ἐν Νικαίᾳ Κανὼν, ἐμνήσθη ὁ Λέων, ἐπὶ Καν-
όνων τῆς ἐν Νικαίᾳ, ὁπέρησιν ἰσχυρότερον καὶ μά-
λιστα ἀντιῆρξεν, καὶ ἔτι διωθήσονται λοιποῖς
ὅτι ἐστὶν ὁ λόγος τῶ Λέοντος περὶ Ἐκκλησίας μόνον
τῆς Ῥώμης, ὅτι βεβαιῶν ἐκείνῃ ἢ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος,
ἀλλὰ πρὸς φέρει Κανόνας τῆς ἐν Σαρδικῇ, ἀλλὰ ἐκ
ἔχουσιν εἰπὼν, ἐπειδὴ τοῖς τῶν ἔτι εἶπον, ἔτι ἐ-
φρήνησον ἢ ἐν Νικαίᾳ, ἔτι τοῖς τῶν εἶπον, ἢ ἐ-
φρήνησον ὁ ἰῳάννης, ὡς μήτε ὁ Λέων. αἱ δὲ πα-
πισταὶ τὸ ὄνομα τῶ Χριστιανικῶ ὀνόματι, βε-
λάβοι συστήσαι τὴν ἀποστολικὴν λήψιν, συκοφαν-
τῶσι τὰς ἀγίας, καὶ παρεξηγῶνται τὰς λέξεις
τῶν ἀγίων, ὅθον κατεψεύδονται ἐπ' ὅψοι πᾶ-
σης τῆς οἰκουμένης κατὰ τὸ ἴδιον τῶν ἡμετέρων.
αἱ δὲ καὶ Ζωσιμῶν, Βονιφάτιος, καὶ Κελεστίνος ἐ-
πιλαβόμενοι ὡς εἶπον ὁ ἰῳάννης, ἐξήγησαν ἐν
τῇ ἐν Κωνσταντινῇ Συνόδῳ βεβαιῶσαι τινὰς Κανό-
νας τῆς ἐν Σαρδικῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Νικαίᾳ,
ἀλλὰ ἀπεκράδην τῆς Συνόδου καὶ τῶν τῶν
Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας,
ὡς εἴρηται ἀνωτέρω κεφαλῇ δεκάτῃ τεταρτῇ.
ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ζωναράς ὁ καλὸς μὲν ἰσορικός,
κάλλιστος δὲ τῶν Κανόνων ἐρμηνεύτης, λέγει, ἐξη-
γῶν τὸν πέμπτον Κανόνα τῆς ἐν Σαρδικῇ, ταῦ-
τα, ἐκ τῆς τῆς Κανόνων αἱ τῆς πρὸς βυτέρης
Ῥώμης Ἀρχιερεῖς ὡχέσιν ἐνδίδονται αὐτοῖς τὰς
Ἐκκλησίας πάσας τῶν Ἐπισκόπων πρὸς αὐτὰς
ἀναφέρεσθαι, τῆς πρώτης οἰκουμένης Συνόδου τῆς
ἐν Νικαίᾳ τῶν εἶναι τὸν Κανόνα ψευδῶς λέγον-
τες, τὸ γὰρ ἐν τῇ κατὰ Κωνσταντινὴν ἀποφασίᾳ
Συνόδῳ πρὸς τὸν, ἢ λέγεται μὴ ἀληθῶς, ὡς ἡ
πρὸ τῶν Κανόνων τῆς Συνόδου αὐτῆς γραφὴ πα-
ριστᾷ. ἔτι ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ ἐστὶν ὁ Καν-
ὼν, ἔτι πάσας τὰς Ἐκκλησίας τῶν Ἐπισκόπων αἰα-
τίσθαι αὐτῶν, ἀλλὰ τῶν ὑποκαταμένων αὐτῶν. ὑπὲρ
καὶ τότε τῇ Ῥωμαίων Ἐκκλησίᾳ αἱ δι' ἡμετέρας
πᾶσαι χερὸν Ἐκκλησίας, αἱ Μακεδονικῇ δηλα-
δὴ, αἱ Θεσσαλικῇ, αἱ τῆς Ἰταλικῆς, αἱ τῆς Ἑλλά-
δος, αἱ τῆς τῆς Πελοποννήσου καὶ αἱ τῆς Λαγορινῆς ἡ-
παίρες, αἱ ἡμετέρας ὑπερὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπε-
τέθησαν, ὡς ἐκείνῃ λοιπὸν καὶ τὰς Ἐκκλησίας αὐ-
τῶν ἀνέκον. ὅθον, ἰδέτω πᾶς ὁ κόσμος τὴν ἀναι-
δέειαν τῶν παπιστῶν, ὅτι καὶ τὸν τέταρτον Κανόνα
τῆς ἐν Σαρδικῇ ἐνόησαν, ἀλλὰ γὰρ γράφεται
ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου καὶ ἐν
τοῖς ἐξηγηταῖς αὐτῆς, καὶ ἄλλως παροξύνεται αὐ-
τὸν οἱ παπισταὶ ἐν τῇ ὑποστολῇ ταύτῃ, καὶ μὲν ἐν
τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης μέρας τῶν πρακτικῶν τῆς
ἐν Κωνσταντίνῃ Συνόδου, τῶν τυπωθέντων ἐν Ῥώμῃ ἐν
ἔτι τῇ σωτηρίᾳ χιλιοσῶ ἐξακοσιοσῶ ἐκδοῦ ὁ γότος.
ἐβδόμον, παλιμνηστέον, ὅτι αἱ ὡς ὁ λόγος τῶ Λέον-
τος, μνησθέντος Ἐκκλησίας καὶ Κανόνων τῆς ἐν Νι-
καίᾳ, περὶ τῶν Κανόνων τῆς ἐν Σαρδικῇ, ἐχρῆν
αὐτὸν

αὐτὸν εἶπεν, ἐμὸι ἀφωσίωται ἡ Ἐκκλησία μόνω, ἐγὼ κριτὴς τῶν Ἐπισκόπων, ἐγὼ ἀνακρίνω, ἐγὼ ἀνακρίνω τὰ κατὰ τὸν Διόσκορον, ἐγὼ ὁ Ἀρχὼν καὶ ἀνακρίνων ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐκ εἰπεῖτο ἑτόντι, ὡς γὰρ ἀγίος καὶ σοφός, ὁ Θεὸς καὶ τὰ ψόδους ἐχέσθαι. εἰ δὲ καὶ ἡθέλησε κρῖναι ἐν ἀποστολῇ Ἐπαρχίᾳ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ῥήτεον δύο τινα, ὅτι ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐχρήσθη αὐτῷ ἀναγκῶς ποιῆσαι τὸ, καθὼς καὶ ἄλλοι ἄλλων θρόνων Ἐπίσκοποι πεποιήκασιν, ὡς εἴρηται καὶ ῥηθήσεται. καὶ ὅτι οὐκ ἐπὶ ῥα μοναρχικῶς, ἕτε διότι ἐγνώσκει τὸ τὸ πομπητικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξιώμα, καὶ δὴλον ἐκ τῶν εἰρημίων, καὶ ἐξ ἐκείνου ὁ περ γράφων τῷ Φλαυιανῷ ἐλεγεν, ἡμῖν γὰρ καταθύμιον καὶ ψάφουλακτὸν τῷ Θεῷ ἐμπνέοντος, ἵνα μὴ αἰδιατυπώσας τῶν περὶ κλητικῶν πατέρων αἰθεῖται πῶς ἰσχυρὸν ἔχουσαι, καὶ ἐς πῶς τελειότητι τῆς πίστεως ἀνέκασται φάλη τινος ἐρημίας μολυνθῶσι, καὶ ἰδε ἀνώτερω Παράγραφον ὅπου. ὁ γὰρ, καὶ ἐν τῷ ὅπερ λέγει ὁ Λέων, ἐν τῇ δούτῃ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα τὸ, ὡς καὶ ταῦτα ἀναγκῶν ψάφουλάξαι, ὅσα ὁ ἐν Νικαίᾳ Κανὼν ψάφουλεύεται, ὅσα τε ὁ ὅρος ὁ δὲ πᾶσι τῆς Οἰκουμένης τῶν Ἐπισκόπων κατὰ τὸ ἔθος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων, ἐλδύθραν πῶς πίσι φυλαχθῆναι, δι' ἧς ἡ ὑμετέρα γαληνότης ἐκτίσεται, παρὸν ἦσαν οἱ παπισταὶ ὅτι ἐννοεῖται περὶ τῶν τριῶν Κανόνων τῆς ἐν Σαρδικῇ, πλὴν πασιδελόν ἐστιν ἡ παρὸν ἡμετέρα ψόδος, ἀντίκειται γὰρ τῷ εἰρημένῳ ἀνώτερω ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ, ἥτοι πῶς, πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι τῶν ἡμετέρων μερῶν, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς πῶς ὑμετέρων ἡμερῶν μετὰ δακρύων ἰκετεύουσι καὶ πῶς αἰτησιν τῷ λιβέλλῳ Φλαυιανῷ τῷ Ἐπισκόπῳ, ὡς κελεύσας ἰδικὴν Σύνοδον ἐν τῇ ἰταλίᾳ ἐπιτελεθῆναι, ὅπως πᾶσα ἐναντιότης ἐκβληθῇ ἢ καταπραυνθῇ, καὶ μηδὲν ἢ παρέλκον ἢ ἀμφίβολον ἐν τῇ πίστει. γίνεται γὰρ δὴλον ἐκ τῶν, πρῶτον, ὅτι ὁ λιβέλλος τῷ Φλαυιανῷ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ρώμης ὡς πρὸς μοναρχίαν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν καὶ ἐς τὰς ὑπὸ αὐτὸν Ἐπισκόπους, ὅπερ δηλοῖ ἀδελφικὴν σύμπνοιαν καὶ ὁμοφωνίαν, καὶ ἵνα πάχη τὰ μέλη τοῖς μέλεσι κατὰ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὡς ἔγραφε τοῖς ἀπαταχῶς ὁ Ἀλέξανδρος Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ Βασίλειος ἐν τῇ βελῇ Τυάνων. δεύτερον, ὅτι ὁ λιβέλλος ἀπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ Ἐπισκόπων ἐκέρσιν, ἀλλ' αἰτησιν πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα, ἵνα ἐπιτελεθῇ γενικὴ Σύνοδος πρὸς διόρθωσιν τῶν τυραννικῶς γεγενημένων

καὶ τῶν Διοσκορῶν. καὶ λοιπὸν τὸ ἀναγκῶν ψάφουλάξαι ὅσα ὁ ἐν Νικαίᾳ Κανὼν ψάφουλεύεται, καὶ τὸ (ἀναγκῶν ψάφουλάξαι) ὅσα βλάται ὁ ὅρος ὁ δὲ τῶν Ἐπισκόπων πάσης τῆς Οἰκουμένης, συμπέρασμα ἐστὶ τῷ, ὡς κελεύσας ἰδικὴν Σύνοδον ἐν τῇ ἰταλίᾳ ἐπιτελεθῆναι, σωερχομένων καὶ Ἐπισκόπων δὲ πᾶσιν τῶν Ἀνατολικῶν Ἐπαρχιών, καὶ τῷ, ὅπως πᾶσα ἐναντιότης ἐκβληθῇ ἢ καταπραυνθῇ, καὶ μηδὲν ἢ παρέλκον ἢ ἀμφίβολον ἐν τῇ πίστει, τῷ μὲν, ὅτι ὁ ἐν Νικαίᾳ Κανὼν ψάφουλεύεται ἐν ἑτέρῃ Σύνοδῳ θεωρεῖται τὸ τῆς ἐτέρας, ἐν τῇ τῇ εἴρηται ἀνωτέρω πομπῇ. τῷ δὲ, ὅτι ὁ ὅρος τῆς πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς καὶ ἡ ψάφουδοθεῖσα τάξις καὶ σωθήσεται τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὁρθοδόξων Ἀυτοκράτορων κανονικῶς καὶ ἡσύχως καὶ μὴ βιάσας καὶ τυραννικῶς ἀπαιτεῖ γίνεσθαι τὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας ἐν ταῖς Οἰκουμένῃς Σύνοδοις, ὡς ἀπὸ πάντων τῶν ἐλδύθραν ἐν πᾶσι φυλάττεσθαι πῶς ὁρθοδόξον πίσι πάσης Διόσεως, κακοτροπίας καὶ 20 ἀνωμαλίας. ἔτι καὶ γὰρ, αἱ μὲν βλάττεται πῶς Ἐκκλησιᾶν ἀμφιβολία, καὶ τέως αἱ Διόσεις δὲ πρᾶλλον, καὶ ἔτι καὶ οἱ ἀδίκως καὶ ὑπερ τῆς πίστεως καθαιρεθῶντες καὶ ἐξοριζόμενοι Ἐπίσκοποι τὰς ἰδί- 25 ας Ἐκκλησίας δὲ λαμβάνουσι, καὶ οἱ Διόσεις 25 λαμβάνουσι πῶς πρέπασαν αὐτοῖς παιδείαν καὶ δόξαν, καὶ πρὸς αὐτῇ ἡ εἰρήνη ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις, ἡς ἐνεκα καὶ ἡ παρῶσα Σύνοδος ἀθροίζεται. ἡ ἔτι, ἵνα ἰσχυρὴ ἡ δόξα τῆς μεζονος κριτικῆς τῶν δὲ πᾶσι τῆς Οἰκουμένης σωελδοσμένων Ἐπισκόπων, 30 ὡς κατὰ τὸ ἔθος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστολικῶν Βασιλέων φυλαχθῆναι πῶς πίσι ἐλδύθραν, καὶ ἐβιβασθῆναι, ὡς ἐγείρετο ἐπὶ Διοσκορῶν, ὅς ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐν Ἐφέσῃ Σύνοδῳ, ἐν ἣ ἔχει πῶς αὐθιγῶν, ἐπὶ ὅτι πιστὸς ὡς ἡ ἐν 35 Νικαίᾳ καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῃ περὶ τῶν Χριστῶν, πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτῶν κακοῖς πρὸς ἐθῶν ἐκείναις ἐναντίας πίσι, ἐπαπὼν, μὴ εἶναι ἐπὶ Χριστῶ δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν, ἐν ἣ ἐκθέσθαι ἐβίβασε πολυτρόπως τὰς ἐν ἐκείνῃ τῇ Σύνοδῳ πατέρας, καὶ σωθήσονται. ὁ 40 ταν δὲ ὁ ὅρος ἔτος τῆς Ἐκκλησίας, ἔτι γνωμένων τῶν πραγμάτων ἐν ταῖς Σύνοδοις φυλάττεται, λύνονται αἱ ἀμφιβολίαι, δὲ πρᾶλλον αἱ Διόσεις, διγαίνονται οἱ ἡδίκημοι τῆς πίστεως ἐνεκα, καὶ δὲ λαμβάνει ἡ Ἐκκλησία πῶς εἰρήνην καὶ ὁμό- 45 νοιαν τῆς πίστεως, ἡς ἐνεκα καὶ αἱ Σύνοδοι συγκαρτεῖνται. ταῦτα ἐν βλάται εἶπεν ὁ Λέων ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω ἐπημάτων, καὶ ἔχ ὡς οἱ παπισταὶ παρὸν ἦσαν, ὅτι δὴ ἐν ἐννοίᾳ περὶ τῶν ἐν Σαρδικῇ Κανόνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα Θεοδόσιον ἐπιστολαῖς Οὐαλουιανῶν Βασιλέως Δύσεως, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ τῆς συζύγου αὐτῆς, ἀπὸ μετόπισθεν δεήσεως τῷ Ρώμης Λέοντος εὐλασίαις, τῷ τὸν Θεοδόσιον ἐκείναι Οἰκουμένῃ ἐν Ρώμῃ Σύνοδον γενέσθαι κατὰ τῶν λη- 50

τρεκλῶς προχθούτων ὑπὸ Διοσκόρου, ἐν οἷς δέκνυται Διὰ Διασφήσεως ἑξαχῶς, μὴ εἶναι τὸν Πά-
παν Ῥώμης ἐπὶ τῶν Βασιλέων, ἔπε μονάρχην ἐν τῇ καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Οὐ μόνον ἡ ἐν Ῥώμῃ Σύνοδος καὶ ὁ Λέων ἰδίως
ἔγραψαν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Θεοδοσίον τὸν
ἀνωτέρω, ἀλλὰ καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης Οὐ-
αλονιανὸς, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Πλακιδία, καὶ ἡ
σύζυγος αὐτοῦ Εὐδοξία, ὧν οὐ ταῖς τρεῖς ὑπο-
λαῖς κοινῶς φέρεται ταῦτα, ὅτι ἀπῆλθον καὶ οἱ
10 τρεῖς Βασιλεῖς εἰς τὴν Ῥώμην ἐν τῇ μηνί μὲν τῇ
ἀγίᾳ Πέτρῃ εὐχαρίσαι. δεύτερον, ὅτι ἐξομεί-
ων ἐν τῇ εὐκτηρίᾳ τῇ ἀγίᾳ Πέτρῃ τῶν Βασιλέ-
ων, ὁ Πάπας Λέων συμπαραὼν, ὑποχρὼν ὀλίγον
λόγῳ τῆς εὐχῆς, ἐπιδύρετο πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς
15 καθολικῆς πίστεως, ἣν δὲ περιεσοχισμοῦς πλή-
θια Ἐπισκόπων, ἔστινας ἀπὸ ἀναρχιμῆτων πό-
λεων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ σιμῆγαγον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῇ
ἰδίᾳ τόπῃ καὶ τῆς ἀξίας, ὅς (Λέων) καὶ τοῖς
ῥήμασι σιωπῶν δάκρυα, εἰς κοινωνίαν τῶν ἰδίων
20 θρησκῶν καὶ τὰς οἰμωγὰς τῶν Βασιλέων ἐξεκαλάτο,
ἥτοι περὶ τῶν προχθούτων ὑπὸ τῷ Διοσκόρῳ βί-
αιων, ὅς πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ κακοῖς καὶ τῇ φό-
βῳ κατέπληθη τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανὸν
Διὰ τὸ λιβελλῶν δόποσειλαι πρὸς τὸν δόποσολικόν
25 θρόνον, καὶ πρὸς πάντας τὰς Ἐπισκόπους τῶν
μερῶν τέτων Διὰ τῶν δόποσαλότων ἐν τῇ Συ-
νόδῳ ἐπὶ τῇ Ῥώμῃ Λεγάτων, οἵτινες κατὰ τὰς
ῥαίς τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἐβίβησαν σιωπῶναι.
ταῦτα τὰ ἐσιώδη τῶν τριῶν ὑποσολῶν, τρίτον,
30 ἰδίως ὁ Οὐαλονιανὸς γράφει τῷ Θεοδοσίῳ, ἵνα
ὁ μακαριώτατος Ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων πόλεως,
ὃς τὴν ἱερωσύνην κατὰ πάντων ἡ ἀρχαιότης παρέ-
χε χάραν καὶ εὐπορίαν ἔχεν, περὶ τε πίστεως καὶ
ἱερέων κλῆρον, τέττα γὰρ χάριν κατὰ τὸ ἔθος
35 τῶν Συνόδων καὶ ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπος
αὐτὸν ἐπεκαλέσατο Διὰ λιβελλῶν, οὗκα τῆς ἀνακυ-
ψάσης φιλονεικίας περὶ τῆς πίστεως. τέτο οὖν
αὐτοῦ καὶ ἐνδοχολογῶν τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἡμῶν,
ἐμπνέυσαι ὅτι ἡ χαριώμενη τὸ πρὸς τὴν σὴν ἡμεροῦσιν
40 τὴν ἐμὴν αἰτησίαν οἰκῶσαι, ἵνα ὁ πρὸς τὴν ἱε-
ρεὺς, συναχθούτων ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ τῶν
λοιπῶν ἱερέων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, πάντες πρὸς κο-
μῆτος δόποσινθούτος, ἐξ ὑπαρχῆς τὴν εὐεφρομένην
αἰτίαν πεφρονησμένην δοκιμασίᾳ Διανοῦς, ἐξείση
45 τὴν δόποσιν, ἣν ἡ πίστις καὶ ὁ τῆς ἀληθείας θεό-
τητος λόγος ἀπαιτεῖ. τέταρτον, ἡ Πλακιδία γρά-
φει πρὸς τὸν αὐτὸν, ἵνα ὅτι τῇ τύπῃ καὶ τῇ ῥαί
δόποσολικῇ θρόνῳ, ὅτι καὶ ἡμεῖς ὁμοίως ὡς πρὸς
γέλυον πρὸς κυνέριον ἐν τῇ εἰσῆς τῆς ἱερωσύνης, α-
50 βλαβὲς μόνοντες ἐν πάσι Φλαυιανῶν, ἐν τῇ Συνόδῳ
τῇ δόποσολικῇ θρόνῳ ἡ δίκη ἐπὶ ἀπεμφείῃ, ἐν ᾗ
πρῶτος ὁ αἰνός ὁ τὰς Οὐρανῶν Κλαῖς ἀξιώθης δόπο-
δέξασθαι, τὴν Ἐπισκοπὴν τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐκ-
σμησε. πέμπτον, ἡ Εὐδοξία γράφει, πρὸς αὐτο-
ρέυσσα τοῖνυν δόποσιν αἰτῶ, ὡς τε τέτοις τοῖς πρὸς

μασι (τοῖς ἐπὶ Διοσκόρῳ γεγονυμένοις) ἡ ὑμετέρα
καληνότης ἐπιτρέψῃ ἐπὶ ἀρχεθῆναι, καὶ τὰ κακῶς
πεπεφρονημένα διορθωθῆναι ἐπὶ ἀκελεύσει, ἄλλως
ἢ τῶν ἡδὴ πετυπωμένων ἀνακληθούτων ἐξολοκλήρῃ
πίστεως, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν θρησκείας, ἡ κινεμένη
αἰτία, ἐν τῇ τῆς Ἰταλίας συναχθείσης τῆς Συνόδου,
δοκιμασθῇ. Ἐν οἷς σημείωσαι πρὸς μὴν τὸ πρῶτον,
ὅτι ἐὶς Πάπας μετὰ πλήθους Ἐπισκόπων τῶν ἀπὸ
τῆς οἰκείας αἰρέσεως συνηγμένων ἐδέετο τῶν Βασιλέων,
καὶ μάλιστα τοῖς δάκρυσι συνάππων δάκρυα ῥο-
σῆτον, ὡς καὶ παρεκίνει ταῖς οἰμωγαῖς τὰς Βα-
σιλέας πρὸς θρήνον, πῶς ἔκαταδῆλυν ὅτι ἐκ ἐπὶ
ἐπὶ τῶν Βασιλέων ὁ Πάπας; δεύτερον, ὅτι πᾶς ῥα
ἡνὺ ὁ φρὺς τῷ Πάπᾳ, τῷ ἀντινόμῳ περιποιώμεν
ἐαυτῷ Βασιλείαν; πᾶς τῶν Παπῶν τὰ περὶ Βασι-
λείας ῥήματα; ὡς ἐρᾶμεν βιβλίῳ δεκάτῃ μέρῃ
πρῶτῃ κεφαλῇ ἐνάτῃ, πᾶς τῷ Πάπᾳ Ἀλεξάνδρῳ
τῷ ἐβδόμῃ ἡ νομοθεσία κατὰ τῶν ὀρθοδόξων Χρι-
στιανῶν Βασιλέων; καὶ ἰδὲ κατωτέρω ἐν ποσῶς πᾶ
τὰ τοιαῦτα ῥήματα; ἰδὲ γὰρ ὁ Πάπας μέγας Λέων
ὡς ἐκκλησιαστικὸς Ἀρχὴν τῆς Ῥώμης καὶ τῶν τῆς
δύσεως Ἐπισκόπων καθικετόν. Πρὸς δὲ τὸ τρίτον,
ῥητέον πρῶτον, ὅτι τὸ, ἔδωκε τὴν ἱερωσύνην ἡ
ἀρχαιότης καὶ πάντων, ταῦτ' ἐστὶν ὃ ἵνα ἔχῃ ὁ
Κωνσταντινουπόλεως τὴν πρεσβεῖαν τῆς τιμῆς μετὰ
τὸν Ῥώμης. Διὰ γὰρ τέτων τῶν ῥημάτων ἡ δό-
τέρᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἐν τῇ τρίτῃ αὐτῆς Κα-
νόνι ἐπέστα τὸν Κωνσταντινουπόλεως δόπερον, ὡς
σὺ εἶναι τὸν Ῥώμης πρῶτον. εἰπὼν δὲ ὁ Οὐαλονι-
ανὸς τὴν ἀρχαιότητα δεδωκόμην τὸ τοῖτον πρῶ-
τεῖον τῷ Ῥώμῃ, ἐννοεῖ ἀρχαιότητα τὸ πολυχρό-
νιον, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ
Παράγραφον εἰκοστὸν πρῶτον. δεύτερον, ὅτι ἔλεγε
ἀπὸ τῆς Χρῆστ' ἡ τῆς Πέτρῃ, ἡ πρὸς βλάβει τὰ εὐαγ-
γελικά ῥήματα, αἵνα οἱ δόποσάται Πάπαι πρὸς
βάλλωσι καὶ παρεξηγῶνται, ἵνα δείξωσιν ὅτι εἰς
αὐτοκρατορικὸν καὶ ἀναμάρτητον ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἀλλ' ἐκείνο ὅπερ ἡμεῖς, ἐκείνο καὶ εἶπον, ἡ-
τοι τὴν ἀρχαιότητα ἀπὸ τῆς τρίτης Κανόν' τῆς
δωτέρᾳς Συνόδου ὡς εἴρηται. ὅθεν ὁ Βασιλεὺς ἵνα
μή τις νομίσῃ Διὰ τῆς, ὃς τὴν ἱερωσύνην κατὰ
πάντων, ὅτι μοναρχίαν τῷ Πάπᾳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
ματυρεῖ, ἐπήγαγε, χάραν καὶ εὐπορίαν ἔχεν,
περὶ τε πίστεως καὶ ἱερέων κλῆρον, ὁπέρ' ἐστιν ἵνα
ὁ αὐτοκράτωρ δῶ τῷ Πάπᾳ ῥοπὸν συνοδικῆς ἀθροί-
σεως καὶ ἐξουσίας τῶν κλῆρον, ἡ μόνως καὶ αὐτοκρα-
τορικῶς, ἀλλὰ μετὰ τῶν ποσῶν, ἡτοι συνοδικῶς
καὶ ἀδελφικῶς. ὅθεν ἐπὶ φέρει, ἵνα ὁ πρὸς τὴν ἱε-
ρεὺς, συναχθέντων ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ
τῶν λοιπῶν ἱερέων, πεφρονησμένην Διανοίαν, ἡτοι ἡ-
χι ἐμπνέυσαι μόνῃ Διὰ τὰ κυριακά πρὸς τὸν Πέ-
τρῳ ῥήματα, ἀλλὰ συνοδικῇ σκέψῃ ἐξείῃ τὴν
ἀπὸ

ὑποφασιν, ἀλλ' ἐμόνθη, ἀλλὰ μετὰ τῆς Συνόδου, ποσῶν δὲ μόνον περιέσαι αὐτῶν, ὅσον περιῆν καὶ τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ, καὶ ὑπὸ τῆς Πάπας, ἀλλὰ διὰ τῆς Βασιλείας, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω κεφάλαιον δέκατον πέμπτον, καὶ τῷ Διοσκόρῳ ἐν τῇ κατ' αὐτὸν Συνόδῳ. ὅθεν ὁ δὴ ὑμῶν ὁ Λέων ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐπιστολῇ, ἔλεγε πρὸς τὸν Ἀντοκράτορα Θεοδοσίον, τοιαύτη γὰρ ἡ παρ' αὐτῶν ἐξουχιστὰ ὑποφασίς, ὡς πᾶσαν δι' αὐτῆς πλὴν Ἐκκλησίαν καταβλάπτειν, πλὴν ἐπὶ Διοσκόρῳ συνοδικῶν ὑποφασιν, τῷ Διοσκόρῳ μόνον ὑποφασιν εἰπὼν, διὰ τὸ τὸν Διοσκόρον ἔχειν πλὴν αὐθουσίας τῆς Συνόδου ὑπὸ τῆς Βασιλείας, κατὰ τὴν ἑδωκέναν ὁ Βασιλεὺς Μαρκεριανὸς καὶ τῷ Πάπᾳ πλὴν αὐθουσίας ὡς ἐξῆρκε, ὡς τινὰ ἐν ταῖς Συνόδοις κρίσιν καὶ ὑποφασιν, ὅτι ἔχων πλὴν αὐθουσίας, ὅταν βεβλήθῃ μόνον ἐξοῖσαι, ὡς νομίζουσιν. ὅθεν ἡ ἐν Ρώμῃ παρσεχωδὴς ἐρημικὴ Σύνοδος γράψασα πρὸς τὸν Θεοδοσίον περὶ Διοσκόρου, ἔλεγε, καὶ ἐπέσθημεν ἐν τῇ Συνόδῳ συμελθεῖν πλείους Ἐπισκόπους, οἱ δηλαδὴ τῇ χρησμῳ καὶ συγγνωστῇ συνουσίᾳ οὐ τῷ κριτηρίῳ συμβάλλονται ἠδυνήθησαν, εἰκᾶνος γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξεδικίονεν, ἐπισκοπικῶν ἐπιέκταν φυλάττειν ἡνέχετο, ἵνα ὡς τὸ ἔπος ἔχει, πᾶσιν ἐλπίσιν πρὸς ἀντιθέσιν πᾶν ὑποφάσειν, εἰκᾶνος ἡσύχω καὶ δικαίᾳ ὁρίσῃ διαγνώσει, ὅπερ καὶ τῇ πίσει συμέτρεχε καὶ τοῖς πλανημένοις συμεβάλλετο. ὅθεν τῶν ῥημάτων ἐν τῷ τῆς ἐν Ρώμῃ Συνόδῳ γίνεται καταφανές, ὅτι ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ διὰ τῶν ὑποφάσεων πάντων τῶν πατέρων ἡσύχω καὶ δικαίᾳ διαγνώσει γίνεται ἡ ὑποφασίς περὶ πίσεως, καὶ τῶν λοιπῶν θεωρημάτων ἐν αὐτῇ. λέγεται ποτε ὁμοῦ συμεκδοχικῶς ἡ κοινὴ τῆς Συνόδου ὑποφασίς, ὑποφασίς τῇ ἐν αὐτῇ ἐξάρχοντος, ὡς λέγεται ἡ ὑποφασίς τῆς πρώτης ἐν Ἐφέσῳ Συνόδῳ ὑποφασίς τῆς αἰνῆς Κυρίως. ὅθεν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Κλήριος θεόμνη τῆς Βασιλείας ὑπὲρ τῆς Κυρίως, λέγει, αἱ γὰρ ὁ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου καθηγητὴς, ὡς σύμψηφαι πάντες δι' ὧν κατέθεντο γεγονᾶσι, καὶ τέως εἰπὼν, ἰδὲ τὰ περὶ τῆς τύπης τῆς Κελεσίνας ἀνωτέρω κεφαλαιῶν δέκατῳ πέμπτῳ. Πρὸς δὲ τὸ τέταρτον, ῥητέον ὅτι τύπος καὶ ὅρος τῆς ἀποστολικῆς θρόνου ἐστὶν εἰκᾶνος, ὑπὲρ ὃ ἐδέετο ἐξ ἀρχῆς ὁ Λέων, ἵνα δηλαδὴ τὰ ὁριζώματα ὑπὸ τῆς Διοσκόρου μένωσιν ἄπρακτα, ὡς ἦν καὶ πρὸ τῆς δίκης, ἥτοι πρὸ τῆς ληστεικῆς

Συνόδου, συνοδὸν δὲ γονικῶν συμεθροιστῆναι πρὸς διόρθωσιν τῶν παρατετραμμένων, ὡς ἀπεμφοθήναι δὲ ἡ δίκη ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς ἀποστολικῆς θρόνου. καὶ σημείωσαι ὅτι λέγει ἐν τῷ Ρώμῃ ὡς μοναρχίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Ρώμης, ὅπερ τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἀντίκειται, ἐπὶ γὰρ τῷ ἐνόματι τῆς ἐν Ρώμῃ Συνόδου οὐταῦθα ἐνοεῖται καὶ οἱ Ἐπίσκοποι πάντες τῆς Οἰκουμενικῆς, ὡς ἔγραφον ὁ Λέων πρὸς τὸν Βασίλειον λέγων, θέομαι τοιγαροῦν ἵνα πάντα μένωσιν ἀπραγῇ, καθὼς καὶ πρὸ τῆς δίκης ἐτύγχανε, περιμείνωσι δὲ τὸ μέζον τῆς Συνόδου κριτήριον, ἐν ᾧ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν Ἐπισκόπων ἐκ πάσης τῆς οἰκουμενικῆς συναγεται. πρὸς δὲ τὸ πέμπτον, ῥητέον ὅτι ὁ Πέτρος τὰς Κλεῖς ἐδέξατο, ἀλλ' ἐμόνθη, καὶ πρῶτος πλὴν Ἐπισκοπῶν τῆς ἐν Ρώμῃ Ἀρχιερωσύνης ἐκόσμησεν, ἀλλ' ἐμόνθη, πρὸ γὰρ τῆς Ρώμης ἐκόσμησε πλὴν Ἀντιόχειαν, καὶ πρὸ τῆς ἱεροσύνης πλὴν Ἱερουσολύμων ἐν τῇ Ἀντιόχειᾳ καὶ Ρώμῃ, ἐκόσμησε καὶ αὐτὸς ὁ Πέτρος καὶ πάντες οἱ Ἀπόστολοι πλὴν ἐν Ἱερουσολύμοις Ἱερουσολύμων, ἀλλὰ περὶ τῶν μεταταῦτα ἐν ἰδίῳ τῷ ῥηθίσεται. Πρὸς δὲ τὸ τῆς Πλακιδίας πρὸς τὸν Θεοδοσίον γραφόμενον, ἥτοι τὸ, ὅτι πρέπει ἡμᾶς ταύτῃ τῇ μέσῃ πόλει, ἥτις δεσποινὴ ὑπάρχει πᾶσιν πᾶν γαίῳ, ἐν πᾶσι τὸ σέβας ὡς φυλάττειν. ῥητέον ὅτι διὰ τὸ εἶναι πλὴν ῥώμῃν δεσποινὴν τῶν γαίων, ἐδόθη τῷ Ρώμῃ τὸ πρῶτον τῆς τάξεως ὡς πᾶν πατέρων, ἐμὴν καὶ πρῶτον ἐξουσίαν, ὡς ἀρχὴν αὐτὸν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅτι τὸ τοῖς ἀξίωμα ἐστὶν ἀντιχειριστικὸν καὶ ὑπὸ τῆς Νεστορίας νομισμῶν, διὸ καὶ ἔχει τὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅριον. Πρὸς δὲ τὸ ἑστὸν, ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς ἐπιτρέπη καὶ κελεύει τὰ κακῶς ὡς τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου γεγονηκυῖα διορθωθῆναι, δηλὸν ἐστὶν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπιτρέπων καὶ πρὸς τὰ πᾶν, ἀσυγκρίτως ἐστὶ μέζον τῆς δεομένης καὶ ἰκετόντος Πάπας. καὶ πᾶς τῆς γονιᾶς Ἀλεξανδρεὺς ἐβδόμῃ τῇ, ὅταν μὴ πέθωνται οἱ Βασιλεῖς τῷ Πάπᾳ, εἰσὶν ἐδωλολάτρες, ὁ δὲ πρὸς, ὅτι ἰδὲ ἡ καθάρσις ἀληθείας, καὶ γὰρ ἡ Εὐδοκία ἐρημνύει τὰς λόγους τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς, εἰπὼσα, ἵνα ἡ κινεμένη αἰτία, ἐν τῇ τῆς Ἱταλίας συμεθροιστῆς τῆς Συνόδου, δοκιμασθῇ, ἥτοι ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἐκ ὑπο μόνου τῆς Πάπας καὶ τῆς Συνόδου αὐτῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

ὅτι ἐκ τῆς ὑποκρίσεως τῆς Ἀντοκράτορος Θεοδοσίας πρὸς τὰς τρεῖς Βασιλεῖς, αἱ ἐδὲ ἐλογίσθησαν αἱ πρὸς αὐτὸν μεσιταὶ αὐτῶν, καὶ καθ' ἑξῆς ὅσα ἀνωτέρω εἰρηται περὶ ἀθεοσίσεως ἐν Ρώμῃ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐξ ὧν πάντων δέκνυται μὴ ἔχειν τὸν Ρώμῃς Ἐκκλησιᾶν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, καὶ δὲ μοναρχίαν, ἀλλ' εἶναι μόνον μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον, καὶ ὑπὸ τῆς Βασιλείας.

Ὁ Ἀντοκράτορ Θεοδοσίος ἀντιγράφας περὶ τῶν πρὸς τὰς τρεῖς Βασιλεῖς, εἶποι, ὅτι καλῶς

ὁρίσθη τὰ ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ἔχρειν ἐτέρας Συνόδου. καὶ λοιπὸν σημείωσαι ὅτι πᾶσαι αἰδέσεις καὶ αἱ θρηνοὶ

Θρηνοὶ καὶ αἰοιμωγαὶ καὶ οἱ τύποι καὶ οἱ λόγοι τῶν
Λέοντος καὶ ἡ Ὀπισθολὴ τῆς Συνόδου αὐτῶν, καὶ ἡ
Φλαυϊανὴ οἱ λίβελοι περὶ Ἐκκλησίας, καὶ τῶν Βα-
σιλέων τῆς Ρώμης αἰμεσιτῆσαι εἰς ἕδρην ἐλογίσθη-
σαν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν πασῶν τῶν Ὀπισθολῶν ἐδείχ-
θη ὅτι ὁ Πάπας ἔκ' ἔχει ἰδίαν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἡ δὲ ἐστὶ μοναρχικὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλ-
λὰ μόνον φύλαξ ἐστὶ τῆς Ὀπισθολικῆς θρόνου, ἥτοι
Ἐπίσκοπος μόνος τῆς ἐν Ρώμῃ Ὀπισθολικῆς κα-
10 θέδρας, καὶ Πατριάρχης τῆς Δύσεως μόνος, ὃς οὐ
ἔγραψεν ἡ Πλακιδία τῷ Θεοδοσίῳ, ὅτι ἦν ὁ Πά-
πας Λέων περιεσχιζομένη πλῆθος Ἐπισκόπων,
ἕστινας ἀπὸ ἀναριθμητῶν πόλεων ἐν τῇ Ἱταλίᾳ
συνήγαγον ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰδίας τῆς καὶ τῆς
51

ἀξίας. καὶ σημείωσαι ἴδιον τρόπον τῶν Δύσιν, καὶ ἰ-
δίαν ἀξίαν τὰ ἑσπέρια, ἥτινα διοικεῖ ὡς ὁ Ἀλε-
ξανδρείας τὰ Αἰγυπτία. γράφει δὲ πρὸς τὰς Βα-
σιλεῖς περὶ Συνόδου ἀθροίσεως ὁργανικῶς, ὡς ἔ-
γραψεν καὶ ἔπερι Πατριάρχαι καὶ Κληροὶ καὶ Μο-
ναχοὶ εἰς τὰς Βασιλεῖς περὶ ἀθροίσεως Οἰκουμενικῆς
Συνόδου, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω καὶ κατωτέρω τὰς τῶν
τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ πρὸς τέτοις ὅτι ὁ
Πάπας ἔκ' ἐστὶν ὅλη τῶν Βασιλέων, ἀλλ' ὑπὸ τὰς
Βασιλεῖς ἥσαν, ὥστε περιεσχιζομένη πλῆθος
Ἐπισκόπων, συνηγμένων ἀπὸ τῆς ἰδίας τῆς καὶ τῆς
μοναρχικῆς καὶ αὐτοδεσπότης αὐτῆς ἀξίας, δέεται
καὶ ἰκετεύει τὸν Αὐτοκράτορα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

ὅτι φόβῳ τῶν μὴ ἰσχύσαι τὸ Διοσκόρου δόγμα, ἔπεμψεν ὁ Λέων Ρώμης πᾶσι δογματικῶν αὐτῶν ἐπιστολῶν
πρὸς τινὰς Ἐπισκόπους τῆς Εὐρώπης, ὡς ἀκαλῶν αὐτὰς ὑπογράψαι ἐν αὐτῇ, ἔκαστος δ' ὑπέγραψεν.

15

Σημείωσαι ὅτι τῶν Θεοδοσίων μὴ θελήσαντος γινέ-
σθαι Σύνοδον ὡς ἦται ὁ Λέων καὶ οἱ Βασιλεῖς
τῆς Δύσεως, ὁ Λέων φοβόμενος μήπως ἰσχύσῃ
τὸ δόγμα τῶν Διοσκορίων ἐντίστοις Ἐκκλησίαις, ἔπεμ-
25 ψεν τὸν τόμον, ἥτοι πᾶσι Ὀπισθολῶν αὐτῶν, ὡς ἔστι
τῶν Φλαυϊανῶν, εἰς πᾶσι Ἀναπλῶν τοῖς Ἐπισκόποις,
ὡς ἀκαλῶν αὐτὰς εἶνα ὑπογράψωσι καὶ ἀποδεχθῶ-
σιν αὐτῶν, καὶ ἡγῆς μὲν ὑπέγραψαν, ἐν οἷς καὶ ὁ
Κωνσταντιναπόλεως Ἀνατόλιος, καὶ ἰδὲ κατωτέρω
30 βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλαίᾳ πρώτῃ, Παράγραφον

εἶπαν, τινὲς δὲ ἔχ' ὑπέγραψαν, ὅτι ἔκ' ἐδωκαν-
το νοεῖν πᾶσι ἐν αὐτῇ ἀληθεύειν. ὁ δὲ Θεόδωρος
Κύριος καὶ ὑπέγραψε καὶ ἐπήνεσεν αὐτῶν, ἀλλὰ
ἀλλ' ὅτι ὑπονοεῖται αὐτῶν εἶναι ἀντικείμενον τοῖς δό-
γμασι τῶν ἁγίων Κυρίων, ἔκ' ἐδέχθη ὡς πᾶσι
τῶν τότε τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων,
καὶ μάλιστα ἀλλ' ταύτῃ πᾶσι ὑπόνοιαν καθαιρέσει
ὑπεβέλαι αὐτῶν ὁ Διοσκóρος ἐν τῇ ληστικῇ κατ'
αὐτῶν Συνόδῳ.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

20 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ', ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

25 Περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας Οἰκουμενικῆς τεταρτῆς Συνόδου ὑπὲρ τῆς Αὐτοκράτορος Μαρκιανῆς, καὶ τῆς τάξεως τῆς καθίστατος τῶν Πατριαρχῶν, καὶ Ἐπισκόπων, καὶ Ἀρχόντων, καὶ τῶν ἀειθρῶν τῶν πατέρων, καὶ ᾗ ἡθροίσθησαν ἔτι.

30

Ἐθροίζεται τοίνυν εἰς τὴν Χαλκηδόνα ἡ παρῶσα Σύνοδος ἐκ τῶν τῆς Αὐτοκράτορος Μαρκιανῆς, καὶ ἦσαν τῆς Ῥώμης Τοποτηρητῶν Παρχαρίων καὶ Ἀρχιεπισκόποι καὶ Βονιφάτιος Πρεσβύτερος, οἵτινες καὶ

35 ὁ Κωνσταντινιπόλεως Ἀνατόλιος καὶ ὁ Ἀντιοχείας Μάξιμος ἐκάθισαν εἰς τὸ ἀρχιερεὺς μέρος, εἰς δὲ τὸ δεξιὸν ἐκάθισαν ὁ Ἀλεξανδρείας Διόσκορος καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Ἰσίδωρος, καὶ κατωτέρω τῶν αὐτῶν εἰς τὰ δύο μέρη ἐκάθισαν οἱ Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν μέσσην τὸ θῆον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, οἱ Ἀρχόντες δὲ

40

ἐκάθισαν εἰς τὰ κἀγκεῖλα ἐκατέρωθεν τῆς ὁραίας πύλης. εἰς δὲ τὴν οὐκὴν συνελεύσιν ἐλθόντες ὁ Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πελαγία, ἐκάθισαν ὑπὲρ θρόνων ἐμπαρόντων τῶν κἀγκεῖλων. ἐδημηγόρησεν ὁ Μαρκιανὸς ἐν τῇ Συνόδῳ καὶ εἶπε τῷ πᾶσι, ὅτι μιμνήσκοντες τὴν μέγαν Κωνσταντῖνον παρόντος ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ, ἥλθε καὶ αὐτὸς σωματικῶς εἰς τὴν τεταρτὴν, ὅθεν ἡ Σύνοδος εἰς τὴν ἀνάρρησιν αὐτῆς τῆς Μαρκιανῆς, ἐφήμησεν αὐτὸν εἰπεῖσα νέον Κωνσταντῖνον, καὶ προσεῖπεν αὐτὸν Βασιλέα καὶ Ἀρχιερέα. ἡθροίσθη δὲ ἐν ἑταίρῳ σωτηρίῳ τετρακοσίων πονηκοσφῶ πρώτῃ. ἦσαν δὲ πατέρες ἐξακόσιοι τεράκοντα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τριῶν τόμων τῆς Συνόδου, καὶ ὧν περιέχεται, καὶ τῶν ἐν ἐκκλησίᾳ πράξεσι πεπραγμένων καὶ λαληθέντων, καὶ ὧν ἡ Σύνοδος ἐξέθετο Κανόνων, καὶ περὶ θενομίων τῆς Κωνσταντινιπόλεως, καὶ τῆς 45 πρὸς τὴν Ῥώμην ὑποσολῆς αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς πρὸς Βάσαν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀρχιεπισκόπου ὑποσολῆς Πελαγίας, καὶ τῆς πρὸς τὴν ἐν Παλαιστίνῃ Σύνοδον ὑποσολῆς τῆς Βασιλέως.

50 Τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου ταύτης διαρρένται εἰς τρεῖς τόμους. ὁ πρῶτος περιέχει ὑποσολὰς Διαφόρων, καὶ τὰ ἐν Κωνσταντινιπόλει ὑπὸ Φλαυιανῆς, καὶ τὰ ἐν Ἐφέσῳ ὑπὸ τῆς λησελικῆς Συνόδου πεπραγμένα, ἅτινα κείται ἐν τῇ πρώτῃ πράξει. ὁ δεύτερος περιέχει τὰ ἐν Χαλκηδόνι πεπραγμένα. ὁ δὲ τρίτος τῆς ἁγίας Συνόδου καὶ τῶν Βασιλέων ὑποσολὰς Διαφόρων. Εἰς τὴν πρώτῃν πράξιν κείνται ὑποσολαὶ

τῶν Βασιλέων καὶ Ῥώμης καὶ ἑτέρων Διαφόρων, καὶ Εὐσεβίου Δορυλαίου Ἐπισκόπου Λίβειδος κατὰ Διοσκόρου πρὸς τὴν Βασιλίστιαν ἀναγιγνώσκεται, καὶ θεωρεῖνται πρώτῃν ὅσα ὁ Διόσκορος εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ Σύνοδον λησερικῶς ἐνήργησε, καὶ εἰσελθόντος καὶ Θεοδορίτου Κύριου εἰς τὴν Σύνοδον τῆς κηθίσαι, οἱ πολλοὶ τῶν Ἐπισκόπων ἀπηρέσκοντο διὰ τὸ νομίζεσθαι αὐτὸν ἀντικείμενον τῇ ἀγῇ Κυρίῳ, ὡς εἴρηται.

κινη-

κινηθείσης δὲ τῆς ληθείας Διοσκόρου, ἤρξαντο ἀναγινώ-
σκεσθαι τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὰ ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει ὑπὸ Φλαυιανῶν κατὰ Εὐτυχῆς πεπραγ-
μῶν, ἅτινα περιέχονται ἐς πράξεις ὅκτω. ἀ-
νεγνωθήσαν δὲ καὶ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὴν
καθάρσιν Εὐτυχῆς. ἀνεγνωθήσαν δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ
ἐν Ἐφέσῳ ληθείᾳ, καὶ ἕτερα ἐν Κωνσταντινουπόλει πάλ-
ιν προαχθόντα, τὰ ἀνακρίναντα τὸν Εὐτυχῆ ὑπὸ
Φλαυιανῶν, καὶ τῆς Συνόδου αὐτῆς, καὶ βασιλικῶν Ἀρ-
χόντων κατὰ τὴν βασιλικὴν παύσασιν, καὶ καθ' ἑξῆς τὰς
ἐν Ἐφέσῳ λοιπὰς ὑπὸ Διοσκόρου. Εἰς τὴν δὲ ὑπερῶν προαχθῆναι
ὁποφαινόμεθα οἱ πατέρες κοινῶς, ὅτι οὐκ ἔστιν πίστεως
ὡς τὴν ὁκτεθείσαν ὡς τῆς πρώτης καὶ δού-
τερας τῶν Συνόδων γινέσθαι ἐβέλονται, ἀλλὰ
καθὼς αἱ τρεῖς Συνόδοι καὶ Λέων ἔγραψαν, ἔτω
μὲν, ὅθον ἀνεγνωθῇ τὸ Σύμβολον τῆς πρώτης
καὶ δούτερας τῶν Συνόδων, καὶ αἰκυρίως πρὸς Νε-
στόριον καὶ Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας ὑπιστάται, καὶ
ὁ Λέων πρὸς Φλαυιανὸν Τόμος. Εἰς δὲ
τὴν τρίτῃ προαχθῆναι ἔδωκεν ὁ Δορυλαίος Λίβελλον τῇ
Συνόδῳ κατὰ Διοσκόρου, καὶ κληθεὶς δις ὁ Διοσκο-
ρος ὑπὸ τῆς Συνόδου, ἐκ ἤλθε. καὶ ἐν ταῖς ἐ-
δόθησαν καὶ ἕτεροι Λίβελλοι κατὰ Διοσκόρου, ὅθον
ἐκλήθη καὶ τρίτον, καὶ μὴ ἔλθων ἐς ὁπολογίαν,
καθαυρεῖται ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ ἐγγραφῇ ἡ κα-
θαύρεσις αὐτῷ ἐς αὐτὸν, καὶ ἐς τὸν κληρὸν Ἀλε-
ξανδρείας, καὶ ἐγγραφῇ καὶ πρὸς Θεσσαλονίκην, καὶ
ἰεροσολίταις τὴν Διοσκόρου. Εἰς τὴν τετάρτῃ προαχθῆναι
ἐξετάζεται ὑπὸ τῆς Συνόδου ἡ
Λέοντος ὑπιστάται, ἐς συμφωνεῖ τῷ Συμβόλῳ τῆς πρώ-
της καὶ δούτερας τῶν Συνόδων, καὶ τοῖς διορισθεῖ-
σιν ὑπὸ Κυρίλλου ἐς τὴν τρίτῃ, καὶ κοινῇ γνώμῃ
διωρίσθαι ὅτι κατὰ πάντα συμφωνεῖ. ἔπειτα οἱ Αἰγύπτιοι
Ἐπίσκοποι διδόσιν Λίβελλον τῆς ἰδίας πίστεως, καὶ
μέμφονται ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ ὅτι τὸν Εὐτυχῆ
ἐκ ἀθεματίζον, οἱ δὲ ἔπον, ὅτι περιμύσσει χει-
ροτονήσιν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, καὶ δι' ἐκεί-
νη τὸ πρακτέον ποιήσασιν, ἐπειδὴ τῷ τῷ ἐστὶν ἔθος
τοῖς Αἰγυπτίοις, χωρὶς τῆς ἰδίας αὐτῶν Πατριάρχης μὴ
ὁποφαινέσθαι, καὶ θόντες πῖπιν ὅτι ἐψεύδονται,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἡ Σύνοδος διωρίαν. Λίβελλος κατὰ Βαρ-
σεμαῖ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Σύρου, καὶ Καρύστου, καὶ
Δωροθέου Ἀρχιεπισκόπου, καὶ ἑλεγχος αὐτῶν. Ἀ-
γνωστὴ τῆς Σύρου Φωτίᾳ κατὰ τῆς Βηρυτῆς Εὐστα-
θίου, ὅστις τῆς Βηρυτῆς Ἐπισκοπῆς ἔσθαι τῆς
Σύρου, καὶ τιμηθείσης ἐς Μητροπολιν ὡς Θεο-
δοσίᾳ τῆς μικρῆς, γονόμνος Βηρυτῆς Μητροπολί-
της, ὡς οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς Σύρου Βύβλον,
Βότρυν, Τρίπολιν, Ὀρθοσιᾶδα, Ἀρκαδία, καὶ Ἀν-
τιόχου. διανοήσασα δὲ ἡ Σύνοδος τὸν Σύρον, ἀ-
πέδωκεν αὐτῷ τὰς Ἐπισκοπὰς. Εἰς τὴν πέμ-
πτῃ προαχθῆναι Ἰωάννης ὁ Γερμανικεὶας, καὶ τινες ἕ-
τεροι ἀμφέβαλλον ἐς τὸν ὅρον τῆς Συνόδου, ἀλλὰ
διωρίαν λαβόντες, καὶ ἐξετάσαντες, ὅθον αὐτὸν σύμ-
φωνον τῇ ἀρχαίᾳ δόξῃ τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν ἑκτῇ

ἤλθον ὁ Βασιλεὺς ἐς τὴν Σύνοδον μετὰ τινων τῶν Ἀρ-
χόντων, καὶ ἐδημηγόρησε περὶ εἰρήνης καὶ ὁρθοδο-
ξίας, καὶ ἀναγινώσκεται πάλιν ὁ ὅρος τῆς Συνόδου,
καὶ ὑπογράφεται ὡς τῶν πατέρων, καὶ βεβαιῆται
ὡς τῆς Βασιλείας. Εἰς τὴν ἑβδόμην, Μάξιμος ὁ
Ἀντιοχείας καὶ Ἰεβρολίτις Ἱεροσολύμων συμβι-
βαίνονται, ἵνα ἔχῃ ὁ μὲν τὰς δύο Φοινίκας καὶ Ἀ-
ραβίαν, ὁ δὲ τὰς τρεῖς Παλαιστίνας, καὶ βεβαίῃ ἡ
Σύνοδος τὴν συμβιβασιν. Εἰς τὴν ὀγδόην, Θεο-
δώριος Κύριος κλίνεται, καὶ ἀναθεματίζας ῥήτως Ἰο-
νὸν Νεστόριον, καὶ κατηρημένον ὡς πρὸς τὸν, δι-
κησάται ἐς τὴν ἐκείνη λαβεῖν πάλιν τὴν Κύρον.
Εἰς τὴν δεκάτην, κινεῖται περὶ τῆς Ἰβας Ἐπισκό-
που κλίσεως, καὶ ἀνεγνωθήσαν ὅσα ἐγείνοντο ὅτε αὐ-
τὸν ἔκριναν ὁ Τύρος Φωτίῳ καὶ ὁ Βηρυτῆς Εὐστα-
θίῳ, καὶ περὶ αὐτῶν Ἐπίσκοποι ἀπέειπον, καὶ
ἀνεγνωθήσαν καὶ αἱ κατ' αὐτῶν κατηγορίαι, ἀλλὰ
τῶν πλείονων Ἐπισκόπων ψηφισαμένων τὴν ἀφώσιν
αὐτῶν, ἐκράτησε τὸν πλείονα ἡ ψήφος. Εἰς τὴν
ἐνδεκάτην Βασσιανὸς Μητροπολίτης Ἐφέσου ἔ-
πον, ὅτι χειροτόνησε τῆς Ἐφέσου, ἐχειροτονήθη
ὑπὸ τεσσαρέκοντα Ἐπισκόπων, καὶ ἀρχιερατού-
σαντος αὐτῷ Χρόνου τέσσαρος, καὶ δεχθόντος ὑπό-
τε τῆς Βασιλείας καὶ Πρέκλῃ Κωνσταντινουπόλεως,
Στέφανός τις βίβας ἐγείτο Μητροπολίτης Ἐφέσου. 25
ὁ δὲ Στάβρος ἔλεγον, ὅτι βίβας ἀρχιερατούσαντος ὁ
Βασσιανὸς, ἐξώθη ὑπὸ Λέοντος καὶ Φλαυιανῶν καὶ
τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας. Φανόντες ὁμοῦ
καὶ οἱ δύο δόλοιοι, ἀπεβλήθησαν, καὶ ἀρχιερί-
ζεταί τρίτος Μητροπολίτης Ἐφέσου. ἔλεγον δὲ 30
οἱ Ἀσιανοὶ Ἐπίσκοποι, χειροτονήσιν ἐς τὴν Ἐφεσον
τὸν ψηφισθέντα, τινὲς δὲ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν
κληρικῶν Κωνσταντινουπόλεως ἔλεγον χειροτονή-
σαι οὐκ αὐτὸν, ὅτι καὶ πολλοὶ Μητροπολῖται Ἐφέσου ἐχει-
ροτονήθησαν ἐς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, καὶ γονεμῶς 35
σκέψας ἐς τὴν δωδεκάτην προαχθῆναι, γίνεται ἀ-
πόφασις χειροτονήσιν ἡδὴ κανονικῶς ἄλλον Ἐ-
φέσου, Βασσιανὸν δὲ καὶ Στέφανον εἶναι Ἐπίσκοπους,
ἀλλὰ χωρὶς Ἐπαρχίας, καὶ ἔχαν ἑκάτερον ἕως ἔ-
ζη στήρεσον ὑπὸ τῶν εισοδημάτων τῆς Μητροπόλεως 40
Ἐφέσου καὶ ἑκείνου χρόνον χρυσῶν Δρακόντων. Εἰς
τὴν δεκάτην τρίτην προαχθῆναι ὁ Νικομηδείας Εὐ-
νόμιος δικάζεται μετὰ τῆς Νικαίας, ὡς κατὰ πατῆν-
τος τὰ κανόνια αὐτῷ, καὶ γίνεται ὁπφασις τὸν
Νικομηδείας ἔχαν τὰ ἀρχαῖα κανόνια καὶ τὰς 45
χειροτονίας τῶν Ἐπισκόπων, τὸν δὲ Νικαίας μόνον
Μητροπολίτη τιμῆν. Εἰς δὲ τὴν δεκάτην τετάρ-
την Σαβιανῶν καὶ Ἀθασίου Ἐπισκόπων Πέρσης,
ὑποκαμμένης τῇ Ἱεραπόλει, ἐχόντων ἀφ' ὅρων
περὶ τῆς Ἐπισκοπῆς ταύτης, καὶ γεγονύας συ- 50
νόμους Τοπικῆς ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὑπὸ Δόμνῃ, καὶ
γραψάντων περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ Κυ-
ρίλλῳ Ἀλεξανδρείας καὶ Πρέκλῳ Κωνσταντινουπόλε-
ως, ἐθεωρήθησαν τὰ κατ' αὐτῶν ἀφ' ὅρων,
πάλιν κλίνονται ἐς τὴν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἥτις
ἀκ-

5

2

ПАРАГРАФОН Г.

15

31

2

σουῶ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἡγεμόνων, οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὸν ἀρεσάποντα αὐτοῖς, ἀλλ' αὐτοδραπέτως ποιεῖσιν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνορίᾳ ἅπερ βέλονται. τρίτον, Ἀυθούτης καλεῖται ἕκτον ὁ αὐτόχαιρος, ἥτοι ὁ αὐθαίρετος Δεσπότης κατὰ τὰς παλαιὰς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπὶ αὐτῶν αἰὲν καὶ δημικὸς, ἅπερ ἐν αὐτῶν γένει καὶ ὑπὸ τῆς πράγματις ἐτινοσῶν, ὡς φησὶ Θεόδωρος ὁ Γαζὴς ἐν τῇ περὶ τῶν Μηνῶν. τέταρτον, Ἀυθούτης λέγεται ὁ κατάρχων καὶ αὐτίος γονέμτος τινὸς πράγματις ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς ὁ μέγας Βασίλειος γράφων Βασσιλίῳ Ἐπισκόπῳ, λέγει, ἐτέρως ἀκολεθῶν, ἢ αὐτὸς κατάρχων. καὶ ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος γράφει τῷ Ἰσακῶ, ὅτι ὁ Νεσόριος ἀθεμίτης Ἀιρέσεως Ἀυθούτης ἐφάνη, μέρεϊ τρίτῳ τῆς τρίτης Συνόδου, ἰδὲ καὶ κατωτέρῳ βιβλίῳ αὐτοῦ κεφαλαίᾳ δεκάτῃ πρώτῃ Παράγραφῳ δέκατον. πέμπτον, λέγεται Ἀυθούτης ὁ ὑπὸ τῶν τινὸς πράγματις, ἥτοι ἐνεργῶν ἐν τινὶ πράγματι πρώτῃ, ἢ ἐν αὐτῶν γένει, ταῦτα ἐκ αὐτοκρατορικῶς, ἀλλὰ Διακονικῶς καὶ ἀποστολικῶς, καὶ ἐφ' ὅσον αὐτῷ ἐξῆν ἐκ τῆς παρέχοντος αὐτῷ αἰῆς τῷ ποιούτῳ ἐξέσται, ὅπερ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διπλόν ἐστιν, ἢ ὁ αὐτοκράτωρ, ἐνεργῶν μὲν οἰκίᾳ θελήσει καὶ ἐξουσίᾳ, κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς μὲν τριγὰς Κανόνας, ἢ μὲν οἱ συνοδικοὶ Κανόνες καὶ αἱ Διατυπώσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, καὶ ἡ ἐξ ἀποστολικῆς ἀκολουθίας συνήθεια. καὶ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον τρόπον ὁ Βασίλειος παρέχει τῷ Ἀυθούτῳ οἷς βέλονται Ἐπισκόποις ἐν ταῖς Συνόδοις, ὡς δηλαδὴ τὰ ἀνωτέρω Θεοδοσίῳ πρὸς Διόσκορον, καὶ Μαρκανῶ πρὸς τὸν Λέοντα. κατὰ δὲ τὸν δεύτερον τρόπον ἐνεργῶσιν οἱ ἑγχεῖται καὶ ἀρεσάτες τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν ταῖς ἰδίαις ἐνορίαις, ἐν ὧν δὲ ἀνάγκη ἢ εἰς ἀποστολὴν Βπαρχίας, συμπάχουσιν ἀλλήλοις, ἢ βοηθοῦντες τοῖς πεπονημένοις μέρεσι, καὶ ταῦτα ἔσω ἀντιτάγμα τὸ τῆς Βασιλείας πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, γράφοντος αὐτῷ ταῦτα, ἐφάνη δὲ ἡμῖν ἀκόλεθον ὑπὸ τῆς αἰῆς τῷ Ἐπισκόπῳ Ρώμης ὑποπέψασθαι τὰ ἐν ταῦτα, καὶ δεῖναι γνώμην, ἵνα ἐπεδῇ ὑπὸ κοινῇ καὶ συνοδικῇ δόγματις ὑποσταλῆναι τινὰς δὲ σκολον τῶν ἐκείθεν αὐτὸν αὐθουτῆσαι περὶ τὸ πρῶτον, ἐκλεξάμενον ἄνδρας ἱκανοὺς μὲν ὁδοιπορίας πόρους ὑποκειμένους, ἱκανοὺς δὲ πρᾶότητι καὶ ἀπονίφῃ ἡθὺς τὰς ἐν Διαστροφῇ τῶν παρ' ἡμῖν νηθετῆσαι. ταῦτα ἔτι οὕτως ἐχόντων, οἱ Λατῖνοι κληρονομοῦντες κἀνταῦθα, βέλονται τῷ Ἀυθούτῳ ἢ ἔδωκε τῷ Πάπᾳ Λέοντι ἐν τῇ παρὰ τὴν Συνόδον ὁ Βασίλειος μὴ εἶναι Διακονικῶν, καὶ ἐκείνην ἢ ἢ λέγει ὁ Βασίλειος αὐθουτῆσαι τὸν Ἐπίσκοπον Ρώμης, μὴ εἶναι ἀποστολικῶν, ἀλλ' ἀμφοτέρως εἶναι αὐτοκρατορικῶν, ὡς ἐλέγομεν ἀνωτέρω περὶ Θεῶ, ὡς εἶναι τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης Ἀυθούτῳ αὐτεξέσιον, καὶ ποιῆν ὅσα, καὶ οἷα, καὶ ὅπερ βέλονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ εἶναι αὐτὸν ὑποταγῆς ἐλέθερον, καὶ μὴ τοῖς

ἐκκλησιαστικοῖς Κανόσι δελέυσιν, ἀλλ' Ἀυθούτῳ βελῆς τὸ θεοῦ ἔργον ὁμοῖον. ταῦτα οἱ σοφισταί. Ἀλλὰ ῥητέον περὶ ταῦτα πρῶτον, ὅτι δηλὸν ἐστὶ τῆς Διακονικῆς εἶναι τῷ ὡς τῶν Βασιλέων διδομένην Ἀυθούτῳ ἡσὶ τῶν Ἐπισκόπων ἐν ταῖς Συνόδοις. ὁ γὰρ ἔχων τῷ Ἀυθούτῳ, καὶ Ἐξάρχος μαρτυρεῖται ὡς πάντων τῆς τρίτης Συνόδου κύριος, βελόμενος ἀρξασθαι θεωρησάμενος τὸν Νεσόριον, οὐκ ἐκκλησιαστικῶς, ἀλλὰ συμβουλευτικῶς διέθετο τῷ ἀντιτάγματι, καὶ ἰδὲ αἰώ- 10 τέρῳ βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφῳ ἐπιστὸν ἑαυτοῦ, καὶ τῷ ἐφ' ὅσον ἐξῆν, καθαιρεθεῖς γὰρ ὑπὸ τῆς ἀποστολικῆς συνεδρίας, ἐδὲ ἔπε περὶ Ἀυθούτῳ, ἔτε ἢ ἐπράξεν αὐθου- 15 τικῶς, ἀλλ' ὡς εἰς τῶν Ἐπισκόπων ἐζήτησε τῷ κρείνῃ ὅτι τῆς Συνόδου, καὶ οἱ μεταταῦτα Τοποτηρηταὶ τῆς Ἀυθούτῳ τῷ Πάπᾳ Κελεσίῳ ἐπέμψθησαν πρέσβεις μετὰ καὶ ἄλλων εἰς τὸν Βασιλεῖα, καὶ γράψασα ἡ Συνὸς πρὸς αὐτὰς ὁποῦν, ἀρε- 20 τῶν αὐτῶν ἱεραρχῶν τὸν ἱεροσολύμων Ἐπίσκοπον. δούτερον, ὁ ἔχων τῷ Ἀυθούτῳ ἐν τῇ ἐν ἑφῶν Συνόδῳ Διόσκορος, πλεόν τι τῷ ἐφ' ὅσον ἐξῆν τῇ Ἀυθούτῳ αὐτῷ ἐνεργήσας, κατεκρέθη. καὶ οἱ τῷ αὐθουτοῦ Πάπᾳ Λέοντι ἐν τῇ ἐν Χαλ- 25 κηδόνι Συνόδῳ Τοποτηρηταὶ ὅσον μὲν ὠνήρου ἐν τῇ Συνόδῳ τὰ περὶ πίσεως ἐφ' ὅσον αὐτοῖς ἐξῆν, ἦτοι συμβουλευτικῶς καὶ ἀποστολικῶς καὶ μετὰ τῆς κοινῆς κρίσεως τῆς Συνόδου καὶ τῆς βελῆς τῶν Ἀρχόντων, ἐσηκέοντο καὶ ἐτιμῶντο, πλεόν τι δὲ 30 βελήσαντες ἐνεργῆσαι, ἥτοι ἐκκλησιαστικῶς τὸν Διόσκορον ἀνταλῆν ἐξω τῆς Συνόδου, ἡλέγχθησαν. καὶ τῷ ὁποῦν Λέοντι ἐν ταῖς ἀντι- 35 δάσαντες ἐν τῇ ὡς τῆς πίσεως, ἀπεκράθησαν, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἔχειν τὰ πρεσβεία μετὰ τὸν Ρώμης, καὶ τὰς χειρουργίας τῶν ταῦδε Μητρο- 40 πόλεων, ὡς οἱ ἐκείθεν ὁ γένος Κανὼν τῆς Συνόδου ὡρεῖ, μὴ ὡς ἀντιτάγμα, κατεκρέθησαν. καὶ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Λέων πλεόν τι τῆς δοθείσης αὐτῷ Ἀυθεν- 45 τίας ἀντιμεθεῖς ἐπεῖν καὶ πρᾶξαι περὶ τῶν πρεσβείων τῆς ὡς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἐδὲ ἐλογίσθη ὑπὸ τῶν Βασιλέων καὶ πᾶσιν τῶν Πα- 50 τριαρχῶν. τρίτον, ὅτι δὲ καὶ τὸ δούτερον, ἥτοι τὸ τῆς Βασιλείας, ταῦτα τὸ αὐθεντῆσαι τὸν Ἐπίσκοπον Ρώμης ἐκ αὐτοκρατορικῶν, ἀλλὰ ἀποστολικῶν ἢ συμβουλευτικῶν ἐστὶ, δηλὸν. καὶ γὰρ λέγει ὁπο- 55 σκέψασθαι καὶ δεῖναι γνώμην, ἢ μὲν ἀρεσάσαι καὶ αὐτοκρατορικῶς ὁρεῖται. εἴπα ἔλεγε ἵνα πέμψῃ ὁρισμὸν καὶ ἀρεσάσαι Διάκονον, ἀλλ' ἵνα ἐκ- 60 λέξηται ἄνδρας κοπιᾶν δυνάμεις, πρᾶξαι καὶ ἄποιον ἡθὺς ἔχοντας, ὡς τὰς ἀποστολικὰς δηλο- 50 νότι, καὶ τὰς κατὰ καὶ αἰῆς πατέρας, ὡς νηθετῆσαι, ἢ ἀρεσάσαι. καὶ ἀνὰ γνώμην πᾶσαν τῷ ὁποῦν, ἰδὲ καὶ αἰωτέρῳ βιβλίῳ δούτερον κεφαλῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Παράγραφῳ ἐβδόμῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀνθυποφέρει σοφιστῶν, πλὴν αὐθουτῶν ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ δοθῆναι τῷ Ῥώμῃς μόνῳ ὡς μοναρχῇ λεγόντων, καὶ λύσει αὐτῆς. καὶ ὅτι τὸ εἶ αὐθουτῶντος, δόσις πρὸς τῇ βασιλείῃ ἐν τῇ Συνόδῳ πρώτων δηλοῖ, καὶ ἐκ αὐθουτῶν.

Ἀλλ' ἀνθυποφέρουσιν οἱ σοφιστῶν, ὅτι ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ δούτερᾳ Συνόδῳ ἔδωκε πλὴν Αὐθουτῶν οἱ θεοδόσιος ἕκ μόνον τῷ Ἀλεξανδρείας Πάπᾳ Διοσκόρῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἱεροσολύμων καὶ ἄλλοις, ὡς εἰρηται αὐτῶν, ἐν δὲ τῇ παρέσῃ πλὴν Αὐθουτῶν εἶχε μόνος ὁ Ῥώμῃς, ὅπερ ἐδόξεν ἐπερον, εἰ μὴ ὅτι ὁ Ῥώμῃς ἐστὶ μοναρχῆς, καὶ γὰρ ἐν αὐτῇ ἔκ εἶχε τὸν σωτήροφον. Ἀλλὰ ῥητέον πρώτων, ὅτι ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρῳ Συνόδῳ ἦσαν Πατριάρχαι καὶ ἑπτοὶ Ἐπίσκοποι ἑγκριτοί, δοκῶντες οἱ πάντες ὁρθόδοξοι, ὅθεν εἰ καὶ πρῶτα τῷ Διοσκόρῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐδόθησαν τὰ πρώτιστα καὶ ἡ Αὐθουτία, οἵτινες καὶ τῶν Λεγάτων τῷ Ῥώμῃς πάντες παρευοῦντες, καὶ ἰδὲ πλὴν πρώτῳ πρᾶξιν τῆς παρέσῃς Συνόδου. ἐν δὲ τῇ ἐν Χαλ-

κηδόνι Συνόδῳ ὁ μὲν Ἀλεξανδρείας ἦν ὑπὸ δίκην, ὁ δὲ Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ αὐτοὶ ὑπὸ δίκην, ἐπειδὴ ὁπωσδήποτε ἠκολούθησαν τῷ Διοσκόρῳ, μόνῳ δὲ ἦν ἀπλῶς ἐδόξεν ὁ Ῥώμῃς, ὅθεν καὶ μόνῳ αὐτῷ ἐδόθη ἡ Αὐθουτία, ἕκ μὲν κατ' ἄλλον τρόπον, ἀλλὰ κατ' ὃν ἐδόθη τῷ Διοσκόρῳ καὶ Ἰεβροαλίῳ. δούτερον, τὸ εἶ αὐθουτῶντος, ἐδηλοῖ Αὐθουτῶν, ἀλλ' ὅτι ἐδόθη αὐτῷ ἡ Αὐθουτία, ἥτοι τὰ πρώτιστα ἐν τῇ Συνόδῳ πρὸς τῇ βασιλείῃ, ὅθεν ἐν τῇ πέμπτῃ Συνόδῳ ὅλων τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν ὁρθόδοξων ὄντων, τὰ δὲ Πάπα Βιγλίῃς ἀρεσκόντες, ἔκ εἶχε ὁ Ῥώμῃς ἔπε Αὐθουτῶν, ἔτε πρώτιστα, ἀλλὰ παιδείαν σωστικὴν καὶ βασιλικὴν ἐξουσίαν, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι οὐκ ὅτι πᾶν περιεχομένων ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ βασιλείᾳ μαρκιανῇ πρὸς τὸν Λέοντα Ῥώμῃς, καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ τῇ Λέοντος πρὸς πλὴν Συνόδον, καὶ οὐκ ὅτι ἐν τῇ τῇ Κελεσίᾳ Ῥώμῃς ἐπὶ τῆς τρίτης Συνόδου πρὸς τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ οὐκ πρὸς κλήσεως Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν πρὸς τῶν βασιλέων, καὶ μὴ ἀπαντησάντων ἐν ταῖς Συνόδοις, ἀλλὰ τοποτηρητῶν πεμψάντων, δέκνυται πρὸς τῇ ἴσας εἶναι τὰς πρὸς κλήσεως αὐτῶν τῇ τῇ Ῥώμῃς πρὸς κλήσει, κατεστραμμένον τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῇ Ῥώμῃς, τὸ δὲ κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Βασιλεύσας ὁ μαρκιανὸς, γράφει ἐπιστολὴν τῷ Λέοντι, ἐν ᾗ φησὶ πρώτων, λοιπόν ἐστιν, ἵνα εἰ ἀρέσκει τῇ σὴ ὁσιότητι ἐπὶ ταῦτα τὰ μέρη πρᾶγγε-
 35 νέσθαι, καὶ πλὴν Συνόδον ἐπιτελέσαι, τὴν ποιῶν τῷ περὶ Θρησκείαν ἐρωτῇ καταξιώσας, καὶ τῇ ἱεραῇ Θρησκείᾳ τὰ χρήματα διατυπώσας. δούτερον, εἰ δὲ ἐπαχθέσει τὴν τὸ πρὸς ταῦτα πρᾶγγεσθαι τὰ μέρη, τὴν ἡμῖν ἰδίῳις καταμηνύσας γράμμασιν ἢ σὴ ἀ-
 40 γωσῶν, ὡς πρὸς ἀπάσαν πλὴν Ἀνατολὴν καὶ πλὴν Θράκην καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν θῆται ἡμῶν ἐκλήσονται πρὸς φωνήσεως, ὅπως πρὸς τὸν ὁρισμὸν τὸν ποιν, αὐτῶν αὐτῶν ἡμῖν δόξῃ, πάντες οἱ ἀγιώτατοι Ἐπίσκοποι πρᾶγ-
 45 γύωνται, καὶ κατατεθήσονται τὰ συμφέροντα τῇ χριστιανικῇ εἰρήνῃ καὶ πίστι. ὡς οἱ σημειώσας, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἐμήνυσε τῷ Λέοντι ἵνα ἐλθῇ εἰς πλὴν Συνόδον, πλὴν ἔκαστος ἄλλον τινὰ τρόπον παρ' ὃν ἐκλήθησαν ἐν ταῖς Συνόδοις εἰ ἄλλοι Ἐπίσκοποι. ὅθεν ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ δούτερᾳ Συνόδῳ
 50 ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς, δι' ἧς ἐκάλεσεν ὁ θεοδόσιος τὸν Διοσκόρῳ, Ἰελεῖνδον Κῶων, καὶ Ἰλαρος Διάκονον εἰ Λεγάτοι τῇ Πάπᾳ ἔπον, τῷ ὁμοίῳ τύπῳ πρὸς τῶν ὁσεβεσάτων βασιλέων ὁ ἀγιώτατος ἡμῶν Πάπας ὁ τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας Λέων ἡγεμὸν ἐκλήθη. εἰδὲ καὶ ὁ Ἰλαρος ἐπέειπεν, ὅτι

ἤρχετο ὁ Πάπας, εἰ τὰς τῇ πρᾶγματις ἡγεῖτο πρᾶγγεσθαι, εἰ καὶ κρείσσον τὸ, ἀλλὰ καὶ ἡγεῖτο ἡ ὑμετέρα ἀγιοσύνη, ὡς ἔτε ἐν τῇ Νικαέων, ἔτε ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ ἀγία Συνόδῳ, ἔτε ἐν ἄλλῳ ἀγίῳ συλλόγῳ ὁ Πάπας ἐπέσει, ὅθεν ἔλινε τύπος τῇ σωτηρίᾳ ἐξαπολεσθῆσας, ἡμᾶς ἐξαπέσειλε. ταῦτα ὁ Ἰλαρος, ὑπερβύσας λαλήσας καὶ μετέωρος ὡς Ῥωμαῖος, πρώτων, ὅτι καὶ μὴ ἐλθόντος τῇ Πάπᾳ ἐν ταῖς Συνόδοις, διωρί-
 55 θη τὰ ἀναγκαῖα. δούτερον, εἰ ἤρχετο, πάντως ἐκαθέζετο ὅπως καὶ οἱ Λεγάτοι αὐτῇ ὑπὸ τῇ Ἀρχόντας καὶ μετὰ τῇ Ἀρχόντας, δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐπρεσβεῖ καὶ διελάλει καὶ ἡρώτα πλὴν Συνόδον ὡς καὶ οἱ Λεγάτοι αὐτῇ, καὶ διατετο ἴσως ὁ Βιγλίσιος παρὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔκ ἐπέσει ἐν τῇ πέμπτῃ Συνόδῳ, ἐπει-
 60 δὴ ἔχ ὡς ἐβέλετο, ἀλλ' ὡς ἦν ἡ τάξις καὶ τὸ δίκαιον ὁρίσκει ἐν τῇ Συνόδῳ. τρίτων, ὅτι καὶ ἀπόντων τῶν Ῥωμαίων, οἱ Ἀνατολικοὶ μόνοι συνεκρέτησαν πλὴν δούτερον καὶ πλὴν πέμπτῳ τὰς Συνόδους, ὡς τὰς ὁποφάσεις ἐδέξατο Ἀνατολή καὶ Δύσις, καὶ ἠκολούθησαν αὐταῖς ἅπας ὁ κόσμος, ἀλλὰ μὲν καὶ ἐν πάσαις ταῖς Συνόδοις οἱ Ἀνατολικοὶ ἡγείσθον, τὰς Πάπας κείνοντες καὶ ἀνακείνοντες διὰ τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν, τὰς ἀμφιβολίας λύοντες, καὶ τὰ περὶ πίστεως διορίζοντες, καὶ κανόνας περὶ ἐκκλησιαστικῆς

δυσταξίας ἐκθέμενοι . τέταρτον , ὁ Παχασίνος ἐν τῇ
 τρίτῃ πράξει ταύτης τῆς Συνόδου εἰπὼν ὅτι καὶ πρὸς τὸν
 Πάπαν ἐπέμφθησαν γράμματα , ὥστε καὶ αὐτὸν παρῆναι
 ἐν τῇ Συνόδῳ καταξιῶσαι , ἀλλ' ὅμως ἔτε τὴν τῆς
 ἀρχαιότητος ἔθος ἔχοντες τῷ , ἔτε τῷ γονικῷ καί-
 ρῳ ἡ ἀνάγκη ὑπερέπειν ἐδόκει , ταῦτα εἰπὼν , ἐ-
 δειξεν ὅτι τὸ κυριώτερον αὐτίον τῷ μὴ ἔλθῃν τὸν
 Λέοντα ἦν ἡ ὀλίγη τῶ καὶ διωρεία , ἐν ᾗ Διὰ τὸ
 μῆκος τῆς ὁδοῦ καὶ τὰ περιστατικά αὐτῷ ἐκ ἡλθον .
 ὅθεν ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ ἔλεγον οἱ Τοποτηρηταὶ
 τῷ Ρώμῃς ὅτι ἐκακοπάθησαν εἰς τὸν δρόμον , καὶ
 Διὰ τὸ ἐχρύναντο ἔλθῃν εἰς τὴν Σύνοδον , ἀλλὰ
 δὴ καὶ ὁ Λέων γράφων πρὸς τὴν Σύνοδον ταύτην ,
 λέγει ὅτι τὸ αἶνον τῷ μὴ ἐληλυθέαι ἐν αὐτῇ ἦν
 ὅτι ἐκ ἐπέτρειπε τῷ συνήθειά τῃς , ἔτε ἡ ἀνάγκη
 τῷ καί . καὶ τὴν μὲν συνήθειαν εἶπε κατὰ τὸ κοινὸν
 τῶν ἀνθρώπων ἔθος , τὸ αὐτίον ὅμως τὸ κύριον ἦν
 ἡ ἀνάγκη , ἥτοι ἡ συνουσία τῆς πρεσβυτερίας τῶ
 καί , καὶ αὐτὸς ὁ καί , ὅτι ἐγίνετο ἡ ἀφροσύνη
 τὸν Σεπτιέμβριον , ὅτε ἦν φθινόπωρον καὶ ἐγγύς ὁ
 χειμὼν . πῶς τὰς κομψότητας ἱλάρως καὶ Παχασί-
 νος καὶ αὐτῷ τῷ Λέοντι διαλύει καθάπαξ ὁ Πά-
 πας Κελεσίνος , γράφων πρὸς τὸν Ὀκτωβριανὸν
 Κληρὸν τε καὶ λαὸν , λέγει γὰρ , ἐπειδὴ ὅτι
 τῆς πρῶτης πράξεως ἡ ἡμετέρα χρεὼν παρῆναι
 ἀναγκαῖα εἶναι , τὴν ἡμετέραν Διαδοχὴν Διὰ
 τὰ κατὰ θαλάσσαν καὶ γῆν Διαστήματα αὐτῷ τῷ
 αἰγίῳ ἀδελφῷ καὶ Κυρίῳ ἀπενέμαμεν . τῷ τῷ
 καὶ ὁ ἱεὺς Θεοφάνης , φησὶ γάρ , ὁ δὲ Ρώ-
 μης Κελεσίνος γράφει Κυρίῳ τὸν αὐτῷ τῷ ἐπέ-
 χαν ἐν τῇ Συνόδῳ Διὰ τὸν τῆς θαλάσσης κόπον
 καὶ τῷ χαμῶν μὴ δυνάμεθα ὑπερβῆναι . πέμπτον ,
 ὅτι καὶ οἱ Πατριάρχαι καὶ Μητροπολῖται ἐκ ἡλθον

εἰς τὴν Σύνοδον , Τοποτηρηταὶ δὲ μόνον ἐπεμψαν ,
 ὥστε καὶ ὁ ἱεροσολύμων Εὐδόχιος πεποιηκὼν ἐν
 τῇ πέμπτῃ καὶ ὀκτῇ καὶ ἐξόμῃ . οἱ τρεῖς τῆς
 Ἀνατολῆς Πατριάρχαι Διὰ μόνων Τοποτηρητῶν πα-
 ρῆσαν ἐν αὐταῖς , καὶ ὅμως πρεσβυτέρους καὶ ἐκ-
 ἐκ τῆς ἐκκλησίας . καὶ τὸν , ὅτι ὁ ἱερατικός
 εἶπε , τῷ αὐτῷ τῷ ἐκλήθη ὁ Λέων , ὡς περ ἐκ-
 λήθη καὶ ὁ Διόσκορος , ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι καὶ πάν-
 τες οἱ Ἐπίσκοποι ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ , καὶ πάν-
 τες οἱ Μητροπολῖται ἐν τῇ τρίτῃ , καὶ οἱ πρεσβύ-
 τες τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὲρ Διοσκόρου , καὶ οἱ Ἐπίσκο-
 ποι τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Θράκης καὶ τῶ Ἰου-
 ρικῷ ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ πάντες τῷ ὁμοίῳ , ἥτοι
 τῷ αὐτῷ τῷ καὶ ἀποσταλάτω ἐκλήθησαν , ὅ-
 θεν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς παρῆναι Συνόδου αἰα-
 γνωθείσης τῆς Σάκρας τῷ Βασιλέως πρὸς τὸν Διό-
 σκορον περὶ τῆς ἀφροσύνης τῆς Συνόδου , Κωνσταν-
 τίνος ὁ Σηκρητάρχης εἶπε , τῷ αὐτῷ τῷ ἐγράφη
 καὶ τοῖς ἄλλοις ὑλαβεσάτοις Ἐπισκόποις , ὥστε πα-
 ραγγεῖσθαι εἰς τὴν Σύνοδον . ὥστε καὶ ἐκ τῆς
 μοναρχικῆς ἀξιώσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καταστέφε-
 ται , ἐσώσεται . πρὸς δὲ τὸ δεύτερον , ὅτι ἰδὲ τὸ
 κύριον τῇ Συνόδῳ μαρτυρεῖ ὁ Μαρκεσιανός , λέγει
 γὰρ ἵνα γράψῃ εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ Θράκην καὶ
 τὸ Ἰουρικόν , ὅπως εἰς τὸν ἐνθα δόξει αὐτῷ ὁ λόγον ,
 καὶ ἀναγγεῖνται πάντες οἱ ἀγνώστοι Ἐπίσκοποι ,
 καὶ κατατεθήσονται τὰ συμφέροντα τῇ χριστιανικῇ
 εἰρήνῃ καὶ πίστι . κατατεθήσονται , ἥτοι διορίσας ,
 καὶ ὁ Λέων διετύπωσε κατὰ τῆς Ἐκκλησιαστι-
 κῆς Κανόνας , ἥτοι ἔγραψε πρὸς τὸν Βασιλέα ἵνα
 ἡ Σύνοδος ἡσυχῶς καὶ κατὰ Κανόνας σιωπῶσα
 ἐνεργήσῃ , ἐβραβύσῃ καὶ τυραννικῶς ὡς ἐποίησαν οἱ
 Διόσκορος .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5' .

Ὅτι καὶ ἐκ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς ὑποσημασθεῖς τῶν Βασιλέων Οὐαλοσιανῶ καὶ Μαρκεσιανῶ πρὸς τῆς
 ἀπανταχῶ Ἐπισκόπους , καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον , δέκνεται τὸν Βασιλέα ἰδίᾳ ἀρεσκείᾳ ἀ-
 φροῦσαι τὴν Σύνοδον , καὶ εἶσαι τὴν πρεσβυτερίαν αὐτῆς , ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ρώμης Λέοντα , καὶ τὴν ὑποσημασθεῖς
 δοκιμάζει καὶ βεβαιοῖ ἡ Σύνοδος .

Καὶ λοιπὸν τῆς ὑποσημασθεῖς τῶν Βασιλέων Οὐαλοσιανῶ καὶ
 καὶ Μαρκεσιανῶ πρὸς τῆς ἀπανταχῶ Ἐπισκόπους καὶ
 τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον τῷ αὐ-
 τῷ συμβάλλεται , φησὶ γάρ ἐν αὐταῖς . Ἐπειδὴ τοί-
 νυν ἀφιβολία τινὲς περὶ τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν
 ἡμῶν γεγενῆσθαι δοκέει , καθάπερ ἡ ὑποσημασθεῖς
 τῷ Ρώμης Λέοντος δηλοῖ (ὡς τυχὸν ἐδήλουν καὶ
 αἱ ὑποσημασθεῖς Κυρίῳ πρὸς Θεοδόσιον) τῷ ἰδικῶς
 τῇ ἡμετέρᾳ ἡρεσῇ ἡμερότητι , ἵνα αἰγία Σύνοδος
 συγκληθῇ , ἐφ' ᾗ τὴν ἀληθινὴν πίσιν ἡμῶν σα-
 φέρεται ὑπὸ γινώσκῃ , καὶ τῷ λοιπῷ μηδεμίαν δύ-
 ναται εἶναι ἀμφιβολίαν ἢ διχόνοιαν . καὶ σημειώ-
 σαι πρῶτον , ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῇ ἰδίᾳ ἀρεσκείᾳ συγ-
 κληθῇ τὴν Σύνοδον , καὶ διορίσῃ τὸν τρόπον αὐτῆς ,

πρῶτον μὲν τὴν Νίκειαν , ὕστερον δὲ τὴν Χαλκηδόναν ,
 καὶ τὸν καί , τὸν Σεπτιέμβριον δηλονότι , καὶ πᾶ
 λοιπὸν τὸ τῶν παπῶν ὅτι ὁ Πάπας ἀφροῖζει αὐτῷ ,
 καὶ διορίσῃ καὶ τὴν πρεσβυτερίαν αὐτῆς ; δεύτερον ,
 ὁ Λέων ἔγραψεν ὑποσημασθεῖς , ἵνα σείῃ αὐτῷ καὶ καί-
 τῳ ἐπαινῶν αὐτῷ ἐν παντὶ πρῶτον . καὶ εἰ καὶ ἀ-
 ληθῶς ἐπῆναι , ὅμως ἐτι ἀμφιβολία καὶ διχόνοια
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ περὶ αὐτῆς ἦν , ἐπειδὴ μόνος ἐκ
 ἦν αἰγίᾳ λῦσαι τὰς ἀμφιβολίας , αἱ πρεσβυτέρους ἡ
 Ἀίρεσις τῷ εὐτυχῶς , ἡ δὲ Σύνοδος συγκληθῇ
 σα , ἔλυσεν τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὴν διχόνοιαν διὰ
 τῆς Ἐκκλησίας , καὶ δοκιμάσασα καὶ τὴν ὑποσημασθεῖς
 τῷ Λέοντι , ἐβεβαίωσεν αὐτῷ .

ὅτι ἐκ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ πρὸς πλὴν παρεῖσαν Συνόδον τῆς Ῥώμης Λέοντος ὑπιστάλη, κατὰ οὕτως τρέπας δέκνυται ἡ Συνὸς, καὶ ἔχῃ ὁ Ῥώμης διορθωτὴς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς Συνόδου ἀφ' ὧν οὐκ ἔστιν ὁ βασιλεὺς. καὶ κατὰ τὴν πρὸς ἐδρεῖ ἐν τῇ Συνόδῳ λέγεται. καὶ ὅτι ἔμὸν τῷ Ῥώμης ἱδίου κτίειν συγγνώμης τὰς μετανοήσοντας. καὶ τὴν δὲ τοιοῦτον τοιοῦτον τῶν ἀποστόλων. καὶ ὅτι ἔκ ἰδικῶ ἡνὶ τρέπῃ Ἐπίσκοπος ὁ Ῥώμης.

Καὶ ὅτι τῆς τῆς Λέοντος ὑπιστάλης πρὸς ταύτην πλὴν
 10 Συνόδον δέκνυται τῆτο, φησὶ γάρ, ὅπως αὐτὴν
 χάριν ἔχῃ ἡ διορθωσις θωπευθῇ, ὁ βασιλεὺς πλὴν
 ὑμετέρων ἀδελφότητος πρὸς ἀνατροπὴν μὴ τῶν ὑπι-
 βελῶν τῆς διαβολῆς, τῆς δὲ ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης
 σωτηρίῃσιν σωελθεῖν ἡβελήθη, φυλαττομένων
 15 τῇ θρόνῳ τῆς μακαρίας Πέτρης τῆτε δικαίᾳ καὶ τῆς
 τιμῆς ὑπὸ πᾶσι, ὥστε καὶ ἡμᾶς ὑπὸ αὐτῇ πρὸς
 τῆτο δι' οὐκείαν περὶ τῆς γράμματος, ἐφ' ᾗ
 πλὴν οὐκείαν παρεῖσαν ἡμᾶς πρὸς τὴν ἀγίαν Συ-
 νόδον, ὅπερ μὴ ἔνδεον ἡδυνάτο εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς
 20 κληρῶν ἡδὲ μὴ τις ὑπιστάληται σωτήρια, πλὴν ἐν
 τῆτοις ἐν Παχασίνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς ἀπιστο-
 λῶν ὑπὸ τῆς θρόνῳ τῶν ἀποστόλων, ἐν μὴ τῇ
 Συνόδῳ περὶ τῆς ἐμῆς ἀδελφότητος ὑμῶν ἡγεί-
 σθω. ἐν τῆτοις σημείωσαι πρῶτον, ὅτι Σύνοδος
 25 συγκατεστήται, ἵνα διορθώσῃ τὰ ἐκκλησιαστικά πράγ-
 ματα, αὐτὰ ὁ Ῥώμης ἔτε μόνος ἔτε μετὰ τῆς
 Συνόδου αὐτῆς ἐδυνήθη διορθώσαι, καὶ καὶ ἡ γωνί-
 σθαι πολυτρέπως. δεύτερον, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἡ-
 θροῖσε πλὴν Συνόδον. τρίτον, ὅτι ἡ Σινὸς ἀνα-
 30 τρέπει τὰς ὑπιστάλεις τῆς διαβολῆς, καὶ περὶ τῆς
 ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης, ἔχῃ ὁ Ῥώμης μόνος, ἡ ἑ-
 τερες τις. τέταρτον, φυλάττειται τὰ δίκαια καὶ
 τὴν τιμὴν τῆς μακαρίας Πέτρης, δηλονότι ἐν τῇ Συ-
 νόδῳ κατὰ τὸ ἐξ ἡμῶν ἀναγνωσθῆναι πλὴν ἐπιστάλην αὐ-
 35 τῆς, καὶ τὰς τοιοῦτον αὐτῆς δυνάσθαι ἐλθεῖν
 λέγειν τὰ ἐκόντα, αὐτὰ καὶ τὰ δύο ἐκάλυσεν ὁ Διό-
 σκωρος ἐν Εφέσῳ, καὶ ἰδὲ καὶ βιβλίᾳ ἐκτὺς κε-
 φαλαίᾳ ὁ γδοῦς πρὸς τὴν γράμμαν δότῃ τὴν ἐγγραφὴν
 ὁ Πωγωνῆτος τῷ Πάπᾳ περὶ τῶν τοιοῦτον, ὡν
 40 ἔμελλε πέμψαι ὁ Πάπας εἰς ἐκείνην πλὴν Σινὸν.
 πέμψον, ὅτι ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκείνῳ ἐπέτρεψεν ἐλ-
 θεῖν εἰς πλὴν Σινὸν, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τῆς κληρῶν ἐκ-
 λυσεν αὐτὸν, ἦν γὰρ Σεπτιμβερίῳ, φθινόπωρον δη-
 λαδὴ, καὶ εἶποντο δυσκολίαι, ὡς σωθήσῃ τοῖς λε-
 45 γάτοις τῆς Κελεσίας. τὸ δὲ, ἔδὲ μὴν τις ἐπιτρέψαι
 συνήθισται, περὶ τῆς εἶπον, ὡς εἶρηται. οὕτως, ἔ-
 δὲ δὲ θορυβεῖσθαι διὰ τὸ λέγειν αὐτὸν διὰ τῶν το-
 ποτηρητῶν αὐτῆς περὶ τῆς Συνόδου, ἐπειδὴ ἡ
 περὶ τῆς ἐνταῦθα οὐκ ἄλλοτι δηλοῖ, ἡ πλὴν πα-
 50 ρὰ τῆς βασιλέως Ἀνθουτίας, ὅθεν κατωτέρω λέ-
 γει, ὅτι τῆς τρίτης Συνόδου ὁ κύριος περὶ τῆς
 καὶ αὐτῇ εἶρηται, ὅτι ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ περὶ
 ἐκλήθησαν πολλοὶ κύριοι καὶ μέμνηται
 ὁ Εἰσὶν, ἔτῃ τῇ Συνόδῳ ἐν τῇ κλήσῃ, ἔτῃ γὰρ ἔπε

Πάπας ἔτ' αὐτῇ τις περὶ τῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν
 τρέπον εἶρηται περὶ τῆς Ἀνθουτίας αὐτῇ. εἰς
 δομον, ἐκείνῳ δὲ ὅπερ γράφει ὁ Λέων ἐν τῇ αὐτῇ
 ὑπιστάλη τῇ Συνόδῳ λέγειν, ὅτι οἱ ἡμαρτηκότες
 εἰ μετανοήσωσιν, ἔσονται δεκτοί, ἥτοι συγγνώμης
 ἀξιόχρηστοι, ἐκ ἰδίου ἐπὶ μόνῳ τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ
 πάντων τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἰδὲ αὐτῇ βιβλίᾳ
 τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ τὰς ὑπιστάλεις
 κυρίως, Κελεσίῳ καὶ Ἰωάννῳ Ἀντιοχείᾳ περὶ Νε-
 σορίᾳ, καὶ κατωτέρω πλὴν ὑπιστάλη τῆς Παχασ-
 ερίας πρὸς τὸν Λέοντα, ὅτι τῆς μάλιστα ἐπὶ ἰδι-
 ον τῆς Συνόδου. ὁ γδοῦς, ἐν οἷς δὲ λέγει ὅτι πέμ-
 πει τοιοῦτον τῆς θρόνῳ τῶν ἀποστόλων, θρόνος
 τῶν ἀποστόλων ὡνοῦνται ἡ ἐκκλησία Ῥωμαίων καὶ
 οἱ δυτικαὶ Ἐπίσκοποι, ἥτοι ἡ δυτικὴ Σύνοδος, ἐν
 ἡ καὶ ὁ Πάπας, ὅθεν εἶλετο ὁ κύριος, ἐλ-
 θόντων τῶν τοιοῦτον τῆς Κελεσίας ἐν τῇ δό-
 τῇ πρὸς τῆς τρίτης Συνόδου, κατέσθαι γὰρ
 οἱ τὸν τόπον ἀναπληρῶντες τῆς ὑπιστάλης κα-
 θέδρου, καὶ ἀπάσης δὲ τῆς καὶ δύσιν ἀγίας Συ-
 νόδου. καὶ ἡ αὐτῇ, ἥτοι ἡ τρίτη Σύνοδος περὶ τῶν
 αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς τῆς βασιλέως ἀναφορῇ φησὶν,
 ὅτι ὁ Κελεσίῳ πρὸς τῶν ἐπέτρεψε τῇ κυρίῳ τὸν
 αὐτῆς ἐπέχειν τόπον, καὶ τὴν αὐτῇ διὰ τῶν
 γραμμάτων τὰ αὐτῇ δηλοῖ τῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ κατέ-
 σθαι, καὶ ἀπέστειλε διὰ τῶν τοιοῦτον Φιλίπ-
 πῳ, Ἀρκαδίῳ καὶ Περσίῳ ἀναπληρῶντων πλὴν
 παρεῖσαν αὐτῇ τῆς Κελεσίας, ταῦτα εἶπον, ἐπὶ
 γὰρ, ἐπὶ ἔναι οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν πλὴν γνῶ-
 μῃν πάσης τῆς κατὰ δύσιν ἀγίας Συνόδου φανε-
 ρὰν τῇ ἐνταῦθα ἀγία Συνόδῳ πεποιθήσθαι διὰ
 τῶν γραμμάτων. καὶ σημείωσαι ὅτι γράμματα εἶ-
 πε πλὴν ὑπιστάλη τῆς Κελεσίας μόνῳ, διὰ δὲ τῆς
 Κελεσίας ἐδηλώθη ἡ Ῥωμαϊκὴ Σύνοδος, καὶ ἡ
 ὑπιστάλη αὐτῇ ἐρρέθη γράμματα τῆς δυτικῆς Συ-
 νόδου, ἔτῃ νόει καὶ ἐνταῦθα τὸν Λέοντα δηλῶντα
 διὰ τῆς θρόνῳ τῆς ὑπιστάλης ἔθρονον τινὰ αὐτῇ
 κεραικόν, ἀλλὰ πλὴν δυτικὴν Σινὸν, καὶ ἡ
 ὑπιστάλη αὐτῇ γράμματα ἐπὶ τῆς δυτικῆς Συ-
 νόδου, ὅθεν καὶ ἐγκύκλιος, ἥτοι συνοδικὴ κα-
 λεῖται, σημείωσαι δὲ ὅτι ἡ Ῥώμη θρόνος τῆς Πέ-
 τρης καὶ τῆς Παύλου, ὅθεν ὁ Λέων φησὶν αὐτῇ
 θρόνον τῶν ἀποστόλων, δηλῶν δὲ ὅτι κατὰ Παῦ-
 λον ἦν καὶ ὁ Πέτρος Ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ ἔκ
 ἰδικῶ ἡνὶ τρέπῃ.

Περὶ τῶν περιχομένων ἐν τῇ παρῶσαν Συνόδῳ Σάκρας τῶν Βασιλείων, καὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῆς
Ἐφραίμ Ἐπισκόπου Ἐλβιθέρηνος, ἐξ ὧν δείκνυται μὴτε ὀρισμῶ, ἢ ὑπταγῇ ἰδίᾳ τὸν Ῥώμης συναθροίσαι
Συνόδον Οἰκουμενικῶν, μὴτε ἐν τῇ συγκροτήσει αὐτῆς ἐρωτᾶσθαι, ἀλλὰ παρσάπτεσθαι παρῆναι, ὡς ὄντα οὐκ
τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων, μὴτε Διατυπῆν τὰ τῆς πίστεως, ἀλλὰ τὴν Σινόδον, ἥς ὁ Βασιλεὺς μόνος ἀθροίσῃς.

Καὶ ἀπὸ τῆς Σάκρας τῶν Βασιλείων παρῶσαν Σινό-
δον τὸ αὐτὸ δείκνυται, φασὶ γάρ, ἥδη μὲν καὶ
δι' ἐτέρων ἡμῶν θείων γραμμάτων ἐθελώσαντες τῇ
ὑμετέρᾳ Θεοσεβείᾳ, ὥστε εἰς τὴν χαλκηδονέων
ἐκκλησίαν πόλιν, ἐφ' ᾗτε τὰ περὶ τῆς αἰγίας
καὶ ὁρθοδόξου πίστεως παρῶσαν τῶν ἁγίων πατέρων ἡ-
μῶν πάλαι ὁρισθέντα βεβαιωθῆναι, ὡς αὐτὸ μὴ
ὑπὸ πολὺ τὸ τῶν ὁρθοδόξων πληθὺς Διαφόρως
πλανώμενον ἀπατῶν, ἀλλ' ἵνα πάντες τὸν Δεσπότην
ἡμῶν καὶ Σωτῆρα Χριστὸν ὡς προσήκει, καὶ
ὡς οἱ ἁγιάτατοι ἡμῶν πατέρες ἐδογματίσαν ὁμο-
λογῶσι. Καὶ, ἐλπίζοντες γὰρ εἰς τὴν τῆς Θεῆς φι-
λανθρωπίας ὡς χωρὶς ἡμεῶς ταρχήνης καὶ φόβου πα-
τῶν τῶν κατὰ τὴν ὁρθόδοξον καὶ ἀληθινὴν πίσιν διηρώς
καὶ ὡς τῇ Θεῷ φίλον τυπωθέντων, ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὰ
οἰκῆα θεῶν ἐπανελούσεται. ἐν οἷς σημείωσαι ὅτι οἱ Βα-
σιλεῖς ἰδίᾳ καὶ μόνῳ παρσάγματι ἀθροίσαντες τὰς Σινό-
δας, καὶ διορίζοντες καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀθροίσεως. δούτερον,
ἡ Σινόδος βεβαιῶν τὰ τῶν πατέρων, ἔχ' ὁ Πάπας,
ὡς τερατεύοντες οἱ παπισταὶ λέγοντες, ὅτι ὁ Πάπας βε-
βαιῶν τὰς Συνόδους. τρίτον, ἡ Σινόδος τὰ τῆς
πίστεως τυποί, ἥτοι γυμνάζει, σαφηνίζει, ἐρ-
μηνεύει, διορίζει καὶ βεβαιῶν. τέταρτον, ὁ Πά-
πας λέων πολεῖ μωγίσας καὶ γράψας καὶ θρη-
νήσας καὶ ἀπειλήσας καὶ ἰκετεύσας καὶ δεηθεὶς περὶ
τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης, ἐδὲ ὠφέλησεν, ἔτι
γὰρ ὡς τὸ ὁρθόδοξον πληθὺς πλανώμενον, καὶ ἐ-
μὸνον τὸ Ἀνατολικόν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν ὑπὸ
τὴν ὀνομασίαν τῆς Πάπας, διὸ εὐφράτας Ἐπίσκοπος
Ἐλβιθέρηνος πόλιν Σικελικῆς, καὶ ὑπὸ τὴν ὀνο-
μασίαν τελῶν τῆς Πάπας, εἶπε παρῶσαν τοῖς ἀλλοῖς ταῦτα,
καὶ ὁρθοδόξοις εἶναι τὸν ἁγιάτατον πατέρα καὶ
Ἀρχιερέα λέοντα πεπληροφρονημένα, γεγενῆσθαι δὲ

ἡμῖν περὶ τῆς ἀπεσταλμένης παρῶσαν τῆς αὐτῆς μα-
καριότητος ὑπταγῆς τὸ ἀναμφιβόλον. Καὶ, ὅτε
γὰρ κατὰ τὸν τύπον τῆς ὑμετέρας ἐξουσίας παρῶσαν 10
Ἀνατολίᾳ καὶ τῇ συνεδρῶσθαι αὐτῇ αἰγιωτάτῃ Συ-
νόδῳ παρεχόμεθα, ὀφείλοντες περὶ ὧν ἀμφε-
βαλλομένη πληροφρονηθῆναι, ἀεὶ καὶ αὐτῶν τῶν αἰ-
γιωτάτων ἐτοιμότητα τὴν ἀμφιβολίαν ἀβράβυσσαν.
καὶ, ἀφ' οὗ τῆς πληροφρονησάντες, καὶ συμφωνεῖν 15
ἡγούμενοι κατὰ πάντα τοῖς παρσάγματι αἰγίαις
πατέρας τῶν ὑπταγῶν, σωτηρίαν ταύτῃ, καὶ
ὑπεργράψαντες. πράξει τεταρτή. καὶ λοιπὸν ἡ
Σινόδος ἡθροίσθη ἵνα διδάξῃ τὰ πλεῖστα καὶ αὐτὰς
τὰς Ἐπισκόπους Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ὁμολογεῖν 20
ἀναμφιβόλως, καὶ ὡς προσήκει καὶ ὡς οἱ πατέρες
ἐδογματίσαν, καὶ ὅτι τὴν ἀμφιβολίαν τῶν ὑπὸ
τὴν Ῥώμην Ἐπισκόπων ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ κατ'
αὐτὴν Σινόδος ἔλυσε. πέμπτον, ἐλέγει αἰγίαις
πατέρας τὰς Πάπας τῆς Ῥώμης, ἀλλ' οὐκ ἔστιν οἱ- 25
τινες συνηλθον ἐν ταῖς Σινόδοις, καὶ ἔτι οἱ πα-
τέρες ἰδίως καὶ αἱ Σινόδοι κοινῶς παρσάπτεσαν εἰς
μαρτυρίαν ὧν διώρισαν. ὡς ὁ Πάπας ἔτε Σινό-
δον συγκροτῆσαι Οἰκουμενικὴν, ἔτε ὀρισμῶ, ἔτε ὑπ-
ταγῇ ἰδίᾳ, ἔτε καὶ ἐν τῇ συγκροτήσει αὐτῆς 30
ἐρωτᾶται, ἀλλ' ὑπταγῇ καὶ παρσάπτεται παρῆναι
ἐν αὐτῇ, ἡ μόνος, ἡ Διὰ Τοποτηρητῶν, οἱ Βασι-
λεῖς δὲ συγκροτῶσι ταύτην, οἷντες καὶ τὴν παρ-
θεσμίαν τῆς κατὰ καὶ τὸν τρόπον αὐτῆς διορίζουσι,
καὶ τὰ ἀνήκοντα λοιπὰ ταῖς Σινόδοις παρσάπτεται, 35
καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα καὶ πρώτων καὶ ὑστερον χορη-
γοῦσιν. ὁ δὲ Πάπας ἐκ ἑστὶν ἑτερόν τι, ἢ εἰς Ἐπίσκο-
πον Ῥώμης, καὶ ἐν ταῖς Σινόδοις ὑπαρχει μέρος
καὶ συμψηφίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων κοινῇ
κρίσει καὶ συμφωνίᾳ καὶ ὁμοψυχίᾳ, καὶ ἐδὲ πλεον. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν θεωρημένων ἐν τῇ ὑπταγῇ τῆς Παλχερίας παρῶσαν τὸν Πάπαν Λέοντα, καὶ ἀφ' ἡγήσεως τῆς
Χερουσίας τῆς Ἀνατολῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ τῆς Διοσκόρου γυνομένης. καὶ περὶ τῆς πᾶσι δὲ γίνεσθαι 45
ταῖς οἰκονομίαις καὶ χερουσίας τῶν Πατριαρχῶν, καὶ τῆς Διακονίας Λέοντος Ῥώμης παρῶσαν τὸν Ἀνατό-
λιον Κωνσταντινουπόλεως Διὰ Παλχερίας, καὶ τῶν κατὰ κατὰ οἰκονομιῶν τῆς Ἐκκλησίας. οὐ δὲ τῶν
παύτων, καὶ ἐκ πολλῶν παρσάπτεσεων, δείκνυται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ μοναρχίᾳ,
μὴτε Διαφέρειν Ἐπίσκοπον Ἐπισκόπον καὶ αἶξαν, τὴν δὲ Οἰκουμενικὴν Σινόδον εἶναι κατὰ τὸ ἔχον
κεντρίον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Ἐν τῇ ὑπταγῇ τῆς Παλχερίας παρῶσαν τὸν Πάπαν
Λέοντα θεωρητέον πρώτων, ὅτι ἐν τῇ ἐβδόμῃ Σινόδῳ
ἀνεγνώθη ἰσορρεῖν τὸν ἀναγνώσιν Θεόδωρον ταῦτα, Διό-
σκορος γὰρ ὡς τὸ τοῖς Κανόσι δοκοῦν ἐαυτῇ τὴν χα-

ρουσίαν ὑπταγῆς τῆς κατὰ Κωνσταντινουπόλιν Ἐπι-
σκοπῆς, παρσάπτεται Ἀνατολίῳ τινι τὸν τῆς Ἀλεξαν-
δρείας Ἐκκλησίας τὰς ἀποκρίσεις ἐν Κωνσταντινουπόλει
ποιούμενον, ἔχων παρῶσαν καὶ συλλεγεμένον τὸν
Εὐτυ-

Εὐτυχῇ, πρὸς δὲ τὸν Ἀνατόλιον χαλεπῶς ἔφη,
τὸ γὰρ μέλλον ἡγνῶς, ὅπως περιπεπαιγμένης, ἡ-
γίας, πράξει πρώτη. καὶ σημειῶσαι πρῶτον,
ὅτι ὁ Ἀνατόλιος ἐχειροτονήθη ὑπὸ Διοσκόρου Ἀιρετικῆς
5 ὄντος. δούτερον, ὅτι συμελαίτεργησε τῷ Εὐτυχῇ.
τρίτον, ὅτι περιποιήθη τὸν Αἰρεσιάρχην καὶ ἄπο
αὐτὸν ἄγιον. τέταρτον, ὅτι ἐχειροτόνησεν (ὁ Διο-
σκóρος) αὐθροπὸν ἐκ οὗτα ἐκ τῶ κλήρου Κων-
σταντινουπόλεως, ὅτε ἐκλεχθὲν ὑπὸ τῆς Ἐκκλη-
10 σίας Κωνσταντινουπόλεως, ὅπερ ὁ Ῥώμης Ἰάβλιος ὡς
μέγας καὶ ἀνταρκατικῶν ἐγκλημα προσέφερε κατὰ
τὸν Εὐσεβιανὸν, ὅτε ἐχειροτόνησαν Ἀλεξανδρείας
τὸν Γεώργιον. πέμπτον, δὲ εἰδόναι, ὅτι ὁ Κωνσταν-
τινουπόλεως Ἐπίσκοπος ἐχειροποιεῖται κατὰ τὰ ἀκό-
15 λουτον ἐκλογῇ τῆς ἰδίας Συνόδου, καὶ τῶ ἰδίου
κλήρου κελεύσει τῶ Βασιλέως, αἰδὲ περίεσιν Οἰ-
κουμενικῇ Συνόδου, πάλιν χρῆμα τῆς ἐκλογῆς τῆς
ἰδίας Συνόδου καὶ τῶ ἰδίου κλήρου, ὡς ἐγένετο ἐπὶ
Νεκταρίου, ὅπως οἱ πατέρες καὶ ὁ κλήρος ἐξελέξαντο
20 πολλὰς, ὁ Βασιλεὺς δὲ πρὸς βαλὼν ὃν ἠθέλησεν ἐκ
τῶν ἐκλεχθόντων, καὶ ἰδὲ αὐτῶ βιβλίῳ τρίτῳ
τὸν τόπον, ἰδὲ καὶ κατωτέρῳ βιβλίῳ πέμπτῳ τῷ
χειροτονίαν τῶ Μητῶ. ἕκτον δὲ ἐν τῷ θρόνῳ Κων-
σταντινουπόλεως γίνεται ἕτως, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσι
25 τοῖς λοιποῖς Πατριαρχικοῖς θρόνοις, καὶ ἰδὲ αὐτῶ
κατωτέρῳ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶ Πάπα ἐν πολλοῖς,
καὶ περὶ τῶ Ἀντιοχείας ἐν τῇ αὐτῇ Συνόδῳ, καὶ
ῥηθῆναι γὰρ τῶ Ἀντιοχείας Μακαρίου, οἱ Ἐπίσκο-
ποι καὶ κληρικὸὶ Ἀντιοχείας ἤτησαν Πατριάρχην,
30 ἐν ἡ αἰτήσῃ εἰσέρχοντες συγκατένευσαν, πράξει δε-
κάτῃ, μεταπαῦτα ἐρρέθη ὑπὸ τῶν Ἀρχόντων,
περὶ γὰρ τῆς γονομίας αἰτήσεως ὡς τῶν ὑπὸ
τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας μεγαλοπόλεως τελού-
των Ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, οὕτως τῶ χειρο-
35 τῶναι πρέσβυν ἐν τῇ τῆς Ἀντιοχείας πόλεως θρό-
νῳ, ἀντιθέμενοι ἐπὶ τὰς ἀκοὰς τῶ Βασιλέως ἡμῶν,
καὶ ἐκέλευσεν ἡ αὐτῇ γαλήνης ψήφισμα γινέ-
σθαι κατὰ τὴν συνήθη ἀκολουσίαν ἐκ τῶν ὑπὸ τὸν
ἐρημικὸν θρόνον Θεοφιλεσάτων Ἐπισκόπων τε καὶ
40 κληρικῶν, καὶ τῶ δοθῆναι τῷ παινιμέρῳ αὐ-
τῶ κρῆμα. ἡ δὲ τρίτη Οἰκουμενικῇ γράφασα τοῖς
Βασιλεῦσι, λέγει ἐν τῷ τέλει, ἀναθεῖναι λοιπὸν
ἡμᾶς καὶ ἔχειν τῆς χειροτονίας τῶ μέλλοντος,
ἀλλ' ἐπειδὴ ἡκολούθησε τὰ σκαῦδαλα τῶ Ἀντιοχεί-
45 ας Ἰωάννης καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ οἱ πατέρες τῆς
Συνόδου ὅσοι ἀπῆλθον εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ὅτε
καὶ οἱ ἔγκριτοι, ἐπεμψον ἡ Συνόδῳ πρέσβεις
εἰς Κωνσταντινουπόλιν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπὶ πατέ-
ρας, ὡς εἶρηται αὐτῶ, οἵτινες ἐν Κωνσταντινῶ-
50 πόλει ἅμα τοῖς παρόντεσιν Ἐπισκόποις καὶ κλη-
ρικῶς ἐξελέξαντο εἰς Πατριάρχην τὸν Μαξιμιανόν,
ἡντινα ἐκλογὴν βεβαιώσαντες τῶ Βασιλέως, ἐχει-
ροτόνησαν αὐτὸν, ὡς γράψαν αὐτοῖς οἱ πρέσβεις τοῖς
Ἐπισκόποις τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου, μέρος τρίτον
τῆς τρίτης Συνόδου. λέγει γὰρ ἐκεῖ, ἐκ τῶν ἐπὶ

μαθῶν ὁ Βασιλεὺς χαλῶς γεγενῆσθαι καὶ τῆς Συ-
νόδου, ἐξώρισε μὴ τὸν Νεσόριον, ἐκέλευσε δὲ τὸς
ἐκ τῆς ἀγίας Συνόδου εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν, καὶ χειροτονῆσαι Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπό-
λεως, καὶ εἰσελθόντες ἐχειροτόνησαν Μαξιμια-
νόν. τέτῳ ἐν τῷ τρίτῳ ἐκλογικῶν καὶ χειρο-
τονικῶν τῶν Πατριαρχῶν, ὡς αὐτῶς πάντως ἐχει-
ροτονήθη ὁ Ἀνατόλιος, ἐδέξατο ὅμως ὁ Αὐτοκρά-
τωρ τῷ χειροτονίαν αὐτῶ, καὶ ἐπειδὴ γινῆς καὶ αὐ-
τὸς ὁ Ἀνατόλιος ὅσα ἔπραξεν ὁ Διοσκóρος ἄδικον,
ἔμενον ἐν τῷ μέρει τῶν ὀρθοδόξων, ἕμῳ ἀλλὰ καὶ
κατὰ τὴν αὐτῶν μαρτυρίαν τῶ Ζωναρεῶ παρε-
κίνει καὶ αὐτὸς τὸν Μαρκιανόν, καὶ ὡς καὶ ὁ Λέ-
ων, μὴ εἶσαι τὰ ἐν ἐφῆσιν ὑπὸ Διοσκóρου πε-
πραγμένα ἀνέξεσθαι, καὶ ἕτως ὀργανικῶς παρ'
αὐτῶ καὶ τῶ Πάπα Λέοντος ἠθροίσθη ἡ ἐν Χαλκη-
δόνη Συνόδῳ. ἐπὶ δὲ κατὰ πολλὰς τρόπους ἐδόκει
ὡς Κανόνας ἡ χειροτονία τῶ Ἀνατολίου, ὁ Ῥώμης
Λέων μαχομένης τοῖς ἐν ἐφῆσιν πράξει τῶ Διο-
σκóρου, ὡς πάλαι ὁ μέγας Κύριλλος ἐμέμμετο τοῖς
ἐν Κωνσταντινουπόλει Φλαυρίαις τῶ Νεσόριου, ἐ-
μέμμετο ἀπολέσθαι καὶ τῷ χειροτονίαν τῶ Ἀνα-
τολίου, ἀλλ' ἡ Παλχερία φίλη ἔστα τῶ Φλαυρίῳ,
δι' αὐτὴν αἰτίας αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κε-
φαλῶν ἐσχάτῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος,
ἡλασθενο καὶ τὸν μέγαν Λέοντα βρύχοντα, καὶ τῷ
φωνῶν ὑψοῦντα, καὶ ἐν ἰσχυρῇ ἀναφωνοῦντα περὶ
τῆς εὐσεβείας, ἠθέλον ὅμως αὐτὸν καὶ τῷ Ἀνατο-
λίῳ συμμέχεσθαι ἀγαπητικῶς, ἡρατῶ γράφει
αὐτῷ τὰ περὶ εἰρήνης κατὰ μίμησιν τῶ ἀδελφῆ αὐ-
τῆς, ὅς εἰρηνοποίησε τὸν σοφὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην,
καὶ τὸν ἄγιον Κύριλλον. καὶ λοιπὸν γράφει αὐτῷ, ὅτι ὁ
Ἀνατόλιος ἐν τῇ αὐτῇ διέμενε θρησκείᾳ, ἡτοι τῇ ἀρ-
χαίᾳ καὶ ὀρθοδόξῳ, καὶ ἐν τῇ ὁπισθολῇ ἦν ἐπεμψον ὁ
Λέων τῷ Φλαυρίῳ ὑπὲρ γράψε, καὶ ταύτῃ περιτρίβου-
ται ταῦτα ἡ Παλχερία. ἀλλ' οἱ παπῖσαι παρεξηγούμενοι
ταῦτα, λέγουσιν ὅτι ὁ Λέων τὸν Ἀνατόλιον ὡς
Κανόνας χειροτονήσεται ἐδέξατο, ἄρα ἐν τῇ κα-
θόλῃ Ἐκκλησίᾳ γονικῶς ἔχει δύναμιν καὶ ἐξουσί-
αν, ἐπειδὴ ἔχει ταύτῃ ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν, εἰς
ὑπόκεινται πάντες οἱ Ἐπίσκοποι. ἀλλὰ ῥητέον πρῶ-
τον, ὅτι τῶ Ἀρσενίου καὶ Ἀπικῆ, ζῶντος τῶ Χρυ-
σοστόμου, χειροτονήσων Κωνσταντινουπόλεως, σὺν
τῷ Πάπα Ἰννοκεντίῳ ὁ Ἀντιοχείας καὶ οἱ Παλαιστι-
νοὶ καὶ Ἰβηριοὶ, καὶ ἄλλοι Ἐπίσκοποι ἀπαρεσκόμμενοι
ταῖς τοιαύταις χειροτονίαις, ἐκ ἐκοινωνοῦν Ἀρσα-
κίῳ καὶ Ἀπικῇ, καὶ ἰδὲ αὐτῶ τὸν τόπον. δού-
τερον, ὅτι ἡ Ἐκκλησία κατὰ κληρὸς οἰκονομεῖ, ὅ-
θεν καὶ πολλὰς ἀπὸ λαϊκῶν πεποίηκε Πατριαρχίας,
ὡς τὸν Νεκταρίον, Ταράσον, Νικηφόρον καὶ ἄλλους,
καὶ πολλὰς Αἰρετικὰς καὶ ὑπὸ Αἰρετικῶν χειροτο-
νημένους Ἐπισκόπους ἐδέξατο, ὡς εἶρηται αὐτῶ βι-
βλίῳ τρίτῳ, καὶ ῥηθῆσεται ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς
ἐβδόμης Συνόδου. ὡς ἕκτον ὁ Λέων τοιαύτῳ τι
ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ Πατριαρχαὶ καὶ ἄλλοι
Ἐπίσκοποι

Ἐπίσκοποι τοιαύτη εἰκονομία ἐχρήσαντο . τρέπον , ὅτι ἡ Βασιλὶς ἐγράφει πρὸς Ῥώμης ἵνα κοινωνήσῃ τῇ Ἀνατολίᾳ , ἀλλ' ὅτι εἰς ἐρθρόδοξον καὶ φίλον αὐτῆς , καὶ τὸ αἷτιον , ὅτι πάση δυνάμει καὶ πάντεσσι τρέποις καὶ παντὶ ζήλῳ φερομένη πρὸς θυσίαν καὶ ὁποσολικῶτάτῳ Ἐπισκόπῳ Λέοντι κατὰ Νεστορίαν καὶ Εὐτυχῆς , ἐγράψαν αὐτῷ ταῦτα οἱ Βασιλεῖς περὶ τῆς Ἀνατολίας , ἵνα μὴ ἀμφιβόλῃ περὶ τῆς πίστεως αὐτῆς , καὶ νομίζῃ αὐτὸν ἀντικεῖσθαι τῇ γυναικομολίᾳ Συνοδῷ , ἀλλὰ τὸ ἅπασαν τὴν Ἀνατολίαν ἐρθρόδοξον εἶναι καὶ φίλον αὐτῆς , ἀπετρέψον αὐτὸν (τὸν Λέοντα) γράψαι περὶ τῆς Συνοδῆς πρὸς τὸν Μαρκιανὸν πεθαζήκοτος , ἐπειδὴ τῷ , ἵνα γυναικομολίᾳ Συνοδῷ ἀρέσκῃ καὶ τῷ Βασιλεῖ , ὡς δηλονότι ἀπερὶ ἀποστολῆς ὅτι καὶ ὁπὸ πάντων γραμμάτων τῆς Λέοντος , καὶ ὁπὸ πάντων ἀποστολῶν τῆς Βασιλίδος καὶ τῆς Ἀνατολίας . τρέπον , ὅτι καὶ αὕτη ἡ ὁποσολὴ ἀντίκειται τῇ εἶναι μοναρχικὸν ἀξίωμα . ὃν τῇ Ἐκκλησίᾳ , φησὶ γὰρ ἡ Βασιλὶς τῷ Λέοντι , ἵνα οἱ Ἐπίσκοποι Ἀνατολῆς , Θράκης , καὶ Ἰβηρικῆς εἰς μίαν πόλιν ἐξαγαγόνται , καὶ περὶ τῶν ἀντικειμένων τῇ ὁμοεξέτασιν πραγμάτων , εὖ αἰσθοντέως , ἐλθῶσιν , ἥτοι τῇ μὴ Ῥώμης ἀποστολῆς μόνον , ὡς καὶ κύριον καὶ Διόσκορον , τῆς δὲ Συνοδῆς κοινῶς ἐλθόντες . καὶ ὃν τῷ τέλει φησὶ , ἡ τέταρτος ὁμοίως τὸς Ἐπισκόπους , οἵτινες ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτίων . ἐπειδὴ μετὰ τῆς ἀνωτάτης φλαγίαν τῇ συμφωνίᾳ τῆς πίστεως καθολικοὶ σωζόμενοι , ἐξορῶν ἀπεβλήθησαν , ἐπανελθόντες ἀπὸ κυρώσεως ἰδίᾳ πραγματικῇ ἀπεστάξας , ὡς ἀπὸ τῆς δοκιμασίας τῆς

Συνοδῆς καὶ πάντων τῶν Ἐπισκόπων τῶν συνεληθόντων καὶ τῆς ὁποσολικῆς , πρὸς Ἐπισκοπὴν καὶ τὰς ἰδίας Ἐκκλησίας κληθῶσιν ἀπολαβεῖν . καὶ σημειώσαι λοιπὸν , ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Συνοδῆς πάντα τὰ ἀντικείμενα τῇ πίστει καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐρίξας καὶ κρίνας , καὶ ἀποδίδωσι τὰς Ἐκκλησίας τοῖς Ἐπισκόποις , ὅπερ καὶ αὐτὸ , ὡς ἀνωτέρω εἶρηται πολλαῖς , ὁ Ῥώμης μετὰ θεήσεως καὶ ἰκεσίας ἐπὶ τῶν Βασιλέων ἤτησε , καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ ὑποκυρώσεως ἰδίᾳ πραγματικῇ ἀπεστάξας . 10 ἔμειναν ὁμοῦ καὶ ἡ αὐτῆς τῆς Πάπας , καὶ ὁ ἰδιὸς τύπος τῆς Βασιλείας ἀτελής , ἀλλὰ καὶ ἡ Συνοδος κρίνας καὶ διορίσασα ἀπέδωκε . ταῦτα δὲ πάντα ἀναιρετικὰ εἰς ἀναμφιβόλως τῆς εἶναι ὃν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν Πάπαν , ἥτις ἐπὶ τῇ βασιλευσύνῃ μοι 15 ναρχίᾳ , ἥτοι ἰδιωτικῶς ἐξουσίαν ἔχοντα ὃν αὐτῇ . εἰς τὴν σωτήριαν λίαν λαμπρῶς καὶ τὸ σὺν ταύτῃ τῇ ὁποσολῇ τῆς Βασιλίδος πρὸς τὸν Λέοντα , ἥτοι τὸ , πρὸς γράμματα τῆς σῆς μακαριότητος μετὰ τῆς πρεπέσσης παντὶ Ἐπισκόπῳ σεβασμιότητος ἀπεδείξαμεθα . 20 ἀλλὰ καὶ παπῶν , ὅτι ἡ Βασιλὶς μετὰ τῆς πρεπέσσης σεβασμιότητος παντὶ Ἐπισκόπῳ τὰ γράμματα ἐδέξατο . ἐκ ἧς ἐπὶ ἀποφορᾷ Ἐπισκόπος πρὸς Ἐπίσκοπον , καὶ μάλιστα ἐπὶ ἀπενόηταί σοι αἰδιουμένης μουσικῆς βήματος καὶ διημολογικῆς , ἀλλὰ , πρῶτα 25 καὶ ἐλάττω , ἐκάστω γὰρ βίματι ἀπλῶς πάντων τῶν Ἐπισκόπων ὁ αὐτῶν τρέπον τῆς διημολογίας , ὅτι πάντων δὲ τῶν ἡ ὁμοεξέτασιν Συνοδος ἐπὶ καὶ λέγεται κληθῆναι ἔχοντες πρῶτως καὶ καὶ αὐτῶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν θεωρημάτων ὃν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνοδῆς , καὶ ὃν ἐπράχθη καὶ ἐλαλήθη ἐν αὐτῇ ὑπὸ τῶν τοποτηρητῶν τῆς Ῥώμης , καὶ ὑπὸ τῶν βασιλικῶν Ἀρχόντων , καὶ τῶν πατέρων ὁκταχῶς , 35 ἐξ ὧν δέκνυται ὑπὸ τῶν Πατριάρχων ἡ Συνοδὸς καὶ τῆς Ῥώμης , ὡς μέρες ὄντες τῆς Συνοδῆς , καὶ ἐμονάρχας .

Ἐν τῇ πρώτῃ πράξει ταύτης , ἥτοι τῆς ὃν Χαλκηδόνι Συνοδῇ θεωρητέον πρώτων , ὅτι ἀπεκαθίσταν οἱ Ἀρχόντες πάντων τῶν πατέρων τῆς Συνοδῆς καὶ τῶν λεγόντων τῆς Ῥώμης , καὶ γὰρ ἐκάθισαν ὃν μέσῳ τῶν καγκέλων , καὶ ἐμπεσθῶν τῆς ὁμοίας πύλης τῆς αἰχῆς βήματος , καὶ ἐκ τῶν τῶν ὁμοῦ αὐτῶν μέρες ἐκάθισαν οἱ τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώμης , ὁ κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ ἀντιόχειας , καὶ ἄλλοι τῶν λοιπῶν πατέρων , ὃν δὲ τῆς δεξιᾶς ἐκάθισαν ὁ ἀλεξανδρείας , ὁ ἱεροσολύμων καὶ ἑτεροὶ πατέρες . καὶ σημειώσαι ὅτι ἐπαρῆν ὃν τῇ Συνοδῇ καὶ ὁ Πάπας Λέων , ἐκ τῆς ἐκαθέζετο , ὅπως ἐκάθισαν οἱ ἔχοντες τὸν τόπον καὶ πρὸς παρῆσαν καὶ πρὸς πρῶτον αὐτῶν . καὶ λοιπὸν ἀναιδέστατος ὁ Πάπας ἐλυγίσθη ἢ , ἀποκαθίστας τῆς ἀντιόχειας ὃν τῇ ὃν φλωρεντίας Συνοδῇ , ὅθον καὶ ἡ Συνοδὸς ἐκείνη βιαίως καὶ τυραννικῇ ἔσκα , ἐαυτήν ἐπὶ τῇ ὑπὸ Διοσκόρου . δούτερον , τῆς Πατριάρχης τοποτηρητῆς εἰ-

πόντος ἵνα ἀνβληθῇ ἐξῶς τῆς συνεδρῆς ὁ Διόσκορος , καθὼς οὐκ ἐλάττω αὐτοῖς ὁ Πάπας , οἱ Ἀρχόντες εἶπον , ποία μέμψις ἐπάγεται Διόσκορος ; 40 δικῶς ἡ αἰτία φανερέσθω , ὃν ἡ ὑπόκειται . καὶ σημειώσαι ὅτι εἰς ἀποσάγμα τῆς Πάπας ἐκ ἐπισκεπτόνται οἱ τοποτηρηταὶ αὐτῆς . καὶ πρὸς τῶν παπῶν , ὅτι οἱ λόγοι αὐτῆς ὑπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης δεκτοὶ καὶ ἀντικειμένοι ; σημειώσαι ὅτι κρίνονται οἱ λεγόντες 45 τῆς Πάπας ὑπὸ τῶν Ἀρχόντων . καὶ πρὸς τὸ ἀνόμημα τῆς ὑποδοκῆς τῆς Σιλβέστρου ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρίνεται ; τρέπον , ὁ ἀντιόχειας τοποτηρητῆς τῆς Πάπας ἀπεκρινόμενος εἰς τὸν λόγον τῶν Ἀρχόντων τὸν , ἡ ἰδιὴ αἰτία φανερέσθω , ὃν ἡ ὑπόκειται , 50 εἶπε , ἀποσάγμα γὰρ ἤρπασε κλητῆς , ὅπερ ὅσα ἐκρίνεται , καὶ Συνοδὸς ἐτόλμισε ποιῆσαι ὑπερπῆς δίχα τῆς ὁποσολικῆς θρόνου , ὅπερ ἐδέσποτε ἔγινετο , ἐδὲ ἐξὸν γινέσθαι . καὶ σημειώσαι πρῶτον , ὅτι σφοδρικῶς ἐλάλησαν ὁ ἀντιόχειας , ὁ γὰρ Διόσκορος

σκευὴς πρὸς ὥπον ἔχ' ἤρπασε κριτὴν, ἀλλ' ἔχε πρὸς
 ὥπον κριτὴν, ὅπερ ἐκέκτητο θεασίματι τῷ βα-
 σιλέως, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαιῷ
 ἐκδέκτῳ. δούτερον, ὅτι Συμῶδον ἐποίησαν οἱ Διόσκο-
 5 ροι, οὗ ἢ καὶ ὁ Πάπας Λέων ἐπιστολῇ καὶ Τοποτη-
 ρητὰς ἐπεμψον, ἔκ' ἔλαβε δὲ πρὸς ὥπον κριτὴν,
 ἔδδ' ἡθροισε Συμῶδον δι' ἐπιτροπῆς τῷ Πάπᾳ,
 ἐπιστὴν τῷ ἔκ' ἐγείρετό ποτε, ἀλλὰ θεασίματι βα-
 σιλικῇ κατὰ τὸ πάλαι εἶθ' τῆς Ἐκκλησίας καὶ
 10 πᾶν Συμῶδον, ὅν αἱ εἴτε τῷ Ῥώμῃ, εἴτε ἐτέρῃ Πα-
 τριάρχῃ τινὸς ἐπιτροπῇ ἰαχὺς εἰς τὸ σωελεῖν,
 ἀλλὰ μονωτάτη ἡ βέλτης καὶ Σέλησις καὶ ἀρέσκια
 τῷ Ἀυτοκράτορος. ἡ καὶ ἄλλως ἐπὶ τὸν ὑπὲρ τῷ Λα-
 κλυσίᾳ, ὅταν αὐτὰ ἡ ἐπιτροπὴ ὀνοεῖται, ὅτι ἔκ' αἰ-
 15 φῆκεν ὁ Διόσκορος ἀναγνωστῆναι τῷ δούτῳ Πα-
 τριάρχῃ, ἡτοί τῷ Ῥώμῃ πᾶν ἐπιστολῇ, ὅπερ ταύ-
 τόν ἐστιν ὅτι ἐν τῇ Συμῶδι ἔκ' ἀφῆκεν εἶναι σω-
 ῶδον καὶ τὸν Ῥώμῃ, ὁποβαλὼν πᾶν ἐπιτροπῇ αὐ-
 τῷ, ἡτις μὲν ἡ ἐπιστολὴ αὐτῷ καὶ οἱ Λεγάτοι αὐτῷ,
 20 ἀπαξ γὰρ καταφρονήσας τῆς ἐπιστολῆς, εἰς ἔδδ' ὅν
 ἐλογίζετο καὶ τὸς Λεγάτους τὸς κομίσαντας πᾶν ἐ-
 πιστολῇ. ἐπιλαμβάνεται ἔν' ὁ Λακλυσίᾳ τῷ Διόσκορῳ
 πρῶτον, ὅτι ἤρπασε πρὸς ὥπον κριτὴν, ἐπειδὴ πρὸς
 σωδοικῆς διαγνώσεως καὶ γνώμης αὐτὸς μόν' ἐδίδωκεν
 25 σε τὸν Εὐτυχῆ, καὶ ἄλλα ἐπράξε βίαια καὶ παρανόμα,
 ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ ἐπὶ τῇ κατωτέρω Παραγραφῇ
 δεκάτῳ τρίτῳ. καὶ δούτερον, ὅτι εἰς ἔδδ' λογισά-
 μ' πᾶν ἐπιστολῇ καὶ τὸς Λεγάτους τῷ Ῥώμῃ,
 ἔκ' ἔχε σωῶδον ἐν τῇ Συμῶδι καὶ πᾶν Ῥωμαϊκὸν
 30 Ἐκκλησίαν, ἔμ' βέλεται εἰπεῖν Διὰ τῶν πᾶν
 ῥημάτων ὁ Λακλυσίᾳ, ὅτι ἐλπίμ' τῷ Πάπᾳ ἀθροί-
 ζονται αἱ Οἰκουμενικαὶ Συμῶδοι, ὡς τερατοῦνται οἱ πα-
 πισταί, συκοφαντῶντες αὐτὸν καὶ τὰ ῥήματα αὐτῷ πα-
 ρεξηγέμενοι. τέταρτον, ἐπὶ τῷ Παχασίνῳ, ἡμεῖς
 35 ὑποναυτίον πᾶν πρὸς αὐτῶν τῷ μακαριωτάτῳ
 καὶ καθολικῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ χαρίζοντες τὸν ὁπο-
 σολικὸν θρόνον ἐλθεῖν ἐδιδάμεθα, εἴτε μὲν ὑποναυ-
 τίον πᾶν ὁκκλησιαστικῶν Κανόνων καὶ πατρικῶν πα-
 ραδόσεων. οἱ Ἀρχοντες εἶπον, ἀρμόζει ὑμᾶς ἰδικῶς
 40 τὴν ἐπιτασὴ σαφηνίσαι. καὶ τῷ Λακλυσίᾳ Τοποτηρητῷ
 ἐπὶ τῷ, ἔκ' ὑπομνήμῳ ταύτῃ πᾶν ὑβριν γινώσκει
 ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν, ὡς καθεστῆναι τὸν ἐπὶ κρίσιν πα-
 ραγομένην. πρὸς ταῦτα εἶπον οἱ Ἀρχοντες αὐτῷ,
 εἰδικῶς ἐπέχεις πρὸς ὥπον, ὡς δικαστὴρ ἔκ' ὁ-
 45 φείλεις διηκολογεῖσθαι, καὶ ἔτι ἐπέτρεψαν τῷ Διο-
 σκόρῳ καὶ ἐκάθισον ἐν τῷ μέσῳ. ἐν οἷς σημείωσαι
 πρῶτον, ὅτι ὁ Παχασίν' εἰπὼν περὶ πρὸς αὐτῶν τῷ
 Ῥώμῃ μεγάλα τινὰ, ἔδδ' ὡφείλουν, οἱ γὰρ Ἀρ-
 χοντες ἐγίνωσκον καὶ ἐτίμων τὸν Πάπαν ὡς πάντῃ
 50 Ἐπίσκοπον, ὡς ἔγραψεν ἡ Πελχερὶα τῷ Λέοντι, διὸ
 κρινόντες τὸς Τοποτηρητὰς εἶπον, ἀρμόζει ὑμᾶς
 σαφηνίσαι τὴν ἐπιτασὴ. δούτερον, ἔκ' ἐδιδάκη ὁ
 Παχασίνος εἰπεῖν περὶ τῷ Ῥώμῃ τὸ ὑπερῶν γυ-
 μνόν, ἀλλὰ πρὸς βάλει τὸς ὁκκλησιαστικὰς Κανόνας
 καὶ πᾶν ὁκκλησιαστικὸν ὡφείλουν, ὡς μείζονες τῆς

ἐξουσίας τῷ Πάπᾳ οἱ ὁκκλησιαστικοὶ Κανόνες καὶ ἡ
 ὡφείλουν, ὅπερ καὶ οἱ Πάπαι Νικόλα' καὶ Ἀ-
 δριανὸς καὶ ἄλλοις ἐπὶ τῷ ὡμολόγῳ, φερύμ' κατὰ
 φωτίᾳ, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον κατωτέρω βιβλίῳ ἐβδόμῳ.
 πέμπτον, ἐπὶ τῷ τῷ Λακλυσίᾳ πᾶν αἰτίαν, ἡτοί
 πᾶν καθεστῆναι ὁ εἰς κρίσιν ὡφείλουν, οἱ Ἀρ-
 χοντες, ὡς ὄντες τῷ λόγῳ αὐτῷ ὡφείλουν, καθεστῆναι
 πρὸς τῷ κριτῇ τὸν Διόσκορον ὑπὸ τῆς Συμῶδος
 κατεκρινον αὐτὸν, εἶπον, εἰδικῶς πρὸς ὥπον ἐπέ-
 χεις, τὴν ὡς δικαστὴρ αἰτιολογῇ; ταῦτα εἶπον
 οἱ Ἀρχοντες, κρινόντες τὸς Λεγάτους τῷ Πάπᾳ,
 ὡς ὡφείλουν τὸς Κανόνας καὶ τὸς πολιτικὰς Νόμους εἰπόν-
 τας, καὶ γὰρ πρὸς τῆς δίκης κατεκρινον τὸν Διό-
 σκόρον. εἶτα ὁ Ῥώμῃ ἐκλήθη κριτῆς καὶ εἰς κρί-
 σιν, κριτῆς μὲν, ὡς μέγας τῆς Συμῶδος ἵνα κρίνῃ τὰς
 ἀμφιβολίας τῷ Εὐτυχῇ μετὰ πᾶν πατέρων κοινῶς,
 ὡς καὶ ἡ πρὸς πᾶν Συμῶδον ἐπιστολὴ αὐτῷ παρῆναι.
 εἰς κρίσιν δὲ, ἵνα κριτῆς ἡ ἐπιστολὴ αὐτῷ, ὁποῖας
 δόξης ἐπὶ φανερωθῇ, καὶ ἐπὶ τῷ τῷ ἀπεσάλθησαν
 καὶ οἱ Τοποτηρηταί ἵνα κοινῶς κρίνωσιν, ὡς ἔγραψεν
 ὁ Λέων αὐτῷ πρὸς πᾶν Συμῶδον, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω τὸν
 τόπον. ἐπειδὴ ἔν' μόνον καὶ πρὸς τῆς δίκης κατε-
 κρινον τὸν Διόσκορον, οἱ Ἀρχοντες ἀνέστησαν καὶ
 ἐπετίμησαν αὐτοῖς, οἰκονομικῶς ὅμως τὸν Διόσκορον
 ἐκέλευσαν καὶ ἐκάθισον ἐν τῷ μέσῳ, ἔμ' καὶ ἐ-
 ξέβαλον τῷ συνεδρίῳ, ὡς ἐπὶ τῷ τῷ Τοποτηρηταί.
 ὅταν, τῷ τῷ λόγον τῷ Λακλυσίᾳ ψαύδεται
 ὅταν (εἰ ὡνοηθῇ κατὰ τὸν ἀνωτέρω πρῶτον τῷ
 πον, ἡτοί περὶ τῷ ὅτι ὁ Ῥώμῃ ἰδίᾳ Ἀυτοκρατορίας ἀ-
 θροίσει τὰς Οἰκουμενικὰς Συμῶδας) ἡτοί τὸν, Συμῶ-
 δος ἐγίνεται ἐπιτροπῆς δι' ἡ τῷ ὁποσολικῇ θρόνῳ,
 οἱ παπισταί πρὸς βάλουν ὡς ἀδελφάντων τῷ τῷ πρὸς
 ὡφείλουν, ὅτι Διὰ πρὸς αὐτῶν τῷ Πάπᾳ συγκερτῶνται
 αἱ Οἰκουμενικαὶ Συμῶδοι. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐδέχθη ὅτι καὶ
 αἱ τρεῖς Οἰκουμενικαὶ καὶ ἡ ἑναγχοῦς ἐπὶ Διόσκορῳ ἡ-
 θροίσθησαν βασιλικῇ πρὸς αὐτῶν, καὶ ἐν ταύτῃ
 τῇ ἐπὶ Διόσκορῳ ἐπεμψεν ὁ Πάπας Λεγάτους καὶ
 ἐπιστολὰς, ἐν αἷς φέρεται λόγοι πάσης ἀναρετικῆς μο-
 ναρχίας ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. εἶτα καὶ αἱ τῷ τῷ τοι-
 πᾶν Πατριαρχῶν ἐγίνεται Οἰκουμενικὴ Συμῶδος, ὡς
 εἴρηται καὶ ἐπὶ τῇ ἐν πάσῃ τῇ παρῆναι πρὸς αὐτῶν
 τῆς, καὶ ἰδιαιτέρως ἐν τῷ τῷ καὶ ἐβδόμῳ καὶ
 δεκάτῳ τοῖς βιβλίοις, λοιπὸν ἔμεινε τῷ τῷ πᾶν παπι-
 στῶν τῷ τῷ μὴ εἶναι ἀδελφάντων, ἀλλ' ὁποῖα καλὰ-
 μης καὶ συβείων, ἡ καὶ ὁποῖα ὑφασμάτων ἀρχαίων.
 ἐβδόμον, οἱ Ἀνατολικοὶ εἰπόντες, Φλαυιανὸς Διὰ
 ἐν τῷ ἰδίῳ τῷ τῷ ἐκ ἐκαθέστη, τὸν Κωνσταντινουπό-
 λεως Διὰ τὴν πέμπτον ἐταξάν, ὁ Παχασίνος ὁπο-
 κριτῆς εἶπον, ἰδὲ ἡμεῖς, θεῖς θέλοντες, κύριον τὸν
 Ἀνατόλιον πρῶτον ἐχομῆν, εἶτοι πέμπτον ἐταξάν
 τὸν μακάριον Φλαυιανὸν, πρὸς ἐν Διογόνῃ ὁ
 Κυζικῆς ὁποκριτῆς εἶπον, ἐπειδὴ ὑμᾶς τὸς
 Κανόνας οἶδατε, ἡτοί τὸν τρίτον Κανόνα τῆς ἐβ-
 δόμης Οἰκουμενικῆς. καὶ σημείωσαι ὅτι ὡφείλουν Κα-
 νόνας ἐμάχοντο μετὰ ταῦτα αὐτοῖς εἶτοι οἱ Λεγάτοι

τῷ ῥώμῃ αὐτοὶ ἔτι τῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ κανόνι τῆς
 Συνοδῆ ταύτης περὶ τῶν πρεσβύτων τῷ θρόνῳ Κωνσταν-
 τινεπόλεως, καὶ τῷ Κανόνι οὗ Πάπας Λέων ἔγραψε
 τῷ Ἀνατολίῳ καὶ τοῖς Βασιλεύσιν, ὅτι πρέπον ἐστὶν
 εἶναι τὸν Κωνσταντινεπόλεως θρόνον πέμπτον ἐν
 τοῖς Πατριαρχαῖς καὶ μὴ δούτερον. πρὸς τοῖς, ὡς-
 περ τῷ Νεστορίῳ ἐν φρόνημα ἡ ἀρχὴν πασῶν τῶν
 Ἐκκλησιῶν, ὡς ἄρηται ἀνωτέρω, ἔτω τῷ Διοσκώρῳ
 ἐστὶν ἡ κρείσσις, ἵνα ἡ ὁ Κωνσταντινεπόλεως πέμπτος
 καὶ μὴ δούτερος, καὶ δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία Ῥωμαίων
 ἡβελήθη ταύτῃ τῷ Διοσκώρῳ πῶ γινώσκω βεβαιώ-
 σαι, ἀλλ' ἐκ ἡδυνήθη, ἵχυσεν γὰρ μάλλον ἡ
 Συνοδὸς, ἥτις καὶ ἐπὶ τῷ Πάπα καὶ ἐπὶ πάντων ἐστὶν.
 ὀγδοῦν, ἐν τῇ δούτέρᾳ τῶν ἐν Κωνσταντινεπόλει ἐπὶ
 Φλαυϊανῶν πράξεων εἶπον ὁ Φλαυϊανὸς πῶ ἐκθε-
 σιν ἢν συστάξαι κατὰ Εὐτυχῆς περὶ τῆς ὀρθο-
 δόξαι πίστεως, ἣν τινα καὶ ἰδίᾳ αὐτῷ χειρὶ γρα-

ψας, ἀπέδωκε τῷ Ἀυτοκράτορι Θεοδοσίῳ. ἀνα-
 γνωσθεὶς ἐν ταύτῃ ἐν ταύτῃ τῇ πράξει, ἐρωτη-
 θήσας οἱ πατέρες, εἰ καλῶς ἐφρόνησεν ὁ Φλαυϊ-
 ανὸς, ἡ τίποτε ἐσφαλῇ, ἀρξάμενοι ὅσοι τῶν
 Τοποτηρητῶν τῷ Πάπα, ἕως τῶν ἐσχάτων εἶπον, ὅ-
 τι σύμφωνός ἐστι τῇ ἐπιτολῇ τῷ Λέοντι κα-
 τὰ πάντα, ὅτι καὶ ὁ Ἱεροσολύμων μετῆλθεν εἰς
 τὸ μέρος τῶν ὀρθοδόξων, ὅτε καὶ ὁ Κορίνθιος Πέ-
 τρος ταῦτα εἶπων, ἠκασε τῶν πατέρων τῆς
 Συνοδῆς, ὁ Πέτρος τὰ Πέτρον φρονεῖ. καὶ σημείω-
 σαι ὅτι ὁ Φλαυϊανὸς πρὸς τῆς ἐπιτολῆς τῷ Λέοντι
 ἐξέθετο τὸ ἄμωμον τῆς Ἐκκλησίας φρόνημα καὶ
 Εὐτυχῆς, καὶ ὡς ἐκρίθη ἡ ὁκτώσις τῷ Φλαυϊανῷ
 ἐκ τῆς Συνοδῆς, ἐκρίθη μεταταῦτα καὶ ἡ ἐπιτο-
 λὴ τῷ Λέοντι, ὡς ἡ Σύνοδος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν Πα-
 τριαρχῶν καὶ ἐπὶ τῷ Πάπα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

20

Περὶ τῶν θεωρουμένων ἐν τῇ δούτέρᾳ πράξει τῆς παρέσεως Συνοδῆς, καὶ τῶν προαχθέντων καὶ λαληθέν-
 των ἐν αὐτῇ ἐπιχαλῶς, ἐν οἷς δέκνυται εἶναι πολλὰς Πατριαρχας καὶ πρωτόοντας καὶ κρίνοντας, καὶ
 Λέοντος μέζονα τὸν Κύριον, καὶ λῆρε το διδάσκαλον τὸν Ῥώμη ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ εἶναι, πῶ
 δὲ Συνοδὸν πῶ Οἰκουμενικὴν ἐπὶ τῷ Ῥώμῃ καὶ τῆς αὐτῆς Συνοδῆς.

25

Ἐν τῇ δούτέρᾳ πράξει θεωρητέον πρῶτον, ὅτι οἱ
 Ἀρχόντες εἶπον πρὸς τὰς πατέρας, οὐν δὲ τὸ
 ζητέμενον καὶ κρινόμενον καὶ ἀποκαθιστάμενον ἐστὶν, ὡς
 πῶ ἀληθῆ πῖσιν συγκερτηθῆναι, δι' ἣν μάλιστα καὶ
 ἡ Συνοδὸς γέγονεν. εἰδότες ὅτι ὡς καὶ τῷ Θεῷ λό-
 γον δώσετε ὑπὲρ τῆς οἰκίας ἑκάστος ὑμῶν ψυχῆς,
 καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀπάντων, οἵτινες καὶ διδάχθησαν
 τὰ τῆς θρησκείας ἐπιθυμῶντες ὀρθῶς, ὡς πᾶσαν
 ἀμφισβήτησιν ἀφαιρεθῆναι ἐκ τῆς πάντων τῶν ὁ-
 σίων πατέρων ὁμονοίας καὶ συμφωνίας καὶ συμ-
 φωνίας ἐκθέσεως καὶ διδασκαλίας. καὶ σημείωσαι
 ὅτι πολλὰ ἔγραψεν ὁ Πάπας Λέων ἐν Κωνσταντι-
 νεπόλει ἐπὶ Θεοδοσίῳ, καὶ ἐγκύκλιον ἐπιτολῇ
 ἐξέθετο, καὶ εἰς πολλὰς ἔγραψε καὶ εἰς αὐτὰς τὰς
 Συνοδῆς, ὅτι τὸ βέλημα τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
 σίας ὁποῖον ἐστὶν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
 αὐτῷ, ὡς ἔγραφε δηλονότι καὶ ὁ μέγας Κύριος καὶ
 εἰς τὸν Πάπαν Κελεσίτιον, καὶ εἰς τὰς Πατριαρχας,
 καὶ εἰς τὰς Βασιλεῖς ὁποῖον ἐστὶ τὸ φρόνημα τῆς
 καθολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ Νεστορίαν, ἔτις ἔγρα-
 ψε μετὰ τὸν Κύριον καὶ ὁ Ῥώμης Κελεσίτιος,
 ἀλλ' ὡς ἐδὼν τετελείωκεν ὁ Κύριος καὶ ἡ Συνοδὸς
 αὐτῶν, καὶ ὁ Κελεσίτιος καὶ ὁ τύπος αὐτῶν, ἔτις
 ἐδὼν τετελείωκε μὴτε ὁ Λέων, μὴτε αἱ Σύνοδοι αὐ-
 τῶν. ὅθεν ὡς ἐκεῖ, ἔτω καὶ ἐσταῦθα Σύνοδος ἡ
 θροῖσθι τῷ Βασιλεῖ, ἐν ἣ ἡ πῖσις ζητῆται
 καὶ κρίνεται καὶ ἀποκαθίσταται καὶ διδάσκειται ὀρ-
 θῶς ἐκ ὅσοι τινος ἐπισκόπου ἡ μερικῆς Συνοδῆς,
 ἀλλ' ὅσοι τῆς Οἰκουμενικῆς, καὶ βεβαιῶται ἐκ ὅσοι
 τῆς μοναρχίας ἡ ἀναμαρτυρίας τῷ Πάπα, ἀλλ'

ὅσοι τῆς ὁμονοίας καὶ συμφωνίας καὶ συμφωνίας ἐκ-
 θέσεως καὶ διδασκαλίας τῶν τῆς Συνοδῆς πατέρων.
 καὶ λοιπὸν ἡ Σύνοδος ἐστὶ τὸ ἔχον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
 γυμναστήριον, κρητήριον, καὶ βεβαιωτήριον, καὶ ἐκ
 ἀληθείας ὁ Πάπας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Σχολαστικοί, τοῖς
 τὸν ἡ νομίζοντες εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πῶ Ῥωμαϊκῇ
 Ἐκκλησίᾳ, ὅθεν καὶ ἱερόσυλοι, καὶ γὰρ ἱεροσύ-
 λων ἐστὶ τὸ ἰδιοποιεῖσθαι ἑπὶ τῇ κοινότητι ἕξει.
 δούτερον, οἱ Ἀρχόντες εἶπον, οἱ Πατριαρχαὶ διὰ
 κήσεως ἑκάστος ἐπιλεξάμενοι οἷα ἡ δὴ τῆς ἰδίας
 ἑκάστος Διοικήσεως, εἰς τὸ μέσον συναλθόντες, καὶ
 κοινῇ περὶ τῆς πίστεως βελοῦσάμενοι, τὰ συμφωνήσαντα
 φανερὰ πᾶσι καταστήσονται. ὡς εἰ μὴ συμφωνῶνται
 πάντες λυθῆναι πᾶσαν ἀμφισβήτησιν, ὅπερ
 εὐχόμεθα. καὶ σημείωσαι ὅτι τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
 κένῳ ὅπερ ὁ Θεοδόσιος ἔγραψε τῇ ἐν Εὐφύῳ Συ-
 νοδῷ, ἐννοήσαντες ὅτι ἐκ ἐστὶν ἀσφαλῶς παρεκτός
 τῆς ἀγίας ὑμῶν Συνοδῆς, καὶ τῶν ἀπανταχῶς
 πρωτόοντων τῶν Ἐκκλησιῶν, τοιαῦτα ζητήσιν πε-
 ρὶ πίστεως ἀνακινεῖσθαι. καὶ σημείωσαι ὅτι πολ-
 λοὶ εἰσιν οἱ Πατριαρχαὶ, καὶ οἱ πρωτόοντες, καὶ οἱ
 κρίνοντας, καὶ οἱ τὰς ἀμφισβήτησεις λύοντες ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ. καὶ λοιπὸν λῆρε τὸ τῶν παπῶν πρὸς
 φανῆς, ὅτι ὁ Πάπας μόνος πρῶτος καὶ κατ' ἐξουσίαν
 Διδάσκαλος ἐστὶ. τρίτον, θέλοντες οἱ πατέρες εὐ-
 ρῆν πῶ ἀληθινῶς πῖσιν, πρὸ πάντων ἀνέγνωσαν
 πῶ ἐκθεσιν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγίων
 πατέρων, ἧς μετὰ πῶ ἀνάγνωπν ἐβόησαν, Ἀὐτῇ
 ἡ πῖσις τῶν ὀρθοδόξων, Κύριος καὶ Λέων ἔ-
 τως ἐδίδαξαν. τέταρτον, εἶτα ἀνέγνωσαν πῶ ἐκθεσιν

τῶν

τῶν ὧν Κωνσταντινὴ πόλις πατέρων, ἧς ἀναγνωσθέν-
σης, πάντες οἱ πατέρες ἐβόησαν τὰ αὐτά. πέμ-
πτον, ἀναγνωσθῶσαν καὶ τῶν δύο ἐπιστολῶν Κυ-
ρίλλου ὡς ὄρων τῆς τρίτης Συνοδῆς, οἱ πατέρες ἐ-
βόησαν τὰ αὐτά. καὶ ὅτι ὡς αἱ ἐπιστολαὶ Κυρίλλου
ἔχουσιν ἔγω φρονεῖν, ἔτις ἐπιστάμεν, ἔγω
πιστεύομεν, καὶ ὁ Λέων ἐπιστάσει καὶ πιστεύει. καὶ
σημείωσαι ὅτι ὁ Κύριλλος γίνεται Κανὼν πίστεως καὶ
βεβαιωτὴς τῆς πίστεως καὶ διδάσκαλος τῷ Λέοντι.
10 ἔκτον, μεταταῦτα ἀνέγνωσαν πάλιν ἐπιστολὴν τῷ
Λέοντι, καὶ οἱ πατέρες τὰ αὐτά ἐβόησαν. καὶ ὅτι
ὁ Πέτρος Διάκονος ταῦτα ἐξεφώνησεν, ὅπερ
ταῦτόν ἐστιν ὡς περ εἶπεν ἡ Συνοδος ἀνωτέρω περὶ τῷ
Κορίνθῳ Πέτρῳ, ὁ Πέτρος τὰ Πέτρος φρονεῖ. ἐξ-
15 δομον, Ἐπίσκοποι ἵνες ἀμφιβαλλόντες εἰς ἵνα ῥή-
ματα τῆς ἐπιστολῆς τῷ Λέοντι, ὡς ἔκ ἔχει κα-
λῶς, οἱ πατέρες ἔλυσαν τὰς ἀμφιβολίας, συγ-
κρίναντες τὰ ἀμφιβαλλόμενα μετὰ ῥητῶν τῷ ἁγίῳ
Κυρίλλῳ, ἀλλὰ πάλιν ἐζήτησαν διωρίαν ἡμερῶν

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνοδῆς θεωρημάτων, καὶ ὧν ἐλαλήθη, καὶ τῷ τῶν Ἀλε-
ξανδρινῶν λιβέλλῃ, ἧς ἐπιλαμβανόμενοι οἱ Ῥώμαιοι ὑπὲρ μοναρχίας τῷ Ῥώμῃ, καταβάλλονται δωδε-
25 κήκεις ὡς τε συγκρίσεων καὶ ποικίλων ἁλῶν, ἐξ ὧν δέκνυται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμῃ οἰκουμενικὸν, ἢ ἀναμαρ-
τυτον, ἢ μονάρχῳ, ἀλλ' Ἐπίσκοπον μόνον Ῥώμῃ.

Ἐν τῇ τρίτῃ πράξει θεωρητέον πρῶτον, ὅτι Ἀ-
λεξανδρινοίτινες, ἥτοι Θεόδωρος καὶ Ἰγνυρίων
30 Διάκονοι, Ἀθανάσιος Πρεσβύτερος καὶ Σωφρόνιος
χειριανὸς δέντες λιβέλλῃς τῇ Συνοδῷ κατὰ Διοσκόρου,
εἶπον ἐν τῇ ἐπιγραφῇ, τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριω-
τάτῳ Οἰκουμενικῷ Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Πατριάρχῃ τῆς
μεγάλης πόλεως Λέοντι. λέγουσιν οὕτως περὶ ταῦτα
35 οἱ παπισταί, ὅτι καὶ ὅτι τὰς δέκνυται τὸν Πάπαν
τῆς Ῥώμῃς ἐν πάσῃ τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ εἶναι
μονάρχῳ καὶ ἰδικὸν ἐξουσιασὴν. Ἀλλὰ ζητέον
πρῶτον, ὅτι κληρονομία σαφὴς τὸ καθόλου εἶναι,
ἐπειδὴ ὑπὸ τῆς ἀναλήψεως τῷ Κυρίλλῳ ἕως τῆς πα-
40 ράξης πράξεως ταύτης τῆς Συνοδῆς ἔδωκεν Χειρι-
ανὸς ἔπε περὶ τῷ Πάπα ἔτε περὶ ἵνος ἄλλῃ. Ἐπι-
σκόπος εἶπε τοιοῦτον. δούτερον, ὅτι ἔτε οἱ τῷ
εἰπόντες Ἀλεξανδρινοὶ ἔχον περὶ τῷ Πάπα τοιοῦτον
σκοπὸν, εἰπόντες γὰρ, τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριω-
45 τάτῳ Οἰκουμενικῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, εἶπεν, καὶ
τῇ ἁγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ τῇ κατὰ βέλῃσιν
Θεῷ καὶ Θέσπισμα Θεῶν σωματοποιήσῃ. ἐξ ὧν
δυοῖν θάτερον δέκνυται, ἢ ὅτι τὸν μὲν Πάπαν εἶπον
Οἰκουμενικὸν Διὰ τὴν αὐτὴν τῷ Βασιλεῖ δοθῆσαν
50 αὐτῇ ἐν τῇ Συνοδῷ Ἀυθοντίαν, ὅθεν καὶ καθωπι-
κόντες τὸ καθόλου, ἢ ὅτι διὰ εἶναι Οἰκουμενικοὶ
μονάρχαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Πάπας καὶ ἡ Συνοδος,
ὅπερ ὡς ἐβέβηκε. τάναντία γὰρ εἰδέχθη καὶ δια-
θήσεται ὅτι τῶν πρακτικῶν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνο-
δῶν, τρίτον, ὅτι οἱ αὐτοὶ Ἀλεξανδρινοὶ φρόνημα

πέντε, καὶ τὰς ἐπιστολὰς Κυρίλλου καὶ Λέοντος, ἵνα
συγκρίωσι ταύτας, καὶ ἴδωσιν ἐν συμφωνίᾳ ἡ Λέον-
τος τῇ τῷ Κυρίλλῳ. καὶ σημαῖσαι πόσῳ ὑπέρπερος
τῷ Λέοντι ὁ Κύριλλος, ἐπειδὴ ἐρμηνεύτης καὶ
βεβαιωτὴς αὐτῶν ἐστίν. καὶ Κεκρυπτοῦ Ἐπίσκοπος Σι-
βαστιπόλεως καὶ Φλωρεντίας Σαρδέων ἄπον, κα-
λῶς ἡπίστε διήρηται ὡς τῶν τριακοσίων δέκα
καὶ ὀκτὼ πατέρων, καὶ ἐβεβαιώθη ὡς τῶν ἁγίων
πατέρων Ἀθανασίου, Κυρίλλου, Κελεσίνου, Ἰλαρίου,
Βασιλείου, Γρηγορίου, καὶ νῦν Διὰ τῷ Λέοντι. ση-
μείωσαι ὅτι ὡς ἡ τρίτη ἔκρινε τὰς ἐπιστολὰς Κυρίλλου
καὶ Κελεσίνου ὑπὸ τῆς συμφωνίας ἐπὶ τῶν Παπῶν τῶν
θεοπνευμένων καλεσμένων ἀπλῶς, ἀλλ' ὑπὸ τῆς τῶν ἁγίων
πατέρων, ἔτις ἡ παρῆσα ἐγύμνασε καὶ ἐβασί-
νισε ποικίλως καὶ πολυτρόπως καὶ ἔκρινε πάλιν ἐπι-
στολὴν τῷ Λέοντι, ταῦτόν ἐστιν τὸν Λέοντα καὶ
τὴν Συνοδὸν αὐτῇ, ἅρα ἡ Οἰκουμενικὴ Συνοδος ἐπὶ
τῷ Πάπα καὶ τῆς Συνοδῆς αὐτῇ.

ἔχον πάλιν Συνοδὸν εἶναι ἐπὶ πάντων, καὶ ἐπ' αὐτῇ
τῷ Πάπα, ὅθεν τὸν Πάπαν εἰπόντες Οἰκουμενικὸν
ὃν ἔρηται τρόπον, πάλιν Συνοδὸν εἶπον Οἰκουμενικὴν
Διὰ τὸ κράτος καὶ πάλιν ἐξουσίαν αὐτῆς, ἐκρίθη γὰρ
ἐπ' αὐτῆς τὰ Φλαυιανῆ καὶ Διοσκόρου, Λέοντος καὶ
Εὐτυχῆς, ταῦτόν ἐστιν ὁ Φλαυιανὸς καὶ ὁ Διοσκο-
ρος, ὁ Λέων καὶ ὁ Εὐτυχῆς, ὡς δηλονότι ἐκρίθη
ὑπὸ τῆς τρίτης Συνοδῆς Κυρίλλου, Κελεσίνου καὶ
Νεστόριου. τέταρτον, ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν καθόλου
τῷ Λέοντι καθωπικὸν ἦν Διὰ τὴν Ἀυθοντίαν καὶ
Διὰ τὸν ζῆλον τὸν πολὺν καὶ τὰς μεγάλας ἀγῶνας
περὶ τῆς Εὐσεβείας, ὡς περ ἰδικὸν ἦν τῷ ἁγίῳ
Κυρίλλῳ τὸ, ὅτι ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Καθηγητῆς, καὶ
περὶ Κυρίλλου καὶ Μένοντος ὅτι εἶσι κεφαλῶν, Πρέ-
δροι, Ἐξαρχοὶ καὶ πρῶτοι. ὅτι δὲ καθωπικὸν μὲν
ὃν τῷ, καὶ ἄλλοις Πάπαις ἐρρέθη μεταταῦτα,
ἰδὲ βιβλίῳ δεκάτῃ μέρει δούτερον κεφάλαιον τέ-
ταρτον. πέμπτον, ὅτι καὶ ἔτι οἱ Ἀλεξανδρινοὶ
καθεῖλον καθωπικῶς τὸ κληρονομηθὲν τῆς μοναρ-
χίας τῷ Πάπα ἀξίωμα, δῆλον, εἰπόντες γὰρ
ὅτι σωτηροῦσθαι ἡ Συνοδος κατὰ Θεῶν Θέσπισμα,
ἔδειξαν ὅτι ὅτι ὑπὸ τῷ Πάπα, ἀλλ' ὑπὸ τῷ Βασι-
λεῖ σωτηροῦσθαι. ὅτι καὶ ἔτε ἄλλος ἦν τῶν
συμπαρέντων ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ εἶχε τοιο-
πον σκοπὸν περὶ τῷ Πάπα, εἰ γὰρ ἔχον, πάντες
οἱ τῇ Συνοδῷ λιβέλλῃς δεδοκότες ἔτις αὐτῶν ἔγραφον,
ἀλλ' ὁρῶμεν ἐν τῇ αὐτῇ πράξει Εὐσεβίον τὸν Δορυ-
λαίᾳ μόνῃ τῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ τῇ ὡς Θεσπίσματος
τῶν

τῶν Βασιλέων συμελθόντες προσφωνοῦντες τὸν Λιβέ-
λλον ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἁγίων Φλαυιανῶν, καλεῖ-
ται εἰς κρίσιν τὸν Διόσκορον, καὶ κοινῶς ἡ Οἰ-
κεκλητικὴ Σύνοδος τὸν Διόσκορον εἰς κρίσιν καλεῖ,
καὶ κοινῶς καθαιρεῖ. Ἐβδόμον, οἱ Ἀλεξανδρινοὶ Κλη-
ρικοί καὶ κοσμικοὶ τέσσαρες ἔτι, εἶπον τὸν Λέοντα
Οἰκεκλητικόν, ἀλλ' οἱ ἐν τῇ Συνόδῳ Αἰγυπτίοι Ἐπί-
σκοποι καὶ οἱ Ἀρχιεπισκοπῶν Συρίας καὶ Κωνσταντι-
νόλεως μόνοις τοῖς Βασιλεῦσι διδόνασιν τὰς ἑαυτῶν
λιβέλλας, πράττει τετάρτη. ἔτω καὶ Φώτιος ὁ Τύρ-
ρῳ πράττει τῇ αὐτῇ, ἔτις ὁ Ἐφέσῳ Βασίλειος πράττει ἐν-
δεκάτη, ἔτις ὁ Νικομηδείας Εὐνόμιος πράττει δεκάτη
τρίτη, ἔτις ὁ Πέρσης Σαβινιανὸς πράττει δεκάτη τε-
τάρτη. ὁ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ἔτι ἐκ τῶν περὶ τῆς Πά-
πας τῆς Συνόδου ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν τῶν, προσ-
γίνεται αὐτῷ ἰδικόν τι ἀξίωμα, καὶ γὰρ οἱ Ἀρχι-
επισκοπῶν Κωνσταντινιπόλεως γράφοντες τῇ τρίτῃ
Συνόδῳ, εἰπόντες πρῶτον Κύριλλον Ἰβενάλιον καὶ
λοιπὰς τινὰς ἐγκρίτας πατέρας, ὕστερον εἶπον καὶ
πάσῃ τῇ λοιπῇ αἰγῇ Συνόδῳ, ἔτις πεποιήκασι καὶ οἱ
ἐν Κωνσταντινιπόλει τότε ὄντες Ἐπίσκοποι, γρά-
φοντες τῇ αὐτῇ Συνόδῳ, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῇ παρῆ-
σιν Συνόδῳ Σαβινιανὸς Ἐπίσκοπος Πέρσης ἀνακλι-
νόμενος μετὰ τῶν ἁγίων αὐτῶν Ἀθανάσιος, καὶ δευ-
τέρως Λιβέλλον τῇ Συνόδῳ εἶπε, τοῖς τὰ πάντα Θεοφι-
λεστάτοις καὶ ἁγίοις πατράσι καὶ Ἀρχιεπισκόποις Λέον-
τι, Ἀνατολίῳ, Μαξίμῳ, καὶ πάσῃ τῇ λοιπῇ αἰγῇ Συνό-
δῳ, πράττει δεκάτη τετάρτη. ἐν οἷς σημείωσαι δύο
ἴναι, πρῶτον, ὅτι ὡς Κύριλλον, Ἰβενάλιον καὶ
οἱ λοιποὶ καὶ Ἀνατόλιον καὶ Μαξίμον ἔτις ἔλαβον ἐκ
τῆς περὶ τῆς ἰδικῆς αὐτῶν ἀξίωμα, ἔτις ἔδωκε ὁ Ῥώμης
ἔλαβον ἐκ ταύτης τοιοῦτον τι. δεύτερον, ὅτι ὁ Λέων συ-
ναριθμῆται ἰσοτίμως Ἀνατολίῳ καὶ Μαξίμῳ, ὡς ὁ
Κελεσίπῳ Κυρίλλῳ, Ἰβενάλιῳ καὶ τοῖς λοιποῖς, καὶ
πᾶσι λοιποῖς ἡμοναρχία αὐτῶν; ἔτις, Φώτιος Τύρ-
ρῳ καὶ Εὐνόμιος Νικομηδείας καὶ Βασίλειος Ἐφέσῳ ἐν τοῖς
πρῶτοις τῶν Βασιλέων λιβέλλαις αὐτῶν εἶπον αὐτὰς (τὰς
Βασιλεῖς) τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ παντὸς ἀν-
θρώπων ἔθνος καὶ γένος δεσπότας, ἀλλ' ὡς οἱ Βασι-
λεῖς μόνως τῆς εἰκείας Διοικήσεως ἦσαν δεσπόται,
ἔτις καὶ τῶν πρῶτων πᾶσι Διοίκησιν αὐτῶν ἐθνήντες καὶ
γυνῶν, καὶ τῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνορίᾳ αὐτῶν γῆς καὶ
θαλάσσης ἦσαν δεσπόται, ἔτις καὶ τῶν λοιπῶν γυνῶν
καὶ θαλασσῶν, ἐν αἷς ἐκ ἐξουσίας ἡ ἐξουσία αὐτῶν,
ἔτις ὁ Πάπας ὁ Οἰκεκλητικὸς ῥηθεῖς, μόνως τῆς ἰδίας
Ἐπαρχίας ἡ Οἰκεκλητικὸς, ὡς καὶ πᾶς Πατριάρχης, καὶ
δι' ἄλλας αἰτίας, ὡς ῥηθῆσεται βιβλίσκῳ δεκάτῃ, μέγας
δούτερος κεφαλῆς τρίτος. δέκατον, ὁ ἰσχυρίων ἐν
τῇ λιβέλλῃ αὐτῶν εἶπε τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας Εὐαγ-
γελικὸν θρόνον. καὶ σημείωσαι ὡς ἡ Ἀλεξανδρινὴ
Ἐκκλησία ἐκ τῆς ἑλαμβαμένης ἰδικῆς αὐτῶν ἀξίωμα, ἔτις
ἡ Ῥώμης ἐκ τῶν ἐγκωμίων ὧν λέγουσιν αὐτῇ οἱ πατέ-
ρες ἔτις προσλαμβάνει μείζον τι ἀξίωμα τῶν Ἐπι-
σκοπικῶν θρόνων. ἐνδέκατον, ἐν τῇ καθαιρέσει τῶν
Διοσκόρων Ἰβελιανὸς Ἐπίσκοπος Ἰπαιτῶν εἶπον, ἁγιοί

πατέρες ἀκέραια, τὸ κύριον ἔχει Διόσκορος κατὰ
πᾶν Ἐφέσῳ πόλιν τῆς κείνου, καὶ μετὰ τὸν Φλαυιαν-
όν καὶ Εὐσέβιον καθείλεν, ἀδικῶν ψῆφον ὑπενε-
γκῶν, καὶ αὐτὸς πρῶτος κατέθετο πᾶν ἀδικῶν κρίσιν,
καὶ πάντες ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ δὲ ἡ ὑμετέρα 5
ἀγιότης τὸ κύριον ἔχει τῶν Λέοντος, καὶ πᾶσα ἡ αἰ-
γῇ Σύνοδος ἡ συναχθεῖσα κατὰ τοῦ χάριτος καὶ
θέου πᾶσι Βασιλέων, καὶ πᾶσι καλῶν πᾶν ὑ-
μετέρων ἀγνωσίᾳ τὰς ἐπέχοντας τὸν ἔπον τῶν Λέον-
τος ὁποφύνασθαι κατ' αὐτῶν (τῶν Διοσκόρων) καὶ τὰ 10
ἐπιτίμια τὰ τοῖς Κανόσις ἐγκρίματα κατ' αὐτῶν ὀρίσαι,
πάντως γὰρ καὶ πᾶσα ἡ Οἰκεκλητικὴ Σύνοδος σύμ-
ψηφον γίνεται τῇ ὑμετέρῃ ἀγνωσίᾳ. ταῦτα εἰ-
πόντες τῶν Ἰβελιανῶν, οἱ Τοποτηρηταὶ ἀπεφύνασαν. ἐν
οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Διόσκορος ἔχων πᾶν Αὐ- 15
θουσίαν ἐν τῇ κατ' αὐτὸν Ἐφέσῳ Συνόδῳ πρῶτος τῶν
Βασιλέων, ἔχων ἐν αὐτῇ τὸ κύριον τῶν κείνου, καὶ
τῶν Πάπας Λέοντος ἔχων τῶν Βασιλέων πᾶν Αὐ-
θουσίαν ἐν τῇ παρῆσιν Συνόδῳ, ἔχων ἐν αὐτῇ καὶ
οἱ Λεγάτοι αὐτῶν τὸ κύριον. δεύτερον, ὅτι ὡς ἔχων 20
ὁ κύριον Κύριλλον πᾶν Αὐθουσίαν πρῶτος τῶν Βασιλέων
ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ, ἔχων ἐν αὐτῇ καὶ τὸ κύριον,
καὶ Λεγάτοι σύμψηφον ἐγένετο αὐτῷ πᾶσα ἡ Οἰκεμε-
νικὴ Σύνοδος, καὶ πᾶσα ἡ Οἰκεκλητικὴ, ἔτις ἐν ταῖς
ἁγίαις πᾶσι αὐτῶν αἰτίαις σύμψηφον γίνεται ἡ Οἰ- 25
κεκλητικὴ Σύνοδος τοῖς Λεγάτοις τῶν Ῥώμης. ἀλλ'
ὡς ἔλαβον ὁ Κύριλλον ἰδικόν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ ἁγίᾳ τῶν τοιοῦτον κύριον καὶ πᾶν σύμψηφον
ἐγένετο, ἔτις ὁ Ῥώμης λαμβάνει τοιοῦτον τι ἐκ τῶν
τοιοῦτον κύριον καὶ τῆς τοιοῦτης σύμψηφουσεως, ὅτι 30
πειθὴ ταῦτα τάξιν δηλοῖ καὶ ἐκ ἀξίαν, ἐν δὲ καὶ ἐ-
ξουσίαν τινὰ κέκτηται ὁ ἔχων πᾶν Αὐθουσίαν ἐν τῇ
Συνόδῳ πρῶτος τὸ διδόναι τὰ ἀνήκοντα τῇ Συνόδῳ
πρῶτος τάξιν καὶ εἰρηνικῶς κατὰ τὰς αἰτίας, ἵνα γίνωνται τὰ
προσέκοντα ὁμοθυμαδόν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁγίων 35
βασιλικῶν πράξεων, καὶ ἐκ ἰδίας τῶν θρόνων τῶν λα-
βόντων τὸ τοιοῦτον κύριον, ἔτι δὲ μὲν καὶ Λεγονι-
κῶν καὶ διωρισμένων, ὡς ἔχων αὐτῶν ὁ Λέων, ἔτις μὲν
αὐτοκρατορικῶς, ὡς βέλονται καὶ οἱ Λατῖνοι περὶ τῶν
Πάπας αὐτῶν. δωδέκατον, ἐν τῇ καθαιρέσει Διο- 40
σκόρων οἱ Λεγάτοι λέγουσι τὰς αἰτίας, πρῶτον, ὅτι
τὸν Εὐτυχιῇ κανονικῶς καθαιρεθόντα πρῶτος τῶν ἰ-
δίων Ἐπισκόπων τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Φλαυιαν-
ῶν, αὐθουσίᾳς ὁ Διόσκορος ἀκατονόμως εἰς κοινωνίαν
ἐδέξατο πρὶν συμεδρῶσαι ἐν τῇ Ἐφέσῳ μετὰ τῶν 45
Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων. δεύτερον, ὅτι πᾶν ἐπι-
σκοπικὸν Λέοντος ἐκ ἀνέγνω, καὶ ὅτι ἀκατονόμως ἐ-
τόλμησεν ὑπαγορεύσαι κατὰ τῶν Λέοντος. τρίτον,
ὅτι κανονικῶς κληθεῖς, ἔχων ὑπὸ ἡμῶν ἐλθεῖν καὶ
ὁπολογίσασθαι. τέταρτον, ὅτι τὰς κανονικῶς ὑπὸ 50
Συνόδου καθαιρεθόντας παρανόμως ἐδέξατο, καὶ
αὐτὸς κατ' αὐτῶν πᾶν ψῆφον ἐξήνεγκε, διαφορῶς τὰς
ἐκκλησιαστικὰς πατήρας θεσμούς. καὶ σημείωσαι πρῶ-
τον τὸ πρῶτον, ὅτι ὁ ἔχων πᾶν Αὐθουσίαν ἐν τῇ
Συνόδῳ, ἔχει τὸ Λεγάτον τὰ ἐν αὐτῇ θεωρητέον,
ὅπως

ὅπως γίνονται ὁμοκτίως καὶ παροφύως τὰ
αὐτῇ ἀνήκοντα κατὰ τὸ εἶδος τῶν Συνοδῶν, ἡ
μὴ καὶ τὸ ἰδικὸς κρινεῖν, ἢ ψηφίζεσθαι, ἢ ἀν-
τιτεῖν καὶ παρισταῖν μόνον, ὁ δὲ Διόσκορος πρὸς
5 τῆς ἀφ' ὧν τῶν Ἐπισκόπων, καὶ πρὸς τῆς γυ-
μνασθῆναι πλὴν καὶ θείας Εὐτυχῆς ἐν τῇ Συνοδῷ,
καὶ πρὸς τῆς θεωρηθῆναι τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ
αὐτῇ ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῶς, ἐκοινωνήσαν
αὐτῇ, ἰδίᾳ ἐξέσῃ διηρώσας αὐτὴν, ὅθεν ἐγκαλεῖται
10 ὅτι ἤρπασε παρὸς αὐτὸν κριτῆ, ὅπερ αὐτῷ ἐκ ἐ-
ξῆν. ἔτω καὶ ὁ νυνὶ Πάπας τῆς Ῥώμης τὸς ὑπὸ
τῶν ἰδίων Ἐπισκόπων καὶ Συνοδῶν ἀκοινωνήτως γε-
νομένων, ἀδικητικῶς καὶ μόνῃ τῇ ἰδίᾳ Ἀυθουσίᾳ
παρὸς αὐτὸν ἀρπάξων κριτῆ, ὅπερ αὐτῷ ἐκ ἐξῆν ἔπε-
15 ἔκ τῆς γραφῆς καὶ τῶν κανόνων, ἔπε ὅκα τῆς εἰσ-
καὶ τῶν πατριαρχῶν ὑποτυπώσεων, καὶ δεχόμενος εἰς
κοινωνίαν, πλὴν καὶ αὐτῇ ἐπιφέρει ψῆφον, ἀδικη-
τικῶς καταπατῶν θεσμούς, ὅθεν πάντες οἱ ἀρχαῖοι
Πάπαι, καὶ ὁ Πέτρος ἡ πέτρα καὶ κρηπίς καὶ
20 θεμέλιος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πάντες οἱ Ἀπόστο-
λοι, καὶ πάντες οἱ νυνὶ καὶ οἱ ἐπ' αἰώνων πατέρες
ἔχουσιν αὐτὸν γεγυμνωμένον τῆς τῆς Ἐπισκόπου τά-
ξεως, καὶ πάσης ἀρχιερατικῆς ἀποκριθεὶς ἀρχῆς.
πρὸς δὲ τὸ δούπερον, ὅτι ὁ Διόσκορος κακῶς ποιήσας
25 ἐν Εὐφείῳ, καὶ ἀπελθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ με-

ταυταῦτα κληθεὶς ἐλθεῖν ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνο-
δῷ, μὴ ἀκολουθήσας αὐτῷ πολλῶν τῶν ὑπ' αὐ-
τῷ Ἐπισκόπων, ἀλλὰ ὀλίγων τινῶν, μετ' ὧν παρὰ
γυνόμηνος ἐν Νικαίᾳ, πρὸς τῆς ἐλθεῖν δηλονότι μετὰ
τῶν λοιπῶν πατέρων εἰς Χαλκηδόναν, συντέθηκε κα-
θαίρεσιν τῆς Ῥώμης Λέοντος, ἐν ᾗ βιάσας τὸς συν-
αὐτῷ Ἐπισκόπους, ὑπογράφει ἐποίησεν αὐτὸς,
ἐόντας ὁμοῦ καὶ διακρύβοντας ἀλλὰ τὸ παράνομον ἔρ-
γον, ὡς γράφει ἐν τῇ πρὸς τὴν Συνοδὸν ταύτην
λιθέῳ αὐτῷ ὁ Διάκονος Θεόδωρος. κατεκρίθη οὖν
ὁ Διόσκορος καὶ τέττα ὅσους, ὡς ποτε κατεκρίθη
ὁ Ἀνιοχίας Ἰωάννης ἀλλὰ πλὴν τῶν τῶν Κανόνων καὶ
τῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας καθάϊρεσιν κυρίως καὶ
μέμονον, ἐκὰς ἄλλον ἵνα τρεῖς, ταύτην καὶ ἀλλὰ
τὸ κατηρηκέναι τὸν μονάρχην, ἢ πλὴν ἀναμάρτητον κε-
φαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἀλλὰ τὸ μόνον καὶ αὐτὸ
Συνοδὸν κατηρηκέναι τὸν ἀφῶν καὶ ὁρθόδοξον,
ὡς καὶ ἐκ τέττα ἐσωάγεται ἰδικὸν ἀξίωμα τῷ
Ἐπισκόπῳ Ῥώμης, ἀλλὰ ἰσοτιμία μετὰ τῶν λοιπῶν
ὁρθόδοξων Ἐπισκόπων, δέκατον τρίτον, εἰ δὲ λέ-
γουν ὅτι τὸ παρὸς αὐτὸν τῶν, Οἰκουμενικός, πρὸς
τῶν Αἰγυπτίων ῥηθῶν, παρεδέχθη ὑπὸ τῆς Συ-
νόδου ταύτης, ἰδὲ βιβλίῳ δεκάτῃ μέρει πέμπτῃ
κεφαλῇ δεκάτῃ τρίτῃ Παράγραφῳ εἰκοστὸν δούπερον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ἐπιχέρημα Ῥωμαίων ὁσίων ῥηθῶν, ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δούτέρᾳ πράξει λεχθέντων, εἰς σύστασιν
30 τῆς πασιμῆς, καὶ λύσει τέττα ἀλλὰ πολλῶν ὑποδείξεων, δακνυσθῶν τὸν Ῥώμη ἔτε κεφαλῇ τῆς
Ἐκκλησίας, ἔτε δεσποτίῳ τῆς Συνοδῶς, ἀλλὰ ὑπ' αὐτῷ τελέντα.

Οἱ παπισταὶ ὁμοκλήτορες παρὸς καὶ ὀντοῦτον
ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας, λέγουσιν ὅτι ἐν τῇ
35 πρώτῃ πράξει τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶς πᾶσα ἡ
Γραικία τὸ ἀξίωμα τῆς Πάπας ὑποσολὴν ἐκάλεσε,
καὶ κεφαλὴν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτὴν (τὸν Πά-
παν) εἶπε. δούπερον, ὅτι ἐν τῇ δούτέρᾳ πράξει
διὰ τῆς Νικηπόλεως Ἀπλικῆς καλεῖσιν αὐτὸν οἱ Ἐκ-
40 νος ἄπαυτες, ἢ οἱ τῆς Συνοδῶς πατέρες κύριον
ἐαυτῶν, φησὶ γὰρ ἐκείνῳ, ἐπειδὴ νυνὶ ἀνεγνωσθῇ
ἡ τῆς Δεσποτίᾳ ἡμῶν καὶ ἀγίας πατρὸς καὶ Ἀρχιεπι-
σκόπου Λέοντος τῆς πλὴν ὑποσολικῆς κατέδρασαν κα-
σμῶντος ὑποσολῇ, χρὴ δὲ καὶ πλὴν τῆς μακαρίας κυ-
45 ρίως ὑποσολῆς, πλὴν πρὸς Νεσόριον γραφῆσαν, καὶ
ταύτῳ δοθῆναι ἡμῖν, ἵνα ἐν τῇ ἡμερᾷ τῆς δια-
λέξεως ὑπὲρ πρὸς ἀρεθῶν. ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴν
τὸ πρῶτον, ὅτι ὁ Πάπας Κελεστίνος ἐν τῇ πρὸς Κων-
σταντινουπόλεως κατὰ Νεσόριον ὑποσολῇ αὐτῇ τὸν
50 μέγαν Ἀθανάσιον ὑποσολικὸν ἄνδρα εἶπον, ἰδὲ
καὶ πρὸς τῆς Πολυκαρπῆς ἀνώτερω βιβλίῳ πρώτῃ,
κεφαλῇ δεκάτῃ πρώτῃ Παράγραφῳ ἐβδόμον. καὶ
πρὸς τῆς εἰσδόμης Συνοδῶς ὁ χρυσόστομος
ὑποσολικὸς καλεῖται ἀνὴρ. πρὸς δὲ τῆς, ὅτι ἐπὶ
κεφαλῇ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰρηται ἀνώτερω βι-

βλίῳ τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφῳ
τετρακοστῷ. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Γελάσιος ἰσορῶν περὶ τῆς
ἐν Νικαίᾳ πρώτης Συνοδῶς φησὶ, τὸς ἱερομάρτυρας εἰς
τύπον καὶ εἰκόνα χρὴ εἶναι τῶν ἐπεραίων, καὶ τὸν
μὴν Ἐπίσκοπον ἐπέχειν τὸν τόπον τῆς Κυρίας, ὡς κε-
φαλὴν μετ' αὐτὸν ὄντα τῆς Ἐκκλησίας, ἢ παρὰ
ληφε. καὶ σημειώσαι εἰς πᾶς Ἐπίσκοπος κεφαλῇ
τῆς Ἐκκλησίας, ἢ παρὰ ληφε μετὰ χεῖρ, ἢ
ἔστιν ἀναμεταξύ τῆς Ἐπισκόπου καὶ τῆς χεῖρς τρί-
τη κεφαλῇ, ὡς καὶ δὲ ὁ Πάπας κεφαλῇ πασῶν
τῶν Ἐκκλησιῶν, ἢ κεφαλῇ τῆς καθόλου Ἐκκλη-
σίας, ὡς πᾶτων Ἐπίσκοπος, μετ' αὐτὸν γὰρ
ἔστιν, ἀλλὰ κατὰ μόνον πλὴν τῶν, ἰδὲ κατωτέρω
περὶ τέττα πλὴν δεκάτῃ πρῶτῃ. πρὸς δὲ τὸ δού-
περον, ῥητέον ὅτι ἡ Συνοδὸς ὅσα εἶπε τὸν Πάπαν
Δεσποτίῳ αὐτῆς, ἀλλὰ ὁ Ἀπλικὸς μόνος εἶπε τῆς,
ἢ δὲ Συνοδὸς ἐπαρεδέχθη αὐτὸ, ἐπειδὴ ἐδὲ εἶπε
περὶ αὐτῆς τέττα. εἶτα καὶ δὲ ὁ Ἀπλικὸς εἶχε τοιαύ-
τον σκοπὸν, ὡς τὸν Πάπα εἶναι ἡ αὐτῇ, ἢ τῆς
Συνοδῶς Δεσποτίῳ κατὰ τὸ ἀξίωμα ἰδικόν, καὶ
γὰρ ἐγίνωσκε τὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῶς ἀξίωμα,
καὶ πλὴν ὑποσολῆς τῆς Πάπας, ἢ τοι αὐτὸν τὸν Πά-
παν κρινόμενον ὑπ' αὐτῆς, καὶ πᾶς ἐκείνον Δεσπό-

τῶν

τὴν τῆς κυρίας αὐτῆς ἔλεγεν· ὁ θὸν ἐπαθὲν ἀνέγνωθ' ἢ ὑπισολὴ τῶν Λέοντος, ἐζήτησεν ἵνα διαθῇ αὐτῇ καὶ ἡ ὑπισολὴ κυρίως, ἢ βεβαιωθεῖσα ἐν τῇ τρίτῃ Συνοδῷ, ἵνα δι' αὐτῆς δοκιμάσῃ τὴν τῶν Λέοντος, καὶ ἕτως ἐν τῇ Διαλέξει τῇ, ἐὸν ὁδοῦ ἐξῆλθε· ἡ ὑπισολὴ τῶν Λέοντος, ὑπέρπερ δὲ ὁδοῦ, ταύτην ἔτοιμος εἰς ὑπολογίαν, ὅτι συμφωνεῖ τῇ τῶν κυρίως ἢ τῶν Λέοντος, καὶ ἕτω φανὴ ὁδοῦ ὁδοῦ καὶ ἡ τῶν Λέοντος. ὁ δὲ τὸν κρινόμενον καὶ ἀνακρινόμενον

μᾶλλον τῶν κρινόντων καὶ μάλιστα ἐν ᾧ κρινεται καὶ λόγον ἀπαιτεῖται, μέζονα λέγων, ἄφρων ἐστίν, ἀλλὰ μὲν οἱ παπισταὶ μέζονα λέγουσι τὸν Πάπαν κρινόμενον μετὰ τῶν ἀντιδίκων αὐτοῦ· Εὐτυχὲς τῆς κρινέσεως αὐτὸν Συνοδοῦ, ἄφρωνες ἄρα εἰσιν. ὅτι δὲ Δεσπότης λέγονται καὶ ἐμόνον αἱ μέζονες τῶν ἐλαπίδων, ἀλλὰ καὶ εἰ ἴσται πρὸς τὰς ἴστας, καὶ οἱ ἐλαπίδες τῶν μεζόνων, ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρει δούτερον κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ Παράγραφῳ δέκατον ἕκτον.

10

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει τῆς παλαιᾶς Συνοδῆς θεωρημένων, ἐν ᾗ κρινεται καὶ δοκιμάζεται ἡ τῶν Ρώμης Λέοντος ὑπισολὴ, καὶ δέκνεται ψευδολογία Λατίνων ἡ παρεξήγησις αὐτῶν εἰς τὸν τῆς ἐν Νικαίᾳ ἕκτου Κανόνα ἐξ ᾧ ἐπράξαν οἱ ἀπ' Αἰγυπτίου Ἐπίσκοποι, καὶ πάλιν ὁ Ρώμης ἐξῶ μοναρχίας. 15

Εἰς τῇ τετάρτῃ πράξει θεωρεῖται πρῶτον, ὅτι οἱ Ἀρχοντες εἶπον, δόλων γονομένων τῶν ἡδὲ πρῶτον τυπωθέντων, τί ἔδοξε περὶ τῆς αἰτίας πίστεως τῇ ἀλαβεράτῃ Συνοδῷ ταύτῃ, διδασκείτωσαν οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Ρώμης, οἱ δὲ ἀποκριθεῖσες εἶπον, ἡ αἰτία καὶ Οἰκουμενικὴ Συνοδος, ἥτοι αὐτῇ ἢ ἐν Χαλκηδόνι τὸν Κανόνα τῆς πίστεως καὶ τὰς ὁρὰς τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων κρατῇ καὶ μεταδιώκει, ὅμῳ ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπὶ Θεοδοσίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ἐκτὸν πρῶτον τήκοντα πατέρων τὴν αὐτὴν πίσιν ἐβεβαίωσαν, ὅς τὸ Σύμβολον ἢ ἐν Εὐφρώσῳ ἀσπάζεται, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶν τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τὰ γεγνημένα φανεῖται ποία τῆς ἀληθείας ἡπίσις, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ αἰτία Συνοδοῦ ταύτῃ τὴν πίσιν κρατῇ, ταύτῃ μεταδιώκει, καὶ ἕδω περαιτέρω ἔτε πρῶτον εἶναι ἔτε μειῶσαι ἀνέχεται. τῶν εἰρημίων, πάντες οἱ πατέρες ἐβόησαν, ἕτω πάντες πιστεύομεν, ἕτω πάντες ἐβαπτίζομεν. ἀλλὰ σημειώσαι ὅτι τῶν γονομένων, ἔτι ἡ ὑπισολὴ Λέοντος ἐν ἀμφιβολίᾳ ἦν, ὁ θὸν καὶ κρινεται ἐὸν ὁδοῦ ἐστίν, διὸ οἱ Ἀρχοντες εἶπον πρὸς τὴν Συνοδόν, ἐπειδὴ τὰ θεία Εὐαγγέλια πρὸς τῆς ὑμετέρας Θεοσεβείας πρῶτον ὁρῶμεν, ἕκαστος τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων διδάσκει, αἶγε ἡ οὐθεσία τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ τῶν ἑκατὸν πρῶτον πατέρων συμφωνεῖ τῇ ὑπισολῇ τῶν Λέοντος, ὡς εἶπον δηλονότι οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Ρώμης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος, εἶπον ὅτι συμφωνεῖ ἡ ὑπισολὴ τῶν Λέοντος τῇ Συμβολῇ τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ τῶν ἑκατὸν πρῶτον πατέρων τῶν αὐτῶν πίσιν βεβαιωσάντων, καὶ τοῖς πρῶτον ὑπὸ κυρίως πρὸς τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδοῦ ἐν Εὐφρώσῳ, διὸ καὶ συμφωνεῖ, καὶ ἀσμένως ὑπέγραψα. καὶ μαρτυροῦντες Συνοδῶν ἔφη, εἶδα συμφωνεῖν ἐν πάσι τῇ ὑπισολῇ τῶν Λέοντος τῇ οὐθεσίᾳ

σα τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρων, καὶ τῶν ἐκτὸν πρῶτον τήκοντα, διὸ καὶ ὑπέγραψα αὐτῶν. ὁμοίως καὶ εἰ ἄλλοι. καὶ ἰδὲ πῶς κρινεται, καὶ ἡ ὑπό τῆς ὑπισολῆς τῶν Λέοντος περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Εὐτυχῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπό τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδῶν περὶ τῆς ὑπισολῆς τῶν Λέοντος, καὶ γίνεται δῆλον καὶ οὐδέ τι. ὅτι ἡ ὑπισολὴ τῶν Λέοντος, καὶ τοῖς ὁδοῦ ἐστίν, ὑπέπεσαν ὁμοῦ ἐξετάσει. Διατῆται ἡ ἐκτελεσθεῖσα Συνοδος, ἀνγνωσθέντων ἐν αὐτῇ τῶν ἐν Χαλκηδόνι γονομένων, εἶπον, ἐκ τῶν ἀγνωσθέντων δῆλον ἐστίν ὅτι αἱ αἰτίαι Συνοδοῦ τὰ παρ' αὐταῖς πρῶτον εἰσάγει, εἰσάγει. ἐκεῖνοι γὰρ οἱ αἰγιώτατοι ἄνδρες τὰς ἀγνωσθείσας ὑπισολὰς ὑπέγραψαν, καὶ ἀπλῶς δὲ τῶν ἐποίησαν καὶ χωρὶς ἐξετάσεως, εἰ μὴ ἔγνωσαν ἀπὸ πάντων συμφωνεῖν αὐτὰς τῇ οὐθεσίᾳ καὶ διδασκαλίᾳ τῶν αἰγίων πατέρων, πρὸς ἡν καὶ ἡ σύγκλησις γέγονε. δόξα πρὸς, οἱ Αἰγυπτῖοι Ἐπίσκοποι εἶπον, ὅτι καὶ τὰ ἐν Νικαίᾳ ὁρῶμεν μὴ δὲ 35 αὐτῶν τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας πρῶτον ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπων, ὁ θὸν ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον διωρίαν ἕως χειρουργίας Ἀλεξανδρείας Ἐπισκόπου, ἐξ ἧς πάλιν τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα καθαιρεῖται, ἐπειδὴ οἱ Αἰγυπτῖοι Ἐπίσκοποι τῷ Ἀ-40 λεξανδρείας Ἐπισκόπῳ ὑπόκεινται καὶ ἐν τῷ Πάπᾳ, ὡς ἡ παρεξήγησις τῶν Λατίνων εἰς τὸν οὐκ ὄντα Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Συνοδοῦ πρῶτον ψευδολογία ἐστίν, καὶ ἰδὲ τὰς ῥήκας ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον κεφαλαίῳ τρίτῳ, καὶ κατωτέρω κεφαλαίῳ 45 τρίτῳ Παράγραφῳ δωδεκάτῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πολλὰ ἐπόντων αὐτοῖς καὶ τῶν Τοποτηρητῶν τῶν Ρώμης καὶ τῶν Ἀρχόντων καὶ τῶν πατέρων τῆς Συνοδοῦ, Πατριάρχῃ δὲ Ἀλεξανδρείας χειροποιηθέντος ὑπὸ τῆς Συνοδοῦ τῶν Πρετερίτων, συνυπέγραψαν αὐ-50 τῷ καὶ οἱ Αἰγυπτῖοι καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν Ἐπίσκοποι.

Περὶ τῆς πόσε ἐπεκράτησε πέμπειν εἰς τὰς Συνόδους αὐτῶν τῶν Πατριάρχων καὶ Μητροπολί-
 τας ὑποσολῶν καὶ Τοποτηρητῶν. καὶ ὅτι ἐλήλθισεν ὁρθόδοξίαις ἐρηθίσαν ἐν τῇ Συνόδῳ ἡ τῆς Λέοντος
 5 Ῥώμης ὑποσολή, ἐπαρέστη τὴν Ῥώμης ἀναμαρτήτην καὶ μοναρχίην κατὰ παπῖσας, ὡς δέκνυται
 ἀπὸ πολλῶν τοιούτων ὑποσολῶν τῶν Πατριαρχῶν καὶ ὑποθέσεων, κατασφραγιστῶν τὸν παπισμὸν ἐξαχῶς.

Ἰστέον ὅτι Παῦλος τῆς Σαμοσατέως πατριαρχού-
 σαις ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ χαμαιπετὴ ἵνα περὶ
 10 τῆς χειρὸς ὡς πλὴν ἐκκλησιαστικῶν διδασκαλίων
 φερύσαντες, ὡς εἴρηται ἀνωτέρῳ βιβλίῳ πρώτῃ
 κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ, ἡθροίσθη Συνόδος ὁρ-
 θόξων καὶ αὐτῶν, ὅτε καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Διονύσιος
 ὑποκλήθης ὡς αὐτῶν πλὴν Σύνοδον ἀφίκοντο, γῆ-
 15 ρας ὁμῶς καὶ ἀποστείλαν αἰτιασάμενοι, ἀντιτίθεται
 πλὴν παρῆσαν, δι' ὑποσολῆς πλὴν γνώμῳ αὐτῶν, ἣν
 ἔχει περὶ τῆς ζητημένης ὑποθέσεως, εἰ δὲ λοιποὶ τῶν
 Ἐκκλησιῶν Ποιμένες ἄλλως ἀλλοθύνον ὡς ὑπὲρ λυμεν-
 να τῆς χειρὸς ποίμνης σωίσαν, οἱ πάντες ὑπὲρ
 20 πλὴν Ἀντιόχειαν ἀποδόντες, Εὐσεβίου βιβλίῳ ἐρ-
 θόμῳ κεφαλαίῳ εἰκοτῷ ἐβδόμῳ. ἐπεκράτησεν ἐν
 συνήθειᾳ ἐξ ἐκείνων, ἵνα οἱ μὴ ὑποταγόμενοι Πατρι-
 ἀρχῇ ὑπὲρ τῶν κοινῶν Συνόδων, πέμπωσι Τοποτη-
 ρητὰς καὶ ὑποσολῶν, πλὴν μὴ ὑποσολῶν, παριστάντες
 25 πλὴν γνώμῳ αὐτῶν, ἣν ἔχουσιν περὶ τῆς ζητημένης, τὰς δὲ
 Τοποτηρητὰς, ἵνα φέροντες πλὴν πίσιν καὶ τὸν τρόπον
 αὐτῶν, μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων ὁμοφώνως καὶ ὁρ-
 θόδοξως ἐρίσωσι πλὴν γνώσιν τῆς ζητημένης. καὶ
 ἐν μὲν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ ἐφαίνεται ὑποσολή τῆς
 30 Ῥώμης Σιλβέστρου, ἀλλ' ὅτε ἐν τῇ δευτέρᾳ, ἐπειδὴ
 μήτε Τοποτηρητὰς τῆς Πάπας ἦσαν ἐν αὐτῇ. ἐν
 δὲ τῇ τρίτῃ ἐπεμψον ὁ Κελεστίνος ὑποσολῶν πρῶ-
 τῶν μὲν τῶν ἀγίων Κυρίλλου, μεταταῦτα δὲ ἀπὸ Το-
 ποτηρητῶν ἐτέρων, ὡς εἴρηται ἀνωτέρῳ βιβλίῳ τρί-
 35 τῃ κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ, ἐπεσφάττων τῇ
 Συνόδῳ, ἀλλὰ πλὴν γνώμῳ αὐτῶν παριστάν, ἣν ἔχει
 περὶ τῆς ζητημένης. γράφει δὲ ἐν συμβαλῶσι
 ἵνα γινώσκται ἡ Σύνοδος κατὰ τὸ ἐν τῇ πλὴν ἀρ-
 χαιῶν ἀγίων Συνόδων, καὶ ὅπως οἱ πατέρες κοι-
 40 νῇ διορίσωσι περὶ τῆς ζητημένης. ἐπέμπε δὲ μόνος
 ὁ Πάπας ὑποσολὰς ἐν τῇ Συνόδῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ λοι-
 ποὶ Πατριάρχαι, ὅταν μὴ σωματικῶς ὑποσφρα-
 γίσαντο ἐν αὐταῖς, καὶ ἰδὲ τὰς ῥάβδους περὶ τῆς ἐκ-
 τῆς καὶ ἐβδόμης. ἐμὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Καρθαγύνος Ἀρ-
 45 χιεπίσκοπος Καπραιόλου. ἐπεμψον ὑποσολῶν τοι-
 αῦτων ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ ἀπὸ Βεσέλα ἀρκόν-
 να, ὡς εἴρηται βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλαίῳ δεκάτῃ
 πέμπτῃ Παραγράφῳ εἰκοτῷ ἐνάτῳ. καὶ ἐν τῇ ὑπὲρ
 μαρτίνης Συνόδῳ ἐν Ῥώμῃ ἐπεμψαν ὑποσολὰς οἱ
 50 Μητροπολίται τῆς Ἀφρικῆς καὶ ὁ Καρθαγύνος, καὶ
 ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ ὅκτῃ κεφαλῶν ἐβδόμῳ.
 ἀναγινώσκονται δὲ ἐν ταῖς Συνόδοις αἱ ὑποσολαὶ τῶν
 Πατριαρχῶν καὶ τῶν Καρθαγύνος ὡς περὶ καὶ τῆς Πά-
 πας, καὶ ἐξίσως αἵ τε τῆς Πάπας, αἵ τε τῶν Πατρι-
 αρχῶν, αἵ τε τῶν Ἐπισκόπων γυμνάζονται, δοκι-

μάζονται, καὶ κρίνονται. καὶ αἱ μὲν ὁρθόδοξοι βε-
 βαίνονται, αἱ δὲ ἑτεροδοξοὶ κατακρίνονται, καὶ ἔστω
 ὑποθέσιν τὰ γεγενημένα ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ πε-
 ρὶ τῶν ὑποσολῶν Κυρίλλου, Κελεστίνου καὶ Νεσορέου
 καὶ τῆς Καρθαγύνος, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρῳ τὰς ῥάβδους.
 ἐπειδὴ ἐν συνήθειᾳ τὰ κατὰ τὸν Εὐτυχῆ, ὁ Λέων
 ἔγραψεν ὑποσολῶν περὶ πίσεως πρὸς τὸν Φλαυί-
 ανὸν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῃ κεφα-
 λαίῳ ἐνάτῳ, ἥτις καὶ οἱ ὁρθόδοξοι ἔσταν, ἔδω-
 κεν ὁμῶς πολλὴν ἀμφισβολίαν εἰς πολλὰς, ἀλλὰ τὸ
 κρινοῦν ἐν αὐτῇ ῥήματα τινα δοκῶνται διαίρεσιν
 πρὸς αὐτῶν ἐν τῇ χειρὶ ὁνοεῖν, ἀλλὰ γινωσκόμενης
 τῆς παρῆσης ἐν Καλκηδόνι Συνόδῳ κατὰ Εὐτυ-
 χῆς, καὶ ἀναγνωσθεῖσα ἡ ὑποσολή, συγκριθεῖσα
 τε μετὰ τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν Κων-
 στατινουπόλει καὶ ἐν Ἐφέσῳ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνό-
 δων, ὁρίσθη ὁρθόδοξος, ἀλλὰ πάλιν τινῶν
 ἀντιλεγόντων, ἡ Σύνοδος περὶ τῆς Βασιλεῖς
 κατὰ τὸ ἐν τῇ, ἔγραψεν ὑπὲρ αὐτῆς ὑποσολήν
 ὡς ῥηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὅρῳ αὐτῆς βεβαιῶσα
 αὐτῶν ὅτι ἐπὶ ὁρθόδοξος, εἶπον, ὅτι εἰσὶν ὡς-
 περ ἐλήλθισεν ὁρθόδοξίαις. οἱ ἐν Λατίνοις πρὸς ἀρ-
 55 ζοῦτες ὑπὲρ τῆς παπισμῆς λέγουσιν, ὅτι ἐλήλθισεν ὁρ-
 θόδοξίαις εἰπῶσα ἡ Σύνοδος πλὴν ὑποσολῶν, ἔδει-
 ξον ὅτι ὁ συγγραψάμενος αὐτῶν ἔχει ἀναμαρτήτην
 καὶ γονικὸν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα. Ἀλλὰ
 ῥητέον πρῶτον, ὅτι ψάδονται οἱ παπῖσαι, κα-
 θότι πλὴν ὑποσολῶν ὅσα ἔγραψεν ὁ Λέων ὡς μο-
 ναρχῆς, ἀλλ' ὡς Πατριάρχης τῆς Ῥώμης μετὰ τῶν
 ὑπὸ αὐτὸν Ἐπισκόπων, καὶ ὁκταῶτης ὑποσφραγι-
 σται τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα. δευτέρον, ὅτι καὶ ἄλ-
 λοι Πατριάρχαι ἔγραψαν ὑποσολὰς ἀπὸ τῶν αὐ-
 τῶν αἰτίων, καὶ τῶν αὐτῶν τρόπων, αἵτινες τῶν αὐτῶν
 τρόπων, ὡς εἴρηται, ἀναγινώσκονται ἐπὶ τῶν Συνόδων,
 καὶ τῶν αὐτῶν τρόπων ἐν τοῖς πρακτικοῖς αὐτῶν κατε-
 πέγησαν. τρίτον, ὅτι τῶν αὐτῶν τρόπων ἐδοκιμάσθησαν
 καὶ ἐκρίθησαν. τέταρτον, ὅτι τῶν αὐτῶν τρόπων ἐ-
 γινόντο ἐν αὐταῖς τῶν πατέρων αἱ συγκαταθέσεις,
 καὶ τῶν αὐτῶν τρόπων κατετάγησαν ἐν τοῖς πρακτι-
 κοῖς αὐτῶν. πέμπτον, ὅτι περὶ τῆς ὑποσολῆς
 Κυρίλλου πολλὰ καὶ μεγάλα γίνονται ἐγκώμια ἐν
 ταῖς συγκαταθέσεσιν, ἐν αἷς Ἡσύχιος Παρεῖς Ἐ-
 60 πίσκοπος εἶπον, ὅτι ὁ Κυρίλλος πλὴν ἐν Νικαίᾳ
 πίσιν ἐκύρωσεν. ὅκτον, ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνόδῳ ἀ-
 ναγνωσθεῖσης τῆς ὑποσολῆς τῶν Ἀρχιερέων τῇ τῇ Ἀ-
 νατολῆς, ὁ Καισαρείας Ἀγάπιος εἶπε, τοῖς σαλα-
 ροῖς γράμμασι πρὸς Ταράσιον τὸν Οἰκουμενικόν

348

Πατριάρχῳ, ὡς σύλον εὐσεβείας ὑποδείξαντες, κατὰ πάντα τρόπον φοιχῶ. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ προέξαι οἱ λοιποὶ ὁσῶταροι ἐπίσκοποι ἐξεφώνησαν, πᾶσα ἡ συνάθροιστά αἰγία συνόδῳ πλὴν γονομῆν ἀναφορὰν ποιῶν τῷ Ἀδριανῷ Πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης πρὸς τὰς ὁρθοδοξίας ἡμῶν Βασιλεῖς, καὶ τὸν νυνὶ ἀναγνωσθέντα χάρτιν ὅρου ὁρθοδοξίας τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Ταρσείᾳ ὄντι, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀνατολῆς ἀναπεμφθέντα πρὸς πλὴν αὐτῆς μακαριότητα ποιῶν τῶν Ἀρχιερέων γράμματα ὑποδεχόμενοι, φοιχέμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὰς αἰγίας Εἰκόνας, προέξαι τετάρτη. καὶ σημείωσαι ὅτι ἡμεῖς Λέοντος ὑπεσολῇ ἐκλήθη ἐσῆλη ὁρθοδοξίας ἀπλῶς, ἀλλὰ ἐσῆλη τῆς ὁρθοδοξίας, ἐπειδὴ καὶ ἄλλαι ἐσῆλαι εἰσὶν ὁρθοδοξίας, τὰ δὲ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς γράμματα ἐκλήθη σύλος εὐσεβείας, ἡ δὲ τῷ Ταρσεῖ πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς ὑπεσολῇ ἐκλήθη ὅρος ὁρθοδοξίας, ἅπερ, ἐσῆλη

ὁρθοδοξίας, σύλος εὐσεβείας, ὅρος ὁρθοδοξίας ταῦτά ἐστι. καὶ ὡς αἱ ὑπεσολαὶ Ταρσεῖς καὶ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς ἐκ ἑλαβον ἐκ τῶν τῶν ἱεροματῶν ἰδικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥτως καὶ ὁ Πάπας ἐκ τῶν λαμβανῶν τοιούτων ἐστὶ δὲ ἅπῃ, ὅτι μαζὶν ὁ ἑπαινος τῷ Ταρσεῖ καὶ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς τῷ ἑπαινῷ τῷ Ρώμῃ, τῷ μὲν γὰρ Λέοντι ἐκλήθη ἐσῆλη τῆς ὁρθοδοξίας, ὡς εἴρηται, τῶν δὲ Ἀρχιερέων ἀπλῶς σύλος τῆς εὐσεβείας, ὡς περὶ καὶ τῷ Ταρσεῖ ἀπλῶς ὅρος ὁρθοδοξίας. ἰδὲ περὶ τῆς διαμέμεως τῶν Πατριαρχικῶν ὑπεσολῶν βιβλίῳ ἕκτῃ κεφάλαιον δέκατον τέταρτον. Ἀνθυποφέρειν οἱ παπολάτραι, λέγοντες ὅτι ἐκ ἀνεγνώσθη ἡ ὑπεσολὴ τῷ Λέοντι ἐν τῇ Συνόδῳ ἐν εἰδεί ἐξετάσεως, ἀλλ' ὡς περὶ ὅρα ὑποφάσεως. Ἀλλὰ ῥητέον ἵς ὅτι τὸ ἐναντίον δείκνυται ὅτι τῶν περὶ τῶν εἰρημῶν. ἰδὲ καὶ κατωτέρω Παράγραφον εἰκοστὸν ἕκτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

20

Περὶ τῶν θεωρημῶν ἐν τῇ περὶ φωτίᾳ Τύρῃ, καὶ Εὐσεβίᾳ Βηρυτῇ προέξαι, ἐξ ὧν δείκνυται πλὴν παρεῖσαν Συνόδον τοῖς Κανόσι διδόναι τὸ κύρος, καὶ τὰς τοῖς Κανόσις ἐναντίως ἔχοντας πραγματικὰς τύπας ἀκυρεῖν σὺν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῷ Κωνσταντινουπόλει.

25

Ἐν τῇ περὶ φωτίᾳ Τύρῃ, καὶ Εὐσεβίᾳ Βηρυτῇ προέξαι θεωρητέον πρῶτον, ὅτι οἱ ἄρχοντες εἶπον, τῷ Θεοτάτῳ Δεσπότῃ τῆς Οἰκουμένης ἡρεσε μὴ κατὰ θεία γράμματα ἡ πραγματικὰς τύπας τὰ τῶν Ἐπισκόπων περιβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τὰς Κανόνας τὰς ποῖα τῶν αἰγίων πατέρων νομοθετήσαντας, οἷς συμφωνῶσα ἡ Σύνοδος εἶπε, κατὰ τῶν Κανόνων πραγματικὸν μηδὲν ἰχύνει. οἱ ἄρχοντες πάλιν εἶπον, νυνὶ καὶ ἐς θεία διδασκαλῆναι ἡμᾶς ποῖα τῆς αἰγίας Συνόδου, εἰδέξει κατὰ θείον πραγματικὸν ἀποτέλεσμα Ἐκκλησίας δόγμα ἐτέρας Ἐπισκόπους παραρθεῖναι. ἡ αἰγία Σύνοδος εἶπον, ἐκ ἔξεσι τῶν ποῖα Κανόνας γάρ ἐστι. δεύτερον, Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει γέγονεν, ἐν ᾗ καὶ ὁ Ἀντιοχείας Μάξιμος μὴ παρὼν ἐν αὐτῇ, ὑπέγραψεν ἐν τοῖς ὑποαὐτῆς ὁμοδοῖσιν, ἐπεμψε δὲ ὁ Ἀνατόλιος ἀκοινωνησίαν τῷ Τύρῃ. ἐξῆτα ὁμοδοῖν δὲ ὑπὸ τῆς Συνόδου ταύτης τῆς ἐν Χαλκηδόνι περὶ τέττα ὁ Ἀνατόλιος, ὑπολογισμῶς εἶπον, ἀνακόλουθα τινὰ ὁ Φώτιος ἐπράξε, καὶ ἀνακατήσασα ἡ Σύνοδος ἡ ἐνταῦθα, κατὰ Κανόνας ἀκοινωνησίαν ἐπέμψεν αὐτῇ. πρὸς ταῦτα οἱ ἄρχοντες εἶπον, λεγέτω ἡ αἰγία Σύνοδος, εἰδέξω τῷ ἀνωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀνατολῆς, ὑπὸντι Φωτίῳ ἀκοινωνησίαν καταπέμψαι, καὶ περὶ αὐτῆς ἀφαιρεθῆναι αὐτῷ φαιερὰ κατὰ πλὴν Ἐπαρχίαν Ἐκκλησίας, καὶ ἡ Σύνοδος καὶ καλῶν τῶν ὑποδημῶν τῇ βασιλίδι πόλει πλὴν συνελθῶσιν. καὶ πάντες οἱ πατέρες ἐβόησαν, ὑπὸντι ἐβόησιν κατὰ κλῆρον. ὁ Ἀνατόλιος εἶπε πάλιν, σιωπήσαν ἀπὸ τῶν κεκράτηκε τὰς ἐνδημῶντας τῇ με-

γαλωνύμῳ πόλει ἀνωτάτης Ἐπισκόπους, ἥνικα καὶ ἐς καλῶσαι περὶ ἀνακυπνόντων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, σιωπῆσαι καὶ ἀπαυτῶν ἐκείνων καὶ ὑποκρίσεως ἀξίον τὰς θεωρήσεις, ἐπὶ τοῖς καὶ νομοματίας παρ' ἐμῇ ἐχόμενον γεγέννηται, καὶ οἱ συ- νεδρεύσαντες κατὰ τὸ σωτήριον οἱ ἐνδημῶντες ἀνω- τατοῖς Ἐπίσκοποι καὶ τὸν τύπον ἐξήνεγκαν, καὶ δείκνυσι πλὴν παρεῖσαν τῶν Ἐπισκόπων ἡ γονομῆν προέξαι. πρὸς ταῦτα εἰν σημείωσαι, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι πᾶσα ἡ παρεῖσα προέξαι τοῖς Κανόσι διδῶσι τὸ κύρος, καὶ τὰς ἐναντιομῶν τοῖς Κανόσι πραγματι- κὰς τύπας ἀκυροῖ, ὡς καὶ τὸ καλῶν τῶν Θεωριμα- τῶν μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ εἰδοτέον ἀληθὲς εἶναι, ἀλλὰ ποῖα Κανόνας ἐν, ἀκυρὸν ἐστὶ. καὶ ἡ ποῖα τῶν Σι- ναιτικῶν περιβαλλομένη ἀπαυτῇ τῷ Ἰωαννῶν καὶ ποῖα- σα τὸν Ἐπίσκοπον αὐτῶν Ἀρχιεπίσκοπον αὐτοκέ- φαλον, καὶ καὶ ψαλμῶν καὶ πλάσμα ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ εἰ ἀληθὲς ἔστι, ὡς ποῖα Κανόνας εἶσα, ἀκυρὸς ἐστὶ καὶ ματαία. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι καὶ τοῖς πολλοῖς ἐπόντος Ἀνατολῆς καὶ περὶ αὐτῶν καὶ μάλιστα ὅτι καὶ αὐτὸς, αἱ καὶ Σύνοδος ἐκρινον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπόντα καὶ παρ' ἐνο- ρίαν ἐκρινε, πάντα τὰ διορισθέντα ἡθετήθη, καὶ ὁ παρ' αὐτῇ καθαιρεθεὶς Φώτιος ἐδιηρώθη. καὶ τὰς Ἐπι- σκοπὰς τῷ Τύρῃ, αἱ ὁ Ἀνατόλιος ἔλαβε καὶ ἔδωκε τῷ Βηρυτῇ, ἡ Σύνοδος ἔδωκε τῷ Τύρῃ. μάταιον ἄρα εἰ τὸ θρυλῶν καὶ ὑποῖνον, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔ- λαβε ποῖα τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου Ἐκκλησίαν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἐπειδὴ ταῦτα μάλιστα λαμβάνε- ται καὶ καθαρῶς κατέστρεψε καὶ ἀνέτρεψεν ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ὡς εἴρηται καὶ ῥηθήσεται.

Παρά-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν θεωρημάτων ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς συνέσεως Συνόδου, ἐν οἷς ἡ Σύνοδος κριτὴς τῆς Ῥώμης, καὶ τῆς πίσεως βεβαιωτὴς δέκνυται, καὶ ἡ μοναρχία καταστρέφεται τῇ Ῥώμῃ.

5 **Ε**ν τῇ πέμπτῃ πράξει θεωρητέον, ὅτι ἐκτεθεὶς ὁ τῆς πίσεως ὅρος ἐν τῇ Συνόδῳ, ἠρωτήθη ἐν τῇ Ἀνατολίᾳ Κωνσταντινουπόλεως εἰ ἀρέσκει, καὶ πάντες εἶπον ὅτι ἀρέσκει. πλὴν τινῶν Ἀνατολικῶν, καὶ τῶν Τοποτηρητῶν τῆς Ῥώμης, εἴτινες τοποτηρηταὶ εἶπον, εἰ μὴ σιωπῶμεν τῇ ὑποβολῇ τῆς Λέοντος, κελύσσετε ἡμῖν ἀντίγραφον δοθῆναι ἵνα ἀναστρέψωμεν, καὶ ἡ Σύνοδος τελεῖται. ἀλλ' οἱ πατέρες ἐβόησαν, τὸν Ὄρον τὸ ἄγιον Πάπας ὑπογράφειν ἀπὸ ὑπογραφῆς, ὁ μὴ ὑπογράφων Αἰρετικὸς ἐστίν. οἱ Ἀρχόντες εἶπον, δέχεσθαι τὴν ὑποβολὴν Λέοντος, οἱ πατέρες εἶπον, ναί, οἱ Ἀρχόντες εἶπον, ἔκρινεν τὰ ἐναντὶ ἐμφερύμενα ἐκτεθεῖς τῷ Ὄρῳ. οἱ πατέρες εἶπον, ἄλλος Ὄρος ἐγένετο, τὴν ὑποβολὴν 20 ὁ Ὄρος ἐβεβαίωσε. καὶ γενόμενος συζητήσεως πολλῆς καὶ σκέψεως, ἔκτετεθη ἐν τῷ Ὄρῳ ἡ ὑποβολή, ἀλλ'

ἀπ' αὐτῆς μόνον τὸ, δύο φύσεις εἶναι ἡνωμένας ἀτρέπτως, ἀμερίστως, καὶ ἀσυγχύτως ἐν τῷ κρείττω ἐν οἷς σημείωσαι ὅτι κριτὴς καὶ βεβαιωτὴς τῆς Ῥώμης ἡ Σύνοδος. δεύτερον, ὅτι βεβαιωτὴς τῆς πίσεως ἡ Σύνοδος. τρίτον, ὅτι ἡ αὐτὴ τρίτη Σύνοδος πᾶσαν τὴν ὑποβολὴν τῆς Κυρίως πρὸς Νεστόριον ἴδιον Ὄρον ἐπέειπεν, ὅπερ ἐν ταῦτα πολλὰ μογήσαντες οἱ τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώμης ποιῆσαι, ἔκρινον, μείζον ἄρα τῆς Λέοντος τὸ ἐξέλιμα τῆς Κυρίως, καὶ μείζον ἢ ἐξέλιμα τῆς Συνόδου τῆς Πάπας, καὶ οἱ Λαῖοι τῆς Ῥώμης εἰς ἐξόν λογιζόμενοι, καὶ κρινόμενοι καὶ παρορῶνται ὡς ἐν ὁρίοις, ταῦτον εἰπὼν ὡς σαφηνῶς ἡ μαρτυρία αὐτῶν. καὶ κατέγραπται καὶ τούτων ἡ ἀδίκως ἐκ τῶν συμπερινομένων μετὰ τὸ χρίσμα πομπηκὴ μοναρχία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

25 Περὶ τῶν ἐν τῷ Ὄρῳ τῆς πέμπτῃς πράξεως θεωρημάτων, ἐν οἷς τῆς Συνόδου ἀθροίσαι οἱ βασιλεῖς δέκνυνται, καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κριτὴς τῶν Αἰρέσεων ἔχεται, καὶ ἄκρος τῆς πίσεως διδάσκαλος, καὶ ὑπὲρ πάντων, καὶ βεβαιωτὴς πάντων τῶν ὁριζούτων ταῖς ἐν τῷ Ὄρῳ ὑπογραφαῖς τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἴσος ὁ Λέων καὶ Φλαυιανὸς τῇ ἀξίᾳ, ἐξ ὧν ἀναγίνεται καὶ ἡ μοναρχία τῆς Ῥώμης ἐξαχθεῖς.

30 **Ε**ν τῇ αὐτῇ πράξει, ἐν τῷ Ὄρῳ σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι τὴν Σύνοδον οἱ βασιλεῖς ἠθροίσαν, ἥτις κοινῇ ψήφῳ τὰ τῆς πλάνης ἀπήλασε δόγματα, τὴν δὲ ἀπλανῇ τῶν πατέρων ἀνένεψε πίσιν, καὶ ἐκτεθεῖσα τὰ σύμβεβα τὸ τῆς πρώτης καὶ τὸ τῆς δεύτερας καὶ τὰς ὑποβολὰς Κυρίως, συνηήμοσαν αὐτοῖς τὴν ὑποβολὴν Λέοντος, καὶ διέλυσε τὰ ὁμόβουλα, ἅπερ ἔκρινεν ἀναλῦσαι ἔτε Πάπας, ἔτε ἕτερος τις Πατριάρχης, ἡ Σύνοδος μερικὴ, ὡς κριτὴς τῶν Αἰρέσεων ἔχεται καὶ τῆς πίσεως ἄκρος διδάσκαλος ἡ Οἰκουμενικὴ ἐστὶ Σύνοδος, ὅθον 40 καὶ ὑπὲρ πάντων ἐστὶ. φανερωτάτη ἄρα φλυαρία τὸ τῶν Λατίνων, ὅτι ὁ Ῥώμης κριτὴς τῶν Αἰρέσεων καὶ κοινὸς διδάσκαλος κατ' ἐξοχὴν, καὶ ἐκείνους τὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς Σιελβέρου Ἀββολικῶν, ὅτι ὁ πρῶτος

ὁρῶν ἐκρίνεται. δεύτερον, ὅτι τῆς τρίτης Συνόδου ἡγεμόνες ἐτύγχανον Κελεστίνος καὶ Κυρίως. τρίτον, Ἀρχιεπίσκοποι καλοῦνται ἐξίσου Λέων καὶ Φλαυιανός. τέταρτον, ὅτι ἔχ' ὁ Ῥώμης, ἀλλ' ἡ Σύνοδος αὐτεξούσιος καὶ κυρίως ὁρίζει, τυποῖ, διατυποῖ, ἀθροῖ, ἐπιτιμᾷ, ἐμποδίζει, βεβαιῶ, συναρμόττει, συγκροτεῖ, ἐκδιδάσκει καὶ κυροῖ. πέμπτον, οἱ μητροπολίται ὑπογράφουσιν ἐν τῷ Ὄρῳ καὶ σφραγίσαν καὶ βεβαιῶσι τὰ ὁριζούτα, ὡς τὸ αὐτὸ τῷ πρῶτῳ ἔγραφον ἡ Σύνοδος τῷ Λέωνι, ἵνα καὶ ἐκείνους βεβαιώσῃ, ἥτοι ἵνα σφραγίσῃ, ἀκολουθήσῃ καὶ συμφωνήσῃ. ὅτι οἱ τῆς Συνόδου πατέρες κοινῶς τὸν Ὄρον ἐτύπωσαν, ἐξ ὧν ἀπᾶντων κραταιῶς ἀναγίνεται τὸ ψιθυρισμάτιον τῶν Λατίνων περὶ μοναρχίας καὶ ἐξουσίας ἰδικῆς τῆς Πάπας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ παρθωνητικῆς τῆς βασιλείας ἐν τῇ ἕκτῃ πράξει πρὸς τὴν Σύνοδον, καὶ ὧν ἠρώτησε περὶ τῆς Ὄρος αὐτῆς, καὶ ὧν ἀπεκρίθη αὐτῇ ἡ Σύνοδος ἀπὸ μνήμης τῆς Ῥώμης, ἐξ ὧν δηλεῖται ἀθροισθῆναι εἶναι μόνον αὐθροιστικῶς τῆς Συνόδου τὸν βασιλέα, καὶ τῆς πίσεως βεβαιωτὴν, τὴν δὲ Σύνοδον πάντων τῶν περὶ τὴν πίσιν ἄκρον καὶ ἀληθέστατον ἀβιάτως διορθωτὴν, τὸν δὲ Ῥώμης ἑμονάρχην, ἀλλ' οὐκ αὐτῶν τῆς Συνόδου πατέρων.

Ο βασιλεὺς ἐν τῇ ἕκτῃ πράξει παρθωνῇ τῇ Συνόδῳ καὶ λέγει, τινῶν τῶν μὲν χρημάτων ὑπὲρ

θυμίας, τῶν δὲ φαύλων ἀποδῶς φρονιμῶν ἀφ' ὧν καὶ ὧν τὴν τῶν ἀγίων πατέρων πίσιν καὶ διδασκαλίᾳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΤΕΡΟΣΘΑΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

370
 διδασκαλίαν τοῖς πλήθεσιν ἐκτιθεμένων, πλαυῆς
 γέμοντα ὑποφάλας, ταύτων ἰάσασθαι βυλόμφοι,
 πλὴν ἁγίαν ὑμῶν ἡθροῦσαν Συνοδὸν, ὑποτέλεσμα
 ἔσεσθαι μέγιστον, πισύσαντες πλὴν τῆς ἀληθείας
 θρησκείας βεβαίωσιν. Καὶ, ἡ ἀλήθεια ταῖς ὑμῶν
 οὐθέσεσι φανερώσθω. Καὶ, ἔργον τῶντι γινέσθω
 τῆς ὑμετέρας ἀλαβείας, ἵνα ὁμογνώμονι ψυχῇ
 καθάπερ ἐν τῇ Νικαέῳ ἐν τῇ ὁσιωτάτῃ τῇ πα-
 τέρων Συνοδῷ φανερωθῇσιν ἡ πίστις, πλαυῆς μὲν ἡλό-
 θέρωσι τὰς ἀνθρώπους, εἰς φῶς δὲ παρὰχθῇσιν, πᾶσιν
 ἐγνώσθω, ὡς ἀπλησίως καὶ νῦν Δὲ τῆς ὑμετέρας
 Συνοδῆς, πᾶσι μὲν ἀμφίβολον ἐν τῇ ὀλίγῃ τέτρ-
 χονω τεχθεῖν, καθὼς ἐφάνη φανότῃτι Ἰνῶν καὶ
 ἀπληστῇ, περιωπῇ, εἰς αἰὲ δὲ τὰ παρ' ὑμῶν δικασ-
 ῖμα φυλακθῇ. ταῦτα τῷ Βασιλεῶς ἐπόντος, ἀ-
 νεγνώσθω ὁ Ὄρθος καὶ ὑπεγράφη ὡς πᾶσι τῶν
 πατέρων. ἔπειτα ὁ Βασιλεὺς ἠρώτησεν, εἰ κατὰ συ-
 λάσειν πάντων τῶν πατέρων ὁ Ὄρθος ἐξεφωνήθη, καὶ
 εἶπον, ναί, καὶ μετὰ ἐγκώμια αὐτῷ, καὶ ὅτι ἡ κα-
 θέσις αὐτῷ συμβαλεμένη ἁγία αὐτῇ καὶ μεγά-
 λη καὶ Οἰκουμενικὴ Συνοδὸς μετὰ πλείους ὁσας
 ἐκ πολλῶν ἡμερῶν σχολῆς καὶ θείας ἐμμελείας πα-
 σαν διχόνοιαν ἐκποδῶν πεποιήκει, καὶ πᾶσαν ἀ-
 πῆλασε κορυφῶν ἐκ τῶν θείων γραφῶν (ἐκ ἐκ-
 τῆς Πάπας) ὀχυρωθῆσα, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων
 (ἐκ τῆς Πάπας μόνῃ) διατηρήσασα πλὴν Διόνοιοι καὶ
 γινώσκον ἀκριβῆ τῶν ἐκτυχαζόντων, καὶ Στέφα-
 νον ἀγῆρω τῷ Βασιλεῶς. σημείωσαι ὅτι ὅτε ὁ Βασι-
 λεὺς ἠρώτησε τὰς πατέρας, εἰ κατὰ συναινέσιν πα-
 τῶν ὁ Ὄρθος ἐξεφωνήθη, ἐκ ἐμνήθη τῷ Ρώμης,
 ἕτε εἶπον, εἰ συμβαινῇ τῇ κοινῇ διδασκαλίᾳ Ἐπισκό-
 πῳ Ρώμης, ἀλλ' εἰ οἱ τῆς Συνοδῆς πατέρες πάντες συ-
 ναινῶσι, καὶ οἱ πατέρες ὑποκρινόμενοι, ἐκ ἐμνήθη-
 σαν τῷ Ρώμης, ἀλλὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πα-
 τέρων, λέγουσι δὲ τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ἐβεβαίωσε πλὴν

ὁρθοδοξίαν, καλῶσι δὲ αὐτὰς φωνῆρας ὁρθοδο-
 ξίας, εἰρήνης, καὶ τῆς Οἰκουμένης, διδασκαλίας
 τῆς πίστεως, καὶ ὁρθωτῆς τῆς πίστεως, καὶ τῆς
 πίστεως φύλακας, ὁ δὲ Βασιλεὺς ὑποκρινόμενος
 τοῖς πατέρεσιν, ὅτι πλὴν διχόνοιαν τῶν πλαυῶν-
 κων ἀνέρεσκεν, καὶ ὅτι ἡ εὐσεβεία καὶ καθολικὴ
 πίστις Δὲ τῆς Οἰκουμένης Συνοδῆς ἐφανερώθη,
 καὶ ὅτι οἱ ἀπειθοῦντες τῇ ἀπαφάσει τῆς Συνοδῆς ἵνα
 παιδεύωνται. ἐξ ὧν γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς
 ἀγῆρω πλὴν Συνοδῶν, καὶ πάντα τὰ ἀνήκοντα αὐτῇ
 πρὸς ὁρθοδοξίαν ἐνεργεῖ, καὶ ὅτι Δὲ τῆς καθό-
 λου κοινότητος λύνεται αἱ περὶ τῆς πίστεως ἀμφι-
 βολίαι, καὶ βεβαιῶνται ἡ ἀλήθεια, καὶ ὅτι ἔδει
 διαζεῖται ἐν τῇ Συνοδῷ, καὶ ἔδει γίνεται ἐν αὐτῇ
 θολίως, καὶ ὅτι δι' ἐμμελείας καὶ πολυμέρους φων-
 15
 τίδος καὶ σκέψεως τῶν πατέρων τῆς Συνοδῆς ὅποτε τῶν
 ἁγίων γραφῶν καὶ τῶν ἁγίων πατέρων λύσει πλὴν
 διχόνοιαν, ὁποδιώκει πᾶσαν κορυφῶν, καὶ πλὴν
 ἀκριβῆ γινώσκον Διόνοιοι τοῖς ἐκτυχαζόντων, ἐν οἷς εἰς
 ἐπὶ καὶ ὁ Πάπας τῆς Ρώμης. ψεύδης ἄρα ἡ τῶν παπ-
 20
 σῶν ὑπόληψις, ὅτι ὁ Πάπας μόνος Δὲ θείας ὑποκα-
 λύψεως Διόνοιοι καὶ ἡ περὶ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας
 καὶ ἐκπαρῆς ἐκ τῆς Φλωρεντίας Συνοδῆς, ἐναντία Διό-
 πραξαιμένη ταύτῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς καθολικαῖς Συνοδοῖς.
 εἰδὲ ἐν τῇ ὑπογραφῇ τῶν Ὄρθων λέγουσιν οἱ Λεγάτοι τῷ
 25
 Ρώμης τῷ Πάπᾳ πάσης Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον, ἀλλ'
 ῥητέον πρῶτον, ὅτι μόνον αὐτοὶ εἶπον τῷ ῥ, ἔδει δὲ
 ἑτέρους. δότι περὶ, ὅτι καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι τῆς
 Οἰκουμένης, ταῦτον εἶπεν πατέρων τῶν Ἐκκλησιῶν Ἐ-
 πίσκοποι εἰσι. καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέ-
 30
 ρος πέμπτῃ κεφαλαίᾳ πρῶτῃ Παράγραφῳ τρίτῳ.
 τρίτον, ὅτι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι λέγουσιν ἐν ταῖς ὑπο-
 γραφαῖς ἰσοτίμως, ὁρίσας, ἡ συναινέσας ὑπεγρά-
 ψα, ἐξ ιδίας αὐθουσίας δηλονότι καὶ ἐκ ὅπου ἀ-
 σαχῆς ἐτέρους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐβδόμῃ πράξει τῆς παρέσεως Συνοδῆς θεωρημένων, ὑφ' ἧς βεβαιῶνται ἡ συμφύβρισις τῶν
 ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας περὶ τῶν ὀρίων αὐτῶν, καὶ δέκνυται εἶναι πλὴν Συνοδῶν ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν 40
 καὶ τῷ Ρώμης.

Εἰν τῇ ἐβδόμῃ πράξει βεβαιῶνται ἡ Συνοδὸς πλὴν συμ-
 βίβριαν τῶν ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας περὶ τῶν
 ὀρίων τῶν ἐνορίων αὐτῶν. ὡς καὶ ἐκτέτακται δῆλον,
 ὅτι ἐκ τῆς Πάπας, ἀλλ' ἡ Συνοδὸς βεβαιῶνται πᾶσι τῶν
 Πατριαρχῶν, ὅθου καὶ ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν εἰσιν,
 ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας. καὶ τὰ ἱεροσόλυμα ἐκ ὑπὸ τῆς
 Ἰουστινιανῆς γέγονε Πατριαρχεῖον, ὡς ἀπαπάνται τι-
 νες κορυφῶν. σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Ἀντιο-
 χείας λέγουσι πλὴν Ἀντιόχειαν θρόνον τῷ Πέτρῳ. δότι

περὶ, ὅτι ἔργον γέγονε τῆς ἁγίας Συνοδῆς καὶ τῆς
 παρθέσεως τῷ Βασιλεῶς, ἵνα τὰ ἀμφισβητήματα ὁ-
 μογνώμονι τέμνυνται παρθέσει. καὶ σημείωσαι πᾶσι 45
 τῷ Ρώμης ἡ κρίσις καὶ ἡ τομὴ εἰς τὰ ἀμφισβητήματα;
 τρίτον, οἱ αὐτοὶ ἄρχοντες εἶπον, ὅτι πλὴν ψήφον
 τῆς Συνοδῆς καὶ αὐτοὶ βεβαιῶσι, καὶ ὅτι ἵνα μένω-
 σιν ἀργὰ πάντα τὰ βασιλικά γράμματα τὰ δο-
 50
 δόντα περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ὀγδόῃ πράξει τῆς παρέσεως Συνοδῆς θεωρημένων, πρὸς ἧν καὶ ὑπὸ τῶν Λέων ὁ Ρώμης περὶ
 τῶν

τῶν ἡδικομημένων ὑπὸ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὠχραπεπικτότων, καὶ ὑπὲρ τῶ Θεοδώριτε ἐπεμψεν καὶ ἰεβε-
ναλίαν, ἥς τῶν ῥήτων εἰς σύστασιν μοναρχίας τῆς Ρώμης οἱ παπισταὶ ὑπλάμβανόμενοι, ἐλέγχονται
ἐν ταῦτα ψευδοὶμοι ἐκ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τετάρτῃ πράξει τῆς Συνόδου ἐρημίων τετραχῶς.

5 **Ε**ν τῇ ὁμοθυμῇ πράξει θεωρητέον, ὅτι ὁ Θεόδωριτος
καθαρθεὶς πρὸς τὴν μέγαν Κύ-
ριλλον βλασφημίας, καὶ ὑπὸ τῆς Διοσκόρου περὶ
τῆς μεταπτώσεως, καὶ πάντων ἀντικειμένων αὐτῷ
τῶν Ἀναρλικῶν, εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, ἔγραψεν ὡς ὁρ-
10 θόδοξ· τῷ ὁρθόδοξῳ Λέοντι κατὰ τὸ ἔθ· τῆς
Ἐκκλησίας, ἐν ᾗ τῶν κοινωνικῶν γράφει ἔχουσιν, καὶ
μάλιστα τῷ Λέοντι ἔγραψεν, ὡς πῶς Ἀντιοχείαν
ἐν τῇ Συνόδῳ τότε λαβόντι ὡς τῆς Βασιλείας. ὁ
δὲ Λέων, ὡς ἔπορευτο ἀνωτέρω εἰς ταῦς εἰς τὰς ὁπιο-
15 λὰς σημειώσεσιν, ἔγραψεν εἰς πολλὰς, καὶ οὐ καὶ
πρὸς ταύτῃ πῶς Συνόδον πῶς γνώμῃ αὐτῆς περὶ τῶν ἡ-
δικομημένων ὡς τῆς Διοσκόρου, ἵνα ὁποκατασταθῶσιν (ὡς
ἔγραψεν ἡ τρίτῃ Συνόδῳ ἐν Κωνσταντίνῳ περὶ τῶν καθ' ἑ-
20 λεν ὁ Νεσόριος) καὶ περὶ τῶν ὠχραπεπικτότων (ἡ-
τοι τῶν πῶς Ἀιρεσιν τῆς Διοσκόρου δεξαμένων) ἵνα δεχ-
θῶσιν, εἴγε μετανοήσωσι. τὰ αὐτὰ ἔγραψε καὶ πε-
ρὶ τῶν ὠχραπεπικτότων (ἡτοι βλασφημῶν) ὑπὸ τῆς
Διοσκόρου, ἐν αἷς καὶ περὶ Θεοδώριτε ἰδίως. Ἀλλ' οἱ πα-
35 πισταὶ τῆς τῆς Λέοντος περὶ τῶν τοιούτων φρονήμα καὶ
τῶν γνώμῃ, ὅπερ καὶ ἄλλοι πατέρες τοῖς τοιούτοις πεποιή-
κασιν, χερῶνται εἰς σύστασιν τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας, λέ-
γοντες, ἰδὲ Λέων ὁ Πάπας ὁποκατέστησεν τὸν ἰεβεναλίον
καὶ τὸς σὺν αὐτῷ, ἀκολοθεύσαντας Διοσκόρου, εἰ καὶ
βία, καὶ δὴ καὶ τὸν Θεοδώριτον, ἔχει ἄρα ἄκραν
40 ἐξουσίαν ὡς ἐνεργῶν ὅπως, καὶ ὅπως αὐτὸν βάλωιτο.
Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς ταῦτα, ἐπειδὴ ὁ Πάπας ἐδύνα-
ται ἐνεργῶν ὅπως, καὶ ὅπως αὐτὸν βάλωιτο, καὶ ἔχει
ἄκραν ἐξουσίαν. δεικνύται τὸ λεγόμενον, ὁ Πάπας
Λέων ἐδικημάσκει τὸν Θεοδώριτον, καὶ ἔγραψε πῶς
45 κέρειν αὐτῷ πρὸς πῶς Συνόδον, ὅθεν ἔλεγον οἱ Ἀρ-
χόντες ἐν τῇ πρώτῃ πράξει, εἰσὶν ὁ Θεοδώριτος
κοινωνήσων τῇ Συνόδῳ, ἐπειδὴ καὶ ὁποκατέστησεν
αὐτῷ πῶς Ἐπισκοπῶν ὁ Λέων, καὶ ὁ Βασιλεὺς παρεῖναι
αὐτὸν τῇ Συνόδῳ ἐθέσπισε. ταῦτα εἰπόντων τῶν Ἀρ-
50 χόντων, καὶ εἰσελθόντος τῆς Θεοδώριτε, οἱ Αἰγύ-
πτιοι καὶ Ἰταλικοὶ καὶ Παλαιστῖνοι Ἐπίσκοποι ἐβό-
ησαν, τὸν Αἰρετικόν, τὸν Διδάσκαλον Νεσόριον,
τὸν ἀναθεματίσαντα τὸν Κύριλλον ἐξω βάλλει. ταῦ-
τα εἰπόντων τῶν ἐρημίων Ἐπισκόπων, εἰς αὐ-
55 τῶν, εἰς αὐτοὺς εἶπον ὅτι ἀθετοῦντες πῶς ὑπὸ τῆς
τῆς Ρώμης βλασφημίας, καὶ μὴ περὶ τῶν Πάπας,
ἀμαρτάνετε, ὡς βλασφημῶσιν οἱ παπισταὶ
λέγοντες, ὅτι εἰ μὴ περὶ τῶν Πάπας, καὶ εἰς
Χριστιανούς, ἀλλὰ δυσωπηθόντες ὑπὸ τῶν Ἀρχόντων
60 ἵνα ἔχωνται τῆς ἀκρεάσεως τῶν ἀναγνωσκόμενων,
ἐσιώπησαν. καὶ ταῦτα μὴ ἐκεί, ἐν δὲ τῇ παρῶσῃ
πράξει ὁ Θεοδώριτος σταθερῶς ἐν μέσῳ τῶν συνεδρίων,
δήσας ὑπὸ δέδωκε τῷ Βασιλεῖ καὶ τοῖς Λεγάτοις τῆς
Πάπας, εἰπὼν, εἰ δοκῇ, ἀναγνωσκέσθωσαν ὑφ' ὑμῶν,
καὶ μεθέσσεσθε ὅπως φρονῶ. ἀλλ' οἱ πατέρες τῆς Συνόδου

ἔτε τὸν Πάπαν, ἔτε τὸν Βασιλέα, ἔτε τὸς Ἀρχοντας,
ἔτε τὸς Λεγάτους τῆς Πάπας δυσωπηθόντες, ἐβόησαν ἀνα-
γνωσθῆναι (τὸν λίβελλον τῆς Θεοδώριτε) ἐθέλοντες, τὸν
Νεσόριον ἀναθεματίσαντες, καὶ φανερώς εἶπε, ἀνάθεμα
Νεσόριῳ καὶ τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ, ἀνάθεμα Νεσόριῳ
καὶ τοῖς φιλέσιν αὐτόν. καὶ πάλιν πολλὰ διηκο-
λογησῶς ὁ Θεοδώριτος, ἐδὲν ὠφελήθη. ἀλλὰ
πάλιν ἤκουσε ὡς τῶν πατέρων, ἔτε τὸς Αἰρετικούς
ἔσι, Νεσοριανούς ἔσι, τὸν Αἰρετικόν ἐξω βάλλει.
ἔτε εἰς αὐτοὺς ἐλθόντος τῆς Θεοδώριτε, καὶ εἰπόν-
τος, ἀνάθεμα Νεσόριῳ καὶ τῷ μὴ λέγοντι Θεο-
τόκον πῶς ἁγίαν Μαρίαν, καὶ τῷ μερίζοντι τὸν
ὄνα τὸν τὸν Μονογενῆ. εἶπον οἱ Ἀρχόντες, ἐ-
πειδὴ ὁ Θεοδώριτος τὸν Νεσόριον ἀναθεματίσει,
καὶ ὡς τῆς Λέοντος πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸν ὄρον
τῆς πίστεως, ὃν ἐθέσπισεν ἡ Συνόδος, ὑπεγράψεν, λέ-
πεται τύπον ἐξουχθῆναι ὡς τῆς ὑμετέρας Θεο-
φιλίας, ὡς καὶ πῶς Ἐκκλησίαν αὐτὸν λαβεῖν. κα-
θὼς καὶ ὁ Λέων ἐδικημάσκει. ἀλλὰ καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ
τῆς Ρώμης εἶπον, ἐπειδὴ Θεοδώριτον εἰς κοινωνίαν
ὁ Πάπας ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ εἶναι ὁρθόδοξος,
καὶ λίβελλον ἔδωκε τῷ Πάπᾳ καὶ ἡμῖν, καὶ τὸν
Νεσόριον καὶ τὸν Εὐτυχῆ ἐμόνον ἐγγράφως, ἀλλὰ
καὶ ὑπὸ παρῶσιν πάντες τῆς συνεδρίας οἰκίῳ εὐματι
ἀναθεματίσει, ταύτῃ τῇ κρίσει ἡ ἀγνωστότης καὶ σε-
βασμία Συνόδου, ἔτε καὶ ἡ ὑμετέρα ταπεινότης
δοκίμοινα αὐτῷ πῶς ἰδίαν Ἐκκλησίαν ὡλεσε. καὶ
ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος εἶπε, ἀλλὰ πάντων
μὴ ὁρθόδοξος ἀπεδέχθη ὁ Θεοδώριτος, καὶ οἱ αὐτοὶ
δὲ τῆς ἀναθεματίσαι Νεσόριον καὶ Εὐτυχῆ, διηρώς
τοῖσι καὶ πῶς αὐτῷ ἀπλήψεται Ἐκκλησίαν. συνοδῶ
τῷ Ἀνατολίῳ εἶπον ὁ Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων,
καὶ καθεξῆς πάντες οἱ πατέρες ἐβόησαν, αὐτῇ
δικῆναι κρίσις καὶ ψῆφος. ἐν οἷς σημειῶσαι πρῶ-
τον, ὅτι τότε ἐνομίζετο ἡ ἐξουσία τῆς Ρώμης μό-
νη, ὅτε ἡ Σύνοδος ὁμοθυμῶς ἐδέχετο πῶς ὑπὸ τῆς
αὐτοῦ περὶ τῆς Θεοδώριτε, ἀλλ' οἱ πατέρες μετὰ τὸ
εἰπεῖν τὸς Ἀρχοντας ἐν τῇ Συνόδῳ πῶς γνώμῃ τῆς
Πάπας καὶ τῆς Βασιλείας περὶ Θεοδώριτε, εἶπον
αὐτὸν Αἰρετικόν, Διδάσκαλον Νεσόριον, ὑβριστὴν
Κυρίλλῳ, καὶ ἐξω βάλλει, ἐν τῇ παρῶσῃ δὲ πράξει
ὑβρίσαν καὶ ἀναθεματίσαν αὐτὸν πρῶτον, τὸς
δὲ λίβελλους, καὶ ἔδωκε τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇ Συνόδῳ,
καὶ εἶσαν ἀναγνωσθῆναι. δεύτερον, τῶν Ἀρχόντων
εἰπόντων ὅτι ὁ Ρώμης ὁποκατέστησεν αὐτόν, καὶ ὁ
Βασιλεὺς ἐθέσπισεν παρεῖναι τῇ Συνόδῳ, οἱ πατέρες
εἶπον, καὶ ἐπράξαν τὰ ἐναντία, καὶ εἰς ἡδυνήθη
αὐτοῖς αὐταῖς. τρίτον, τῆς Θεοδώριτε ἀναθεμα-
τίσαντος τὸν Νεσόριον, οἱ Ἀρχόντες εἶπον, ἐπειδὴ
ὁ Ρώμης ἐδέξατο αὐτόν, ἔτε πρὸς αὐτὸν τὸ κύ-
ριον, ἡτοι τὸ, καὶ ἀναθεματίσει τὸν Εὐτυχῆ καὶ
τὸν

τὸν Νεσόρειον ὅτι τῷ συνεδρίῳ, καὶ ἐν τῷ ὄρω ὑπέγραψε, δεχέσθω, ταῦτα εἶπον καὶ οἱ λεγαῖτοι τῷ Ῥώμῃ. ὁ δὲ Κωνσταντινὴ πόλεις ἐπὶ τῇ Δαλαλῖᾳ αὐτῷ περὶ τῷ Θεοδώριτῃ ἐκ ἐμνήθη τῷ Πάπα, ἀλλὰ μόνον διότι ἀπεδείχθη ὁρθόδοξος, καὶ ἀνεθεμάτισε Νεσόρειον καὶ Εὐτυχέα, πλὴν αὐτῶν, εἶπον, ὅσοι ἤψαται Ἐκκλησίαν. ὁ δὲ Ἀντιοχείας καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Δαλαλῖᾳ αὐτῷ ἐκ ἐμνήθη τῷ Πάπα, ἀλλὰ διότι ὁρθόδοξος, καὶ διότι ἀνεθεμάτισε Νεσόρειον καὶ Εὐτυχέα, καὶ διότι ἐν τῷ ὄρω ὑπέγραψεν. ἀλλὰ καὶ οἱ ἱεροσολύμων συνεψηφίσαντο τῷ Ἀνατολίῳ, καὶ ἐδεμίαν μνήμη τῷ Πάπα. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες πατέρες, συνεψηφίσαντο τοῖς πατέρεσι, καὶ πάντες ἐβόησαν, αὐτὴ δικαία κρίσις, αὐτὴ δικαία ψήφος, αὐτὴ Χρῆσις κρίσις, τέτοις καὶ ἡμεῖς σωσυνῆλθον, ταῦτα πάντες λέγομεν, καὶ τέλος πάντων οἱ ἄρχοντες εἶπον, κατὰ πλὴν κρίσιν τῆς ἀγίας Συνόδου ὁ Θεοδώριτος πλὴν Ἐκκλησίαν Κύριον πόλεις ἀπολήψεται. ὥς δὲ ἦλον ἐκ πάντων τέτων, ὅτι ὁ Ῥώμῃ ἐδικαίωσε τὸν Θεοδώριτον ὅσον τὸ κατ' αὐτὸν, ἥτοι εἶπε καὶ ἔγραψε περὶ Θεοδώριτῃ πλὴν γνώμην αὐτῶν, ὡς ἐποίησε πλὴν γνώμην αὐτῶν δι' ὁπποσολῆς δὴ ἄλλῃ περὶ τῶν Μακεδονιανῶν ὁ Πάπας Λιβέριος, καὶ καθὼς καὶ ἕκαστος Πατριάρχης γράφων πρὸς τὰς Συνόδους, φαιερῶν ποιεῖ πλὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τῶν περὶ τῶν, ἡ δὲ Σύνοδος τῷ τῷ Ῥώμῃ καὶ παντὶ ἄλλῃ ἐπισκόπῃ τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γνώμας ἐξετάζει, γιμνάζει, κρίνει, ἀνακρίνει, καὶ ἕτως ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀποβιβάζεται, ὡς πεποιήκε καὶ περὶ Θεοδώριτῃ, ὥς ἡ Σύνοδος ἔχει πλὴν ἀκρῶν ἐξέσταν κατὰ πάντων, καὶ ἔχ' ὁ Ῥώμῃς ὁ κρινόμενος καὶ ἀνακρινόμενος. τέταρτον, ἐκείνους

δὲ τὸ αὐτῶν πρῶτον τρίτη ὑπὸ τῶν Τοποτηρητῶν τῷ Ῥώμῃς εἰρημῶν ἐν τῇ περὶ τῆς καθαιρέσεως Διοσκόρου Δαλαλῖᾳ αὐτῶν τὸ, ἀλλὰ ἐκείνοις μὴ ὁ ἀποστολικὸς θρόνος συγγνώμην ἀπένειμεν, ἥτοι τοῖς περὶ τὸν ἱεροσολύμων ἱεβονάλιον συνθεμλίους 5 τῷ Διοσκόρῳ, ὡς μὴ κατὰ γνώμην αὐτῶν πεπραγμένων, μάταιόν ἐστι, καὶ γὰρ καὶ οἱ περὶ τὸν ἱεβονάλιον ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς Συνόδου συγκαταθέμενοι τῇ πίστι φλαυίαν, ἐκάθισαν ἐν τοῖς ἰδίῳ τόποις, πρῶτον ὑπὸ τῆς Συνόδου καταφρονήσαντες 10 Διοσκόρου, καὶ ὕστερον πάντων τῶν πατέρων ὑπογράφαντες ἐν τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου. καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει οἱ πατέρες πάντες μετὰ πλὴν ἐν τῇ ὁπποσολῇ Λέοντος ὑπογραφῶν αὐτῶν ἐδικαίωσαν τὸν Ἀρχόντων περὶ ἱεβοναλίῃ καὶ τὸν σὺν αὐτῇ, οἱ 15 δὲ ἄρχοντες ἀνέφερον τῷ βασιλεῖ τὰς αἰτήσεις τῶν πατέρων, εἶτα λαβόντες πλὴν ἀποκρίσιν, εἶπον, ὅτι ὁ βασιλεὺς ὥρισεν ἵνα κρίνῃ ἡ Σύνοδος τὰ κατ' αὐτῶν, καὶ ἕτως ἐδέξαντο αὐτῶν οἱ πατέρες, διαλαλήσαντες πρῶτον Ἀνατολίᾳ, καὶ τῶν πατέρων 20 εἰπόντων πάντων, ἔχ' ὅτι ὁ Πάπας συγγνώμην ἀπένειμε τῷ ἱεβοναλίῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ, ἀλλὰ διότι ἦσαν ὁρθόδοξοι, καὶ ὑπέγραψαν καὶ ἐν τῇ ὁπποσολῇ τῷ Λέοντι, ὅπερ ἐστὶν ὅτι συνήνεσαν τῇ Συνόδῳ τῇ πλὴν ὁπποσολῇ βεβαιωσάσης. καὶ πᾶς 25 λοιπὸν τὸ πλὴν παπιδῶν ματαιολόγημα, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Ῥώμῃς ἐδικαίωσε τὸν ἱεβονάλιον, ἄρα ἔχει ἀκρῶν ἐξέσταν. ἐπὶ γὰρ ἀντιφράσαντας εἰπεῖν τὸ ἀληθές, ἥτοι ἐπειδὴ ἡ Σύνοδος κρίνασα ἱεβονάλιον καὶ τὰς περὶ αὐτὸν, ἐδικαίωσεν αὐτῶν, ἡ 30 Σύνοδος ἄρα ἔχει πλὴν ἀκρῶν ἐξέσταν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἕως ἐπερς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ πράξει τῆς παρῆσης Συνόδου μετὰ δεικσεως ὑπὸ τῶν τῷ Ῥώμῃς Τοποτηρητῶν λεχθέντων πρὸς τὸν βασιλέα, τῷ Θεασίῳ κατὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ λησεμικῆς Συνόδου, καὶ περὶ τῆς βεβαιώσεως μαζίμης εἰς τὸν θρόνον Ἀντιοχείας ὑπὸ τῆς παρῆσης Συνόδου, ὅν ἡ ἐν Ἐφέσῳ λησεμικὴ Σύνοδος ἐχειροτόνησεν, ἐξ ὧν δέκνυται τὸν βασιλέα συγκερτεῖν τὰς Συνόδους, καὶ ἀποβιβάζειν τὰ καταλόγια τῶν ἀγίων Συνόδων τὰς αὐόμους Συνόδους, καὶ ἐπὶ τῷ Πάπα αὐτὸν εἶναι, ὅτι δὲ αὐτῶν καὶ τῷ Ῥώμῃς 40 ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πλὴν Συνοδῶν.

Ἐν τῇ δεκάτῃ πράξει σημείωσαι δύο τινὰ, ἵνα ἄπρακτος μὴ καὶ τῷ Πάπα Ῥώμῃς ἱκεσία καὶ δεικσεῖς ἡ ἐν Ἐφέσῳ ὅτι Διοσκόρου Συνόδου, ἥτις ἐστὶ καὶ ἀπὸ τῶν μέρεσιν τῷ Πάπα ματαία ἐστὶν, ὡς ἐδεικνύει δὴ δὴλον ὅτι ὁ Λέων καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ Σύνοδος τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλαίᾳ δεκάτῃ ὁγδόῃ Παράγραφον δέκατον πέμπτον, ἀλλ' ὅμως καὶ ἡδὴ εἶπον οἱ Τοποτηρηταὶ τῷ Ῥώμῃς, ἵνα ὅτι τῷ αὐτῷ γαληνοτάτῃ καὶ χριστιανικωτάτῃ βασιλεῖς ὑπαύχωνται, ὥς ἐκείνῳ πλὴν Σύνοδον ἱερῶν ἰδίῳ νόμῳ μὴτε ὀνομάζεσθαι πρὸς αἶψαν, ὁ δὲ Κωνσταντινὴ πόλεις Ἀνατόλιος ἔφη, δεόμεθα δὲ τῷ φιλοχρίστῃ βασιλεῖ, ὥς καὶ ἀποδεῖν νόμον

Θεασίῳ μὴτε Συνοδὸν ἐκείνῳ ὀνομάζεσθαι, μὴτέ τι τῶν ἐν αὐτῇ πεπραγμένων κρατεῖν. καὶ αὐτὸς εἶπε καὶ ὁ ἱεροσολύμων, καὶ καθέξῃς οἱ πατέρες. καὶ λοιπὸν 45 σημείωσαι, ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς συγκερτεῖ τὰς Συνόδους, καὶ συνοδικῇ κρίσει, καὶ τῷ Πάπα Ῥώμῃς ἱκεσία καὶ δεικσεῖς ὁ βασιλεὺς τὰς μὴ νομίμως ὀνεργήσας Συνόδους ἰδίῳ νόμῳ ἀποβιβάζει τὰ καταλόγια τῶν ἀγίων Συνόδων, ἐκ ἧσιν ὁ Ῥώμῃς ὅτι τῶν Συνοδῶν, ἀλλὰ μέρεσιν τῶν Συνόδων, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα πλὴν αὐτῷ ἔχει τάξιν καὶ κρίσιν, καὶ ἔχει πρὸς αὐτὸν καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες, ὥς ἡτ' ὅτι τῶν Συνόδων, ἔτε ὅτι τῶν βασιλέων, ἀλλ' ὑπὸ πλὴν Συνοδῶν καὶ ὑπὸ τῶν βασιλέων. δεύτερον, ἐπειδὴ καὶ ἐν Ἐφέσῳ

Εφέσω ὑπὸ Διοσκόρου γεγενημένη συνδικῶ καὶ βα-
 σιλικῶ νόμῳ ἀπεβλήθησαν, καὶ μετρήκασιν ἀ-
 πρὰ γῆ, παρέκλινε δὲ ἐκ ἐκρηγνῆθη ὁ Μάξιμος Ἀν-
 τιοχείας, ἐτύπωσεν ὁ Ρώμης, ἦτοι πῶ γνῶμην αὐτῶ
 5 ἔγραψεν, ἵνα ὁ Μάξιμος, ἢ Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας,
 ἠκολούθησεν ὁ Ἀνατόλιος τῷ τύπῳ τῆς Πάπας, ἦτοι
 διηγά ἄσῃ τῇ γνῶμῃ τῆς Πάπας συνήνεσε, καὶ μαρ-
 τυρεῖ, ὅτι καὶ ἡ Σύνοδος συνήνεσε, ταῦτις πῶ γνῶ-
 μῶν τῆς Πάπας ἐβεβαίωσεν. ὁ Γερμανολύμων ὁμῶς καὶ ὁ
 10 Κωνσταντῖνος καὶ ἄλλοι πατέρες εἶπον, ὅτι περὶ τῆς Πάπας
 Βασιλῆος περὶ τῆς Πάπας, Θεωσιτάτω, ἦτοι περὶ τῆς
 τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου Συνόδου, ἵνα μείνῃ ἀπρὰ-
 γῆς, καὶ περὶ τῆς Μάξιμου, ἵνα ἡ Ἀντιοχείας, καὶ
 15 τῇ αὐθιγῇ τῇ πᾶσι ἐπιδεδωκότες τῆς Βασιλῆος,

ἄλλοι δὲ πατέρες εἶπον, ὅτι ἐπὶ τῇ τῆς Τεποτη-
 ρηταῖς τῆς Ρώμης καὶ τῆς Ἀνατολῆς, Εὐνόμιος δὲ
 ὁ Νικομηδείας εἶπον, ὅτι δόξα τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ
 περὶ τῶν πραχθέντων ἐν Ἐφέσῳ, τῶν καὶ αὐτῶν ἀρέσκει.
 ἐν τῇτοις πᾶσιν ἰσχυρῶς ἡ Σύνοδος μάλλον καὶ τῆς Πά-
 πας καὶ τῆς Βασιλῆος, ὅθεν καὶ κεκρηγνῆς Σεβασταπό-
 λεως ἐπόντος, Σύνοδον ἐκείνην ἐκ ὁφείλουμι λέ-
 γειν, πᾶσι τοῖς πατέρες ἐβόησαν, πᾶσι τοῖς αὐτῶ
 λέγουμι. μηκέτι τοίνυν ἀναγνωσκέσθωσαν τὰ ἐν Ἐ-
 φέσῳ τὸ πρῶτον πραχθέντα. καὶ σημείωσαι, ὅτι
 δέκνυται λοιπὸν καὶ ἐκ τῆς λαμπρότης, ὅτι ἐπὶ τῇ
 Πάπᾳ ὁ Βασιλεὺς, ἐπὶ δὲ τῇ Πάπᾳ καὶ τῇ Βασι-
 λέως ἡ Σύνοδος ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασι.
 καὶ φλυαρία λοιπὸν, ὅτι ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μὴ
 γαρχικὸν ἀξίωμα, καὶ τῶν ἐστὶν τῇ Ρώμῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ σὺνδεκάτῃ πράξει τῆς παρῆς Συνόδου Θεωρημένων, ἐν ἡ αἱ διαφοραὶ Εὐσείων καὶ Στε-
 20 φάνος τῶν Ἐφέσων Ἐπισκόπων, αἵτε καὶ αἱ εἰρήσεις αὐτῶν καὶ βεβαίωσις, καὶ περὶ τῆς τελευταίας ὁπο-
 φάσεως περὶ αὐτῶν τῆς Συνόδου.

Εἰς τῇ σὺνδεκάτῃ πράξει Θεωρητέων πρῶτον, ὅτι
 Χρηστάτης Ἐπισκόπος τῆς Μητροπόλεως Ἐφέσων,
 25 ἦρπασε τὸν θρόνον συμεργείᾳ τῶν Βασιλεῶν ἡς
 ὡς πῶ Ἐπισκοπῶν ἐβεβαίωσεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ
 ἐλθόντα εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, ὁ Κωνσταντινουπόλεως
 Πρέσβευς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς κοινωνίαν, καὶ γράμμα-
 τα συνδικῶ ἐβόησαν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἐφέσῳ Ἐφέσῳ.
 30 ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶ ἐνέταξεν ἐν τοῖς διπ-
 τύχοις. ἀλλὰ Στέφανός ἡς συμεργείᾳ πάλιν τι-
 νῶν ἐκβαλὼν τὸν Βασιλεῶν βίβλιν, ἔλαβε πῶ Ἐπισκοπῶν
 τῆς Μητροπόλεως, ἐβεβαίωσε δὲ πῶ Ἐπισκοπῶν αὐτῷ
 ὁ Πάπας Λέων, τὸν δὲ Βασιλεῶν καθεῖλε, καὶ
 35 μὴδὲ εἶναι Ἐπίσκοπον ἐτύπωσεν. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ
 Κωνσταντινουπόλεως Φλαυῖανος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ
 ὁ Ἀντιοχείας καθεῖλον τὸν Βασιλεῶν κρίσει βασιλι-
 κῇ, τῶ δὲ Λέοντος τὸ κατὰ τῶ Βασιλεῶν γράμμα

ἔχον ἐν χειρὶν ὁ Στέφανος, καὶ ἐδίδε τοῖς Ἀρχιερεῶσι
 καὶ τῇ παρῇ Συνόδῳ ἀναγνωσθῆναι, κρινόμενος
 μετὰ τῶ Βασιλεῶν, καὶ ἐδὲς περὶ αὐτῶ. καὶ
 ἐπὶ τῇτοις ὁ Βασιλεὺς ἐβόησεν ὁ μικρὸς ἔγραψε
 πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ τὸν Ρώμης περὶ τῶν σκαν-
 δάλων τῶν δύο τῶν, καὶ ἀνέχθη γράμματα,
 ὡς τὸν Βασιλεῶν μὴτε εἶναι Ἐπίσκοπον. οἱ Ἀρχιε-
 ρεῖς ὁμῶς ἀντιστάσαντες καὶ τῶν δύο, ὡς κακῶς χα-
 ρητονηθέντας, εἶπον ἀμφοτέρους ὁποβαλεῖν, καὶ χα-
 ρητονηθῆναι νόμιμον τρίτον, ἐπὶ τῇτοις ὁμῶς, ὅτι τὸ
 πᾶν τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ καταλιμπάνομεν, ὡς δὲ εἶναι
 τὸν παλαιόμορον αὐτῇ τύπον ἐπὶ τῇ πράγματι.
 ὅθεν ἡ ἁγία Σύνοδος ἐβόησεν, αὐτῇ διηγά κρι-
 σις, ὁ Χριστὸς ἐδίδασκε τῇ ὑποθέσει, ὁ Χρι-
 στὸς δὲ αὐτῶν δικάζει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

40

Περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀφελανθέντων ἐν τῇ δωδεκάτῃ πράξει τῆς παρῆς Συνόδου ὑπὸ πάντων
 τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ, οἵτις τῶ Βασιλεῶν καὶ Στεφάνου τῶν Ἐφέσων Ἐπισκόπων, καὶ ὧν ἡ Σύνοδος περὶ αὐτῶν
 ἐκύρωσεν, ἐξ ὧν δέκνυται εἶναι πῶ Σύνοδον κεφαλὴν καὶ κερτῶν τῆς Ρώμης καὶ τῶν Πατριαρχῶν,
 45 καὶ αὐτῶν τῶν ἁγίων.

Καὶ ἐν τῇ δωδεκάτῃ πράξει θεωρημένων τῶν θείων
 Εὐαγγελίων, εἶπον οἱ Ἀρχιερεῖς πρὸς πῶ Σύ-
 νοδον, εἴτι πλέον ἐβελούσατο περὶ Βασιλεῶν καὶ
 50 Στεφάνου. καὶ διελάλησε πρῶτον ὁ Κωνσταντινουπό-
 λεως Ἀνατόλιος, εἴτα οἱ λεγάτοι τῆς Ρώμης, οἵτι-
 νες ἐπόντες πῶ γνῶμῃ αὐτῶν, ἐπὶ τῇτοις, εἰ καὶ ἡ
 Σύνοδος συμεργεῖ. καὶ ἔτις ἐγείρετο συνδικῶ ἀ-
 πόφασις, τρίτον χαρητονηθῆναι ἐν Ἐφέσῳ Ἐπίσκο-
 πον, τῶ δὲ δύο, ἔχειν μὴ αὐτῶ πῶ Γερμανολύμων, ζωο-

τροφεῖσθαι δὲ παρ' αὐτῶ. καὶ σημείωσαι, ὅτι τῶ-
 των ἔτις γονομήτων, πῶ ἐστὶν ἄρα τὸ τῶν παπιστῶν, ὅτι
 ὁ Πάπας τῇ Στεφάνῳ πῶ Μητροπόλιν πάσης Ἀσίας
 ἐβεβαίωσεν, ὡς διωκόμενος πάντα χεῖματα ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ; ἰδὲ γὰρ καὶ Πρέσβευς καὶ Φλαυῖανος τῶν Πα-
 τριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶ Ἀλεξανδρείας καὶ
 Ἀντιοχείας τὰ γράμματα ἀφελανθέντα. τῶ δὲ Πά-
 πα τὸ γράμμα, βολόντες τῶ Στεφάνῳ ἐπὶ τῶν Ἀρχόντων
 καὶ τῆς Συνόδου, ἀναγνωσθῆναι, ἐδὲς περὶ αὐτῶ
 αὐτῶ

αὐτῶ . ἀλλ' ἔδὲ ἐκεῖνο τῷ Ῥώμῃς ἦτοι τὸ , μὴ εἶναι τὸν Βασιλιανὸν Ἐπίσκοπον Ἰερουσαλῶν . συ-
νεχωρήθη γὰρ ἔχειν πλὴν Ἀρχιεπισκόπων , καὶ λαμ-
βάνειν Διακόνους χρυσοῦς καὶ ἑτεροὺς ἀπὸ τῆς Μη-
τροπόλεως . πᾶς ἡ κοινὴ τῶν Κωνσταντινουπόλεως , καὶ
μάλιστά ἀγία Πόλις πρὸς τὸν Βασιλιανόν ; πᾶς ἡ

ψῆφος τῷ Ῥώμῃς ; πάντα ὑπὸ τῆς Συνόδου κα-
ταρτέσθαι διελύθησαν . ὥστε κεφαλὴ καὶ τῷ Πά-
πα καὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἀγίων , καὶ
κεφαλὴ ἔχων ἡ Σύνοδος ἐστίν , καὶ μάτην κομπά-
ζει τὸ σμῆνος τῶν Σχολαστικῶν , σοφιστὴν ἀποδεί-
ναι καὶ ἐκτὸς παρὸντος τοῦ μοναρχίου τῷ Ῥώμῃς .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ' .

Περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τρίτῃ πράξει τῆς παρέσης Συνόδου θεωρημάτων , καὶ τῶν ἐν τοῖς πρὸς πλὴν Συνόδον ἱο-
λιβέλοις ὀνομασίαις τῶν πατέρων , καὶ περὶ τῶν γεγραμμένων Πατριαρχῶν πρὸς Δόμνον Ἀντιοχείας
περὶ τῶν Ἀθανασίου Πέρσης , τῶν ἀντιόχων τῶν Σαβίνων , καὶ ὧν ἡ Σύνοδος περὶ αὐτῶν ὤρισεν , ἐξ ὧν δέ-
κυται πλὴν Συνόδον εἶναι τὸν ἔχοντα κριτὴν τῆς Ἐκκλησίας , καὶ τὸν Ῥώμῃς ὑπὸ αὐτῆς κρινόμενον .

Ἐν τῇ δεκάτῃ τρίτῃ πράξει θεωρητῶν πρώτων ,
ὅτι Σαβινιανὸς Ἐπίσκοπος Πέρσης δὲς λίβελ-
λον τῇ Συνόδῳ , ὑπέγραψε , τοῖς τὰ πάνα Θεοφι-
λεσάτοις καὶ ἀγίοις πατέρεσι καὶ Ἀρχιεπισκόποις
Λέοντι , Ἀνατλίῳ , Μαξίμῳ , καὶ πάσῃ τῇ ἀγίᾳ
Συνόδῳ . καὶ σημείωσαι : ὅτι εἰ ἔπον οἱ Αἰγύπτιοι
ἀνωτέρω μόνον τὸν Ῥώμῃς Οἰκουμενικόν , ὅταντα
ὁ Σαβινιανὸς ἔπον ἐξίστη Ἀρχιεπισκόπος , Ῥώμῃς ,
Κωνσταντινουπόλεως , καὶ Ἀντιοχείας , ὡς μέρος
τῆς ἀγίας Συνόδου , ὡς ἐλέγοντο πρῶτοι καὶ πα-
τέρες ἐπὶ τῆς τρίτης Κύριλλου καὶ Μένων , ὅθεν
ἐπήγαγε , καὶ πάσῃ τῇ λοιπῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ . καὶ
ἀνωτέρω πράξει δεκάτῃ ὁ Καισαρείας Θεολόγος
τῶν λεγόντων τῷ Ῥώμῃς , τὸν Ἀνατλίον Κωνσταντι-
νουπόλεως , τὸν Ἀντιοχείας Μαξίμον , καὶ τὸν ἱε-
ροσολύμων ἱεραρχὸν ἔπον ἀνωτάτως πατέρες .
καὶ μετ' αὐτῶν ὁ Νικομηδείας Εὐνόμιος ἔπει περὶ αὐ-
τῶν , κατὰ πλὴν κρίσιν τῶν ὀσιωτάτων πατέρων
καὶ πάσης τῆς ἀγίας Συνόδου . ἔτω καὶ τὸν Λέοντα
ὡς μέρος πρῶτον καὶ πατέρα καὶ ἀπὸ πλὴν βασιλι-
κῶν αὐθεντιᾶν , καὶ ἀπὸ τὸν ζῆλον τὸν περὶ τῆς
πίστεως ἔπον οἱ Αἰγύπτιοι Οἰκουμενικόν , καὶ ἔχ
ὡς ἀντικράτορα τῆς Ἐκκλησίας . δεύτερον , ὅτι πε-
ρὶ τῶν ἀντιόχων τῶν Σαβίνων , ἦτοι τῶν Ἀθανα-
σίου Πέρσης , ἔγραψαν οἱ μεγάλοι Κύριλλος καὶ

Πρόκλος τῷ Ἀντιοχείας Δόμνῳ , καὶ ἀνάγνωθι πᾶσι τῇ
ἐπιστολῇ . καὶ σημείωσαι πρῶτον , ὅτι ἔμουν ὁ
Κωνσταντινουπόλεως ἔγραψεν , ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀλεξανδρεί-
ας , καὶ παρὰ κληρικῶς , ἀλλὰ ἀδελφικῶς καὶ συμβεβη-
τικῶς καὶ πατρικῶς καὶ ἐξίστη , ὅθεν καὶ οἱ δύο
καταξίωσεν αὐτοὺς τὰς ἐπιστάλτας ἔπον τῷ
Ἀντιοχείας . δεύτερον , ὅτι ἔμουν ὁ Πάπας γε-
γραμμένος περὶ τῶν τοιούτων , ἀλλὰ καὶ ἔχων τῶν λοι-
πῶν Πατριαρχῶν . τρίτον , ὅτι ὡς ἂν ὅτι τῶν Μη-
τροπολιτῶν ἔφευγε παρὸντος ἡ Σύνοδος πρῶτον
τῶν Πατριαρχῶν τὰς ἀπὸ μέρους κρίσεις , ἔτω καὶ 25
ὅταντα παρὸντος τὰς γνώμας καὶ τὰς ἐπιστάλτας
Κυρίλλου καὶ Πρόκλου , καὶ πλὴν συνοδικῶν περὶ Σα-
βινιανῶν καὶ Ἀθανασίου κρίσιν τῷ Ἀντιοχείας Δό-
μνῳ , καὶ ὤρισεν αὐτῇ ὡς ἐβέλετο , καὶ τὸν τύ-
πον αὐτῆς ὤρισεν ἵνα τελείωσιν ὁ Ἀντιοχείας Μα-
ξίμος . τέταρτον , ὅτι ἀναφέρονται ἐν τῇ ἐν Ἀντιο-
χείᾳ περὶ τούτων ὅτι Δόμνος Συνόδῳ αἱ ἐπιστάλται
Κυρίλλου καὶ Πρόκλου , ὡς ἀνωτέρω αἱ τῷ Ῥώμῃς εἰς
ἔφευγον , ἀλλὰ κρινέσθαι ἀπεβλήθησαν ὡς καὶ ἐκεῖ-
ναι . ὥστε ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος πάντων τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν πραγμάτων τὸ κεφάλαιον , καὶ ὁ ἔ-
χων κριτής , καὶ ὁ Ῥώμῃς κρίνεται ὑπὸ τῆς
Συνόδου καὶ ἔμουν πλὴν Συνόδον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ' .

Περὶ τῶν θεωρημάτων ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀντικράτορα Μαρκεσιανὸν παρὰ φωνητικῇ τῆς Συνόδου , ἀφ' ἧς ὡς πε-
ρὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ δόγματα περὶ Πατρὸς , Υἱοῦ , καὶ ἀγίας Πνεύματος . καὶ περὶ τῆς ἐν σω-
τόμα διληγέως τῶν Αἰρέσεων Φωτεινῆς , Μαρκιανῆς , Μακεδονίης , Νεστορίου , καὶ Εὐτυχῆς . καὶ περὶ 45
τῆς αὐτῆς , καὶ μετὰ πλὴν σάρκωσιν εἰς πλάτος Θεολογίας τῶν τῶν . καὶ περὶ τῆς διπολογίας πρὸς τὸν
Βασιλέα τῆς Συνόδου ὑπὲρ τῶν Λέοντος , ὑπὸ τῶν Εὐτυχιανῶν συκοφαντημάτων ὡς ἠνοτόμα , καὶ ὧν
εἴτε περὶ αὐτῶν ἐγκωμίων , ὧν ὑπελαμβανόμενοι οἱ παπισταὶ εἰς σύστασιν τῶν παπισμῶν , καὶ αἰσθάνονται
ἀπὸ πολλῶν ἀποδείξεων καὶ παρὰ φωνῶν τῶν ἀγωνισαντιῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως , καὶ μείζων ἐγκώμια τῷ
Ῥώμῃς ἀκασάντων . καὶ ὅτι ἔχ' ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐν Σαρδικῇ τῇ ἐν Νικαίᾳ , ὡς λέγει ἡ Σύνοδος ὅταντα . 50
ἐξ ὧν πάντων δέκνυται ἴσον εἶναι τὸν Ῥώμῃς τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς , καὶ μήτε μόνον σωτῆρα
περὶ πίστεως ὡς μονάρχῳ δοῦναι , πλὴν δὲ ἐκείνῳ ψῆφον εἶναι τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου , τὰς δ' ἡ-
γεμόνας ἐν ταῖς Συνόδοις πολεῖν , καὶ τὰ ἐγκώμια παρὰ τῶν Συνόδων εἰς τὰς ἀγίας κοινὰ , καὶ πλάσμα
τὸ ἀντιχριστιανικὸν ἀξίωμα τῷ Ῥώμῃς .

5

66

20 ὅς ἐστι ἀλλοι πατέρες ἐξηγουσάντες πῶς γράφω, καὶ

25 καὶ παρεμνησθείς τῆς ἀγίας γραφῆς, οἱ περὶ Μα-
ρκου αὐτῆς ῥητῶς ταυτά, ἐποιοῦσι τοιαῦτα τοι-
σοῦτοι· "καὶ πὺν σὺν ὁμοδοξοῖν χιλίοισιν κύριον

30 ἔχον πάλιν ἀποδόσειν, ἥτοι πάλιν ὑπάρξιν κατὰ πάλιν ὡς τὸν αὐτὸν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, ὁμοῦ

35 δύο τῶν, ὁ μέγας κυβερνήτης ἡγνώσθη καὶ αὐτὸς παρὰ

40 Αἰρέσεως Ἀπολιναρίῃ· ἡ δὲ Εὐνομίῃ, οὗτοι καὶ

45 ἡλικίᾳ συνοδόν, ἐφ' ἧς ταῦτα ἐγίνοντο, δοπολογησά-
μεν τὸν αὐτὸν τῶν καὶ μονόγου, οὗτος πορτοκα-
λὸν ἔσται· καὶ τὸν κατὰ τὴν αἰσθησὶν πορτοκα-

50 ἔλεγε δὲ ἡ Σύνοδος ἡ τέλη αὐτοῦ ἐπαινον Κυρίου· ὁ δὲ ἐπεὶ παλιν οἱ εὐσεβικοὶ, εὐσεβεῖς καὶ ἄλλοι ἐπὶ τῇ πόλει ἦσαν, καὶ τὸν αὐτὸν ἔλεγον.

κυβερνᾷ θεοῦ ἐν ὁμοφροσύνῃ τῇ μητρὶ αὐτῇ,

ΔΕΟΥΣ

λέοντες, γράψα πρώτον, ὅτι ἐκγονοποιῶν ὁ Λέων ἐ-
ξέθετο πῶς πρὸς τὸν Φλαυϊανὸν ὑπιστολῶν, ἀλλὰ τοῖς
ἀγίοις πατέρεσιν ἐπόμψατο, ἐδίδασκε περὶ τῶν ὑπὲρ
Χριστοῦ δύο φύσεων, καὶ τῆς μιᾶς ὑποστάσεως.
δύοτερον, ὅτι τὸ τῇ Ἐκκλησίᾳ σωθήσεσιν,
ἵνα καὶ δι' ὑπιστολῶν ἐρμηνεύεται ἡ αἰγία γραφή,
καὶ Διαγραινῶται τὸ μυστήριον τῆς αἰγίας Τριάδος,
καὶ τῆς οὐσαρκεῖς οἰκονομίας ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέ-
ρων. τρίτον, ὡς εἶπον ἡ τρίτη Συνόδος, ὁπολο-
γισμένη ὑπὲρ Κυρίως, τὰ αὐτὰ εἰρημνῶν ἐγκώμια,
ἕως ἡ παρῆσα Συνόδος ὁπολογισμένη ὑπὲρ τῆς Λέ-
οντος, εἶπον αὐτὸν ἀγρωτὸν πόμαχον, καὶ μαχό-
μενον, ὡς ὁ Πέτρος, ζήλω θερμῷ. ἀλλὰ οἱ παπισαὶ
καυνοπομῆντες, καὶ παρσάπτοντες τῷ Ἐπισκόπῳ Ρώ-
μης τὸ ἀντιχειριστικὸν ἀξίωμα, εἰς περικαλυμμα-
τὴ ψεύδους αὐτῶν λέγουσιν, ἰδοὺ ἡ ὁ Καλκιδόνι Σύ-
νοδος μεγάλη ἵνα εἶπε περὶ τῆς Λέοντος καὶ τῆς
ὑπιστολῆς αὐτῆς, ἅτινα ἐκ παρσωπικῶς ἀρμόζει τῷ
Λέοντι, ἀλλὰ τῷ ἀποκρεταρικῷ τῆς Ρωμαίων Ἐκ-
κλησίας παρσάπτεται ἀξίωμα, τῷ αὐτῷ τῷ
ἀγίῳ Πέτρῳ, τῷ ἐξαίρετον λαβόντι ἐξουσίαν ὑπὲρ
Χριστοῦ, παρ' ἧν ἔλαβον οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι. ἀλλὰ
ἐντέον πρὸς ταῦτα, πρώτον, ὅτι μείζονα τὰ ἐγ-
κώμια ἢ εἶπον ἡ τρίτη Συνόδος τῷ Κυρίῳ. καὶ
καθὼς ὁ Κύριος οὐκ ἔλαβον ἐξ ἐκείνων ἀξιώματι
ἰδικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἕως ὅδε ὁ Λέων ὁκτάτων
λαμβάνει τὸ ταῖς αὐτῶν ἀξίωμα ἐν αὐτῇ. δεύτερον, ὅτι
εἰ εἶπον ἡ τρίτη μεγάλη ἐγκώμια τῷ ἀγίῳ Κυρίῳ,
ἡ δὲ παρῆσα ἐλάπινα περὶ τῆς Λέοντος, οὐκ εἰσιν
ἄλλοι τέτων ὁμοῦ Κυρίως μείζων, ὁ δὲ Λέων ἐλάπινα,
ἡ γὰρ Ἐκκλησία κατὰ τὰς καίρας οἰκονομῶσα τὰ
πράγματα, λέγει περὶ τῶν ἀγίων ἅπερ παρσῆκει,
ἔχει ὅμως τὰς αἰγίας ἐν ἐξαίρετῳ τιμῇ καὶ ἐγκωμίοις.
τρίτον, ὅτι καὶ ἀλλοῖς πατέρεσιν ὑπὲρ τὸν Κύριον
καὶ Λέοντα εἶπον οἱ πατέρες καὶ ἰδίως καὶ συνοδικῶς
μεγάλα ἐγκώμια, ὡς εἶπομεν ἐν τοῖς ἀνωτέρω,
καὶ ἐρῶμεν μετὰ ταῦτα, καὶ ἰδίως ἐρῶμεν ἐν τῷ δε-
κάτῳ βιβλίῳ. ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν ἐγκωμίων ἐκ ἔλα-
βον οἱ πατέρες τὸ ἀξίωμα ἰδικὸν ἐξουσίας ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ. τέταρτον, ἡ ὑπιστολή τῆς Λέοντος ἐκγονο-
νόντι ἐφάρθεν ὅπερ ἐκ εἶπον οἱ πατέρες, ἀλλὰ πρὸς
ταῖς καυνοποιῖαις τῶν Αἰρετικῶν παρσώπληνται, καὶ
τὰ παρσφορὰ ἐποιόησε, καὶ ταῖς αὐτῶν μηχαναῖς
ἀντιπαρστέτατο τοῖς παρσφορίαις νοήμασί τε καὶ ῥή-
μασι. πέμπτον, ὅτι ἐκόντος ὁ Λέων τὸ πεποίη-
κεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ πρὸς αὐτῶν πατέρες ταύτῃ τῇ ὁ-
δῷ κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ἐχρήσαντο, ὡς ἡ Συνόδος ἐν
τέτῳ τῷ παρσφωνητικῷ αὐτῆς Διαβεβαιῶται. ὁ
γὰρ μέγας Βασίλειος δι' ὑπιστολῆς, τῆς πρὸς τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτῆς δηλονότι, ἐρμηνεύσει καὶ ἐτράνωσε
πῶς περὶ μιᾶς οὐσίας καὶ τριῶν ὑποστάσεων θεολο-
γῶν. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Πάπας Δάμασος δι' ὑπιστολῆς,
ὡς ἐπεμψεν πρὸς Παυλῖνον τὸν Θεσσαλονίκης, πῶς
ὁρθόδοξίαν ὑπέγραψε, καὶ ἰδὲ ἐν τῷ πέμπτῳ κε-
φαλῶ τῆς τρίτης βιβλίας. καὶ ὁ ἐν Σαρδικῇ Σύνο-

δος δι' ὑπιστολῶν ἔγραψε τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ
τοῖς ἀπανταχῇ Ἐπισκόποις ἅπερ ἔπραξεν, ὡς ἐρη-
ται ἀνωτέρω βιβλίᾳ δύοτέρω κεφαλῶν ἕκτῳ. καὶ
ἡ τρίτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος βεβαιῶσα πῶς ὑπιστο-
λῶν Κυρίως, παρῆσεν πῶς ὑπὲρ τῶν δύο φύσεων
ἐν ἐνὶ παρσώπῳ καὶ μιᾷ ὑποστάσει τῆς Σωτῆρος Θεο-
λογίαν. καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος Διά τῆς πρὸς Ἐ-
πίκτητον ὑπιστολῆς, καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος Διά
τῶν πρὸς Κληδόνιον ὑπιστολῶν ἠγωνίσαντο κατὰ Ἀ-
πολιναρίου. καὶ τέως ὁ μέγας Κύριος δι' ὑπιστολῆς 10
πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς Διαφερετικὰς πρὸς αὐτὸν, καὶ
πρὸς πῶς Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τὸ ἐκκλησιαστικόν. ἐ-
τράνωσε φρόνημα, ὡς καὶ ὁ Πέτρος πῶς πρὸς Ἀρ-
μενίους ὑπιστολῶν πρὸς συμφωνίας ἐπιδείξειν ἐπεμψεν.
καὶ πρὸς τέτοις ὁ Ἀντιχρίστῳ Ἰωάννῃ δι' ὑπιστολῆς τῆς 15
πρὸς τὸν ἀγίον Κύριον τῇ Οἰκουμενικῇ συνοφώνη-
σου Ἐκκλησίᾳ. καὶ πάντες οἱ καθεζήσε πατέρες, ἀμφισβη-
τήσαν ἀναφανισῶν, ταῖς τῶν πατέρων ἐρμηνείαις
ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ὑποσώψαντες ὁμολογίας, καὶ
πείθοντες ὡς ἐκ ἀπάρδον ταῖς ἐκείνων Διανοίαις ἐ- 20
πιδείκνυνται φρόνημα, ἀλλὰ μάρτυσιν ἐκείνοις χράν-
ται πρὸς πῶς τῆς πίστεως βεβαιώσιν. καὶ αὐτῶν ἐν
τρέτῳ καὶ αἱ Συνόδοι ὑπὲρ τῆς τῶν Αἰρετικῶν ἀθρη-
σεσιν καυνοποιῶν, καὶ νῦν ὡς σύμψηφοι πῶς ὑπὲρ
τῆς ποίμνης ψῆφον ἐξήνεγκαν. ἐν οἷς σημείωσα 25
πρώτον, ὅτι ὡς οἱ πρὸς τῆς Λέοντος πατέρες δι' ὑπιστο-
λῶν διήρθευσαν καὶ ἐρμηνεύσαν πῶς ὁρθόδοξον πί-
στιν, ἕως καὶ ὁ Λέων πεποίηκεν, ἐκείνοις ἐπὶ ὁμοῦ,
οἷς καὶ μάρτυσι χρεῖται, καὶ ἐκόντι καυνοποιῶν ἐξ ἐκεί-
νῃ εἶπε. δεύτερον, ὅτι ὡς ὁ Βασίλειος Διά συγ- 30
καταθέσεων καὶ ὑπογραφῶν ἵνα συμπαρσώμεν ἐ-
βεβαιώσεν πῶς ὑπιστολῶν αὐτῆς, ἕως ὁ Λέων
συνοδικῶς ἐξέθετο πῶς ὑπιστολῶν αὐτῆς, διὸ καὶ ἐγ-
κώλιος λέγεται. τρίτον, ὅτι ἐξίσσε ἱμαῖον ὁ
Λέων μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων, ὡς μέμνηται ἡ 35
Συνόδος. τέταρτον, ὅτι ἐν ταῖς Συνόδοις κοινῶς ὡς
σύμψηφοι οἱ πατέρες πῶς περὶ πίστεως ἐξάγασιν
ψῆφον, ὡς ἔλεγε καὶ αὐτὸς ὁ Λέων ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς
παρόντος κεφαλῆς, καὶ ἰδὲ τὰς σημειώσεις εἰς τὰς
ἐπιστολὰς τῆς Λέοντος πρὸς τὰς Βασιλεῖς ἐν τῇ ἀρχῇ 40
τῆς παρόντος κεφαλῆς. πέμπτον, ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ
κατὰ τῶν λειψάνων τῆς Ἀρείου ἠγωνίσαστο, ἡ δὲ πρῶ-
τη πῶς ὁρθόδοξον ἐρμηνεύσει πίστιν, λέγει ἡ Συνο-
δος ὀνταῦθα. ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι ἐκ εἰσιν ἄρα
τῶν δύο Συνόδων ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις, ἄρα ἐκ δὲ μία 45
νομίζονται αἱ δύο Συνόδοι. εἶτα ἰδίως ἀριθμῶνται
ὀνταῦθα, καὶ ἰδίως ἐνεργείαις ἡρώτη, καὶ ἡ ἐν
Σαρδικῇ, ἐκ ἄρα ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐν Σαρδικῇ τῇ ἐν Νι-
κηά, ὡς ἀχρημονῶσιν οἱ παπισαί. οἶκτον, ὅτι τῆς ἐν
Σαρδικῇ ἐξήρχον ὁ Οἶκος, ἐκ ὧς λεγῶν τῆς Ρώμης, 50
ἐπειδὴ εἰ ὡς αὐτῶν, εἶπον αὐτὸν καὶ ταῖς σὺ αὐτῶν λε-
γάτοισι, ἀλλὰ Διά τὸ γῆρας καὶ πῶς σοφίαν, καὶ ἰδὲ
τὰς ῥόπας βιβλίας δύοτέρω κεφαλῶν πέμπτῳ καὶ
ὅκτῳ. ἔβδομον, ὅτι ἐν τῇ δύοτέρᾳ Οἰκουμενικῇ
Νικαίᾳ καὶ Γρηγόριῳ εἶχον πῶς ἡγεμονίαν,
καὶ

καὶ πᾶς τὸ τῶν παπιστῶν, ὅτι ὁ Δάμασος μόνος ἔχον
αὐτὸν; ἐδείχθη ἔτι καὶ ὅτι τῶ παρόντος παρρησια-
στικῶς, ὅτι ἐκ ἑστῆ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ. ὅτι ὁ Πάπας ὁρθεόδοξον καὶ ἅγιον ὦν,
5 εἰς ἐστὶ τῶν ὁρθεόδοξων ἁγίων πατέρων. ὅτι ὁ Λέων
ἔδωκεν ἑπὶ ἐξ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἄπερ, ἔπειτα εἰς αὐτὸν
πατέρες ἡμετέροις. ὅτι τῶ καὶ τῶν λοιπῶν πα-
τέρων ἐστὶν ἴδιον, ὅτι ἐκ ἀξιοπίας ἐστὶν ὁ Ῥώμης
μόνος, εἰ καὶ τὰ ἀληθῆ λέγει, πρὸς Διάλυσιν ἀμ-
10 φιβολίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὅτι ὁ Ῥώμης κρίνεται
ὑπὸ τῶν Συνοδῶν, καὶ βεβαιεῖται ὑπὸ τῶν Συνο-

δῶν. ὅτι ὁ Ῥώμης ἔδωκεν σωτῆρας διώκται μόνος
ὡς μονάρχης περὶ πίσεως, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἰδίας
Συνόδου, ἥτις ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς ἀνακρίνεται.
ὅτι ἐν τοῖς περὶ πίσεως ἔδωκεν ἐστὶν ἴδιον ἡ ἐχάτη ψῆ-
φος, ἀλλὰ τῇ καθόλου κοινότητι, ἥτοι τῇ Οἰκουμενι-
κῇ Συνόδῳ. καὶ ὅτι ἐν ταῖς Συνοδοῖς πολλοὶ οἱ πρῶτοι,
οἱ πατέρες, οἱ Ἐξάρχαι, οἱ ἀρεζώοντες, οἱ ἀν-
τιπρῶτοι, καὶ οἱ ἡγεμόνες, καὶ αἱ κεφαλαί. καὶ
ὅτι εἰ καὶ λέγονται πρὸς τῶν Συνοδῶν ἐγκώμια εἰς τὰς
ἀγίας, ἀλλὰ κοινὰ ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἁγίοις. ψάλλοντες αὐτοῖς
καὶ πλάσμα τὸ ἀντιχριστιανικὸν ἀξίωμα τῶ Ῥώμης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

15 Περὶ τῆς πρὸς τὸν Λέοντα Ῥώμης ἐπιστολῆς καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνόδου, καὶ τῶν δωδεκαχῶς μετὰ
τῆς ἐπιγραφῆς θεωρημάτων ἐν αὐτῇ, ὡς οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ τῶ παπισμοῦ ἀποβάλλονται.

Αὐτὸν εἰδὼν καὶ διὰ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα
τῆς παρέσης Συνοδου ἐπιστολῆς, ὡς ὡς ἀπορ-
20 ρητὸν ἀκρόπολιν ἀποβάλλονται οἱ παπιστῆς περὶ τῆς
μοναρχίας τῶ Πάπα αὐτῶν, τί σιωπάται. θεω-
ρητὸν οὖν ἐν αὐτῇ πρῶτον πᾶν ἐπιγραφῶν. Ἡ αἰτία,
καὶ μεγάλη, καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ κατὰ Θεῶν
χάριν καὶ Θεοπισμῶν τῶν ἀσεβεισάτων, καὶ φιλο-
25 χρίστων ἡμῶν Βασιλέων σωμαχθεῖσα, τῶ ἀγνώστῳ
καὶ μακαριωτάτῳ τῆς Ῥωμαίων Ἀρχιεπισκόπῳ Λέον-
τι. δεύτερον, ὅτι ἐγκωμιάσασα αὐτὸν, λέγει, ὅτι
τὶ γὰρ τῆς πίσεως πρὸς εὐφροσύνην ἀνώτερον, τί
δὲ τῆς δεσποτικῆς γνώσεως πρὸς χορείαν φαιδρότε-
30 ρον. Καὶ, ὡς αὐτὸς ὡς περὶ χρυσοῦ σφραγῶν τῶ
πρὸς ἀγάπῃ τῶ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς διεφύλαξας,
πᾶσι τῆς τῶ μακαρίου Πέτρου φωνῆς ἐρμηνεύς κα-
θιστάμενος, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς ἀρχηγῶ τῶ καλῶ
πρὸς ὠφέλειαν χρυσάμμοι τῆς ἀληθείας, τοῖς τῆς
35 Ἐκκλησίας τέκνοις τὸν κληρὸν ἐδείξαμεν. τρίτον,
ἐκαστὸν ἐκαστος ἐν πνεύματι καὶ διδασκαλίᾳ
ποιούμενοι, ἀλλὰ κοινῶ πνεύματι, μιᾷ συμπνοίᾳ
καὶ ὁμοιοῦ τῆς πίσεως πᾶν ὁμολογίαν γνωρίσαντες.
τέταρτον, εἰ γὰρ ὅπως εἰσὶ δύο, ἡ τρεῖς συνηγμένοι
40 εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα, ὅπως ἔφη εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῶν,
πόσην περὶ πεντακστής ἐκοσιν ἱερέας πᾶν οἰκείωσιν
ἀπεδείκνυτο, οἱ καὶ πατέρες καὶ πόνη τῆς εἰς αὐτὸν
ὁμολογίας πᾶν γνώσιν ἀρεθίστην. πέμπτον, ὡς
σὺ μὲν ὡς κεφαλὴ μελῶν ἡγεμόνες, ἐν τοῖς πᾶσι
45 σὺ τὰς ἐπέχου πᾶν ὄνομα ἐπιθετικῶς. ὅσον,
ὅτι ὁ Διόσκορος τὸν Φλαυιανὸν, πᾶν ἀποστολικὸν
ἐπιχρόμιον πίπῃ, πρὸς πᾶσαν πᾶν τῶν Κανόνων
ἀπολαύσαν καθέλου. ἕβδομον, ὅτι τῶ Εὐτυχῆ,
(ὁ Διόσκορος) πᾶν πρὸς τῆς σῆς ὁσιότητος, ὡς περ

ἀναξίω τῆς χάριτος, ἀφαιρεθεῖσαν ἀξίαν, ἀπέδω-
κον. ὅγδοον, ὅτι πρὸς τέτοις πᾶσιν (ὡς ἐποίησε
καὶ ἔπειτα ὁ Διόσκορος) καὶ κατ' αὐτὸ τῶ τῆς ἀμ-
πέλα πᾶν φυλακίῳ πρὸς τῶ σωτῆρι ἐπιπετραμ-
μένη πᾶν μανίαν ἐξέτεινε, λέγομεν δὲ τῆς σῆς ὁ-
σιότητος. ὅσον, τὸ γὰρ διὰ πολλῶν κρατήσαν ἔ-
δοξε, ὅπερ ἔχου ἡ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγία
τῶ Θεῶ Ἐκκλησία εἰς τὸ χερσὶν εἶναι Μητροπολίτας
τῶν Διοικήσεων, τῆς περ Ἀσιανῆς, καὶ Ποντικῆς, καὶ
Θρακικῆς κατὰ συνδικίῳ ἐκυρώσαντες ψῆφον.
δέκατον, ἐβεβαίωσαν δὲ καὶ τὸν τῶν ἑκατὸν ποι-
τήκοντα ἁγίων πατέρων Κανόνα, τὸν λέγοντα, με-
τὰ τὸν ὑμέτερον ἀγνώστῳ καὶ ἀποστολικὸν τὰ
πρὸς βίαν τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἔχειν. ὅδεκατον,
ἄπερ τοῖσιν ὠρίσασιν πρὸς ἀναιρέσιν μὲν πάσης
συγχύσεως, βεβαίωσιν δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν-
ταξίας, ταῦτα ὡς οἰκία καὶ φίλα καὶ πρὸς εὐκοσ-
μίαν ἀρμόδια περιπεύξαται καταξίωσον ἀγνώστατε
καὶ σεβασμιώτατε πατέρ. οἱ γὰρ Τοποτηρηταὶ ταῖς
ἡμῶν τυπωθεῖσιν ἀνταπῆν σφοδρῶς, ἐπεράθησαν,
καὶ πρὸς καλῶς τοῖσιν τήμῃσιν καὶ ταῖς ψήφοις πᾶν
κρίσιν. ὡς περ ἡμεῖς τῇ κεφαλῇ πᾶν ἐν τοῖς καλῶς
συμφωνίαν εἰσηγησάμεν, ἔτω καὶ ἡ κορυφὴ τοῖς
παισὶν ἀναπληρώσει τὸ πρέπον, ἔτω γὰρ καὶ Βα-
σιλεῖς Θεραπεύονται, οἱ πᾶν τῆς σῆς ὁσιότητος
ὡς Νόμον βεβαιώσαντες κρίσιν, καὶ τῶ ζήλῳ συνάψαι
ἐαυτὸν ἡμῖν πρὸς ὁμόνοιαν. δωδέκατον, ἵνα δὲ γνώτε,
ὡς ἔδωκεν πρὸς χάριν, ἡ πρὸς ἀπέχθασιν πεποιήκαμεν,
ἀλλὰ θείῳ κυβερνήται νομίματι πᾶσαν ὑμῶν τῶν
πεπεραγμένων πᾶν δυνάμιν ἐγνωρίσαμεν εἰς σύστασιν ἡ-
μετέρων, καὶ τῶν πεπεραγμένων βεβαίωσιν τε καὶ
συγκατάθεσιν. ταῦτα οἱ πατέρες τῶ Λέοντι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'

Περὶ Διασφαρίσεως τῆς ἀνωτέρω δωδεκαχῶς διαμερίσεως ἐπιστολῆς τῆς Συνόδου κατὰ πᾶν δωδεκαχῶς
γυναικῶν διαίρεσιν, ἐν ᾗ καὶ ἡ αἰτία τῶν ἀπονομῶν τῶ Κωνσταντινουπόλεως Διασφαρίσεται, καὶ δεικνύται
ἐν πάσαις ταῖς διαμερίσεσι Διὰ πολλῶν ὑποθέσεων Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ Συνοδῶν, καὶ πρὸς ἀγαθῶν,
καὶ

καὶ πατριάρχαι ἀντικείμενοι τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, καὶ τῇ παρέσῃ, καὶ ἀναδέματι ὑποκείμενοι, καὶ ὁ Πάπας αὐτῶν ἐβρεβιωτῆς τῶν Συνόδων, ἀλλ' ὑπὸ τὰς Συνόδους καὶ τὰς Βασιλεῖς, ἕτε μονάρχῃς ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μερικὸς μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος.

Πρὸς ταῦτα ῥητέον, εἰς μὲν τὸ πρῶτον, ἡ Σύνοδος λέγει περὶ ἐαυτῆς, ὅτι συνηχθῆ κατὰ θέσπισμα τῶν Βασιλέων. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐκ ἀληθείας οἱ παπισταὶ, λέγοντες ἐκείνην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἥτις ἐκ ἐπικληρικῆς ὑπὸ βασιλικῆς ὀνόματις, ἀλλὰ κυρίως καὶ ἐξόχως ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς Θρόνου τῆς Πέτρας. ἰδὲ γὰρ ὡς τὰς δευλαβέσας τρεῖς Οἰκουμενικάς, ἕτω καὶ ταύτων τῶν ἐν Χαλκηδόνι ἐν πᾶσι τοῖς πρὸ τῶν πράξεων αὐτῆς βασιλικαῖς καὶ πατριαρχικαῖς καὶ ἄλλοις ὁπισκοπικαῖς γραμμασί, καὶ ἐν πᾶσι τῆς ἐν αὐτῇ ὑπὸ διαφόρων πρὸς τὰς Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντας καὶ πρὸς αὐτῶν δοθῆσι λιβελλοῖς, καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸν Βασιλέα πρεσβυτητικῇ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πρὸς τὸν Ρώμης ὁπισκολῇ αὐτῆς λέγεται καθαρῶς καὶ ἀναμφιβόλως καὶ κυρίως καὶ ἐξόχως ἡθροῖσθαι τῇ τῆς αὐτοκράτορος Μαρκιανῆς ἰδίᾳ ἀρεσκείᾳ, καὶ γνώμῃ, καὶ θελήσει, καὶ πρεσβυτηῇ, καὶ πρεσβυτῇ, καὶ θεασίσματι, συμμαρτυρουῦντες εἰς τὴν λαμπρῶς καὶ τῇ Πάπᾳ Λέοντι κατὰ Διαφόρους τρεῖς, ὅστις τῇ αὐτῇ τρεῖς, ὥπερ ὁκλήθησαν πάντες οἱ ἅπανταχῇ πρωτόβουτες τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς Ἱερουσαλῆμ, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῶν Μητροπόλεων, ἐκλήθη εἰς τὴν Σύνοδον τῆς εἶναι μέρεος αὐτῆς, καὶ ἕδρᾳ πλέον. δευτέρῃ, ἰδὲ τῇ Πάπᾳ τὸ ἀξίωμα, ὅτι ἐστὶν Ἀρχιεπίσκοπος μόνον τῆς Ρωμαίων, καὶ δηλονότι ἕδρᾳ πλέον. εἰ γὰρ ἦν αὐτῇ καὶ τι πλέον, εἶπον αὐτῇ τὸ ἀπολαβεῖσθαι καθολικῆς Συνόδου, ἢ ἢ παρῆσα, ἢ αἰμεῖ αὐτῇ τρεῖς, ἀλλ' ἐκ εἶπον, ἐπειδὴ ἕτε ἡ, ἕτε ἐστὶν, ἕτε ἔσαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Θεῷ ἀντιχειριστικὸν ἀξίωμα. τρίτον, ὅτι τὸ Ἀρχιεπίσκοπος ὄνομα ἐν τῇ Ρώμῃ ἕδρᾳ πλέον σημαίνει τῇ ἕπερ σημαίνει ἐν τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς. τέττο μὲν, ὅτι ἐν τῇ ἐν Σαρδικῇ Συνόδῳ, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ ταῖς Οἰκουμενικαῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ μέρεος ἕως ἀρτί Συνόδοις, καὶ ὑπὸ πάντων τῶν κατὰ ἐκείνας τὰς καὶ ἁγίων πατέρων καὶ Ἀντοκρατόρων ὁ Πάπας τῆς Ρώμης Ἐπίσκοπος μόνον τῆς Ρώμης ἐκλήθη. τέττο δὲ, ὅτι ἡ τρίτη γραφῆσα τῇ Πάπᾳ κελεσίῳ, Ἐπίσκοπον αὐτὸν εἶπον, ἕμνηρωτάτων, ἕμνηρωτῶν, ἀλλ' ἢ μόνον Ἐπίσκοπον. ὑπότινων ὅμως ἐν αὐτῇ ἐκλήθη Ἀρχιεπίσκοπος, ἀλλ' ἕμνηρωτῶν, ἕμνηρωτῶν, ἀλλὰ μετὰ καὶ ἄλλων σωματευγμῶν. οἱ γὰρ οἱ Κωνσταντινουπόλει ὄρεθόντες Ἀρχιερεῖς γραφόντες τῇ τρίτῃ Συνόδῳ, εἶπον, τοῖς παναγίοις καὶ Θεοφιλεστάτοις Ἀρχιεπισκόποις καὶ πατράσι κελεσίῳ, Κυρίῳ, Ἰεβσαλίῳ, Φίρμῳ, Φλαυῖανῳ, Μέμνονι, Ἐρηνιανῳ, Θεοδότῳ, Ἀνακλίῳ, καὶ πάσῃ τῇ καθ' ὅ-

μας ἁγία Συνόδῳ. καὶ ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης γράφων ἡ ἐνωτικῶς ὁπισκολῶν πρὸς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν, εἶπον, τοῖς ὁσιωτάτοις καὶ Θεοφιλεστάτοις ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς πρὸς τὴν, Κυρίῳ, Μαξιμιανῳ. καὶ ἀνωτέρῳ πράξει δεκάτῃ τετάρτῃ ὁ Πέτρῃς Σαβινιανὸς ἐν τῇ πρὸς τὴν Σύνοδον λιβελλῷ αὐτῇ τῇ εἶπε, τοῖς κατὰ πάντα Θεοφιλεστάτοις ἁγίοις πατράσι καὶ Ἀρχιεπισκόποις Λέοντι, Ἀνακλίῳ, Μαξιμίῳ, καὶ πάσῃ τῇ λοιπῇ ἁγία Συνόδῳ. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἕμνηρον σὺν τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς λέγεται ὁ Πάπας Ἀρχιεπίσκοπος, ἀλλὰ καὶ σὺν τοῖς Μητροπολίταις. τέταρτον, ὅτι ὑπὸ τῆς πρεσβυτικῆς τῶν ὀνομάτων ἐδίδεται ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ὑπὸ ἀναγκῆς αἰτίας. ἡ γὰρ πρώτη Οἰκουμενικὴ γραφῆσα πρὸς τὰς Ἀλεξανδρεῖς, εἶπε, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ χάριτι Θεοῦ Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς κατὰ Αἰγυπτὸν, Λιβύην, καὶ Πεντάπολιν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς οἱ ἐν Νικαίᾳ σωμαχθεῖς καὶ τῇ μεγάλῃ καὶ ἁγίᾳ συγκροτήσαντες Σύνοδον Ἐπίσκοποι, Θεοδώριτος Βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῶν ὁ δόξω. καὶ ἡ τρίτη Σύνοδος γραφῆσα πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὄρεθόντας Ἐπισκόπους, εἶπε, τοῖς ὁλαβεστάτοις καὶ Θεοφιλεστάτοις συλλειτουργοῖς Εὐλαλίῳ, Εὐτροπίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς, ἡ ἁγία Σύνοδος ἡ κατὰ χάριν Θεοῦ καὶ θέσπισμα τῶν ὁσεβεσάτων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν Βασιλέων συγκροτηθεῖσα ἐν τῇ Ἐφεσίῳ Μητροπόλει. καὶ Μαρτίνῳ ὁ Πάπας γράφων εἰς τὸν Καρθαγύνης, καὶ εἰς Ἰωάννην τὸν Φιλαδελφείας, καὶ εἰς Θεόδωρον Ἐπίσκοπον Ἐσβουῶν, καὶ εἰς Παντολέοντα, καὶ εἰς Πέτρον Ἰβήρην, καὶ εἰς τὸν ἐν Ἱερουσαλὺμοις Κλήρον, καὶ πρὸς Παῦλον τὸν Θεσσαλονίκης, καὶ εἰς τὸν Κλήρον αὐτῇ, πάντων τῶν τῶν ὀνομάτων πρεσβυτικῇ, τὸ δὲ ἐαυτῇ ὑποτάττει, τόμῳ οὕτῳ τῶν Συνόδων, ἀλλ' ἕδρᾳ τῶν ἐρημῶν ἦν μέζων τῇ Πάπᾳ. πλὴν Θεοῦ ὁ δοκουῦντος, ἵνα πάντες καταβάλλῃ καὶ πρὸς τὸ ἐπινοηθὲν μετὰ ταῦτα τοῖς Ρωμαίοις μοναρχικὸν ἀξίωμα, καὶ ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ, καὶ ἡ παρῆσα, καὶ ἡ ὁκλή γραφῆσα τῇ Ρώμῃ, τὸ ὄνομα αὐτῇ ἕδρᾳ πρεσβυτικῇ, ἀλλ' ὑποτάττει. ἡ ἁγία Σύνοδος ἡ κατὰ Θεοῦ χάριν σωμαχθεῖσα ἐν τῇ Ἐφεσίῳ Μητροπόλει κελεσίῳ Ἐπισκόπῳ. ἡ ἁγία καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἡ κατὰ Θεοῦ χάριν, καὶ πανόσεβες θέσπισμα σωμαχθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ ἁγίᾳ καὶ μακαριωτάτῳ Πάπᾳ τῆς πρεσβυτικῆς Ρώμης Ἀγάθῳ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ πρῶτον. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ῥητέον, ὅτι ἕμνηρον ὁ Ρώμης ὁρδοδόξων, καὶ ἁγίῳ ὡν, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἁγιοὶ πατέρες, καὶ τῇ Πέτρῃ, καὶ πάσης τῆς ἁγίας γραφῆς ἐξίστα εἰσὶν ἐρμηνεῖς, ὅπερ ὡς ὁμολο-

ὁμολογῶμεν ἐδίδακται ὑποδείξεων . ἀλλὰ δὴ καὶ ἀ-
πὸ τῶν λατινικῶν Συνόδων τῇ αὐτῇ συνίσταται ,
καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ ἐνδεκάτῳ τὰ περὶ τῆς
ἐν Τριδόντῃ Συνόδῳ . καὶ ὁ Πάπας τὰς ἐπισκόλους
5 αὐτῆς διὰ μαρτυριῶν τῶν ἁγίων πατέρων βεβαίως ,
ὡς καὶ τὴν παρῶσαν ἐπιστολὴν αὐτῆς , τὴν καὶ ἐν-
τὴν ὁρθοδόξιας κληθεῖσαν , ἐβεβαίωσε διὰ μαρ-
τυριῶν Ἰλαρίου , Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου , Ἀμβρο-
σίου , Χρυσόστομου , Ἀνυστίνου , καὶ Κυρίλλου Ἀλε-
10 ξανδρείου , καὶ ἰδὲ πρῶτον τετάρτῃ τὴν ἐπιστολὴν ,
ὅθεν καὶ ὅτι ἐπεταί τοῖς ἁγίοις πατέρεσιν ἐν πᾶσιν ἀνα-
κηρύττει . ἰδικῶς δὲ πρὸς τὸ περικείμενον ῥητόν , ὅτι
αὐτοῖς πρῶτον πρῶτον ἐλέγετο πρὸς τῆς Συνόδου ,
ὁ Πέτρος τὰ Πέτρα φωνεῖ , ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ , ὅτι
15 ὁ Λέων τῆς Φωνῆς τῆς Πέτρα ἐστὶν ἐρμηνεύς . καὶ
ὁ Πάπας Ἀγάθων οὐ τῇ πρὸς τὸς Βασιλεῖς αὐτῆς ἀνα-
φορᾷ λέγει περὶ αὐτῆς τῆς Βασιλείας Κωνσταν-
τίνης τῆς πωγωνιάτης , ἡ χάρις τῆς παναγίας Πνεύματος
τῇ καλῶν τῆς βασιλικῆς γλώττης οὕτως ἀγαθῇ
20 θυσίᾳ τῆς καρδίας ὑπογράφουσιν , ὅπερ μᾶλλον
τῆς , ὅτι ὁ Λέων τῆς τῆς Πέτρας Φωνῆς ἐστὶν ἐρμηνεύς ,
καὶ γὰρ ἐκ τῆς Πέτρας ἐλάλησεν ὁ Βασιλεὺς , ἀλ-
λὰ κατὰ Χριστὸν αὐτὸν , ὡς ὑφηγητὴν ἐκείνῃ ἡ Σύ-
νοδος . ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ οὕτως Σύνοδος ἐν τῇ πρὸς τὸν
25 αὐτὸν Βασιλέα πρὸς φωνητικῇ εἰπέσα , δι' Ἀγάθωνος
ὁ Πέτρος ἐφθέγγετο , εἰπέ , τῇ Βασιλεῖ παντο-
κράτει Βασιλεὺς αὐτοκράτωρ σωμαψηφίς , ἐν
θεοψήφισε , ὅπερ καὶ αὐτὸ μᾶλλον ἐστὶ τῆς , ὅτι
ὁ Λέων τῆς τῆς Πέτρας Φωνῆς ἐστὶν ἐρμηνεύς . πρὸς
30 τέτοις ὁ λόγος πρὸς φωνητικὸς ἐστὶν , ἦν γὰρ τῆς Πέ-
τρας Φωνῆς ἐρμηνεύς ὁ Λέων καὶ οἱ κατ' αὐτὸν ἅγιοι
Πάπαι ὡς ἅγιοι , ἐμὴν καὶ οἱ ἁρετικοὶ Πάπαι ,
οἵτινες παρεξηγηταὶ καὶ παρερμηνεύταὶ μᾶλλον ῥη-
θεῖον . ἀρχηγὸς δὲ τῆς καλῆς ὁ Λέων , ἀλλ' ἐμόνος ,
35 ἐδὲ πρῶτος , ὡς εἶπε πᾶσα ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ πε-
ρὶ Κυρίλλου καὶ μένοντος , ὅτι πρῶτοι καὶ μόνοι
κατὰ Νεστορίου ἠγωνίσθησαν , ἧς πρὸς φωνῆς οὕτως
ἠξιώθη ὁ Λέων πρὸς τῆς παρῶσης Συνόδου . καὶ
γὰρ εἶπον ἡ Σύνοδος αὐτοῖς ἐν τῇ πρὸς τὸν Βασι-
40 λέα πρὸς φωνητικῇ , ὑπεραπολογητικῇ τῆς ἐπιστολῆς
τῆς Λέοντος , ὅτι ἐδὲ καὶ ἐμὴν εἶπον , ἀλλὰ τὰ τῶν πα-
τέρων . καὶ ὁ Βασιλεὺς Μαρκιανὸς γράφων τοῖς ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ μονάζουσιν , εἶπε , τὸ πρῶτον ἡ ἁγία
καὶ καθολικὴ Σύνοδος ἡ ἐν Χαλκηδόνι γονομήνη πε-
45 ρὶ τῶν ἀποστολικῶν πίστεν ἐδὲ καὶ ἐκφανοτόμησεν , διὰ
πάντων δὲ τῇ Ἀθανασίᾳ καὶ Θεοφίλῳ καὶ Κυρίλλῳ
τῶν τῆς βλαβῆς μνήμης γονομητῶν ἐπισκόπων τῆς
Ἀλεξανδρείας μεγαλοπόλως ἀποκρίθησασα διδα-
σκαλίᾳ , καθῆκε τὴν εὐτυχῆς βλασφημίαν .
50 ῥητόν ἐν , ὅτι καθὼς ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος
ἐχρήσατο ἀρχηγῶς τῷ Λέωνι , ὕτως ἐχρήσατο ἡ
αὐτῇ ἀρχηγῶς Ἀθανασίῳ , Κυρίλλῳ , καὶ Θεοφί-
λῳ . τέτρω τῇ τρίτῃ καὶ ἡ οὕτως Σύνοδος ἐλέγε
τῷ Βασιλεῖ ἐν τῇ εἰς αὐτὸν πρὸς φωνητικῇ , ἵδι
γὰρ ὁ Βασιλεὺς γαληνότητε , ὡς ἐδὲ τῶν ἐν ταῖς

ὁλαῖς Συνόδοις καὶ πρὸς τῶν ἐγκρίτων πατέρων
ὑποτυπωθέντων παρεχαράξαμεν , μᾶλλον δὲ ἐρε-
βαιώσαμεν , τέτρω ἀρχηγῶς χρησαίμενοι τοῖς πα-
τέρεσιν , ὡρίσαμεν . καὶ ἔξωσιν ἀμφισβητήσεως φυέ-
σης ταῖς τῶν πατέρων ἐρμηνείαις τὴν ἡμετέραν
ἐπιστολὴν ὁμολογίαν , καὶ πείθειν ὡς ἐκ ἀπα-
δὸν τῆς ἐκείνων διανοίας ἐπιδεκνύμεθα φρόνημα ,
ἀλλὰ μάρτυσιν αὐτοῖς πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας πί-
στεως βεβαίωσιν χρώμεθα , ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τοῖς ὅροις ,
καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτῶν αἱ οἰκουμενικαὶ Συνόδοι
λέγουσιν , ὅτι ἀποκρίθημεν τοῖς πρὸς φωνητικῇ
ἁγίοις πατέρεσιν , ὡρίσαμεν . καὶ ἰδὲ τὸς τόπους , καὶ
μάλιστα τὸν ὅρον τῆς παρῶσης Συνόδου , ἐπὶ τὴν ἀ-
πόφασιν ἐθήκαμεν αὐτοῖς . ἔτω καὶ ὁ Πάπας
Κελεστίνος ἐπιστολῇ πρὸς Κύριλλον , τῆς πρὸ Κυρίλ-
λου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκδίκης τῆς ὁρθοδό-
ξε δόγματος ὑποκαλεῖται , καὶ τὸν Κύριλλον αὐτὸν
Ποιμένα λέγει καλὸν καὶ ἀγαθόν , καὶ ἐκδικὸν ἐ-
χυρότατον , καὶ τῆς πίστεως ὁχύρωμα , καὶ ἐτοι-
μοτάτῃ θρασείᾳ , δι' ἧς ἡ λοιμώδης νόσος (Νε-
στορίου) ὑγιεινῶ φαρμάκῳ ἀπελαθεῖται , καὶ οὐρανὸν
καθαράς πηγῆς , δι' ἧς πᾶσα καθαριεῖται ἰλύς ἐ-
κακῶς διαχεομένη ἐσθίει , καὶ πᾶν ἀνοίγεται ὁ
τρυφερός τῆς δέσεως περὶ τὴν πίστιν ἐνοίας . ἀλ-
λὰ καὶ διὰ τῆς τρίτης οἰκουμενικῆς , καὶ ὑπὸ τῶν
μεταταῦτα Συνόδων καὶ Πατέρων καὶ Βασιλέων
διὰ φόβου καὶ ἐξόχως ἐνεκωμιάθη ὁ Κύριλλος .
ἀλλ' ἐμὸν ἐδὲ πρῶτος ὁ Λέων ἀρχηγὸς τῆς κα-
λῆς , καὶ ἐρμηνεύς τῆς τῆς Πέτρας Φωνῆς , ἀλλὰ καὶ
ἄλλοι πρὸς αὐτῆς , καὶ ἐπ' αὐτῆς , καὶ μετ' αὐτὸν . κεφα-
λαίον δὲ τῶν ἐκρινῶν , ὅπερ αὐτοῖς ἡ παρῶσα
Σύνοδος πρὸς φωνητικῇ τοῖς Βασιλεῦσιν , εἶπε περὶ
τῶν Πατέρων , ἀλλ' ὡς φωνῆς εὐθὺς τοῖς ἐν πλά-
νῃ τῆς πατέρας ἀνέδειξε , τῆς πίστεως ἀπασιν
ἀναπύξαντας τὴν διάνοιαν , ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ ,
ὅτι οἱ Πατέρες τῆς Φωνῆς τῆς Πέτρα ἐστὶν ἐρμηνεῖς ,
οἷς ἀποκρίθησας ὁ Λέων , σωματικῶς καὶ αὐτὸς τῆς
τῆς Πέτρας Φωνῆς ἐρμηνεύς . ὥστε καὶ ἐκ τέτων
λαμπρῶς κατασφύρεται τὸ μοναρχικὸν τῆς Πάπας
ἀξίωμα , ἐσσωίζεται , φησὶ γὰρ ἡ Σύνοδος , ὅτι
Χρησαίμεν αὐτῇ ὡς ἀρχηγῶς τὸν κληρὸν ἐδείξεν ,
ὅν ἐκείνη δηλαδὴ δεῖξαι οὕτως ἠδυνήθη . πολλὰ
γὰρ εἰπὼν , καὶ εἰς πολλὰς γράφας , καὶ Σύνοδον
ἐν Ρώμῃ συγκροτήσας , καὶ πολλὰ διακρύψας , καὶ
θρηνησας , καὶ ἱκετεύσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας
Πέτρας ἐν τῷ Βαλκανίῳ , εὗρε ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
ἐδωκεν αὐτῇ τὰ βασιλικά ἀμφοῖα καὶ παλάτια , καὶ
τὴν ἐξέστη τῆς εἶναι ὑπὲρ τῆς Βασιλείας , καὶ μᾶ-
λιστα Βασιλέα τῶν Βασιλέων , ὡς μυθοπλαστῶσιν
οἱ ἑωμῶν , ἐκεῖ (ὡς τῆς δυσυχίας) ἐδέετο ὡς
δεῖλ τῶν Βασιλέων , καὶ ἰδὲ αὐτοῖς βιβλίᾳ
τρίτῃ κεφαλῇ ἐχάτα Παράγραφον δέκατον
οὐκ . καὶ ταῦτα ποιών , καὶ κοπιῶν ἐν πολλοῖς ἔτεσι ,
τὰ ἀμφίβολα λύσαι οὕτως ἠδυνήθη . ἡ ἐν Χαλκηδό-
νι δὲ Σύνοδος ὑπὸ τῆς Μαρκιανῆς συγκροτηθεῖσα ,
τὴν

τῷ ἀλήθειαν ἔδειξε, καὶ τὰς Ἐκκλησίας ἐρήνυ-
σε. πρὸς δὲ τὸ τρίτον ῥητέον, ὅτι ἰδὲ πάλιν ἡ
καταλύσις τῆς παπικῆς μοναρχίας, καὶ τὸ κράτος
τῆς Συνόδου δέκνυται. Φησὶ γάρ, ὅτι ἕκαστος ἐν
ἐκείνῳ ὡς ἀποβύσῃ, ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῷ, ἔχων οἱ
Αἰρετικοὶ ἐν ταῖς ἀποστασιαγωγαῖς, καὶ οἱ Πάπαι ἐν
ταῖς ἰδίαις παρ' αὐτῶν γυνίαις ἀθροίζουσι Συνόδους,
ἀλλὰ κοινῶ Πνύματι, μιᾷ συμπνοίᾳ, καὶ ὁμοιοῦ
πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῷ ἀλήθειαν τῆς πίστεως τοῖς
πᾶσιν ἐγνώρισαν, ὡς περὶ δὴ πᾶς εἴρηται ἀνωτέρω ὑπὲρ
τῆς τρίτης Συνόδου ἐν πολλοῖς, καὶ ἐκείνῳ ἐν τῇ
τρίτῃ πράξει τῷ Φιλίππῳ, κατὰ τὸν τύπον πα-
σῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἰδὲ τὸν ῥυθμόν. πρὸς δὲ
τὸ τέταρτον ῥητέον, ὅτι τὸ πλῆθος τῶν πατέρων
εἰς σύσασιν πίστεως ἀποβάλλει ἡ πρώτη Συνόδος
ὑπὸ τῇ πρὸς τὰς Ἀλεξανδρεῖς, καὶ ὁ μέγας Κων-
σταντῖνος γράφων εἰς πολλοὺς, καὶ οἱ μεγάλοι Ἀθα-
νάσιος καὶ Βασίλειος ἐν πολλοῖς τόποις, ἔτι ἰδὲ
ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ, καὶ ὁ Πάπας
Κελεστίνος ὑπὸ τῇ πρὸς τῷ τρίτῳ Συνόδῳ, καὶ
ἡ οἰκουμενικὴ σύγχρησις ἐν τῇ ὁρᾷ αὐτῆς, καὶ ἰδὲ τὰς
τόπας. καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Πάπας μόνον ἐμὴν
ἀποβάλλει εἰς σύσασιν τῆς πίστεως, αὐτὴν ἐκείνην
λέγει τῇ γραφῇ, αὐτίδ' οὕτως φερὲν ταῖς Συνόδοις,
καὶ ἀπαθόντα πάση ἐκκλησιαστικῇ ἀποδόσει καὶ
ἀληθείᾳ, ὅθεν καὶ καταφρονητέα καὶ ὑποβλητέα
τὰ παρ' αὐτῷ ὡς ἀπὸ μοναρχίας καὶ ἀναμαρτήτης διο-
ριζόμενα. πρὸς δὲ τὸ πέμπτον ῥητέον, ὅτι ἐρρέ-
θη ὁ Λέων κεφαλὴ τῶν τῆς Συνόδου πατέρων,
ὃν τρόπον ἐρρέθησαν ἐν τῇ τρίτῃ ὁ Κύριλλος καὶ
Μέμνων κεφαλὰ αὐτῆς, καὶ ἰδὲ βιβλίῳ τρίτῳ
κεφαλᾷς δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφῳ τελευ-
τῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ παρὰ τὴν Σινὸν ἀνωτέρω ἀπο-
σεχῶς ἐν τῇ ἀποφωνητικῇ φησὶν, ὅτι Νεκτά-
ριος καὶ Γρηγόριος τῷ ἡγεμονίᾳ εἶχον ἐν τῇ
δευτέρᾳ Συνόδῳ, καὶ ὁ Βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐν
τῇ ἀποφωνητικῇ ὡς Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς πα-
ρά τῆς Συνόδου Διατάξεως λέγει, Κελεστίνος καὶ Κύ-
ριλλος τῆς τρίτης Συνόδου ἐξάρχοντες. καὶ σημείωσαι
ὅτι εἶχον τῷ ἡγεμονίᾳ ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ
Νεκτάριος καὶ Γρηγόριος, καὶ ἐξάρχοντες τῆς τρί-
της Κελεστίνος καὶ Κύριλλος, ἔκ αὐτῶν μὲντοι, ἀλλ'
ἢ ὡς κεφαλὰ ὡσαύτως ἡγεμονεύουσαι καὶ ἐξάρ-
χεσαι, διὸ καὶ τῆς αὐτῆς ἦσαν τιμῆς, τῷ αὐ-
τῷ βαθμῷ, τῆς αὐτῆς Ἀυθιγίας καὶ ἐξουσίας,
καὶ τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων, καὶ ἀλλὰ τὸ αὐτὸ αἶτιον.
ὡς γὰρ ἡ τρίτη Σινὸς ἐγγραφὴ πρὸς τὸν Κληρὸν
Κωνσταντινουπόλεως περὶ Κυρίλλου καὶ Μένωνος, ἀλ-
λὰ μεγάλης δόξης καὶ σεφάνων ἡγάμεθα μόν-
ως καὶ πρώτους ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἀπαντας ζήλω
τῷ κατὰ Θεὸν κινηθείας, ἐκκλῆσαι τὸν τῆς ἀσε-
βείας κήρυκα Νεστόριον, καὶ ἀλλὰ τῷ καὶ κεφα-
λαὶ ἐκλήθησαν ἐκείνης τῆς Συνόδου, ἔτι ὡς ἐν
τῇ παρὰ τὴν ὁ Λέων ἀλλὰ τῷ ὄνοματι, ἢ ἔδειξε ἀλλὰ
τῷ Τοποτηρητῶν αὐτῷ, κατὰ μὲντοι τὸ ὑποσκηπικὸν

δίκαιον, καὶ τῷ ὑποσκηπικῷ συντάξιν ὁ Λέων μέ-
ρος ὡς τῆς Συνόδου, ἔμεινεν καὶ κεφαλὴ, ἀλλὰ ἀ-
δελφὸς, λέγει γὰρ ἡ Σινὸς πρὸς αὐτὸν, Ταῦ-
τα εἰσὶν, ἅπερ σὺ σοὶ τῷ πνύματι παρῶντι καὶ συ-
νοδοκῶν ὡς ἀδελφοῖς ἐγνωκῶτι, καὶ μονονεχί 5
ἀλλὰ τῆς τῶν σὺν Τοποτηρητῶν ὁρμηγῶ σοφίας ἐρ-
γάσμεθα. καὶ ὅρα παπίδιον ὅτι ἀδελφὸς ὁ Λέων
πᾶσιν τῶν πατέρων τῆς Συνόδου ὡς ἐπίσκοπος καὶ
Πάπας, καὶ ἔπατήρ, καὶ ἰδὲ περὶ κεφαλῆς κα-
τωτέρῳ βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλᾷς δεκάτῳ ἐπα- 10
πεν, καὶ βιβλίῳ δεκάτῃ μέρῃ δευτέρῃ κεφαλᾷς
ἐβδόμῳ, καὶ μέρῃ τεταρτῇ κεφαλᾷς πρώτῃ
Παράγραφῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ. πρὸς δὲ τὸ ἑκτὸν
ῥητέον, ὅτι τὸ, ὁ Φλαυιανὸς τῷ ὑποσκηπικῷ
ἀποδοκῶν πίστιν, ταῦτόν ἐστι τῷ, ὅτι ὁ Λέων 15
τῆς τῷ Πέτρῳ φωνῆς εἰς ἐρμηνείαν, καὶ γὰρ ὡς
ὁ Λέων, καὶ αὐτὸς ἐγινέτω κληρὸς ὅς καλῶς τῇ
Συνόδῳ, ἡτοι ἀφορμὰς ἐδωκεν αὐτῇ ἀποσφόρως
εἶπεν περὶ τῷ ἀποκλειστικῷ κατὰ τῷ ἔντυχῳ, ἔ-
τιν καὶ τῷ ἐκείνῳ τῆς πίστεως, ὡς συνείδειτο 20
κατὰ τῆς Αἰρέσεως τῷ αὐτῷ, ἡ παρὰ τὴν Σινὸν
ἐν τῇ πρώτῃ πράξει δοκιμάσασα, ἐπήνεσε καὶ
ἐβεβύλωσε, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω Παράγραφῳ ὀνάτῃ.
καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Πάπας διδασκόμενος διδάσκει,
καὶ ἔκ αὐτῷ ἐαυτὸν ὁρίσκει τὰς λύσεις τῶν ἀμφι- 25
βολιῶν ὡς ἐξ ἀποκαλύψεως, ἢ ἐμπνεύσεως, ἢ ὡς μὴ
διωκόμενος ἀμαρτεῖν τὰ τῆς πίστεως διορίζων, ἀλλ'
ἐπόμην τοῖς πατράσιν, ἐύρίσκει τὸ ἀληθές, ὡς
καὶ αὐτὸς ὁ Λέων μόνος παρίσσειν ἐν τῇ πρὸς τὸν
Φλαυιανὸν αὐτῷ ὑπὸ τῇ πρὸς τὸν Φλαυιανὸν αὐτῷ 30
Παρά-
γραφῳ δεκάτῳ. τῷ δὲ ἰδιόνομῳ παντὸς σοφῆς καὶ
ὁρθοδόξου Ἐπισκόπου, καὶ ἔμεινεν τῷ Πάπᾳ. πρὸς
δὲ τὸ ἐβδόμῳ ῥητέον, ὅτι ὁ Λέων καθείλε τὸν
ἔντυχον, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτῷ καθαιρέσει ὑπερέβαλον αὐ-
τὸν ὁ Φλαυιανὸς συνδοκῶς, εἶπε δὲ ἡ Σινὸς ἐν 35
ταῦτα μόνον τὸν Λέοντα, ἐπειδὴ πρὸς ἐκείνον ἔ-
γγραφε ἀλλὰ τιμῶν αὐτῷ, ἔμεινεν καὶ ἀλλὰ τῷ ἀξίωμα
ἰδικόν, ὅτι δὲ μάλλον τῆς καθαιρέσεως τῷ ἔντυχῳ
ὑπὸ τῷ Ρώμῃ εἶχε τῷ ἰσχυρῷ ἢ καθαιρέσει αὐτῷ,
ἡτοι τῷ Φλαυιανῷ, δέκνυται ἐκ τῆς ἀλλοτρίας, ἢ 40
εἶπον οἱ Τοποτηρηταὶ τῷ Ρώμῃ ἐν τῇ καθαιρέσει
τῷ Διοσκόρῳ. πρὸς δὲ τὸ ὄγδον ῥητέον, ὅτι ἄμ-
πελ καὶ ἡλῆται ἡ πίστις μεταφορικῶς καὶ ἡ Ἐκκλη-
σία, Ἐπιφανῆς Αἰρέσει τεσσαρῶν πέμπτῃ φη-
σὶ, φυτεῖα θεῶν καὶ ἀμπελῶν ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. 45
καὶ ὁ Κύριλλος φησὶν, ἀνθρῶπος ἢ ἢ οἰκοδεσπότης,
καὶ ἐφύτῳσεν ἀμπελῶνα, ματθαῖος κεφαλᾷς
ἐκστῶ πρώτῳ. καὶ τῆς Ἐκκλησίας δὲ φύλαξ ἐρρέθη
ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐν τῇ ὑπὸ τῷ Φλαυιανῷ ἐν
Κωνσταντινουπόλει πράξει ἐβδόμῃ, καὶ ἡ παρὰ τὴν 50
Σινὸν πράξις ἐκτῇ ἐπαινεῖσα τὸν Μαρκιανόν,
εἶπε, τὸν φύλακα τῆς πίστεως ὁ Θεὸς φυλάξει.
καὶ ἡ ὑπὸ Μηνᾶ ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τὸν Ἰεσιν-
ανὸν φύλακα τῆς πίστεως εἶπε. καὶ ἡ ἐβ-
δόμη Σινὸς πράξις τρίτῃ εἶπε τὰς Βασιλεῖς
ὑπερ-

ὑπερασπίδας τῆς Ἐκκλησίας, καὶ φύλακας τῆς πί-
 σως· καὶ πράξει περὶ τὴν ἀναγνωσίαν τῆς ὑπὸ
 5 σοφίας τῆς ἀγίας Γερμανῆς πρὸς Θωμᾶν Κλαυδιόπολιν,
 ὁ ἄγιος Ταρσίας εἶπον, ἐβόησαν οἱ φύλακες τῆς
 καθολικῆς Ἐκκλησίας ἄγιοι πατέρες ἡμῶν· ἀλλὰ
 δὴ καὶ ἡ σὺντομή Σιωδὸς πράξει δεκάτη σὺντομή εἶπε
 τὸν Βασιλέα Φύλακα τῆς ὀρθοδοξίας, ἐπὶ γυμνα-
 τῶν Ἐκκλησιῶν, Φύλακα τῆς πίστεως· καὶ αὐ-
 10 τῶν βιβλίων τρίτῃ κεφαλῇ εἰσάγει Παραγράφῳ
 δεκάτῃ ὁ Πάπας Λέων Φύλακα τῆς πίστεως εἶπε
 τὸν Ἀρχιμανδρίτῃ Φαῶσον, καὶ ἰδὲ τὸν ῥήτον· καὶ
 ὁ Χρυσόστομος λόγῳ εἰς τὰς δώδεκα Ἀποστόλους Φι-
 σὶν, ἡγάθῃ τὸ λόγῳ ὁ Πέτρος, ἐπειδὴ πρῶτος
 εἰς τὸν ἀμπελῶνα ὑπὸ τῆς Κυρίας μεμίσθωται· πρῶτος
 15 Φησὶ, καὶ ἑμόνος, ὥστε καὶ τῷ Πάπᾳ ὀρθοδοξῶντι
 ἐπιτέτραπται ἡ φύλακὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς Ἐκ-
 κλησίας, ἀλλ' ἑμόνος, ἀλλὰ καὶ παντὶ ὀρθοδοξῶντι
 Ἐπισκόπῳ καὶ Διδασκάλῳ· ἰδὲ καὶ βιβλίων δεκάτῃ μέ-
 20 ρος πέμπτῃ κεφαλῇ πρῶτον· πρὸς τέτοις, εἰ
 μόνος ὡς ὁ Πάπας τῆς ἀμπέλους Φύλαξ, ἔκ αὐτοῦ εἶ-
 πον ἡ Σιωδὸς, λέγοντι δὴ τῆς σῆς ὁσιότητος,
 ἀλλὰ ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσιν αἰτιώμενοι φύλακες, εἶπον αὐ-
 τῷ τῷ, λέγοντι τῆς σῆς ὁσιότητος, πρὸς σαφή-
 νειαν ὅτι περὶ ἐκείνου τὸν λόγον εἶπε· πρὸς δὲ
 25 τὸ σὺντομή ρητόν, ὅτι ἡ Σιωδὸς αὐτῷ τῆς τῆς
 Πάπας γνώμης ἡ θελήσεως, ἐκείνο ὅπερ τὸ ἔθος
 ἔδωκε τῷ Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα χειρτονῇ τὰς Μη-
 τروπολίτας τῶν τὰδε Ἐπαρχιῶν, ἐβεβαίωσε Διὰ
 τῆς αἰτίας ἐξουσίας, δεικνύοντες τὴν οὐκ αὐτοτε-
 30 καὶ Διὰ πάντων τὸ κράτος τῶν Σιωδῶν ὅτι τῆς
 Ῥώμης καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, καὶ ὑπὸ πάντων
 Χριστιανῶν, ἀ καὶ Βασιλέων· ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν
 Σιωδῶν ὁ Πάπας, ἀλλὰ ἡ Σιωδὸς ὑπὸ τῆς Πάπας·
 πρὸς δὲ τὸ δέχσθαι παλινοργητόν, ὅτι ἡ Σιωδὸς τῶν
 35 ἐκείνων ποιητικῶν πατέρων τὸν κανόνα περὶ τῶν
 πρεσβύτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνεκρίνετο καὶ ἐ-
 βεβαίωσε, διότι ὁ Διοσκὸρος τὸν Κωνσταντινουπόλεως
 Φλαυιανὸν ἐν τῇ καὶ αὐτὸν ἐν Ἐφέσῳ Σιωδῶν πέμ-
 40 πτην ἔταξε, ὅπερ βίαιον καὶ ὡς Κανόνας ὡς,
 ὡς εἴρηται, καὶ ρηθῆσεται· δέδωκε δὲ ὁ Κανὼν τῷ
 Κωνσταντινουπόλεως τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα, καὶ
 τῷ ἐβεβαίωσεν αὐτῷ καὶ ἡ παρῶσα Σιωδὸς, ἔ-
 μιν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τίποτε ἄλλο πρῶτον ἐξεί-
 45 κων αὐτῷ ἐξουσίαν καθόλου Ἐκκλησίας, ὡς περὶ τού-
 ται τινες, παρεξηγῆσαι τὸν σὺντομή καὶ τὸν δέκα-
 τον ἔδομον τῆς Κανόνας αὐτῆς· εἶναι δὲ μετὰ τὸν
 Ῥώμης τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὡρσαν αἱ Σύνοδοι, ἔχ-
 ὅτι ὁ Ῥώμης ἔχει ἀξίωμα τι ὡς τὸ πατριαρχικόν,
 50 ὥστε ἔχει καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως τῷ μετ' αὐτόν,
 ἀλλὰ κατὰ μὲν τὴν τάξιν εἴη δούτερος ὁ Κωνσαν-
 τινουπόλεως, πρῶτος δὲ ὁ Ῥώμης, κατὰ δὲ τὸ ἀ-
 ξίωμα τῆς Πατριαρχίας εἴη ἴσος αὐτῷ· ὅθεν λέ-
 γει ἡ Σιωδὸς ἐν τῷ εἰκοστῷ ὁγδόῳ Κανόνι, τὸν
 Κωνσταντινουπόλεως μεγαλύνεσθαι ἐν τοῖς ὁκκλησια-

στικοῖς πράγμασιν ὡς τὸν Ῥώμης, ὥστε ἡ διαφο-
 ρὰ εἶναι ἐν μόνῃ τῇ τάξει, ἡ ἰσότης δὲ εἶναι ἐν τῷ
 αὐτῷ ἀξίωματι, καὶ τῇ αὐτῇ ἀξίᾳ, καὶ πάσαις ταῖς
 ὁνεργείαις αὐτῶν· ἔχ' ὡρσαν δὲ ταῦτα ἡ Σύνδοξ,
 ὡς εἴρηται, ἵνα πρὸς τὴν Ῥώμης ἐπὶ τῆς ἀ-
 ξιώματι ὡς τὸ πατριαρχικόν, ἡ τῷ Κωνσταντινου-
 πόλεως πρῶτον ἄλλο ὡς τὸ πατριαρχικόν,
 ἡ ἐξουσίαν γυναικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἄλλης διωάμεως,
 ἀλλὰ πρὸς ἀναίρεσιν συγχύσεων, αἱ πραγματι-
 κῶς ἔγνω ἡ Σιωδὸς ἐν αἰσίοις, καὶ ὑπὸ τῆς Μητρο-
 πόλεως Ἐφέσῃ, μαχομένων τῶν Μητροπολιτῶν Βα-
 σιλιανῶν καὶ Στεφάνῳ, καὶ συμμαχομένων αὐτοῖς τῶν
 Βασιλέων, καὶ πάντων τῶν Πατριαρχῶν, ὡς εἴ-
 10 ρηται αὐτῶν Παραγράφῳ εἰκοστῷ τρίτῃ, καὶ ἐ-
 νεκρῶ ὁκκλησιαστικῆς οὐταξίας, ἵνα μὴ ὁ Κωνσαν-
 τινουπόλεως ποτὲ μὲν δούτερος, ποτὲ δὲ πέμπτος
 τάττηται ἐν ταῖς Σιωδοῖς, καὶ πρὸς αὐτῶν σκω-
 δαλα καὶ ταραχαί, καὶ αὐξήσῃ τῶν Αἱρέσεων, ση-
 μαίωσαι ἐν δύο τινά, ἐν μὲν, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς
 Σιωδῆς ὡς, ἵνα πρὸς ἀναίρεσιν τῶν κατὰ τὰς εἰ-
 20 ρημάτων Ἐπαρχίας συγχύσεων χειρτονῇ ὁ Κωνσταντι-
 νουπόλεως τὰς ἐν αὐτῇ τῇ Ἐφέσῳ Μητροπολίτας.
 δούτερον δὲ, ἵνα ἡ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης
 μὲν, ἀλλὰ τῇ τάξει δούτερος· καὶ τρίτον, ὅτι
 ἡ διώρισε καὶ ὡρσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐλέγετο ἐν τῷ σὺντομή
 Κανόνι τῆς πρώτης Σιωδῆς, ἵνα ὁ Ἀλεξανδρείας ἔχη
 τὴν ἐξουσίαν πάσης Αἰγύπτου (ὅπερ καὶ καὶ ὡρσαν)
 ἐπειδὴ καὶ τῷ Ῥώμης σωήθης εἶναι ἔχεν τὴν ἐξουσίαν
 πασῶν τῶν Δυτικῶν Ἐκκλησιῶν· ἔτω καὶ ἐνταῦθα·
 ἐπειδὴ γὰρ καὶ ὁ Ῥώμης καὶ οἱ Πατριάρχαι τῆς
 Ἀνατολῆς κατ' ὀλίγον ὡς τῆς ἐξουσίας ἔλαβον χειρ-
 30 τον τῆς ἐν ταῖς νυνὶ ὁνομασίαις αὐτῶν Μητροπολίτας,
 εἶδεν καὶ τὰς λοιπὰς Μητροπολίτας, εἰτινες ἐκείνων
 ὑποκείμενοι τινὶ Πατριάρχῃ χειρτονεῖσθαι ὑπό τινος
 Πατριάρχου Διὰ τὸ αὐτὸ αἶτιον, ἡτοι Διὰ τὸ ἀνύγχυτον,
 ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦσαν αἱ τοιαῦται Ἐπαρχίαι περὶ τὴν Κων-
 σταντινουπόλιν, καὶ ἐν ταῖς ἐγκρίτοις αὐτῶν οἱ Πατριάρχαι
 Κωνσταντινουπόλεως πολλὰ καὶ κατὰ Διὰ τὸν καὶ
 ἐχειρτόνησαν Μητροπολίτας, εἶδεν τὸν Κωνσταντι-
 νουπόλεως τέτῃς χειρτονεῖν, καὶ ἐκ αὐτῶν τινὰ Πατρι-
 40 ἀρχῶν· εἶτα τῷ ἑμόνον ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν
 τῆς Ἀνατολῆς ἐκυρώθη, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς Πάπας
 Λέοντος πρὸς δέχθη, καὶ γὰρ ἡμάχου τοῖς ὑπὸ
 τῆς Διοσκόρου πεπερασμένοις, ἐν οἷς ἐμέμφετο καὶ τῷ
 45 τῷ, ὅτι τὸν Κωνσταντινουπόλεως πέμπτου ἔταξε ὁ
 Διοσκὸρος, ὅπερ καὶ ὡς ἐγκλημα τῷ Διοσκόρῳ αἱ
 Τοποτηρηταὶ τῆς Πάπας πρὸς τὴν ἐγκλημα ἐν τῇ καθαι-
 ρέσει αὐτῶν· καὶ Εὐσέβιος ὁ Δορυλαῖς εἰς Ῥώ-
 μιν ἀνελθὼν μετὰ τῷ Διόκλητῳ τῆς λησείας
 50 ὑπὸ τῆς Διοσκόρου Σιωδῆς, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀθε-
 μίτοις, οἷς ὁνομάζει αὐτῷ, εἶπε καὶ τῷ, ὅτι τὸν
 Φλαυιανὸν πέμπτου ἔταξε, καὶ ἀνέγνω τὸν τῷ
 Κανόνα τῆς δούτερας Οἰκουμενικῆς ὑπὸ τῆς Πά-
 πας, παρόντων καὶ κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας
 Κωνσταντινουπόλεως, ὁ δὲ Πάπας τὸν Κανόνα ἀπέ-
 55 δέξατο

δέξατο . τῶς οἱ παρόντες τῇ Συνοδῷ ἔγκριτοι
Μητροπολίται ὑποδέξαντο χειροτονεῖσθαι . ὑπὸ τῷ
Κωνσταντινουπόλεως . ταῦτα δὲ καὶ τοῖς Βασιλεῦσιν
ἤρεσκον , οἵτινες ἐβέβαιοντο μῆρην αἰεὶ καὶ βεβαι-
ῶσαι τὰ ἀρχαῖα καὶ πάτρια , καὶ εὐταξίαν ἐκ-
κλησιαστικῶν , καὶ πρὸς ἐπίδοσιν τῆς ὁρθοδόξου πί-
στεως ἀνῆκοντα . τῶν ἔτι ἐχόντων , οἱ Πάπαι
μαχόμενοι τοῖς πρεσβείοις Κωνσταντινουπόλεως , μά-
χοντο καὶ ἐπὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ εὐταξίᾳ , ὁπο-
δέχοντο πᾶς συγχύσεως , καταφρονέοντες τῶν πα-
σῶν , ἀντίκειντο ὁποσδήποτε τῇ δούτῃ Οἰ-
κουμενικῇ Συνοδῷ , καὶ τῇ παρέσῃ , ὥστε πρὸς αὐτὴν
τρία ἡνᾶ , πρῶτον , ὅτι διδάσκουσιν τὰς Αἰρετικές,
τῶν καθολικῶν Συνοδῶν τὰ μὲν δέχεσθαι ὡς καλὰ , τὰ
δὲ ἀποβάλλειν ὡς παρὰ νόμον , ὅπερ ὅτι ἀσεβέστατον
ἐστὶν ἔργον , πρὸν δὲ καὶ ἐξ ἑαυτῶν , ἐρηθίσεται ὅμως
περὶ αὐτῶν κατωτέρω βιβλίῳ κατὰ κεφαλαιῶν δεκά-
τῳ . δεύτερον , ὅτι ὑποπίπτουσιν τῷ ἀναθέματι τῆς δού-
τέρας Συνοδῆς , καὶ τῶν λοιπῶν τῶν δεξαμένων καὶ
βεβαιώσαντων αὐτὰς , ἀς πᾶσα ἡ καθολικὴ Ἐκ-
κλησία δέχεται ὡς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια . τρί-
τον , ὅτι ἐπιδοκίμους ἀντικείμενοι ταῖς ἀγίαις Συνο-
δοῖς οἱ Ῥωμαῖοι , ἐξουχίζονται καὶ ὑπερῖσσον πολ-
λοῖς καὶ ἀσφόροις ἀποπήμασι . πρὸς δὲ τὸ εὐδέ-
κατον ῥητέον , ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος γράφει
ἐπικτήτῳ , Συνοδὸς τινὰς γεγονέναι ἐν Γαλλίᾳ καὶ
Ἰσπανίᾳ καὶ Ῥώμῃ , καὶ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐν Νι-
κηῇ Συνοδῆς , καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίων πρῶτον κε-
φαλαιῶν δεκάτῳ ἐβδόμῳ Παράγραφον δεύτερον .
δηλῆται δὲ ἀπὸ τῶν τριῶν τινᾶ , πρῶτον , ὅ-
τι ἡ ἐν Ῥώμῃ Σύνοδος κατὰ τὸ εἶδος ἔχει τὸν Πά-
παν πρεσβεύοντα ἑαυτῆς . δεύτερον , ὅτι ἐκ ἄλ-
λῃ ἐξουσίας καὶ δυνάμει , ἀλλ' αὐτῇ ἐκείνῃ , ἡ ἐβε-
βαίωσαν τὴν ἐν Νικηῇ αἱ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ
Συνοδοί , ἐβεβαίωσαν αὐτὴν καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ . τρί-
τον , ὅτι τὸ ἐβεβαίωσαν αἱ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ
Συνοδοί τὴν ἐν Νικηῇ , ἐδηλοῖ ἄλλο τι , ἀλλ' ἢ τὸ ,
ὅτι παρεδέξαντο αὐτὴν καὶ συμφώνησαν αὐτῇ .
τρίτῳ ἄρα τῷ τρίτῳ ἐβεβαίωσαν αὐτὴν καὶ ἡ ἐν
Ῥώμῃ . καὶ τρίτῳ αὐτῇ τῷ τρίτῳ αἰτιῶνται καὶ
οἱ πατέρες τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς , ἵνα ὁ Λέων
βεβαίωσιν , ἥτοι ἵνα συμφωνήσῃ αὐτῇ περὶ τῶν πρεσ-
βείων Κωνσταντινουπόλεως , ὅθεν πρὸς τὸν Λέοντα ἡ Συνο-
δὸς γράφουσα , μετὰ τὸ εἰπεῖν , εἰς βεβαίωσιν τῆς τῶν
Ἐκκλησιῶν εὐταξίας ὡρίσασθαι , ἐπήγαγε , πε-
παισμένοι καὶ τὴν ὑμετέραν ἀγωνισμένην διδασκῆσαν
ἀποδεχθῆναι τε ταῦτα καὶ βεβαιῶσαι . τῷ αὐτῷ τρί-
τῳ καὶ ἐν ταῖς συγκαταθέσεσι περὶ τῆς ἐπιστολῆς
Κυρίλλου Ἡσύχιου Ἐπίσκοπος Παρίας εἶπε , τὴν
ἐν Νικηῇ πῖπιν ἐκύρωσεν ὁ ἀγιώτατος καὶ Θεοφι-
λέστατος Ἐπίσκοπος Κυρίλλος . ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς
τῆς γραφάσης πρὸς Νεστόρειον , Συνοδῷ τρίτῃ , πρῶ-
ξαι πρώτη . ἐμὴν ὅτι ἐμὴ συμφώνησαν ὁ Λέων ,
ἦν ἡ τῆς Συνοδῆς ἐπικύρωσις ἀβεβαίωτος , ὡς εἰ
μὴ συμφώνουσι αἱ ἐρημίαι Συνοδοὶ τῇ ἐν Νικηῇ , τὰ

ἐν αὐτῇ ὡρισμένα ἦσαν ἀρέβαινα . αἱ γὰρ Οἰκου-
μενικαὶ Συνοδοὶ βεβαίωσαν τὰς μερικὰς , καὶ αἱ ἐ-
πικυρώσεις τῶν καθολικῶν Συνοδῶν τὴν ἐσχάτην
ἔχουσι ψῆφόν τε καὶ βεβαίωσιν , ἐμὴν καὶ ἀνάπαλιν .
ἔτα ὡς αἱ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ Συνοδοὶ βεβαίω-
σαι τὴν ἐν Νικηῇ , ἐκ ἧσαν αὐτῆς μείζονες , ἐ-
τῶ καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ τότε Σύνοδος βεβαίωσα τὴν αὐ-
τῇ , ἐκ ἧν αὐτῆς μείζων . καὶ ὁ Λέων ἄρα αἰ-
τέσμενος ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς , ἵνα βεβαίω-
σῃ τὰ παρ' αὐτῆς ὡρισμένα , ἐκ ἧν αὐτῆς μείζων . 10
πρὸς σαφές ἐστιν κατὰ τὴν τῶν λεγομένων σημειω-
τέον τρία ἡνᾶ , πρῶτον , ὅτι τὰ τοιαῦτα ἰδιόθεν τῶν Συ-
νοδῶν αἰτεῖται βεβαίωσιν , ἥτοι συμφωνίαν τῶν παρ'
αὐτῶν ὡρισμένων , ὡς μαρτυρεῖ ταῦτα τὰ ῥήματα
τῶν ἀγίων Ἀθανασίου , ὅς ἐν τῇ δούτῃ ἀπολογία 15
μετὰ τὴν καταγραφὴν τῆς δούτέρας ἐπιστολῆς τῆς
ἐν Σαρδικῇ Συνοδῆς , λέγει , ταῦτα γράψασα ἡ
ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος , ἀπέστειλε καὶ πρὸς τὰς μὴ
δυνήσοντας ἀπαντῆσαι , καὶ γεγονάσι καὶ αὐτοὶ
σύμψηφοι τοῖς κρείττοις , καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίων 20
δούτερον κεφαλαιῶν κατὰ Παράγραφον εὐδέκατον .
δούτερον , ὅτι ἡ Σύνοδος ἐκ ἔγραψε τῷ Λέοντι
ἵνα ἐπικυρώσῃ ἅπερ ἐκείνη ἐκύρωσεν , ἐγὰρ τὸ
ἦν , ἔδει αὐτὴν αἰτῆσαι ἵνα αὐτὴν ἐπικυρώσῃ , ἀλλ'
αὐτῇ μὲν ἐκύρωσε , τὸν δὲ Ῥώμης ἤτησε ἵνα συμ- 25
φωνήσῃ αὐτῇ καὶ τὸ ἐξ ὧν τῶν Συνοδῶν πρὸς τὰς
μὴ παρόντας ἐν αὐταῖς . ὅθεν περὶ μὲν ἑαυ-
τῆς εἶπον αὐτῇ , ὅτι τὴν συμφώνησαν τὴν χειρο-
τονίαν τὴν Κωνσταντινουπόλεως τῆς Μητροπολίτας τῶν
τάδε Ἐπαρχιῶν , συνοδικῶς ἐκύρωσε , καὶ ὅτι 30
τὸν Κανόνα τῶν ἐκατὸν πενήκοντα πατέρων ἐβε-
βαίωσε , τῷ δὲ Λέοντι ἔγραψεν ἵνα βεβαίωσιν , τε-
τέστιν ἵνα ἀποδέξῃται καὶ συμφωνήσῃ , ὅπερ ἐ-
κείνη (τῇ Λέοντος) μὴ ποιήσαντο , ἡ μὲν τῆς Συνο-
δῆς ὁμολογίαις (καὶ τοῖς πολλὰ ἀγωνισαμένοις αὐτῇ καὶ 35
γράφασιν πρὸς τὸν Βασίλειον καὶ Πατριάρχας) με-
μνημένοι ἀμετάπτωτος , ἡ δὲ ἀτυμωμία τῷ Λέοντι
εἰς ἐδὸν ἐλογίζετο . τρίτον , ὅτι εἰς τὸ τῶν μαρτυ-
ρῶν ὁ Λέων , ἐμόνον ὡς ἀντιπῶν τῇ Συνοδῷ , ἐκ ἧς ἐ-
κρίθη καὶ ἀνεκρίθη αὐτῆς καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆς , ἀ- 40
λλὰ καὶ ὡς αὐτῆς ἐαυτῇ μαχόμενος , ἐπειδὴ ὡς ἐ-
μαρτύρησεν ὁ Δορυλαῖος ἐπὶ τῆς Συνοδῆς , τὸν κα-
νόνα τῶν ἐκατὸν πενήκοντα πατέρων ἐν Ῥώμῃ ἐ-
δέξατο , καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ αὐτῆς ἐν τῇ πρώτῃ
πράξει τῆς παρέσσης Συνοδῆς τῷ μὲν Διοσκώρῳ κατε- 45
φρόνησαν , πέμπτον τάξαντες τὸν Κωνσταντινουπόλεως
Φλαυϊανὸν ἐν τῇ κατ' αὐτὴν Συνοδῷ , τὸν δὲ Ἀνατό-
λιον ὡμολόγησαν ὅτι εἶχον ἐκ τοῖς πρῶτον . με-
ταταῦτα δὲ αἱ αὐτοὶ Τοποτηρηταὶ ἐμάχοντο οἷς εἶπον
καὶ ἔπραξαν , καὶ ὁ Λέων ἀνταρῶν ἐπ' αὐτῶν , 50
καὶ αὐτῶν πρὸς Κανόνας περὶ τῶν εἰρησίων καὶ ἔπρα-
ξε . τέταρτον , ὅτι ὁ Βασίλειος τὴν κρίσιν τῇ Πά-
πᾳ περὶ τῆς Αἰρέσεως Εὐτυχῆς , ἥτις περιέχετο
ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῇ , ἐβεβαίωσεν ὡς Νόμον , κατέ-
στιν ἐκείνῳ τὴν ἐπιστολὴν τῷ Λέοντι πρὸς Φλαυϊανόν ,

ταῦται διηγήσας ἐκρίναμεν καὶ διαρίσαιμεν, ἕτω καὶ
 περὶ τῆς κωνσταντινουπόλεως, θεῶν κυβερνώμενοι νό-
 ματι ἐκυρώσαμεν καὶ ἐβεβαίωσαμεν, ἅπερ ἵνα
 γινῆται καὶ αὐτῷ σοι τῷ Λέοντι κατάδηλα, πῶς
 διώκωμεν τῶν πεπεραγμένων αὐτῶν πᾶσαν ἐγνωρίσα-
 μένους εἰς σύστασιν ἡμετέραν (ὅτι δηλονότι κυβερ-
 νῶμεν θεῶν νόμῳ, πεπεράχαιμεν πῶς περὶ τῶν
 πεπεραγμένων βεβαιώσιν) ἵνα δὲ μή τις πῶς βε-
 βαιώσιν ἐκλάβῃ κακῶς, ὡς ἐκλαμβάνουσιν οἱ πα-
 πῆσαι, ἀρροδέτεροι, καὶ συγκατάθεσι, ἥτοι
 γινώσκοντες, φαίερασιν, ὁμᾶσθαι καὶ ἐξουδοχίῳ.
 ὅτι δὲ τῆς ἕως ἔχει, ἀρκεῖ πρὸς μαρτυρίαν ἡ
 μόνον τὸ ὕψος τῆς ἐπιστολῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπι-
 στολὴ ἡ ἐγγραφὴ ἡ τρίτη Συμῶδος τῷ Πάπῃ Κι-
 λεσίῳ, ἥς πρὸς τὸ τέλος φησὶν, ὡς δὲ ἀκρι-
 βῶς ὁμᾶσθαις ἀπάντων τῶν πεπεραγμένων, ἀπε-
 σείλαμεν τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰς ὑπογραφὰς
 τῆς Συμῶδος, καὶ ἰδὲ τὸν τρόπον βιβλίου τρίτη κε-
 φαλαίᾳ δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ τελειοῦμεν
 διότι. εἰ δὲ ἦν ἀναγκαῖον βεβαιῶσθαι τὰς οἰκη-
 μειακὰς Συμῶδας ὑπὸ τῆς Ρώμης, εἴ ὥσιν οἰκη-
 μενικῇ, ὡς τερατοῦνται οἱ παπῆσαι, πᾶσαι αἰκατο-
 λικαὶ Συμῶδοι ἀπήντων τῶν παρ' αὐτῆς, ἀλλ' ὁρῶμεν ὅ-
 τι καὶ αἱ οἰκημειακαὶ, ἕπερ αἱ μερικαὶ ἀπήτησαν τοιαύ-
 τόν τι παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ μόνον συμφωνίαν καὶ ἑνώσιον καὶ
 παραδοχίῳ καὶ ὁμόνοιαν. ὅτι δὲ ἡ συγκατάθεσις
 μόνον τῷ Ρώμης προσήκει, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις, καὶ ἐ-
 κληγῆται καὶ τὸν τρόπον τῶν, μάρτυς αὐτῆς ὁ
 Λέων, ὅς ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ, ὅτι ἡ εὐχαριστεῖ τῷ
 Θεοδώρῳ, ὑπερακρίσῃ γυναικίᾳ τῆς αὐτῆς ἐπιστο-
 λῆς πρὸς Φλαυιανὸν, ταῦτα λέγει, καυχώμεθα ὅτι
 τῷ Κιρίῳ μετὰ τῆς Προφήτης ἄδοντες, ἡ βοήθεια
 ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῆς ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν
 καὶ πῶς γῆν, ὅστις ἐσωεχώρησεν ἡμᾶς ζῆμιον
 θῆναι ἐν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ἀλλ' ὅσα θῆται τῆς
 ἡμῶν ὑπαρεσίας διώρισεν, ἀπώσης τῆς ἀδελφότητος
 ἐξερέωσιν τῇ συγκατάθεσι. καὶ σημειώσαι, συγκα-
 τάθεσις τῆς Πάπας, συγκατάθεσις τῆς ἀδελφότη-
 τος, ὡς εἶτι σημαίνει ἐν τῇ ἀδελφότητι, ση-
 μαίνει καὶ ἐν τῷ Πάπῃ. σημειώτεον δὲ, ὅτι μα-
 χομένων τῶν Ρωμαίων τῷ Ἀνθόχῳ Φλαυιανῷ, ὡς
 ἐμάχετο ὁ Λέων τοῖς πρεσβείοις τῆς κωνσταντινου-
 πόλεως, ἔγραψαν οἱ πατέρες τῆς δευτέρας Συμῶδος
 πρὸς αὐτὴν καὶ οἰκονομικῶς πρὸς ἐκείνους, ἵνα μὴ
 χιζῶσι πῶς Ἐκκλησίᾳ τῷ αὐτῷ τρόπῳ, ὅπερ ἔγρα-
 ψαν οἱ πατέρες τῆς πρώτης Συμῶδος τῷ Λέοντι, εἴ-
 που γὰρ ἐκεῖνοι πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς ταῦτα,
 οἷς ἐνθυσμῶς καὶ καρσινικῶς κεκρατημένοι, καὶ πῶς
 ὑμετέραν συγκαίρειν ἐξουδοχίῳ εὐλάβειαν, καὶ
 τῆς πνέουσα μεσιτεύσης ἀγάπης, καὶ τῆς κυρια-
 κῆς φόβου, πᾶσαν μὲν κατασέλλοντες ἀνθρακίνῳ
 πρὸς αὐτὴν, πῶς δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν οἰοδομῶν πρὸς
 ἡμετέραν ποιῶντες τῆς πρὸς τὸν καθ' ὅσον συμπα-
 ρείας, ἡ χάριτος. ἕτω γὰρ τῆς πίστεως συμ-
 φωνηθῶντος λόγου, καὶ τῆς χρηστικῆς κυρωθείσης
 ἀγάπης

ἀγάπης, παυσόμεθα λέγοντες, ἐγὼ μὲν εἰμὶ Παῦ-
λος, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶν, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ. πάντες
δὲ, Χριστῷ φανεῖται, ὅς ἐν ἡμῖν ἔμεμείρισται, Θεῷ
καταξιῶμεν, ἁσασιν τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας
τηρῆσθαι, καὶ τῷ βήματι τῷ Χριστῷ μετὰ παρ-
ρησίας ᾧψασθόμεθα. καὶ σημεῖωσαι παλιν, ὅτι
ὡς ἔγραψε τοῖς Ῥωμαίοις ἡ δούτερά, τῷ αὐτῷ τρέ-
πῳ ἔγραψε καὶ ἡ παρεῖσα Συνοδῷ τῷ Λέοντι,
καὶ πάλιν, ἡ παρεῖσα εἶπον, ἅπερ ὠρίσασθαι πρὸς
ἀναιρέσιν πάσης συγχύσεως, βεβαίωσιν δὲ τῆς Ἐκ-
κλησιαστικῆς ὁμολογίας, περιπιύξασθαι καταξίωσον.
καὶ, ᾧψασθαι τὴν τήρησιν καὶ ταῖς σαῖς ψήφοις
τῷ κρείνῳ, καὶ τῷ ζήλῳ συνάψον ἑαυτὸν ἡμῖν πρὸς
ὁμόνοιαν. ἐκείνη δὲ εἶπε, καὶ τῷ ὑμετέρῳ συγ-
χαίρειν παρακαλῶμεν ὁμολογῆσαι. καὶ, τῷ τε τῆς
πίστεως συμφωνηθῆναι λόγῳ, καὶ τῆς πνευματι-
κῆς κυρωθείσης ἀγάπης. καὶ ὡς ἡ παρεῖσα λέγει,
ἐδὲν πρὸς χάριν, ἢ πρὸς ἀπέχθειαν πεποιήκαμεν.
ἔτις ἐκείνη εἶπον, ἔχοντες ἀπέχθειαν, ἢ προσάψασθαι,
ἀλλ' ὡς ἐσθλῶς καὶ κανονικῶς. καὶ ὡς ἡ παρεῖσα
εἶπεν, καὶ τῶν πεπεραγμένων βεβαίωσιν τε καὶ συγ-
κατάψιν, ἔτις ἡ τρίτη εἶπον, ὑπερὲν δὲ ἀκρίβους
ὁμολογίας ἀπεσείλαμεν τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰς
ὑπογραφὰς τῆς Συνοδῆς. πάντα οὖν ταῦτα καὶ
τῶν τριῶν Συνοδῶν τὰ ῥήματα ἐσημαίνει, ἐδὲ πρὸς
σάπην ἰδικόντι ἀξίωμα τῷ Ῥώμῃ, ἀλλὰ τῷ συμ-
φωνίᾳ καὶ ὁμόνοιᾳ τῶν Ἐκκλησιῶν ὑποδηλοῖ. ση-
μεῖωσαι, ὅτι ἰωάννης ὁ Καππάδοξ πέμπων τῷ Ἰε-
ρυσολύμῳ ἰωάννη τὰ πρὸς τὴν κατ' αὐτὸν συ-
νόδον, λέγει, ἵνα ὑποφραγίσῃ αὐτὰ τῷ λόγῳ τῆς

ἀληθείας, καὶ ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρεος
τρίτῃ, κεφαλῇ τρίτῃ, τμήματι πέμπτῃ, Πα-
ράγραφον δέκατον. καὶ ὅτι πᾶσι τέτοις, ἀρκῶς πρὸς
λαμπρὰ καὶ ἀναμφίβολον καὶ ἀναντίρρητον μαρτυ-
ρίαν ἐκείνο πρὸς τὸν Λέοντα τῆς παρεῖσης Συνοδῆς 5
τὸ, καὶ τῷ ζήλῳ συνάψον ἑαυτὸν ἡμῖν πρὸς ὁμό-
νοιαν, ὅπερ ἀνακεφαλαιώσιν ἐστὶ τῶν, βεβαίωσον,
περιπιύξασθαι, καταξίωσον, καὶ τῶν λοιπῶν, ἐπει-
δὴ πάντα δηλῶσι καὶ ἀπαύτῃσι τῷ ὁμόνοιᾳ καὶ συμ-
φωνίᾳ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἐδὲν ἔπερ. πρὸς 10
καὶ ἔπερ ἀναγκάειν, ἡ Συνοδῷ πρὸς οὐκ ἔ-
περ τὸν Μαρκεριανὸν νέον Κωνσταντῖνον, νέον Παῦλον,
νέον Δαβίδ, εἰρήνῃ τῆς Οἰκουμενικῆς, καὶ ὅτι τῷ
ὁρθοδόξῳ ἐβεβαίωσας, ὑμῖν φωστῆρες τῆς ὁρθοδο-
ξίας, φωστῆρες εἰρήνης, φωστῆρες Οἰκουμενικῆς, φύλακες 15
τῆς πίστεως. ὡς δὴ ταῦτα καὶ τὸ, τῷ ὁρθοδο-
ξίᾳ ἐβεβαίωσας, ἐπαρέχασιν τοῖς Βασιλεῦσιν ἰ-
δικόντι ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς εἶναι αὐ-
τῶν τῆς Ἐκκλησίας μονάρχας, ὡς ποιῶν ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἀβελόνται αὐτεργικῶς, ἔτις ἐδὲ πρὸς 20
τὸν Πάπαν, ἡ ἄλλον τινὰ Ἐπίσκοπον ἐλθόντα τὸ βα-
βαίωσον, πρὸς αὐτῷ γυνικόντι ἐπὶ τῆς Ἐκ-
κλησίας ἀξίωμα. ἰδὲ κατωτέρῳ βιβλίῳ πέμ-
πτῃ κεφαλῇ πρώτῃ Παράγραφον πέμπτον, καὶ
κεφαλῇ δεκάτῃ Παράγραφον ἔχοντα, καὶ κεφα- 25
λαίῳ δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφον ὡδέκατον, καὶ
βιβλίῳ οὐκ ἔχοντα, κεφαλῇ ἐβδόμῃ Παράγραφον δέ-
κατον τρίτον, καὶ βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρεος τρίτῃ,
κεφαλῇ πέμπτῃ, καὶ τῶν τῶν πρῶτης καὶ
οὐκ ἔχοντα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.

ὅτι τὸ, ᾧψασθαι τὴν περιπιύξασθαι καταξίωσον, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῇ πρὸς τὸν Λέοντα ἐπιστολῇ τῆς Συνο-
δῆς, ἐπιδείκνυνται τῷ Ῥώμῃ ἀξίωματι μοναρχικόν, ὡς δεικνύται ὅντα ὅτι ἐκ πολεμῶν, ἀλλὰ ὁμόνοιᾳ δηλῶσι. 35

Μὴ θορυβῶν δέ τινα τὸ, ᾧψασθαι, καὶ τὸ,
περιπιύξασθαι καταξίωσον, καὶ τὰ λοιπὰ τοι-
αῦτα ῥήματα, ἐπειδὴ ὁμόνοιᾳ καὶ συμφωνίᾳ δη-
λῶσι καὶ ταῦτα, καὶ ὅτι ἰδικόντι ἀξίωμα τιμῆς,
ἢ πρωτείας, καὶ ἄλλου. ὁ μέγας Κωνσταντῖνος γρά-
φον πρὸς Νικηταίους, λέγει αὐτοῖς, ἵκετόν τις
ἐστὶν ὅταῦτα διδάσκει; καὶ ἀκῶσατε ᾧψασθαι. καὶ
ἐπιστολὴ πρὸς Ἀλεξανδρείαν Φησί, τοῖσι ὑμῖν αὐτοῖς
ᾧψασθαι, τὸ φίλτρον τὸ ἡμέτερον ἀγαπήσατε. καὶ
Κύριλλος καὶ Κελεστίνος παρεκάλεον τὸν Νεστόριον,
καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλῇ δεκά-
τῃ πέμπτῃ Παράγραφον εἰκοστὸν ἕνατον. καὶ ὁ
Κωνσταντινουπόλεως Πρόκλος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας
μέγας Κύριλλος ἔγραψον τῷ Ἀντιοχείας Δόμνῳ
ὑπερὲν Ἀθανασίᾳ Πέτρου, ὁ μὲν, ἀλλ' αὐτὸς Θεο-
φιλέσας ἀδελφὸς καταξίωσον, παρ' ἡμῶν δυσωπῶ-
μενος. ὁ δὲ, καταξίωσον ἢ σὴ ὁσιότης. ἰδὲ
αὐτῶν πρὸς δεκάτῃ τεταρτῇ, καὶ πρὸς
δεκάτῃ φαίνεται, ὅτι ὁ Πάπας Λέων ἵκετόν

καὶ ἐδέετο τῷ Βασιλεῖ, ἵνα ἄπρακτα μείνῃ τὰ
ὅν ἐφ' ἑσθ' ὑπὸ Διοσκόρου πεπεραγμένα, καὶ μετὰ
θαυμάτων καὶ οἰμωγῶν ἵκετόν τε καὶ ἐδέετο τῶν
Βασιλέων Οὐαλντιανῷ, Πλακιδίῳ, καὶ Εὐδοξίῳ. 40
καὶ Μάξιμος ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς
τὸν ἄγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας Φησί αὐτῷ,
καταξίωσον ἔχων ὑποσημαίνων καὶ συμβαλαῖς
σοιχεῖν. καὶ Κύριλλος ὁπολοῖα τῇ πρὸς τὸν
Βασιλέα Θεοδοσίον γράφει, ὅτι ὁ Νεστόριος πα- 45
ρεκαλεῖται πλεῖστα, ὑπὸ τῷ Ῥώμῃ καὶ Ἀλε-
ξανδρείας δηλονότι, μέρεος τρίτῃ τῆς τρίτης συ-
νόδου. καὶ ἄλλα τοιαῦτα μυρία ἀνταρτήματα
ἀνέστησαν εἰς τὰ συγγράμματα τῶν ἁγίων πατέρων,
ἰδὲ καὶ αὐτῶν βιβλίῳ δευτέρῃ κεφαλῇ οὐκ ἔχοντα 50
Παράγραφον δέκατον καὶ εἰκοστὸν, καὶ βιβλίῳ
πρώτῃ κεφαλῇ δέκατον ἐβδόμον. ἀλλὰ καὶ τοῖς
λοιποῖς Πατριάρχεσι πέμπασιν Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς
τὰ πεπεραγμένα αὐταῖς, καὶ ἰδὲ ἐν τῇ δεκάτῃ ὁγδόῃ
πρὸς τῆς ἑκτῆς Συνοδῆς, πῶς ἐκείνη ἐπεμψε τὰ πε-

πεπραγμένα ἐν αὐτῇ τοῖς ποίπ Πατριαρχικοῖς Θρόνοις .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

5 Περὶ τῶ ὅτι ἔμνον τοῖς Πατριαρχικοῖς Θρόνοις αἱ Συνόδοι τὰ αὐταῖς πεπραγμένα πέμπουσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς λοιπαῖς Ἐκκλησίαις . καὶ περὶ τῶ τίνες τίσιν ἔπεμψαν ταῦτα, καὶ ὧν γεγράφασι .

Ὅτι δὲ ἔμνον τοῖς Πατριαρχικοῖς Θρόνοις πέμπουσιν αἱ Συνόδοι τὰ πεπραγμένα αὐταῖς, ἀλλὰ
10 καὶ καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας, καὶ πρὸς Ἀρχιερεῖς, καὶ Κληρικούς, καὶ πρὸς πάντα ὁρθόδοξον, οἷον, καὶ ἵνα ὑποδέχωνται τὰ ὑπὸ αὐτῶν ὠριστά, γραφασί, δηλον. ἡ ὧν Νικαία πρώτη, ὑπερολή πρὸς τὸς Ἀλεξανδρεῖς λέγει, ἐξ ἀπάσης τῆς ἱεραῆς Συνόδου ἀνα-
15 γκαῖον ἐφύνη καὶ πρὸς ὑμᾶς σαλῆσαι γραμματα, ἵνα εἰς δόξαν ἔχοιτε, τίνα μὴ ἐκινήθη καὶ ἐξετάσθῃ, ἵνα δὲ ἔδοξε καὶ ἐκρετιώθῃ . Καὶ, χαίροντες ἐν ὑπὲρ τοῖς κατὰ θάλασσαν, καὶ ὑπὲρ τῇ κοινῇ εἰρήνῃ καὶ συμφωνίᾳ . Καὶ, ἀρχεῖτε δὲ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων, ἵνα τὰ καλῶς
20 ἔχον δοξάτω, βέβαια μὴ τὰ παντοκρατορὸς Θεῶ, καὶ τῶ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῇ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι ἀγίῳ . ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὑπερολή πρὸς τὰς Ἐκκλησίας φησὶν, ἀσμελὲς δέχεσθαι τὴν τῶ Θεῶ χάριν, καὶ θείαν ἀληθείαν
25 ἐν τῷ, διὸ πᾶσι τοῖς ἀγαπητοῖς ὑμῶν ἀδελφοῖς ἐμφανίσαντες τὰ πεπραγμένα, ὑποδέχεσθαι καὶ ἀνατάξιν οὐκ ἐλάττω . Καὶ, ἀκμαζέσης πανταχῶς τῆς ὑμετέρας πίστεως, καὶ εἰρήνης, καὶ ὁμονείας . Οἱ αὐτοὶ γραφῶν Ἀλεξανδρεῦσι, φησὶν, ὅ τοῖς τρι-
30 κοσίσι ἡρεσῶν Ἐπισκόποις, ἔδωκεν ἔπειτα, ἡ τῶ Θεῶ γνώμη, μάλιστα δὲ ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα τοῖς καὶ τηλικύτων ἀνδρῶν ταῖς ἀφαιρέσεσι ἐγκρίνον, τὴν θείαν βέβαιον ἐξεφώνησε, διὸ μηδεὶς ὑπερβήσθῃ, ἀλλὰ πρὸς ὑμῶς πάντες εἰς τὴν ἀ-
35 ληθεσάτω ὁδὸν ἐπάγειτε . ἰδὲ καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ ἐχάτε Παράγραφον ἐβδόμον . Καὶ ὁ Κύριος τῷ λαῷ καὶ Κλήρῳ Ἀλεξανδρείας, μέλλοις ἐν, τὸς χάρτας τελεώσαντες, τὸς γονομήτας ἐν τῇ καθαιρέσει αὐτῶ (τῶ Νεστορίᾳ) λοιπὸν ἐ-
40 πιταχίωσιν πρὸς ὑμᾶς . Οἱ αὐτοὶ τοῖς ῥον μονήρη βίον ἀποκῆσι φησὶ, καὶ ὡς τέσσα γνήσια πατράσι συμ-πράττει, νόσον ὡπὲρ ἵνα λοιμικῶς τὴν Νεστορίαν καθοδοξίαν ἐκκόψατε . Ἡ τρίτη Συνὸς γε-
45 γραφῶσα ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς καθαιρέσεως Νεστορίᾳ, λέγει πάντα τὰ πεπραγμένα αὐτῇ ἐν συ-

τόμῳ, ἐν οἷς καὶ τὰ, νήψατε διδάσκοντες, ὅτι ἔπειτα τὰ ὑπομνήματα τὰ πεπραγμένα ὑπὲρ τῆς καθαιρέσεως αὐτῶ τελεώθησαν ἐν χάρτας, διὸ ἐκ ἐδυνάμει ἔτελεσθησαν ἐν χάρτας, τὴν ὁφείλαντες πεμφθῆναι πρὸς τὸς εὐσεβεῖς ἡμῶν Βασιλεῖς, σὺν Θεῷ δὲ εἰπεῖν, κατὰ τὴν ἡ ἀναφορά μετὰ τῶν ὑπομνημάτων, πράξει πρώτη . Οἱ πεμφθέντες πρεσβύται παρ' αὐτῆς τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας Συνόδου εἰς Κωνσταντινουπόλιν Ἰεβροάλι, Ἀρκάδι, Φίλιππος, Φλαυιανὸς, Φίρμος, Θεόδοτος, Ἀκάκιος, Εὐσέπιος, Δανιήλ, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανὸς, καὶ ἡ συμπαραστὰς αὐτοῖς ἁγία Συνὸς γε-
φοντες τοῖς ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ἐπισκόποις, εἶπεν, ὑπὲρ δὲ πλείονος ἀσφαλείας, καὶ τῶ γινώσκειν ὑμᾶς, ὅτι ἔχ' ἡμετέροις πεμφθῆναι γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τοῖς δόγμασι τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἐφέσῳ, ὑπετάξαι τὸ συνοδικὸν γραμμα, ὡς ὑμᾶς καὶ ἐξ ἐκείνης πληροφορηθῆναι τίνα τέστι τὰ τυπωθέντα περὶ τῶν ὁποσωνούτων, καὶ τὰ Νεστορίαν φρονήσαντων, καὶ οἷα τὰ ὑπερίκια κατὰ τῶν κοινωνῶν αὐτοῖς πολυμένων, μέρι τρίτῳ τῆς τρίτης Συνόδου . Μαρτίνος ὁ Πάπας ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ὑπερολή φησὶν, ἵνα καὶ ὑμεῖς πάντες εἰ κατὰ πᾶσαν παραινέσαντες τὴν οἰκουμενικὴν ἀσμελὲς καὶ ὁρθόδοξοι ταῦτα παρ' ἡμῶν ἀσμελὲς πρὸς τὰ κινώσκοντες, εἰς ἀσφάλειαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας συμφώνως ἡμῖν τὰ ὅμοια πράξαιτε, κυρώσητε μὴ πάντας τὸς ἁγίους πατέρας, ἐγγράφως συλλογίζοντες αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίσιν . Καὶ, ἀνατάξιν γὰρ τὰ παρ' ἡμῶν ὑπὲρ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς πρὸς τὰ, πανταχῶς τοῖς πᾶσιν ἐσείλαμεν, ἵνα τὸ τῶ σκοπῶ πληρώσαντες ἔργον, ἡμῖς μὴ ἐαυτὸς ἀναθίωσιν ὄντας γνωρίσωμεν, ἀναπολογήτες δὲ τὸς μὴ πεθομήτας ὑποδείξωμεν . καὶ ταῦτα μὴ πρὸς τὴν ὑπερολή τῆς Συνόδου πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα . ἰδὲ καὶ ἀνωτέρω ὅλον τὸ ἐκδοκὸν ὁγδοὸν Παράγραφον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΔΑ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὸς Ἀρχοντας αὐτῶ ἀνατάξεων μαρκιανῶ τῶ Βασιλέως ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
50 Συνόδου, καὶ τῶν ὑπερολῶν αὐτῶ καὶ τῆς Παλχερείας, τῶν πρὸς τὸς ἐνταῦθα ἐρεμῶν, δέκνεται ὅτι ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος τὴν πίσιν ἐβεβαίωσε, ἀρῶσα θείαν ἐπιτοίαν τὸ μυστήριον τῶν δύο φύσεων, καὶ τῆς μιᾶς ὑποστάσεως, καὶ ἐνὸς προσώπου, ὡς ὅτι ἐστὶ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ἐπι-
σκόπον, ἀλλὰ τῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου ἰδικώτατα εἰς ὁ Χριστὸς κεφαλὴ.

Εἰ ταῖς ἀνατάξεσι τῶ Βασιλέως Μαρκιανῶ πρὸς τὸς Ἀρχοντας ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι ταύτης Συνό-

Συνόδου, καὶ ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις πρὸς Αἰγυπτίους μονάζοντας, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Αἰλίᾳ Ἀρχιμανδρίτας, καὶ πρὸς πᾶσι τοῖς Αἰλίᾳ Συνοδόν, καὶ ἐν τῇ τῆς Παλαιοῦς ὑπηρεσίᾳ πρὸς Βάσαν ἡγεμονίαν τὰ αὐτὰ λέγονται, ἦγον ὅτι ἡ ἐν Καλκηδόνι Σύνοδος πᾶσι πίσι ἐβεβαίωσε, τοῖς πατέρας ἀκολουθήσασα, καὶ ἐδὸν προσέθηκεν, ἡ ἀφῆρησε τῇ Συμβολῇ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης τῶν Συνοδῶν, καὶ ὅτι τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου προσήρθε Κελεστίνος καὶ Κύριλλος. Ἐν δὲ τῇ πρὸς Αἰγυπτίους φησὶν, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐδὸν ἐκινητοῦν, ἀλλὰ πάντων δὲ τῇ Ἀθανασίᾳ καὶ Θεοφίλῳ καὶ Κυρίλλῳ διδασκαλίᾳ ἀκολουθήσασα, καθῆλε τὸν Εὐτυχῆ. ἐδεῖα δὲ περὶ μοναρχίας μνήμη τῷ Πάπᾳ, πλὴν ὅτι ἡ ὑπόστασις ἐν τῇ Συνόδῳ ὁ Ῥώμης. μάλιστα δὲ πρὸς τοῖς ἐρημίταις γράφει καὶ τὸ ἐν τῇ προσεθείσῃ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς Συνόδου Διατάξεως, ὅπερ πάντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικῶς ἀξιώματος ἀναρετικόν ἐστι, ἐπειδήπερ ἔχουσιν καὶ δευτέρως εὐρεῖν οἷα τε ἡ τὸ πρῶτον μυστήριον, ὅποτε μάλιστα σὺν καμάρῳ μερίσῃ, καὶ μεγάλας εὐχαῖς ποσῶται ἄλλοι ἱερεῖς, αἰμὴ Θεῷ, καθάπερ πιστεύοντες ἐστίν, ἡγεμονίᾳ, φθάσαντες πρὸς πᾶσι τῆς ἀληθείας ἀνίστανται ἐκ ἡδυνήθησαν. καὶ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι συμφώνως ταῖς πρὸ αὐτῆς Συνόδοις ἡ ἐν Καλκηδόνι πᾶσι περὶ τῆς πίστεως ἐξήνεγκε ψήφον. δευτέρως, ὅτι ὡς προσήδρουν ὁ Λέων ἐν τῇ τετάρτῃ, προσήδρουν ἐν τῇ τρίτῃ Κύριλλος καὶ Κελεστίνος. τρίτον, ὅτι ἀκολουθήσασα ἡ Σύνοδος τῇ διδασκαλίᾳ Ἀθανασίου, Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου, καθῆλε τὸν Εὐτυχῆ, καὶ πᾶσι λαπὲν τῷ Ῥώμῃ τὸ μεγαλεῖον, ὅταν ἡ Σύνοδος ταῖς ἐτέρων διδασκαλίαις, καὶ πρὸς ταύταις πᾶσι Ἐπισκόπων Ἀλεξανδρείας ἀκολουθήσασα, κεί-

νη πᾶσι ἐγκύκλιον ὑπηρεσίᾳ τῷ Ῥώμῃ, ἡτοι τὸν Ῥώμῃ καὶ πᾶσι Συνοδὸν αὐτῇ; εἶτα πόσων μέμψων ἄλλοι εἰσπαπίσαι, βλασφημῶντες τὸν Θεόφιλον; ἐν ἡ παρεῖσα καὶ ἡ τρίτη καὶ ἡ ὀκτὴ φέρεται εἰς ἐβεβαίωσιν τῆς πίστεως, καὶ ἄλλον ἀποκαλέσει. τέταρτον, ὅτι ἔχουσιν καὶ δύο εὐρεῖν ἡδυνήθησαν τὸ πρῶτον μυστήριον, τετάρτον, ἐκ ἡδυνήθησαν εὐρεῖν τὸ πρῶτον τῆς ἀγίας Τριᾶδος μυστήριον, δηλονότι τὸ ὁμοούσιον ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ῥώμῃ Σίλβεστρος, καὶ ἑτέροι. εἰς αὐτὴν καὶ τινες ἔπον αὐτὸ καὶ πρὸς τὴν πρώτην Συνόδον, ἀλλὰ ἔχουσιν ἡ βέβαιον, ὡς ἐξετάσασα καὶ διόκρισεν ἡ Σύνοδος, ἐβεβαίωσεν αὐτὸ ἡ Σύνοδος, ἔτις ἐκ ἡδυνήθησαν εὐρεῖν τὸ πρῶτον μυστήριον τῆς καθ' ὑπόστασιν εὐσεύσεως, ὡς ἐπὶ ἀδελφῶν αὐτὸ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀμφιβολίας ὁκτὸς, εἰς καὶ δύο, 15 ἡτοι Κελεστίνος καὶ Κύριλλος, ἀλλὰ ἡ Οἰκουμενικὴ τρίτη Σύνοδος. ἐδὲ ἡδυνήθησαν εὐρεῖν τὸ πρῶτον μυστήριον πᾶσι δύο φύσεων, καὶ τῆς μιᾶς ὑποστάσεως, καὶ ἐνὸς προσώπου, ὡς ἀναμφίβολον τοῖς πᾶσι ὁρθόδοξοις ἀποκαταστήσαι εἰς καὶ δύο, ἡτοι Λέων καὶ 20 Φλαυιανὸς, ταῦτον εἰπεῖν αἰὲς Ῥώμῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδοι, ἀλλὰ ἡ ἐν Καλκηδόνι Σύνοδος ποτὶ καμάρῳ καὶ μεγάλας εὐχαῖς ἀλλὰ ποσῶται ἀγίων ἱερέων εὐρον. ὡς καὶ ἔπαυσε τὰς ἀμφιβολίας ἀπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὅσοι ἡδυνήθη εἰς καὶ 25 δύο ποιῆσαι, καὶ καὶ ἡγωνίσθησαν πᾶσι τρεῖσι καὶ πάσῃ δυνάμει ὑπὲρ τῆς πίστεως. ὅσοι ἐστὶν ἄλλοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικόν, ἡ ἀναμάρτητον ἀξίωμα ὅτι ἔστιν Ἐπισκόπος, ἡ ἐστὶν πατριαρχικὴ, ἡ παπικὴ Σύνοδος, ἀλλὰ ἡ καθόλου κοινότης ἐστὶ τῶν, ἡ ἐστὶν καὶ ὁ Κύριος 30 ὡς κεφαλὴ πάρεσι, καὶ τῶν αὐτῇ ἰδικώταται παρέχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἐν περὶ τῆς Συνόδου, ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας Εὐαγγελίου Σχολαστικῶν, ἀπὸ ἄλλων τινῶν, ἐν οἷς ἀριθμῶνται δέκα ἐγκλήματα πεποιηκόσιν τὸν Διόσκορον, τῆς ἐν Ἐφέσῳ προσεδρόντα Συνόδου.

Εἰς πᾶσι συνελθόντων, ἐν ἡ ἡ ἀρχὴ τῇ θεωρηθῆναι τὰ τῆς Συνόδου, ἀπὸ τῆς τῆς Βασιλείας, καὶ παρόντων τῶν Ἀρχόντων, ἐγερθεὶς ὁ Παχασίνος, εἶπον, ὅτι ἐκ ἔδει τὸν Διόσκορον καθίσαι εἰς πᾶσι Συνοδόν, καθότι καὶ ὁ Λέων ἔτι παρήγγειλεν. οἱ Ἀρχοντες ὁμῶς ἠρώτησαν τὸ Διατὶ, καὶ μαθόντες πᾶσι αἰτίαν ἄλογον, ἠνάγκασαν τὸν Διόσκορον καθίσαι εἰς τὸ μέσον. εἶτα ἔστη εἰς τὸ μέσον ὁ Δορυλαῖος Εὐσέβιος, καὶ εἶπον, ἡδυνήθη ὑπὸ τῷ Διόσκορῳ, ἡ πίσις ἐβλάβη, ὁ Φλαυιανὸς ἐφονεύθη, πρῶτα καλῶ ἵνα ἀναγνώσῃ τὸν λίβελλον, ὃν ἔδωκε τῷ Βασιλεῖ. ἔπειτα ἀνεγνώθησαν τὰ πεπραγμένα εἰς πᾶσι λη-

σερικῶν Συνοδὸν ὑπὸ Διόσκορον, καὶ τῇ ἐξῆς συνελθόντες προσκαλεῖται εἰς πᾶσι Συνοδὸν ὁ Διόσκορος 45 τριῶν τῶν ἐλθόντων καὶ ἀπολογηθῆναι, καὶ εἰ καὶ ἐξήτα παρεῖναι καὶ τὰς Ἀρχοντας εἰς πᾶσι Συνοδόν, καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα, ὡς δὴ τὸν κλίνωσιν αὐτὸν δικαίως, πλὴν ἐδὸν ὠφελήθη, ἀλλὰ καθῆρεθῃ, πρῶτον, ὅτι τὸν Εὐτυχῆ καθαιρεθείς ὑπὸ τῷ 50 Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανῶ σιωδικῶς, ὁ Διόσκορος χωρὶς τῶν ἀνακρίναι τὰ κατ' αὐτὸν πᾶσι Οἰκουμενικῶν Συνοδόν, αὐτὸς ἐδέξατο εἰς κοινωνίαν. δευτέρως, ὅτι ἐκ ἔπειτα πᾶσι Συνοδὸν ἀνακρίναι τὰ κατὰ τὸν Εὐτυχῆ, καὶ τὰ κατὰ τὸν Φλαυιανόν; ἀλλὰ αὐτὸς

αὐτὸς ἔλαβε πρῶτον κριτὴ τυραννικῶς, καὶ
μόνος ἐξήνεγκε ψῆφον ὡς ἠθέλησε. τείρει
ὅτι οἱ τυποτηρεταὶ τῆς Ῥώμης ἐζήτησαν ἀναγνω-
θῆναι πῶς ἐψηφίσαντο, πῶς ἐπαλαῖσαν ὑπὸ τῆς
5 Λέοντος πρὸς τὸν Φλαυϊανόν, καὶ ἐξετασθῆναι τὰ
περὶ τῆς Αἰρέσεως τῆς Εὐτυχῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν λε-
γάτων τῶν Λέοντος κατέφθηνε, μεθ' ὅρκου γὰρ
εἶπον, ὅτι ἐκ ἀναγνώσεως αὐτῶν. χωρὶς κοινῆς ἐ-
ξετάσεως καὶ γνώμης ἐβεβαίωσε πῶς Αἰρεσιν, ὅτι
10 ἐκ δύο φύσεων ὁ Χριστὸς, ὁμοῦς μετὰ πῶς ὦσιν μία.
τέταρτον, ὅτι τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυϊανόν
ἐκάθισεν εἰς τὸν πέμπτον τόπον ὡρᾷ τῆς Κανόνας
τῆς δευτέρας Συνόδου. πέμπτον, ὅτι ὅσα διώ-
ρισον ἡ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Φλαυϊανῶς Τοπικῆς
15 Συνόδου περὶ πίσεως καὶ τῆς Εὐτυχῆς, χωρὶς
τῆς ψηλαφήσεως καὶ τῆς ἀνακρίσεως τῆς Οἰ-
κουμενικῆς συνεδρίας, ἠθέτησε, καὶ ἐδικαίωσε μὲν τὸν
Εὐτυχῆ, καθεῖλε δὲ Φλαυϊανόν, ἡ ὡς λέγει ὁ
Εὐάγγελος πῶς καθάρισεν Φλαυϊανῶς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
20 ποιησάμενος, ἐν ἀγραφῇ τε χάρτῃ παρεσκεύασε
τὰς κληρονομίας Ἐπισκόπους ὑποσημηνῆσθαι, πῶς
καθάρισεν Φλαυϊανῶς περιέχοντι. βιβλίῳ δευ-
τέρῳ κεφαλαίῳ τεταρτῷ. ἕκτον, ὅτι τὸν Φλαυϊα-
νόν ὥρῃσε, καὶ τέλος ἀπέκτεινον. ἑβδόμον, ὅτι
25 ὡρᾷ πῶς ἀρχαίαν συνηθείαν καὶ τὰς Κανόνας, πῶς

Μητροπολίτη Ἐφέσῃ ἔδωκε Πατριαρχικὸν δῖγμασι.
καὶ ὅτι τὸν Ῥώμης Λέοντα Εὐσεβεῖσαν καὶ ἀγιώ-
τατον ὄντα, χωρὶς κοινῆς γνώμης καὶ χωρὶς τιμῆς
δικῆς, ἐποίησαν ἀκοινώνητον. ὁγδοον, ὅτι καὶ ἄλ-
λοι Πρεσβύτεροι καὶ Διάκοι ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας
δεδώκασιν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ πῶς Συνόδον λιβελ-
λας διὰ ἀδικίας καὶ ἄλλας αὐτῶς ἀθεμιτεργίας,
καὶ ὅτι ἦλθον εἰς ὁποιοῦσαν. ὅταν, ὅτι εἰς πῶς
Συνόδον ἐφανή ἀπειθῆς, καὶ τρισσῶς παρεσκλη-
θεῖς, ἐκ ἦλθον ἀπολογηθῆναι. δέκατον, ὅτι πολ-
λὰς Ἐπισκόπους ἰδίᾳ αὐτῶς ἐξέστειλ ἐκάθηρον, καὶ
πολλὰς κατηρημένους ὑπὸ ἐτέρῳ Συνόδῳ ὡρᾷ Κα-
νόνας ἐδικαίωσε. καὶ ἔτι εἰς πῶς Ἐφεσον ἐβίβασε
καὶ ἐδικαίωσε τὰς Ἐπισκόπους καὶ ὑπέγραψαν
εἰς πῶς Αἰρεσιν. καὶ ἔτι ἐκάθηρον τὸν Διόσκορον,
καὶ ἀνθεμάτισαν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν Εὐτυχῆ. εἰς
ἐκεῖνο δὲ ὅπερ εἶπον ὁ Ἀνατόλιος, ὅτι ὁ Διόσκορος
ἐκατηρέθη διὰ πίσιν, καὶ ὁρῶντες τὰ τοιαῦτα βεβή-
θημα αὐτῶν ὕστερον οἱ Μονοφυσῖται καὶ οἱ Μονο-
θελῆται, ἔλεγον, ὡς ἐκεῖνος ἐπὶ πῶς, καὶ ἡμεῖς
ῥητέον, ὅτι μνηστῆς, καὶ μὴ ἐλθὼν, κατη-
ρέθη, ἐμὴν ὅτι ἦν ὁσεβής, εἰ γὰρ ἤρχετο εἰς πῶς
Συνόδον, κατηρέθη αὐτῶς πῶς πίσιν, ὅθεν τῶν
Μονοθελητῶν τὸ εἰρημικόν, ὅτι ὡς ἐκεῖνος ἐπίσδον,
ἔτι πιστεύομεν, μάταιον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν συμπρεσβέρων τῶν Διοσκώρων ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον Συνόδῳ, καὶ τῆς ὁποιοῦσας αὐτῶν ἐν τῇ πα-
30 ρέσει ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ, καὶ ἀθροίσεως αὐτῶν, ὁμοίως καὶ τῆς Θεοδώριτος Κύρου.

Αἰνῶται ἡ Συνὸς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰεβρονάλιον,
τὸν Καισαρείας Καππαδοκίας Θαλαάσιον, τὸν
Ἀρμενίας Εὐσεβιον, τὸν Βηρυτῶν Εὐστάθιον, τὸν
35 Σελεύκειας Βασίλειον, καὶ ἄλλους, ὡς ἐχρηκότας καὶ
αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν βασιλικῶς συναυθουτῶν τῶν Διοσκώρων
ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ εἶτα ἀμελήσαντας, καὶ ἀφούται
αὐτὸν γινέσθαι τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων αἰτίαν, καὶ δὴ καὶ
ὑπογράφοντας καὶ εἰς τὰ δόξαντα Διοσκώρων. αὐτοὶ
40 ὁμοῦς ἀπεκρίθησαν πρώτον, ὅτι ἐκ ἡκιστοῦ αὐτῶν
ὁ Διόσκορος. δεύτερον, ὅτι ἔφερε χάρτην ἀγρα-
φον, καὶ γραμματικῇ καὶ φονικῶν ὀργάνων ἀνάγκη
ἐβίβασεν αὐτῶς, καὶ ὑπέγραψαν, τινῶν δὲ καὶ
τὰς δακτύλους κατέχον, καὶ ὑπέγραψον. τείρει,
45 ἐζήτησαν συγχώρησιν ὡρᾷ τῆς Συνόδου, καὶ δὴ
συνεχωρήθησαν γνώμῃ καὶ τῆς Βασιλέως καὶ τῶν

Ἀρχόντων, καὶ δέσει τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἱταλικῆς.
συγχωρησάμενοι δὲ, ὑπέγραψαν εἰς πῶς καθάρισιν
τῆς Διοσκώρου, καὶ ἀνθεμάτισαν αὐτὸν καὶ τὸν Εὐ-
τυχῆ, καὶ ἔτι ἐκάθισαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν.
ἀλλὰ καὶ ὁ Θεοδώριτος Κύρος ἦλθον εἰς πῶς Συνόδον,
ἔχων καὶ γράμμα βοηθείας διὰ πῶς καλῶς αὐτῶς
μετάνοιαν ὅσοι τῆς Λέοντος. καὶ εἰ καὶ ἐβόησαν οἱ
Ἐπίσκοποι Παλαιστίνης, Αἰγυπτῆς, καὶ Ἱταλικῆς, λέ-
γοντες αὐτὸν Νεστοριανόν, ἀλλὰ ἡ Συνὸς καὶ ἡ
Σύγκλητος μετὰ τὰ πολλὰ ῥητὰς ἀναθεματίσαντας
καὶ Εὐτυχῆ καὶ Νεστόριον καὶ πᾶσαν Αἰρεσιν,
ὡς καλῶς μετανόησαντα ἐδικαίωσαν, καὶ ἔδωκαν
αὐτῶν καὶ τὸν τόπον αὐτῶς εἰς πῶς Συνόδον, καὶ πῶς
Ἐπαρχίας αὐτῶς, καὶ ὑπέγραψαν εἰς τὰ δόξαντα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἀναψηλαφήσεως τῶν τῆς πίσεως, καὶ βεβαίωσεως τῆς συμβόλου τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Οἰ-
κουμένων Συνόδων, καὶ ἀναθεματισμῶν κατὰ τῶν παροδηκῶν, ἡ ἀφάρισιν ἐν αὐτῇ ποιησόντων, καὶ
δημηγορίας τῆς Βασιλέως ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ διορισμῶν τῶν ὀρίων τῆς Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας,
καὶ ἀφαιρέσεως ὅσοι τῆς Ἐφέσεως τῆς πατριαρχικῆς δικῆς, βεβαίωσεως τε τῆς ῥῆς τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως, καὶ τέλους τῆς συνόδου.

Ἀναψήλαφώμεθα λοιπὸν τὰ τῆς πίστεως, καὶ βα-
βαιῶμεθα τὸ σύμβολον τῆς πρώτης καὶ δευτέρας
τῶν Συνοδῶν, καὶ αἰθῆσομαι τὰς αἰγὰς Κυρίως Ἀ-
λεξανδρείας, ἡμία ἡ εἰς τὸν Νεσόριον, καὶ αἰθῆσαι
αἰεὶ τὰς Πατριαρχίας τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἡ ὑπὸ τὴν
ἡ δόξα λαλῶσα πρὸς τὰς Ῥώμης Λέοντος εἰς τὸν Φλαυί-
αυδόν, καὶ διορίζουσι καὶ περὶ τῶν δύο τῶν Χριστῶ
φύσεων τὰ πανόμμεβη, καὶ ἀναθεματίζουσι τὸν
εἰς τὸ Σύμβολον τῆς πρώτης καὶ δευτέρας Συνοδῶν ποιή-
σαντα παροδὴκίον, ἡ ἀφαιρέσιν, ἡ συγγραφοῦντα ἑ-
περὶν. ἔπειτα ἔρχεται ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν Συνοδὸν καὶ
δημηγορεῖ, καὶ ἐπαυαῖ τὰς πατέρας, καὶ ὁ χαλεπῶς,
καὶ ὑπογράφουσι οἱ πατέρες. ἔπειτα διορίζονται τὰ

ὄρια τῶν Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας, ὡς περιέχεται,
καὶ διορίζεται χαρτοπονηθῆναι ἑφέσω μητροπολίτης,
οἱ δὲ δύο οἱ παρχαροπονηθῶντες ἑπίσκοποι ἑφέσω
πρὸς Κανόνας, ὑποβάλλονται τῆς ἑπισκοπῆς, καὶ
καὶ τῆς Ἀρχιερωσύνης, καὶ διορίζεται, ἵνα ἔχη ἑ-
κάτεροι αὐτῶν, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἑφέσω Διὰ ζω-
τοφίαν αὐτῶν καὶ ἑκάστον χερὶν φλωρίαν Διὰ κόσια.
καὶ αἰρεται ὑπὸ τῆς ἑφέσω τὸ Πατριαρχικὸν δῖνονον,
καὶ βεβαιῶται ὁ δούτερος τῶν Πατριαρχῶν τόπος
εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁκτιῖται καὶ Κανόνας 10
ἀναγκάτως, καὶ ὑπογράφουσι οἱ πατέρες, καὶ λύε-
ται τὸ Θεοσύλλοκον ἀθροισμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

15

Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ῥώμης Λέοντος, ἡν ὁ πατὴρ Ὁρθῶς ἡ Συνοδὸς ἐτήλω καὶ τῶν κακοδοξούντων ἔπειτα, ἡ καὶ
ὑπὸ μοιάρχης συντεθεῖσαν, ἀλλ' ὡς ὁρεθεῖσαν Διὰ δοκιμῆς καὶ ἀνακρίσεως ὁρθόδοξον, ὡς ἐνταῦθα καὶ δε-
καεπὶ ἀποδείξει δέκνυται. καὶ ὅτι μήτηρ κοινή, καὶ ἐτήλη τῆς ἀληθείας μόνη ἡ Οἰκουμενικὴ Συνοδός.

20

Γράφει ἡ Συνοδὸς εἰς τὸν Ὁρθῶν αὐτῆς περὶ τῆς
ὑπὸ τῆς Ῥώμης Λέοντος τῆς σαλεύσεως πρὸς τὰς Ῥώμης Λέοντος
εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυίαν, ὅτι ἐπὶ ἐτήλη
κατὰ τῶν κακοδοξούντων, καὶ ἀλλὰ τινὰ ἐγκώμια,
ἐπειδὴ ἀνακρίθησαν ὑπὸ τῆς Συνοδῆς, ὁρεθῶν ὁρ-
θόδοξος, καὶ ἔχ' ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ἀπλῶς τῶν Ῥώ-
μαίων ἑπισκόπων. πρῶτον ὁμῶς ἔπειτα ἡ Συνοδός,
ὅτι δέχεται τὰς τῶν Κυρίως ὑπὸ τῆς Ῥώμης
τῶν Λέοντος. καὶ ἔδωκεν δὲ τῶν Κυρίως αἰθῆσο-
λαι αὐτῶν πρῶτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ
τῶν Λέοντος. δεύτερον, ὅτι ἀπλῶς καὶ ἐδέχθησαν
ὑπὸ τῶν πατέρων αἰθῆσολαι, ἀλλ' ὅτε ἐξετάσθη-
σαν. τρίτον, ὅτι πολλὰς ἀεγνώσθη ἡ ὑπὸ τῆς Ῥώμης
τῶν Λέοντος, ἀλλ' ἔχ' ὑπετάχθησαν εἰς τὴν ὑπὸ
τῆς Ῥώμης οἱ πατέρες, ἀλλ' εἰς τὴν κρίσιν τῆς Συνοδῆς ἀ-
πείδον. τέταρτον, ἔπειτα τινὲς τυπωκύναι τὸν
Ῥώμης κατ' ἐυχρὸν τὰ τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ ἡ-
κεσαν αὐτῶν οἱ πατέρες, μόνον καὶ οἱ Πατρι-
άρχαι μετὰ μερικῶν ἰδίων αὐτῶν ἡρώτησαν εἰπῶν
τὴν γνώμην αὐτῶν, καὶ ὁ Σάββας Φλωρεντίας ἐ-
ζήτησε διωρεῖαν ἡμερᾶς, ἵνα συλλογιθῶσι καλῶς,
καὶ μετὰ τῶν σκεμμάτων ἔλθωσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν.
πέμπτον, κεκρόπτετο ἑπίσκοπος Σεβαστιανῶν εἰ-
πὼν, ἡπίστε τῶν ὁ Νικηαῖος ἐβεβαιώθη ὑπὸ τῶν ἀ-
γίων πατέρων Ἀθανασίου, Κυρίως, Κελεσίου, ἱ-
λαρίωνος, βασιλείου, Γρηγορίου, καὶ νυνὶ Διὰ τῶν Λέοντος,
συνέταξε καὶ Κελεσίον Ῥώμης καὶ Λέοντα μετὰ ἱλα-
ρίωνος, βασιλείου, Γρηγορίου, καὶ Ἀθανασίου, καὶ
πιστεύει ἀπλῶς τῶν Λέοντος, ἀλλὰ τοῖς πατέρεσι
κοινῶς. ἔκτον, ὅτι μήτε τοῖς πατέρεσιν ἀπλῶς
ὑπὸ τῆς Ῥώμης εἰ ἀκῆς παλαβήσε, ἀλλ' ἐζήτησαν ἀναγνω-
θῆναι τὰ πρακτικὰ τῆς πρώτης Συνοδῆς, καὶ ὅτε
ἀεγνώσθησαν, ἐβόησαν ὅλοι, αὐτῇ ἡπίστε τῶν ὁρ-
θόδοξων, ἔπειτα πιστεύουσι πάντες. ἑβδόμον, ὅτι
ἔπειτα, ὁ Πάπας Λέων ἔπειτα πιστεύει, ἔπειτα παρῆνεν,

Κυρίως ἔπειτα ὑπὸ τῆς Ῥώμης, ὁ Πάπας ἔπειτα ἡμερῶν
σου. ὁρθῶν, ὅτι καὶ ἡρεται ἐκεῖνα, ἀλλ' εἰς ἀλλήν
συνελούσιν ἀναγνώσαντες τὰ πρακτικὰ τῆς δευ-
τέρας Οἰκουμενικῆς, ἐβόησαν, αὐτῇ πάντων ἡ
πίστις τῶν ὁρθόδοξων. οἶον, ὅτι καὶ ὁ Κυρίως 25
ἔγραψε πρὸς Νεσόριον, ἀλλ' ἐδοκίμασε τὴν ὑπὸ
τῆς Ῥώμης ἡν ὁ ἑφέσω Συνοδὸς πρῶτον, ἔπειτα ἐβε-
βαιώσαν αὐτῶν, ἔπειτα δὲ καὶ ἡ τέταρτη τὴν τῶν Λέ-
οντος, καὶ ἡ ἕκτη τὴν τῶν Ἀγάθωνος, καὶ τὴν τῶν
Ἱεροσολύμων σωφρονιστῶν, καὶ ἡ ἐβδόμη τὰς τῶν Τα-
30
ρασίως, καὶ Ἀδελφῶν, καὶ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀ-
νατολῆς, καὶ τὸ Συνοδικὸν τῶν Ἱεροσολύμων Θεοδώρου.
δέκατον, ὅτι ἀναγνωσθείσης τῆς ὑπὸ τῆς Ῥώμης τῶν Κυ-
ρίως, ἐβεβαιώσαν αὐτῶν ἡ Συνοδὸς τοῖς αὐτοῖς
ρήμασι, Λέων καὶ Ἀνατόλιος ἔπειτα πιστεύει, 35
καὶ ἡμεῖς ἔπειτα πιστεύουσι. Κυρίως ἔπειτα πιστεύει,
αἰωνία ἡ μνήμη Κυρίως. εἰδέκατον, ὅτι ἀναγνω-
σθείσης τῆς ὑπὸ τῆς Ῥώμης Λέοντος, ἐβόησαν, αὐτῇ
ἡπίστε τῶν πατέρων, αὐτῇ ἡπίστε τῶν Ἀποστόλων,
Πέτρος Διὰ Λέοντος ταῦτα ἐφώνησαν, ἔπειτα παρῆνεν 40
ἐβόησαν, οἱ Ἀπόστολοι ἔπειτα ἐδίδαξαν, εὐσεβῶς
καὶ ἀληθῶς Λέων ἐδίδαξε, Κυρίως ἔπειτα ἐ-
δίδαξε, Λέων καὶ Κυρίως ὁμοῖα ἐδίδαξαν. καὶ
πιστὸν ὑποφάνονται οἱ πατέρες τῶν Λέοντος ὑπὸ
τῆς πρὸς τὸν Κυρίως συμφωνίας. δωδέκατον, 45
ὅτι ἔπειτα ἑπισκόπων ἱλνυρῶν καὶ Παλαιστίνης ἀμφι-
βαλόντων εἰς τὰ τῆς ὑπὸ τῆς Ῥώμης Λέοντος, ὁ Ἀρχι-
διάκονος Ἀλέξιος διεραπέυσεν αὐτῶς, καὶ βεβαιῶν
τὸ δόγμα κεφαλαιῶς τῶν αἰγὰς Κυρίως. ὅτεκατον
τρίτον, Ἀπικὸς ἑπίσκοπος Νικοπόλεως Ἀμφι- 50
βάδων, ἐζήτησε διωρεῖαν ἰδῆν τὰ δοκῶντα
Θεῶν, καὶ τοῖς αἰγίοις πατέρεσιν τυπωθῆναι, καὶ
ἔπειτα ὑπὸ τῆς Ῥώμης μόνῃ Λέοντος. δέκατον τέταρτον,
αὐτὸς ὁ Ἀπικὸς ὅτε ἐζήτησε τὴν ὑπὸ τῆς Ῥώμης τῶν
Λέοντος, ἵνα λύσῃ τὴν ἀμφιβολίαν αὐτῶν, ἀλλὰ
τὴν

πῶς ἀπὸ Νεσόριον Κυρίως ὑπεσολῶν, πιστεύων Κυ-
ρίως μᾶλλον ἢ Λέοντι, καὶ ἔλαβε διωγμὸν ἡμερῶν
πολλῶν. δέκατον πέμπτον, ὃν οἱ σωματιεργαῖοι ἑ-
πίσκοποι ἠρωτήθησαν, εἰ τῷ Λέοντι τὰ γράμματα
9 σιωπᾶσαι, τῇ πίστει τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν
Οἰκουμενικῶν, καὶ ἀπεκρίθησαν Ἀνατόλιος ὁ Κων-
σταντινουπόλεως καὶ οἱ λοιποὶ, ὅτι σιωπᾶσαι, καὶ ὅσοι
ὑπέγραψαν εἰς αὐτὸν, ἐλογίζεσθαι ὁρδόδοξοι, ὅσοι
δὲ μὴ, Λίβετικοί. δέκατον ἕκτον, ὅτι εἶπον, ἵνα
10 αὐτὸν βάλωσιν ὥστε ἐν τῇ Ὁρῷ τῆς Συνόδου, καὶ
ἡ Σύνοδος ἠρξάθη εἰς τὸν Ὄρειον, ὡς Οἰκουμενικῆς
Συνόδου δεσποφασίν, ὅς τις πῶς ὑπεσολῶν, ὡς εἴρηται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

15

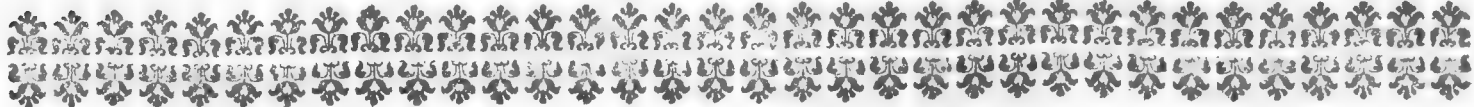
Περὶ τῶν γενομένων θαύματος ἐν τῇ Ὁρῷ τῆς παρέσεως Συνόδου, περὶ αὐτῶν ἐν τῇ λάρνακι τῆς παυ-
φίμου Ευφημίας μετὰ τῶν ἁγίων τῶν Λίβετικῶν.

20

Καθὼς εἰς πῶς πρώτῃ Συνόδῳ ὑπέγραψαν οἱ δύο
δοποθανόντες ἑπίσκοποι εἰς τὸ σύμβολον τῆς ὁρ-
δοδόξεως πίστεως, καὶ εἰς πῶς τετάρτῃ οἱ πατέρες
τῆς Συνόδου τὸν Ὄρειον, εἰς ὃν ἐβεβαίωσαν τῷ Χρυσ-
τῶς δύο φύσιν ἐν μιᾷ ὑπόστασι, ἠνοίξαν πῶς λάρ-
νακα τῆς ἁγίας Ευφημίας, καὶ εἶδον αὐτὸν ὅτι
25 τῷ λαίψαντι αὐτῆς, ἔβαλον δὲ ὁμοῦ καὶ τὸν τόμον
τῶν Λίβετικῶν, εἴτα ἔκλεισαν πῶς λάρνακα, καὶ ἐσφρά-
γισαν αὐτὸν οἱ ἐγκριτοὶ τῆς Συνόδου καὶ ὁ Βασιλεὺς

καὶ ἡ σύγκλητος, ἔπειτα ἐδέσθη μετὰ ὑμνῶν καὶ θαυμάτων
καὶ εὐσεβῶν πάννουχίων τῷ Θεῷ, ἵνα δοποκαλύψῃ
αὐτοῖς τὸ ὁρδόδοξον. ἀνοίξαντες δὲ τὴν μνήμα, εἶ-
δον τὸν μὲν ἄνθρωπον τῶν Λίβετικῶν, εἰς τὰς πόδας τῆς
ἁγίας ἐρξόμενον, τὸν δὲ Ὄρειον τῶν ἁγίων πατέρων
κρατέμενον ὑπὸ τῆς δεξιᾶς αὐτῆς χειρὸς, ὃν
ἀπλώσασα πῶς χεῖρα αὐτῆς ἡ ἁγία, ἔδωκε τῷ
Βασιλεῖ, καὶ τῇ Συνόδῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς, Υἱοῦ,
καὶ ἁγίου Πνεύματος.

30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

35

Περὶ τῶν ἀριστῶν τῶν Κανόνων τῆς παρέσεως τετάρτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς
ἁγίας ὁγδόου Κανόνου αὐτῆς, τὰ πρεσβεῖα τῶν Κωνσταντινουπόλεως Διαλαμβαίνοντες. καὶ περὶ τῆς
αἰτίας, δι' αὐτῇ νεία καὶ τῇ παλαιᾷ Ρώμῃ τὰ πρεσβεῖα δέδονται.

40

Ἐν τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ πράξει ἡ Σύνοδος ἐ-
ξέτερε Κανόνας τελικόντα, ὡς ὁ ἁγίος ὁγ-
δοὺς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ δύο ἀνέλεσθαι, καὶ ἐν τῇ συλλογῇ
τῶν Κανόνων ἰωάννη τῷ Αντιοχείᾳ, καὶ ἐν τῇ
Νομοκάνονι ἰωάννη Κωνσταντινουπόλεως τῷ ὑπο-
λασιτικῶν, ἑορταζομένων Φεβρουαρίου εἰκοστῇ πρώτῃ,
καὶ ἐν τῇ Ἀραβικῇ μεταφράσει ἰωάννη τῷ Αἰ-
γυπτίᾳ κενταί. ὁρίζεται ὁμοῦ ὁ πατριάρχης Καν-
45 ὢν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῶν συνοδικῶν Ὁρῶν τῶν Βαλ-
σαμώνος, τῶν Ζωναρά, καὶ τῶν Ἀρμενίων, καὶ ἐν τῇ Νο-
μοκάνονι τῶν ἱερῶν Φωτίου, Τίτλου πρώτου, κεφαλαιῶ
πέμπτῃ καὶ ὅττω. τὰ αἰτία δὲ, ὡς ἕνεκεν ἐξετέθη
50 ὁ παρὼν Κανὼν, εἰσὶ ταῦτα, πρώτον, ἐπειδὴ ἡ δευ-
τέρα Οἰκουμενικὴ ἔδωκε τῷ Κωνσταντινουπόλεως πρεσ-
βεῖα τιμῆς, ἀνένευσεν αὐτῇ ἡ παρῶσα, δι' αὐτὴν ἐρξόμε-
ναι αἰτίας. καὶ ἐπειδὴ τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς ἀπῆταν
καὶ πρεσβεῖα ἐξουσίας τινος, ὡς ἔστι ἐν τοῖς λοιποῖς
Πατριάρχασι, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ τὸ αἰτήσαν

καὶ ἄλλαι ἀφόροι ἀναγκῶν αὐταί, ἐπειδὴ γὰρ
γεγόνασιν σκαῖδαλα διὰ τὰς ἐναντίας χειροτονίας
Στεφάνου καὶ Βασιλίου εἰς πῶς Ἐφεσον, καὶ σκάν-
δαλα τῶν Νικομηδείας Εὐνομίας καὶ τῶν Νηγίας Ἀ-
ντισσασίας διὰ πῶς Ἐπισκοπῶν Βασιλινεπόλιν, ὡς φαίνε-
ται ἐν τῇ δεκάτῃ τρίτῃ πράξει τῆς παρέσεως Συνόδου,
καὶ ἡκολούθησαν πολλὰ τέτοιαι παρῶμοια εἰς πῶς Ἀσίαν,
καὶ Πόντον, καὶ Θράκην, ὅπου τῶν Μητροπολιτῶν χει-
ροτονιῶν ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων, σιωπᾶντες εἰς τε-
ταὶς ψήφους καὶ τὰς χειροτονίας σκαῖδαλα καὶ πα-
ραχαί, καὶ διότι ἐχειροτόνησαν πολλὰς Μητροπο-
λίτας οἱ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχαι, καὶ ὁ Χρυ-
σόστομος ἐχειροτόνησε τὸν Ἡρακλείδην Ἐφέσου, καὶ
ἀπερχόμενος εἰς Ἐφεσον, καὶ ἐπανερχόμενος εἰς Κων-
σταντινὴν πόλιν δεκατρεῖς Ἐπισκόπους ἐκάθηρε, καὶ ὁ
Ἀγκύρας ὡμολόγησεν, ὅτι εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἐ-
χειροτονήθη, καὶ μένων ὁ Ἐφέσου ὁ ὅτι τῆς τρί-
της ἀριστοῦσας Συνόδου, ὑπὸ τῶν Κωνσταντινουπόλεως

370

ἔχει πάλιν χαροτοῦναι, καὶ ἐχρημάτισε τὸτο ἔθος
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινυπόλεως, καὶ ἐπειδὴ εἰς
Κωνσταντινύπολιν ἔρχονται Δαίφοροι Πατριάρχαι,
καὶ πρέπει ἵνα Διεπισκοπῇ καὶ Ἐπίσκοπον Πατριάρ-
χων, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν Βασιλείαν ἔρχονται ἵνα ἀποστο-
κλαύσωνται Δαίφοροι ἡδὲ κληρικοὶ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἔστι
κατωικὸν δίκαιον ἔχειν τῆς πόλεως τὸν Ἐπίσκοπον
βοηθὸν καὶ συμβεβλὸν αὐτοῖς, τὰς δὲ Ἐπισκόπους
τὰς κατὰ πῶν βασιλείαν πόλιν ὑποταγομένους,
αἰσθητέως εἶναι Διοικήσεως, ὡς πάντων ἀπιστοῦναι
πρὸς τὸν μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντι-
νυπόλεως, καὶ ἔτι δὲ αὐτῇ πρὸς πῶν ἡμετέραν εἰ-
σιούσας γαληνότητι. τὸτο δὲ ἔπειτα οἱ ἑστυμωμένους,
ἐκμανῶς νομοθετῶν, ἀλλὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος βεβαιῶν,
ἔθος ὁ Λαοδικεὺς Νανέχιος, ἔπειτα ὁ ἐν τῇ δεκάτῃ
ἐκτῇ πράξι, ὅτε ἐμάχοντο αἱ τοποτηρηταὶ τῇ
Ῥώμῃ περὶ τῶν πρεσβείων Κωνσταντινυπόλεως, ἡ
δόξα Κωνσταντινυπόλεως, ῥόξα ἡμῶν ἐστίν, ἐπειδὴ
καὶ τὰς μέγας ἡμῶν ἀναδέχεται, καὶ Διὰ ταύ-
τας ἐν ταῖς αὐταῖς ἔδωκεν αὐτῇ καὶ πρεσβεῖαν
ἐξουσίαν, ὥστε δηλονότι χαροτοῦναι μητροπολίτας
τινάς. ἐπαυλαμβάνοντες δὲ πῶν ὑπόθεσιν, λέ-
γομεν, ἐπειδὴ ἡ Ῥώμη, Διὰ τὸ χρηματίζειν ἐκ αὐ-
τῇ παγκόσμιον βασιλείαν, ἐτιμήθη ὡς τῶν πω-
τέρων, ὥστε εἶναι αὐτῇ πρῶτῃ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐ-
χρημάτισε δὲ καὶ ἡ Κωνσταντινύπολις ταιαύτη βασι-
λῆος πόλις, αἰωνοὶ πατέρες, ἦτοι οἱ τῆς δεξιᾶς
Οἰκουμενικῆς δεδωκάσι τῇ ὡς αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ αὐτὰ
πρεσβεῖα, ὅπερ δεδώκει τῇ ὡς Ῥώμῃ. ὡς αὐτῇ αὐτῇ
δὲ ταῦτα ὁ Διοσκὸρος, ἡ παρὸντος Σωφροδὸς ἀνανεῖσα αὐτὰ

ἔβρωσας, καὶ ἀπέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινέ-
λεως. Διὰ τὸ ἐπὶ τῷ Καθένῃ τὰ ἀρχαῖα καὶ πατρία δι-
κμαίοντες, περὶ αὐτὰ καὶ δώρησα μὲν αὐτῇ, καὶ διὰ τὸ βασι-
λεύειν πάλιν πόλιν, καὶ διὰ πάσας τὰς περιστάσεις αὐτῆς
ἐξηγήσαμεν αὐτίκας, καὶ πρεσβεῖα ἐξέστεις, ἵνα χα-
ριτοῦν ὁμολογῇ τῶν δυνάμεων καὶ δυνάμεων Ἑπερχομένων τῆς
Μητροπολίτας. συμπεριαινετοῦ δὲ, ὅτι καθὼς ἡ
Κωνσταντινέπολις ἔχει τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς καὶ
τῆς ἐξουσίας κατὰ μόνον τὴν εἰρήνην καὶ τῶν συνοδικῶν
Κανόνων, οὕτως καὶ ἡ Ρώμη ἔχει τὰ πρεσβεῖα, ἐξ οὗ καὶ
ἡν καθ' ἑαυτήν τὰ ἀρχαῖα Πίστη, μήτε διότι ὁ Ἐπί-
σκοπος αὐτῆς λέγουται εἶναι βικάριος τῆς Χριστοῦ,
ἀλλ' ὅσοι τὰ εἶδος καὶ τῶν Κανόνων, ταύτων ἀπὸ
διὰ τὸ βασιλεύειν πάλιν πόλιν, καὶ γὰρ ἡ τοιαύτη Βα-
σιλεία ἐγγίζει πρὸς τὴν ἀμφοτέρων, τὰ τε εἶδος καὶ
δηλονότι καὶ τῶν κανόνων. δηλοῖ δὲ τὰ πρεσβεῖα
καὶ τὰ πρωτεύοντα ἐκ ἐκκελευστικῶν, ἢ μοναρχικῶν, ἢ αὐθα-
μαρτητόν τι ἀξίωμα, ἀλλὰ μόνον τὸ πατριαρχικόν,
τῇ αὐτῇ τάξει, πρώτον ἐν τῇ Ρώμῃ, δεύτερον δεῖ, ἐν τῇ
Κωνσταντινέπολει, τῇ δὲ μεγαλαότητι καὶ δυνάμει καὶ ἐν
ἡμῇ καὶ ἐξουσία ἐν τοῖς ὀικουμενικοῖς συνέτοιμοις
τὸ αὐτὸ καὶ ἴσον κατὰ πάντα, καὶ ἐν τῇ Ρώμῃ καὶ ἐν
τῇ Κωνσταντινέπολει. σημείωσαι ἐνταῦθα ὡς ἀπὸ τῆς
πόλεως, ὅτι εἰσὶ πατέρες τῆς ἐκ Χαλκηδόνος Συ-
νόδος ὄντος, ἢ ὅπως ἐγένεσκον ποσάντων Λατρῶν
τῶν αὐτῶν Χριστῷ δεδομένοι τῇ Ἐπισκόπῳ Ρώμης,
ὅπως τὰ νῦν αὐτὸς εἰσαγαγεῖν τίθηται, καὶ αὐτῶν
τότε ἐκείνων ὅπως πάντες ἀμφιβολίας, μήτε ἄλλω
τίνι ἐθέσειζον αὐτῶν ἐκαστοῦ.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὁ δὲ πάλιν ΜΕΤΑ', ἐν τῷ εἰπῶν τὸν Κανόνα, ἀδελφεῖται μοῖ' ἐκείνῳ ὑποσχεσάν, ἐ τῇ τιμῇ τῶν
πρὸς θεῶν φασὶ τινὲς τῶν δουτικῶν δὲ ἀκυσίων, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ καὶ λοιπῶν, ὅτι ἡ ΜΕΤΑ', 35
τιμὴν καὶ πᾶν μόνον δηλοῖ.

Τίνες τῶν δυτικῶν λέγουσι, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Κανὼν τὰ ἴσα Φησί, τῷ ἐφεξῆς ἐκκλησίᾳ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΜΕΤ' ΕΚΕΙΝΗΝ, καὶ ἄλλα ἄλλα γέγραπται τὸ δευτερεύειν, ὡς γὰρ τὴν τιμὴν τῶν πρεσβυτέρων χρητὴς ὄντοισιν, καὶ γὰρ αὐτῶν ἐκείνῳ διεμύχεται ὁ Κανὼν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ἀμετέστον, καὶ τὸ ἀληθές γὰρ ἔτις ἔχει, καὶ ὁ Κανὼν ἔχει τὰ μὴ ἀναρρεῖν ἐκείνῳ, ἅπερ γὰρ ἡ Βασιλεῖα ἐκείνῳ ἀγείρει τοὺς δύο καθεύδοντας, ἡ ζημιώθῃ ταύτης κατὰ τὸν ἰσὺν τῶν Κανόνων, ἡ ζημιώθῃ αὐτῇ καὶ τῷ ἰσότητι. ταῦτα ὁ Καλβῖνος. Ἀλλὰ ῥητέον περὶ τῶν, ὅτι τὸ δηλοῦν ὡς αὐτὰ πάλιν, ΜΕΤ' ἄλλοις χρόνῳ, μῦθος ἐστίν, ἐπειδὴ ὁ Κανὼν τίθησι Διαφορὰν, λέγων, καὶ πάντων δὲ τὰ πρῶτα καὶ πάλιν ἐξάγει τὴν τιμὴν φυλάττειν τῷ Ρώμῃ, σιωποῦν δὲ τῷ Κανόνι, ὁ μέγας Ἰσπανιανός, Φησὶ περὶ ἐκείνης τῆς τελευτῆς, καὶ μὴ Βασιλικῶν βιβλίων πέμπει, τίτλῳ τρίτῳ, Θεωρίᾳ κατὰ τὰς τῶν ἁγίων σιωπῶν ὁρεῖς, πὺν ἀπό-

πατρὸς τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Πάπαν πρῶτον ἔ-
 ραι πάντων τῶν ἱερέων, τὸν δὲ μακροβιώτατον Ἀρ-
 χιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας Ῥώμης 40
 δευτέραν τάξιν ἐπέχεν μετὰ τὸν ἀγνώστου λατινο-
 λικὸν θρόνον τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης. καὶ σημείωσαι
 ὅτι τὸ, ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΜΕΤ' ΕΚΕΙΝΗΝ, ταυτὸν ἐστὶ τῇ
 δευτέραν τάξιν ἐπέχεν. δόξεον, ὅτι ἀντίκεινται
 τῇ ἀντιθέσει, ἔστι καὶ τὸ περὶ αὐτῆς εἶναι μόνον τὸν 45
 Ῥώμης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἐρεῖται ἐν τῇ πέμ-
 πτῳ βιβλίῳ περὶ Ἰωάννη καὶ Ἀγαπητῆ καὶ Βιηλίας
 τῶν Παπῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Τοποτηρητῆς αὐτῶν περ-
 ραθῆναι τῇ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ περὶ ποιεῖ-
 σθαι τῇ αὐτῇ ἀλλ' ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις καὶ 50
 οὐ παντὶ συλλόγῳ. ὡς καὶ μάταιόν ἐστι τὸ λέγειν, τῇ
 χερσὶ δευτέρου τὸν Κωνσταντινουπόλεως τῆς Ῥώμης.
 ἀλλὰ καὶ ὁ Ζωναρὸς λέγων ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς τρι-
 τῆς κατ' αὐτὴν τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς πλὴν, ΜΕ-
 ΤΛ', πρῶτον ἐνταῦθα σημαίνει ὑποβιβασμὸν τῆς
 τριτῆς

τιμῆς, ὅτι κατὰ τάξιν ἐνόησε τὸν ὑποβιβασμὸν, δῆλον. περὶ τῶν γὰρ τούτων τῶν ῥημάτων πῶς αὐτῶν μαρτυρίαν τῆ ἱερωνίας, λέγουσαν ῥητῶς, δευτέρου τὸν Κωνσταντινουπόλεως τῆ Ῥώμης κατὰ
 5 πῶς τάξιν. μετὰ δὲ ταῦτα τίθησι ὑποδείγματα, ὅτι ἀνάγκη ἐν ταῖς ἀναφοραῖς τῶν ὀνομάτων, τὸν μὲν τρωτεύειν, τὸν δὲ δευτερεύειν, καὶ ἐν ταῖς καθέ-
 10 δρας, ὅτε σωζόμενοι, καὶ ἐν ὑπογραφαῖς, ὅτε τὰ τε δεήσας, καὶ πρὸς τούτοις ὑπὲρ αἰς μαρτυρίαν τὸν τελευτῶν ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἐν Τριῳ Συνό-

δος, τάσσοντα μετὰ τὸν Ῥώμης τὸν Κωνσταντινουπό-
 λεως. Ὁ αὐτὸς ἐρμηνεύων τὸν εἰκὸς δὲ ὅγδοον τῶν Κανόνων, λέγει, ζητῆτεον, ἥτοι ταῦτα τὰ ἐν τῷ τρίτῳ Κανόνι τῆς δευτέρας Συνόδου εἰρημνία, ἀρκούντων αἱ δόξαι τῆς δευτέρας ταύτης πῶς ἐσαπλῖδα πό-
 λιν εἶναι κατὰ τάξιν τῆς τιμῆς. ἐξ ὧν δέκνυται ὅ-
 περ ἀπομῶ, ὅτι ὁ ὑποβιβασμὸς τῆς τιμῆς ἐκ τῆς κατὰ δύναμιν, ἡ ἐξουσίας, ἡ ἐξουσίας ἰδικῶς, καὶ κατὰ μόνον πῶς τάξιν: ἰδὲ περὶ τούτου καὶ αὐτῶν βιβλίων δευτέρου κεφαλαιῶν τετάρτου Παράγραφον ὅκτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ἐρμηνεία τῆ ἐν τῇ παρῶν εἰκὸς δὲ ὅγδοῳ Κανόνι ῥητῆ τῆς, τῶν αὐτῶν δόξαντας πρεσβείων,
 15 καὶ ἵνα μεγαλύνηται ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ὁ Ῥώμης. καὶ τὶ δηλοῖ πρεσβεία καὶ μεγαλίαν. καὶ ὅτι μέτερον τῶν πρεσβείων καὶ τῆς ἐξουσίας τῆ Ῥώμης ὁ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ὅτι οἱ ἀμφο-
 τέρων, ὅσον ἰδικὸν ἀξίωμα παρεῖσα ἔχειν αὐτὸς ἐκ τῶν Συνόδων, πλὴν τῶν πρεσβείων τῆς ἡμῶς καὶ ἐξουσίας. καὶ τίς ἡ αἰτία τῶν πρεσβείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πῶς πρὸς τὸν Λέοντα Ῥώμης ὑποσώλυν τῆς Συνόδου.

20

Ὅτι δὲ, ὡς εἴρηται αὐτῶν, τὸ, Μεγαλιώδεται ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν, ἐδέδωκε τῷ Ῥώμης πρεσβείαν ἰδικὸν ἐξουσίας ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, φανερὸν ἐστίν. ὁ γὰρ Κωνσταντινουπόλεως
 25 τῆς τιμῆς καὶ ἐξουσίας καὶ τῆς μεγαλίας τῆ Ῥώμης μέτερον ἐστίν. λέγει γὰρ ὁ Κανὼν, τῶν αὐτῶν ἀπολαύειν πρεσβείαν, καὶ μεγαλιώδεται ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὡς τὸν Ῥώμης, αὐτὸς τινὲς ἀναφορὰς δηλο-
 30 νότι. ὡς δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐκ ἑλαβον ἐκ τῶν Συνόδων πρεσβείαν ἰδικὸν ἐν τῇ καθόλου Ἐκ-
 κλησίᾳ, ἀλλὰ μόνον τὰ πρεσβεία τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐξουσίας, ὡς τὸ πρῶτον δηλοῖ τὸ Πατριαρχικὸν ἀξί-
 35 ωμα, τὸ δὲ δεύτερον πῶς χειροτονίαν τῶν τῆδε Μητροπολιτῶν. ἔτι γὰρ καὶ ὁ Ῥώμης ἔχει τὰ πρε-
 40 σβεία τῆς τιμῆς καὶ τὸ αὐτὸ Πατριαρχικὸν ἀξί-
 ωμα, καὶ τὰ πρεσβεία τῆς ἐξουσίας, ὡς εἴρηται τῆς ἰδίας ἐξουσίας, ἥτοι τῶν ἑσπερίων. ὅτι δὲ καὶ ἡ εὐαγγελία καὶ τὸ μέτερον τῶν πρεσβείων καὶ τῆς ἐ-
 45 ξουσίας τῆ Ῥώμης ὁ Κωνσταντινουπόλεως (ἐγὼ γὰρ ἔλαβον ἔτι ὑπὲρ τῆς δευτέρας Συνόδου, ἔτι ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι, ὡς εἴρηται αὐτῶν, ἔτι οἰκουμενικὸν, ἔτι μοναρχικὸν, ἔτι ἀναμαρτήτων, ἔτι ἀλλότι ἀξί-
 50 ωμα, ἡ μόνον τὸ πρῶτον τῶν Πατριαρχῶν τῆς Αἰατολῆς κατὰ μόνον πῶς τάξιν) μαρτυ-
 55 ὁ ἀλλήλους εἰκὸς δὲ ὅγδοος Κανὼν τῆς παρέσης Συ-
 νόδου, φησὶ γὰρ, πανταχῶς τοῖς τῶν ἀγίων πα-
 τέρων ὁμοίως ἐπόμενοι, καὶ γνωρίζοντες τὸν τρίτον Κανόνα τῆς δευτέρας Συνόδου, τὸ αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ὁ-
 60 ρίζουμένους καὶ ψηφίζόμεθα περὶ τῶν πρεσβείων τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. καὶ σημειώσαι, ὅτι τὰ αὐτὰ φησι, καὶ οὐκ ἄλλα, ἡ μείζονα, ἡ ἐλάττωσα, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ πρεσβεία τῆς τιμῆς ἀπερὶ ἔδωκεν ἡ δευτέρα, ἔδωκε καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι. ἔτι ἡ δέσα τὰ πρεσβεία τῆς τιμῆς τῷ Κωνσταντινουπόλεως δευτέρου Οἰκουμενικῆς, ἡ αὐτὴ ἐν τῷ δευτέρῳ αὐτῆς

Κανόνι ἔχει τὰς ὑπὲρ Διοικήσιν Ἐπισκόπων τῆς ὑπερρείας ἐξουσίας μὴ ἐπισκοπῆς, μηδὲ συγχάειν τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδὲ πῶς ἐρμηνείαν αὐτῶν βιβλίων τρίτου κεφαλαιῶν τετάρτου. ἔτι δὲ ὁ Κανὼν, μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὸν εἰκὸς δὲ ὅγδοον Κανόνα ἐν τῇ δεκάτῃ οὐκτῇ πράξει τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, ἀναγνώσθαι ἐπ' ὅψι καὶ ἀκούῃ τῶν Ἀρχόντων καὶ τῆς Συγκλήτης, καὶ πάντων τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ ἐβεβαιώθη παρὰ πάντων τούτων μεγάλῃ καὶ ἀπαρυσίᾳ τῇ φωνῇ. πρὸς τούτοις ἔχοντες περὶ τούτου σχεδὸν ἀνεκδιμήτους μαρτυρίας εἶπεν, ἀλλὰ καὶ πῶς ἐπαγγελίαν τῆς ὑποταγῆς, μίαν καὶ μόνον λέγουσιν, καὶ ἀρκεῖ ὑπὲρ μυρίων ἄλλων μαρτυριῶν, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ὑποταγή, ἣν ἔγραψον ἡ ἀγία αὕτη Σύνοδος πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα, ἐν ᾗ λίαν σαφῶς λέγει τίνα ἀπέδωκε, καὶ τίνα δι-
 65 ωρίσατο τῷ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ. γράφει οὕτως πρὸς αὐτὸν ταῦτα ῥητῶς, Τὸ γὰρ ἐκ πολλῶν κρατή-
 70 σαν ἔδοξε, ὅπερ ἔχον ἡ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγία καὶ θεῖα Ἐκκλησία εἰς τὸ χειροτονεῖν Μητροπολί-
 75 τας τῶν Διοικήσεων, τῆς τε Ἀσιατικῆς καὶ Ποιητικῆς καὶ Θρακικῆς, καὶ νυνὶ καὶ συνοδικῶς ἐκυρώσαντες ψή-
 80 φον, ἔρξαμεν τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως πα-
 85 ρεχόντες, ὅταν ταῖς Μητροπόλεσιν πῶς ὑποτάξαιν πρυτανεύοντες, καὶ τὸ πολλὰς πόλεις, πελοπόννη-
 90 των τῶν Ἐπισκόπων, ἀνακύψαν θρόνους, ἀνη-
 95 γμενοῦσιν οὕτως τῶν ἐν αὐταῖς Κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, καὶ πῶς ἐκκλησιαστικῶς τάξιν συγχέονταν, ὅπερ ἐδὲ πῶς ὑμετέρων ἔλαθον ἀγνόηται, μάλι-
 100 σα τῶν ἑφελῶν οὐκ ἐκον πλεονάκεις ὑμῶν διανοήτων θρόνων. ἐβεβαιώσαμεν δὲ καὶ τὸν τῶν ἐκείνων ποιητικῶν ἀγίων πατέρων, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει σωμαθροισθῶντων ὑπὲρ τῆς τῆς Ἀσσιατικῆς μνήμης με-
 105 γάλῃ Θεοδοσίᾳ Κανόνα, τὸν ἀναγορεύοντα, μετὰ τὸν ὑμέτερον ἀγιώτατον καὶ δόξολογικόν, τὸ πρεσβεία
 110 τὸ,

τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἔχει . καὶ κατωτέρω , ἡμεῖς
καὶ ἡμετέροις τῆς ἐκκλησίας καὶ φιλο-
χρίστου Βασιλέως , ὅτι τὰς ἡδονὰς τῶν λα-
μπρῶν Σύγκλητον , καὶ πᾶσαν ὡς εἶπεν τὴν βασι-
λεύσαν , ἐκμετρίον ἐνομήσαντες τὴν ἐπ' αὐτῇ ὡς
τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου βεβαιώσιν τῆς τιμῆς .
ταῦτα οἱ ὡς Χαλκηδόνι πατέρες πρὸς τὸν Πάπαν
λέοντα , ἐξ ὧν λαμπρῶς δείκνυται τρία τινὰ , πρῶ-
τον , ὅτι τὸ ἔθος , δι' ἃς ἐκμετρίον ἐκωνσταντινουπόλεως

τινάς Μητροπολίτας , βεβαιώσασα ἡ Συνόδος , ἔ-
δωκεν αὐτῷ πρεσβῆα ἐξουσίας , ἵνα δηλονότι κα-
νονικῶς χειρτονῇ πάντας τὰς Μητροπολίτας τῶν
ἐρημῶν Διοικήσεων . δεύτερον , ὅτι τὰ πρεσβῆα τῆς
τιμῆς , ἃ τινὰ ἔδωκεν αὐτῷ ὑδούτερα Οἰκουμενικῇ ,
ἐβεβαίωσε . τρίτον , ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ πλείονα ἔδωκεν αὐτῷ ,
ἐγὼς ἔδωκεν , ἔγραψεν αὐτῷ πρὸς τὸν Πάπαν ,
καὶ ἐκ ἔγραψεν , ἐπειδὴ ἐκ ἔδωκεν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ ἐπὶ τινῶν , ὧν ἔπιλαμβάνονται οἱ Λατῖνοι κατὰ τὴν παρὸντος αἰῶνος ὁγδόου Κανόνος .

Ἐπιλαμβάνονται οἱ Λατῖνοι , ὡς φαίνεται ἐν τῇ Ταρ-
γῇ τῆς ἀπωλείας , τὴν Κανόνον τῆς , καὶ λέ-
γουσιν ἐπὶ τινὰ , πρῶτον , ὅτι πᾶσι ὑποβολι-
μαῖος , ὡς ὅτι ἐκ ὑπεγράψαν οἱ ἐξακόσιοι τρια-
κοντα πατέρες , ἀλλὰ μόνον Διακόνιοι , χαρίζο-
μενοι Ἀναγνώρι . δεύτερον , ὅτι ἀδόκιμος , ὡς ὅτι
ὁ Λέων ἐκ ἀπεδέξατο αὐτὸν , ἀλλὰ καὶ ἡναντιώθη
αὐτῷ . τρίτον , ὅτι ἐπὶ κίβδηλῳ , ἐπειδὴ λέγει ὅτι
ἐξετέθη καὶ τὸν τρίτον Κανόνα τῆς δευτέρας Συ-
νόδου , ἀλλὰ ἐκείνῳ . δεύτερον ἔπειτα τὴν Ρώμης τὸν
Κωνσταντινουπόλεως , ἐκ ἴσου , ὡς ὁ παλαιὸν Κανὼν

βλάται . τέταρτον , ὅτι ἐπὶ Φλύαρος , ἐπειδὴ λέ-
γει ὅτι ἔχον ὁ Ρώμης τὴν ἐξουσίαν . Διὰ τὴν
βασιλεύσαν τὴν Ρώμης , καὶ ἐπὶ διότι ὡς τοποτη-
ρητὴς τὴν Πέτρον . πέμπτον , ὅτι ἀκρίβης , διότι
ἡ ἐκκλησία ἐκ ἐδέξατο ποτὶ ἵνα ἔχη ὁ Κωνσταν-
τινουπόλεως ἴσην ἐξουσίαν τῇ Ρώμης . ἕκτον , 20
ὅτι μάχεται τὴν πέμπτην τῆς ἐν Νικαίᾳ Κανόνι ,
καὶ τὴν δευτέρω τῆς δευτέρας . ἑβδομον , ἔτι αἱ
ἔχον ὁ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἴσα τῇ Ρώμης , ἡ
ἐν Γράμῳ ἐν τῇ τριμῶν ἐκ τῇ Κανόνι αὐτῆς ἔ-
λεγον ἵνα ἔχη ὁ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἴσα τῇ Ρώμης , 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῶν πρώτων ἑπὶ χειρῶν τῶν Λατίνων , ἐκ ὑποβολιμαίων , ἀλλὰ ἀληθῆ καὶ ἁγιον
τὸν Κανόνα ἀποδείκνυσθαι .

Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴν τὸ πρῶτον , ὅτι καὶ ἐνταῦ-
θα οἱ Λατῖνοι ψεύδονται , ἀμαρτυροῦντες λέγοντες
ἐπειδὴ ὅτι Διακόνιοι μόνον ὑπεγράψαν , αὐτοὶ τὰς
λέγουσιν , ἡ δὲ δὲ τῶν ἀξιολύγων , ἡ τῶν ἀρχαίων
ἰσορικήν τὴν τοιαύτη ἐμνήσθη , ἔτι μὴν ἐν τοῖς
πρακτικαῖς τοιαύτῳ σημαίνεται , ἀλλὰ ὅσοι ὑπε-
γράψαν , τὰς τριάντα Κανόνους ὑπεγράψαν , ὡς
αἱ καὶ ἐκείνους ὁγδοὺς , ἐκ μόνου τρεῖς οἱ λε-
γόμενοι τῇ Ρώμης ἐλαποθύμην ὑπὸ Φιλαρχίας
περὶ αὐτῶν . δεύτερον , ἡ Συνόδος οὐκ ἔχει χρεῖαν
ἵνα κολακέυσῃ τὸν Ἀνατόλιον , ἡ δὲ Οἰκουμενικῇ
καὶ ὑπὲρ τὸν Ἀνατόλιον . καὶ δείκνυται ἐκ τῶν ἀθε-
τήσαι αὐτῇ τὸ ζήτημα , δι' ἃς ἐβλάται , ἵνα ἐκων-
σταντινουπόλεως ἡγήται Συνόδου καὶ κρίσις περὶ παν-
τὸς βελονίας , καὶ καὶ ὑπὸ ἐξουσίας ἡ ἐπὶ ἀρχίας .
καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω κεφαλαῖς πρώτῃ Παράγραφῳ δέ-
κατον εἶπεν . ἀλλὰ δὴνμα ἔπραξεν , ἵνα χειρτονῇ
ὁ Κωνσταντινουπόλεως τὰς Μητροπολίτας τὰς μὴ ὑ-
ποκαμύνας Πατριάρχῃ τινί , Διὰ τὴν αὐτὴν ἀπὸ
ἀπομῆν εἰς τὸν τόπον τῶν Κανόνων . τρίτον ,
οἱ τοποτηρηταὶ τῇ Ρώμης , καὶ καὶ ποτὶ ἔπεν ,
ἀλλὰ τέλῳ πάντων κεραιότες ἐπὶ τῆς Συνόδου

μετὰ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν , καὶ περιβαλόντες Κα-
νόνα ὑποβολιμαῖον , καὶ ἐπιληψόντες , ἐσιώπη-
σαν . τέταρτον , οἱ πατέρες ὅλοι ὁμολόγησαν , ὅτι
ἐβία , ἀλλὰ ἰδίῳ αὐτῶν θελήματι ἔδωκαν τὰς 35
πρεσβῆα τῇ Κωνσταντινουπόλεως . καὶ ἔτι οἱ Κανὼν
οὐκ ἔστιν ὑποβολιμαῖος , ἀλλὰ ἀληθῆς , φανερός ,
ἀληθῆς , ὡς ὑπὸ Οἰκουμενικῆς συνεγνώμῃ Συνόδου .
καὶ οἱ τοποτηρηταὶ ἐκ ἐδέξαντο αὐτὸν , ὡς ὅτι τὸ
κωλύον , τῶν γὰρ πλειόνων ἐστὶν ἡ ψήφος κατὰ 40
τὸν οὐτὸν Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου . εἶπε ὁ δὲ
τὸν αὐτὸν καὶ κελύων καὶ κελυφῶν εἶναι , ἐκρίθη-
σαν γὰρ ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ τῶν Ἀρχόντων , καὶ
πῶς ἐδυνάτω οἱ κελυφῶν κελυφαί ; εἰς ὃ δὲ ἐκρίθη-
σάν οἱ ῥήματα τῇ Συνόδῳ , ἐβλασφῆμῆσαν . 45
πητα τὸ εἶναι τὸν Κωνσταντινουπόλεως δόκτον , ὡς
διορίζεται ὁ Κανὼν , καὶ ἐπέμψεν , ὡς φρονέσιν οἱ
παπισταί , ἐπὶ ὧν τῇ Διαιρετικῇ Διοσκόρῳ , μαρ-
τυρεῖ ἡ Συνόδος ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς πράξει , εἶπον
γὰρ οἱ τοποτηρηταὶ τῇ Πάπᾳ περὶ τῶν Κωνσταν- 50
τινουπόλεως Ἀνατολίας , ὅτι ἐπέμψεν , ἀλλὰ πρῶ-
τον ἔχον , καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω τὸν τόπον ,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς δευτέρας ἑπικρατήματος τῶν Λατίνων, ἐκ ἀδόκιμον, ἀλλὰ δόκιμον τῇ ψήφῳ, καὶ δυνάμει τῆς συνόδου, καὶ τῇ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν συγκαταθείσει τὸν κανόνα παρυσώσεως.

1 Πρὸς δὲ τὴν δευτέραν, ῥητίον ὅτι αἱ πατέρες γρά-
φοντες εἰς τὸν ρώμης διὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς κων-
σταντινουπόλεως, εἶπον αὐτῷ, ὅτι ἐποίησαν νόμιμα,
καὶ εἶνα βεβαιώσῃ αὐτὰ καὶ αὐτῷ, ἡ γοῶν εἶνα συ-
10 ναίνεσθαι καὶ συμφωνήσῃ. ὁ κανὼν δὲ ἡ ἀξίωσις ἦν
πρεσβυτή, ἐπειδὴ σχεδὸν ἐπέπληθον αὐτῶν, ὡς ἡ
δευτέρα τὸν δάμασκον περὶ φλαυιανῶν, καὶ ἰδὲ
τὸν τόπον. δεύτερον, ὅτι ἐκ ἑγχαψῶν οἱ ἀσκήσοι,
ἀλλ' ὅλη ἡ συνόδος, ὡς εἰδέχθη αὐτῶν, ὡς ψεύ-
15 δονται οἱ Λατίνοι, λέγοντες ὅτι μόνοι διακρίνοισι τὸν
κανόνα ἐξήνεγκαν. τρίτον, ὅτι οἱ Λέοντες ἐκ ἐδέ-
ξατο αὐτῶν, καὶ ἔγραψεν καὶ τῷ ἀνατολίῳ καὶ τῷ
Βασιλεῖ Μαρκιανῷ, πολεμῶν ἀμαρτήσας ἐν τῷ μέρει
τῆς, καὶ τοὶ τὰ δα ἀνέβησαν, ἀλλ' ὑπερέλαυνε τῆς συ-
20 νόδου ἡ ψήφος. καὶ δὴ καὶ τὰς Πατριαρχίας παρ-
κίνα γράφων, εἶνα μὴ δέξωνται αὐτῶν ἐαυτῶν τὸν
κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἐκείνους ἀφορῶντες εἰς τὰς
συνωδικὰς κανόνας, καὶ μινώσκοντες τὸ κράτος τῶν

συνόδων, τῶν ἐχούσων ἐξουσίαν ὑπὲρ τὸν ρώμης,
καὶ ἐπὶ τῷ ρώμης, ὅς καὶ οὗτοι πάντες ἀλλὰ ἐπισκόποι,
ἐδὸν ἐφρόντισαν, ἕτεροι δὲ οἱ αὐτῶν τέτακται
ἐκωνσταντινουπόλεως, ἕτεροι περὶ ὧν ὁ Λέων ἠγωνίζετο.
τέτακτον, αἱ μετέπειτα πατέρες ἰδόντες, ὅτι τὸν
Πάπαν Λέοντα ὡς ὁρθόδοξον περιεποιήσαν πο-
λεμῶν οἱ τῆς τεταρτῆς συνόδου πατέρες, καὶ ἐκείνους
κατεχρήσατο τῶν περιποιήσεων, καὶ ἠθέλησεν, εἶνα πρε-
σβυτῇ, λοιπὸν μετὰ ἑτέρων ἔγραψεν καὶ ἐτίμων
τὰς μετ' αὐτῶν Πάπας. ὁ κανὼν λοιπὸν ἐπὶ δοκι-
μώτατος, ὡς κελσι Οἰκουμενικῆς συνόδου πρεσβυ-
τῆς, καὶ ὑπὸ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς συγκαλήσεως
βεβαιώθηκε. σημειῶσαι ὅτι καὶ δάμασκος καὶ σι-
ρίκιος, καὶ ἀντιστοίχως οἱ Πάπαι ἐλυπεύοντο κατὰ
τὴν ἀντιοχείαν φλαυιανῶν, ἀλλ' ὑπερέλαυνε τῆς δευ-
τέρας συνόδου ἡ ψήφος, ὡς καὶ ἐνταῦθα νικᾷ
ἡ τῆς συνόδου ἀλήθεια.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς τρίτης ἑπικρατήματος τῶν Λατίνων, ἐκ ἐβδηλον, ἀλλὰ σύμφωνον τῷ τρίτῳ
κανόνι τῆς δευτέρας συνόδου τὸν κανόνα δοποδανυσῆς.

30 Πρὸς δὲ τὴν τρίτην λέγοντες, ὅτι σύμφωνός ἐστιν
ὁ κανὼν μετὰ τῆς τρίτης τῆς δευτέρας συνόδου, ὃ
καὶ ἠκολούθησαν. ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους καὶ ἕτεροι
τὸν ρώμης εἶπον πρώτων, τὸν δὲ κωνσταντινουπό-
λεως δούτερον κατὰ τὴν τάξιν καὶ μόνον. ἔ-
35 σον δὲ ἐτίμησε (μάλλον δὲ οὐκ ἐτίμησε, ἀλλ' ἐ-
βεβίωσε τὴν κελσιν τῆς δευτέρας συνόδου, ὡς
γράφει καὶ εἰς τὴν πρὸς τὸν ρώμης Λέοντα ἑπιστολὴν
αὐτῆς) ἡ τετάρτη τὸν κωνσταντινουπόλεως τῷ ρώμης,

ἐρμηνεύσασθαι πῶς ἐπὶ τῇ πρεσβυτικῇ δηλονότι, ἕτεροι
ἀξιώματα τῆς ἐπισκοπῆς, ἀλλὰ τὸ πατριαρχικόν,
ἐπειδὴ τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα ἐδὸν ἐστὶν ἕτερον
μῆλλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπερ ἔχον ὁ κωνσταν-
τινουπόλεως ἀπὸ τῆς δευτέρας, ὅθεν καὶ ἐξέλαυνε
τηγορεῖται εἰς τὰς πρὸς Πατριαρχικὰς θρόνους.
Διατῆται καὶ ὁ κανὼν οὐκ ἐστὶ κίβδηλος, ἀλλὰ
συμφωνώτατος τῷ τρίτῳ τῆς δευτέρας.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς τεταρτῆς ἑπικρατήματος τῶν Λατίνων, ἐφλύαρον, ἀλλ' ὀρθῶς τὸν κανόνα πα-
ρυσώσεως, λέγοντες μὴ ἔχει τὸν ρώμης ἀπὸ τῆς Πέτρας τὰς πρώτας, ἀλλ' ἀπὸ τῶν πατέρων.

45 Πρὸς δὲ τὴν τεταρτὴν φαιδρῶν, ὅτι πρῶτον ἔχει ἐκα-
στός τῶν Πατριαρχῶν τὸ ἀξίωμα ἀπὸ τῆς πό-
λεως, ἀπ' ἧς ὀνομάζεται. ἔπειτα ἔχει αὐτὸ ἐπομένως
ὅπως καὶ αὐτὸς εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἐπί-
σκοπος ὁ αἰὶν Ἀθανάσιος εἰς τὴν Αἰγύπτου, ἕ-
50 τε εἰς τὴν ρώμην ἦν, ἡ Τρίβερν, ἡ Σαρδικίω, ἡ
Τύρῳ, ἡ κωνσταντινουπόλιν, ἡ Ἱερουσαλὴμ. καὶ εἰς
ἦσαν ὁ Ἀγαπίης καὶ Βιγίλιος καὶ Ἰωάννης ἐπί-
σκοποι ρώμης πρώτων. ἕτεροι εἰς τὴν κωνσταντι-
νουπόλιν ἦσαν τοιοῦτοι. ὅθεν ὁ Ἱερουσαλὴμ διὰ
τὴν ἀμύνην τῆς πόλεως, ὁ ἀντιοχείας διὰ τὴν

χρηματίσαι ἐκά τὸ ὄνομα τῶν Χριστιανῶν, ἡ Ἀλε-
ξανδρεία διὰ τὸ πρεσβεῖν αἰγύπτου καὶ λι-
βύης καὶ ἀφρικῆς, ἡ ρώμη διὰ τὸ χρηματίσαι
βασίλειον πόλιν, καὶ εἰς τὴν Πέτραν, τὴν
γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν αἰτῶσαι. ἀλλὰ διὰ τὸ βασι-
λεῖν τὴν πόλιν ἐδινωμάθησαν ὑπὸ τῶν πατέ-
ρων εἶνα ἔχαστι τὸ πρῶτον κατὰ τὴν τάξιν. καὶ
λοιπὸν καὶ ἡ κωνσταντινουπόλις διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
ἐδινωμάθη ὑπὸ τῆς δευτέρας εἶνα θρόνος Πα-
τριαρχικὸς, καὶ μεγαλυνῆσθαι ὡς τὴν ρώμην, εἶνα
ἀποτιμαῖται τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν, καὶ ἔχει τὰ
ἴσα

ἴσα τῇ Ῥώμῃ, ἵνα χειροτονῇ τὰς μητροπολίτας ἐφ' ὧν διωρίζη. δαύτιον, κεινόμενοι ὁ Ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ῥώμης ἔχει μόνον ἑαυτὸν καὶ τὰς περὶ αὐτὸν μάρτυρας, λέγων, ὅτι ἐκ τοῦ πᾶν πατέρων ἔχει τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὁπὸ τῷ Πέτρῳ. ὁ δὲ Κωνσταντινουπόλεως ἔχει ἑξακοσίους τετάρτους πατέρας μάρτυρας τῆς παράσης ἀγίας Συνόδου, καὶ πλείους Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ πᾶσι σύγκλητον, καὶ τὸν Αὐτοκράτορα, καὶ ἑκατὸν ποιηκόντας ἀξιοτιμήτους πατέρας τῆς δαυτέρας οἰκουμενικῆς, ὧν ἐκ ἑσίν ὁ κοῖνὸς ὁλοῦ ἀξιῶ, λέγων, ὅτι ὁπὸ πᾶν πατέρων ἔχει ὁ Ῥώμης τὸ πρῶτον, καὶ αὐτὸς τὸ δαύτιον κατὰ μόνην πᾶσι τῶν, καὶ τὰ ἴσα ὡς Πατριάρχης, καὶ μεγαλύνεται

ὡς ἐκείνῳ. Διὰ τὰς χειροτονίας. τῶν, οἱ πατέρες εἶπον, τὰ αὐτὰ τῷ τρίτῳ Κανόνι τῆς δαυτέρας Συνόδου ἐρίζουσι, ἵνα ἐπιδῶν ὁ Διδασκαλὸς κατεφύγηται τῷ Φλαυϊανῷ, καὶ ἐκείνῳ αὐτὸν ἐν τῇ ἐφέσει εἰς ἐκείνῳ τόπον. Διὰ τὸ αὐτὸ τῆς τετάρτης Συνόδου παρέχοντες καὶ αὐτοὶ τὰ δαυτέρῃ τῆς τάξεως τῇ Κωνσταντινουπόλεως, εἶπον τὰ αὐτὰ τῷ τρίτῳ Κανόνι τῆς δαυτέρας ἐρίζουσι. ὡς ἀμαρτάνει ὁ Ῥώμης ἀφ' οὗ πᾶσι οἰκουμενικῶς Συνόδον, καὶ περὶ αὐτῆς κατὰ τὴν ἀγίαν Κανό-10 νων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ συγκοφαντῇ πᾶσι ἀγίαν Συνόδον, καὶ περὶ αὐτῆς Κανόνας δαυτέρας, καὶ ζιτῶν αὐτὸς μόνος ἐπὶ ἐξέρχεται. ὁ δὲ Κανὼν ἀληθὴς καὶ ἀνύποπτος.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῶν πέμπτῃ ἀπὸ χειρὸς τῶν Λατίνων, ἐκ ἀκέραι, ἀλλὰ κεκυρωμένων, καὶ βεβαιώ-
τατον τὸν Κανόνα ὁποδακνύσας, ὡς τὰ ἴσα τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὰς Κανόνας καὶ Συνόδους τῇ Κωνσταν-
τινουπόλεως δίδονται.

20

Πρὸς δὲ τὸ πέμπτον, ὅτι οἱ Λατῖνοι ποιητοὶ χρω-
μαζοῦν, ὑποτιθέασιν λέγειν ἡμῶς ὅτι ὁποδακνύμεν, καὶ ἀμαρτάνειν λέγειν, ὅτι οὐκ ἔχει ὁ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἴσα τῇ Ῥώμῃ. ὁποδακνύμεν δὲ ἡμεῖς τὸ ἔχει τὸν Ῥώμης ἀξιώματι ἰδίῳ, ἢ ὁπὸ τῷ Πέτρῳ, ἢ ὁπὸ τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσι ὅτι ἔχουσιν οἱ λαοὶ Πα-
τριάρχαι, ὡσαύτως καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ μόνον τὸ πρῶτον τῆς τάξεως δίδουσι ἔχουσιν τὸν Ῥώμης, ἐκ ὁποῦ τῷ Πέτρῳ, ἀλλ' ὁπὸ τῆς Ἐκκλη-

σίας, καὶ πᾶσι δαυτέρας τῶν τῇ Κωνσταντινουπόλεως. ὡς ἡ Ἐκκλησία ἔτε τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπέτατο ποτὶ ἔχειν ἐξουσίαν τινὴ ἀπὸ τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἔτε τὸν Ῥώμης, ὡς 25 μαρτυροῦσιν αἱ Συνόδοι, οἱ Κανόνες, τὰ συγγράμματα τῶν πατέρων, καὶ ἀκαθήμενοι περὶ τῆς, ἀπερ-
μάλιστα λέγουσιν ὅτι τὸ ὁποδακνύμεν. ὡς ὁ μὲν Κανὼν ἐπὶ κεκυρωμένων καὶ βεβαιωμένων, αἱ δὲ Λατῖνοι λέ-
γουσιν περὶ αὐτῶν ἀνυπόστατοι, πεπλανημένοι καὶ ἀκέραιοι. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῶν ἑκτῇ ἀπὸ χειρὸς τῶν Λατίνων, ἀμαρτάνοντων τῷ πέμπτῳ τῆς ὁμοιωμένης Συνόδου Κανόνι, ἔτε τῷ δαυτέρῳ τῆς δαυτέρας Συνόδου Κανόνι τὸν Κανόνα παρεστῆς, ἀλλὰ σύμφωνον αὐτῷ, 35 ὡς τὰ ἴσα πρεσβυτέρους τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῇ Ῥώμῃ ὡσαύτως, οἷος ὡσαύτως καὶ ὑβριστεῖς αὐτῶν ὁ Ῥώμης μάχεται.

Πρὸς δὲ τὸ σῆμα ῥητέας, ὅτι ὁ Ῥώμης ἐπὶ ὡσαύ-
τάτης τῷ πέμπτῳ Κανόνι τῆς ὁμοιωμένης ἀγίας Συνόδου, καὶ τῷ δαυτέρῳ τῆς δαυτέρας, καὶ ἄλλων ὁποδακνύμεν καὶ πατοκῶν Κανόνων. ζητεῖ γὰρ ἀ-
φαιρῆσθαι ὅλας τὰς Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μόνον τὸν διωρισμὸν αὐτῷ ἔχουσιν τὸ κύριον. δαύ-
τιον, ὅτι ὁ Κανὼν ὁ πέμπτος τῆς πρώτης ἐπέ-
τατο τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις, λέγουσιν, τὰς ὑφ' ἐ-
τέρας ὁποδακνύσας, ὑφ' ἐτέρων μὴ ἀφαιρῆσθαι, ἀλλὰ δίδουσι πᾶσι Συνόδοις τῆς Ἐπαρχίας πᾶσι τε-
λεῖν ὁποδακνύσας, κρατῆρας τῆς ψήφου τῶν πλειόνων. ὁ δὲ Ῥώμης τὰς ὑφ' ἐτέρων ὁποδακνύσας καὶ μη-
τροπολιτῶν καὶ Πατριαρχῶν ἀφαιρῆσθαι, καὶ ζητεῖ ἵνα ἀνακρίνη. ὅθεν σέβας εἰς Ἀφρικῶν ἵνα ἀνα-
κρίνη, καὶ ὑποτιμᾶται, ἀφορίζεται εἰς πᾶσι Λατίνων, καὶ ἐπὶ λογίζεται, καὶ ὡς πᾶσι τὰς ταύτας ἐπὶ ὡσαύτως. τῶν, ὁ παρὼν Κανὼν ἐκείνῳ ὡσαύ-
τως

τίθεται, ἵνα τὰς μητροπολίτας τὰς μὴ ὑποκαταστήσας Πατριαρχῶν τῶν, ἔδωκεν ἵνα χειροτονῇ ὁ Κωνσταν-
τινουπόλεως. καὶ καθ' ὅσον τῶν, ἦται Διὰ τὴν ἐξουσίαν
ἔδωκεν ἵνα χειροτονῇ τὰς μητροπολίτας τῶν
τάδε Ἐπαρχιών οἱ τίτλοι. Πατριαρχῶν, ἔδωκε
καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλεως ἵνα χειροτονῇ Διὰ πᾶσι
αὐτῶν αἰτίαν τὰς μητροπολίτας τῶν ἐρημιῶν ἐν 45
τῇ Κανόνι Ἐπαρχιών. καὶ καθὼς ἐν τῷ σῆμα καὶ
ἐβδόμῳ Κανόνι παρέχεται ἡ πρώτη τὰ πρεσβυτέρους
τῇ Ῥώμῃ, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, καὶ Ἱερου-
σολύμων, ἐκείνῳ τὸν πέμπτον Κανόνα αὐτῆς, ἔτε 50
δὴ καὶ ἡ πᾶσι παρέχεται τὰ ἴσα πρεσβυτέρους τῇ
Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ αἰνιγμάτων ἐκείνῳ τῷ Κανό-
νι, καὶ Διὰ τὸ σύμφωνον, ἐκ ἀντίδοξα εἶπον
ἡ ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν τῶν Κανόνων τῇ ὡσαύ-
τως καὶ τῇ δαυτέρῳ τῆς δαυτέρας σύμφω-
νῳ ὁ παρὼν Κανὼν, ἵνα μὴ μὴ μὴ Ἐκκλη-
σίας

σίας πρεσβείᾳ λυμηνάμεθα, ἀλλὰ Δαὶ τὰς παθ-
 ρημῶας αἰτίας, ἔδωκε τῷ Κωνσταντινυπόλειως πῶ
 χειροτονίαν πῶν μὴ υποκαθημένων εἰς τὴν Πατριάρχικη
 Μητροπολίτην, ὅθεν ἀβυσχερίτως σεβασμιώτερη
 9 οἱ Πατριάρχῃ τῷ Ῥώμης. ὁ γὰρ καὶ εἰς κηρυγ-
 μῶν γῆς πρὸβέβαλετο Πατριάρχῃς Ἰταλίας ὁ Κωνσταντι-
 νυπόλειως τῆς Ἀνατολῆς, καὶ διὰ καὶ τὴν μαρτύριον
 Ἀνθοχίας σωλίστην ὁ Γενναῖος, καὶ ὁ Κωνσταν-
 δόπολογεῖται εἰς τὴν Κωνσταντινυπόλειως Ἀκάκιον Δαὶ
 10 πῶ παρὲς πῶ ὦν Χαλκηδόνι Σύνοδον βλασφημίαν,
 ἀλλὰ ὑδέποτε ἐνόησε, μήτε ἐξήτησεν ὁ Κωνσταντι-
 νυπόλειως ἵνα ἔχη ἐξουσίαν εἰς τῆς πατριαρχικῆς
 θρόνου, μήτε ὅρα αἰνῶνα πῶν πατέρων διενεσθῇ
 μεταβαλῶν, ὡς παρὰ δὲ ὁ Ῥώμης ποιεῖν Δαὶ τῷ
 15 διῆται σωδραμῶν τῷ ἀγίῳ Ἀθανασίῳ, καὶ δι-
 αλλὰς αἰτίας ἐώλως, ὅπως καὶ ὁ Θεόφιλος κα-
 τὰ τὴν ἀρετὴν ὁμοῖον, καὶ ὁ Ἀλεξανδρίας Πέτρος ἐχα-

ῥητόν· αἱ Κωνσταντινῆ πόλεις τὸν μάξιμον, καὶ ὁ Ἀλε-
 ξανδρείας Διόσκορος ἔχει ῥήτοσι Κωνσταντινῆ πόλεις
 τοῦ Ἀνατόλιον, αἱ δὲ ἐπίτι ἐφαντάσθησαν αἱ Ἀλε-
 ξανδρεῖνοὶ ἔχαι ἄξιωμα. Δὲ τοιούτων αἰτίων ἕως τὸν
 θρόνον Κωνσταντινῆ πόλεις· ὁ Ῥώμης δὲ ὁ ῥήτοσι πρῶ-
 τος πρὸς αὐτὸν ὁδότεραν, ἔμεινε πρῶτος. ὁ Κωνσταντινῆ πόλεις
 δὲ ἐρρέθη ὁδότερος. Δὲ πρὸς αὐτὸν αἰτίαν, δι' ἧς
 ἐρρέθη ὁ Ῥώμης πρῶτος, ὅθεν καὶ ὡς μὴ ὄντι τὸν
 Κανόνα ἐναντίον τοῖς Πατριάρχαις, ἰκένοι πρῶτος μά-
 λιστα αὐτὸν διωρίσαντο, ἀποβλέποντες ἕως τὸ συμφέρον
 τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἕως τὸ ἴδιον. ὡς τὸ παρὼν Κανὼν
 τοῖς Ἀλεξανδρείας· Καὶ οἱ τῆς πρῆτης καὶ τῆς ὁδότερας
 σύμφωνοι, ὁ Ῥώμη θέσιν ὁ γὰρ Κανὼνας ἐξυβρί-
 ζων, τινὰς μὴ ἐνταλάττει, τινὰς δὲ καθόλου,
 καὶ ἄλλας ἀναφανδὸν ἀθετεῖ, καὶ συγχέων τὰ πρὸς γ-
 ματα τῶν Ἐπαρχιῶν, πρὸς γὰρ ποιῶν καὶ ἀδικοῖν
 καὶ ἐντάλλομεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΓΑ΄.

219

Περὶ ἀνατροπῆς τῆ ἐξδόμῃ ὑπὸ καρχήματος πῶν λατίνων καὶ διὰ τῆς ἀντρείας σωῶν, τῆς τὰ πρεσβείας
τῆ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τριακοσῶ εἰρη αὐτῆς κανόνι ἀνανεωσάσης . καὶ ὅτι τῇ πύξαι μόνον πρώτος
ὁ Ρώμης . καὶ ὁ θρόνος αὐτῆς ἀποστολικός , ἀλλ' ἐμένος . καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκ ἐπὶ τὸ πνευματικόν
κατὰ τινὰ ἰδιώτῃ ἐξουσίαν .

25

Πρὸς δὲ τὸ ἑβδόμον λέγομεν, ὅτι ἡ οὖν Τρεῖς
 Συνόδους ἔδωκε τὰ ἴσα τῷ Ρώμης τῇ Κωνσταντι-
 νουπόλει, ἔχοντες ὅτι οὐκ ἔχουσιν αὐτὰ, ἀλλ' ὅτι τὰ
 Διοσκόρου εἰς τὴν οὖν ἑβδόμην ληστεικῶς ἀφαιρήσαντες
 30 τὸν τρεῖτον Κανόνα τῆς δευτέρας, καὶ τῷ ξαντῷ εἰς
 τὸν πέμπτον τόπον τὸν Φλαυιανόν, ἡ παρῶσα τετάρ-
 τη ἀνένευσεν τὸν Κανόνα. καὶ πάλιν Βασιλίσκος τῷ
 τυραννικῷ ἀφαιρήσαντος αὐτὸν μετὰ Χρυσοβέργου,
 καὶ εἰ καὶ ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος διαρθεώσατο αὐτὸν τοῖς
 35 ἀντιγκυκλίαις, ὁ ἰσχυριανὸς οὐκ εἰσαπὼ τὰ αὐτὰ
 τοῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις περὶ τῇ Κωνσταντινουπό-
 λεως. ἀλλὰ πάλιν μεταταύτα τῷ τυραννικῷ Φωκῇ
 δεδοκότος πρωτεύον τῇ Ρώμης, ὡς ἐρήθισται εἰς
 τὸν τόπον, ὅπερ εἰ καὶ ἀνέστηκεν ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡ-
 40 ράκλειος, ἀλλ' ἡ οὖν Τρεῖς Συνόδους, ὡς κατηρημένη
 ἀξίωμα Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀνανεωμένη τὸν τρεῖτον
 τῆς δευτέρας, καὶ τὸν παρόντα ἕκτον ὀγδοόν,
 ἐξέθετο τὸν τελευτησὸν ἕκτον Κανόνα αὐτῶς περὶ
 τῶν πρεσβυτέρων τῇ Κωνσταντινουπόλει. εἴπα καὶ τὸ,
 4 ὡς πῶς Ρώμην μεγαλιεύσεται, ἔκ οὐνοῦ μὲν δηλῶν
 ἄλλο τι περὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει, ἀλλ' ἡ τὸ πα-
 τεραρχικὸν ἀξίωμα, καὶ τὰς χειρουργίας τῶν ταύτης
 μητροπολιτῶν. ὥστε τὰ τοῦ οὐνοῦ μὲν καὶ περὶ τῇ Ρώ-
 50 μης, καὶ ἐκ δὲ ἑτέρων, καὶ μὴ περὶ τῇ πόλει ἡμῶν
 λαγῶν περὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει ὅπερ ὑφ' ἐργου-
 μῶν, σοφιστοῦνται ἵνα ὑψώσωσι τῇ Ρώμης τὸ ἀξίωμα
 τοῦ Κανόνα. ἐπεὶ δὲ ἡμῖς καὶ ἐκείνους ὅπερ λέγει
 ὁ σάβας καὶ δέκατος ἑβδόμος Κανὼν τῆς οὖν Καλ-
 κηδόνι περὶ τῶν υποκριτικῶν τῇ Κωνσταντινουπόλει
 Ἀρχιερέων, οὐνοῦ μὲν, καὶ ἐρμηνεύομεν (ὡς ἐρήθισται)

ἡ περὶ τῶν ὑποκαπιλίων τῆς ἁλῆος πατριάρχικῆς
 θρόνου, καθὼς ἔρηται καὶ περὶ τῆς Ῥώμης ὡς
 τῇ κατὰ καρδίαν Συνόδῳ, ὅτι δὲ ὁ μὲν Κωνσταν-
 τινεπόλεως ἐφύλαξε καὶ φυλάττει τὰς χειροτονίας
 καὶ τῶν Διοικήσεων τῶν ὑπ' αὐτῇ Ἐκκλησιῶν, ὁ δὲ
 Ῥώμης ποιῶν τὸ ἐναντίον, κατὰ τῶν Κανόνων φερόμενος
 αὐτοῦ, ἐρεῖμν ὡς τῇ δεκάτῳ βιβλίῳ. ὅπερ δε πρεσ-
 βέρουσιν οἱ παπολάτραι ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν δώδεκα
 κεφαλῶν τῶν συγγραφόντων ὑπὸ τῇ ὁμολογητῇ
 Νικηφόρου Κωνσταντινεπόλεως καὶ τῶν Εἰκονομάχων, ἐπ-
 όντος τὸν θρόνον τῆς Ῥώμης πρῶτον καὶ ὁπτολικόν,
 καὶ ἡμεῖς σιωπομολογῶμεν εἶναι πρῶτον, ἀλλὰ καὶ μόνον
 τῶν τάξιν. ὁπτολικόν δὲ, ἀλλ' ὁ μόνον, ὡς εἴρηται
 καὶ ῥηθῆσεται ὡς τοῖς πρακτικαῖς τῶν ἁγίων Συ-
 νόδων, μάλιστα καὶ αὐτὸς ὁ ἅγιος Νικηφόρος
 γεγράφων πρὸς τὸν τότε Ῥώμης Λέοντα, βεβαιῶν τὰ
 ἴσα τῇ Κωνσταντινεπόλεως καὶ τῇ Ῥώμῃ, λέγει
 γὰρ, κατ' ἐξουσίαν πίστεως, οἱ κληρωτάμοι τὸ νέον
 ὄνομα τῶν Ῥωμαίων ὁπφίρεται τὰ δούτερα τῶν
 πρεσβυτέρων, αἵ τε δὲ ὑπὸ τοῦ καὶ τῇ αὐτῇ Θε-
 μελίῳ οἰκοδομηθείας τῆς πίστεως, φανερὰ δὲ τῶν
 Ἀποστόλων καὶ τῶν Περφῶν παυσόφων τεχνητά-
 μάτων, τεθώπως ἀκρογωνιαίαι λίθαι τῶν πάντων ἡμῶν καὶ
 Σωτῆρος Χριστοῦ τῆς Θεῆς. ταῦτα ὁ ἅγιος, ὡς οἱς ὁ
 λέγει Θεοφίλιος Πέτρος, ἡ Πάπας, ἀλλὰ τὸν ἱε-
 ρὸν, καὶ ἴσα τῇ τῆς δούτερας Ῥώμης τῆς τῆς
 πρώτης, ὡς γὰρ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἴσα τὸ πρεσβυ-
 τηρικόν κατὰ τινὰ ἰδικίῳ ἔχειται, καθάπερ καὶ
 ἴσιν ἰδαῖν, ἡ Ἐκκλησία, ἡ βαρύνουσα, ἡ Σκύθης,
 ἡ Ἰβηρική, ἡ Ἰσλαμική, ἀλλὰ πάντες οἱ ἐσμεν κατὰ

Παῦλον, καὶ τὰς ἑστέρας, ὅπερ ἔγραψεν ἡ ἐκ Κων-
σταντινουπόλεως πρώτη Συνόδος πρὸς τὴν Πάπαν Δαμάσκον
καὶ τῇ Συνόδῳ αὐτῇ, πωρόμεθα λέγειν τὸ ἐν τῇ
τῇ Ἀποστόλῃ καταγεγραμμένον, ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλος,

ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶν, ἐγὼ δὲ κηφᾶ. πάντες δὲ, χρε-
στὴ φωνή, ὡς ἐν ἡμῖν ἐμοιμέλισται, Θεὸς καὶ ἐ-
ξουσία ὁμοῦ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τηρήσωμεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς περὶ τῶν ἐξηγήσεων τῶν οὐκ ἐν Κανόνῳ τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἥτις ἐπὶ
ἐύσεσιν τῶν παπῶν ποιῶσιν οἱ πάντες Λατίνων Σχολαστικοί, καὶ ὡς εἶπε Πασχασίνῳ.

Εἰπόντες οἱ Σχολαστικοὶ τὰς ἀνωτέρω περὶ τῶν
ἐν τῇ Συνόδῳ Κανόνῳ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου.
καὶ συστήματα καὶ ψυχρὰ, ὅτι ἐκείνη συνειρέται, ὡς
ἐτέρως καὶ αὐτὴ ἔπαινον, καὶ δὴ γράψαντες, ὅτι
ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος συνέπερ
ἐδέξατο τὸ πρῶτον τῆς ἐξουσίας τῆς Πάπας, βε-
βαιῶν γὰρ αὐτὴ ἐν τῇ οὐκ ἐν Κανόνῳ, λέγοντας,
τὰ ἀρχαῖα ἔθνη κρατεῖται, τὰ ἐν Αἰγυπτίῳ καὶ Λι-
βύῃ καὶ Πενταπόλει, ὡς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐπί-
σκοπον πάντων τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων, ἐ-
πειδὴ καὶ τῷ οὐκ ἐν Κανόνῳ Ἐπισκόπῳ τῶν συνειρέ-
ται, ἐπὶ τὰς πλείους ἐκείνων φασίν, ὅτι ἐξη-
γῆται ὡς οὐκ ἐστὶν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἐκείνων οὐ
Βαλσαμῶν, καὶ ὁ Ζωναράς, καὶ ὁ Νεῖλ, καὶ ἄλλοι,
εἰπόντες σύγκριτον σημαίνει τὸν Ἀλεξανδρείας πρὸς
Ἀιγυπτίον, καὶ τὸν Ῥώμης πρὸς Ῥώμην, καὶ ὡς
περὶ τῶν διώκων τῇ ὁμοφασίᾳ περὶ τῶν Ἀλε-
ξανδρείας ἐκ τῆς ὁμοφασίᾳ συνειρέται, καὶ
βεβαιώσας. Αὐτὸς τὸ Πάπα. καὶ λοιπὸν λέγε-
ται, ὅτι ἡ οὐκ ἐν Κανόνῳ ἐστὶν αὐτῇ, τὰ ἀρχαῖα ἔ-
θνη παρ' ἐκείνων Πατριάρχαις καθιερούμενα εἰς τὸ
δικαῖον τὰς ἐκείνων αὐτῶν τηρητέον, ἐπειδὴ τὰς
βεβαιῶν καὶ ἡ συνειρέται τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης,
ἡ γὰρ διορίζεται καὶ ἐκείνων τῆς Πάπας τῆς Ῥώ-
μης. λεγόντων δὲ τῶν ὁμοφασίᾳ Θεολόγων, ταύ-
των τῶν περὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων εἶναι τὸ
φθόρεως τῶν περὶ τῶν καὶ αὐτῶν ἔθνη, καὶ περ-
δότες τὸ γένος τῶν ὁμοφασίᾳ, καὶ καταπολεμή-
σαντες τῶν Ἐκκλησίας τῆς Θεῆς Βησσαρίων, καὶ
ἀλλοῦ ὁμοφασίᾳ ὡς βίαιον καὶ σφοδρὸν, καὶ
περὶ τῶν ἀνέχωνται ἔσαν. οἱ Σχολαστικοὶ ὁμο-
φασίᾳ, ὅτι τὸ Βησσαρίων ἀλόγως ἐκείνων τὸν
Κανόνα, κρινάτω ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἐν

ἡ, πάντες ἐκείνων ἀκρωμένους, καὶ ἐκείνων ἀνέχων-
ται, ὁ Λεγάτος τῆς Πάπας Πασχασίνῳ ἔτιω περὶ
νεύκει τὸν Κανόνα, ὁ Ἐκκλησία τῆς Ῥώμης πεί-
ποτε ἔχει τὰς πρῶτας, ἔχει τοιγαροῦν καὶ ἡ Αἰ-
γυπτία, ὡς τὸν Ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας καί-
των τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων, ἐπειδὴ καὶ τῇ ἰ-
μῆς Ἐπισκόπῳ τῶν συνειρέται. ὡς φασίν,
ἡ Σύνοδος. Αὐτὸς σιωπῇ καὶ ἐβεβαιώσας ταύτων τῶν
περὶ τῶν Κανόνῳ, καὶ λοιπὸν ἐκείνων ἐκείνων
καὶ ὅτι τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου τὸ μοναρχικὸν πρῶ-
τον τῶν Πάπας, τὸ ἀπὸ τῆς ἘΠΕΙΔΗ, καὶ τῇ οὐκ ἐν
μῇ Ἐπισκόπῳ τῶν συνειρέται, ἐκείνων, ἐκείνων ἐκείνων
κερσι, ἀλλοῦ γὰρ ἐστὶν ἡτοιμάται οὐκ ἐστὶν, καὶ αὐ-
ξία συνειρέταις τῶν πατέρων, ὡς ἐκείνων
γὰρ τῶν Βησσαρίων ἐστὶν ἀκρωμένους, ἡ δὲ ἐκείνων
ὅτι ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς Ῥώμης πρῶτος ἐστὶν. ἐκείνων δὲ
ὡς πᾶσι κρινάται, ὡς δὲ ἄλλοις εἶναι παρ'
αὐτῶν τὸν Ἀλεξανδρείας, ὅς περὶ τῶν τῆς Αἰγυ-
πτίας, διότι καὶ ὁ Ῥώμης Ἐπίσκοπος, ὅς ἐστι πρῶ-
τος, τὰς τῇ συνειρέται ἐκείνων. διὸ καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς, εἰπόντες τῶν Πασχασίνῳ τὸν Κανόνα τοιγα-
ροῦν, ἐπὶ τῶν, σιωρῶμεν περὶ πάντων μὲν τὰς
πρῶτας καὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων καὶ τῶν Κανόνων
τῇ τῆς πρῶτης Ῥώμης Θεοφιλεστάτῃ Ἀρχι-
επισκόπῳ φυλάττειν, Κανόνων δὲ λέγει ἡ Σύ-
νοδος ἐκείνων, ἀλλὰ τὰς περὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων
Πασχασίνῳ, ποῖα δὲ ἦσαν ἦσαν, δηλονότι ὅτι
ἐν Νικαίᾳ Κανόν. καὶ ἀπὸ ἐν Νικαίᾳ Κανόν τὸ πρῶ-
τον τῶν Πάπας βεβαιῶν; μὴ γὰρ τῶν
Πάπας ἀρχὴ ἐκείνων ἐκείνων βεβαιώσας. ἀλλὰ
τίφισι φυλάττειν; δηλαδή ἀλλοῦ φρενῶν
καὶ κρινάται. ταῦτα οἱ παπῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ λύσεως τῆς περὶ τῶν ἐξηγήσεων τῶν ἀνωτέρω Κανόνῳ, καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκείνων αὐτῶν
ἐκείνων τῆς πρώτης Συνόδου, καὶ τῆς κυρίας ἐκείνων αὐτῶν, καὶ τῆς μετὰ δόλῳ ἐκείνων αὐτῶν ἐν
τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ ἐκείνων τῶν Πασχασίνῳ. καὶ περὶ ἀνωτέρω βεβαιώσας δεικνύσας τὸν πρῶτον
τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐκείνων τῶν Συνόδων, ἀπὸ τῆς καὶ τῶν Ῥώμης ἐκείνων τὸν κύριον, καὶ ὅτι ἐκείνων τῶν Πάπας. 50

Ἀλλὰ ἐκείνων περὶ τῶν, ὅτι αὐτὸς καὶ περὶ τῶν
τῶν Κανόνῳ τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐκείνων ἐκείνων αὐ-
τέρω βεβαιῶν δεικνύσας κεφαλῶν τῶν, ἐκείνων ὁ-
μως κρινάται πάλιν περὶ τῶν ἡν, καὶ ἐκείνων πε-

ἐκείνων περὶ τῶν ἐκείνων τῶν παπολατῶν ἐκείνων,
καὶ πρῶτον, ὅτι ἡ ἐκείνων τῶν ἐκείνων ἡν αὐτῶν
ἵνα γράψῃ τῶν τῶν Κανόνῳ ἡ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος,
ὅτι ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἡν καὶ Ἀιγυπτίῳ Ἐκκλησίᾳ,
ἐκείνων

διὸ ὤρισεν ἡ Σινώδοϛ, ἵνα μὴ ὥσι δύο Ἐπί-
σκοποι καθ' ἑαυτοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης, ἀλλ'
ἀπολαθῇν πᾶσαν τὴν Αἰγυπτιακὴν Διοίκησιν τῇ Ἀρ-
χιεπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας, ὡς ἔχει καὶ ὁ Ἐπίσκο-
5 πῶς Ῥώμης ταύτῃ τὴν σωθήσαν ἐν τῇ Διοίκησει
τῶν Ἑσπερίων μερῶν. καὶ περὶ μὲν τῆς Ῥώμης οὕ-
τως ἔχει τὴν τῶν Ἑσπερίων ἐξουσίαν, ἐπὶ φανερόν, γίνε-
ται δὲ καὶ περὶ τῆς Ἀλεξανδρείας διῆλον ἀπὸ τῆς προ-
σεχῶς ἐρημικῆς κεφαλῆς τῆς ἐν τῇ δευτέρῳ βί-
10 βλίῳ, ἣ γὰρ χροῖα ἐνέργεια ἐστὶ αὐτοῖς ἐγέ-
νη. ἔγραψεν οὖν ἡ Σινώδοϛ τὸν Κανόνα, ὃν
ἐν ᾧ οὐκ εἰσὶν, ὅτι ἐκ τῶν ἐκ τῶν Κανόνων δι-
οικεῖν τὸν Ἀλεξανδρείας πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν Αἰ-
γυπτίαν, ἔστιν ὁμοῦς ἀπὸ σωτηρίας, ὡς τὸν Ἀλε-
15 ξανδρείας Ἐπίσκοπον τῶν ἐν Αἰγυπτίῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Πον-
τικῇ ἔχειν πάντων τῶν ἐκ τῆς ἐξουσίας, καὶ λοιπὸν ὁ-
ρίζοντα ταῦτα τὰ ἀρχαῖα ἐστὶν κρατεῖν, εἰ δὲ καὶ εἰς
ἄλλας Ἐκκλησίας αὐτὴ ἡ σωθήσα ἐκ τῶν ἐξολο-
κλήρων, καὶ δοκεῖ κινεῖν, ὁμοῦς σωθήσας εἶναι καὶ
20 τῇ Ῥώμῃ διοικεῖν τὰς ὑποκαθήμενας αὐτῇ Ἐπαρχί-
ας, καὶ τῶν πάντων ἔχειν τὴν ἐξουσίαν. καὶ ὡς
τὸ ἐν Ῥώμῃ ἐστὶν ὅτι πᾶσαι τὰς ὑποκαθήμενας αὐ-
τῇ Ἐκκλησίας κρατεῖ, ἔτω καὶ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
ἐστὶν περὶ τῶν Ἐκκλησιῶν Αἰγυπτίας, Λιβύης, καὶ Πον-
25 τικῆς κρατεῖν. ὡς ἀπολαθῇν πᾶσαν τὴν
Αἰγυπτιακὴν Διοίκησιν τῇ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀλεξαν-
δρείας, καὶ μηδὲν δίχα αὐτῆς προέχειν περὶ ἑνὸς
τῶν ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον τῶν. ἔπος ὁσπερὶ τῆς
Σινώδος περὶ τῆς Κανόνου, καὶ αὐτὴ ἀνατιθέσθαι τῇ ἐρη-
30 νικῇ αὐτῆς. δεύτερον, περὶ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων δὲ μαρ-
τυρῶν προσφέρειν, ἔχοντα δὲ μαρτυρῶν τῆς ἐρημικῆς
ταύτης ἑμόνον Βαλσαμῶνα, Ζωνάριον, Ἀρσενιον,
Νεῆλλον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρχαιοτάτας Λατίνους καὶ Ἑβραίους, Ῥω-
φίον, Σωκράτην, Σωζόμενον, Θεοδώρον, Ἐπιφάνιον,
35 Ἀθανάσιον τὸν μέγαν, καὶ πᾶσας τὰς Σινώδας Οἰ-
κεμενικὰς καὶ Τοπικὰς, καὶ πάντα τὸν χορὸν τῶν
ἀγίων πατέρων, καὶ πᾶσαν βασιλικὴν γραφὴν
δοθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὴν προῖκον καὶ ὡρ-
δοσιν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ πρὸς τῶν
40 τῶν πρὸς Ἀλεξανδρείας καὶ Λιβύας Ἐπιστολὴν αὐτῆς
ταύτης τῆς πρώτης Οἰκεμενικῆς Σινώδος. τρίτον,
ὁ Παχασίνος, ὡς φαίνεται ἐν τῇ δεκάτῃ ἐκτῇ προ-
ξεί τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σινώδος, τῆτον τὸν Κανόνα προ-
εβόλετο δολίως, ὡς προεβάλετο αὐτὸν καὶ ὁ Πά-
45 πας Πίλγξ, μαχόμενος Ἀκακίῳ, ἀλλὰ ἐκ ἡθελήθη
ἀπατηθῆναι. ἀλλὰ καὶ ἡ Σινώδοϛ ἐσιώπησε, καὶ ἐκ
ἡλεγχῶν αὐτὸν, ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ἐβεβαιώθη τὸ πλα-
στήρισμα, φησὶ γὰρ ὁ μέγας Ἰσωνιανὸς, γραφὴν
τῇ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας πληρώματι, πλεον
50 καὶ κείνο δὲ προσέειπεν τὰς τὴν ἀλήθειαν ἐρευνώ-
ντας, ὅτι πολλὰς ἐν ταῖς Σινώδοις ὡρθεῖν αὐ-
ταῖς ὁρμητικῶν λέγονται, ἡ κατὰ προσάθει-
αν, ἡ κατὰ ὁμοθυμαδόν, ἡ κατὰ ἀγνοίαν, ἐθελὺς δὲ
προσέειπεν τοῖς κατὰ μέρος ὡρθεῖν λεγομένοις, ἀ-
λλὰ μόνοις τοῖς κατὰ κοινὴν συναινέσιν ὡρθεῖν πάν-

των ὁριζομένων, εἴ γὰρ κατ' ἐκείνας βεβλήθη ἡ
προσέειπεν ταῖς τοιαύταις ὁμοθυμαδόν, ἐκείνη Σύ-
νοδοϛ ὁρίζετο ἐκείνῳ ἀνατρέψασα. ταῦτα ἔ-
κει, ἐξ ὧν δέκεται, ὅτι τῆς ἐν Νικαίᾳ Σινώδος τὰς
κοινὰς διερισμὰς ἀποδεχόμεθα, καὶ τῶν Ἀρχαίων τῆς
Πάπας τὰς ἐν ταῦτα ἀδολοχίας καὶ παρεξηγήσεις,
καὶ τὴν ὡρθεῖν τῶν Κανόνων. ἀλλὰ δὲ καὶ ἄ-
λλοι ἄλλων Παπῶν Τοποτηρηταὶ ἔποντο ἵνα ὑπερ-
γὰρ ἐν ταῖς Σινώδοις, ἀλλὰ καὶ Σινώδοις ἐς μόνον ὅ-
πως ἐκείνη ἀποβλέψασαι τὸν διερισμὸν, παρέβλε-
πον τὰ μὴ ὄντα λόγῳ ἀξία, καὶ μάλιστα διὰ τῶν
ἔργων ἀπεριουμένων τὰ ὀγκώδη τῶν Ῥωμάνων, ἀλλ'
κοινῶς κρινάσαι καὶ τὰ τῶν Παπῶν, καὶ ἀνακρί-
νεσαι, καὶ τὰς Πάπας προσάψασαι. ὅθεν ἐκεί-
νοις ὡς ὁρισμὸς ἐπεμπεῖν τὰ προτιόμια, αὐτοὶ
ὅτι καὶ οἱ τῶν Πάπας ἐδέχοντο μὲν ἄλλας,
μαρτυρῶν αὐτῶν ἐκείνοι, ὡς εἴρηται, καὶ ἐξηγήσεται ἐν
πολλοῖς. τέταρτον, ψεύδος ἐστὶν, ὅτι ἡ Σινώδοϛ ἐκ αὐτῶ-
περὶ Παχασίνου, ἐπειδὴ περὶ αὐτῶν, εἰ γὰρ Ἀρχιεπί-
σκοποι, ἐκείθεν μέγας, ἦτοι Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπό-
λεως τὰς Κανόνας προεβάλετο, ὁ Παχασίνος ἀπὸ τῆς
μέγας τῆς Ῥώμης ἀέγνων τὸν προσηρμῶν δόλιον Κανόνα,
ὁ Κωνσταντίνος Σηκηρίτης λαβὼν ὡρθεῖ Ἀρχιεπισ-
κόπος Κωνσταντινουπόλεως ἀέγνων τὸν Κανόνα ἀνέβλεπεν,
καὶ ἀέγνων ἐκ τῆς τῶν τῶν Κανόνων τῆς δευτέρας Σινώδος.
εἴτα ἔποντο οἱ Ἀρχιεπίσκοποι, λεγέτωσαν οἱ ὑπογράφοντες τῇ
ἀναγνωστοῖς Τόμῳ Ἐπίσκοποι, εἴτε οἱ ἐκ γυνώμῃ, ἢ ἀνά-
γκης τινὸς ἐπαχθείσης, ὑπέγραψαν. τῶν ἔργων ἐρη-
μικῶν, οἱ πατέρες τιτὲς καὶ εἰς πρὸς ἑτέρων, εἴτα δὲ οἱ
πάντες ἐβόησαν, πάντες ὑπεγράψαντο. οἱ Ἀρχιεπί-
σκοποι, ἐκ τῶν Κανόνων συνορώμεν, ἵνα φυλάτῃται τῇ
θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ῥώμης τὰς πρώτας καὶ
ἡ ἐξ αὐτῶν τιμὴ. χρῆναι δὲ καὶ τὸν ὁσιώτατον Ἀρ-
χιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως τῶν αὐτῶν πρεσβίων τῆς
τιμῆς ἀπολαύειν. οἱ δὲ λαβέσθαι Ἐπίσκοποι ἐβόη-
σαν, αὐτὴ δικαίᾳ ψήφῳ, ταῦτα πάντες λέ-
γοντες, ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει, αὐτὴ δικαίᾳ κρί-
σις, τὰ τυπωθέντα κρατεῖν, αὐτὴ δικαίᾳ ψή-
φος, πάντες ὁμοθυμαδόν ἐτυπώθη, προξεί δεκάτῃ
ἐκτῇ. διῆλον οὖν ἐκ τῶν ἐρημικῶν, ὅτι ἡ Σινώδοϛ
ἐκείνη ἀέγνων, ἀλλὰ αὐτῶν τῇ Παχασίνῳ, ὁρίσασθαι
τὰ κατὰ Διάμετρον ἀντικείμενα τῇ ἀγῶνι καὶ τῇ
ὡρθεῖν τῶν Κανόνων, καὶ τῇ γυνώμῃ τῇ Παχα-
σίνῳ. πέμπτον, ἑμόνον αὐτῶν ἡ Σινώδοϛ τοῖς
Ἀρχαίοις τῆς Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων αὐτῶν.
ὁλιγοψυχοῦτων γὰρ αὐτῶν, καὶ ἀπόντων τοῖς
Ἀρχιεπίσκοποις, τῇ χροῖᾳ ἡμέρᾳ ἀναχωρησάσης τῆς ὑ-
μετέρας ὑπερχῆς, καὶ τῆς ἡμετέρας πεπρωμένης,
ὑπομνήματα τινα λέγεται πεπερῆσθαι, ἀπερὶ ἡ-
μεῖς ὑπομνήματα τῶν Κανόνων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐπιστάτης φάσκοντες γινώσκοντες, ταῦτα αὐτῶν
ἵνα ὑμετέρας ὁδοζήτησις προσάξῃ ἀναγνωσθῆναι,
ἵνα πᾶσα γυνὴ ἡ ἀδελφότης πότερον, δίκαια, ἢ ἀδίκαια
τὰ πεπερῆσθαι. καὶ ἔτω προσάγῃ τῶν Ἀρχαίων
ἀναγνωσθῇ ἡ γυνώμῃ προξεί, ἥτις ἐγένετο γυνώμῃ
πάντων

παντων των Επισκόπων ἀκολούθως καὶ κανονικῶς, ὡς οὐκ εἴρεται. καὶ λοιπὸν ἀνεγνωθῇ ὁ ἐκτεθεὶς Κανὼν τῆς δευτέρας μετὰ τῷ διορισμῷ τῆς τεταρτῆς, καὶ τῶν ὑπογραφῶν τῶν τῆς Συνόδου πατέρων, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ λεγόμενος τῷ Ρώμης Λακόνισι¹ εἶπε πρὸς τὰς Ἀρχοντας, πρῶτον ἡ ὑμετέραν ὀδοξότης ἐδοκίμασεν ἔσα ὅπῃ παρεστῶν τῶν Ἐπισκόπων ἐπράχθη, ἵνα μή τις κατὰ αἰά γκλῳ ὑπογράψαι τοῖς μνημοιευθεῖσι βιασθῇ. οἱ δὲ λαβέσασθαι Ἐπίσκοποι ἐβόησαν, ἔδεις ἡναγκάσθαι. καὶ τῶν ἐρημίων, οἱ Ἀρχοντες ἐρώτησαν, αἰετιστῶς ὑπέγραψαν, καὶ πάντες ἐβόησαν, ἐκόντες ὑπεγράψαμεν. ἔκτον, ἀναγνωσθεῖσης τῆς πράξεως καὶ τῶν Κανόνων, καὶ ἐπόντων τῶν Ἐπισκόπων, ὅτι ἐκόντες ὑπέγραψαν, οἱ ὀδοξότατοι Ἀρχοντες εἶπον, ἐκ τῶν πεπραγμένων, καὶ ἐκ τῆς ἐκάστης καταθέσεως συμμορῶν πρὸ πάντων μὴ πρῶτον καὶ τὴν ἐξαίρετον τιμὴν κατὰ τὰς Κανόνας τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης Θεοφιλεστάτου Ἀρχιεπισκόπου φυλάττεσθαι, χρῆναι δὲ καὶ τὸν ὁσιωταῦτον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλείου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης τῶν αὐτῶν πρεσβείων τῆς τιμῆς ἀπολαύειν, καὶ αὐτὸν ἐξαυθιγίας ἔχειν χαρῶν τὰς τὰς Μητροπολίτας, καὶ καθεστῆς ἐπόντες ὅλον τὸν Κανόνα οἱ Ἀρχοντες, ἐπεὶ πον, ταῦτα παρ' ἡμῶν ἐσκοπήθη, τὰ δὲ παριστάμενα αὐτῇ, ἡμέλια καὶ οἰκουμενικὴ Σύνοδος διδάξαι καταξιώσασθαι. οἱ πατέρες ἐβόησαν, αὕτη δικαία ψήφου, ταῦτα πάντες λέγομεν, ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει, αὕτη δικαία κρίσις, τὰ τυπωθέντα κρατεῖται, πάντα ὁσάκτως ἐτυπώθη. τῶν ἄνω γενομένων, Λακόνισι² ὁ λεγόμενος τῷ Ρώμης εἶπε πρὸς τὰς Ἀρχοντας ὑπερυγκάτινα ἡμεῖς, ἀλλὰ γνώσκων ἡμᾶς σαφῶς τί τῷ ὀδοξολικῷ καὶ τῆς Ἐκκλησίας πρῶτον ἐπισκόπων ἀνεγκέν, ἵνα αὐτὸς ἡ περὶ τῆς οἰκίας τῆς θείας ὑβρεως, ἡ περὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν Κανόνων διωχθῇ ὀσφῆνασθαι, καὶ τὸ τέλος, ὅτι εἴτι ἐπράχθη χθές, ὀπόντων ἡμῶν, αὐτῶν τὴν ὑμετέραν ὑπερχίλῳ ὡς κελεύσαι περιμεθεῖναι. οἱ Ἀρχοντες εἶπον, ὅσα διελαλῶμεν, πάντα ἡ Σύνοδος ἐκύρωσεν. ἔτις ἀπωσμένων τῶν περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ῥημάτων τῶν Λαγάρτων τῷ Ρώμης, οἱ Σχολαστικοὶ αὐτῇ τῷ εἰπεῖν, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐκύρωσε τὰ τῶν Λαγάρτων τῷ Πάπα, καὶ ἐκύρωσε τὰ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶπον, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐκύρωσε τὰ τῷ Πατριάρχῃ, ἐπόντες καὶ ταῦτα ψευδῇ κατὰ τὴν πατρὸς ἀντιχριστιανῶν αὐτῶν. ἐβδόμον, οἱ Ἀρχοντες ἐπόντες, ἵνα ἔχη τὰς πρῶτας ὁ Ρώμης, καὶ τὰ αὐτὰ πρεσβῆα ὁ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὰς Κανόνας, ὅς ἐστι Κανόνας τῆς πρώτης Συνόδου, ὡς τερατεύονται οἱ Σχολαστικοί, μάλιστα ἀναγνωσθέντος ὑπὸ τῶν δύο μερῶν τῶν Κανόνων τῆς πρώτης Συνόδου, ἔδον ἰγνέτω, ὅθον ἀνεγνωθῇ ὁ τρίτος τῆς δευτέρας Κανὼν, λέγων εἶναι τὸν Κωνσταν-

τινουπόλεως μετὰ τὸν Ρώμης, καὶ ὁ ἀναγνῶν αὐτὸν εἰκοστὸς ὕμνος αὐτῆς τῆς τεταρτῆς, ὡς ἡ ὁ Χαλκηδόνα³ τὸν ἐρημίων Κανόνα τῆς πρώτης ἔτε ἐκύρωσεν, ἔτε ἀπεκύρωσεν, ἀναγνῶσα δὲ τὸν τῆς δευτέρας, καὶ τὸν αὐτῆς, ἐβεβαίωσε τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, καὶ τῶν τῶν Κανόνων τῇ δυνάμει ἐβεβαίωσαν καὶ οἱ Ἀρχοντες τὰ περὶ τῷ Ρώμης καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἐξουνηγμένα, ὅτι καὶ κοινῶς οἱ πατέρες ἐβεβαίωσαν. ὁ ὕμνος, ἡ ὁ Χαλκηδόνα⁴ Σύνοδος, ὡς εἴρηται πολλαῖς, καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἔδον ἔδωκε καινὸν, ἀλλὰ τὸ διορισθὲν ὑπὸ τῆς δευτέρας, καὶ ὁ πρὸς τὸν Διόσκορον ἐν Ἐφέσῳ, ὅς τις ἔταξε τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανὸν ἐν τῷ πέμπτῳ τόπῳ, ἀνενέωσεν. ἔπειτα δὲ πρῶτον, καὶ τιμὴν ἐξαίρετον, καὶ τῶν ἱερῶν αὐτῶν πρεσβείων, ἔδον καινὸν εἶπε Διὰ τῶν, ἀλλὰ τὸν Κανόνα τῆς δευτέρας ἡρμήνευσεν, ἔχον ὅτι ἡρεγὶ ἡ ὀσφῆσις τῷ Κανόνος, καὶ ἵνα μήποτε ποιήσῃ ὁ φθόνος τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐκείνου, ὅπερ ἐποίησεν ὁ Διόσκορος. ὅτι δὲ καὶ ἡ ἀργὸς ὁ Κανὼν τῆς δευτέρας, ἀλλ' ἐνεργὸς, δῆλον. ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ πράξει τῆς αὐτῆς Συνόδου οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ αὐτῶν αὐτοῖς Ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν, Φλαυιανὸς ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ καὶ ἐκαθεσθῇ, τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον Διὰ τῶν 25 πέμπτῳ ἔταξαν; πρὸς ὁ Πατριάρχῃ ὁ Λαγάρτος τῷ Ρώμης εἶπον, ἴδε ἡμεῖς, Θεὸς θέλωντας, Κύριον τὸν Αἰατόλιον πρῶτον ἔχομεν. ἔτοι (οἱ περὶ τὸν Διόσκορον) πέμπτῳ ἔταξαν τὸν μακάριον Φλαυιανόν. Διογένης Κυζίκης εἶπεν, ἐπειδὴ ὑμεῖς τὰς Κανόνας οἴδατε, λέγων περὶ τῷ Κανόνῳ τῆς δευτέρας Συνόδου. ἴδε καὶ ἀνωτέρω κεφαλῆς πρώτης ὀσφῆσις δέκατον. ἀλλὰ καὶ ὅτε οἱ πατέρες ὑπὸ τῷ Ἀρχόντων ἡρωτήθησαν, εἰ βίβλῃ ὑπέγραψαν, καὶ ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἐκόντες ὑπέγραψαν, Ἀντίοχος Ἐπίσκοπος Σινώπης 35 εἶπον, ἐκὼν ὑπέγραψα, ἀκολούθως τῷ Μητροπολίτῃ καὶ τῷ Κανόνῳ τῷ ἐκατὸν ποντήκοντα πατέρων. καὶ Εὐσεβίῳ Δορυλαίᾳ εἶπον, ἐκὼν ὑπέγραψα, ἐπειδὴ καὶ τὸν Κανόνα τῶν τῷ ἀνωτάτῳ Πάπα ὁ Ρώμης ἀνεγνῶν, παρῶντων τῶν Κληρικῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀπεδέξατο αὐτὸν. οὕτως, ἐπειδὴ ὁ Κανὼν ὁ ὀσφῆς τῆς δευτέρας Συνόδου ἐκτεθεὶς, ἔχον αὐτῶν τὸ κύριον, καὶ ὁ Πάπας Λέων ἐν τῇ Ρώμῃ ἐδέξατο αὐτὸν, καὶ οἱ Λαγάρτοι αὐτῶν ὁ Χαλκηδόνα ἐμέμψαντο τὸν Διόσκορον, πέμπτῳ τῷ 40 ἔταξαν τὸν Φλαυιανόν, Διὰ τῶν αὐτῶν ἐμέμψαντο τὰς πατέρας τῆς ἐν Χαλκηδόνα Συνόδου, βεβαιώσαντας αὐτόν; ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν αὐτοῖς, ἀλλ' ἡ ὀσφῆσις. δοθέντος γὰρ τῷ Κωνσταντινουπόλεως τῷ ἐξουσιάζειν ἐξαυθιγίας τῶν τῶν τόπων, καὶ πλάττωσθαι τῶν ὀρίων αὐτῶν, ὅπερ εἰ καὶ ἡ Σύνοδος ἐποίησεν, ἀλλ' ὡς εἴρηται, οὕτως ἐκκλησιαστικῆς ὀσφῆσις, ὁ φθόνος ἐπελάβετο, τυφλὸς ὢν, τῷ ὀσφῆσι καὶ ἀβλαβῆς. εἰ γὰρ ὁ πρὸς τὸν ἡν, ἐκ ἐξήνεγκον ἡ Σύνοδος, ἔδον ἐδέξαντο αὐτὸ οἱ τῆς

τῆς Ἀνατολῆς Πατριάρχῳ, ἀλλ' ἐδέξαντο δι' αἰτίαν
 αὐτῶν ἀντιθέτω κεφαλῶν τριῶν. καὶ ὁ Λέων
 ὁ τῶν Κανόνων ἀπέπερυν δεχθεὶς ἐν Ρώμῃ, ὥστε εἶναι
 μετὰ τὸν Ρώμης τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ὅτερον ἔ-
 5 γραφὴ καὶ εἰς Βασιλεῖς καὶ εἰς Πατριάρχας εἶναι
 πέμψον, ἀλλ' ἐκράτησε, καὶ κρατῶ τῶν πλεόνων ἡ
 ψῆφον. δέκατον, ὃ μόνον ὁ Παχαστῖν⁹ ἀποσέφε-
 ρε τὸν Κανόνα τῆς πρώτης Συνόδου ἐπὶ πλεονόν ἐν
 τῇ ἀρχῇ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἑτερος Λεγάτος Βονιφάτιος
 10 εἶπεν, ὅτι ἐντέλλεται αὐτοῖς ὁ Πάπας, τὸν Ὄρν
 τῶν ἀγίων πατέρων, ἡτοι τὸ Σύμβολον τῆς πί-
 στως μηδεμίαν ἀποπειρᾶ ἐλατῆσθαι, ἢ μεῖσθαι.
 φυλαττέσθω τοιγαρὶν τὴν ἡμετέραν ἀποσώπῃ ἡ ἀξία
 πᾶσι τρεῖσι ἐν ὑμῖν, καὶ ἕως ἣν ὁ λόγος τῷ
 15 Βονιφάτι¹⁰ ἀφ' αὐτοῦ ἐστίν, ὁ γὰρ Ὄρν τῶν ἀγίων
 πατέρων ἀποαναγνωσθεὶς, ἐκυρώθη ἐν τῷ Ὄρν, ὃν
 ἐξέθετε ἡ παρῶσα Σύνοδος. τίνα δὲ οἰκειότητα
 ἔχει ὁ Ὄρν¹¹ τῶν ἀγίων πατέρων, ὅς ἐστι περὶ τῆς
 ὁρθοδόξου πίστεως θεῖον καὶ τέλειον μάθημα, με-
 20 τὰ τῆς ἀξίας τῷ ἀποσώπῃ τῷ Λέοντι; ἢ πῶς
 ἄν τῶν ἐρημῶν Κανόνων τῆς δευτέρας καὶ τῆς
 παρῶσης τῶν Συνόδων περὶ τῶν πρεσβύτων Ρώμης
 καὶ Κωνσταντινουπόλεως μεῖσται, ἢ ἐλατῆσται ὁ Ὄρν
 τῆς πίστεως; σὺ δὲ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι τὰ ἑ-
 25 σχατα μαχόμενοι καὶ οἱ τρεῖς Λεγάτοι τῷ Ρώμης
 κατὰ τῶν πρεσβύτων τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ λέγοντες περὶ τῷ Ρώμης, πολλὰ ὑψώχοντα,
 οὐκ ἐδωκένθησαν ἀποβᾶν τὸ, εὖ εἰ Πέτρος ἡ πέ-
 30 σχολαστικοὶ, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῷ Πάπῃ ἔχρηζε σωμα-

τικῆς βεβαιώσεως, ἀλλὰ μόνον ἄπὸ Κανόνων ἡ γω-
 νίζοντο βεβαιώσαι τὰς λόγους αὐτῶν. ὁ μὲν γὰρ
 Παχαστῖν¹² εἶπεν, ὑπομνήματα τινα λέγεται
 πεπεσῆσθαι, ἅπερ ἡμᾶς ὑποναντίον τῶν Κανόνων
 καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐπισήμης φάσκειν γε-
 γνηῆσθαι. ὁ δὲ Λεκάσι¹³ εἶπε, φαίνεται ἀπο-
 σπασθῆναι τοῖς Ὄροις τῶν τριακοσίων δέκα καὶ
 ὀκτώ, καὶ τοῖς μεταταῦτα ἑκατὸν πενήκοντα τὰ
 νῦν μνημονούσθαι, μὴ ἐμφεθῶν δὲ τοῖς Κανόσι,
 ταῦτα φάσκειν ὠρίσθαι. καὶ ἐν τῷ τέλει ὁ αὐ-
 5 τος, ἔτι δὴ ποτε ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἐκείνου Κανόνας
 τῇ χθὲς ἡμέρᾳ ἐπράχθη. ὁ δὲ Βονιφάτιος εἶπε,
 τὸν Ὄρν τῶν ἀγίων πατέρων μηδεμίαν ἀποπει-
 ρᾶ ἐλατῆσθαι, ἢ μεῖσθαι. ταῦτα ἐν τῷ ἀγῶνι οἱ
 Τοποτηρηταὶ τῷ Πάπῃ. πῶς δὲ ἄρα ὅσα λέγεται
 μετὰ τὸ χρίσμα οἱ παπισταὶ περὶ τῆς τῆς τυραννικῆς ἀ-
 ξιώμας; οἱ γὰρ Ἀρχιεπίσκοποι ἀπόντες, συνορῶντες
 10 ἀπὸ πάντων μὴ τὰ πρωτὰ καὶ τὴν ἐξάρτησιν τιμῶν
 κατὰ τὰς Κανόνας τῷ τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης
 Θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ φυλάττεσθαι, ἐδέξαντο
 ὅτι οὐκ ἄπὸ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς Πέτρος, ἀλλ' ἄπὸ τῶν
 Κανόνων ἔχει ὁ Ρώμης τὰ πρωτὰ. λέγοντες γὰρ
 Θεοφιλέστατον Ἀρχιεπίσκοπον Ρώμης, δακνύουσιν
 εἶναι αὐτὸν μερικῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιεπίσκοπον,
 καὶ ἐκ τῆς καθόλου, ὥστε καὶ τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ
 Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τὸ αὐτὸ ἐν-
 νοῖται. καὶ λοιπὸν ἀσεβέστατοι εἰσιν οἱ λέγοντες
 μὴ ἔχειν τὸν Ρώμης χρεῖαν, ἐφ' ᾧ εἶναι αὐτὸν
 πρῶτον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. ταῦτα πρὸς
 τὴν ἀντίθεσιν τῶν Λατίνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι μεμφομένοι οἱ Λατῖνοι Γεωργίῳ τῷ καρεσίῳ, ἀπόντι, τοῖς ἴσοις ἀπονομίοις, ἴση ἡ ἐξουσία, δαδῶσιν
 35 τῷ Ρώμης κατὰ ἀνάγκην τῶν Πατριαρχῶν τὴν ὑπέρτατον ἐξουσίαν, ὥς μόνον ἐν ἐνὶ θρόνῳ αὐτῷ δύ-
 ναται ἵσασθαι, ὥς ὃν ἀκρῶ γούσι. καὶ ἀφ' αὐτοῦ τῷ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκείνου τῆς ἴσης, καὶ τῷ μέλλοντος, καὶ
 τῶν ἐν τῷ Κανόνι λεχθόντων. καὶ περὶ τῆς ποσότητος τῆς μεζῶν. καὶ καὶ τῶν μεζῶν τῶν Πατριαρχῶν ὁ Ρώμης -

Σημειώσαντες, ὅτι οἱ αὐτοὶ μέμφονται τὸν μακαρίτην
 40 Γεώργιον τὸν Καρεσίον, εἰπόντας, τοῖς ἴσοις ἀπο-
 νομίαις ἐτιμήθη ὁ Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ρώμης,
 ἄρα καὶ τῇ ἴσῃ ἐξουσίᾳ. καὶ ἀποσπῶντες, λέγοντες,
 τοῖς ἴσοις ἀπονομίοις, πλὴν ὅμως τῆς
 ὑπερτάτης ἐξουσίας ἐστὶν ὁ Ρώμης, αὕτη γὰρ ἐν
 45 ἐνὶ μόνῳ θρόνῳ δύναται εἶναι, τὸ γὰρ ἐν ἐνὶ
 γούσι ἀκρῶ καὶ ὑπέρτατον ἐστίν, ὥς καὶ τῶν μεζῶν
 ἐστὶν ἡ ἐξουσία τῷ Κωνσταντινουπόλεως τῆς τῷ Ἀλε-
 ξανδρείᾳ, ὥς ὑμεῖς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἔγωγε μεζῶν ἡ ἐξου-
 σία τῷ Ρώμης τῆς τῷ Κωνσταντινουπόλεως, ὥς
 50 ἡ λέγουσα Σύνοδος πρῶτον εἶναι Πατριάρχῳ τὸν
 Ρώμης, δι' αὐτῆς ὁμολογεῖ καὶ τὴν ἀκρῶν ἐξουσί-
 αν αὐτῆς. ταῦτα οἱ Λατῖνοι. Ἀλλὰ ῥητόν πρῶτον,
 ὅτι τὸ ἴσον τῷ αὐτῷ καὶ πάντα τρεῖς ἴσῳ πα-
 ραβαλλόμενον, τὸ αὐτὸ ἐστὶ καὶ τὸν λόγον τῆς ἴσης.
 εἰ δὲ ἔχει τινὰ ὑπερβολὴν θάτερον, ἔκ ἐστιν ἴσον,

ἀλλ' αἴτιον. ἡ Σύνοδος δὲ ἐκ εἶπε ἀποφασίζοντα τῆς
 ἰσότητος τῷ Ρώμης καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως,
 ἀλλὰ τὴν αὐτὴν. καὶ σκοπεῖ τὴν μὲν Σύνοδον λέ-
 γουσαν δύο τινὰ, πρωτὰ, καὶ τιμὴν ἐξάρτησιν,
 τὸν δὲ Κανόνα λέγοντα τρία τινὰ, ἴσα πρεσβύτα,
 τῶν ἴσων ὑπολαύσαν πρεσβύτην, καὶ ὡς ἐκείνῳ
 ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς μεγαλιώσεσιν ἀξιώμασι.
 ταῦτα τῷ Κανόνι¹⁴ ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ ἀξίωμα.
 τὸ δὲ, δευτέρῳ μετ' ἐκείνῳ ὑπαρχέον, ἀπὸ τῆς
 τάξεως. ἡ τάξις, πρῶτος, δεύτερος. ἡ ἐξουσία,
 μία. ἄλλο γὰρ τάξις, καὶ ἄλλο ἐξουσία. οἱ δὲ Ἀρχι-
 50 εῖς εἶπον τὴν ἐξάρτησιν τιμῶν καὶ τὰ πρωτὰ τῷ
 Ρώμης φυλάττεσθαι ἀπὸ τῆς τάξεως, ἔπειτα εἶχε πα-
 τριαρχικὸν ἀξίωμα. τῶν αὐτῶν ὑπολαύσαν πρε-
 σβύτην, ἀπὸ τοῦ ἀξίωμα, ἡτοι ἵνα ἡ ὁ Κωνσταντι-
 νουπόλεως Ἐπίσκοπος Πατριάρχης τοῖς αὐτοῖς πρε-
 σβύταις, εἰς ἣν καὶ ὁ Ρώμης. τὰ ἴσα δὲ πρεσβύτα

καὶ

καὶ τὰ αὐτὰ πρεσβεῖα, καὶ τὸ ὡς τὸν Ῥώμης με-
γαλιεύεται τὸν Κωνσταντινουπόλεως, παντῶν κω-
λύσει τὸν Ῥώμης εἶναι μοναρχίῳ εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν, ὥς ἔχει ἐν αὐτῇ πρωτεύον μείζονος ἡγε-
σίας. καὶ γὰρ τὸν μέγαν Βασίλειον τὸ μᾶλλον λέ-
γεται, ἢ μεγέθει, ἢ χρεώ, ἢ ἀξιώματι, ἢ δυ-
νάμει, ἢ ὡς αἶνον, ἢ τιμῇ. ὅτι ἐστὶ δὲ ὁ Ῥώμης
μείζων τῶν Πατριαρχῶν τῷ μεγέθει, πολλοὶ γὰρ
ὡς εἰκὸς Πάπαι ἦσαν μεγέθει τινῶν Πατριαρχῶν
μείζονες, τινῶν δὲ ὄχι. ὡσαύτως καὶ τῷ χρεώ, εἰ
γὰρ ὁ Λέων καὶ Δάμασκος ἦσαν τῇ ἡλικίᾳ πρεβι-
στητές, καὶ Δὲ τὰ πρὸ τῶν Ἀνατολικῶν πα-
τέρες ἐκλήθησαν, ὡς καὶ Ἰωάννης Ἀντιοχείας ἐν
τῇ πρὸς Νεφύριον αὐτῷ ἐπιστολῇ τὸν Βερόνικας Ἀ-
κάκιον κοῖνον πατέρα εἶπον αὐτῷ καὶ τὴν Κωνσταν-
τινουπόλεως. καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιον
ὁ ἁγίος Κύριλλος πατέρα εἶπον. ἀλλὰ καὶ πολλοὶ
Πατριάρχαι ἦσαν τινῶν Παπῶν γηραιότεροι. τῷ
δὲ ἀξιώματι πάντες οἱ Πατριάρχαι ἴσοι καὶ ἐν
τῷ γένει τῆς ἱερωσύνης, καὶ ἅπερ καὶ τρεῖς δισ-
κλήσεις ἐστὶ τὴν ὑπερέτασιν καὶ ἄλλων (εἴνα καὶ αὐ-
τὰς ἐπωμῆς τὰς σοφίας τῶν παπιστῶν) ἔδωκεν ἔπε-
ρον εἶναι, ἢ μόνον τὸ Πατριαρχικὸν ἀξίωμα. καὶ
εἴνα ἐάσωμεν τὰς πολλὰς διαφορὰς, εἴπωμεν τὸ
Μαξίμω, ὅς ἐρμηνεύων τὸ τῷ Διονυσίῳ πρὸς Δημό-
φιλον, καὶ τοῖς ἱεράρχαις οἱ Ἀπόστολοι λέγει. καὶ

σημείωσαι ὅτι καὶ Ἐπισκόπων μείζονες οἱ Ἀπόστολοι,
καὶ οἱ τῶν Ἀποστόλων Διάδοχοι. Ἀποστόλων δὲ δια-
δοχοὺς τὰς νῦν πατριαρχίας ἡγεῖσθαι εἶναι. καὶ συ-
μμεύωμαι ὅτι καὶ ἐποίησε Διόφωρος τῷ Πέτρῳ, ἢ τῷ
Ῥώμης, ἀλλὰ κοινῶς καὶ ἐξίσω πάντων τῶν Ἀπο-
στόλων πάντας εἶπε τὰς Πατριαρχίας. ἀλλὰ οἱ Λα-
τῖνοι τὸ Μαξίμω τὸν Διάλογον παρεξηγῶντες περὶ
τῷ Ὀνωρίῳ, τὸν δὲ παρὸντα λόγον αὐτῷ, ὑπερὶ τῷ
Πάπῳ, ὡς ἀβλέπεσι, καὶ γὰρ αἱ ἀντιπρὶναι τῷ
Πινάματι τῷ ἁγίῳ. ὡσαύτως καὶ τῇ διωδήσει ἐμεί-
ζων ὁ Ῥώμης, ἐξίσω γὰρ οἱ Πατριάρχαι ἀναγκαστοὶ
ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς
τῆς Ἐκκλησίας ἁγίοις διορισμοῖς. ἀλλὰ ἐδὲ ὡς αἰ-
τιῶν, καὶ γὰρ ὁ Πάπας τὰς Πατριαρχίας ἐδίδασκεν,
ἀλλὰ διδάσκει, ἐδιδάχθη. πῶς τὸ μείζον λαμ-
βανεται τῇ τιμῇ, καὶ τὰ πρὸ τριχῶς, πρῶτον, καὶ
τὴν χρεῖαν, ἀλλὰ ἐδὲ ἐν ταῖς μείζων ἐκκλησίαις, ἐ-
χρησίμευσαν γὰρ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μᾶλλον τῷ Ῥώ-
μης οἱ Ἀνατολικοὶ πατέρες. δεύτερον, Δὲ τὸν φό-
βον, καὶ Δὲ τὴν ἐπιτεταγμένην τιμὴν τῷ Ὀφειλο-
μένῳ ταῖς ἐκκλησίαις τὴν κόσμῳ, καὶ ἐστὶ δὲ τοιαύτη
ἐκκλησία ἐν τῇ ἱερωσίᾳ, ὡς εἴρηται, καὶ ἐξηγήσεται.
τῷ πάντων, λαμβάνεται τὸ μείζον κατὰ τὴν τι-
μὴν, καὶ περὶ τὰς ἐπομῆς ἀνωτέρω, καὶ ἐξῆμεν καὶ
μεταπῶτα. σύμφωνον ἐν τοῖς Κανόσιν εἶπον ὁ Κε-
ρεσιῶν, τοῖς ἴσοις πρεσβυτέρῳ, ἴση ἡ ἐξουσία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

Ὁ Πάτριάρχης, ταῦτον εἰπὼν καὶ Πάπας, ἐδιδάσκει εἶναι μείζον κατ' ἐξουσίαν ἑτέρω Πατριάρχει, ὅ-
τι καὶ τῇ τάξει, ὡς ἐκ τῆς πρὸς Λέοντα Ῥώμης ἐπιστολῆς τῆς παρὰ τῆς Συνόδου, καὶ ἐξ ὧν λέγει ὁ ἱερεὺς
Νεῖλλος, ὅτι Βαλσαμῶν, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, τὸ πρὸ δέκνεται. καὶ περὶ ἀναλογίας Ἐπισκόπων, Μη-
τροπολιτῶν, καὶ Πατριαρχῶν.

Τὸν Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ἀλεξανδρείας μείζονα
λέγουμεν ἡμεῖς μόνον τῇ τάξει, ὡς καὶ τὸν Ῥώ-
μης τῷ Κωνσταντινουπόλεως μείζονα μόνον τῇ τάξει,
καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας τῷ Ἀντιοχείας, καὶ τὸν Ἀν-
τιοχείας τῷ Ἱερουσολύμων, καὶ τὸν Ἱερουσολύμων τῷ
Μοχαβίας. οἱ δὲ παπιστῶν λέγοντες τὸν Πάπαν μεί-
ζονα τῷ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ μοναρχικὸν ἀξίω-
μα, λέγοντες δὲ καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως μείζονα
τῷ Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐν τοῖς καθεξῆς ὁμοίως,
εἰπάτωσαν, κατὰ τὸ ἀξίωμα ἐστὶ μείζων ὁ εἰς Πατριαρ-
χίαν τῷ ἑτέρῳ; ἀλλὰ ἐδύνανται εἰπεῖν, καὶ εἰδύρε-
σιλογῶν, ἀλλὰ βλασφημῶν. ὥς ἐν τοῖς Πατριαρ-
χίαις κοινὸν τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ ἐξουσία, ἡ Διόφωρος δὲ εἶπεν
ἐν μόνῃ τῇ τάξει, καὶ τὰ πρὸ μόνον ὀκνησιαστικὴν
ἐνταξίαν, ὡς βεβαιῶται καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πα-
ρέσης Συνόδου πρὸς τὸν Λέοντα. ὅθεν ὁ ἱερεὺς Νεῖλλος
καλῶς περὶ τὰς φησὶν ἐν τῇ καὶ τῆς ἀρχῆς τῷ Πά-
πα δεύτερῳ λόγῳ αὐτῷ. λέγει γὰρ, εἰ δὲ ὅτι
πρῶτος ἐν τῇ ἀρχῇ, Διόφωρος καὶ τὴν δευτε-
ραίαν ἀρχῇ, δὲ τὰ πρὸ καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως
καὶ γὰρ καὶ ἕως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῷ τῶν Ἀλεξαν-

δρείων, ὁ δὲ τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπ' αὐτὸν ὁμοίως ἐχέτω
τὸν τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ἕτος δὲ ὁμοίως ἐστὶ τῷ ἑτέρῳ
τῶν Ἱερουσολύμων, καὶ πᾶς ἐ ταῦτα εἴρωμεν ἀ-
τεχνῶς; ἰδὲ καὶ τὸν Βαλσαμῶνα ἐν τῇ μελέτῃ
περὶ τῶν πατριαρχικῶν πρεσβυτέρων λέγοντα, τὰς
δὲ τῷ δεύτερῳ, ὁ πρῶτος ἐκκαταλείπεται, ἕτερος τῷ
τρίτῳ ὁ δεύτερος, ἀλλὰ ὡς αἰσθήσεις πάντες μίας
κεφαλῆς ἀρτιμέλεις, καὶ μὴ μεριζόμεναι, ὡς τῷ
Χρυσώμῳ λαὸς λογιζόμεναι, ἰσοτιμίαν ἐν ἑκαστῇ
ἔχουσι, καὶ ΚΑΡΑΙ τῶν κατὰ πᾶσαν τὴν Οἰ-
κουμενικὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ δικαίως καλεῖσθαι,
Διόφωρος αὐτῶν πρὸς τὸν ἑαυτῶν ἐπάχυσιν, ἀλλὰ ὡς περὶ ἡ
πρὸς τῶν αἰσθήσεων σοιχεῖ τῇ ἀπλάσει τῷ ἀρ-
χιτέκτονι καὶ πλάσει Θεῷ, καὶ ἐκκατατρέχει τυ-
χὸν ἡ ὀρθότης τῆς ὀφειλόμενης, καὶ δὲ ἡ ἀκρότης τῆς Ἀ-
φῆς καὶ τῆς Γούτης, ὅτι παρ' ἡμῖν ἔτι πᾶς ὁνομά-
ζονται, ἕως ἐδέτερος τῶν ἀγιωτάτων Πατριαρ-
χῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ὁ Ἀντιοχείας Πίετρος γε-
φὼν πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Γερουσίας, λέγει, καὶ
πρὸς τὸν ἑαυτῶν ἐπάχυσιν, τῷ ἀγιωτάτῳ ἀνθρώπῳ ὑπὸ μίας
ἀγεται κεφαλῆς, ἐν αὐτῇ δὲ μέλη πολλὰ καὶ πάντα
ὑπὸ

ὑπὸ μόνων οἰκονομῶνται τῶν αἰδησεων, αἵδε εἶσιν, Ὀφθαλμοί, Ὀσφρησις, Ἀκοή, Γούσις, καὶ Ἀφή. καὶ τὸ σῶμα δὲ πάλιν τῷ Χριστῷ, ἡ τῶν πινῶν δὲ λέγω Ἐκκλησία ἐν Διδασκείοις, ὡς περ μέλεσι, συν-
 5 αρμολογούμενη εἴησι, καὶ ὡς ὑπὸ πᾶσι αἰδησεων οἰκονομούμενη, τῶν εἰρημίων μεγάλων θρόνων, ὑπὸ μιᾶς ἀγγελίας κεφαλῆς τὸν Χριστόν. καὶ ὡς περ ὑπὸ τῶν πᾶσι αἰδησεων ἐτέρα τις αἰδησις ὅσα εἶσιν, ἕτως καὶ ὑπὲρ τῶν πᾶσι Πατριάρχων ἔτερον
 10 Πατριάρχην θέσθαι εἶναι. ὑπὸ πᾶσι γοῦν τῶν θρόνων τῶν, ὡς περ αἰδησεων ὄντων ἐν τῇ σώματι τῷ Χριστῷ, καὶ τὰ ἐξ ἧς. πάντες οὖν οἱ Ἐπίσκοποι, διωρισμένως λαμβανόμενοι τῷ ὀνόματι, ἀλλο-
 15 γοῦνται μὴ εἰς ὅσα Ἐπίσκοπον, ὅτι μή γε συ-
 20 νταγόμενοι καὶ συναριθμούμενοι συνεδρεύοντα καὶ συνεκτιμώμενοι, ἀλλ' εἰς ὅσα Μητροπολίτην. πάντες πάλιν οἱ Μητροπολίται ἔχουσιν ὅσα συμμετροπολίτην, ἀλλ' εἰς ὅσα Πατριάρχην. ὡσαύτως πάλιν πάντες οἱ Πα-
 25 τριάρχαι μὴ εἰς ὅσα Συμπατριάρχην, ἀλλ' εἰς ὅσα Χριστόν, ὃς εἶσιν Ἀυτοπατριάρχης, ἐξ ἧς πᾶσα πα-
 30 τρία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ ἐξ αὐτῆς πάντες οἱ Πατριάρχαι ἐν τῇ αὐτῇ ἀξίᾳ τῆς Πατριαρχίας εἰσὶν συμπατριάρχοντες, κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ τὴν αὐτόψηφον ἐκλογὴν, καὶ σφραγίδι μιᾶς α-
 35 λλόδακτυλον, τῆς αὐτῆς μιᾶς χάριτος καὶ ἐξουσίας πατριαρχοποιήσεως. αὐτὰς, ἀκλεινομένως μόνον τοῖς ὑποκειμένοις, τῇ τε συνεκτιμώσῃ καὶ συναριθμώσῃ τῆς αὐτῆς ὁμοταγῆς συναριθμήσεως. ἕτω καὶ τὸν

Πάπαν συναριθμοῦντα πρὸς τῆς τυραννίας καὶ ἀ-
 δελφοκτονίας ἀρχῆς, πρῶτον τῶν ἱερῶν ὀνομαζομένων, ἀλλὰ περ φιλοημοῦντες αὐτὸν ταῖς προεπάσαις φήμας καὶ ἡμαῖς ἐν τοῖς διπύχοις. μετ' οὗ, ὡς δεύτερον πρῶτον συναριθμώμενον Πατριάρχην Κωνσταντινουπό-
 λως τίθεσθαι, νῦν δὲ συνεκτιμώμενον, καὶ πρῶ-
 5 τον τῶν ἱερῶν ὑπάρχοντα. ἀλλὰ τὴν ὀποσασίαν τῆς ἡδὴ συνεκτιμώμενης, εἶτα τοῖς αὐτοῖς μέτροις καὶ ὄροις καὶ τὰς λοιπὰς πάντας συναριθμώμενας, καὶ συνταξιολογῶν, καὶ συγκαταξιομύνας, καὶ συμμετρομύνας, τῷ αὐτῷ ὄρει, τῷ αὐτῷ Κανόνι σοικειομύνας, καὶ τῷ αὐτῷ χαρακτηρί καὶ χαρακτηριζομύνας ὡς τὰ Ἀυτοαρχιερέως, ἐξ ἧς, καὶ δι' ἧς, καὶ εἰς ὅσα πάντα. ταῦ-
 10 τα Νικηλαῖος ἱατροφιλόσοφος ἐξ Ἰωαννίνων ὁ Κε-
 15 ραμύς ἐν τῇ κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας βιβλίῳ αὐτῷ. σὺ δὲ σημείωσαι ὅτι καὶ αἱ ἐνταῦθα τῶν παπιστῶν ἀντιθέσεις ἰσχυρῶς καπερὶ ῥάγησαι. περὶ ἰσοημίας τῶν πατριαρχῶν ἰδὲ καὶ Ἰωάννου τὸν Κο-
 20 μοφύλακα ἐν τῇ ἀντιθέσει τῆς Φλωρεντινῆς Ὁρθῆς, κείμηνον ἐν τῇ Τόμῃ τῆς Καταλλαγῆς, καὶ ἰδὲ ἐκεί-
 25 κε κεφάλαιον δέκατον τρίτον, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ πέμ-
 30 πτῃ κεφάλαιον ἑκοστὸν, καὶ βιβλίῳ δεκάτῃ μέρας δευτέρου κεφαλῆς δευτέρου Πατριάρχου ὀγδοον, ὅπου τὰ αὐτὰ λέγει ὁ Ἀναστάσιος τῷ Βαλσαμῶνι καὶ Πέτρῳ, καὶ εἶτι ἰδὲ τῷ Στεδίτῃ τῷ Παντακέρυφον κατωτέρω, βιβλίῳ δεκάτῃ μέρας τρίτου κεφαλῆς δευτέρου ἀντιθέσει ὀγδοῇ.

30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

35

Ἐρμηνεία τῶν ἐν αὐτῇ καὶ δεκάτῃ ἐβδόμῃ τῶν Κανόνων τῆς ἐν Καλκηδόνι τεταρτῆς Συνόδου. καὶ ὅτι τάτοις καὶ ἕτεροι Κανόνες ὀποσολικῶς καὶ συνοδικῶς σύμφωνοι. καὶ περὶ Σταυροπηγίων καὶ Ἐξαρχῶν.

40 **Η** καθολικὴ τῷ Χριστῷ Ἐκκλησία συμφώνως τῇ ἱερῇ Εὐαγγελίῳ πολλοῖς ὁμοφωνῶσιν ὀρθοδόξοις Ἐπισκόποις δέδωκε τὸ ἀναμάρτητον, καὶ τὸ κλῖναι καὶ διορίζειν καὶ ὀποφαινέσθαι περὶ τῶν συμβαινουσῶν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἀμφιβολιών, ὡς εἰσιν αἱ Συνοδοί, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν αὐτῶν ἀνόμιμοι καὶ κανονικῶς
 45 Οἰκουμενικῇ. πᾶσαν δὲ ἰδικίῳ καὶ μοναρχικῷ καὶ ἀναμάρτητον ἐξουσίαν ὑπὸ πᾶσι ἐνὸς προσώπου ἀπεβάλετο, ἔμεινεν ἀλλὰ καὶ Κανόνισιν ἐβεβαίωσε, τὸ μηδὲν Ἐπίσκοπον ἰδικίῳ, ἡγουμένῳ ἐξουσίαν ἔχειν. αὐτίκα γὰρ ὁ τριακσὸς τέταρτος Κανὼν τῶν ἁγίων
 50 Ἀποστόλων ἐρίζει, τὰς Ἐπισκόπους ἐκάστῃ εἴδει εἶ-
 55 δούαι κατὰ τὸν ἐν αὐτοῖς πρῶτον, καὶ ἡγουμένῳ αὐ-
 60 τὸν ὡς κεφαλῇ. ἐν οἷς σημείωσαι ὅτι ἐκ εἰπόντων ἐν πᾶσι τοῖς εἴνεσι πρῶτον κοινῶς, ἀλλὰ τὸν ἐν ἐκάστῳ εἴνεσι πρῶτον ἡγουμένῳ ὡς κεφαλῇ. ὡς ἐν ἐκάστῳ εἴνεσι κεφαλὴ, καὶ ὑδεμία ἐπὶ πάντων

τῶν. ὅνπερ Κανόνα ἐξηγούμενος ὁ τέταρτος τῆς ἐν Νι-
 5 καίας πρώτης, φησὶ, τὸ δὲ κύριον τῶν ἡγουμένων δίδωσθαι ἐν ἐκάστῃ Ἐπαρχίᾳ τῷ Μητροπολίτῃ. πῶς δὲ ὀνομάσθαι ὁ Μητροπολίτης, ἰδὲ αὐτῷ βιβλίῳ δευτέρου κεφα-
 10 λαιον τρίτον. Ἡ αὐτὴ ἐν τῷ πέμπτῳ Κανόνι φησὶ, τὰς ὑφ' ἐτέρων ὀποβληθείσας, ὑφ' ἐτέρων μὴ ἐ-
 15 χεσθαι, καὶ ἰδὲ τὸν αὐτὸν τόπον. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῷ ἑκτῷ Κανόνι ἡ αὐτὴ διορίζει σῶζεσθαι τὰ πρεσ-
 20 βεία ταῖς Ἐκκλησίαις, ἥπερ ἀπολεσθέντα ἰδὲ-
 25 τέρα Οἰκουμενικῇ, ὡρισθὲν ἐν τῷ δευτέρῳ Κανόνι, μη-
 30 δὲν Ἐπίσκοπον ἐπιβαίνειν ἀποτρίβῃ Ἐπαρχίᾳ, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον ἐκείν. ταῦτα διορίσασθαι καὶ ἡ τρίτη ἐν τῷ ὀγδῶ αὐτοῖς Κανόνι. ἀλλὰ δὴ καὶ Συνοδοὶς ἐν ἐ-
 35 κάστῳ εἴνεσι ὡρίσθαι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ τὰς συμπεπιωκῆας μεγάλας ἀμφιβολίας, συ-
 40 νόδος Οἰκουμενικῆς ἀγείρεσθαι, ἔλυσαι. τῶν ἕτως ἐχόντων, ἡ ἐν Καλκηδόνι, ἥτις ἐστὶ σφραγὶς τῆς
 45 ὀρθοδο-

ὁρθοδοξίας ἔκ εἰπέ τι ὀναντίον ταῖς παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ
 τὰ ἐν πασίν, ὅθεν καὶ τὰς Κανόνας τέτρες ἐκ-
 θεμήνη, ἔκ εἰχε σκοπὸν, ἵνα δώσῃ μοναρχίαν τῇ Ρώ-
 μης, ἢ ἄλλῳ τινὶ Πατριάρχῃ. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰς Μητρο-
 πολίτας τῶν Διοικήσεων Ἀσίας, Πόντου, καὶ Θράκης δέ-
 δωκε χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως, ἥσαν
 δὲ οἱ πάντες μὴ Ἐξάρχοι τῶν ἰδίων Ἐπαρχιῶν, τι-
 νες δὲ αὐτῶν ἦσαν καὶ Ἐξάρχοι τῶν Διοικήσεων,
 ὡς ἐρξάμην κατωτέρω, ὅν οἱ ἐτελεύτη παῖσα κρίσις μὴ
 πεμνομένη ὑπὸ τῶν Ἐξάρχων τῆς Ἐπαρχίας, καὶ
 γὰρ αἰσυμβαινέσαι ἀμφιβολίαι ἐν τοῖς ἄλλοις Πα-
 τριαρχικοῖς Θρόνοις, ἐθεωρῆντο πρῶτον παρὰ τῷ Ἐπι-
 σκόπῳ, εἶτα ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Ἐπαρχίας, εἰ δὲ
 μὴ ἐτέμνοντο παρ' αὐτῆς, ἐθεωρῆντο ἐν τῇ Συνόδῳ
 ἐκάστου τῶν Πατριαρχῶν, τῶν δὲ μὴ ὑποκειμένων
 τοῖς Πατριαρχαῖς Ἐκκλησιῶν αἱ ἀμφιβολίαι, ἐτε-
 λεῖντο ὡς τῆς Συνόδου τῆς Διοικήσεως. ἀλλ' ἐπειδὴ
 φημί ἢ ἐν Χαλκηδόνι ὡρίσθαι τὰς τοιαύτας χειροτονί-
 ας ὑπὸ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως, φυλάττεισθαι καὶ τὰ
 τῶν πάλαι τιμῶν, καὶ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως τὸ ἀξίω-
 μα, ὡρίσθη τὰ μὴ πεμνομένη ὡς τῆς Συνόδου τῆς
 Ἐπαρχίας, τέμνεσθαι ἢ ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς Διοι-
 κήσεως, ἢ ὡς τῆς Πατριαρχικῆς Κωνσταντινῆς πόλεως.
 ὡς ἐὼν οὐκ ὄντως τὸν Κανὸνα περὶ μόνων τῶν ὑποκει-
 μένων τῇ Κωνσταντινῇ πόλει. εἰ δὲ ἀδιορίστως ἐξεφω-
 νήθησαν οἱ Κανόνες, ἀλλὰ τὰ τοιαύτα ἀρχαῖα φράσις ἡ
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅθεν λέγεται, ὡς σεσημειώται ἀ-
 νωτέρω βιβλίῳ δούτερος κεφαλαιὸς τρίτος Παράγραφῳ
 δεκάτῳ, ὅτι πάντων τῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκο-
 πείων καὶ Μοναστηρίων καὶ Ἐκκλησιῶν ἡ παρ' αὐτοῖς καὶ
 ἡ φροντίς, ἔτι δὲ καὶ κρίσις καὶ κατακρίσις καὶ
 ἀποφάσις τῇ οἰκίᾳ Πατριαρχῇ ἀνάκειται. τῷ δὲ
 Κωνσταντινῇ πόλει παρ' ἐξῆς καὶ ἐν ταῖς ταῖς ἄλλων
 Θρόνων ἐνορίαις, ἐν αἷς ἐκ ἐπὶ παλαιὰ διέσσωσις Ναῶ,
 Σταυροπήγια διδόναι, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἄλλοις Θρό-
 νοις ἀναφυομένης ἀμφισβητήσεως ὑπὸ τῆς καὶ διορ-
 θῶσθαι, καὶ πέραν ὑπὸ τῆς καὶ κρίσεως. ἐν
 ταῖς σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἐκαστὸς Πατριαρχ-
 ῆς θεωρεῖ μόνον μετὰ τῆς οἰκίας Συνόδου πάν-
 τα τὰ ἴδια, καὶ τῶς τῶν κρίσειν, κατακρίσειν, καὶ
 ἀποφάσιν. δούτερον, ἄλλων Θρόνων ἐνορία ἐνοχῶνται
 αἱ ὑποκειμένη αὐτῶν, ἢ τοῖς τῇ Κωνσταντινῇ πόλει.
 καὶ γὰρ μόνους τοῖς ὑποκειμένοις αὐτῶν πέμπτῳ Σταυρο-
 πήγῃ, ὡς καὶ τὸ τὰς ἐν τοῖς ἄλλοις Θρόνοις ἀ-
 ναφυομένης ἀμφισβητήσεως ὑπὸ τῆς καὶ διορ-
 θῶσθαι, καὶ πέραν ὑπὸ τῆς καὶ κρίσεως, περὶ μόνων τῶν
 ὑποκειμένων αὐτῶν ἐνοχῶνται, καὶ ἔθ' οὐ πλέον. ὅθεν
 ὁ Βαλσαμὼν ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς τετρακοστῆς πρώτης Κανό-
 νος τῶν ἀγίων Ἀποστόλων φησὶ, τέττων δὲ ἔτ' ὡς
 ἐχόντων, ἢ τοῖς τῶν πασῶν ἐνορίων τῆς Οἰκουμενικῆς
 τοῖς Πατριαρχαῖς δόξαμεν θειῶν, καὶ κατὰ τὴν πε-
 ρὶ λήψιν τῆς ἐκτῆς Κανόνος καὶ τῆς ἐβδόμης τῆς
 πρώτης Συνόδου, καὶ τῆς δούτερος καὶ τρίτης τῆς δού-
 τερας, ἀνακρίνοντες τὰς διέποντας ταύτας Ἀρχιε-
 ρεῖς, καὶ κακοδικῶς διορθώμενοι, δικαίως καὶ Σταυρο-

πήγια δώσασιν ἐς πόλιν καὶ παροικίας. τέττων δὲ
 ἔτ' ὡς ἐχόντων, ἔθ' οὐ τῶν Πατριαρχῶν ἐπ' ἀδείας
 εἶναι ἐς ἐτέρω Πατριάρχῃ ἐνορίαν δόξαμεν σταυ-
 ροπήγια, ἀλλ' ἐπὶ δὲ κληρικὸν αὐτῶν ἀρπαῖσαι, ἵνα
 μὴ συγχέωνται τὰ δίκαια τῶν Ἐκκλησιῶν. ταῦτα
 ὁ Βαλσαμὼν, ἐξ ἑξήκοντα, ὅτι ὡς παρ' ἐνορίαι τῶν
 ἄλλων Θρόνων ἐνοχῶνται αἱ ἐνορίαι τῶν ὑπὸ αὐτῆς
 Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, ἔτω καὶ τὸ ὑπὸ τῆς
 καὶ διορθῶσθαι τὰς ἀναφυομένης ἀμφισβητήσεως ἐν
 τοῖς ἄλλοις Θρόνοις, ἐνοχῶνται αἱ ἐνορίαι τῶν ὑποκει-
 μένων αὐτοῖς Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων. εἰ δὲ-
 ποτε γεγῆναι τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως καὶ τῆς Ρώμης
 ἐν ἀλλοτριᾷ ἐνορίᾳ ἐνέργειαι ἐν καμρῷ ἀνά-
 γκης, ἀλλὰ ἐρῆτον, ὅτι ἐν καμρῷ ἀνάγκης καὶ ἄλλοι
 ἐνέργησαν παρ' ἐνορίαι, καὶ Πατριαρχαὶ καὶ Μητρο-
 πολῖται, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερος κεφαλαιὸς
 πέμπτῳ Παράγραφῳ δεκάτῳ, καὶ κεφαλαιὸν δεκά-
 τον ἐνάτον, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαιὸς
 ἐνδεκάτῳ Παράγραφῳ τετρακοστὸν δούτερον. περὶ μόνων
 λοιπὸν τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν, ὡς εἶρηται, ἐνοχῶνται
 οἱ Κανόνες. ὅθεν ὁ εἰκοστὸς πέμπτῳ Κανὼν τῆς ἐν Τρεῖ-
 κλῷ καθόλου τὸν λόγον ποιῶμεν περὶ τῶν ἀγροικικῶν
 καὶ ἐγχευμένων Παροικιῶν, περὶ ὧν δηλονότι διαλαμ-
 βάνει καὶ ὁ παρῶν δεκάτης ἐβδόμῳ Κανὼν, ἔκ
 εἶπε τὸν Κωνσταντινῇ πόλει ἐχόντων κειτῶν, ἀλλὰ
 τῶν Συνόδων τῆς Ἐπαρχίας. Ἐπαρχίαν δὲ ἐκείνη ἐνοχῶνται
 καὶ τῶν τῆς Μητροπολίτης, καὶ τῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σύνο-
 δου, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς δούτερος
 Κανόνος τῆς δούτερος Οἰκουμενικῆς (ἐπὶ γὰρ ὁ Καν-
 ῶν ἔπος τῆς ἐν Τρεῖς κλῷ φανερὸς ἐξηγητὴς τῆς
 δεκάτης ἐβδόμης, καὶ ἰδὲ ἐκείνη ἐς τὸν τόπον
 καὶ τὸν Κανὸνα ἐρῆται, καὶ τὰς ἐξηγητὰς αὐτῆς) ὁ δὲ
 Ἐξάρχῳ τῆς Διοικήσεως ἐσωπήθη, ἐπειδὴ ἡ
 Σύς, ἢ ὀλίγον μετὰ τῶν ἐν Χαλκηδόνι Συνόδων αὐ-
 τῇ Συνόδῳ, καὶ ἔπος ὁ Ἐξάρχῳ τῇ λήθῃ παρ-
 ῶσθαι. ὅθεν ὁ ἱεστὶναιὸς ἐπὶ ὅλως ἐμνήθη αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ τὸ τῶν Πατριαρχῶν κειτῶν μόνον
 ἐχόντων ὡρίσθη τῶν ὑποκειμένων ἐκάστου αὐτῶν. διὸ
 ὁ Βαλσαμὼν ἐξηγῶν τὸν παρῶν Κανὸνα, φησὶν,
 ὁ μὲν τοῖς Ἐξάρχῳ τῆς Διοικήσεως ἐπὶ, ὡς
 ἐμοὶ δοκεῖ, ἔκ ὁ ἐκάστης Ἐπαρχίας Μητροπολίτης,
 ἀλλ' ὅτῃς ὅλης Διοικήσεως Μητροπολίτης. Διοίκη-
 σις δὲ ἐστίν, ἢ πολλὰς Ἐπαρχίας ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ.
 τῆς δὲ τῶν Ἐξάρχων παρ' ἐνόμιον σήμερον ἐκ ἐ-
 νεργεῖται, καὶ γὰρ λέγονται Ἐξάρχοι τῶν Μη-
 τροπολιτῶν, ἀλλὰ τὰς ἐν ταῖς Διοικήσεσιν ὄντας
 ἐτέρως Μητροπολίτας ἔκ ἔχουσι ὅλως ὑποκειμένοις
 αὐτοῖς. εἰκοστὸν ἐν ἐτέρω ἵνα εἶναι καὶ τὰς τότε
 καμρῶν Ἐξάρχους τῶν Διοικήσεων, ἢ τέτρες μὲν εἶ-
 ναι, ἀπαρακτῆσαι δὲ πᾶσι ὑπὸ τῶν Κανόνων διορ-
 θῶσθαι τῶν ἐν ταῖς καμρῶν τῆς ἐβ-
 δόμης καὶ ἐκ τῆς Συνόδου, ἔπε Ἐξάρχῳ τῆς ἐν
 τοῖς Κανόσι τέτοις λεγομένης Διοικήσεως, δηλονότι.
 λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς συλλογῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐκ τῶν Να-
 αρῶν, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαιὸς δούτερος, οἱ
 Πατριαρχ-

Πατριάρχῃ καὶ οἱ Μητροπολίται ἅπασι, ἡ δὲ τῶ ἐν-
 αὐτῇ κοινὰς ποιήτωσαν Συνοδὸς, ἐμνημονύει δὲ
 καὶ Συνοδὸν Διοικήσεως, ἥτις εἰ ἦν, ἐκ αὐτοῖσι
 ὡπλισαὶ αὐτῶν. ὅτι δὲ περὶ μόνων τῶν ὑποκειμένων
 5 τῇ Κωνσταντινουπόλεως ἐστὶν ὁ σκοπὸς τῶν Κανόνων,
 λέγει τὸ πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τῶν δεκάτῃ ἐβ-
 δόμῃ Κανόνῳ, ὅτι πάντων δὲ τῶν Μητροπολιτῶν
 πάντως ὁ Κωνσταντινουπόλεως καθιᾶται δικαστής, ἀλ-
 λά τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ, ὡς γὰρ δὴ καὶ τῆς
 10 Συρίας Μητροπολίτας, ἡ τῆς τῆς Παλαιστίνης καὶ

Φοινίκης, ἡ τῆς τῆς Αἰγυπτίου ἁγίας ἐκλύσεως δικά-
 σθαι παρ' αὐτῷ, ἀλλ' οἱ μὲν τῆς Συρίας τῇ τῇ
 Ἀντιοχείας Φόρῳ ὑπέκρινται, οἱ δὲ τῆς Παλαιστίνης
 τῇ τῇ Ἱερουσολύμων, οἱ δὲ τῆς Αἰγυπτίου τῇ τῇ
 Ἀλεξανδρείας δικάζονται, παρ' ὧν καὶ χειροτονεῖται,
 καὶ οἱ ἐπερ' ὑπέκρινται. ἐλέγοντο δὲ Ἐξάρχοι καὶ
 ἐπερ', ἦσαν ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ ὁ Ἐ-
 φέσσας, καὶ ὁ Θεσσαλονίκης, καὶ ὁ Κορίνθου, οἱς λέγε-
 ται Διαιτῆς καὶ ἐκτονόμοιοι δοθέντες πολὺς αὐτοῖς Φορεῖν
 ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις αὐτῶν. ταῦτα ὁ Βασιλεὺς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ σαφεστάτης Θεωρίας τῶν ἀνωτέρω δύο Κανόνων, καὶ πρώτων τῶν, ΠΡΟΤΕΡΟΝ, ὑπερῆματι.
 15 καὶ περὶ τίνων ὑποθέσεων Κληρικοί καὶ Ἐπίσκοποι, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀνδικαστέοις πο-
 λιτικοῖς κρίνονται, ὡς οἱ Κανόνες καὶ αἱ Νεαραί τῶ Ἰεσινιανῶν δηλοῦσι, ἐξ ὧν δέκνυται ἅντε ῥώμης,
 καὶ τὰς λοιπὰς Πατριαρχίας μὴ ἔχαι Ἐκκλησίαν ἐν ταῖς μὴ ὑποκειμέναις αὐτοῖς ἐνορίαις.

Πρὸς κατέληψιν σαφῆ τῶν Κανόνων Θεωρητικῶν ὁ-
 20 ταῦτα τὸ ὑπερῆμα, ΠΡΟΤΕΡΟΝ, καὶ γὰρ Διαι-
 τῆς παρόντος Κανόνῳ ἐκωλύονται μὴτε οἱ Κληρικοί,
 μὴτε οἱ πολιτικοὶ κρίνεσθαι ἐν τῇ πολιτικῇ κρι-
 τῶν, μόνον δὲ πρῶτον τὸν Ἐπίσκοπον, ὑφ' ὃν ἔ-
 25 κας ὑπόκειται, τὰς ὑποθέσεις Θεωρεῖται, καὶ ὁ
 δυνάστην, καὶ τέλῃ ὑπὸ τῆς. τὸ καὶ ἐν τῇ
 Ἰεσινιανῶν Θεωρεῖται, καὶ γὰρ νεομεθετέταται, εἴ-
 30 τις κατὰ τὴν Κληρικῇ, ἢ Μοναχῇ, ἢ Διοκονίῳ,
 ἢ Μοναστείῳ, ἢ Ἀσκητείῳ ἔχει τὴν ἀγωγὴν,
 διδασκέτω πρῶτον τὸν Ἐπίσκοπον, ὡς τῶν ἐ-
 35 κας ὑπόκειται, ὁ δὲ τὸ πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν
 Διαικρινέτω, καὶ εἰ κρίνοι τὸ ἀρεσκόντα τοῖς μέρε-
 σιν ὁ Ἐπίσκοπος, ὁφείλει ὁ Ἄρχων ἀκριβῶς τὰ
 ὅσα τῆς καταδίκης, Βασιλικῶν βιβλίων τρίτῃ, τί-
 40 τλῶ πρώτῃ, κεφαλῶν τριακοσῶ πέμπτῃ, καὶ Ἰε-
 σινιανῶν Νεαρῶν ἐκατοστῇ εἰκοστῇ τρίτῃ, κεφαλῶν
 35 εἰκοσῶ πρώτῃ. εἴτα ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικῇς ὑποθέ-
 σεσιν ἄλλως κρίνονται τὰ πρῶτα. καὶ γὰρ οἱ
 ὁ ὑπόθεσις ἐκκλησιαστικῇ εἴῃ, ὡς ἐμὴν κοινωνί-
 40 αν ἔχουσιν οἱ πολιτικοὶ κριταὶ ἐν τῇ ταύτῃ ἐ-
 40 ξέτασιν, ἀλλ' οἱ ἁγιάται Ἐπίσκοποι τιθέασιν πέ-
 ρας τῇ ὑποθέσει καὶ τὰς ἱερὰς Κανόνας. ὅθεν ὁ
 Ἰεσινιανὸς ἐν τῇ αὐτῇ Νεαρῇ, εἰ δὲ ἐκκλησιαστικῶν
 εἴῃ τὸ πρῶτον, μηδεμίαν κοινωνίαν ἐχέτωσαν οἱ πο-
 45 λιτικοὶ Ἄρχοντες πρὸς τὴν τοιαύτῃ ἐξέτασιν, ἀλλ' οἱ
 ὁσιώτατοι Ἐπίσκοποι καὶ τὰς ἱερὰς Κανόνας τῇ πρῶ-
 45 ματι πῆρας ὑπὸ τῆς Θεωρίας, Βασιλικῶν βιβλίων τρί-
 τῃ, τίτλῳ πρώτῳ, κεφαλῶν τριακοσῶ ἑκτῷ. ἔτι πρὸς
 τὴν ἴδιον, ἢ πρὸς ἄλλον Ἐπίσκοπον τὰ κεφάλαια τὰ ὁ-
 50 ταῦτα ἀκριβῶς περὶ τῶν καὶ τῶν Ἐπισκόπων δι-
 50 κῶν, ὁμοίως καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ Νόμων Θεωρεῖται

κρινέται. ὅθεν ὁ Ἰεσινιανὸς φησὶν, Ἀλλ' ἐπεὶ ὑπὲρ τινος
 χρηματικῆς, ἢ ἐκκλησιαστικῆς αἰτίας Ἐπίσκοπον, πρὸς
 Ἄρχοντα πολιτικόν, ἢ ἐκκλησιαστικόν, ἔκρινται ἢ Διαιτῆς,
 ἢ παρίσταται Δίχα βασιλικῆς κελεύσεως συγχωρεῖ-
 50 μῃ, Νεαρῶν ἐκατοστῇ εἰκοστῇ τρίτῃ. κεφαλῶν ὀγδόῃ.
 Ἐάν Ἐπίσκοπος εἴῃ ὁ κατηγορούμενος, τὴν τῆς
 Μητροπολίτης ἐξέτασιν τὸ λογιόμενον χρεῖ. εἰ δὲ
 Μητροπολίτης εἴῃ, τὸν μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκο-
 55 πον, ὑφ' ὃν τελεῖ. εἰ δὲ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, ἢ
 ἄλλος Κληρικός, ἢ ἡγούμενος, ἢ Μοναχός, τὸν ὁσι-
 ώτατον Ἐπίσκοπον, ὑφ' ὃν ἔται τελεῖται, ἐξέτασιν
 τὸ πρῶτον λογιόμενον, καὶ τῆς ἀληθείας ἐξεταζομένης,
 καὶ ἀποδεικνυμένης, ἔκρινται πρὸς τὸ πᾶν κανονι-
 60 κοῖς ὑπὸ τῆς ὑποβάλλεται τῇ κρίματι τῆς ἐξέτα-
 ζοντος. τὰ αὐτὰ βιβλαῖνται καὶ Βασιλικῶν βι-
 βλίων τρίτῃ, τίτλῳ πρώτῳ, κεφαλῶν δεκάτῃ ἐβδόμῃ. καὶ
 Νεαρῶν Ἰεσινιανῶν ἐκατοστῇ εἰκοστῇ τρίτῃ, κεφαλῶν
 65 εἰκοσῶ δαυτέρῃ. ἔτι τινες δὲ ὁσιώτατοι Ἐπίσκοποι τῆς
 αὐτῆς Συνοδῆς ἀμφισβήτησιν τινὰ πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν
 ἐπὶ ὑπὲρ ἐκκλησιαστικῆς διαικῆς, ὡς ὑπὲρ ἄλλων τινῶν
 πραγμάτων, πρῶτον ὁ Μητροπολίτης αὐτῶν μετ' ἐ-
 70 τέρων δύο ἐκ τῆς ἰδίας Συνοδῆς Ἐπισκόπων τὸ
 πρῶτον κρίνεται, καὶ εἰ μὴ ἐμμένῃ ἐκάπερ μέ-
 70 ρῃ τοῖς κατεμμένοις, τῇ καὶ τῇ ὁ μακαριώτατος
 Πατριάρχης ἐκείνης τῆς Διοικήσεως μεταξὺ αὐτῶν
 ἀκρινέτω, Βασιλικῶν βιβλίων τρίτῃ, τίτλῳ πρώτῳ,
 κεφαλῶν τριακοσῶ ὀγδόῃ. σημείωσαι ἐν ταῖς, ὅτι
 μὴτε τὰ βασιλικά, μὴτε ὁ Ἰεσινιανὸς ἐμνήθησαν ἰδι-
 75 κῶς ἢ τῶ ῥώμης, ἢ τῶ Κωνσταντινουπόλεως, ἢ τῶν αὐ-
 τῶν ἡ πρώτης, ἢ ἡ ἑξῆς κριταὶ, ἢ ἔχαι τὴν Ἐκκλησίαν
 τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν μὴ ὑποκειμένων αὐτοῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὰ πατριαρχικά κριτήρια Ἐκκλησίᾳ ἐχ' ὑπόκειται. καὶ ὅθεν τὰς αἰτίας καὶ ἄλλων κινεῖται Ἐπισκό-
 80 πους. δεῖ ἀρχεῖται κρίνεσθαι, ὡς αἱ Νεαραί τῶν Βασιλικῶν σύμφωνα τοῖς ἐκκλησιαστικῇς Κανόνοις ἀποφαινόμεναι.

ῥητὰς δὲ Διαγορεύσει καὶ τὰ βασιλικὰ, καὶ ὁ Ἰεσινιανὸς, καὶ Λέων ὁ σοφὸς, ὅτι τὰ Πατριαρχικὰ κριτήρια Ἐκκλητῶ ἔχ' ὑπόκεινται. λέγει γὰρ ὁ Ἰεσινιανὸς, Ἐπισκοπεῖτινες καὶ ἄλλῃων κινῶντες αἰτίας, ὡς τῷ ἰδίῳ Δικαζέσθωσαν Μητροπολίτη, σωμακρωμάτων δύο Ἐπισκόπων τῇ Συνοδῷ, θάτερον δὲ μὴ σοιχῶντος τῇ τέτων κρίσει, ὁ ἀρμόδιος Πατριάρχης ἐξετάσει πῶ ψῆφον, μὴ δεδιὼς Ἐκκλητον. ταῦτα σωμαγωγῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐκ τῶν Νεαρῶν, βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ δευτέρῳ. καὶ Λέων καὶ Κωνσταντῖνος οἱ Ἀυτοκράτορες φασί, πασῶν τῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν, μοναστηρίων τε καὶ Ἐκκλησιῶν ἡ προνοία καὶ φροντίς, εἴη δὲ καὶ κρίσις, καὶ κατάκρισις, καὶ ἀφώρσις τῷ οἰκίῳ Πατριάρχῃ ἀνάκειται. ὡς τούτοις ἐνυμβαίη τὰς Ἐπισκοπὰς τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας ἀμφισβήτησιν τινα ἔχαιεν ὡς αὐτοῖς, ἢ περὶ ἐκκλησιαστικῆς δικῆς, ἢ περὶ ἄλλης τινὸς ὑποθέσεως, πρῶτον ὁ Μητροπολίτης μετὰ δύο Ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς Συνοδῆς, ἢ Ἐπαρχίας ἀνακρινέτω τὸ πρῶγμα, καὶ εἰ μὴ ἐφ' ἡσυχάσει ἐκάτερον μέρος τῇ τακτῇ κρίσει, τῆνικαὐτὰ ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς Διοικήσεως ἐκείνης μετὰ τῶν ἀκροάσθω, καὶ κείνα ὀριζέτω, ἅτινα τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς Κανόσι καὶ τοῖς Νόμοις σιωάδῃ, ἔδοντες μέρος καὶ τῆς ψήφου αὐτῆς ἀντιλέγειν θωακύνῃ. ταῦτα σιωδῶ τῷ Ἰεσινιανῷ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρῳ Νεαρῶ ἐκατοστῇ εἰκοστῇ τρίτῃ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ δευτέρῳ, βασιλικῶν βιβλίῳ τρίτῳ, τίτλῳ πρώτῳ, κεφαλαίῳ τριακωστῷ ὀγδόῳ. καὶ γὰρ ἐκ ἐκκαλῶνται αἱ τῶν Πατριαρχῶν ψῆφοι. καὶ ὁ Φώτιος φησὶν ἐν τῇ Νομοκανόνι, ὅτι ἡ ἐκκοπὴ ἐνάτη Διάταξις τῶ τετάρτῳ τίτλῳ τῆς πρώτης βιβλίας φησὶν, εἴτε μόνος Μητροπολίτης, εἴτε μετὰ τῆς Συνοδῆς αὐτῆς δικάσει Ἐπισκόπων, ἢ Κληρικῶ, καὶ μὴ σερχθῇ τὰ τιτυπωμένα, ἐτῆς Διοικήσεως Πατριάρχης σκοπεῖ, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς κεκρυμμένοις ἐμμένειν, ὡσανεὶ αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐδίκασεν, ἕτε γὰρ ἐκκαλῶνται αἱ τῶν Πατριαρχῶν ψῆφοι. οὕτως ὁ Σχολιαστὴς Βαλσαμῶν φησὶν, ἀνάγνωθι καὶ τὸ πασαρχικὸν πέμπτον κεφάλαιον τῆς πρώτης τίτλῳ τῆς τρίτης βιβλίας τῶν βασιλικῶν, μέρος ὃν τῆς ἐκκοπῆς ἐκκοπῆς τρίτης Ἰεσινιανέας Νεαρῶς, καὶ λέγον τῶντα, οἵτινες δὲ ἐσιώταται Ἐπισκοπεῖ τῆς αὐτῆς Συνοδῆς ἀμφισβήτησιν τινα ὡς ἄλλῃως ἔχαιεν, εἴτε ὑπὲρ ἐκκλησιαστικῆς δικῆς, εἴτε ὑπὲρ ἄλλων τινῶν πραγμάτων, αὐτέρῳ ὁ Μητροπολίτης αὐτῶν μετ' ἐτέρων δύο ἐκ τῶν τῆς αὐτῆς Συνοδῆς Ἐπισκόπων τὸ πρῶγμα κρίνέτω, καὶ εἰ μὴ ἐμμένῃ ἐκάτερον μέρος τοῖς κεκρυμμένοις, τῆνικαὐτὰ ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς Διοικήσεως ἐκείνης μετὰ τῶν ἀκροάσθω, καὶ κείνα ὀριζέτω, ἅτινα τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς Κανόσι καὶ τοῖς Νόμοις σιωάδῃ, ἔδοντες μέρος καὶ τῆς ψήφου αὐτῆς ἀντιλέγειν θωακύνῃ. καὶ σωμαγωγῇ Διαταγῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκ τῆς πρώτης βιβλίας

τῆς κώδικος, τίτλῳ τετάρτῳ, ἀριθμῷ ἐκκοπῆς ἐνάτῳ, μηδεὶς ἐκ πρώτης αἰτιάσθω κληρικὸν ὡς τῷ Πατριάρχῃ, ἀλλὰ ὡς τῷ Ἐπισκόπῳ αὐτῆς, εἰ δὲ ὡς αὐτὸν ὑπόπῳς ἔχῃ, ὡς τῷ Μητροπολίτῃ, εἰ δὲ καὶ κείνος ὑπόπῳς ἐστὶ, δὲ σιωδικάζειν αὐτῷ ἐκ πρῶτης τῆς ὅλης Συνοδῆς τρεῖς τὰς καὶ πῶ τὰς τῆς χειρῶν πρῶτοντας, καὶ εἰ μὴ σερχθῇ τὰ κεκρυμμένα, τὸν τῆς Διοικήσεως Πατριάρχῃ ὑπηρετῶν, καὶ τοῖς παρ' αὐτῆς κληρικῶσι ἐμμένειν, ὡσανεὶ ἐξ ἀρχῆς αὐτὸς ἐδίκασεν, ἕτε γὰρ ἐκκοπῆς καλῶνται αἱ τῶν Πατριαρχῶν ψῆφοι. ταῦτα ἐκεῖ. ἐν δὲ βιβλίῳ πρώτῳ, τίτλῳ τετάρτῳ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ἐνάτῳ τῆς κώδικος πλατύτερον φησὶν ὁ αὐτὸς, Θεσπί-ζομεν μηδὲν τῶν ὑλαβεσάτων κληρικῶν, εἴτε πα-ρα τινος συγκλητικῆς, εἴτε ὡς τῶν κακῶν λαϊ-15 κῶν ἱνὸς, εὐθύς καὶ ἐκ πρώτης ἐν αἰνῶσι γίνεσθαι ὡς τῆς μακαριώτατος Πατριάρχης Διοικήσεως ἐκείνης, ἀλλὰ πρῶτον κατὰ τὰς ἱερὰς Θεσμὰς ὡς τῷ τῆς πόλεως Ἐπισκόπῳ, καὶ ἢ ὁ κληρικὸς ἀφῇ, εἰ δὲ ὑπόπῳς ἔχῃ ὡς ἐκεῖνον, ὡς τῷ 20 τῆς Μητροπόλεως Ἐπισκόπῳ τῶ πρῶτῳ, εἰ δὲ, ὡς ἐκεῖνος, ἕτε τὰ καὶ ἐκεῖνον αὐτῷ ἀφῇ, τῆνικαὐτὰ ὡς πῶ Διαγῇ Συνοδὸν τῆς Ἐπαρχίας, ἢ τοι τῆς Μητροπολίτης, καὶ τῶν Ἐπισκόπων, εἰ δὲ καὶ παρ' αὐτῆς οἰσθῇ βεβλάσθαι, τῆνικαὐτὰ ὑπηρετῶν-25 θῶ τῶν μακαριώτατος Πατριάρχῃ τῆς Διοικήσεως ἐκείνης, καὶ τοῖς παρ' αὐτῆς κληρικῶσι πάντως ἐμμένειν, ὡσανεὶ ἐτυχον ἐξ ἀρχῆς αὐτὸς ἡγεμῶν δικάσει, κατὰ γὰρ δὴ τῶν τοιῶντων Ἐπισκόπων ὑποφάσων, ἐκ εἶναι χωρὰν Ἐκκλητίῃ τοῖς 30 ἡμῖν νενομοθέτηται, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ σημείωσαι ὅτι ἔχ' ὁ Ἰεσινιανὸς πρῶτος ἐνομοθέτησε μὴ ὑποκα-θῆναι τὰ κριτήρια τῶν Πατριαρχῶν Ἐκκλητῶ, ἀλλὰ τοῖς ὡς αὐτῶς ἕτως ὁρσαμῶσις κατηκολύθησε. αὐτέτι τῶ ὡδεκάτῃ Κανόνῳ τῆς ὁ Ἀντιοχείας 35 λέγοντος, τὸν ὡς τῶ ἰδίῳ Ἐπισκόπῳ καθαιρεσέ-ναι, δέον ὑπὲρ μέγιστα Ἐπισκόπων Συνοδὸν τρέπε-σθαι, καὶ ἂ νομίζῃ δίκαια ἔχαιεν, αὐσαναφέρειν πλείους Ἐπισκόπους, καὶ πῶ παρ' αὐτῶν ἐξετάσιν τε καὶ ὑπηρετῶν ἐκδέχεσθαι. ὁ Βαλσαμῶν ἐρμη-40 νύων τῶν, φησὶν, ἐμοὶ δοκεῖ, τὸν Κανὸνα ἐκφω-νηθῆναι ὡς τὰς ὑποφάσεις τῶν ἄλλων Ἐπισκό-πων, καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, ἐμὲν καὶ τῶν Πατρι-αρχῶν, αἱ ψῆφοι γὰρ τέτων Ἐκκλητῶ ἔχ' ὑπό-κεινται. καὶ δὴ καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἰσαὰκ ἔλεγε· μι-45 χαὶλ τῇ πρώτῃ τῶν Παλαολόγων, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως οὕτως ἐκτένει πῶ ἐξέσιν αὐτῶ ὑπὲρ τὰ Πατριαρχικὰ τῆς Ἀνατολῆς. καὶ ἰδὲ Γεώργιον τὸν Παχυμέρη βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλαίῳ ὡδεκάτῳ. εἰ δὲ ὁ Ἀλεξανδρινὸς λέγει ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶ παρὲν-50 τος ἐνάτῃ Κανόνῳ Ἐξάρχῃ τῶν Διοικήσεων τῆς Πατριαρχίας, ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι παραλογί-ζεται, μαχόμενους τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς Κανόσι, καὶ γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ὁ αὐαδῶς ἀντεπὼν τῇ ἀνωτάτῃ Πα-τριαρχῇ τῆς ὁγίας πόλεως Νικηφόρῳ, καὶ ἐν τῇ

τρεῖς καὶ ὅτι τῆς ἐν Τριτάτῃ Συνοδῇ
γελαῖας ἀπεφάνητο εἰπὼν, ὥστε μὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν
δόξαν τὰς ῥώμης τάξεσθαι τὴν Κωνσταντινουπόλιν
5 ὅτι καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν ΜΕΤΑ', πα-
θεῖν ὅτι χεῖρας εἶναι δηλωτικὸν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἡμῶν.
τὶ δὲ εἶδεν αὐτὸν εἰπὼν, ἰδὲ ἀνωτέρω κεφαλῇ τρι-
τα Παράγραφον δώτερον. δώτερον, ὅτι ὡς εἶπο-
μεν ἀνωτέρω βιβλίῳ δώτερον, κεφαλῇ πέμπτῃ,
Παράγραφῳ δώδεκῳ, τοῖς ἐρμηνευταῖς περὶ τῆς

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι τὸ μὴ ὑποκλῖσθαι Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἀναψηλαφῶσθαι τὰ τῶν Πατριαρχῶν κριτήρια, τὰς τε
Κανόνας τὰς ἐν Νόμων ἐπέχον, τὴν τε Κωνσταντινουπόλιν μὴ ἔχειν Ἐκκλησίαν πρὸς τὰς λοιπὰς Πατρι-
15 ἀρχάς, τὰς τε παρὸντας Κανόνας μὴ ἀναγορεύειν περὶ Ἐκκλησίας, ἐκ τῶν ὁριζουμένων νομίμων, καὶ Νεα-
ρῶν τῶν Βασιλέων δέκνυται.

Καὶ Λέων ὁ σοφὸς ἐν τῇ πρώτῃ Τίτλῳ τῆς νο-
μικῆς αὐτῆς ἐπιτομῆς λέγει, τὸ τῶν Πατριαρχῶν
20 κριτήριον Ἐκκλησίᾳ ἔχει ὑπόκειται, ἔδὲ ἀναψη-
λαφῶνται ὑφ' ἐτέρων, ὡς ἀρχὴ καὶ αὐτὸ τῶν ἐκκλησια-
στικῶν κριτηρίων, ἐξ αὐτῆς γὰρ πάντα τὰ ἐκκλη-
σιαστικὰ κριτήρια, καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύει καὶ ἀνα-
τρέφεται, αὐτὸ δὲ ἔπειτα οὕτως, ἔπειτα πρὸς ἑτέρον,
25 τοῖς τῶν γὰρ ἡ ἀρχὴ. ἐπανακρίνεται δὲ καὶ αὐτὸ
πυδματικῶς ὑφ' αὐτῆς, καθὰ καὶ τὸ βασιλικόν,
ὁ γὰρ Θεόπτης Μωϋσῆς τὸ ἀνακρίνειν τὰς κρίσεις εἰς
Νόμον ἔθετο. ἐν ταῖς συμβαίοντι πρῶτον, ὅτι ἔπει-
τα βασιλικὰ καλέμματα νόμιμα, ἔπειτα ἄλλοις
30 τῶν Αὐτοκρατόρων, ἔπειτα οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Κανόνες,
ἔπειτα οἱ ἐγκλητικοὶ ἐξηγηταὶ αὐτῶν εἶπον τὴν ῥώμης, ἡ
τὴν Κωνσταντινουπόλιν πρῶτον, ἡ ἔχοντες, ἡ ἀνα-
κρίνοντες κριτῶν. δώτερον, ὅτι πάντες εἶπον, ὅτι
τῶν Πατριαρχῶν τὰ κριτήρια ἐκ ἀναψηλαφῶνται,
35 ἔπειτα Ἐκκλησίαν φοβῶνται, ἔπειτα Ἐκκλησίᾳ ὑπόκειν-
ται. εἰ δὲ εἶχον οἱ παρὸντες Κανόνες σκοπὸν Ἐκ-
κλησίας τῶν Πατριαρχῶν πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλιν,
ἐκ αὐτῶν ὁρατὴ τῶν Κανόνων ἐθέσπισον, ἐκινῶσκει
γὰρ, ὅτι καθὼς ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸς μετὰ τῶν

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν παρὸντων Κανόνων ὑπὸ τῶν κατὰ τῆς ἀμαρτησίας τῶν ῥώμης φερόμενων καὶ
ὁριζουμένων νέων Ἀρετικῶν, κατὰ τὴν Κωνσταντινουπόλιν τῶν ῥώμης καὶ τῶν Πατριαρχῶν ψευδῶς
45 λεγόντων. καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν, μάρτυρας τῆς τῶν Κωνσταντινουπόλεως καθόλου Ἐκκλησίας τῶν
Ἀλεξιάδα, τὴν Κωνσταντινουπόλιν Ἱερεμίαν, Νικόλαον Μεθώνης, καὶ μακάριον Ἀγκύρας περὶ
φρογόντων, καὶ τῆς ἐκείνων ἐπιστολῆς τῶν Λατίνων ὑπὲρ τῆς ἐπὶ πάντων Ἐκκλησίας τῶν ῥώμης.

Οἱ νέοι Ἀρετικοὶ ὅτε φέρονται κατὰ τῆς ἀμαρ-
50 τησίας τῶν Πάπα τῆς ῥώμης λέγουσι, τὰς
ἐκ τῆς Ἐπισκόπου δέδωκεν ὁ Θεός, ἀλλ' ἐδὲ αἱ σύ-
νοδοι, ἐπειδὴ ἐδεῖα Συνοδὸς Οἰκουμενικὴ δυνά-
ται τὸ ἀξίωμα αὐτῆς δεῖναι ἀνθρώπων τινί. ὅτε δὲ
ἐρμηνεύει τὰς παρὸντας Κανόνας, λέγουσι, πάν-
των καὶ Πατριαρχῶν καὶ αὐτῶν τῶν Πάπα κριτῶν

τάληθ' ἡ λέγειν καὶ ἰσορεῖν, καὶ οὐκ ἰδίαν γνώμην
εἰσάγειν, ὅθεν τὰ Ἀρετικῶν τὰ διὰ τῆς κοιλίας
αὐτῶν ὑποβαλλόμενα, ἀδὲ λέγει ἀληθῆ, διὰ τοῦτο
μεθ' αὐτοῦ. λέγει δὲ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν οὐκ ἔχοντων
ἐκ τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ, Ἐκαστὸς τῶν Πατριαρχῶν
τοῖς ἰδίοις περὶ τοῖς ἀρετικῶν ἀρκέσαι ὁφέλει, καὶ μὴ τινὰ
ἐκ τῶν Ἐπαρχῶν ἐτέρων, ἐκ ἑσῶν αὐτῶν καὶ ἐξ
ἀρχῆς ὑπὸ τῶν αὐτῶν χεῖρας, ὑφαρπαῖσιν, τὰς
γὰρ τῶν ἐκ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας.

Ἀρχόντων καὶ ὅτι Αὐτοκράτορες Μαρκιανὸς ἐθέσπι-
σαν, περὶ τῆς τετάρτης, τὰς πραγματικὰς τύπας, ἦγεν
τὰς πολιτικὰς Νόμους καὶ τὰ βασιλικά θεασίσμα-
τα ῥῥῶν ἀρχῶν, καὶ μόνους τὰς Κανόνας ἔχειν τὸ
κῦρος. καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ Οἰκουμενικὴ Κανὼν ὁ γδὼς
Φησὶν, εἰδέναι μαχόμενον τύπον τοῖς νῦν ὁριζουμένοις
περὶ τοῖς, ἀκυροῦ τῶν ἢναι ἔδοξε πάσῃ τῇ
ἀρχῇ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ. εἶτα Ἰβηνιανὸς ἐστὶν ὁ
θεσπίζων ἔχειν τὰς Κανόνας καὶ πάντα τὸ κῦρος,
Φησὶ γὰρ ἐν τῇ ἐκατοστῇ τριακοστῇ πρώτῃ Νεαρῶν,
θεσπίζοντες τὰς ἐν Νόμων ἐπέχον τὰς ἀρχὰς καὶ ἐκ-
κλησιαστικὰς Κανόνας, τὰς ὑπὸ τῶν ἀγίων τεσσα-
ρων Συνοδῶν ὁριζουμένας, ἡ βεβαιωθῶσιν, καὶ τὰς
ὅρας αὐτῶν δέχεσθαι ὡς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.
καὶ Λέων ὁ σοφὸς ἐστὶν ὁ λέγων Βασιλικῶν βιβλίῳ
πέμπτῳ, Τίτλῳ τρίτῳ, κεφαλῇ πρώτῳ, ὅτι δέ-
χεται τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ὡς
τὸ ἀγιον Εὐαγγέλιον. λέγοντες ἔν παλιν, ὅτι εἰ
οἱ παρὸντες Κανόνες εἶχον σκοπὸν Ἐκκλησίας, ἐκ
αὐτῶν πάντων κατὰ Διάμετρον οἱ Αὐτοκρά-
τορες καὶ οἱ λοιποὶ πάντων τῶν ἀγίων Συνοδῶν Καν-
όνες ἐθέσπισαν.

φαντασίαν, ἐπειδὴ μήτε ἡ οὐ Κωνσταντινὴ πόλις ἔκκλησίαν τυχόντων γνώμην ἔχει, ἢ ἔχει, μήτε ἡμεῖς περὶ αὐτῆς τοιοῦτον τι ἔχομεν, ἢ ἔχομεν, ἐμὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλοι τινὲς φερύμενοι κατὰ τῆς μακαρίας τῆς Ῥώμης, τοιοῦτον τι βέβαιον τὰς παρ' οὐκας κανόνας δι' ἡγουμένους, καὶ συστάσεις προσβάλλονται, πρώτων πάλιν Ἀλεξιάδα, ὅτι τῇ πρώτῃ βιβλίῳ τῆς ἱστορίας αὐτῆς λέγουσαν, πάλιν ἐν χαλκηδόνι συνοδὸν δεδιωκέναι τῇ Κωνσταντινῇ πόλει καθόλου Ἐκκλησίαν. δεύτερον τὴν Κωνσταντινῇ πόλει ἱερεμίαν, λέγοντα ὁπισθολῇ πρὸς Λατίνους, ἐπεὶ τοίνυν ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία πατέρες τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡγεμονεῖ ἐν τῇ γνώσει, καὶ τὸ ἀσπίλον αὐτῇ ἐν ταῖς λαμβανήσιν τῶν ἀποστο-

λικῶν καὶ πατρικῶν Διαταγμάτων, καὶ ἡδε ἡ ἱερά τὰ πρεσβεία τῆς ὀρθοδοξίας εἴληφε, καὶ εἰς κεφαλὴν τέτακται. τρίτον, ὅτι Νικόλαος ὁ Μεθώνης καὶ μακάριος ὁ Ἀγκύρας λέγουσιν Ἐξάρχον Διοικήσεως εἶναι εἶναι Πατριάρχην, τὸν δὲ Κωνσταντινῇ πόλει τὰς πάντας ἀνακρίνοντα. σπῆδάζουσι δὲ βεβαιώσαι τὸ πλεονέκτημα αὐτῶν ἐκ τινῶν παρεξηγήσεων, ὡς ἐρεῖμεν, καὶ μάλιστα τὰ τοιαῦτα ἐπιστάγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἵν' ἔχωσι λέγειν, τοιοῦτον λέγουσιν οἱ Ἀνατολικοὶ τὴν Κωνσταντινῇ πόλει, καὶ ὁμῶς τοιοῦτος μόνος ἐστὶν ὁ Ῥώμης, καὶ ὅτι ἀληθὴ ἐστὶ τὰ ἐρημικά περὶ τῆς Κωνσταντινῇ πόλης, καὶ ὅσον ἐστὶ κριτικῆς πρώτης, ὁ Ῥώμης ὁμῶς ἐστὶ κριτικῆς ἑκατῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ἀπάντησις εἰς τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἀλεξιάδος, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῶν Λατίνων. καὶ ὅτι μέχρι τῶν Δοπιστικῶν μόνον πρὸς τὴν ἀπλῶς δεῖ εἶχεσθαι ἡμᾶς τὰς ἱστορίας.

Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴν πάλιν Ἀλεξιάδα πρῶτον, ὅπερ εἶπον ἐν τῇ ἐβδόμῃ συνελόντες τῶ Φλωρεντινῷ συλόγῳ οἱ πατέρες ἡμῶν τοῖς Λατίνοις, προσασσάμενοι εἰς μαρτυρίαν τὴν Συζόρμον μαρτυρεῖ, ἀπεκρίθησαν γὰρ διὰ τῆς Βασιλείως καὶ εἶπον, εἰ προσήκοντες ἐν πράγμασι συνοδικαῖς ἱστορικῶς ἀναγνωσκέσθαι. καὶ Λεόντιος ὁ σχολαστικὸς λέγει ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς ἱστορίας αὐτῆς, μέχρι τῶν πράξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κεκανόνισται ἡμῖν δεῖσθαι τὰς ἱστορίας ἀπλῶς, τὰς δὲ μετέπειτα ἀπλῶς ἀκαταδεχόμεθα. δεύτερον, ὅτι ἰδὲ καὶ εἰ ταῦτα τῶ καπισμῷ τὸ ἰδίωμα, ὅς ἐστιν αὐτῶν τὰς κληρονομίας αὐτῆς, προσβάλλει γυναικας ἀσφύ-

τιδας εἰς μαρτυρίαν δι' ὁμοφώνων, ταῦτον εἰπεῖν διὰ φασμάτων καὶ δι' ἄλλων τοιούτων, ὅτι καὶ εἰς καταρρυμένους, ὑφαινοντες ἀρχαίας ἱστορίας. εἶπε ἡ Ἀλεξιάς ἐπαρέχει πάλιν καθόλου Ἐκκλησίαν τῇ Κωνσταντινῇ πόλει, καταγέλαστος ἐστὶ, πρῶτον, ὅτι ἐκείνο, ὅπερ ἔδωκε τὴν πρὸ αὐτῆς εἶπον ἔπρεπε, ἐμὸν ἄλλο, ἀλλὰ ἔδωκε ἱστορικὸς δεκτὴς τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἶπον αὐτῇ. τὸ δὲ, ὅτι ἀντίκειται τοῖς κανόσι τῆς ἀνωτέρω ἐρημικῆς πᾶσιν, οἵτινες ῥητικῶς λέγουσιν εἶναι τὴν Κωνσταντινῇ πόλει μετὰ τὴν Ῥώμην, αὐτὴ δὲ ἐπιτίθεται τὴν Κωνσταντινῇ πόλει καὶ τῇ Ῥώμῃ, ἡδὲ δε ἀντιλέγων ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς εἰσακτέον, ἀλλὰ γυναικας ἀσφύ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ἀπάντησις εἰς τὰ τῆς Ἀγκύρας μακαρίας, καὶ τῶν λοιπῶν, ὅτι τὸ λέγεσθαι τῆς Πατριάρχης Ἐξάρχης Διοικήσεως, καὶ ἔχει πάλιν καθόλου Ἐκκλησίαν τὴν Κωνσταντινῇ πόλει ἀπὸ τῶν συνοδικῶν κανόνων, καὶ βασιλικῶν διαταγῶν, ψευδῶς δακνύται ἐν ταῦτα ἡρεῖσθαι. καὶ περὶ τῆς ποσότητος λέγεται Ἐξάρχος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Πρὸς δὲ τὴν Ἀγκύρας καὶ τὰς περὶ αὐτὴν λέγουμεν, ὅτι ἀληθῶς καὶ ὀρθοδόξως περὶ τῶν λοιπῶν ἔγραψεν ἡ πανιερότης αὐτῆς, περὶ δὲ τῆς παρόντος κεφαλῆς, ὅσον μὴ πρὸς πάλιν Ἐπαρχίαν, καλῶς εἶπε, πάλιν μὴ τοῖς Διοίκησιν κελοῦσι, περὶ σφίγγει γὰρ αὐτῶν ἐπὶ μόνῳ πάλιν τῇ Πατριάρχῃ ἐνορίαν, ὅπερ ἔχει ἔτι, καθότι ἡ Διοίκησις ἐστὶ τῶν πολλαχῶς λεγομένων, ὡς ἐρεῖμεν βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρες τρίτῃ, κεφαλῇ ἐν αὐτῇ. εἶτα ψευδῶς λέγει, ὅτι ὁ Πατριάρχης λέγεται Ἐξάρχος. Ἐξάρχος μὴ γὰρ λέγεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οὐταχῶς, πρῶτον, ὅτι ἔχων πρεσβεία τιμῆς ἢ ἀπὸ τῆς ἰδίας θρόνου, ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς θρόνου καὶ τῆς ἀρετῆς, ὡς ἦσαν ἐν ταῖς

Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς οἱ τὰδε καὶ τὰδε Ἐπίσκοποι - Ἐξάρχαι, καθὼς γράφει τὸ Συνοδικόν, καὶ φώτιστον καὶ Γερμανὸς καὶ Κωνσταντινῇ πόλει Πατριάρχαι, καὶ Νεῖλος ὁ Ῥώμης, καὶ τινες ἄνωγοι, καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι ἱστορικοὶ. δεύτερον, ὅτι ἔχων αὐθεντίαν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς, ὡς ἐλέγοντο ὁ μέγας Κύριος καὶ μένων ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ, καὶ ὁ Πάπας Λέων καὶ ὁ Κωνσταντινῇ πόλει Ἀνατόλιος ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω τῆς τέταρτης. τρίτον, ὁ αὐτίος, ἡ ὑπερέμαχος Αἰρέσεως τινὸς, ὡς ἐλέγοντο ὁ Νεστόριος καὶ ἄλλοι Αἰρεσιάρχαι, καὶ οἱ ἐκδικοί τῶν Αἰρέσεων αὐτῶν πρὸς τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ ἄλλων Συνοδῶν καὶ πατέρων. τέταρτον, ὁ συνημκτός ἦνος ὁμοφώνως, ὅτι τισιν αὐταῖς

ἡ γὰρ ἐκείνη, ὡς ἐλέγετο ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης ὡς τῆς
 τρίτης οἰκουμενικῆς, περὶ τῆς δόξης αὐτῆς
 συνεδρίῳ. πέμψον, ὁ Μητροπολίτης τῆς Ἐπαρ-
 χίας κατὰ τὸν οὐκὸν Κανόνα τῆς ἐν Σαρδικῇ Συ-
 νόδῳ. οὐκὸν, ὁ Μητροπολίτης, ἦτοι ὁ πρῶτος τῇ τάξει
 τῶν Μητροπολιτῶν ἐκείνης Διοικήσεως, ὡς λέγει
 ὁ ἕκτος Κανὼν τῆς δούτέρας Οἰκουμενικῆς. ἔβδονον
 οἱ ὑπὲρ τῶν Πατριάρχων, πεμπόμενοι εἰς ἐξέτα-
 σιν καὶ διόρθωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων
 10 ἐν ταῖς ἰδίαις ἐνορίαις. ὅθεν, οἱ ὑπὲρ τῶν πάν-
 των τῶν Ἐπισκόπων, πεμπόμενοι εἰς τὸ συναγαγεῖν τὰ
 διανοήματα αὐτῶν ἐκ τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς λαῶν.
 ὅτι τῶν ἑν καὶ μόνον ἐβρέθη τὸ ὄνομα Ἐξαρ-
 χῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὅτι δὲ τῶν Πατριάρχων, ὅτι
 15 εἰσὶν Ἐξάρχοι τῶν Διοικήσεων, ἐδέποτε. ὅτι τῶν
 τῶν δὲ τῶν δύο Κανόνων ἐβρέθη τὸ Ἐξάρχος κατὰ τὸν
 ἕκτον τρόπον, εἶπε γὰρ Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως
 ἢ ἐν Χαλκηδόνι συμφώνως τῷ ἕκτῳ Κανόνι τῆς δού-
 τέρας Συνόδου, ἥτις εἶπε τῷ Συνόδῳ τῆς Διοι-
 20 κήσεως μεῖζονα τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας, εἰ δὲ
 ὁ λόγος εἰς καὶ αὐτὸς, ἡμεῖς γὰρ δούτερα Συνόδος
 εἶπε Συνόδῳ Διοικήσεως, ἀφῆκε δὲ ἐνοεῖσθαι τῆς
 τῶν τῆς Συνόδου τῶν πρῶτον, τὸν πρῶτον δηλο-
 νόησιν Μητροπολίτην τῆς Διοικήσεως. ἡ δὲ ἐν Χαλκη-
 25 δόνι εἶπον Ἐξάρχον Διοικήσεως, ἀφῆκε δὲ ἐνοεῖ-
 σθαι τὸν πρῶτον κεφάλῳ τῆς Διοικήσεως Μητροπολί-
 τῶν, τὸν κείμενον μετὰ τῶν Ἐπισκόπων τῆς τῶν Ἐ-
 παρχίᾳ Διοικήσεως, ὡς εἰς καὶ ὁ αὐτὸς τῶν Συ-
 νόδων λόγος καὶ σκοπὸς εἶσι. καὶ γὰρ οἱ τῆς ἐν Χαλ-
 30 κηδόνι Συνόδου Κανόνες τῷ ἕκτῳ τῆς δούτέρας Οἰ-
 κουμενικῆς Κανόνι ἠκολούθησαν καὶ ἐβεβαίωσαν. ὁ δὲ
 αὐτὸς Κανὼν τῆς δούτέρας, εἰ καὶ καθόλου εἶσι, ὅμως
 λαμβάνει καὶ εἰς τὰς Ἐξάρχους ἐκείνας τῶν Διοι-
 κήσεων, αἵτινες οὐκ ἦσαν ὑποκείμενοι Πατριάρχῃ
 35 τινί. ὅθεν καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι δέσσα τῷ Κωνσταν-
 τινεπόλει ἐκείνων τῶν Μητροπολιτῶν τὰς χειρουργίας,
 αἵτινες εἰς ἦσαν μεγάλων καὶ ἐσθίων καὶ γενητι-
 σῶν πόλεων τῇ βασιλεύσει πόλει, ἔδωκεν αὐτῷ
 καὶ τῷ κείνῳ ἐκείνων, ὡς εἶπται, φυλάττειν τὰ
 40 διωρησμένα ἐν Νικαίᾳ, ἵνα δηλαδή ἡ τῆς Ἐπαρχίας
 Συνόδος τῆς τῆς Ἐπαρχίας Θεωρῇ. φυλάττειν δὲ
 καὶ τῷ λαμβάνει τῆς δούτέρας, ἔχῃ τὰ τῆς
 Ἐπαρχίας ἀναθεωρῇ, ταῦτα γὰρ ἀδιάλυτα παρ-
 τάτασιν εἶναι βέβαιον, ὅτι πέμψον τῆς πρώτης
 45 Συνόδου Κανὼν, καὶ ὁ δούτερος τῆς δούτέρας, ἀλλ'
 ἐσυνεβλήθη ἀδυνατῆσαι τὰς Ἐπαρχίας πρὸς διόρ-
 θωσιν τῶν ὑπερβυθίων ἐγκλημάτων τῷ Ἐπισκόπῳ,
 ὅτι αὐτὰς περιέχει μεῖζονι Συνόδῳ τῶν τῆς Διοι-
 κήσεως Ἐπισκόπων ἐκείνης, ὑπερ τῆς αἰτίας ταύτης
 50 συγκλημμένης. ἐπειδὴ δὲ ἔδωκε τῷ Κωνσταντινεπόλει
 τὰς χειρουργίας τῶν Μητροπολιτῶν, εἰπεῖσα, εἰ
 δὲ πρὸς τὸν τῆς Ἐπαρχίας Μητροπολίτην Ἐπίσκο-
 πον, ἡ Κληρικὸς ἀμφισβητοῖ, καταλαμβάνει τὸν
 τῶν Ἐξάρχων τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐπα-
 ζέσθω, περὶ τῆς βασιλεύσεως πό-

λεως Θεόνον, καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω. παλινο-
 γητόν. ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ εἶπον ἐν τῇ πέμπτῃ
 Κανόνι, τῶν ἀκοινωνήτων γυναικῶν ὑπὸ τῶν κατ'
 ἐκείνῳ Ἐπαρχίᾳ Ἐπισκόπων, κρατεῖται ἡ γνώμη
 κατὰ τὸν Κανόνα τὸν Διαγορεύοντα, τὰς ὑφ' ἐ-
 τέρων ἀποβληθούσας, ὑφ' ἐτέρων μὴ περιέσθαι. ἡ
 δούτερα Οἰκουμενικὴ εἶπον ἐν τῇ δούτέρῳ Κανόνι,
 τὰ κατ' ἐκείνῳ Ἐπαρχίᾳ ἡ τῆς Ἐπαρχίας Συνο-
 δὸς διοικήσει κατὰ τὰ ἐν Νικαίᾳ ὡρισμένα. ἡ τε-
 τάρτη εἶπον ἐν τῇ ἐνάτῃ Κανόνι, ἐκκληρικὸς ἔχει
 πρῶτον πρὸς τὸν ἴδιον Ἐπίσκοπον, ἢ πρὸς ἕτερον,
 ὡς τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας δικαζέσθω. ἡ δού-
 τέρα Οἰκουμενικὴ περιέσθαι ἐν τῇ ἕκτῃ Κανόνι,
 ἐκκλησιαστικὴ ἡ τῆς Ἐπαρχίας Συνόδος, ἡμεῖς
 Συνόδος, ἦτοι ἡ τῆς Διοικήσεως τὰ ζητήματα Δια-
 λύσει. ἡ τετάρτη εἶπον τὸ ἐν τῇ οὐκὸν Κανόνι τῆς δού-
 τέρας ἐρημίων, περὶ μόνων τῶν ἐχόντων δικαιολογίαν
 ἵνα μετὰ τῇ Μητροπολίτῃ αὐτῶν ἐξέλθω, ὁρίσασθαι
 ἵνα ταύτῃ ἡ Ἐξάρχος, ἦτοι ἡ Συνόδος τῆς Διοι-
 κήσεως, ἡ ὁ Κωνσταντινεπόλεως Πατριάρχης Διαλύσῃ.
 καὶ ἔδωκε δὲ ἐπὶ τῇ Συνόδῳ τῆς Διοικήσεως ἵνα ἀνα-
 κρίνῃ τὰ τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας, ἔπε τῷ Κωνσταν-
 τινεπόλει ἵνα ἀνακρίνῃ τὰ τῆς Συνόδου τῆς Διοι-
 κήσεως, ἀλλὰ φυλάττειν τὸν τιμὴν τῆς Συνόδου τῆς
 Διοικήσεως, ἀφῆκε εἰς τὸν ἔχοντα τὴν κρίσιν μετὰ
 τῇ Μητροπολίτῃ, ἵνα ἐάν μὴ βεληθῇ κερταῖναι εἰς
 τῷ Συνόδῳ τῆς Διοικήσεως, κερταῖναι εἰς τὸν
 Πατριάρχῃ Κωνσταντινεπόλεως, καὶ τῷ, ὅς τοις
 ὑποκειμένοις αὐτῷ Ἐπισκόποις, ἀπερ εἰ καὶ πασί-
 δηλα, ἀλλ' ἀριθέλιτον γίνεται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων
 ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ ἐρημίων. καὶ ἔπειτα ἀλη-
 θῶς ὁ Ἀγκύρας, τὰς Πατριάρχας Ἐξάρχους λέγων
 τῶν Διοικήσεων, καὶ τῷ Ἐκκλησίᾳ ἡ τῶν ὑπ' αὐτοῖς
 Ἐπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν, ἡ αὐτῶν τῶν Πα-
 τριάρχων ἔχον τὸν Κωνσταντινεπόλεως, ἀντικείμενον
 γὰρ εἰς τῇ τῇ τε Θεῇ γραφῇ καὶ τοῖς Κανόσι,
 καὶ ταῖς βασιλικαῖς Διαταγαῖς, καὶ τῇ ὡς ἐδόθη
 καὶ πρὸς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. δούτε-
 ρον, ψεύδεται ὁ Ἀγκύρας, συκοφαντῶν τὸν μέ-
 γαν Ἰεσυνανόν, ὁ γὰρ Ἰεσυνανὸς τὰς ἐνορίας τῶν
 Πατριάρχων Διοικήσεις εἶπον, ἐμὴν εἶπε καὶ τὰς
 Πατριάρχας Ἐξάρχους τῶν Διοικήσεων. τρίτον, ὁ αὐ-
 τὸς λέγων ὅτι τὸ βασιλεύειν τῷ πόλιν ἐδόθη τῷ
 Κωνσταντινεπόλει ἡ Ἐκκλησίᾳ, τερατεύεται ἐνο-
 κον δύο τινῶν, ὧν τὸ μὲν εἶσι, ὅτι ὁ τρίτος Κανὼν
 τῆς δούτέρας Οἰκουμενικῆς ἔδωκε τῷ Κωνσταντινεπό-
 λεως πρεσβείᾳ τιμῆς, Πατριάρχικὸν ἀξίωμα δη-
 λούσι, καὶ ἐκ Ἐκκλησίᾳ, ἐπειδὴ τῷ Ἐκκλησίᾳ
 τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ καὶ τῇ Μη-
 τροπόλει συμβαινόντων ἔδωκε τῇ Συνόδῳ τῆς Διοι-
 κήσεως, καὶ κριτήριον ἕτερον καὶ εἶπε, ἀλλ' ἡ μόνον
 τῷ Οἰκουμενικῷ Συνόδῳ, ἐπήγαγε γὰρ ἐν τῇ οὐκὸν
 Κανόνι, εἰδέ τις καταφρονήσας τῶν κατὰ τὰ περὶ
 λαθρόντα δεδογμένων τομῶν, ἡ βασιλικὰς ἐνο-
 χλεῖν αὐτὰς, ἡ κοσμικῶν Ἀρχόντων δικαστήρια, ἡ
 Οἰκ-

οἰκουμενικῶν Συνοδὸν ταρασσεν, πάντας ἀτιμά-
σας τὰς τῆς Διοικήσεως Ἐπισκόπους, τὸν τοιοῦτον τὸ
ἄρῳπαν εἰς κατηγορίαν μὴ εἶναι δοκτὸν, ὡς καθυ-
βρίσαντα τὰς Κανόνας, καὶ πῶς ἐκκλησιαστικῶν
λυμηνάμηνον ὁμολογίαν, ἔδωκε ἅρα ἢ ὡς Χαλκηδόνι
οἶδε μέζονα Συνοδὸν τῆς Συνοδῆς τῆς Διοικήσεως
ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἡ μόνη πῶς Οἰκου-
μενικῶν. τὸ δὲ ἔπειθ' ἐπὶ τὸ ὡς ἀρχὴν αἰτεῖσθαι. ἐν-
ταῦθα σημειώσαι, ὅτι καὶ ἐκ τῆς θείκης ἀναν-
τιρρήτως ἕκαστον τῶν Πατριαρχῶν μὴ λέγεσθαι
Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς Κανὼν
τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, πάντας ἀτιμάσας τὰς
τῆς Διοικήσεως Ἐπισκόπους, ὅπερ ταύτῃ ἐστι τῇ αὐτο-
τέρῳ ἐξηκισμῷ, ὅτι Συνοδὸς Διοικήσεως καὶ Ἐξαρ-
χος Διοικήσεως ἑτέραν τάξιν ἔχει, παρ' ἧς ἔχει
ἕκαστος τῶν Πατριαρχῶν μετὰ τῶν ὑποκειμένων αὐ-
τῷ Ἐπισκόπων. τέταρτον, ἢ ὡς Χαλκηδόνι ἐπέσσε
ἐν τῇ εἰκοστῇ ὁγδόῳ Κανόνι περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
πολλὰ καὶ μεγάλα, ἐμέτρησεν αὐτῷ τοῖς πρεσβείοις τῆς
Ρώμης, πλὴν τῆς τάξεως, ὅτι ἔχει δὲ ὁ Ρώμης ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἅρα ἔδωκε ὁ Κων-
σταντινουπόλεως ἔχει. ἔτα ἰσαφῆνισεν ἢ αὐτὴ ἐν
τῷ αὐτῷ Κανόνι, ὅτι ὅσα ἔδωκεν αὐτῇ τῇ Κωνσταντι-
νουπόλεως, ἦσαν ἐκεῖνα καὶ μόνα, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῇ
ἢ Οἰκουμενικῇ δευτέρᾳ, ὅθεν καὶ ἐν τῷ Κανόνι καὶ ἐν
τῇ πρὸς τοὺς Ρώμης ἐπιστολῇ εἶπον, ὅτι ἀνένευσεν τὸν
τρίτον Κανόνα τῆς δευτέρας, καὶ ἔδωκε πλέον. ὡς
ἔδωκε τῇ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὡς ἔδωκε ἢ ὡς Χαλ-
κηδόνι, ἀλλ' ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ἢ δευτέρᾳ, αὐτὴ
ἀνέπτυξε καὶ ἐβεβαίωσε, ἐδὲ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ καὶ ἢ
καὶ ὡς, ἀλλὰ τὴν μόνον ἐστὶν αἰσχρὸν τῶν Μη-
τροπολιτῶν, καὶ ἔδωκε ἔπειθ' ἢ παρέχετο δὲ τῷ τῷ
Κωνσταντινουπόλεως διώκοντι Ἐκκλησίᾳ ἐν ἀλλοτρίᾳ
ἐνορίᾳ. πέμπτον, ἢ ὡς Χαλκηδόνι ἐβεβαίωσε τὰς
πρεσβεῖας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ἢ
δευτέρᾳ, ἀλλ' ἢ δευτέρᾳ δὲ τῇ Κωνσταντινουπόλεως
πρεσβεῖα, ὥρισε μὴ ὑπερβαίνειν τινὰ Ἐπίσκοπον
ταῖς ἀλλοτρίαις Διοικήσεσιν, ὥτε περὶ χειροτονιῶν,
ὥτε περὶ οἰκονομιῶν, ἀλλὰ τὰ τῆς Ἐπαρχίας ἢ
Συνοδῆς τῆς Ἐπαρχίας θεωρήσῃ κατὰ τὰ ἐν Νι-
κηᾷ ὡρισμένα, καὶ ἰδέσθαι αὐτῶν κεφάλαιον τρίτον.
ὅσον, ἢ δευτέρᾳ οἰκουμενικῇ καὶ ἔδωκεν τῇ Συνοδῇ
τῆς Διοικήσεως Ἐκκλησίᾳ καὶ ἀνέκρισιν τὴν ὁμοφώνως,
ὡς ποιήσει ἢ Συνοδὸς τῆς Ἐπαρχίας, ἀλλ' εἶπον ὅτι,
εἰ δὲ μὴ δυνάμει ἢ τῆς Ἐπαρχίας Συνοδῆς Δια-
κρίνει, ἢ Συνοδὸς τῆς Διοικήσεως Διακρίνει,
ὡς ἔσσε μέζον τῆς Ἐπαρχιακῆς Συνοδῆς. καὶ ὁ
ἐναυτὸς τῆς ἐν Χαλκηδόνι ὅτι εἶπε τὸν Κωνσταντινου-
πόλεως ἔχειν πῶς Ἐκκλησίᾳ τῆς ὁμοφώνως, ἢ ποι-
ήσει ἢ Συνοδὸς τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' εἶπον ὅτι,
ὁ κελύμενος μετὰ τῆς Μητροπολίτεως καταλαμβάνεται
ἢ τὸν Ἐξάρχον, ἢ τὴν πῶς Συνοδὸν τῆς Διοικήσεως,
ἢ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῳ, καὶ ἐπ' αὐτῷ
δικαζέσθω. τὸ δ' ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω, κοινὸν ἐστὶ
καὶ τῷ Ἐξάρχῳ τῆς Διοικήσεως, καὶ τῷ Κωνσταντι-

νουπόλεως Πατριάρχῳ. ἑβδομον, ὁ Ἀγκύρας ἐτι
παρεξηγεῖται τὸ μέρος τῆς Κανόνος τῆς καταλαμ-
βαίνεται, καὶ λέγει, καταλαμβάνεται, ταῦτα μὴτε
τὸν Ρώμης, μὴτε ἄλλον Πατριάρχῳ διώκεται κα-
λύειν τὰς ὁμοφώνως τῆς Ἐπαρχίας αὐτῶν ἀπερχομένων 5
πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίᾳ χάριν. Ἀλ-
λὰ ῥητέον, ὅτι τὸ καταλαμβάνεται, κοινὸν ἐστὶ τῷ
Ἐξάρχῳ τῆς Διοικήσεως καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως Πα-
τριάρχῳ, ὡς καὶ τὸ, ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω. ἔτα ἔδωκε
ἐνομίᾳ ἢ ἐν Συνοδῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ ἐκκλησιαστικῇ ὑπο- 10
θέσει ὁ Κωνσταντινουπόλεως πρωτόν τῆς Ρώμης, καὶ
ἰδέσθαι τὴν Οἰκουμενικὴν Συνοδὸν τὰς προτάσεις, καὶ πᾶσαν
ἐκκλησιαστικὴν καὶ βασιλικὴν καὶ ἰσορρικὴν συγγαφίαν.
καὶ ὅτι ἰσχυρὰ τῆς Θεοῦ ἡ βολήθη ὁ Κωνσταντινου-
πόλεως Ἐπιφάνιος προκαθίσαι τῆς Πάπας Ἰωάν- 15
νης, ἀλλ' ἐκ ἡδυνήθη, καὶ ἰδέσθαι κατωτέρῳ βιβλίῳ
πέμπτον. εἰ δὲ καὶ ὁ Βιγίλιος ἐπετιμήθη ὅτι τὰ με-
γάλα ἰσχυρὰ, καὶ ἐπετίμησεν ὅμως αὐτῷ ὁ Κων-
σταντινουπόλεως, ἀλλ' ἢ Οἰκουμενικῇ Συνοδῇ, ἢ με-
τὰ πῶς ἐπαλέσθω ὁμοφώνως τῆς ἐξορίας, καὶ συγκαταθε- 20
σιν ἐν τοῖς τριῶν κεφαλαίοις, ἢ Συνοδῇ ἐφύλαξε τὰς
πρωτοῖας τῆς τάξεως διόλου ἀκρίβητα. καὶ ἐν ταῖς
Διαφοραῖς Συμπληκτικῇ καὶ Φίλικῇ μετὰ Ἀκακίᾳ
καὶ Εὐθυμίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν
ταῖς μάχαις Τρηγορίᾳ τῆς Διαλόγου καὶ Ἰωάννης τῆς 25
ἡγεσίας, καὶ καθέξῃς, ἔδωκεν ἔδωκεν Χρυσιανὸς ἔ-
πειθ' τὸν Κωνσταντινουπόλεως μέζονα τῆς Ρώμης, ὥς
ἔχειν, εἰπέῃς, τὸν Κωνσταντινουπόλεως πῶς Ἐκκλησίᾳ
τῆς Ρώμης, ὥς αὐτῇ οἱ Κωνσταντινουπόλεως Πατρι-
άρχαι, Διαφωρεῖς πολλὰς μετὰ τῶν Παπῶν, 30
εἶπον τι τοιοῦτον, ἀλλὰ μόνον τὰ ἰσα πρεσβεῖα.
ὡς τῶν μόνον τρεῖς ἐφαντάσθησαν, Νικόλαος Μεθώ-
νης, Μακάριος Ἀγκύρας, καὶ ἢ Ἀλεξιάς (οἱς ἡ-
κολούθησαν καὶ οἱ νεοὶ Αἰρετικοὶ) ἀγωνιζόμενοι καὶ
τῆς ἀναφύσεως ἐν ἐσχάτοις καὶ τοῖς τυραννίδος τῆς 35
Ρώμης, δέον ὅμως τῶν τῶν πρὸς πάσης ἄλ-
λης περὶ καὶ ὁμοφώνως. σὺ δὲ πρὸς, ὅτι
ἐν πάσαις ταῖς Διαφοραῖς ταῖς συμβεβηκυῖαις ἀ-
ναμεταξύ τῶν δύο Θεῶν Ρώμης καὶ Κωνσταντινου-
πόλεως, ἢ πρὸς βάλει ὁ Κωνσταντινουπόλεως τέτταρτος 40
Κανόνας, ἵνα δείξῃ ὅτι πρωτόν τῆς Ρώμης, ὡς
καὶ ὁ Ρώμης ἢ πρὸς τινε τὸ θέσπισμα τῆς μεγάλης Κων-
σταντίνης, ἵνα δείξῃ ὅτι πρωτόν ἐξουσιαστικῶς τῆς Κων-
σταντινουπόλεως. καὶ ἰδέσθαι αὐτῶν βιβλίᾳ πρὸς κε-
φάλαιον ὅκτον πρὸς. ὁ αὐτὸς Ἀγκύρας 45
παρεξηγεῖται τὸν αὐτὸν Κανόνα τῆς δευτέρας, λέ-
γων Ἐξάρχης Διοικήσεως τῆς Πατριαρχίας, καθότι
ἐκεῖνη εἶπε Συνοδὸν Ἐπαρχίας καὶ Διοικήσεως, καὶ
Οἰκουμενικῶν, ἐμὴν καὶ τὰς Πατριαρχίας ἐνόησεν
Ἐξάρχης τῆς Διοικήσεως, ἐπεὶ τότε ὅτι εἶχον 50
πάντες οἱ Πατριαρχαὶ ἐξουσίαν, ὡς ἔχουσι νῦν εἰς τὰς
Ἐπαρχίας, ὅθεν μὴτε ἐχειροτόνου ἀπλῶς τὰς
Μητροπολίτας, ἀλλ' ἔλαβον αὐτῶν τελείως ὁμο-
φώνως χάριν ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῇ. ἔτα καθ'
ἑαυτῆς λαλεῖ ὁ Ἀγκύρας, ἢ γὰρ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ
ὡρισεν

ὡς ἵνα κείνη τελείως ἡ Συνοδὸς τῆς Διο-
 οικήσεως, ὅπερ εἰς ἐπιτομὴν καὶ τὸν Ἀγκύρας, ὅτι
 εἰν ἡ τῆ Πατριάρχης, ἐκ ἀφ' ἧς ἡ Συνοδὸς εἶ-
 ναι κριτὴν ἕτερον ἀνακρινέντα πλὴν κρίσιν τῆς Ἐξάρ-
 5 χης τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' ἡ μόνον πλὴν Οἰκουμενικῆς
 Συνοδὸν, καὶ ἰδὲ τὸν Κανόνα. ἔατον, ψεύδεται
 ἔτι περὶ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς, μαχομένης γὰρ τῆς τοι-
 αύτης ὑπερπλάσεως Ἐκκλησίας τοῖς αὐτῶν πολεμικοῖς
 σημασιθεῖσιν ὁμοσολικοῖς καὶ συνοδικοῖς Κανόσι, καὶ
 10 ταῖς βασιλικαῖς Νεαρχαῖς, λέγει, ὅτι ἐκ ἐμπο-
 δίσιν οἱ Κανόνες, εἰς, ἔσθης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς,
 κριτὴν ἐν αὐτῇ ὁ βελόμην, ἀλλ' ἵνα, μὴ ἔσθης Οἰ-
 κουμενικῆς, κείνη ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ἡρὶ ἐν ὧρα ἀ-
 νάγκης, ἀλλὰ περὶ τέττα διέληπται αὐτῶν κα-
 15 φαλαῖς πρώτης Παραγράφου δεκάτῃ οὐκίῳ, ὅπερ
 ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος ζητήσας τῷ πα-
 ρὰ τῆς Συνοδῆς, καὶ πάλιν ἀγωνισάμενος, καὶ πο-
 λὺν εἰπὼν, ἔδωκε καὶ λόγους ἡξιώθη παρ' αὐτῆς.
 τῶν γὰρ εἰρηδικῶν Κανόνων ὁ σκοπὸς ἐστίν, ἵνα, μὴ
 20 ἔσθης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, κείνη ὁ Ἐπαρχία, καὶ
 ἡ Διοίκησις, καὶ ἐπειδὴ, ὡς εἴρηται, ἡ τετάρτη ἔδωκε
 τῷ Κωνσταντινουπόλεως τὰς χειροτονίας τῶν Μητρο-
 πολιτῶν, γέγονε μείζων ἡ Πατριαρχικὴ Σύ-
 νοδος τῆς Συνοδῆς τῆς Διοικήσεως, καὶ αὐτῆς μὴ-
 25 τοι πλὴν Συνοδοῦ τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ μόνον ἔδω-
 κε χώραν τῷ βελόμην, αὐτὴ μὴ βελόμην κριτὴν
 εἰς τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, κριτὴν εἰς τὸν
 Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. δεκάτην, ψεύδε-
 ται ὁ αὐτὸς, λέγων, ὅτι τὰς Κανόνας τέττα, ἡτοι
 30 τὸν ἕνα καὶ δεκάτην ἑβδομον τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 ἔσθης ὁμοσολικῆς, ἐδέξατο ὁ Πάπας Ρώμης, καὶ ἡ ἐν
 Ρώμῃ Ἐκκλησία, καὶ ὅτι ἡ ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησία
 (εἰ καὶ ὡς ἀλόγως) ἐβέλετο ἔχειν τὸν Κωνσταντινου-
 πόλεως τὸν πέμπτον τρόπον, καὶ μὴ τὸν δούτερον.
 35 καὶ πάλιν ἐδέχθη, ἵνα ἔχη ὁ Κωνσταντινουπόλεως πλὴν
 καθόλου Ἐκκλησιᾶν, μὴ ἐδότων μάλιστα παντελῶς
 μήτε τῷ Πάπᾳ Λέοντι, μήτε τῇ ἐν Ρώμῃ Ἐκ-
 κλησίᾳ, μήτε ἄλλῃ, μήτε αὐτῆς τῆς ἐν Κωνσταντινου-
 πόλεως τοῖς τοιαύτοις τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀσεβείας.
 40 τὸν καὶ πρῶτον καὶ ὄνομα. οὐδέκατον, ἔτι ψεύ-
 δεται ὁ αὐτὸς, λέγων, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς
 τῇ τάξει ἐλάττω ἐστὶ τῷ Πάπᾳ, ἔχει ὁμοῦς πλὴν
 καθόλου Ἐκκλησιᾶν, ὁ δὲ λόγος ἔστι τὸν ἐλάτ-
 45 τω ὄντα βελόμην διώκεται μείζονα ἔχειν ἀξίαν,
 κατισχυοῖσιν ὑπὲρ τῶν Καρδινάλεων, καὶ ἰδὲ
 κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρει οὕτως κεφάλαιον
 πρῶτον. δεκάτην, ὁ αὐτὸς περὶ αὐτῆς ὑπερχειρή-
 ματα λόγους τῶν Νεαρχῶν καὶ Κανόνων, ἀπερ' ἡμᾶς
 50 ταῖς τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν, καὶ γὰρ ἀπεδείξαμεν λαμ-
 πρῶς, ὅτι ἕκαστος Πατριάρχης κριτὴς καὶ οἰκονόμος
 ἐστὶ τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτῇ συμβαινόντων, ὅτι ὁ
 Κωνσταντινουπόλεως ἐπέμπε Σταυροπήγια ἐν ταῖς ἐνο-
 ρίαις τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν, ἀλλ' ἐν ταῖς Ἐπαρ-
 χίαις τῶν ὑπ' αὐτῇ Μητροπολιτῶν, ὅτι μόνον τῶν

ὑπ' αὐτῇ τὰς ἀμφισβητήσεις ὑπερδοξοῖ, καὶ μό-
 νοις αὐτοῖς τῶν συμβαινόντων καθίσταται διαιτητὴς
 καὶ οἰκονόμος. ἀλλὰ καὶ τῷ ῥητόν, ὅτι καὶ πρὸς
 τῇ ἱεστανῇ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλη-
 σίας ἐλέγετε κεφαλὴν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ
 ὅτι τῶν ἄλλων πλὴν περὶ αὐτῆν ἔχει, ἀλλ' οὐκ ὄντας
 οἱ λόγοι περὶ μόνων τῶν ὑποκερμένων αὐτῇ, καὶ
 ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῃ κεφάλαιον δεκάτην
 ἕνα καὶ δεκάτην τρίτην, ὁ αὐτὸς ἀπαθόντα λαλεῖ,
 περὶ αὐτῶν γὰρ τῶν ἱεστανῶν, ὅτι τὰς ἀναφυομένης
 κανονικῆς ἀμφισβητήσεις ἐν τῇ ἱεστανῇ ἐδὲ
 τέμνεσθαι ὡς γινώσκον τῇ Κωνσταντινουπόλεως καὶ
 τῆς αὐτῆς Συνοδῆς, ὅτι ἔχει τὰς περὶ αὐτῆς ἀρ-
 χαίας Ρώμης, καὶ βέλεται καὶ ἐκτέτα τὸν Κων-
 σταντινουπόλεως μείζονα εἶναι τῇ Ρώμῃ, καὶ πλὴν
 Ἐκκλησιᾶν ἔχειν τῶν Πατριαρχῶν. Ἀλλὰ ῥητόν
 πρῶτον, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν, ὅτι ἔχουσιν τῇ Κων-
 σταντινουπόλεως πλὴν Ἐκκλησιᾶν καὶ τῶν ὑποκερμένων
 τῇ Ρώμῃ, ἔδωκε ὁ Ρώμης ὑπερδοξοῖ, ὡς ἔλεγον ἐξ
 ἀρχῆς. νῦν δὲ λέγει, ὅτι ἡ Κωνσταντινουπόλις ἔχει
 τὰς περὶ αὐτῆς ἀρχαίας Ρώμης, ἀπερ' εἰς ἐνομοσώ-
 μῳ, ὅτι ὅσα ἔχει ὁ Ρώμης, ἔχει καὶ ὁ Κωνσταντι-
 νουπόλεως κατὰ τὴν ἰδικὴν ἀξίαν, περὶ αὐτῆς ὁ
 παπισμὸς βεβαιώμενος, καὶ εἰ ἔχει ὁ Ρώμης, μό-
 νος ἔχει, καὶ καὶ δούτερος, ἀλλὰ πάλιν βε-
 35βαιώμενος ὁ παπισμὸς, ἔδωκε γὰρ ἔχει ὁ Ρώμης,
 πλὴν τῆς τάξεως, ὅπερ ἐκ ἔχει καὶ ὁ Κωνσταν-
 τινουπόλεως, καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι. εἰ δὲ ὅτι ὁ
 Ρώμης ἔχει πρεσβείαν Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ταῦτα λα-
 βὼν ἔχει ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπάτωσαν οἱ περὶ
 τὸν Ἀγκύρας, πότε ἐλαβε, καὶ ὡς τὴν ἐλα-
 40βε; καὶ ὅτι μὴ γὰρ τῷ Πάπᾳ ὁμοσολικῆς, μεί-
 νας ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ ἰδίᾳ τάξει, ἐστὶ πρῶτος
 τῶν Πατριαρχῶν κατ' αὐτὴν καὶ μόνον πλὴν τῆς
 δῆλον, καὶ καὶ ἐλαβέτι τρίτῳ τοιαύτῳ, ὡς
 τυραννεῖν πλὴν Ἐκκλησίᾳ ὡς περὶ ὁ Πάπας, εἰ
 45 φούται τὸν Πάπαν τῇς νεωτερισμοῦ, καὶ ἐλθόντα εἰς
 πλὴν ἀρχαίαν λαμπερότητα τῆς δύσεως, μὴ διώ-
 κεται εἶναι ἐκείνου πρῶτον, καὶ δούτερον τὸν Κων-
 σταντινουπόλεως; τῷ γὰρ γελοῖον, καὶ καὶ καὶ χει-
 στανῶ φρονητόν. δούτερον, ὅτι ὁ σκοπὸς τῇ ἱεστανῇ
 εἰν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ Θεσσαλονίκη ὑποκερμένη ἔσθης τῇ
 Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως, ἔχον ὑπ' αὐτῇ χερὸν
 πᾶσαν πλὴν ἐνείαν, ἣν ἔδωκεν ὁ ἱεστανὸς τῷ Ἀρ-
 χιεπισκόπῳ Ἀχρίδῃ, ὡς ἰδὲ, ἵνα, ἐπειδὴ ὁ Ἀχρί-
 50 δῃ ἀπεσπάρθη μέρος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔ-
 χῃ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐνορίᾳ λύαν
 τὰς περὶ αὐτῆς ἀμφισβητήσεις, καὶ ὅτι ἐκτέ-
 τα ἐλαβε Ἐκκλησιᾶν ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ
 καθόλου Ἐκκλησίᾳ. πᾶντα εἰπὼν ὁ Ἀγκύρας συ-
 μῶ τῷ πρὸς τὸν Ρώμης, καὶ παρέχον πλὴν καθό-
 λου Ἐκκλησιᾶν τῷ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐδωκε
 καὶ ἐν καὶ μόνον ἀρξάμενος εἰπὼν, ἀλλ' ἡ μόνον
 ὅτι ὁ Ἀκρεγαντίνων Γεργύριος ἐκρίθη κελεύσει
 Βασιλέως, καὶ γνώμη καὶ Τοποτηρηταῖς τῇ Κωνσταν-
 51 τινι.

Ἰνυπόλεως ὑπὸ τοῦ Πάπα. Ἀλλὰ ῥηπὲν, ὅτι τὸ γὰρ ἐδί-
δωκεν Ἐκκλησίαν τῷ Ῥώμῃ, ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλει,
ἀλλὰ παρέχει τῷ Ῥώμῃ τῆς κρίσεως τὴν Συνόδον,
ὅπερ ἐστὶ Νόμος Φυσικὸς καὶ Θεῖος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
ἵνα ἡ καθόλου κοινότης, ἀναμάρτητος ᾖ, κρίνη, ἀνα-
κρίνη, καὶ Διακρίνη Πάπας καὶ Πατριάρχας καὶ
πάντα Ἐπίσκοπον καὶ πάντα Χερσινόν. ὁ δὲ Ῥώμης
καὶ Κωνσταντινουπόλεως πολλὰκις ἡμάρτον ἑμόνον
ἡθικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀσεβείαις Αἰρέσεσιν,
Ἀρεσιάνων, δηλονότι, Πνύματομάχων, Νεστοριανῶν,

μονοφυσιτῶν, μομοθελητῶν καὶ Εἰκονομάχων, καὶ
ἐκρίθησαν καὶ κατεκρίθησαν καὶ ἔτοι ὑπὸ τῶν
Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς καὶ παῖς ἄλλος τοιοῦτος
Χρηματίσας Αἰρετικὸς. μεματαιώνεται ἄρα μετὰ
τῶν ὑπερκαρμάτων τῶν περὶ τῆς Ἀγκύρας καὶ οἱ πα- 5
σματικοὶ λόγοι τῶν Νέων Αἰρετικῶν περὶ τῆς ὑπὸ
πάντων Ἐκκλησίᾳ τῇ Κωνσταντινουπόλει. τίνα δὲ
τιμὴν ἔχει ἰδικῶς ὁ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν
Πατριαρχῶν, ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ,
μέγας ὁδοῦν, κεφάλαιον ὀκτὼν. 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τί ἐστιν Ἐκκλησία, καὶ πῶς δέχεται αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία, καὶ πῶς ἐνοεῖται τὸ μὴ
ὑποκείσθαι Ἐκκλησίᾳ ἕκαστα τῶν Πατριαρχῶν τὸ κριτήριον, καὶ τίνα ἀναλογεῖ ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. 15

Εἰς τὴν πρώτην τὴν τὴν Βασιλικὴν λέγεται, τῷ
ἀδικίαν καὶ τῷ ἀπειρίαν τῶν δικασάντων ἐπανορ-
θεῖται ἡ Ἐκκλησία. Ἐκκλησίας δὲ ἐστιν αἰτίαι καὶ
μέμψις ἀποφύσεως. ἄλλως. Ἐκκλησίας ἐστιν ἡ ἀποδικα-
σθεῖς οἰκονομία ἐφ' ἧς ἐστὶν μέγας δικαστήριον ἀγωγὴ.
βιβλίῳ ἐννάτῳ, τίτλῳ πρώτῳ. ὁ Σχιδας δὲ ὑπο-
γράφει αὐτὴν λέγων, Ἐκκλησία ἐστιν ἡ ὑπὸ Σύν-
δον παραιτήσις. συμάδει δὲ τὰ βασιλικά μετὰ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ αὐτῇ γὰρ
κεφαλῇ ἐρρέθη τῷ τῶν Βασιλέων, ὁ δὲ ἔχων
ἀγωγὴν κληρικὸς, καὶ ὑπόπῳς ἔχει τὸν Ἐπί-
σκοπον, ταῦτα δὲ πάλιν, ὁ ἔχει ὁ Ἐπίσκοπος
κατ' αὐτῶν, ἢ δὲ ἀπειρίαν τῶν Κανόνων, ἵνα ἀ-
πέρχηται ὡς τὸν Μητροπολίτην τῆς Ἐπαρχίας καὶ
τῷ Σύνδον αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ παρ' αὐτῆς, ἢ τοι τῆς
Συνόδος τῆς Ἐπαρχίας οἰκονομία βεβλάφθαι, ἵνα,
ἀλλὰ τὰ αὐτὰ αἴτια τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀπειρίας,
ἐπικαλεῖται τὸν Πατριάρχην τῆς Διοικήσεως, ὡς
διόρθωσιν δηλονότι τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀπειρίας,
εἰς κρίσιν. τῆς αὐτῆς δέ ἐστι διωκόμενος καὶ ὁ ἑτε-
ρος ὁ ἄλλος, ἀγωγὴ ὑπὸ δικαστηρίου ἐφ'
ἑτέρῳ μέγας δικαστήριον, ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῇ,
ἢ ὑπὸ Σύνδον παραιτήσις, ταῦτα δὲ ὡς τοῖς πολιτικῶν
ἢ τῇ Ἐπαρχίᾳ ὑπὸ τῇ Ἐκκλησίᾳ οὐκ ἐπιδέχεται,
ἔτις ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικῶν ἢ τῇ Πατριάρχῃ ὑπό-
φασιν Ἐκκλησίᾳ ἔχ ὑπόκειται, εἰ δὲ ἀναψηλαφᾷται
ὑπὸ ἄλλου τινός. ἀλλὰ ἐπειδὴ πολλὰκις συμβαίνει
ἀμφιβολία τινὲς τῶν δίκῳ ἔχοντων, ὡς περὶ
ἐδωκται ὁ Ἐπαρχῶν, θεωρεῖ ταύτας καὶ ὑπο-
τάσσεται αὐτῶν ὁ ἰδιὸς Βασιλεὺς. ἔτι καὶ ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαίνει τινὲς ἀμφιβολία, ὡς

ἐδωκται περὶ τῆς ὁ Πατριάρχης, ἔτι τινὲς τῶν
Πατριαρχῶν, εἰ δὲ καὶ τῶν τινῶν, ἀλλὰ ὑποφασίς,
ἢ ἀπιδάσας, ἔτις περὶ τῶν μόνων αὐτοῖς οἱ λαοί,
λῦσι δὲ ταύτας, καὶ βεβαίῳ τὰς τῶν πῶν συμα-
θήσεις ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἢ τις εἰ καὶ τῶν Πα- 25
τριαρχῶν τινὲς κέρταται, ἢ ἀδικίαν, ἢ ἀπει-
ρίαν ὑποσημαίνει, ἔτις τῶν, ἀναψηλαφᾷ, καὶ
διορθοῖ, αἴτια καὶ ὑποδέχεται πᾶς ὁρθόδοξος,
πλὴν τῶν ὑποβεβλημένων, οἵτινες ἀντιπίπτοντες αἰ
τῇ Πνεύματι τῇ ἀγίᾳ, καὶ αὐτῇ τῇ ἀγίᾳ γραφῇ
ἀντίκεινται. ἔτις ἐκρίναν αἱ Σύνοδοι τὰ τῶν Αἰ-
ρετικῶν προβλήματα, ἔτις τῷ ἀγίᾳ γραφῇ ἡρ-
μήνευσαν, ἔτις τῷ ὁρθόδοξον πῶν ἐβεβαίωσαν,
ἔτις ἐξήτασαν τὰς ὑποφασίς τῶν Πατριαρχῶν καὶ
τῶν Παπῶν, Κελεσίαν, Λέοντος, Ἀγάθωνος, Ἀδρι- 35
ανῆ, Κυρίλλου, Σωφρονίου, Σεργίου, Ὁνωρίου, Κύ-
ριλλου, Θεοδοίου Ἱεροσολύμων, καὶ τὰς μὲν ὁσε-
βεῖς ἐδέξαντο, τὰς δὲ κριβδύλλας κατέκρινον, καὶ
γὰρ εἰ καὶ ἕκαστα τῶν Πατριαρχῶν τὸ κριτήριον
Ἐκκλησίᾳ ἔχ ὑπόκειται, ἀλλὰ τὰ ἐννοεῖται περὶ 40
τῆς μὴ ὑποκατάσταται τῶν Πατριαρχῶν κριτῶν γε-
νέσθαι ὑπὸ τῶν τῶν ἑτέρων Πατριαρχῶν ὑπόφασιν, εἰ
περὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἢ τις ἀνακρίνει τὰ
κεκριμένα πάντα ὑπὸ πάντων τῶν Πατριαρχῶν,
ὡς μὴ ὅπως ἐκρίθησαν. εἰ δὲ ἐν ταῖς περὶ πίστεως 45
καὶ ὁ ἐλάττω Ἐπίσκοπος καὶ μερικὴ Σύνοδος μέμ-
φεται, ἢ ἐπὶ τῇ Πατριάρχῃ ἐφρόνησεν, ἢ ἐκρίνει
κακῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἀνα-
θεωρεῖται καὶ Διακρίνεται, ὡς ἀναντίρρητόν ἐστι
τὸ εἰρημον. ἢ τοι τὸ, ὅντινα λόγον ἔχει ὁ Ἀυτο- 50
κράτωρ ἐν τῇ πολιτείᾳ, τὸν αὐτὸν ἔχει ἡ Οἰκου-
μενικὴ Σύνοδος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τῆς μὲν καὶ πρώτης τοῖς αὐτὸν καθηρηκόσι βιβλίον Ἐκκλητίᾳ Διαπεμφθέντων, μᾶλλον ἐπεκαλέσατο κλητήριον, ὁμοίως καὶ ἄλλοι μετ' αὐτὸν, καὶ πῶς ἡ τοιαύτη Ἐκκλησία ἐννοεῖται, καὶ πῶς ἐκκαλεῖται οἰκαθαρευούσης, καὶ ὅτι ἔσυνφωνῶν ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ τοῖς πολιτικοῖς Νόμοις.

Ὁ Σωκράτης ἰσορῶν βιβλίῳ δούτῳ κεφαλαίῳ περὶ αὐτοῦ, λέγων, ἰσίοι ὅν κύριος οἱ ἐργασίμων ὕστερον κατηγορεῖται, καὶ διὰ τὸ μὴ, ἔκ 10 ἔχω φράσαι, καθήρεθαι δὲ, ὅτι ὅτι τὸ κλητὴν καλῶς ἐφίξτε δὲ ἐν αὐτῶν διέφυγε, τὰς κατηγορίας ἀλαβέμεν, καθαιρεθείς δ' ὅμως, Ἐκκλητίᾳ βιβλίον τοῖς καθελῶσι Διαπεμφθέντων, μᾶλλον ἐπεκαλέσατο δικαστήριον, ἔτι Ἐκκλητίᾳ καὶ ὁ Βασιλεὺς 15 Κωνσταντῖνος ἐγεγόνει σύμφωνον. τῶν μὲν ἔν μόνος καὶ πρώτος ὡς τὸ σωήτης ἐκκλησιαστικῶν Κανόνι Κύριον ἐποίησαν, Ἐκκλησίαν ὡς ἐν δημοσίῳ δικαστηρίῳ χρησάμεν, ὅτε δὲ ἐν τῇ Σελούκῃ παρὶν κλητῶν. ταῦτα ὁ Σωκράτης. τῶν δὲ τῶν Κυρίων, 20 ὡς οἶμαι, ἔτι ἐννοητόν, ὅτι οἰκαθαρευούσης ὡς δὴ ποτε Ἐπίσκοποι, ἔμενον ἐν τῇ κρίσει τῆς καθαιρεθείσης αὐτῆς Συνοδῆς, ἐξήταν δὲ μέζονα Συνοδὸν ἀπολογηθῆναι πρὸς ἀνάκρισιν καὶ δικήσασιν, ὡς σαφῶς διορίζεται ὁ δωδέκατος Κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδῆς. ὁ δὲ Κύριος καθαιρεθείς, κατεφρόνησε τῆς καθαιρέσεως, καὶ μᾶλλον ἐπεκαλέσατο 25 δικαστήριον, χωρὶς τῶ μῆναι ἐν τῇ κατακρίσει, ὡς πεποιήκαται αὐτῷ οἰκαθαρεύαντες αὐτὸν, ὅπερ αὐτίκαται τῷ ἐκκλησιαστικῷ Κανόνι καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐξουσίᾳ, τῶν δὲ βεβαιῶν ὁ τέταρτος Κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδῆς. ἐμέμφθη τὸν Κανὼνα ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ Ῥώμης Ἰννοκέντιος, ὡς μαρτυροῦσι Σωκράτης καὶ Σωζόμενος, ἀλλ' ἐπὶ ἐδωθήθησαν, ἐπειδὴ ἐβεβαίωσαν αὐτὸν ἡ ἀρχαία συνήθεια.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρημίων αὐτῶν περὶ Ἐκκλητίᾳ, δέκνυται ἐνταῦθα πλὴν πατριαρχικῶν ἀποφάσεων μὴ δεχέσθαι Ἐκκλησίαν ἐπ' ἄλλον Πατριάρχην, ἀλλ' ἡ ἐν οἰκουμενικῇ Συνοδῶν. καὶ περὶ ἐρμηνείας διεφθαρ- 40 μῆς τῶ ἐν αὐτῇ καὶ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Κανόνος τῆς παρῆς Συνοδῆς ὑπὸ τῶν σοφῶν παπῶν, καὶ περὶ Ἐκκλητίᾳ ἀποφάνεσθαι τὰς Κανόνας λεγόντων, κατὰ τὸν Μεθώνης, ἀλλὰ κατὰ Βησσαρίωνα περὶ τῶ πρώτῃ κλητῆς, ὅτι τὸ ἔχον τῶ κοινῇ πατρὶς καὶ διδασκάλῳ, δηλαδὴ τῶ Ῥώμης. καὶ περὶ τῆς ὁρθῆς ἐρμηνείας τῶ ἐν αὐτῇ Κανόνος, δι' ἧς ἡ ἀνάκρισις τῆς ἐξελοθρησκείας τῶ Μεθώνης Νικολάου.

Ὅτω διωρισμένης τῆς Ἐκκλητίᾳ δι' ἀποδείκνυν λόγων ἐν αὐτῇ, φανερόν ἐστιν, ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ ἀπόφασις ἐδέχεται Ἐκκλησίαν ἐπ' ἄλλον Πατριάρχην, ἀλλ' ἡ οἰκουμενικῇ Συνοδῶν, καὶ τῶ περὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἀπομὲν αὐτῶν. οἱ δὲ πα- 50 πισαὶ ζητῶντες συστήσαι τὸ μοναρχικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα, καὶ ὑποθέμενοι ἡμιῶν καὶ ἀποφάσεων Ἐκκλησίαν, ἐλέγαν αὐτῶ πάντοτε Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ἀποφάσεις ὀνόμασι περὶ ἀποδείξεως, καὶ δι' ἡ καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ποτὲ μὲν πέμψον ὑπέδειξαν, ποτὲ δὲ πρώτων λέγουσι, καὶ πάντοτε ποφίζοντα πρὸς

ὅσον καὶ ἐν τῇ τεταρτῇ πράξει τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς ἀνεγνώσθη καὶ ἐβεβαιώθη. ὅτι δὲ αὐτίκα με- 5 ῥόνεσι τῷ ἐκκλησιαστικῷ Κανόνι τὸ κλητὴν καλῶς ἐφίξτε, καὶ χωρὶς ἀπολογίας πρὸς ἐτέραν Συνοδὸν ἐνεργεῖν τὰ ἐκκλησιαστικά, μάρτυς ὁ μέγας Ἀθανάσιος, λέγων ἐν τῇ δούτῃ ἀπολογίᾳ, Πέτρος παρ' ἡμῖν, πρὸ μὲν τῶ διωγμῶ γέγονεν Ἐπίσκοπος, ἐν δὲ τῷ διωγμῷ καὶ ἐμαρτύρησεν, ἔτι Μελέτιον ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, λεγόμενον Ἐπίσκοπον, ἐπὶ πολλαῖς ἐλεγχεῖται ὡς ἀνομίας καὶ θυσιᾶς, ἐν κοινῇ Συνοδῇ τῶν Ἐπισκόπων καθέσθαι. ἀλλὰ Μελέτιος ἔπειθ' ἐτέραν Συνοδὸν κατέφυγεν, καὶ δὲ ἐπέδρασαν ἀπολογηθῆναι τοῖς μεταταῦτα, χί- 10 σμα δὲ πεποίηκε καὶ κατωτέρω, ὅτι δὲ τὰς Ἐπισκόπους λαιδορεῖν ἤρξατο, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ἐπὶ μείωσαι, ὅτι Μελέτιος μὴ ὑπείξας τῇ καθαιρέσει, κατεκρίθη, τῶ ὅμως τοῖς πολιτικοῖς Νόμοις ἔσυνφονεῖ, ἐν γὰρ τοῖς πολιτικοῖς Νόμοις γενεομένης ἀποφάσεως τῶ δικαστῆς, ὁ μὴ ὄντος, ἡ μετὰ πε- 15 σαύτας διωρισμένης ἡμέρας ἀπαγορεύσας αὐτῶν, ἀλλὰ σιωπῆσας, ἐδύναται τῶ λοιπῷ ἐφ' ἑτέραν δι- καστήριον ἐκκαλέσασθαι πλὴν δίκῃ. ἐν δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁ μέγας ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς Συνοδῆς, δυνά- 20 ται ἐφ' ἑτέραν δικαστήριον πλὴν ἀγωγῆς ἐκκαλέσασθαι καὶ πολλὰ ἀναγορεύει χρεῖς. εἰ δὲ παραιτήσεται πλὴν αὐτῆς τῆς Συνοδῆς ἀποφάσει, ὑπέστηται πᾶ- 25 σης ἀπολογίας, ἐπειδὴ ἐδύναται ἐφ' ἐτέραν Σύ- νον ἀγαγεῖν πλὴν δίκῃ αὐτῆς.

ἀπάτω τῶν ἀπλησέων. λέγουσιν ἐν ἐνταῦθα, δι- 30 σκεν δυαχεράνοντες πρὸς τὰς λόγους τῶ Μεθώνης Νικολάου, βιβλίῳ πρώτῳ κατὰ τῆς ἀρχῆς τῶ Πάπα, περὶ ἀποδείξεως τῶ ἀληθοῦς Κανόνος τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς τὸν αὐτὸν καὶ δεκάτον ἐβδόμον, τὰς λέγοντας, εἴτις κληρικὸς πρῶτον ἔχει πρὸς τὸν ἴδιον, ἢ καὶ πρὸς ἑτέραν Ἐπίσκοπον, ὡς τῇ συ- 35 νόδῳ τῆς Ἐπαρχίας δικάζεσθαι. εἰ δὲ πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας μητροπολίτῳ Ἐπίσκοπον, ἢ κληρικὸς ἀμ- φισβητοῖν, καταλαμβάνετω ἢ τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοι- κήσεως, ἢ τὸν τῆς βασιλευσῆς Κωνσταντινουπόλεως 40 θρόνον,

Θρόνον, καὶ ἐπ' αὐτῇ δικαζέσθω. σιωάγειν ἔνδοξαι
ἐκτετακτοὶς Νικόλαος, ὅτι καὶ καθόλου Ἐκκλησίας ἐδόθη
ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς τῇ Κωνσταντινουπό-
λεως. Ἀποκρίνονται πρὸς τὸ τοιοῦτον οἱ παπῖσμι ὡς περὶ
εἰς τὰ τῆς Ἀγκύρας, διαίρεσιντες πονηρίαν καὶ σο-
φιστικὴν, καὶ χρώμενοι λέξεσιν ἀσωλήνεσι, καὶ εἰσφέ-
ροντες ἀξιώματα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑδαμῶς παρ' αὐτῆς
ἡ νόμιμα γάρ, ἡ γινωσκόμενα, καὶ δὴ παροδηκας καὶ
ἀφαιρέσεις ποιῶντες ἐν τοῖς σιωδικαῖς Κανόσι, μὴ
αἰσχυνόμενοι τὸ πῶς, καὶ λοιπὸν λέγουσιν, ὅτι
ἐπεὶ Ἐκκλησία ἀποφαίνεται οἱ Κανόνες, ἀλλὰ περὶ
τῆς πρώτης κριτικῆς, καὶ ὡς σημειῖ Βησσαρίων ἐπισκο-
πὴν πρώτῃ πρὸς Φιλαρθρωπινὸν λέγων, ὁ δὲ τῆς
ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς Κανὼν ὁ ἕνατος ἐπεὶ τῆς
Ἐκκλησίας ἐστίν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ θίκης,
αὕτη μὲν τάξις ἔχει πῶς δοθεῖσαν πρὸς τῆς Συνο-
δῆς, ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐκτετακτοὶς ἡμῖν ὡς ἀδίδοται,
πρώτῃ μὲν πρὸς τῆς Συνοδῆς, ἡ Ἐξάρχης, ὁ δὲ
πῶς δὲ πρὸς Πατριάρχης τῆς βασιλεύουσας, ἀλλ'
ἡ ἐσχάτη πρὸς τῆς Ῥώμης κοινῶς πατρὸς τε καὶ
κρίτης καὶ διδασκάλου. ὑπελέγουσι δ' ἐν τέτοις οἱ
αὐτοὶ, ὅτι ὡς περὶ ὁ κληρικὸς δικαζόμενος μετὰ τῆς
Ἐπισκόπου, πρὸς τὸ πρῶτον κριτικὸν δυνάται ἀ-
πελθεῖν, ὁ πῶς ἐστὶν ἡ Συνοδὸς τῆς Ἐπαρχίας, καὶ
ὁ μετὰ τῆς ἰδίας Μητροπολίτης κριτικὸς Ἐπίσκο-

πῶς τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, ἢ τὸν πρῶτον,
δηλαδή τὸν Πατριάρχην ἔχει κριτικὸν, ὥς οἱ δι-
καζόμενοι μετὰ τῆς πρώτης, ἢ τοὶ τῆς Πατριάρχης,
πρὸς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ὡς εἰς πρῶ-
τον κριτικὸν δυνάται ἀπελθεῖν, αὐτῶς γάρ ἐστι τῆς
πρῶτον ὁμοῖον ἐπὶ τῆς λοιπῆς. ταῦτα οἱ Λατῖνοι. Ἀλλὰ
ῥητόν καὶ αὐτοῖς, πρὸς μὲν τὰ τῆς Νικόλαου, ὅτι εἰ καὶ
εἴρηται αὐτῶς ἰκανῶς τὰ ἀνέκοντα πρὸς ἀναιρέσιν
τῆς ἐθελοθρησκείας αὐτῆς, καὶ ἡ δὲ ῥητόν, ὅτι ὁ
Κανὼν λέγει, εἰδὲ πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας
Μητροπολίτην Ἐπίσκοπον, ἢ κληρικὸς ἀμφισβη-
τοῖ, καταλαμβάνεται ἢ τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοική-
σεως, ἢ τὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, ὅπερ ταύ-
τον ἐστίν, ὅτι οἱ ὑποκείμενοι κληρικοὶ καὶ Μητροπο-
λίται τῇ Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἢ εἰς τὸν Ἐξ-
άρχον τῆς Διοικήσεως, ἐν ᾧ πάρεσι, κριτικῶς, ἢ
εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὡς εἰς ἰδίον Πατριάρ-
χην. λέγει δὲ, ὅτι εἴ τις ἀμφισβητοῖ κληρικὸς,
πρὸς ἀλλοτρίαν ἐνορίαν Μητροπολίτην, ἢ Μητρο-
πολίτην ἀμφισβητοῖ, πρὸς ἄλλον Μητροπολίτην
ὁποιασδήποτε ἐνορίας εἶνα κρινόμενοι, πρὸς τὸν
Κωνσταντινουπόλεως. ὥς ὁ σκοπὸς τῶν Κανόνων ἐ-
στίν, εἶνα ὁ Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἰδίας ἐνορίας
ἔχει πῶς θίκην, καὶ ἐδεμῖα ἀλλοτρίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀναιρέσεως τῶν αὐτῶς μωρολογῶν τῆς Βησσαρίων εἰς σύστασιν τῆς παπῖσμῆς, καὶ ἀποδείξεως ἐκ τῆς αὐτῆς
ἐνάτης Κανόνος, ὅτι ἐμένεται ὁ Κανὼν, πῶς τῶν τριῶν κριτικῶν, ἀλλὰ κριτικὴ ἐσχάτη καὶ κοι-
νῶς, ὥς ἔχει τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ἢ κριτικὸν τῶν Πατριαρχῶν, πῶς τῶν ὑπ'
αὐτῇ Μητροπολίτην, λέγει. καὶ ὅτι εἰ κρινεῖ τῆς Πατριάρχης ὁ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὰς Λα-
τίνους, τῆς Κανόνων ἐξαιρέσιν μὴ ποιῶντος, κρινεῖ ἄρα καὶ τὸν Ῥώμης.

Πρὸς δὲ τὸν Βησσαρίωνα ῥητόν πρῶτον, ὅτι ἔκ-
κλησίας καὶ κριτικῆς ἐσχάτης καὶ κοινῆς ταῦτόν ἐστιν.
ὥς δὲ διήρκεε πραγματικῶς τὰ πολυώνυμα μὲν,
μὴ διαίρεσιν δὲ κατὰ πρᾶγμα, καὶ τῶς πρὸς ἀ-
πάτην τῶν ἀπλυστέρων, ἢ εἶνα δείξει ὅτι σοφός ἐ-
στιν ὁ μωρολόγος καὶ σοφιστής. δεύτερον, ὅτι ὁ
Κανὼν τρεῖς μόνους εἰσάγει κριτάς, πῶς Συνοδὸν
τῆς Ἐπαρχίας, τὸν Ἐξάρχον, ἢ τοὶ πῶς Συνοδὸν
τῆς Διοικήσεως, καὶ τὸν Θρόνον, ἢ τοὶ πῶς Συνοδὸν
Κωνσταντινουπόλεως, ἔχοντες δὲ καὶ κοινὸν κρι-
τικὸν ὥς ἐστιν, ὥς ὑπομνήσκει. ὁ δὲ οὕτως Κα-
νὼν τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, μετὰ πῶς τῆς Διοικήσεως
Συνοδὸν, Οἰκουμενικῆς ἐμνήσθη, καὶ ἔχει ἐτέρους τινὲς
ἢ ἐσχάτη, ἢ κοινῶς κριτῶν. τρίτον, ὡς περὶ ὁ κλη-
ρικὸς μετὰ τῆς Ἐπισκόπου δικάζεται πρὸς τῇ Συ-
νοδῇ τῆς Ἐπαρχίας, ὥς οἱ μετὰ τῆς Μητροπολί-
της ἀμφισβητικῶν, ἢ πρὸς τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοική-
σεως, ἢ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον δικά-
ζεται. τὸ δὲ τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως εἶνα
τὸν Πατριάρχην, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως κρι-
τικὸν τῆς ἀλλοτρίας Μητροπολίτης καὶ τῆς λοιπῆς

Πατριάρχης, παπῖσκησι παροδηκῇ, καὶ Φλυαρία
ἐν τοῖς Κανόσι, καὶ ἐκ τέτων ἐμαθὼν οἱ περὶ τὸν
Μεθώνης καὶ τὸν Ἀγκύρας συμφλυαρεῖν καὶ συμ-
παροδηκῆσαι. ὑποτιθέασιν δὲ ταῦτα οἱ Λατῖνοι, εἶνα
δοθεῖν σιωάξωσιν ὅπερ εἶπον αὐτῶς, δηλαδή
ὡς κρινεῖ ὁ Κωνσταντινουπόλεως τῆς λοιπῆς Πατρι-
άρχης, κρινεῖ καὶ ὁ Πάπας τὸν Κωνσταντινουπόλεως,
ὁ πῶς τὸ ἐν ἀρχῇ αὐτῶς, καὶ ἀσεβείας ἀγ-
χίθυον. ὅτι μὲν γὰρ ὁ κριτικὸς κληρικὸς
μετὰ τῆς Ἐπισκόπου πρὸς τὸ πρῶτον κριτικὸν, ὁ-
πῶς ἐστὶν ἡ Συνοδὸς τῆς Ἐπαρχίας, δυνάται ἀπελ-
θεῖν, διορίζει αὐτὸ ὁ Κανὼν, ὁ δὲ μετὰ τῆς Μητρο-
πολίτης Διαφερόμενος, ὅτι ἔχει ἀναγκαστὸν κριτικὸν
πρῶτον, ἢ μόνον τὸν Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἢ τὸν
Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, ἢ τὸν Κωνσταντινουπόλε-
ως, ὅτι λέγει δὲ εἰ διηραδῆται πρὸς τῆς Ἐξάρχου τῆς
Διοικήσεως, εἶνα ἀνακριθῇ ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως, ἀλλὰ καταλαμβάνεται ἢ τὸν Ἐξάρχον τῆς
Διοικήσεως, καὶ ἐπ' αὐτῇ δικαζέσθω, ἢ τὸν Κωνσταν-
τινουπόλεως Πατριάρχην, καὶ ἐπ' αὐτῇ δικαζέσθω.
καὶ γὰρ κοινόν ἐστι καὶ τῇ Ἐξάρχῳ τῆς Διοικήσεως
καὶ

καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχῃ τὸ καταλαμ-
βανέτω, καὶ τὸ ἐπ' αὐτῇ δικαζέσθω, ἐν ᾧ ποίῳ γὰρ
αὐτῇ κριτηρίῳ οὐκ ἔστιν ἄλλο τῶν δικασόντων, τελεί-
ως δικάζονται, καὶ ὑπὸ τῶν ἐτέρων ἔκ ἀνακρίνεται,
5 εἰμήπερ ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς εἴρηται ἀνω-
τέρῳ ἐν πολλοῖς. ἔτι, εἰ τὸν Κωνσταντινουπόλεως
δι' αὐτοῦ ἐκείνου οἱ Λατῖνοι κρίναι τῶν Πατριάρχων,
καὶ ἀνακρίναι τὰς κρίσεις αὐτῶν, ἐπειδὴ ἔπειτα ἐ-
ξαιρέσειν ὁ Κανὼν, κρίνει ἄρα καὶ ἀνακρίνει ὁ αὐτὸς
10 καὶ τὸν Ρώμης, καὶ ἔτις ἐστὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
καὶ πρῶτος καὶ ἔχατος καὶ κοινὸς κριτὴς ὡσαύ-
τως πάντων τῶν Ἐπισκόπων, καὶ αὐτῶν τῶν ὑποε-
-

τάτω Πάπα. ἔτις ἀλλίσκονται καὶ καταρρέουσιν-
ται οἱ παπιστὰς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἑθνητικῶν, ἡ δὲ ἀ-
λήθεια ἀκρυβητομένη μετ' ἡμῶν, ἀμωμῶς,
ἁπλοῶς καὶ ἀκρίβδηλῶς. ὅτι μὴ γὰρ ἦδη τῆς
Συνόδου τῆς Διοικήσεως μήτε ἐνεργείας, μήτε ἡ-
συχίας, ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐστὶ κριτὴς πρῶτος καὶ μό-
15 νος καὶ ἔχατος τῶν ὑπ' αὐτῇ Μητροπολιτῶν, ὡς καὶ
Χριστοπῆ, ἀληθὲς ἐστίν, ὅτι δὲ παρονομιῶν ἔχει ἐπὶ
τῶν λοιπῶν Πατριάρχων πρῶτος κριτὴς, ἡ καὶ
ὅλως κριτὴς, ἔπ' ἐξουσίᾳ, ἔτι γυνήσεται, ἔτι
τοιοῦτόν τι θεασίμετον, ἡ καὶ ὅλως εἶδασιν οἱ Καίοντες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

15

Ὅτι οἱ παπιστὰς διὰ Βησσαρίωνος λέγοντες, μὴ λέγεσθαι τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ ἐνάτῃ τῆς ἐν
Χαλκηδόνι Συνόδου Κανόνι ἔχατον κριτῶν, τὸν δὲ Ρώμης, διὰ μαρτυρίας Θεοδώρου πρεσβυτέρου γραμ-
ματολατίν, οἱ Γιεζυβίται ἔχατον κριτῶν λέγοντες, ἀναμάρτη καὶ ἀναισθητοὶ ἐνταῦθα δέκνυνται. μαρ-
τυροῦντες δὲ καὶ τῶν Βησσαρίωνος πᾶσι Ἐκκλησίᾳ τῇ Ρώμης ἐξ ἑθὺς, ἔχεται ἀρδὴν ὁ παπισμὸς.

20

Ἐπαναλαμβάνοντες τὸ τῶν Βησσαρίωνος ῥῆμα τὸ, ὅ-
θεν ἐδάμαξεν ἐν ἐκείνῳ τῷ Κανόνι λέγεται ὁ Κων-
σταντινουπόλεως ἔχατος κριτὴς, ἐρωτήσωμεν τὰς πα-
πιστὰς, εἰ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔχεται ἔχατος κρι-
25 τῆς, καὶ τὰς ἀληθεῖς ἐσιν, ἐπ' αὐτῶν αὐτοῖς,
ποῖος ἐστὶν ὁ τοιοῦτος κριτὴς. καὶ εἰ μὴ εἴπωσι τὸ οἰ-
κουμένην ἀποδοῦναι, ἡθελῶς λέγουσιν, εἰ δὲ φῶσι
τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης, πάλιν ἐρωτήσωμεν αὐ-
τὰς, ἐκ ποίας Συνόδου, ἢ ἐκ τίνων ἀγίων ἢ ἀποστό-
30 λῶν; καὶ ὁποιοὶν ἀποστόλων καὶ ἀποστόλων ἐξουσίᾳ,
Θεοδῶρος τῶν πρεσβυτέρων, λέγοντες ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν
Κανόνων τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, πᾶσι καὶ ἐν πᾶσι
τῇ κρίσει τοῖς κατακριθεῖσιν ἐξουσίᾳ τὸν Ρώμης τῆς πρε-
σβυτέρου ὑπὸ καλέσαι, καὶ ἐκείνους ὀρίζοντες κριτῶν
35 πάλιν ἐρωτᾷτε αὐτὰς, ἢ τῶν ἀποστόλων αὐτῶν. ἀλλ' ἐρωτή-
σωμεν πάλιν αὐτὰς, καὶ τίς ἐστὶν ἔπος ὁ πρεσβύτερος,
Ἀπόστολος ἐστίν, ἢ ἀγιός ἐστι; καὶ πᾶσι ἐξουσίᾳ ὅτι
γραμματολατίν παπιστὰς ἐσιν. ἀλλ' ἐν τῇ ἐκτῇ Συνόδῳ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀποστόλων καὶ ἀποστόλων καὶ ἀποστόλων
40 ὑπὸ τῆς Ρώμης περὶ τῶν δύο θελημάτων τῶν σω-
τήρων ἡμῶν Θεῶν ὑπὸ τῶν Λατίνων τῶν μακαρίων
Πάπα Ἀγάθωνος, καὶ τῶν Λατίνων τῆς ἐν Ρώμῃ
ἀγίας Συνόδου, ἢ Οἰκουμενικῆς Συνόδου συγκρίνασα
μετὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ πρε-
-

σβυτέρων βιβλίων τῶν ἀγίων ἐδέχθη, καὶ περὶ τῶν
Ἀντιοχείας Ἀναστόλῃς ἐγένετο λόγος ἐν τῇ ἐκτῇ
Συνόδῳ, εἰς τὴν ἀγίαν, καὶ ἔτις ἐδέχθη ἡ μαρ-
τυρία περὶ αὐτῶν, πῶς ἡμεῖς ἀφόντες τὰς ἀγίας
Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τὰς ἀγίας Ἀποστόλους,
καὶ τὰς ἀγίας, ἐν ταῖς μαρτυρίαις αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύ-
νοδοι σωσπέραντες τὰς λαοφάνας αὐτῶν, πιστά-
σμεν Θεοδώρῳ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν ψευδῶν; πῶς
δέχθημεν μαρτυρίαν παπιστῶν εἰς ἐβεβαίωσιν Ἐκ-
κλησίᾳ τῇ Ρώμης; πῶς δέχθημεν μαρτυρίαν, ἣν
ἡ Σύνοδος ἔπε εἶπον, ἔπε ἐβεβαίωσε; καὶ γὰρ εἴ τις
τοιαύτην Ἐκκλησίᾳ διὰ βεβαίωσιν Σύνοδος, ἐκ τῶν
διὰ βόλων ἐστίν. Ἀκούσατε πάντα τὰ ἔθνη, ὡσι-
στατε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Οἰκουμένην τῶν πα-
πιστῶν πᾶσι ἀναιδέων, πᾶσι ἀναισθητῶν καὶ τῶν ἀ-
πόνοιων, ἀκούσατε ὑπὸ ποίᾳ θεμελίᾳ καὶ ἀρχῇ
καὶ μαρτυρίᾳ κρέμαται ἡ Ἐκκλησία τῶν Πάπα,
ἐν τῇ Θεοδώρῳ τῷ πρεσβυτέρῳ. ἔχομεν ὁμῶς χά-
ριν τῇ κυρῇ Βησσαρίωνι, ἐπειδὴ λέγει ὅτι ἡ Ἐκκλη-
σία τῇ Ρώμης ἐκ τῶν ἑθῶν ἐστίν, βεβαίως γὰρ ὅτι
ἐδεμίαν διώκαμεν Ἐκκλησίᾳ ἔχον ὁ Ρώμης ὑπὸ
τῶν Χριστῶν, ἢ τῶν Πέτρων, ἢ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνο-
δων. καὶ οἱ χεῖρες ἀρδῶν τῶν, ὅτι ὁ Πάπας ἔχει
ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι μαρτυροῦντες τῶν Βησσαρίωνος πᾶσι Ἐκκλησίᾳ τῇ Ρώμης ἐξ ἑθὺς δεδοσθαι ἀναποδείκτες, δέκνυνται
τῶν εἶναι κοινότητα παπιστῶν.

50

Ἀλλ' ἀκούσωμεν πάλιν τῶν Βησσαρίωνος. ἡ δὲ
Ἐκκλησία ἐκ τῶν ἑθῶν ἡμῶν ἐδέχθη. καὶ
εἰπε κύριε Βησσαρίων, τὸ ἑθὺς τῶν ἐκείνων ἐστίν, ὅ-
περ πρεσβύτερος ὁ ἱερεὺς; ἀλλ' εἴρηται περὶ τῶν
ἐν τῇ δευτέρῃ βιβλίῳ, ὅτι ἐδεμίαν εἶχον Ἐκκλησίαν

διώκαμεν ἐκείνους τὸ ἑθὺς. πρεσβύτερος ὁ Κωνσταντι-
νουπόλεως Ἀνατόλιος τὸ τοιοῦτον ἑθὺς, ἀλλ' ὅστις
ἀπεκρέθη ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, πρε-
ξῆς ταύτης. ὅτι μὴ γὰρ Ἐπισκόπος κατέστησαν οἱ
μακάριοι Ἀπόστολοι, καὶ ἐκ τῶν ἑθῶν ἔχον οἱ Πα-
τριάρχαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

394

παιδάρχαι τὰ πρεσβεία καὶ τὰς κανόνας, ἀληθεὶς
εἰσὶν, ὅτι δὲ ἐκ τῆς ἔθους Ἐκκλησίας ἡμῖν ὡς ἀδίδοται
τῆς Ρώμης, πεία γραφὴ, ἢ ποῖον αἰνῶν,
ἢ πεία Συνοδὸν εἶπον ἡ ἐβεβαίωσε τῆς; ὅτι μὴ
γὰρ ὁ Πάπας ὁ Θεοδοζῖος, ὡς Πατριάρχης ἐστὶ πρῶ-
τος τῇ τάξει, ἔχοντι δὲ κρείττερον ἐν τῇ Ἐκκλη-

σίᾳ εἰσὶν ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, εἴρηται πολλαχῶς
ἀνωτέρω. ὅτι δὲ καθόλου Ἐκκλησίαν ἔχει ὁ Πάπας,
μόνοι ὑμεῖς εἰπαπισταὶ ἐγυνήσατε αὐτὸ, πολλὰ λέ-
γεις ὁποσάπε Βησσαρίων, ἀλλ' ἐδέετοτε διωκτὴς ἀ-
ποδείξαι ἅπερ κληρονομίαις.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ αὖν ἀριθμῶν ἐξ ἔθους Ἐκκλησιῶν ὁ Βησσαρίων, καὶ περὶ πρώτης καὶ ἐσχάτης Ἐκκλησίας τῶν ἐνόντων, 10
ἐν αἷς ἡ τῆς Ρώμης κατὰ Βησσαρίωνα Ἐκκλησία δεικνύται ἀσύστατος καὶ ὡς ὁνομαστος.

Παλιλλογητόν. λέγει ὁ Βησσαρίων, ἡ δὲ Ἐκκλη-
σία ἐκ τῆς ἔθους ἡμῖν ὡς ἀδίδοται, πρώτη μὲν
ὡς τῆς Συνοδῆς, ἡ Ἐξάρχης, δεύτερα δὲ ὡς
Πατριάρχης τῆς βασιλεύσεως, ἀλλ' ἡ ἐσχάτη ὡς
τῆς Ρώμης κοινὰ πατέρες καὶ κρείττε καὶ διδα-
σκαλῆς. ἀλλὰ λέγουσιν οἱ, ὅσον εἰς τὸ, ἡ Ἐκκλησία
ἐκ τῆς ἔθους εἰσὶν, ὅτι χάριν ἔχοντι τοῖς παπισταῖς
ταῦτα εἰπῶν, ἀναγκαζόμενοι γὰρ ὑπὸ τῆς ἀληθεί-
ας, ὁμολογῶν ὅτι τὸ πρῶτον τῆς Ρώμης ἐκ τῆς
τῆς ἔθους, ἡ ἀπὸ τῆς Πέτρης εἰσὶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἔ-
θους, καὶ εἰχοντο ἀρδύν τὰ δύο ἀσύστατα ἀξιώ-
ματα, ὅτι ὁ Πέτρος ἀληθὴς ποιμὴν τῶν Ἀποστόλων,
καὶ ὁ ἔθους καὶ ὁ ἰδίων ἀξίωμα Διάδοχος
τῆς Πέτρης. ὅσον εἰς τὸ, πρῶτη Ἐκκλησία ὡς
Συνοδὸς, ἡ Ἐξάρχης, δεύτερα ὡς Πατριάρχης τῆς
βασιλεύσεως, λέγουσιν, ὅτι πρῶτη Ἐκκλησία ἐστὶ ἡ
ἐκκλησία ἐν τῇ συνοδῇ τῆς ἐπαρχίας, τῆς δὲ μη-
τροπολίτης, καὶ αὐτὴ, κρείττε μίαν, ἢ εἰς τὸν Ἐ-
ξάρχην τῆς διοικήσεως, ἢ εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
Θρόνον περὶ μόνων τῶν ὑποκαρμένων αὐτῇ μητρο-
πολεων. εἰ δὲ καὶ αὐτὸν ἔχοντι κρείττε καὶ ἴσην

ἄλλον ὡς τὴν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, λέγουσιν ἡ-
καστον Πατριάρχην ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνορίᾳ ἔχοντι κρεί-
ττε, καὶ ἔτι εἰς καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ 15
ἰδίᾳ ἐνορίᾳ, καὶ ὁ Ρώμης ὁ μὲν εἰς τὰ ἱερά, ὅ-
σον εἰς τὸ, ἀλλ' ἡ ἐσχάτη ὡς τῆς Ρώμης κοι-
νὰ πατέρες καὶ κρείττε καὶ διδασκαλῆς, λέγουσιν,
ἀσύστατοι ὡς τῆς γραφῆς, ἀγνοῦσα τοῖς
πατέρας, ἀβέβαια ὑπὸ τῶν Συνοδῶν, ἀσυνήθη ἐν 20
τῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας, ἀγνοῦσα τῇ παραδόσει, ἀνῆ-
κεστα τοῖς Ἀποστόλοις καὶ τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἐναν-
τία τῇ γραφῇ καὶ τοῖς κανόσιν ἐπὶ ταῦτα τὰ ῥήματα
τῆς ἀνομίας. ἀλλ' ἡ ἐσχάτη ὡς τῆς Ρώμης ὡς κρείττε καὶ
πατέρες καὶ διδασκαλῆς. ἀλλ' ὡς σοφιστῶν, πατὴρ ὁ Ρώμης 25
ὁ ὡς ὁ ἔθους, ἀλλ' ὁ ἔθους. καὶ διδάσκαλος, ἀλλ' οἱ ἔ-
γκριτοι πατέρες διδάσκαλοι καὶ τῆς Ρώμης. καὶ
κρείττε, ἀλλ' ὁ μόνων τῶν ὑποκαρμένων ἐν τῇ ἐνορίᾳ
αὐτῇ. ἐδείχθη ἄρα ὅτι ὁ Πάπας ἐδεμίαν ἔχει
Ἐκκλησίαν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὰ ῥήμα- 30
τα, ὅτι ἔχει ὑπερτάτην ἐξουσίαν, ὅτι μέγιστος ἀ-
πάντων, καὶ ὅτι ἔχει ἐξουσίαν ἐπὶ πάντων, ὡς
φανῆται ἐν ῥήματι ἀνομίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

35

Περὶ αὖν προσφύγουσιν οἱ παπισταὶ ὡς οὐκ ἔστιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, καὶ περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτῶν ἀλη-
θείας ὡς ὁ ἔθους, ὅτι ὁ Ρώμης, ὡς τῇ μητρονίᾳ τῶν καταδικασθέντων διηρώσας, ἢ ὑπεῖχει αὐτῇ ὅτι εἰς
τινὲς κρείττε, καὶ ὡς ἐδείχθη κατεκρίθησαν, καὶ πολλοὶ ἄγιοι καὶ Συνοδοὶ αὐτῇ σφοδρῶς ἀντίστησαν.

40

Οἱ αὐτοὶ εἰς οὐκ ἔστιν τῆς πεπλασμένης ταύτης
Ἐκκλησίας λέγουσι, δεξιότατον οἱ Ἀνατολικοὶ
καὶ οἱ τινὲς οὐκ ἔστιν ἡμῖν τῆς Ρώμης Ἐ-
πισκόπος, ὡς τῇ μεταστάσει δὲ ὡς ὁ Θεοδοζῖος
μὴ ὡς ἀδίδοται. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐδείχθη ἔκρι-
νεν, ἡ ἐδείχθη ὁ Ρώμης, ὡς ἡμῖν ἔχον εἰπῶν
καὶ τοῖσιν ὡς ὁ δόγμα, ὡς δὲ κολληκῶς οὐκ ἐδι-
κασαν οἱ Πάπαι, ἔτσι κατεκρίθησαν, καὶ ἄ-
θρη. τὸν Ἀπείριον ἐδείχθησαν οἱ Πάπαι, ἀλλὰ
κατέκριναν αὐτὸν οἱ ἄθρη. ἐδείχθησαν ὁ ἱερεὺς Μάρ-
κελλον τὸν Γαλάτῃν, ἀλλὰ μεταστάσει κατέκριναν
αὐτὸν ὁ μέγας Βασίλειος καὶ πάντα ἡ Ἐκκλησία,
μάλιστα ὁ μέγας Βασίλειος μέμφεται τὸν ἱερεὺς
διηρώσας τὸν ἄθρη, εἰ δὲ καὶ ἐδείχθησαν αὐτὸν
καὶ ἡ ἐν Σερδικῇ Σύνοδος, ἀλλ' ἰδὲ ἀνωτέρω τὸν

τόπον αὐτῆς. ἐδείχθησαν ὁ Λέων τὸν Θεοδοζῖον,
ἀλλὰ κατέκριναν αὐτὸν ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος.
ἐδείχθησαν τὸν Ἀντιοχείας Παυλίον καὶ τὸν Οὐί-
τάλιον, καὶ ὡς ἰδὲ περὶ τέτων ἐν τῇ τρέτῃ βί-
βλῳ τὸν Βασίλειον καὶ Γρηγόριον. ἐδείχθησαν τὸν 45
Ὀνούριον, ἀλλ' ἰδὲ ἐν τῇ ὀκτῇ βίβλῳ πόσοι κα-
τέκριναν αὐτόν. ἐδείχθησαν τὸν Ἀλεξανδρείας Ἰω-
άννην, ἀλλ' ἔδεν ἴχυσαν, καὶ ἰδὲ κατωτέρω τὸν τό-
πον. λέγουσιν ὅτι ἐδείχθησαν τὸν Χρυσόστομον καὶ τὸν
Φλαυιανόν, ἀλλὰ καὶ περὶ τέτων ὅτι ψεύδονται, ἰδὲ 50
ἀνωτέρω τὰς τόπας. ἀλλὰ φασὶ ζητητέον, εἰ μὴ
ὡς ὁ ἔθους καὶ φήμης ἀγαθῆς ἀξίος καὶ διδασκαλίας
ἀνεπιλήπτης, τῇ νομίμῳ Διάδοχῳ τῆς Πέτρης κε-
λεύοντι καὶ ὁποσοῦν ἐτόλμησαν ἀντιστῆναι.
ταῦτα οἱ παπισταὶ. Σὺ δὲ ὁ Θεοδοζῖος ἰδὲ ἐν πόλεως
ἀνωτέρω

αὐωτέρῳ καὶ κατωτέρῳ, καὶ μάλιστα βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαιῷ ἑκάτῳ, καὶ βιβλίῳ δεκάτῳ, μέρες πρώτῃ, κεφαλαιῷ ἐνδεκάτῳ, Παραγράφῳ πτῷ. ἵνα δὲ ἔχῃ ἀπλῶς ὁσίως, ἀλλὰ καὶ ἐγκρίτως ἀγίας, καὶ

Οἱ κεκλημένοι ἀγίας Συνοδὸς ὑμῶν αὐτεπόντας, ἀλλὰ καὶ ὑπτιμῆσανται τοῖς Πάπαις σφοδρῶς, θελήσαντι κριναι ἐν οἷς οὐκ ἐξῆλθον αὐτοῖς τόποις τε καὶ περὶ σπώτοις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς παρεξηγήσεως τῆς ἐν τῷ Κανόνῳ τῆς παρὰ τῆς Συνοδὸς ὑπὸ τοῦ Πάπα Νικολάου, ἣν ἔπεμψε Μιχαὴλ τῷ Ἀντοκράτορι Διδὸν τὸ χρῆμα διδοῦν αὐτὸν ὑπὸ τῆς φωτίης, ἐν ᾗ καὶ Ἐξάρχον Διοικήσεως ἐν Ἰουδαίᾳ τὸν Κανόνα λέγει τὸν βικάριον αὐτὸν μόνον τῶ Πέτρῳ, ἀλλὰ καὶ πρὸς Βισαγρόν, Βίνιον, καὶ βελαρμίνον ἀσυμφώνως περὶ τὰς παρεξηγήσεις αὐτῶν ἔχει. καὶ περὶ τοῦ δόξαντος ἐκ τῆς σαφηνείας τῆς Κανόνου, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς παρεξηγήσεως, ὅτι Ἐκκλησίαν ἐν τῇ καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἡ πρώτη ἐστὶν ὁ Ρώμης καὶ ἔχει. καὶ αἱ Συνοδοὶ καὶ οἱ Κανόνες ἐπὶ τῇ Ρώμῃ, καὶ ἐν τῇ ἀνάπαλῃ.

15 Οὗ Πάπας Νικολάου ὁ πρῶτος μαχόμενος τῷ ἱερῷ φωτίῳ, κατηρηκότεν αὐτὸν, καὶ γραφῶν κατ' αὐτὸν πρὸς Μιχαὴλ τὸν Ἀντοκράτορα, περιβάλλει τὰς Κανόνας τῆς μετὰ παρεξηγήσεως, λέγει γάρ, ἀλλ' ὅπως μὴ δόξωμεν λέγεσθαι αὐτὸν κανονικῆς αὐτοφωτίης, τὰ νυνὶ τὰς λοιπὰς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸς εἰς νῦν ἀναλάβωμεν, ἔγω δὲ διορίζομεν, ἡ κληρικὸς δίκην ἔχει κατὰ τὰ οἰκίαις ἑπισκοπῆς, ἢ καὶ ἄλλῃ τινος, κρινέτω ὡς τῇ τῆς Ἐπαρχίας συνόδῳ, εἰ δὲ κατ' αὐτὴν τῆς Μητροπολίτης τῆς αὐτῆς
25 Ἐπαρχίας ἑπισκοπῆς, ἡ κληρικὸς ἔχει δίκην, ἀπαίτησιν τὴν τῆς Διοικήσεως Ἐξάρχον, ἢ τὸν θρόνον τῆς βασιλεύσεως Κωνσταντινουπόλεως, ἐν οἷς τὰς ἀκριβῶς σημειώται, ἵνα εἴ τις κληρικὸς, ἢ ἑπισκοπῆς δίκην ἔχει μετὰ τῇ ἰδίᾳ Μητροπολίτι,
30 καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀνάγκης βιαζόμενος, μὴ δυνάμενος φέρειν τὸ τοιοῦτον βάρος, ἀπαίτησιν τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, ὅπως αὐτῇ, ἐὰν ὁμοῦς εἴ τις τῶν τῶν Μητροπολιτῶν κεχωρημένων πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀρκέται τῇ λοιπῇ
35 περὶ τῆς ἐκείνης μόνῃς τῆς πόλεως, ἀπελθέτω πρὸς τὴν αὐτὴν βασιλικὴν πόλιν. ἵνα δὲ εἴ τις ἀπελθέτω πρὸς τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, ἀπαίτησιν πεποιήκει ἡ αὐτὴ ἀγία Συνοδὸς, καὶ κανόνα ἐπέθηκεν, ἐπεὶ δὲ ὁμοῦς περὶ τῆς συνόδου
40 σμῶν Διδόσκτικῶν, ἢ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, ἔξει φανερώς, καὶ γὰρ τὰς κατὰ συγχώρησιν καὶ παραίτησιν ἔασον, ἅτινα ἔως ἐνοστήα, ἡγῶν, τέτοις μὲν τοῖς ῥήμασι, αἰτέτω τὸν Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως, ἡ Συνοδὸς ἐν τῇ τῆς
45 καὶ, τέτοις δὲ, ἢ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, συγχώρησιν μόνον καὶ ἀδελφὴν δέδωκε. ταῦτα ὁ Νικόλαος, ἅτινα, τὰ ῥήματα τῆς Κανόνος ὑδέχονται ὅλως, καὶ γὰρ ἀπλῶς ἐνταῦθα διορίζεται, ὥς εἴ τις ἔχει κατὰ τῆς Μητροπολίτης,
50 κρινέτω ἢ ὡς τῇ τῆς Ἐπαρχίας τῆς Διοικήσεως, ἢ ὡς τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς δόξοι δηλονότι τοῖς κεκτημένοις τὴν δίκην. ὥς δὲ περὶ τῆς ἐνταῦθα δύο λοιπὰς, μήτε ἐν μὲν περὶ τῆς
πρῶτης, ἢ ἐπὶ τῆς δευτέρας, ἀλλὰ μία καὶ μόνη ἐστὶν ὁπώρας, ἡτις ἐστὶν τῇ θελήσει τῶν δικα-

ζυμένων, ἵνα ἡ δὲ θεωρηθῇ ἡ ἐν τῇ τῆς Ἐπαρχίας τῆς Διοικήσεως, ἢ ὡς τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ κεκυρωμένων ἐστὶν, ἵνα αἱ ὑπὸ τὸν αὐτὸν θρόνον τοιῦται ἅπασαι δίκαι ἐνταῦθα, ἢ ἐκείσε ἀκρίβως καὶ διορίζονται. εἰτι, ὁ αὐτὸς Νικόλαος ἐν τῇ μετὰ τὰς περιηγήσεις ῥήματα (εἰ καὶ λίαν ἀναιδῶς) φησὶν, Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως ἐν τῇ τῇ Κανόνι ἐνοστήειν ἔδωκε ἄλλον, ἢ μόνον τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης, καὶ γὰρ ποῖον ἄλλον θρόνον Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως εἶπον ἡ ἀγία Συνοδὸς, ἢ μόνον τὸν βικάριον τῆς πρώτης Ἀποστόλης, ἐκ τῆς γὰρ ἐκείνης ὑδὲς ἔπειτα ἐνοστήει, ἐκείνος γὰρ ἐστὶν Ἐξάρχος, ὅς τις καὶ πρῶτος καὶ ἄκρος καὶ ἐπὶ καὶ νομίζεται. τὴν ὁμοῦς τὸ ὅτι καὶ ἐκείνη ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν φωνῶν, καὶ αὐτὸς ὁ Νικόλαος ὑπέλαβεν ὅτι ἐστὶν ἀνίχυρον, διότι ἡ Συνοδὸς ἔχῃ ἀπλῶς εἶπε πρῶτον, ἀλλὰ πρῶτον τῆς Διοικήσεως, ὅθεν ἡγανίσθη τελείως καταστρέψαι ταύτῃ τὴν φωνὴν, καὶ ἰδέε τὰ ῥήματα αὐτῆς, ἵνα δὲ μή τις τινὰ σύγχυσιν λάβοι, ὅτι ἐν οὐκ ἀριθμῶ ἔρηται Διοικήσεως, δέον γινώσκων, ὅτι τοιαύτῃ δυνάμει ἔχει τὸ πρῶτον τῆς Διοικήσεως, ὡς εἴποιον πρῶτον τῶν Διοικήσεων, γέμεσι γὰρ αἰάτως γραφαὶ τῶν τοιούτων φράσεων, δηλαδὴ ὡς ἐν τῇ δεινότητι τῆς τοιούτης λέγεται, πηγὴ ἀνέβαινον ὑπὸ τῆς γῆς, οὕτως ποταμὸς πηγῇ ἐνοστήει, ἔως ἐνταῦθα οἱ πατέρες ἀριθμῶ οὐκ ἐστὶν Διοικήσεως ἀπὸ πληθυντικῆς Διοικήσεων ἐχρήσαντο. ταῦτα ὁ Νικόλαος, ἐν οἷς σημειώται ἐν τῇ τῇ ἀγῶσι καὶ κρημνίσῃ ὑποβάλλουσιν ἑαυτὸς οἱ τῇ ἀρχῇ τῆς Πάπας τῆς Κανόνος βελόμβῃ συμφωνῆσαι, καὶ γὰρ ἀναγκάζονται καὶ αὐτοὶ, καὶ ἄλλοι ἀναγκάζονται μεταβαλλεῖν καὶ καταφύγειν τὰς Νόμους καὶ τὰς Κανόνας, ὡς πασίδηλον ἐστὶν, ἐν τῇ τῇ γὰρ τῇ Κανόνι οἱ πατέρες τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸς ἐδέσπισαν, ὅπως αὐτῶν Μητροπολιτῶν δίκαι ὡς τῇ τῇ Ἐξάρχῳ τῆς Διοικήσεως δικάζονται, ἅτινα ῥήματα ἵνα ἐκλύσῃ πρὸς τὴν ἐαυτὸν ματαιότητα, ὁ δὲ Βίνιος, αὐτὴ τῇ Ἐξάρχῳ τῆς Διοικήσεως, αὐτέθηκε πρῶτον τῆς χειριστικῆς Διοικήσεως, ὁ Τερεντινός δὲ, πρῶτον τῆς καθόλου Διοικήσεως, καὶ ὁ Νικόλαος, πρῶτον

πρώτων τῶν Διοικήσεων, καὶ ἀνωτέρω ὁ μὲν Βη-
 οσαρίων, Βίνι[Ⓢ], καὶ Βελλαρμίν[Ⓢ] τὸν Κωνσταντινα-
 πόλεως ἔλεγον ἐπὶ πάντων κριτῶν πρώτων, ἐν-
 ταῦθα δὲ ὁ Νικόλαος περιγράφει αὐτῶν τὴν ἐξου-
 σίαν ἕως ἐγγύς τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως,
 μιμνήσκων τὸν Πάπαν Λέοντα, ποτὲ μὲν δεχαμόνον τὸν
 τρίτον Κανόνα τῆς δούτερας Οἰκουμενικῆς, καὶ ὀπο-
 δεχαμόνον τὸν Κωνσταντινῆς πόλεως εἶνα δούτερον Πα-
 τριάρχην, ποτὲ δὲ σπυδάζοντα ὀποκαταστῆσαι αὐτὸν
 πέμπτου. ἔτι ὁ Νικόλαος Ἐξάρχον τῆς Διοικήσεως
 νομίζει εἶναι τὸν πρῶτον, ταῦτα τὸν Ρώμης, ἀλλ' ἀ-
 νωτέρω ὁ Βηοσαρίων, Βίνι[Ⓢ], καὶ Βελλαρμίν[Ⓢ] πρῶ-
 τον εἶπον τὸν Κωνσταντινῆς πόλεως. ἔτι, πόθεν ἔλα-
 βον ὁ Νικόλαος εἰπεῖν τὸν Πάπαν βικάριον τῶν πρώτων
 Ἀποστόλων καὶ ἄκρον, ὃν ἀνωτέρω εἶπον οἱ σοφισταὶ
 ἔχοντες; ὅντως πολυχιδέσει τὸ ψεῦδος καὶ κενόν,
 τοιαῦτον δὲ ὃν ὁ παπισμός, πολυχιδέσει. ὅθεν
 καὶ ἀσύμφωνοι καὶ οἱ Πάπαι, καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς
 σοφισταί, καὶ ἡ ἀτυμφονία γυνῶ παρ' αὐτοῖς τὰς
 περὶ θήκας καὶ ἀφαιρέσεις καὶ τὰς παρρηθίκας,
 διό καὶ παῖζον μετὰ τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων Οἰ-
 κουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ ἀφαιρῶσι πᾶσαν τὴν
 αὐθεντίαν αὐτῶν, καὶ ἕκαστος ἐρμηνεύει τὴν φυ-
 σικῶν καὶ γνησίων αὐτῶν συμφωνίαν κατὰ τὴν
 ἰδίαν αὐτῶν ἀρέσκειαν. ῥητέον ὁμῶς, ἄρα ἔτι καὶ

τῶν λόγων τῶν τῶ Νικόλαος, ὅτι δηλαδὴ πρῶτος τῆς
 Διοικήσεως ὄντοσται ὁ Ρώμης, ἐπεὶ καὶ δοξῆται τῶ
 Ρώμης τὸ καθόλου πρῶτον; ἔδαμῶς, μάλιστα
 δὲ τὸ ἐναντίον, καὶ γὰρ ἐσυγχωρήσομαι, ὅτι ἡ δι-
 δομένη ἐξουσία τῶ πρῶτῳ τῆς Διοικήσεως, αὕτη
 εἶναι ἡ διδομένη τῶ Ρώμης, αὕτη οὐκ εἶναι διδοται καὶ
 βεβαιῶται καὶ τῶ Κωνσταντινῆς πόλεως, καὶ γὰρ φησὶν,
 αἷτις κατὰ τὴ Μητροπολίτι ἔχει δίκην. ἡ αἵρεσις
 εἶναι ἐλευθέρα ἀλλὰ τῶ παρόντος Κανόν[Ⓢ], ἵνα
 ἐκλέξη ὄντινα κριτῶν βεληθείη, δηλαδὴ ἡ τὸν Ρώ-
 μης, ἡ τὸν Κωνσταντινῆς πόλεως, ὥς ἐστι καὶ ὁμοία ἐ-
 ξουσία καὶ τὸ κρίναι τῶν Μητροπολιτῶν τὰς δίκας
 ἐν ἐκατέρῳ ἐν ταῦτα κυρεῖται, καὶ ἔτι ταῦτα τὰ ῥή-
 ματα καὶ ἔτι ἐσφαλμένως ὑποτιθέμενα, καὶ
 οἱ Κανόνες ἔτι παρεξηγούμενοι, ἔδαμῶς βοηθοῦσι τῶ
 παπισμῶ, ἀλλὰ μᾶλλον καταφθείρουσιν αὐτὸν, καὶ
 εἰς τὸ ἐδὲν ὑποπέμπουσιν. ῥητέον καὶ ταῦτα, εἰ ὁ Νι-
 κόλαος φέρει εἰς βεβαίωσιν τῶν λόγων αὐτῶν τὴν
 αὐθεντίαν τῶν Κανόνων, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς αἰά-
 γκης ὑποκατασταμένης, σωπύγεται πρῶτον, ὅτι
 ἐγίνωσκον αὐτὸν κανονικῆς μαρτυρίας εἶναι τὰς λό-
 γους αὐτῶ ἀνιχνύρας. δούτερον, ὅτι αἱ Συνοδοὶ καὶ
 οἱ Κανόνες αὐτῶν ἐπὶ τῶ Πάπα, καὶ ἐπὶ τὸ ἀνάπαλι,
 ὥς κομπάζουσιν οἱ Γιεζαβῖται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ἀνθυποφορεῖ Λατίνων, τὴν ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸν δεδωκόσαν τῶ Ρώμης τὴν ἐπὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν Ἐκκλησίαν
 λεγούτων, καὶ λύσει αὐτῆς ἀλλὰ πολλῶν ὑποδείξεων, ἐν μόνῃ γὰρ τῇ αὐτῇ ἐνείκῃ ὁ Ρώμης, ὡς καὶ οἱ
 λοιποὶ Πατριάρχαι, τὴν Ἐκκλησίαν ἔχει.

Ἀνθυποφέρει οἱ μηχανορράφοι παπιστῶν, ὅτι
 ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνοδὸς ὤρσε τὸν Πάπαν ἔχειν
 τὴν Ἐκκλησίαν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀλλὰ ῥη-
 τέον πρῶτον ταῦτα, ὅτι εἴρηται ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ ἐκτῇ
 τοῖς κεφαλαίοις τῶ δούτερος βιβλίου περὶ ταῦτα,
 καὶ ἡδη ῥητέον σωπύγως, πρῶτον, ὅτι ἐκεῖνος ὁ
 διορισμός ἦν βέβαιος εἰς τὸν Πάπαν νέος, καὶ κα-
 τάλυσιν τῆς ἐξουσίας τῶν Εὐσεβιανῶν, ὁμῶς ἀ-
 δέμιτος ὢν, ὁ δὲ μετὰ τῶ γραφῆται διελεύθει
 εἰς τὸ μηδὲν, καὶ οὐκ ἔλαβον ὑπόστασιν τινα, ἔπει-
 καὶ ἐν σιγῇ. δεύτερον, διωρίσθη ἀλλὰ τὴν ἀνά-
 γκην τῶ καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ ἴχουν οἱ Αἰρετικοὶ, ἔχον-
 τες Βασιλεῖς ὑποκαταστάμενοι. εἰρήνης δ' ἀναφα-
 ρείσης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἡ δούτερος Οἰ-
 κουμενικὴ Συνοδος ἀνέτρεψε τῶ δούτερον Κανόνι τὰ
 γεγονότα ὑπερβρίως ἐν τῇ καὶ τῆς ἀνάγκης,
 ἐπειδὴ ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σωκράτης ἐκκλησιαστικῆς ἱ-
 στορίας βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, ταῦτα
 τὸ ὑπερβρίως ὄντοσται, καὶ τῶν διωγμῶν
 ἐγίνετο ἀλλὰ φάρος, ὤρσε δὲ ἡ δούτερος Οἰκουμενι-
 κή, ἵνα τὰ καθ' ἑκάστην Ἐπαρχίαν ἡ τῆς Ἐπαρ-
 χίας Συνοδὸς διοικήσῃ κατὰ τὰ ἐν Νικαίᾳ διορισ-
 μένα, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ κεφάλαιον

τέταρτον. ὅθεν ταῦτα περὶ τῶ Πάπα τῆς μερικῆς
 Συνοδῆς ἀνέτρεψε μάλιστ' ὡς γοναίως ἡ οἰκουμενικὴ, καὶ
 ἰδὲ τὸν Λυγαρίον κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῳ, μέ-
 ρους τρίτῳ, κεφαλαίῳ ὀκτατάτῳ, Περιγράφῳ ἐβ-
 δόμῳ, ἐνθα δέκνυται ὅτι αἱ οἰκουμενικαὶ διοικήσεις
 τὰς μερικὰς. τρίτον, εἰδὲ καὶ ὁ Βαλσαμὼν ἀφο-
 ρῶν εἰς μόνον τὸ κείμενον τῶ ἐν Σαρδικῇ τέτων
 Κανόνων, ἔτι τῶ θέλειν περὶ τῶν λέγει, ὅτι
 ἐδόθη τῶ Πάπα ἰδικὸν καὶ ὁμόιον, καὶ σὺν αὐτῇ
 ἐδόθη τὸ αὐτὸ καὶ τῶ Κωνσταντινῆς πόλεως, ὡς ἔχοντι
 τὰ ἴσα τῆς ἐξουσίας τῶ Πάπα. ἀλλὰ ῥητέον,
 ὅτι ὁ Βαλσαμὼν ἐν τοῖς αὐτοῖς Κανόσι βιαζόμενος
 ὑπὸ τῆς ἀληθείας, ἀπλήγει ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶ πε-
 τάρτου Κανόνος, ὅτι τὰ διορισθέντα περὶ τῶ Πάπα,
 ἐν ταῦτα κρατεῖν ὀφείλει, : ἐνθα ἐξεφωνήθη, ἡτοι
 ἐν μόνῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῶ. περὶ δὲ τῶ Κωνσταντινῆς
 πόλεως λέγει ὁ Ζωναράς ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶ πέμ-
 πτου Κανόνος, ὅτι πᾶσας τὰς Ἐκκλησίας τῶν Ἐπι-
 σκόπων ἀνατίθησιν αὐτῇ (τῶ Ρώμης ὁ Κανὼν) ἀλλὰ
 τῶν ὑποκαταστάμενων αὐτῇ, ἐξ ὧν τινὲς ὕστερον τῶ Κων-
 σταντινῆς πόλεως ὑπετέθησαν, ὡς ἐκεῖναι λοιπὸν καὶ
 τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν ἀνήκεν, ἡτοι μόνων τῶν
 ὑποκαταστάμενων τῶ Ρώμης ἔχει ὁ Ρώμης τὰς Ἐκκλησίας,
 καὶ

καὶ μόνων τῶν ὑποκειμένων τῷ Κωνσταντινῶν πόλει
ἔχει ὁ Κωνσταντινῶν πόλεως τὰς ἑκκλησίας. τέταρτον
ὁνομασίᾳ λέγεται ταῦτα, σκόπη, ὡς οἱ Κανόνες
μικροῦ ξύμπαντος ταύτης τῆς Συνοδῆς μερικῶς, καὶ
5 ἡ καθεολικὴ κανονίζουσι πράξεις, καὶ μόνος ἐκεί-
νος, αἱ τῇ ἐνορίᾳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀνήκεισι θρόνῳ.
ὥστε ἅτις ἐθέλει σῶζεσθαι καὶ τιμᾶσθαι τῆς
ἐκ αὐτῆς εἰς καθεολικὸν ἐκβιάσασθαι χάριμα, ἡ
δὲ γὰρ αὐτὸν τὰ πράγματα ἔα, ἀλλ' ἐξ ὧν περὶ
10 τῆς Ῥώμης ἔτι διελίξεται, διώκεται καὶ ἕκαστος τῶν
λοιπῶν πρεσβυτέρων Πατριαρχῶν ὑπὲρ τῶν εἰς πλὴν ἰδίαν
τῆς Πατριαρχίας ἐνορίαν προτιμῶν χρησθαι αὐ-

τοῖς, ἡ γὰρ ὑπὸ τὸν Ῥωμαϊκὸν θρόνον ἀπάσαι
ἀντὶφύουσι τὰς Διοικήσεις. τὸτο γὰρ ἀδιώκετον καὶ
ἐξόν τῆς ἑκκλησίας, ἀλλ' ἐξ ὧν τὰ τῇ Ῥωμαϊκῇ
ἐνορίᾳ διοικέσθαι, εἰς πλὴν τῆς Ῥώμης πρεσβυτέρῳ ἀνα-
φέρειται γνώμῳ, ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπὶ ὁνομήν, ὅτι καὶ
ταῖς ἐν ἐκάσταις τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν Διοικήσεις
εἰς πλὴν τῆς οἰκείας Πατριαρχίας ἀναγέσθαι διδόσιν, καὶ
ἔτι γὰρ καὶ ἡ ἐν Βενεθάλῃ Συνοδὸς τὸν Κανόνα τῆς
ἐνορήσεως. ἰδὲ περὶ καθόλου κατὰ ἀνωτέρω βιβλίῳ
δοῦναι, κεφαλαιῶς ἕκτε, Παράγραφον τέταρτον.
ταῦτα καὶ περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Περὶ Πρετερίᾳ Ἀλεξανδρείας, καὶ εἰσεως τῆς δῆμῳ, καὶ ὧν συνέβησαν κακῶν, ἀλλὰ τὸ τιναὶ μὲν τὸν
20 Πρετέριον, τιναὶ δὲ τὸν Διόσκορον ἐθέλουν, καὶ τῆς κατὰ τὴν εἰσιωπίας, κελεύσει τῆς Βασιλέως Μα-
ρκιανῆς, τιμωρίας καὶ κατασχύνης. καὶ περὶ τῆς Μονοφυσίτης Θεοδοσίας, τῆς πρὸν Ἰερουσαλὴν ἀλλὰ τῆς
μοναδικῆς τῆς Παλαιστίνης βιάσαντος ἀναθεματίσαι πλὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδόν, καὶ εἰς φυγὴν τρέψαντος,
καὶ πρὸς χειροτονίαν αὐτῆς Ἱερουσαλύμων. καὶ ὅπως κατασχέσει τῆς Ἰερουσαλῆς εἰς τὸν θρόνον, καὶ ἀπαγωγῆς
τῆς Θεοδοσίας, κελεύσει τῆς Βασιλέως, εἰς Βυζάντιον.

25

Ἐπειδὴ ὁ Διόσκορος εἰς Γάζαν, ἐν δὲ τῇ
Ἀλεξανδρείᾳ ἔγραψεν ὁ Μαρκανδὸς τῷ Αὐγου-
σταλῷ Θεοδώρῳ, ἵνα γράνηται ἄθροισις ἡ πρέπεια,
καὶ ψηφισθῇ κοινῶς καὶ κανονικῶς Πατριαρχικῆς ἀν-
30 θρωπῶς ἄξιον. καὶ δὴ τῷ τοιαύτῳ τρέπω ἐψη-
φίσθη ὁ Πρετέριος, ὃν καὶ ὁ Διόσκορος ἐπίτρεπον
αὐτῷ πρότερον εἶχε καὶ Ἀρχιεπισβύτερον. καὶ δὴ
ἐνεθρονίσθη ἐν ἔτει τετρακοσίου πνεντηκοστῷ δό-
τέρῳ, παρόντων καὶ ἐκείνων τῶν Ἐπισκόπων καὶ
35 Κληρικῶν, οἳ ἦσαν εἰς πλὴν Συνοδόν, ὡς ὁ Λιμπε-
ρᾶτος κεφαλαιῶ δεκάτῳ τεταρτῷ. ὁ δὲ Εὐά-
γγελος βιβλίῳ πρώτῳ, κεφαλαιῶ τεταρτῷ καὶ πέμ-
πτῳ λέγει, ὅτι Πρετέριος πλὴν Ἐπισκοπῶν ψήφῳ
κοινῇ τῆς Συνοδῆς πλὴν Ἀλεξανδρείαν κληροῖται, ὅς
40 ἐπειδὴ τὸν οἰκῶν κατελήφει θρόνον, μέγιστον καὶ
αὐτοῖς τῶν τῶν δῆμῳ ἀνέστη, Διόσκορον
θελούντων τινῶν. ἐγένοντο λοιπὸν πολλὰ συγχύ-
σεις, καθότι τινὲς ἐζήτουν πάλιν τὸν Διόσκορον,
ἄλλοι δὲ ἤθελον τὸν Πρετέριον. ὁ δὲ Πρετέριος εἶχον
45 ἐξωτερικῶς φύλαξιν ἀλλὰ τὰς ἐπαναστάσεις, κα-
θότι ἐκεῖνος ὁπνηρὸς δῆμος, ὁποῶναις ποιήσας
στάσεις, ἐστασίασε καὶ ἀλλὰ τὸν ἐνθρονισμὸν τῆς Πρε-
τερίας, καὶ λιθοβολᾷ τὰς Ἀρχοντας, καὶ ἄλλα γί-
νονται παύματα. καὶ δὴ καὶ εἰς πλὴν Παλαιστίνῃ
50 ἀπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς φυγῶν Θεοδοσίος τις,
ἀπὸ τῆς ἀγγελιαφόρος, ὅς πρῶτιστος ἀπὸ
τῆς μέσης τῶν Μονοφυσιτῶν ἐναντιῖται, καὶ ἀνα-
σύρει, καὶ βλασφημεῖ πλὴν ἁγίαν Συνοδόν, εἶτα διε-

γίρει τὸ μοναδικὸν κατὰ τῆς ὀρθοδόξιας, ἔπειτα
φθάσαντα εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν Ἰερουσαλὴν, ἐ-
βιάσει αὐτὸν ὅστε Θεοδοσίος καὶ οἱ ὁμόφρονες αὐ-
τῷ, ἵνα ἀναθεματίσῃ αὐτὸν πλὴν ἐν Χαλκηδόνι
Συνοδόν, ὁ δὲ ἔφυγε, καὶ ὑπέσχετο εἰς τὸν Μαρ-
κανδὸν εἰς Κωνσταντινῶν. ὅθεν χειροτονῶσιν οἱ
Μονοφυσῖται τὸν Θεοδοσίον Ἱερουσαλύμων Ἐπίσκο-
πον, ἀνθρωπον, ὅς καὶ εἰς πλὴν Ἀλεξανδρείαν πρε-
τερον ἔπαθε πολλὰς κατασχύναι, καθὼς τὸ μο-
ναδικὸν τῆς Παλαιστίνης ἔγραψεν ὑστερον πρὸς Ἀλ-
κίσωνα, καὶ ἀρχηγὸς Διέσεως κατέστη καὶ
τὸν Δαμασκηνόν, ἐξ αὐτῆς γὰρ οἱ Θεοδοσιανοί, κα-
θὼς ἀπὸ τῆς Ἰακώβου ὑστερον οἱ αὐτοὶ ἐκλήθησαν
Ἰακωβῖται (ἡ Θεοδοσιανοὶ ἐπὶ Θεοδοσίᾳ Ἀλεξαν-
δρείας τῆς ἐπὶ Ἰουστινιανῷ) ὁ δὲ Μαρκανδὸς εἰς μὲν
πλὴν Ἀλεξανδρείαν ἔστασε στρατιώτας, καὶ ἔφθασαν
ἀπὸ τῆς Βυζαντίως εἰς ἐξ ἡμέρας, καὶ ἐποίησαν
πολλὰς παιδολύσεις καὶ κατασχύναι τοῖς Ἀλεξανδρι-
νοῖς, ἕως ἡμετέρας ὁ ἡγεμὼν, δεηθεῖσιν αὐτῶν,
συνεχώρησεν αὐτοῖς. εἰς δὲ πλὴν Παλαιστίνῃ πέμ-
πει τὸν Ἰερουσαλὴν πάλιν, καὶ γράφει εἰς τὰς ὀ-
ρθόδοξους τῆς Παλαιστίνης, ἵνα τὰς Ἐπισκόπους τὰς
χειροτονηθέντας ὑπὸ τῆς Θεοδοσίας διώξωσι, ἐξ
ὧν καὶ Πέτρος Ἰβηρ, χειροτονηθεὶς Μαίκεα, τὸν
δὲ Θεοδοσίον πέμψωσιν εἰς πλὴν Κωνσταντινῶν,
ὅστις ἐκφυγὼν εἰς τὸ Σίναϊ ὄρεϊ, ἀλλὰ πια-
σαντες ἐπεμψαν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινῶν πόλιν, ὡς
εἰς γεγραμμένον καὶ εἰς τὸν βίον Δαμιῆλ τῆς συλῆς.

Περὶ τῶν φόνων καὶ τιμωριῶν πρὸς τὴν Ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς λοιπὰς τῆς ἱερᾶς καταλόγου τὰς ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τῆς μονοφυσίτης Θεοδοσίας, τῇ Βασιλείᾳ Εὐδοκίᾳ φίλῃ ὄντι, καὶ τοῖς αὐτῆς στρατιώταις περιε- 5
σειχισμένῃς. καὶ ὅπως ἐπέμφθη τῇ πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνῃ Παλαιστίνης πρεσβυτῇ τῆς Βασιλέως ὁ Φο-
νὸς ὅτι Θεοδοσίᾳ εἰς Βυζάντιον. καὶ πόθεν ἡ μεταβολὴ τῆς Βασιλείας Εὐδοκίας πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν.
καὶ περὶ τῆς πανοικειᾶς ἀλώσεως τῆς Βασιλέως Εὐδοκίας Ὀλυμπεῖς, γαμβρὸς τῆς Εὐδοκίας.

Καὶ λοιπὸν τότε ἐκοσινίθησαν, ἵνα εἰπω δαγ-
γαλικάς, ποῖοι ἦσαν οἱ ἀγαθοὶ, καὶ ποῖοι οἱ κακοὶ,
ποῖοι οἱ ἀρπαγέλυοι, καὶ ποῖοι οἱ ἀληθινοὶ λατρεύοντες
τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἱεροῦ. πλὴν γε ὁ Θεοδοσίᾳ ὑπὸ τῆς
Εὐδοκίας τῇ Βασιλείᾳ φίλῃ κατὰ τὴν Νικηφόρον
ἐπισκοπὴν τῶς εἰς τὰ ἱεροσόλυμα, καθότι κατὰ
τὴν Θεοφάνειαν ἡ Εὐδοκία ἐξ ὅτι χροῖα ἐμίσει τὴν
Φλαυιανὴν, ὡς εἴρηται εἰς τὴν πρὸς τὰς βιβλίον,
ἡγάπα τὴν Διόσκορον πάτρι πρὸς τὴν Φλαυιανὴν,
ὅθεν ὁ Θεοδοσίᾳ ἔχων καὶ ἐκείνης τὸ δῆρῳ,
ἐγινέτο θρηνογνώμων, καὶ δὴ καὶ Σεβηριανὸν Σκυ-
θοπόλεως ἐπίσκοπον, ἀλλὰ τὸ μὴ συκοινωνεῖν αὐτῇ,
ἐφόνυσεν, ὅς καὶ ὡς ἱερομάχης ἐρτάζεται ὑπὸ
τῆς Ἐκκλησίας. ἀλλὰ καὶ ὡς τύραννός τινος μὲν
ἐλάμβανε τὰ ὑπόχοντα, ἀλλὰ δὲ ἔργον, ἀλλὰ
ἡχμαλὼν ἦν, καὶ ἀλλὰ κατεστραφίον. ὅθεν εἰς τὴν
ἀθανάσιον ἱεροδωτόν τῆς ἀγίας Ἀναστασίας εἰς
τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐξεφώνησε μετὰ πλείους
ἐλθούσης, παῦσον ὁ Θεοδοσίᾳ πρὸς τὸν φόνον
ἐργασθῆναι, παῦσον τὰς πολεμίας τρεῖς τὴν Χρι-
στον, καὶ τὸ ποίμνιον αὐτῆς, καὶ διώκειν αὐτὸ ὡς
περὶ Λήσαντος ὑπὸ τῆς θείας αὐτῆς μαρτυρίας, δει-
ξὼν καὶ εἰς τὸ ὑπερὶν ὑπερῶν καὶ ἀγαπῶν πρὸς τὸν ἀ-
ληθινὸν ποιμενάρχην ἡμῶν. ταῦτα λέγων καὶ τὰς
τοιαῦτα, ἡρέπα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τῆς Θεοδοσίας,
καὶ τυπιδίου, καὶ φυλακιστοῦ, καὶ μυρία
βασανιστοῦ, πρὸς Κύριον ἀπεδήμησε, τὸ δὲ ἄ-
γιον αὐτῆς σκῆνῳ προσέταξε εἰσφθῆναι εἰς κύνας
ἵνα φάγῃ αὐτὴν, ἐρτάζεται δὲ καὶ τὰς ἡμέρας
εἰς τὸ μαρτυροῦν. μαθὼν δὲ ταῦτα πάντες
τῆς Παλαιστίνης ὁ ἡγεμὼν ὁ Δωρόθεος, ἀφ' ἧς ἐ-
λυτρώθη ὑπὸ τῶν ἐν Μωαβίτιδι βαρβάρων, κατα-
νικήσας αὐτὰς, ἐπορεύθη κατὰ δὲ εἶναι εἰς τὰ ἱε-
ροσόλυμα μετὰ τῶν στρατιωτῶν αὐτῆς, ἀλλὰ τῆς Θε-
οδοσίας μετὰ τῆς στρατιωτικῆς διατάξεως τῆς Εὐδο-
κίας ὄντος περιεσειχισμένης, ὅτι ἡδυνήθη ὁ Δωρό-
θεος ποιῆσαι, μάλιστα καὶ ἡναγκάσθη, ἵνα συμ-
φωνήσῃ τῇ πλείᾳ τῶν μοναχῶν, καὶ εἰσελθὼν αὐ-
τοῖς εἰς τὸ περιεσειχισμένον κάστρον τῆς Ἱερουσαλὴμ.
ἐκείσε οὐκ ὁ μαρκιανὸς τὰ γυνώμενα (ὅτι καὶ ὁ
Δωρόθεος πρεσβυτῇ ταῦτα τῇ Βασιλεῖ) ἐπεμ-
ψεν ὁρισμὸν, ἵνα πιάσῃ τὸν Θεοδοσίον, ἀλλὰ αὐ-

τὸς πρὸς τὴν πύλιν ὑποφασιν, ἔφυγον εἰς τὸ Σίναι-
ον ὅπως κατὰ τὴν Νικηφόρον καὶ Θεοφάνειαν. ὁ δὲ Εὐα- 15
γγελὸς λέγει, ὅτι ἐσάλη σιδηροδέσμιος εἰς τὴν
Κωνσταντινῆπολιν, ἴσως ὅμως μετὰ τὴν εἰς τὸ Σί-
ναιον φυγὴν. εἰς δὲ τὴν Εὐδοκίαν τὴν πρὸς πα-
τριάρχῃ ὑπὸ τῆς ψόδου ἐπισκόπου, μετὰ τὴν ἐπα-
νέλυσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔγραψεν 15
ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Οὐαλέριος, καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς θυ-
γατρὸς αὐτῆς Πλακιδίᾳ γαμβρὸς αὐτῆς Ὀλύμ-
βριος, ὃν ἐποίησαν ὁ Λέων Βασιλεὺς τῆς Εὐδοκίας,
ἵνα φρονῇ πρὸς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν, ἵνα μαθήσῃ
καὶ τὴν γαμβρὸν ἀποκταίνοντα, καὶ τὴν θυγατέρα 20
καὶ τὰ τέκνα ἀπαχθέντα εἰς Καρδαγόνην ὑπὸ τῆς
Γιζελῆς, εἶπον, ἡποθέσασα αὐτὴν μετὰ διδασκῆς,
καὶ ὅπως ἐσκεπτε τὸν κατεπίσκοπον Ἀναστάσιον εἰς
συμεῶν τὸν συλίκην, ἐρωτῶσα ποῖόν ἐστι τὸ ὀρθόδοξον
φρόνημα. ἐκείνῳ δὲ ἐμήνυσεν αὐτῇ, ὅτι αὐτῇ ἔχεις 25
τὸν μέγαν Εὐθύμιον, καὶ ἐμὲ τί ἐρωτᾷς; ὅθεν
ἐκατήχησεν αὐτὴν ὁ ἅγιος Εὐθύμιος, καὶ διώρωντο
αὐτὴν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μαθητὴς τῆς Εὐθυμίου ὁ Κύριλλος,
ὅστις περιγράφει τὰς τακτάς πᾶσας τῆς μιᾶς
τῆς Θεοδοσίας, καὶ ὅλῳ τὴν ἀσέβειαν καὶ βδέ- 30
λυρὰν αὐτῆς πολιτείαν, καὶ ὅτι ἔσπευε κατέπιεν αὐτὴν
μερικὰς μοναχὰς ταῖς κακοδοξίαις αὐτῆς, ὅλῳι
ὅμως ἔμειναν μετὰ τῆς μεγάλης Εὐθυμίου, ὅστις
ἀλλὰ τὸ ὑπεραπέλζετο ὡς ὀρθόδοξος τῶν δογμα-
των τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, ὡς μεμισημένος, 35
καὶ χροῖα εἶπεν ὡς ἀποσιωπῶντος, ἀλλὰ τὸ μὴ συ-
κοινωνεῖν τῇ κακοδοσίᾳ, ὅστις καὶ τὴν Ἐλπίδιον
καὶ τὴν Γερόντιον ἔστειλεν ὡς ἀποκρισιαρεῖς αὐτῆς,
ἵνα καταπέσῃ τὸν ἅγιον συνομίλῃσαι μετ' αὐ-
τῆς, ἀλλὰ παντάπασιν, εἶπον ὁ Εὐθύμιος, ὁ συγ- 40
κοινωνῶν ἀνθρώπων Ἀρετικῶν καὶ φονεῖ, καὶ ὁ
μολογῶν σιωπῶν, ἡγοῦντο φρυγὸν τῶν δύο
φύσεων εἰς τὴν Θεοφάνειαν ἱεροῦ, καὶ ταῦτα εἰ-
πόντες, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν ἔρημον, μιμνήσκοντες τὸν
πρεσβυτὴν Ἠλίαν, τὸν ἀλλὰ τὴν ἀσέβειαν τῆς Ἱε- 45
ζάβελ καὶ τῆς Ἀχάβ ἀπομακρύναντα ἀπ' αὐτῶν, καὶ
προσέτι ἀλλὰ πολλὰς Ἀσκητὰς ἀρρετικὰς εἰς τὴν ἔρη-
μον, ἵνα μὴ ἀπατηθῶσι καὶ ἀπολεθῶσι τῇ Θεοδοσίᾳ,
κράζοντες Νεστοριανὰς τὰς ὀρθόδοξας ἀπὸ τῆς Ἱε- 50
ροσολίης αὐτὰς ἐμμένειν σερεῖς τοῖς τῆς Συνοδῆς δόγμασι.

Περὶ τῆς ὁμιλητικῆς εἰς τὸ τῆς δυσεβείας Θεοδοσίας τῆς μονοφυσίτης δόγμα Γερασίμου τῆς θαυματουργῆς, τῆς
ἐν Ἱορδάνῃ, καὶ τῆς διορθώσεως αὐτῆς καὶ ἄλλων πολλῶν ὑπὸ τῆς μεγάλης Εὐθυμίου.

Εὐρίσκειτο δὲ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰορδάνου ὁ μέγας
 ἀναχωρητὴς Γεράσιμος, ὃς σάγγα ἐλθὼν ὑπὸ
 τῆς Λυκίας καὶ θαυματοποιῶν, ἀλλάται ὑπὸ Θεο-
 δοσίᾳ πλανηθεὶς, ἀκέων ὁμῶς τῷ φήμῳ τῆς Εὐ-
 5 θυμίας, ἑσπέρου ἀπελθεῖν καὶ συνομίλῃσαι μετ'
 αὐτῷ εἰς τὸν τόπον Ρόβαν, ἐν ᾧ ὁ ἀγιὸς ἡσύχαζε.
 καὶ ἀναμεταξὺ τῶν πολλῶν ὧν συνομίλησαν λέ-
 γων, ἔλθιν καὶ εἰς τὰ ἄρθρα τῆς πίστεως, καὶ
 ἐφάνη ὁ γηραιὸς Γεράσιμος ὀλίγον ὥρα συσχευ-
 10 νος, καὶ ὑπεβλάδως διδιδάγμενος ὑπὸ τῶν ἀκολυθῶν

τῆς Θεοδοσίας, ἀλλὰ διωρθώθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν
 διωρθήτων λογίων τῆς ἀνδρός, καὶ καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
 χαρπαίνοντες, καθὼς καὶ ὁ Πέτρος, καὶ ὁ Μάρκος ἰε-
 15 ρῶν, καὶ Σιλβανὸς ἀναχωρηταί, οἱ προσωποῦντες μὴ καὶ
 συγκαινωνήσαντες τῇ Θεοδοσίᾳ, διδαχθέντες δὲ ὑπὸ
 τῆς ἀγίας, μετεβλήθησαν, ψάλλοντες τῷ παλινω-
 δίᾳ. ἔτις ἐστιν ὁ Γεράσιμος ὁ χρησάμενος αὐτῇ
 πεφηνόμην αὐτῷ ὅνα ὑπὸ τῆς Λέοντος αὐτοῦ τὸν
 Λέοντα, εἰς ὃν καὶ φορτίᾳ ἐπετίθει, καὶ εἰς πάσαν
 ἄλλω ὑπερέσταν αὐτῷ μετεχειρίζετο αὐτόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν πανέργων γραμμάτων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Εὐτυχιανῶν πρὸς τῷ βασιλεῖσαν Εὐδοκίαν, ἵνα
 15 ἐλκύσωσιν αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῆς τῷ Πυλχερίαν καὶ τὸν Βασίλειον Μαρκιανὸν πρὸς τῷ Αἰρεσίᾳ αὐτῶν,
 καὶ τῆς πρὸς αὐτὰς ἀπαλῆς τῆς Βασιλέως καὶ τῆς Πυλχερίας.

Ἐπεχρήσαντο οἱ Εὐτυχιανοὶ, ἐμένον ἐλκύσαι
 τῷ Εὐδοκίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῷ Πυλχερίαν εἰς
 20 τῷ γνώμῳ αὐτῶν, ἐλπίζοντες τρέπω τοιούτῳ ποιή-
 σαι ὅλον τὸ βασίλειον αἰρετικὸν, καὶ μετατρέψειν
 καὶ τὸν Μαρκιανὸν Βασίλειον εἰς τῷ κακοδοξίαν αὐτῶν.
 ἀλλ' ἐπαρῆσαν οὗτοι τῶν ὁλῶν Θεὸς γινέσθαι το-
 σάτων ὡρανομίαν, ἡ γὰρ Ἀγγελία τὰ ὡρὰ τῶν
 25 Αἰρετικῶν αὐτῇ πεμφθεῖσα γράμματα ἔδειξε τῇ
 αὐτῇ αὐτῆς τῇ Βασιλῇ, ποιήσασα ὡρανομίαν
 τῇ Σαμαρείᾳ, τῇ ἀκασάτῃ ὡρὰ τῆς Χρυσῆς, Φώ-
 νησόν σα τὸν ἄνδρα, καὶ κατὰ τῷ νεθεσίαν τῆς Ἀ-
 ποστόλου, γράφοντες εἰς τῷ πρώτῳ πρὸς Κορινθίους,
 30 αἱ γυναικες ὑμῶν ἔτι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἷον τῆς
 ἰδίας ἀνδρός ἐπερωτάτωσαν. τοιγαρὶν ὁ Μαρκιανὸς
 κατηνοήσας τῷ ἀναχωρητῇ τῶν Παλαιστίνῶν Αἰ-
 ρετικῶν, ἐθυμώθη λίαν, ὅτι ἐσκέπαζον τῷ πρε-
 πέτεσιν αὐτῶν διὰ ποιήτων πανέργων, καὶ αὐτῇ
 35 τῆς ζητῆν μαθητῶν, ἐτόλμων φαίνεσθαι διδάσκον,
 καταλιπόντες τὰ μοναστήρια αὐτῶν καὶ τὰς σκήτας
 αὐτῶν, καὶ ὁρμηθέντες εἰς τῷ μέσῳ τῆς ἱερουσα-
 λῆμ, ἐμπλεόμενοι ταῖς τῆς βίης πραγματείαις, ἀ-

νοίγοντες καὶ κλείοντες τὰς πόρτας τῆς κίσεως ὡς περ
 βασιλικοὶ στρατιῶται, κατακυλώνοντες τὸ ἅγιον
 ἄγνισμα, καὶ ὡρανομίζοντες τὰς διεσμὰς τῆς Ἐκ-
 κλησίας, πρὸς ἃς ἔγραψον ὁ βασιλεὺς μετὰ τὰ
 περὶ αὐτῶν, ὅτι ἰσχυροὶ τῆς ἀγνώσεως αὐτοῦ καὶ
 τῶν σὺν αὐτῷ ἱερομένων ἐδιψῶντε πῖναι ὡς ἀκρόαται
 τὸ ἄθῃον αἶμα αὐτῶν, καὶ τὸν Θεοδόσιον τὸν Ἀ-
 πολιναρτίου καὶ Εὐτυχιανὸν ἐθεοποιεῖτε, τὸν οὐκ
 βλάσφημον εἰς τῷ καθολικῷ Ἐκκλησίαν καὶ κα-
 40 θαιρέτω τῆς εἰρήνης ὡς Ἀρχιεπισκὸν καὶ δευτέρου
 Βαρεμβαῦ, καὶ λοιπὸν ἐλπίζοντες ὅτι μετανόησεν
 καθὼς ὑπέσχετο ἡμῖν ὁ ἀγιώτατος Ἰεβροάλιος,
 ὅτι τῇ θεήσει ταῦτα πρὸς ὑμᾶς ἐσχεδιάσατο, καὶ
 λοιπὸν εἰς τὰ μοναστήρια ὑμῶν καθέζεσθαι καὶ ἡ-
 σιχαῖσθαι καθὼς ἀρμόζει ὑμῖν, ἵνα μὴ πίσητε εἰς
 ἄλλας ἀνάγκας. ἔγραψον αὐτοῖς καὶ ἡ Ἀγγελία
 Πυλχερία, πλὴν ἕως ἧν ὁ Θεοδόσιος εἰς τὰ μέ-
 45 ρη τῆς Παλαιστίνης ἐδεμία ἦν καλοκαρδιά. ἔ-
 μνηον ἔν ὁτύραν Θεοδόσιος κατὰ τὸν Κάλαιον
 Νικηφόρον εἰς τὸν θρόνον ἀήνης ἑξήκοσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ διορθώσεως τῶν ἐν Παλαιστίνῃ εἰς τὰ τῆς Εὐτυχῆς δόγματα ὡρανοποιῶν, καὶ τελευτῆς Πυλ-
 χερίας, ἐπανακάμψας τε ἰεβροάλιος εἰς ἱερουσόλυμα ὑπὸ Βυζαντίᾳ, καὶ ὑπεσολῆς αὐτῷ πρὸς Λέοντα
 15 Ρώμης μετὰ τιμῆς ξύλας, καὶ Λέοντος πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀθροίσσεως Συνοδῆς ὑπὸ ἰεβροάλιος ἐν ἱερουσαλὴμ εἰς σύ-
 45 ναν παντὸς δόγματος οὐκ ἐκκλησιαστικῆς, καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, καὶ εἰς κατάκρισιν πάσης Αἰρέσεως.

Ἐγείρετο καὶ διορθῶν σὺν Θεῷ καὶ εἰς τὰς τινὰς
 μοναχὰς, καὶ ἄλλας τῆς Παλαιστίνης, οἵτινες ἐκρά-
 50 ταν τῆς Εὐτυχῆς τὰ δόγματα, καὶ ὑπὸ τῆς Θεο-
 δοσίας ἐχώρισε τελευτῶν καὶ βίᾳ ἡ ἡγεμένη, καὶ
 οἱ λοιποὶ, ὡς φαίνεται ὑπὸ τῆς ὑπεσολῆς, ἦν ἔγραψον
 ἡ Βασίλισσα Πυλχερία, ἡτις καὶ σφωρόνως ζήσασα,
 εἰς τὸ πᾶν ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῆς Μαρκιανῆς Θεα-
 55 ρέως ἐκοιμήθη. καὶ ὁ ἀξιοτίμητος ἰεβροάλιος ἐ-
 πανήλαθ' ἄλλιν εἰς ἱερουσόλυμα κατὰ τῷ χειμε-

ρῶν ἰσημερίᾳ. ἐπεμψε δὲ ὁ ἰεβροάλιος εἰς τὸν
 Λέοντα Ρώμης φιλικὰς ὑπεσολὰς διὰ τῆς πρεσ-
 βυτέρης Ἀνδρῆς καὶ ἱεροδικόνος Πέτρος, καὶ μέρε
 τιμῆς ξύλας, ὅπερ πανδύλαβως ἐδέχθη ὁ ὁ-
 σιώτατος Λέων, καὶ ἀντέγραψε καὶ αὐτῷ, καὶ ση-
 60 μεῖ εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπεσολῆς, ὅτι εἰ καὶ μηδὲν
 Ἀρχιερεῖ προσήκει μὴ εἰδῆσαι ὁκνεῖν, ὅπερ ἐπα-
 γγέλλεται διδάσκον, καθότι ὁ ἀγνοῶν ἀγνοήσεται,
 ἀναπόλογος ὁμῶς ἐπὶ πᾶσι Χριστιανῶς ὁ κατοικῶν
 τῷ

τῷ ἱερυσσάλῃ καὶ φαίνεται ἀμαθὴς, ἵνα γὰρ γινώ-
σκῃ τὴν δύναμιν τῆς εὐαγγελίας, ἐδίδται βιβλίον το-
σοῦτον, ὅσον τῆς ἰσορίας καὶ προφητείας. καὶ λοι-
πὸν ἐρχόμενος εἰς ἱερυσσάλῃ ὁ ἰερεὺς, ἡ-
θροῖσε τῷ Συνοδὸν τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ὡς ὁπο-
σοδικὸς ἀνθρώπος συνέστησε πᾶν δόγμα Ἐκκλη-
σιαστικόν, καὶ ἐβεβαίωσε τῷ ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμε-

νικῷ Συνοδόν, καὶ πᾶσαν ἡρεσίαν κατήλεγξε,
καὶ μάλιστα τῷ τῆς Νεστορίας καὶ Εὐτυχῆς καὶ Διο-
σκοῦ, καὶ ἐγένετο εἰρήνη τῇ χάριτι τῆς Θεᾶς εἰς
ἐκείνην τῷ μητέρῃ τῶν Ἐκκλησιῶν, καταστραφούτων
τῶν ζιζανίων, τῶν ἐπηρεαζόντων τὸν πόρον τὸν ἡτοι-
μασμένον εἰς τῷ ὁποδήκῳ τῆς Χρυσῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

10

Περὶ τῆς κοιμύσεως Μαρκιανῆς, καὶ βασιλείας Λέοντος τῆς μεγάλης. καὶ περὶ τῆς Τιμοθέου Αἰλέως, τῆς
φονεύσαντος τὸν Προτέριον, καὶ πατριαρχούσαντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς, καὶ τῶν
κατ' αὐτὴν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφορῶν.

Εἰκομήθη καὶ ὁ Μαρκιανὸς ἐν ἑτῇ τετρακοσῷ
πεντηκοστῇ ἐβδόμῃ μετὰ τὸν Κωνσταντῖνον, σω-
φρόνως καὶ δικαίως καὶ ὁσέβως ζήσας εἰς τῷ Βα-
σιλείᾳ, ἀνθρώπῳ ἐμόνον ὁσέβους, ἀλλὰ
καὶ ὁσέβους, πικρὸς γὰρ ἐλιτανόβου ἐν τῷ πε-
δίῳ, ὅθεν ἠναγκαζέτω καὶ ὁ Ἀνατόλιος ὅτι ἐν
φορέῳ, ἀλλὰ περὶ λιτανεύειν κατὰ τὸν Θεοφάνην.
Οἱ Ἀλεξανδρεῖς λοιπὸν, ὁπότε Διόνυσος τῆς
στρατηλάτης, χειροτονῶν Ἀλεξανδρείας τινὰ Τι-
μόθεον Αἰλέων, ὅστις μετὰ χειρὶ δὲ ἡμῶν μέ-
λαν, περιεπάτη κατὰ νύκτα περὶ τὰ κεῖλα τῶν
μοιχαλῶν, καὶ κρίζων ἑκάστον ὀνοματῶν, ἔλεγεν
αὐτοῖς, ὅτι ἐστὶν Ἀγγέλῳ ἀπεσταλμένος ἀπὸ Θεοῦ,
εἰπεῖν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῆς
Πρετερίας, καὶ ἔχεν Ἐπίσκοπον τὸν Αἰλέων. τῆ
δὲ Διόνυσος ἐλθόντος ταχέως ὄρεον τῆς ἐβί-
σαι τῷ τῶν, ὁ Αἰλέων κατασκευάζει εἰς
τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Λέοντος, καὶ σφάζει τὸν Προ-
τέριον εἰς τῷ κολυμβήθρῳ τῆς βαπτίσματος, φυ-
γόντα ὅκα ἵνα ἀβυσσῶν, ὡσαντες ξίφος εἰς τὰ
σπλάγχνα αὐτῆς οἱ μονοφυσῖται, οἵτινες ὡς θῆρες
ἔφαγον καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτῆς, συγκατασφά-
γησι δὲ ὅκα οἱ αὐτοὶ καὶ ἐτέρως ἐξ, καὶ οἱ ταύ-
ραντες αὐτὸν χοιρίοι κατὰ πάσης τῆς πόλεως,
τὸ μὲν οὖν τῆς σώματος αὐτῆς μέρος ἔδωκαν τοῖς κυσὶ,
τὸ δὲ κατέκασαν κατὰ τῷ μεγάλῳ ἐβδόμῃ, καὶ

ἔτα τετρακοσῷ πεντηκοστῇ ἐβδόμῃ. ὡς δὲ ἐν τῇ- 15
τοῖς τοῖς παλῆμασιν ἀρχηγὸς ὁ Αἰλέως, ὅς Διά-
κονος ὡς ποτε, καὶ ὡς λεγασίτινες, καὶ ἀδελφιδῆς
τῆς Διοσκοῦ. γράφει δὲ ὁ Θεοφάνης, ὅτι ὁ Αἰλέως
ἐχειρόντα, μὴ ὡς Ἐπίσκοπος, καὶ ἐβάπτιζε, μὴ
ὡς Πρεσβύτερος, ὅθεν καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς 20
Ἀντιχείας καλῶν. γράφει λοιπὸν οἱ Αἰγύπτιοι
Ἐπίσκοποι πάντες, καὶ ὁ κληρὸς Ἀλεξανδρείας εἰς
τὸν μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσαντα Λέοντα, ὅτι αὐτοῦ
παρυσίας τῶν Ἐπισκόπων τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅτι
ἀπὸ πρὸς ἀχρείων Ἐπισκόπων, ἐπὶ ζῶντος τῆς 25
γιωτάτης Ἀρχιεπισκόπου Πρετερίας, ὁ Αἰλέως χει-
ρονοῖται, καὶ χωρὶς εὐλαβείας ἔσυρον ἀπὸ τῆς βα-
πτίσεως τὸν Προτέριον, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὸν οἱ μο-
νοφυσῖται, καὶ κατεκνήτησαν τὸ νεκρὸν αὐτῆς, καὶ
καύσαντες αὐτὸ, ἐρρίψαν τῷ κόριν αὐτῆς εἰς τὸν 30
αἶρα. καὶ δὴ καὶ τῷ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν ἀνα-
θεματίζει ὁ Αἰλέως καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ
τὰ βιβλία τῆς ἀγίας Κυρίως ἐνόθευσεν ἐν πολλοῖς
ὁ Αἰλέως, ὡς ἰσορεῖ Πιερὸς πρεσβύτερος Ἀλεξαν-
δρείας. ὁ δὲ Αἰλέως καὶ αὐτὸς ἐπεμψεν εἰς τὸν 35
Ἀντοκράτορα γράμματα, διαμαρτυρῶντα, καὶ ὁ
δῆμος Ἀλεξανδρείας καὶ οἱ ἀξιοματικοὶ καὶ πολιτευό-
μενοι, καὶ οἱ Ναύκληροι ἐπαμψαν ἀναφορὰν εἰς τὸν Βασι-
λέα, ζητούντες τὸν Αἰλέων βεβαιωθῆναι Ἀλεξανδρείας.

40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἀναφορᾶς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Συνοδῆς πρὸς Λέοντα τὸν μέγαν κατὰ τῆς ἀσεβείας τῆς Αἰλέως, καὶ ἐρωτήσεως
τῆς Βασιλέως πρὸς πάντας τὰς πρεσβυτέρους τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀφ' ὧν διδαχθεὶς τὸ δίκαιον, κατέγνω τῆς φονεύσεως Αἰλέως. 50

Οἱ γὰρ Βασιλεῖς ἀθροίσαντες πάλιν Οἰκουμενικῷ Σύ-
νοδον, ἐκ ἐνόμιζε συμφέρον, ἀλλὰ τὰς μὲν ἀ-
ποκτείναντας τὸν ἅγιον Προτέριον, ἀπέσειλε καὶ ἐ-
γλωσσόγησε, περὶ δὲ τῆς πίστεως ἐπεμψε τὰ

ἑτῶν τῶν ἀπ' Ἀλεξανδρείας ἀναφορῶν εἰς τὸν Κων-
σταντινουπόλεως Ἀνατόλιον, καὶ εἰς ὅλους τὰς Πατριαρ-
χας, καὶ τὰς κατὰ τὰς Ἐπαρχίας Μητροπολίτας,
καὶ εἰς Συμεὼν τὸν ἐν ἑσλίῳ, καὶ εἰς τὸν μοιχαλὸν

Βαρδάνην καὶ εἰς τὸν θαυματουργὸν Ἰάκωβον, ζητῶν
μαθεῖν ὑπὸ κοινῆς γνώμης τὰ δίκαια. ἔγραφε δὲ
ἕτως, Εἰπατε τὸ δοκῶν περὶ τῆς πατριαρχικῆς Τι-
μοθέως, καὶ τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνοδῆς, αὐτὸς τινὲς
7 ἀνθρωπίνως φόβῳ, καὶ δίχα χειρὸς καὶ ἀπεχ-
θείας, μόνον τὸν τῆς Παντοκράτορος Θεοῦ φόβον καὶ
ὀφθαλμῶν τιθέμενοι, ἐπειδὴ ἴσμε ὡς περὶ τῆς
γραμμάτος τέττε τῇ ἀχραντῇ Θεότητι λόγοι δώ-
σετε, ἵνα ὡς πάντων δι' ὑμετέρων γραμμάτων
10 τελείως διδασκούμενοι, τὸν ἀρμόζοντα τύπον θῶμεν
δωρηθῶμεν. ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, Εὐάγγελος βιβλίῳ
δευτέρῳ. ὡτομάθησαν δὲ τὰ τοιαῦτα εἰς τὰς ἑπι-
σκόπας γραμμάτια ἐγκύκλια. Ἀπεκρίθησαν δὲ
τῷ Βασιλεῖ ἐπίσκοποι ὑπὸ Ἀναπλῆς καὶ Δύσεως,
15 ἀσπαζόμενοι τῷ ἐν Καλκηδόνι Συνοδῶν, καὶ κατα-
κρινόντες τὸν Αἰλεξον, μόνον δὲ ὁ Σίδης Ἀμφι-
λόχιος καταβοᾷ μὴ τῷ Αἰλέξῳ, ἀλλὰ μέμφεται
τῷ ἐν Καλκηδόνι Συνοδῶν, καὶ ἄλλος ἕδεις. ἔπει-
κα ὁ συλίτης Συμεὼν γράφει εἰς τὸν Ἀντιοχείας Βα-
20 σίλειον, ὁπώτατον καὶ ἀγιώτατον ὑπεργραφόμενος
αὐτῶν, καὶ δεχόμενος τῷ ἐν Καλκηδόνι Συνοδῶν,
λέγει αὐτῷ, ἵνα ἰχὺς καὶ ἀνδρίζηται ὡς τὸν ἰσχυρὸν
τῆς Ναυῆ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ χαιρετᾷ καὶ
τὸν λαόν. λέγει δὲ ὁ Εὐάγγελος, ὅτι ὁ Ῥώμης Λέων
25 πρῶτος ἔγραψεν ὑπιστάλῳ εἰς τὸν Λέοντα κατὰ
τῆς παρανομίας τῷ Αἰλέξῳ, ὃν ἐπεμψεν ὁ Βα-
σιλεὺς τῷ Αἰλέξῳ, ὁ δὲ ἀντέγραψε πρὸς τὸν Βα-
σιλέα, μεμφόμενος καὶ τῷ ὑπιστάλῳ καὶ τῷ ἐν
Καλκηδόνι Συνοδῶν. ὅθεν ὁ Βασιλεὺς ἐπεμψεν

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

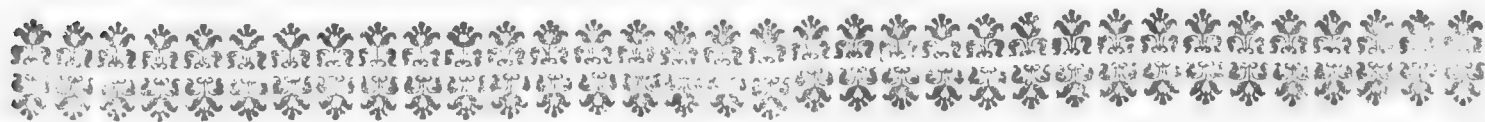
Περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν πατέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν γὰρ πρὸς τὸν Βασιλέα Λέοντα ἀπεκρί-
σεις κατὰ τῶν Αἰλέξου πεμψάντων, ἐξ ὧν δέκνυται κατὰ τρεῖς τρεῖς, καὶ κατὰ ὡς ἔστιν μὴ
35 εἶναι τὸν Ῥώμης κοινὸν πατέρα, ὥστε ἰδικῶς τρεῖς κοινὸν διδάσκαλον, ὥστε γυνικῶς τρεῖς πρῶτον,
ὥστε ἀκαμάρτητον, ἀλλ' ἵνα Πατριάρχῳ πρῶτον μόνῃ τῇ τάξει.

Τὰ γράμματα, ἃ περ ἔγραψαν εἰς τὸν ὑπεκρά-
ττα Λέοντα, ἀποκρινόμενοι εἰς τὰ ἐγκύκλια,
40 ὅσα ἀνέκοντα, εἰς ταῦτα, πρῶτον, οὗ καθο-
λικῶν, ἐν ᾧ ἦσαν Λέων ὁ Ῥώμης, Βασίλειος Ἀν-
τιοχείας, Ἰερωνύμου Ἱεροσολύμων, καὶ ἑπὶ ἐπί-
σκοποι, ὅλοι δύο πρὸς τοὺς ἐξήκοντα. δεύτερον,
τῶν Αἰγυπτίων, ἐν ᾧ ἦσαν ἐπίσκοποι πρεσβεσκαί-
45 δεκα, Πρεσβύτεροι τρεῖς, καὶ Διάκονοι εἰς. τρί-
τον, Βυζαντίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι πρεσβεσκαί-
ταρτον, Μυσίας δευτέρως, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι εἰς.
πέμπτον, τῆς πρώτης Συρίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ὡ-
νεία. ὅκτον, δευτέρως Συρίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι
50 ποῦτε. ἑξοκτον, Μεσοποταμίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι
ὡνεία. ὄγδοον, Φοινίκης, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι ἐπὶ ἁ-
ἑνάρτην, τῆς δευτέρας Φοινίκης, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι
ὡνεία. δέκατον, Ἰστωρίας, ἐν ᾧ ἐπίσκοποι δεκα-
ἐπὶ ἁ. ἐνδέκατον, πρώτης Κιλικίας, ἐν ᾧ ἐπί-
σκοποι ἐπὶ ἁ. δωδέκατον, Πισιδίας, ἐν ᾧ ἐπίσκο-

ἐρωτῶν τὰς μητροπολίτας τὰ περὶ πίστεως, πί-
στεως δὲ δεικνύοντι μᾶλλον τοῖς πολεμοῖς, ἢ μόνῃ τῇ Ῥώ-
μης. Καὶ λοιπὸν ἐξορίζεται ὁ Αἰλεξος, καὶ ὁ μαῖε-
μας Πέτρος εἰς τὴν Γάγγραν, ὅπως καὶ ὁ Διοσκώ-
ρος. καὶ ἐπειδὴ ἐποίησεν ὁ Αἰλεξος ὁ Αἰλεξος,
ἐξορίζεται ἐκείθεν εἰς τὴν Χερσῶνα, καὶ ἐκείθεν εἰς
τὴν Ὀάσιν. Σαμαῖ δὲ ὡς τῷ Θεοφάνει Πέτρῳ
Ἀλεξανδρείας πρεσβύτερος, ὅτι ὁ Αἰλεξος ἐνόθευσε
τὰ βιβλία τῆς ἀγίας Κυρίως, καὶ ἅμα τῷ Διοσκώρῳ
ἐξορίζεται αὐτὸν εἰς τὴν Χερσῶνα. εἰς δὲ τὴν Ἀλε-
ξανδρείαν ἔγραψεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν Ἡγεμόνα
Στύλον, ὡς φησι Διμπερῆς, Φροντίσαι, ἵνα
ἐκλεχθῇ Πατριάρχης ἄξιος, καὶ δὴ κοινῇ ψήφῳ
κατέστη ἐπίσκοπος Τιμόθεος, ὁ ὑπερυπόμεινος Βα-
σιλικὸς, ἡ Σαλοφακίλος, τῷ ἔτι περὶ πρεσβυ-
παιτητικῶς ἐν αὐτῷ. τῷ δὲ Ἀναγνώστῳ κοιμηθῶντος
τῷ ἔτι τετρακοσίου πεντηκοσίου ὀγδόῳ, ἀναγίνεται
εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἱερός Γοναθίος,
ὁ ἀγιώτατος καὶ ἀσκητικώτατος. ἦσαν δὲ οἱ ἐξάρχον-
τες ὁρθόδοξοι ἐπίσκοποι τῆς Αἰγυπτιακῆς Συνο-
δῆς, Θεόφιλος, Ἰωάννης, Ἀθανάσιος, Ἀβραάμ,
Δανιήλ, Ἰωάννης, Παφνέτιος, Μεροῦς, Πα-
νέλβιος, καὶ Πέτρος, πρὸς ἑς, καὶ πρὸς τὸν χειροτο-
νηθῶντα ὁρθόδοξον Τιμόθεον ἔγραψε συμβεβη-
μένως ὁ Ῥώμης, καὶ ἄλλοι πολλοί. εἰς τὴν ἀναφοράν δὲ,
ὡς ἔγραψαν πρὸς τὸν Ἀνατόλιον οἱ Αἰγυπτῖοι εἰς ἐ-
πίσκοποι, ἦν τοιαύτη ὑπεργραφή, Ἀναπλῆ τῷ
ἀγιωτάτῳ καὶ Θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κων-
σταντινουπόλεως καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

ἑκοστὸν ἐβδόμην, νέας ἡπείρας, οὗ ᾧ Ἐπίσκοποι ἐπιά. εἰκοστὸν ὀγδοὸν, Κρήτης, οὗ ᾧ Ἐπίσκοποι ὀκτώ. ἔγραψαν δὲ καὶ ἕτοι χερσὶς, Ἐπίκτιτῳ Διοκλητιανῆς πόλεως, Βαλουτίνῳ Φιλιππεπόλεως, Θεόδημῳ Σκυθίας, Γελιανὸς Κώκ, Λακιανὸς Βιζύης, Σεβηριανὸς καὶ Ἀγαπητὸς (ὧν ἕκ ἑχομῶς τὰς Ἐπαρχίας) λέγουσι δὲ τὸν Βασιλέα χρυσῶναικῶν. γράφων δὲ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασιλεύσαντα μοναχὸς, λέγει αὐτὸν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ πᾶσιν τῶν γαιῶν κύριον. Σὺ δὲ καὶ ταῦτα σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι οἱ Αἰγυπτῖοι τόσον οἱ πιστοὶ ὅσον καὶ οἱ ἁποστάται γράφοντες τὰ περὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, ἔδεξιον ποιῶσι μνήμην τῷ Πάπα Ῥώμης. δούτερον, ὅτι ὁ Ἀνατόλιος λέγεται τῆς καθόλου Ἐκκλησίας Ἐπίσκο-

πος, καὶ ἔλαμβάνει ἐκ τούτων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα, ὥς καὶ ὁ Ῥώμης ἔγω λεγόμενος, ἔλαμβάνει τοιοῦτόν τι. τρίτον, ὁ Βασιλεὺς ἐζητεῖ δὸτὸ μόνον τῷ Ῥώμης πλὴν ἀλήθειαν, μήτε δὸτὸ μόνον τῶν Πατριαρχῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὸτὸ τῶν μητροπολιτῶν συνοδικῶς, Διὰ τούτου ἔγραψε τῷ Ἀνατολίῳ ἵνα σιωπᾷ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐν Κωνσταντινὺ πόλιν ὁρθοδόξους Ἐπισκόπους, καὶ τὰς ὁμοβιβάτας κληρικούς, καὶ ἐξετάσῃ τὰ γράμματα τῶν Αἰγυπτίων, καὶ μετὰ τῶν δοκιμῶν αὐτῶν τῶν γραμμάτων δῶναι δόξαν αὐτῷ. ὧν ἕως ἔχοντων, καὶ ὁ Ῥώμης ὁρθοδόξων, ἔτε κοινὸς ἐστὶ πατήρ, ἔτε κοινὸς ἰδικῶς τῷ Διδάσκαλῳ, ἔτε γονικῶς τῷ πρῶτῳ, ἔτε ἀναμαρτύτως, ἀλλ' εἰς ἐπὶ Πατριάρχης πρῶτος μόνῃ τῇ τάξει, καὶ ἔδον ἕτερον. 15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως, καὶ τῶν ἐτῶν τῆς Ἀρχιερατείας τῷ Ἰσβενάλιῳ Ἱεροσολύμων, καὶ ὧν ἔγραψε περὶ τῆς κοιμήσεως καὶ μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου. καὶ ὅτι ἔχ' ὁ τάφος τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' οἱ περὶ τὸν τάφον αὐτῆς λίθοι ἤχθησαν εἰς βυζάντιον.

Ἀνεπαύθη καὶ ὁ Ἰσβενάλιος ἐν ἔτει τετρακοσιοῷ πενηντακοσῷ ἐβδόμῳ, πατριαρχήσας χρόνους εἰκοσποκτῶ, ὡς φαίνεται εἰς τὸν βίον τῷ ἁγίῳ Ἀββα, εἰ καὶ ἄλλα καὶ λέγεται ζῆσαι χρόνους τεσσαράκοντα τοῖς τεσσαράκοντα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὸν βίον τῷ ἁγίῳ Εὐθυμίῳ, καὶ ἰδὲ τὰ περὶ τούτου πλατύτερον ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ Εὐαγγελίᾳ, καὶ Ἀμπερύτῳ ἐν τῷ Πρεβιερῶν, κεφαλῶν δεκάτῳ τρίτῳ. ἕως ἐστὶν ὁ γρά-

ψας περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Παναγίας καὶ τῆς μετὰ τρεῖς ἡμέρας μεταστάσεως τῇ Θεοδόχῃ αὐτῆς σκήνης εἰς τὸν Οὐρανόν. ἐκένον δὲ ὅπερ σημεῖοι ὁ Θεοδόχελτος, ὅτι ἐκομίσθη τὸ μνήμα τῆς Παναγίας εἰς Κωνσταντινὺ πόλιν, ἐννοεῖται Διὰ τὰς ἐξώθεν πέτρας, ἐπειδὴ ὁ τάφος τῆς Θεοτόκου στήλαιον ἐστὶ πετρῶν πελέκητον. ἔμεινε δὲ μερικὸν καιρὸν ὁ θρόνος χωρὶς Πατριάρχης, καὶ τότε καὶ ὁ ἁγίος Σάββας ἦλθε νέος εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμιον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀρχιερατείας Ἀναστασίας, καὶ τῆς ἀποδείξεως μετὰ σημείων τῷ μεγάλῳ Εὐθυμίῳ περὶ τῆς Πατριαρχίας τῷ αὐτῷ.

Διεδέξατο τὸν θρόνον μετὰ οὐα χρόνιον δὸτὸ τῆς τελευτῆς τῷ Ἰσβενάλιῳ, ἐν ἔτει τετρακοσιοῷ πενηντακοσῷ ὀγδόῳ, ὁ Ἀναστάσιος Πρεσβύτερος, ὁ ὡς ἀπὸ ἀποφηταίης κεχρητονημένος, τὸ ἀξίωμα Σκόβοφύλαξ τῷ ἁγίῳ τάφῳ καὶ Χωρεπίσκοπος. ἕτος συχνάκις ἐβάδιζον εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμιον, τὸν περιπλέοντα αὐτῷ καὶ πλὴν χαρυνίαν αὐτῷ, ὡς κατὰ πλάτος τῷ διηγῆται ὁ αὐτῶν Κύριος, ὅς τις ἴσσορεῖ, ὅτι ἦν καὶ ὁ Φῆδος τῆς Ἰόππης Ἐπίσκοπος καὶ ὁ Κοσμαῖος Σταυροφύλαξ, καὶ Σικονόμος τῆς Λαύρας ὁ Χρύσιππος, ὅς τις αἰέσας δὸτὸ τῷ ἁγίῳ Εὐθυμίῳ, ὅτι ἦλθον εἰς τὸ Μοναστήριον ὁ Πατριάρχης, ἔκυψεν εἰς τὸ ὡτίον τῷ Εὐθυμίῳ καὶ εἶπον, ἐνταῦθα ἔχ' ὁρῶ

τὴν Πατριάρχην, ἀλλὰ μόνον τὸν Σκόβοφύλακα Ἀναστάσιον, καὶ ὁ ἁγίος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, καὶ θεωρεῖς τὰ λαμπρὰ αὐτῷ ἄμφοι τὰ στερὰ καὶ ἀλάλδεια, ἅπερ ἐδύναται ἄλλος τις φορέσαι, ἀλλ' ἢ ὁ Ἱεροσολύμων Πατριάρχης; Σημείωσαι ὁ φιλαναγνώστα, ὅτι οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ μίμησιν τῷ πρώτῳ Ἱεράρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακώβῳ τῷ ἀδελφοθέῳ, ὅστις ἐφόρει πλὴν σινδόνα πλὴν λούκῳ, ὅλοι ἐλόκοφόρεν, καὶ λούκα μετωξοῦν ἐφόρεν, καὶ δὸτὸ τῷ ἱματισμῷ τῷ λαμπρῷ ἀποδείδον ὁ ἁγίος ὅτι μέλλει ὁ Ἀναστάσιος πατριαρχεῖν, καὶ ὡς σιωπῆβη κατ' ἀλήθειαν καὶ ἐπατριαρχήσας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Παλαισίνῃ τελευτῆς τῆς Βασιλίσσης Εὐδοκίας, τῆς συζύγου τῆς νέας Θεοδοσίας, καὶ τῶν θείων οἰκοδομιῶν, ὧν ἐκὰς ἐποίησεν.

5 **Ε**ἰς τὴν ἴδιον ἡμερὴν ἀπέθανε καὶ ἡ βασίλισσα Εὐδοκία, ἡ γυνὴ τῆς νέας Θεοδοσίας, ἐν τῇ Παλαισίνῃ, μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι τὸν περίφημον ναὸν τῆς Ἀρχιερατικῆς Στεφάνου, ὃν ὡς πρότερον ἐλικοβολήθη, καθὼς
10 ἰσορεῖ ὁ Κάλκιδος Νικηφόρος εἰς τὸ δέκατον τέταρτον τῆς ἱστορίας αὐτῆς. ἔστι δὲ ὁ ναὸς ἐγγὺς τῇ τάφῳ τῆς Παναγίας κατὰ τὸ μέρος τῆς Ἱερουσαλὴμ, νυνὶ δὲ μήτε ἵχνη ἐμείνου. ὦν δὲ ἐν τῷ τῷ ναῷ ἐτάφη αὐτὴ ἡ βασίλισσα. περὶ θήσιν ὁ μοναχὸς
15 Κύριλλος εἰς τὸν βίον τῆς ἀγίας Εὐθυμίας, ὅτι ἔκτισε καὶ πολλὰ Γερουσκομεῖα εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα ἡ Εὐδοκία, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Πέτρης ἀντικρὺ τῆς Λαύρας τῆς ἀγίας Εὐθυμίας μετὰ μίαν μεγίστην δεξαμενὴν, ἀπεχέσσης σχεδὸν ἑκατὶ σταδία
20 τῶν κελίων τῶν Μοναχῶν, ἅπερ βλέπασα ἡ Αὐγῆσα, ἐξεφώνησεν ἐκεῖνο τῷ Βαλαάμ, ὡς καλοῖσθαι

οἱ αἱκοὶ Ἰακώβ, καὶ αἰσκηταῖς Ἰσραὴλ, καὶ πληροφορηθεῖσα, ἐδέηθη ἐλθεῖν ἐν συνομιλίᾳ μετὰ τῆς μεγάλης Εὐθυμίας περὶ ἱκανῶν εἰσοδημάτων τῶν πατέρων, ὅπερ προσδῶς ὡς προσορατικώτατος ὁ αἱμῶν, ἀπεκάλυψεν αὐτῇ τὴν βαλὺν αὐτῆς, καὶ θαυμάσασα ἡ βασίλισσα, ἡμίλυπτος ἀπῆλθε, καὶ ἐκοινολόγησε τὰ ἐνδόμυχα Δαβυβία τῇ Πατριάρχῃ Ἀναστασίῳ Διδά τῶν εἰσοδημάτων τῶν ὑπόθεσιν, καὶ συνεβόλυσεν αὐτῇ προκίσαι τὰς Νάξας καὶ τὰ ξυνοδοχῆα, ἅπερ αἰέτησαν ἐς ἴδιαν αὐτῆς ψυχωφείλαιαν καὶ τιμὴν, καὶ ἡ τῷ συμβελίῳ ἐπαύσαν ἡ βασίλισσα, ἡ νέα Ἐλκή, ὡς κτίτωρ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ἥτις τελειώσασα ταῦτα πάντα, ὑπὸ ψυχικῆς ὀφρυσώης ἔλεγε, ὅτι ἐμὲ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, ἀγάθιστον Κύριε ἐν τῇ Εὐδοκίᾳ σκεπάζει Σιών.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

25 Περὶ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐδοκίας Βασιλίσσης τῆς Εὐδοκίας, τῆς τῇ Ὀνωρίχῳ συζυγθεῖσης, καὶ τῆς τρέφει τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ὁποδησίας αὐτῆς, ἐν ᾗ καὶ ἐτελεύτησε. καὶ περὶ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀναχωρητῆς, καὶ Δανιὴλ τῆς συλίκης, καὶ τῆς λεψάνης τῆς ποφίτης Ἑλισαίας.

30 **Η** τῆς Θεοδοσίας καὶ τῆς Εὐδοκίας θυγάτηρ Εὐδοξία, ἡ γυνὴ τῆς Οὐαλεντιανῆς καὶ Οὐμβρίας, ἡλθον ὑπὸ Ἀφρικῆς εἰς Κωνσταντινῆσιν, ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς Εὐδοκία συζυγθεῖσα Ὀνωρίχῳ ἡμῶν Γουσερίῳ ἀρχηγῷ Καρχηδόνι, καὶ γυνήσασα αὐτῷ ἡνὶ Γ' λδ' ἐρχον, ἔμειον εἰς Λιβύην, ὅτερον ὅμως
35 βλέπασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἀρετῶν, ἐρδελύξατο αὐτὸν, καὶ λάθρα αὐτῆς, καὶ τρέφει τῷ ὡς δῆθον προσκυνοῦσαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀναχώρησε μετὰ οὐκ ἐδεῖα ἔτη, καὶ κατὰ μίμησιν τῆς μάμμης αὐτῆς ἀπῆλθεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ἰσορῆσε μετὰ
40 πολλῆς ὀυλαβείας τὰς τόπας, ὅπως μένισα ὀλίγον

ἡμερὴν, ἀπεπαύθη, καὶ ἐτάφη πλησίον τῆς τάφου τῆς μάμμης αὐτῆς τῆς Εὐδοκίας, καὶ ὅσα ἔχον, ἔμειναν ὅλα εἰς τὸν Πατριάρχην, λέγει ὁ Θεοφάνης. εἰς τὸν ἔβδομον χρόνον τῆς τῆς Βασιλείας ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Κυριακὸς ὁ ἀναχωρητῆς, ὃς ἔζησεν ἔτη ἑκατὸν ἐπὶ, καὶ εἰς τὸν ὁγδοόν χρόνον τῆς Βασιλείας ἀνέβη εἰς τὸν σύλον Δανιὴλ ὁ συλίκης. καὶ τῆς ποφίτης Ἑλισαίας τὸ λεψάνον ἡχῆθαι εἰς Ἀλεξανδρείαν εἰς τὴν μονὴν Πανύλης τῆς λεπρῆς, λεπερὸν γὰρ ἰάτρούσε τὸν Νεεμάν, ὃς λεπερὸν ἐποίησε τὸν Γιεζὶ, καὶ εἰς τὴν μονὴν τῆς λεπρῆς κατετέθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ Πατριαρχῶν μαζίμῃ, Βασιλείᾳ, Ἀκακίᾳ, ἐφ' ᾧ ὀφειλὴς ἐν Ἀντιοχείᾳ σασμός, καὶ μαρτυρίαι, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτῶν. καὶ περὶ Πέτρου τῆς Κναφείας,
50 καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς, καὶ ὅπως ἔλαβε τὸν θρόνον Ἀντιοχείας. καὶ τῆς πρὸς τὸν μαρτύριον βοήθειας τῆς Κωνσταντινουπόλεως Γοναδίου, καὶ ἐξουσίας τῆς Κναφείας, καὶ παραιτήσεως τῆς μαρτυρίας, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτῆς, καὶ τῆς Ἰαλιανῆς τῆς μετ' αὐτὸν Ἀντιοχείας.

Ο ἐπὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σινόδῳ Ἀντιοχείας μαζίμῃ ἐτάθη εἰς τὸν θρόνον ἔτη τέσσαρα. ὁ μὲν

ἐκείνον δὲ Βασίλειος ἔτη δύο, εἰς ὃν ἔγραψεν ὁ συλίκης Συμεὼν Ἀππολὴν περὶ τῆς ὁρθοδοξίας, ὡς

ὡς ὁ Εὐάγγελος βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλαιῷ δεκάτῳ, εἶπε Ἀκάκιος ἔτι οὐκ ἔφ' ἔτι τῷ δευτέρῳ ἔτι τῆς βασιλείας Λέοντος ἐγένετο ὁ φοβερός σεισμός εἰς Ἀντιόχειαν, εἶπε Μαρτυρίος. ἰσέον δὲ ὅτι εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Ἀκοιμήτων ἦν τις μοναχὸς, εἶς ὃς ὁ ἰσθδὸς ἐν μέσῳ τῶν Ἀποστόλων, Κναφὸς τῷ τέχνῳ, ὅστις ἐμίσει λίαν τῷ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν, ὅθου οἱ μοναχοὶ ὡς Αἰρετικὸν ἐδίωξαν αὐτὸν ἐκ τῆς Μονῆς αὐτῆν. ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινέπολιν, κατέλυττον εἰς τῷ Χαλκηδόνι εἰς τὸν Ναὸν Βάσσης τῆς μαρτυρῆς, Πρεσβύτερος ὢν. ἀπερχομένη δὲ εἰς τῷ Ἀντιόχειαν τῷ στρατηλάτῃ τῷ γαμβρῷ τῆς Βασιλέως Ζήνωνος, ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ μεθυσάμενος Ἀπολιναριστὰς ἵνας, πλάττει συνοφαντίας κατὰ τῆς Πατριαρχικῆς μαρτυρίας, καὶ τέλει πάντων, πείθει καὶ τὸν Ζήνονα διὰ χρυσῆς, καὶ γίνεται Πατριαρχικὸς Ἀντιοχείας ὁ Κναφός, καὶ εἶτα γίνεται Αἰρέσεως ἀρχηγός, ἀναθεματίζων τὰς μὴ λέγοντας, ὅτι Θεὸς ἐσαυρώθη, καὶ παροξύνει εἰς τὸ Τρισύγον τι, ὁ

σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. ὁ δὲ Ἀντιοχείας Μαρτυρίος ἀνδραμόνων εἰς τῷ Κωνσταντινέπολιν πρὸς τὸν Βασιλέα, εἶπε τὰ κατὰ τὸν Κναφέα. ἐβροθήσθη δὲ τῷ Μαρτυρίῳ ὁ Κωνσταντινέπολιν Γενναδῖος, καὶ λαμβάνει τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας, καὶ ἐπανήλθον μετὰ βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ τιμῆς πολλῆς, ὁρῶν δὲ τὸν λαὸν εἰς εἰρήνην, καὶ χάρισμα, παρετήθη εἰπὼν, κλήρω αὐτοπάκτω, καὶ λαῷ ἀπειθεῖ, καὶ ἐκκλησίᾳ ἐρευνώμεν ὁποῦτά τοις, φυλάττων ἐμαυτῷ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα. ἀνεχώρησεν ἔν, Πατριαρχεύσας ἔτη δεκάτῃ. ὁρῶν δὲ καὶ τὸν Κναφόν, πηδᾷ πάλιν εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας, καὶ πείθει ὁ Γενναδῖος τὸν Βασιλέα ἐξορίσαι τὸν Κναφέα, ὅστις παροξύνων τῷ ἐξορίαν αὐτῶν, ἐφυγεν, εἰ καὶ ὁ Κωνσταντινέπολιν ὡς Ἀκάκιος γράφει, ὅτι ἐξώριθη εἰς τῷ Σάμον, καὶ ὁ Βαρώνιος, ὅτι εἰς τῷ Ὀασιν. ὁ κλήρος ὁμοῦς ἐχειροτόνησεν Ἰταλιανόντινα Ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας καὶ τὸν Εὐάγγελον, ὅστις ἐπατριαρχεύσας ἔτη δεκάποσι.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Κωνσταντινέπολιν Γενναδίου, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ θαυμάτων, καὶ ὅτι φάσματος δαιμονίου ἐν τῷ θυσασηρίῳ, καὶ ὡς ἐπατριαρχεύσας ἔτι, καὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς διαδόχου αὐτοῦ Ἀκακίου, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ. καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Κυριακῇ ἀρχίας.

Οὗτος ἐστὶν ὁ Γενναδῖος, ὁ εἰπὼν ὡς πρὸς ζῶντι Ἐλδοθερίῳ τῷ μαρτυρῇ περὶ τινος κληρικῆς τῆς Ναῦ αὐτοῦ, ἡ διόρθωσεν αὐτὸν ἵνα μὴ ἀδικῇ, ἡ πάτοξον, καὶ ἀπέθανον ὁμοῦ. καὶ ὅτι τέτις, ζωγράφει τινὸς θείοντος ζωγραφῆσαι τὸν Χριστὸν εἰς τὸ χῆμα τῆς Διός, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ. καὶ ὁ Μαρκεῖος Οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὰ εἰσοδήματα τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν, ἀπερ' ἐλάμβανον ἡμεγάλη ἐκκλησία πλείω, ἅμα τῷ γυνέσθαι Οἰκονόμου, ἐτύπωσεν ἵνα λαμβάνωσιν αὐτὰ οἱ κληρικοὶ ἐκάστης ἐκκλησίας. Εὐχόμενος δὲ εἰς τὸ θυσασηρίον ὁ Γενναδῖος, εἶδε φάντασμα δαιμονικὸν καὶ ἐφοβήθη, ἐκείνο δὲ εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὸν καὶ ἔσσης ἡσυχάζω, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν σου παρῶν τῷ ἐκκλησίᾳ, καὶ κλαίων λοιπὸν, καὶ ἐχόμενος ὁ Γενναδῖος, μετὰ μικρὸν

ἐτελεύτησεν. ἐπατριαρχεύσας δὲ ἔτη ὀκτώ, παροξύνει γὰρ εἰς τὸν Θρόνον ἐν ἔτι τετρακοσίοις πονηκοῖς ὁ γδὼς, τῷ αὐτῷ ἔτι δηλοῦντι τῆς κοιμήσεως τῆς ἱερᾶς Ἀνατολίας, τῆς χειροτονήσεως, ὡς εἰπομένη, Κωνσταντινέπολιν ὑπὸ τῆς ἐν Ἐφέσῳ λησερικῆς Συνόδου ἐν ἔτι τετρακοσίοις τεσσαράκοις ὁμοῦ. ἐχειροτονήθη δὲ Κωνσταντινέπολιν μετὰ τὸν Γενναδίον ὁ Ἀκάκιος Πρεσβύτερος, ὅς ἐπατριαρχεύσας ἔτη δεκάτῃ καὶ μῆνας ὀκτώ. ὅτι τῆς τῆς Γενναδίου ὁ Βασιλεὺς Λέων ἐτύπωσεν εἶναι παντάπασιν ἀπράκτον τῷ Κυριακῷ. ὅτι τῆς ἡμαρτίης καὶ Βικτωρίῳ ὑπὸ Ἀκχίτανίας, ἀρχιεπισκοπῆς Ἀλεξανδρίας, ὅστις μετὰ Θεοφίλου καὶ Εὐσέβιον τὰς Μητροπολίτας Κωνσταντίας τῆς Παλαιστίνης, πολλὰ καὶ ἀξιόλογα συνέταξε περὶ τῆς ἀρχίας Πάχας.

31

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ',

45

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινέπολιν ὅτι Γενναδίου Συνόδου κατὰ σιμωνιακῶν, καὶ τῆς δι' ὅλης αὐτῆς διορθώσεως τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου, ἐξ ἧς δέκνυται μὴ εἶναι ἀναμάρτητον, ἡ μοναρχικῶς τῷ ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίᾳ.

Ἐπὶ τῆς τῆς Γενναδίου Συνόδου ἡθροίσθη ἐν Κωνσταντινέπολιν ἐν ἔτι τετρακοσίοις πονηκοῖς ὁμοῦ ὑπὸ ὁ γδὼς καὶ ὅτι ἐπὶ σιμωνιακῶν, ἐγράψθη δὲ τῷ ὑπόφωσιν αὐτοῦ ἐν ὅλῃ, ἡν ἀπέστειλε πρὸς τῷ ἐν Ῥώμῃ Συνόδου. ἦσαν δὲ οἱ πατέρες ἡ πάντες ὑπὸ τῶν ὑποκειμένων

τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινέπολιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἄλλων 50 Θρόνων παρεπιδημῶντες, ὡς καὶ ὅτι φλαυίαν καὶ ταῖς Εὐτυχῆς ὑπὸ Ἀκχόρων Ἐπαρχιῶν ἦσαν συνεληγμένοι. ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινέπολιν Σύνοδος ὅτι διορθοῖ τῷ ἐν Ῥώμῃ, ὡς ὅτι εἰς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ ἔτε ἀναμάρτησία, ἔτε μοναρχία.

ΠΑΡΑ-

Περὶ τῆς Βασιλείας Δείοντος, ἐγγόνος τῷ μεγάλῃ Δείοντος, καὶ τῆς μετ' αὐτὸν Ζήνωνος τῷ πατρὶς αὐ-
τῷ, καὶ τῆς τῷ Βασιλίσκου, τῷ γαμβρῷ Ζήνωνος, τῷ διωχθέντος τῆς βασιλείας, αἰακλήσεώς τε
5 Αἰλάρχου καὶ Κναφείως, καὶ ἐγκυκλίων γραμμάτων κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σνωόδου καὶ τῷ τόμῳ
Δείοντος καὶ τῷ Βασιλίσκου, τῷ τῆς Σνωόδου ἐχθρῷ, καὶ ἐξώσεως Ἀναστασίας ἱεροσολύμων, καὶ
προχρηρίσεως Γερωντίου ὑπὸ πᾶσι μονοφυσίταις, καὶ περὶ Διαφοράς τῶν Αἰρέσεων τῶν Εὐτυχιανῶν ἢ Μονοφυσιτῶν.

Εβασίλευσε Λέων ὁ ἔγγονος τῆς μεγάλης Αἰώντος,
 10 ὅστις ἀποθνήσκων, ἔσεψεν τὸν πατέρα αὐτοῦ
 Ζήνωνα Βασιλέα τῷ ἔτει τετρακοσίου ἑβδόμου-
 σὺ τετάρτῳ, αὐθροῦνον ἡδοναῖς καὶ ἀκρασίαις ἀπὸ
 πυρέθρων, ἔειπεν τὸν καθεὶν Λεβας οἱ σκηνῶνται ἐ-
 κάκην τὰ Ἀνατολικά μέρη, καὶ οὐνοὶ εἰπάλαι
 15 Μασσαγέται λεγόμενοι Δαβαῖτες τὸν Δέναιβιν, κα-
 τήκουσαν πλὴν Θράκην, καὶ αὐτὸς ὁ Ζήνων ἦν τρίτος
 πολιορκητὴς, φθάσαν πλὴν Βασιλείαν ἀπὸ τῆς μι-
 αράς αὐτῆς ζωῆς, ὅτε οὗτος θεῶν ὠρᾶσθαι ἔδει
 διώκεται ἀπὸ τῆ βασιλικῆς θρόνου, καὶ φεύγει εἰς
 20 πλὴν πατρίδα αὐτοῦ πλὴν Ἰσαυρίαν, καὶ δὲ τῆ διω-
 χθῆναι δεισκέμενος εἰς πλὴν ἀνάγκην, ἀπῆλθεν
 εἰς Δανιήλ τὸν συλίστῳ, ἔχοντα τὸν σύλον αὐτοῦ
 εἰς πλὴν Πρηνοντίδα εἰς τὸν Ἀνάπλεον, καὶ ὁ αὐτὸς
 παρῆναι αὐτῷ, ὅτι ἐκπεσῆται τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ
 25 ἐξοριθῆσεται, καὶ πανάσει, καὶ μετὰ τούτων
 βάσανα πάλιν βασιλεύσει, καὶ ὡς ἔπαθε δηλο-
 νόη καὶ ὁ Ναβεχοδονόσορ. καὶ λοιπὸν διώκεται,
 καὶ βαπτύει Βασιλίσκου ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, ὁ ἔχ-
 θρὸς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὅστις μισῶν πλὴν ἐν
 30 Χαλκηδόνι Συμῶδον, ἀνακαλεῖται τὸν Αἰλερον Τιμό-
 θεον, ὅντα δεκαοτὼ χρόνους εἰς πλὴν ἐξορίαν.
 ἐξέρπυσσε καὶ ὁ Κναφύς, ὃν κεκρυμμένον εἰς πλὴν
 Μονίῳ τῶν Ἀκοιμήτων, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἦσαν ἐχθροὶ
 τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συμῶδος ἐπαρρησιασθῆσαν. ταῦτα
 35 ὁ Ἀναγνώστης Θεόδωρος. ὁ Θεοφάνης ὅμως λέγει,
 ὅτι ὁ Ζήνων ἀνεκάλεσε καὶ τὸν Αἰλερον καὶ τὸν Κνα-
 φέα. ὅτι δὲ Βασιλίσκου ὀνομαζομένου τῶν Αἰλερῶν με-
 τὰ τινων Αἰγυπτίων εἰς πλὴν Κωνσταντινέπολιν, ἐξῆλ-
 θον οἱ μονοφυσῖται καὶ παρῆναι αὐτῷ μετὰ
 40 θριάμβου καὶ παρομπῆς, ψάλλοντες αὐτῷ ἑυλο-
 γημάτων ὀρχομένους. ἀπὸ δὲ τῆς παλατίης τῶν Βασιλίσκου
 ἀπερχόμενος εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν καβαλλάριος ὡς Αἰγύ-
 πτιος εἰς τὸν ὄνον αὐτοῦ, μετὰ πλήθους πολλῶν Ναυτῶν Αἰ-
 γυπτίων συμπεριεμμένους, ὡς εἴρηται, ὁ Πατριάρχης
 45 ναυρέτης ἦτορ, ἔπεσε καὶ σπυέτεριψε τὸν πόδα αὐ-
 τοῦ. πέσει δὲ τὸν Βασιλίσκου καὶ ἔγραψεν ἐγ-
 κύκλια γράμματα, καὶ ἀπέβαλε πλὴν ἐν Χαλκηδόνι
 Συμῶδον, καὶ τὸν Τόμον Λέοντος, καὶ ὑπέγραψεν
 αὐτὰ ὁ Αἰλερος καὶ ὁ Κναφύς. ὁ δὲ Εὐάγγελος εἰ-

σάγα τινὰ Ζαχαρίαν μονοθελήτων ἰσορικόν λέ-
γονται, ὅτι σχεδὸν ποντακόσι Εἰσέκοιτοι ἐπέ-
γραψαν εἰς τὰ ἐγκύκλια τῷ Βασιλίσκῳ, καὶ δὴ
καὶ οἱ Ἱερουσαλὺμων Ἀναστάσιος· ἀλλ' ὅσον περὶ τοῦ
Ἀναστασίου ψάδεσθαι ὁ Ζαχαρίας, καθότι ὁμο-
ναχὸς κύριός τις γράφει τὸ ὑμνήσιον, ὅτι δηλαδὴ
ὁ Ἀναστάσιος ἐφαίη ὑμνήσει τοῖς Εὐτυχιανοῖς καὶ
ἐπέρμαχος τῆς Σωδοῦ, μάλιστα ἐξώδη καὶ τῷ θρόνῳ
αὐτῷ ὑπερτῆς ὀρθοδοξίας, καὶ ὃν οἱ Μονοφυσίται ἐβαλον
ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὸν τῶν Ἱερουσαλὺμων θρόνον φλαμπουργιά-
ριόν τινα τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν Τερόντιον μοναχόν·
ὁ δὲ Εὐτυχιανὸς Ζαχαρίας ἀπὸ τοῦ ἐπειν ὑπογρά-
ψων ὁ Γερόντιος, εἶπον ὁ Ἀναστάσιος, ψάδούρος
κατὰ τὴν σωθήσαν τῶν Αἰρετικῶν, τῶν πάντων
λεγόντων ἄλλο ἀπὸ ἄλλου· σημείωσαι δὲ ὅτι Διο-
φύσσιν οἱ Εὐτυχιανοὶ τῶν Μονοφυσιτῶν, ὅτι οἱ μὲν
λέγουσι τὴν σάρκα τῷ Χριστῷ μεῖναι ἡμῖν ὁμο-
σιον, οἱ δὲ Μονοφυσίται ὁμοσίον μὲν λέγουσι, ὁμο-
φύσιν Θεότητος καὶ ἀνθρώπου τῷ Χριστῷ μίαν.
Εὔρωμεν λοιπὸν ὁ Γερόντιος Πατριάρχης εἰς Ἱε-
ρουσόλυμα, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος τρέχει εἰς Ἀντιόχειαν·
ὁ δὲ Αἰλιερός ἀπερχόμενος εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ
ὁ δέυων Δία τῆς Ἐφέσου, ἔδωκε τῇ Μητροπόλει ἑ-
φεσίῳ τὸ Πατριαρχικὸν ἀξίωμα, ὅπως παρρη-
σιάζοιτο καὶ ὁ Διόσκορος δέδωκε, καὶ ἀφῆλόν αὐτὸν ἢ ὡς καλ-
κηδόνην Σωδοῦ· ἀπερχόμενος δὲ κατὰ πόλεις καὶ
χώρας, ἀνεθεματίζει τὴν ὡς Καλκηδόνην Σωδοῦν
καὶ τὸν τόμον Λέοντος· φθάσαντες δὲ εἰς Ἀλεξαν-
δρείαν τῷ Αἰλερῷ τέσσαρες, καὶ εἰσερχόμενοι, οἱ συ-
νοδικαὶ αὐτῷ ἐφώνησαν, ἐψώμισας τὰς ἐχθρὰς σε-
βαστίαν Πάπα, ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ναὶ, ἐψώμισα· σημειω-
τέον, ὅτι ἔγραψαν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐφέσου πολλοὶ τῶν
Ἀσιαστῶν Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Βασιλίσκον, βλαστο-
φρονεῖντες τὴν ὡς Καλκηδόνην Σωδοῦν, καὶ μακα-
ρίζοντες αὐτὸν Δία τὰ ἐγκύκλια, προσποιούμενοι καὶ τὸ
τιμωρεῖσθαι αὐτὸν τὰς μὴ ἔτι φρονοῦντας, καὶ ὃν
εἶνα ἐκβληθῇ καὶ ὁ Ἀκάκιος τῷ θρόνῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ
τοποτηρηταὶ Αἰλιερός καὶ Κωνσταντῖνος συνήγορήσαν
εἶνα ἐκβληθῇ ὁ Ἀκάκιος, Εὐάγγελος ἐβλήθη τρίτος,
κεφαλαιῶ πέμπτῳ.

Περὶ τῆς κελύσεως τῷ Βασιλεῶς Βασιλίσκου τῷ ὑπογράψαι τὸν Πατριάρχῳ Ἀκάκιον τὰ κατὰ τῆς
 ἐν Καλκηδόνι συνόδου ἀπὸ ἑφῆς ἐλθόντα γράμματα τῶν Ἀσσιῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀθροίσεως τῶν Ἀκακίῳ
 τῷ δέμῳ, καὶ ἀναχωρήσεως ἀπὸ τῆς πόλεως τῷ Βασιλίσκῳ φόδῳ σάσεως, καὶ περὶ ὧν ὁ συλίτης
 Δαυιδ ἡλ

Δανιήλ καὶ ὁ μοναχὸς Ολύμπιος ἔπον καὶ ἔπραξαν ὑπὲρ τῆς ὁδοδοξίας, καὶ τῆς βίας αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλίσκον τὰ ὑπογράψαι εἰς τὰ ὁρθὰ δόγματα, καὶ ἀθετήσεως ὑπὸ τῶν βαλίσκων τῶν ἐγκυκλίων αὐτῶν γραμμάτων δι' αὐτεγκυκλίων.

Ἐλθόντων τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου τῶν ἁγίων Επισκόπων, ἐκέλευσεν ὁ Βασιλίσκος τῷ Ἀκακίῳ ὑπογράψαι αὐτὰ, καὶ περῶσαι. ἀλλ' ὁ Ἀκακίῳ ἔπεισε τὸ μοναδικὸν καὶ τὸν δῆμον Κωνσταντινπόλεως πιστεῦσαι, ὅτι ἐστὶν Αἰρετικὸς ὁ Βασιλίσκος, καὶ ἀθροίζεται ὅλη ἡ πόλις αὐδρες τε καὶ γυναῖκες εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν, καὶ ὄντων τὸν Ἀκακίον καὶ τὸν Θρόνον καὶ τὸν Θυσιαστήριον μετὰ ἀμφίων μελάνων (εἰ καὶ ὁ Θεοφάνης λέγει, ὅτι ὁ Ἀκακίος ἐφαίνετο ὁρθόδοξος κατ' ὑπόκρισιν ὡς φοβερὸς τὸν ὁρθόδοξον λαόν) κατέρηθ' ὁ καὶ ὁ Δανιήλ ὁ συλίτης, καὶ ἦλθε καὶ συνεκκλησίαζε τῷ Ἀκακίῳ, ὁ δὲ Βασιλεὺς φοβηθεὶς, ἵνα μὴ γούνηται εἰς αὐτὸν, ἐξῆλθε τῆς Κωνσταντινπόλεως. λαβὼν δὲ ὁ συλίτης Δανιήλ τὸ μοναδικόν, καὶ πληθύνους ἐκ τῶν λαῶν, παρεγένετο ἔξω εἰς τὸν Βασιλέα, ὃν ἠλεγχε ὁ μοναχὸς Ολύμπιος. ὁ δὲ συλίτης ἔγραψε τὰ θεῖα δόγματα ἐν λιβέλλῳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τῷ Βασιλίσκῳ, καὶ ἐβίβλετο αὐτὸν ὑπογράψαι αὐτὰ. ἐν τῷ τοῖς, ὁ Βασιλίσκος μαθὼν, ὅτι ἔρχεται ὁ Ζήνων ἐκ τῆς Ἰσαυρίας μετὰ διωγμῶν,

λαβὼν τὴν γυναῖκα αὐτῆς, ἦλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀπελογήσατο τῷ Ἀκακίῳ, καὶ τῷ Κλήρῳ, καὶ τῷ λαῷ, καὶ ἔδωκε πάλιν τὰ δέγματα τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινπόλεως, ἅπερ προεφῆρηκε πεισματικῶς τῷ Ἀκακίῳ, καὶ δὴ ἔγραψεν ἡ δίκην, βεβαιῶν τὴν ὁρθόδοξον πίσιν, καὶ ἀθετῶν τὰ ἐγκύκλια αὐτῶν, ὡς ἐνομιάσθησαν διὰ τὰ γράμματα ταῦτα αὐτεγκυκλίας. Συ δὲ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι δέγματα τῷ Κωνσταντινπόλεως Θρόνῳ ἔδωκεν ἑτερόν ἐστιν, εἰμὴ αἰχμαλωτίζουσαν τὴν μητροπολίτην, ἀλλ' αὐτῇ δέδωκεν ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ὡς λέγει ὁ Εὐάγγελος βιβλίῳ 15 τρίτῳ, κεφαλαίῳ ἐξομῶ. ὁ Βασιλίσκος εἰς τὰ αὐτεγκυκλίας δίδωσι τὰς χειροτονίας, ὡς καὶ πρῶτον, τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινπόλεως, καὶ ἐν τοῖς αὐτεγκυκλίοις ἐστὶν λέγει ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλαίῳ, ὡς ἐνομιάσθησαν διὰ τὰς Ἐπαρχίας τῷ ὁλαβεσάτῃ καὶ ἀγιοτάτῃ 20 Πατριάρχῃ καὶ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀκακίῳ, ὃν τὴν χειροτονίαν εἶχον ὁ Θρόνος ταύτης τῆς βασιλίδος καὶ ἐνδόξε πόλεως. καὶ δεύτερον, ὅτι ἔμνον ὁ Κωνσταντινπόλεως, ἀλλὰ καὶ μοναχοὶ ἐλέγχον τὰς Βασιλίδας διὰ τὴν ὁρθόδοξίαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ τῆς Ζήνωνος ἐπανόδου εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ καθαιρέσεως καὶ ἐξορίας τῶν Κναφῶν, καὶ διώξεως τῶν Ἐφέσων Παύλων, καὶ τῆς ἐξ ἑλαβε πατριαρχικῆς σενομιλίας ἀφαιρέσεως, καὶ περὶ τῶν Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας Ἰωάννη, Στεφάνου, Ἰωάννη, καὶ Καλαιδίων, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας τῆς μογγῆς, καὶ διώξεως αὐτῶν, καὶ περὶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας ὁρθοδόξου, καὶ ὡς συνέβησαν περὶ αὐτοὺς.

Ἐπανήλθεν ὁ Ζήνων εἰς τὴν βασιλείαν διὰ πρεσβείαν τῆς πρωτομάρτυρος Θεκλής, καὶ τὸ πρῶτον ἔργον, ὅπερ ἐποίησεν, ἦν ἡ διώξις τῶν Επισκόπων ἑκείνων, ὅσους ὁ Βασιλίσκος ἔβαλεν. ὅθεν διώκεται ὑπὸ τῆς Ἀντιοχείας ὁ Κναφός, ὃς ἐποίησε ἐκεῖ πολλὰ κακά, καὶ ὅτι ὁ Ζήνων ἀπεγράφη αὐτὸν διὰ τὸ πρὸς τὸν Βασιλίσκον μῖσος, ψήφῳ δὲ τῆς ἀνατλικῆς συνόδου πρῶτον καθαιρέσει ὑποβαλὼν αὐτὸν, ὑπερὸν ἐξώρισεν εἰς Πιτυῦντα, ἀλλὰ ἀπατήσας τὰς ἀπάγοντας, φέροντες εἰς τὴν Εὐχαίτα. καὶ ὑπὸ τῆς Ἐφέσου διώκεται ὁ Παῦλος, ὃν ἐνιθρονίσαντο ἐκεῖ ὁ Ἀίλαρος, καὶ ἀφαιρεῖται τῆς Ἐφέσου παντάπασι τὸ πατριαρχικὸν δέγμα ὡς παράνομον, πατριαρχικὸν δὲ δέγμα ἡμεῖς, ὅς οἱ τὸν τὴν Πατριαρχίαν, ἀλλὰ τὸ μητροπολιτικὸν αὐτοδέσποτον καὶ μὴ ὑποκείμενον τῇ Κωνσταντινπόλεως. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ Ἀρχιερεῖς, ὡς σημειοὶ εἰς τὸ ἕνα πον κεφάλαιον τῆς τρίτης βιβλίας αὐτῆς ὁ Εὐάγγελος, ἡμετέροις τὸν Ἀκακίον, ἔγραψαν αὐτῷ λιβέλλας μετανοίας (ἀπῆλθε γὰρ εἰς αὐτὸς ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον αὐτῆς) ἵνα συγχωρήσῃ αὐτοῖς, καὶ ὅτι εἰς τὰ ἐγκύκλια τῶν Βασιλίσκων ὑπέγραψαν ἄκοντες,

καὶ ὡς κομόταν, ὅτι καὶ ἐδίδασκεν ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος πιστεύει. λέγει γὰρ ὁ Εὐάγγελος βιβλίῳ 35 τρίτῳ, κεφαλαίῳ ἐνάτῳ, οἱ τῆς Ἀσίας Ἐπίσκοποι, ἐπανελθόντες Ζήνωνος, καὶ μεμφομένης αὐτῆς Ἀκακίῳ, ὡς συνθεμῶν τοῖς ἐγκυκλίῳ Βασιλίσκῳ, ἡμετέροις αὐτὸν, ἔγραφον ὡς ἐκατὲ πρῶτον, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, γράμμασιν, ἀλλ' ἔκ 40 καρδίᾳ συνθεμῶν. ἐγένετο δὲ Ἀντιοχείας, μετὰ τὴν φυγὴν τῶν Κναφῶν, Ἰωάννης τις, ὅστις μετὰ τὴν ἐκκλήσιν, γίνετο Στέφανος, ἀνθρῶπος ὁλαβῆς, ὅστις κατηγορηθεὶς ὑπὸ τῶν ὁμοφρόνων τῷ Πέτρῳ ὡς Νεστοριανός, ὑπὸ τῆς 45 νεκρῆς ῥτὲ ἀνατλικῆς συνόδου εἰς Λαοδικεῖαν πρὸς ἀξίαν τῶν βασιλέων ἀφαιρέται, ὃν οἱ περὶ Κναφῶν εἰς τὸν Ναὸν τῶν ἁγίων Βαρλαάμ καλῶν οἱ ὅμοιοις ὡς ἐφάρτησιν, καὶ εἰς Ὁρρόν τὴν πρῶτον μὲν ὡς ἐπὶ τῇ πρῶτῃ Πατριάρχῃ Στέφῳ 50 φαιδρῶν ἐπερὶ ἐπὶ αὐτῇ, καὶ τῷ Θεοφάνῳ, ὁ Ζήνων ἐκέλευσεν Ἀκακίῳ, καὶ ἐχειροτόνησεν Ἀντιοχείας τὸν Καλαιδίον. ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ Ἀντιοχεῖς ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην τινὰ, ὁ Καλαιδίον αὐτῷ ἔδωκε τὴν Τύρον, καὶ πρῶτόθρονον ἐποίησεν, αὐτὸν δὲ

δὲ μέγας εἰς Ἀντιόχειαν, παρεσκύαζον ἀναθεμα-
τίζεσθαι τὸν Αἰλερον, καὶ τὰ Εὐκλήλια Βασιλι-
σικα, ὁ δὲ Ἀλεξ^α ὑπὲρ ἡρώων, ἀφῆκε δὲ
τῷ Ζήνωνος ἀτιμώρητος, ἀλλὰ ἐκώσθη αὐτὸν ὁ Θεός,
καὶ παρεκρίνοντο οἱ Ἀλεξανδρεῖς Πατριάρχῳ ἐ-
κ αὐτῶν Πέτρῳ τὸν μογγόν, χειροτονήσασθαι ὑφ' οὗτος
καὶ μόνον Ἐπισκόπος. ὅθεν τρέποντα καὶ ἐξ ἡμέ-
ρας μόνον πατριαρχεύσας, δίδωκεται ὑπὸ τῶν

μοναχῶν, εἴτα οὐχοὶ θανάτῳ αὐτὸν κρῖνας καὶ
ὁ Ζήνων, ἔγραψεν Ἀνθεμῖῳ Ἀυγουσταλίῳ καὶ ἀπε-
λαύνει αὐτὸν τῷ θρόνῳ, καὶ προσκαλεῖται τὸν ὀρ-
θοδόξον Τιμόθεον, ὅς τις, ἀλλὰ τίνα εἴσιν τῷ δήμῳ,
ἥτις ἐπεχόρε, καθ' οὗ καὶ ἀπῆλθεν ὁ Αἰλερος εἰς
Ἀλεξανδρείαν, ὑπὸ τῶν μονοφυσιτῶν, κατῴκει εἰς
τὸ μοναστήριον τὸ εἰς τὸ Κόνοβον, καὶ ἐπανελθὼν,
λαμβάνει τὸν θρόνον αὐτοῦ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ὁμολογίας ὡς τῷ Ζήνωνι πρὸς τὸς κληρικὸς Ἀλεξανδρείας τῷ χειροτονεῖσθαι τὸν Πατριάρ-
χῳ αὐτῶν ἀπὸ εἰδήσεως βασιλικῆς, καὶ τῆς μετὰ Τιμόθεον Πατριαρχίας Ἰωάννη Οἰκονόμου, τῷ δόν-
τος ὅρκον τῷ Βασιλεῖ ὑπὲρ τοῦ μηδέποτε πατριαρχεῖσθαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἀπὸ τῷ θρό-
νῳ, καὶ ἀντεσφάξεως τῷ μογγῷ, καὶ περὶ τῶν οὐλικῶν τόμων τῷ Ζήνωνι, ὃ καὶ ὁ Ἀκάκιος προστετέθη.

Ἐπαναλαβόντες τὸν θρόνον τῷ Τιμόθεῳ, ἦλθον
κληρικοὶ καὶ ἄλλοι ἐκκλησιαστικοὶ Ἀλεξανδρείας
εἰς τὸν Ζήωνα, ἵνα αὐτῷ εὐχαριστήσωσιν, ὡς οἱ
ὡς καὶ Ἰωάννης τις Οἰκονόμος τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ναῶ
τῷ Προδρόμῳ, ὅστις ἐδείχθη τῷ Βασιλεῖ εἰσαῖ
τὸ κανονικὸν δίκαιον εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἵνα χε-
ροτονῇ δηλαδὴ ἡ τῆς Ἐπαρχίας Συνοδος τὸν Ἀ-
λεξανδρείας χωρὶς τῆς τῷ Βασιλεῖ βουλῆς. ὁ δὲ
Ζήνων λαβὼν ὅρκον ἀπὸ τῶν Ἰωάννη τῷ μὴ ζητῆσαι
γοινεῖσθαι ποτε αὐτὸν Ἀλεξανδρείας, συγκατανέει,
καὶ θεοσιζεῖ, ἵνα μετὰ τὸν θάνατον τῷ Τιμόθεῳ
ὁ κληρὸς καὶ τὸ κοινὸν τῆς Ἀλεξανδρείας παρεκρί-
νεται Ἀλεξανδρείας μετὰ ἐκλογῆς καὶ ψήφων
νομίμων. ὁποθάνοντος δὲ τῷ Τιμόθεῳ, ὁ Ἰωάννης
ἀλογήσας τῶν ὅρκων, δίδωσι χρήματα, καὶ
προβιάζεται Ἀλεξανδρείας. γοινεῖσθαι δὲ, ὡς
ἐφροντίζει πέμψαι τὰ ἐξ ἑαυτοῦ συνοδικὰ εἰς τὸς
Πατριάρχας, ἐγίνωσκε δὲ τὸν ὅρκον τῷ Ἰωάννῃ καὶ
ὁ Ἀκάκιος, εἶχε δὲ φίλον ὁ Ἰωάννης εἰς Βυζάντιον
Ἀρχιεπίσκοπον ὀνόματι Ἰλδῶν, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ
τὸν ἐνθρονισμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσταλον αὐτῷ καὶ χρήμα-
τα, ἵνα θάπαισιν εἰς τὴν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ βεβαίωσιν, τῷ
δὲ Βασιλεῖ τόσον μόνον ἔγραψεν, ὅτι τὰ καὶ αὐτὸν γινώ-
σεται ὡς τῷ Ἰλδῶν. ὁ δὲ κομίσας τὰ γράμματα
ἔχουσε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον εἰς Βυζάντιον, καὶ ὅτι ἐπεμ-
ψεν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς μετὰ στρατομάτων κατὰ
τὴν Διονυσίαν ὁποσπεύσας εἰς Ἀντιόχειαν.
ὅθεν ἐκ ἑδωκον ἔτε τὰ τῷ Βασιλεῖ, ἔπε τὰ τῷ
Πατριάρχῃ γράμματα. ὁ δὲ Ἀκάκιος μὴ λαβὼν
τὴν συλήσιν ὑπεσπῶν, ἀνέφερε τῷ Βασιλεῖ τὰ
κατὰ τὸν Ἰωάννην, καὶ παρεκίνησεν αὐτὸν καὶ ἔ-
γραψεν εἰς τὸν Ἀυγουσταλίῳ Ἀπολλωνίῳ, καὶ εἰς τὸν
Δημῶ Περζάμιον, καὶ ἐδίωξαν τὸν Ἰωάννην τῆς
Ἀλεξανδρείας ὡς ὁπίορκον. Εὐάγγελος βιβλίῳ τρι-

τῷ. ὁ Θεοφάνης ὅμως λέγει, ὅτι ἀλλὰ τὸ εἶναι
σοφὸν καὶ ὀρθόδοξον τὸν Ἰωάννην, εἰσπερδασαί
τῷ μογγῷ κατεσκέυασαν καὶ ἀπεβλήθη. προσ-
σεκαλέσατο δὲ ὁ Ζήνων τὸν μογγόν ἀπὸ τῶν Εὐχαί-
των, καὶ εἶπεν αὐτῷ κοινωνεῖν τῷ Ἀκακίῳ καὶ τῷ
Ρώμῃ Σιμπλικίῳ, καὶ ῥητῶς, εἰάν πέμψῃ τὰ
συνοδικὰ εἰς Ρώμην, καὶ τὸς λοιποὺς Πατριάρχας, εἶναι
αὐτὸν Ἀλεξανδρείας. ἔγραψε δὲ καὶ ὁ Ἀκάκιος, ἀπελ-
θόντα τὸν μογγόν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἵνα οἱ Ἀλε-
ξανδρεῖς δεχθῶσιν. ὁ δὲ Ἰωάννης, καίτοι εἰσπερδασ-
ῶν τῷ λαῷ ὁποθάνειν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἡσύχως
ἐξῆλθε. συστήθησι δὲ ὁ Ζήνων, ὡς ἴσως λέγουσιν
ὑποθήκῃς Δημῶ, πῖσιν ἰδίαν, εἰς τὴν δολίως θε-
σιζεῖ, ἵνα τὸ μὴ σύμβολον τῆς πρώτης καὶ δευ-
τέρας τῶν Συνοδῶν ἔχη τὸ κύριον ἐν τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ, ἄλλο δὲ σύμβολον, ἢ μάθημα, ἢ ὅσον ἡγε-
νόμας ἀπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συ-
νόδος, εἶναι ἀπίσθητα. ἐκάλεσε δὲ τὸ θεασίσμα
Εἰωτικόν, καὶ εἶπε αὐτὸ μετὰ τῷ Ἐπαρχῇ τῆς Αἰ-
γύπτου Περζάμῃ τῷ δεκάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
ἔτι εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ πρὸς αὐτὴν, ὅτι εἰ
ὁ μογγὸς ὑπογράψῃ εἰς αὐτὸ, καὶ δεχθῇ τὸς
ὄντας ἀπὸ τῆς μοίρας Περζεῖς καὶ Τιμόθεῳ, εἶ-
ναι αὐτὸν Ἀλεξανδρείας, ἀπερ δεχόμενος ὁ μογγ-
γὸς, ἔμεινον εἰς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας, καὶ
εἰς ἡμέραν ἑορτῆς ἀναμνήσκῃ εἰς τὸν λαόν τὸ Εἰ-
ωτικόν. ὁ δὲ Ἀκάκιος, ὅς ἐσπερδασεν πρὸς τὸν
θάνατον τῆς ζωῆς ἀλλὰ τὴν ὀρθοδόξιαν, τότε καὶ
αὐτὸς, ὡς λέγεται, ἐποίησε συγκατάθεσιν εἰς τὸ Εἰω-
τικόν. ἦν δὲ ὁσπερὸς ὅλῃ τῇ Εἰωτικῇ, ἵνα ἢ ἐν
Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἀθετῇται, ἐμὴν ἵνα ἀναθε-
ματίζηται, καὶ τῷ, ἵνα μὴ πλειονάσῃ τὸ σκαύ-
δαλον. ἦν ὅμως πονηρία καὶ ὑπερλότης ὡς εἴρηται.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς εἰς Ἀντιόχειαν πρὸς Ἰλδῶν τὸν ὁποσπεύσας τῷ Ἰωάννῃ Ἀλεξανδρείας, καὶ γράμματων τῷ Ἀν-
τιόχειας Καλανθίῳ καὶ τῷ μογγῷ πρὸς Ζήωνα καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πρὸς τὸν Ρώμῃ
Σιμπλι-

Σιμπλίκιον, καὶ ἐξορίας τῆς Καλανδίων, καὶ τῆς Κναφύως αὐτοῖς εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας ἀποκατα-
στάσεως, καὶ περὶ τῆς Ἡουαίης, καὶ τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν καὶ τῆς Κναφύως.

Φυγὼν οὖν ὁ Ἰωάννης Ἀλεξανδρείας, ἦλθεν εἰς
Ἀντιόχειαν εἰς Ἰλῆν, ὅστις Ἰλῆς ἀποστατήσας
καὶ αὐτὸς τῆς Βασιλέως, συνεφώνησε μετὰ τῆς Λεον-
τίου. ἀφ' ὧν δὲ Σύνοδον ἐκείνη ὁ Καλανδίων, ἔ-
γραψεν εἰς τὸν Ζήνωνα καὶ Ἀκάκιον, ὅτι ὁ Μογ-
γὸς ἐπὶ μοιχὸς, πρῶτον, ὅτι χωρὶς γνώμης κοι-
νῆς καὶ ψήφων κανονικῶν παρεβιβάσθη. δεύτερον,
ὅτι ἀνεδιέμαρτε χερσπονηθεὶς πρὸς τὸν Καλκιδόνι Σύ-
νοδον. ἀλλὰ διὰ τὸ γινέσθαι τότε ἀποστασίας τῆς
Ζήνωνος τὸν Ἰλῆν καὶ Λεόντιον, ὡς εἴρηται, καὶ ὑπο-
πιθῆναι κοινῶν αὐτοῖς εἶναι τὸν Καλανδίωνα, ἔκ-
είνην αὐτῶν ὁ βασιλεὺς. ὅθεν λαβὼν γράμματα
τῆς Καλανδίωνος ὁ Ἰωάννης, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ρώ-
μην πρὸς τὸν Σιμπλίκιον. καὶ δὴ καὶ ὁ Καλανδίων,
καταστραφέντων Ἰλῆ καὶ Λεόντι, ἐξορίζεται εἰς τὴν
Ὀάσιν, καὶ πάλιν πηδᾷ εἰς τὸν Θρόνον Ἀντιοχείας
ἐκναφύως, καὶ ὑπογράφει εἰς τὸν Ἐνῶνικόν Ζήνω-
ν, καὶ δέχεται αὐτὸν καὶ ὁ Κωνσταντῖνος πόλεως Ἀ-
κάκιον, μετὰ ὑποχέσεως ὅμως πρὸς Ζήνωνα καὶ
Ἀκάκιον τῆς μὴ ἀναθεματίζειν πρὸς τὸν Καλκιδόνι Σύ-
νοδον, ἵνα μὴ παρεκκλινῇ σκανδαλὰ εἰς τὸν λαόν.
ἕκτον δὲ Καλανδίωνα ἐξώρισεν ὁ Ζήνων, ἀλλὰ καὶ
ἄλλους Ἀρχιερεῖς, ὅτι δὴ τὸν ἐκοινώνησαν τοῖς ἀνταρ-
ταῖς, ἡ ἀλήθεια ὅμως ἦν, διότι ἐκ ἐκωνώνησαν τῷ
Ἐνῶνικῳ αὐτῶν. ὁ δὲ Κναφύως πάλιν ἀναθεματί-
ζει πρὸς τὸν Καλκιδόνι Σύνοδον, καὶ δυσαναχετεῖ ὁ

Ἀκάκιος, καὶ πάλιν ὁ παλῖμβρολος Κναφύως γρά-
φει Ἀκακίῳ καὶ ἀπολογεῖται, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Ἀ-
κάκιῳ, τῷ πέσαντι αὐτὸν διὰ πολλῶν ὀφθαλμολο-
γιῶν, ὅτι ἡ ἐν Καλκιδόνι Σύνοδος τὰ αὐτὰ φρενέ-
τῃ ἐν Νιχίᾳ Συνοδῷ, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς τὴν ἐγνώ-
καὶ ἔτιως ἐπίσταται, καὶ ὅτι τὴν ἐν Καλκιδόνι Σύ-
νοδον, ἡ ἐπίσταται, καὶ ἡν ἐβεβαίωσε, πῶς ἦν διω-
τὸν ἀναθεματίζειν; καὶ ὅτι λόγος εἶπον εἰκονομι-
κῶς διὰ τῆς σκανδαλισμοῦ, μετὰ ἐνοχλεῖντα πρὸς
ἐν Καλκιδόνι Σύνοδον, καὶ ὅτι τινες τῶν Μισαχῶν
ἐσυκοφάνησαν αὐτὸν, καὶ ὅτι ἵνα παύσῃ τὸν Βα-
σιλέα ἐμποδίσαι δι' ὅρισμῶν τῆς ἐπηρεάζοντος πρὸς
ἐκκλησιαστικῶν εἰρήνῃ. ταῦτα ἔγραψεν ὁ Κναφύως,
ἀλλοῖς φαινόμεν καὶ τὸ ἴδιον τῶν Αἰρετικῶν, ἡ
δὲ τῆς Σαπφῆς, ὡς λέγει ὁ Θεοφάνης. καί τινα
Ἡουαίαν Περσίῳ τὸ γράφει, καὶ πρὸς τὸν τύχῃ δὲ λον,
Εὐάγγελον βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐκ-
δόμῳ, ἐλασφημοῦται εἰς τὴν δεσποτικῶν Εἰκόνα καὶ
τῶν ἀγίων, πρὸς τῆς ἰσάμεν ὅζοντα πρὸς Εἰκονομαχί-
αν, ἀβάπτιστον ὄντα, καὶ πλατύνον εἶναι κλη-
ρικόν, καὶ ἀπελαττόντα ὑπὸ τῆς Καλανδίωνος,
ὁ Κναφύως ἱεραπόλεως Ἐπίσκοπον χερσπονησας, ὡ-
νόμασε φιλοξενον, ὁ Ἡουαίης, ἡτοι φιλοξενῶν φα-
νερωθέντος ἀβαπτίστου, ὁ Κναφύως εἶπον, ὅτι ἀρκεῖ
αὐτῷ ἡ χερσπονησία αὐτῷ βαπτίσματος.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ γραμμάτων Σιμπλικίου Ρώμης πρὸς Ζήνωνα, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀποκρίσεως Ζήνωνος μετὰ τῆς αἰ-
τίας, καὶ περὶ Φίληκος Ρώμης, καὶ γραμμάτων αὐτῶν πρὸς Ζήνωνα κατὰ Μογγῶν καὶ Ἀκακίαν, καὶ
ὑπομνημάτων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐν Καλκιδόνι Συνοδῶν, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ Βαυθαίων. 35

Ο δὲ Ἰωάννης Φυγὼν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Ρώμην,
ταράττει τὸν Σιμπλίκιον, εἰπὼν ὅτι διὰ τὴν ἐν
Καλκιδόνι Σύνοδον καὶ τὸν τόμον τῆς Λεόντος ἐδι-
ώχθη ἀπὸ τῆς Θρόνου, ὃν καὶ ἔλαβον ὁ Μογγὸς.
ὅθεν ἔγραψεν ὁ Σιμπλίκιος εἰς τὸν Ζήνωνα ὑπο-
μελητικῶς, πρὸς ὃν ἀπεκρίθη ὁ Ζήνων, ὅτι ὁ Ἰω-
άννης ἕδρετον, ἀλλὰ διότι ὑπάρκησεν, ἀπελάθη
τῆς Θρόνου. μεταστάντος δὲ τῆς Σιμπλικίου εἰς τὴν
αὐτὴν ζωὴν, ὁμοῦ ἐκείνον Φίληξ ἠνωχλεῖτο ὑπὸ τῆς
Ἰωάννης, λέγοντος, ὅτι ὁ Ἀκάκιος κοινῶν ἀδί-
κως τῷ Μογγῷ, καὶ ὅτι πρᾶττει καὶ ἄλλα παράνο-
μα. ἔτα συνέβη καὶ ἄλλοι, τῶν γὰρ ἀνατολικῶν
γραμμάτων τῷ Ἀκακίῳ, καὶ μεμφομένων αὐτῷ δι-
ότι ἐκοινώνησε τῷ Μογγῷ, ἐκείνῳ ἕκτον κατε-
φρονεῖ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἠνάγκαζε κοινώνησαι κα-
κίαν τῷ Μογγῷ, ὅθεν ἔγραψαν τῷ Φίληκι, ὅτι
ὁ Ἀκάκιος ἐστὶν αἰτία πάντων τῶν κακῶν. ὁ οὖν Φί-
ληξ οὕτως ἔγραψε πρῶτον εἰς τὸν Ἀκάκιον καὶ πρὸς ἀρ-
χίας συνήθεον ἀδελφικῶς, ἡ καὶ ὑποπληκτικῶς

πρὸς διόρθωσιν, ἀλλὰ Σύνοδον ἀφ' ὧν ἐν τῇ Ναῶ
τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ κατὰ τὸν Κεδερνὸν ἐξέ-
τα σινωδικὰ εἰς τὸν Ζήνωνα μετὰ δύο Ἐπισκόπων
Βιταλίου καὶ Μισίνου, ἔγραψε δὲ ὁποτέρως καὶ
τῷ Κανόνι, ἵνα ὁ Βασιλεὺς δηλαδὴ τὸν Μογγὸν
ὡς Αἰρετικὸν ἀποδιώξῃ τῆς Θρόνου Ἀλεξανδρείας,
τὸν δὲ Ἀκάκιον ἀποστείλῃ εἰς Ρώμην. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ
ὁ Δάμασχος τῷ μεγάλῳ Θεοδοσίῳ ἔγραψεν, ἵνα ἀπο-
στείλῃ δηλονότι τὸν Ἀντιοχείας Φλαυιανὸν εἰς τὴν Ρώ-
μην. ἐν τούτοις, καὶ Κύριλλος τις ἡ γέρωνος τῆς Μονῆς
τῶν Ἀκοιμήτων ἔγραψεν ἀδελφικῶς εἰς τὸν Φίληκα,
μεμφομένη αὐτῷ, ὅτι ἐχρόνισε ποιῆσαι τὰ πρὸς ἑαυτὸν,
παρορμητικῶς τῆς ὁρθοδοξίας. ὅθεν γράφει εὐθύς
ὁ Φίληξ ταῖς δυσὶν Ἐπισκόποις μετὰ ἐνεργήσας, 50
πρὸς ἡ συλλαλῆσαι τῷ Κυρίλλῳ, καὶ παρ' αὐτῶν τὸ
πρακτέον μαθεῖν. ἔγραψε δὲ ὁ Φίληξ καὶ ἄλλα
ὑπομνήματα εἰς τὸν Ζήνωνα περὶ τῆς ἐν Καλκιδόνι Συ-
νόδου, καὶ τὸν διωγμὸν, ὃν ἐποίησαν οἱ κατὰ ἔχοντες τῆς Ἀ-
φρικῆς Βαυθαῖοι κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀφρικῶν ὁρθοδόξων.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ ἀποκρίσεως Ζήνωνος πρὸς Φίληκα καὶ Ἰωάννη Ἀντιοχείας καὶ ὑπὲρ Μογγῆ, καὶ ἐπιστῶν τῇ τῇ Ζήνωνος ἀποκρίσει γεγραμμάτων πρὸς τὸν Ἡγεμόνιον καὶ Ἀρχιμανδριτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Αἰγυπτίων Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Ῥώμης ὑπὲρ Ἰωάννη Ἀντιοχείας καὶ κατὰ Μογγῆ, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀκολουθίᾳ ἀνωμαλιῶν.

Ἀντίγραψε δὲ ὁ Ζήνων τῷ Φίληκι, ὅτι ὁ Ἰωάννης
 10 Δὲ ὁπορεύσας ἐδιδάχθη, καὶ ὁ Πέτρος ἐκ ἀβασανίως ἀνέβη, καὶ γράψας ὅτι δέχεται πάλιν ἐν Νικαίᾳ Συνοδόν, ἣν καὶ ὁ Καλκηδόνι ἠκολούθησε. καὶ ὅτι ὁ Πέτρος καὶ αἱ ἄλλαι Ἐκκλησίαι δέχονται πάλιν ἐν Καλκηδόνι Συνοδόν, ὡς συνηθίσθησαν τῇ πίσει τῶν ἐν Νικαίᾳ. ἐλθόντων δὲ Βιταλίου καὶ Μισίνου τῶν Ἐπισκόπων πρὸς Ζήνωνα, ὁ Ἀκάκιος παρωξύνθη Διὰ τὴν πάλιν ἀποτρομὴν τῷ Φίληκος, ὅμως ἔδεδε αὐτὸς κατακλιῶν τῷ διαιρέτῳ ἐβάδισεν, ἵνα δηλαδὴ σωαιένῃ αὐτῷ, καὶ καταβῇ πρὸς τὸν Μογγόν, ἀλλὰ πεισματικῶς σωίσῃσι τὸν Μογγόν, καὶ ὁπωδήποτε πείθῃ καὶ Βιτάλιον καὶ Μισίνον τὰς Ἐπισκόπους τῆς Πάπας, καὶ συνεργῶσιν εἰς τὰ πραπίσματα. ἐπαυλθόντων δὲ τῶν Ἐπισκόπων εἰς Ῥώμην, ὁ ῥηθὲς Κύριος καὶ αἱ ἄλλαι Ἀρχιμανδριταὶ Μοναστηρίων Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Αἰγυπτίοι Ἐπίσκοποι καὶ Κληρικοί γράφουσιν πρὸς τὸν Φίληκα, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἦν ὁρθόδοξος καὶ κακο-

νικῶς καχευρομένης, ὁ δὲ Μογγὸς Αἰρετικὸς, καὶ ὑπὸ οὐκ ὀνόμων Ἐπισκόπων, καὶ αὐτῶν Αἰρετικῶν ἐχειροτονήθη, καὶ ὅτι μετὰ τῷ Φυγίῳ Ἰωάννῃ ἐποίησαν εἰς τὴν Αἰγυπτίον πλάνησιν καὶ ἄθεσμον, καὶ ὅτι ταῦτα πάντα γινώσκων ὁ Ἀκάκιος, καὶ ἐσιώπησεν αὐτὰ, καὶ συνεργῶς αὐτῷ ἐφαίη, καὶ ὅτι ἀφ' ἧλθε Βιτάλιος καὶ Μισίνος, φανερώς εἰς τὰ δίπτυχα μνημονεύεται ὁ Μογγός, καὶ ὅτι ἐκ ἡζύσας ὅ,τι Βιτάλιος καὶ Μισίνος σωσμίλῃ ὁρθόδοξῳ τινί, μήτε γεγραμμάτων ὁρθόδοξων δέχεσθαι, καὶ ὅτι μηδὲν πρᾶγμα περὶ τῆς ὁρθῆς πίσεως ἠκρίβωσαν. ἔλεγε δὲ αὐτὰς παρρησία ὁ παραγομένης εἰς Ῥώμην Συμεώνης μοναχὸς μετὰ τῶν γεγραμμάτων κυρίως τῶν Ἀκριμήτων, ὅτι παρὲντων αὐτῶν, ἐμνημόνευθη ὁ Μογγὸς ὀνομασθῆναι εἰς τὰ δίπτυχα, καὶ ἐβεβαίωσεν τὸν λόγον καὶ Σιλβανὸς ὁ Προσβύτερος, ὁ ἐλθὼν μετ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ῥώμης εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εὐάγγελος βιβλίῳ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

30 Περὶ τῆς ὑπὸ Φίληκος ἐν Ῥώμῃ Συνοδῆ καὶ Μογγῆ καὶ Ἀκακίᾳ, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Ἀκακίᾳ ἐξώσεως τῶν Φίληκος ὑπὸ τῶν διπτύχων, καὶ ὧν ἐποίησεν ὁ Μογγὸς τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μοναχοῖς κακώσεων, καὶ ἀναθεματισμῶν τῶν τόμων Λέοντος καὶ τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνοδῆ, δι' ἧς γεγραφὼν ἀπειλὰς ὁ Βασιλεὺς, ἐδὲν ἤνυσεν.

35 Ἀποφαίνεται ὅτι Πέτρον τὸν Μογγόν, ἐν καὶ πρῶτον ἢ ἀποστολικὴν καθέδραν κατέκρινεν, ἀπεκηρύχθη καὶ ἀναθεμάτισεν, ἡ Ἐκκλησία Ῥωμαίων ἔδεδετο, ὅστις εἰ καὶ μὴ ἄλλο ἔγκλημα ἔχον, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἐχειροτονήθη ὑπὸ Αἰρετικῶν, ἀρ-
 40 χεν ὁρθόδοξων ἐδιδάχθη, καὶ ὁ Ἀκάκιος Κωνσταντινουπόλεως μεγάλης παιδείας ἀξίος, ὅτι ἔτε εἰς τὸν Συμπλίκιον ἔγραψε πρὸς Αἰρεσίαν τῆς Μογγῆ, ὅτι τῷ Βασιλεῖ ταύτῃ ἐφανέρωσεν. ὁ δὲ ὑπερέβη πρὸς τὴν καθάρσιν τῶν Ἀκακίᾳ λαθῶν τὰς
 45 φυλάσσοντας εἰς τὴν Ἀβυδὸν Διὰ τὰ τοιαῦτα, κατὰ λαμβάνει εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς Μονὴν τῆς Δίᾳ, ἥστινος Μονῆς οἱ Μοναχοὶ ἔδωκαν πρὸς καθάρσιν τῷ Ἀκακίῳ, ὅθεν οἱ περὶ Ἀκάκιον τινὰς μὲν τῶν Μοναχῶν ἐτραυμάτισαν, τινὰς δὲ καθείρξαν,
 50 τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν, Ἀκάκιος δὲ ἀναιδέτως ἔχων εἰς τὴν καθάρσιν, ἐξέβαλε καὶ τὸ ὄνομα τῶν Φίληκος ἀπὸ τῶν διπτύχων. ὁρῶντες δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τοιαῦτα χίσμα, ὁ Μογγὸς προσέθησι κακὸν εἰς τὸ κακόν, καὶ πείθει τινὰς Ἐπισκόπους καὶ

Κληρικούς καὶ συγκοινωνῶσιν αὐτῷ, καὶ ἀναθεματίζει τὸν τόμον Λέοντος, καὶ τὰ ἐν Καλκηδόνι πεπραγμένα, καὶ τὰς μὴ δεχομένους τὰ συγγράμματα τῶν Αἰσίων καὶ Διεσκόρων, καὶ ὅσους οὐκ ἐδιδάχθη καταπαύσαι ἵνα συγκοινωνήσωσιν αὐτῷ, ἐδιδάχθη αὐτὰς τῶν Μοναστηρίων αὐτῶν, Ἀρχιμανδρίτας Φημί καὶ ἄλλους τριᾶκτας. Μηφάλιός τις δὲ ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀνήγγαλε ταῦτα τῷ Ζήνωνι, ὅθεν μέμφεται ὁ Ζήνων τὸν Μογγόν, ὅτι τῇ τεραχύνει αὐτῷ ἐποίησε χίσμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πέμπει τὰ γεγραμμένα Διὰ τινος ὑπαπιστῆ αὐτῷ Κοσμά μετὰ μυρίων ἀπειλῶν, ἵνα Διὰ τὸ χίσμα ὅπερ παρεξένησεν ὁ Μογγὸς ποιήσῃ εὐωσιν. ἀλλὰ μόνον καταγώγια τινῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀπερ ἤρπασεν ὁ Μογγός, ἐδωκέναι δὲ τῷ Κοσμά αὐτοῖς, καὶ ἐδὲν ἑτέρον, ἅτα ὑπέσχετο εἰς τὸν Βασιλέα ἀπραγνῆς, Διὰ τὸ Ἀρσένιον Ἡγεμόνα Αἰγυπτῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ταγμάτων παραχρῆσάμενος ὁ Βασιλεὺς, πέμπει εἰς διόρθωσιν τῶν Μογγῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐδὲν ἔχουσε.

Περὶ τῆς τελευτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀκακίᾳ, καὶ περιβιασμῶς εἰς τὸν θρόνον, μετὰ τρεῖς πανήγυρς καὶ ἀπάτης, Φλαβίτῃ, ὃν ἡ θεία δίκη ταχὺ ἐξήγαγε τῆς βίᾳ, καὶ τῶν διπύχων ὁ Εὐθυμῖος. καὶ περὶ τῆς πᾶς ὁ Ἰωάννης Ἀντιοχείας ἐτελεύτησε.

5

Ἀπέθανον ἐν τέτοις ὁ Ἀκάκιος, ὅστις ἔχαιρον ὁρᾶν τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἐζωγραφημένας εἰς τὰς Ἐκκλησίας, πρᾶγμα, ὅπερ ἐδέποτε ἄλλος Πατριάρχης πεποίηκεν, ὡς ἴστωρ ὁ Σειδᾶς, καὶ αὐτὸς αὐτῶν ἐγνώσκει ὁ Φλαβίτης, ἀνθρώπος πανήγυρς, καὶ κατὰ τὸν Νικηφόρον ἀρχιεπίσκοπον Πρωτόν, εἰς γὰρ τὸν χαρτῶν, ὃν ἔδωκε οἱ πατέρες ἐν τῇ αἰγῇ τραπεζῇ ἀγραφον, ἵνα μάθωσι διὰ περιστοχῆς, ποῖον ἐκλέγεται ὁ Θεὸς δι' ὁποκαλύψεώς τινος Πατριάρχην, ὁ Φλαβίτης ἀπατήσας τὸν φύλακα τῶν παλαιῶν χρυσῶν, γράφει τὸ ὄνομα αὐτῶν, καὶ δέδωκεν ἐννοῆσαι αὐτῶν, ὅτι ἔγραψον αὐτὸν Ἀγγέλους. πάλιν εἰς τέσσαρας μῆνας ἡ θεία δίκη ἐκώσκει αὐτὸν, καὶ ἐφωκρίθη καὶ ἡ πονηρία αὐτῶν, ὅτι οἰδανείσαι

ἀπῆλθεν τὸ χρυσίον ὅπερ ἐδάδισαν αὐτῶν, δι' ἧς ἀπάτης τὸν Νικηφόρον. ὅθεν καὶ ὁ Ζήνων ἐβόησεν, ὁ χρυσὸς καὶ ἡ χρυσὸς τὸν Φλαβίτην ἐχειροτόνησεν Ἐπίσκοπον. ἔπειτα δὲ ὁ Φλαβίτης συνοδικὰ τῶν τε Φίληκι καὶ τῶν Μογγῶν, καὶ τῶν μὲν ἔλεγον, ὅτι ἐκείνῳ κοινωνεῖ, καὶ ἡ τῶν Μογγῶν, τῶν δὲ, ὅτι ἐκείνῳ, καὶ ἡ τῶν Φίληκι κοινωνεῖ. ὁ Μογγὸς ὁμῶς ἀπεπέσειλον αὐτῶν συνοδικὰ βλασφημῶντα πῶς ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, ὡς ἐλθόντων εἰς χεῖρας τῶν μετὰ τῶν Φλαβίτην Εὐθυμῖς, ἐξέβαλον αὐτὸν ἀπὸ τῶν διπύχων. περὶ δὲ τῶν Ἰωάννην σημεῖον ὁ Διμπερῆς, ὃν ἔλαβον ἀπὸ τῶν Φίληκος καὶ Συμπλικίᾳ πῶς Νολάβαν Ἐκκλησίαν εἰς πῶς Ἐπαρχίαν τῆς Καμπανίας, καὶ ἔζη ἐκεῖ, ὅπου καὶ ἀπέθανε.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς Πατριαρχίας, ἐν αὐτῇ Κωνσταντινουπόλει, τῆς ἱερᾶς Εὐθυμῖς, ὃν δ' Ἀλεξανδρείᾳ, μετὰ Σάνατον τῶν Μογγῶν, Ἀθανασίᾳ, ἔπειτα Ἰωάννη, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετὰ Σάνατον τῶν Κναφῶν, Παλαδῖς, εἰς αὐτὴν Φλαυῖαν.

Ἀντὶ Φλαβίτης πατριαρχίας Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἱερὸς Εὐθυμῖς, καὶ ἰδὼν τὰς συνοδικὰς ἐπιστολὰς ὡς περ' ἐσελθόν ὁ Φλαβίτης εἰς τὸν Μογγόν, καὶ ὁ Μογγὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδὼν πῶς ἐπιστολῶν τῶν Μογγῶν, ἐν ᾗ ἀνεθεματίζε πῶς ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τῶν διπύχων, ὡς εἴρηται, καὶ βάλλει εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τῶν Φίληκος, καὶ βελομένη τῶν Εὐθυμῖς ποιῆσαι Σύνοδον κατὰ τῶν Μογγῶν, ὃ καὶ ὁ Μογγὸς κατὰ Εὐθυμῖς βεληθεὶς, ἀπάγεται εἰς τὰ ἐκείτε διημετήρια, καὶ χειροτονεῖται Ἀλεξανδρείας Ἀθανάσιος ὁρθόδοξος. θνήσκει καὶ ὁ Κναφὸς, ποδῶν ἀσθενῶν αὐτῶν γονόμνος, καὶ Αἰρεσιάρχης τῶν ὁσωνοθῶν δι' ἡμᾶς χρηματίσας, καὶ χειροτονεῖται Ἀντιοχείας ὁ Παλαδῖος Πρεσβύτερος Ἐκκλησίας τῆς ἐν Σελεύκειᾳ αἰγῆς Θεκλῆς, πρὸς ὃν Παλαδίον συνοδικῶς γράφων ὁ Ἀθανάσιος, βεβαιεῖ πῶς ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον. μετὰ χωρήσαντος δὲ Ἀθανασίᾳ εἰς πῶς ἀμείνων ζῶν, τὰ αὐτὰ ἐποίησεν ὁ μετ' αὐτὸν Ἀλεξανδρείας Ἰωάν-

νης. τελευτήσαντος δὲ Παλαδῖς, ὁ μετ' ἐκείνου Φλαυῖανος συνοδικὰς ἐπιστολὰς ἐπέλα εἰς τὸν Ἰωάννην μετὰ τῶν Σολομώντος Πρεσβυτέρων, βεβαιεῖ πῶς ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον. τὰ ὅμοια ἐποίησε καὶ Ἰωάννης Ἀλεξανδρείας, ὁ μετὰ τὸν πρῶτον Ἰωάννην ἐκῆσε Πατριάρχης γονόμνος. ταῦτα ἐγένοντο ἕως Ἀναστασίας τῆς Βασιλέως, κυβερνῶντος τῆς Ἐκκλησίας ἄρχισαν τῶν παυσιφῆμων Εὐθυμῖς. σημεῖωσαι ὅτι ὁ Φίληξ τὰ συνοδικὰ ἐδέξατο τῶν Εὐθυμῖς ὡς ὁρθόδοξον, ἀλλ' εἰς τὰ διπύχα τῆς Ρώμης ἐκῆσε αὐτὸν, διότι εἰς πῶς Κωνσταντινουπόλιν ἐν τοῖς διπύχοις ἦν τὸ ὄνομα τῶν Ἀκακίᾳ. μετὰ ταῦτα ἀπέθανε καὶ ὁ Ζήνων, ὅστις, ὡς ὁ Κεδρηνὸς λέγει, ἀπὸ θεϊκῆς ὀργῆς ἀοράτως ἐκαρκατμήθη, καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς καὶ ὁ Λωνάριος λέγουσιν, ὅτι ἐτάφη ζώσαντος, καὶ ἦκσαν οἱ φύλακες αὐτῶν λέγοντες, ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με. πῶς δὲ φυλάκων ἐπόντων, ἄλλος βασιλεύει, ἀπεκρίθη, ἀγάγετέ με εἰς Μοναστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

5 Ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ Ζήνωνος ἐρημῶν, ἤγυν τὰ περὶ τῆς καθαιρέσεως Ἀκακίᾳ, τὰ τε Κναφέως καὶ τῆς Μογγῆ, τῆς ὑπὸ τῆς Ρώμης, ἄλλω τρόπῳ οἰκισαὶ περιβάλλοντες, βάλονται συμπεραίνειν ἐξ αὐτῶν τὴν Ρώμης κεφαλὴν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

10 Τὰ ἀνωτέρω ἐρημῶν περὶ Συμπλικίᾳ καὶ Φίληκῳ καὶ Ἀκακίᾳ καὶ τῇ Μογγῇ καὶ Κναφέως, ἅπερ ἡμεῖς συλλέξαντες ὑπὸ τῆς Εὐαγγελίας καὶ Λιμπεράτιῳ καὶ Θεοφάνει καὶ Θεοδώρῳ Ἀναγνώστῃ καὶ Νικηφόρῳ καὶ ἄλλων ἐθήκαμεν ἐν ταῦτα, ἄλλω τρόπῳ ταῦτα ἰσορῶσιν οἱ Λατῖνοι, βαλόμενοι καὶ ἀπ' αὐτῶν συμ-
15 περάναι, ὅτι ὁ Ρώμης ἐστὶ κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, καὶ δὴ λέγουσιν, ἐπὶ Ζήνωνος δέησαι τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀκακίᾳ ὁ Ρώμης Συμπλικίος ἐκάθηρε Πέτρον τὸν Ἀλεξανδρείας, δηλοῦν τὸν Μογγὸν, καὶ φαίνεται ὅτι τὰτε εἶναι τὴν Ρώμην πρώτην
20 τῶν Ἐκκλησιῶν. καὶ εἴη ἐπὶ τῇ αὐτῇ Βασιλείᾳ ὁ

κῆσας ὁ Ρώμης Φίληξ, ὅτι συνεργάσθη τῇ ἐρημῶν Ἀκακίᾳ ἡλδοθερώδῃ τῆς ἐξουσίας ὁ Μογγός, τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ὁποσολικῆς θρόνῳ ἐκάθηρε καὶ τὸν Ἀκακίον καὶ τὸν Μογγόν, μετὰ δὲ τρεῖς χρόνους δόντος τῷ Φίληκι πίστιν τῇ Ζήνωνος, ὅτι τυχὸν μετενόησαν καὶ οἱ δύο, ἔπειτα ὁ Φίληξ δύο Ἐπισκόπους Βιτάλιον καὶ Μιστίνον συγχώρησιν δέναι τοῖς καθ' ἑρημῶν, οἵτινες Ἐπίσκοποι ἐλθόντες εἰς Ἡρακλείας, ἐφθάρησαν δι' ἀργυρίων, καὶ ἐκποίησαν κατὰ τὴν περιουσίαν τῆς Ρώμης, ὅθεν συνοδικῶς αὐτὰς ἐκάθηρε, καὶ μένῳ τῷ Μιστίνῳ ὁμολογήσαντι τὸ σπῆμα αὐτῶν ἔδωκε χάριν μετανοίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

25 Ἐλεγχετο καὶ παπιστῶν, ὅτι τὸ δεηθῆναι τὸν Ἀκακίον Συμπλικίᾳ περὶ τῆς καθ' ἑρημῶν τὸν Μογγόν, πλάσμα ἐστὶ, εἰδὲ μὴ πλάσμα εἶναι δοιμήν, κανονικὸν τὸ ἔργον, ὅπερ καὶ κατὰ ὡρίθεσιν ὁποσίτην τῇ Ρώμης τὴν γυνικὴν ἐξουσίαν.

30 Ἀλλὰ ῥητέον, πρὸς αὐτὸ τὸ πρῶτον, ὅτι τὸ τὸν Ἀκακίον δεηθῆναι τῇ Συμπλικίᾳ καθ' ἑρημῶν τὸν Μογγόν, πλάσμα ἐστὶν, ἐπεὶ ὁ Εὐάγγελος ἐξηκριβώτως ἰσορῶν τὰ τοιαῦτα, τοιούτῳ ἢ ἐλέγει, ἢ ὅτι περὶ τῆσαντες τῇ Αἰλίᾳ, τὸν Μογγόν ἀρπάσαντες τὸν θρόνον, ὁ Ζήνων ἄξιον θανάτου κρίνας, ἐφυγάδωσε. Τιμόθεον δὲ ἀνακαλέσας τῆς ἐξουσίας
35 τὸν ὀρθόδοξον, ἀπέδωκε τὸν θρόνον αὐτῷ, καὶ πᾶς ἐν ταῦτα ἡ δέησις τῇ Ἀκακίᾳ, ἢ τῇ Συμπλικίᾳ ἢ καθαιρέσεις; δούτερον, διὰ τὸ υπογράψαι ἱναὶ τῶν Ἀσσιανῶν Ἐπισκόπων εἰς τὰ ἐγκύκλια τῇ Βασιλείᾳ, ὁ Ἀκακίος μόνος αὐτὸς ἔπειτα εἰς τὴν Ἀσίαν ἀφθροπὸν
40 ἐπέχοντα τὸν τόπον αὐτῶν μετὰ γεγραμμάτων, καὶ ἡλεγξε Διοφώρῳ καὶ αὐτὸς καὶ τὸν Ἀντιοχείας Πέτρον τὸν Κναφέα, ἐβλασφήμησας γὰρ τὴν οὐ Χαλκηδόνι Σύνοδον, ὡς δηλοῦσιν αἱ ὁπολογίαι αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀκακίον, κείμεναι εἰς τὸ εἶπαι καὶ δέκατον
45 ὅταν τὰ κεφάλαια τῆς τρίτης βιβλίας Εὐαγγελίας, καὶ πῶς διὰ τὸν Μογγὸν ἐδείχθη τῇ Συμπλικίᾳ ὁ Ἀκακίος, ἔχων μάλιστα καὶ τὸν Ζήνονα μαινόμενον καὶ τῇ Μογγῇ, καὶ μὴ ἔχων τὸν ὁμωνύμων αὐτῷ; τρίτον, ἡ Ἀλεξανδρεία σχεδὸν ἡ περιεσσοτέρα καὶ
50 ἡ Ἀντιόχεια τότε ἐκράτην τὰ δόγματα τῇ Εὐτυχῇ καὶ Διοσκόρῳ, καὶ ἐξουσιᾷ Συρία καὶ Περσία ἐκείνα τῇ Νεσορίᾳ, ἔτιν' εἰς τὴν ἔδωσαν Παιερὰ ἐκήρυττον τὴν Αἵρεσιν οἱ Νεσοριανοί, κατὰ εἰς τὸ δούτερον βιβλίον τῆς ἰστορίας αὐτῶν λέγει Θεόδωρος ὁ Ἀναγνώστης, καὶ εἰ ὁ Ἀκακίος τότε ὀρ-

θοδοξῶν, παρεκίνησε καὶ τὸν μακάριον Συμπλικίον, ἵνα κινήθῃ κατὰ τῇ Μογγῇ, προκατάρχοντι μνησίων κακῶν, κανονικὸν ἔργον ἐποίησεν. καὶ δίδωμι ὁμῶς τῷ τῇ Ρώμῃ ἀξίωμα εἶναι πρώτῳ τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τινὰ ἐξουσίαν μοναρχικῶν, ἐπεὶ καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος ἀγωνιζόμενος κατὰ Νεσορίαν, καὶ μόνῳ τῷ Ρώμης ἔγραψεν, ἢ τῷ Ἀντιοχείας καὶ ἰεροσολύμων, ἀλλὰ καὶ Ἀκακίῳ Βερρῆας, καὶ Δονάτῳ Ἡπέρῳ, καὶ πρὸς Μοναχὰς καὶ κληρικὰς καὶ βασιλεῖς, ὡς καὶ Βασίλειος ἔγραψε τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ καὶ τοῖς Δυτικαῖς, ἵνα συνοδωσῶσιν εἰς διόρθωσιν τῶν συμβάντων εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ Μιλετίᾳ, Οὐίταλῳ, καὶ Παυλίῳ, καὶ τῷ Σαμοσατῶν Εὐσεβίῳ ἔγραψεν ἐρωτῶν αὐτὸν, ἀλλὰ οὐκ ἔδωκεν ἐκεῖνα τινὶ ἀξίωμα εἰς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ μῆτε ἡ δέησις Ἀκακίᾳ πρὸς Συμπλικίον, δοθέντα ἀληθῆς εἶναι, δίδωσι πεινόμενον τῇ Ρώμῃ. τέταρτον, ὁ Κναφός ὅτι ἐποίησε τὴν περιουσίαν εἰς τὸν Τριτάτον ὕμνον, ἔγραψε τῷ Φίληκι ὁ Ἀκακίος τὴν Αἵρεσιν, καὶ μετὰ τὰ πολλὰ, ἅπερ ἔγραψαν ἀμφοτέρω πρὸς τὸν Κναφέα χάριν διορθώσεως, μένουντα δὲ ἀδιόρθωτον, ἐκάθηρε αὐτὸν ὁ Φίληξ, ἀλλὰ μόνος, λέγει γὰρ αὐτῷ, ὑπ' ἐμῶν, καὶ τῶν διεπόντων μετ' ἐμῶν τὸν ὁποσολικὸν θρόνον, καὶ Ἀκακίς τῇ ποιμνίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν ὑποκαρδιῶν εἰς τὴν ὁνομασίαν αὐτῶν Ἐπισκόπων. ὅθεν ὁ τῷ τῷ τῷ ἔγραψεν ὁ Ἀκακίος τῷ Φίληκι διὰ τὸν Κναφέα, ἔγραψε καὶ διὰ τὸν Μογγόν, καὶ ἔγραψεν.

ἔγραψεν, ἔγραψε δὲ Δὲ πῶς ἐκκλησιαστικῶς εἰ-
ρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ συμπάθειαν, ἀγαθοὶ γὰρ
οἱ δύο ὑπὲρ τὸν οἶον, ἔγω λοιπὸν ἔγραψε καὶ Δὲ

τὸν Μογγόν. ὁ Πλάτυνας λοιπὸν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν
τετρατόντων, ψάδῃ ἰσορῶντες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐλεγχος δούτερον κατὰ παπιστῶν, ὅτι τὸ σωθῆναι τὸν Ἀκάκιον πρὸ οἰωνοῦ Ζήνωνος, καὶ περκα-
τακερματῆ Αἰρέσει κοινωνῆσαι, καὶ καθαιρεθῆναι ὑπὸ τῆς Ῥώμης, εἰς ἔδον δὲ νομιεῖσθαι πῶς καθαιρέσιν αὐτῶν,
ἐδίδωκε τῇ Ῥώμῃ γονικὸν ἀξίωμα, ὡς καὶ ἐν ᾧ ἀφαιρέσει πολλῶν ὁκταχῶς ἐνταυῦθα δεικνύται.

Πρὸς δὲ τὸ δούτερον ῥητέον πρώτον, ὅτι σωθήσετο
ὁ Ἀκάκιος πρὸ οἰωνοῦ Ζήνωνος, καὶ σωθήσε-
ται εἰς πῶς ἐλδοθεῖαν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς Μογ-
γῆς, καὶ ὡς ἡμεῖς Ἀλεξανδρεῖς κακερματῆ ὑπὸ τῆς
Πέτρης, ἡ δὲ Ἀντιόχεια ἐσερήθη τῷ Καλαυδίνῳ,
ἐξέκλινε καὶ ὁ Ἀκάκιος, ἡ Ῥώμη δὲ, εἰ καὶ εἶχε τὰς
πειρασμὰς τῶν Ἀρειανῶν τότε, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Αἰ-
ρέσεως τῶν μονοφυσιτῶν ἦν παντάπασιν ἐλδοθεῖσα,
ὅθεν ὁμακέρως φιλῆξ καὶ ὡς Πατριάρχης, καὶ Πα-
τριάρχης πρώτος διηγάς, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς
ἡμετέρας κατὰ τῆς Ἀκακίης, ἐμὴν δὲ ἡ καγα-
νάκτησις δίδωκεν αὐτῇ παρόνομιαν μοναρχίας. εἰς
πῶς καθόλου Ἐκκλησίαν. ἀνάγνωθι ποσοὶ τινὲς
Ἐπίσκοποι ἀπλῶς ὄντες, ἔγραψαν μετὰ ἐλέγ-
χων καὶ ἀναθεματισμῶν καὶ ἀφορισμῶν πρὸ Κιναφεί
Πέτρου, πόσω δὲ μάλλον ἔπρεπε γράφειν τὸν Ῥώμης.
δούτερον, ὁ Ῥώμης Ἀδριανὸς ὁ δούτερος εἰς πῶς ἐν
Ῥώμῃ Συνοδὸν κατὰ Φωτίου ἔλεγε, ὅτι Δὲ πῶς
Αἰρέσιν διώκονται κατεξάνισταται οἱ ἐλάττωτες τῶν με-
ζόντων, καὶ λοιπὸν πόσω μάλλον διώκονται κατεξάνιστα-
ται, θραμβούσης Αἰρέσεως, οἰμίζοντες καὶ τῶν ὁμοίων
καὶ τῶν ἐλαττόνων, ἀλλ' ἐλαμβάνουσιν ἐκ τῆς ἔργου τῆς
ἀξίωμα οἰμίζοντες, ὡς περὶ δὲ οἱ ἐλάττωτες. τρίτον,
ὅτι ὁ Ἀκάκιος ὁρθοδόξων ἔτι, φερύμενος κατὰ τῆς
Ἀντιοχείας Πέτρου, ἐκ ἔλαβον εἰς πῶς καθόλου
Ἐκκλησίαν ἀξίωμα, ὅθεν ἐδὲ ὁ φιλῆξ ἀγωνιζέ-
μενος κατὰ τῆς Ἀκακίης ᾤοντο μὲντος, λαβάντι
ἀξίωμα εἰς πῶς Ἐκκλησίαν διώκονται. τέταρτον, ὁ
φιλῆξ ἐπειδὴ ἐκ ἔγραψε καὶ πρὸς ἄλλους ἀρεσῶν
Ἀρχιερεῖς κατὰ τὸ ἀρχαῖον κανονικὸν δίκαιον, ἵνα
ἀγωνισθῶσι κοινῶς κῆκεροι κατὰ τῆς Ἀκακίης καὶ
Μογγῆς, ἀλλὰ μόνος βεληθεῖς κερῖναι καὶ κατα-
κερῖναι, κατεφρονήθη μὴ εἰσακκεῖσθαι. ταῦτα δεῖ
μόνον τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἀναρῶν, ἀλλὰ καὶ
αἷτια γεγονόσιν ἀνξάνεσθαι πῶς Αἰρέσιν. ἰδὲ καὶ
αὐτῶν, ὅπως ἐσημειώσαντο, ὅτι ὁ φιλῆξ καθαιρέων
τὸν Κιναφέα, λέγει αὐτῷ, ὅτι καθαιρεῖ αὐτὸν ἐ-
κείνος καὶ ἡ Συνοδὸς αὐτῶ μετὰ καὶ Ἀκακίης Κων-
σταντινουπόλεως καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς ὁροῖας αὐτῶ,
Διὰ τὸ λοιπὸν ἔχουσε κατὰ τῆς Κιναφῆς. ἡ δὲ
μονώτατος καθαιρέων τὸν Ἀκάκιον, ὡς ᾧ Κανόνας
ποιῶν, εἰς ἔδον λογίζεται. πέμπτον, ὁ Φωτίος ἐν
οἷς ἀρεθμῇ ὅσα ἐκίχυσαν οἱ Ῥωμαῖοι βεληθεῖ-
τες Διὰ πρῶτον, λέγει καὶ τῆτο, ὅτι ὁ Ζή-
νων ὁ φιλῆξ πέμψας Ἀκακίῳ καθαιρέσιν Δὲ Βιτα-

λίη καὶ Μιασίνε τῶν Ἐπισκόπων, ἐβεβαίει Δὲ ψάδῃς
Κανόνος τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον ἐν ἐκάστῃ Συνοδῷ
τὸ κύριον ἔχειν, ὃν ἔλεγε εἶναι τῆς πρώτης Συνο-
δῆς. καὶ σημειῶσαι ὅτι ἐμόνον ἔδον ἀξίωμα ὁ Ῥώ-
μης λαμβάνει ἀφ' ὧν ἔπραξε κατὰ Ἀκακίην, ἀλλὰ 15
καὶ κατηγερεῖται ὡς παρβαλλόμενος Κανόνα δόλιον,
καὶ ἀγωνιζόμενος ἐΔὲ πῶς καθαιρέσιν τῆς Αἰρέ-
σεως, ἀλλ' ἵνα συστήσῃ ἰΔὲ πρώτῃ, καὶ ἴσως
ἐταυμάσων τῆς, ἐπεδὲ ἡ Ῥώμη ἔτιςται ἀπαταῖ
Δὲ φιλαρχίαν, ὡς μαρτυρεῖ τὰ οἱ Καρθαγίνῃ ὑπὸ 20
Ζησίμῃ, Βονιφατίῃ καὶ Κελεσίμῃ, καὶ τὰ εἰς πῶς
τελευταίαν πρῶτον τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς πε-
πραγμένα ὑπὸ τῶν περὶ Παρχασίνοιν, εἰ καὶ ἀπα-
τάται, ὅσα ἀπατᾷ. σέπον, ὅτι κάλλιον ὡς ἐοικῶς
τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν Ῥώμης εἰς τὸν δέοντα καιρὸν κατὰ 25
πῶς ἐκκλησιαστικῶς σωθήσεται, καὶ μακαρίζεσθαι
ὡς Πέτρον, ἡ ζῆν ταῖς παρεξηγήσεσιν ὀνομάτων,
πρωτίων, πρεσβείων, πρώτων, ἀκρων, καὶ ἄλλων τοιού-
των, καὶ ταῖς ψάδεσι Κανόσι, καὶ περφαῖ τετρα-
νίδι, δι' αὐτὴν ἀποβάλλεται, καὶ καταφρονεῖται, καὶ εἰς 30
ἔδον λογίζεται, ὡς ὅτι Ἰγλίς, Στεφάνος, Κορ-
νηλίς, Βίκτρος καὶ Λέοντος καὶ ἐτέρων, καθὼς
τὰ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ καὶ
Χαλκηδόνι, καὶ τὰ παρόντα μαρτυρεῖ. ἐβδόμον,
μόνοι οἱ τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώμης λαμβάνοντες δῶρα, 35
φθάρουσι τὰ τῆς πίστεως, καὶ κοινωνῶσιν Αἰρετικοῖς,
ὡς Βιτάλιος καὶ Μιασίνος, καὶ εἰ κατὰ Φωτίου ὑπὲρ
Ἰγνατίου ἀγωνισάμενοι, ἔβλητες δὲ λεγάτοιοι τοιούτων
ποτε ὅσα ἔπραξαν, αἱ γὰρ ἐν Φλωρεντίᾳ ὁρθοδόξοι
περηγερῶς δι' αἰάγκην, ἐΔὲ φιλοχρηματίαν ἐ- 40
γόνοντ' ἀνδοτάι τῆς ὁρθοδοξίας, εἰδὲ ἦσαν καὶ
φιλοχρηματοὶ ἐν Φλωρεντίᾳ, ἀλλ' ἦσαν οἱ περφα-
νῶς κοινωνήσαντες τοῖς παπισταῖς, καὶ ἐκίχοντο ὁρ-
δοξοὶ, ἐμεταταῦτα ὁμολογίσαντας πῶς πλάττω,
ἐδέχθη ἡ Ἐκκλησία, ὡς φιλῆξ τὸν Μιασίνον μετα- 45
νοήσαντα. ὁ γὰρ, ὅτι πῶς Αἰρέσιν πῶς ἀναφύσαν,
εἰς ἐξαπλωθῇ, κερῖναι καὶ κατακερῖναι ἡ Οἰκουμενι-
κὴ Συνοδὸς, μετὰ δὲ πῶς κατακερῖναι ὅλοι οἱ Ἐ-
πίσκοποι ἀπλῶς κατακερῖναι. ἡ δὲ Αἰρέσις τῶν
μονοφυσιτῶν ἐκεῖνη καὶ κατεκεῖνη ἀπὸ τῆς ἐν 50
Χαλκηδόνι Συνοδῆς, ἡ ἵνι κοινωνήσας ὁ Ἀκάκιος
φανερῶς, ὑπὸ τῆς τυχόντος Ἐπισκόπου ἐδῶκετο κα-
τακερῖναι, ὡς μαρτυρεῖται ὅσα γεγονόσιν εἰς πῶς
Ἐκκλησίαν κατὰ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ κατὰ τῆς πα-
ρέσεως Αἰρέσεως, περὶ ἧς δύο Ἐπίσκοποι ὅτι
Αἰρετα-

Ἀναστάσις τῆ βασιλείας ἔσειλαν . πῶ καθαίρεσιν τῆ Σεβήρη Ἀντιοχείας , Ἐπίσκοποι καὶ μόνοι δύο κα-
θαίρεται ὑποβαλόντες Πατριάρχην . καὶ ὅσοι ἀνε-
θεμάτισαν τὸν Κναφέα οἱ πλείους ἦσαν ἀπλῶς Ἐ-
πίσκοποι , ὅθεν Δὲ τὰς ὄντας τῆς κατακεκρυμμένης
Αἱρέσεως Ἐπισκόπους σωτήναι ὑπερ ἅπαν ὁ Βελλοαρ-
μίνος εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον περὶ τῆς ἀρχῆς τῆ
Πάπας , τὸν αἱρετικὸν Φανερόν Πάπαν , τὸν κρι-

θείτα δηλονότι , ἡ πῶ κατακρυβθεῖσαν Αἱρέσιν πρε-
βόουνται , μηκέτι εἶναι μήτε κεφαλῶν , μήτε Πάπαν ,
μήτε Χριστιανὸν , μήτε μέλος τῆς Ἐκκλησίας , καὶ Δὲ
τῆς διώκεται ὑμωρεῖσθαι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ,
ὅθεν καὶ ὁ Ἀκάκιος κατακεκρυμμένης Αἱρέσεως κοι-
νωνὸς φανῆς , εἰ κατακρύβη ὑπὸ τῆς Φίληκος , ἡ
δίδωσιν αὐτῷ ἀξίωμα μοναρχίας εἰς πῶ Ἐκκλησίαν .

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ τὰς Πάπας βέλεσθαι λέγειν , αὐτὸ δὲ τὰς πολλαὺς λέγειν , καὶ καταφρονεῖσθαι ὑπὸ Ἀκακίς , ὡς ὁ αὐτὸν
αὐτῶν κατὰ Ἀκακίς , καὶ ἡ Δὲ πῶ εὐσέβειαν .

15 Σημειώτεον δὲ , ὅτι ὁ Γελάσιος Ρώμης ἔγραψε κα-
τὰ Ἀκακίς εἰς τὰς Ἐπισκόπους Δαρδανίας καὶ ἱλ-
λυρικῆς , λέγει δὲ εἰς πῶ ἐνδεκάτῳ ὑποσολῶν αὐ-
τῆς , ὅτι ἡ περὶ ἡθῶν ἡ Διαφορά , ἀλλὰ περὶ αὐτῆς
τῆς ὁμοεβίας , ἣν ὁμοῦς ὁ αὐτὸν ὁ κατὰ Ἀκακίς , ἡ
20 τόσον Δὲ πῶ εὐσέβειαν , ὅσον Δὲ τὸν Ἀκάκιον , ὡς
ἐξεδυνάμην τὰς Πάπας , μόνους βελομήδεις λέγειν ,
αὐτὰς πολλαὺς εἶδει λέγειν . καὶ τῆτο ἐστὶ Φανερόν αὐ-

τὸ τῆς δεκάτης τρίτης ὑποσολῆς αὐτῆς τῆς Γελα-
σίως πρὸς τὰς ἐρημίους , ὅπως κλαυθμυρίζει Δὲ πῶ
καταφρονῆσαι ἣν ἐποίησεν ὁ Ἀκάκιος εἰς τὸν θρόνον τῆς
Ρώμης , καὶ ὁδύρεται , ὅτι οἱ Ἀνατλικοὶ εἶχον
τρεῖς ἀκόντα καὶ οὐκ ἔστι τὸν Ἀκάκιον εἰς τὰ δέπνυχα , ἀλλὰ
ἡδὲ πρὸς αὐτὸν . ἰδὲ καὶ βιβλίῳ πέμπτῳ κε-
φαλαίῳ δεκάτῳ ἐμδόμῳ περὶ Ἀκακίς Παράγραφῳ
Φον δωδέκατον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

25

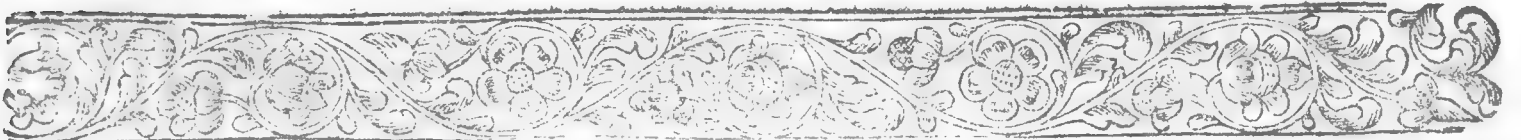
Περὶ ὑποσολῶν Ἐπισκόπων , Παπῶν , καὶ Πατριαρχῶν πρὸς Κναφέα , περὶ ἡκίω ποιήσαντα ὅν τῷ Τελ-
σαγίῳ , καὶ ὡς γράφει Φίληξ πρὸς Ζήνωνα ὅν τῇ τῆς Κναφέως καθαίρεσις , ἐξ ὧν πάντων δέκνυται σα-
φές αὐτὰ ἡ νόσον τῆς φιλαρχίας τῶν Παπῶν , καὶ τὸ ὅτι τῶν Συνοδῶν εἶναι τὸν Ρώμης ὡς μοναρχίαν ψευδὸς .

30 Ἐγραψε τῷ Κναφῇ Δὲ πῶ εἰς τὸ Τριτάτον πρὸ-
σολῶν Ἀντίων Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης , ἐλέγχων
αὐτὸν καὶ γραφικῶς καὶ ὁμοεβικῶς . καὶ πῶς ὁ
Ἐπίσκοπος Ἀπολωνιάδης , ὅς τις λέγει αὐτῷ καὶ τῆ-
το , οἱ ἔχοντες ἀσεβεῖς νύπτεται τὰς πρώτας Ἐπι-
35 σκόπους , τὰς δὲ πρώτας ὡς κακοδιδασκάλους σω-
πῶν , ὡς ἡ διδασκαλία ἐστὶ κηνοτομία Δὲ κηνο-
δοξία . καὶ σημείωσαι τῆς κηνοτομίας τὸ αἶτιον
ὅτι ἐστὶν ἡ φιλαρχία καὶ κατὰ τὸν Χρυσόστομον . καὶ
Πάμφιλῳ Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης πολυκέφαλον αἰ-
40 ρετικὸν τὸν Κναφέα ὁδοδείκνυσιν , καὶ ἔγραψεν
αὐτῷ ὡς κυρίῳ καὶ πατρὶ , καὶ ἐπειδὴ ἡ διωρεθώθη ,
λοιπὸν ὑπομῖναι αὐτῷ . σημείωσαι ὅτι ἔπειτα αὐτὸν
κύριον καὶ πατέρα , καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος Πατρι-
45 ἀρχῇ ὑπομῖναι . καὶ Ἀσκληπιδίου Ἐπίσκοπος Τρά-
λλεων λέγει αὐτῷ , ὅτι καὶ Σαμοσατῶν καὶ Φω-
τεινὸς ἐβλασφήμουν πῶ ὁσιότητα τῆς Χρυσῆς , ἀλλὰ
οἱ πατέρες ἡ διωρεθώσαντο αὐτὰς Δὲ πρὸς αὐτῆς , κα-
θὼς αὐτὸς μετὰ πρὸς αὐτῆς ἀντιτείνει τῷ Νεστορίῳ .
καὶ σημείωσαι ὅτι οἱ Λατῖνοι εἰπόντες εἰς πῶ Φλωρεν-
50 τινὶ συναγωγῇ , Δὲ τινὰς Αἱρετικὰς ἐγόντες ἡ
εἰς τὸ Σύμβολον πρὸς αὐτῆς , κακῶς ἔπον . δούτε-
ρον , ποῖα ἀναθεματισμὸς κατὰ τῆς πρὸς αὐτῆς
καὶ τῆς δόγματι τῶν λεγόντων τὸ , ὅσαυτάς δι
ἡμᾶς . καὶ σημείωσαι ὅτι Ἐπίσκοπος νομοθετεῖ
καὶ δογματίζει πῶ πῖν . καὶ Ἰεσακηνὸς Ἐπίσκο-

πῶ Σικελίας γράφει αὐτῷ θαυμαστὰ περὶ τῆς Τρι-
σαγίης , λέγει γὰρ αὐτῷ μεταδόσον , μήπως ὁ
Ρώμης Φίληξ ἀποφύνηται , κατὰ σὲ δηλονότι ,
ἐπειδὴ ἔγραψέ σοι καὶ ἐκείνῳ καὶ ὁ Κωνσταντινι-
πόλεως Ἀκάκιος ἵνα διορθωθῇ , καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτῆς ,
ἀποφύνηται κατὰ σὲ , ὡς Πατριάρχης καὶ ὁρθοδό-
ξῳ δηλονότι , ἀλλὰ ἐμὸν , ὡς φανήσεται ἐκ τῆς
Φίληκος πρὸς τὸν Κναφέα ὑποσολῆς . καὶ σημείωσαι
ὅτι καὶ αὐτὸς λέγει αὐτῷ , δέξαι τὸν αὐτὸν ἀδελφῆ πα-
τριάρχην , καὶ ἰδὲ ὅτι Ἐπίσκοπος παραινῇ Πατρι-
άρχῳ . σημείωσαι δούτερον , ὅτι λέγει αὐτῷ , κα-
λὸν τὸ πείθεσθαι τοῖς πατράσι , καὶ μὴ ὑπακούειν
κηνοτομίας . καὶ γινώσκει πρώτον , ὅτι ἡ τῆς Ρώμης δὲ
ἀκούειν , ἀλλὰ ἀπλῶς τοῖς πατράσι , καὶ δούτερον ,
ὅτι ἡ κηνοτομία Αἱρεσίς ἐστι . καὶ Κωνσταντῶς Ἀρχιε-
πῶν Ἐπίσκοπος ἔγραψεν αὐτῷ , ὅτι καὶ σημείωσαι
πρώτον , ὅτι τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ παραινῇ αὐτὸν
πείθεσθαι , ἡ τῷ Πάπῳ , ἡ Πατριάρχῃ . δεύτερον ,
ὅτι ὡς ὁ ἅγιος Κύριλλος μετὰ τῆς Συνοδῆς τῆς θρόνῳ
Ἀλεξανδρείας συνέγραψεν ἀναθεματισμὸς κατὰ τῆς
Αἱρέσεως Νεστορίῳ , ἡ τῷ καὶ Κωνσταντῶς μόνῳ καθαίρε-
σαι καὶ ἀναθεματισμὸς δώδεκα γράφει καὶ τῆς Κνα-
φέως . τρίτον , ὅτι τὸ Τριτάτον ἀποκάλυψιν γε-
γονῆναι τῷ Κωνσταντινιπόλεως Πρέσβει φησί . καὶ
Φίληξ ὁ Ρώμης παραινῇ αὐτὸν (τὸν Κναφέα) πρὸς
μετανοίαν , ὅτι ὡς σημείωσαι πρώτον , ὅτι ἡ ἀποσο-
λικὸς

λικὸς ἀνθρώπος, λέγει γὰρ, ἡμάρτες, μηκέτι ἀ-
μάρτανε. δούτερον, ὅτι γράφει αὐτῷ ἕκ ἑκαστοῦ
τελειοῦ, ὡς οἰνῷ Πάπαι, ἀλλὰ συνοδικῶς. καὶ
γράφει αὐτῷ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀκακίος. καὶ
σημαίνει πρῶτον, ὅτι λέγει τὸν Πρέσβην πατέ-
ρα αὐτῷ. κατὰ τὴν κατωτέρω, διὰ τὸ εἶπέν τῷ
τεταρτῷ Συνοδὸν πατέρα τὸν Λέοντα. δούτερον,
ὅτι αὐτὸς μὴ μετανοήσῃ, ἡ ἀξίη καίτοι εἰς τὴν ῥίζαν
τῆς δόξης, ἡ γὰρ τῆς Ἐκκλησίας κοινῶς δηλο-
νότι, ἡ τῆς δόξης ἡ ἐξουσία. γράφει καὶ αὐτῷ ὁ Φί-
ληξ καθάρεσιν, ὅτι ἡ σημαίνει πρῶτον, ὅτι τῷ
καθηγουμένῳ λέγει βέβηλον καὶ ἀσεβὲς δόγμα. δού-
τερον, ὅτι ἐπονται τῷ Εὐαγγελίῳ οἱ Ἀπόστολοι
καὶ οἱ πατέρες κοινῶς, ἡ ὁ Πάπας μόνος ἐπετα δη-
λονότι, σημαίνει τρεῖς λόγους ὁποσοδικώτατον,
ἔσω. λέγει, ἡ καθάρεσιν αὐτῇ ὑπὲρ ἐμῶν, καὶ τῶν
διεπόντων μετ' ἐμῶν τὸν ὁποσοδικὸν Θρόνον (ἡ γὰρ
τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸς) καὶ Ἀκακίος τῆς Κων-
σταντινουπόλεως Ἐκκλησίας ποιμὴν, καὶ τῶν αὐτῶν
τιμῶν ὑποκαρμένων ὑπὲρ ἐνορίας Ἐπισκόπων. τέταρ-
τον, τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κναφῆς ἀλλοτρίως ἡ γὰρ
τῆς ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκ-
κλησίας, ἡ μὴ τῆς Ῥωμαϊκῆς. γράφει ὁ Φίληξ
καὶ πρὸς τὸν Ζήνωνα Βασιλέα καθάρεσιν κατὰ

τῆς Κναφῆς, ὅτι ἡ σημαίνει πρῶτον, ὅτι λέγει τὸν
Κναφῆα πρῶτον καὶ ὅτι τῆς Ἀντιχείας, καθὼς ἔ-
λεγε καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος δούτερον λόγῳ καὶ
Ἀρείῳ, ὅτι χειρομάχῳ ἐκλήθη, καὶ πρὸς τὸν
ἐλογίσθη τῆς Ἀντιχείας. ἔτι λέγει αὐτῷ, ὅτι
ἐμίανον ὁ Κναφῆς τὸν Θρόνον Ἰγνατίου, ὅς τῃ δε-
ξίᾳ τῆς Πέτρας τῷ χειροτονίᾳ ἐδέξατο. καὶ τρέ-
πον, ὅτι τὸν Θρόνον ἐμίανον τῶν ὁμολογητῶν Εὐσα-
θείῳ, ὅς ἦν πρῶτος τῶν τριακοντῶν δέκα καὶ ὁκ-
τὼ πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ἀθροιστῶν. καὶ γινώ-
σκει τῷ Ἀντιόχειαν Θρόνον τῆς Πέτρας. καὶ εἰ ὁ
Εὐστάθιος πρῶτος τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδὸς, καὶ
ὁ νῦν τύφῳ τῆς Ῥώμης; καὶ τὸ, ὁ Ῥώμης πρῶτος
τῶν Συνοδῶν; καὶ τὸν Θρυλλῶμον, ὅτι Κωνσταντῖνος
καὶ Σίλβερτος μόνον τῷ πρῶτῳ ἡθροισαν Συνοδὸν;
σημαίνει τέταρτον, ὅτι ἡ λέγει, ἐγὼ ἔτω γνώσκω,
ἀλλὰ ὁποδοκίμωσιν ἕκ ἑκαστοῦ τῶν Ῥωμαίων Ἐπισκόπων
τὰς λόγους, ἀλλὰ κοινῶς ὁπότε τῆς ἐν Χαλκηδόνι
Συνοδὸς. καὶ πέμπτον, ὅτι ἡ πρὸς τῷ Βασι-
λεῖ, ἀλλὰ δίδεται καὶ ἀντιβολεῖ μετὰ χειρομι-
νήτων λόγων, ἵνα ἐξοριθῇ ὁ Κναφῆς. αὐτὰι αἱ ὁπι-
σολαὶ καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Συνοδῶν, ἐνθα
γράφεται ἡ ὁπὶ Νικαίᾳ Συνοδὸς, καὶ ἰδὲ τὸν ῥόπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ μαρτυρίᾳ, Σαλασίᾳ, καὶ Ἡλίου Ἐπισκόπων τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας
μαρτυρίᾳ καὶ Σαλασίᾳ.

Ἀνεπαύθη ὁ Θεὸς ἕως μαρτυρίᾳ, κυβερ-
νήσας σεμνοπρεπῶς τὸν ὁποσοδικὸν Θρόνον
ἐκείνον ἔτη ὀκτώ, ὡσαύτα γὰρ ἔτη διδάσκει αὐτῷ
ὁ Νικηφόρος καὶ ὁ Κύριλλος. Φλυαρείτω ὁ Εὐθυχι-
ανὸς Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτῶν ὁ Εὐάγγελος, εἰπόντες
τὸν μαρτύριον ἡγωνίσασθαι τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Εὐθυ-
μίας, καὶ τὸ κοινόβιον μετὰ πλάτης λαμπαδαρχί-
ας καὶ σωφροσύνης τῶν μοναχῶν. ἀρχιερατῶσε δὲ
μετὰ τὸν μαρτύριον ὁ Σαλασίος, ὁ χειροτονήσας ἱε-
ρεῖα τὸν ἀγίον Σάββαν, ὁσεβὴς καὶ ὁρθόδοξος καὶ
ἐγκώμιον μέγιστον, ὅτι καὶ ἐκείνον τὸν καθεὶν ἡ
Αἰρεσις ἐθελήμβου, καὶ ἔπεινον, ὡς λέγεται,
τὸν ἀκρατον, ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς κατέχευεν χρυ-
σὸν ποτήριον. σημειοῖ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἄγιος
Νικηφόρος εἰς τὸ χειρικὸν αὐτῶν, ὅτι ὁ Ῥώμης ἀπέ-
χιστον ἑαυτὸν τῆς Σαλασίας, ὡς δὲ τῶν δεξαμενῶν τὸ
Εὐωτικὸν Ζήνωνος, ἀγνοεῖται ὅμως πόθεν ἔλαβον
αὐτὸ ὁ Νικηφόρος καὶ ἄλλοι. ἀλλὰ εἴ γε ὅτι ἦν ὁ Σα-

λασίος ὁρθοδόξος, καὶ ἐδειμνίοντο Αἰρεσις ἐ-
κοινωνε, μάστιγα δὲ ἀντικείμεναι τοῖς εἰρετικῶς,
εἰς πασιδήλυν. ἐκείνη δὲ, πατριαρχύσας ἔτη
ὀκτώ, ὡς γράφει ὁ Κύριλλος, ὅς τις διηγέται, ὅτι ἵνα
μὴ γόνιται χρίσμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐκράζον
ὅλους τὰς μοναστηριακὰς, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
ἔχειν τὸν Θεὸν Σάββαν καὶ τὸν Θεοδόσιον καθε-
γεμῶς αὐτῶν. μετὰ τὸν Σαλασίον ἐπατριαρχύ-
σεν ὁ Ἡλίας, εἰς καὶ αὐτὸς ὡς τῶν ἐπαινετῶν μα-
θητῶν τῆς ἱερᾶς Εὐθυμίας. περὶ γὰρ ὁ Εὐθυ-
μιος, ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ μαρτύριον λήψονται τῆς ἱα-
κώβου τῷ ὁποσοδικῶν καθεδρῶν, αἵτινες περὶ-
νεδύθησαν τὸ μοναχικὸν χῆμα καὶ οἰδύο εἰς τὴν
Αἰγύπτου, διὰ δὲ ταῖς ἐκεῖ συγχύσεως καὶ παραχρᾶς
ἀνεχώρησαν, ἡ γὰρ ὁπότε τῆς ὁρεῖς τῆς Νιτρίας, καὶ
ἦλθον εἰς τὸν μέγαν Εὐθύμιον. ἦν δὲ ὁ Ἡλί-
ος ἄρα τὸ γένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

5 Περὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τῷ Δικόνῃ, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινπόλει ὑπὸ τῷ Κωνσταντινπόλεως Εὐθυμίου Συνοδῷ εἰς κύρωσιν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ, καὶ τῆς ὑπὸ τῷ Βασιλέως βιαιᾶς λήψεως τῶν ἰδίῃ ἐγγράφων τῆς πίστεως, ὃν ἔδωκε τῷ Εὐθυμίῳ, καὶ τῆς Φονικῆς ὑπεβλήης αὐτῷ κατ' Εὐθυμίου, καὶ τῆς Διᾶ Συνοδῷ καὶ συκοφαντίας αὐτῷ κατὰ τὴν ἐξορίαν τῷ Εὐθυμίῳ, καὶ περιβρασμῷ εἰς τὸν θρόνον τῷ Σκυλοφύλακῳ Μακεδόνι.

10

15 Ἀττάρχησεν ὁ Δίκωνος Ἀναστάσιος, ὁρμώμενος ἀπὸ τῷ Δυρράχιε, ὅστις Διᾶ τὸ ἔχει Μητέρα φρονῶσαν τὰ Μανιχαῖα, καὶ ὅσον Ἀρειανόν, ὑποπτόμενος ἦν τῷ Εὐθυμίῳ, ὅθεν ἀπήτησεν αὐτὸν
20 ὁ Εὐθύμιος ἐγγράφον ὁμολογόν, ἵνα ἐμμένῃ δὴ λαδῇ εἰς τὴν ὁρθοδοξίαν, καὶ μὴ ἐνοχλήσῃ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδόν, ἀλλὰ ἔχῃ εἰς ὅσον πίστεως τὰ δόγματα αὐτῆς, ὃ καὶ δέδωκεν αὐτῷ. οἱ Μανιχαῖοι ὅμως ἔχαιρον, Διᾶ τὸ τὴν μὴ Μητέρα τῷ Βασιλέως,
25 ὡς εἴρηται, φρονεῖν τὰ τῶν Μανιχαίων αὐτῶν, τὸν δὲ ὅσον αὐτῷ κλέαρχον εἶναι Ἀρειανόν. ὁ Εὐθύμιος μάλιστα κατὰ λαβόμενος ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, Συνοδὸν Τοπικῶν ἀθροίζετο εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ βεβαίως τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδόν. ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἐπειδὴ
30 ἦν δόξα βέβαιος, πρὸ γὰρ τῆς ἀλεκτηροφωνίας καὶ τὰς νύκτας ἐγερόμενος, ἐβάδιζεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ εἰσήκατο μέχρι τῆς ἀπολύσεως, νηστῶν καὶ δεόμενος, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ παρέχων πτωχοῖς, Διᾶ τὸ εἰς τὸ κάθισμα τῷ ἱπποδρόμῳ
35 ἐβόα οὐφώνως πρὸς αὐτὸν ὁ λαὸς, ὡς ἔζησας, ἔτω καὶ βασιλεύσῃς Δέσποτα. ἀπέσειλαν δὲ καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται τὸν Γάλλου Τιμόθεον Διᾶ τέλεισμα τὸ καλέμενον Χρυσάργυρον, ὃ καὶ ἔχαρισαν αὐτοῖς ὁ Ἀναστάσιος· ἀφανίσας αὐτὸ παντελῶς, καὶ
40 ἦν Χρηστὸς εἰς τὸ ὑπῆκοον, ἀλλὰ τῶν ἡμῶν καὶ αἰσιματικῶν ἀνθρώπων φθορῶς, καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀδυσώπητος ἐχθρὸς, καὶ ὅλος μονοφυσίτης. ὁ Εὐθύμιος ὅμως, ὡς εἴρηται, αἶμα τῷ βασιλεύσῃ τὸν ἀναστάσιον, Συνοδὸν ἀθροίσας τῶν
45 ἐνδημούντων Ἐπισκόπων ἐν Κωνσταντινπόλει, τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν ἐκύρωσεν. ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας Ἰωάννης ὁ Ταβερνησιώτης, ὅστις ἦν Διᾶ τὸν Χίνωνα φυγὰς εἰς Ῥώμην, ἀκέρως ὅλῃ ἐβασιλεύσεν ὁ Ἀναστάσιος, ὃ ἀνάγκην ἔχοντι ὡφθῇ βοηθός ποτε

κατὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἥλθεν εἰς Βυζάντιον, ἀγαθὰ ἐλπίζων, μαθὼν δὲ ὅτι ὁ Ἀναστάσιος μέλλει ἐξορίσασθαι αὐτὸν, ἔφυγε πάλιν εἰς Ῥώμην. μετέπειτα ὁ Ἀναστάσιος ἀρχόμενος φανερῶς τὴν Ἀιρεσίαν αὐτῷ, τὸ ἐγγράφον τῆς πίστεως, ὃ περ ἔδωκε τῷ Εὐθυμίῳ, βίβλα ἔλαβε. καὶ βλέποντες οἱ ἐχθροὶ τῷ Εὐθυμίῳ τὴν πρὸς αὐτὸν τῷ Βασιλέως Διᾶθῃσιν, παρεσπύσαντο αὐτῷ φονέα, καὶ ἐγύμνωσε σπᾶσθην, καὶ ὥρμησε τύψαι τὸν Εὐθύμιον εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀλλ' ὁ Ἐκδικὸς τῆς Ἐκκλησίας Παῦλος μῆκος σώματος ἔχων, ἔλαβε τὴν πληγὴν καὶ ἐκινδύησε, τὸν δὲ φονέα ἀπέκτεινεν ἀνδρείως τις ὀκνησιαστικός. ὁ δὲ Ἀναστάσιος Διᾶ τὸ ποιῆσαι τότε τὰς Ἱσαύρας Λογῆνον καὶ Ἀθηνόδορον ἀνταρσίαν, βλέπων τὸν ἡκόντων περιβῆναι εἰς αὐτοὺς, εἶπε μυστικῶς τῷ Εὐθυμίῳ, ὅτι βέλεται εἰρηθεύσαι, καὶ ἀθροίσαι αὐτὸν, ἦγεν τὸν Εὐθύμιον Ἐπισκόπος, καὶ δεηθῆναι αὐτῷ, ἦγεν τῷ Βασιλέως μετ' αὐτῶν περὶ εἰρήνης, ἵνα φανῇ ἡ ἀρχὴ ἐξ αὐτῶν, καὶ μὴ ἐξ αὐτῷ, ἥτοι τῷ Βασιλέως. ἦν δὲ ὁ πονηρὸς τῷ Ἀθηνόδορῳ Ἰωάννης Πατερικίος εἰς τὸ Βυζάντιον, πρὸς ὃν εἶπεν ὁ Εὐθύμιος τὸ μυστικόν Διᾶ οἰκονομίαν, ἐκείνῳ δὲ πάλιν αὐτὸ εἶπε τῷ Ἀναστάσιῳ, ὅθεν ὁ Βασιλεὺς συκοφαντήσας τὸν Εὐθύμιον ὡς κοινῶν τοῖς ὁμοστάτης, ἀθροίζετο Συνοδὸν μερικῶν Ἐπισκόπων, οἵτινες τῷ Βασιλεῖ χαλεζόμενοι, ἐκείνησαν αὐτὸν, καὶ χερσὶν ἐκείνων Σκυλοφύλακα, καὶ αὐτὸν καὶ ὁ λαὸς ἐσαΐαζε Διᾶ τὸν Εὐθύμιον, ἀλλ' ἵχυσεν ἡ Βασιλεία οὕτως. σὺ δὲ σημείωσαι, ὅτι καὶ Τοπικὴ ὀλιγὴ Συνοδος Πατριάρχῃ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ. ἔτω καὶ τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης Σίξον ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ κατηγορηθέντι ὑπὸ ἱεροῦ Βάστος, τριῶν Ἐπισκόπων Συνοδῷ κρινάσθαι, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν κανονικῶς ἐξετάσασθαι, ἰδικαίως. τὸν δὲ Βάστον ἐξώλεσεν ὁ Οὐάλεντιανὸς καὶ ἡ μητιρ αὐτῷ Πλακιδία.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

5 Περὶ τῆς ἐποίησεν εὐποιίας ὁ Κωνσταντινπόλεως Μακεδόνης πρὸς τὸν Εὐθύμιον, καὶ ὃν ὑπέγραψεν Ἐνωτικῶς, καὶ τῆς ἡθροίσας Συνοδῷ εἰς βεβαίωσιν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ, καὶ ὧν ἐνωβήσαν ἀπαξιῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῶν μονοφυσιτῶν, παρόντος τῷ Βασιλέως, καὶ τῇ αὐτῷ καλέυσαν τυφθέντες τῷ Πατριάρχῃ, καὶ περὶ τῆς ὁρμῆς τῷ λαῷ ὑπὲρ τῷ Πατριάρχῃ κατὰ τῷ Βασιλέως.

Τὸ τοίνυν Εὐθύμιος ἐκβληθείς, Μακεδόνης
ρύλαξ τῆς ἐν Κωνσταντινπόλει Ἐκκλησίας

περὶ τῆς Πατριάρχῃς, ἀσκητικώτατος καὶ λίαν
ἐνάρετος, ἦν γὰρ τῷ φημι καὶ μαθητῆς τῷ ἱερῷ
Γονα-

Γερμανίδες, καὶ ἀνέψιδες αὐτῶν, ὡς ἴναι λέγουσι. μέλλων δὲ ὁ Εὐθυμίου ἀπιστοῦν εἰς τὰ Εὐχαίτια ἐξωρισμένῳ κατὰ τὴν Ἀναγνώσιν Θεόδωρον, ἐζήτησε βεβαιότητα. Διὰ τῶν Μακεδόνων, καθιζομένων εἰς τὸ βασιλικόν, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὸν ὁρισμὸν τόπον χωρὶς ὑπερβολῆς τινός. ὁ δὲ Μακεδόνης ὑποδυσάμενος τὸ ὁμόφρον αὐτῶν, ἐπορεύθη ὡς ἰδιώτης εἰς τὸν Εὐθυμίου, καὶ δανεισθεὶς χρήματα, ἔδωκε τῷ Εὐθυμίῳ ἐξοριζομένῳ. Διὰ κυβερνήτην αὐτῶν κατὰ τὸν Θεοφάνην, ἄξια τῆς αὐτοῦ αἰρετικῆς ἐργασίας. βιασθεὶς δὲ ὁ Μακεδόνης ὑπὸ τῶν Δικόνων, ὑπέγραψεν εἰς τὸ Ἑνωτικὸν Ζήνωνος, οἰκουμένων τὸν κακότεργον Βασιλέα, ἐχρίθησαν ὁμοῦ ἀπ' αὐτῶν οἱ Ἀρχιμανδρίται καὶ Ἡγούμενοι, ὡς θύλων σῶσαι ὁ Μακεδόνης, συνεβόλυσεν τῷ Βασιλεῖ Σύνοδον ἀγαθῶν, καὶ τὰ ἐν Χαλκηδόνι βεβαιώσαι, ὅπερ καὶ γέγονε δι' ἐγγράφου πράξεως τῷ ὁρόδῳ ἔτα τῶν Βασιλέως, καὶ ἐσπένδαζε καὶ τὰ μοναστήρια πρὸς σῶσιν ἀγαθῶν. καθότι τὰς ἐνδημῶντας Ἐπισκοπὰς ἀθροίσας, τὰ ἐν Χαλκηδόνι πεπραγμένα ἐβεβαίωσεν, εἰ καὶ οἱ Μοναχοὶ τῆς μονῆς τῆς Δίης, καὶ οἱ τῆς Βασιανῆς (ἰδὲ καὶ τὸ Συμαζάριον Ὀκτωβρίης δεκάτῃ περὶ Βασιανῆς) καὶ οἱ τῶν Ἀκκοιήτων, καὶ οἱ τῆς Ματρώνης, καὶ Ματρῶνα καὶ Σοφία αἰμοναχαὶ καὶ ἄλλοι ἐθέλησαν κοινωνῆσαι αὐτῷ, μόνον ὅτι ὑπέγραψεν εἰς τὸ Ἑνωτικόν. βελομήνης δὲ τῶν Δικόνων καθυποποιήσαν αὐτῶν, σκώλυσεν αὐτὸν ὁ Μακεδόνης, ἡ δὲ Μα-

τρῶνα πολλὰ παθῆσα ὑπὸ τῶν Διακόνων Χρυσαιορέα, καὶ ἐνέδωκεν, ἀλλ' ὑπέμεινε γυναικίως. ὁ Ἀναστάσιος ὁμοῦς μεταταῦτα βελομήνῳ βοηθεῖν τῇ Αἰρέσει, καὶ μὴ δυσαίμεν ἔχειν ὁμόφρον αὐτῷ τὸν Μακεδόνην, τρέψας ἐπονόα κατὰ τῆς ὁρθοδοξίας, 5 καὶ δὴ κατεσκόλασε, καὶ πολλοὶ Ἐπίσκοποι χαριζόμενοι αὐτῷ, ἀντέπιπτον τῇ ἐν Χαλκηδόνι Σιωδῶ. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μονὴν τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν εἰς τὸ παλάτιον ἐλθόντες οἱ Μοινοφυσῖται, οὗτοι οἱ ψάλλοντες ἔψαλλον τὸ Τρισάγιον, αὐτοὶ ἀντέψαλλον μετὰ τῆς παροδήκης 10 τῆς ὁσαυρωθείς. τὸ αὐτὸ ἐποίησαν καὶ εἰς τὴν μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, ἐλθόντες ἐκβεδοφόροι τῇ ἐρχομῇ Κυριακῇ. ἀλλ' ὁ λαὸς ζηλώσας, ἐβόα τὸ Τρισάγιον χωρὶς παροδήκης. ὑβερίμφοι δὲ, ἀνθύβελλον, τυπόμενοι, ἀντέτυπον, καὶ γίνεται εἰς αἰῶνα. 15 ἦσαν δὲ ἡγούμενοι τῶν Αἰρετικῶν Ἰελαῖος Ἐπίσκοπος Ἀλικαρνασσῶν, καὶ ὁ Σεβήρης, ἔτι μοναχὸς ὢν, οἷς, καὶ τισιν Ἀρχαῖς προσέταξεν ὁ Βασίλευς παρὼν τύπῃ τὸν Μακεδόνην. ὁ δὲ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἄνδρες καὶ γυναικες καὶ τὸ 20 μοναδικὸν συσπυρῆσαν οἱ, καὶ ἔκραξαν, καὶ Χρῆσταν οἱ μαρτυρεῖν, τὸν πατέρα μηδὲς καταλείπειν. ὑβερίων δὲ τὸν Βασιλέα, μανικαῖον ἀπακαλῶντες καὶ τῆς βασιλείας ἀνάξιον. καὶ δὴ δραπέτευει εἰς τὰ Βασίλειά οὐ Δίκονος, καὶ κλείει τὰς πύλας, καὶ πλοῖα 25 ἐτοιμάζει εἰς φυγὴν τῷ εἰκαστῷ ἔτα τῆς Βασιλείας αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συκοφαντιῶν καὶ ποικίλων πονηριῶν τῶν Δικόνων κατὰ τῶν Πατριαρχῶν Μακεδόνων, καὶ ἐξορίας αὐτῶν τῶν Μακεδόνων εἰς τὰ Εὐχαίτια, καὶ περιορισμῶν εἰς Γάγγραν, ἐν ᾗ καὶ ἀνεπαύθη. καὶ περὶ τῆς Πατριαρχίας ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν παγκρατίων Τιμοθέως. καὶ περὶ Θεοδώρου, τῶν δόντος βιβλίον τῷ Δικόνῳ.

Τῶν Δικόνων μέλλοντας ἐφέσθαι Βασιλέως, γνώσκων αὐτῶν τὸ κακότεργον ὁ Εὐθυμίου, ζητήσας ἔλαβε παρ' αὐτῶν ἐγγράφως καὶ μετὰ Φρικτῶν ὄρκων (ὡς εἴρηται ἀνωτέρω) τὸ μὴ ἡμεροποιεῖν εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίσιν, ὅπερ ὁ Μακεδόνης ὡς σκωλοφύλαξ ἔχον εἰς φύλαξιν, καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Πατριαρχίας αὐτῶν ὁ Δίκων εὐρὺν ἀνέσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τῶν ὑποσταντῶν, ἐμάνετο καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐζήτησε τὸ ἐγγράφον τῆς πίστεως ὑπὸ τῶν Μακεδόνων. ὁ δὲ μιμνήσκων τὸν Σαμογάτων Ἑυσέβιον, ὡς εἰπομένον εἰς τὸ δούτερον βιβλίον, καὶ ἐδίδε αὐτῷ τὸ ἐγγράφον. ἡγριῶτο ἔν ὁ Δίκωνος, εἶπε συκοφαντεῖ αὐτὸν, ὡς δητῶν νεοθελόντα τὸ καλῶν τῶν Ἀποστόλων εἰς τὴν πρὸς Τιμοθέον, καὶ προσέταξεν τὸ ὡς μετὰ τῶν μεγάλων αὐτῷ τῶν οὐ μικρῶν, ἵνα ἡ ὡς Θεὸς ἐφανερῶθαι ἐν σαρκί, ἐδηγῶθαι ἐν Πνεύματι, καὶ ἵνα δηλοῖ αὐτῷ τῶν ἐφανερῶθαι ἐν σαρκί, ὅτι ἐφανερῶθαι Διὰ σαρκὸς, καὶ ποιήσωντα ἐκκαθαρὴν εἰς τὸ γράμμα, ἵνα μεταφέρῃ καὶ τὸ νόημα. δεύτερον, ἐπάτησεν αὐτὸν Διὰ Κέλως Μαχίτης, καὶ ἐποίησεν ὑπομνητικόν, ἐν ᾧ ἔγραψεν ὅτι δέχεται τὰς δύο Σιωδῶς,

τὰς δὲ ἐν Ἐφέσῳ καὶ Χαλκηδόνι εἶσεν, ἔδοξε γὰρ 35 δέχεσθαι τὸ Ἑνωτικὸν Ζήνωνος. ὑπολογισαμένη δὲ τῶν Μακεδόνων εἰς τὴν δαλμότη μονήν, ἐν ᾗ τὰς Μοναχὰς καὶ Κληρικὰς ἡθροίσεν, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι δέχεται τὴν ἐν Χαλκηδόνι, ὁ Δίκωνος ἐσυκοφάντησεν αὐτὸν τρίτην, καθότι παρεσκύευσεν δύο 40 τινὰς ἀθλίους καὶ κατηγόρησεν τῶν ἀνθρώπων τῶν Θεῶν ὡς παιδεραστῶν καὶ Αἰρετικῶν, καὶ ἔδωκεν λιβέλλας τῷ Ἐπαρχῷ καὶ τῷ Μαγίστρω. ὁμοῦς δὲ καὶ κατὰ πρεσβυτέρων καὶ ὁρθοδόξων τῶν αὐτῶν πονηρίαν ἐποίησεν ὁ παμπόνηρος Βασιλεὺς. ὁ δὲ 45 Μακεδόνης, καὶ τοὶ γινέσκων ὑπολογιστῶν ἐτοίμως καὶ μόνον εἰς πραιτώριον, ἀλλὰ καὶ εἰς θέατρον, ὡς εἰσηκῶσθαι, ἀλλ' ἐξώσθη τῶν θρόνων. πλὴν ὁ Δίκωνος Διὰ φόβον ἐπαναστάσεως περιδὼν ὃν ἐποίησεν ὄρκον μὴ ἰδεῖν ποτὲ τὸν Μακεδόνην, προσκαλεῖται αὐτὸν 50 εἰς τὸ Παλάτιον μετὰ ὑποκρίσεως, καὶ ἀχηματίζεται ὅτι σῶνται τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὴν νύκτα σκάνην ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς τὰ Εὐχαίτια. τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ ἔτα τῆς βασιλείας αὐτῶν, τὸ αὐτοῦτικὸν βιβλίον, ὅπερ εἶχε καὶ ἐν Χαλκηδόνι πεπραγμένα, ἐζήτη

ἐζητεί βιβαίως ὁ Δίκουρος ἀπὸ τῶ Μακεδονίᾳ, ὃ δὲ
Μακεδόν. ① ἤπιστραγγίσας αὐτὸν, καὶ βαλὼν εἰς τὸ
Θυσιαστήριον, ἀπῆλθεν. ὁ Κολοπόδιος ὁμῶς Οἰκο-
νόμος ἔλαβον αὐτὸν, καὶ δέδωκε τῷ Δικόρῳ. ἔφυ-
γον δὲ πολλοὶ κληρικοὶ καὶ Ἀρχιερεῖς εἰς πολλὰς τό-
πας, ἵνα μὴ συμφωνήσωσι τῷ ὠρῶνῳ Βασιλεῖ.
ἀντικατέστη δὲ Πατριάρχῳ Τιμόθεον τινὰ χη-
ρὸν τῶ Ἀιλέρῳ. ἡσυχῇ δὲ ἔχον εἰς πάθος τὸν
Μακεδόνιον ὁ Δίκουρος, ὥστε, τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτη
10 τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τῶν Ὀυραν Ἀλαβάντων τὰς κασπίας
πύλας, καὶ λιπασαμένων τῶν Ἀσίων, καὶ ἐλθόντων καὶ
ἐκ Εὐχαίτων, τὸν αἰθρώπον τῶ Θεῷ Διὰ τὸν κίν-
δυνον ἀπελθόντα εἰς Γάγγραν, κακέϊσε περιορί-
σαι, ὅπως καὶ ἐκοιμήθη, πολλὰ θάματα ποιή-
15 σας. ἀπέστειλε δὲ αὐτῷ τὰ πρὸς ζωοτροφίαν Πομ-
πίους ὁ ἀνέψιός τῶ Βασιλέως καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
οἵτινες, καὶ τοὶ πολλοὶ Διὰ τὸ παθόντες ἀπὸ τῶ
Ἀναστασίας, ὅσα ἔπαυσαν ὁμῶς ποιῶντες τὸν
ἀλλὰ καὶ ὅτε ἐξέβαλον αὐτὸν τῶ Πατριάρχῳ ὁ Δί-

20

κουρος, παίησε Σύνοδον εἰς Κλαυδίεπολιν, ὅντων τῶν
αὐτῶν καὶ κατηγορῶν καὶ μαρτύρων, καὶ ἀνθεματί-
τισαν αὐτὸν. ἐρωτήσαντος δὲ τῶ Μακεδονίᾳ τὸν
ἀποκομίσαντα αὐτὸν τῶ ἀναθεματισμῷ γράμμο,
ποῖοι ἀνθεματίσαντάς με; εἶπον ὁ ἀποκομιστὴς, ὅτι ὁ
Κολοπόδιος, καὶ ὅλοι ὅσοι ἐδέχοντο τῶ ἐν Καλ-
κηδόνι Σύνοδον. τὸ λοιπὸν (ἀπεκρίθη) εἰ οἱ Ἀρειανοὶ
καὶ Μακεδονιοὶ ἀνθεματίζοντάς με, ἔψαυέ με τὸ αἰα-
θεμα; ὅπως ἦν ἄρα ὅλος τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνόδου
ὁ Μακεδόνιος. ἀλλὰ καὶ τῶ Ἀλεξανδρινὸς Θεόδωρος
μοναχὸς πολύσυχον βιβλίον ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς ἐν
Καλκηδόνι Συνόδου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῷ Ἀναστασίῳ
Διὰ μέγας γυναῖκας τῶ ἀδελφῶ αὐτοῦ, ὁκαῖνος ὁμῶς
ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς τῶ Ὀσσαν, ἐξαθνήσας καὶ τῶ
ἡπυραφίῳ τῆς βίβλου, ἥτις ἡ τρυγαδία, ἥτοι
ἡσθητικῆς τῆς νυκτὸς ἀνταρσίας καὶ τῆς πίστεως, ὡς
λέγουσι ποιῆσαι καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, γράφον-
τα κατὰ Γελαίου, ὡς ἰσορεῖ ὁ Θεοφάνης.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Περὶ τῶν συμβάντων τῷ Φλαυιανῷ Ἀντιοχείᾳ Διὰ τῶ Ἡσαΐᾳ καὶ ἑτέρων Ἐπισκόπων, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν
βίβας αὐτῶν οἷων ἠθροίσαν ψευδομονάχων, ἵνα ἀναθεματίσῃ τῶ ἐν Καλκηδόνι Σύνοδον, καὶ ἀναρέσειας
τῶν ψευδομονάχων ὑπὸ τῶ λαῶ, καὶ ἐξουσίας αὐτοῦ τῶ Φλαυιανῷ ὑπὸ τῶ Δικόρου, καὶ ἀντιοχείᾳ εἰς τὸν Νέστον
30 Ἀντιοχείας Σεβήρου τῶ Αἰρετικῷ.

30

① ἔλόντες εἰπεῖν τὰ περὶ Φλαυιανῷ Ἀντιοχείας καὶ
Ἡλίας Γερσολύμων, ὃ καὶ τὸν Θεοφάνη λέγουσι,
ἐπειδὴ ἐσωσάδει τοῖς συγγράμμασι τὰς βίβας τῶν
35 ἀγίων, ἀλλὰ κατ' ἄλλας, καὶ κατ' αὐτὰς τὰς βίβας τῶν
ἀγίων λέγουσι, Σαύβα καὶ Θεοδοσίᾳ τῶ Κοινοβιάρχῳ,
οἵτινες ἀξιολύστεροι δεκτοὶ τῶ Θεοφάνη, ἀρχο-
μεθα ἔν τῷ τῶ δεκάτῃ ὀγδόῳ ἔτει τῆς αὐταρ-
χίας αὐτοῦ τῶ Δικόρου. ὁ τοίνυν Πέτρης Ἡσαΐας,
40 ὃν ἐχειροτόνησεν ὁ Κναφὸς Γεραπέλεως, κατέξανί-
σεται τῶ Ἀντιοχείας Φλαυιανῷ, θάρρῳν εἰς τῶ Βα-
σιλέως τῶ ἀτέβαιαν, εἰπὼν αὐτὸν Νεστοριανόν. ἀ-
νθεματίσει δὲ τὸν Νεστόριον ὁ Φλαυιανὸς πρὸς ἀθώω-
σιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ Ἡσαΐας εἶπον αὐτῷ ἀναθεματίσαι
45 καὶ ἵνας ἄλλας, οἵτινες ἀπέθανον εἰς τῶ κοινῶν τῆς
ἐκκλησίας, ὃ δὲ Φλαυιανὸς ἀν' ἡτέρον, καὶ βιαζόμενος
περὶ τῶ ὑπὸ Ἐλάσιος Καππαδοκικῆς Ἐπισκόπου,
καὶ Νικίᾳ Λαοδικείας, ἐκ οἷδ' ὅπως ὠφρατραπείας,
ἀνθεματίσεν αὐτὰς. εἶτα βιάζουσαν αὐτὸν ἀναθεματίσαι
50 καὶ τῶ ἐν Καλκηδόνι Σύνοδον, αὐτὸς δὲ ἐποίησεν
ἐκθεσιν πίστεως καὶ ἔλεγον, ὅτι ἡ ἐν Καλκηδόνι Σύ-
νοδος ἐκθεσιν ἐκ ἐποίησε πίστεως, μόνον τῶ ἀρ-

χαίαν πίσιν ἐβεβαίωσεν, οἱ δὲ ἐχωρίσθησαν ἀπ'
αὐτοῦ καὶ τῶ Μακεδονίᾳ, καὶ ἐποίησαν σύγγραμμα
κατὰ τῆς ἐν Καλκηδόνι Συνόδου, ἐν ᾧ ἔλεγον, ὅτι καὶ
ὁ Γερσολύμων ὑπέγραψε, καὶ περὶ ὁ Γερσολύμων
ἐγγράφως ἔλεγον αὐτὰς ψεύδας καὶ συκοφαντίας,
καθὼς καὶ οἱ ἀπολιναριστὰ πολλὰ ψευδοσυγγράμματα
αὐτῶν εἶπον ὅτι εἰσὶν Ἀθανασίᾳ, Γρηγορίᾳ καὶ
Γελαίᾳ. καὶ ἔγραψαν καὶ ἄλλο ὅμοιον τῷ τῶ Φλαυια-
νῷ, καὶ ἔστειλαν αὐτὸ εἰς τὸν Βασίλεα. ὁ Ἡσαΐας
καὶ οἱ μονοφυσῖται λοιπὸν κατακυβέλλουσι καὶ ἐρ-
χονται ἀπὸ τῶν περιχώρων τῆς Ἀντιοχείας οἱ ψευδο-
μόναχοι, καὶ ἀναγκάζουσι τὸν Φλαυιανὸν ἀναθεμα-
τίσαι τῶ ἐν Καλκηδόνι Σύνοδον, τῶ δὲ Φλαυιανῷ
μὴ θέλοντι, καὶ τῶν μοναχῶν βιαζόντων, ἐξεί-
ρεται ὁ λαὸς καὶ ἄλλοι μοναχοὶ φίλοι τῆς ἀληθείας,
καὶ βοηθῶντες τῷ Φλαυιανῷ, φονεύουσι τὰς κακο-
μονάχας. καὶ γίνεται ἡ αἵματεκχυσία, καὶ οὐρί-
σκει αἰτίαν ὁ Δίκουρος, καὶ ἐξορίζει τὸν Φλαυια-
νόν εἰς τῶ Πέτραν τῆς Ἀραβίας, καὶ γίνεται Ἀντιο-
χείας ἡ καρδία τῶ Σατανᾶ ὁ Σεβήρος. ἐξωρίσθη
δὲ καὶ ἰωάννης ὁ Ἐπίσκοπος Πλαντῶ.

Περὶ τῶν ἀσκήσαντων τὴν Κωνσταντινουπόλιν: Τιμόθεος, καὶ ἰδίμων τινῶν αὐτῶν καὶ τῶν Κιναφίων, καὶ τῶν ἱερα-
νικῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψεύδεται ὁ Πλάτινας ὅτι ταῦτα τινῶν τῶν τυραννικῶν ἀξιώμασι σώζονται τῇ Ῥώμῃ. 5

Εἰς ὁποίαν Ἐκκλησίαν ἀσκήσαντο ὁ γενόμενος Κων-
σταντινουπόλεως Τιμόθεος, πρῶτον κατέσπευσε πρὸς
Εἰκόνας τῶν Μακεδόνων, εἴτα ἀρχὴν ἐτοίμη ὑπετέλει
τῶν Λατινῶν. καὶ ἀποθανόντος τῷ Ἡγμένῳ τῆς
Μονῆς τῶν Στεδίων, ἡ κατὰ τὸν Θεοφάνη τε δὲ
Συνέβη ἀπελθεῖν ἐκ τῶν Τιμόθεον, ἵνα χειροτονήσῃ
ἐπίσκοπόν τινα (ἡ ὡς ὁ Θεοφάνης φησὶν Ἡγμένον).
ὁ δὲ ἀνθρώπος ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι ἔπει τῇ Τι-
μόθεῳ, ὅτι ἐχ' ὑπομνήσας χειροτονεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώ-
που, πρὸς ἀναθεματίζοντος τῶν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν,
καὶ ὁ Τιμόθεος ὁμοῦς ἔπει, ἀνάθεμα παντὶ ἀνθρώπῳ
ἀποστροφόμενῳ, ἡ ἀναθεματίζοντι τῶν ἐν Χαλκηδόνι Σύ-
νοδῶν, καὶ ὅπως ἐγένετο ἡ χειροτονία. ἀλλὰ Ἰωάννης
τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὕβρις τῶν Τιμόθεον,
εἴτα τρέχων καὶ ἐγκαλεῖ αὐτὸν εἰς τὸν Βασιλεῖα, καὶ
λοιπὸν ἀτιμαζόμενος ὁ Τιμόθεος. Διὰ τῆς, εἴπε
τῷ Βασιλεῖ, ἀνάθεμα παντὶ ἀνθρώπῳ τῶν ἐν
Χαλκηδόνι δεχομένων Συνοδῶν. ὅτι ὁ Τιμόθεος τῶ
σύμβολον τῆς πίστεως, ἦγεν τὸ, Πιστὺς εἰς ἓνα
Θεόν, παρεσκύλευσεν ἀναγνώσκοντα εἰς ἑκάστην ἀ-
κολυθίαν, ἐπεὶ πρῶτον εἰς μόνῳ τῶ μεγάλῳ Πα-

τρικλῶν ἀναγνώσκοντα εἰς πλὴν κατήχησεν. Διὰ τῶν
μέλλοντας βαπτίζεσθαι τῇ μεγάλῃ Σαββάτῃ, κα-
θὼς καὶ ὁ Κιναφίος ἐποιεῖτο γίνεσθαι τῇ ἀγα-
σμῶν τῶν Θεοφανεῶν καὶ τῇ ἐσπερας, καὶ εἰς ἑκά-
στην ἑξῆς ὀνομαζέσθαι τῶν Θεοτόκων, καὶ περὶ 10
τῶν Συμβόλων ἐκείνο τὸ πρὸς σκευάσει ὑπὸ τῶν ἱωλὶ
Τιμόθεος, ὁ Κιναφίος πρῶτος ἤρξατο Διατάττειν.
ὁ Πλάτινας τινὰ ἡγήσθη καὶ τάξεις καὶ ὀρίσας περὶ
ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ὡς τινὰ μὴ εἶναι ὅπου
τῶν κατὰ τῶν Ἀποστόλων, τινὰ δὲ πρὸς Συνοδῶν 15
καὶ Ἀποστολικῶν διωρίσθαι, ὅπως γράφει τῇ Πίστι,
λέγων, ὅτι ὁ θεὸς Πάπας διώρισεν ἐκείνο, καὶ ὁ θεὸς
τῶν, νομίζων καὶ διὰ τῶν ταύτων πλασματῶν τῶ
τυραννικῶν παπικῶν ἀξίωμα συζητῶν. ἀλλ' ἡ καὶ ἀ-
ληθὴς ἐλέγου ὁ Πλάτινας, ματαίᾳ ἡ καὶ τοιαύτη αὐτῷ 20
ἐπὶ τοῖς, καθότι ἰδὲ καὶ αἱρετικοὶ εἰς τῶν Ἐκκλη-
σίαν τινὰ διατάττουσιν, καὶ ἱερατικῶς ὡσεὶ ψάλλ-
εσθαι τὸ Ὁμολογούμενός τῶς ἐν τῇ Λατινῇ, ἀλλ'
ἐδὲν ἀξίωμα ἰδικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι τῶν ἡ
Τιμόθεος καὶ Πέτρος τοῖς αἱρετικοῖς, ἡ τῇ ὀρθο- 25
δόξῃ ἱερατικῶς ὡσεὶ γένετο, ὡς ἐδὲ τῇ Ῥώμῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πατρίδος τῶν Ἀντιοχείας Σεβήρου, καὶ ἐβλαπτοῦ καὶ ἱερατικοῦ μοναχοῦ τόπῳ, καὶ τῆς συνεργίας 30
αὐτῶν μετὰ Ἰωάννη Ἀλεξανδρείας πρὸς τὴν Δίκην κατὰ τὴν Κωνσταντινουπόλεως Μακεδόνων καὶ τῆς ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνοδῆς, καὶ περὶ τῆς ἀντιστάσεως τῶν Μακεδόνων, καὶ περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ Ἡλίου ἱεροσολύμων-
ἀναθεματισμῶν τῶν κατὰ τὴν Συνοδικῶν, καὶ αὐτῶν, καὶ τῶν κοινῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἐπ' Ἀμβρόσιον ἀναγνώ-
σεως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῶν συνοδικῶν Τιμόθεος, καὶ τῶν ὑπὸ Ἰωάννη Ἀλεξανδρείας ἐμποδισμῶν τῆς ἐς
ἱεροσολὴν ἀποδημίας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ περὶ τῆς μετὰ Ἰωάννη διπλῆς χειροτονίας τῶν Διοσκῶν, καὶ 35
τῶν συμβαλόντων ὑπὸ τῶν λαῶν φόνων.

Ὁ Σεβήρος ὡς δὲ τῆς σωζόμενης τῆς Πιστιδίας,
ἐμαρτε δὲ νόμος εἰς τὸν Βερῆτι, καὶ ἐβλαπτοῦ
ἐν τῇ θαλάσσιᾳ Μοναστήριον τῆς Τριπόλεως Λεον-
τίου τῶν μαρτύρων, ἐοδύσατο τὸ μοναχικὸν σχῆμα
ἐν Μοναστήριον καὶ μετὰ τῶν τάξεων καὶ Μαϊνμῶν,
ὅθεν ἦν πρῶτον Πέτρος ὁ Ἰβηρ, ὁ συνεργὸς καὶ ὁ-
μόφρων τῶν Αἰλίων καὶ Θεοδοσίου. ὅθεν Σεβήρος
ἀπολέγεται ἐκεί μετὰ τῶν Εὐλαλίων, τῶν ἐκ μετανοίας
ἀπὸ τῶν μονοφυσικῶν πρὸς τὸν εἰς τὴν ὀρθο-
ξίαν, καὶ γνωρίζοντες μονοφυσίτης, ἀπελευνέται, καὶ
ἀφίκεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ γενόμενος διὰ
τῶν Ἀρεσίων γνώμῃ τῇ Διόκῳ, συνήρουν μετὰ
ἱερατικῶν τῶν Ἀλικαρνασσίως καὶ τινῶν ἄλλων Μονα-
χῶν Μονοφυσικῶν, ἐλθόντων ἀπὸ Ἀνατολῆς εὐὴ αὐτῶν
εἰς Εὐζώντιον κατὰ Μακεδονίαν καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
Συνοδῆς, καὶ ὁ Ἀναστάσιος ἐν τῷ εἰδέσθαι. καὶ δὲ
καὶ Ἰωάννης Ἀλεξανδρείας ὁ αἱρετικὸς δύο χιλιάδας
λίτρας χρυσίου ὑπέσχετο δοῦναι τῇ βασιλεῖ, εἰ τῶν

ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν ἐκβάλλοι ταχέως, ὅθεν ὁ
Βασιλεὺς ἐβίβλε τὸν Μακεδόνα δέχεσθαι τῶν Ἰωάννη
πρεσβύτερον, ὁ δὲ Μακεδόνας αὐτέτανε λέγων, μὴ δέ- 40
χεσθαι αὐτὸς, ἀλλ' μὴ τῶν ἐν Χαλκηδόνι ὁμολογήσας
μητέρα καὶ διδάσκαλον, καὶ ὅτι χωρὶς Οἰκουμενικῆς
Συνοδῆς, ἔχοντες ἀφ' ἑαυτῶν τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον,
ἐδύναντο τῶν ποιῆσαι. ταῦτα ὁ Θεοφάνης. τὸν
δὲ Σεβήρον μετὰ Φλαυτιανὸν Ἀντιοχείας γενόμενον, 45
ἐβίβλε εἰς Φρυγίαν ὅπως ὁ Ἀναστάσιος, ἵνα μὴ
ἀναθεματίζῃ τῶν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν, καὶ ὡς
ἀγαπᾷ αὐτῶν, ὅτι ποτὶ αὐτῶν ἐμίση, ἀλλ'
ἵνα μὴ γίνωνται χρίσματα, καὶ ἀμαρτανύσας,
καθότι τὰ πλήθη ἦσαν τῶν μέρεσιν τῆς Συνοδῆς. 50
ὁ δὲ Σεβήρος ὁμοῦς ἀνθεματίσας, τῶν Συνοδῶν, ἀλλ'
καὶ καὶ συνοδικῶν γράφων εἰς τὸς Πατριάρχους,
ἀναθεματίσας τῶν ἐν Χαλκηδόνι ταύτων ἁγίων Σύ-
νοδῶν, ἔγραψε δὲ καὶ εἰς ἱεροσολύμους. τὸ δὲ μο-
ναχικὸν Παλαιστίνης γράφει πρὸς Ἀλκίωνα ὅτι 55
τὰ

τὰ συνοδικὰ Τιμόθεον Κωνσταντινιπόλεως καὶ ἡ κα-
θαίρεσις μακεδονία καὶ φλαυνία ἣν ἐδέχθησαν ἐν
Παλαιστίνῃ, ἀλλ' ἔτι δὲ τὰ συνοδικὰ Σεβήρη, μά-
λιστα αἱ ταῦτα ἀποκηρίσαντες, ὑβριζόντες καὶ ἀν-
μαθίσαντες ἔφυγον, κινήσαντες καὶ αὐτῶν τὴν δὴ-
μα καὶ τῶν μοναχῶν, ῥητὶς γὰρ γράφει ὁ Κύρι-
ος εἰς τὴν βίβλιν τῆς αἰγῆς Σεβῆρα, ὅτι ἐκείν-
ω ἐν τῷ πρώτῳ πρῶτον τῆς ἐβδόμης Συνο-
δῆς, τὰ συνοδικὰ ἔστειλον ὁ Σεβήρης Ἡλίου τῇ
10 Ἱερουσολύμων, ἵνα ἐκείνῳ μὴ δεξιάρχῳ, ἔστει-
λον αὐτὰ δούπερον ὁ Σεβήρης μετὰ θυμῶν βα-
σιλικῆς, ἀλλ' οὐδένα Σεβῆρα σιωπῶντα τὰ πλήθη
τῶν μοναχῶν, ἐδίωξε τὸς κομίσαντες, αὐτοὺς δὲ
μετὰ τῶν μοναχῶν καὶ τῶν λαῶν οὐκ οἶσθε, ἔμ-
15 ποδοῦν τὴν αἰγὴν Κρανία ἐβόησαν, αἰάθιμα Σε-
βήρη καὶ τοῖς κοινωνοῦσι αὐτῷ. τῶν ὑποκαρδίων ὁ-
μως εἰς τὴν Ἀντιόχεον ἦντες, φιλοδοξίας χάριν ἰ-
κοινώησαν τῷ Σεβήρῳ, ἐξ ὧν καὶ Μακρῶν ὁ Βη-
ρυτῆς, τινὲς δὲ δι' αἰάκῃ ὑπέγραψαν εἰς τὰ
20 συνοδικὰ αὐτῶν, τὰ ἀναθεματίζοντα τὸν Σύνοδον, καὶ
τὸς ἐπόντας δύο φύσεις, ἡ δὲ ἰδιότητις ἐπὶ Χρι-
στῷ, οἵτινες καὶ μετεμελήθησαν, ἅλκοι δὲ ἐκ ἐ-

κινήσαντες ὁλοτελῶς τοῖς περὶ τὸν Σεβήρη, ὡς
Ἐπιφάνιος Τύρος καὶ Πέτρος Δαμασκῆς, οἱ δὲ Ἰσχυ-
ροι καὶ αὐτοὶ τὸν Σεβήρη μετεμελήσαντες ἀναθε-
ματίζουσιν, τινὲς δὲ καὶ ἔφυγον, ὡς ὁ Δαμασκῆς Πέ-
τρος καὶ Ἰβλινός ὁ Βόσρων, εἰς Παλαιστίνην, τὰ
δὲ ἐν Παλαιστίνῃ Μοναχὴρια καὶ τὰ Ἱερουσόλυμα ὁμο-
νοῶσι περὶ τὴν πίσιν. ἔστειλον ὁ Τιμόθεος συνο-
δικὰ καὶ εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἰωάννην τὸν Νησιώ-
τιν, καὶ ὑπελαβὼν, ἀλλὰ περὶφανῶς βλασφημοῦντα,
ὁ δὲ λαβὼν, ἐπ' Ἀμβωνῶν ἀναθεματίσας τὸν ὄντα χαλ-
κηδόνι Σύνοδον, ἐκάλυψε δὲ καὶ τὸς Αἰγυπτίους τῆς
εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ὁδοποιίας, ἵνα μὴ συγκοινωνήσιν
εἰς τὴν ὑψωσιν τοῖς Ἱερουσολυμίταις, τοῖς δεχομένοις
τὴν ὄντα χαλκηδόνι Σύνοδον. σημειώται, ὅτι μετὰ τὸν
θάνατον τῷ Ἰωάννῃ ἐνθρονισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρχόν-
των Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ὁ ἀνεψιὸς τῷ Αἰλῆ-
ρι Διόσκορος, καὶ αἰτησάντων τῶν λαῶν ἵνα χα-
ρηνήσῃ καὶ τὸς Κανόνας τῶν αἰγῶν Ἀποστόλων,
ἔχευεν ἐν τῇ καὶ δούπερον, δυσχεραίνοντων δὲ τῶν
Ἀρχόντων, εἰλαοὶ ἀπέκταναν τὸν υἱὸν τῷ Αὐγου-
σταλίῳ. Εὐάγγελος βιβλίῳ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

25

Περὶ τῆς καθαιρέσεως Σεβήρη ὑπὸ τῷ Ἀπαμείας καὶ τῷ Ἀρεθῆς τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῷ τρόπῳ
τῆς δόσεως τῆς καθαιρέσεως εἰς χεῖρας Σεβήρη.

30 Ὁ Ἀπαμείας Κοσμάς, καὶ Σεβηριανὸς Ἀρεθῆς
παραχθόντες εἰς τὰ συνοδικὰ Σεβήρη, καθαι-
ρῶσι τὸν Σεβήρη, καὶ πέμπουσιν αὐτῷ τὴν καθαι-
ρεσιν αὐτῶν μετὰ τῶν Ἀρμενίων Ἀρχιεπισκόπων,
ὁ δὲ φοβηθεὶς διὰ τὸ μεγαλεῖον τῶν θρόνων τῶν Σε-
βήρη, φοβῆς γυναικῶν ἰμάτια, καὶ δίδωσιν αὐτῷ
35 τὴν καθαιρέσιν αὐτῶν, διήκου ὡς τις πωχὴ λίβε-

λλον περὶ βοηθείας, ὁ δὲ γυνὴ μὴ, ἀλογήσας δὲ,
περιέμεινεν εἰς τὸν θρόνον. ὁ Ἀναστάσιος δὲ μαθὼν
ταῦτα, ἐμήνυσεν τῷ Ἀσιατικῷ Ἡγεμόνι Συρίας καὶ
Φοινίκης, ἵνα τὸν Κοσμά καὶ Σεβηριανὸν διώξῃ
διὰ τῶν θρόνων αὐτῶν, ἀλλ' οἰκονομῶν τῷ Ἡγεμό-
νῳ ὁ Κοσμάς καὶ Σεβηριανὸς ἐκ ἐξωλείθησαν. Εὐά-
γγελος βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ τετρακοσῷ τετάρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

40 Περὶ τῶν μετὰ Τιμόθεον πονηρῶν καὶ κακῶν τῷ Δικόρῳ κατὰ τῶν ὑπερασπιζομένων τῆς ὁν χαλ-
κηδόνι Σύνοδῳ, καὶ τῆς κατ' αὐτῶν ἐπαναστάσεως τῷ λαῷ, καὶ τῶν γυνομένων φόνων.

Ἐπελαθόμεθα εἰπεῖν καὶ ἄλλῳ μανίαν τῷ Δικό-
ρῳ, τῷ μετὰ τὸν Τιμόθεον πολεμῶν καὶ πονηρῶ-
σαιῶν κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ὁν χαλ-
45 κηδόνι Σύνοδῳ, καὶ δὴ ὑπακύντας τῷ Σεβήρῳ, τὸν
λογοθέτην καὶ τὸν Ἐπαρχον ἀναβιβάζει εἰς τὸν Ἀμ-
βωνα εἰπεῖν τὸ Τριτάγιον μετὰ τῆς προσηύχης τῆς,
ὁ σωζόμενος, ὅθου ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινιπόλεως
σασιάζει, καὶ ὑβρίζει τὸν Βασιλέα, καὶ ἀνάψαντες
50 πυρκαϊὰν, ἔκαυσαν πολεμῶν ἀξιόλογα κτίρια τῆς
πόλεως, καὶ ἀγρότικον Μοναχὸν οὐρόντες περὶ τὸν

οἶκον Μαρίνης τῆς Ὁρῆς, νομίσαντες αὐτὸν εἶναι ὁδηγὸν
τῷ Δικόρῳ εἰς τὰ τοιαῦτα ὡς γνωστὸν καὶ ὁμόφροντα,
ἔκοψαν αὐτῶν τὴν κεφαλὴν, καὶ ἔβαλον αὐτὴν ἐν
δόρυν, καὶ ἔκρεζον, ἕως ἐπὶ ὁ ἔχθρὸς τῆς αἰγῆς
Τριτάτου, καὶ Ἀσκήτειον ἔγκλεισεν, ἣν ἀλαβῆτο
ὁ Δικόρος, ἀπέκταναν, καὶ σύροντες καὶ τῶν δύο
τὰ σώματα, ἔκαυσαν αὐτὰ εἰς τὴν κοιλίαν τῶν Στε-
δίων, εἰς ταῦτα τὰ συμβαίοντα ὁ Βασιλεὺς χερεὶ
σύμμαχους ἰκετεύσας τὸν λαόν, ἐκένει, καὶ συ-
νεσάλη καὶ αὐτὸς ὀλίγον διὰ τῆς Αἰρέσεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν ὑποχρημάτων τῷ Δικόρῳ, ἵνα διὰ τῶν τρόπων τῆς πολεμῆς ἐλεημοσύνης ἀργυρίων,

ὧν ὑπέχετο τῷ Κοινοβιάρχῃ Θεοδοσίῳ, ἑλκύσῃ αὐτὸν τὸν Θεοδόσιον εἰς τὴν Αἵρεσιν.

Αλλὰ τελείως ἐκ ἑκαστοῦ, ἐπειδὴ ἐκινήθη ἔλ-
πόνως ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν τὰς φωσῆρας τῆς
καρτῆς ἐκείνης, καὶ ὡς πρῶτοις τὸν Κοινοβιάρχῃ Θεο-
δόσιον τὸν περιβόητον εἰς ὅλῳ τῷ Παλαιστίνῳ. ἀλ-
λὰ ἀκέφαλῳ ἦν κατὰ ἀλήθειαν συγκοινωνῶν ὁ
Ἀναστάσιος τῇ τῶν ἀκεφάλων Αἵρεσει, καὶ ἐκ ἐ-
γνώσκον ὅτι ἐπεχείρει ὁ ἀνάστατος, χρυσίον καὶ
ἀργύριον πρεβάλετο τῷ Θεοδοσίῳ ἐν ὑσέροις, καὶ
χρυσίον ἕως τριάνκοντα λιτρῶν καλύμματα τῆς δο-
λιότητος, ἵνα ἀμαρτίῃ πρὸς τὰς πτωχὰς ὁμέγας
Θεοδοσίῳ καὶ εἰς τὰς δύσσκομῆρας εἰς τὸ τηροκομεῖν καὶ
Νοσοκομεῖν. ἀλλὰ κατονόησεν ὁ ἔργῳ καὶ λόγῳ πολὺς,
ὁ Ἄετος ὁ ὑψιπέτης, ὁ πετόμενος εἰς τὰ νέφη τὰ οὐδρα,
καὶ ὅτε ἐνόμιζον ὁ βασιλεὺς ὅτι εἶχε δεδεδῆκον τὸν
Λέοντα, τότε ἦν ὅλως διόλως ἐλεύθερος. οἶδα μὲν ὅτι
αἰψοῦσαι τῶν ἀσπίδων εἰς βδέλυγμα εἰς τὸν κύριον, καὶ
εἰς μαρτυρεῖ τὰ καὶ ὁ Ἡσυχίας εἰς τὸ πρῶτον κε-
φάλαιον λέγων, εἰ μὴ φέρετε σμιλδαλιν, μάταιον
θυμίαμα, βδέλυγμα μοι ἐσὶ, λήσασθε καὶ καθαροὶ
γίνεσθε, μάθετε καλὸν πειεῖν, ἐκζητήσατε κρεί-

στι, εὐσάθε ἀδικήματα, κείνατε ὀρφανῶ καὶ
δινηρώσατε χήρας. ἀλλὰ καὶ ὁ Δαβὶδ ἐψάλλον,
ἔλεον ἀμαρτωλὸς μὴ λιπαρώτω τὴν κεφαλὴν μου. 5
αὕτη ἡ διδασκαλία εἶχε ἐξάπαντος ἐπεκτείνεσθαι
καὶ εἰς ὅλους ὅσοι εἰσὶν Αἱρετικοί, ὅτι καὶ αὐτῶν τὰ
δῶρα ἐδέχεται ἡ ὑποσολικὴ Ἐκκλησία, ὡς ὄντων
ὑποσυαγῶν, ταῖς ἀφωρισμῶν καὶ ἐξω τῆς
Χριστῆ Ἐκκλησίας. λοιπὸν τὸ χρυσίον ὅπερ ἔπεμ-
πον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Ἀναστάσιος ἀλλ' ἐλεημο-
σιῶν τριάνκοντα λιτρῶν, ὑπῆρχε μία ἀπορία, ἵνα
δι' αὐτῆς συγχωρήσῃ αὐτῷ ὁ Θεὸς τὰς ἀμαρτίας αὐ-
τῆς, κατὰ τὴν συμβεβηκυῖαν τῇ περὶ τῆς Δανιὴλ πρὸς
τὸν ἀσεβῆ βασιλέα τὸν Ναβεχοδονόσορ, Διατῆρ 15
Βασιλεῦς ἡ βαλήμει ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἀμαρτί-
ας σου ἐλεημοσιῶναις λυτρώσῃ καὶ τὰς ἀδικίας
σου ἐκτίρῃς πενήτων, ἵσως ἔσαι μακρόθυ-
μος τοῖς ὑποπλάσμασί σου ὁ Θεός. καὶ ἔτι, εἴ γε
ἐδέξατο ὁ Θεοδόσιος τὴν ἐλεημοσιῶν τῆς βασιλέως, 20
ἦν πάντως ἵνα φωτίσῃ αὐτὸν ὁ Θεός, καὶ αὐαίξῃ
αὐτῇ τὰ σπλάγχνα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

25

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Δίκοντον ὑποκρίσεως τῆς Κοινοβιάρχῃ Θεοδοσίῳ, καὶ τῆς κατὰ τὴν μὴ τιμώντων τὰς
τέσσαρας Σωδὸν ἐπ' ἀμβωνῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκφωνηθείσης ἀναθεματισμῶ. καὶ περὶ ὧν ἴσoreν κύριλλος
κατὰ τὴν Νεσορίαν, Εὐτυχῆς, Διοσκόρος, καὶ Σεβήρης Αἱρέσεων, τὴν ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸν
ἀπαρθεσίαν, τῆς κίαν ὑπόστασιν ἐν δύο φύσει τὸν Χριστὸν δογματισάσης. καὶ περὶ τῆς ὑποπλάσεως
τῆς ἀγίας Σάββας εἰς Βυζάντιον πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῆς Ἱεροσολύμων Ἡλίας. καὶ περὶ τῶν ὀπλησάντων γραμμά- 30
των Τιμόθεον Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ἡλίαν Ἱεροσολύμων καὶ Φλαυιανὸν Ἀντιοχείας, τὸ ἐρδοδόξον
ὑποκρινόμενος. καὶ ὅτι τὸν Ἱεροσολύμων Ἡλίαν ὑπερβίβῃ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸν ψεύδος εἶναι.

Απὸ γὰρ οὗτος Θεοδόσιος πρὸς τὸν Αὐτοκρά-
τορα Ἀναστάσιον, ὅτι παρέκρινε χιλιάδας ἀ-
ποθανεῖν, ἡ ἐξωγενέσθαι τῶν ὄρων τῶν ἀγίων πεσ-
σάρων οἰκουμενικῶν Σωδῶν, αἵτινες μετὰ τῶν τε-
σσάρων Εὐαγγελιστῶν ἔχουσιν τὰ πρεσβεῖα καὶ τὰ
ἴσα σχεδόν, ὅθεν ἀφόρως ἀνέβη εἰς τὸν ἀμβω-
να καὶ εἶπε ταῦτα μετὰ παρρησίας ἐμπεδῶν
τῶ λαῷ, εἴ τις ἐμὴ τὰς πτωχὰς ἀγίας Σωδὸ-
δας, καὶ ἐνομίζει αὐτὰς ὡπερ τὰ τέσσαρα Εὐ-
αγγέλια, ἐχέτω τὸ ἀνάθεμα. ταῦτα ἀκούοντες
μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐξ ἐκείνης ἐ-
ποίησε καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν τεσσάρων ἀγίων Σωδῶ-
ν, ἵνα ἐκρίνῃται πεφυλαγμένα σῶδον εἰς τὰ δι-
πύχια. ταῦτα καὶ ἄλλα ἴσoreν καὶ πλάτος ὁ κύ-
ριλλος, ὅστις συμπεράνει θεολογικὰτα λέγων,
ὅτι ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸς ὁμολογῶσα εἰς τὸν
Χριστὸν ἐν ὁσώπων, ὑποδιδάσκει τὴν ἀσεβῆ γνώμην
τῆς Νεσορίας, τῆς τὸν Χριστὸν μερίζοντες εἰς δύο τὰς
καὶ ὑποστάσεις. καὶ πάλιν μὴ ἀνυμνῶν τὰς δύο
φύσεις, ὑπερβίβῃ τῆς Εὐτυχῆς καὶ Διοσκόρου καὶ
Σεβήρου τὴν Αἵρεσιν, τὴν συγχρόνως εἰς μίαν φύ-
σιν τῆς Χριστῆ τὴν Θεότητα καὶ ἀνθρωπότητα, κα-

θὼν ἑκάτεροι ἐξέκλιναν τῆς βασιλικῆς αἵρεσεως ὁδῶ
τῆς ἀληθείας, ὁ αἰς διαμερῶν, καὶ ὁ ἕτερος φύσιν καὶ 35
συγχέων, διὸ καὶ ἡναγκαζέτω εἶπαι, ὅτι ἔπαθεν ἔλ-
τῆς Σταυρῆ καὶ ἡ Θεότης, ἐπειδὴ καὶ ἦν συμπεφυε-
μένη μετὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπερ ἐστὶν ἀνεγνώστη
βλασφημία. πλὴν ἐπὶ τῇ τίνι τρεῖς ἀπὸ τῆς
εἰς τὸν Ἀναστάσιον ὁ Θεότατος Σάββας ὑπεκρίσασθαι 40
ος, ὁ κρείσσων τῆς Πατριάρχῃ Ἡλίας ἀπεσταλμένος,
ὧν τότε ἐβδόμηκοντα ἡ ὁ αἰς. καὶ λοιπὸν ὅτε εἶ-
δον ὁ Πατριάρχης Τιμόθεος ὅτι ἐξωρίσθη ὁ μακεδό-
νιος ἀλλ' αὐτὸν ἐπέβλεψεν, ὑποπλάσας ἵνα μὴ πείσῃ
καὶ αὐτὸς τὸ αὐτό, ὅθεν παρέλαβε, καὶ μάλιστα 45
Τιμόθεος ὑπεκρίνετο εἶναι ὁρδοδόξῳ, καὶ ἔγρα-
ψε τόσον πρὸς Φλαυιανὸν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ὅσον
καὶ τῷ Ἡλίῳ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτι ἐδέχετο δι-
λονόη τὴν ἐν Χαλκηδόνι, ὅμως ἄλλα ἔγραφε, καὶ
ἄλλα ἐποίησεν ὁ ἀλιτήριος, καὶ ἐκαστὸς ἔχεν συγ- 50
κοινωνῆς τὰς δύο Πατριάρχας, ἀλλ' ὅτε τὰτο ἔγνω
ὁ Ἡλίας, ἐφάνη καὶ ἀλήθειαν Ἡλίας ζηλωτῆς, καὶ
ἐποίησε τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, καὶ ἐπαρέρυσσε
αὐτὸν σφοδρῶς ὑπερασπιστῆς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Σωδῶ-
δας, αἵτιον δὲ τῆς παρρησίας αὐτῆς, ὅτι κρυφίως
καὶ

καὶ δολίως ἐφαίνετο μία ἐπαγγελία τῇ Ἡλίᾳ, ὅπως
ρίπτεται καὶ πρακτικὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἀμα-
θῶς τινὲς ἀναφέρουσιν ὡς γνησίαν αὐτῇ, συκοφαν-
τῆντες τὴν αἰὸν ἀδίκως καὶ ὠχράλῳγως, πρῶτα
5 συμβαῖνον καθ' ἑκάστῳ εἰς τὰς διημέρας ἀνθρώπων.
ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς ἐρήμης ἱεροσολύμων καὶ

τὸν Θεοφάνη τέσσαρας Διαμαρτυρίας συντάξαντες,
ἔστασαν τῇ Βασιλεῖ τὰς δύο, καὶ μίαν ταῖς Ἀρχασι
τῆς χώρας, καὶ μίαν τῇ Ἐπισκόπῳ ἱεροσολύμων,
Διαμαρτυράμενοι μήτε πῶς ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος
διώκεται παρελθεῖν, μήτε τῇ Σεβήρῳ κοινωνεῖν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

10 Περὶ τῆς ἐν Σιδῶνι Συνόδου τῆς κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου. Διὰ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ὠχρακινήσεως τῇ
Καισαρείᾳ Καππαδοκίᾳ Σωτηρίχῃ. καὶ ὧν ὡκονομήθησαν ἐν αὐτῇ διὰ τῶν τῶν ἱεροσολύμων Ἡλία καὶ
τῶν Ἀντιοχείας Φλαυιανῶν γραμμάτων πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ περὶ τῆς μετὰ τῇ Βασιλείᾳ συνομιλίας τῇ
ἀγίᾳ Σάββᾳ, καὶ περὶ ὧν εἶπε τῇ Βασιλεῖ, καὶ ὧν ἤκουσε παρ' αὐτῇ κατὰ τῇ ἱεροσολύμων Ἡλία.

15 Ὅντις ἔτι τῇ Φλαυιανῇ εἰς Ἀντιόχειαν, ἐκτέλε-
σεν ὁ Ἀναστάσιος συνοχθῆναι Σύνοδον εἰς πῶς
Σιδῶνα τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἵνα
ἀναθεματίσῃ πῶς ἐν Χαλκηδόνι ἀγίαν Σύνοδον.
παρεγόντο δὲ εἰς Σιδῶνα ὁ Ἀντιοχείας Φλαυιανὸς
20 καὶ ὁ ἱεροσολύμων Ἡλίας, καὶ χρησάμενοι κολα-
κτικῇ καὶ οἰκονομικῇ γραμμάτῃ εἰς τὸν Βασι-
λέα, διέλυσαν πῶς Σύνοδον, καὶ ἐπανῆλθον εἰς
τὰς θέρους αὐτῶν. ἀλλ' ὁ Σωτήριχος τῆς Καισα-
ρείας Καππαδοκίας (ὅστις χειρωνακτικῶς Καισα-
25 ρείας ὑπὸ τῇ Μακεδονίᾳ, ὑπέχετο αὐτῷ μετ' ὅρ-
κῃ, ἵνα ἔχῃ πῶς ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον εἰς Ὅρεν πί-
στεως, μεταταῦτα δὲ οὕτως τῷ Θεοφάνῃ, παρική-
νησε τὸν Βασιλέα ἀφαιρεῖσθαι πῶς ἐν Σιδῶνι Σύνοδον) καὶ
ὁ Φιλόζωνος τῆς ἱεροπόλεως ἀπέβριψαν τὰ τῆς ἐν
30 Χαλκηδόνι δόγματα καὶ διδάγματα, καὶ κατὰ
τῇ Φλαυιανῇ καὶ Ἡλίᾳ πολλὰ ἐφλυάρησαν, μὴ
εἰδότες ὅτι ὁ ἄγιος Σάββας ἀπῆλθε πρεσβυτέρως
εἰς τὸν Βασιλέα. ἐφθασε τοίνυν ὁ Θεὸς Σάββας εἰς
τὸν Ἀναστάσιον ταπεινῶς τῷ ῥήματι, φορῶν τὸν τρί-
15 χινον σάκκον, ὅθου οἱ τὰ μαλακὰ φορῶντες ἐκώλυον
αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὰ ὀνόματα τῆς αὐτῆς διὰ τὰ
ὀνόματα. ἀλλὰ λαβὼν καὶ ἀναγνὼς τὸ γράμμα
τὸ Πατριάρχικόν ὁ Ἀναστάσιος. καὶ ὁρῶν ῥητὴς τὸ
ὄνομα τῇ ἀγίᾳ Σάββᾳ, ἐκέλευσεν εἰσελθεῖν αὐτὸν ὀδόν
40 ἐν τῇ βασιλικῇ αὐτῇ οἰκῇ, καὶ ὡς εἶδε τὸν ἄγιον, ἐδόκει
αὐτῷ ὁρᾶν Ἄγγελον κυρίως λαμπροφόρον, ὅθου ἐξα-
νέστη τῇ τόπῃ ἐκείνῃ εἰς τιμὴν τῇ ἀγίᾳ, καὶ μετὰ
πολλῆς περιποιήσεως ἐδεξιώθη αὐτόν, καὶ ἐπεισεν
αὐτὸν ἵνα καθίσῃ, καὶ ὅπερ ἦν τὸ ζήτημα αὐτῆς,
15 εἶπεν, ἵνα μετὰ Θεόφραστον παρβόλῃ, ὅθου ὡς πύλας εἶχε
τὰς ἀκοὰς αὐτῆς ἀνεωγμένους εἰς ὑποδοχὴν τῶν ῥημά-
των αὐτῆς. ἐγὼ (εἶπεν ὁ Σάββας) ἔλαβον τὸν τόσον
κόπον ἐλθεῖν ἕως ὧδε, ἵνα προσκυνήσω πῶς μεγα-
λύνῃς βασιλείαν, καὶ ὠχρακάλῃ αὐτῇ διὰ πῶς
50 ἀγίαν τῇ Θεῷ πόλιν ἱεροσολήμ, καὶ διὰ τὸν ἐκεί-
νους ἀποστόλους παρεστῶτα, ἵνα μὴ ἡ πεπαιωμένη,
ἀλλὰ ζῇ καὶ ἡσυχάζῃ ἐν εἰρήνῃ, ὅθου τῇ ποιῶν, ἔξῃς
ἰλίων καὶ βοηθὸν τὸν Θεόν, καὶ τὰ νικητήρια καὶ
τῶν ὀρεγμάτων καὶ πόρεων ἐχθρόνους. ἐθαύμασεν ὁ
Βασιλεὺς εἰς τὰ λόγια τῇ ἀγίᾳ, καὶ πῶς οὐκ ἐλάλησε

διὰ πρὸς καιρὸν καὶ διὰ γῆνα, μόνον διὰ τὸ κοινὸν
καὶ ὠφέλιμον τῆς Ἐκκλησίας. ὅθου τῆς μὲν ἄλ-
λοις ἔδωκε διατάξαι ἀρκετῶς διὰ πῶς ὁδοιπορίαν
αὐτῶν, τῇ δὲ ἀγίᾳ Σάββᾳ ἐχαρίσατο πάμπαν,
ἵνα Διαμερίσῃ αὐτὰ εἰς τὰ Μοναστήρια, ὑποχρεῖται
τῇ ἀγίᾳ ἐλθεῖν καὶ πῶς πρὸς αὐτὸν εἰσοδόν, ὅπότῃ
καὶ αὐτὸς εἰσελθεῖν, καὶ συνομιλῆσαι μετ' αὐτῇ
τῇ ψυχῶφελῇ καὶ σωτηριώδῃ αἰτήματι. περὶ δὲ
τῇ Πατριάρχῃ ἤρξατο ὁ Βασιλεὺς μίαν τῶν ἡμερῶν
λέγειν πρὸς τὸν ἄγιον Σάββαν ταῦτα τὰ λόγια,
φαίνεται μοι ὡς σεβάσμιε πάτερ, ὅθου ὁ πρὸς ὑμῶν
εἰς ὀλίγον ἐλαφροκέφαλος, διότι ἐμὸν ὅθου χειρὶ
συσῆται πῶς ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, πῶς σερεύσασαν
πῶς γνώμῃ τῇ Νεστορίᾳ, ἀλλὰ ἔλκυσε πρὸς ἑαυτὸν
καὶ τὸν Φλαυιανὸν τῆς Ἀντιοχείας, καὶ αὐτίς αὐτῇ
καὶ οἱ δύο τῇ Συνόδῳ, τῇ τῇ Θελήματι με συνοχ-
θεῖται εἰς πῶς Σιδῶνα τὸ κάστρον, ἀλλὰ ἀρκεῖ εἰς τὸ
20 τὸν, ἵδὲ πρὸς ἀπὸ τοῦ ἵνα διωχθῇ, καὶ πρὸς αὐτῇ
ἀλλὰ ἀντὶ αὐτῆς, ἐγὼ ἀρμόζει τῇ ἀγίᾳ τὸ πρὸς
μιαίνεσθαι ὑπ' αὐτῆς. ποία μείζων μαρτυρία διὰ πῶς
Θεοσέβειαν τῇ Ἡλίᾳ εἰς, ἀλλὰ ἡ μαρτυρία ἐνὸς
Βασιλέως βεβουδισμένη εἰς πῶς Ἀρεσίου τῶν Θεοπα-
χιτῶν τῶν καὶ Ἀκεφάλων; πῶς τόσον ἐγνώσκον
ὁ ἄγιος Σάββας κυβερνῆσαι πῶς γνώμῃ τῇ Βα-
σιλείᾳ, ὡς καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναχαιτίσαι τὸ εἰ-
30 θεῖον τῇ θυμῇ αὐτῆς, ὡς ποτὲ ὁ Ἰορδάνης ἐσέφθη
εἰς τὰ ὀπίσω διὰ τῆς Κιβωτῆς πῶς διὰ βασιλῆα. ἦν δὲ
ἐκείνη ἡ ψυχοδομῶσις τῆς Σιδῶνος κατὰ τῇ Κυρίᾳ
καὶ κατὰ τῇ Χριστῇ αὐτῇ, τῇ βελῇ τῇ Βασιλείᾳ
μόνον συνοχθῆναι, καὶ ὑπὸ τῇ Ἀρετικῇ Ἐπισκόπων
σωτηριώδῃ, πρὸς τῇ καὶ μόνον ἀφορώσα τὸν
σκοπὸν, ὅπως καταδύσῃ τὰς δύο φωτῆρας τὰς
μεγάλους Φλαυιανὸν καὶ Ἡλίαν τὰς Πατριάρχας,
καὶ ἐκβάλλῃ αὐτὰς ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν, καὶ εἰσά-
40 ξῇ ἀντὶ αὐτῶν τὰς Ἀρχοντας τῇ σκοτίᾳ, τὰς μεταμε-
μορφωμένους διὰ βόλῃς διὰ σωτηριώδῃς τινῶν ψυ-
χομονάχων. ἐφθασεν ὁ χαμῶν, καὶ πλεῖον ἐκέδύ-
νατο περᾶσαι τὸ Αἰγαῖον καὶ Παρθιον πέλαγος,
ὅθου ἡναγκάσθη ὁ Θεοφόρος Σάββας ὠχρακάλῃ
ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦγεν εἰς τὸ πρὸς
τῇ ῥαφίνῃ, ὅπῃ συνοχθῆναι ἄνδρες καὶ καὶ γυναικες,
καὶ

422

καὶ ἐκ τῶν Ἀρχοντιστῶν τῷ Βαλουτιανῷ ἡ ἀνέψις ἡ ἰταλιανή, καὶ ἡ γυνὴ τῷ Πομπηίῳ ἡ Ἀναστασία, ἥτις ἠκολούθησεν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν μεταταῦτα. ἔλαυνον ἡ πρωτοκλήτου ὦρα τῷ ἑσπέρῳ, ὅταν ἡ γυνὴ ἐωραφῆται τοῖς ποιητοῖς αὐθεσι, καὶ καλῶς ἔχουσαι ταῖς χλόαις καὶ πόαις, καὶ ὁ ἄγιος Σάββας ὁ πλεον ἀνέμω, ἔφθασεν εἰς τὴν λιμνὴν τῆς Ἰόππης αὐτῶς καὶ δεξιῶς, καὶ κοινολογησάμενος πᾶσι πᾶσι μετὰ τῷ Πατριάρχῃ Ἡλίῳ, καὶ τῷ μῦνιν

τῷ Βασιλέως πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπορεύθη πρὸς τὴν Λαύραν αὐτῷ, καὶ ἐβρώντινα μάματα, ὅς ἦν πρὸς τὴν εἰς τὴν Ἐλευθεροπόλιν, τῇ τῷ Σεβήρῳ Αἰρέσει ὑποκεκλιμένον, ἐχαραγώγησεν αὐτὸν τοῖς μελετήτοις λόγοις αὐτῷ εἰς τὴν Θεοδόσιον, καὶ ἄλλας πολλὰς ἐν ὑστέροις ἔφερον εἰς τὴν ὁδοδόξιν, τῆς τῷ Σεβήρῳ Αἰρέσεως ἀπειλάτων αὐτὸς μετὰ ὑπηρετικῶν.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῷ Βασιλέως Ἀναστασίῳ καὶ Σωτηρίῳ καὶ Εὐστάθῳ ἐξορίας Φλαυιανῷ Ἀντιοχείῳ καὶ Ἡλίῳ ἱεροσολύμων, καὶ ἀποκαταστάσεως ἐν Ἀντιοχείᾳ Σεβήρῳ, καὶ περὶ χειρίσεως ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰωάννου, καὶ ὧν σωθεῖν τοῖς δυσὲν ἐξορευθεῖσι Πατριάρχεις τῇ πρὸς αὐτὸν τῷ Βασιλέως.

15

Ἀλλὰ πάλιν νικᾷ ἡ κακία Σωτηρίῳ καὶ Φιλιζάνῳ, καὶ πείθει τὸν βασιλέα ὅτι ἡπατίθη ὑπὸ τῶν Πατριάρχων, καὶ λαρόντες ἦν ἡ θέλον ἐξουσίαν, καὶ δόντες χρυσίον τῷ δῆμῳ Ἀντιοχείας, καὶ θλίψαντες, καὶ σχεδὸν ὑποπνίξαντες τὸν Φλαυιανόν, ἵνα αἰσθματίσῃ τὴν συνοδὸν, καὶ μὴ διωχθεῖς, ἐδίωξαν αὐτὸν καὶ ἐξώρισαν, καὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς, καὶ περὶ τῆς γυναικὸς, τὸν Σεβήρῳ πάλιν εἰς Ἀντιοχείαν ἀποκατέστησεν, ὅς ἐπειλε τὰ συνοδικὰ αὐτῷ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἡλίαν, τῷ δὲ Ἡλίῳ μὴ δεξιῶς, ἔστειλεν αὐτὸν μετὰ βασιλικῆς διωμάμεως καὶ βίας. ἐμήνυσεν δὲ τῷ Ἡλίῳ ὁ βασιλεὺς ἡ κοινωῆσαι τῷ Σεβήρῳ, ἡ ἀναχωρεῖν τῷ Πατριάρχῃ, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ δούτερον. μὴ θέλοντες δὲ τῷ Ἡλίῳ συκοφαντεῖν αὐτὸν, καὶ ὑπογράψαι εἰς τὴν ψευδοσυνοδὸν αὐτῷ, ἔστειλε στρατιώτας εἰς

Ἱεροσόλυμα ἵνα καταδικασθῶσιν αὐτῷ, πλὴν ὅμως ἐκ ἀφῆκεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σάββας, ὅλα συναγαγὼν τῶν μοναχῶν τὰ πλήθη, ἐδραμὴν εἰς βοήθειαν τῷ Πατριάρχῃ, εἰς ἐκὸν αὐτὸς εἰσέρχεται. φάτο δὲ τῆς μεγαλοψυχίας τῶν ἀνδρῶν, τῷ εἰδότες πότε ἐδοὖν ταπεινὴν ἑαυτὸν, καὶ πότε πλημμελὲς ποιεῖν. ἀλλὰ κατέβη σὺν πᾶσι τοῖς στρατιώταις τῆς Παλαιστίνης ὁ στρατάρχης Οὐλύμπιος, καὶ βασιλικῶς τῷ πρὸς αὐτὸν ἐξώρισε τὸν Ἡλίαν, καὶ ἀντὶ αὐτῷ ἐνεθρόνισεν Ἰωάννῳ τινὰ σταυροφύλακα, πρὸς ὑποχέοντα ποιῆσαι ὅτι θέλει ὁ Δείκτορ καὶ ὁ Σεβήρος, ὅπως μαθὼν ὁ ἄγιος Σάββας, πάλιν λαβὼν μετ' ἑαυτοῦ τῶν μοναχῶν τὰς φάλαγγας, ὤρμισεν πρὸς τὸν νέον Ἱεροσολύμων, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔπεισε αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν κατέπεισεν, ὥστε καὶ ἐδέξατο τὸν ἐν χαλκῷ κηδόνι, καὶ τὸν Σεβήρῳ ἀνεθεματίσας.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῷ ὑποχέοντι τῷ Δείκτῳ πᾶσαι τὴν Ἱεροσολύμων Ἰωάννῳ κοινωῆσαι Σεβήρῳ, καὶ ὧν ἐποίησεν ὁ Ἱεροσολύμων Ἰωάννης μετὰ Σάββα, Εὐθυμίου, καὶ τῶν λοιπῶν μοναχῶν ἐπ' ἐκκλησίας, παρὸντος Ἰπποκρίτου ἀνέψις τῷ Βασιλέως.

Ἀναστάσιος τις ἐπιθυμῶν γινέσθαι δὲ Παλαιστίνης, ὑπέχετο τῷ Ἀναστασίῳ βασιλεῖ καταπείσαι τὸν Ἰωάννῳ, ὥστε κοινωῆσαι Σεβήρῳ, εἰ δὲ μὴ, διδόναι τῷ ταμίᾳ τριακοντίας λίτρας χρυσίου. ἔλθων ἔνθα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ διωκόμενος πᾶσαι τὴν Ἰωάννην, ἔθετο αὐτὸν ἐν φυλακῇ. Ζαχαρίας δέ τις Παλαιστίνης συμβέβηκε τῷ Ἰωάννῳ εἰπεῖν τῷ Ἀναστασίῳ, ὅλα ταῦτα ποιεῖ ἐὰν ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸν θρόνον αὐτῷ. ἀπολύσαντες δὲ αὐτὸν τῷ Ἀναστασίῳ, καὶ ἀποκαταστήσαντες, συναγαγὼν τὰς ἐν τοῖς μοναστηρίοις ὁ Ἰωάννης, καὶ πιάσας τὴν μίαν χερὶ τὸν ἄγιον Σάββα, καὶ τῇ ἑτέρᾳ τὸν ἄγιον Θεοδοσίον, ἦλθον εἰς τὸν ναὸν τῷ πρωτομάστορος Στεφάνῳ, καὶ μετὰ τῷ συνεθισμένῳ προσκυνοῦσιν, ἀνέβη εἰς τὸν Ἀμβωνα,

καὶ ἐβόησε μεγαλοφώνως αὐτὸς καὶ οἱ κορυφαῖοι καὶ ὅσοι ἡγεμόνες τῶν μοναχῶν Σάββας καὶ Θεοδόσιος οἱ τρεῖς, ὅς τις ὁμοφώνῃ καὶ συγκοινωνεῖ τῷ Νεσερίῳ, τῷ Εὐτυχείᾳ, τῷ Σεβήρῳ καὶ τῷ Σωτηρίῳ τῆς Κωνσταντίας Καππαδοκίας ἐχέτω τὸ ἀνάθεμα. παρὴν δὲ ἐκείνῳ Ἰπποκρίτῳ ὁ ἀνέψις τῷ Βασιλέως, φίλῳ τῆς ἐκείνου Θεοδοσίας, ὅστις ἔδωκε τῷ Πατριάρχῃ Ἰωάννῳ καὶ Θεοδοσίῳ τῷ ἑξάρχῳ τῶν μοναστηρίων ἐκατὴν λίτρας χρυσίου, ἵνα μερίσωσιν αὐτὸ ἐλεημοσύνην. ἄγε δὲ ἀννηθῆται ὡς ἐκ ἐχρημάτισε ἱερεὺς Παῦλος ὁ Ἰωάννης, ὅστις αὐτὸν τῷ πρὸς αὐτὸν τῷ ἐκκλησίαν ταῖς βλασφημίαις, ἐκέρυττε τὴν χριστὸν ὁδοδόξως, ἀναθεματίσας τὰς κακοδόξους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον ἐκκλητικῆς ἐπιστολῆς τῆς ἁγίας Σάββας ὑπὲρ τῆς ἀληθείας πί-
στεως, καὶ ἀρεσκείας τῶν ὡς ἱεροσολύμοις.

Ἀλλ' ἵνα μὴ χαρίνας θυμωθῇ ὁ Βασιλεὺς διὰ τὸν
νικητικὸν τῆς ἰωάννου, ἐγερσάμενον ἐπιστολὴν ὁ
ὁπλοῦ Σάββας πρὸς τὸν Ἀναστάσιον, λέγων ἕτω,
γνωσόντες τοὺς πάντας, ὅτι ἡ ἀγία ἱερουσαλήμ ἐστὶ
καὶ μὴ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐκ-
κλησίας ἤρξατο τῆς ἀληθείας πίστεως τὸ μέγα μυ-
στήριον καὶ ἐφθασεν ἕως τῶν περὶ τῶν τῆς Οἰκω-
μύνης, ὅθεν καὶ ἡμεῖς οἱ κατοικοῦντες τέτλες τὰς ἀ-
νωτάτας τόπας ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν, ὅ καὶ παρε-
λάβομεν ἕως τῆς σήμερον, τὰς ἀφ' ὧν ἀποφύλακτον. καὶ
τῇ τῆς Θεοῦ χάριτι ἐσμὲν ἄξιοι ἵνα πάντες ἀφ' ὧν
ἀποφύλακτον αὐτῶν, μηδ' αὖτε ἀφ' ὧν ἀποφύλακτον ὑπὸ ἀ-
δελφῶν καὶ ἀδελφῶν καὶ κακοπίστον. νυνὶ δὲ ἡμεῖς θαν-
μαζόμεθα, πῶς εἰς τὸν κατὰ τῆς μεγάλης σε βασι-
λείας γέγονε τῶν αὐτῶν σύγχυσις ἐκ τῶν μητέρων τῶν
ἐκκλησιῶν, ὥστε τὰς ἡγουσάσας ἐκ νεαρῶν αὐτῶν
ἡλικίας ἐμπάλλονται ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν, καὶ σύρονται
ὑπὸ τῶν ἀποφύλων, καὶ ἡλιδόονται ὑπὸ τῶν Αἰρε-
τικῶν, καὶ σκανδαλίζονται πάντας, βλέποντας, ὅτι
ταῦτα ἐγίνοντο διὰ ψυχωφελίαν, μόνοι διὰ γέ-

λωτος καὶ κατασχύνει. διὰ τὸ ἐκλιπαρῆσαι τὴν
μεγάλην σε γαληνότητα, ἵνα ἔχωμεν εἰς τὸν κατὰ
αὐτῆς ὀλίγην ἀρεσκείαν καὶ ἀφ' ὧν ἀποφύλακτον, διότι ὁ-
λων τῶν κακῶν ἡ αἰτία ἐστὶν ὁ ἀνέδρος τῶν ἀντι-
χείων Σεβήρος, ὅστις ἑμὸν ἐστὶν ἀφανιστὴς τῆς ψυ-
χῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας. ἀλλὰ
πῶς ἐκ ἐστὶ καὶ ἄλλον, ἡμεῖς ἤδη τὰς ἱεροσολυμίτας
ἀρχοῦμεν μανθάνειν τὰ περὶ τῆς πίστεως, οἵτινες ἐσμὲν
εἰς αὐτῶν ἀναπετραμμένοι, καὶ φαίνονται ὁψιμαθῆς
καὶ νεοπαγεῖς πρὸς τὴν θεοσέβειαν; καὶ χεῖροισιν τῆς
μαθήσεως αὐτῶν, πλείονα γὰρ φέρει καταστροφὴν
τῆς ὁρθοδοξίας, ἢ ὁ ὁρθόδοξος, οἵτινες παρεχα-
ρίσονται τὴν ἀλήθειαν ὡς οἱ τὰ βασιλικά νομίματα
νοθεύοντες καὶ φθείροντες. καὶ λοιπὸν ἡμεῖς ἐκ
ἀγαπῶμεν ἕξω τῶν ὁρῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἕτω
ἀποδείξαι, ὅτι σκεδαῖν τι, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐκ-
χείρι τὸ αἶμα ἡμῶν, ἢ καὶ κακοποιῆσαι ἐν ἡμῶν. ὁ
κύριος ὁ Θεὸς τελευτήσῃ τὰς ἐκλήματα ἡμῶν καὶ
νόμῳ τῆς σῆς γαληνότητος, ἀμήν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι τὸ μὴ δεῖναι ὑποκρίσιν τὸν Βασιλέα τῶν ἁγίων Σάββας, ἦν ἐξ αἰτίας τῶν πολεμίων βαρβάρων, καὶ περὶ τῆς
εἰς τὴν ὁρθοδοξίαν σεβαστικῆς τῆς ἱεροσολύμων ἰωάννου, καὶ τῆς ἐνστάσεως αὐτῆς κατὰ τῶν Σεβηριανῶν.

Ὅτι ἐδωθήθη τότε δεῖναι ὑποκρίσιν κατὰ τὸν
Ἀναστάσιον διὰ τὴν σύγχυσιν τὴν συμβεβηκυῖαν
αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα, πλὴν τὰ συμβαίνοντα ὅλα,
τὰ μεταξὺ τῆς Σάββας, Ἡλίας καὶ Ἀναστασίας μετε-
λάθησαν τὴν ἰσορίαν κατὰ πλάτος ὁ Νικηφόρος εἰς τὸ
δέκατον ἔκτον τῆς ἰσορίας αὐτῆς, γράφει γὰρ ἕτως
ἐν σωτόμῳ, εἰ καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὀναυτίον
τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἱεροσολύμων, ἐπαγγελλομένη τὴν
ἀσέβειαν, πολεμικὰ κατεσκάσει, ὅμως ὅλα ἡσυχῶ
ἀκυρεῖ καὶ μάταια, καὶ τὸ θαυμασιώτερον, ὅτι καὶ
τὸν ἰωάννου, ὃν ἔβαλεν ὡς συμμύστιον τῆς θρησκείας

αὐτῆς, ἐπέσειψαν εἰς τὴν ὁρθοδοξίαν, ὅς καὶ σεβή-
ρος ἀδελφῆς ἵστατο κατὰ τῶν Σεβηριανῶν. οὕτως θαυμα-
στὰ τὰ ἔργα τῆς Θεοῦ, τὰ καὶ τὴν γαυρομένην θάλασσαν
ταπεινῶν καὶ ἡττῶν, καὶ τὰς ἀγῶνας πέτρους
εἰς πηγὰς ὑδάτων μετατρέφοντες. ἰδὲ δὲ καὶ τῆς
ἀκροτάτης πέτρης τῆς Αἰρέσεως ἐξῆλθον κρηνοὶ να-
μάτων ὁρθοδοξίας καὶ ἀληθείας. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν
μετεποίησε τὴν σεβηρικὴν κατὰ τὴν καὶ ὑπερή-
φανον, ἵνα μηδὲς καυχῆται ἐμπερὶ τῆς ὑ-
ψίσεως, ὅτι ἔχει διωκτὴν ἵνα, ὅντος μονωτάτου τῆς
κυρίας τῶν διωκτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς δευτέρας ἀποδημίας τῆς ἁγίας Σάββας εἰς βυζάντιον πρὸς τὸν Βασιλέα διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς χρυσαρ-
γύρης, καὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέως ἀντιλογίας τῆς Αἰρετικῆς μαρτυρίας, καὶ ὡς ἀπεφάνηται κατὰ αὐτῆς ὁ ἁγιος.

Καὶ λοιπὸν διὰ τὸν πολὺν λιμὸν, καὶ τὴν πολλὴν
ἀνάγκην, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς χρυσαργύρης ἡ-
ναγκασθῆναι ἀπέναντι καὶ δεῦρον εἰς τὴν βασιλίδαν
τῶν πόλεων, καὶ λα. ἴσα τῇ βασιλίδι ὁ ἁγιος Σάββας,
ὃν ἰδὼν ὁ Ἀναστάσιος, καὶ ἀνέστη παρ' αὐτῆς τὴν
ἐκκλησίαν τῶν οἰκητόρων τῆς ἱερουσαλήμ, καὶ ὅτι
ἐκ δυνάμεως δεῖναι τόσον τέλει, ἵτοι χαράττιον,

καὶ τῆς αἰδοῦς αὐτῆς καὶ τῆς δουλοβείας τῆς
πρὸς τὸν ὅσον ἐνδύσει εἰς τὴν αἰτίαν αὐτῆς. ἀνέστη
δὲ τότε παρὼν Αἰρετικὸς τις μαρτυρῶν τὸ ὄνομα,
ὅστις εἶχε πολλὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Βασιλέα,
καὶ εἰς τὸ μέσον, ἔπειθε αὐτοὺς ὡς αὐτο-
κράτωρ ἡπτασύθη δυνάμει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἱε-
ραρχίας ὅπως διόλκῃ ἐπὶ Νεστοριανῶν. καὶ ἐσιώπησε δὲ ὁ
Σάββας

Σάββας ὁ παρθενόφυτος, ἀλλ' εἶπον αὐτῷ, εὐφόμε, καὶ μὴ συγχέαις τὸν Βασιλέα, καὶ μετανόησον καὶ σὺ, ἵνα μὴ Δαβὶν τὸ ὄνομά σου μετ' ἡμεῶν. καὶ δὴ λαβὼν πάλιν ἐλεημοσύνην καὶ βασιλικὰς δόσεις,

ἐστράφη εἰς τὴν Παλαιστίνην κατὰ τὸν Κύριον, ὅς τις ἰσορρεῖ καὶ Δαὶ τὸν κακόδομον Μαρτίνον, ὃν ἐδυσώχησε κατὰ τὴν ἀντιθέσιν τῆς ἀγίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν ἀνεργηθέντων κατὰ τῆς Βασιλείας Ἀναστασίας ὑπὸ τῆς περὶ τὸν Δεκάβιν Δεκὸς Βιταλιανῆς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξιας, καὶ μέλει τῆς Γαλατῆς μετὰ θυμώμεως ἐλθόντος, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πρὸς αὐτὸν ὑποχώσεως μετ' ὅρκου τῆς Βασιλείας, καὶ αὐτῆς ἀφαιρέσεως αὐτῆς.

Ὑπῆρχον εἰς τὰ περιθεναζία μέρη Δεξ Βιταλιανόστις ὀρθοδόξος, ὃς Δαὶ τὴν ὀρθοδόξίαν αὐτῆς Ἀναστασίῳ, ὥς καὶ ὑπάτιον ἀνέψιον τῆς Βασιλείας, ἀπελθόντα κατ' αὐτῆς, χερσὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ὡς ζῶντα, τὸν δὲ μετ' αὐτῆς ἐστρέψον, ἐξηκονταπέντε χιλιάδας ὄντα, ἀνέλαβον. ὕστερον δὲ πρὸς λαβὼν πλῆθος ὕμνων καὶ Βελγάρων, ἐλθὼν ἐστρατοπέδωσεν εἰς Σαδάρειον, καὶ δὲ τὸν Εὐάγγελιον εἰς Συκάς, ἥτοι ἀντικρὺ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἷθα ἐστὶν ἐνὶ γαλατῆς. Ἀναστασίῳ δὲ ἀπεγνῆς, ἐστράτευτο Ἐπίσκοπος περὶ εἰρήνης, ὡς καὶ μετὰ τῆς Συγκλήτης, ἵνα ἐπανακαλέσῃ τὸς ἐξορίστους Ἐπισκόπους, καὶ ἀφαιρέσῃ τὴν Σύνοδον εἰς τὴν Ἡράκλειαν τῆς Θράκης. προσέθηκε δὲ ὁ Βιταλιανὸς, συνομόσαι τὸς πρὸς ἐξορίστους τῶν ἁγίων, προσέτι δὲ ἀνακληθῆναι καὶ Φλαυιανὸν καὶ Ἡλίαν καὶ Μακεδόνην τῆς Πατριαρχίας, καὶ ἐλθεῖν καὶ τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης, καὶ τὸς ἅπαντας Ἐπισκόπους ἵνα συγκροτηθῇ Σύνοδος εἰς τὴν Ἡράκλειαν, καὶ δοκιμασθῇ τὰ συμβαίνοντα κατὰ τὴν ὀρθοδόξον. καὶ ἐπειδὴ ὑπέχοντο ταῦτα πάντα, καὶ ἔδωκε καὶ Σάκραν ὁ Ἀναστασίῳ ἐλθεῖν τὸν Ρώμης, ἀνεχώρησεν ὁ Βιταλιανὸς, ἀφίει καὶ τὸν ὑπάτιον ὡς ὀρθοδόξον.

ὅς δὲ τὴν Ρώμην πέμψαντος τῆς Βιταλιανῆς τὴν Σάκραν, οἱ Ἱταλίας ἀρχηγὸς Θεόδωρος ἐβίαζε τὸν Πάπαν Οὐρμίσδαν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἡράκλειαν, εἰ καὶ ὁ Ἀναστασίῳ ἀλογήσας τὴν ὁρμήν, ἐμνήστε τῷ Πάπῃ μὴ ἐλθεῖν, πλὴν ὁ αὐτὸς χαρίζομαι Βιταλιανῶν, ἐστράτευτο Ἐπίσκοπον καὶ Βιταλιανὸν Ἀρχιδιάκονον. ἦλθον δὲ καὶ Ἐπίσκοποι ἐκ διαφόρων τόπων χερσὶν Δακρυοῖς εἰς Ἡράκλειαν, ἀλλ' ὅσοι πάντες ἐμπαιχθότες ὑπὸ Ἀναστασίας καὶ Τιμοθέου, ἀνεχώρησαν. Λεωτορεμῶν δὲ ὁ Διόκορος Δαὶ τὴν ὁμοθυμίαν, ἔλεγον εἶναι Κόμον Δακρυοῖς διωκόμενοι τὸν βασιλέα διαμάχην καὶ ὁμοθυμίαν καὶ ψεύδεσθαι. τῆς δὲ Θεσσαλονίκης Μητροπολίτης πρὸς κοινωνήσαντος τῷ Τιμοθέῳ Δαὶ φόρον τῆς Βασιλείας, οἱ Ἐπίσκοποι ἔλαβον καὶ ἰδιωτικῶς τὸν ἀρετὸν πρὸς αὐτὸν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆς ὡς ὅτι τῆς ἰδίας αὐτῶν Μητροπολίτης, καὶ ἐκοινωνήσαν τῷ Ρώμης ἐγγράφως. εἶπε δὲ τὸν Θεσσαλονίκης οἱ ἰσορρεῖς Θεόδωρος Πατριάρχην, καὶ ὅτι τὸν τρόπον καλῶς εἰπὼν τὸ τοιοῦτον, ἴσως δὲ καὶ εἶπε τῶν, διότι πολλὰν πείσαντο Ἐπαρχίαν καὶ Ἐπισκοπῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς χειραγωγίας τῆς τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγῆς Ἀλαμνδάρης, καὶ τῆς ἀσείας ἐλέγχσεως αὐτῆς πρὸς τὸς τῆς Σεβήρης Ἐπισκόπους.

Εἰ χειραγώσων ὁ Ἀλαμνδάρης ὁ πρῶτος τῶν Σαρακηνῶν, ὡς εἴρηται, καὶ τὸ βάπτισμα ἐδέξατο ὑπὸ ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων. ὁ δὲ Σεβήρης ἔπεισε ἐλκύσαι αὐτὸν πρὸς τὴν Αἵρεσιν αὐτῆς, καὶ σέβει ἐξέπληθες δύο ἰδίους αὐτῆς Ἐπισκόπους. ὁ δὲ Ἀλαμνδάρης θέλων ἐλέγχει αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ οἷδατε, εἶπε, ὡς γράμματα ἦλθον πρὸς με, καὶ ἔνδον ἐν αὐτοῖς

φανερῶσι μοι οἱ πέμψαντες, ὅτι ἀπέθανον ὁ Ἀρχάγγελος γελοῦς Διχαλὴν. εἶπον δὲ αὐτῷ οἱ τῆς Σεβήρης, ὅτι ἴδωτο εἶναι ἀδυνάτον. καὶ εἶπε αὐτῷ δύο φύσεις ὁ Χριστός, ἀπεκρίθη ὁ Ἀλαμνδάρης, πῶς ἐδύνατο παθεῖν καὶ ὅτι θανεῖν ὑπὲρ τῆς Σταυρῆς, εἰ ἡ Θεότης εἶναι ἀπαθής καὶ οὐκ ἠποθνήσκει;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἀνομβρίας μετὰ τὴν τῆς Ἱεροσολύμων Ἡλίας ἐξορίαν.

Ἀφ' ἧς ἐξωρίσθη ὁ νόμιμος Πατριάρχης Ἡλίας, συνέβη εἰς ὅλην τὴν Παλαιστίνην μεγάλη ἀνομβρία. καὶ εἰς τὴν κατὰ τὴν τῆς Ἡλίας τρεῖς καὶ ἡμισυ χρόνους ἐκ' ἐβρεχον, εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῆς ἐξο-

ρίας τῆς Πατριάρχης Ἡλίας π. π. χρόνους ἐπεκράτει ἡ ἀνομβρία, ὥς νομίζεσθαι τὸν Οὐρανὸν γεγοῖναι χαλκεόν, Δαὶ πρὸς βλαβὴν ὅμως τῆς Θεωσιῆς Σάββα εἰς τὰ μοναστήρια αὐτῆς πρῶτον, ἔπειτα εἰς ὅλην τὴν Ἱερουσα-

ἱερουσαλήμ ἐγούσε βροχή ἀρετῇ, ὥστε πάντας
δύχαλινθῃναι, ὁ δὲ ἰωάννης ὁρῶν πλὴν τσανάτω

ὁρῶν τὴν θεῶν, ἑφύγοσ' ὑπὸ τῶν αἰνῶν, φρέα-
τα ὁρῶντων καὶ βρύσης, πλὴν ματαίως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

5

Περὶ τῶν ἐν Περσίᾳ τῇ τῇ Περσάρχῃ προσκλήσει γεγονότος θαύματος ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, ὅς ὁ Περσάρ-
χης προσετίμησε τῶν ἰεραίων καὶ Μανιχαίων, τῶν καὶ τῶν Χριστιανῶν προσκληθῶτων, καὶ μὴ διωκηθῶ-
των διωκερῆσαι εἰς τὸ προσεκλήθησαν.

10 **Κ**αὶ ἦσαν εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀνασασίων καὶ ἑλ-
ψας, ὅθου ὁ θεὸς εἰς ἀπίστους βασιλεῖς ἠδύκεν
καὶ ἐτιμᾶτο ἡ ὁρθόδοξία, καὶ ὅτι τῷ ἐκείνῳ πέ-
πῳ ἔτα τῆς βασιλείας αὐτῶν εἰς τὰ μεθόρια τῆς Περ-
σίας καὶ Ῥωμαίας ἦν κάστρον, ὃν ὦ ἦσαν χερυσιόν,
15 ἀργύριον καὶ λίθοι τίμιοι, καὶ μὴ διωκηθεὶς ὁ Περ-
σάρχης καββάδης λαβεῖν αὐτὰ. Αἱ τὰς ἡτοικῶντας
ὁκεί δαίμονας, ἐδεήθη ἰεραίων καὶ Μανιχαίων ἵνα διώ-
ξωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐκ ἐδωκῆσαν,

προσκαλῆται τὸν ἐπίσκοπον τῶν ὁρθοδόξων εἰς τὸ ἐξ-
γον. ὅστις μετὰ συνάξεως ὁρθοδόξων ἱεραρχῶν
καὶ μεταλαβὼν, ἀπῆλθε καὶ ἐδίωξε τὰς δαίμονας,
καὶ τὸ κάστρον τῷ καββάδῃ Περσάρχῃ ἔδωκεν. ὁ
θου ὁκέλευσεν ὁ καββάδης προσεμῶσαι τὰς ὁρθο-
δόξους τῶν ἰεραίων καὶ Μανιχαίων, οἵτινες πῶπρον
προετιμῶντο τῶν ὁρθοδόξων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

20

Περὶ τῶν θαυμάτων τῶν βασιλέων Ἀνασασίων τῶν Δικόρων, καὶ τῶν ὁπασῶν ὧν προσῆδον περὶ τῆς τελευτῆς
αὐτῶν αἱ ὑπ' αὐτῶν ἐξοριθῶντες Πατριάρχαι, καὶ ὁ αἰὶ Σάββας.

25 **Ε**πλησίασε καὶ ὁ Ἀνασασίος εἰς τὸν θάνατον, καὶ
εἰς τὰς ὁρθοδόξους αὐλικὰς ἔδωκε μέγαν θυμὸν,
ἐξαίρετως εἰς τὸν ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυριανόν, ὅς διανοεῖτο
ὑποκτεῖναι, πλὴν θεόθεν ἡλευθερώθησαν, ἐφάνη
γὰρ πλὴν ὑπὸ φοβερόντι αὐτῷ ὁ φόβος τὸν βασι-
λέα καὶ λέγων αὐτῷ, ἀπεχε ὑπὸ τῶν κακοποιῶν
30 τὸν ἰσχυρὸν καὶ τὸν ἰσχυριανόν, ὅτι καὶ οἱ δύο μέλα-
σίμοι ὑπερετήσαν εἰς καιρὸν ἀρμόδιον καὶ ὀπτήσαν.
ἔως ἰσορῶσι τῷ ὁ Ζωναράς καὶ ὁ Κεδρηνός. ἀλλὰ
τρομερὸν διήγημα γράφει ὁ κύριος. Αἱ τὸν βα-
σιλέα Ἀνασασίον εἰς τὸν βίον τῶν ἀγίων Σάββα, ὅτι
35 δηλαδὴ ὁ οὐκ πατήρ Σάββας ἀπῆλθε τότε με-
τὰ δύο καθηγητῶν Στεφάνου καὶ Εὐθαλίου ἰδῶν
τὸν Πατριάρχην Ἡλίου εἰς πλὴν ἄλλω ἐξωρισμένον
ὄντα, ὅς ὡς εἶδον ὁ Πατριάρχης ἀφῆλθεν μυσ-
κῶς, καὶ ἡγάγιασε τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκρά-
40 τισεν αὐτούς μερικὰς ἡμέρας εἰς ὁμιλίαν, καὶ μιᾷ
ἐσπέρᾳ προσμυόντων τῶν πατέρων ἵνα ἐξέλθῃ ὁ
Πατριάρχης καὶ δεπνήσωσι. φάγετε, εἶπε, πα-
τέρες, ἐγὼ γὰρ ὑπῆλθον, καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀ-
νεσέναξε, καὶ ἔχε θερμὰ δάκρυα, καὶ αὐτῶν ἐ-
45 βρωτῶντων πλὴν αἰτίαν τῶν τόσων ὀλοφυρμῶν, ἡδὲ

ἐξέψυξεν, ἀπεκρίθη, ὁ βασιλεὺς Ἀνασασίος, καὶ
εἰς χρεῖα ἀπελθὼν καμὲ μετὰ δέκα ἡμέρας, καὶ
ἐξῆλθεν αὐτῷ καὶ κλητῶν τῶν θεῶν μετ' αὐτῶν. τὰ
αὐτὰ εἶπον εἰς τὰ εὐχαῖται ὑποθήσκων καὶ ὁ ἰε-
ρὸς Μακεδόνης, ὁ δὲ Σάββας εἶδον ἄλλω ὀπτα-
σίαν, ὅτι κατέβαινον κεραυνὸι κατὰ τῶν Ἀνασασίων,
καὶ κατέκασαν αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ὁ Πατριάρχης
Φλαυιανός, ὅς ἦν καὶ αὐτὸς εἰς πλὴν Πέτρον ἐξωρισμέ-
νος. Αἱ τὸν ἐν Καλκηδόνι Σύνοδον, προσῆδον τὸν Σά-
νατον τῶν Ἀνασασίων, ὅθου ἔλεγον, ἀπελθὼν καὶ
ἡμεῖς ἵνα κληθῶμεν μετ' αὐτῶν, καὶ μετὰ δύο ἡμέ-
ρας ἀπέθανον, ὡς διηγείται τῷ ὁ Πατριάρχης Σω-
φρόνιος, ὅστις διηγείται τὸ ὑπὸ τῶν Ἀββᾶ Πολυ-
χρονίου βεβαιώμενον περὶ τῶν Πατριάρχων Ἡλίου, ὅ-
τι ἐμόνον μοναχοὺς ὧν, ἀλλὰ καὶ Πατριάρχης γε-
νόμην, οἶνον οὐκ ἐπιέποτε, καὶ πάντοτε πλὴν
οἶνον ἐγκράτεια ἔχε. τοιούτην τέλῃ ἔδωκεν οἱ
χωρὶς αἵματος ἄγιοι μάρτυρες καὶ σεβασμιώτατοι
Πατριάρχαι. ὁ δὲ Ἀνασασίος καὶ ὁ Ζήνων ὑπὸ
τῶν διπύκων ἐξηλείφθησαν, καὶ ἐβεβαιώθη περὶ
αὐτῶν τὸ ψαλμικόν, ἐξαλειφθήτωσαν ὁκείβη ζών-
των, καὶ μετὰ διημάτων μὴ γραφήτωσαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Κατὰ παριστῶν, μονάρχῳ τῆς Ἐκκλησίας τὸν Πάπαν λεγόντων, Ἀλλὰ τὸ τὰς Πάπας Γελάσιον καὶ Ἀναστάσιον ἀφίεται τὸν Βασιλεῖα Ἀναστάσιον, καὶ περὶ διαρρήξεως τῆς μοναρχίας τῷ Παπᾷ. Ἀλλὰ ποίων τοιούτων, τῶν καὶ ὑπὸ Μοναχῶν γεγενημένων.

Σημεῖον οἰνωπεριστῶν, ὅτι ὁ Γελάσιος Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, καὶ ὁ μετ' ἐκείνου Ἀναστάσιος ἀφώρισαν τὸν Βασιλεῖα Ἀναστάσιον ὡς βοηθὸν Ἀκακίᾳ καὶ Πέτρῳ τῶν Αἰρετικῶν, ὅθεν γίνεται φανερόν, ὅτι ὁ Πάπας ἔχει ἐξουσίαν ὑπερταύτης καὶ τοῖς βασιλευσίν ὅταν σφάλλωσιν εἰς πλὴν πίσιν, καὶ νουθετήματα ἐκ ἀνάγκης, καὶ ἐπιταί καὶ ἐκ τῶν ἔχον αὐτοὺς καθόλου ἀξίωμα εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι καὶ ὁ Ἀκάκιος ἡλεγχέει τὸν Βασιλίσκον, καὶ ὁ Εὐθυμίου καὶ ὁ Μακεδόνιου τὸν Δίκαστον καὶ ἡλεγχαν, καὶ μετὰ τῶν αἵματός αὐτῶν αὐτοῖς ἀντέστησαν, ὡς καὶ ὁ συλίκης τὸν Βασιλίσκον καὶ ὁ μοναχὸς Ὀλύμπιου, καὶ δὴ ὁ Κοινοβιαρχὸς Θεοδοσίος, καὶ ὁ ἁγίος Σάββας πολυμερῶς κατήλεγχαν τὸν αὐτὸν Ἀναστάσιον, καὶ τοὶ μοναχοὶ ὄντες, εἰς ὃν καὶ τὸ κοινὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐβλασφήμησαν, ὡς καὶ μοναχοὶ τῆς Πρεσβυτέρου τὸν μικρὸν Θεοδοσίον τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἐκώλυσε, καὶ ἰδὲ τὸ τετρακτὸν ἑβδόμον κεφάλαιον τῶν πέμπτῃ βιβλίᾳ Θεοδώρεται. καὶ ὁ ἁγίος Ἀμβρόσιος τὸν μέγαν Θεοδοσίον τῆς Ἐκκλησίας ἐξέβαλε, καὶ ὁ μοναχὸς Ἰσαάκιος τὸν Οὐάλλοντα καὶ πρὸς ὅσον ἡλεγχέει, καὶ καὶ τὸν Κεόρην, Ἐπίσκοπόν τινα τῶν οἰνιάων λεγόμενον ἀκέραιος ὁ Ἀναστάσιος ὡς ἀφωδὸς ἀφάλεγετο, ἰδεήθη αὐτῷ γινέσθαι τῆς μοίρας αὐτοῦ, καὶ δένει αὐτῷ ὅ,τι βέλτεται, ὁ δὲ Ἐπίσκο-

πος εἶπεν αὐτῷ, γινέσθαι σὺ τῆς ἐμῆς μοίρας, καὶ μὴ ἀκολουθῆς Εὐτυχῇ, Διοσκώρῳ καὶ Σεβήρῳ, ἵνα μὴ κληρονομήσῃς τὸ αἰώνιον πῦρ, καὶ δεικνύων αὐτῷ πλὴν πορφύραν, εἶπε, τὸ σὺ σοὶ ἐκ καταβαίνει εἰς τὸν ἄδην, ἀλλὰ μόνῃ ἡ Θεοσέβεια καὶ ἀρετῶν ἡ κτήσης, ἀμαθὲς εἶ καὶ ἀεὶ ἀλογιστός, καὶ ἔδοξεν τῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων οἶδας, μένον πλάσις 15 καὶ βορβορολογίας ἐκφοβῆς τὰς ἀνθρώπους. ἀρκεῖ Βασιλεῦς ἀρκεῖ, ἀρκεῖται καὶ τῷ ἀξιώματί σου, καὶ τὰς παρρησίας τῆς Ἐκκλησίας μὴ ἐνόχλει. καὶ κατηχημένη εἰς τὰ τοιαῦτα ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἔμεινον ἀφών. ὁ δὲ Ἐπίσκοπος πορεύσας ὦν, ἔδοξεν 20 λαβεῖν ὡς τῶν Βασιλέως, περιποιέμεν μόνῳ πλὴν ὀρθοδοξίαν. καὶ ὁ μικρὸς Θεοδοσίος θελεσθεῖς, ἀφῆκον ἰεδαίους τὰς πρῶτερον συμπαγῶνας, ἡλεγχέει δ' αὐτὸν Συμεῶν τις, ὁ δὲ ἀρῶν αὐτὰς, καὶ τὸν ἵπταχον αἴτιον ὄντα μετακινεῖ τῆς ἀρχῆς. καὶ ὁ Θεοδοσίος 25 ὁ μέγας ἐλέγχεται περὶ Ναῦ ἰεδαίκα ὡς τοῖς καλῶν πρατείσι ὑπὸ Ἀμβροσίου, καὶ καταδέχεται ὡς φησιν ὁ Ζωναράς. ὡς ἔν οἱ εἰρημῶν καὶ Πατριάρχαι καὶ Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι καὶ μοναχοὶ ἀφωρίσαντες καὶ ἐλέγχοντες τὸν Βασιλεῖς, ἀξίωμα εἰς 30 πλὴν καθόλου Ἐκκλησίαν ἐκ ἔλαβον, ἔτω καὶ Γελάσιος καὶ Ἀναστάσιος οἱ Πάπαι τοιούτον τι ἐκ ἔλαβον καὶ ἀπὸ τῶν παρόντων κεφαλῶν.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Ἀναστάσιον ἀκοινωνησίας τῶν κλήρων τῆς Ῥώμης, Ἀλλὰ τὸ κοινωνῆσαι αὐτὸν Ἀκακίᾳ καὶ Φωτεινῷ τοῖς Αἰρετικοῖς, καὶ τῶν κατὰ Ἄρεον θανάτων αὐτῶν ὑπὸ μαρτυρίᾳ ἐπὶ μαρτύρων, καὶ ἑτέρων ποίων, ἐξ ὧν δέκνυται κεκαθηρημένον τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῶν Παπῶν.

40

Ὁ δὲ ἀνωτέρω εἰρημῶν Ἀναστάσιος Ῥώμης πλανηθείς ποτε ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν Ἀκακίᾳ, ἔσπευδεν ἀφωδῶσαι αὐτὸν τὸν Ἀκάκιον κρυφίως, ὅθεν ἐμίσεν ὑπὸ τῶν κλήρων Ῥώμης, καὶ ἐσυνοικονώσθη. ἔτι ὁ αὐτὸς χωρὶς τῆς γνώμης τῶν ὀρθοδόξων συνοικονώσθη καὶ τῷ Φωτεινῷ Διακόνῳ Θεσσαλονίκης καὶ συμμύση Ἀκακίᾳ, ὅθεν λέγουσιν ὅτι πληγὴς ἐκ Θεοῦ, ἀπέθανον ἀφνιδίῳ θανάτῳ. ἄλλοι λέγουσιν ὅτι καθόλου ἐξέβλεψαν τὰς συνέχεα αὐτῶν καὶ θημῶν εἰς πλὴν χρεῖαν αὐτῶν. σὺ δὲ σημείωσαι, ὅτι ἐφάνη καὶ ἄλλος Ῥώμης Ἐπίσκοπος πεπλανημένος. δούτερον, ὅτι Αἰρετικὸς Μοιφοσύτης. τρίτον, ὅτι χωρὶς καὶ γνώμης ὁ Ῥώμης ἐνεργῶν, ὡς ἄνομα πράττει. πῶς γὰρ, ὅτι κρίνεται ὑπὸ τῶν κλήρων καὶ ὑπερεβαίνει

τῆς κοινωνίας. πέμπτον, ὅτι μετὰ Ἄρεον καὶ Νεστόριον ἰδὲ καὶ τρίτος ἐχαρίσατο τὰ ἁπλοῦς τῇ καταχρήσει, αἵτινα παρὰ τὸν μοναδικὸν ἀξίωμα τῶν Ῥώμης, ὡς τοῖς μὴ ἐχάτως μεγαλῶ 45 χολῶσι δηλονότι. ὅτι δὲ τοιούτος ὁ παρὼν Ἀναστάσιος, μάρτυρες ἐπὶ, πρῶτος, Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοφύλαξ, ὅς λέγει, ποῖοι καὶ κληρικοί καὶ Πρεσβύτεροι ἐξωρίσθησαν. Ἀλλὰ τὸ μὴ συνοικονῶν Ἀναστάσιον, δεξαμένη Φωτεινὸν Διακόνον τῆς Θεσσαλονίκης 50 καὶ κοινωνὸν Ἀκακίᾳ. δούτερος, Ἰακωβὸς Σκύπριος, ὅς φησιν, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἡθίγη κρυφίως ἀνακαλέσθαι βὴν ὑποβεβλημένον Ἀκάκιον, ὅθεν ἐξέβλεψεν. τρίτος, Σιγνιβέρτος Τεμπλακώσιος, τῶν Ἀναστασίας Πάπας, λέγει, τὸν Ἀκάκιον ἀνακαλίσσαντες, ποῖοι

πολλοὶ τῶν Ῥωμαίων ἐκ ἐκινώνησαν αὐτῷ . τέ-
ταρτος, Πλάτυνας λέγει, ὁ Ἀναστάσιος πλανηθεὶς
ὑπὸ Ἀκακίᾳ, ἐπαύσαν ἀθρόως αὐτὸν κρυφίως,
ὅθεν πολλὰ ἐμίσησαν αὐτὸν ὁ κλήρος τῆς Ῥώμης,
5 καὶ ἃν ἤθελε παντελῶς συκοινωνῆσαι αὐτῷ, δηλα-
δὴ τῷ Πάπᾳ, ὅστις παρσέτι χωρὶς γνώμης τῶν ὀρ-
θοδόξων συκοινωνῆσαι φωταίνῳ τῷ Διακόνῳ τῷ Θεοσα-
λονίκῃ καὶ ἀκολούθῳ Ἀκακίᾳ τῷ Αἰρετικῷ, περὶ
Πάπᾳ λέγουσιν, ὅτι πληγὴς ὢν Θεῷ, ἀπέθανεν αἰ-
10 φιδίῳ θανάτῳ, ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι γε ἐξέβλη-
σαν τὰ σῶτερα αὐτοῦ καθήκοντα εἰς χρεῖαν . πέμ-
πτῳ, ὁ Σαβέλικος λέγει εἰς τὴν ὁγδόην ἐννεάδα,
βιβλίῳ δούτῳ, ὁ Ἀναστάσιος ἠπατήθη ὑπὸ τῷ Ἀ-
κακίᾳ καὶ φωταίνῳ, καὶ ἐγένετο ἀκοινωνητος, καὶ ἐξ-
15 ῥύσθη . οὗτος, Γρατιανὸς φησὶν, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος
ἐξώδη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐτρώθη ὑπὸ Θεοδωρί-
κῃ, πολλοὶ γὰρ ἐπ' αὐτῷ γεγονόσιν ἀκοινωνητοί

Ἐπίσκοποι καὶ κληρικοί καὶ πρεσβύτεροι, ὅτι χω-
ρὶς Συνοδῶν ἐδέχετο Ἀκακίον, καὶ τέως ὅτι ἔπειτα
εἰς τὴν Αἵρεσιν καὶ φωταίνῳ, ὅθεν ἐμονώθη καὶ ἐ-
δραύθη . ἔδωκεν, Γαλίερμος ὡς βιβλίῳ πέμ-
πτῳ τῶν Αἰρέσεων φησὶν, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἐμι-
ζετο Αἰρετικῶς, κοινωνήσας Ἀκακίῳ καὶ φωταίνῳ,
καὶ ἄλλοι πολλοὶ λέγουσιν τὰ αὐτὰ . εἰ δὲ καὶ τέταρτον
τοιούτων ζητῶς, ἰδὲ τὸν Θεοφάνη εἰς τὸ εἰκοστὸν οὗ-
τον ἔτος τῷ Δικέρῳ, καὶ τὸν Δαμασκηνὸν εἰς τὸν
τρίτον λόγον περὶ εἰκόνων, ὅτι Ὀλύμπιος τις Ἀρει-
ανὸς δεινὸς βλασφημίας, τέθνηκεν ἐν τῷ νεοφό-
ρῳ, ἦτοι τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐξεχύθησαν, ὅπερ ἡ-
νεις ἔγραψαν εἰς εἰκόνα καὶ ἀσχυρῶν τῶν Ἀρει-
ανῶν, ἀλλ' οἱ Ἀρειανοὶ ἔδωκαν δῶρα Εὐτυχιακῷ ἱνὶ
Νοταρίῳ καὶ κατέλαβον τὴν εἰκόνα, ὅθεν θεία ἀγα-
νακτήσει ὁ Εὐτυχιανὸς ἐτάκα αὐτοῦ, καὶ τέθνη-
κεν ἐλεεινῶς .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

10

Περὶ παροχέσεως αὐθιμερῶν δύο Παπῶν Ῥώμης, Λαυρεντίῳ καὶ Συμμάχῳ, καὶ τῆς δι' αὐτῶν γου-
ρῆς συγχύσεως καὶ φόνων, καὶ τῆς καὶ Τοπικῆς Συνοδῆς κυρώσεως τῶ ἐνὸς καὶ ἐξουρίας, τῶ ἐτέρῳ, ἐξῶν
δείκνυται παρὰ Πάπας Ῥώμης ὑπὸ τὰς Συνοδούς .

25 Τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατίας τῷ Δικέρῳ φησὶς
συγκλητικὸς Ῥώμης ἐλθὼν εἰς Βυζάντιον, ἐζήτη-
σε γίνεσθαι λαμπερότερον τῷ ἐορτῶν τῶν πρωτοκο-
ρυφίων καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, ὅ καὶ γέγο-
νεν . ἐπαναστρέφον δὲ εἰς τὰ ἴδια, ὑπεσχέθη τῷ
30 Δικέρῳ καταπαῖσαι τὸν Πάπαν Ἀναστάσιον ὑπογρά-
ψαι τὸ Ἐνωτικὸν Ζήτων . ὁρῶν δὲ τεθνηκότα τὸν
Ἀναστάσιον, πείθει πολλὰς πλήθους χρημάτων, καὶ
ψηφίζοντα Πάπαν Λαυρεντίον τινα ἐν τῇ βασιλικῇ
τῆς Θεοτόκου, ἐψηφίσαντο δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ τὸ
35 ἔτερον μέρος τῶν Ῥωμαίων Πάπαν τὸν Σύμμαχον εἰς
τὸν Ναὸν τῶ ἀγίου Κωνσταντίνου . γουρμῆς δὲ συγ-
χύσεως καὶ διαιρέσεως τῶ τε κλήρου καὶ τῶ λαοῦ,
κοινῇ γνώμῃ ἀθροίζεται καὶ τὸν Ζωναράν καὶ ἄλλους
Συνόδους εἰς τὴν Ῥάβδον παρὰ Θεοδωρίκῳ ἀρ-
40 χηγῷ Ἰταλίας, καὶ τῷ Ἀρειανῷ ὄντι, καὶ ἐξετασά-
σης καλῶς τῆς υποθέσεως, παρόντος καὶ Θεοδωρί-
κου, ἀποκατέστη εἰς τὸν θρόνον ὁ Σύμμαχος, διότι
πρώτος ἐχειροτονήθη, καὶ διότι ὑπὸ πλειόνων ἐψη-

φιστο, τῷ δὲ Λαυρεντίῳ ἔδωκεν τὴν Ἐπισκοπὴν Νε-
κέρων . μετὰ τέσσαρα ἔτη κληρικός τις φη-
σον καὶ Προβένον Ἀρχόντας Χρώμῳ, μετακαλεῖ-
ται τὸν Λαυρεντίον εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Ῥώμης . ἀλλὰ
Θεοδέλιχος θυμωθεὶς, ἔσπελον εἰς Ῥώμην Ἐπίσκο-
πόν τινα Ἀλτίνον λεγόμενον διώξαι ἀμφοτέρους, τὸν
δὲ Ἀλτίνον αὐτὸν κρατεῖν τῷ θρόνῳ ὑπερπερικῶς .
ὁ Σύμμαχος μῦτοι ἀθροίσας ἐκατηνέκοσιν Ἐπισκό-
πων Συνοδὸν, ἡθρώθη . ὅθεν καὶ κοινῇ γνώμῃ κρι-
νεται ἐξορισθῆναι τὸν Λαυρεντίον . ἀλλὰ γουρμῆς
τάτων, ἠκολούθησε σύγχυσις, ὥστε καὶ πολλὰς ἀ-
ναρεθῆναι, καὶ ἰδὲ περὶ τάτων τὸν Βεβλιοθηκά-
ριον Ἀναστάσιον . σὺ δὲ σημείωσαι πρώτον, ὅτι Πά-
πας καὶ ἀντίπαπας εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ εἰδὲς καὶ
μάχαι καὶ φόνου, καὶ πᾶς τὸ ἀναιμάκτον τῷ Ῥώ-
μης, δούτερον, ὅτι ἰδὲ καὶ ἄλλη τοπικὴ Συνοδὸς
κρίνει, ἀνακρίνει, διχοῖ καὶ κατακρίνει τὰς Ἐπι-
σκοπὰς τῆς Ῥώμης, καὶ πῶς ἐστὶν ὁ Ῥώμης ὑπὸ τῶν
Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

45

Ὅτι ἐκ τῶ ἐπὶ τὸν Μακεδόνιον Κωνσταντινὸς πόλεως παρὰ τὸν Ῥώμης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, οἱ παπισαὶ
ὅτι τῶν Συνοδῶν αὐτὸν εἶναι λέγοντες, ἐλέγχονται ὡταυθα ψεῦσαι .

50 Παρὰ τὴν ἐκ τῆς Βιβλίας, καὶ δὴ καὶ τὸν Θεοφάνη λέ-
γοντας, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐπέκετο τῷ Κων-
σταντινέπολεως Μακεδονίῳ ἀναθεματίσαι τὴν ἐν
Χαλκηδόνι Συνοδὸν, καὶ αὐτὸς ὁ Μακεδόνιος χω-
ρὶς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, ἐχέσκει παρὰ τὸν τῆς

μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπον ἐδὲ ποιῶν ἔλεγον, ὅτι
ἐδείκνυται, ὅτι ἐπεδὴ παρὰ τὸν Οἰκουμενικῆς
Συνοδὸς ὁ Ῥώμης, μέζων ἐστὶ τῶν Συνοδῶν καὶ ἐπ'
αὐτῶν ἐστὶν . Ἀλλὰ ῥητέον πρώτον, ὅτι ἐμὸν ὁ Ῥώ-
μης παρὰ τὸν ἐστὶν ἐν ταῖς Οἰκουμενικῆς Συνοδοῖς, ἐ-
κὼ καὶ ἑτεροὶ, καὶ ἰδὲ αὐτῶν τῶν παρὰ τὸν
Συνοδῶν

Συνόδων τὰς τόπας . δούτερον , ὅτι τῷ Ἀναστασίῳ βιάζομεν τὴν Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως ἀναθεματίσαι πᾶν ὃν Χαλκηδόνι Συνοδὸν , τὴν δὲ Ρώμης μὴ διωκόμεν βιάσαι , ἀλλὰ τὸ εἶναι ἐκείνους πολιτικῶς ἀρχῶν , ἥτοι πᾶν τῶν Γότθων , ὁ Μακεδόνης μόνος ἐμνήσθη τῷ Ρώμης , καὶ ἕθενος ἑτέρου . τρίτον , ἰδὲ περὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ συνόδων κατωτέρω βιβλίου πέμπτου ,

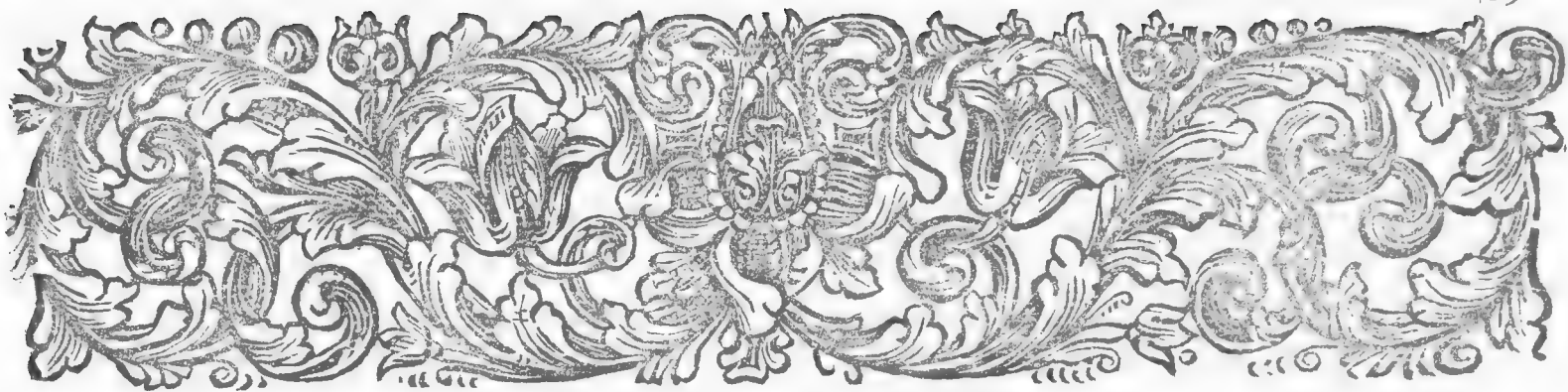
κεφαλῆς δεκάτης πέμπτου , Παράγραφον ἕκτον , καὶ βιβλίου δεκάτης , μέγας τρίτος , κεφαλῆς δεκάτης τέταρτον , καὶ βιβλίου ἕκτου , κεφαλῆς ἐβδόμου , Παράγραφον ἕνατον , καὶ αὐτῷ κεφαλῆς δεκάτης , Παράγραφον ἕνατον , ὅθεν ὁ Ἀντιοχείας Εὐστάθιος ἐκλήθη ὑπὸ τῷ Ρώμης πρεσβυτέρου τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι καὶ ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ παπισταὶ γραμμάτων τῷ Πάπᾳ Οἰκιστῶς πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τὸν Καππαδόκα νεοετητικῶν , καὶ τοὶ δέκνυνται ψευδεπίπλαστα ὑπὸ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν χρόνων , ἀναιρεῖται τὸ μοναρχικὸν τῷ Ρώμης , εἰς γὰρ ὧν ὁ Ρώμης , ἐκ ἑσὶ Σύνοδος , ἀλλὰ ὑπὸ πᾶν Σύνοδον .

Ἀλλὰ καὶ ὁ μετὰ Σύμμαχον Πάπας Οἰκιστῶς , πλατυμενῶς τῆς Αἰρέσεως τῶν μονοφυσικῶν , ἀθροίζει Σύνοδον εἰς πᾶν Ἰταλίαν γινώμη Θεοδώρου , καὶ ἀναγκάζει πᾶν κατὰ κλίσιν αὐτῆς , καὶ ὡς ὅτι Κωνσταντίνου καὶ Ἰσίδωρου ἀλλὰ κατὰ κλίσιν τῶν Ἀρειανῶν καὶ Ἀνομοίων ἠθροίσθησαν Σύνοδοι Τοπικαὶ εἰς τε πᾶν Ἀλεξανδρείαν ὅτι Ἀθανασίῳ , καὶ εἰς Σαρδικίαν ὅτι Ἰβλίου , καὶ εἰς Ἀντιόχειαν ὅτι Μελετίου . λέγουσι καὶ τῷ , ὅτι ὁ μετὰ Τιμόθεον Ἰωάννης ὁ Καππαδόξ , καὶ τῷ Ἰβλίου Φανίας μέγας ὁρθόδοξος καὶ μέγας διώκτης τῶν Εὐτυχιανῶν , ὅμως ὅτι Ἀναστασίῳ ἡ χαρίζομεν , ἡ μὴ διωκόμεν ἀντιτίθεν Ἀναστασίῳ , εἰσώπα πᾶν Αἶρεσιν , ὡς καὶ περὶ τῶν Μακεδονίων ἠπομῆρ ὅτι ὑπεγράψεν εἰς τὸ Ἐνωτικὸν Ζήτημα , καὶ τοὶ ὁρθόδοξοί τας ὧν . ὁ Πάπας ὅμως Οἰκιστῶς ἐξέλει γραμμάτια καὶ πρέσβεις εἰς τὸν Ἰωάννην νεοετητικῶν αὐτῶν , ἵνα καταφρονῇ τῆς μονοφυσείας , πλὴν ὁ Ἀναστασίος καταφρονήσας τῶν πρεσβυτέρων πρὸς τὴν συνήθειαν , ἐβαλεν αὐτὰς εἰς ὡς παλαιὸν πλοῖον , πρὸς γὰρ τοῖς μὲν Νάυταις μὴ ἐπιμύσειν εἰς ἕδραν αἰγυλὸν ἄλλον , ἀλλὰ εἰς πᾶν Ἰταλίαν , τοῖς δὲ πρέσβεσιν , εἰπὼν τῷ Πάπᾳ , ὅτι ἰδιόν ἐστι τῷ Βασιλεῖ παρῆσθαι , Πάπας ὅμως , ἡ ἀλλὰ τοῖς Βασιλεῖ παρῆσθαι . σὺ δὲ σημείωσαι πρῶτον , ὅτι ὁ Θεοφάνης λέγει γενέσθαι τὸν Καππαδόκα Ἰωάννην Πατριάρχην τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῷ Πάπᾳ , καὶ φορέσαι πᾶν Ἀποστολικὴν ἐσλὴν τῷ ἑκὼς ἐβδόμῳ ἔτει Ἀναστασίῳ , καὶ τὸν λαὸν εἰσὶν πεποιηκὸς πάλιν , βιάζοντα τὸν Πατριάρχην ἀναθεματίσαι τὸν Σεβήρον , τῷ δ' αὐτῷ

ἔτει ἀποθανεῖν καὶ τὸν Ἀναστάσιον Μηνὸς Ἀπριλίου ἐνάτη , καὶ πότε ἠκείνη ἡ χειρὸν τῷ Ἰωάννῳ Καππαδόκῳ εἰς πᾶν Ρώμην ; πότε ἦλθεν εἰς πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον ; δούτερον , ὑποθετικῶς τῆς ἰστορίας ἀλλοτρίως , ἐνδεχέσθαι γὰρ ἐσφάλαται εἰς πᾶν χρονολογίαν τὸν Θεοφάνη , σημείωσαι , πρῶτον , ὅτι πρέσβεις ἦσαν Εὐδοκίῳ ὁ Τινικίῳ , Θερεντίῳ ὁ Κατίνῳ , Βενέτικῳ Πρεσβύτερος καὶ Βιτάλιος Διάκονος . δούτερον , ὅτι ὁ Οἰκιστῶς μόνος ὅτι τιμῆσαι βεβλήθας τῷ Ἀναστασίῳ , ἡ ἔχουσα κατὰ τῷ Ἰωάννῳ , εἰς ἕδραν ἐλογίσθη , ἀλλὰ ἀπεκρέθη , ὡς καὶ Φίληξ , ὅστις ἔως ἔστω Ἀκακίῳ ἐφέρειτο κατὰ τῷ Κναφίῳ , ἰχθυον , ὅτι δὲ , καὶ ἄλλων ὄντων ὁρθόδοξων Ἐπισκόπων καὶ Πατριάρχων , αὐτὸς μόνος ἐφέρειτο κατὰ τῷ Ἀκακίῳ , κατὰ φρονήσιν , καὶ τῷ διηρώς , ἐπεδὴ ὁ Πάπας ἐκ ἔσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτος ὡς μοναχῶν , τῷ γὰρ καὶ βλαύφηνον ἐστὶ καὶ ἀδυνατεν , ἀλλὰ ὡς πρῶτος τῷ χορῶ κατὰ μόνην τάξιν , ἐγὰρ μόνος τῷ Πάπᾳ , ἀλλὰ συλλήβδην πᾶσι τὸ σύμπαν κανονίζει τὸ παμμελές ὑπονεμένηται , ἐγὰρ ὁ Πάπας τῆς κρινῆς συνόδου εἰς ὑπερέτερος . μᾶλλον τὸ αὐτὸ μετὰ τῶν πλειόνων ἰσχύει , αὐτὸ γὰρ τῶν Πατριάρχων ἐ γίνεται Οἰκουμενικὴ Σύνοδος , καὶ κατὰ πᾶν ἐβδόμῳ Συνοδὸν , Σύνοδος γὰρ ἐξ ἀνάγκης κανονίζει , ὁ δὲ Πάπας εἰς ὧν , ἐκ ἔστι Σύνοδος , ὅθεν ἐδὲ κανονίζει , ἀλλὰ μᾶλλον κανονίζεται ; ὡς ὁσεβῶς ὁ Ἀμνυρτζῆς πρῶτον , καὶ μεταταῦτα ἡ ἐν τῇ αἰγῇ Σοφίᾳ Σύνοδος ἀπεφύνατο .

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ.

10

ΒΙΒΛΙΟΝ Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ ὡφθαλμῶν τῆς αὐτῆς ἡμᾶς τῆ Θεῆ κλέους καὶ φιλανθρωπίας, καὶ περὶ τῆς βασιλείας
Ἰερὺς τῆ Θεοῦ.

25

30

Εἶποτε ἐν τοῖς μεγάλοις δυσυ-
χήμασιν, ὥστε ἡ δικαία κρίσις
τῆ Θεῆ συγχωρεῖ γίνεσθαι εἰς
τὴν λαὸν αὐτῆς, διδῶσι κατόπιν
ἡ ἀπειρὸς αὐτῆς ὁσπταγχνία ἰ-
κανὴν πᾶσι παρηγορίαν, καὶ
ἔχουσιν εἰς τὴν μετὰ τὴν ὡφθαλμῶν
ματῶν, ἐγγύτερα δὲ, ὅτι μετὰ τὴν συμβαῖντα εἰς
πᾶσι χρεῖς Ἐκκλησίαν περὶ τὰ τελευτήσια ἔτη
35 ὅποτε ἀσθενῶν καὶ Αἰρετικῶν, ἤλθε φῶς τοῖς ὡ-
σκότοις ἡ ἡγεμονία τῆ ἰσαποστόλης Κωνσταντίνου. εἴτα
μετὰ τὴν χειρῶν τῆ Κωνσταντίνου, καὶ πᾶσι ζάλην

Ἰουλιανῆ καὶ Οὐάλουτος, ἐπειδή μνηστὴ τὸ ἔαρ τῆ με-
γάλης Θεοδοσίας ἡ αὐταρχία. ἔπειτα μετὰ πᾶσι λύσαν
τῆ τελευτῆς ὁφθαλμοῦ Βασιλίσκου, Ζήνωνος καὶ Ἀναστα-
σίας, ἔφθασεν ἡ ὁδοῦμονία τῆ Ἰερὺς, ἐφ' ἧς ἐβε-
βαιῶντο αἱ τέσσαρες Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι, ὡς τὰ
πᾶσα Εὐαγγέλια τιμῶμεν, ἐπειδὴ ἦσαν καρποὶ
τῶν Εὐαγγελίων σωτηριωδέστατοι, ἡλῶθεν οἱ
ἐξωρισμένοι Ἐπίσκοποι, ἐφυγαδύοντο οἱ Αἰρετικοί,
ἦντο ἡ Ἐκκλησία Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ὥστε περὶ
ἐκένε τῆ κατὰ εἰς τὸν ὁ Θεῆ Δαβὶδ, μὴ ὑψηλῆ-
σεται ὁ Θεὸς τῆ οἰκτερῆσαι; αὐτῇ ἡ ἀλλοίωσις τῆς
δεξιᾶς τῆ ὑψίστης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β.

40

Περὶ τῆς λιβέλλης τῶν Μοναχῶν καὶ Κληρικῶν τῆ ὁποσολικῆς Θρόνου τῆς Ἀντιοχείας πρὸς πᾶσι ὡς Κων-
σταντινῆ πόλει ὑπὸ Ἰωάννη τῆ Καππαδόκου Συνόδου κατὰ Σεβήρη, καὶ ὡς περιέχει ὁ λίβελλος.

Βασιλεύοντος τοίνυν τότε τῆ Ἰερὺς, καὶ πα-
45 τριαρχούντος ἐν Κωνσταντινῇ πόλει Ἰωάννης τῆ
Καππαδόκου, ἤρξατο ἡ ὁδοῦμονία βεβαιεῖσθαι, καὶ
καθαίρεσθαι ἡ Αἰρεσις τῶν Μοιφυσιτῶν, ὅθεν καὶ
οἱ Μοναχοὶ καὶ Κληρικοὶ τῆ ὁποσολικῆς Θρόνου Ἀν-
τιοχείας μὴ διαμάχων πλέον ὑποφέρειν τὰ κακὰ
50 τῆ Σεβήρη, ἐξέδοντο πορείαν αἰδιδίμον, καὶ ἐρχοντο
εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν, ἀκέναντες θριαμβεύσαντες πᾶσι
ὁρθοδόξων. καὶ δὴ γράψαντες εἰς τὴν Κωνσταντινῆ πόλιν
Ἰωάννην τῆ Σεβήρη, τὰ ὁσινώτατα καὶ μακαριώτατα Ἀρ-
χιεπίσκοποι καὶ Οἰκουμενικῶν Πατριάρχων Ἰωάννη, καὶ
τῇ ἐνδημῶσιν αἰγῇ Συνόδου ἀξίως ὡς Κληρι-

κῶν καὶ Μοναχῶν τῆ ὁποσολικῆς Θρόνου Ἀντιοχείας.
περιέχει δὲ ὁ λίβελλος ταῦτα, ὅτι ὁ Σεβήρης ἐδε-
μιᾶ ἐκοινώνησεν ὁρθοδόξῳ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ,
ὅτι συκοφαντήσας ἐξέβαλε τὴν Φλαυίαν ὡς τῆ
Θρόνου Ἀντιοχείας, ὅτι βλασφημῶντας Σωθῆς, πᾶσι
ἐν Καλκηδόνι καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτι φόνους Μο-
ναχῶν ἐπραξε διὰ Ἰουδαϊκῶν χειρῶν ὑπὲρ τὰς τελε-
ακούς, ὥστε Μοναχὸς ἔφαγον τὰ πεταῖκα καὶ τὰ
σηρία, ὅτι εἰς πᾶσι Δάφνῳ ἐποίησαν ὁπληθύνει θαι-
μόνων, ὅπερ τυχόν ἴδιον εἰδωλολατρῶν καὶ μάγων.
ὅτι τὰς χρυσᾶς Περιστερὰς αἰγῇς ἦσαν ἐπ' αὐτῶν τῆς κα-
λυμμένης εἰς τύποις τῆ αἰγῇς Πνεύματος, κατέσταντο
εἰς τὸν

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟ ΣΟΛΥΜΟΙ Σ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

430

εὐνομοχῶν, ὅτι εἰς δαίσα ἔβαλε πλὴν Ἐκκλησίαν. λοιπὸν δέομεθα, ἵνα εὐαγγέλιον ὁ βασιλεὺς ἀνθρώπων, δι' ἐγνώσεται βεβαίως ὅτι ταῦτα ἀληθῆ εἰσὶ, καὶ φυλάξῃ

ὅσα ἔμεναν, ἵνα μὴ φθάσῃ καὶ ταῦτα ὁ Σεβήρης, καὶ ἔτι ἵνα ἀνακληθῶσιν οἱ ἐπίσκοποι καὶ μοναχοὶ καὶ κληρικοί οἱ ὄντες ἐξ ὅλων, καὶ λάβωσι τὰς τῶν αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

5

Περὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Συνοδῆς πρὸς τὸν Πατριάρχην, καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἐν ᾗ ἦν τὰ θεωρηθέντα ὑπὸ αὐτῆς ζητήματα τῶν Ἀντιοχείων, καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν Σεβήρων καὶ ὁ κατ' αὐτῆς ἀναθεματισμός. καὶ περὶ τῆς ἀρεσκείας τῶν τῆς Συνοδῆς πατέρων.

10

Ταῦτα λαβῶσα ἡ ἐκδημοῦσα Σύνοδος ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὅτι ὁ λαὸς Κωνσταντινουπόλεως ἔδωκεν καὶ εἰς αὐτὴν λίβελλον, γράφει εἰς τὸν Πατριάρχην Ἰωάννην, μετὰ τὸν τῶν δεσπότην ἡμῶν τῶ ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ πατρὶ πατρί τῶν Ἀρχιεπισκόπων καὶ Οἰκουμενικῶ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ Τίτλῳ, ὅτι ὁ λαὸς ὁμοφώνως ἐπαινεῖ τὴν ἀρεσκείαν σου, ἐζητήσαν ἵνα ἀνακληθῶσιν εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν τὰ λείψανα Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου. καὶ ἔτι οἱ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ μοναχοὶ διαφόρων μοναστηρίων ἔδωκεν λίβελλον εἰς τὴν Σύνοδον ἡμῶν, ζητῶντες ἵνα δοκιμασθῶσι τὰ ζητήματα αὐτῶν, καὶ δώσωμεν καὶ πῦρ, ἅπερ ἐπεὶ ἐποίησαν, φανερώμεν αὐτάς, καὶ διὰ τῶν βασιλέων, ἐπὶ δὲ ταῦτα, πρῶτον ἵνα ἀνακληθῶσι τὰ λείψανα Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου, καὶ τεθῶσι καὶ εἰς τὰ Δίπτυχα, καὶ ἐγνώσῃ καὶ ὁ πᾶς λαὸς εἰς τὰ τῶν Παύλων, Χρυσοστόμου καὶ Φλαυιανῶν τῶν ἐπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

30

Περὶ τῶν κρυφῶν τῶ λαῶ καὶ Σεβήρων, καὶ περὶ τῆς φήμης τῶ Πατριάρχῃ καὶ τῶν βασιλέων, καὶ ἀναθεματισμῶ ἐπ' Ἐκκλησίας τῶ Σεβήρων, καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς Δίπτυχοις τεθέντων ὀνομάτων Λέοντος Ρώμης, Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν τεσσάρων Συνοδῶν.

35

Οἱ λαοὶ δὲ, οἱ δόντες τὰς λίβελλους εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ πλὴν Συνοδὸν ἔβδων, καὶ ἦσαν αἱ βοαὶ αὐτῶν, πολλὰ τὰ ἔτη τῶ Πατριάρχῃ, Ἰεσῆος βασιλεὺς, πλὴν ὁ καὶ Χαλκηδόνι Σύνοδον κήρυξεν ἅξιος τῶ θρόνου Πατριάρχῃ, ἡ ἀγία μαρία Θεοτόκος ἐστίν, Ἰεσῆος βασιλεὺς, τὸν Σεβήρον τὸν νέον ἰχθῆν τὸν μαριχαῖον τὸν ὁπλίσαν τῆς τριαδῆς ἔξω βάλλει. ἀδελφοὶ μία ψυχὴ. τὸν Σεβήρον ἀναθεματίσιν. τῶ νέος Κωνσταντῖνος πολλὰ τὰ ἔτη. τῆς νέας Ἑλένης πολλὰ τὰ ἔτη. ἐν ταῖς οἱ Ἰωάννης ἐπῆρσε πλὴν Εὐθυμίου τῶ λαῶ, καὶ εἶπε τῶ λαῶ ἵν' ἔχῃ ὑπομονήν, ὅπως αὐτὸ γένοιτο καὶ μετὰ γνώμης τῶ βασιλέως ὁ τῶ Σεβήρων ἀναθεματισμός, καὶ τῶν τεσσάρων Συνοδῶν ἡ κήρυξις. ὁ λαὸς ἔβδων, καὶ, ἀλλὰ νῦν. ὁ

Ἰωάννης ἀπεκρίθη, ποιῶν τῶ τῆ ἐρχομένη Κυριακῇ ἑβδόμη δεκάτῃ ἕκτη. ὁ λαὸς, ἔκ ἀπερχόμεθα, τὸν Σεβήρον ἀναθεματίσιν. καὶ ἔγω, παρῶντων καὶ τῶν Ἀρχιερέων, ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναθεματίσιν αὐτὸν, καὶ εἰς τὴν ἐρχομένη Κυριακῇ ἐβδόμῃ ὁ λαὸς τὰ αὐτὰ, καὶ ὅτι τὸν Λέοντα, καὶ τὰς τέσσαρας Συνοδῶς τοῖς Δίπτυχοις, καὶ μετὰ τὰ πολλὰ ἐλάλησεν ὁ Πατριάρχης, Λέοντα, Εὐθύμιον, καὶ Μακεδόνιον, καὶ τὰς τέσσαρας Οἰκουμένης Συνοδῶς, ἐβάλλομεν εἰς τὰ Δίπτυχα, καὶ ἐγὼ 45 νεὶ ἡ Λατρεῖα, καὶ εἰς τὸν κατὸν, καὶ ὅν μνημονεύονται εἰς τοῖς Δίπτυχοις, ἔδραμον ὁ λαὸς περὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὡς ἦκσαν αὐτῶν μνημονεύομεν, ἔπον κοινῶς, δόξα σοι ὁ Θεός.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ὁμολογίας τῶ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης πρὸς τὸν ἱεροσολύμων Ἰωάννην μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς Συνοδῆς πεπραγμένων, καὶ πρὸς τὸν ἐπιφάνειον Τύραν, καὶ ἀντιγραφῆς τῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῶ ἐν ἱερῶν λήμῃ καὶ Τύρῳ ἀναθεματισμῶ καὶ Εὐτυχῆς, Νεσορί, Μακρίωνος, Σεβήρων, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν. Γράφει

Γράφει ὁ Κωνσταντινὸς πόλις Ἰωάννης τῇ Ἱερουσολύμων Ἰωάννῃ τῇ γυναικί σου Κωνσταντίνῃ (ἣν γάρ ὁ πατρί Πατριάρχης Ἱερουσολύμων ἀγίου καὶ μέγας ἀνδρῶν, ἡ δὲ Ἱερουσαλὴμ καὶ πόλις τῶν ἁγίων) καὶ πέμπει αὐτῇ καὶ τὰ πεπραγμένα, καὶ ἀξιῶ ἵνα ἐπισφραγίσῃ αὐτὰ τῇ λόγῳ τῆς ἀληθείας. γράφει καὶ τῷ Τύρῃ Ἐπιφανίῳ, περὶ τοῦ ποῦ ὅτι φανερὰ ἀντίστασις τῇ Σεβήρῳ Διάζῳλον ὁρδοξίας, καὶ πέμπει καὶ αὐτῇ τὰ πεπραγμένα, λέγοντα δὲ αὐτῇ, ἵνα ὡς ἐμόψυχος ᾖ, ποιήσῃ μαθῆν ταῦτα καὶ τὰς πείρας Ἐπισκόπου καὶ κληρικούς, καθὼς τυχόν ἔγραφον ὁ μακάριος Παῦλος πρὸς Κολοσσαίς ἵνα ποιήσωσιν ἀναγνωστῆναι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ οὐ Λαοδικαίᾳ. ὁ δὲ Ἱερουσολύμων Ἰωάννης ἀποκριθεὶς, γράφει τῇ Ἰωάννῃ, τῷ δεσπότημῃ τῷ Θεοφιλεστάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ συλλειτουργῷ Ἰωάννῃ, καὶ τῇ ὁδημένῃ Σωδότῃ Ἰωάννῃς Ἐπισκόπῳ Ἱερουσολύμων, καὶ ὁ ὁδημέσας ὁ Ἱερου-

λύμοις Σωδότῃ. καὶ ἐπαινεῖ αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον, δέχεται τὰ γονόμματα, ἀναθεματίζει Εὐτυχῆ, Νεσόριον, Μαρίωνα καὶ Σεβήρον καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν, δέχεται τὰς τέσσαρας Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τὰς Θεοφράστους ἐπιστολάς τε Ῥώμης Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατριάρχου Λέοντος, ὑπέγραψαν τῷ ἐπισκόπῳ Ἐπισκοπῇ τριακονταεπίσ. ἀλλὰ καὶ ὁ Τύρῃ Ἐπιφανίῳ γράφει μετὰ τῶν Ἐπισκόπων αὐτῷ πρὸς τῷ οὐ Κωνσταντινὸς πόλις Σωδότον, καὶ δέχεται τὰ πεπραγμένα, καὶ ζητεῖ ἵνα καὶ ὁ Ἀντιοχείας Φλαυιανὸς ἀνακομιδῇ εἰς τῷ Ἀντιόχειαν, καὶ τεθῇ καὶ εἰς τὰ δέπνυχα. γίνονται δὲ καὶ εἰς τῷ Τύρῳ βοαὶ τῷ λαῷ πλείονες σχεδὸν τῶν γεγεννημένων εἰς τῷ Κωνσταντινὸς πόλιν, καὶ ὁφθαλμῶνται εἰς αὐτὰς ὁ Βασιλεὺς, ἡ Αυγῆσα, ἡ Σύγκλητος, οἱ Ἐπαρχοί, ὁ Ἰωάννης Κόμης, Βιταλιανὸς Πατριάρχης, ὁ Κωνσταντινὸς πόλις Ἰωάννης καὶ ὁ Ἐπιφανίῳ Τύρῃ οὐ καὶ Ἀρχιεπίσκοπον λέγουσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

10

Περὶ τῆς φυγῆς Σεβήρου, καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον Ἀντιοχείας Παύλου, ἐξουσίας τε καὶ Πέτρου Ἀπαμείας, καὶ ἐλευθερίας τῶν ἐξορίστων, ἔμφρασις τε μετὰ Παῦλον Ἀντιοχείας, καὶ κηρύξεως τῆς ὁρδοξίας ὑπὸ τῷ ἁγίῳ Σάββᾳ. καὶ περὶ τῆς τελευταίας Ἰωάννης Ἱερουσολύμων, καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας οὐ τῇ

25

θρόνῳ Πέτρου, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς Ἡλίας καὶ Ἰωάννης τῶν Ἱερουσολύμων.

Τῷ τῷ γονομῶν οὐ Κωνσταντινὸς πόλις καὶ Συρίᾳ, ὁ Ἀντιοχείας Ἰσίδωρος καὶ Διά τὸ δίκαιον, καὶ ὑπὸ τῷ Βιταλιανῷ ἁγίῳ ἐχθρῷ τῇ Σεβήρῳ, τῷ τῷ ἐλθόντι δὲ ὑπὸ Σκυθίας, καὶ οἰκιστοῦ τῇ Ἰσίδωρ, καὶ ὑπακούσαντες, ὡς ἀκινήτους, καὶ ὁ ἁγίος, ἀλλὰ Διά τῷ Ἀρεσίν, ἡ δὲ Σεβήρῳ ἡγεμὼν ἦν. γράφει Ἐπιφανίῳ Ἐπαρχῷ Ἀντιοχείας, ἵνα κόψῃ τῷ γλῶσσῳ τῷ Σεβήρῳ, ἔφυγον ὁμοῦς ὁ ἀσεβὴς εἰς Αἰγυπτίον. μετὰ τῷ Ἀλινθροασίῳ Ἰσίδωρ. ἐξορίζεται δὲ τὸν ῥηθύντα Ἱερουπόλις Ἡρακλίου, καὶ Πέτρου τὸν Ἀπαμείας, καὶ ἐλευθεροῖ ὅλους τὰς ἐξωρισμένους, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς τὰς τόπας αὐτῶν. εἰς δὲ τῷ Ἀντιόχειαν περὶ τῆς ἐξουσίας Παύλου Πατριάρχου, καὶ ὁ δὲ θανόντος μετὰ οὐα χρόνον, ἀνάγειται ὁ Ἐμφρασίς εἰς τὸν θρόνον Ἀντιοχείας, ἐλθὼν δὲ τῶν Ἱερουσολύμων. ὁ δὲ μέγας Σάββας δὲ τὸν τόπον εἰς τόπον μεταβαίνων, εἰ καὶ ἦν ὁ γδοηκοντέτης, ἀκέρυττε τῷ ὁρδοξίᾳ, σκαπίζων τῷ ἀσεβεῖ Ἰσίδωρ τὸ πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας, καὶ τερῶν τὰ πρακτικὰ τῶν ἁγίων Σωδότων τόσον εἰς τῷ Κωνσταντινῷ πόλιν, ὅσον καὶ εἰς τῷ Σκυθόπολιν, εἰς ἣν ἦν τις Σαμαρείτης

Σιλβανὸς ὀνόματι, ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν, περὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐμελλεν ἀνυπερθέτως θανατῶσαι, ὡς καὶ ἐγείρετο, ὅτι ὡς ἀσεβὴς κατεκρίθη. ἀναμείσον τῶν ἐξορίστων Διά τῷ Θεοφράστῳ καὶ καὶ Ἀρχιεπισκόπῳ Θεοδόστῳ ὁ Κοινοβιάρχης, ὃν ἐλευθερώσας ὁ ἁγίος, ἡγάγε μεθ' ἑαυτῷ πρὸς τὸν Ἱερουσολύμων Ἰωάννῃν, ὅστις λίαν ἐδεξιώσατο αὐτὰς, καὶ τραπέζης ἡξιώσατο ὁφροσυνῶν. ἄρεσθαι δὲ τότε ὁ Ἀσκαλῶν Ἀντωνίῳ ἀδελφὸς τῷ Πατριάρχῳ. πρὸς δὲ καὶ ὁ ἁγίος Θεοδόσιος ὅτι μέλλει κατακαυθῆσθαι τὸ μοναστήριον τῶν Σεβηριανῶν μοναχῶν, καὶ μὴ μέναι λίθον ἐπὶ λίθον, καὶ αὐτὰς αἰχμαλωτίζεσθαι, ὡς καὶ ἐγείρετο, ὡρμησαν γὰρ οἱ Ἀγάρηνοι, καὶ τὸ μοναστήριον ἔκωσαν, καὶ ἐκείνους ἡχομαλώτισαν. ἔζησε δὲ ὁ Ἰωάννης οὐδεὶς χρόνος εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ χρονικὸν τῷ Νικηφόρῳ, καὶ ὁ Ἡλίας χρόνος ἐκαστρεῖς, καὶ ἐπελάττει, καὶ ἀρχιερατεύσας αὐτῷ αὐτῷ ὁ Πέτρος, ἀνδρῶν οὐα ῥετῆς, ὡς λέγει ὁ μοναχὸς κύριος εἰς τὸν βίον τῷ ἁγίῳ Σάββᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

50

Περὶ τῶν μισθῶν πρὸς τῆς βλασφημίας Πέτρου Ἀπαμείας, καὶ τῶν κατ' αὐτῷ λιβέλων πρὸς τῷ οὐ Συρίᾳ Σωδότον, καὶ ἐλέγχων τῶν κακῶν καὶ φόνων Σεβήρου καὶ τῷ αὐτῷ Πέτρου, καὶ διώξεως ἀμφοτέρων, καὶ περὶ ἀναφορᾶς τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς Σωδότῃ ταύτης πρὸς τὸν Κωνσταντινὸς πόλις καὶ τῷ ἐκ Σωδότον.

Ὁ πρὸς αὐτὰς τὸν θρόνον τῷ Μητροπόλεως Ἀπαμείας Συρίας Πέτρος, ὁ οὐ τῇ αὐτῇ Πραγματογὰρ ὑπὸ

Ἰουλιανὸς ἐξουσίῃς, εἰς τὴν μίαν αὐτῆς ζωὴν καὶ βλασφημίαν προσέθηκε καὶ τὴν, ζητάντων γὰρ ἱερομένων τινῶν χειροτονηθῆναι εἰς μέζονα βαθμὸν, ὡς ἡ τοῦ δίκου, ἅτε ὅπως τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἀρμοδίᾳ, ὁ Πέτρος ἀνένδρε· βιαζόντων δὲ αὐτῶν τὸν Πέτρον, αὐτὸς τέλει πάντων θυμωθεὶς, εἶπε, μὰ τὸν Ἰησοῦν ἐδοκίμασα τὴν νύκτα ταύτῃ ποιῆσαι ὑμᾶς ἀπὸ ἀναγνωστῶν διακόνους, ἵνα αὐτὸς ὁ σωρωθεὶς κατελθὼν μὴ λυτρώσῃται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου. οἱ δὲ φρέζαντες εἰς τὴν βλασφημίαν, διδόντες λίβελλον τοῖς Ἐπισκόποις τῆς δούτερας Συρίας, ὅπως ἔτι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Σεβήρης καὶ ἐξετάζουσιν οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ ἀνέστησαν ἀληθινὰ τὰ ἐγκαλέματα ἀλλὰ ἐκδοῖσιν μαρτύρων· εἶτα δέονται τῶν Ἐπισκόπων οἱ κληρικοί, ἵνα ἀναφέρωσιν αὐτὰ τοῖς Ἀρχεσσι τῆς Ἐπαρχίας, αἱ δὲ ἀνέφερον αὐτὰ πρῶτον τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ, δευτέρως αὐτῶν, ἵνα ἀναφέρῃ αὐτὰ τῷ Πατρικίῳ τῶν Ὀφφικίων, καὶ τοῖς Ἀρχεσιν ἐκατέρων τῶν θυμῶν, τοῖς ἔσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν, καὶ οὕτως αἰαφέντως αὐτὰ τῷ Βασιλεῖ, καθὼς καὶ ἡ Συνοδὸς αὐτῇ τῶν Ἐπισκόπων προσέφερεν αὐτὰ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γίνονται δοαὶ ὑπὸ τῆς λαῆς τοιῶσαι, τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Αὐγῆς, τῆς Συγκλήτης, τῆς Ἐπαρχίας Πρύθης, Ὑπάρχου Βιταλαιῶ καὶ Στρατηλάτης, Εὐτυχιανῶ Κόμητος, Πατρικίᾳ Μοῖσης, τῆς Πατριάρχης πολλὰ τὰ ἔτη· λέγουσιν ὅλας τὸν Σεβήρην καὶ τῆς

τὸν Πέτρον φονεύτας, ἱεροσύλας, βλασφήμους, ἀσελεγῆς. ἔπειτα ζητῶσιν οἱ Ἀρχοντες ὡς τῶν Ἐπισκόπων τὴν γνώμην τῶν κληρικῶν τῆς Ἀπαμείας, τί ἔτι βέλονται, καὶ ἀποκρίνονται ἀλλὰ Ῥωμαῖς Ἀρχιεπισκόπος, ἵνα μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν Ἐπισκόπων Ἀντιόχειας τῶν ὁρθοδόξων ἀπὸ Δόμνης ἕως Ἰσακίᾳ, καὶ κρατῇ καὶ ἡ ἀρχαία κατὰ σάπιν· πρὸς τῆτοις διδόντες τοῖς Ἀρχεσσι καὶ τῇ ἐν Συρίᾳ Συνοδῷ λίβελλον οἱ Μοναχοὶ τῶν Μοναστηρίων Ἀπαμείας Ἀρχιμανδριταὶ δεκαευνέα καὶ ἄλλοι, λέγοντες ἰοτὴς φόνους καὶ τὰ κακὰ Σεβήρης καὶ Πέτρος, καὶ ζητῶσι κατὰ τὰ πεπραγμένα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῷ Καππάδοκος διωχθῆναι Σεβήρην καὶ Πέτρον· τέλει πάντων γράφει ἡ ἐν Συρίᾳ Συνοδὸς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην καὶ τὴν ἐνδημόσαν ἱς Συνοδὸν, τῇ δευτέρῃ ἡμῶν τὰ πάντα ἀγνώστα καὶ μακαριωτέρῃ πατρὶ πατέρων Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ, καὶ τῇ κατὰ τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων ἐνδημῶν ἁγῇ καὶ Θεομήτῃ Συνοδῷ· οἱ ἐλάχιστοι Ἐπίσκοποι τῆς δούτερας Συρίας ὀχλοῦντες 20 σιν, ὅτι ἔδωκεν ὁ Θεὸς Βασιλεῖα Ὀυσεβῆ, καὶ Ἀρχιερεῖα ψήφῳ τῆς Θεᾶς χάριτος ἀναφανέντα καὶ τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων, τῶν ἀποστολικῶν ὑπερμαχοῦντα δογμάτων· ἀναφέρουσιν ὅσα ἔπραξαν κατὰ Πέτρον καὶ Σεβήρην, χαίρουσιν ὅτι καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει 25 ταῦτα γέγονε, δέονται ἀπελευθῆναι καὶ τὰς δύο, ἵνα ἔχωσιν αἱ Ἐκκλησίαι εἰρήνην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐπαναλήψεως σιωπητικῶς τῶν ἐν τῇ πόλει τῆς βιβλίου συμβαίνων χρισμάτων μετὰ τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ῥωμαίων ἐπὶ Ἀκακίᾳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ φίλῃς Ῥώμης, καὶ τῶν καθεστῆς Πατριαρχῶν καὶ Παπῶν ἀπὸ Ζήνωνος μέχρις Ἰουλιανῆς τῆς Θεραπείας τῶν Βασιλέων, καὶ περὶ τῆς ἐπὶ Ἰουλιανῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς Καππάδοκος Συνοδῆς, καὶ τῶν τῆς Ὀρμίσσου Ῥώμης Λεγάτων, καὶ περὶ ὧν πλάττουν οἱ παπισταὶ ὡς τῆς Βασιλείας πρὸς τὸν Ῥώμης πρέσβειον εἰς τρεῖς τῆς παπικῆς ἐξουσίας, καὶ 35 ὧν λέγουσι ψευδολογῶν καὶ τῶν ὁκμέρας τῆς Ἀκακίᾳ ὄντων.

Εἴρηται εἰς τὴν πόλιν τῆς βιβλίου τὰ συμβαίνοντα ἀναμεταξύ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν καὶ Ῥωμαίων, ἀλλ' ἐνὶ κωλύει σιωπητικώτατα εἶπεν καὶ νῦν ἵνα περὶ αὐτῶν, σιωπῶντα εἰς τὴν παρεῖσαν ὑπόθεσιν· ὁ Ἀκάκιος τὸν μαχεσάμενον Βασιλίσκῳ ἀλλὰ τὴν ὁρθοδόξίαν, καὶ ἀγωνισάμενον μετὰ Σιμπλικίῳ καὶ φίλῃς τῶν Παπῶν κατὰ τῆς Κναφείας τῆς πρεσβείας τῆς, ὁ σωρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὡς Εὐάγγελος καὶ ὁρίος Δανιὴλ τῆς ἐν τῇ μαρτυρίᾳ, ὕστερον δὲ σωμαίνεσας τῇ Εὐαγγελίᾳ Ζήνωνος, καὶ εἰς τὴν ἀνάκλησιν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς Μογγῆς σιωπῶντος, πάλιν σφοδρῶς ἐφύετο κατὰ τῶν ὁπωσδήποτε βλασφημούντων τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδόν, ὅθεν καὶ σχεδὸν οἰκονομικῶς φαίνεται κοινωῆσαι τῇ Εὐαγγελίᾳ, ὡς ἐξῆλθον κατωτέρω κεφαλαίῳ δούτερω, καὶ τῇ ἐπανακλήσει τῆς Μογγῆς· ὁ δὲ Πάπας τῆς Ῥώμης φίληξ ἐκ ἐγγραφῶν ἱερῶν καὶ τῇ Ἀκακίᾳ, καὶ εἰς ἐκ εἰσήκουσιν αὐτῶν, ἵνα

γράφῃ καὶ τῇ ἱεροσολύμων ὄντι ὁρθοδοξοτάτῳ, καὶ τισιν ἄλλοις ἐγκρίτοις καὶ Ἀρχιερεῶσι καὶ ὁμοῖς καὶ τὴν ἀρχαίαν σιωπῆσαι, οἱ οἱ ἦσαν ὁ Δαμασκῆς 40 Πέτρος, Ἐπιφάνιος Τύρος, οἱ τῆς δούτερας Συρίας Ἐπίσκοποι, καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁράκης πολλοὶ, ἀλλὰ φερόμενοι ὡς Κανόνας, ἦτοι μόνος καὶ τῆς Ἀκακίᾳ, κρίνει αὐτὸν μόνον ὡς ἐξ ἰδίας αὐθιγίας, ἀλογήσας δὲ καὶ ὁ Ἀκάκιος τῶν ἐπιτιμήσε- 45 ὦν τῆς φίλης, καταφρονεῖ τῶν ἀφορισμῶν αὐτῶν, καὶ διώκει τὸς ἀνθρώπους αὐτῶν ἀπράκτους, καὶ τέλει πάντων ἐκβάλλει αὐτὸν καὶ δὲ τῶν διπύχων· μετὰ δὲ τὸν Ἀκάκιον γενόμενοι Πατριάρχῃ ὁ, τῆς Εὐθύμιος καὶ Μακεδόνιος, ἀνθρώποι ὁρθοδόξο- 50 τατοι καὶ ἀγνώστατοι, πάλιν ἔχον διχόνοιαν μετὰ τῶν Παπῶν, οἱ γὰρ Πάπαι ἔλεγον μὴ μνημονεύεσθαι εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐν τοῖς διπύχοις τὸν Ἀκάκιον ὡς Αἰρετικόν, οἱ δὲ Εὐθύμιος καὶ Μακεδόνιος ἐνὶ τῇ σκόντες τὸν Ἀκάκιον ἀλλὰ οἰκονομίαν σιωπῶντος ἐν τῇ ἐν τῇ

Ἐνώκων Ζήνων, ἡ μεμφόμενοι ἴσως τῷ Ἀκα-
κίᾳ πῶς τειχίσαντο οἰκονομίαν ὡς περὶ τῆς πα-
ρανομίας, ἀλλ' οἰκονομῶντες αὐτοὶ, οἱ γὰρ Βασιλεῖς
καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀξιόλογοι εἶχοντο τῷ Ἀκακίᾳ,
5 λοιπὸν ἐμνημόνεον αὐτὸς ἐν τοῖς Διπύχοις, ἔχον-
τες εἰς τὸ πᾶν τὸν ἅγιον Κύριον, ὅς τις
θεῖον πᾶν μοψέσας ἀσεβέσας γονόμῃον πάν-
των ἀνθρώπων, ἔγραφε τῷ Κωνσταντινῆς πόλεως Πρέ-
κλῳ μὴ ἐκβληθῆναι τῶν Διπύχων, ἐπειδὴ πολλοὶ
10 ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἶχον αὐτὸν δι' οὐλαβεῖς, καὶ πρέ-
ξουσιν σχίσμα. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπὶ Κωνσταντίᾳ ἐν
Ρώμῃ ὁ τότε Φίληξ ὑπὸ Ἀρειανῶν χειροτονηθεὶς,
καὶ τῶν Ἀρειανῶν συαινέτης ὢν, καὶ ζώντες δι-
βερεῖς, δι' οἰκονομίαν ἐδέχετο ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκ-
15 κλησίας, ὥς μετὰ πῶς ἐπανάκλησιν ὑπὸ τῆς ἐ-
ξουσίας καὶ πῶς εἰς τὸν ἀρειανισμόν συαινέσιν διβε-
ρεῖς τὰς δύο ἐπισκοπὰς ἐν τῇ Ρώμῃ καὶ τὸν αὐτὸν
καρὸν. ἐμνημόνεον τοίνυν τῷ Ἀκακίᾳ καὶ οἱ δύο
αὐτοὶ, καὶ ὁ μὲν ἐκείνους Φλαβίους Τιμόθεος, καὶ
20 Ἰωάννης ὁ Καππάδοξ, τὰς δὲ Πάπας Φίληκα, Γε-
λάσιον, Ἀναστάσιον, Σύμμαχον καὶ Ὀρμίσδαν μα-
χοιδίους πολυεθῶς καὶ αὐτῶν παρεβλεπον, καὶ εἰς
ἐξουσίαν ἐλογίζοντο. καὶ ἦν λοιπὸν σχίσμα εἰς τὰς
δύο ἐκκλησίας ὑπὸ Ζήνων, ὡς τῆς ἀναρχί-
25 σεως τῆς παρὸντος Ἰουστίνου, ὅς τις ὠρίσαστο τὸν Κων-
σταντινῆς πόλεως Ἰωάννην ἵνα ποιῇ τοπικῶς Συνό-
δον, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τὰς ἐκκλησίας Ρώ-
μης καὶ Κωνσταντινῆς πόλεως συνέση. γονομῶντες δὲ
τῆς Συνοδῆς, ἐφωπλήθησαν παντελῶς τὰ καὶ τὸν

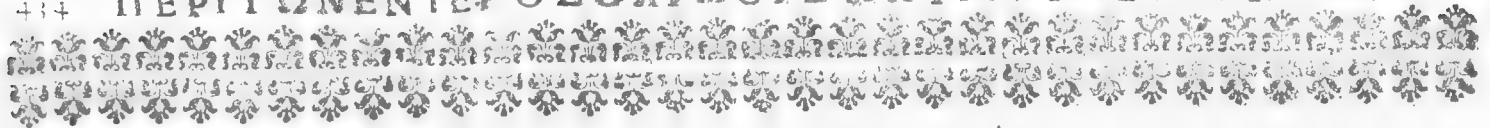
Ἀκάκιον. τίθενται δὲ ἐν τοῖς Διπύχοις Λέων ὁ
Ρώμης καὶ Εὐθύμιος καὶ Μακεδόνης. καὶ ἐν
τοῖς πρακτικαῖς τῆς Συνοδῆς ταύτης ἔχεται
παρεῖναι καὶ Λεγάτους τῆς Ρώμης, ὁ Κεδρηνὸς
ὅμως ἴσως παρεῖναι τῇ Συνοδῇ τῆς Ρώμης πρέ-
σβεις, οἵτινες συωργεῖν Βιταλίᾳ τῷ ὑπάτῳ ἐπέμ-
φθησαν ὑπὸ τῆς Ὀρμίσδου Ρωμαίων Ἐπισκόπου, καὶ
δὴ καὶ ὁ Θεοφάνης λέγει, Ἐπισκόπος καὶ Κληρικὸς
ἐλθόντες ἀπὸ Ρώμης μετὰ αὐθεντίας τῆς Ὀρμίσδου
Πάπας εἰς Κωνσταντινῆς πόλιν, ἦσαν δὲ οἱ, Γερμα-
νὸς καὶ Ἰωάννης Ἐπίσκοποι, Φίληξ καὶ Διόσκορος
Διάκονοι, καὶ Βλαῆς Πρεσβύτερος. ἀλλ' οἱ παπῆσαι
ἴσως εἰσιν, ὡς δὴ τὸν ἔσθλῳ ὁ Ἰουστίνος πρέσβεις εἰς
τὸν Ρώμης Ὀρμίσδαν, ἵνα σερεώσῃ πῶς ἐξουσίαν
ἀποστολικῆς θρόνου, καὶ συνέση τὰς ἐκκλησίας, καὶ ὅτι
ὁ Ὀρμίσδου ὡς ἀκινήθης ἐκ τῶν, μετὰ καὶ τῆς
γνώμης τῆς ἀρχιερέως Θεοδώρου ἔσθλῳ πρέσβεις
Ἐπισκόπος, Πρεσβύτερος καὶ Διάκονος ἀπὸ δύο,
καὶ ὅτι ἐδέξατο αὐτὰς ὁ Βασιλεὺς μετὰ δορυφο-
ρίας ἐκκλησιαστικῆς, καὶ ὅτι ὁ Κληρὸς Κωνσταν-
τινῆς πόλεως καὶ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ Πατριάρχης, ἐχά-
ρησαν. ὅσοι ὅμως ἦσαν ὑπὸ τῶν μέρεσιν τῆς Ἀκακίᾳ
μαθόντες πῶς ἀφίξιν τῶν ἀποστολικῶν πρέσβεων,
ἐφυγον εἰς τὴν Νάον, καὶ ἐκείθεν ἐμήνυσαν τῷ Βα-
σιλεῖ, ὅτι καὶ ἐξουσία τρέπον κοινωνῶσι τῇ γνώμῃ
τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας, ὡς αὐτὸν μὴ δόξωσιν πῶς
αἰτίαν ὁ Ρώμης, δι' ἣν κατέκρινε τὸν Ἀκάκιον, ἀλλ'
ὁ Βασιλεὺς ἐκβαλὼν αὐτὰς βίαν, ἐδίωξε τῆς πό-
λεως, ταῦτα οἱ Λατῖνοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Πάπας Ὀρμίσδου πρὸς τὸν Κωνσταντινῆς πόλεως Ἐπιφανίῳ δέκνυται, ὅτι ἦσαν
ἐν τῇ παρῶν ἐπὶ Ἰουστίνου τῆς Συνοδῆς Λεγάτοι τῆς Πάπας, καὶ περὶ ὧν περὶ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς,
35 καὶ περὶ τῆς ἐπὶ Ἐπιφανίᾳ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως Συνοδῆς.

Καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς, ἥς ἔσθλῳ ὁ Ὀρμίσδου τῷ
μετὰ τὸν Ἰωάννην Ἐπιφανίῳ Κωνσταντινῆς πόλεως,
κειμένης καὶ αὐτῆς ἐν τοῖς ἐπὶ μνησὶ πρακτικαῖς, φαί-
40 νεται ὅτι ἦσαν οἱ πρέσβεις αὐτῶν εἰς Κωνσταντινῆς πόλιν,
οἵτινες, ὡς δοκεῖ, ἀποθανόντες μετὰ πῶς Συνοδὸν
τῆς Ἰωάννου, ἀπῆλθον εἰς πῶς Ρώμῃ μετὰ τῶν γρα-
μμάτων τῆς Ἐπιφανίᾳ. Δε τὸ Ὀρμίσδου γρά-
φει αὐτῶν, καὶ συχαίρει περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
45 ἀρχῆς, καὶ αἰτεῖ αὐτῶν, ὅσοι τῶν Ἐπισκόπων ἐκοι-
νώνησαν τοῖς Αἰρετικοῖς ἢ Διὰ φόβον, ἢ ἐξ ἀφροσύ-
νης, καὶ ἐπιστρέφονται εἰς πῶς συνέση τῆς καθολι-
κῆς ἐκκλησίας, καὶ δέχεται αὐτὰς ὁ Ἐπιφανίῳ,
ἵνα δέχεται πρὸς αὐτὰς καὶ ὡς ἐκ πρὸς αὐτῶν
50 αὐτῶν, καὶ ποιῇ τὰ πρὸς φορεῖς, καὶ εἴτα πέμψῃ αὐ-
τῶν εἰδῆσιν εἰς πῶς Ρώμῃ, τὴν περιέχουσιν οἱ λίβελλοι.

καὶ δὴ καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται Διὰ τὴν καυχῆσθαι τὰς
Μονοφυσίτας ὑπαρξάντων ὁμόφροντα αὐτοῖς Ἰωάννην τὸν
χρηματίσαντα Ἱεροσολύμων μετὰ τὸν Ἡλίαν, ὡς
ὀνομάσθαι ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Παλαιστίνῃ Μοχι-
κῆ πρὸς Ἀλκίσιωνα, κειμένης ἐν τῇ τρίτῃ βιβλίῳ
τῆς Εὐαγγελίας, χρεῖα εἰσὶν ἵνα πέμψωσι καὶ εἰς ἡμᾶς
πῶς ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ μετὰ τῶν πρέσβεων ἡμῶν,
ἢ Διὰ σὲ, ἵνα ἡ κοινὴ συνωμοσία εἰς πῶς ὁσέβειαν
ἢ ἐκκλησίαν, καὶ ὅτι τὰ τῶν πατέρων εἰσὶ τέλει,
καὶ πρὸς τὴν ἐδέχεται. ἐπεμψε δὲ μετὰ τῶν γραμ-
μάτων καὶ Ἐπίσκοπον Ἰωάννην καὶ Ἱερακλειανόν Πρε-
σβύτερον καὶ Κωνσταντῖνον Διάκονον, καὶ ἐποίησε
καὶ ὁ Ἐπιφανίῳ Συνοδὸν, καὶ ἀνεθεμάτισε Σεβήρον,
Πέτρον καὶ Ζωόραν ἄλλους Αἰρετικὸν Μονοφυσίτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Περὶ ὑποδείξεως ἐκ τῶ δούτερος, τρίτου καὶ τεταρτου τῶν Παραγράφων τῆ πρώτης κεφαλῆς, ὅτι ὡς περ ἐκ τῶ τίτλου ἐδέδοται τῇ Κωνσταντινουπόλει μοναρχία ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἕως ἐδὲ τῇ Ῥώμῃ 5 ἐκ τῶ τίτλου, καὶ ὅτι καὶ Τοπικὴ Σύνοδος κρίνει καὶ Πάπας καὶ Πατριάρχας καὶ νομοθετεῖ, ἐξ ὧν, καὶ ἐκ τῶ μηδεμίαν γεγενῆσθαι μνήμην τῆ Ῥώμης ἐν ταῖς αἰσὶν τῶν Βασιλείᾳ καὶ τῶν Ἀρχόντας καὶ τῶν Πατριάρχων ὁφρμῆαις, δέκνεται μὴ εἶναι αὐτὸν μονάρχην, ἢ κεφαλὴν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.

Σημειώτεον εἰς τὰ ἀνωτέρω Παραγράφα, εἰς μὲν τὸ δούτερον, ὅτι ἡ δούτερος Συρία ἐκίνησεν ἀγῶν κατὰ τῶ Σεβήρου Ἀντιοχείας πρὸς μόνον τὸν Κωνσταντινουπόλεως. δούτερον, ὅτι γράφουσιν αὐτῶν Οἰκουμενικὸν, καὶ μάλιστα παρόντων καὶ τῶν Τοποτηρητῶν τῆ Ῥώμης. εἰς δὲ τὸ τρίτον, ὅτι ὁ Κλήρως καὶ ὁ λαὸς Κωνσταντινουπόλεως τοῖς Ἰωάννῃσι ἀπηγγέφεσιν ἀγῶνιστον καὶ μακαριώτατον, λέγουσιν αὐτὸν πατέρα πατέρων, φημίζουσιν αὐτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, καὶ λοιπὸν μὴ ἐκθαμβεῖ βλάβων Θεόδωρον καὶ Ἰγνυρίωνα τῶν Διακόνας, καὶ Ἀθανάσιον Πρεσβύτερον, καὶ Σωφρόνιον Κελεσιανὸν, λέγοντας εἰς τῶν κατὰ Διοσκόρου Λιβέριους αὐτῶν ἐν τῇ ἐκ Χαλκηδόνι Συνόδῳ τὸν Ῥώμης Λέοντα ἀγῶνιστον καὶ μακαριώτατον καὶ Οἰκουμενικὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Πατριάρχην, ἐπειδὴ καθὼς ἐν ταῦτα οἱ τοῖσιν Τίτλοι οὗτοι ἐδόσαν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἀξίωμα εἰς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν, ἔτι μὴτε ἐκείδε δέδωκασιν οἱ τοῖσιν μοναρχίαν τῇ Ῥώμῃ. δούτερον δὲ, ὅ καὶ ἐν ὑποδείξει, ὅτι ἡ ἐκκλησία Σύνοδος εἰς Κωνσταντινουπόλιν, καὶ τοὶ Τοπικὴ ἔσται, ὅπως ἐξετάσασα ὅσα ἐξήτα ὁ Κλήρως καὶ ὁ λαὸς χωρὶς τῶ Πατριάρχου, ἐπαύσε καὶ τὴν ὑπόφασιν, καὶ ὀρίξει τὸν Κωνσταντινουπόλεως τὸν Οἰκουμενικὸν πατέρα τῶν πατέρων ἢ Τοπικὴ Σύνοδος, ἵνα τὰ διωρισμένα παρ' αὐτῆς ἀναφέρῃ τῇ Βασιλεῖ. τρίτον, ἡ αὐτὴ Σύνοδος (καὶ ἰδὲ τὸ τοιαῦτον γράμμα κείμενον εἰς τὰ ὑπὸ μνημῶν ὑπὸ Ἰβησιανῶν πεπερασμένα) κρίνει καὶ τὸν Ῥώμης, ζητήσαντος γὰρ τῶ Κλήρος καὶ τῶ λαῷ ἵνα τεθῶσιν ὁ Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου ὡς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχας ἐν τοῖς Διτηύχαις, καὶ ἀνακηρύξῃ καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν, καὶ προσέτι ἵνα τεθῇ ὁ Λέων Ῥώμης ἐν τοῖς Διτηύχαις, καὶ ἀνακηρύξῃ ὁ Σεβήρος,

ἡ Σύνοδος ἐποίησε ταῦτα, πρώτον, ὅσα ἔπειν περὶ τοῦ τῶ Ἀκακίου οἱ Πάπαι, μαχόμενοι Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου, καὶ αἰς ὅσα ἐσφαλὼν ὁ Ἀκάκιος, ἐσιώπησεν ταῦτα παντελῶς. δούτερον, ὅσα ἔπειν οἱ Πάπαι φερόμενοι κατὰ Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου, ἔπειν, ἐξετάσαντες ταῦτα, ὡς εἶπεν ὅτι ἐκ ἐγόνοντο μετὰ τῶ ἀκρίβειας, ἐπειδὴ ἐπαρεσάλουσάν τι (οἱ κατηγορούμενοι ἔσται δύο Πατριάρχαι) τῶν πρῶτερον τῇ ὁρθοδοξίᾳ πεφυλαγμένων, καὶ μαρτυρεῖ διηγήσεως ἡ Σύνοδος ἐκείνης, ὅς περ ὁ Φίληξ, Γελάσιος, Ἀναστασιος, Σύμμαχος καὶ Ορμισδῶς οἱ Πάπαι ἔχοντες 20 ὑποβεβλημένους, καὶ δικαιοὶ ἐκείνης ὅς περ τῶ Ῥώμης τὰ διπλώματα κατεφρόνεν, καὶ μάλιστα τῶ Ορμισδῶς ζῶντος καὶ τῶν λεγόντων αὐτῶ παρόντων. τρίτον, ἐβάλε εἰς τὰ Δίπτυχα Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου, ὅς οἱ ποντίφικες τῆς Ῥώμης ἔχον ἀφωρισμένους 25 καὶ καθυρημένους. τέταρτον, ἐβάλε εἰς τὰ Δίπτυχα καὶ τὸν Λέοντα Ῥώμης. πέμπτον, ὀρίξει ἵνα ἀνακηρύξῃ τὰ λείψανα Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου. ἕκτον, κατατάξῃ αὐτοὺς μετὰ Παύλου τῶ ὁμολογητῆ καὶ τῶ Χρυσοστόμου καὶ τῶ ὁμολογητῆ Φλαυίου τῶν Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως, ὅς καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἔχουσιν 30 αἰῶν. ἑβδομον, ἐγόνον ταῦτα, ὡς εἶπται, παρόντων τῶν πρεσβέων τῶ Ῥώμης, καὶ ὅτι καὶ Τοπικὴ Σύνοδος κρίνει καὶ ἀνακρίνει καὶ κατακρίνει καὶ δικαιοὶ Πάπας καὶ Πατριάρχας, καὶ νομοθετεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ 35 τὰ μέγιστα. εἰς δὲ τὸ τέταρτον, ὁ λαὸς ἐξήσε ὁφρμῆαις Βασιλείᾳ, Ἀρχόντας, Πατριάρχην, καὶ ἑδεμία μνήμη τῶ Ῥώμης. δούτερον, ὅτι καὶ Κλήρως καὶ λαὸς ἐκδικεῖσιν τὴν ὁρθοδοξίαν, ὡς καὶ ὑπὸ Βασιλείου καὶ Ἀναστασίου, καὶ πᾶς ἡ Φλυαρία, ὅτι ὁ Ῥώμης ἐλέγχετο 40 καὶ τῶ Βασιλεῖς, ἐπὶ κεφαλῇ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄

45

Περὶ ὑποδείξεως ἐκ τῶ πέμπτου καὶ ἑκτου τῶν Παραγράφων τῆ πρώτης κεφαλῆς, ὅτι αἱ αἰσὶν τῶν ὑποδείξεως πίστεως ἀγωνισαμένους Πατριάρχας, Πάπας, μητροπολίτας καὶ Παπὰς ὁφρμῆαις, ἀπαρέχουσιν αὐτοῖς ἰδικόν, ἢ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ κοινὸν καὶ ἀδελφικὸν κυβέρνησιν δηλῶσιν.

Εἰς δὲ τὸ πέμπτον Παραγράφον, ἰδὲ ἀγῶνιστον τῶ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννη, πῶς τῆς μὲν Ῥώμης ἔχοντες πρεσβείας, ἔπει μετὰ Συνόδου καὶ Βασιλείου ἔκρινεν. ἀλλ' εἰδὼς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἐκκλησίας ἢ εἶναι μοναρχικὴν, ἀλλὰ κοινὴν καὶ ἀδελφικὴν, καὶ εἰς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰωάννην γράφει, ἵνα βεβαιώσῃ

τὰ γινόμενα, καὶ εἰς τὸν Τύρον Ἐπιφάνιον, ἵνα ὥσι 50 μόνιμα τὰ διορισθέντα, ὡς ἀπὸ κοινῆς γνώμης συνεγμῆται, ὅθι καὶ ὁ Ἱεροσολύμων συνοδικῶς δοκεῖται αὐτῷ, ἑδεμία δὲ μνήμη ἰδικῇ τῶ Ῥώμης. ἰδὲ ὅτι καὶ εἰς Τύρον γίνονται ἀναβοήσεις τῶ λαῷ, ὁφρμῆαις τὸν Βασιλεῖ, τὴν Ἀνυγῶσαν, τῶν Ἀρχόντων, τὸν

Κωνσταντινουπόλεως, τὸν Τύραν ὡς ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ
τῆς εὐσεβείας ὡς τὸν Κωνσταντινουπόλεως τῶν Ἰωάν-
νην, καὶ γινώσκει ὅτι καὶ Λέοντα ἔτις ἡ τετάρτη εὐ-
νοδῶν ὑπερεπήνεσον ἐξ αὐτῶν τὸν θρόνον, ἀλλὰ διὰ
τὸν ἀγῶνα οὐκ ἠγωνίσαντο κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυ-
χῆς. ὁ δὲ εὐπρόσπῳτος καὶ πάντες οἱ Πατριάρχαι τοιαύ-
τως ἐφύμνησαν, ἀλλ' οἱ, καὶ ὅτε καὶ οὐκ

ἀγωνίζονται διὰ τὸ ὁρθόδοξον σέβας, ἐμῶντοιγε
ἔχουσιν ἐκ τῶν τοιούτων εὐφημιῶν ἀξίωμα ὑπὲρ τῆς κα-
θολικῆς ἐκκλησίας. εἰς δὲ τὸ εἶπαι, ἰδὲ ὅτι ὁ Θεοφύλακτος
Σάββας καὶ Θεοδοσίος ὁ Κοινοβιαρχὴς, καὶ οἱ Παπὰς
οἷντες καὶ οἱ Παπὰς, ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας,
φυτεύουσιν, καὶ ἐκτρέφουσιν κατὰ τὸν ἱερεῖον, ἀλλ' ἐκ
ἔχουσιν ἐκ τῆς ἀξιώματι ὑπὲρ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

19 Περὶ λοιπῶν ἐκ τῆς ἐξέδομεν παραγράφου τῆς πρώτης κεφαλῆς, ὅτι ἐξίστην ὑπὲρ τῶν Κωνσταντι-
νουπόλεως, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρῴων οἱ Παπὰς, καὶ ὅτι εἰς δώδεκα ἀληθεῖς εἶναι τὸν βασιλεῖα πέμψαι
αὐτοὺς τὸν Ῥώμης πρέσβεις, καὶ φυγεῖν, ἢ διωχθῆναι τὰς ἐκ μέρους τῆς Ἀκακίης οἰκίας, ἐξιδόσαντες ταῦτα
τῶν Ῥώμης μοναρχίαν, ὡς δέκνυται καὶ κατὰ παλαιὰς πολεμίας, ἀλλὰ μάλλον ὑφίστανται.

15 Εἰς δὲ τὸ ἐξέδομεν, ἰδὲ πρῶτον, ὅτι οἱ Παπὰς ὑπὲρ
μὲν τῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἐξίστην αὐτεπι-
τιμῶνται, καὶ αἱ καθαιρέσεις εἰς ἐκείνους λογίζονται.
20 δούτερον, ὁ Θεοφύλακτος λέγει, ὅτι ὁ Ῥώμης Οὐρίσθας
ἔστειλε πρέσβεις εἰς Βυζάντιον, δὲ αὐτοῖς πρῶτον
αὐθουσίαν, καὶ ὅτι ἔστειλεν ὁ Ἰσίδωρος πρέσβεις
εἰς Ῥώμην λέγει, ὅμως δοθέντες τῷ ἔστειλε, μήτε
τῶν ἀξιώματι τίς δίδωσι τῶν Ῥώμης, ἐπειδὴ καὶ ὁ μέγας
Κωνσταντῖνος ἔστειλεν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Ἀλέξαν-
25 δρον Ὀπρον τὸν Κεδρέβην, καὶ Θεοδοσίον ὁ μικρὸς καὶ
πρέσβεις Ἀρχοντας καὶ γραμματεῖς ἔστειλεν εἰς Ἰωάν-
νην τὸν Ἀντιοχείας, ὡς γράφει αὐτὸς ὁ Ἰωάννης εἰς
τὸν Ῥώμης ἔστειλεν, καὶ εἰς Κύριλλον τὸν Ἀλέξανδρον,
καὶ εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανόν, καὶ συ-
30 μεῶν τὸν συλίπην ἔβαλε μεσίτην ὁ βασιλεὺς ἵνα
ἐξηκουσθῇ μετὰ τῶν κυρίων τὸν Ἀντιοχείας,
καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ δεκάτῃ
πέμπει Παράγραφον τετακτοῦν εἶπαι, ἀλλ' ἐκ τῆς
μήτε ὁ Ἀλέξανδρος Ἀλέξανδρος, μήτε ὁ Ἀντιοχείας
35 Ἰωάννης ἔλαβον ἀξίωμα ὑπὲρ τῆς καθολικῆς ἐκκλη-
σίας, ἀλλὰ ὅτε ἡ Ῥώμη ἔλαβε τοιαύτην ἀξίωμα διὰ
τὴν πέμψαι τὸν Ἰσίδωρον εἰς τὸν Ῥώμην περὶ εἰρήνης καὶ
ὁμονίας ἐκκλησιαστικῆς πρέσβεις. τρίτον, ὅτι οἱ
τοιοῦτοι πρέσβεις εἰσπλήθον ἵνα σφραγίσωσι τὴν λοι-
40 ποτικῇ θρόνῳ πρῶτον ἐξουσίαν, ἡ ἐξουσία αὕτη ὅμως
δοθέντα, ἐκ ἑκείνου λαίπην πρῶτον ἀρχὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς

ἡ τῆς Πέτρος, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν βασιλέων, ὡς ἐλέγεται τὸ
θέμισμα τῶν Κωνσταντίνων, ἀλλ' ἐκείνο ἐδέχθη πλά-
σμα, ἀλλὰ ἡ τοιαύτη ἐξουσία πλάσμα. τέταρτον,
εἰ πρέσβεις τίνα σφραγίσωσι ἐποίησαν εἰς τὴν Ῥώμην
τῶν λοιποτικῆς θρόνῳ, ἡμῖν ἀπὸ τῶν, ἐξ ἀπὸ τῶν δὲ
τί συμπεραίνεται; πέμπτον, ἐλθόντων τῶν πρέσ-
βων τῶν Παπῶν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, καὶ παρόν-
των εἰς τὴν Συνοδόν, τὸ ἐναντίον τῆς ἐξουσίας τῆς
λοιποτικῆς θρόνῳ ὡρίσθη, καὶ ὅτι ὅσα οἱ Παπὰς
κατὰ Ἀκακίαν πεποιήκασιν, ἐπισημάνθησαν, ὅσα δὲ καὶ
Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου διεπράξαντο, ὡς ὡρίσθησαν
ἀπεβλήθησαν, ἀκαθαιρέτως, ὑπὸ τῶν Συνοδῶν
ἐδικαιώθησαν, εἰς τὴν ἀπὸ τῶν ἐτίθησαν, τὰ λείψαντα
αὐτῶν ἀνεκομίσθησαν, μετὰ τῶν ἐγκρίτων ἀγίων συ-
νετάχθησαν. ὥστε ἐπειδὴ ὅλα γεγονόσιν εἰς τὴν
συνοδὸν τὰ ἐναντία τῆς ἐξουσίας τῆς λοιποτικῆς
θρόνῳ, οἱ πρέσβεις καθὼς ἴσχυρῶς οἱ ἀρχαῖοι ἐκ
ἀπὸ τῶν, μήτε ἴσχυον δι' ἑαυτὸν αἰτίαν, ἐμὴ διὰ
τὴν αὐτοῖς τῶν ἐκκλησιῶν, ὅπερ καὶ γένοιτο, εἶπαι,
οἱ φυγόντες, ἢ καὶ διωχθέντες διὰ τὴν εἰς Βυζάντιον
ἀφίξιν τῶν Λιγυτῶν τῶν Ῥώμης, ὡς δὴ τὸν οἷντες
ἀπὸ τῶν μέρους τῆς Ἀκακίης, δοθέντες τῶν εἶναι ἀλη-
θεῖαν, ἀξίωμα ἐξιδόσαντες τῶν Ῥώμης μοναρχίας,
μάλιστα δὲ ὑφίστανται, ἐπειδὴ ἐξήλθεν εἰς τὸν βασιλεῖα
κρίθησαν μετὰ τῶν Ῥώμης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

45 Περὶ λοιπῶν ἐκ τῆς οὐδόεως καὶ ἐνάτης τῶν παραγράφων τῆς πρώτης κεφαλῆς, ὅτι ἐκ τῆς τῆς
Ἀπαμείας κληρικῆς, οἷντες ἀίρετικῆς τῆς Ἀντιοχείας, κληθῆναι εἰς τὰς τῆς Ἐπαρχίας Ἐπισκόπους καὶ
εἰς τὰς Ἀρχοντας αὐτοῦ τινὸς μνήμης τῶν Ῥώμης, καὶ ἐκ τῆς ἐγκλήματός ἐστιν εἶναι τὸ μὴ ἐξακολουθεῖν
κατὰ τὸν ἐπιφάνιον τοῖς ἀλλοτρίοις οὐκ εἰς μέγιστον πατριαρχικῆς θρόνῳ, πᾶσα καθαιρέσεις τῆς
μοναρχικῆς ἐξουσίας τῶν Ῥώμης μαρτυρεῖται.

50 Εἰς τὸ ὅγδοον, ἰδὲ πρῶτον, πᾶς οἱ κληρικῆς τῆς
Ἀπαμείας, οἷντες τῶν Πατριάρχων Ἀντιοχείας ἀίρε-
τικῆς, κληθῆναι εἰς τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἐπαρχίας
καὶ εἰς τὰς Ἀρχοντας, καὶ ἐκ τῆς μνήμης τῶν Ῥώμης,
ἀλλὰ ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς διωκόμενοι αὐτῶν τῶν

Βασιλέων, καὶ ὁρθόδοξως ἀγωνιζόμενοι καὶ τῆς ἀίρεσε-
ως ὅση δύναμις. δούτερον, ἰδὲ πάλιν ἵνα λαβὼν
τέλῃ τὰ κεκρυμμένα, ἔρχονται εἰς Πατριάρχην καὶ εἰς
τὸν βασιλεῖα, τὸ δὲ Κωνσταντινουπόλεως πάλιν πα-
τέρων καὶ τὰ πάντα ἀγιώτατον καὶ μακαριώτατον καὶ
Οἶκος.

Οἱ κληρικοί λέγουσι, καὶ ἄλλα αὐτῷ λέγουσιν ἐγκώ-
μια, καὶ ἰδὲ τὰς ῥήτας, αἵτινα πάντα καθάρεσεν
πάσης μοναρχικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μαρ-
τυροῦσι, καὶ δῆλον ὅτι καὶ οἱ τότε Πάπαι ἦσαν ἀνώ-
τεροι πᾶν τήμερον ἡθελωτερισμῶν, καὶ μήτε καὶ
εἰς τὰ ταῦτα εἶχον, ἀλλὰ διὰ τὸ ὀρθόδοξον σέβας
πολυειδῶς ἡγωνίζοντο, καὶ διὰ λόγων καὶ διὰ γραμ-
μάτων παρρησιαζόμενοι ἐνώπιον Βασιλέων καὶ λα-
ῶν, καθὼς ἀπῆλθεν ὁ κληρὸς καὶ τὰ πράγματα, ὡς
καὶ οἱ λοιποὶ, ὀρθόδοξοι καὶ ἅγιοι πατέρες. εἰς δὲ τὸ

ἕνατον, εἰς τὴν ἀπόφασιν ἢ ἐποίησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ
Συνόδῳ ὁ Ἐπιφάνης λέγει, ὡς καὶ ἐγκλήματος
ἐστὶ μέγιστον μὴ τέτοις ἐξακολουθεῖν τοῖς ἐμικροῖς
ἰδρώτας ἐχρηκόσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς τῶν ἀγιωτάτων
Ἐκκλησιῶν εἰρήνης, καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ Πα- 5
τριάρχικοις Διαλάμψασι Θρόνοις. καὶ οὐ λοιπὸν
ἰδὲ πᾶν τὸ πῶς τῆς ῥώμης ὡς μονάρχης καὶ αὐτο-
κράτορος τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ἐξίσῃ οἱ Πατρι-
άρχικοι Θρόνοι καὶ μνημονεύονται καὶ τιμῶνται, καὶ
ἐξίσῃ μεγάλοι ὀνομάζονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν οἷς τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη, κατὰ τὴν Νεστοριανὴν τὴν μοναχὴν τινὴν Σκυθῶν καλεσθῆσαν
λεγόντων, καὶ περὶ Βίκτωρος τινὸς Διακόνου σὺν τοῖς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει ἔσι Λεγάτοις τῷ Ὁρμίσδῳ
Ῥώμης βλάσφημον τὸ εἶναι τὴν μοναχὴν, καὶ κατὰ τὴν πεισάριον Συνόδον καὶ τὴν τόμην τῶν Λέοντος
εἶναι ἀμαθῶς λεγόντων.

Εἰς τὴν ποταμοσπολὶν πεσάρην καλεσθῆσαν ἐπατρι-
άρχους εἰς τὴν Ῥώμην ὁ Ὁρμίσδης, τίμιος,
καὶ εἰς τὴν αἰὶν τῆς Ὀσσεβείας ἐραστὴς, ὅς τις εἶ-
χον εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν πρέσβεις Γερμανὸν καὶ Ἰω-
άννην Ἐπισκόπους, Φίληκα καὶ Διόσκωρον Διακόνους,
καὶ Βλάντον Πρεσβύτερον, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. συ-
νέβη δὲ ζήτημα ἀναμέσον τινῶν μοναχῶν Σκυθῶν
ἐπικαλεσθῆσαν καὶ Διακόνου τινὸς Βίκτωρος καλεσθῆσαν,
ἐλεγον γὰρ αὐτῷ Σκυθῶν, ὅτι ὁ εἰς τῆς Τριᾶδος ἐσαυ-
ρώθη, ὁ δὲ Βίκτωρ ὡς βλάσφημον ἀπεποιεῖτο τὸν
λόγον. συνεφώνησαν δὲ οἱ πρέσβεις τῷ Ὁρμίσδῳ καὶ
Βίκτωρι, δι᾽ ἡμετέρας, ὅτι ἔδει λέγειν ἡμᾶς
ἐσαυρώθη ὁ εἰς τῆς Τριᾶδος, ἵνα μὴ δόξη/λέ-
γειν ἡμᾶς κηρύττειν, ὅπερ καὶ εἶπον αἱ τέσσαρες Σύ-
νοδοι, μήτε ὁ τόμος τῶν Λέοντος, ὅθεν ἀνὸς ὕβρε-
ως τῶν πεισάριον Συνόδων καὶ τῶν τόμων τῶν Λέον-
τος καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐστὶν ἀποφάσις

λέγεσθαι τὸν λόγον τῶν, ἔπειρ διηγουμένη οἱ Mo-
ναχοὶ Σκυθῶν, εἰ καὶ ἀποσπεριάζοντο λέγειν αὐτὸν διὰ
τῆς Νεστοριανῆς. οἱ δὲ Μοναχοὶ Σκυθῶν ἐλεγον, ὅτι
καὶ ἡθέλειν ἔχειν βραχὺ τὰς πεισάρας ἀγίας Συνό-
δους καὶ τὸν τόμον Λέοντος, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐξουσίαν
τῶν ἐπαγγέλματος αὐτῶν ἡ οἰκονομία κατὰ τὴν ὁκλαμψά-
ναι τὸν λόγον καὶ ἐστὶν ἀποφάσις μήτε ἀποβληθῆναι μήτε
κατακλειθῆναι, ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀποβλήν τῶν Νεστορι- 30
ανῶν, καὶ ἵνα μὴ ἀποβληθῇ εἰς τὸν κοινὸν Νεστο-
ριανῶν, καὶ ἵνα μὴ ἔχη τὴν αἰρετικὴν λαθρότητα εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν ἐλεγον τὸν λόγον. πρὸς τὸν, ὅτι ὁ μὴ
λέγων ἔτι, ἐστὶ Νεστοριανός. ταῦτα δὲ λέγοντες, εἰς
τὸν ἐλθόντες τῶν πεισάριον Συνόδων καὶ διὰ τὸν τόμον 35
Λέοντος, καὶ ἀρμόζει γίνεσθαι αἵτινα κηρυττόμενα εἶπε
καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀποστολῆς τῶν Πάπων Ὁρμίσδου ἀποδημίας τῶν μοναχῶν Σκυθῶν, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῷ
διώξεως αὐτῶν ὡς Αἰρετικῶν, διὰ τὸ μὴ διωθῆσθαι δεῖναι αὐτοὺς ἀποκρίσθαι εἰς τὸ ὅτι τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη.

Ἀποποιήσαντο τῶν πεισάριον τῆς Ῥώμης ὡς Νε-
στοριανῶν οἱ Μοναχοὶ Σκυθῶν, ἀπῆλθον εἰς Ῥώ-
μην, ἐλπίζοντες ληψέσθαι τὴν τῶν Πάπων συνά-
νεσιν, καὶ καταφρονῆσαι τῶν λόγων τῶν Λεγάτων.
ἀλλ' ὁ Πάπας πεσάρων ταῦτα ἀπὸ ὁπισθῶν τῶν
Λεγάτων, ἦτοι τῶν πεισάριον αὐτῶν, καὶ μὴ διω-
θεῖς ἀποδῆναι λόγον τοῖς Μοναχοῖς Σκυθῶν, ἀπε-
δίωξεν αὐτούς. λέγεται δὲ ταῦτα εἰς τὴν ἀποφάσιν,
εἶπεν ἀντίληψιν τῶν τῶν πεισάριον εἰς Ὁρμίσδου,
ἦτοι ἀρχεται, ΕΠΕΙΔΗ ΘΕΙΩ ΕΛΕΒΕΙ. καὶ ἐν τῇ

ἀντίληψιν Διοσκώρου Διακόνου, ἦτοι ἀρχεται, Α-
ΛΗΘΕΣ ΕΣΤΙΝ. αἵτινες ἀνέστησαν εἰς τὸ δεύτερον
βιβλίον τῶν ὁπισθῶν τῶν Ὁρμίσδου μετὰ τὴν ἐξη-
κοστὴν πέμπτῃ ὁπισθῶν καὶ τὴν ἀποφάσιν τῶν
Διοσκώρου εἰς τὸν Ὁρμίσδου, ἦτοι ἡ ἀρχή, ΔΙΑ ΕΥ- 50
ΛΟΓΙΟΥ. καὶ εὐρίσκεται καὶ αὐτὴ μετὰ τὴν ἐξη-
κοστὴν ἐβδόμῃ ὁπισθῶν τῶν Ὁρμίσδου εἰς τὴν ἐβδόμη-
κοστὴν ἐπιστολὴν τῶν αὐτῶν Ὁρμίσδου, ὡς εἶπε καὶ
Πεσάρων Ἐπισκοπὸν Ἀφρικῆς, καὶ εἰς τὴν ἀποκρι-
σιν Ἰωάννου Πρεσβυτέρου καὶ Ἀρχιεπισκόπου τῶν
Μαξο-

μαζοντίαι, ἀνδρὶ σοφωτάτῃ, ὃς ἔκμαζε τότε εἰς Κων-
σταντινέπολιν, ὃς ἔγραψε κατ' αὐτῆς τῆς πρὸς
Πεσώριον ἐπιστολῆς τὴν ὀρμίσδα, δι' ἣν φαίνεται
ὅτι διὰ τὸ ὁμολογεῖν τὰς μοναχὰς σκυθὰς ὅτι οἱ εἰς

τῆς Τριάδος ἐσαυρώθη, καὶ φρονεῖν ὅτι λέγουσι
τὰ κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν προσώπων Συνοδῶν, ὁ ὀρ-
μίσδας καὶ οἱ πρέσβεις αὐτῶν ἔλεγον εἶναι αὐτὰς Λί-
ρετικούς, ὡς δηλαδὴ καὶ αἱ ἐκείναι καὶ λύσεις αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀσπλύνσεως τῶν μοναχῶν σκυθῶν μετὰ τῶν περὶ τὸν Πάπαν ὀρμίσδαν εἰς τὸ ὅτι τῆς Τριά-
δος ἐσαυρώθη ῥητόν.

10

Οἱ σκυθαὶ ἔλεγον, ὅτι ὁ εἰς τῆς Τριάδος ἐσαυ-
ρώθη, οἱ περὶ ὀρμίσδαν ἔλεγον, τὰ πρὸς ἡμᾶς
οἱ πατέρες ὅτε αἱ συνοδοὶ εἶπον, καὶ ἀρκεῖ εἰς δι-
δασκαλίαν πᾶσαν ἡ ἀγία ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος
15 ἔλεγον, ὅτι ἡ συμπεριέχονται καὶ αἱ λοιπαὶ συνοδοὶ
καὶ ὁ ῥόμος λέοντος, νεωτερισμὸν δὲ εἰσαγαγεῖν
τινὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅτε βεβλόμεθα, ὅτε πρέπει,
καὶ εἴ τι νέον προσήχθη, ὑποβλητέον, καθότι τὸ
μὴ γεγραμμένον εἰς τὰς συνοδούς καὶ εἰς τὸν τόμον,
20 ὅτε λέγομεν, ὅτε δεχόμεθα. οἱ δὲ σκυθαὶ ἔλεγον,
ἡμεῖς ἐδεξάμεθα τὸν λόγον, καὶ αὐτῶν ἵνα ἐρ-

μηνώσῃτε τὰ πρὸς ἡμῖν, ὅτι ἐκ ἀρκείας ὡς ἐξεπείθη, εἰάν
μὴ ἐρμηνεύῃ ὁ σκοπὸς τῆς Συνοδῆς. ἡμεῖς κατὰ
τῆς Αἰρέσεως τῆς Νεστορίας ὁμολογοῦμεν ἐσαυρώθῃναι
τὴν εἰς τῆς Τριάδος, καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐκεί-
νην δὲ ἐξηγηθῆναι καὶ τὴν Σύνοδον, τὸ γὰρ ἄλλως
λέγειν, Νεστοριανὴν εἶναι. οἱ περὶ ὀρμίσδαν πάλιν
ἔλεγον, ὁ λόγος ὅτις ἐδέποτε πρὸς τῶν πατέρων
εἰσῆχθη, ἐπειδὴ ἀναμφισβόλως ἀπρεπὴς ἐστὶ τῇ κα-
θολικῇ πίστει, καθότι ἐστὶν ἰὸς καὶ παμβέβηλον
σπέρμα τῶν ἀθανάτων ζιζανίων, ὅθον καὶ αὐλί-
ξαις αὐταὶ σφαλεραί, καὶ ἡ διάνοια αἰρετική.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

25 Περὶ τῆς πρὸς Πεσώριον ἐπιστολῆς τῆς Πάπας ὀρμίσδας καὶ τῶν μοναχῶν σκυθῶν, καὶ τῆς κατ' αὐτῆς
συγγραφῆς Ἰωάννης τῆς Μαζοντίαι, καὶ ἀναθεματισμῶν ὡς ἐκ μέρους τῶν σκυθῶν κατὰ τὸν μὴ φρο-
νούντων ὡς οἱ μοναχοὶ σκυθαὶ φρονεῖσι.

Ε'πανήλθον οἱ σκυθαὶ εἰς Βυζάντιον, καὶ ἰδόν-
30 τες τὴν ἐπιστολὴν τῆς ὀρμίσδας γεγραφέναν κατ'
αὐτῶν πρὸς Πεσώριον, ἵνα καυχῶνται ἐν αὐτῇ οἱ
ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ οἱ βουδοὶ τῶν Νεστοριανῶν, ἐδυ-
σχεύοντο, ὅθον ὁμόφρων αὐτοῖς Ἰωάννης ὁ μαζον-
τίαι συγγράψας, ἰσχυρῶς κατεφρόνησε καὶ ἀ-
35 πέβαλε τὴν ἐπιστολὴν τῆς ὀρμίσδας, εἰ καὶ δι' ἀνύ-
βειαν ἐκ αἰτίας τῶν ὀρμίσδαν, ἀλλὰ τὰς Νεστορια-
νὰς, ὅφ' ὧν καὶ πεπλασμένῳ ἐνόμιζε τὴν ἐπιστο-
λὴν, ὅτι ὅπως βεβαιωθεὶς εἶναι αὐτὴν τῆς
ὀρμίσδας, ἐβόησαν ἰσχυρῶς, καὶ μετὰ πολλῶν
40 μαρτυριῶν ἐφάνέρωσε τὴν συγγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς
ταύτης Αἰρετικὸν εἶναι καὶ ἐχθρὸν τῆς καθολικῆς
Ἐκκλησίας, εἴτε ὀρμίσδας εἴτε τοιοῦτος, εἴτε ἄλλος
τίς. εἴτα ἐκ μέρους τῶν μοναχῶν συνεδρεῖτο αὐτὸς ὁ
Ἰωάννης δέκα ἀναθεματισμούς κατὰ τὸν μὴ ὅτι φρο-
45 νούντων ὡς οἱ σκυθαὶ ἐφρόνουν, ὡς ἀνέστης εἰς τὰς
ἐριτύχας τόπας, ἀφ' ὧν ἐνομιζήσαντο Εὐτυχιανί-
σαι οἱ σκυθαὶ. εἰ δὲ δοκεῖ, ῥητέον τινὰ ἐξ ὧν ἔγρα-

ψαι ὁ μαζοντίαι κατὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ὀρμίσ-
δας. λέγει γὰρ ταῦτα ῥητῶς, τὴν ποιητὴν τῆς ἐπιστο-
λῆς ταύτης Αἰρετικὸν εἶναι ὁποιοῦν εἴη, καὶ ἐχθρὸν
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀναμφισβόλον ἐστίν. αὐτεῖ
γὰρ οἱ Αἰρετικοὶ πανταχῶς αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν πρὸς
τὴν ἀποκρινόμεθα περιφέρουσιν, ὡς καὶ οἱ πάντες χε-
ρὸν ἐκτῆς ἐξουσίας αὐτῶν τῆς ῥώμης ἐπισκόπου κω-
λύονται Χριστὸν τὸν ἴδιον τῆς Θεοῦ εἰς ὁμολογεῖν τῆς
Τριάδος. ἀλλὰ τίς τὴν δόξαν ταύτην μὴ εἶναι κα-
θολικὴν ἐτόλμουν ὁμολογεῖν, ἢ ἢ περὶ ἡ οἰκονομι-
κὴ σέβεται καὶ δέχεται τῆς Θεοῦ Ἐκκλησίας; πλ-
μὴ γὰρ εἶπεν, εἰς μόνον δι' ἐπιστολῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς
φωνῆς ζωῆς ὡς παρὼν αὐτὸς ὁ ῥώμης ἐμαρτύρησε
ἐπίσκοπος, κωλύων ὁμολογεῖν Χριστὸν τὸν ἴδιον τῆς
Θεοῦ εἰς τῆς ἀγίας καὶ ἀδιαίρετης Τριάδος, ἐδέποτε
αὐτὸς εἶπεν αὐτῇ τῆς Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἐδέποτε αὐτὸν
ὡς ἐπίσκοπον καθολικὸν ἐσέβητο, ἀλλ' ὡς Αἰρετικὸν κα-
τηγάτο. ἐν οἷς σημείωσαι ὅτι ὁ περὶ τῶν τοιαύτων ὁμιλῶν,
ἀρκεῖ ἐν οἰκονομῇ ἐκείνῳ ἢ αὐτοκράτορ, ἢ ἀναμάρτητον;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

50

Περὶ τῶν τίνες αὐτέστησαν τῷ Πάπᾳ ὀρμίσδᾳ καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Ἰωάννῃ, ἀμαρτήσαντες εἰς τὸ ὅτι τῆς Τριά-
δος ἐσαυρώθη ῥητόν, καὶ ὅτι Βαρώνιος καὶ Βίνιος εἰς τὰς διανοητικὰς ὁμολογήσεις κατὰ τὴν
ἐννοίαν τῶν σκυθῶν, ἐξ ὧν δεικνύεται σφαλῆναι τὴν τέταρτην, τὴν τὰς μοναχὰς σκυθὰς κατακρίναντα.

Ῥητέον ὅμως καὶ ἡμῖν πρῶτον, ὅτι εἶδει τὸν

Πάπαν διαρῆσαι πᾶς ἐννοήσας ὁ λόγος ὁ ἐσαυρώθη
ὁ εἰς

438

ὁ εἰς τῆς Τριᾶδος, ἐδέχεται αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία, καὶ μὴ ἀπλῶς αὐτὸν πρῶτον ἀποβαλεῖν τὸν λόγον, καὶ ὑπερεῖν τὸν μετ' αὐτὸν Πάπαν ἰσχυρὸν τὸν δούτερον ἐν τῷ ποντοκοσμοῦ τριακοσῷ τεταρτῷ ἔτη, ὅτι τὸ ἐστὶν Αἱρεσις, ὅθεν αὐτήχθη αὐτοῖς ὁ Μαξόντιος, ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰκσινιανὸς καὶ ἡ πέμπτη Οἰκουμενικὴ Συνόδος, εἰπέσα ὅτι ὁ εἰς τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη. δούτερον, ὅτι καὶ ἡν οἱ Σκυῖται οὐνοῖαν ἔλεγον τὸν λόγον ἔχ ἡμάρτανον, μάρτυς ὁ Βαρώνιος ἐν τῷ ἔτη ποντοκοσμοῦ τριακοσῷ τετάρτῳ, λέγων, τὴν λοιπὴν ἐν τῷ τῷ ζητήματι μνημόνυτον ταύτῃ πῶς γινώσκων, ἐν ᾗ ὁ εἰς τῆς Τριᾶδος σαρκὶ σαυρώθη λέγεται, μηδέποτε ἀποβαθεῖσαν ὡς τῆς δόξολογικῆς θύρας ὡς αἱρετικῶς, ἀλλὰ πρὸς ἡμερὸν μένοι ἐξολεθίσαν ὡς ἐπείαν καὶ ὑποπτον, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς γνώμης τῶν Σκυθῶν μοναχῶν ἢ τῶν Εὐτυχιανῶν ἡχοδοξία ὑποκρύπτηται, ὅμως ἐξ ὁδολογίας ἀπέστη, ὅτε ἡν ἀ-

ποβλητὴς, ὅθεν μεταβληθῶν τῶν περὶ τῶν κατὰ χρωμάτων τῶν Νεσοριανῶν καὶ τῶν Διόσκωριανῶν, τῇ ἐξουσίᾳ τῇ δόξολογικῇ καὶ αὐτῇ τῇ οὐμίσθῃ αὐτῶν ὑπερεῖν τῇ θύρᾳ ἐδόξον ἀναμφιβόλως μετακαλέσαι πῶς γινώσκων αὐτὸν ἐκείνον. ἔτι ὅτε ταῖς διαδοχάσεσιν, αἱ ποιεῖσιν ὁ Βαρώνιος καὶ Βίνιος, λέγουσιν, οἱ Σκυῖται ἐπὶ τῇ αὐτῇ οὐνοῖᾳ σαυρώθησαν εἰρήκασιν τὸν οὐα τῆς Τριᾶδος, καὶ ἡν κατεκρίθησαν ὑπὸ τῶν τεταρτῶ Φίληκος, καὶ καὶ ἡν Πέτρος ὁ Φύλων ὁ Εὐτυχιανὸς ὁ Αἱρετικὸς ἐλάμβανον αὐτῶν, τὸν οὐα τῆς Τριᾶδος λέγων σαυρώθησαν ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς Θεότητος. καὶ λοιπὸν δὴλον, ὅτι τῇ οὐνοῖᾳ καὶ ἡν αὐτῇ ἡ γνώμη ὡς τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Μαξοντίων διηυθύνετο, μὴ εἶναι αἱρετικῶς ὁμολογεῖσιν Βαρώνιος καὶ Βίνιος. εἰ δὲ καλῇ, ἐσφαλε Φίληκος ὁ τέταρτος ὁ κείνας ταύτην αἱρετικῶς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

20

Περὶ Βαρωνίου καὶ Βινίου τῶν πῶς ἀλήθειαν λυμάνοιαν τριῶν ψάδεσιν εἰς κατάκρισιν τῶν Μοναχῶν Σκυθῶν καὶ ἀθώωσιν Οὐμίσθῃ καὶ Φίληκος, καὶ περὶ ἀνατροπῆς τῆς πρώτης αὐτῶν ψάδεολογίας, τῆς ὅτι οἱ Μοναχοὶ Σκυῖται ἦσαν Αἱρετικοί.

25

Καίπερ ἡ δόξολογία Βαρωνίου καὶ Βινίου μαρτυρεῖ τὸν λόγον τῶν Σκυθῶν μὴ εἶναι αἱρετικόν, ὅμως λυμάνεται πῶς ἀλήθειαν πρὸς ἀθώωσιν Οὐμίσθῃ καὶ Φίληκος καὶ κατάκρισιν τῶν Σκυθῶν τριῶν ψάδεσιν ὑποθέσασιν, ὡς καταστροφιστῶν, οἵονται ἡ δόξολογία, καὶ μόνον καθαροὶ περὶ πῶς πῶς ἡμαρτηκόες οἱ Πάπαι. εἰσὶ δὲ αὐταί. πρώτη ὑπόθεσις, ὅτι οἱ Σκυῖται εἰσὶν Αἱρετικοί, ὡς γὰρ φησι Βίνιος, πῶς ἐξέστη τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου καὶ πῶς Θεότητι τῇ Χριστῷ ἐπαράδωκεν ἀφαιρῶν, ἀλλὰ

ψάδεος δέκνεται ἐξ ὧν ἔλεγον ἀνώτερον Βαρώνιος καὶ Βίνιος. ἔτι ὁ Διόσκωρος Διόσκορος ἔλεγον αὐτῶς Αἱρετικὸς καὶ διότι ἔλεγον τὸν Χριστὸν σῶμα. ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ τῶν οἱ ὁρθόδοξοι λέγουσι, καὶ ἡ πέμπτη Σύνοδος καὶ ἡ τεταρτὴ ἀναθεματίζει τὰς τῶν ἀρεμίας. ἔτι Φύλων καὶ ἄλλοι Βίσισκοποι Αἱρετικῶς ἀναγνόντες τὸ βιβλίον τῶν Μοναχῶν περὶ ἐνσάρκου οικονομίας καὶ χάριτος τῇ Κυρίᾳ, ἐπαυῶσι πῶς σωτηριώδη αὐτῶν πῶς, καὶ λοιπὸν ὅτε ἦσαν Αἱρετικοί.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 2'.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς δούτερας ψάδεολογίας Βαρωνίου καὶ Βινίου, τῆς ὅτι τὸ ὅτι τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη ῥητὸν ὡς νέον καὶ ὑποπτον καὶ ἀσωήθης ὑπὸ τῶν Πάπα Οὐμίσθῃ ἐξωρίσθη, καὶ περὶ ὧν ἐφθύνει ὁ Κναφύς καὶ Θεμίστιος εἰς πῶς σαρκῶσιν τῇ Κυρίᾳ, καὶ περὶ ὧν Θεολογεῖσιν εἰς αὐτῶν οἱ πατέρες καὶ οἱ Σύνοδοι.

Δούτερον αἰτιολόγημα, ἡ γνώμη ἐκείνη καὶ ἡν ὁ Χριστὸς ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ σαρκὶ ἐλέγετο εἰς τῆς Τριᾶδος τότε, ὅτε ὡς τῇ Οὐμίσθῃ ἐξωρίσθη, ὡς νεῖα καὶ ὑποπτον καὶ ἀσωήθης ἐξωρίσθη, ὅθεν ἔχ ἡμάρτον ὁ Πάπας. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι πῶς γινώσκων ταύτῃ ὁρθόδοξόν φησιν ὁ Πάπας ἰωάννης ὁ δούτερος. ὁπισθολῇ πρὸς τῶν Ἀδριανῶν Τριᾶδος Λιβέριον, Σεβερῖνον καὶ ἄλλους, ὡς ἐχρήσθη, Ἰκσινιανὸς Αὐτοκράτωρ ὁ ὅς ἡμῶν, καὶ ὡς αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ὁπισθολῆς αὐτῇ ἔγνωτε περὶ τῶν τῶν τῶν ζητημάτων γινώσκων λέγει τὸν ἀγῶνα, τῶν τῶν, πότερον δυνάται λέγεσθαι εἰς ὅτι τῆς Τριᾶδος ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, τετέστιν ὅτι τῶν τριῶν

τῆς ἀγίας Τριᾶδος περὶ τῶν ἐν ἐκείνῳ; δούτερον, εἰ ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἐπαθε σαρκὶ ἀπαθεῖ τῇ Θεότητι. τρίτον, εἰ κυρίως καὶ ἀληθῶς πῶς μητέ-45 ρα τῇ Κυρίᾳ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἰησοῦ Χριστῷ μαρτυρεῖται λέγεσθαι αἰετῶς Παρθένον, ἐπηνέσαμην ἢ ἐν τῇ τοῖς πῶς ἀσεβῇ τῇ Αὐτοκράτορος πῶς, καὶ ὡς ἔχον περὶ τῆς καὶ ὁπισθολογίας καὶ πατρικῆς ἐκκυρώσαμην μαρτυρίας, ὡς γὰρ ἐκ τῆς ἀγίας Τριᾶδος εἶναι τὸν Χριστὸν, τετέστιν ἐν ᾗ ἡν περὶ τῶν τῶν τῆς ἀγίας Τριᾶδος περὶ τῶν, ἡ ὑπόστασις ἐν ταύταις ἀριθμητικῶς παρεστήσαμην ταῖς μαρτυρίαις. ὁ αὐτὸς τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰς λοιπὰς δύο ἐμπεδοῖ τῇ Ἰκσινιανῇ θύρᾳ, ὅτι τε ὁ Θεὸς σαρκὶ ἐπαθε,

ἔπαθε, καὶ ὅτι ἡ μακαρία Παρθένος Μαρία ἰδίως
καὶ ἀληθῶς λέγεται γυνήτρια καὶ μήτηρ τῶ Θεοῦ
Λόγου τῷ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντι. ὁ μὲν δὲ Αἰρετικός
Πέτρος Κναφύς ἔλεγε τὸν οὖν τῆς Τριᾶδος πα-
5 θέν, ὅθου παρσέθηκον ἐν τῇ Τρισαγίᾳ ὑμῖν τὸ,
ὁ σαυρωθείς δι' ἡμᾶς. ὁ δὲ Θεμιστῖος ὁ ἀρχηγὸς τῶν
Ἀγνώτων ἔλεγε μίαν ἐπὶ Χριστῷ φύσιν σωθεῖν,
ὃ ἡκολούθησεν ὁ καθολικὸς τῶν Αἰρετικῶν, τῇ Αἰρέσει
τῶ Εὐτυχῆς συγκατάθετος, ὅθου ἔλεγε μίαν φύσιν
10 λέγων σωθεῖν ἐκ Θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ὡς
Φησὶ Θεοδώριανος ἐν τῇ Διαλόγῳ, ὃν ἐποίησαν
μετ' αὐτῶν. ἀλλὰ Καθηγούμενος Ἐκκλησιᾶν Ἐπίσκοπος
ἔς τας ἀναθεματισμὰς τας καὶ τῶ Κναφύως φησὶν,
εἴ τις Θεανθρωπέαν καὶ ἐχὶ Θεὸν καὶ ἀνθρώπον μάλ-
15 λον λέγει, ἀναθεματίζεται. ὁ μέγας Ἀθανάσιος λό-
γων περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδοῦ φησὶν, αὕτη ἡ σὰρξ
ἐχ' ἑτέραν, ἀλλὰ τῷ Λόγῳ ἐστὶ. καὶ λόγῳ τρίτῳ καὶ
Ἀρείῳ, ἀνθρώπου δὲ γέγονεν, ὅτι εἰς ἀνθρώπον ἡλ-
θον. καὶ οὐ τῷ περὶ ἐνσάρκου οἰκονομίας, ὡς
20 ἔλεγον οἱ Αἰρετικοί, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ τοῦτος ὁ παθὼν,
καὶ ἄλλος ὁ μὴ παθὼν, ὁ ἅγιος ἔπεν, ὁ γὰρ ἑτεροῦ
ἐστὶ, καὶ ἰδίᾳ, ἐχ' ὁμοσίᾳ ἕσα ἡ σὰρξ τῆς τῶ Θεοῦ
Λόγου φύσεως ὡς σωτὴριος, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ καὶ φύ-
σιν γινώσκῃ, καὶ ἀδιαίρετος καὶ ὁμοῦσιν. ὁ Θεολόγος
25 πρὸς Κληδόνιον, εἴ τις ὡς ἐν παλαιᾷ λέγει καὶ χά-

ριν ἐνηργεῖσθαι, ἀλλὰ μὴ κατ' ἐπίστασιν σωτηρίας
καὶ ἰνῶσθαι, εἰκονὸς τῆς κρείττονος ἐνεργείας. Κύ-
ριλλος ἐπιστολῇ πρὸς Νεστόριον, ἠνάσθαι φαρὸν σα-
κὶ κατ' ἐπίστασιν ὁμολογῶντες τὸν Λόγον, οὐα
πρὸς κυριότητα τοῦτον, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
Ὁ αὐτὸς ἐπιστολῇ πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει κλη-
ρικὰς ἐπιστάζοντας, μέρεα πρῶτον τῆς τρίτης συ-
νόδοι φησὶν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα (ἡ πρώτη Συνοδος)
τῇ διωάμει τῶν ἐνοικῶν οἷδε Θεοτόκον τῷ ἁγίῳ
Πατρὶ τὸν Μαρίαν, αὐτὸν γὰρ λέγει τὸν γυνήθειον
ἐκ Πατρὸς, τὸν δι' ἐπὶ πάντα ἐγκέτω σαρκωθῆναι,
ἐνανθρωπήσαι, παθεῖν, ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν. καὶ
μετ' ὀλίγου, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐστὶ τῇ σαρκὶ, εἴτα παχέως αὐ-
τῆς, ὡς τῶ ἰδίᾳ πάχοντος σώματος, αὐτὸς πρὸς ἑαυ-
τὸν οἰκεῖται τὸ πάχος. ἡ πέμπτη Οἰκουμενικὴ Συνοδος ἐν
ἀναθεματισμῷ οὕτῳ, εἴ τις ἐχ' ὁμολογῆ τὸν ἐσαυρω-
μῶν σαρκὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν Θεὸν εἶ-
ναι ἀληθινόν καὶ Κύριον τῆς δόξης, καὶ οὐα τῆς ἁγίας
Τριᾶδος, ὁ τοῖς ἀνάθεμα ἔστω, συμφώνως τῇ
ἐν Νικαίᾳ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ ἐν τῇ ἐκθέσει κατὰ
Παύλου τῶ Σαμοσατέως, κεκλήνη ἐν τῇ τρίτῳ μέρει
τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνοδοῦ λέγουσα τὸν Χριστόν εἶναι ὁ
πρὸς αὐτὸν σωθεῖν ἐκ Θεότητος ἕρπης καὶ ἀνθρω-
πέας σαρκός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ ἀνατροπῆς τῆς τρίτης ψευδολογίας Βαρωνίης καὶ Βινίης καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶ Ρώμης Ὁρμίσδου,
30 τῶ Βεβαίωσαντος τὸ ὅτι τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη ῥήτων Αἰρετικόν, καὶ σπέρμα Διαιολικῶν ζιζανίων ἐπόντες.

Τρίτον αἰτιολόγημα, ὅτι ἡ γνώμη αὕτη ἀπεβλήθη
ἐπὶ τῶ Ὁρμίσδου ἐχ' ὡς αἰρετικὴ. Ἀλλὰ ῥητέον,
ὅτι ψεύδονται, Αἰρετικὴν γὰρ εἶπεν αὐτῷ ὁ Διόσκο-
35 ρος Διάκονος, ἢ γινώσκῃ τῶ Διοσκόρου ἐβεβαίωσεν
ὁ Πάπας Ὁρμίσδος. ἔτι αἰρετικὴν αὐτῷ εἶπεν ὁ Ὁρ-
μίσδος αὐτὸς, λέγων τὸν Λόγον τῶν Σκυθῶν σπέρ-
μα τῶν Διαιολικῶν ζιζανίων, αἵτινα ἐβλήθη εἰς τὸ
ψεύδισμα τῶ Διοσκόρου μετὰ τῷ ἐξηκοστῇ πέμπτῃ
40 ἐπιστολῇ τῶ Ὁρμίσδου, καὶ μερικῶς εἰς τῷ ἐβδόμη-
κῶν ἐπιστολῇ, καὶ ἐπιστολῇ ἑκοστῇ ἐβδόμῃ πρὸς
Ἰεσυνιανὸν τῶ αὐτῶ, ἐξῶν δὴλον, ὅτι περὶ πίστεως
ἦν τὸ ζήτημα, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰς Ἀδισίων
Τερτυλλίαν τῶ Ἰωάννη ἐπιστολῇ. καὶ δὴ καὶ ὁ ῥηθεὶς Διό-
45 σκορος μετὰ τῷ ἐξηκοστῇ ἐβδόμῃ ἐπιστολῇ σπ-
μκοί, ὅτι πρὸ τῶ ἐλθεῖν αὐτὸν καὶ τὰς λοιπὰς πρέ-

σβας εἰς τὸ βυζάντιον, ἦν ἀναμεταξὺ τῶ Βίκτορος καὶ
τῶν Σκυθῶν ἡ Διαφορὰ, ἐξῶν δὴλον, ὅτι περὶ πίστε-
ως ἦν τὸ ζήτημα, περὶ ἧς, τῶ Ὁρμίσδου, καὶ ἴσως ἰω-
άννης καὶ φίληκος αἱ ὑποφάσεις εἰσὶν ὑπὸ τῆς παπικῆς
καθόδου, αἱ ὑποφάσεις τῶν παπῶν κατὰ τῶν Σκυ-
θῶν καὶ Βινίης καὶ Βαρωνίης (εἰ καὶ κακοτέρως)
ὁμολογῶσιν, οἱ συμφωνοῦντες Μαργαρίτῳ ὑπὸ Πα-
ρισίων, λέγων ἐν τῇ πρώτῃ μέρει τῶ τεταρτῆ τό-
μῃ τῆς τῶν πατέρων βιβλιοθήκης τὸν Μαξέντιον
καὶ τὰς μοναχὰς ἐκείνας εἶναι συμφώνους τῇ Αἰ-
ρέσει τῶ Εὐτυχῆς, δὴλα ἀντικρὺς ὅτι οὐκ
τῆς πρὸς Φελογέντιον καὶ ἄλλας ἐπισκόπους Διεύης
ἐκείνων τῶν μοναχῶν Σκυθῶν βίβλη περὶ τῆς ἐν-
σάρκου οἰκονομίας καὶ χάριτος, καὶ ἐκ τῶν συγγρα-
φῶν Ἰωάννη τῶ Μαξεντίου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

50 Ὅτι ἐκ τῶν Φελογεντίου καὶ Φερρῶντος πρὸς τὸν Πάπαν Ἰωάννην τὸν δεύτερον ὑποκρίσεων, καὶ τῆς τῶ
αὐτῶ Πάπα πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα Ἰεσυνιανὸν ὑποκρίσεως περὶ τῶ ὅτι τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη ῥή-
τῶ τῶν μοναχῶν Σκυθῶν, δέκνυται ἐσφάλλαι τὸν Ὁρμίσδου καὶ φίληκος τὰς Πάπας εἰς τῷ πίστιν.
καὶ ὅτι ὁ Ὁρμίσδος κινήσας καὶ τῶν Σκυθῶν, παρ' ἐδυνάτος ὡς δὴθον ἀναμάρτητος μέχρι τῶ νῦν ἐδικημάθη.

Ἐπειδὴ δὲ φελογοντίε ἐμνήσθημεν, ῥητέον ἵνα
 πρὸς κατὰληψιν. μετὰ τὴν κατάκρισιν τῶν σκυ-
 θῶν ὑπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας ὁ αὐτοκράτωρ
 Ἰβηριανὸς ἔγραψε πρὸς Ἰωάννην τὸν δεύτερον, ὃν
 τῷ τῷ, ὁ εἰς τῆς Τριᾶδος ἐσαυρώθη, σέβεται
 ὡς πάντων τῶν ἀνατολικῶν ἐπισκόπων τε καὶ ἀρ-
 χιμανδριτῶν, καὶ ἵνα δεχθῇ αὐτὸ καὶ ἐκείνος ὡς
 ὁρθόδοξον. ὁπρὲντων δὲ τῶν ῥωμαίων περὶ τῆς
 δὲ ποιῆσαι, ἀναγλιότις Διάκονος ἔγραψε πε-
 ρὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πρὸς Φερρόνδον Διάκο-
 νον Καρθαγόνος, περιφῆμον εἰς τὴν πολυμάθειαν. ὁ
 δὲ Φερρόνδος ἀνέφερε τὸ πρῶγμα πρὸς φελογον-
 τιον ἐπίσκοπον Ἀφρικῆς, εἶτα καὶ οἱ δύο ὁμᾶ ἀ-
 πεκρίθησαν, ὅτι ὁρθῶς μὲν λέγεται τὸ ὅτι τῆς
 Τριᾶδος ἐσαυρώθη, πλὴν ἀσφαλές ἐστιν περ-
 σιφύσαι ὅτι ἔπαθε σαρκί. τῷ ἔτι ὡς ἐν διωρι-
 σμῷ, ἀπεδέξατο καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης, καὶ ἔγρα-
 ψε τὴν ὑποδοχὴν πρὸς τὸν Ἰβηριανόν, ὡς σημειοὶ ὁ
 Λιμπεράριος κεφαλαίῳ εἰκοστῷ. δῆλον ἔνεστιν, ὅτι
 τὴν κρίσιν τῷ ὁρμίσδῳ καὶ φίλῳ ἐκ ἐδέξαντο

οἱ σκυῖται, ὁ μαζότιος, καὶ οἱ ἀνατολικοὶ ἐπίσκο-
 ποι καὶ οἱ ἀρχιμανδριῖται, ἔτε ὁ Ἰβηριανός, ἔτε οἱ
 ἐν Ἀφρικῇ πατέρες, ἔτε ὁ ἀδόχῳ αὐτῶν Ἰωάν-
 νης ὁ δεύτερος, ἔτε τὴν κρίσιν καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἀγα-
 πῆτος Πάπας ἐβεβαίωσε, καὶ τέλει ἐπεκύρωσεν
 αὐτὴν ἡ πέμπτη οἰκουμενικὴ ὡς εἴρηται, σηματούσεως
 δὲ ἄξιον, ὅτι ὁ μαζότιος εἰς τὴν βασιλεύσαντων
 πόλεων ἐνώπιον πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν ὑπερα-
 σιζόμενος τῶν σκυθῶν, καὶ συγγράφων φανερώ-
 ηται τῷ Πάπᾳ καὶ τῶν αὐτῶν πρέσβεων, καὶ αἰα-
 βῶν ἐν ἰσχύϊ, ὅτι ὁ ῥώμης Ὀρμίσδης ἦν αἰρετικὸς
 καὶ ἐχθρὸς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, παρ' ἑδονὸς
 ἐκώλυε τὴν ἀντελέγετο, καὶ ἔως ἄρτι χιλίων ἐκα-
 τοντηκόντα παρελθόντων αἰώνων, ἔδιδε δὲ
 ἔτε εἰς δύσιν, ἔτε εἰς ἀνατολήν, ἔτε εἰς Ἀφρι-
 κὴν κατακρίναι αὐτὸν, ἢ ὡς αἰρετικόν, ἢ ὡς θρασυ-
 σομήσαντα κατὰ τῷ Πάπᾳ Ὀρμίσδῳ, ἔτε μὴν
 δικηολογῆσαι τὸν Ὀρμίσδαν ὅτι ἀναμαρτήτως ἐκι-
 νήθη κατὰ τῶν σκυθῶν.

20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

περὶ τῆς πέμψεως εἰς κωνσταντινὴν πόλιν τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῳ ὑπὸ τῷ Θεοδώρικῳ, καὶ τῷ μετὰ τὴν εἰς
 ῥώμην ἐπαύδον αὐτῷ ἀπὸ λιμῆ θανάτου αὐτῷ τε καὶ Βοετίῳ καὶ Συμμάχῳ τῶν φιλοσόφων ὑπὸ τῷ
 Θεοδώρικῳ. καὶ περὶ τῷ τίνι τρόπῳ τέθνηκεν ὁ Θεοδώρικος, καὶ ἥς εἶδεν ὁ πησσίας καὶ αὐτῷ εἰς ἡς ἀναχωρητής.

30

Ἀνεπαύθη ὁ ῥώμης Ὀρμίσδης, καὶ γέγονεν αὐτῷ
 αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, περὶ ἧς ῥάφει ὁ βιβλιοθη-
 κάρχης ἀνασάστιος καὶ ὁ Πλάτινας, ὅτι ἀπὸ
 λαβεῖν τὸν Ἰβηριανὸν τὰς ἐκκλησίας τῶν Ἀρμενίων,
 τὰς ἑσας εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῷ, καὶ δῶναι ταύτας
 τοῖς ὁρθοδόξοις, ὁ Θεοδώρικος τῷ τῷ ἀρχιερέως
 τῆς ἰταλίας ἀπέστειλε τὸν Πάπαν Ἰωάννην καὶ
 ἀγαπητὸν καὶ ἔπειτα ἀγαπητὸν δύο ῥήτορας πρέ-
 σβεις εἰς τὴν κωνσταντινὴν πόλιν πρὸς τὸν Ἰβηριανόν,
 ζητῶν ἵνα δώσῃ ὁ Ἰβηριανὸς τὰς ἐκκλησίας τοῖς Ἀρμε-
 νίοις, εἰ δὲ μὴ, λαμβάνει καὶ ἐκείνους τὰς ἐκκλη-
 σίας τῶν ὁρθοδόξων τὰς ἐν τῇ ἰταλίᾳ, αἱ καὶ
 ἀφθέρει ἀπὸ πεισμονῆς. μὴ κατακλύοντες δὲ
 Ἰβηριανὸς, οἱ ἀγαπητοὶ καὶ μάλα ὁ Πάπας Ἰωάννης
 γονυπετήσας ἐνώπιον τῷ Ἰβηριανῷ, ἐδέετο αὐτῷ μὴ
 ἀφιστάσθαι ἀφθάρηναι τὰς ἐκκλησίας τῆς ἰταλίας
 ὑπὸ τῷ Θεοδώρικῳ, ὅθι ὑπεχέθη ὁ Ἰβηριανὸς ἀ-
 γαγεῖν τὰς Ἀρμενίας εἰς τὴν κωνσταντινὴν πόλιν. ὁ
 Θεοδώρικος ὁμῶς ὑποσέψαντα τὸν Ἰωάννην εἰς
 τὴν ἰταλίαν ἔβαλον εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ λιμο-

κτονήσας αὐτὸν, ἀπέκτεινε, πρὸς ἐπὶ καὶ τὰς δύο με-
 γάλους σοφῆς τῆς ἰταλίας Βοετίον καὶ Σύμμα-
 χον. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ κακοτρόπῳ Θεοδα-
 ρίῳ ἐδίδοντες, ἔφερον ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτῷ ὁ ψα-
 ρὶς μεγάλῳ κεφαλῷ, ὁ δὲ Θεοδώρικος εἰπὼν ἰδὲ 35
 ἡ κάρα τῷ Συμμάχῳ, αὐτὸς ἐθορυβήθη, καὶ ἐ-
 φοβήθη τόσον, ὥστε μετὰ τρέμα πεσεῖν ἐπὶ τὸν
 κράββατον καὶ κοπύσσει. ὡ πόσον διώαται ἡ
 σωείδης, ἐπὶ βοᾷ ὁ Πρεσβύτερος εἰς τὸ δεύτερον
 βιβλίον αὐτῷ. ἀλλὰ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος εἰς 40
 τὴν πρὸς Ἑβραίους κἀκίσα λέγει, ὁπότε ταῖς
 ἀνθρώποις ἀπαξ ὑποθανεῖν, μετὰ δὲ τῷ τῷ, κρίσις.
 καθότι εἰς ἀναχωρητής εἶδε τὸν Θεοδώρικον ἐλκῶ-
 μῃρον διεδεμῖνον, γυμνὸν καὶ ἀνυπόδητον ἀνήμερον
 τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῳ καὶ τῷ Συμμάχῳ καὶ τῶν λοιπῶν 45
 εἰς ἐτιμωρήσαντο ὁρθοδόξων, καὶ εἰσφύονται οὐδὲν
 εἰς τὴν πυρκαϊάν ἵνα καταφλογίζηται μετὰ τῷ
 ἐκκλησιαστικῷ πλεσίῳ ἐν τῇ αἰωνίῳ, ὅπως εἰς
 τῷ ἑφάισῳ ἡ χύτρα. ἰδὲ περὶ τῷ τῷ βιβλίον ἐβ-
 δομον τῶν Διαλόγων τῷ Γρηγορίῳ.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

περὶ τῆς ἐν κωνσταντινὴ πόλιν ὑπαντήσεως τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῳ, ὡς πλείη ὁ τῆς ῥώμης κληρικὸς ἀναστάσιος
 ἐξηλαφικῶς, καὶ τῷ πρὸς αὐτὸν καὶ τὰς παπιαὶς ἐλέγχῃ ἐκ τῆς ἰστορίας τῷ διαλόγῳ καὶ ἐξ ἄλλων
 πολλῶν

ἄλλων πολλῶν ἰσορῶν καὶ ὡς ἀειγμάτων, καὶ ἐκ τῆς γονυπετήσεως αὐτῶν Πάπᾱ Ἰωάννῃ ἐνώπιον τῶ βασιλέως καὶ ὅτι ψάλλῃ τῇ ἑσπέρῃ σέψις ὑπὸ τῆς τῆ Πάπᾱ Ἰωάννῃ ἐνταῦθα δέκνυται, καὶ ὁ Ρώμης αὐτὸς μοναρχίας.

Λέγει δὲ ὁ ῥήθης Ἀναστάσιος, ὅτι ἐλθόντες
 5 τῷ Ἰωάννῃ Πάπᾳ εἰς Κωνσταντινῆπολιν, ἐξῆλθον
 ὁ λαὸς καὶ ὁ κλήρος μετὰ Σταυρῶν καὶ κερύων μέ-
 χει δώδεκα μιλίων εἰς ὑπαντῶν αὐτῷ, καὶ ὁ βα-
 10 σιλεὺς ἰκσίν. ἅμα τῷ Πατριάρχῃ πρεσβυπότη-
 σαι προσεκύνει. ῥητέον ὅμως ὅτι τὰ τοιαῦτα πλά-
 σματα εἰσι τῶν ἀπόντων, ὁ γὰρ διάλογος ἰσορῶν
 πῶς ἀφίξιν τῷ Ἰωάννῃ, ὅθεν λέγει τοῦτον, ἀλλ' ὅτι
 ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης Δὲ Κορύνθῃ ἀνῆλθον εἰς
 15 Βυζάντιον Δὲ Ἰηραῖ, καὶ ὅτι ἦκασον (ὁ διάλο-
 γος) πρὸς πρεσβυτέρων ὡς ἐν Κωνσταντινὸς ἐν
 τῇ χρυσοῇ πύλῃ ἐλθόντες αὐτῷ, τὰ πλήθη τῶν
 20 λαῶν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἦλθον, καὶ ἐνώπιον αὐ-
 τῶν τυφλὸν ἐθεράπευσε, τῶν ἀσλογκῶν βι-
 βλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ δούτέρῳ. ἀκέραις μυθο-
 πλάσαι Λατίνε; ἐν τῇ χρυσοῇ πύλῃ λέγει ὁ ἄγ-
 25 γος Γρηγόριος ὁ διάλογος ὅτι ὑπώπτησαν τῷ
 Πάπᾳ τὰ πλήθη καὶ ἔχῃ ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς πρεσ-
 βύται καὶ ὁ βασιλεὺς, πῶς ὁ διάλογος τὸ μὴ μι-
 κρὸν εἶπε, τὸ δὲ μέγα εἶπεν; ὅμως Δὲ πλείονα
 30 καταρράγῳ τῷ ψεύδους σα, ῥητέον ὅτι εἴη τὰ
 25 τοιαῦτα ἀληθῆ, ἐκ τῷ θαυμαστῶν, ἰδὲ γὰρ τὸν
 Νικηφόρον λέγοντα, ὅτι ὁ μέγας ἰκσινικὸς πρεσ-
 βύτης τὸν ἄγον Σάββαν παπαῶντα ἔ Παπᾶν,
 καὶ τῷ Καλαυδίων. Ἐπισκόπος Ἀντιοχείας ζητή-
 35 σασί, ὁ ὡς ἐν τῇ Θράκῃ, ἐξῆλθον εἰς Ἀντιοχείας εἰς
 ὑπαντῶν τῷ λαίψαν δέκα καὶ ὀκτὼ μίλια ὅπου
 πάσπε ἡλικίας, ὅτε καὶ τὸ χρίσμα τὸ γεγονὸς Δὲ
 40 πῶς ἐξορῶν τῷ Εὐσαθείᾳ ἔπαυσε, ὡς ἀπῆλθον ἁε-
 δὸν ἐκ τῶν χρόνων, εἰ γὰρ καὶ ὁ Φλαυϊανὸς μετὰ
 35 τῷ Ἀλεξανδρείας καὶ Ρώμης εἰρήνευσεν, ἀλλ' οἱ τῷ
 μέγας τῷ Εὐσαθείᾳ μετὰ καὶ τῶν Ἐπισκόπων Ἀντιο-
 χίας εἶχον οὕτως, ἕως ἔ Δὲ τῆς ἀνακομιδῆς
 45 τῷ λαίψαν εἰρήνευσαν. καὶ Θεοδοσίος ὁ μικρὸς Ἐπι-
 σκόπος Ἰνὸς Χερσῶν τελευτήσαντος εἰς Κωνσταντινῆ-
 40 πολιν, τὸν σφάκον αὐτῷ σφόδρα ἐρρύπωμένον πε-
 ρεβάλετο, πισδύσας μεταλαβέντι ἐκ τῆς τῷ τε-
 λευτήσαντος ἀγιότητος, ὡς ὁ Σωκράτης εἰς τὸ εἰ-
 45 κοςὸν δούτερον κεφάλαιον τῷ ἐβδόμῳ βιβλίῳ. καὶ
 Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτῃ πρὸς τὸν
 50 ὅσον Συμεῶνα ἀφανῶς παρεγένετο, ὡς φησιν εἰς τὸ
 δεύτερον βιβλίον Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης. καὶ Εὐ-
 τυχίανος μοναχὸς ἀκητέυοντος εἰς τὸν Ὀλυμπον τὰς
 αἰτήσεις ἐπλήρως ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, σφόδρα γὰρ
 55 καὶ ἐν πλείῃ τιμῇ εἶχε τὸν ἄνδρα, ὡς ὁ Σωζόμε-
 νος εἰς τὸ δέκατον τέταρτον κεφάλαιον τῷ πρώτῳ
 βιβλίῳ λέγει. ὁ αὐτὸς μέγας Κωνσταντῖνος, ὡς
 λέγει ὁ Εὐσέβιος εἰς τὸ τρίτον βιβλίον τῷ βίῳ
 αὐτῷ, ἀπερχόμενος εἰς τὴν πρώτῃν Σύνοδον, οὐκ
 60 ἐκάθισεν, ἕως ἔ ἐπρόδωκεν αὐτῷ οἱ πατέρες, καὶ ἐ-
 κάθισεν εἰς Θρονίον μικρὸν. ὁ αὐτὸς, ὡς λέγει πᾶ-

λιν ὁ Εὐσέβιος εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῷ βίῳ αὐ-
 5 τῷ, εἶχον ὁμοτραπέζας τινὰς εὐπλεῖς μοναχούς,
 καὶ δὴ καὶ τὸς Ἐπισκόπους ἐκάλεσεν εἰς ἐσπᾶσιν, ὡς
 εἰπομένον εἰς τὴν ἀρχὴν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ. καὶ Ζή-
 10 νων ὁ βασιλεὺς ἀπῆλθε μόνος εἰς Δαυὶδ τὸν συ-
 λῖτῳ, τὴν θαυμαστὴν λοιπὸν εἰ καὶ Θεοφιλέσαντα
 Ἀρχιερέα Ρωμαίων, ὅστις σχεδὸν εἰς τὴν Κωνσταντι-
 νῆπολιν ἔκ ἀφίκετό ποτε, καὶ πρώτων Πατριάρ-
 15 χῳ καὶ τῆς βασιλίδος Ρώμης Ἀρχιεπίσκοπον ἐ-
 τίμησαν οἱ Κωνσταντινῆπολῖται; Χριστιανικὰ ἐποίη-
 σαν τῷ καὶ Θεοφιλέσαντι, καθὼς καὶ εἰς τὴν βα-
 σιλεύσαν Μοσχολίαν ποιεῖσι τῷ τοῖς Πατριάρχαις
 20 τῆς Ἀνατολῆς ἐκείσε Ἀποδημῶσι. καὶ εἰ ὁ βασιλεὺς
 ἐξελθὼν ἡσάσασα τὸς πόδας τῷ Ἰωάννῃ, ἐποίησεν
 ἔργον ὁμοεβέβητον, καθὼς ὁ αὐτὸς Αὐτοκράτωρ
 25 Μοσχολίας Ἀλέξιος Μιχαηλοβίτης μέχρις ἐνὸς
 σαθμῆ ἐξῆλθε καὶ πρεσβυτέρους τὸν Ἀλεξανδρείας
 Παῖστον, καὶ Ἀντιοχείας Μακάριον, καὶ πάλιν μέ-
 χει πᾶσας ὑποστροφόμενος παρέπειψεν. ὅμως τῷ
 30 Ἀναστασίῳ Κληρικῷ ὄντι τῆς Ρώμης καὶ γράφοντι ὅτι
 ἡσάσασα ὁ βασιλεὺς τὸς πόδας τῷ Ἰωάννῃ ἐπ' ἐ-
 λατῶν πιστόμενον, λέγει γὰρ καὶ ἄλλα ὑπερβόλα
 ὁ αὐτὸς εἰς τὴν ἰσορῶν αὐτῷ. μάλιστα εἴη ἀλη-
 35 θῆς τῷ, προσεκύνει αὐτὸν τὸν Ρώμης καὶ ἡσά-
 σασα τὸς πόδας αὐτῷ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, ἢ ὁ Κων-
 40 σταντῖνος, ὁ ἀπὸ τῷ Λιβερῷ, πρὸς τὸν εἰ μέγας τῆς
 Οὐκρανίας, ὅτι ἐμὸν σιωπῶν Ἀθανασίῳ; ἢ ὁ
 μέγας Θεοδοσίος, ὅστις δι' εὐλαβείας εἶχε μᾶλλον
 45 τῶν Πατριαρχῶν τὸν θρόνον Ἀμβρόσιον, ἢ ὁ Οὐκραν-
 40 τικὸς, ὅστις εἶδετο τῷ Θεοδοσίῳ κατανεῦσαι καὶ
 ἀκῆσαι τῷ Λέοντι ἵνα γένηται Σωφρόνιος εἰς τὴν ἰτα-
 50 λίαν. καὶ τὸ δὴ θαυμαστὸν, εἰ ὁ ἰκσίνος ἡσάσασα
 τὸς πόδας τῷ Ἰωάννῃ, πῶς εἶπεν αὐτὸν ὁ αὐτὸς
 ἰκσίνος ὕστερον γονυπετῆσαι ἐμὸν πρὸς αὐτῷ, καὶ
 55 ἐκλιπαρῆν αὐτὸν ἵνα δώσῃ τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀρε-
 50 αῖς καὶ τὴν αὐτῆς Θεοδωρίκῃ; πρὸς τούτοις, ὁ Θεο-
 55 φάνης ὁ ἐπαινετὸς ὑπὸ Λατίνων καὶ ὑπὸ τῷ Ἀνα-
 60 στασίῳ Βιλλιοθηνικῷ ὡς Φιλαλήθῃς, ἰσορῶν πῶς ἀφί-
 65 ξιν τῷ Ἰωάννῃ εἰς τὸ Βυζάντιον, πῶς δὲ τοιαῦτα ὑπαν-
 70 τῶν εἰ λέγει. ἔπειτα λέγει ὁ αὐτὸς Θεοφάνης, ὅτι ὁ
 Κωνσταντινῆπόλεως Ἐπιφάνιος ἠβλήθη πρὸς τῷ
 75 τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ. καὶ εἰ πρεσβυτέρους αὐτῷ
 ὡς κεφαλῇ πάντων, πῶς πάλιν ἐζήτην ἵνα καθίσῃ
 αὐτὸν ὑπ' αὐτόν; ψάλλῃ ἐν τῇ δόξασί τῶν
 80 Λατίνων καὶ τῷ τῷ πεπλασμένον μυθῶν. λέ-
 85 γουσιν οἱ αὐτοὶ, ὅτι ὁ Ρώμης ἔπος Ἰωάννης ἔσεψε
 Βασιλέα τὸν ἰκσίνον, ὅμως ἔχ ὁ Ἀναστάσιος, ὁ
 βασιλεύσαντος ἔχαρεν οἱ Μανιχαῖοι καὶ οἱ Ἀρεταῖοι,
 90 ἔλαβε τὰς Ἐκκλησίας τῶν Ἀρετανῶν, πρὸς ὃν ἐλ-
 95 θότος τῷ Ἰωάννῃ πρέσβεις, σιωπῶν γινέσθαι τὸν
 ἰκσίνον Βασιλέα, καὶ ὑπὸ τῷ Ἰωάννῃ σαρφθῆναι,
 ὡς φασιν ἔτοι; ἀλλ' ὁ ἰκσίνος τὰς Ἐκκλησίας ἔλαβε,
 καὶ

καὶ εἰς τὴν ἡθιεφθότα ἦλθε πρεσβυτὴς ὁ
 ῥώμης Ἰωάννης τῷ ἔκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτῆς
 κατὰ τὸν Θεοφανή, καὶ λοιπὸν ἔχ' ὁ ῥώμης, ἀλλ' ὁ
 Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἔσειπον αὐτὸν καὶ
 ἡ σύγκλητος. ἔτι τὰς βασιλεῖς τῶν Χριστιανῶν οἱ
 Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως ἔσειπον, ἀλλ' ἔκ
 ἔχουσι ὡς τέτα μείζονα τάξιν τῶν Πατριαρχῶν τῆς

ῥώμης τῶν μὴ σεφόντων αὐτὰς, ὅθου ἔτε ὁ ῥώ-
 μης Ἰωάννης, εἰ καὶ ὑπόθεσιν ἔσειπε τὸν Ἰωάννην,
 ἔλαβον ἀξιώματι περιεσώτερον παρ' ὃ δέδωκεν αὐτῷ
 ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἐξηγήσεται ἐν τῇ περὶ Λέοντος καὶ
 Κασίου. ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλῇ
 λαλοῦσι εὐδελότατον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς παλιμβουλίας τῆς Ἀντιοχείας Ἐφραίμ, καὶ τῆς ἀχότητος τῆς Ἀντιοχείας Ἐφραίμ, καὶ ἡ ἐποίησε θαύμα-
 τος ὅν ἐαυτῷ ὑπὲρ ὅπασροφης μοναχῆ ἡνὸς συλίκου ὑπὸ τῆς Αἰρέσεως Σεβήρης. καὶ περὶ τῶν γεγονότων ἐπ' αὐτῇ
 θαυμάτων εἰς σημεῖον τῆς ὁρθοδοξίας, καὶ περὶ τῆς δούτερας καταπίψεως τῆς Ἀντιοχείας ὑφ' ἧν ἡ Ἐφραίμιοι,
 ἐξ ἧς καὶ Θεόπολις ὠνομάθη.

Ὁ Ἀντιοχείας Πατριάρχης Ἐφραίμ πῶς ὡς Καλ-
 κηδόνι Συμώδον ἐξέβαλε τῶν διπύχων καὶ τὸ ὄνο-
 μα τῆς Πάπας Λέοντος, μετὰ δὲ ταῦτα φοβηθεὶς,
 τὰς τίσσας Συμώδους ἐκέρυττον. ἀπέθανε δὲ εἰς πῶν
 κατὰ πῶν τῆς Ἀντιοχείας, περὶ ἧς καταπίψεως
 ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης ὁποῖας τινὰς θρήνας ἐποίησε,
 καὶ πῶς ἐβοήθησον εἰς ἀναγκήσιν τῆς πόλεως, ἰδὲ
 τὸν Θεοφανή. Ἐφραίμ δὲ ὁ Ἀμιδηνὸς κόμης ὢν τῆς
 Ἀνατολῆς, ἐλθὼν εἰς ἐπίσκεψιν καὶ ἀναγκησμένον
 Ἀντιοχείας, νόματι βασιλικῷ παρεχέμεται ὑπὸ τῆς
 ἑαυτοῦ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπου, ὡς ποτε μεθ' ὁλοῦν
 ὁ Θεὸς Ἀμβρόσιος, καὶ ὁ Νεκταριὸς Κωνσταντινουπό-
 λεως. ὡς δὲ ὁ Ἐφραίμ μέγας ἀντίπαλος τῶν Μο-
 νοφυσιτῶν, καὶ ὢν καὶ ἔγραψεν ἰχυρῶς κατὰ τὸν
 Φώτιον. ἔργον ἦκεσαν ὅτι εἰς πῶν ἱεράπολιν ἐλ-
 σκετο μοναχόστις συλίκης τῆς Σεβήρης ἀκόλυστος,
 καὶ λατὸν θείῳ ζήλῳ κινῶμενος, ἔδραμε πρὸς ἐκ-
 κλησίαν, καὶ ἡρξάτο νηθεῖν καὶ διδάσκειν αὐτὸν πῶν
 Θεοσεβείαν, ἀλλ' ἐκείνος ἐδ' ὅπως ἐπέθετο, μόνον
 εἶπον, εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πύρ, καὶ ὄντα ἡμῶν ἔ-
 βλαψαι ἡ φλόξ, ἐκείνῳ ἔχει τὰ νικητήρια. ταῦτα
 δὲ ἔλεγον, ἵνα φοβηθῇ ὁ Πατριάρχης. ἀλλ' ὁ Ἐφραίμ
 φέρετε, εἶπον, ὡς ταῦτα ξύλα καὶ πύρ, καὶ ἐγὼ
 τὸ θάρρος μετ' ὅλον ἐάω εἰς τὸν παντοδύναμον, μὴ

οὐ κατὰ τὸν τῆς σύλῃ. πλὴν ἐκείνῳ ἔκ-
 θελε. καὶ ὁ Πατριάρχης ἐβλάψαι πῶν χλαῖναν αὐτοῦ,
 καὶ περὶ ἑαυτοῦ, ἔρριψεν ἐαυτὸν εἰς πῶν πυρ-
 καίαν, καὶ τὰ ξύλα ἐσβέδυσαν, καὶ ἡ χλαῖνα
 τῆς ἁγίας ἔμεινε ἀφλεκτῇ. ἰδὼν δὲ τὸ ποσὸν θαύ-
 μα ὁ συλίκης, κατέβη ὑπὸ τῆς σύλῃ, καὶ ἀνέθε-
 μάτισε τὴν Σεβήρη, καὶ ἡνῶθη τῇ Ἐκκλησίᾳ.
 λέγει δὲ ταῦτα ὁ Σωφρόνιος. τὴν σωβήρη καὶ ὅτι
 Ἀναστασίῃ, κατὰ γὰρ τὸν κεδρηνὸν δύο ἐπίσκοποι
 Ἀρειανὸς Διολοκτικὸς καὶ ὁρθόδοξος ἀπλῆς, ὁ μὲν
 ὁρθόδοξος παρήγει, ἵνα ἐάσωσι πῶν ἀπλῆς, ἡ
 εἰσέλθωσιν εἰς πῶν πυρκαϊάν, καὶ ὁ μὴ κατακαῖς,
 εἰς τὸν ὁρθὸν φρονῶν, παρηγεῖτο δὲ ὁ Ἀρειανός, ἀλλ'
 ὁ ὁρθόδοξος ἐσῆλθεν εἰς πῶν πυρκαϊάν, καὶ ἐξῆλ-
 θεν ὅλῳ ἀβλαβής. ἦν δὲ ἡ κατὰ πῶν αὐτῇ
 τῆς Ἀντιοχείας ἡ δούτερος, ὅτε καὶ Θεόπολις ἐπωνο-
 μάθη, ὅτι κατὰ τὸν Νικηφόρον εἰς τὸ δέκατον ἐβ-
 δομον βιβλίον, ἡ ἀνάγκη ἐδίδασκεν αὐτὸς ἵνα γρά-
 φῃ ἕκαστος τῶν Ἀντιοχείων εἰς πῶν θύραν αὐτῆς,
 Ὁ ΚΡΙΣΤΟΣ ΜΕΘ' ΗΜῶΝ ΣΤΗΤΩ. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 τῆς Χορροῦς ἡ χμαλωτίθη καὶ κατεκαύθη ἡ πόσις
 ὡς αὐτὴ πόσις, ἡτις ὅσον ἦν ὡν τῇ Θεοσεβείᾳ, ἡν-
 θει καὶ ὑπερέλαμπον, ὅτε δὲ ἐκλινον εἰς Ἀριεσιν,
 κατεφθάρη καὶ δύσμορφος ἐγένετο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας τῆς μεγάλης Ἰσπανίας, καὶ τῆς ποιητῆς τῆς Ὀμονογυῆς τῆς τριπαλίας.

Ἐφθασαν εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν βασίλειον ὁ Αὐτοκρά-
 τωρ Ἰσπανιανὸς μετὰ κοινῆς ἀφροσύνης καὶ ἀ-
 γαλιάσεως, ἡνθροπῶς, ὅστις ἐνέσδουεν ἐν ὅλῃ τῇ
 μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ μετὰ πολλῆς ἐγκρατείας καὶ
 τὸν προνόπιον, νικητὴς καὶ τριπαυχῶς κατὰ

Περσῶν καὶ γότθων. ὅθου λέγει ἐνείδης, ὅτι ἐφά-
 νετο καθάλαρι, ἔχων εἰς πῶν ἀριστερὰν χεῖρα μέλαν
 σφαῖραν μετὰ τῆς σταυροῦ, καὶ πῶν δεξιᾷ αὐτῆς
 ἐξηπλωμένην, μονοκχιλὸς Πέρσης ἐκφοβῶν ἵνα μὴ
 εἰσέλθωσιν εἰς τὰς ῥωμαϊκὰς ἐπαρχίας. καὶ αὐτῇ

τὸν Ἰεσυνικὸν λόγον ὁ Σαβίδας ἀναλφάβητον, ὡς μὴ μαθόντα ποτὲ τὸ ἀλφάβητον, ἀλλ' ὅμως φαίνεται ἵναί τινα ὑπερβολῶν, καθότι αὐτὸς ὑπέγραφε καὶ ἀνεγίνωσκεν ὡς μαρτυρεῖ τὸ ὅτι οὐκ ἔστι, μά-
 5 λιστα καὶ τὸ Τροπαιεῖον, ὁ ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΤΙΟΣ, ὅ-

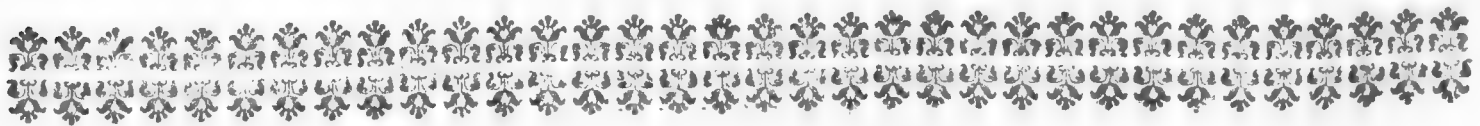
δεταί σωπεθεῖσθαι ὑπὸ τῆς βασιλείας Ἰεσυνικῆς (ἐν ἧ ἑτέροι λογιζομένων σωπεθεῖσθαι ἐν Ε΄ φέσθαι ὑπὸ τῆς τρίτης Συνοδῆς, καὶ ἄλλοι ὑπὸ Ἰωσήφ τῆς Ἀλεμαν-
 10 θαίης) καὶ προσέτι διατετάχθαι ὑπ' αὐτῆς ψά-
 λεισθαι τὴν Λατινικήν μεγαλοφωνῶς, καὶ ἄλλοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν σωπεθεύτων Νόμων ὑπὸ τῆς βασιλείας Ἰεσυνικῆς, τῶν διγέσεων καὶ τῆς Κώδικος καὶ τῶν
 15 Ἰνστιτούτων καὶ Ἡδίκτων καὶ Νεαρῶν, καὶ ἑτέρων αὐτῶν ἀγαθοεργῶν.

Οἱ Ἰεσυνικὰς ψέγειται ὑπότινων ὅτι ἀνεμίγνυτο λίαν
 πάντοτε τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς, ὥστε πεποιησθῆναι καὶ
 Νόμους, περὶ μὴ ἀρμόζον τοῖς βασιλεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς
 15 Ἀρχιερεῶσι. πλὴν τῶν ἐπὶ πάσῃ παλαιῶν τῶν
 μεγάλων, ὅθεν ἔλεγον ὁ Θεὸς Ἀυτοκράτωρ, ὅτι
 πλείονες τῶν βασιλέων μάλλον ὀρέγονται τῆς Ἰε-
 ρωσύνης, ἢ οἱ ἑσθὲς τῆς βασιλείας, ἀλλὰ καὶ ὁ Λαύ-
 20 σίνος γράφων πρὸς τὸν Βαλουντιανὸν εἶπεν, εἰ μέλλει
 ὁ Ἐπίσκοπος διδάσκεισθαι ὑπὸ τῆς λαϊκῆς, τί ἀκο-
 λυθεῖ; ὁ λαϊκὸς τοίνυν ὁππότερῶν, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος
 ἀκκέτω, πλὴν ἐχ' ἀρμόζει τελείως, ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι ἔχουσιν
 κρῖναι τὰς βασιλίας, καὶ οἱ βασιλεῖς τότε εἰσὶν ἡγετοὶ, ὅτε εἰσὶν
 25 ὡς τὸς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἱ ἡγετοὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῖς
 βασιλεύουσιν ἐδόθησαν τὰ παλάτια, καὶ τοῖς Ἀρχιερεῶσι
 τὰ ἐκκλησιαστικά. γέγραπται γάρ, λατρεῖτε τὸν
 Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὸν Θεῷ, καθότι
 30 ἔτι φυλάσσεται ἡ ἐπαγγελία οὗτε γῆ καὶ οὐρανῷ ὁτι-
 ξία. πλὴν τῶν ἑτέρων ἔχοντων, ἰδὼν πᾶς καὶ
 οἱ βασιλεῖς ὡς καὶ αὐτοὶ ἀνάγκη εἰς πολλὰ καὶ μεγά-
 35 λα ὠφέλησαν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τὰς Νόμους αὐ-
 τῶν ὁ Ἰεσυνικὸς καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά εἶπεν ὁ Θεὸς
 καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀξία τῆς καθολικῆς πίστεως,
 καὶ ἡ τάξις ἦν ἑβαλὼν εἰς τὰς πολιτικὰς Νόμους,
 35 σύγκρισιν οὐκ ἔχει, μήτε ὁρεθίσεται ἄλλοι εἰπεῖν

ἢ γράψαι καλῶς, ἐπεὶ τὰς Νόμους τῶν Ῥωμαίων,
 εἰ ἦσαν, ὡς λέγουσι, πλείονες τῶν δύο χιλιάδων βι-
 βλίων, οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι λαβόντες τὰς Νόμους τῶν
 Ἑλλήνων, προσέθενται αὐτοῖς καὶ ὀλίγον ἕως τῆς
 Ἰεσυνικῆς, καὶ ὑπὸ τῆς πλήθους τῶν βιβλίων, καὶ
 10 ἐκ τῆς ἀφύρου θεωρίας, ἡ σιωπῶντος εἰς ἑκάστην
 περὶ μὴ, ἐγίνοντο δυσνόητοι καὶ δυσεπιχάρητοι,
 ὁ Ἰεσυνικὸς χερῶν Ἰωάννου Πατρικίου τὸν Τρι-
 βυτανόν, Θεόφιλον καὶ Δωρόθεον τὰς σοφίας, ἐποίη-
 15 σον ὁπποτέρῳ τῶν Νόμων ἀπ' αὐτῶν θαυμασιωτάτων,
 ὡς εἰς φανερόν καὶ ὁμολογῶντων εἰς τὰς σοφίας καὶ
 νομικάς. ὁ αὐτὸς ἔγραψε καὶ λόγον περὶ ὁρθοδόξου
 πίστεως πλατῶν καὶ ὁρθοδόξοιται, καὶ Σάκρας ὡ-
 20 ραιοιότητας εἰς τὴν πέμπτην Συνοδόν, καὶ αὐτὸς ἡ-
 θροισε, καὶ τὰς ἐπὶ Μητρί Συνοδοῦ ἡθροισε, καὶ
 κατὰ τῶν Ἀρετικῶν ἀφύρου ἡγνώθη, καὶ κατὰ
 τῶν Ἑλλήνων, καὶ δὴ καὶ ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς Ζώϊλον
 Ἀλεξανδρείας ὁπποτέρῳ ἔγραψεν, καὶ ὠνόμασε Θισαυ-
 25 ρόν, ὡς φῶτις ἀναγνώσει ἀποστολῆς τρεῖς πρῶτη.
 καὶ ἔπειτα Ἡδίκτον ἔγραψε περὶ πίστεως, καὶ ἀπέσταλκε
 εἰς Κασσέριαν, Κύζικον, Τραπεζῆντα, Γερσαλήν,
 Ἀπάμειαν, Ἰεσυνικὴν πόλιν, Θεῶν πόλιν, Σεβάστειαν,
 30 Ταρσὸν καὶ Ἀγκυραν.

40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ὁποσασίας τῶν Σαμαρειτῶν, καὶ ὧν ἐποίησαν βασιλείαν ἐν Σαμαρείᾳ καὶ Παλαιστίνῃ, καὶ τοῖς
 45 Χριστιανοῖς φόνων, καὶ περὶ τῆς κατωφερῆς αὐτῶν, καὶ τῆς ὁποσασίας Ἀρσενίου πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
 τῶν Παλαιστινῶν ἀβρολῆς ὡς αἰτίων τῆς ὁποσασίας.

45

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἰεσυνικῆς οἱ Σαμαρεῖται ἀνέγ-
 45 ρύσαντο βασιλέα ἐαυτῶν Ἰνὰ Ἰεζαριανὸν ὀνόματι,
 καὶ τὸν Σιλβανὸν εἰς τὴν Παλαιστίνην, οἵτινες ἐφ-
 ῥύσαντο πολλὰς Χριστιανὰς, καὶ συμεφώνησαν καὶ τοῖς
 50 Σαρακηνοῖς, καὶ περὶ κατεπολεμήθησαν ὑπὸ τῆς Ἰε-
 συνικῆς ὑστέρῃ. αἱ τινες καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Νι-
 κοπόλως ἐφόνευσαν, καὶ μετὰ τὸν κατέκταναν. ἀ-
 ποσέλλα γὰρ ὁ Ἰεσυνικὸς πολλὰ διώματιν κατ' αὐτῶν,

καὶ τὸν καὶ Ἰεζαριανὸν νικήσαντες κατέκταναν, τὸν
 δὲ Σιλβανὸν εἰς τὴν σκυθόπολιν συλλαβόντες, ἐφ-
 45 ῥύσαντο ζῶντα εἰς τὴν πυρκαϊάν κατὰ τὴν ἐξέρχουσαν
 τῆς ἀγίας Σάββα, ὡς γέγραφα ὁ Κύριος, ὅτις διηγεῖται
 ὅτι Ἀρσένιος τις ἀπῆλθεν εἰς τὴν βασιλείαν καὶ διέβα-
 50 λε τὰς Χριστιανὰς τῆς Παλαιστίνης, λέγων ὅτι αὐτοὶ
 ὠρῶντο αὐτοὶ ὁποσαῦται τὰς Σαμαρείτας καὶ
 τὴν βασιλείαν.

Περὶ τῆς ἀποδημίας εἰς Κωνσταντινέπολιν πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς ἁγίας Σάββα Διὰ τῶν ἀκλήσεως τῶν Ἱερουσολύμων Πέτρος εἰς ἐξάλειψιν τῆς Ἀρσενίας καὶ τῶν Παλαισινῶν Συκοφαντίας, καὶ περὶ ὧν ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς καὶ τῶν Συναγωγῶν καὶ Κληρονομιῶν τῶν Σαμαρεϊτῶν, καὶ ὧν ἐκέλευσεν ἐν τῇ Γαριζίνῃ ὅρα οἰκοδομῶν. 5

Ἀκούσας δὲ ὁ Πατριάρχης πῶς ἄδικον ταύτῃ συκοφαντίαν, ὁ Πέτρος δηλονότι, ἐπορεύθη εἰς τὸν ἅγιον Σάββαν, καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ἀπίναί τι ἀποκρισάμενος πρὸς τὸν Ἀντικράτορα, καὶ ἐξαλείψαι πῶς κατηγορίαν, εἰδὼς ὅτι καὶ ἡ ψυχή τις Διὰβολῇ πάνυ γε βλάβηται, καὶ μάλιστα ὅταν εἰς ὧν Βασιλέως εἰσέλθῃ. καὶ ὁ ἅγιος Σάββας ὁ ὧν εἰς πῶς ὑπακοὴν μεμαθητότατος ὑπήκουσε, καὶ αὐθόρῃς ἤρξατο τῆς ὁδοποιΐας, μηδέν τι περὶ ἀσπιζήτους, γέροντων ὧν καὶ ἐννενηκοστῆτος. ὡς γὰρ ἦκουσε πῶς ἀφίξιν αὐτῷ ὁ Ἰσπανιανὸς, ἐπεμψε τὸν Πατριάρχην Ἐπιφανίον μετὰ βασιλικῆς δρόμων, καὶ πῶς σύγκλητον καὶ τὸν κληρὸν ὅμῃ εἰς ὑπαντῶν αὐτῷ, ἐπειδὴ καὶ ὅλοι οὐ μόνον ἀνθρώπων ἐνέμιζον αὐτὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀλλ' ἄγγελον ἐξ οὐρανόθεν ἀπεσταλμένον, κατότι τῷ Βασιλεῖ ἐφάνηκε ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτὸν, ὅτι εἶχε Διδόθημα εἰς πῶς κεφαλῇ αὐτῷ φωτεινὸν

καὶ ὑπερέλαμπεν. ἀφ' ἧς δὲ ἐδεδιώθη αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, ἐπεμψε αὐτὸν καὶ εἰς πῶς βασιλείᾳ Θεοδώρῳ, ἥ τις τὸν ἅγιον παρεκάλεσε Διὰ τέκνον, ἀλλ' αὐτὸς εἰδὼς αὐτῷ πεπετισμένην ὑπὸ τῶν τῷ Σεβή-10 ρε δογματῶν, οὐκ ἐπέδουκεν εἰς πῶς αἰτησὶν αὐτῆς. καὶ λοιπὸν ὤρυσεν ὁ Βασιλεὺς μηκέτι ἔχουσιν εἰς πῶς Παλαιστίνῃ συναγωγὰς οἱ Σαμαρεῖται, μήτε κληρονομίαις ἀλλήλους, ἵνα μὴ ὑπερπλασθῇ καὶ αὐξάνωνται, καὶ ἵνα ὅσοι ἦσαν αἰτίαι τῆς ἀπεστασίας φο-15 νούθωσι. τότε ἐφοβήθη ὁ Ἀρσένιος, Σαμαρεῖτης ὧν καὶ αὐτὸς, ὅθου περὶ αὐτῶν τῷ ἁγίῳ, καὶ βαπτισθεὶς, ἔτυχεν τῆς συγχωρήσεως. εἰς δὲ τὸ ὅριον Γαριζίν, ἐν ᾧ ζήνων ὁ Βασιλεὺς ἐκτίσεν Φρέγιον καὶ Νάον, ἐστασίασαν γὰρ καὶ τότε καὶ ἔκτειναν τε-20 βέβητον τὸν Ἀρχιερέα οἱ Σαμαρεῖται, καὶ τὸ Φρέγιον ἐκρήμνισαν, ὁ Ἰσπανιανὸς ἐκτίσεν καὶ τὰ δύο ἀξιόλογα πάλιν Διὰ πῶς ἐπανάστασιν.

Περὶ ὧν ἠθέλησεν ὁ Βασιλεὺς δεῦνα τῷ ἁγίῳ Σάββα ἐλεημοσυῶν, καὶ ὧν ἤτησε τὸν Βασιλέα ὁ ἅγιος Σάββας οἰκοδομῶν ποιῆσαι ἐν Παλαιστίνῃ εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.

Ἐζήτησεν ὁ Βασιλεὺς φιλοδωρήσασθαι τῷ ἁγίῳ, καὶ δεῦνα αὐτῷ ἐλεημοσυῶν ἵνα Διὰ μερίσῃ αὐτῷ εἰς ὅλα τῆς Παλαιστίνης τὰ μοναστήρια. πλὴν ὁ ἅγιος περὶ τῆς κοινῆς καλὸν τῷ μερικῷ συμφέροντος, ἐζήτησεν ἵνα ἔχωσι πῶς ἐκκλησιαστικῶς ἀτέλειαν καὶ ἐλπίδα, καὶ ἵνα οἰκοδομηθῶσι καλῶς Διὰ τῆς περὶ αὐτῶν τῶν ἁγίων τάφου, καὶ Νοσοκομείων, εἴπερ συμβαίῃ ἵνας τῶν περὶ αὐτῶν ἐκεῖ ἀρρώσῃσιν. μάλιστα εἶπεν, ὅτι καὶ ὁ Νάος τῆς Θεο-

τόκου Μαρίας, ὃν ἤρξατο οἰκοδομεῖν ὁ Πατριάρχης 30 Ἡλίας, ἔμεινεν ἀτελής, καὶ τὰ μοναστήρια μὴ ἔχοντα πύργους καὶ φυλάξεις, δυνάμει καταπατῶνται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν κατασκόπων. τέλος δὲ τῆς ἀκλήσεώς με εἰς ὧς μέγιστε Βασιλεὺς ἐξελέθη τῆς Ἱερουσαλὴμ τῶν Ἀρεσκῶν καὶ τῆς Ὀρίγονια-35 ζας, οὐ γὰρ ἐδίδουν ἡμᾶς ἀρεσκῶν. ταῦτα πάντα γράφει ὁ Κύριος.

Περὶ τῆς ὑπνύσεως τῶν Βασιλέων εἰς τὰ αἰτήματα τῆς ἁγίας Σάββα, καὶ τῆς δι' ὅρισμῶν ἀπαρτίσμεν αὐτῶν ἀνυπερθέτως.

Συγκατένευθεν ὁ Ἰσπανιανὸς τελειῶσαι ὅλα τὰ σωτηριώδη αἰτήματα τῶν ὁσίων, καὶ ἵνα πληροφρήσῃ αὐτὸν, ἔγραψεν ὅρισμῶς γινέσθαι ταῦτα πῶς περὶ αὐτῶν. ἐποίησεν ὁμοῦς πῶς αὐταμοιβῶν ταχέως καὶ ὁ Κύριος τῷ Βασιλεῖ Διὰ πῶς περὶ αὐτῶν αὐτῷ, ὅτι ἐνέκησε τῶν δύο μεγάλων τυραννῶν, τὸν Γελίμερα εἰς πῶς Καρχηδόνα, καὶ εἰς πῶς Ρώμην τὸν Βέλγιν (οἵτινες παρεκτὸς τῶν κακῶν ὧν ἐποίησαν εἰς πῶς πολιτείας τῶν Ρωμαίων, εἰργάσαντο μυρία μαρτύρια τῶν ὁρθοδόξων Ἱταλίας καὶ Ἀφρικῆς, ἀρεταῖοι ὄντες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ περὶ αὐτῶν ἀφ' ἧς καὶ ὑπὸ ὀνείρας ἔλαβον πῶς Ρώμην, καὶ κατόπιν πῶς

Ἀφρικῇ, ἕως ὁμοῦς Ἰσπανιανὸς ἐπερπάσαν αὐτῶν καὶ ἠφάνισεν τελείως) ἀπέστειλε καὶ ὅρισμὸν 45 πρὸς τῶν Ἐπισκόπων τὸν Ἀντώνιον τῆς Ἀσκάλων καὶ τὸν Ζαχαρίαν τῆς Πέλλης, ἵνα σοχαθῶσιν ὅλας τὰς κεκαυμένας οἰκοδομίας τῆς Παλαιστίνης, καὶ ἀνακατασκευάσωσιν αὐτάς Διὰ βασιλικῆς δαπάνης, καὶ ὅσα ἐφθάρην οἱ Σαμαρεῖται δι' ἰδίων οἱ αὐτοὶ ἀνάλωμα-50 των ἀνακατασκευάσωσιν αὐτά. ἀλλὰ καὶ Νοσοκομείων περὶ εἰς πῶς αἰτίαν πόλιν, καὶ ἔχουσιν εἰσόδημα χίλια ὀκτακόσια καὶ πενήκοντα χρυσῶν καὶ ἑκατὸν χρύσων, καὶ ἄλλων μεγάλων οὐκίων Διὰ κατοικήσιν τῶν ξένων πῶς ἐρχομένων εἰς πῶς σκύνησιν.

σκιώσιν, τὸν δὲ Ναὸν τῆς Παχυπερὺ λογιζομένης Δε-
σποίνης ἡμῶν ἐξωράτῃσιν καὶ οἰκοδομῇσιν εἰς καὶ ἄλλος,
ὅσπερ καὶ τὴν σήμερον φαίνεται ἐν τῇ Βηθλεὲμ,
ἡμῶν δὲ ἀλλὰ καὶ πᾶσι Λαῶσιν τῶν ἐνδιωκαμένων
5 σκεπύργοις, ὥστε μὴ ἔχεν ἵνα ἐνόχλησιν τὰς

μοναχὰς ὑπὸ τῶν βαρβάρων, τὰς δὲ Ἀρετικὰς, πε-
ρὶ ὧν ἀνέφερον ὁ ἄγιος, διδάξαι καὶ ἀναθεματίσαι
παρρησίᾳ. ταῦτα πάντα ῥητῶς ὁ Αὐτοκράτωρ ἐκέ-
λευσε γυνέσθαι, χαλεζόμην πρὸς ἀγίῳ Σάββα καὶ
τὸν Κύριλλον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν ἐν Βηθλεὲμ Ναῶν τῆς Θεοτόκης, καὶ τῆς περιγραφῆς αὐτῶν, καὶ ὧν ὠκοδόμησεν ὁ Ἰεσπνιανὸς
10 οἰκοδομῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν Σινᾷ καὶ ἐν Κωνσταντινῇ πόλει, καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ἀγίας Σάββας.

Καὶ ὅσον μὲν Διὰ τὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκης Μαρίας
ὁ Περὶκόπιος διηγῆται μετὰ δόξης πλάγης, καὶ
αὐτὸς περὶ τῆς μεταφρασεως Συμειῶν. ἴδαν Ἐκκλη-
15 σίαν οἱ ἐντόπιοι ὀνομάζουσιν τὸν Ναὸν τῶν (ἐστὶ δὲ
ὁ ἐπάνω τῶν ἀγίων Σπηλαίων ἐν τῇ Βηθλεὲμ κείμενον
μέγας Ναὸς) ἐστὶ δὲ δρομικὴ, καὶ μετὰ δόξης
κίονων ἐσολισμῶν, καὶ ὑπὸ γεωλόφων περιετοιχι-
σμένη, ἣν ἐσχάτως σαφρῶς θείσαν καὶ κινδυνώσαν
20 πεσέν, ἀνεκτίσασιν καὶ ἡμεῖς κατὰ μέρος, ὡς ὁ
ἰδιῶς τόπος δηλώσει. ὅστις καὶ ἄλλον Ναὸν Διὰ
τῶν Ἰβηρῶν ὁ Βασιλεὺς, ἴσως ἐπὶ τῶν τιμῶν Σταυροῦ
Μοναστήριον, ὅπερ καὶ νῦν οἱ Ἰβηρες ἔχουσιν. καὶ ἄλ-
λον Διὰ τῶν Λαζίων εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, ἔτι-
25 νῦν πᾶσι σήμερον τόπος ἐφαίνεται παντελῶς. ἐποίη-
σε περὶ τῆς βρύσης καὶ φρέατος ἐν τῇ Βηθλεὲμ,
καὶ ἄλλας πλείους οἰκοδομίας, καὶ μὲν καὶ ἐν τῇ Σι-
ναῖ τῶν ὅρων ὅστις Ναὸν εἰς δόξαν τῆς Ἀπαρθείας
Μαρίας, καὶ τὸ Μοναστήριον ὅπερ νῦν ἐστὶν ἐκτὶ ἐν τῇ
30 χωρῇ ἐν τῇ ὑποστάσει τῶν ὅρων Σινᾷ Διὰ τῆς πα-
ρακινήσεως τῶν ἀγίων πατρὶς Σάββας. γλαφυρὸν ἦ

δὲ λέγει ὁ Κωδινὸς περὶ τῶν Ἰεσπνιανῶν, ὅτι ὅστις
ἐν τῇ Κωνσταντινῇ πόλει τρεῖς ἐξαίρεται θανάτους, ζωῆς
καὶ ὑγιείας. καὶ θανάτους μὲν ὅστις τὸ ποιοῦν-
φῶν τῶν ἀγίων Λαζίων, ζωῆς δὲ τὸ Πισοῦρῶν, ὑγιεί-
ας δὲ τὸν ἑκὼν τῶν Σαμψῶν Διὰ τῶν ἀνέρεων,
ἐπεὶ δὲ ἰατρούσιν αὐτὸν ὑπό τινος ἀδελφείας αὐτῶν
ὁ ἄγιος Σαμψῶν, ὃν καὶ ἑκκοδόχον ἐκτὶ ἐποίησε.
πλήν γε ὅμως ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος ὁ ἄγιος Σά-
ββας ὡς ἀνθρώπος, ζήσας ἔτι ἐν κοινότητι καὶ δόξῃ,
πλήρης ἀγαθοεργῶν καὶ μετὰ ἀρετῶν καὶ χα-
ρίτων, ὡς γράφει ὁ Κύριλλος εἰς τὸν βίον τῆς Θεοδόσι-
ας Κοινοβιαρχῆς. διηγῆται δὲ, ὅτι πρὶν ἢ δόξαι
ἀπὸ τῶν ἁγίων εἰς περὶ τῶν ἱερῶν καὶ σεβασμιῶν
τόπων ὁ ἄγιος, περὶ ἧς ἤκουσεν αὐτὸς ὁ Κύριλλος ὅτι
ἦν πνέων τὰ λείψια τῆς ζωῆς, ἔτι εἰς ὑπὸ κεψίν καὶ
ὁ Πατριάρχης ἀπῆλθε δευκαί, ὁ δὲ ἄγιος λαβὼν
καὶ δὲ ἀποβαλὼν τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν, ἐκοιμή-
θη ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη εἰς πᾶσι Λαῶσιν αὐτῶν.
κλειόντων αὐτὸν καὶ τῶν Σαμαρειτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς καταδρομῆς τῶν Οὐνῶν, Βανδάλων καὶ Γότθων εἰς Δύσιν καὶ Ἀφρικήν, καὶ τῆς καταγραφῆς
40 τῶν ἀπὸ Οὐνῶν Βασιλέων Ρώμης μέχρι τῶν τελευταίων Βασιλέων αὐτῆς Ἀνταγόρου.

Ἐπὶ Θεοδοσίᾳ τῶν μικρῶν Οὐνοὶ καὶ Οὐλθης ὁ ἡγύ-
μην αὐτῶν δηλοῦντες ποικίλα μέρη τῆς θρά-
κης καὶ Μυσίας, κατεσφάφισαν ὑπὸ Ρωμαίων, ὥ-
45 στε πολλὰ εἰς βιθυνίαν ἐσλῆναι ἐξ αὐτῶν ζωγρη-
θείας παροίκους, εἰς δὲ πᾶσι Δύσιν Ἀλαρίχῳ Γότθῳ
κατεξουσίεσται Οὐνῶν, καὶ ἐπολιόρκει πᾶσι
Ρώμην, ὅτε καὶ τινες τῆς Συγκλήτης Ἑλληνες ὄντες,
ἵνα δῇθαι κατενέγκη ὁ Ζεὺς σκηπτοῦ καὶ βροχίας
50 καὶ διώξῃ τὰς Γότθους, ἠθέλησαν θυσιάσαι εἰς
τὸ καπετόλιον, ἐψεύσαντο ὅμως, ὅτι ὁ Ἀλαρίχος
λαβὼν δῶρα, ἀνέχωρησε τῆς Ρώμης, εἰ καὶ ὕπε-
ρον ἐξέπερθεσιν αὐτῶν. ἀνέστη δὲ καὶ Ἀπάλος ἡ παρ-
χῶ βασιλεύσας, καὶ ἐπολιόρκει πᾶσι Λιβύην.
καὶ εἰς πᾶσι Ἀγγλίαν εἰς τῶν Μάρκων τινὰ,

ἔτι Κωνσταντῖνον ἀναγορεύσει Βασιλέα, καὶ πε-
ραιῆται καὶ κακῶς Γαλλίαν καὶ Ἰσπανίαν, ἀλλὰ
κατατρεπωθεὶς εἰς Λιγυρίαν ὑπὸ τῶν Στρατηγῶν
Οὐνῶν, ταπεινῆται. καὶ Βανδαλοὶ καὶ Σαῖροι καὶ
Ἄλλοι κυριεύουσιν τῆς Ἰσπανίας. ὁ δὲ Οὐνῶν γαρ-
βῶς Κωνσταντῖνον πάντας Διὰφθάρτας, Διὰσώζει
τῇ Οὐνῶν πᾶσι βασιλείαν, καὶ ταυνῆται ὑπὸ Οὐν-
ῶν καὶ αὐτὸς Βασιλεὺς Διὰ τῶν, ὅθεν καὶ ὁ
ἵος αὐτοῦ Οὐαλοντιανὸς γίνεται τῆς βασιλείας
Διὰδοχος, καὶ Διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν καὶ τῶν Θεοδοσί-
ων γαμβρὸν ὅτι Εὐδοξίᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ὅπως τὰς
ἐπανισχυμένους αὐτῇ τυράνους ὁ Θεοδόσιος Διὰφ-
ῶς καταφάνισεν. ἐν τῇτοις, Βανδαλοὶ καὶ Ἄλ-
μῶν καὶ Γότθοι διαβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας,
καὶ

καὶ κυριεύει τῆς Ἀφρικῆς μετὰ τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν Γουσερίκῃ ἢ Γουδικίκῃ, καὶ μετὰ διδῶσι ἐκὼ καὶ πῶν ἀφρικανὴν λώβῳ, ἥς μέτοχοι γεγόνασιν ἐν τοῖς κακοῖς Κωνσταντίνῃ καὶ Οὐάλλοντι. ἐκείθεν δὲ ἐλθόντες, ἐλήφθησαν πῶν Σικελίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς Βρετανίαν γίνεται ἐπανάστασις ὑπὸ Ἀετίου, καὶ Οὐνοὶ καταπαύσιν πῶν Ἰταλίαν, ὑποκτείνει δὲ δόλῳ τὸν Οὐαλλοντιανὸν ὑπὸ Μαρκίανῳ Μάξιμῳ, καὶ λαμβάνει ὁ Μάξιμος πῶν βασιλείαν, καὶ συμφθέρεται τῇ Εὐδοξίᾳ, ὅθεν ἐκείνη καλεῖται ὑπὸ Ἀφρικῆς παρὰ βοήθειαν τὸν Τιζέριχον, ὁ δὲ ἐλθὼν ἀπερσδοκήτως, ἐβόηθη, ἀλλὰ λεηλατῇ πῶν Ῥώμῃ. καὶ ἀγόμενος καὶ πῶν Εὐδοξίαν καὶ τὰς δύο αὐτῆς θυγατέρας, σιωοκίζει Οὐνελίχῳ τῷ υἱῷ αὐτῆς Εὐδοκίαν πῶν μέζονα θυγατέρα, πῶν δὲ Εὐδοξίαν καὶ Πλακιδίαν πῶν μικροτέραν πέμπει εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν.

γίνεται δὲ μετὰ Μάξιμον Βασιλεὺς Ῥώμης Ἀετίος, εἴτα Μαυρίνῳ, εἴτα Σεβήρῳ, ὅτε καὶ Μαρκίανῳ πελοτήσαντες ἐβασίλευσαν εἰς Βυζάντιον Λέων ὁ μέγας, ἐφ' ᾧ σκῦθαι κατέδραμον Θράκης. μετὰ δὲ Σεβήρῳ πέμπεται Ἀνθέμιος γαμβρὸς τῷ Μαρκίανῳ Βασιλεὺς εἰς πῶν Ῥώμην ὑπὸ Κωνσταντίνου πόλεως, εἴτα γίνεται Βασιλεὺς εἰς Ῥώμην Οὐλύμβριος, εἴτα γλυκέριος, εἴτα Νέπας, εἴτα Ορέτης, εἴτα Μωμύλῳ ὁ ὑπὸ λεγομένης αὐγαστῆρος, ἔχωντος καταστροφὰς Αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ἐν Ῥώμῃ μετὰ Χιολίης τετρακοσίης καὶ τρεῖς χεῖρας τῆς Ῥωμύλης Βασιλείας. Αὐγαστῆς ἐν βασιλεύσας Ῥώμης, ὁ Αὐγαστῆρος ἐτελεύτησε τὸ βασίλειον, ὡς τῷ Βυζαντίῳ ὁ Κωνσταντίνος ἤρξε, καὶ Κωνσταντίνος ἐτελεύτησε, καὶ τελευτᾷ καὶ Λέων ὁ Βασιλεὺς εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν. 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς γονομήτης Ἀθανουῆς τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ Οὐαλλοντιανῷ καὶ Γουσερίκῃ ἀρχηγῷ Βανδάλων μεταξὺ 20 αἰμοφτέρων, καὶ περὶ τῶν Εἰλδα καὶ Ἀπὴλα καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταδραμῶν, καὶ περὶ τῶν ἀβάρων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταδραμῶν ὑπὸ Γάλλῃ καὶ Βαλοσιανῷ, καὶ περὶ τῶν συμμάχων τῷ στρατηγῷ Ῥώμης Ἀετίῳ καὶ τῶν πολέμων αὐτῶν μετὰ τῶν Οὐνων, καὶ περὶ Γουσερίκῃ καὶ Οὐδοάκῃ, καὶ ὧν ἐποίησαν πολέμων ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Λέοντος καὶ Ζήνωνος τῶν Βασιλέων.

25

Ἀλλ' ἐλθὼν εἰς τὸ περικείμενον. ὁ Οὐαλλοντιανὸς ἐτιζὼν ἐμέλεισε πῶν Ἀφρικῆν μετὰ τῷ Γουσερίκῃ τῷ λαβόντι αὐτὴν. παρέλαβε δὲ καὶ πῶν Καρχηδόνα ὁ Γουσερίκος μετὰ πεντακοσίης ἐβδωμήκοντα καὶ τέσσαρας χεῖρας, ἀφ' ὧν ἔλαβον αὐτῶν οἱ Ῥωμαῖοι. ὅν τέτοις, Εἰλδα καὶ Ἀπὴλας οἱ ἀδελφοὶ Οὐνοὶ μὴ ἀρκέσαιοι εἰς πῶν ἐπαῖν καὶ κατὰ Οὐγγρίαν, κατέδραμον πῶν Μυσίαν, Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἕως Ῥήγης καὶ Ἀχαΐας καὶ Ἀθηνῶν (καὶ ὠφθησαν μετεωρίτεροι τέττοις εἰς σκῦθαι, ὧν συθῶν ὑπὸ Κλαυδίου Καίσαρος τῷ μετὰ Οὐαλλερνανὸν κατατρεχόντων τῆς Εἰλδα, καὶ Θελέωντων κατακαῦσαι τὰς βιβλιοθήκας, εἰς ἐξ αὐτῶν εἶπεν, ἄφετε ταύτας ἀναγνώσκων τὰς Εἰληνας, καὶ μὴ μανθάνειν πολεμεῖν. τὰ αὐτὰ ἐποίησαν καὶ οἱ Ἀβάρες ὑπὸ Οὐάλλοντος, ἦσαν δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς παρῶσιν Οὐνοῖς, ἐπειδὴ οἱ Ἀβάρες οἱ δυτικοὶ εἰσὶν Οὐνοὶ, οἱ καὶ μετέπειτα Οὐγγροὶ, ἴσως τῷ αὐτῷ γένει ἦσαν οἱ ὑπὸ γάλλῃ καὶ Βαλοσιανῷ, οἱ περὶ σάσαντες τὸν

ἴσων, καὶ Δύσιν καὶ Ἰταλίαν καὶ πῶν Ἀνατολίῳ ἐκπορεύσαντες πλὴν Ἰλίου καὶ Κυζίκου) καὶ οἰωνοὶς ὁ στρατηγὸς Ῥώμης Ἀετίος μετὰ Θεοδώρικῃ τῷ ῥήγῳ Γότθων, ἔχοντες βοηθὰς καὶ Ἀλάνες, Βαργυνδιῶνας, Φράγγους, Σάξονας καὶ ἄλλα ἔθνη τῆς ἀντισέως, πολεμῶσι τὰς Οὐνας, καὶ πίπθασιν εἰς πῶν μάχῃν ἐκπὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες ἐξ ἐκατέρω μερὸς, ἀλλὰ καὶ ὕστερον πολλὰ πράγματα κατέφθαρτον εἰς πῶν Ἰταλίαν ὁ Ἀπὴλας. καὶ Γουσερίκος ὁ ἀρχηγὸς τῶν Βανδάλων ὑπὸ Λιβύης κινεῖται κατὰ Ῥώμης, καὶ παροῦσται ὁ Λέων ἐοήθησαν τῷ Ἀνθέμῳ, καὶ νικᾷ τὸν Γουσερίκον, τὸν δὲ Οὐδοάκρον τὸν κυριεύσαντα τῆς Ἰταλίας πέμψας Ζήνων ὁ Βασιλεὺς Θεοδώρικον τὸν Βασιλέα τῶν Γότθων, κατεπολέμησε, καὶ ἔλαβον ἐκείνῳ πῶν βασιλείαν, ὅς τις 40 πολεμήσας παρῶσι καὶ Φράγγους καὶ Ἀλάνων Γότθων Βασιλέα τῶν Βοζογότθων, ἐξουσιάζει Δαλματίας, Ἰλλυρικῇ, Σικελίας καὶ Φρυγίας.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν κακώσεων ὧν ἐργάσθη τὰς ἐν Ἀφρικῇ ἐρσοδόξας ὁ τῶν Βανδάλων ἀρχηγὸς Τρασμυῆσδος, καὶ περὶ τῶν κατὰ Ἀρειανῶν θαύματος, καὶ ἀνέσεως τῶν ἐν Ἀφρικῇ ἐρσοδόξων ὑπὸ Ἰλδρείκῃ καὶ Οὐνελίχῃ ὑπὸ Ἰβρίνῃ τῷ Θρηκός.

50

Ἐπὶ δὲ Ἀναστασίᾳ Τρασμυῆσδῳ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Βανδάλων ὅκλεισε τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐρσοδόξων εἰς πῶν Ἀφρικῇ, καὶ ἐξώρισεν εἰς πῶν νῆσον Σαρδηνίαν οὐκ ἔχοντες ἐπισκόπους. καὶ τινὲς Ἀρειανῶν ὀνόματι Βαρ-

βάρος (κατ' ἄλλους δὲ ὁ βαπτίζομενος ἦν βαρβαρὸς) θέλοντες βαπτίσαι τὴν, καὶ ἐπὶ τὸν βαπτίζοντα πρὸς αὐτὸν τὸ ὄνομα τῷ πατρὶ ὅτι τίς ἐστὶν ἁγίῳ Πνεύματι, ἐξηράνθη παρὰ τὴν πᾶσιν ἡ κολυμβήθρα. ὑπὸ δὲ Ἰβρίνῃ τῷ Θρηκῷ ὁ καὶ

ὁ δὲ τῶ ὀνωρίχῃ ἰλδέριχ[Ⓢ] διδαχθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς ὁρθοδόξῃ ἔσθῃ, ἀνακαλεῖται τὰς ἐπισκόπους ὅσοι τῆς ἐξουσίας, καὶ αὐτοὶ τὰς ἐκκλησίας, καὶ ἀφίησιν ἕκαστον θρησκόμενον ὡς βέλτεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ διωγμῶν ὑπὸ ὀνωρίχῃ καὶ Γιζερίχῃ καὶ Γεδεβέντος καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν, καὶ περὶ τῶν γλωσσοτομηθόντων ὑπὸ αὐτῶν, καὶ τῆς ἐναντίου φωνῆς μὴ σερραθούτων.

10 **Α**λλὰ καὶ ὀνωρίχος ὁ Γιζερίχῃ καὶ Γεδεβέν καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχηγοὶ εἰς πῦρ ἔβαλον, ἔκνον, ἔκοπυν, καὶ μυρία καὶ ἄλλα ἔργαζοντο τὰς ὁρθοδόξους, καὶ τὰς γλώσσας αὐτῶν ἔκοπτον βρίζοντες, καὶ ὁμῶς καὶ μετὰ τῷ ἔκκοπῃ πάλιν ἐλάλουν ὡς καὶ τὸ πρῶτον, καὶ ἀλλὰ μείζονα πίττωσιν, λέγει ὁ Βίκτωρ, ὅτι εὐρίσκετο εἰς τὸ παλάτιον τῆς Ζήνων[Ⓢ] ὑποδράκτο-
25 νός τις Ρέεζ[Ⓢ]ος πλὴν κληπῶν, ὅστις ἐλάλει καὶ θαρρώτατα χωρὶς τῆς τραυλίζαντος γλώσσας αὐτῆς, ὁ δὲ δυσκόλως καὶ κακῶς λαλεῖν. ὅντως τὰ κείμενα τῆς Θεᾶς ἄβυσσος ποτὶ, ὁ γὰρ ἔδει πλὴν γλώ-
30 σσον ἐκείνῳ πλὴν θεολογήσασαν τὴν τῆς Θεᾶς Λόγον τὴν ἀληθεύσαν τῆς Θεᾶς καὶ Πατρὸς σχεθῆναι καὶ βρεθῆναι, ἀλλὰ ὑπὲρ πλὴν μεγετόφωρον σάλπιγγα κηρύττειν τὸ ὁμοῦσιον, καὶ λαλεῖν τὰς διωκείας

τῆς Κυρίας, καὶ βεβαιωθῆναι τὸ ψαλμικόν, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτῇ, καὶ ὁ φωνὴ Κυρίας ἐν ἰσχυρί, φωνὴ Κυρίας ἐν μεγαλοπρεπείᾳ, Λέων ἐρρύζετο, καὶ τίς ἐφοβήθη σέσω; Κύρι[Ⓢ] ἐλάλησε, καὶ τίς σερραθούσῃ; ὅθεν ὁ μέγας Ἰεσνιανὸς βεβαίῃ, ὅτι ἔδοξε δὲ λαβητικὰς ἀνδρας χωρὶς γνώστες λαλεῖν-
τας. ταῦτα βεβαιῇ καὶ ὁ διάλογος λέγων ἐιβλήθ[Ⓢ] δού-
τέρω, κεφαλαίῳ τετρακστῷ δούτέρω τῶν διαλόγων, ἐπισημῆσας εἰς Βασιλέα εἰς Ευζάντιον, ἦκουσε γέ-
35 ροντος Ἐπισκόπου, ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἡνοίγοντο τὸ σῶμα-
τι, καὶ πάντων ὁρώντων, μὴ ἔχοντες γλώσσας ἐλά-
λουν. εἰς δὲ ἐξ ἐκείνων εἰς πορνείαν ἐξοκέλας, ὑπε-
ρήθη τῆς χαρίσματος, ὁ γὰρ τὸ σῶμα μὴ φυλάξας καθαρὸν, πῶς ἡδυνάτω ἔχει πλὴν χάριν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν λεχθόντων ὑπὸ Αἰνείας Γαζαῖς ἐγκωμιαστικῶς καὶ θαυμαστικῶς ὑπὲρ τῶν γλωσσοτομηθόντων ἱερέων.

30 **Ο**ὕμῳ ἀλλὰ καὶ ὁ Γαζαῖος Αἰνείας ὁ πλατωνικὸς τῶ κατὰ ἐκείνους εἰς τὸν διάλογον τὸν ἐπιγραφόμενον Θεόφραστο[Ⓢ], ἦκουσε, λέγει, Θάρρῳ, ὅτι ἀλλὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἡμεῖς ἱερεῖς ἀρνησασθαι τὰ κα-
45 λὰ αὐτῶν δόγματα, φῶς τῆς ἀσεβείας, ἀπειμή-
θησαν πλὴν πεφιλημένῳ αὐτῶν γλώσσας ὑπὸ τῆς
35 τυραννίδος, τῆς τὸν μυθικὸν Τηρέα μιμησαμένης τὸν Θεῶ-
κα. καὶ τῷ ἔγω ἔχον ὡς δύσκολον, πῶς δη-
λαθῇ τὸν κισθαρώδην χωρὶς κισθάρους κισθαρίζαν, καὶ

χωρὶς αὐτῶν τὸν ἀληπλὸν ἀγρυπνίζαν, πλὴν ὅπως Θεὸς βέλτεται νικᾶται φύσεως τάξις ὡς γέγραπται. καὶ εἰ μὴ εἶδον αὐτὸς ἐγὼ τέρας τοῖς ὁμμασίμας, καὶ αὐτοὶ ὁπίσθια τῷ θώματι τέτω, συμπαράναι ὁ Γαζαῖος Αἰνείας, ὁ ἔχων πλὴν τοιαύτῳ ἐπὶ πνεύματι καὶ ὅσοι τῆς Τρωαδὶτις Αἰνείας, ἀλλὰ ὅσοι τῆς Γάζης Αἰνείας τῆς Ἀρχιεπισκόπου, τῆς χρηματίσαντος εἰς τόπον τῆς Εἰρηνίων[Ⓢ] πρὶν ἢ χαρηννηθῆναι τὸν Πορφύριον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

40 Περὶ τῆς ἐν Ἀφρικῇ Βασιλείας τῆς Γελίμερος, καὶ τῆς ἀδίκης Θανάτου Ἀμαλασένθης Βασιλίσσης Ἰταλίας.

45 **Ε**ὐαγγέλιον δὲ ὕστερος εἰς πλὴν Ἀφρικῇ ὁ Γελί-
μερ, εἰς δὲ Ἰταλίαν Θανόντες Θεοδωρίχῃ, Ἀμα-
λασένθῃ ἡγουμένη αὐτῆς, ὁποθάνοντος Ἀπαλα-
ρίχῃ τῆς ἡδὲ αὐτῆς, λαμβάνει κοινωνίαν τῆς Βασι-
λείας Θεοδῶτον τὸν ἐξάδελφον αὐτῆς, ἀπέκτεινον

ὁμῶς αὐτῶν ὁ ἀχάρις[Ⓢ], καὶ παρεξυμῶται εἰς τῶ-
ν ὁ Ἰεσνιανὸς, ἡγάπη γὰρ πλὴν Ἀμαλασένθῃς ὡς
καλότερον. ἰδὲ τὰ περὶ τέτων καὶ τὸν κατάλογον
αὐτῶν εἰς τὸ ἔβδομον ἔπος τῆς μεγάλης Ἰεσνιανῆς πα-
ρὰ τῷ Θεοφάνει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

50 Περὶ τῆς ἀφθορίας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἀφρικῇ βαυδάλων, οὕνων καὶ γέτθων ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἰεσνιανῆς ἀλλὰ τῆς Βελισαρίου, καὶ τὸ τὸ κινήσαν τὸν Βασιλέα κατ' αὐτῶν.

Εἰς πλὴν ἐκκλησιαστικῇ ἰσορίᾳ τίς ἡ χρεῖα τῆς πλὴν
ἱεραρχικῆς Βασιλείας μνήμης; καὶ ἄλλο ὁμῶς,

ἀλλὰ ὅτι οἱ εἰσὶν εἰς τὰς κοινὰς χρονογράφους τὰ ὁ-
νόματα αὐτῶν, καὶ ἀλλὰ μέγα ἐπαινοὶ τῆς Ἰεσ-
νιανῆς,

448
νιανῶ, ὅτι ταῦτα τὰ θηρία οἱ βαῦδαλοι καὶ τοῖ-
θοι καὶ οἱ νοῖοι οἱ ἐξουσίαντες εἰς τὴν δύσιν καὶ τὴν
ἀφελίαν, ὄντες ἄρειανοί, καὶ οὐκ ἀφῆκαν εἶδος τυ-
ραννίδος, ὅπερ μὴ ἐπονέσθαι καὶ τὴν ὀρθοδόξον,
εἰς μὴ γὰρ τὰ κοσμικά, ἐπευρόλυσαν, ἐφθάραν,
ἐδύλωσαν τὰς ὀρθοδόξους, εἰς δὲ τὰ περὶ πίστε-
ως, ὑπερεῖχον εἰς τὴν κακίαν τὴν δέκτιον, τὴν δι-
κλητιανὴν καὶ μαξιμιανὴν καὶ αὐτὴν τὴν ἰελεανὴν.
καὶ οἱ πρῶτοι βασιλεῖς κωνσταντινουπόλεως ἐβοή-
θησαν τοῖς ὀρθοδόξοις, ἀλλ' ἔχ' ὅσον ἔδει, ὁ ἰε-
σινιανὸς ὁμοῦς πέμψας τὸν βελισάριον πρῶτον, καὶ
ὕστερον τὸν Ναρσήν κατεργάσατο καὶ ἠφάνισε καὶ
εἰς τὴν ἀφελίαν καὶ ἰταλίαν τὴν εἰρημίων τὴν τυ-
ραννίδα, καὶ λοιπὸν μὴ λιβύης ἐθελάμενυσεν εἰς κων-
σταντινουπόλιν ὁ βελισάριος τὸν Γελίμερον, λοιπὸν
δὲ ἰταλίας τὸν μετὰ Θεοδώρῳ Οὐτζιγιν, καὶ ἰδὲ
τὸν Προκόπιον, ἵνα μάθῃς καὶ ποῖας ἄλλας προσέτι
ἀρχηγὰς τὴν βαρβαρίαν ἐκείνων ὁ ἰεσινιανὸς κατε-

πολέμῳ . ἰσορῇ δὲ ὁ Εὐάγγελος ἄς τὸ δέκατον
οἶκτον κεφάλαιον τῇ τεταρτῇ βιβλίᾳ , ὅτι εἰρξ
τῆς στρατίας ταύτης τὸν Ἰωάννην Ἰωάννης Ε΄
παρχος τῆς αὐλῆς , ἀλλ' ὥφθη αὐτῷ ὡς ἐνείκῃ θείᾳ
ἐπιταγῇ ἄς τὸν ἔβδομον χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ , 5
ἵνα στρατεύσῃ καὶ Βανδάλων καὶ πῶς ἀγάπησιν πῶς
ἐκάστῃ Χριστιανῶν . λέγει δὲ ὁ Θεοφάνης , ὅτι τὸ
εἰσελθὼν εἶδεν Ἐπίσκοπος ἐκεῖ πῶς ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ,
καὶ ὅπως τῇ Ἰωάννην πεπεισμένῃ τῇ βασιλῇ τῆς Συγ
κλήτης μὴ στρατεύσασθαι κατὰ τῆς Ἀφρικῆς , ἤλθῃ 10
καὶ ὁ Ἐπίσκοπος , καὶ εἶπον αὐτῷ τὸ θεῖον πρῶτον
μα , ὅθεν καὶ ἐκίνησε τὸν πόλεμον . ἀλλὰ δὴ καὶ
ὁ ἱερομάρτυς Κυπριανὸς ὡς τῇ Καρθαγινῇ πολεμ
κίς τοῖς πιστοῖς τυραννικαῖς πρῶτον ἀπώλειαν
πῶς Βανδάλων , ἥτις γέγονον ὑπὸ Βελισαρίου , 15
ᾧσε ὅσοι τῆς Λιβύης ἐκλιπεῖν καὶ Βανδάλως καὶ
Ἀρσασὺς μετὰ συνσηκονταπέντε χρόνους τῆς ἐξουσίας
αὐτῶν εἰς πῶς Λιβύῃ , καὶ ἐξήκοντα εἰς πῶς Ρώμῃ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν μετωνυμιῶν ὧν ἔχουσιν ἤδη τὰ ἔθνη, τὰ διωχθέντα πάλαι ὑπὸ Ἰησοῦ τῆς Ναυῆ ὑπὸ τῆς Πα-
λαιστίνης κατὰ Προκόπιον καὶ ἄλλοις ἄλλως.

Λίγα ἀνδρόφρονες ὁ πρὸς ὅπινον, ὃν δὲ τὸν πὺ
 Λιβύων ἔστιν εἶναι οἱ γεγερασῆαι καὶ ἱεβρασῆαι
 καὶ τὰ λοιπὰ ἔστιν ἄλλοι εἰδὼς ἀπὸ τῆς Παλαι-
 αίνης ὁ ἱστορὸς τῆς Ναυῆ, ἐπεδὴ εἰς εὐλάς μαρμα-
 ρέας, ὄντας αἵματα βρύσιν ἐκ αἷ, ἐπὶ γεγεραμυῖον
 γεγάμασι φονέων τὸ παρὸν ἀπὶ γεγάμα .
 ἡμεῖς, ἐσμεῖν οἱ φουγόντες ἀπὸ ἀπὸ πτωχῶν ἀπὸ τῆς ἱστορίας τῆς Ναυῆ.

ἄλλοι δέ τινες λέγουσιν, ὅτι τὰ ἔθνη ἐκείνα ἔφυγον εἰς τὸν Ἑυξείνιον, καὶ κατώκησαν ἀπὸ Μαιώτιδος ἕως Κολχίδος, ὅθου κερκίται λέγονται οἱ Γεργεσῶται. Ἀχαιοὶ οἱ χεῖται. ὅθου καὶ ὅπερ λέγεται ἀπὸ τὸν Σέσωπριν, ὅτι ἀφῆκε τὰς Ἀκαμάτας εἰς πλὴν Κολχίδος, πᾶσιμα εἶναι λέγουσιν οἱ τὰ παρόντα ἱστοροῦντες. 30

НА РАТРАФОНЪ.

Περὶ τῷ ὅπως τὰ ὑπὸ Τίτῳ ἀχμαλῶνται εἴτα σκότη τῆς ἱερουσαλὴμ ἐπανήλθον εἰς αὐτὴν ἐπὶ τῷ μεγάλῳ Ἰσπανίαν. 35

Σημαιοὶ δὲ ὁ Περσὸς πικρὰ καὶ τῷ, ὅτι τὰ ἄλλα
σκοπῇ τῷ ἱερῷ, ἅπερ ἔλαβέ ποτε ὁ Αὐτοκρατορ
τῆρος, καὶ ἦσαν εἰς πλὴν ῥώμην, ἔλαβε ταῦτα ὁ
Γιζέιχ, ἅπερ ὄρων εἰς πλὴν Καρθαγινίην ὁ Βα-

λίσσας, ἔφερον εἰς τὸ Βυζάντιον μετὰ τῷ Γελί-
μερ, ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἀπέστειλον αὐτὰ εἰς τὴν Ἰα-
ρυσσαλήν, ἵνα οὐρίσκωνται ἐκεῖ :

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν κτ' Ῥωμαίων πολέμῳ ὑπὸ τῷ Περσάρχῃ Χοσρόῳ, καὶ ἀποθιώξεως αὐτῷ διὰ θωρακτεριῶν, καὶ
 περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῷ ὅτε τῇ τέλει τῶ βίῃ αὐτῷ.

Ακῆτας ἔμως χοσρῆς ὁ Περσάρχης τὰς Διτυχίας
 Ἰσπανίας, φθοίῃσας πόλεμον ἐκίνησε κατὰ Ῥω-
 μαίων, ὅτε καὶ τὴν Ἀντιόχειαν ὠνεπύρυσον. εἰς δὲ τὴν
 Ἀπάμειαν ὁ Μητροπολίτης Θωμαῆς λιτανεύων μετὰ
 μέγας ἡμῖν ζύλων τῇ ζωοποιῇ Σταυρῷ, ἐφάνητο πῦρ
 ὑψαίνον περὶ τὸ ζύλον ἐκείνο τὸ ἅγιον. ὅθου καὶ οἱ Ἀπα-
 μαῆς τοιάτῃ σημεῖν πετυχηκότες, δόντες δῶρα τῷ
 χοσρῇ, ἔμειναν αἰχμηλωπλαῖς ἐκείνῃ. εἰς δὲ τὴν Ἑβδα-

ὡσαν ὃ ἄγιόν μου δὴ λίον ἐκβαλόντων ἡ ὑπερβόοντων
 πᾶν χερσίων ἡ ἔμειναν μάταια ὅλα τὰ κεφάλαια τῆς
 τῆς πόλεως τεχνίσματα, καθὼς εἰς πᾶν Σεργί-
 πον πᾶσι τοῖς ὅμοιοις ἐκ τῆς βοήθειας τῶν ἁ-
 γίων Σεργίων, ὅσοι καὶ ὑπεραγάμεθα πᾶν ὅσον
 δοξον πᾶσιν, ἀνεχώρησαν, ὃν καὶ αὐτὸς τὸ τέλος αὐτῶν
 τῶν θείων ἀξιώσεων καὶ φανερὰ βαπτίσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

5 Περὶ ἀποδείξεως περὶ τῆς ψευδοῦς ὅτι ψεύδονται οἱ Λατῖνοι, τὴν μετὰ Ἰωάννην φίλῃκα Ῥώμης ἀναθεματίζουσαν τὴν Κωνσταντινουπόλεως λέγοντες· καὶ περὶ τῆς χρίσματος Βονιφατίου τῆς δαυτέρης καὶ Διοσκόρου τῶν Παπῶν, καὶ τῆς ἀναθεματισμῆς Διοσκόρου μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βονιφατίου, ὅς καὶ συνοδικῶν Διαταγῶν περὶ τῆς Διαδόχου αὐτοῦ πρὶν ἴσως, κατέκαυσε μεταμεληθεὶς.

10 Ὁ μετὰ Ἰωάννην Πάπας τῆς Ῥώμης Φίληξ, λέγοντες οἱ Λατῖνοι ὅτι ἀναθεματίζουσαν τὴν Κωνσταντινουπόλεως, ἐκκλίναντα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἀλλὰ ἐντέον πρώτον, ὅτι πασιδὴλως ψεύδονται αἱ ταῦτα φερόντες, καθότι Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης Αἰρετικὸς ἐγένετο ὁ Ἀνθιμῖος, ἀλλ' εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Ἀγαπῆτῆς, ὅπῃ δὲ τῶ παρόντος Φίληκῖος ἦν ὁ Ἐπιφάνιος, ἀνθρώπων ἀγνώστῳ. δαυτέρῳ, ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἀναθεματισμοὶ εἰς μόνον τὴν Ῥώμην περιερίσσονται, ἔποτε δὲ εἰς τὴν Ἀνατολίαν ἡ ἐδέχθησαν ἡ ἰσορήθησαν ἡ ὅλως ἠκέδησαν. ἔδωκεν ὁμῶς, ὅτι μετὰ Φίληκα γυναικὶς Ῥώμης τῆς Βονιφατίου, πάλιν χρίσματα καὶ μάχαι εἰς Ῥώμην, τὸ γὰρ ἐν μέσῳ ἐψηφίσαντο αὐτὸν, καὶ τὸ ἔπερυν Διοσκόρου τινὰ, ὅς

20 ὡς ποτε εἰς Κωνσταντινουπόλιν πρεσβυτέρῳ τῆς Πάπας Ὁρμίσδου, ἐγένετο δὲ εἰς τὰς πεντακοσίους τελείοντα τὸ χρίσμα ὑπὸ Ἰουστινιανῶν Βασιλέως καὶ Ἀλαρίκου

Γότθου, ὡς δὲ τὸ πλεῖον μέρος μετὰ τῆς Διοσκόρου, καὶ ἐπεκράτησεν ἡ Διαφορὰ ἡμέρας ἐκκοιμίας, ἐν ᾗ ἀποθανόντος τῆς Διοσκόρου, εἰρηνοποιήσας τὴν κλήρον ὁ Βονιφάτιος, ἀναθεματίζουσαν τὴν Διοσκόρου τῆς Τηκῆτος ἐκ πασμονῆς καὶ φθόνου καὶ ἐκ δόξης νομικῆς δικῆς. μεταταῦτα ἀφροίσας Σιώνδον καὶ ποιήσας Διαταγῶν, ἐψηφίσαντο Διαδόχον αὐτοῦ, καὶ ἔβαλε τὰς πατέρας καὶ ὑπέγραψαν μετ' ὅρκου, οἵτινες ἐκ αὐτοῦ αὐτῶ Δια τὴν δὲ λαβάναν τῆς θείας, καὶ μάλιστα Δια τὸν Φονικὸν αὐτοῦ ἡ θείας, ὁ δὲ ψευδοῦς Διαδόχῳ ἦν Βιγίλιος ὁ μεταταῦτα γενόμενος Πάπας ὑπερῶ καὶ τυραννικῶς τρώγων, ὡς ἐρῆσεται. μετέπειτα ὁ Βονιφάτιος εἰδὼς ὅτι τὸ κατόρθωμα τῆς ἡν περὶ αὐτοῦ τῶν ὁρῶν καὶ κατὰ τὴν θείαν καὶ νόμων, ὡμολόγησεν αὐτὸς εἰαυτὸν πηλαίην, καὶ ἀφροίσας Σιώνδον κατέκαυσε τὴν περὶ τῆς Διαδόχου Διαταγῶν αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

30 Περὶ τῆς μετὰ Βονιφάτιον καὶ Ἰωάννην Ἀγαπῆτῆς Ῥώμης, καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατακλύσεως ἐπ' Ἐκκλησίας τῶν κατὰ Διοσκόρου ἀναθεματισμῶν τῆς Βονιφατίου.

35 Ἀποθανόντος τῆς Βονιφατίου, ἐγένετο Διαδόχος Ἰωάννης δεύτερος ὁ ἠπληθεύς μετὰ τῆς, ὅπῃ περ διεδέχθη ὁ θῆς Ἀγαπῆτῆς, ὅς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, τὰ χαρτῖα ἅπερ ἔχον τὰς ἀναθεματισμῶν ἐπέποιον ὁ Βονιφάτιος κατὰ

τῆς Διοσκόρου, λαβὼν δὲ τὴν χειρὶν τῶν πρεσβυτέρων ὑπογεγραμμένα βία καὶ δυναστείᾳ, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἔκαυσε, καὶ ἠλώθευσε τὴν Ἐκκλησίαν ὅσοι τὰ τοιοῦτα μύσους, καὶ ἰδὲ τὴν Βιβλιοθηκῶν εἰς τὴν ζωνὴν τέτων τῶν Παπῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

40 Περὶ Φλυαρίας παπικῆς, ὅτι ἐρέθη ὑπὸ πολλῇ Βονιφατίου τῆς δαυτέρης, Διαβολικῆς ἐνεργείας τὴν ἐπ' Ἀυρηλίᾳ Σιώνδον λέγῃσα, καὶ κεχωρισμένη τῆς κοινῆς τῆς Ῥώμης, καὶ δεδέχθαι ἐπ' αὐτοῦ τὴν Καρθαγόνῃς Εὐλάλιον τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ῥώμης βεβαιῶσα. καὶ περὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἐλέγχου καὶ ὡς ψευδολογίας, καὶ ἐξ ὧν περιέχει ἀτόπων,

45 Ἐτι εἴρηται εἰς τὸ δέκατον τρίτον κεφάλαιον τῆς τρίτης βιβλίας περὶ τῆς ἐκκαθαγμένης ὑπὸ Ἀυρηλίας Σιώνδος, ὅτι ἀπέβαλε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ῥώμης ὅσοι τῆς Ἀφρικῆς, ἐν ᾗ γνώμῃ καὶ οἱ μετέπειτα Ἐπίσκοποι τῆς Ἀφρικῆς γυναικῶς ἔμειναν καὶ ἀποσταλάτως. ὁ Βονιφάτιος ὁμῶς ἔπος ὁ δαυτέρῳ λέγῃσιν ὅτι ἔγραψεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείας Εὐλάλιον, ἡ καὶ θῶς λέγῃσιν ὁ Λικτῖνος καὶ ὁ Ἀρτίγγος, εἰς τὴν Θεσσαλονίκης. δόξασκεται δὲ ἡ ὑπὸ πολλῇ εἰς τὴν

τρίτην τόμον τῶν Σιώνδων. λέγει γὰρ ὁ Βονιφάτιος εἰς αὐτὴν, ὅτι ἡ ἐκ Καρθαγίνης Ἐκκλησία, θεῶν δόξαν ἔχουσα, ἐπανήλθοι εἰς τὴν ἡμετέραν κοινῶν, καθότι Ἀυρηλίῳ ὁ ποτὲ τῆς Καρθαγίνης Ἐπίσκοπος μετὰ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, τῆς Διαβολικῆς ἐνεργείας ἤρξαντο ὑπερηφανοῦσθαι εἰς τὰς χεῖρας τῶν πρεσβυτέρων ἡμῶν Βονιφατίου καὶ Κελεσίου κατὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. ἀλλ' ὁρῶν νῦν ὁ Καρθαγίνης Εὐλάλιος εἰαυτὸν τοῖς ἀμαρτήμασι τῆς Ἀυρηλίας ὑποφ

ὑποβεβλημένων, καὶ κεχωρισμένων ἀπὸ τῆς κοινῆς τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ταπεινωθῆς, ἔγνω πῶς εἰρήνην καὶ πῶς κοινῶν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ζητεῖν, καὶ μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ κατέκρινεν ὡς εὐσεβικῇ ἐξουσίᾳ πάντα τὰ συγγράμματα ὅσα κατὰ τῶν περὶ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὁποῖα δὲ λόγῳ ἐγγείετό ποτε ὑπότινων· καὶ ταῦτα μὲν Βονιφατίος, ῥητέον ὅμως πρῶτον, ὅτι εἰς αὐτῶν ἀληθῆ, ἐπιταῖ τὸν Ἀυρηλίον καὶ τὸν ἱερὸν Ἀνυστίνον καὶ Εὐγένιον καὶ Φελλγέντιον καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἀφρικῆς, οἵτινες ἦσαν εἰς πῶς ἐν Καρθαγίνῃ Συνοδόν, καὶ ὅλας ὅσοι ἦσαν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας τῆς Συνοδὸς ἐκείνης ἕως τῆς Βονιφατίου τέτης, ὧν τινες ἔτι πλεόνων τῶν ἐκείνων, ὡς εὐσεβικῶς πάντας κεχωρισμένους τῆς κοινῆς τῆς ῥωμαϊκῆς. δούτερον, ὅτι καὶ ὅσοι ἀπέθανον εἰς τὸν διωγμὸν τῶν Ἀρειανῶν Βαυδάων εἰς πῶς Ἀφρικῶν, ὅστις διωγμὸς, ὡς περὶ εἴρηται, ἐγράφη εἰς τρία βιβλία ὑπὸ τῆς Βικτὸρος Ἐπισκόπου Ὀυτικῆς, λέγοντες σεφθεῖται μυριαχθῆδες τῶν σεφθῶν τῶν μαρτυρίων, καὶ ὁμολογητῶν ἄλλους χρηματίσαι

ἐκείνους, καὶ ἄλλους εἰς πῶς ἀρετῶν περιβοήτους, ἀκόλαστον ἐστὶ καὶ τέττας πάσας καὶ μάρτυρας καὶ ὁμολογητὰς ἀποθανόντων ἀκωνιότητος τῇ ῥώμῃ. τρίτον, ὅτι ἐκ τῶν καὶ τῶν πρώτων καὶ τῶν ὑστέρων ἡ ῥώμη ἐορτάζει πολλὰς ὡς αἰγας, καὶ πῶς οἱ αἰγαι εἰς τιμὴν ἦσαν ἀκωνιότητος 5 αὐτῇ; ἔτι εἰς πῶς ἐν Ἐφέσῳ Οἰκουμενικῇ τρίτῃ Συνοδῷ, ἡτις ἡθροίσθη μετὰ πῶς ἐν Καρθαγίνῃ πῶς ἐπὶ Ἀυρηλίῳ, ἡλθον λεγαῖτοι τῆς Ἐκκλησίας Καρχηδόνης, καὶ ἔφερον ὑπερβολὴν Καρθαγίνης, ἡτις καὶ ἐτάχθη εἰς τὸ ὑπομνήματα, καὶ πῶς εἰς κοινῶν νῦν περὶ τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἦσαν ἀκωνιότητος τῇ τῆς ῥώμης; ὅτι δὲ καὶ ὁ σοφιστὴς ὁ Βαζώνιος πολλὰ ἀληθῆ ὡς ἀγαγεῖται, ἵνα συστήσῃ τὸν παπισμὸν, οὐταῦτα ὅμως ἐκ ἡδυνήθη μὴ εἰπεῖν πῶς ἀληθῆσαν, ὅθεν εἰς τὰς σημειώσεις αὐτῶν εἰς τὸ μαρτυρῆσαι 15 ἐργολογῶν εἰς τὰς δεκάδας τῆς Οὐκτωβρίᾳ, καὶ Σεβερῆνος ὁ Βίνις εἰς τὰς σημειώσεις αὐτῶν εἰς πῶς ὑπερβολὴν τῆς Βονιφατίου τέτης τῆς δούτερος ψεύδῃ εἶναι καὶ ἐπὶ πῶς βέβαιον καὶ πῶς ὑπερβολὴν ταύτῃ.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν τίνες εἰσὶν οἱ διχομήτορες πῶς αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὡς ἀληθινῶν, καὶ ὅτι ἐκ τῶν κατὰ ἀλλήλων ἔργων καὶ ὡς ἀνομίᾳ αὐτῶν οἱ Πάπαι δέκνυνται ἐναμάρτητοι, καὶ οἱ λέγοντες ὑποταγῆσαι τῇ ῥώμῃ πῶς 25 ἐν Καρθαγίνῃ Συνοδῷ, εἰς ψεύδονται.

Οἱ δὲ θέλοντες αὐτῶν ἀληθῆ εἶναι, εἰσὶν ἔτι, Ἀντωνίου, Ἀνυστίνου Ἀρχιεπισκόπου Τερακοντασῶν εἰς τὰς σημειώσεις αὐτῶν τὰς εἰς τὰς Κανόνας τὰς ἀθροιστάς ὑπὸ τῆς Ἀδριανῆς, κεφαλῶν δώδεκα, τῶν τόμων πέμπτῳ, καὶ Θωμᾶς ὁ Ἀρδιγγῶν ἐν τῇ Διαλέξει τῆς κατὰ Ἰβέλῃ, ἀρθρῶ τετάρτῳ, ἡμέματι εἰκοσῶ ὅγδοῳ, καὶ Φραγγίσκου Κοσέρις εἰς τὸ ἔγγραφο τῶν Διαφορῶν, κεφαλῶν τρίτῳ εἰς πῶς λύσιν τῆς ἐνδεκάτης ἐνστάσεως, καὶ Γαλιέλου ὁ Λιτάνῶν εἰς πῶς εὐαγγελικῶν αὐτῶν πανοπλίαν, βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλῶν ὅγδοηκοσῶ ἐνάτῳ, καὶ Ἰάκωβου ὁ Παμυελίου εἰς πῶς πονητικῶν πρώτῳ ὑπερβολῇ τῆς Κυπριανῆς, καὶ Βαρθολομαίου ὁ Καρραγγιάς εἰς πῶς συλλογῇ τῶν Κανόνων, καὶ περὶ πονητικῶν ἐπὶ ὁ Γρατιανὸς ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τῆς Βονιφατίου ἐξέλαβον ἐκείνον τὸν Κανόνα, ὃς δὲ εἰσκαταίρεται διαιρέσει ὅγδοηκοσῇ ἐνάτῃ, εἰς πῶς αὐτῶν γνώμῃ, καταπακτέον καὶ τὸν Βιβλιοθηκῶν, εἰς πῶς ζωῇ τῆς Βονιφατίου λέγονται, τῶν αὐτῶν ἡμερῶν ἀναφορὰ ἡλθον ἀπὸ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀφρικῆς περὶ δι-

ορθώσεως, καὶ ὅτι μετὰ συμβουλῆς τῆς ὑπερβολικῆς θροῦν πάσας παῖν τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Καρθαγίνης, ἔτω Φρενῆ καὶ Ἀντωνίου Ἐπίσκοπον Φλωρεντίας, καὶ 30 Λινδάνῶν εἶναι ἐπὶ τῶν ὑπερβολῶν γνησίαν. Σὺ ὅμως ὁρῶντες ἰδὲ πρῶτον, ὅτι οἱ Πάπαι ἀλλήλους καταβάλλουσι, καὶ ἀναμαρτυρίζουσι, πῶς ἐναντία τῶν Κανόνων διακρίνεται συνοδικῶς, πῶς ὁμολογοῦσιν ὅτι ἀμαρτάνουσι, πῶς ὁ εἰς Πάπας καὶ ἐπὶ Ἐκκλησίας τῶν ἑτέρων Πάπαι τὰς ἐνστάσεις, καὶ πῶς τὰς αἰγας ἐξυβρίζουσι, καὶ βλασφημεῖται τὰς μάρτυρας καὶ ὁμολογητὰς, καὶ πῶς καταψεύδονται καὶ πλάττει ψεύδῃ, ἵνα μόνον συστήσῃ τὸν παπισμὸν. ἰδὲ δούτερον, πόσοι καὶ τόσοι καὶ μεγάλοι Θεολόγοι 40 Λατῖνοι πλανῶνται ἐκείνως, καὶ θέλουν εἶναι ἀληθεῖς τὸ περὶ φανέσαντες ψεύδους. καὶ τρίτον, ὅτι καὶ ἐκείνα ἃ περὶ εἶπον οἱ Λατῖνοι, καὶ ἡ κατὰ πῶς τῆς Συνοδῆς ὡς ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ δούτερῃ καὶ τρίτῳ τοῖς αὐτῶν βιβλίοις, ὅτι ἡ ἐν Καρχηδόνι Συνοδος 45 ὑπετάγη τῇ Ἐκκλησίᾳ ῥωμαίων, καὶ ἐκ τῆς περὶ τῆς κεφαλῆς δέκνυνται περὶ φανέσαντες ψεύδονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

5 Περὶ τῆς εἰς Βυζάντιον ἐλεύσεως τῆς Πάπας Ἀγαπητῆς, ὑποσαλόντιος ὑποκρυσιαρῆς ὑπὸ τῶ ἀρχηγῶ πάντων Γότθων Θεοδάτῃ, καὶ τῆς συνοδικῆς καθαιρέσεως τῆς Κωνσταντινέως Ἀνθίμης, καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Μηνᾶς.

10 **Ε**γγίνετο Πάπας Ρώμης ὁ ἐν ἀγίοις Ἀγαπητὸς, ὅνπερ ἀπέστειλε τῶν Γότθων ὁ ἀρχηγὸς Θεοδάτῃς ὑποκρυσιαρῆς αὐτῷ εἰς τὴν βασιλεύσαν, ἃς ἔπεισερήθη τὴν Δαλματίαν καὶ ὅλην τὴν Σικελίαν, φεβνῶντο ἵνα μὴ ἀποσερήθῃ καὶ τὴν γειτονεύσαν ἰταλίαν, εἰς ἣν παρεχέμαζε τῶ Ἄρεος τὸ βέλτο ὀγεβασδὸς Βελισάριος, τῆς Βολισῆς τὸ μέγα κλέος καὶ καύχημα. ἔφθασον ὁ Πατριάρχης Ἀγαπητὸς εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, ἀνελθὼν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ὁ Διάλογος λέγει βιβλίῳ τρίτῳ τῶν Θεολογικῶν, καὶ ἐνέτυχε τῷ Ἰεσινιανῶ, καὶ

20 τὴν πρεσβείαν αὐτῷ διηγέσασθαι αὐτῷ, τὸν δὲ Ἀνθίμον ὡς Αἰρετικὸν παντελῶς ἠ ἀσπασάσθαι, ἢ καὶ ἰδεῖν ἐκ ἡμέλεισιν, εἰδὼς αὐτὸν Αἰρετικὸν ὄντα, ἀλλὰ καὶ

μετὰ τῆς Τοπικῆς Συνόδου τῆς Κωνσταντινέως ἐκάρηεν αὐτὸν, ὅσον ἠναγκάσθη ὁ Ἀνθίμος ὑποκομίσαι τὸ ὠμοφρόνιον εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ἀναχωρήσαι. ἐχειροτνήθη γὰρ ὑπὸ τῶ Ἀγαπητῆ Πάπας ὁ Μηνᾶς, τὸ γινώσκων Ἀλεξανδρινὸς, Πατριάρχης ὁρθόδοξος κατὰ τὸν Ζωναρῆν. ἐβεβαίωσαι δὲ ὁ Ἀνθίμος τὴν καθαιρέσιν Πέτρος ὁ Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, καὶ μετ' αὐτῶ οἱ Ἐπίσκοποι καὶ Ἡγούμενοι τῶν Μοναστηρίων τῆς Παλαιστίνης, ὡς βεβαίῳ ὁ Νικηφόρος εἰς τὸ δέκατον ἔβδομον, μάλιστα καὶ φαίνεται μία ἐπιστολὴ τῶ Ἀγαπητῆ Πάπας πρὸς τὸν Πέτρον, εἰς ἣν διηγείται, ὅτι ἀπὸ τῶ ὀφθῆναι τὸν Ἀνθίμον Αἰρετικὸν καὶ ἀκόλεθον τῶ Εὐτυχῆς, ἐκάρηεν αὐτὸν, καὶ ἐγγίνετο αὐτῷ ὁ Μηνᾶς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

25 Περὶ τῶν πρὸς τῶ Ἱεροσολύμων εἰς Βυζάντιον κατὰ Σεβήρη ὑποσαλόντιον, καὶ λίβελλον δόντων παρὰ ρεθώγι τῷ Ἀγαπητῷ κατὰ Σεβήρη καὶ Ἀνθίμῃ, καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Ἀγαπητῆς καὶ τῆς εἰς Ρώμην αὐτῆς ἀνακομιδῆς,

30 Καθρέθη καὶ ἀνεθεματίσθη ὁ κακότερος Σεβήρης, ὡς εἴρηται, ὅτι Ἰεσίνης ὑπὸ τῶν γυναικῶν Συνόδων, ὑπὸ τῶ Ἰωάννη καὶ Ἐπιφανίῃ τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινέως καὶ ὑπὸ τῶ Ἱεροσολύμων Ἰωάννη καὶ τῶ Τύρῳ Ἐπιφανίῃ, ὅμως πάλιν πο-

35 λὼν καὶ μεγάλων κακῶν αἰτία ἐγγίνετο εἰς τὴν Ἀνατολήν καὶ Αἰγυπτὸν. ὅτι δὲ τῆς παρέσης ἡγεμονίας Πέτρος ὁ Ἱεροσολύμων, καίτοι ἀγωνιζόμενος κατὰ Σεβήρη, ἀλλὰ γινῶς μεῖζονος θυμῶν τὸ πρῶτον θεόμεινον, ταύτῃ βασιλικῆς, πέμψει τῶς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς

40 αἰτίας Ἱεροσολήμης εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ μετ' αὐτῶν ἦλθον καὶ ἄλλοι Ἱερομόναχοι τὸν ἀριθμὸν ἐννεήκοντες, περιῶν δὲ πρὸς τὴν καὶ ὁκοιτοβιάρχης Θεοδόσιον, ὁσῆς καὶ ὁπότερον αὐτῶ ἐπεμψον Ἡσύ-

χιόντινα. ἐρχόμενοι δὲ οὗτοι εἰς τὴν βασιλεύσαν, καὶ εὐχόμενοι ἐκ τῶ Ἀγαπητῶν, ἔδωκαν αὐτῷ λίβελλον κατὰ Σεβήρη καὶ Ἀνθίμῃ, ἀλλὰ τὴ συνείδησις ἀνέπαυθη μετὰ τῶν αγίων ὁ ἔργον καὶ λόγον Ἀγαπητὸς εἰς τὴν βασιλεύσαν, ἐγγίνετο ὅμως ἀνακομιδὴ τῶ λαϊκῶν αὐτῶ ὑπὸ τῆς νέας εἰς τὴν πρεσβυ-
ραν Ρώμην, καὶ ἐκκενύθη εἰς τὴν βασιλικὴν Ἐκκλησίαν τῶ κρυφαίῃ τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὸν Ἀναστάσιον. ἔδραμον τότε εἰς τὴν ταφὴν αὐτῶ πολλοὶ Ἐπίσκοποι, καὶ οἱ χοροὶ τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν Ἱερέων καὶ λαϊκῶν τὴν πόλιν ἐγέμισαν, καὶ σφάλμα μέγαλον ἐοικέντο ἕκαστος τὸ μὴ ἀπαρτῆναι ὁκταὶν τὸ ἱερώτατον σκῆνον, ἐπειδὴ εἰς τῶς τοιαύτας ὁσῆς ἀνδρας τοιαύτῳ ἔχον σωήθαι οἱ Πολῖται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

45

Περὶ ἐλέγχου τῶ τῶν παπιστῶν πρώτου κόμπου, τὸν Ἀντοκράτορα Ἰεσινιανὸν λεγόντων πρὸς ὑπαντήσασθαι τῷ Ἀγαπητῷ Πάπῃ.

50 Πάλιν καὶ ὠταῦθα ἐπιστηθῶσιν οἱ Λατῖνοι, καὶ παρέχοντες αἰτίωμα τῷ Πάπῃ τῆς Ρώμης ὑπε-
ρχον, ὅτι δηλαδὴ τῷ Ἀγαπητῷ ἐλθόντι εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἐγγίνετο ὑπαντή ὑπὸ τῶ Βασιλέως, ὡς λέγουσι καὶ περὶ τῶ Ἰωάννη ὅτι Ἰεσίνης, καὶ ὅτι ἔαθ' ἡ τὸν Ἀνθίμον, καὶ ὅτι ἐχειροτόνησε τὸν

Μηνᾶν. ἀπὸ ὅσον πρὸς τὸ πρῶτον ἀρκεῖ τὰ ἐρημικά περὶ τῆς λεγομένης τῶ Ἰωάννη ὑπαντῆς. δεύτερον, ὅτι τὸ διδασκαλικὸν ὅπερ ἔδωκαν οἱ Μοναχοὶ ἀπὸ μαρτυρίας Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Ἐξάρχου τῆς Συνόδου ὅτι Μηνᾶς, καὶ ἀνεγνώσθη ὑπὸ χειρὸς Διοκῆος καὶ Νεταρίου λέγει, ὅτι ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινέπολιν ὁ Ἀγα

ὁ Ἀγαπητὸς, καὶ μαθὼν Ἀλάττε πλείων λιβέλλων
τὰ ἀθέσμως πληθύνοντα πρὸς Ἀνθίμω, ἐδὲ αἰθε-
αν καθάπαξ ἀνταρξάσθαι ἡβηλήθη τὸν κατὰ τῶν
θεῶν κανόνων μανείτα Ἀνθίμον. δὴλον ἔστι, ὡς
ὅτε ἦλθεν ὁ Ἀγαπητὸς, ἔμαθε καὶ ἑδούκων πρὸς
κακίαν τῷ Ἀνθίμω τότε δούτις, καὶ ἐχὶ καλύτερον,
καὶ ἐκ ἡθέλησεν ἐλθεῖν εἰς συνομιλίαν μετὰ τῷ
Ἀνθίμω, λοιπὸν μὴτε ἐξῆλθεν εἰς ὑπαντήν αὐτῷ
ὁ Ἀνθίμω, εἰ γὰρ ἐξῆλθεν, ἔβαλεν αὐτὸν ὁ
Ἀγαπητὸς, ὡς δὲ οὐκ ἐξῆλθεν ὁ Πατριάρχης, πο-
λλὰ μᾶλλον ὁ Βασιλεὺς. τέρψιν, ἀντιγνώθι κατωτέ-
ρω πῶς ἐφέρετο ὁ Ἰεσυνιανὸς κατὰ Ἀγαπητῶ καὶ Βι-
λίε καὶ Σιλβερίε, καὶ τὶ λέγεται καὶ οἱ Λατῖνοι ἰεροε-
κ

μυνόμενοι κατὰ Ἰεσυνιανῶν, λέγοντες αὐτὸν ἄλλον
διοκλητιανὸν, καὶ γινώθι ὅτι παντελῶς ὁ ἴδιος
Βασιλεὺς ἐπερὶ πῆντησε τὸν Ἀγαπητὸν, εἰ γὰρ
ὁ Πατριάρχης ἐκ ἐξῆλθεν εἰς ὑπαντήν, πολλὰ μᾶ-
λλον οὐκ ἐξῆλθεν ὁ Βασιλεὺς. ἔτα καὶ Πλάτωνα καὶ 5
τοὺς ἀπειρέσις ψευδομένους κατὰ τῶν Ἀνατολικῶν,
καὶ ὑβρίζων αὐτοὺς, ἐκ ἀπετόλμησεν εἰπεῖν καὶ αὐτοὺς
τὸ τοιοῦτον τῷ Βιβλιοθηκάρῳ πλάσμα, ἀλλὰ τὸσον
μόνον εἶπον, ὅτι ὁ Ἀγαπητὸς ἐδέχθη μετὰ τῆς περ-
σηκῆς ἡμῆς. τέταρτον, ὅτι αὐτὸ μὴτε ἰεροε-
κόςτις μὴτε ἡ κοινὴ ἀντιθέσις ὅπως εἶπον, ἀλλὰ
μόνον ὁ Βιβλιοθηκάρῳ τῆς Εὐρώμης καὶ εἰ κατ' αὐτὸν
μυθοπλαῶσαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Δ'.

15

Περὶ ἐλέγχου τῶν παπιστῶν δούτις κόμπη, τὸν Ἀγαπητὸν Εὐρώμης ὡς μονάρχην λεγόντων καθηρηστικῶς τὸν
Αἰρετικὸν Ἀνθίμον, καὶ μὴ δηλονότι τῇ συνεργείᾳ τῆς ἐνδημέσεως Σωμόδε καὶ τῷ Κλήρῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Πρὸς δὲ τὸ δούτερον ῥητέον, ὅτι τῷ Ἀνθίμω ἔχον-
τες πρὸς Βασίλειον Θεοδώρου βοηθὸν ὡς ὁμόφρωντα,
ἡ Βασίλισσα διείργει τὸν Βασιλέα ἀκῶσαι τὸν αὐτο-
χθόνων περὶ τῷ Ἀνθίμω. τινὲς δὲ χαριζόμενοι τῇ
Βασιλίᾳ, ἐσώπων, ἐλθόντες δὲ τῷ Ἀγαπητῷ,
ἔδραμον οἱ δόκιμοι δούτις, οἱ ἐνδημῶντες πατέρες,
ἔδραμον λιβέλλας, ἔγνω πρὸς κακίαν τῷ Ἀνθίμω ἐ-
κείνος, καὶ παρεκινήθη ὑπὸ κανονικῇ δικῇ θεωρη-
σαι τὰ κατὰ τὸν Ἀνθίμον ὡς Πατριάρχης ὁρθόδο-
ξος, ὡς εἰπομεν περὶ τῷ Κναφέως καὶ Σεβήρης καὶ
ἄλλων εἰς τὰ καλύτερα βιβλία, ὅτι καὶ Ἐπίσκοποι
καθαίρεται καὶ χειροτονεῖται Πατριάρχης. ὁ δὲ Ζωνα-
ρῆς λέγει, ὅτι τινὲς Ἐπίσκοποι χαριζόμενοι τῇ Βα-
σιλίᾳ, αὐτέτηνον πρὸς Ἀγαπητῶν φερονίῳ κατὰ
Ἀνθίμω, καὶ πρὸς ἐνταῦθα ἡ καθόλου τῆς Εὐρώμης
ἐξέπια, ὅτε ἀντιλέγουν αὐτῷ καὶ οἱ τυχόντες, ἔτι
λέγει ὁ αὐτὸς, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶπε πρὸς Ἀγαπητῶν σιω-
παῖν, καὶ ὅτι εἶπε ὁ Βασιλεὺς γίνεσθαι, καὶ ὅτι ἐφό-
ρησε τὸν Βασιλέα καὶ ὁ Ἀγαπητὸς εἰπὼν, ὅτι εἰς
ἔπιμος εἰς πᾶσαν ἀνάγκην συνέκω τῷ ἐκκλησιαστικῷ
δικῇ, ὃν ἐυλαβήθης ὁ Βασιλεὺς, ἀφῆκον ἰδεῖν

κανονικῶς τὰ κατὰ τὸν Ἀνθίμον, καὶ εἰ ἔχει τὸ 20
ὁ Εὐρώμης πρὸς νῦν νομιζομένῳ ἐκείνῳ, ὁ Ἰεσυνιανὸς
νομοθέτης ὡς καὶ ὁρθόδοξοις, ἐκ αὐτῆς τῇ
ἐξέπια τῷ Πάπῳ, ἀλλ' αὐτέτη, ὅτι ἐγίνωσκε τὸν
Ἀγαπητὸν μόνον τῶν ἑσπερίων Πατριάρχων, καὶ
πρῶτον τῷ Χορῇ τῶν ἱερέων τῇ τάξει, καὶ ἐχὶ 25
μονάδα καὶ ἀποκράτεια. ὅθεν ἐχὶ ὑπὸ μόνῳ τῷ
Ἀγαπητῷ, ἀλλὰ συνεργείᾳ τῆς ἐνδημέσεως Σωμόδε
καὶ τῷ Κλήρῳ Κωνσταντινουπόλεως καθηρέθη ὁ Ἀνθί-
μος, ἐν ᾧ φησὶν ὁ Ζωναρῆς, ὅτι καθηρέθη ὁ Ἀν-
θίμω, αἰδεώδους τῷ Βασιλείῳ τὸν Πάπαν καὶ 30
πρὸς ἀλήθειαν, καὶ ἰδὲ καὶ πρὸς Ἀλάττε Ἰεσυνιανῶν
ἀλλὰ πρὸς καθάρισιν Ἀνθίμω. τῷ καὶ ὁ Θεοφάνης
μαρτυρεῖ λέγων, Ἀγαπητὸς δὲ ὁ Ἐπίσκοπος Εὐρώμης
ἐν τῇ τῇ χρόνῳ αὐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει,
Σωμόδον ἐκρέτησε κατὰ τῶν δυσσεβῶν Σεβήρης καὶ 35
Ἰελίου Ἀλικαρνασσέως, καὶ τῶν λοιπῶν Θεοπα-
χιτῶν, καὶ ὁ Ἀνθίμος ὁ Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπό-
λεως ὡς ὁμόφρων αὐτοῖς ἐξεβλήθη. Ἀλλὰ Σωμόδε ἐν
ἐνέργησιν ὁ Ἀγαπητὸς, ὅπερ καὶ πάντα ἄλλα δούτις
Πατριάρχῃ ἰδιόνετα.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι μυθοπλαῶσαι οἱ παπιστῶν ὡς καὶ ἐκτὸς Εὐαγγελίᾳ καὶ Συναγῶν δέκνεται, λέγοντες τὸν Ἰεσυνιανὸν βιά-
σαι τὸν Ἀγαπητὸν δέξασθαι πρὸς Ἀἵρεσιν τῶν μονοφυσιτῶν. καὶ ὅτι ἐξ ὧν ἐποίησεν, ἐνέργησέ τε καὶ συνεργε-
ψεν ὁ Ἰεσυνιανὸς δέκνεται ὁρθόδοξότατος.

Ἐνταῦθα δὲ δὴλον, ὅτι μυθοπλαῶσαι οἱ Λατῖνοι,
λέγοντες ὅτι ὁ Ἀγαπητὸς ἠνωχλήθη ὑπὸ τῷ
Ἰεσυνιανῷ, ἵνα δεχθῇ πρὸς Ἀἵρεσιν τῶν μονοφυσιτῶν,
καὶ ἐκ ἡθέλησε, μάλιστα δὲ ἀποκρίθης πρὸς Βασιλεῖ
εἶπον, ἐπεθύμησα ἰδεῖν Ἰεσυνιανὸν, καὶ δούτις Διο-
κλητιανὸν, ὅθεν ὁ Ἰεσυνιανὸς ἀντικινήθης, ἐν-
γκαλίσσας πρὸς ὁρθόδοξίαν. Ἀλλὰ μᾶλλον πιστεύομεν
πρὸς Εὐαγγελίᾳ ἢ τοῖς μυθοπλαῶσαι, λέγοντι ὡς τὸ

δέκασαν καφάλαον τῷ τεταρτῷ βιβλίῳ, Ἰεσυνια-
νὸς μὲν ἐν τῶν Χαλκηδόνι συνεληλυθότων, καὶ τῶν
παρ' αὐτῶν ἐκπεθειμένων μάλα γονικῶς αὐτέχετο, 50
ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς Ζωναρῶν, ἐξ ἧς συναγεται, ὅτι ὁ Ἰε-
συνιανὸς ἐκ ἐβίαζε τὸν Ἀγαπητὸν δέξασθαι πρὸς μο-
νοφυσιτισίαν, ἀλλὰ δελεαζόμενος ὑπὸ τῆς ὑποκρίσεως
τῷ Ἀνθίμω, μὴ πως ἐκ ἔστιν ὡς κατηγορεῖται, ἐκ ἐδέ-
χετο κακωθῆναι τὸν Ἀνθίμον, διδάχθης ὅπως
ἐκείνῳ

τὴν ἀλήθειαν, ἐπέτρεψε γινέσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς
τέτοις ὁ ἱερσολύμων ὅτι ἦν ὁρθοδόξοπατος, ἔδειξαν
ὅσα ἠγωνίσθη κατὰ Ἀνθίμω καὶ Σεβήρῳ καὶ Ζω-
ρᾷ καὶ Πέτρῳ, καὶ σωεσθήσεται καὶ τὴν πέμπτην Οἰ-
5 κουμενικὴν Σύνοδον, καὶ λόγον εὐωγράφει περὶ τῆς
ἑσάρκῃς οἰκονομίας, καὶ αὐτῆς τῆς Θεότητος, ὃ λό-

γὼ ὁμοίᾳ μῆτι ἐγείτω μῆτι γυμνάσεται. ἀλλὰ
δὴ καὶ ἄλλας Διαταγὰς ἔγραψον ὑπὲρ τῆς ὁρθο-
δόξου πίστεως, καὶ ἰδὲ εἰς τὸ πρῶτον καὶ εἰς τὰ καθε-
ξῆς βιβλία τῶν κωδικῶν. ὁ δὲ Αἰρετικὸν αὐτὸν
λέγοντες οἰπακίσαι, ψάδονται πεφανώ. ἰδὲ καὶ
κατωτέρω κεφαλαῖς ἐχάτη Παράγραφον τέταρτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

10 Περὶ ἐλέγχου τῶν πᾶν παπιστῶν τρίτῃ κόμπῃ, τὸν Ἀγαπητὸν ὡς μονάρχῳ λεγόντων τὴν τῆς Μηνᾶ ὁκλογίᾳ
πεποιηκόσαι, γεγονῆσαν ὁμῶς κοινῶς ὑπὸ τῆς Βασιλείας τῆς Κλήρου καὶ τῆς δῆμῃς, ὡς καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς τὸν ἱερω-
σολύμων ὑπερβολῆς τῆς Ἀγαπητῆς δακνύται.

15 Πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ἀρκεῖ πάλιν τὰ αὐωτέρω εἰρη-
μῶνα, καὶ ἔτι αὐτὸς ὁ Ἀγαπητὸς μάρτυς ἐν τῇ
αὐτῆς τὸν ἱερωσολύμων Πέτρῳ ὑπερβολῇ λέγων, τὴν
καθαίρεσιν Ἀνθίμου καὶ ὁκλογίᾳ τῆς Μηνᾶ γεγο-
νέναι κοινῶς ὑπὸ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Κλήρου καὶ τῆς
δῆμῃς, ὥστε ἕκαστον αὐτῶν νενομικῶσαι τὴν ὁκλογίαν
20 ποιῆσαι. Διὸ τὴν ὁμῶς ζῶν τῆς Μηνᾶ. τὸ αὐτὸ
λέγει καὶ τὸ εἰρημῶνον διδασκαλικὸν κατὰ λέξιν,
καί μιν εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν κατὰ Ἀνθίμω πεπραγ-
μῶν. Διὸ τὸν Πέτρου ἀξιοῖ ὁ Ἀγαπητὸς

αὐτολεξὶ λέγων. Διὸ τὴν χειρὶν τῆς Μηνᾶ, κοινῇ
τοιγαρὲν χαρὰν ἀδελφοὶ ἄσεβῃ ἀγαθιάσῃ ὑ-
ποδέξασθε, καὶ ὅπως τῆς ὑποσολικῆς ἡμῶν κα-
θάρσεως τὴν κρίσιν ὑποδέχεσθε, τῇ σωτηρίᾳ τη-
μαῖατε ἀντιγραφῇ. τῆς δὲ τὸ ὑποδέχεσθαι τὰ
κεκρυμμένα ὅτι κοινόν ἐστι, καὶ ἕκ' ἑἰς ἑἰς μόνῳ τῷ Ῥώ-
μῃ, ἰδὲ αὐωτέρω βιβλίῳ δούτῳ κεφαλῆς ἐκ-
τε Παράγραφον εἰδέκατον, καὶ βιβλίῳ τεταρτῷ κε-
φαλαῖς πρώτῃ Παράγραφον τριακὸς ὃν, καὶ κατωτέ-
ρω κεφαλῆς δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφον δωδέκατον.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

30

Περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἐπὶ Μηνᾶ Συνόδου, καὶ καθεξῆς τῶν ἐπὶ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ τῶν ἱερωσολύμων Συνόδων
μέχρι τῶν μοναδικῶν τῶν δόντων λιβέλλας τῷ Βασιλεῖ καὶ Ἀνθίμῳ, Σεβήρῳ, Πέτρῳ Ἀπαμείας καὶ Ζω-
ρᾷ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ περὶ τῶν γονομῶν ἐπὶ Μηνᾶ ἐν Κωνσταντινουπόλει δύο Συνόδων, καὶ μίας ἐν ἱε-
ρωσολύμοις κατὰ τῶν ῥηθόντων Αἰρετικῶν.

35

Τῆς ἐπὶ Μηνᾶ Συνόδου τὴν αὐτῆς ἐσημασάμεν
αὐωτέρω, ὁμῶς πάλιν ῥητέον περὶ αὐτῆς εἰς
σαφεστέραν γνῶσιν, ὅτι τὰ σιωδικὰ τῆς Σεβήρῳ, ἀ-
περ ἀπέστειλον εἰς Παλαιστίνῃν ὁ Σεβήρῳ, ὅτε ἐγέ-
40 νετο Ἀντιόχειας, ἐκ ἐδέχθησαν ὑπὸ τῶν Παλαιστι-
νῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ κομίσαντες ἐκείνα κακῶς ἔφυγον,
ὡς γράφει τὸ μοναδικὸν Παλαιστίνης πρὸς Ἀλκίσωνα,
καὶ ὁ βίβλῳ τῆς ἀγίας Σάββα μαρτυρεῖ, μάλιστα καὶ
εἰς ἱερωσολύμῃς καθήρεθαι ὁ Σεβήρῳ ἐπὶ Ἰωάννῃ ἱερω-
45 σολύμων, ὡς εἴρηται αὐωτέρω. ὁ δὲ ἱερωσολύμων
Πέτρῳ ἀγιώτατος ὢν, καὶ ἔχων Θεῶν ζῆλον, πατρι-
αρχόσας ἠθροισε Σύνοδον, καὶ ἐκάθηρε πάλιν καὶ
ἀνθεματίσει τὸν Σεβήρῳ, εἶτα καὶ τὸν Πέτρου Ἀπα-
μείας, ὡς ἐκάθηραν αὐτὸν οἱ ἐπίσκοποι τῆς δούτε-
50 ρας Συρίας καὶ ὁ ἱερωσολύμων Ἰωάννης, ὡς εἰσὶν εἰ-
κάσαι ὑπὸ τῆς ὑπερβολῆς τῆς Μηνᾶ πρὸς τὸν αὐτὸν
Πέτρου. εἶτα τὸ μοναδικὸν τῆς ὑποσολικῆς θρόνου
τῶν ἱερωσολύμων ὀριζομένον εἰς τὴν σκυθόπολιν καὶ τὰς
τρεῖς Παλαιστίνης ἀπλῶς καὶ εἰς Φαράν καὶ Σινὰ καὶ Ραί-
θῳ, πέμπεται ὑπὸ τῆς Πέτρῳ εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

καὶ ἐρχόμενον περιτυγχάσας τῷ μοναδικῷ τῆς δού-
τέρας Συρίας, καὶ ἐρχομένῳ εἰς τὴν Βασιλεύσαν.
εὐρίσκει δὲ τὸν Ἀνθίμον Αἰρετικὸν, μὴ ἐλπίσαντες
ἔσεσθαι αὐτὸν τοιοῦτον. καὶ ἴσως ὁ Πέτρῳ ἀκατη-
θῆς, ἰδέσας τὰ σιωδικὰ αὐτῆς, ὡς ὑπομνήσθη-
ται ὁ Ἀγαπητὸς γράφων αὐτῷ. εὐρίσκει λοιπὸν
εἰς τὴν πόλιν τὸν Ἀγαπητὸν, τὸν δὲ Ἀνθίμον κα-
θηρῶν, καὶ σύμφωνοι γονομῶν τῷ μοναδικῷ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, διδῶσι λιβέλλας τῷ Ἀγαπητῷ
καὶ τῷ Βασιλεῖ. κοιμηθέντες δὲ ταχέως τῷ Ἀγαπητῷ τὴν
αἰωνίαν λῆξιν, διδῶσι πάλιν λιβέλλας τῷ Βασιλεῖ
κατὰ Ἀνθίμω καὶ Σεβήρῳ καὶ Πέτρῳ Ἀπαμείας καὶ
Ζωρᾷ, καὶ λέγουσι τὰς κακίας αὐτῶν, καὶ αἰτῶν-
ται πάλιν καθαίρεσιν καὶ ἀναθεματισμὸν καὶ ἐξο-
ρίαν καὶ αὐτῶν. καὶ δὴ πρὸς αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, ἵνα ὁ
Μηνᾶς μετὰ τῆς σιωδικῆς τῷ Ἀγαπητῷ καὶ μετὰ
τῶν ὑπερβόλων τοποτηρητῶν τῆς Ἀντιόχειας Ἐφραίμ
καὶ τῶν ἱερωσολύμων Πέτρῳ καὶ τῶν παρόντων
λοιπῶν ἐπισκόπων ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰδῶσι τὰς
λιβέλλας καὶ ἐξετάσωσι καὶ ὁρίσωσι κανονικῶς. καὶ εἰς
τίσιν

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

454

τέσσαρες Μῆνας τρεῖς Συνόδοι ἐγούοντο, δύο εἰς Κωνσταντινέπολιν καὶ μία εἰς Ἱερουσόλυμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν αὐωτέρων εἰρημνίων Συνόδων, πότε, καὶ πῶς, καὶ κατὰ τίνων ἐγούοντο, καὶ περὶ τῆς τελείας καὶ θαιρέσεως καὶ ἀναθεματισμῶ τῶ Ἀνθίμου.

Η' πρώτη ἐγένετο κατὰ Ἀνθίμου μηνὶ Μαΐω, Ἰνδικτιῶν δεκάτῃ, τεταρτῇ, ὃ ἡμεῖς Ἀγαπητὸς δέδωκε διωρῶν τῷ Ἀνθίμῳ, ὃν ἐκὼ μετανοήσῃ ἀπὸ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς, ἔχων αὐτὸν τῷ Ἀρχιερωσυνῶν αὐτῆς καὶ τῷ Ἐπαρχίῳ Τραπεζούντης, ἐπειδὴ ἔκῃν ἐκεῖ ἀπὸ κεχειροτονημῶν. γονομῶς δὲ τῆς παρ' αὐτοῦ Συνόδου, ἐπειδὴ τρίτον καλεσθῆναι ὁ Ἀνθίμος ἐκέρυβη, καὶ οὐκ ἤλθοιεν ἔτι εἰς ἀπολογία. ἔτι εἰς ὁμολογίαν πίστεως ὁρθοδόξου, καθήρεθαι καὶ ἀναθε-

ματίσθαι τελείως, ἡ δὲ δεύτερα Συνόδος γέγονε τὸν Ἰάνιον τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶν ὑπὸ Μηνῶ καὶ τῶν λοιπῶν, οἳ ἦσαν εἰς τὴν πρώτην καὶ Σεβήρου καὶ Ζωόρου 10 καὶ Πέτρου. ἡ δὲ τρίτη γέγονεν εἰς Ἱερουσόλυμα τὸν Σεπτιέμβριον Μῆνα τῆς δεκάτης πέμπτῃς Ἰνδικτιῶν, ὃν ἡ ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐν Κωνσταντινὴ πόλει καὶ Ἀνθίμου πεπραγμένα, καὶ ἀναθεματίζεται ὁ Ἀνθίμος. ἐγένετο δὲ ἡ συνάξις εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ἱερουσαλὴμ. 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐπὶ Μηνῶ Συνόδου, καὶ τῶν δοθέντων λιβέλων, ἐξ ὧν πάντων 20 δέκνυται ὡνεαχῶς ὁ Βασιλεὺς Βεβαιωτῆς, λικμήτωρ τῶν ἁρεβῶν καὶ ἔχωντος κρατὸς τῶν αἰτησάντων ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ ἐχὼς ὁ Ῥώμης, ἔδδ' ἔπειτα τις ἰδικὸς Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ε'ν τῇ πρώτῃ πράξει σημείωσαι πρῶτον, ὅτι παρῆντο ὁ Κωνσταντινὴ πόλεως Μηνῶς, ἐπειδὴ οἱ παρόντες ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν ἀπεσταλμένοι ἔκ ἦσαν Τοποτηρηταὶ ἐξ ἐπιτήδεος. Δὲ τῷ Συνόδῳ πεμφθέντες, ἀλλ' οἱ μὲν ἀπὸ Ῥώμης ἦσαν συνοδία τῶ Ἀγαπητοῦ, οἱ δὲ τῶ Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσόλυμων, ἀποκρισάριοι καὶ μόνοι, τηρῶντες τὰς ἀποκρίσεις τῶν ἰδίων Πατριαρχῶν, οἵτινες κατὰ τὸ ἔθος ὑποκρίνεται, ἐπακούοντες τῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἀπαύει μὴ τε τῶ Κωνσταντινὴ πόλεως. δεύτερον, ὅτι οἱ ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἐκείνην οὐκ ἐξ δεξιᾶς μέρος, οἱ δὲ τῶ Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσόλυμων ἐκ τῆς ἐναντίας, ἔκ ἦσαν δὲ μάζονες οἱ τῶν Πατριαρχῶν ἀποκρισάριοι τῶν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ὥστε μάταιον τὸ τῶν παπιστῶν, ὅτι τὸ εὐνομον μέρος μάζον τῶ δεξιᾶς, ἔμην ἀλλὰ καὶ κατὰ πολιτικὴν τάξιν τιμιώτερον τῶ δεξιᾶ τῶν ἁρεβῶν, ἵσθητο γὰρ Πείσκα ὁ ῥήτωρ περὶ τῶ Ἀπὴλα, λέγων περὶ τῶν συνοδικῶν αὐτῶν, πρῶτον μὲν ἐνόμιζον τῶν θαυμάσιων τάξιν τῶν ἐν δεξιᾶ τῶ Ἀπὴλα, δεύτερον δὲ τῶ εὐνομον. ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρος τρίτῃ, κεφαλῇ δεκάτῃ Πατριάρχων ἑνατὶ. τρίτον, οἱ Μοναχοὶ τῶν Μοναστηρίων Κωνσταντινέως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσόλυμων ἐκ ἔδωκαν κατὰ πρῶτον λόγον τὸν λιβέλλον αὐτῶν τῷ Μηνῶ, ἀλλὰ τῷ Βασιλεῖ, ὅθου ὁ Βασιλεὺς ὤρσε γενέσθαι τῷ Συνόδῳ, καὶ τὸν λιβέλλον καὶ τὰς Μοναχὰς ἐπεμψεν ἐν αὐτῇ, ἵνα κανονικῶς ἀπαυπώσῃ τὸ δοκῶν. τέταρτον, ἐν τῷ λιβέλῳ τῷ τῶ οἱ Μοναχοὶ πρὸς τὸν Βασιλεῖ τὰς θείας Κανόνας, οἷς δηλαδὴ ἐχρήσατο ὁ Πάπας Ἀγαπητὸς, ἔφασαν ὅτι συνεπήμωσε, καὶ συνεπίχυσεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ὅτι

ὁ Ἀγαπητὸς τὰς δοθέντας αὐτῷ λιβέλλας κατὰ Ἀνθίμου ἐπεμψε τῷ Βασιλεῖ, ἵνα τὰ ὑπὸ τῶ Ἀγα- 25 πητῶ διηγῶς καὶ κανονικῶς κεκευμένα ὁ Βασιλεὺς βασιλικῇ ἐξουσίᾳ κυρώσῃ. καὶ σημείωσαι ὅτι ἐδὲ δυνάται ὁ Πάπας ἀπὸ τῶ Βασιλέως, ὅτι ὁ Βασιλεὺς σιωπῶν καὶ βεβαιῶν τὰ ὑπὸ τῶ Πάπα κεκευμένα, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶ Πάπα κεκευμένα καὶ βεβαιωθέντα ἦσαν διηγῶς καὶ 30 κανονικῶς κεκευμένα. καὶ σημείωσαι ὅτι τὰ ἀδίκως καὶ ἀκανονίστως ὑπὸ τῶ Πάπα κεκευμένα ἔκυρῶνται, ἀλλὰ ἀκυρῶνται, καὶ εἰς ἐδὲν λογίζονται. πέμπτον, φασὶν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐστὶν ὁ λικμήτωρ τῶν ἁρεβῶν, καὶ λοιπὸν ἐκ ὁ Ῥώμης, ἔδ' ἔπειτα τις ἰδικὸς Ἐπί- 35 σκοπος, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ ἐξουσία. ἔκτον, ὅτι ὁ Χριστόδωρος ὁ Διάκονος τὸν λόγον ποιήσας περὶ τῶν γονομῶν ἐπὶ Ἀγαπητῶ τῶ Πάπα ἐν Κωνσταντινὴ πόλει, ἔπον, ὅτι τῶν θείων Κανόνων ἡ ἐκδίκησις μόνοις ἀρμόζουσι ταῖς Ἀρχιερεῦσιν, ἡ δὲ τῆς ὁρθοδόξου 40 πίστεως ἔμονον Ἀρχιερεῦσιν, ἀλλὰ καὶ παντὶ Χριστιανῷ. καὶ σημείωσαι κατὰ παπιστῶν, μὴ βελομῶν παρῆναι ἐν τῇ Συνόδῳ τὰς Βασιλεῖς καὶ Ἀρχόντας, καθὼς αὐτοὺς κέλευεν ἡ ὁρτοδόξου Συνόδος. ἔβ- 45 δομον, ὅτι ἐν τῇ χειρουργίᾳ τῶ Μηνῶ ἦν ἡ ὁρτολογία 45 καὶ ψήφῳ τῶ Βασιλέως καὶ τῆς Συγκλήτης καὶ τῶν Μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἐν Κωνσταντινὴ πόλει Χριστιανῶν, ὅθου ματαίως θρυλῶσιν αἱ Λατίναι, ὅτε ὁ Πάπας Ἀγαπητὸς ἐχειροτόνησε μόνῳ τῶ Μηνῶ Κωνσταντινέως, ἰδὲ γὰρ ὅτι μετὰ κοι- 50 νῆς ἐκλογῆς καὶ ψήφου ἐχειροτόνησεν ὁ Ἀγαπητὸς, ὡς καὶ ὁ Ἡρακλείας τὸν Κωνσταντινὴ πόλεως καὶ τὰς λοιπὰς Πατριαρχὰς, καὶ αὐτὸν τὸν Ῥώμης χειροτόνησεν ἀπλῶς Ἐπίσκοπος. ὁ γὰρ, ὅτι τὰς δεήσεις τῶν Μοναχῶν κατὰ τῶ Ἀνθίμου δεξάμενος ὁ Ἀγαπητὸς, αὐτῶν

ἀφανῆ δὲ γινόμενον, καὶ κρυβώτα τὸν Ἀθίμον κα-
ταδικάσας, ἀπέστειλε τὰς λιβέλλας τῶν μοναχῶν
τῇ βασιλεῖ, ἐφ' ᾧ τὰ ὡς αὐτοῖς αἰτηθεύται πέραςτι πα-
ραδοθῆναι ὡς τῆς αὐτῆς ἀσβεβείας. καὶ σημείωσαι
5 ὅτι τὸ πέρας τῶν αἰτηθεύτων ὁ βασιλεὺς τίθησιν, ἔχ-
ῃ Πάπας, ὡς ἐκ ἑχάτου κελτῆς ὁ Πάπας, ἀλλ' ὁ βα-
σιλεὺς. ἔνατον, τὰ αὐτὰ συνάγεται καὶ ὁπὸ τῶν
λοιπῶν λιβέλλων τῶν δοθέντων τῇ Πάπᾳ Ἀγαπητῇ,

καίπερ δεήσεις ἐγένοντο πρὸς αὐτὸν κατὰ Ἀνθίμου καὶ
Σεβήρου καὶ Πέτρου καὶ Ζωόρου, ἀλλὰ μήτε ἐγένοντο
περὶ αὐτῶν πρὸς τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως Ἰωάννην,
καὶ ἰδὲ αὐωτέρῳ κεφαλῶν πρῶτον, καὶ ὁπταῦθα προ-
ξιν πέμπτην. εἰς ἐκείνῳ δὲ ὁ φασιν οἱ λιβέλλοι τῇ Ἀγα-
πητῇ, ἵνα ποιήσῃ Ἀνθίμῳ ὡς πεποίηκον ὁ Κελεστίνος
Νεσορίῳ, ἰδὲ αὐωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῶν
δεκάτῳ ἑκτῷ τὰ περὶ τῆς τρίτης Συνόδου.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ἱερουσολύμων Πέτρου ἐπιστολῆς τῇ Ρώμῃς Ἀγαπητῇ, ἐξ ἧς δέκνυται οἱ ἐκκλι-
νοντες ὁπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων παπισαὶ μεμπτέσι, καὶ αἱ τῇ Ρώμῃς καὶ τῶν Πατριαρχῶν
ψῆφοι ἴσαι, καὶ ἀκατακρίσεις τῶν Αἰρετικῶν ἐκ τῇ Ρώμῃς, ἀλλὰ τῆς κοινότητος ἔργον.

15

Εἰς τῇ ἐπιστολῇ τῇ Πάπᾳ Ἀγαπητῇ πρὸς τὸν Πα-
τριαρχὴν Ἱερουσολύμων Πέτρου σημείωσαι πρῶτον
ὅπως φησὶ, μηδένα ἢ ἀπὸ χάρις ἢ ἀπὸ φόβου ὁπὸ
τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἐκκλίνειν. καὶ σημείωσαι
20 πόσων μέμψεων ἀξιοῖσιν αἱ ἀπὸ χάρις ἢ φόβου ἐκ-
κλίνοντες ὁπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ περὶ-
θέμῃ τοῖς νωπευσμοῖς τῇ παπισμῇ. δεύτερον,
ὅτι φησὶ, πῶς ὕβρις τῆς ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως ἐκκλη-
σίας, πῶς αὐτῇ τῇ Ἀνθίμῳ δηλονότι γενόμενον, ψῆ-
25 φοι τῆς ὁποσολικῆς καθέδρας καὶ τῇ βοηθείᾳ τῇ
Βασιλείᾳ διαρρώσας. καὶ σημείωσαι πρῶτον,
ὅτι κατωτέρῳ προῖκε τετάρτῃ λέγει, ψῆφῳ τῇ
μηνᾷ κατὰ Ἀνθίμῳ, καὶ προῖκε πέμπτῃ, ψῆ-
φῳ Ἐπιφανίᾳ Κωνσταντινῆ πόλεως, καὶ ψῆφῳ
30 μηνᾷ κατὰ Σεβήρου καὶ Ζωόρου καὶ Πέτρου, καὶ
ὡς τῇ ὁ Ἱερουσολύμοις Συνόδῳ, ψῆφῳ τῇ Πέτρῳ
κατὰ Ἀνθίμῳ. ὡς ἔν ταις ψήφοις μηνᾷ καὶ Πέ-
τρῳ ἀντιμαρτυροῦσιν Ἀνθίμῳ, Σεβήρῳ, Ζω-
όρῳ καὶ Πέτρῳ, ἔτω καὶ τῇ ψήφῳ τῇ Ἀγαπη-
35 τῇ διαρρώσῃ ἢ ὕβρις, ταύτῃ καθηρέθη Ἀνθί-
μῳ ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως. δεύτερον, ὅτι ἕκτονος
ὁ Ρώμῃς, ἀλλὰ καὶ ὁ βασιλεὺς πῶς συνόδον ἀγείρας,
περὶ τῆς κανονικῆς θεωρηθῆναι τὰ κατὰ τὸν Ἀν-
θίμον. τρίτον, ὡς αἱ ψῆφοι τῇ Ἐπιφανίᾳ καὶ τῇ
40 μηνᾷ καὶ τῇ Πέτρῳ ὁνοῦνται ἐκείνων μὴ γὰρ ἐ-
πιμαρτυροῦν, κείσιν δὲ καὶ συμπηφίσαι τῶν κατ' αὐ-
τῶν συνόδων, ἔτω καὶ ἡ τῇ Ἀγαπητῇ κείσιν καὶ
συμπηφίσαι τῆς ἐκδημέσεως ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως συ-
νόδος, ἥς περικάλυπτο, ἔχῃ ὡς μοναρχίας, ἀλλὰ ὡς πρῶ-
45 τῆς ἀπὸ τῆς πᾶσι καὶ συνέδρου ἀπὸ πᾶσι αὐτῶν
ἐπισκοπικῶν ἀξίαν, καὶ ἰδὲ τὰ ἐπόμενα τῆς ἐ-
πιστολῆς. τρίτον, λέγει ὅτι πῶς ἐκλογὴν πεποίη-
κον ἡ ἐπιλογὴ τῇ βασιλείᾳ, καὶ ἡ συνάντης τῇ
κλήρῳ καὶ τῇ λαῷ περιέβαλετο Πατριαρχίῳ τὸν μη-
50 νῶν. καὶ σημείωσαι ὅτι ἕκτονος τῇ Ρώμῃς ἔργον
ἦν, καὶ μάτῳ κομπάζουσιν οἱ παπισαὶ, λέγουσιν
ὅτι ὁ Ἀγαπητὸς μόνῃ τῇ ἰδίᾳ αὐθεντίᾳ περιεχέει-
σε τὸν μηνῶν Πατριαρχίῳ Κωνσταντινῆ πόλεως. τε-
ταρτον, ὅτι φησὶ τῇ Πέτρῳ, τὰς ὁποσολικῆς πρῶ-
τῆς ὁποσολικῆς καθέδρας ὡς πληροῦς ἡ ὑμέτε-

ρα ἀγάπη ὁποσολικῆς, καὶ σῶς πρῶτον, ὅτι
ἐκ ἧν μόνῳ ὁ Πάπας ἱκανὸς πρὸς παντελῆ τῶν
ἀσέβων κατάκριτον, ἀλλὰ αὐτοῦτως ἐγένετο χρεῖα
καὶ τῆς κοινῆς συναντήσεως τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἀ-
χιστῶν τῶν πρῶτων, ἥτοι τῶν Πατριαρχικῶν,
ἐπειδὴ πρὸς ἐκείνας ἀνάγονται αἱ λοιπαί. δεύτερον,
ὅτι τῇ πρῶτῃ, ὁποσολικῆς ἡ ὑμέτερα ἀγάπη, καὶ
τῇ, ὅπως ὑμεῖς τῆς ὁποσολικῆς καθέδρας ἀ-
ποδέχεσθε πᾶσι κρίσιν, τῇ συνήθει σημαίνετε ἀν-
γραφῇ, ταῦτον ἐστὶν ἐκείνῳ τῇ τῆς ὁ Χαλκηδόνος
Συνόδου πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα, καὶ τῇ ζήλῳ συ-
νάψας ἑαυτὸν ἡμῖν πρὸς ὁμόνοιαν, ὡς εἴρηται, καὶ
ἰδὲ αὐωτέρῳ βιβλίῳ τετάρτῃ, κεφαλῶν πρῶτῃ Πα-
τριαρχικῶν ἐκείνῳ ὄντων, καὶ τριακοσὸν πρῶτον.
καὶ τῇ, ἀναμνηστικῶς τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ ἰδὲ
αὐωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῃ, κεφαλῶν δεκάτῃ πέμπτῃ
Πατριαρχικῶν τριακοσὸν δεύτερον. πέμπτον, ὅτι ἡ
ἐπιστολὴ τῇ Ἀγαπητῇ αὐτῇ συνοδικῇ ἦν, ὡς φαίνε-
ται ὁπὸ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς καὶ ὁπὸ τῶν ἀπα-
λαλῶν τῇ μηνᾷ καὶ τῶν μετ' αὐτῇ Ρωμαίων, καὶ
σημείωσαι ὅτι ὅσα λέγεται τῇ Ἀγαπητῇ ἐν τοῖς λι-
βέλλοις ὡς τῶν μοναχῶν ἐζητεῖ ἵνα μόνῳ αὐ-
τῷ κρίνῃ, ἀλλὰ συνοδικῶς καὶ κανονικῶς, ὡς πε-
ποίηκον ὁ Ἰερόθεος, ὁ Κελεστίνος, ὁ Ἰννοκέντιος, ὁ
Λέων καὶ ὁ Καππαδόξος καὶ Ἐπιφάνιος καὶ Κύριλλος καὶ
μηνῶν καὶ Ἰωάννης καὶ Πέτρος, ἔτα ὅσα λέγει αὐ-
τῷ πρὸς τὸν Πέτρου, ἥτοι πᾶσι κρίσιν τῆς ὁποσολι-
κῆς καθέδρας, καὶ ἐκείνῳ ἐν τῇ τέλει τῆς ἐπιστο-
λῆς, ὅτι ἡ ὡς ἔβασιν κρίσιν αὐθεντίας ἀπαιτεῖ, ἐκ
ὁνοῦ ὡς ἀφ' ἑαυτῆς μόνῃς, ἀλλὰ πᾶσι συνόδον ὑπαί-
νιπτεται, δι' ἧς καὶ μόνῃς ἡ αὐτῇ ἐνέργει. ἔπειτα
ὅσα ἐλέγετο ἐν τῇ ἐπὶ μηνᾷ Συνόδῳ ὅτι πεποίη-
κον ὁ Ἀγαπητὸς, δι' ὁνοῦ, ὅτι μετὰ Συνόδου,
καὶ Συνόδου ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς, ἀλλὰ τῆς συνιστάμενης
μετὰ τῶν ἐκδημένων ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως ὁπὸ ἀπα-
φόρων Ἐπαρχικῶν ἐπισκόπων. δηλονότι, ὡς πολ-
λάκις εἴρηται καὶ ἐξηγήσεται, ὅτι τὸ συνοδικῶς ἐν-
εργεῖν κοινόν ἐστιν ἔργον καὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ πάν-
των τῶν ἐγκρίτων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπισκόπων.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Διαλαλίᾳ τῷ Μηνᾷ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει πρὸς τὸ τέλος ῥηθέντων, ἐξ ὧν δέκνυται οἱ πάπαι Πάπαι Διατηρηταὶ τῶν κοινῇ κεκερμένων, καὶ τὸ κῦρος τῆς κοινότητος, καὶ ἡ τῆς Ρώμης.

Εἰς τὴν τέλει τῆς αὐτῆς πράξεως ἐν τῇ Διαλαλίᾳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾷ σημειώσαι πρῶτον τὸν Μηνᾶ λέγοντες, ὅτι ὁ ὀικουμενικὸς Σύνοδος τῆς Θεσμῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀπαρεγχερήτης Διατηρητῆς, καὶ τὰ τῆς ὁρθῆς πίστεως ἐκδικεῖ, εἰ γὰρ ἀρχαῖοι καὶ πρὸ τῆς σχίσματος Πάπαι ἐκ ἡθελον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κηνοποιεῖν ὥστερ εἰ μετὰ τὸ σχίσμα βέλονται Πάπαι, ἀλλὰ τὰ κοινῇ δι' ἡρώως καὶ κακο- νικῶς κεκερμένα ἐσπαδάζον ἀπαρεγχερήτητα Διατηρεῖν καὶ ἐκδικεῖν, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ καὶ τοῖς λοιποῖς Πα-

τριάρχαις καὶ παντὶ ὁρθοδόξῳ Ἐπισκόπῳ, ὡς ἔ- πων ἀνωτέρω ὁ Χρυσόστομος, Πατριάρχῳ τριτῷ. δό- περ, ὅτι πῶς ὁππολὺν τῷ Ἀγαπητῷ πρὸς τὸν Πέ- τρον συνοδικὴν φησὶ εἶναι ὁ Μηνᾶς, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶν ὅτι ὁ Ἀγαπητὸς ἐστὶ ἑρατὶς, ἐν ἡρώως, ἔ- 10 κρινε καὶ ἔγραφε, Διὰ Συνοδὸν καὶ μετὰ Συνό- δον ἐποίησεν, καὶ ἐδὸν μόνον, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ καὶ τὸ κῦρος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῆς κοινότητος καὶ ἡ τῆς Πάπαι μόνον, ἐδὲ ἐτέρῃ τινος Ἐπισκόπου ἰθαζόντως.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει τῆς ἐπὶ Μηνᾷ Συνοδῶν Θεωρεμένων, ἐξ ὧν δέκνυται ἴσος κατὰ πῶς ἀξίαν τῷ Μηνᾷ ὁ Ἀγαπητὸς, καὶ μείζων ἀμφοτέρων ἡ Συνοδος.

Εἰς τῇ δευτέρᾳ πράξει σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ὡς ὁ Ἀγαπητὸς ἔκρινε συνοδικῶς τὸν Ἀνθιμον, ἔτῳς ἔκρινε καὶ ὁ Μηνᾶς, ὡς γὰρ ὁ Ἀγαπητὸς κρυβέντων αὐτὸν κατέκρινεν, ἔτῳς κατέκρινεν αὐτὸν καὶ ὁ Μηνᾶς Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. δευτέρω, ὅτι ὡς ἀκρόντες, ὅτι ὁ Ἀγαπητὸς ἔκρινε τὸν Ἀνθιμον, ὡς γὰρ ὅτι συνο- δικῶς, ἔτῳς ἀκρόντες, ὅτι ἔκρινεν αὐτὸν ὁ Μηνᾶς, πάλιν συνοδικῶς ὡς γὰρ καὶ σημειώσαι ὅτι πα- ρὰ τῷ Βασιλέως καὶ πρὸς τὸν Ἀγαπητὸν καὶ πρὸς τὸν

Ἀνθιμον ἡ αὐτὴ καὶ ὡσαύτως ὁππολὺν, καὶ πρὸς τῶν μοναχῶν καὶ Ἐπισκόπων ἐξίστε καὶ πρὸς τὰς δύο οἱ λίβελοι, Ἀγαπητὸς καὶ Μηνᾶς, συνοδικῶς καὶ συνοδικῶς, ἔκρινε καὶ ἔκρινεν, ἡ αὐτὴ κρείσσει, ἡ 25 αὐτὴ τάξις, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ κρείσσει καὶ ἡ τάξις, καὶ Διὰ τὸ αὐτὸ αἷτιον, ἄρα καὶ τὸ αὐτὸ ἀ- ξίωμα. καὶ ἐν τοῖς δυοῖν μείζον τῷ πατριάρχικῳ καὶ παπικῷ ἀξιώματι τὸ κοινόν, ἄρα.

Περὶ τῆς ἐν τῇ τρίτῃ πράξει πρὸς τὸν Ἀνθιμον τῷ Μηνᾷ παροφθασίας, ἥς κατὰ πρῶτον καὶ πολλῶν ἄλλων, ἔχῳς μοναρχίης καὶ ὁ Ἀγαπητὸς τῷ αὐτῷ Ἀνθίμῳ παροφθασίαν δέδωκεν, ἀλλὰ ὡς κοινὸν ἔργον ποιῶν.

Πρῶτον τριτῇ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι παροφθασία ὡς αὐτὴ ἐπὶ τῷ Μηνᾷ καὶ τῆς κατὰ αὐτὸν Συνοδῶν περὶ τῷ Ἀνθίμῳ, ὅθεν καὶ ὅποιαν παροφθασίαν ἐ- δίδοντο πρὸς τῷ ἱερίῳ τοῖς Εὐσεβιανοῖς, καὶ πρὸς

τῷ Κελεσίῳ τῷ Νεστορίῳ, καὶ πρὸς τῷ Ἀγαπη- τῷ τῷ Ἀνθίμῳ, κοινὸν ἐπληρῶτο ἐκκλησιαστικὸν ἔρ- γον, καὶ ἐδὸν κηνὸν καὶ πρῶτον δόξαν, ὡς καὶ μοναρ- χικὸν ἀξίωμα παροφθασίαν, ἡ βεβαιεῖν τῷ Ρώμης.

Περὶ τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει τῆς ἐπὶ Μηνᾷ Συνοδῶν Θεωρεμένων, ἐξ ὧν δέκνυται τὰς πρὸς τὰς Ἀρε- τικὰς πρὸς Παπῶν καὶ Πατριάρχων παροφθασίας εἶναι συνοδικὰς, καὶ τὸ κῦρος τῶν Συνοδῶν, ὑφ' ἧς 45 πᾶς Ἐπίσκοπος, ὡς ἡ ἐξουσία ἡ αὐτὴ τῇ τῷ Ρώμης. καὶ περὶ τῆς δυνάμεως καὶ ἀναγκαιῆς Χρείας τῷ Βασιλέως ἐν ταῖς Συνοδαῖς.

Πρῶτον τετάρτῃ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἡ ἐπὶ τῷ ἱε- ρίῳ παροφθασία τοῖς Εὐσεβιανοῖς, ἡ κατὰ Κελε- σίῳ τῷ Νεστορίῳ, καὶ ἡ πρὸς Ἀγαπητῷ τῷ Ἀνθίμῳ ταυτίζονται τῇ παροφθασίᾳ τῇ πρὸς Μηνᾷ τῷ Ἀν- θίμῳ, ἀλλὰ τῷ Μηνᾷ, ὡς φαίνεται ὅτι τῆς Διαλα- λίας τῶν Νοταρίων πρὸς τὸν Μηνᾶν περὶ τῆς αὐτῆς παροφθασίας, ἣν συνοδική, ταυτῶν δὲ ἦσαν, ἡτοι

συνοδικῇ καὶ ἡ ἐπὶ ἱερίῳ καὶ Κελεσίῳ καὶ Ἀγα- πητῷ, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω τὰς τόπας. ἄρα τῆς Συ- νόδου ἐπὶ τὸ ἔχατον κῦρος καὶ περὶ τῆς κατὰ αὐτὴν παροφθασίας, καὶ ἐμόνον τῶν Πατριάρχων, ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας. δευτέρω, ὅτι ὁ Μηνᾶς τὰ αἷλια, ὡς ἐνεκεν καθαιρέσεως ἡ ἐπὶ τῷ Ἀνθίμῳ, παροφθασίαν τῇ Συνοδῷ, ἡτοι πῶς γνώμῳ αὐτῆς, ἡ δὲ Συνοδος ἡ

ὑπατίᾳ Ἐφέσῃ ἀπεκρίθη καθαιρεθῆναι αὐτὸν καὶ
μηδὲ καθολικὸν παρονομεῖσθαι. ἠκολούθησε δὲ ὁ
Μηνᾶς τῇ ψήφῳ τῆς Συνοδῆς, ὥστε μέζων ἡ Συνο-
δὸς τῷ Πατριάρχῃ· τρίτον, ὁ Μηνᾶς ἐν τῇ καθαι-
5 ρέσει τῷ Ἀνθίμῳ φησὶν, ὅτι ὁ Χρυσὸς ἐδωκεν ἐξουσί-
αν τοῖς οἰκείοις ἱερέσιν ἐκτίλλαιν καὶ καταφυτέλλειν,
καθαρεῖν τε καὶ οἰκοδομεῖν. καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ μό-
νον τῷ Πέτρῳ ἢ τῷ Ρώμῃ, ἀλλὰ κοινῶς ἐδωκε τοῖς
ἱερέσιν, ἥτοι τοῖς Ἐπισκόποις πᾶσι πλὴν αὐτοῦ ἐ-
10 ξουσίαν. δούτερον, πλὴν Ἀγαπητοῦ κανονικῶς φησὶν ἀ-
νανάκτησιν, καὶ οὐκ ἐξουσίας αὐθουτικῆς καὶ ἀπολε-
λυμένης δηλονότι, ὡς ἐβλόνται οἱ νῦν Πάπαι, τὰς
ψήφους αὐτῶν μέζοντας τῶν συνοδικῶν ψήφων ἀπο-
φαινόμενοι εἶναι, διὸ καὶ ἐναντίοι τῇ τῷ Χρυσῷ δι-
15 δασκαλίᾳ διχῶς καλεῖνται, ἐπειδὴ ὁ Κύριος ὁ
πᾶς εἰς δύο ἢ τρεῖς εἶπε, καὶ ἐχ' ὅπως εἰς εἰς. ταῦ-
τα τοίνυν ὁ Μηνᾶς παρβαλὼν, ἐπήγαγε καὶ αὐ-

τὸς πλὴν ἰδίαν ψήφον τῆς καθαιρέσεως τῷ Ἀνθίμῳ,
ἐξ ἧς ἀδελφικὴ σύμπνοια καὶ ὁμοφωνία δέκνυται τῷ
Ἀγαπητῷ, καὶ τῇ ἐν τῇ Μηνᾷ Συνοδῇ καὶ τῷ Μηνᾷ,
καὶ ὁ δὲ δὲ μοναρχία αὐτῷ. τέταρτον, τὸν τῆς Ἀνα-
τολῆς καὶ ἐτέρων Ἐπισκόπων καὶ Μοναχῶν καὶ Κλη-
ρικῶν βοώντων καὶ πολυχρονόμων, ὁ Μηνᾶς εἶπε
κατὰ Πέτρον καὶ Ζωόρον καὶ Σεβήρον νομίζοντες μηδὲ
πλὴν ὑμετέρων ἀγάπῃ ἀγνοεῖν πλὴν παρὰ ἑσέων καὶ τὸν
ζῆλον τῷ ὁρῶντι ἡμῶν ἔχει πείθει, καὶ παρὰ ἑσέων
μηδὲ τῶν ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ κινουμένων πα-
ρὰ γνώμην αὐτῶν καὶ κέλονται γενέσθαι. ὡς κα-
λέσμεν τοίνυν πλὴν ὑμετέρων ἀγάπῃ ἐπὶ τῷ παρόν-
τι ἡσυχᾶσαι, ὥστε καὶ κατὰ ἡμᾶς λαβεῖν ἀνεγ-
καῖν εἰς τὰς ὁσεβεῖς αὐτῶν ἀκοῆς τὰ παρ' ἡμῶν βε-
βαιωθῆναι. καὶ σημείωσαι πλὴν διώκων καὶ ἀναγ-
νοῦν χρεῖαν τῷ Βασιλεῶς ἐν ταῖς Συνοδοῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

20

Περὶ τῶν ἐξακολουθεῖν καὶ παρὰ τὸν Πάπα ἀποστολικῶς θρόνον λέξεων, αὗτ' ὁ Μηνᾶς εἶπον ἐν τῇ κατὰ πλὴν
τετάρτῃ προῆλθον πρὸς πλὴν Δαλαλίου τῶν Νοταρίων ἀποκρίσας, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ λαμβανουμένων τῶν λέ-
ξεων τῶν εἰς σύστασιν τῷ παπισμῷ Λατίνων, καὶ περὶ σαφῶς ἀποδείξεως διὰ πολλῶν ὑποδείξεων
καὶ ὑποθέσεων, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν λέξεων, τῶν σημαίνοντων ἐν πολλοῖς τὸ συγκοινωνεῖν καὶ συγκατατί-
25 θεῖσθαι, ὅτι πρὸς τὸ μὴ παρέχειν ταύτας τὰς λέξεις τῷ Ρώμῃ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
καταστρέφουσιν αὐτῶν πλὴν τυραννικῶν ἀρχῶν.

Ἐν τῇ αὐτῇ Δαλαλίᾳ ὁ Μηνᾶς εἶπον, ἡμεῖς γὰρ
ὡς καὶ ἡ ὑμῶν ἐπίσταται ἀγάπη τῷ ἀποστολικῷ
30 θρόνῳ ἐξακολουθεῖν καὶ παρὰ τὸν Πάπα, καὶ τὰς
κοινωνικὰς αὐτῶν κοινωνικὰς ἔχοντες, καὶ τὰς ὑπὸ
αὐτῶν κατακρίσας καὶ ἡμεῖς κατακρίνομεν. ἐπι-
λαμβάνονται δὲ οἱ Λατῖνοι τῶν ῥημάτων, ἐξακο-
λουθεῖν καὶ παρὰ τὸν Πάπα, πρὸς σύστασιν τῷ παπι-
35 σμῷ. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴ τὸ ἐξακολουθεῖν πρῶ-
τον, ὅτι κοινόν ἐστι καὶ τοῖς Πατριάρχασι καὶ τοῖς
λοιποῖς Ἐπισκόποις καὶ ταῖς Συνοδοῖς, αὐτίκα γὰρ
αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ ἐν τοῖς αὐτῶν ὅροις, ἐπὶ ὅμοιαι
τοῖς ἀγίοις πατέρας, τὰ αὐτὰ λέγουσι, καὶ οἱ πλείους
40 τῶν πατέρων ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς καὶ συγκαταθέ-
σειν αὐτῶν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς, καὶ ἵνα
τὰ πολλὰ ἀφ' αὐτῶν ποιήσωμεν πλὴν ἀποδείξιν περὶ τῶν
Πατριάρχων ἀπό τινων ῥημάτων τῆς παρῆς Συνο-
δῆς, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιφάνιος ἐν τῇ κατὰ
45 Σεβήρον καὶ Πέτρον ψήφῳ φησὶν, ὥστε ἐγκλήματος
μέγιστον εἶναι τὸ μὴ τέτοις ἐξακολουθεῖν τοῖς ὁμοίως
ἰδρωτάς ἐχρηκόσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς τῶν ἀγιωτάτων
Ἐκκλησιῶν εἰρήνης, καὶ τοῖς μεγάλοις καὶ Πατριαρ-
χικοῖς Δαλαμψασὶ θρόνοις. Καὶ, ἐξακολουθεῖν
50 τῶν ἡμῶν τοῖς μνημονεύουσιν ἀγίοις πατέρας. καὶ
ὁ Μηνᾶς ἐν τῇ κατὰ αὐτὸν ψήφῳ, διὰ ταῦτα τοι-
γάρ ἐν ταῖς τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐπὶ ὁμοίαι ψήφοις,
καὶ τοῖς ἀποστολικῶς τε καὶ πατρικοῖς ἀκολουθεῖν θε-
σμοῖς. καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἰσπανίας ἐν τῇ κατὰ αὐτὸν
Δαλαλίᾳ, ταῦτα ψηφίζόμεθα τοῖς τῶν ἀγίων πα-

τέρων κατακολουθεῖντες ὁδοῖς. καὶ ἡ παρῆσα ἐ-
πὶ Μηνᾷ Συνοδὸς ἐν τῇ κατὰ Ἀνθίμῳ ψήφῳ φη-
σὶ, τοῖς ἀγίοις τῶν ἀγίων πατέρων ἀκολουθεῖν
καὶ οἱ Κληρικοί. Καὶ, ἀκολουθεῖντες καὶ τοῖς ὑπὸ τῷ
Ἀγαπητῷ καλῶς δεδοκιμασμένοις. καὶ ἰδίως ὁ
Μηνᾶς ἐν τῇ κατὰ Ἀνθίμῳ ψήφῳ, ἐπὶ ὁμοίαι τῇ
φωνῇ τῷ Χρυσῷ, ἀποβλέποντες καὶ εἰς τὰ ὑποδεί-
τα τῷ Πάπᾳ Ἀγαπητῷ, καὶ πρὸς τὰ κατὰ τὸν
συνῆλθον ἡμῖν κεκλημένον ἐν τῇ Συνοδῇ, προῆλθον τε-
τάρτη, ὅπως ἰσοτίμως τίθῃσι τὸν Πάπα Ἀγα-
πὸν καὶ πλὴν κατὰ αὐτὸν Συνοδὸν ὁ Μηνᾶς. καὶ ὁ κα-
ριαὶς Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Μοναχοὶ Κωνσταντι-
νόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων ἐν τῇ λιθέ-
νῳ αὐτῶν πρὸς τὸν Μηνᾶ καὶ πλὴν κατὰ αὐτὸν Συνο-
δὸν λέγουσι, δυσωπῶμεν πλὴν ὑμετέρων μακαριότη-
τα καὶ τὸν ἱερὸν ὑμῶν σύλλογον ἐξακολουθεῖν τοῖς
ὁμοίως κατὰ αὐτὸν (τῶν ἀρρημάτων Ἀρμενικῶν) κα-
τὰ τῶν τὰς εἰρημνικὰς Πατριαρχικὰς θρόνους κατα-
κοσμησάντων ἡμῶν ἀγίων πατέρων, προῆλθον πέμ-
πη. ἰδὲ καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ τετάρτῃ, κεφαλὰς
πρώτης Παράγραφου ἀκοῶν ὁ γένος. πρὸς δὲ τὸ δού-
τερον ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἡ ἀποστολικὴ καθέδρα λέ-
γεται διχῶς, ὁ Ἐπίσκοπος Ρώμης καὶ ἡ περὶ αὐ-
τὸν τῶν δυτικῶν Ἐπισκόπων Συνοδὸς, ἡ ὁ Ἐπίσκο-
πος Ρώμης, ἐπὶ φέρων τὸ πρῶτον τῆς κατὰ αὐτὸν
Συνοδῆς, ἥτοι τῶν δυτικῶν Ἐπισκόπων. καὶ κατὰ
μὴ τὸν πρῶτον τρόπον ἔλεγεν ὁ Κύριος γενέσθαι
πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, ὅτι οἱ εἰς πείθειν αὐ-

αίγλη, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ τρίτῃ, κεφαλαίῳ δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφον εἰκοστὸν τέταρτον, κατὰ δὲ τὴν δόξαν τὴν ἐλέγετο ἐν τῇ ἐν Εὐφρώσῳ Συνοδῷ ὁ τύπος τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς τύπος τῆς Κελεσίνας. ἡ ἐγκύκλιος ὑπερολή τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς ἐλέγετο ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ὑπερολή καὶ τόμος τῆς Πάπας Λέοντος, καὶ ἐν ταῦτα ὁ Ἀγαπητὸς λέγετο ὑποσολικὴ καθεδρὰ, εἰ γὰρ καὶ μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Θεοφύλων Ἐπαρχίων ἐνδημύσης Συνοδῆς, καὶ τῇ συμφωνίᾳ τῆς Κλήρης καὶ τῆς λαῖς οἰήσας, ἀλλ' εἶχε καὶ πρῶτον τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ ἰδιόνομι καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριάρχαις καὶ Μητροπολίταις. εἶπον δὲ ὁ Μηνᾶς, ὅτι τῷ ὑποσολικῷ Θρόνῳ πεποιθόμεθα, ἥτοι τῷ Ἀγαπητῷ, ὡς ὡς μονάρχῃ, ἡτινα γυνικίῳ ἐξουσίᾳ ἔχοντι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ διὰ τὸ ὁμοδοξῆν τότε τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥς πρῶτον ἔχον ὁ Πατριάρχης αὐτῆς Ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ὡσεὶ τὸ πείθεσθαι ὁ Μηνᾶς, ὡς ἐνόησεν αὐτὸ ὁ Κύριλλος, καὶ ἰδὲ τὸν εἰρημικὸν τρόπον, ταῦτόν γὰρ εἶπεν ἐν ταῦτα τὸ πείθεσθαι τῷ κοινωνεῖν διὰ τὴν αὐτῇ πίσιν. δούτερον, τὸ πείθεσθαι καὶ τὸ ἐξακολουθεῖν ταῦτόν ἐστιν, ὁ γὰρ Κύριλλος ἐπὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννη ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ὑπερολή τῆς Κελεσίνας καὶ τῆς κατ' αὐτὸν Συνοδῆς, οἷς ἀίγλη πείθεσθαι τὰς ἀντεχομύδας τῆς πρὸς ἀπασαν τὴν ἐκκλησίαν κοινωνίας, ἐπήγαγον, ἡμεῖς γὰρ τοῖς παρ' αὐτῶν, ἥτοι τῆς Κελεσίνας ἐξακολουθήσωμεν κείμενοι. πρῶτον εἶπε πείθεσθαι, εἶτα εἶπον ἐξακολουθήσωμεν. ἐν-

ταῦτα δὲ ὁ Μηνᾶς πρῶτον εἶπον ἐξακολουθήσωμεν, εἶτα εἶπε καὶ πείθεσθαι, ὡς ταῦτόν ἐστι τὸ πείθεσθαι τῷ ἐξακολουθεῖν, καὶ ἀνάπαλιν. δηλοῖ δὲ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, τὸ ἐξακολουθεῖν τὸ συγκατατίθεσθαι καὶ συμφωνεῖν, τετέστι κοινωνεῖν, καὶ ὡς ῥητῶς καὶ ὁ Κύριλλος ἐαυτὸν ὑπεξηγησάμενος εἶπον. ἀρχὴ καὶ τὸ πείθεσθαι ὡς ἐν ἑτέρῳ σημαινέται, ἡ τὸ συγκατατίθεσθαι καὶ κοινωνεῖν. τρίτον, τὸ πείθεσθαι ὡς πάντες ὑποταγὴν καὶ ἐλαττώσιν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ συγκατατίθεσθαι, ὡς λέγεται Ματθαίῳ κεφαλαίῳ ἐχάτω, ὃν 10 εἶλεγει τοῖς στρατιώταις οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν ἰσραήλων περὶ τῆς Πιλάτου, ἡμεῖς δὲ πείσομεν αὐτόν. καὶ ἵνα τὰ πολλὰ ἐάσωμεν, ἀρκεῖ τὸ ἐν τῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ κεφαλαίῳ λεγόμενον περὶ τῆς Παύλης, ἥτοι τὸ δι- 15 αλεγόμενον, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τῆς Θεῆς. καὶ λοιπὸν σημειώσαι ὅπερ οἱ Λατῖνοι λέγουσιν, ὅτι τῷ τῆς τετάρτης πράξεως τῆς ἐπὶ Μηνᾶ Συνοδῆς δέκνυται ἡ ἀρχὴ τῆς Πάπας, ἐνοῦντες ταῦτα τὰ ῥήματα ἐξακολουθήσωμεν καὶ πείθεσθαι, τὸ αὐτὸ κατὰ τῆς τυραννικῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας σωέβη, 20 καὶ ὡς ὑπὲρ τῆς τυραννίδος αὐτῆς. ἰδὲ (λέγουμεν πάλιν) ἀνωτέρω βιβλίῳ τρίτῃ, κεφαλαίῳ δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφον εἰκοστὸν τέταρτον, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρῃ τρίτῃ, κεφαλαίῳ τρίτῃ, τμήματος ὁγδοῦ Παράγραφον ἕκτον, ὅπερ οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς 25 Πάπας εἶπον ὅτι πείθονται εἰς τὴν ὑπερολήν τῆς Ταρασίης, καὶ κατωτέρω κεφαλαίῳ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Παράγραφον ὁγδοὸν, καὶ βιβλίῳ ἐβδόμῃ, κεφαλαίῳ πρώτῃ Παράγραφον δέκατον πέμπτου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ὑποσολικὸς Θρόνος καὶ καθεδρὰ ταύτων, ὁ μετὰ διορισμῷ πρὸς τὸν Ῥώμης ῥηθὲν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει, αὐαρεῖ τὸ μοναρχικὸν αὐτῶν.

Ὁ Θρόνος Ἀντιοχείας ὑποσολικὸς Θρόνος καλεῖται, ὑποσολικὸς δὲ Θρόνος καὶ ὑποσολικὴ καθεδρὰ τὸ αὐτόν ἐστιν, ὅθεν ἀνωτέρω ἔλεγον ὁ Μηνᾶς, τῷ ὑποσολικῷ Θρόνῳ ἐξακολουθήσωμεν, καὶ πράξι πέμπτῃ, οἱ Διάκονοι τῆς ὑποσολικῆς καθεδρᾶς. ἵνα δὲ μή τις ἀκούων ὑποσολικῶν καθεδρῶν, καὶ ὑποσολικὸν Θρόνον τὸν τῆς Ῥώμης Θρόνον ὑπολύ-

τως λεγόμενον, νομίση ἔμφασίν τινα ἀξιώματος ὑπαυνίπτεσθαι, ἐρρέθη ἐν ταῦτα ἐν τῇ πρώτῃ πράξει μετὰ τῆς διορισμῷ, Μηνᾶς ὁ Θεοσεβέστατος Ἀναγνώστης τῆς ὑποσολικῆς Θρόνου τῆς πρεσβυτέρως Ῥώμης ἀνέγνω. ἰδὲ καὶ βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρῃ δούτῃ 40 ρῃ, κεφαλαίῳ τρίτῃ Παράγραφον εἰκοστὸν δούτερον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς ἐπὶ Μηνᾶ Συνοδῆς θεωρησάντων, ἐν αἷς δέκνυται ὅτε ἴσος ὅτε μέζων τῆς Βασιλείας ὁ Ῥώμης, καὶ κοινῶς οἱ πατέρες τῆς πίστεως διδάσκαλοι, καὶ ἐμὸν ὁ Ῥώμης, ἡ δὲ Σύνοδος ἐπὶ πάντων.

Πράξι πέμπτῃ, ἐν ᾗ θεωρεῖται τὰ κατὰ Πέτρον τὸν Ἀπαμείας Ἐπίσκοπον, καὶ σημειώσαι ἐν τῷ λιβελλῷ τῶν Ἐπισκόπων τῆς δούτῃς Συρίας πρὸς τὸν Βασιλέα λεγόντων, πρῶτον, ὅτι ὁ Πάπας Ἀγαπητὸς ἡξιώθη τῶν ἁγίων ἔχων τῆς Βασιλείας, καὶ σημειώσαι ὅτι ὁ Πάπας ὅκλει τῆς Βασιλείας ὅτε μέζων ὅτε ἴσος, ἐπειδὴ τοῖς ἔχουσιν αὐτῶν,

ἥτοι εἰς περισκώτησιν αὐτῶν περιήλθε. δούτερον, ὅτι τὸν Βασιλέα λέγουσι φύλακα τῆς πίστεως, ὅ- 50 περ ταῦτόν ἐστι τῷ εἰρημικῷ τῷ Πάπᾳ Λέοντι πρὸς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, ὅτι ἦν φύλαξ τῆς ἀμπέλης. τρίτον, ὅτι τῇ πίσιν ὡς εἰς παρὰ δίκον (ἢ ὁ Ῥώμης ἢ ἑτέρας) ἀλλὰ κοινῶς οἱ ἄγιοι πατέρες, ὡς κοινῶς οἱ πατέρες καὶ ἐξέλεξ καὶ ὡσαύτως. Διὰ

Διδάσκαλοι, καὶ ἑμόνος ἡ ἰδιότητος ὁ ῥώμης, ἐν τῇ λιβέλλῃ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν καὶ Ἀντιοχείων καὶ Παλαιστινῶν σημείωσαι ὅτι φασὶν ἵνα πέμψῃ ὁ βασιλεὺς τὸν λιβέλλον, ὥς θωρηθῆναι, καὶ κανονικῶς πέρας δέξασθαι ὑπὸ

τῷ Μηνᾷ καὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῆς λοιπῆς ἐκκλησίας Συνοδῆς. καὶ σημείωσαι ὅτι τὰ αὐτὰ ἐρρέθη καὶ περὶ τῆς Ἀγαπῆς, καὶ ὅτι ἐδὲν θιώσεται μόνος ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἢ ὁ ῥώμης, ἀλλὰ Συνοδικῶς, ὅπερ εἰς, ὅτι ἡ Συνοδὸς ὑπὸ πάντων ἐστὶ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ πρὸς τὸν βασιλέα λιβέλλῃ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, τῶν Ἀντιοχείων καὶ τῶν Παλαιστινῶν, ἐξ ὧν δέκνυται ὅτι ἰδίᾳ αὐθιγῇ ὁ βασιλεὺς ἀθροίζει τῷ Συνοδῷ καθαρῶς τῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μοναρχίᾳ ἐδὲν ἐκτὴ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πᾶσιν ἡ αὐτὴ ἐξουσία κατὰ τῶν Λιβετικών ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διηκῆς τῆς Πατριάρχης καὶ τῷ Ῥώμης.

Εἰς τῇ λιβέλλῃ τῶν αὐτῶν πρὸς τῷ Συνοδῷ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι φασὶ, τῆς ὑπὸ Ἀνθίμῳ κείσεως πληρωθείσης, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν ψήφου παρ' ὑμῶν τῶν ἀγιωτάτων διηκῆς ἐξουχθείσης. Καὶ, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ τῷ Δεῖ τῆς σωθῆς τῆς εὐσεβεστάτης ἡμῶν Βασιλέως τὸν ἱερὸν ὑμῶν σύλλογον εἰς τὸ οὐ συναγαγόντι, ἵνα καθαρῶς τῷ αὐτῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ καθαρῶς αὐτῷ ὡς αἰεὶ οὐδόξον, μὴ ἔχουσαν σπύλον ἢ ῥυτίδα ἢ τῶν Λιβετικών ζυζυγιῶν. καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε καὶ παροτρύνει περὶ πάντων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ διηκῇ ἡμῶν σκοπῆσαι. ἐν οἷς σημειώσαι ὅτι ὁ βασιλεὺς ἰδίᾳ αὐθιγῇ καὶ κελύσει καὶ παροτρύνει ἀθροίζει τῷ Συνοδῷ, καὶ ἡ Συνοδὸς καθαρῶς τῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ παρίσθηναι αὐτῷ ἁμῶν τῷ Χριστῷ, καὶ ἑμόνος Ῥώμης ἢ Κωνσταντινουπόλεως ἢ ἄλλῃ τῆς Ἐπίσκοπος μόνως ἢ ἰδικῶς. καὶ ὅτι ἡ κατὰ Ἀνθίμῳ ψήφος ὑπὸ τῆς ὑπὸ Μηνᾷ Συνοδῆς ἐπληρώθη, ὅπερ μέζον ἐπὶ τῇ ὁ ῥώμης Ἀγαπῆς καθήκει τὸν αὐτόν. δούτερον, ὅτι φασὶ, κατακερδήναι τὰς περὶ Σεβήτερον Συνοδικῶς ἐν Ῥώμῃ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν

Ἀντιοχείᾳ καὶ ἐν Ἱερουσολύμοις. τρίτον, ὁρκίζεσθαι τὰς πατέρας τῆς Συνοδῆς, ἵνα ἐξακολουθῶντες τῇ παροτρύνει τῷ Πάπᾳ Ἀγαπῆς καὶ τῶν Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως, ἡ τοῖς Ἱωάννῃ τῷ Καππαδόκῳ καὶ Ἐπιφανίᾳ καὶ τοῖς μακαριωτάτοις Πατριάρχαις Θεοδολέως καὶ Ἱερουσολύμων, ἡ τοῖς Φλαυιανῷ καὶ Ἰωάννῃ καὶ τῷ Ἀλφίῳ Ἀρχιερεῦσιν, ἀναθεματίσωσι Σεβήτερον καὶ Πέτρον καὶ Ζωόραν. τέταρτον, ἵνα ἐξακολουθῇ ὁ Μηνᾶς καὶ ἡ Συνοδὸς αὐτῇ Συνοδῷ τοῖς ὁρκοῖς κατὰ τῶν Λιβετικών πρὸς τῶν τὰς ἐκκλησίας Πατριάρχαις θρόνους κατακοσμησάντων ἡμῶν ἀγίων πατέρων, καὶ ἀναθεματίσωσι τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἀκολουθῶντας αὐτοῖς, καὶ πάντα ἐκκήρυκται γυναικῶν ὥστε τῇ Ἀποστολικῇ θρόνῳ καὶ πάσης ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. ἐξ ὧν δέκνυται ἡ μοναρχία τῇ Ῥώμῃ ἢ τῇ Κωνσταντινουπόλει, καὶ δὲ ἐξουσία τίς ἰδικῇ, ἀλλ' ἀδελφικῇ σκέψις καὶ κρίσις καὶ ἀνέκλις καὶ κατὰ κρίσις, ὁμοίως καὶ ὡσαύτως ἔχουσα κατὰ τῶν Λιβετικών ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διηκῆς. Ἀλλὰ μὲν ἡ αὐτὴ ἐνέργεια, καὶ ὁ αὐτὸς τρόπος, ὅρα καὶ τὸ αὐτὸ ἀξίωμα καὶ ἡ αὐτὴ ἐξουσία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ὑπὸ Μηνᾷ συνελεύσει πέμπτῃ ἀναγνωστέων πρακτικῶν τῆς ὑπὸ τῷ Καππαδόκῳ Συνόδου, καὶ τῶν δύο ὑπὸ τῷ ὁρμίσδῳ πρὸς τὰς τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόπους καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον, ἐξ ὧν δέκνυται τὸ ἔχατον κριτήριον καὶ ἐρμηνεύτηριον καὶ βεβαιωτήριον ἢ Συνοδος, καὶ ὁ ῥώμης.

Εἰς ταύτῃ τῇ πέμπτῃ ὑπὸ Μηνᾷ συνελεύσει ἀναγνωσκονται τὰ πρακτικά τῆς ὑπὸ Ἱωάννῃ τῷ Καππαδόκῳ Συνοδῆς, ἐν οἷς καὶ αὐτοῖς ὑπὸ τῷ ὁρμίσδῳ πρὸς τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἀνατολῆς καὶ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον. καὶ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι τὸ κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρέχει ὁ ὁρμίσδης κοινῶς τοῖς πατέρεσι καὶ ἐδὲν ἰδικὸν ἀξίωμα τῷ Ῥώμῃ παροτρύνει. δεύτερον, ἐν τῇ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῷ ὁρμίσδῳ φησὶν, ὅτι τὰ τῶν πατέρων εἰς τὴν τέλει καὶ παροτρύνει ἐδὲν ταῦτα εἰπὼν, ὑπὸ λέγει περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, ὅτι τῶν πρὸ αὐτῆς Συνοδῶν ὁμοίως τὰ δόγματα ἢ τηλαυγέστερον ἐφάνερον, ἢ ἐπαναληφθεῖσα τῇ

αὐθιγῇ ἐβεβαίωσαν, ἰδικόν τινα κατὰ Νεστορίαν καὶ Εὐτυχῆς ἀναδεξαμένη ἀγῶνα. ταῦτα καὶ τὰ λοιπὰ γεγραμμένα ἐν τῇ ὑπὸ τῷ ὁρμίσδῳ συμφωνίᾳ καὶ ὁμοψυχίᾳ τῶν Ἐκκλησιῶν μαρτυρεῖ, καὶ ἐδὲν μοναρχίαν. καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Λέων ἐδὲν ἡδυνήθη πλεῖν κατὰ Εὐτυχῆς, καὶ τοὶ πολλοὶ γράψας καὶ ἀγωνισθεῖς, ἕως ὅτι ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἰδικὸν ἀγῶνα δεξαμένη, τὰ τῶν πρὸ αὐτῆς Συνοδῶν καὶ πατέρων ἐφάνερον, ἡ τοὶ ἡρμηνεύσει καὶ ἐβεβαίωσι. καὶ παροτρύνει, ὅτι ἡ Συνοδὸς ἐστὶ τὸ ἔχατον κριτήριον καὶ ἐρμηνεύτηριον, καὶ βεβαιωτήριον καὶ ἐρμηνεύτηριον, καὶ ἐμνησθῆναι ματαιότητα παρῶν, τὸ τὸν Ῥώμης εἶναι ἰδικὸν ἐρμηνεύτηριον καὶ ἔχατον βεβαιωτὴν τῶν Συνοδῶν.

ΠΑΡΑ-

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ἱερουσολύμων Ἰωάννην ὑπὸ τῆς Ἱωάννη Κωνσταντινουπόλεως, αὐτῶντος ἐπ' αὐτῇ βεβαιώ-
σαι αὐτὸν τὰ πεπραγμένα συνοδικῶς κατὰ Σεβήρη, ἐξ ἧς τὰ Ἱερουσολύμων γυνικόν τι ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ μὴ λαβύντος, ὅτε ὁ Ῥώμης ἀπὸ τοιούτων παρρησιῶν ῥημάτων λήψεται.

5

Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἱωάννη Κωνσταντινουπόλεως πρὸς
Ἰωάννην Πατριάρχην Ἱερουσολύμων σημείωσαι πρῶ-
τον, ὅτι λέγει αὐτῷ, τὰ πεπραγμένα (ἐν τῇ κατ' αὐ-
τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Σεβήρη Συνοδῷ) ἀναγ-
γῶν ἐλοχισάμην σημαίνει τῇ σὴ Θεοσεβείᾳ, ἵνα
τῇ συμφωνίᾳ τῶ παλαιῶ Πνεύματι ταῦτα γνῶσα,
ὑποσφραγίσῃ τὰ λόγῳ τῆς ἀληθείας. δεύτερον φησὶν,
ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδὸς αὐτήσιν τὰ λαῖ-
κα καὶ τὰ μοναχικὰ τὰγματα, τὰς ἐρεῖς, καὶ ταῦτα
τῇ σὴ ἀγιότητι διὰ τὰς ἐκπέμψαι ἐπιστάσεις.
ἐν οἷς σημείωσαι ὅτι τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁμοῦ
τα συνοδικῶς ἵνα ὁ Ἱερουσολύμων ὑποσφραγίσῃ τὰ
λόγῳ τῆς ἀληθείας, τὰς ἐρεῖς ἵνα ταῦτα βεβαιώσῃ,
ἡτοι περὶ δευτέρῃ καὶ συμφωνήσῃ ὡς καλῶς ἔχοντα,
ὅπερ ταῦτόν ἐστιν ἐκείνῳ ὅπερ ἔγραψεν ἡ ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνοδὸς τῷ Πάπᾳ Λέοντι περὶ τῶν αὐτῶν ἐρε-

σων, ἵνα συναφθῇ αὐτῇ πρὸς ὁμόνοιαν. δεύτερον,
ὅτι ἡ συμφωνία καὶ ἡ ἀποδοχή καὶ ἡ ὑποσφραγίσις
ἡ ὡς τὰ Ἱερουσολύμων συνετέλεσε πρὸς βοήθειαν
τῶ ἐκκλησιαστικῷ θόγματος, ἐπειδὴ τὰ πλήθη τῶν
ὀρθοδόξων ἀπέβλεπον πρὸς τὴν ἐνότητά των Ἐκκλη-
σιῶν, καὶ μάλιστα τῶν καθολικῶν θρόνων. ἦσαν
δὲ ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδῳ πρέσβεις τῶ
Ῥώμης Ὁρμίσδου, ὅθεν ἡ συμφωνία Ῥώμης καὶ Κων-
σταντινουπόλεως ἦν φανερά, ἐξ ἧς δὲ ὁ Ἰωάννης, ἵνα
καὶ ἡ συμφωνία τῆς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Ῥώμης καὶ Κων-
σταντινουπόλεως ἦ καὶ αὐτῇ περὶ φανῆς διὰ τὴν αὐτὴν
αἰτίαν. ἐκ ἑλάβε δὲ ὁ Ἱερουσολύμων ἐκ τοιούτων με-
ρίσων, καὶ ὅσον μέγιστον ἐχόντων ῥημάτων ἰδικόν τι
ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἅρα ὁ Ῥώμης ἀπὸ 20
τοιούτων ῥημάτων καὶ περὶ ῥημάτων λαμβάνει γυνι-
κόν τι ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

25

Ὅτι ἐκ τῶν εἰρημίων ἐν τῇ πρὸς Ἐπιφάνιον Τύρῃ ὑπὸ τῆς Ἱωάννη Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννη, ἵνα δηλονότι σύμ-
ψηφον καὶ αὐτὸς γένηται τοῖς κατὰ τὴν Αἰρετικῶν πεπραγμένοις, καὶ δηλώσῃ ταῦτα καὶ ἐτέροις, ὅθεν ἰδι-
κὸν ἀξίωμα δηλεῖται, ἀλλ' ἡ συμφωνία καὶ συνέργει εἰς ταῦτα.

Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἱωάννη Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάν-
νη πρὸς τὸν Ἐπιφάνιον Μητροπολίτῃ Τύρῃ
σημείωσαι πρῶτον, ὅτι φησὶν αὐτῷ, τοιαυτῶν τῆς
ἐνδεσμούσης ἀγίας Συνοδῆς τῇ φιλοχρίστῳ βα-
σιλίδι πόλει ἐκ Δαφόρων Ἐπαρχιῶν δελοποιη-
σάσης τὰ πραχθέντα κατὰ τὴν ἐχθρῶν τῆς ἀλη-
θείας, ἀναγκαῖον ἔκριναι τῇ σὴ πεμφθῆναι Θεο-
σεβείᾳ, ἵνα τὰ παρ' αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῶν τυπω-
θέντα ἀναγνῶς καὶ γνῶς ὁσιώτατε, σύμψηφος καὶ
ὁμόψηφος ἔσῃ, καὶ καὶ ὅψεποτε τῶν κυκλω-
σαμένων ἐχθρῶν λυτρωθῇς. δεύτερον φησὶν, ἀπαν-
τα τοίνυν τὰ πεπραγμένα κατὰ τὴν ἐχθρῶν τῆς
ἀληθείας δηλὰ ποιῆσαι τοῖς ἐκ τῶν αὐτῶν ὀρθοδό-
ξοις, καθὼς αὖ συνοδικῶς, ἀπεδάσαντο Θεοφιλέστατε.
ἐν ταῖς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἐν ταῖς καταδρυ-

μαῖς τῶν Αἰρετικῶν Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας, Πέ- 30
τρῳ τῶ Κναφέως καὶ Σεβήρη δηλονότι, ὁ Τύρῃ
Ἐπιφάνιος ἔμεινον ὅτι μάλιστα σερεὸς ἐν τῇ πί-
σει, ὅθεν καὶ ὡς ὁμοπίστῳ καὶ ζήλωτῃ πέμψει ὁ
Ἰωάννης τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει πεπραγμένα αὐτῷ,
ἵνα σύμφωνος καὶ ὁμόψυχος ἦ, ὅπερ ταῦτόν ἐστιν 35
ἐκείνοις οἷς εἴρηται αἰωτέρῳ περὶ τῶ Ἱερουσολύμων
Ἰωάννη καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς πρὸς Λέοντα
τὸν Πάπαν. δεύτερον, ἵνα γνωστῶν τῶν ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἀπὸ τῶν Ἐπισκόπων τῶν συνελευμένων
ἀπὸ Δαφόρων Ἐπαρχιῶν πραχθέντων, οἱ ἐν Τύρῃ 40
Χριστιανοὶ μένωσι σερεώτεροι ἐν τῇ πίσει, καὶ ἀλλόθεν,
ἀλλὰ διὰ τὴν συμφωνίαν τῶν Ἐκκλησιῶν Ῥώμης,
Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν λοιπῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

45

Ὅτι ἐκ τῶν εἰρημίων ἐν τῇ συνοδικῇ ὑπὸ τῆς Ἱερουσολύμων Ἰωάννη πρὸς Ἰωάννην τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ
τὴν κατ' αὐτὸν Συνοδὸν, δείκνυται τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν παντὶ δεδότην Ἐπισκόπῳ, καὶ Δαφερῶντος ταῖς
Συνοδοῖς, καὶ ἑμὸν τῷ Πέτρῳ. καὶ περὶ τῆς Τύρῃ ὑπὸ τῆς Ἱωάννη πρὸς τὸν αὐτὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν 50
Σύνοδον, τῆς ταῦτα καὶ ταύτης λεγέσης.

Εἰς τὴν συνοδικῇ ὑπὸ τῆς Ἱερουσολύμων Ἰωάν-
νη πρὸς Ἰωάννην Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν κατ'
αὐτὸν Συνοδὸν σημείωσαι πρῶτον, ὅτι φησὶν, ὁ γὰρ

παρεχρηκὼς ἱερεμίας τῷ περὶ τὴν τὸ ἀνοικοδομεῖν καὶ
καταστράπτειν καὶ ἐκείνῳ καὶ καταφυτεύειν, καὶ Πέ-
τρῳ τῷ Ἀποστόλῳ τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν, καὶ τῇ κοινῇ
ἐκείνῳ.

τὸ ἐφιλοτιμήσατο Ἱερουσόμ . δεύτερον λέγει , καὶ
 ἡμεῖς δὲ τοῖς προχθεῖν καὶ ὑπεσάλειπ ἑξῆς τῆς
 ὑμετέρας ἀγωνίας ὁμόφρονες καὶ ὁμόψυχοι τυγ-
 χαόμοι , καὶ σωμαίνεμοι καὶ κοινωνοὶ ἐσμὲν ὑμῖν . ὅν
 5 οἱς σημείωσαι πρῶτον , ὅτι ἐμὸν ὁ Ῥώμης ὁ κλη-
 ρὸν καὶ καταφυτόν , ὡς εἴρηται καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ
 τετάρτῳ κεφαλῇ πρῶτῳ Παραγράφῳ ἐκστῶ ἐβ-
 δόμῳ . δεύτερον , ὅτι ὁ περ δέδοται τῷ Πέτρῳ λύειν
 καὶ δεσμεῖν , τὸ κατὰ πάντα καὶ ὡσαύτως δέδο-
 10 ται αὐτῷ ἐκείνῳ καὶ τῇ κοινότητι τῆς Ἐκκλησίας , ἥ-
 τοι παντὶ Ἐπισκόπῳ , ἀσφραγίζοντες δὲ ταῖς θείαις
 καὶ κανονικαῖς Συνόδοις . τρίτον , ὅτι ὁμόφρονες καὶ
 κοινωνικοὶ ἦσαν οἱ Ἱερουσολυμίται πρὸς τὰς
 ὁ Κωνσταντινὸς πόλιν , ὡς ἦσαν οἱ Κωνσταντινπολίται
 15 πρὸς τὴν ὁπποσολικὴν καθεδρῶν τῆς Ῥώμης , ὡσαύ-

τως δηλονότι καὶ ἀπολύτως . ἰδὲ περὶ κοινωνίας
 βιβλίου τρίτου , κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παρά-
 γραφῶν τελευτῶν εἴπιν . τὰ αὐτὰ λέγεται καὶ ἐν τῇ
 ὑπεσάλειπ τῇ Τύρῃ Ἐπιφανίῃ καὶ τῶν ὑπ' αὐτῇ Ἐπι-
 σκόπων πρὸς τὴν ὁ Κωνσταντινὸς πόλιν ἐδημῶσαν
 Συνόδον , καὶ ὅτι ἀκολυθῆν αὐτοῖς , ὡς καὶ τὸ ἀνω-
 τέρῳ ἐρημῶν τῷ Μηνί , ὅτι ἀκολυθῆν τῇ ὁππο-
 λικῇ καθεδρᾷ , κοινόν ἐστιν , ὡς εἴρηται , πᾶσι τοῖς Ἐπι-
 σκόποις . ὑπὲρ δὲ ὁ Ἐπιφανίῃ ἐν τῇ ὑπεσ-
 λειπ ἵνα ἀνακομιδῇ τὸ λείψανον Φλαυιανῶν ὁπ-
 τῆς ἐξουσίας καὶ κατατεθῇ εἰς τὸν ὁπποσολικὸν θρόνον
 Ἀνθοχίας , ὡς τὰ Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου ὁ Κων-
 20 σταντινὸς πόλιν . καὶ σημείωσαι ὅτι ὁπποσολικὸς θρό-
 νος πολλαῖς λέγεται ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ ὁ θρό-
 νος Ἀντιοχείας .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀγαναγνοσάντων ὁπποσολῶν τῇ Κωνσταντινὸς πόλει Ἰωάννης καὶ τῇ Ἡρακλείας Θεοφίλῃ καὶ τῶν
 20 προκτικῶν τῆς κατὰ Βυζάντιον Συνόδου ἐν Τύρῳ , καὶ ἐκ τῶν λεχθόντων ὑπὸ τῇ λαῷ , δέκνυται με-
 ρικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος ὁ Ῥώμης .

Ἀγαναγνοσάντων ἐν Τύρῳ ἐπ' Ἐκκλησίας τῶν ὁππο-
 λῶν Ἰωάννης Κωνσταντινὸς πόλεως , καὶ τῇ Ἡρακλείας
 25 Θεοφίλῃ , καὶ τῶν προκτικῶν τῆς ἐν Κωνσταντινὸς πόλει Συ-
 νόδου , ὁ λαὸς ἐυφρόνισεν τὸν Βασιλέα , τὴν Βασίλι-
 οσαν , τὸν Πατριάρχῳ Κωνσταντινὸς πόλεως καὶ τὰς
 Ἐπισκόπους τῆς κατ' αὐτὸν Συνόδου , τὸν Τύρῃ Ἐπι-
 φανίον , τὸν Στρατηλάτῳ Βιταλιανὸν καὶ τὸν Κόμη-
 30 τα τῆς Τύρῃ Ἰωάννῳ , τῇ δὲ Ῥώμῃ ἐδεμίαν μνή-
 μη . ἔπαινος τῇ Κωνσταντινὸς πόλει Ἰωάννης καὶ τῇ
 Βασιλείᾳ καὶ τῇ ἐν Κωνσταντινὸς πόλει Συνόδῳ , ἐ-
 δεμίαν δὲ μνήμη ἡ φήμη τῇ Ῥώμῃ . ἐξέρεθῃ δὲ

ἐν αὐτῇ ὁ Τύρῃ Ἐπιφανίῃ ἀγιώτατος καὶ μεγα-
 λύτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης .
 ἐμνησθησαν δὲ τῇ Ῥώμῃ , εἴην μονάρχης καὶ ἀμέ-
 σως Ἐπίσκοπος μόνος ἑξῆς Χρυσῇ ἐν τῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ , ἀλλ' ἐμνησθησαν , ἐπειδὴ μιᾶς μερικῆς Ἐκ-
 κλησίας Ἐπίσκοπος ἦν , καὶ ἐτῆς καθολικῆς , ἥς
 μόνῃ Ἐπίσκοπος ἐστὶν ὁ Χρυσός . καὶ ἐκ τῇ ἐναντίᾳ ,
 ὡς ἐδεδώκασιν αἰφῆμαι τῇ Κωνσταντινὸς πόλει ἰδι-
 κόν τι ἀξίωμα , ἥτις τῇ Ῥώμῃ , ἐν ἄλλοις ὁφθαλμοῖς
 μόνῳ , παρέχον ἰδικὴν ἵνα ἐξέσται ,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

35

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὰς τῆς δευτέρας Συνείας Ἐπισκόπους ὁπποσολῆς τῶν Ἀπαμείας κληρικῶν , δέκνυται ἰσοτίμως
 τοῖς Πατριάρχασι ὁ Ῥώμης .

Ὅτι τῆς Ἀπαμείας κληρικῶν γράφοντες πρὸς τὰς
 Ἐπισκόπους τῆς δευτέρας Συνείας κατὰ τῇ Ἀπα-
 μείας Πέτρῳ , δέονται αὐτῶν δις καὶ τρις , ἵνα τὰ
 κατὰ τὸν Πέτρῳ φανερά πεισῶσι τῇ Βασιλεῖ καὶ
 40 τοῖς μακαριώτατοις Πατριάρχασι , ἐδεμίαν δὲ ἰδι-

κὴ μνήμη τῇ Ῥώμῃ Ἐπισκόπου , ἐπειδὴ καὶ ὁ Ῥώμης
 σωπεταγμῶς ὡσαύτως καὶ ἰσοτίμως ἐστὶ μετὰ τῶν
 Πατριάρχων , καὶ εἰς Πατριάρχῃ ἰσοτίμως καὶ
 ἰσοδύναμῳ τοῖς λοιποῖς Πατριάρχασι .

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐρημῶν Ἐπιφανίῃ Τύρῃ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κατὰ τῇ Σεθίῃ καὶ Ἀπαμείας Πέτρῳ καὶ Ζωόρῃ
 ψηφισάντων , δέκνυται ἐξίσις κριταὶ καὶ μεγάλοι οἱ ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς θρόνοις .

50

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐρημῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ
 Συνείᾳ κατὰ τῇ Ἀλεξανδρινῇ Πέτρῳ ὑπὲρ Ἐπιφανίῃ
 Πατριάρχῃ Κωνσταντινὸς πόλεως , ὁ Ἐπιφανίῃ ἐν
 τῇ ψήφῳ τῇ κατὰ Σεθίῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ζωόρῃ
 πρὸς τοῖς ἄλλοις φησὶν , ὡς καὶ ἐγκλήματες εἶναι

μεγίστη τὸ μὴ ἐξακολουθεῖν τοῖς ἐμικρῆς ἰδρώτας ἐχνη-
 κόπῳ ὑπὲρ τῆς κοινῆς τῶν ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν
 εἰρήνης , καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ Πατριαρχικοῖς
 Ἀλεξάνδρῃσι θρόνοις , Πατριαρχῇ μεγάλῃς εἰ-
 πὼν τὸν Κωνσταντινὸς πόλεως Ἰωάννῳ , τὸν Ῥώμης
 Ὁρμίσδῳ

ὁρμίσθαι καὶ τὸν ἱεροσολύμων Ἰωάννην . καὶ σημεί-
ωσαι ὅτι οἱ Πατριάρχαι κήδονται ἐξίσου πασῶν τῶν
ἐκκλησιῶν , καὶ κενὸν κριταίειν , καὶ οἱ θρόνοι αὐ-

τῶν ἐξίσου μεγάλοι , καὶ μάτην κομπάζουσιν οἱ λαί-
νοι . Διὰ τὸ αὐτῶν εἰρηθεῖν πᾶν ῥώμην μέγαλιν κα-
θεδρᾶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ' .

5

Ὅτι οὐκ ἔστιν λαχθούτων ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς Συνόδου ὑπὸ τῶ μνηᾱ περὶ ἀνακρίσεως τῶ ὄντι Συνόδῳ
κατακρινέντων , δεικνύται λόγῳ καὶ μῆτε Ἐκκλησιᾶν μῆτε μοναρχικὸν ἀξίωμα ἔχειν τὸν ῥώμης ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ , πᾶν δὲ Συνόδον ἔχειν πᾶν ἐχάτην ψῆφον .

10

Ἐπαθὲν ἐν τῇ παρῶν πέμπτῃ πράξει τῆς ὁπλ. μνηᾱ
Συνόδου ὁ λόγος ἦν περὶ Σεβέρου καὶ Ζωῆρα καὶ
Πέτρου , ὧν ἵνα γνωστὰ γινώσκται αἰκακίαι , ἀνεγνωσθή-
σαν τὰ παγεγονότα καὶ αὐτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ ἱεροσολήμῃ καὶ Τύρῳ , ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μη-
ναῖος μετὰ πᾶν ἀνάγνωσιν πάντων ὀρίζεται καὶ αὐ-
τὸς πᾶν καὶ αὐτῶν ψῆφον . ἐν οἷς σημείωσαι πρῶ-
τον λέγοντα αὐτὸν , τὸν κατακεκρυμμένον οὕτινι συ-
νόδῳ , μηδέτινι τῷ πρῶτῳ διατάττει λειτουργίας ἱερα-
τικῆς ὁπλ. βεβαίως , μέχρις αὐτῶν ἐξέτασται ἐπ' αὐτῇ
γονομένης ὑφ' ἐτέρου Συνόδου , αὐτῶν αὐτὸν ὑποδεί-
ξει , συμφώνως τῷ Ἀλεξανδρείας Πέτρῳ ὄντως , ἐ-
πειδὴ περὶ τῶ καθεστῶτος ὑπ' αὐτῶ μελητήν ,
ὡς ὁ αὐτὸς Ἀθανάσιος λέγει ἐν τῇ δούτῳ ἀπο-
λογία . ἔλεγε δὲ ἔτε ἐκείνῳ ἔτε ἔτε ἵνα
γινώσκται τῶ κατακεκρυμμένῳ ἐν Συνόδῳ ἀνακρίσεις
εἰς τὸν ῥώμης , ἀλλ' εἶπον Συνόδον ἐτέραν , ὥστε ἐ-
ψύχθη παφανῶς ὁ Πάπας Ἰωάννης , γράφων λέ-
οντι καὶ Ἀλεξανδρῶ τοῖς Βασιλεύσιν , ὅτι ὁ Πέτρος
θρόνῳ ἔχει ἐξουσίαν λύειν τὰ ὑπὸ Ἀρχιερέων δι-
σποδισθέντα . καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίᾳ πρώτῃ , κε-
φαλαῖς δεκάτῃ Παράγραφον ἔχον . δούτερον
λεκτέον , ὅτι ἔλεγε τὸν κατακεκρυμμένον οὕτινι Συνο-
δῷ ὑπὸ τῶ Πάπα ἀνακρίνεσθαι , ἀλλ' ὑφ' ἐτέρου συ-

νόδου , ὥστε λόγῳ καὶ πᾶσι ἐστὶν ἡ περὶ Ἐκκλη-
τικῆς τῶν Λατίνων θέσεως πρὸς τὸν Πάπαν αὐτῶν , καὶ
καὶ ὁπλ. τῶ μνηᾱ ἔδ' ὅπως ἐγινώσκετο τῶ τὸ πομ-
πικὸν πλαστέον . τρίτον , ὅτι κατακρινέντων ὁ
μνηᾱ τὸς εἰρημῶν τρεῖς Αἰρετικὰς , λέγει ῥητῶς 15
πᾶν αὐτίαν τῆς κατακρίσεως ἔτω , καταφρονήσαν-
τες μὴ τῆς ἐν τῇ ῥώμας ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν
ἀποστόλων Διαδοχῆς , πᾶν καὶ αὐτῶν ὑπὸ φασιν ποι-
ησάμενος (ἦτοι τῶ Πάπα Ὀρίστῳ) εἰς ἐδὲν δὲ λο-
γισάμενος καὶ τῶ τῆς τῆς βασιλεύσεως Πατριαρ- 20
χικῆς θρόνου (τὸν Ἰωάννην δηλονότι καὶ Ἐπιφά-
νιον) τὸς Πατριάρχας , καὶ πᾶσαν πᾶν ὑφ' αὐτῶν
ἀγίαν Συνόδον , πᾶν τε αὐτῶ τῶ Δεσπότη καὶ Σωτή-
ρος πᾶν ὄντων ἐν τοῖς ἀγίοις τόποις ὑποσολικῶν δια-
δοχῶν , (τὸν Πατριάρχην δηλαδὴ ἱεροσολύμων 25
Ἰωάννην) καὶ πᾶσι τέτοις πᾶν πάσης Ἀνατολικῆς
Διοικήσεως καὶ αὐτῶν ψῆφον γενομένην , καὶ ὅτι
ἀπολεθῶν τοῖς εἰρημῶν , ἦτοι τοῖς Πατριάρχεσιν καὶ
ταῖς Συνόδοις , ἐπάγει πᾶν καὶ τῶν εἰρημῶν Αἰ-
ρετικῶν ψῆφον , ὅπερ πάντα τηλαυγῶς παρίσσει 30
τελῆ ἵνα , ὅτι ἰσότητοι οἱ Πατριάρχαι , ὅτι ἔκ-
ειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν ἀξίωμα , καὶ ὅτι
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ ἐχάτη ψῆφῳ ἐπὶ τῆς Συνόδου .

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ' .

Ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ τὸν εἰρημῶν Αἰρετικῶν Διατάξεως τῶ ὑποκράτορος Ἰσπανίαν , δεικνύται πᾶν ψῆφον τῆς Συνόδου ,
καὶ ἔστιν ῥώμης ὡς μοναρχικῶν κατακρινέντων τὸς Αἰρετικὰς , καὶ τὸς πατριαρχικὰς θρόνους εἶναι οὕτως ὑφ' ἐαυτῶν
Ἐκκλησίαις πρώτῃ καὶ ἔχατα κριτήρια , ἀλλ' ἔτι πρὸς ἀλλήλους , ὄντας ἰσοτίμως , πᾶν δὲ Συνόδον ἐπ' αὐτῶν . 40

Ἐν τῇ Διατάξει τῶ ὑποκράτορος Ἰσπανίαν κατὰ
τὸν εἰρημῶν Αἰρετικῶν σημείωσαι πρῶτον , ὅτι
φασί , κοινῇ ψῆφῳ τῶ πρῶτον τῆς ῥώμης Ἀγαπη-
τῆς , καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου ἀπηλάτθῃ
τῶ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Ἀνθιμῳ . καὶ πρῶ-
τος , ὅτι τῶ πρῶτον ὑποκράτορος τῶ Ἀγαπητῆς ,
ἀλλὰ συνεδρῶν συνοδικῶν καὶ κρίσιν συνοδικῶν ,
ὅπερ καὶ πατὴρ ἔχει Πατριάρχῃ . δούτερον , ὅτι
φασί , ἐμὴν ἔδὲ πᾶν δικαίως ἐξουχθεῖσαν κατὰ Σε-
βέρου ψῆφον πᾶν οὐκ αὐτῶν ὡς εἶπεν τῶν Ἀρχιερα-
τικῶν τε καὶ Πατριαρχικῶν μετὰ τῆς μοναρχικῆς συ-
νανίσεως παρελθῆσαν θρόνων . ἐν οἷς σημείωσαι
πρῶτον , ὅτι ἔκ ὁ ῥώμης μόνος , ἀλλ' ἡ ψῆφος τῶν
Πατριαρχικῶν καὶ Ἀρχιερατικῶν θρόνων κατέκρινε

τὸς Αἰρετικὰς . δούτερον , ὅτι πρῶτον εἶπον Ἀρχιε-
ρατικὰς καὶ ὑστερον Πατριαρχικὰς , δεικνύον ὅτι
πάντες οἱ Πατριαρχικοὶ θρόνοι ἰσοτίμως καὶ ἰσοδύ-
ναμως εἶναι ἀναγκαστοὶ ἐν ταῖς κοιναῖς συνελεύσεσιν , 45
καὶ ἑαυτὰς δὲ θεωρεῖν , πρῶτα καὶ ἔχατα κρι-
τήρια εἶναι ἐν ταῖς ὑφ' ἐαυτῶν Ἐκκλησίαις , ὥστε πα-
ραλογίζονται ἑαυτὰς εἰς παπίσαι , λέγοντες πρῶτον
κριτήριον τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἔχατον τὸν ῥώ-
μης . τρίτον , ὅτι δεικνύον τὸ ἀξίωμα τῶν Συνόδων , 50
μόνον οὐκ εἰσὶν πᾶν κατὰ τὸν Αἰρετικῶν τῶν Πα-
τριαρχῶν καὶ Ἐπισκόπων ψῆφον , ὅπερ ταυτόν ἐστιν ,
ὅτι οἱ Πατριάρχαι μόνον αὐτοὶ τῶν Συνόδων ἐδὲν
δύναται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , καὶ μάτην οἱ ῥώ-
μαῖοι ποιεῖσι διαίρεσιν ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ Δυτικῆς
Ἐκ-

Εκκλησίας, ἐπεδὴ ἔδωκε δύναται μόνη ἡ Ῥώμαι-
κή Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς Δυτικῆς, καὶ ὅτε μο-
ναχῶς λέγεται ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ ὁπο-
σοδικὴ καθέδρα, ἐνοεῖται ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης
5 καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν Ἐπίσκοποι, καὶ δὲ ποτε γὰρ ὁ Ῥώμης

ἐδωκήθη ἀξιολογόντι ἐν τῇ κοινότητι αὐτῆς τῆς πᾶν
Δυτικῆς Ἐπισκόπων Συνόδου, ἥς προκαθίστηται ἀπὸ
πᾶν τάξιν, συνεδρούμεν δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσότημον τὰ Ἐπισκο-
πικὰ ἀξιώματα, ὡς εἶρηται ἐν πολλοῖς καὶ ῥηθῆσεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

10 Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων ἐν τῇ ἐν Ἱερουσολύμοις ὁππότε Πέτρος Συνόδου, δαίκεται τὸ συνοδικῶς ἐνεργεῖν,
ψηφίζεσθαι καὶ κρίνειν κοινὸν Πατριάρχαις πάπαις καὶ Ἐπισκόποις.

Εἰς τῇ Ἱερουσαλὴμ ἡ κατὰ τῶν εἰρηρῶν Λιβυτικῶν
Συνόδου ὁππότε Πέτρος Ἱερουσολύμων Πατριάρχης ση-
μείωσαι πρῶτον, ὅτι φησὶ, προκαθίστηται τὰ ἀνωτά-
15 τα καὶ μακαριωτάτα Ἀρχιεπισκόποις καὶ Πατριαρχαῖς
ἐν τῇ Συκρίτῳ τὰ ἀνωγὰς Ἐπισκοπείας τῆς αὐτῆς μα-
καριότητος, συνεδρούμεν δὲ τῇ αὐτῇ Ἀρχιερωσιῶν
καὶ τῶν ὁσιωτάτων Ἐπισκόπων τῆς κατὰ Παλαιστ-
20 νας τρεῖς ὑπὸ τὰς ἀγίας τελεῖται τόπος ἀναγεσάτης
Συνόδου. καὶ σημείωσαι, ὅτι καὶ ὁ Ἱερουσολύμων
συνοδικῶς ἐνεργεῖ, ὡς καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Ῥώμης
Ἀγαπητός, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι αὐτῆς Ἰωάννης, Ἐπιφάνιος

καὶ Μηνᾶς. δαίκεται, ὅτι ὁ Ἱερουσολύμων προκαθίσταται
τῆς κατ' αὐτὸν Συνόδου ἀπὸ πᾶν τάξιν, συνεδρούμεν
δὲ αὐτῷ οἱ ὑπ' αὐτὸν Ἐπίσκοποι, ταῖς συνεδρούμεν
τῇ κατ' αὐτὸν Συνόδου ἀπὸ τοῦ ἰσότημον τὰ Ἐπισκο-
πικὰ ἀξιώματα, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξίσου κριταὶ καὶ ψη-
φισαὶ εἶναι ἐν τῇ Συνόδου τότε Πατριάρχην καὶ
τὰς Ἐπισκόπους, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξίσου κριταὶ καὶ ψη-
φισαὶ εἶναι ἐν τῇ Συνόδου τότε Πατριάρχην καὶ
Κελεσίον ποτὲ μὲν λέγει ὅτι προκαθίσταται, καὶ ποτὲ ὅτι
συνεδρούμεν τῆς κατ' αὐτὸν ἐν Ῥώμῃ Συνόδου, δὲ
δαίκεται καὶ τῆς Οἰκουμένης. ταῦτα ῥητέον καὶ περὶ
τῆς Ἀγαπητῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

25 Ὅτι ἐκ τῶν συναγομένων ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἱερουσολύμων Πέτρον ὁππότε τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ,
πᾶν τῆς συμφωνίας καὶ ταυτοδυναμίας Πατρῶν καὶ Πατριαρχῶν, ἡ ἐξίσου ἐν τῇ
καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ μαρτυρεῖται.

30 Εἰς τῇ Ἐπιστολῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ πρὸς
τῶν τὸν Ἱερουσολύμων Πέτρον σημείωσαι πρῶ-
τον, ὅτι λέγει αὐτὸν, τὸν τῆς Ἰακώβου δέξασθαι θρό-
νον, καὶ φύλακα γενέσθαι τῆς ὁρθοδόξου πίστεως,
ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῇ ὁ Ῥώμης Λέων φύλαξ ἐκλήθη
35 τῆς ἀμπέλας. δαίκεται, ὅτι κατὰ Σεβήρου πρῶ-
τον ὁ Ἱερουσολύμων ἠγωνίσασθαι χαλεπὴ ἐδήσεως ἢ
περὶ τῆς τῆς Ῥώμης. τρίτον, ὅτι γέγονεν ὁ Μηνᾶς
τῇ Πέτρῳ κατὰ Σεβήρου σύμψηφος. τέταρτον,
ὅτι κατεκρίθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀνθίμῳ καὶ
40 Ζώρῳ, καὶ κεκοινωνήσασιν τῇ Μηνᾷ ἐν ταύτῃ τῇ
κατακρίσει αἱ ὑπὸ Ῥώμης καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Συνόδοι. πέμπτον, ὅτι ὡς περὶ τῇ Ἱερουσολύμων κα-
θαιρέσει ὑποβαλόντι τὸν Σεβήρον (ὡς ἐκείνητος

αὐτὸν δηλοῖται τὸ πρῶτον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάν-
νης καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Ἰωάννης καὶ ὁ Ῥώμης Ὁρμίσδης)
ἐγένετο ὁ Μηνᾶς αὐτῷ σύμψηφος, ὥτως ἐπεδὴ ἐν
Κωνσταντινουπόλει συγκατεκρίθη Ζώρῳ, Πέτρος καὶ
Ἀνθίμος, ἵνα ἀκολουθήσῃ ὁ Πέτρος αὐτῷ, πέμπτη,
τῇ Πέτρῳ ὁ Μηνᾶς καὶ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ
τέτων πεπεραγμένα, ἵνα πέμψῃ αὐτῷ πᾶν συναίνεσιν
αὐτῷ καὶ τῶν ὑπ' αὐτῷ Ἐπισκόπων ὁ Πέτρος ἐγγρά-
φως ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἔχῃ ἐν Ἱερουσολύμοις
ταῦτα τὰ πεπεραγμένα, καὶ μεταδῶ καὶ ἄλλοις, ὥστε
πάντα ἀδελφικῶς σύμπνοιαν καὶ συμφωνίαν καὶ
ἰσότητα καὶ ταυτοδυναμίαν μαρτυρεῖ, καὶ ἡ δὲ
ἰδικὴν ἀξίαν ἡ ἐξίσου ἐν τῇ καθόλῃ Ἐκκλησίᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

45 Ὅτι ἐξ ὧν εἶπον ὁ Ἱερουσολύμων Πέτρος, ὅτι σύμψηφος ἐγένετο τῇ κατὰ Ἀνθίμου ψήφῳ, συναγεται
ὁμοφωνία ἐκκλησιαστικὴ, πᾶσα δὲ μοναρχία ἐς κόρας καταπέμπεται.

50 Εἰς τῇ κατὰ Ἀνθίμου ψήφῳ ὁ Πέτρος μετὰ τῆς
Συνόδου αὐτῆς σύμψηφος γενόμενος, λέγει περὶ
Ἀνθίμου ὅτι καθαιρέσεως αὐτῷ ἀπὸ τῆς ψήφου, ἀρχαῖ-
σα μὲν ὑπὸ Ἀγαπητῆς τῆς τῆς ὁσίας καὶ αἰδίδης μνήμης
πρὸς τῆς πρεσβυτέρους Ῥώμης, συμπερανθεῖσα
δὲ ὑπὸ Μηνᾶ τῆς ἀνωτάτης τῆς βασιλίδος Πατριάρ-

χα καὶ τῆς παρ' αὐτῇ συγκατεκρίθη ἀναγεσάτης
Συνόδου. δαίκεται, ὅτι σύμψηφοι γενόμενοι τοῖς δὲ
ἀπὸ τῆς ἀναγεσάτης ὑπὸ Ἀγαπητῆς τῆς ὁσίας καὶ μα-
καρίας μνήμης καὶ τοῖς ὡσεὶ μὲν τῆς ἀ-
νωτάτης Πατριάρχης τῆς βασιλίδος πόλεως καὶ τῆς
παρ' αὐτῇ ἀφαιρεθείσης ἀναγεσάτης Συνόδου, καὶ
τρίτον,

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟ ΣΥΛΛΟΓΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

464
 τὸν, ὅτι ἀκολουθεῖντες καὶ τῇ περὶ τούτων κυρώσει
 τῆς Θείας καὶ βασιλικῆς Νόμου, προσειμένα τῇ ὑπὲρ
 Ἀνθίμου καθαιρέσει. ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἅπερ
 ἤρξατο ὁ Ἀγαπητὸς, ταῦτα ὁ Μηνᾶς ἐτελείωσεν. δούτε-
 ρον, ὅτι τύπον λέγει πάλιν κείσιν τῶ Ἀγαπητῷ,
 ὁρισμὸν δὲ πάλιν κείσιν τῶ Μηνᾶ, ἅπερ ταῦτά ἐστι.
 τρίτον, ὅτι συνοδικῶς οἱ Πατριάρχαι ἐτύπωσαν καὶ
 ὤρισαν, ἐκ αὐτῶν ὡς ἀπὸ μοναρχίας ἡ ἀναμαρ-
 τήτης ἀποκαλύψεως. τέταρτον, ὅτι τούτων ἡ γένεσις πάλιν
 βασιλικῶς ἀτάξιν ταῖς ἀποφάσεσιν τῶν Συνοδῶν.

πέμπτην, ὅτι ἐκ ἐδέξατο ταῖς ἀποφάσεσιν τῶ Ἀγα-
 πητῆ καὶ Μηνᾶ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρῶτον ἐθεώρησεν
 ἰδικῶς, καὶ ἀνέγνω κατὰ τάξιν, καὶ ἐδοκίμασε
 καταλατῶς πάλιν αὐτῶν πεπραγμένα, καὶ ἔτι
 ἐψηφίσαντο, ἥτοι ἐτύπωσεν, - ταῖς ἐν ὧν καὶ αὐ-
 τὸς συνοδικῶς, ἅπερ ἰσότητα, ὁμοφωνίαν, ὁμο-
 ψυχίαν, συμφωνίαν καὶ συμπάθειαν ἐκκλησιαστικῶν
 παρίησι, πάσαν δὲ ἐξέπαινε ὑπερῆχικῶς, ἡ ἰδι-
 κῶς ὑπερῆχικῶς, ἡ αὐθιγίαν καὶ μεγαλειότητα ἰδι-
 κῆν, καὶ τέως μοναρχίαν ἐς κόρυθος καταπέμψει. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ.

Ὅτι ἐκ τῶν Δὲ λιβέλλων καὶ Ἐπισκόπων ἐν τῇ πρώτῃ, δούτερον, τρίτῃ, τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ πράξει τῶν
 Συνοδῶν ὑπὲρ Ἀγαπητῆ καὶ Μηνᾶ ἐρηγῶν συνοδικῶν
 γένηται ἔχον ἰδικόντι ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς
 ἅπερ τὸν Μηνᾶ, ἔτις ἐδὲ τὸν Ἀγαπητόν. 15

Ἐν τῇ πρώτῃ πράξει οἱ Μοναχοὶ ἀφ' ὧν Μονα-
 χίων ἔπουν τὸν Πάπαν Ἀγαπητὸν, τῷ δεσπότη
 ἡμῶν τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκό-
 πῳ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πα-
 τριάρχῃ Ἀγαπητῷ. ἐν τῇ αὐτῇ πράξει Ἐπίσκοποι
 Ἀντιοχείας καὶ Παλαιστίνης ἔπουν τὸν αὐτὸν, τῷ ἁ-
 γιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ πατρὶ πατέρων. ἐν τῇ
 δούτερον πράξει ὁ Κωνσταντινουπόλεως λέγει περὶ ἑαυτοῦ,
 Μηνᾶς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώ-
 μης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. καὶ ἐν τῇ τετάρ-
 τῃ πράξει ἐν τῇ καθαιρέσει Ἀνθίμου λέγεται, ὁ
 ἁγιώτατος καὶ μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Οἰ-
 κουμενικὸς Πατριάρχης. καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς δούτε-
 ρας Συρίας καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Συνοδὸς ἔπουν
 τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην, Ἀρχιεπισκόπον πα-
 τρὶ πατέρων καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ. ἐν ταῖς
 σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἐξίσως λέγονται Ἀρχιεπίσκο-
 ποι καὶ πατέρες πατέρων καὶ Οἰκουμενικοὶ Πατριάρ-
 χαι ὅτε Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ ἀπὸ
 Κανόνων, ἀλλὰ Δὲ τὸν ζῆλον τῶν τότε πατριαρ-
 χάντων, καὶ συνοδικῶς, καὶ ἰδὲ ἀνώτερον βιβλίον

πρώτῃ κεφαλῇ πρώτῃ Παραγράφῳ δωδέκατον.
 ὅθεν ὡς ἔσται τῆς τριτάτης συνηγορίας ὑπὸ μόνῃς
 τῆς πρεσβυτέρας τῶν διδόντων τὰς λιβέλλας, καὶ 20
 ἐκ ἀπὸ Κανόνων, ἡ ἀποφάσεων Συνοδῶν Οἰκουμε-
 νικῶν, ἐκ ἔπειτα πάντοτε καὶ πάντες ἔτι, καὶ
 γὰρ ὡς σεσημειώθη, οἱ μὲν ἔπουν τὸν Ἀγαπητὸν Οἰκ-
 ομενικόν, καὶ μὲν καὶ πατέρας πατέρων, οἱ δὲ ἔπουν αὐτὸν
 πατέρας πατέρων, καὶ μὲν καὶ Οἰκουμενικόν. ἔτι καὶ τὸν 25
 Μηνᾶν, οἱ μὲν ἔπουν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην, οἱ
 δὲ ἔπουν αὐτὸν μόνον Πατριάρχην, πράξει τρίτῃ καὶ
 τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν Κωνσταντι-
 νουπόλεως Ἰωάννην ἔπουν ἡ κατ' αὐτὸν Συνοδὸς,
 τῷ δεσπότη ἡμῶν τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτά- 30
 τῳ πατρὶ πατέρων Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Οἰκουμενικῷ
 Πατριάρχῃ. ὁ δὲ Ἱεροσολύμων ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν
 ἑπιστολῇ ὅσα ἔπουν αὐτὸν ἔπε Οἰκουμενικόν ἔπε πα-
 τέρας πατέρων, ἀλλὰ μόνον θεοφιλέστατον καὶ
 ὁσιώτατον συλλειτουργόν. ἐδέδωκε δὲ τὰ περὶ 35
 μακα ταῦτα τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἰδικόντι ἀξίω-
 μα, ἅρα ἐδὲ τῷ Ρώμης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

40

Περὶ ἀποδείξεως κατὰ ὁρθότατον, ὅτι ἑδεμῖαν ἐξέσταν ὁ Ἀγαπητὸς Πάπας καὶ οἱ Κωνσταντινουπόλεως Πα-
 τριάρχαι ἔλαβον ἔξω τῶν ὑφ' ἑαυτοῖς Ἐπαρχιῶν Δὲ τὸ κληθῆναι συνεκδοχικῶς Οἰκουμενικῶς.

Ὡς εἴρηται ἐν τῇ δωδεκάτῃ Παραγράφῳ τῆς πρώτης
 κεφαλῆς τῆς τετάρτης βιβλίας, ὅτι ἐλέγετο ὁ
 Μαρκεριανὸς πάσης τῆς Οἰκουμένης καὶ γῆς καὶ θαλά-
 σσης καὶ πάντος ἔθνους καὶ γένους δεσπότης, καὶ ὁ
 Εὐάγγελος ἰσόρυσον εἰρηδοτῆς τὸν Βασιλέα Ζήνωνα
 δεσπότην τῆς Οἰκουμένης, καὶ ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Καππα-
 δοκίας ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδῷ ὁ λαὸς ἐν ταῖς
 φήμασι τὸν Ἀυτοκράτορα Ἰβήνων καὶ τὸν Βασιλίσσαν
 αὐτῶν Εὐφημίαν ἔπουν τῆς Οἰκουμένης δεσπότης,
 ἔτις ὁ Ἰβήνιος ἐπ' αὐτῶν λέγεται ἐν τοῖς λιβέλλοις
 ὅλης τῆς Οἰκουμένης δεσπότης. ἐκ ἦσαν δὲ ὁ Μαρ-

κεριανὸς καὶ Ζήνων καὶ Ἰβήνιος καὶ Ἰβήνιος, οἱ μὲν 45
 ἐξήρχον ὁνομαζόμενοι, δεσπότης, ἀλλὰ συνεκδοχικῶς ἐρ-
 ρέθησαν ὅλης τῆς Οἰκουμένης δεσπότης, ἐκ ἀπὸ
 τῶν Τίτλων, ἡ τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἀπὸ μό-
 νης τῆς πρεσβυτέρας τῶν διδόντων τὰς λιβέλλας, καὶ
 Δὲ πάλιν φροντίδα καὶ τὸν ζῆλον ὁ ἔχον ὑπὲρ τῆς 50
 ἐκκλησιαστικῆς δόγματος. ἔτις ὁ Ἀγαπητὸς καὶ Ἰωάν-
 νης καὶ Μηνᾶς συνεκδοχικῶς ἐρρέθησαν Οἰκουμε-
 νικοὶ Πατριάρχαι, καὶ μὲν ὅτι καὶ ἔλαβον τινα ἐξέσταν
 ἡ δυνάμειν ὁκτάτα ἐν ταῖς μὴ ὑποκειμέναις αὐτοῖς
 Ἐπαρχίαις.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ΄.

ὅτι ἐκ τῶ ἐξίστα λεχθῆναι ὡς ἔστιν τὸν Ἀγαπητὸν Ρώμης καὶ τὸν Μηνᾶ καὶ τὸν Ἰωάννην τὰς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχας Δεσπότης, πλὴν τιμῆς πρεσβυτικῆς, ἕδμεῖα ἰδικὴ ἐξουσία προσγίνεται αὐτοῖς.

Τὸν Ρώμης Ἀγαπητὸν οἱ εἰπόντες Οἰκουμενικὸν καὶ πατέρας πατέρων, εἶπον, καὶ τῷ Δεσπότη ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ τὰς Κωνσταντινουπόλεως Ἐπισκόπους Μηνᾶ καὶ Ἰωάννην οἱ Οἰκουμενικὰ καὶ πατέρας πατέρων
10 εἰπόντες, καὶ τῷ Δεσπότη ἡμῶν εἶπον, καὶ δὴ καὶ ὁ Ἱερωσολύμων Ἰωάννης τῷ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννῃ, τῷ Δεσπότη μὲν εἶπον· ὥστε καὶ τὰς ὅτι ἐξέ-

θεν ὁ Ρώμης Δεσπότης, ἐξουσία ἵνα ἰδικῶς ἐκ ἑλαβον ἐκ τῆς, ἀλλὰ μόνῳ ἡμῶν, καὶ μάλιστα πρεσβυτικῶς, καὶ ἰδὲ αὐτέρῳ βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλαίῳ πρώτῳ Παράγραφον δέκατον τρίτον, καὶ κατωτέρῳ βιβλίῳ δεκάτῳ, μέρῳ δούτῳ, κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ Παράγραφον ἑκοστὸν πρώτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ΄.

15

Ὅτι ἐκ τῶν αὐτέρῳ εἰρημίων δέδεσται, μὴ μοναρχικῶς, ἀλλὰ κανονικῶς μετὰ πληρεσάτης Συνοδῆς τὸν Ἀγαπητὸν Ρώμης κεῖναι τὰ κατὰ Ἀνθίμον, καὶ τῇ τῷ Κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκλογῇ καὶ συναίνεσι, καὶ ἐκ αὐθεντικῶς χειροτονῆσαι τὸν Μηνᾶ, καὶ μηδὲν ἀξίωμα, κατὰ πα-

ράδειν πολλῶν τριῶν γεγονότων, ὅτι τὸν Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τὸν Ἀγαπητὸν εἰληφέναι.

20

Καὶ τοῖς παιδίοις λοιπὸν ἐκ τῶν εἰρημίων ἔγνωσαν, ὅτι ὁ Ἀγαπητὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἕμνον ὡς πρεσβυτον ὁπφέναν τῆς Δυτικῆς Συνοδῆς, ἀλλὰ καὶ μετὰ Συνοδῆς πληρεσάτης ἔκρινε τὰ κατὰ τὸν Ἀνθίμον, καὶ ἐκ ἐξουσιαστικῶς καὶ ὡς βέλονται οἱ νέοι Πάπαι μοναρχικῶς, τυχέσι τυραννικῶς, ἀλλὰ κανονικῶς, ὅθεν οἱ περὶ Μαριανὸν μοναχοὶ ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν λιρέλλῳ εἶλεγον, καὶ περὶ δεόφρου τῆς ἐξωθήσας, ὅμως γὰρ κανονικῶς κείσιν ὡς τὰς Ἀρχιερεῖς τῆς πρεσβυτε-
25 ρας Ρώμης ὅτι τε αὐτῷ Ἀνθίμῳ καὶ τοῖς εἰρημίοις Λίβρετικοῖς καλῶς προῖντες· ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς χειροτονίας τῷ Μηνᾶ ὅτι κοινῇ ἐκλογῇ καὶ συναίνεσι καὶ τῷ Κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ ἐγίνετο, ἱκανῶς διηγεῖται, παλιμνοῦντες ὅμως ὡς ἐβδωτέρῳ
35 κατὰ ληψιν· τοίνυν καὶ τὸν χρυσοσόμον ψηφίσματι κοινῇ ὁμῶς πάντων Κλήρῳ τέφει καὶ λαῷ ὁ Βασιλεὺς αὐτὸν Ἀρκάδιος μετεπέμπετο, διὰ δὲ τὸ ἀξιοπύσιν τῆς χειροτονίας παρῆσαν ἐκ βασιλικῆς πρεσβυτικῆς πολλοῖς ἄλλοι Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Ἀλέξαν-
40 δρέας Θεόφιλος, καὶ ταῦτα φοβηθεὶς ὁ Θεόφιλος τὸν Ἰωάννην ἐχειροτόνησε, Σωκράτης βιβλίῳ ἐνῷ, κεφαλαίῳ δούτῳ, καὶ ὁ Σωζόμενος, ὅτι ψηφίσματι τῷ λαῷ καὶ τῷ Κλήρῳ, βιβλίῳ οὐδῷ, κεφαλαίῳ δούτῳ, καὶ ὁ Νικηφόρος, τῇ τῷ λαῷ καὶ
45 τῷ Κλήρῳ καὶ τῇ τῶν πολλῶν ψήφῳ, βιβλίῳ δεκάτῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ τετάρτῳ, καὶ σημείωσαι, ὅτι

ἐκ ἑλαβεν ὁ Ἀλέξανδρος πρεσβυτον ὅτι τῆς ἐν τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἐδὲ ὁ Ρώμης διὰ τὴν χειροτονηθῆναι τὸν Μηνᾶ ὑπὸ τῷ Ἀγαπητῷ ἔλαβε τοῖς τῶν. εἶτα τὸν Ἀνατόλιον ὁ Ἀλέξανδρος διόσκορος ἐχειροτόνησε Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως δὴ ποτε γὰρ καθαιρεθείη τῷ ἐν ἀγίοις Φλαυίῳ, τὸν Ἀνατόλιον ὁ Διόσκορος, ἔχων τότε πλὴν αὐθεντικῆς Συνοδῆς, ἐχειροτόνησεν, ἀλλὰ ἐδὲ ἔλαβον ἐκ τῆς ἀξίωμα ὁ θρόνος Ἀλέξανδρος ἐπὶ πλὴν Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως· εἰ δὲ καὶ Λατῖνοι σοφίζονται περὶ Ἀνατολίας, ἀλλὰ ἰδὲ αὐτέρῳ βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλαίῳ πρώτῳ Παράγραφον εἰσάγον· ἰδὲ περὶ τῶν τῶν Ἀγκύρας Μακάριον ἐν τῇ Καταλλαγῇ κεφαλαίῳ εἰκοστῷ ἐνάτῳ· εἰ δὲ καὶ Λατῖνοι ὁππλᾶμβάνονται τῷ Ἀγκύρας, ὅτι ἐν τῷ Ἀγαπητῷ εἶπε Βιγίλιον, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἐκ τῆς διαιρέσεως, ἀλλὰ τῷ κοινῇ ἡνὶ ἐν τῷ ἀδελφῷ, ὅπερ ἐδὲ λυμάνεται τὸ πρεσβυτικόν· εἰ δὲ καὶ κατὰ τὸν Λιμπερτίνον ἐν τῷ Πρεβιαρίῳ οἱ Λεγάτοι τῷ Ρώμης ἀντέστησαν τῇ χειροτονίᾳ τῷ Ἀνατολίῳ, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τῆς τῆς τῷ πρὸς τοῦτον, ὅτι καὶ ἀκόντων τῶν Ρωμαίων, ἐδέχθη ὁ Ἀνατόλιος ὡς πᾶσις τῆς καθόλου Ἐκκλησίας· εἰ δὲ φασὶν ὅτι ὁ Λέων συνεχώρησεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τῷ Ληρόντι ἀπλῶς λεγόμενος· ποῖον γὰρ τῷ πρὸς ἐδέχθη ἡ χειροτονία αὐτῷ ὡς τῷ Λέοντι, ἰδὲ τὸν αὐτέρῳ τόπον ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ΄.

Ὅτι τὸ ἐκλογῇ τῷ Κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ γίνεσθαι τὰς χειροτονίας τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν, ὅθεν ἐκ τῶ λέγεσθαι τὸν Ρώμης ὁππλᾶν αὐτῶς, ἐδὲ προσγίνεται αὐτῷ ἰδικὸν πρεσβυτικόν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σημείωσαι τὸ, ὅτι τῇ ἐκλογῇ καὶ συναίνεσι τῷ Κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ ἐγίνετο αἱ ψήφει καὶ αἱ χει-

ροτονίαι τῷ χρυσοδόμῳ καὶ τῷ Μηνᾶ, ἐκ τῆν κατὰ τὸν καὶ πρεσβυτικόν, ἀλλὰ ἀρχαῖον καὶ πάτριον ἔθος.

466

466
καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς γὰρ τῶ Κωνσταντινουπόλεως Νε-
κταρίῳ ἕτιως ἐγίνετο, λεγόντες τῆς δευτέρας οἰ-
κουμένης Συνοδῶς ἐν τῇ πόλει τῆς Δυτικῆς ὁπισθολή,
τοῦ Θεοφιλέστατου Νεκτάριου Εἰσέσκοποι, κεχαιρω-
νύκασι, ἐπὶ τῆς Οἰκουμένης Συνοδῶς μετὰ κοινῆς
ὁμονοίας, ἐπ' ὅψιν καὶ τῶ Θεοφιλέστατῳ Βασι-
λέως Θεοδοσίῳ, παντός τε τῶ Κλήρου καὶ πάσης ἐ-

πιψκφίζομαι τῆς πόλεως . καὶ σημείωσαι ὅτι
ἡ πόλις ὑπψκφίζεται , ὅθεν ὅτε λέγεται ὅτι ὁ Ῥώ-
μης Ἐπίσκοπος ὑπψκφίζεται καὶ ἄλλοι , ἔδοξεν
καὶ ἐκ τῆς αἰσχρονομίας ἰδικὸν λαμβάνει ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ , ἐπεὶ καὶ κοινῶς ἡ πόλις ὑπψκφίζεται ,
ταῦτον εἰπεῖν ἄλλοι , ταῦτα συμφωνεῖ .

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Α'.

10

οὗ οἱ πάπαι ἐπὶ χαρίζοντες χαρίζονται τὰς Πατριάρχας, ὡς τὰς ἑαυτῶν Μητροπολίτας οἱ Πατριάρχαι, πᾶν
ἐπισκοπικῆς παύσεων ἕως ἀφαιρῶσιν, ὀνόματα πλάττοντες πραγμάτων ἔξημα, ὅθεν καὶ παρανομώτεροί εἰσι.

Τίνας Ἀνατολικῶν πατέρων ἐπόντων, ἦτοι τῶ μὲν
Βασιλεῖ, ὅτι τὸς Μητροπολίτας ὑπὸ τῶν Πα-
τριάρχων χειροτονῶνται ἐφ' ὧν οὐκ αὖτε ἀγένο
οἱ Νόμοι ἐθέτισαν, Πατριάρχας δὲ ὑπὸ τῶ Πα-
πα χειροτονῶνται, ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐκέλευσε, κεφα-
λαίῳ ἐκ τῶ. τῶ δὲ Ἀλεξανδρείας μελετικῶ Ἐπιστολῇ
πρὸς τὸς ἐν Χίῳ ὁρθοδόξους, ἐπειδὴ πότε ἐρώμενος
κεχειροτόνηκε Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλε-
ξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσαλὺμων πῶν Ἀποστο-
λικῶν καὶ ἱσοσταγῶν Θεῶν Ἀρχιερεῖς, ἀπὸ βλε-
πομένη, ἥ ὡς ἐν ἀγορᾷ παιδίων, ἥ ὡς ἐν σπητῇ τρα-

καὶ παιζόμενα· καὶ δὴ καὶ τῷ Μακαρίῳ Λυχνίῳ
 εἰπόντι, εἴ γε καὶ αὐτὸς ὁ Ῥώμης ἐκὴν Φυσικήρος, 15
 ἕκτονον ὡς τὰς Καύοντας πάσας ποιεῖ τὰς Χερσο-
 νίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μηδέποτε ὑποκερδίας αὐτῆς
 Ἐπαρχίας καὶ Διοικήσεις Πατριάρχας καὶ Ἐπισκόπους
 καθίστηεν, ὀνόματα πλάττων πραγμάτων ἔργα, ὡς
 διὰ πάντων συμβαλεῖται μήτε τὸν Χερσονήσαντα 20
 μήτε τὸν Χερσωνησίαν εἶναι Καρονίχας Ἐπισκόπους,
 δεῖλον καθίσταται ὅτι ὁ Ῥώμης ὡς γνωμώτατα καὶ
 ὡς Καύοντας ἐνερθεῖ.

25

НА РАТРАФОН АА.

Ὅτι τὸ τὸς Λατίνους ὑπὸ μαρτυρίᾳ δῆθ' οὖ τῶ βαλσαμῶν⁶ λέγαν, ὡς περ καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλη-
σία καχεροτόνηκε Πατριάρχας, τὸς ἀποκεκληρωμένους αὐτοῖς θρόνους μὴ ἔχοντας, ἔτω καὶ ὁ Πάπας
ἔδη ἐν Ῥώμῃ καθεστὼν Πατριάρχας, δάκνυσται ἐνταῦθα ἐπιχωρῶς ψυδρὲς, καὶ ἐν ἀμετρῇ αὐτι-
κείῳ οἱ ἀβωλόμορφοι ἐν Ῥώμῃ Πατριάρχαι τοῖς ἐνόμωι καθεστηθεῖσι ποτὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πα-
τριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς.

Πρὸς ταῦτα οἱ Λατῖνοι ἀντιφειρόμενοι λέγουσιν, ὅτι
καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία περὶ τῶν Πατριαρχῶν
τοιαῦτα ποιεῖ, προσφέρουσι δὲ εἰς μαρτυρίαν τὸν
Βαλααμῶνα λέγοντα, ἐν μὲν τῇ μελέτῃ περὶ τῶν
Πατριαρχῶν, διὰ τῶν αὐτῶν αἰτίων, ὡς ἔοικε, προ-
τετύπεται περὶ ἀκρίβειαν κατὰ τὸ ἀπαράλλακτον καὶ
τὰς μὴ ἔχοντας Πατριάρχας τὰς ἀποκληρωθείσας
αὐτοῖς αἰχάς θρόνους διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἐθνῶν, τὸν
Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων φησὶ, εἰ γὰρ καὶ ἐξώ-
θησαν τῆς δόξης τῶν θρόνων αὐτῶν, αἱ δὲ ἡ πνευμα-
τικὴ χάρις κατὰ τὸν Δαβὶδ ἐπαλειψήσεται. ὅ
δὲ τῇ ἐρμηνείᾳ τὸ εἰκοστὸν ἐβδόμου Κανόνος τῆς ἐν
Τρελλῷ Συνόδῳ ἀναδιδάσκει τὰς ἐντυγχάνοντας
τῇ παρέσει γράφῃ, ὡς καὶ πρόσφατος ἐστὶ τῷ αἰοδί-
μῳ Βασιλέως κυρτὸ Ἀλεξίῳ τῷ Κομνηνῷ, κατὰ τὸν
Νοέμβριον μῆνα τῆς δευτέρας ὑπενεμήσεως ἀπολυ-
θεῖσα, καὶ τοῖς δημοσιακοῖς καὶ ἐκκλησιαστικοῖς Σε-
κρέτοις καταστρωθεῖσα, καὶ διοριζομένη, μὴ μόνον ἀ-
παρεμποδίσως Ἀρχιερεῖς ψηφίζεσθαι εἰς τὰς Ἀνα-
τολικὰς Ἐκκλησίας τὰς ἐν τῶν ἐθνῶν κατεχο-
μένης, καὶ ἐδιδύμονται οἱ ἐν αὐταῖς ὑπηρετούμενοι
καταλαμβάνειν τὰς λαχόντας τέτας θρόνους διὰ τὴν

ἰδιονικῶν κακίαν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν χειροτονίαν ἔ-
 χαν ὅσα πρὸ ταύτης ἔχον κατὰ τὴν μεγαλόπολιν 35
 δίκονα, ἡγεμονίας δηλαδὴ ἀδελφάτων, σιτρε-
 σια, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ῥητέον πρῶτον,
 ὅτι ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθησαν
 Πατριάρχαι κατὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ὃν ἐκτίθησαν
 ὁ Βαλσαμών, ἀλλ' ἐχειροτονήθησαν ἰσότιμοι καὶ ὁ 40
 μοταυᾶς τῇ Κωνσταντινουπόλει. Δεύτερον, πρὸς τῆς
 τοιαύτης χειροτονίας ἑδεμία ὕψους ἡ χειρονομία ἐγί-
 νητο τοῖς πρεσβυτέραις των Πατριαρχικῶν θρόνων.
 Τρίτον, ἐκ ἐξήτησεν ὁ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς
 χειροτονησούτων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς γράμ- 45
 ματα ὑποχρετικὰ καὶ ὀρκωμοτικὰ ἵνα ᾧσιν οἱ Πα-
 τριάρχαι δεῦλαι αὐτῷ, ὡς ποιεῖσιν οἱ Πάπαι τοῖς παρ'
 αὐτῶν χειροτονημένοις Πατριαρχαῖς, καὶ ἰδὲ κατωτέ-
 ρω βιβλίῳ ὀγδόῳ κεφάλαιον δέκατον ἐβδομον.
 Τέταρτον, πῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τόπων εἰρήνης τυχόν- 50
 των, ἐκ ἐξήτησαν οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως
 χειροτονεῖν καὶ αὐτοὶ Πατριάρχας ὡς αὐτοῖς, ἀλλ'
 ἐχειροτόνη καὶ χειροτονεῖ ἡ κατὰ τόπους συνόδος τῇ
 ἐκλογῇ τῶν κλήρων καὶ τῶν ἐγκρίτων τῶν λαῶν.
 πέμπτον, οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως ἐκ ἐ-
 χειρο-

χειροτόνουν ἐξ ἰδίας αὐθεντίας Πατριάρχας ἐν τῇ
 Ἀνατολῇ, ἀλλὰ κατὰ τὰς Κανόνας βοηθῶντες ταῖς
 Ἐκκλησίαις, ὅπερ καὶ ἀρχαῖον ἐστὶν **ἔσθ**. ἔστιν,
 ἔκ χειροτόνου Πατριάρχας στρατηγὰς, καὶ αἵμα-
 5 τι πεφυρωμένους, ὡς ἦν ὁ ψευδαλεξανδρεὺς ἐπὶ τῷ Πά-
 πα Εὐγενίᾳ, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ,
 μέρος δούτερον περὶ Πατριαρχῶν, περὶ δὲ τῷ ψευ-
 δαλεξανδρεῖ καὶ στρατηγῷ, ἰδὲ ἐν τῇ καταλλαγῇ
 ἐν τῇ ἀντιρρήσει τῷ Ὁρῷ κεφάλαιον δούτερον. ἐβ-
 10 δομον, ἐχειροτόνουν ἔκ Εἰδώλου, ἀλλ' οὐτῶν ἐν ταῖς
 Θρόνοις Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκό-
 πων καὶ χειριανικῶν λαῶν, οἷς ἔκ ἐμάχοντο πρῶτον
 οἱ Σαρακηνοὶ, ὡς ἐμάχοντο τοῖς Πατριαρχαῖς. ἐχει-
 15 ροτόνουν Πατριαρχας, ἵν' ἔχωσιν ἐκένων πλὴν φρον-
 τίστα καὶ μακρόφρον κατὰ τὸ δυνάτην αὐτοῖς. οἱ δὲ
 Πάπαι χειροτονῶσι Πατριαρχας ἐν τῇ Ρώμῃ ἐπ'

ὀνόματι μόνῳ πλὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐκκλησιῶν ἀν-
 κειμένως τοῖς Κανόσι καὶ τῇ ἀντιρρήσει καὶ ταῖς
 πράγμασιν αὐτοῖς, καὶ πρὸς τοῖς πρὸς αἰσχυρῶν
 καὶ ὑβρίν τῆς χειριανικῆς πίστεως, ὅθου καὶ καλῶς
 ἔπουν οἱ ἐρημίται Ἀνατολικοὶ πατέρες τὰς ἐρημίας
 εὐχαίαι περὶ τῶν ἐν τῇ Ρώμῃ κωμωδίας τρέπων χει-
 20 ροτονούντων καὶ χειροτονιζομένων Πατριαρχῶν. Σὺ δὲ
 καὶ τὸτο σημείωσαι, ὅτι ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Συ-
 νόδῳ πολλὰ ἐκοπίασεν ὁ Πάπας Εὐγενίῳ καὶ οἱ
 Λατῖνοι, ἵνα χειροτονήσωσιν ἐκὰ Πατριάρχῳ Κων-
 σταντινουπόλεως, ἀλλ' ἐκ ἐδωκήθησαν, καὶ τὸ δὴ κῆ-
 25 ριον, ὅτι ἐκ ἐτόλμησαν ἀπὸ τὸ τῷ Μηνῷ πρὸς δειγμα-
 τὸς πρὸς τῶν δειγμάτων, ὅτι ὁ Πάπας ἔχει ἐξέσταν
 χειροτονῶν Πατριαρχας ἐν τοῖς ἐκ πλὴν Ἀνατολῆς ἀρ-
 χιερατικοῖς Θρόνοις.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΛΒ'.

20 Ὅτι μόνον ὁ Ρώμης, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχαι, καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι ἐνέργησαν παρ' ὁμο-
 λῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν, ὅπερ διττῶς θεωρεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ λόγῳ ἀξιώσεως, ἢ λόγῳ ἀνάγκης.

Ὅ μόνον ὁ Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐνέ-
 25 γησαν ἐν ταῖς ἐνέργειαις ἀνάγκης, ἀλλὰ
 καὶ ἄλλοι Πατριαρχαι, καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι ἐν τοῖς
 αὐτοῖς πράγμασι, διττῶς γὰρ θεωρεῖνται τὰ ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ πράγματα, ἢ λόγῳ ἀξιώσεως, ἢ λόγῳ
 ἀνάγκης. καὶ καὶ μὴ τὸν πρῶτον τρόπον, ἔπουν πο-
 30 λλοὶ Κανόνες τὰς ὑπὲρ Διοίκησιν Ἐπισκόπων ταῖς
 ὑπερθετοῖς Ἐκκλησίαις μὴ ὁρῶσαι, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν
 μόνον οἰκονομεῖν. καὶ δὲ τὸν δούτερον τρόπον, ἐπ'
 ὠφελείᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ πόρρω τῶν ἰδίων ὀρί-
 ων δύνανται ὁρῶσαι, ἢ ἐνεργεῖν. ὅθου ὁ Βασίλειος
 δεῖται τῷ Ἀθανασίῳ ἀγαλῶσαι τὰ συμβαίνοντα σκάν-
 35 δαλα εἰς πλὴν Ἀντιόχειαν. καὶ καὶ τὸν Θεολόγον ὁ Ἀθα-
 νάσιῳ διδάσκει τὰς Ρωμαῖας τὰ περὶ ἐπίστας καὶ ὑπο-
 σάσεως. ὁ Ρώμης Γέλιῳ καλεῖ εἰς κρίσιν τὰς Εὐ-
 σεβιαῖς καὶ τὸν ἄγιον Ἀθανάσιον. ὁ Ρώμης Ἰννο-
 κέντιῳ ἐν τῇ Δεκρετικῇ ὁπιστολῇ κεφαλαιῷ ὄγ-
 40 δῶ, βλάπεται ἀμαρτανῶν ὑπὸ τῶν ὁπιστατῶν τῆς
 πίστεως κρίνεσθαι. καὶ οἱ ἀπαιταῖς Ἐπίσκοποι ἐ-
 πὶ Ἰβηριανῶν εἰς Ἀναστάσιον τὸν Ἀντιοχείας ἀπέβλε-
 πον. καὶ ὁ Διάλογος βιβλίῳ δούτερῳ ὁπιστολῇ τετα-
 κωσῇ ἐβδόμῃ ἔπουν, ὅτι ἐστὶν ἔτοιμος διορθῶσαι
 45 ὑπὸ παντός. καὶ εἰ Κωνσταντινουπόλιται ἀπὸ τῷ Μα-
 ξίμῳ τὰ συνοδικὰ τῷ Πάπᾳ Μαρτίνῳ ἐξετάζουσι.
 καὶ ὁ Θεολόγος ἐξετάζει καὶ ἀποδοκιμάζει τὸν Δά-
 μασκον ἀπὸ τῶν λόγων τῷ Ἀντιοχείας Οὐϊταλίῳ. ὁ
 Κασσαρείας Παλαμῆς Ἀκάκιῳ τὸν Ἱερουσολύμων Κύ-
 50 ριλλῶν καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μακεδόνιον καθῆκε καὶ
 τὸν Σωκράτη, βιβλίῳ δούτερῳ κεφαλαιῷ εἰκοστῷ τετα-
 κω, ὁ αὐτὸς καθῆκε τὸν Ρώμης Διέριον καὶ αὐτῶν
 σῆζε χειροτονήσας τὸν Φίλικα, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἱερώ-
 νυμος ἐν τοῖς βίοις τῶν ἀρίστων συγγραφέων καὶ ἐ-
 55 περὶ. ὁ Ρώμης Γέλιῳ καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Μάξιμος

τὸν Ἀθανάσιον εἰς τὸν Θρόνον Ἀλεξανδρείας ἀποκα-
 60 τέψαν. ὁ Ἀντιοχείας Μελέτιῳ, καὶ πρῶτον ὁ Ἀ-
 λεξανδρείας Πέτρος κατὰ Γρηγόριον Πρεσβύτερον τὸν
 Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἐβεβαίωσε πρὸς Θεολόγῳ.
 ὁ Ἀλεξανδρείας Πέτρος ἐχειροτόνησε Μάξιμον τὸν κυρι-
 κὸν Κωνσταντινουπόλεως. ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γενναδί-
 ος ἀποκαθίστησι τὸν Ἀντιοχείας Μαρτύριον. ὁ Σιμ-
 65 πλίκιῳ Ρώμης καὶ Φίλικῳ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντι-
 νουπόλεως καθαιρεῖ. καὶ ὁ Φίλικῳ καὶ Ἀκάκιος κα-
 θαιρεῖ τὸν Κναφέα. ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀκάκιος
 ἐλέγχει καὶ ἀπειλεῖ τὰς ἐχθρὰς τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 Συνοδῆς Ἀντιοχείας καὶ ἄλλας, καὶ ἐκένει ἀπολογεῖ-
 70 ται ἡμερημίῳ αὐτῶν. ὁ αὐτὸς ἐχειροτόνησεν Ἀντιο-
 χείας τὸν Καλανδῶνα. Ἰωάννης ὁ Καππαδόξος κα-
 θαιρεῖ Σεβήρον, καὶ διορθῶται πλὴν Ἐκκλησίαν Ἀν-
 τιοχείας. ὁ Ἀγαπῆς καθαιρεῖ τὸν Ἀνθιμον. ὁ Ἀλε-
 ξανδρείας Κύριλλος τὸν Νεσόριον καταδικάζει, καὶ
 75 μετ' ἐκείνου ὁ Ρώμης Κελεστίνος, καθὼς ὁ Λέων τὸν Διό-
 σκορον. καὶ δύο Ἐπίσκοποι Συρίας καθαιρεῖ τὸν
 Σεβήρον. ὁ Ἱερουσολύμων Σωφρόνιος κρίνει πλὴν Ἀν-
 τισίων τῶν Μονοθελητῶν, καὶ ἀναθεματίζει τὰς αὐτε-
 80 χομῶνας, οἱ ἴντες ἦσαν Ὀνώριος ὁ Ρώμης, Σέργιος
 ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας. ὁ Ἱε-
 ρουσολύμων Ἡλίας κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Εὐτύ-
 χιον χειροδελόν τινα Ἀλεξανδρείας Πατριάρχῳ χει-
 85 ρονεῖ, καὶ μόνος αὐτὸς ἀπῆλθεν εἰς Ἀλεξανδρείαν
 καὶ ἐνέθρονισεν αὐτὸν. ὁ σταδίτης Θεόδωρος τὸν Ρώ-
 μης καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσολύμων καλεῖ εἰς
 βοήθειαν τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. ὁ
 Πάπας Λέων ὁ τρίτος εἰς τὸν Ἱερουσολύμων Θωμᾶν
 ἐνεγράψεν καὶ ἐζήτησε πρὸς βοήθειαν τῆς Ἐκκλησίας
 90 Ρωμαίων διδασκάλους. ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ ἑκτῷ,
 κεφαλαιῷ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Παράγραφοι ἑσπών, καὶ
 ἀνωτέρω

αὐτῶν βιβλία τρίτη κεφάλαιον δέκατον, καὶ βιβλία τετάρτη κεφάλαιον πέμπτον, καὶ βιβλία πρώτη κεφάλαιον ἕχον, καὶ βιβλία δούτρε κεφάλαιον

πέμπτον καὶ ὅττω, καὶ βιβλία τρίτη κεφάλαιον δέκατον τέταρτον, καὶ βιβλία τετάρτη κεφάλαιον τέταρτον, καὶ ἄλλα χεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΔΓ΄.

5

Ὅτι τὰ πρακτικὰ τῶν ἐπὶ Μηνῶ Συνοδῶν ἀνέθετα, καὶ Πατριάρχης Ὀικουμενικὸς ὑπὸ πολλῶν Συνοδῶν καὶ Βασιλέων ὁ Κωνσταντινουπόλεως λέγεται, καὶ ὁ Βαρώνιος ψευδολόγῃ. ὅν τι τοιοῦτον ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆ Παπᾶ μισολογῶν δέκνυται.

Ὁ Βαρώνιος βλέπων καὶ τὰς παρέσας ἀγίας Συνόδους, καταβαλέσας πῶς παρ' αὐτῇ βοηθεῖν μὴ μοναρχίᾳ τῆ Παπᾶ, καθὼς αὐτῶν ἐδέχθη εἰς τὰς σημαίας, χρώμενος τῇ συνηθείᾳ αὐτῆς ψευδολογίᾳ, λέγει, ὅτι δὴ θὺν ἐνοθέτησαν ταῦτα τὰ πρακτικὰ αὐτῶν. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τῆς ὑποφάσεως τῆ Παπᾶ ἐνήργησαν ἐναντίως καὶ Τοπικῶν καὶ Οἰκουμηνικῶν Συνοδοί, ὡς ἐδέχθη καὶ δεχθήσεται, καὶ

καὶ ἑκάνας ἐνήργησαν καὶ αἱ παρέσαι, τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶν βοηθεῖσαι τῇ ἀληθείᾳ μᾶλλον τῆς βοηθείας τῆ Παπᾶ. καὶ ὅτι ἔμεινεν ἐν ταύταις ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης ἐρέεθαι Οἰκουμηνικὸν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ἀντοκρατόρων, Πατριαρχῶν καὶ Οἰκουμηνικῶν Συνοδῶν, ὡς ῥηθήσεται. ἴθι τῶν ἀγίων Συνοδῶν τῶν πρακτικὰ ἀνέθετα, καὶ περὶ τῆς ψεύσεως ὁ πῶμαχός τῆ Παπᾶ Βαρώνιος.

10

15

20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

25

Περὶ τῶν μετὰ Πέτρον μογγὸν Ἀλεξανδρείας Πατριαρχῶν μέχρι Τιμοθέου. καὶ τί ἐστὶ συνοδικὰ γράμματα, ἀμοιβαῖαι ὑπιστολαὶ καὶ ἐνθρονιαστικά. καὶ περὶ διενέξεως Τιμοθέου καὶ Ἰακώβου Ἀλίκαρνασσέως περὶ φθαρτῆ καὶ ἀφθάρτου.

Τὸ ἐλθόντος Πέτρου τῆ μογγῆς, γίνεται Ἀλεξανδρείας Ἀθανάσιος Αἰρετικὸς, εἴτα Ἰωάννης ὁ Μέλας, εἴτα Ἰωάννης Νικιῶτης ἡ Μαχιώτης, ἀμφότεροι ὀρθόδοξοι, εἴτα Διόσκορος καὶ Τιμόθεος Αἰρετικοί, αἵτινες ἐδέξαντο τὰ συνοδικὰ τῶ Σεβήρου, ὅπως τότε Πατριάρχης Ἀντιοχείας. Συνοδικὰ δὲ ἐλέγοντο αἱ γράφαί αἱ ἑκάστος τῶν Πατριαρχῶν ὅτι ἐγὼ τοῦ Πατριάρχου ἐπέμψον εἰς τὰς ἄλλας Πατριαρχίας, ἐμολογῶν πῶς ὀρθόδοξον πίσιν κατὰ πῶς γνώμῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, αἵτινες ἐλέγοντο καὶ συνοδικὰ, ὅτι συνοδικῶς ἐγράφοντο, καὶ Ἀμοιβαῖαι ὑπιστολαί, ὅτι ἀπὸ τῶν τῶν Πατριαρχῶν ἵνα συνομιλέσωσι δι' ἀποκρίσεως εἰς πῶς χερσίν τῶ Πατριάρχου ἑκάνας, καὶ ἐνθρονιαστικά, ὅτι ἐγίνοντο εἰς πῶς ἀρχὴν τῆς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον περὶ βασιλεύσεως. ὅθι ἐλεγον ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος εἰς πῶς συνοδικῶς αὐτῶ ἐπιστολῶν, ἐπαδὴ ὀρθολογικῆς καὶ ἀρχαίας ὀρθότητος εἰς τὰς κατὰ πῶς πάντων τῶν Οἰκουμένων ἀγίας Ἐκκλησίας κεκοιμήτων, ὅπως εἰς τὸν Ἱεραρχίαν ἀγόμενοι τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν Ἱεραρχίας χαρίζονται πάντα ἀλικρινῶς ἀντιτίθενται ὅπως φρονεῖν, καὶ ὅπως πίστεως ἔχοντες, ἢ Παῦλος αὐταῖς ὁ σοφώτατος ἄνθρωπος ἀσφαλῶς ὀρθόδοξον, ἵνα μὴ εἰς κινδύνον τὰ δόγματα τρέχοντες, κινδύνους γὰρ αὐτοῖς ἅπας ὁ θρόνος ἐγίνετο, ἀδικημάτων κατὰ τῆς πίστεως. τῶ τῶ τῶ καὶ ἡμεῖς τῶ τῶ δὲ τῶ

καὶ Νόμον ἡγούμενος κάλιστα πᾶσι τοῖς 30 πάλαι προπύκτως γινόμενον, ὀρθολογικῶς μάλιστα κρατῶν ἐγχερμάζον, τὸ ὅπως ἔχοντες περὶ πίστεως γράφοντες, καὶ τοῖς θεοδόχοις ὑμῖν πρὸς δικίμῃ ἀποστέλλοντες, ἵνα μὴ ὅτι μετὰ τῶν αἰώνων ἄπερ ἡμῖν οἱ πατέρες ἔδωκε. καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος αὐτῶ λαβὼν πῶς ἐπιστολῶν ταύτων ἐγράφοντες εἰς τὸν Ῥώμης Οὐάριον Ἀπὸ τὸν Σωφρόνιον, ἔγω γὰρ αὐτῶ τὰ ἐξ ἔθους συνοδικὰ μέχρι τῶ νῦν ἐδέξαμεθα. ἰδὲ αὐτῶ βιβλία τετάρτη, κεφαλὴν ὅττω Παράγραφον δέκατον τρίτον, καὶ τῶ αὐτῶ 40 βιβλία, κεφαλὴν δέκατον τρίτον Παράγραφον τρίτον, καὶ κατωτέρω βιβλία ἐξ ὅττω, κεφαλὴν ὅττω Παράγραφον ὅττω, τῶ ἔν Σεβήρου ἐκβαλόντες τὸν Φλαυιανόν, καὶ γενόμενος Ἀντιοχείας, τὰ τῶ αὐτῶ Συνοδικὰ, ὡς εἴπερ πολλοί, εἰς μὴ πῶς Ἰακώβου 45 ρεσσαλήμ ὅττω ἐδέχθησαν, μάλιστα οἱ κομίσαντες ταῦτα ἐκεῖ, κακῶς ἀπὸ τῶν ἔθους. ἀλλὰ καὶ εἰς Κωνσταντινουπόλιν τὴ συνέβη, ἰδὲ αὐτῶ βιβλίον τέταρτον. εἰς δὲ πῶς Ἀλεξανδρείαν εἰ μὴ Ἰωάννης ἔκ ἐδέξαντο αὐτῶ, Διόσκορος δὲ καὶ ὁ μετ' ἐκείνου Τιμόθεος ἐδέξαντο αὐτῶ. Φυγὼν δὲ μετέπειτα ἀπ' Ἀντιοχείας ἐπὶ Ἰακώβου ὁ Σεβήρος, ὅττω τὸν Διόσκορον Ἀλεξανδρείας, σωφρονεῖ δὲ καὶ ἐκεῖ ὁ Ἀλίκαρνασσέως Ἰακώβος, ἐπὶ δὲ τῶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας διηγήθησαν περὶ φθαρτῆ καὶ ἀφθάρτου.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Θεολογίας τῶν ἐπὶ χειρὶ δύο φύσεων, καὶ πῶς χρῶνται οἱ ὁρθόδοξοι ταῖς ἐπὶ χειρὶ δύο φύσεσι, καὶ πῶς ὁ Νεστόριος, καὶ περὶ ἐρμηνείας τῶ ὄρου τῶν ἐπὶ χειρὶ δύο φύσεων. καὶ περὶ Αἰρέσεως Νεστορίαν καὶ Μονοφυσιτῶν, καὶ Διαφορᾶς τῶν Σεβήρου καὶ Ἰερακλίου Ἀλικαρνασσίως Αἰρέσεων, καὶ τῆς διενέξεως αὐτῶν.

Ὡς τε δὲ σαφηνισθῆναι τὰ ἐξηγησόμενα, χρεια-
 ῖμιν θεωρεῖν τινὰ, καὶ ἑσώπαι, εἰ δοκεῖ, ὡς σαφῆ
 10 ὅτι τῆς ἐρμηνείας θεοδώρου πρεσβυτέρου Ῥαϊθῶ, κα-
 μένης ἐν τῇ Βιβλιαθῆκῃ τῶν πατέρων, πρῶτον, ὅτι
 οἱ ὁρθόδοξοι χρῶνται ταῖς δύο φύσεσιν ἐπὶ χειρὶ, ἵ-
 να σαφηνίσωσι πῶς ἀλήθειαν τῆς ἐπὶ χειρὶ θεότη-
 τός τε καὶ ἀνθρωπότητος, καὶ τῶν πῶς ἀντιψίαν
 15 καὶ ἡμιονῶν καὶ ἀσυγχυσίαν φανερώσωσι. δεύτε-
 ρον, ὅτι ὁ Νεστόριος χρῶνται ταῖς δύο φύσεσιν, ἵνα
 φανερώσῃ δύο πρῶτα, λαμβάνων κακῶς πῶς
 φύσιν αὐτῶν τῶν πρῶτων, ὡς τυχὸν Παῦλος καὶ
 θεόδωρος δύο φύσεις ἰδιοπεριόριστοι, ἅς τε
 20 ἀλλήλους οἰκονομοῖ, τρίτον, ὅτι εἰπισὶ τὰς δύο
 φύσεις ὁμολογῶσιν ἑσώπαις ἡνωμέναις οἰώσιν τῇ κατ'
 ὑπόστασιν, ἀδιασάφως ὅμως καὶ ἀσυγχύτως.
 ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥΤΟΥ. δύο φύσεις, τὸ ἐτερογε-
 νές καὶ ἐτεροῦσιον τῶν συνελθόντων δύο φύσεων, τῆς
 25 τε πρῆλαβσης θεότητος καὶ τῆς πρῆλαβσης ἀν-
 θρωπότητος. τὸ δὲ ἑσώπαις, τὸ μὴ κατ' ὁδοκίαν,
 ἢ τὰ μὴ κατὰ χάριν, ἢ κατ' ὁνέργειαν, ἢ κατ' ἀξίαν,
 ἢ κατ' ἰσοτιμίαν, ἢ κατ' αὐτοῦσίαν, ἢ ἀναφορὰν, ἢ
 ἁρξιν, ἢ διώκιν, ἢ ἐτέραν τινὰ σχετικὴν οἰώσιν
 30 νοεῖσθαι πῶς τῶν δύο φύσεων οἰώσιν, ἀλλ' αὐτῇ ἑσώ-
 παις ὑποκειμένη καὶ πράγματι συνυφασμένη ταύτῃ
 καὶ συντεθεῖσθαι. τὸ δὲ οἰώσιν τῇ κατ' ὑπόστασιν,
 τὸ μὴ πρῶτον διαπεπλάσθαι πῶς ἀνθρωπότητι, καὶ
 ἕτως ὡς αὐτῇ ἐλθεῖν πῶς θεότητι, ἀλλ' ὅτι κατ' αὐτὴν τὸ
 35 ὑφίστασθαι πῶς πρῶτον ἀρχὴν ἡνωτὴ τῇ θεότητι. τὸ δὲ
 ἀδιασάφως αἶμα καὶ ἀσυγχύτως, σημαίνει τὸ μὴ ὁμο-
 νοιωθῆναι τὰς συνελθόντας φύσεις διὰ τῆς οἰότητος,
 ἀλλὰ καὶ πῶς οἰώσιν τῶν αἰετῶν καὶ ὡσαύτως δια-
 πεφυλάχθαι, καὶ ἐκατέραν τῶν φύσεων μῆραν ἀ-
 40 μεσώτως ἐπὶ τῇ ἑσώπαις ὄρου καὶ λόγῳ. οἱ γὰρ Νεστο-
 ριανοὶ, ὡς φησὶν Ἰωάννης ὁ Μαξοῦς, ὡς τὸ τρίτον ἀνα-
 θεματισμῶ κατ' αὐτῶν, οἷον ὁμολογῶν τὸν ἴον τῶ
 θεῷ, καὶ ἴον τῆς Παρθένου Μαρίας, οἰώσιν τῶν δύο
 πρῶτων, ἢ τοι εἰς θεῶν καὶ εἰς ἀνθρώπων, καὶ
 45 ταύτῃ ἐκάλεον οἰώσιν, ἢ οἰότητις ἑσώπαις, ἢ πρῶ-
 πικῶν, ὡσαύτως καὶ ἐπιμελικὴν διὰ τῆς οἰοκλήσεως
 τῶ λόγῳ ἐν τῇ πρῶτῃ φωνῇ ἀνθρώπων, καὶ λόγῳ
 οἰώσιν κατὰ διὰ θεῶν καὶ χάριν καὶ ἀξίαν καὶ συ-
 γαμῶν καὶ ἐταρείαν. ἡρῶν δὲ τὸν θεὸν λόγον ἐκ τῆς

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ὧν Σεβήρος καὶ Ἰερακλίου Ἀλικαρνασσίως ἱκανοποίησαν, τελευτήσαντες Τίμοθεον, ὃν Ἀλεξαν-
 δρεῖα Πατριαρχῶν, καὶ τῆς ἐξορίας αὐτῶν, καὶ περὶ Παύλου Ἀλεξανδρείας ὁρθόδοξου.

ΔΙΕΥΣ

Διουεχθαιέες Σεβήρης καὶ Ἰελλιανός, καὶ τελευ-
τήσαντες τῷ Ἀλεξανδρείᾳ Τιμοθέῳ, ὁ Σεβήρης
μετὰ τῶν ἑκτῶ μέρους αὐτῷ ἐχειροτόνησεν Ἀλεξαν-
δρείᾳ Θεοδοσίον τινα. ὁ δὲ Ἰελλιανός μετὰ τῶν ὀκτῶ
μέρους αὐτῷ, τινὰ Γαῖναον καὶ ὁπισκοπούει ὁ
ἐκτὸς Γαῖνός. ἔπειτα οὖν, ὁ δὲ Θεοδοσίος ἔτη δύο, καὶ

ἀμφοτέρους ἔφερον εἰς τὸ Βυζαντινόν ὁ Ἰεσπριανός, καὶ
διεχώρισεν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ τέλος ἐξώρισεν αὐ-
τὸς εἰς Ἀφρόδιστον τόπον, καὶ ἐχειροτόνησεν Παῦ-
λον εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ὁρθόδοξος, περὶ ἧς ῥη-
θῆσεται κατωτέρω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'

Τὴν δὲ αἴτιον λέγεσθαι τὰς μονοφυσίτας καὶ μονοθελήτας Ἀκροφάλας. καὶ περὶ τῶν καλεσμένων ὑπὸ τῶν Ἱο-
λίρεσι παρχῶν Σεβήρης, Θεοδοσίος, Ἰακώβος Σύρος καὶ Ζανζάλας, ἡ Τζαντζάλας, Ἰελλιανός καὶ Γαῖναος,
Σεβηριανῶν, Θεοδοσιανῶν, Ἀφθαρτοδοκῶν, Ἰακωβιτῶν, ἐν οἷς καὶ οἱ μονοφυσίται Ἀρμένιοι οἱ καὶ
Κατζάριοι, καὶ Ταϊνιτῶν, οἷς ἠκολούθησαν ἐπὶ λεγόμενοι Αἰγυπτῖοι Κόπται.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Σεβήρης ἔγραψε καὶ εἰς Ἰεσπι-
ανὸν καὶ Θεοδώρον, καὶ ἦλθε καὶ εἰς Κωνσταν-
τινοῦπολιν ὑπὸ Ἀνθίμου, καὶ καυχᾶται εἰς μίαν αὐτῶ
ἐπιστολὴν, ὅτι οὕτως τῆς ὁμοίας αὐτῷ δόξης ἔχον Ἀν-
θίμου, ἐπεισεν αὐτὸν παραιτησάσθαι τὸν θρόνον,
καὶ μὴ ἀφιστάσθαι τὴν γνώμην αὐτῶ, ἐδιώχθη ὁμοίως
καὶ ὑπὸ τῷ Βυζαντίᾳ ὑπὸ τῷ Ἰεσπριανῷ, καὶ τέ-
λος πάντων, οἱ ἐκείνης Διοικήσεως Πατριάρχαι συ-
νεφώνοντες εἰς τὴν ὁρθόδοξίαν, οἵ τε Ἐπίσκοποι ἀπο-
λαθύνοντες τοῖς ἰδίοις ἑξάρχοις, ἐκήρυττον τὰς τέσ-
σεως Συνοδούς ἐπ' Ἐκκλησίας, ἔμειναν δὲ οἱ μονο-
φυσίται καὶ οὗτοι καὶ λεγόμενοι Ἀκροφάλοι, πρῶ-
τον, ὅτι καθὼς ὁ Λεόντιος λέγει, ὁμογενὲς δε-
ξάμενοι τὸ Ἐνωτικὸν Ζήνωνος, ἔλαβε καὶ τὸν θρόνον
Ἀλεξανδρείας, καὶ τὴν ὑπερβολὴν ὁμοίως τῷ μίσθῳ
ὅπερ ἔχοντιν εἰς τὴν ἐν Καλλικρόνι Συνοδόν, ἀ-
πεχρίσθησαν ἐξ αὐτῶ, καὶ ἐσυμμεκοινώνουν αὐτῷ, ὡς
μὴ φανερώς ἀναθεματίζοντι τὴν Συνοδόν, καὶ ὡνό-
μασθησαν οἱ τοιαῦτοι Ἀκροφάλοι, διότι τῷ ἰδίῳ Πα-
τριάρχει ἐκ ἐπείθοιτο, ἀλλ' ἀπεχρίζοντο. ὅρων δὲ
ὁμογενὲς τὸν λαὸν χιζόμενον, ἀναθεματίσας φανερώ-
τῳ Συνοδόν, ἀλλὰ πάλιν ἐχρίζοντο, καὶ τὸ μὴ πε-
ποιήσθαι τῷ αὐτῷ οὕτως, ὅτε ἐδέχθη τὸ Ἐνωτικόν.
ὁ δὲ περὶ, ὅτι καὶ ὁ μετὰ τὸν μογγὸν Ἀθανάσιος δε-
ξάμενος τὸ Ἐνωτικόν, ἀναθεματίσας τὴν Συνοδόν,
ἀλλὰ διότι ἐδέχθη τὸν μογγόν, ἀπεχρίζοντο καὶ ἀπ'
αὐτῶ, καὶ ἐλέγοντο πάλιν Ἀκροφάλοι. τρίτον,
ὅτι ὡς λέγει ὁ Κασσιανὸς Νικηφόρος εἰς τὸν αὐτὸν κε-
φάλαιον τῶν δεκάτῃ ἐβδόμῃ βιβλίᾳ, καὶ οἱ μονα-
χοὶ εἰς τὸν παρὰ τὸν Ἀγαπῆτὸν Ρώμης λίβελλον κατὰ

Σεβήρη, Ζωόρα καὶ Πέτρε, εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐποίη-
σαν οἱ τοιαῦτοι Ἀρετικοὶ ἀρρήτεργας, ὡς καὶ ὁ Σεβή-
ρης ἐποίησεν μαγείας, ἦσαν μαγανθίας εἰς τὴν Δάφνην,
καὶ ἐκείνῃ καὶ ἐξασυναγωγὰς, καὶ ἐξασυνα-
ξίας, καὶ ἐναντιόμεν καὶ ἐξασυναπίσματα, βαπτί-
ζοντες εἰς τὰς οὐκίας ἐξουσίως, καὶ ἐκ εἰς τὴν 20
Ἐκκλησίαν. ὁ δὲ οὕτως ὁ λαὸς εἰς τὴν ἐπὶ Μητρί
Συνόδον, τὰς καὶ οὐκ ἐκ βαπτίζοντας, τὰς λαΐδας
παι τοῖς Κατοῖσι ἀπηγορεύματα ἀποπρατίοντες, τὰς
ἐξασυναξίας καὶ ἐξασυναπίσματα ποιεῖντας ἐξωβά-
λλε. ὡς ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐπὶ γνώμῃ ποιεῖντες τῆς Ἐκ- 25
κλησίας, Ἀκροφάλοι ὡνομάσθησαν. τέταρτον, ὅτι
εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ὡς εἴρηται, ἐχρίσθησαν ὅτε Σε-
βήρης καὶ Ἰελλιανός περὶ φθαρτῶ καὶ ἀφθάρτου,
καὶ ὅσοι ἠκολούθησαν Σεβήρῳ καὶ Θεοδοσίῳ ἐλέγοντο
πρῶτον Σεβηριανοί, ἔπειτα Θεοδοσιανοί καὶ Ἀφθαρτο- 30
δοκῖται, οἵτινες ὕστερον ἠκολούθησαν Ἰακώβῳ τῷ
Σύρῳ καὶ ὑπὸ λεγομένῳ Ζανζάλῳ ἡ Τζαντζάλῳ, ὅτι
νοὶ εἰς τὰ πάντα ἠκυσαν εἰς Σύρον, καὶ λέγονται
Ἰακωβῖται καὶ οἱ Ἀρμένιοι, ὁμοίως ἔχουσιν ἔτι τὸ πρω-
τότυπον ὄνομα μόνον μονοφυσίται, εἰ καὶ διηρέθη- 35
σαν καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ ἀναμεταξὺ αὐτῶν, Κατζάριοι
ὀνομαζόμενοι, ἦσαν σαμαῖται, ἐπειδὴ Χάμι ὁ Σταυ-
ρὸς συριεῖ, καὶ αὐτοὶ λέγουσι τὸ, ὁ σαμαῖταις δι-
ήμας. ὅσοι δὲ ἠκολούθησαν Ἰελλιανῷ καὶ Γαῖνῳ ὡνό- 40
μάσθησαν Γαῖνιτῶν, καὶ ὑπὸ τῷ Δαμασκηνῷ ὀνο-
μάζονται Αἰγυπτῖοι, εἰ γὰρ Κόπται τῶν ἠκολούθη-
σαν. ὡς ἐν Ἀφρόδιστι ὑποχρίσθητες ἀπ' ἀλλήλων,
λέγονται Ἀκροφάλοι, καὶ ὡς μίαν θέλησιν λέγοντες οἱ αὐ-
τοὶ ὑπὸ Χριστῷ, λέγονται καὶ μονοθελεῖται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'

Περὶ Θεμιστοῦ τῷ γυναικίᾳ Αἰρεσιάρχῃ τῶν Αἰγυπτῶν, καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν, ὑποχρίσθη ἔσθης τῶν
Θεοδοσιανῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐχέσης ὑπὸ Ἀρείου.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεμιστοῦς ἐγένετο Αἰρεσιάρχης τῶν Αἰγυπτῶ-
ν, εἶχε δὲ ἡ τοιαύτη Αἰρεσις τὰς ἀρχὰς ὑπὸ
τῷ Ἀρείῳ, καὶ ὑποχρίσθη ἦν τῶν Θεοδοσιανῶν καὶ
τὸν Δαμασκηνόν. ἔλεγε δὲ ἡ Αἰρεσις, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐκ
οἷδε τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, κακῶς οὐκ οὐκ οὐκ

εἰρηομικῶς ὑπὸ τῷ Σωτῆρι εἰρημίας, πᾶσι δὲ ὁνο-
μαῖται τὸ ῥητὸν, φησὶν ὁ Χρυσόστομος εἰς τὸν πέμ-
πτον τόμον, λόγῳ ἐκατοστῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ, ἀγνοοῖ
τοίνυν κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἀνθρωπότητος ὁ γινώ-
σκων τὰ πάντα κατὰ τὴν δυνάμειν τῆς θεότητος.

καὶ

καὶ ὁμιλίᾳ ἐξηκουστῇ ἐβδόμη εἰς τὸν μαθητὴν Φη-
σί, τῷ μὲν εἰπὼν, καὶ οἱ ἄγγελοι, ἐπεσόμενον
αὐτὰς, ὥστε μὴ ζητῆσαι μαθεῖν ὅπερ ἐκείνοι ἐκ Ἰσα-
σι, τῷ δὲ εἰπὼν, καὶ ὁ τῶς, κωλύει ἑμόνον μὴ μα-
θεῖν, ἀλλὰ μὴ δὲ ζητῆσαι. ἐκ ἑστὶ γὰρ κτίσις ἀφα-
νὴς ἐνώπιον αὐτῶν, πάντα δὲ γυμνά καὶ περὶ χη-
λισμῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν. ὅθεν ὁ Ἀλεξαν-
δρεὺς Εὐλόγιον ὡς φωτῶν κατὰ ἀγνωστῶν Φη-
σίν, ὅτε κατὰ τὸ ἀσφῶπιον, πολλὰ δὲ μᾶλλον ὅτε

κατὰ τὸ θεῖον ἀγνοεῖν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ὅτε τὸν τάφον τῶ Λαζάρου, ὅτε τὴν τέλει ἡμέ-
ραν. λέγεται δὲ ἀγνοεῖν τὸν θεὸν καὶ τὴν, ὅπερ θε-
λει ἀναφέρειν ἡμᾶς εἰς αὐτὸν, ὅθεν παρὲς φιλιππηναῖος
ὁ Παῦλος, τὰ αὐτῆματα ὑμῶν γνωρίζω παρὲς τὸν
θεόν. καὶ ἵς Φησί, ταύτας ἐπὶ γινώσκει τὰς εὐχὰς
ὁ θεός, τὰς δὲ ἄλλας ἐκ οἶδον, ἐκὼν τοιαῦτα εὐχε-
σθαι, ὥστε ἐπὶ γινώσκεισθαι.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ τῶ τίνες συγγράψαν κατὰ πασῶν τῶν Ἀιρέσεων, καὶ περὶ Ἡσαΐα καὶ Ἰωάννη φιλοπόνου τῶ
τελειῖται, ἐξ ὧν Ἡσαΐαν καὶ τελειῖται, καὶ τῆς Ἀιρέσεως αὐτῶν, καὶ τῆς κατ' αὐτῆς θεολογίας τῶν
ἀγίων πατέρων, ἦτοι τῶ ὁρθῶ δόγματι τῆς αἰτίας τελειῖται.

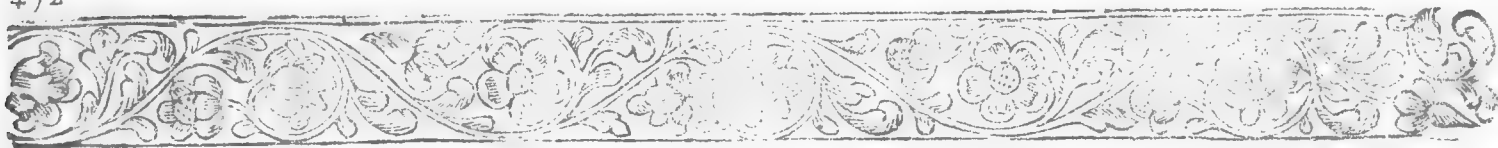
15

Κατὰ τῶν πάντων ἔγραψε μάλιστα ὁ Ἀντιοχείας
Ἡφραίμ, Εὐλόγιον ὁ Ἀλεξανδρεὺς, καὶ ὁ Εὐθύμιος
εἰς τὴν Πανοπλίαν. χρηματίσαντες ἔν οι αὐτοὶ Εὐ-
20 τυχαιοί, Διοσκορίται, Σεβηριανοί, Θεοδοσιανοί,
Ταϊανῖται, Ἀγνώστῃ, Ἰακωβίται, Μονοφυσῖται, Ἀφ-
σαρδοκῆται, Λιγύπιοι, Χατζάριοι, καὶ ὕστερον Μο-
νοθελεῖται. ἐλέγοντο Ἀκέφαλοι, θαῦμα ὅμως μέ-
γα πῶς εἰλεγμένοι Ἀκέφαλοι ἐχωρίζοντο εἰς τόσας
25 κεφαλὰς κατὰ τὴν λήξιν τῶν τῶν πολυκέφα-
λων. σημαῖ δὲ ὁ διμπερὴς, ὅτι εἰς τὴν Παλαιστίνην
ἐχρηστένηται Ἡσαΐας τῶ ἐπίσκοποι, καὶ ἐσάλη εἰς
Ἀλεξανδρείαν, ὅθεν οἱ Ἀκέφαλοι Ἡσαΐαν οἱ ἐκλήθη-
σαν, καὶ ἔτω λέγονται οἱ αὐτοὶ καὶ τελειῖται ὅτι
30 Ἰωάννη Ἀλεξανδρεὺς τῶ φιλοπόνου τῶ τελειῖται,
καὶ δὴ ἔτος τρεῖς θεοὶ εἶναι συγχώρη, καὶ καὶ τῆς
τετάρτης συνόδου ἐφλυάρε. ὡς γὰρ ὁ Φώτης λέ-
γει ἀναγνώσει ἐκαστῇ τετάρτῃ, ἔλεγε τελειῖται ὁ-
μοῦσαι καὶ ὁμοφυῇ, καὶ θεὸν οὐκ, καὶ μίαν θεότητα,
35 ἐβλασφήμει δὲ λέγων μερικὰς εἰσίας καὶ ἰδικὰς θεότη-
τας, καὶ ἰδικὰς φύσεις. ἐγένετο δὲ τῆς Ἀιρέσεως ἡ ἀρχὴ
ἔτος, ἐκινήθη εἰς ταῦτον φύσις καὶ ὑπόστασις, καὶ ἀπεκρί-
νατο ὁ φιλόπονος, ὅτι ἐπὶ τῆς αἰτίας τελειῖται εἰς
εἰπὼν φύσιν μερικὴν ἐκάστη πρὸς ὅσον, καὶ φύσιν
40 καθόλου, ἦτοι κοινὴν τῶν τριῶν πρὸς ὅσον, ὅπερ
φανερὰ εἰς βλασφημία, καθότι ἐπὶ τῆς αἰτίας
τελειῖται ὅτι εἰς κοινὴν εἰσία, ἀλλὰ μία τῶ ἀριθμῶ,
ὅθεν τὰ τρία πρὸς ὅσον λέγονται ἑμόνον μιᾶς εἰσίας,
ἀλλὰ καὶ μίαν εἰσίαν. διαίρεται γὰρ τὰ πρὸς ὅσον
45 ἡνωμένως, ἐπειδὴ μία εἰσία, καὶ οὐκ εἰναι διαίρετως,
ἐπειδὴ ἄλλη ὑπόστασις τῶ Πατρὸς, ἄλλη τῶ Υἱοῦ,
καὶ ἄλλη τῶ ἁγίου Πνεύματος, ὅθεν πιστεύομεν ὅτι εἰς
οὐκ, καὶ εἰς τρία. καὶ εἰς τρία, καὶ εἰς οὐκ. τρία
πρὸς ὅσον εἰς, καὶ εἰς τὰ τρία μία εἰσία. μία εἰσία
50 εἰς, καὶ εἰς ἡ μία εἰσία τρία πρὸς ὅσον, ὅθεν καὶ

οὐκ θεὸν πιστεύομεν, ἐπειδὴ τὰ τρία πρὸς ὅσον εἰς
μία εἰσία τῶ ἀριθμῶ. ἔλεγον ὅτι οὐκ, ὅτι καὶ τὰς
ψυχὰς μὴ λαμβάνειν τὰ τρία σώματα, ἀλλὰ ἐπε-
ρα, καθότι ἡ ὑλὴ φθίρεται ἅμα τῶ εἶδει αὐτῆς.
ὅθεν τὸν δὲ εἰς τῶ ἔγραψε Λεόντιον ὁ χολασιναῖος
ὑψηλότατος, καὶ Δαμασκηνὸς εἰς τὴν ἐν τῶ περὶ
Ἀιρέσεων, ἀλλὰ καὶ ὁ Πισίδης Γεώργιος σκώπῃον εἰς
τὸν ἴδιον φιλόπονον, μετὰ τῶν τῶ ὁρθοδόξων συγχω-
ρεῖται δύο φύσεις εἰς τὸν Χριστὸν, ἀνθρωπότητα καὶ
θεότητα, βλασφημῶντα δὲ καὶ μετὰ τῶν οὐκ μὴ
ἔτι τὰς δύο φύσεις, ἀλλὰ γεγονέναι μίαν συσῆτην
φύσιν, καθὼς φλυαρεῖ ἡ Ἀίρεσις τῶν μονοφυσιτῶν,
καὶ δὴ καὶ τῶν μονοθελετῶν. ἰαμρίζων ἔν ὁ Πισίδης,
ἔτω κατεγέλα τῶ φιλοπόνου.

Ψηφίζεται θάπτον μίαν τε καὶ μίαν,
εἰ γὰρ μίαν τε καὶ μίαν λέγεις μίαν,
γέλιος τὸ λεχθὲν γίνεταί καὶ παιδίος.

καὶ ἔχα ἡ οὐνοῖα ἔτος, εἰ ὁμολογεῖς ὅτι φιλόπονος δύο
φύσεις εἰς τὸν Χριστὸν, πῶς πάλιν τὰς δύο συσῆτας
εἰς μίαν; διότι ἡ μία καὶ μία γίνονται δύο, καὶ ἐκ
πάλιν μία. ἀλλὰ καὶ Θεοδόσιον μοναχὸς, καὶ Κώ-
νων, καὶ Εὐγένην ὅτι τῶ μετὰ Ἰεσινιανὸν Ἰεσὶν,
καὶ τοὶ κατὰ φιλόπονον καὶ Σεβηριον μονοφυσῖται
οἶντες, ἔγραψαν κατὰ τῶν βλασφημιῶν τῶ φιλο-
πόνου, ὡς Φώτης ἀναγνώσει ἐκαστῇ δούτῃ καὶ ἐ-
καστῇ τρίτῃ. κατὰ δὲ μονοφύσεως ἔγραψε Νικίας
μοναχὸς, Φώτης ἀναγνώσει περὶ τῆς καὶ Εὐ-
λόγιον Ἀλεξανδρεὺς, Φώτης ἀναγνώσει Δακκοσιος
ἐκαστῇ πέμπτῃ, Δακκοσιος ἐκαστῇ ὅκτῃ, καὶ Δα-
κκοσιος ἐκαστῇ ἐβδόμῃ. ἔτω μὲν ἡ μονοφυσίς ἀρ-
ξαμένη τὸ πρῶτον ἀπὸ τῶ Ἀρείου, καὶ δούτερον ἀπὸ
τῶ Ἀπολλινάριου, καὶ πολυπλασιασθῆσα, εἰς τελειῖται
κατ' αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς καθαιρέσεως Παύλου τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ περὶ Ζαΐλου καὶ τῆς μετ' αὐτὸν Ἀπολινάρει τῶν Ἀλεξανδρείας Πατριαρχῶν.

Ὁ Ἀλεξανδρείας Παῦλος πορδούμνος εἰς τὴν Αἴγυπτον τῇ Βυζαντίᾳ, καὶ ἀναγγελλίαν ἔχων ἀπὸ τῆς Ἰερουσαλὴμ ἵνα ἀπμεληθῇ μεταφέρειν τὰς μονοφυσίτας εἰς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν, ἔλαβε καὶ Ἀρσένιον τινὰ Σαμαρείτην μὲν, ἀλλὰ διὰ δόξαν Χριστιανὸν γεγονότα, ὑπερεταῖν αὐτῷ εἰς τὰ παρηγγελώμα. ὁ δὲ Παῦλος ὄντων ἐπιστολῶν τινὰς γραμματὶ αἰγυπτιακοῖς γεγενημένους, καὶ ὑποπείθει ἵνα μὴ πάσῃ τῇ ὁμοίᾳ τῇ Περσείᾳ, ὅθεν πιάσας ψόβω τινὰ Διάκονον, παρέδωκεν αὐτὸν Ρύδωνι τῷ Ἐπαρχῷ Αἰγυπτίας βασανίσαι αὐτὸν, ἡὼς λέγει ὁ Περκόπιος εἰς τὰ ἀνέκδοτα, ὁπότε αὐτὸν. ὁ δὲ ῥηθεὶς Ἀρσένιος χάριν δῆθαι τῷ χαρτοποιῆσαι τὸν Παῦλον σμεργῇ καὶ θνήσκει ὑπὸ τῶν πολλῶν τιμωριῶν ὁ ψόης. ἐλθόντων δὲ τῶν συγγενῶν αὐτῷ, καὶ θρησκόντων τὸν ἀδίκον θάνατον εἰς τὴν Βασιλείαν, ἀπέστειλον ὁ Βασιλεὺς Διέξελόν τινὰ Πατρίκιον Ἐπαρχον Ἀλεξανδρείας, ὅστις ἐξετάσας, ὄντων αἰτίαι τῆς θανάτου τῆς ψόης καὶ τὰς τρεῖς, ὅθεν τὸν μὲν Ρύδωνα καὶ Ἀρσένιον ἀγαγόντες τῷ Λιβερῷ εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, ὁ Βασιλεὺς τῷ μὲν ἀφαιρέσθαι τὴν κεφαλὴν, τὸν δὲ ἀνισκολόπισε τὴν Σα-

μαρείτιον, ὁ δὲ Παῦλος ἐξορίζετο εἰς τὴν Γάζαν, εἰς τὴν Ἰπάτιον ὁ Ἐφέσος καὶ Ἐφραίμ ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Ἱερουσόλυμων Πέτρος, τῷ Βασιλεῖ Πελαγίῳ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἀπκρυστάριον τῷ Πάπᾳ πέμψαντες μετὰ γραμμάτων πρὸς αὐτὸς, ἀπῆλθον, καὶ κατακρίναντες τὸν Παῦλον κατὰ πρῶτον, ἐκάθησαν αὐτὸν, λαβόντες καὶ τὸ ὠμοφόνιον αὐτῷ. πρὸς 15
θῆσιν ὁμοῦς ὁ Περκόπιος, ὅτι ὁ Παῦλος ἐπαμειβόμενος εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ ὑποχρεθεὶς χρήματα τῷ Ἰερουσαλὴμ, ἡλπίζετο λήψεται πάλιν τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἀλλὰ Βιγίλιος εἰς τὴν Βυζαντίον ἀνελθόμενος, ἐκώλυσε τὴν ἐκκλήσιν, ὅτι ἔδωκεται μεταβάλλειν τὴν ἀπόφασιν αὐτῷ, λέγων ἰδίαν ἀπόφασιν τὴν τῷ Πελαγίῳ μετὰ τῶν Ἀρχιερέων κρίσιν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Περκόπιος εἰς τὰ ἀνέκδοτα. ἀληθέστερος ὁμοῦς δοκεῖ ὁ Θεοφανὴς, ὅτι λέγει, ὅτι τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἔτι Ἰερουσαλὴμ ὁ Παῦλος διὰ τὸ μνημονεύσαι 25
σεβήριον τῷ Αἰρετικῷ, ἐξεβλήθη τῆς Ἐπισκοπῆς ὁργῇ τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἐλθὼν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα διέτριβον. ὅπως δὲ ποτε ὁ Παῦλος ἐξωθεὶς, ἀποκατέστη Ζωίλος εἰς Ἀλεξανδρείαν, μετ' ἧς ἐγώ γε Ἀπολινάριος ὁ ἐπὶ τῆς πέμπτῃς Συνόδου. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τελευτῆς Ἐφραίμ τῷ Ἀντιοχείας, καὶ περὶ βασιμῶν Δομνίνου εἰς τὸν θάνατον, καὶ τελευτῆς καὶ ἀχότης Πέτρου Ἱερουσόλυμων, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῷ, καὶ περὶ βασιμῶν αὐτῷ μακαρίου, εἰς Εὐσεχίαν. 31

Ἐν ταῖς ταῖς δὲ, ἀπέθανε καὶ ὁ Ἀντιοχείας Ἐφραίμ, καὶ γίνεται Ἀντιοχείας ὁ Δομνίνος, καὶ τελευτῇ καὶ ὁ Ἱερουσόλυμων Πέτρος, πατριαρχούσας χρόνους εἴκοσι, καὶ γίνεται Ἱερουσόλυμων ὁ μακάριος. ὅσα δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς τῷ Πέτρῳ περὶ τῶν Ἱερουσόλυμων διηγεῖται τινὰ τέτων ὁ τρισόλβιος Ἱερουσόλυμων Σωφρόνιος. Κατ' ὅσον εἰς τὸ Σιναιὸν ὅρος ὁ Ἀββᾶς Γεώργιος, ηγεστὴς λίαν ὢν καὶ ἐνάρετος, ὥς ἐπεθύμησε μεταλαβεῖν ὁδὸν ἐν τῇ Ναφὶ τῆς Χρυσῆς Ἀναστάσεως, καὶ ὡς τῷ θαύματι, ὁρῶν παρὼν εἰς τὴν συνάξιν, καὶ ἐκοινωνήσε διὰ τῶν Χερῶν τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ τῶν θείων μυστηρίων, καὶ μετὰ τὴν κοινωνίαν λέγει ὁ Πέτρος πρὸς τὸν συγκαθήμενον αὐτῷ τὸν Μηνᾶ, πότε ἦλθον ὁ Ἀββᾶς ἕως ὁ Σιναιίτης, καὶ ἐκείνος εἶπε, δι' ὁχλῶνσε, καὶ ἐγὼ νῦν αὐτὸν εἶδον. πῶς οὖν λοιπὸν, εἶπε ὁ Πέτρος, ἵνα μὴ φάγῃ μετ' ἡμῶν παζαμά. περὶ καλέσασθαι ἔν αὐτὸν ὁ Μηνᾶς, καὶ ὁ Γεώργιος ἀπεκρίθη, γυναικί τῷ θείῳ τῷ θεῷ, καὶ περὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ περὶ τῶν

ψήσας, ἐν τῇ αἵμα εὐρέθη εἰς τὴν κέλλαν αὐτῷ. εἰς τὴν ὥραν δὲ τῆς τραπέζης ἐζήταν τὸν Ἀββᾶν Γεώργιον, καὶ ἐν ὧν μέρει ἐφαίνετο, ὅθεν ὡς ἀπαθείης κατηγορήθη, καὶ μεταταῦτα ἀπέστειλεν ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Φαρυγ τὸν Ἀββᾶν Φωτεινὸν μετὰ γραμμάτων εἰς τὸς πατέρας, ἵνα ἀποστέλωσιν αὐτῷ τὸν Γεώργιον. ἐθαύμασαν δὲ οἱ πατέρες ἰδόντες τὰ γεγενημένα, καὶ ὠμολόγησαν ὅτι καθάρῳ τῷ συνεδότι, ὅτι ὁ γέρον Ἀββᾶς ἐκ 45
ἐξῆλθον διὰ τῆς Σινᾶς, ἀλλὰ ἐκεῖ παύσατο ὁρῶν. καὶ πρὸς ἀπολογίαν καὶ ἀθώωσιν ἐστάλησαν τρεῖς Ἱερομόναχοι ὁ Ἀββᾶς Στέφανος ὁ Καππαδόκης, ὁ Ἀββᾶς Ζώσιμος καὶ ὁ Ἀββᾶς Δαλκτίος πρὸς τὸν Πατριάρχην, πρὸς ὃν ἔγραψε καὶ αὐτῷ ὁ Γεώργιος λέγων, συγχώρησον μοι σεβασμιώτατε πάτερ, ἐβδομήκοις χρόνοις εἰς τὸν αἶφ' ἔδῃ ἐκ ἐξῆλθον διὰ τῆς Σινᾶς ὅρος, ὥς εἰς τὴν Παλαιστίνην ἀπῆλθον, εἰ δὲ ἦλθον, ἐκ ἡτίμας αὐτὸν τὸν Ἀγγελοῦ, πλὴν ἡ μακαριότης σου γινώσκω, ὅτι μετὰ ἐξ Μηνᾶς ἐλθόντος 50
εἰς τὴν

Περὶ ὑπογραφῆς καὶ βεβαιώσεως τῆς ἐπιστολῇ τῶν μονοφυσικῶν ὑπὸ τοῦ Πάπα Βιγιλίου, καὶ ὧν περιέχεται ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μετὰ ἀναθεματισμῶν βλασφημιῶν καὶ τῶν ἐπὶ χρεῖς δύο φύσεων.

Αποθανόντος τοῦ Σιλβέρτου, καθεζόμενον εἰς τὸν θρόνον τῆς Ῥώμης βέβαιον ὁ Βιγίλιος, ἐπλήρωσε τῆς βασιλείου τοῦ ἔχοντος ζήτημα, καθότι ἐβεβαίωσε τὴν ἐπιστολὴν τῶν Αἰρετικῶν, ἥτις ἦν αὐτῇ ἡ Αἵρεσις τῶν μονοφυσικῶν, ἣν γὰρ πρὸς Ἀνθιμον καὶ Σεβήρον καὶ Θεοδόσιον τὰς Αἰρετικὰς, καὶ περιεῖχε κατάκριτον τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ἀπηγόρευε δὲ καὶ τὸν τόμον τοῦ ἐναγίου Λέοντος, ὃν ἡ ἐν Χαλκηδόνι συνὸς ἐνόμασε ἐκ τῆς ὁδοξίας, λέγει γάρ, ὅτι ἐξ δύο φύσεων ἐπὶ Χριστῷ λέγομεν, ἀλλ' ἐκ τῶν δύο φύσεων συνυψώμενον εἶναι τὸν Χριστόν, εἶναι Κύριον. καὶ πάλιν, εἰς λέγει, ὅτι ἐπὶ Χριστῷ αἱ δύο φύσεις συνῆλθον ἐν

μῇ ὑποστάσει, καὶ ἔχ' ὁμολογεῖν ἐν πρόσωπον, μίαν ἐστίαν, ἀνάθεμα ἔστω. ἔτις λέγει, καθὼς ἀνθρώπου ὁ Χριστὸς ἐσαυρώθη, καὶ ἔλεγε, ὅτι αὐτὸς ὁ τίς τοῦ Θεοῦ ἐσαυρώθη δι' ἡμᾶς, ἀνάθεμα ἔστω. ἀναθεματίζομεν λοιπὸν, φησὶν ἡ ἐπιστολὴ, Παῦλον τὸν Σαμουατέα, Θεόδωρον (τὸν μοψκεσίας) καὶ Θεόδωρον, καὶ πάντας τὰς ἐκείνοις ὁμοφρονῶντας. ἔγραψε δὲ, ὡς εἴρηται, ταῦτα ὁ Βιγίλιος Πάπας ὧν, καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας δόξασκεν, ὡς ὁ λιμπερῆτος λέγει εἰς τὸ ἄκοστον δόρυρον κεφάλαιον, εἶτα γράφει περὶ τῆς αὐτῆς τῆς Αἰρέσεως τῶν Νεστοριανῶν καὶ Εὐτυχιανῶν.

Περὶ τῆς μεταμελείας Βιγιλίου ὑπὸ τῆς Αἰρέσεως, καὶ ἀπαγωγῆς αὐτοῦ εἰς Βυζάντιον μετὰ τῆς βασιλείας Θεοδώρου, καὶ ὧν ἔλεγε κατ' αὐτὸν ἀρῶν ἀπαγομῆς ὁ λαὸς τῆς Ῥώμης.

Η βασιλεὺς ὅμως οὐκ ἠρέσθη εἰς τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλ' ἐζήτη καὶ τὴν ἀνακλήσιν τοῦ Ἀνθίμου, ὁ δὲ Βιγίλιος ἐλθὼν εἰς ἐκὼν, ὡμολόγησεν ἡμαρτηκῆναι εἰς τὴν τὴν γυνώμενα κατὰ Σιλβέρτου, καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τῆς αἰρετικῆς ἐπιστολῆς. ὅθεν κατασκόβει ἡ Θεοδόρεος, καὶ μεταπέμπεται πρὸς τὸν ἱερεῖον

εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Βιγίλιος, ὃς ἐπιβοῶντος ἐπὶ πλοιαρίῳ εἰς τὸν Τίβεριν, ἐρρίπισεν ὁ λαὸς τῆς Ῥώμης (λέγει ὁ Πλάτινας) λίθους κατ' αὐτὸν, λέγοντες, ἡ φήμη σου μετὰ σοῦ, ὁ θάνατός σου μετὰ σοῦ, κακὰ ἐποίησας εἰς τὴν Ῥώμην, κακὰ ἐβύβην σε ὅπως καὶ ἀν' ἀπέλθοις.

Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς καὶ μονοφυσίτης πίσεως τοῦ Βιγιλίου, καὶ ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασίλειον Θεοδώρου, ὑποβάλλοντος ἐν αὐτῇ τὰς δύο ἐπὶ χρεῖς φύσεις, καὶ μίαν σωτέον φύσιν ὁμολογῶντος.

Επιλέγει ὁ Λιμπερῆτος (παλιβογητόν γάρ) ὅτι ὁ Βιγίλιος συντρέχων εἰς τὸ θῆλημα τῆς αὐγῆς, ἠθέλει ὑποσκυβαλίσαι τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς βασιλείας, ἵνα μὴ ὑποσρέψῃ ὁ Σιλβέρτος εἰς Ῥώμην, ἀλλ' ὑπεριχύσαντος τοῦ βασιλικῆς πρὸς αὐτὸν, ἀνεκλήθη. ὅθεν φοβηθεὶς ὁ Βιγίλιος, ἐδεήθη τοῦ Βελισαρίου δύναι αὐτὸν τὸν Σιλβέρτον, καὶ ποιῆσαι αὐτὸν ὁ βέλεται, καὶ ὥτως ἔγραψε πρὸς τὴν Ἀντωνίνην τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐγῆν, καὶ ταιωτὴν ἐπιστολὴν, ΚΥΡΙΟΙΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΟΙΣ ΒΙΓΙΛΙΟΣ. Οἶδα ὅτι πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγότητα πρὸς τὸν ὁμολογίαν τῆς ἐμῆς πίσεως ἔφθασε Θεὸς βοηθῶντος, ἀλλ' ἐπειδὴ νυνὶ ἡ ἐνδοξία ἐμὴ θυγάτηρ Πατρικία Ἀντωνίνα ἐποίησε πληρωθῆναι τὰ ἐμὰ χρεῖσιν κατὰ φύσιν, ἵνα τῇ ὑμετέρᾳ ἀδελφότητι ἀποδείξω τὰ παρόντα ἔγγραφα. ἀσπαζόμενος εἶναι ὑμᾶς τῇ χάριτι, ἣ ἡμῖς πρὸς Θεὸν τῇ ὑμετέρᾳ χρεῖσιν πρὸς σωτῆρα ἐνέμεθα, καὶ κείνην τὴν πίσιν ἡμεῖς κατέχευε, Θεὸς βοηθῶντος, δηλοποιῶ ὡς κα-

τέχον καὶ κατέχω. γινώσκω, ὅτι ἐκείνο ἐν ὑμῖν κενύτοισιν καὶ ἀγαπῶντο, ἵνα καὶ μία ἡ ψυχὴ καὶ καρδίαν ἐν Θεῷ. ἡ ἐμὴ ὁμολογία, ἥτις ἐστὶν ὑμετέρη, Θεὸς βοηθῶντος, ἐπλήρωσε τὴν χάριν ὑμῶν ἐκ τῆς ἐμῆς ψυχῆς, εἰδὼς τὴν ἀδελφότητα ὑμῶν ταῦτα δέχεσθαι καὶ μετὰ χαρᾶς περιπύσσεσθαι. δὲ δὲ μηδὲν εἰδέναι ταῦτα ἄπερ ὑμῖν γράφω, ἀλλὰ μάλλον ὡς τινὰ ὑποπῆν ἡ ὑμετέρα σοφία πρὸς τὰς ἀλλὰς ἐν ὑπολήψει ἐχέτω ἐνταῦθα, ἵνα διωκηθῶν ἑαυτὸν ἀπερ ὑμῶν ἐκείνην καὶ τελειῶσαι. ἡ ὑπογραφή. ὁ Χρῆστος ὑμῶν πρὸς Θεὸν ἀδελφοί μου ἐν χρεῖσιν πρὸς Κυρίῳ ὑμῶν ἡνωμένοι τῇ ἀγάπῃ. ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ ἔγραψε τὴν πίσιν αὐτοῦ ὁ Βιγίλιος, ἐν ᾗ ἀπαβάλλει τὰς δύο ἐπὶ χρεῖς φύσεις, καὶ ἀγαλῶν τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, ὥτως εἶπον, ἐχ' δύο φύσεις ἐπὶ χρεῖς ὁμολογῶμεν, ἀλλ' ἐκ δύο φύσεων συνυψώμενον εἶναι τὸν Χριστόν, εἶναι Κύριον. καὶ, ὁ λέγων ἐν χρεῖσιν δύο φύσεις ἐνεργῶντας ἐκαστὰς μετὰ τῆς θατέρης κοινωνίας, καὶ

ἐχόμελογαὶ οὐ δέσωπον, μίαν ἐσίαν, ἀνάθεμα
ἔστω. καὶ, ὁ λέγων τὰς ῥὰ θάματα ἐποίησεν, τὰ
πρὸς τοῖς πάθεσιν ὑπέκυπτον, καὶ ἐχόμελογαὶ, ὅτι
τὰ θάματα καὶ τὰ πάθη ἐπὶ αὐτῶν, ἅπαντες
ἐκασίως ἐν τῇ ἐαυτῶν ὑπέμεινε σαρκὶ τῇ ὁμο-
σίᾳ ἡμῶν, ἀνάθεμα ἔστω. ὁ λέγων ὅτι ὁ Χριστὸς ὡς
ἀνθρώπου ἦλθεν, καὶ ἔφησιν αὐτὸν Θεὸν Λόγον,

καὶ ἐσαυρωμένοι εἶναι, ἵνα ἐλεήσῃ ἡμᾶς, ἀνάθεμα
ἔστω. ἀνάθεμα τῷ λοιπὸν Παύλῳ τὸν Σαμοσατέα,
διοδώρην, Θεόδωρον, καὶ Θεοδώρην καὶ τὰς τιμῶντας
τὰ ἐκείνων. καὶ ταῦτα γράφων ὁ Πάπας Βιγίλιος
Ἀρετικῶς κρυφίως, διέβηκεν ἐν τῇ θρόνῳ τῆς Ῥώμης,
ταῦτα ὁ Λιμπεράτος περὶ Εὐτυχιανῶν καὶ Νεστοριανῶν
κεφαλῶν ἀποσφῶ δούπερ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

10

Περὶ ὧν λέγει ὁ Ὀνέφριος ἐπὶ μαρτυρίᾳ τῶν Βιβλιοθηκῶν Ἀναστασίας καὶ Βινίε καὶ Βαρωνίε παρανο-
μιῶν τῶν Βιγίλιε, ὑφ' ἧς καὶ ὁ τῶν Σιλβερίε φόνος, καὶ περὶ τῆς καθαιρέσεως Βιγίλιε ὑπὸ Σιλβερίε,
ἔτι οὕτως ὡς ἐξορίσθαι.

15 Ὁ Ὀνέφριος δὲ Πλάτινας ἐν τῇ βίᾳ τῶν Βιγίλιε
φησὶ, τῶν Βιγίλιε ἡ εἰσοδὸς ὀλίγοι ἦν ὁμοιος,
ἐπειδὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων, ζώοντες τῶν
καρκατόχων αὐτῶν Σιλβερίε, δυναστικῶς ἐγένετο Πά-
πας, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς οὐσίας σωθήσεται, ὅπως ἔ-
20 παυσαν ὁ θάνατος τῶν Σιλβερίε, καὶ ἀναμφιβόλως
ὁ Βιγίλιος πνεύματι ἀμφιβολίας ἦν ὅτι πολὺ χρέ-
νον, διότι ἔπολιν κατέπερυν ὅτι τῶν Πάπα Βοριφατίε
δούτερος ἐποίησαν ἐαυτὸν συμβεβηδὸν ὡς τὸ καπῶν,
καὶ τῶν πράγματων κατεβάτω τῶν κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν,
25 μετ' ὀλίγον ἤρπασε καὶ τὸν τόπον τῶν Σιλβερίε, ἵνα
ὁ Σιλβερίος ἐξορίσθαι ὦν, ὅς μιν τινὲς ὁμοιοῦν, κειμή-
λιον ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Σιλωθῶν, ἀνασκόλλῃ, φέρει
δὲ εἰς ταῦτα μάρτυρα ὁ Ὀνέφριος τὸν Βιβλιοθηκῶ-
30 ριον. ἔγραψε δὲ καὶ καθαιρέσιν τῶν Βιγίλιε καὶ τῶν
ὁπαδῶν αὐτῶν, ἡν ἔτις ὑπογράφει, Καίλιος Σιλβε-

ριος Πάπας πόλεως Ῥώμης τῇ παρόντι Δεκρέτῳ τῶν
ἀναθέματων τῇ κατὰ Βιγίλιε τῶν ἀρπαγῶν γενεῶν
συμφωνῶν ὑπέγραψα. ὑπέγραψαν ἔτι καὶ Ἐπίσκο-
ποι τέσσαρες, ἐδόθη δὲ τὸ γράμμα ἀπὸ τῶν Ἱεροδικῶν
Ἀναστασίας. ταῦτα ἐκεί. ὁ δὲ λέγει ὁ Ἀναστάσιος ὅτι
τῇ τέλει τῶν βίᾳ τῶν Σιλβερίε, ὅτι ἐπαυσαν ἡ Ἐπι-
σκοπὴ ἡμέρας ἑξ, τῶν σωθῶν ὁ Βινίος ἐν ταῖς
σημείωσιν αὐτῶν λέγων, εἰκός ἐστι τὸν Βιγίλιον μετὰ
τὸν θάνατον Σιλβερίε παρατήσασθαι τὸ καπῶν,
ὅπως σιμωνιακῶς ἔλαβε, καὶ ἐξώρισε καὶ ἀπέκτεινε
τὸν Σιλβερίον, καὶ μετὰ μηχανῆς ἐκλήθη ὑπὸ
τῶν Βελισσαρίε καὶ τῶν κλήρων, καὶ φέρει καὶ μάρ-
τυρα τὸν Βαρωνίον, καὶ ὁμῶς ἐκείνας τὰς ἑξ ἡμέρας
πρέπει ὁνομάσθαι, ὅτι ἐμεσολάβησαν εἰς τὴν παραι-
τησιν τῶν Σιλβερίε καὶ τὸν ὡφρυνισμὸν Βιγίλιε,
λέγει ὁ αὐτός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν ἀρεθῶν καὶ ὡφρυνισμῶν καὶ συκοφαντιῶν καὶ τῶν φόνων, ἃ ἐποίησαν ὁ Βιγίλιος τῇ Σιλβερίᾳ,
35 καὶ τῆς κατακρίσεως Σιλβερίε ὑπὸ Βελισσαρίε καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῶν, ἐξ ὧν αἰχνοῦται αἱ δύο ἐπίπλασαι
μάχαιραι τῆς Ῥώμης.

Αὐτὸς δὲ σημείωσαι πρῶτον, πῶς ὁ Φιλάργυρος
καὶ συκοφάντης καὶ χερδὸν φονὸς τῶν Σιλβερίε
40 Βιγίλιος γίνεται Πάπας. δούπερ, πῶς ὁ Σιλ-
βερίος Πάπας ὦν, κρίνεται ὑπὸ τῆς γυναικὸς
τῆς Στρατηγῆς, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Στρατηγῆς, καὶ
καταδικάζεται καὶ ἐξορίζεται, καὶ πᾶς αἰδύο μάχαιραι
τῶν Πάπα Ῥώμης; πᾶς τὸ, ὅτι ὁ Πάπας Ῥώμης κρίνεται, ἢ
45 κρίνεται; πᾶς τὸ, ὅτι ἐστὶν ὑπὲρ τῶν Ἀποκρίσεων;
τρέψιν, πῶς ὁ Βιγίλιος ὅτε μετὰ τὸν θάνατον τῶν
Σιλβερίε ἔγραψε τὴν αἰρετικὴν ἐπιστολὴν, ὅτε εἰ-

χοι αὐτὸν ὁλος ὁ κόσμος ὡς Πάπας, καὶ ἐκυβέρνησε
ὡς Πάπας τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ὑπογράφει καὶ
βεβαιῶν τὴν Ἀίρεσιν, ταῦτον εἰπὼν, ὁ Πάπας Βιγί-
λιος ἦν Αἰρετικὸς Μονοφυσίτης, ἀνάθεμα τῷ τῷ
ἐν χαλκηδόνι Συώδον, καὶ ἀνάθεμα τῷ τῷ ὑπ' αὐ-
τῆς, καὶ γινώσκει καὶ ἐκ τῶν, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος
τῆς Ῥώμης ἔτε ἀναμάρτητος ἔτε κεφαλὴ τῆς κα-
θολικῆς Ἐκκλησίας ἐστὶν, ἀλλ' ὁ ὁμοδοξῶν μὴ, Ἐπί-
σκοπος Ῥώμης, κακοδοξῶν δὲ, ἀποβλητὸς, καὶ
ἢ δὲ Ἐπίσκοπος, ἢ δὲ Χριστιανός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

50

Ὅτι ὁ Πλάτινας ὑπαντῶν, ῥαβδισμῶν, κατασχῶν, καθαιρέσιν, καὶ ἀπαγωγῶν εἰς κρίσιν ὡς φονεὶ τῷ
Βιγίλιῳ ὑπὸ τῶν Βασιλέων Ἰστανιανῶν ἐν ταῦτῳ γονόμῳ ἰσορῶν, καθαρῶτατος ἐν ταῦτα δέκνυται ψεύσεως.

Συγχέει ἐν ταῦτα ὁ Πλάτινας τὴν ἀλήθειαν τρι-
σάκις, πρῶτον λέγων, ὅτι τῷ Βιγίλιῳ κατὰ

πύτησιν αὐτῶν ὁ Ἰστανιανός, καὶ ἔφρου αὐτὸν
ἔως εἰς τὴν ἀγίαν Σοφίαν. δούπερ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς
ἀκούσας

ἀπὸ τῆς βασιλείας βοηθείας τῇ Αἰρέσει τῶν Ἀνε-
φάων, ἐκέλευσε καὶ ἐπαρεῖν τὸν Βιγίλιον, ὅς τις
φύγων πλὴν ἀνάγκῃ, ἐκρύβη εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας
Εὐφροσύνης, ἀφ' ἧς ἐκβαλόντες αὐτὸν οἱ τῷ Βασιλέως
ὑπηρετοί, καὶ δῆσαντες χροινίῳ, ἔστυραν εἰς ὄλιον
τὸ πάλιν, εἴτα ἀπέκλεισαν αὐτὸν εἰς μίαν σκο-
τεινὴν φυλακὴν, καὶ ἔστη μόνω ἄρτω καὶ ὕδατι,
καὶ τὰς συνὰς αὐτοῦ κληρικὰς ἐξώρισεν εἰς Διαφόρους
τόπους, διὰ δὲ τὸ δεηθῆναι τὰς Ῥωμαῖνας Ναρσῆ τῷ
στρατηγῷ, ἔγραψεν ἐκείνῳ τῷ Βασιλεῖ καὶ ἀφῆκον
αὐτὰς ὅλως. Ἀλλὰ ῥητέον, πρὸς μὴ τὸ πρῶτον μά-
χηται αὐτὸς ἐαυτῷ ὁ Πλάτυνας, καθότι λέγει, ὅτι ἡ
Βασίλισσα ἔχευσα καὶ τινὰς Ῥωμαῖνας στυγερὰς, ἔκραξε
τὸν Βιγίλιον εἰς κρίσιν, ἐγκαλῶσα αὐτῷ ὅτι ἐνέργη-
σαν ἐξουσίᾳ τὸν Σιλβέριον, καὶ ὅτι τῇ πρὸς αὐτὸν
τῷ Θεοφάνῳ ὁ υἱὸς Ἀσερίου τῷ γερασάρχῃ, καὶ δὴ λέ-
γει, ὅτι καὶ Ἀνθιμόν τινα ἔσταλον εἰς Ῥώμην, καὶ ἔ-
θηκεν τὸν Βιγίλιον σὺν αὐτῷ εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Κιλικίας,
καὶ ἔφερον αὐτὸν εἰς τὸ Βυζάντιον. καὶ λοιπὸν εἰς ἕχθη
εἰς τὸ Βυζάντιον ὁ Βιγίλιος, ἵνα κριθῇ ὡς συκοφάντης
καὶ ὡς φονεὺς, καὶ μάλιστα δεδεδυμένος, πῶς πρὸς

πῆντησεν αὐτῷ ὁ Ἰεσυνιανός; ἀλλὰ περὶ τούτων εἴ-
ρηται αὐωτέρῳ καὶ ῥηθήσεται ἐν πελοῖς. πρὸς δὲ
τὸ δεύτερον, καὶ τὸ γὰρ ψεύδεται, πρῶτον, ὅτι
μήτε Ἀρείῳ μήτε Νεσορίῳ ἐγένετο τοιαύτη αἰχμὴ,
μήτε ἐτέρῳ τινὶ Αἰρεσιάρχῃ, καὶ πῶς ἐγένετο τῷ
Βιγίλιῳ; ὅστις καὶ οὐ τῷ Θεφάνῳ ἦν ἔτι, καὶ εἰς τὸ φαιεῖν
ὁμολογῶ τῷ Βασιλεῖ. δεύτερον, ὅτι ἡ Βασίλισσα εἰ
ἐδύνατο ποιῆσαι τι τοιούτων τῷ Βιγίλιῳ, ἐποίησε τὸ
καὶ Μηνᾶ καὶ Ἀναπυτῶ, ἀλλ' οὐκ ἐδυνήθη, ἄρα.
ἔπειτα οἱ Ἀνατολικοὶ, καὶ μάλιστα οἱ ἐχθροὶ τῷ Ἰε-
συνιανῷ Εὐάγγελῳ καὶ Περκόπιῳ εἰς ἰσορικοὶ, εἰς ἰ-
πόντες πολλὰ κατ' αὐτῶν, εἶχον αὐτὸν εἰπεῖν αὐτῷ τὸ
πρῶτον, ὅτι θελονότι Πατριάρχῳ τὸν πρῶτον ἀδί-
κως πρῶτον ἐκάκωσε, καὶ μάλιστα ὁ Περκόπιος,
ὅς τις τὰ κατὰ Παῦλον τὸν Ἀλεξανδρείας ἄκουε εἰς
ψόγον τῷ Βασιλέως, καὶ πῶς τὸ ἐσώπησεν; ἀλλ'
ὅτι εἰπὸν ἡ τοιούτων, ἄρα ψεύδεται ὁ Πλάτυνας, καὶ
ὅσοι ἄλλοι λέγουσι τὰ τοιαῦτα, ὅς τις αὐτὸ τῷ εἰπεῖν τὰ
ἐκκατηνάρια τῷ Βιγίλιῳ εἰς πλὴν ὁρθόδοξον πίσιν, εἶπεν
ὅτι ἵνα μὴ συγκοινωνήσῃ τῇ Αἰρέσει ἔπαθε κακῶς. 20

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι ἐκ τῶν ἀντεπιμνηθῆναι ὑπὸ τῷ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ τὸν Βιγίλιον Ῥώμης, ἀπεπέμψαντα αὐτῷ
ἀλόγως ἀκοινωνησίαν, καὶ ἐκ τῶν ἐλκυσθῆναι ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης τὸν Βιγίλιον, καὶ ἀνατρέψαι αὐτὸν
συνέδρῳ ὑπὸ τὸν εἰς ἀπαγωγὴν αὐτῶν ἐσταλόντων ὑπὸ τῷ Βασιλέως Ἰεσυνιανῷ στρατιωτῶν, διὰ τὸ μὴ πλὴν
διόρθωσιν, ὡς ὑπέχετο τῷ Βασιλεῖ, τριῶν πινῶν αἰρετικῶν κεφαλαίων ποιῆσαι πρὸς εὐωσιν τῶν Ἐκ-
κλησιῶν κατὰ πλὴν ἀληθείᾳ ἰσορίαν τῷ Θεοφάνῳ, δέκνεται μὴ εἶναι ἀντοκράτορα τῆς Ἐκκλησίας τὸν
Ῥώμης, μήτε ὡς βικαρίον Χριστοῦ τιμώμενον, ἀλλ' ὡς Πατριάρχῃν Ῥώμης. 30

Αὐτὸς ὁμοῦς φιλαναγνώστῃ ἰδὲ πλὴν ἀληθείᾳ ἰ-
σορίαν εἰς τὸν Θεοφάνη, ὅς τις λέγει, ὅτι ὁ Ῥώμης
Βιγίλιος ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον τῷ εὐσεβῶς ἔτι Ἰεσ-
υνιανῷ, ἰδέχθη μετὰ μεγάλης τιμῆς, ὑπεσχέθη δὲ
εὐδοῖαι πλὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὰ τελεὰ κεφαλῶν τῆς
Αἰρέσεως, περὶ ὧν λέξομεν, ὁ γνωστὸς ὁμοῦς ὑπὸ
τῆς τιμῆς, ἔπεμψε τῷ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρ-
χῃ Μηνᾶ ἀκοινωνησίαν τεσσάρων μηνῶν, πλὴν αὐτέ-
πεισε καὶ ὁ Μηνᾶς τῷ Βιγίλιῳ τὸ αὐτὸ ὑπὸ τίμιον. ἀ-
γαπητικῶς δὲ ὁ Βασιλεὺς διὰ πλὴν ὡς ἀνομιάν τῷ Βι-
γίλιῳ ταυτὶ, καὶ διότι συνεπέραντο διορθῶσαι τὸ
ζήτημα τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἀπέστειλε τὰς ἐξου-
τας αὐτὸν πρὸς ἐαυτὸν, φοβηθεὶς δὲ ὁ Βιγίλιος πλὴν ὁρ-
γῶν τῷ Βασιλεῖ, προσέφυγον εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν
τῷ ἁγίῳ Σεργίῳ πλὴν λεγομένῳ τῷ Ὀρμίσδῳ, καὶ ἐπε-
λάβετο τῶν κίωνων τῆς ἁγίας τραπέζης, συρῶντος δὲ
βίβας ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐκρήμνισε πλὴν ἁγίαν τρα-
πέζαν βαρὺς ὢν. μεταμεληθεὶς ὁμοῦς ὁ Βασιλεὺς συ-
νεχώρησεν αὐτῷ. ὕστερον δὲ ἡ Βασίλισσα μεσιτεύσασα
ἐργάσατο τὸν Βιγίλιον μετὰ τῷ Μηνᾶ. σημείωσαι δὲ

ὅτι ἦν ὁ Ῥώμης ἀντοκράτορ τῆς Ἐκκλησίας, πῶς ὁ Μην-
ας ἀντεπετίμησεν αὐτῷ; καὶ πῶς ὁ Βασιλεὺς ἐκ ἐπαί-
δουσε τὸν Μηνᾶ τὸ πρῶτον, τὸ ἀργία καθυποβαλὼν
τὸν ποιμένα Βιγίλιον; καὶ εἰ αὐτοῦ πῆντησε τὸν Βιγίλιον ὁ
Βασιλεὺς, πῶς πάλιν ἔλκει αὐτὸν βιαίως ἀπὸ τῆς θυ-
σιαστηρίας; καὶ εἰ ὁ Ῥώμης ἐσφάλλεται εἰς πλὴν πίσιν,
πῶς ἐκακοτρόποι εἰς πλὴν διορθωσιν τῶν τριῶν κεφα-
λαίων; σημείωσαι ὅτι ἡ τιμὴ, ὅποια ἄρα ἦν, ἐκ ἐγέ-
νετο αὐτῷ ὡς βικαρίῳ τῷ Χριστῷ, ἀλλ' ὡς Πατριάρχῃ
τῆς Ῥώμης, ἥ ἐπεδὴ κατεχρήσατο, ἐξεδυνάθη. ἐ-
κείνο δὲ, ὅτι ἐδείχθη ἡ Βασίλισσα Σιλβερίῳ καὶ Βιγίλιῳ
δοτεκαλαῖν τὸν Μηνᾶ, καὶ δοτεκαταστῆσαι Ἀνθιμον
καὶ Σεβήθρον, εἰς κόμπος λατινικούς, καθότι μόναι καὶ
χωρὶς Συνοδῶν τοιούτωντι πρᾶξι καὶ ἐδυνάστη, ὡς
δηλὰ τὰ ἐπολυπώτερον ἐρηδία, ἀλλὰ μόνως συγ-
κοινωνῶν αὐτὰς ἡ θελόν, ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῶν
Πατριαρχῶν ἦν ἀπηλπισμένη, καὶ ἡλπιζον ἀπὸ τῶν
Ῥωμαίων μερικὴν βοήθειαν, καθὼς ὁ Ζήνων ἀπὸ τῷ Με-
γγῷ καὶ ἀπὸ τῷ Κναφέως, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ἀπὸ τῷ
Ὀρίῳ, ὃν ἐβίβασε καὶ ὑπέγραψεν εἰς τὸν ἀρειανισμόν. 40 50

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Γ'.

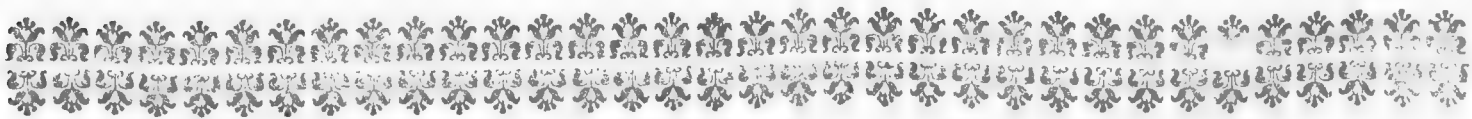
Περὶ ὧν ὁ Βιγίλιος, Βαρωνίῳ καὶ Βελλακρίνῳ ἐπόμην, ὅτι παρεῖ τριῶν αἰτιαμάτων, ὅτι λαμβανόμενος
τῷ

τῷ Λιμπεράτῃ, ὅπως ὁποδείξῃ πῶς πρὸς Θεοδώρην Βασίλισσαν ὀψιζομένην τῷ Βιγλίῃ πεπλασμένον, καὶ περὶ λύσεως πρὸς τὰς δύο αὐτῆς αἰτίας, πρὸς δὲ πῶς τρέπω, ἐξίσῃ δακνυνται ὀνταῦθα οἱ τρεῖς ἔτσι Γίγαντες τῆς παπολατρείας ψεύδομαι.

5 **Ο** ΒίνιϞ ἐπόμνος Εὐρωπίῳ καὶ Βελλαρμίνῳ, ὀψι-
λαμβάνεται τῷ Λιμπεράτῃ, ὅπως ὁποδείξῃ πῶς
πρὸς Θεοδώρην τῷ Βιγλίῃ ὀψιζομένην πεπλασμένον,
καὶ τὰ κυριώτερα αἰτιάματα εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ ὀκτῇ
Οἰκουμενικὴ λέγει ἐν τῇ δεκάτῃ τεταρτῇ αὐτῆς
10 **π**ράξι, ἀνάθεμα τῷ βιβλίῳ, ὃ λέγεται μνησ-
τὸς Βιγλίῳ, ἀνάθεμα τοῖς βιβλιαρίοις, ὃ λέ-
γεται ὑπὸ Βιγλίῃ ὀκτεθεῖναι πρὸς Ἰεσυνανὸν καὶ
Θεοδώρην, καὶ ἡ ὀπιγγραφὴ τῆς ὀψιζολῆς κυρίως ἀ-
ποκαλεῖ. δούτερον, ὃν λέγει τὸν Κύριλλον ἐπαινε-
15 **σ**αι τὸν Μοψεσίαν Θεοδώρην, ὅπερ ἀντίκειται τοῖς
Κυρίλλου συγγράμμασι καὶ τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ Συ-
νόδῳ. τρίτον, εἰ ἦν ἡ ὀψιζολὴ Βιγλίῃ πρὸς Θεο-
δώρην ἀληθὴς, πῶς καὶ ὠνεῖσαν αὐτῇ τῷτ' αἱ
πατέρες τῆς πέμπτῃς Συνόδου; ταῦτα ὁ Βίνιος.
20 **Α**λλὰ ῥητέον πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι ἀληθὴς ὁ Κύ-
ριλλος οἰκονομίας τρέπω ἐσιώπησε πρὸς καὶ τὰς
ἀσεβείας τῶν Μοψεσίων, ὡς γράφει πρὸς Κωνσταντι-
νουπόλεως Πράκτον, ὅθεν ὀκείνην πῶς οἰκονομίαν
ἴσως ὑπεσημείωσον ὁ Λιμπεράτης, εἰ καὶ μὴ ὀνομα-
25 **σ**ί, καὶ ἔχ' ἀπλῶς εἶπον, ὅτι ὁ Κύριλλος ἐπῆνεσε
τὸν Αἰρετικόν. πρὸς δὲ τὸ δούτερον, ὅτι ὁ Βιγλίος
περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἄλλα εἶπον ἐν τῇ Ἰβυ-
ρικῇ, ἄλλα ἐν Ἱταλίᾳ, καὶ ἄλλα εἶπε καὶ ἐπλασεν
ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἡ πέμπτη Σύνοδος ὁμῶς περὶ
30 **π**άντων τῶν ἐσιώπησεν, οἰκονομικῶς μύθοι, ἔτι
ἐν ἐσιώπησεν καὶ τὰς ἄλλας τῷ Βιγλίῃ ὀψιζομένης.
δούτερον, ἡ Σύνοδος ἐσιώπησεν, ἀλλ' ἔχ' οἱ ἄφροι
καὶ Γάλλοι, οἵτινες ἠγωνίσθησαν κατὰ τῷ Βιγλίῃ
καὶ μετὰ πῶς Συνόδον, ὡς εἶνται ἀνωτέρω, ἔτι καὶ τὰ
35 **σ**ιωπηθέντα τῇ Συνόδῳ τῷ Βιγλίῃ πρὸς Θεοδώρην
εἶπον ἄλλοι, καὶ ἰσόρησον ὁ Λιμπεράτης. τρίτον, τὰ
πρὸς Θεοδώρην τῷ Βιγλίῃ γράμματα ἐνεγράφησαν καὶ
συνοδικῶς, ἀλλ' ἰδίως, καὶ ἴσως μεμενήκωσιν ἀνέκχου
τοῖς τότε πατέρεσι κοινῶς, μετὰ ταῦτα δὲ ἀνεκδοτά

40

καὶ γνωσθέντα, ἰσορήθησαν, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα
γεγόνασιν. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ψεύδονται ἐξίσῃ καὶ
οἱ τρεῖς Γίγαντες τῆς παπολατρείας, ἐπειδὴ ἐν τῇ ὀκτῇ
τῇ Συνόδῳ ἐκ ἀνθεματίσθῃ ἡ ὀψιζολὴ, ἦταν ὁ λί-
βελλος Βιγλίῃ πρὸς Θεοδώρην, ἀλλ' οἱ λίβελλοι Βιγ-
λίῃ πρὸς Ἰεσυνανὸν καὶ Θεοδώρην, καὶ γὰρ Διὰ φέρε-
σιν, ἐπειδὴ ὁ μὲν γράφει πρὸς Θεοδώρην μόνον, οἱ
δὲ πεπλασμένοι εἰσὶ, καὶ ὀπιγγράφονται Βιγλίῃ πρὸς
Ἰεσυνανὸν καὶ Θεοδώρην. καὶ ὁ μὲν ἀνθεματίζει τὸν
Σαμοσατέα, Διόδωρον, καὶ Θεοδώριον, οἱ δὲ μένεις Διό-
δωρον, Θεοδώριον καὶ γράφονται κατὰ τῶν δώδεκα
κεφαλαίων, καὶ Θεοδώρην. καὶ ὁ μὲν μόνον πῶς Αἰρε-
σιν τῶν Μονοφυσιτῶν ὑπογράφει, οἱ δὲ λέγουν τὸν
Μοψεσίαν ἐπῆν τὸν Χριστὸν μίαν ὑπόστασιν, ἐν
ὑπόστατον, καὶ μίαν ἐνέργειαν. πρὸς τῷτοις ῥητέας ἀ-
πεδείχθη ἐν τῇ ὀκτῇ Συνόδῳ, ὅτι ὀκείνοι οἱ λίβελλοι
ἐπλάσθησαν ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ἐτέθησαν ἐν
τῇ ἐβδόμῃ πράξῃ τῆς πέμπτῃς Συνόδου. ἔτι ψεύ-
δος ἐστὶ ὅτι ἐρέθη ἐν τῇ Συνόδῳ, ὅτι ὁ ὀπιγγραφὴ
τῶν λιβελλῶν κυρίως ὀποκαλεῖ, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον.
ὡς φθορόδες ἐστὶ τῆς Συνόδου ὁ Βίνιος. ἔτι ἄλλον
ἐστὶ ἄλλον εἶναι τὸν πρὸς Θεοδώρην λίβελλον, ὅς καὶ
ἀληθὴς ἐστὶ, καὶ ἀνέλεγκτος ἔμεινε, καὶ ἄλλοι οἱ πε-
πλασμένοι λίβελλοι, καὶ ἡ Σύνοδος ἀνθεματίσκει.
ὡς Διὰ πεφώνηκε καὶ ὀνταῦθα ὁ Βίνιος. ὀκείνο δὲ,
ὅτι εἶπον ὁ Πάπας δηλονότι ἐν τῇ πρὸς Θεοδώρην ὀψι-
ζολῇ, ἦταν ἡ λιβελλὴ τῶν Βασιλέων κυρίως, καὶ καὶ
ἐστὶ, καὶ γὰρ ὁ αὐτὸς Βιγλίος ἐν τῇ πρὸς Εὐτυχίον
ὑπὲρ τῆς πέμπτῃς Συνόδου ὀψιζολῇ, τὸν Ἰεσυνια-
νὸν Δεσπότην αὐτῷ εἶπε, καὶ ἰδὲ κατωτέρω κεφα-
λαίῳ δεκάτῃ σῆτος Παράγραφον δέκατον. καὶ ὁ
Πάπας Μαρτίνος ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα Κωνσταν-
τινοπόλεως Δεσπότην αὐτῷ εἶπε τὸν Κωνσταντῖνον.
κατωτέρω βιβλίῳ σῆτος, κεφαλαίῳ ἐβδόμῃ Παρά-
γραφον ὅγδοον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

+5

Περὶ συνοπτικῆς διηγήσεως τῶν καὶ ὀριγόνων Συνόδων, καὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ὀψιζομένην. καὶ τίς ἐστι ταῦτα
τὰ τρία κεφάλαια, καὶ τίς ὁ αἴτιος τῇ συνοπτικῇ τῷ Βασιλέως Ἰεσυνιανῷ εἰς πῶς τῶν τριῶν κεφαλαίων
κατάκρισιν, παρδόντες πῶς κατὰ ὀριγόνους, Εὐαγγέλιον καὶ Διδύμην ἀγωγὴν τῶν Παλασινῶν Μοιχαῶν,
καὶ περὶ τῶν μετὰ τὸ Βιγλίῃ καὶ μνηστικῶν ἀντικαθάρσεων, καὶ τῶν ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει συγχύσεων
50 **ο**νέκου τῶν τριῶν τῶν κεφαλαίων.

Εἰ καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος, καὶ ὁ Κύπρου
Ἐπιφάνιος μετὰ τῶν οἰκείων Συνόδων κατέκρι-
νον τὸν ὀριγόνον καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῷ, ὡς ἰσο-
ρῶ ὁ Σακερὰς βιβλίῳ σῆτος, κεφαλαίῳ δεκάτῃ τρίτῳ,

καὶ πῶς κατέκρισιν ταῦτα ἐδέξατο καὶ ὁ ῥώμης Ἐπί-
σκοπος Ἀναστάσιος, βεβαιώσας μετὰ πάσης τῆς Δυ-
τικῆς Συνόδου καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τῷ ὀριγόνους
πεπραγμένα, ὡς λέγει ὁ Ἰεσυνιανὸς ἐν τῇ πρὸς μνηστικῶν
αὐτῷ

αὐτῷ λόγῳ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Μηνᾶ, γενομένης Συνοδῆς
 πατριαρχῆ τῆ Ἱερουσαλῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἧτι
 ποντακοσιῶ τεσσαρακοσιῶ πρώτῳ, κατεκρίθησαν ὡσαύ-
 τως. καὶ ὁ Βασιλεὺς πραγματεύσαν ἐξέθετο περὶ τῶν
 σφαλμάτων τῆς Ὁριγόνος, ἣν καὶ πρὸς Μηνᾶν τῶν
 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπέγραψε. Θεόδωρος ὁ μὲν Μη-
 τροπολίτης τῆς Καισαρείας Καππαδοκίας ὁ δὲ ἡκα-
 λήμῳ Ἀσκιδᾶς, Διάκονος ὢν τῆς Ὁριγόνος ὑπερα-
 σπιστής, καὶ τῆ Ἱερουσαλῆ ἀκρότατος φίλῳ, ἰδὼν τὰ
 Ὁριγόνος ἔτι ψήφοις συνοδικῶς κατακριθῆναι, καὶ
 βελόμῳ δόπεσέψαι τὴν τῆ Βασιλέως γνώμην τῶν
 συνοδῶν τέτων, ὅτε καὶ ἐγείραν βοήθειαν τῆς γνώ-
 μης αὐτῆς, εἰς γὰρ τὴν Παλαισίνῳ ἐν τῇ νέᾳ Λαύ-
 ρῳ, ἥτις καὶ καταβαίνουσιν ὑπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱε-
 ρουζὰ, τινὲς μοναχοὶ εἶχον τὴν Ὁριγόνην εἰς ἔπαυ-
 νον, ὥς ὡς καθ' αἶμα ἐδίωξον ὁ Ἱερουσαλῶν Εὐ-
 φόχιῳ καὶ διέσπειρον, ἕτα πέμπει εἰς τὸν Βασι-
 λέα Ρέφον Ἡγούμενον τῆς Μονῆς Θεοδοσίας τῆς Κοι-
 νοβιάρχου, καὶ Κόνωνα Ἡγούμενον τῆς Λαύρας, δυ-
 νατὲς δὲ τῆς ἀρετῆς, καὶ πρῶτος δὲ τῶν μο-
 ναστικῶν αὐτῶν, οἱς συνηκολάθησαν καὶ ἕτεροι τοι-
 οῦ περιόφημοι πολλοί, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Κων-
 σταντινέπολιν, ἐκίνησαν ἀγωγὴν κατὰ τῶν βλασφη-
 μίων Ὁριγόνος, Εὐαγγέλιον, καὶ Διδύμην. ὁ Ἀσκιδᾶς ἔν-
 νομίσας ἐκβαλεῖν αὐτὰς τῶν πατριαρχικῶν σκοπῶν, ἐ-
 παύει καὶ ἐκίνησαν ἀγωγὴν καὶ κατὰ τῶν τριῶν κε-
 φαλαίων, ἥτοι κατὰ τῶν βλασφημιῶν Θεόδωρου μο-
 ψεσίας, καὶ τῶν γραφόντων Θεοδώριτῳ κατὰ τῶν
 δώδεκα κεφαλαίων τῆς ἐν ἀγίοις Κυρίλλου, καὶ τῆς ἐν
 Ἐφέσῳ ἀγίας Συνοδῆς, καὶ τῆς λεγομένης ὑπερο-
 λῆς Ἰβᾶ πρὸς Μάρκον τὸν Πέρσην, Εὐάγγελῳ βιβλίῳ
 τεταρτῷ, κεφαλαίῳ εἰκοσιῷ ὀγδόῳ. κατὰ γὰρ τῶ-
 ρον τὸν χρόνον ἦσαν Αἰρετικῶν γένος, μάλιστα δύο
 συγχρόνως τῶν Ἐκκλησιῶν, Νεστοριανοὶ καὶ Μονοφυ-
 σίται. οἱ μὲν γὰρ Νεστοριανοὶ ὁρῶντες ἑαυτοὺς τῇ
 αὐθεντίᾳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῆς καταβαλομένης,
 καὶ μηκέτι διωαμένους γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τῶν ἑαυτῶν
 κηρύττειν ἀσέβειαν, δι' ἐνέδρας ποικίλης ἐσκώλυνον,
 ἐσώζοντες τὴν ἀφ' ὧν ὑποκρύπτεσθαι ἑαυτοὺς ὡς
 πρὸς κηρυγύμενον τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν, με-
 γάλους τε ἐγκωμίοις ἐξαίροντες τὰς ἐρημίας, Θεοδώ-
 ρον τε τὸν Μοψεσίας, Θεοδώριτον Κύριον, καὶ Ἰβᾶν
 Ἐδέου, τὸν μὲν Θεοδώρον ὡς οἰκῶν, ἐν γὰρ ταῖς
 οἰκοδόμησιν αὐτῶν βίβλοις βοηθεῖν ἐδόκει αὐτοῖς, τὸν
 δὲ Θεοδώριτον, ὡς γυναικῶς ἀντιστάται τῇ ἐν Ἐφέσῳ
 Συνοδῇ, καὶ τοῖς Κυρίλλου κεφαλαίοις, τὸν δὲ Ἰβᾶν,
 διότι ἐν τῇ πρὸς Μάρκον τὸν Πέρσην ὑπερολῇ ἐπε-
 λείπει μὴ τῶν Κυρίλλου, ἐπήνεσε δὲ τὸν Θεοδώριτον,
 καὶ αὐτὰ ταῦτα ἔπειτα τοῖς Νεστοριανοῖς σύμφων-
 να. τὸτο δὲ ἐποίησαν μάλιστα, διότι τέτλες καὶ τὰ τέ-
 των συγγράμματα ἢ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῇ ἢ ἀπε-
 δέξαντο, ἢ ἐκ ἀπειθοκίμασεν. ὅτε χάριν τῶν περὶ
 βλασφημιῶν ἐκείνων Συνοδῶν ἔσωζον, καὶ τοὶ διεσπασμέ-
 νως, παρασύρου εἰς βοήθειαν τῆς ἰδίας αὐτῶν Αἰρέσεως.
 οὐκ ἔτι ἐναντίως δὲ οἱ Μονοφυσῖται ἀπεβάλλοντο τῶν ἐν

Χαλκηδόνι Συνοδῶν δι' αἰτίαν τῶν τριῶν τέτων κε-
 φαλαίων, διότι ἐδέξατο εἰς κοινωνίαν τὸν Θεοδώριτον,
 Ἰβᾶν δὲ καὶ τὴν ἐκείνων ὑπερολὴν ἐπεκύρωσαν, ἅπερ
 δοκῶσι τῇ Αἰρέσει τῆς Νεστορίας συναρῆγεν. τέτων
 ἔτις ἐχόντων, ὁ Ἀσκιδᾶς ἔπεισε τὸν Βασιλέα εἰς
 τὴν τῶν τριῶν κεφαλαίων κατάκρισιν, ἔλεγε γὰρ
 αὐτῷ, ὅτι ἐὰν καταδικάσῃ Θεοδώριτον καὶ Ἰβᾶν,
 ἐκείνους μεταγέγοιτο αὐτὸς Ἀκεφάλους πρὸς τὴν αὐτῆς
 οἰκίαν καὶ ὁμοφροσύνην, ἣν δὲ καὶ βοηθὸς αὐτῷ πρὸς
 τὸν Βασιλέα περὶ τέτων Δομετιανὸς ὁ τῶν ὁπερ ῥή-
 των μύτης, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ τότε ζῶντες καὶ συγ-
 γράψαντες τὰ περὶ τέτων φακῆνδῳ, βιβλίῳ πρῶ-
 τῷ, κεφαλαίῳ δούτέρῳ, καὶ βιβλίῳ τεταρτῷ, κεφα-
 λαίῳ τεταρτῷ, καὶ Λιμπερῶτος, κεφαλαίῳ εἰκοσιῷ
 τεταρτῷ. συνηνέσαν ἔν ὁ Βασιλεὺς τῷ δολίῳ Ἀσκιδᾶ,
 καὶ ἔδωκεν Ἡδίκητην παραγγελίαν κατὰ τῶν τριῶν κε-
 φαλαίων, καὶ δὴ καὶ Συνοδοὶ ἡθροῖσε περὶ τέτων ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, ὡς ἔτι ποντακοσιῶ τεσσαρακοσιῶ
 ἑκτῷ ὑπὸ Μηνᾶ, βεβαιῶσαν τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς κατὰ
 τῶν τριῶν κεφαλαίων. ἐν ταῖς οὖν Παπῶν Βιγίλιῳ 20
 ἐξῆλθε τῆς Ρώμης Νοεμβρίῳ εἰκοσιῇ δούτέρῳ, τῷ
 Δαλαφθούρῳ ἔτα, ἥτοι τῷ ποντακοσιῶ τεσσαρακοσιῶ
 ἑκτῷ, καὶ ἦλθεν εἰς Κωνσταντινέπολιν Διὰ τῆς Ἱερου-
 ζᾶς εἰκοσιῇ πέμπτῃ, ἔτι δὲ ὢν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ μα-
 θὼν ὅτι τὰ τρία κεφάλαια συνοδικῶς κατέκρινον ὁ 25
 Μηνᾶς, ἠπάλησεν αὐτῷ, καὶ τὲς αὐτῷ ἀναθεματί-
 σαι, εἰ μὴ μεταγνοῖσι, ὡς ἔπραξαν. φθῶτας δὲ εἰς
 Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐξετάσας τὰ τῶν Μηνᾶ, ἐκείνη-
 ρον αὐτῶν, καὶ καθεστῆς γεγονόσιν τὰ ἐρημικά ἐν τῷ
 αὐτῷ πρὸς κεφαλαίῳ. ἐρηνοῦσας δὲ μετὰ 30
 τῶν Μηνᾶ, συνηθροῖσε τῷ ἐξῆς ἔτα, ἥτοι τῷ ποντακο-
 σιῶ τεσσαρακοσιῶ ἐβδόμῳ τριάκοντα ἑπισκόπων
 Συνοδὸν, ἣ καὶ αὐτοὶ λέγουσιν ὅτι ἦσαν ἐκδομήκοντα,
 οἵτινες ἐκ ἑκαμψαν γόνυ τῇ Βαβίλ. λαληθόντων ἔν
 ἐξ ἑκατέρω μέρος καὶ ἀκρωτῶντων λόγων πολλῶν, 35
 τὴν περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἀντιλογίαν αἰαβλη-
 τίαν ἵναί μεχρι τῆς γυνέσθαι οἰκηρμικὴν Συνο-
 δὸν, ὡς ἡ γυνέσθαι τὴν περὶ τέτων ἀπόφασιν, ὁ
 Βιγίλιος ὑπεκύρωσεν, ὅπερ ταῦτόν ἐστιν, ὅτι τὰ
 κεφάλαια ἅπερ ἀναθεματίσει πρῶτον ὑπέλπετο, πε- 40
 ριποιήθη, κρίνας τὴν περὶ τέτων ψήφον ἐκδέ-
 χεσθαι οἰκηρμικὴν Συνοδὸν. συμβέβηκε δὲ ὑπὸ
 τέτλες σκῆδαλα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, γυναικῶν ζητήσεων,
 καὶ γὰρ ἐζητήθησαν αἰγνώμα τῶν Πατριαρχῶν
 καὶ τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἀνατολῆς. ἵνα γὰρ κα- 45
 τακριθῶσι τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια, μετὰ πολλῆς
 ὑπηρεσίας οἱ πλείους τῶν ὁρθοδόξων ἠγωνίζοντο,
 ἄλλοι δὲ ἀντίσταντο, φοβούμενοι μὴ φανῶσι κατὰ
 τὴν τὸν τρόπον τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν κατα-
 κρίνοντες. ἐμὴν ἄλλῃ καὶ εἰς τὴν δύσιν ἐγένετο 50
 περισσοτέρως σύγχυσις, καταβιώντων τῶν Ἀφρικανῶν
 καὶ τῶν Δυτικῶν Ἀρχιερέων τῶν Βιγίλιον, ὅτι καθυ-
 πέβαλε τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς,
 πρὸς δὲ τὴν τὴν πίσιν, καὶ ἐμόλυνε τὴν Ἐκκλησίαν
 δόγματι ποιηρῷ. καὶ κατ' ἐκείνην ἡμερᾶν τὸ φῶς
 ἀνῆλθε

ἀνὴρ ὁ Φακῆνδος ἔγραψε κατὰ Βιγίλις, Δὲ πο-
λλῶν ὑβρεων ψέγων αὐτὸν καὶ ἀπαμεμφόμην ἐν τῇ
κατὰ Μοκίαν βιβλίῳ. καὶ ἔμνον ἐν τῇ Δύσει,
ἀλλὰ καὶ ἐν Κωνσταντινπόλει πολλοὶ τὸν Βιγίλιον ἔ-
ψεγον, ὡς πρῶτος ἦν Φίληξ Μοναχὸς τῆ Γαλιταίνᾳ
5 Μοναστείᾳ Ἡγάμηνος, ὃς καὶ ἄλλας πολλὰς ὑπέσυ-
ρεν ἐν τῇ γνώμῃ αὐτῇ, καὶ ἔτι Ράστηον καὶ Σε-

βασιανὸν Διακόνους, ὄντας πρῶτον κήρυκας τῆ
Ἰσδικάτης, ἥτοι τῆς κείσεως τῆ Βιγίλις, ὅ-
θεν καὶ ἐχωρίσθησαν τῆς κοινωνίας αὐτῆς, ὡς ἴσους
Δὲ πολλῶν ὁ Φακῆνδος, βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ
δούτέρῳ, καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλαίῳ τρίτῳ καὶ
τετάρτῳ, καὶ Λιμπερτός ἐν τῇ Συνοπτικῇ, κε-
φαλαίῳ εἰκοστῷ τετάρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

10

Περὶ τῶν ἐν Ἰλνυρικῇ καὶ Ἀφρικῇ Συνοδῶν ὑπὲρ τῶν τριῶν κεφαλαίων, καὶ τῆς κατακρίσεως Βιγίλις
ὑπὸ τῆς ἐν Ἀφρικῇ Συνοδῆς, καὶ περὶ τῶν περιτεργῶν τῆ Βιγίλις, ποτὲ μὲν δοπερὰ λόντος, ποτὲ
δὲ ἀποδεχομένων τὰ τρία κεφάλαια.

15 Οἱ Ἰλνυριοὶ Ἐπίσκοποι, ἀββαίνοντες ἐκείθου τῆ
Βιγίλις, ἐδεήθησαν αὐτῇ μὴ ὡς ἀδεχθῆναι
καὶ νομιάν τινὰ περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων. πα-
ραγενομένης δὲ εἰς Βυζάντιον τῆ Βιγίλις, ἀκέσαν-
τες οἱ Ἰλνυριοὶ ὅτι ἐξέθετο τὸ Ἰσδικάτον, ἥτοι τὸ
20 ὅριον περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων, καὶ συνεφώνησαν,
ὡς πῶς ἐν Ἰλνυρικῇ τὸ δούτερον συνεκρηθῆναι
Συνοδὸν ἐν ἔτι ποντακοσῶν ποντηκόςῳ διΐαι-
τίαν τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἐν ᾗ, ὡς φησι Εἰκτωρ
Τηννένσης ἐν τῇ χρονικῇ, ἐν αὐτῇ ἔτι μετὰ τῶν
25 Ἰπατέων Βασιλέων ἐγράφησαν ὑποστολὰς συνοδικὰς
εἰς ὑπεραπισμὸν τῶν τριῶν κεφαλαίων πρὸς τὸν
Αὐγαστον Ἰσινιανόν, καὶ Βενενᾶρος ὁ τῆς πρώτης
Ἰσινιανῆς πόλεως Ἐπίσκοπος, ὁ τὰ τοιαῦτα κεφα-
λαία δειμύτερον ἀσούρας, κατακρίνεται, τῇ δὲ
30 ἐξῆς ἔτι, ἥτοι τῇ ποντακοσῶν ποντηκόςῳ πρῶ-
τῳ, ἡ ἐν Ἀφρικῇ τὸ πρῶτον Συνοδὸς συνεκρηθῆναι περὶ
τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἐν ᾗ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς Εἰκ-
τωρ, τῇ ἐξῆς ἔτι οἱ ἐν Ἀφρικῇ Ἐπίσκοποι Βιγίλιον
τὸν Ρώμης Ἐπίσκοπον, Δὲ τὸ κατακρίναι τὰ τρία
35 κεφάλαια, συνοδικῶς τῆς καθολικῆς κοινωνίας ἀ-
πέκλεισαν, τηρήσαντες αὐτῷ τόπον μετανόιας, καὶ
εἰς ὑπεραπισμὸν τῶν ἐρημῶν τριῶν κεφαλαίων ἐ-
πεμψαν ὑποστολὰς ἀρμόδους πρὸς Ἰσινιανόν τὸν
Ἡγεμόνα δι' Ὀλυμπίᾳ Μαγιστράν. καὶ σημείωσαν
40 ὅτι περὶ ἡ τῆς ἐν Ἀφρικῇ Ἐκκλησίας κείσεως τῶν
ἀκέρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς καθολικῆς κεφαλῶν (ὡς

λέγει φιλέων εἰπαπισαί) τῆς ἀσούρας καὶ σφα-
λερῆς περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων γνώμης συνο-
δικῇ ψήφῳ καταδικάζει, καὶ τῆς καθόλου κοινω-
νίας ἀποδιώκει. ἀλλὰ καὶ ὁ Γαρνέριος σημειῶν γε-
γραφένας αὐτῷ Ἀνρηλιανὸν τὸν ἐπίτροπον, τῆ Βιγί-
λις ἐν Γαλιταίᾳ, ὅτι ἐν Γαλιταίᾳ ἡκέσθη εἰσεῖναι τὸν
Βιγίλιον αὐτὸν ἐν τῇ Ἰσδικάτῳ ἐναντίᾳ τῶν πρῶτον
Ἀρχιερέων καὶ τῇ πίσει τῶν Συνοδῶν. μὴ ὑποφείων
ἔν ὁ Βιγίλιος τὰ κατ' αὐτῇ λεγόμενα, μεταμεληθεὶς,
ἐπεχείρησε πάλιν διαυθύνειν τῶν τριῶν κεφαλαίων.
καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰσινιανὸς νέῳ θεασίσματι κατέκρινε
πάλιν τὰ κεφάλαια, ὁ Βιγίλιος ἐν τῇ Πλακιδιανῇ
οἰκῇ παροικησάμενος τὰς Λατίνους καὶ Γραικὰς Ἐπι-
σκόπους κατὰ τὸν Ὀνῶριν, παρήγγελλον εἰπὼν, εἴ τις
ὑπακῆσαι τοῖς τῆ Βασιλέως θεασίσματι, γινώσκων
ὅτι ἐστὶ κεχωρισμῆς τῆς κοινωνίας τῆς συνοδικῆς
45 ἑρῆς. καὶ ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντινῆς πόλεως Μηνᾶς καὶ
Θεόδωρος ὁ Ἀσκιδαῆς ἔκρινον ὑπακῆσαι μᾶλλον τῇ
Βασιλεῖ, ἢ τῇ Βιγίλι, ὁ Βιγίλιος τὸν μὲν Θεόδωρον
ὑσέρησε τῆς Ἐπισκοπῆς, τὸν δὲ Μηνᾶ τῆς κοινω-
νίας. τέλος πάντων, μετὰ τῶν ἐναρξάντων τῆς πέμ-
της Συνοδῆς, συνέθετο ὁ Βιγίλιος τὸ λεγόμενον Κων-
σιτῆτον, ἥτοι ὁμολόγημα, ἐν ᾧ ἐν ἐπιτιμίᾳ ἀφορισμῷ
ἀπηγόρευσε πᾶσι κατάκρυσιν τῶν τριῶν κεφαλαίων.
ἡ Συνοδὸς ὁμῶς καταφρονήσασα τῆς Κωνσιτῆτος, ἀ-
νεδιμεμάτισε τὰ κεφάλαια.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

45 Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινῆς πόλει πέμτης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς κελεύσει τῆς Αὐτοκράτορος Ἰσινιανῆς ὑπὲρ
Εὐτυχίᾳ Κωνσταντινῆς πόλεως, καὶ ποτὲ ἡθροίσθη, καὶ τίνας κατέκρινον Αἰρέσεις μετὰ τῶν κατακρίσιν τῶν
τριῶν κεφαλαίων, δι' αὐτῇ ἡθροίσθη, καὶ περὶ τῆς ἀρίθμῃ τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, καὶ τῆς κειρότητος
τῆ Βιγίλις Ρώμης, καὶ τῶν συνελαδύσεων τῆς Συνοδῆς.

50 Ἡ ἐν Κωνσταντινῆς πόλει τὸ δούτερον συναθροισθῆ-
σα Συνοδὸς, ἥτις ἐστὶ τῶν Οἰκουμενικῶν ἡ πέμ-
πη, συνεκρηθῆναι κατὰ κέλευσιν Ἰσινιανῆς τῆς
Βασιλέως ὑπὸ Ἐπισκόπων ἐκαστὸν ἐξήκοντα πέντε, πα-
καθημένων Εὐτυχίᾳ Πατριάρχῃ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Σε-
κρέτῃ, κατὰ τὸ ποντακοσῶν ποντηκόςῳ τριῶν ἔτος,

ἐν μηνὶ Μαίῳ, πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἀποβολὴν τῶν τριῶν
κεφαλαίων, περὶ ὧν πολλὰς καὶ πρῶτον μετὰ
πολλῆς ἀσπιδῆς ἐγένετο ἐκ ὀλίγη ἀσπιδί. ἐν ταύ-
τῃ πρῶτῳ μὲν ἐκυρώθη ἡ τῶν παροικουμένων τεσσάρων
Συνοδῶν καθολικὴ ἀπόφασις. δούτερον, κατεκρίθη
ἐν ἐκείνῃ καὶ τὰ ἐκείνη εὐφάλαμα, μάλιστα δὲ
καὶ

καὶ πᾶν τὰ τρία κεφάλαια, δηλονότι περὶ τῆς κατακρίσεως Θεοδώρου τῆ Μοψκεσίας, καὶ τῶν Θεοδώριτος κατὰ Κυρίλλου συγγραφέντων, καὶ τῆς Ἰβας ὑπιστολῆς πρὸς Μάρκον τὸν Πέρσην. σφοδρῶς ἐν τέτοις ἀνθιστάμενος, καὶ ποικίλως ἐμὸν συσχεφόντος Βιγίλιος τῷ Πάπᾳ, οὗ τῇ τηνικαῦτα παρῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοὶ καὶ ἀπαναινομένης ἐπὶ γενέσθαι εἰς τὴν Συνόδον, πρῶτον μὲν ταῦτα κατακρίνοντας, ὕστερον δὲ μεταβαλλομένης τῇ ψήφῳ, ἔπειτα τὴν περὶ τέτων ὑπόφασιν ἐξαρκούντος εἰς Συνόδον Οἰκουμενικῶν, συγκροτηθείσης δὲ ἐπὶ τέτοις Συνόδῳ Οἰκουμενικῆς, μὴ βαλομένη εἰς τὴν περὶ τέτων συνοδικὴν ψή-

φον ὑπογράψαι, ταύτης δὲ τῆς Συνόδου πύρρος λαβέσθαι, διπλαῖς γράμμασι τὰς τῆς Συνόδου ἀποφάσεις ὑπὸ κυρύντης, καὶ τὰ τρία κεφάλαια καθυποβάλλοντος ἀναθέματι. ὅθεν δὴλη γίνεται ἡ τῶ ἀνδρῶν κεφότης, τότε ἄσπετον αὐτῶ καὶ περὶ τῶν πῖσιν ἀβέβαιον. ταῦτα εἰς τὰ τὸν ἄνδρα τῶν μαινόντων ἐστὸς ἔσθαι, ὥστε μήτε πάσας τὰς ἐν Ρώμῃ κρυερὰς πηγὰς, μήτ' αὐτὸν τὸν Τίβεριν δύνασθαι τῶν δαπλύναι. τὰ πρακτικὰ δὲ τῆς Συνόδου ταύτης ἔχ' ἀρρίσκονται πάντα ἐλληνιστῇ, ἀλλὰ ἰο- λατινιστῇ, διαίρυνται δὲ εἰς συνελεύσεις ὁκτώ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

15

Περὶ τῶν λαληθόντων, προχθέντων καὶ ἀναγνωσθέντων ὑπιστολῶν, καὶ διηροδοτούντων ἐν ταῖς ὁκτὼ συνελεύσεσι τῆς παρότης Συνόδου, καὶ τῶν ἀναθεματιζόντων τριῶν κεφαλαίων συν τοῖς Ἀρεσάρχαις, ἐν οἷς καὶ ὁ Διόγνης, καὶ τῆς πρὸς Βιγίλιον Ρώμης ἐν τῇ ὁρθῇ συνελεύσει μέμψους ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίου, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν Συνόδον, ἐξ ἧς ἀκκνυται τὸ κράτος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπὶ πάντων, καὶ ἐπὶ τῆς Ρώμης.

20

Ἐν τῇ πρώτῃ συνελεύσει ἀνεγνώσθησαν αἰτρεῖς ἑπιστολαί, ἡ τῆς Βασιλέως Ἰστανίας δηλονότι πρὸς τὴν Συνόδον, ἐν ᾗ πάσας τὰς Ἀρέσεις τὰς ὑπὸ τῶν τρεσάρων Οἰκουμενικῶν Συνόδων κατακρίθεισας διέξεισι, τίποτε ἀρχὴν καὶ αὐξησιν τῶν τριῶν κεφαλαίων ἐκτίθεται, καὶ πρὸς τὰ ἐπιχειρήματα, οἷς εἰσάσκει χρῆσθαι οἱ ἐκείνων ὑπερασπισταί, περὶ ταῦτα ἀπαντᾷ, καὶ τελευτᾷ τὴν περὶ τέτων ἐρῶσαν ἀνατίθεται τῇ Συνόδῳ. ἡ Εὐτυχία Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Βιγίλιον Πάπαν, ἐν ᾗ τὴν καθολικὴν πίσιν καὶ τὰς τρεσάρων Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὁμολογεῖ, καὶ ἵνα τῇ ἀφαιρέσει τῶν τριῶν κεφαλαίων ἀρτίσταται θελήσῃ Βιγίλιος ὁ Πάπας αὐτῇ. ἡ Βιγίλιος πρὸς Εὐτυχίον ὑπόκρισις, ἐν ᾗ τὰ αὐτὰ ἐνσπινδύεται καὶ ἀποδέχεται ἐμὸν ὁμολογεῖ. τέτων ἀναγνωσθέντων, ἀπεσάλπισαν πρὸς τῆς Συνόδου τρεῖς Πατριάρχαι, ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἀλεξανδρινός, καὶ ὁ Ἀντιόχειος, καὶ δεκαεπὶ ἑπτά Ἐπίσκοποι πρὸς Βιγίλιον Πάπαν, ὅπως κατακαλέσονται αὐτὸν εἰς τὴν Συνόδον τὴν περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων συγκροτηθείσαν, ὁ δὲ αὐτοὺς ἔφη περὶ τέτων ἀποκρίσθαι. Ἐν τῇ δευτέρᾳ συνελεύσει οἱ πρὸς Βιγίλιον ὑποσάλυντες Πατριάρχαι καὶ μητροπολῖται ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐρωτηθέντες, τοιαύτως παρ' ἐκείνων ἀποκρίσιν ἀπεκόμισαν, ὅτι ἐδύναται εἰσεῖν, ἐπειδὴ ποιοί, ἔφη, Ἀνατολικοὶ Ἐπίσκοποι εἰσι μετ' ὑμῶν, ὀλίγοι δὲ Δυτικοὶ μετ' αὐτῶν, τὴν μὲν περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων γνώμην αὐτῶν ἀντιθέσθαι ἔφη τῇ Βασιλεῖ. ἡμεῖς δὲ ἐπὶ μὲν αὐτῇ, γινώσκας ὅτι ἐν τέτοις, αἵτινα ἐγγράφησαν ἀναμετοξὺ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, καὶ ὑπερέβητο ὁ μὲν συν τοῖς Ἐπισκόποις, οἵτινες μετ' ὑμῶν ἡνωμένοι εἰσιν, ἵνα συνέλθῃτε, καὶ γινώσκας ἐξέτασις τέτων τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἡμεῖς δὲ κοινωνοὶ ὑμῶν ἐσμὲν, καὶ ἐπὶ πρῶτον εἰσιν, ἵνα ἀναβῶμεν ἡ συνελύσῃ τῶν Ἀνατολικῶν

ἐκείνων τῶν Δυτικῶν, καὶ δὲ γὰρ ἐν ταῖς κατηχησάμεναις τέσσαρσιν Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις πληθὺν Δυτικῶν Ἐπισκόπων ἐρέθη ποτε, ἀλλὰ δύο, ἡ τρεῖς Ἐπίσκοποι, καὶ τινες κληρικοί, τὰ νῦν δὲ πάρεσιν ἡσὴ μακαριότης, καὶ πολὺ πλείονες Ἐπίσκοποι ἄλλοι ἐκ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ ὑπὸ τῆς Ἰβερικῆς, καὶ ἐδύναντο τὸ κωλύον συνελθεῖν ὑμᾶς μετ' ἡμῶν κατ' ἐκείνα τὰ γράφοντα παρ' ὑμῶν καὶ ἡμῶν. Καὶ, κρεῖττόν ἐστιν αὐτὰ ἀγάπης οἱ ἱερεῖς συνέρχονται, καὶ μίαν ὑπὲρ τῆς αἰτίας γνώμην ἀνατάττωμεν, ἵνα λαμβανῇ καὶ ἡ ἐξέτασις κοινὸν ἐγγράφον ὄρον, εἰ δὲ ἐθέλῃσιν κατὰ τὰ δόξαντα καὶ γράφοντα συνελθεῖν, γινώσκω ἡ μακαριότης, ὅτι ἡμεῖς συνερχόμεθα εἰς αὐτῶν, καὶ φανερόν τὴν γνώμην ἡμῶν, διότι καὶ δόγμα, ἔτε τὸν Βασιλέα, ἔτε τὰς πῖσιν σκανδαλίσαι ἀλλὰ τῆς βραδυτῆτος, ἡτις γίνεται περὶ τὴν ἀπὸ κερσίον. ἀπεσάλπισαν ἔπειτα ὑπὸ τῆς Βασιλέως Ἰνὲς Ἀρχόντες τῆς παλατίης ὑπὸ φανείς, καὶ ὑπὸ τῆς Συνόδου εἰ αὐτοὶ σχεδὸν Ἐπίσκοποι, εἰπόντες τῇ Πάπᾳ τὰ αὐτὰ, καὶ ὅτι ἀλλὰ τῆς κοινῆς συμφωνίας πάντων λαβεῖν τέλος τὴν αἰτίαν τῶν τριῶν κεφαλαίων, ὁ δὲ τὰ αὐτὰ πάλιν ὡς καὶ πρῶτον ἀπεκρίθη, κατ' ἴδαν δηλονότι περὶ τὰ πράγματα τέτταθ' ἐρωτῆσαι, καὶ τὴν οἰκίαν γνώμην τῇ ὑποκράττει ἀνενεγκῆν. οἱ δὲ Ἀρχόντες καὶ Ἐπίσκοποι πρὸς αὐτὸν ἔπον, ὅτι μόνοι πολλαίς ἐγγράφως καὶ ἀγράφως κατεδικάσατε τὰ τρία κεφάλαια, ὁ Βασιλεὺς ὁμῶς θέλει, ἵνα ἐν τῇ κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων συνέλθῃς, καὶ ἔτω περὶ αὐτῶν γινώσκας τὴν κρίσιν, κατηγορεῖς γὰρ οἱ Ἀφρικτικοὶ τὰς ἱερεῖς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς ὅπως τῆς Νεστορίας, καὶ ἐδὲ τὸν κρυφὸν ἀναβῶμεν. ταῦτα πρὸς τὸν Πάπαν. πρὸς τὰς παρεπιδημούντας δὲ ἐν Βυζαντίῳ Δυτικὰς Ἐπισκόπους ἔτεροι πρὸς τῆς Συνόδου ἐπέμψθησαν, κατακαλῶντες αὐτοὺς, ὅπως συν-

ἀμα

ἅμα τῶν περὶ τῶν ποιήσονται σκέψιν . ἀπεκρί-
 θησαν δὲ , οἱ μὲν ἱταλοὶ καὶ Ἀφροί , ὅτι ἐδιδάσκοντο συ-
 νελθεῖν , ἀπόντες τῶ Παπᾶ , οἱ δὲ ἱταλοί , ὅτι ἐδύ-
 νανται χωρὶς τῆς γνώμης τῆς ἰδίας Ἀρχιεπισκόπου
 5 παρῆναι , ἡ Συνοδὸς ὁμῶς περὶ τῶν δουτέρων εἶπον ,
 ἡμεῖς ἐχομεν τὴν γνώμην τῆς Ἀρχιεπισκόπου , δηλονότι
 τῆς Ἀρχιδόξου , καὶ ἀρκεῖ . Ἐν τῇ τρίτῃ συνελεύσει ὁ-
 μολογίαν τινὰ τῆς πίστεως γενικῶς κατὰ τὰς δο-
 φάσεις τῆς τριτάτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀκτίθεται ,
 10 τὰ παρ' ἐκείνων δοποδεχόμενα , δοποδεχόμενοι καὶ αὐτοί ,
 τὰ δὲ ἀθετεώμενα καὶ ἀποβαλλόμενα , συναποβάλλοντες .
 καὶ ὅτι (εἰς τὸ Παπᾶς ἐπισυνέλθον ὅτι ἡμῖν) ἀρκεῖ πρὸς βε-
 βαιότητα ὁρθοδοξίας καὶ καθάρσεως τῶν τελῶν κεφα-
 λαίων , καὶ ὅτι ἀπολεσθέντων τοῖς ἁγίοις πατέρεσι καὶ
 15 διδασκάλοις τῆς ἁγίας τῆς Θεᾶς Ἐκκλησίας Ἀθανα-
 σίου , Ἰλαρίου , Βασιλείου , Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ,
 Γρηγορίου τοῦ Νύκτου , Ἀμβροσίου , Αυγουστίνου , Θεοφί-
 λου , Κυρίλλου , Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως , Λέον-
 τι , Πρῶτου , καὶ πάντων τῶν παρ' αὐτῶν συγγραφεύων
 20 περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως , καὶ πρὸς κατάκρισιν τῶν Ἀι-
 ρετικῶν δεχόμεθα . Ἐν τῇ τετάρτῃ συνελεύσει ἄρ-
 χοντες οἱ πατέρες τῶν περὶ τῶν τελῶν κεφαλαίων ἀ-
 γῶντες , καὶ πρῶτον μὲν ἀνεγνωσθῆσαν ἑνὶ τεμάχῳ
 ἐκ τῶν βιβλίων Θεοδώρου τῆς Μοψθεσίας , ἐξ ὧν ὁ-
 25 λον ἐγένετο τῆς κοινῆς τῶν ἁγίων πατέρων διδασκα-
 λίας τὸν Θεόδωρον μακρὰν ἴσασθαι , καὶ κατ' ἄλλον σα-
 φῶς τρόπον περὶ τῆς ἐν σώρει εἰκονομίας καὶ τῶν
 δύο τῶν Χριστοῦ φύσεων ἐρηκνῆσαι . ἐπὶ τούτῳ τὰ ἐ-
 κείνου δόγματα , πάσης τῆς Συνόδου βοῶσης , ἀποβά-
 30 λλονται , κατακρίνονται καὶ ἀναθεματίζονται . Ἐν δὲ
 τῇ πέμπτῃ συνελεύσει ἀποσπάσματα πλεῖστα εἰς
 μέσον προβάλλονται ἐκ τῶν βιβλίων αὐτῶν οἱ Θεόδωρος
 τοῦ Μοψθεσίας ἀντιπαράμφοι , Κυρίλλου τοῦ Φημι καὶ Πρῶ-
 κλου καὶ Ῥαββὸς Ἐδέου καὶ ἄλλων τινῶν σωματῶντες
 35 πατέρων ῥητὰ , αἵς πρὸς τὸ κατασκευάσαι τὴν τῆς Θεο-
 δώρου ὑπόληψιν ἐχρήσαντο οἱ ἐκείνου σύμφρονες ,
 καὶ τῆς ἡσάν Γρηγορίου τῆς Ναζιανζηνῆς πρὸς Θεο-
 δωρον ἀφόρους ὑποσολαί , ταύτας μὲντοι μὴ πρὸς
 Θεόδωρον τὸν Μοψθεσίας , ἀλλὰ πρὸς Θεόδωρον τὸν Τυά-
 40 νων γεγράφθαι πάσῃ τῇ Συνόδῳ δῆλον γίνεται .
 τῶν γενομένων , προβάλλεται τὸ πολυφύλον ἐ-
 κείνου ζήτημα πρὸς ἐξέτασιν , πότερον οἱ Αἰρετικοὶ
 μετὰ τὸν Σάββατον αὐτῶν διώκονται κατὰ κριθῆναι ;
 ὅπερ ὅτι ὁρθῶς διώκεται γινέσθαι , ἀλλὰ πολλοὶ
 45 τῶν ἁγίων πατέρων λόγων καὶ πράξεων δείκνυται .
 ἀναγνωσθέντων ἔτι ἀλλὰ ταῦτα τῶν πρακτικῶν
 τῆς πρὸς τελῶν ἐπὶ τὴν γνησιότητος ἐν Μοψθεσία Συ-
 νόδῳ , ἐξ ὧν δῆλον ἐγένετο τὸ τῆς Μοψθεσίας Θεο-
 δώρου ὄνομα ἐν τοῖς διπύχοις τῆς Ἐκκλησίας
 50 ἐκείνης ἐδέποτε ἀναγνωσθῆναι , προβληθέντων ἐν
 τῇ τέλει καὶ τινῶν ἐκ τῶν συγγραμμάτων Θεοδώ-
 ρου , ἐξ ὧν ἴτεκμήρεται αὐτὸν τοῖς Νεστορίᾳ δόγ-
 μασι μὴ ἀπαρέσκεσθαι , καὶ πρὸς Κύριλλον ἀπεχθῆναι
 ἐρηκνῆσαι . Ἐν δὲ τῇ ὅγτῃ συνελεύσει μεταβάντες ἡ
 Συνοδὸς ὁπότε τῶ Θεοδώρου πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῆς

γνώμης Ἰβᾶ τῆς Ἐδέου : ἀναγνωσθέντος πρῶτον
 τῆς ἐκείνου πρὸς Μάρην τὸν Πέτρον ὑποσολῆς , ἐν ᾗ
 τὸν Ἰβᾶν ἡ Συνοδὸς σύμφρονος Νεστορίου εὐρίσκει ,
 ἀλλὰ τὸ μὴ βεληθῆναι καὶ αὐτὸν Θεοτόκον εἶπεν τὴν
 Περθερόν μαρτυρῶν , καὶ πρὸς τὴν καὶ Κυρίλλον ἀντί-
 ξαν , καὶ γὰρ συκοφαντῶν αὐτὸν τὸν Κύριλλον ὁ ῥη-
 θεις Ἰβᾶς λέγων , ὅτι ἐπὶ τῇ τῆς Ἀπολιναρίου
 δόγματι , μίαν εἶναι Θεότητος καὶ ἀνδρωπότητος τῆς
 Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φύσιν ἐκύρωσε , πρὸς
 δὲ τῶν τοῖς , καὶ Θεόδωρον τὸν Μοψθεσίας ἐμόνον ἀλλ'
 τὴν τῆς βίβλου δὴ τῶν ἁγίων ἀγνοοῦν , ἀλλὰ καὶ ἀλλ'
 τὴν ἀκριβοῦς τῆς ὁρθοδόξου πίστεως διδασκαλίαν αὐ-
 τῆς , τὴν ἐν τῶν λόγοις καὶ γραμμασι , μεγάλοις ἐπαῖνοις
 ἐξάγει . βεβαιὸν ἐστὶ τὸν Ἰβᾶν καὶ τὸ κοινὸν τῶν
 Ἀνατολικῶν πρὸς τὸν Κύριλλον μῖσος πρὸς τὴν γινέσθαι
 τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀσφαλίαν ἀγωνίσασθαι , ὅπερ ἔχ'
 ἅπαξ φανερώς ὡμολόγησε . διότι δὲ τὸν Θεόδωρον
 ἔτι ἀφ' ἐξουσίας ἐπῆνεσαν , ἐπὶ τούτῳ δάκρυα , ἐπ-
 τῶν αὐτῶν ἀνέμνησις τῶν κατ' αὐτὴν ποτὲ λαληθέντων
 σφαλμάτων , καὶ τοῖς πολλοῖς περὶ τῶν αὐτῶν
 συγγνώμης δοθείσης ἐν ἀφόροις Συνοδοῖς , τῇ
 τε ἐν Τύρῳ Φημι καὶ Βηρυτῇ καὶ ἐν Χαλκηδόνι .
 ἐπὶ τούτῳ ῥαυταὶ κατ' αὐτὴν ἐπικυρώθησαν μηχα-
 ναί , οἱ ὧν ἐπεχείρησεν δεῖξαι αὐτὸν , καὶ τοῖς φανερώς
 ἀνὰ θεῶν λέγοντας Νεστορίῳ , καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Χαλ-
 κηδόνι πατέρων συγγνώμης τυχόντων , καὶ μετὰ τῶν
 ὁρθοδόξων ὑπ' ἐκείνων ταχθέντων , ἐδεῖ ἡμῶν διὰ
 ταύτων τὴν ὑποσολὴν , καὶ ἀλλὰ τὴν ἁγίαν πρὸς Θεο-
 δωρον ὁμοίαν εἶναι εὐνοίαν Νεστοριανισμοῦ . τελευτῶν-
 τος , μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πλείους μέρους τῶν Συ-
 νόδων τῆς τε ἐν Ἐφέσῳ καὶ Χαλκηδόνι , ταύτων τὴν
 Ἰβᾶ ὑποσολὴν ὡς αἰρετικὴν καὶ βλάσφημον ἀπέ-
 βαλον καὶ ἀνεθεματίσαν . Ἐν δὲ τῇ ἐβδόμῃ συνελεύ-
 σει ἀπέσταλτο πρὸς τὴν Συνοδὸν ὁ Ἀυτοκράτωρ ὑπο-
 σολαίς τινος ἀφορώσας πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν τελῶν
 κεφαλαίων , αἱ καὶ ἀνεγνωσθῆσαν , τῆς δηλονότι
 Βιγίλιος τῆς Παπᾶς ὑποσολαίς , ἐν αἷς κατέκειτο τὰ
 τρία κεφάλαια , ἡ πρώτη ἦν πρὸς Ῥεσιδὸν καὶ Σεβα-
 στιανὸν τῶν Διακόνων αὐτῆς , ἐν ᾗ τέτλες ἀλλὰ τὰς
 περὶ αὐτῆς ἀσπαρέτας ψόδους φήμας , καὶ ἀλλ'
 τὸ δημοσιεύσαι ἐκείνας καὶ εἰς ἀφόρους ἀναῖμα
 τὰ ἀντίγραφα τῆς ἀσπαρέτας αὐτῆς , μὴ γινώσκοντες
 αὐτῆς καὶ ἀντισταθῆναι , ἐλέγχει σφοδρῶς , καὶ ἐγκα-
 λείσας αὐτῆς τὰς ἀχαρίστους καὶ ὑπερηφάνους καὶ δο-
 λίους καὶ ἀπειθεῖς ὁμῶς μετὰ καὶ ἄλλων τῶν σὺν αὐτοῖς ,
 τῆς ἀσπείρας αὐτῶν καθαιρεῖται . ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι
 δύο τῶν αὐτῶν ὑποσολαί πρὸς Βαλυντιανὸν τὸν ἐν Σκυθίᾳ
 Τομέων Ἐπίσκοπον , καὶ πρὸς Ἀυρήλιον Ἀρελάτου . ἐν
 ταύτῃ τῇ Συνόδῳ ἀνγγέλλουσιν καὶ τινὰ ἐν τῇ Συνοδῷ
 ἐκ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ πρακτικῶν περὶ τῆς τιμῆς ,
 ἢ τινες τῶν Νεστοριανῶν ἐπαῖσαν τῇ εἰκόνι τῆς Θεο-
 δωρίτης , ἐνθαύστες αὐτῶν ὑπὸ ἁμαξῶν ἐν τῇ Κύρῳ τῇ
 πόλει . Ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ συνελεύσει καὶ τὰ ἡμέμ-
 ψις . Εὐτυχῶς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Παπᾶν
 Βιγίλιον , διότι ἐκ ἀπῆντησε πρὸς τὴν Συνοδὸν . ὅθεν
 ἰδεῖ

ἰδὲν ἐστὶν ὁποίας ἀξίας ἐστὶν ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης, καὶ ὁποῖον ἐστὶ τὸ κράτος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. ἔπειτα εἰς πλάτος ὁ συνοδικὸς ὄργος, ἐν ᾧ μετὰ πᾶσι συνέσι πάντων τῶν ἐν ταύτῃ τῇ συνόδῳ παρχουμένων κατακρίνονται τὰ τρία κεφάλαια, καὶ τὰ θεοδώρεα τῆ μοψχεσίας συγγράμματα, τὰ δὲ θεοδώριτα κατὰ κυρίως κεφάλαια, καὶ ἡ πρὸς Μάρην ἐπιστολὴ τῆ Ἰβαν ἀναθεματίζονται. ἀρθεύονται δὲ καὶ δεκατέσσαρα

κεφάλαια, ἡ ἀναθεματισμοὶ καὶ Νεστοριανῶν καὶ Εὐτυχιανῶν, ἐν οἷς ἐμόνον τὰ τρία κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ ὁποιασδήποτε Ἀιρέσεις, αἱ ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἁγίων τεσσαρῶν Συνόδων κατακρίθαι, ἀφαιρῶνται καὶ ἀπεβάλλονται, σωταπομύχαι 5 τοῖς Αἰρεσιάρχαις Ἀρείῳ, Εὐνομίῳ, Μακεδονίῳ, Ἀπηνιανῶν καὶ τοῖς ἐξῆς, καὶ αὐτῶν ὠρυγόνες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄

10

Περὶ ἐκλογῶν τινῶν ἑλλήνισι καὶ Ῥωμαῖσι γεγραμμένων, ἐν τῷ τέλει τῆς παρέστης Συνόδου κερμάτων, καὶ ὧν περιέχεται ὁ Βιγίλιος δαΐξαι ψάδῃ, καὶ ὧν ἀποδιοπομπεῖται ὡς ἐναντίων, καὶ περὶ τῆς πρὸς τὰς τῆς Ἰσρίας Ἐπισκόπου ἐπιστολῆς τῆ Πάπα Πελαγίου κατὰ τῶν τριῶν κεφαλαίων. καὶ περὶ ὧν σωεγγραψαί 15 ὁ μέγας Ἰσπανιανὸς κατὰ ὠρυγόνες, καὶ κατὰ τῶν τριῶν κεφαλαίων ὑπὲρ τῆς πίσεως.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Συνόδου ταύτης ἀρθεύονται καὶ ἵνες ἐκλογαὶ ἑλλήνισι καὶ λατινῖσι καὶ τῆς ἐν Φλωρεντίας Συνόδου πέμπτῃς συνελεύσεως, καὶ ἀπὸ τῆς οἰκῆς Συνόδου, πράξει τετάρτῃ, καὶ τε Εὐαγγελίᾳ τῆ οὐλασικῆς, βιβλίῳ καὶ τῶν κεφαλαίων τετρακοσῶν ὁ γδῶ, καὶ τε τῆ Κεδρηνῆ κατὰ τὸ εἰκοστὸν πέμπτῳ ἔτος Ἰσπανιανῶν τῆ Βασιλείας, καὶ κατὰ τῆ Μανηλ τῆ Καλέκα περὶ τῆ ἁγίας Πνεύματος, βιβλίῳ δούτέρῳ, καὶ κατὰ τῆς δογματικῆς ἐπιστολῆς Βιγίλιος, ἣν ἔγραψε κατὰ Εὐτυχιανῶν πρὸς βεβαίωσιν τῆς πέμπτῃς Συνόδου. τὸ δὲ ὑπὸ Βιγίλιος κατὰ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἐκδοθὲν δόγμα κατὰ τὸ ποντακοσῶν ποντακοσῶν τεταρτῶν ἔτος, εἰς φῶς ἐξέδωκε λατινῖσι Βαλέζιους ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Συνόδων, ἐν ᾧ ὁ Βιγίλιος ἴβαν τὸν ἑδέσσης ὡς ὁρθόδοξον δέχεται, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι δῆτον Συνόδου ἔτω δοκιμασθέντα, πᾶσι δὲ πρὸς Μάρην τῆ αὐτῆς ἐπιστολῆς περιέχεται δαΐξαι μὴ εἶναι αὐτῶν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἐναντίων αὐτῶν συμπλασθῆναι. περὶ δὲ τῶν συγγραμμάτων θεοδώρεα τῆ μοψχεσίας πρώτων σημειῶν, τὰς Νεστοριανὰς μηκέτι διωκόμενους. φανερώς παρήρησάσαι τὰ δόγματα τῆ αὐτῶν διδασκάλου, ὑποκρύψαι ἑαυτὰς ὑπὸ τὸ θεοδώρεα ὄνομα, ὅς τις ἐν εἰρήνῃ ἀρεσκόμενται. ἔπειτα πολλὰ τινα καὶ τῶν συγγραμμάτων τέτων εἰς μέσον καθεῖς, ἐναντία καὶ βλάβος εἶναι ἀποφαίνεται. τὰ δὲ γὰρ συγγραμμένα ὑπὸ θεοδώριτα κατὰ τῶν κυρίως κεφαλαίων καὶ τῆς ἐν ἐφέσω Συνόδου πρὸς ὑπεραπολογίαν Νεστορίου καὶ θεοδώρεα χωρίζονται ἀμφιβολίας ὡς ἐναντία τῆς ὁρθῆς πίσεως ἀποδιοπομπεῖται καὶ ἀποδοκιμάζεται. τὸ δὲ κεφάλαιον πάντων, τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια ἀναθέματα καταποβάλλει, καὶ πάντας τὰς ταῦτα δεχομένους, ἢ ὑ-

περαπίζοντες τῷ αὐτῷ ἀναθέματι καταδικάζει. ὅσα δὲ ἡ ἐξιδίᾳ ὀνόματι, ἢ παρ' ἄλλων τινῶν ὑπὲρ βοηθείας τέτων τῶν κεφαλαίων ἐγράφθησαν, τῇ αὐθουτίᾳ τῆς παρὲντος Διατάγματος ἀκυροὶ ὅλως καὶ ἀποβάλλεται. ἀπορίας ὁμῶς ἐστὶν ἄξιον, πῶς αὐτῶν ταῖς τοιαῦτα συμφωνήσαι τῷ ἀφ' ἑτέρῳ τῆ Πάπα περὶ τέτων ζήλῳ, ἐπώρτωσαν οἱ βεβλόμενοι. ἔπειτα ἡ Πελαγίος Πάπα δούτέρῳ πρὸς τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἰσρίας ἐπιστολῇ, ὅτι ἵνες τῇ κατακρίσει τῶν τριῶν κεφαλαίων ἐσυγκατετίθετο, ἡ μᾶλλον εἰπὴν παραγματεῖα πεπλατυσμένη, ἐν ᾗ καὶ πολλῶν Διαλαμβάνει περὶ τῆς αὐθουτίας τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, καὶ τῆς τῶν τριῶν κεφαλαίων κατακρίσεως. μετὰ ταῦτα καὶ τῶν ἑλλήνισι καὶ λατινῖσι Ἰσπανιανῶν τῆ Ἀντοκράτο- 30 ρος κατὰ τῶν σφαλμάτων τῆ ὠρυγόνος παραγματεῖας, γυνομένη ἐν ἑτῇ ποντακοσῶν τεσσαρακοσῶν πρώτῳ, ἐν ᾗ τὰ ἐκείνη περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος δόγματα, καὶ περὶ τῆς φύσεως τῶν ψυχῶν, καὶ μάλιστα τῆς ἀνυπαρξείας αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ποιῶν 35 τῶν ἀμαρτησάντων Διαλαμβάνει, καὶ ἐμόνον ἐπιχειρήμασιν, ἀλλὰ καὶ μαρτυρίαις τῶν ἁγίων πατέρων ἀποδοκιμάζει, καὶ τὸν συγγράψαντα ταῦτα ὠρυγόνον. τὰ αὐτῶν ἐπιστολὰς πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει 40 Συνόδον, γυνομένην ἐν ἑτῇ ποντακοσῶν τεσσαρακοσῶν καὶ κατὰ περὶ ὠρυγόνος καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, ἐκ τῆς Κεδρηνῆ ἀβλαβείας, τῶν αὐτῶν ὁμολογία τῆς ὁρθῆς πίσεως, ἐν ᾗ τὰ τρία κεφάλαια εἰς πλάτος καὶ ἀφαιρῶνται, καὶ ἀνασκόφονται, σωάτων καὶ τῶν αὐτῶν πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδον ἐπιστολῶν, 45 Διαλαμβάνει περὶ θεοδώρεα τῆ μοψχεσίας, καὶ ἄλλων, ὁρίζεται δὲ αὐτῇ λατινῖσι ἐν τμήματι πρώτῳ, Σελίδι τετρακοσῶν δεκάτῃ ὁνάτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄

50

Περὶ τῆς πρὸς Βιγίλιον ἐπιστολῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίας, ἐξ ἧς δέκνυται, ὅτι καθολικὴ καθεδρὰ, ὡς καὶ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ πάντα μερικὴ Ἐκκλησία, καὶ αἱ Συνόδοι ἐπὶ τῇ Πάπα, κρίνεται αὐτῶν, καὶ τὰς πρώτων ὅντι τῇ τάξει. καὶ ὅτι παλὶμβολῶν ὁ Πάπας Βιγίλιος.

Εν τῇ πρώτῃ συνηλόμενα, ἐν τῇ ὑποστολῇ Εὐτυχίᾳ
 αὐτῶν Βιβλίον σημειώσαι πρῶτον, ὅτι λέγει ὁ Εὐ-
 τύχιος τῷ καθολικῷ καθεδρῶν τῆς σῆς μακα-
 ριότητος. δούτερον λέγει, ὅτι ἐφυλάξαμεν καὶ φυ-
 5 λάτομεν τῷ πρίν τῷ ἐξ ἀρχῆς ὑπαγομένησαν πα-
 ρὰ τῷ Χριστῷ τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ παρ' ἐκείνων ἐν
 παντὶ τῷ κόσμῳ κηρυχθεῖσαν, καὶ ὑπὸ τῶν ἁγίων
 πατέρων σαφηνισθεῖσαν, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐν
 ταῖς ἁγίαις τέσσαρσι συνόδοις συνηλόντων, οἷς
 10 ἀπαπαντες καὶ ἐν πᾶσι ἀκολυθώμεν καὶ δεχόμεθα.
 τρίτον λέγει, ὅτι πᾶσι ποιῶμεν, ὅτι πᾶσι τὰ ὑπὸ τῶν
 πατερησιαστικῶν ἁγίων τεσσάρων συνόδων κειμένη καὶ
 ὁριζήματα καὶ ἐφυλάξαμεν καὶ φυλάττομεν, καὶ τὰς
 ὑποστολὰς τῶν καθεδρῶν τῆς ἐν Ῥώμῃ ὑποστολικῆς
 15 καθεδρᾶς ὁμοίως. τέταρτον λέγει, ἀγαπᾶτο αὐτῶ-
 μεν, περικαθήμεν ἡμῶν τῆς ὑμετέρας μακαριότητος,
 ἀπαρχῶς καὶ μετὰ εἰρηνικῆς ἐρατικῆς πραότητος, τῶν
 ἁγίων περικειμένων Εὐαγγελίων, τὰ αὐτὰ κεφάλαια ἐν
 μέσῳ περὶ τῶν κοινῶς ζητηθῆναι καὶ ἀντιβληθῆ-
 20 ναι, καὶ περὶ τῆς τῇ ζητήσεως τῷ Θεῷ ἀρεσκον,
 καὶ σύμφωνον ταῖς ἐν τῶν ἁγίων τεσσάρων συνό-
 δων ὁριζήσεσι, τὰ σεβάσματα τῶν ἁγίων συνόδων ἐν
 ᾧ πᾶσι φυλάττομεν. πέμπτον λέγει, ὅτι ὁ αὐτὸς
 λίβελλον ἐγόνετο παρὰ τῷ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιο-
 25 χείας καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς Ἐπισκόπων, τῶν καὶ ἐνδη-
 μέντων ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν Βιβλίον, καὶ
 ἀνάπαλιν, τῷ Βιβλίῳ πρὸς αὐτὰς. Ἀλλὰ ῥητέον
 πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι καθολικὴ καθεδρὰ ὡς καὶ
 καθολικὴ Ἐκκλησία λέγεται καὶ πᾶσα μερικὴ Ἐκ-
 30 κλησία, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω ἐβρίχεν πρῶτος κεφάλαιον
 δέκατον πέμπτον. καὶ ἐν τῇ λατινικῇ μεταφράσει
 ὑποστολικὴ λέγεται, καὶ καθολικὴ. καὶ ἐν τῇ ἐν Φλω-
 ροντίας συνόδῳ, πράξει πέμπτῃ, ἀναγνωσθεῖσης τῆς
 Βιβλίας ἀμοιβαίως πρὸς τὸν Εὐτύχιον, ὑποστολικὴ
 35 ἐν αὐτῇ ἐρρέθη καθεδρὰ. πρὸς δὲ τὸ δούτερον, ὅτι τὸ
 ἐφυλάξαμεν καὶ φυλάττομεν ταυτὸν ἐστὶ τῷ, ὅτι ὁ
 Πάπας λέων φύλαξ ἐστὶ τῆς ἀμπέλης. καὶ τὸ, σα-
 φηνισθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων, ταυτὸν ἐστὶ
 τῷ, ὅτι ὁ λέων τῆς τῷ Πέτρῳ φωνῆς ἐστὶν ἐρμηνεύς,
 40 ὡς ἐμόνον ὁ Ῥώμης φύλαξ τῆς ἀμπέλης καὶ ἐρ-
 μηνεύς τῆς τῷ Πέτρῳ φωνῆς. καὶ τὸ, ἀκολυθώμεν καὶ
 δεχόμεθα τὰς συνόδους, ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἀνωτέρῳ εἰ-
 ρημικῶς παρὰ τῷ Μηνᾷ, ὅτι ἐξακολυθώμεν καὶ περὶ
 μεθὰ τῇ ὑποστολικῇ καθεδρᾷ, σημειώσαι δὲ, ὅτι

πρῶτον λέγει, ἐπιταί ταῖς συνόδοις, εἴτα δέχε-
 ται τὰς ὑποστολὰς τῶν Παπῶν, ὡς ἐχ' οἱ Πάπαι ἐπὶ
 πᾶν τῶν συνόδων, ἀλλ' αἱ συνόδοι ἐπὶ τῶν Παπῶν. εἴτι
 λέγει, τῶν καθεδρῶν τῆς ἐν Ῥώμῃ ὑποστολικῆς κα-
 θεδρᾶς, ὡς ἐπαναχῶ ὁρίζεται ἡ ἐν Ῥώμῃ καθεδρὰ,
 καὶ ἐμόνη ὑποστολικὴ καθεδρὰ, ἐπειδὴ καὶ ἐπερὶ
 αὐτῷ λέγονται. εἰ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν ἀρχαίων ἰδίω-
 μα πολλὰς λέγεται αὐτὴ περὶ διορισμῶν ἡ Ῥώμη
 ὑποστολικὴ καθεδρὰ, ἀλλ' ἐνοητέον αἰ τῷ ἐν Ῥώμῃ
 ὑποστολικὴν καθεδρὰν. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ὅτι τὰ
 ὑπὸ τῶν συνόδων κειμένα καὶ ὁριζήματα φυλάττομεν,
 ταυτὸν ἐστὶ τῷ αἱ συνόδοι ἐκρίναν καὶ τὰς Πάπας,
 καὶ ὥρισαν τὰ περὶ πίστεως. πρὸς δὲ τὸ τέταρτον, ὅτι τὸ
 περικαθήμεν τῷ Βιβλίῳ, ζητηθῆναι καὶ ἀντιβληθῆναι
 τὰ περὶ τέτων, καὶ δηλοῦν μοναρχίαν, ἀλλὰ τὰξιν, καὶ
 γὰρ ἐκείνου, ἵνα κοινὸς κρίνῃ, ἀλλ' ἵνα κοινῶς καὶ ἀπαρχ-
 ῶς καὶ ἐρατικῶς ζητηθῇ καὶ ἀντιβληθῇ τὸ τῷ Θεῷ
 ἀρέσκον, καὶ σύμφωνον ἐπὶ τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ τοῖς ὁ-
 ριζήσεσιν ὑπὸ τῶν τεσσάρων συνόδων, καὶ ἵνα
 φυλαχθῇ τὸ σέβας ἀσάλοτον, ἐπὶ τῶν Παπῶν, ἀλλὰ
 τῶν τεσσάρων συνόδων, εἴτα ἐν τῇ πέμπτῃ Οἰκε-
 μνικῇ ταύτῃ συνόδῳ ὁ Εὐτύχιος πρὸς τὸν Πάπα,
 ἀλλὰ ὑπὸ τέττα ἐκείνου ἐλάβεν ὑμερίαν ἰδικῶν ἐξουσί-
 αν, ἐξ ὧν πάντων δέκνυται τῶν μὴ Πατριάρχων
 καὶ τῶν Πάπα καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων ἀδελφικὴ
 ὁμόνοια καὶ συμφωνία, τῶν δὲ συνόδων ἡ κοινὴ
 μεγίστη καὶ πρώτη καὶ ἄκρα ἐξουσία, ἣν σέβονται
 ἐξίσως ταῖς λοιπαῖς καὶ οἱ Πάπαι. πρὸς δὲ τὸ πέμ-
 πτον, ὅτι ἡρέμα πρὸς κρίσιν περικαλῶνται οἱ Ἀνα-
 τολικοὶ τὸν Βιβλίον, φρονιζόντων ἐπὶ τῆς ἐκκλη-
 σιαστικῆς εἰρήνης, ἥν χρίσιν ὑπὸ πᾶσι ἡ τῷ Βιβλίῳ
 περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων παλμβολικῶς κείσιν.
 εἴτα ὁ αὐτὸς λίβελλον ἐγόνετο παρὰ τῷ Πατριάρ-
 χῳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Βιβλίον,
 καὶ δίδωσι δὲ αὐτῷ τιμὴν τινα ἰδικῶν, ὡς γὰρ ὁ Θε-
 ος γράφει ἐν τῇ πρὸς Μιχαὴλ Ἀρχόντα Βαβυλώ-
 νων ὑποστολῇ, ὁ Βιβλίος τῷ κοινῇ πρίν ἐπε-
 κύρει λίβελλον. καὶ σημειώσαι λίβελλον οἱ Πατριάρ-
 χαι, καὶ λίβελλον ὁ Βιβλίος, ὅπερ ταυτοσημασίαν
 δηλοῖ, καὶ ἐδὴ πλέον. τὰ αὐτὰ σημειώται καὶ
 ὑπὸ τῆς ὑποστολῆς τῷ Βιβλίῳ πρὸς Εὐτύχιον, ἥτις
 καὶ αὐτὴ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει κεῖται, ὡς εἴρηται,
 τῆς παρέσεως συνόδου.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν τῷ Κυρίῳ Ἀλεξανδρείας ὑποστολῶν πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Γεωργίου καὶ Λάμπωνα καὶ Πρέμλον
 ἀπὸ τῶν συγγράμματα τῷ Μοψεσίας, ὡς σημειῖται ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς παρέσεως συνόδου, καὶ
 50 ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὰς Βασιλίδας πεμφθείσης ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Σύμβολον ἐρμηνείας, δέκνυται καὶ
 παρὰ τῶν πρὸς τὸν Πάπα ὑποστολῶν αὐτῶν, καὶ τῶν πρὸς αὐτῶν Διονυσίου, καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ψό-
 δῆς ἡ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ μοναρχία τῷ Πάπᾳ, καὶ ἡ τῶν Αἰρέσεως κρίσις καὶ διδασκαλία ἐν αὐτῷ μόνῃ.

Εν τῇ πέμπτῃ πράξει, σημειώσαι ἐν τῇ ὑποστολῇ
 Κυρίῳ πρὸς Λάμπωνα πρεσβύτερον, ὅτι ἐπειδὴ
 ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ ὄνομα τῷ Νεστορίῳ ἀπιστοφῶν, τὰ
 δὲ συγγράμματα Θεοδώρου Μοψεσίας περιεποιῶντο,
 οἱ οὖν

αὐτὸν Ἀντιοχείᾳ ὁρθόδοξοι ἐκ ἔγραφον τῷ Πάπᾳ Ρώμης, ἀλλὰ τῷ αὐτῷ Κυρίλλῳ, ὁ δὲ Κύριλλος ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ, ὃν τὰ Θεοδώρου συγγράμματα μεθεὶς ἐκ ἐκκλησιαστικῆς λαλείτω. ἡρμήνευσεν δὲ καὶ τὸ αἶνον Σύμβολον, ἵνα μὴ ὡς ἔτι παρ-
 ἔξηται, καὶ ἐπεμψεν τὰς τῶν ἐξηγήσεων ἀπ' Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὰς Βασιλί-
 σσας εἰς Κωνσταντινέπολιν. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐκ ἡρώ-
 τησε τὸν Ρώμης ὁ Κύριλλος περὶ νέας Διρέσεις, ἀλλὰ
 μόνον ἔκρινε, καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀντιοχείας, καὶ
 πρὸς τὰς Βασιλεῖς καὶ Κληρικούς, καὶ πρὸς τὸν Λάμ-
 πονα, καὶ τὸ Σύμβολον ἡρμήνευσεν, ὡς τε ἐκεῖνο,
 ὅπερ πρὸς Νεσώρον ἔγραψε πρὸς τὸν Ρώμης, καὶ τὸ
 ἡ ἐν Ρώμῃ Σύνοδος φανερὰ πετύπικεν, ἐκ εἰρηναί-
 ας Κυρίλλῳ. Διὰ τὸ εἶναι δὴ τὸν Ρώμης μονάρχην,
 ἀλλὰ δι' οἰκονομίαν, καὶ αἰτίας, ὡς εἰπομεν αἰωτέρως ἐν τῇ
 τότῃ τῆς τρίτης Συνόδου. ἀνάγνωθι ἔτι τὰ Κυ-
 ρίλλου πρὸς Ἡερολὴν πρὸς Πρέκλον τὸν Κωνσταντινέπο-
 λεως, ὅθεν φησὶ περὶ τῆς μοναρχίας, ἐν τοίνυν συ-
 ναγέσει ταῦτα τῇ σὴ ὁσιότητι, μνησθῆναι καταξίω-
 σον, ἵνα καὶ κοινῶν γράμματι κατασταλῇ ἡ ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ φήμη, δηλονότι τῶ Θεοδώρῳ. ὡς εἰς σημείωσαι
 πρῶτον, ὅτι τὸ καταξίωσον, ὅπερ ἔγραψε καὶ ὁ Ἀλε-
 ξανδρείας Διονύσιος πρὸς τὸν Ρώμης Διονύσιον, ἐδῆ

λαὶ δεσποτεῖαν, ἀλλὰ πρὸς συμφωνίαν πρεσβέ-
 πται, ὅτι τὸ κοινὸν αὐτῶν τε καὶ τῶ Πρέκλου γράμμα
 μάλλον ἰσχυρὰ τῶ ἰδικῶ, ἢ τῶ Κυρίλλῳ, ἢ τῶ Πρέκλῳ,
 τὸ δὲ ταύτην ἐκείνη, ὅπερ ἔγραφον ὁ Κύριλλος πρὸς Κε-
 λεστίνον, ἵνα γράψῃ καὶ ἐκεῖνος κατὰ Νεσώρον, καὶ
 ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος ἔγραψε τῷ Πά-
 πα Λέοντι, καταξίωσον συναΐψαι σεαυτὸν ἡμῖν πρὸς
 ὁμόνοιαν. τρίτον, οἱ Ἀντιοχείας περὶ τῆς μοναρχίας
 ἐκ ἔγραφον πρὸς τὸν Πάπαν, ἢ πρὸς τὸν Κωνσταντινέ-
 πόλεως, ἀλλὰ πρὸς τὸν σοφώτερον καὶ οἰκονομικώτερον
 Ἀλεξανδρείας Κύριλλον, ὁ δὲ Κύριλλος, μὴ ἔσσης χρείας,
 ἐπελάθετο τῶν ἀρχαίων αὐτῶν ἐθῶν, ἐκ ἔγραψε γὰρ
 πρὸς τὸν Ρώμης πρῶτον, ἀλλὰ πρὸς τὸν Κωνσταντινέπο-
 λεως, ὄντα μετ' αὐτὸν σοφὸν καὶ διωμήμον, ὡς ἔχοντα
 ὡς τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ μεγάλῃ οἰκειότητι τὰ βοη-
 θῆσαι ταῖς Ἐκκλησίαις. ἰδὲ τοίνυν κρίνεται ὁ
 μοναρχίας, καὶ ἡ Δίρεσις καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν,
 καὶ ἐρμηνεύεται ἡ ὁρθόδοξος πίστις, καὶ ὑδεμία
 μνήμη τῶ Ρώμης. ψεύδος ἄρα, ὅτι ὁ Ρώμης μο-
 ναρχικὴ κεφαλὴ ἐστὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἢ
 μόνος, ἢ πρῶτος, ἢ ἐξουέτος, ἢ ἀληθέστερος Διδά-
 σκαλος ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ κριτὴς τῶν
 Διρέσεων. τὰ αὐτὰ συνάγεται καὶ ἀπὸ τῆς Ἡερο-
 λῆς Κυρίλλου πρὸς Ἀνάκιον τὸν Μελετινῆς.

27

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ Θεοδώριτος πρὸς Δόμνον Ἡερολὴν, ἢ πρὸς Ἰωάννην Ἐσφαλμύνας ἠπυροφῆσα, ἐκ ἐτέθη ἐν ταῖς
 πρακτικαῖς τῆς Συνόδου, ὡς ἐν τῇ ὁκτῇ συνελέσκει σημειῖται.

35

Ἐν τῇ ὁκτῇ συνελέσκει σημειῖται πρὸς Ἡερολὴν Θεο-
 δωρίτη πρὸς Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας, ἔχοντα πρὸς
 ἠπυροφῆσαν ἡμερησίαν, αὐτὸ γὰρ Δόμνος Ἰωάννην
 ἔχει. ὁ γὰρ Ἰωάννης πρὸς τὸν Κυρίλλου τέθεικεν, ὡς ῥη-
 θήσεται. σφάλλουσι δὲ ὅσοι λέγουσιν, ὅτι ἡ Ἡερολὴν
 ἐτέθη ἐν ταῖς πρακτικαῖς τῆς Συνόδου ὑπὸ τινος Εὐτυ-
 χίου, ἐπειδὴ ὁ Θεοδώριτος ἦν εἰρηνικὸς μετὰ τῶ Κυ-
 ρίλλῳ. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἦν εἰρηνικὸς διὰ τὴν ἀνάγκην
 τῶ καιρῶ, ἐμὴν καὶ ἐν ἀληθείᾳ, ὡς φαίνεται ἐκ
 πολλῶν Ἡερολῶν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ Δόμνῳ Ἀντιοχείας
 εἶπεν ὁ αὐτός, ὅτι ἀποθανόντος τῶ Κυρίλλῳ, εἰρή-
 νους Ἀνατολὴ καὶ Αἴγυπτος.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ὁγδόῃ πράξει λεχθέντων ὑπὸ τῶ Κωνσταντινέπολεως Εὐτυχίου, διὰ τὸ μὴ ἀπαυτῆσαι
 τῇ Συνόδῳ τὸν Βιγίλιον Ρώμης, ἐξ ὧν δέκνυται καὶ αὐτὸ τῶ Πάπα γίνεσθαι Οἰκουμενικὴν Σύνοδον,
 καὶ τὸ κράτος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀσυγκρίτως εἶναι ἐπὶ πάντων, καὶ ἐπὶ τῶ Πάπα.

Ἐν τῇ ὁγδόῃ πράξει σημειῖται πλατύτερον πρὸς
 μέμψιν Εὐτυχίου Κωνσταντινέπολεως πρὸς τὸν
 Πάπαν Βιγίλιον, περὶ καθήκοντος γὰρ τῆς Οἰκου-
 νικῆς Συνόδου, εἶπεν ὁ αὐτὸς τῶν πατέρων ταῦτα
 ῥητέως, ὅτι Κύριος κατακρίνει ἐμόνον ἐκείνους τὰς μὴ
 ποιεῖντας αὐξήσιν εἰς τὸ τάλαντον, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους
 τὰς φυλάττοντας μὲν αὐτὸ ἀκέραιον, ὁμῶς ὅτι ἐπιμε-
 λῶνται, ἵνα αὐξήσωσιν αὐτό. καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ λοι-
 πὸν ἐφάνησαν κατὰ τῆς ἀληθείας βλάβος φημι λα-
 λῶντες οἱ τε ἀκόλαστοι τῶ Νεσώρου διὰ τῶ Θεοδώρου
 καὶ Θεοδώριτος καὶ τῆς Ἡερολῆς τῶ Ἰβῆ, θελήσας
 θεῶν, καὶ πρὸς αὐτῶν τῶ Ἀντιοχείας, συναχθῆναι ἐν

τῇ βασιλεύσει τῶν πόλεων, καὶ ἐπειδὴ συνέβη ἄρε-
 θῆναι καὶ τὸν αἰδοσιμώτατον Βιγίλιον ἐν ταύτῃ τῇ
 βασιλεύσει πόλει, καὶ συμφέρει πᾶσι περὶ ἐκείνων
 τῶν σημειωθέντων ἐν τῇ τῶ τῶ τῶ κεφαλαίοις,
 ὅπερ πολλοὶς ἐγγράφως καὶ ἀγράφως κατέκρινε,
 καὶ ἐνύστεροις συνέθετο ἐγγράφως, συμπάρειναι τῇ
 Συνόδῳ, καὶ συνδιαλεχθῆναι ὁμῶς μετ' ἡμῶν περὶ
 τῶν τῶν τῶν κεφαλαίων, ἵνα ὅσπερ ὁ Θεὸς τῆς
 ἀληθείας ὡς πάντων ἡμῶν κοινῶς. ὁ δὲ συβέβηκε
 βασιλεὺς κατὰ πρὸς θέλησιν ἡμῶν παρεκίνησε τό-
 σον ἐκεῖνον, ὅσον καὶ ἡμεῖς σιωπῶντες κοινοῦς, πρέπει
 γὰρ τοῖς ἱεροῦσι, περὶ ὧν ζητῶνται κοινῶς, πρὸς φέρειν
 καὶ

καὶ κοινὸν ὄρεον· λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης ἐζητήσαμεν, ἵνα
ἀναπληρώσῃ ἡ αἰδεσιμότης αὐτῶν τὰς ὑποχέσεις, αἵ
ἐγγράφως ἐποίησαν, ἔγάρ τινες δίνοντες αὐξάνειν τὸ
σκανδαλὸν ἐπιπλεῖον περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἐ-
5 κείνων, καὶ συγχέειν τὴν Ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ,
περὶ ὧν εἰς μνήμην ἡγοῦμεν αὐτὰ καὶ τὰ μεγάλα ἐκεί-
να ᾧ ἀδελφείματά τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰς παραδό-
σεις τῶν πατέρων· καὶ περὶ γὰρ καὶ ἡ ἰδιωτικὴ, τῆς
Χαρίτος τῆς ἀγίας Πνεύματος πλειονότητος ὅν ἐκάστη
10 τῶν Ἀποστόλων, μὴ ζητεῖν αὐτὴς ξένην συμβουλὴν
περὶ ὧν ἔδει γινώσκειν, ὅμως ἐκ ἡθέλησαν κατὰ
ἄλλον τρόπον διορίσαι περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐκείνης
τῆς τότε κινήσεως, εἰς δὲ δὴ δεικνύοντες περιτμένεσθαι
τὰ ἔθνη, πρὶν ἢ συμμαθροικῆναι κοινῶς, καὶ βε-
15βαιῶσαι ἕκαστον αὐτῶν τὰς λόγους αὐτῶν ταῖς μαρτυ-
ρίαις τῆς ἀγίας γραφῆς· ὅθεν κοινῶς περὶ ταύτης
τῆς ὑποθέσεως διώρισαν, γράφοντες πρὸς τὰ ἔθνη,
ἔδοξε τῷ ἀγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον
ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρυν, πλὴν τῶν ἐπανάγκης τῶν
20 τῶν, καὶ τὰ ἐξῆς· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀγιοὶ πατέρες οἱ
συμελθόντες κατὰ κοινὴν εἰς τὰς τέσσαρας ἀγίας Συνό-
δους, ἡρώμενοι τοῖς παλαιοῖς ἀδελφείοις, κοινῶς περὶ
τῶν γονομένων Ἀρίσεων καὶ ζητήσεων ὠκονόμησαν,
ὄντες βεβαίως, ὅτι ὅν ταῖς κοιναῖς ἀγαθήξεσι περιβαλλο-
25 μένων τῶν ἐξεταχθεισομένων ἀφ' ἐκατέρων τῶν μερῶν,
τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἀποδιδώκει τὰ ἰήθη τῶν ψυ-
δων, μήτε διωκτόντες ὅν ταῖς κοιναῖς ἀμφισβητή-
σεις τῆς πίστεως φανερωθῆναι κατ' ἄλλον τρόπον τῶν
ἀληθείαν, ἐπειδὴ ἕκαστον δέεται τῆς βοήθειας τῶν πλη-
30 σίων, καθὼς λέγει ὁ Σολομὼν ὅν ταῖς Παροιμίαις,

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι ἐκ τῆς μετὰ τῶν Συνόδων ἐπιστολῆς Βιγιλίας πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίον, ἐξ τινὰ βεβαιῶν-
35ται, αἱ Συνόδοι μέζονες τῶν Πάπας, ἡ ἀλλοτριώσις δὲ τῆς Ἐκκλησίας τῶν μὴ ἀκολουθούντων Παπῶν
τοῖς ὁριθεῖσιν ὑπὸ τῶν Συνόδων, ἡ ὁρῆσις τῆς ἀληθείας δὲ τῶν συγγραμμάτων τῶν πατέρων, τὸ πέπει-
σθαι τὰς Πάπας ταῖς Συνόδοις, τὸ ἀμαρτάνειν τὰς αὐτὰς περὶ τῶν πίστεων, καὶ τὸ Δεσπότης αὐτῶν ἔχειν
τὰς Βασιλεῖς, ἐξ ὧν καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν δύο μαχαίρων τῶν Παπῶν.

40 Ἐν τῇ ἐπιστολῇ Βιγιλίας, ἣν ἐπεμψε πρὸς Εὐτυχίον
Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῶν Συνόδων, δι' ἧς ἡθροῦθη
δὲ τῆς κατακρίσεως, καὶ συμεχωρήθη ἐπανελθεῖν
δὲ τῆς ἐξορίας, σημείωσαι πρῶτον, ὅτι λέγει τὰς πρῶ-
τας Συνόδους σὺν τοῖς ἐμοῖς ἀδελφοῖς ἀποδεχόμεθα,
45 καὶ Θεοφιλῆ διανοίᾳ περισκεψόμεν, καὶ ὁμοψύχως
φυλάττομεν· καὶ σημείωσαι, ὅτι οἱ Πάπας τῆς Ῥώ-
μης ἐξίστην τοῖς λοιποῖς ἀδελφοῖς δέχεται τὰς συ-
νόδους, καὶ Θεοφιλῆ διανοίᾳ περισκεψόμεν, καὶ ὁμοψύ-
χως φυλάττει, αἱ Συνόδοι ἀναγκάτως μέζονες τῶν Πάπας,
50 καὶ ὡς περὶ ὑπέρκεινται τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων, ἔτι
καὶ τῶν Πάπας, καὶ ὁμοῦ Πάπας περισκεψόμεν καὶ σέβε-
ται αὐτὰς, ἔτι καὶ ἀνάπαλιν· δεικνύοντες, ὅτι φησὶ,
καὶ ἄλλοις δὴ ποτε ταῖς ἀγίαις Συνόδοις ὅν πᾶσι
τοῖς ὑπὸ αὐτῶν περὶ τῆς ἀγίας πίστεως ὁριθεῖσι
ὅτι ἀκολουθεῖ, τῆς ἀλλοτριώσεως τῶν ἀγίων συ-

ἀδελφῶν ὑπὸ ἀδελφῶν βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ
καὶ ὡς περικυβερτούμενος Βασιλεὺς· καὶ ὁ Ἐκκλησιαστής
λέγει, ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἓνα· καὶ αὐτὸς ὁ
Κύριος μόνος λέγει, ὅτι εἰ ἂν δύο ὑμῶν συμφωνή-
σωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, ἔα
αὐτήσονται, γινώσκεται αὐτοῖς ὡς τὰ Πατέρα καὶ
τὰ ὅν Οὐρανοῖς, ὅτι γὰρ εἰς δύο, ἢ τρεῖς, καὶ τὰ ἐξῆς·
καὶ λοιπὸν πολλαὶς περισκεψόμενος ὑπὸ πάντων ἡ-
μῶν, καὶ ἔτι γὰρ ὑπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων κληρῶν τῶν
ὡς τὰς ὁσεβεστάτας Ἀντικράτορας ἐκείνων πρὸς
αὐτὸν, τῶν Πάπας Ῥώμης Βιγιλίας, καὶ ἐπόντος ποιή-
σαν ἀπόκρισιν μόνον κατὰ τῶν τριῶν τέτων κεφα-
λαίων, καὶ τοιαύτης ἀποκρίσεως ἀκυσθήσεως, ἡμεῖς
ἔχοντες τὴν νεθεσίαν τῶν Ἀποστόλων, εἰς τὰς καρδίας
ἡμῶν λέγοντες, ὅτι ἕκαστος περὶ ἑαυτὸν λόγον δώσει
τῷ Θεῷ, καὶ περισκεψόμεν φοβερόμενοι τὴν κατάκρισιν τῶν
ἐπισημασμένων οἷς λέγει ὁ Κύριος, ὅς αὐτὸν σκανδαλίσει
καὶ ἓνα τῶν μικρῶν τέτων, πόσω μάλλον Βασιλεῖα
τοιαύτην χειριστικώτατον, καὶ τόσα ἔθνη, καὶ τόσας
Ἐκκλησίας, καὶ ἐκείνο, ὅπερ εἴρηται ὡς τὰς Θεῶν
πρὸς τὸν Παῦλον, μὴ φοβῆ, ἀλλὰ λάλη, καὶ μὴ
σιώπῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ ἔδωκε δύναμιν σε
βλάψαι, συμαχούντες, πρὸς πάντων ὁμολογήσαντων
σωτηρίᾳ, ἵνα κατέχωμεν τὴν πίστιν ταύτην, καὶ τὰ
ἐξῆς· ὅν ταῖς συμμέσῃ τῶν ἀμέλειαν τῶν Πάπας
περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, καὶ ὅτι χωρὶς τῶν
Πάπας γίνεται Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, καὶ ὅτι τὸ κρά-
τος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀσυγκρίτως εἰς τὴν ἐπὶ
πάντων, καὶ ἐπὶ τῶν Πάπας.

λόγῳ τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς Ἐκκλησίας κεί-
νομεν· οὗ οἷς σημείωσαι, ὅτι οἱ μετὰ τὸ χρίσμα Πά-
παι μὴ ἀκολουθεῖν τοῖς ὁριθεῖσιν ταῖς ἀγίαις συ-
νόδοις περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῶν ἀγίων Πνεύματος, καὶ
τῆς παπολατρίας, καὶ ἐκείνους τῶν ἀσεβεστάτων, ὅτι
ὁ Πάπας ὑπερέχει τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀλλο-
τριεῖται τῶν ἀγίων συλλόγων τῆς ἀγίας καὶ καθολι-
κῆς Ἐκκλησίας, τρέπον, ὅτι φησὶ, τὸ περὶ τῶν τρι-
ῶν κεφαλαίων ᾧ ἀδελφείματά τῶν πατέρων εἰς
τὸ ἀναθεματισθῆναι, ὁρεθῶν δὲ μεταταῦτα, καὶ ὑ-
πὸ τῶν αὐτῶν Βιγιλίας ὁρεθῆναι (ἔτι κατὰ δόξαν ἀλυ-
ψιν ἄμεσον ἀπὸ τῶν ἰδικῶν ἀποδοχῶν τῶν Πέτρων)
ἀλλὰ δι' ἐξούσης, καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἀγίων
πατέρων· ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι τὰς πάντας ἐξῆς Ἐπι-
σκόπων, καὶ πάντων κληρῶν, ἐλέγετο γὰρ ἀνώτερος
κεφαλὴς οὐδεὶς αὐτῶν ᾧ ἀδελφείματά τῶν πατέρων, ὅτι πᾶσι
καὶ

Κανόνων οἱ Ἐπίσκοποι ἐκδικῶσι, τὰ δὲ τῆς πί-
σεως καὶ παῖς Χριστιανὸς ὁρθόδοξος ἐκδικῶσι, ἐκ ἀρχῆς
ὁ Πάπας ἔχει τὴν ἐκκλησίαν, ὅπερ ἐκ ἔχουσι καὶ
οἱ ἄλλοι, ὅθεν καὶ μονάρχης. τέταρτον, ὁ αὐτὸς, ἡ-
τοὶ ὁ Βιγίλιος αὐτὸς καὶ κάτω τῆς παρσηγορίας τῶν
Συνόδων οὐκ ἐκδικῶσι, καὶ ταύτας πείθεσθαι παρτρέ-
πει. πέμπτον, ἀδελφὸς καὶ σωμειρῶς οὐκ ἐκδικῶσι τὰς
κατακρίναντας τὰ τρία κεφάλαια, καὶ εἴ τινα δὴ πε-
τε εἴτε παρ' ἐμῶν φησὶν, εἴτε παρ' ἄλλων πρὸς οὐκ ἐκδικῶσι
τῶν παρσηγοριῶν τριῶν κεφαλαίων γεγενῆσθαι, τῇ
Διατυπώσει τῆς παρόντος ἡμῶν γράμματος κατηγο-
ρεῖται. καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Βιγίλιος μόνος ὁμολο-
γεῖ ποιῆσαι καὶ συγγράψαι τινὰ πρὸς οὐκ ἐκδικῶσι
τῶν τριῶν κεφαλαίων, μεταταῦτα δὲ πρὸς τῆς δι-
δασκαλίας τῶν ἁγίων πατέρων ἀρετῇ τὸ οὐκ ἐκδικῶσι τὸν
δίκαιον, τά τε ὑπὸ αὐτῶν τά τε ὑπὸ ἄλλων πρὸς βοή-

θῆσαν τῶν τριῶν κεφαλαίων γεγενῆσθαι κατακρίναι,
ὅπερ ταυτόν ἐστιν, ὅτι αἰρετικὰ φρονήσας καὶ λόγοις καὶ
συγγράμμασι, τῆς ἀληθείας παρετρέπη, διὸ καὶ αὐ-
τὸν, διδασκῶν πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων. Φλυαρεῖα
ἀποσαφηνεῖ τὸ τῶν παπικῶν, ὅτι ὁ Πάπας ἐκ ἀμαρ-
τανῶν πῶποτε περὶ πῶν πῶν, καὶ ἐκείνος, ὅτι ἐξ αἰρε-
τός ἐστι τῆς Ἐκκλησίας διδασκαλίας. οὐκ ἔστιν, ἐν τῇ
ὑπογραφῇ τῆς ὁπισθοῦς γράφει, Βιγίλιος βασιλεί-
ας τῆς Δεσποτικῆς ἡμῶν Ἰεσινιανῶν τῆς αἰωνίου Αὐγῆς ἐ-
τις. ἔκτος ἐβδόμῃ. καὶ σημείωσαι. ὅτι εἰς Βασιλίδος
Δεσποτικῆς τῆς Πάπας, ἐκ ὁ Πάπας ὅτι τὰς Βασιλίδος,
ἀλλ' οἱ Βασιλίδος ὅτι τὰς Πάπας, καὶ πῶν τῶν πα-
πικῶν, ὅτι ὁ Πάπας ἔχει δύο μαχαίρας; καὶ Φλυα-
ρεῖα σαφὲς τὸ, ὅτι ὁ Ρώμης ἐξέρεθῃ Δεσποτικῆς; καὶ
Διατῆται καὶ μονάρχης, καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίον τε-
τάρτη, κεφαλαιῶν πρῶτος Παράγραφον δέκατον τρίτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ αὐτῆς ἀνακλήσεως τῆς Βιγιλίας Διὰ τὸ δέξασθαι τὰ πρὸς τῆς Συνόδου ὁρισμῶν. 20
καὶ ὅτι ἡ παρῆσα Σύνοδος οὐκ ἐκδικῶσι ἐστίν. καὶ περὶ ἀπαντήσεως εἰς τὰ ὁπισθόγραμμα Βαρωνίας, πῶν
παρῆσαν Σύνοδον ἀποδίδοντες ἀποδείξαι ὑπὲρ Βιγιλίας ἀδόκιμον.

Σημειώτεον ἐστὶ τὸν Ἀναστάσιον φάσκοντα περὶ Βι-
γιλίας, ὅτι ἐξέρεθῃ ὑπὸ τῶν Ἰεσινιανῶν μετὰ τινων
Ἐπισκόπων, ἀνεκλήθη δὲ Διὰ δεινῆς τῆς Ναρσῆ, καὶ
τινῶν Ρωμαίων, ὅτε καὶ πῶν συμφωνητικῶν ὁπισθο-
λίαν ἔγραψεν, ἀποδείξαι τὰ πρὸς τῆς Συνόδου
διωρισμῶν. ὅτι δὲ οὐκ ἐκδικῶσι ἐστίν ἡ Σύνοδος, δι-
λον, ὅτι μὴ γὰρ τῶν Ἀνατολικῶν ἀπετελέθη, ὑ-
πὸ δὲ τῶν Δυτικῶν ἀπεδέχθη, καὶ μαρτυρεῖ Πε-
λάγιος ὁ πρῶτος, καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος, καὶ οἱ με-
ταταῦτα Πάπαι, καὶ τρεῖς τοὶ ἰσορικοί καὶ πατέρες
καὶ Βασιλίδος καὶ οὐκ ἐκδικῶσι Σύνοδοι. ὅτι δὲ ἀντετά-
ξατο τῇ ἀποφάσει τῆς Συνόδου ὁ Βιγίλιος, λέγει
τῆς ὁ Ἀναστάσιος καὶ Πελάγιος ὁ δεύτερος ὁπισ-
θοῦς πρὸς τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἰσρίας, ὅπερ φησὶν,
ὅτι ὁ Βιγίλιος πολὺν χρόνον διηυθένησε τῶν τριῶν
κεφαλαίων, ὕστερον δὲ τῇ Συνόδῳ σιωπῶν. εἰ δὲ καὶ
πρῶτον κατακρίθη, ὕστερον ὅμως ἐπηνέθη. λαμπρῶς
δὲ κληθεὶς ὁ Βιγίλιος εἰς πῶν Σύνοδον, καὶ μὴ ἀ-
παντήσας, ὅτε ἐβιάθη ἐλθεῖν, οἰκονομικῶς μάλιστα,
ἵνα μὴ ἔπωσι οἱ Αἰρετικοὶ, ὅτι ἡ Σύνοδος βία ἐκρί-
νε, καὶ ἐκύρωσεν ἐκ ἐλθούσης θελήσει τῶν πατέρων.
ἔμενε δὲ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κατὰ τινος μὴ ἔτ' ἐστὶν, καὶ
δὲ τὸν Ἀναστάσιον Μηνῆς ἔξ, καὶ γὰρ τὸ εἰκοστὸν ἐβ-
δόμῳ ἐστὶ τῆς Ἰεσινιανῶν, μηνὶ Μαΐῳ ἡθροίσθη ἡ Σύνο-
δος, ἐν ἧς ἐπὶ ποντακοσῶν ποντηκοσῶν τριῶν, ἰεσινίαν δὲ

τετάρτη ἐγένετο ἡ ἀποφασίς αὐτῆς, καὶ τὸ αὐτὸ ἐστὶ ἐγέ-
νετο καὶ ἡ ἐπάνοδος τῆς Βιγιλίας ἀπὸ τῆς ἐξουσίας. ὁ μὲντοι 25
Βαρωνίος δυσμωῖσάτος ἐν τοῖς μάλιστα φαίνεται πρὸς
πῶν Σύνοδον ταύτην, βελόμην γὰρ ὑπεραπολο-
γήσασθαι Βιγιλίας, πάντα λίθον κινεῖ, ὥστε ἀδόκιμον
ταύτην ἀποφῆναι, ταύτης καταψύδωμην, νεοθό-
μῶν εἶναι λέγων τὰ πραπτικά ταύτης, κολοβα καὶ 30
πρῶτον κεκομμῶν, ἀλλ' ἐπὶ ὅλως αὐτῶν. καὶ ὅτι μὴ ταῦ-
τα ἐκλήθησι ἐκ ἐλθόντων, ἐπὶ αὐτὴν λέγει, τὰ δὲ
λατινιστὶ σωζόμενα εἶναι ἀπελῆ, τίς ἡμῖν ἔχει δεῖξαι;
τὰ γὰρ ἀρχαῖα πρωτότυπα, ὅσα Διὰ χερσὶν, ἐπὶ πλείο-
να περιέχουσι τέτων, καὶ οἱ ἐκ τέτων μαρτυρίας 35
πρὸς φέρουσιν συγγραφῆς, τὸν χρόνον ἐκείνον ἐπὶ πλείονα
τέτων ἡμῖν δεκνύουσιν, οἷός ἐστι Λιβερτίος Διάκονος,
Πελάγιος πρῶτος καὶ δεύτερος, καὶ Γρηγόριος ὁ μέγας.
ἀλλ' ἐκλήθησι, φησὶ, τὰ περὶ τὴν κατακρίσεως ὁρισμῶν
πραχθέντα. καὶ πόθεν δὴλον πῶν ὁρισμῶν δέκατον ἐν 40
ταύτῃ τῇ Συνόδῳ καὶ αὐτὸ ἐξετασθῆναι; τὸ γὰρ ἐξ
Εὐαγγελίου καὶ Κεδρηνῶν παρβαλλόμενον, ἀσαφές ἐστὶ, καὶ
πρὸς ἄλλαν Σύνοδον ἀναφέρεται μάλιστα. τὰ δὲ ὁριγέ-
νης δόγματα ποσὸν Διὰ πρῶτον Ἰεσινιανῶν
τῆς Βασιλίδος, ὅσον καὶ ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ γυναικίᾳ ἐν 45
Κωνσταντινῶν πόλει ἐπὶ μηνὶ πρὸς ὀλίγων ἐπὶν κατακρί-
θησαν, ὅτε χάριν οἱ πατέρες ἐν κεφαλαίῳ οὐδεκὰ τῶν
ταῦτα πάλιν Διὰ βραχέων ἀναθέματι καθυπέβαλον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄

Περὶ τῶν εἰς πῶν Ἰερεσσαλὴμ πεμφθέντων πρακτικῶν τῆς παρῆσης Συνόδου ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας Ἰεσινιανῶν,
καὶ συνοδικῶς κυρωθέντων ὑπὸ τῆς Ἰερεσσαλὴμ Εὐσολίας.

Διηγείται ὁ Μοναχὸς Κύριλλος ὅπερ ἀνιγνώσκει καὶ εἰς πῶν ἐβδόμῳ οὐκ ἐκδικῶσι ὅτι ὁ Βασιλίδος Ἰεσινιανῶν, ἀπέστει-

ἀπέστειλε τὰ πρακτικά τῆς πέμπτης Συνόδου εἰς τὰ Ἱερσόλυμα, καὶ τὸν ἀναθεματισμὸν κατὰ τὸν
 5 οὐρεγνύας, καὶ ὅσα ἐλήφθη περὶ τῆς τῶν ψυχῶν
 περὶπαρξείας, καὶ ἐγινέτο ἡ συνάξις εἰς τὰ Ἱερσόλυμα,
 καὶ οἱ πάντες ἔσεξαν τῇ συνοδικῇ ἀποφάσει, τὴν ἐπι-
 σκόπῃ μόνον τῆς Ἀβίλης ἐναντιωθῆναι, ὅς τις νεθετέ-
 μῃος ἐκ τῶν Μηνῶν, καὶ μὴ διορθωθεὶς, ἐδιώχθη ἀπὸ
 τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν βασιλεύσαν,

καὶ εἰς τὸν μέγαν σασμὸν, τὸ συμβαῖναι τότε εἰς τὸ Βυζάν-
 10 θιον, κατεχώδη ὡς ἄλλως Δαδὰ καὶ Ἀβερῶν. καὶ μὴν
 δεῖ ἀλλὰ καὶ οἱ Νεολαρεῖται οἱ κατοικῆντες τὴν νέαν Λαυ-
 ραν τὰ ἀγία Σάββα ἐσυνεκοινώνησαν τοῖς ἄλλοις, ὅθον
 ὁ Πατριάρχης Εὐσόχιος ἐκ τῶν Μηνῶν αὐτὸς ἐκατή-
 χη, καὶ ὁρῶν αὐτὸς ἀπειθεῖς, Βασιλικῇ παύσει
 ἀπεδίωξε τῆς Λαύρας

10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις΄.

15 Περὶ τῶν ἀναθεματιζόντων ὑπὸ τῆς Συνόδου συγγραμμάτων τῶν Μοψχεσίας, καὶ τῆς τῆς Ἰβρα Ἐπιστολῆς, καὶ
 τῶν τῶν Θεοδώριτου συγγραμμάτων, ὅσα μὲντοι γε κατὰ τῆς ὁρθῆς πίστεως ἦσαν τῶν Θεοδώριτου.

Ἀνεθεματίσθησαν τὰ συγγραμματα τῶν Μοψχε-
 20 σίας καὶ ἡ Ἐπιστολὴ Ἰβρα, τὰ μὲντοι Θεοδώριτου
 συγγραμματα ἐκ ἀνεθεματίσθησαν ἀπλῶς, ἀλλ' ὅσα
 οὐ αὐτοῖς παρεξηγῆνται τὸν κύριον, καὶ συνάγουσιν
 αὐτὸν Αἰρετικούς, αἵτινα ὁποῖάσι, πάλιν ἐκ τῶν ἀντιρ-
 25 ρητικῶν κυρίως διασαφῆνται, ἥτοι χεῖρην λέγει
 τὴν εὐσυν τῶν Θεῶν Λόγῳ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὁ Θεοδώρι-
 25 τος, καὶ τὰς λέγοντας τὴν καθ' ὑπόστασιν εὐσυν
 ἀναθεματίζουσα, φησὶ γὰρ, τὴν δὲ καθ' ὑπόστασιν
 εὐσυν παντάπασιν ἀγνωστὴν ὡς ξούλῳ καὶ ἀλόφύλῳ
 τῶν θείων γραφῶν, καὶ τῶν ταύτας ἡρμηνοκόπων
 πατέρων. Καὶ, περιττὴ ἡ καθ' ὑπόστασιν εὐσυν, ἥν

ἀντὶ κρέσεως ἡμῖν, ὡς οἶμαι, περιβάλλουσα, καὶ πρὸς
 30 τῆς τοῖς, Θεοτόκον καὶ λέγει τὴν αἰνὴν Παρθένον, καὶ
 κατὰ Νεστόριον φρονῶν, ἀλλὰ κατὰ πεισμονὴν ἀντι-
 λέγων τῇ αἰνῇ Κυρίῳ, καὶ κατασοφίζομεν παρε-
 ξήγησεν καὶ ἀπὸ τῶν πατρῶν ἐθελοκακέρχοις. ταῦτα
 εἰς τὰ ἐν τοῖς συγγραφέσι Θεοδώριτου κατὰ τὴν κε-
 φαλαίων τῶν ἀγίων κυρίως, καὶ τῶν ὅσα ὁ ἅγιος κύ-
 ριλος ἀνατρέπει, ἡ νομίζει ἐν τοῖς πρὸς Θεοδώριτον
 ἀντιρρήτικαῖς βλάβεσσι, καὶ αἵτις ταῦτα ἐπαι-
 νῶν, ἀνάθεμα ἔστω. ταῖς τοιαύταις ἢ παρὰ τὰ ἀγία
 35 Συνοδοῦ ἀνεθεμάτισε τῶν Θεοδώριτου ἐν κεφαλαίῳ
 δωδεκάτῳ, καὶ ἔθεν ἐπερὶ.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι δόγμα Νεστορίου καὶ Θεοδώριτου εἶναι τὴν μήτε ἐξ τῆς μήτε δι' τῆς ὑπαρχῆς τῶν ἀγίων Πινύ-
 35 ματος ἐκ ψεύδων περὶ τῶν συμπεραίνοντες, καὶ τῶν τῶν πέμπτῳ Συνοδῶν, καὶ τὸν Ἰκσινιανόν, καὶ
 τὰς ἰσορκεῖας, καὶ πολλὰς τῶν πατέρων ἀναθεματίσαι λέγοντες, δείκνυνται ἐξαχῶς Διασαφῶν ὑπο-
 δείξεων ψευδολογῶν σὺν τῇ πρώτῳ τῶν ἐπόντι τετραλόγῳ ὧμα Ἀκβίνα.

Ἡ Συνοδὸς ἐν τῇ δεκάτῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῶν Ὁρ-
 40 αὐτῆς, καὶ οἱ συγγραψάμενοι τὰς ἐκκλησιασι-
 κας ἰσορκείας, καὶ τῶν Ἰκσινιανῶν αἰσάκτας πρὸς τὴν
 Συνοδὸν ἀναθεματίζουσι τὰ συγγραμματα αὐτῶν, τὴν
 Θεοδώριτου δηλοῦν, τὰ γραφόμενα κατὰ τῆς ὁρθῆς
 45 πίστεως, καὶ κατὰ τῶν δώδεκα κεφαλαίων τῶν ἐν ἁ-
 γίοις Κυρίως, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου, καὶ τὰ
 ὑπὲρ τῶν συγγραμμάτων Θεοδώρου καὶ Νεστορίου, ὧν
 περὶ δὴ ἔτις ἐχόντων, οἱ Λατῖνοι λέγουσιν, ἐπειδὴ
 50 φρονήματι ἦν Νεστορίος, μήτε ἐξ τῆς μήτε δι' τῆς ἔ-
 χαν τὴν ὑπαρχῆν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἐκ τῶν
 Πατρῶν μόνον, καὶ ὁ Θεοδώριτος συναπαχθεῖς τῇ
 50 φρονήματι τῷ, ὡς φαίνεται ἐξ ὧν φησὶν ἐν τῇ ἀνα-
 τρητῇ τῶν ἀνὰ ἀναθεματισμῶν τῶν Κυρίως, ἀρα καὶ
 τὸ δόγμα Νεστορίου καὶ Θεοδώριτου, καὶ τὰς τῶν
 φρονῶντας ἡ πέμπτῃ Συνοδῷ, καὶ οἱ διαληφθέν-
 55 τες, ἥτοι οἱ Ἰκσινιανῶν, οἱ ἰσορκεῖαι, καὶ πολλοὶ τῶν
 πατέρων ἀνεθεμάτισαν. ταῦτα οἱ Λατῖνοι. Ἀλλὰ ῥη-

τέον πρῶτον, ἐκ τῆς φρονήμας τῶν Νεστορίων τὸ μὴ εἶναι
 τὴν ὑπαρχῆν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξ τῆς, ἡ δι' τῆς, ἀλλ'
 60 ἦν καὶ ἐστὶ φρονήμας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ δη-
 λον, ἔτε γὰρ ὁ κύριος γραφῶν τὸ πρῶτον κατὰ
 τῆς Αἰρέσεως Νεστορίου, ἥτοι πρὸς τὴν μονήρη βίον
 ἀσκῶντας ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ μεταταῦτα πρὸς τῆς κατ'
 αὐτὸν ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου πρὸς τὰς Βασιλεῖς, καὶ πρὸς
 τὸν κληρὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πρὸς τὸν Νεστόριον
 αὐτὸν, καὶ πρὸς τὸν Πάπαν Κελεστίνον, καὶ πρὸς τὰς
 Πατριαρχίας Ἀντιοχείας καὶ Ἱερσολύμων, καὶ πρὸς
 65 Ἀκάκιον τὸν Βερρόϊας, καὶ ἄλλας πολλὰς, καὶ μετὰ
 τὴν Συνοδὸν εἰς Διαφόρους, ἀλλὰ δὴ ἔτε ἐν τοῖς γραμ-
 μασι οἱ ὑπεμνημάτισε μέρη τινὰ τῆς αἰνῆς γραφῆς,
 καὶ ἐν οἷς ἐγγραφῶν ἀντιρρήτικαῖς κατὰ Νεστορίον, καὶ
 70 πρὸς τῆς τοῖς, ἔτε ἐν τοῖς δώδεκα ἀναθεματισμοῖς,
 ἐν οἷς ἐσηλίτυσεν τὴν Αἰρεσιν Νεστορίου, καὶ ἐπὶ πᾶσι
 τῆς τοῖς, ἔτε ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐν Ἐφέσῳ Συνόδῳ, ἐν
 75 ἡ ὁ μέγιστος ἀγὼν κατὰ τῆς Αἰρέσεως Νεστορίου, καὶ ἡ
 κατὰ-

κατάκρισι καὶ ληποβολή τῷ Συμβόλῳ αὐτῷ, ὅπερ
προσέφερον ἐκ τῆς ὁπρεσβύτερης Χαρίντος, ἣν οὐταῖς
ἐπιστολαῖς αὐτῷ εἶπον, ἥ ἐφανερώσεν, ὅτι ὁ Νεσο-
ρίος ἐβλασφήμη εἰς τὴν ἐκπόρευσιν τῆς αἰγῆς Πνεύμα-
τος, ἣτοι αἰρετικός ἐστιν ὁ λόγος τῷ Νεσορίῳ, ὅτι τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ ἐξ ἑνὸς τῶν ὑπαρξίν ἔχει, ἀλλὰ
ἐκ τῶν Πατρῶν. δούτερον, ὅτε ὁ Πάπας Κελεστίνος
ὁ οὖς ἐγγραφῇ πρὸς τὸν Κύριλλον, καὶ τὸν Κλήρον καὶ τὸν
λαὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ Συνο-
δον κατὰ Νεσορίαν εἶπον, ὅτι ὁ Νεσορίος βλασφη-
μεῖ καὶ εἰς τὴν ὑπαρξίν τῆς αἰγῆς Πνεύματος. τρίτον,
ὅτε ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης, ὅτε Ἀκάκιος ὁ Βερρόσιος,
γράφαντες Νεσορίῳ συμβαλόμενως πρὸς διόρθωσιν,
εἶπον αὐτῷ ἵνα μὴ βλασφημῇ καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον, ἀλλὰ ἥ μόνον ἵνα εἴπῃ Θεοτόκον τὴν αἰγῆν Παρ-
θούσαν, καὶ ἐδοῖτο ἔτερον. τέταρτον, ὅτε οἱ Βασιλεῖς
πρὸς τῆς Συνοδῆς καὶ μετὰ τὴν Συνοδὸν οὐαῖς γεγρα-
φήκασι Σάκρας κατὰ Νεσορίαν εἶπον περὶ αὐτῷ, ὅτι
ἐβλασφήμησε καὶ εἰς τὴν ὑπαρξίν τῆς αἰγῆς Πνεύμα-
τος. πέμπτον, ὅτε οἱ κατ' ἐκείνην ἡμέραν καὶ οἱ μετα-
ταῦτα ἐκκλησιαστικοὶ ἱερεῖς καὶ πατέρες καὶ Συνο-
δοὶ Οὐκισμῶν καὶ Γοπικῶν εἶπον τοιαῦτα περὶ Νε-

σορίαν, ἀλλὰ πρῶτος ὁ τῷ ἐπὶ αὐτῶν, ἐστὶν ὁ περὶ τοῦ
Θωμάς ὁ Ἀκβίνος, ὁ αὐτῶς ἐπὶ νεσοριανῶν τῶν
Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν. οὗτος, ὅτι μὴ γὰρ ὁ Νε-
σορίος ἐβλασφήμη εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Ἰῶν
τῷ Θεῷ, λέγων πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι ὡς ἀποτρίψας
δυναμὴν ἐκέχρητο τῷ Πνεύματι τῷ αἰγῷ, ἀληθές ἐστι,
καὶ γὰρ καὶ Συνοδοὶ, καὶ πατέρες, καὶ τὰ Κυρίλλου
συγγράμματα, καὶ οἱ δώδεκα ἀναθεματισμοὶ αὐτῷ,
καὶ τὰ συγγράμματα τῶν Νεσορίαν τῷ παριστάσαντι,
καὶ μὴ ὅτι ἀλλὰ τὸ εἶπεν αὐτῶν ἐν τῷ ἰδίῳ Συμ-
βόλῳ, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τῆς τῆς Θεοῦ τυγ-
χαῖον ἕστας, ἐκ τῶν, Θεὸν δὲ οὐτα τῇ ἕστας, ὡς
ἐκείνης ἐν τῇ ἕστας, ἥς περ καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ,
ἐξ ἧς περ καὶ ἕστας ἐστὶν ἰδιόμορφος, τῷ λόγῳ πρὸς πᾶ-
σαν τὴν κτίσιν, ὡς καὶ ἕστας, ἀλλὰ αἰτία δημιουργίας
ἐκ Θεοῦ νομίζομεν εἶναι, καὶ ὅτε Ἰῶν νομίζομεν εἶναι,
ὅτε δι' ἑνὸς τῶν ὑπαρξίν ἀληθινῶν. ταῦτα ἐπὶ ὁ
Νεσορίος, ὅτι ἐμέμφθη, ὅτε κατηγορήσῃ ὡς βλα-
σφημῶν, ὅτε πρὸς Κυρίλλου, ὅτε πρὸς Βασιλέων, ἢ
Πατριαρχῶν, ἢ Συνοδῶν, ἢ τινῶν τῶν ἐγκρίτων ἀ-
γίων πατέρων, ἢ τῶν τῶν ἱερεῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25

Ὅτι ἐκ τῆς ληπολογίας τῆς θείας Κυρίλλου, ἐν τῇ ἐπιλαβείᾳ αὐτῷ τὸν Θεοδώριον, ἐπὶ ὅτι ἰδίῳ τῷ
ἑνὶ τῷ αἰγῷ Πνεύματι, καὶ ἐκ τῆς Θεοδώριου πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην ἐπιστολῆς περὶ τῶν πρὸς ἐκείνους
ἐπιστολῶν τῶν Κυρίλλου, καὶ ἐκ τῆς τεταρτῆς λόγῳ αὐτῷ, ἐν ᾧ ὑπογράφει τὴν Ἀίρεσιν τῶν Νεσορίαν, συμπε-
ραίνεται λαμπρότατα εἶναι σύμφωνον τὸν Κύριλλον τῷ Θεοδώριῳ, ἐκ μόνου τῶν Πατρῶν τὴν ὑπαρξίν τῆς αἰγῆς
Πνεύματος λέγουσι, καὶ ὁρθόδοξον τὸν Θεοδώριον, καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῷ, πλὴν τῶν συλλαγόντων
τὸν Κύριλλον Αἰρετικόν, ὅθεν δέκνυται πλάσμα, καὶ ἀναμφίβολον πνευματομαχία τὸ θεματίζεν τῶν
λατίνων καὶ ἐκ τῆς ἑνὸς τῶν ὑπαρξίν τῆς αἰγῆς Πνεύματος.

Τῶν Κυρίλλου ἐπὶ ὅτι ἐν τῇ ἐνστάτῃ ἀναθεματισμῷ,
τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἰδίον ἐστὶ τῷ ἑνὶ, ὁ Θεοδώριος
ἐπιλαβόμενος τῶν λόγων τῶν ἐν τῇ ἀνατρεπῇ τῶν αὐ-
τῷ ἀναθεματισμῷ, εἶπον, ἰδίον μὴ τὸ Πνεῦμα τῷ
ἑνὶ, εἰ μὴ ὡς ὁμοφύεις καὶ ἐκ Πατρῶν ἐκπορεύομεν
ἔφη (ἣτοι ὁ Κύριλλος) συνομολογήσομεν, καὶ ὡς ὁμο-
φύεις δεξόμεθα τὴν φωνὴν, εἰ δ' ὡς ἐξ ἑνὸς ἢ δι' ἑνὸς τῶν
ὑπαρξίν ἔχον, ὡς βλασφημοὶ τῷ καὶ ὡς δυσσεβῆς
δοξάζομεν. πιστεύομεν γὰρ τῷ Κυρίῳ λέγοντι, τὸ
Πνεῦμα, ὅ ἐκ τῶν Πατρῶν ἐκπορεύεται, καὶ τὸ ἐξ ἑνός. πρὸς
ταῦτα ὁ Κύριλλος ληπολογῶν, ἐκ εἶπον ὅτι ὁ Θεο-
δώριος βλασφημὸς ἐστὶν, Αἰρετικός ἐστὶ, καὶ μάλιστα
ἐπερὶ Νεσορίαν κατὰ τὴν ἀσέβειαν, καθότι ὁ μὴ
βλασφημεῖ εἰς τὸν ἑνὸς, Θεοδώριος δὲ εἰς τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, ἀλλὰ ἔφη, ἐκπορεύεται μὴ γὰρ ἐκ τῶν Θεῶν καὶ
Πατρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ τὴν τῆς Σωτῆρος
φωνήν, ἀλλὰ ἐκ ἀλλοτέρου δὲ ἐστὶ τῷ ἑνὶ, καὶ τὸ ἐξ ἑνός.
τὸ δὲ δηλοῖ τὸ ἐκ ἀλλοτέρου ἐστὶ τῷ ἑνὶ, πάλιν αὐτῶς
ὁ Κύριλλος ἐξηγητὴς αὐτῷ ἐστὶ, γράφων γὰρ Ἰωάννην
τῷ Ἀντιοχείας, λέγει, ὅ ἐκπορεύεται μὴ ἐξ αὐτῶν, ἐστὶ
δὲ ἐκ ἀλλοτέρου τῷ ἑνὶ κατὰ τὸν τῆς ἕστας λόγον,
τετέστιν ἰδίον ἐστὶ τῷ ἑνὶ καὶ ἄλλῳ τινὲς αἰτίας,

ἀλλὰ ἢ ὅτι ὁμοφύεις αὐτῷ ἐστὶ, καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίῳ
τρίτῳ, κεφαλαῖς δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφον τρια-
κοσὸν τρίτον, ἰδὲ καὶ τὴν πρὸς Εὐόπιον ἐπιστολὴν Κυρί-
λλου, καὶ ὅτι τὴν ληπολογίαν περὶ τῆς δόγματος τῆς
ἐν τῇ ἐνστάτῃ ἀναθεματισμῷ. δούτερον, μετὰ τὰς
ἀναγκαῖας Κυρίλλου καὶ τῶν Ἀντιοχείας Ἰωάννην ὁ Θεο-
δώριος γράφων πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην περὶ
τῶν ἐπιστολῶν, καὶ αὐτῷ τῷ Ἰωάννῃ ὁ Κύριλλος ἔπεμ-
ψε, φησὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον
ἐκ ἐξ ἑνός ἢ δι' ἑνὸς τῶν ὑπαρξίν ἔχον, ἀλλὰ ἐκ Πα-
τρῶν ἐκπορεύομεν, ἰδίον δὲ τῷ ἑνὶ ὡς ὁμοφύεις ὀνο-
μαζόμεν. ταῦτα τὴν ὁρθότητα ἐν τοῖς γράμμασι καὶ
θεασάμενοι, ὑμνήσωμεν τὸν τῶν ψευδίζουσας γλώσσας
ἐαυτοῦσαν, καὶ τὸν ἀπὸ τῆς φθογγοῦ εἰς ἰδίαν ἀρ-
μονίαν μεταποιήσαντα. πρὸς ταῦτα ὁ Κύριλλος, ἐν
ζῶν, ἐδοῖτο ἀνέγραψαι, μάλιστα γράφων πρὸς Οὐκα-
λεριανὸν Ἐπίσκοπον, δέχεται τὴν τῆς Ἀνατολῆς
Ἐπισκόπων τὴν πίσιν, ἐν αἷς καὶ ὁ Θεοδώριος. ἀλλὰ
ὅτε ἕτερος τις μετὰ τὸν Κύριλλον ἐπελάβετο τῶν Θεο-
δώριου ὡς Νεσοριανῶν, ἢ ὅπως Αἰρετικῶν, ταῦτα ἐπὶ
τος, πλὴν, ὡς εἴρηται, Θωμάς τῷ σοφιστῇ. τρίτον,
ὁ Θεοδώριος ἠκμασεν ἕως τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῇ,
ὁ δὲ

ὁ δὲ Κύριλλος ἤκουσε καὶ αὐτὸς χρόνον πολὺν, μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἐφέσῳ Συνόδον ἐχειροτονήθη Κωνσταντινουπόλεως ὁ Μαξιμιανὸς, μετ' οὗ ἐγένετο Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἱερώτατος Πρόκλος, καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἔτι ὁ ἅγιος Κύριλλος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ ἐγγράφων Κύριλλος καὶ Πρόκλος πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Δόμνον περὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου Πέργης, κέντηται δὲ αὐτῶν ἐπιστολαὶ ἐν τῇ δεκάτῃ τεταρτῇ πράξει τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, ἣν δὲ πρὸ τοῦ Δόμνου ὁ Ἰωάννης, πρὸς οὗ ἐγγράφον ὁ Θεοδώριτος περὶ Κυρίλλου, τὸν ἀπὸ τῆς φθογγῆς, καὶ τὰς ψευδίζουσας γλώσσας, καὶ τὴν, ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα οὐκ ἔχει τὴν ὑπαρξίν ἐκ τῆς ἱεῖς, ἀλλ' ἐκ τῆς Πατρὸς. πᾶσι ταῖς ἐν ἔτη μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ζήσας ὁ μακάριος Κύριλλος, 15 ἐκ ἐγγράφου κατὰ τῆς, ἥτοι τῆς περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος τῆς Θεοδώριτος, καὶ τὸ αἶνον ἀνέδωκεν, ἥτοι ὅτι ἐκ ἐνόμιζε τὸν Θεοδώριτον Διὰ ταῦτα Αἰρετικόν, ἀλλ' ὁρῶν δόξαν τέταρτον, ὁ Θεοδώριτος ἐν τῇ τεταρτῇ λόγῳ περὶ αἰρετικῆς κακομυθίας ὑπογράφων καθαρῶς τὴν Αἵρεσιν Νεστορίαν, περὶ ἧς τῆς οὐκ ἐβλασφήμει εἰς τὸν γόν τῆς Θεῆς ὁ Νεστόριος καθαρῶς ἐκτίθει, καὶ Διὰ πολλῶν ἐλέγχει, ὅτι δὲ κακῶς ἐφρόνει περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος ὁ Νεστόριος, 20 ἐκ ἐξήλεγξε, καὶ ἐδίδε αὐτὸν ἐμέμψατο ὡς ἐκλιπῶς συγγράψαντα τὴν Ἀίρεσιν τῆς ἀλάστορος. Ἀλλ' ἀνθυποφύρουν αἱ λατρίαι, ὅτι ἡ Διὰ ληφθεῖσα ἐπιστολὴ Θεοδώριτος πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας νόθος ἐστίν, ὡς φησι Λεόντιος ὁ Χολαστικός ὁ Βυζάντιος ἐν τῇ οὐκτῇ πράξει τῆς ἱστορίας αὐτῆς. δεύτερον, ὁ Ἀλάτιος φησὶν, ὅτι 30 ἐκ ἐστὶ συμφωνος, ἀλλὰ ἀσύμφωνος αὐτὴ ἐαυτῇ ἢ ἐπιστολῇ. τρίτον, ὅτι ἐγγράφῳ τῷ πρώτῳ Διαλέξεως, ὅθεν ἐδὲ δογματικῆς ἐστίν. Ἀλλὰ ῥητέον, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ὁ Λεόντιος ταῦτα ῥητὶς ἐκείνῳ φησὶ, πλὴν ἐδὲ ὁ Θεοδώριτος φαίνεται πάποτε τὸν Νεστόριον ἀποδεχόμενος, ἀλλὰ μόνον τὸν Κύριλλον ἀπομεινόμενος Διὰ τὴν συμβαῖσαν εἰς Ἰωάννην ἀτιμίαν. Καὶ, 35 ἰστέον δὲ καὶ τῶν, ὅτι φαίνονται τινες ἐπιστολαὶ Θεοδώριτος καὶ Νεστορίας, ἐν αἷς ἀλλήλους ἀποδέχονται, πλασαὶ δὲ εἰσι, πλατήσι δὲ αὐτὰς οἱ Αἰρετικοὶ ἵνα 40 μάχωνται δι' αὐτῶν εἰς τὴν Συνόδον. καὶ σημειώσαι, ὅτι ἐπερὶ ταύτης τῆς ἐπιστολῆς φησὶν ὁ Λεόντιος ὅτι πλαστή ἐστίν, ἀλλὰ περὶ ἀμοιβαίων Νεστορίας καὶ Θεοδώριτος, ἐξ ὧν ἐκ ἐστὶν ἡ παρῆσα, ἐπειδὴ ἐγγράφῳ εἰς Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας, καὶ ἐκ εἰς Νεστόριον. εἴτα τὴν ἐπιστολὴν 45 τῆς Θεοδώριτος ταύτην πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην προσφέρει ὡς ἀληθινὴν ἢ παρῆσαν Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἐν τῇ οὐκτῇ αὐτῆς συνελεύσει, καὶ τὸ μέρος τῆς ἐπιστολῆς ὅπερ μέμφεται τὸν ἅγιον Κύριλλον ὡς βλασφημήσαντα ἐν τοῖς ἀναθεματισμοῖς εἰς τὴν ἐνσαρκίαν τῆς Σωτῆρος οἰκονομίαν, ἐκτίθεισιν ἡ Συνόδος πρὸς 50 πρῶτον τῆς οὐκτῆς Θεοδώριτος ἐστυχοφάντησε τὸν ἅγιον Κύριλλον, τὸ μὲντοι μέρος αὐτῆς, ἐν ᾧ λέγεται, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ ἐξ ἱεῖς τὴν ὑπαρξίν ἔχον, ἀλλ' ἐκ τῆς Πατρὸς ἐκπορεύομενον, ἀπεσιώπησαν, καὶ δι' ἄλλου τινὰ αἰτίαν, ἀλλ' ἢ διότι ἦν ὁρῶν δόξαν. πρὸς

δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι συμφωνοτάτη ἐστὶν αὐτῇ ἐαυτῇ ἢ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποδείξεως ἐδείκται, ὁ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν Αἰρεσιάρχης Ἀλάτιος μάνεται. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ὅτι αἱ πατέρες τῷ πρώτῳ διαλέξεως ἐσαφηνίσαν τὰ ἐκκλησιαστικά δόγματα, ὡς ἡ ἐπιστολὴ δογματικὴ ἐστίν. εἴτα ἡ ἐπιστολὴ ἐκ ἐγγράφῳ διαλεκτικῶς, ἀλλὰ θετικῶς καὶ ὑπὸ πολλῶν εἰς Πατριάρχην, μετ' οὗ ἐνοεῖται καὶ ἡ ἐνομήσια παρ' αὐτῇ Συνόδῳ. πρὸς βάλαι καὶ αὐτῆς καὶ ἐπερὶ τινὰ ὁ Ἀλάτιος, ἀλλ' ἀποδείκνυσιν ὡς ψευδῆ ἢ ἡσυχίας Ἰωάννης ὁ Καρνέριος τόμῳ πέμπτῳ τῶν συγγραμμάτων Θεοδώριτος, ὅθεν ἡμεῖς ἐδίδα τῶν τοιούτων λόγον ποιῶμεν. πέμπτῳ, οἷς ἐστὶν αὐτῶν ἐκ τῶν συγγραμμάτων, ἥτοι ἐν τῇ ἐμολογίᾳ τῆς πίστεως αὐτῆς περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἐν τῇ δωδεκάτῃ ἀναθεματισμῷ μεταφράζων τὸ δέκατον τρίτον κεφάλαιον τῆς ὁρῆς τῆς παρῆσης Συνόδου φησὶν, αἵτις ἀντιποιῶνται τῶν συγγραμμάτων Θεοδώριτος, ἀπερ' ἐξέθετο ὑπὲρ Νεστορίας τῆς Αἰρετικῆς, καὶ κατὰ τῆς ὁρῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἁγίας Συνόδου, καὶ τῆς ἐν ἁγίοις Κυρίλλῳ καὶ τῶν δωδεκά αὐτῆς κεφαλαίων, ἐν αἷς ἀσεβεῖσι γράμμασι χετικὴν λέγει τὴν εἶωσιν τῆς Θεῆς Λόγου πρὸς τὸν τινὰ ἀνθρώπον, περὶ ἐβλασφημῶν λέγει, ὅτι ἐψηλάφησε Θωμᾶς τὸν ἀνασταῖτα, καὶ προσεκώκισε τὸν ἐγείραντα, καὶ Διὰ τῆς ἀσεβείας καλεῖ τὴς τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλους, τὴς καθ' ὑπόστασιν τὴν ἐνωσιν τῆς Θεῆς Λόγου πρὸς τὴν σάρκα ὁμολογούντας, καὶ πρὸς ταῖς, Θεοτόκον ἀπαρνέται τὴν ἁγίαν ἐνδοξὸν ἀειπαρθένον Μαρίαν, αἵτις τοίνυν πᾶσι ἐρημύα συγγράμματα Θεοδώριτος ἐπαινῶν, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτὰ, ἀναθεμα εἶπω. Διὰ ταύτας γὰρ τὰς βλασφημίας τῆς Ἐπισκοπῆς ἐξεβλήθη, καὶ μεταταῦτα ἐν τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνωθήθη πάντα τὰ ἐναντία τοῖς μνημονεύθεσιν αὐτῆς συγγράμμασι ποιῆσαι, καὶ τὴν ὁρῆν πρὸς ὁμολογήσαι. ταῦτα ὁ Ἰεσινιανός. ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὡς εἶρηται ἐν τῇ πρώτῃ Παραγράφῳ ἀπὸ τῶν ἐρημύων συγγραμμάτων τῆς Θεοδώριτος μόνον τὰ τρία ταῦτα ἀναθεματίσθησαν ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ Βασιλέων, καὶ τῶν λοιπῶν ὧν εἶρηται ἀνωτέρω, ἥτοι τὸ, ὅτι λέγει χετικὴν εἶωσιν τῆς Θεῆς Λόγου πρὸς τὸν ἀνθρώπον, καὶ, ἀπέβαλε τὴν κατ' ὑπόστασιν ἐνωσιν, καὶ τὸ, ἀπαρνέται Θεοτόκον εἶναι τὴν ἁγίαν Παρθένον. δεύτερον, ὅτι Διὰ ταύτας τὰς βλασφημίας καὶ μόνους τῆς Ἐπισκοπῆς ἐξεβλήθη, καὶ ἐ Διὰ τὸ εἶπεν μὴ ἔχον τὴν ὑπαρξίν καὶ ἐκ τῆς ἱεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. τρίτον, ὅτι ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ πάντα τὰ ἐναντία τοῖς μνημονεύθεσιν αὐτῆς συγγράμμασιν ἐπαινέσε, καὶ τὴν ὁρῆν πρὸς ὁμολογήσει, ἀλλὰ ταῖς τοῖς ῥήμασι τῇ, ἀναθεμα τῇ εἰς δύο τινὲς μερίζονται, καὶ τῇ, ὅτι Θεοτόκος ἐστὶν ἡ Παρθένη, οὗ ταῖς γὰρ περιέχεται καὶ τὸ μὴ εἶναι τὴν ἐνωσιν χετικὴν, ἀλλὰ κατ' ὑπόστασιν. συμπεριαινεῖται ἐν λαμπρότατα, ὅτι συγγράμματα τῆς Θεοδώριτος ἀσεβῆ καὶ ὑπὸ τῆς Συνόδου ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν ὧν εἶρηται ἀνωτέρω ἀναθεματιζέσθαι, οὐκ ἐστὶν ἔτερον, ἀλλ' ἢ μόνον τὰ

τῷ μερίζοντι εἰς δύο γίᾱς τὸν Κύριον, καὶ τῷ ἀπαρ-
ταῖσιν τὸ ὅτι Θεοτόκῳ εἰσὶν ἡ Παρθένῳ. καὶ ἔ-
μεινεν εἶναι ἡ θέσις τῶν Λατίνων, ὅτι τὸ ἅγιον Πνεύ-

μα ἔχει πλὴν ὑπαρξίν καὶ ἐκ τῆς γίᾱς, πλάσμα καὶ αἵμα-
φιβολῶ Πνέυματμαχία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

5

Οἱ οὖν Λατῖνοι λέγοντες πάλιν ἁμαρτῆσαι τὸν Θεοδώριτον, μὴ καὶ Διὰ τῆς γίᾱς πλὴν ὑπαρξίν ἔχεν τὸ Πνέυ-
μα τὸ ἅγιον εἰπόντα, καὶ Διὰ τῆς καθαρῆς εἶναι, ὡς μαρτυρεῖ τὸ πρὸ τῆς Νικηφόρου ἐκ Βλεμμίδου, δει-
κνύοντα ὅτι ταῦτα πονηρῶς τῷ Βλεμμίδῃ συμπυθόμενοι.

10

Ἀλλὰ πάλιν φασὶν οἱ αὐτοὶ, ὅτι ὁ Θεοδώριτος ἤμαρ-
τεν εἰπὼν μὴ καὶ Διὰ τῆς γίᾱς πλὴν ὑπαρξίν ἔχεν τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ φέρουσιν εἰς πρῶτασιν μαρ-
τυροῦσα Νικηφόρον τὸν Βλεμμίδην, εἰπόντα πρὸς Θεοδώ-
ριτον τὸν Λαοσκαρὸν ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ περὶ τῆς ἐκ-
πορεύσεως τῆς ἁγίας Πνέυματος, τὸ δὲ μὴ Διὰ τῆς γίᾱς,
ἐδίδεκε τῇ Θεολογίᾳ προσέθηκε, πλὴν εἰμήναι εἰσαύγει
τὸ τῷ Θεοδώριτῃ φιλονεικόν, διὸ καὶ καθήρησο,
καὶ ἀποκεκήρυκτο, καὶ ὑστερον κατεγνωκῶς καὶ αὐ-
τὸς ἑαυτῷ, καὶ τὰς οἰκείας λόγους, ὅσοι τῆς ὑποστυ-
γῆς ἔλθουσιν, ἀποσκοδάσκειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς τῆς ἀνα-
θέματῳ ἀρεαῖς καθυποβαλὼν, μόλις ἔτι πρὸς
δέδεκτο. ταῦτα ὁ Βλεμμίδης. Ἀλλὰ ῥητέον, περὶ μὴ
τῆς Βλεμμίδου, ὅποιος δόξης ἦν, ἐρεῖν ἐν τῷ ὀρθῷ
βιβλίῳ, ἃ δὲ τὸν Θεοδώριτον εἰσαύγειν οἱ
Λατῖνοι λέγουσιν, ψευδέστατα εἰσι περὶφανῶς, ἐπεὶ
ὁ Θεοδώριτος ἐκαθήρετο περὶ βλασφημίας εἰς τὸ Πνέυ-
μα τὸ ἅγιον, ἔπε, δεχθῆς πρὸς τῆς ἐν Καλκιδόνι Συ-
νόδου, ἀρεαῖς καθυπέβαλον ἅπασιν περὶ τῆς ἁγίας Πνεύ-
ματος, καὶ ἰδὲ αὐτῶν τὸν τόπον. εἰ δὲ δοκῇ, καὶ ἡ-
δὴ ῥητέον τινα ἐξ ὧν εἶπον ἑκά. καταδικαζόμενος
τοίνυν ὡς Αἰρετικὸς, καὶ ὑπὸ τῶν πατέρων τῆς ἁγίας
ἐν Καλκιδόνι Συνόδου διωκόμενος ἔξω, πρὸς ταῖς
ἀλλοδαφαῖς καὶ ταῦτα ῥητέως, ὁρθοδόξος ἔμεινεν, καὶ Νι-
σόριον καὶ Εὐτυχῆ καὶ πάντα ἀνθρώπων δύο γίᾱς
λέγοντα ἀναθεματίζω. Καὶ, πᾶσι θεομαχῶν, καὶ
τῷ μὴ λέγοντι πλὴν ἁγίαν Παρθένον μαρτῶν
Θεοτόκον, καὶ τῷ εἰς δύο γίᾱς μερίζοντι τὸν οὐ-
ρανὸν τὸν μονογενῆ, ἐγὼ δὲ καὶ τῷ ὀρθῷ τῆς πίστε-
ως ὑπέγραψα, καὶ τῇ ὀρθῇ τῆς Λέοντος, καὶ ἔ-
τι φρονῶ. ταῦτα εἰπόντες Θεοδώριτος, οἱ πατέρες

ἐβόησαν, Θεοδώριτος ἄξιῳ τῆς θρόνου, καὶ τὰ ἑξῆς.
ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι ὁ Θεοδώριτος ἐμέμφετο ὡς Νε-
σοριανὸς καὶ Εὐτυχανιστὴς, ὅθεν τέτρε καὶ μό-
νας ἀναθεματίσας, ἀνεκλήθη. δεύτερον, ὅτι πλὴν
ἄριστον Εὐτυχῆ καὶ Νεσορίου ὑπογράφας, ἐν σιν- 15
τόμῳ εἶπον ἑκάστα καὶ μόνα τὰ δύο τῶν δύο ἀσε-
βῶν θεμέλια, ἦτοι τὸ, ἀνάθεμα τῷ εἰς δύο γίᾱς
μερίζοντι τὸν οὐρανὸν τὸν μονογενῆ, καὶ τὸ, ὅτι
Θεοτόκος εἰσὶν ἡ Παρθένῳ Μαρία. τρίτον, ὅτι ἔπε
ὁ Ρώμης, γράψας περὶ Θεοδώριτος πρὸς πλὴν ἐν Καλ- 20
κιδόνι Συνόδου, ἔτε οἱ πατέρες, βάλλοντες ἔξω τὸν
Θεοδώριτον ὡς Αἰρετικόν, ἔτε οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ἡ Σύγ-
κλητος, πολλὰ εἰπόντες ὑπὲρ Θεοδώριτος, ἔτε ὁ Θεο-
δώριτος ἀπολογούμενος, ἔτε οἱ πατέρες, ἀποδεχό-
μενοι αὐτὸν ὡς ὀρθοδόξον, καὶ παρέχοντες αὐτῷ πλὴν 25
ἐκκλησίαν αὐτῷ εἰπόντι ἔτι γὰρ περὶ τῆς ὑπαρ-
ξῆς τῆς ἁγίας Πνέυματος, ἡ ὅπως ὅτι ὁ Θεοδώριτος
ἐβλασφήμησεν εἰς πλὴν ἐκπόρευσι, ἦτοι εἰς πλὴν ὑ-
παρξίν τῆς ἁγίας Πνέυματος. τέταρτον, ὅτι ὁ Θεο-
δώριτος ὑπέγραψεν ἐν τῷ ὀρθῷ τῆς πίστεως, ἔτι 30
ἐν ἐκείνῳ, ὃ ἐξέειπε ἡ ἐν Καλκιδόνι Σύνοδος, ἔτι
δὲ τὸ πρῶτον ἐν τῷ ὀρθῷ περὶ τῆς ὑπαρξῆς τῆς ἁ-
γίας Πνέυματος λέγεται. πέμπτον, ὅτι ὑπέγραψεν
αὐτὸς ἐν τῇ ὀρθῇ τῆς Λέοντος, ἔτι δὲ ἔτε ἐν
τῇ ὀρθῇ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῆς ἁγίας Πνέυμα- 35
τος εἴρηται. ὑπέσθη ἄρα ὁ ψευδοβλεμμίδης εἰ-
πὼν τὰ αὐτῶν εἰρημῶς, καὶ ὅτι καθήρετο ὁ Θεο-
δώριτος, ἐπεὶ φιλονεικῶν, ἤμαρτον εἰπὼν μὴ καὶ
Διὰ τῆς γίᾱς πλὴν ὑπαρξίν ἔχεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
καὶ συνεψεύσθησαν αὐτῷ περὶφανῶς καὶ οἱ φίλοι Λατῖνοι. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι εἰς σύστασιν τῆς καὶ ἐκ τῆς γίᾱς ὑπαρξῆς τῆς ἁγίας Πνέυματος Ἰωάννης τὸν Δαμασκηνὸν προσφέ- 54
ρουσιν, διὸ γίᾱς ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα εἰπόντα, δεικνύοντα ὅτι ταῦτα ψεύσαι ἐξ αὐτῶν τῶν Δαμασκηνῶν τῶν ῥη-
τῶν, τὸ δὲ γίᾱς, πλὴν χορηγῶν δηλῶν λέγοντος, καὶ ἐκ μόνου τῆς Πατρὸς πλὴν τῆς ἁγίας Πνέυματος ὑπαρξίν πρὸς βέβαιον.

Οἱ αὐτοὶ πρὸς σύστασιν τῆς καὶ ἐκ τῆς γίᾱς ἔχεν πλὴν
ὑπαρξίν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσφέροντες ἐν τῷ
τῷ τῷ τῷ τῷ Δαμασκηνὸν λέγοντα, τὸ Πνέυμα
τὸ ἅγιον, ἡ ἐκφανερὰ τῆς κρυφίας τῆς Θεότητος
δυνάμει τῆς Πατρὸς, ἐκ Πατρὸς διὸ γίᾱς ἐκπορεύο-
μεν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι τὸ διὸ γίᾱς ἐδηλοῖ πλὴν ὑπαρ-
ξίν, ἀλλὰ πλὴν χορηγῶν. ὅτι δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἐκ

μόνου τῆς Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνέυμα τὸ ἅγιον
ἐπρέσβουε, δηλῶν, φησὶ γὰρ, καὶ δὲ γνωσκῶν, γὰρ
ὅτι τὸν Πατέρα ἐλέγομεν ὡς ἑνός, λέγομεν δὲ αὐτὸν
τῆς γίᾱς Πατέρα, τὸν δὲ γίᾱς ἐλέγομεν αἰτίον, ἔ-
τε Πατέρα, λέγομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς Πατρὸς ἐκ
γίᾱς τῆς Πατρὸς, τὸ δὲ Πνέυμα τὸ ἅγιον καὶ οἱ
Πατέρες λέγομεν, καὶ Πνεῦμα Πατρὸς ὁ.

οὐτὸς τίς δὲ τὸ πνεῦμα εἰ λέγομεν, πνεῦμα δὲ τίς ο-
νομάζομεν. εἴη γὰρ πνεῦμα χριστὸς ἢ ἐκείνη, φησὶν
ὁ θεὸς Ἀπόστολος. καὶ δι' τὴν πεφανερωθεῖσαν, καὶ
μεταδίδωσθαι ἡμῖν ὁμολογεῖται. ἐνεφύσησε γὰρ
5 φησὶ, καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λάβετε πνεύ-
μα ἅγιον. ὥστε οὐτὸς ἡλίου μὴ ἡ ἀκτὶς καὶ ἡ ἑλ-
λαμψίς, αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ἀκτίνος καὶ τῆς
ἐλλάμψεως, ἀλλὰ δὲ τῆς ἀκτίνος ἡ ἐλλάμψις ἡμῖν
μεταδίδεται, καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ φωτίζουσα ἡμᾶς, καὶ
10 μετεχομένη ἀπ' ἡμῶν. τὸν δὲ τίον ἔτε τὸ πνεύμα-
τος λέγομεν, ἔτε μὲν οὐτὸς πνεύματος, ὅσα ὅσα
ἀρμόζει Αἰτίῳ, Πατρὶ, Πηγῇ, Γονήτορι, τῷ Πα-
τρὶ μόνῳ προσαρμοσέον, ὅσα δὲ Αἰτιατῷ Γονητῷ,
τίῳ, Λόγῳ, Δυνάμει προσκαταρκτικῇ, θελήσει,
15 σοφίᾳ, τῷ τίῳ. ὅσα δὲ Αἰτιατῷ, Ἐκπορεύτῳ, Ἐκ-
φαντικῷ, τελεπνεργικῇ Δυνάμει, τῷ ἁγίῳ πνεύ-
ματι. ὁ Πατὴρ πηγὴ καὶ αἰτία τίς καὶ ἁγίος πνεύ-
ματος, Πατὴρ δὲ τίς μόνος, καὶ Προβόλεως τῆς ἁγίας
πνεύματος. ὁ τίος, τίος, Λόγος, Σοφία καὶ Δύ-
20 ναμις, Εἰκὼν, Ἀπαύγασμα, Χαρακτήρ τῶν Πατρῶν,
καὶ οὐτὸς Πατὴρ. ἔχ' ὁ τίος δὲ τῶν Πατρῶν τὸ πνεύ-
μα τὸ ἅγιον, πνεῦμα τῶν Πατρῶν, ὡς ὁ Πατὴρ οὐ-

πορεύομεν, καὶ τίς δὲ πνεῦμα, ἔχ' ὡς ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ'
ὡς δι' αὐτοῦ οὐτὸς Πατὴρ οὐκ πορεύομεν, μόνος γὰρ
αἰτίας ὁ Πατὴρ. καὶ ἐν τῷ εἰς τὴν σωτήριον ταφὴν λό-
γῳ φησὶν ὁ αὐτός, τῶν ἡμῖν τὸ λατρεύομεν, Πα-
τὴρ τίς γονητὸς ἀγώνητος, ἔγ' ἀπὸ οὐκ τινος. τίος δὲ
Πατὴρ γονήμα, ὡς ἐξ αὐτοῦ γεγεννημένον. πνεῦμα
ἅγιον τὸ θεὸς καὶ Πατὴρ, ὡς ἐξ αὐτοῦ ἐκπορεύομε-
νον, ὅπερ καὶ τὸ τίς λέγεται, ὡς δι' αὐτοῦ φανε-
ρεύομεν, καὶ τῇ κτίσει μεταδιδόμενον, ἀλλ' ἔκ ἐξ αὐ-
τοῦ ἔχον τὴν ὑπαρξίν. ταῦτα ὁ Δαμασκηνός. ἐν εἰς
σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι τὸ θεοδωρίτε τὸ, καὶ τὸ πνεύ-
μα δὲ τὸ ἅγιον ἔκ ἐξ τίος ἢ δι' τίος τὴν ὑπαρξίν ἔχει,
καὶ τὸ Δαμασκηνός, ἀλλ' ἔκ ἐξ αὐτοῦ ἔχει τὴν ὑπαρξίν,
ταῦτον ἐστὶ πάτη καὶ πάτως. ὁ θεὸς καὶ ὁ ὁμοῦς ὁ
Ἀκρίνας μὴ δυνηθεὶς παρεξηγήσασθαι τὸν Δαμασκη-
νόν, ὡς ἀπεύδων ποιῆσαι Ἀλάτι. καὶ οἱ λοιποὶ σοφοὶ
τῶν παπιστῶν, ψευδοῦντες περὶ αὐτοῦ, καὶ βεβλόμενοι
συζητῶν τὴν περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, ἐσυ-
κοφαντήσαν αὐτὸν, εἰπὼν Νεστοριανὸν εἶναι, καὶ τὸς
κατ' αὐτὸν πιστεύοντας περὶ τῆς ἁγίας πνεύματος Νε-
στοριανούς, ταῦτοι ὁμοῦς ὁ Ἀκρίνας τὴν Ἀναγλι-
κὴν Ἐκκλησίαν ὀνόματι Νεστοριανῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5΄.

25 Ἀνθυποκατά Λατίνων, λεγόντων, οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ αἰχμῶδους λέγειν ἀρχηγὸν τὸ μὴ καὶ οὐτὸς τίς ἔχον τὴν
ὑπαρξίν τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸν Νεστόριον, λέγουσι τὸν Θεοδώριτον, περὶ αὐτοῦ ψευδοῦντες, οὐτὸς μὴ εἶναι
τῆς διδαχῆς ταύτης ἀρχηγὸν τὸν Νεστόριον, ἀλλὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ περὶ ἀπαρτιμῆσεως
ὀνομασθὲ Παύλος τῶν Ἀποστόλων καὶ ἁγίων πατέρων, τὴν ὁμολογίαν τῶν Πατρῶν ὑπαρξίν τῆς ἁγίας πνεύματος θεο-
30 λογόντων, ὡς τῆς Θεολογίας ἀρχηγὸς ὁ Χριστός.

Ἀνθυποφέρουσιν οἱ Λατῖνοι λέγοντες, ὅτι οἱ Ἕλλη-
νες αἰχμῶδοι λέγουσι τὸν Νεστόριον ἀρχηγὸν τὸ
μὴ ἔχον τὴν ὑπαρξίν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ οὐτὸς
35 τίς, λέγουσι τὸν Θεοδώριτον. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἀρ-
χηγὸς τῆς διδαχῆς ταύτης ἐστὶν ὁ ὑποκαλύψας καὶ δι-
δάξας αὐτὴν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ εἰπὼν
τὸ, ὁ αὐτὸς τῶν Πατρῶν ἐκπορεύεται, ἡν διδασκαλίαν
ἔλαβον οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ παρέδωκαν τοῖς ἁγίοις πα-
40 τέσι, καὶ φυλάχθη ἄχρις ἡμῶν. ὁ μακάριος Παῦλος,
ἡμεῖς δὲ ἐκ τοῦ πνεύματος ἔκασμεν ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεύ-
μα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης λέγει, μία
πηγὴ τῆς ὑπερβολῆς θεότητος ὁ Πατὴρ. ἐρμηνεύων
δὲ αὐτὸν ὁ Γεώργιος. ὁ Παχυμέρης φησὶ, κοινὸν μὲν
45 γὰρ Πατὴρ καὶ τίς τὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ
τῶν Πατρῶν καὶ τῶν τίς, ἴδιον δὲ, ὅτι Πατὴρ μὲν
πνεῦμα, ὡς ἐκ Πατρῶν ἐκπορεύομεν. τίς δὲ πνεύ-
μα, ὡς σωστέμενον καὶ ἴδιον αὐτοῦ. Ἰεσῖνος ὁ φι-
λόσοφος ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως, ὥστε ὁ τίος
50 ἐκ τῶν Πατρῶν, ἔτω καὶ τὸ πνεῦμα, πλὴν γε δὴ τῷ
τρέπῳ τῆς ὑπαρξεως διοίσει, ὁ μὲν φῶς ἐκ φωτός ἐ-
ξέλαμψε, τὸ δὲ φῶς μὲν ἐκ φωτός καὶ αὐτὸ, ἔμεινεν
γονητὸς, ἀλλ' ἐκπορεύετο περὶ αὐτοῦ. Ἐν τῇ πρώτῃ
οἰκουμενικῇ ἔλεγον οἱ πατέρες πρὸς τὸν φιλόσοφον,
δέχασθαι ὁμοῦς τῶν Πατρῶν, τῶν γονητῶν

τὸν τίον αἰνεφράσας, καὶ τῶν τίς τῶν γεγεννημένων ἐξ
αὐτοῦ, καὶ τῶν ἁγίων πνεύματος τῶν ἐκπορευομένων ἐξ
αὐτοῦ τῶν Πατρῶν, ἴδιος δὲ ὄντος τῶν τίς, καθάπερ
φησὶν ὁ Ἀπόστολος, εἰς πνεῦμα χριστὸς ἢ ἐκείνη,
ἔπος ἔκ ἐστιν αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ τεταρτῇ Συναγωγῇ περὶ
τῆς ἁγίας πνεύματος εἰρημνία ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ
τέλει κεφαλαίῳ πέμπτῳ. ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν
τῷ αὐτῷ Συμβόλῳ, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν Πα-
τρῶν ἐπεποιήμενον, ἔτε δεδημιουργημένον, ἔτε γεγεν-
νημένον, ἀλλ' ἐκπορεύον. καὶ ἐρωτήσας τεταρτῇ, ὁ
θεὸς καὶ Πατὴρ αὐτὸς μόνος ἐστὶν αἰτία τοῖς δυοῖ
καὶ ἀγώνητος, ὁ δὲ τίος ἐκ μόνου τῶν Πατρῶν αἰτίας,
καὶ γονητῆς. καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα οὐ μόνου τῶν Πατρῶν αἰ-
τιατὸν καὶ ἐκπορεύον, ἀλλὰ δὲ τῶν τίς ἐν τῷ κοσμῷ
ὑποσεβόμενον. τὰ αὐτὰ φησι καὶ ἐρωτήσας οὐδεκάτῃ.
ὁ μέγας Βασίλειος ἐπιστολῇ πρὸς Γρηγόριον τὸν ἀδελ-
φὸν περὶ Διαφορᾶς ἐστίας καὶ ὑποστάσεως, ἐπεί τοί-
νυν τὸ ἅγιον πνεῦμα τῶν τίς μὲν ἡρτῆται, ὡς ἀδιασά-
τως συγκαταλαμβάνεται, τῆς δὲ τῶν Πατρῶν αἰτίας
ἐξημῶν ἔχει τὸ εἶναι, ὁ θεὸς καὶ ἐκπορεύεται, τῶν
γνωριστικῶν τῆς κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἰδιότητος ση-
μεῖον ἔχει, τὸ μετὰ τῶν τίς καὶ σὺν αὐτοῖς γνωρίζεσθαι,
καὶ τὸ οὐτὸς Πατὴρ ὑφείσθαι. ὁ δὲ τίος ὁ τὸ οὐτὸς Πα-
τὴρ οὐκ πορεύομεν πνεῦμα δι' ἑαυτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ
γνωρίζεσθαι.

γνωρίζων μόνως μονογενὲς ἐκ τῆ ἀγενήτης φωτὸς
ἐκλάμψας, ἡδεμίαν κατὰ τὸ ἰδιόζον των γνωρι-
σμάτων πλὴν κοινωνίαν ἔχει πρὸς τὸν Πατέρα ἢ πρὸς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ λόγῳ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύμα-
τος φησὶν, ἔδωκε ἔχον ἐν ἑαυτῷ ὁρίσκειν, ἀλλ' ἰδίως
πάντα ἔχον ὡς Πνεῦμα Θεῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν πεφηνόσ,
αἷτιον αὐτῶν ἔχον ὡς πηγὴν αὐτῶν, καὶ καθ' ὅσον πη-
γάζεται, πηγὴ δὲ καὶ αὐτὸ τῶν θεωρημάτων ἀγαθῶν,
ἀλλὰ τὸ ὡς ἐκ Θεοῦ πηγάζον ἐνυπόστατόν ἐστι, τὰ δὲ
ἐξ αὐτῶν πηγάζοντα, ἐξέρχεται αὐτῶν ἐξ ἑαυτοῦ. καὶ ἐν τῇ
ἐρμηνείᾳ τῶν τελακῶν δαυτέρων ψαλμῶν, ἐκ Θεοῦ
ἔχει τὸ Πνεῦμα πλὴν ὑπόστασιν. καὶ ἐν τῇ κατὰ Σα-
ββατιανῶν καὶ Ἀρείων καὶ Ἀνομιῶν ὁμιλίᾳ φησὶν,
ἀλλὰ κυρίως ὁ Υἱὸς ἐκ τῆς Θεῶν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐκ τῆς
Θεῶν, ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Υἱὸς ὡς τῆς Πατρὸς ἐξηγήθη, καὶ
τὸ Πνεῦμα ἐκ τῆς Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἀλλ' ὁ ὡς Υἱὸς
ἐκ τῆς Πατρὸς γεννητὸς, τὸ δὲ Πνεῦμα ἀρρήτως ἐκ τῆς
Θεῶν. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος περὶ Θεολογίας λό-
γῳ τετάρτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ ὡς τῆς Πατρὸς
ἐκπορεύεται, ὃ καὶ ὅσον μὴ ἐκείθ' ἐκπορεύεται,
ἐκτίσματος, καὶ ὅσον δὲ ἐγεννητὸν, ἐκ Υἱοῦ, καὶ
ὅσον δὲ ἀγενήτης καὶ γεννητῆς μέσον, Θεός, καὶ
ἐν τῇ περὶ τῆς ἐν ταῖς Διαλέξεσιν ἐνταξίας, δέον εἶναι
Θεὸν Πατέρα γινώσκον ἀναρχον, καὶ ἀγενήτην,
καὶ Υἱὸν εἶναι γεγεννημένον ἐκ τῆς Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα
εἶναι Θεῶν πλὴν ὑπαρξίν ἔχον. Καὶ, ὅτι ἡ ἰδιότης ἀ-
κίνητος, καὶ πάντα ὅσα τῆς Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱοῦ,
πλὴν τῆς αἰτίας. Γρηγόριος ὁ Νύκτας λόγῳ πρὸς
Εὐδοκίαν, ἐν γὰρ καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς ὅσον τῆς Πατρὸς ἐξ
ἑαυτοῦ γεννᾶται, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύε-
ται, διὸ καὶ κυρίως τὸν εἶναι αἷτιον ὄντα τῶν αὐτῶν
αἰτιατῶν, εἶναι Θεὸν φανερῶς. καὶ κατ' Εὐνομίου λό-
γῳ πρώτῳ, Πατὴρ μὴ ἀναρχός, καὶ ἀγενήτης, καὶ
αἱ Πατὴρ νοεῖται, ἐξ αὐτῶν δὲ κατὰ τὸ πρὸς ἑαυτὸν
ἀδιαστάτως ὁ μονογενὲς Υἱὸς τῇ Πατρὶ συσσωρεύεται,
δι' αὐτῶν δὲ καὶ μετ' αὐτῶν πρὶν τι κενόν τε καὶ ἀνυπόστα-
τον Διὰ μέσων παρεμπεσέν νόημα, ἐνθὺς καὶ τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον συσσωρεύεται καταλαμβάνεται, ἐκ ὧν
ἐξέχον κατὰ πλὴν ὑπαρξίν μετὰ τὸν Υἱόν, ὡς ποτε
τὸν μονογενὴ δι' ἑαυτὸ Πνεῦμα νοηθῆναι, ἀλλ' ἐκ
μὴ τῆς Θεῶν τῶν ὅλων καὶ αὐτὸ πλὴν αἰτίας ἔχον τῶν
εἶναι, ὅθεν καὶ τὸ μονογενὲς ἐστὶ φῶς, Διὰ δὲ τῆς ἀ-
ληθινῆς φωτὸς ἐκλάμψαν. καὶ κατωτέρω, ἐξ ἀγεν-
νήτης ἡλίου ἄλλον ἡλίον ὁμῶς τῇ τῆς πρώτης ὁμοιότητι
γεννητὸς αὐτῷ συσσωρεύεται, καὶ κατὰ πάντα ὡ-
σάτως ἔχοντα. καὶ πάλιν, ἕτερον τοιοῦτον φῶς καὶ
τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐκ χρονικῶν ἡνὶ Διασέματι τῶν γεν-
νητῶν φωτὸς ἀποτεμνόμενον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μὴ ἐκλάμ-
πον, πλὴν δὲ αἰτίας τῆς ὑπόστασεως ἔχον ἐκ τῆς πρωτο-
τύπης φωτός. καὶ ἐν τῇ περὶ Θεογνωσίας, ὡς καίται
ἐν πολλοῖς ἀντιγραφείοις ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς βιβλιοθήκῃ,
τέττατος γὰρ σέκου φησὶ, καὶ Πνεῦμα σώματος ὁ Δαυὶδ
εἰρηκον, ἵνα πλὴν ἐκπορευτικῶν ἰδιοτήτων τῇ Πατρὶ
μόνῳ προσῆσαν πισώσονται. καὶ πρὸς Ἀδελφίον γρά-
φον φησὶν, ἀλλ' ἐκ μὴ τῆς Θεῶν τῶν ὅλων καὶ αὐτὸ πλὴν

ὑπαρξίν ἔχον τῶν εἶναι, ὅθεν καὶ τὸ μονογενὲς ἐστὶ φῶς,
Διὰ δὲ τῆς ἀληθινῆς φωτὸς ἐκλάμψαν. καὶ ἐν τῇ εἰς
τὸν Πατέρα ἡμῶν ὁμιλίᾳ, ὁ γὰρ μονογενὲς Υἱὸς ἐκ τῆς
Πατρὸς ὡς τῆς ἀγίας γραφῆς ἀνομάζεται, καὶ
μέχρι τέττατος ὁ λόγος ἵστησι αὐτῷ τὸ ἰδίωμα. τὸ 5
δὲ ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἐκ τῆς Πατρὸς λέγεται, καὶ τῶν
ἵν' εἶναι περὶ μαρτυρεῖται. ὁ χρυσόστομος ἐν τῇ εἰς
τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὁμιλίᾳ, εἰσὶν εἰς Θεῶν Πνεῦμα, καὶ ἐκ
Θεῶν Πατρὸς Πνεῦμα, καὶ ὡς τῆς Πατρὸς ἐκπορεύε-
ται, ὅσα εἴσε γεννᾶται. ἂν γὰρ ἐγγράφηται, ἔδει 10
φρονεῖν. Υἱὸς ἐκ Πατρὸς γεννηθείς, Πνεῦμα ἐκ Πα-
τρὸς ἐκπορευόμενον. καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύμα-
τος ὁμιλίᾳ ἰσχυρῶς ἀποδείκνυσιν, ὅτι πλὴν ὑπόστασιν,
τὸ ἅγιον Πνεῦμα δηλονότι πέμπεται, ἀλλὰ πλὴν
δωρεάν, τέττατος τὰ χαρίσματα. Σωφρόνιος ὁ ἱε- 15
ροσολύμων ἐν τῇ σιωδικῇ αὐτῶν ὁμιλίᾳ, καὶ εἰς
τὸ Πνεῦμα ἅγιον τὸ αἰδίως ἐκ τῆς Θεῶν καὶ Πατρὸς ἐκ-
πορευόμενον, τὸ φῶς καὶ Θεὸν αὐτὸ γνωρίζον. Μι-
χαὴλ ὁ Σύγκλητος ἐν τῇ εἰς τὸ μέγα Διονύσιον λόγῳ,
τὸ Πνεῦμα φησὶν ἐκ μόνων τῆς Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι. 20
Αὐγουστίνος ἐν τῇ δεκάτῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ περὶ Τριά-
δος φησὶν, ὁ Πατὴρ γὰρ μόνος ἐκείνῳ ἐξ ἑτέρων, ὁ
δὲ Υἱὸς ἐκ τῆς Πατρὸς ἐγεννήθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἐκ τῆς Πατρὸς ἀρχικῶς. Ἰλαρίος ἐν τῇ κατ' Ἀρετα-
νῶν βιβλίῳ, καὶ ἐμοὶ μὴ ὡς Πατὴρ τῶν τῆς ἐμῆς πί- 25
σεως καὶ ἐπαγγελίας ἔργον ἐστὶ, τὸν Κύριον καὶ Θεόν
μὴ τὸν μονογενῆ Χριστὸν ἱσθῆναι κτίσμα ἀρνεῖσθαι,
τέττατος ἐγὼ γὰρ τῶν ὀνόματι πλὴν σιωδρῶν ἐδὲ ὅτι τῆς
ἀγίας Πνεύματος νοεῖν ποτὲ ὑποίσομαι, τῶν ἐκ τῆς ἐκπο-
ρευτικῆς, καὶ δι' αὐτῶν πεμφτικῆς. ὁ ἱερεὺς Μά- 30
ξιμος ἐν τῇ σιωδικῇ πρὸς Μαρτίνον φησὶ, συμφώνως παρή-
γαγον Χρήστος Ρωμαίων πατέρων (οἱ Λατῖνοι) ἐτι γέ-
μῳ καὶ Κυρίῳ Ἀλεξανδρείας, ἐξ ὧν ἐκ αἰτίας τὸν
Υἱὸν ποιεῖν τῶν Πνεύματος σφᾶς αὐτῶν ἀπέδειξαν,
μίαν γὰρ εἶσθαι Υἱὸν καὶ Πνεῦματος τὸν Πατέρα αὐτῶν 35
αὐτῶν, τῶν μὴ κατὰ πλὴν γέννησιν, τῶν δὲ κατὰ πλὴν ἐκ-
πόρευσιν. Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ ἐξηγήσει
τῆς Συμβολῆς, καὶ περὶ τῆς μὴ ἡγῆναι ἐκπορεύεται,
καθ' ἑαυτὸν ἀπὸ πηγῆς τῆς Θεῶν καὶ Πατρὸς, χρηματίζων
δὲ τῇ κτίσει Διὰ τῆς Υἱοῦ. καὶ ἄλλα καὶ, ὡς περὶ ὁ δὲ 40
τυλὸς ἀπέρηται τῆς χειρὸς, ἐκ ἀλλοτρίῳ ὧν αὐτῆς,
ἀλλ' ἐν αὐτῇ φυσικῶς, ἔγω καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῇ
τῆς ὁμοουσιότητος λόγῳ συσσωρεύεται πρὸς εἰσὶν τῇ Υἱῷ,
καὶ ἐκ τῆς Θεῶν καὶ Πατρὸς ἐκπορεύεται. καὶ, ὅπερ
ἐστὶ τῆς Θεότητος ἴδιον, κατὰ φύσιν ἐπαίγεται, 45
πηγὴν μὴ ὡς περὶ ἔχον πλὴν τῆς Πατρὸς ὑπόστασιν, περ-
χόμενον δὲ, ὡς περὶ ἐκ Πατρὸς δι' Υἱοῦ, καὶ ἀγίζον
πλὴν κτίσιν. καὶ ἐν τῇ περὶ Τριάδος φησὶν, εἰς γὰρ παρ'
ἡμῶν ἀμφὶ τῶν περὶ τῶν περὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν. καὶ ἐν
τῇ εἰς τὸν κατὰ Λεκαῶν ἐξηγήσει, ἐκείνῳ ἐκπορεύεται 50
μὴ, ὡς ἔφη, ἐκ τῆς Θεῶν καὶ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
χρηματίζων δὲ αὐτὸ τῇ κτίσει, καὶ δίδωσιν τοῖς ἀγίοις
ὡς φύσατε καὶ ἀληθῶς Υἱὸς ὁ μονογενὲς αὐτῶν Λόγος,
καὶ τῶν τῆς Πατρὸς ἀξιώμασι Διαπρέπων. ὁ αὐτὸς
ἐν τῇ αὐτῇ πραγματείᾳ, καὶ τοῖς Θεοῖς ὧν φύσει, καὶ τὸ
εἶναι

ἐκ τῆς Θεῆς καὶ Πατρὸς ἐκπορεύομενον Πνεῦμα δι-
 δὲς αὐτός . σημείωσαι δέ, ὅτι ἦν ἀναμεταξύ τῆς Νε-
 σεορίας καὶ τῆς Κυρίλλου ἡ Διέλεξις ὑπερὶ τῆς ὑπάρχουσας
 τῆς αἰχῆς Πνοῦματος, ἀλλὰ περὶ τῆς δωρεᾶς καὶ τῆς
 5 πέμψεως, ὅθεν ἐν τῇ παρὰ Θεοδώρου ἀπολογία φη-
 σιν, ἐκπορεύεται μὴ γὰρ ὡς ἐκ τῆς Θεῆς καὶ Πατρὸς τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ τὴν τῆς Σωτῆρος φωνήν, ἐκ
 ἀλλότρου δὲ ἐκ τῆς Τίχ, φανερώτερον δὲ εἶπε τὸ
 ἐν τῇ παρὰ Εὐόπιον ἐπιστολῇ, λέγων, ἀλλ' ἐχ' ἔτω
 10 φωνὴν αὐτῶν τὸν Τίον, καθάπερ ἀμέλει καὶ τῶν ἁγίων
 ἑκαστον, ὡς ἀλλοτρία διωάμει κεχερῆσθαι τῇ τῆς
 Πνεύματος, ἦν γὰρ καὶ ἐστὶν αὐτῇ τὸ Πνεῦμα, καθά-
 περ ἀμέλει καὶ τῆς Πατρὸς, ἐκπορεύεται μὴ γὰρ ἐκ
 τῆς Θεῆς καὶ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ τὴν τῆς
 15 Σωτῆρος φωνήν, ἐκ ἀλλότρου δὲ ἐκ τῆς Τίχ κατὰ τὸν
 τῆς ἁγίας λόγον . καὶ κατὰ τὴν τὸν τρόπον ἔλε-
 γον ὁ Κύριλλος τὸ Πνεῦμα περὶ αὐτῆς ἐκ τῆς Τίχ, καὶ
 εἶναι τῆς Τίχ, καὶ περὶ αὐτῆς ἐκ τῆς Τίχ, καθάπερ ἀ-
 μέλει καὶ ἐκ τῆς Θεῆς καὶ Πατρὸς κατὰ τὴν ῥῆσιν, ἡ-
 20 ζέχουν ἐφ' ἡμᾶς πλησίως Διὰ ἱησοῦ Χριστοῦ . καὶ, ἐκ-
 χειρὶ δὲ τῆς Πνεύματος μετὰ πᾶσαν σάρκα . Ὁ αὐτός,
 ὡς μαρτυρεῖ Ἰωάννης ὁ Νομοφύλαξ ἐν τῇ ἀντιρρήσει
 τῆς φλωρεντινῆς Ὁρᾶς, φησὶ, καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ
 ζωοποιῶν περὶ σκηνωμάτων, τῷ ἐκπορεύομένῳ ἐκ τῆς Πα-
 25 τρὸς, τρεῖς ἐκ τῆς ἁγίας τῆς Πατρὸς, ἵνα μὴ δύο
 Τίς ἐν τῇ Τριάδι, ἀλλ' ἐκπορεύομεν, καθάπερ εἴρηται,
 ἐκ μόνου τῆς Πατρὸς ὡς δὲ σῶματος, πεφηνότι δὲ δι'
 Τίχ . ἰδὲ ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ τῆς Νομοφύλακος καὶ τῶν
 λοιπῶν πατέρων μαρτυρίας περὶ τῆς ὁμολογίας τῆς
 30 Πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον . σημείωσαι
 ἔτι, ὅτι ὁ ἅγιος Κύριλλος ἐν τῇ παρὰ Ἰωάννην Ἀντιο-
 χίας ἐπιστολῇ αὐτῇ τὰς αὐταῖς λέξεσι φησὶν, ὅ-
 ταν τινὲς τῶν τῶν ὁρῶν διατρέφειν εἰσδόντων τὰς ἐμὰς
 ὁρᾶς φέρουσι φωνάς, μὴ θαυμάζετε τὸ ἡ σὴ σὴ σὴ
 35 τῆς, εἰδὴ ὅτι καὶ οἱ ἀπὸ πάσης Αἰρέσεως ἐκ τῆς Θεο-
 πνεύσεως γράφει τὰς τῆς ἑαυτῶν πλάνης συλλέγεσθαι
 ἀφορμὰς, τὰ Διὰ τῆς αἰχῆς Πνεύματος ὁρῶν εἰρημνί-
 αῖς ἑαυτῶν κακονοίας ὁρᾶς φέρουσι, καὶ ταῖς ἑαυ-
 τῶν κεφαλαῖς πλὴν ἄσβεστον ἐπαντλῶντες φλόγα, ἡ-
 40 κὲν ὅποτε ὁ μακάριος Κύριλλος ἀπολογία διδωσιν
 ἐν οἷς αὐτῶν Θεοδώρου, ὡς ἐκ τῆς Τίχ λέγοντος τὸ Πνεῦ-
 μα, ἐπιλαμβάνεται, Διὰ τὸ ἴδιον αὐτὸ λέγειν τῆς Τίχ,
 καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐφερμηνεύων ἐρίσκειται, ἅξιον ἄλλαν
 φωνὴν τῆς αἰχῆς Κυρίλλου, ὑποψίαν ἔχουσαν τῆς λέγειν
 45 καὶ τὸν Τίον εἶναι αἶνον τῆς Πνεύματος, παρὰ τὴν εἰ-
 ρημνίαν ἀποδιδόναι ἀπολογία, ἡ δὲ καὶ ὡς κοινὸν Κα-
 νόνα κατὰ πάσης ἑαυτῆς ὑπόπτε φωνῆς τέθεικεν,
 ὁ δὲ ἄλλος, ἡ ὡς ἔπος, ἐκλαμβάνων τὰ ἐκείνη, πάν-
 τως ἀκρίβεται, ὅτι Διὰ τῆς φωνῆς καὶ ὁρᾶς φέρει παρὰ
 50 τὴν οἰκίαν κακονοίαν τὰ καλῶς εἰρημνίαν . Γρηγόριος

ὁ θαυματουργός, ἡ γὰρ ἡ Θεοτόκος, ἐν Πνεύμα ἁγι-
 ον ἐκ Θεῆς πλὴν ὑπαρξίν ἔχον, καὶ δι' τῆς πεφηνῆς,
 δηλαδὴ τοῖς ἀνθρώποις . Θεοφύλακτος ὁ Βελγαρίας
 εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, κεφαλαίῳ τρίτῳ,
 ἄλλο ἐστὶ τὸ ἐκ τῆς Θεῆς εἶναι, καὶ ἄλλο τὸ εἶναι τινός,
 καὶ οἷον τὸ Πνεῦμα εἶναι μὴ τῆς Τίχ Πνοῦμα, ἀναμ-
 φίβολον, καὶ ὡρᾶ τῆς γραφῆς πάσης βεβαιέμε-
 νον, εἶναι δὲ ἐκ τῆς Τίχ, ὅθεν ἡ γραφὴ μαρτυρεῖ,
 ἵνα μὴ δύο τὰς αἰτίας τῆς Πνοῦματος εἰσαῶμεν,
 τὴν τε Πατέρα καὶ τὴν Τίον . καὶ κατωτέρῳ, λέγεται
 δὲ τὸ Πνεῦμα εἶναι τῆς Τίχ, ἐπεὶ δὲ δι' τῆς χρηγε-
 ται τοῖς ἀνθρώποις . πῶς δὲ σὺ τὸ Πνεῦμα ἐκ τῆς Πα-
 τρὸς μὴ περὶ αὐτῆς, δι' τῆς δὲ χρηγεῖσθαι τὴν κτίσιν,
 καὶ ἔπερ ἔσαι σοὶ καὶ ὁρᾶς φέρει . Θεόδωρος ὁ
 Σταδίτης ψάλλει,

Μόνος μονογενήτωρ, μονογενὲς Τίχ Πατὴρ, καὶ μό-
 νον μόνος, φῶς φῶς ἀπαύασμα, καὶ μόνον μόνος
 μόνος, Θεῶν ἁγίων Πνοῦμα .

ἔτι δὲ καὶ ὁ ἅγιος Νεῖλος ἐν τῇ περὶ Τριάδος αὐτῆς
 λόγῳ ἔτις ἐκτίθεται λέγων, ἡ ἁγία καὶ καθολικὴ
 Ἐκκλησία τὸν μὴ Πατέρα δογματίζει ἀγνότητα, τὸν
 Τίον δὲ γεννητὸν ἐκ Πατρὸς, τὸ δὲ Πνοῦμα τὸ ἅγιον
 ἐκ μόνου τῆς Πατρὸς, ἀλλ' ἐκ καὶ ἐκ τῆς Τίχ . καὶ Συ-
 νέσις ὁ Πτολεμαῖδης ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν ὕμνοις φησὶ,
 Μία πηγὴ, μία ῥίζα, τριφάης ἐλαμψε μορφᾶς,
 ἵνα γὰρ βυθὸς πρῶτος, τῷ καὶ κύδιμος Τίος,
 κραδιαῖόν τι λόχον σοφίας, κοσμοτεχνῆς,
 εἰσότησόν τε φέγγος, ἁγίας ἐλαμψε πνοίας .

καὶ πάλιν,

Μία πηγὰ, μία ῥίζα, ἀγαθὸν αἰέχον ὄλβον,
 ὑπερσόν τε βλάσαν, γονίμοις ζέεσαν ὁρμαῖς .
 Θεόδωρος ὁ γράψας ἐν τῇ κατὰ Εἰκονομάχων φησὶ,
 καὶ εἰς τὸ Πνοῦμα ἅγιον ἐκ τῆς Θεῆς καὶ Πατρὸς περὶ
 καὶ Πατρὸς καὶ Τίχ σιωθεολογούμεν τε καὶ σιωδοῦσα
 ζώον ὡς συμφυὲς καὶ σωματικόν . ἐν τέτοις πᾶσι
 σημειῶσαι ὅτι μόνος αἴτιος ὁ Πατὴρ, καὶ μόνος ἐκ-
 πορεύει τὸ Πνοῦμα τὸ ἅγιον . ἐκ Πατρὸς δὲ καὶ Τίχ,
 καὶ ἐκ Πατρὸς δι' Τίχ χρηγεῖται, φανερεῖται, δίδο-
 ται, ἀναβλύζει, δόξασκεται, δωρεῖται, ἐκχῆ-
 ται, καὶ πέμπεται ὡς ἀγιασμὸν τῆς κτίσεως, καὶ
 παρὰ ὑπόστασιν καὶ μόρφωσιν κτίσεως, καὶ ὅτι καλῶς
 καὶ ὁρᾶς φέρει εἴρηται τὸ, μήτε ἐκ Τίχ, μήτε δι'
 Τίχ ἔχει πλὴν ὑπαρξίν τὸ Πνοῦμα τὸ ἅγιον, καὶ
 ὅτι μία ἐστὶν ἡ πίστις καὶ περὶ τῆς αἰχῆς Πνοῦματος
 Κυρίλλου, Θεοδώρου, Δαμασκηνῶν, καὶ πάντων τῶν
 ἁγίων πατέρων, καὶ ὅτι ἐστὶν ἀρχηγὸς πρώτιστος
 τῆς διδασκαλίας ταύτης ὁ Κύριλλος ἡμῶν ἱησοῦς
 Χριστός, ὅτι αὐτῷ ἡ αἰδὶς ὁρᾶς φέρει τῇ Πατρὶ καὶ
 τῷ ἁγίῳ Πνοῦματι ἐπ' αἰδὶς αἰῶνας, ἀμήν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ δύο προβλημάτων Λατίων, ὧν τὸ πρῶτον ἐστὶν, ὅτι παρὰ τῆς φωτὸς ὁρᾶς κατὰ τῆς Τίχ
 ἐκπορεύσεως, ὅτι καὶ λύεται ἐνταῦθα, καὶ τὸ δεύτερον, ὅτι ὁ Κύριλλος πλὴν βλασμία Θεοδώρου καὶ Νεσεορίας
 εἰς

εἰς πλὴν οὐ μόνον τὰ Πατρὸς ὑπαρξίν τῶ ἁγίῳ Πνεύματι ρόβη συγχύσεως ἐσιώπησεν, ὁ καὶ διακρίεται τετραχῶς.

Πρὸς ἐκείνα δὲ, ἅπερ λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ὅτι πρὸς τὰς φωτὶς ἔδωκεν εἰπεῖν κατὰ τῆς οὐκ τῆς γίγνεσθαι πορεύσεως, καὶ ὅτι ἵνα μὴ γινώσκται μείζων σύγχυσις εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἐσιώπησεν ὁ Κύριος. πλὴν εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημίαν Θεοδώρου καὶ Νεστορίου, ῥητέον, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἔδωκεν πρὸς τὰς φωτὶς ἡλεγεῖν πλὴν οὐκ τῆς γίγνεσθαι, ἐπειδὴ πρὸς τὰς φωτὶς παρ' ἐδωκεν ἐρρέθη, ἕτε καὶ ὅπως ἡκείνη ἡ βλασφημία αὐτῇ εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίου ὁ γδὲ κεφαλῶν δώδεκα καὶ δέκατον, ὅπῃ δὲ γῆς μέρες ἡκείνη πρὸς τὰς φωτὶς, παρ' ἐδωκεν ἐξηλέγχθη, ὡς παρ' ἐδωκεν τὰς ἀληθείας τὰ δύο κεφάλαια τῶ ὁ γδὲ βιβλίου, καὶ πρὸς

σέτι δέκνυται τῶ ἀνωτέρω, βιβλίου ἐβδόμῳ κεφαλῶν ὁ γδὲ. πρὸς δὲ τὸ δώδεκον, ῥητέον, ὅτι εἰ καὶ ῥηταὶ ἀνωτέρω ἐν τῶ τῶ κεφαλῶν περὶ τῆς ἱκανῶς, ἐνταῦθα ὅμως ἐκθετέον πλατύτερον τὸ λεγόμενον ἐν τῶ Συμβόλῳ τῶ Νεστορίου περὶ τῶ ἁγίῳ Πνεύματος. δώδεκον, πλὴν πίσειν τῶ Νεστορίου, ἥς κατέγνω ὁ Κύριος. καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ συνόδος. τρίτον, εἴη βλασφημία τὸ μὴ καὶ ἐκ τῶ γίγνεσθαι ἰο πλὴν ὑπαρξίν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀδυνατῶν ἢ σιωπῆσαι τὸν Κύριον. τέταρτον, ὅτι καὶ ἡ βλασφημία τὸ μὴ καὶ ἐκ τῶ γίγνεσθαι ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλὰ πίσειν ὁποσοῦν, καὶ δόγμα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς οὐκείσεως τῶ Συμβόλου τῶ Νεστορίου, καὶ τῆς πίσεως αὐτῶ, καὶ βεβαιώσεως ἀπὸ πολλῶν ὑποδείξεων, ὅτι ἐν τῶ Συμβόλῳ αὐτῶ ὁ Νεστόριος ἐκ βλασφημίας εἰς πλὴν οὐκ ἐπόρουν τῶ ἁγίῳ Πνεύματι, ἀλλ' 20 εἰς πλὴν ὁσωματώσων μόνον τῶ Κυρίου, εἰ ἦν καὶ κατεκρίθη.

Λέγεται λοιπὸν ἐν τῶ Συμβόλῳ τῶ Νεστορίου, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον οὐκ εἶναι Θεὸν τυγχάνον ἁγίας, ἔχον τὸν Θεὸν δὲ ὄντα τῇ ἁγίᾳ, ὡς ἐκείνης ἐν τῆς ἁγίας, ἥς περὶ τὸν Θεὸν καὶ Πατὴρ, ἐξ ἧς περ καὶ ἁγίᾳ ἐστὶ, καὶ ἕτε τὸν νομίζοντες, ἕτε δὲ γίγνεσθαι πλὴν ὑπαρξίν εἰληφός.

Ἡ πίστις τῶ Νεστορίου, ἥς κατέγνω ὁ Κύριος. Γράφει ἔν τῳ συνόδῳ πρὸς τὰς Ἀντιοχείας περὶ Νεστορίου, ἐξετάσαντες τὰ παρ' αὐτῶ ἐγγράφως οὐκ ἐπιτάσσεται περὶ τῆς ὁσωματώσεως τῶ Δεσπότη Χριστῶ ἀσεβῇ δόγματι, αὐτὰ τε ἐκείνα ἀνεθεματίσαμεν. καὶ ὁ Κύριος ἐν τῇ πρὸς Νεστόριον συνοδικῇ ἐπιστολῇ φησὶν, ἀλλὰ γὰρ ἀκόλουθον ἐγγράφως καὶ ὁσωμότης ὁμολογῆσαι, ὅτι ἀνεθεματίζεις μὲν τὰς αὐτῶ μισαρεὶ καὶ βέβηλα δόγματα, φρονήσεις δὲ καὶ διδάξεις αὐτῶ καὶ ἡμῶς ἅπαντες. καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς, τέτοις ἅπασιν καὶ πλὴν σὺν ὁμοθυμαδὸν συναίνεσαι χεῖρ, καὶ συνδέσθαι δίχα λόγους πάντες. καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰς Ἀντιοχείας ἐπιστολῇ, ἐπειδὴ δὲ λοιπὸν ἔλαπτε τὸ δοκιμασθῆναι τὰ δόγματα τὰ κηρυχθέντα πρὸς τῶ Νεστορίου, ἔγινε ἀδελφὰ ἦν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτῶ ἀφ' ἧς ἡδὴν κηρυχθέντα, καὶ ἐν βιβλίοις, καὶ ἐν ταῖς δημοσίαις ἀφ' ἧς ἐξέστην ἐκβωλόμενα. ἰδὲ λοιπὸν πάντα τὰ ἀσεβῆ, καὶ μισαρεὶ καὶ βέβηλα, καὶ ἀνεθεματισθέντα, καὶ οὐ τῶ Συμβόλῳ αὐτῶ κείνη, καὶ ἐν βιβλίοις κηρυχθέντα, καὶ ἐν ἀφ' ἧς ἐξέστην ἐκβωλόμενα ἀσεβῆ δόγματα Νεστορίου, ἐκ ἧσαν ἅλλα ἵνα, ἀλλὰ μόνον τὰ περὶ τῆς ὁσωματώσεως τῶ Δεσπότη Χριστῶ, ἅτινα ἡλεγε μὲν ὁ Κύριος, ἀνεθεματίσει δὲ ἡ Σύνοδος. τῶ δέκνυται καὶ ὑπὸ τῶ λιρέλλου τῶ πρεσβυτέρου Χαλκιστοῦ, ἐν ᾧ λέγεται τὸ Σύμβολον τῶ ἀσεβῆ Νεστορίου οὐκ εἶναι ὁσωμότης, κακοδοξίαν δὲ λέγει μόνον πλὴν περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τῶ μο-

νογονῆς γίγνεσθαι Θεὸν ἀσεβῆ μετ' ὑπογραφῆς τῶν ἡπατημένων. τῶ αὐτῶ βεβαιῶ καὶ ὁ μέγας ἱεραρχὶς ὁ ἐν τῇ ἐκείσεως τῆς πίσεως, φησὶ γὰρ, τῶ δὲ τὸ 25 ἀσεβῆς τῶ Θεοδώρου Σύμβολον (σημείωσαι ὅτι Θεοδώρου καὶ Νεστορίου Σύμβολον τὸ αὐτό ἐστιν, ἐπειδὴ πλὴν συνδέσθαι ἔχει τὸ πρῶτον πρὸς Θεοδώρου τῶ Μεψεσίας καὶ Διδασκάλου Νεστορίου) καὶ ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον πρώτῃ συνόδῳ παρ' ὁσωμότης, καὶ ἐν Χαλκιδόνι ἀναγνωσθῆναι, ὑφ' ἐκατέρου συνόδου μετὰ τῶ ἐκθερμύου καὶ τῶν δεξαμενῶν αὐτῶ κατεκρίθη. ἰδὲ καὶ ὁ Ἀντιοχείας ἱεραρχὶς μαρτυρεῖ, ὅτι ἐν τῶ Συμβόλῳ τῶ Νεστορίου μόνον ἔκειτο βλασφημία ἡ περὶ τῆς ὁσωματώσεως τῶ Δεσπότη Χριστῶ, 35 ἥτις καὶ ἀνεθεματίσθη πρὸς τῶν συνόδων τῆς ἐν Ἐφέσῳ καὶ τῆς ἐν Χαλκιδόνι. ἀλλὰ καὶ ἐν τῶ κανόνι τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου λέγεται, κατὰ τὸν ἴσον τρόπον ἐφωρασθῆναι ἵνες, ἔπειτα ἐπίσκοποι, ἔπειτα φρονήτες κληρικοί, καὶ διδάσκαλοι τὰ ἐν τῇ πρὸς 40 σκηνισθῆναι οὐκ εἶναι πρὸς Χαλκιστὸν πρεσβύτερον περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τῶ γίγνεσθαι Θεὸν, ἥτις τὰ μισαρεὶ καὶ διεσπασμένα Νεστορίου δόγματα, ἀπὸ τῶ ὑποτάσσεται, ὑποκείσθαι τῇ ὑποτάξει τῆς ἁγίας ταύτης καὶ Οἰκουμένης συνόδου, ὡς ἐδηλονότι τὸν μὲν 54 ἐπίσκοπον ἀποκριθῆναι τῆς ἐπισκοπῆς. φανερὸν ἔν ἐστίν, ὅτι ὁ Νεστόριος εἰς μόνον πλὴν ὁσωμότης ὁσωμότης ἐβλασφήμη, ἐκ ἧς ἡμῶντες δὲ εἰς πλὴν Θεολογίαν τῶ Πνεύματος τῶ ἁγίῳ, ὅθεν Λεόντιος ὁ Βυζαντινὸς λέγει ἐν τῇ ἐκείσεως τῶ βιβλίου αὐτῶ, 50 ὁ μὲν γὰρ Νεστόριος εἰ καὶ ψιλὸν ἀνθρώπον ἔλεγε τὸν Χριστόν, ἀλλ' ἔν τῶ ἀνθρώπῳ λόγον τῶ Θεοῦ καὶ γίγον ἔλεγε γινώσκει ἐν τῶ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, περὶ γὰρ πλὴν τριῶν ἐκ ἡμερῶν ὁ Νεστόριος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Απόδειξις καὶ τῷ δαυτέρῳ περὶ βλασφημίας τῷ Νεσορίῳ τὸ μὴ καὶ οὐ τῷ Γίῃ ἔχαν πλὴν ὁ παρῆν τὸ ἄγιον Πνεῦμα, ἀδυνάτον ἦν σωπῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ὁ Νεσορίος περὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ὁρθῶς ἐφρόνει.

Πρὸς τὸ δαυτέρῳ ρητόν, πῶς ἦν δυνατὸν τὸν Κύριον ἀγωνισθῆναι μὴ περὶ τῆς ἐνσωματώσεως τῷ Δεσπότη Χριστῷ, περὶ δὲ τῆς Θεολογίας τῷ ἁγίῳ Πνεύματι σωπῆσαι; καὶ τί γὰρ ἔχει μείζον, ἢ δι-
 10 καότερον πρὸς ἀμυνὰς ὧν ἐπασχον ὑπὸ Θεοδώριτου κακῶς; πῶς δ' αὖ ἐγκυρότερον τὸν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐδείξε Ζήλον; πῶς δὲ ὁ Κύριος ἐκ ἐγνώσκον, ὅτι εἰ Δὲ φόβον ἴνα, ἢ Δὲ ἀμέλειαν, ἢ ἄλλως ὅπως δὴ ποτε
 15 ἐσιώπα, τῷ παναγίῳ Πνεύματι ὑβρίζοντι, ἀπητήτο τὸν λόγον τῆς σωπῆς ἐν τῷ ἀδεκάστῳ τῷ Θεῷ κριτη-
 ρίῳ; ὡς περ αὐτὸς φησὶν ὁ Κύριος, γράφων Νεσο-
 ρίῳ, πῶς εἴπῃ σωπῆσαι, πίστεως ἀδικεμένης, καὶ
 20 τοιούτων διεστραμμένων; ἢ ἐπὶ τῷ Θεῷ μέγα τὸ βήμα ἢ
 τῷ Χριστῷ; ἐκ ἀπολογισσόμεθα δὲ τῆς ἀκρίβειας σω-
 πῆς οὐκ ἔστι; καὶ τοιγὰρ πεταγμένοι παρ' αὐτῷ πρὸς τὸ
 λέγειν ἅ δ' αὖ. Καὶ, πίστεως γὰρ ἀδικεμένης, ἐρρέτω
 μὴ ὡς ἐπὶ Θεῷ καὶ ὁπισθαλῆς ἢ πρὸς γονέας ἀδελφούς,
 25 ἢ ἑμεῖς δὲ καὶ ὅτις εἰς τέκνα καὶ ἀδελφούς Φιλοσοφ-
 25 γίας Νόμος, καὶ τῷ Ζῆν ἀμείων ἔσω λοιπὸν τοῖς
 ὁμοσεβέσιν ὁ Θάνατος, ἵνα κρείττοντος ἀναστάσεως τυ-
 χωσιν καὶ τὸ γεγενημένον. καὶ ὁπισθαλῆς πρὸς Θεοδό-
 σιον τὸν βασιλέα. καὶ τῶν ἱερέων ἕκαστος, ἐπεὶ δὴ τέ-
 θεται πρὸς Θεῷ σκοπὸς, εἰ μὴ ἐπαγγέλλαι τοῖς ὑπὸ
 30 χεῖρα λαοῖς τὸ πεφυκὸς ἀδικεῖν, στεφανὺς πρὸς ἐνὸν ἐ-
 αυτῷ τὸ χρῆμα ποιήσεται, περιπεσῆται δὲ σάλιν
 τοῖς ἐκ τῆς θείας ἐργῆς ὑπισυμβαίνεισι κακοῖς, ἀδι-

κήσας ἑμετέρως ταῖς σωπαῖς τὸ ταῖς παρ' αὐτῷ φω-
 ναῖς εἰς ὁρθότητα διοικεμένοι. καὶ κατωτέρω, ἐπεὶ δὴ
 δὲ πρὸς Θεῷ τεθείμεθα σκοποὶ καὶ τῶν λαῶν κη-
 δεμόνες, πῶς οὐκ ἔδει καὶ μάλα πρὸς τὸν ἱε-
 ρεῖον τε καὶ ἐκκλησιαστικὴν λαβρόντας σάλπιγγα, τοῖς
 ὁμοσεβῶν ἐλομένοις τῆς τῷ Δαβόλῳ παγίδος κατα-
 σημῆναι πλὴν ἔφοδον; τίνα γὰρ ἐκήρτησε δίκην τοῖς
 σωπαῖσι Θεός; τὸ αἶμα φησὶν ἐκ χειρὸς σε ζητήσω.
 ἀλλὰ καὶ πρὸς Κληρικὸς Κωνσταντινουπόλεως γράφων,
 δέκνυσθαι πλὴν μεγάλῳ ὑπὸ μέλει καὶ τὸν μεγάλῳ
 ἀγῶνι, ὃν ἔχει περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, οὐ γὰρ
 μὴ δώσω, φησὶν, ὑπνον, καὶ πνευματικόν, τοῖς
 ὁφθαλμοῖς καὶ τοῖς βλεφάροις καὶ νυσαγμόν, καὶ ἀν-
 παυσιν τοῖς κρητάφοις καὶ ἕως ἂν ἀγωνίσωμαι πᾶν ὑπὲρ
 τῆς ἀπαύτων σωτηρίας ἀγῶνα. τοιγάρτοι μεμαθη-
 κότες πλὴν ἡμῶν γνώμῳ, ἀνδρίσασθε, ἥδη γὰρ καὶ γε-
 νήσονται παρ' ἡμῖν γράμματα ἅ δ' αὖ καὶ πρὸς ἕς δ' αὖ,
 σκοπὸς γάρ μοι Δὲ πλὴν εἰς χεῖρὸν πίσει καὶ καμῖν
 καὶ ὑποσῆναι πᾶν ὅτι ἐν τῶν νομιζομένων εἶναι θανά-
 35 τῳ βασιλείῳ, ἕως ἂν καὶ τὸν ἰδιώμῳ Δὲ τῷ ὑπομεί-
 νῳ θάνατον. δέκνυσθαι ἔν ἐκ τῶν, ὅτι ὁ Κύριος
 ἔτε ἐδεσλῖα, ἔτε ἡμέλει, ἀλλὰ πρὸς πλὴν ἀναφυ-
 εῖσαν ἄρεσιν ἀγωνίσασθαι ποικίλως καὶ πολυτρόπως,
 περὶ δὲ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ οὐκ αὐτῷ Νεσορίῳ,
 ἐπεὶ δὴ περὶ τῶν ὁρθῶς ἐφρόνει ὁ Νεσορίος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

35 Ὅτι φλυαρία τῶν Λατίνων δέκνυσθαι τὸ σωπῆσαι τὸν Κύριον πλὴν εἰς τὸ ἄγιον Πνεῦμα βλασφημίαν τῷ Νε-
 σορίῳ, ἵνα μὴ γένηται διῆθρον μέζων σύγχυσις, καὶ ὅτι ἡ τρίτη Συνόδος ἀπεδέξατο τὸ περὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύμα-
 τος δόγμα τῷ Νεσορίῳ, ὡς ὁρθῶς ἔχον.

40 Φλυαρίαν δὲ πᾶν τὸ, ἵνα μὴ γινῆται σύγχυσις
 μέζων, ἐσιώπησαν ὁ Κύριος. καὶ γὰρ πάντες οἱ καὶ
 πλὴν ἡσυχίας καὶ πλὴν ἑώων ἐπίσκοποι καὶ διδάσκαλοι
 καὶ λαῶν ἡγέται, καὶ πρὸς τέτοις, οἱ Πατριάρχαι
 Κύριος, Κελεσίνο, Ἰωάννης καὶ Ἰεβουάλιος, καὶ
 45 αἱ περὶ αὐτὰς Συνόδοι, καὶ ἡ Σύγκλητος, καὶ ὁ κλη-
 ρος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Θεοδόσιος,
 καὶ αἱ Βασίλισσαι Ευδοκία καὶ Πελαγία ἦσαν ἐν
 Φρυγίᾳ περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, ὡς φαίνεται
 ἐκ τῶν συγγραμμάτων Κυρίων, καὶ τῶν πρακτικῶν
 50 τῆς ἁγίας Συνόδου, ἐμὴν ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις
 ἦσαν ἐν παραχῇ πάλιν περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστε-
 ως, ὅθεν ἐγράψον ὁ Αὐτοκράτωρ πρὸς τὸν Κύριον,
 ἡμεῖς μὴ τοιγὰρ συσπείρασθαι τὰς πόλεις καὶ τὰς
 ἐκκλησίας ἐκ ἀντιθέμεθα. ποῖον ἔν τούτοις τῆς
 συγχύσεως μέζονα ὁλαβέμενος ὁ Κύριος, ἡνεί-

χερ βλασφημεῖσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον; οὕτως
 ἐνόητοί εἰσι Λατῖνοι, καὶ ἄφρονες οἱ κατ' ὕμῃς Θεο-
 λόγοι, ἐκ γὰρ πεισμονῆς τυφλωμένοι, κατὰ Θεο-
 νεῖτε τῆς ἀληθείας, καὶ βοηθεῖτε τῷ ψαύει. ταῖ-
 τῶν πλὴν ἀφροσύνην ἐλέγχων καὶ ὁ μακάριος Ἰω-
 σήφ ὁ Βρυένσιος ἐν τῷ ἐβδόμῳ λόγῳ περὶ Τριῶν,
 καὶ Νεῖλ ὁ Θεσσαλονίκης μετ' αὐτῷ λέγει πρὸς
 δὲ καὶ τὸ γράψαι μὴ τὸν δουρασεβῆ Νεσορίον ἐν τῷ
 ἰδίῳ συμβόλῳ, πιστεύειν καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄ-
 γιον τὸ ἐκ τῷ Πατρὸς ἐκπορεύμενον, ἀλλὰ ἐχὶ ἐκ
 τῷ Γίῃ, τῷ τε τρίτῳ Συνόδοι ὑποδέχασθαι τὸ δόγ-
 μα, καὶ ὅλως ἐν τῷ μὴ ἀνταπεῖν, ἰσχυρότα-
 τον καὶ ἀκραφινέσασθαι τῆς κατ' ἡμᾶς ὁρθοδόξου
 γνώριμα κέκτετο, ἔδει γὰρ κεκρατηκότως πρὸς
 ῥῶθον ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς τῶν Συνόδοις, τὰ μὴ
 ὑμᾶς τῶν δογματικῶν ἀκίνητα εἶναι, τὰ δὲ μὴ ἔτι
 ἔχοντες,

ἔχοντα, πάντα ἐξελέγχειν, καὶ γραφικῶς ἀνάγκης· καὶ δημοσίως ἀποκηρύξαι, καὶ τοῖς ἀλλοῖς ὑπὸ τιμίῳ. πῶς ἔχ' ὑπέρβαινον, πῶς μακαρίαν ταύτην συνοδὸν πάντα μὴ μετὰ τῷ παρσηκόντος ὁρίσασθαι χήμας, πὺν δὲ περὶ τῆς ἀποπορεύσεως τῆς ἀγίας Πνεύματος λόγον παρὸς Νεσορίαν ἀναγραφόμενα σιγῇ παρελθεῖν;

πῶς δὲ καὶ ἀμφοτέρω Νεσορίαν λέγοντος, ὅτι τε ἐκ τῆς ἱεῖς τοῦ Πνεύματος ὅσα ἔχει πῶς ὑπαρξίν, καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς ψιλὸς ἀνθρώπου, συνηλθὼν μὴ τῷ ἐνὶ, ὑπὲρ τῷ ἐτέρῳ δὲ ἐσυνήλθον, ἡ ὁδὸς μὴ ἐμίσαν τὸ ψεῦδος, ὡς δὲ ὑπέδ' ἔχοντο.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ἐλεγχος κατὰ παπιστῶν Δημητρίου Χρυσολωγῆ καὶ Μακαρίου Ἀγνύρας, ὅτι εἶν' ἐλάσφημος ὁ Νεσορίος ἰο εἰς πῶς τῆς ἀγίας Τριάδος Θεολογίαν, ἐκ αὐτῶν παρεῖδον ὁ Κύριλλος τὸ μείζον, τῶ δὲ ἐλάττω, τῆς οἰκονομίας δηλονότι, ἐφρόντισε.

Πρὸς τέτοις, ἐπειδὴ μείζων ἢ περὶ Τριάδος Θεολογία τῆς περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, πῶς ὁ Κύριλλος τῆς μὴ μείζονος ὑπερεῖδε, τῆς δὲ ἐφρόντισε; τῶν πὺν ὡς ἀλογισμὸν τῶν Λατίνων ἐλέγχων Δημητρίος ὁ Χρυσολωγῆς ἐν τῷ ἀντιθέτικῳ διαλόγῳ κατὰ Δημητρίου τῆς Κηδωνίης, λέγει, ὅσον ὑπερέχει Θεὸς, τοσούτον ἢ τῶν Θεῶν πασῶν ἀνείρεται πῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὑποστάσεως ἀνείρεται ὑπερβαίνει, καὶ μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ ὁ παρὸς ἐκάτερον, ὡς ἔχ' ἑαυτὸν ἀτιμαζόμενον, εἰπὼν, ὁ βλασφημίας εἰς τὸν Υἱόν, ἀφεθήσεται, ὁ δὲ βλασφημίας εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ ἀφεθήσεται. εἰ γὰρ ὁ πῶν μακαρίων ἐκείνων κύριος, μεγάλων ἀνέχεται τῶν ἀγώνων ἐν τῇ σαρκώσῃ τῶ Χριστῷ αὐτῷ, τί αὐτὸς τὸ μείζον ἐποίησε τῆς Θεολογίας μέρος αὐτῷ; δῆλον ὡς πάμπολλα καὶ μεγάλα, ἐκ ἄρα σιγῶν, ὅτι Νεσορίος τῆς Θεολογίας ἐσκοπὸς ὡς, ἀλλ' ὅτι δι-

κρινον αὐτοῖς καὶ εὐσεβὲς τὸ λεγόμενον ἐλογίζετο. τὰ αὐτὰ λέγει καὶ ὁ Μακάριος Ἀγνύρας ἐν κεφαλῇ ἐξη-15 κωτῶ ἐβδόμῳ, Τί γὰρ καὶ πλέον ἦν τὸ κατεπεῖγον καὶ ἀναγκαστέον, ἐκ ἀκριβοῦς ἦναι πρῶτον τὸ τῆς Θεολογίας, εἶτα τὸ τῆς οἰκονομίας; τὸ μὴ γὰρ παρηγάται, τὸ δὲ ἐπακολουθεῖ. ἐκ ἄρα ὡς καὶ οἱ λίθοι κεκράζοντο τὸ τῆς Θεολογίας πρῶτον εἶδει ἐξετασθῆ-20 ναι, ἐντερονισθῆναι τε καὶ παρέρησασθαι, εἶτα ὡς αὐτῶς γινέσθαι καὶ τὸ τῆς οἰκονομίας; ἐκείνης γὰρ ἦεν τῆς Θεολογίας ἐχέσσης τὸ εἰλικρινές καὶ Θεοπρεπές, ὁρθόδοξόν τε καὶ πάγιον, καὶ ὡς ὑπὲρ Θεῶν δοξάζειν τῶς ὁσεβῆς ἄξιον ἐκ τῶν Θεοπνεύτων γρα-25 φῶν, καὶ αὐτῇ ἡ οἰκονομία τὰ ὅμοια πλατύνει, ὡς καὶ παρ' ἐναντίον ἐξ ἀνάγκης περιέσταται, ἐκείνης γὰρ τῆς Θεολογίας τὸ βέβαιον μὴ ἐχέσσης, καὶ αὐτῆς, τῶ τῆς οἰκονομίας τὸ ἀβεβαίον κατακρατεῖ.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ὁ ἄγιος Κύριλλος ἐκ αὐτῶν Θεοδώριτῳ, καὶ Νεσορίῳ ἐκ ἡλεγγε τῶν περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος Θεολογίαν, δῆλον καὶ ἐκ τῆς ἐνταῦθα ὑποσημειώσεως Θεοδώριτος παρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, περὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν ἀλαλμβανέσης.

35

Ἐμνηστεῖται λοιπὸν γινώσκων ἡμᾶς βεβαίως, ὅτι ὁ ἄγιος Κύριλλος ἐκ αὐτῶν Θεοδώριτῳ, ὅτε ἡλεγγε τῶ Νεσορίῳ πῶς περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος Θεολογίαν, ἐπειδὴ ὁρθὰ ἐφρόνει ὁ Νεσορίος καὶ Θεοδώριτος περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος, ὅθεν μετὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶ ἀγίου Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τῶ Ἀντιοχείας, ἔγραφε Θεοδώριτος παρὸς αὐτὸν τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην περὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συγγραμμάτων, ὡς αὐτὸς γράψεν ὁ Κύριλλος ἀπ' Ἀλεξανδρείας εἰς Ἀντιοχείαν μετὰ Παύλου τῶ ἑμέσης, ὅτι πάντα σοφῶς πρυτανεύων Θεὸς, καὶ τῆς ἡμετέρας παρηγορητικῆς ὁμονοίας, καὶ τῆς τῶν λαῶν κηδομένης σωτηρίας, συνηλθὼν ἡμᾶς κατὰ ταῦτα παρεσκεύασε, καὶ συμφώνως ἀλλήλοις τὰς πάντων ἐδίδχετο γνώμας, ἐν κοινῇ γὰρ ἀναγιόντες τὰ Αἰγύπτια γράμματα, καὶ ἐξετάσαντες αὐτῶν ἀκριβῶς πῶς ἀρίστως, εὐρυμῶς σύμ-

φωνα τοῖς ἐρημίταις τὰ ἐκείθεν ἀπεσταλμένα. καὶ, τὰ δὲ νῦν ἀπεσταλμένα τῇ εὐαγγελικῇ εὐγενείᾳ καλύπτεται, Θεὸς γὰρ τέλειος καὶ ἀνθρώπος τέλειος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν αὐτοῖς ἀναγερένεται. 40 καὶ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ ἐξ ἑνὸς ἢ δι' ἑνὸς πῶς ὑπαρξίν ἔχον, ἀλλ' ἐκ τῶ Πατρὸς ἀποπορεύμενον, ἴδιον δὲ τῶ ἑνὶ ὡς ὁμοῦσον ὁμομαζόμενον. ταῦτα πῶς ὁρθότητα ἐν τοῖς γράμμασι Θεοσάμνοι, ὑμνήσαντες τὸν τὰς ψελλίζοντας γλώσσας ἱατρεύσαντα, καὶ τὸν ἀ-54 πηχτὴ φθόγον εἰς ἡδὴν ἁρμονίαν μεταρρύνοντα. ταῦτα δημοσίως καὶ τρανῇ τῇ φωνῇ περὶ Κυρίλλου ὁ Θεοδώριτος. ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι παρὰ μεταταῦτα ἔτη ὑπὸ τῆς ὁδοῦ Κύριλλου, ὅτε αὐτὸς, ὅτε ἑτέρως τις ἐπελάβετο τῶ Θεοδώριτος περὶ τέττε, ἀλλὰ 50 Κύριλλος καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία σύμφωνοι ἦσαν περὶ αὐτῶν τῷ Θεοδώριτῳ, ὡς εἰπομὴν ἀνωτέρω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Συμπέρασμα τῆς περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος Θεολογίας τῆς Θεοδώριτος, ὅτι συνήνεστο αὐτῇ ὁ Κύριλλος, καὶ ἀνέθετο Λατίνων δύο, τὸ σύμβολον τῆς Νεστορίας κατακεκρίθηναι λεγόντων, καὶ οἰκονομικῶς σιωπηθῆναι πλὴν ὅτι τῆς ἐκπόρουσιν ὑπὸ τῆς Κυρίλλου, καὶ λύσις αὐτῶν.

Συμπεραίνοντες ἔν, καὶ λέγοντες μετὰ μακαρίας τῆς Ἀγκύρας ἐν τῇ ἐξηκστῇ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ, ἡμεῖς δὲ τῇ χάριτι καὶ δωρεᾷ τῆς ἁγίας Πνεύματος καὶ ἐδείξαμεν καὶ δέξαμεν ἀκριβῶς, ὅτι ἡ μόνον ἐκ αὐτῶν ὁ Θεὸς Κύριλλος πῶποτε τῇ περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος Θεολογίας τῆς μακαρίας Θεοδώριτος, ἀλλὰ γε μάλλον καὶ συνήνεστο ταύτῃ, καὶ ἀπεδέξατο, καὶ ἡπάσατο αὐτῷ ὡς ἐπομνήν τῇ τε Θεοπνευστῇ γραφῇ καὶ πᾶσι τοῖς Θεολόγοις. ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. τὸ σύμβολον τῆς Νεστορίας κατακεκρίθη ἐν τῇ ἐκείνῃ καὶ καληκρόνι ταῖς Συνόδοις. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι κατακεκρίθη, ὡς εἶρηται, μόνον περὶ τῆς ἐνσάρκου εἰκονομίας, ἢ μὴ καὶ περὶ τῆς Πνεύματος τῆς ἁγίας, γράφει γὰρ ὁ Κύριλλος πρὸς Εὐλόγιον, ὡς ἔπαντα ὅσα λέγουσιν οἱ Αἵρετικοὶ φεύγειν καὶ παρατιθέσθαι χρή. ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. ὁ Κύριλλος γράφει πρὸς τὸν κληρὸν Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῆς Θεοτόκου

φωνῆς λέγει, ἐγὼ δὲ γέγραφα, ὅτι αἰ καὶ μὴ ἐμνήσθη ἡ Συνόδος (τετέστιν ἡ πρώτη) τῆς λέξεως, καλῶς ἐποίησον, ἔτε γὰρ ἐκινήθη τοιοῦτόν τι κατ' ἐκείνο καιρὸν, ἐπεὶ δὲ ἔτε ἦν ἀνάγκη τὰ μὴ ζητούμενα φέρειν εἰς μέσον. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνῃ Συνόδῳ τὸ ζήτημα ἦν μάλιστα περὶ τῆς ὁμοουσιότητος τῆς ἁγίας Τριάδος, ἡ δὲ Συνόδος εἶπε τὰ ἐκότεα καὶ περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, καὶ εἰ ἐκ ἐξέρεθον ἐν αὐτοῖς ῥητὴς ἡ Θεοτόκος φωνή, ἀλλ' ἐξέρεθσαν λέξεις παριστῶσαι ταύτῃ ἀναμφιβόλως, ἐν ταῦτα δὲ ῥητὴς ὁ Νεστόριος παρητήει πλὴν ὅτι τῆς ἐκπόρουσιν, καὶ δημοσίως ὁ Θεόδωρος ἐμάχετο περὶ τῆς Κυρίλλου, ὅθεν ἡ κατ' οἰκονομίαν ἐσιωπήθη ἡ καὶ τῆς ἐκπόρουσιν πρὸς Κυρίλλου, ἀλλ' ἡ καὶ ἐκ τῆς ἐκείνης ἐσιωπήθη.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι ὑπὸ Διοσκόρου καὶ Σεβηριανῆ τινὸς διεφθάρθαι τὰ βιβλία τῆς Κυρίλλου, καὶ ἡμεῖς ῥητὰ τῆς γραφῆς προσφέροντες εἰς σύστασιν τῆς καὶ ὅτι τῆς ἐκείνης τῆς ἁγίας Πνεύματος, μάταιοι κἀντέτοις ἐν ταῦτα καὶ σοφισαὶ δέκνυνται.

30

Οἱ σοφοὶ τῶν Πνευματομάχων προσφέρουσι Λεόντιον τὸν Βυζάντιον ἐν τῇ ἐγδόῃ πράξει, καὶ Ἀναστάσιον τὸν Ἀντιοχείας ἐν τῇ δεκάτῃ κεφαλαίῳ κατὰ Ἀκεφάλων, ὅτι ὁ Διοσκὸρος καὶ Σεβηριανὸς ἔλεγον, ὅτι τὰ βιβλία τῆς ἁγίας Κυρίλλου. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ὁ λόγος Λεοντίου καὶ Ἀναστασίας ἦν περὶ τῶν δύο ἐπὶ χειρὶ φύσεων κατὰ Ἀκεφάλων, καὶ περὶ τῶν ἡν ἡ τῆς φθορᾶς ὑποψία, περὶ δὲ τῆς ἁγίας Πνεύματος ἑαῖς λόγος ἐκινήθη, ἔτε ὑπὸ Διοσκόρου, ἔτε ὑπὸ Σεβηριανῆ, καὶ ὧν ἡγωνίζοντο καὶ οἱ δύο πατέρες, ἀλλὰ περὶ μόνης τῆς ἐσωματώσεως τῆς

Σωτῆρος. ὡς ἐμάταιον καὶ τῆς τῆς σοφιστικῆς τῶν Λατίνων. Τέλει πάντων οἱ γοναῖαι Λατῖνοι βλέποντες ἀνίσχυρα ὅσα ἡγωνίσθησαν περὶ τῆς ἐκ τῆς ἐκπόρουσιν, καταφεύγουσιν ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς, ἴδιον τῆς ἐκείνης ἐκείνης τῆς ἐκείνης, Πνεῦμα τῆς ἐκείνης, ἐκπορεύεται δι' ἐκείνης, ἐπὶ τῆς πέμψεως, ἐπὶ τῆς λήψεως, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοιούτων, αἵτινα οἱ πατέρες ἡμῶν ἡρμήνευσαν ὁμοουσιτικῶς, τὰς δὲ ἐπ' αὐτοῖς παρεξηγήσεις τῶν Λατίνων γοναίως καὶ ἰσχυρῶς καὶ κατακράτως ἀπέβαλον.

45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ἐν περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων, τῶν Θεωρημάτων ἐν τῇ παρέσῃ πέμπτῃ Συνόδῳ, καὶ τῆς ἐναντιότητος τῆς Παπᾶ Βιγλίης εἰς ταῦτα, δι' ἣν καὶ ἐξεκρίθη.

Ῥητέον πάλιν, ὅτι ὁ Ῥώμης Βιγλίης ἐκ ἐκείνης ἐκπορεύσας χάριν τῆς Βασιλείας εἰς τὰ τρία κεφάλαια τῆς μονοφύσεως, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ καιρῇ τῆς ἀφροσύνης τῆς πέμπτῃς Συ-

νόδου παρὼν εἰς Βυζάντιον, ἔμεινον ἐκ ἀπλήτητος ματικῶς εἰς τὴν Συνόδον, ἀλλ' αὐτέλεγε τῇ Συνόδῳ καὶ τῇ ὁρῇ καὶ τῇ ἀπαρτίσει αὐτῆς ἡναντιώθη, ὅθεν ὁ μένος τοῖς τριῶν κεφαλαίοις τοῖς Αἵρετικοῖς, ὅθεν

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

498

καὶ ἐξωρίσθαι ὑπὸ τῆς Βασιλείας . παλιπλουῦντες λέ-
γομεν , ὅτι εἰς τὴν παρεῖσαν Συνοδὸν ἐθεωρήθησαν
τρία , ὡς εἴρηται , ὁ δὲ Βιγίλιος ἀντέλεγε καὶ τοῖς
τρισὶ , λέγων , περὶ μὲν τῶν γραφόντων Θεοδώριτῳ
κατὰ τῶν δώδεκα κεφαλαίων τῆς ἀγίας Κυρίλλου , ὅτι
ἐκ ἑδὲ τῆς Συνοδὸν ἀναθεματίσαι ταῦτα , ἐπειδὴ ἡ
ὁ καλκηδόνι Συνοδὸς ταῦτα ἐδέξατο , ὡς μὴ ταῦτα
ἀναθεματίσασα . περὶ δὲ Θεοδώρου τῆς Μοψθεσίας ἐ-
λεγον , ὅτι ἐν εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας ἀπέθανεν ,

ὅθεν ἐκ ἑδὲ ἀναθεματιοῦνται , ἐπειδὴ ἐκ ἡν δυνα-
τὸν μήτε κριθῆναι , τεθνηκότα ὄντα , ἐπηρεάδετο
δὲ ταῦτα , φέρων [εἰς μαρτυρίαν τὴν πραγματικὴν τῆς
τέλτης Συνοδὸς , καὶ τὰ τῆς Κυρίλλου , γράφοντος τῆς
Κωνσταντινουπόλεως Πρέκλου , καὶ ὑπὸ τῆς Περ-
κλῆς πρὸς Λέοντα τὸν Ῥώμης . περὶ δὲ τῆς Ἰβῆρας ὑπὸ
τῆς ἑλεγον , ὅτι ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδος ἐδέξα-
το αὐτῶν ὡς ὁρθόδοξον .

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β' .

Ὅτι δικαίῳ τὸν Μοψθεσίας Θεόδωρον ὁ Πάπας Βιγίλιος , καὶ λέγων , ὅτι ἐκ ἑδὲ ἀναθεματιοῦνται πρε-
τεπελιδιτηκότα , καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας μάλιστα θανόντα , δέικνυται ἐν ταῦτα διὰ πολλῶν ἀ-
ποδείξεων αὐτὸς μὲν ψευδολόγος , ὁ δὲ Μοψθεσίας δικαίως καὶ μετὰ θανάτου ὑπὸ τῆς παρεῖσης πέμπτῃς Συ- 15
νοδὸς ἀναθεματι καὶ υποβεβλημένος .

Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν πρώτων λέγει ἡ Συνοδὸς εἰς τὴν
πέμπτῃν συνελθούσιν αὐτῆς , ὅτι ψευδῶς πρε-
φέρεται ὑπὸ τῆς Κυρίλλου κατὰ τῶν ὑπερασπιστῶν
τῆς Θεοδώρου , ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐν ἐφέσῳ Συνοδὸν ἀνι-
θεματίσθαι ὁ Θεόδωρος . καὶ δὴ τὰς λόγους Κυρίλλου
κατὰ τῶν συσσιασῶν ματαίως οὐλαβάνυσιν εἰς ἄλλην
ὁνομασίαν , ὁ γὰρ Κύριλλος λέγει αὐτοῦ αἰτίας ἐδὲ λέ-
γειν κατὰ τῶν τεθνηκότων (λέγει ῥητὶς ἡ Συνοδος)
ἵνα μὴ φαίνεται ἔχθρας εἶναι τὸ ἔργον . λοιπὸν
ἐπειδὴ πρεβεβλήθη ἐξέτασις , καὶ καὶ οὐκ αἰνοῖ ὡς τε-
θνηκότες , δὲ ἡμᾶς ἐξετάσαι καὶ ἀνασκευάσαι ἀπερ-
ὀκνεῖν εἶπον κακῶς . ἔτι δὲ εἶδον οἱ πατέρες ὅτι ὁ
Κύριλλος καὶ Πρέκλος ἔγραψαν κατὰ Θεόδωρον ἡδὴ
δοποθανόντα , ὃν καὶ συνηρίθμησαν μετὰ ἱεραίων
καὶ ἀσθεῶν καὶ Σοδομιτῶν καὶ Αἰρετικῶν . ὁ δὲ
λέγουσιν τινες , ὅτι ὁ Θεόδωρος τεθνηκὼς ἐν τῇ κοινῇ
καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας , ψευδὲς ἐστίν , ὅτι οὐκ
ἐν τῇ κοινῇ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας , ὅς ὁρθῶς μέλει θανάτου φυλάττει καὶ κη-
ρύττει τὰ ὁρθὰ τῆς Ἐκκλησίας δόγματα , ὁ δὲ Θεόδωρος
ἐκ ἐφύλαξεν ἑαυτοῦ . καὶ ἐν τῇ τέλει τῆς τεταρτῆς συνε-
λεύσεως ἐδόθησαν ἡ Συνοδὸς περὶ τῶν τῆς Θεοδώ-
ρου , τῆς τῆς Σύμβολον ἡ ἐν ἐφέσῳ πρώτη Συνοδος
ἀναθεματίσει μετὰ τῶν ἰδίων συγγραφῶν , ἀναθεμα-
θεοδώρῳ τῆς Μοψθεσίας καὶ τοῖς μὴ ἀναθεματίζουσιν
αὐτὸν . οἱ ὑπερασπισταὶς ἱεραῖοι εἰσὶ , καὶ οἱ ἀκό-
λαστοὶς ἐθνικοὶ . ὁ δὲ Βιγίλιος μάτῳ ἔφερε μαρ-
τυρίαν διὰ τῆς Λέοντος , ὡς φαίνεται διὰ τῆς ὑπὸ
τῆς Πελαγίας τῆς δούτης πρὸς Ἡλίου Ἀκυλῆας

Ἐπίσκοπον , κεφαλαίῳ ἐνάτῳ . λέγουμεν δὲ καὶ ἡμεῖς ,
εἰ ἡν καὶ ἡ τῆς Κυρίλλου ὑπὸ τῆς ἀληθείας , ἀλλ' ἐκεῖνος
ἐκ ἀδελφῶν τὸν Θεόδωρον , ἀλλ' οἰκονομικῶς συνεβέβλη- 20
σαν , ἵνα μὴ ἀναθεματιοῦνται . ὅτε δὲ τὰ συγγράμ-
ματα αὐτῶν γεγόναντο αἴτια ἀντιθέσθαι τὸν Νεστοριανι-
σμόν , καὶ ἀφαιρῆσθαι τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸν ,
δικαίως ἀναθεματίσθαι , ὡς εἴρηται αἰωτέρω , καὶ ὡς
συνέβη γενέσθαι ὑπὸ Θεοφίλου καὶ Ἐπιφανίου πε- 25
ρὶ Ὁριγένης , ὃν τὰ κατὰ Ὁριγένης συγγράμματα
ἐβεβαίωσαν ἡ παρεῖσα Συνοδὸς , συμφώνως δὲ ποφ-
ταμένη . ἡ καὶ ἐθεώρησε δὲ ταύτῃ τῇ ῥοπῇ τῆς Βι-
γιλίας ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς , φλυαρῶν γὰρ διηγοῖ τὸν
Μοψθεσίας , καὶ τὰς ἐκεῖνον καταδικάζουσας καλεῖ 30
Ἐπισκόπους Ἀνεφάλων , βιβλίῳ περὶ Διαταγῶν Ἐ-
πιφανίων , κεφαλαίῳ τετάρτῳ . φέρει δὲ μαρτυρίας
ἐκ τῆς ἀγίας , ἀλλὰ λατύνει τινὰς δοποκρύφους , πρὸς
τοῖς ἄλλοις ὅμως ἀτίκταιται αὐτῇ Γελάσιῳ ὁ Πάπας ,
ὅς γράφει πρὸς τὸς Ἐπισκόπους Γερμανίας , διὰ τῆς 35
νότου Ἀνακλῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως , ὅτι ἐδὲ συγ-
χωρεῖν τεθνηκόσιν , εἴησι συγχώρησιν ἐκ ἐξήγησαν ,
τῆς δὲ ἡν ἀντικείμενον τῇ Βιγιλίῳ . ὁ αὐτὸς Γελάσιος
τῇ ἐν Ῥώμῃ , περὶ τῆς εἰδὲ συγχωρηθῆναι τὸν Ἐμε-
σσηνὸν Ἐπίσκοπον , ἐν ἑτῇ τετρακοσῶν ἐννεηκοσῶ 40
πέμπτῳ , ἔλεγον , ὁ γὰρ εἶπε δῆσεται καὶ λύσεται ὑπὸ
τῆς γῆς , ὁ δὲ τεθνηκὼς ἐκ ἔστιν ὑπὸ τῆς γῆς , καὶ ὅτι ἡ
Ἐκκλησία ἐδιδάται ἔχειν ὅπερ ἐκ ἐδόθη τοῖς Ἀπο-
στόλοις , καὶ τῆς ἀτίκταιται Βιγιλίῳ . καὶ γὰρ ἐκ ἐ-
διδάται ὁ Πάπας τὸν Αἰρετικὸν διδοθαι δόγματι 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ' .

Ὅτι τὰ γραφόντα Θεοδώριτῳ κατὰ τῶν δώδεκα κεφαλαίων , διήχυριζομένης τῆς Πάπας Βιγιλίας μὴ ἀναθεμα- 50
τιοῦνται , ἡ Συνοδὸς ἀναθεματίσει .

Περὶ δὲ τῶν συγγραφόντων τῆς Θεοδώριτῳ κατὰ τῶν
δώδεκα κεφαλαίων τῆς ἀγίας Κυρίλλου , φανερόν ,
ὅτι εἰς κατάκριτον , αἴτια καὶ αὐτὸς μόνος ὁ Θεοδώ-
ριτος ἀπέβαλε , καὶ κατὰ Νεστορίαν ἀσθεῶν λέγων
καὶ ἀδικα τὰ τοιαῦτα . ὁ δὲ Βιγίλιος ἡναιτιώθη τῇ
κατακρίσει τῶν συγγραμμάτων τῶν τῶν , μὴ ἀρμόζον
λέγων ,

λέγων ,

λέγων, μάλιστα διίχθυετο μὴ ἀναθεματισθῆναι, ὡς δὴ θοὺν τὸ ἐπὶ σύμφωνον τοῖς θεοῖς πατέρας, ὅμως ἡ Συνοδὸς τάναντία διώρισεν, ὅθεν τὸ ὡς-

δωρίτε τὰ κατὰ δεχόμεθα, ὅτι καὶ ἡ Συνοδος ἐδέξατο, τὰ δὲ κατὰ ἀναθεματίζοντες, ὅτι καὶ ἡ Συνοδὸς ἀνεθεμάτισε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ὁ Πάπας Βιγίλιος ἀπὸ δυνάμει κακοτρόπως πλὴν ἰβὰ ὑπεροχῇ ὁρθόδοξον, πλὴν ἀναθεματισθῆσαν ὑπὸ τῆς παρέσης Συνοδῆς, δέκνυται Αἰρετικός.

Περὶ δὲ τῆς ἰβὰ ὑπεροχῆς λέγομεν, ὅτι οἱ ἔσπνια-
νός ἐν οἷς γράφει τῇ Συνοδῷ, λέγει, θέλοντες
τινὲς ἀποδοῦναι ὁρθόδοξον πλὴν ἰβὰ ὑπεροχῇ, λέ-
γουν ὅτι ἐδέξαντο αὐτὴν ἢ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδος,
φέροντες δύο τινῶν μαρτυρίας τῶν σωελεθόντων ἐ-
15 κῆσε, ὅπως ἠθέλησαν συμβιβᾶσαι αὐτὴν, ἢ καὶ
ἔφερον εἰς ἀνάγνωσιν, ἀλλ' ἡ Συνοδὸς κατέκρινεν αὐ-
τὴν, καὶ ἀνεθεμάτισε, καὶ ὁμῶς ἀναθεματίζων ὑπὲρ
ἀναθεμάειν, ἀναθεματίζει δὲ αὐτὴν ἡ Συνοδος εἰς
πλὴν οὐκ ἔστιν αὐτῆς. ὁ δὲ Βιγίλιος ἀπὸ δυνάμει δέ-
20 ξαι πλὴν ὑπεροχῇ βασιλικῇ καὶ ὁρθόδοξον, φέρων
κακοτρόπως καὶ παρεξηγημένως πλὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύ-
νοδον, ὅθεν καὶ Αἰρετικός ἦν, καὶ πλὴν ἐν Χαλκηδόνι
Συνοδὸν ἠθέτει, φησὶν γὰρ ἡ Συνοδὸς, ἐπειδὴ καὶ

ὁ ὕπερβειρος Βασιλεὺς, ἐν οἷς πρὸς ἡμᾶς ἔγραψε,
καὶ τὸ πρὸς ἐδόθηκεν, ὅτι τινες μελόμφοι ὑπερα-
σπιδῆναι τῆς ὑπεροχῆς ἰβὰ, ὡς δὴ θοὺν δεχόμενοι
ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, λόγοις χράμενοι ἐν
ἡ οὐο ὀλαβεσάτων Ἐπισκόπων, αἵτινες παρῆσαν ἐν
τῇ Συνοδῷ, ὡσανεὶ ὑπὲρ ἐκείνης τῆς ἐπιστολῆς ἐκτελέσει,
ἐπειδὴ πάντες οἱ ἄλλοι ἐκ τῆς αὐτῆς ἦσαν θελήσει,
ἀναγκῶν ἡγάγετα ἀναγκασθῆναι πλὴν ἐπιστολῆς.
καὶ γεγονῆας συγκρίσεως τῆς ὑπεροχῆς μετὰ τῆς
ὁρθῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, πάντες οἱ Ἐπίσκοποι
ἀνεβόησαν, ἡ ὑπεροχὴ αἰρετικὴ ἔστιν, ἀλλὰ δὴ καὶ παρ'
ἄλλων, ἀζητήθησαν καὶ ἐκρίθησαν ἐν ταύτῃ τῇ
πέμπτῃ Συνοδῷ, ὅθεν ἐκείνη ἐκ ἀμετέρας φρονέουσα ἡ
καὶ τῆς Βιγιλίας τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

25

Ὅτι δι' ἐπὶ μαρτυρίαν δέκνυται ὁ Πάπας Βιγίλιος ἐναντίος μὴ ταῖς τριῖν κεφαλαίαις, ἢ τὰ ὑπερα-
σπιδόμενος αὐτῶν, μετὰ δὲ πλὴν ἐξορίας αὐτῆς καὶ δι' ὑπογραφῆς τῇ Συνοδῷ συντέλειος.

30 Σημῶσαι ἔτι πρῶτον, ὅτι τὸ Βινίς, καὶ ἄκων λέ-
γοντες, ὅτι ὁ Βιγίλιος παρῆν καὶ ἐν τῇ Συνοδῷ,
ἀλλὰ διὰ τὸ φανῆναι ἐναντίον εἰς τρία κεφάλαια,
ἐξωρίσθη ὑπὸ τῆς Βασιλείας, καὶ μετὰ ἕνα χρόνον με-
τανοήσας, καὶ ἀνακληθεὶς, ἐβεβαίωσε πλὴν Συνοδὸν,
35 συμφωνήσας αὐτῇ περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἢ τοι
διαφορῶν. δούτερον, ὅτι τῆς ὑπεροχῆς τῆς Βασιλεί-
ας εἰς τὴν Ἐπισκόπου, ἢ τις καὶ εἰς πλὴν πέμπτῃ
περὶ τῆς παρέσης Συνοδῆς. τρίτον, ὅτι τῆς ἐννοίας
τῆς Συνοδῆς εἰς πλὴν ὁρθὴν συντέλειον. τέταρτον, ὅτι τὸ

Νικηφόρος Καλλίστος, βιβλίῳ δεκάτῳ ἐξ ὁρθῶν κεφαλαίων
εἰκοστῷ ἐβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ὀγδόῳ περὶ τῶν τριῶν κεφα-
λαίων, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ δούτέρῳ καὶ εἰκοστῷ τεταρτῷ. οὐ-
κὼν, ὅτι τὸ Ἀνασαστᾶς βιβλιοθήκη εἰς τὸν βίον τῆς
Βιγιλίας. ἔρδομον, ὅτι τῆς διαταγῆς τῆς Βιγιλίας,
ἢ ἔγραψεν εἰς τὸν κατὰ τῆς Συνοδῆς, καὶ ἔδε ἐν
τῇ πέμπτῃ τόμῳ τῶν συνοδικῶν μετὰ τῆς ὑπεροχῆς
τῆς Βιγιλίας περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων ἀποτέλειον,
ἢ τις καὶ ἐν τῇ ἐν Βαλκανίῳ βιβλιοθήκῃ, καὶ ἐν
τοῖς χρονικοῖς Βερνίκας καὶ Μερσινίς.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς γενικῆς ἐν Ἀκυλῇ Συνοδῷ κατὰ τῆς παρέσης πέμπτῃς Συνοδῆς, ὅθεν ἐν ἐξορίᾳ τῆς Πάπας
Βιγιλίας, καὶ τῆς πολυχρονίας χρίσματος τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ περὶ τῆς ἀνακλησεως ὅτι τῆς ἐξορίας
45 Βιγιλίας κατὰ Πελάγιον τὸν πρῶτον.

Εἰς τὸν κατὰ κατὰ ὃν ἦν ἐξωρισμένος ὁ Βιγίλιος, συ-
νήχθησαν τινὲς Ἐπίσκοποι Διτικαὶ εἰς πλὴν Ἀκυλῇ-
αν, καὶ ἔκριναν ἀπόβλητον πλὴν ἀγίας ταύτης οἱ-
50 κεκλημένῳ πέμπτῳ Συνοδῷ, νομίσαντες αὐτὴν πο-
λεμῶν τῶν πατέρων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων περὶ
τῶν Συνοδῶν, καὶ ἔμεινε τὸ χρίσμα περὶ τὰ ἐκα-
τὸν ἔτη, ἕως τῶν ἡμερῶν Σεργίου Πάπας τῆς πρώτης,

ὡς μαρτυρεῖ ὁ Βέδας ἐν τῇ περὶ χρόνων, κεφαλαίῳ εἰ-
κοστῷ ἐβδόμῳ, εἰς τὰς ἡμέρας Τιβερίου Κρίσπου τῆς
ὁρθῆς. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πελάγιος, ὁ πρῶτος ἐν
τῇ δεκάτῃ τεταρτῇ ὑπεροχῇ, ὅτι τὸν δούτερον χρό-
νον, μετὰ τὸ τελεσθῆναι πλὴν Συνοδῶν, ἀνεκλήθη ὁ
Βιγίλιος διὰ τὸ δέξασθαι αὐτὸν πλὴν διαδοχῶν τῶν
τριῶν κεφαλαίων.

Ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς Πάπα Βιγιλίᾳ οἱ ἔγκριτοι Ἀρχιερεῖς Λίγυρες, Βενέτικοι καὶ Ἰσραῖοι μένοντες εἰς τὸ χίσμα, ἐκ ἐδέχοντο πλὴν πέμπτῳ Συνόδῳ, οἱ καὶ τὸν Ναρσὴν ἀφώρισαν, πεισματωθῶντες Ἀλλὰ τὰς 5
πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτῶν ὑποβολὰς τῆς Πάπα Πελαγίᾳ.

Ἐδέξατο δὲ πλὴν Συνόδῳ, μεταμεληθεὶς ὁ Βιγίλιος, ἅλλ' αἱ περὶ πλὴν Ρώμῃ ἐγκριτοὶ Ἀρχιερεῖς Λίγυρες, Βενέτικοι, καὶ Ἰσραῖοι ἔλθον ἐν τῇ χίσματι, καὶ ἐκ ἐδέχοντο αὐτῶν, ἔτι αὖ ἐδωκέναι χίσμα ὁ Πάπας, ἕως ἐδωκέναι καὶ σιωπᾶν, ὅθεν Πελάγιος ὁ πρῶτος ἔγραψε Ναρσῇ τῇ στρατηγῇ τῆς Ἰερουσαλῆμ, ἵνα διορθώσῃ αὐτὰς τῇ διωκτικῇ βασιλείᾳ, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ὑποβολὴ τῆς Πελαγίᾳ πρὸς τὸν Ναρσὴν, ἥς ἡ ἀρχὴ, ἡμεῖς ἐκατεχόμεθα ὑπὸ ἀνθρώπων ματαιολογῶν, ἢ μὴ ἀργήτωσαν ὑμεῖς εἰς τὸ θεῖον ἔργον αἱ ματαιολογίαι πρὸς ἀνθρώπων. ἐκατατρέχονται, ἀλλ' οἱ ἐκ 10
παραρτίσεως σὺν ἑξῆς τὸ κακόν. καὶ εἰς τὸ τέλος, ἰδοὺ κύριε ἡ ψυχὴ σου δὴλη εἰς λίαν, μὴ θέλῃς κατατρέχειν τὰς ἐχθρὰς τῆς Θεῆς. ὑποφάσις δ' εἰς καὶ

Θεῷ καὶ ἀνθρώπων τὰς ποιῶντας τὰ σχίσματα ἐν τῇ ἀγίᾳ τῆς Θεῆς Ἐκκλησίᾳ, ἕκτον διωγμὸν καὶ ἐξορί-
ας, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρέσεις τῶν ὑπαρχόντων καὶ δεινὰς φυλακὰς Ἀλλὰ τῆς ἐξωτερικῆς διωκτικῆς ἐτάξεσθαι. 10
καὶ, αὐτὰ εἰς κύριε ἀτινα ἀναφέρω πρὸς ὑμᾶς, ἕκτον ἵνα ὑπερμαχήσῃς Ἀλλὰ τὰ πάτρια ἡθῆ καὶ πλὴν ἀγαθῶν κατὰ σὰν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ἵνα διορ-
θώσῃ καὶ πᾶσαν παρεχὼν ὁρτοκομῶν εἰς τὸν λαόν. 15
ἀφώρισαν οἱ σχισματικοὶ τὸν Ναρσὴν Ἀλλὰ πείσμα τὸ
πρὸς τὸν Πάπαν, ὅθεν παρεκινήθη καὶ ἔγραψε δεύ-
τερον τῇ Ναρσῇ ὁ Πελάγιος, ἵνα καταβάλλῃ πᾶσι
τρεῖς πλὴν αἰδέσθαι αὐτῶν, φθασαίτων εἰς τὸ σῶμα,
ἢ νομισαίτων τὸ σχίσμα αὐτῶν εἶναι πλὴν καθόλου
Ἐκκλησίαν. 20

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Πελάγιον ἀκοινωνήσεως τῶν αὐτέρω ἐθνῶν καὶ τῶν τέσκων Ἀλλὰ τὸ δεχθῆναι 25
πλὴν πέμπτῳ Συνόδῳ, καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτὰς ὁμολογίας τῆς πίστεως αὐτῆς, καὶ τῆς πρὸς τὸν λαόν
ἐγκυκλίᾳ αὐτῆς ὑποβολῆς, παριστάνει ἑαυτὸν ἀνάτιον τῆς χίσματος, καὶ μαρτυρῶντες μετ' ὅρκου ἔχον ἀσάλευτα
ἢ ἐν τῇ πέμπτῃ Συνοδῷ τὰ πρὸς τῶν τεσσάρων Συνοδῶν δόγματα τῆς πίστεως, ἐξ ὧν δέκνυται ταῖς Συνοδοῖς πειθήνιος.

Ὅμως ἀλλὰ καὶ Ἀλλὰ τὸ δεχθῆναι τὸν Πελάγιον πλὴν 30
πέμπτῳ Οἰκουμενικῇ, τὰ εἰρημνικῶς ἔσθῃ, καὶ
προσέτι οἱ τῆσκόι ἐχωρίσθησαν τῆς κοινωνίας αὐτῆς,
καθὼς ἡ Πελαγίᾳ πρὸς Ναρσὴν ὑποβολὴ δεκάτῃ τρί-
τῃ μαρτυρεῖ, γράφοντες πρὸς αὐτὰς, μὴ ἵστασθαι
ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἀμαρτωλῶν, ἀλλ' ἐλθεῖν εἰς πλὴν ὁσέβειαν,
καὶ ἐν πᾶσι τέτοις ἐπεβεβάλετο ὁ Πελάγιος πλὴν
ἀναμαρτησίαν τῆς Πάπα, ἕτε εἰς τὸν Ναρσὴν, ἕτε εἰς
τὰς χισματικὰς, ἀλλὰ ταπεινῶς τῇ χήματι ἔσπου-
δον εἰς πλὴν διόρθωσιν, καὶ ἵνα μὴ νομίζωσιν ὅτι ἄλ-
λως λέγει καὶ ἄλλως πιστεύει, καὶ μάστιγα ἵνα δείξῃ
ὅτι ἐκ ἑσιν αὐτὸς αἰτία τῆς χίσματος, ἔγραψεν εἰς
αὐτὰς καὶ πλὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτῆς ἰδιοχέρως
τέτοις ταῖς ῥήμασι, καὶ ἵνα μὴ μείνῃ ἀμφιβολία τίς
εἰς ὑμᾶς ἢ εἰς τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας περὶ τῆς πίστεως
ἡμῶν, θέλωμεν καὶ ὁμολογῶμεν καὶ μετ' ὅρκου μαρ-
τυρεῖμεν, ὅτι ὅσα ἡ ἱερὰ τῶν θείων Ἀποστόλων διδα-
σκαλία, καὶ ἡ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδοῦ ἐκείνης, καὶ ἡ
τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ἐφέσῳ καὶ ἐν Χαλκη-
δόνι Συνοδῶν αὐθεντία ἐκύρωσεν, ἐδὲν ἐξ αὐτῶν με-
τασταλῶσαι ἡ ἡμεῖς ἢ ἄλλως ἡγάμεθα, ἕτε πρὸς ἐν-

τας ἕτε ἀφαιρῶντας, ἀλλ' ἅπαντα ἀφουλάττειν. ἔτι
πρὸς διδομεν τῇ ἀνάθεματι εἴτε ἡμεῖς, εἴτε καὶ ἐτέ- 30
ρος ἀντιστασάντες ταῖς δόξαις τῶν αὐτῶν ἀγίων Συ-
νόδων, καὶ εἴτε ἀμφιβάλλει μὴ εἶναι ἡμεῖς τοιαῦτα,
ἐλθέτω ἐν ταῦτα, καὶ γινώσκεται καὶ δι' ἐτέρων μαρτυριῶν.
καὶ εἰς ὑποβολὴν δεκάτῃ τεταρτῇ, ἡ τίς καὶ ἐγκυ-
κλικὴ ἐκλήθη, πρὸς ἅπαντα τὸν λαόν τῆς Θεῆς λέ- 35
γει, ἵνα καταπερὶνῶμεν τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώ-
πων, καὶ ἐκκαθαρίσωμεν πᾶσαν ὑποψίαν, ὡς ἔ-
χουσι καθ' ἡμῶν, ἡδυνάμεθα, συνεργάσης τῆς θεί-
ας χάριτος, ὁποδῆξαι, ὅτι ἕτε ἐν μιᾷ κεραίᾳ φε-
νῶμεν ἐν αὐτῷ τῆς πίστεως τῶν πατέρων, καὶ τῶν τε 40
σάρων Συνοδῶν, ὅπερ καὶ ἐποιήσαμεν εἰς πλὴν πέμ-
πτῳ Συνοδῳ, ἵνα μὴ ἔχη τις ἀμφιβάλλειν, καὶ
φυλάττω τὰς τέσσαρας Συνοδοὺς, καὶ πείθομαι εἰς
αὐτάς, ὡς καὶ πᾶς Ἀρχιερεὺς ἔχει χρέος φυλάττειν.
αὕτη ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπίς, δι' ἧς εὐρίσκομαι ζῶν εἰς 4
τὸν οἶκον τῆς Θεῆς, δι' αὐτῆς ὑποθυμῶ ζῆν, καὶ δι'
αὐτῆς πρὸς αὐτὴν εἰς τὸ ἔθνος τῆς Χριστοῦ, δι' ἧς
πιστὸς συγχωρηθῆναι τὰς ἀμαρτίας, καὶ ὁρεθῆ-
ναι εἰς πλὴν θείαν, ὅπως οἱ ἀγαπᾶται.

Περὶ τῆς πρὸς Χιλιβέρτον Ῥήνα φραγγίας ἐπιστολῆς τῆς Πάπα Λέοντος ὑπὸ τῆς Πάπα Πε-
λαγίᾳ μετὰ καὶ ἰδίᾳ αὐτῆς ὑποβολῆς, πλὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτῆς δηλώσης, ὅθεν ἐνώσεως τῶν ἀπο-
χιωσίων αὐτῆς ἐθνῶν καὶ τῶν τῆς Ἰβερνίας Ἐπισκόπων.

Ἐγραψε

Εἰ γράψῃ δὲ καὶ πρὸς Χιλδιβέρτον Ρήγα Φεαγγίαν
τὴν ὑπιστάτην Λέοντος ἰδίᾳ χερί, ὡς φαίνεται εἰς
τὴν δεκάτην πέμπτην ὑπιστάτην αὐτῆς, ἥτις ἐστὶ πρὸς
αὐτὴν τὴν Ρήγα, ἥς ἡ ἀρχὴ ὁ Ὄσωτης καὶ Κύριος τῆς
5 αὐτῆς μαθητῆς διδάσκων, εἶπεν, ὅτι ἐπὶ θέλημα
τῶ Πατρὸς μετὰ τῶν Ὀυρανῶν δόξασι πάντων μι-
κρῶν τάτων, περὶ ὧν καὶ τὸ σκανδαλίζον ἐστὶ τῶν
μικρῶν τάτων, μεγάλης παιδούσεως ἐστίν. ὅθεν ἔ

μόνον μικροῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς Ρήξι διδόντων τὴν ὁμο-
λογίαν ἡμῶν, ἵνα μὴ σκανδαλίσωμεν, ἐπειδὴ πρὸς
σαγήνησιν τῆς ἀγίας γραφῆς πείθεσθαι ταῖς ἀρχαῖς καὶ
ταῖς ἐξουσίαις. καὶ ταῦτα μὲν ὁ πρῶτος Πελάγιος. ση-
μειωτέον δὲ, ὅτι Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐσχίσθησαν
καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἰβερίας, ὡς φαίνεται διὰ τῆς
δουτέρης βιβλίου τῶν ὑπιστάτων Τρηγορίας τῆς Διαλόγου,
κεφαλαιῶν τετρακοσῶν ὅκτω.

01

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς βιβλίου καὶ τῶν ὑπιστάτων τῆς Πάπας Πελαγίου πρὸς τὴν Ἀκυληῖαν Ἡλίαν καὶ πάντας τὰς τῆς
Ἰσρίας Ἐπισκόπους ὑπὲρ τῆς σβέσαι τοῦ σχίσματος ἐν Ἀκυληῖᾳ Συνοδῶν, τὸ κατὰ τῆς πέμπτης Συνοδῶν γυνόμενον,
καὶ περὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ βιβλίῳ αὐτῇ ὑπὲρ τῆς πέμπτης Συνοδῶν.

15

Εἴτι ὁ Πελάγιος ὁ δόξας ἀγωνιζόμενος σβέσαι τὸ
σχίσμα τῆς ἐν Ἀκυληῖᾳ Συνοδῶν καὶ τῆς πέμπτης
Συνοδῶν, ἔγραψε βιβλίον καὶ ὑπιστάτων, ὡς λέγει
ὁ Βίνι, ἃτινα ἀπέστειλε πρὸς Ἡλίαν τὴν Ἀκυληῖαν
20 καὶ ὅλας τὰς Ἐπισκόπους Ἰσρίας, περὶ ἧς ὑπιστάτης
λέγει ὁ Βίνι, εἰς τὴν ζωὴν τῆς, ὅτι Διὰ τὴν ἐπα-
νάστασιν τῶν Λογγιβάρδων ἦν εἰς δυσυχίαν ἡ Ἐκκλη-
σία, ὡς καὶ τὰς Βροχας ἀποσχισθῆναι τῆς Ρώμης,
ἃτινα ἵνα ἀπαλέψῃ, ἔγραψε βιβλίον ὑπὲρ τῆς

πέμπτης Συνοδῶν, καὶ ἀνθεματίζει τὰ τρία κεφα-
λαία, ὁρίζεται δὲ εἰς τὴν συλλογὴν τῆς πέμπτης.
ἔτι λέγει ὁ Πελάγιος, ὅτι ὅσα εἰς τῆς ἐν Ὀλίβι τῇ
λήξει Ἰουστινιανῷ ἐπεσχίσθησαν, ἔχει ὑποψίαν ἡ ἀ-
δελφότης ὑμῶν ὅτι ἀποβάλλουσι τὴν ἐν Χαλκηδόνι
Συνοδὸν, ἀλλὰ ἀπαγε, ἐγὰρ εἰσι τὰς ἔργον χρεῖα-
νικόν, καθότι εἰς αὐτῇ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἐβεβαιώ-
θησαν αἱ τρεῖς, καὶ ὅστις αὐτῇ ἀθετοῖ, ἀθετοῖ τὰς
σας, ὅπερ καὶ ἡμεῖς ἀποβάλλομεν.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Θεολίνδαν Ρήγιαν οἰκονομικῆς ὑπιστάτης τῆς Διαλόγου, δῆλον γίνεται καὶ τὴν ἐν τῇ Ἐνω-
τικῇ τῆς Ζήνωνος ὑπογραφῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀκακίᾳ οἰκονομικῇ ὑπάρχει.

30

Εἴτι Θεολίνδα ἡ Ρήγιαν Λογγιβάρδων ἀπεσφίβετο
τὴν κοινωνίαν τῆς Ρώμης, ὅθεν ἐπέστειλεν αὐτῇ
ὁ Διάλογος ὑπιστάτην νεθετικῇ πρὸς διόρθωσιν,
ἀλλὰ Κωνσταντῖος Ἐπίσκοπος μεθολίνων ἐκ ἔδωκεν
35 αὐτῇ, ἵνα μὴ σχίσῃ αὐτῇ, καὶ γινώσκται ἀληθῆς πρὸς
πάντας νεθεσίαν, καὶ Διὰ τὴν ὁ Διάλογος ἔγραψεν
αὐτῇ ἄλλαν ὑπιστάτην, ἔχουσαν μόνας τὰς τέσσαρας
Συνοδούς, καὶ γίνεται δῆλον, ὅτι καὶ ὁ Ἀκάκιος μετὰ

τὴν Ἐνωτικὴν ἦν οὐδίκος τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν,
ὑπέγραψε δὲ ἐκείνη, οἰκονομῶν τὴν αὐτὴν Βασιλείαν.
ἵνα μὴ χεῖρα καὶ φανερὰ κακὰ πρὸς τὴν ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ, ὡς καὶ οἱ μετὰ ἐκείνην ἐπαύσαντο εὐθύμως
καὶ Μακεδόνιος, ὅθεν ἡ ἐν τῇ Ἰωάννῃ τῆς Καπελά-
δος ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδὸς ἐκ ἐμμέψατο αὐ-
τὴν, ἀλλὰ σιωπῇ παρήλθοι.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι τοῖς ἀποβάλλουσι τὴν πέμπτην Συνοδὸν ὁ Διάλογος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐκινῶνται.

45

Ἀλλὰ καὶ Λέανδρος Ἐπίσκοπος Ἰσπάλως, καὶ ἄλλοι
Ἐπίσκοποι Ἰσπανίας εἰς τὴν ἐν Τολέτῳ τρίτην Συνο-
δὸν μετὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἔταξαν τὴν ὁκτῇ Συνοδὸν, ὡς
μὴ δεχόμενοι τὴν πέμπτην. καὶ δὴ καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς Λε-
αύδης Ἰσιδώρος εἰς τὸ βιβλίον περὶ τῶν ἐνδοξοτέρων,

κεφαλαιῶν πεντάρτη, φανερὰς ἀποβάλλουσι τὴν πέμπτην
ἀγίαν Συνοδὸν, καὶ ὁμοῦς ὁ Διάλογος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ὑπιστάτων τῆς Διαλόγου εἰς Λε-
αύδην, ἐκοινῶνται τοῖς ἀποβάλλουσι τὴν πέμπτην, περὶ
ὧν ἴδε καὶ τὸ τετρακοστὸν κεφάλαιον τῶν ὑπιστάτων αὐτῶν.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Ὅτι ὡς περὶ τῆς ἐν τῇ ἐν Τολέτῳ πεντάρτην Συνοδὸν Ἐπισκόπους καὶ τὴν Θεολίνδαν οἰκονομικῶς ἐδέχετο ὁ Διάλο-
γος, ἔτω καὶ τὰς ὑπογραψάσας εἰς τὴν Ἐνωτικὴν τῆς Ζήνωνος ὁ Ἀκάκιος.

Καὶ εἰς τὴν πεντάρτην ἐν Τολέτῳ, ὡς ἡ ἀποκρίσις

αὐτῶν ὁ Ἰσιδώρος, ἐλίπομεν τὴν αὐτὴν μέραν Τρηγορίας.

ἵνα οικονομήσῃ τὰς σχισματικὰς, μεταχειρισά-
ται τῇ ἰδίᾳ μεθόδῳ, ἣ μεταχειρίσθη καὶ ὁ Κωνσταν-
τινουπόλεως Λεκάκιος, δεχόμενος τὰς υπογραφάσας
τὸ Ἐνωτικὸν τῶν Ζήνωνος, ἵνα καταπαύσῃ τὸν θόρυ-
βον τῶν Αἰρετικῶν, εἰ καὶ ἐμάχοντο αὐτῷ οἱ Πάπαι,
συκοφαντοῦντες αὐτὸν, καὶ ὁμῶς ἐδάει δυνάται ἐ-

παῖν, ὅτι ἦν κακία τῶν Διαλόγων κοινωνήσαντος τῇ Θεο-
λίᾳ, καὶ τοῖς Ἐπισκόποις αὐτῆς, μὴ δεχομένοις
τὴν πέμπτην, ὅσω ἐβλάβε καὶ ὁ Μεδιολαῖων Κωνσταν-
τῖν ποιῆσαι, ὡς φαίνεται βιβλίῳ τρίτῳ, ὅπι-
σολῇ τετακτοῦ ἐβδόμῃ.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐκ ἡθροίσθη ἡ πέμπτη Σύνοδος περὶ κεφαλαίων ἡνῶν ἀπλῶς, ὡς ὁ Βῆνικος σοφιστεύεται ὑποθέξαι το-
τὸν Πάπαν Βιγίλιον περὶ τῶν πλὴν ἀμαρτήτων, ἀλλὰ περὶ κεφαλαίων Αἰρετικῶν, καθάπαξ ἀναίρετον
τῶν ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν. καὶ ὅτι ὁ Πάπας Βιγίλιος ἡμάρτον εἰς τὴν πίσιν, καὶ παῖς Πάπας ἐκ ἀναμάρτητος,
ἀμαρτωλὸς δηλαδὴ, καὶ σφάλλον καὶ κρινόμενος, δεικνύται ἐν ταῦθα τρισημιδεκάκις ὑπό τε τῶν ὁπισθο-
λῶν Πελαγίᾳ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ, καὶ Γρηγορίᾳ τῶν Διαλόγων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν. καὶ ὅτι ἡ ὑπόφα-
σις τῆς Συνοδῆς ταύτης ἡ αὐτὴ ὁ Βιγίλιος, σύμφωνός ἐστι τοῖς πατέρεσι καὶ ταῖς Συνοδοῖς.

15

Σοφιστεύεται ὁ Βῆνικος ἀφώδσαι τὸν Βιγίλιον, καὶ
δὴ λέγει ὅτι ἡ Σύνοδος ἐκ ἡθροίσθη ὑπὲρ πί-
σεως, ἀλλὰ περὶ ἡνῶν κεφαλαίων, ὅθεν αὐτεπιπὼν ταύ-
τη ὁ Βιγίλιος, ἐχ ἡμάρτον εἰς τὴν πίσιν. Ἀλλὰ ῥη-
τέον, ὅτι ἐκ ἡθροίσθη περὶ κεφαλαίων ἀπλῶς ἡ-
νῶν, ἀλλὰ περὶ κεφαλαίων Αἰρετικῶν, καὶ τοιαῦτα
αἰρετικά ἦν, ὥστε καὶ ἀνῆλθεν καθάπαξ τὴν ἀγίαν ἐν
Χαλκηδόνι Σύνοδον, καὶ ἐβεβαίωσεν τὰ Νεστορίᾳ καὶ Εὐ-
τυχῆ, καὶ δὴ καὶ αὐτὰ τῶν Ἀρείᾳ, ἐπειδὴ ὅσοι
ἦσαν ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀρμενίων ἐπὶ τὴν ἀναθεμα-
τίζουσαν οἱ πατριάρχαι καὶ οἱ ἐπίσκοποι ἐν ἀμαρτίᾳ τὸ
δὴ λεγόμενον, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἡ ἀγία αὕτη Σύνοδος,
ὡς περὶ καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς πειρασάς, ἐπειδὴ αὕτη,
καὶ τὸν Πελαγίον Πάπαν αὐτῶν, ἐβεβαίωσεν ἐκεί-
νας, ὅθεν καὶ τὰς δεχομένας τὰ κεφάλαια ἱερομνῆσ-
ται καθαιρεῖ, λαϊκὰς δὲ ἀναθεματίζει. εἰ δὲ καὶ ὁ
μέγας Γρηγόριος ἔλεγον εἰς τὰς σχισματικὰς, ὅτι
ἐχ ὑπὲρ πίσεως, ἀλλὰ περὶ κατὰ κράτος ἡνῶν πα-
σῶν ἡθροίσθη, ἐποίησε τὰ οἰκονομικὰ, ἐμὴν
ὅτι ἐκ ἐνόμιζον Αἰρετικὰς τὰς μὴ δεχομένας αὐτῶν. μά-
τῳ ἄρα ὁ Βῆνικος παύει κλῶσαι τὰ ἀκλῶσα, ἐπει-
γόμενος ἀφώδσαι τὸν Βιγίλιον, πρῶτον, ὅτι ἐκ ἦν
δυνατὸν φυλάττειν τὴν πίσιν, διαδοχικῶν τῶν
κεφαλαίων, ὡς ὁ Πελάγιος ἔγραφε πρὸς Ἡλίαν. δεύ-
τερον, ὅτι ὁ Βιγίλιος ἀνίσταται τῇ πέμπτῃ Συνοδῷ, ἀν-
τίθετα τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, ἐπειδὴ ἡ Σύνοδος
δικαιῶς διώκεται, ὡς εἴρηται αὐτῶν. τρίτον, ὁ
αὐτὸς ἀντίθετος τῇ ἀληθείᾳ δι' ἀγνοίαν τῆς ἀληθείας,
καὶ τὸ ἀδόκιμον περὶ τῶν πλὴν, ὡς μαρτυρεῖται ὑπὸ
τῆς δευτέρας ὁπισθολῆς τῶν Πελαγίων πρὸς Ἡλίαν,
κεφαλῶν ἐβδόμῃ καὶ ὀγδόῃ, καὶ τοῖς λόγοις τῶν
Βέδα εἰς τὸ βιβλίον περὶ χρόνων. τέταρτον, τῶν χί-
σματος Βιγιλίου καὶ τῆς πέμπτης Συνοδῆς, τὸ ἀμαρ-
τήμα ἦν τῶν Βιγιλίων, ἐκ ἦν λοιπὸν ἡ Σύνοδος χίσμα-
τική, ἀλλ' ὁ Βιγίλιος, ἐν ὅσῳ καὶ ὡς ἐμνησθὲν ἐν τῇ χί-
σματι, νομίζων τὸ χίσμα αὐτῶν καθολικῶς ἐκ-
κλησίᾳ, καὶ ἔπεται τὰ ἐξ ὧν ἔπειτα ὁ Πελάγιος ὁ
πρῶτος ὁπισθολῇ τεταρτῇ, καὶ ὁ δευτερός πρὸς Ἡλίαν
κεφαλῶν ἐβδόμῃ, ὀγδόῃ καὶ ἑκστῇ δευτέρῃ. πέμ-

πτον, ὁ Βιγίλιος ἀντιστάμενος τῇ πέμπτῃ Συνοδῷ
περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων, εἶχε ζῆλον Θεοῦ, ἀλλ'
ἐχωρὶς ἀμαρτήματος, καθότι ἐκατ' ὁπίσθων, ὡς
ἦν καὶ ὁ ζῆλος τῶν ἱερατικῶν ἀντισταμένων τῷ Εὐαγγ-20
ελίῳ, ὡς ὁ πρῶτος Πελάγιος λέγει ὁπισθολῇ δεκάτῃ
τεταρτῇ, καὶ ὁ δευτερός πρὸς Ἡλίαν, κεφαλῶν ἐβ-
δόμῃ καὶ ὀγδόῃ. ἔπειτα, ὁ Βιγίλιος χίσμα ποιῶν
ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, δικαίως ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς
δυναμείας ἐπετιμήθη, καὶ ἀπὸ τῶν ὁπισθολῶν τῶν 25
ὑπὸ τῆς ἀληθείας δικαίως καὶ ἐκρίθη καὶ ἐπάθε,
καὶ ἐκ ἐδυνάστευσε ταῦτα καυχᾶσθαι, ὡς δὴ ὁ
πεποιθὼς ταῦτα ὑπὲρ Χριστοῦ, ἐδυνάστευσε πρέ-
πει μισθὸς ἀπὸ τοῦ ἀμαρτήματος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ τὸν
μάρτυρα ἐποίησε τὰ βασάνα, ἀλλ' ὁ τρέπος καὶ ἡ 30
αἰτία, ὡς λέγει ὁ πρῶτος Πελάγιος ὁπισθολῇ τρί-
τῃ καὶ τεταρτῇ, καὶ ὁ δευτερός πρὸς Ἡλίαν, καὶ ὁ
Γρηγόριος βιβλίῳ δευτέρῳ τῶν ὁπισθολῶν. ἐβδό-
μον, ὅτι ὅντος τῶν Βιγιλίων εἰς τὴν ἐξορίαν, τὸ συμ-
φωνεῖν αὐτῶν μέγας ἦν σχισματικόν, τὸ δὲ ἀντιστά- 35
μενον ἦν καθολικόν. ὀγδοόν, ἡ ὑποταγὴ καὶ ὑ-
πεισθεῖα πρὸς τὰς κοσμικὰς ἀρχοντας ὑπὸ τῆς ἐ-
κκλησιαστικῆς ἐκτελέσει καὶ πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς, μὴ
ἐξαρεμνῶν μήτε Πάπα ἢ Πάπα, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ μὴ
ὑποκλῆσθαι ἡδὴ τὸν Πάπαν, ἐκ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ εἶναι αὐ- 40
τὸν Πάπαν, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν θρόνων, ὅπερ ἐστὶν ἐξουσία
ἐξωτερικὴ, ταῦτον εἶπεν κοσμικὴ. καὶ σημείωσαι,
ὅτι ὅτε ἐξεσίσταζον οἱ νόμιμοι Αὐτοκράτορες εἰς τὴν Ῥώ-
μην, καὶ δὴ καὶ οἱ Γότθοι, ὅλοι οἱ Πάπαι ὑπέ-
κειντο, ὡς ὁ Πελάγιος φησὶν ὁπισθολῇ δεκάτῃ, καὶ ἡ 45
μαῖς ἐπὶ τὸν αὐτῶν βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῶν ἐκ-
στῇ πρώτῃ. οὕτως, ἡ ὑπόφασις τῆς Συνοδῆς ἡ αὐτὴ
ἐστὶ ὁ Βιγίλιος ἐστὶν ἡ συμφωνία τοῖς πατέρεσι καὶ
ταῖς Συνοδοῖς, ὡς ὁ Πελάγιος καὶ ὁ τόμος Λέοντος
μαρτυρεῖται. δέκατον, ὁ πρῶτος Πελάγιος καὶ ὁ μέγας 50
Γρηγόριος ὁμολογεῖται, ὅτι εἰς δεκάτῃ τεταρτῇ
ὁπισθολῇ, ὁ δὲ Γρηγόριος εἰς βιβλίον πρώτον, ὁπι-
σολῇ ἑκστῇ τεταρτῇ, ὅτι δέχονται καὶ πεισμονῶ-
σι τὰ ὡς τῶν ἀγίων Συνοδῶν, καὶ φυλάττειν καὶ
τὰ καὶ αὐτοὶ, ἵνα μὴ ὡς ἐξω τῆς ἐκκλησίας

Ἐκκλησίας, ἅπαντα τῶν νυν Παπῶν πάντῃ ἀλλότριά εἰσιν, ὅθεν καὶ δὲ Πάπαι, ἀλλ' ἀντίπαποι· οὐδέκατον, ἀγνώστον ἦν καὶ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς καὶ Δυτικὰς τὴν χθρὶζὸν περὶ τῆς ἀναμαρτησίας τῆς Πάπας, ὡς καὶ δὲ
 5 τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ρώμης φαντασθῆναι τὴν πρόποτε· καὶ σημείωσαι, ὅτι ἀντισμαρτὴς, γραφοντες, καὶ βοῶντες τῇ Ἐπισκόπῃ τῆς Ρώμης, οἱ Ἀνατολικοὶ κατέκρινον τὰ τρία κεφάλαια, καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν Δυτικῶν ἀπεχρίθη τῆς κοινωνίας Πελαγίου τῆς πρώ-
 10 τε καὶ τῶν Διαδόχων αὐτῶν, καὶ ἄλλοι, καὶ ὅτι ὑπὸ πίπῃ αὐτὸς μὴ ἔχεν πίσιν ὁρθίῳ· δωδέκατον, ἐκείνο, ὅπερ λέγει τοῖς πιστοῖς ὁ Πέτρος, ἑτοιμοὶ εἶτε εἰς τὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτῶντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, ἐννοεῖται καὶ εἰς τὰς
 15 Πάπας χρεωστικῶς, καὶ εἰς τὰ βρέφη αὐτὰ χερδόν, ἐπεὶ καὶ ἐκ εἰσὶν ἀσύμφωνα τῇ ἀποστολικῇ καὶ πατρι-κῇ πίσει, ὡς ὁ Πελάγιος ὑπεσολῇ δεκάτῃ τρίτῃ, δεκάτῃ τετάρτῃ, καὶ δεκάτῃ οὐκτῇ λέγει, καθότι καὶ δεῖ σκανδαλίσαι οὐκ τῶν ἐλαχίστων, ὡς ὁ Πελάγιος
 20 ὑπεσολῇ δεκάτῃ οὐκτῇ· δεκάτον τρίτον, ὅτι ὡς ὑπέπεσον ἀγνώστῃ τῇ πρακτικῇ ὁ Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, ὥτως

ὑπέπεσον ἀγνώστῃ ὁ Ρώμης Βιγίλιος περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἐπεὶ καὶ ζητεῖτο ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐγνώ-
 10 διη ὑπὸ τῶν παπῶν πάντες τῆς Ἐκκλησίας πρώ-
 15 τα, καὶ ἐστὶ φανερόν, ὅτι ἐδυνάμει εἶναι ἀναμαρτητος, καθότι ἐκείνο, καθ' ὃ πρῶτον ἔλεγε καὶ λόγοις καὶ γραμμασι καὶ ἔργοις αὐτοῖς, ὅπερ ἐδέξατο, ὁμο-
 20 λογῶν καὶ λόγοις καὶ γραμμασι ἡμαρτηκέναι· μα-
 25 ταιῶς ἄρα ὁ Πάπας καυχᾶται μὴ ἁμαρτάνειν εἰς τὴν πίσιν, μάλιστα εἰς πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ ἡμινομῶν καὶ ἁμαρτανῶν καὶ ἀπαιτέμενος διθυῖας, καταφύ-
 30 γει εἰς τὸ ἄνομον, ἵνα μὴ ἔπω ἀθεοῦ ὑπεχρέμα· ὅθεν διηρώς περὶ αὐτῶν λέγεται, ὅτι καθήκει εἰς τὸν Νεὸν τῶ Θεοῦ ὡς Θεός τις, ἀθέως καὶ ἀθεοτόμως·
 35 καταφρονῶν πάντων, εἰ καὶ ἄκων πολλαῖς καὶ κεί-
 40 νεται, καὶ κατακρίνεται, καὶ ὑπὸ πολλῶν, καὶ ὑ-
 45 πὸ ὀλίγων, καὶ πάλιν βοᾷ, ὅτι ἐστὶν ἀπίστος καὶ ἀκρίτος· καὶ γὰρ ἔχει πᾶς κρυβήναι, ἀλλ' ἢ εἰς τὸν ται-
 50 ῶν ἀχυρῶνα τῶ Οὐάκουτος, ἵνα καὶ συγκατακαυ-
 55 θῇ ἐκεῖνον ἐν τῷ αἰωνίῳ πυρὶ· καὶ ταῦτα μὴ περὶ τῆς πέμπτῃς ἀγίας Οἰκουμενικῆς συνόδου.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Κατὰ Λατίνων, τὴν πέμπτῃν συνόδον δέξασθαι τὰ συγγράμματα τῶν Λυγαρίων λεγόντων· καὶ περὶ τῶν ποῖα τῶν πατέρων βιβλία δεχόμεθα, καὶ πόσον.

30

Ἐν τῇ τρίτῃ συνελεύσει αὐτῆς ἡ παρῆσα συνό-
 35 δος λέγει, ἀκολουθεῖν τοῖς ἀγίοις πατέρεσι κατὰ πάντα καὶ διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας, Ἀθανασίῳ, Γρηγορίῳ, Βασιλίῳ, Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ,
 40 Γρηγορίῳ τῷ Νύκτι, Ἀμβροσίῳ, Λυγαρίῳ, Θεο-
 45 φίλῳ, Ἰωάννῃ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, Κυρίλλῳ, Λέοντι, Πρόκλῳ, καὶ δεχόμεθα πάντα ὅσα περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως καὶ πρὸς τὸν τῶν Αἰρετικῶν ἔλεγχον ἐξέειπον· συλλογίζονται δὲ ἐν ταῦτα οἱ Λατῖνοι, ὅτι
 50 ὁ Λυγαρίος εἰς τὸ περὶ Τριῶδος καὶ εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν κατὰ Ἰωάννην λέγει, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὥτως ἐστὶν ἐκ τῶν τριῶν, ὡς καὶ ὁ κατὰ Πατρὸς ἄρα· Ἀλλὰ
 55 ῥητέον πρῶτον, ὅτι τὰ συγγράμματα τῶν Λυγαρίων εἰς πολλὰ ἁμαρτάνουσιν, ἐπεὶ καὶ ἐσύμφωνον τῇ
 60 γνώμῃ τῶν τε Ἀποστόλων καὶ τῶν συνόδων, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλία τρίτα, κεφαλαιὰ δεκάτε πέμπτῃ Παράγραφον πέμπτον· δούτερον, ὅτι εἰς πολλὰ ἐνο-
 65 θάθησαν, ὅπερ τῶ καὶ οὐκ ἄλλων πατέρων βι-
 70 βλίοις καὶ τῶν Αἰρετικῶν ἐνισπάρη, ὡς ὁ Κύ-
 75 ριλλῷ μαρτυρεῖ, γραφῶν πρὸς Ἀκάκιον τὸν Βερ-
 80 ροῖας, ὅτι περὶ τῶν βιβλίων τῶν συγγραφεῶν πρὸς ἐπίκρητον ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀθανασίου ἔπειν ὅτι ἐνοθῶ-
 85 θη ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ἐπεμψεν ἐκεῖνος τὸ πρω-
 90 τότυπον, ἵνα μεταγράψῃ αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀντι-
 95 χίων, ἡ αἰτήσασα αὐτὸ, καὶ ἀπολέγει, αἰτιᾶς φε-
 100

λίπῃ τῶν πρεσβυτέρων κομίζουσιν ὑπεσολῇ, ὅτι
 105 δὴ καὶ ὁ Ρώμης Ἡγούμενος ἐδυσχέραισεν εἰς τὴν καθάρ-
 110 ρισιν Νεστορίου, καὶ αὐτῶν τῶν Κυρίλλου, εἰ λέγουν, ὅτι
 115 ἔχον γραμμάτια δηλοῦντα μετὰ μέλειαν τῶν Κυρίλλου εἰς
 120 τὴν καθάρσιν Νεστορίου, μὴ πιστεύσαι τοῖς τοῖς τοῖς
 125 γραμμασι, καθότι νόθα εἰσὶν, ὡς περὶ πεποιήσαν
 130 εἰ πάλαι Αἰρετικοὶ τοῖς συγγράμμασιν ἱεραὶς Ρώμης,
 135 ποτὲ μὴ ἐκείνα φθείροντες, ποτὲ δὲ ὡς ἐξ ἐκείνων ἐκ-
 140 θείοντες ψεύδεσι πλάσαν· καὶ δὴ καὶ αἰτιατὰ τῶν
 145 Ἀποστόλων καὶ Κλήμους συγγραφεῖσαι, καὶ πο-
 150 λὰ ἀναγκῆς ἔχουσαι, ἐνοθέυθησαν, ὅθεν ἡ ἐν Τρι-
 155 ῶν εἰς τὸν δεύτερον αὐτῆς Κανόνα ἐκώλυσε τὴν ἀνά-
 160 γνωσιν καὶ χρῆσιν αὐτῶν, καὶ ἄλλα ταιῶτα συνεκ-
 165 σαν, αἵτινα ἡ συνήθεια τῆς ἰσορίας ἐμποδίζει ἡμᾶς
 170 εἰπεῖν πάντα· εἰ δὲ λέγουν, ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ἀπό-
 175 θάττάσι τὰ συγγράμματα τῶν Λυγαρίων, ῥητέον
 180 ἐκεῖνα, ἅπερ οἱ Ἀνατολικοὶ ἔλεγον εἰς τὸν ἐν Φλωρεν-
 185 τίας σύλλογον, ὡς φαίνεται εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον
 190 τῶν ἐν αὐτῇ τμημάτων τῶν Συνοπτικῶν, ὅτι ἐὰν εἰς πο-
 195 λὰ τῶν χρυσοσόμων ἔχωμεν ἀμφιβολίαν, καὶ ἐδυνά-
 200 μεθα ἔχειν περὶ αὐτῶν τὴν ἀκριβῆ κρίσιν τῆς φε-
 205 σεως καὶ τῆς ιδέας ἡμεῖς εἰς ἀνατροφεῖς εἰς τὴν ἐκ-
 210 νικίῳ γλώσσῃ, πῶς διωάμεθα πιστεύσαι περὶ Λυγα-
 215 ρίων, καὶ τὰ συγγράμματα οἱ ἀρχαῖοι ἐμεταγλώττισαν·
 220 εἴτα τῆς λατινικῆς γλώσσῃ ἐπεφράσαν, ὥστε ἰδέαν·
 225

ἔπε υφίω, ἔπε εὐθμόντινα λόγους οἰδαίμεν, καὶ τὸ
δὴ κύριον, ὅτι οἱ Λατῖνοι εἰς τὴν φλωροντείαν παρε-
βάλλοντο χωρὶς φόβου Θεοῦ καὶ σύμβολον τὸ κοινὸν νεο-
θωμῶν, συκοφαντῶντες τὴν Οἰκουμενικὴν ἐκδόμην
Συνόδον, καὶ πῶς πιστεύσωμεν αὐτοῖς περὶ Λυγυσίνης;
τελὸν, ὅτι πολλὰ καὶ ἡ γραφὴ καὶ οἱ πατέρες εἰρήκασι
οἰκονομικῶς, ὡς ὁ Βασίλειος ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν πρὸς
Εὐνόμιον καὶ Πατέρες, εἰδωλῶν, παρελθόντων ἀπ' ἐμῶ
τὸ ποτήριον, καὶ ὁ Κύριλλος ἐν τοῖς Θεσσαλονίκαις, καὶ
ἐν αὐτῷ, εἰμὴ εἰς ὁ Θεός, καὶ ὁ Χρυσόστομος τὸ
ἐν αὐτῷ οἶδον, ἔπε ὁ Τίος, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οἰκono-
μικῶς εἶπον ἐν τῇ τῇ ταῖς, καθὼς αὐτὸς ὁ Χρυ-
σόστομος λέγει πεποικηκότα τὸν Παῦλον γράφοντα
πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ὁ Βασίλειος πρὸς Νεοκησαρεῖς περὶ
τῆς θαυματουργῆς Γρηγορίου, ἐπόντος ὁπνιστῶν εἶναι
δύο τὸν Πατέρα καὶ τὸν Τίον, ὑποσάσει δὲ ἐν, ἀγω-
νιστικῶς λέγει ἔτι αὐτὸν εἶπεν. ἴσως λοιπὸν καὶ
ὁ Λυγυσίνης, λεγόντων τῶν τότε Αἰρετικῶν ἐλάττωσαν
τὸν Τίον τῶ Πατρὸς, οἰκονομικῶς, ἢ ἀγωνιστικῶς ἔ-
τι αὐτὸς εἶπε. τέταρτον, ὅτι αὐτὸ εἰς τὴν γραφὴν ἐκ ἔστι,
μήτε συνάγεται καθὼς τὸ Οἰκουμενικὸν καὶ ἡ καθ' ὑπό-
στασιν αὐτῶς συνάγονται ὡς φανερὸν ἐκ τῆς γραφῆς,
καὶ κοινῶς ταῦτα εἶπον οἱ πατέρες, καὶ πολλὰς ἐβε-
βαιώθησαν ὑποκαλύψεις. πέμπτον, ὅτι ἐκεῖνα
τῶν ἀγίων δεχόμεθα ἀπλῶς ὅσα συνάδουσιν τῇ γρα-
φῇ καὶ ταῖς Οἰκουμενικαῖς συνόδοις, καὶ τὴν ἀλλοτρίαν
καὶ ἔχωπ συνάδου ἀλλήλοις, ἢ τῇ δόξῃ τῇ κοινῇ τῆς
καθόλου Ἐκκλησίας, ἐμὴ καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα, ἐ-
πειδὴ καὶ πολλοὶ τῶν πατέρων ὡς αὐθιχοὶ παρεσύ-
ρισαν, ὡς ὁ Βασίλειος λέγει περὶ τῆς Γρηγορίου Νεο-
κησαρεῖας εἶπε τὴν Νεοκησαρεῖας, ὡς εἴρηται, καὶ εἰς
τὸν ἴδιον ἀδελφόν, ὅτι ἀφ' ἐμῶν χωρὶς ἀκρι-
βείας τῶν λέξεων μετὰ τῶν ἑλλήνων, πολλὰ λαβὼν
ἔδωκε τοῖς Αἰρετικαῖς, καὶ περὶ Διονυσίου τῆς Ἀλε-
ξανδρείας λέγει πρὸς Μάξιμον τὸν φιλόσοφον, ὅτι
αὐτῶν τῶν τῶ Σαβελιῶ, ἔδωκε τοῖς Ἀρειανοῖς λα-
βὼν, καὶ εἰς τὴν Κανόνα αὐτὸς λέγει, ὅτι ὁ Διονύ-
σιος περὶ ἀναβαπτίσεως ἔσφαλε. καὶ πρὸς Κληδόνιον
ὁ Θεολόγος λέγει, ὅτι ὁ Ῥώμης Δάμασος ἡπατή-
θη ἐξ ἀπλότης, καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὑπολο-
γῆται περὶ τῆς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν κατὰ τῆς Σαμο-
σατέως Συνόδου, μὴ ἐπέσης τὸ Οἰκουμενικόν, ἀλλ' ἀ-
πλῶς ἐκινήθη κατὰ τῆς Αἰρετικῆς, καὶ τῆς ἐν Νεο-
κησαρεῖα Τοπικῆς Συνόδου Κανόνα ἐκθερμῶν περὶ
τῶν ἐπὶ τῶ Διακόνων, ἢ ἐν Τρελλῶ ἀνέτρεψεν αὐτὸν, εἶ-
πετα μὴ εἶναι τὸν λόγον τῆς γραφῆς περὶ ἱεροδια-
κόνων. ἀλλὰ καὶ μεθ' οὗτο ὁ Πατὴρ καὶ Πάντα-
ρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, καὶ κλήμης ὁ Στρωματόεις, καὶ
Πιέριος, καὶ Πάμφιλος, καὶ Θεόγνωστος, καὶ
Εἰρηναῖος ὁ Λαυδενίων, καὶ Παπίας ὁ Ἱεραπόλεως, καὶ
ἄλλοι πολλοὶ τῶν πατέρων εἰς τινὰ παρεσύρισαν, τὴν
θαυμαστὸν ἐν εἰ καὶ Λυγυσίνης, καὶ ἄλλοι τοιοῦτος
ταῦτα πεπόνθασιν; ἔκτον, ὅτι τῶ τῶ ὕβρις ἐκ ἔστι
τῶ ἀγίου, ἐπειδὴ Λυγυσίνης πρὸς Ἱερώνυμον, καὶ
εἰς τὸν ἐκτος τῶ τέταρτον Κανόνα τῆς ἐν Καρθαγίνῃ Συ-

νόδου, μέρος ὧν ἐκείνης, λέγει, ὅτι μόνῃ ἡ ἀγία
γραφὴ ἔχει ἀπλῶς τὸ ἀξιόπιστον, τὰ δὲ βιβλία τῶν
Ἐπισκόπων μὴ δεχέσθαι ὡς τὰς θείας γραφάς, ἐν
οἷς δηλονότι ἐσυνάδου τῇ γραφῇ καὶ ταῖς οἰκουμενι-
καῖς συνόδοις, καὶ τῇ κοινῇ καὶ ἀρχαίᾳ δόξῃ τῆς κα-
θόλου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτῆς ὄχεται ὁ
Λυγυσίνης, εἰ εἰσὶν εἰς τὰ βιβλία αὐτῆς τινὰ ἐκ τῶ
τῶ Πνύματος, ἀλλ' ἀφ' αὐτῆς, δεῖναι αὐτῶ συγγνώ-
μην καὶ τὸν Θεὸν καὶ τὰς Θεάς. ἔτα ὁ Λυγυσίνης διώρ-
θωτε τὰ βιβλία αὐτῆς ὡς ἔχοντα πολλὰ σφάλματα, 10
καὶ ἡμεῖς πῶς τῶ τοιαῦτα τὰς λόγους δεχόμεθα ὡς
ἐναποδέκτες; ἔπειτα αὐτὸς ἔτι εἰς τὸ τέλος περὶ
Τριᾶδος, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον αὐτῶ σύγγραμμα
Νικητῆς τῶν νικούντων, καὶ ἐν τῇ περὶ μοναδικῆς Βα-
πτίσματος, καὶ εἰς τὸ πρῶτον περὶ Τριᾶδος, κεφαλῶν 15
τέλει, ἀπασαν τὴν αὐθεντίαν παρέχει ταῖς ἀγίαις
γραφαῖς, περὶ αὐτῆς δὲ χαίρει, ἐδιόρθεται ὑπὸ τῶν ἐ-
δότων μᾶλλον αὐτῶ ἐν τοῖς ἀπάδουσι τῶ ἀλήθειαν. ἔεδο-
μον, εἰς ὃ δὲ λέγει ἡ Συνόδος, ἀκολουθεῖν κατὰ πάν-
τα, λεγόμενον περὶ Λυγυσίνης, Ἀμβροσίῳ, καὶ Λέοντι, 20
ὅτι ἐκεῖνα ἐννοεῖ ἡ Συνόδος δεχέσθαι πάντα τὰ ἐκεῖνων,
ὅσα συμφωνεῖ ταῖς οἰκουμενικαῖς συνόδοις καὶ τοῖς λοιποῖς
τῶ εἰς εἶπεν πατέρων, ἐμὴ περὶ πάντων ἀπλῶς τῶν συγ-
γραφομένων, ἐπειδὴ ἐκεῖνα ἡ Συνὸς λατινικὰ ὄντα
ἐκ ἐγνώσκων, ὅθεν ὡς δεχόμεθα ἀπλῶς τῶ Νύ- 25
ως τὸ περὶ Ἀποκαταστάσεως (εἰ καὶ ὁ εἶς Μάξιμος
καὶ ἑτέροι τῶν πατέρων πρὸς τὸ ἀναμάρτητον ἔλκεσι)
καὶ τινων, ἐξ ὧν ἡ παρῶσα Συνὸς ἐρήθμισέ τινα, ἔτι
ἐδὲ τῶ Λυγυσίνης τὰ πάντα. ὅτι δὲ τὸ, ΠΑΝΤΑ,
ἐνταῦθα ἐκαθόλου εἶ, μαρτυρεῖ αὐτῇ ἡ Συνὸς ὑπε- 30
ξηγησάμεν αὐτῶ, καὶ εἶπεν μετ' ὀλίγα, καὶ δεχό-
μεθα πάντα ὅσα περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως καὶ πρὸς
τὸν τῶν Αἰρετικῶν ἔλεγχον ἐξέθεντο. τῶς ἐπεί
περὶ Λυγυσίνης τὸ ἐρημῶν τῶ Ταρσίου πράξει πρῶ-
τῇ τῆς ἐκδόμης Συνόδου, οἱ πατέρες ἀλλήλοις σύμ- 35
φωνοῦσιν, ἐναντίως δὲ ἐδεμίαν εἰσὶν αὐτοῖς, ἀλλ'
ἐναντιῶνται αὐτοῖς οἱ τὰς οἰκονομίας καὶ τὰς σκοπὰς
αὐτῶν μὴ ὁπταῖνται. συμφωνοῦν ἐν καὶ ὁ ἱερεὺς Λυ-
γυσίνης ταῖς πατράσι, Λατῖνοι δὲ κακουργῶντες, πα-
ρεξηγῶσιν αὐτόν. ὁ φιλαναγνώστης ἰδέτω περὶ τῆς 40
τῆ καὶ τὸν Σχολάριον εἰς τὸ Σύνταγμα αὐτῶ, καὶ ἐν
τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως, ἥτις κεῖται ἐν τῇ τόμῃ τῆς
Ἀγάπης, καὶ Νείλῳ κεφάλαιον τετακτοῦν τρίτον τῶν
ἀντιρρητικῶν περὶ τῆς ἀγίας Πνύματος, καὶ Θεοδώρου
Ἀγαθίου τὰ ἀντιρρητικὰ εἰς τὴν ὁπνιστῶν τῶ Ἀρ- 45
γυρπῆς πρὸς τὸν μέγαν Δέκαν, ἄτινα καὶ αὐτὰ
κεῖται ἐν τῇ ἐρημῶν τόμῃ τῆς Ἀγάπης. ὁ γδοον, μὴ
θορυβείτω τὸ, ἐὰν συνάδουσι τῇ ἀγίᾳ γραφῇ καὶ
ταῖς Οἰκουμενικαῖς συνόδοις, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία ἔτω
παρέδωκεν, ἵνα δοκιμάζονται τὰ συγγράμματα τῶν 50
Διδασκάλων τῇ ἀγίᾳ γραφῇ καὶ τῇ κοινῇ ἀρχαίᾳ δό-
ξῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὅθεν κλήμης ὁ Ἀ-
λεξανδρινὸς φησὶ ἐρωματέων βιβλίων τέλει, ἐκ ἀπλῶς
ὑποφθιγγεσιν ἀνθρώποις πίσιν ἔχωμεν, οἷς ἔξεσι
τὸ ἐναντίον ὑποφθιγγεσθαι, ἐκ ἀρκεί τέτοις ἀπλῶς
εἰς ἐν

εἰπὼν τὸ δοκῆν, ἀλλὰ δὲ ἀποδείξει τὸ λεχθῆν, ὅτε
 προσδοκῶν τὴν διδομένην ὡς τῶν ἀνθρώπων μαρ-
 τυρίαν, ἀλλὰ τῇ φωνῇ τῆς Θεᾶς δοκιμάζοντι τὸ ζητή-
 ριον, καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἀσκητικῶν Ὁρῶ ἐβδομηκοσῶ
 5 δούτερον, δὲ τῶν ἀκρατῶν τὰς πεπαιδευμένας ταῖς
 γραφαῖς δοκιμάζειν τὰ ὡς τῶν διδασκάλων λε-
 γόμενα, καὶ τὰ μὴ σύμφωνα ταῖς γραφαῖς δέχεσθαι,
 τὰ δὲ ἀλόγιστα ἀποβάλλειν, καὶ τὰς τοιαύτας διδάγ-
 μασιν ἐπιμύοντας ἀποστέφεται σφοδρότερον· καὶ
 10 ὁ χρυσόσομος ἐψαλμῶν συννηκοσῶν σῶτα, εἴτι
 λέγεται ἀνδρῶν γραφῆς, τῶν ἀκρατῶν ἡ διαύσια χωλαί-
 νει, νῦν μὴ νόσασα, νῦν δὲ ἀπορῶσα, ἐνίοτε τὸν λό-
 γον ὡς φλυαρώδη ἀποστροφώδη, ἐνίοτε δὲ ὡς πιθα-
 ρὸν δεχομένη, ἀλλ' ὅπως ὡς τῆς Θεᾶς γραφῆς ἡ μαρ-
 15 τυρία περὶέχεται, καὶ τὰς λέγοντες τὸν λόγον καὶ τὰς
 ἀκούοντες τὴν ἀλήθειαν σέβει· καὶ ὁ πῶτος βιβλίῳ
 πέμπτῳ φησὶν, ὑμῖς λέγετε, ἔξεσι, ἡμεῖς λέγο-
 μιν, ἐκ ἔξεσι, ἀναμεταξύ τῶν ὑμετέρων καὶ τῶν ἡμετέρων
 ἔξεσιν ἀπορῶσι τῶν λαῶν αἱ ἀλόνισαι, ὅθεν ὑμῖν πι-
 20 στεύω, ὅθεν ἡμῖν, πάντες φιλόνομοι ἄνδρες ἐσὼν,
 κριταὶ εἰσι ζητητοὶ, εἰ χριστιανοὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους
 ὑπάρχοντες ἐδύνανται, ἑκατέρου γὰρ μέρους τῇ σπαρῇ

ἡ ἀλήθεια καλύπτεται· ἐξωθεν ζητῆται ὁ κριτής·
 ἡ ἐθνικὸς ἐδύνανται εἶδέναι τῶν χριστιανῶν τὰς ἀπὸ-
 κρυφάς, ἡ ἰερατικὴ ἐχθρὸς ἐστὶ τῇ χριστιανικῇ Βα-
 πτίσματος, ἄρα ἐν γῇ ἐδεμία περὶ τῆς εὐρεθῆναι
 διωθήσεται κελσις, ἐξ οὐρανῶν ζητῆται ὁ κριτής·
 ἀλλ' ἵνα τὴν κερδομένην πρὸς οὐρανὸν, ἔχοντες ὥδε ἐν τῇ
 εὐαγγελίῳ τὴν μαρτυρίαν· μετὰ τῶν γραφῶν δέεσιν
 ἡ κοινὴ συμφωνία καὶ δόξα τῶν ἐρμηνέων τῆς ἀγίας
 γραφῆς ἀγίων πατέρων, ὧν ἡ συμφωνία καὶ τῶν οἰ-
 κουμενικῶν συνόδων αἱ ἀποφάσεις ταυτίζονται τῇ
 ἀγίᾳ γραφῇ, ὅθεν οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ οἱ ἐπ' ὅσε-
 βρα ἀπεπέψαντες ἀποκράτορες δέχονται τὰς ἐπ' αὐ-
 θιτικὰς συνόδους ὡς τὰ ἅγια εὐαγγέλια, ὡς ἐ-
 βρα βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρες τρίτης κεφαλῆς δε-
 5 κάτῃ, καὶ ἀλλὰ ὅσον πολλοῖς· περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ ἀγράφων ὡς ἀδόσεων, ἴδε τὰς μεγάλας βασιλείας
 ἐν τοῖς πρὸς ἀμφιλόχιον κεφαλαίοις τὸ εἰκοστὸν ἐβ-
 δομον καὶ τὸ εἰκοστὸν σῆμα, καὶ αἰωτέρω καὶ κατω-
 τέρω ἐν πολλοῖς ἐν τῇ παρῶν συγγραφῇ, καὶ βιβλίῳ
 ἐνδεκάτῃ, κεφαλῇ πέμπτῃ Παράγραφον σῆμα, καὶ
 βιβλίῳ πρώτῃ, κεφαλῇ ἐνδεκάτῃ Παράγραφον σῆμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

25

Ὅτι τὰ ἐν τῇ παρόντι κεφαλῇ ἐρημῶν ἐκ τῆς τρίτης συνελδύσεως τῆς πέμπτης συνόδου, καὶ ἐξ ἄλλων,
 τετραχῶς ἀναρῶσι τὸ πάτερμον ἀναμάρτητον καὶ ἀποκρατορικὸν πρωτῶν τῶν Παπῶν Ρώμης,

30 **Κ**αὶ τὸ αὐτὸ ἀναρῶσι ἡ τῆς Πάπας τυραννὶς, πρῶ-
 τῶν, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐλέγετο ἀκολούθῳ τῇ Πά-
 πα, ἀλλὰ τοῖς πατέσι· δούτερον, ὅτι εἰς τὴν ἀπα-
 ρέθμην τῶν πατέρων πρῶτον τάττει πολλὰς τῶν
 πατέρων, ἕτα τὸν Λέοντα Ρώμης· τρίτον, ὅτι συ-
 νάρεθμῳ κακῆνος τοῖς λοιποῖς πατέσι· τέταρτον,
 35 ὅτι ὀλίγοι ἐβρέθησαν Πάπαι, αἱς ἡκολάθη ἡ Σύνο-
 δος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀσφόρων τάξεων καὶ βαθμῶν
 πατέρες, καὶ ἴδε καὶ τὰς μαρτυρίας, αἱς χρῶνται
 αἱ Σύνοδοι ἀπὸ τῶν πατέρων, ἵνα ἴδῃς τὰ ὅμοια πάντῃ

καὶ πάντως, καὶ τὸ δὴ θαυμάσον, ὅτι καὶ Λέων καὶ
 Ἀγάθων καὶ Κελεστῖνος εἰς τὰς συνοδικὰς αὐτῶν ἐπι-
 σολάς ἐκ ἀποδεδειγμένων τῶν περὶ τὴν Πάπαν
 τῶν Παπῶν, ἀλλὰ τὸ πλέον, ἡ μάλλον εἰπὼν τὸ ὅ-
 λον ἀπὸ τῶν πατέρων, Πατριαρχῶν, Μητροπολιτῶν,
 καὶ Ἐπισκόπων, καθότι οἱ καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ
 οἱ ἅγιοι Πάπαι τῆς Ρώμης τὸ νῦν πατρίμον ἀ-
 ναμάρτητον, καὶ ἀποκρατορικὸν πρωτῶν τῶν ἀρχι-
 τυραννῶν Παπῶν ἐδέποτε ἐδὲ καὶ ἐν ἀνέπόλησιν.

40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

45

Περὶ τῆς ποίᾳ τρόπῳ ὁ Πάπας πρῶτος τῶν ἱερέων.

45 **Ε**ν τῇ ἑκατοστῇ τετακοστῇ πρώτῃ αὐτῆς Νεαρᾷ ὁ
 ἱερωσύνης Θεωρίζει εἶναι τὸν Πάπαν τῆς Ρώ-
 μης καὶ τὰς ὅρας τῶν ἀγίων πατέρων πρῶτον τῶν ἱε-
 50 ρέων, τὸν δὲ τῆς νέας Ρώμης ἔχον μετὰ τὸν Ρώμης
 δούτερον τάξιν, τῶν δὲ ἄλλων ἀπάντων σεβιμῶνται·
 τὸν δὲ Ἀχρίδος εἶναι αὐτοκέφαλον, καὶ χερσὶν τὰς
 Ἐπισκόπους τῶν Ἐπαρχιῶν Δακίης Ρίπονσις καὶ Δακίης
 μεδιπερῶνας, Τριβαλλίας, Δαρδανίας, Μυσίας τῆς
 αὐτῆς καὶ Παννονίας· εἰς δὲ τὸ Περιβιλέγειον περὶ ἱερέων,

ὅτι καὶ δούτερος μακεδονίας, καὶ ἐν ταῖς ὑποκει-
 μέναις αὐτῇ Ἐπαρχίαις ἐπέχον τὸν τόπον τῆς Ρώμης
 καὶ τὰ ὁριζοῦνται ἀπὸ τῆς Πάπας Βιγλίας· καὶ λοιπὸν
 σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Ρώμης ἔχει τὰς πρῶτας ἀπὸ
 τῶν ὁρῶν τῶν ἀγίων πατέρων, ὅσοι ἀπὸ τῆς γραφῆς
 καὶ τῆς Πέτρου, ἔχοντες, ὡς εἴρηται πολλὰς, αὐτε-
 λέγετο ἀπὸ τῶν ἀσκητικῶν εἶναι δούτερον τὸν Κωνσταν-
 τινεπόλεως, καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ λησεν καὶ εἶχε ταύτην
 τὴν γνώμην, καὶ ὁ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐγραψε καὶ τῶν
 πρεσβείων

πρεσβύτων τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, οἱ εἰ καὶ ἔγραψαν ἀντεγυῖα καὶ ἠκύρωσαν εἴ τι τοιούτων διωρίσασα, ὅμως καὶ ὁ ἱεσινιανὸς νομικὸς ὢν, ἐβεβαίωσε πιστοποιῆσαι τὸν Κωνσταντινουπόλεως τῶν ἁλίων Πατριαρχῶν, ἵνα δὲ μὴ νομιθῇ καὶ πρὸς τὴν Ῥώμην πρῶ-

τος, καὶ δόξῃ ἀντικείμενος τοῖς Κανόσι, ἐσαφηνίσεν, ὅτι εἰ καὶ πιστοποιῶν τῶν ἁλίων, τὴν Ῥώμην ὅμως εἶναι αὐτὸν δούτερον, εἰς πῶς τάξιν δηλονότι καὶ ἐκ εἰς πῶς ἀξίαν, καθότι τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα ἔστι πᾶσιν ἐς τὴν αὐτὴν ἀξίαν.

5

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β΄.

Ἀντίθεσις Λατίνων, ὅτι τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιφανίου ὑπεροχῆς τὰ ἱεσινιανὰ τὸν Πάπαν ἔχον ἰδικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ συναγόντων, καὶ λύσις αὐτῆς, καὶ ἐλεγχος ὑπερλάσων ὑπεροχῶν αὐτῶν. καὶ περὶ κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ὅτι ὁ ἱεσινιανὸς γράφων τῷ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιφανίῳ, ὡς κεῖται εἰς τὸν πρῶτον Τίτλον τῆς πρώτης βιβλίας τῆς κώδικος, τοιαύτη φησὶν, Ἀλλὰ διὰ πάντων φυλάττοντες πῶς κατὰ τὴν τῆς οἰκονομίας τῶν ἁλίων Ἐκκλησιῶν τῆς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ Πατριαρχίας, πρὸς οὗ καὶ τὰ ὅμοια τέτοις γυρογράφου. ἔτε γὰρ ἀνεχόμεθα καὶ τὸν εἰς Ἐκκλησιαστικὴν ὁρῶντων κατὰ τὴν μὴ καὶ τῇ αὐτῇ ἀναφέρεσθαι μακαριότην ὡς κεφαλὴν ἔση πάντων τῶν ὁσιωτάτων ὧς Θεοῦ ἱερέων. Καὶ, ἐπειδὴ ὁσάκις ἐν τέτοις τοῖς μέρεσιν Αἰρετικοὶ ἀνεφύησαν, τῇ γνώμῃ καὶ ὁρῇ κέρσει ἐκείνους τὰ σεβασμῆς θρόνον κατηργήθησαν. σιωπῶντες ὅν ἐκ τέτων, λέγουσιν οἱ αὐτοὶ, ἥτοι παπισταί, ὅτι ὁ Ῥώμης ἐστὶ πρῶτος, τὰς κεφαλὴν τῶν ἱερέων, καὶ ἐπομένως ἔχει ἰδικὸν ἀξίωμα εἰς πῶς καθόλου Ἐκκλησίαν, Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι καὶ αὕτη ἡ ὑπεροχή, καὶ ἡ τῶν ἱεσινιανῶν πρὸς τὸν Πάπαν Ἰωάννην τὸν δούτερον, τὸν καλέωμεν Μερκῆριον, ἐν ἑταίᾳ πανταχοσιῶν τετρακοσῶν δούτερον, καὶ ἡ ὑπεροχή τέττα τῶν ἱωάννην πρὸς ἱεσινιανόν, κέρμα καὶ αἰθὺς ἐν τῇ αὐτῇ πρώτῃ βιβλίᾳ τῆς κώδικος, Τίτλῳ περὶ τῆς αἰτίας Τριῶν, ψόδους εἰς καὶ πεπλάσμεναι, καθότι ἐσυμφωνῶσι μετὰ τὸν Διευτῶν τῶν ἱεσινιανῶν καὶ μετὰ τὸν γραφόντων αὐτῶν καὶ Διευτῶν καὶ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἔτε μετὰ τῶν ἱστορικῶν, τῶν λεγόντων, ὅτι ἔδωκεν ὁ Φωκάς τὸ πρωτῶν Βονιφατίῳ τῷ τρίτῳ. τῷ δὲ καὶ πολλοὶ τῶν Θεολόγων ὑποδείκνυσιν ὑπεροχὰς καὶ λόγους, καὶ μάρτυρας Ἰάκωβον Λέκκιον νομικὸς βιβλίῳ πρώτῳ περὶ Θεολογικῶν ὑπεροχῶν, κεφαλῶν πρώτῳ, καὶ βιβλίῳ δούτερον, σημειῶν πέμπτῳ. εἰ δὲ καὶ ταύτῃ πῶς πρὸς Ἐπιφανίον ὑπεροχῶν τῶν ἱεσινιανῶν καὶ ὑποθέσιν. ἀλλὰ ἡ εἰρημὸν, φησὶν, ὅτι πρῶτος καὶ κεφαλὴ λέγεται καὶ μόνον πῶς τάξιν, ὡς καὶ ἡ παλαιὰ Νεαρχὴ σαφέςματα μαρτυρεῖ, εἰς τὴν ἔχον τὸν Κωνσταντινουπόλεως δούτερον τάξιν μετὰ τὸν Ῥώμης, ἥτοι ὡς πιστοποιῶν ὁ Ῥώμης τῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἔτω καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως πιστοποιῶν τῶν ἁλίων Πατριαρχῶν, ἀλλὰ ὁ Κωνσταντινουπόλεως πιστοποιῶν τῶν ἁλίων καὶ μόνον πῶς τάξιν, ἄρα καὶ ὁ Ῥώμης πιστοποιῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως κατὰ μόνον πῶς τάξιν, ἀλλὰ ἡ δούτερος τῶν Κωνσταντινουπόλεως τάξις ἐκ ἔχει ἰδικὸν ἀξίωμα, ἐν οἷς πιστοποιῶν, ἄρα μήτε

τῶν Ῥώμης ἡ πρώτη τάξις ἔχει ἰδικὸν ἀξίωμα εἰς τὰς μετὰ αὐτὸν. Ἐν εἰνὸς Ῥώμης κεφαλὴ τῶν ἱερέων κατὰ τὴν ἁλίων ἐξουσίαν, καὶ μὴ κατὰ μόνον πῶς τάξιν, ἐκ ἔλεγον ὁ ἱεσινιανὸς, καὶ πρὸς ἐκείνον ἐγράφον, ἔτε ἔλεγον, ἐκ ἀνεχόμεθα μὴ ἔχον καὶ ἐκείνον εἰρησιν, εἰ γὰρ εἶχε ὁ Ῥώμης τοιαύτῃ ἐξουσίαν, καὶ χωρὶς τῶν πιστογμάτων τῶν Βασιλέως ἀναγκῶν αὐτὸν ἡρώτων οἱ Πατριάρχαι. Ὁ αὐτὸς Βασι-
20
λεὺς εἰς τὸν πρώτον βιβλίον τῆς κώδικος, Τίτλῳ πρώτῳ, Διαταγῇ σῆτη, κεφαλῶν εἰκοσῶ τεταρτῷ, καὶ Τίτλῳ δούτερον, Διαταγῇ σῆτη, λέγει, ὅτι ἡ Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησία πᾶσιν τῶν ἁλίων ἐστὶ κεφαλὴ. καὶ κεφαλῶν δεκάτῳ σῆτῳ ἀκυρὰ φησὶν εἶναι τὰ γεγονότα
25
ἐν τῇ κατὰ Ζήνωνος τυραννίδι (ὡς τῶν Βασιλέων δηλονότι) βασιλικά διατάγματα κατὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἔχον τῶν ἁλίων πάντων πῶς πρεσβεῖαν. καὶ Διαταγῇ δεκάτῳ σῆτῳ τῶν δούτερων Τίτλων τῆς πρώτης βιβλίας τῆς
30
κώδικος, ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔχει τῶν ἁλίων πῶς πρεσβεῖαν. ἀλλὰ καὶ Μαρκῆλ ὁ Κομνηνὸς ἐν τινὶ Νεαρχῇ, ἥτις κεῖται ἐν τῷ δωδεκάτῳ Κανόνι τῆς ἐβδόμης Συνόδου πρὸς τὴν Βαλσαμῶν, πῶς αἶσαν συφίαν λέγει πιστοποιῶν τῶν ἁλίων τῶν Ἐκκλησιῶν, μητέρα πᾶσιν
35
τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ νέαν Σιών. ἴδε καὶ τὸν πιστοποιῶν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, ἥτοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ἐγκωμίων τέτων ὁ Κωνσταντινουπόλεως τῶν Κανόνων ὑπερέβη. ἔτι ὅτι τῆς Πατριαρχίας
40
τῶν Ἐπιφανῶν ἦσαν εἰς μὴν πῶς Ῥώμην Πάπαι αἱ καὶ ἄλλοι, εἰς δὲ τὰς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας συγχύσεως καὶ ταρχαὶ ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν, ἀλλὰ δὲ καὶ εἰς πῶς Κωνσταντινέπολιν κέρσει καὶ συγχύσεως, ὡς εἴρηται εἰς πῶς ἀρχὴν τῶν παρόντων
45
βιβλίας, ὅθεν ὁ Βασιλεὺς διηρώς ἔλεγον, ἵνα ἔχωσι κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Ῥωμαίων, ὁρθοδόξους ἴτε, καὶ γαλήνης ὑπολαβῶντες. καθά-
50
ως περὶ πῶς πίπιν, αὐτὸς εἰρηγεν τῶν Νεαρχῶν ὁ ἱεσινιανὸς μετέπειτα, ὅπως Πάπας τῶν Βιη-
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

ὁρμίσδα Ἐπαρχῶν, ὡς κῆται ἐν ἀρχῇ τῆ πρώτης βιβλίας τῆς κώδικος, ἐλεγον, ἐπειδὴ ἤλθον εἰς τὰς ὁδοὺς ἡμῶν ἀκοῆς, ὡς τινὲς διδασκαλίας τινὰς σωέγραψαν, καὶ ἐξέδωκε ἀμφιβόλους καὶ ἐκ ἀκριβοῦς συμφωνήσας τῇ ὁκτεθείσῃ ὁρθοδόξῃ πίστει, ὡς τῆς ἀγίας 5 Συνοδῆς τῶν συνεληθόντων ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἀγίων πατέρων καὶ κυρίως τῆς τῆς ὁδοῦς μνήμης, καὶ σημείωσαι, ὅτι βεβαιῶσι τὰ δόγματα τῶν Συνοδῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἁγίον Κύριον αὐτῶν συμφωνίας. ὡς ἔν ὁ Κύριος Κανὼν ὡς περὶ γινόμενος τῶν οἰκουμενικῶν ἀγίων Συνοδῶν, ἐκ εἰχον ἀπὸ τῆς 10 εἰς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν ἰδικὸν ἀξίωμα, ὥτως ἔδὲ ὁ Ῥώμης, ἀπὸ τῆς εἰπὴν τὸν Ἰσπανικὸν ἵνα φυλάττωσι τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμῶς αἱ Ἐκκλησίαι, εἰχέτι τοιούτῳ ἀξίωμα ἰδικὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἔτι ὁ αὐτὸς Νεαρᾷ ἑκατοστῇ εἰκοστῇ περὶ οἰκονομίας καὶ ἐμφυτεύσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, καὶ Νεαρᾷ ἑκατοστῇ εἰκοστῇ τρίτῃ, Θεωρίζει ἵνα γίνωνται δύο 15 Συνοδοὶ κατ' ἑπὶ εἰς πᾶσαν Ἐπαρχίαν. καὶ περὶ δωρεῆς τῶν χειρουργημάτων ἱερέων εἰς τὰς χειρουργήσας λέγει, κελεύοντι τὰς μακαριωτάτας Ἀρχιεπισκόπους καὶ Πατριάρχας, τυχέσι τῆς πρεσβυτέρης Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Θεσπρόλεως καὶ Ἱερουσολύμων, καὶ πρεσβύτερα σφοδρῶς 25 καὶ μετὰ ὑπτιμίων καὶ τῷ Πάπᾳ καὶ τοῖς Πατριαρχαῖς καθὼς καὶ τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις μῦθεν ἀποφασίσας εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν ὁρισμένης. εἰδὲ ὁ Πάπας ἦν κεφαλὴ τῶν ἱερέων κατὰ τινὰ ἰδιόζουσαν ἐξουσίαν, ὁμοθυμῶς καὶ ἐκέλευον, ἀλλ' ἤδη ἰσαριθμῶνται τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς, νομοθετεῖται, ὁρίζεται καὶ ὑπτιμίοις καθυποβάλλεται, ἄρα ἐκ 30 εἰς κεφαλὴ τῶν ἱερέων κατ' ἄλλον τρόπον, ἀλλ' ἡ κατὰ μόνην τὴν τάξιν. τὸ αὐτὸ πρῶταγμα ἴδε καὶ βασιλικῶν βιβλίων τρίτῳ, Τίτλῳ πρώτῳ. Ἐν ὁ αὐτὸς Θεωρίζει εἶναι τῶν Πατριαρχῶν τὰς δόξαφάσεις ἀμετακρίτους, καὶ τὴν ἐχάτῃ κρείσιν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἔν τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ τῇ Συνοδῷ παρέχει, 35 ἐκ εἰπε δὲ μόνον, ἀλλ' ὡς εἶπον, ἔτω καὶ ἐποίησεν, ἐπειδὴ περὶ τῶν Αἰρετικῶν ἡθροισε τὴν πέμπτην Σύνοδον χωρὶς τῆς τῆς Ῥώμης παρεσίας, ἡ ὑπὸ τῆς ἡ Λεγάτων, καὶ δὴ καὶ Αἰρετικὸν ὄντα ἐξώρισε, διώρθωσεν. Ἐν ὁ αὐτὸς καθόλου Ἐκκλησίαν ἔλεγει τὴν πειθομένην, ἡ διοικημένην ὑπὸ μόνῃ τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ τὴν κοινὴν τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν σύμπνοιαν, ὅθεν Νεαρᾷ ἑκατοστῇ ἐνάτῃ 40 λέγει, Αἰρετικὸς ἐκείνος εἰρήκασιν (ἦτοι οἱ πρὸς αὐτὸν Βασίλεις) καὶ ἡμεῖς λέγομεν πάντας τὰς μὴ ὄντας μέλος τῆς ἀγίας τῆς Θεᾶς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἡ πάντες ὁμοφώνως οἱ ἁγιάτοι πάσης τῆς Οἰκουμένης Πατριαρχαῖ, ὅ,πε 50 τῆς Ἐσπερίας Ῥώμης, καὶ ὁ ταύτης τῆς βασιλίδος

πόλεως, καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ Θεσπρόλεως, καὶ Ἱερουσολύμων, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτὰς τεταγμένοι ὁσιώτατοι Ἐπίσκοποι τὴν δόξαφάτικὴν κηρύττεισιν πίσιν τε καὶ ὡς ἔδοξεν. καὶ Νεαρᾷ ἑκατοστῇ δεκάτῃ πέμπτῃ λέγει, εἰς τὰς ἐκ τῶν μνημονούσων γονέων ὁρθόδοξος ὑπαρχῶν, αἰσθεται τὸν ἴδιον παῖδα, ἡ παῖδας μὴ εἶναι τῆς καθολικῆς πίστεως, καὶ μηδὲ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ κοινωνεῖν, ἐν ἡ πάντες οἱ ἁγιάτοι Πατριαρχαῖ μιᾷ συμπνοίᾳ καὶ ὁμοφώνῳ τὴν ὁρθὴν πίσιν κηρύττεισιν κατὰ τὰς (πρεσβυτερίας δηλονότι) τέσσαρας Συνοδοὺς, καὶ τὰ ἐξῆς. 5 ῥητὴς ταῦτα βεβαιῶσι καὶ Λέων ὁ σοφὸς βασιλικῶν βιβλίων τετακτοῦ πέμπτῳ, Τίτλῳ ὁγδόῳ, κεφαλῶν τετακτοῦ. τῇ γνώμῃ τῆς Ἰσπανικῆς συναγείας καὶ ἡ ἐβδόμη Σύνοδος, ἐν τῇ πρώτῃ γὰρ αὐτῆς πρᾶξι λέγει ὁ Ἀγκύρας Βασίλειος, πρεσβυτέρῳ ἐν τῇ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, Ἀδελφῶ Πάπα Ῥώμης, Ταρχσίῳ Κωνσταντινουπόλεως, τοῖς τε δόξαφάτοις θρόνοις Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, καὶ τῆς ἀγίας πόλεως. καὶ πρεσβυτέρῳ ὑμῖν τοῖς ἐξ ἀποστολικῆς αὐθεντίας λαβῶσι τὴν ἐξουσίαν. οἱ σύμφωνοι καὶ ἡ 10 ὑπὸ τῷ Πάπᾳ Μαρτίνῳ ἐν Λατεράνῳ Σύνοδος, λέγεται Κανόνι δεκάτῳ ὁγδόῳ, εἰς κατὰ τὰς ἀγίας πατέρας ὁμοφώνως ἡμῖν καὶ ὁμοπίστως ἐκ αἰθερίας ἀναθεματίζει ψυχὴν τε καὶ σῶματι πάντας ἐκείνους, ἔς αἰθερίας καὶ ἀναθεματίζει, δηλονότι τὰς πονηροτάτας Αἰρετικὰς, μετὰ πάντων τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν συγγεγραμμάτων ἕως μιᾶς κεραίας ἡ ἀγία τῆς Χριστῆ καθολικῆς καὶ δόξαφάτικῃ Ἐκκλησίᾳ, τυχέσιν αἱ ἁγία καθολικῆς πρῶτες Συνοδοὶ, καὶ συμφώνως πάντες εἰδόκιμοι τῆς Ἐκκλησίας πατέρες, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ λοιπὸν εἰ καὶ κατὰ Ἰσπανικὸν ἴσοι οἱ Πατριαρχαῖ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἡ σύμπνοια καὶ ἡ ὁμόνοια αὐτῶν εἰς ἡ καθόλου Ἐκκλησίαν, καὶ ὅλοι οἱ Πατριαρχαῖ τῆς Οἰκουμένης εἰς Πατριαρχαῖ, καὶ ἔχοντες κρείττερον ἡ Συνοδοῦ, καὶ κεφαλὴ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ὡς καὶ ὁ Ῥώμης, καὶ τὰ λοιπὰ εἰρημόνως ἀνωτέρω, πρὸς δὲ τὸν, ὅτι ὁ Ῥώμης καὶ μόνῃ τὴν τάξιν ἦν πρῶτος τῶν ἱερέων, καὶ ἔκατ' ἄλλῃ τινὰ διώκῃ, ἡ ἐξουσία. πρὸς ὁ δὲ λέγει, ὅτι αἰσθεται εἰς τὴν Ἀνατολὴν Αἰρέσεις τῇ γνώμῃ καὶ ὁρθῇ κρείσῃ τῆς θείας Ῥώμης κατηργήθησαν, ἀληθές ἐστιν, ἀλλ' ἔπαυσε, ἔπε ὁ μόνος, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ πρᾶξεις τῶν Οἰκουμνικῶν Συνοδῶν, καὶ τὰ συμβαίνοντα ἀπ' ἀρχῆς ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, 15 ὅθεν ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνοδῷ πρᾶξι δούτερος ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς τῆς Ῥώμης, καὶ τὴν διδασκαλίαν Ταρχσίῳ, καὶ τὴν ὡς ἔδοξεν τῶν Ἀποστόλων καὶ θείων διδασκάλων. ἴδε καὶ ἀνωτέρω βιβλίων τρίτῳ κεφαλῶν δέκατον τέταρτον, καὶ ἀλλὰ ἔν ἐν πολλοῖς ἀνωτέρω καὶ κατωτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

5

Περὶ τῆς πρώτης Ἰσινιανῆς ἐν τῇ Ἀχρίδι, καὶ τῶν ἐκ αὐτῆς Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων.

Οἱ Καίσαρες Προκόπιος εἰς τὸ τέταρτον περὶ τῶν κτισμάτων Ἰσινιανῆς, κεφαλαίῳ πρώτῳ λέγει, ὅτι ἐγγὺς τῇ κατέρῃ Βεδερλιανῇ ἦν χωρίον λεγόμενον Ταυρήσιον, καὶ ἐξ αὐτῆς ἦν ἡ Ἰσινιανῆς, ἐγγὺς δὲ ἐκείνη ἐκτίσθη πόλις, καὶ ἀνόμεσεν αὐτῇ πρώτῳ Ἰσινιανῶν, εἰς δὲ τὴν Δαρδανίαν πόλιν τινὰ Οὐλπιανὰ λεγομένην ἀνακαίνισας, ἀνόμεσε δούτερον Ἰσινιανῶν. τιμήσας δὲ τὴν πρώτῃ Ἰσινιανῶν Ἀρχιεπισκόπῳ αὐτοκεφάλῳ, ἔδωκεν αὐτῷ ἵνα ἔχη τὰς χερστονίας τῶν Ἐπαρχιῶν Δακίας Μεδιπεργάνειας, Δακίας Ῥίποκσίας, Τρι-

βακίας, Δαρδανίας, Μυσίας τῆς αὐτέρας καὶ Πανονίας. σήμερον ὁμῶς δούσκονται μόναι Ἐπισκοπαὶ δεκατρεῖς ὑπ' αὐτῇ, ἐξ ὧν Μητροπολίται μὲν εἰσὶν 10 ὁ Κασιόριος, ὁ Βελεγεράδιος, ὁ Κοριτζαῖος, ὁ Τρεβονῆς, ὁ Σισανίης, ὁ Βοδουῶν, ὁ Πελαγωνίας. Ἐπισκοπαὶ δὲ ὁ Δεβρῶν, ὁ Μογλινῆς, ὁ Βελεοῦς, ὁ Πρεσπῶν, ὁ Αὐλῶνος, ὁ Καμίων, ὁ Κιτζάβων, καὶ ὁ Μολισκῆς. ἔκ ἑκαστοῦ δὲ αἱ Μητροπολῖται Ἐπισκόπους, ἐπειδὴ ἡ-15 σαν καὶ αὐτοὶ Ἐπίσκοποι, καὶ ἡ ἡγεμονία ἐποίησαν αὐτὰς Μητροπολίτας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

20

Πότε ἐβεβαίωθη ἡ Ἐπισκοπὴ τῆς Ἀχρίδος αὐτοκεφαλῇ, καὶ πότε ἐξέλιπε, καὶ περὶ τῆς ἀπασσάσεως μέρους αὐτῆς, ὃ ἔχει μέχρι τῆς Πεκίης.

Ἐπὶ Ἰσινιανῆς πρὸ τῆς πέμτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, παρόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῷ Πάπῳ Ῥώμης Βιγλίῳ, ἐβεβαίωθη ἡ Ἀχρὶς Ἀρχιεπισκοπὴ αὐτοκεφαλῇ, ἥτοι μὴ ὑποτελεῖται ὑπὸ ἀποστολικὸν θρόνον, τρεῖς ἐν ὑπὸ Πατριάρχῳ ὡς περ αἱ Μητροπολῖται. ὅτῃ δὲ Κωνσταντῖνος τῷ πρῶτῳ, ὃς ἐβεβαίωσεν ἐν ἑταῖς ἐξακοσοῦς ἐξηκοσὶ ὀγδόῳ, οἱ Βελγαροὶ παρέλαβον τὴν κατὰ Μυσίαν, καὶ κατ' ὀλίγον ἐπὶ θρόνῳ Ῥωμαίοις, πολεμικῶς ὑπὸ τῶν Ἀράβων, ἐξηπλώθησαν ἕως Ἀχρίδος, καὶ ἐκυριόσαν αὐτῆς καὶ τῶν περὶ αὐτῆς Ἐπαρχιῶν. Εἰδωλολατρῶν δὲ ὄντων, καὶ πολλὰ μαρτύρια ποιόντων τοῖς ὀρθοδόξοις, οἰκον ἐκλελοιπέναι καὶ Ἀρχιεπίσκοπον ἐκ τῆς Ἀχρίδος. ὅθον ὅτῃ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας, οἱ ἐβασίλευσαν ἐν ἑταῖς ὀκτακοσοῦς τεσσαρακοσὶ δού-

τέρῳ, καὶ Φωτίῳ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῳ, χερσιανισάτων τῶν Βελγάρων, ὅτε Κωνσταντινού-25 λεως ἐπέμψθη Ἀρχιεπίσκοπος εἰς Βελγαρίαν, καὶ περὶ τῆς Βελγαρίας ἦν ἀμίλλα ἀναμεταξὺ τῶν Ἐπισκόπων τῆς πρεσβυτέρας καὶ τῆς νέας Ῥώμης, ὡς ἐρῶν ἐν τῇ ἐβδόμῳ βιβλίῳ. πότε δὲ ἐπαύσαντο οἱ Ἐπίσκοποι Κωνσταντινουπόλεως χερστονῶν καὶ πέμ-30 πκαν εἰς Βελγαρίαν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ διατῆτο ἐχερστονῶν ὁ Βελγαρίας Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τῆς οἰκίας Συμῶδης, ἔκ ἑχομῶν εἰπὼν, τόσον δὲ μόνον λεγόμεν, ὅτι γενομένης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Πεκίης αὐτοκεφαλῆς, ὅτε τῆς ἐνορίας τῆς Ἀχρίδος 35 ἀπασσάθη ὅλον τὸ δροθὸν αὐτῇ μέρος, ὅπερ ἔκ ἑταῖς ἐδυνήθη ἐπαναλαβεῖν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀχρίδος ἀχρὶ τῆς δούρης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

40

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου τῆς νέας Ἰσινιανῆς, καὶ τῶν διαφορῶν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἀντιοχείας, καὶ περὶ τῆς ἀπάξ καὶ δις βεβαίωσεως αὐτῆς ἐν τῇ αὐτοκεφαλῇ κλήρει.

Οἱ παλαιότεροι Ἐπίσκοποι τῆς ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησίας ἐποίαν τὰς χερστονίας τῶν ἐν τῇ Κύπρῳ Ἐπισκόπων, χερστονῶν καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ὡς ἔδοξεν. οἱ Πατριάρχαι ὁμῶς Ἀντιοχείας, διὰ τὸ πέμπειν τὸν στρατηγὸν Ἀντιοχείας ὑποστράτηγον εἰς τὴν Κύπρον, ἐζήτην ὑποτάξαι ἑαυτοῖς τὰς Ἐπισκόπους Κύπρου, ὅπερ ἐπειδὴ Ῥηγίνος Κωνσταντίας, Ζήνων Κυρήνης, Εὐάγγελος Σόλων, καὶ Πατρίκιος Πάφῃς ἀπέφερον διὰ λιβέδας τῇ Οἰκουμενικῇ τρίτῃ Συνόδῳ, διώρισεν ἡ Σύνοδος ἐν τῇ ἐβδόμῃ αὐτῆς προῖχε ἵνα ἔχωσιν τὸ

ἀνεπηρέαστον καὶ ἀβίβαστον οἱ τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν τῶν 45 κατὰ τὴν Κύπρον παλαιότεροι, καὶ κατὰ τὰς Κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν δι' ἑαυτῶν τὰς χερστονίας τῶν ἐκλαβεσάτων Ἐπισκόπων ποιῶσιν. ὅτῃ δὲ Ζήνωνος, ὅτε ἐφαίνοντο οἱ Εὐτυχιανοὶ εὐτυχεῖντες, ἐφαίνῃ ὁ ἀποστολὸς Βαρνάβας σὺν 50 τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ τῷ Ματθαίῳ, τῷ βεβαίῳ ἐν κυρίῳ τὴν ἀληθινὴν τῇ χερσὶ ἀνθρωπότητα ἐναντίον αὐτοῖς. καὶ λοιπὸν Πέτρος ὁ Κναφὸς πάλιν ἤρξατο ἐνοχλεῖν τοῖς Κυπρίοις καὶ ἀσπάζειν ὑποτάξαι αὐτὰς ἐτέραν ἀποφάσει, ὅτι δῶθον ὑπὸ τῆς Ἀντιοχείας

τιοχέας ἐμαρτυρήθησαν πῶς ὁρθόδοξον πίστεν οἰκὺ-
 πριοι, ἐναντιώμενοι ὡς Αἰρεσιάρχης κἀνταῦθα καὶ
 τῇ δοξαζομένη τῆς τρίτης Συνόδου. ἀλλ' οὐ τέτοις ἀ-
 κρίματι εἰς τὴν Σαλαμίνα Ἐπίσκοπον ὁ Ἀνθέμιος,
 5 ὅστις εἶδε καὶ ὄντως τὸν Ἀπόστολον Βαρνάβαν ὡς ἀκινῆ-
 τα αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Κωνσταντινέπολιν πρὸς τὸν Βα-
 σιλέα, ὃν Ἀνθέμιος ἀπεκάλυψε καὶ τὸν τόπον,
 ὅπου ἦν πεθαμμένος αὐτὸς ὁ Ἀπόστολος, καὶ εἶπον
 αὐτῷ ἵνα σκάψῃ ὑπὸ τῷ κερατῶνι τὸ δένδρον,
 10 ὃν ἐκεῖ ἀρήσῃ τὸ λείψανον αὐτοῦ, καὶ τὸ ἱερὸν
 Εὐαγγέλιον τῷ Ματθαίῳ εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ, ὃ
 ἰδίᾳ χειρὶ ἔγραψε, καὶ εἶπον ἔτι αὐτῷ, ὅτε εἰσ-
 τίπαλοι τῆς Κύπρου παρβαλλεῖσσι, ὅτι ὁ θρόνος τῆς
 Ἀντιοχείας ἐστὶν ὁποσολικὴς, εἶπε καὶ σὺ, ὅτι καὶ
 15 ἡ Κύπρος ἐστὶν ὁποσολικὴ, καθότι ἔχει καὶ Ἀπό-
 στολον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. ἀπῆλθον ὁ Ἀνθέμιος
 σὺν τῷ κλήρῳ αὐτοῦ εἰς τὴν Κερατῶνιαν τὸ δένδρον, ἡ-
 τοι ξυλόκερατιαν, καὶ μετὰ τὴν περὶ οὐλὴν ἐσκα-
 ψε, καὶ ὄρεσεν ἀπὸ τοῦ, καὶ εὗρον εἰς αὐτὸ μίαν θή-
 20 κην, ἐν ᾗ ἦν τῷ Ἀποστόλῳ τὸ σεβάσμιον σκήνος,
 ἔχον εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον τὸ
 Ματθαίου εἰς ἑλληνικῶν γλώσσῃ γεγραμμένον, ὡς ἔ-
 πορευτο ὅτι ἔγραψεν αὐτὸ ἰδίᾳ χειρὶ ὁ Βαρνάβας,
 ὅπερ λαβὼν ἀπῆλθον εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ὁ Ἀν-
 25 θέμιος πρὸς τὸν Ζήνωνα, καὶ ὁ Ζήνων παρσέταξε
 τῷ Ἀκακίῳ θεωρεῖσθαι συνοδικῶς πῶς ὑπόθεσιν. καὶ
 λοιπὸν περὶ τῶν τῶν δικαίων τῶν Ἀντιοχείων, ὃν
 δηλαδὴ ἡ Ἀντιόχεια ἐστὶ τῶν Πέτρων πρώτη καθέδρα,
 καὶ ὅτι τῷ Χριστιανισμῷ τὸ ὄνομα ἐξῆλθεν ἀπ' αὐ-
 30 τῆς, ἀπεκρίθη ὁ Ἀνθέμιος κατὰ τὴν μάθησιν τῷ
 Βαρνάβᾳ, καὶ μάλιστα ὅτι ἡ τρίτη Σύνοδος δέδωκε
 τῇ Κύπρῳ πῶς ἐλδοθεῖαν, καὶ ῥητὴς ἀπὸ τῶν θρόνων

Ἀντιοχείας. τῶν ἀκρίτων οἱ ἀντίπαλοι, ἡ ἀκρίτων
 σαν, ἐχάρη δὲ ὁ Βασιλεὺς, ὅτι γέγονε τοῖσιν ταῦ-
 μα εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. τὸ δὲ ἱερὸν Εὐαγγέλιον κοσμή-
 σας, ἔβαλεν εἰς τὸ παλάτιον αὐτοῦ ἐν τῷ βασιλῆϊ
 αἰῶνι Στεφάνῳ, καὶ ἀνεκνίσκειτο καὶ ἐν αὐτῷ τῇ με-
 γάλῃ Παρασκευῇ, ὡς λέγει ὁ ἱεὺς εἰς τὸ χρονικὸν αὐ-
 τῶν. πῶς δὲ Σαλαμίνα κατέστησεν Ἀρχιεπισκοπὴν
 πάσης Κύπρου, καὶ τῷ Ἀντιοχείας παρσέταξε πόρρω
 ἀπέχειν τῶν διανοχῶν πῶς Κύπρον, ὡς φησὶν ὁ Μο-
 ναχὸς Κύριλλος, ὁ Ἀναγνώστης Θεόδωρος, καὶ ὁ Σκί-
 δας. ὁ δὲ Νικηφόρος ὁ πῶς εἶπεν τῶν ὁποσολικῶν λα-
 ψαῖς καὶ τῷ Εὐαγγελίῳ ἀνάγων εἰς τὸν καιρὸν τῷ Ἀ-
 νασασίῳ, λαμβάνεται. καὶ γὰρ ὁ Βαλσαμὼν ἐν τῇ
 ἐρμηνείᾳ τῶν τετρακοσίων κανόνων τῆς ἐν Τρεῖσιν Συνό-
 δου λέγει, ὅτι πῶς Σαλαμίνα, ἡτις καὶ Κωνσταντία ἐ-
 λέγετο (νῦν δὲ λέγεται Ἀμόχος) Ἰεσινιανὸς
 ὁ ῥινότμητος ἀνακηνίσας εἰς καλὴν, ὠνόμασε νέαν
 Ἰεσινιανήν. ὅθεν γίνεται δῆλον ἐκ τούτου, ὅτι
 λέγεται ἡ Κύπρος δούτερα Ἰεσινιανή, ἀλλὰ νέα Ἰε-
 σινιανή, καὶ ὅσοι λέγουσιν αὐτῇ δούτεραν Ἰεσινιανήν,
 πλανῶνται ἐξ ἀγνοίας. εἶτα εἶρηται αὐτῷ, ὅτι
 πρώτη Ἰεσινιανὴ λέγεται ἡ Ἀχέις, δούτερα δὲ τὰ
 Οὐλπιανὰ καὶ ἡ ἡ Κύπρος. ἦσαν δὲ Ἐπισκοπὴν πο-
 λαί εἰς τὴν Κύπρον, ὅθεν ἐπὶ μακρῇ τῇ κομνῇ διὰ
 τὸν Ἐπίσκοπον Κύπρου κρῖναι καὶ καθῆραι Ἐπίσκοπον
 μετὰ σὺνδεκα Ἐπισκόπων Συνόδου, ὁ Κωνσταντινὸς πο-
 λεως Λεκάς ἡθέτησε πῶς τοιαύτῃ κρῖσιν ὡς ἀνό-
 μως, καὶ ἴδε κατωτέρῳ βιβλίῳ ὁ γδὸς κεφάλαιον
 εἰκοστὸν πρώτων. νῦν δὲ εἰς μόναι τέσσαρες, ἡ Ἀρχι-
 επισκοπὴ, ἡ Πάφος, ἡ Λεμεσὸς καὶ ἡ Κυρηνία, ἡ
 35 δε περὶ τῆς Κύπρου κατωτέρῳ βιβλίῳ ὁ γδὸς κε-
 φάλαιον δέκατον ἑβδομον καὶ δέκατον ὀγδόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

35 Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Καρθαγίνης, καὶ ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐν Ἀφρικῇ Ἐκκλησιῶν, τὸ δὲ πρωτῆς
 αὐτῆς ὡς τῶν Ἰεσινιανῶν κατὰ θέσπισμα.

40 Ὁ Καρθαγίνης ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπὴς ἀρχαῖα καὶ
 πρώτη πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀφρικῆς, μάρ-
 τυρες πρώτων ὁ Κυπριανὸς καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ ἀθροισ-
 σαι δύο Σynόδοι. δούτερον, ἡ Σύνοδος περὶ ἧς δι-
 εἰληπται αὐτῷ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαιῷ δεκάτῳ
 τρίτῳ, ἧς ἐξῆρχον ὁ Καρθαγίνης Ἀυρήλιος. τρί-
 45 τῳ, Καπριόλος Ἀρχιεπίσκοπος Καρθαγίνης, ὁ πέμ-
 ψας ὑπιστάμενος ὡς περὶ πάσης τῆς Ἀφρικῆς εἰς
 πῶς τρίτῳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, ὡς εἶρηται αὐτῷ
 βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαιῷ δεκάτῳ πέμπτῳ Παραγράφῳ
 εἰκοστῷ ὀνάτῳ. ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Βάνδαλοι λαβόντες πῶς Ἀφρι-

κὴν συγκεχύκασιν ταῖς ἐκείσε Ἐκκλησίαις, ὁ Ἰεσινιανὸς
 λαβὼν πῶς Ἀφρικῇ παρ' αὐτῶν, καὶ ἀνακηνίσας τῷ
 Καρχηδόνοιο τὸ ἀξίωμα, ἐθέτισεν εἶναι αὐτὸν πρῶ-
 τον τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀφρικῆς, καθὼς ὁ Ἀχρίδος
 τῶν ταύτῃ Ἐπαρχιῶν. Ἀλαμβανὴ δὲ περὶ Καρχη-
 δόνου ὡς τῷ αὐτῷ περιβλεψάμενος, ἐν ᾧ γράφει καὶ περὶ
 τῷ Ἀχρίδος αὐτολεξέει ταῦτα, τῶν τῶν δικαίων ὅπερ ἐδῶ-
 καμὲν τῇ Ἀχρίδι, ἐδώκαμὲν καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ Καρ-
 χηδόνοιο τῆς Ἀφρικῆς, μετὰ τὸ ὡς ἀδυνατῶν ταῦτ' ὁ Κύ-
 ρι ταῖς χερσὶν ἡμῶν.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς κάτω Ἰβηρίας, καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῆς, καὶ τῆς παλαιᾶς ὀνομασίας αὐτῆς.

Εἰς τὴν Ἰβηρίαν εἰσὶν Ἀρχιεπίσκοποι ἀντικέφαλοι δύο, ὡς οἱ Ἰβηρὲς καθολικῶς ὀνομάζουσι. καὶ ἡ μὲν κάτω
 Ἰβηρία

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

510

Ἰβηρία, ἥτις τὸ παλαιὸν ἐλέγετο Κολχικὴ καὶ Λαζική, ἔχει ἑπαρχίας τὸ ἱμερέτι, πλὴν Γυρβάν, πλὴν Μεγγρελίαν, πλὴν Ἀπχαζίαν, καὶ πλὴν Σκαλίαν, καὶ μέρος τῆς μοσχικῆς. ἦσαν δὲ αἱ ἑπαρχίαι αὐταὶ ὑποκείμεναι τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως, ἔχουσαι Μητροπολίτας τὴν Φάσιδος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ὁμολογιῶν τῆς τάξεως τῶν Μητροπολιτῶν, ἥτις ἦν ἐκ τῶν Χαερφυλάκιον ἑπαρχία εἰκοστὴ ἐξ ὁδοῦ Λαζική, ἐν ἣ Μητροπολίτης ὁ Φάσιδος, ὃς ἔχει ἑπισκοπὰς πλὴν Ῥοδοπόλεως, πλὴν Ἀβισηνῶν, ἡ Σαϊνῶν, πλὴν Πετρῶν, πλὴν Τζηρανέων, ἡ Ζυγανῆς. ὅπῃ δὲ Ἡράκλειος ἦν Μητροπολίτης Φάσιδος Κύριος ὁ Αἰρεσιάρχης,

ὁ ὑποκείμενος ἑπισκοπῇ Ἀλεξάνδρειας, καὶ αἰμαματιοῦ ἐκ τῆς οὐκτικῆς Συνοδῆς. ὅπῃ δὲ τῆς ἐν Τρελλῶν Συνοδῆς ὁ Θεόδωρος φασίτε, ἦτοι Λαζῶν χώρας. καὶ Ἰωάννης ἑπισκοπῇ Πετρῶν τῆς Λαζῶν χώρας, ὅπῃ μάλιστα Λέοντος τῆ Ἰσαύρας ἦν καθολικὸς ἐκ τῶν κάτω Ἰβηρίαν, ἐπειδὴ λέγει Μαυρίκιος ὁ συνταξιάρχης ἰβηρίας εἰκοστὴ οὐκτικῇ, ὅπῃ Ἰωάννης ἑπισκοπῇ Γοτθίας ἐχρηστένηται ἐκ τῆς καθολικῆς τῆς Ἰβηρίας, ἐπειδὴ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐβασίλευον ἑκονομάχοι. ὡς μετὰ τὸν Ἡράκλειον καὶ μετὰ τῆ Ἰσαύρας γέγονον ἡ κάτω Ἰβηρία Ἀρχιεπισκοπὴ αὐτοκέφαλη, ἐκ οὐδαμῶς δὲ ὅπῃ τῶν Ἀυτοκράτορες καὶ ἐκ τῆς πλείστης Συνοδῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς αὐτῆς Ἰβηρίας, καὶ τῶν ἑπαρχιῶν αὐτῆς, καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς.

Ἡ αὐτῆς Ἰβηρία ἐγένετο Ἀρχιεπισκοπὴ αὐτοκέφαλη ὅπῃ Κωνσταντίνου Βασιλέως τῆς μονομάχας, καὶ Πέτρου Πατριάρχου Ἀντιοχείας. ἔχει δὲ ἑπαρχίας τὸ Κάρπλι, ὅπερ καὶ κυρίως Ἰβηρία λέγεται, πλὴν Ἀλβανίαν καὶ τὰ Καυκάσια ὅρα ἕως Λέτζκων καὶ τῶν Κερμανίων ὁρίων, ἐν οἷς καὶ αἱ Κάσσαι πύλαι. ἔχει δὲ ἔτι καὶ μέρος τῆς μοσχικῆς. ἔστι δὲ ὁ θρόνος αὐτῆς ἡ Σχέτα, ὅπου ἐνέονται ὁ Κύριος καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰσποταμοί. ἦσαν δὲ πρότερον αἱ ἑπαρχίαι ἐκ τῶν Ἀντιοχείας. ἔστι δὲ σωώδης τῆς αὐτῆς καὶ κάτω Ἰβηρίας τὸ ὅρος τὸ ἀρχαῖον ἐκ τῶν Καυκασίων ὁρίων καὶ ὁ ὅρος αὐτῶν ἐκ μοσχικῶν, καὶ λέγεται Ἰβηρικὴ Κελευργή. ἔστι δὲ ὁ μὲν τῆς κάτω Ἰβηρίας καθολικὸς τῇ τάξει

μείζων, ὁ δὲ τῆς αὐτῆς ἐλάττω, ἦν γὰρ ὅπῃ μὲν τῆ Ἰσαύρας ἐν ἔτι ἐπικρατοῦσιν αἰσῶν καθολικὸς ἐκ τῶν κάτω Ἰβηρίαν, ὁ δὲ τῆ αὐτῆς ἐγένετο ἐν ἔτι χιλιοσῶ πεσαρακοσῶ 20 πέμπτῳ, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ Ἰβηριοὶ τὸν τῆς κάτω ἔχουσι μείζονα τῆ τῆς αὐτῆς, καθότι ὁ μέγας ἦτοι ὁ Ἀρχων τῆ ἱμερετίαν λέγεται παρ' αὐτῶν Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων πάσης Ἰβηρίας. ὅσον καὶ οἱ Βασιλεῖς Κωνσταντινουπόλεως καλεῖσιν αὐτὸν ἐν ταῖς γραφαῖς μελί- 25 κη, ὅπερ ἐστὶ βασιλόπαις, τὰς δὲ λοιπὰς αὐτοκράτορας τῆς αὐτῆς καὶ κάτω Ἰβηρίας ὀνομάζουσι καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Περσάρχης τὰς μὲν, Σαῶ, τὰς δὲ, Ἡγεμόνας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν Ἀρχιεπισκοπῶν Πεκίε, Τερνόβας, καὶ Ἀρμυρίων.

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Πεκίε, Τερνόβας καὶ Ἀρμυρίων ἴδε κατωτέρω βιβλίον ὀγδόον κεφάλαιον δέκατον τρίτον, καὶ κεφάλαιον δέκατον ὀγδοόν, καὶ βιβλίον δωδεκάτῃ κεφάλαιον ἑβδομον. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι Ἀρχιεπίσκοποι καὶ καθολικοὶ τοῖς τοῖς ἐκ τῆς Ἀντιοχείας προβαλλόμενοι, καθότι ὁ Ἀντιοχείας Πέτρος, ὃς ἦν ὅπῃ Κωνσταντίνου τῆς μονομάχας, γράφων πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀκυληίας, ἀντιποιέμενον τῆς Πατριαρχικῆς οὐνομίας, λέγει, ἀναλόγησαι ὅσον τῆς κατὰ σὲ χώρας μείζων ἡ Βελγα-

ρία, ὅσον δὲ ταύτης πάλιν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἡ Ῥώμα γυρῆς, ἦτοι τὸ χωρῆσαι, καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς ὅλης Ἀνατολῆς ἑπαρχίαι, ἐν αἷς Ἀρχιεπίσκοποι παρ' ἡμῶν πέμπονται, καὶ καθολικοὶ χηρεύονται ἐν ἐκείνοις τοῖς μέρεσι, Μητροπολίτας ἔχοντες 40 ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ἑπισκόπους πολλὰς, ἀλλὰ ἔδωκε ἐξ αὐτῶν ἐκλήθη Πατριάρχης, ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρότερον τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων καὶ αἱ κατὰ τὸν ἑπισκοπαὶ οἰκονομεῖνται καὶ θεοπρεπῶς διεξάγονται ὡς περ ἐν μιᾷ κεφαλῇ χρεῖσθαι τῶν Θεῶν ἡμῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν παύσεων ἐν τῷ ἀξίωματι τῶν αὐτοκέφαλων Ἀρχιεπισκόπων, καὶ καὶ τὶ ἐστὶ μείζονες τῶν Μητροπολιτῶν. καὶ ἐστὶ αὐτὸ τῆς γνώμης τῶν πλησιοχώρων Πατριαρχῶν ἐδιδῶνται ἀποκρίναι τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀμφιβολίας. 50

Τὸ ἀξίωμα τῶν τούτων ἐδιδῶνται ἕτερον, ἀλλ' ἡ Μητροπολιτικὸν αὐτοκέφαλον, ὅσον ἐν τῇ τρίτῃ συνόδῳ Πέτρος Πεμμικηλίου εἶπε, ὁ ὅλα βέβαιος καὶ θεοσεβέστατος Μητροπολίτης καὶ ἑπισκοπῇ τῆς Καρ-

θαγῆς Καπραίουλος ἀπὸ Βεσάλια Διακόνου· πρῶτος πρῶτος. ἴδε τὸ Μητροπολίτης αὐτοτέρω βιβλίῳ δέκατῃ κεφαλῇ τρίτῃ. ἐστὶ δὲ καὶ λέγεται Διαταγὴ ὀγδοὴ τῆς πρώτης Τίτλης τῶν Νεαρῶν, ὅτι ὁ Ἰβηριανὸς μείζων

ἐστὶ τῆ Μητροπόλεως, τὸ μείζον ἐνοεῖται κατὰ τὸ μὴ
 ὑποκείσθαι αὐτὸν Πατριάρχῃ, μάλιστα δὲ οἰοῖτο Ἀρ-
 χιεπίσκοποι ἐπετιμῶνται τῶν πρώτων Μητροπολιτῶν
 τῶν ὑποκειμένων τοῖς Πατριαρχικαῖς Θρόνοις, ὡς εἰρη-
 5 σται. καὶ τῆτο ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅταν συμβῇ ἀμφισβο-
 λία τίς ἐκκλησιαστικῇ, ἐδιώκονται μόνοι αὐτοὶ δια-
 κρίναι περὶ αὐτῆς χωρὶς τῆς γνώμης τῶν πλησο-
 χύρων Πατριαρχῶν, ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ διωρισμένος
 χωρὶς τῆς γνώμης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐδιώκεται
 10 δηλονότι, καὶ διατῆτο λέγουται βιβλίῳ πρώτῳ, τίτλῳ
 δευτέρῳ τῆς κώδικος, κεφαλαίῳ οὐτῷ, τὰς ἀναφυο-
 μένης ἀμφισβητήσεως ἐν ὅλῳ τῷ ἱερατικῷ μὴ τέμνε-
 σθαι πρὸς γνώμην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ βι-
 βλίῳ πρώτῳ, τίτλῳ ὀγδόῳ, Διαταγῇ οὐτῇ, ἐν τῇ
 15 ἱερατικῇ οἱ παλαιοὶ κανόνες τῶν ἐκκλησιῶν κρατή-
 τωσαν. ὥς ἐν ἡνίκα αὐτὸ ἐκκλησιαστικόν τι ἀνακύψῃ, τέ-
 μνεσθαι τῇ γνώμῃ τῆς Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλε-
 ως, μνημονεύει Συνοδὸς. καὶ τίτλῳ τῷ αὐτῷ, Δια-
 ταγῇ τρίτῃ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης ἰκονι-
 20 αῖνης τὸν τόπον ἐπέχει ἐν ταῖς ὑπὸ αὐτὸν Ἐπαρχί-
 ας τῆς ὁποσολικῆς Θρόνου Ῥώμης, χειροτονῶν τὴς

Ἐπισκόπους τῶν πόλεων τῶν ταύτης Ἐπαρχιῶν, ὡς ἔ-
 ρηται ἀνωτέρω. εἶτα Φισί, καὶ τὸν ὁμοῖον τῆς ἱερου-
 σολύμης βαθμὸν ἐδώκαμεν τῷ Ἐπισκόπῳ Καρθαγόνῃς
 τῆς Ἀφρικῆς, καὶ φυλαττέσθω καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ
 Ἀφρικῆς τὸ ἱερατικὸν δίκαιον, καὶ τὸ δοθὲν αὐτῷ
 παρόμιον. ὅθεν δικαίως κατακρίνεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δη-
 25 μῆτριος, ὁ Θεόδωρος ἀδελφὸν Μιχαὴλ τῆς Ἀγγέ-
 λης, Ἀρχόντα Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου, χρίσας Βασι-
 λέα ἐπὶ Θεόδωρος τῆς Λαοκαρρίας, ἔτι γὰρ ὁ Ἀρχὼν
 τῆς Ἡπείρου Βασίλειος γέγονε, ἔπε ὁ Βελγαιῶν Βα-
 σιλεῖα σέφεν ἡδυνάτο, διωρισμένῳ ὡν, ἵνα ἐρωτᾷ
 τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐν πᾶσι δὲ τῆς Ῥώμης Βιγι-
 λίας, ἥτοι δὲ συνοδικῆς ψήφου ἥς ἐξῆρχεν ὁ Βιγι-
 λίας, γενόμενης ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τῆς πέμ-
 30 πτης Οἰκουμένης Συνοδὸς, καὶ ἴδε ἀνωτέρω Παρά-
 γραφον δευτέρην. πρὸς τῆτο σωτρέχῃ καὶ ἐκείνῳ,
 ὅπερ ὁ Ἀντιοχείας ἔγραψεν εἰς τὴν Ἰβηρίαν, ἵνα
 ὁ δὲ Ἰβηρίας πεμφθὲς ὁμοῖος Τοποτηρητῆς εἰς τὸν
 Φλωρεντινὸν σύλλογον μηδὲν δέξεται ἐναντίον τῇ
 35 δόξῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἰσορεῖ ὁ Συνο-
 πηλῆς ἐν τῇ δωδεκάτῃ κεφαλαίῳ τῆς ἐνάτης τμήματος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

25 Ὅτι οἱ Πατριάρχαι πρὸς μὲν Πατριάρχας ἐνσφραγίσαν καὶ συμβεβηλότες, πρὸς δὲ τὰς Ἀρχιεπισκόπους
 ἀσφραγίσαν καὶ πρῶτακτικῶς γράμμα πέμπεν, εἰ αἰτίαν τινὸς τῶν ὑπὸ αὐτοὺς συμβαίῃ.

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας αὐτῶν, ὅταν συμβῇ τίς αἰτία-
 30 ματινὸς τῶν ὑπὸ τῷ Ἐπαρχίῳ αὐτῶν, πέμ-
 πουν οἱ Πατριάρχαι γράμματα ὑπὲρ τῆς δικαίας, πλὴν
 ἐπέμπουσιν συνοδικῶν ὁποσολικῶν ἔξωθεν ἐσφραγι-
 σμένων καὶ συμβεβηλότες, καθ' ὃν τρόπον ὁπείδει

Πατριάρχης πρὸς Πατριάρχην, ὡς παρίσσει τὰ γράμ-
 ματα Κυρίως Ἀλεξανδρείας καὶ Πρέσβη Κωνσταντινουπό-
 λεως πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Δόμνον περὶ τῆς Ἐπισκό-
 πης Πέρσης, ἀλλὰ συνοδικὸν γράμμα ἀνοικτὸν, καὶ
 πρῶτακτικῶς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

35 Περὶ τῆς ἐσφραγιζομένης Μητροπόλεως ἀποκέφαλος Ἐπαρχία, τίνος δὲ τὸν Μητροπολίτην
 μνημονεύσαι, ὡσαύτως καὶ Πατριάρχης. καὶ περὶ τῆς πᾶσι δὲ μνημονεύειν τὰς ἀποκεφάλους τῆς Πατριάρ-
 χης, αὐτῷ συλλαβεγμένῃς ὥς τε ταῖς Ἀρχιεπισκοπαῖς αὐτῶν, καὶ ἄλλαχθ, ἥ πᾶσι βαδίζαν αὐτοὺς χρῆ
 εἰς τὰς πατριαρχικὰς Θρόνους.

40

Εἴ τι τοῖς αὐτοῖς Ἀρχιεπισκόποις, εἰς ξένην Ἐπαρχίαν
 λατρεύουσιν, ἐσφραγίσαν ὁ κατὰ τόπον Μητροπο-
 λίτης ἐμνημονύει αὐτῶν, ἀλλὰ τῆς ἰδίας Πατριάρχης,
 ὅπερ εἰς τὰς Πατριάρχας ἐ γίνεται, τῆς γὰρ Πατριάρ-
 45 χης μετ' ἐσφραγίσαν οἱ Μητροπολίται μνημονεύουσιν.
 εἰς δὲ τὰς Πατριαρχικὰς Θρόνους περιπατῶσι χωρὶς

Βακτηρίας, καὶ ἐὰν λατρεύωσι μετὰ τῆς Πατριάρ-
 χης, μνημονεύει τῆς Πατριάρχης, καὶ ἐκὶ πάσης Ἐπι-
 σκοπῆς ὁρῶσθόξων, καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐὰν ὁπ-
 50 δημῇ Πατριάρχης, ἐκείνη ἱεραγένηται μνημονεύουσιν,
 ὡς ποιῶσι καὶ οἱ δύο καθολικαὶ τῆς Ἰβηρίας ἔως τῆς νῦν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

50 Ὅτι οἱ ἀποκέφαλοι Ἀρχιεπίσκοποι ἔπε μείζονες εἰσὶ τῶν ὑπὸ τὰς Πατριάρχας ἐγκρίτων Μητροπολιτῶν, οἷς
 καὶ ὑποκείμενται, ἔπε τίτλως, ἢ γράμμασι κοκκίνοις, ἢ πρασίνοις, γράφουσι πρὸς τὰς Πατριάρχας,
 ἢ τὰς μὴ ὑποκειμένους αὐτοῖς Μητροπολίτας.

Νῦν δὲ ἐρχομένων τῶν Ἀρχιεπισκόπων τέτων εἰς Κων-
 55 σταντινὴν πόλιν, ἡθίσιν αὐτοὺς εἰς τὸν Θρόνον τῆς

Καισαρείας, πρὸ πάντων δηλονότι τῶν Μητροπολιτῶν,
 ὅπερ εἰ καὶ ἐδὲν πρῶτον αἰμαρτήμα, ἢ ἄτοπον εἰς τὴν
 Ἐκκλη-

Ἐκκλησίαν, πλὴν αὐτοὶ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι ἐκ εἰσὶ
μείζοντες τῶν παλαιῶν Μητροπολιτῶν τῶν ὑποκει-
μένων τοῖς Πατριαρχικοῖς Θρόνοις, ὅθεν ἐν τῇ ἐν
Χαλκηδόνι Ἐπιφανίᾳ Ἐπίσκοπος Λεγάτῳ Οὐλύμ-
πιᾳ Ἐπισκόπῳ Κωνσταντίας, ἦτοι τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ
Κύπρου ἐκάθητο ἐν τόπῳ ἐκαστῷ ἐνάτῳ. καὶ εἰς τὴν ἐκ-
την Οἰκουμενικὴν ὁ Λεγάτος τῷ Κύπρῳ ἐκάθητο καὶ
ὑπέγραψε μετὰ τὸν Καισαρείας καὶ Θεσσαλονίκης.
εἰς τὴν ἐβδόμην παρὼν ὁ Κύπρῳ Κωνσταντῖνος ἐ-
κάθητο καὶ ὑπέγραψε μετὰ τὸν Καισαρείας καὶ
Ἐφέσῃ. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ ὁ Καρθαγί-
νης Σεκκιλιανὸς εἶχε τόπον δέκατον, καὶ Διοτῆτο
ἐν τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ πράξῃ τῆς ἐκτικῆς Συνόδου
Κωνσταντίνῳ Πρεσβύτερῳ καὶ γραμματικῷς βί-
μαϊκὸς εἶπον, ὅτι τῶν χρόνων Παύλῳ Κωνσταντινου-
πόλεως ἐλθόντος Φερτυνάτῳ Καρθαγίνης, καὶ μέλ-
λοντος λατρεῖν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐζήτησεν
ὁ Κωνσταντινουπόλεως Παῦλῳ ὅπως ὀφείλει τὸν Φερ-
τυνάτον καθῆσθαι, εἴτε μετὰ τῶν Μητροπολιτῶν τῶν
ἐνδημούντων ἐν ταῦτα, εἴτε μετὰ αὐτῆς, καὶ εὐρέθη
τὸ βιβλίον τῆς πέμπτῃς Συνόδου, ἐν ᾧ δηλονότι Σεκ-
κιλιανὸς ὁ Καρθηδόνῳ ἐκάθητο μετὰ τὸν Ἐφέσῃ,
καὶ εἶχε τόπον δέκατον, ὅθεν ὁ αὐτὸς Παῦλος ἐ-
ποίησεν αὐτὸν κατὰ τάξιν καθῆσθαι, ἦτοι εἰς τὸν
τόπον ὃ ἐκάθισεν ὁ πατριάρχῃ αὐτῷ ἐν τῇ πέμ-
πτῃ Συνόδῳ. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐν Τρελλῷ ὑπέγρα-
ψε μετὰ τὸς Πατριάρχας διὅθεν ὁ Κύπρῳ Ἰωάννης,
ἀλλὰ γέγονε χάριν τῷ ἀφροίσαντι τὴν Συνόδον Ἰε-
σινιανῷ, τῷ καὶ τὴν Σαλαμίνα ἀνακηνίσαντος, καὶ
ἰεὺς Ἰεσινιανῶν καλέσαντος, ἀλλὰ γέγονε τὸ ἅπαρ

καὶ ἀκανόνισον Νόμῳ, ὅθεν ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνό-
δῳ, ὡς εἶρηται, ὁ Κύπρῳ Κωνσταντῖνῳ ὑπέγραψε μετὰ
τὸν Καισαρείας καὶ Ἐφέσῃ. εἰ δὲ καὶ ὁ Κεχροπαλάτης
λέγει, ὅτι οἱ Βασιλεῖς πρὸ βάλοντο καὶ τὰς τοιαύτας
Ἀρχιεπισκόπους, χειροτονήσαντες εἰς Κωνσταντινουπόλιν
πολλὰκις. ἀλλὰ ῥητέον εἰ ἢ ἡ ἐκβόλησις ἐκ συνωδικῆς
σκέψεως καὶ κρίσεως, ἐλέγομεν διηγήσας, ὅτι ἡ τοιαύ-
τη ἐκβόλησις ἐκ δὲ Κανόνων, ἀλλὰ ὑπὸ φιλοτιμίας
δυναστικῆς ἀπορηγνύει, ἀλλ' εἶρηται αὐτῷ ἐν πολλοῖς,
ὅτι οἱ ἐναντιόμενοι τοῖς Κανόσι πραγματικῶς τύποι
ἀκυροὶ εἰσιν. εἰ δὲ συνωδικῇ κρίσει ψηφισθέντες Ἀρ-
χιεπισκόποι, ὁ Βασιλεὺς παρέχει Βακτηρίαν, τῷ
ἐδίδωσιν τι ἀξίωμα μᾶλλον τῷ διακριτικῷ ὑπὸ τῶν
Κανόνων, καθότι οἱ Βασιλεῖς περὶ βάλοντο καὶ ἡ γυ-
νή καὶ Ἀρχιεπισκόπους μοναστηρίων, ὡς εἰσιν ἰ- 15
δὲν ἐν ἄλλοις καὶ ἐν τῇ Συρρεπάλῳ, ἢ θαυμα-
σὸν αὐτῷ καὶ Ἀρχιεπισκόπους περὶ βάλοντο, ὡς ὁ βα-
σιλεὺς καὶ ἡ τάξις ἐν τῇ Κανόνων καὶ τῶν πρεσβυτέρων
τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων διακρίναι; Ἐν οἷς αὐτοῖς Ἀρ-
χιεπίσκοποι γράφοντες εἰς τὸς Πατριάρχας, ἐκ ἐπὶ- 20
γράφου Τίτλου, ἐκ ὑπογράφου κοκκίνου, ἢ πρὸς
νοῖς γράμμασιν, ἀλλὰ εἰς τὸς Μητροπολίτας καὶ Ἐπι-
σκόπους τὰς μὴ ὄντας εἰς τὴν Ἐπαρχίαν αὐτῶν γρά-
φουσι ἕως, ἀλλὰ γράφουσιν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Μητροπο-
λίται, ὅθεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Ἐπιφανίους 25
γράφων πρὸς Ἰγνατίον Κωνσταντινουπόλεως ἐνταῦθα
τακτικῶς ἐξηκοστῷ ἐνάτῳ, μέρεϊ πρώτῳ τῆς κατὰ
φωτὶς Συνόδου, λέγει, τολμῶν ὁ ἀνάξιος καὶ πα-
ρὸς τῆς τῆς πανιέρῃ καὶ ἰσαγγέλῃ Δεσπότη με-
δῶν γράφω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

περὶ τῆς κατὰ Ἰεσινιανῷ ἐπαναστάσεως, καὶ ἐμπρησμοῦ τῆς ξυλίνης ἀγίας σοφίας, νίκησις Ἰεσινι-
ανῷ καὶ αἰματεκχυσίας. καὶ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀγίας σοφίας, καὶ τῆς ἀριθμῆς τῶν δαπανῶν ἐν
αὐτῇ τῷ Ἰεσινιανῷ, ἱερέων καὶ διακόνων καὶ πυλωρῶν καὶ εἰσοδημάτων, καὶ περὶ τῶν ἐγκληνίων αὐτῆς. 40
καὶ περὶ τῆς τελευτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μητῆ, καὶ περὶ βασιμῆς τῆς Εὐτυχίης, καὶ αἰλώσεως τῆς Ρώ-
μης ὑπὸ τῆς στρατηγῆς Ναρσῆ.

Ἐπαθὲν τι αὐθρόπιον καὶ ὁ τηλικῶτος Ἰεσινιανὸς
καὶ παρτίμα τὰς Περσείας τῶν Βορέων, ὅθεν
συνέβη τῷ αὐτῷ τῷ δῆμῳ τῇ πέμπτῃ εἴται τῆς
βασιλείας αὐτῆς, καὶ παρτεχέσθη καὶ Βασιλεὺς ἄλ-
λος, καὶ εἰ καὶ ἐνίκησεν ὁ Ἰεσινιανὸς, ἐφονάθησαν
ὅμως πλείονες τῶν τρεῶντον χιλιάδων αὐθρόποι,
καὶ ἐγένετο μεγάλη πυρκαϊά, ὅτε ἐκάη καὶ ὁ
Ναὸς τῆς ἀγίας σοφίας, ὃν πρὸ αὐτῆς ἐκτίσεν
ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ξυλόστρονον, παρηγορῶν δὲ ὁ
Βασιλεὺς τὰς πολίτας, καὶ ἐξελθόντων καὶ τῷ Θεῷ
ἀλλὰ τὰ συμβαίνει, ἐν ταῖς ἄλλοις οἷς ἐποίησεν, ἡρ-
ξατο τῷ αὐτῷ εἴται κτίζαν τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας σοφίας

τὸν περιβόητον. λέγει δὲ ὁ Κωνδανὸς, ὅτι ἐδαπάνησεν
εἰς τὴν οἰκοδομὴν αὐτῆς χωρὶς τῶν ἐνδυμάτων καὶ 45
τῆς ἄλλης ὕλης κοσμητικῆς χρυσὴς τρεῖς χιλιάδας καὶ
διακόσια, καὶ εἰς τὸν Ἀμβωνα καὶ τὴν Σωλαίαν τελα-
ρισίᾳ ἐξήκοντα πέντε. κατεσκόλασε δὲ ἐπάνω τῆς
κιβωρίης τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ σφαῖραν χρυσὴν
λίτρων ἑκατὸν δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ ἐπάνω αὐτῆς κρῖνα 50
χρυσᾶ λίτρας ἑξ, καὶ ἐπάνω αὐτῶν σταυροὺς χρυ-
σοῦν κατὰ τὴν ἡλικίαν τῆς χριστοῦ, ἥς τὸ μέτρον μετε-
πέμψαν δὲ Ἱεροσολύμων, μετὰ καὶ πολυτίμων
δυσσευρέτων πετραδίων, τὸ βάρος αὐτῆς λίτρας χρυσῆς
ἐβδόμηκοντα. κατεσκόλασε δὲ καὶ τὴν θάλασσαν τῆς
ἀγίας

ἀγίας τραπεζῆς μετὰ ἀξιοτιμῆτων λίθων, καὶ κα-
τεχέουσιν. ἐπειδὴ δὲ ἦν ὑψηλὴ ἡ αἴγλα τραπέζα,
ἐποίησε κλίμακα χρυσῇ, δι' ἧς ἀνέβαινον οἱ ἱερεῖς
καὶ ἡσπάζοντο αὐτὴν. ἔταξε δὲ ἱερεῖς ἐξήκοντα,
5 Διακόνους ἑκατὸν ἀνδρας καὶ τεσσαράκοντα θηλείας,
ὑποδιακόνους ὡνενήκοντα, ἀναγνώσας ἑκατὸν δέκα,
ψάλτας ἑκοσιπέντε, ὅλοι τετρακόσιοι ἑκοσιπέντε
χωρὶς τῶν πυλῶν, ἑκατὸν ὄντων, λέγει δὲ ὁ κω-
δινός, ὅτι ἦσαν οἱ πάντες χίλιοι. ἔδωκε δὲ χωρία
10 τετρακόσια ἐξήκοντα πέντε, καὶ ἐργαστήρια πολλὰ,
ἐξ ὧν μόνον τὰ χίλια ἦσαν ἀφαιρούμενα. ὁ δὲ
τῷ ἐμπρησμῷ ἕως τῆς οἰκοδομῆς παρεῖλον ἔτη πέν-
τε, μῆνες οὐδέκα, ἡμέραι οὐδέκα. εἰς δὲ τὴν λιτὴν
τῶν ἐγκαινίων τῷ Ναῷ ἐκάθητο ὁ Μηνᾶς εἰς τὴν βασι-
λικὴν αἶμαξαν, καὶ ὁ Βασιλεὺς συνελιτάνευε τῷ λαῷ.
15 ἅλῃ καὶ τῷ ἑκοστῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ
καθ' ὃ ἐγένοντο τὰ ἐγκαινία τῷ Ναῷ τῶν ἁγίων Ἀπο-
στόλων, καὶ ἡ κατάθεσις τῶν ἁγίων λειψάνων Ἀνδρέα,
Λευκά καὶ Τιμοθέου, καὶ ἦν πάλιν εἰς τὴν λιτανείαν
20 ὁ Μηνᾶς, εἰς τὴν βασιλικὴν αἶμαξαν τὴν χρυσῇ καὶ
ἀγάλιστον ἐκάθητο, βασιλεύων τρεῖς θύκας ἐπὶ τῶν
γονάτων αὐτοῦ, καὶ ὥτως ἐγένοντο τὰ ἐγκαινία. ἔτι
εἰς τὸ ἑκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ γεγό-
νασι τὰ ἐγκαινία τῷ Ναῷ τῆς ἀγίας Εἰρήνης ὡς συνῆκε,

ἦτοι εἰς τὸν Γαλαταῖ, καὶ ἐξῆλθον μετὰ τῶν ἁγίων
λειψάνων ἀπὸ τῆς Ναῦ τῆς ἀγίας σοφίας καὶ οἱ δύο
Πατριάρχαι, Μηνᾶς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἀπο-
λινάριος Ἀλεξανδρείας, καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν βασιλι-
κὴν αἶμαξαν, καὶ βασιλεύοντες τὰ ἅγια λείψανα ἐπὶ
τῶν γονάτων αὐτῶν, ἦλθον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
ἀπεβίβασαν εἰς τὸν Γαλαταῖ πρεσβύτερον αὐτῶν
ὁ Βασιλεὺς. μετ' ὃ πολὺ δὲ ἀπέθανε καὶ ὁ Μηνᾶς,
καὶ τῷ λειψάνῳ αὐτοῦ κειμήλιον, ἦλθον ἀγγελίαι, ὅτι
παρέλαβον ὁ Ναρσῆς τὴν Εὐαγγελίαν, καὶ ἀπέκτανε τὸν
Γότθον Τάλλαν. τῷ δὲ τετρακοσῷ ὅτῳ ἔτει γεγόνασι
τὰ δεύτερα ἐγκαινία τῷ Ναῷ τῆς ἀγίας σοφίας, καὶ ἡ
μετὰ παννυχὸς ἐτελέσθη εἰς τὸν Ναὸν τῶν ἁγίων Πλάτωνος,
ἐξῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ὁ Εὐτύχιος, καὶ ἦν παρὼν
καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὁ δὲ Πατριάρχης ἐκάθητο εἰς τὴν
βασιλικὴν αἶμαξαν, φορῶν τὴν ἀπὸ τοῦ βασιλέως
καὶ κρατῶν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ λαοὶ ἔψα-
λον τῷ, Ἄρατε πύλας. ἔχεις ὃν φιλαναγνώστα εἰς
τὸ παρὸν βιβλίον καὶ τὸν τρόπον τῶν ἐγκαινίων. ση-
μείωσαι ὅτι εἰς τὰ ἐγκαινία τῷ Ναῷ τῆς ἀγίας Εἰρή-
νης λείψανα ἦσαν τὰ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρ-
τύρων τῶν ὁμιλιτηνῶν, ὡς φαίνεται ἀπὸ τῆς Περικο-
πίης ὅτι περὶ κτισμάτων Ἰεσινιανῶν.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τελευτῆς Σιλουτιάρου, καὶ Δόμου Ἀντιοχείας, καὶ πρεσβυτέρου Ἀναστασίου Σιναΐτου.

30 Ἐτελεύτησε καὶ ὁ Σιλουτιάρης Ἰωάννης εἰς τὴν Πα-
λαιστίνην, ὅστις Ἐπίσκοπος ὦν Κολωνίας, ἐγένε-
το ἀναχωρητὴς, ζήσας ἑκατὸν καὶ τέσσαρας χρόνους,
καὶ ὁ λῶν ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καὶ μάστιγα

κατὰ τῶν Ὀρμενιανῶν πολλὰ καὶ καλὰ ἐμονομάχησε,
λέγει ὁ Κύριος εἰς τὸν βίον αὐτοῦ. ἀπέθανε καὶ ὁ
Δόμος τῆς Ἀντιοχείας ὁ Πατριάρχης, καὶ αὐτὸς αὐτῶν
ἐχειροτονήθη ὁ Σιναΐτης Ἀναστάσιος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

35

Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῶν Μονοφυσιτῶν, ἦτοι Ἀφθαρτοδοκητῶν, ἡ παρεσύρη καὶ ὁ Ἰεσινιανός, ὁ καὶ μηχανη-
σάμενος ἐλκύσαι εἰς αὐτὴν τὸς Ἀρχιερεῖς, καὶ περὶ τῶν ἀγώνων τῶν Ἀντιοχείας Ἀναστασίου λόγιος καὶ συγ-
γραμμάτων κατὰ τῆς Αἰρέσεως ταύτης, καὶ ἐξουσίας τῶν Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίς, καὶ πρεσβυτέρου Ἰω-
40 άννης τῶν ἀπὸ χολασιανῶν, καὶ περὶ τῆς τελευτῆς τῶν Ἰεσινιανῶν, καὶ βασιλείας Ἰεσίνου, καὶ περὶ τῶν ἀνα-
ποικιλιθόντος καλύμματος τῶν τάφῳ τῶν Ἰεσινιανῶν τοῖς αὐτοῦ ἀνδραγαθήμασιν ὑπὸ τῆς τῶν Ἰεσίνων συζύγου σοφίας.

Πλὴν καὶ τοῖς Αἰρετικοῖς τοῖς μὴ μαθῆσαι πίνειν ἀπὸ
τῶν ἀγγείων τῶν ἁγίων Πνεύματος, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
45 ὁλοερῶν λάκκων τῶν Αἰγυπτίων. γὰρ πίνει ὕδατα ἀπὸ
τῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ τῶν φρεάτων πηγῆς, συμβε-
λέσει ὁ πάντοτε Σολομών εἰς τὰς Παροιμίας αὐτοῦ.
ὅτι ἐπὶ οἱ μονοφυσῖται ἀπὸ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ
οἰκουμενικῶν διδασκάλων τὰ εὐαγγελικὰ νάματα, ἀλλὰ
50 θέλοντες ἀπὸ τῶν κιστερῶν καὶ μερικῶν κακοδιδασ-
καλιῶν ὁρῶν τῆς μερῆς τὰ πικρὰτα ῥῆθρα,
ἐφαρμακύνθησαν αἰνὰ καὶ αἰῶνια τόσον, ὥστε καὶ
ἀρῆκαν ἡμᾶς μονοθεῖν τὸν Θεόν τῶν ἱερέων περὶ αὐτῶν
ἀνασπένδοντες, ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τῷ καὶ ἡ γῆ ἐ-
φρίξεν, ὡς πλεῖστον σφόδρα, ὅτι δύο ποιητὰ ἐποίη-

σαν ὁ λαός μου, ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζῶν-
τος, καὶ ὥρυσαν ἐαυτοῖς λάκκους σωτηριεργούς,
οἱ δὲ διωκόμενοι ὕδατος σπένδον. τῶν λοιπῶν τῶν μο-
νοφυστῶν ἡ δόγμα, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, λέγον,
ὅτι ἡ σὰρξ τῶν Χριστῶν ἦν τοῖς φυσικοῖς πάθεσιν ὑπο-
κειμένη, καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς τόσον πρὸ τῶν παθῶν ἔ-
φαγον, ὅσον καὶ μετὰ τῶν τελήμερον ἀνάσπιν, κα-
θότι καὶ ἐπαθε τρεπὴν τινὰ, ἡ ἀλλοίωσιν ἐξ αὐτῆς τῆς
θείας σαρκώσεως. λέγει δὲ ὁ Εὐάγγελος εἰς τὸ τετα-
κοστὸν ἑνατὸν κεφάλαιον τῶν τετάρτων βιβλίων, ὅτι
καὶ ὁ μέγας Ἰεσινιανὸς παρεσύρη εἰς τὴν Αἰρεσιν ταύ-
την, καὶ ἔγραψε καὶ ἡ δὲ δικτὴν, καὶ ἐβίβαζε τὸς ἀπαν-
ταχῇ Ἐπισκόπους σιωπᾶσαι τῇ Αἰρέσει. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ

Ἀντιο-

Ἀντιοχείας ἔτος Ἀναστάσιος ἦν ἐνάρξεως καὶ σο-
φώτατος ἀνθρώπου, καὶ ἔγραψεν εἰς τὸ μοναδι-
κὸν τῆς δούτερας Συρίας, καὶ τυχὸν καὶ εἰς τὰς
ἀπανταχῇ Ἐπισκόπους καταφρονεῖν τῶν αἱρετικῶν
δόγματις τέττε, καὶ μὴ εἰς ἐξέλιξιν εἰς τὴν ὁρθο-
δοξίαν, ὅλοι εἰπόντες ὅτι εἰς Ἀναστάσιον τὸν Ἀντιο-
χείας ὑποκαταδοκῶσιν, διὸ καὶ κατὰ τὴν πρώτην
πείραν τὴν γνώμην τῶν βασιλέως ἀπεκρέσσαντο, ὁ δὲ
εἰς συστήσῃ τὴν γνώμην αὐτῶν, ἐχρήσατο παντοίαις
μηχαναῖς εἰς ἐκλύσιν τὸν Ἀρχιερέα εἰς αὐτὸν,
ἀνανοήσας ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν ἄσπετον καὶ ἀκλόνητον
πύργον. Ἀσπίς, ῥαδίως ᾤχεσθαι καὶ τὰς λοι-
πὰς Ἐπισκόπους, ἀλλὰ παντάπασιν ἀπέτυχε τῶν σκο-
πῶν, καὶ κατακράτος ἀπεκρέσθη, μάλιστα ἔγραψεν
ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι τὸ σῶμα τῶν Κυρίων
ἦν παθητὸν, καὶ φθορᾷ ὑποκείμενον, εἰ καὶ ἀφθο-
ρᾷ ἐκ οἷοις τὸ πανάχραντον σῶμα τῶν λυτρωτῶν ἡμῶν,
καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐγένετο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀ-
φθαρτὸν κατὰ τὸν Εὐαγγέλιον, τὸν γράψαντα τὸν
βίον τῶν Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίου, εἰ γὰρ ἦν ἀπα-
θείς καὶ ἀφθαρτὸς ἀφθαρτὸν, πῶς περιετμήθη; πῶς
ἐσώρθη; πῶς ἐκνήθη; ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀγῶνα ὑπα-
λείφον τῆς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐξορίαν ὑποπιδόντων,
σωτακτῆριον σωτέαζον ὡραϊότατον, ὡς φησὶν Εὐα-

γγελῶ βιβλίῳ αὐτῷ, κεφαλῶν ἐκδοτῶν τετάρτῃ. ὁ
Βασιλεὺς ὁμῶς πρὸς τῶν κακοποιῶν τὸν Ἀναστάσιον
ἐτελεύτησε, τὸν μὲντοι Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχίον
ἐξώλεσε, καὶ αὐτὸς ἡγάγετο τὸν ὑπὸ χολαζικῶν ἱω-
άννην, Ἀποκρυστάριον ὄντα τῶν θρόνων Ἀντιοχείας ἐν
Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸν Ζωναράν. ἐβασίλευσε δὲ
ὁ Ἰεσίνος, ἔτινος ἡ γυνὴ σοφία τὸν τάφον τῶν Ἰεσι-
νιανῶν ἐσκέπασε μετὰ ἐνὸς χρυσῆς περικαλύμματος,
ὅς ᾤ ἦν ὑπὸ αὐτῆς πεποικιλμέναι πάντα τὰ ἀνδραγα-
θήματα καὶ γυναικῶν ἀρετῆματα αὐτῶν, ὡς ἐμελ-
το πρὸς τὸ καὶ ὁ Κόριππος. σὺ δὲ σημείωσαι ὅτι πάν-
τες ἀπέβλεπον οἱ Ἐπίσκοποι εἰς τὸν Ἀντιοχείας Ἀνα-
στάσιον, καὶ ἀνανοήθητε κατὰ παπισμῶν, ὅτι καὶ εἰς
λέοντα τὸν Ῥώμης ἐπὶ Μαρκιανῶν, καὶ εἰς τὸν ἄγιον
Κύριλλον ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῶν μικρῶν, καὶ εἰς τὰς Πάπας 15
πρὸς τῶν Βιηλίων ἐπὶ Ἰεσινιανῶν, καὶ ἄλλοις εἰς ἄλλους
Πατριάρχαις, καθὼς ἐπὶ Κωνσταντίῳ εἰς τὸν μέγαν
Ἀθανάσιον, καὶ ἐπὶ τῶν κώστα εἰς τὸν ἱερεὲν Μάξιμον,
ἀλλὰ ταύτῃ τὴν αἰτίαν ἀπέβλεπον καὶ οἱ Βασιλεῖς
καὶ οἱ ἀπανταχῇ Ἐπίσκοποι, ἦτοι ἀλλὰ τὴν σωσωπι- 20
κὴν αὐτῶν ἀξίαν, καὶ τὸν κατὰ χεῖρὸν ζήλον, καὶ
ἐπὶ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ἢ ἐξέστειν γυνικὴν εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι οἱ λέγοντες ἀλλὰ τὸ μὴ βέλεσθαι τὸν Ἰεσινιανὸν ταπεινόν τι ἀκέναι περὶ τῶν χειρῶν, ἀλλὰ τὴν πρὸς αὐτὸν
ἀκράν ἀγάπην, γινώσκοντες ἀφθαρτοδοκητῶν, γελοῖοι. καὶ περὶ μαρτυρῶν ἀγίων σωτῶν καὶ Παπῶν, ὅτι
ἐξ ἀνοίας ὁ Ἰεσινιανὸς τῶν ὁρθῶν δόγματις παρετράπη. καὶ περὶ τῆς ὁμολογίας ἡ Ἐκκλησία σαρκὸς τῶν Κυρίων. 30
καὶ ὅτι οἱ μονοφυσῖται ἦσαν καὶ μονοθελεῖται, καὶ οἱ ἀφθαρτοδοκῆται ἦσαν καὶ ἀγνῶται, καὶ ἡ ὁλητὴ Ἀγνῶται.

Γελοῖοι δὲ δοκῶσι τινες, οἵτινες περιβαλλόμενοι τὸν
Νικηφόρον ὡς ἀσχητὸν αὐτῶν, λέγουσιν, ὅτι ἐκ τῆς
ἀκράν ἀγάπης αὐτῶν εἶχε πρὸς τὸν Χριστὸν ὁ Βασιλεὺς
Ἰεσινιανὸς, ἐκ ἧς ἐλθον ἀκέναι περὶ τῶν χειρῶν τα-
πεινόν τι καὶ ἀσχητὸν πάθος. κατὰ γὰρ τὸν Ἀπό-
στολον εἰς τὴν πρώτην πρὸς Κορινθίους, ἡ ἀγάπη ἐπερ-
περεύεται, ἥ γιν' ἐξ αὐτῆς ποιεῖ, ὑπὸ τῶν Περπέ-
ρων τῶν ἀδελφῶν τῶν Κεκερπιδῶν τῆς λέξεως ταύτης
μεταφρασθῆναι, οἵτινες ματαίως καὶ ἀσχητῶς ἐνοπί-
ζον, ἀπαπῶντες ἀξία πρὸς σωπα. σημείωσαι ὁμῶς,
ὅτι εἰ ἐξ ἀγνοίας εἶπε τοιούτον τι ὁ Ἰεσινιανὸς, ἐκ ἑσ-
μῶν, ἐπειδὴ, ὡς εἴρηται, καὶ αἱ οἱ ἐσφαλὸν εἰς
τινὰ κατὰ μέρος. πολλὴν σοφίαν ὁμῶς ἐμαρτύρησε
τῶν Ἰεσινιανῶν Ῥιχαρδῶν ὁ Κεκερπιδῶν, ὅστις
πρὸς τὰ κεφάλαια τῆς κοιμήσεως τῶν Βιηλίων λέγει
τὸν Εὐαγγέλιον ψεύσθαι, εἰπόντα, ὅτι ἐπεσον ὁ Ἰε-
σινιανὸς εἰς τὴν τοιαύτην Ἀίρεσιν τῶν ἀφθαρτοδο-
κητῶν, ἐπειδὴ ἐν πολλοῖς καὶ ἀφόροις τρόποις ἐ-
γνωρίσθη, δηλονότι ἡ ἐν παῶσιν αὐτῶν ὁρθοδοξία.
τῶν βέλεται (λέγει) καὶ ὁ Εὐσεβίου εἰς τὸν βίον
τῶν Πατριάρχων Εὐτυχίου, ὅτι σημαῖ ὅτι ὁ Ἰεσι-
νιανὸς ζητητικὸς ὡς περὶ τῶν θείων δογμάτων, νυκ-
τὸς καὶ ἡμέρας ἀλλὰ συλλογιστικῶν ὑποδείξεων καὶ μαρ-

τυριῶν γραφικῶν ἐτροπῆται τῶν αἱρετικῶν. εἰς τῶν
σωτῆρας καὶ τὰ κεφάλαια Ἀγαπῆς Διακόνου,
ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ αὐτὴ Σύνοδος λέγει περὶ τῆς πέμπτης 35
Συνόδου, ἡ αὐτὴ Σύνοδος ἡ ὑπὸ τῆς σεβασμίας
μνήμης Ἰεσινιανῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνάθροισ-
σα, πρῶτον τετάρτη. ἡ αὐτὴ λέγει, χρῆσις τῶν
ἐν ἀγίοις Ἰεσινιανῶν πρὸς Ζώϊλον Πατριάρχῃν Ἀλε-
ξανδρείας, πρῶτον δεκάτη. καὶ ὁ Πάπας Ἀγάθων ἐν 40
τῇ πρὸς τὸν Πρωτοπλάτῳ ἀναφορᾷ μέγαν ποιεῖ ἔπαινον
τῶν Ἰεσινιανῶν ἐπὶ ὁμοσεβείᾳ. καὶ οἱ Πατριάρχαι τῆς
Ἀνατολῆς ἐν τῇ πρὸς Ταράσιον Κωνσταντινουπόλεως
ἐπιστολῇ λέγουσιν, ὅτι ὁ Ἰεσινιανὸς σοφὸς Ἀναξ καὶ ἐν Βα-
σιλεύειν αὐτῷ καὶ μακαριστότατος. περὶ μὲντοι τῶν πρὸς 45
βλήματος ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ὁμολογεῖ τὸν Θεὸν
λόγον εἰληφέναι ἀληθινὴν σάρκα, παθητὴν, αἰμαίν-
τητον, σωτῆρᾷ αὐτῆς τοῖς παθήμασι καὶ τοῖς ἰδιώμασι
τοῖς χαρκατηρικῶν καὶ ἀφορικῶν γνωρίσμασι τῆς
ἀνθρώπινης ἡμῶν φύσεως, αἵτινα ἀλλὰ τὸ ἔχον, ἦν 50
καὶ φύσει τέλει ἄνθρωπος, ἐν δυὶ φύσεσι καὶ θε-
λήσει γνωρίζομεν Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, καὶ γὰρ
κατὰ τὸν μακάριον Κύριλλον σεσαρκῶνται ὁ λόγος,
καὶ τῆς οἰκείας αὐλότητος ἐκ ἐξέστη, καὶ ὁ ὅλος σε-
σαρκῶνται, καὶ ὁ ὅλος ἐστὶν ἀπερίγραπτος, σμικρύνεται

σωματικῶς, καὶ συσέλλεται Θεϊκῶς, ὅπως ἐστὶν ἀπερίγραπτον, ὅθεν ὅσοι ἦσαν μονοφυσίται ἦσαν καὶ μονοθεῖται, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀφθαρτοδοκῆται,

ἦσαν πεσέει καὶ Ἀγνωῖται, ἐπειδὴ ἔλεγον καὶ τὸν Χριστὸν αὐτὸν ἀγνοεῖν τὸν κτιστὸν τῆς μεγάλης καὶ κοι-
νῆς κτίσεως, ὡς εἴρηται αὐωτέρω.

515

5

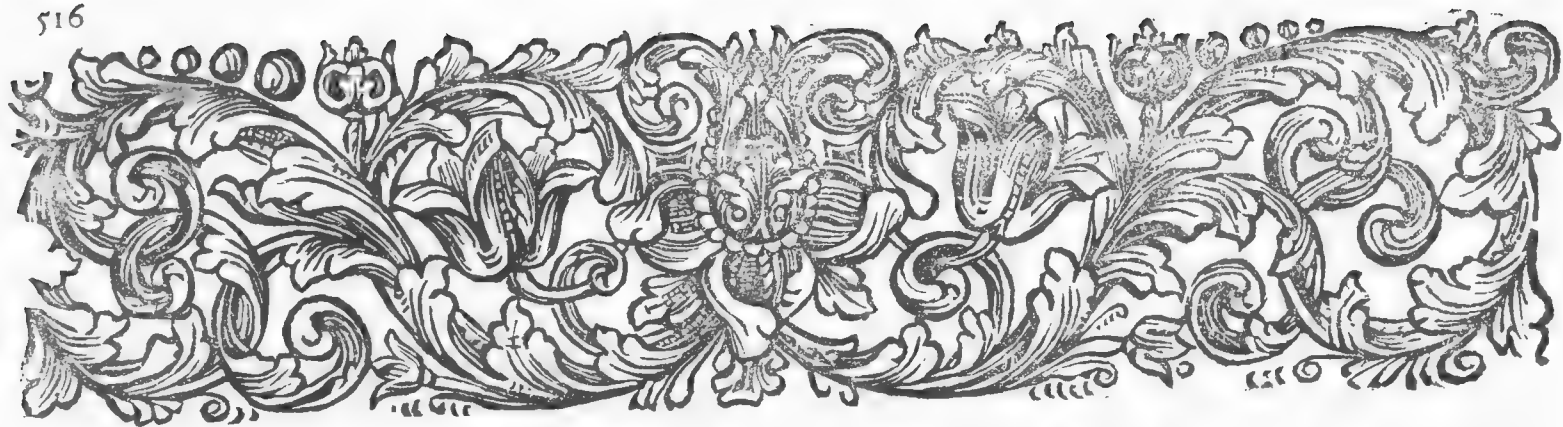
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄

Περὶ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῶν Θεοδοσιανῶν καὶ Γαϊανῶν Αἰρετικῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸ πλεονταῖον τῆς Ἰεσυνιανῆς ἔπος, καὶ περὶ τῆς εὐλασίης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φωτεινῆς μετ' ἑξασίας ὑπὸ τῆς Βασιλείως Ἰεσίνης τῆς εἰρηνοῦσαι πάσας τὰς Αἰγυπτίης καὶ Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας, καὶ τῆς περιγραμμάτος τῆς Βασιλείως πρὸς τὰς ἀπανταχῆς Ἐπισκόπους περὶ τῆς ὁρθῆς πίσεως, καὶ τῆς περιγραμμάτος αὐτῆς, ἵνα εἰς πᾶσαν τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν ἀναγνώσκηται τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Οἰκουμένης Συνόδου, ἐξ ᾧ δέκνυται, ὅτι καὶ κοσμικοὶ καὶ Ἐπίσκοποι δογματίζουσι περὶ πίσεως, καὶ τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Οἰκουμένης Συνόδου οὐκ εἰσὶν, καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὡς ἐδὲ ἡ ἐκείνου τῶν ὁρθῶν δογμάτων.

- 15 Τῷ τελευταίῳ ἔτι Ἰεσυνιανῆς Θεοδοσιανοὶ καὶ Γαϊ-
ανῖται συντακτήρια ἐκτίζον εἰς Ἀλεξανδρείαν,
εἶτα αὐθιγὴν ἄνθρωποι, οἱ μὲν Γαϊανῖται Ἐλπίδιον Ἀρ-
χιδιακόνον Ἐπίσκοπον ἐχειροτόνησαν, ὃς κελεύσει
τῇ Ἰεσυνιανῇ δέσμιος ἀγόμενος εἰς Βυζάντιον, ἀπὸ
20 θανόν εἰς Σίγην. οἱ Θεοδοσιανοὶ δὲ παρεχειρίσαντο
Δωρόθεον, ὃν καὶ οἱ Γαϊανῖται ἐδέξαντο. Ἰωάννης δὲ
Ἰνδός, ὃν οἱ Γαϊανῖται ἐνόμισαν ἐμπαῖζαν αὐτοῖς, τὸν
πρώην μετὰ τῆς δέσμης καὶ τῆς σαρκὸς ἐξέδηραν.
ὅθεν οἱ Ἰεσῖναι βασιλεύσας, ἀπέστειλε τὸν Ἀββαῖον
25 Φωτεινὸν τὸν πρῶτον Βελισαρίῳ Πατρικίῳ, δὲς
αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντὸς περὶ πίσεως καὶ πράξεως,
ἵνα εἰρηνοῦσῃ πάσας τὰς Ἐκκλησίας Αἰγυπτίης καὶ Ἀ-
λεξανδρείας, ἐμὴν ἀλλὰ καὶ περιγραμμά ἔγραψε τοῖς
ἀπανταχῆς Ἐπισκόποις περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίσεως,
30 ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελὸς βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ πε-
τάρτῳ. ὃν ὁ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι καὶ Βασιλεὺς ποιῶν
ἐκθεσιν πίσεως, καθὼς καὶ οἱ Ἰεσυνιανὸς καὶ μαρ-
κιανὸς καὶ Θεοδοσίος καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔγρα-
ψαν πολλὰ τοιαῦτα, ἐπιγράφοντες αὐτὰ Ἐπισκόποις
35 καὶ λαοῖς, καὶ εἰς τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ γινώ-
σκει, ὅτι ἐμόνον ὁ Ῥώμης καὶ ἄλλοι Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ
καὶ κοσμικοὶ, ἐπὶ ὁμοῖον κοινῶς τοῖς πατέρεσι, διορί-
ζουσι περὶ πίσεως. δευτέρῳ, ὅτι λέγει, κρινόμενοι

ἐξω εἶναι τῆς Ἐκκλησίας τὰς φρονεῖντας ὑπὲρ τὸ
ἅγιον Σύμβολον, δηλοῦν δὲ, ὅτι τὸ Σύμβολον ἐκ
τῆς Ῥώμης οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ τῆς πρώτης Συνόδου καὶ
τῆς δευτέρας, ὃν ἡ ἐδὲ παρὴν ὁ Ῥώμης, ἔτε Λεγά-
τος αὐτῆς. τρίτῳ λέγει, τὰ ὁρθὰ δόγματα εἰσὶ πα-
ραδοδομένα ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ πᾶς ὅτι
ὁ Ῥώμης μόνος διορίζει, ἐπειδὴ οἱ πατέρες κοινῶς
ὑποδείξαντες; τέταρτον, λέγει τοῖς λαοῖς, ὅτι πα-
ρακαλεῖται ὑμᾶς, εἰ καὶ ὃν ὑπερῆχῃ βασιλείας ἐσμεν,
ἀλλὰ τὴν ὁμοφροσύνην καὶ χειροκίνητον συνῶσιν. καὶ γινώ-
σκει, ὅτι εἰ ὁ Θεὸς Ἰεσῖνος ἀπέστειλε πρέσβεις εἰς τὴν
Ῥώμην ἀλλὰ τὴν συνῶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκ ἑδωκε τῷ
Ῥώμης παρνομίον, καθὼς ὁ Βασιλεὺς νῦν πέμπτῳ καὶ
ὑποκαλεῖται ἀλλὰ τὴν ὁρθοδόξον καὶ αὐτὸς τὰς κα-
πὴλως, ἐδεμίαν δὲ μνήμη ἰδικὴν ὃν αὐτῷ τῇ Ῥώμῃ,
ἀλλὰ πάλιν καὶ πολλὰς κοινῶς τῶν ἁγίων πατέρων.
σημείωσαι, ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Βικλαρίας λέγει, τὸ
Σύμβολον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκαστὸν ποντή-
κοντα πατέρων, ὃν ἔτι ποντακοσιοστῶν ἐξυμνεῖται ὡς
ἀλλὰ περιγραμμάτες τῆς Βασιλείως Ἰεσίνης, τῷ πρώτῳ
ἔτι τῆς αὐταρχίας αὐτῆς ἐπέμφθη εἰς πᾶσαν τὴν κα-
θολικὴν Ἐκκλησίαν ψάλλεσθαι ὑπὸ τῶν λαῶν πρὸς τὴν
κυριακὴν δόχον. ἴδε κατωτέρω βιβλίῳ ὀγδόῳ, κε-
φαλαιῷ δευτέρῳ Περιγραμμάτων τρίτῳ.

Πίσεως τύπῳ ἄλλῃ περὶ πέμπτου βιβλίου.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣ ΑΝΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ 5'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς λοποκρίσεως τῶν δαιμονίων φάσματός ἐπὶ Λέοντος τῷ μεγάλῳ πρὸς τὸν Κωνσταντινὴ πόλεως Γεννάδιον, ἐπιτιμήσαντα αὐτῷ ὁφθόντι ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ ταῖς ἐπὶ Ζήνωνος, καὶ Βασιλίσκου, καὶ Ἀναστασίας κακώσεσι αὐτῷ ἐξεπόντι. καὶ περὶ τῆς αὐταρχίας Τιβερίου, καὶ τῆς κατ' ὄναρ ἀγγελίας πρὸς αὐτὸν τῶν Θεῶν δι' Ἀγγέλων.

Ἰστορεῖ ὁ ἀναγνώστης Θεόδωρος εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον αὐτῶν, ὅτι ὁ ἐν ἁγίοις Γεννάδιος ὁ Κωνσταντινὴ πόλεως Πατριάρχης ἐπὶ Λέοντος τῷ μεγάλῳ νυκτὸς κατελθὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον τῶν περὶ εὐχαιρῶν, ἔδε φάσματι δαιμόνιον, ὅπερ ἐπιτιμήσῃ παρ' αὐτῶν, ἔπειν αὐτῶν, ὅτι ζῶντες μὴ αὐτῶν, ἡσυχάζει, μετὰ μύθοι τὸν θάνατον αὐτῶν διανοχλήσει πᾶσι Ἐκκλησίαν, τῶν τὸν λόγον φοβηθεὶς ὁ Γεννάδιος, καὶ πολλὰ τὸν Θεὸν ἱκετεύων ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ἐτελεύτησεν. ἡκολύθησαν δὲ ὕστερον εἰς πᾶσι Ἐκκλησίαν, ὅσα ἐμνήσθη ἡ παρῶσα ἱστορία κατὰ μέτρον εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον ἐπὶ Ζήνωνος, Βασιλίσκου καὶ Ἀναστασίας. ἐπὶ δὲ τῶν παρῶν καὶ αὐταρχήσαντι τῷ Τιβερίῳ, ὁφθὲν αὐτῷ Ἀγγελος κατ' ὄναρ, καὶ εἶπεν αὐτῷ τὰδε λέγει τὸ Τριτάτον, οἱ τύραννοι τῆς βασιλείας ἐπὶ σὺν ἐφοιτήσας χερῶν. ὁ δὲ μετὰ τὸν Τιβερίον ἐγχείρησεν ὁ Μαυρίκιος μετὰ πᾶσι τυραννίαν τῶν Φωκῶν. φαίνεται δὲ ὅτι ἡ φύσις θέλῃ μεταβαλεῖν τὰ Ῥωμαίων πράγματα εἰς τὸ ἄκρως ὀνάντιον, ἔδειξεν ὅλας αὐτῆς τὰς ἀρετὰς εἰς τῶν τὸν Τιβερίον βασιλέα, ἐπειδὴ τοιοῦτος ἔπαινε φωνὴν αὐτοκράτορος, ἦν γὰρ βασιλεύς τὰ γὰρ κρατερός τ' αἰχμητής. ἀλλὰ ταῦτα μὴ αἰεὶ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς σέψεως τῶν βασιλέων Τιβερίου ὑπὸ τῶν εὐτυχίαν τῶν ἀπὸ τῆς ἐξορίας εἰς τὸν θρόνον ἐπανελθόντων, καὶ τῶν εὐρεθέντων κεκρυμμένων ἐν γῇ θησαυρῶν τῶν Ναρσῆ ἐπὶ τῶν τῶν βασιλέων.

Εὐβασιλεύσατε λοιπὸν ὁ Τιβερίος, σεφθὴς ὑπὸ τῶν Πατριάρχων εὐτυχίαν, τῶν ὑποσέψεως μετὰ μεγάλης παρρησίας εἰς πᾶσι Κωνσταντινὴ πόλιν ἐπὶ τὸν πατριάρχοντα τὸ δεύτερον. ἦν δὲ ὁ Τιβερίος λίαν ἐλεήμων, ὥστε πᾶσι βασιλεύσαν Ἀναστασίαν ἐλέγχων αὐτὸν ἀποκορπίζοντα τὰς θησαυρὰς εἰς σιμὴ θροισσὸν ὁ ἱερεὺς δεῦρον κἀκεῖσε εἰς τὰς χεῖρας τῶν ποιητῶν, πρὸς ἣν ἔλεγον ὁ Τιβερίος τὸ κυριακὸν λόγιον, θη-

σαυρίσατε ὑμῖν θησαυρὰς ἐν οὐρανῷ, ἵνα ποιήσωμεν ἑαυτοῖς καὶ χρεώσι τὸν ὕψιστον, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκάλυψεν αὐτῷ τὰς ἀπίστες θησαυρὰς τῶν Ναρσῆ, ὅταν εὐχόμενος εὐχόμενος εἰς μίαν δεξιαμνίαν, ἦτοι σέριαν, ὅπως καὶ πολλὰς ἡμέρας ἐδαπανήθησαν εἰς πᾶσι ἐκείθιν ἐκκείωσιν τῶν τοσούτων χρυσίαν καὶ ἀργυρίαν, λέγει ὁ Τεργένσης Γρηγόριος καὶ Παῦλος ὁ Διάκονος, εἰς αὐτὰ μοιβὴν τῆς ἐλεημοσύνης ἣν ἐποίησε πρὸς τὸν πτωχὸν ὁ Τιβερίος.

Παρά-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως Εὐτυχίᾳ Κωνσταντινπόλεως, καὶ πατριαρχίας Ἰωάννῃ τῷ Νησούτῃ, καὶ κοιμήσεως Τιβερίᾳ Βασιλέως, καὶ Βασιλείας Μαυρίκιᾳ.

5

Ε'κοιμήθη καὶ ὁ Εὐτύχιος ὁ Πατριάρχης, ὃν δι-
ηκώς ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ὡς ἄγιον εὐορτάζει,
ὅτι ὁρθόδοξος ἀπέθανε, καθὼς τῷ γράφει καὶ ὁ
Εὐστάθιος εἰς τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐγίνετο ὁ
10 Νησούτης Ἰωάννης, καὶ δὴ καὶ ὁ Τιβέριος ἀπεπαύθη,
καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε ὁ Μαυρίκιος, ὃς ἦν ἡ ἀρχὴ
τῶν ὠδύων. διηγείται ὁ Κάλκιστος Νικηφόρος τὰ λό-

για, ὥστε ἔπειτα ὁ Βασίλευς Τιβέριος πρὸς τὸν Μαυρί-
κιον ἀποθνήσκων, πρὸς αὐτὸν πρὸς πάντας εὐ-
νοίαν, πρὸς ἀρετὴν καὶ πρὸς φιλομάθειαν, καὶ διηγείται,
ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Τιβέριος ἔσειπε τὸν Μαυρίκιον πρὸς
βαπτικῶν Ἀσκήματι, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν πρὸς χλα-
μίδα, καὶ ἤνυσεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ
καὶ διανοίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

15

Περὶ Ἰωάννῃ, Ἀμῶς, Ἰσαάκιᾳ, Ζαχαρίᾳ, Μόδεσσῃ, καὶ Σωφρονίᾳ τῶν Ἱερσολύμων Πατριαρχῶν, καὶ
τῶν ἐτῶν τῆς πατριαρχίας αὐτῶν.

20 Ἀ'λλὰ μὴ μακρυώμεθα ἀπὸ τῆς Διαδοχῆς τῶν Πα-
τριαρχῶν ἡμῶν. γράφει γὰρ ὁ Ζωναρὴς εἰς πρὸς
ἐπιτομὴν αὐτοῦ, ὅτι μετὰ τὸν Εὐσὺχιον ἐπατριαρχ-
ήσας ὁ Μακάριος τὸ δώτερον, ἔτη τέσσαρα βίω-
σας, καὶ μετὰ αὐτὸν ὁ Ἡγούμενος τῶν Ἀκοιμήτων ὁ Ἰσαά-
κιος, ὁ ζήσας χρόνος ὀκτὼ, καὶ εἰκοσιόκτῃ, καὶ μετὰ
25 τὸν Ἰσαάκιον ἐγίνετο Ἱερσολύμων ὁ Ἀμῶς, ὃς ἦν ὡς
λέγουσι τινὲς ἦν Κωνσταντινπόλεως πρῶτος, καὶ μετὰ
τὸν Ἀμῶς ἐγίνετο ὁ Ζαχαρίας, καὶ μετὰ τὸν Ζαχα-
ρίαν ἀειθροῦ τὸν Μόδεσον, καὶ εἰς τῶν τελευτῶν πρὸς
ἀποκεφαλίσιν αὐτοῦ τῶν πατριαρχῶν αὐτῶν ὁ Ἱε-
30 ρσολύμοις ὁ πρεσβυτέρης Ζωναρὴς. Νικηφόρος ὁ μὲν
ὁ Κάλκιστος βεβαιῶν, ὅτι ἐκείνη ἐβλήθη καὶ γνώμη ἐποίη-
σεν παύσασθαι ὁ Μακάριος, καὶ ἐγίνετο ὁ Εὐσὺ-
χιος, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῷ Εὐσὺχίᾳ ἐπατριαρχ-
ήσας ὁ Μακάριος, καὶ μετὰ τὸν Μακάριον ἐγί-
35 νετο ὁ Ἰωάννης, ὁ ζήσας χρόνος ὀκτὼ, ἔτη γράφει
καὶ Βαρώνιος εἰς πρὸς ἀρχὴν τῶν ὀγδὼν αὐτοῦ τόμῳ, ὃς ἦν
λέγει καὶ μετὰ τὸν Ἰωάννην ἀρχιερατεύσας τὸν Ἀμῶς,
πρὸς ὃν ἀπέστειλον ἐπιστολὴν ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ
40 Διάλογος, ὥστε ἄλλον εἶναι τὸν Ἰωάννην καὶ ἄλλον τὸν
Ἰσαάκιον, καθότι ὁ Ἰσαάκιος ἐγίνετο μετὰ τὸν Ἀμῶς,
ὅτινι ὁ Ζωναρὴς δίδωσι χρόνος εἰκοσιόκτῃ, πρὸς δὲ
Ἀμῶς χρόνος δεκατέσσαρας, καὶ πρὸς Ζαχαρίαν χρό-
νος εἰκοσιπέντε, εἰ καὶ ἄλλοι ἄλλως ἰσορῶσι. περὶ δὲ
45 τῷ Εὐσὺχίᾳ ὁ Θεοφάνης λέγει, ὅτι ἦν μοναχὸς καὶ
Ὀικονόμος Ἀλεξανδρείας, τῷ δὲ Ἀγάθῳ τῷ ἀδελ-

φῷ τῷ Ἀπολιναρίᾳ Ἀλεξανδρείας ἀπαυτῶντος αὐτὸν λε-
γαντὸν, ἔφυγε, καὶ ἐλθὼν εἰς Βυζάντιον, τῷ Μα-
καρίᾳ ἐκβληθῶν τότε τῆς Ἐκκλησίας, ἔχειρ-
τονήθη Ἱερσολύμων, ἀφ' ὧν τὸ μῆκος ὁ εἶχον εἰς τὸν
Ἀπολιναρίον καὶ Ἀγάθῳ καὶ Μακάριον, τινὰς μο-
ναχὰς τῆς νέας λαῶν ἐξέβαλον ὡς ὀρθόδοξους, καὶ
Διατῶν ἐξεβλήθη, καὶ ἐγίνετο πάλιν ὁ Μακάριος πρὸς
πέμπτῳ ἔτη τῷ Ἰωάννῃ. ὁ Εὐσὺχιος ὁ μὲν λέγει δι-
βλίῳ τετάρτῳ, κεφαλῇ τετρακοσῷ ἐνάτῳ, ὅτι ὁ
Μακάριος ἀναθεματίσας Εὐάγγελον, Δίδυμον καὶ
Ὀρίγον, ἀναλαμβάνει τὰ Ἱερσολύμα, Εὐσὺχίᾳ
καταχευόμενος. ὁ δὲ ἄγιος Νικηφόρος γράφει, ὁ Μα-
κάριος ἔτη δύο, καὶ ἐξεβλήθη, ὁ Εὐσὺχιος ἔτος εἰς
ὁ Μακάριος πάλιν ἔτη τέσσαρα, Ἰωάννης ἔτη εἰκοσι-
δύο, Ἀμῶς ἔτη ὀκτὼ, Ἰσαάκιος ἔτη ὀκτὼ, Ζα-
χαρίας ἔτη εἰκοσιδύο, Μόδεσος ἔτος εἰς, ἔπειτα ὁ Σω-
φρονίος. ἄλλοι δὲ γράφουσι, Μακάριος ἔτη δύο, Εὐ-
σὺχιος ἔτος εἰς, ἔτινος οἱ Λεγάτοι ἦσαν εἰς πρὸς Ὀί-
κεμνικὴν πέμπτῳ Σύνοδον. Μακάριος τὸ δώτερον
ἔτη τέσσαρα, Ἰωάννης ἔτη ὀκτὼ, Ἀμῶς ἔτη ὀκτὼ,
Ἡσὺχιος καὶ Ἰσαάκιος ἔτη ὀκτὼ, καὶ πρὸς τῶν ἐ-
γράψεν Γρηγόριος ὁ Διάλογος, ὡς φαίνεται βιβλίῳ
ἐνάτῳ, ἐπιστολῇ πεσαρχοσῇ. καὶ ταῦτα μὴ ἔχω. ση-
μειῶσαι ὅτι τὸ Ἀλεξανδρινὸν ἰσορῶν λέγει περὶ τῷ
Ἰσαάκιᾳ ὅτι ἐξεβλήθη, λέγει γὰρ, σφάζεται ὁ Πά-
πας Ἀλεξανδρείας, παύεται καὶ Ἰσαάκιος ἀπὸ Ἱε-
ρσολύμων, καὶ γίνεται αὐτὸς ὁ Ζαχαρίας.

ΚΕΦ ΑΛΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Ἰουδαίαν ἐξουσίας τῆς Ἀντιοχείας Ἀνατολίας, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἐξουρίσθη, καὶ ἀποβιβασμὸς εἰς τὸν Σέονα Τερτυορίω.

Εἰσέεισεν ὁ Βασιλεὺς Ἰεσοῦν τὸν Ἀντιοχείας Ἀνα-
στάσιον, καθότι ἐσκόρπισεν τὸν θησαυρὸν τῆς
ἐκκλησίας, ὅς καὶ ἐρωτηθεὶς ἀπετί τὸν ἐσκόρπι-
σιν, ἀπεκρίθη, ἵνα μὴ λάβῃ αὐτὸν ὁ Ἰεσοῦς. ὁ
γὰρ Βασιλεὺς ἐζήτησεν αὐτὸν ἀργύρια, ὥστε ὁ Πα-
τολάρχης ὅτε ἠθέλησε δοῦναι, τὸ σιμωνιακὸν ὄλλαβεν
αὐτῷ, ὅθεν ὁ Βασιλεὺς ὠρμήθη αὐτῷ, καὶ αὐτὸς αὐτῷ
ἔβαλε τὸν Γρηγόριον, ὡς ἴσους ὁ Εὐάγγελος, ὁ κα-
τήγορος Ἰεσυναν καὶ Ἰεσίου. ὁ Θεοφάνης ὁ μὲν λέγει,
ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἀπὸ τῆς καθάψαται τῶν σιωδίων

κὼν Ἰωάννης Κωνσταντίνου πόλεις τὰς χειροτονήσαντες
 Ἰωάννην τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ ἀχρεΐσαι ταῦτα, ἐ-
 ξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἀνανάκτησιν Ἰεσὺν,
 καὶ ἐχειροτονήθη Γρηγόριος μοναχὸς καὶ ἀπικρυστά-
 ριος τῆς μοῦνης τῶν Βυζαντινῶν. ἐπαινεῖ δὲ ὁ Εὐαγγέλιος
 τὸν Γρηγόριον ὡς ποιητικώτατον καὶ μοναστηριακώτα-
 τον, ἀντεγράφη γὰρ καὶ ἐχρημάτισε ποιεῖν μοναστηρί-
 ας εἰς Κωνσταντινέπολιν, ἐς ἅλη δὲ ὑπὸ Ἰεσὺν εἰς τὸ Σί-
 ραιον ὄρη, καὶ εἴς τινι ὀκλήθη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Η Β'.

Περὶ φιλονεικίας Γρηγορίου Ἀντιοχείας καὶ Ἀσερίας Ἀρχιεπισκοπῆς Εἰσας, καὶ πάλιν κατὰ Γρηγορίου συκοφαντῶν,
καὶ περὶ τῆς συνοδικῆς ἀφωρύξεως αὐτῶν.

Εἰς τὴν Συνόδον εἰς Κωνσταντινῆσιν Θεωσίματι
τῶ Ἀντοκράτορος Τιβερίου, ὃν ἡ ἥσαν τινὲς μὴ
τῶν Πατριαρχῶν σωματικῶς, ἱνὲς δὲ διὰ τοπο-
τητητῶν, καὶ ἔτι πολλοὶ τῶν Ἀρχόντων τῆς Συγ-
κλήτης καὶ τῶν ἀπανταχῆ λογαδῶν μητροπολιτῶν,
ἔσι δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη. σιωβῆ φιλονεικία με-
ταξὺ τῶ Ἀσέρει τῶ Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Εἰσῆς καὶ τῶ
Ἀντιοχείας Γρηγορίου, τὸ δὲ πλεον μέγεος τῆς Ἀν-
τιοχείας ἦν μετὰ τῶ Ἀσέρει, καὶ ἔλεγον κατὰ τῶ
Πατριάρχῃ συκοφαντίας αἰχμαλώτας. ὁ δὲ Τιβερίος
τὸν μὴ Ἀσέρειον παρέλυσεν τῆς ἀρχῆς, περὶ δὲ Γρη-
γορίου ἡθροισεν τῶ Συνόδον, ὃν ἡ αὐτῶς φανέντος τῶ
Γρηγορίου, ὁ συκοφάντης αὐτῶ κατεδικάσθη. ἐποίησε
δὲ λόγον ἔμπροσθεν τῶν Ἀρχόντων γουγκλινῆς ὁ Γρη-
γόριος, καθὼς λέγεται πεποιηκέναι καὶ τὸν Δημο-
θέην εἰς τὸν περὶ Στεφάνου λόγον, εἰπόντα γουγκλι-
τῶς τῶ πρώτῃ ὁλίῃ περίοδον τῶ παροίμει, ἵνα λάβῃ
πλείονα τῶ δύναιον, καὶ ἀκροάσωνται αὐτῶ μετὰ
καθίοντος πατριάρχῃ, βλέποντες αὐτῶ τὸ χῆμα
τὸ ταπεινὸν καὶ χαμαὶζήλον. ἔτω καὶ Ἰωάννης ὁ Πάπας
ἔλθων πρὸς τὴν εἰς τὸν Ἰεῶντον, ἔκλινεν γόνυ ἐ-

νώπιον τῷ Ἀυτοκράτορι δεξιὸς, ὡς ἴσῳσι ὁ Πλά- 25
 νιας . καὶ μαρτυρῶσαν ἐν τοῦτου καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρχι-
 ερεῖς παπενῶσαι ἔδ' ὅτε ἐς τὰς λαϊκὰς, ὅτε κα-
 ρὲς ἐστὶ περὶ ψυχωφελείας, ἢ ἐλκυσμῶ ἐς ἄλλα μείζο-
 να καὶ κατὰ λεία . ὑπέσχετο δὲ ὁ Τρηγόριος ἐν δόξῳ
 εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ Διαπονέριος ὑπὸ ποδά- 30
 γας, πῶν ἐρμολόγιον ἐτελεύτησε . λέγουσι δὲ
 τινὲς, ὅτι τὴν Σύνοδον ταύτην ἡθροισεν ὁ Νησά-
 τής, εἰς μὲν τὸ Φασιῶν Διατὸν Τρηγόριον, εἰς δὲ τὸ
 μυσικὸν ἵνα βεβαιώσῃ τὴν Τίτλον αὐτῆς, ὅτι περὶ
 ἡθελήσεν ὁ Ρώμης Πελάγιος κυρῶσαι, μάλιστα δὲ 35
 ἐξαίρετον ὁ Πελάγιος τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ αὐτῆς, εἰς Κων-
 σταντινέπολιν ὅνῃ, μηκέτι συγκοινωνεῖν τῷ Νησάτῃ
 εἰς τὴν Λεπτορίαν . Σὺ δὲ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι Πα-
 τριάρχης κληρονομία, ὑπερκαλεῖται τὸν Πάπαν κλη-
 τὴν, ἀλλὰ Σύνοδον οἰκουμενικὴν . δεύτερον, ὅτι εἰς 40
 ἣν ἡ Σύνοδος οἰκουμενικὴ, ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἦν θεωρη-
 θῆναι δόγμα πίστεως, ἢ διορισθῆναι ἢ περὶ πίστε-
 ως, ἢ κληρονομίας Αἰρέσεως, ἡ Σύνοδος οἰκουμενικὴ ἐκ
 ὀνομάσθη . περὶ τῆς Συνόδου ταύτης καὶ τῆς Τίτλου
 ἐξηγήσεται κατωτέρω ἐν ποσῶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ δούτεως περιείσεως τῆ Γρηγορίᾳ Ἀντιοχείας Διάτινα Ἀρχοντα Ἀνατόλιον μάγον καὶ περὶ τῶν συμβάντων τῆ μάγῃ καὶ τοῖς συμμύσαις αὐτῆς, καὶ ὧν καὶ αὐτὴ ἐθαυματούργησεν ἡ Θεοτόκος, καὶ περὶ τοῦ ὅτι ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἡράκλειαν Ναφὶ τῆς ἀγίας Γλυκερίας γεγονότος θαύματος κατὰ τῆς χρυσοῦς λεκαῦς Παυλίνης τῆ γόητος, καὶ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῆς καὶ τῶν ἡνῶν αὐτῇ.

Συμβέβηκε τῷ αὐτῷ Τρηγορίῳ καὶ ἄλλη περίεσσος,
 Διαντλῖος γάρ τις Ἀρχων ἦν λίαν φίλος αὐτῷ.

καὶ ἐφανερώθη ὅτι ἐθυσίαζε, καὶ ὅτι ἦν καὶ μέγας
μάγος. κατηγορήθη δὲ καὶ ὁ Γεργόριος ὅτι σιωπεθυσίαζε.
πρ

τῇ Ἀνατολίῳ, καὶ ἦλθον εἰς μέγαλον κίνδυνον.
 ἄλλα δὲ ὁ Τιβερίος τὸν Ἀνατόλιον καὶ τὰς συμμύ-
 σας αὐτῶ εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ τιμωρέμεν
 αὐτὰς, ἔγνω πῶς ἀθωότητα τῷ Ἀρχιερέως, καὶ ὁ μὲν
 5 Ἀνατόλιος ἐδόθη τοῖς Θηρίοις εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον,
 καὶ σπαραχθεὶς, ἀνεσκοποπίσθη, εἶτα πρὸς δόξως
 Λύκοι τὸ μίαιρὸν αὐτῶ σῶμα καταγαγόντες, κατε-
 νέμαντο, τὰς δὲ συμμύσας αὐτῶ ἐξορία κατεδίκα-
 σεν, ἀλλ' ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινέπολεως κατεβόων
 10 μὲν καὶ τῷ Βασιλέως καὶ τῷ Πατριάρχῃ Εὐτυχίῳ ὡς
 πῶς πίπιν περδόντων, ἐκείνους δὲ βαλόντες εἰς ἀκά-
 λιον, ζώντας κατέκασαν. οἷτος δὲ τῷ Ἀνατολίῳ εἰς
 πῶς φυλακῇ δεδεμένῳ, καὶ ἔσχε ἐκεῖ ἀπηρηνημένης
 Εἰκόνης τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς ἀκαλῆντος αὐτῷ
 15 ἵνα λυτρωθῇ τῶν δεσμῶν, ὃ τῷ θαύματι, ἔστρεψεν
 ἡ Βίκων τὸ πρὸς ὥπον αὐτῆς εἰς τὸν τοῖχον. καὶ τις
 Φιλόχριστος εἶδον εἰς τὸν ὕπνον αὐτῶ πῶς Παναγίαν
 πρὸς ἀκινῆσαν αὐτὸν κατὰ τῷ Ἀνατολίῳ, καὶ λέγασαν
 αὐτῷ, ὅτι ὕβρισεν εἰς τὸν τίον αὐτῆς ὁ Ἀνατόλιος.
 20 καὶ τις Ἀρχὸν Βασιλικὴς βοήθων τῷ Ἀνατολίῳ, εἶδε
 πῶς Παναγίαν λέγασαν αὐτῷ, μέχρι τίνος αὐτέχῃ
 Ἀνατολίῳ, τῷ βλασφημίσαντι καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν
 τόν μου; γνώτωσαν δὲ ἐν ἐντεῦθεν ὅσοι περιποιῶνται τὰς

μάγας καὶ γόητας, ὅποια τὶς κακὰ καὶ ἐπώδυνος ἐκ-
 δίκης αὐτὰς περιῶν. Σημείωσαι δὲ ἐν ταῦτα ἱ-
 στορέντα τὸν Θεοφύλακτον, ὅτι εἰς πῶς Ἡράκλειαν
 διὰ τὸν ἀγισμὸν καὶ τὰ θεόρ' ῥύτα μύρα, ἀπερ ἀ-
 νέβρυντο ἀπὸ τῷ τάφῳ τῆς ἁγίας Γλυκερίας, ἣν λε-
 κάνη Χαλκίνη ἡ δεχομένη ταῦτα, καὶ ἐγόνοντο τὰ
 θαύματα. ὁ δὲ τότε Ἡράκλειος ὄρων εἰς Κωνσταντι-
 νέπολιν εἰς τὸν φόρον λεκαῖν χρυσῇ θαυμασίῳ,
 ἡ γόργον αὐτῷ, καὶ ἔταξεν αὐτῇ τῆς Χαλκίνης ἐν
 αὐτῇ γίνεσθαι τὸν ἀγισμὸν εἰς τὸν τάφον τῆς μαρ-
 τυρός, καὶ ὡς ἔτι ἐγόνοντο πρὸς θαύματα, διὰ δὲ τὰ
 δάκρυα καὶ τὰς πρὸς δ' ἁγίας τῷ Ἀρχιερέως ἀπεκαλύ-
 φθη αὐτῷ τὸ ἀκάθαρτον τῆς λεκαῖνης, ὅθεν ἔφερον αὐ-
 τῷ εἰς τὸν Νησὶ πῶς, καὶ ἐξετάσας ἐκεῖ, ἦν
 25 ὅτι Παυλῖνος τὸς ἀρχῶν σοφὸς γόης ἔχεν εἰς αὐτῷ
 αἵματα, τρέπων δηλονότι θυσίας, καὶ ἐγόνοντο τῇ
 ἐπικλήσει τῶν δαιμόνων, γενόμενος Εἰδωλολάτρης,
 ὅθεν ἀνέφερε τῷ Μαυρικίῳ τὸ δρᾶμα, καὶ ὁ μὲν Εὐσι-
 λεύς ἐζήτησε ποιῆσαι διόρθωσιν τῷ Παυλίνῳ, ὁ Πα-
 τριάρχης ὁμῶς δι' ἰσχυρίζετο ἀπὸ γραφικῶν ῥητῶν, δεῖν
 ἐπάγειν αὐτῷ λέγων παιδείαν νομικῇ, ὅθεν ἀχθεὶς
 εἰς κρίσιν ὁ Παυλῖνος, αὐτὸς μὲν ἀνασκοποπίζεται, αἱ
 δὲ ἡ οὐ αὐτῶ ὡς συμμύσαι τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

25

Περὶ τῇ ὁμολογίᾳ τῷ Συμεῶνος διὰ τὸν χιτῶνα τῷ Σωτήρι καὶ τῷ ἱματίῳ τῷ Χριστῷ, τῷ μὲν ὡς ἰόππῃ
 ἐπὶ Ἰωάννῃ ἱεροσολύμων, τῷ δὲ ἐν πόλει Ζαφὰρ ὁριζομένων.

30 Εἰς τὸν καιρὸν τῆς τῷ ἱεροσολύμων Ἰωάννῃ ὁ-
 ρέθη εἰς πῶς ἰόππῃ ἡ ὁμολογία τῷ ἱσθῶσι Συμεῶ-
 νος περὶ τῷ χιτῶνι τῷ Σωτήρι ἡμῶν, ὅθεν καὶ
 μετὰ πλείους ἐυλαβείας φέρεται εἰς πῶς ἁγίαν πό-
 λιν, ὡς ἰσορεῖ ὁ Σιγνιθέριος. εὐρέθη δὲ καὶ εἰς πῶς πό-
 35 λιν Ζαφὰρ (λέγει ὁ Πλάτων) εἶδον εἰς ὃν μαρ-
 μαρεὸν κιβώτιον τὸ ἱμάτιον τῷ Ἰησοῦ, ὅπερ κλή-
 ρους ἐμερίσαντο οἱ στρατιῶται, ὅτε ἐσαύρωσαν αὐ-

τὸν, καὶ ἦν τεθαμμένος ἐκεῖ ἀπὸ τῷ καιρῷ ὅταν τῷ
 ἱεροσολύμων, Ἰωάννῃ Κωνσταντινέπολεως, καὶ Γρη-
 γορίῳ Ἀντιοχείας. δεῦρον δὲ αὐτὸς ἀκάνων ὅταν
 ἐν ταῦτα ἱεροσολύμων, καὶ εἰς τὸν βίον τῷ Χρυσό-
 σόμῃ Σιλβανὸν πάλιν ἱεροσολύμων, καὶ εἰς πῶς ὡς
 Τρεῖς Συνοδὸν Ἀναστάσιον ἱεροσολύμων, δυνή-
 θη κατελεθῆσαι τὰς Πατριάρχας ἱεροσολύμων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

40

Περὶ τῆς αἰτίας τῷ μετὰ Περσῶν πολέμῳ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ Ἰβσίνῃ Βασιλέως, καὶ τῆς τελότητος αὐτῶ,
 καὶ τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτῶ, μετ' ὅτι Τιβερίῳ ὁ Θραξ ἐβασίλευσεν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

45 Οἱ εὐερισκόμενοι εἰς πῶς μέγαλον Ἀρμενίαν (ἥτις
 καὶ Περσαρμενία ὠνόμασαι) ἦσαν Ῥωμαίοις κατή-
 κοι, καὶ ἐπὶ Φιλίππῃ τῷ μετὰ Γορδιανὸν Καίσαρος
 ὑπετάχθησαν τοῖς Πέρσαις, καὶ ἔμεινε μόνῃ ἡ μι-
 κρὰ Ἀρμενία ὡς τῷ Ῥωμαίῳ, ἐπὶ δὲ Ἰβσίνῃ κακῶς
 πάχοντες ὑπὸ Περσῶν, βελήσας τῷ Ἰβσίνῃ σφά-
 50 θησιν τὰς Ἀρχοντας αὐτῶν, ἔχοντες πρὸς ἄλλον Οὐαρ-
 δάβην Ἀρμένιον, καὶ περὶ ὧσι Ῥωμαίοις. ἐγκαλῶν-
 τα δὲ Ῥωμαίοις Χοσρόην τὸν Περσάρχην, ὁ Ἰβσίν-
 νος ἀπεβάλετο αὐτὸν, λέγων, ἔκείσι δίκαιον ἀπορ-
 εῖψαι τὰς ὁμοπίστους ἐν καιρῷ πολέμου. γίνεται δὲ
 διὰ φρεσὶ καὶ πολυχρόνι πόλεμῳ Ῥωμαίων καὶ

Περσῶν, καὶ ὁ Τιβερίῳ πρὸς γοῖς Θραξ, ὁ καταπολε-
 μήσας τὰς Ἀβάρους, πέμπεται ὑπὲρ Στρατηγὸς καὶ
 Περσῶν, ἀλλὰ τῶν στρατιωτῶν κακῶς εἰκονομησάντων
 πρὸς τῶν περὶ Στρατηγῶν, καὶ δειλιώντων, ἐκιν-
 δυνώσεν ὁ Τιβερίῳ, ὅθεν Τραϊανὸς Ἀρχὸν πέμ-
 πεται πρεσβυτέρῳ ὡς ἀπὸ τῆς Βασιλείας Σοφίας εἰς
 Χοσρόην, ἐπεδὴ ἐμεγαλύνθησεν ὁ Ἰβσίν. ἐν ταῖς
 δὲ, λαμβάνουσιν οἱ Ἀβάρους τὸ Σίρμιον, ὅπερ περὶ
 ἔλαβον ὁ Ἰβσίνος ἀπὸ τῶν Γηπαίδων. ἀπέθανε δὲ
 καὶ ὁ Ἰβσίν, αὐταρχήσας ἔτη δεκαεξί, καὶ ἐβασί-
 λευσεν ὁ Τιβερίῳ.

Περὶ τῆς ὑπὸ Ἰερσίνης πολέμου, τῆς Δαρκεσάντης μέλει Μαυρικίης, καὶ περὶ τῆς ἀναίρεσως τῆς Περσάρχης Οὐρίσδης, καὶ βασιλείας τῆς ἡς αὐτὴ Χοσρῆς, καὶ τῆς αὐτίθης Τίτλης αὐτῆς, καὶ φυγῆς αὐτῆς ἐξ ὑπερβλήης, καὶ πάλιν ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν βασιλείαν βοήθεια Μαυρικίης, καὶ περὶ τῶν δύο Σταυρῶν εἰς 5 ἐπέμψης τῆς Γρηγορίᾳ Ἀντιοχείας, καὶ περὶ χειρισμῶν Νααμανῆς τῶν Σκηνητῶν φυλαρχῆς, καὶ τῶν περὶ αὐτῶν Χρυσῶν φυλῶν Δὲ Γρηγορίᾳ Ἀντιοχείας.

Ἀρχαῖος ἔστω ὁ πόλεμος ὑπὸ Ἰερσίνης ὑπὲρ τῶν 10 Χερσιανῶν μετὰ τῶν Περσῶν, ὡς εἶπε πλασάμυρος καὶ ἄλλας αἰτίας, ἔμεινον ἕως Μαυρικίης. μετὰ τὰ πολλὰ δὲ ἅπερ ὁ Μαυρικίης καταργάσας κατὰ Περσῶν, ἐφόνόσαν καὶ οἱ Πέρσαι τὸν Οὐρίσδαν ἀδικον ὄντα, καὶ φονέα τῆς ὑποκῆς, καὶ ἐποίησαν 15 Βασιλέα τὸν Χοσρῆν, ὅστις ὑπερέβη εἰς τὴν κακίαν καὶ ἑξέζη, καὶ Κύρην, καὶ ὅλας τὰς πόλεις αὐτῆς. φησὶν ὁ ἱστορικὸς Ἀγαθίας, ἦος τῆς Οὐρίσδης κακῆς Κόρακος κακὸν ὄντα, χιλιῶν χιλιῶν τῶν πατρῶς αὐτῆς, καὶ τοιγαυτοῦ ὅτι μάλιστα ὑπὸ τῆς Βασιλείας Μαυρικίης, ἀλλ' ὁ Λύκος πάντοτε Λύκος καὶ αἰμοβόρος, καὶ τὸ φυσικὸν αὐξάνει πάντοτε, καὶ 20 ἐδέποτε ἐκλείπει. ὁ Θεοφύλακτος ἱστορεῖ εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον, ὅτι αὐτὰς τῆς βασιλείας ὁ Χοσρῆς ἐκλήθη Βασιλεὺς Βασιλέων, Κύριος τῶν κυριδόντων, τῶν ἐθνῶν δεσπότης, Ἀρχὼν τῆς εἰρήνης, τῶν ἀνθρώπων σωτήρ, ἀναμεταξύ μὲν τῶν Θεῶν ἀγαθὸς ἀνὴρ καὶ αἰδίδος, ἀναμεταξύ δὲ τῶν ἀνθρώπων Θεὸς λαμ- 25 πνέσας, νικητὴς ὑπερκοδόξων, τῆς ἡλικίας συνανατέλλον, καὶ τὴν νύκτα φωτίζων τοῖς τῶν Ἀσέρων ὄμμασιν, εὐγενὴς ἀπὸ πατρῶν Βασιλεὺς, ἐχθρὸς τῆς μάχης, εὐεργέτης εἰς πάντας, στρατοπεδάρχης, καὶ Περσοφύλαξ. ἔστω ἐστὶν ὁ Τίτλος αὐτῆς. τίς μὴ ὑπερφωνήσῃ τὸ, ὅ ὑψηλὸν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται; καὶ τὸ, ὅς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτῆς οἶκον, ζητῶσι σωτρίβην; καθότι Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. ὅθεν Θεὸς παρεχώρησα ὑπερβ- 30 λυθῆς ὑπὸ Ἰεροῦ Βασιλέως, ἐδιώχθη τῆς βασιλείας, καὶ ἐφυγον εἰς τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων, βοήθει ὁμως αὐτῶν ὁ Μαυρικίος, καὶ ὑτάγας μετὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων εἰς τὴν Περσίαν, καὶ ἀποκτείνας τὸν Βάραμον, ἔλαβε τὴν πατρικὴν αὐτῆς ἀρχήν. βεβαίως δὲ ὁ Βυζάντιος εἰς τὸ ἑκτὸν τῆς ἱστορίας αὐτῆς, ὅτι ἐπέμψεν τῇ Ἀντιοχείᾳ Γρηγορίᾳ ὁ Χοσρῆς πρὸς τιμὴν τῆς 35 ἁγίας Σεργίης Σταυρῶν χρυσῶν καὶ ἐξησκημῶν λίθους πολυτίμους, καὶ ἄλλων Σταυρῶν χρυσῶν ἐκκλησιαστικῶν ψηφίους ἐγκεκοσμημῶν, ἔλεγον δὲ τὰ ψηφία τὴν

συμφορὰν αὐτῆς, καὶ τὴν ἐπανάκλησιν εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς, ἐγκωμιάτε Ῥωμαίων, καὶ ἐτήσια δόματα 10 εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Σεργίης, καὶ εὐχαριστῶν εἰς τὸν Θεὸν τῶν Χερσιανῶν, ὅθεν μετὰ μεγάλης εὐπομπῆς καὶ λιτανείας ἔφερε τὰς Σταυροὺς τέτταρες εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Σεργίης ὁ Πατριάρχης, καὶ ἀφίερωσεν αὐτὰς οὕτως μετὰ ἐνὸς δίσκου χρυσοῦ ὡραιότατος. 15 οἶμαι δὲ ταῦτα παρεχώρησαι τὸν Θεὸν γενέσθαι εἰς ἔλεγον τῶν Ἀρεσκῶν τῆς καθ' ἡμᾶς κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν Βαλαάμ πεφροδύσαι, ἵνα κατακλησώσιν καὶ τῶν ἐθνικῶν τὰ εἴματα καὶ ἐκ τέττα 20 τῆς Βαλαάμ, λέγοντες τὴν ἀλήθειαν, καθὼς καὶ Σαὺλ ἐφάνη πεφροδύσαι τὴν Περσικήν, καὶ Καϊάφας, ὅς ἦν Ἀρχιερεὺς τῆς αὐτῆς ἐκείνης. τῶν τῶν λίθοις πολυτίμοις ἐξησκημῶν Σταυρῶν περὶ αὐτῶν 30 αὐτῶν Βασίλισσα Θεοδώρα ἡ γυνὴ τῆς Ἰερσινίης, ὅν οἱ Πέρσαι αἰχμαλωτὶ αὐτῆς τὴν Ἀντιόχειαν ἔλαβον. καὶ καθὼς τὰ σκοπὴ τῆς ἱερουσαλήμ ἡ αἰχμαλωτίσθησαν, καὶ πάλιν εἰς τὴν ἱερουσόλυμα μετῴχθησαν, ἔτι καὶ τὰ σκοπὴ τῆς Ἀντιοχείας αἰχμαλωτίσθησαν, 35 πάλιν ἐσφάθησαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν κατὰ τὸν λόγον τῆς ἀντιδόσεως. ὅτε ἡ αἰχμαλωτίσθη τὸν Θεὸν πολὺν ὁ Χοσρῆς ἔχε σκοπὸν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ, ἥκετο γὰρ εἶναι οὕτως οὐρανότατα καὶ δυσπόριστα, ἀλλ' ἐκωλύθη ὑπὸ τῆς Βελισαρίου, καὶ 40 ἐκ ἡγεμονίας εἰς ἔργον τὸ ποιηρὲν τῆς καρδίας αὐτῆς διαβόλιον, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ αὐτὸς ὁ Περσὸς εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον τῆς περὶ τῆς περσικῆς πολέμου. σημείωσι δὲ, ὅτι καὶ Νααμανῆς ὁ φύλαρχος τῶν Σκηνητῶν ἔβη ὡς, καὶ ἀνθρώπους σφάζων 45 ἰδίᾳ χειρὶ εἰς θυρίαν τῶν δαιμόνων, κατατῆξας πυρὶ τὴν χρυσὴν αὐτῆς ἀφροδίτην, καὶ δὲ πτωχοῖς ἐβαπτίσθη, ὅτε Ἀντιόχειας παύειν τὸν Γρηγόριον εὐμαρῆ τῆς Βασιλείας εἰς τὴν ἔρημον, ἐν ἧ ἦν οἱ λεγόμενοι Λιμνῆται, οἱ ἐπὶ οἱ τοῖς δόγμασι τῆς Σεβήρης, περὶ νοσῶν, πολλὰ φέρεται καὶ κόμας καὶ μοναστήρια καὶ φυλάς ὁλοκληρῶς περὶ αὐτῶν 50 ἐκκλησίᾳ τῆς Θεῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν ὑπὸ Μαυρικίης πρώτων ἐν Ἀσίᾳ ὀφθαλμῶν Τέρων, καὶ περὶ τῆς ἐγκωμίας Σταυρῶν ἐν τοῖς με- 50 τώτοις αὐτῶν, καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐγκωμίας.

Ἐπὶ Μαυρικίης ὀφθαλμῶν πρώτων οἱ Τέρων εἰς τὴν Ἀσίαν, περὶ ὧν διηγέται ὁ Θεοφάνης ὁμῶς καὶ ὁ Σιμοκάτης βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλαίῳ δεκάτῳ, πρᾶγ-

μα ἐξάσιον, ὅτι ληφθέντες ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων αἰχμαλωτοί, εἶχον οἱ πάντες αὐτῶν Σταυρῶν ἐγκωμίας μὲν εἰς τὸ μέτωπον, καὶ ἐκτετῆσθαι ὑπὸ τῶν

κωνσαντινουπολιτῶν, ἁπλὶ τῷ τοιούτῳ ἦσαν σεση-
μειωμένοι σημείῳ, ἀπεκρίθησαν, ὅτι μία μεγαλω-
τάτη πανέκκλα ἐπεδήμησεν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ

ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ χριστιανοὶ σιγματισθῆναι τῷ σταυ-
ρῷ, καὶ ποιήσαντες τὰς, ἐπέτυχον τῆς υἱείας αὐ-
τῶν, καὶ ἐξ ἐκείνης ἐκράτησε καὶ σωρευτοπῆνται.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

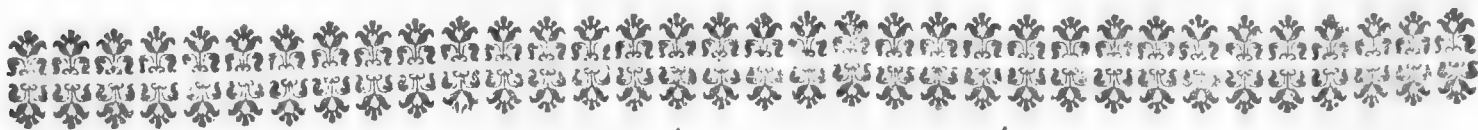
Περὶ τῆς τελευτῆς ἐρμολάκτου Γρηγορίου Ἀντιοχείας, καὶ ἐπανακλήσεως εἰς τὸν θρόνον Ἀναστασίας τῆς
Συναίτης. καὶ τελευτῆς Ἰωάννου νέας Ῥώμης, Εὐλογίου τε Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάννου Ἱερουσαλὺμ, καὶ Ἀβδόχου
Ἀμῶς, μετ' οὗ Ἰσαάκιος ὁ καὶ Ἡσύχιος.

10

Ε' τελευτήσας ὁ παρὼν Ἀντιοχείας Γρηγόριος, οὗτος
ὡς εἰπομένη εἶχε ποδαύγαν, καὶ εἶπον αὐτῷ Ἰα-
τρέως ἡς πῖσιν ἐρμολάκτου, καὶ πῖσιν ἐτελεύτησεν,
ὡς λέγει ὁ Εὐάγγελος εἰς τὸ εὐαγγέλιον αὐτῶν. α-
15 πέθανε καὶ ὁ Ἰωάννης τῆς νέας Ῥώμης, καὶ ὁ Εὐλόγιος
τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ Ἰωάννης τῶν Ἱερουσαλὺμ,
μετ' οὗ καὶ εἰς τὴν πόλιν κεχειροτόνηται, ὡς συμ-
περίνευσε ὁ αὐτοῦ Εὐάγγελος. μετὰ τὸν θάνατον γὰρ
τῷ Γρηγορίῳ εἰσηλθὼς πάλιν ὁ Συναίτης Ἀναστάσιος,
20 πρὸς οὗ, ὡς εἰπομένη, ἔγραψεν ὁ διάλογος ἑμόνον
ὅτι δούτερον ἔλαβε τὸν θρόνον αὐτῶν, ἀλλ' ἔτι καὶ
πρὸ τῆς λαβῆς αὐτῶν, λέγων, ὅτι αὐτὸς ἠκούσθη τῇ
Θεῇ καὶ αὐτοῦ ψήφῳ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων γνώμῃ,
εἴτινες ποιεῖν καὶ μεταποιεῖν ὡς δοκεῖ αὐτοῖς. τὸ Θεὸς
25 τὰ χαρίσματα εἶναι ἀμεταμέλητα, ὅθεν ἡ ἀγάπη ἐδέ-
ποτε ἐκπύπαι, καὶ σφραγίς ἐκ ἀναρεῖται, καθότι
ἔγνω ὁ Θεὸς τὰς ὀνίας αὐτῶν. μετὰ τὸν Ἰωάννην δὲ
ἐπατεριάρχουσιν ὁ Ἀμῶς, καὶ ποιεῖται ἀνάμνησιν ὁ Σω-
30 φρόνιος, διηγούμενος τοιαύτως διήγησιν, ὅτι πρὸς
βάσιν ὁ Ἀμῶς, κατέβησαν σὺν αὐτῷ ὅλοι τῶν μονα-
στηρίων οἱ Ἀββάδες, ἵνα ἀποδώσωσιν αὐτῷ τὴν ὀφει-
λομένην μετάνοιαν καὶ χρεωστικὴν προσκυῖνσιν, καὶ ὁ Πα-
τεριάρχης εἶπον αὐτοῖς, ὅτι μέγαλον βάρει ἐπὶ τὸ ἀξίωμα

τῆς Ἀρχιερωσύνης, καὶ μόλις ὑπὸ τῶν ἑσθίων Δυναμέ-
ων βασιλεύοντων. ἦν δ' ἐσκαιδαλισμὸς ὁ τῆς νέας Ῥώ-
μης Ἀναστάσιος (μοναστήριον περιβλεπὸν ὑπὸ τῆς ἀγίας
Σάββας τεμελιωμένον, καὶ τετελειωμένον ὑπὸ τῆς Θεο-
δοσίας) μετὰ τῶν Ἱερουσαλὺμ Ἀμῶς, καὶ ὁ διάλο-
γος γράφει αὐτῷ εἰρηνοῦσαι καὶ λαβεῖν συγχώρησιν
πρὸς τῶν Ἀρχιερέων αὐτῶν. γράφει δὲ καὶ πρὸς τὸν
Συναίτην Ἰωάννην, πρὸς οὗ ἔσπευε καὶ ἰκανῶς ἐλεη-
μοσύνην, καὶ εἰς τὸ τέλος λέγει αὐτῷ θέεσθαι τὴν Θεῶν
ὑπερ' αὐτῶν. ἔτις ἐπολιτοῦτο τότε τὸ αὐτοῦ καὶ
τὸ φιλαδέλφον εἰς τὰς μεγάλας Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκ-
κλησίας, οἵτινες καὶ ἀλλήλων καὶ τῶν μικροτάτων πραγ-
μάτων ἐφρόντιζον. φαίνεται καὶ εἰς τὸν καιρὸν καθ'
οὗ ἀπέθανον ὁ σοφὸς καὶ ἅγιος Ἀναστάσιος εἰς τὴν
Θεῶν πόλιν, καὶ αὐτὸν ἀποθαλεῖν καὶ τὸν Ἀμῶς, διότι
ὡς εἰπομένη ἀνωτέρω, ὁ διάλογος γράφει μίαν ὀπι-
σολὴν ὁρμηκομένην εἰς τὸ εὐαγγέλιον αὐτῶν, ἀ-
πεσταλμένην πρὸς τὸν Ἡσύχιον Πατριάρχην Ἱερου-
σαλὺμ κατὰ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας
Μαυρικίου, ὡς ὁ Ἡσύχιος ἔχει δοκεῖ εἶναι ὁ αὐτὸς
τῷ ὑπὸ τῆς Ζωνάρῃ καὶ Καλλίστῃ Νικηφόρῳ λεγομένῳ
Ἰσαακίῳ, καθὼς φθάσαντες πρὸς γράψαντες εἰς τὸ
τέλος τῶν τεσσαρεσῶν δούτερον Πατριάρχων.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

10 Περὶ Πελαγίου Ῥώμης τῶν δούτερον, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν αὐτοῦ ἐκδόσεως βασιλικῆς κεχειροτόνηται, καὶ
τῆς μεταταῦτα διορθώσεως αὐτῶν. καὶ τίς ἡ αἰτία τῆς μὴ χειροτονεῖσθαι τὸν Ῥώμης αὐτοῦ βεβαιώσεως τῆς
Βασιλείας, καὶ τίς Βασιλεὺς ἐποίησε μετὰ δόσιν χρημάτων δίδοσθαι ὄρισμόν τῶν χειροτονεῖσθαι Πάπαν
Ῥώμης, καὶ ἡ τὸ αἶνον.

45 Ε' πὶ Ἰουλίῳ τῷ ἔτι ποντακοσιοστῷ ἐβδομηκοστῷ
Ὀυγόφῳ Πελάγιος ὁ δούτερος ἐχειροτονήθη Πάπας
χωρὶς τῆς βασιλικῆς ἐκδόσεως, καθότι οἱ λογγι-
βαρδοὶ εἶχον περιεκυκλωμένην τὴν Ῥώμην, καὶ πολλὰ
καὶ ἐργάζοντο τὴν Ἰταλίαν. ὁμοίως γράφουσιν εἰς
50 τὰ χρονικά αὐτῶν Μαριανδὸς ὁ Σκόπος, καὶ Μαρτίνος
ὁ Πολωνός, καὶ δὴ καὶ Ἀντώνιος ὁ Φλωρεντίνος ὅτι
τῷ δούτερῳ μέρει τῶν ἱστορικῶν, τῷ τῷ δωδεκάτῳ,
κεφαλαίῳ δούτερῳ λέγει, θανόντες τῶν Βονεδίκτων,
γίνεται Πάπας ὁ Πελάγιος. ἀπὸ τῶν τότε ὀπηρε-
ταίων τῶν λογγιβαρδῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν. συμμαρ-

τυρεῖ τῶν τοιούτων καὶ ὁ Πλάτυνας λέγων, αὕτη δὲ μία ἐ-
στὶν αἰτία δι' ἣν ὁ Πελάγιος γέγονεν Ἀρχιερεὺς
αὐτοῦ τῆς πρὸς αὐτὸν τῆς βασιλείας, ὅτι καὶ ἐδωκεν
ἐξελεῖν τῆς πόλεως τῆς περιεκυκλωμένης καὶ ἀπελ-
θεῖν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, καθότι ἐκ ἰσχυροῦ ἠέκλω-
γῇ τῶν κλήρων, ἐμὴ ἐδοκίμαζεν αὐτῷ ὁ Βασιλεὺς,
καὶ ἔτι Γρηγόριος Ἀρχιδιάκονος (ὁ μεταταῦτα Χρη-
ματίσας Πάπας, καὶ ὀπηρεταίς ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ
μεγάλων ἀρετῶν αὐτῶν μέγας καὶ διάλογος) ἐπέμ-
φθη εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐξιλεῶσαι τὸν Βασιλέα. εἰς
αὐτὸν δὲ λέγει ὁ Πλάτυνας, ὅτι ἦν ἀδύνατον μόνῃ τῇ
ἐκλογῇ.

ὁ κληρὸς τῆς κλήρης χωρὶς τῆς ψήφου τῆς αὐτοκράτορος
γενέσθαι Πάπαν εἰς Ῥώμην, σημεῖοι ὁ ὀνόματιος καὶ
λέγει, τῶν γότθων διωχθέντων ἀπὸ Ἰταλίας ἀπὸ
Πατριάρχου Ναρσῆ, καὶ ἔσθης τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τὸν αὐτο-
κράτορα Κωνσταντινιπόλεως, καὶ αὐτῆς τῆς Ῥώμης,
νέα σωθήσεται ἀνεφύη εἰς τὰ ἀρχιερατικά ὑπὸ τῆς
Βιγιλίας Πάπας, καθότι ἔστι ἐξ ἀθηαίτια, καὶ ὅτε
ὁ κληρὸς ψηφίζεται Πάπαν τῆς Ῥώμης, μὴ δύ-
νασθαι αὐτὸν Ἀρχιερέα τῆς Ῥώμης χειροτονηθῆ-
ναι ὑπὸ τῶν ἑπισκόπων, περὶ ἧς βεβαιώθηται πῶς
ὁ κληρὸς αὐτῆς ὑπὸ τῆς αὐτοκράτορος, ὑφ' ἑπερὶ ἡν
ἀναγκάα χρεια δοθῆναι θέλημα δι' ἐγγράφου ὁρισ-
μῶ αὐτῆς, καὶ εἴτα χειροτονεῖται τὸν Ἀρχιερέα τῆς
Ῥώμης, καὶ τότε ἔχων καὶ πῶς ἐξέσται τῆς Ἀρχιε-
ρατείας, δι' ἣν ἐξέσται καὶ ἀδελφὴν ἦν ἀνάγκη τὸν ὁ-
λοκλήρον πέμψαι μερικῶς ποσότητα χρημάτων,

καθότι μετὰ πῶς δόσιν τῶν χρημάτων εἰδίδωτο ὁ
ὁρισμὸς ἀπὸ πῶς χειροτονία. ἐποίησε δὲ τῆτο ὁ
ἰσχυρισμὸς ἀλόγως, διότι ἀπόντων τῶν αὐτοκρα-
τόρων τῆς Ἰταλίας, ὁκονόμησαν ἔτω τὰς χειρο-
τονίας τῶν Παπῶν γίνεσθαι, ὡς μὴ χειροτονηθῇ
Πάπας σκανδαλοποιός τις, ἢ ἐχθρὸς τῆς Βασιλείας,
καὶ περὶ αὐτῆς πῶς Ῥώμην τοῖς ὁμόροις βαρβάροις, κα-
θὼς ἐνοήθη ὅτι ἔμελλε ποιήσαιν τοιούτων τι ὁ Πάπας
Σιλβέριος, καὶ ἐξωρίσθη ὑπὸ τῆς Βελισαρίου, ὅθεν
ὡς ὅλπωπλῆσον εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Παπῶν ὁ κληρὸς
ἐκείνων ἐψηφίζετο Πάπαν, εἰς ὃν ἐγίνωσκε νόμι-
σαν πῶς γνώμην τῆς Βασιλείας. καὶ αὕτη ἡ σωθήσεται
ἐκράτησαν ἕως τῆς Πωγωνιάς, ὡς ἐξῆλθε. πλὴν ὅτι
τῆς παρὸντος καὶ ἀπὸ τῆς τῶν Πελαγίου ἀρχιερατοῦσαι
χωρὶς τῆς ὁλοκλήρου τῆς Βασιλείας, ἢ ἄλλου ὁ Γρηγόριος ΙΣ
καὶ εἰρήνευσε τὸν Βασιλεῖα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς πλημμύρας καὶ τῆς δι' αὐτὴν θανατικῆς καὶ πένθους ἐν Ῥώμῃ ὅτι τῆς Πάπας Πελαγίου, ὅς πρῶτος τελευ-
τῆς τῆς τοιούτου πάθαι τῆς θανατικῆς. καὶ περὶ τῆς πόθου ἐπεκράτησε λέγεσθαι πρὸς τὰς πηαρμιζομένους ὑμῶν.

Ἐπὶ τῆς τῆς Πελαγίου ἀπὸ τοῦ γεγενῆσθαι πλημ-
μύραν μεγάλην, καὶ συρῆναι ὑπὸ αὐτῆς εἰς πῶς
θάλασσαν ὅφεις καὶ ἄλλα ἰοβόλα ζῶα, καὶ εἴτα
ἐρριπῆναι ταῦτα ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὰς αἰγια-
λούς, ἔλαβον ὁ ἄνθρωπος σῆψιν, ἐξ ἧς προέξοιθαι λοι-
μικὴ νόσος καὶ μέγα θανατικὸν, μάλιστα δὲ καὶ
ἀλλόκοτον, καθότι οἱ ἄνθρωποι περιπατῶντες καὶ
καθήμενοι ἀπέθνησκον ἐξ αἰφνης μόνῳ παρμῶ, ὅς-
τις δὲ παριῦντο ἐκ ἀπέθνησκον, εἶχον τῆτο ἀπὸ
θαῦμα, ὅθεν καὶ ἐξέκείνους εἴθισται λέγεσθαι εἰς
τὸν παρμὸν, ὑμῶν. καὶ ὑπὸ τῆς ἀπέθανε καὶ ὁ
Πάπας ἔτῃ Πελαγίου πρῶτον ἀπαύτων, ὡς
Πλάτων ὁ Φλάβιος ἐν τῇ πρώτῃ δεκάδι τῶν ἰσορῶν,
Βιβλίῳ ὀγδόῳ, καὶ ὁ Πλάτων. Ὁ φιλοαναγνώστης ἰ-
δέτω περὶ τῆς πλάτους Γρηγόριον Τερτυλλιανῶν,
Μαριανόν, Σιμβέρτον, καὶ τὸν Σαβέλικον ἐν τῇ
ὀγδόῃ ἐννεάδι, Βιβλίῳ πέμπτῳ, ὅς τις λέγει, ἀπὸ ἐκεί-
νης τῆς πλημμύρας τῶν ὑδάτων συμβέβηκε σκεπασθῆ-
ναι ὑπὸ τῆς πηλῆς ὅλας τὰς εἰλάς, καὶ ἐκ ἐδωκύντο ἀνα-
φυῆναι, μήτε πῶς ξηρὰν ἐδωκύντο τελείως οἱ ἄνθρωποι
ἐργάσασθαι, τῶν ὑδάτων καὶ τῆς ἰλῦος ὅλπωπλῆσον
τῶν τὰ πάντα, καὶ ἔγως ἐγένετο μεγάλη πέννα,
καὶ τὸ θανατικὸν εἰς πῶς Ἰταλίαν. περὶ δὲ τῆς θανα-
τικῆς τῆς σημεῖοι λεπτομερέστερον Σαβελίδιος ὁ Πρεσ-
βύτερος ὁ μιζνίσκος ἐν τῇ πρώτῃ βιβλίῳ τῆς ὁπτι-
τομῆς αὐτῆς, ὅτι ἐκαλεῖτο γονατώδες, καθότι ἦν
ὑπὸ τῆς γόνου τοσόν κακὸν, ὡς τὰς ἀν-
θρώπους εἰς πῶς φράταν, εἰς πῶς τράπεζαν, εἰς τὰ

παίγνια, καὶ εἰς τὰς σωματίας δόξους ὑποθνή-
σκον, καὶ εἴτι τῶ παρμῶ συνεξέρχεσθαι καὶ πῶς
ψυχῶν τῆς ἀνθρώπων. ταῦτα περὶ τῆς τελευτῆς τῆς
Πελαγίου, ἐξελιγμένῃ ἀπὸ τῶν περὶ αὐτῆς ὑπομνη-
μάτων. ἦν δὲ ὁ Πελαγίου ὁστος καὶ ἄγιος ἄνθρωπος,
καὶ εἰ ἀπέθανε τοιούτου θανάτῳ, ὅμως ἐκ ἔστιν ὅτι τῶν ἀν-
θρώπων ἐκείνοις οἱ συναπέθανον καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐν-
δοξοὶ καὶ καλὰ βίβας ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα ἄγιοι
μαρτυρεῖς, ὡς φαίνεται εἰς τὰ μαρτυρολόγια. εἰδὲ
καὶ αἰφνιδίως ἀπέθανε, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδία τῆς
ἰωβ θίγησαν ὄντα ἐξ αἰφνης ἀπέθανον, ὅθεν ῥητέον
τὸ τῆς ἀγίας Αὐγουστίνου, ἐκ ἔστι νομίζειν κακὸν θά-
νατον, ἔτινος ἀγαθὸς βίβας περὶ αὐτῆς, διότι ἐποίησε
κακὸν θάνατον, εἰμὴ ὅσα ἀκολυθῆται τῷ θανάτῳ. καὶ
ἐκ ἔστι πρέπον ἵνα πολυφροντίζωμεν περὶ ἐκείνων οἱ
μέλλουσι θνήσκεσθαι ὁποῖον τρόπον ὑποθνήσκουσιν, ἀλλ'
ἵνα πολυφροντίζωμεν ὑποθνήσκοντες, πρὶν βιάζοντα
ἀπερχεσθαι. οἱ γὰρ Χριστιανοὶ γινώσκουσιν καλὴν εἶναι
ἐκείνων τὸν θάνατον τῆς ὁστος πηλῆς, ἔτινος ἐγλυ-
φον τὰς πληγὰς οἰκῶν, τῆς θανάτου τῆς ἀνόςας πλη-
σίως, τῆς ὑποθνήσκοντος ἐν τῇ πορφυρῇ καὶ τῇ βύσσῳ. ταῦ-
τα ὁ Αὐγουστίνος βιβλίῳ πρώτῳ περὶ πόλεως Θεῆς, κε-
φαλαίῳ ἐνδεκάτῳ. ὅρα τῆς αὐτῆς ὁμιλίᾳ ἐν ψαλ-
μῷ τετρακοσῷ τρίτῳ περὶ τὸ τέλος, ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐ-
δαφίῳ, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρῶν, καὶ τῆς σο-
φίας κεφαλαίῳ τετάρτῳ, ἐδαφίῳ ἐβδόμῳ λεγέ-
σης, δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει
ἔσται, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι Πάπας, Πατριάρχης καὶ Μητροπολίτης ἔσθης, ἔχων πρὸς τῇ βασιλείᾳ Ἀποκρισιμῆς, καὶ περὶ τῆς
Γρηγορίου Διαλόγου τῆς Ἀποκρισιμῆς τῆς Ῥώμης Πελαγίου, καὶ ἐν τῇ μετὰ τῆς Κωνσταντινιπόλεως Εὐτυχίᾳ
ἀγαλῆσαι

Ἀλέξανδρον ψηλαφητὸν μετὰ τὴν ἀνάστασιν κατὰ ὡριότην τὴν σάρκα τῷ Κυρίῳ φρονεῖν ὁφθαλμοῖς, καὶ διερ-
θωθῆναι ὑπὸ τῷ Εὐτυχίῳ, καὶ καύσαντος καὶ ὁ συνέγραψε περὶ ἀναστάσεως βιβλίον.

Εἴρηται ὅτι ἦλθεν ὁ διάλογος ὑποκρισάμενος τῷ
5 Πελαγίῳ, καθότι ἦν συνήθεια τῶν Παπῶν ὑπο-
κρίναντες Διακόνους αὐτῶν Ἀποκρισάμενοι εἰς τὰς
Ἀποκρίσεις ὡς μουσικωτέρους τῶν λοιπῶν ἁλίων τῆς
αὐτῆς αὐτῶν - ὅτι ὁμοῦ καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι εἶχον
καὶ Ἀποκρισάμενοι εἰς τὴν βασιλείαν, φανερόν ἐστι, καὶ
10 γὰρ ἡ πρώτη Ἀπόκρισις τῷ πρώτῳ Τίτλῳ τῶν Νεα-
ρῶν λέγει περὶ τῶν ὑποδημένων εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν
Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, ἔξεσι δὲ αὐτοῖς καὶ
Ἀπὸ τῶν Ῥαιφεροδωρῶν τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας,
καὶ Ἀπὸ τῶν Ἀποκρισάμενων τῶν Πατριάρχων τὰ αὐ-
15 τὰ ἀναφέρειν τῷ Βασιλεῖ. καὶ ὁ Ἀνατόλιος ἦν τῷ
Διοσκώρῳ Ἀποκρισάμενος εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ ἐν τῇ
ἐκτῇ Μηνῇ Σιωδόῳ ἦσαν οἱ Ἀποκρισάμενοι τῶν Πατριάρ-
χων τῆς Ανατολῆς, καὶ μὴ καὶ Μητροπολίται εἶχον
Ἀποκρισάμενοι τὰς ἑξάρχους λεγομένους, ὡς ἦν ἐπιεί-
20 σινιανῶς ὁ χρηματίζων Κωνσταντινῆς πόλεως Εὐτύχιος
τῷ Ἀμασείῳ Ἀποκρισάμενος, καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ Ἀπὸ
τῶν ὑποδημένων ἀφ' ἡμετέρων. καὶ λοιπὸν ἀπελθὼν εἰς τὴν
Κωνσταντινῆς πόλιν ὁ Γρηγόριος, διηλέχθη μετὰ τῷ Εὐ-
τυχίῳ Κωνσταντινῆς πόλεως, ὅστις Γρηγόριος συνέγραψ-
25 ῆτο πρὸς αὐτὸν βιβλίον περὶ ἀναστάσεως τῶν νε-
κρῶν, ἐκ τῆς ὁμοῦς λεληθότως ἐξέκλινον εἰς τὴν γνώ-
μην τῷ Ὁριγένης, πῶς ἡσάρξεν ἐκείνη καὶ ἔσται ψη-
λαφητή; ὅθεν ὑπερὶν διδασκαίς, καὶ μεταμελη-
θεὶς, ἑκάστω ὅλον τὸ βιβλίον, καὶ πάλιν ἐγέ-
30 νετο ὁ Ἡλῖος ὁλόφωτος, ὁ παρ' ὀλίγον ἐκκλίνων εἰς
τὴν δύσιν. τὸ μᾶλλον δὲ ὑποχρήσας ὁ πρὸς αὐτὸν ὁ
Γρηγόριος πρὸς τὸν Εὐτύχιον ἦν ἐκείνο τῷ Κυρίῳ,
εἰπόντος πρὸς τὸν Λεκαῦ καὶ Κλεώπαν, ἴδετε τὰς χεῖ-
ρας καὶ τὰς πόδας, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ψηλαφη-
35 σατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὁσέα καὶ
ἔχει, καθὼς ἐμεθεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τὸτο εἰπὼν,
ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, καὶ τὰ
ἐφ' ἑξῆς, καὶ, καὶ, ἔφασκεν ὁ Εὐτύχιος, ἀλλ' εἰ εἰς
λεπτὸν καὶ σύνδοξον τὸ ἐγνηγεργμένον σῶμα, πῶς δύ-

ναται εἶναι καὶ ψηλαφητὸν; ἀπεκρίνετο αὐτῷ ὁ Γρη-
γόριος, ὅτι καὶ ὑπόκειται τὰς ἀφ' ἑξῆς αὐτῶν τὰς
φυσικὰς, τὴν τραχύτητα, τὴν σκληρότητα, τὴν
χαυνότητα, τὴν πυκνότητα, τὸ δὲ ψηλαφώμενον ἐστὶ
σημεῖον τῷ εἶναι σωυτεργμένον ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων,
καὶ ἐξ ἐναντίων ποιότητων πεποιημένον, ὅθεν καὶ με-
τὰ τὴν ἀνάστασιν εἰ καὶ ἐστὶ τὸ σῶμα δεδοξασμένον, ὅ-
μως καὶ ψηλαφᾷται, καὶ περὶ αὐτὸ ἀφ' ὅθεν καὶ ἀδιά-
φορον; ἔχει δὲ ἄποιον καὶ ἀερώδες, ἀλλὰ μόνον
λεπτὸν καὶ φωτεινόν, καὶ ταῖς πέντε αἰσθήσεσιν ὑπο-
κείμενον, ὁρατὸν, ἀφῆ, ἀκοῇ, καὶ μὴ καὶ φωνῇ,
καὶ μωρῇ, καὶ πρὸς σῶμα, καὶ χημάτι, καὶ περὶ πα-
τήματι, ἐξ ὧν ἐγνώθη ὁ Χριστὸς τοῖς Ἀποστόλοις αὐ-
τῶν ταῖς συνειδήσεσιν ἐμφανέας αὐτῶν καὶ φανερώσας
ὅτι αὐτὸς τριήμερος. Ὁ φιλαναγνώστης ἰδέτω περὶ
τῆς τῆς ἐκείνου τέταρτον τῶν ἡθικῶν τῷ Διαλόγῳ
καὶ ἐκ τῆς ἐβδόμης Σιωδόῳ ἐν τῇ σκῆτι πράξει τό-
μῳ τέταρτῳ λέγει ὁ διάλογος Ἐπιφάνιος, ἄρα ἔν
οἱ πρὸς καὶ ὁ λόγος ἄσπερον αὐτὸν τεθέσται λόγον
ἀναφορῶν πρὸς τὸν Πατέρα, ἦγεν ὑποβεβληκό-
τα τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμοίωσιν, καὶ ὅσα ὄντα μὴ ἐν
ἀπῶ τε καὶ ὁρατῷ σῶματι, μετεσκόλασμάς τε μᾶ-
λλον εἰς ἀναφήτε καὶ ἀόρατον φύσιν; εἴτα τίς ὁ φά-
ναι τῷπο πολὺν; εἰ δὲ ἔτι εἰς ὁμοίωσιν κατὰ καὶ ἀ-
νέβη, πῶς καὶ ἀληθὲς εἶπεν, καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ λό-
γος δὲ ἔτι τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Χρυσόστομῳ ἐστὶ, καὶ
ἴδε τὸν τόπον ἐκεῖ. ἔτι ἴδε τὴν Σάκραν τῷ μεγα-
λῇ Ἰεσινιανῶ πρὸς τὸν Κωνσταντινῆς πόλεως Μηνῶν,
καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν αὐτῶ πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς κα-
θολικῆς Ἐκκλησίας. ἐν τῇτοις, ἐξέλιπε τῷ Βίῳ καὶ
ὁ Ἀπολινάριος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας ἐλε-
ημονικώτατος πρὸς αὐτὸν, καταλιπὼν πᾶσι τοῖς Ἀρ-
χιερεῦσι μίμησιν καὶ ἐξάδειγμα τῷ πῶς διδάσκει
κυβερνηθῆναι τὰς δυσυχήσαντας παῖδας τῶν Ἀρχόν-
των, καὶ ἴδε τὸ πνευματικὸν τῷ ἡμετέρῳ Σωφρονίῳ
Λαμωνάριον.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως τῷ Πελαγίῳ Ῥώμης, καὶ τῆς Γρηγορίου τῷ Διαλόγῳ Ἀρχιερατείας, καὶ ὑποβολῆς αὐτῶ
πρὸς Ἀναστάσιον Ἀντιοχείας, καὶ τῆς τέτταρτης πρὸς αὐτὸν, καὶ περὶ τῆς Φιλονεικίας αὐτῶ τῷ Γρηγορίῳ καὶ Ἰω-
45 ἄννῳ τῷ Νησώτῳ Ἀπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν πρὸς Γρηγορίαν.

45

Κοιμηθεὶς τῷ Πελαγίῳ, ἡ Σιωδὸς καὶ ὁ Κλήριος Ῥώ-
μης ἐψηφίσαντο Ἐπίσκοπον Ῥώμης τὸν διάλογον.
αὐτὸς ὁμοῦ φοβερόν τὸ μέγεθος τῷ ἀξιώματι,
50 ἔπεμψε γράμματα εἰς τὸν Ἀποκρίσαντα Μαυρίκιον, ἵνα
ἀκρωσθὶ τὴν ψῆφον τῷ λαῷ τῷ ψηφισαμένῳ αὐτὸν
Πάπαν, ὁ Ἐπαρχος ὁμοῦ ἀναγνῶς τὰ γράμματα,
ἔχισται αὐτῷ, καὶ ἔγραψεν ἄλλα τῷ Βασιλεῖ ἐκ πρῶ-
τῳ τῷ Γρηγορίῳ, ἵνα κρωσθὶ τὴν ψῆφον. λα-
βὼν ἔν ὁ Ἀποκρίτης τὰ γράμματα, καὶ περὶ χαρῆς

γνώσεως, ἀπέστειλε τὰς ἐνθρονισσούσας τὸν Γρηγό-
ριον. ἐγένετο δὲ ταῦτα τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βα-
σιλείας Μαυρίκιου. τότε καὶ ὁ Σιναίτης Ἀναστάσιος,
ὑποβανόντος τῷ Γρηγορίῳ, ἐπανῆλθεν εἰς τὸν θρό-
νον Ἀντιοχείας, ὅτι ἡ Ἀναστασία ὁ μὲν διάλογος
συνεχάθη Ἀπὸ Θεοδοσίου ὑποβανόντος, ὡς εἴρηται, ὁ δὲ Ἀ-
ναστάσιος ἔπεμψεν αὐτῷ τῷ Διαλόγῳ Γρηγορίῳ ὀλίγον
εἰνῆμα ὑπὸ τῶν ἀλύσεων τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ δώδον ἐνδὸν εἰς
μίαν κλεῖδα ἀργυρᾶν ἐσφραγισμένην. ὁμοῦ μετὰ τῷ
Νησώτῳ

Νησάτις Ἰωάννης ἦλθεν εἰς Φιλονεκίαν ὁ Τρηγόριος Διάκονος πρὸς τὴν ὑμνοποιμίαν τῶν Οἰκουμενικῶν Τίτλων, ὡς ἐρῶνται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ποτε καὶ πρὸς τῶν ἐχειριάνισαν οἱ Βρεττανοὶ καὶ Σκότοι, καὶ τῆς περὶ αὐτῶν τῶν Διανοητικῶν ἱστορικῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀββα Κολομβανῶν τῶν ἐν τῇ Σχῇ Νήσῳ κτίσαντες Μονῇ, καὶ ὡς ἐπράξαν εἰς Σκοτίας καὶ Πικτίας, καὶ τίνι τροπῇ πρὸς τὴν Ἐπισκοπὴν αὐτῶν ὑποταγῇ ἐκλήθηον.

Ἀναστάσιος ὁ βιβλιοθηκάρχος γράφει, ὅτι ὅτε τῶν Διαλόγων ἐχειριάνισαν οἱ Ἐγκλέζοι, αἱ ἀπέσταλοι ὁ διάλογος Αὐγουστίνου, Μελλίτωνος καὶ Ἰωάννου καὶ ἐδίδασκαν αὐτοὺς, ὡς λέγει καὶ ὁ Βέδας εἰς τὸ χρονικὸν αὐτοῦ. ἦν δὲ εἰς Νήσον καλεσμένη Σχὴ Μοναστήριον, ὅπερ ἐκτίσεν ὁ δόξιο βρετανίας Ἀββας Κολομβανός, καὶ ἐκείθεν ἀπέσταλον οἱ Σκότοι καὶ ἐχειριάνισαν τὰς Ἐγκλέζας εἰς τὸ ποντακουσιόσον ἐξηκοσὸν πέμπτου ἔτος ὑπὸ Χρυσῶ, καὶ ἐξ ἐκείνης ἡ Νήσος Σχὴ ὠνομάσθη τῶν Κολομβανῶν, ὡς λέγει ὁ Βέδας εἰς τὸ χρονικὸν αὐτοῦ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ, καὶ ὑπελέγει, ὅτι ὁ Ἀββας ἐκείνος τοιοῦτος ἦν, ὡς καὶ εἰς ὅλην τὴν Σκοτίαν καὶ Πικτίαν καὶ Ἐκκλησιῶν καὶ Μοναστηρίων ἀρτίσας. ὅτε δὲ τῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῶν Ἐγκλέζων λέγει ὁ αὐτός, ὅτι εἶχον ἡ Νήσος καθεξῆς ἡ γὰρ Πρεσβύτερον, ὃ ὑπετάσσοντο καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐπαρχίας, Διάκονοι ὑπάρχον τὸν Κολομβανὸν Πρεσβύτερον καὶ μὴ Ἐπίσκοπον. ὁνοεῖται δὲ ὁ ὑποταγὴ (ἐὰν μὴ ἡ ὁλόγος παρέγγρατος καὶ πλασματικῆς) καὶ κυβέρνησιν Χρυσῶν τινῶν, ἐμὴν καὶ ἐχρησάζοντο τὸν Πρεσβύτερον τῷ Ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι ἰσότητι τινά, ἦσαν ὑπερχῶν εἰς ἐκκλησιαστικῶν ὀνέργειαν. Θέλει δὲ τινὲς, ὡς καὶ Ἰωάννης ὁ Λεσλέος Ἐπίσκοπος Ρώσας βιβλίῳ τρίτῳ τῶν πρακτικῶν τῶν Σκότων, Δονάλλου τὸν κρῶτον Βασιλέα τῶν αἰκοπετῶν Βασιλέων τῶν Σκότων δέξασθαι τὸ βαπτίσμα σὺν τοῖς Ἀρχιερεῶσι αὐτοῦ εἰς τὸ Διανοητικὸν τρίτον σάτηρον ἔτος,

καθὼς οὐρίσκονται εἰς τὸ μνημεῖον ἰσδοναλδιανῶν εἶχει τινὲς λέγοντες, ὅτι μετὰ τὸ παρελθεῖν ἀπὸ Χρυσῶ 10 ἔτη Διανοητικῆς τριῆς ἡ Σκοτία ἔλαβε πρὸς τὴν Σχὴ καὶ Τερτελλανὸς μαρτυρεῖται, ὅς ἦν κατ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας. Γίλδου δὲ οὐ λεγόμενος σοφὸς βιβλίῳ περὶ τῆς κατὰ τρεῖς τῶν Βρετανῶν λέγει, ὅτι ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν Ἀποστόλων ἐδέχθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ Βρεττανῶν 15 νοί. καὶ ὅτι καὶ ὁ καλὸς βιβλίῳ εἰκοστῷ, κεφαλαιῷ τεσσαρεσκοστῷ λέγει, ὅτι Σίμων ὁ Ζηλωτὴς ἐχειριάνισεν διδάσκας Βρετανίαν καὶ τὰς περὶ αὐτῆς Νήσους. καὶ Ἰωάννης ὁ Παμμέλις εἰς τὸ κατὰ Ἰσδοῶν βιβλίον τῶν Τερτελλανῶν, κεφαλαιῷ ἐξδόμῳ, σημειῶν 20 τεσσαρεσκοστῇ τρίτῃ διηγείται ὡς δόξιο μερὲς τῶν Πολυδώρων, ὅτι ἐθεμελίωσε τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Βρετανῶν Ἰωσήφ ὁ δόξιο Ἀρμαθαίας, περὶ ἧς εἰπομένη ἐν τῇ πρώτῃ κεφαλαιῷ τῶν πρώτων βιβλίων. καὶ ὁ Βερώνιος εἰς τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος περὶ τῶν Ἐγκλέζων συμ- 25 μαρτυρεῖται τῷ λόγῳ γράφει, ὅτι αὐτός ὁ Ἰωσήφ δόξιο τῆς φράγντας ἐπλάσσει εἰς Βρετανίαν, καὶ ὅτι ἐκεί ἀπέθανον. εἰδὲ λέγει Ἰωάννης ὁ Λεσλέος Διανοητικῆς τριῆς ἔτη, ὅμως λέγει καὶ παλαιότερα, καὶ ὅτι εἶχον ὁ Ἰωσήφ τὸν υἱόν αὐτοῦ εἰς τὸ κάστρον τῆς 30 Γλασπερβελίας ἐν ᾧ καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ μεταφραστὴς λέγει ἐν τῇ περιλήσει καὶ τῇ μαρτυρίᾳ Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Ἀποστόλων, ὅτι ὁ μακάριος Πέτρος ἀπεδήμησεν δόξιο Ρώμης εἰς Βρετανίαν, καὶ ἐκείθεν ἐπανελθὼν εἰς Ρώμην ἐμαρτύρησεν.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς ἄκρας Φιλίας Τρηγορίου Διαλόγου καὶ Λεωνδίου Ἰσάαλ, καὶ τῶν ἐδίδων ἡθικῶν τῶν Διαλόγων, 40 καὶ περὶ τῶν Βασιλέων Πισγύτων Λεβιγίλδου, καὶ τῶν ἡμῶν αὐτῶν Ἐρμηνειγίλδου καὶ Ἑκαρέδου, καὶ τῆς πρὸς τὴν ὁδοδοξίαν ὑπερεφῆς Λεβιγίλδου, καὶ δι' αὐτῶν τῶν Πισγύτων, καὶ τῆς δι' οἰκουμένην συγχωρηθείσης αὐτοῖς πρὸς τῶν Διαλόγων ἐν μιᾷ καταδύσει βαπτίσεως, ἐξ ἧς ἐβιβάσθη οἱ Λατῖνοι, ὑπέπεσον μυρία καὶ ὑμνοποιμίαις, ὡς μία καὶ τὸ ἐναντισμῷ ἀβαπτίστου βαπτίζεσθαι εἰς ἀθέτησιν τῶν μυριῶν τῶν βαπτίσματος.

45

Ὁ διάλογος ὅτε ἦλθεν εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὅτε ἔπεισε μετ' αὐτοῦ ἐκείνῳ πρὸς ἀγνοήτην Φιλίαν, ἥτις δεινὴν σάτυρον μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτῶν. ὁ δὲ πρὸς τὴν ἡμέραν τῶν Λεωνδίων συνέγραψεν ὁ Τρηγόριος τὸ φανμασὸν ἐκείνου ἔργον, ἦτοι τὰ ἡθικά εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ἰωάν, ὅπερ ἐπανελθὼν εἰς Ρώμην, ἐπεμύψεν πρὸς Λεωνδῶν, ἀπελθόντι καὶ ἐκείνῳ εἰς Ἰσπανίαν. λέγει δὲ ὁ αὐτός, γράφει περὶ Λεωνδῶν βιβλίῳ πρώτῳ τῶν ὑποσολῶν, ὑποσολῇ τεσσαρεσκοστῇ πρώτῃ, ὅτι

τὸ βιβλίον τὸ ἡθικὸν ἔγραψε Διάκονος ἀγάπῳ αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ὑποσολὴν, ἥτις κεῖται ἐν αἰχῇ τῶν ἡθικῶν, λέγει περὶ τοῖς ἄλλοις σοφῶς καὶ ἀγῶς ἐρῶνται, ὅτι ἡ θεία γραφὴ ὥσπερ ἐν τοῖς μυστικοῖς τὰς φρεσὶν ἐξασκῇ, ὥς ὡς τὰ πολλὰ τὰς ἀπλὰς 50 ζωπυρεῖ, τὰς νηπίους τρέφει, τὰς νόας τῶν ψυχῶν ἐν ὁκλήσει ἐξεγείρει. αἶον εἰπεῖν εἰς ὡς πισταμένους καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ βάθος, ἐν ᾧ καὶ ὁ Ἀμνὸς οὐδὲν, καὶ ὁ Ἐλέφας πλεῖ. εἰς δὲ τὰ ἡθικά ταῦτα ῥέτον ἡ δέκα, ὡς ἐπέψαντες αὐτὰ τῷ Τρηγορίῳ Θεολόγῳ ῥηγίσαν

ῥηγίσαν

Ρήγισι Λογυβαρδων, ἀλαβᾶ ἔση, κακίης ἀνα-
 γινωσκέσης ταῦτα πρὸς αὐτοὺς αὐτῆς, ἡμερῶναι πλὴν ἀ-
 γελότητα αὐτῆς. σημειώσαι δὲ ἐν ταύτῃ τὸ τῆς Πλάτῃ-
 να, ὅτι ὁ Διάλογος ὅσα συνέγραψεν, ἐδοκίμασεν
 5 αὐτὸς συνόδῳ ἐκκοσμησάμενον ἐπισκόπων. εἶτα συνλο-
 γιστόν, εἰ συνόδῳ μερικῇ ὑπερέχει τῆς Πάπας,
 μᾶλλον ὑπερέχει αὐτῆς καὶ πᾶσι τῶν ὁικουμενικῶν. τῆς
 Λεωνίδου διδασκόντος πλὴν ἰσπανικῶν Ἐκκλησιῶν, Λε-
 βιγίλδου ὁ Βασιλεὺς τῶν Πισιγύτθων ἐβασίλευσεν
 10 ὅστις, ἦν δὲ Ἀρεανός, ἔχε δὲ ἡδὺς δύο Ἑρμηνιγίλδον
 καὶ Ῥεκαρέδον. τῷ Ἑρμηνιγίλδῳ ἔδωκεν εἰς γυναῖκα
 ὁ Βασιλεὺς τῶν Φράγγων Χιλδεβέρτος πλὴν ἀδελφὴν
 αὐτῆς ὀρθόδοξον ἔσαν, ἥς τῇ ἐξοικειώσεται, καὶ ταῖς
 διδασκαίαις τῆς Λεωνίδου ὁ Ἑρμηνιγίλδου προσήλθε τῇ κα-
 15 θολικῇ πίστει. ὁ δὲ Λεβιγίλδου ἐσπούσεν ὑποχρέσει
 καὶ ἀπειλαῖς μεταφέρειν αὐτὸν εἰς τὸν Ἀρειανισμόν, ἀλλ'
 ἔδωκεν ἰσχυρὰ μαλ' αὖτις τὸν Ἀδάμαντα, ἐπεμψεν ὁ Ἑρ-
 μηνιγίλδου τὸν Λεωνίδον εἰς τὸν μέγαν Ἰσπανικὸν Δι-
 βλίον, ἀλλ' ὁ πατὴρ αὐτῆς Λεβιγίλδου ὑπέστησεν αὐ-
 20 τὸν τῆς βασιλείας, καὶ δεσμένους μάλ' ἰσχυρὰς,
 ἔθετο ἐν φυλακῇ, κακίᾳ ἐπεμψεν κατὰ πλὴν ἐν τῷ
 Πάσχα τῶν Ἀρεανῶν τὸν ἐπίσκοπον, ἵνα μεταβάλῃ αὐ-
 τὸν, καὶ μὴ δυνάμενος τῆς ἐπισκόπου μεταβαλεῖν
 αὐτὸν, ἐπεμψεν καὶ ἀπέκτενον αὐτὸν, καταχθόνια
 25 κατὰ κεφαλῆς πελέκει. μεταταῦτα μετανοήσας ὁ
 Λεβιγίλδου, ἔδωκε τῷ Ῥεκαρέδῳ πλὴν βασιλείαν, καὶ
 παρέδωκεν αὐτὸν τῷ Λεωνίδῳ Διὶ μάθησιν, ὃς ἀποστα-
 τήν, ἔλαβε πάλιν πλὴν βασιλείαν ὁ Λεβιγίλδου,
 ὅστις ὅτε ὀρθόδοξος προσήνεγκε τῇ καθολικῇ πί-
 30 στει τὸν υἱὸν αὐτῆς Ῥεκαρέδον, καὶ ὅλον τὸ ἐν τῇ Ἰσπα-
 νίᾳ γούσι τῶν Πισιγύτθων. ταῦτα ἴδε ἐν τῷ Μηνολογίῳ
 Νοεμβρίᾳ πρώτῃ. διγίνεται δὲ ταῦτα καὶ ὁ Γρηγόριος
 Βιβλίῳ πρώτῳ τῶν Διαλόγων, κεφαλῶν τετακτοῶν
 πρώτῳ, καὶ ἐν τῇ πρὸς Λεωνίδον ἐπιστολῇ τῇ πρὸς τὸν
 35 ἡθικῶν, καὶ Γρηγόριος ὁ Τρενόνσιος Βιβλίῳ πρώτῳ
 τῶν ἰσοριῶν τῶν Φράγγων, κεφαλῶν τετακτοῶν ὀγδόῳ,
 καὶ ἄλλα χεῖρ, καὶ ἔπειτα ἰσορικοὶ πολλοὶ - δέσμεται δὲ
 αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ τῶν Πισιγύτθων εἰς πλὴν αἰσέβειαν ἐν
 ταῖς πράξεσι τῆς ἐν Τολέτῳ τρίτης Συνόδου, καὶ Βι-
 40 βλίῳ πρώτῳ τῶν ἐπιστολῶν, ἐπιστολῇ τεσσαρκακοστῇ
 πρώτῃ. ἐστὶ ταῦτα πλὴν ἐπιστολὴν τῶν Πισιγύτθων εἰς
 πλὴν ὀρθόδοξίαν τὴν σωθεῖν, ἵνα πισύσῃ καὶ ὁμο-
 λογήσῃ τὸ ὁμόεπον τῆς ἀγίας Τριάδος, ἐβάπτισον
 αὐτῆς εἰς μίαν κατὰ δύσιν, ἔπειτα τὸ πρᾶγμα εἰς ὁμο-
 45 ρίαν, καὶ ἠρώτησαν τὸν Διάλογον Γρηγόριον, εἰ ἔχει
 τὸ ἀξιόλογον τὸ τοιούτον βάπτισμα, καὶ ὅτι ὅλοι ἡ-
 μεῖς βαπτίζομεν εἰς τρεῖς καταδύσεις καὶ ἀναδύσεις
 Διὶ πλὴν τελευτήσαντα τῷ Κυρίῳ καὶ ἀνάστασιν, ἐ-
 πεδὴ καὶ ὅσοι εἰς χεῖρας ἐβάπτιζοντο, εἰς τὸν θά-
 50 νατον αὐτῶν ἐβάπτιζοντο. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Γρηγόριος,
 ὅτι ἐκ φύσεως ἡνέσθαι εἰς μίαν κατὰ δύσιν, εἰς σκο-
 πὸς εἰς Διὶ τὸ ὁμόεπον πλὴν κήρυξιν, διότι καὶ ἡ Τριάς
 ἐν μονάδι δοξάζεται, μάλιστα ἵνα μὴ γινώσκται διαίρεσις
 τῶν προσώπων ταῖς τρεῖς ταύταις καταδύσεσι, καὶ
 χωρισμὸς τῆς Θεότητος εἰς τὸ μέζον καὶ ἑλάττω, γινέ-

ὦν, εἶπε, τὸ βάπτισμα εἰς μίαν κατὰ δύσιν, καὶ
 ἔχ' ὅλην τὸ βάπτισμα τὸ γινώσκον εἰς τρεῖς καταδύσεις
 εἰς κακόν, ἀλλ' ὅλην καὶ εἰς τὰ καλὰ ἐκ ἑχορῶν ὅλων
 συγκοινωνεῖν τοῖς Λατίνοις, διότι αὐτοὶ πάντες κατ'
 ἑαυτοὺς βαπτίζονται πλὴν κακῶς αὐτῶν γινώσκον, καὶ τὸν
 πονηρὸν σκοπὸν κρυφίως. τῆς ὁμοῦς τὸ ἔργον τῆς
 οἰκονομίας γέγονε μεγάλων κακῶν αἰτία, καὶ ὅτι
 ἐβιβάσαντες οἱ Λατῖνοι συγχωρῶν τὰ τοιαῦτα χω-
 ρίς γνώμης τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὑπέπεσον
 εἰς μυρίας κακοποίας, ἐξ ὧν αἰτίαι καὶ ἡ ἀποστασία
 εἰς τὸ κοινὸν Σύμβολον. εἶτα τὸ βάπτισμα τὸ ἐβι-
 10 βιβάσαν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ ἁγίων πατέρων ἀπο-
 τεῖ τρεῖς καταδύσεις, καὶ τρεῖς ἀναδύσεις, καὶ
 κινδυνεύει εἶναι ἀβαπτίστους τὸς μὴ ἔτι βαπτίζομεντες
 χωρὶς ἀναγκῆς αἰτίας. ὅθεν οἱ Λατῖνοι ποιῶντες
 αὐτὸ ῥανθισμόν, κατ' ὁμολογίαν αἰετὶ καταδύσεις
 καὶ ἀναδύσεις, ὁμοσύνῃς ἁμαρτάνουσι. καὶ δια-
 15 τῆς ἑλέγου εἰς τὸν φλωρεντινὸν σύλλογον, ὡς ἴσο-
 ρεῖ ὁ Ἐκκλησιαρχὴς, ὁ μέγας Πρωτοσύγκελλος, δια-
 λεγάμενος μετὰ τῶν Λατίνων, ὅτι τὰς Λατίνους κιν-
 δυνεύει εἶναι ἀβαπτίστους. καὶ εἰ λέγει πάλιν ἵνα
 συστήσῃ ὡς εὐλόγηται τῆς τὸ ἅκρον αἰόμιμα ἡ Τρι-
 γὰ φυσικοῖς συλλογισμοῖς καὶ ἀήθεσι, καὶ νεωτε-
 ρισαῖς μαρτυρίαις, ὁμοῦς ὁ Ἀντικεινὸς ἐπιστολῇ ἐκα-
 20 στῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ λέγει, καὶ πάλιν ὅτι ποιεῖ πᾶ-
 σα ἡ Ἐκκλησία. ἔπειτα ἐκ ἀρμόζει τὰ ἐν ἑσέτι ἀνα-
 γκῆς οἰκονομίας ἔχον τὸ κύριον. καὶ τὸ Νόμος
 τὸ σπᾶνιον καὶ κατὰ τὸν Θεολόγον, ἐπεὶ καὶ ὁ Παῦλος
 περιέτεμε τὸν Τιμόθεον, καὶ ἀγνισθεῖς εἰς ἱερεῖα-
 25 λήν, προσήνυχτο μετὰ τῶν κυριευόντων εἰς ἱερε-
 σαλήν, Γαλάταις δὲ γράφει, εἰς περιτέμνεται,
 χεῖρος ἐδὲ ὑμᾶς ὠφελήσει. ἴδε εὐλόγιον Ἀλε-
 ξανδρείας. καὶ τὴν ἀναγνώσκει Διοσκορίῳ ἐκστῇ
 ἐκτῇ περὶ οἰκονομίας, καὶ ὅτι ὁ Νόμος τὸ σπᾶνιον
 ἐκ ἑσέτι λοιπὸν τὸ σπᾶνιον Νόμος, ἀλλὰ τὰ κοινὰς
 διωρισθῆναι ἐνεργεῖσθαι, ὅτι εἰς ὧν ἀνάγκης καὶ κο-
 σμικοὶ καὶ γυναῖκες βαπτίζουσιν, ὡς καὶ ὁ μέγας Ἀθα-
 30 νάσιος νεανίσκος ὧν, ἐβάπτισεν, καὶ ἐδέξατο ἐκείνους
 τὸ βάπτισμα ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος, ὁμοῦς
 τῆς γινώσκον, καὶ διωκτῶν, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία
 ὑπερβῆκε τὸν ἱερέα τῶν Μουσέων διώκοντος εἶναι, καὶ
 γὰρ τὸν Βασίλειον εἰς τὸ ἐκείνους ἐβδόμον κεφάλαιον
 πρὸς Ἀμφιλόχιον, τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δογματικῶν
 καὶ κηρυγμάτων τὰ μὲν ἐκ τῆς ἐγγράφου διδασκαλί-
 35 ες, τὰ δὲ ἐκ τῆς τῶν Ἀποστόλων ἐκδόσεως Δι-
 δοθέντα ὑμῖν, ἀμφοτέρω πλὴν αὐτῶν ἰσχυρῶς καὶ
 εὐσεβείαν. ὅτι ἐν καὶ ἡ εἰς τὸ βάπτισμα κακοποία
 τὸ πρῶτον Μουσέων τῶν χειριστῶν γινώσκον, εἰς ἡ-
 κρως ἀντικειμένη καὶ τῇ σωτηρίᾳ καὶ ταῖς κακίαις,
 πρὸς ὅλον. καὶ μὴ σαφίζέσθωσαν οἱ Λατῖνοι, εἶναι λέγον-
 40 τες ἀρχαίον ἔθος τῆς Λυτικῆς Ἐκκλησίας,
 ψαυδόμενοι πρὸς φανῶς, ἐπειδὴ αἱ συνόδοι αἱ καὶ κα-
 νόσοι διορίσασαι πλὴν ἀρχαίαν ἐκδόσιν τῆς βαπτι-
 σματος ἡνέσθαι εἰς τρεῖς καταδύσεις καὶ τρεῖς ἀναδύ-
 45 σεις, ἦσαν συγκατέτακται ὑπὸ τῶν πρώτων Πατριαρχῶν
 ἐν αἰ-

οἷς καὶ ὁ Ῥώμης καὶ οἱ Δυτικοὶ πατέρες, καὶ πρὸς τούτοις οἱ ἅγιοι πατέρες οἱ ἔγκριτοι ἔγραψον σύμφωνα τοῖς

κανόσι. καὶ λοιπὸν ἔμεινον εἶναι τὸν ἐναντισμὸν δι-
ρεσιολογίαν νεωτερικῶν καὶ ἀθέτησιν τῶν Μυστηρίων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ.

Ὅτι οἱ λέγοντες πανταχῶς εἶναι ὁ ἅγιος τάφος, ἐλέγχονται ἐξ ὧν εἶπεν ὁ Διάλογος πρὸς τὸν Ῥεσικιαῖον Πατρικίαν.

Τῷ ἡμερῶν ἐκείνῳ ὑπέσχετό τις Ῥεσικιαῖον Πατρικίαν Ῥωμαῖα ἀπελθεῖν καὶ προσκυνοῦσαι τὰς Θεοβα-
δίστας ἀγίας τόπας, καὶ μετὰ τοιαῦτα σκοπεῖν ὠδού-
σων εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, ἵνα ἐκεῖθεν ἀπέλθῃ εἰς
τὰς ἀγίας τόπας. χρηνοτριβήσασαν δὲ εἰς τὴν Κων-
σταντινέπολιν, ἐλέγχει αὐτὴν σφοδρῶς ὁ Διάλογος,
ὅτι ἐκ ἀποπληροῦ τὴν ὑπόχρεσιν αὐτῆς. ἀκέετε ὦ
(ἀλλὰ τί καὶ εἰπὼν ἀξίως ἐπονομάσαιμι) οἱ ληρῆντες
καὶ λέγοντες, ὅτι πανταχῶς εἶναι ὁ ἅγιος τάφος, καὶ

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτίας αὐτῆς προσκυνοῦται ὁ
κύριος. ἰδὲ δὴ ὁ μέγας Γρηγόριος τὸν Ῥεσικιαῖον
ὀνειδίζει, ὅτι ἐμάκρυνε τὸν ἡμερῶν τῶν ἀπελθεῖν εἰς 10
τὰ ἱεροσόλυμα εἰς τὴν προσκυνοῦσιν τῶν ἀγίων τόπων
καθὼς ὑπεσχέθη. τί λαμπρότερον ὡραῖότερον; πλὴν
οἱ κίμμεροι ἀνθρώποι οἱ σιωπεθιτότες εἰς τὸ ἐξάμηνον
σκότος ἐπιδραμεῖ τῷ τὸ κατὰ Θεοῦ ἀγάπῳ γυνό-
μῳ ἐργον, ἐπειδὴ εἰς Γλαῦκες καὶ ἰδιοὶ τυφλό- 15
μυες καὶ ἀσπάλακες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἐλαίων τῶν ζωοποιῶν σταυρῶν, ὡς ἐκ τῆς πρὸς Λεόντιον πρώτου Ὑπατον τῆς νέας Ῥώμης ἑπιστολῆς 20
τῶν Γρηγορίων φαίνεται, καὶ πόθεν εἶναι κατὰ Βέδα τὸ ἔλαιον. καὶ περὶ τῶν θαυματουργῶν τῶν ἐν ταῖς
καυδήλας τῶν ἀγίων ἐλαίων.

Εἰς τὴν ἑπιστολὴν αὐτῇ ἐπεμψε πρὸς τὸν Λεόντιον πρώτον
Ὑπατον τῆς νέας Ῥώμης ὁ Γρηγόριος γράφει πρῶ-
τον αἰσχρολογίαν, ἔλαβον φρεσὶ τὸ ἔλαιον τῶν τιμίων
σταυρῶν καὶ τὸ ξύλον τῆς ἀλόης, τὸ ὃ πρὸς ἀγία-
σμόν, καὶ τὸ ἔτερον πρὸς βουσίαν ὁσφρησιν, καὶ
δὴ ὠδούον τῶν ὡν, συλλογίζομαι μῆτιγε ἦν τὸ, ὅ-
περ ἡμεῖς οἱ Ἀνατολικοὶ κραζόμεθα ἅγιον ἔλαιον, ὃ
ἀληθόμεθα εἰς τὰς ἐορτὰς ἀπὸ τῆς καυδήλας,
ὅπερ ἀνάπαι ἔμπεδον τῆς εἰκόνης. γράφει γὰρ
ὁ Μοναχὸς Κύριλλος, ὅτι ὁ ὁσίου Σάββας τοιαῦτα ἐ-
λαίω πολλὰ θαύματα ἐποίησε, καὶ πολλὰ δαιμόνια
ἐξεβάλεν. ἀλλὰ καὶ ὁ Θεοδώριτος ἰσορεῖ, ὅτι τὸν
Ἀβραάμ ἰσχυρόν ἐλαίω τῆς καυδήλας τῆς ἡμετέρας
ἐμπεδον τῶν ἀγίων εἰκόνων τῶν μαρτύρων (ὅθεν

καὶ μαρτύρων ἔλαιον ἐπονομάζεται) ἱατροῦσαι πο-
λλὰ πάθη καὶ ἀρρώστια. ἔλεγον γὰρ καὶ οἱ τῶν 25
ἐλαίων τῆς καυδήλας τῆς ἡμετέρας ἐμπεδον τῶν ἡ-
μῶν σταυρῶν ἴσως ἐλάμβανον οἱ Λεβιταῖοι, καὶ ἐκρά-
ζον αὐτὸ ἔλαιον τῶν σταυρῶν. πλὴν ὁ Βέδας ἀλλοῦ οἷου
πρῆτειναι εἰς τὴν ἑπιστολὴν τῶν ἀγίων τόπων, βεβαιῶν
γὰρ ὅτι ἀπὸ τῶν ὁσίων ἡ κόμην τῶν ξύλων τῶν ζωοποιῶν 30
σταυρῶν, ὅπερ ἔφερον ὁ Ἡράκλειος ἀπὸ τῆς ἱερου-
σαλὴμ εἰς τὴν βασιλεύσαν, ἐρρέε χυμὸς τῆς βου-
δαίης, ὅστις ἐξ ἐκείνου πάντες εἰδὲ ἀρρώστιας. ἀπέ-
σελκεν ἔνθα τὸν Λεόντιον καὶ χάριν αὐτῇ χάριτος ὁ
Γρηγόριος ἀπὸ τῶν ἐνημάτων τῶν ἀγίων ἀλύσειν εἰς 35
αὐτὸν κληῖδα ἀργύρου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἡ Προηγιασμένη Λατρυγία ἐκ τῶν Διαδόχων εἰς τὸν Ἀποστόλων, καὶ ἐποίημα Γρηγορίου τῶν Διαλό-
γων. καὶ περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Πάπα Ζαχαρίας μεταφράσεως εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀλάλεκτον τῶν τῶν Διαλόγων ἀλάλογων.

Πάντοτε ἦν ἀμιλλὰ εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἐκκλησίας
μεταξὺ τῶν Ἀνατολικῶν καὶ τῶν Δυτικῶν, ὅθεν ἐ-
κάτερον μέρος αὐτῶν ἐπιδόσκει ὑπερνεκῆσαι. λοι-
πὸν ἔλεγον οἱ μὲν Ἀνατολικοὶ, ὅτι ὑμεῖς οἱ Δυτικοὶ
θανεῖσθε παρ' ἡμῶν τὸ κύριον ἐλέησον, καὶ τὸ Ἀθη-
ναῖον, οἱ δὲ Δυτικοὶ, ὅτι ὑμεῖς ἔχετε τὴν Προη-
γιασμένην Λατρυγίαν παρ' ἡμῶν, τὴν ὡραῖοθεν
ὑμῖν ὑπὸ τῶν Πάπα Γρηγορίων, καὶ αὐτὸν λέγων μὲν ἡ-
μεῖς τὸ κύριον ἐλέησον, ὑμεῖς δὲ ἔχετε τὸ χεῖρον
ἐλέησον. ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔφερον τὸ ἔχον
χρίσμα. ὁμοῦς σὺν ἀφορμῇ τῆς Προηγιασμένης ὅλοι
ἡμεῖς εἰς τὴν ὑπόλυσιν μνημοσύνην τῶν Ῥώμης δια-

λόγων, καὶ ὁ Μάξιμος ὁ Κυθηρὸς ὁ εἰς τὴν κοινὴν
γλῶσσαν μεταφράσας τὰ συναξαρία Μαυρικίαν τῶν 45
ἱεροδιακόνων τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, εἰς τὴν δω-
δεκάτην τῶν μαρτίων γράφει ἕτω κατὰ λέξιν, λέ-
γουσι δὲ ὅτι ἔτ' ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἦν ἐκείνος ὁ
νομοθετήσας λέγεσθαι ὡραῖα τοῖς Ῥωμαῖοις Λατρυ-
γίαν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νηστείας, ὅπερ ὑπεκράτη παρ' 50
αὐτοῖς ἕως τῆς σήμερον. πλὴν ὁ Γρηγόριος, ὡς ὁ
αὐτὸς ὁμολογεῖ, τὴν ἐκκλησιαστικὴν γλῶσσαν ἐκείνην
λέγει γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἑπιστολὴν τῶν οἰκτι-
ρησίων, καὶ τοὶ ἐν πολλοῖς ὡραῖοι μὲν καὶ τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς φωνῆς ἁμοιοῦσι. καὶ πρὸς τὴν κυρίαν Δομνίκην
γράφει

γράφει, ἃ ἀπεκρίθην, ὅτι ἔσα αὐτὴ λατινισα ἔγραψέ μοι ἑλληνισί, καὶ εἰ ἑλληνικῶν γλώσσων ἃ ἐγίνωσκον ὁ διάλογος, πῶς συντέθηκε τῷ Λειτουργίαν τῶν Περηγιασμένων; καὶ πῶς ἔχ' ἐρίσκεται
 5 ὦν τοῖς συγγράμμασιν αὐτῶ; φαίνεται ὁμῶς δόλογω-
 τέρων αὐτῶν κατὰ τινὰς εἶναι ταύτην, ὅτι οἱ Ἀνατλι-
 κοὶ ἔκ' ἐλαττέραν καθ' ἡμέραν, καὶ ἴδε τὸν χρυσόσο-
 μον εἰς τὸν πύλογον τῶν ὀπισθολῶν τῷ Παύλῳ λέγοντα,
 10 ὅτι ὅτε ἐπὶ μαρτύρων μνήμη, ἀκῶα εἰς τῷ Ἐκκλη-
 σίαν τὸν Ἀπόστολον, ἦγον ὅτε εἰς ἑορτὰς ἐγίνετο ἡ
 Λειτουργία. καὶ ὁ διάλογος κατὰ τῷ τάξιν τῶν
 Δυτικῶν παρεκίνησε τὰς Ἀνατολικὰς ἱερουργεῖν καθ'
 ἡμέραν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τῷ τσαρρακοςῶν ἡ παλαιὰ
 συνήθεια ὁκώλυε τελείαν Λειτουργίαν γίνεσθαι, ἐ-
 15 πονοήθη ἡ Περηγιασμένη, δι' ἣν ὀπινοῖαν τῷ διαλό-
 γῳ, ὡς δόντος τῷ βασιλῶν, καὶ ποιήσαντος τῷ ὡρα-
 κίνησιν, ἡ Ἐκκλησία μνημονεύει ἐν τῇ Περηγιασμένῃ,
 καὶ περὶ ἐπὶ δυσνόητον τὸ τῷ Συμαξαριῶν, ἐπειδὴ λέγει,
 ὅτι παρέδωκε τῷ Λειτουργίαν ταύτην εἰς τὰς Ῥωμαῖς
 20 ὁ διάλογος, ποῖος δὲ ἐννοεῖ Ῥωμαῖς, ἀμφίβολον.
 εἶτα καὶ τῷ, ὅτι εἰ Δυτικοὶ ἐλαττέραν καθ' ἡμέ-
 ραν, ἔκ' ἀληθὲς εἶναι, ὁ γὰρ ἅγιος Ἀμβρόσιος ἐν τῇ
 ἐρμηνείᾳ τῆς πρώτης πρὸς Τιμόθεον, κεφαλαίῳ ἐβ-
 δόμῳ, δις μόνον τῆς ἐβδομάδος λέγει ὅτι ἐλα-
 25 ττέραν οἱ ἱερεῖς, ἔπειτα ἡ Λειτουργία τῶν Περηγια-
 σμένων ἐστὶν ὑπὸ τῷ κατὰ τῶν Ἀποστόλων, ὡς ἡ ὁ Λαο-
 δικαία Σύνοδος λέγει καὶ οὖν τσαρρακοςῶν ὁνάτω,
 καὶ ἡ ὁ Γρηγόριος καὶ οὖν ποντηκοςῶν δούτερον, καὶ συ-
 30 κρίσει πρὸς τὸν Πονταπόλεως Γαβριὴλ, ἡ Περηγια-
 σμένη Λειτουργία λέγει, αὐθιχὰ καὶ ἐκ τῶν Διδόχων
 τῶν Ἀποστόλων εἶναι, ὡς καὶ αἱ δόχαι μαρτυροῦσι, καὶ
 ἡ παραδόσις αὐτῇ, ἀρχαία ἔσα, καὶ ἀληθὲς τῶν
 Ἀποστόλων εἶναι ταύτῃ πιστόν, ἐξ ἀρχῆς γε-
 35 νομένη δι' αὐτῶν τῷ νησίαν, ὡς πονθεῖν θέον καὶ μὴ
 εορτάζειν ἡμᾶς ἐν ταῖς τῷ πόντῳ ἡμέραις, ὡς καὶ ἐν

ἄλλοις περὶ τῶν πρῶτων εἴρηται. ἵνα ἔν μὴ κα-
 θόλου ἀμέτοχοι τῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν Μυστηρίων τυγ-
 χαιώμεν χάριτος, καὶ τῷ Διὰ τῶν ἱερῶν δόχων ἱ-
 λασμῶν, τῷ ὀπινοῖται τοῖς πατέρασιν. ἐξ ἀρχῆς ἔν
 ἔστις τῆς Περηγιασμένης καὶ ἐκ τῶν Ἀποστόλων, ἐρμῶν
 περὶ τῷ διαλόγῳ, ἡ ὅτι λέγει Μιχαὴλ ὁ Κωνσταντινουπο-
 λίτης, Ἀλλὰ καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἡμετέρων ἐκθέσεσιν ἱ-
 εροῖται καὶ αἰαφέρεται, ὅτι καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ
 διάλογος ἐν τοῖς Ῥωμαῖς ταύτην τῷ μυσταγωγίαν ὀπι-
 τελεῖσθαι κατὰ τὰς δόχους καὶ ἱλασθεῖς ἡμέρας τῆς
 τσαρρακοςῆς ὡραδεδόκεν, ἔπειρ τῶν καὶ ἀρὶ ὡρῶν τῇ
 παλαιᾷ Ῥώμῃ γίνεται. ταῦτα ὁ Μιχαὴλ. καὶ σημείω-
 σαι, ὅτι ὁ Μιχαὴλ ἐρμῶν εἰς τῷ Συμαξαριῶν, λέ-
 γει γὰρ, ὅτι ἡ Περηγιασμένη ἀρχαία ἐστὶ, ὡραδεδότα
 δὲ εἰς τὰς Ῥωμαῖς, ἡ τοῖς εἰς τῷ Ῥωμαϊκῷ Ἐκκλησίαν
 ὀπιτελεῖσθαι, ὡς ἐγίνετο καὶ ἐν τῇ Ἀνατλικῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ. καὶ ταῦτα περὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Περηγια-
 σμένων. περὶ δὲ τῶν διαλόγων τῷ Γρηγόριος γνωστὸν ἐστὶ
 τοῖς πᾶσιν, ὅτι ὁ Πάπας Ζαχαρίας ἔδωκε τὸ γένος
 πεφυκῶς, ἐκ τῷ λαϊνικῷ εἰς τὸ ἑλληνικὸν αὐτὸς μετέ-
 φρασεν εἰς τὸν κατὰ τῆς βασιλείας τῷ νέῳ Κωνσταν-
 τίνῃ μετὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε ἔτη τῆς κοιμήσεως τῷ
 διαλόγῳ, ὡς φώτιος ἀναγνώσει Δακκοσιος ἡ ἐκὼς πύ-
 πη, ἐνθα λέγει καὶ τῷ φώτιος, ὅτι τοῖς Πατριάρ-
 χαις ἡν συνήθεια καλεῖν εἰς ἐσίαν ἐν κατὰ δώδεκα
 πηχῶν, ὡν ἐπὶ τῷ γονόμῳ ὁ Γρηγόριος, εἶδε με-
 ταξὺ αὐτῶν δέκατον τρίτον, τὸν κατὰ τὸν δηλοῦσι.
 ἀπὸ δὲ τῆς ἀποκρίσεως ἡς ἐπεμψε πρὸς τὸν ἱεροσο-
 λύμων Ἡσύχιος ὁ Γρηγόριος, δοκεῖ ὁ Ἡσύχιος πρῶ-
 γράψαι τῷ διαλόγῳ τῷ ἐκθροναστικῷ ὀπισθολῇ. ἐπαι-
 νᾷ ὁμῶς αὐτὸν ὁ Γρηγόριος εἰς τῷ ὀρθοδοξίαν, καὶ
 βεβαιῶσι, ὅτι ἐρίσκεται εἰς τῷ μυσικῷ Κιβωτῶν τῷ
 Νῶε Χρυσῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ λοιπὸν ἡ πίστις ὑμῶν
 ἐστὶν ἡμετέρα, ἐκείνα τηρεῖτε, ἃ καὶ ὑμεῖς λέγετε.
 ἴδε τὰ περὶ τῷ διαλόγῳ φώτιος ἀναγνώσει Δακκοσιος ἡ
 ποντηκοςῇ δούτερον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

40 Περὶ τῆς κοιμήσεως Γρηγορίου τῷ διαλόγῳ, καὶ παπᾶς Σαβίνου καὶ κακίας αὐτῶ καὶ Θεοπλήκτου τέλους
 αὐτῶ. καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτῶ ὀπισθίας Θεοδώρου Κεβικελάρου.
 καὶ κοιμήσεως Ἡσύχιος ἱεροσολύμων, καὶ Ἀρχιερατείας Ζαχαρίου, αἰαρέσεως τε ἐν Ἀντιοχείᾳ πολλῶν Χριστι-
 νῶν καὶ αὐτῶ Ἀναστασίας Πατριάρχου ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, καὶ περὶ φόνου τῶν αὐτῶν Ἑβραίων ὑπὸ τῷ τυράννῳ Φωκά.

45 Εἰς τὸ δούτερον ἔτῳ τῷ Φωκᾷ ἐκοιμήθη ὁ διάλο-
 γος, ἅγιος καὶ θαυμάσιος ἄνθρωπος, καὶ γέ-
 γονε Πάπας τῆς Ῥώμης ὁ Σαβίνος, ἔχων κακίας καὶ
 ἀμέτρον ἀντικειμένης ταῖς ἀρεταῖς καὶ τῇ αἰγιότητι
 τῷ διαλόγῳ, ὅστις Σαβίνος κατέκρινε καὶ τὸν διά-
 50 λογον, ὡς ἐξ ὑπερηφανίας δῆθαι δαπανήσαντα τῆς
 Ἐκκλησίας τὰ χρήματα, καὶ μικρῶν ἐδέησε κατακαῦσαι
 τὰ βιβλία τῷ πανόφθιμῳ ἀνδρὶ, ἀπεξέφησεν αὐ-
 τὸν τῆς ζωῆς ὁμῶς ὁ Θεός, καὶ ὅτι οἱ καὶ μόνον χε-
 ρὸν ἐπατριάρχου καὶ πούτε μῆνας, ἔτ' ἡ λείψανον
 ἀπὸ τῆς λεγομένης Γαῖδαρινῆς πόρτας ἐκκομίσαντες

ἔθαψαν. μεταταῦτα ἔδωκε τὸ τέλος τῆς ζωῆς αὐτῷ
 καὶ ὁ Πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας Εὐλόγιος, ὅστις
 ὑπερηφανίζετο τῷ Λέοντι καὶ τῷ Κυρίῳ Διὰ τῷ ὑπο-
 στατικῷ οὐσίῳ, ἄνθρωπος δόλογηδός ὑπὸ τῷ Θεῷ
 καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. γράφει δὲ ὁ ἱεροσολυμίτης
 Σωφρόνιος, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Θεόδωρος, ἔτ' ἡ ἐπισκο-
 πὴ ἦν εἰς τὰ μέρη τῆς Λιβύης, εἶδε μίαν ὀπισθίαν, ὅτε
 ἦν Κεβικελάρου τῷ Πατριάρχῃ, εἶδον, λέγει, οὐκ
 ἄνθρωπον ὑψηλὸν εἰς τὸν ὕπνον, ἀλλ' ἴσον πολλῆς ἡ-
 μῆς καὶ δολαφείας, εἰπόντα μοι, μῆνυσαι τῷ Πάπᾳ
 Εὐλογίῳ, ὅτι ἡλθον ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ὁ Λέων ὁ
 ἐντυχῶν

ἐντυχάνουσι· ἔδραμον γὰρ ἐγὼ εἰς τὸν Πατριάρχην, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν τὰς ῥαίνας Ἀρχιερέως· πρὸς αὐτὸν ἐν ἀδελφότητι καὶ ἡσυχασίᾳ, καὶ μετ' ὀλίγου εἶπον ὁ Λέων πρὸς τὸν Εὐλόγιον, οἶδας Διὰ τὴν ἡλθον; ἡλθον ἵνα σοὶ ὁ χαριστήσω, ὅτι λίαν καλῶς ἐνόησας πρὸς τὴν ἡμετέραν, καὶ περιστάσας αὐτῆς· γίνωσκε δὲ ὅτι ἐμὸν ἐμοί, ἀλλὰ καὶ τῷ Κορυφαίῳ Πέτρῳ ἄριστα πεποιήκας, καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε· τὸ πρῶτον διηγησάμενος ταῦτα, λέγει ὁ Θεόδωρος, τῷ Πατριάρχῃ, καὶ ὁ καὶνος κλαίων ὁ χαρίσθησε τῷ Θεῷ, τῷ ποιήσαντι αὐτὸν κήρυκα τῆς ἀληθείας· ἀλλὰ καὶ ὁ Πατριάρχης Ἡσύχιος μετὰ τὸ κυβερνήσαι τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων ὁλαγῶς καὶ ὁσίως ἐκτὼ χρόνῳ καὶ τὸν Νικηφόρον, πρὸς τὸν Κύριον ἐξεδήμησεν εἰς τὸ ἔκρυπτο τῆς τυραννίδος τῷ Φωκᾷ, καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ ἐγένετο ὁ Ζαχαρίας, ἕτινος ἡμνήμη ἐστὶν εἰς τὰς Ἱστορίας πολλὴ καὶ μεγάλη, ὡς καὶ ὁ λόγος ὑποδείξει τῷ· εἰς δὲ τῷ Ἀντιόχειαν οἱ Ἑβραῖοι ἀναγέρσει παμπόλλας

Χριστιανὸς καὶ αὐτὸν τὸν Πατριάρχην Ἀναστάσιον, ὅθι ὁ Φωκᾶς ἀνέειλε πολλὰς, καὶ ἄλλας ἡρωτικὰς ὑπὸ τῶν Ἑβραίων· καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Ἰουδαίᾳ πάλιν στυγερῶς οἱ Ἰουδαῖοι ὁμῶς καὶ εἰς Σαμαρείταις εἰς τῷ Παλαιστίνῃ, καὶ εἰς τὸν Καυσάρειαν ἐφόνοντο πολλὰς Χριστιανὰς, ἐξαιρέτως τὸν Ἐπαρχον τῆς πόλεως Στέφανον· εἰς αὐτὸν τὸν Πραιτώριον, ὅθι καὶ γυνὴ αὐτῆς ἀπῆλθεν εἰς τῷ Κωνσταντινέπολιν θρηνηθεῖσα πρὸς τοὺς σφραγίσαντας τὴν ἀνδρὸς αὐτῆς· ἐδυμώθη δὲ πάντῃ σφόδρα ὁ Αὐτοκράτωρ, καὶ ὤρισεν τὸν Μάρτυρον Ἀδαμάντιον ἀπελθεῖν μετὰ στρατηγικῆς παλάμης εἰς τῷ Παλαιστίνῃ, καὶ ἐκδικῆσαι τὸ αἷμα τῶν κατὰ Ἀρχόντων, ὡς καὶ ἐποίησεν, ἀλλὰς ὑποκεφαλίζων, καὶ ἄλλας σκολοπίζων, τόσον ὥστε φοβηθῆναι πάντας τὰς κατοικοῦντας εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς· ἐγένοντο δὲ ταῦτα τῷ ἐκκοσῶν ἐνάτῳ κατὰ τὸν Θεοφάνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἥς ἔπαθεν ὁ Βασιλεὺς Μαυρίκιος παλαιὰ σφαγὴς ὑπὸ τῶν Ἀσβεβῶν Φωκᾷ, καὶ περὶ τῶν σημείων καὶ τεράτων τῶν ἐν Οὐρανῷ καὶ γῇ καὶ θαλάσσῃ φανόντων, καὶ περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἐξιφύρας Μοναχῆ κατὰ τὸν Μαυρίκιον.

Ὁ Κεδρηνὸς καὶ Θεοφάνης καὶ ἄλλοι ἱστορικὸι βεβαιῶσιν, ὅτι ἐδεδίθη τῷ Θεῷ Διὰ τῷ αἵματι τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ἐποίησεν ὁ Μαυρίκιος, μὴ ἐξαγοράσας τὰς αἰχμαλώτους ἐλίγας ἐνεκὸν ἀργυρίου, ἵνα αὐτὰ πωλῇ αὐτῷ ὁ Διὸς κριτὴς τῷ ἱκανοποιήσιν τῆς ποιῆς αὐτοῦ ἐν τῇ παρέσῃ ζωῇ, μάλιστα δὲ ἀπέστειλε καὶ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ εἰς πολλὰς ὑπὸ τὰς Πατριαρχεῖας Ἐκκλησίας, καὶ δὴ καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰς τε τὸν Πατριάρχην καὶ εἰς τὰς Μοναστήρια τῆς ἐρήμης καὶ εἰς τὰς Λαύρας θυμιάματα, κηρὰς, καὶ ἔλαμον τῶν ὁσίων καλέσαι τὸν Κύριον, ἵνα αὐτῷ παρόντι κηρῶν ἔχη τῷ αὐταπόδοσιν καὶ τῷ παιδείαν, ὡς ἡμαρτον· ὁ δὲ ὑποσταλὴς Μαυρίκιος ἔφερεν ὑποκρίσιν τῶν πατέρων τῆς ἐρήμης, ὁ Θεὸς δὲ ἐξάμεινεν τῷ μετανοήσαντι, σώζων τῷ ψυχὴν αὐτοῦ παλαιὰ μετὰ τῶν ἀγίων, τῆς δὲ βασιλείας μετὰ ἀτιμίας καὶ κινδύνων ἐκπέπληκας· λέγουσι δὲ οἱ ἱστορικὸι καὶ τὰ λοιπὰ, ὅτι ἔδωκε τὸν θάνατον τῶν παιδίων αὐτῶν, καὶ ὅτι ἡ τίτθῃ ἔδωκε τὸ παιδίον αὐτῆς ἀπὸ τῶν παιδῶν τῶν Μαυρικίων, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἡτέλης, καὶ ὅτι οἱ δῖοι αὐτὸς ἐκράζετο, δίνων αὐτῷ καὶ ὁ δὲ αὐτῷ αἰκείσας αὐτῶν· καὶ ὅτι τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς αὐταρχίας αὐτοῦ ὁ Φωκᾶς ἀπεκεφαλίσεν καὶ Κωνσταντῖναν τῷ Βασίλειον αὐτῶν ταῖς τρισὶ θυγατέρας αὐτῆς· καὶ ὅτι εἰς τῷ Ἀλεξανδρείαν ἀλαβήσας τις καλὴ γυνὴ καὶ παννυχίδος ἀπερχόμενος οἴκαδε μέσης νυκτός, ἴδε τὰς Ἀνδριάντας ἐκ τῶν βωμῶν κα-

θελευσάντας καὶ βοῶντας, ὁ Μαυρίκιος τέθεικτο, ὅπερ ὀρέθη ὡς εἶπον οἱ δαίμονες· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα καταλιμπάνω, ἵνα εἰς ἄλλας ὀφίλιαν γνώσεως ἀναγινώσκῃ, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἱστορικὸν Θεοφάνη, ὅστις ἀπαθήκας τὰ πάντα περιγράφει· σημειοὶ ὅμως ὁ ἑλδύπος εἰς τὸν βίον Θεοδώρου τῶν Συκεώτου, καὶ δὴ καὶ ὁ Σέριος, ὅτι αὐτὸς ὁ Συκεώτης ὁ Ἐπίσκοπος Ἀναστασιόπολεως εὐρίσκετο εἰς τὸν Ναὸν τῆς Μοναστηρίας, καὶ σβεδήσας ἐξαίφνης τῆς καυδῆλας, ἐν ἧ ἀνεγίνωσκε τῷ ἀκολαθίαν αὐτοῦ, ἀνῆψεν αὐτῷ πολλὰς καὶ πάλιν ἐσβόωντο· ἐσήμανον ὅμως καὶ ἡλθον οἱ ἀδελφοί, καὶ ἐξετάσας τῷ συζητήσιν αὐτῶν, καὶ μὴ ὀνείων εἰς αὐτὰς αἰτίων τοιούτων κακῶν σημείων, ἐδεδίθη κοινῶς, καὶ ἰδὼν ὀπτασίαν, ἐβόησεν, ἀληθῶς Ἡσάα ἐθεώρησας, ὅτι πᾶς αἰθερώπος χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπων ὡς αἰθερὸς χόρτος, καθότι ὁ Μαυρίκιος μέλει κακοπαθεῖν, χέροντα ὅμως μέλει μεταχειρίζεσθαι ὅστις μετὰ τὸν βασιλεύσει· ὁ δὲ Κεδρηνὸς σημειοὶ, ὅτι Μοναχὸς τις ἔτρεχεν εἰς τὸν δρόμον, φέρον τῇ χειρὶ σπάθην γυμνὴν, καὶ ἀφελόν τῶν Μαυρικίων τὸν θάνατον· καὶ ὅτι παιδίον οὐ χωρὶς βλεφάρων καὶ ὀφθαλμῶν καὶ χειρῶν ἔχον καὶ ἔραν ἐγερνῆθη εἰς θρόνον, καὶ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐφάνη καὶ τις Κομίτης λαμπρὸς, καὶ ὅτι ἐγερνῆθη παιδίον οὐ εἰς τὸν βυζάντιον τέσσαρας ἔχον πόδας, καὶ ὅτι ἐξήγαγε ἡ θαλάσσια εἰς τῷ

εἰς τὴν Νῆσον τῶν Δῆλων ὁψάρεα ἔχοντα πρῶτα
 πα ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ὁ Νικηφόρος εἰς τὸ δέκατον
 ὄγδον βιβλίον αὐτῆ διηγέται περὶ τῆς βασι-
 λεῖς, ὅτι ἄπο ἐνὸς ἔχοντος τὸ Φ' εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὀνό-
 5 ματος αὐτῆ μέλει φονευθῆσθαι, ὅθεν ὑπωπτεύθη
 εἰς Φιλιππικὸν τὸν ἀνδρα τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, ἀλλὰ ἀπε-
 καλύφθη αὐτῇ θεόθεν, ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖν, ὅθεν
 ὁ Μαυρίκιος ἐπράξεν αὐτὸν νυκτὸς, καὶ ἔλαβε παρ'
 αὐτῆ συγχώρησιν. σημεῖον δὲ ὁ Θεοφάνης τὸν Μαυρίκιον
 10 ἰδεῖν ἐν ὁμίῳ, ὅτι ἴσατο εἰς τὴν χαλκὴν πύλιν τῆς
 Παλατίης ἐνώπιον τῆς Εἰκόνος τῆς Σωτῆρος, καὶ ἐγνώστ

φωὴν ἐκ τῆς Εἰκόνος, ὅτε Μαυρίκιον, καὶ συλλα-
 βόντες οἱ ὑπηρεταὶ παρέστησαν αὐτὸν τῇ Εἰκόνι. ἔτα
 εἶπεν αὐτῷ πρὸς θεοῦς ὁπδῶσω σοι οὐταῦτα, ἡ εἰς
 τὸν μέλλοντα αἰῶνα; ὁ δὲ Μαυρίκιος εἶπεν, οὐταῦ-
 15 τα, καὶ ἐκέλευσε ὡς δέχεται Μαυρίκιον καὶ τὴν
 γυναικα καὶ τὰ τέκνα φωνᾷ τῇ στρατιῳτῇ. σημεῖον
 δὲ, ὅτι ὁ Ἡρόκλητος γαμβρὸς Βασιλέως, καὶ
 παῖδας καταγραφῶν τῶν στρατιωτῶν, ἐξ ὧν ἐποίη-
 σαν τὴν τάσιν κατὰ Μαυρικίαν δύο καὶ μόνες ὄρεον,
 οἱ δὲ ἄλλοι πάντες κακῶς ἀπώλοντο.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Β΄.

15 Περί ὑπηρετημάτων παπιστῶν ἄπο τῶν περὶ τὸν Μαυρίκιον καὶ τὸν Διάλογον καὶ τὸν Νηκυπλὺ συμβαί-
 των ὑπὲρ τῆς πρώτης τῆς Ῥώμης, καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν μύρων τῶν ἐκ τῆς τάξεως τῆς ἀγίας
 Εὐφημίας βλυσσάντων.

Οἱ παπιστῆ αἱ μὴ εἰδότες ἄλλο, ἀλλ' ἡ καταρῶσαι
 20 καὶ ὑπὸ πηδᾶν εἰς τῆς πρῆστοις τὰς ἐν τῇ χωρήσει
 καὶ λέγειν εἶναι τὸν Πάπαν σωμαίτιον, λέγουσιν, ὅτι
 Διὰ τὸ τὸν Μαυρίκιον μὴ ἐμποδίσαι τὸν Νηκυπλὺ ἄπο
 τῆς Οἰκουμενικῆς πρῆστοις, ἦλθεν ἐπ' αὐτῷ ἡ ὀρ-
 γή. πλὴν ἀνδρίας μετὰ καὶ φρονήσεως καὶ λέγουσιν.
 25 ὁ μὲν γὰρ Μαυρίκιος ἀπέθανεν ὡς μάρτυς, οἱ δὲ κα-
 νοτόμοι καὶ ἀνθρωπολάτραι πλανῶντες ἑαυτοὺς,
 σπῆδον συστῆσαι καὶ ἐν τῷ τῷ τυραννικῷ πρῶ-
 τῶν, ὡς αὐτοὺς αἰδουμένους γυναικας σολίζονται
 ψιμμιθίω, καὶ δὴ λέγουσιν, ὅτι Διὰ τὸ νικῆσαι τὸν
 30 Μαυρίκιον τὰς Λογιστάρους εἰς τὴν ἑταίριαν καὶ Καμ-
 παύαν, παρετρέπη εἰς πᾶσαν κακίαν, ὅθεν διώρη-
 σε στρατιῳτῶν μὴ μονάζειν ἐὰν μὴ τελευτήσῃ ὁ καθεὶς
 τῆς στρατείας, ὁ δὲ διάλογος ἐνθάδε αὐτὸν μὴ κα-
 ταφρονεῖν τῆς πύματος, εἴτινος τῆς ἀγαθότητος ἐπεί-
 35 κεν ἐφθασεν εἰς τὸ βασιλεῖον, δεύτερον, ὅτι ὁ Μαυ-
 ρίκιος ἔγραψε τῷ Διαλόγῳ, ἵνα πειθῇ τῷ Νηκυπλῷ
 καὶ τῇ Συνοδῷ Διὰ τὸ Οἰκουμενικὸς ὄνομα, καὶ ἀπε-
 κέρθη αὐτῷ ὁ διάλογος, ὅτι τὴν ἐξουσίαν τῆς δεσμεύει
 καὶ λύειν ἔδωκεν ὁ Χριστὸς τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς αὐτῷ
 40 Διδόχοις, καὶ μὴ καὶ τοῖς Πατριάρχαις Κωνσταντινουπό-
 λεως, ὅθεν ὁ Μαυρίκιος παρεκινήθη ἀπαρᾶν τὰ στρα-
 τεύματα αὐτῆς ἄπο τῆς Ἱταλίας, καὶ ἦλθον οἱ Λογί-
 βάρδοι πάλιν, καὶ μὴ καὶ Αἰμιλιανὸς ὁ ἀρχηγὸς αὐ-
 τῶν εὐρῶν καὶ ἀρμόδιον, ἦλθον ἄπο τῶν κάτω Ταλ-
 45 λιν καὶ τὴν Ἱταλίαν ὅθεν παρῶντες, καὶ ἀπέκλει-
 σον οὐκ ἔχοντες τὴν Ῥώμην, καὶ ὡς ἔλαβον τῆς ἀλώ-
 σεως, εἰσῆλθον εἰς Μεδιόλανα, ὁ δὲ Μαυρίκιος φο-
 βηθεὶς τὸ σημεῖον τῆς μοναχῆς, τῆς τρέχουσας εἰς τὸ Βυ-
 ζάντιον μετὰ γεγυμνωμένης σπάθης, ἐζήτησε συγ-
 50 χώρησιν ὡς τῆς Διαλόγου. Ἀλλὰ ῥητέον, πρὸς μὴν τὸ
 πρῶτον, ὅτι καὶ ἀπλῶς Μοναχοὶ ἠλεγξαν Βασιλεῖς,
 μὴ ὅτι γε Πατριάρχαι καὶ Πάπαι, ὡς εἴρηται ἐν πολ-
 λοις. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι ἐπὶ πάντῃ καὶ πάντως
 ψεύδος καὶ πλῆγμα τῶν Ῥωμαίων ὁ λόγος, καὶ συ-
 κοφαντία πρὸς τὸν διάλογον, ἐπειδὴ τὴν ἐξουσίαν τῆς

δεσμεύει καὶ λύειν ἔδωκεν ὁ Κύριος πᾶσι τοῖς Ἀπο-
 στόλοις, καὶ ἔχουσιν αὐτῷ ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ ὁ
 μόνος ὁ Πέτρος, ἡ Ὁ Ῥώμης. ὅθεν ὁ Βασίλειος Πέτρος
 Φησί, Φίλοις με πλείον τῶν; προίμια τὰ πρῶτα
 με. καὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἐφεξῆς προίμιοι καὶ διδασκάλους τὴν
 ἴσιν παρέχον ἐξουσίαν, καὶ τὰς σημεῖον τῆς δεσμεύειν ἅπαν-
 τας ὁμοίως, καὶ λύειν ὡς ἐκεῖνος, καὶ τὸ ὅτι θαν-
 55 ματον, ὅτι αὐτοὶ Πάπαι νεωτερίζουσιν, μήτε Πέτρος
 μήτε ἄλλος Ἀποστόλος εἰς τὸ Διδόχει. λέγει γὰρ ὁ Να-
 ζιανζηνός, τὸ μὴ ὁμόγνωμον, καὶ ὁμόθετον, πρὸς
 αὐτὸν ὁμοῦ, καὶ αὐτὸν ὁμοῦ, καὶ ἡ μὴ πρῶτον γενέσθαι, ἡ
 δὲ ἀλήθεια ἔχει Διδόχης, καὶ ὅτι οὐκ ἔχει Πέτρος
 κληρὸν ὁ μὴ ἔχων τὴν πίσιν τῆς Πέτρος Φησί, ὁ Ἀμ-
 βρόσιος ἐν τῇ περὶ μετανοίας βιβλίῳ πρῶτον, κα-
 60 θαλαίῳ δούτέρῳ. καὶ ὁ Γερμανός ἐν τῇ πρὸς Ἡλιόδω-
 ρον ἐπιστολῇ, ἔχει ἁγίων εἶναι καὶ οἱ ἔχοντες τὰς ῥώμης
 τῶν ἁγίων, ἀλλ' οἱ ἐγχαρῶντες τὰς προέξουσιν τῶν ἁγί-
 ων. σύμφωνος δὲ ἦν ὁ διάλογος τοῖς ἁγίοις καὶ οὐκ αὐτῷ
 65 δόξος. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ὅτι ῥητικῆς Συνοδὸς ὁ Διά-
 λογος Διὰ τοῦτον πρῶτον βιβλίον μὴ ἀκέραιον, καὶ κατακρί-
 νεται. πρὸς δὲ τὸ τέταρτον, ὁ Μαυρίκιος εἰς ἔχων μετὰ
 τῆς Ῥώμης πάθος, ἐγνώσκει ποιῆσαι εἰς ἐποίησιν ὁ Ἰε-
 ρωνανδὸς Βιγλίῳ, καὶ ἐκέλευε λαμβάνειν τὰς στρατιώτας Διὰ
 70 τὴν πρὸς τὸν Ῥώμης πεισμονὴν, εἰδὲ καὶ ἐσφαλῶν εἰς
 τὴν κυβέρνησιν, τὴν Διὰ τῆς τῆς Ῥώμης; πρὸς δὲ τὸ
 πέμπτον, Θεοδοσίος ὁ μικρὸς ἐζήτησε συγχώρησιν
 παρ' ἐνὸς Μοναχῆ, καὶ τὴν θωμάσον, εἰ ὁ Μαυρίκιος
 ἐζήτησε συγχώρησιν παρ' ἀρχιερέως, καὶ μάλιστα
 Πατριάρχης; καὶ γὰρ καὶ εἰς τὰ Μεδιόλανα ὁ μέγας
 Θεοδοσίος ἔδωκε τύπον πᾶσι πᾶσθαι δὲ τοῖς
 75 Ἐπισκόποις τὰς Βασιλεῖς. ἔτα εἰ ἦν ἀλήθεια, ὅτι
 ἐζήτησε συγχώρησιν, ἐκώλυσε αὐτὸν τὸν Κωνσταντι-
 νουπόλεως λέγεσθαι Οἰκουμενικόν, ἀλλὰ τὸ τοῦτον ὁ
 γένοντο, ἀρα. εἰδὼν ὅτι καὶ ἐκ τῶν σωματικῶν τοῖς
 Παπισταῖς, καὶ μάλιστα φέρονται μεγαλοῦ ῥημονέντες.
 ἐκεῖνο δὲ εἰς οὐκ ἔστι τὸν Νηκυπλὺ μυσάφοντα οἱ Λα-
 τῖνοι, εἰς μάταιον, καὶ ἴδε εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς
 80 ἐβδό-

ἐβδόμῃς ζωόδῃ πρᾶξι τετάρτῃ, καὶ ἴδε τὸν τόπον κατωτέρω βιβλίῳ ἐβδόμῃ, κεφαλαίῳ πρώτῳ Πα-
ραγράφῳ δεκάτῳ ὀγδόῳ. ὁ δὲ σμοκάτης Θεοφύλα-
κτος ἰσορεῖ, ὅτι ὁ Νησιότης ἔλαβε τόσα τάλαντα
δανεικῶς ὑπὸ τῶ Μαυρικίου καὶ ἔδωκεν ὁμολογίαν,
ἔδωκε δὲ τὰ χρήματα τοῖς πτωχοῖς. ἀλλ' ὅτε ἀπέ-
θανον, ἐζήτησεν ὁ Αὐτοκράτωρ εἶρεῖν χρήματα,
καὶ ἦν μόνον εἷς κρέββατος ξύλινος, καὶ εἷς ῥα-
σον παλαιὸν, καὶ μίαν ἐξέρις καλύπτραν, ἥτοι
κάπαν, καὶ ἐνόμισε τὰυτα τιμιώτερα χρυσία τῶ
λιθοκομήτων, ἐν οἷς εἰς τὰς καὶ τῆς νησιᾶς α-

νεπαύετο, χαίρειν εἰπὼν τοῖς βασιλικοῖς μαλακοῖς
ὁ πρῶτος Αὐτοκράτωρ. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς εἰς τὸ ὀγ-
δοὺν βιβλίον, ὅτι ἤδη τετρακόσια ἔτη κειμένη τῇ
σώματι τῆς μάρτυρος Εὐφημίας, ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν
ἐορτὴν αὐτῆς ἐσπύγησαν ἀναβλύζοντα αἵματα μύ-
ροις αὐτοφύεσι συγκεκραμένα, καὶ ἐδίδε εἰς ὑαλίαν
τοῖς πιστοῖς. ὁ Μαυρίκιος δὲ ἀπιστῶν, καὶ νομίζων
εἶναι πλάσμα, ἐσφράγησε τὴν θήκην, ἐπειδὴ δὲ ἐ-
γίνοντο τὰ ὅμοια, μετὰ θαυμάτων ἀρχαίσει τῷ Θεῷ
ἐπὶ τοῖς γινόμενοις.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ αὐταρχίας τῶ τυράννου Φωκά, καὶ περὶ τῆς τυραννίας τῶ Πάπα, ὑπὸ Εἰδωλολατρῶν καὶ τυ-
ραννῶν Βασιλέων τῶ ἀρχὴν ἔχοντος, ὑπὸ τῶ Φωκά ἀρχαρχίας διὰ τῶ πνευματικῆς ἐξίφης κατατρέχειν
τῆς Ἐκκλησίας. τὸ δὲ λέγειν τὰς παπικὰς βεβαιώσαι τὸν Φωκά τῷ Πάπᾳ δίκην ἀρχαίου, ψεύδους εἶναι.

Αὐταρχεὶ ὁ τυράννος Φωκάς, καὶ δέχεται ὑπὸ τῶν
ἐπισκόπων τῆς παλαιᾶς Ῥώμης μᾶλλον τῶ
ἀρχὴ Κωνσταντίνου, καὶ τῶ δικαίῳ, ἢ γὰρ ὁ Ῥώμη
ἐσφρήσασα τυραννικὴ ἐξουσία τῶν Παπῶν, ὑπὸ τῶν
τυραννῶν Βασιλέων ἔχει τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν διουσίαν,
πρῶτον ὑπὸ τῆς συγκαλήτης Ῥώμης, τῆς ψηφισομένης
Θεῶς. δεύτερον ὑπὸ Ἀνρηλιανῶν τῶ Εἰδωλολάτρῃ,
τῶ εἰπόντος, εἰ μὴ ὁμοφρονῇ ὁ Σαμοσατεύς τοῖς Ἰ-
ταλοῖς, ἀποβληθήσεται τῶ θρόνῳ Ἀποχίας. τρίτον,
ὑπὸ τῶ Βασιλέως, τῶ γράψαντος κατὰ τῶν παπικῶν
τῆς Κωνσταντινουπόλεως. τέταρτον, ὑπὸ τῶ Φω-
κά, καὶ πέμπτον, ὑπὸ Καρόλου, ὡς ῥηθήσεται. ὁ
ἔν Φωκάς ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῶ Κωνσταντινουπόλεως Κυ-
ριακῶ μετὰ τὸ σφραγίσθαι διὰ τὸ πρὸς τὸν Μαυρίκιον
ἀσέβημα, καὶ περιπορεύμενος ὑπὸ τῆς Ῥώμης, ἔγρα-
ψε κατὰ τῶν πρεσβύτων τῶ θρόνῳ Κωνσταντινουπό-
λεως, καὶ οὐ τῶ ὁμοίῳ ἐπήνεσε τὸ πρωτεῖον τῆς
Ῥώμης ὡς ἀνομώτατα, ἐπειδὴ παρέδωκε τὸ κανονικὸν
πρωτεῖον, καὶ διώρισε καὶ τὸν καὶ ἐξωπερικὸν, τετέστι
τυραννικόν. ὅθεν χαλεπῶς λέγουσιν οἱ Λατῖνοι,
ὅτι τὸ παπικὸν ἐβεβαιώθη ὡς τῶ Φωκά, ὅστις
εἶπε τὸν Ῥώμης κεφαλὴν καὶ ἀρχὴν τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν πάντων, καὶ ἐμακαρίσθη ὑπὸ τῶν μακαριω-
τάτων Παπῶν, καὶ οἱ τοῖς ψεύδονται καὶ ἐνταῦθα,
αὐτὸ γὰρ τῶ εἶπεν ὅτι τὸ πρωτεῖον τῶ Ῥώμης ἐκα-
νοτήθη ὡς τῶ Φωκά, λέγουσιν ὅτι ἐβεβαιώθη.
ἀλλὰ φησὶν ὁ Χρυσὸς πᾶσα φυτεία, ἥ ἐκ ἐφύτουσον
ὁ Πατήρ μου, ἐκείνηθήσεται, καὶ ἔτω καὶ ἡ ἀνατρο-
πὴ τῶν διωγμῶν ὑπὸ τῶ Φωκά, καὶ ὁ εἰς τὰς τυραννίας
συγχαιρέτισμός τῶν Λατίνων ταχέως σωμαπρεσβέθη,
μάλιστα ἐπειδὴ ἡ κατάρα τῶ Ῥώμης κτείνει τὸν ὁρ-
θόδοξον Μαυρίκιον, ἔοικεν ὅτι ἡ δόχῃ αὐτῶ κατε-
δίκασε καὶ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς τὸν Φωκά καὶ
τὰς ὑπαδὸς αὐτῶ, καὶ τρέχει ἡ Θεὴ ὁρμή ὑπὸ αἰ-

τίας τῶ Φωκά καὶ τῶ Ῥώμης εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἕως
καὶ τῆς σήμερον, ἐμὴν ὑπὸ αἰτίας τῶ Μαυρικίου. 20
Σὺ δὲ σημείωσαι, ὅτι διήλθον ἡ παρεσία τῶν κατ' ἐ-
ξοχίαν καὶ ἐξαίρετον σεβασμῶν τῶ Ἀνιχρίστου, ἡ
καὶ διὰ τῶ πνευματικῆς, ἡ δὲ διὰ τῶ κοσμικῆς ἐξίφης,
ἐπὶ δὲ Φωκά ἤρξατο ἡ διὰ τῶ πνευματικῆς ἐξίφης,
ὅτε ὁ τυράννος αὐτὸς εἶπε τὸν Ῥώμης κεφαλὴν πασῶν 25
τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ ἠθέτησεν ἐκείνα Ἡρόκλητος,
καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία εἰς ἐδὴ ἐλογίσαντο. ἡ σεσε-
χὴς αἰτία δὲ ἦν ὁ Φωκάς ἔδωκε πρωτεῖον τῷ Ῥώμης
ἦν, ὅτι γυναικὲς ἡνὲς ἐφυγον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,
καὶ ὁ Κυριακὸς μὴ ἀφῆκε τὸν Φωκά ὁ βαλὼν αὐτὰς, 30
ἐγίνετο ἔχθρα, καὶ ἔδωκε τὸ πρωτεῖον τῷ Ῥώμης.
ὁ δὲ Βένιτος γράφων περὶ τῆς, φέρει μάρτυρα τὸν
Θεοφάνη καὶ Παῦλον τὸν Διάκονον. ὁ δὲ Ἀναστάσιος
φησὶν, ὅτι ὁ Βονιφάτιος ὁ τρίτος ὅν ἔπει ἐξακοσιοσὺ
πέμπτῳ ἔλαβε ὡς Φωκά τὸ πρωτεῖον, ὅτι ἐγρά- 35
φει πρῶτη πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ Κωνσταντινέ-
πολις. τῶ σεσετί λέγουσιν ἄδοντες ὁ Βονιφάτιος
καὶ ὁ Μαυρίκιος καὶ ὁ Σιγμπερτος ἐν τοῖς χρονικοῖς,
καὶ ὁ Βαρόνιος ἔπει ἐξακοσιοσὺ πέμπτῳ, τέτοις συ-
νάδει καὶ ὁ Ἀββάς Οὐρασεργάνης. Αὐτὸς δὲ ὁρθό- 40
δοξὸς σημείωσαι καὶ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Κωνσταντινουπό-
λεως Ἐκκλησία ἐρρέθη ὑπὸ τῶ Ἰουστινιανῶν κεφαλὴ
καὶ πρῶτη τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ἡ καὶ τῶ Ῥώμης,
καὶ γὰρ ὁ Ἰουστινιανὸς εἶπεν ὁ εἰπὼν τὸν Κωνσταντινουπό-
λεως μετὰ τὸν Ῥώμης ἔχεν τὴν τάξιν. οἱ δὲ Λατῖ- 45
νοι ἀρχιερεῖς λέγουσιν ὑπὸ τῶ Φωκά ἔχεν τὸ πρω-
τεῖον τὸν Ῥώμης, ἐξ ἧς ἀκολούθει μὴ ἔχεν αὐτὸ πα-
ρὰ Χρυσῶ, λέγουσιν ὅτι διὰ τὸ ῥηθῆναι πρῶτον τὸν
Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Φωκάς ἐβεβαίωσε τὸ ἀρχαῖον
δίκην τῷ Ῥώμης, ὅπερ ψεύδους εἶναι πεφανέσθαι ὅτι 50
τῶν ἐρεμῶν καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἀσεβείας τῆς Πάπας Βονιφάτις τῆς τρίτης, καὶ ὡν σιμωνδικῶς ὡς σημείων τῆς ἐξουσίας αὐτῆς, ὀρίζω, περὶ αὐτῆς, ἐκύρωσε ῥημάτων, καὶ πῶς ταῦτα ἐξελάμβανεν αὐτὸς, καὶ πῶς οἱ νῦν Πάπαι, ἐξ ὧν δείκνυται ἡ Σύνοδος ὑπὲρ τῆς Πάπας.

Βονιφάτις ἔως ὁ τρίτος ἀθροίσας Σύνοδον ἐβδόμηκονταδύο Ἐπισκόπων, καὶ Πρεσβυτέρων τετρακόντα, καὶ Διακόνων τετάρων, ἐνομοθέτησε μετὰ αὐτῶν θέματος μὴ γίνεσθαι Πάπαν, ἢ Ἐπίσκοπον, πρὶν ἢ παρελθεῖν τετράχιστον τρεῖς ἡμέρας, καὶ τὰς Διδασκάλων ψηφισματικὰς Ἐπισκόπους ἀναθεματίζεσθαι, καὶ πῶς ἐκλογὴ γίνεσθαι ὑπὸ τῆς λαοῦ καὶ τῆς κλήρης, καὶ βεβαιῶσθαι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐν τῷ τόπῳ Βασιλείας, καὶ Ἀρχιεπισκοπῆς. καὶ μέγα μὴ τῶνδε καλῶς διωρίσασθαι, ὅτι τὰς ὁμοῦ καὶ αἰς τὸ ἐξῆς ἀσεβέστατα ἐνομοθέτησε, καθότι εἶπε, πῶς ἐξουσίαν τῆς Πάπας πῶς ἔσαν ὑπὲρ πάντων τῶν ἄλλων χαρακτηρίζεσθαι τέτοις τοῖς ὀνόμασιν, ὀρίζομαι, περὶ αὐτῶν. καὶ ὁ μὴ διάλογος πᾶσι τρεῖς, ἑσώδεκα δὲ αὖτις τὸν καλῶν μὴ καθολικὸν Ἐπίσκοπον, νομίζοντα δὲ ἔχειν ὑπερβαλὺς μὴν καὶ γυνικὴν ἐξουσίαν εἰς πᾶσαν πῶς Ἐκκλησίαν, ἐκείνον εἶναι τὸν πρεσβύτερον τῆς Ἀντιόχειας, ὁ δὲ πατρὶς Βονιφάτις ἐνομοθέτησε καὶ ἀφ' ὧν τῆς Διακονίας λόγος, ὀρίζομαι, περὶ αὐτῶν, βελόμοις εἶναι τυραννῶν εἰς πῶς Ἐκκλησίαν, ὅτε ἢ ὁ τυραννὶς εἰς πῶς βασιλείαν. ὅθεν καλῶς λέγεται, ὅτι ὑπὲρ τῆς Φωκαῆς ὁ Ῥώμης ἐξῆς πρῶτος. Σὺ δὲ σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι Σύνοδον ἀγείρει ὁ Πάπας, ἀλλ' ἀθετεῖται ὑπὸ πάντων μετέπειτα Παπῶν, καὶ ἴδε τίνες ἔχουσιν τὰς ἀφορισματικὰς τῆς Συνόδου. δούτερον, ὅτι καὶ αὐτὸς σιμωνδικῶς ἐνεργεῖ, καὶ γινώσκει ὅτι ὑπὲρ τὴν Πάπαν ἡ Σύνοδος, καὶ ἡ ῥητική. τρίτον, ὅτι τὰ λόγια τῆς τετάρτης διορισμῶν εἰς κατὰ τὸν Δαβὶδ ῥήματα καταποντισμῶν. ἵνα δὲ ὁ λόγος ἢ ἐνταῦθα σαφὲς, σημειώσω ἔτι τέσσαρα, πρῶτον, ὅτι ὁ Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἑτέροι Ἐπίσκοποι πολλῶν θρόνων εἰς ἡμετέρας ἀνάγκης ἐνήργησαν, ἀγωνίζομαι καὶ τῶν Ἀρετικῶν, καὶ ὑπερβίως, ἀλλ' οἱ μὴ ἄλλοι μετὰ τὰς ἀγῶνας ἔμειναν εἰς τὰ ἴδια ὅρια, ὁ Ῥώμης δὲ Κανόνας ψεύδεις καὶ ἰσορίας πεπλασμένους περὶ αὐτῶν, ἐζητεῖ ἵνα ἔχη τὰ ὡς ἴδιον, καὶ περὶ παρῆκετο, καὶ ἐπετιμᾶτο καὶ κοινῶς καὶ ἰδίως Διὰ πῶς ταύτην θρασυτέτα, ὁμοῦ ἢ ὡς εἰς εἰς πῶς Ἀνατολικῶν

καὶ Δυτικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπεδὴ καὶ τῶν ὁ Ῥώμης οὐκ ἐζητεῖ κακοποιεῖν εἰς πῶς καθόλου Ἐκκλησίαν, καὶ ἀθετεῖν τὰ κοινῶς διορισμῶν, ἀλλ' εἶναι μόνον κοινὸς περὶ αὐτῆς καὶ ὁμοῦ τῶν κοινῶς διορισμῶν καὶ ἀναθεματικῶν, καὶ τὰ τῶν ὅθεν ὁ Φωκάς ἐδίδε αὐτῶν ἔχει μόνον μετὰ Περιβιλεγειῶν, καὶ ἐπαίση καὶ τὸν Βονιφάτιον αὐτὸν ὁποδεχθῆναι καὶ λέγειν, ὀρίζω, περὶ αὐτῶν, καὶ τὰ τῶν ἐστὶ, περὶ ἧς Ἡράκλειος ἡθέτησε τὰ πεπραγμένα τῆς Φωκάς ἀκυρώσας, ἐπεδὴ τὸ κοινὸν ἔργον τῶν ἐκκλησιαστικῶν πρεσβυτέρων παρεῖχε μόνον τῷ Ῥώμης. ὅτι δὲ τῶν κοινόντων, ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ, κεφαλῇ δεκάτῃ Παράγραφον πέμπτου. καὶ εἰ ἴδε τὸν Πάπαν Μαρτίνον ἀνωτέρω βιβλίῳ πρῶτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ ἐν τῇ τέλει τῆς τελευταίας Παράγραφου. δούτερον, ὕστερον ἐκ τῶν τῶν καὶ ἀρχῶν κατήντησε τὸ πρῶτον τῆς Ῥώμης εἰς αὐτὴν Φανή τυραννίδα, καὶ λέγει αὐτὸν εἶναι κατὰ τῶν Συνόδων, καὶ πισθεῖν τὰς ἀνθρώπων εἰς αὐτὸν, ὅθεν τῶν μὴ κοινῶς διορισμῶν καὶ ἀναθεματικῶν τινὰ μὴ ἡθέτησε, τινὰ δὲ ἡλώσων, ἀλλὰ δὲ ξύνα καὶ ἀλλόκοτα αὐτοσηγάσων εἰς πῶς Ἐκκλησίαν, Φημιζομαι καθολικὸς Ἐπίσκοπος καὶ μονάρχης τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μόνος ὡν δὴ ὡν ἀναμάρτητος, καὶ μὴ διωκόμενος ἀμαρτάνων, καὶ ἀπὸ τῶν καὶ πισθεῖν εἰς αὐτὸν τὰς σύμπαντας Χριστιανὰς. τρίτον, ὅτι ὅσα οἱ Πάπαι ἐχρῶντο ἵνα ἐνεργῶσι ὑπερβίως, καὶ ὅσα ἐνήργησαν, ταῦτα χρῶνται οἱ μετέπειτα καὶ ὑπὲρ τῆς τυραννίδος παπῆσαι Διὰ σύστασιν τῆς παπισμῆς, ἀλλὰ καὶ ἄλλην ἐνοιῶν, καὶ ἔχε εἰδῆσιν ἵνα διώκῃ ἀπὸ τῶν πρῶτον ὅθεν τῆς τυραννίδος, καὶ ἀπὸ τῶν ἀκόλως τῆς παπισμῆς τὰ σοφίσματα. τέταρτον, ὅτι καὶ αὐτὸ ὅθεν ἐζητεῖν οἱ παπῆσαι τὸ ἐξουσιάζειν ὑπερβίως ἵνα φυλάτῃσι τὰ κοινῶς διορισμῶν, οὐκ ἐζητεῖν αὐτὸ, ὡς εἴρηται, οἱ Πάπαι ὡς ἴδιον αὐτοῖς μόνους, ἐπεδὴ ἴδιόντες καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριάρχαις, καὶ ἄλλοις Ἐπισκόποις ἐν ὧν ἀνάγκης, καὶ ἴδε ἀνωτέρω καὶ κατωτέρω ἐν πολλοῖς.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς Βονιφάτις τῆς τετάρτης, καὶ τῆς Πανθέας Ναῦς, καὶ περὶ τῆς μετὰ Βονιφάτιον Δοσθέως Πάπας καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς. καὶ περὶ σφαγῆς Ἐλδθεῖς, αὐτὸν βασιλεῖα Ῥώμης ψηφισαμένη ὑπὲρ Ἡράκλειος.

50

Βονιφάτις ὁ τέταρτος ἐζητήσων ὅθεν τῆς Φωκάς τὸν Ναὸν, ἵτοι τὸ πολυώνυμον Παύθρον, ὡς κοδομημὸν ὑπὸ τῆς Μάρκας Ἀγγελίπας εἰς τιμὴν τῆς Διδασκαλίας, ἀνεγχερῶν μετὰ πλείους πολυτελείας καὶ δαψιλίας, καὶ ὅστις αὐτὸν εἰς μνήμην τῆς ὑπε-

ραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν μαρτύρων μετὰ ἐξακοσίας τετρακόντα δύο χρόνους ὅθεν τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς, μαρτυρεῖ δὲ τῶν ὁ Ἀναστάσιος καὶ ὁ Σαβέλιος. ἔμεινε δὲ τὸσον χρόνον ἀκατάλυτος ὁ τόπος μέγας βωμὸς Διὰ τὸ καλῶς καὶ πῶς σεβείτητα αὐτῆς, ὅθεν ἐγείντο καὶ μίμημα

532

μίμημα τῆ μεγάλης Ναὺς τῆς ἀγίας σοφίας εἰς τὴν νέαν
Ῥώμην, ὥστε καὶ μίμησιν καὶ καὶ τὸν τύπον τῆς τῆ
Πανθέως ἐστὶ καὶ ὁ ἱεσιναιεύς Ναός. ἔφθασε δὲ καὶ
καὶ Θεοκλὺς δόδοκίαν εἰς τὴν Ῥώμην γενέσθαι Πάπας
μετὰ τὸν Βονιφάτιον ὁ πανόφημος Δοσίθεος, κα-
λύπτων τῆ Σαβίνας τὸ χαμαῖζιον, καὶ τῆ τρίτης Βονι-
φατίς τὸ ὑπεργυκον. τόσον δὲ ἦν ἀγίας σωειδή-
σεως ἀνθρώπος, ὅτι ἀπαντήσας εὐὰ λεσθὲν εἰς τὸν
δρόμον, καὶ φιλήσας, ἰατρούσου αὐτὸν, εἰς γὰρ τὰς
καρδίας ἐκείνης ἦσαν πάγκοινα κακὰ σειςμοὶ καὶ λέπρα,
ἥ τις σχεδὸν ἡλίοις τὴν ἀνθρώπινον μορφὴν. μέαντος
δὲ εἰς τὸν θρόνον τῆ Πέτρης τῆ καλῆς Ἀρχιερέως
Δοσιθέως χρόνος τρεῖς καὶ ἑκοστρεῖς ἡμέρας, καὶ

κοιμηθείς, γίνεται Διάδοχος αὐτῷ Βονιφάτιος
ὁ πέμπτος, πρῶτος καὶ ἀγαθὸς ἀνθρώπος, ἐν δὲ τῇ
τελευτῇ τῆ Δοσιθέως ἐδιδάμαται εἰπεῖν τίνα ἦσαν περὶ
αὐτὸν τὰ πλείω ἐκ μέρους τῆς κλήρης καὶ τῆ λαῖς,
τὰ δ' ἀκρυα Διὰ τὴν εἴρησιν, ἥ τὰ ἐγκώμια Διὰ τὰς
ἀρετάς τῆ ποιότητος. ἐπειδὴ δὲ περὶ πρὸς τὸν καρδὸν
ἐκείνον ἀποκτανθῇ ὁ βασιλικὸς Ἐξάρχος Ἰωάννης,
ἀπέσειλον ὁ Ἡράκλειος τὸν Πατρίκιον Ἐλδθέριον
ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτῷ. ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκδι-
κῆσιν ψηφίζεται αὐτὸς εἰς τὸν Βασιλεῖα τῆς Ἰταλίας. ἰο-
τέμνεται ὅμως ἡ χροὶς μυελῶν κεφαλὴ αὐτῷ εἰσερ-
χομένη εἰς τὴν Ῥώμην ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

15

Περὶ τοῦ ἀδείματός τῆς ἀνέκαθεν τιμῆς τῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ θείων τοῦ ἀδείματός ἐκ τῆ Σταυροῦ τῆς Δομίτης.

Ἀλλ' ἔλθωμεν εἰς τὸ περικείμενον. Ἀρχὸν τις Δομίτιος
Πατρίκιος ὑπέχετο ποιῆσαι εὐὰ χρυσῶν Σταυροῦν
τῷ Συκεώτῃ Θεοδώρῳ δάδρον, ἐμνήσκειν ὅμως τῷ χρυ-
σοχῶ μὴ χρυσοχοῦσαι δόθους τὸν Σταυροῦν, ἀλλὰ
περὶ μῆκος μικρὸν, ἕως αὐτῶν βάλανον ἐν αὐτῷ πρᾶγμα-
τά τινά ἀπαρ αὐτῷ δέδωκεν ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
Πατριάρχης Θωμᾶς, τὰ δὲ ἦσαν τμήματα, ἐν ᾗ τὸ

τῆς ἀγίας ξύλης, καὶ ἕτερον ἀπ' αὐτῆς τῆς Θεοδέγμονος
τάφου τῆς Κυρίας ἡμῶν, καὶ ἄλλο δὸτὸ τῆς σκέπης 20
ἐκείνης τῆς Θεοτόκου, ἀπαρ ἐκρυψεν εἰς τὸν ὄμφα-
λὸν τῆς χρυσοῦς Σταυροῦ κατὰ τὸν ἑλάσιον. ὅρας εἰς
πόσῃ τιμῇ ἦσαν τὰ πρᾶγματα τῆς Ἱερουσαλὴμ
ὡς φιλαναγνώσα;

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν σωτηρυμῶν ἀδελφῶν Σταυρῶν ἀεράτως ἐπὶ Φωκᾷ, καὶ ἀλώσεως Μεσοποταμίας, Συρίας,
Καππαδοκίας καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς ἡμῶν ξύλης τῆς Σταυροῦ ὑπὸ τῆς Περσάρχης Χοσρόης. 30

Συνέβη δὲ τότε κατὰ τινὰς Σταυροὺς μετὰ τὴν σω-
τηρίαν καὶ σωτύπιδαι, ὅπερ δὴ τέρας ἀ-
ἀκῶν καὶ ὀφθαλμῶν, ἐταράχθη λίαν, καὶ ἡρώτησε
τὸν θεὸν Θεόδωρον, τί αὐτῶν τῶν ἐσήμαινε, ὃ δὲ
Θεόδωρος καὶ ἄκων τὸ γεγονὸς τέρας ἐξηγήσατο,
ὅτι δηλαδὴ μέλαι ποδὶς δόξασησιν τῆς χειρὸς
νικῆς πίσεως, καὶ ὑπερβυμῶν γενήσεται ἀποφύλων,
καὶ ὀρμαὶ ἐχθρῶν, καὶ ἐπομῶς αἵματος χυσίας καὶ
ἐπαναστάσεις, ζημίας τῶν ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς βασι-

λείας μείωσιν τε καὶ ἐλαττώσιν. καθότι ἐκ τῶν τῶν φῶ-
νων ὧν ἐποίησαν οἱ Πέρσαι ἐναντίον ἡμῶν εἰς τὰ μέρη
τῆς Ἀνατολῆς, ὁ Περσάρχης Χοσρόης ἐκδικῶν δὴθεν
τὸν σκληρότατον θάνατον τῆς δεινότητος αὐτῷ Μωυ- 35
σεί, ἡγερε πόλεμον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἔλαβε
Μεσοποταμίαν, Συρίαν, Καππαδοκίαν, καὶ τέως εἰπὲν
ὅλῳ τῷ Ἀνατολῇ ἕως Καλλκηδόνος. ἡ χημαλωτίσθη
καὶ ἡ ἀγία πόλις, καὶ ὁ ζωοποιὸς καὶ τίμιος Σταυρὸς
μετεκομίσθη εἰς τὴν Περσίαν. 40

45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πολέμου Ἡρακλείου καὶ Φωκᾷ τυράννης, καὶ νίκης Ἡρακλείου καὶ Βασιλείας, καὶ κατακλύσεως τῆς Φωκᾷ. 50

Ἦλθε καὶ ὁ Ἡράκλειος ὑπὸ τῆς Ἀφρικῆς μετὰ
πλοίων εἰς τὴν Ἀβυδον, ὅπου εἰς τὴν νύκτα κατέβη, καὶ
ὅσους ἐξορίσας Ἀρχοντας ἤγειρεν ἐκ τῆς ἐλαβὲ μετ'
ἑαυτοῦ, καὶ φιλοδοξοῦντος ὑπὸ Στεφάνου Μητροπολίτου
Κυζίκου, ὡρμήσκειν εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ πολε-

μήτας μετὰ τῆς τυράννης, κατετρέπωσεν αὐτὸν. ὃ δὲ
λαὸς συλλαβὼν τὸν Φωκαῖ καὶ κατακόψας, ἐβρίψεν
αὐτὸν ἐν τῇ εἰς τὸν φόνον τῆς Ταύρας ἀνημμένη πυρκαϊᾷ,
ὡς γράφει ὁ Θεοφάνης. περὶ δὲ τῆς γενέσεως ταῦτα
εἶπεν ὁ Πατριάρχης Θωμᾶς Θεοδώρῳ τῷ Συκεώτῃ
παρὰ-

παραινεσαι ὃν Φωκαῦ παύσασθαι ἅπὸ τῶν φόβων, ὁ δὲ
τύραννος ἤτησε ἐνδοῖναι τῆς ποδάρχεις καὶ παύσασθαι,

ἐργασιοῦτος, ὁ Φωκαῦ πάλιν Φωκαῦ ἦν, ὅθεν εἶπον αὐ-
τῷ ὁ Θεόδωρος πῶς κατασφύλω αὐτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

5

Περὶ τῆς ἀχειροποιήτης Εἰκόνης τῆς Κυρίας, ἣν ἀπ' Ἀφρικῆς ἔφερον ὁ Ἡράκλειος, καὶ περὶ τῶν βαληθέν-
των βεβαιώσαι Μάρτυρας τὰς ἐν πολέμῳ ἀναιρεμίας.

10 **Θ**έλει ὁ Κεδρηνὸς κομίσαι τὸν Ἡράκλειον μεθ' ἑαυ-
τῷ ἅπὸ τῆς Ἀφρικῆς καὶ πῶς Ἀχειροποίητον Εἰκό-
να τῆς Κυρίας, ἣν εἶχε παρ' ἐσέτι ὅτε ἦγερε τὸν πόλε-
μον κατὰ τῆς Χορῆς. ἔπος ὁ Φωκαῦ ἤθελε τὰς ἐν τῷ
πολέμῳ πίπτοντας, Μάρτυρας πάντας κηρύττειν,
ἀλλ' ἐκ εἰσηγήθη Διὰ τὸν Κανόνα τῶν μεγάλων Βασιλέων,
15 ὅστις κανονίζει τὰς ἐν τῷ πολέμῳ ἀναιρεμίας ποι-

ήντας, ὡς ἐσημείωσε τῷ καὶ ὁ Βαλσαμὼν Θεόδωρος
εἰς τὸν δέκατον τρίτον Κανόνα τῆς ἀγίας πρὸς Ἀμφιλό-
χιον. τῷ καὶ ὁ Νικηφόρος ὁ Φωκαῦ ἠβελήθη ὕστερον
ποιῆσαι, ἐν μόνῳ τῷ πολέμῳ πῶς σωτηρίαν τιθέμενος
καὶ οἱ ἐδὲν ἄλλῳ, ἀλλ' ἀπεκρῆσθη. καὶ κενὸς τῷ ὁμοίῳ
Κανόνι ὑπὸ τῆς τότε Συνόδου, πολλὰς ὁμῶς ἐξώρισεν,
ὅς ὁ Τζιμισκὴς ἐπανήγαγε, καὶ ἴδε τὸν τόπον ἐκεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς σέψεως Ἡράκλειος, καὶ τῶν γυναικῶν αὐτῶν, καὶ περὶ ἀλώσεως Δαμασκῶν, Συρίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἐ-
20 ρηται, σὺν τῷ Πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τῷ τῆς Σταυρῆς τιμίῳ ξύλῳ, καὶ ἐμπρήσεως τῆς δεσποτικῆς τάφου, τῆς
Γολγοθᾶς, καὶ τῶν Παλαιστίνης Μοναστηρίων ὑπὸ τῆς Χορῆς, καὶ περὶ τῶν ὀνομαζομένων χιλιάρχων Χρυσιανῶν
τῶν ὑπὸ τῶν Εἰβραίων ἀγοραζόντων καὶ φονευσόντων. καὶ περὶ τῆς τῶν Ἰωάννην ἐλεήμονος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
Πατριαρχείας, καὶ τῆς Θρήνης αὐτῆς Διὰ πῶς ἄλλωσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐλέες αὐτῆς πρὸς τὰ ἐκείσε φυγόν-
τας Ἱερουσολυμίτας.

25

Εξέφθη ὁ Ἡράκλειος ὑπὸ τῆς Σεργίης καὶ ἡγυιῇ αὐ-
τῆς Εὐδοκίᾳ, Καππαδόκης τὸ γένος κατὰ τὸν Γλυ-
καῦ. τότε ἐπατριαρχήσας εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ Ἰω-
άννης ὁ ἐλεήμων, ὃν βίον ἔγραψεν ὁ Λεόντιος, κύ-
30 πριος καὶ αὐτῶν, πλὴν καὶ φιλαλήθης, καθότι καὶ
πῶς ἰσορῶν αὐτῶν ἐδέξατο ἡ Οἰκουμενικὴ ἐκδόμη Σύ-
νοδος. μετὰ τὸ νικῆσαι τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων
ὁ Περσάρχης Χορῆς, ὥρμησε κατὰ τῆς Δαμασκῶν,
ἣν καὶ ἔλαβε. πέμψαντος δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀποκρισταρῆς
35 τῶν Ἡράκλειος, ἀπέστειλεν αὐτῶν ὀπίσω ἀπράκτους, ὡς
λέγει ὁ Θεοφάνης. ὅθεν ἦλθεν εἰς πῶς Συρίαν μετὰ
πλήθους στρατιᾶς, καὶ κυριεύσας αὐτῆς, ἐστρωπέ-
δωσεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ παρέλαβον αὐτὰ, καὶ
ἡχμαλώτισε πολλὰς Χρυσιανὰς, ἐξ ὧν ἐπώλει τοῖς
40 Εἰβραίοις ἀργυρεῖς ὀλίγας, ἀγοράζοντες δὲ αὐτὰς οἱ
Εἰβραῖοι, ἀπέκτειναν Χρυσιανὰς χιλιάρδας ὀνομαζόν-
τας. μετὰ τὸ ὅμως τῶν αἰχμαλωτισθέντων ἄγεται αἰχ-
μάλωτος εἰς Περσίαν (ὡς τῆς ἐλεεινῆς τραγωδίας) ὁ
Πατριάρχης Ζαχαρίας καὶ τὸ τίμιον ξύλον τῆς Σταυ-
45 ρῆς, ὅπερ ἦν φυλαττόμενον ἐν τῷ ἀγίῳ Γολγοθᾷ ἐν-
δον εἰς θήκην ἐσφραγισμένην. σημεῖοι τὸ Ἀλεξανδρι-

νὸν ἰσορῶν καὶ λέγει, ἐν τῷ δούτέρῳ ἔτει Ἡράκλειος
ἐάλω ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἐμπέπραται τὸ δεσποτικὸν μνη-
μα, καὶ οἱ περιεβόητοι τῆς Θεᾶς Ναοὶ καὶ τὰ τίμια κα-
θαίρειται, καὶ τὰ τίμια ξύλα σὺν τοῖς ἀσκητῶν
τοῖς ἱεροῖς σκόδουσι καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατριάρχης ἐλή-
φθησαν ἐν Ὀλυμπιάδι τετρακοσῶν ἢ πεντακοσῶν ὀγ-
δόῃ. πολλοὶ τότε εὐνοχωρέμενοι, ἔδραμον εἰς πῶς
Ἀλεξανδρείαν, ὅπως εὐρόντες τὸν κοινὸν πτωχότερον
πατέρα τὸ ἐλεήμονα Ἰωάννην, ἤλεοντο παρ' αὐτῶν
κατὰ τὸν Λεόντιον, ὅστις Διμαρτύρεται, ὅτι ὅτε
ἦκασαν ὁ Ἰωάννης πῶς αἰχμαλωσίαν τῶν Ἱερουσό-
λων, καὶ τῶν ἁγίων Μοναστηρίων πῶς κατάκαυσιν,
ἤρξατο θρηνεῖν ὡς ἄλλος Ἱερεμίας, καὶ κλαῖεν πῶς
πικροτάτῳ αὐτῶν ἄλῳπιν. σημείωσαι δὲ, ὅτι τότε
ἔκαυσαν οἱ Πέρσαι τὸν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν περί-
φημον Ναὸν, καὶ πλεόν ὅσα οἰκοδομήθη, οἷος
ἦν πρῶτερον, εἰ καὶ ὕστερον ὠκοδομήθη, μικρὰς ὁ-
μῶς, καὶ ἔχως ἦν πρῶτερον. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν ἅγιον
Γολγοθᾶν ἔκαυσαν, καὶ τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας τάφου,
καὶ ἄλλα περικαλλέστατα Μοναστήρια Γαλιλαίας καὶ Σα-
μαρείας, καὶ ἀπλῶς τῆς Παλαιστίνης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

50 Περὶ τῆς Θρήνης τῆς ὁσίσ Αὐτιόχου Διὰ πῶς τῆς Ἱερουσαλὴμ αἰχμαλωσίαν, καὶ τῶν ὁμιλιῶν αὐτῆς πρὸς τὰς
Μοναχὰς αὐτῆς.

Πῶς ἐκ ἧν μόνος ὁ Ἰωάννης εἰς πῶς μοναδίαν τῆς
Ἱερουσαλὴμ, ἀλλ' ὅμως καὶ σωτήριον τὸν Παλαιστίνων

ὅσοι Αὐτιόχον, ὅστις συγγραφέας ἐκ τῶν Ἱερά-
κοιτῶν ὁμιλίας, ἐκάρηκεν ἐν αὐταῖς ἀθρήνηται τὰ
Ἱερουσό-

524

ἱεροσόλυμα, λέγει γὰρ ἔτι, μέλλομεν ὁρᾶν θερ-
μὰ δάκρυα, ὅτι κατεκάη τῷ Θεῷ ἡ ἀγία πόλις,
ὅτι ἐλήφθη τῷ Κυρίῳ ὁ τίμιος Σταυρὸς, ὅτι ἐφο-
νόησαν καὶ ἠχμαλωτίσθησαν τόσοι πιστοί, ἀφ-
τῷ δότε καὶ κλαύσατε κατὰ τὸν Ἰωὴλ ἀναμέσον
τῆς κρηπίδος τῆς οὐρασηρίας, καὶ ἔπαυτε, φέσαι
κύριε τὴν λαῶν σου, καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς
ὄνειδος τῷ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ ἔπωσιν ὡς
τοῖς ἔθνεσι, πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ἤδη λαμβάνει
τέλος καὶ ἡ προφητεία σκάνη τῆς Ἡσαΐας, ἡ λέγουσα,
ἡξήσει καὶ κατακαύσεται τὴν πόλιν ταύτην ὡς πυρρὴ, ἕως
πότε ὑποσφαθήσῃ θυγάτηρ ἡ τιμωρὴν κατηχώ-
νην ἐπ' ἀληθείας, καὶ τὸ πρὸς ὅσον ἡμῶν ἐκάλυ-
ψον ὀντροπήν, ὅτι ἐσθλήθον εἰς τὸ ἄγιον τῶν ἁγίων οἱ
ἀλλόφυλοι καὶ κατεμίαναν αὐτὸν, ὅθεν τρέπεται εἰς
δέησιν ὁ ὅσιος ἔτι πατήρ, καὶ ποιεῖ ὅμῃ καὶ τὴν

ἐξομολόγησιν αὐτῷ, ὅτι ταῦτα πάντα πεπόνθαμεν
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν τὰς
πολλὰς. πλήν γε ὁμῶς ἔχ' ὥσπερ ὑπὸ τῷ Σεδεκίᾳ συμ-
βέβηκε παρελθεῖν ἐβδομήκοντα ἔτη ὑπὸ τῆς ἐρημώ-
σεως τῆς ἱερουσαλήμ ἕως τῆς δούτερας αὐτῆς ἀνα- 5
καινίσεως, καὶ ὥσπερ ὑπὸ τῷ Γίτῃ καὶ τῷ Οὐεσσισιανῷ,
ὑφ' ἧς ἐάλω ἡ ἱερουσαλήμ, ἐχρόνισεν ἕως τῆς Ἀδριανῆς
Αἰλίας γυνέσθαι ἡ ἀνάκτισις αὐτῆς, τῷ Αἰλίᾳ αὐτὴν
τῇ ἀνάκτισι μετονομάσαντες, ἔτι σωθήσεται καὶ καὶ
τοῖς τὸν καιρὸν, καὶ ὃν ἐάλω ὑπὸ τῷ Χοσρόε, 10
ἀλλ' ἐπαυελθόντος τῷ Ζαχαρίᾳ μετὰ τῷ Ἡρακλείᾳ ὁ
νικητὴς καὶ τροπαιῶχος τῶν Περσῶν, ἀνικητὴς αὐ-
τῆς ἡ ἱερουσαλήμ, καὶ ἐγείνηται ὡς Ἀετὴς ἡ νεότης αὐ-
τῆς, ὅτε ὑψώθη ὁ τίμιος Σταυρὸς ταῖς ἱερωτάτης
παλάμαις τῶν παλυπαθῶν γέροντος Ζαχαρίου, 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ὑπεργραφῆς τῆς ρίβλης τῶν ὁμιλιῶν τῶν ὁσίων Ἀντιόχου, καὶ τῆς ἀναγείσεως τῶν μοναχῶν τῆς 20
λαύρας αὐτοῦ ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τῆς δηλοῦς λαύρας, καὶ περὶ τῶν ἐπαίνων καὶ τῆς πολιτείας τῶν
ἀναγεθεῶτων μοναχῶν.

Πλὴν χρήσει γνώσκων ὡς φιλαναγνώστης, ὅτι ὁ πρὸς
ρημῶν ὁσίων Ἀντιόχου ταύτας τὰς ὁμιλίας συ-
νήγαγε χάριν ψυχωφελείας τῶν μοναχῶν αὐτῷ,
ἀσχορεπιδόντων δούρῳ καὶ κείσε ἀπὸ τὸν φόβον τῶν Περ-
σῶν, τῶν κυκλωσάντων ὅλον τὸν τόπον. ὅθεν ὡς
περ' ἔβαλον τὸν παξάμαυ αὐτῶν εἰς τὰ δισάκκια αὐτῶν,
ἔτις ἔβαλον καὶ τὸν πνευματικὸν ἄρτον τῆς διδα-
χῆς εἰς αὐτὰ, ἵνα μὴ λιμοκτονήσωσι ψυχικῶς, ὡς
αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Θεοφόρος πατήρ τῷ ἐβεβαίωσε,
λέγων πρὸς τὸν Εὐστάθιον, ἀπὸ τὸ μὴ δύνασθαι με
παραλεθεῖν τὰ σεπτά μοναστήρια, ἐνόμισα ποιῆσαι
μίαν κοινὴν καὶ σωτόμον διδασκαλίαν, ἵνα ἡ πᾶσι
κοινόβιος, καὶ τῆς εὐστάς ἐφόδιον, ὁμῶς ἐκ εἰ-
σῶν ἀδινήγηται τὰ δεινὰ μαρτύρια ἅπερ ἔπαθον οἱ
ἱεροσολυμίται μοναχοὶ πρὸς ὅκτω ἡμερῶν τῆς αἰλώ-
σεως τῶν ἱεροσολύμων, εἶχε γὰρ τὴν ὑπερασπίαν τῆς
λαύρας τῷ ἀγίῳ Σάββα (λαύρας δὲ ὀνομάζουσιν οἱ
ἡμέτεροι τὰ μεγάλα μοναστήρια καὶ πολυἀνθρώπων
μεταφορικῶς ὑπὸ τῆς λαύρας, ἦσαν τῆς ὀδομύχης
καύσεως, ἡ ὑπὸ τῷ λίαν αὐρῶν ἔχεν, ἥτοι πολλὰς
πνοάς) ἐπὶ δὲ ἡ ὑπεργραφή, βίβλος ἡ καλεσμένη Παι-
δέκτη τῶν μοναχῶν Ἀντιόχου τῆς λαύρας τῷ ἀγίῳ Σάβ-
βα πρὸς Εὐστάθιον Ἡγούμενον μονῆς Ἀπικαλινῆς, ἔχου-
σα κεφάλαια ἀφ' ὧν ἑκατὸν τετράκοντα. λέγει ἔτι
ὁ Ἀντιόχος τῷ Εὐστάθιῳ, ἐρωτᾷς με ἀπὸ τῶν ἀγίων πα-
τέρων τῆς λαύρας ἡμῶν τὰς νεωστὶ φονευστάς, καὶ ὅσον
ἀπὸ τῶν ζώων καὶ τῶν πολιτείων αὐτῶν ἡ γλῶσσοί μου εἰ

φθάσει ἐρμηνεύσαι αὐτὴν ὡς δεῖ, μόνον τόσον ἀρκεῖ,
ὅτι ὅσοις πότῳ αὐτὴς χρηθὲν ὀνομάσαι Ἀγγέλους, 25
ἢ ἀνθρώπους; ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὀνύχων ἔλαβον τὸν γλυ-
κὺν τῷ κυρίῳ ζυγὸν ἐπ' ὤμων ἀρχιμῶν, ὑπομύοντες
καὶ τῆς μοναδικῆς διαίτης τὸν ἀμύθητον καύσωνα, οἱ
δὲ πλείονες αὐτῶν ἦσαν πλήρεις ἀγίων ἡμερῶν, τα-
πεινοὶ, πρᾶοι, τίμιοι, ἀμεμπτοί, δόλοισι, ἀλλά- 30
τριοὶ πάσης κακουργίας καὶ μέμψεως, πάσαις ταῖς
ἀρεταῖς κεκοσμημένοι, καὶ Θεϊκῶν χαρισμάτων πε-
πληρωμένοι, τινὲς ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τὰ ἐκατὸν ἔτη ἦσαν,
διετέλεσαν δὲ μοναστηριακῶς ζῶντες, ἔτε ἑξερχόμενοι τῆς
λαύρας, ἔτε εἰς τὸ κάστρον ἀπερχόμενοι, μόλις δὲ 35
μόνον ἐπορεύοντο Σαββάτω καὶ Κυριακῇ εἰς τὴν Ἐκ-
κλησίαν, μελετῶντες νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ φοβε-
ρὸν τῷ θανάτῳ μυήριον, ὅντως ἔρανοι ἀνθρώπων
καὶ ἐπίγειοι Ἀγγελοι, αὐτῶν καὶ ἐκκλησιονόμοισιν τὰ
τῆς νίκης βραβεῖα οἱ ἀξιωματικοί καὶ ἀσκητικοί 40
ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἡμῶν. εἰς δὲ ἐρωτᾷς τίς αὐτῶν
ἐφόνόσε, λέγω σοι οἱ ἱσμηλίται, καὶ ὅτι οἱ ἐπλη-
σίασαν εἰς τὸ μοναστήριον ἡμῶν, τινὲς μὲν τῶν μοναχῶν
ἐφυγον, τινὲς δὲ ἀπέμειναν, ὅσοι δηλαδὴ ἐνόμιζον
ἑαυτοὺς μάλλον δυνατωτέρους ἢ νεωτέρους. ἀλλ' οἱ κλέπται 45
καὶ βάρβαροι μετὰ τὸ πρὸς λαβεῖν αἴτιον καὶ δόρον εἰς
τὸ πλεσιοπαροῦχον μοναστήριον, ἐργάσαντο τὴν ἀ-
δικον ἐκείνῳ σφαγῇ, πρὸς βασανίσαντες αὐτοὺς, ἵνα
φανερῶσιν τὸν πλεον καὶ τὰ σκόλη αὐτῶν αὐτοὶ οἱ
ἀφρόντες τὰ πάντα, ἵνα κερδήσωσιν αὐτὸν τὸν Χριστόν. 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ ὧν ἔποντο ὑπὸ τῆς γραφῆς ῥητῶν οἱ Ἀββάδες Νικομήθους καὶ Μόδεστος ὑπὸ τῶν ἀναγεθεῶτων μονα-
χῶν, καὶ τῶν ἀρεθῶν αὐτῶν, καὶ περὶ ὧν ἐποίησαν οἱ Ἐβεραιοὶ τιμωριῶν τοῖς ὑπὸ αὐτῶν πρὸς τὴν Χρυσιανόε, καὶ

καὶ περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν Εβραίων, ὅτε ἐπανήλθον ὁ ζωοποιὸς Σταυρὸς εἰς Ἱερουσόλυμα ὑπὸ Περσίας.

Καὶ λοιπὸν μετὰ τὸ αἰχμαλωτίσαι καὶ φονεύσαι ὅσους
ἤθελον, ἀπῆλθον, ἀφέντες τὰ σώματα τῶν πα-
5 τέρων ἅταφα, δάδον κακῆσαι ἐρρίμματα, ἅπερ ἰδὼν ὁ
Ἀββαῖς Νικομήδης, ἐνεβελμήσατο, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν,
καὶ εἶπε τὰς τῆς Ἡσαΐας, ἄνδρες δίκαιοι αἰσθνέσθαι, καὶ ἄδεις
κατανοεῖν. ὁπότε γὰρ προσώπῃ ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος,
ἔσαι ἐν εἰρήνῃ, ἡ ταφὴ αὐτοῦ ἦρται ἐκ μέσου. καὶ πάλ-
10 λιν ἐβόησε τὰς τῆς Σολομώντος, οἳ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ.
καὶ γὰρ ἐν ὅψῃ ἀνθρώπων ἐὰν κολαδῶσιν, ἡ ἐλπίς
αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδούθεντες,
μεγάλα δυνεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν
αὐτοὺς, καὶ ὕψον αὐτοὺς ἀξίως ἑαυτοῦ. ἦλθε καὶ ὁ Μό-
15 δεός, καὶ αὐτοὺς ἀγνώστους Ἀββαῖς, καὶ ὡς εἶδον ἔρη-
μα τὰ κεκρία ὅλα, ἐκ ἐδωμάτο ὁπαχῆν τὰ δάκρυα.
ἔδραμε δὲ κατασπαζούμενοι τὰ ἱερῶτάτα λείψανα τῶν
ὁσίων πατέρων τῶν παρελθόντων τῶν ζῶντων αὐτῶν εἰς
τὴν τῆς Θεοσεβείας ἀσκήσιν, εἰς τὴν τῆς μετανοίας
20 σεμνῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδὸν καὶ τῆς ἀθλήσεως. ἦσαν
οἱ μαρτυρήσαντες μοναχοὶ τὸν ἀειθρὸν τοσαυτῶν
τα τέρματα, ὧν ἡ μνήμη εὐρίσκειται εἰς τὸ μαρτυ-
ρολόγιον. ἔσθον δὲ τότε πρὸς αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς τῆς
καταβασιάζοντες αἰχμαλώτους Χριστιανούς, ὅς περὶ ὅ-
25 ρασαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ ὅλως διόλκονόμισαν Διὰ
τὸ ληφθῆναι, τὸ τίμιον καὶ νικοποῖον. ἔχοντες τὸν Σταυρὸν
ὑπὸ τῶν Περσῶν, ἀπολεσθῆναι καὶ τὸ ὄνομα τῶν Χρι-
στιανῶν, καὶ τὸ κράτος τῆς βασιλείας αὐτῶν, ἀλλὰ κα-
τηχυσθῆσαν ὅτε πάλιν εἶδον ἀνυψωθῆναι τὸ κέρας
30 τῶν ὁσίων, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μετακομιδέν-
τα μετὰ θριάμβων καὶ τρυφῶν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.
μάλιστα καὶ ὁ Χοσρὸς τὸ θριαμβώτικόν ὄπλον τῆς
Σταυροῦ μετὰ τιμῆς ἐφύλαξεν, ὥς ὅτι ἀπετόλμη-
σεν ἐκβαλεῖν αὐτὸ ὑπὸ τῆς θήκης αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀφῆκεν

αὐτὸ ἀθικτὸν ὡς ἔλαβον αὐτὸ ὑπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ,
μάλιστα δὲ καὶ ὡς ἦν ἐσφραγισμὸν. πλήν γε καθὼς
ὅτε τῶν κειμένων τῆς Διαθήκης οἱ Φυλισαῖοι ἔλαβον,
τότε κατετρεπώθησαν ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὡσαύτως
καὶ οἱ Πέρσαι τότε κατωικήθησαν ὑπὸ τῶν Ῥω-
μαίων, ὅτε εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν παρέλαβον, τὸ νικο-
ποῖον ὄργανον τῆς Θεᾶς ἡμῶν. ὅθεν ἔντρομοι ἐγένοντο
οἱ Πέρσαι, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, ἦλθεν ὁ Θεὸς τῶν
Χριστιανῶν εἰς τὸν τόπον ἡμῶν, τί ἄρα ἔσαι περὶ ἡμῶν;
ἐλθέσης νῦν τῆς ἀγρύπνης ῥάβδος αὐτοῦ τῆς σκήπτρου
τῆς ζώοντος; μή τι γε καὶ γένηται ἡμῖν ῥάβδος σιδηρᾶ
καὶ ἐχὶ σφραγίσσεως; ὅθεν γράφει ὁ μεταφραστὴς
Συμεὼν εἰς τὸ μαρτυρεῖν τῶν μεγαλομάρτυρος Ἀναστα-
σίου τῆς Πέρσης, λέγων, ὅτε ἐλήφθη ὑπὸ τῆς Περσάρ-
χης τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὸ τρέπαιον, τὰ τὰ τῆς θανάτου
δεσμὰ λύσαν, καὶ τὴν δυνάμιν τῆς ἀμαρτίας περιελόν,
τότε τῶν περσικῆν ἀσέβειαν ἔσβεσε, καὶ τῶν πυσολα-
τρεῶν κατήργησε, καὶ φαινόμενον ἡχμαλωτισμὸν, ἡ-
χμαλώτισεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καθότι ἐφώτισε τὰς
ὀφθαλμοὺς καὶ σκιαῶν θανάτου κατήργησε, ἀνάψαν τὸ ἔσω-
περικὸν πῦρ, ὅπερ ἦλθεν ὁ σωτὴρ βαλεῖν ἐπὶ τῇ γῆς,
δηλαδὴ τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ὅπερ ὤριζε πάντοτε
μὴν ἀσημνίον ὁδὸν ἐν τῇ Ουστιαστικῇ ὁ Θεὸς τῶν
ἀπάντων εἰς τὴν παλαιὰν Διαθήκην, ὡς δὴ τὸν σύμ-
βουλον τῆς πρὸς ἀλήθειας ἐνώσεως. διεφραμάθη δὲ
περισσότερον ὁ ἱερεὺς Ἀναστάσιος, ὅτε εἰσῆλθον εἰς
τὰς Ἐκκλησίας, καὶ εἶδε τὰς ἀγῶνας καὶ τὰς ἀθλὰς
τῶν ἀγίων μαρτύρων εἰς τὰς ταίχας περιζωγραφημένους,
καὶ ἔτι εἶδεν ἔδραμον εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ἐκεῖ ἐβα-
πτίσθη ὑπὸ τῆς πρὸς τῶν Ἱερουσολύμων μοδῆς, τῆς
ποτηρητῆς τῆς Πατριάρχης Ζαχαρίας.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς νόσου Θεᾶς προγνωστικῆς τῷ Βασιλεῖ Ἡρακλείῳ ἐσομένης τοῖς Ῥωμαίοις ζημίας ὑπὸ τῶν ἐμ-
περιτμητῶν, καὶ ἧς ἐποίησε βίαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐν ἄλλοις τόποις βαπτισθῆναι τὰς Εβραίας, τέττες εἶναι
40 ἐμπεριτμητὸς νομίσας, ἦσαν δὲ οἱ τέττες.

40

Ὁ Ἡράκλειος ἦν λίαν μαθηματικός, ὅθεν ἔγνω
Θεᾶς νόσου τῶν μέλλουσιν ἔσεσθαι μεγάλῃς ζημίας
εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν Βασίλειον ὑπὸ τῶν περιτετμητῶν.
45 νομίσας δὲ εἶναι τέττες Εβραίας, καὶ ἐχὶ Σαρακηνῆς,
ἐγραψεν εἰς τὸν Δαυοδέρην τῶν Κελτῶν Βασιλεῖα, πα-
ρακαλῶν αὐτὸν ἀναγκάσαι ὅλους τὰς οὐρισκομένους ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ Εβραίους βαπτισθῆναι, νομίζων
Διὰ τέττες τὰ ἔργα φυγεῖν τὰ γεγραμμένα τῆς Εἰ-

μαρτυρίας, ἐκέλευσε δὲ καὶ αὐτοὺς ὁ αὐτοκράτωρ τὸ
ὅμοιον γενέσθαι ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ βασιλείᾳ καὶ ἐν
Ἱερουσαλὴμ, βαπτισθῆναι δηλαδὴ ἐκοντὶ ἅμα καὶ
ἀκοντὶ τὰς Εβραίας, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ὁ Τερτυλλίου
Γρηγόριος γράφων, ὅτι ἐβαπτίσθησαν μόνον εἰς τὴν
Φραντζάν ὀνομαζόμενα χιλιάδες Εβραῖοι. ἀλλ' ἐπὶ τῇ
πρὸς αὐτοὺς ἐπατέλλωμεν.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ὁ Χοσρὸς καὶ εἰς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην καὶ Καρχηδόνα κατατρέχων εἰσῆλθε, καὶ περὶ τῆς διγάμης πλεσίως
δι' ἀγρυπνίας ἐν κατὰ ἀνάγκης τῶν Ἱερουσαλινῶν λήψεσθαι πρὸς τῆς ἐλεήμονος Ἰωάννης ἐλπίσαντος, καὶ
ὡς εἶρηκεν αὐτῷ λόγων ὁ ἄγιος.

Ὁ Χοσρ-

Ὁ Χοσρόης λοιπὸν λαβὼν θάρον, εἰσῆλθε καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὴν Λιβύην καὶ Καρχηδόνα κατατρέχων, πολλὰς ἡχμαλώτισεν, ὡς ἱστορεῖ ὁ Λεόντιος, ὅστις διηγᾶται, ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἐλεήμων ἵνα ἀναθρέψῃ τὰς εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν πρὸς δεινὰς ξείνας Χριστιανὰς (ὅπως ἦν καὶ πάλαι) εἰλαβε δαριακὰς λίτρας χρυσῆς χιλίας, ἣν γὰρ πολὺ πλῆθος δυστυχὲς λαὸν φυλάσκει ἐκεῖ. ὡς δὲ ἐνόησε δι' αὐτὸς τις ὑπερέπλετος τὴν τῆς Πατριάρχης ἀνάγκην, ὑπέχετο δένασι αὐτῇ στήν ὅσον ἠθέλη, καὶ λίτρας χρυσῆς ἑκατὸν πενήκοντα, ἵνα μόνον χειροτονήσῃ αὐτὸν ἱεροδιάκονον. ὡς τῆς κακοτεχνίας τῆς σιμωνιακῆς. προσκαλεῖ αὐτὸν μουσικῶς ὁ ἅγιος, καὶ λέγει αὐτῇ, ἡ πρὸς φορὰ ἦν πρὸς αὐτὴν νῦν, ἔκ ἧν ἔστιν ὁπορρίπτεται μοι ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν περίστασιν, ἔκ ἧς ὅμως δεκτὴ, ἐπειδὴ δὲ καλονικήσῃ. ἔκ οὗτος ὅτι καὶ

τῶν νόμων τὰ πάτρια, ὡς καλὰ καὶ μεγάλα ὄντα, ὅπως ταῦτα πάντα, εἴγε ἦσαν μαρτυρὰ καὶ ψεκτὰ ἐκ ἐδυστάζοντο; ἀλλὰ καὶ τὰ δῶρα τὰ καὶν ἔκ ἦσαν δεκτὰ, ἐπειδὴ ἔκ ἦσαν ἄμωμα καὶ ἀψεκτα. λέγεσθαι ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμος μετάθεσις γίνεται, καὶ ἐπιμύθεος γινέσθαι συγκατάθεσιν καὶ συγκατάβασιν καὶ πρὸς σέ, ἐγίνετο συγκατάβασις εἰς τὴν νέαν ἀποστολὴν, καὶ ἐκεῖνα τὰ ἀποστόλων τὰ λόγια ἐπερὶ τῆς νέας γραφῆς ἀλλὰ περὶ τῆς παλαιᾶς ὄντοισιν. διότι γὰρ ἡμᾶς ὁ ἀδελφός Θεὸς λέγων, ὅστις ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, ποιήσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων εὐλογίαν. καὶ ἔτι καὶ ἑτέροις χρεῖαι ἐπὶ τῆς σῆς τέχνης καὶ τῆς σῆς χρυσῆς, μόνον ἀπελθε, καὶ ὁ Θεὸς ὁ μέγας τῆς νῦν κυβερνήσας ἡμᾶς, κυβερνήσῃ καὶ μετατάξῃ, καλῶν γὰρ φαίνεται μοι ὁ καλῶν τὸν ἥλιον, ἵνα ἡ λείψαν τὸν θεὸν νόμον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

20

Περὶ τῆς κατὰ ὑπερηλικὴν πρεσβείας ἐν Ἱεροσολύμοις Μοδέσ, καὶ ὧν ἀνεκρίνισεν ἱερῶν Ναὺν, καὶ περὶ τῶν πρὸς Χοσρόην ἀποκρισιαρίων τῶν Ἱερουσαλὴν, καὶ ὧν ἦκσαν παρὰ αὐτῶν ἀσεβειῶν οἱ ἀποκρισιαριοὶ.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἱεροσολύμων Ζαχαρίας ἀπῆλθε εἰς Περσίαν αἰχμαλώτης, καὶ ἔδωκε ἔμεινε κυβερνητῇ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ δὲ τῆς Λαύρας τῆς ἀγίας Θεοδοσίας Ἀρχιμανδρίτης Μόδεσος κατὰ τὸν Θεοφάνη εἰς τὴν Παλαιάν, λίαν καλὸς καὶ ἀνδρεῖος, καὶ δούτερος Ζορβάβελ εἰς τὴν ἀνακρίνισιν τῶν κατακαυθέντων Μοναστηρίων, καθὼς τῆς καὶ ὁ Ἀντίοχος μαρτυρεῖ εἰς τὴν πρὸς Εὐστάθιον ὑπερβολὴν, νέον Βεσσελὴλ καὶ ἄλλον νέον Ζορβάβελ τὸν Μόδεσον ὀνομάζων, τὸν καὶ τὸ κατακαυθέν δῶμα τῶν Γολγοθᾶ, καὶ τὸ τῆς Σταυρῆς Σηλοφυλάκιον, καὶ ἐκεῖνο τὸ τῆς Χρυσῆς Ἀναστάσεως ἀνακρίνισαντα, ὅπερ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμέτερ, ὡς συμπεραίνει ὁ δὲ Θεὸς Ἀνυστίνος, ἐξ ἑνὸς τῶν ῥάβδων διωόμεως, καὶ ὁ Ἱερώνυμος εἰς τὸ δούτερον κεφάλαιον τῶν Ἱστορίων, καὶ εἰς τὴν πρὸς Μαρκε-

λίαν ὑπερβολὴν, καὶ ὁ Θεοδώριτος εἰς τὸ πέμπτον βιβλίον, κεφαλαιῶν ἐνάτω, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγίαν Βηθλεὲμ ἀνεκρίνισεν. ἔκ ἐγὼ λοιπὸν Πατριάρχης τότε ὁ Μόδεσος, ἦν γὰρ ἐτι ζῶν ὁ νόμιμος Πατριάρχης Ζαχαρίας, ἐν δ' αὖτε θρόνῳ δύο ἀρχιερατεῖαι ἐδύνατον, ἀλλὰ μόνον προσεκλήθη πρεσβείας καὶ πρεσβείας τῶν Ἱεροσολύμων ὁ ἔργῳ καὶ λόγῳ Μόδεσος, ὁ ἐρμηνεύων κόσμιος, κοσμῶν καὶ καλλωπίζων τὰ ἐκεῖ σκηνῶν, ἔτε τῆς ἱερᾶς φοβερῆς, ἔτε τῆς Πέρσης, καὶ περὶ τυραννῶντας ὑπερεκπληττόμενος. ὁ δὲ Ἱερουσαλὴν ἐπεμψε καὶ δούτερον εἰς τὴν Περσίαν πρὸς τὸν Χοσρόην ἀποκρισιαρὴν χάριν τῆς ἀγάπης, ἀλλ' ὁ ὑπερηφανὸς Περσάρχης ἐκ ἀπεδέξατο αὐτὸς ἐπὶ τῶν, ἔως ἔμῃ ἀρνήσθαι τὸν Χριστὸν καὶ προσκυνοῦναι τὸν Θεόν καὶ τὸν ἥλιον, ἐσυχωρῶ ἡμῖν τὴν εἰρήνην.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν πρεσβείων τῶν Βυζαντίων ὑπὸ τῶν Ἀβάρων ἀρχηγῶν Χαγάνων, καὶ περὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἱερουσαλὴν ἵνα μὴ πρὸς αὐτοὺς κληρικὸι πρὶν ἢ ἀποθανεῖν τὰς παλαιὰς, καὶ ἵνα ὁ αὐτὸς ἀπέλθῃ εἰς τὸν κατὰ Χοσρόην πόλεμον.

41

Ὁ δὲ τῶν Ἀβάρων ἀρχηγὸς Χαγάνος ὑπέλπετο κλέπειν τὴν ἀγάπην, ἐδέλεσσε τὸν Ἱερουσαλὴν, καὶ ἦλθε καὶ ἡχμαλώτισε τὰ πρεσβεία τῆς πόλεως μετὰ πλείους ζυμίας καὶ αἰχμῶν, ὡς λέγει ὁ Κεδρηνὸς καὶ ὁ Θεοφάνης. τότε δὲ ἐποίησε τὴν πραγματικὴν ἀπόφασιν ὁ Ἱερουσαλὴν (ζητῶντος αὐτῷ τῆς Πατριάρχης Σεργίου) τῆς μὴ γίνεσθαι ἄλλας νέας κληρικὰς, ἐὰν μὴ ἀποθανόντων οἱ παλαιοί, τὸ δὲ αἶτιον, ἵνα

ᾧσιν αὐτάρκη αὐτοῖς τὰ εἰσοδήματα, ὅπερ μέχρι τῆς σήμερον φυλάττεται ἐν τῇ Ἱερουσαλὴν. ὅτε γὰρ ἦκσαν ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ Χοσρόης ἡχμαλώτισε τὴν Γαλατίαν καὶ τὴν μητροπόλιν αὐτῆς τὴν Ἀγκυραν, ἀποφασιν ἐποίησεν ἀπελθεῖν ὁ αὐτὸς εἰς τὸν πόλεμον, ποιήσας μετὰ τῶν Χάων εἰρήνην, ἔλεγε γὰρ, πολεμεῖν τινὰ δύσιν, δυσκολία αὐτῇ προσγίγεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς κατὰ Περσῶν εὐστρατείας τῆς Ἡρακλείας, καὶ τῶν δημηγοριῶν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν στρατομάτων καὶ τῆς Πατριάρχης, καὶ δεήσεως αὐτῆς ἐπὶ Ἐκκλησίας,

5 **Κ**αὶ λοιπὸν ὁ Ἡράκλειος κατὰ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς αὐτοκρατορίας αὐτῆς μετὰ πῶ τῆς Πάχας ἐορτῇ ἐξῆλθε τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Διὰ τῆς λεγομένης Πόρτας τόπῃ κατὰ τὸν Θεοφάνη, οὗ ἱστορεῖ λαβεῖν τὸν Ἡράκλειον πῶ Ἀχαιοποιεῖν Εἰκόνα μετ' ἑαυτῆς, καὶ ὁμωμοκύναι ἐνώπιον πάντων τῶν στρατομάτων ὅτι μετ' ἐκείνης μέλει θανάτου ἐτοιμός ἐστι πολεμῆσαι, μετὰ δὲ τὸν ὄρκον μετὰ δακρύων τὰ τριῶντα εἶπεν, θεωρεῖτε ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου, ὅτι οἱ 10 ἔχθροί τῆς Θεᾶς κατεπάτησαν τὰς τόπας ἡμῶν, ὅτι κατέκαυσαν τὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅτι κατερμηθύναι ἐποίησαν τὰ βασιλικά μοναστήρια ἡμῶν, ὅτι ἔλαβον τὰ κάστρα ἡμῶν, ὅτι τὰ θυσατήρια ἡμῶν καὶ τὰ εἰκονίσματα ἡμῶν σινέτριψαν, πάντα ἐμόλυναν, πάντα κατέφθαρσαν οἱ παμμίαροι καὶ παγκάκιστοι, ἔπαυον στραφόντα πρὸς τὸν Πατριάρχην Σέργιον εἶπεν, εἰς χάρις τῆς Θεᾶς καὶ τῆς Παναγίας καὶ

εἰς σὲ ὡραδίδωμι πῶ πόλιν ταύτην καὶ τὸν τόπον μου, εἴπα ἀπολθόντα εἰς πῶ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ μετὰ μελάνων ὑποδημάτων πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν μὴ ποιήσῃς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν χαρῆναι τὰς ἐχθράς σου, ἀλλ' ἴδε ἡμεῖς, καὶ ἐλέησον ἡμεῖς, καὶ δὲ ἡμῖν τὰ νικητήρια, ἵνα μὴ καυχώμεθα εἰς αὐτοὺς, καὶ πῶ κληρονομήσωμεν κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου. ὁ δὲ Πισίδης Γεώργιος πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, 15

μελεμβάφες πέδιλον εἰλίσας Ἀναξ,

Βάψας ἐρυθρὸν περικνὸν ἐξ αἱμάτων.

ὣτως ἔν ὁ Βασιλεὺς Δαυίδ, ἐπλάσσει εἰς τὸν Εὐξανον πόνητον, κατὰ τῶν Περσῶν ὁρμών, ἀπαυαν αὐτῆς πῶ ἐλπίδα εἰς τὸν Θεὸν ἔχων, καὶ ψάλλον μετὰ τῆς Δαβίδ, Εὐ τῇ Θεῷ ποιήσομεν δυνάμιν, καὶ αὐτὸς ἐξεδυνάσει τὰς θλίβοντας ἡμεῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

25 Περὶ τῶν λοιπῶν τῶν πρώτων Ἀρχόντων ὑπὸ τῆς Ἡρακλείας σαλευόντων ὀγδοήκοντα πρὸς Χοσρόω δι' ἀπάτης τῆς στρατοπεδάρχης Σαῖν, εἰς Καλκηδόνα ἐλθόντες, καὶ ὧν ἔπαυον ὑπὸ Χοσρόω ὁ Σαῖν καὶ οἱ τῆς Βασιλείας Ἀρχόντες, καὶ περὶ τῆς ἀθλήσεως Ἀναστασίου τῆς Πέρσης, καὶ ὧν ἔπαυον ὁ Ἡράκλειος ῥήτων τῆς Ἀποστόλης Διὰ πῶ πρὸς αὐτὸν ἀπάτω τῆς Σαῖν.

30 **Φ**θάσας δὲ εἰς πῶ οὐδὲν Καλκηδόνα ὁ τῆς Χοσρόω στρατοπεδάρχης Σαῖν ἐν χύματι φιλίας, ἐδελέασε τὸν Ἡράκλειον καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῆς τῆς Σαῖν περὶ σπονδῶν καὶ σινοθηκῶν ὀγδοήκοντα λοιπῶν πρώτων Ἀρχόντων εἰς πῶ Περσίαν ὡς Ἀποκρυσιαίους. 35 ἀλλ' ὁ Χοσρόω ὡς εἶδε τὰς Ἀρχοντας καὶ ἦκεσε πῶ πρεσβείαν τῆς Ἡρακλείας ἐθυμώθη λίαν, καὶ τὸν μὲν Σαῖν διὰ τὸ εἶδαι τὸν Ἡράκλειον καὶ μὴ συλλαβεῖν ζῶντα καὶ ἀγαγεῖν πρὸς αὐτὸν ἐξεδιηρ, τὰς δὲ Ἀρχοντας ἔειπε ἐν φυλακῇ, πρὸς αὐτὰς τοῖς φυλακάρχαις θλίβειν καὶ ταλαιπωρεῖν αὐτάς. τότε ἔφυγον λοιπὸν τῆς περσικῆς στρατομάτης καὶ ὁ Πέρσης Ἀναστάσιος καὶ ἐχρησταίωσε, καὶ πολλοῖς βασάνοις τιμωρηθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμιον. ὡς ἔν ἐνόησε πῶ ἐπιβεβλῶ ὁ Ἡράκλειος, ἐν ἐδού τινι παρηγορεῖτο, ἀλλ' 45 ἢ τοῖς λόγοις τῆς Θεᾶς γραφῆς, καὶ ποτὲ μὲν αὐτοπόλει καὶ ἐν ἐκείνῃ τῆς ζωῆς τὰ ῥήματα, Εὐ τῇ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κό-

σμον νενίκηκα. ἐδόθη μοι πάντα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. ποτὲ δὲ ἀνέμνησεν τῆς μακαρίας Πάυλης τὰς φωνάς. Οἱ ἄγιοι διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας (ὁ Γεδωνὴς ὁ Βαρακ ὁ Δαβὶδ) ἐργάσαντο διηγουμένους, ἐπέτυχον ἐπαγγελιών (οἱ ἰσχυροὶ τῆς Ναυῆ ὁ Χαλὲβ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰσραηλῖται οἱ κληρονομήσαντες πῶ γῆν τῆς ἐπαγγελίας) ἔφραξαν σόματα λεόντων (ὁ Σαμψὼν ὁ Δαβὶδ ὁ Δανιὴλ) ἔσβεσαν δυνάμιν πυρὸς (οἱ τρεῖς παῖδες εἰς πῶ ἐπαπλάσθως κηρομήλων κάμινον) ἔφυγον σόματα μαχαίρας (ὁ Δαβὶδ ἐκέννη τῆς Σαῦλ, καὶ ὁ Ἡλίας ἐκέννη τῆς ἱεζάβελ) ἐνεδυναμώθησαν λοιπὸν ἀδυνατίαι (οἱ ὡς ὁ Ἐζεκίας καὶ ὁ Τωβὶτ) ἰγνήθησαν ἰχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς οὐκ ἔκριναν ἀποκτείναν. καὶ τέλος πάντων ἔλεγον ὡς ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Ἀσά εἰς πῶ δυνάστεων τῶν Παραλαίπων, Κύριε σὺ ἀνίσταται πρὸς τοὺς σὺ ζῶν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις, κατήχυσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς σὺ πεποιθήμεθα, καὶ ὅτι τῇ ὀνόματί σου ἡλθόμεθα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

50

Περὶ τῆς ἐξουλεύσεως τῆς Ἡρακλείας εἰς Περσίαν, καὶ τῆς νίκης αὐτῆς κατὰ Χοσρόω κατὰ τὰς κατὰ τὴν Γαζακίαν τὴν κάστρον, καὶ τῆς φυγῆς Χοσρόω.

Πῶ διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν ἐν τῇ Λαζίκῃ ζητεῖται πρὸς τὴν πολέμῳ πῶ ἐρήνην, Εὐ πρὸς ἐλπίδας

της (φησὶ) πρὸς πόλιν ἀποπολεμῆσαι αὐτῷ, ἐκκαλέσας αὐτὰς πρὸς εἰρήνην. ἐζητήσων ὁ καλὸς Βασιλεὺς τῷ εἰρήνην, ἀλλ' ἐδέποτε κατεδέξατο αὐτῷ ὁ πᾶν ῥοτε νικητὴς καὶ τροπαιῶχ^{ος} Χοσρόης, ἕως ἃς ὁ Θεὸς ἐμπείνωσεν αὐτόν. ἐισελθόντος ἔν τῃ Βασιλείᾳ εἰς τὴν Περσίαν, καὶ δημηγορῶντος πάλιν τὰ χρήσιμα πρὸς τὰ στρατόμαχα, ὅτι δηλαδὴ μέλλουσι πολεμῆν ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστεως, ἀνιφώνοντες δὲ τὸ, ἐκχέοντες ὅλοι τὸ αἷμα ἡμῶν. Ἀλλὰ τῷ δούσεβαν, ἔτρεχον ὡς λέοντες κατὰ τῶν ἀθέων Περσῶν, καὶ πρῶτος αὐτὸς ὁ Ἡράκλειος, ὅστις δοκεῖ πως ἀκηκούσας ἐκείνα τὰ λόγια ἀπερ' αὐτῶν ὁ Ἡσαΐας περὶ τῶν κύριον, Εἰ γὰρ ἐμ' αὐτῶν οὐκ ἐσθ' ὁμοιωματῶν, καὶ θύρας χαλκᾶς σωτηρίψω, καὶ μοχλὰς σιδηρᾶς σιωθλάσω. καὶ δώσω σοι θησαυρὸν σκοτεινὸν, ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι. καὶ κατὰ ἀλήθειαν ὁ Θεὸς ἦν ἀνικητος συνεπαστὴς καὶ βοηθὸς τῶν Ῥωμαίων. καὶ γὰρ οἱ Οὐρανοὶ ἐσαΐξαν ἀπὸ τοῦ σωσώπαι

τῷ Θεῷ τῷ Σινά. βροχίῳ ἐκείνῳ ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου κατὰ τὸ ἡλιοστάσιμον, ὅτι καὶ ἐδὼν ἐβλάψεν αὐτὰς ἡ καὶ πρὸς τῷ Ἡλίῳ, ὡς ἐδὲ ἡ Σελήνη πρὸς τῷ νύκτα, ὡς τε μὴ μόνον περὶ τῶν Ἑβραίων βεβαιωθῆναι τὸ, ἡμέρας ὁ Ἡλῖος καὶ συγκαύσει σε, ἐδὲ ἡ Σελήνη τῷ νύκτα, ἀλλὰ πρὸς σέτι καὶ περὶ τῶν Ῥωμαίων. οἵτινες ὡς ἤκουσαν ὅτι ὁ Χοσρόης ἀνίσταται εἰς τὴν Γαζακότην τὸ Κάστρον μετὰ τεσσαράκοντα χιλιάδων ἐκλεκτῶν στρατόμαχων, ὤρμησαν καὶ αὐτῶν, καὶ συρρέοντες τοῖς Πέρσαις, ἰσχυρότερον αὐτὰς ποσῶν, ὡς τε τὸν Χοσρόην χρῆσασθαι φυγῇ, λιπόντα ἔρημον τὸ Κάστρον. τίς οὐ ταῦτα μὴ ὁμολογήσει Θεὸς δυνάμιν καὶ Θεὸς σοφίαν; οὐτὼν ἐπληρώθη τὸ ῥῆτόν τῷ Δόλφρονόμῳ τὸ φάσκον, οὐκ ἀνίσταται ἐδὲ κατὰ πρὸς αὐτῶν ὑμῶν, τὸν φόβον ἰσχυρόν καὶ τὸν τρέμον ἐπληρώσει κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ πρὸς αὐτῶν πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἀν' ἐπὶ βῆτε ἐπ' αὐτῆς. τί δὲ τὰ μεταταῦτα; λεγέτω ταῦτα ὁ Θεοφάνης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'

20

Περὶ πυρπολήσεως τῶν Κροισολύδων, τῶν Ναῶν τῶν πυρῶν καὶ τῶν κατὰ μίμησιν τῶν Οὐρανῶν τῶν κατασκόλων ἐχόντων Ἀγάλματα τῶν Χοσρόων ὑπὸ τῶν Ἡρακλείων, καὶ περὶ τῶν ἐλδοθερωσίων ὑπὸ τῶν Ἡρακλείων πονητήκοντα χιλιάδων Περσῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν δεησάντων.

25

Ὡς ἐφθασεν εἰς Γαζακότην ὁ Βασιλεὺς, ἦλθον οἱ Πέρσαις καὶ εἶπον αὐτῷ, ὅτι διέβη ὁ Χοσρόης εἰς τὴν Βεθατμάν, ὅπου ἦν κεκρυμμένον ὁ θησαυρὸς τῶν Κροισολύδων τῶν Βασιλέων τῶν Λυδῶν κατὰ τὸν Κεδρηνόν, ὅθεν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐγκαρδιώθεις, ἦν γὰρ μεγαλόψυχος, ἐπορεύθη εἰς τὸ Κροισόλυδον, ὅπερ ἐφημίζετο Ποδολόχρυσον, καὶ ἐνέπρησεν αὐτὸ (ἦσαν δὲ οὐδὸν ἀνθρώποις ἐσβεσμένοι καὶ ἔχοντες χρυσὰ φλωρία) ἐμὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τῶν πυρῶν τὸν Ναὸν ἐνέπρησε, καὶ αὐτὸ τῶν Χοσρόων τὸ Ἀγάσμα, τὸ ὡς ἐπ' Οὐρανῶν ἐποχέμενον, καὶ ἔχον κύκλῳ αὐτῶν τὸν Ἡλίον, τῷ Σελήνῳ καὶ τὰ ἄστρα ὡσανεὶ ὑπερεῖν αὐτῷ φαινόμενα, καὶ τὰ ἄλλα τεχνικὰ κύλινδρον, τὰ βροντῶντα καὶ ἀσφάλητοντα

καὶ ὕοντα μετὰ πολλῆς ἐκπλήξεως τῶν ὁρώντων καὶ ἀκούντων ἀνδρῶν, ὡς λέγει ὁ Κεδρηνὸς εἰς τὴν σιώνψιν, ὡς τε ἀληθεύσαι ὁ καὶ πρὸς αὐτῶν, ὅτι εἰς ἀφανισμόν τῶν περσικῶν εἰδώλων ἀπήχθη ὁ Σταυρὸς τοῦ κυρίου εἰς τὴν Περσίαν, καθὰ καὶ ὅτε ἀπῆλθον εἰς τὴν Αἰγύπτῳ ὁ Χριστὸς νήπιον σμύτερψα τὰ εἰδωλά τῆς Αἰγύπτου, ὡς καὶ ἀντέρω πρὸς αὐτῶν. ἔλαβον ὁμοῦ ὁ Βασιλεὺς Ἡράκλειος πολλὰς ἀχμαλώτας, σχεδὸν πονητήκοντα χιλιάδας, καὶ πάντας ἀλλὰ τὸν βαρὺν χειμῶνα ἡλδοθέρωσαν, οἵτινες ἰδόντες τὸ ἀπειρὸν ἔλεον τῶν Βασιλέων πρὸς αὐτὰς, ἐδεήθησαν τῶν Θεῶν δύναι αὐτῶν καὶ ὅλης τῆς Περσίας λαβεῖν τὰ νικητήρια καὶ τὰ θριαμβούτηρα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

40

Περὶ τῆς εἰς Ἰβηρίαν ἐφόδου τῶν Ἡρακλείων καὶ ἀναιρέσεως ὑπὸ αὐτῶν τῶν αὐθόντων αὐτῆς Στεφάνου βοηθῶντος Πέρσαις, καὶ ἀρχιερέως εἰς Βασιλέα Ἰβήρων Ἀντάρνασε, καὶ περὶ τῶν τρέπων τῶν θανάτων τῶν ἐν τῇ Τιφλίζῳ Ἀρχηγῶν ὑπὸ τῶν Ἀντάρνασε. Ἀλλὰ τῷ πρὸς τὸν Ἡράκλειον αὐτῶν ἐρωθείαν.

45

Γράφει οἱ βιβλικὸς χειρογράφος, ὅτι ὁ Ἡράκλειος ἀπελθὼν εἰς τὴν αὐτὴν Ἰβηρίαν, τὸν αὐθόντην αὐτῆς Στεφάνον ὀνόματι Πέρσαις βοηθῶντα, καὶ αὐτῷ ἀντιταξάμενον ἐνίκησεν, εἴτα καὶ ἀπέκτεινον. ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν Τιφλίζιον, μετεπέμψατο ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἀντάρνασε τινὰ ἀπὸ τῶν γούων τῶν Βαχταῶν καὶ ἐποίησεν αὐτῶν Βασιλέα Ἰβήρων. ἔχον δὲ τὸ Κάστρον Τιφλίζιον οἱ Πέρσαις, ὃν ὁ Ἀρχηγὸς εἶποι ἀπὸ τῶν πύργων τῇ Βασιλεῖ Ἡρακλείῳ ἐρωτεύόμενος, ὡς Ἡράκλειος, αὐτὸς εἰς τὸν Τράχον τῶν ἀσφάτων Δανιὴλ, ὁ θεῶν ἀφανίσαι τῷ

Περσίαν; οὐ ὕστερον ὁ Ἀντάρνασε συλλαβὴν, πρῶτον μὲν ἐγέμισεν τὸ σόμα αὐτῶν φλωρίων, καθότι ἀληθῶς πρὸς αὐτῶν, εἴτα ἀλλὰ τῷ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἐρωθείαν ἐξέδρηε ζῶντα, καὶ ἐπέμψεν τὸ δέμα αὐτῶν πλήρες ἀχύρων τῇ Ἡρακλείῳ ὅτι εἰς Περσίαν. ἔλαβε δὲ ὁ Ἡράκλειος τὴν θανάτῳ ἢ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐπέμψεν εἰς Ἰβηρίαν, ἥτις ἦν ἐν τῇ Ῥώσῃ. ἐγένετο δὲ Βασιλεὺς Ἰβήρων ὁ υἱὸς τῶν Ἀντάρνασε Στέφανος, καλὸς ἀνδρῶν, ὃς περιετείχισε τὴν καθολικὴν εἰς τὴν σχέσαν.

Παρά-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῶν ὑπὸ Χοσρόης ἀποσταλούντων Σαραβλάκα στρατηγῷ καὶ Σαρβαρᾷ στρατάρχῃ καὶ τῷ Ἡράκλειῳ, καὶ τῆς κατὰ ἀμφοτέρων νίκης τῷ Ἡράκλειῳ, καὶ περὶ τῶν ἀναγεσπόντων καὶ ἀποπνιγόντων Περσῶν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ.

Εἰς δὲ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, ὁ Χοσρόης ἔβαλεν στρατηγὸν αὐτῷ τὸν Σαραβλάκα, ἀνθρώπου ἀγροῦ καὶ μεμιασμένον, ὅς τις λαβὼν τὰς Χοσροίτας καὶ τὰς Περσίδας ἀπῆλθεν εἰς φύλαξιν τῆς ὁδοῦ τῆς Περσίας, καὶ ἔστειλε καὶ δεύτερον στρατάρχην ὁ Χοσρόης Σαρβαρᾶν ὀνομαζόμενον, ἵνα περικυκλώσῃ τὰς Ῥωμαίους, ὡς ἔχουσιν ὡς τοῖς μέρεσι τῆς Ἀλβανίας. τῶν δὲ Ῥωμαίων στρατομάτων εἰς τινὰ ὑπὸ τῆς πεδιάδος ἐξελθόντων, νομίσαντες οἱ Πέρσαι τὰς Ῥωμαίους πεφύλαγμέναι, ἐδίωκον αὐτὰς ἀτάκτως φερόμεναι, καὶ ἔτιως ἐπανακάμψαντες οἱ Χερσώνυμοι Ῥωμαῖοι ὁμοθυμαδὸν ἐπικλήσει τὸ ὄνομα τοῦ τῷ Χερσῷ ἐπολέμουν αὐτοῖς, καὶ τὸν μὲν Σαραβλάκα τὰς σπάρταις κατέκοψαν (καὶ οἱ Λαζοὶ καὶ Ἀβασγοὶ δεδώκασιν αὐτῷ) τὰς δὲ Πέρσας ἕως ἐσπέρας διώκοντες, ἠνάγκασαν αὐτὰς εἰσδύσαι ἐν ὕδασι καὶ λιμέσι. τότε ἐξῆλθον καὶ οἱ Ἀρμένιοι τῶν Περσῶν εἰς σῆμα. ἔκταν ὁ Ἡράκλειος κρησφυλακῆσας, καὶ ἐκλεξάμενος τὰς δεινύτας τῶν στρατιωτῶν, καὶ αὐτῶν περὶ τὰς μέσας νύκτας ἀσπας, ἐπικαταλαμβάνας τὸν Σαρβαρᾶν γυμνὸν κοιμώμενον. ὁ δὲ ὡς εἶδε τὰς Ῥωμαίους κατ' αὐτῷ, ἠναγκάσθη ὑπὸ τῆς βίας αὐτῷ γυμνὸς ἐπὶ γυμνῇ ἵππῃ

ἐπιβῆναι, καταλιπὼν τὰς τε Σατράπας καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῷ. οἱ δὲ οἱ μὲν κατεκόπησαν, οἱ δὲ κατεφλέχθησαν, καὶ ἄλλοι ἠχμαλωτίσθησαν, καὶ ἔδωκε τὸ πᾶν μυριαρίθμῳ στρατομάτῳ παρέφθασε φυγῇ σὺν τῷ Σαρβαρᾷ. τότε, καὶ δὴ καὶ ἐκπλήσθησαν οἱ Ῥωμαῖοι σπαθῶν ἀργυροχρύσων καὶ ζωαρίων πολυτίμων καὶ πετραδίων καὶ σολιδίων, μὴ ἀποβλέποντες εἰς τὰ ὑποδείγματα τῶν ἀναριθμήτων πληθῶν τῶν σκύλων καὶ λαφύρων, ὡς μαρτυρεῖται πάντες οἱ συγγραφῆς αὐτὰς Ῥωμαίους συγγραψάμενοι ἱστορίας, καὶ ἰδίως Κεδρηνὸς καὶ Θεοφάνης. ἔμελλε λοιπὸν ψάλλειν ὁ Ἡράκλειος μετὰ τῷ Δαβίδ, κύριε κύριε δυνάμεις τῆς σωτηρίας μας, ἐπεσκίσας ἐπὶ τῷ κεφαλῇ μὲν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. καὶ δὲ Ἀβράας τὸν Τίγριν καὶ αὐτὸν τὸν Νύμφαιον ποταμὸν, ἐφθασεν εἰς τὸν Εὐφράτην, καὶ εὐρὺν αὐτὸν ἔτοιμον γεφυρωμένον, ὡς ἔδοξεν ἐπέρασεν. ἦλθον δὲ καὶ οἱ Πέρσαι ἀπερᾶσαι αὐτὸν, ἀλλ' οἱ πλείονες ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, ἄλλοι δὲ ὅτε τὸ φόβον αὐτῶν κατέπισαν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἐπίνησαν, καὶ ἄλλοι ἐκρημνίσθησαν ὅτε τῆς γεφυρᾶς ἔσσης ἐκ χεινίων καὶ ἐρίων πεπλεγμένης, καὶ ἔτιως ἐξ ἑαυτῶν ἠφανίζοντο, τὸ φόβον καὶ τὸ τρέμα κατακρατήσαντες αὐτῶν.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ συνθηκῶν Χοσρόης μετὰ πάντων τῶν ἄλλων τοπαρχῶν αὐτῷ, τῷ καὶ Σλάβας καὶ Βελγάρους κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διεγέραντες, καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ πρὸς τὰς Ῥωμαίους βοήθειας, καλᾶς τὰς Πέρσας φονεύσας, καὶ τὰς Χαζάρους τῷ Ἡράκλειῳ προσελθεῖν καὶ προσκυνοῦναι ὡς ἀσκήσιας, καὶ τὴν καὶ αὐτῶν κατὰ χυμὸν ὑποσχεῖσθαι ποιησάσης, καὶ περὶ τῶν ἀναγίσκων ὕμνων, ὑπὸ Σεργίου τότε παρ' ἐρησιαδῶν.

Συνεχέθη ὁ ὑπερήφανος Χοσρόης, ὃν συνεθίσκει νικᾶν καὶ μὴ νικᾶσθαι, καὶ ἐπεχείρησε κρατερώς ποιῆσαι τὸ τελευταῖον τῆς δυνάμεως αὐτῇ, καὶ συνθήκας ποιησάμενος μετὰ πάντων τῶν ἄλλων τοπαρχῶν, ἠρέθισεν αὐτὰς κατὰ τὸ βασιλεῖος, Σλάβας Φημί καὶ Βελγάρους ἀπελθεῖν εἰς τὰ μέρη τῆς Θράκης, ἵνα ἀναγκασθῇ ὁ βασιλεὺς ὑποσχεῖσθαι εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν. ἀλλ' αὐτοῦ ἔθελον πρὸς αὐτὸν καλῶς ταῦτα κυβερνήσασα, ἐκώλυσε καὶ οὐκ ἐπέτρεψε τὰς πρὶν λεγομένας Χαζάρους, καθότι ἐν τῷ πολέμῳ τὸν Χοσρόην μετὰ τῷ Θεοδώρῳ ἀδελφῷ τῷ βασιλεῖος καὶ μάχεσθαι, ἔπεισε χάλαζα φονεύσας μὲν τὰς Πέρσας, ἀβλαβεῖς δὲ τὰς Ῥωμαίους τηρεῖν. καὶ οἱ μὲν Χαζάροι μετὰ τῷ ἀσκήτῳ αὐτῷ τῷ Ζιεβίλ ἐλθόντες προσκυνοῦσαν τὸν Ἡράκλειον, καὶ ἠνώθησαν τεσσαράκοντα χιλιάδες ὅντις τοῖς Ῥωμαίοις κατὰ τῶν Περσῶν. ὁ δὲ Χρῆς αὐτῶν ὁ μετὰ ἀναριθμήτων πλοίων τὸν Ἰνδόν ἀπεπέρασας, τῇ χάριτι καὶ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκης ὑπέσχετο ἀπὸ τῆς πόλεως κατὰ χυμὸν, ὅτε ἐπαρρησιασθῇ καὶ ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος ὑπὸ τῷ τότε Πατριάρχῃ Σεργίῳ εἰς ἡμῶν ἐτελεσθεῖς, ἥτις ὡφθη ἐπὶ τῆς ἐν Βλαχέρνας πόλεως ὑπὸ ὡραιοτάτης δυνάμεως συμπεριεμπομένη.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ΄.

Περὶ τῶν τελευταίων πολέμων τῷ Χοσρόῳ μετὰ Ἡρακλείου, καὶ τῆς νίκης Ἡρακλείου, καὶ περὶ τῶν πρὸς Ἡράκλειον Φιλίας τῶν Σαρβαρῶν, δι' ἧς φόνος Χοσρόης ὑπὸ τῷ ἡδ' αὐτῷ Συρῷ, ὃν ὁ Ἡράκλειος κατέστησε βασιλεῖα Περσῶν.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ πῶς αὐδραὶν καὶ πῶς μεγαλοψυχίαν τῆς Ἡρακλείας Ἀυτοκράτορος τίς διηγήσεται; οὕτως ἐφάνη αὐτῇ ἀγαθὸς αἰχμητὴς τε κραταῖος, πάντοτε γὰρ ἦν πρότερος ἐν τῇ πολέμῳ, ἐγκαρδιῶν τὰς Ῥωμαίους (οἱ γὰρ Τερκοὶ ὑπέσχεσαν μὴ ὑποφέροντες πῶς πολεῖν ἐν τῇ πολέμῳ κακοπάθειαν) ἤρξατο ὁ πόλεμος, καὶ πόλεμος ποῦντος, ὅτι ἀπὸ πρῶτ' εἰς ἐσπέρην διήρκεσε, καὶ πρὸς κλητὴς καὶ τροπαιῶχος ὁ Ἀυτοκράτωρ Ἡράκλειος. ὁ δὲ Χοσρὴς ἐκ τῆς πικρίας αὐτῆς ἔπεσεν εἰς δυσωτερίαν, καὶ μάλιστα ὅτε ἤκουσε καὶ περὶ τῆς Σαρβαραῖς ὅτι ὑπέσχετο ἀπραγὴς, ὁ θύον ἐγραψε πρὸς τὸν Σαρβαραίαν τὸν συστράτηγον αὐτῶν, ἵνα ἀποκεφαλίσῃ αὐτὸν, καὶ πέπεσεν ὁμοῦς ἡ ἀπαισολὴ εἰς ἄλλας χεῖρας, ἥς

ἰδὼν πῶς ἀπέφασιν ὁ Σαρβαραῖς, ἐφιλώθη μετὰ τῆς Ἡρακλείας. ἥσυχον δὲ ἐγίνωσκον ὁ Σαρβαραῖς, ὅτι τὸ δοῦσαι πῶς ἐπαύσατο, ὥστε καὶ διήγειρε τὸν τῆς Χοσρὴς υἱὸν τὸν Συρῶν καὶ ἐφόνευσεν τὸν πατέρα αὐτῆς, ὅτι ἠθέλησε ποιῆσαι Βασιλέα τῆς Περσίας ἐκ αὐτῶν τὸν Συρῶν, ἀλλὰ τὸν ἑταῖρον ἀδελφὸν αὐτῆς τὸν Μαρδεσάν τὸν νεώτερον. τὰ πλεῖστα περιτέμνω δὲ πῶς φίλην βαρχυλογίαν, πῶς ἐκείνῳ μόνον μὴ ἐάσωμεν, ὃ λέγει ὁ Πλάτυνας, ὅτι ὁ Ἡράκλειος πρῶτον ἐβάπτισεν τὸν υἱὸν τῆς Χοσρὴς, εἶτα κατέστη- 10 σεν αὐτὸν Βασιλέα Περσῶν, ἀλλὰ πῶς δοκεῖ παρὰ πλείστον τὸ τοῖς τοῖς, ὡς μὴ καὶ ὑπὸ Ἀνατολικῆς, ἢ καὶ ἀρχαίς τινος ἰστορηθῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'

Περὶ δὲ τοῦ λυτρώσεως τῶν ἐν Περσίᾳ αἰχμαλώτων καὶ τῆς Ἱερουσαλὺμ τῶν Ζαχαρίων κατὰ τὰς συνθήκας τῆς Περσάρχης καὶ τῆς Βασιλέως, καὶ δὲ τοῦ δόσεως τῆς τιμῆς ξύλου τῆς Σταυρῆς, καὶ περὶ ἀφαιρέσεως τῶν ἱερουσαλὺμ τῶν Ἱερουσαλὺμ τῶν βασιλέως ἐπαύσαντο, καὶ τῆς Ζαχαρίας καὶ Μοδῆς τῶν Ἱερουσαλὺμ τῶν Πατριάρχων, καὶ περὶ τῆς περὶ τὸν Βασιλέα θαύματος ἐν τῇ τῇ Γολγοθᾷ πύλῃ, καὶ τῆς ὑψώσε- 20 ως ἐν αὐτῇ τῆς Σταυρῆς.

Κατὰ γὰρ τὰς γνωρίδας μουσικὰς συνθήκας τῆς Συρίας μετὰ τῆς Ἡρακλείας, ἐλυτρώθησαν ὅλοι οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, ἐν οἷς καὶ ὁ Πατριάρχης Ζαχαρίας, ἐδόθη σῶμα καὶ ἀκέραιον τὸ τίμιον ξύλον τῆς ζωφόρος Σταυρῆς, ὅπερ ἔτε ἔδωκεν οἱ Πέρσαι, ὁ δὲ Ζαχαρίας ἐσφραγισμὸν ὡς περὶ ἦν ἐν τοῖς Ἱερουσαλὺμοις, ὡς μαρτυρεῖ τῆς καὶ ὁ Σαΐδας. ἀπέθανον ὁμοῦς κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας ὁ Πατριάρχης Ζαχαρίας, ὁ θύον ἐνθρονίζεται ὁ ἀδελφὸς Μοδῆς, καὶ ὑψοῖ καὶ τὸν Σταυρὸν, ὡς γνήσιον. Διάδοχος τῶν Ἱερουσαλὺμων. οἶδα ὅτι ὁ Θεοφάνης θέλει πεφθακταὶ τὸν Ζαχαρίαν ὑπὸ εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς, καὶ ὑψώσαι καὶ τὸν Σταυρὸν ἐκ παλαιῶν τῆς λαῶν, ὡς περὶ σωματῶν καὶ ὁ Ζωναράς λέγει, ὅτι ὁ Ἡράκλειος ἀποκατέστησεν εἰς Ἱερουσαλὺμα τὰ τίμια ξύλα καὶ τὸν Πατριάρχην αὐτὸν, πῶς ἄλλοι ἔχ' ἐπονται αὐτῇ, ἀλλὰ λέγουσιν, ὅτι πρῶτον ἐπαυήλθον εἰς Κωνσταντινέπολιν ὁ Βασιλεὺς (ὅτε ἐξήλθον ὁ λαὸς ὅλος βασιλεύων κλάδους ἐλαίας) ἔχων μετὰ αὐτῆς τὸ τίμιον ξύλον τῆς Σταυρῆς, καὶ τὸ ὅτι ἐπὶ ἐπορεύθη εἰς Ἱερουσαλὺμα μετὰ σεπομπῆς καὶ θριάμβου. σημειῶσαι δὲ τὸν ἅγιον Νικηφόρον εἰς τὸ χρο- νικὸν αὐτῆς λέγοντα, ὅτι ὅτε ἦλθον τὰ τίμια ξύλα εἰς πῶς Κωνσταντινέπολιν ἔτι ἐσφραγισμὸς, ὑψώσεν αὐτὰ ὁ Πατριάρχης Σέργιος ἐν τῇ τῆς Βλαχέρνας Ναῶ. ὁ Ζωναράς δὲ θέλει, ὡς εἴρηται, πρῶτον ὡς ἀγεγο- νίσαι εἰς Ἱερουσαλήμ τὸν Βασιλέα μετὰ καὶ ὁ Ζαχα- 45 ρίας. ἐβάστασε γὰρ ὁ ἴδιος Βασιλεὺς τὸ τίμιον ξύλον

τῆς ζωοποιῆς Σταυρῆς, ὁμοῦς ὅτε ἐφθασεν εἰς πῶς ὡραίαν πύλιν πῶς ἀπῆλθον τὰ Γολγοθᾷ, ἐκ ἡδύατο πλέον περιπατῆσαι, ἔγνω δὲ τὸ μυστήριον ὁ Ἱερουσαλὺμ 25 (ὁ δὲ καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Μοδῆς κατὰ τὸν Σαΐδαν καὶ ἄλλους, ἢ ὁ Ζαχαρίας κατὰ τὸν Θεοφάνην καὶ ἄλλους) καὶ εὐχαρίστας πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα εἶπε, Βασιλεῦς ἡμετέ- λησεν βασιλέα ἐσολισμῶν χρυσοῦφαντοῖς ἱματίοις πολυτίμοις πετραδίοις ἐγκοσμημένοις, σκεδάσεις 30 εἰσελθεῖν εἰς πῶς ἁγίαν πύλιν, ἣν ὁ Θεοφάνης ἰη- σὺς διήλθεν ἡμῶν καὶ ὡς ἐνδισμῶν, καὶ ἔμετὰ σεπομπῆς καὶ θριάμβου; κατεπάθη ὁ Ἡράκλειος, καὶ ἐνθουθῆς ἱμάτια ποιητῆς, αἰνέσας γυμνό- πους εἰς τὸν Γολγοθᾷ, καὶ παρέδωκε τὸν Σταυρὸν ταῖς 35 χερσὶ τῆς Πατριάρχης, ὁ δὲ Πατριάρχης ὑψώσεν αὐτὸν, καὶ ἐβόλυνσε μετὰ αὐτῆς τὸν Ἀυτοκράτορα καὶ τὰς Ἀρ- χοντας, καὶ τὸν κατόπιν τῆς Βασιλέως ἐλθόντα κλη- ρον. ἐξ ἐκείνης δὲ ἐτυπώθη ὑψώσας τὸν Σταυρὸν εἰς τὸν ἅγιον Γολγοθᾷ, πρῶτον μὲν ὅτε εὐρέθη ὑπὸ τῆς ἁγίας 40 ἱσαποστόλου Ἑλένης, δεύτερον δὲ, ὅτε ὑπὸ τῆς Ἡρα- κλείας ἐκομίσθη μετὰ νίκης καὶ τροπαίων, τότε ὑπὸ τῆς Μακαρίας, καὶ νῦν ὑπὸ τῆς Μοδῆς ἀνυψώθη κατὰ τὸν Θεοφάνην. τῇ πέμπτῃ ἔτει Ἡρακλείας ἔλαβον οἱ Πέρσαι τὰς ἁγίας τόπας, τῇ δὲ σκτῇ ἐσράτλυσαν εἰς 45 Διβύνην, τῇ ἐβδόμῃ παρέλαβον Καρχηδόνα, τῇ δὲ δε- κατῇ ἐν αὐτῇ ἀπῆλθον ὁ Βασιλεὺς εἰς Ἱερουσαλήμ με- τὰ τῶν τιμίων ξύλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

5 Περὶ τῆς Αἱρέσεως τῶν μονοθελητῶν, καὶ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῆς, καὶ πρώτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος, καὶ ὅπως ἐδεδεάθη ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος, ἀπολεγόμενος τοῖς μονοφυσίταις.

10 **Ε**ἰς τὴν Ἐδέσσαν ἀρτισκόμην ὁ βασιλεὺς, ἥως Κεδρηνὸς λέγει εἰς Ἱερὰπολιν, ἥ κατὰ τὸν Ζωνα-
ραν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐκάθητο ἀμέριμνος, καὶ ἤρξατο
ἀπαλέγεσθαι περὶ ὀκκλησιαστικῶν δογματῶν μετὰ
τῶν ἐκτὸς Πρεσβυτέρων, ὡσανεὶ ἦν Ἐπίσκοπος, καὶ μά-
λιστα μετὰ τινος Παύλου πρεσβύτερου τῆς μονοφύσεως Κε-
15 φαλαιώτης ἐπιχαλεμῆς, περὶ ᾧ λέγεται ἐν τῇ δωδε-
κάτῃ πράξει τῆς οἰκτρῆς Συνόδου, Παῦλος πρεσβυτέρων
ἦν τῆς Αἱρέσεως τῶν Ἀκεφάλων, ἥ ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ
ἐνέτυχον ὁ Ἡράκλειος. καὶ ἀπὸ τῆς Εὐτυχιανῆς ποιη-
σαι ὑπόφασιν κηρύττειν ἐπὶ χειρὶ μίαν θέλησιν, εἰ-
20 κού τῶ ἐλκύσαι πάντας τὰς Αἱρετικές εἰς μίαν γνώ-
μην, ἥλθον καὶ ἠνώθησαν αὐτοῖς οἱ Νεστοριανοί, οἱ
θέλοντες καὶ τὸν λόγον τῆς Θεᾶς ἠνώσθαι τῇ ἀνθρώπῳ
κατὰ τὴν θέλησιν, καὶ οἱ Ἀπολιναρισταί, οἱ λέγοντες
καὶ τὸν Θεὸν λόγον ὑπαρῆσαι ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς νοῦς
25 καὶ ψυχῆς, καὶ ἕτως ἐδεδεάθη ὁ βασιλεὺς. ὅτι
δὲ οἱ μονοφυσῖται ἦσαν ἀρχηγοὶ τῆς μονοθελήσεως,
δῆλον, ὅτι Σεβήριος, ὡς κεῖται ἐν τῇ δεκάτῃ πρά-
ξει τῆς οἰκτρῆς Συνόδου, ἕτω λέγει, εἰτόντων μετεσοι-
χέωσιν ὁ λόγος ἦν ἠνώσθαι ἑαυτῶ κατ' ὑπόστασιν
30 ἀνθρωπότητι καὶ εἰς μίαν φύσιν, ἔμεινε γὰρ τῷ ὅπερ
ἦν, ἀλλὰ εἰς τὴν αὐτὴν δόξαντες καὶ ἐνέργειαν, καὶ τὰ τῆς
σαρκὸς ἴδια γέγονεν ἴδια τῷ λόγῳ, πῶς ἐκατέ-
ρων μορφῇ ἐνεργεῖν τὰ ἴδια δώσωμεν; ἀναθεμα-
τίσειον ἂν τὰς ἐν δύο φύσεσιν ὁμοσαρμῶς τὸν εἶνα χει-
35 ρῶν, καὶ ἐκατέραν τῶν φύσεων ἐνεργεῖν τὰ ἴδια
λέγοντας. τῶν μὲν γὰρ ἐνεργειῶν καὶ προποριῶν πα-
ρὰ τῆς ἐνὸς χειρὸς πολὺ τὸ ἀπόφορον, τὰ μὲν γὰρ
εἰς Θεοπρεπῆ, τὰ δὲ ἀνθρώπινα, οἷον τὸ σωματι-
κῶς ἐπὶ γῆς ἵεναι καὶ ὁδοιπορεῖν, ὁμολογῶμεν ὡς

ἀνθρώπινον, καὶ δὲ τοῖς τὰ σκέλη πεπηρωμένοις καὶ ὑ-
πὸ βαδίσειν χαρίζεσθαι, Θεοπρεπῶς, ἀλλ' εἰς ὁσαρ-
κωθεῖς λόγος τῷτο καὶ κείνο ἐνέργησεν, καὶ ἔτι μὲν
τῆςδε, καὶ δὲ τῆςδε φύσεως, ὅτι ἐπεὶ δὲ ἀπόφορον τὰ
ἐνεργηθέντα ἀπὸ τοῦ δύο τὰς ἐνεργείας φύσεις, ἴτοι
μορφῆς διχῶς ὁρίεμεθα. καὶ, μίας ἐν ὑπόστα-
σει ὁμολογῶμεν τῇ Ἐμμανὴλ, ἀκόλουθον μίαν
φύσιν ὁμολογεῖν τῇ Θεᾷ λόγῳ σεσαρκωμένῳ, καὶ
αὐτῷ ἐνεργῆσαι τὰ Θεοπρεπῆ καὶ ἀνθρώπινα, καὶ
κατὰ τὸν Λέοντος τόμον ἐνεργῆσαι δύο φύσεις
καὶ μορφῆς ὑποτίθεσθαι, κοινωνήσας ἀλλήλαις
κατὰ σωματικῶν χετικῶν, τῇ γὰρ ἐλέγεται τὸ βλά-
σφημον ἐκεῖνο, Ἐνεργεῖ μετὰ τῆς πατρὸς κοινωνίας
ἐκατέρω μορφῇ. ταῦτα ὁ Σεβήριος. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ
τῆς μονοθελήσεως ἐκ τῶν μονοφυσιτῶν περὶ ἡλθον, ὁ
Κωνσταντινουπόλεως δὲ Σέργιος ἰδίως σιωπήσας τὴν
μίαν θέλησιν καὶ μίαν ἐπὶ χειρὶ ἐνέργειαν, καὶ
τὴν μὲν ἐν χαλκηδόνι συνόδον ἐδέχετο, καὶ τὰς δύο
φύσεις ὁμολογεῖ, ἀνοήτως δὲ ὑπετίθετο μίαν θέ-
λησιν καὶ μίαν ἐνέργειαν. καὶ ὅτι μὲν ὁ Σέργιος ἦν
πρώτος Αἱρεσιάρχης, δηλοῖ ἡ τῆς Κύρης πρὸς αὐ-
τὸν ἐπιστολή, κειμένη εἰς τὴν δεκάτην τρίτην προ-
ξίν τῆς ἐκτῆς Συνόδου, ὅτι δὲ ἐδέχετο ἡ Αἵρεσις τὰς
δύο φύσεις, ἐπεσβόλε δὲ μίαν θέλησιν, δῆλον ἀπὸ
τῆς Ἀντιοχείας Μακαρίας, ἐπόντος, ὅτις ὅπως, ἐ-
πὶ τῶν ἐνεργεῖν ἐκατέραν μορφῶν ἀπὸ τῆς μετὰ πα-
τέρως κοινωνίας, μίαν αὐτῶν τὴν ἐνέργειαν ἀπεφῆνα-
το; καὶ γὰρ ἐκ τῆς καθάπερ εἰπέν, ζωοποιῶν ὡς Θεός,
ζωοποιῶν δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀφῆς, ἥδη κατὰ τὰς νέας τέρας
δογματίζας, δύο ζωοποιήσεις καὶ ἐνεργείας δύο νοεῖν
ἡμᾶς ἐξεπαίδόλωσεν, ὁ Λέοντος τόμος δηλονότι.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἧς ἠπάτησε τὸν βασιλέα Ἡράκλειον ἀπάτης ὁ καθολικὸς τῶν Ἱακωβιτῶν Ἀθανάσιος, μίαν ἐνέργειαν
καὶ μίαν θέλησιν ἐπὶ χειρὶ ὁρθόδοξον εἶναι πεπιστώκετα, καὶ ὅπως ὁ πασίδης κύριος τῇ αἰτίᾳ τῆς πρὸς
45 Σέργιον αὐτῶ ἀναφορᾶς ἐγένετο Αἱρεσιάρχης τῆς μονοθελήσεως.

Τῷ ἐν Ἡρακλείᾳ μετὰ τὰς ἀπαλέξεις ταύτας δι-
ερσκομένῳ εἰς τὴν Ἱερὰπολιν, ἥλθον εἰς αὐτὸν
κατὰ τὸν Κεδρηνὸν καὶ Ζωναραν καὶ τὸν Βρετέρων
50 ῥολιβίνκον τὸν Καθορσιανὸν οὗ τῷ περὶ χρόνων αὐ-
τῶ βιβλίῳ, ὁ καθολικὸς τῶν Ἱακωβιτῶν Ἀθανάσιος,
πορρηθὲν ἀγγεῖον τῷ ἀβόλῳ (καὶ καὶ τινες τῶν εἶναι
τὸν ἀνώτερον Παῦλον καλῶν λέγουσι) καὶ τὸσον
ἐτεχνήσατο, ὥστε καὶ ὑπέχετο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς
ποιῆσαι αὐτὸν Ἀντιοχείας Πατριάρχην, εἰγε ἐδέχετο

καὶ ὁμολογεῖν τὴν ἐν χαλκηδόνι συνόδον. φεῖ, τὸν
ψευδοπατριάρχην καὶ ἀνάξιον τῆς Πατριαρχικῆς τέως
ἀξιώματος τιμηθῆναι καὶ ἀναβιβασθῆναι εἰς τὸν
ἐπισκοπικὸν θρόνον ἀπὸ μόνον τὴν ἐπιπλάσαν Θεο-
σέβειαν. καὶ ἕτως ἡμᾶς διδάσκει ὁ Θεολόγος Ἰωάν-
νης εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτῆς, ἀλλὰ φησὶν ὑποφύ-
γειν ἡμᾶς τὰς τοιαύτας, λέγει γὰρ ῥητῶς κεφαλαίῳ
πρώτῳ, εἴ τις ἐρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτῃ τὴν
διδασκίαν ἐφέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ
χωρεῖν

χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. δύσκολον γάρ τὸν ἀπαξ
μεινάντα ἐν ἐνὶ δόγματι ὑποσάφηναι ἐκείνῃ τελευτῇ.
ὁ δὲ Ἀθανάσιος μετὰ τὸ αἰκισθῆναι τῷ Βασιλεῖ, καὶ
δεχθῆναι ὑπεπλάσως ὁμολογεῖν τὰς δύο φύσεις ἐπὶ
Χριστῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἡράκλειον, νυνὶ, ἐπειδὴ
καὶ ὁ Χριστὸς ἔχει δύο φύσεις, ἔχομεν βεβαιεῖν, ὅτι γε
ἔχει καὶ δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας. οἱμοί, ὁ Βα-
σιλεὺς ἐκλίψε καὶ εἰς τὸ φρόνημα, ὅτι τὸ ἐπὶ Χριστῷ
λέγειν μίαν θελήσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐστὶν ὁρθό-
δοξον, ὅθεν γράψας πρὸς τὸν Κύριον Ἀρκάδιον πρῶ-
τον σαγμα ἵνα συγγράψῃ κατὰ τῶν Αἰρετικῶν τὰ κε-
φαλαίωτα, ἔλεγον εἰς τὸ πρῶτον σαγμα μίαν Χριστῷ ἐ-
νέργειαν. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔτι εἰς τὸν καὶ
τῶν Περσῶν πόλεμον, καὶ ἀπελθὼν εἰς Λαζικὴν ὅπου
ἦν Μητροπολίτης ὁ Κύριος, αἰεμνήθη τῶν μετὰ Παύλου
Διαλέξεων, καὶ ἔλεγον, ὅτι ἐπὶ Χριστῷ μίαν δεῖ λέ-

γειν ἐνέργειαν, ἀντιλέγοντες δὲ αὐτῷ τὰ Κύριον καὶ
ἐπὶ Χριστῷ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῷ Λέοντος τῆς λέ-
γούσης, ἐνεργεῖ ἐκάτερα μορφῇ μετὰ τῆς θατέρου
κοινωνίας, ὁ Βασιλεὺς προσέταξεν αὐτῷ γράψαι ἀ-
ναφορὰν εἰς τὸν Κωνσταντινὸς πόλεως Σέργιον, νομίζων
αὐτὸν ὁρθόδοξον, καὶ ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ τὸ πραγματέον.
ὁ δὲ Σέργιος[Ⓢ] συρραγῶν ὡς, καὶ κρύφιος Αἰρετικὸς, καὶ
ἐγραψεν αὐτῷ ὅτι καλῶς ἔχει ὁ λόγος τῷ Βασιλεῖ.
ἐπέειπεν δὲ ὁ Κύριος τῷ Σέργιῳ, καὶ συμβέβηκεν αὐ-
τὸν γνωσθῆναι διπλάσιον τῷ Σέργιῳ Αἰρεσιάρχῃ τῆς
μονοθελήσεως, ὅθεν ἐκωχάμενος οἱ τε Γαλατῆται καὶ
οἱ Θεοδοσιανοὶ, Κόπται καὶ Ἀρμένιοι, λέγοντες, ἔχ-
ομεν ἡνώθημεν τῇ ἐν Καλκηδόνι Συνοδῷ, ἀλλ' ἐκεί-
νη ἡνώθη ἡμῖν, καὶ ἐχλούμενον τὰς ἀπὸ τῆς καθόλου
ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πατριαρχείας τῷ Φασιδῷ Κύριῳ, καὶ συνέσεως αὐτοῦ καὶ συμφωνίας μετὰ τοῦ 20
Θεοδώρου Φαραν καὶ ἄλλων Αἰρετικῶν, ἵνα μὴ ὁμολογῶσι μήτε μίαν μήτε δύο ἐνεργείας ἐπὶ Χριστῷ, ἀλλὰ
μόνον ἐνέργειαν Θεανδρικὴν, καὶ περὶ τῆς πρὸς Κύριον καὶ Σέργιον ἐναντιώσεως ὑπὲρ τῶν ὁρθῶν δόγματος μο-
ναχῶν Ἰνὸς Σωφρονίου, τῷ ὑπερον χρηματίσαντος Ἱεροσολύμων Πατριάρχῃ.

Ⓢανόντος τῷ Ἀλεξανδρείας Γεωργίου, περιβλήθη
Ἀλεξανδρείας ὁ ῥηθεὶς Φασιδῷ Κύριος περὶ τὰ χί-
λια τεράκοντα ἔτη, καὶ ἀπελθὼν ἐκεῖσε, καὶ ἐνω-
θεὶς τῷ Ἐπισκόπῳ Φαραν Θεοδώρῳ, ἐκίνησε τὸ ζή-
τημα τῷ πῶς, πῶς δηλονότι προσήκει ἡμῶς ὁμολο-
γεῖν ἐπὶ Χριστῷ, μίαν θελήσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν,
ἢ δύο; καὶ ἐποίησαν πῶς ὑδρεβαφῇ ἐκείνην ἐνωσιν,
ὅτι μήτε μίαν μήτε δύο ὁμολογεῖν, ἀλλ' ἐνέργειαν
Θεανδρικὴν, καθὼς ἐφλυάρει Ἀναστάσιος Σύρος ὁ
Ἀποζυγάρχος λεγομένης, λέγων ἕως, αὐτῷ τὰ πάντα
τῷ ἐνὸς τῷ Διαβεβαιώμεθα, καὶ πάσας αὐτῷ τὰς
φωνὰς καὶ τὰς ἐνεργείας πιστεύομεν, καὶ αἰνῶν αὐτῷ
εἰς Θεοπρεπείας, αἰδὲ ἕτω πάλιν ἀνθρωποπρεπείας,
αἰδὲ μέσσην τινὰ τάξιν ἔχουσιν, ὡς ἔχεται τὸ Θεο-
πρεπὲς ἐν ταύτῃ καὶ ἀνθρώπινον, ταύτης δὲ φωνῆς τῆς
δυναμείας καὶ πῶς κοινήν καὶ Θεανδρικὴν λεγομένην
ἐνέργειαν ἔχει μίαν ὑπάρχουσαν, ἀλλ' ἐτερογενῆ καὶ δι-
φορῶν κατὰ τὸν Ἀρεοπαγίτικον τυχόν Διονύσιον. ὡς
δὲ ὁ Κύριος καὶ Θεόδωρος[Ⓢ] εὗρον πῶς μήτε μίαν μήτε
δύο, ἀλλὰ τρίτην τινὰ λεγομένην Θεανδρικὴν, καὶ
ἐν τούτοις μετέχοντες τισὶν Αἰρετικαῖς Μονοφυσίταις, ὁμο-
σκομῆται εἰς Αἰγυπτίον, Θεοδοσιανοῖς, Θεμισιανοῖς καὶ
Γαλιανίταις, ἐπείσθαι εἴπωσιν τινὰ, ὁμολογῶντες
μὲν τὰς δύο φύσεις ἐπὶ Χριστῷ, μίαν δὲ ἐνέργειαν,
συντάξαντες καὶ ἐνεία κεφάλαια, ὧν τὸ ἕβδομον ἦν

περὶ τῆς μιᾶς ἐνεργείας. τῶν ἕτω μηνιῶν, θεία 25
οἰκονομία εὗρεται εἰς πῶς Ἀλεξανδρείαν πρὸς τὰ Κύριον
ἑστῆς Μοναχὸς Ἱεροσολυμίτης, ἀσκητικώτατος ἀνδρῶ-
ν[Ⓢ], ὡς μαρτυρεῖ ὁ πνευματικὸς Κήπος καὶ ὁ βίος Μα-
ρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ ἄλλα αὐτῷ συγγράμματα,
ὀνόματι Σωφρονίου, ἕως ἡναντιώθη τῷ Κύριῳ περὶ 30
τῆς μιᾶς ἐνεργείας, προσέβαλέ τε ὁ Κύριος Χρήσεις
πατέρων ἵνα βεβαιώσῃ πῶς μίαν ἐνέργειαν, ὁ δὲ Σω-
φρόνιος ἀντιπροέβαλε τῷ Κύριῳ Χρήσεις σαφεῖς καὶ
ἀναμφιβόλως τῶν ἐγκρίτων πατέρων. καὶ μὴ διω-
θεῖς ὁ Κύριος ὑποσέβηται αὐτὸν, ἀπέστειλεν αὐτὸν με- 35
τὰ γραμμάτων αὐτῷ πρὸς τὸν Σέργιον εἰς Βυζάντιον.
ἀλλ' εἰπὼν τῷ Σωφρονίῳ τὰ ὅμοια τῷ Κύριῳ ὁ Σέργι-
ος, καὶ παθὼν τὰ αὐτὰ τῷ Κύριῳ πρὸς Σωφρονίον,
ἦρεν ἀφ' αὐτοῦ ὅτι προσέειπεν αἰσθητικῶς Αἰ-
ρεσιν. ὅθεν τῆς μὲν κατὰ τῆς ἀληθείας ἀντιλογίας 40
ἐπαρητήθη, τῷ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀγῶν[Ⓢ]
τῷ θείῳ Σωφρονίῳ καταφρονήσας, ἐγραψε πρὸς Κύ-
ριον ἔχειν τὰς ἀποκρίσεις, ἡτοίμη λέγειν μήτε μίαν
μήτε δύο, ἀλλὰ Θεανδρικὴν. καὶ λοιπὸν ἰδὼν ὁ Σω-
φρόνιος καὶ τὸν Σέργιον ἀσεβῆντα, ὡς περ καὶ τὸν 45
Κύριον, καὶ γινῶν καὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Πάπαν Οὐώριον
τὰ αὐτὰ φρονεῖν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, καὶ τῷ
κριτῇ τῆς Οἰκουμενικῆς, τὸν ἐνόντα τρέπον καὶ εἰπὼν
καὶ ποιήσας, ἀνεχώρησεν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀπόκρισις Οὐώριου Πάπα Ῥώμης πρὸς Σέργιον Κωνσταντινὸς πόλεως πρεσβυτέρου αὐτῷ τὰ μετὰ τὸν Κύριον καὶ
Σωφρονίον συμβαίνοντα, ἐξ ἧς δέκνυται Αἰρεσιάρχῃς ὁ Οὐώριος καὶ ὑπερασπιστῆς τῆς μονοθελήσεως, καὶ
περὶ τῆς ὑπὸ τῷ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Σωφρονίῳ συγκροτηθείσης Συνοδῆς, καὶ ἀναθεματιστάς τας
Μονοθε-

Μονοθελήτας, ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας Οὐάριος, καὶ περὶ ἐπιστολῶν τῆς Σωφρονίου κατὰ τῆς Αἰρέσεως, καὶ περὶ τῆς καταγελάσας Ἐκθέσεως τῆς Ἡράκλειος.

5 Γράφει τὰ γινόμενα πρὸς τὸν Οὐάριον ὁ Σέργιος, ὃς οὐκ ἔστιν ἀπεκρίθη αὐτῷ ταῦτα μετὰ τὰ πολλὰ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς Κύρον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν τὸν πρὸς ἐκθροῦν τῆς Ἀλεξανδρείας (σημειωτέον δηλονότι) εἰς τὸ ἀνατραπῆναι πρὸς ὀνομασίαν τῆς νέας ἐφύρεσεως, ὅτι ἐπὶ μία ἢ δύο ἐέργεαι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ οὐ βληθῆναι
10 πρὸς πνευματικὴν πλὴν νεωστὶ ἐφύρεσθαι, ὅτι ἐπὶ δηλαδὴ μία ἢ δύο ἐέργεαι. Καὶ, μίας δὲ ἐέργειας ἢ δύο εἶναι ἢ γεγονόαι τὸν μεσίτην Θεὸν καὶ ἀνθρώπων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν νοεῖν, ἢ πρὸς φέρειν, πᾶν μάταιον, καὶ οὐ βλητομὴ ἐγγραφε, μή-
15 τε τὸν Κύρον λέγειν μίαν, μήτε τὸν Σωφρόνιον δύο, ἀλλὰ λέγειν αὐτὰς μίαν ἡγεμονικῶς, λέγων ῥητῶς, ὅτι θέλημα ὁμολογεῖται τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. μαρτυροῦν δὲ ὁ Σέργιος ὡς αὐτοῦ συστήσῃ πρὸς Αἵρεσιν αὐτῶν, ἐγγραφῇ εἰς Ἀλεξανδρείαν πρὸς Γεώργιον τὸν
20 λεγόμενον Ἀρσαν (ἢ Βαρσαν) Πωλικιανιστὴν ὄντα, ὁποσείηται αὐτῷ χρήσεις περὶ μιᾶς ἐέργειας, ὡς λέγει ὁ ἱερεὺς Μάξιμος ἐν τῇ πρὸς Πύρρον αὐτῶν Διαλόγῳ. ἐν ταῖς δὲ πλατυμοῦσι τῆς Αἰρέσεως, ὁρνεῖται Σωφρόνιος, τῶς Μοδέσας κοιμηθείσας, γίνεται ψήφῳ
25 τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Συνόδου, ὡς ἔτι χιλιοσῶ τετρακοσῶ τρίτῳ, Πατριάρχῃ Ἱερουσολύμων, καὶ σωμαγαγῶν καὶ τὰς λοιπὰς ὑπὸ αὐτῶν Ἐπισκόπους, καὶ συστήσας Συνόδον Τοπικὴν, ἀνεθεματίσας τὰς Μονοθελήτας, καὶ δὴ ἐγράψεν καὶ αὐτῇ τῆς Αἰρέσεως πρὸς τὰς ἀ-
30 πανταχῶς τῶν Ἐκκλησιῶν πρεσβύτας, καὶ εἰς αὐτὸν Σέργιον τῶν Βυζαντίων Ἐπίσκοπον ἀπέστειλε τὰ συνοδικὰ αὐτῶν. Φησὶ γὰρ ὁ Ζωναράς, Σωφρόνιος μάλιστα τῶ ἱερεῖ τῶ ἐν Ἱερουσολύμοις ἀρχιερατόντος τότε τῶ ἀρχιερεῖς τῶς ὑπὸ αὐτὸν σωμαθροίσαντος, καὶ συ-
35 νοδικῶς τὰς μίαν λέγοντας θέλησιν καὶ ἐέργειαν ὑπὸ τῶν δύο φύσεων τῷ Χριστῷ, ὡς μίαν αὐτικὴν φύσιν κηρύττοντας ἀναθεματίσαντος, σύμψηφον ὁν-
τος ὑπὸ τῷ καὶ τὸν τῆς Ῥώμης Ἰωάννην, ὁ Βασιλεὺς ἔθετο πρὸς ἄλλο μῆτε μίαν μῆτε δύο λέγειν, ὁ-
40 περ καταγελάσαντες. ἀκρόσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς Ἡράκλειος, ἠχύνθη, καὶ ἀθετῆσαι πρὸς πρῶτον αὐτῶν εἰς πρὸς Αἵρεσιν ὅτι ἠθέλησε, καὶ πάλιν τὸν οὐκ ἐκθροῦν ὅτι Αἰρετικὸς ἐπὶ μὴ φέρων, συντίθει-
σιν Ἐκθέσιν περιέχουσαν μῆτε μίαν μῆτε δύο ἐ-

νεργείας ὁμολογεῖν ἐν Χριστῷ. ὁ Ἀλεξανδρεὺς Εὐτύ-
χιος λέγει, Διὰ τὸ συναθροῖσθαι τὸν Σωφρόνιον τὰς
Μοναχὰς καὶ τὰς λοιπὰς ἐκκλησιαστικὰς εἰς Ἱερουσα-
λήμ, καὶ εἰπεῖν αὐτοῖς τὰ τῶν Πατριαρχῶν, ὅτι ἦ-
σαν δηλονότι καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ Πάπας Αἰρετικοί, καὶ δι-
δάξαι αὐτὰς τὸ ὁρθόδοξον δόγμα δι' ἀσφάλειαν, ἐ-
κείνοι δὲ οὐ βλάβησαν, κοιμηθείσας τῶς Μοδέσας, ἐψη-
φίοντο αὐτῶν εἰς Πατριαρχίαν. ὁμοίον δὲ εἰς τὸν
Σέργιον ἀπέστειλε τὰ συνοδικὰ αὐτῶν ὁ Σωφρόνιος, ἀλ-
λὰ καὶ εἰς τὸν Πάπαν Οὐάριον, ὡς γράφει ὁ Οὐάριος τῇ
Σεργίῳ τῆς Συνοδῆς πράξις δωδεκάτῃ. Σὺ δὲ σημείωσαι
πρῶτον, ὅτι ὁ τότε ἀγὼν τῶς Σωφρονίου παρεκίνησεν ἁ-
θροῖσθαι Ἱερεῶν πρὸς Οἰκουμενικῶς Συνόδου, ἐν ᾗ καὶ
ἡ ἐγκύκλιος αὐτῶν ἐπιστολὴ ἀνεγνωσθῇ, Φαισίως πρὸς
βόλῃ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, καθὼς ἐφαίνετο καὶ
εἰς αὐτῶν, ἀναθεματίζοντες αὐτοὶ ἄλλους, καὶ ὑπὸ
ἑκάστου αὐτοῦ ἀναθεματίζόμενοι, δούτερον, ὅτι καὶ οἱ
τρεῖς Οἰκουμενικοὶ καλῶντες ἦσαν ἐν ταῦτῃ Αἰρετικοί,
καὶ καὶ τὸ Ῥώμης ἐσφάλακε περὶ πλὴν πίστιν, τῶν
Παπῶν γινόμενων Αἰρεσιάρχων καὶ κληρονομῶν καὶ ἀνα-
θεματίζομένων ὑπὸ Τοπικῆς Συνόδου, τρίτον, ὅτι
ὁμοῖον ὁ Ῥώμης κλητὴς τῶν Αἰρέσεων, ἀλλὰ καὶ παῖς
ὁρθοδόξου Ἐπίσκοπος. τέταρτον, ὅτι ἐκείνιν ὁ
Πάπας κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπεὶ δὲ Αἰρετικὸς
γινόμενος, ἐκείνιν ἔτε πρὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ
μέγας τῶ Σατανᾶ ἄφ' ἧς καὶ λαλεῖ. σημείωσαι ὅτι τῶ
τὸν Ἡράκλειον προῆσαι τὸ πρὸς αὐτὸν, ἦτοι πρὸς Ἐκ-
θέσιν τὸ κυρίως αἷτιον ἦν ἡ κατὰ Σεργίον καὶ Κύρον,
οἷς σύμφωνος ἐγχεῖτο καὶ ὁ Οὐάριος, ἐναντιότης τῶ
Σωφρονίου. ἰδόντες γὰρ Σέργιος καὶ Κύρος ἀνθίστα-
μενοι αὐτοῖς τὸν Σωφρόνιον, παρεκίνησαν τὸν Βασι-
λέα ποιῆσαι πρὸς αὐτὸν, ἵνα δι' αὐτῶν βεβαιωθῇ ἡ
Αἵρεσις αὐτῶν, καὶ μὴ διωγθῇ τις ταύτη ἀταπείν.
ἐκλήθη δὲ, ὡς ἔρηται, τὸ πρὸς αὐτὸν Ἐκθέσις, ἦν καὶ
ὁ Σέργιος ἀφείρας ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδον, ἐβε-
βαίωσεν, ἔτις ἐποίησε μετὰ τὸν Σέργιον καὶ ὁ Πύρ-
ρος, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Κύρος μετὰ πρὸς Συνόδον τῶ Σε-
ργίου ἐποίησε τὰ αὐτὰ, καὶ ἐγράψεν καὶ ἐπιστολὰς πρὸς
τὸν Σέργιον, αἰγίνες κείνται ἐν τῇ τρίτῃ συμβολῇ,
ἦτοι συμελεύσει τῆς ἐπὶ Μαρτίνου Συνόδου ἐν τῇ Λατινῶν,
ἐν ᾗ δύρεσκειται καὶ ἡ Ἐκθέσις τῶ Ἡράκλειος.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἀθροισθῶν Συνόδων, καὶ ἀναθεματίσασθαι πρὸς Αἵρεσιν τῶν Μονοθελητῶν καὶ τὰς Μονοθελήτας.

50 Τελούτησαντες Οὐάριος Πάπας Ῥώμης ἐν τῇ Αἵρε-
σει, καὶ τῇ Ἀσπρόδοξῳ αὐτῶν Σεβερίῳ, ὁ μεταταῦτα
Πάπας Ἰωάννης Συνόδον ἀθροίσας ἐν Ῥώμῃ, ἀνε-
θεματίσας πρὸς Αἵρεσιν τῶν Μονοθελητῶν καὶ τὰς αὐ-

τεχομίας αὐτῆς. ὁμοίως καὶ οἱ ἐν Ἀφρικῇ καὶ Βυζα-
κίῳ καὶ Νημηδείας καὶ Μαυριτανίᾳ Ἐπίσκοποι ἀθρο-
ισθέντες, ἀνεθεματίσαντες τὰς Μονοθελήτας παρρησιασ-
τῶ Σωφρονίῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς ὁ Ζωναράς φησὶ καὶ ἄλλοι.

Απαλειφθεῖς τῶν ὀκπετηκότων τῆς ὁρθῆς ἡμῶν πίστεως Παπῶν μέχρι Οὐωρίε τῆς μονοθελήσεως Αἰρεσιάρχου, καὶ μαρτυρίαι ἐκ ὀλίγων τῆς Αἰρεσιάρχειας Οὐωρίε, ἐν ᾗ καὶ τέθεικε.

Τὶ πρὸς ἡμᾶς; εἰ οὐκ ὁ σωτὴρ τοῦ παρόντος λέγεται ἰσχύει, καὶ ἔχομεν τὴν ὀνόματι τέτῃ ἰσχύει ὑπὸ τῆς ἀγίας σφραγῆς τῶν δώδεκα, ἐδὲν. ἔτε λοιπὸν ἀνιμάσσεται τῇ Αὐτοκράτειρ Οὐωρίε τὸ τίμιον ὄνομα, ἐξιτήλη γεγονότος περὶ τῶν ὁρθοδοξίαν τῆ Παπᾶ Οὐωρίε, ἔτε μὲν ἡ τῆ Πέτρε καθεδρῶν Διὰ τῶν μο-
λυνεται, καὶ ἔτε ὅτε ἡ τῆς Ἀερὸν θρόνου ἐμεινῆθη Διὰ τὸν καὶ ἰσχύει. ἔχομεν καὶ εἰδωλολατρήσαντα Πάπαν Μαρκελῖνον (ὃς καὶ ὑπερὶ ἐμαρτύρησεν) ἔχομεν καὶ ἄρσανσαντα Πάπαν Λιβέριον. καὶ δὲ καὶ μονοφυσίτην γεγονότα (εἰ καὶ διωρθώθη ὑπερὶ) Πάπαν Βιγίλιον. ἰδὲ ἔχομεν καὶ Αἰρεσιάρχην τῆς μονοθελήσεως Πά-
παν τῆς Ρώμης Οὐωρίον, καὶ μάλιστα ἀμεταμέλη-
τα θνήσκοντα, καὶ λατῖνοι τὸ θεῖον συσπιάσαι βε-
λόμην τετρατόνται. ὅτι δὲ τοιαῦτος ἦν ὁ Οὐωρίος, ἴδε πρῶτον τῶν ἑπιστολῶν τῆ αὐτῆς Οὐωρίε πρὸς Σέρ-
γιον Κωνσταντινουπόλεως (ἥτις ἐμαρτυρήθη ἀληθε-
στάτη ὑπὸ τῆς σῆτης Συνόδου, ὁρεθίσσα τότε εἰς τὸ
Χαρτοφυλάκιον τῆς Πατριαρχίας τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως) λέγουσαν ταῦτα, μίας δὲ ἐνεργείας, ἡ δὲ οὐ
εἶναι, ἡ γεγονόσαι τὸν Κύριον νοεῖν, ἡ ἀσφύρειν, μά-
ταιον πάντων. καὶ ἐτι ἔγραφε τῷ Σεργίῳ εἶπεν τῷ Κύ-
ριῳ, μὴ λέγειν μίαν, καὶ τῷ Σωφρονίῳ, μὴ λέγειν δύο.
καὶ, ἐν ἐλέημα ὁμολογῶν τῇ κυρίῃ ἡμῶν ἰησοῦ
Χριστῷ. ὁ δὲ τῶν, ὁ Πάπας Ἀγάθων γράφων εἰς Κων-
σταντῖνον τὸν Πρωγονάτον, μαρτυρεῖ Αἰρετικὸν τὸν Οὐώ-
ριον. τρίτον, ὁ Πρωγονάτος εἰς τὸ Ἡθικὸν αὐτῷ λέγει,
ἀναθεματίζοντες καὶ ὀποβαλλόμεθα τὰς τῶν κληρῶν καὶ
ἐν ὧν δογμάτων Αἰρεσιάρχης καὶ ἀντιλήπτορας, φα-
ρὸν δὲ Θεόδωρον τὸν Φαραν, καὶ μετ' ὀλίγα, ἔτι δὲ καὶ
Οὐωρίον τὸν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Πάπαν γυνό-
μενον, τὸν κατὰ πάντα τέτοις σωματικῇ καὶ σπύ-
ρειμον καὶ βεβαιότητι τῆς Αἰρέσεως. τέταρτον, ἡ σῆτη
Οἰκουμενικὴ Σύνοδος λέγει πράξει δεκάτῃ τρίτῃ, πρὸς
τῆς δὲ, ἐκβληθῆναι τῆς ἀγίας τῆς Χρυσῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ ἀναθεματισθῆναι σωματικῇ Οὐωρίον τὸν
γυνόμενον Πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, Διὰ τὸ
ἐν ὧν ἡμᾶς Διὰ τῶν γυνόμενων παρ' αὐτῶν γενο-
μένων πρὸς Σέργιον κατὰ πάντα τῇ ἐκείνῃ γνώμῃ ἐ-
ξακολουθήσαντα, καὶ τὰ αὐτῶν ἀσεβῆ κυρώσαντα δόγ-
ματα. ἦν δὲ ἐν τῇ Συνόδῳ Λεγάτος τῆς Ρώμης Ἰωάν-
νης ἐμετίπεται χρηματίσας Πάπας, Ἰωάννης πέμ-
πτος κληθείς, ὃν Ἀπασάσιος ὁ Χαρτοφύλαξ Ρώμης
γράφων ἐπαινεῖ. ἔτι καὶ οἱ λοιποὶ Λεγάτοι ὑπέ-
γραψαν εἰς τὸν ἀναθεματισμὸν τῆς Οὐωρίε, καὶ ἐλ-
θόντες εἰς Ρώμην διηγήσαντο τὰ μετὰ τὸν Ἀγάθωνα
Πάπα Λέοντι τῶν καθεαίρεσιν Οὐωρίε, ὡς μαρτυρεῖται
αἰπερῶς. πέμπτον, ἡ ἐν Τρεβῶν Συνόδος εἰς τὸν
πρῶτον αὐτῆς Κανόνα μαρτυρεῖ αὐτὸν Αἰρετικὸν καὶ

ἀναθεματίζει. ὅκτον, Θεόδωρος ὁ Πατριάρχης Ἱε-
ρσολύμων συνοδικῶς αὐτὸν ἀναθεματίσει, καὶ ἡ συ-
νοδικὴ αὐτῷ ὑποστολὴ ἀνεγνωσθῇ εἰς τὴν ἐβδόμην Σύ-
νοδον. ἐβδόμον, Λέων Πάπας ὁ δούτερος γράφων εἰς
Κωνσταντῖνον τὸν Πρωγονάτον, καὶ πρὸς τὰς Ἰσπανίας κα-
10 θολικῶν αὐτῷ ὑποστολῶν, καὶ εἰς τὸν Ἐρβίλιον Ρήγα
Ἰσπανίας, μαρτυρεῖ αὐτὸν Αἰρετικὸν καὶ ἀναθεμα-
τίζει. ὅγδοον, ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος εἰς
πολλὰς τόπας λέγει αὐτὸν Αἰρετικὸν καὶ ἀναθεματίζει.
ἐνάτον, ὁ Πάπας Ἀδελανδὸς ὁ δούτερος ἐν ἔτει ὀκτακωσίο-
15 5 ὡς ἐξηκοσῶ ἐνάτῳ εἰς τὴν ἐν Ρώμῃ κατὰ Φωτίε Συνόδον,
ὡς καὶ εἰς τὴν ὁγδόην κατὰ Λατίνους Συνόδον, γε-
νομένην ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει ὀκτακωσίο-
5 ὡς ἐξήκοσῳ ἐνάτῳ, Θρηνῶν καὶ ὁλοφύρελμος Διὰ τὴν πρὸς
τὰς Πάπας ἀντιλογίαν τῆς Φωτίε, ταῦτα εἶπεν, ἀνύ-
20 πιστός ἐστιν ἡ τόλμη αὐτῇ ἀγαπητοὶ με ἀδελφοί, καὶ
ταύτην τὰ ὅσα τῆς καρδίας με ὑπονεγκεῖν ἐδιδώκαται.
ἐδέποτε τὸν τῶν Ρωμαίων Ἀρχιερέα ὑπὸ τῶν λοιπῶν
Ἐκκλησιῶν ἀνέγνωμεν κληρόμενον, ἀλλὰ πάντας ὑπὸ
ἐκείνῃ κληρονομίᾳ οἰδαμεν, καὶ γὰρ εἰ καὶ τῷ Οὐωρίῳ ὑπὸ 25
τῶν Ἀνατολικῶν μετὰ θάνατον ἀιάθεμα ἐρρέθη, ὅμως
γινώσκον ἐσθὶν, ὅτι ὅτι Αἰρεσία κατηγορηθῇ, δι' ἣν
καὶ μόνον ἔξεσι τὰς ὑποδείξεις τῶν μεζόνων κατε-
ξαιρίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἔτε Πατριαρχῶν ἔτε ἐτέ-
ρωντις πρεσβυτέρων ἐξοικνεῖν ἡδυνήθη τῶν ὑπὸ φασιν, 30
εἰ μὴ ἡ τῆς αὐτῆς πρώτης καθεδρᾶς αὐθιγία σωθή-
νεσθαι ὅτι τῶν. καὶ λοιπὸν πρὸς δέκατον, ὅτι ἰ-
δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Παπᾶ Ρώμης Ἀδελανδῷ ὁρθοδόξῃ συ-
νοδικῶς ὁ Οὐωρίος Αἰρετικὸς μαρτυρεῖται, καὶ ἀνα-
θέματι ὑποβεβλημένος. σιδέκατον, ἴδε τὰς τόπας 35
ἐν τῇ παρῶν συγγραφῇ τῶν ἐρημῶν Συνόδων τῶν πε-
σάων, καὶ τῆς σῆτης ἐν Τρεβῶν, ἐβδόμης, καὶ τῆς
κατὰ Φωτίε. δωδέκατον, ὁ Φωτίος εἰς τὴν βιβλιο-
θήκῃ αὐτῇ, καὶ ἐν τῇ περὶ τῶν ἐπὶ Συνόδων, καὶ
ὁ αἰγὶ Τερμανδὸς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης, 40
καὶ ὁ ψευδὲς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν
ἐπὶ Συνόδων, καὶ ὁ Κεδρηνὸς εἰς τὴν συνοψίαν αὐτῇ,
καὶ ὁ Βέδας λέγουσιν, ἀθροισθῆναι τῶν ἑκτῆς Συνο-
δον κατὰ Σεργίον, Κύριον, Οὐωρίον, Πύρρον, Πέτρον
καὶ Παύλον. δέκατον τρίτον, ὁ Ἀντιοχείας Μακάριος, 45
ὁ ἀναθεματισθεὶς εἰς τὴν σῆτην Σύνοδον, κατελειφμὸν
τὰς πρὸς αὐτὸς τῆς μονοθελήσεως λέγει, Σεργίον, Παύ-
λον, Πέτρον, εἴτα ἑπὶ λέγει, καὶ Οὐωρίον τῆς Θεόφρο-
ντος. καὶ πράξει ὁγδὸν τῆς αὐτῆς Συνόδου ὁ Μακά-
ριος, πάλιν σύμφωνοι ἐσμὲν Οὐωρίῳ, Σεργίῳ, Παύ-
50 λῳ καὶ Πέτρῳ. καὶ ἐν τῇ λιβέλλῃ αὐτῇ, Οὐωρίος
φησὶ καὶ Σεργίῳ καὶ Κύριῳ καὶ οἱ ἐφεξῆς τῶν Ἐκ-
κλησιῶν ἡ γεμόνες καὶ Ἐξάρχαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τριῶν Ἀντιθέσεων τῶν παπιστῶν ὑπὲρ Οὐώριε Πάπα, καὶ τῶν τριῶν λύσεων πρὸς αὐτὰς διὰ πολλῶν ὑποδείξεων, ἐξ ὧν ὁ Οὐώριε ἀναμφιβόλως δέκνυται Αἰρεσιάρχης.

5

Ἀντιθέσεις ὑπὲρ Οὐώριε παπιστῶν τρεῖς, ὧν πρώτη ἐστὶν, ὅτι ὁ Οὐώριε ἔγραψε πρὸς Σέργιον ὑπερβολῶς οἰκονομικῶς, τὸ λοιπὸν δὲ ἔστιν Αἰρετικός. ΛΥΣΙΣ. Μάλιστα Αἰρεσιάρχης, ὅτι ἐρμηνεύει καὶ βεβαίως ῥητὴς καὶ διωρισμῶς πρὸς Αἰρεσι, εἰπὼν ὡς ἔλεγμα ὁμολογῶν, ὅπερ ἐκ οἰκονομίας, ἀλλὰ βλασφημία. ἔτα ἡ ὁκτὴ ἢ ὡς Τρεῖς, καὶ ἡ ἐβδόμη αἰσιμῶς, καὶ τοῦτοι Πάπα, Πατριάρχης, Βασιλεῖς καὶ ἱεροῖς ἐκρίναν αὐτὸν Αἰρετικόν 15 καὶ ἀνεθεμάτισαν, καὶ εἰσὶν ἀξιοπιστότεροι τῶν νεωτεριστῶν. ἔπειτα ἐπειδὴ περὶ ἀναφυομένης Αἰρέσεως ἔγραφον, ἐκ ἑδῆ σιωπῆσαι πρὸς ἀληθειαν, καὶ γίνεσθαι αἷτιον πλάνης. φησὶ γὰρ ὁ μέγας Βασίλειος εἰς τὰ ἡθικά αὐτῷ, ὅτι ὁ ἐμπιστεύεις τὸν λόγον τῆς διδασκαλίας, εἰς σιωπὴν τὴν ἀναγκάων εἰς πρὸς Θεὸν ὑπαρέστην, ἐνοχὸς ἐστὶ τῷ αἵματι τῶν κινδυνολόντων. ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὁ Ταράσιος εἰς πρὸς δούτεραν πράξιν τῆς ἐβδόμης Συνόδου λέγει, ὅτι ἡ ὁκτὴ μόνον τὰς τέσσαρας, Σέργιον, Πύρρον, Παῦ- 25

λον καὶ Πέτρον ἀνεθεμάτισεν, ἄρα ὃ τὸν Οὐώριον, καὶ εἰς τὴν περὶ τὴν ταῦ κατὰ Οὐώριε. ΛΥΣΙΣ. Ὅτι ἐκείνῳ ὁ Ταράσιος διελλαμβάνων περὶ μόνων τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἐκένε μόνους καὶ εἶπεν. ὅτι δὲ μετὰ τῶν καὶ τὸν Οὐώριον καὶ Κύρον καὶ Μακάριον καὶ ἄλλους ἡ ὁκτὴ ἀνεθεμάτισε, πασιδῆλον, καὶ ἴδε τὸν ῥητὸν ἐκείνῳ. ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Διούσιος ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Θανματάρχης Τρηγόριος καὶ ἄλλοι ἡμάρτον ἐν τῇσι διὰ τὴν ζήλῃ καὶ ἀγῶνι, καὶ ὁμοῦς Αἰρετικοὶ ἐκ εἰσὶν, ἀλλ' ἄλλοι, ἔτω καὶ ὁ Οὐώριε. ΛΥΣΙΣ. Ἐκείνοι εἶπον ἀγωνιστικῶς, ἀλλ' ἐκ ἐδογματίσαν καθὼς ὁ Οὐώριε. ἔτα ἐξ ἄλλων συγγραμμάτων αὐτῶν φαίνεται αὐτῶν ἡ ὁρθοδόξια, ὁ δὲ Οὐώριε ἐδογματίσει, καὶ πάντες ἦν Αἰρετικοί, ὥστε ἐκείνοι ἄλλοι, καὶ ἔτε Αἰρεσιάρχης, ἴδε καὶ εἰς τὰς σημειώσεις τὰς ἐν τῇ δεκάτῃ τρίτῃ πράξει τῆς ὁκτῆς Συνόδου, καὶ τὰ μετὰ πρὸς Συνόδου περὶ τῆς Αἰρέσεως Οὐώριε λεγόμενα κατωτέρω, ἐξ ὧν ἀναμφιβόλως ὁ Οὐώριε Αἰρεσιάρχης δέκνυται.

30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τῶν μονοθελητῶν ὑπὸ τῷ Πατριάρχῃ Σεργίῳ ὑπὸ κυρώσει τῇ ἐκθέσει Ηῤακλείου.

35

Ἐγένετο καὶ Τοπικὴ Σύνοδος εἰς πρὸς Κωνσταντινουπόλιν ὑπὸ τῷ Σεργίῳ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἵνα κυρωθῇ τῷ Βασιλεῖ Ηῤακλείῳ ἡ ἐκθεσις, ἣν ὁμοῦς ὁ Ἀββαὶς καὶ ὁμολογητὴς Μάξιμος ἐκ ἀπεδέξατο, 40 ὅθεν καὶ ψευδοσυνοδὸν αὐτῶν καλεῖ, καθότι ἐκ ἐγένετο κατὰ τὰς νόμους καὶ τὰς κανόνας τῶν προτέρων ἁγίων Συνόδων, χωρὶς γὰρ Ἰνὸς ἐγκυκλίου ὑπερβολῆς, πρὸς τὰς Πατριαρχίας ἀπεσταλμένης, χωρὶς εἰδήσεως ἡμερῆς καὶ τόπου πᾶσι ποτὲ σιωπήχῃ τοιαύτης Συνόδου; καὶ χωρὶς κατηγορίας καὶ κατηγορημάτων, καὶ ἄλλων περιστάσεων χρεωδῶν; ὡς ῥηθῇσεται εἰς

τὸ δέκατον βιβλίον, ἵνα εὐφημῇται ὁρθὴ Σύνοδος, φησὶ γὰρ ταῦτα ῥητὴς περὶ τὰς τέλος τῆς μετὰ τῷ Πύρρῳ διελέξεως. ΠΥΡΡΟΣ. ἀλλ' εἰ τὰς γινώσκονται, εὐρίσκονται τέτοις συμβαδόμενοι Σέργιος τε καὶ ἡ ἐπ' ἐμῇ Συνόδου. ΜΑΞΙΜΟΣ. θαυμάζειν ὕψις μοι πῶς Σύνοδον ὁπκαλεῖ πρὸς μὴ κατὰ νόμους καὶ κανόνας συνοδικὰς ἡθεσμὸς γυναικῶν ἐκκλησιαστικῶν; ἔτε γὰρ ὑπερβολὴ ἐγκυκλίου κατὰ σιωπῆσιν τῶν Πατριαρχῶν γέγονε, ἔτε τόπος ἡ ἡμέρα ὑποαίτιος ὡς εἶπεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τελευτῆς Σεργίου, καὶ πατριαρχίας Πύρρου μονοθελήτου, καὶ τῆς Ηῤακλείου Βασιλεῖος τελευτῆς, καὶ περὶ διηγήσεως τῶν πανδείων κακῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τῶν διωγμῶν καὶ θλίψεων τῆς ἐκκλησίας.

Ἦλθεν ὁμοῦς καὶ τὸ κοινὸν χεῖρ τῷ θανάτῳ καὶ εἰς τὸν Σεργίον τὸν Πατριάρχην, καὶ εἰς τὸν Ηῤακλείον τὸν Βασιλέα ὡς ἔτι ἐξακοσιοσὺ πενταεκακοσῷ. αὐτὸ

δὲ τῷ Σεργίῳ ἐχαρακτηρίσθη ὁ Πύρρος, καὶ αὐτὸς μονοθελήτης. Τὸς μέλλει παύτως μεγάλας καὶ κακὰς ἀντίσταθαι κεφαλὰς; ὁ Σωφρόνιος; ἀλλ' ἀπείθα-

ἀπέθανον· ὁ Μάξιμος· καὶ ὁ πεδὴμαϊ δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Δαβαίνει εἰς τὴν Ἀφρικκὴν, μελετῶν καταλαβεῖν τὴν Ῥώμην. τὰ ὑπὸ τοιαύτῃ Πατριάρχῃ ἡ χριστιανικὴ μαχίμα εἰς μὲν τὴν Ἀντιόχειαν γέγονε Πατριάρχης Μονοθελήτης ὁ Μακεδόνης, εἰς δὲ τὴν Ἀλεξανδρείαν Πέτρος, καὶ αὐτὸς Μονοθελήτης, ὡς λέγει ὁ Πάπας Μαρτίνος ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἐπισκόπον καὶ Κληρικὸν τῆς ὑποκριμῆς τῇ ὁποσολικῇ θρόνῳ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας ὑπὸ τῇ αὐτῇ. ὡς, ἐβόα ὁ πολυπαθὴς οὐκ εἰς ἰὼβ, τίς γὰρ αὐτῷ δέη γράφῃται τὰ ῥήματα μὲν, περὶ δὲ αὐτῷ ἐν βίβλῳ εἰς τὸν αἰῶνα ἵεν-

γραφῆναι σιδηρῶ καὶ μολύβδῳ, ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι· τὰ ἐξήτει ἔχειν ὁ ὑπομονητικώτατος αὐθρῶπος ἔπος πρὸς μνήμην τῶν παθημάτων αὐτῷ αἰωνίαν εἰς τὰς μεταγενεσέρας, χεῖρα δὲ ἔχειν εἰς χάριτίν, ἢ εἰς μολύβδον καὶ εἰς σκληρὰ πέτραν τὰ πάθη αὐτῷ. ἀλλὰ τὰ βάσανα τῆς Ἀνατολῆς, τὰς διωγμὰς τῆς Ἐκκλησίας, τὰς θλίψεις τῆς ἱερουσαλὴμ ἐκ ἀρκῆ γράφῃται ἔτε εἰς χάριτας ἔτε εἰς μολύβδους ἔτε εἰς λίθους μαρμαρέας, τόσον εἰς ἀνεκδιήγητα, ἐπεὶ ἔμνημονον ἦσαν πάνθεν, ἀλλὰ γεγόνασι καὶ πολυχρόνια. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τῶν Μονοθελητῶν, ὑπὸ Πύρρον ὑπὸ βεβαιώσει τῆς Ἐκθέσεως Ἡρακλείου, 15 καὶ τῆς Δαδ Φαρμάκου θανάτου Κωνσταντίνου καὶ Ἡρακλείου ὁ συμφορῶν τῶν οὐκ εἰσὶν καὶ Πύρρον, καὶ βασιλείας Ἡρακλίου, καὶ ἐξορίας αὐτῶν καὶ τῆς Πύρρον, καὶ πατριαρχίας Παύλου Αἰρετικῆς, καὶ περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Διελέξεως τῆς ὁμολογητῆς Μαχίμας καὶ τῆς Πύρρον, καὶ ὑπὸ τῆς εἰς τὴν ὁρθόδοξον Πύρρον, καὶ αὐτῶν ἐπανακάμψεως εἰς τὸν ἴδιον ἔμερον, καὶ ἀναθεματισμῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ῥώμης Θεοδώρου, τῷ αἵματι τῆς χειρὸς γράψαντος τὴν καθάρεισιν αὐτῶν, καὶ περὶ δευτέρας πατριαρχίας Πύρρον. 20

Ῥητέον δὲ πάλιν, ὅτι θανόντος Σεργίου, γίνεται Κωνσταντινουπόλεως ὁ Πύρρος, ὃς καὶ αὐτὸς Σωμόδον συστήσας, ἐβεβαίωσε τὴν Ἐκθῆσιν τῆς Ἡρακλείου, τῶν δὲ Ἐπισκόπων τινὰς μὲν ἐφόβησε, τινὰς δὲ ἠπάτησε καὶ ὑπέγραψαν εἰς αὐτὴν. μεταταῦτα δὲ γονορῆν Δαδὸς καὶ τῆς Ἡρακλείου τῆς καὶ αὐτῆς τῆς Κωνσταντίνου, Δαδὸς εἶναι ὁρθόδοξον, ὁμοφώνῃ Πύρρον, καὶ Μαρτίνῳ ἢ ἀνέψιαν καὶ γυνὴν Ἡρακλείου, καὶ Ἡρακλίου ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ Φαρμακὸς τὸν Κωνσταντίνον, καὶ βασιλεὺς ὁ Ἡρακλίου, ὅστις εἰ καὶ ἐφαίνετο ὡς γνῶμων, καὶ γὰρ δέδωκεν εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν τὸ σέμμα ὁπερ ἔλαβον ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Κωνσταντίνος δὲ τῆς τῆς πατρὸς αὐτῆς, καὶ ἔδωκε καὶ ἐλεημοσυνῶν πολλὰ Δαδὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, ὅμως εἰς τὰ ἔκκλησιαστικά ἐμαίνετο, ὡς καὶ ἐκείνῳ γὰρ ὑπὸ τῆς Πύρρον, ἐργάζετο μυρία φόνους καὶ πόδας διωγμῶν, ὡς αὐτὸς συστήσῃ τὴν μονοθέλησιν. ἀλλὰ μισήσεις σὺν τῇ μητρὶ Δαδὸς τὸν Κωνσταντίνου θάνατον, ἐκβάλλεται καὶ ἐκτοπίζεται καὶ ἐξορίζεται, καὶ ὁποθνήσκει ἀτίμως εἰς Μοναστήριον, τῆς δὲ Μαρτίνου ἐκοψαν τὴν γλῶσσαν, τὸν δὲ Πύρρον ἐκβάλλουσι, καὶ περὶ τῆς εἰς Πατριάρχῃ Παύλῳ Διάκονον, ὁ δὲ Πύρρος φεύγει, ἢ καὶ ἄλλως ἐξορίζεται εἰς Ἀφρικκὴν. ἀπερχόμενος δὲ εἰς Ῥώμην ὁ ἅγιος Μάξιμος, καὶ περιτυχὼν ἐκείνῳ τῷ Πύρρῳ, διηλέχθη αὐτῷ πρῶτον, ὡς περὶ φανῆναι τὸν Πύρρον κατεγνωσμένον καὶ μετανειρημένον,

καὶ ἄσαι παλινωδίαν, καὶ ἀπελθόντα εἰς Ῥώμην δὲ τῆς Ἀφρικκῆς, ὡς Πατριάρχῃ ὁρθόδοξον ὑπὸ τῆς Ῥώμης Θεοδώρου κηρυχθῆναι, ἀναθεματίσαντα τὸν Μονοθελήτην, ὡς μαρτυρεῖται τῷ ὁμοφώνῳ καὶ ὁ 25 φώτος καὶ ἄλλοι πολλοί, οἵτινες ὑπὸ τῆς Πύρρον εἰς Ῥώμην ὁ Πύρρος, ἔδωκε τὸν τόμον τῆς πίστεως αὐτῆς, ὑπογράφοντα ἰδιοχείρως ὑπὸ τῆς Πατρὸς Θεοδώρου, ὅστις μετὰ τῆς Συνόδου αὐτῆς τὸν Πύρρον ἐτίμησε, δὲ αὐτῷ καὶ θρόνον αὐτῷ προσέθηκεν 30 καθίσαι. πλὴν ἐπανερχόμενος δὲ τῆς Ῥώμης ὁ Πύρρος εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, ἔτι ὡς ἐν τῇ ὁδῷ, ἦτοι ἐν τῇ Ῥαβέννῃ, κατὰ τὸν Ζωννοῦ ὑπανεστρεψεν εἰς τὸν πρῶτον ἔμερον, ὅθεν σιωδῶς καὶ ἀναθεματίσθη τὸ δευτέρῳ ὑπὸ τῆς μακαρίας Πάπας Θεοδώρου. ἐπεί 35 σεν ὅμως πρῶτον φοβερὸν καὶ ἀνήκεστον ὁ Ῥώμης Θεόδωρος, ὡς λέγει ὁ Ἀναστάσιος καὶ Θεοφάνης, ἔλαβε γὰρ δὲ τῆς αἵματος τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὅτι ἐν τῇ βασιλικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Πέτρας, καὶ ἔσχεον αὐτὸ ἔνδον εἰς τὸ μελανοδοχεῖον, καὶ λαβὼν ἐκεί- 40 θεν ἔγραψε τὴν καθάρεισιν τῆς Πύρρον ἔμπεδον τόσων καὶ τοσούτων, ὡς ὑπὸ τῆς ἱερῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς ποιήσας μετ' ὀλίγου ἡμέρας ἀπέθανε, καὶ ἐγένετο αὐτῷ ὁ Μαρτίνος. ὁ Πύρρος δὲ ὁρμητικώτατος Αἰρετικὸς εἰς τὸ Βυζάντιον, μετὰ 45 δώδεκα χρόνους δὲ τῆς Πατριαρχίας τῆς Αἰρετικῆς Παύλου, ἐπατριαρχεῖ δευτέρῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου Ἡρακλείου, καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν γεγονότων αὐτῷ τὴν μονοθέλησιν βεβαιούντων, καὶ τῆς ἔχει σκοπῆς μεταθεῖναι εἰς Ῥώμην τὸ βασίλειον, καὶ περὶ τῆς σιωδικῆς ἐξετάσεως τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἡρακλείου ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σεβερίνου καὶ Ἰωάννου τῶν Παπῶν, καὶ ὁποδοκιμάσεως αὐτῆς καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀφρικκῇ, καὶ περὶ τῆς κατακρίσεως τῆς τύπης τῆς Κωνσταντίνου καὶ τῆς Παύλου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς Πάπας Θεοδώρου. 50

Εν τῷ ἑξακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ δαυτέρῳ ἔτει ἐβα-
 σίλευσεν ὁ ἑγγονος τῆς Ἡρακλείας Κώνσας, ὃς ἐ-
 ποίησε πρῶτον βεβαίῃ τῷ μονοθέλῃ, ὃπερ
 καὶ τύπῳ ἐκλήθη. ὕστερον ὁμῶς μετενόησε καὶ ἐρ-
 νήθη τῷ Αἰρεσί, ὡς λέγει ὁ Οὐαπεργέντης, καὶ ὅθων
 φρονησέως ἐβλίβη πέμψῃ κεφαλῇ ἐνδεκάτῳ,
 οἱ καὶ ἐπελέγασιν, ὅτι ἔχει σκοπὸν ὁ Κώνσας μετα-
 φέρειν τὸ βασίλειον εἰς τῷ Ρώμῃ. Διὰ τὸ τῆς Βυζαν-
 τίας κακοποιῆσαι τῷ Μαρτίνῳ, περὶ ἧς μετοική-
 σεις τῆς βασιλείας σημειῖ καὶ ὁ Ζωναράς. τῷ ἐπὶ ὀ-
 νόματι Ἡρακλείας ἔκθεσιν ὁ Σέργιος ἐπεμψεν εἰς Ρώ-
 μῳ, ἵνα υπογράψῃ αὐτῷ ὁ μετὰ Ὀνώριον Πάπας
 Σεβερίνος, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἑπιστολῇ τῆς Ἀλεξανδρείας
 Κύρις πρὸς τὸν Σέργιον, καὶ μὴ ἐν τῇ τρίτῃ πράξει
 τῆς ὑπὸ Μαρτίνῳ Συνοδῆς. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἀσεβῆ ταύτῃ
 γνώσκων, ἀλλὰ διὰ τὸν φόβον τῆς Ἡρακλείας Συνο-
 δὸν ἀφροῖσας ἐν Ρώμῃ, καὶ ἕτως ἐξετάσας, ἀπέ-
 δοκίμασεν αὐτῷ καὶ ἀπέβαλε, πατριάρχοντας δὲ
 ὀλίγον, ἦτοι Μήνας οἵδεκα, ἀπέθανε. μενῶσης δὲ
 τῆς καθέδρας χερσὸς Μήνας πούτε, γέγονε Πάπας
 Ἰωάννης ὁ τέταρτος. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ Σέργιος. ὁ
 δὲ Ἰωάννης βεβαιώθεις κατὰ τῷ συνήθειαν ὑπὸ τῆς
 Ἡρακλείας, ἠθροισε Συνοδὸν εἰς Ρώμῳ καὶ πρέβα-
 λε τῷ ἔκθεσιν Ἡρακλείας, ἣν ἐξετάσας, κατέκρι-
 νε. τὰ αὐτὰ ἐγένοντο περὶ αὐτῆς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀφρι-

κῇ. μετὰ τὸν Σέργιον γέγονε Κωνσταντινὸς πόλεως, ὡς
 ἔρηται, ὁ Πύρρος, ὃς καὶ αὐτὸς Συνοδὸν Ἰνδὸν ἀθλίων
 Ἐπισκόπων ποιήσας, ἐβεβαίωσε τῷ ἔκθεσιν Ἡρα-
 κλείας, πείσας τῶν Ἐπισκόπων τὰς μὲν κολακείας,
 τὰς δὲ φόβῳ υπογράψαι ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῷ διορισθεῖσι,
 ἵνα καὶ ἐκρέμασεν αὐτῷ τῶν θυρῶν τῆς μεγάλης
 Ἐκκλησίας. γέγονε μετὰ τὸν Ἰωάννην Ρώμης Πατριάρ-
 χης ὁ Θεόδωρος, ἐφ' ᾧ ὁ Κωνσταντινὸς πόλεως Παῦλος, ὃς
 ἐπατριάρχουσε τῷ ἑξακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ δαυτέρῳ
 ἔτει, μονοθέλῃ τῳ ὢν, καὶ ὁρῶν πολλὰς ἐναντιμύνας
 τῇ αὐτῇ Αἰρέσει, ἀπέρησε πρὸς τὸν βασιλέα Κών-
 σαν πέμψαι τὸν τύπον αὐτῷ εἰς τὸν Πάπαν Θεό-
 δωρον πρὸς ἀποδοχὴν αὐτῷ, καὶ πρὸς ἐκείνῃ γραψαι
 αὐτῷ, ἵνα παύσωνται καὶ τῶν Κωνσταντινέων πολιτῶν καὶ τῶν
 Ρωμάνων οἱ λόγοι, τῇ ἀποδοχῇ δηλαδὴ τῆς τύπῃ.
 ἔγραψε δὲ καὶ ὁ Παῦλος πρὸς τὸν Θεόδωρον, καὶ πα-
 ρεκίνει πρεσβύται καὶ κληρικοὺς μίαν θέλησιν, ἵνα μὴ γέ-
 νηται διαφορά καὶ ἐναντιότης θελήσεων ἐν τῷ αὐτῷ
 πρὸς αὐτὸν. ἔλεγε δὲ ὁ Παῦλος ἐν τῇ ἑπιστολῇ, ὅτι
 ἐλέγω ταῦτα παρ' ἐμῶ, ἀλλ' ὅπερ ἔπον αὐτοῖς οὐ καὶ
 οἱ πατέρες. ἐπέλεγε δὲ, ὅτι καὶ Ὀνώριος καὶ Σέργιος
 ἕτως ἐδίδαξαν. ὁ δὲ Θεόδωρος Συνοδικῶς καὶ αὐτὸς
 τὸν τύπον κατακρίνας, καὶ τῷ Παύλῳ πέμψας ἐπι-
 στολὰς καὶ ἀποκρισιαρχίας, ἐνέθετόν τινος ἀπολιπεῖν τῷ
 Αἰρεσί, καὶ ἐπειδὴ εὖρον αὐτὸν αὐτῶν, κατέκρινε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν τῆς Μαρτίνῳ παραινετικῶν ἑπιστολῶν πρὸς τὸν Κωνσταντινὸς πόλεως Παῦλον, καὶ καθ' ἑξῆς καὶ
 30 ἐξορίας τῶν Λεγάτων αὐτῶν ὑπὸ τῆς Παύλῳ, καὶ περὶ τῆς ἀφροῖσας ἐν Ρώμῃ Συνοδῆς ὑπὸ Μαρτίνῳ, καὶ αἰαθεμα-
 τισίας ἔκθεσιν Ἡρακλείας, τύπον Κώνσας, ἑπιστολῶν Παύλῳ πρὸς Θεόδωρον, Θεόδωρον Φαραῶ, Κύριον, Σέργιον,
 Πύρρον καὶ Παῦλον, καὶ περὶ τῆς ἐξορίας Μαρτίνῳ Πάπα καὶ μαζίμου τῶν ὁμολογητῶν, καὶ περὶ τῶν μετὰ
 Μαρτίνῳ Παπῶν Εὐγενίῳ, Βιταλιανῷ, Δόνῳ καὶ Ἀγάθῳ καὶ τῶν μετὰ Παῦλον Πατριάρχων Κωνσταντιν-
 πόλεως Πύρρῳ, Πέτρῳ, Θεμῳ, Ἰωάννῳ, Θεόδωρῳ καὶ Γεωργίῳ.

35 Ὅ μετὰ τὸν Θεόδωρον Πάπας Μαρτίνῳ ἐπεμψε
 καὶ αὐτὸς εἰς Βυζάντιον Λεγάτους καὶ ἑπιστολὰς πρὸς
 ἑαυτὸν τῆς Παύλῳ. ὁ δὲ λαβὼν ἐξήσαν ὡς τῆς
 Βασιλείας, τῶν Λεγάτων τὰς μὲν ἐφυλακῇ ἔθετο,
 40 τὰς δὲ ἐξώρισεν. ὅθων ὁ Μαρτίνος συνεργεῖ καὶ τῆς
 αἰγίς μαζίμου, τότε ἐν Ρώμῃ δόλοσκομῶν, ὡς λέγει
 ὁ Ζωναράς, καὶ πλατύτερον ὁ ἱερεὺς Θεοφάνης, ἠ-
 θροισε Συνοδὸν ἐν Ρώμῃ ἐκ τῶν ποσὶ Ἐπισκόπων ὡς ἔτι
 ἑξακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ οὐατῷ, ἐν ᾧ πρεσβυτέρων τῶν ἔκ-
 45 θεσιν Ἡρακλείας, τὸν τύπον τῆς Κώνσας καὶ τῶν ἑπιστολῶν
 τῆς Παύλῳ πρὸς Θεόδωρον, κατέκρινε καὶ ταῦτα καὶ
 τῷ Αἰρεσί, ἀνθεματίσας δὲ καὶ Θεόδωρον τὸν Φαραῶν,
 Κύριον, Σέργιον, Πύρρον καὶ Παῦλον. ἀπατηθεὶς
 δὲ ὁ Βασιλεὺς ὑπὸ τῆς Παύλῳ, ἔγραψεν εἰς Θεόδω-
 50 ρον τὴν ἐπικαλέσασθαι Καλιόπην, Ἐξαρχον ὄντα Ρά-

βόνης καὶ σπεύλαβε τὸν Μαρτίνον καὶ τὸν μαζίμον καὶ
 ἔσπευσε αὐτὰς εἰς Βυζάντιον, ὅς ὁ Βασιλεὺς ἐξώρισεν,
 καὶ ἀπέθανον εἰς τῷ ἐξορίῳ, ὁ μὲν Μαρτίνος ἐν ἔτει
 ἑξακοσιοστῷ πονηκοστῷ τετάρτῳ, ὁ δὲ μαζίμος ἐν ἔτει
 ἑξακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ. μετὰ τὸν Μαρτίνον ἐγένετο Πάπας
 ὁ Εὐγένιος, ἔπειτα ὁ Βιταλιανός, ἔπειτα Δόνος, ἔπειτα
 Ἀγάθων, ἐν δὲ Κωνσταντινὸς πόλει μετὰ τὸν Παῦλον ἐγέν-
 55 ετο ὁ Πύρρος, διακρίνας Μήνας τέσσαρες, ἔπειτα Πέ-
 τρον ἔτη δώδεκα, καὶ οἱ τέσσαρες, Σέργιος, Παῦ-
 λος, Πύρρος, Πέτρος Αἰρετικοί, ἔπειτα Θεμῳς, ἔπειτα
 Ἰωάννης, ἔπειτα Θεόδωρος σύγκλητος ὡς ἔτι ἑξακοσιοστῷ
 ἐβδομηκοστῷ ἐβδόμῳ κατὰ τὸν Βαρώνιον, ἔπειτα Γεωρ-
 γιος, καὶ οἱ τέσσαρες ὁρθόδοξοι. ὑπὸ δὲ Ἀγάθῳ καὶ
 Γεωργίῳ ἐγένετο ἡ ἑκτὴ Οἰκουμενικὴ Συνοδος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ τῶν πράξεων τῆς ὑπὸ Μαρτίνῳ Συνοδῆς, καὶ τῆς ἐγκυκλίου ἑπιστολῆς πρὸς τὸν βασιλέα Κώνσας, καὶ τῶν
 δέκα ἑπιστολῶν Μαρτίνῳ.

Τῆς ὑπὸ Μαρτίνου Συνοδὸς φέρονται πράξεις πρῶτε, καὶ ἐγκύκλιος ὑπερβολὴ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσταντίνον, καὶ ὑπερβολαὶ τῷ Πάπᾳ Μαρτίνῳ, πρώτη πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Καρθαγίνης καὶ τῶν συνοδῶν αὐτοῦ, δεύτερα πρὸς Ἰωάννην τὸν Ἐπίσκοπον Φιλαδελφείας, τρίτη πρὸς Θεόδωρον Ἐπίσκοπον Β'σβάντων, τετάρ-

τη πρὸς Ἀντώνιον Ἐπίσκοπον Βακαθῶν, πέμπτῃ πρὸς Γεώργιον Ἀρχιεπίσκοπον, ἕκτῃ πρὸς τινὰ Παντολέοντα, ἑβδόμῃ πρὸς τινὰ Πέτρον Ἰλνέσιον, ὀγδόῃ πρὸς τὸν ἐν Ἱερουσολύμοις Ἐπίσκοπον καὶ Κληρικὸν, ἐνάτῃ πρὸς Παῦλον Ἐπίσκοπον Θεσσαλονίκης, δεκάτῃ πρὸς τὸν Κλήρον Θεσσαλονίκης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν θεωρηθέντων, ἀναγνωσθέντων καὶ κατὰ τῆς μονοθελήσεως συμπερασθέντων ἐν ταῖς πρῶταις πράξεσι τοῦ ὑπὸ Μαρτίνου Συνοδῶς, καὶ τῷ ὄρει αὐτῆς ἐν ἑκκοσι κεφαλαίοις.

Ἐν τῇ πρώτῃ πράξει λόγῳ γίνεται τῶν πατέρων περὶ Σεργίου, Πύρρου καὶ Παύλου Κωνσταντινουπόλεως, Κύρου Ἀλεξανδρείας, καὶ Θεόδωρου Φαράν, ὅτι ἐγίνοντο ἐφ' ὧν ἐπὶ τῆς Αἰρέσεως τῶν μονοθελητῶν. ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀναγνωσκονται λίβελλοι κατὰ τῶν ἐρημῶν, πρῶτος Στεφάνου Ἐπισκόπου Δώρων, δεύτερος μοναχῶν τινῶν Γραικῶν παροικούντων ἐν τῇ Ῥώμῃ, τρίτος Σεργίου Ἐπισκόπου Κύπρου. τέταρτος Κολάμβου Ἐπισκόπου τῆς πρώτης θρόνου τῆς ἐν Βυζαντίῳ Συνοδῶς, καὶ ῥεσπύκτου τῆς πρώτης θρόνου τῆς ἐν Μαυριτανίᾳ Συνοδῶς, καὶ τῶν ὑποαὐτῶν Ἐπισκόπων. πέμπτῃ λίβελλος πρὸς τὸν Βασιλέα Στεφάνου Ἐπισκόπου Βυζαντίου. ἕκτος λίβελλος πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Παῦλον Γολόσκην καὶ Πύρρον, καὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Περικουλαρίας, καὶ Βίκτωρος Ἐπισκόπου Καρθαγίνης. ἐν τῇ τρίτῃ ἀναγνωσκονται χρήσεις ἀφόροι δὲ συγγραμμάτων

τῶν ἐρημῶν πρῶτε Αἰρετικῶν, καὶ ὑπερβολῶν τινῶν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἡ ἕκθεσις Ἡρακλείου, καὶ ὑπερβολὴ τῷ Κύρῳ πρὸς Σέργιον. ἐν τῇ τετάρτῃ ἀναγνώσθῃ 15 ὑπερβολὴ Παύλου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Ῥώμης Θεόδωρον, καὶ αἱ ἕκθεσις τῆς ὁρθοδόξου πίστεως πρὸς τῶν πρῶτε ὀικουμενικῶν θρόνων. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ ἀναγνώσθῃ χρήσεις ἁγίων πατέρων περὶ τῶν ὑπὸ χειρὸς δύο θελημάτων καὶ δύο ἐνεργειῶν, καὶ 20 χρήσεις ἀρχαίων κατεγνωσμένων Αἰρετικῶν, φρονούντων ὑπὸ χειρὸς μίαν θέλησιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ὡς καὶ μίαν φύσιν, ὥστε οὐ πάντων τούτων γνωσθῆναι τὸ φρόνημα τὸ περὶ μιᾶς θελήσεως καὶ μιᾶς ἐνεργείας ὅτι ἐστὶν ἀδόκιμον τῆς ὁμοσεβείας, καὶ ἀρνησις 25 πρὸς τῆς εἰς χεῖρα πίστεως. ὁ δὲ ἐν εἰς ῥεσπύκτου μὲν τῆς ὁρθοδόξου, κατὰ κερσιν δὲ τῶν Αἰρετικῶν καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν ἐξέθετο ἡ παρεσσα ἁγία Συνοδὸς ὅσον περιεχόμενον ἐν κεφαλαίοις ἑκκοσι.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι τὰ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς παρεσσης Συνοδῶς, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἀθροσίᾳ, καὶ καθεξῆς τὰ ὑπὸ τῷ Πάπᾳ Μαρτίνῳ καὶ τῷ Ῥαβέννῃ Μαύρῳ ῥηθίστα, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅτε τῷ Μαρτίνῳ τίτλος, καὶ ἡ ὑπερβολὴ τῆς πρὸς τὸν Μαρτίνον ὑπερβολῆς τῷ Ῥαβέννῃ Μαύρῳ καὶ ἡ ἑαυτοῦ, ταῦτα πάντα ἐξηγησάμενοι ἐν ταύτῃ, δεκνύμεσι 35 φέσαστα μὴ εἶναι μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἐν τῇ πρώτῃ πράξει σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἐν τῇ ὑπερβολῇ λέγεται ἡ παρεσσα Συνοδὸς ὡς ὁποσολικὴ Συνοδὸς, ὅπερ τρία τινὰ σημαίνει, ὅτι ἡ Συνοδὸς ἡθροίσθη κατὰ τὴν τάξιν καὶ διδασκαλίαν τῶν ὑπο τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὅτι ὡς πόλις ἡθροίσθη, ἥτις ἐστὶν ὁποσολικὸς θρόνος, καὶ τρίτον, τὸ κύριον ἰδίωμα τῶν Συνοδῶν, ὅτι κανονικὴ καὶ πνευματικὴ ἐστὶν, ἐν γὰρ τῇ ὑπερβολῇ ταύτῃ τῆς Συνοδῶς πρὸς τὸν Βασιλέα οἱ πατέρες λέγουσιν, ὅτι ἐξ ὁποσολικῆς, ἥτοι πνευματικῆς ὁμοψυχίας καὶ συμφωνίας. καὶ ὁ Στέφανος Δώρων ἐν τῇ πρῶτῃ Συνοδῶν λιβέλλῳ λέγει, ἐπειδὴ τὰς πράξεις αὐτῶν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐξ ὁποσολικῆς, ἥτοι κανονικῆς εἰσὶν αὐθεντίας. ὥστε δηλονότι, ὅτι ἐδὴ καὶ τὸ ὁποσολικὴς ἡ αὐθεντικῆς Συνοδὸς τὴν ἐξάρεσιν, ἡ ἰδικὸν ἀξίωμα τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὃν ἡ συνήθεια ἡ σύνοδος, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῶν Συνοδῶν, ἥτοι ὅτι ἐστὶν ἡ Συνοδὸς πνευματικὴ, καὶ κοσμικὴ, κανονικὴ, καὶ ἐπαρμόμος, ὡς ἦσαν αἱ

τῶν ἐρημῶν Αἰρετικῶν κατὰ τῆς ἀληθείας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Συνοδοί, εἴηαι ἔσθαι καὶ πλήρεις ἀπάτης. δεύτερον, ὅτι λέγεται πρὸς αὐτοὺς 40 ὅτι ἡ τῷ Πάπᾳ Μαρτίνῳ πρῶτη εἰς αὐτοῖς τῆς Συνοδῶς, καὶ ἵνα μή τις νομίσῃ ἰδικὴν τινὰ ἐξέσθαι, ἐπήγαγον, ἥτοι κανονικῶς ὑπερπεπλή. καὶ σημείωσαι ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι, καὶ αὐτοὶ οἱ Μητροπολῖται κατὰ πρῶτα εἰς ἱεράν, ἥτοι κατὰ κανονικῶς ὑπερπεπλή ἡθροίσαν τὰς κατ' αὐτοὺς Συνοδοὺς. καὶ ἐν τῇ παρεσση ῥοπῇ ὁ Σωφρόνιος κατὰ πρῶτα εἰς ἱεράν, ἥτοι κατὰ κανονικῶς ὑπερπεπλή ἡθροίσαν τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ Συνοδὸν. καὶ οἱ ἐν Ἀφρικῇ Μητροπολῖται κατὰ πρῶτα εἰς ἱεράν, ἥτοι κατὰ κανονικῶς ὑπερπεπλή ἡθροίσαν 50 τὰς κατ' αὐτοὺς Συνοδοὺς. τρίτον, ὅτι λέγεται, ὁ Πάπας ἐξάρεται τῆς κατὰ πάσαν ὑπὸ Ἡλίου Ἱεραρχίας. ἐν οἷς σημείωσαι δύο τινὰ, πρῶτον, ὅτι τὸ ἀρχικὸν καὶ ἐξάρχον τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Συνοδῶς νοεῖται ὡς εἴρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ δεύτερον κεφαλῇ τρίτῃ Παραγράφῳ

γράφω πέμπτῳ. ἴδε καὶ τὰς τρεῖς τῆς τρίτης καὶ τῆς πέμπτης τῶν Συνοδῶν, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῳ μέρος τρίτῃ κεφάλαιον δέκατον τέταρτον. καὶ ὡταῦθα πράξει πέμπτῃ λέγονται αἱ Διακληρονομίαι Αἰρεσιάρ-
 5 και Ἐξαρχοὶ τῆς κληρονομίας. δεύτερον, ὅτι πρὸς ἔρχω, καὶ τὸ ἱερέων ἱερέως, ὡς λέγεται κατωτέρω πράξει δαυτέρῳ, ταῦτόν ἐστι πρὸς ὅτι κατὰ τὰς ὁρμὰς τῶν πα-
 10 τέρων πρῶτος ἐστὶν ὁ Ῥώμης, ὡς εἶπον οἱ Ἰσπανιοὶ, καὶ ἴδε αὐτοῦ βιβλίῳ πέμπτῃ κεφάλαιον δέκατον ἑ-
 νατον, ἥτοι πρῶτον ἔκαστὸν βασιλεὺς, ἔκαστὸν ἐξου-
 σίαν, ἀλλὰ κατὰ μόνον τὴν τάξιν, ὅθου ἐπιφέρει, εἰς ἐκδικήσιν τῶν πατρικῶν καὶ συνοδικῶν δογμάτων, καὶ τῶν παπικῶν δαλονότι, ὅπερ εἶπον αὐτοὶ, εἰπερ εἶχον
 15 ἐξουσίαν τινὰ γενικὴν ὁ Ῥώμης ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλη-
 σίᾳ, ὅτι πᾶς Ἐπίσκοπος ἐξαρχία ἔτω τῇ κατὰ πᾶ-
 σαν τὴν ὑφ' ἡλίου ἱεραρχίας, καὶ ἴδε αὐτοῦ βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῆν ἑνδεκάτῃ Παραγράφον τετακτοῦν
 20 δεύτερον. ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πράξεως φησὶ, βασιλεύον-
 τος τῆς Δεσποτικῆς κώνας τῆς ὁμοσεβείας Αὐγύστου.
 25 ἐν ᾧ σημείωσαι, ὅτι Δεσποτικῶς αὐτὸς καλεῖ τὸν Βα-
 σιλέα ὁ Πάπας ἐξίστα μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων, καὶ
 πρὸς τὸ, ὅτι ὁ Ῥώμης μέγας τῶν βασιλέων, εἰπερ Δεσπο-
 τικῆς αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς ὡπερ καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ
 ἴδε αὐτοῦ βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῆν δεκάτῃ πέμ-
 25 πτῃ Παραγράφῳ δέκατον. δεύτερον, ὅτι αὐτοῖς
 ἐστὶν ἡ αὐτοφωρομένη Σύνοδος τῇ παρεσθῇ ἀγία Συνό-
 δος καὶ Διὰ τὰς, ὅτι ὡταῦθα κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐκ-
 κλησιαστικὸν δόγμα ὁ βασιλεὺς προτάσσεται, ἐκεῖ δὲ
 30 ὁ Πάπας Εὐγένιος, ὥστε ἡ παρεσθῇ ἀγία, ἐκεῖνη δὲ ἁ-
 θλία καὶ ἀνοσία. πρὸς τούτοις τὸν βασιλέα Αἰρετικὸν
 ὄντα καὶ ἀσεβέσαντα ἡ Σύνοδος ὁφείτως ὁμοσεβεῖται
 λέγει. ὅθου μετὰ τὸ χρίσμα εἴτε βασιλεὺς, εἴτε Πατριάρ-
 χαι, εἴτε ἄλλοι ὁρθόδοξοι εἶπον τὸν Πάπαν μακαριώ-
 35 τατον, ἡ ἀγιώτατον, ὥτως εἶπον αὐτὸν Διὰ τὴν σωτηρίαν
 τῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁφειμένων, ἀναγνοὺς ὁμοῦς ἦν
 καὶ ἐστὶν ἡ ἀπόστολος παντὸς μακαρισμοῦ. ἔφη φησὶ, πρε-
 καθημένῃ τῇ Πάπᾳ. καὶ σημείωσαι, ὅτι καὶ περὶ τῆς Κων-
 40 σταντινουπόλεως Μηνῆ ἔτω λέγεται, καὶ πᾶς Πατριάρχης
 καὶ Μητροπολίτης τῆς ἰδίας Συνοδῆς προκαθίσταται, καὶ
 ὡταῦθα ἔτω γέγονε, φησὶ γὰρ, συγκαθεζομένων αὐτῶν
 καὶ συνακροωμένων τῶν θεοφιλεστάτων ἱερέων. συγκαθε-
 45 ζομένων λέγει, ἔχ' ὑποκαθεζομένων, ὡς καθίσταται ἀρ-
 χὴ τὸν Πάπαν οἱ Ἐπίσκοποι. πρὸς δὲ συνακροωμένων,
 δηλοῖ ὅτι ἐξίστα ὁ Πάπας κριτικῆς ἐν τῇ Συνοδῷ μετὰ
 50 τῶν λοιπῶν τῆς Συνοδῆς πατέρων, καὶ ἔχ' ἀνάπαλιν.
 ὥστε καὶ ἰσόθυμοι καὶ ταυτοδύναμοι, καὶ λοιπὸν ἔκ-
 εστιν ὁ μὲν ἀμέσως, οἱ δὲ ἐμμέσως καὶ δι' αὐτὸς Ἐπίσκο-
 ποι ἐν τῇ Θεῷ, ὡς βέλεται ἡ παπολατρεία, ἀλλ' ὡσαύ-
 55 τως ἀμέσως Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Πάπας καὶ οἱ πατέρες ἐν τῇ
 Θεῷ. ἐν τῇ πρώτῃ Διακλήτῃ τῆς Συνοδῆς σημείωσαι
 πρῶτον, ὅτι φησὶν, οἱ Πάπαι ἔγγραπτον Συνοδῆς κα-
 νονικῶς ἐξ αὐθεντίας ὁποσοδικῆς, ἐννοητέον δὲ τὸ ὁπο-
 60 σοδικῆς, ἀπὸ τῆς Κανονικῆς. ἴδε καὶ κατωτέρω βιβλίῳ
 ἐβδόμῃ κεφαλῇ πρῶτῃ Παραγράφῳ δέκατον
 τρίτον, ὅπερ λέγονται πάντες οἱ πατέρες ὁποσοδικοί

οἱ δὲ δόκιμοι. δεύτερον σημείωσαι, ὅτι φησὶν ἀγίῃ τὸν
 Μαρτίνον τὴν Σύνοδον πρὸς ὁποσοδικῶν μὲν τῶν Αἰρέσεων,
 πρὸς φυλακῶν δὲ τῆς πίστεως. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἡ κοι-
 νότης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐστὶν κοινὴ τῶν διοριζομένων τῷ κε-
 5 φάλαιον, ὅθεν ποτε δὲ ἐν μόνῳ τῷ Ῥώμης. τρίτον φησὶν,
 ὅτι οἱ πατέρες τῆς Συνοδῆς προκαθίστανται, αὐτοῦ δὲ
 εἶπε συγκαθεζομένων. τὸ δὲ σημαίνει τὸ προκαθεζέσθαι
 καὶ συγκαθεζεσθαι ἐν ταῖς Συνοδοῖς, ἴδε αὐτοῦ
 τὸν τόπον τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς καὶ τῆς τεταρτῆς,
 καὶ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρος τρίτῃ κεφά-
 10 λαιον δέκατον τέταρτον. τέταρτον, ὅτι εἶπε, πρε-
 λαμπεὶν τὸν Πάπαν καὶ ὑπερεκείσθαι ὁποσοδικῶς τῶν
 ἀπανταχῶ ἱερέων. καὶ σημείωσαι, ὅτι τὸ πρελαμ-
 πεν πρεσβυπικόν ἐστι Διὰ τὴν ζῆλον καὶ τὸν ἀγιώτατον
 Μαρτίνον, ὅπερ καὶ ἄλλοις μυρίοις ἐρέσει πατέρας.
 τὸ δὲ ὑπερεκείσθαι ὁποσοδικῶς, ταῦτόν ἐστι πρὸς
 15 κανονικῶς πρῶτος ἐστὶ τῇ τάξει τῶν ἀπανταχῶ ἱερέων,
 κανονικῶς ὁμοῦς, ἥτοι ὑπὸ διορισμῶ τῶν κανόνων,
 καὶ ἔκ' ὑπὸ Χριστοῦ, ἡ τῇ Πίττει. ὁ γὰρ Μαρτίνος
 εἰς τὸν μὲν κανονικῶς εἶπε σιωάζει τὰς πατέρας,
 τὰς δὲ πατέρας εἶπε μαχητὰς, τὴν παροπλίαν τῆς
 20 ἀγίας Πνύματος ἔχοντας, εἰς ἐκδικήσιν μὲν τῆς κα-
 θολικῆς Ἐκκλησίας, ἀναίρεσιν δὲ πάσης παρανομίας.
 καὶ σημείωσαι, ὅτι τὸ ἡδὴ ἄκρον πρωτόθεν καὶ ἡ μο-
 ναρχία τῆς Πάπας κληρὸν ἡ ἐστὶ καὶ μιαν ἐν τῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ ἐφόρεμα κατωδομένων ἀνθρώπων, ἔκ' αὐτοῦ
 καὶ πατρὸς. ἴδε γὰρ ἐξίστα καὶ ἰσοτίμως μαχητὰς εἶναι
 25 ὁ Ῥώμης καὶ οἱ πατέρες, καὶ ἔχ' ἀνάπαλιν, ὅτι καὶ ὡ-
 ταῦθα ἡ Σύνοδος, καὶ μετὰ ταῦτα πολλοὶς καὶ αὐτῇ
 κοινῶς, καὶ ἰδικῶς τινὲς τῶν πατέρων, καὶ αὐτὸς ὁ
 Πάπας Μαρτίνος λέγουσιν, ὅτι οἱ ἐγκλητοὶ τῆς κα-
 30 θολικῆς Ἐκκλησίας πατέρες, καὶ αἱ ἀγίαι καὶ οἱ
 κληρὶκαὶ πάντες Συνοδοὶ τὴν εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον ἡμῶν
 καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίσιν ἐκύρωσαν. καὶ σημείω-
 35 σαι, ὅτι τὸ λέγειν τὰς ἰταλὰς εἶναι τὸν Πάπαν βε-
 βαιωτὴν τῶν Συνοδῶν, καὶ καὶ τὸν Ὄρτον τῆς Φλωρεντινῆς
 συνεδρίας Διδάσκαλον μόνον καὶ κατ' ἐξουσίαν δαλονότι
 πάντων τῶν Χριστιανῶν, ἀντιλογία ἐστὶ πρὸς τὴν παρε-
 40 σαν Σύνοδον, καὶ πρὸς πάντας τὰς ἀγίας πατέρας.
 ὅτι ὁ Πάπας Μαρτίνος ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Συνοδῆς, καὶ
 ἐν ταῦθα, καὶ μετὰ ταῦτα, ὅσακις περὶ αὐτοῦ λέγει,
 καὶ ἡ Σύνοδος ὅσακις περὶ αὐτοῦ λέγει, καὶ ὁ Πάπας
 45 πάλιν ἐν τῇ ὑπογραφῇ τῆς Συνοδῆς, καὶ ἐν πάσαις αὐ-
 τῆς ταῖς ὁποσοδικαῖς, ἔλεγε Μαρτίνῳ ἄκρον, ἡ καθολι-
 κὸς, ἡ γενικὸς ἡ μοναρχὸς Ἐπίσκοπος, ἀλλὰ
 Μαρτίνος χάριτι Θεῷ, ἡ κατὰ χάριν Θεῷ Ἐπί-
 50 σκοπος τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀγίας τῆς Θεῷ καθολικῆς καὶ
 ὁποσοδικῆς Ἐκκλησίας. καὶ σημείωσαι, ὅτι οἱ μελα-
 ταῦτα τίτλοι καὶ αὐτογραφαὶ τῆς Ῥώμης ἀντίκεινται
 καὶ τῷ Πάπᾳ Μαρτίνῳ, καὶ τῇ παρεσθῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ.
 ὅτι ὁ Μαρτίνος ἐν τῇ Διακλήτῃ ταύτῃ φέρει μάρτυρας
 εἰς πίσωσιν τῆς ὁρθοδόξου Βασιλείου, κύριον,
 55 λέοντα καὶ Διονύσιον. καὶ σημείωσαι, ὅτι οἱ πατέ-
 ρες ἐξίστα πατέρες, καὶ προτάσσεται τῷ Ῥώμης ὁ
 Ἀλεξανδρινός καὶ ὁ Κωνσταντινός καὶ ὁ Ἀθηναῖος, ἐπεὶ δὲ τὸ
 κύριος

κῦρος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν πολλῶν καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ .
ὅτι ὁ μαρτίνος λέγει πολλὰ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς ὁποσο-
λικῇ καθεδρᾷ, καὶ πάλιν καθ' ἡμᾶς ὁποσολικὴν κα-
θεδρᾷ, καὶ πάλιν τὸν καθ' ἡμᾶς ὁποσολικὸν θρόνον .
ἐν οἷς σημαίωται, ὅτι ταῦτόν ἐστιν ὁποσολικὸς θρόνος .
καὶ ὁποσολικὴ καθεδρᾷ . καὶ ὅτι ἐμὸν λέγεται ὁ
ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπισκοπικὸς θρόνος ὁποσολικὴ καθε-
δρᾷ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι δὴ πᾶς εἰσὶν, ὡς εἴρηται καὶ ῥηθῆ-
σεται πολλὰ καὶ . καὶ ὅτι τὰς συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ
τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀναρετικὸν ἐστὶν ἐκείνῃ τῇ παπιστικῇ,
ἥτοι τῇ, ἢ Ῥώμῃ ὁπολελυμένῃ ὁποσολικῇ λέγεται
καθεδρᾷ, καὶ ἀφ' ἧς τοῦ ἰδικῶ τρέπω πρῶτον . ἐν ᾧ δὲ
φησὶν, ὅτι ἡ ἀναγκάσθησαν ἐκ ἀφ' ὧν τόπων πρὸς πάλιν
καθ' ἡμᾶς ὁποσολικὴν καθεδρᾷ πλεῖστοι τῶν ὀρθο-
δόξων τὰς κατ' αὐτῶν, ἢ τῶν Αἰρετικῶν ἐγκλήσεις,
ἥτοι αἰτίας εἰσποιοῦσθαι, ῥητέον, ὅτι καὶ ἐν Κων-
σταντινῇ πόλει ὑπὸ Ἰωάννη τῷ Καππάδοκεν κατὰ Σε-
βήρου πάντες σχεδὸν οἱ ὑποκείμενοι τοῖς δυοῖν ὁποσο-
λικοῖς θρόνοις ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας ἐπέδωκαν
τὰς κατὰ Σεβήρου καὶ Ζωόρα καὶ Πέτρου ἐγκλήσεις τῇ
ἐν Κωνσταντινῇ πόλει Συνόδῳ, ταύτων εἰπὼν τῇ Κωνσταν-
τινῇ πόλει θρόνῳ, ἥτοι τῇ ἐν Κωνσταντινῇ πόλει κα-
θολικῇ καὶ ὁποσολικῇ καθεδρᾷ, ἀλλ' ἐκ ἐλαβον ἐκ
τῶν ἐν Κωνσταντινῇ πόλει πρεσβυτέρων μοναρχίας, ὁ-
θον ἐδὲ ὁ Ῥώμης ἀφ' ἧς τὰς δοθείσας αὐτῷ ἐγκλήσεις,
ἥτοι αἰτίας, μοναρχικὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα .
ἐν φησὶν, ὅτι ἐγείρετο ὑπόμνησις τῇ Κωνσταντινῇ πό-
λεως Παύλῳ κατ' ἐπιτροπὴν τῆς ὁποσολικῆς αὐθεν-
τίας . ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ὁποσολικὴ αὐθεντία κἀν-
ταῦθα ἡ κανονικὴ εἴρηται, κατωτέρω γὰρ ὁ αὐτὸς εἶ-
πεν, ὅτι οἱ Πάπαι ποτὲ μὲν πρὸς ἀκαλῶντες, ποτὲ δὲ
κανονικῶς ἀπειλῶντες . καὶ σημείωσαι, ὅτι κανονικὴ ἀπει-
λὴ καὶ κανονικῆς αὐθεντίας ὑπόμνησις ταῦτόν ἐστιν . ἀλλ-

λαμὴν πᾶσαι αἱ Συνόδοι καὶ πάντες οἱ Πατριάρχαι καὶ
πάντες οἱ ἄλλοι πατέρες κατὰ τῶν Αἰρετικῶν κοινῶς ἐ-
χρυσιν αὐθεντίαν ὁποσολικὴν καὶ κανονικὴν ἀπειλῶν
καὶ πνευματικῶν κρίσιν, ὡς καὶ ἐν ταῦθα ὁ μαρτί-
νος τὰς πατέρας τῆς Συνόδου ὀρκίζει κοινῶς σκέψασ- 5
θαι, καὶ κοινῶς ἀποφθηνάσθαι, ἄρα καὶ ἐκ τῶν ἀνέτη-
ται ἡ μοναρχία ὡς τῆς Ἐκκλησίας . μαῦρος Ἐπίσκοπος
Ῥαβόννης ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς πρὸς μαρτίνον ἐπιστολῆς
αὐτῷ λέγει τὸν μαρτίνον ὁποσολικὸν καὶ οἰκουμενικὸν Ἀρ-
χιερέα . ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι καὶ ἄλλοι πατέρες ἐρρέθησαν ἰο
ὁποσολικοί, καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ τετάρτῃ κεφαλῇ
πρῶτον Παράγραφον δέκατον τρίτον . περὶ δὲ τῶν οἰκου-
μικῶν εἴρηται πολλὰ καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ τετάρτῃ καὶ
πέμπτῃ, καὶ νῦν ῥητέον, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταν-
τινῆς ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει πρὸς τῶν Ἐπισκόπων τῆς 15
Ἀφρικῆς γῆς καὶ θαλάσσης Δεσπότης, ἀλλ' ἐκ ἧς ὁ
Κωνσταντίνος πάσης γῆς καὶ θαλάσσης Δεσπότης, ἀλλὰ μό-
νον τῆς ἰδίας ἐνορίας, ἄρα καὶ ὁ Ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταν-
τινῆς πόλεως οἰκουμενικὸν λεγόμενον, μόνος τῆς ἰδίας ἐ-
νορίας εἰσὶ τοῖς τοῖς, καὶ ἐδεμίαν ἀποκρίσας . ὁ μαῦρος 20
Ῥαβόννης ἐπιγράφεται δὲ τῶν δέλων τῇ θεῇ,
ἄρα ἥτε τῇ πρὸς θεοσηματίδιον ἀφωσίωται μόνῳ τῷ
Ῥώμης, καὶ μάτῳ μεγαλαυχῇ καὶ ὑπὸ τῷ . σημείω-
σαι, ὅτι καὶ Ἐπίσκοποι πέμπτην ἐπιστολὰς εἰς τὰς συ-
νόδους, καὶ ἐμὸν οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ αὐτοκέφαλοι 25
Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ συντάττονται τοῖς πραξιόμοις ἐν
ταῖς Συνόδοις, ὡς καὶ αἱ τῶν Παπῶν καὶ τῶν Πατρι-
αρχῶν . καὶ ἀφ' ἧς τῆς Συνόδου ἡ ἐχάτη ἐν ταῦ-
τῃ τῇ πράξει πάλιν ἐξέτασιν περὶ τῶν Αἰρετικῶν καὶ
πάλιν κρίσιν κοινῶς καὶ ἴσως καὶ ταύτοτρόπως τῇ Συνόδῳ 30
ἀποδίδωσι, καὶ ἐδὲ ἰδικῶς τῷ Πάπᾳ παρέχει,
ἐκ ἐστὶν ἄρα μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει ὑπὸ τῶν μαρτίνων Πάπα λεχθέντων, ἐν ᾗ συνεδρεύσαν αὐτῷ τὰς Ἀρχιερεῖς
τῆς Συνόδου εἶπε, καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς λιβέλλοις Στεφάνου Δώρων καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ Γραικῶν καὶ Σεργίου
Κυπρίων Ἐπισκόπων λεγομένων, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς πρὸς τὸν Πάπαν θεόδοτον ἐπιστολαῖς Κολέθου,
Ῥεωζήτου καὶ Βίκτορος Καρθαγίνης, καὶ τῆς πρὸς μαρτίνον πρὸς Βίκτορα ἀναξίας ἀποκρίσεως, καὶ περὶ 40
τῆς τῶν πάντων ἐν ταῦθα ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς ἀποσκορακίζεται ἡ ἐπ' ἀρχῆς μοναρχία πόρρω τῆς Ἐκ-
κλησίας, καὶ δέκνυται, ἐξαιρετικῶν τῶν ψευδοδολογῶν, ἡ ἐχάτη ψῆφος τῆς κοινότητος .

Ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Πά-
πας μαρτίνος λέγει, ἡ συνεδρεύουσα ἡμῖν ἁγία
συνὸς τῶν Θεοφιλεστάτων Ἀρχιερέων . καὶ, ὡς
αὐτῷ κατ' ὅλως συμπαραμαρτυρεῖται λάβοιμι καὶ
συνεδρεύοντα τὸν ἐπὶ τῷ Θεῷ, ὅπως εἰπὼν, ἡ τρεῖς
συνεληλυθότες ὑπὸ τῷ ὀνόματί μου, ἐκείνῃ ἐμὲσθαι αὐτῶν .
καὶ σημείωσαι, ὅτι τὸ συνεδρεύω λέγει ὁ Πάπας ἐ-
ξέσθαι ὑπὸ τῶν πατέρων τῆς Συνόδου καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν,
ὅσα ἐστὶν δέ τι μεῖζον θεῶν, ἄρα καὶ δὲ τῆς Συνόδου . ἐτι
ἐκ ἐστὶν τὶ μετὰ τῶν θεῶν καὶ τῆς Συνόδου, ἄρα καὶ δὲ
ἐστὶν τὶ ἕτερον πλὴν τῶν θεῶν μεῖζον τῆς Συνόδου . ὁθον
καὶ ἐκ τῶν τόπων τῶν πᾶσα μοναρχία καταργεῖται

ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ ἐχάτη ψῆφος ἐστὶ τῆς κοι-
νότητος . ἐν τῇ λιβέλλῃ τῶν Στεφάνου Δώρων σημείωσαι 45
πρῶτον, ὅτι ἡ Συνὸς ἡ ἐκκλησία εἰς βεβαίωσιν ἱερᾶν
καὶ ὁκρίστην τῶν πατρικῶν καὶ συνοδικῶν τῆς κα-
θολικῆς Ἐκκλησίας ὄρων καὶ διαπισμάτων, ὅπερ
ταῦτόν ἐστι τὸ ἐκ ἵνα βεβαιώσῃ τὴν ἰδικῶς ἐκείνῃ πα-
ρὰ τῶν Ἐπισκόπων Ῥώμης, καὶ παρερραθῇ πρὸς τῶν 50
Αἰρετικῶν, ἀλλ' ἵνα ἐπικυρώσῃ τὰ πρὸς τῶν πατέρων
καὶ τῶν Συνοδῶν ἐκτεθεία, ὁθον κἀνταῦθα παντά-
πασιν ἀναρεῖται ἡ βέβηλη μοναρχία . δευτέρῃ φη-
σὶν, ὅτι ἡ συνοδικὴ κέλδσις πρὸς ἀκαλῶν τὰς θλιβο-
μένους ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν . καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐδὲ καὶ
πρὸς

551

5 **Θ**ρακαλεῖ κυρίως Θλιβόμενον μόνον ὁ Ῥώμιος, ἀλλὰ μετὰ τῆς Σωδοῦς σωτηριαγῶς ἐξίσως, ὥστε καὶ δὲ μοναρχίης. τείνον, ὅτι ὁ μὲν Στέφανος ἐνταῦθα λέγει, ἐν πρώτοις Θεόδωρος ὁ Φαράν ἐφύρε πλὴν Αἰ-
 10 ρεσιν πῶν Μονοθελητῶν, ἐν δὲ τῇ δεκάτῃ τριτῇ προέ-
 ξει τῆς ἐκτῆς Οἰκουμενικῆς λέγεται, ὅτι ὁ Κωνσταντινου-
 πόλεως Σέργιος ἐγόνετο εἰσηγητὴς αὐτῆς, ἀληθε-
 15 στέρα δὲ εἰσι ἡ Οἰκουμενικὴ Σωδοῦς τῷ Στεφάνῳ, καὶ ἴδε κατωτέρω τὸν τρόπον τῆς Σωδοῦς. τέταρτον, Φη-
 20 σὶν ὁ Στέφανος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν Ῥωμαίων, ταῦτα ἀναγγέλλομεν τῇ πασῶν ἀρχαίᾳ καὶ ὑπερκαρμένη κα-
 θέδρᾳ, λέγω δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς κορυφαίᾳ καὶ ὑπερ-
 φυῇ πρὸς πᾶν τὸ πᾶν τὸ ἐσθλόν τραύματος, ἐπεδὴ δὲ
 25 τῷ προφάνῳ ἐξοσιαστικῶς αὐθιχῶ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐξ
 15 ἀποστολικῆς, ἡτοὶ κατονικῆς εὐθιχῶ αὐθιχίας, διότι
 ἀποδήλως ἐμόνον τὰς κλῆς τῶν Οὐρανῶν πιστεύεις μόν-
 20 ον πρὸς πάντας εἰληφὼν ὁ Πέτρος, ἀλλ' ὅτι καὶ ποι-
 μάνειν πρῶτον ἐπετρέπη τὰ καθέβατα πάσης τῆς κα-
 θολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ μῆτοι πάλιν καὶ ἐξαίρετον
 25 ἰδιοπροσώπως αὐτὸς βεβαιωτέρως ἔχον ὑπὲρ πάντας
 πᾶν εἰς αὐτὸν τὸν κύριον ἡμῶν καὶ ἀμετατρέπτου πίστιν.
 ὅπως ἐρέσιν ποτὲ καὶ ὑποσηρίζειν σαλδομῶν τὰς ὁ-
 30 μοταγὰς αὐτῶν καὶ πνευματικὰς ἀδελφάς, οἷα πνευ-
 ματικὸς ὅτι πάντων αὐτῶν, ἐξ αὐτῶν τῶν δι' ἡμᾶς σαρ-
 25 κωθιγῶς ὅτι τὸ κύριος κεκομνημένος καὶ πᾶν ἐρα-
 κλῶν αὐθιχίας. ταῦτα ὁ Στέφανος. ἐν οἷς ῥητέον πρῶ-
 30 τον, ὅτι, ὡς εἴρηται, τὸ ἐξοσιαστικῶς προφάν, ταῦτον
 ἐστὶ τὸ κατονικῶς, κατονικῶς δὲ προφάν, ἐκ ἐστὶ μοναρχί-
 35 ᾱς, ἐπεδὴ οἱ κανόνες τῇ κοινότητι ἀποδιόουσι τὸ κύριον.
 30 δεύτερον, ὅτι κολακωτικῶς, ἡτοὶ ψεύδεις, ἡ ὁπαικ-
 εσεν ἐπεὶ ῥητορικῶς εἴρηκε τὰ λοιπὰ, ἐπεδὴ πό-
 35 θον ἀποδείκνυσιν τὸ πιστεύειν μόνον πρὸς πάντας τὸν
 Πέτρον τὰς κλῆς τῶν Οὐρανῶν; καὶ ποτὲ πρὸς τὰς λοι-
 πὰς Ἀποστόλους ἐνέργησε τι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Πέ-
 35 τρος, ἢ ὑπὲρ τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους; ὅτι γὰρ ἐπε-
 τρέπη αὐτῷ ποιμάνειν τὰ καθέβατα, ὅλον, καὶ τῷ
 40 ἐρέεθαι αὐτῷ ῥητορικῶς καὶ τελικῶς, πρὸς συγχώρησιν
 μῆτοι τῆς τελικῆς ἀγνότητος, καὶ μὴ καὶ μόνον, ἡ πρῶ-
 45 τω καὶ ὑπὲρ πάντας, ἐπεδὴ κοινῶς ἐρέεθαι πρὸς πάν-
 40 τας τὰς Ἀποστόλους τὸ, Πορεύσθετες μαθητεύσατε
 πάντα τὰ ἔθνη. ἴδε καὶ ἀνωτέρω κεφαλαίς τεταρτῶν
 Παράγραφον δεύτερον. ἀλλὰ μὴ καὶ τὸ, καὶ μῆτοι πάλ-
 45 λιν καὶ ἐξαίρετον ἰδιοπροσώπως ὁ Πέτρος βεβαιωτέ-
 40 ραν ἔχον ὑπὲρ πάντας πᾶν εἰς χεῖρὸν πίστιν καὶ ἀμε-
 45 τὰν πρῶτον, ψεύδεται πρὸς πᾶν, μετὰ γὰρ τὸ ῥηθῆ-
 ναι αὐτῷ, καὶ εὐποτε ὅπως ἐρέσιν, ἐνέλεον τὰς ἀδελ-
 φάς, ἐνέλεον τὰς, καὶ τῷ μετὰ ἀρῶν καὶ ἀνα-
 θεματισμῶν, ὅτι ἐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον, ἐξ ὧν ἀμέ-
 50 ραι καὶ τρεπτὴ ἐδέχθη ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς. ἔτα πόθον
 50 ὁ Στέφανος ἀποδείκνυσιν, ὅτι ὁ Πάπας ἐξαίρετως καὶ
 ἰδιοπροσώπως ἐστὶ τῶν Πέτρων ἀρχιερέων; ὁ περ καὶ τῇ
 γραφῇ καὶ τοῖς πατέρεσιν ἀντικείμενός ἐστιν, ἀπεδεί-
 55 χθη γὰρ καὶ ἀποδείχθησεται, ὅτι πάντες οἱ ἐπί-
 σκοποι τῶν Πέτρων καὶ τῶν Ἀποστόλων πάντων ἐξίσως ἀρ-
 50 χιερεῖς εἰσι. καὶ σημείωσαι, ὅτι ταῦτα τὰ ῥήματα τῶν

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ἡ ψεύδῃ εἶπεν, ἡ ῥητορικῶς εἰρημιά, ὡς εἴρηται αὐωτέρω, ἡ πεπλοσμήμα καὶ διεραμμένον ἀναφιβόλως. πρὸς τῆτοις ὑμένον ὁ Πέτρος προσνηκῶς εἶχον ἐπὶ πάντων, ἀλλὰ καὶ ὁ λοιπὸν Ἀπόστολοι πάντες ἐξίσχ, ὅθεν ὁ Παῦλος πλὴν μέριμναν εἶχε πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον ἀμαρτήσαντα κατήλεγξεν ἐπ' αὐτοφόρῳ. ἔπειτα τὶς ἐκ τῶν Ἀποστόλων ἀμαρτήσας περὶ τῷ πρίσιν ἐσηείχθη πρὸς τῷ Πέτρῳ; ἡ τυχὸν ταῦτα ματαίως ὁ Κύριος εἴρηκε; μὴ γένοιτο. Ἰδε τὰ περὶ τῆς βιβλίας δεκάτης μέρεα τετάρτω. ὁ δὲν ἄρα καὶ ἐκτὲ Στεφάνος τῆς σωῆται τῆς παπολάτραις περὶ μοναρχίας τῆς Ῥώμης. ἔτι φησὶν ὁ αὐτός, ὅτι ὁ ἄγιος Σωφρόνιος εἶπεν αὐτῷ ἀπελθεῖν εἰς Ῥώμην, ὅπως τῶν ἁγίων δογμάτων εἶπεν αἰκρηπίδες. ἀλλὰ καὶ τῶν ψεύδους εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Σωφρόνιος ἦν ἀντίπαλος τοῖς μονοθελήταις, καὶ πρὸς τὸν Ῥώμης Ὀνώριον ἐπισκόλῳ καὶ πρέσβεις ἀπέστειλε κατὰ τῆς αἵρέσεως, καὶ ὁ Ὀνώριος ἀδιόρθωτος μέινας, αὐτέγραψε τῷ Σωφρόνιῳ μὴ λέγειν δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας, ὡς δέκνυται ἐκ τῆς ἐπισκόλης τῷ Ὀνωρίῳ πρὸς Σέργιον. καὶ πρὸς τῆτοις ὁ Στεφάνος λέγει, ὅτι ὁ Σωφρόνιος ἐν δυσὶ βιβλίοις σωήγαγεν ἐξακοσίας πατερικὰς χρήσεις εἰς ἔλεγχον τῆς μονοθελήσεως, καὶ πῶς πάλιν ἔπεμψεν εἰς Ῥώμην; καὶ πῶς ἔλεγχοι ἐπὶ τῆς Ῥώμης εἶναι τὰς κρηπίδας τῶν ἁγίων δογμάτων; ἡ τυχὸν ἀκίσας ὅτι ὁ Σεβερίνος καὶ Ἰωάννης ἀνεθεμάτισαν τῷ ἔκθεσιν τῷ Ἡρακλίῳ, ἔπεμψον εἰς Ῥώμην, ἀλλὰ τῶν πατρί ὁρθοδοξῶντι ἐπισκόποι ἰδιόθεν εἶπεν. εἶπα εἰς Σωφρόνιον ἔπεμψον εἰς Ῥώμην, καὶ οἱ παῖδες ἔγραψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ συγχαρῶντες, καὶ καταιρῶντες, ἐπιτιμῶντες, πρὸς καλῶντες, καὶ ἐν ἄλλοις οἰκονομῶντες, ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ οὐτῶν τῶν Πατριάρχων αἰρετικῶν, ἐν δὲ τῇ Ἀνατολῇ τῶν Σαρακηνῶν ἀναφανέντων καὶ λεηλατῶντων. διηκῶς ὁ Σωφρόνιος ἔπεμψον εἰς Ῥώμην συμμαχίας χάριν, ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν Πατριάρχαι Ἱερουσολύμων Ἰωάννης, Πέτρος καὶ Εὐδόχιος ἔπεμψαν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ Σεβήρη καὶ τῶν ὀρίγωνιασῶν. ὠκονομῶν δὲ πολλὰ εἰς τῷ Παλαιστίνῃ ἐπίσκοποι Ῥώμης, ἀλλὰ Ἰδε αὐωτέρω βιβλίῳ δαυτέρω τὰ περὶ ἱαλίας, καὶ βιβλίας τῷ αὐτῷ κεφάλαιον ἕκτον καὶ δέκατον ἕνατον, καὶ βιβλίας πέμπτης κεφαλῆς ἐνδεκάτης Παράγραφον τετακτοῦν δαυτέρω, ἐν αἷς δέκνυται, ὅτι πολλοὶ εἶπεν οἱ αἱ ἀποτρίας Διοικήσεις καὶ Ἐπαρχίας οἰκονομῶντες. ἔτι λέγει, ὅτι ὁ Σέργιος Ἐπίσκοπος Ἰόππης ἀπὸ τῶν ἐξωπερικῶν πλὴν διηκοδοσίαν τῷ Σέργιῳ Ἱερουσολύμων λαβὼν, πρὸς αὐτὸν κατενόησε. καὶ σημείωσαι, ὅτι λέγοντές τινες τὸν Σέργιον τῶν γεγονέναι Πατριάρχῳ Ἱερουσολύμων, ψεύδονται πρὸς φανῶς, καὶ Ἰδε κατωτέρω βιβλίας ἐκδόμης κεφάλαιον ἕχατον. Οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ παροικῶντες Γραικοὶ ἐν τῇ λιβέλλῳ αὐτῶν λέγουσι πᾶσι τοῖς πατέρας τῆς Σωμῶδος ἐξίσχ, ἐπειδὴ πάντων εἰς ὑμᾶς ῥητηταις μετὰ

ὡς ἔστιν ὁ Πάπας Θεόδωρος σημείωσαι πρῶ-
 τον, ὅτι φασίν, αὐτὸς οὐμότερος ἀποστολικὸς θρό-
 νος ἰδιοτρόπως, ἥτοι μονογενῶς κατὰ θεῖον κεκλή-
 ρωται θέσπισμα τὰ ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας δόγματα
 διεδυνάσθαι καὶ ἀναψηλαφᾶν. καὶ, ἀρχιεῖθον γὰρ 5
 αὕτη πέφυκεν ἡ σωήθεια, ὥστε ὡς πᾶν ἀρχαίων
 τῆς κορυφαίας καὶ ἀποστολικῆς τῆς φαύλα μὲν κατα-
 κρίνεσθαι, βεβαιῶσθαι δὲ τὰ περὶ σήκοντα. ἐπεὶ δὲ
 οἱ ἐξ ἀρχῆς κανόνες θεασίζουσιν ὅπως περ αὐτὴ ἔκκλησια-
 στικὸν πρῶγμα κινῆται, μὴ δεύτερον ψηλαφᾶσθαι κα- 10
 θάρως, ἢ περὶ δεχέσθαι, καὶ ὅτι μάλιστα τὰ κινέ-
 μενα τύχοιεν ὄντα ἐν ἀπωκισμῶναις τισὶ καὶ πορρω-
 τάταις ἐπαρχίαις, ἄλλως αὐτῇ τὴν ἀποστολικὴν ἀ-
 νακομιδὴν θρόνον, ἵνα ἐκ τῆς κατ' αὐτὸν αὐθεντίας
 τῆς ζητημῆς δοκιμασθῶντος οἷον καὶ τρανῶντος, 15
 ἐξ αὐτῆς, καθάπερ οἷον πηγῆς ἱερᾶς ἢ τῆς κη-
 ρύματος ἐναρξίς γινώσκται, καὶ ὅτω καθ' ἑξῆς πασῶν
 τῶν θεῶν περὶ δεχομένων Ἐκκλησιῶν τὸ δοκιμασθῆναι, περὶ
 τὰ τῆς κόσμου πέρατα διαμένουσιν ἀμεσῶς τῆς ἀκρι-
 φους πίστεως τὰ μυήματα, ἀλλὰ περὶ ταῦτα ῥητέον πρῶ- 20
 τον ἅπερ ἐρρέθη περὶ τῶν τοιούτων παπικῶν τε-
 ρατολογιῶν βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ σὺνδεκάτῳ καὶ
 δεκάτῳ ἑκτῷ, καὶ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ
 τρίτῳ Παραγράφῳ σὺνδεκάτῳ. δεύτερον, ὅτι διό- 25
 λος ῥητορικά εἰσι καὶ οἰκονομικά. Διὰ τὴν τότε ἡμερὴν 25
 περὶ ἐπαινον τῶν μαρτύρων, ὑπερμαχῶντος τῆς ὁρ-
 θοδοξίας, καὶ γὰρ ποῖον ἐστὶ τὸ θέσπισμα ὅπερ τῇ
 ῥώμῃς δέδεται ἵνα ἰδιοτρόπως καὶ μονογενῶς τὰ τῆ
 Ἐκκλησίας δόγματα διεδυνάξαι καὶ ἀναψηλαφᾶ; ποῖοι 30
 εἰσὶν οἱ νόμοι ἐκεῖνοι οἱ θεασίζοντες τὰ εἰρημικά; 30
 ποῖα εἰσὶν ἡ σωήθεια ἡ παραδῆσα τοῖς Πάπαις τὰ
 τοιαῦτα ἐνεργεῖν; ἀλλὰ μὲν τὰ τοιαῦτα θεασίσματα
 καὶ νόμοι οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰρημικά ἢ πλάσματα
 εἰσὶν, ἢ οἰκονομικῶς ἐρρέθησαν. τρίτον ῥητέον καὶ
 συγχώρησιν, ἅπερ θεασίσματα καὶ κανόνες καὶ συ- 35
 νήθεια τὰ τοιαῦτα τῇ ῥώμῃς δεδώκασιν, ἅρα οὐκ
 ἔχει τὰ τοιαῦτα ὡς τῆς χρεῖς καὶ τῆς Πέτρῃ,
 ὡς διαρυσθῶσιν οἱ παπολάτραι. τέταρτον, ὅτι εἰ λό-
 γοι εἴτοι ἦσαν τῶν Πάπα Ζωσίμῳ, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐξη- 40
 λέγθησαν ὡς νόθοι καὶ ὑπὸ βλαβῶν τῆς χειρῶν τῆς
 εἰρήνης, καὶ ἴδε ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δούτῳ κεφαλαίῳ
 πέμπτῳ Παραγράφῳ δέκατον οἷον, καὶ βιβλίῳ
 τρίτῳ κεφαλῶν δέκατον τέταρτον, καὶ ἄλλας τόπας
 πολλὰς ἐνταῦθα. πέμπτον, οἱ κατὰ ἡμέρας πατέρες
 τὰς ἀναφύσσας αἱρέσεις αὐτοῦ εἰδήσεως, ἢ γνώμης, 45
 ἢ ὑπερσπῆς τῆς θρόνου ῥώμης ἐψηλάφησαν, ἡρῶ-
 νησαν, ἔκριναν καὶ ἀπέβαλον, καὶ αὐτὰς δεδώκασιν
 διὰ τῶν ταῦν οἰκονομικῶν σωθῶντος περὶ τὰ ἴδια
 συμπεράσματα, ὥστε οἱ παρόντες λόγοι τῶν ἀφει-
 κανῶν εἰ μὴ νόθοι εἴεν, οἰκονομικοὶ εἰσιν, ὡς καὶ πολλοὶ 50
 ὡς πᾶν μοναχῶν Συρίας καὶ Παλαιστίνης περὶ τὸν Καπ-
 πάδοκα καὶ μετὰ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀγαπητὸν Νόμον ἐγκωμί-
 ων εἰρημικοί, ἵνα περὶ μέζονα ζῆλον ἐρεθίσωσι τὰς περὶ-
 δρας τῶν Ἐκκλησιῶν. οἷον, πῶς αὐτοῖς τῆς θρό-
 νου ῥώμης, ἢν περὶ ἀλλοῖς εἰς Ἄφροισι, ὁ Κωνσταντῆς πόλεις

Πάπῳ ἐπεσήκατο . ἄθρο ἐς τὸν Παῦλον ἔγρα-
 ψαν σὺν δὺλαβείᾳ ἀναφορᾶν πρὸς διόρθωσιν , ἣν
 δὴ καὶ αὐτῷ ἐπεσφραγίσαντος ὁ Παῦλος , κατεκρίθη
 ὑπὸ τῆς Ῥώμης , ἀλλ' ἐδὸν ἰχυσαν ἡ τοιαύτη κατὰ-
 5 κρίσις , ὥσπερ ἐδὸν ἰχυσαν ἐδὲ τῆς παρέσεως Συ-
 νόδου , ἕως ἡ ἀθροισθεῖσα ἡ Οἰκουμενικὴ οὐκ ἔτι Συνο-
 δὸς , πέρας τοῖς πράγμασιν ἔθηκεν . ἔτι καὶ ἡ
 αὐστηρία Κελεσίνα καὶ Κυρίλλος ἐδὸν ἰχυσαν κατὰ
 Νεστορίαν , ἕως ἡ ἀθροισθεῖσα ἡ τρίτη Συνοδὸς , ἀ-
 10 πέτεται τὸν εἰσηγητὴν τῆς ἀσθεβείας . καὶ ἡ αὐστηρία
 Λέοντος καὶ Φλαυιανῆς ἐδ' ὅλως ἰχυσαν καὶ τῆς Εὐ-
 τυχῆς , ἕως ἡ ὁ Χαλκηδόνι Συνοδὸς κατεδίκασε
 τὸν ἀλάστορα . ὥστε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ κύριον τῆς
 κοινότητος ἐστὶ καὶ ἕξ ἑνὸς ἑνός . ἔβδομον , οἱ Ἐπίσκο-
 15 ποι Ἀφρῆς ἐμόνον ἐς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἔγρα-
 ψαν ἐλέγχους περὶ διορθώσεως , ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν
 Βασιλέα , ἵνα πρὸς τῷ τῷ Παύλῳ ἐπιτρέψῃ , ἀλλ'
 ἐδὸν ἰχυσαν , ὥσπερ ἐδὲ ὁ Ῥώμης Φίληξ , γρά-
 ψας πρὸς τὸν Βασιλέα Ζήνωνα κατὰ Ἀκακίαν , τὰ
 20 γὰρ μερικὰ ἐδὸν ἰχυσαν . καὶ ἀπελήλαται καὶ ἐν
 τούτῳ ἡ ἐπάρατος μοναρχία , ὅθῃ ἐν τῇ ὑπιστολῇ
 ταύτῃ πρὸς τὸν Παῦλον οἱ Ἀφρικανοὶ ἐδεμίαν ἰδι-
 κὴν μνήμην τῆς Ῥώμης πεποιήκασι , μάλιστα δὲ λέ-
 γουσι κατέχειν ἐκεῖνα ἅπερ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία κα-
 25 τέχει , καὶ μαρτυρίας τῶν ἀγίων πατέρων ὑπὲρ τῆς ὁ-
 ροδόξιας περὶ ἡνεγκαν Ἀμβροσίαν καὶ Ἀυγουστίνον , ἐ-
 δόξα δὲ Ῥώμης Ἐπίσκοπον , καὶ πρὸς τοῖς , αὐτο-
 κτικῶς κατακρίνας τὸν Κωνσταντινουπόλεως Σέργιον ,
 καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου ἐφύρεσθαι , καὶ ἰδεῖν τὸν τόπον .
 30 ὁ γδοον , ὡς πολλὰ καὶ οἱ Πάπαι καὶ ἄλλοι Πατριάρχαι
 καὶ διδάσκαλοι γεγραφήκασι ἐς Αἰρετικὰς πρὸς
 διόρθωσιν , ἔτι πεποιήκασι καὶ ἔτι οἱ Ἀφρῆς , καὶ
 μάλιστα ἐς τὸν Οἰκουμενικὸν Κωνσταντινουπόλεως , ὅ-
 θῃ καὶ ἐκ τῶν τριῶν ὑπιστολῶν πρὸς τὸς Πάπας ἐ-
 35 δὸν ὠφελεῖται οἱ παπολάτραι ἐν τῇ περὶ μοναρχίας
 αὐτῶν ἡμνοπομίᾳ . Ἐν τῇ ὑπιστολῇ τῇ Καρθαγόνῃ

Βίκτωρος πρὸς τὸν Πάπαν Θεοδώρῳ σημειῶσαι πρῶ-
 40 τον , ὅτι μεγαλόφρων ἦν ὁ αὐτός , καὶ γὰρ ἐκ ἔγρα-
 ψαν αὐτῷ τὴν καλακότικόν , ἡ ἁμαθὴς , ἀλλ' ὅπερ
 ἦν , ἦτοι τὸ ἀληθές , τῷ ἡμιωτάτῳ καὶ μακαρι-
 τάτῳ ἀδελφῷ Θεοδώρῳ , ὁ νῦν ἐπαινεῖ ἐκ τῆς
 45 θρησκείας . ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀρετῶν . δεύτερον , ὅτι ἐκ
 εἶπε περὶ ἑαυτοῦ τῆς ὁδοῦ πόλεως Ἐπίσκοπος ,
 ἀλλὰ Βίκτωρ Ἐπίσκοπος , καὶ εἴχεται τὰ τῶν ἰτα-
 λῶν , ὅτι ὁ Ῥώμης ἐπηγερόμενος μόνον Ἐπίσκο-
 50 πος , πρῶτος καὶ ἀξίαν πάντων τῶν Ἐπισκόπων
 ἐστὶ . τρίτον , ὅτι ἀδελφικῶς γράφει αὐτῷ , καὶ ἀ-
 δελφικῶς σύμπνοιαν καὶ ἀγάπην ζητεῖ παρ' αὐτοῦ , καὶ
 55 ὅτι ἐλεῖται αὐτῷ ἐν πᾶσι , ὅπερ ὅτι κοινόν ἐστι καὶ Συνο-
 δοῖς καὶ πατράσιν , ἴδε αὐτῶν βιβλίον πέμπτης κεφα-
 λαίου οὐδέκατον . τέταρτον , σημειῶσαι ὅτι ὁ Πάπας μαρ-
 τίνος πρὸς ταῦτα τὰ Βίκτωρος ἀποκεκρυμμένος , πηδῶν ὑ-
 πὲρ τῶν ἐσκαμμένων , καὶ πρὸς τοῖς συκοφαντῇ τὸν Βί-
 60 κτωρα ἐδ' ὅπου ἐν εἰπόντα ἅπερ αὐτὸς λέγει . λέγει
 δὲ περὶ τῆς Πέτρης ἅπερ εἶπον αὐτῶν καὶ ὁ Στέφανος
 Δάδων , ἀνάξια εἰπὼν καὶ τιμῆς καὶ δόξης αὐτῶν . καὶ
 65 μάλιστα ὅτι ἐναντιῶνται κατὰ Διάδοχον τοῖς λοιποῖς
 αὐτοῦ λόγοις καὶ ταῖς πράξεσι τῆς παρέσεως Συνοδου . ὅθῃ
 καὶ κίβδηλα ὑπονοεῖται , καὶ γὰρ εἰ μόνος ἐπιστάτης
 λαβεῖν ὑπὲρ πάντας τὰς κλῆρας ὡς δὲ λέγει ὁ μακά-
 70 ρισ Πέτρος , πόθῃ ἀποδείκνυσιν ὁ Μαρτίνος εἶναι
 τὸν Ῥώμης μόνον τοῖς τῆς Πέτρης Διάδοχον ; τίς
 75 χρεία τῆς Συνοδου ; καὶ ταῦτα συνεχῶς καταρτιῖ
 ἑαυτὸν ὁμοταγῶς τοῖς τῆς Συνοδου πατράσι , καὶ
 ἰσοδυναμῶς καὶ ἰσοτίμως αὐτοῖς ἐν ἅπασιν κριταῖς
 80 ἐπικαλεῖται , καὶ ἐν πάσῃ τῇ Συνοδῷ τὸ κύριον τῇ
 κοινότητι ἀποδίδωσι σεφηνῶς . εἰ δὲ καὶ ἄλλοι οἱ
 λόγοι τῆς Μαρτίνου εἰσὶν , ἔγραψαν ὡς καὶ αὐτὸς Ζωσίμῳ
 καὶ μάλιστα τῷ Ὀνωρίῳ . ἐφ' ὧν ἐπρώτως ἐδὲ μὲν
 85 ἐχεῖται τὰς κλῆρας ὁ Ῥώμης , ἀλλὰ γενναίως ἀποτι-
 νάζας κατέσβεψε .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

40 Ὅτι ἐκ τῶν Ἀλαλιῶν Μαρτίνος καὶ τῶν πατέρων , καὶ ὧν ἔκρινον καὶ κατέκρινον οἱ πατέρες ὑποθέσεων
 ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τεταρτῇ καὶ πέτῃ ταῖς πράξεσι , καὶ ἐκ τῶν Ἐκθέσεων τῶν πρὸς Οἰκουμενικῶν Συνο-
 45 δων , καὶ ἐκ τῶν ἀγίων πατέρων , δακνύται ἔχον τὴν Σύνοδον τὸ κύριον , καὶ τὸν Πάπαν εἶναι πάντης μο-
 ναρχίας καὶ ἰδικῆς διδασκαλίας ὅπως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , καὶ ὁμοθυμᾶμον τοῖς πατράσιν οἷτε ταῖς τῶν
 Αἰρετικῶν καταδικάσει καὶ ταῖς τῶν δογματῶν ὑπικυρώσει καὶ ταῖς τῶν Ὁσίων Ἐκθέσεσιν .

45

Ἐν τῇ τρίτῃ πράξει σημειῶσαι , ὅτι ἀπὸ τῶν Ἀλα-
 50 λιῶν τῶν Μαρτίνου , καὶ τῶν πατέρων καὶ κλη-
 ρικῶν , τὸ κύριον τῆς Συνοδου ἐστὶ καὶ ὁμοθυμῶς τῶν Πάπας .
 ἐν δὲ τῇ τεταρτῇ τὸ αὐτὸ δακνύται , οἱ γὰρ πατέρες
 55 κοινῶς ἐζήτησαν , ἐψηλάφησαν , ἐδοκίμασαν , ἔκρι-
 νον καὶ κατέκρινον , καὶ τέως , τὰ πάντα γέγονον ἔ-
 τως , ὥστε ἐδὲ ἰχνος μοναρχίας ἡ ἐξουσίας ἰδικῆς
 μεμνησκόμενοι ἔχον τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ῥωμαίων . δέ-
 60 τερον , ὅτι κατὰ τῶν Ἐκθέσεων τῶν πρὸς Οἰκουμενικῶν
 Συνοδῶν ἐδείχθη τὸ ὁρμόδοξον φρόνημα , ἐδεμίαν δὲ

ἰδικὴ μνήμη διδασκαλίας ἡ ἐξουσίας τῆς Ῥώμης . ὡ-
 65 σαύτως καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ σημειῶσαι , ὅτι ἀπὸ τῶν
 ἀγίων πατέρων , Ἀμβροσίαν , Ἀυγουστίνον , Βασιλέαν ,
 Νύσσην , Κυρίλλον Ἀλεξανδρείας , Ναζιανζίνον , Ἀμφι-
 70 λοχίαν , Ἰππολύτον , Λέοντος Ῥώμης , Ἀθανασίου ,
 Χρυσοστόμου , Θεοφίλου , Σεβεριανῆς , Ἰλαρίου , Διο-
 νυσίου , Κυρίλλου Γερεσουλίου , Ἰωάννου Σκυθοπόλεως ,
 Βερναίου καὶ Ἀναστασίου Ἀντιοχείας ἀποδεικνύουσιν οἱ
 75 πατέρες τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀλήθειαν . καὶ ἐν τῇ Συ-
 νοδῷ κοινῶς , ἦτοι ὁ Πάπας Μαρτίνος καὶ οἱ τῆς Συ-
 νόδου

554

νόδω πατέρες, ταῖς τῶν οἱ πατέρες τῆς Συνόδου καὶ ὁ Πάπας Μαρτίνος ἐξ ἰδίας ὁμοτίμης καὶ ὁμοθυμίας καὶ ὁμοτροπίας, καὶ πρώτης καὶ κανονικῆς, ταύτων εἶπεν ὁποσοδικῆς ἐκείνου κατεδίκασαν τὰς Αἰρετικὰς, ἐβεβαίωσαν δὲ καὶ ἐκρίναν ταὶ δόγματα καὶ τὰ θεοσώματα τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ποίτε Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ὅτι κοινῶς οἱ πατέρες καὶ οἱ πᾶσιν ὁμοτίμως καὶ ἀποσταλάκτως ἐξέθεντο ὅσον περιεχόμενον ἐν εἰκοσι κεφαλαίοις, καὶ ἴδε τὸν τόπον τὸν τῶν Συνόδων οὗτος, φύλλοις τριακοσίοις πεσφαρμένοντα ἐνεία.

καὶ ὅτι κοινῶς οἱ πατέρες καὶ οἱ πᾶσιν ὁμοτίμως καὶ ἀποσταλάκτως ἐξέθεντο ὅσον περιεχόμενον ἐν εἰκοσι κεφαλαίοις, καὶ ἴδε τὸν τόπον τὸν τῶν Συνόδων οὗτος, φύλλοις τριακοσίοις πεσφαρμένοντα ἐνεία.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ὅρων τῆς Συνόδου, ἦτοι τῶν εἰκοσι κεφαλαίων, καὶ τῶν ἐπιλόγων αὐτῆς, καὶ τῆς ἐν τῇ ὁρῇ ὑπογραφῆς τῶν Πάπα Μαρτίνου καὶ τῶν πατέρων, δέκνυται τί ἐστὶν ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ ῥωμαϊκὴ μερικὴ, καὶ ὁ Πάπας Μαρτίνος ἰσοδυναμῶν τοῖς πατέρεσι τῆς Συνόδου αὐτῆς καὶ ἐκ μονάρχης, καὶ τέρατι ὅμοια τὰ ὑπὸ Στεφάνου Δωρῶν καὶ τῶν Ἀφρικανῶν καὶ τῶν Πάπα Μαρτίνου αὐτῶν ἐρω εἰρηδικὰ ἀμαθῶς, μόνον τῷ Πέτρῳ δοθῆναι τὰς κλῆς μυθολογησάτων.

15

Εἰν τῇ ὁρῇ, ἦτοι ἐν τοῖς εἰκοσι κεφαλαίοις σημειώσαι πρῶτον, ὅτι φαίνεται, ὅτις ἐχ' ὁμολογεῖ κατὰ τὰς ἁγίας πατέρας. καὶ εἶπον καὶ πῶς τῶν Πάπα κρίσιν καὶ διδασκαλίαν καὶ ἀπόφασιν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἁγίας πατέρας. καὶ εἶπον καὶ τὰς Ἐπισκόπους τῆς Ῥώμης, ἀλλὰ κοινῶς κατὰ τὰς ἁγίας πατέρας. δεύτερον, ἐν τῇ δεκάτῃ ὁγδὼ κεφαλῇ λέγουσιν, ἡ ἀγία καὶ καθολικὴ καὶ ὁποσοδικὴ Ἐκκλησία, ταύτων δὲ λέγουσιν αἰῶμαι καὶ Οἰκουμενικῶν ποίτε Συνόδοι, καὶ αὐτοὶ πάντες ὁμόφρονες οἱ ἐγκρίνεται τῆς Ἐκκλησίας πατέρες. καὶ σημειώσαι ποία ἐστὶν ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ ὅτι ἐχ' ἡ Ῥώμη, ἥτις ὁρδοδοξῶσα, μόνον μερικὴ ἐστὶν, ὡς ἔγραφε καὶ ὁ Πάπας Κελεστίνος Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Νεσορίαν, ὡς εἴρηται αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ, ἴδε καὶ βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ δέκατον εἶπεν τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν. ἐν δὲ τῇ ἐπιλόγῃ αὐτῆς ἡ Σύνοδος δέκνυται πῶς ἰσοτιμίαν καὶ ἰσοδυναμίαν καὶ ταυτότητα ἐν πᾶσι τῆς ἐξουσίας αὐτῆς μετὰ τῶν Ἐπισκόπων Μαρτίνου, ὡς περὶ τὸν Στεφάνον καὶ τῶν Ἀφρικανῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν Πάπα Μαρτίνου αὐτῶν εἰρηδικὰ, ὅτι μόνον καὶ πρῶτον ὑπὲρ πάντων τῶν Πέτρῳ ἐδόθησαν αἱ κλῆς, ἔμεναν εἶναι τέρας τὴν ἐν μέσῳ τῶν φυσικῶν ἀγαθῶν τῆς ἐρανίης ἀληθείας τῶν ἁγίων πατέρων ἀναφανδόν, καὶ σημειώσαι δολίως καὶ ὑποκριτικῶς καὶ ὡς εἶπεν

πλασουργικῶς ἢ καὶ ἀμαθῶς ἢ ὀργισμένους εἶπεν ῥητορικῶς ἢ καὶ οἰκονομικῶς, ὡς εἴρηται, ταῖς ἀγωνιστικῶς διὰ τὰς αὐτῶν εἰρηδικὰς αἰτίας, ἔγω γὰρ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ τῆς Συνείας καὶ Παλαιστίνης πατέρες εἶπον τὴν Κωνσταντινουπόλεως 20 Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ ἄλλους, ὡς ἐσημείωσαμην αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ πρῶτῳ καὶ δεκάτῳ, ἀγαλῶν δὲ ἀπ' αὐτῶν τέτων, καὶ διὰ τῆς καινότητος τῶν ἁγίων πατέρων, ὡς περὶ αὐτῶν εἴρηται, καὶ ἐχ' ὁρδοδοξῶσα αὐτῶν. Εἰ δὲ τῇ ὑπογραφῇ τῶν ὅρων ὁ Πάπας Μαρτίνος δέκνυται ὅτι ἐκ 25 ἐστὶ μονάρχης, ἔτε Πέτρος, ἔτε πρῶτος, ἔτε μένος, ἔτε ὑπὲρ πάντας, ἀλλ' ἰσότητος τοῖς λοιποῖς πατέρεσιν, ὅθεν μετ' αὐτὸν πάντες οἱ πατέρες ὑπεγράψαν ὁμοίως, ἦτοι σωματικῶς καὶ ἰσοθυμῶς. 30 μετὰ δὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν πατέρων Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Μεδιολάνων σωματικῶς τοῖς ὁμοτίμοις ὑπὸ τῆς Συνόδου, φησὶ, πᾶσι τοῖς ἰδικῶς ὁμοτίμοις καὶ τῶν ἀνωτάτων ὑμῶν σωματικῶν ἰδιοχείρως ὑπεγράψα. ἔγω καὶ μεθ' ὁμοτίμων Ἐπισκόπων Δόστωνος, 35 καὶ Ἰβηριανῶν Καράλλεως. ἐν αἷς σημειώσαι, τοῖς πατέρεσιν σωματικῶς κοινῶς, ἐπειδὴ ἡ δόξα μονάρχην ἐγγίνωσκον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ βεβαιῶσαι πῶς Συνόδον, ὡς οἱ Πάπαι καὶ ἄλλοι Ἐπίσκοποι βεβαιῶσιν, ὑπογράφοντες τὰς Οἰκουμενικὰς καὶ λοιπὰς Συνόδους. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ὁποσοδικῆς τῆς Συνόδου, δέκνυται ἡ ἰσοτιμία καὶ ἡ ἐξουσία τῶν Ῥώμης καὶ τῶν Ἐπισκόπων ἡ αὐτῇ, καὶ ἡ ἀκρα ἐξουσία τῆς Συνόδου, καὶ ἡ καταστροφὴ πάσης μοναρχίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ 45 περὶ ἀναθέματος Συνοδικῆς κατὰ τῶν ὁμοκατατίκτων τὰς ὁποσοδικὰς καὶ συνοδικὰς ὁποθέσεις, ἐν πρώτῳ ὁ Ῥώμης.

Εἰν τῇ ἐγκυκλίῳ, ἦτοι συνοδικῇ ὁποσοδικῇ τῆς Συνόδου θεωρητικῶν πρῶτον, ὅτι πᾶσα ἐστὶν ἐν βεβαιώσιν τῶν πατέρων συνοδικῶν ὅρων, καὶ ἐν ἰδικῶς περὶ ὁρισμῶν, ἡ διορισμῶν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ὁ Ῥώμης Μαρτίνος τὰς πάντας μετὰ τῶν πατέρων ἰσοδυναμῶς διδάσκει, καὶ ἐδεμίει ἐκαστὰ ἰδικῶς ἐξουσίας. σημειώσαι ὅμως ἐν ὅσῳ

φερέραν ὁρδοδοξῶσαι ὅτι ἐκ ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν ἀξίωμα, πρῶτον, ὅτι ἰσοτίμως γράφει ὁ 50 Πάπας καὶ οἱ πατέρες πῶς ὁποσοδικῶν, ὅθεν φησὶν ὁ αὐτὸς Μαρτίνος, ἀμα τῇ καθ' ἡμᾶς ἀνωτάτῃ Συνόδῳ τῶν Θεοφιλεστάτων ἱερέων τῶν ἐνθάδε ἡμῖν κανονικῶς συσσωρευμένων. δεύτερον, ὅτι φησὶ, ἐν ὁποσοδικῶς ἐμόνον οἱ Ῥώμης Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ καὶ 24

Διάφοροι δ' λαβεῖς Ἐπίσκοποι καὶ ὁλόκληροι Συνόδοι ἔγραψαν πρὸς Σέργιον, Πύρρον καὶ Παῦλον διορθωθῆναι, καὶ ἐκ ἡθελον, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ, ἥτοι ὁ ἡμέτερος Ἀποστολικὸς Θρόνος, οὗ οἱ σημεῖωσαι πρῶτον, ὅτι ἑμὸν οἱ Πάπαι, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἱερότιμοι πρεσβύτεροι τὰς Αἰρετικὰς πρὸς διορθώσιν, καὶ ἴδε τὰ περὶ τῆς Κναφείας ἀνωτέρω βιβλίου τετάρτου κεφαλαίῳ δεκάτῳ. Δύτερρον, ὅτι φησὶ, ὁ Ἀποστολικὸς Θρόνος ἐλέγετο ὁ Ῥώμης καὶ ἡ παρεστάντων Δυτικῶν Συνόδος. τρίτον, ὅτι ἀγαπητικῶς ὑπεμιμνήσκοντο οἱ Αἰρετικοὶ ὑπὸ τε τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων, ὥστε ἡ αὐτὴ τάξις, ἃρα καὶ ἡ αὐτὴ ἐξουσία. τέταρτον, ὅτι φησὶ, πολλοὶ τῶν πατέρων ἔγραψον ἵνα συναγωνισθῇ ὁ Θρόνος τῆς Ῥώμης, ἥτοι ὁ ἐν Ῥώμῃ Συνόδος, ταῖς τῶν ὁ Ῥώμης μετὰ τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ τὸ αἷτιον ἦν διὰ τὴν ὁρθοδόξον καὶ διὰ τὴν πληθύνειν, ὅπερ κοινὸν ἐστὶ καὶ ἄλλοις, καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίου δευτέρου κεφαλαιῳ δέκατῳ ἐβδόμον, καὶ βιβλίου τρίτου κεφαλαιῳ ἐβδόμον. ἃρα μάλιστα ἐρρέθη ἀνωτέρω τὸ μόνος, τὸ πρῶτος, καὶ τὸ ὑπὲρ πάντας, ἐπεὶ τὰ πάντα κοινῶς γίνεται πέμπτον, ὅτι λέγει, πρὸς τοῦτο χάριτι χειρὶ συνεληλυθάντων ἐν ταύτῃ τῇ φιλοχείρῳ Ῥωμαίων πόλει. καὶ, ἐπεὶ τὰ ἐκ συνδρομῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς με νόμιμα συμφωνίας τῶν ἁγίων πατέρων ἰσχυρὰν ἔχει καὶ ἀκαταμάχητον κατὰ τῶν ἀντικειμένων τῶν διωκτῶν, ἐπὶ τόσῳ γὰρ φησὶ δύο, ἡ τριῶν μαρτύρων σταθίζεται παρ' ἡμῶν, καὶ τὸ σπαστίον ὑπαχέως ἀπορρηγνύσεται, καὶ ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφῶν βοηθήσεται, ὡς πόλις ἰσχυρὰ καὶ ὑψηλὴ, ἰσχυρὰ δὲ ὡς περ τεθεμελιωμένην βασιλεῖον, ἢ χάριν, ὡς ἔρηται, καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν ἀδιαίρετον κοινωνίαν τῆς Πνεύματος ἡμετέρας συνεληθόντες. ταῦτα τὰ ῥήματα τὰ αὐτὰ εἰσι τοῖς ἑρημίοις τῷ Πάπῃ Κελεσίῳ ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ, καὶ τῇ ἐν Χαλκηδόνι πρὸς τὸν Λέοντα, καὶ τῇ Κωνσταν-

τινὲς πόλεως Εὐτυχίῳ ἐν τῇ ὁγδόῃ πράξῃ τῆς πέμπτῃς Οἰκουμενικῆς, ἅτινα πάντα λαμπρῶς ἀπεδείκνυσιν τῶν Συνόδων τὴν ἁγίαν ἐξουσίαν, καὶ πᾶσαν ὁπωσδήποτε μοναρχικὴν ἐξουσίαν καταβάλλει. ὅθον κατωτέρω ἐν τῇ ἑκτοῇ λέγουσιν, ὅτι τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν καὶ διδασκάλων καὶ τῶν οἰκουμενικῶν πρῶτε Συνόδων τὰ δόγματα κόσμος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει. ἑμὸν δὲ πᾶσαν ἰδικὴν ἐξουσίαν γοναίως κατατρέφει καὶ ἡ παρεστα Συνόδος, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἀποδοῖσιν, ἡ πρὸς τὴν ἁγίαν, ἡ ἀφαιρέσει τῶν γραφικῶν καὶ Ἀποστολικῶν καὶ συνωδικῶν Οἰκουμενικῶν ἀποφάσεων ἀντιρεῖ. φησὶ γὰρ οἱ πατέρες ἐν τῇ ἑκτοῇ καὶ ταῦτα, εἰ ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρα καὶ ἀγγελίσσεται ὑμῖν παρ' ὁ παρελθόντων καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἐγκρίτων πατέρων καὶ τῶν οἰκουμενικῶν πρῶτε Συνόδων, ἀνὰ θεῶν ἔσω. καὶ σημεῖωται, ὅτι ὁ Πάπας μεταβάλλων τὰς κανόνας καὶ τὰς πρὸς τὸν ὁρθόδοξον τῶν πατέρων καὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐκείνων δι' οἰκονομίας τινὰς, ἐπεὶ ὡς μονάρχης τυχεὶν ἔχει τοιαύτην ἐξουσίαν, ἀνὰ θεῶν ἐστὶν ὑποπεπρωμένος, καὶ ἴδε τὰ αὐτὰ ἀνωτέρω βιβλίου τρίτου κεφαλαιῳ δεκάτῳ πέμπτῃ Παραγράφῳ τετάρτῳ, καὶ βιβλίου πέμπτῃ κεφαλαιῳ δεκάτῳ Παραγράφῳ δεκάτῳ τρίτῳ. φησὶ, ὅτι λέγει, πρὸς πάντας τὰς πίστες, ταῦτα προχθόντα παρ' ἡμῶν εὐσεβῆς γνώσεσθαι, εἰς ἀσφάλειαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας συμφώνως ἡμῖν τὰ ὅμοια πράττει, καὶ κυρώσεται μὲν πάντας τὰς ἁγίας πατέρας, ἐγγράφως συμφωνήσας αὐτοῖς καὶ ἡμῖν ἐν τῇ ὁρθόδοξῳ πίστι. καὶ, ἀλλὰ πρὸς κατὰ τὴν, καὶ τοσούτῳ μάλλον, ὅσον βλέπομεν ἐγγίξασθαι τὴν ἡμέραν. ὅπερ ταῦτά εἰσι τοῖς ἑρημίοις ἀνωτέρω βιβλίου τετάρτου κεφαλαιῳ πρώτῃ Παραγράφῳ τετακτοῦ, καὶ βιβλίου δευτέρου κεφαλαιῳ σέκτῳ περὶ βεβαιώσεως καὶ ὑπεκρυψέως τῶν ὁμοιωμάτων ἐκείνων ὑπὸ τῶν Πάπῃ καὶ ἄλλων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα ἑκτοῇ τῆς Συνόδου, δέκνυται τῶν Συνόδων τὸ κράτος καὶ ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁ δὲ Πάπας καὶ οἱ τῆς Συνόδου πατέρες δεῖλοι τῆς Βασιλείας ὁμολογῶνται.

Ἐν πάσῃ τῇ ἑκτοῇ τῆς Συνόδου πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα δέκνυται ἡδὲ ἑτέρῳ, ἡ μόνον καθαρώς δύο ταῦτα, πρῶτον, ὅτι τὸ κράτος τῶν Συνόδων ἐστὶ τὸ πρῶτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα. δεύτερον, ὅτι οἱ πατέρες καὶ ὁ Πάπας τὸν μὲν Ἀυτοκράτορα κώϊσαν λέγουσι Δεσπότην αὐτῶν, αὐτὰς δὲ ἐξίστα δέχεται τῶν Ἀυτοκρατόρων ὁμολογῶν. λέγει γὰρ, ἡμεῖς οἱ καὶ χάριν Θεοῦ ὑπάρχοντες ἱερεῖς ἐκ διδασκαλῶν διὰ ταύτης τῆς μετρίας ἡμῶν ἀναφορᾶς τὸ εὐσεβὲς ὑμῶν καὶ γαλήνιον κράτος, ὅτι κατὰ τὴν φιλοχείρῳ καὶ δαλικῶν ἡμῶν τῶν Ῥω-

μαίων πόλιν ἔπαιον τὸ συνεληθόντες. καὶ ἡμεῖς οἱ πάντες αἱ τῆς σῆς ἡμερότητος πρὸς φυγὴς ἐξ Ἀποστολικῆς, ἢ γὰρ πνευματικῆς ὁμοψυχίας καὶ συμφωνίας ἐν τῇ αὐτῇ νοί καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τὴν εὐσεβῆ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως ἐκκυρώσαντες ὅσον, ἀπεκυρώσαντες δὲ τὸν τῶν Αἰρετικῶν ἀσύμβατον λόγον. καὶ σημεῖωσαι ὅπερ ἔρηται, ἥτοι τὴν Συνόδον ἡγεῖσθαι τῶν μερικῶν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ὁ Πάπας, καὶ τὸν Πάπαν συνεταγμένον εἶναι τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις, καὶ οὐα εἶναι αὐτὸν τῶν πατέρων τῆς Συνόδου ὁμοταγῶς.

10

15

Πέτρῳ δοθῆναι τὰς κλεῖς, ἥ δὲ Σιώνδι⁹ σωφρονῶς
καὶ ὑποβολικῶς ὥρῃσε καὶ ἐκύρωσε τὰ τῆς πίστεως,
καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καυοικῶς διη-
γόρευσεν, εἰ δὲ καὶ ἠέχετο ἡνῶν, καὶ αὐτὰ τῷ Πά-
πα εὐῆσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἰδιόῳ ἐστὶ τῶν ἀγίων Σιώνδιων 20
περὶ τῶν περικερδαίων καὶ ἀναγκῶν φροντίζειν, περὶ
δὲ τῶν πατέρων, ἡ ἀγωνιστικῶν οἰκονομικῶς ἀνέχε-
σθαι καὶ σωπαῖν.

25

30

ἔζη καὶ τὰς Ὁρὰς καὶ τὰς Κανόνας καὶ πᾶν κοινὸν δό-
 ξαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας . τέταρτον, ὅτι ἐστὶν
 ἡ ὁμολογία γνησία τῷ ἀγίῳ Μαξίμῳ, μάρτυς πρὸς τοῖς
 ἄλλοις λατινόφρων ὁμολογίτης Γεώργιου ἐν ταῖς πρὸς
 τὸν Κρήτης Ἡλίαν ἀποκρίσεσιν, καθά μαρτυρεῖ, ὅτι 35
 πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κληρικοῖς πατέρι καὶ ὁ Μαξίμου εἰς
 τὰς κληρικοὺς αὐτῶν ἐκάλυψε μεσιτάσας πᾶν διχόνοιαν πᾶν
 Ἐκκλησιῶν, ὡς μαρτυρεῖ ἁπλῶς τῆς ὁμολογίας αὐτῶν .
 ἀλλὰ δὴ καὶ Γεώργιου ὁ Σχολάριου εἰς πᾶν ὁμολογίαν
 τῆς πίστεως καὶ ἀπαρχῇ λέγει, ὅτι ἡ ὁμολογία ἐστὶ 40
 γνησία, ἐπειδὴ ὑπὸ Δυτικῶν καὶ Ἀνατολικῶν δέχε-
 ται πρὸς βοήθειαν, καὶ δῆλον, ὅτι καὶ τὰ δύο μέρη
 χερῶνται ταύτῃ . ἔτι καὶ ὁ Χαρακτὴρ τῆς φράσεως ἐπὶ
 συγγενέσας τοῖς λοιποῖς αὐτῶν συγγράμμασι . ἔ-
 πιτα συμφωνεῖ καὶ τῇ γνώμῃ αὐτῶν, καθότι ἐκ 45
 φέρεται εἶναι ἀρχὴν, ἡ αἰτία τὸν γόνον τῷ ἀγίῳ Πινύ-
 ματι, ἡ ἐκπορεύεσθαι, ἡ λαμβάνειν πρὸς τὸν γόνον
 εἶναι τὸ ἅγιον Πινύμα . ἴδε περὶ τῆς ὁμολογίας ταύτης
 Νέλης Θεσσαλονίκης ὡς πρὸ πέμπτῃ λόγῳ τὸ καὶ Λατίνων
 συμπέρασμα περὶ τῷ ἀγίῳ Πινύματι . 50

Περὶ τῆς τυραννίας τῷ Βασιλεῶς Κώϊσα κατὰ πῶν ἀρχῶν μαρτύρις, Μαξιμου καὶ ἐτέρων πολλῶν, καὶ περὶ τῷ ἄδελφῳ

εἶδον ὁράματα καὶ τῆς ἐξηγήσεως, καὶ τῆς διπλῆς πολέμου φυγῆς αὐτῶν, καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ὀπισθοδρομῶν δώρων τῷ Βιταλιανῷ Ρώμης, ὧν ὁπλιζόμενοι οἱ Λατῖνοι εἰς σύσασιν, μοναρχίας τῷ Πάπᾳ, καὶ περὶ τῆς κακῆς τελευτῆς τῶν αὐτῶν Κώνσας.

5 **Ο**ὐ μόνον τὰς ἀγίας μαρτίων καὶ Μάξιμον, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἐτυράνισεν ὁ Κώνσας διὰ τὴν μονοθεολίαν, καὶ ἠκίστατο, καὶ ἐδήμιονε, καὶ ἐξώρυσεν. οὐλοσκόμῳ δὲ ὁ Κώνσας ἔτρεψε εἰς τὸν Φαίνοκα τῆς Λυκίας καὶ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἰδὼν ὄραμα ὡσανεὶ ἦν εἰς τὴν
10 Θεσσαλονίκῃ, ἐξύπνισε, καὶ τὸ πρῶτον ἐκάλεσε τὸν Ὀνειροκρίτην καὶ διηγήσατο αὐτῷ τὸ ὄραμα αὐτῶν. ὁ δὲ Ὀνειροκρίτης εἶπεν αὐτῷ, πολὺ καλὸν εἴη εἰμὴ ἐώρακας τοῦτον ὄραμα Βασιλεῦ, διότι Θεσσαλονίκη βέλεται εἰπεῖν, δις ἄλλω νίκῃ, ὅθεν ὁ ἐχθρὸς σε μέλ-
15 λει σε νικήσαν. ὁ δὲ Βασιλεὺς εἰς ἐδόξασεν ἐλογίσατο τὰτα, μάλιστα ἀνείδισε καὶ τὸν ἐξηγητὴν τῶν ὀνειροκρίτων, καὶ βιάζεται ἐτοιμάζειν τὰ καράδια αὐτῶν πρὸς τὸν πόλεμον. γέγονον ἡ θάλασσα ὅλη αἰμοβαφὴς τόσον, ὥστε τὸν Βασιλέα ἀναγκαζομένην δεῦναι τὰ βασιλικά αὐτῶν
20 ἱμάτια ἐτέρῳ, καὶ φυγεῖν ἐν μονοξύλῳ τινὶ εἰς Βυζάντιον, ὀπλιζόμενα ὅλον αὐτῶν τὸν στόλον ἐκείν, ὡς λέγει ὁ Θεοφάνης. ἔτι κατακυριεύονται οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀκραιφνέως πίστεως, ὅπου σιωδὼν καὶ ὁ Κώνσας, περσεπορήθη καὶ τὸ Φαινόμενον τὴν ἐυσέβειαν. οἶονται δὲ
25 λαμβάνειν καὶ ὀντεῦθεν εἰς παπιστὰς περὶ ὁμίου, διὰ τὸ

τὸν Κώνσας ὀπισθεῖλαι τῷ Ρώμης Βιταλιανῷ, ὡς λέγει ὁ Πλάτων. οὗ Εὐαγγέλιον ἐγκεκοσμημένον δώρον καὶ σύμβολον τῆς ὁρθοδοξίας αὐτῶν. Ἀλλὰ ῥητέον, καὶ βασιλευσσοὶ καὶ κάπηλοι διδόναι τοῖς Πατριάρχασι καὶ Ἐπισκόποις ἀφιερώματα, καὶ ἐκ τῶν τοιούτων δώρων ἑδῆς ἐδ' ὅθεν λαμβάνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀξίωμα, μάλιστα ὁ αὐτὸς λέγει, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας αὐτῶν ἦν ὁ Κώνσας ὁσεβὴς, καὶ ἀπέσταλον εἰς τὴν Ρώμην διὰφορεῖ ἀναθήματα, εἰ καὶ ὑστερον ἐκείσε ἀπελθὼν ἀπεγύμνωσε τὴν Ρώμην, ληίστα μὲν αὐτῷ χεῖρον τῶν βαρβαρῶν τῶν ἐξασιασάτων αὐτῆς ἀκακία ποντήκοντα καὶ οὕτω ἔτε-
ἰφοιόθη δὲ ὁ ταλαίπωρος Κώνσας κατὰ τὴν συρρακῆσαν οὗτοι λεγόμενοι ὑπὸ τῶν Ἀνδρῶν καὶ τῶν Τρωάδων. μισοῦσιν γὰρ ὑπὸ τῆς συγκελήτης καὶ τῆς στρατῆ διὰ τὸν θάνατον Θεοδοσίου τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐξορίαν μαρτίνου καὶ Μαξίμου, ἀπῆλθον εἰς τὴν Ἰταλίαν, οὗθα κακῶς τελευτᾷ, καὶ βασιλεύει αὐτὸς αὐτῶν Κωνσταντῖνος ὁ Πρωγονάτος. λέγουσιν ὅμως μετανοῆσαι τὸν Κώνσας ἀπὸ τῆς Αἰρέσεως, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς γονομίας ὑπὸ τῶν Βιταλιανῶν Πάπα Ὑπαντῆς τῷ Βασιλεῖ Κώνσας, δάκνυνται αἰνῶ Πάπαι ἀντίπαπαι.

30

Επὶ τῶν ἀσκηθούρων Πάπα Βιταλιανῶν, τῶν πατριάρχουσιν εἰς τὸ ἐξακοσιοςὸν ποντηκοςὸν πέμπτον ἔτος, ὁ Αἰρετικὸς ἔτος Κώνσας ἐσφάτευσεν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τῶν Λογιστάρων, ἀπῆλθον καὶ
35 εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἐξελθὼν ὁ Πάπας Βιταλιανὸς περὶ πῆντησον αὐτῷ μετὰ τῶν κλήρων καὶ τῶν λαῶν ἕως ἐξω τῆς πόλεως. ταῦτα ὁ Πλάτων. Σὺ δὲ σημείωσαι πρῶτον, τὸν τότε Πάπαν ἐξελθόντα εἰς Ὑπαντὴν τῶν Βασιλέως, καὶ τὸν νῦν διδόντα αὐτῶν τὸν πόδα ἀσφα-

40

σάσαι τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ γινώθι, ὅτι ὁ μὲν Βιταλιανὸς ἦν Πάπας, αἰ δε νῦν Πάπαι ἀντίπαπαι ὅτι καὶ ἀντίδοχοι. δούτερον, ὅτι ὁ κληρὸς περὶ πάντων, καὶ ὅτι αἰνῶ σεμνοὶ κληρικὸι καρδονέλας νομίζονται ἰσότιμοι τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ γινώθι, ὅτι καθεὶς εἰς τὸ κοινὸν ἤλλαξαν τὸ ὄνομα τῶν ἁγμάτων, ἡλλαξαν καὶ τὸ ἀξίωμα, ὄντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ τῆς ὀπισθοστασίας ὑπαρέται.

45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τῶν Πρωγονάτων, καὶ ὁπμιλείας αὐτῶν διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην καὶ ἐνω-
σιν, καὶ περὶ τῆς Σάκρας αὐτῶν πρὸς τὸν Πάπαν Ρώμης, καὶ τῆς ἀφωγίας τῶν ἱσορικών περὶ τὸν ἀριθ-
μὸν τῶν πατέρων τῆς παρῆσης Οἰκουμενικῆς οἰκτρῆς Συνόδου, καὶ περὶ τῶν πότε ἡ Σινὸς αὐτῶν ἡθροίσθη,
καὶ ὑπὸ τίνων Πατριαρχῶν, καὶ κατὰ τίνων.

50

Ο Κωνσταντῖνος ὁ Πρωγονάτος βασιλεύσας, ἐφρόνισεν ἐπιμελῶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης καὶ ἐνώσεως, ὅθεν ἐκαιοδογῆσατο πῶν ὑπόθεσιν τῶν Κωνσταντινουπόλεως Θεοδώρου καὶ τῶν Ἀντιοχείας Μακαρίου,

εἶτα ἔγραψε καὶ πρὸς τὸν μακάριον Διονύσιον Ρώμης διὰ τὴν εἰρῆσιν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς ἐκκλησίας. καὶ τὸν μὲν Ἀντιοχείας Μακάριον, καὶ τὸν Αἰρεσιάρχη ὄντα, ἀφῆκεν εἰς κελὸν τὰ κατὰ τὴν οἰκουμενικὴν
νικη

νική Συνοδῶν, τὸν δὲ Κωνσταντινῆ πόλεως Θεόδωρον
ὁρῶν συνοδουκῆντα τῷ Μακαρίῳ ἵνα ἐκβληθῇ τῶν
διπύχων ὁ Ῥώμης Βιταλιανὸς, ἀπέβαλε, καὶ πρὸς
βιάσει Πατριάρχῳ τὸν Γεώργιον, ἵνα ἡ ὄρσηνον δι-
σεβῆς ἐν τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινῆ πόλεως πρὸς κατόρθωσιν
καθολικῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς. ἡ μὲν ἔν Σάκρᾳ
ἀπελθῆσα εἰς Ῥώμην, ὅρσε τὸν Δόνον προκοιμηθῆντα,
Πάπαν δὲ γεγενῆσθαι τὸν ἱερὸν Ἀγιάθωνα. Οὐ συμφωνῶσιν
οἱ ἱστορικοὶ περὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συναθροισθέντων πατέ-
ρων εἰς ταύτῃ τῷ Οἰκουμενικῷ Συνοδῶν. ὁ Κεδρηνὸς θέ-
λει εἶναι αὐτὰς διακοσίας ὀγδοήκοντα ὡνεία, ὁ Φώ-
τιος ἀριθμᾷ μόνον ἑκατὸν ἐβδομήκοντα, Παῦλος ὁ
Διάκονος τίθεισιν ἑκατὸν πενήτηκοντα, ὁ Βαλσαμὼν
ἑκατὸν ἐβδομήκοντα καὶ οἷα, εἰς δὲ τῷ ὑτέρῳ πρᾶ-

ξιν φαίνονται ὑπογεγραμμένοι ἑκατὸν ἐξηκονταέξ.
ἦσαν δὲ ἔτη ὅτε Χρυσῆ ἐξακόσια ὀγδοήκοντα καὶ
οἷα, Πατριάρχαι δὲ Ῥώμης μὲν Ἀγάθων, Ἀντιο-
χείας δὲ Θεοφάνης, Κωνσταντινῆ πόλεως Γεώργιος,
Πέτρος Τοποτηρητὴς τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ Γεώργιος
Λεγαῖτος Θεοδῶρε Τοποτηρητὴς Ἱερουσολύμων. ἡ θροῖ-
δι δὲ κατὰ ὄνωρ εἰς Ῥώμης, Σεργίῳ, Πύρρῳ, Παῦ-
λῳ καὶ Πέτρῳ Κωνσταντινῆ πόλεως, Μακαρίῳ Ἀντιο-
χείας καὶ Στεφάνῳ τῷ μαθητῇ αὐτῆς, καὶ Πολυχρο-
νίῳ, Κύρῳ Ἀλεξανδρείας καὶ Θεοδῶρι Φαραν, τῶν ἱε-
λεγόντων μὲν δύο φύσεις ὅτι Χρυσῆ, ἀλλὰ βλασφη-
μούντων ὡς τῷ λέγειν ποτὲ μὲν μίαν οὐσίαν, ποτὲ δὲ
μῆτε μίαν μῆτε δύο, ἀλλὰ τινὰ σύμμικτον Θεανδρικὴν
λεγομένην.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν γεγενημένων ἐν τῇ Σάκρᾳ τῷ Βασιλέως πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης, καὶ τῶν πεμφθέντων γραμ-
μάτων καὶ Τοποτηρητῶν ὡς τε τῷ Ῥώμης καὶ τῆς καὶ αὐτὸν Συνοδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα.

20

Εἰς τῇ Σάκρᾳ αὐτῇ ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν Πάπαν Δόνον
λέγει πολλὰ καὶ, ἔθελον αὐτῶν τινῶν κίνασιν ποιή-
σασθαι περὶ τῶν φιλονεικούντων ὑπὲρ τῆς τῆς δισε-
βείας δόγματος μεταξὺ τῶν μέρεσιν τῆς τε καθ' ὑμᾶς
ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας καὶ τῶν τῆς ἐνταῦθα ἀγιωτά-
της τῆς Θεᾶς μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἀμφισβητήσαι,
διεκωλύσαμιν τῷ γενέσθαι, τῷ καὶ μὴ ὀφειδόμε-
ναι, γινώσκοντες ὡς ὑπὸ μερικῆς ἀμφισβήτησεως
πρὸς οἷς οἷσιν γινέσθαι ἔκ ὧν ἐδέχετο, ἀλλὰ καὶ τὸ
κακὸν ἦν ἔσθαι. Καὶ, τῇ καὶ αὐτῇ ἡμῖν ὀφειδείο-
τητα χρεὺς πρὸς καθολικῶν συναθροισιν τῶν ἀμφοιέ-
ρων θρόνων πρὸς τὸ καθορίζοντα αὐτὰς τὰς ὁρίσας τῶν
ἀγίων πέντε Συνοδῶν, καὶ τὰς ἑκθέσεις τῶν ἀγίων
ἐγκρίτων πατέρων πληροφροῦν ἐμπαιῆσαι αὐτοῖς καὶ
συνελθεῖν ἐν ἑνὶ σώματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν τὸ
πᾶν τιμον ὄνομα τῆς Θεᾶς ἡμῶν. Καὶ, ἐπὶ αὐτῇ ὁ χρε-
νός οὐκ ὀφειδέχεται τελείαν συναθροισιν γενέσθαι, πρὸς
τρέπομεν τῷ ὑμετέρῳ πατρικῷ μακαριότητι. Ἀλλὰ
τῆς παρέσης ἡμῶν δισεβῆς Σάκρας εἶναι ἀνδρας
χρησίμους τε καὶ ἐπισκοπῆς, εἰδῆσιν ἔχοντας πάσης θεο-
πνύσεως γραφῆς καὶ πείραν ἀπείλητον κοκκημύας
δογματῶν, ἐνδεδυμμένους τὸ πρὸς ὅσον τῆς καθ' ὑμᾶς
ὑποσολικῆς θρόνου. Καὶ, τὸ ἀσφαλές ἐχόντων τῶν
καταλαμβανόντων ἐκ μέρεσιν τῆς καθ' ὑμᾶς ὑποσολι-
κῆς θρόνου. Ἀλλὰ τῆς παρέσης ἡμῶν δισεβῆς Σάκρας,

μὰ τὸν γὰρ Θεὸν Παντοκράτορα ἔκ ἔστι παρ' ἡμῖν ἐπε-
ρμέρησις οἰαδῆποτε, ἀλλ' ἰσότης τοῖς ἀμφοτέροις
φυλάξομεν. Καὶ, ὁ ὀφειδόμενος κινήσῃ τὰ τῆς κεφα-
λαίης ὅτι τῆς παρόντος, Ἀλλὰ τῆς ἀγίας Πνεύματος εὐδοκῆ-
σαι ἔχει τῆς φανερωθῆναι τῷ ἀλήθειαν, καὶ ὅτι
εἶναι πᾶσας χωρὶς χρίσματος καὶ ἑλδὸς τῇ ἀλη-
θείᾳ. Καὶ, πᾶσαν δὲ σὺνδρασιν ἐκελύσασθαι τοῖς ἐρ-
χημένοις ὡς καὶ Θεοδῶρον τὸν ἐνδοξότατον Πατρι-
κιον καὶ Ἐξαρχον τῆς Ἱταλῶν ἡμῶν Φιλοχρίστου. Χώ-
ρας εἶστε πλοῖον καὶ δαπάναις καὶ πᾶσαν χρεῖαν αὐ-
τῶν, καὶ ἡ χρεῖα καλέσει, καὶ κασελλάτες καράβους
ὡς καὶ Θεοδῶρον εἰς Ἀθήσων αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς. ταῦ-
τα ὁ Βασιλεὺς. ἀπῆλθεν ἔν τῇ Σάκρᾳ εἰς ἑὸν μόνον, καὶ
ὅρσε, ὡς εἴρηται, τὸν Δόνον προκοιμηθῆντα, Πά-
παν δὲ τὸν ὁσιώτατον Ἀγιάθωνα. ὁ δὲ Ἀγιάθων καὶ
τῷ πρὸς αὐτὸν βασιλικῶν κέλδυσιν ἡθροισε Συνοδὸν
ἐν Ῥώμῃ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε Ἐπισκόπων, καὶ ἔπεμ-
ψεν εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν δύο ἐπισκόπους, τῷ μίαν
αὐτὸς μόνον, τῷ δὲ ἑτέρῳ αὐτὸς καὶ ἡ Συνοδος αὐ-
τῆς, καὶ Τοποτηρητὰς ἑαυτῆς μὲν τρεῖς, Θεοδῶρον καὶ
Γεώργιον τρεῖς ἱερεῖς καὶ Ἰωάννην Διάκονον, ἐκ πρὸς ὧ-
ν δὲ τῆς Συνοδῆς αὐτῆς, Ἰωάννην, Ἀβενδαύτιον καὶ
Ἰωάννην Ἐπισκόπους ὁμῶς μετὰ καὶ ἄλλων κληρικῶν
καὶ μοναχῶν.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ῥώμης Σάκρας τῷ Βασιλέως συνάγεται εἶναι τὸν μὲν Βασιλέα τῶν Πατριαρχῶν Ῥώ-
μης καὶ Κωνσταντινῆ πόλεως ἀγιώτερον καὶ ἀθροιστὴν τῆς Συνοδῆς, αὐτὰς δὲ ἰσοτίμους, καὶ μοναρχίας καὶ
ἀναμαρτυρησίας ἐκ τῆς τῶν ἑτέρων, ἡτοι τὸν Ῥώμης, τῷ δὲ ὑποφασιν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν καὶ ἔκ τῆς
Ῥώμης, ἐξ ὧν δαίκεται πλάσμα ἡ μοναρχία τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῆς Ἀρχὴν
κοσμικὴν, καὶ αὐτὸν ὁ τῆς φλασσεύσεως Δέξ.

Εἰς τῆς σημεῖσαι πρῶτον, ὅτι φιλονεικούντων καὶ μαχομένων ἐρετικῶς τῶν δύο θρόνων Ῥώμης καὶ Κωνσταν-
τινῆς.

τινυπόλεως, ἐπιεικέστερος καὶ ἀγιώτερος ἐφάνη ὁ συ-
νάξας αὐτὰς Βασιλεύς. δεύτερον, ὅτι ὁ Βασι-
λεὺς κελεύει καὶ ἀγείρεται Συνοδος Οἰκουμενικὴ, καὶ
ἐχ' ὁ Ῥώμης, ὅς τις πρὸς ἀτίεται, ἔπρὸς ἀτίεται. τρί-
τον, ἔλεγε ὅτι αἱ Κωνσταντινυπολίται γεγόνασιν πα-
ρήκοι τῇ Ῥώμῃ, ἔλεγε ἵνα ὑποταχθῇ ὁ Κων-
σταντινυπόλεως τῇ Ῥώμῃ, ἀλλ' ἀμφοτέρους ἐξισάζει,
καὶ ὑπόκειται ἵνα φυλάξῃ ἰσότητά καὶ οὗτοις δυοῖ
μέρεσι, καὶ μὴ πρὸς ἡμίση τὸ οὐτὲ ἐτέρῃ, καὶ λοι-
πὸν πᾶς ἡ εἰσακκομένη τῇ Ῥώμῃ ὑπερῃ; ὅθεν καὶ
τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον μακαριώτατον καλεῖ, ἀλλὰ δὴ
καὶ τὸν Ἀντιοχείας μακαριώτατον καὶ ἀγιώτατον ὀ-
νομάζει, καὶ τὸτο δι' ἐδὼ ἐτέρῃ, ἀλλὰ διὰ τὸ
εἶναι τὰς Πατριάρχας ἐξίσου Πατριάρχας. τέταρτον,
ὅτι ὡς ἀγγέλλει τῇ Πάπᾳ ὁ πρὸς αὐτὴν Τοποτηρητὴς καὶ
ἀφ' αὐτῆς καὶ ὁπὸ τῆς Συνοδῆς αὐτῆς καὶ ὁπὸ ἡ-
γῶν Μονασιῶν τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ πᾶς λοιπὸν τῆς
Πάπας ἡ μοναρχικὴ ἡγεμονία; πᾶς ἡ ἀναμαρτυρία
ἐν τοῖς περὶ πίστεως ὅτε πολλοὶ καλεῖνται κριταὶ
περὶ πίστεως, καὶ μάλιστα ἰσοτίμως; ὅθεν πα-
τρικῶς μακαριότητα γράφει καὶ τῇ Ῥώμῃ καὶ
τῇ Κωνσταντινυπόλεως, καὶ πᾶσι Ῥώμῃ καλεῖ
ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, πᾶσι δὲ Κωνσταντινυπολί-
ται ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. πέμπτον, ὅτι
λέγει τὰς Οἰκουμενικὰς τῶν ἁγίων πέντε Συνοδῶν, καὶ
τὰς Ἐκθέσεις τῶν ἁγίων ἐγκρίτων πατέρων καὶ ἐπι-
στονῶν πληροφροῦν ἐμποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ σιωπῇ
ἐν ἐνὶ σόματι, καὶ πᾶς τὸ διορίζον τὸν Ῥώμης μό-
νον, καὶ ἐκ θεῆας ὁποκαλύψεως διορίζον πᾶσι ἁλή-
θους, καὶ πληροφροῦν ἐμποιῆσαι; ἔκτον, σημειῖται
ὅτι Σεβερῖνον, Ἰωάννης, Θεόδωρον, Μαρτίνος,
Εὐγνώσιος, Βιταλιανός, Θεοδότος, Δόνος καὶ Ἀγά-
θων Ἐπίσκοποι Ῥώμης διὰ τὴν Συνοδὸν μεγάλων διὰ τὴν

Ἐπιστολῶν καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων πατέρων ἀγωνισά-
μενοι ὁπὸ τῆς ἐξακοσιοῦς τριακοῦς ἐνάτης ἔτης ἕως
τῆς ἐξακοσιοῦς ὀγδοηκοῦς ἔτης κατὰ τὴν Μονοθε-
λητῶν, ἐδάμῃς ἔχυσαν πληροφροῦν ἐμποιῆσαι τῇ
καθολικῇ τῇ Χριστῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ σιωπῇ ἐν τῇ
καθολικῇ καὶ ὁποσολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν ἐνὶ σό-
ματι δοξάζον τὸ ὄνομα τῆς Θεᾶς. ὅθεν ὁ Βασιλεὺς
ἔρχεται ὅτι Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς γονομίας διὰ τῆς
ἁγίας Πνεύματος φανερωθήσεται ἡ ἀλήθεια, καὶ
ἐπιστῇναι πᾶσιν χωρὶς χρίσματος καὶ ἐλθὸς τῇ ἀλη-
θείᾳ, καὶ ἐν ἐνὶ σόματι δοξάζον τὸν Θεόν. ἐξ ὧν
δὴλον, ὅτι ὁ Πάπας Ἐπίσκοπος ἐστὶ μιᾶς καθολι-
κῆς καὶ ὁποσολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐδὲ διώκεται
μόνος, ἡ καὶ μετὰ τῆς Συνοδῆς αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἐκκλη-
σιαστικὴ καθόλου κοινότης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀμ-
φιβολίας ἀλλοῦ, καὶ πᾶσι πληροφροῦν ἐμποιῆσαι.
ὥστε ἔμενε πᾶσι ἐν τῇ Ῥώμῃ μοναρχικῇ ἡγεμονίᾳ
πλάσμα καὶ ἀνάθεμα εἶναι ἀσεβείων ἀνθρώπων,
καὶ ἐδὲ ἐτέρῃ. ἔβδομον, σημειῖται ὅτι ἡ Ῥώ-
μαϊκὴ Ἐκκλησία ἦν πτωχὴ καὶ ἐνδεὴς κοσμικῇ πλε-
τῇ, ὡς ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι Πάπαι καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἀπόστολοι,
ἡ δὲ νῦν ἐν Ῥώμῃ ἐξουσία, καὶ ὁ πλεῖστος αὐτῆς κα-
νάεισι καὶ κοσμικὰ, καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς ὡς ἀ-
δόσεως καὶ ἰδιότητος πᾶσι καὶ πάντως ἀπότρεμα,
καὶ ἐπομῶς ὁπὸν τοιούτων πρὸς ἀμφοῖν καὶ ἐξάρχων
κοσμικὸς ἐστὶ, καὶ ἐκ ἐκκλησιαστικῆς, καὶ κοσμικὸς
τοιούτων, ὥστε μὴ εἶναι αὐτὸν ἡ καθόλου μοναρχία
ἡ μὲν βασιλεία, ἀλλ' ὥστε τὸν Δεῖνα φλωρωτίας,
Δεῖνα τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, ἡ Ἀνθύπατος τῆς Βα-
σιλείας τῆς Γερμανίας, καὶ διὰ μόνος ἀπάτης καὶ
ὑποκρίσεως ἀλλοῖον φαινόμενον πρὸς δεισιδαιμόνους ἀν-
θρώπους, ἐμὴν καὶ πρὸς τὰς σῆν τὸν ἐγκέφαλον
ἔχοντας.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τῆς Πρωγονάτης ἕως τῆς ἀθροίσεως τῆς παρόσης Συνοδῆς
καὶ τῆς Μηνὸς καὶ τῆς Ἰνδικτιῶν, καὶ πᾶς ἡ θροῖς, καὶ περὶ τῶν καθισμάτων τῆς Βασιλείας, τῆς Συγ-
κλήτης, τῶν Πατριαρχῶν, τῶν Τοποτηρητῶν καὶ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ὧν εἶπον εἰς τὴν Ῥώμῃ Λεγάτοι κατὰ
τῶν Ἀίρετικῶν, καὶ ὧν ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀίρετικοὶ ματαίων, καὶ ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα λόγῳ τῶν τῆς
Ῥώμης Λεγάτων δέκνυται, ὁ τῆς Ῥώμης θρόνος δὲ τῆς Βασιλείας.

Ἡ θροῖς ἡ Συνοδος τῇ εἰκοστῇ ἐβδόμῃ ἔτει, αἱ
καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ ὀγδοῇ πρῶτα φαίνεται τῇ εἰκο-
στῇ ὀγδοῇ, καὶ μετὰ ἔτη δεκατρία τῆς Ἰπτατίας
αὐτῆς, τῇ ἐβδόμῃ τῆς Νοεμβρίου, Ἰνδικτιῶνι ἐνάτῃ.
ἡ θροῖς δὲ εἰς τὸ βασιλικὸν Παλάτιον εἰς τὸ Σεκρέ-
τον, τρεῖς λεγόμενον. πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀντιοχείας
Κωνσταντίνος, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν σύγκλητος ἐκάθισαν
ὁπὸ πλάγιον αὐτῆς. εἰτα εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἐκάθισαν
οἱ Λεγάτοι τῆς Πάπας καὶ οἱ ἐλθόντες ἐκ πρὸς αὐτῆς τῆς
Συνοδῆς Ῥώμης Ἐπίσκοποι, καὶ Γεώργιος Πρεσβύ-
τερος μοναχὸς καὶ Λεγάτος Θεοδώρος τῆς Τοποτηρη-
τῆς τῆς ὁποσολικῆς θροῦς Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἱ ὁπὸ
Ῥώμης λοιποὶ. εἰς δὲ τὸ δεξιὸν μέρος ἐκάθισαν ὁ

Κωνσταντινυπόλεως Γεώργιος, ὁ Ἀντιοχείας Μακάριος,
καὶ Πέτρος Πρεσβύτερος Μοναχὸς καὶ Τοποτηρητὴς
τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ οἱ περὶ αὐτὰς Ἐπίσκοποι. εἰτα
ἡγέρθησαν οἱ Λεγάτοι τῆς Ῥώμης καὶ εἶπον, ἐπειδὴ
καὶνοφονίας εἰσήγαγον Σέργιον, Παῦλος, Πύρρος,
Πέτρος, οἱ Κωνσταντινυπόλεως Πατριάρχαι καὶ ὁ
Ἀλεξανδρείας Κύριος καὶ Θεόδωρος ὁ Φαράν καὶ Ἰννε-
σιος αὐτοῖς, ἐν δὲ λήμα καὶ μίαν ὡς ἐργασίαν λέγοντες
ἐπὶ Χριστῇ, ὁποδεξάτωσαν. εἰτα ἀπεκρίθησαν ὁ Ἀν-
τιοχείας Μακάριος καὶ Στέφανος ὁ μαθητὴς αὐτῆς
καὶ ἄλλοι, ὅτι καὶνοφονίας ἐκ εἰπομένων, ἀλλ' ἐν τῶν
πατέρων, καὶ λαβὼν ὁ Στέφανος τῆς τρίτης Συνο-
δῆς τὰ πρακτικὰ, ἐνόμισεν εἰπεῖν τί, ἀλλ' ἐφάνη
λίαν

560

λίαν ματαιόφρων· σημείωσαι, ὅτι οἱ Λεγαῖτοι τῇ
 Πάπᾳ ποιήματα πὺν λόγου εἰς τὸν Βασιλέα, εἶπον,
 ἀποστάλημι πρὸς Ἀγάθωνος εἰς τὰ ἴχνη τῆς Θεοση-
 ρεύτης ὑμῶν γαλήνης, καὶ ἴδε πῶς ἐκ-ἐξίσταται ὁ Καρ-
 θηκάλεις Βασιλεῦσι, καθὼς ἡ Ῥώμη νῦν κακοπομεῖ-
 θάτερον, ὅτι εἶπον πρὸς Βασιλεῖ, πολλοὶς τῷ θελι-
 κῷ ὑμῶν τῷ κατ' ἡμᾶς ἀποπολιτικῷ θρόνῳ (τὰς εἰρη-
 μύεις Πατριάρχας) περὶ τάττε ὑποκρέσαντες, εἶπα
 δὲ καὶ πρὸς καλέσαντες, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ σημείωσαι,
 εἴςτιν ὁ θρόνος Ῥώμης θελικὸς τῷ Βασιλέως, πῶς

καὶ ὁ Πάπας εἶπαι εἶναι ὑπὲρ τῆς Βασιλείας ; ἀλλὰ
καὶ εἰς τὴν δουτέραν προσῆλθον τὸ παρθεῖον ὑπὸ τῶν Αἰρε-
τικῶν τέτων διὰ τῆς τεταρτῆς Συνοδῆς διὰ τῆς τόμης
λέοντος τῇ ὁμοσεβείᾳ σωῆσαι . καὶ διὰ τῆς πέμπτης
παρθεράλοντο ὁ Μακάριος καὶ οἱ πατέρες αὐτῆς ἐπι- 5
στολὴν ἡν ἔστειλον ὁ Ῥώμιος καὶ τινες πόλεως Μηνᾶς πρὸς τὸν
Ῥώμη Βιγίλιον , ἀλλ' ἐνέβη πλασὴ καὶ ὑποδεδί-
πλας . ἀλλ' ἔτι διὰ τῆς πέμπτης Συνοδῆς τοιαῦτόν τι
διὰ τοῦ εἶχαι ἐδιωκθήσαν ὡς εἶπον , καὶ ἐζητήθη ἀνα-
γνωσθῆναι τὰς ἐπιστολάς τῆς Ῥώμης Ἀρχιεπίσκοπος . 10

ПАРАГРАФОНЪ.

Οὗ ἡ οὐκ τῆς καθ' ὅσον Βασιλείας ὑποκρίσεως τῆ Παύλου Ἀγάθωντος ὡς τῇ πρώτῃ πράξει, δείκνυται μὴ εἰληφέναι καθ' ὅσον ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς περὶ τὸν Βασιλέα τῆς Συναγωγῆς ταύτης, ἔτω καὶ τὸν Παύλου Λέγονται τῆς τετάρτης Συναγωγῆς, καὶ ὅτι οἱ Λεγαῖτοι αὐτῇ δόλοι τῆ Βασιλείας, καὶ ἡ πίστις ὅτι τῶν ποῦτε Οἰκουμενικῶν Συναγωγῶν, ἐξ ὧν συναγάγεται πρῶτος κριτικὴ ἡ Οἰκουμενικὴ Συναγωγή, ὅτι δὲ ῥώμης μέγας αὐτῆς.

Σημείωσαι ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῶν ὁμολογούντων, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς, εἰπόντων τῶν Βασιλέων εἰς τὴν Σάκραν, μὴ καταναγκάζειν, ἀλλὰ ἐκκλησιαστικῶς βεβαιοῦναι θεωρεῖται τὰ περὶ τῶν δόγματι, ἀντιγράφων αὐτοῖς, λέγει, τὰ τοιαῦτα ἡ χάρις τῶν ἁγίων Πνεύματος καλῶς τῆς βασιλικῆς γλώττης ἐκ τῶν καθαρῶν Θεσφατέων τῆς καρδίας ὑπογράφουσι. ὡς δὲ τῶν ἐκδίδωσι τῇ Βασιλεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπονόμιον, ἔτω καὶ ἡ τετάρτη Σύνοδος ἡ ἐκπύουσα τῶν ἁγίων τῶν Λέοντος συμβαίνει τῇ ὁμολογίᾳ τῶν Πέτρων, δέδωκε τῇ Πάπᾳ ἀπονόμιόν τι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. δοῦτε, ὅτι οἱ Λαοὶ αὐτῶν ἀποδίδουσιν ἐπὶ τῇ ἰκνῇ τῶν Βασιλέων, καὶ ἴδε πόσον τὸ ἀξίωμα τῶν τῶν Πάπων Λαϊκῶν, καὶ ὅτι οἱ ἄλλοι τῶν Βασιλέων ὡς καὶ παῖς ἢ ἕτερος ἀνθρώπος ὑποκείμενος αὐτῷ. σημείωσαι τρίτον ὅτι λέγει, ἐν τῇ Δύσει σοφοὶ ἐκ ἧσαν τότε, καὶ ὅτι ἡ πίστις Φησὶν ἐκ δὲ τῆς σοφίας (ὡς εἰναι)

παπισαὶ) ἀλλὰ ὑπὸ τῶν κανόνων τῶν πρῶτε θεωρη-
σαμένων Σωδῶν εἰσι ὠρισμένη ἐκείλότητι κατ-20
όδας. τέταρτον, ὅτι δοχεταί ἵνα μηδὲ μειωθῇ
(ὑπὸ τῶν κανονικῶς ὀρισθούτων ὑπὸ τῶν ἀγίων πρῶτε
Σωδῶν) μηδὲ ἀλλογῇ, ἢ πρῶτε, ἀλλὰ ταῦτα
καὶ ῥήμασι καὶ νοήμασιν ἀποδείκνυνται φυλαχθῶσι,
καὶ ἴδε καλῶς τὸ, μηδὲ ῥήμασι, καὶ τῶν ποιησάντων 25
τῶν θεωρητικῶν εἰς τὸ σύμβολον, καὶ τὰς λοιπὰς κα-
νονομίας τῆς Πάπας. πέμπτον, ὅτι ἔκθεσιν πίστεως
γραφῶν, ὡς λέγει ἐκείνην ἣν ἐλάβομεν ὁπλοδὴ
ὑπὸ τῶν Παπῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ὧν ἐποίησαν περὶ
τῆς θεωρητικῆς τῆς Πάπας ὡς ῥώμη Συνο-30
δῶν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν πρῶτε Οἰκουμενικῶν Σωδῶν, καὶ
γινώσκει πᾶσι ὁ πρῶτος κλητὴς καὶ πρῶτος ἀκαστής, καὶ
ὅτι ἡ Σύνοδος οἱ Οἰκουμενικῆς, καὶ ὅτι κατὰ μέγεθος Πά-
πας ἡ Πατριάρχης καὶ αἱ κατ' αὐτὰς μετὰ Σύνοδοι.

35

П А Р А' Г Р А Ф О Н 5'.

Ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ πράξει οὐκ τῆς ἐν Ρώμῃ Συνόδου ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Βασιλέα μαρτυρεῖται δὲ Βασιλείως
 ὁ Ἀγάθων, καὶ τίς ὁ τρίτος τῶν Πέτρων κορυφαῖον λέγεσθαι, καὶ ὅτι παῖς Ἀρχιερέως καὶ ὁ Ρώμης ἐξίσταται 40
 τὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἡ πίστις διὰ τῶν πατέρων, καὶ περὶ τῶν υπογραψασάντων ἐν τῇ Συνόδῳ, ὡς πρῶτος ὁ Ἀγάθων.

Αγαγινώσκειται εἰς αὐτῶν πλὴν προᾶξιν καὶ ἡ συνοδικὴ ἐπιστολὴ ἡ ἀπέσειλον ἥ ὃν τῇ Ῥώμῃ συναχθεῖσα Συνοδος ἐπὶ Ἀγάθωνος, ὃν ἡ σημείωται πρῶτον, ὃν λέγει ἕως αὐτολεξέει, Ἡμεῖς πάντες οἱ ἐλάχινοι τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Χριστῶ ἀδελφοί, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Χριστιανικωτάτων ὑμῶν κράτες. καὶ λοιπὸν εἰς ἡν ὁ Ἀγάθων δέσλος τῶν Ἀυτοκρατόρων Κωνσταντίνος, πῶς νυνὶ ὁ Πάπας ἐκ αἰχμώεται αὐχεῖν εἶναι ἐπὶ τῶν Ἀυτοκρατόρων; καὶ Γρηγορίου τῶν ἐβδόμου ἡ δόξασις, ὅτι ὁ μὴ πεισθόμην ταῖς ἐπισταγαῖς τῶν Πάπα καὶ Βασιλέων, εἰδωλολάτρεσι εἶσι; δεύτερον; ὃν λέγει, Τὸ φῶς τῆς καθολικῆς πίστεως λάμπει ὡς δι' ἀκτίνων Πέτρης καὶ Παύλου τῶν κορυφαίων τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἴδε ὅτι καὶ τῶν

Παῦλον κορυφαῖον τῶν Ἀποστόλων λέγει, καὶ τὰς
 Πάπας μαθητὰς αὐτῶν, καὶ γινώσκει κατὰ τὴν τρέπον
 λέγεται λοιπὸν καὶ ὁ Πέτρος κορυφαῖος, καὶ ὅτι 45
 πᾶς ὀρθόδοξος Ἀρχιερεὺς μαθητὴς τῶν Ἀποστόλων,
 ὃν τρέπον καὶ ὁρώμεν. τρέπον, ὅτι εἰς τὴν δύσιν ἦσαν
 συχνοὶ πόλεμοι, θλαστὴ καὶ Ἀρχιερεῖς ἐκ ἦσαν σο-
 φοί, καὶ ἦσαν καὶ πτωχοί, θλαστὴ καὶ τὴν πίσιν ἐκ
 λόγῳ σοφίας καὶ πλῆτε ἠθέλον, ἀλλ' ὁπὸ τῶν πατριῶν 50
 διδασκαλιῶν καὶ τῶν κανόνων, ὁ Θεὸς καὶ πολλὰ λέγει
 κατὰ τῆς κοσμικῆς σοφίας, καὶ νῦν οἱ Ῥωμαῖοι ἐμίξαν τῇ
 Εὐαγγελίῳ. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐκ ἔχουσιν οἱ τοῖστοι τὴν πί-
 σιν, τῆς Συνοδῆς ταύτης. ἦσαν δὲ εἰς ἔσται οἱ ὑπογράψαν-
 τες Ἐπίσκοποι ἑκάστῳ ἐκκλησίᾳ, καὶ πρῶτος ὁ Ἀγάθων.

ПАРА-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς πρὸς τὴν Βασιλέα ἀπὸ Ρώμης ἐπιστολαῖς ταῖς ἐν τῇ πρώτῃ πράξει ἀναγνωσθεῖσαι, ἐξ ὧν δέκνυται καθαρῶς ὅ,τι Πάπας καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες δεῖλοι τῷ Βασιλεῶς, τὸ δὲ
 5 κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς συνοδῆς, καὶ οἱ νυνὶ Πάπαι ἀντίπαπαι καὶ ψευδεπίσκοποι.

Εἰς τὴν πρώτῃν πράξιν, ὡς εἶρηται, ἀναγνωσκόνται αἱ ἀπὸ Ρώμης ἐπιστολαί, ἐν αἷς εἴη σημείωσαι πρῶτον, ὅτι λέγει τὸς βασιλεῖς ὁ Πάπας δεσπότης καὶ
 10 τέκνα, καὶ συνεχῶς λέγει ἑαυτὸν καὶ τὸν κληρὸν καὶ τὴν συνοδὸν αὐτῷ δεῖλος τῷ βασιλεῶς. Καί, ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν ἐμετέρων κράτης πόλεως Ρώμης. Καί, κατὰ τὴν ὁσπερὲς αὐτῶν κέλονται τῆς Θεοσκεπάζου ὑμῶν ἡμερότητας. Καί, γονυπετῶντες τῇ θειοφάνειᾳ, ἰκετόδωρον τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν. Καί, ἡ ἡμετέρα σμικρότης τὸ κελούδιον μετ' ὑποτακῆς ἐπλήρωσε. Καί, ἀγάθων καὶ ἡ συνοδὸς οἱ ἐλάχιστοι τῶν Ἐκκλησιῶν τῷ Χριστῷ πατέρες, δεῖλοι τῷ Χριστιανικωτάτῃ ὑμῶν κράτει. Καί, ἀγάθων ἅμα τῇ συνο-

δῳ ὑπεύγερα. Καί, Ἄνδρες χάρτι Χριστῷ ἐπίσκοπος τῆς ἐν τῇ ὁσπῇ Ἐκκλησίᾳς ἐν ταύτῃ τῇ ἀναφορᾷ ἢ ὑπὲρ τῆς δόπτικης ἡμῶν πίστεως ὁμοθυμαδὸν συνετάξαμεν, καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως. ἐν ταῖς δὲ δέκνυται καθαρῶς καὶ ὁ Πάπας αὐτὸς δεῖλος τῷ βασιλεῶς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες κατὰ πάντα ἐξίσω, ὡς ἢ καὶ ὁ Πάπας Μαρτίνος. καὶ σημείωσαι, ὅτι νυνὶ φημιζούμεν ὁ Πάπας μέζων τῶν βασιλέων, ἀντίπαπας ἐστὶ καὶ ὁ Πάπας. δούτερον, τὸ κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς συνοδῆς εἶναι, ἐπειδὴ ἴσως ὁ Πάπας τοῖς τῆς συνοδῆς πατέρεσι, καὶ οἴχεται καθάπαξ ἡ νυνὶ μορφήα τῷ ψευδεπισκόπῳ Ρώμης.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ, ὅττι, ἐβδόμῃ καὶ ὄγδῳ ταῖς πράξεσι ῥηθούτων, ἀναγνωσθέντων, ἐξετασθέντων καὶ βεβαιωθέντων, ἐξ ὧν δέκνυται τῷ Πάπα πενημότεροι οἱ πατέρες, καὶ κανὼν πίστεως οἱ αὐτοὶ καὶ ὁ Ρώμης,

25

Εἰς τὴν πέμπτῃν πράξιν, ἐπειδὴ οὐκ ἤξιωσε λόγῳ ὁ Ἀντιοχείας τὰς ἀπὸ Ρώμης ἐπιστολάς, ὁ βασιλεὺς ἔκρινεν αὐτὰς, ἀποτὶ δὲ πέθεται τῷ Πάπᾳ, ὡς ὡρεῖται τυχὸν ὁ Χριστὸς, ἢ ὡς διώρισαν οἱ πατέρες, ἢ ὡς ἡ σωτήρια παρέδωκεν εἶναι τὸν Πάπαν ἐξαίρετον βικάριον τῷ Χριστῷ, ἢ τῷ Πέτρῳ ἰδιοτρέπως, ἢ μονοτρέπως ἀνάδοχον; ἀλλὰ ἐζήτησε παρ' αὐτῶν τὴν δόξαν ὡς ἔλεγε, καὶ ἔφερε δύο κωδίκας χρήσεις
 35 πατέρων περιέχοντα, καὶ ἀνεγνώθησαν. εἰς δὲ τὴν ὁσπῇν πράξιν ἔφερε καὶ τρίτον κωδικίον, ἀλλ' οἱ ἀπὸ Ρώμης εἶπον, ὅτι αἱ μαρτυρίαι τῶν πατέρων αἱ περιεχόμεναι ἐν τοῖς τοσούτοις κωδικίοις τῷ μακαρίῳ περὶ ἐνὸς θελήματος καὶ ἐνεργείας, εἰς ὁλοβῶν καὶ ἀποκεκομμένων, αὐτοὶ ὁμῶς εἶχον χρήσεις τῶν ἐγκρίτων πατέρων περὶ τῶν δύο ἐνεργειῶν καὶ θελημάτων τῷ σωτήρι, καὶ εἰς τὴν ἐβδόμῃν πράξιν ἀνεγνώθησαν. καὶ ἐρωτήσας ὁ βασιλεὺς τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀντιοχείας ἐσυναινεῖσιν αὐταῖς καὶ ταῖς τῷ Πάπα
 45 ἐπιστολαῖς καὶ τῇ κατ' αὐτὸν συνοδῇ, ἀπεκρίθησαν ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀντιοχείας, ὅτι δεῖ

πρῶτον εὐχαβαλεῖν αὐτὰς τοῖς ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείᾳ εἰσι πρωτοτύποις, κατὰ τὰς δὲ δόξαν. καὶ εἰς τὴν ὄγδῳ πράξιν τῇ δόπτικῃ σιν ποιησάμεν ὁ Κωνσταντινουπόλεως, εἶπε, τὰς ἀπὸ Ρώμης ἀναφορὰς ἀνέγνω, καὶ τὰς τῶν ἐγκρίτων πατέρων χρήσεις παρέβαλον τοῖς πρωτύποις, καὶ λοιπὸν σοιχῶ κατὰ τὴν γνώμην ἀγάθως, καὶ ὅπως ὁμολογῶ καὶ πιστεύω, καὶ ὅπως εἶπον καὶ πολλοὶ τῶν ἀρχιερέων, καὶ πάντες οἱ ἐκ τῶν Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιερεῖς τὰ αὐτὰ ἐξεφώνησαν. Σὺ δὲ σημείωσαι κατὰ ταῦτα πῶς ἐξετάζονται τῷ Ρώμης αἱ ἐπιστολαί, καὶ αἱ δόπτικαὶ χρήσεις ἀπὸ πολλῶν εἰς τέλος βεβαιῶνται, καὶ ἀπὸ τῶν κρίσιν τῷ Πάπα ἀγάθως, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν μαρτυρίων τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ γινώσκοντες ὅτι περὶ τῶν οἱ πατέρες καὶ τῷ Πάπα καὶ τῆς κατ' αὐτὸν συνοδῆς, καὶ κανὼν πίστεως οἱ πατέρες, ὅς ὁ Ρώμης. ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἀντιοχείας μὴ ἀξιώσας λόγῳ τὰς ἐπιστολάς τῷ Ρώμης ἐκ ἐπιμελήθη, ἀλλ' ἐζήτησεν ὁ βασιλεὺς δόξαν εἶναι ὡς ἔλεγε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῶν πρὸς τὴν συνοδὸν χάρτε τῷ Μελιτηνῆς Θεοδώρῳ, καὶ ὧν περιέχει, καὶ περὶ τῆς Βιταλιανῆς Ρώμης ἐν τοῖς διπύχοις οὐτάξεως, πολυχρησισμῷ τε τῷ βασιλεῶς, τῷ ἀγάθως, τῷ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῷ συγκλήτῃ ἐκ τῆς συνοδῆς, καὶ περὶ τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως χρησέων τε καὶ ἀφάλεξων βλασφημιῶν καὶ ψευδῶν ἐν τῇ ἐν αὐτῇ πράξει καὶ καθαιρέσεως τῷ Ἀντιοχείας μακαρίῳ καὶ τῷ μαθητῇ αὐτῷ Στεφάνῳ καὶ ἐκδιώξεως, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ δεκάτῃ πράξει ἀναγνωσθέντων χρησέων ἀγίων πατέρων καὶ εἰς τῶν, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῷ ἱεροσολύμων σωφροσύνῃς πρὸς Σέργιον τῆς ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ πράξει ἀναγνωσθείσης.
 Εὐχέσθω

562

Ἡ γὰρ ἐκείνη ὁμοῦς ὁ μελιτηνὴς Θεόδωρος καὶ ἔδωκε χάρι-
τιν, ὅν ῥ' ἔλεγον, ὡς περὶ ἡ πέμπτη Συνοδος ἐδογ-
μάτισε τὸν Χριστὸν ἐκ δύο φύσεων καὶ ἐκ δυοῖν φύ-
σεσιν, ὅτι πιστεύω καὶ τὸν αὐτὸν ποιῶν καὶ τὰ θεῶν καὶ τὰ
ἀνθρώπων. καὶ ἐρωτηθεὶς, εἶπε τὰς ὁπαδὰς αὐτῆς,
ἐκείνοι δὲ ἠρνήσαντο. δέεται δὲ τῆς Βασιλείας ὁ Κων-
σταντινουπόλεως τεθῆναι ἐν τοῖς Δισπύχοις τὸν Βιτα-
λιανὸν Ῥώμης, ἐκβληθῶτα ἐξ αὐτῆς τῆς Ἀντιοχεί-
ας, καὶ εἰσακτέται εὐθείας, καὶ ἡ Συνοδος πολυ-
χρονίῃ τὸν Βασιλέα, καὶ τὸν Ἀγάθωνα, καὶ τὸν Κων-
σταντινουπόλεως, καὶ τὴν Σύγκλητον. σιωπῶντες οὖν
ὁμοῦς καὶ οἱ ὑπὸ τὸν Ἀντιοχείας Ἐπίσκοποι τῷ τε
Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῷ Ῥώμης. ὁ δὲ Ἀντιο-
χείας Μακάριος ἔδωκε πᾶσι ὁμολογίαν τῆς πίστεως
αὐτῆς, καὶ ἐφάνη ἐς τὰ μέγιστα βλάβη, καὶ
παρέστη δὲ καὶ τὰς χρήσεις τῶν πατέρων, ἀς παύ-
σατο, τοῖς ἀποστολικαῖς βιβλίοις, καὶ ὁρίσθησαν κο-
λοβαὶ καὶ ὑποκεκομμένα, διηλέχθη καὶ τὴν εὐχαρίστη-
σιν καὶ ἐφάνη ψεύσης καὶ ἀχρεΐας. τὰ αὐτὰ γεγονόσι

καὶ εἰς πᾶσι ἐνάτῳ προῆλθον, Ἀπόστολοι καὶ Μακάριοι
καὶ Στέφανος ὁ μαθητὴς καθαιρένται καὶ διώκονται.
εἰς δὲ πᾶσι δεκάτῳ προῆλθον ἀνεγνωσθῆσαν εἰς πλάτῃ
αἱ χρήσεις τῶν ἐγκρίτων πατέρων Λέοντος, Ἀμβρο-
σίου, Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Νύσσης, Κυρίλλου, Ἐπι-
φάνου, Ναζιανζηνῆς, Αὐγουστίνου, Ἰσίδору, Ἰβσινι-
ανῆ Βασιλείου, Β' Φραῖμ καὶ Ἀναστασίου Ἀντιο-
χείας, Ἰωάννου Ἐπισκόπου Σκυθοπόλεως, αἰνέτες,
ὡς εἰρηται, ἐσάλησαν τὸν Ἀγάθωνα, καὶ παρεβλή-
θησαν τοῖς πρωτεύουσιν. ἀνεγνωσθῆσαν οὖν αὐταί, καὶ ἰο-
εὐρέθησαν σωμεισθῆσαι τὸ ἄγιον δόγμα. ἀνεγνωσθῆσαν
καὶ χρήσεις τῶν Αἰρετικῶν βλασφημίας, καὶ ἐγνω-
σθη ἐκ τῶν ἀγίων ἡ ἀλήθεια σωμεισθῆσαι, καὶ ἐκ τῶν
βεβηλῶν ἀντιλεγόμενα. εἰς δὲ πᾶσι ἐνδεκάτῳ προῆλθον
ἀνεγνωσθῆσαι ἡ σιωπὴ καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν ἱεροσολύμων Σω-
φρονίου, ἡ καλῶς παρὰ Σέργιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ ἐφάνη καὶ ἐξ αὐτῆς ἡ τῆς ἀληθείας ὑπερηχία. ἀ-
φῆκε δὲ ὁ Βασιλεὺς τινὰς Ἀρχοντας συμπαραῖται τῇ
Συνόδῳ, διότι εἶχε πολιτικὰς φροντίδας.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ πράξει καὶ μετὰ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης πράξεως τῆς παρὰ τὴν Συνοδὸν ἀναγνω-
σθῶτων κωδικίων, ἐπιστολῶν καὶ ὑπὸ τῆς πέμπτης Συνοδῆς πράξεων, καὶ κατακρίσεως Σεργίου, Πύρρου,
Παύλου, Πέτρου, Κύρου καὶ Ὀνωρίου, καὶ ἐξέτασιν συγγράμμάτων Αἰρετικῶν, ὁρῶντων καὶ χρήσεων. 25

Εἰς πᾶσι ἐνδεκάτῳ προῆλθον ἔδωκεν ὁ Βασιλεὺς λίβελλο-
ν, ὃν αὐτῷ ἔδωκεν ὁ Μακάριος ἵνα ἀναγνωσθῇ
ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ ἀνεγνωσθῇ. ἦσαν δὲ τρία κωδι-
κία ἐν τῇ δοθείσῃ λίβελλῳ, ἔχοντα μαρτυρίας Αἰ-
ρετικῶν περὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς, καὶ εἰς πᾶσι δωδε-
κάτῳ προῆλθον παρωγῆθῆσαν. ἀνεγνωσθῆσαι δὲ ἡ ἔκδο-
σις Σεργίου Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τὸν Φάσιδος Κυ-
ρην περιεχομένη ἐν τῷ κωδικίῳ, καὶ παρὰ τὴν ἔκδοσιν
τῆς Μηνῆ παρὰ Βιγίλιον, ὅτι αὐτὴ ὁρίσθη πλαστή. καὶ
παρὰ τὴν ἀνεγνωσθῆσαι ἡ ἐξδόμη καὶ ἡ ὁ γόνη αἱ πράξεις
τῆς πέμπτης Συνοδῆς. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξδόμη ὁρίσθη φά-
νη καὶ πλαστή, ὅτι οἱ λίβελλοι παρὰ Ἰβσινιανὸν καὶ
Θεόδωρον ἦσαν πλαστοί. ἀνεγνωσθῆσαι δὲ καὶ ἕτερον
κωδικίον Σεργίου παρὰ Ὀνώριον Ῥώμης, καὶ ἕτερον τῆς
Ὀνωρίου Ῥώμης παρὰ Σέργιον, καὶ ὁρίσθησαν καὶ εἰς τὸν
κωδικὸν τῆς Πατριαρχείας Κωνσταντινουπόλεως. εἰς δὲ
πᾶσι δεκάτῳ τρίτῃ πράξει κατακρίνονται Σεργίος,
Πύρρος, Παῦλος, Πέτρος Κωνσταντινουπόλεως Πα-

τριάρχαι, Κύρος Ἀλεξανδρείας καὶ Θεόδωρος Φα-
ρῶν καὶ Ὀρόριος Ὀνώριος, καὶ ἐπαινεῖται ἡ ἔκδο-
σις τῆς ἱεροσολύμων Σωφρονίου, ἡ ἀπέσειλε παρὰ τὸν
Κωνσταντινουπόλεως Σέργιον, ἀλλὰ δὲ καὶ παρὰ τὸν Ῥώ-
μηος Ὀνώριον, ὡς φώτισται ἀναγνώσει Ἀθανασίου τρι-
ακωστῇ πρώτῃ. καὶ ἐξετάζονται τὰ συγγράμματα τῶν
ἐρημικῶν Αἰρετικῶν, καὶ ὁρίσκονται πάσης Αἰρέσεως
μετὰ. ἐξετάζονται δὲ καὶ τὰ σιωπῶντα ὁμολογία, Ἰω-
άννου καὶ Κωνσταντίνου τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατρι-
άρχων, καὶ ὁρίσκονται ὁρῶντες. ἀνεγνωσθῆσαι δὲ
αὐτοῖς ἡ τῆς Ὀνωρίου παρὰ Σέργιον ἔκδοσις, ἐν ᾗ περὶ
τῆς ἱεροσολύμων Σωφρονίου λέγει, ἵνα παρὰ τὴν αὐ-
τὸν μὴ λέγειν δύο ἐνεργείας, τὸν δὲ Κύρον μὴ λέ-
γειν μίαν, ἀλλὰ λέγειν ὅτι οἱ εἰς Χριστὸς ἐνεργεῖ ἐν ἑ-
κατέρῃ ταύτῃ φύσει. εἰς δὲ πᾶσι δεκάτῳ τετάρτῳ
προῆλθον καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Κύρου χρήσεις ἀγίων ἔφε-
ρον, αἰνέτες καὶ ἀνεγνωσθῆσαν, καὶ ὁρίσθησαν σύμ-
φωνοι τῇ δόξῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς αἰρετικῆς χάριτος τῆς Πολυχρονίου, ὑποχρεθούσης τῇ Συνόδῳ νεκρὸν δὲ αὐτῆς ἐγεῖραι καὶ μὴ ἐ-
γείσθαι, καὶ τῶν ψευδῶν ὁμοσιῶν αὐτῆς, ὅτι καὶ τὰς λοιπὰς Αἰρετικὰς ἀνθεματίσκει ἡ Συνοδος. 50

Εἰς πᾶσι δεκάτῳ πέμπτῃ πράξει ὁ μαθητὴς Μακά-
ριος τὸ κακὸν ἀγγεῖον, ἔφερε χάριτην τῆς Αἰρέσεως
αὐτῆς ὡς παρὰ τὸν Βασιλέα γεγραμμένον, καὶ εἶπε τῇ
Συνόδῳ, ὅτι παρὰ τὸν νεκρὸν καὶ ἐγεῖραι. εἶπε
δὲ ἕτερον, ὅτι εἰς πᾶσι πλεονάζοντες ἀνδρῶν λούχαιμονόντων,

καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἀνδρῶν θαυμάσιον, εἰπόντα αὐτῷ,
ἀποῦσον εἰπὲ τῷ Βασιλεῖ νέαν πίσιν μὴ ποιῆσαι, μήτε
καταδέξασθαι. εἶπε τρίτον, ὅτι ἐλθὼν ὑπὸ Ἡρα-
κλείας εἰς Χρυσόπολιν, εἶδεν ἀνδρῶν λούχαιμονόντων
πάνυ φοβερῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐκείνῳ, ὁ μὴ
ὁμολο-

ὁμολογῶν οὐ θέλημα καὶ θεοδουλικῶς ἐνέργειαν ἔκ ἔσται
 Χριστιανός, καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τὸν Ὁφθαλμῶν, καὶ ὁ Βα-
 σιλεύς Κωνσταντῖνος ἔτι παύωσιν, καὶ ἀπεκρίθη
 αὐτῷ ἐκείνος, πάνυ καλῶς. ἔπειτα ἐξῆλθον οἱ Ἀρχον-
 5 τες καὶ ὅλη ἡ Σύνοδος εἰς τὸ μεσαύλιον τῆς δημοσίας λα-
 τρεῖ τῆς Ζούξίππης, παρόντος καὶ πολλῶν πλήθους λαῶν,
 ὅπως οὐκ ἔνεκεν τις, καὶ ἐπέθηκεν ὁ Πολυχρόνιος
 τὸν χάρτιν αὐτῶν ἐπὶ τὸν νεκρὸν, καὶ ἐπιψιθυρίσας
 αὐτῷ πολὺ, εἶπον, ἔδωκαμα ἐγείραι. ὁ δὲ ἐς ὧς
 10 λαὸς ἐβόησε, τῷ νέῳ Σίμωνι ἀνάθεμα, Πολυχρό-
 νιος τῷ λαοπλάνῳ ἀνάθεμα. ἔπειτα μέναντι εἰς τὴν πα-

σμονίῳ, ἡ Σύνοδος ἀπεφώνησεν, Μακαρίῳ, Στεφάνῳ
 καὶ Πολυχρόνῳ ἀνάθεμα, ἡ Τριὰς τὰς τρεῖς καθε-
 λον. εἰς δὲ τὴν δεκάτῃ οὕτως προῆλθον ἐφάνη καὶ ἡς
 Κωνσταντῖνος ὡς ὁ Πολυχρόνιος. πολυχρόνιζεται ὁ
 Βασιλεύς, οἱ Ἀρχοντες, ὁ Ῥώμιος, ὁ Κωνσταντινὴ πό-
 λεως, ὁ Ἀντιοχείας Θεοφανής, καὶ ἡ Σύνοδος. ἀνα-
 θεματίζεται δὲ Σέργιος, Κύριος, Ὁνώριος, Πύρρος,
 Παῦλος, Θεόδωρος, Πέτρος, Μακάριος, Στέφανος,
 Πολυχρόνιος, Ἀπέρμοις, Πέργης, καὶ οἱ ὁπαδοὶ αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ.

Περὶ τῆς ἐκφωνήσεως τῶν Ὁρῶν τῆς Συνόδου εἰς τὴν ὀκτωκαιδεκάτην προῆλθον, ἐν ᾗ ἦλθον καὶ οἱ Ἀποκρι-
 15 σασταί τῶν Ἱερουσαλύμων, καὶ τῶν ὑπογεγραμμένων τῶν πατέρων καὶ τῶν Βασιλέως, ὑφ' ᾧ ὁ Ὁρὸς δεήσει τῶν
 πατέρων πέμπεται εἰς τὰ πέντε Πατριαρχεῖα, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Συνόδου πρὸς Ἀγάθωνα, καὶ Σα-
 κρών τῶν Βασιλέως πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ τὴν Σύνοδον αὐτῶν.

Εἰς τὴν δεκάτῃ ὁ γδοήν προῆλθον ἐφάνησαν εἰς τὸ
 20 τέλος τῆς σωτήριος τῶν Ἐπισκόπων Ἱεροδό-
 νης καὶ Πολυχρόνιος μοναχοὶ καὶ Πρεσβύτεροι, Ἀ-
 ποκριπάρχοι τῆς ἀγίας Χρῆστῆς τῆς Θεᾶς ἡμῶν Ἀνα-
 στάσεως πόλεως Ἱερουσαλύμων. ἐξεφωνήθη ὁ Ὁρὸς
 τῆς ἀγίας Συνόδου, διορίζων τὰ δύο φυσικὰ τῶν
 25 σωτήριος θελήματα, καὶ τὰς δύο ἐνεργείας,
 καὶ ὑπογράφει κατὰ τὰς τάξεις οἱ πατέρες, καὶ τέ-
 λει πάντων ὁ Βασιλεύς. εἶτα ἐρωτᾷ ὁ Βασιλεύς
 τὴν Σύνοδον, εἰ σιωπῶνται πάντων ὁ Ὁρὸς ἐξεφωνήθη,
 καὶ εἶπον, Ναι. ἔπειτα ἐπολυχρόνισαν τὸν Βασιλέα,
 30 καὶ ἀνεθεμάτισαν τὰς Ἀρετικὰς καὶ ὄνομα. πρὸς
 τέτοις ὁ Βασιλεύς εἶπε τὴν παρὰ θυμὸν καὶ ἐποίησεν
 ἵνα γένηται ἡ Σύνοδος, καὶ ὅτι κληθήσεται εἰς τὴν
 Θεᾶν τὸ κλεινόν μετὰ τῶν πατέρων, εἰς ἐκείνην ἡμέραν

ἡ ἀνεξέταστον καὶ παρεσιώπησαν αὐτὸ, ἡ Σύνοδος
 ἐπολυχρόνισεν αὐτὸν, καὶ ὁ Βασιλεύς ἐπήνεσεν αὐτὸν,
 καὶ ἀχαρίστησεν ἐνεκεν τῶν κόπων αὐτῶν. ἔπειτα ἀνε-
 γνώθη ὁ παρὰ φωνητικὸς εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ὁ
 κατακλειθεὶς πρὸς τὸν Ὁρὸν ὁ Σαρδηνίαις Κιτωναῖος ἀπα-
 ντάται. δέεται ἡ Σύνοδος ἵνα ὁ Ὁρὸς ὑπογεγραμμένος
 ὑπὸ τῶν Βασιλέως σελῇ εἰς τὰς πέντε Πατριαρχι-
 κὰς θρόνους, καὶ γίνεται. γράφει ἡ Σύνοδος ἐπι-
 στολὴν εἰς τὸν Ῥώμιον Ἀγάθωνα. γράφει ὁ Βασιλεύς
 ἡ δίκτον, καὶ βάλλει αὐτὸν εἰς τὸν τρίτον Νάρθηκα
 τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ὅπως ποτὲ ὁ Σέργιος καὶ
 Πύρρος καὶ Παῦλος ἐκρέμασαν τὴν Ἐκθῆσιν καὶ τὴν
 Τύπον τῆς αὐτομίας. γράφει καὶ Σάκραν εἰς τὸν Ῥώ-
 μιον, καὶ δούτερον εἰς τὴν Σύνοδον Ῥώμης, καὶ τε-
 λειῖται ἡ Σύνοδος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ.

35

Περὶ δέκα σημειώσεων ἐκ τῆς ἐβδόμης, ὁ γδοῆς, δεκάτης καὶ ἐνδεκάτης τῶν πράξεων τῆς συνέσεως
 Συνόδου, καὶ ὅσον τὸ Παναγιώτατος ὄνομα ἔχει τὴν ἀρχὴν.

Σὺ δὲ εἶτι σημείωσαι εἰς τὴν ἐβδόμην προῆλθον,
 40 ὅτι οὐκ ἔστι ἐκείνη τῆς ἐξουσίας τῆς Πάπας τῆς Ῥώμης,
 ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἀγίων πατέρων βεβαιώσαι τὰ τῆς πί-
 στεως οἱ πατέρες. σημείωσαι πρῶτον εἰς τὴν ὁ γδοῆν
 προῆλθον, ὅτι Γεώργιος ὁ Κωνσταντινὴ πόλεως καὶ ὁ
 45 Ἀντιοχείας ἐπισκοπῶν ἀπλῶς τῷ Πάπᾳ καὶ τῇ Ῥώ-
 μιᾷ Συνόδῳ, ἀλλὰ τὰς χρήσεις τῶν πατέρων
 τὰς ἀπὸ Ῥώμης παρὰ φωνητικὰς ἐξετάξουσιν, καὶ ζη-
 τῶσι καὶ ἵνα παραβάλλωσιν αὐτὰς τοῖς πρωτο-
 τύποις, ὡς ὁ Γεώργιος ἀληθινὰς ἀγίων, σιωπήσας
 50 καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ὑποαὐτόν. δούτερον, ὅτι ὁ Στέφα-
 νος ἱεροποῖται τῶν θρόνων τῶν Ἀντιοχείας Μα-
 καρίῳ, ἐπειδὴ Πρεσβύτεροι οἱ μὴ ὄντες Λεγάτοι Ἀρ-
 χιερεῖς ἐν Οὐκρομενικῇ Συνόδῳ ἐκείνῃ εἰς τὴν
 Σύνοδον χωρὶς παρὰ φωνῆς ἀρχιερατικῆς, ἡ βασι-
 κῆς. τρίτον, ὅτι ἐκ οἱ Λεγάτοι τῆς Ῥώμης, ἀλλὰ ὁ

Βασιλεύς ἐρίξει καὶ βάλλεται ἐν τοῖς Διπύλοισι τὸ ὄνο-
 μα τῶν Βιταλιανῶν Ῥώμης. τέταρτον, ὅτι ὁ Μακάριος
 ὁ τῇ Ἐκθῆσει τῆς ὁμολογίας αὐτῶν λέγει τὸν Κων-
 σταντινὴ πόλεως Πέτρον παναγιώτατον Οὐκρομενικὸν
 Πατριάρχην, καὶ γνώθι πότε ἔχει τὴν ἀρχὴν τὸ
 παναγιώτατος ὄνομα. πέμπτον, ὅτι Σύνοδος ἡ θροῖ-
 α εἰς Κωνσταντινὴ πόλιν Πέτρον Κωνσταντινὴ πόλεως,
 Μακεδονίαν Ἀντιοχείας, καὶ Τοποτηρητῶν Ἀλεξανδρείας
 Θεοδώρου, ἡτοι τῶν Πέτρων, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν
 τῇ ἐπὶ Μαρτίνου Συνόδῳ κεφαλαιῶς ἐβδόμῃ Παρὰ-
 γραφῇ πέμπτῃ, καὶ τῆς συγκαλὸς ἐπὶ Κόνστα, καὶ
 ἀνεθεμάτισαν τὸν μέγαν Μάξιμον, καὶ δὴ καὶ ἐξώ-
 ρισαν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν. ἕκτον, εἰς τὴν δε-
 κάτῃ σημείωσαι τὸ ἀξίωμα Ἀναστασίας Ἀντιοχείας,
 ὁπολογισαμένης ὑπὲρ τῶν τόμων Λέοντος. ἐβδόμον,
 εἰς τὴν εὐδεκάτην, ὅπως γράφω ὁ Κωνσταντινὴ πόλεως
 Σέργιος

464

Σέρμο^ς εἰς τὸν Ρώμης Ὀνώριον λέγει, ὅτι ὁ Κύ-
ρος εἶχε εἰς τὴν Λαζία μητροπολιτικὸν ἀξίωμα,
καὶ γινώσκει ὅτι ἡ κατὰ Ἰβηρία, ἥτις καὶ Λαζία ἐ-
λέγετο, Μητροπολις ἦν ὑπὸ τὸν Κωνσταντίνου πόλε-
ως κειμένη. ὁ γὰρ Κύρος ἡ σκευή τινος εἶπε
ὁ Σέρμο^ς ἦν ἀρχηγὸς τῆς Αἰρέσεως ἐπ' αὐτοφύρῳ,
καὶ ὁ ἱεροσολύμων Σωφρόνιος^ς τῆς Αἰρέσεως ὁ πρῶ-
τος ἀντίπαλος^ς. ὁ δὲ, σημεῖωσαι τὴν ὁμολογίαν ὅ-

τι καὶ γινώσκει ὅτι Αἰρετικὸς ὁ
Ρώμης Ὀνώριος, καὶ καὶ οἱ παπῖσαι περὶ τούτων,
ἐπειδὴ ἡ Σύνοδος^ς ἐζήτησε καὶ ὄρεον εἰς τὸ Πατρι-
αρχεῖον Κωνσταντίνου πόλεως τὰ ἴσα τῶν τοιούτων ὁμολο-
γῶν. δέκατον, ὅτι οἱ Λεγάτοι τῆς Ρώμης, ἀνὰ θε-
ματιζομένη τῆς Ὀνωρίας, ἦσαν ἀμέλεινοι, ἐπειδὴ
τότε ἐλίπον ἡνὶ τῆς Ρώμης φλυαρία, ὅτι δηλα-
δὴ ὁ Ρώμης ἀναμάρτητος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

10

Περὶ ὁκτώ σημειώσεων ἀπὸ τῆς τριτοκαδεκάτης, τεσσαρεσκαδεκάτης, ἐκκαδεκάτης καὶ ὁκτωκαδεκάτης
τῶν προξένων τῆς παρῆς Σύνοδος, ἐν αἷς δέκνυται κοινὸν καὶ ἀρχικὸν κριτήριον μὲν ἡ Οἰκουμενικὴ Σύ-
νοδος, καὶ ἴσ^{ος} τοῖς Πατριαρχαῖς ὁ Ρώμης, καὶ ἡ τῆς ἁγίας Πνεύματος ἐκπόρευσις ἐκ τῶν Πατρῶν,
καὶ τῆς Συνόδου ἀθροιστὴς ὁ Βασιλεὺς.

15

Εἰς τὴν δεκάτην τρίτην προξένον προσέτι κείνη,
ἐξετάζει καὶ βεβαιῶν ἡ Σύνοδος^ς τὴν ὁμολογίαν τῆς
ἱεροσολύμων Σωφρόνιος. καὶ σημειώσαι, ὅτι καὶ τὸν
τόμον Λέοντος ἡ τετάρτη ἐκείνη καὶ ἐκύρωσεν, ὡς-
περ ἡ τρίτη τὰς ὁμολογίας Κυρίως καὶ Κελεσίως καὶ
τῆς Καρθαγύνος, καὶ ἡ ἐβδόμη τὰς ὁμολογίας τῆς Ρώ-
μης, τῆς Κωνσταντίνου πόλεως καὶ τῶν Πατριαρχῶν τῆς
Ἀνατολῆς, ὥστε κοινὸν καὶ ἀρχικὸν κριτήριον ἡ Οἰ-
κουμενικὴ Σύνοδος^ς, καὶ ἐδὲς ἄλλος. δεύτερον, ὅτι
καὶ τοῖς ὁ Ρώμης ἐγράφει τὰς Αἰρετικὰς καὶ ὄνομα,
ἦτοι Σέρμον, Πύρρον, Παῦλον, Πέτρον, Θεόδω-
ρον καὶ Κύρον, ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἐκ ἀρκεῖται, ἀλλὰ ζη-
τεῖ τὴν ἐκάστην Αἰρεσιν ἀπεδείχθαι, καὶ δὴ καὶ
ἀποδείκνυται ἡ ἐκάστη Αἰρεσις ἀπὸ τῶν ἐκάστη συγ-
γραμμάτων, καὶ τότε ἀνέθεματίσθησαν. τρίτον, ὅτι
ὁ Κύρος Ἀλεξανδρείας τῆς Κωνσταντίνου πόλεως Σερμί-
ον γράφει, τῷ Θεοτιμῷ Δεσπότη ἀγαθῷ Ἀρχιεπί-
σκοπῳ, πατρὶ πατέρων, Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ. ὥστε
ἐμὸν^ς ὁ Ρώμης πατὴρ πατέρων, ἐδὲ μόνος Οἰκου-
μενικός. τέτατον, εἰς τὴν δεκάτην τετάρτην τῶν
Λεγόντων τῆς Ρώμης ἐπόντων εἶναι νεοδόξους τὴν
ἐβδόμην προξένον τῆς πέμπτης Συνόδου, καὶ ἄλλα,
ἡ Σύνοδος πρὸς τούτοις ἐζήτησε πολυτρόπως, καὶ ἐυ-
ρεῖσα Διὰ καθαρὰς ἀποδείξεως τὴν ἀλήθειαν, συ-
νήνεσεν, ὥστε ἡ Σύνοδος^ς κριτήριον ὅτι τῆς καθό-
λου Ἐκκλησίας, ἴδε περὶ τούτου πλατύτερον κατωτέ-

ρον ἐν ποσότητι. πέμπτον, εἰς τὴν δεκάτην ἑκτὴν ἴδε
πῶς ἡ Κωνσταντίνου πόλεως λέγεται καθολικὴ ὁμολογικὴ
καὶ μεγάλη Ἐκκλησία, καὶ γινώσκει ὅτι πάντες οἱ Πα-
τριαρχικοὶ Θρόνοι καθολικοὶ καὶ ὁμολογικοὶ Θρόνοι
ὁμολογῶνται καὶ λέγονται, ὥστε ἐμὸν^ς ὁ Ρώμης.
καὶ δεύτερον ἴδε πῶς ὁ Βασιλεὺς φύλαξ τῆς ὁρθο-
δοξίας, ἐπείγματος τῶν Ἐκκλησιῶν, φύλαξ τῆς πί-
στεως καλεῖται ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ τὴν καυχώμεθα
οἱ παπῖσαι ἀποσπένοντες τῶν Ρώμης ἀνέμους ἀπὸ
τῆς εἰπῆς τὴν τετάρτην φύλακα τῆς ἀμπέλης τὸν
Λέοντα, ὅπως γὰρ ὁ Βασιλεὺς πλάσσει ἀνέμων ἐγκώ-
μια, ἀνέμους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ ἐλαβον; εἰπὼν,
εἰς τὴν δεκάτην ὁ γδὲ ἴδε πῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐκπορεύεται ἐκ τῶν Πατρῶν, καὶ πᾶς ἡ ἀποδείκνυται
λατίνων; καὶ ἐβδόμον ἴδε πῶς αὐτὸς Ἀγάθωνος ὁμολο-
γῶν βεβαιῶνται ὑπὸ τῆς Συνόδου, καὶ διορίζε-
ται τὰ τῆς πίστεως, καὶ πῶς ἀποβάλλει πᾶσαν ἀπο-
δείκνυται καὶ ἡ ἀνομιαν. ὁ γὰρ, εἰς τὰς εὐφημίας
τῆς Βασιλείας λέγει τῷ Βασιλεῖ, Διὸς ἡ Οἰκουμενικὴ
εἰρήνευσε, καὶ πᾶς ἡ βλασφημία, ὅτι ὁ Ρώμης ἀγεί-
ρει τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους; ἴδε ὅτι ὁ Βασιλεὺς
ἠθροισεν, καὶ πλεον τῆς Ρώμης ἐκπαύσε, καὶ ἐν
ταύτῃ ἴδε ὅπως πάλιν λέγει ἡ Σύνοδος^ς, Σερμίον καὶ
Ὀνωρία ἀνάθεμα, καὶ πᾶς τῆς Ρώμης τὸ ἀναμάρτητος;
καὶ ἴδε πῶς οὐκ αἰχμαίνονται οἱ λατῖνοι διημεῖν τὸν Ὀνώ-
ριον, καὶ τῆς τοιαύτης Συνόδου ἀπαυθαδισζόμενοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

45

Περὶ σημειώσεων τινῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα παρ' ὁμοφώνων τῆς Συνόδου καὶ τῆς πρὸς τὸν Ρώμης Σά-
κρας αὐτῆς, ἐν αἷς δέκνυται ὁ Βασιλεὺς ἀθροιστὴς τῆς Συνόδου καὶ ὁ Πάπας ὑπὸ τὸν Βασιλέα, καὶ ποιῶ
τῶν ἀθροιστῶν Συνόδων Πάπαι καὶ Πατριαρχαί, καὶ ὅτι κείνη καὶ ἀμαρτίας ὑπόκειται ὁ Ρώμης, καὶ ἴσος
τῶν Πατριαρχῶν, καὶ βεβαιῶν τῆς τῆς Συνόδου ὁ Βασιλεὺς.

50

Εἰς τὸν παρ' ὁμοφώνων λόγον αὐτῆς ἡ Σύνοδος λέγει
τῷ Βασιλεῖ, καὶ δὴ ταῖς Θεοτάταις ὑμῶν παρὰ-
ξέσιν. εἰδόντες ὅτι τῆς περισυτέρας Ρώμης καὶ
ὁμολογικῆς ἀκροπόλεως ἀρχιερατικώτατος ἀνέδρου,
καὶ ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι, Χριστὸν δὲ ὁμῶς ἱερεῖς καὶ Θε-

οῦς. καὶ σημειώσαι καὶ παπῖσιν, τίς ὁ ἀγέρων
τὴν Σύνοδον, καὶ δεύτερον, πῶς ὁ Πάπας ἡγέσθαι τοῖς
Βασιλεῦσι, καὶ παρὰ τίται ὑπὸ τῆς Βασιλείας. εἰ
λέγει, ὅτι Κωνσταντίνος καὶ Σίλβερρος τὴν πρώτην
συγκροτῶσι Σύνοδον, καὶ ὁμῶς καὶ τὸν Εὐσέβιον καὶ
ἀλλους

ἄλλας ἰσορριμὰς ἐκκλησιαστικὰς ὁ Σίλβριος ἐπαρῆν
 τῇ Συνοδῷ, καὶ ἤντων Πάπαν Φίληκα ὅτι τῇ παρὲς
 Ζήνωνα αὐτῷ ἐπιστολῇ ὁ Ἀντιοχείας Εὐστάθιος ὡς
 παρόντος τῆς πρώτης Συνοδῆς, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας
 5 Ἀλέξανδρος ἦν κύριος τῆς Συνοδῆς, ὡς ἡ Σύνοδος ἡ
 πρώτη γράφει εἰς Ἀλεξανδρείαν, ἴδε ὁμοῦς περὶ τῆς
 αὐτοτέρῳ βιβλίου πρώτης κεφαλῆς δέκατον ἑβδομον,
 καὶ βιβλίου δούτερος κεφαλῆς δούτερος Παράγραφον
 ὄγδοον. ἔτι πάλιν δούτερον λέγει ὅτι ὁ Θεοδόσιος
 10 καὶ Δάμασος ἤδρισαν καὶ ὁ Γρηγόριος καὶ Νεκτάριος,
 καὶ οἱ Δάμασος μὴτε ἦν παρὼν, μὴτε Λεγάτοι αὐ-
 τῶν ἦσαν, ὥστε πάλιν σύμπροσθεν παρῆσαν λέγει ἡ Σύ-
 νοδος, καὶ ἔτι ὅτι ἐκ μόνου ὁ Ῥώμης ἀφείκει, ἀλλὰ
 καὶ κοινῶς οἱ Πατριάρχαι, πρὶν δὲ τῷ πρώτῳ, ἴδε βι-
 15 βλίον τρίτης κεφαλῆς τρίτον. ἔτι λέγει ὅτι ὁ Κε-
 λεστίνος καὶ Κύριλλος τὸν Νεσόριον κατέβαλον, καὶ λοιπὸν
 ἐκ μόνου ὁ Ῥώμης. καὶ εἰς πάλιν πέμπτην ὁ Βιγίλιος ὠ-
 κναι, καὶ παρηγεῖτο πάλιν παρῆσαν εἰς πάλιν Σύνοδον, ἀλ-
 λά διὰ πάλιν μεταταῦτα συναινέσιν ἡ Σύνοδος τὸ τῆς
 20 πέμπτης δι' αὐτῶν λέγει συνέστη συνέδριον, καὶ ἴδε βι-
 βλίον πέμπτης κεφαλῆς δέκατος πέμπτης Παράγρα-
 φον δέκατον, ἐν δὲ πᾶσι παρηγεῖτο ἡ βασιλικὴ ἐπι-
 μέλεια καὶ παροτρύνει. σημειῶσαι ἔτι πῶς ἀναθεματί-
 ζουσα τὰς Αἰρετικὰς λέγει, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης
 25 γυνόμενον παρόντος, ὡς ὁκείνους ἐν ταῖς ἐξακολουθεῖ-
 σαντα, καὶ γινώσκει ὅτι καὶ Πάπας κρινεῖται καὶ κα-
 τακρίνεται, καὶ ἐκ τῶν ὁ Πάπας ἀναμάρτητος. ση-
 μείωσαι μετὰ τὸν παροτρυντικὸν ὅπως ἡ Σύνοδος ζη-
 τεῖ τὸν Βασιλέα πέμψαι τὸν ὄρον τὸν ὑπογεγραμμένον

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 15'.

Ὅτι ἐκ τῆς παρὲς τὸν Ἀγάθωνα κανονικῆς ἐπιστολῆς τῆς Συνοδῆς, καὶ τῶν ἐπιστολῶν τῶν Βασιλέως παρὲς λέοντα
 τὸν μετὰ Ἀγάθωνα καὶ πάλιν Συνοδὸν αὐτῶν, δείκνυται ὁ μονόθετος καὶ ὁ μονάρχης ὁ Ῥώμης, καὶ ἡ Σύνοδος τῆς
 35 καθόλου Ἐκκλησίας κριτήριον, καὶ συνθέτοι οἱ Πατριάρχαι τῶν Ῥώμης, καὶ τῶν Βασιλέως δέδοται οἱ τῶν Ῥώμης
 Λεγάτοι, καὶ τὸ κύριον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τίνι τῷ πρώτῳ ἐπέμψθη εἰς Ῥώμην ὁ Ἀντιοχείας.

Ἡ Σύνοδος πέμπει κανονικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Ῥώ-
 40 μης Ἀγάθωνα, καὶ πάλιν Ὀνώριον κατακρίνει καὶ
 ἀναθεματίζει, λέγει δὲ τῷ Ἀγάθωνι, ὅτι ὡς πρωτόθρονος
 τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τὸ πρᾶκτόν ἐστιν ἐπιτελεῖται.
 Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰς πάλιν τὰς ἐξ ὑποθέ-
 των τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας γινώσκοντες τὸν Ῥώμης
 ὁρδοδοξῶντα, ἐμὴν μονόθετον καὶ καθολικὸν ἐπι-
 45 σκοπον καὶ μονάρχην. λέγει αὐτῷ ἔτι, ταῖς ὑμετέ-
 ραις διδασκαλίαις ὁδηγούμενοι, τὰ δυσχερῆ τῆς διουσε-
 βείας ἀπεκρυσσάμεθα δόγματα, πάλιν δι' ὑμᾶς τρι-
 βὺν τῆς ὁρδοδοξίας ἐξομαλίσαντες. Ἀλλὰ ῥητέον
 πρῶτον, ὡς παρὲς ἡ Σύνοδος ὑπὸ Ἀγάθωνος, καὶ ἔχ
 50 ὡς ὑπὸ Βικαρίου τῶν Χριστῶν μονάρχου, καὶ ὡς ἀγίου καὶ
 τοῦ Θεοῦ σοφῆς, καθῶς καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν τοιούτων
 πατέρων, ἐμὴν ὡδηγεῖτο ὑπὸ Μαρκελίνου, ἡ Λιβερτίου,
 ἡ Φίληκος, ἡ Βιγίλιος, ὅτε Αἰρέσεις ὑπέπεσαν ἐκα-
 55 σται, ἡ ὑπὸ Ὀνώριου Αἰρετικῆς γυνόμενης καὶ ἀναθεμα-
 τισθείσης; καὶ ὁ Πάπας Μαρτίνος ὑπὸ πολλῶν Συνο-

δῶν καὶ ἐκ τῶν πατρὶς Πατριαρχικῶν θρόνων, καὶ γινώσκει ὅτι
 Πατριαρχικοὶ ἐξίστη καὶ οἱ πατρὶς θρόνοι, καὶ οἱ πάντες ποίω
 τῶν πατρὶς ἐπέστη ὁ ἱεστὸς ὁ Θεῶς τὰς πρέσβεις εἰς πάλιν
 Ῥώμην διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πᾶς ὁ με-
 τὰ ἱεσινιανὸν ἱεστὸς εἰς τὸ πρᾶκμα αὐτῶν ἐπὶ
 καλῇ τῇ κοινῇ τῶν Χριστιανῶν διὰ τὴν ὁρδοδοξίαν,
 καὶ ὁ παρὼν Βασιλεὺς γράφει ἐν τῇ παρὲς τὸν Ῥώμης
 Σάκκον, Προτρέπειται γὰρ καὶ ἐπὶ καλῇ δυνάμει
 ἐπιπλοῇ κατερθώσεται καὶ οἰκονομία πάντων τῶν Χρι-
 60 στιανῶν, καταναγάζει δὲ ἐδάμωδον βελλόμεθα. ἴδε
 καὶ βιβλίον πρώτης κεφαλῆς δέκατος ἑβδομῆ Πα-
 ράγραφον δούτερον, καὶ βιβλίον τέταρτον. κεφαλῆς
 πρώτης Παράγραφον τέταρτον. σημειῶσαι πῶς τὸν
 θρόνον Ῥώμης λέγει τῶν Πέτρων, τῶν Κωνσταντινουπό-
 λεως λέγει ἀγιωτάτων καθολικῶν καὶ ἀποστολικῶν
 μεγάλων Ἐκκλησιῶν. Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου τῶν
 ἀγιωτάτων καὶ μακαριωτάτων Πατριάρχων, καὶ μὴν καὶ
 τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας ἀποστολικὸν θρόνον. πάλιν Γεω-
 65 σαλῆμ λέγει θρόνον τῆς ἀγίας Χρυσῆς τῆς Θεᾶς ἡμῶν
 Ἀναστάσεως, καὶ τιμιωτάτων θρόνον. καὶ ὅτι ὁ Λεγάτος
 Γεωργίου μονάρχου ὁ Σεβαστὸς καὶ μετέπειτα Ἀντιοχείας
 Πατριάρχης ἐγύμειτο. σημειῶσαι μεγάλα ἐγκώμια
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως. σημειῶσαι πῶς ζητεῖ ὑπὸ τῶν
 Βασιλέως πάλιν βεβαίωσιν ἡ Σύνοδος, ἐκ τῶν τῶν Πάπα,
 Φησὶ γὰρ, τοῖς παρ' ἡμῶν ὁρδοδοξοῦσι σφραγίσαντα πα-
 70 ράφους πάλιν ὑμετέρων ἐγγράφων βασιλικῶν ἐπιπλοῶν-
 σιν, ὥστε μηδὲν τοῖς προχθεῖσιν ἢ ἀντιφύεγγε-
 σθαι, ἢ κοινότερον ζήτημα μηχανώσθαι.

καὶ

566

καὶ Κύριλλον Ἐξάρχας λέγει τῆς τρίτης Συνόδου .
γράφει ὁ Βασιλεὺς τῷ μετὰ Ἀγάθωνα Ρώμης Λέ-
οντι , καὶ σημειῶσαι πῶς ὁ Βασιλεὺς ὀρίζει τὰς λα-
οὺς ἐμφάνει τῇ ὀρθοδόξῳ πίσει φόβῳ καὶ παιδείᾳ ,
τὶς ὁ ἀγέρων τὰς Συνόδους , ὅτι καὶ πλῆτες Ἀθλαμα-
βαίει . γράφει δὲ τῷ Λέοντι , καὶ λέγει ῥητὴς . Καὶ δὴ
καὶ αὐτὴ ἡμετέραν ἀνέσκησιν τε καὶ ἀνέσταξιν τῶν τῷ
μέρους τῆς ὑμετέρας μακαριότητος , τῶν τε συμερό-
νων αὐτῇ μετ' αὐτῶν ἀγιοτάτων Πατριάρχων καὶ τῶν
λοιπῶν ἀπάντων ὁσιωτάτων Ἐπισκόπων τῇ ἡμε-
τέρᾳ συμελθόντων καὶ συμεδρυσάντων γαληνότη-
τι , ὁ περὶ πίσεως ἐγυμνάζετο λόγος . ὥστε
ἡ ὀικουμενικὴ Σύνοδος τὸ ἔχασεν κερτήριον , καὶ οἱ
Πατριάρχαι τῷ Ρώμης συμεθρονιοι , ἐκ ὑποθέτρου ,
μετ' αὐτὸν δὲ κατὰ τάξιν , ἐκ κατὰ τινα ἐξέστησαν . γρά-
φει δὲ αὐτῷ ἵνα ἀποστείλῃ Ἀποκρισιάρχειον αὐτῷ εἶναι
ἐν τῇ πόλει , ὅτι τῷτο ἔθος ἐστὶ ποιεῖν καὶ τὰς ἄλλας πα-
τριαρχικὰς θρόνους , ὡς καὶ Ἀνατόλιον . καὶ Ἀποκρι-
σιάρχειον τῷ Διοσκόρῳ , καὶ ἰδε αὐτῶν κεφαλὰς τρι-
τες Παράγραφοι τριῶν . πέμπει δὲ εἰς Ρώμην τὸν
καθαριζόντα Ἀντιοχείας Μακάριον δεῖσαι τῶν πα-
τέρων , καὶ δίδωσι τῷ Ρώμης ἐξέστησαν ποιῆσαι τὸ δο-
κῆν , ὅθου λέγει , Τῇ σὴ πατρικῇ κέρσει τὸ παῦ ὅπι-
τρέψαντες . πεποιήκασιν δὲ τῷτο οἱ πατέρες οἰκονομι-
κῶς , καὶ ῥὸν δηλονότι μετανόας τῷ Μακαρίῳ δόντες
ὅ,τε Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύνοδος , καὶ ῥὸν γὰρ ἵνους παρελ-
θόντες ἐν τῷ μεταξὺ , ἴσως ἤρχετο εἰς διόρθωσιν ὁ

μακαρίῳ . γράφει καὶ εἰς τὴν Σύνοδον Ῥώμης ὁ Βα-
σιλεὺς, καὶ ὅρα πῶς τὰς πατέρας κοινῶς λέγει ὁφ-
θαλμὸς τῆς Ἐκκλησίας, πῶς ὁ Βασιλεὺς ἀγείρει τὴν
Σύνοδον, καὶ τὰς ἀπὸ Ῥώμης σάλεισας Ἐπιστολὰς ἡ
Οἰκουμενικὴ Σύνοδος συγκρίνασα τοῖς τῶν ἐγκρίτων
πατέρων γραμμασιν, ἔκρινε καὶ σωτέκρινε καὶ ἐβε-
βαίωσε, καὶ γινώθι καὶ ἐκ τούτων τὴν Οἰκουμενικὴν
Σύνοδον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας κριτήριον . γράφει
ὁ Ῥώμης Λέων πρὸς Βασιλεῖ, τῷ ὁυσεβεστάτῳ καὶ γα-
ληνοτάτῳ Δεσπότη, καὶ λέγει αὐτῷ ἐγκώμια ὑπὲρ
αὐθροπον, ἐν εἰς ἰδε πῶς τὰς τῆς Ῥώμης Λεγάτους
αἰκέτας τῷ Βασιλεῶς καλεῖ, καὶ πῶς οἰνωῖ αὐτι-
προσώπωντες τῷ Πάπῃ ἐξισάζουσιν ἑαυτοὺς τοῖς Βασι-
λεῦσι . σημείωσαι ὅλῳ τὴν Ἐπιστολὴν, καὶ γινώθι
ὅτι βεβαιῶι ὁ Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀντιοχείας ἰωάν-
νης ἐβεβαίωσε τὴν τρίτην, καὶ ἄλλοι . σημείωσαι
ὅτι τὸ βεβαιῶν καὶ ἔργῳ, καὶ σωτίθεμαι δημοῖ . ση-
μείωσαι ἔτι ἀχόρητα τῷ Δέσποτι, λέγει γὰρ
περὶ τῶν πρότε Σиноδῶν, ὅτι κηρύττομεν καὶ ὑποδε-
χόμεθα αὐτάς, εἴτα παρέχει τὸ ἀξίωμα τῇ καθό-
λου Ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ ἔχρατον κυρτος καὶ λέγει, ταύ-
τας καὶ πᾶσαν ἡ τῷ Χριστῷ Ἐκκλησίᾳ κυροῖ . σημείω-
σαι πῶς ἀναθεματίζει τὸν Οἰσώριον, καὶ γινώθι ὅτι
ἕως ὁρθοδοξίᾳ ὁ Ῥώμης, προσκυνητὸς καὶ ὑποσολι-
κός ἐστι θρόνῳ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχικαί, ὅτε
δὲ ἐστὶν Ἀίρετικὸς, τὸναντίον ἐστὶ .

П А Р А' Г Р А Ф О Н I Z'.

ὅτι ἐκ πάντοτε καθιερωμένοι τῶν Πατριαρχῶν ὁ Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ καθιερεῖται, καὶ πάντες οἱ πα-
τριαρχικοὶ θρόνοι ἐξίσχ καὶ ὁμοτίμως ἀρχηγοί, οἷς ἴσος καὶ ὁ Ῥώμης. καὶ περὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν καὶ τῆς τελευ-
τῆς Κωνσταντίνῃ τῇ Πρωγενάτῃ, καὶ Βασιλείας τῇ ἡᾶ αὐτῇ Ἰουστινιανῇ, ὅφ' ἔοι ὅν Ἀρμενία Μανιχαῖος
κυρὶ παρεδόθησαν πλὴν τῇ Παύλῃ, ὅφ' ἔοι Παυλιανοί.

Ιςέον ὅτι ἐν τῇ Σνωδῇ λέγεται, Τῆς ἑκτῆς
Σνωδῆς ἐξῆρχον παρκαθεζόμενοι οἱ Τοποτηρηταὶ
τῆς Ῥώμης, ὁ Κωνσταντιναπόλεως Γεώργιος, Θεοφά-
νης Ἀντιοχείας καὶ Πέτρος Πρεσβύτερος Τοποτηρητὴς
τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων. ὁ δὲ Κωνσταντι-
ναπόλεως πῶτι· λέγει, ἑκατὸν ἐβδομήκοντα πα-
τέρες ἦσαν ἐν τῇ αὐτῇ Σνωδῇ, ἐν αὐτῇ δὲ ἀρχηγοὶ
Γεώργι· Κωνσταντιναπόλεως, οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώ-
μης, Πέτρος τῆς Ἀλεξανδρείας Τοποτηρητὴς καὶ Γε-
ώργι· τῆς Ἱεροσολύμων. ὁ δὲ Νεῖλ· φησὶ, τῆς
αὐτῆς Σνωδῆς ἡγῶντο Ἀγάθων Ῥώμης, Γεώργιος Κων-
σταντιναπόλεως καὶ Πέτρος Τοποτηρητὴς τῆς Ἀλεξα-
νδρείας καὶ Θεοφάνης Ἀντιοχείας. ὁ δὲ ἄλλ· Γερ-
μανὸς λέγει, ὅτι ἐν αὐτῇ παρῆδόντων ὁ Κωνσαν-
τιναπόλεως Γεώργιος. ἐν τέτοις σημείωσιν πρῶτον,

ὅτι ἐκ πάντων περιτριμμέται ὁ ῥώμης - δούτερον, ὅτι
ἐξίσω καὶ ὁμοτίμως καλεῖνται πάντες οἱ Πατριαρχι-
κοὶ Θρόνοι Ἐξάρχοντες, περικαθήμενοι, Ἀρχιερεῖς καὶ
Ἡγούμενοι. ὡς δὲ ἐκ τῶν οἰκονομικῶν Πατριαρχει-
κοὶ Θρόνοι ἡγεμονίαν τινὰ ἰδιωτικῶς ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλη- 40
σίᾳ ἐκέλευσαν, ἕτως ἐκέλευσαν καὶ δὲ ὁ ῥώμης, μά-
λιστα δείκνυται ἀποφαστικῶς ἵσος τοῖς ἄλλοις. Ἐξήσθη
δὲ δεκαεπταὶ χρόνους ὁ Πρωτοπρεσβύτερος ἐν τῇ βασιλείᾳ,
καὶ ἀνεπαύθη, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐβασίλευσαν ὁ τῷ δὲ
αὐτῆς ὁ ἰεραρχικὸς, ὅς τις πάντας τὰς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ
Μαυριχάους κατέκλυσε, καὶ δὲ ἐκ αὐτῶν ἐπεξέφυγε
Παῦλος λεγόμενος, ὅς τις ἀνεκώκισε πᾶσι Ἀρεσιν
τῶν Μαυριχάων, καὶ ὡνομάσθησαν ὅσοι τῶν τῶν τρισεκατα-
ράτων Παυλιανῶν, μικρὸν διαφέροντες τῶν Μαυριχάων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

5

Συνοψίς τῶν γενομένων περὶ τῆς Αἵρέσεως τῶν μονοθελητῶν, καὶ πρώτον περὶ τριῶν τινῶν πονηρῶν τῶν μονοθελητῶν, καὶ περὶ τῆς πλὴν δὲ τῆς ὀρθοδόξου ὁμολογεῖν τὰς δύο θελήσεις καὶ δύο ἐνεργείας ὑπὸ χει-
 55 κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν τῆς Σωόδου πατέρων, καὶ περὶ τῶν λεγόντων παπιστῶν τὰς πρὸς ἀλλήλους
 αἰρετικὰς ὑποστάσεις Σεργίου καὶ Οὐωνίου εἶναι ὑπεπλάσας, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς οἰκτρῆς
 10 Σωόδου καὶ σωτηγῆσαι καὶ τὸ τῆς Οὐωνίου ὄνομα ἐν αὐτοῖς. ὑπὸ Θεόδωρου Συγκέλλου Κωνσταντινουπόλεως Πα-
 τριάρχου, ὃν φασιν ἀπατήσας τὴν Ῥώμην Λεγάτους καὶ λαβεῖν τὰ πρακτικά καὶ νοθεύσαι, καὶ ἔτι αὐτὰ
 δεῖναι αὐτοῖς νομοθεμέλια.

Τρία εἶχον οἱ μονοθεληταὶ πονηρά, πλὴν τῆς
 15 Αἵρέσεως, πρῶτον ὑπόκρισιν σφαλεράν, ἔλεγον
 γὰρ ἵνα φύγωμεν τὴν ἡθικὴν ἐναντίωσιν τῶν θελή-
 σεων ὑπὸ χειρῶν, καὶ πλὴν σωματικῶν πλημμέλειαν,
 καὶ ὅμως ἐκ ἑστὴς μάχης ὑπὸ τῶν θελήσεων, ἔτε πλη-
 20 μμέλεια σαρκική. διελογίζοντο οἱ Αἰρετικοὶ ἵνα ἀφα-
 ρήσωσι τὴν διαίρεσιν καὶ φυσικὴν διαφοράν τῶν δύο
 θελήσεων ἐπὶ χειρῶν καὶ δύο ἐνεργειῶν ἀσυγχύτων,
 ἢν διαφοράν ἀναγκάως εἰσάγει τὸ διττὸν τῶν ἀσυγ-
 25 χύτων ἐπὶ χειρῶν φύσεων, διὸ ὁ Μακάριος πρᾶξις
 ὁ δὲ ἐλέγχεται ἀνέμωρος τὸ φυσικὸν ἐπὶ χειρῶν
 25 θέλημα. ἐβεβαίωσαν δὲ οἱ πατέρες τῆς Σωόδου,
 ὅτι ὁ χεὶρὸς ὡς ἔχει δύο φύσεις, ἔτι καὶ δύο φυσι-
 κας θελήσεις, ἦτοι δύο θελήματα ἐν αὐτῷ, καὶ
 δύο φυσικὰς ἐνεργείας θεόν τὰς ὀρθοδόξους ὁμολο-
 30 γεῖν ἀδιαίρετως, ἀτρέπτως, ἀμερίτως καὶ ἀσυγχύ-
 30 τως. δούτερον, ὅτι ἐκείνη ἐμακρύνοντο ἀπὸ τῶν
 Σωόδων καὶ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας, ὅμως ἔ-
 λεγον ἔχειν αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ὁματιῶν αὐταῖς
 φροῖν, καὶ τοιαυτῶς ἠθέλον ἀπαταῖν, ὡς καὶ
 ὁ μαρτύριος ἐν τῇ ἰδίᾳ Σωόδῳ φανεροῖ πρᾶξις τρίτη.
 35 τρίτον, ὅτι ὑπεκρίνοντο δι' ἀγάπην θεοῦ καὶ εἰρήνῃ
 ἔλεγον τὴν μίαν θέλησιν, ἐν ᾗ τρεῖς ἐδελέαζον τὰς
 πρὸς, ἠλεγξαν ὅμως τὰς ὑπεκρίσεις τῆς μονοθε-
 40 λήσεως οἱ πατέρες ἐπὶ μαρτίαν, οἱ καὶ τέλος πάν-
 των κατέκριναν τὰ συγγράμματα καὶ τὰ πρόσωπα
 40 ἅπερ ἐποιοῦν ἀνωτέρω, αἵτινα κῆνται ῥητὰς καὶ ἐν
 τῷ δεκάτῳ ὁ γδὲ Κανόνι τῆς αὐτῆς Σωόδου. ἐν τῇ
 τοῖς ὄντως πρωτοσυγγόροις τῆς Οὐωνίου Πάπα, καὶ διὰ
 τῆς ἀναθεματισθείσης ἐκτῆς οἰκτρῆς Σωόδου ὑπὸ το-
 45 τῶν πατέρων καὶ Παπῶν καὶ Βασιλέων καὶ τῆς ἐν
 Τρέλλου καὶ τῆς ἐβδόμης τῶν Σωόδων, οἱ παπιστῶν ἀ-
 ναιδιγῆντες διὰ τὸ φροῖν αὐτὰς εἶναι τὸν Πάπαν
 ἀναμάρτητον καὶ κεφαλὴν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας,

αἰδοῦν τὴν παρῶν λέγεσθαι, ὅτι αἱ ὑποστάσεις Σερ-
 γίου πρὸς Οὐωνίον καὶ Οὐωνίου πρὸς Σέργιον, ἐν
 αἷς λίαν σαφῶς διαγράφεται ἡ Αἵρεσις τῆς Οὐω-
 νίου, ἐπὶ ψόδαις, ὑπεπλάσας καὶ ὡς Αἰρετι-
 κῶν ἐμβληθῆναι ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς οἰκτρῆς συ-
 νόδου, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ὄνομα Οὐωνίου ὑπὸ κακῆς
 55 γων τινῶν σωτηγῆται ἐν τοῖς αὐτοῖς πρακτικοῖς. εἰ δὲ
 ζητῆς ὑπὸ τίνος καὶ πότε ἐνοθεύθησαν τὰ πρακτι-
 κά τῆς οἰκτρῆς Σωόδου, ἀποκρίνονται Βαρώνιος, Εἰ-
 νιος, Σκότος καὶ οἱ λοιποὶ νεώτεροι, λέγοντες Θεόδω-
 ρον Σύγκελλον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως νοθεύ-
 60 σαι αὐτὰ, μάλιστα λέγουσι περὶ τῆς, ὅτι ἐξέβα-
 λε τὸ ὄνομα τῆς Ῥώμης Βιταλιανῶν ἀπὸ τῶν διττύχων
 αὐτῶν γνώμης τῆς Βασιλέως, ἔχον καὶ τῆς θρόνου ἐξε-
 βλήθη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γέγονεν αὐτὸ
 αὐτῷ ὁ Γεωργίος, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆς Γεωργίας
 65 ὑποκρίθης ὁ Θεόδωρος τὴν ὀρθοδόξον, τῷ ἐξῆς εἶπε
 ἀποκατέστη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. τῶν,
 φασιν οἱ αὐτοὶ, τὸν Θεόδωρον ὡς Αἰρετικὸν ἀνθεμάτισεν
 ἡ οἰκτρὴ Σωόδος, ὅμως μετὰ τὸ ἀποκατασταθῆναι αὐ-
 70 τὸν αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον αὐτῷ, εἰληφίον τὰ πρωτότυ-
 πα τῆς οἰκτρῆς Σωόδου δι' ἀπάτης ἀπὸ τῶν τῆς Πάπα
 Λεγάτων, ἔτι δούλοισιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ
 ἐκβαλεῖν μὴ τὸ ὄνομα αὐτῷ, ἐνθῆναι δὲ τὸ τῆς Οὐω-
 νίου διὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν γραμμάτων ἐναλλαγῶν, εἶπε
 75 δεῖναι αὐτὰ τοῖς Λεγάτοις, οἵπερ ἀπῆλθον εἰς Ῥώ-
 μην, καὶ ὅτι μὴ ἦν ὁ Θεόδωρος Αἰρετικὸς, καὶ κατε-
 κρίθη ὑπὸ τῆς ἐκτῆς Σωόδου, βεβαιῶσι τὴν ἀπὸ
 τῆς βιβλιοθηκῆς Ἀναστασίας ἐν τῷ βίῳ τῆς Ἀγάθωνος,
 ὅτι δὲ ἀποκατέστη πάλιν εἰς τὸν θρόνον μετὰ τὸν θά-
 80 νατον Γεωργίας, βεβαιῶσι τὴν ἀπὸ τῆς Χερνίκης τῆς
 ἀγίας Νικηφόρου. ἀπεύδουσι δὲ ἀποδείξαι ταῦτα καὶ λό-
 γοις καὶ μαρτυρίαις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

56

Περὶ ὧν λέγουσιν οἱ παπιστῶν τεσσάρων τινῶν ὑπὸ τῆς Οὐωνίου, ὅτι παρενεβλήθησαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς
 Σωόδου ὑπεπλάσας κατὰ τὸ ἔθῳ τῶν φθερόντων τὰ βιβλία ἑλλήνων, ὅτι ἐκ ἐδωκότο ἡ Σωόδος κατε-
 κρίναι τὸν Οὐωνίον, ἡ γὰρ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία κατὰ τὸν Ἀγάθωνα ἁπλῶς, ὅτι οἱ τῆς Ῥώμης Λεγάτοις
 κατὰ τὸ κομμονιτώριον ἐκατέδικασαν τὸν Οὐωνίον, καὶ τέταρτον ὅτι σημεῖον πλάγης ἠκολούθησεν αὐτῷ, εἰ
 5 τὸν ὑπὸ ἐδωκὸς κερνάλον πάντας δὲ κερνόντα ἡ Σωόδος κατέκρινε, καὶ περὶ ὧν χροῖται μαρτυρίαν ὑπὲρ αὐτῶν.
 Πρώτος

Πρώτος λόγος ἐστὶν αὐτοῖς, ὅτι λέγουσιν ὑπὸ τῶν μονοθελητῶν παρεμβληθῆναι ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς πέμπτῃς Συνόδου ἐπίπλάσασθαι γεγραμμένα ὑπὸ Βιγιλίου, ὡς ἐγνώθησαν ἐν τῇ ἑκτῇ Συνόδῳ πρᾶξι τρίτῃ, δωδεκάτῃ καὶ δεκάτῃ τετάρτῃ, οἰκῶν γὰρ φασὶ τοῖς Ἑλλήσιν ἦν διαφθεῖραν τὰ βιβλία. δεύτερος λόγος ἐστὶν ὅτι τὸ αὐτόπερ, ἐγὰρ ἐδυνάτο φασὶν ἡ Σύνοδος καταδικάσαι τὸν Ὀνώριον ὡς Αἰρετικόν, εἰ μὴ πρότερον αὐτέλεγε τῇ ἐπιτολῇ τῷ Ἀγάθωνος πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ διατρεῖται πῶς τὴν Σύνοδον αὐτῷ ἐαυτῇ αὐτεπαῖν, ἐδέξατο γὰρ καὶ ἐβεβαίωσαν πῶς ἐπιτολῇ τῷ Ἀγάθωνος, ἐν αὐτῇ δὲ γράφει ὁ Ἀγάθων ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἐδέποτε ἐκπέπῳκε τῆς πίσεως, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι αὐτῆς, τρεῖς οἱ Πάπαι καὶ ἄλλοι, ὡς εἶπον ὁ Χρυσὸς τῷ Πέτρῳ, σὺ εἶ Πέτρος ἡ πέτρα, καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ τρίτος λόγος ἐστὶν, ὅτι οἱ Λατῖνοι ἔλαβον διωρισμῶν Κομμουνιῶν, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς τῇ ἐπιτολῇ, ἐκατεδίκασαν τὸν Ὀνώριον. ὁ τέταρτος

λόγος ἐστὶ καὶ αὐτοῖς ἐκ τῶν αὐτῶν, ὅτι εἰ ἡ Σύνοδος κατεδίκασε τὸν Ὀνώριον ὡς Αἰρετικόν, ἡκολούθησαν αὐτῷ ἀνεξάλειπτον ἀνυπομονήτες πλάνης καὶ ἀσχυμῆς καὶ ἀδικίας σημεῖον, ἐκ τῶν μὴ κατανοῶσαι τὰς ἐπιτολάς τῷ Ὀνώριῳ, καὶ ἐκ τῶν καταδικάσαι τὸν θρόνον τὸν ἀποστολικόν, ὅς τις κρίνει τὰς πάντας καὶ ὑπὸ ἐδενὸς αὐτῶν κρίνεται, καὶ ἐκ τῆς ἀδικίας ἀποφάσεως κατὰ τὴν ἀνεγκλήτην, καθότι εἰς τὰς ἐπιτολάς τῷ Ὀνώριῳ ἐδερία πλάτη περιέχεται. αἱ μαρτυρίαι δὲ αἱ χρῶνται εἰς μέρος μὲν ἀπὸ τῶν παλαιῶν τῆς ἐκτῆς Συνόδου γενεομένων Συνόδων, ὡς ἦν ἡ ἐπὶ Θεοδώρου καὶ Μαρτίνου, καὶ ἀπὸ τῶν διαλόγων τῶν ἀγίων Μαξίμου μετὰ τῶν Πύρρων, μέρος δὲ ἐκ τῶν μετὰ πῶς οὐκ ἔτι συνόδων ἰσορικών Θεοφάνους, Ἀναστασίας, Νικολάου τῶν πρώτων, Ζωναρά, Μανυῆλ Καλέκα, Ἰσίδωρος καὶ ἑτέρων παλαιῶν Λατίνων χρονογράφων, οἵτινες πάντες φασὶν, ὅτι τὸ Ὀνώριον ὡς ὁσέβης ἐμνήσθησαν, καὶ ἐδὲ καταδικάζουσιν αὐτόν.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Γ'

20

Ἀπόδειξις ὅτι τὸ κατακριθῆναι τὸν Θεόδωρον ἐν τῇ ἑκτῇ Συνόδῳ, καὶ ἐνσυῖραι τὸ τῷ Ὀνώριῳ ὄνομα εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀποβεβλημένων ψεύδους παπισμῶν ἐστὶ, καὶ πλάσμα τῆς ἀναστροφῆς τῶν νέων ψευδοθεολόγων αὐτῶν.

Τὸ γεγραφέναι τὸν Ἀναστάσιον ὅτι ὁ Θεόδωρος ἐν τῇ ἐκτῇ κατεδικάσθη, ψεύδος ἐστὶ, τόσον δὲ μόνον λέγει, ὅτι περιήχθη ἐν τῇ Συνόδῳ τὸ κίβδηλον μετὰ ὑπογραφῶν μακαρίου καὶ Θεοδώρου τῶν Πατριάρχων, καὶ μεταταῦτα ὁ μὲν μακάριος ἐρωτηθεὶς, φησὶν, εἰ συμφωνεῖ τῇ πίσει, καὶ μὴ σιωπῶν, κατεδικάσθη, περὶ δὲ Θεοδώρου ἐξετάσεως, ἡ κατακρίσεως ἐδὲν λέγει. καὶ ἡμεῖς λέγομεν ὅτι ἔτε τὸ ὄνομα αὐτῷ συνηρηθήμεθα μετὰ τῶν κατακριθόντων, ἔτε ὁ Θεόδωρος εἶχον ἀνάγκην ἐξαλείψαι τὸ ὄνομα αὐτῷ ἀπὸ τῶν καταλόγων τῶν κατακριθόντων, εἴγε καὶ ἦν γεγραμμένος, ἀρκετὴ γὰρ ἦν ἡ τῆς Αἰρέσεως ἀρνησις, ὡς ἐγίνετο ἐπὶ πολλῶν τοιούτων ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ ἐξῆς τῶν Συνόδων. ὅτι δὲ ἠρνήσατο αὐτῶς πῶς Αἰρεσὶν ὁ Θεόδωρος, γινώσκεται ἐκ τῶν τῶν δύο, αἷος μὲν, ὅτι ἐκατεκρίθη ὄνοματι ἐν τῇ Συνόδῳ, δεύτερος δὲ, ὅτι ἀποκατέστη εἰς τὸν θρόνον ὑπὸ τῷ Βασίλειῳ τῷ ὑπερσπασίᾳ τῆς Συνόδου. εἴτα τὸ ἐξωδήναι τὸν Θεόδωρον τῷ θρόνῳ, καὶ καθίσαι ἐπὶ τρία καὶ τόσας μῆνας ἀργὸν, καὶ ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν θρόνον, λέγει τὸ Νικηφόρος, ἐκκλίνει ὁμῶς εἰς τὰς μονοθελητάς ἢ ὑποκριθῆναι πῶς ὁ Θεόδωρος, ἢ περὶ ἢ ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰς δεκάτας τῷ Ῥώμῃ θάνατον τὸν Γεώργιον καὶ ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν θρόνον τὸν Θεόδωρον, καὶ αἰνεῖ τὰς δεκάτας λαβεῖν ὡς τῷ Θεόδωρῳ τὰ πρακτικά, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὁ Νικηφόρος ἐκ ἑγγραφῶν,

αἱ δὲ ἔτε τίς ἀλλοῦ τῶν παλαιῶν συγγραφέων. περὶ 25 τῶν ἀρχαίων δὲ ἀρχαίως δὲ μαρτύρας προσφέρειν. πρὸς τῆς τῆς ὁ Θεόδωρος κλίνας πρὸς τὰς μονοθελητάς, ἐτίμα τὸν Ὀνώριον ὡς πᾶν τὰς Πάπας τὰς διαδόχους τῷ Ὀνώριῳ, ἐμνημόνευε αὐτῷ ἐν τοῖς διπύλοις, ὡς διαδόχους αὐτῷ, ὡς ὁ Βασίλειος γράφει ἐν τῇ πρὸς Δόνου Σάκκῃ. γελῶν δὲ καὶ τὸ ἐπὶ πλάσσει τῶν παπισμῶν, λέγουσι γὰρ τὸν Θεόδωρον πρὸς ἐνέργειαν τῆς Αἰρέσεως τῶν μονοθελητῶν, καὶ μῖσος τῆς Ῥωμαϊκῆς καθέδρας ἐνσυῖραι τὸ ὄνομα τῷ Ὀνώριῳ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀποβεβλη- 35 τῶν, κατὰ γὰρ τὸν τὸν τρεῖς ἐρεθήσαν αὐτῷ οἱ μονοθεληταὶ τῆς ἑσπορίας τῆς Ῥωμαϊκῆς καθέδρας, κατακριθὲς τῷ Ὀνώριῳ. εἴτα εἶπερ ἡ ἐκλήθη δόλος ποιῆσαι ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὁ Θεόδωρος, ἡ ἀλλοῦ αὐτῶν τινὰς συγκριτικὰς, καὶ ἐπὶ τῷ Ὀνώριῳ 40 εἰς. εἴτα τῆς ἀναστροφῆς τῶν παπισμῶν ἐστὶν ὁ λέγουσι περὶ τῆς ῥάσεως τῶν σοιχείων μεταβολῆς ἐν τῇ γράφῃ Ὀνώριον ἀπὸ Θεοδώρου, τὸ μὲν, ὅτι ἐκείνου τὸ ὄνομα Ὀνώριον μόνον ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἀλλὰ λέγεται, Ὀνώριον τὸν γενόμενον Πάπαν τῆς 45 πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ βεβαιωτῶν τῆς Αἰρέσεως. τὸ δὲ, ὅτι ἐγράφεται ἐν ἐνὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν πολλοῖς καὶ διαφόροις καὶ ἀπὸ πολλῶν, αἵτινα ἐμόνον δι' ἐνὸς σοιχείου μεταβολὴν ἐδωκέν δι' ἐξῆς, ἀλλ' ἐδὲ ἀπὸ ὀλίγων λέξεων. καὶ λοιπὸν ψεύσαι σα- 50 φεῖς οἱ νεώτεροι τῶν Λατίνων Θεολόγοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ε'λεγχος εμφανής τῆς συκοφαντίας τῶν παπιστῶν, τὰς ἑλλήνας φθέρειν τὰ βιβλία λεγόντων, καὶ ἀπόδειξις ὅτι τῶν ἐξετασθέντων ἐν τῇ παρῶσθ' ἐκτῇ Συνοδῷ ὅτι ἔφθορες αἱ ἀνατολικοὶ πατέρες τῶν βιβλίων, ἀλλ' ὁρθόδοξοι.

5

Ε'λέγχετο δὲ εμφανῶς ἡ συκοφαντία τῶν παπιστῶν ὅτι αἱ ἑλλήνες φθόρες εἰσὶ τῶν βιβλίων, πρῶτον, ὅτι ἀπὸ μερικῆς τῆς ὑπὸ χεῖρος. δεύτερον, ὅτι ἔσυμφωνε τὸ πρῶτον εἰς τὸ δεύτερον, ὅπερ βεβαιώθη ὑπὸ
10 δύο ἰσορικών διηγήσεων, ὡς ἡ πρώτη εἰς τὴν αὐτὴν νόθον τῶν πρακτικῶν τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς, ἡ δὲ ἑτέρα λαμβάνεται ἀπὸ τῶν ἀναγνωστικῶν ἐν τῇ αὐτῇ Συνοδῷ, ὅπερ τῶν μοναχικῶν περιβαλλόντων τῶν δυνάμιν τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ἐδείχθησαν αἱ
15 πατέρες καὶ ἔφερον ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τῆς Καρποφυλακῆς τῆς Πατριαρχικῆς τὰ πρακτικά, καὶ ἴδε πρῶτον πρῶτον. ἔπειτα ἐν τῇ τρίτῃ πρῶτον ἀναγνωσθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς, οὗτος ἐγένετο λόγος περὶ λόγου Μητῆ πρὸς Βιγίλιον, ὃς διελάμβαν
20 οὐ μίαν θέλησιν ὑπὲρ χειρῶν, καὶ ἀναστάντες οἱ Λεγάτοι τῆς Ῥώμης ἐβόησαν, ὑψηλὴς αὐτὸς κύριε νεοθελῶν ἐπὶ τὸ βιβλίον, ἀλλὰ κέλυσον ὑψηλῶς ἐξεταχθῆναι. ἐν τῇ αὐτῇ πρώτῃ ἔπειτα τῆς ἰσωνίας ἔβριθον ὁ Μητῆ, ἐν δὲ τῇ αὐτῇ ἐβριθῶν ἐγένετο
25 νεο ἡ πέμπτῃ Συνοδος πατριαρχικῶς ἑυτυχίᾳ, καὶ ἰδὼν ὁ Βασιλεὺς βιβλίον μετὰ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν καὶ τινῶν πατέρων τῆς αἰγίας Συνοδῆς, οὗρε τρία τετραδία εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς περὶ θεοδώρας, αἵτινα ἔκ
30 θεν ὑποσημείωσιν ἀριθμητικῶν, ἡ καὶ τὴν σωτήριαν ἐγγράφεται ἐν τοῖς τετραδίοις, καὶ ἔτι δὲ ὅτι ἐν τῇ τετάρτῃ τετραδίᾳ ἦν ἀριθμὸς πρῶτος, ἐν δὲ τῇ ἐπομένῃ δεύτερος, καὶ τρίτος ἐν τοῖς ἐφεξῆς, περὶ αὐτῆς καὶ ὁ χαρακτήρ τῆς γραφῆς ἦν ἀσφραγῆς. ἔπειτα δὲ ὁ Βασιλεὺς, ἀναγνωσθέντων ὁ λό
35 γος ἔπειτα, ἀναγνωστικῶς δὲ καὶ τῆς ἐβριθῆς πρῶτος τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς, ἐβριθῆσαν ἐν αὐτῇ δύο βιβλία ὑψηλὰ ἐξ ὀνόματος τῆς Πάπας Βιγίλιος πρὸς τὸν μέγαν ἰσωνιανὸν καὶ πρὸς Θεοδώραν ἀνέβησαν, ἐν αἷς ἐλέγετο μία ὑπὲρ χειρῶν
40 ἐνέργεια, καὶ πάλιν ἀναστάντες οἱ Λεγάτοι τῆς Ῥώμης, ἀνέβησαν μὴ εἶναι ταῦτα τῆς Βιγίλιος, ἀλλ' εἶναι νεοθελῶν, καθὼς καὶ τὰ περιλαμβανόμενα τῆς αὐτῆς πέμπτῃς Συνοδῆς, ἔπειτα δὲ, ὅτι αἱ ὁ Βιγίλιος ἐγραψεν μίαν ἐνέργειαν, καὶ ἐδείξατο τὸ

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ἀπόδειξις ὅτι τὰ πρακτικά τῆς ἑκτῆς Συνοδῆς οἱ τῆς Ῥώμης Λεγάτοι ἐκ ἑλαβον πρῶτον τῆς Θεοδώρας, ἀλλὰ πρῶτον τῆς Συνοδῆς, καὶ τὸν Θεοδώραν ἐκβαλεῖν τὸ αὐτῆς ὄνομα καὶ γράψαι τὸ τῆς Οὐνίας καὶ πλάσαι τὰς ὑψηλὰς
50 Οὐνίας καὶ ἐνύσαι ἐν ταῖς πρακτικαῖς ψευδῶς καὶ φλύαρον δεικνύει, καὶ ὅτι τὰ ἀντίγραφα ἐδόθησαν τοῖς Λεγάτοις τῆς Ῥώμης πατριαρχικῶς Γεωργίου, ἐφ' ὃ καὶ ἀπὸ τὸν εἰς Ῥώμην, καὶ ἐχρὶ ὑπὲρ τῆς Θεοδώρας.

Ῥητέον ἔτι πρῶτον, ὅτι ὁ Ἀντιοχείας Μακάριος ἐπήνεσε τὸν Οὐνίαν, πρῶτον πρῶτον τῆς Συνοδῆς. δεύτερον, αἱ τῶν Πατριαρχικῶν Λεγάτοι ἐλάβον τὰ

ἡ Συνοδος, ἔπειτα τὸ καὶ ἐν τῇ ὄρῃ τῆς Συνοδῆς, καὶ λοιπὸν ἀκολούθως ἀναγνωσθέντες τὰ βιβλία καὶ τῆς ὄρῃς, ἐδὲν ὁρῆται ἐν αὐτῇ περιεχόμενον περὶ μίας ἐνέργειας. οἱ Λεγάτοι ἐδείχθησαν ἵνα ἐξετασθῇ ἐν αὐτῇ, καὶ τὸ οὐρεθῇ, ἵνα παρῇσιν αὐτῇ, καὶ κατέβησαν ὁ Βασιλεὺς, πρῶτον τρίτη. ἐν δὲ τῇ δωδεκάτῃ πρῶτον περὶ αὐτῆς ἑτέρος λόγος. Μητῆ πρὸς Βιγίλιον, καὶ ἐγνώθη καὶ ἕτος νόθος, ἔπειτα ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τῶν ὑψηλῶν τῆς Μητῆς, καὶ οἱ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πατριαρχικῆς, ἔχοντες ὁ τοῦτος λόγος. ἐν δὲ τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ πρῶτον γονομίας πρῶτον πρῶτον τῶν διεφθαρμένων μετὰ τῶν ἄλλων τῶν ἀρχαίων καὶ ἀνεπιβεβλημένων βιβλίων τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς, καὶ ἔτι μετὰ ἵνους βιβλία ἐκ χαρτῆς, ὅπερ περὶ αὐτῆς ἀπὸ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Πατριαρχικῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔχον καὶ τὴν συννοδὸν ταύτην, καὶ ἔπειτα γνωσθέντες τῆς νοθότητος, ἀπεδοκιμάσθησαν τὰ βιβλία τὰ περιέχοντα τὸ νόθον, ὁμῶς καὶ ἐκεῖνα τὰ τετραδία τὰ παρεμβεβλημένα. περὶ δὲ τῶν ἐβριθῶν πρῶτον μετεβλήθη τὸ τετραδίου τὸ δεκάτον πέμπτου, καὶ ἀντεπερὶ αὐτῆς ἑτέρος τετραδίου ἀντιγράφον πρὸς τῆς δεκάτης ἐκτῆς τετραδίας, ἐν ᾗ ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ δύο ψόδεπὶ πλαστοὶ λίβελλοι, οἵτινες ἐλέγοντο εἶναι Βιγίλιος, ἀμφοτέρω ἀντιγράφα, εἰς δὲ τὰ ἀλλοτρίᾳ τῆς πέμπτῃς ἔδεν τῶν λιβέλλων καὶ λόγων εὐρέθη, ἔπειτα ἐν τῇ ἀσφραγίδι τῇ ἐκ χαρτῆς εὐρέθησαν, καὶ μόνον τὰ τρία ἀντίγραφα ἦσαν διεφθαρμένα, ἦσαν δὲ οἱ ἀντιγράψαντες Γεωργίου Μοναχὸς, Σέργιου Διάκονος, καὶ ὑψηλῶς ὁ Κωνσταντίνος πρεσβύτερος, ὃς καὶ ἐν ὧπιοι τῆς Συνοδῆς ὡμολόγησε φθορὰς τῶν αὐτῶν γενομένων, καὶ ἀκολούθως ἡ Συνοδος ἀνέθεμάτισεν αὐτῇ, πρῶτον δεκάτῃ τετάρτῃ. ἐφθέρει λοιπὸν τὰ βιβλία αἱ ἀνατολικοὶ πατέρες, καὶ λοιπὸν ὁρθόδοξοι, ἔπειτα ἐν τῇ Πατριαρχικῇ οὐρέθησαν τὰ ἀλλοτρίᾳ καὶ τῆς πέμπτῃς Συνοδῆς, καὶ μάλιστα τὰ εὐαγγέλια πρῶτον τῆς Ῥώμης μετὰ τῶν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ καμμένων παρεμβεβλήθησαν, καὶ ἐβεβαιώθησαν, ἀλλὰ φθόρες τῶν βιβλίων εἰναι οἱ Λατῖνοι, ὡς εἴρηται καὶ εὐρέθηται.

ὁ μετὰ.

570

ὁ μεταταῦτα χρηματίσας Πάπας, ὃς εἶχε μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἑκτῆς Συνόδου καὶ ὑποστολὰς τῆ Βασιλείας καὶ τῆς Συνόδου, καὶ ἐδόθησαν τῇ μετὰ τὸν Ἀγάθωνα Πάπα Λέοντι, ἐπειδὴ ὁ Ἀγάθων περικλήμηντο. τέταρτον, ἐν ταῖς συνοδικαῖς ὑποστολαῖς ὑπέγραψαν Γεώργιῳ Κωνσταντινουπόλεως, Θεοφανῆς Ἀντιοχείας καὶ οἱ Λεγαῖτοι τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσαλὺμων καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες καὶ οἱ Λεγαῖτοι τῆς Ῥώμης καὶ πάντες, μετ' ὧν καὶ οἱ Λεγαῖτοι τῆς Ῥώμης τὸν Ὀνῶριον ἀνέθεματίσαν. πέμπτον, καὶ λοιπὸν τὸ τῆ Βουλῆς καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὅτι ὁ Θεόδωρος ἐξέβαλε τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἔγραψε τὸ τῆ Ὀνωρίας, καὶ ὅκ τεταῦν τῶν περὶ αὐτοῦ ἀποφάσεων γινώσκεται εἶναι ψεύδος. ἕκτον, ἡ κατὰ Θεόδωρον κατακλίσις ἔτε ἐγένετο, ἔτε ἡ καὶ ἡ ποτὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις. ἑβδόμον, ἡ χαρμόλυσσι τὰ ἀποφάσεις τῆς Συνόδου, εἰμὴ τῇ Ὀνωρίῳ τῇ συγχρόνῳ τῆς Σεργίου, καὶ ὅν γεγράφει ὁ Ὀνῶριος ἦν Πάπας τῆς Ῥώμης, καὶ καὶ αὐτὸς καὶ λατίνῃ καὶ ὑποστολῇ κα-

τακρίθῃσαι ἐκαύθησαν. ὁ γὰρ Θεόδωρος, καὶ ἐκείνο τὸ, ὁ Θεόδωρος ταῦτα πάντα καὶ τὰς ἐπιστολὰς Ὀνωρίας ἔπλασε καὶ ἐνέσυρε ἐν τοῖς πρακτικοῖς φυλάσσοντες, καὶ περὶ αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῶν μὴ διωκμένων, ὑπὸ δὲ ἀνάγκης ἐκείνων, ψεύδος γὰρ τῶν δόκ- 5
ταινύσιν τὰ πρακτικά, κηρίδες, ὑπομνήματα, ἐπιστολαί, Βασιλεῖς, Πάπαι καὶ πάντα ἡ καὶ ἐκείνη καὶ ἡ ἁγία Ἐκκλησία, ἔτε γὰρ ἐγένοντο τὰ τοιαῦτα χωρὶς ἐλεγμῶν, ἔτε οἱ Λεγαῖτοι οἱ βοῶντες κατὰ τῶν νόμων τῆς πέμπτῃς Συνόδου ἐσιώπων, ἔτε 10
ἐβεβαίωσεν αὐτὰ, ἔτε οἱ ἄλλοι θρόνοι ἐσιώπων, καὶ τὰ ἀντίγραφα ἐδόθησαν Γεωργίῳ πατριαρχῆντος καὶ ὁ Θεόδωρος, καὶ οἱ Λεγαῖτοι ἀπῆλθον εἰς Ῥώμην Γεωργίῳ πατριαρχῆντος, ἀλλ' ἔτε μὴν ἐδύνατο ὁ Θεόδωρος τσαῦτα ἰοθύναι, ὅθεν ὡς ἐψεύθησαν οἱ λατίν- 15
οὶ ἀπόντες ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δαυτέρῳ ὅτι ἐφθά-
ρησαν τὰ πρακτικά τῆς πρώτης Συνόδου, ἔτε ψεύ-
δοιται καὶ ταῦτα περὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ἑκτῆς Συνόδου.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν περὶ Βιγίλιος καὶ Μηνῶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς πέμπτῃς Συνόδου γινωσκόμενων νόμων ἐν τῇ παρῶν ἑκ-
τῇ Συνόδῳ, καὶ πότε καὶ ὅπως τίνων ἐνοθέυθησαν, καὶ ὅπως ὁ δόλος εὐρεται διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἀντιβιβλίων.

25

Τὰ περὶ Βιγίλιος καὶ Μηνῶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς πέ-
μπτῃς Συνόδου ἐγνώθησαν νόμα, πρώτον, ὅτι οἱ
καὶ τὰ ἀποφάσεις καὶ συνοήροντο, Μηνῶ γὰρ θανόν-
τος, Ἐυτύχιῳ ἦν. δαυτέρον, ὅτι ὅτε τὰ πρακτικά
τῆς πέμπτῃς Συνόδου ἐκέρχθη, καὶ ἦσαν διεφθα-
ρμένα, ἔτε ἔζων οἱ πατέρες τῆς Συνόδου ἐκείνης, ἀλλὰ
μετὰ ἑκατὸν ἑκοσιοκτὼ ἔτη. τρίτον, ὅτι γέγονε
τὸ σφάλμα διὰ τῶν τετραδίων ἐν τῇ πρώτῃ πράξει,
καὶ διὰ τῆς παρενθήκης τῆς τετραφύλλου περὶ τῆς δε-
κάτης ἑκτῆς τετραδίας ἐν τῇ ἑβδόμῃ πράξει. τέταρτον,
ὅτι τὰ ἀποφάσεις τετραδία καὶ τὰ τετραφύλλου
ἦσαν ἀντιγράφα, καὶ ἔτε εἶχον ἐπισημείωσιν
ἀριθμητικὴν. πέμπτον, ὅτι ἔτε οἱ χαρακτῆρες τῶν
γραμμάτων ἦσαν οἱ αὐτοί. ὅκτον, ὅτι ἐν τοῖς αὐτί-

γράφοις τῶν ὑποστολῶν τοῖς φυλαττομένοις ἐν τῇ Πα-
τριαρχείᾳ ἐκείνῃ ὁ λόγος περὶ Βιγίλιον καὶ Μηνῶ.
ἑβδόμον, ὅτι οἱ Λεγαῖτοι τῆς Πάπας κατέφυγον εἰς τὸν
Ὀρὸν τῆς Συνόδου ὡς μὴ νόμον. ὁ γὰρ Θεόδωρος, ἐκείνῃ
τῆς πέμπτῃς Συνόδου παρῆλθον πλείων τῶν ὁρίων 30
ἡκοσι ἔτη, ὁρίσκειτο ὅμως τὰ πρακτικά τῆς πέμ-
πτῃς Συνόδου ἀντιβιβλία, καὶ ἄλλῃ χαρτὶς πο-
ρεύων τὰ αὐτὰ, δι' ὧν τῆς ἀποφάσεως εὐρέθη ὁ
δόλος. ὅκτον, ὅτι καὶ οἱ ἐνοθέυσαντες εὐρέθησαν,
καὶ ἀπολόγησαν, ἐπὶ δὲ Ὀνωρίῳ καὶ Θεόδωρῳ ἐδὲν 35
τοιαῦτα, ἀλλὰ μάλιστα ὁ Ὀνῶριος καὶ Σέργιος ἦσαν
σύγχρονοι, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν δόγματι ἀμοιβαίως
ἔγραφον καὶ πασιδήλως, ἀρε.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ περὶ τῆς μηδέποτε ἐκδοθῆναι τὰ τῆς ἑκτῆς Συνόδου πρακτικά ἀδιάφθορα πλασματώδης τῶν παπι-
σίων ψευδολογία λήρης ἔσα Θεοφανῆς καὶ Φλουαρία, καὶ εἶται ὁποιοῦν.

45

Οἱ παπισταὶ πλάτυσαν ὅτι τὰ πρακτικά τῆς ἑκ-
τῆς Συνόδου καὶ ὅποτε ἐξεδόθησαν ἀδιάφθορα,
καὶ ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῆς Συνόδου οἱ τῆς Πάπας Λεγαῖ-
τοι ἐσάθησαν εἰς τὸ Βυζάντιον ἕως οὗ περὶ τῆς λαβεῖν
τὰ ἀντίγραφα, καὶ ὅτι τῶν ἄλλων θρόνων οἱ ἐπίσκο-
ποι καὶ οἱ Λεγαῖτοι ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑσερῶντο τῶν
ἀντιγράφων τῶν αὐτῶν, ἅτινα ὑσερῶν ἐδόθησαν διεφ-
θαρμένα, ἀπερὶ καὶ διεφθαρμένα, ἐβεβαίωσαν ὡς
ἀληθῆ ὑπογραφοῦντες εἰς τὰς θρόνους αὐτῶν, ἀ καὶ
Λέων ὁ δεύτερος ἐπεκύρωσε, καὶ εἰς λατίνῃ μετέφρα-

σον, ὡς μαρτυρεῖ Ἀντινῶν Ἀρχιεπίσκοπος Φλω-
ρουτίας ἐν τοῖς χρονικοῖς αὐτοῦ ἐν τῇ δαυτέρῃ μέρῃ,
καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ καὶ εἰς τὰς τῆς Ἰσπανίας ἐπισκόπους
βεβαιῶσαι αὐτὰ, καὶ διὰ καὶ Ἰωάννης πέμπτος ὁ Πά-
πας, ὃς ἦν παρὼν ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ τοὶ διεφθα- 50
ρμένα, ἐβεβαίωσεν αὐτὰ. λέγουσιν οἱ αὐτοὶ ὅτι ἐμό-
νον διὰ παρενθήκης ἐνοθέυθησαν, ἀλλὰ καὶ διὰ ζυ-
μάτων, καὶ οὐνόσεων σερῶν, καταβαπτῶν, καὶ ἐτί-
ρων τοιαύτων, ὥστε μήτε τὰς τότε παρόντας σιωπῆσαι.
ἀλλὰ εἰπεῖν, ὅτι ταῦτα πάντα λήρης τῶν παπιστῶν
καὶ

καὶ παρὰ φανὴς φλυαρία, ἀλλὰ γὰρ τέτων δηλῶται μά-
λιστα εἶναι ἀπόθρονα τὰ πρακτικὰ τῆς Συνοδῆς, ἐπει-

δὴ τοιαύτη μέγιστη μεταβολὴ ἔκ τῃν δυνατὸν γινέσθαι,
καίτοιτα περικαλυφθῆναι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

5

Ἐπιχαιρέμα Βελλαρμίνε καὶ Γρετζέρε λεγόντων τὰς Ἑλλήνας φθέρειν τὰ τῶν πατέρων βιβλία, καὶ Λέοντα
τὸν πρῶτον εἰς μαρτυρίαν παρβαλλομένων, καὶ καταφρονήσεως αὐτῶν τε καὶ τῆς φλυαρίας Βινίε ὡς συκοφαντῶν
ἐξ ὧν ἐπεμψεν ὁ Ἀγάθων ῥητῶν εἰς τὴν Συνοδόν, καὶ ἐκ τῶν ῥητῶν τῆς Λέοντος περὶ τῆς ὑπεροχῆς αὐτοῦ.

- 10 **Η**πισμονὴ ὅτι ὁ καλῶς, λέγει ὁ ἅγιος Ἀπό-
στολος, ὅτι Βελλαρμίνε καὶ ὁ ἐξηγητὴς αὐτοῦ
Γρετζέρε παρβαλλόμενοι ὁποῦ τῆς πνεύματος τῆς πλά-
νης, μετὰ τοσαύτας ἀποκρίσεις πάλιν κατὰ τὸ ἀρ-
χαῖον ἔθος τῶν Λατίνων κατὰ τῶν Ἑλλήνων σκληρυ-
15 νόμενοι, λέγουσιν ὅτι εἰ Ἑλλήνες φθέρουσιν τὰ βιβλία
τῶν πατέρων, καὶ παρβαλλοῦνται μάρτυρας εἰς τὰ το
Λέοντα τὸν πρῶτον καὶ Γρηγόριον τὸν Διάλογον, ἀλλ'
ἐκ τούτων ὡς συκοφαντῶν καταφρονῶνται, εἴρηται γὰρ,
ὅτι τὰ ῥητὰ τῶν ἁγίων, ἅπερ ἔχον τὰ τῆς Ἀγάθων-
20 νος συνοδικὰ, ἐν οἷς ἦσαν καὶ τὰ τῶν πόντε Συνοδῶν,
καὶ ὅκνητα τὰ ῥητὰ τῶν ἐγκρίτων πατέρων, ἅπερ ἀπέ-
στειλε μετὰ τῶν Λεγάτων αὐτοῦ ὁ Ἀγάθων εἰς βεβαίωσιν
τῶν δύο ἐνεργειῶν καὶ δύο θελήσεων ὑπὸ χειρὸς ὁμο-
βλησάντων τοῖς ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ τῆς Κωνσταντινῆ-
25 πόλεως κώδικιν, ἐβεβαίωθησαν, καὶ ἴδε τὸ ἀνωτέρω
προσεχὲς κεφάλαιον, καὶ γινώσκει ὅτι καὶ τῶν κώδικων τῶν
Ἑλλήνων ἐβεβαίωθη ἡ ἀλήθεια, ὥστε τὸ φθέρειν τὰς
Ἑλλήνας τὰ βιβλία ἐστὶν ἀδυνάτου καὶ ἀπίστον, καὶ
ἐθελοκρίτως τῶν παπιστῶν φλυαρία. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ Λέον-

τος καὶ Γρηγορίου βοήθει αὐτοῖς, ὁ γὰρ Λέων ὑπο-
τιθέσθαι παρεξηγηθῆναι ὑπό τινος πλὴν τοῦ Φλαυιανῶν
αὐτοῦ ὑπεροχῆς, ἐν τῇ ὁδοποιεῖ τριττῇ ὑπεροχῇ τοῦ
Παλαισινῆς σημειοῖ τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ λέγει,
προσέχει αὐτὰς ὁποῦ τῶν ἐσφαλμένων μεθερμηνύ-
σεων. Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐξηκοστῇ ἐκτῇ ὑπεροχῇ αὐτοῦ
ἐξορκίζει τὸν Ἀντικράτορα Μαρκιανὸν ὑπεροχῇ
ἐρμηνεῖ προσέχει μεθερμηνεύσαι αὐτῶν ὑπεροχῆς, καὶ
ἀλλὰ πιστῶς ἀνθρώπων εἶναι αὐτῶν τοῖς κριταῖς τῆς
Ἀλεξανδρείας, καὶ δὲ ἐν ταῦτα ὁμοίως τῆς ἐφθα-
ραν οἱ Γραικοὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκτῆς Συνοδῆς, ὅπως
ἡ ὑπεροχὴ τῆς Λέοντος ἡ ἀρχιεπισκοπὴ ἀνίστατο ἐν τῇ
Ῥώμῃ, ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς ἐν
Χαλκηδόνι Συνοδῆς; φλυαρίαι καὶ ὁ Βίνιε αὐτοῖς
λέγων πλὴν ὑπεροχῆς τῆς λατινικῆς, ὡς ὁ Ἀναστάσιος με-
θερμηνεύσας. ἐν γὰρ τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῇ αὐ-
τιλεγόντων πολλῶν, ἐξητάσθαι ἡ ὑπεροχὴ σχεδὸν καὶ
κατὰ τὰς συλλαβάς καὶ τὰς φωνήας αὐτῆς, ἐκ μὲν καὶ
κατὰ μόνους τὰς λέξεις.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

- Ἐπὶ ὑπεροχῇ Βελλαρμίνε καὶ Γρετζέρε περὶ τῶν αὐτῶν, Γρηγόριον τὸν Διάλογον εἰς μαρτυρίαν
παρβαλλομένων ἐν τῇ ἐκτῇ Ναρσῇ αὐτοῦ ὑπεροχῇ λέγοντα περὶ Ἀδελφείας καὶ Σάββα τῶν κατακριθέντων
35 ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῇ καὶ μὴ ἐν ἐκκλησίᾳ ὀνόμασι ἐν αὐτῇ, καὶ νομίζοντα διεφθάρθαι τὴν Συνοδόν,
καὶ ἐκ τούτων συναγόντων ὅτι καὶ πλὴν ἐκτῆς Συνοδῆς διεφθάρθαι δυνατὸν ἐστίν, καὶ ἀποκρίσεις πρὸς τὸ ὑπεροχῇ
ρημα μετὰ ὁποδείξεως, ἐξ ἧς λήρως Βελλαρμίνος καὶ Γρετζέρε δέκνυνται, ἐκ γὰρ τῆς διωκτικῆς ἐκ ἐπειτα
ἡ τῆς ἐνεργείας θέσις, καὶ τὸ παράδειγμα περὶ ὀνόματι αὐτοῦ.

- 40 **Π**ερὶ δὲ τῆς διαλόγου ῥητέων, ὅτι βιβλίῳ πέμπτῳ,
ὑπεροχῇ δεκάτῃ τετάρτῃ πρὸς Ναρσῆν λέγει,
πλὴν ἐν Ἐφέσῳ Συνοδὸν ἐρδυνώντες, ἐδὲν ὁρῶμεν πε-
ρὶ Ἀδελφείας καὶ Σάββα καὶ ἄλλων ἱνῶν, οἱ λέγον-
ται ἐν ἐκκλήνῃ κατακριθῆναι, ὅθεν νομίζομεν κατὰ
45 τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ἔγω καὶ ἄλλοι ἡ
γεννηθῆναι τοῖς ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῇ. ἡ σὴ τεί-
νω ἀγάπη ζητησάτω τὰς παλαιὰς κώδικας τῆς αὐτῆς
Συνοδῆς, καὶ σκεψάτω, εἴ τι τοῖς ἐν ἀνίσταται, ἐμοὶ τε
50 τὸν αὐτὸν κώδικα, ὃν αὐτοῖς, ὁποῖον, ὃν ἔ-
δους μετὰ τὸ ἀναγνῶναι με ἀποσελῶσαι, τοῖς γὰρ πα-
ρὰ πολλοῖς ἐν ἐκκλησίᾳ νέαις κώδικι μὴ πιστεύω,
ἐκ τούτων γὰρ τῆς ὑπεροχῆς ἐνέπεσον εἰς ἀμφιβο-
λίαν ἐγὼ, καὶ ἔγω ἐδὲν βεβαίωμαι γράψαι περὶ
τῆς τῆς ὑπεροχῆς τῆς ἐκκλησίας ἀδελφῶ Ἰωάν-

νη τῶν Ἐπισκόπων, οἱ δὲ ἐν Ῥώμῃ κώδικες ἀληθῆς ἐ-
ρδύνει πρὸς τὰς τῶν Γραικῶν, ὅτι καὶ ἡμετέροι. ταῦ-
τα ὁ Γρηγόριε. ὑπεροχῆς δὲ ἐν τῇ ἐκκλήνῃ οἱ ἀλλοφ-
θότες σοφισαί, ἐπειδὴ ὁ Γρηγόριε λέγει ὅτι εἰ
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφθάραν πλὴν ἐν Χαλκηδόνι ἐ-
κκλήνῃ τόπω, καὶ ὑποπίπτει καὶ περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ,
καὶ προσέειπεν ὅτι οἱ ἐν Ῥώμῃ κώδικες ἀληθῆς ἐρδύνει
πρὸς τὰς τῶν Γραικῶν, ἐδὲν θαυμαστὸν ἐστὶ καὶ οἱ Γραι-
κοὶ ἐφθάραν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκτῆς. Ἀλλὰ ῥητέον
ὅτι καὶ τῆς τῆς ὑπεροχῆς διώκτικῃ ὡς παπιστῶν
εἶπεν ἐκεῖνο, ὅπερ ἐλέγετε ὅτι οἱ Ἀρειανοὶ ἐφθάραν
τὰ πρακτικὰ τῆς πρώτης Συνοδῆς, εἶπεν ὅτι ἐφ-
θάραν αὐτὰ οἱ Γραικοί, καὶ ἔτι εἶπεν, ἐθαυμαστὸν
ἐστὶν, εἰ πρὸς τῶν Γραικῶν διεφθάρται ἡ πρώτη καὶ
ἡ δεύτερα Συνοδοί, καὶ τὸ καὶ ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν
ἐκείνων ταῖς γνωρίαις κατὰ Ἀρείου καὶ Μακεδονίαν
ἐνέστα-

εὐρίσκεισθαι Διαφθοράς . δεύτερον , ὅτι ἐκ τῶν
διωατῶν ἐκ ἀκολούθῃ ἡ θέσις τῆς ἐνεργείας , ἥτοι
τῆς πράξεως . τρίτον , ἡ Διαφθορά ἐν τῇ οὐκ τῇ
γένεσι περὶ οὐκείων , ἀτινα ἐλέγετο περὶ Ὀνω-
ρίων , ἀλλ' ὁ Αἰρετικὸς Μακάριος ἦν φθορὸς τῶν
ἀγίων , ὃν ὑμεῖς κακουργῶντες σιωπᾶτε , τὰς δὲ τῆς
ἀληθείας ὑπερασπισαὶ συκοφαντεῖτε . τέταρτον ,
τὸν Ναρσῆν πέμπει ὁ Γρηγόριος πρὸς τὰς ἀρχαίας
κώδικας τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῆς , ὡς ἀσκητικῶν πλη-
ροφωρῶν ἐκ τῆς ἐκείνων μαρτυρίας , ἡ πέμπει δὲ αὐ-
τὸν πρὸς τὸν ἐν Ῥώμῃ κώδικα , ἀλλ' ἐκείνον οὐκ ἐν ὡς
σκευάζει , ἡ λατινικὸν , ἀλλ' ἐλληνικὸν , ὡς δηλαδὴ
ἐκ τῶν ἐξηγητῶν , πρὸς μείζονα αὐτῶν βεβαιότητα περὶ
τῶν διηπόρων . πέμπτον , τὰς κώδικας τὰς ἐν Ῥώμῃ συ-
νέστησαν τῶν Γραικῶν ὑπὸ τῆς πατρὸς Φιλοτιμίας
νικηφόρος ὁ Γρηγόριος . εἰ δὲ γινώσκοντες ἔτοι , καὶ ἀ-
πλῶς οἱ παπῖσαι ἐξείνα καταλείπουν ἡμῖν ἀρχαῖον
κώδικα , ἡ ἐλληνικὸν , ἡ ῥωμαϊκὸν , ὡς διωρησόμεθα
πιστεύσαι . οὕτως , Γρηγόριος λέγει πῶς ἐν Χαλκη-
δόνι Συνοδὸν ἐν οὗ τόπῳ Διαφθαρήναι , εἰ δὲ νῦν
Ῥωμαῖοι πῶς οὐκ ἐν Συνοδὸν λέγουσιν ἐν πολλοῖς τό-
ποις Διαφθαρήναι . ἑβδόμον , ἡ ὡς ἀδεχόμεθα τὸ
τῷ Γρηγόριῳ ὅτι ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸς διεφθαρ-
ται , ἡτε μὴ περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἀμφιβάλλουσα ,
πρῶτον , ὅτι τῷ ἑδὲ ἑτέρῳ εἶπε , πῶς τῷ Γρη-
γορίῳ . δεύτερον , ὅτι πολλοὶ ἦσαν οἱ ἐχθροὶ τῆς συ-

νόου , καὶ τῷ ἡγεμόνι αὐτῆς Κυρίλλῳ καὶ ἐκ τῶν μέ-
ρεσιν τῶν Αἰρετικῶν καὶ ἐκ τῶν μέρεσιν τῶν ὀπισθευ-
σάντων ἦν μεγάλη πεσοχὴ καὶ φύλαξις ὑπὸ τῶν πα-
τέρων . Διὰ τὸ ὁρθόδοξον δόγμα , καὶ ἀκολούθως καὶ
διὰ τὰ πρακτικὰ . περὶ δὲ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Λέ-
ων ὁ Πάπας ὁ πρῶτος , ἡ οἱ Λεγάτοι παρήσαν ἐν αὐ-
τῇ , δεξιὰς τὰ πρακτικὰ παρ' αὐτῶν ἐκείνης ἐδε-
μίαν οὐκ ἐν ὡς Διαφθορῶν , ἡν εἰ ὡς , ἡ ἀν' ἐσιώ-
πησαν , ὡς ἐκ ἐσιώπησε περὶ τῶν ὁδοτέρων τόπων τῶν
Κωνσταντινουπόλεως , ἀλλ' ἐγγραφῶν εἰς Μαρκιανὸν , 19
Ἀνατόλιον καὶ Παλχερίαν . ἡ τῶν ἐν τῶν ἐχόν-
των , λήρος ἐστὶν ὁ Γρετζέρης , λέγων ὅτι ἀπέδει-
ξον ὁ Γρηγόριος πῶς Διαφθορὰ τῆς Συνοδῆς , λέγει
γὰρ , ὡς εἰ περὶ τῆς ἰσότητος τῶν Κωνσταντινουπόλεως
μετὰ τῷ Ῥώμῃ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τῆς ἐν Χαλκη-
δόνι Συνοδῆς εἴσκειται γεγραμμένων , τῶν ὡς
τῶν Γραικῶν ὡς βεβλήται ἐν τῇ Συνοδῇ . ταῦτα
ἐκείνος . καὶ τοῖς ἐν τῇ Συνοδῇ τὸ μὴ πρᾶγμα ἐγείρετο
καὶ ὑπεγράφη , καὶ πρὸς Λέοντα ἀνεκρύνθη δι' ἐ-
πιστολῆς συνοδικῆς , καὶ ὁ Λέων αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς αὐτῶν ὁμολογεῖ τὸ πρᾶγμα γεγονέναι , ἡ μὴ
δικῶς τε καὶ νομίμως , τέως μὴ τοῖς ὁμολογεῖ ὅτι ἐγέ-
νετο ἀληθῶς . ἐνταῦθα δὲ περὶ Ὀνωρίων ἀνίσταται
τὸ ὡς πρᾶγμα ὅπερ πρᾶξαι ὁ Γρετζέρης , ἡ γὰρ
ζητεῖται τὸ ἡ καλῶς ἀνθεματίσθη , ἀλλὰ τὸ ὡς ὡς
λῶς ἀνθεματίσθη ὁ Ὀνωρίος .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι Γρηγόριος ὁ Διάλογος ἀναποδέκτως εἰπὼν περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς τὸ τῷ 39
καθόλου ἐπισκόπου ὄνομα , δείκνυται κακῶς περὶ πῶς Συνοδὸν διατεθειμένος , ἡ δὲ Συνοδὸς ἀδιάφθορος .

Ὁ Γρηγόριος βιβλίῳ τετάρτῳ , ἡ τοῖς ἐπιστολῇ τετα-
κοσῇ οὕτως γράφει , ὅτι ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
Συνοδῆς προσενέχθη τῷ Πάπῳ τὸ τῷ καθόλου ἐπι-
σκόπου ὄνομα , ἡ μὴ τοῖς συνεχώρησε τινὲς τῶν αὐτῶν
Διαδόχων τῶν πομπηκῶ ὀνόματι χρῆσασθαι ,
εἰ γὰρ εἶπον ὅτι προσέχθη ὑπὸ τῆς Συνοδῆς , ἀλλὰ τὸν
τόπον ἡ δείκνυσιν , ἐπειδὴ τῶν ὡς εἰς οὐνοῖαν ἡλ-
θέποτε τῆς Συνοδῆς , καὶ δείκνυται ἐκ τῆς , ὅτι ὡς
προνομία καὶ τιμὰς καὶ διωάμας ἔδωκεν ἡ ἐν Χαλ-
κηδόνι Σύνοδος τῷ Κωνσταντινουπόλεως , τὰ αὐτὰ ἦσαν
ἡπερ ἐδόθη καὶ τῷ Ῥώμῃ , καὶ ἐναντιομένων τῶν πρᾶ-

σβεων τῶν Λέοντος , ὁ Λέων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς περὶ τῶν
γεγονημένων ἐν τῇ Συνοδῇ τῶν μόνον ὀνειδίζει , ὅτι
ἐκφυλάχθη ὁ δεύτερος τόπος τῷ Ἀλεξανδρείας , καὶ 35
ὁ τρίτος τῷ Ἀντιοχείας , ἀλλὰ προσέτεθη ὁ Κωνσταντινου-
πόλεως . ὀνομάζει δὲ ἡ Σύνοδος τὸν Ῥώμῃς ἐπισκο-
πον καὶ Ἀρχιεπίσκοπον , ἡ δέποτε δὲ καθόλου , ὡς
εἶπον αὐτὸν οἱ Ἀλεξανδρινοὶ , καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ
τετάρτῳ , κεφαλαῖς πρώτῃ Παράγραφον δωδέκατον . 40
ἐκ ἐφευδῆται λοιπὸν ἡ Σύνοδος , ἡ δὲ διεφθάρη , ἀλλὰ
κακῶς Διατεθείς ὁ Γρηγόριος , ὁνόμισε κακῶς περὶ τῆς
Συνοδῆς , ὅπερ ἐδεμίαν πρᾶξαι τῇ Συνοδῇ ζημίαν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ ἡλήθους ὁ Διάλογος ὑποπτεύει πῶς ἐν Ἐφέσῳ Συνοδὸν διαφθαρήναι , ἡ ὅτι τὸ ἐκ μερικῇ ἐπι-
χρήσασθαι τῶν Λατίνων ὑπὲρ Ὀνωρίων ἐκ τῆς διαφθορῆς τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκτῆς Συνοδῆς ἀνακόλουθον ,
καὶ ἡ τῶν ἀναπόδεκτων .

Περὶ δὲ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῆς , ὅτι μὴ ἐν τῇ ἐν
αὐτῇ τὰ περὶ Σάββα καὶ Ἀδελφῶν , καὶ ἐτέρων Αἰ-
ρετικῶν , ὑποπτεύθη , ἡ τῶν , ὅτι εἰ καὶ ἐν τοῖς πρακ-
τικαῖς ἐκ εἰς τὰ ὀνόματα , ἀλλὰ Ἀίρεσις , ἡς οὐκ εἶναι ἀρ-
χηγὸς γεγονόσιν , εὐρίσκειται ἐκ τῶν ὁδοτέρων μέρεσιν τῆς

Συνοδῆς κατακεκρυμμένη πρᾶξις ἐβδόμη , ὡς τὰς μαρ-
τυρίας καὶ Ἐνθεσιασας καὶ Εὐχίτας καταδικάζει .
αὐτῇ περὶ τῷ Γρετζέρῳ φραγίσκος ἰκνύται περὶ τῆς ,
ἀλλὰ ὁ Γρετζέρης φησὶ , μάλλον πιστεύουσιν Γρηγορίῳ , ἡ
ἰκνύται . ἀλλὰ ἡ τῶν ὅτι λίαν ψυχρὰ ἡ ἀντιλογία
αὐτῇ ,

αὕτη, ποῖος γὰρ τῶν ἀρνείται; καὶ τὸ παρὲν ὁμῶς ἔτε
 ἰένιος ἔτε ἡμεῖς τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας ἀγνοῦν,
 ἀλλὰ τὰ ὑπὸ πάσης τῆς Οἰκουμένης ἀποδοχάσθαι
 μαρτυρήματα πρακτικὰ τῆς Συνόδου, ἀλλ' ὁ Γρετζέρους
 ταῦτα ἀπατρέχει, νομίζων ἀπατῆσαι πᾶσαν πλὴν
 οἰκουμένην, ὅτι μὴ ἔν ἐκ ἀληθῆ ἔρηκεν ὁ Γρηγό-

ριος, σαφές αὐτὸν ἔστιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔμελλαν λα-
 ναίνειν, ὅτι ἢ ἐκ μερικῆς ἐπιχειρήσεως ἀνακόλουθος ἐ-
 σὶν, ὥστε μηδεμίαν ἐκ τῶν ἀναχθῆναι δοποθεῖν
 περὶ ὧν αἰτιτείνεσι, λέγοντες Διαφθαρήναι τὰ
 πρακτικὰ τῆς ἐκτῆς Συνόδου δι' αἰτίαν τῆς Ὀνωρίας, ἀνό-
 μοιεν γὰρ τὸ ἀποδοχεῖν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

10 Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Φώτιον ἐπιστολῆς τῆ Παπᾶ Νικολάου, καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῶν Συνόδων ἐπιστο-
 λῆς τῆ αὐτῆς, Βελλαρίνου καὶ Γρετζέρου συμπεραίνοντων πλὴν ἐβδόμῳ καὶ ἀκολούθως καὶ πλὴν ἐκτῶν τὰς
 Συνόδους ὑπὸ τῶν Γραικῶν διαφθαρήναι, ὅτι ἐκ ψευδῶν συμπεραίνειν, δοποθεῖς ἐσὶν ἀληθῆς ὅτι ἀμφό-
 τεραι αἱ Συνόδοι ἀδιάφθοροι.

15 Φησὶν ὁ Βελλαρίνος, ὅτι Νικόλαος ὁ πρῶτος ἐν τῇ
 πρὸς Μιχαὴλ τὸν Βασιλέα ἐπιστολῇ πέμπων τὸν
 Βασιλέα εἰς πλὴν ἐπιστολῇ τῆς Ἀδριανῆς λέγει, πλὴν
 εἰμὴ διέφθαρται κατὰ τὸ ἔθος τῶν Γραικῶν, ἀλλ'
 ὡς ὑπὸ τῆς κατ' ἐδρας τῆς δοποσολικῆς ἀπεσάλη μέχρη
 20 τῆς νῦν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 Διακρεταῖται. λέγει δὲ ὁ Βελλαρίνος, ὅτι ἐκ ὧν
 αἰτίας τῶν ἔρηκεν, ἀλλὰ ὁ Νικόλαος ἀποβή-
 λεται ἐν τῇ πρὸς Φώτιον ἐπιστολῇ ἐκ τῆς Ἀδριανῆς
 πρὸς Ταρασίον ἐπιστολῆς ἐκ εὐρίσκειται ἐν ἐκείνῃ τῇ
 25 ἐπιστολῇ, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνόδῳ,
 ἐξήλθον γὰρ οἱ Γραικοὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅτι ἐν αὐ-
 τῷ τῆς τιμῆς τῆς Ταρασίας. ἐκ τῶν ἔν σωμα-
 γει ὁ Βελλαρίνος, ὅτι οἱ Γραικοὶ διέφθαρσαν πλὴν ἐβ-
 δόμῳ Συνόδου, καὶ διατέτρεσαν ὁρμασόν, εἰ καὶ πλὴν
 30 ἐκτῶν ἐφθάρσαν. τὸ αὐτὸ περὶ βλάπεται δοποθεῖς
 καὶ ὁ Γρετζέρους καὶ ἀπὸ μαρτυρίας τῆς Ἀναστασίας,
 καὶ περὶ βλάπεται πλὴν ἐπιστολῇ Ἀδριανῆς πλὴν ἐν τῇ
 τρίτῃ Τόμῳ τῶν Συνόδων. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον,
 ὅτι λέγει ὁ Νικόλαος τὰ ἀντίγραφα τῆς ἐβδόμης
 35 Συνόδου κατὰ πρῶτον ἐδείχθησαν ἐυθὺς διεφθα-
 ρμένα, καὶ τὰ πρακτικὰ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διεφθα-
 ρμένα καὶ ἐσφραγισμένα τῷ βασιλικῷ σημείῳ τότε πρῶ-
 τιν περσέφερον τῷ Ἀδριανῷ οἱ ἐν τῇ Συνόδῳ πρέσβεις
 αὐτῆς, ἀλλὰ ἀνείχον καὶ ἰδὼν ὁ Ἀδριανὸς, ἐυθὺς
 40 ἀπέθεξε διεφθαρήναι, καθὼς περὶ τῆς διαφθορᾶς
 τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκτῆς Συνόδου τεκμαίρονται οἱ

παπισαί, περὶ τῆς ψεύδους αὐτῶν ἕδεμία τῆ ἀλη-
 θείας δυνάται σωμαχθῆναι ἐκ τῆς τότε τῆς Νι-
 κολάου ζημίας. ὅτι δὲ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐβδόμης Συ-
 νόδου ἦσαν ἀδιάφθορα καὶ ἀκέραια, καὶ τοιαῦτα
 αἰνῆστον πρὸς τὸν Ἀδριανὸν εἰς πλὴν ῥώμῳ, ὅπου
 καὶ ἐκ τῶν λόγων τῆς Ἀναστασίας, ὅς ἔπει περὶ αὐτῆς
 ἐν τῇ βίῳ τῆς πρώτης Ἀδριανῆς ταῦτα, ἦν Συνόδου
 οἱ ἡδὲ ληχθέντες Δεσπότες Γραικοὶ μετ' ἐαυτῶν περ-
 σήνευκαν, καὶ ταῖς ἱεραῖς χερσὶ τῆς Βασιλείας ὑ-
 πογεγραμμένῳ, ταῦτα δὲ ὁ περσέφοντο Ἀρχι-
 ερεὺς εἰς λατινικῶν γλῶσσῃ ἐκέλευσε μεταφρα-
 σθῆναι, καὶ ἐν τῇ ἱερᾷ βιβλιοθήκῃ ἐπιτεθῆναι.
 δούτερον, ὅτι ὁ Νικόλαος ἀλέγει σύμφωνα εἰς τοῖς
 λόγοις τῆς Ἀδριανῆς εἰ καὶ κατὰ λέξιν, ὅτι γὰρ ἦν
 ἀνάγκη συμφωνεῖν καὶ κατὰ λέξιν. ἔπειτα ὁ Νικόλαος
 λέγει, ὅτι ἡ Σύνοδος ἦν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἀψό-
 λος ἐπιστολῇ πρὸς Μιχαὴλ καὶ ἐπιστολῇ ἐκτῇ πρὸς
 Φώτιον. εἰ γὰρ μόνον ἐν τῇ ῥώμῃ δύναντο τὰ πρακ-
 τικὰ τῆς ἐβδόμης ἀδιαφθορα, ὅτι αὐτὴν ἐλάμβανον εἰς
 μαρτυρίαν βεβαίως, καὶ περσέφοντο τὰ ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει. καὶ εἰ ἐφρύνετο ὅτι ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντι-
 νόλει σφῶν, ὅτι αὐτὴν ἐβεβαίωσαν εἰρεῖν αὐτῆς ἐκ τῆς
 Ἀδριανῆς πλὴν γνώμῃ, λέγεσαν ἐκ τῆς γνώμης τοῦ λαϊ-
 κῶν δούτερος εἰς Πατριάρχας, ἀλλὰ βεβαίως ὅτι ἐκ
 δύναντο πλὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ εἰ δὲ καὶ ὑπερὶν ὧν λαί-
 κος καὶ Φωτίου, καὶ Μιχαὴλ ἀλλως λαλεῖ, ἐμετα-
 βάλλεται ἡ ἀλήθεια ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς Νικολάου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

45 Ὅτι τῆς Γρετζέρου πρὸς Βιτάτζερν λέγοντος, ὅτι φθάρῃναι τὰ τῆς ἐκτῆς καὶ τὰ ἐν ῥώμῃ,
 ὡς καὶ τὰ τῆς πρώτης ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων, δοποθεῖνται ἐν ταῦτα δευτερώς εἶναι ταῦτα τῶν νεωτεριστῶν
 λατίνων πλάσματα εἰς σύστασιν τῆς παπολατρίας, ὡς οἴονται.

50 Ὁ Γρετζέρους ἐοικὼς Βελλαρίνω, φησὶ πρὸς Βιτάτζε-
 ρν, ὅτι ἐστὶ φθάρῃναι τὰ τῆς
 ἐκτῆς καὶ τὰ ἐν ῥώμῃ, ὡς καὶ τὰ τῆς πρώτης ὑπὸ
 τῶν Ἀρμενίων. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι φησὶν ὁ
 Βασιλῆος ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Σπονδιάνω τῇ τελα-
 κοσιοςῶ ἐκ τῶν πέμπτῳ ἔπειτα, ὅτι τὰ πρακτι-
 κα τῆς ἐν Νικίᾳ, εἰ καὶ ἀρχῇθεν ἐγγραφῆσαν κα

θαρώτατα καὶ ἀκρίβητα, τῇ δὲ τῆς χρόνῃ λύμῃ
 καὶ ταῖς Ἀρμενίων ἐγχειρήσεσι ταυμάσιον ἔπαθον.
 ὁμῶς ἐκ ἀρνείται ὅτι δύναντο αὐτὰ ἀνέσθαι
 εἰς τὰς Ἀρβας καὶ Ἀλεξάνδρειαν, εἰ καὶ τῶν ἐκ
 ἐγκρίνεται ἀληθῆς, καὶ ἴδε αὐτῶν ἐν βιβλίῳ δούτερος
 κεφαλῆς πέμπτῳ Παράγραφοι δέκατοι ἐκτον. δού-
 τερον, ὅτι τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ Συνόδῳ πραχθέντων
 ἀληθῆ

ἀληθῆ ἰσχυρίαν δυνάμεθα σκυλάσαι διὰ τῶν ὑπο-
 μετημάτων τῶν ἀγίων πατέρων καὶ τῶν λοιπῶν συνό-
 δων. ὁ δὲ ὁ βαρβάνιος ἐν τῇ αὐτῇ τριηκοσίου εἰκοσῇ
 πέμπτῃ ἔτα διηγᾶται θαυμαστόν τι ὅτι τῷ Γρηγο-
 ρίῳ πρεσβυτέρῳ καίσαρ ἔως τῶν νεωτέρων συγ-
 γραφῶν, ὅπερ γράφουσιν ὅτι σιωβῆν ἐν τῇ κηρῷ
 τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου εἰς τρεῖς τῆς ὁρθοδόξιας, καὶ
 ἐδὲ ἵχνος ἐστὶ τῆς τῷ Ἀθανασίῳ εὐρεῖν καὶ ἱλα-
 ρίῳ καὶ ἄλλοις, οἵτινες ἐδὲ ἁψαυσον ἔλιπον, δι' ἃ
 ἐδιώκτο ἡ συνόδος πλὴν Ἀίρεσιν τῶν Ἀρεῶν παντελῶς
 καθελῶν. τρίτον, εἰδοτέον ὅτι ἐφθάρη τινὰ, ἔμην
 καὶ πάντα, τὸ γὰρ λοπτελεσθὲν καὶ ἡ ἀσπίς τῆς
 συνόδου μόνον ἀλλάξθωρα. τέταρτον, ψαυδὲς ἐστὶ
 τῷ Γρηγορίῳ, λέγοντος ὅτι τελείως ἐφθάρησαν τὰ
 πρακτικά τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου καὶ τῶν Ἀρεῶν
 καὶ ἄλλων τινῶν, καὶ δῆλον, ἐπειδὴ μετὰ πλὴν ἐν Νι-
 καίᾳ συνόδον παρελθόντων σχεδὸν σκάρων ἔπιν, ἡ ἐν
 Ἀφρικῇ συνόδος ἐκ τῶν αὐθουτικῶν κηρίων τῆς ἐν
 Νικαίᾳ συνόδου, οἵτινες εὐρίσκοντο ἐν Κωνσταντι-
 πόλει, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔλαβον ἀν-
 τίγραφον τῶν Συμβόλων καὶ τῶν κανόνων ὑπὸ Ἀπλικῶ καὶ

Κυρίλλῳ, αἵτινα καὶ τῷ Ρώμης Βονιφατίῳ ἐπεμψεν.
 πέμπτον, Γρηγόριος ὁ διάλογος δέχεται τὰς τέ-
 σαρρας συνόδους βιβλίῳ πρώτῳ, ἐπιστολῇ εἰκοσῇ τε-
 τάρτῃ, ἅπερ εἰσὶ μὲν εἶναι διεφθαρμένα, καὶ αὐτῶ-
 τως εἶπον. ἄρτι, ἡ ἐπιστολὴ τῆς συνόδου πρὸς Ἀλέ-
 ξανδρείαν εὐρίσκεται ἀληθῆς καὶ Θεοδώρῳ τῷ σο-
 φῷ. ἑβδόμον, ἐδεμίαν συνόδου Οἰκουμενικὴν τῶν με-
 τὰ πλὴν ἐν Νικαίᾳ τῆς ἡ ἐφθάρησαν, ἡ εἶπον. ὁ γδοον,
 τῆς ἔτε ἔδον, ἔτε ἐφθάρησαν, ἔτε ὁ μὲν ποτε
 ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία. οὐατον, ὅτι ἔτε ἐν Φεβρουάριῳ 10
 ὅτε ἐγείρετο βία τῶν Ἀνατολικῶν ἵνα ἀναγνωθῶσι τὰ
 πρακτικά τῶν συνόδων, τοιούτῃ τι ἐρρέθη καὶ τῶν
 Λατίνων περὶ ἵνους τῶν συνόδων. δέκατον, ἔτε τῶν
 πατέρων τῆς, ἡ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραμμάτων, ἡ
 τῶν συμπάντων κληρικῶν καὶ λοιπῶν Χριστιανῶν τῶν 15
 ἐπισκοπικῶν ἀπ' ἀρχῆς ἕως ἄρτι ἐν τοῖς τέσσαρσι πα-
 τριαρχικοῖς θρόνοις καὶ ἐν τοῖς αὐτοκεφάλαις Ἐπι-
 σκόποις ἐσημείωσαν, ἡ ὑποπλήρυνθη, ἡ ἔγραψον,
 ἀλλὰ μόνον οἱ νεωτεριστὰς τερατώδεις Λατῖνοι, καὶ
 τῆς διὰ σύστασιν τῆς παπολατρείας, καὶ αἰοῦται. 20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Ἀπάντησις διὰ τῆς κρίσεως τῆς ἐν πλὴν ἐπιστολῇ τῶν Ἀγάθωνος συνόδου πρὸς τὸ δεύτερον ἐπιχείρημα τῶν
 πατιστῶν, ἀποδιδόντων δι' αὐτῶν βεβαιῶσαι ὅτι ἡ ἕκτη συνόδος ἐνοθέυθη περὶ Ὀνώριον, καὶ διαίρεσις τῶν
 ἀναφορῶν τῶν Ἀγάθωνος εἰς τέσσαρας ἀποκρίσεις, ὡς ἡ πρώτη ἐστὶ περὶ τῶν δύο ἐπὶ Χριστῷ θελήσεων μό- 30
 νον καὶ δύο ἐνεργειῶν τῶν βεβαιωθεισῶν ὑπὸ τῆς συνόδου, καὶ ἐδὲ περὶ ἀναμαρτησίας τῶν Ρώμης. ἡ δὲ τε-
 ρα, ὅτι ἐκ αὐτῆς τῇ ἐαυτῆς κρίσει ἡ συνόδος ἀνθεματίσασα τὸν Ὀνώριον. ἡ τρίτη, ὅτι ἡ ἐπὶ Μαρτίνῳ
 συνόδος οἰκονομικῶς παρέδραμε πλὴν Ὀνώριον κατὰ κληρὶν. ἡ δὲ τετάρτη, ὅτι τῶν Ἀγάθωνος ἀπαρδυντα ἵνα
 εἰπόντος ἡ συνόδος ὡς παρέρχεται παρεσιώπησε.

Λόγον δ' αὖτε λαμβάνει καὶ τῆς κρίσεως ὑπὸ
 ἐποίησιν ἡ συνόδος περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῶν Ἀγάθων-
 ος, καὶ δὴ συλλογίζονται λέγοντες, ἀδιωκτόν ἐστι
 πλὴν συνόδον καταδικάσαι τὸν Ὀνώριον, εἰ μή τις καὶ
 αὐτῇ ἐαυτῇ ἀντιλέγει, καὶ γὰρ τῇ ἐπιστολῇ τῶν Ἀγάθωνος
 γέγραπται ὅτι ἀδιώκτον πλὴν Ρωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ
 τῆς πίστεως ὁ κηρῶν, καὶ ὅτι καθήκον ἦν τῇ ἀποστο-
 λικῇ καθέδρᾳ τῶν λοιπῶν διορθῶν, ταύτῃ δὲ πλὴν
 ἐπιστολῇ ἡ συνόδος ἐδέξατο καὶ ἐκύρωσεν. Ἀλλὰ
 ῥητέον πρῶτον, πόθεν δέκνυται ὅτι πλὴν ἐπιστολῇ τῶν
 Ἀγάθωνος ἡ συνόδος ἐκύρωσε; καὶ εἰ ταύτῃ ἐκύρωσε,
 δηλονότι καὶ τὸν Ὀνώριον ἐκατέκρινεν, ἀλλ' ἐδὲ δυ-
 νατὸν ἐπιχειρήσαι ἐκ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐπιστολῆς
 ὅτι ἐκατέκρινεν ὁ Ὀνώριος, ἀλλ' ἐδὲ διότι κατέκρινεν
 τὸν Ὀνώριον, ἐκ αὐτῆς ἐκύρωσε πλὴν ἐπιστολῇ. Ἀλλὰ
 πρὸς ταῦτα ῥητέον τέσσαρά τινα, πρῶτον, ὅτι κατ' ἡν
 οὐνοῖαν ἡ συνόδος ἐκύρωσε πλὴν ἐπιστολῇ τῶν Ἀγάθων-
 ος, δῆλον ὅτι τῶν πρακτικῶν τῆς αὐτῆς συνόδου,
 ἡ τις ἀναγνωθῆναι ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει, καὶ δὲ τῇ ἐβ-
 δόμῃ πράξει οἱ Λατῖνοι τῶν Ρώμης πρὸς φέρειν καὶ ἐ-

τέρως μαρτυρίας, εἴτα ἐδείχθησαν τῶν Ἀυτοκράτορος
 ὅπως ἐρωτήσῃ Γεώργιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ πλὴν
 αὐτῷ ὑποκειμένην συνόδον καὶ τὸν Ἀντιοχείας μα-
 κάριον καὶ τῶν αὐτῶν ὑποκερμένους Ἐπισκόπους, ἃ
 σύμφωνοι εἰσι ταύταις ταῖς δυὶν ἀναφοραῖς, καὶ αὐ- 40
 ποκριθέντες Γεώργιος καὶ Μακάριος εἶπον, ὅτε ἡ-
 μῖν τὰ ἀντίγραφα ἐκατέρω τῶν ἀναφορῶν ἵνα συγ-
 κρινώμεν αὐτὰς μετὰ τῶν πρωτοτύπων τῶν ἐπισκοπικῶν
 τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἴτα ἀποκριθῶ-
 μεν. καὶ ἐν τῇ ὁγδόῃ πράξει ἐρωτηθέντες οἱ αὐτοὶ 45
 ὑπὸ τῆς συνόδου, ἀποκριθεὶς ὁ Κωνσταντινουπόλεως
 εἶπον, ἐντετυχηκῶς πάσῃ δυνάμει τῶν ἀναφορῶν
 Ἀγάθωνος καὶ τῆς κατ' αὐτὸν συνόδου, καὶ ἐρρήσας
 τὰς βίβλους τῶν πατέρων τὰς ἀποκερμένους ἐν τῇ κατ'
 ἐμὲ Πατριαρχίᾳ, ὅσον σιωπῶντας τοῖς ἀγίοις καὶ ἐγ- 50
 κρίτοις πατράσι, καὶ σοιχῶ αὐταῖς, καὶ ἔτι ὁμο-
 λογῶ καὶ πιστεύω. καὶ λοιπὸν δῆλον, ὅτι ἡ συνόδος ἐ-
 δονίμασε τὰς δύο ἀναφορὰς περὶ μόνῃ τῇ δόγματι
 τῶν δύο ἐνεργειῶν καὶ δύο θελήσεων, καὶ ὅτι ἐκ ἐ-
 φερῶν ὁ Ἀγάθων μαρτυρίας περὶ τινῶν ἄλλων, ἡ περὶ
 ἀναμαρ-

ἀναμαρτησίας τῆς Ῥώμης, ἀλλὰ περὶ μόνων τῶν δύο
 θελήσεων καὶ δύο ἐνεργειῶν. δούτερον, ἡ Συνόδος ἀ-
 ναθεματίσασα τὸν Οὐνὼριον, ἐκ ἐναντιῶνται τῇ κρί-
 σει αὐτῆς ἣν ἐποίησε περὶ τῶν ἀναφορῶν, μάλιστα δὲ
 5 τῶν ὑποφασιν αὐτῆς ἐβεβαίωσε, δεχθεῖσα γὰρ τὸ
 ὀρθὸν δόγμα, καὶ ἀποβαλῶσα τὸ ἐναντίον, δηλοῖ ὅτι
 ἀπεδοκίμασε καὶ τὰς αὐτῆς δογματισαί, ὅπερ αὐτὸ
 θέλει καὶ ὁ Ἀγάθων, καὶ ὡς φαίνεται καὶ ὡς φαίνεται περὶ
 τῆς τῶν Βασιλείας. τέρτον, ὅτι ἐκαὶ ἐν τῇ ἑπιστολῇ τῇ
 10 Κωνσταντίνῃ πόλεως Παύλῳ πρὸς τὸν Ῥώμης Θεόδωρον
 ἡγίς κεῖται ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει τῆς ἐπὶ Μαρτίνῃ
 Συνόδου, εὐρίσκεται ἡ συμφωνία Οὐνὼριῳ μετὰ τῷ
 Σεργίῳ, ὅμως οἱ πατέρες ἐκείνης τῆς Συνόδου μὴ
 φροντίσαντες περὶ παιδείας Οὐνὼριῳ, περὶ τῶν δόγμα-
 15 τῶν ἀποστάντων, καὶ τὸν Οὐνὼριον ὡς ἀτρέχουσιν,
 ἵνα μὴ καυχῶνται οἱ Ἀιρετικοὶ, ὡς ἐποίησαν οἱ Λαγ-
 τοὶ ἐν τῇ σκῆτι ὑπὲρ Βιγιλίᾳ, ὅν καὶ τὸν Μηνᾶ οἱ

κακοποιῶντο οἱ Ἀιρετικοὶ πρὸς δόξαν αὐτῶν, ὡς ἐποί-
 ησαν ὁ μέγας Ἀθανάσιος μὴ κατακρίνας τὸν Καισα-
 ρείας Εὐσέβιον, Ἀρειανὸν μὴ ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ σοφίᾳ
 ὀνομαζόν, καὶ ὡς ἐποίησε Κύριλλος τὸ πρῶτον περὶ
 Θεοδώρου Μοψηστίας. ἀλλ' οἱ τῆς σκῆτις Συνόδου πα-
 τέρες βλέποντες τὰς Ἀιρετικὰς καυχώμενας πρὸς τοῖς
 ἄλλοις Ἀιρεσιάρχαις καὶ Οὐνὼριῳ, ἐξήτασαν, καὶ δι-
 ερύντες αὐτὸν πασιδῆλως ἀόμον, τῷ ἀναθέματι πα-
 ρέπεμψαν. ἡ δὲ δὲ τὰ κατ' οἰκονομίαν γινόμενα κα-
 κωτέρως δέχεσθαι φησὶν ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἐν ᾧ
 γράφει περὶ Διονυσίου Ἀλεξανδρείας ὑπολογισμὸς.
 20 τέταρτον, ὅτι ἕκαστα ὅσα ὁ Ἀγάθων ἐν τῇ ἀναφο-
 Ͼ αὐτῇ παρέργως ἐξέφωκον, ἐκ εἶχον ἡ συνὸς
 σκοπὸν περὶ πάντων εἰπεῖν, ὅθεν καὶ τῷ Ἀγάθωνος
 ζῆλον ἔχοντος τῆς Ῥώμης κατὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ῥώμης,
 καὶ φιλοτιμηθέντος, καὶ ἐπόντος ἀπόδοντα τῇ ὑπε-
 θέσει, ὡς παρέργως ταῦτα παρεσιώπησαν, ὡς εἴρηται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

20

Ὅτι μᾶλλον πιστεύειν δεῖ ἡμᾶς τοῖς πατέράσι περὶ τῶν πρὸς τὸν Πέτρον κυριακῶν ῥημάτων, ἐγὼ δὲ ἐδεήθην
 περὶ σὲ, καὶ τὰ ἐξῆς, ἡ τῇ τῇ μαρτυρίᾳ τῶν πατέρων τὰ περὶ τῆς πίστεως αὐτῆς βεβαιῶν Ἀγάθωνι, ἐσφαλ-
 μῶς αὐτὰ τε καὶ τὸ πάσας τὰς Συνόδους ἀκολουθεῖν τῇ Ῥώμῃ ἐκλαμβανόντι ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτῆς καὶ ψεύδους.

25 Περὶ τῶν κυριακῶν ῥημάτων, ὅτινα καὶ ὁ Μαρτίνος
 ἐν τῇ δούτῃ πράξει τῆς κατ' αὐτὸν Συνόδου παρέ-
 βαλε, καὶ ὁ Ἀγάθων ἐν τῇ ἀναφορᾷ εἶπον, ἡτοι-
 τῶν, Πέτρε, ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σὲ, ἵνα μὴ ἐκ-
 λάτῃ ἡ πίσις σου, καὶ σύ ποτε ὑπιστρέψας, ἐνήρξῃς
 30 τὰς ἀδελφάς σου, ῥητέον ἅπερ εἴρηται ἀνωτέρω κεφα-
 λαίᾳ ἐξδόμῃ Παραγράφῳ ὡνάτῳ. εἶπα ὁ Ἀγάθων ἐ-
 πεδὴ τὰ ῥήματα αὐτῆς περὶ πίστεως βεβαίῳ. ἅθ' τῆς
 μαρτυρίας τῶν ἐγκρίτων πατέρων, μᾶλλον πιστοῦτον
 ὁκείνοις τοῖς πατέράσι ἢ τῷ Ἀγάθωνι, ὅθεν καὶ τὰ
 35 ῥήματα ταῦτα τῷ Κυρίῳ ὡς ἡρμηνεύσαν αὐτὰ οἱ ἁ-
 γιοὶ πατέρες, ὥτως ὁκδεχόμεθα, καὶ ἡμεῖς τὸν σκο-
 πὸν τῷ Ἀγάθωνος, ἐπεδὴ ἀντίκειται τοῖς ἐγκρίτοις
 πατέράσι, οἷς μᾶλλον ἑαυτῶν ὑπιστάμεθα ὁ Ἀγάθων,
 καὶ ἴδε κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρει τετάρτῳ
 40 τῶν ἡρμηνειῶν τῶν πατέρων. ἰδικώτερον δὲ φησὶν ὁ
 Ἀγάθων, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἡ Ῥωμαϊκὴ ἡ δὲ ποτε ὁκτῆς
 ὁδὸς τῆς ἀληθείας ἐν ὅτῳ μέρει ἐπλανήθη, καὶ
 ἀπὸ τῆς καθολικῆς τῆς Χριστῷ Ἐκκλησίας καὶ πᾶσαι αἱ
 οἰκουμενικαὶ Συνόδοι πιστῶς ἐπηκολούθησαν καὶ ἡκο-
 45 λήθον τῇ αὐθεντίᾳ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας,
 οἷον ἐν τῇ τῇ Πέτρῳ τῇ ἡγεμόνος πάντων τῶν
 ἀποστόλων. ταῦτα ὁ Ἀγάθων. ἀλλ' οἱ καὶ περὶ τῶν
 εἰρηται καὶ ῥηθήσεται, ὅμως καὶ τὸ παρὸν περὶ τῶν συνό-
 δων μόνων ῥητέον, πρῶτον, ὅτι τῶν ψεύδους ἐσιν,
 50 ἐπὶ ἡμῶν ἡ πρώτη ἐν Νικαίᾳ οἰκουμενικὴ ἐδεμιάς μερικῆς
 Ἐκκλησίας, ὁποῖα ἐστὶ καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ, αὐθεντία ἡκο-
 λήθησαν, ἀλλ' ὡς εἶλεγον ὁ αὐτοκράτωρ Μαρκσιανὸς
 περὶ τῶν πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου ἐν ταῖς
 ἀστάξεσι, συνκαμάτῳ μεγίστῳ, καὶ μεγάλας δι-
 χαίς τῶν ἀντιθέσεων ὅθεν τῆς ἀληθείας, ὥτως ἡ πρώτη

οἰκουμενικὴ πλεον τῶν τριῶν ἐπὶν ἀνατρίψασα, καὶ
 κοπιάσασα καὶ διχομήνη διηνεκῶς, εὔρε τὴν ἀλήθειαν,
 καὶ ἔλυσεν τὰς ἀμφιβολίας, εἰ δὲ καὶ ἡ κολέθησεν ἡνι-
 Ἐκκλησία, ἡκολέθησαν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω βι-
 βλίῳ δούτῃ κεφαλαίῳ δούτῃ Παραγράφῳ δεκά-
 τῳ, τῇ Ἀλεξανδρινῇ, κατὰ δὲ τῶν ἐξουσιῶν καὶ αὐ-
 θεντίας αὐτῆς ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ δόγμα τὸ, Ὁμοῦ-
 σιον, ἡκολέθησε τῇ γραφῇ. περὶ δὲ τῆς λέξεως
 τῆς Ὁμοῦσης ἡκολέθησε δεξαμένη ἀνατολικὰς τινὰς
 λογίμους καὶ ὑπὸ φανείας ἐπισκόπους καὶ συγγραφείας, ὡς
 Θεοδώριτος λόγῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἐγδόῳ. ἐν δὲ τῇ
 δούτῃ οἰκουμενικῇ ἐδὲς παρὴν Ἰταλὸς, καὶ οἱ ἑλληνες
 μόνον τῇ αὐθεντίᾳ τῆς Συνόδου ἀνέτηξαν τὸ σύμ-
 βολον καὶ τῶν περὶ τῆς αἰγίᾳ Πνεύματος Θεολο-
 γίαν, ἐπόμην τῇ γραφῇ καὶ τοῖς πρὸ αὐτῶν αἰγίοις
 πατέράσι, οἷς ἡκολέθησαν καὶ περὶ τῶν λέξεων.
 ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἡλίσθον ὁ μέγας Κύριλλος, ὅς καὶ
 Διδάσκαλος τῷ Πάπᾳ Κελεσίῳ ἐχρημάτισε, καὶ
 ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῃ πέμ-
 πτῃ Παραγράφῳ δέκατον ἑνατον. κατὰ δὲ τῶν αὐ-
 θεντίας, ὅσον πρὸς τὸ δόγμα τὸ, ΚΑΘ' ὙΠΟΘΕΤΑΣΙΝ
 ἘΝΩΣΙΣ, ἡκολέθησε τῇ γραφῇ, τῶν δὲ λέξεων
 ἐφ' ὅσον αὐτὸς ὁ Κύριλλος ἐξ ἑαυτοῦ μόνος ὁκθέας
 ἀμέσως ἀποκαλύψεως, καὶ αἱ ὑπὸ φανείας αὐτῆς ὅθεν
 γεγονάσι τῆς τρίτης Συνόδου, ᾧ ἡκολέθησε καὶ ὁ Ῥώ-
 μης καὶ ἡ τρίτη συνὸς καὶ ἅπας ὁ κόσμος, ὡς ἐγράφει
 καὶ ὁ Βασίλειος Θεοδοσίος τῷ Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννῃ, καὶ
 ἴδε τὸν τόπον τῆς Συνόδου. ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ, καὶ
 τῶν αὐθεντίας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ δόγμα τῶν δύο
 ἐπὶ Χριστῷ φύσεων, ἡκολέθησαν ἡ συνὸς τῇ γρα-
 φῇ, τὰς δὲ λέξεις πρὸς αὐτὸν ὁ Κωνσταντίνος πόλεως
 Φλαυιανὸς

Φλωϊτινὸς κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Κυρίως ἐν τῇ πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας ἑπιστολῇ, ἥς ἡ ἀρχὴ, ΕΥΦΡΑΙΝΕΣΘΩΣΑΝ Οἱ ΟΥΡΑΝΟΙ, ὡς ἀκολούθησας ὁ Λέων ἔγραψε τὴν ἑπιστολὴν, ὡς εἴρηται ἐν τῇ πρώτῃ προτάξει ἐκεῖ. τὴν δὲ ἑπιστολὴν τὰς Λέοντος ἔλαβε καὶ ἀπεδέχθη ἡ Συνοδὸς, ὡς μὲν ἀπλῶς ἀπὸ τὴν αὐθιγῶν τῶν ῥωμαϊκῶν θρόνων ὡς περὶ ἡγεμό- νοις τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ ὡς βαλῆσα τῇ Συμ- βόλῃ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Συνοδῶν, καὶ ταῖς ἑπιστολαῖς τῆς Κυρίως, καὶ ταῖς μαρτυρίαις τῶν ἐγκρίτων πατέρων ἀπεδέξατο. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ἐν τῇ τόμῃ τῆς Λέοντος, ἑκατέρω μορφῇ συνεργᾷ μετὰ

τῆς θειοτάτης κοινωνίας, ὁ Ἀντιοχείας Εὐφραίμ ὡς ἐν φωτίῳ φησὶν ὅτι ποσάκις ὑπὸ Κυρίως ἐρρέθη, καὶ πρὸς αὐτὴν ἔπειτα αὐτὸς ὁ μέγας Βασίλειος. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ συνέδρῳ τῷ ὀνόματι τῆς ῥωμαϊ- κῆς Ἐκκλησίας ἦν παρών, καὶ ἀπαυαινομένη τῇ Πάπᾳ Σίγνιλις παρῆναι ἐν τῇ Συνοδῷ ἡ μὲν, ἡ δὲ Λε- γάτος, ὡς Ἀνατολικοὶ πατέρες μόνοι ἐτελείωσαν τὴν ἀποφασιν περὶ τῶν τριῶν κεφαλαίων, ἐπομνηστικῇ αὐθιγῇ τῆς γραφῆς καὶ τοῖς πρὸς αὐτὴν ἐγκρί- τοις πατέρεσι καὶ ταῖς τέσσαρσι Οἰκουμενικαῖς Συνο- δαῖς, οἷς μετὰ ταῦτα ἠκολούθησε καὶ ὁ Σίγνιλις, καὶ ὁ ἀνάπαλις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'

Ὁ καὶ ἐν τῇ ὁκτῇ Συνοδῷ περὶ τῶν κεφαλαίων τῆς περὶ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας αὐτῇ ἐαυτῇ ἀντι- λέγει, ὅτι δὲ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἀγάθωνος καὶ ὁκτῆς Συνοδῆς καὶ ἐξ ἄλλων δέκνυται εἶναι τὴν ἀκρῶν ἐξ- ἰστῶν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, τὰς δὲ λοιπὰς Ἐκκλησίας καὶ τὴν Ῥώμης ὡς μερικὰς τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀκολουθεῖν.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἑκτῇ Συνοδῷ ἡ ῥωμαϊκῇ Ἐκ- κλησίᾳ περὶ τῆς τῶν κεφαλαίων τῆς περὶ τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτῇ ἐαυτῇ ἀντιλέγει, πρώτον, ὅτι ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὅσα ἐκτίθησιν ὁ Ἀγάθων τὴν ὁρθόδοξον πίσιν ἐξ ἀποκαλύψεως τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀναμαρτησίας αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι τῆς διδασκαλίας κοινῶς τῶν Συνοδῶν καὶ τῶν ἐγκρίτων πατέρων, οἷς καὶ ῥητῶς ἠκολούθησε, φησὶ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ ἀναφορᾷ, ἀληθῶς γὰρ ἐκ ἀσφόρων ἐγκρίτων πα- τέρων τὴν ἀλήθειαν ὁμοθυμῶν, ἥσαν δὲ οἱ τὴν ἀλή- θειαν τῇ Ἀγάθωνι ἐπιδέξαντες, καὶ αὐτὸς ἐκεῖ κατα- ραίμεν, Ἀμβρόσιος, Ἀθανάσιος, Ἀνυγασίος, Λέων, Ναζιανζηνός, Συνοδοὶ ἡ ὁ Χαλκηδόνι καὶ ἡ πέμπτῃ, Νύσσης, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Κύριλλος Ἀλεξαν- δρείας, Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, Ἰωάννης Σκυθοπό- λεως, Εὐλόγιος Ἀλεξανδρείας, Εὐφραίμ καὶ Ἀναστά- σιος Θεσσαλονίκης καὶ ὁ μέγας Ἰβηριανὸς Ἀντιόχειας. δευτέρον, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ἀναφορᾷ τὴν ἐχάτην διδασκα- λίαν παρέχει τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Ἀγάθων, φησὶ γὰρ, ἀκολούθως τοίνυν πρὸς τὴν καθολικὴν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ὁμοσολικὴν τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας, καὶ δύο φυσικὰ θελήματα καὶ δύο φυσικὰ ὁμολογί- ας ἐν τῇ Χρυσῇ ὁμολογίᾳ καὶ κηρύττει, ἥτοι ἡ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπερ ἐστὶν ὅτι ἐπεται ἡ ῥωμαϊ- κῇ τῇ καθολικῇ, καὶ ὡς ἀνάπαλις. τρίτον, ῥητῶς φησὶ ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὅτι ἐπεται ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδαῖς, ὡς ἐρᾷμ κατωτέρω. τέταρτον, ὅτι καὶ ἡ Συνοδὸς ἡ ἑκτὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις δι' ὧν δέκνυται τὸ δόγμα, τὴν αὐθιγῶν τῆς βεβαιώσεως αὐτῆς ἐκ ἀ- ναφύρας πρὸς τὴν Ῥώμης, ὡς παρέχει τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκ- κλησίᾳ, ἀλλ' ἐαυτῇ καὶ τοῖς πρὸς αὐτῆς πατέρεσι κοινῶς, ὅθεν συνεχῶς, καὶ μάλιστα πάντοτε λέγει ὅτι ἐπεί- ται τοῖς πατέρεσι καὶ ταῖς πρὸς αὐτῆς Οἰκουμενικαῖς Συ- νόδοις, ὡς ἔλεγε καὶ ἡ ἐπὶ Μαρτίνου Συνοδὸς καὶ πάν- τες οἱ Πάπαι, ὅθεν μάρτυρας φέρει ἐν τῇ ὁγδόῃ

προτάξει Ἀθανάσιον, Ἀνυγασίον, Ἀμβρόσιον, Διονύ- σιον καὶ Χρυσόστομον. ἐν δὲ τῇ ὁκτῇ Ἀθανάσιος καὶ Κύριλλος. ἐν δὲ τῇ δεκάτῃ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἐπιμελῶς κρίνει καὶ ἐξετάζει τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ὡς μίαν τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, λέγεται γὰρ ἐκεῖ, 25 ὡς εἴρηται περὶ τῆς αὐτῆς, ὅτι περὶ τῆς κα- θολικῆς ἐσφραγισμένης πρὸς τὴν μέγαν τῆς ὁμοσολικῆς θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἔχον ἐπιγραφὴν χρη- σαις ἀγίῳ ἐγκρίτων πατέρων παρὲς ὧν δύο θε- λήματα καὶ δύο ὁμολογίας ἐπὶ τῇ Κυρίᾳ καὶ Θεῷ καὶ 30 Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ ἀναγνωστικόν, ὡς ἐν Σολομώντις Διακόνε Κωνσταντινουπόλεως, συ- νεκρίνοντο καὶ ἐδοκιμάζοντο μία πρὸς μίαν μετὰ τῶν αὐθιγῶν βιβλίων, κηρύτων ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ Κων- σταντινουπόλεως, καὶ ὁρίζοντο εὐχισαί. ἥσαν δὲ 35 αἱ χρήσεις Λέοντος, Ἀμβροσίου, Χρυσόστομου, Ἀθανά- σίου, Νύσσης, Ἐπιφανίου, Ναζιανζηνῆς, Ἀνυγασίου, Ἰβη- ρίου, Ἰβηριανῆς Βασιλείως, Εὐφραίμ καὶ Ἀναστασίου Ἀν- τιοχείας καὶ Ἰωάννη Σκυθοπόλεως, ἐν οἷς ἅπασιν εἰς καὶ μόνον ἦν Ῥώμης ἐπίσκοπος, ὡς καὶ ἐπίσκοπος 40 Ῥώμης ἀπλῶς περὶ τῶν αὐθιγῶν εἰς μαρτυρίαν, ἀλλ' ὡς ἐγκριτος πατήρ, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἀγότητος αὐτῆς. ἐπειδὴ ἦν ἐκρίνετο ἡ Ῥώμη πρὸς τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, φανερὸν ἐστὶν ὅτι τὴν ἀκρῶν αὐθιγῶν ἐν τῇ Ἐκκλη- σίᾳ ἔχει ἡ Συνοδὸς ἡ Οἰκουμενικῇ, ἡ καὶ ἡ ῥωμαϊκῇ 45 ἐπεται, ὡς καὶ πᾶσα μερικὴ Ἐκκλησία, καὶ ὡς ἀνά- παλις. πέμπτον, ἐν τῇ δεκάτῃ τεταρτῇ προτάξει περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Κύπρου χρησὶν τῆς ἀγίας Ἀθανασίου, ἥτις καὶ αὐτῇ ἐδοκιμάθη ὑπὸ τῆς Συνοδῆς, καὶ ἐκρί- θη ἡ Ἐκκλησία Κυπρίων ὡσαύτως τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥω- 50 μαιῶν. οὕτως, ἐν τῇ ὁγδῇ ἡ Συνοδὸς τὴν αὐθιγῶν ἀναφορὰν τῆς Ἀγάθωνος λέγει ὅτι ἐδέξατο, τὴν δὲ τῆς κατ' αὐτὴν Συνοδῆς ὅτι περὶ τῆς, καὶ τῆς ὡς ἀπλῶς, ἀλλὰ διότι συμφωνήσας ὡς φησὶ, τῇ ἐν Χαλκη- δόνι Συνοδῷ καὶ τῇ τόμῃ Λέοντος. ἐπομνηστικῇ δὲ ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ

ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ταῖς συνοδικαῖς ὁπισολαῖς
τῇ Κυρίᾳ καὶ ταῖς ἀγίαις καὶ Οἰκουμενικαῖς ποίταις
Συνόδοις καὶ τοῖς ἀγίοις ἐγκρίτοις πατέρεσιν, ὡρίσε,
καὶ τὰ ἐξῆς· ὡς τούτοις ἡ Σύνοδος γράψασα τῇ Ῥώ-
μῃ ὅτι δι' ὧν αὐτὴ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος
πλὴν ἐξουσίαν ἐχαρίσατο καὶ ἐξεφώνησε τὸν Ὄρον, ἡ
παρέχουσα αὐτῇ τινὰ αὐθουσίαν ἐπ' αὐτῷ, τὸ γὰρ εὐ-
χαιῶναι ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν τῶν Συνοδῶν πλὴν ἀλήθειαν παν-
τὶ Χριστιανῷ ἴδιον, ὥστε ἡ εὐχὴ ἦν τῇ Πάπᾳ, ὅδ' ὅ-
10 ὅρος τῆς Συνόδου· ἑβδομον, ὁ Πάπας Λέων ὁ δεύτε-
ρος ὁπισολῇ πρὸς τὸν Αυτοκράτορα, ἣτις κῆται ἐν
τῇ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς οὗτης Συνόδου, φασίν, ἡ
οὗτη Σύνοδος πλὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως φανεροί,
ἡ θεοσκοπίαις γὰρ πρὸς κατακολληθῆσθαι τῇ ὁπο-
15 σολικῇ κηρύγματι καὶ τοῖς ὅροις τῶν ἀγίων Οἰκου-
μενικῶν ποίταις Συνόδων, ὡρίσε. Καὶ, τοιγαρὶν συνο-
δικαῖς ὁποφάσεσι καὶ ψήφῳ βασιλικῇ πρὸς ἀγμάτος
καθάπερ τῇ τῷ Πνεύματος διτόμῳ ῥομφαίᾳ συνάμα
ταῖς παλαιαῖς Λίξεσιν καὶ ἡ πλάνη τῆς κληνῆς φω-
20 λότητος ἐξεκινήθη. Καὶ, ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος
τὸν Ἀγάθων ἐδίδετο καὶ περιεπύξατο. Καὶ, ἡ Σύ-
νοδος ἐν ᾧ πασι τῷ ὁποσολικῷ Κανόνι καὶ τῇ διδασκα-
λίᾳ τῶν ἐγκρίτων πατέρων ἐξακολυθῆσασα, τὸν τῆς
ὁρθῆς πίστεως Ὄρον τελείως ἐκήρυξον, ὅπερ καὶ ὁ

ὁποσολικός Θρόνος σεβασμῶς ἐδίδετο, καὶ ὁμο-
ψύχως τοῖς παρ' αὐτῆς ἐρριπῆσι σιωπῶναι, καὶ τῇ αὐ-
θουσίᾳ τῶν μακαρίων Πέτρων βεβαιῶν καθάπερ ὅτι ἐρ-
ρίψα πέντε, ἣτις ἐστὶν ὁ Χριστός· ταῦτα ὁ Λέων, ἐς
τὸτο σιωπῆσαι καὶ ὅπερ εἶρηκεν ὁ Ῥώσιος Μητροπο-
λίτης Ἰωάννης ὁπισολῇ πρὸς Κλήρυτα τῶν Ῥωμαίων
Ἀρχιερέα, ταύτας ταῖς Συνοδοῖς πάντες οἱ πρὸς ἑδρας
καὶ ἀπόδοχοι τῆς τῷ κορυφαίᾳ τῶν ἀγίων καὶ παλῶ-
φῶν Ἀποστόλων Πέτρων καθέδρας ὁμοφώνως ἐπη-
κολυθῆσαν καὶ σιωπῆσαν. Ἰδε καὶ κατωτέρω τὰ πρακ-
τικά τῆς ἐξέδομης Συνόδου, ὅπερ οἱ Ἀνατολικοὶ ἐδί-
δαξαν καὶ τὸν Ῥώμη, καὶ ἡ Σύνοδος ἠκολυθῆσεν ἐ-
πὶ Πάπᾳ, ἀλλὰ τῇ κοινότητι, καὶ ἴδε ὅτι τὸ ἐκκοσὸν
πρῶτον Παράγραφον· δεικνύται δὲ ἐν τούτων πᾶσι,
ὅτι ἡ ἁγία ἐξουσία ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Οἰκου-
μενικῶν Συνόδων, καὶ καὶ τελείως τῆς Ὄρου τῆς πίστεως
ἐρίξεσι καὶ κηρύψεσι, καὶ πᾶσαι αἱ μερικαὶ Ἐκκλη-
σίαι, ἐξ ὧν μία ἐστὶ καὶ ἡ ῥωμαϊκὴ, ὑπὸ τῶν καθε-
λικῶν Συνόδων κλίνονται, καὶ αὐταὶ ἐπονται ἐν ᾧ πα-
σι, καὶ ἐν τῷ ἀνάπαλιν, ὅθεν ὡς τῆς ἐκκλησιασι-
κῆς Κανόνας εἶρηκεν ὁ Ἀγάθων ὅτι ἐπονται αἱ Οἰκου-
μενικαὶ Σύνοδοι τῇ αὐθουσίᾳ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας,
ἐψάδῃ ἄρα καὶ ὁ Φλωρεντίνος Ὄρος, ἐπὶ τῶν ἰδίως δι-
δάσκαλον κοινὸν τὸν Ῥώμη.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς πλὴν οὗτην Σύνοδον ἀναφοράς τῆς ἐπ' Ἀγάθωνος ἐν Ῥώμῃ Συνόδου, καὶ ἐκ τῶν ὁποσολικῶν
τῶν Παπῶν, καὶ τῶν μανσεύων μεδιολαίων ἐπὶ Δαμάσῳ, καὶ τῆς Ἀγάθωνος μαρτυρίας, δεικνύται ἐκ
30 ἀναμάρτητος ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία, ἀλλ' ἀμαρτωλὸς καὶ μερικὴ.

Ὅτι τῆς ἐπὶ Ἀγάθωνος ἐν Ῥώμῃ Συνόδου Ἐπίσκο-
ποι ἐπολύ μετὰ πλὴν ἀρχὴν τῆς ἀναφοράς φασίν,
ὅτι οἱ θεοκράτοι αὐτῶν ἕως τῆς νῦν ὑπερησπείδισαν
35 τῶν Ὄρων τῆς ἀληθῆς πίστεως, καὶ ἀθεσμονέσιν πα-
ραβῆναι, καὶ ἔτε κολακείας ἠπατήθησαν, ἔτε κιν-
δυνῶς ἐφ' ἐβήθησαν, ἀλλ' ἐργῶ πλὴν εὐαγγελικῶν ὁπο-
φασιν οἰεσθῆναι· τί; ὅστις ἐχόμολογήσει ὅτι ἐμοὶ
ἐκ πρῶτον τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ ἐξῆς· ὅτι καὶ πᾶ-
40 σα Ἐκκλησία ὅς ἐστιν κατὰ τὸ αἶνον αὐτῇ ὑπε-
ρησπείδῃ τῇ αὐτῇ τρέπῳ ᾧ ἡγνώθη καὶ ὁ ῥωμαϊκὸς
Θρόνος τῶν Ὄρων τῆς ἀληθῆς πίστεως ἀλάτε Συνο-
δων, ἀλάτε συγγεγραμμάτων, ἀλάτε ὁπισολῶν καὶ
ἀλά πρῶτων καὶ κινδυνῶν, ἔσθ' ὅτε δὲ χρεῖας κατι-
45 πειγύσης καὶ ἀλά θανάτου· δούτερον, ἐπ' αὐτῇ ὁ
ῥωμαϊκὸς ἔμενοι ἐκ τῆς φόβου καὶ κολακείας καὶ ἀ-
πάτης, ἐπ' αὐτῇ μαρκελίνῳ, λιβερίῳ, θίληξ καὶ
ἄλλοι Πάπαι τοιούτοις ὑπέπεσον ἐγκλήμασιν· ἀλλ'
ἐδὲ οἱ ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ Ἐπίσκοποι ἔχον τῆς
50 πρηνησαμένους αὐτῶς ἀμαρτήτας, καὶ ἀρκῶ ἐς

ἀναιρέσιν τῆς πρὸς αὐτοὺς αὐτῶν, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἦν
μανσεύτης Ἐπίσκοπος μεδιολαίων, ὁ ἔχει πρην-
ησαμένον τὸν Ἀντιόχιον, ὅτι ὁ Πάπας Δάμασος ἀ-
ρεσινώτατον ὄντα ἐκ ἐδωθήθη καταβαλεῖν, καὶ τοῖς
ἀλά μυρίων Συνόδων ἀγνισαμένῳ κατ' αὐτῶν, ὡς
εἶρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ ἀλά τῶν κεφαλῶν ἐκκοσῶν·
ὥστε ἔτε οὕτως ἐφ' ἐβήθησαν ἐπαπολάτρου ἵνα
δείξωσιν ἀμαρτήτων τὸν ῥωμαϊκὸν Θρόνον, πρῶτον
ὅτι καὶ ὁπο τῆς οὗτης Συνόδου ταύτης κατὰ ἄλλον
τρέπον δεικνύται ὅτι ἐξέτε ταῖς λοιπαῖς Ἐκκλη-
σίαις μερικῆσι καὶ ἡ ῥωμαϊκὴ, ὁ γὰρ Πάπας μαρ-
τίνῳ γράφων συνοδικῶς κατὰ τῶν μονοθελητῶν,
ὅτι ἐμνήθη τῶν Συνόδων τῶν πρὸ αὐτῆς Παπῶν, ἀλ-
λὰ μόνον τῶν ποίταις Οἰκουμενικῶν καὶ τῶν ἐγκρίτων
πατέρων· ἡ δὲ παρέστα Οἰκουμενικὴ ἔτε πλὴν μαρ-
τίνου Συνόδου πρὸς ἐφεροῖς ἐς μαρτυρίαν, ἔτε τῶν
πρὸ μαρτίνου, ἀλλ' ἔτε ὁ Ἀγάθων καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν Σύ-
νοδος ἔθηκαν ἐν τοῖς κωδικαῖς τῆς μαρτυρίας τῶν
ἐν Ῥώμῃ κατὰ τῶν μονοθελητῶν Συνόδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἡ πρὸς Ἡρόβιον Βασιλέα τούτων ἐν Ἰαπωνίᾳ ὁπισολῇ Λέοντος τοῦ δευτέρου ἐκ κοινῆς τὸ μὴ θυνῆσθαι
Πάπαν Ῥώμης σφαλῆναι, καὶ καταδικασθῆναι, ἀλλὰ τὸ νικᾶν πλὴν Ἐκκλησίαν ἐν πόντοις.

Τὸ

Τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ὁμοίῳ τινὶ ἐπαίνῳ ὑπε-
κοσμεῖ λέγει ὁ δεύτερος ὑπιστολῇ πέμπτῃ πρὸς Ἐρ-
βίμον Βασιλέα Γότθων ἐν Ἰσπανίᾳ, λέγων, Ἐπει-
δὴ καὶ ἡ καθέδρα τῆς Ῥώμης ἔμεινον ἐλευθέρα ἕως
τῶ νῦν ἀπὸ πάντων Αἰρέσεων πρὸς τὰς ἄλλας καθέδρας
ταῖς Πατριαρχικαῖς, ὥστε ἐκεῖ αἱ Αἱρέσεις ἡ αἰσοῦν
ἔχουσιν, ἢ ἐδέμεναν ὑποπολὺ, ἔπε μὲν ἐξηπλώ-
θησαν. τῷ ὅμως ἔχουσιν ὁ λέων ἐνοεῖ, ὥστε λέ-
γειν ἐδὲν ἐπίσκοπον Ῥώμης ἐσφάλλαι, ἢ μὴ δι-
ναδαί σφάλλειν εἰς τὴν πίσιν, ἢ μὴ διωμάδαί ἵνα ἐ-
πίσκοπον Ῥώμης καταδικαθῇ ὡς Αἰρετικόν, ὅθεν
μετ' ὀλίγοι ἐν τῇ ὑπιστολῇ λέγει τὸν Ὀνώριον κατα-

κεκριμένον. ἔπειτα λόγοι εἰς τὴν λέοντος ὅτι ἡ ἀναγγε-
λικὴ ἀλήθεια νικᾷ, ἥτις τὴν βεβαιότητα ἵνα φυλά-
ξῃ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, πολλὰ ὑπέμεινε θανά-
του ἔμεινον ἀβλαβής. καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῇ χάριτι
τῶ χειρὶ ὑπομείνας πόνοι ὑπὲρ τῆς ἀσσεβείας, τὴν
τῶ Θεῷ Ἐκκλησίαν ἑσώωσε πασὶν αἰρετικῇς κηλί-
δῃ ἀποκαθάραι, καὶ ἀνατῆτο ἀνεθεμάτισε κύριον,
Σέργιον, Θεόδωρον, Πύρρον, Παῦλον, Πέτρον καὶ τὸν
Ὀνώριον, οἱ τὸν ἀμώμητον τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας
Κανόνα, ὃν ἀνεδέξατο πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν, ἰο-
μιαῖαι ἡ βεβλήθη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

15

Ἀπάντησις πρὸς τὸν τρίτον λόγον τῶν Παπιστῶν, τὸν λέγοντα λαβεῖν τὰς λεγόμενας διωρισμῶν Κομμονιτῶριον,
καὶ ἐπομῆκε αὐτῷ, μὴ καταδικάσαι τὸν Ὀνώριον.

Ἐπιχειροῦν οἱ σχολαστικοὶ λέγοντες, τὴν τῶν πα-
πῶν οἱ Λεγάτοι ἔλαβον ὑπὸ τῶ Πάπα διωρισμῶν
Κομμονιτῶριον εἰς τὸ φυλάξασθαι τὰ δόγματα τῆς πί-
στεως μόνον ὅπως περιέχετο ἐν τῇ ὑπιστολῇ τῶ Ἀ-
γάθων, ἐπειδὴ λοιπὸν αἱ αὐτοὶ Λεγάτοι ὅσα καὶ
τῶ Ὀνωρίῳ λέγονται ἐσθῆαι ἢ παραχθῆναι σιγῇ
παρέρχονται, ἐντεῦθεν σιωπῶντες (οἱ σχολαστικοὶ)
ὅτι ἄλλος τις δόλιος αὐτῶν ἐξελὼν τὸ ὄνομα αὐτῶν, τὸ
τῶ Ὀνωρίῳ ἐπέγραψεν. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, εἰ
Λεγάτοι ὑποῖσαν τῶ Κομμονιτῶρι, ὅτι ὑπὲρ τῶ δόγ-
ματος σεβέρως ἠγωνίσθησαν τὴν δύο ἐργασιῶν καὶ δι-

λήσειον, καὶ ἀντιθέτῳ μαρτυρίας πατέρων καὶ Αἰ-
ρετικῶν, αἵτινες περιέχοντο ἐνταῖς δύο ἀναφοραῖς, 20
ὅθεν ἔλαβον ὁμοῦ ἄλλο ἢ πρὸς αὐτὰ τῶ Πάπα,
καθότι περὶ τῶ δόγματος μόνον ἦν ἡ ἀντιλογία. ὁ δὲ
περὶ τῶν δώδεκα πρὸς αὐτὴν σιωπῶντος ἢ ὑπιστολῇ
Ὀνωρίῳ ὑποῖσαν Ἐπίσκοπος Πορτοκῆρας, ὅς ἦν
καὶ Λεγάτος τῆς ὑπὸ Ῥώμης Σινοδῆς, καὶ δὴ καὶ ἐν 25
τῇ κατακρίσει Ὀνωρίῳ ὑπέγραψαν οἱ τῆς Ῥώμης Λε-
γάτοι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ λαβόντες τὰ πρακτικὰ τῆς
ἀγίας Σινοδῆς ἀπῆλθον.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν τέταρτον λόγον τῶν παπιστῶν, τὸν λέγοντα, εἰ ἡ Σινοδὸς καταδικάζει τὸν Ὀνώριον, ἡκο-
λῶσαι αὐτῷ αἰχμήν αὐτῇ, ὡς πλανηθεὶς καὶ ὡς κρινάσῃ τὸν θρόνον ἐκείνον, ὅς κρινει πάντας καὶ ὑπὸ
ἐδουὸς κρινεται, καὶ ἀποδείξει ἐκ τῶν Ἀποστόλων, πατέρων, οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῆς ὑπὸ Μαρτίνου Συ- 35
νόδου, ὅτι πᾶς Χριστιανὸς καὶ Πάπας καὶ Πατριάρχης μὴ ὑποκαίμεται ταῖς Συνόδοις, ἀλλὰ λυεῖ καὶ δεσμεῖ
αὐτὸς ἐκείναις ἐδουὸς καὶ ἔλυσαν, ἐθνικὸς καὶ τελώνης ἐστὶ, καὶ τῶ ἀναθέματι ὑποβεβλημένος.

Ὁ τέταρτος λόγος ἐστὶ τῶν παπιστῶν, ὅτι ἐκ ἐδουὸς
τῆς Σινοδῆς καταδικάσαι τὸν Ὀνώριον, ἀντιθέ-
τει γὰρ αὐτῇ ἀναιχμῶν καὶ πλανῶν καὶ ἀδι-
κίαν, ὅτι καὶ ὑπονοῇσαι ἄρπον περὶ ταύτης, ἄρα ἡ
Σινοδὸς ἢ καταδικάσαι τὸν Ὀνώριον. θαυμάσει τὴν
μάχοντα ἀπὸ τῶν πατέρων ἔτι, ἀνυπόφορος κατα-
χύνῃ ἢ αὐτῷ, εἰ ἡ Σινοδὸς ἐκείνη ἐπιχειρεῖ καταδικάσαι
καθέδραν ἀποστολικὴν, ἢ τις κρινει πάντας καὶ ὑπὸ ἐδε-
νὸς κρινεται, καὶ ἐστὶ πλάνη δ' αὐτῇ μὴ σιωπῶντας τὰς ὑπι-
στολὰς τῶ Ὀνωρίῳ, αὐτὰς τε ὡς αἰρετικὰς κατακρίναι,
ἐν αἷς ἐδεμία περιέχεται πλάνη, ἀδικον δὲ τὸ κατα-
δικάσαι Ὀνώριον ἀντὶ ἀνέγκλητον. Ἀλλὰ πρὸς ταῦτα
ῥητέον τὸ ἐν τῇ δεκάτῃ ὁ γδὲ κεφαλαιῷ τῆς Ἀποκα-
λύψεως ὑπὸ τῶ Ἀντιχρίστου εἰρημῶν, βασίλισσα κά-
θισται. καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ κεφαλαιῷ τῆς δευτέρας πρὸς
Θεσσαλονικεῖς, Ὁ Ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ὑπὸ
πάντα λεγόμενον Θεὸν ἡσέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς

τὸν Ναὸν τῶ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι. καὶ ἐστὶ Ἀποκα-
λύψεως κεφαλαιῷ δεκάτῃ τρίτῃ, Τίς ὁμοῖος τῇ 40
Θεῷ; τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; καὶ γὰρ
ὡς ἀληθῶς ὁ τῶ Ὀικουμενικῆς Σινοδῆς, αἵτινες ἔχου-
σι πρὸς ὅσον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἀντιθέτῳ καὶ
ἀντιθέτῳ, ἐστὶν ὅτι λέγει ὁ Διάλογος Ἀντίχριστον,
τίς κρινει τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης; καὶ εἰς, ἄρα ὁ Πά- 45
πας ἔξω τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶ. τίς ποτε τῶν Ἀποστόλων,
ἢ τῶν ἀποστολικῶν, ἢ τῶν ἁγίων πατέρων εἶπε τῷ
ὅτι κρινει καὶ ἐκρίνεται; ὁ μὴ κρινόμενος ὑπὸ τῆς
Ἐκκλησίας, ἐθνικὸς καὶ τελώνης ἐστὶν ἀντὶ ἐξέτασως,
καὶ ἐκ μόνον ἐκ ἐστὶ τῆς Ἐκκλησίας κεφαλῇ, ἀλλ' ἐδὲ 50
ὅλος Χριστιανός. ὅθεν Γρηγόριος ὁ Διάλογος βι-
βλίῳ πρῶτῳ τῶν ἐπιστολῶν κεφαλαιῷ εἰκοστῷ πε-
ταρτῷ, τὰς τέσσαρας Σινοδὰς δέχεται ὡς τὰ τέσσα-
ρα Εὐαγγέλια, διότι εἰς αὐτὰς ὡς περὶ εἰς τετρα-
γονον λίθον ἀναικοδομεῖται ἡ οἰκοδομὴ τῆς ἀγίας
πίστεως

πίστεως, ὅθεν ὑπέκειν ταῖς Συνόδοις ὡς εἰς καθολικὴν Ἐκκλησίαν, φησὶ γὰρ, εἴτις ἐκράτει τὴν
 5 σαθρότητα ταύτην, ἔπει καὶ ταῖς ἑξῶ τῆς οἰκοδομῆς, τῆτω συμφωνῇ καὶ ἡ ὁπλὴ Μαρτίνος Συνόδος
 κανόνι δεκάτῳ ἐγδόῳ. ἴδε καὶ βιβλίον πέμπτον κε-
 10 φάλαμον δέκατον οὐρανόν, ποία εἰσὶν ἡ καθολικὴ Ἐκ-
 κλησία. καὶ ὁ Ἀγάθων γράφει ἐν τῇ αἰαφορᾷ περὶ
 τῶν πρώτων Συνόδων, ἅπερ ἡμᾶς αἰσებაσμιαι αὐταὶ
 Συνοδοὶ πιστῶς ὑπομιμνήσκουσιν, ἀναγνώσκον ἐσὶ φυ-
 15 λᾶσαι. Καὶ, ἣν ἵνα πῶσι αἰεταὶ Συνοδοὶ καὶ μετὰ
 τὴν Θανμασίην οὕτως ἐν πᾶσι ἡμῖν ὡς φυλαχθῇ
 σοφίᾳ ἐθέσπισαν, καὶ γινώσκουσιν ἡμᾶς καὶ κηρύττειν
 ὡς δεδωκέναι, ὅπως τῇ αὐτῇ διδασκαλίᾳ ἐν πᾶ-
 20 σιν ἀκολουθεῖντες διδοίμεθα. Καὶ, ἀληθῶς γὰρ
 ἐκ Διαφόρων ἐγκρίτων πατέρων τῆς ὀρθοδόξης πίστεως
 ἡ ἀλήθεια ἐφαίνεται. ἴδε καὶ βιβλίον πέμπτον κεφα-
 λαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ τὰς λόγους τῆς Πάπας Πελα-
 γίου. ἴδε καὶ πᾶσαν τὴν ἐπὶ Μαρτίνος Συνοδόν, ἥτις
 25 τὴν διδασκαλίαν τῶν πρώτων οἰκουμενικῶν Συνόδων σε-
 τίθεται ὁδηγόν, καὶ ἑπικυροῖ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω
 κεφαλαίῳ ἐγδόῳ. καὶ λοιπὸν πᾶς Χριστιανὸς καὶ Πά-

πας καὶ Πατριάρχης χρεὸς ἔχει ὑπέκειν ταῖς αἰαίς
 Συνόδοις ὡς εἰς καθολικὴν καὶ ὁποσοδικὴν Ἐκ-
 κλησίαν, εἰ γὰρ μὴ, ἀνάθεμα ἔστω. ἔχεισι γὰρ
 αἰεταὶ καὶ μάλιστα Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ τὴν ἐξουσίαν
 τῶν δεσμεύειν καὶ λύειν. καὶ ὅς λύει ἀσκήναι δεσ-
 30 μῆσι, καὶ δεσμεῖ ἀσκήναι λύσιν, ἀνάθεμα ἔστω.
 ἐκ ἐξαιρέσεως δὲ πὺν ἐπίσκοπον Ρώμης, καὶ γὰρ πνύ-
 ματα σεφῶν σεφῆταις ὑποτάσσεται. ὅθεν καὶ
 ὁ διάλογος λέγει, σκήνος ὁ ἐπίσκοπος, ὅς σκε-
 δάζει ἀνελθεῖν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς καθολικότητος,
 ὥστε μηδὲν ὑποτάσσεσθαι, καὶ πάντων ὑπερέχειν,
 ἐπὶ μιμητῆς τῆς Θεοτόκου, βιβλίῳ τετάρτῳ ἐπιστο-
 35 λῇ τετρακοστῇ ἐγδόῃ, ἥτοι κεφαλαίῳ ἑκτοστῇ δού-
 τερῳ. ἡ αὐτὴ γνώμη ἦν τῆς κατὰ Φωτίου καὶ τῆς Οἰου-
 μενικῆς ἐβδόμης Συνόδου, καὶ γὰρ καλέσθαι τὸν Οὐνό-
 ριον ὁμολογεῖσθαι ἀναθεματισθῆναι ὑπὸ τῆς ἑκτῆς
 Συνόδου, καὶ δὴ καὶ αὐτὰ ἀναθεματίζουσιν αὐτόν.
 ἔπει μὲν ἦλθεν εἰς τὸν νῦν τῶν ἁπλῶν Χριστῶν πατέρων
 40 εἰς τὴν βιβλίον χρίσματος τῶν παπιστῶν τὸ ἀνυπό-
 θῆτον τῆς Πάπας, καὶ μάλιστα ἐπὶ αὐτῇ Αἰρέσει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

25 ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἀδελφάντων τὴν δούτερον φόβῳ τῆς ὡς τῶν Συνόδων ἀναθεματισμῶ ὁμολογήσαι τὸν Οὐνόρ-
 30 ριον ὑπὸ ἀνάθεμα ὡς Αἰρετικόν, δέκνεται τὸ διεφθάρθαι τὴν οὐκὴν Σύνοδον ἡγεῖται τῶν παπιστῶν, καὶ ἀ-
 35 κίχουσι τὸ σεσφῆρειν μαρτυρίας τὰς ἀπὸ τῆς οὐκὴς Συνόδου.

30 Αἱ Συνοδοὶ ἐμόνον ἀναθεματίζουσι τὰς ὡς βλάτας
 τῶν ὁποφάσεων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ὑπερασπι-
 35 ζομένους τῶν ἀναθεματισθόντων ὑπὸ τῶν Συνόδων, καὶ
 διεκδικήσας τὰ σκήνων συγγράμματα, διότι με-
 γίστη ὁλαβία εἰσὶ δεκταὶ ὑπὸ τῆς Ρώμης καὶ παν-
 40 τὸς Χριστιανῶν αἰσὸς τῆς ἑκτῆς πρώτης καὶ ἡ μετ' αὐτῶν
 ἐβδόμη. Ἀπὸ τῆς Ἀδελφάντος ὁ δούτερος ὁλαβίατος
 35 τῆς τὸ ἀνάθεμα, ὁμολογεῖ ἐν τῇ ἐν Ρώμῃ Συνόδῳ,
 ὅτι ὁ Οὐνόρ ριον ἦν Αἰρετικὸς καὶ ἀναθεματὶ ὑποβε-
 40 βλημένος ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν τῇ εἰδήσει τῶν Ἐπι-
 σκόπων Ρώμης. ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ καθεδρὰ τῆς Ρώμης
 40 ἐκ τῆς τότε τολμηρᾶς, ὥστε τολμῆσαι αὐτῶν εἰπεῖν

τὰ πρακτικὰ καὶ ἰδιόγραφα καὶ αὐθαιρέτικα ὅτι ἦσαν
 διεφθαρμένα. ὥστε ἔτσι οἱ λῆροι, ὅτι ἡ Σύνοδος
 διεφθάρη, τόλμημά ἐστι τῶν παπιστῶν μόνον καὶ
 45 ἐδὸς τῶν ἀρχαίων, οἵτινες σεσφῆρεσι καὶ μαρ-
 τυρίας Ἰωάννην πντέταρτον, τὸν Πάπα Μαρτίνον,
 τὸν ἱερὸν μαξιμόν, τὴν ἐπὶ Μαρτίνος Συνοδόν, οἱ
 ἦσαν ἀπὸ τῆς ἑκτῆς, ἀλλ' ἐδὲν ἰχύνουσιν αἰ τοιαῦται
 μαρτυρίαι περὶ τῶν γινόμενων ὑστερῶν ἐν τῇ ἑκτῇ,
 καὶ γὰρ ἐκ ὑπὸ τῶν μὴ ἐδόντων, ἡ ἁπλῶς πως σω-
 50 πῶντων, ἀλλὰ ὡς τῶν ἐπικυρωμένων τῶν ἀλη-
 θειῶν αἰσὸς ἐξέσας γίνονται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ὧν χράνται οἱ Οὐνοραιοὶ μετὰ τὴν οὐκὴν Σύνοδον κατ' αὐτῆς μαρτυρίων ὑπὸ Οὐνορῶν, καὶ ψόδῳς ὁ
 45 Βεθαρμῖνος πρὸς Φωτίου. τῆς δ' Οὐνορῶν καὶ ἐν τῇ κατὰ Φωτίου Συνόδῳ ὑπὸ ἀνάθεμα μαρτυρηθέντος, δέκνυ-
 50 ται ὁ Γρετζέρους πανάθλιος.

Οἱ συγγραφῆς οἱ μετὰ τὴν ἑκτὴν, ὧν ταῖς μαρ-
 50 τυρίαις χράνται οἱ Οὐνοραιοὶ κατὰ τῆς ἀφθο-
 ρίας τῶν πρακτικῶν τῆς ἑκτῆς περὶ Οὐνορῶν, εἰσὶν
 ὁ Θεοφάνης, Ἀνδρέας, Νικόλαος ὁ πρῶτος, Ζω-
 ναράς, Καλέκας, Παῦλος Διάκονος, Βέδας, Γλόν-
 55 τος, Νάκλινος, Σαβέλιος καὶ Πλάττας, τῆ-
 τος σεσφῆσιν ὁ Βεθαρμῖνος καὶ Φωτίου, ἀκο-
 λυθῶν τινὶ ψόδῳ λατινικῇ μεταφράσει τῆς βιβλίας

σκήνων, ὅπερ σωείγραψεν ὁ Φωτίος περὶ τῶν ἐπὶ
 60 Συνόδων, καὶ ὅπως εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς κώδικας ὁ Οὐνό-
 ριος μετρεῖται ὡς τὸ Φωτίου μετὰ τῶν κατακεκρ-
 65 μένων, καὶ εἰς τὴν βιβλιοθήκην οὐκ. ἀλλ' ἔτσι τῆς
 πονηρῆς Κόρας τὸ μυδαλέον καὶ ὁζώδες ὡν, φημὶ
 τὸ κλέβιον ὁ Γρετζέρους ὡς βοήθειαν τῆς Βεθαρ-
 70 μῖνος λέγει τὴν ὡταῦθα, ἡ μόνον ὑλακτῆ κατὰ τὴν
 Φωτίου λέγων, ἐδὲ γὰρ ἄλλο τὸ ἰδιώκτο ὁ Φωτίου
 75 εἶπεν,

εἶπεν, ὡμὸς ἐχθρὸς ὢν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας·
ἵνα μιν ὡς ἑκάστῳ πόσον ἐστὶν ἀθλιὸς ἐν-
ταῦθα ὁ παλαίπρωτος Γρετζέρους, ἐνθυμηθῇτω, ὡς
εἴρηται περὶ τῆς αὐτοῦ, Ἀδελφὸν τὸν δευτέρου
συγκροτήσαντα Συμῶδον ἐν Κωνσταντινπόλει, παρὲν-

των καὶ αὐτῶν λεγόντων καὶ φωνῶν, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀπὸ
Λατίνων καλεσθεῖσα ὁγδόη, ἐν ᾗ τὰ αὐτὰ περὶ Ὀνω-
ρίου μαρτυρεῖται, ὅπερ καὶ ὁ φῶτις καὶ πάντα ἡ
Ἐκκλησία λέγει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῶν μὴ εἰπέν τὸν Θεοφάνη, καὶ ἄλλους περὶ τῆς κατακρίσεως Ὀνωρίου, καὶ ἐκ τῶν καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς
σιωπῆσαι τὸν Ἀναστάσιον πῶς κατέλειπον Ὀνωρίον, ἐβλάπτεται ἡ τὸν Ὀνώριον καταδικάσασα ἀλήθεια, ¹⁰
ὡς ἐν ταῦτα δέκνυται.

Ἐπιλέγουσιν οἱ αὐτοὶ ἀπὸ τῶν Θεοφάνων, ἐν μετέ-
φραστον ὁ Ἀναστάσιος εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν,
ὅτι ἐδὸν λέγει περὶ κατακρίσεως Ὀνωρίου, τὰς ἄλ-
λους Αἰρετικὰς εἰπὼν, καὶ εἰ μὴ ὁ Ὀνώριος Αἰρετικὸς,
εἶπον αὖν τὰς. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἀναστάσιος τὰ αὐτὰ λέ-
γει τῷ Θεοφάνει, τὸν βίον γὰρ τῶν Ὀνωρίου γράψας καὶ
τῶν Ἀγάθωνος, ἐν ᾧ δέλεονται τὶ ἐπράχθησαν, καὶ
ποῖοι Αἰρετικοὶ ἐν τῇ αὐτῇ Συμῳδῳ, ἐν ᾗ ἐδὸν περὶ
κατακρίσεως Ὀνωρίου λέγει. εἰ δὲ καὶ εἰς τὸν βίον Λέ-
οντος τῶν δευτέρου λέγει ὁ Ἀναστάσιος περὶ Ὀνωρίου,
ἀλλ' οὐκ εἴ ποτε ἐφ' ἑρέτις αὐτόν. ἀλλὰ περὶ ταῦτα ῥητέον
πρῶτον, ὁ Θεοφάνης ὅτι Νικηφόρος ἔπαυσε τὸ γράφειν
ἐν ᾧ εἶται ὁ κατακρίσεως δέκατον πρῶτον, ὅς ἐστις ἕως
Λέοντος τῶν Ἀριμνίων, ὡς ὁ Κεδρηνὸς ἐν τῷ τρίτῳ Τόμῳ.
ἦν δὲ μετὰ τὴν αὐτὴν Συμῳδον ἔτη ἑκατὸν τελέοντα, καὶ
ἑκατὸν ἑκοσι μετὰ τὴν πενθέκτην, καὶ ἑκοσι τέσσαρα
μετὰ τὴν ἐβδόμην, ἐν αἷς Συμῳδοῖς λαμπρῶς ὁ Ὀνώ-
ριος ἀναθεματίζεται, ἀλλ' ἐκ αὐτῆς ταῖς Συμῳ-
δοῖς ταύταις ὁ Θεοφάνης, ἔπε ἡρώσκει αὐτὸν ἐδὲ
γὰρ, ἔτε μὲν εἰς τὸν Ἀναστάσιον, ὅς ἦν καὶ αὐτὸς ἐν
τῷ ὀνάτῳ αἰῶνι, ἦν ἡ περὶ Ὀνωρίου, ὡς καὶ ὁ Γρε-
τζέρους ὁμολογεῖ. Ἔτι ὁ Ἀναστάσιος εἰς τὴν ἱστορίαν
ἦν μετέφρασε τῶν Θεοφάνων, τινὰ μὲν ἀφῆκε, τινὰ

δὲ συνετέλει, ἐδὸν δὲ περὶ Θεοφάνων, ὡς αὐτὸς μόνος
μαρτυρεῖ, καὶ ὁ Βαρωνίος συμμαρτυρεῖ ἀπὸ Σπον-
δανῶν ἐν τῷ ὁ κατακρίσεως δέκατον τρίτον ἔτει. Ζητῇ 15
δὲ ἡ Διαλεχθεῖσα διὰ τῶν σοφιστῶν Διατὶ ἐλείπει
ἀπὸ τῶν Θεοφάνων ὁ Ὀνώριος καὶ ἀπὸ Παύλου τῶν Δια-
κόνων καὶ τῶν Ζωναρῶν; ἀλλὰ ζητῇ καὶ ἡμεῖς ἀπὸ
τῶν παπικῶν, ἄρα ἔτι πάντων τῶν κατακρίσεως
ἐν τῇ αὐτῇ καὶ τῶν περὶ αὐτῆς λοιπῶν ἐμνήσθησαν; 20
Διατὶ ὁ Ἀναστάσιος ἐμνήσθηται τῆς Ὀνωρίου ὑποστολῆς;
ὅς ἐστις τῇ ζωῇ Λέοντος τῶν πρώτων διηγῆται τὰ τῆς τε-
τάρτης Συμῳδῆς, καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀγάθωνος τὰ τῆς ἐκ-
της, καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀδελφῶν τὰ τῆς ἐβδόμης, καὶ ἐν
τῇ τῶν Ἀδελφῶν τῶν δευτέρων τὰ τῆς ὁγδόης. Διατὶ 25
ἐν τῷ βίῳ τῶν Διακόνων ἐποιεῖται μνήμην τῆς ἐν Κωνσταν-
τινπόλει Συμῳδῆς, ἡ τῆς τότε γυναικὸς ἐν Ρώμῃ;
καὶ ἐν τοῖς περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐδὸν λέγει περὶ Κελε-
σίας καὶ Πελαγίας; Διατὶ ἐκ ἐμνημόνευσε τῆς πέμ-
της Συμῳδῆς; καὶ μάλιστα τῶν Βιγίλιων τότε ὄντων; 30
ἐν Κωνσταντινπόλει; ἔτε διηγῆται Διατὶ ὁ Βιγίλιος
ἐσωσῆθη τῇ Συμῳδῳ, καὶ πῶς ἠναντιώθη εἰς τὰ τρία
κεφάλαια, καὶ ὅσα ἔπαθε κατὰ ἐν Βυζαντίῳ; εἰ
λοιπὸν ὁ Ἀναστάσιος ἐσώπησε περὶ Ὀνωρίου, ὡς καὶ
περὶ τῶν ἐρημικῶν, ἐβλάπτεται ἡ ἀλήθεια. 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι οἱ περὶ τῶν φέρουσιν οἱ παπικαὶ Ἀναστάσιον ὡς ἀξιόπιστον εἰς μαρτυρίαν, ἐν πολλοῖς μὲν ἐν ταῦτα δέκνυται
ψεύδους, τῇ δὲ Συμῳδῳ ἀναθεματισσάσῃ Ὀνώριον ἐκ ὧν αὐτοῖς.

Ὁ Ἀναστάσιος ἔτι ἐν τῷ βίῳ Ἀγάθωνος ἐκ ἐμνήσθη
Θεοδώρου τῶν Φαρανῶν, καὶ ἐν τῷ βίῳ Λέοντος τῶν
δευτέρων σημεῖα αὐτόν. τῶν Ἀναστασίαν εἰπόντος τῇ δε-
κάτῃ τῶν Νοεμβρίων εἰσηλθόν οἱ Λεγάτοι εἰς τὴν Σύ-
νοδον, ἐλέγχει αὐτὸν ὁ Βιγίλιος ἀπὸ τῶν πρακτι-
κῶν. λέγει ὅτι περὶ τὸ Πάχα ἐτελειώθη ἡ Συμῳδος,
καὶ ὅμως ἐτελειώθη τὸν Σεπτεμβρίου. λέγει ὅτι ἐν τῇ
αὐτῇ Συμῳδῳ εἰς πρῶτας ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ὅμως εἰς δεκάοκτώ
λέγει Διάδοχον Μακαρίου Ἀντιοχείας Στέφανον, καὶ

ὅμως ἦν ὁ Θεοφάνης. λέγει ὅτι ὁ Μακάριος καὶ ἄλλοι
ἐσάληθησαν εἰς Ρώμην, καὶ ὅμως ἐλέγχεται ἐκ
Βαρωνίας καὶ Βινίς ἀπὸ τῆς βασιλικῆς ὑποστολῆς. ὅθεν
τοῖς πᾶσι ὄντα τὸν Ἀναστάσιον ἐσφαλμένον, τί ὡς ἀξιό- 45
πιστον μαρτυρεῖ περὶ τῶν παπικῶν εἰ καὶ τῶν
πᾶσι ἐτέρῳ ἡμπετός ἐστι; καὶ γὰρ ἐκ ἠναντιώθη ὁ Ἀνα-
στάσιος τῇ Συμῳδῳ περὶ Ὀνωρίου, ἐκ εἶπε τὴν Συμῳ-
δον διεφθαρμένην, εἰ γὰρ καὶ ἐφιλομήτω περὶ τῶν ἑρ-
ων Ρώμης, ἀλλ' ἐκ ὑπέφερε τὸν κόσμον πλανηθῆναι. 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῶν τὸν Παῦλον Διάκονον σιωπῇ παρελθόν τὸν Ὀνώριον, καὶ ἐκ τῶν τὸν Βόλφιον τὸν μεταφραστὴν τῶν
Ζωναρῶν ἐκβαλόν τὸν Ὀνώριον, ἐβλάπτεται ἡ ἀλήθεια.

Παῦλος ὁ Διάκονος βιβλίῳ δεκάτῳ οὕτως λέγων
 περὶ τῶν μονοθελητῶν καὶ τῆς σῆτης Σιωδῆς,
 ἀφίησιν ἑμὸνον τὸν οὐώριον, ἀλλὰ καὶ Θεόδωρον Φα-
 ράν καὶ Σέργιον. περὶ δὲ τῆς Ζωναρᾶς ῥητέον, ὅτι
 5 Βόλφιος ὁ μεταφραστὴς αὐτῶν ἐν ταῖς σημειώσεσιν αὐτῶν
 γράφει περὶ Οὐωρίε Ρώμης, καὶ ἐν τῇ ἐν Βισόνῃ κώ-
 δικι Διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ ὄνομα τῆς Οὐωρίε, ἕτε-
 ραι αὐτὸ ἐβάλομεν, φησὶν ὁ Βόλφιος, καὶ ὁμοίως εἰ-
 ἶχ' ὄρεον ἐν Βισόνῃ, καὶ εἶδεν ὁκείνον ἐκβαλεῖν καὶ ταῦτα
 ἅπερ ἔχει ὁ Κεδρηνός, ὃ ἐπεταὶ ὁ Ζωναρᾶς. καὶ
 τῆτοις ῥητέον ἔτι, εἰς τὴν ἰστορίαν ἕτοι περὶ Οὐω-
 ρίε, τί πρὸς τὴν ἀλήθειαν; μάλλον διώκεται εἰς
 λέγων, ἢ μύρια σιωπῶντες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

10

Ὅτι Νικόλαος ὁ πρῶτος εἰπὼν ἐν τῇ πρὸς Μιχαὴλ Βασιλέα ὑπιστολῇ αὐτῶν ὁρθόδοξος τῶν πρὸ αὐτῶν Πάπας
 ἐψύδα, καὶ περὶ Βέδα, Μανηλ καλέκα, Γλόντε καὶ Πλάτυνα τῶν ὑπὲρ Οὐωρίε μυθολογούντων.

15

Νικόλαος ὁ πρῶτος ὑπιστολῇ πρὸς Μιχαὴλ τὸν Βα-
 σιλέα φησὶν, ὅτι οἱ πρὸ αὐτῶν Πάπας ἐκ ἦσαν Αἰρε-
 τικοί. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐπερὶ πάντων φησὶν, ἀλλ'
 ὡς ὑπιστολῆσιν, καὶ περὶ τῶν παλαιωτέρων, εἰ δὲ μὴ
 φερθεῖ ἔγω, ψεύσεσιν εἰν ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, καὶ
 ἴδε τὰ περὶ αὐτῶν ἀνωτέρω βιβλίοις τετάρτῳ κεφαλαιοῖς
 20 πέμπτῳ Παραγράφῳ ἐν αὐτῷ, καὶ κατωτέρω βιβλίοις
 ἐβδόμῳ κεφάλαιον δέκατον τέταρτον ἐν τοῖς Παρα-
 γράφοις. εἰ δὲ ὁ Βέδας ἐν τῇ δευτέρῳ βιβλίῳ τῆς
 ἱστορίας τῶν Ἀγγλων καὶ ἐν ἄλλοις ἐπαινεῖ τὸν Οὐω-
 ρίον, ῥητέον κατὰ Ἱερώνυμον ἐν τῇ πρὸς Ρωφίνον λο-
 25 γοῖα, οὐκ ἔστι ὁρθόδοξον δοποθανόντα ποτὲ μὴ
 ἐπαινεῖν, ποτὲ δὲ ψεύειν, ὡς συμβέβηκε περὶ
 Ὁριγόνος καὶ Θεόδωρου Μοψθεσίας. ἀλλὰ καὶ Μανηλ
 ὁ Καλέκας εἰς βιβλίον τέταρτον κεφάλαιον εἰκο-

σὸν ἔκτον κατὰ Γραικῶν φέρει μαρτυρίαν τῆς ἀ-
 γίης μαζίμης ὑπὲρ Οὐωρίε. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι
 ἐπὶ χθεσινός, ἦν γὰρ ἐν τῇ χιλιοστῇ τετρακισιοστῇ ἔτος,
 καὶ ὁμοίως περὶ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίως μαρτυρεῖται
 πρὸς φέρειν. δεύτερον, ὅτι καὶ ὁ Καλέκας ἐκ ἀρνήσεται
 ἀναθεματιζῆναι τὸν Οὐωρίον ἐν ταῖς ἐρημίαις Συ-
 νόδοις. τρίτον, ὅτι ὁ Καλέκας παπιστὴς ὢν, ὑπὲρ
 τῶν Παπῶν ἐμυθολόγει, ὅθεν εἰς ἐξὸν λογίζεται,
 τῶν γὰρ ἐπὶ Βελλαρμίνον, Γρετζέρων καὶ Καλέκας
 εἰπὼν, περὶ δὲ τῆς ἀγίας μαζίμης ῥητέον μετὰ ταῦτα,
 Γλόντε καὶ Πλάτυνα ἔδωκε ἡμῖν λόγος ὑπὲρ τῆς πα-
 30 ρήτης, παπιστῶν οὖτων, καὶ σῆτης κοιτίας αὐτῶν
 λαλόντων. ὅθεν ἐξὸν καὶ ἐκ τῶν ἱστορικῶν ὠφελεῖται
 ὑπὲρ Οὐωρίε οἱ παπισταί.

30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

35

Περὶ πρώτῃ ὑπὸ Χρησίου τῶν παπιστῶν ὑπὲρ Οὐωρίε δοτὸ τῆς ὑπὸ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἐξηγήσεως τῆς
 ὑπιστολῆς αὐτῆς ὡς τῇ Διαλόγῳ μετὰ Πύρρον τῆς ἀγίας μαζίμης, καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν Διαλόγος τῆς, καὶ ἐκ
 τῶν τῆς Πύρρον ἐπαινῶν εἰς τὴν ὡς τῆς μαζίμης ἐρμηνείαν τῶν λόγων τῆς Ἀθανασίε, δέκνεται τὴν μὴ τῆς
 Οὐωρίε ὑπιστολὴν μὴ εἶναι πλασὴν, τὰς δὲ περὶ Σέργιον Αἰρετικῆς, τὰς δὲ παπιστὰς ψεύσεσιν καὶ τῇ ἀνα-
 40 θέματι ὑποβεβλημέναις.

40

Τὸ πρῶτον ὑπὸ Χρησίου δοτὸ τῆς γραφῆς τῆς οὐω-
 ρίε ὡς τῇ Διαλόγῳ τῆς ἀγίας μαζίμης μετὰ τῆς
 Αἰρετικῆς Πύρρον ἐν τῇ Ἀφρικῇ. ΠΥΡΡΟΣ. τί δύ-
 45 νασαι δοποκρίσθαι Διὰ τὸν οὐώριον τὸν διδάξαντα
 φανερώς εἰς τὸν πονηρότατόν μου (Σέργιον) μίαν ὑπὸ
 χριστὸν θέλησιν; ΜΑΞΙΜΟΣ. καὶ ποῖον μάλλον πι-
 στεύεις, τῇ ἐξηγητῇ τῆς ὑπιστολῆς ἐκείνης ἢ ἔγρα-
 ψεν δοτὸ πρὸς τὸν οὐώριον, ὅς καὶ ἔτι ζῇ, ὅς καὶ
 50 πῶς τὴν δύσιν Διὰ τῶν ἀρετῶν καὶ δόσεων δόγματων
 ἐκείνῳ πρῶτον ἢ ἐκείνῳ τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰ
 τῆς καρδίας καλῶσι; ΠΥΡΡΟΣ. βεβαίως ἐκείνῳ, ὅς
 ἐστὶν ὑπιστολῶν σιωπῶν. ΜΑΞΙΜΟΣ. ὁ ἴδιος λοιπὸν
 ὅτε ἔγραψε πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ὁκασώπας τῆς
 Πάπας Ἰωάννης τετάρτῳ περὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς εἶπε,

μίαν θέλῃσιν εἰπομένη ἐν τῇ κυρίῳ, καὶ τῆς Θεότητος
 αὐτῆς καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπότη-
 55 τος μόνῃς, ἐπεὶ γὰρ καὶ ὁ Σέργιος ἔγραψε πῶς
 τινὲς ἔλεγον δύο θελήσεις ἐναντίας ἐν τῇ χριστῷ,
 εἰπομένη ὅτι ὁ χριστὸς ἐκείνῳ ἐκ εἶχε δύο θελήσεις ἐναν-
 τίας, σαρκὸς λέγω καὶ πνεύματος, καθὼς ἡμεῖς
 ἔχομεν μετὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ μίαν μόνον,
 ἥτις φυσικῶς τὴν αὐτῆς ἀνθρωπότητα σημαίνει.
 60 τὸ δὲ ὅτι ἔτις ἔχει, σημείον φανερόν ἐστι, διότι
 δοποκρίνεται εἰς ἐξυπακομὴν ὑπερίαν, ἅπερ τις
 εἶποι, Διὰ τὴν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος τῆς χριστῆ τὸν
 λόγον ποιῶντο ἐκ ἐμνήσθητε καὶ τῆς Θεότητος;
 65 δοποκρινόμεθα πρῶτον μὲν, ὅτι ἡ δοποκρίσις ἐγέ-
 νετο πρὸς τὴν ζήτησιν, εἴτα καθὼς ἐν πᾶσιν, ἔτι
 καὶ

32

καὶ καταβῆτα ἡ ἐκ τῆς γραφῆς ἀποκαθάρσις,
ἥτις ὁλοτε ἐκ τῆς θεότητος αὐτῆς μεταβάλλει,
ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, θεὸς διῶκαις καὶ θεὸς σοφία.
ἄλλατε ἐκ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ μόνον, τὰ μωρὴ
τῆς θεῆς σοφώτερον ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ αἰσ-
χρὲς τῆς θεῆς ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων. ΠΤΕΡΟΣ.
ἀπλῆστερον ὁ πατριάρχης ἐμὲ ἐδέξατο τῆς πρὸς
πῶν φωνῶν δύποτασίᾳ. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, εἰ ὁ
ἀλάλογος τῆς μαξίμης ἀληθείας ἐστὶ, διὰ τί οἱ πατρι-
άρχαι ἀρνεῖται λέγοντες, ὅτι ἡ ὑπασταλή τῆς Ὁσιωρίας
πλάσθη ἐστίν; ἡ γὰρ ἀλάλεξις μαρτυρεῖ πῶν ὑπασταλή
τῆς Ὁσιωρίας ἀληθῆ. ἔτα ὁ αἰὶνός μαξίμος τῆς δογ-
ματικῆς τῆς πῶν ἀλήθειαν περὶ τῶν δύο θελησίων
αἰστέρας ἀπέδειξε μετὰ ὑπηρεσιμάτων ἰσχυρῶν, καὶ
ὑπηρεσιμάτων τῶν ἀγίων, καὶ ὁ Πύργος ἐγνώσθη ὅτι
κινῆται ὑπὸ τῆς μαξίμης, καὶ χείρας ἐδωκεν.
ὅσα λακπὸν ὁ Πύργος ἐκ τῶν πατέρων πρὸς ἐναντίω-
σιν ὑποφέρει, ταῦτα παρὰ τῆς ὡς ἐξ ἑτέρων γνώμης
καὶ ὅχι ὡς ἐξ ἰδέας, διότι ὡς ἐτοιμὸς δέξασθαι καὶ
δογμα διδασκόμενος. ἔλεγε γὰρ ὁ Πύργος, λίαν
καλῶς ὁ λογαριασμός ἀπέδειξε, ὅτι οἱ φανεροὶ
τῶν μονοθελητῶν ἀπαίσιαι, ὅμως τῆς ἐξουσίας, ὅταν
ἐκείνοι ὑπηρεσίαν δύποτασίᾳ πῶν Αἰρεσιν καὶ ἐκ τῆς
τῶν πατέρων μαρτυρίας; ὕστερον δὲ ἐπαίνων πῶν ἐρ-
μηνείαν τῆς μαξίμης, ἣν ἐποίησαν εἰς τὰς λόγους τῆς
ἀθανασίας, ἔπειτα, ἀληθῶς φαίνονται οἱ περὶ Σέρ-
γιον δηλονότι Αἰρετικοὶ, εἰς γὰρ ὑπηρεσίαν
βέρονται πολεμῆσαι τῇ ἀληθείᾳ, τοῖς αὐτοῖς μὴ
εἰδότες αὐτελέγχονται. δεῖ ὁμως ἡμᾶς ἐξηγήσασθαι
καὶ πῶν ἄλλω μαρτυρίαν, ἣν δύπο τῆς αὐτῆς παρὰ
ἐκείνους, ἵνα μὴ μένη λαβή τις τῶν ἐναντίων καὶ τῆς
ἀληθείας, καὶ μεταταῦτα ἐκ τῶν κατὰ τὴν ὡς
πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εἶναι φυσικᾶς θελησίας. ταῦτα
πάντα ὡμολόγησαν εἰς πῶν ἀλάλεξιν ὁ Πύργος περὶ ἡ
παρὰ τῆς ζήτημα τῆς περὶ τῆς Ὁσιωρίας, ἔχων
σκοπὸν ἵνα ἐκβάλλῃ τὸν Ὁσιωριον δύπο τῆς ὑπολή-
ψεως τῶν μονοθελητῶν, τῆς καὶ, ἵνα δείξῃ ὅτι
τελείως ἀπετρανῆ πῶν Αἰρεσιν, τῆς δὲ, ἵνα λαβῇ
ἀνοιαν ὑπὸ τῆς θέσεως τῆς ἐρώσεως, ἐξόρως ὡς, ὡς

Φαίνεται εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς Διαλέξεως . ὅτι λα-
βάν οὐκ ἔστι πῶς ὁ Πύργος εὐκόλως πληροφορεῖται
ἀπὸ αἰασθήποτε ἐξηγήσεως τῆς συγγραφῆς ἐκείνης
περὶ τῆς ὑπερβολῆς Ὀνωρίε, καὶ εὐθὺς δεδοκὼς ἀ-
μα νικωμένη, ἔφερε αὐτὴ βοήθειαν μετὰ τὸν πόλε-
μον; ἔτι ὁ Μάξιμος ἡγάπα μὴ πεσεῖν χωρὶς αἰ-
αίνης εἰς ἀτιμίαν τὸν θρόνον τῆς Ῥώμης, ὁ καὶ
μάλιστα τὸ δόγμα ὑποδείξας διὰ πολλῶν, καὶ ἡ-
θελε σκεπάζειν τὴν Ῥώμην, μὴ καταβλαπτομένη τῷ
δόγματι . διὸ ὅτε ὁ Πύργος ἐδεήθη τῆς μαζίμου
λέγου, κατακαλῶ ἵνα εὐρεθῇ τρεῖς ἐξαλειφθη-
ναι ταῦτά τῃ ἐπεισχωρῶσαν ἀσύμφωνον γνώμην,
ἀπεκρίθη ὁ Μάξιμος, ὅτι ἔστι ἄλλος τρεῖς, ἡσιω-
πῶσαι τὰ παύσιμα, καὶ ἀναθεματίζεσθαι τὰ δόγ-
ματα . καὶ θαυμάσας λοιπὸν εἰσχωρήσας ἐν τῇ ὑ-
πολήψει Ὀνωρίε, καίτοι πλέον καὶ ἐπῆνεσε τὸν γε-
φῆρα αὐτῆς, ἥτις τὴν ἀλήθειαν τῆς δόγματος ὁμολο-
γῆσαι τῷ Πύργῳ, εἰ δὲ ἐκ ἐπέσθη ὁ Πύργος, καὶ
ἔμεινε ὁ Μάξιμος ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῆς συγγραφῆς
ἀλλ' ὡς ἡ Σωδοὺς ὑπερβῇ ἐξήτασε, καὶ ἔμαθον ἂν
ὅτι εἰς ἐκείνῃ τῇ ὑπερβολῇ συμφωνεῖ ὁ Ὀνωρίος
τοῖς Αἰρετικοῖς, καὶ καὶ Διαμέτρεται ἀντίκειται τοῖς
δόγμασιν αὐτῆς . ὅθεν ὁ Μάξιμος τῇ μαρτυρίᾳ τῆς
γραφῆς τῆς Ὀνωρίε ὡς ὑπερδοξῆς ἔλεγον ἀληθεύ-
σαν τῶν ἐκωνσαντινῶν πόλει, Αἰρετικῶν διπλοδὴ
ὄντων . ἀλλ' εἰ ἦν μετὰ ταῦτα ὅτε ἡ ἀλήθεια ἐφανεί-
σα ἀνεφαῖη, καὶ ἀνῆλθεν ἵνα πισθώσῃ μάλ-
λον τῶν πατέρων καὶ λοιπῶν πατέρων καὶ τῶν Βα-
σιλέων τῶν κληρικών τῆς Αἰρετικῆς τῇ γραφῇ τῆς
Ὀνωρίε, καὶ ἐκ αὐτῆς πεπεισμένη τὴν βεβιασμένην ταύ-
τῃ τῆς γραφῆς ἐρμηνείᾳ τῆς ἀγίας Οἰκουμενικῆς
Συνόδου, ἀλλ' ὅλη ψυχὴ καὶ καρδίᾳ συμφωνεῖ αὐτῇ.
ἄρα ἔχουσιν οἱ Ὀνωριανοὶ βραῦδα ἀληθείας; καὶ πό-
τερον, περὶ τῆς ἐνοίας τῶν ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῇ γραφῇ
πισθύνειν, ἢ τῇ ἀγίᾳ Συνόδῳ; πάντως ἡ νουίκεται,
ἢ τῇ γραφῇ ἀπαύσεται, βεβιασμένοι πισθύνοντες,
μάλιστα δὲ καὶ τὸ ἐρημικὸν ἀνάθεμα κατὰ τὴν ὑπε-
ρασσιζομένην τῶν συγγραμμάτων τῶν Αἰρετικῶν λαμ-
βάνουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν .

40

П А Р А' Г Р А Ф О Н В',

Ὅτι σκοπὸς ἦν Ἰωάννη τῷ τετάρτῳ ὑποδειῖν τιμὴν Ὀνώριον καὶ Διδ. Πύργου Σερβίῳ, καὶ ὅτι περιουσία αὐτῷ τῷ
Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίῳ κατακεῖναι τὰς Αἰρετικὰς Πατριάρχας μὴ ὀνομασί, καθ' ὃ Ἰωάννης, μαρτύριος καὶ
Θεόδωρος σωπῇ παρήλθον Ὀνώριον πρὸς τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου Αἰρετικὸν ὄντα, δείκνυται ἐνταῦθα. 45

Τὸν ἰωάννην τέταρτον, δι' ἧς τῆς πνευματικῆς ἐργασίας πάλιν ἐξηγήσιν ὁ γραφεύς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἡνάγκαζον ὁ αὐτὸς σκοπὸς εἶνα δοποδώσῃ ἡμῖν πρὸς τὸν Οὐάριον, ὅθιον τὸν Πύργον ἐβίαζον δοποδιδόναι ἡμῖν πρὸς τὸν Σέρμον. ἔτω καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γεώργιος πρὸς θυμός ᾗ κατακεῖναι τὰς πρὸ αὐτῆς Αἱρετικὰς Πατριάρχας, ἐδέετο ὅμως εἶνα μὴ κατ' ὄνομα ἀναθεματισθῇσιν, ἔλεγε γάρ, ἐγὼ, καὶ ἡνὲς ὀλίγοι πάντων ὑπὸ τὸν κατ' ἐμὲ θρόνον ὁσιώτα-

τοι δὲ οἰκονομίαν τινὰ ᾠζακαλῶμι, ἵνα, ἐκ τῶν ἐν-
 δεχομένων ἐσίν, εὐνοασί μὴ ἀναθεματιθῶσι τὰ πρὸς
 σωπα εἰς τὰς ἐκβοήσεις, ταῦτ' ἐστὶ Σέργιος, Πύρρος,
 Παῦλ[Ⓞ] καὶ Πέτρος, ταῦτα ὁ Γεώργιος. ἀλλὰ μὴ 50
 διωκθεῖς, ἡκολούθησε τῇ Συνοδῷ, ὡς φαίνεται ἐκ
 τῆς τέλει τῆς οἰκτις πράξεως. εἰ λοιπὸν καὶ Ἰωάν-
 νης καὶ Μαρτίν[Ⓞ] καὶ Θεόδωρος περὶ μὴ τῶν δόγματος
 ἡγωνίσθησαν, περὶ δὲ ὧν ὡρίσθη ἐσιώπησαν, καὶ
 πεποιθήκασιν τὰ πρὸς τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, ἧς
 ἡ ἐξέλιξις

အိန္ဒိယ

εἰζὼν, τῇ δὲ σφάσει συμφώνησαν πάντες, καὶ μαρ-
τυρεῖ Ἀδριανὸς ὁ δεύτερος πράξει ἐβδόμη Σιωδὸς
κατὰ Φωτίαν, Δαλαλίαν τρίτη, καὶ ἰδε αὐτέρω
κεφαλαίῳ οὗτος Παράγραφον πέμπτον. ἀλλὰ δὴ καὶ
ὁ Ἀγάθων ἐλέπων ὅτι ἐκ ἡδυνάτω καλύψαι καὶ ἡ
5 γραφείως ἐξηγήσεις τὸ τόλμημα τῶ Ὀνωρίῳ, κατέ-
κρινον αὐτόν. καὶ Ἰωάννης ὁ τέταρτος ἐκ ἔγραψε

περὶ τῆς ἐξηγήσεως τῆ γραφείως, ἀλλ' ὡς καὶ τῶ
γραφείως τῆ ἐφύρετῃ τῆ σοφίσματος ἐκέλευσε
γραφῆναι. πρὸς τούτοις ἐν ταῖς ἑπιστολαῖς Παύλου
πρὸς Θεόδωρον, καὶ τετάρτῃ πράξει τῆς ἐπὶ μαρ-
τίνῃ. Σιωδὸς ἐμαρτυρεῖτο, ὅτι καὶ ὁ Ὀνωρίῳ συ-
νεφώνει Σεργίῳ καὶ Παύλῳ, οἱ δὲ περὶ Μαρτίνον ἐσιώ-
πων, εἰ γὰρ ψεύδος ἦν, αὐτεῖπον αὐτόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

10

Ὅτι τὸ λέγειν τὰς παπιστὰς τὰς περὶ Μαρτίνον καὶ Θεόδωρον μὴ ἐγγραψαί τοις μονοθελήταις τὸν Ὀνώ-
ριον ἀλλὰ τὸ ἀδίκως Σεργίῳ συνεπαγῆναι, καὶ καθαρὸν ἐγκλήματος εἶναι, καὶ ἐγκωμίων μάλιστα ἀξιωθῆ-
ναι, μάταιον δέκνυται ἐνταῦθα.

15 **Τ**ῶν παπιστῶν ὁ λόγος μάταιος ἐστὶ, λέγουσι γάρ,
ὅτι ἐσιώπησαν οἱ περὶ Μαρτίνον καὶ Θεόδωρον, εἰ
δότες τὸν Ὀνωρίον καθαρὸν τῷ ἐγκλήματι, καὶ ὅτι
ἤδυσαν ἀδίκως συναριθμηθῆναι τῷ Σεργίῳ, διὸ
ἐν οἷς ἔγραψαν κατὰ Μονοθελητῶν, οὐκ ἔγραψαν
20 τὸ ὄνομα Ὀνωρίῳ. Ἀλλὰ ῥητέον, ἀλλοτρίῳ, εἰπόντων
πάντων ἐναντίων τὸ ὄνομα τῶ Ὀνωρίῳ, οἱ περὶ Μαρτίνον
ἐσίγησαν; τί δυνάσκειται εἰπεῖν οἱ Ὀνωριανοί; εἰ μὴ
ὅτι σκοποῦν ἔχοντο μόνως τὰς Ἀναρλικὰς Αἰρετικὰς
κατακρίναι, ὡς φαίνεται ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐπὶ
25 Μαρτίνῃ Σιωδὸς, πῶ δὲ Ὀνωρίῳ ἀθώωσιν ἀδυνά-
των ὁρῶντες, ἐσίγησαν, εἰ καὶ ἐν τῇ δὲ σφάσει πε-
ριέχεται καὶ ὁ Ὀνωρίῳ, ἐπειδὴ κατακρίνεται τὰς
συμφρησάσας τοῖς περὶ Σεργίον. ὅτι δὲ ὁ Πάπας
30 Θεόδωρος ἐσωέταξε τὸν Ὀνωρίον μετὰ τῶν Αἰρε-
τικῶν, ἡδυνάει, καὶ γὰρ ἐδὲ τὸν Σεργίον καὶ τὰς
κατ' αὐτὸν λειπὲς σωέταξεν, ἀλλὰ μόνως Πύρ-
ρον καὶ Παῦλον, ὡς φαίνεται ἐν τῇ πρώτῃ πρά-
ξει, καὶ ἐν τῇ βίῳ τῶ Θεόδωρου, ὡς καὶ Ἀναστασίας

γραφούτι. πρὸς τούτοις, εἰ καὶ ἐμόνον ἐσιώπησαν
οἱ αὐτοὶ περὶ Ὀνωρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἀγνοία, ἡ φιλο-
ψυχία τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας αὐτὸν ἐπήνεσαν
ἐδὲ ἕτως ἡλύθον τῆς κατακρίσεως ὑπὸ τῆς
οἰκουμενικῆς Σιωδὸς Αἰρετικὸς γνωστὸς ὁ Ὀνωρίος,
φασὶ γὰρ ὁ μέγας Ἰσπανιανὸς ἐν τῇ κατὰ τῶν τριῶν
κεφαλαίων Ἠδίκτῳ, Εὐερίσκοις ὡς πολλοὶ τῶν ἁγίων
πατέρων τινὰς τῶν Αἰρετικῶν ἀπεδέξαντο, ὡς περ
ὁ ὁ ἁγίος Δάμασος καὶ Ἀθανάσιος καὶ Βασίλειος
Ἀπολιναρίου, καὶ Λέων δὲ ὁ τῆς ἁγίας μνήμης Εὐθυ-
χέας, καὶ ὁμοῦς ἐπειδὴ φανερά γεγόνη ἡ τέτων ἀ-
σέβεια, ἐκ ἐξέφυγον ἀλλὰ πῶ αὐτῶν δόποδοχίῳ εἰ
Αἰρετικοὶ πῶ μεταταῦτα εἰς οἰκείον πρῶτον καὶ πῶ
αὐτῶν ἀτέβαν γυρομύθῳ κατάκρινε τε καὶ ἀναθε-
ματισμόν. ταῦτα ὁ Ἰσπανιανὸς περὶ Θεόδωρου Μο-
ψουσίας, Ὀριγένης καὶ τῶν κατ' αὐτὰς Αἰρετικῶν,
οἵτινες ὑπὸ πολλῶν ἀρίτερων ἐγκωμιαστέους, ὑπὸ
τῆς πέμπτης οἰκουμενικῆς κατακρίθησαν, μηδὲν ὡφε-
λησάντες ἐκ τῶν ἀπογεγονότων ἐγκωμίων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

35

Περὶ δούτερος ἑπηρεήματος παπιστῶν, ἐκαλῶς ἔκρινον ἡ Σιωδὸς περὶ Ὀνωρίῳ λεγόντων, ὡς μὴ
ὀνομαστὶ μετὰ τῶν Μονοθελητῶν ἐν ταῖς ἐν ῥώμῃ Σιωδοῖς κατακρίθοντες, καὶ περὶ τῆς ἀπαντήσεως.

40 **Τ**ὸ δούτερος ἑπηρεήματα τῶν Ὀνωριανῶν ἐστὶν, ὅτι
ἐκαλῶς περὶ τῶ Ὀνωρίῳ ἡ Σιωδὸς ἔκρινον, ὁ
γὰρ Θεόδωρος καὶ Μαρτίνος καὶ Ἀγάθων ἐποίησαν
Σιωδὸς ἐν ῥώμῃ κατὰ τῶν Μονοθελητῶν πρὸς τῆς
οὐκείας, ἐν αἷς τινὰς Μονοθελητὰς ὀνομαστὶ κατέκρι-
45 νον, ἐδεμίαν δὲ μνήμῳ περὶ Ὀνωρίῳ ἐποίησαν,
ἀλλὰ οἱ μεταταῦτα οὐκ εἶνον κατακρίναντες, ἠδίκησαν
αὐτόν. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἀρκεῖ τὰ αὐτέρω
ἐρημὶα περὶ τῆς σιωπῆς τῶν τοιούτων. δούτερον, εἰ δὲ
τῆς σιωπῆς τῆς ἀπὸ τῆς Σιωδὸς εἶχον ἰσχυρὸν τὸ ἑπ-

χερήμα, ἡκολούθη καὶ τὸν Κύριον καὶ τὸν Σεργίον ἀδί-
κως κατακρίθαι ὑπὸ Μαρτίνῃ καὶ Ἀγάθωνος, ὁ
γὰρ Θεόδωρος ἐν τῇ Σιωδῷ αὐτὰ τέτταρες κατέκρινε.
καὶ τί ἐρεῖται περὶ Ὀριγένης, Εὐαγέλις, Διδύμης,
Θεόδωρος καὶ ἄλλων; εἰ ἀρίτερον ἐκατεκρίθησαν ὀνο-
μαστὶ, ἡ δὲ πέμπτη οἰκουμενικὴ αὐτὰς ἀνεθεμάτισε.
τρίτην, ὅτι ὁ Ἀγάθων συμφώνησε τῇ Ὀνωρίῳ κα-
ταδίκη, ὡς μαρτυρεῖ Ἀδριανὸς ὁ δούτερος, καὶ οἱ
Λεγάτοι αὐτὰ ὑπέγραψαν. τέταρτον, ῥητέως οἱ
Πάπαι ἐδέξαντο πῶ κατάκρινον αὐτὸν.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τρίτης ἑπηρεήματος παπιστῶν, τὰς πρὸς ἀλήθειας ἑπιστολὰς Ὀνωρίῳ καὶ Σεργίῳ ἐκ ὑπαρχῆς Αἰρε-
τικῆς λεγόντων, ὡς δύο θελήσεις καὶ δύο ἐνεργείας λεγέσας, καὶ ὅτι αἱ φωναὶ ἀνήκεσσι τότε εἶναι ἐσιώ-
πήθησαν καὶ σωφρονίῳ, καὶ περὶ ἀναρρέσεως τῶν τε ἑπηρεημάτων αὐτῶν, καὶ τῶ ὁμοίον τὸ περὶ
ταῖς

2424
295

τάς τρεῖς ὑποστάσεις τῆς ἱερωνύμου καὶ τῆς οὐωνίας διὰ τὸν καθρόν, διὰ τὴν ἐν ταῦτα ἐνδεκά προτάσεων.

Επιχέρημα τρίτον, ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἡ ἀναιρε-
τικὸν περιέχεται, ἀλλ' ἐδὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ Σεργίου
πρὸς οὐωνίον περιέχεται αἰρετικὸν διότι ταύ-
τῳ ὁ οὐωνίος ἀπεδέξατο καὶ ἐβεβαίωσεν. Ἀλλὰ
ῥητέον, ὅτι οἱ πατέρες τῆς οὐκτικῆς συνοδῆς λέγουσι
τάς ἐπιστολάς ταύτας ἀποστρέφειν τὴν ἀποστολικὴν δογ-
μάτων προῆξιν δεκάτῃ τρίτῃ. Ἀλλ' ἀνθυποφέρουσιν
αἱ οὐωνιανοὶ οἱ καὶ παπισταί, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ δύο θελή-
σεις καὶ δύο ἐνεργείας λέγουσιν, ὡς πρὸς πραγμα-
τικῶς αὐτὰς ὀνομάζεσθαι ὡς ἀπὸ τῆς, καὶ γὰρ τοιαῦ-
τα ὀνόματα ῥητέον ἦσαν ἀνήκοντα, καλῶς ἔν ἐποίησαν
Σέργιος καὶ οὐωνίος, ἵνα τὰ σκαῦδαλα ἐκ μέσης
ἀρθώσιν, εἰ δὲ ὁ Σέργιος ὕστερον ἐγνώσθη φανερώς
Αἰρετικὸς, ἀλλ' ὅτε πρὸς οὐωνίον ἔγραψεν, ἐκ τῆς
τοιαύτης, καὶ ὡς ἔπειτα Σωφρόνιος πρὸς Σέργιον γρά-
ψας, ἔπειτα αὐτὸν Αἰρετικὸν, καὶ μάλιστα σωμαφρο-
νησεν αὐτὸν λέγοντι, δὲ σιωπᾶσθαι τὸ περὶ μίας, ἢ
δύο ἐνεργειῶν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σέργιος πρὸς οὐωνίον.
ὁ καὶνο δὲ ὅπερ ὁ οὐωνίος περὶ τῆς μίας θελήσεως
ἔγραψε, περὶ τῆς ἀνθρωπίνης μόνης θελήσεως ἐ-
νοητέον, ὡς καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν ὁ γράφας αὐ-
τῷ, καὶ ὁ Μάξιμος μαρτυρεῖ ἐν τῇ μετὰ Πύρρον διὰ-
λέξει, καὶ εἰ ὁ ἱερωνύμος λέγων ἐδὲ λέγεσθαι τρεῖς
ὑποστάσεις, ἐκ ὀνομάζετο Αἰρετικὸς, ἔγω καὶ τὸν οὐ-
ωνίον κωλύοντα τὸ λέγειν μίαν, ἢ δύο ἐνεργείας, ἐχ-
έπεται εἶναι αὐτὸν Αἰρετικὸν, καὶ ῥητέον δὲ πρὸς αὐτόν,
ἀλλ' ὡς ἔγραψεν. ταῦτα οἱ παπισταί. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι

αἱ ἐπιστολαὶ περιέχουσιν ἐπιστολῇ καὶ τῇ καθόλου
ἐκκλησίᾳ ἀντικείμενα. δούτερον, ὅτι ἐμόνον τὰς φω-
νὰς ἐκώλυσεν ὁ οὐωνίος τὴν δύο ἐνεργειῶν καὶ θε-
λήσεων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ θεοδόξου ἐνοσίαν. τρίτον, ἐκ ἧς αὐ-
τὸν αἰφωναίαν καὶ ἀνήκοντα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἡσαν
γεγραμμένα καὶ ἐντοχάριον, τέταρτον, ἀδυνάτον
εἶναι τὴν ἐκ θεοδόξου πίσιν ἀποβεβλημένων τὴν φω-
νὴν τὴν δύο ἐνεργειῶν καὶ θελήσεων. πέμπτον, ὁ Σέρ-
γιος ἐφανερῶς ὕστερον γράψας αἰρετικὰ τινὰ ἐν
τῇ ἐπιστολῇ, ἢ ὁ οὐωνίος ἐβεβαίωσεν. ὅκτον, ὁ
οὐωνίος τῇ ἐπιστολῇ αὐτῷ ἐβεβαίωσε τὴν Αἰρεσιν
Σεργίου. ἑβδόμον, ἐκ ἐλπίσεως τὸν οὐωνίον ἢ περὶ-
στασε τὴν ἡμετέραν. ὅγδοον, ἐδὲ ἀπὸ τῆς ἐκ θεοδόξου
σωφρονικῆς δυνάμεως ὁ οὐωνίος ἐσηθισθῆναι, ἀνόμοιον
γὰρ, καὶ μάλιστα τῷ Σεργίῳ φανερώς ψεύδεται,
ἐπειδὴ ὁ Σωφρόνιος τὴν Αἰρεσιν σωμαδικῶς ἀντιμετά-
τισε, καὶ κατ' αὐτῆς ἔγραψε πρὸς τὸν Σέργιον καὶ τὸν
ἀνὴρα, καὶ ἄλλους δὲ, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐωνίον, ὁ καὶ
ἀλλήλους ἐρευνῶν ἐστιν. ὅκτον, ἀλλ' ἐδὲ τὸ ἐκ θεοδόξου
ἱερωνύμου ἐσηθισθῆναι δυνάμεως καὶ ὅτι ὁ ἱερωνύμος
μη λέγων ὑποστάσεις, ἔλεγε πρὸς ὅσα, καὶ ἡ ἐνοσίαν
αὐτῷ ὑποστήσας. δέκατον, ἐδὲ ὁ Θεομαστόν εἰ ὁ οὐωνίος
ἐαυτῷ ἐπελάθετο, καὶ ἔγραψε περὶ τῆς αὐτῆς ζητή-
μας ἐναντία, ἀρνηταί γὰρ καὶ τὸν Σεργίον καὶ παρ'
ἄλλοις Αἰρετικοῖς τοιαῦτα ἐναντιότητες. ἐνδεκάτον,
ἐχ' ὁρίζεται ὅτι ὁ οὐωνίος μετμελήθη ὕστερον, ἀλλ'
ὅτι ἔμεινε μέχρι θανάτου Αἰρετικὸς.

30

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ 5'.

Ἀπόδειξις τῆς πρώτης προτάσεως δεκάχως, πρώτον, ἐκ τῆς τῆς Σεργίου καὶ οὐωνίας, ἐν αἷς καὶ Πύρρον καὶ Θεόδωρος
Φαραν, ἐπιστολὰς περιέχουσιν ἐπιστολῇ καὶ αἰρετικὰ, καὶ πῶς νοῦσι τὰς ἐπὶ Χριστῷ δύο θελήσεις οἱ πατέρες. δούτερον,
ἐκ τῆς πρὸς Σέργιον δούτερας ἐπιστολῆς οὐωνίας. τρίτον, ἐκ ἐπιχερήματος Σεργίου, καὶ περὶ τῆς πῶς δὲ ἐν-
νοῦν τὰς ἐπὶ Χριστῷ δύο φύσεις. τέταρτον, ἐκ τῆς συμφωνίας Σεργίου, οὐωνίας καὶ Πύρρον. πέμπτον, ἐκ
τῆς πρώτης καὶ δούτερας πρὸς Σέργιον ἐπιστολῆς οὐωνίας. ὅκτον, ἐκ τῆς πρὸς οὐωνίον ἐπιστολῆς Σεργίου.
ἑβδόμον, ἐκ τῆς ταῦτα εἶναι τῇ Εκθέσει Ἡρακλείου τὴν οὐωνίαν καὶ Σεργίου. ὅγδοον, ἐκ τῆς Πάπας Μαρτίνου,
ὅκτον, ἐκ τῆς μίαν θελήσιν ὁμολογεῖν τὰς Σεργίου καὶ οὐωνίας ἐπιστολάς. δέκατον, ἐκ τῆς λέγειν ἐν τῇ πρὸς
οὐωνίον ἐπιστολῇ τὸν Σέργιον τὴν θεότητα διὰ τῆς ἀνθρωπότητος τὸ πάθος ἐργασασθαι, καὶ ἐκ τῆς Πύρρον, 40
τὸ πάθος κίνημα ἀνθρώπιον βεβαιῶντες, ἐξ ὧν πάντων δείκνυνται αἱ ἐπιστολαὶ οὐωνίας καὶ Σεργίου αἰρετικῆς.

Η πρώτη πρότασις ἐστίν, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ περιέχουσιν
ἐπιστολῇ καὶ αἰρετικὰ, διδάσκει γὰρ ὁ Σέργιος
ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ὅτι ἐξ ὁμολογίας τὴν δύο ἐνεργειῶν ἐπον-
ται καὶ δύο θελήσεις, καὶ διὰ τῆς ὁμολογίας τὴν δύο
θελήσεων εἰσάγονται δύο θέλοντες, ὅπερ βεβαιῶν
ὁ οὐωνίος, ὁμολογεῖ μίαν θέλῃσιν. ὁμοίως καὶ
ὁ Πύρρος ἐν τῇ διαλέξει πρὸς ἀλλήλους τὴν κοινὴν γνώμην
τὴν Μονοθελητῶν, ἔπειτα, ἀδυνάτον τὸ μὴ τὰς θε-
λήσεις μετ' ἐαυτῶν φέρειν καὶ τὰς θέλοντας. ἔγω
καὶ Θεόδωρος ὁ Φαραν ἐκ τῆς ἐνότητος τῆς ἐνεργείας
προσώπῃς ὑποφέρει μίαν ἐνεργείαν, πρὸς δεκάτῃ
τρίτῃ. ἀλλ' οἱ πατέρες τὸ ἐναντίον ἐδίδαξαν. καὶ ὁ
Μάξιμος τὸ Πύρρον ἀποκρίνεται λέγων, τὴν ἀλη-

θεῖαν αἴρεσιν, διότι καὶ δοθῇ ἵνα εἰσφέρωνται μετὰ
τὴν θελήσεων καὶ εἰ θέλοντες, ἐπομένως καὶ ἀμοιβαίως
ἐδίδθη αὐτὸ εἰσφέρεσθαι καὶ μετὰ τὴν θελόντων αἱ θελή-
σεις, καὶ δίδθη αὐτὰ κατ' ἑαυτὰ ἐν τῇ ὑπερσείῳ θεο-
τητὴ μίαν μὲν ὑπόστασις, ὡς ὁ Σαβέλλιος, διότι μίαν
ἐν αὐτῇ ἐστὶν θέλῃσις, τρεῖς δὲ θελήσεις, διότι ὡς περ
τρεῖς πρὸς ὅσα εἰπὼν, ἔγω καὶ τρεῖς φύσεις, ὡς ὁ
Ἀρειος, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὰς ὁρὰς καὶ κανόνας τὴν κα-
τέραν ἢ διαφορὰ τὴν θελήσεων εἰσάγει μετ' ἐαυτοῦ
καὶ τὴν διαφορὰ τὴν φύσεων. ταῦτα Μάξιμος. τὸ
αὐτὸ ῥητέον καὶ περὶ τὴν ἐνεργείαν, διδάσκει γὰρ
οἱ πατέρες δύο θελήσεις καὶ δύο ἐνεργείας ἐνὸς Χρι-
στοῦ θέλοντος καὶ ἐνεργούντος, θείας μὲν, κατὰ τὴν
θείαν

πλὴν θέλω φύσει, ἀνθρώπινως δὲ, κατὰ πλὴν ἀνθρώπι-
 νῶν. Διότερον, ὁ Ὀνῶριος ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς Σέργιον
 ὑπιστάσθαι φησὶ, μίαν ὁμολογῶν θέλησιν τῶν κυρίων ἡμῶν
 ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι ὑπὸ τῆς θεότητος ἀνελήφθη ἡ ἁ-
 5 μετέρα φύσις, ἣν ἡ ἀμαρτία. πρὸ αὐτῆς ὑπιστάσθαι
 ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἐν Χριστῷ θελήσεως καὶ μακάριος ὁ Αἰρε-
 τικός χαίρει, Σεργίω καὶ Ὀνωρίῳ ἐπὶ πόλιν, πρᾶξι οὐ-
 δόχῃ, καὶ ἀποκαλύπτει ὁ Θεοφάνης ἐκεῖ, διελὼν μεταξὺ
 τῆς θελήσεως καὶ θεϊκῆς, ἣν ὁ Θεὸς πλάσας τὸν Ἀδάμ
 10 αὐτῷ ἐνέεικε, καὶ θελήσεως σαρκικῆς, καὶ λογισμῶν
 ἀμαρτητικῶν, οἵτινες ἐκ τῆς διαβολικῆς ἀπορίας εἰση-
 γήθησαν τῇ ἀνθρώπινῃ φύσει, ἐκείνη δὲ πλὴν ἀνθρώ-
 πινῶν θέλησιν μετὰ τῆς αἰτίας τῆς θείας θεωρεῖται ἐν
 τῇ Χριστῷ εἰπὼν, καὶ ἀνατῶν δύο θελήσεις φυσι-
 15 αῖς ἔχον ὁ Χριστὸς, πλὴν δὲ ἀμαρτίας ἔκείνη. λοιπὸν κα-
 κῶς ἐπεχάρησαν οἱ τρεῖς ἐκ τῆς ἀμαρτητικῆς τῆς ἀν-
 θρωπίνης φύσεως τῶν Χριστῶν, ἀλόγως ὑπεφύοντες
 μίαν ὑπὸ Χριστῷ θέλησιν, δηλονότι ἐξηρημάκης τῆς αἰτίας,
 ταῦτάς τῆς ἀμαρτητικῆς. ὅτι δὲ σύμφητος Σέργιος
 20 καὶ ὁ Ὀνῶριος, δῆλον. Τελὸν, ὁ Σέργιος ἀρνεῖται
 δύο θελήσεις ὑπὸ Χριστῷ, καὶ ὑπὸ Χριστῷ ἕως, Ἀδύ-
 νατόν ἐστιν ἐν καὶ πρὸ αὐτῶν ὑποκειμένων δύο κατὰ ταυ-
 τὸν ἐναντίας θελήσεις ἀρνεῖται, ὡς περὶ διῆθαι
 μὴ εἶναι δυνατὸν εἶναι δύο, εἰμὴ ἦσαν καὶ ἐνα-
 25 τίας. καὶ τῶν τῶν ὑπὸ Χριστῷ βεβαιῶν καὶ ὁ Ὀνῶριος.
 ταῖς ἐπεταὶ καὶ ὁ Πύργος λέγων ἐν τῇ Διαλέ-
 ξει, Ἀδυνατόν ἐστιν ἐν ἐνὶ πρὸς ὁμοῦ δύο ὁμοῦ εἶναι μὴ
 ἐναντίας θελήσεις. ὅπερ μάλιστα ἀκυλῆας ἐπί-
 σκοπος, καὶ Θεοδόσιος Σαρδηνίας οἱ ταῖς Διαλα-
 30 λήσεως αὐτῶν ἐν τῇ πέμπτῃ πρᾶξι τῆς ὑπὸ μαρτίνου
 Συμῶδου ὡς ἀτεβῆς ἀποκρίνονται. καὶ δὲ καὶ ὁ Ἀγά-
 θων ἐν τῇ ἀναφορᾷ φησὶν, Ὁμολογῶμεν δύο φύ-
 σεας καὶ δύο φυσικὰς θελήσεις καὶ δύο φυσικὰς ἐνε-
 γείας ἐν τῇ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ Χριστῷ, λέγοντες δὲ
 35 ταύτας μὴ εἶναι ἐναντίας ἢ ἀντικειμένους ἀλλήλοις, ὡς περὶ
 οἱ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας πλανώμενοι πλὴν ὁποσολικῶν
 ἐξάδοσι αὐτῶνται. ἀφιστάτω αὐτῇ ἡ ἀτέλεια ἐκ
 τῶν καρδιῶν τῶν πιστῶν. ἕτε ὡς περὶ κεχωρισμένης
 ἐκ δυοῦ πρὸς ὁμοῦ, ἢ ὑφιστάμενης, ἀλλὰ δύο λέγοντες
 40 τὸν εἶνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν Χριστόν
 ὡς περὶ φύσεως, ἕτε καὶ φυσικὰς θελήσεις καὶ ἐ-
 νεργείας ἐν αὐτῷ ἔχον, πλὴν θέλω δηλαδὴ καὶ πλὴν
 ἀνθρώπινῶν. πλὴν μὴ θέλω θέλησιν καὶ ἐνεργείαν
 ἔχον ἐξ αἰδίου κοινῶν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, πλὴν δὲ
 45 ἀνθρώπινῶν χρεονικῶς ἀφ' ἡμῶν σὺν τῇ ἡμετέρᾳ φύσει
 ληφθεῖσαν. αὕτη ἐστὶν ἡ ὁποσολικὴ καὶ εὐαγγελικὴ
 ἀξίδοσις. ταῦτα ὁ Ἀγάθων, ἐξ ὧν δῆλον ὅτι ἀμαρ-
 τίαν ὁ Χριστὸς ἔκ ἔχον, ἔδὲ μὴ μάχην ἐν ταῖς φυ-
 σικαῖς θελήσεσι. πρὸ αὐτῆς ὑπὸ Χριστῷ Σεργίω, Ὀνω-
 50 ρίω καὶ Πύργῳ ἐχρήσατο ὕστερον ὁ μακάριος ἐν τῇ
 ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως πρᾶξι οὐδόχῃ, καὶ ἀνατῶν ὑπὸ
 τῆς Συμῶδου κατεκρίθη σὺν τοῖς ὁμοφροσιν αὐτῶν καὶ
 πρὸς ἡμετέρας. Τέταρτον, σύμφητοι ἦσαν, καὶ ἐπεταὶ
 κατ' αὐτὸς εἶναι ὁ θέλημα ὑποστατικόν, πρᾶξι οὐ-
 δόχῃ. ἀρνεῖνται αὐτοὶ πλὴν θέλησιν εἶναι φυσικῶν, ἢ

καὶ θέλαιν εἶναι τῆς φύσεως, ὅμως τῶν ἐθέλουν οἱ
 ὁδοῦ ὡς μάλιστα ἐν τῇ Διαλέξει, καὶ Συμῶδῳ
 νικῶν καὶ ἄλλοι. καὶ τὸ, Πατέρες, εἰ δυνατὸν τὸ ποτή-
 ριον, κακῶς ἐρμηνεύσει Σεργίῳ καὶ Ὀνωρίῳ. καὶ
 αὐτὸν γὰρ οἱ ὁδοῦ κατέχευε, μάλιστα ἐν
 τῇ Διαλέξει, καὶ Ἀγάθων ἐν τῇ ἀναφορᾷ. Πέμπτον,
 ὁ Ὀνωρίος ἐν τῇ πρὸς Σέργιον ὑπιστάσθαι λέγει, οὐ
 πρέπον ἡμῖν ἐξετάζειν πότμον, μίαν, ἢ δύο ἐνε-
 γείας λέγεσθαι, ἕτε δύο ὑπὸ Χριστῷ ἐνεργείας ἐν ταῖς
 ἱεραῖς γραφαῖς, ἀλλὰ μόνον πολυεθὲς ἀρνεῖται
 πλὴν αὐτῶν ἐνεργείαν. καὶ οἱ τῇ δευτέρᾳ ὑπιστάσθαι
 αὐτὸν ἐλέγχει αὐτὸς ὡς μὴ σωιστάς τὰς θείας μαρ-
 τυρίας, ἀλλὰ ὑποπτικῶς ἔχοντας ἐς πλὴν φωνῶν τῆς δι-
 πλῆς φύσεως τῶν Χριστῶν καὶ πλὴν διπλῶν ἐνεργείαν, καὶ
 ὑπεφύοντες, ὅτι ἂν τὸν ἐστὶν ἐννοεῖν καὶ λέγειν ἡμᾶς ὑπὸ
 Χριστῷ δύο ἐνεργείας, ἕτε φασὶ καὶ οἱ ὁδοῦ αὐτῶν,
 ἀλλὰ οἱ ὁδοῦ, ὡς ἐπορεύ, τὸ ἐναντίον, φασὶ γὰρ
 ἑκατέρᾳ φυσικῶν ὁμολογῶμεν ἐνεργείαν καὶ μάλι-
 10 στος καὶ Ἀγάθων, καὶ οἱ ἐν τῇ ἀναφορᾷ καὶ ἐν πάσῃ
 τῇ Συμῶδῳ ἐγκρίτοι πατέρες. ἔκτον, Σέργιος ἐν
 τῇ πρὸς Ὀνῶριον ὑπιστάσθαι λέγει, Ἡ λέξις τῶν δύο ἐ-
 νεργειῶν ὑπὸ ἑκτον, τῶν τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλων
 ἐρρέθη, καὶ ἀνατῶν ἀπεστέφεται ὁ Ὀνῶριος πρὸ
 Σεργίῳ ἐπὶ πόλιν τὰς δύο ἐνεργείας καὶ θελήσεις ὡς
 κληρονομίας σοφιστικῆς. ὅμως ὁ Συμῶδῳ μετὰ τὸ
 ἀποδείξει δύο ἐνεργείας, φασὶ, ταῦτα φρονεῖν καὶ πει-
 εῖσθαι δὲ ἐκ τῆς ὁποσολικῆς καὶ εὐαγγελικῆς καὶ πρὸς
 φητικῆς καὶ νομικῆς ὡς περὶ πατρῴας καὶ διδασκαλικῆς
 παρεληφότες κηρύξεως, καὶ δεδρακότες ἡμῖν ταῖς
 πανσόφοις κατάδηλα, καὶ μὴ οὐκ ὑμᾶς ἀποκρύπτου-
 15 τες. ταῦτα λέγει καὶ μάλιστα καὶ Στέφανος ἐπί-
 σκοπος Δωριῶν Λεγάτος τῶν θείων ἱεροσολύμων πρὸς
 μαρτίνον Ρώμης ἐν τῇ λιανῶν ἐν ἑκτον ἐν τῇ ὑπὸ
 μαρτίνου Συμῶδῳ καὶ Βίκτωρ ἐπίσκοπος Καρθαγόνος
 ἐν τῇ ὑπιστάσθαι ἢ ἐπεμψε τῷ Πάπᾳ Θεοδώρῳ καὶ ἀ-
 νεγνώστη ἐν τῇ δευτέρᾳ πρᾶξι τῆς ὑπὸ μαρτίνου Συ-
 μῶδου καὶ μαρτίνου ὁ Πάπας ἐν τῇ τῇ κατ' αὐτὸν
 Συμῶδῳ. Ἐβδόμον, ἢ ἑκτον ἢ γονομῶν ὑπὸ ἑκα-
 20 κλῆς περιέχει πολλὰ τινὰ ἐσφαλμένα καὶ ἀρετικά,
 ὡς μαρτυρεῖται οἱ τότε κληρὶ ὁδοῦ, ἀλλὰ αἱ ὑπὸ
 σολαὶ Σεργίῳ καὶ Ὀνωρίῳ περιέχουσι πολλὰ τοιαῦτα.
 ἔδον γὰρ ἄλλο περὶ τῆς θελήσεως καὶ τῶν ἐνε-
 γειῶν τῶν Χριστῶν ἐνέθηκε ὁ Σέργιος ἐν τῇ ἑκτον,
 εἰ μὴ ὁ καὶ πρὸς ἑτέρων ἐγγραφῆς πρὸς Ὀνῶριον καὶ ὁ Ὀνω-
 25 ρίος ἐπεκύρωσε, μάλιστα οἱ λόγοι τῆς ἑκτον περὶ
 τῆς θελήσεως καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτόπατος εἰναι οἱ ἐν
 ταῖς Σεργίῳ καὶ Ὀνωρίῳ ὑπιστάσθαι. Ὑγδον, ὁ μαρ-
 τίνος ἐν τῇ Συμῶδῳ ἐν τῇ πέμπτῃ πρᾶξι μετὰ πλὴν
 ἀνάγνωσιν τῶν μαρτυριῶν τῶν παλαιῶν Αἰρετικῶν φη-
 σὶν, ὅτι οἱ ἑκτον τῆς κληρονομίας τῶν μοναζήτων
 πλὴν σωισφώνησαν ἐκείνοις καὶ λόγῳ καὶ ἀνατῶν
 καὶ αἱ ὑπὸ σολαὶ Σεργίῳ καὶ Ὀνωρίῳ. Ἐνατον, ὁ Σέρ-
 30 γιος ἐν τῇ πρὸς Ὀνῶριον ὑπιστάσθαι μίαν ὁμολογίαν θέ-
 λησιν, καὶ ἀρνεῖται τὰ δύο θέληματα, λέγων
 ἀδυνατῶν

485

ἀδυνατοῦν γὰρ ἐνὶ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποκειμένῳ δύο ἅμα
 κατὰ τὸν αὐτὸν ὑφισταμένους θελήματα . ταῦτα καὶ ὁ
 Ὀνόμενος ἐν τῇ αὐτῇ Σέργῳ λέγει Ὀπισθολῇ, Ὁ Θεὸς
 καὶ σὺ θέλημά φησιν ὁμολογεῖν τὴν Κυρίαν ἡμῶν ἰησοῦν
 Χριστὸν . θάναται δὲ μάταιον ὅπερ λέγουσιν οἱ πα-
 πισταὶ περὶ Ὀνόμενος, ὅτι σὺ θέλημα ἔφη ὅτι Χριστὸν
 ἐκ τῆς Θεότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ μὴ
 τῆς ἀνθρωπότητος, καθότι ὁ Ὀνόμενος εἰπὼν σὺ
 θέλημα ὁμολογεῖν, ἐπῆραγε τὸ, οὐχ ὡς ἐγὼ θέ-
 λω, ἀλλ' ὡς σὺ Πάτερ, εἰπὼν ὅτι ταῦτα ἀναφύει θε-
 λήματος . καὶ δὴ πρὸς τοὺς ἄλλους δι' ὧν βιβλίοις ἐν τῇ
 Ὀπισθολῇ πασιδύως τὸ σὺ θέλημα, βεβαίως αὐτὸ καὶ
 δι' ὅκοντες, νέαν εἶναι λέγων φωνῶν τὸ ὅτι Χριστὸν φρο-
 νεῖν, ἢ λέγειν μίαν, ἢ δύο ἐνεργείας, δηλοῦν γὰρ
 ὅτι ἀνθρωπίνων τῶν δύο ἐνεργειῶν, συνηρηνται καὶ
 αὐτὰ καὶ τὰ δύο θελήματα, ὥστε αἱ Ὀπισθολαὶ Σεργί-
 ον καὶ Ὀνόμενος ἀποπα περιέχουσι, καθότι καὶ αι-
 ρετικά - Δέκατον, ὁ Σέργος ἐν τῇ αὐτῇ Ὀνόμενος Ὀπι-
 σθολῇ λέγει, Εἰ δὴ καὶ πάθος λέγεται σὺ τῇ Εὐαγ-
 γελίῳ περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ἥτις ἀ-
 νέλαιβε τὸ πάθος, τὸ τοιοῦτον εἰργάσατο, δηλονότι

ἐργάζεται ἡ Θεότης. Διὰ τῷ σώματι, ὃ περι' αὐτὸν
ἐστὶ πᾶν σωτηρίαν πάντων, ὥστε εἶναι σαρκὸς μὴ
πάθος, Θεὸς δὲ ἐνέργειαν. ταῦτα ὁ Σέξμος. ὁ δὲ
ΠΤΕΡΟΣ βεβαιῶν ἐν τῇ Διαλέξει, λέγων, τί ἐν;
ἐχὶ καὶ οἱ πατέρες ἵνα Διακρίνωσιν ὑπὸ τῆς Θείας 5
ἐνεργείας τὸ πάθος ἐκάλεισαν κίνημα ἀνθρώπι-
νον; ΜΑΞΙΜΟΣ, μὴ γινώσκω, ἔδοντες γὰρ πρὸς
μας ἔστια, ἵνα καθόλου εἴπω, ὅτι ὡς ἀβολῆς καὶ
συγκρίσεως γινώσκειται, ἡ ὀρίζεται, ἀλλως γὰρ,
διερεθίζονται τὰ πράγματα εἶναι ἀλλήλων αἷτια, 10
εἰ γὰρ διότι ἡ ἐνέργεια ἐστὶ κίνημα Θεῶν, τὸ πάθος
ἐστὶ κίνημα ἀνθρώπων, ἀναγκαίως καὶ διότι ἡ Θεία
Φύσις ἐστὶν ἀγαθὴ, πονηρὸν ἔπεται εἶναι πᾶν ἀν-
θρώπινον, καὶ ὁμοίως κατὰ πᾶν σὺν ἀμοιβαίαν αὐ-
τίθεισιν διότι τὸ ἀνθρώπινον κίνημα πάθος λέγε- 15
ται, τὸ Θεῶν ἄρα ἐνέργεια λεχθήσεται, καὶ διότι
πονηρὸν ἐστὶ τὸ ἀνθρώπινον κίνημα, ἀγαθὸν ἔσται τὸ
Θεῶν, ἀλλ' ἀπαγε, ἀκούω γὰρ ταῦτα φησὶν ὁ Μά-
ξιμος ἐν τῇ Διαλέξει. ὅτι δὲ τῶν δεικνύται ὅτι
αἱ ὑπερβολαὶ πολλὰ περιέχουσιν ἀντικειμένα, διὸ καὶ 20
κατεκρίθησαν μετὰ τῶν συγγραφέων αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀποδείξι τῆς δολιτέρας καὶ τρίτης πλὴν ποταμείων, ὅτι ὁ ὀνόμενος καὶ τὰς φωνὰς καὶ πλὴν οὐνοῖαν πλὴν δύο 25
ἐργεσιῶν καὶ δύο θελησιῶν ἐκώλυσε, καὶ ὅν οὕτω ἦσαν αὐταὶ αἱ φωναὶ νέαι καὶ ἀνήκοντες. καὶ βεβαιώσις τῆς
τρίτης, ὅτι ἀδυνατοῦν εἰσθῆναι πλὴν ὁρθεόδοξον πῖστιν, ὁποῦ βεβηλῆμαίον πλὴν φωνῶν των δύο θελησιῶν καὶ ἐργεσιῶν.

Η δολιτέρα πρότασις ἦν αὕτη· ὁ οὐρανός ἐ μόνον τὰς
Φωνὰς τῶν δύο ἐνεργειῶν καὶ δύο θελήσεων ἐκω-
λυσαι, ἀλλὰ καὶ πᾶν οὐνοισιν, καὶ δὴλον ἐξ ὧν εἴρη-
κεν ἐν τῇ δολιτέρᾳ ὑποστολῇ πρὸς Σέργιον, Μίας δὲ
ἐνεργείας ἢ δύο εἶναι τὸν μεσίτην Θεὸν καὶ ἀνθρώ-
πων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ νοεῖν καὶ
λέγειν ἅπασι· τὸ αὐτὸ καὶ μετὰ τῶν Σεργίων σιω-
πολογεῖ ἐν τῇ τέλει τῆς δευτέρας ὑποστολῆς πρὸς αὐ-
τὸν τὸν Σέργιον· Ἡτέριη πρότασις, ἥτις ἐστίν, ὅτι
ὅσοι ἦσαν αὐταὶ αἱ φωναὶ νέαι καὶ ἀνήκεστοι, ἀλλὰ καὶ
πρώτερον ἦσαν γεγραμμένοι καὶ προσεχημένοι, δέ-
κνυται ἐκ τῶν ἀναφορῶν τῶν Ἀγαθῶν, ὅπως φησὶν,
ὅτι τοιοῦτοι ἦσαν οἱ Ἀρεαιοὶ καὶ οἱ Ἀπολιναρισταὶ καὶ οἱ
Εὐτυχιανισταὶ καὶ οἱ Τιμοθεαιοὶ καὶ οἱ Ἀκέφαλοι καὶ οἱ
Θεοδοσιανοὶ καὶ οἱ Γαϊανῖται· ἀλλὰ καὶ ὅσοι τῆς ἀ-
ναφορᾶς τῆς σιωπᾶς αὐτῆς καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν
τῆς ἐπὶ μαρτίης σιωπᾶς καὶ τῆς οὐκ ἐκκαθαρτικῆς
τῆς αὐτῆς δέκνυται τρανῶς· Τὸ δὲ τεταρτίον πρὸς
ταῖς ἡμετέρας, ἀδελφάταιν σαθρῶν πᾶν ὁρθόδοξον πῖστιν
ὑποβεβλημένων τῶν φωνῶν, τῶν δύο θελήσεων καὶ δύο ἐνεργειῶν.

γενῶν , ἔτι βεβαιώθη· Εἰ γὰρ ἂν πῶς φωνῶν τῆς μιᾶς
 θελήσεως τὸν Ἀπολιναρίου καὶ Ἀρειὸν αἱ συνόδοι ἀνε- 30
 θεμάτισαν , πῶς διαάμεθα εὐσεβεῖν , εἰ μὴ ὁμο-
 λογήσομεν τὰς αἰτίας τοῖς Αἰρετικοῖς φωνᾶς , ὡς
 εἴρηκε μᾶξιμ· ; καὶ μάλιστα ἀνεθεματίσθησαν ὑ-
 πὸ τῆς συνόδου ὅσοι τὰς τοιαύτας φωνὰς ἤεν·
 ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτὸς Μαρτίνου συνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ πρῶ- 35
 ξει ὅν τῇ κρίσει τῆς τύπης λέγει , τὸ ἀρνεῖσθαι ταύ-
 τας τὰς φωνὰς , ἐστὶ διαστρέφειν τῶν ὁρθοδόξων πα-
 τέρων τὰ δόγματα . καὶ ὁ Πάπας Ἀγάθων ὁμολογῇ
 πρὸς τὸν Βασιλέα περὶ τῶν δύο θελήσεων καὶ δύο
 ἐνεργειῶν τὰ αὐτὰ φησὶν . οὕτως ἐκρηγνόντων 40
 περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὁμολογίας , καὶ ὅσα λέγεται εἰς
 πῶς ἀρνήσιν , πῶς σωζέρονται μετὰ τῶν κατὰ Οὐάριε καὶ
 μετὰ τῶν κατὰ Μαρτίνου καὶ Ἀγάθωνος , ἦτοι τὰ ἐ-
 πιχειρήματα τῶν πατέρων , ἵνα μὴ σωπῶνται ἡ ἀν-
 νῶνται αἱ φωναὶ τῆς ὁμολογίας , διὸ καὶ ζητῶνται ὑπὸ 45
 τῆς διηνεκεῆς ὁμολογίας τῆς παραδοθείσης ἐν τῇ θείᾳ
 γραφῇ καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης , δι᾽ ἧς καὶ ἡμεῖς ὁμολο-
 γοῦν ὡς διδάσκουσιν οἱ πατέρες .

ПАРАГРАФОН Н'.

ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Θεοδώρου Πάπαν πατρισταρτικῆς ἐπιστολῆς Βίκτορος Καρθαγίνης, ἀναγκαῖον εἶναι κατὰ τῶν Μονοθελητῶν φανερῶς ὀπλιζέσθαι, καὶ ὑπερβαίνει τὸ σιωπᾶν, ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς Ἀγάθωνος ἀποφαστικῆς ἀπεκρίσεως ἡσιωπῶσι πῶς ἀλήθειαν ἐπικαλεῖται ὅτι τυχεύσαν βλάσανον, καὶ περὶ τῆς πᾶς ὑποδοχῆς πρὸς Θεοανθρώπου τὰς δύο θελήσεις καὶ ἐργείας, καὶ ὅτι οἱ ἀμελῶντες τῶν Ἀρετικῶν κατὰ

κατὰ Στέφανον τὸν Πάπαν σύμφρονες αὐτοῖς ἐσὶ, καθ' ὃ καὶ ὀνόματι ἐξαχῶς Αἰρετικὸς οὐταῦθα
Δὶς ποτὶς δέκνυται.

Βίκτωρ Ἐπίσκοπος Καρθαγόνος ἀπετρέπων δι-
5 ἑπιστολῆς Θεόδωρον τὸν Πάπαν ἀντίστασθαι ἀγρύ-
πνως τοῖς Μονοθελήταις, προσεκτεῖον φησὶ μήποτε
καταναρκωδοῖτες τῇ ἀκηδία, σιωπῆς ἐγκλήματι ὑ-
πόβητοι γινώμεθα, καὶ κριθώμεν ὡς σιωπεῖς,
ῥαθυμῶντες ἀπώσασθαι τὰ κατὰ τῆς καθολικῆς
10 πίστεως, ὥστε γὰρ τὰ μακαρία φέλληκε τὰ τῆς
ὑμετέρας ἀγότητος προκατόχῃ ἐρρέθη, τὸ γὰρ ἀ-
μελεῖν διωάμενον ἀταραξίας τὴν ὁρμήν, ἐξ ἧς ἄλλο
ἐστὶν, ἡ σιωπὴ καὶ περιποιῆσθαι, καὶ ἐκ ἀμοιρεῖ ὑ-
ποψίας συμφρονήσεως ἐγκρυφίᾳ ὁ μὴ βελόμητος
15 φανερώς καὶ ἐμπράκτως ἀντιδικεῖται. αὕτη
ἡ ἐπιστολὴ κῆται ἐν τῇ τέλει τῆς δευτέρας πράξεως
τῆς οὐλατιανῆς ἐπὶ μαρτίνῃ Σιωδῶ, ἐν αἷς πῶν
παράνεσιν καὶ ἀποστολῶν ταύτων τὰ Βίκτωρ ἀ-
ναλαμβάνει καὶ ἐκθεάζει ὁ μαρτίνος, καὶ ὑπόχε-
20 ται κατὰ ταύτην ποιῆσαι, ὡς ἐκεῖ εἰρηται εἰς τὸν τόπον.
Ἀγῶν ἐν τῇ ἀποφασίᾳ ἀπολεγομένη περὶ τῆς πῶν δύο
τέτων θελήσεων καὶ δύο ἐνεργειῶν τὰ Χριστὸς ὁμολογίας,
ἡ ἀντήσεως λέγει, οὐαί μοι ἔσαι, εἰ σιγῇ καλύψω
πῶν ἀλήθειαν, ἢν τοῖς τραπέζιταις βαλεῖν ἀποσε-
25 τὰ χθλῶν, τετέστι μεταδῆναι τῇ Χριστιανικῇ λαῷ καὶ δι-
δάσκει. τί εἶπω ἐν τῇ μελέσει ἐξετάσει αὐτῆς τὰ
Χριστὸς, εἰ ἐν ταῦτα (ὁ μὴ γινώσκῃ) κηρύττει πῶν
λόγων αὐτῆς πῶν ἀλήθειαν συγχέωμαι; τί περὶ ἐ-
μῶν; τί περὶ πῶν ἐμπιστοφάνων ψυχῶν ἐκτίσω
30 ἡνίκα περὶ τὰ ἐμπιστοφάνων ἐργα λόγον ἐξηκρι-
βωρῶν ἀπατησῶ; τίς ἐν ὑπαικῆσται καὶ ὀλα-
βῆσται δεσπόται καὶ ἡ (ὅπερ τρέμων καὶ πνύ-
ματι συσελόμενον λέγω) ἐκ ἀκῆσται μετὰ φόβου;
Ὅστις με ὁμολογήσει ἐμπροσθεν πῶν ἀνθρώπων, ὁ-
35 μολογήσω καὶ ἐν αὐτῇ ἐμπροσθεν τῷ Πατρὶ με ἐν
οὐρανοῖς, καὶ τίνα πῶν πινῶν ἐκ οὐφωβῆσαι ἐ-
κείνη ἡ αὐτῆς ἀπαλή; Ὅστις με ἀντήσται ἐμπρο-
σθεν πῶν ἀνθρώπων, ἀντήσομαι καὶ ἐν αὐτῇ ἐμ-
προσθεν τῷ Πατρὶ με τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὁ δὲ
40 καὶ Παῦλος πρὸς Γαλάτας κεφαλαίῳ πρώτῳ, Ἀλλ'
εἰ καὶ Ἀγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἐγγεγέλιται ὑμῖν, καὶ
τὰ ἐξῆς. οὐτα τοιγαρὲν τοιαῦτα ὑπεκρέμαται τοῖς
ἀποστόλοις, ἡ σιωπῶν πῶν ἀλήθειαν βάσανος,

πῶς ἐκείνῃ φευκτεῖον τὸ ἀφαιρῆν διὰ τῆς ἀληθείας
τῆς πίστεως τὰ κυρία; καὶ μεταταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ
πράξει, Ἐπεὶ ἐν (φησὶ) ταῦτα ἔτι εἶχει, δῆλον
ὅτι ἐν τῇ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ Χριστῷ δύο, τετέστι θεῷ
καὶ ἀνθρώπῳ φύσεις, ἡ ἑστίας ὁμολογῶντας εἰς μί-
αν αὐτῶν σινελθεῖν ὑπόστασιν, ἡ ἀποστολῶν, ἀνάγ-
κη ἐστὶ καὶ δύο ἡμᾶς φυσικὰς ἐν αὐτῇ θελήσει ὁ-
μολογῶν, θείαν δηλονότι καὶ ἀνθρωπίνην, καὶ ἀ-
ποδῆναι τοιγαρὲν ἀνάγκη τὰ θεῖα αὐτῇ ὡς θεῷ,
τὰ δ' ἀνθρώπινα τῇ αὐτῇ ὡς ἀνθρώπῳ. εἰ ἐν αἷ
ιδιότητες πῶν φύσεων ἐν ἐνὶ καὶ τῇ αὐτῇ ἰησοῦ Χρι-
στῷ Δὶς πῶν ἀποφασίᾳ σινελθεῖται, ἀποδοῖ καὶ
ἀποδοῖ πῶν φυσικῶν αὐτῶν θελήσεων καὶ φυσι-
κῶν ἐνεργειῶν ἐν πίσει πεπληροφωρημένους ἡμᾶς δι-
ῆμον ὁμολογῶν, ἵνα τῇ πῶν αὐτῶν (ἀγίων πατέ-
ρων) διδασκαλίᾳ ὁπαδοὶ οὐ πᾶσι φανώμεν, καὶ ἐ-
δὲ τῆς αἰρετικῆς κηνοτομίας εἰς πῶν Χριστὸς ἐκκλη-
σίαν συγχωρῶμεν. ταῦτα Ἀγῶν. Ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ
τὰ Πάπα Στεφῶν γνώμη τίθεται εἰς τὰ δεκρετά-
λια, λέγεται, ὁ ἄλλος διωάμενος διὰ τῆς αἰρέσεως ἀ-
νακαλέσας, καὶ μὴ ἀνακαλέσας, ἐαυτὸν αἰρετικὸν
δοποδέκνυσι. ταῦτα περὶ αἰρετικῶν κεφαλαίῳ δευ-
τέρῳ. ὁ δὲ ὀνώριος ἡμέλησε τέτων πάντων, ὅστις
(ἵνα τοῖς λόγοις λέοντες τὰ δευτέρῃ χρησώμεθα) πῶν
φλόγα τὰ αἰρετικὰ δόγματα ἐκ ὡς ἐπρεπε τῇ
ἐπιστολικῇ ἀποστολῇ ἀρχομένην κατέσβεστον, ἀλλ'
ἀντιπύρρει ῥαθυμίας. δευτέρῳ, τὸν Σέργιον
πλανηθέντα ἐμόνον ἀπελέγχει ἡμέλησεν ὁ ὀνώριος,
ἀλλὰ καὶ ἀποσπῆναι τῶν, πῶν ἐαυτῶ σιν τῇ
σεργίῳ ἐν τῇ αὐτῇ αἰρέσει ὁμοφροσύνην ὁ ὀνώ-
ριος παρῆρσεν κατωμολόγησε. τέταρτον, πῶν
σεργίᾳ αἰρετικὴν συγγραφὴν καὶ Δὶς συλλογισμῶν
ἐπεχέρησεν οὐχὺσαι. πέμπτον, τὸν Σέργιον
πρῶτρεψε ἀποδοῖ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἕκτον, ταύ-
ταις ταῖς φανερῶς δοποδέξαι παρελθέτω καὶ ἡ τῆς
ἐκτῆς οὐκ ἐκκλησίᾳ Σιωδῶ πράξει δεκάτη τρίτη ἀπό-
φασις, τὸν ὀνώριον ἀκολοθεῖσαι λέγεται κατὰ πᾶν-
τα τὰ τὰ σεργίᾳ φρονήματι, καὶ τὰ ἐκείνῃ δυσε-
βῆ δόγματα βεβαιῶσαι, τὸ αὐτὸ μαρτυρεῖ καὶ λέων
Πάπας, καὶ ἄλλοι περὶ τὰ ὀνώριος.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Βεβαίως τῆς πέμπτῃς καὶ ὅτῃς πῶν ἀποστάσεων, ὅτι ἐφανερῶς δηλαδὴ ὕστερον ὁ Σέργιος γράψας αἰρετικὰ ἐν τῇ
ἢν ἐβεβαίωσεν ὀνώριος ἐπιστολῇ αὐτῆς, καὶ ὅτι ὁ ὀνώριος τῇ ἐπιστολῇ αὐτῆς ἐβεβαίωσε πῶν σεργίᾳ ἄρεσιν,
διὰ τῆς τρισεκαδέκατης πράξεως τῆς ὅτῃς Σιωδῶ, Ἀμβροσίᾳ, Βασιλίᾳ, τῆς πέμπτῃς οὐκ ἐκκλησίᾳ, Δια-
50 λόγῳ καὶ ἐξ ὧν παρεκλίνει τὸν Σέργιον εἰς πῶν ἄρεσιν.

Τὴν πέμπτῃν ἀποστασιν, ἡ τις ἐστὶν ὅτι ἐφανερῶς
ὕστερον ὁ Σέργιος γράψας τινὰ αἰρετικὰ ἐν τῇ
ἐπιστολῇ, ἢν ὁ ὀνώριος ἐβεβαίωσε, βεβαιώμεν διὰ
τῆς δεκάτης τρίτης πράξεως τῆς ἐκτῆς Σιωδῶ,

ἐν ἡ ἀνεγνώστη ἐπιστολῇ ὀνώριος πρὸς Σέργιον, λέ-
γεται πρὸς τοῖς ἄλλοις, Ἐξαιρέτως ἐν ὡς ἀποδοῖ τὸ
σκαῖδαλον τῆς νέας ἐφορέσεως, ἐ δέον ἡμᾶς ὀρίζαν
ἡ κηρύττειν μίαν ἡ δύο ἐνεργείας, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀμαρ-
τήσαντες

τήσαντες ἐν καλύτερον Σέργιος καὶ Οὐάριος, ὕστερον κατεκρίθησαν. Τὴν δὲ αὐτὴν περὶ τῆς, ἣτις ἐστὶν ὁ Οὐάριος τῇ ὑποστάσει αὐτῆς ἐβεβαίωσε τὴν Αἰρεσιν τῆς Σεργίου, ἔτω βεβαιώσῃ, ὁ Οὐάριος τὸν Σέργιον προσφοντοφαιερῶς Αἰρέσεις πρὸς αὐτὸν ἐκ ἡλεγγου, ἔδωκεν ἐνδεήτησιν ἵνα ἐάσῃ τὴν πλάνην αὐτῆς. Δια-
 τῆτο ὁρῶν ὁ Ἀμβρόσιος ἐν ταῖς λόγοις περὶ τῶν ἀγίων λόγων πρώτῳ, ὅστις φησὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἐκ ἐλέγχου ἡμαρτανόντα, τρέπων τινὶ παροτρύνει αὐτὸν εἰς τὸ ἡμαρτανῆσαι. τὰ αὐτὰ φησὶ καὶ Βασίλειος, καὶ ἔδε αὐτῶν βιβλίῳ δούτερον κεφάλαιον δέκατον ἐβ-
 δομον. καὶ ἡ πέμπτη Οὐκεμνικὴ Σύνοδος λέγει, Πά-
 σιν ἐστὶ ταῖς πίσις ἀνέδελον, ὅτι κινεῖται περὶ πί-
 σεως λόγος, ἐμὸν ὁ ἀσεβὴς κατακρίνεται, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκκαθαριστὴς καὶ κωλύσας τὴν ἀσέβειαν, ὁμελεῖ

δὲ τῆς σωτηρίας τῶν ἄλλων, βιβλίῳ πέμπτῳ κεφα-
 λαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ. καὶ Γρηγόριος ὁ διάλογος φη-
 σὶ, Πῶς δυνάταται εἶναι ἀνυπόπτη ἀπαίτης ὁ συγγνώ-
 μῳ τῇ πλαινῶν παρέχων; βιβλίῳ ἐβδόμῳ ὑπο-
 σολῇ ἕκτῃ. οὐδὲ φησὶ καὶ τῆτο, ὅμη διορθῶν 5
 τὰ ὑποκοπίᾳ, συγχωρεῖ αὐτά. τοιαῦτα λέγει καὶ
 ὁ Ἀγάθων ἐν τῇ ἀναφορᾷ, ὡς ἔρηται αὐτῶν. δού-
 τερον, ὁ Οὐάριος ἐμὸν ἡμέλεισε διορθῶσθαι
 τὸ Σέργιον πλαινῶντα, ἀλλὰ καὶ ἐπήνεσε. τῶν, ὅτι
 φαιερῶς ὁ Οὐάριος ὁμολογεῖ συμφερεῖν τῷ Σεργίῳ. 10
 τέταρτον, ὅτι καὶ βεβαίῳ τὴν ὑποστάσει Σεργίου δι-
 οικήσας ὑποχρηματῶν. πέμπτον, ὡς ἀκρίβει τὸν Σέργιον
 εἶνα μὴ ἀεὶ ἐν τῇ αὐτῇ σκοπῇ, καὶ διὰ ταῦτα ἡ παρῆ-
 σα, ἥτοι ἡ ἕκτῃ συνόδῳ πρῶτον δεκάτῃ τρίτῃ ἀπε-
 φήνατο ἡ κοινὴ θεκία τὸν Οὐάριον ἐν πᾶσι τῷ Σεργίῳ. 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἀποδείξας δι' ὧν σὺλλογισμῶν τῆς ἐβδόμης ἀνταρτίας καὶ δι' ὧν φησὶν ὁ Ἀγάθων, ὅτι ἐκ ἐλευθεροῦ τῆς
 Αἰρέσεως τὸν Οὐάριον ἢ τῆς κατὰ περιστάσεως, τὰς δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας, αἷ ἐκ ἐδὲ ἀρνήσασθαι ἀρνηθῆναι. 20

Η ἀνταρτίας ἡ ἐβδόμη ἐστὶν, ὅτι ἐκ ἐλευθεροῦ τὸν
 Οὐάριον ἢ περιστάσεως τῆς κατὰ, περὶ ἧς εἰ καὶ
 εἰρήκαμεν αὐτῶν, ἀλλὰ ὑπολέγουμεν, ὅτι κατὰ πρῶτον
 αἰθεσμονέειν ἀρνεῖσθαι τὰς δύο ἐπὶ χεῖρας φύσεις,
 ἔτι αἰθεσμονέει καὶ τὰς δύο αὐτῆς φυσικὰς ἐνερ-
 γείας καὶ θελήσεις ἀρνεῖσθαι, ἀλλὰ μὲν κατὰ τὰς
 χεῖρας ὡς αἰθεσμον ἢ ἀρνεῖσθαι τὰς δύο φύσεις
 ἐπὶ χεῖρας, ἄρα. δούτερον, εἰ αἰθεσμονέειν ἀντιλέ-
 γαν τῇ θεᾷ γρηφῇ, αἰθεσμονέει καὶ τὸ ἀρνεῖσθαι
 τὰς δύο ἐπὶ χεῖρας θελήσεις, ἀλλὰ μὲν ἐν ταῖς χεῖ-
 ραῖς ὡς αἰθεσμον ἢ ἀρνεῖσθαι τὴν θεᾷ γρηφῇ,
 ἄρα. τρίτον, ὅπερ ἐπὶ τῇ Οὐάριος οἱ ὁρθόδοξοι ὡμο-
 λόγησαν, τῆτο αἰθεσμονέειν ἀρνεῖσθαι ὑπὸ Οὐάριος,
 ἀλλὰ μὲν ἐπὶ τῇ Οὐάριος οἱ ὁρθόδοξοι ὡμολόγησαν τὰς
 δύο ἐπὶ χεῖρας φυσικὰς θελήσεις καὶ ἐνεργείας, ἄρα.
 τέταρτον, ἐκ ἐστὶν ἀσεβὴς ὁ μὴ βεβαιώσας ὁμολο-
 γῆν τὰς ταῖς Αἰρετικαῖς ἐφ' ὧς ἐθέσας ἐναντίας φω-
 νίας, ἀλλὰ μὲν ὁ Οὐάριος ἐκ ἡβέλει ὁμολογεῖν τὰς
 ταῖς Αἰρετικαῖς ἐφ' ὧς ἐθέσας ἐναντίας φωνίας, ἄρα.
 πέμπτον, ὅς ὁποιαδήποτε φωνὴν ἀπεβλήτην τῶν
 Αἰρετικῶν ἀποδέκνυσιν καὶ δέχεται, καταπεκρυμμένος
 ἐστὶν, ἀλλὰ μὲν ὁ Οὐάριος τὰς ἀπεβληθείσας τῶν Αἰρε-
 τικῶν φωνίας ἀποδέκνυσιν καὶ ἀποδέχεται, ἄρα.
 ἕκτον, ὅπερ ὁ Κύριος ἀσπασάμενος ὁμολογεῖν πᾶσιν
 ἐνετάλατο, τῆτο ἐκ ἐδὲ ἀρνήσασθαι τὸν Οὐάριον,
 ἀλλὰ μὲν τὰς δύο φυσικὰς θελήσεις καὶ δύο φυσι-
 κὰς αὐτῆς ἐνεργείας ἀσπασάμενος ἐκέλευσεν ὁμολο-
 γῆν. ἄρα. ἑβδόμον, ὅπερ ἀδυνάτον ἐστὶν ἀρνεῖ-
 σθαι, μὴ ἀσπασάμενος τὴν τῆς Κυρίου ἀλήθειαν τῆς πί-
 σεως, τῆτο ἐκ ἐδὲ ἀρνήσασθαι τὸν Οὐάριον, ἀλλὰ
 μὲν ἀδυνάτον ἀρνήσασθαι τὰς δύο ἐπὶ χεῖρας θελή-
 σεις καὶ ἐνεργείας χωρὶς ἐλάβης ψυχῆς, ἄρα.
 ὀγδοον, ὅπερ ἐκ ἐδὲ αὐτῶν ὁ Οὐάριος ἀρνήσασθαι
 χωρὶς τῆς ἀρνήσεως τῆς χεῖρας, ἐκείνῳ αἰθεσμον

ἢ αὐτῇ ἀρνήσασθαι, ἀλλὰ μὲν δύο θελήσεις καὶ ἐνερ-
 γείας ἐκ ἡ ἀρνήσασθαι αὐτῶν τῆς ἀρνήσεως τῆς χε-
 ρεῖς, ἄρα. οὐκ ἔστιν, τῆτοις ἐνδεῶς καὶ τὴν ἐναντίαν
 πρῶτον τῶν ὁρθόδοξων. ὁ Σωφρόνιος δὲ δύο ἐνεργείας 25
 καὶ δύο θελήσεις διὰ τῶν ὑποσολῶν αὐτῆς τῶν συνο-
 δικῶν καὶ ἄλλων συγγραμμάτων ὁμολογεῖν, καὶ ἐναν-
 τιωθεῖς περὶ τῆτων Σεργίῳ καὶ ἄλλοις μονοθελήταις
 τόσον ὁ Σωφρόνιος αὐτῶν ὅσον καὶ ὁ μακάριος, φη-
 νίμως ἐποίησεν ἐκείτους καὶ ἀσεβῶς. ἄρα ὁ Σέρ- 30
 γιος καὶ Οὐάριος τῷ αὐτῷ χεῖρῳ τῇ ὁρθόδοξῳ οὐκ
 ἐναντίαν ὁμολογία ἀντιπρότερον, καὶ δύο ἐπὶ χεῖρας θε-
 λήσεις καὶ ἐνεργείας μὴ ὁμολογήσαντες κατὰ ἡν αὐ-
 νοίαν οἱ ὁρθόδοξοι ἔωκον, ἀφ' ὧν ἐποίησαν ἀμφο-
 τεροὶ καὶ ἀσεβῶς. δέκατον, ἀνεκώμεθα ἔπειτα 35
 Ἀγάθωνος καὶ τῆς συνόδου αὐτῆς, τὴν φησὶν ἐν τῇ
 ἀναφορᾷ. Ὡς ἡνίων ἀντίκειται ὑπὸ ἀρχαῖς θεοδώροις, Κυ-
 ρος, Σέργιος, Πύρρος, Παῦλος, Πέτρος, καὶ αἱ ἱερω-
 νύμενοι μέλει τέλεις ἀποδοχθεῖς, οἵτινες τῆς
 καμνῆς πλάνης ἀντίκειται, καὶ τῆς τελείας οἰκονομίας, 40
 ἐν ἧς πάντες ἐσώθημεν, ἐχθροὶ, ἐμὸν τῆς ἀλη-
 θεῖς ὁμολογίας ἐναντίοι, ἀλλὰ ἄτε δὴ πλαινῶν ἀπὸ
 τῆς οὐδ' τῆς ἀληθείας τὰ ἐναντία ἐδίδαξαν, ἀλ-
 λως καὶ ἄλλως διηκολογούμενοι, καὶ ἀλλήλων τὰ δόγ-
 ματα καταλύοντες, τὸ γὰρ μηδεμίαν ἀληθείαν θε- 45
 μελιώσας, ἀναγκάσας ἐστὶν ἵνα τῆς πλάνης τῇ ἀ-
 συστάτῳ ποικίληται, ἡ γὰρ ἀληθινή πίστις ἐκκαθα-
 γῆται ἐδυνάται, ἡ ποτὲ μὲν ἄλλως, ποτὲ δὲ ἄλ-
 λως μεταταῦτα κερυχθῆναι, ἔπειθ' ἔσαι ἡμῶν,
 ὡς ὁ Ἀπόστολος διδάσκει, τὸ Ναὶ, Ναὶ, καὶ τὸ Οὐ, Οὐ, τὸ 50
 γὰρ πλέον ἀπὸ τῆς ποιότητος ἐστὶν. ἐκ τῆτων πάντων
 φανερόν ἐστιν ὅτι ἐκ ἐδὲ τὸν Οὐάριον ἀρνηθῆναι τὰς δύο
 θελήσεις καὶ δύο ἐνεργείας, καὶ μάλιστα ὅτε ἀνεφάνη ἡ
 Αἰρεσις, διότι τότε ἐδὲ μᾶλλον ἀπεδέσασιν ὑπὲρ τῆς
 ἀληθείας, ἐχθροὶ δὲ ἀφ' ὧν αὐτῶν πλαινῶν ἀκάνθισθαι.
 ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ἀποδείξαι τῆς ὀγδόης, αὐτῆς, δεκάτης καὶ ὡδεκάτης τῶν περτάσεων, ὅτι ἔτε ὑπὸ τῆς ὑποδείγμα-
 5 τῆς Σωφρονίᾳ δυνάται ὁ Ὀνώριος βοηθηθῆναι, ἀνόμοιον γάρ, ἔτε ὑπὸ τῆς ἱερωνύμου, καὶ ὅτι ἐν
 τῇ δευτέρᾳ αὐτῆς ὑποσηλῇ ὁμολογήσας τὰς δύο φύσεις τῆς Κυρίᾳ ἰδίως ἐνεργεῖν, αὐτῆς ἡρνήσατο ἑαυτῇ
 μαχόμενῃ, καὶ ὅτι ἐν τῇ Αἰρέσει τέθεικον, ὡς Βασιλεῖς, Πάπαι, Συνόδοι καὶ ἄλλοι κατέκριναν αὐτόν.

Ἡ ὀγδοὴ περτάσις ἦν, ὅτι ἔτε ὑπὸ τῆς ὑποδείγ-
 10 μαι, ἀνόμοιον γάρ. πρὸς ἣν ῥητέον, εἰ καὶ γράφει ὁ
 Σέργιος ὅτι ὁ Σωφρόνιος συμφώνησεν περὶ τῆς σω-
 πῆσαι τὰς δύο ἐνεργείας, δὲ ὁμῶς ἡμᾶς πισύσαι
 μᾶλλον Σωφρονίῳ, ὅς ἐκείνῳ πῶ ἔτε χειροτονηθεὶς Πα-
 15 τριάρχης ἱεροσολύμων, ἔγραψε τὰς δύο θελήσεις καὶ δύο
 ἐνεργείας σαφῶς, καὶ ἀπέδειξεν ὡς ἀνάγκη ἐπὶ ταύτας
 ὁμολογεῖν, ἔκ ἑκείνου ὁ Σωφρόνιος συμφώνησεν Ὀνώ-
 ρίῳ περὶ τῆς δυνάμεως σωπᾶσθαι τὰς δύο ἐνεργείας. ἔπα-
 20 πῆς ὅσας ἔδωκε Σέργιῳ Σωφρονίῳ χρήσεις ἐξετά-
 σαι ὁ Σωφρόνιος, ὅς ἐρε ψάδεαι καὶ ἀσυμφώνως, καὶ
 25 20 Διὰ τὸ ἔγραψεν ἐγκυκλικῶς ἐπιστολὰς, καὶ ἕως ἔ-
 ἔζη ἐκ ἑαυτοῦ ἀποδείξων κατὰ Μονοθελητῶν. ὁ δὲ Ὀνώ-
 ριος μετὰ τῷ Συνόδῳ καὶ τῷ ἐπιστολῷ Σωφρονίῳ
 αὐτέγραψεν αὐτῷ μὴ λέγειν δύο θελήσεις καὶ ἐνε-
 30 γείας, καὶ τοῖς ἔγραψεν ὁ Σωφρόνιος τῷ Ὀνώριῳ ἵνα
 25 ἔχη τὸν Σέργιον Αἰρετικόν, ἔκ ἧκαστον ὁμῶς αὐτῶς ὡς
 δέκνυται ἐκ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς Ὀνωρίᾳ πρὸς Σέρ-
 γιον. ἡ δὲ ἐν αὐτῇ περτάσις ἦν, ὅτι ἐδυνάται βοηθη-
 35 θῆναι ὁ Ὀνώριος ὑπὸ τῆς ὑποδείγματος τῆς ἱερωνύ-
 μους, ὁ γὰρ ἱερωνύμος ἔγραψε Δαμάσῳ ἵνα ἀπέ-
 30 χῇ τῆς ὀνόματος τῶν τριῶν ὑποστάσεων ὡς ἀμφιῤε-
 πῆς, καὶ ὅτι ὅλοι οἱ γραφεῖς Διὰ τῆς ὑποστάσεως
 ἐνοῦσιν ἐσάν, βιάζοντες αὐτὸν ὁμῶς οἱ Ἀναπλικοὶ
 καλῶς ἐνοεῖν, ἐδέξατο τῷ ἐνοεῖν καὶ τὸ ὄνομα,
 35 αἶσα. πρὸς τῷ δεκάτῳ περτάσιν ῥητέον, ὅτι εἰ Μονο-
 θελητῇ λέγασθαι τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμοιον ἡμῖν καὶ πάντα
 40 χωρὶς ἁμαρτίας. δευτέρῳ, εἶναι τέλειον ἐν ἑκατέρᾳ
 φύσει. τρίτον, τὸν αὐτὸν εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν καὶ αὐ-

θρῶπον ἀληθινὸν. τέταρτον, ἑκατέρας ἐσῆς ἐν εἰ-
 45 κενῷ ἀποφασιστικῶς φασὶ φυλάττειν αὐτῶν φυ-
 σικῶν ἰδιότητα. ταῦτα δὲ λόγοις μόνοις ὁμολογεῖν,
 ἔργοις δ' ἔτι, ἀρνημέναι τὰς δύο θελήσεις καὶ δύο ἐνε-
 γείας, λέγει γὰρ ὁ Μάξιμος ἐν τῇ ἀπολογία, Ἀδύ-
 νατόν ἐστιν ὑπὸ ἐκείνων ὁμολογεῖσθαι τὰς περτάσεις,
 ἀρνημένων αὐτὰς Διὰ τῆς σιγῆς. ὡς καὶ Γρηγόριος
 50 πρὸς Κληδόνιον ὑποσηλῇ δευτέρᾳ λέγει περὶ τῶν
 Ἀπολιναριστῶν, Τὰς μὲν δύσεβας λέξεις ὁμολογεῖται
 περὶ δὲ τῶν νῦν κακουργῶν. ἔγω καὶ Ὀνώριος ὁμο-
 λογεῖ ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑποσηλῇ τὰς δύο φύσεις ἰδίως
 ἐνεργείας, ὁμῶς πάλιν ἐν αὐτῇ φησὶν, Ἀρπὸν
 ἐπὶ λέγειν ὑπὸ Χριστῷ μίαν ἢ δύο ἐνεργείας, καὶ ἴδε
 ἐν τῇ σιγῇ Συνόδῳ τί λέγασιν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀγά-
 55 θων περὶ Ὀνωρίᾳ. ἐν ταῦτα ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ ἑδρί-
 κτῳ λέγει περὶ αὐτῆς καὶ τῆς, ὅτι αὐτὸς ἑαυτῇ ἐ-
 μάχετο. μεγάλως λοιπὸν ἐφλυῖνεν οἱ ψευδοῖχοι
 Βεδαρμίτιος καὶ Γρετζέρος, εἰπόντες, ὅτι εἰ ἐκ λά-
 βαις τὰ εἰρημῆα καὶ τῷ γνώμῳ τῶν Μονοθελητῶν,
 κακῶς ἐστὶ, δυνάται ὁμῶς καὶ ἐρθεοδόξως ἐκλαμ-
 60 βάνεσθαι. πρὸς δὲ τῷ ὡδεκάτῳ περτάσιν ῥητέον, ὅτι
 ἐν ταῖς παῖσιν Αἰρετικὸς Φανὴς ὁ Ὀνώριος, ἐμετε-
 νόησεν, ἀλλ' ἔτιως ἀπέθανε. Διὰ τὸ τῇ κατακρίσει
 τῆς συμφωνήσαντος ἐμόνου Κωνσταντίνου Ἀυτοκρά-
 65 τωρ, καὶ Λέων ὁ δευτέρως καὶ Βενέδικτος ὁ δεύτερος οἱ
 Πάπαι καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἰσπανίας, ἀλλὰ καὶ ἱ-
 ωάννης ὁ πέμπτος καὶ Κόνων καὶ ἄλλοι Πάπαι, καὶ ὁ
 Βασίλειος Ἰστανιανὸς ὁ δεύτερος καὶ ἄλλοι Ἀυτοκρά-
 70 τες καὶ ἡ πονθῆκη Συνόδος καὶ ἄλλαι Συνόδοι τῇ ἐκείνῃ
 συμφώνησαν κατακρίσει.

40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς μαρτυρίας Ἀναστασίας τῆς Βιβλιοθηκῆς εἰς τὸν βίον τῆς δευτέρας Λέοντος, καὶ ἐκ τῶν πρὸς τὸν
 45 Ἀυτοκράτορα Κωνσταντῖνον καὶ τὰς Ἰσπανίας ἐπιστολῶν τῆς αὐτῆς Λέοντος, δέκνυται ἀποδεχθῆναι τὸν Λέ-
 οντα τετονὶ τῷ ἐκτῷ Οἰκουμενικῷ Συνόδῳ, καὶ συναινέσαι αὐτῇ, καὶ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς μετὰ χαρᾶς
 περσῆσθαι, ἀναθεματίζει τε τὰς Αἰρετικές, καὶ σὺν ταῖς Μονοθελήταις ὀνομασί τὸν Ὀνώριον.

50 Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκῆς μαρτυρεῖ ἐν τῷ βίῳ
 τῆς δευτέρας Λέοντος τῆς Πάπας Ρώμης, ὅτι ὁ αὐτὸς
 δευτέρως Λέων ὁ Πάπας ἐδέξατο καὶ ὁμολόγησε τῷ
 55 αἴαν ἐκτῷ Συνόδῳ, καὶ πάντα τὰς ὑπὸ αὐτῆς τῆς
 Συνόδου ἀναθεματίζοντας καὶ ἐν αὐτοῖς κατ' ὄνομα
 τὸν Ὀνώριον τῷ ἀναθέματι παρέδωκε. τῇ αὐτῇ ὁ-
 μοίως μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς Λέων ἐν ἐκείνῃ τῇ ὑποσηλῇ,

ἣν δεξάμενος τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου καὶ τὰς
 60 αὐτοκράτορας ἐπιστολὰς συγχαρῆς ἔγραψε πρὸς
 Κωνσταντῖνον τὸν Ἀυτοκράτορα, ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς
 ἄλλαις αὐτῆς ἐπιστολαῖς, αὐτῆς σὺν τῷ βίῳ αὐτῆς
 ὑπαρχοσιν μετὰ τῷ δωδεκάτῳ ἐν Τολέτῳ Συνόδῳ
 καὶ τῷ Ροδόμακῳ. ὅς τις Λέων ἐν τῇ αὐτῇ ὑποση-
 65 λῇ πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Ἀυτοκράτορα φησὶ, τὰς
 70

Ληγαταρίως τὴν τῆς Ἀποστολικῆς Θρόνου τῆς μητρὸς ὑμῶν τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας, τὰς οἰκέτας τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας Θεόδωρον καὶ Γεώργιον τὰς Πρεσβυτέρους καὶ Γεωργίου τὸν Διάκονον καὶ Ρεχωνάριον τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας μετὰ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀποδημησάντων περσῶπων, τῶν καὶ ὡς τῆς ἀπορηγασμένης ὑμᾶς τῆς Ἀποστολικῆς μνήμης Ἀγάθωνος τῆς Πάπας κατὰ τὴν ὁγδόην ἐπινέμησιν συνέκον τῆς τῆς πίστεως πραγμάτων κατὰ κέλους τῆς ὑμῶν εὐσεβείας αὐτοῖς, σαλόντων Δὲ τῆς ἐναυχὸς διελευθέρσης δεκάτης ἐπινεμήσεως τῷ ἱερίῳ μηνὶ μετὰ θάων κεραιῶν τῆς ὑμῶν Φιλαυθροπίας ἅμα καὶ συνοδικαῖς ὑπομνήμασι μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἔπαι τῷ Κυρίῳ ἀγαθολογῶν ἐδεξάμεθα. Καὶ, τοιγαρὲν τῶν συνοδικῶν τῶν ὕψος ἀνδραμόντες, καὶ ἐπιμελῶς περιεργασάμεθα, καὶ ὅλας τῶν ὑπομνημάτων ἀπατήσαντες, τὰ αὐτὰ ἅπερ καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Θρόνου Ληγαταριοὶ ἐξηγήσαντες τοῖς συμφωνοῦσιν ἐγγράφοις εὐεργὶ συμβαίνειν, καὶ γὰρ ἐπέγνωμεν ὅτι ἡ ἀγία καὶ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἣτις καὶ Θεῶς χάριν τῷ βασιλικῷ παρσάγματι ἐναυχὸς ἐν τῇ βασιλίδι σιωνηθροῖσιν πόλει, τὰ αὐτὰ ἅπερ καὶ ἡ ἡμεῖς μαϊκή Σύνοδος, ἡ τῷ ἁγίῳ καὶ Ἀποστολικῷ τέτρῳ Θρόνῳ συγκεκλημένη, ἡ ἡμεῖς καὶ τῷ Δακονίῳ ἐκτελεσῶν, σιωνησέτε καὶ ἐψηφίσαντο ἔπαι τῇ ὁλοκληρίᾳ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τοῖς τῶν πατέρων Κανόσι, καὶ ὁμογνωμόνως ἅλα ἡμῖν σιωμολόγησε τὴν οὐρανὴν τῆς ἀγίας καὶ ἀχωρίστου Τριάδος εἶναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ δύο καὶ ἐν δυσὶ φύσεσιν ἀσυγχύτως, ἀχωρίτως καὶ ἀδιαρέτως τυγχάνοντα, καὶ τῶν τοίνυν τῆς ὁρθότης καὶ Ἀποστολικῆς

ὁρθοδόξου τὴν τύπον ὁ ἀπορηγασμένος με Ἀγάθων ὁ τῆς Ἀποστολικῆς μνήμης Πάπας ἅμα τῇ τιμῇ Συνοδῶν ἐκήρυξε, καὶ τῶν τοῖς ἀπολαβῶν ἐγγράφοις ἐν τῇ τῆς ἡμέρας ἀναφορᾶς πανηρῇ τῇ ὑμετέρᾳ ὁσεβείᾳ Δὲ τῶν οἰκείων Ληγαταρίων ἀνέπεμψε, Ἀποδοκινῶν καὶ ἑπικυρῶν ταῖς τῶν ἀγίων καὶ ἐγκρίτων τῆς Ἐκκλησίας Διδασκαλίαις Χρήσεσιν, ὅτινα ἔπαι τῆς παρσῶν ἡ ἀγία καὶ μεγάλη τῆς Κυρίας Συνόδου ἡ Δὲ τῆς ὑμετέρας γυνομῆς ἀποδοξῆς ἐδέξατο, καὶ ἐν ἅπασιν αὐτὸν σὺν ἡμῖν περιεπαύσατο, ὡς τῷ ἐκκλησίᾳ διδασκαλίᾳ τῆς μακαρίας Πέτρους τῆς κορυφαίας τῶν Ἀποστόλων ἐν αὐτῇ ἐπιγνώσκουσα, καὶ σημεῖα ὁλοκληρίως ὁσεβείας ἐν αὐτῇ τέτρῳ ἀποδοκινῶν. Καὶ, περσπεπιδέτοις συναθεματίζοντες πάσας τὰς Αἰρέσεις, καὶ τὰς τῆς ἱερῶν ἀπαντᾶς ἀρχηγὰς καὶ ψεύδας, εἴνευ κατὰ τὴν ὁρθοδόξου καὶ Ἀποστολικῆς πίστεως ταῖς τῆς διαδόχου ἀπάταις κεραιολογῶν, πλάνας ψεύδας ταῖς Ἐκκλησίαις ἐπεχάρησαν παρεσθαινεῖν, τετέστιν Ἀρεῖον, Σαβέλλιον, Μακεδόνην, καὶ Ἀπολλινάριον. 20 καὶ, ὡς αὐτῶς ἀναθεματίζοντες τὰς ἐφάρετας τῆς νέας πλάνης, τετέστι Θεόδωρον τὸν τῆς Φαραὶ ἑπίσκοπον, Κύρην τὸν Ἀλεξανδρείας, Σέργιον, Πύρρον, Παῦλον, Πέτρον τὰς τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ὑποκαθιστὰς μακάριον ἡπερ καὶ ἡμεῖς, 25 ἐμὴν ἀλλὰ καὶ Ὀνώριον, ὅστις ταῦτῃ τῷ Ἀποστολικῷ Ἐκκλησίᾳ ἐκ ἐπεχάρησε διδασκαλίᾳ Ἀποστολικῆς ὁρθοδόξου ἀγνίσαι, ἀλλὰ τῇ βεβήλω ἀποδοξίᾳ μιανθῆναι τῷ ἁπλῶν παρεχώρησε, καὶ πάσας δὲ τὰς ἐν τῇ αὐτῇ πλάνῃ τελεσθήσας ἀναθεματίζοντες. ταῦτα ὁ Λέων ἐπὶ τῇ ἐξέτασιν αὐτῆς ἐπιστολῇ. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι οἱ παπῖσαι μὴ πολμῶντες ἀρνηθῆναι τῷ Ἀποδοκινῶ τῶν πρακτικῶν τῆς 5. Συνοδῆς πρὸς τὴν Λέοντος, 35 τὰς εἰς Βασιλείαν καὶ Ἰστανὴς ὑποστολὰς αὐτῆς νόθας φασίν, ἀπιστοῦντες καὶ αὐτῶν κατακρίναντες Ὀνώριον.

Οἱ παπῖσαι, καὶ τοὶ ἀρνηθῆναι ἐκ Ἀποδοκινῶν τὸν δεδέχθαι τὸν Λέοντα τὸν πρακτικῶν τῆς οὐρανῆς Συνόδου καὶ τὰς γραφαὶς τῆς Ἀποστολικῆς Κωνσταντίνου, καὶ τὸν αὐτὸν Λέοντα ἀντιγράφαι τῷ Κωνσταντίνῳ Ἀποκράτει καὶ αὐτῷ τῷ γνώμῳ ἢ αὐτῇ ἡ ἡμεῖς γραφῆσα ὑποστολὴ περιέχει, ὁμοίως περσέτε τὸν αὐτὸν γεγραφένον περὶ τὰς Ἰστανὴς περὶ τῆς αὐτῆς Συνόδου, παρεκινῶνται αὐτὰς ἵνα δεχθῶσι τὰ ὑπὸ αὐτῆς παραχθέντα ἅτινα σὺν τοῖς γράμμασι τῆς αὐτῆς Λέοντος ἐπέμψθησαν περὶ αὐτὰς καὶ τῇ αὐτῇ σιωμινέσει περσβεβαιώσωσιν, ὡς περ αὐτοὶ οἱ Ἰστανῶν, περὶ οὗ ὁ Λέων ἔγραψε, μαρτυροῦσιν ἐν τῇ ἐν Τυλέτῳ Συνοδῷ τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ, ἣ ἡμεῖς ἔχουσιν Ἀποδοκινῶν οἱ ἐναντίοι ἅλα

λας ἐπιστολὰς πεμψθείσας περὶ Κωνσταντίνου τὸν Ἀποκράτη καὶ περὶ τὰς Ἰστανὴς ὑπὸ τῆς Λέοντος ὑπὲρ ταύτης τῆς πραγματοῦσας, καὶ αὐτῶν, αἵτινες κοινῶς καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς μετὰ τῶν αὐτῶν μόνων τῶν γνησίων ἐπιστολῶν τῆς δευτέρου Λέοντος, ἐπὶ δὲ βαρέως φέρουσι τῷ τῆς Ὀνωρίας καταδίκῃ, ἔπαι τὸ σιωμινέσθαι τῆς ἀναισχυντίας ἀσυλῶν καταφύγεσι καὶ βοῶσι, ταῦτας πάσας τὰς ἐπιστολὰς νόθας εἶναι, ἡ τελευτῶν παρσφαρμῶν, ἡ τελευτῶν περὶ τῆς καταδίκης τῆς Ὀνωρίας μὴ παρέχειν πίσιν τῷ Λέοντι. τῷ πρώτῳ τετάρτῃ τῶν ὁδῶν περσῶν ὁ Βαρώνιος, ὅτινι ἐπονται Βίνιος καὶ ὁ Γρετζέρους. τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ ὁ Βελαρμῖνος, καὶ ὁ αὐτὸς Γρετζέρους, ἀλλὰ αὐτῶν. 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ἀντιρρῆσις παπῖσιν περὶ τὰς τῆς Λέοντος ἐπιστολὰς ὅτι τῆς μὴ συμφωνεῖν αὐτὰς τῷ Χρόνῳ, καὶ ῥῆσις αὐτῆς ὅτι τῶν τῷ Χρόνῳ ἀσυμφωνῶν μὴ, ἐλυμαινομένων δὲ τῶν περὶ αὐτῶν πίσι.

Μία ἐστὶν ἡ κοινὴ καὶ ἐξαίρετος αὐτῶν ἀντίρρησης
 πρὸς πάσας ταύτας τὰς ὑποβολὰς· ἥ ἔστιν κέχρηται
 ὁ Βαρώνιος καὶ οἱ αὐτῷ ἐκόμενοι δηλαδὴ, ὅτι φαίνε-
 ται περὶ τῆς σημείωσης τῶν χρόνων μὴ συμφωνεῖν. πρὶν
 5 ἄρα εἶπεν ἐκάστης ὑποβολῆς καὶ εἶδος τὰς ἐκδι-
 κήσεις, ἐκ αὐτοῦ τῶν σκοπῶν εἶσαι ταυτησί τῆς ἀντίρ-
 ρήσεως πρὸς διώκιν ἐκτεμεῖν, ὅπως γὰρ πάντα τὰ λ-
 λα, τέτρεται τὰ πρᾶγματα, οἱ ῥόποι καὶ τὰ πρὸς ὅσους
 σιωερχονται, ἐκ τούτης διωκόμεως ἐστὶ τὸ χρονικὸν
 10 σφάλμα, μάλιστα βραχὺ, ἢ πρὸς ἐπὶ ἀβέβαιον,
 ὥστε δι' αὐτὸ ἀμφιβάλλεται περὶ τῆς αὐθεντίας τῶν
 γεγραμμένων. εἴτα ποτὶ πρᾶγματα ὡς ἀναμφίβολα
 δεχόμεθα, ἀλλὰ τὸν καιρὸν ἐκείνου δὲ κρινόντες, ὡς
 ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῆς κοσμογονείας, περὶ τῶν Διαφορῶν αἱ
 15 ἑβραῖοι καὶ σαμαρείται, Ἑλλήνες τε καὶ λατῖνοι, ἀλ-
 λά τὸ πρᾶγμα ἀναμφίβολόν ἐστι, καὶ ἐλυμαίνεται

πρὸς περὶ αὐτῶν πῶς ἡ Διαφορὰ τῶν χρόνων, ἔτι καὶ
 περὶ πολλῶν πρᾶξεων Ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ὁ χρό-
 νος Διαφωνεῖται, ἀλλὰ τὰ πρᾶγματα δέχονται ὡς
 πάντα ἀληθῆ, καὶ δὴ καὶ πρὸς Σιών δὲ πρὸς Λα-
 τίνων γενομένην, ἥτοι Ἀραβικαὶ καὶ πρὸς δούλους,
 τυπωθεῖσαν ἐν Κολωνίᾳ μετὰ τὰ ἔργα τῶν Περσέ-
 ρων λέγεται σιωελθεῖν ἐπὶ Λέοντος τῶν πρώτων, ὁ
 Βίνος λέγει ἐν τῷ ῥόπῳ ὅτι σιωήθησαν ἐν ἑταίρῳ
 πατριάρχῳ αἰσῶν ὡς ἀπὸ πατριάρχῳ ἐν Ρώμῃ
 φιλίππος τετάρτος, καὶ ἡ Διαφορὰ ἐστὶ ὁ γδοήκοντα.
 καὶ ἡ Σιών δὲ Καρποντοκρατικὴ λέγουσιν ὅτι ἡ Σιών δὲ
 ἐν ἑταίρῳ πατριάρχῳ αἰσῶν ὡς ἀπὸ πατριάρχῳ ἐν
 20 Ρώμῃ λέγει ὅτι ὁ χρόνος ἐστὶν ἀβέβαιος, καὶ ἡ Διαφορὰ περὶ
 τῶν χρόνων λέγουσιν, ὥστε ὁ χρόνος ἀμφιβάλλεται ἐν τοῖς
 τοιαύτοις, ἐξ οὗ λυμαίνεται διώκται πρὸς ἀληθεῖαν.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Δ'.

20 Ἀντίρρησις τετραψύχδος πρὸς τὸν παπικόν, νόθῳ δὲ αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα Κωνσταντῖνον ὑποβολῇ
 τῶν Λέοντος ἀποδείξαι περὶ τῶν χρόνων ὡς ὁ χρόνος, καὶ ἀντίρρησις αὐτῆς ἀληθεύει, ἐν ἣ παλιν κατακρίνεται
 ὁ ὀνόματι δέκνεται.

Ἀλλ' οἱ παπικὰ βεβλημένοι ἀποδείξαι νόθον εἶναι
 25 ταύτην πρὸς ὑποβολὴν τῶν Λέοντος πρὸς γραφῆσαν
 πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Ἀυτοκράτορα, τέσσαρας ἀντίρρη-
 σεις προσβάλλουσι, πρώτῃ, ὅτι περὶ τὸ τέλος τῆς ὑπο-
 βολῆς τίθεται γραφῆσαι ταύτην τῷ Μαΐῳ μηνὶ τῆς
 δεκάτης Ἰνδικτιῶνος, ἥτις αὐτὸς ὁμολογεῖ δε-
 30 χέσθαι τῷ Ἰβλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος, ἡ-
 τὶνα ἐὰν μὴ ψεύδῃ ἀποδεχθῶσι, πρὸς ἡλικίαν
 ὅτι ἐαυτοῖς ἀντιλέγουσι. δεύτερῃ, ὅτι ἐξ οὗ Ἰβ-
 λίῳ μηνὶ ἡδιώτα ὁ Λέων Ἀρχιερεὺς εἶναι, ὅστις
 τῷ Αὐγύστῳ μηνὶ κηρυσσόμηναι, καὶ δεῖνα μόνον
 35 μῆνας πρὸς Ἀρχιερατείαν ἔχῃ. τρίτῃ, ὅτι ὁμο-
 λογεῖ ταύτην πρὸς ὑποβολὴν γεγραφεῖσαι τῇ δεκάτῃ Ἰν-
 δικτιῶνι, καὶ ἦν ἔτι ἡ γενομένης Ἀρχιερεὺς. τε-
 τάρτῃ, ὅτι τὸν ὀνόματι ἐν τῇ Αἰρέσει τῶν Μονοθε-
 λῶν τεθνηκότα, καὶ Διατῆς τῇ διατάξει τῶν ἀνα-
 40 θέματος ἀποφάσει καταδικασμένων εἶναι ἡ ὑποβολὴ
 Διαβεβαίωσι, ὅντινα ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία κοινῇ ἡ-
 μῇ ἔθαψε, καὶ μετὰ τὸν αἰῶνα Ἀρχιερεὺς ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων Πέτρων ὡς ἐκείνῳ καθολικῷ
 Ἀρχιερεὺς ἐν πᾶσιν ἀπένεμε. τέτρεται τὰς λόγους ἀνα-
 45 λαμβάνει ἐκ τῶν Βαρωνίων ὁ Βίνος ἐν ταῖς σημειώσεσι
 ταυτησί τῆς ὑποβολῆς. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὲν πρῶ-
 τῇ, ψεύδης ὑποσημείωσις ἐστὶν, καὶ τῶν συγγραφέων,
 ἀλλὰ τῇ κακίᾳ τῶν βιβλιαγράφων, ὡς ἔχει καταλα-
 βεῖν καὶ διορθώσαι ἐκ τῆς θεωρίας τῆς ὑποβολῆς. ἡ
 50 ὑποβολὴ τοίνυν τῶν Λέοντος πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον ἐδό-
 θη τῷ Μαΐῳ μηνὶ τῆς οὐδεκάτης Ἰνδικτιῶνος. ἔτι
 ἐκταῦθα τὸ πρᾶγμα τῶν βιβλιαγράφων σιωπῶνται
 τῇ αὐθενσίᾳ τῆς ἐπιστολῆς, ἥτις οὐδὲν αὐτῇ δέκνεται
 τίνα τῶν δὲ ἀναγνωσθῆναι πρὸς ὑποσημείωσιν.
 πρὸς πρὸς δούλους ἀντίρρησιν ῥητέον, ἔδος ἀρχαῖον

καὶ ὁ καιρὸς τὸν καιρὸν ἐπεκράτει, ὥστε τὸν ἐκλεχ-
 θέντα ὑπὸ τῶν κλήρων καὶ τῶν λαῶν ἐν τῷ ῥωμαϊκῷ
 Ἀρχιερατείᾳ μὴ κηρυσσέσθαι, ἐὰν μὴ ὑπὸ τῶν πι-
 στῶν ὁ Ἀυτοκράτωρ πρὸς βεβαίωσιν πρὸς ὁκλογίᾳ,
 καὶ τῇ αὐτῇ πρὸς αὐτὴν ἡ κηρυγνὴ γίνεσθαι, ὡς δη-
 λῆται ἐκ τῶν Ἀνασάσις ἐν τῷ βίῳ Ἀγάθωνος τῶν Πά-
 πα, τῶν ἀμέσως πρὸς τῶν δούλων Λέοντος χρημα-
 τίσαντες, καὶ ἐν τῷ βίῳ τῶν δούλων βασιλέων, ὅ
 μετὰ τὸν Λέοντα ἀμέσως χρηματίσαντες, πρὸς ἑ
 καὶ ἡμῖν εἴρηται αἰσῶν πρὸς κεφαλῇ τρίτῃ. ὁ Ἀυτο-
 κράτωρ τοίνυν, γνωστῆς τῆς ὁκλογῆς τῶν Λέον-
 60 τος, γεγραμμένα πρὸς αὐτὸν ἔγραψεν, ἐν οἷς Πά-
 παν αὐτὸν πρὸς ὑποσημείωσιν, καὶ πρὸς ὁκλογίᾳ αὐτῇ
 ἀντιλέγει. ταῦτα τὰ αὐτοκρατορικὰ γεγραμμένα ὁ
 Λέων τῷ Ἰβλίῳ μηνὶ ἐδέξατο, καὶ οὐδὲν πρὸς πρὸς
 καὶ Αὐγύστῳ μηνὶ ἡ αὐτῇ κηρυγνὴ ἐδέξατο, ὡς
 εἶδος ἦν, πετέλεσται, ἐν οἷς ὁ καιρὸς τῶν κηρυγνησά-
 των αὐτὸν ἰωάννης τῶν Πορτανησίων Ἐπισκοπῆς, ὡς
 γράφει Ἀνασάσις ἐν τῷ βίῳ τῶν αὐτῶν Λέοντος. ἔπει-
 65 δὲ ὁ ἰωάννης, ὡς εἴρηται πολλοῖς, εἰς τὴν τὴν πρὸς
 σβειν τῆς Σιών τῆς ἐν Ρώμῃ πρὸς πρὸς ὁκλογίᾳ
 καὶ ὁκλογίᾳ Σιών, καὶ ἡ ἡμῖν αὐτοῖς λοιποῖς πρὸς
 βειν ἰπανακάμψας, εἰς τὴν ἐν τῇ κηρυγνὴ τῶν
 Λέοντος γέγονε. κηρυγνηθεὶς δὲ ὁ Λέων, αἰέγων
 ἐν ὑπὸ τῶν πρὸς αὐτὸν πεμφθεῖσα πρὸς τῆς
 Σιών ὑπὸ τῶν Ἀυτοκρατόρων ὑποσημείωσιν, καὶ ταῦτα
 σὺ τῇ ἀναφορᾷ τῶν πρὸς βειν τῶν Ἀγάθωνος κατὰ
 ἀκρίβειαν σιωπῶντας παρέβαλε, καὶ θεωρηθείσης
 τῆς συμφωνίας, ταύτην πρὸς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀυ-
 70 τοκράτορα ἔγραψεν, ἐν ἣ αὐτὸν ἐπαινῶ, καὶ πρὸς
 Σιών πρὸς πρὸς δέχεται, καὶ τὰς ὑπὸ αὐτῆς καταδι-
 κασάσας καὶ ἐν αὐτοῖς κατ' ὄνομα τὸν ὀνόματι ἀνα-
 75

ἀναθεματίζει, καὶ περὶ τῆς εὐτυχῆς διαδρομῆς ὅ-
λης τῆς ἐγχειρήσεως ὁμοθυμαδὸν ὡς, καὶ τῇ μὲν
ὁ τῆς ἀναγνώσεως χειρισμὸς, τῇ δὲ τῷ τετραχὺ τῷ χα-
μῶνος πεπερημένου ὥστε μὴ πρὸς τῷ Μαίῳ μηνὸς τὸν Λέοντα
ταύτην πρὸς ὑποβολὴν πέμψαι. πρὸς πρὶν ταύτην
ἀντιρρήσιν, ἥδη εἴρηται ἐν τῇ πρώτῃ ἀποκρίσει πρὸς τὴν
πρώτην ἀντιρρήσιν, ὅτι ὁ Λέων ἐν τῷ σώματι τῆς
αὐτῆς ὑποβολῆς ἀποδείχως βεβαίως ἐαυτὸν τὰ τῷ Ἀυ-
τοκράτορι γράμματα σὺν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Συ-
νόδου εἰληφέναι. Διὰ τῆς ἀρτίως παρελθούσης δεκά-
της Ἰνδικτιῶνος τῷ Ἰαννίῳ μηνί. ἄρα περὶ τὴν αὐτὴν
ὁμολογεῖ γεγραφοῖν ταύτην πρὸς ὑποβολὴν τῇ ὁ-
δικατῇ Ἰνδικτιῶνι. πρὸς πρὶν τετάρτην ῥητέον, πολ-
λοὶ μετὰ τὸν θάνατον καὶ πρὸς ὀντισμον ταφῶν κατε-

κρίθησαν δι' αἵρεσιν, ὧν τὰ ὅσα ἐδέχοντο ἐξωρῶναι-
το, ὡς ἀδείγματα ἔχοντες ἐν πολλαῖς αἵρεσιν. Ἐπι-
σκόποις τῆς Ἀλεξανδρείας, οἵτινες τὸν θρόνον ἐκένον
ἐκράτησαν ὡς ἐκένον τοῖς χερίσιν τοῖς παρελθούσι
μεταξὺ τῆς τετάρτης Οἰκουμένης Συνόδου καὶ τῆς
πρῆτης. καὶ εἴτις ἡ ζήτησις περὶ τῆς ταφῆς καὶ τῶν ἀνε-
σκαμμένων ὁσῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ὁ-
τικῆς Συνόδου, καὶ τῶν ἄλλων Συνόδων, ἐφ' ὅσον κατὰ
τὴν κατάκλεισιν τῆς Οἰκονομίας, ἡντινα παρὲν ἐφ' ὅ-
μαρτύρων ἀκλονήτων ὁμοφώνως περὶ βεβαίως. ἐν γὰρ Ἰο-
νωσκε τὸν τάφον τῆς Οἰκονομίας ὁ δούτερος Ἀδελφός ὁ Πα-
πας, καὶ οἱ αὐτῆς πρέσβεις πρὸς πρὶν καὶ Φωτίῳ Συνο-
δον, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς πρὸς αὐτὴν κατάκλεισιν ὁμολόγησαν
σὺν ἄλλοις πολλαῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ἀντιρρήσεις δύο εἰνίε εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐρημῶνα παρ' Ἀναστασίου καὶ Βαρωνίου ἐκ τῆς μεταξὺ τῆς τελευτῆς καὶ
ταφῆς τῆς Ἀγάθωνος χροῖας ἐν τῇ χειρὸς τῆς θροῦς Ρώμης, καὶ ἐκ τῆς τῆς Λέοντος Ἀρχιερατίας, καὶ
ἀναιρέσεις τῆς πρώτης ἀντιρρήσεως ὅτι τῆς βασιλικῆς ὑποβολῆς καὶ τῶν πρὸς Λέοντα πρακτικῶν τῆς Συ-
νόδου, ἐξ ὧν δέκνυται ψεύσης ὁ Ἀναστάσιος καὶ ὁ Βαρώνιος, ὁ καὶ πλάσῃν Συνόδον καὶ ὑποβολὴν ἐκ Ἀγά-
θωνος μετὰ πρὸς ἐπανακαμψίαν τῶν πρέσβεων μυθολογῶν.

Ἀντίρρουν πρὸς τοῖς ῥηθείσι διττῶς, πρώτον,
ὁ Βίνιος ἐκ τῆς Ἀναστασίας, λέγοντος ἐν τῷ βίῳ τῆς
Ἀγάθωνος, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς τὸν θρόνον τῆς
Ρώμης χωρὶς Ἐπισκόπου ἀφαιρῶναι ἔπειτα, καὶ ἡμέρας ἐ-
πτά, ἡμέρας ποῖτε. τετὶ ὁ Βαρώνιος ἀρνεῖται ὁποδῶ-
νων τὸν Ἀναστάσιον. ὁ Ἀναστάσιος λέγει ἐν ταφικῇ ἡντινα
τὸν Ἀγάθωνα τῇ τετάρτῃ τῶν Εἰδῶν τῷ Ἰαννουαρίῳ τῆς
δεκάτης Ἰνδικτιῶνος, τετῆς ἐν ἀρχῇ τῆς ἔτης ἀπὸ
Χριστοῦ ἑξακοσίου ὀγδοηκοσίου δούτερος. ὁ δὲ Βαρώνιος,
τῇ τετάρτῃ τῶν Εἰδῶν τῷ Ἰαννίῳ τῆς ἐνδεκάτης Ἰνδικτιῶ-
νος, ἐν ἔτει ἑξακοσίου ὀγδοηκοσίου τρίτῳ, καὶ μετὰ
τὸν θάνατον αὐτῆς κοινὸν ἀφαιρῶναι τὸν θρόνον καὶ ἡμέρας μό-
νον δύο καὶ ἡμέρας ποῖτε μέχρι τῆς χειρὸς τῆς
Λέοντος, τῆς γενομένης τῇ δεκάτῃ πέμπτῃ τῷ Ἀυγύ-
στῳ μηνὸς τῇ ὁδικατῇ Ἰνδικτιῶνι. εἴτω πρὸς ἀλλήλους
ἀντιλέγουν ὁ Βίνιος καὶ ὁ Βαρώνιος. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι
πισυότεον τῷ Βαρωνίῳ, ἀλλὰ τῇ ἀρχαιοτάτῃ καὶ τῇ
καινότητι, μαρτυρῶν τὸν Λέοντα δεδέχθαι τὰ γράμ-
ματα σὺν τοῖς πρακτικοῖς ἀπὸ τῶν πρέσβεων τῆς Ἀγά-
θωνος, ὡς εἴρηται. λίαν πρὸς ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν καὶ ὁ περ
ὁ Βαρώνιος πλάττει, τὸν Ἀγάθωνα λέγων μετὰ τὴν ἐπα-
νακαμψίαν τῶν πρέσβεων ἐκ τῆς Συνόδου ἐκ τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως Συνόδου σωμαθροῦσαι ἐν τῇ Ρώμῃ Ἐπισκόπων
ῥηδὸν ἑκάτον ἐν ἔτει ἑξακοσίου ὀγδοηκοσίου δούτερος,
καὶ ὕστερον τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Φεβρουαρίου γεγρα-
φέναι ὑποβολὴν πρὸς τὸν Ἐδικτὸν τὸν Οὐιννύσιον, καὶ
τελευταῖαν τεθνηκόσιν τῇ τετάρτῃ τῶν Εἰδῶν τῷ περ-
σεχῆς Ἰαννίῳ. εἰδὲν γὰρ τῷ Ἀυτοκράτορι πρὸς τὸν
Ἀγάθωνα ὑποβολὴν ἀφαιρῶναι περὶ τῆς ὁτικῆς
Συνόδου ὁρίσκειται, ὁρίσκειται ἔμπης πρὸς τὸν Λέοντα
δοθῆναι τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τῆς Δεκεμβρίου τῆς δεκάτης
Ἰνδικτιῶνος ἐν ἔτει ἑξακοσίου ὀγδοηκοσίου πρώτῳ ἐν

τοῖς πρακτικοῖς τῆς ὁτικῆς Συνόδου πρὸς δεκάτῃ
ὀγδοῇ, ἡντινα ὑποβολὴν ὁ Βαρώνιος ἐν ἔτει ἑξα- 25
κοσίου ὀγδοηκοσίου πρώτῳ ἀφαιρῶναι δεκάτῳ πρὸς τῷ
Σπονδῶν, καὶ ὁ Βίνιος ἐν ταῖς σημειώσεσιν ἐν τῷ
βίῳ τῆς Ἀγάθωνος ἀποδέχονται γνησίαν εἶναι, καὶ
ἐξ αὐτῆς ὡς ἐκ γνησίας ἀπαιρῶναι, καὶ οἱ ἐν ἄλλοις
κατὰ τὴν αὐτῶν ἀναθεωρήματα καὶ ἀνακαμψίαν ἐαυτοῖς 30
καὶ τῇ χειρὸς τῆς Οἰκουμένης ἀντιλέγειν ἐκ ἐρυθρῶσι,
τελευτῇ ἐπεριδρόμοι ἀδελφοὶ σοχασμοῖς, ὡς εἴρηται
ἀναγνῶναι ἐν ταῖς σημειώσεσιν τῆς Βίνιος πρὸς τὴν αὐτὴν
ὑποβολὴν τῆς Ἀυτοκράτορος Κωνσταντίνου πρὸς Λέοντα με-
τὰ τὸν θάνατον αὐτῆς τῆς Λέοντος. τέτρε δὲ τῆς κοινῆς σοχα- 35
σμῆς κατωτέρω παρέχοντες καὶ ἀνακαμψίαν κεφαλῶν
δεκάτῳ πέμπτῳ. τὸν Ἀγάθωνα δὲ λέγει ὁ Βίνιος τε-
θνηκόσιν τῇ τετάρτῃ τῶν Εἰδῶν τῷ Ἰαννουαρίῳ τῇ δεκάτῃ
Ἰνδικτιῶνι ἐν ἔτει ἑξακοσίου ὀγδοηκοσίου
δούτερος, τῷ ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς σημειώσεσιν ἐν τῷ βίῳ αὐ- 40
τῆς τῆς Ἀγάθωνος βεβαίως, πρὸς ἐκ τῆς ἀποδείξεως αὐ-
τῆς ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν σελίδων, καὶ ἐκ τῆς κατ'
ἔτος αὐτῆς μνήμης. ὁ μὲντοι Ἀναστάσιος τὸν Ἀγάθωνα
γράφει τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῷ τάφῳ ἀφαιρῶναι. καὶ
ταῦτα μὲν εἴται. τηρεῖ ὅμως ἡ Ἐκκλησία τὴν ἡμέραν 45
ὡς ἡ ἑτάφη ὁ Ἀγάθων, καὶ μὲν τὴν ἡμέραν ὡς ἡ τέθνηκε.
τεθνηκόσιν γὰρ τὸν Ἀγάθωνα τῷ περὶ τῆς Σεπτεμ-
βρίου ἡ Οκτωβρίου ἐκείνου ἐπὶ σωμαθροῦσαι, ὅτι τῇ δεκάτῃ
ἐκτῇ ἡμέρᾳ τῆς Σεπτεμβρίου ἡ ἁγία Σύνοδος τὴν τελευ-
ταίαν πρᾶξιν ἀγασσά, πρὸς τὸν Ἀγάθωνα (πρὸς ἐκ τῶν 50
τα, ἡ τελευτῶν μὲν ἀγγελθέντος τῆς θανάτου αὐ-
τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει) τὰ γράμματα ἔγραψε, καὶ
δὲ πρὸς ἐκ τῆς Δεκεμβρίου ὁ Ἀυτοκράτωρ Κωνσταντίνος
λαβὼν τὴν ἀγγελίαν τῆς θανάτου τῆς Ἀγάθωνος, καὶ
ἐκ τῆς τῆς Λέοντος, γράμματα σὺν τοῖς πρακτικοῖς

τῆς Συνόδου πρὸς τὸν Λέοντα πέπομφεν, ἐν οἷς αὐ-
τὸν Πάπαν προσηγόρευσε, ταῦτα πλὴν ἐκλογῶν αὐ-
τῆς προσεβεβαίωσεν. ὁ δὲ φάνηται ἐκ τῆς θανάτου
τῆς Ἀγάθωνος πρὸς πλὴν ἐκλογῶν τῆς Λέοντος λίαν
5 ἀλίγον χρόνον παρεμπεσῆν, καὶ τοὶ αὐτοὶ τῆς χειρο-

νίας τῆς αὐτῆς Λέοντος μῆνες σχεδὸν ὅνεια παρήλθον.
σφάλμα τοίνυν, ἢ ψεῦδος ἐστὶ τὸ πρὸς τὸν Ἀναστάσιον ἐν
τῇ Ἀγάθωνι περὶ τῆς τῆς θρόνου χειροσύνης. σφάλμα
προσέτι ὁ Βαρώνιος, τὸν εἶον τῆς Ἀγάθωνος προσω-
τέρω μηνύων, ἢ περὶ τῆς ἀληθείας ἔζησε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ἀναγρεῖς τῆς δευτέρας ἀντιρρήσεως Βινίου ἐκ τῆς μὴ ὑπάρχεις ζῶντος τὸν Λέοντα ὑπὲρ τῆς ἐν Τολέτῳ τε-
10 τσαρρεσκαιδεκάτης Συνόδου κατὰ τὰς πατέρας ταυτησὶ τῆς Συνόδου, ὃν ζῶντα ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχεις, καὶ
πότε, καὶ πόσον ἀρχιερατεύσαι δουλίῳ λέγοντες οἱ παπισταί, ψεύδονται κἀνταῦθα, αὐτοὶ ἐαυτοῖς ἐναντιώμενοι.

Ἡ ἐτέρα ἀντιρρήσις, καθ' ἣν δι' ἀχρηστίας ἀπο-
15 δίδται τὸν Λέοντα ἀρχὴν πεποιθέναι τῆς αὐτῆς
Ἀρχιερατείας ἐν τῇ τέλει τῆς δεκάτης ἰνδικτιώ-
ντος πρὸς Ἀυγύστου μηνὶ ἐν ἔτει ἐξακοσιοσῶ ὀγδοηκο-
σῶ τρίτῳ, ὅπως ἔχει, ὁ δὲ αὐτὸς ἔχει ὁλοκληρῶς
δεκά μηνας ἐκάθισεν ἐς τὸν θρόνον ῥώμης, ἀλλ-
20 λά κατὰ τὸν Ἀναστάσιον μῆνας δέκα, ἡμέρας δε-
καεπτά. ἔζη ἄρα πρὸς χρόνον τῆς γεγονυίας δεκά-
της τετάρτης Συνόδου τῆς ἐν Τολέτῳ, ὡς προδύ-
λως δέκνυσιν καὶ βεβαίως ὁ δευτέρως Κωνσταντίνος τῆς αὐτῆς
Συνόδου, ἥτις γέγονεν ἐν ἔτει ἐξακοσιοσῶ ὀγδοηκο-
σῶ τετάρτῳ, ἄρα. τῷ τῷ ὑπὸ χειρὸς καὶ χερν-
25 τῷ ὁ Βαρώνιος αὐτὸς πρὸς σπονδαίῳ ἐν ἔτει ἐξακοσιο-
σῶ ὀγδοηκοσῶ δευτέρῳ, ἀριθμῶ πρώτῳ, καὶ ὁ Βί-
νιος ἐν ταῖς σημνώσεσιν ἐς τὸν βίον Λέοντος τῆς
δουτέρας. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ψεῦδος ἐστὶ τὰς ἐν ἐ-
κείνῃ τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν τῇ Τολέτῳ βεβαιώσαι τὸν
30 Πάπαν Λέοντα, προσέτι ζῶντα ὄντα ὅτε ἐκείνη ἡ

Συνὸς ἐγένετο, ἀλλὰ μόνον φασίν, ὅτι ἐκ τῆς
παρρηχικότητος καὶ τῆς ἀφ' αὐτῆς τῆς πεμψείας
ἐπὶ τῆς Πάπας τὰς πράξεις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου ἦλθον πρὸς αὐτὸς, καὶ μετὰ
τὸν πρῶτον ἔλαβον καὶ ὑπεροχὴν προσκλητικῶν
Λέοντος τῆς Πάπας, ἵνα ἀββαίῳ τὰς πράξεις.
καὶ ὑπερέχουσιν, ὅτι ὁ πᾶν ἰσχυρὸν Βασιλεὺς Εὐρρί-
35 μος προσέταξεν αὐτοῖς συναλθεῖν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ
καρὶ περιστάσις ἐκώλυεν ὑπὲρ αὐτὸ πάντα συνελ-
θεῖν τὰς ἐπισκόπους, ἔδοξε γινώσκειν ἐν τῇ Τολέ-
τῳ βασιλικῇ πόλει γενικωτέραν Συνόδον, καὶ με-
ταταῦτα ἵνα κατὰ ἐπαρχίαν συναρχόμενοι οἱ ἐπί-
σκοποι βεβαιώσιν ἀποδοχὴν καὶ συναίνεσιν τὰ διω-
ρισμῶν. ταῦτα οἱ τῆς δεκάτης τετάρτης Συνόδου
πατέρες, περὶ δὲ Λέοντος ἔδωκεν αὐτοῖς λόγος. ὁ δὲ
ἀντίκεινται αὐτοῖς ἐαυτοῖς οἱ νεώτεροι, ἢ τοὶ οἱ σοφισταί.
ταῦτα οἱ παπισταί.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τῆς ἐν Τολέτῳ τεσσαρρεσκαιδεκάτης Συνόδου, καὶ κατὰ Βαρώνιον δέκνυται ἀ-
35 θροῦσθαι αὐτὸν ὑπὲρ Βενεδίκτης ἀφ' αὐτοῦ τῆς Λέοντος.

Ἐπειτα ἡ συνὸς ἡ θροῦσθαι ὑπὲρ Βενεδίκτης τῆς δευ-
τέρας καὶ ἀφ' αὐτοῦ τῆς Λέοντος, καὶ μάρτυς ἡ ἐπι-
40 γραφή τῆς Συνόδου ἐν τῇ ἐκθέσει τῇ Βινιανῇ, ὅ-
περ καὶ ὁ Βαρώνιος ὁμολογεῖ ἐν τῇ ἔτει ἐξακοσιοσῶ
ὀγδοηκοσῶ τετάρτῳ, ὅπως φησὶν, Ἀποθανόντος τῆς
Λέοντος, ἐδέξατο πλὴν ἀρχὴν ὁ Βενεδίκτος, καὶ ἐκα-
ρστηνέθη τῷ τῷ ἔτει Ἀυγύστου εἰκοστῇ, καὶ τῷ με-
ταταῦτα Νοεμβρίῳ γέγονεν ἡ παρὰ τὴν Συνόδον, ἥτοι
45 ἡ δεκάτη τετάρτη ἐπ' αὐτῇ τῆς πρὸς τὸν Ἀποκρά-
τη ὑπεροχῆς τῆς Λέοντος καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκ-

της Συνόδου. ὅπερ δὲ φησὶν ὁ Βαρώνιος, ὅτι ἐγεί-
το ἡ συνὸς ὑπὲρ Βενεδίκτης, δεχόμεθα. ὅτι δὲ
ἔζησεν ὁ Λέων ἕως τῶν Κωνσταντίνων ἰνδικτιώ-
ντος δωδεκάτης ἐν ἔτει ἐξακοσιοσῶ ὀγδοηκοσῶ τετάρτῳ,
ἀποβάντων, ἔγχετο καὶ τῷ τῷ τῆς Συνόδου ἀποδο-
κνύεται. ὅτι δὲ πρῶτον ὁ Λέων ἀπέθανε, βεβαίως τῆς
τῆς ἀφ' αὐτοῦ τῆς Συνόδου ἐκθέσεως, ἥτοι ἡ Βι-
νιανῇ. ὁμολογεῖ δὲ ὁ Βίνιος ὅτι ἔλαβε πλὴν συνο-
δὸν ταύτην ἀπὸ Γερσίας τῆς Κρήνης, καὶ ἐντέθεικεν
αὐτὴν ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν Συνοδῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς γραφῆς τῶν Πάπων Βενεδίκτην πρὸς Πέτρον Νοτάριον ἵνα πρὸς Εὐρρίμον καὶ τὰς ἐπισκόπους
ἰσπανίας μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκτῆς Συνόδου ἀπέλθῃ, δέκνυται τεθνηκῶς τὸν Λέοντα πρὸς τῆς
ἐν Τολέτῳ Συνόδου, καὶ πότε, καὶ ὅτι τὸ τεσσαρκαλόμνον ὑπὸ τῶν παπιστῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας Κανόνας τῆς
ἐν Τολέτῳ Συνόδου περὶ τῆς ζωῆς τῆς Λέοντος ψεῦδος ἐστὶ, καὶ ψεύσεως καὶ ὁ Βελλαμίνος πονταχῶς
δέκνυται ἐνταῦθα, δι' ἐφ' αὐτῶν λέγων ὑπὸ τῶν μοναχικῶν πλὴν πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπεροχῆς τῆς Λέοντος.

πρὸς

Πρὸς τούτοις, ὁ Πάπας Βονεδίκτος γράφει πρὸς Πέ-
τρον Νοτάριον Ἐκκλεσιάρχον, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Ἐρ-
βίην καὶ τὰς Ἐπισκόπους τῆς ἰσπανίας μετὰ τῶν
παρακλήτων τῆς ἐκτῆς Συνόδου καὶ τῶν πρεσβυτέρων
τῆς Συνόδου πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, καὶ τῶν πρε-
σβυτέρων τῆς αὐτῆς Κωνσταντίνης, διὰ βεβαιῆσαι τὴν
Συνόδον, ὥστε ὅτι τῶν δὴ λείπει, ὅτι πρὸς τῆς Συ-
νόδου ἀπέθανον ὁ Λέων, καὶ ἐγένετο ὁ Βονεδίκτος.
Προσπεπιτάπηται δὲ ὁ Βονεδίκτος, ἵνα ἐν τῇ γυναικο-
δομῇ Συνόδου προσεθῶσιν αὐτῷ υπογεγραφαί τῶν πατέ-
ρων ἐν ταῖς υπογεγραφαῖς τῆς ἐκτῆς Οἰκουμένης.
Ἐπεὶ δὲ ἡ ὑπεροχὴ αὐτῆς τῶν Βονεδίκτου ἀπαιτεῖται τῶν σο-
φισμάτων Βαρωνί, Βινί, Γρετζέρ, Βεδαρμίν, καὶ
τῶν λοιπῶν σοφιστῶν. εἶπε ὁ Πέτρος τῇ ὑπε-
ρχῇ τῶν Βονεδίκτου ἐτελέσσε τὸ ἔργον, ἐπεὶ ὁ Λέ-
ων, ὡς εἴρηται, ἀποπέθανον. ἔδωκε δὲ ὁ Πέτρος
τὰς χάριτας τῇ Ἐρβίῃ, ἐγένετο δὲ ἡ δεκάτη τρι-
τη Συνόδου ἐν Τολέτω, ὡς φαίνεται ἐν τῇ περι-
μειν, πρὸς ἑκατοσὶν ὀγδοκοσὶν τέττω, Νοεμ-
βρίῳ μηνί, ἡ διαλυθῆσθαι, καὶ τῶν χαρτίων ἀπελ-
θόντων, ἐκώλυσε ἡ περίστασις τῶν κατὰ τὴν δα-
κτύλῳ ἀφίσταται τῆς αὐτῆς, ἔδοξε δὲ ἵνα τῇ ἐρχομῇ
ἔτι γινώσκται. ταῦτα ὁ Βαρωνί πρὸς ἑκατοσὶν
ὀγδοκοσὶν τέττω, ἀριθμῶ ὑσάτω. καὶ αὐτὸν προ-
σμαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ πρῶτου τῆς παρῆσθαι δεκάτης

τετάρτης Συνόδου, ἥτις ἐγένετο τῇ ἐπομῇ ἔτει,
Δεκεμβρίῳ μηνί. ἐξ ὧν γινώσκται ὅτι ὁ Λέων
ἀπέθανον ἐν ἔτει ἑκατοσὶν ὀγδοκοσὶν τέττω ἰν-
δικτιῶν δεκάτῃ, ὅλγον μετὰ τὸ δοθῆναι Πέτρω
τῇ Νοταρίῳ τὰς γραφὰς καὶ τὰ χαρτῖα ἵνα κομί-
σῃ εἰς ἰσπανίαν, ἥτοι τῇ τέλει τῆς ἰσπανίας
αὐτῆς ἔτει, καὶ τῇ δεκάτῃ μηνί τῆς χειρουργίας
αὐτῆς, ἥτις, ὡς εἴρηται, ἐγένετο Αὐγύστῳ δεκαπέντε.
ψύλλος ἄρα ἐστὶν ὅπερ προβαλῶσιν εἰς παπισαί, ὅτι
τῇ δευτέρῃ Κανόνος τῆς ἐν Τολέτω δεκάτης τετάρ-
της Συνόδου, περὶ τῆς ζωῆς τῆς Λέοντος. Ἀλλὰ ὁ
ὕποφέρει ὁ Βεδαρμίν λέγων, ὅτι ὑπὸ τῶν με-
νοσηλῶν ἐφθάρη ἡ ὑπεροχὴ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς προ-
φανῶς ψεύδεται, πρῶτον, ὅτι ἡ ὑπεροχὴ τῆς Λέον-
τος πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἐκ ἐγγράφῃ ἐν Κωνσταντινῇ-
πόλει, ἀλλὰ ἐν Ῥώμῃ, ὅπου ἐκ τῆς μονοθελήτης.
δευτέρως, ἐκ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλθούσης τῇ ἰσπανίᾳ, ἀλλὰ
ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐμνησθῆναι τῇ ἐν Ῥώμῃ βί-
βλιοθήκῃ πεφυλαγμένην μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπεροχῶν
τῶν Παπῶν. τρίτον, ὅτι ὁ ἀριθμὸς, εἰ γὰρ ἐναγὸς
μῆρος ὀποθετικῶς. τέταρτον, ὅτι σύμφωνος ταῖς
λοιπαῖς ὑπεροχαῖς τῆς Λέοντος πρὸς ἰσπανίαν περὶ ὧν
εἶρα, αἱ τινες μὲν σὺν ἀφάφθορα πέμψον, ὅτι συμ-
φωνεῖ τῇ ἀρχαιότητι τῶν αἰώνων, πάντων. ὅτι
ὅτι τὰ αὐτὰ φησι.

Κ Ε Φ Α Λ Α Γ Ο Ν Ι Γ.

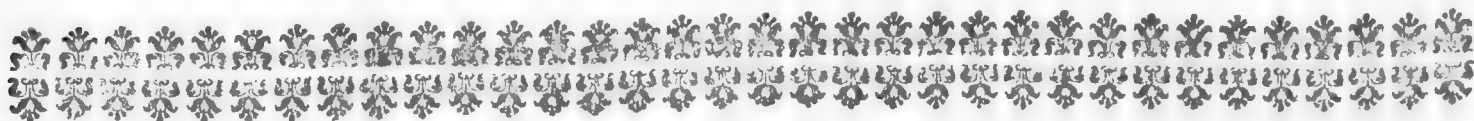
Περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου πρὸς Λέοντα τὸν δεύτερον, πρῶτον ΙΗ'. τῆς 5'. Συ-
νόδου, ἐξ ἧς συνάγεται τὰς παπισαί, καὶ καλῶς πεπραγμένην σικοφάντην ἀναθέματι ὑποπεπικωκυῖαι.

ΚΑΙ περὶ τῆς ὑπεροχῆς ταύτης φασι οἱ σοφισαί,
ὅτι ὁ Λέων γέγονε Πάπας μηνί Αὐγύστῳ, ὅ-
τι ἐβεβαίωσεν ὁ Βασιλεὺς πρῶτον, ἀλλὰ μετὰ τέ-
σσαρας μῆνας, ἥτοι τῷ Δεκέμβριον, ὅτε πρὸς αὐτὸν
ἔγραψε τὴν εἰρήνην τῆς πίσεως. δεύτερον, ὅτι ἐν
ἀρχῇ τῆς ὑπεροχῆς γράφεται δεδῶσθαι ταύτῃ τῇ
Λέοντι τῇ δεκάτῃ ἰνδικτιῶν, κατ' ὃν χρόνον ὁ Λέων
ἔπαιον Ἀρχιερέως, καὶ γὰρ πρῶτον ἔτος τῶν Λέοντος
συνέβη ἐν τῇ τέλει τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶν καὶ ἐν
τῇ ἀρχῇ τῆς δωδεκάτης. τρίτον, ὅτι ἐν τῇ ὑπεροχῇ
λέγεται γεγραφοῖν τὸν Βασιλέα πρὸς τὸν Ἀγάθωνά ἵνα
φροντιστῇ τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ πρὸς τὴν Συνόδον, ὅπερ ψεύ-
δος ἐστὶ καὶ γὰρ καὶ πρὸς τὸν Ἀγάθωνα ἀλλὰ πρὸς τὸν προ-
πάπῃ αὐτῷ δόνον ἔγραψε. Ἀλλὰ ἑστέον, ὅτι
ἐπαθὲν ἐν αὐτῷ καὶ ἀκοντες ἀληθεύοντες οἱ σοφισαί
Βίβλιν καὶ Βαρωνίος, ἐγινωσκάντων αὐθιγῶς τῆς ὑπε-
ροχῆς ταύτης, καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς περὶ ἐξ ἀρχῆς βεβαίως
ἐπαχθῶς περὶ πολλῶν ὀκνησασιν πρᾶγματι,
κατακτά δὲ αἰσίοις φαινόμασι ματαίως καθυλακ-
τῶν. πρὸς δὲ τὰς ἀντιθέσεις ἑπταίον, πρὸς μὲν τὴν

πρώτῃ, ὅτι ἐπερίδεται ἀπὸ ψύλλου ὑποθέσει, καὶ
γὰρ ἐρημῶς ὑποθέσθαι τὴν χειρουργίαν πρὸς ἑκατοσὶν
τῆς ὑπεροχῆς, ἥτις σημαῖ δεδῶσθαι τῇ δεκάτῃ
τέττῃ τῷ Νοεμβρίῳ, καὶ ἀναφέρεισθαι εἰς ὁκτωὶν τὸν
Δεκέμβριον τὸν ἡκολαθῆντα τῇ χειρουργίᾳ τῷ Λέοντι-
40 τῷ, καθότι καὶ πρᾶγμα ἀφ' ὁμοφρονίας ἔχει, ὡς φαί-
νεται ἐξ αὐτῆς τῆς χειρουργίας, ὅπου λέγεται πέμ-
ψῆναι τὴν ὑπεροχὴν τῇ δεκάτῃ ἰνδικτιῶν, ἐν-
νοεῖται δὲ ἐκείνος ὁ Δεκέμβριος ὁ προτεχῶς ἡκολαθη-
κὼς τῇ θανάτῳ τῷ Ἀγάθωνος, καὶ τῇ ὀκλογῇ τῷ ἈΓ. 45
οντος, καὶ τῇ τελευτῇ συγγράμματι τῆς ἐκτῆς
Συνόδου πρὸς δὲ τὸν δευτέρον, ὅτι ἐπὶ αὐτῇ ὁ Λέων μεχα-
ρῶν ἡμῶν, ἀλλὰ ὀκνησασιν καὶ αὐτῆς τῆς ὀκλογῆς
πρὸς βεβαίωσιν ὁ Βασιλεὺς τὸν Λέοντα ἀπὸ γραμμάτων
προσηχθῶσθαι Πάπαν, ἀλλὰ ψύλλος ἐστὶ τὸ πρῶτον ἔτος 50
τῷ Λέοντι παρέμπεσαν ἐν τῇ τέλει τῆς δεκάτης ἰν-
δικτιῶν καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς δωδεκάτης, ὁ γὰρ Ἀγά-
θων ὅτι ἀπέθανον ἡ τὸν Σεπτεμβρίῳ μηνί, ἡ τὸν
ὀκτώβριον συνάγεται ἐν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκτῆς
Συνόδου, ἥτις Συνόδου τῇ δεκάτῃ ἐκτῇ τῷ Σεπτεμ-
βρίῳ

βρίκ Ἰνδικτιῶνι δεκάτῃ ἐτελεύτωσε πῶς τελευταίαν
 πράξιν, καὶ ἔγραψεν τὰ γράμματα οἱ πατέρες πρὸς
 τὸν Ἀγάθωνα, πῶς δὲ προσεχέει Δεκεμβρίῳ μαθῶν
 ὁ Βασιλεὺς πὺν θάνατον τῷ Ἀγιάθωνος καὶ πῶς οὐλο-
 5 γῶν τῷ Λέοντι, ἔπεμψε τὰ πρακτικά τῆς Σινώ-
 δας οὐκ καὶ πῶς ὑπεσολῶν πρὸς τὸν Λέοντα, εἰς τὴν ἐ-
 βεβαίαν καὶ πῶς οὐλοῦν αὐτῷ, ἐδόθησαν δὲ ὑπὸ
 τῷ Βασιλείῳ τῇ πρέσβει Ἰωάννῃ τῷ Ἐπισκόπῳ τῇ
 δεκάτῃ τρίτῃ τῷ Δεκεμβρίῳ μηνὸς, Ἰνδικτιῶνι δε-
 10 κάτῃ, ἐν ἧτι ἐξακισιοσὺ ὀγδοηκοσὺ πρῶτον καὶ πῶς
 δεκάτῃ ὀγδόῳ πράξιν τῆς σῆτης Σινώδας, καὶ ὑπὸ
 τῆς οὐλοῦν τῷ Λέοντι εἰς τῆς χειροτονίας αὐτῷ
 ἐμεσολάβησαν Μῆνες ἐνέειν. πῶς ἐπισολῶν τῷ Βα-
 15 σιλείῳ ἐδέξατο ὁ Λέων ἐν τῇ Ἰερίῳ Μηνί τῆς δε-
 κάτης Ἰνδικτιῶνος, καὶ ἐν τῇ Ἀυγῆσῳ χειροτονή-
 ται. ἐν τῇ χειροτονίᾳ τῷ Λέοντι παρὲν καὶ Ἰωάν-
 νης ὁ πρὸς πῶς Σινώδον Τοποτηρητὴς τῷ Ἀγάθωνος.
 μετὰ πῶς χειροτονίᾳ αὐτῷ ἐδόθησαν αὐτῇ τῇ Λέ-
 οντι τὰ πρακτικά τῆς Σινώδας, καὶ συνοδικῶς τὴν

ὀνόματι ἀνεθεματίσει, καὶ αὐτέγραψε τῷ Βασιλεῖ
 τῇ δεκάτῃ Ἰνδικτιῶνι. ὥστε ψευδὲς ἐστὶ τὸ πρῶ-
 τον ἔτος τῷ Λέοντι παρεμπεσεῖν τῇ δεκάτῃ καὶ
 δωδεκάτῃ Ἰνδικτιῶνι. πρὸς τὸ τρίτον ῥητέον, ὅτι
 τὰ ῥήματα τῷ Βασιλείῳ εἰσι ταῦτα, Διὸ δὲ πῶς μὴ
 τῷ ἐν ἀγίοις Πάπᾳ Ἀγάθωνος μακαριότητα δι' οὐσε-
 βῶν ἡμῶν Κεραιῶν εἶλαι τινὰς τῶς τὸ πρῶτον αὐ-
 τῷ ἐπέχοντες προσετρέψαμεν. τὰτο ὑδυνάται εἶναι
 ψάδος, ἐπεὶ δὲ τὰ πρὸς Δόνον βασιλικά γράμματα
 ἔλαβεν ὁ Ἀγάθων, ὅς καὶ ὡς Διάδοχος τῷ Θρόνῳ
 ἀπεκρίθη εἰς τὰ ἀπεσταλμένα, καὶ ὁμολογᾷ ἐν τῇ ἀ-
 ναφορᾷ ἑταίμον εἶναι ἐς τὰ αὐτοκρατορικὰ ἐντάλ-
 ματα, ὡς καὶ ἐποίησεν, ἰδίῳ ὀνόματι πρέσβεις πέμ-
 ψας Διὰ πῶς πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀγάθων ἦν
 ὁ Διακονήτορας ἐν παντί τοῖς ἐν τῇ Σινώδῳ, Ἀγάθων
 να εἶπεν ὁ Βασιλεὺς εἰκότως, καὶ ὁ Δόνον. καὶ ἀ-
 ναθεματίζονται οἱ παπισταὶ συκοφαντῶντες τὰ καλῶς καὶ
 ἀληθῶς διωρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

25

Περὶ τῷ Ἰβησινιανῷ τῷ δευτέρῳ μετὰ Βονεδίκτῳ δευτέρῳ Πάπᾳ Ρώμης Ἰωάννῃ τῷ πέμπτῳ τῷ ὑπογρά-
 ψαντος ἐν τῇ κατακρίσει Ὀνωρίῳ ὅτε ἦν Λεγάτος τῷ Ἀγάθωνος, καὶ πῶς ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας αὐτῷ, καὶ
 τῆς πρὸς αὐτὸν ὑπεσολῆς τῷ Ἰβησινιανῷ Διὰ πῶς εὑρεσὶν τὴν πρακτικὴν τῆς 5' Σινώδας, ἐγχευομένης
 δὲ τῇ Διαδόχῳ αὐτῷ Κόνωνι. καὶ ὅτι θεῖα προσοίη ἐφυλάχθη τὰ πρακτικά ταῦτα, καὶ Διὰ τὴν.

30

Εἰς τῇ σῇ Σινώδῳ τῇ Ὀνωρίῳ κατακρίσει ὑπέ-
 35 γραψαν οἱ Λεγάτοι τῷ Ἀγάθωνος, ἐν οἷς καὶ
 Ἰωάννης, ὅς καὶ Διαδόχος ἐγένετο τῷ Θρόνῳ Βενεδίκτου
 δευτέρου, καὶ λέγεται Ἰωάννης πέμπτος (ὁ καὶ Ἀνα-
 35 σάσιος) ἐπαιεῖ, διηγᾷται δὲ καὶ ὅπως ἐπέμψθη Λε-
 γάτος Διάκονος ὢν ὑπὸ Ἀγάθωνος) κατ' ὃν ἐβασί-
 λωσε καὶ Ἰβησινιανὸς ὁ δευτέρως μετὰ θάνατον
 τῷ πατρὶ αὐτῷ, ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ Σεπτεμβρίῳ, Ἰνδικ-
 40 τιῶνος δεκάτης τετάρτης. γράφει δὲ ὅτι ἐκάθισε
 Πάπας Ὀνωρίῳ ἐν τῇ καὶ ἡμέρας ἐνέειν, ὁ θάνατος
 ἐπαύσατο ἡ Ἐπισκοπὴ Μῆνας δύο καὶ ἡμέρας ὀκτωκῆ-
 45 δεκα. ὁ δὲ Ἰβησινιανὸς εἶρε ὁ δευτέρως ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς
 βασιλείας αὐτῷ συγκληθόντων τῶν Πατριαρχῶν,
 καὶ τῷ Ἀποκρυσταρίῳ τῷ Πάπᾳ, καὶ τῆς ἱερωτάτης Γε-
 45 ρασίας, καὶ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων τῶν
 Διατριβόντων ἐν τῇ βασιλικῇ πόλει, καὶ τῶν ἐν το-
 πίων στρατιωτῶν τῷ ἱερῷ Παλατίῳ, προσέει καὶ τῶν
 Ἀρχόντων τῷ δήμῳ, καὶ τῶν Ἐκκλησιάρχων, προσέει
 καὶ τῶν στρατοδύματων Διαφόρων Ἐπαρχιῶν, οἱ συ-
 50 νεδράων, ἐκέλευσε τὰ συνοδικὰ τὰ αὐθεντικά τῆς
 σῆτης Σινώδας, ὑπὸ τῷ πατρὶ αὐτῷ γονομήτης, ἔμ-
 πεδοῦν αὐτῶν ἐλθεῖν καὶ ἀναγνωθῆναι, καὶ πάντες
 οἱ ἀκούοντες ὀψιμελῶς ἐκένεον τὰς χάρτας ἐσημέω-

σαν, καὶ ἔτι αὐτῶς ἐν ταῖς χερσὶ τῷ Ἰβησινιανῷ ἐνε-
 χείρισαν, ἵνα αὐτῶς ἀποδεδείχθαι Διαφυλάτῃ. μὲν
 τινὲς ὑστερον ἐν ὑποὶ χρόνῳ ἀδελφῶν Ἀποφθεραίνῃ, ἡμε-
 ταβαλῶν ἐκ τέτων τῶν ἐν τοῖς πρακτικαῖς τέτοις περιε-
 χορδῶν. ὅπερ ὁ Ἀποκρυσταρὶς Ἰβησινιανὸς ἀνέλαβε ποι-
 ῆσαν, καὶ περὶ τῶν τῷ γεγονότι πράγματι βεβαίωτε-
 ρον ἐποίησε, Διὰ γραμμάτων πρὸς τὸν Ρώμης ἐπαγγε-
 λήτορας μέχρι τελευταίας αὐτῷ ἀπαπνοῆς τῶς χάρ-
 55 τας ἐκένεον ἀδίκτως καὶ ἀνενοχλήτως καὶ Διαφυλά-
 ξαι. ἐγράψαν δὲ ὑπεσολαὶ ἐν τῇ δεκάτῃ ἔτα τῆς
 βασιλείας αὐτῷ, Ἰνδικτιῶνος δεκάτης πέμπτης,
 καὶ ἐπέμψθησαν μὴ Ἰωάννῃ τῷ πέμπτῳ, ὅς καὶ ἐλ-
 θησαν δὲ τῇ Διαδόχῳ αὐτῷ Κόνωνι, ὡς διηγᾷται
 Ἀνασάσιος ἐν τῇ βίῳ τῷ Κόνωνος, λέγων, οὕτως
 ὁ Κόνων ἔλαβε πῶς θεῖαν πρὸς αὐτὸν τῷ Ἰβησινιανῷ, ἐν
 ἧ ἐδήλωσεν ὅτι εἶρε τὰ πρακτικά τῆς ἐκτῆς Σινώδας, ἦν
 ὁ πατὴρ αὐτῷ ἠθροισέ, καὶ κατέχευε παρ' ἑαυτοῦ, καὶ
 ὑπόκειται ταῦτα ἀποδεδείχθαι Διατηρῆσαι. θεῖα δὲ
 60 προσοίη ἐφυλάχθησαν τὰ πρακτικά ἐκείνα, τὸ μὴ
 ἵνα μὴ νοθευθῶσιν ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν, τὸ δὲ, καὶ εἰς
 ἔλεγχον τῶν νυν παπιστῶν, ὡς τὰς καὶ τῆς Σινώδας
 ἐκείνης συκοφαντίας προσεγίνωκε τὸ Πινύμα τὸ ἄγιον,
 ἵνα ἐμφραγῇ τὸ σῶμα αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Βαρωνίᾳ καὶ Βινίᾳ τῶν Φερεγγίων κατὰ τῆς ὁπισθοῦς τῆς Ἰεσινιανῆς οὐτῶς χρόνῳ καὶ τῆς ὁπιογροφῆς καὶ οὐτῶς λέγειν σιωπηρῶς ἔχον τὸν Ἰεσινιανὸν ὑπὸ τῆς Πάπας Νικολάου τοῖς Αἰρετικοῖς.

Ὁ δὲ Βαρωνίᾳ φέρεται κατὰ τῆς ὁπισθοῦς ταύτης Διὰ τὸν χρόνον, ἐξ ἑδῆλον γίνεται, ὅτι ἐγγραφὴ ἐκ Ἰωάννη, ἀλλὰ τῷ ἐκείνῳ Διάδοχῳ Κόνωνι . Συκοφαντῇ δὲ καὶ τὸν Ἰεσινιανὸν ὡς Αἰρετικόν, λέγων ἀπίθανον εἶναι τὸν Ἰεσινιανὸν τὰ πρακτικὰ ἐκείνα κατέχειν εἰς φύλαξιν, ἀλλὰ ἔφραυσεν Αἰρετικὸν ὄντα, ὡς δῆλον ἐκ τῆς Νικολάου τῆς πρώτης πρὸς Μιχαὴλ τὸν Αὐτοκράτορα ἐπιστολῆς . ὁ δὲ Βινίᾳ τὸ ὅτι τῆς σημειώσεως τῶς χρόνῳ σόφισμα τῆς Βαρωνίᾳ

ὡς ἀνίσχυρον ἀποβάλλεται, μὴ διωκόμενον τὸν ὁπισθολὸν ἐκείνῳ ἀνατρέψαι, καὶ φησὶ, Τῇ μαρτυρίᾳ τῆς Ἀναστασίας ἡ ὁπισθολὴ ἐκείνη ἐδωκεν ἀντίθετον πλάσματος ἀποδεικνύειν, καὶ τοῖς ἴσως κατὰ λήθην ἐγνώσθη ἡ ὁπιογροφή, εἰ μὴ τὸν ἐκείνης συγγραφέα Νικόλαον ὁ Πάπας τοῖς ἀδοκίμοις Αὐτοκράτορος καὶ Αἰρετικοῖς σιωπηρῶς . ταῦτα Βινίᾳ ὡς ταῖς εἰς ταύτῃ τὴν ὁπισθολὴν σημειώσεων . αὐτὴ ἡ ὁπισθολὴ ἀγνοεῖται πρὸς τὸ τέλος τῆς τελευταίας πράξεως τῆς οὐκῆς σιωδῆς .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν λόγων τῆς Πάπας Νικολάου ἔδεικνυται λέγεσθαι τὸν Ἰεσινιανὸν Αἰρετικόν .

Οἱ λόγοι τῆς Νικολάου εἰσὶν ἔτσι, τὰς ποσάτης σωτηρίας Διακόνους διττῶς ἀποκτείναντες, ἐπειδὴ οἱ ποιήσαντες αὐτὸς μετὰ τῆς ἐαυτῶν Αἰρέσεως, πνευματικῶς ἐθανάτωσαν, καθάπερ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ὁμολογίας τῇ μνήμῃ Κόνωνος Πάπας συμβέβηκεν, ὅστις ἦν μετὰ τὴν ἐκτίω Σιωδὸν, οἱ πάντως σωματικῶς ἐκείνης μὴ συμφορηθήσασιν αὐτοῖς, ἐφόδυσαν, καθάπερ ὅτι τῆς ὁμολογίας Πάπας Γρηγορίου ἐγνώσθη, ὅστις μετὰ τὴν ἐκτίω Σιωδὸν ἦν, ὅτε Διὰ τὴν ἰσχυρὴν τῆς πίστεως καὶ τὴν πρὸς τὰς ἀγίας Εἰκόνας τιμῶν ἀνδρες ὁμολογίαι καὶ πιστοὶ τῆς ὁμολογίας

εἰς ἐξορῶν ἐπέμψθησαν, καὶ μετὰ τῆς καλῆς ὁμολογίας ἐτελεύτησαν . ταῦτα Νικόλαος (ὁ) περὶ τῶν πνευματικῶν τῆς Αὐτοκράτορος Μιχαὴλ, ὅτε ὁ Νικόλαος ὡργίσθη κατὰ τῆς Μιχαὴλ Διὰ τὴν καταφρόνησιν τῆς ἐξουσίας ἣν ἔπαθε . δύο δὲ Αὐτοκράτορας καταλέγει ὡς τὰς Αἰρέσεις ἐλέγχει, τὸν Ἰεσινιανὸν δηλονότι, τῆς οὐκῆς ἐκ ἀποδεικνύει τὴν Αἰρεσίαν, καὶ γὰρ ἐκ ἡδυνάτω ἔτις ἀναφανδὸν ψεύδεται, καὶ ἀπὸ τὸν ὁρθοδόξον Αἰρετικόν, καὶ λέοντα τὸν Ἰσαυρὸν, τὸν κατὰ τὴν θείαν Εἰκόνα λυτήσαντα .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι ἐκ τῆς Πενθέκτης Σιωδῆς, καὶ τῆς α΄ . Κανόνος αὐτῆς καὶ τῆς μαρτυρίας Ἀναστασίας ὁρθοδόξου ἀδεικνύεται ὁ Ἰεσινιανὸς, οἱ δὲ τῆς Πάπας Νικολάου λόγοι νοῦνται περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Πενθέκτης καὶ τῶν κανονισμῶν καὶ ἐξω τῆς Ῥωμαίων Εκκλησίας .

Ἡμεῖς δὲ περὶ τῆς Ἰεσινιανῆς ὁπισθοῦς λέγομεν πλατύτερον, ὅτι αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς ἦν αἰ τῆς μονοθελήσεως, ὅν τῇ ἐκτῇ Σιωδῇ κατακλεισθείς, καὶ δῆλον ὅτι τῆς πρώτης Κανόνος τῆς Πενθέκτης, ὅτι τῶν ἡμερῶν αὐτῆς συγκεκληθείς, ἡ καὶ αὐτὸς Ἰεσινιανὸς ὑπέγραψε, καὶ αὐτὸν Ἀναστάσιον ἐν τῇ βίᾳ Κωνσταντίνῳ τῆς Πάπας χριστιανικώτατον καὶ ὁρθόδοξον ὀνομάζει, καὶ κοινωνήσαντα ἐκ τῆς χειρὸς Κωνσταντίνου τῆς Πάπας ἐν Νικομηδείᾳ τῇ τελευταίᾳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτῆς . τὰς δὲ λόγους τῆς Νικολάου ὀνομάσθαι χρὴ περὶ ἐκείνων τῶν ἀποφάσεων τῆς Πενθέκτης, ὡς ὅτι Κόνωνος Διάδοχος Σέργιος ὁ πρῶτος ἀπεδοκίμασε, καὶ διὰ τὴν παρητήσαντα ὡς ταύτῃ τῇ Σιωδῇ

ὑπογράψαι . ἐκείναι δὲ ἔθεν περιέχον ἐναντίον τῇ πίσει τῆς ἐκτῆς Σιωδῆς, ἣν ἐν τῇ πρώτῃ Κανόνι οἱ τῆς Πενθέκτης Σιωδῆς πατέρες μετὰ τῆς Ἰεσινιανῆς ἀσφαλῶς τηρεῖν ὁμολόγησαν, ἀλλὰ ἦσαν περὶ τῶν ἐξω τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης, ἀπερὶ ἡ Σιωδὸς ἐκείνη κανονικῶς ἀπεδοκίμασεν . ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἐν τῇ βίᾳ Σεργίου φησὶν, Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Ἰεσινιανῆς ὁ Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ βασιλεύσει πόλει Σιωδὸν ἐκέλευσε γένεσθαι, καὶ ἡ καὶ οἱ πρέσβεις τῆς ἀπασταλῆς καθέδρας σιωπήσαντες, καὶ ἀπατηθέντες ὑπέγραψαν . κατεβιάζετο δὲ καὶ αὐτὸς (ὁ Πάπας Σέργιος) ὑπογράψαι, ἀλλὰ ἐπὶ ὅπως ἡσύχασε, Διὰ τὸ τινὰ κεφάλαια περιέχεσθαι οὐκ αὐτῇ ὡς πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικόν . ταῦτα Ἀναστάσιος .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι καὶ ἐκ τῶν χρόνων καὶ οὐτῶς α΄ . Κανόνος τῆς Πενθέκτης ἀναβιβάζεται ἡ πρὸς τὸν πέμπτον Ἰωάννην ὁπισθολὴ τῆς Ἰεσινιανῆς γνησία, καὶ περὶ τῆς τῆς Πενθέκτης ἀπεδοκίμασε Σέργιος Ῥώμης, καὶ τὴν ἀπεδέξατο .

Παρά

Παρά ταῦτα, ἐπειδὴ ἡ Πενθέκτη Συνόδος συνε-
 κροτήθη ἐν δόμῳ (ἢ κατὰ τὸν Βαρώνιον οὐδὲν)
 ἔτα τῆς βασιλείας Ἰσπνιανῆς, δῆλον ὅτι αἱ ὁπποιοῦναι
 ἐκείναι περὶ τῆς ἐκτῆς Συνόδου πρὸς τὸν Πάπαν Ρώμης
 5 ἐδόθησαν ἐξ, ἡ τελευτήσαντες πέντε πρὸς τῆς Πενθέκ-
 της Συνόδου ἔτεσιν, ἐδόθησαν γὰρ δαυτέρῳ ἔτα τῆς
 βασιλείας Ἰσπνιανῆς, ὅθεν ἔξ' ὁ χρόνος, ἔτε το
 ὁππότερον τῆς Πενθέκτης Συνόδου κατ' ἐξὸς μέρες
 διαφέρει πλὴν αὐθεντίας τῆς μνημονομένης ὁπποιοῦναι,
 10 ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πρώτῃ Κανόνας τῆς Συνόδου ἐκείνης διαρ-
 ρήδην αὐτῇ βεβαιῶνται. ἀλλὰ τῆς ἀρχῆς ἡ περὶ
 ταύτης τῆς ὁπποιοῦναι διήγησις τῶ Ἀναστασίῳ, καὶ

γνωστὴ ἐστὶ τῶ Ἰσπνιανῆς, καὶ ἐκ ἀντιλήψεως Νικέ-
 λαος. ὁ δὲ Σέργιος Διάκονος ἀποκρίμαζεν ἐκεῖνα μένει
 οὐκ ἐπὶ τῇ Πενθέκτη Συνόδῳ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ καινοτομίᾳ τῆς
 ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας κατήλθε, παρητήσαντες ὑ-
 πογράφαι, ἔτ' ἐκείνοιο ὁμοῦ, ἔτε τῆς Ρώμης Ἀρ-
 χιερέως τὸν πρῶτον ἐκείνης τῆς Συνόδου Κανόνα ἐμέμ-
 ψατο. ἐμέμψατο γὰρ αὐτὸν, εἰπερ ἐνόμιζε διωκ-
 τὸν εἶναι ὑπὸ αὐτῶ τῶν ἡρώδων διηγήσας, ἐπειδὴ
 καὶ ἄλλα τινὰ κατακρίνει. κατὰ τὰς δὲ καὶ ὁ Σέργι-
 15 ος Ρώμης τὸν πρῶτον ἐκείνον Κανόνα ἀποδέχεται,
 καὶ ὅν ἡ τῶ Ὀνώριου κατακρίσις μνημονεύεται καὶ
 ἀναλαμβάνεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

15

ὅτι ἀποδέδεται κατακρίσθαι πᾶσι. Ὀνώριον Ρώμης ὑπὸ Συνόδων, Βασιλέων καὶ Παπῶν, ὧν ἔδωκε
 ἐγίνωσκε πλὴν ὁπποιοῦναι αἰμαρτησίαν τῶ Ρώμης.

Τὸν δὲ Ὀνώριον κατακρίσιν ἐκύρωσε ὡς ταῦτα
 20 ἡ τε ὁ Νικηῖα καὶ δαυτέρῃ Συνόδῳ, καὶ οἱ Δεφόν-
 σορες ταύτης Κωνσταντίνος καὶ Εἰρήνης, καὶ Ἀδελφῶν
 ὁ πρῶτος, ὅστις καὶ πλὴν Πενθέκτῃ ἀπεδέξατο, καὶ
 ἡ ὁ Κωνσταντινουπόλει κατὰ Φωτίῳ Συνόδῳ καὶ ὁ Δε-
 φόνσῳ αὐτῆς Βασίλειῳ ὁ Ἀυτοκράτωρ, καὶ ἡ ὁ Ρώ-
 25 μη Συνόδῳ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Ἀδελφῶν ὁ δαυτέ-
 ρος, καὶ Ἰωάννης ὁ ὁδοῦς ὁ ἐκείνης Διάδοχος, καὶ καὶ
 Ἀναστάσιος πλὴν ἐαυτῶ μετὰφρασιν τῆς ἐξόμης Συ-
 νόδου ἀνέθηκεν, ὅν ἡ ὁ Ὀνώριος αὐτῶ καὶ αὐτῶ ἀναθεμα-
 τίζεται, πρὸς καὶ τὰς λοιπὰς πάντας τὰς ἐκείνας
 30 τὰς Συνόδους ἀποδέξαμεν. ἀλλὰ δὲ καὶ Σεβερίῳ καὶ

Ἰωάννῃ καὶ Θεόδωρῳ καὶ Μαρτίνῳ οἱ Πάπαι, καὶ
 αἱ καὶ ἐκείνης Συνόδου ἔδοξε εἶπαι περὶ διηγήσεως αὐ-
 τῶ. εἰ δὲ καὶ κατέκρινον αὐτὸν ῥητῶς, ἀλλὰ συνε-
 πνυγμῶς ἀνθεματίσαν αὐτὸν, ὡς εἴρηται αὐτῶ-
 τέρω. ἐδοξε γὰρ αὐτῶ, ὅτι ὁ πρῶτος Ὀνώριος ἀληθῶς
 καὶ πρᾶγματικῶς κατακρίθη Διάκονος Ἀρεσιν ὑπὸ τῆς
 ἐκτῆς καὶ τῶ ἄλλων Συνόδων, ὑπὸ τε Ἀυτοκράτῳ
 καὶ αὐτῶ τῶ Ρώμης Ἀρχιερέων. καὶ δὲ αἱ Συνόδου
 ἐκείναι καὶ οἱ Ἀυτοκράτῳ καὶ οἱ Πάπαι ἐκ ἐγίνωσκον
 πλὴν ὁπποιοῦναι ταύτῃ τῶ Πάπα Ρώμης ἀναμαρτη-
 σίαν, ἢ ἀναιδῶς καὶ ἱεροσύλῳ καυχῶνται ἔχειν
 τὸν Πάπαν οἱ παπισταί.

85

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Κατὰ τῇ ἐσχάτῃ καταστροφῇ τῶν παπιστῶν, λάθρα πλανηθῆναι ὡς πρὸς τὸν Ἰαζόν, ἐμὴν παρρησίᾳ
 ὡς Πάπαν Ρώμης τὸν Ὀνώριον λεγόντων, ὧν πρῶτος τερατολόγος Σταυρίλαος ὁστος Ἐπίσκοπος Βαρνικίου.

Σταυρίλαος ὁστος Ἐπίσκοπος Βαρνικίου ἐπι-
 βλήῳ δαυτέρῳ καὶ Βροντίῳ περὶ τῶν νομίμων
 κριτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων φησὶν, ἵνα
 πιστεύσωμεν ἀληθῶς εἶναι, ὅτι τοιούτῃ Ὀνώριος
 40 ἔγραψεν, ἰδίαν ἔτε ὁπποιοῦναι πρὸς Σέργιον ἔγρα-
 ψεν, ἔδοξε ὁμοῦ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνόδου μὴ
 περὶ τῶ πρᾶγματος καλῶς καὶ ἐξηκριβωμένως ἐκλύ-
 σάμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἀπεφῆναι. εἰ δὲ τοιού-
 τόν τι πεποίηκεν ὁ Ἀρχιερέως, εἰ μὴ καὶ ἰδίαν πα-
 ρέδωκε τι, τὰς καὶ ἔστιν ὁμοῦ ἀποδοτέον τῇ πέ-
 50 τῃ. καὶ κατωτέρῳ. Διεδέξαντο τοιγαρὶν πάντες

οἱ τῆς Ρώμης Ἀρχιερεῖς, εἰ μὴ τῶ κατὰ πλὴν
 πρᾶγματος καὶ ἀγνωσίᾳ τὸν Πέτρον, ἀλλ' ἐν κατὰ
 πλὴν πίσει καὶ πλὴν διδασκαλίᾳ, ἢ δὲ, καὶ ἐκ ἄ-
 λλῳ, δημοσίᾳ καὶ ὁμολόγησαν. τί γὰρ ὡ τῇ καρ-
 δία ἐκείνῃ ἐγκέκλειται, ἐκείνῃ ἐπὶ μόνῳ κλίνει τῶ
 ἐτάζοντες καρδίας καὶ νεφρῶς, ζητεῖ δὲ παρ' ἡμῶν
 ἡ χειρὶν ἀγάπη, ἵνα καλῶς περὶ πάντων
 ὑπολαμβανόμεν, καὶ καθολικῶς πάντας ἔχωμεν ἐκεί-
 νης, ὡς ἔδοξε τῇ καθολικῇ πίσει ἐναντίον παρρη-
 σία ὁρῶμεν ὁμολογήσαντας. ταῦτα ὁ ὁστος,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶ δαυτέρῳ τερατολόγῳ μελχιόρῳ Κανὸν Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, πλὴν Ἰαζόν κατὰ ψυχὴν
 πλανῶν καὶ ἐσωτερικῶς πίσει μὴ εἶναι ἀγαθὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποφαινομένης,

Ο' δὲ

Ὁ δὲ μελχιώρ καὶ ὁ ἐπίσκοπος Κανκερίσης βιβλίῳ ἑκτῷ περὶ τόπων θεολογικῶν, κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ, οὐκ ἔστι φησὶν ἀρνηθῆναι ὅτι καὶ ὁ αὐτοῦ ἀρχιερεὺς ἐδιδάσκει γενέσθαι Αἰρετικούς, ἔχοντες εἰς παράδειγμα ἴσως οὐ καὶ ἄλλον προσηγορίαν, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ κρίσει τῆς πίστεως ὁποφηνήμερον κατὰ τῆς πίστεως ἐδόσα διδάμεθα εἶναι, ὁ γὰρ ἐστὶν ἡ ἐσωτερικὴ πίστις τῆς Ῥώμης ἀναγκαστὴς τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥστε ἡ ἐκείνη κρυφία καὶ ἰδιάζουσα κατὰ ψυχρὴν πλάνην τῷ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸν διδάσκει πρὸς βλάβην. ὅθεν οὐκ ἀνάγκη ὑπιστάσθαι ἀπὸ τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἀληθ-

ρήσει τῆς ἐσωτερικῆς πίστεως τῶν Ῥώμης Ἀρχιερέων, ἀλλ' ἵνα, ὅταν ψηφίζονται περὶ ἐκείνων ἀπὸ τοῖς πιστοῖς πρὸς δεκά, καὶ ὅταν πῶς τῆς Χριστὸς Ἐκκλησίας διδύμωσιν ἐν τῇ πίστι μὴ ἐκλείπωσιν, ἀλλὰ κρατῶνται ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, τῶν ἐστὶν ἀναγκῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῶν δὲ τοῖς Ῥωμαίων Ἐπισκόποις, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἄλλοις κατ' ἰδίαν πλανηθεῖσιν, οὐκ ἀρνησόμεθα, ἵνα μὴ δηλονότι διὰ τῶν πλάνων τῆς κοινῆς ἐκείνης τῇ Ἐκκλησίᾳ ποιήσασιν ἐν τῇ κοινῇ τῆς ἀληθείας ἀγνοίᾳ ἀναστρέφει-10 θαι. ταῦτα Καὶ οὗτος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς τρίτης τετραπλόου Βελλαρμίνου, ὅσα σιν πρὸς ἑαυτὸν ποιεῖν, καὶ τὸν ὀνόμαζον ὡς ἐδιδάσκοντα αὐτῶν ἱσ-15 ποῦν ὑποκρύπτοντα τῷ Αἰρεσίν, καὶ ὡς Πάπαν πρὸς ασφαλῆναι λέγοντας.

Ὁ δὲ Βελλαρμίνος βιβλίῳ τετάρτῳ περὶ τῆς Πάπας, κεφαλαίῳ ὀκτακτῷ, πρὸς γράφω Εἰρήνισ, ὅσα σιν ποιεῖται πρὸς ἑαυτὸν λέγων, ὅτι αἱ συνάδοι ἐπίστασαν διδάσκει τὸν Πάπαν πρὸς ασφαλῆναι, ἐπεὶ δὲ τὸν ὀνόμαζον ἐπίστασαν Αἰρετικὴν γεγονέναι. ὁπο- κρένομαι (φησὶν) ὅτι ἐπίστασαν ἐκεῖνοι οἱ πατέ- ρες μόνον τὸν Πάπαν διδάσκει πρὸς ασφαλῆναι ὡς ἐδιδάσκοντα αὐτῶν, αὐτὴ δὲ ἐστὶ γνώμη ὁποσ-20 δεκτος, ἐκείνη ἡ συνάντη ταύτης ἡμῶν δοκεῖ ἀπὸ πρὸς δεκτοτέρων. τῶν γὰρ ἐστὶ περὶ ὅτι κατηγορεῖται ὀνό-

ματος, ὅτι ἐν ταῖς ἐδιδάσκουσιν Ἐπιστολαῖς Αἰρεσίν ὑ- πέσταλκε καὶ ὑποκρύπτει. ταῦτα ἐκεῖ. Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ, κεφαλαίῳ ὀκτακτῷ καὶ τρίτῳ, περὶ 25 τῆς ἐκείνου δεῖξαι, ὅτι δηλονότι ὁ Ῥώμης καὶ μόνος καὶ αὐτὸς συνάδος κατὰ μηδὲν διδάσκει τῶν ὁπο- φηνασθῆναι αἰρετικὸν πρὸς πρὸς πιστῶν τῆς Ἐκ- κλησίας, καὶ ἐδιδάσκει κατ' ἐκείνην τῶν πρὸς ασφα- λῆναι, ὅταν πᾶσαν διδασκῇ τῷ Ἐκκλησίᾳ περὶ 30 ὧν ὁποβλέπεσι πρὸς τῶν πίστιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς τετάρτης τετραπλόου Γρετζέρε, τὸν Πάπαν ἢ Πάπαν καὶ μόνον καὶ μετὰ συνάδων ἐδιδάσκει 35 ασφαλῆναι λέγοντας, πῶς δὲ συνάδων διδάσκει, ἥς μέλυνον ὁ Πάπας ὅτι Πάπας, ὡς καὶ τὸ παρὰ τῆς συνάδων ἐξήρηται.

Τὸ αὐτὸ καὶ Γρετζέρε διδάσκει ἐν τῇ ὁπολογίᾳ ἐκεῖ- 40 νων τῶν κεφαλαίων, φησὶ γὰρ, ὁ Πάπας καθὸ τοιοῦτος ὁποφαινόμενος περὶ τῶν, ὁ μόνον μετὰ τῆς Οἰκουμενικῆς συνάδων ἐδιδάσκει πλανηθῆναι, ἀλλ' ἐδὲ μόνον καὶ αὐτὸς συνάδων. ἡ μὲντοι συνάδος αὐτὸς τῷ Πάπα διδάσκει πλανηθῆναι, ὅθεν μέλυνον ἐστὶν ἡ αὐθιγία τῆς Πάπας, ἡ τῆς συνάδων, μέλυνον συ- νημῶν καὶ συνελθιμῶν μετὰ τῆς Πάπας καὶ τῆς 45 συνάδων, πᾶσα ἡ τῆς συνάδων ἀσφάλεια ἐκ τῆς Πά- πα ἐξήρηται καὶ ὑποκρύπτεται, ἀλλ' οὐκ ἐξουαντίας.

ὡς τεύχον καὶ τὸ ἄλλο τῆς Γρετζέρε σόφισμα ἐξελέγ- 35 χεται, διὰ τῆς γὰρ φησὶν ὁ Πάπας ἐπλανᾶται σὺν τῇ συνάδῳ, διότι Πάπας ἐστὶ, καὶ ἐδὲ ἐκείνῳ τῷ αἰτίᾳ διότι φησὶν τὸ αὐτὸ μετὰ τῆς συνάδων, ὡς αὐτὸ τὸ βέβαιον καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς γνώμης καὶ ὁπο- 40 φάσεως ὁπο τῆς συνάδων εἰς τὸν Πάπαν παρήγετο καὶ ἐξήρηται. ταῦτα Γρετζέρε ἐν τῇ ἀντιλήψει τῆς Βελλαρμίνου βιβλίῳ τετάρτῳ περὶ τῆς Ῥώμης Ἀρχιε- 45 ρέως, κεφαλαίῳ ὀκτακτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι τῶν γνώμων Νεῖλς, Γέρωνος, Ἀλφόνσος Νδεκάς καὶ Ἀδελφῶν Πάπας πῶς λέγουσαν διδάσκει τὸν Πάπαν ἢ Πά- 50 παν γενέσθαι Αἰρετικὸν, ὁ Βελλαρμίνος αἰρετικὸν ὀνομάζει, καὶ ἑτέρας τινὰ ἑρεσὶν χελεῖ σὺν τῇ φλυαρίᾳ σταπλετόν.

Ὁ δὲ Βελλαρμίνος ἐν τῇ ἀνασκέψει τῆς αὐτῆς κε- 55 φαλαίᾳ τῶν γνώμων τῆς Νεῖλς καὶ Γέρωνος καὶ Ἀλφόνσου καὶ Ἀλφόνσου Νδεκάς καὶ τῆς Πάπας Ἀδελφῶν ὅσους λεγόντων τὸν Πάπαν καὶ ὡς Πάπαν διδάσκει γενέσθαι Αἰρετικὸν καὶ διδάσκει Αἰρεσίν,

εἰ χωρὶς Οἰκουμενικῆς συνάδων ὁποφαινῆται, καὶ συμ- 60 βεβηκέναι ποτὲ ἐμπράκτως, ταῦτα φησὶ τῶν γνώ- μων κρῖναι ὁ Βελλαρμίνος εἶναι ὥστε σαφῶς ἐσφαλ- μῶν, ὡς διδάσκει διηρώς τῇ κρίσει τῆς Ἐκκλη- σίας καὶ αἰρετικὸν ὀνομάζεσθαι. Ὁ αὐτὸς βιβλίῳ 65 τριτάρτῳ

τετάρτῳ περὶ τῆς Πάπας, κεφαλῶν τρίτῳ, Πα-
ραγράφων ἀποκρίνονται, ἀγωνίζονται ὅλον τὸ
σερῶν τῶν νομίμων Συνοδῶν δαΐσαι ὅτι ἐστὶν ὑπὸ
τῆς Πάπας, καὶ ἡμέτερος μὴ ὑπὸ τῆς Πάπας, μέτερος
5 δὲ ὑπὸ τῆς Συνοδῶς. ἅτα φησὶ, Μὴ εἶναι ἀνάγκην
πολλὰς συγκροτῆσθαι Συνοδὸν οἰκουμενικὴν, ὡς-
περ ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐν τοῖς πρώτοις τετρακοσίοις ἐπο-
δαί τὸν διωγμὸν. ἔπειτα εἰπὼν ἡ Συνοδὸς Διαφωνή-
σῃ ὑπὸ τῆς Πάπας, ἐπεὶ αὐτὴν χρεὶ τῆς Πάπας ὡς ἀ-
10 σφαλεστάτῳ κριτῇ, ἀφούτας τὴν Συνοδὸν ὡς σφαλε-
ράν. καὶ κεφαλῶν δούτέῳ, Ἀδριανῶν ἐστὶ τὸν Πάπαν

καὶ μόνον ἀρεπῶς καὶ ἐσφαλμένως ἀποφύναται. ἡ
τὸ αὐτὸ διδάσκει καὶ Σταπλετόνος κατὰ Β. Πακέρη β
βλὶον πρώτῳ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐ-
ξουσίας. Ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ καθεδρῇ (φησὶ Δριέδων βι
βλὶον τετάρτῳ περὶ ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων, κε-
φαλῶν τρίτῳ, μέτερος τρίτῳ) μέχρι τῆς νυνὸς ἔδης ἐ-
κδόσεως Αἰρεσιάρχης, ὅς διδάσκων ὡρίσατό τι τῇ
ἡμετέρῃ πίσει ἀντιμαχόμενον. ταύτῳ τὴν περὶ τῆς
τῆς Πάπας καὶ μόνου ἀσφαλείας γνώμην ὁ Βεδαρμίνος
εἶναι λέγει καινοτάτην ἀπάντων σχεδὸν τῶν παπιστῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

15 Περί τῆς φασίν οἱ παπιστῶν, δι' ὧν ποιῶσιν ὡταῦθ' ἐξαιρέσεων, Διαφοράς μεταξύ τῆς Πάπας ἢ Πάπας ὁμολο-
γίας καὶ τῆς ὀνωρίας καὶ ἀνθρώπου.

Ποία δὲ Διαφορά ἐστι μεταξύ τῆς παπικῆς ὁμολο-
γίας ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ ἐπὶ Πάπας, καὶ τῆς
20 ὀνωριανῆς καὶ ἐστὶν ὀνώριον ἀπόσπαστον ἰδιόζον,
διδάσκουσιν οἱ παπιστῶν ὅτι τῶν τῶν ἐξαιρέσεων,
πρώτον, ὅτι λαθραίως καὶ ἐσωτερικῶς ἐν τῇ καρ-
δίᾳ ἐγκεκρυμμένον κατέχει ὁ Πάπας, τὴν κατέχει
ὡς ἀπόσπαστον ἰδιόζον, ὅτι δὲ παρρησίᾳ ὁμολογεῖται
25 ἐκείνο ἐστὶ παπικόν. τὴν δὲ κατὰ παρρησίαν ὁμολο-
γίαν ἐξηγούμενον ὁ Δριέδων, φησὶν, ὅτι ἐστὶν, ὅτε ὁ
Πάπας διδάσκων ἀπεφανεύεται ἢ ἡ διδασκαλία ἀπεφαν-

τικῶς, ὁ δὲ Κάρος φησὶν, ὅτε ὁ Πάπας Διακρίνει ἐκεί-
να ἀπὸ τοῖς Χριστιανῶν πιστοῖς, καὶ ὅτε τὴν
Ἐκκλησίαν τῆς Χρῆστος ἐπὶ τῇ πίσει ἑνὸς μίση. ἐκείνο
δὲ πλάνην τῆς Πάπας ὁ Κάρος καλεῖ ὡς παπικὴν καὶ
δημοσίαν, ἥτις ἔτι φανερώς ἀποφύεται ὑπὸ τῆς
Πάπας, ὡς τε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Χρῆστος ὑπὸ ἐκείνης
τῆς πλάνης ἀβλαβῆσαι, ἢ δυνάσθαι ἀβλαβῆ-
ναι. ὁ δὲ Βεδαρμίνος δηλότερον φησὶν, ὅτε ὁ Πά-
πας ἀπεφανεύεται, ὡς πᾶσι τῆς Ἐκκλησίας πι-
στοῖς, ἢ ὅτε πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν διδάσκει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 2'.

30

Περί τῆς καταστροφῆς τῆς γελοιώδους Διαφοράς τῆς Πάπας ἢ Πάπας καὶ κατὰ ἀνθρώπου τῆς αὐτῆς, καὶ
καὶ δαΐς ὅτι καὶ ὡς Πάπας Αἰρετικὸς ὁ ὀνώριος.

Πρὸς ταῦτα ῥητέον, γελοιῶς ἀληθῶς, ὡς αὐτὸ μὴ
35 ἦν ἡ αὐτὴ ὁλῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν μερῶν αὐ-
τῆς πίσις. τὴν ἐστὶν ἀληθῶς νῦν θῆναι ἐν τῇ πο-
λίᾳ, καὶ πᾶσαν αἰεὶ ἐλπίδα τῶν μερικῶν ἀν-
θρώπων καὶ Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ τί βέβαιον ἀκῆσαι ὑπὸ
τῆς ἐσώσεως τῆς Πάπας ὅταν ἐρωτῶσιν ἐκείνοι περὶ τῆς
40 ζητήματος τῆς Χριστιανικῆς πίσεως, εἰ μὴ ἄρα πᾶσα
καθόλου ἡ Ἐκκλησία τῆς οἰκουμένης ὁλῆς ἀπὸ τῆς Πά-
πας συρρέουσα περὶ ἐκείνης τῆς ζητήματος ἐρωτήσασθαι,
καὶ τὴν ἐκείνην ζῶσαν φωνὴν αἶμα ὅπτηται ἀκροασο-
μένη, ἢ γὰρ ἀρκεῖ ἡ βεβαία, ἢ ἡ Δεκρετάλις ὅπτη-
45 λῇ. ἐν γὰρ λόγῳ κανόνος καὶ ἐσάθης ἐγγράφῳ ἀρ-
κεῖ ἡ θεία γραφὴ τῆς πάλαιας καὶ νέας Διαθήκης,
καὶ οἱ ἐρμηνεύοντες ταύτης ἄνθρωποι πατέρες Διατε συγ-
γραμμάτων καὶ συνοδικῶν ἀποφάσεων, καὶ τῶν ἐλά-
χιον Δια τῶν καθεδρῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐρεμῶν
50 κατωτέρῳ βιβλίῳ δεκάτῃ, μέτερος τρίτῃ, κεφαλῶν
τρίτῃ, τμήματος ἑκτῇ Παραγράφῳ ἐβδόμῃ, εἰς ὃ
ἀντιλέγων ἐκ τῆς Χριστιανικῆς, ὡς βούλει καὶ αἰάμα
Συνοδοὶ κοινῶς καὶ οἱ ἄνθρωποι πατέρες ἰδίως. ἀλλ' οἱ κα-
κότεροι σοφιστῶν τὴν τῆς Πάπας ζῶσαν φωνὴν φασὶν
εἶναι ἄλλον κανὸν ἀγραφον, κατὰ τὴν τῆς θείας

γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἀποφύεται, ὅτι ἡ
μὴ γραφὴ κανὸν ἐστὶν ἄψυχος, καὶ ἡ διδασκαλία τῆς
Ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος ἐστὶ λόγος ἀφωτος καὶ κω-
φός, ἡ δὲ τῆς Πάπας φωνὴ καὶ ἐστὶν ἐμψυχος καὶ
φωνητικὴ Δια ζώσης φωνῆς. ἀλλ' ὡς εἶπεν, ἀδύνατον
τὴν τῆς Πάπας φωνὴν ζῶσαν ἀκῆσαι, ἢ κατανοεῖ-
σθαι ὡς πᾶσαν καὶ τὴν κατ' ἑκάστα πᾶσαν ἐκείνην
καὶ γλωσσῶν Χριστιανῶν, εἰς ἐπὶ χρεὶα τῆς ἀντιρυ-
μνῆς γνώσεως τῆς βεβαίας καὶ Διαρκῆς κανόνος τῶν ἁ-
γίων. ὡς ταῦτα εἰ βέλονται οἱ παπιστῶν εἰπεῖν
τάληθές, ἐρεῖσιν ἀναμφιστόως, ποῦτον ἀπείναι ὅ-
τι σήμερον ῥώμης Πάπας Δια τῆς Χρῆστος τῆς αὐ-
τῆς ζώσης φωνῆς πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν διδάξει, ὡς τε
ὅτι τῆς ἐκείνης δίκης κυνὸς κωφῆ μὴ δυναμένη ὑ-
λακτῆσαι σαφῶς καθυπεῖν, καὶ μηδεμίαν πᾶσαν
Ἐκκλησίαν διδάξει, ἀλλὰ καταλείψαντα τὸν λόγον
τῆς θεῆς, Διακονεῖν τραπέζης, τυτέσιν εἰς τὸ περιφρο-
εῖν καὶ περιεσθῆναι τὸν πλεόν τῆς ἐκείνης καθεδρῆς, καὶ
περὶ τὴν ἐκωτερικὴν ἐξουσίαν ὅλον ἀναχολεῖσθαι.
Οὐαὶ τῷ Ποιμνῇ καὶ διδασκάλῳ, εἰ μὴ ἐναγγελίζηται,
αὐτῷ γὰρ ἐμπειρίσθαι ἡ οἰκονομία, ὡς Παῦλος
πρώτῃ πρὸς Κορινθίους, κεφαλῶν ἐνάτῃ. ὅρα καὶ
Τρηγό-

Γρηγόριον πρῶτον Ρώμης ὁμιλία δεκάτῃ ἐβδόμῃ εἰς τὰ Εὐαγγέλια, καὶ αὐτῷ κεφαλala δώδεκά-
τα Παράγραφοι δέκατον. Εἰ δὲ ἐδέξαμεν καὶ δε-
ξομῶ ὅτι ὁ Ὀνώριος πλὴν ἑαυτοῦ μονοθελητικῶν
πλάνων ἑμόνον εἶδον ἐκρυπτε, καὶ ἰδίως παρέδω-

κον, ἀλλὰ καὶ παρ' ἑστὶς ὁμολόγησε, καὶ πᾶσι τῇ
Ἐκκλησίᾳ παρέδωκε, καὶ πλὴν Ἐκκλησίας παρέ-
βλαψον, ἔσαι καὶ κατ' αὐτὰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς
Κανόνας Ἀρετικὰς καὶ ὡς Πάπας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ὁ Βελλαρμίνος λέγων διὰ τὸ τεθαλπῆσαι τὸν Ὀνώριον Ἀρεσιν ἐν Ἱθαζύσαις Ἐπιστολαῖς κατακρί-
θῆναι, δέκνυται ὡταῦθα λῆρος, ἔσων Δεκρετάλειον αὐτῶ πλὴν Ἐπιστολῶν δι' αὐτὸν κατεκρίθη, 10
καὶ τὴν Δεκρετάλειον Ἐπιστολὴν καὶ Δεκρέτην, καὶ περὶ διαιρέσεως τῶν Ἐπιστολῶν τῶν Ἐπισκόπων.

Ῥητέον ἔν πρώτῳ, ὅτι λῆρς ὁ Βελλαρμίνος γρά-
φον κατηγορηθῆναι τὸν Ὀνώριον διὰ τὸ τεθαλ-
πῆσαι ἐν Ἱθαζύσαις Ἐπιστολαῖς Ἀρεσιν, εἰ γὰρ δεῖ-
μεν ὑπάρχει τὰς τῶ Ὀνωρίου Ἐπιστολὰς Ἱθαζύσαις,
ἐκ Ἱθαλπον ὅμως, ἀλλ' ἐκέρυπτον, καὶ μάλιστα ἐ-
βεβαίεν πολυτρόπως καὶ λίαν ἀναφανδὸν πλὴν Ἀ-
ρεσιν τῶ Σεργίῳ, διὸ καὶ κατεκρίθη ὡς γράψας,
ὡς ὁ Νεστόριος κατεκρίθη γράψας πρὸς τὸν ἄγιον Κύριλλ-
λον ἐν Ἱθαζύσαις Ἐπιστολὴν πλὴν Ἀρεσιν αὐτῶ, καὶ ἔτι ὡς ὁ
Ἀρεσιος καὶ αὐτὸς ὁ Μανιχαῖος καὶ ἄλλοι Ἀρετικοὶ
ἐν Ἱθαζύσαις Ἐπιστολαῖς γράψαντες τὰς Ἀρεσίας
αὐτῶν κατεκρίθησαν. δῶτερον, ὅτι ἐν τῇ κατηγο-
ρίᾳ καὶ κατακρίσει τῶ Ὀνωρίου ἐκείναι αἱ Ἐπιστολαὶ
ἐθαμῶ Ἱθαζύσαις λέγονται, ἀλλ' ἦσαν δογματικῶς
διατάξεις, περιληφθεῖσαι ὑπὸ τῶ Πατριάρχου Ρώ-
μης δι' Ἐπιστολῶν Πατριαρχικῶν, καὶ ἦσαν Δεκρε-
τάλειαι Ἐπιστολαί, οἷαι καὶ ἄλλων πολλῶν Παπῶν,
αἷς Νικόλαος ὁ Πάπας πρὸς Γρατιανῶν, διαιρέσει
δεκάτῃ ἐν ἑστῇ, ἴσην αὐτοῦ (ἢ καὶ ὡς ἀνόμως) τοῖς
Ἐκκλησιαστικοῖς Κανόνοις ὑπομένει. αἱ γὰρ Δεκρετά-
λειαι Ἐπιστολαὶ τῶ Κανόνος καὶ τῶ Δεκρέτου Διαφέ-
ρεσιν, ὡς διδάσκει ὁ Γρατιανὸς διαιρέσει τρίτῃ Κανό-
νι ΠΑΝΤΕΣ. κοινωνῶσι μὴ γὰρ ἐν τῷ τῷ, ὅτι
εἰς Διατάξεις Ἐκκλησιαστικὰς, Διαφέρεσι δὲ, ὅτι
Κανὼν λέγεται ἐκεῖνο, ὅπερ ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Συ-
νόδῳ διατάσσεται καὶ διορίζεται, ἢ τὸ ὑπὸ Συνοδῶς
μερικῆς διορισθῆναι, ὑπὸ δὲ τῆς καθόλου βεβαιω-
θῆναι. Δεκρέτην δὲ, ὅπερ ὁ Πατριάρχης ὑποφαινεται
μετὰ τῆς Συνοδῶς αὐτῶ πρὸς μηδενὸς συμβεβλη-
λὼν τινός. Ὅτι δὲ ὁ Γρατιανὸς ἀληθέστερος ἐστὶ τῶ
Νικόλαῳ, λέγομεν, ὅτι αἱ Ἐπιστολαὶ τῶν Ἐπισκόπων
διαίρεται εἰς πρῶτην, πρῶτον, εἰς τὰς Ἱθαζύσας,
ὡς ἔπομεν αὐτῶν. δῶτερον, εἰς τὰς ἐν Ἐθρυσια-
σικὰς, ὡς αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλala δώδε-
κάτῳ· τρίτην, εἰς τὰς συνοδικὰς Διαταγὰς, αἷ-
νες ἐπέμπονται, ἀλλ' ἐν τοῖς Κώδιξι μόνον τῶν Ἐκ-
κλησιῶν καταγράφονται, καὶ ταύτας ἰδιαιτέρως οἱ
μὴ Ἀνατολικοὶ Τόμοι, οἱ δὲ Δυτικοὶ Δεκρέτα κα-
λεῖται. τέταρτην, εἰς τὰς συνοδικὰς, ὧν αἱ μὴ πέμ-
πονται εἰς Διαφέρετα πρῶτα καὶ Ἐκκλησίας, αἱ δὲ

ὑποσέλονται εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνοδούς, καὶ πᾶσαι
Διαλαμβανόμεναι ὑπὲρ τῆς καθολικῆς πίστεως, ὑπὲρ
τῶν θείων δογμάτων, ὑπὲρ Διαφύρων Ἐκκλησια-
σικῶν ὑποθέσεων, καὶ ὑπὲρ τῶν χειριστικῶν ἡ-
θῶν, καὶ αὐταὶ πᾶσαι Δεκρετάλειαι πρὸς τῆς Ρώ-
μαϊκῆς Ἐκκλησίας καλεῖνται. πέμπτῃ, εἰς τὰς
πρὸς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν εἰς Διαφέρετα πρῶτα
καὶ Ἐκκλησίας πεμπομένας, αἷτινες ὡς ὄροι καὶ 20
Κανόνες τιμῶνται. αἱ μὴ γὰρ Ἱθαζύσαις καὶ αἱ ἰοι-
σῶσαι ποτὲ μὴ δέχονται, ποτὲ δὲ κατακρίνου-
νται ἐξεταζόμεναι, ὡς λόγος χάριν ἡ Βασιλεῖα περὶ
ἐστῆς καὶ ὑποστάσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐν τῇ πα-
τριστατικῇ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἐπαινεῖται, 25
ἀφαιρῶνται. δὲ ὑπὸ αὐτῆς αἱ τῶ Περσικῆς καὶ Κυρίως
πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Δόμιον ὑπὲρ τῶ Ἐπισκόπου Πέρ-
σης Ἀθανασίου. αἱ ἐν Ἐθρυσιασικῇ Σεβήρῳ ἀναθεμα-
τίζονται εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αἱ τῶ Εὐθυμίου καὶ Μα-
κεδονίου Ἐπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως τοιαῦται κατα- 30
φρονεῖνται ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων Ρώμης, ἢ δὲ τῶ
Σωφρονίου ἐν Ἐθρυσιασικῇ ἐπαινεῖται ὑπὸ τῆς ἐκτῆς.
βεβαιεῖνται πολλοὶ Τόμοι τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀ-
νατολῆς, καὶ πολλὰ Δεκρέτα τῶ Ρώμης ὑπὸ τῶν με-
ταποῦτα Πατριαρχῶν καὶ τῶ Πάπα, καὶ ἀφαιρῶνται 35
πολλοὶ Τόμοι καὶ πολλὰ Δεκρέτα ὑπὸ τῶν μεταγοι-
σέων ταιῶν Ἐπισκόπων, ὡς ἔρηται καὶ ῥηθῆσαι-
ται περὶ τῶν ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς Πατρι-
αρχικοῖς θρόνοις χρισμάτων. τιμῶνται πρὸς τῆς
Ἐκκλησίας τὰ συνοδικὰ, ἢτοι αἱ Δεκρετάλειαι τῶ Ἀ- 40
λεξανδρείας κατὰ Ἀρεσίαν, τῶ Ἀθανασίου πρὸς Λιεύην,
τῶ Μαξίμου Ἱερουσολύμων εἰς Αἴγυπτον, τῶ Κυρίως
πρὸς Νεστόριον, τῶ Δαμάσκου πρὸς τὸν Θεσσαλονίκης,
τῶ Καππαδόκου καὶ τῶ Μηνᾶ πρὸς τὸν Ἱερουσολύμων,
καὶ ἀνάπαλιν. τὰ δὲ ἐν Ἐφέσῳ τῶ Ρώμης καὶ τῶν 45
λοιπῶν Πατριαρχῶν διηγόμενα τὰ μὴ τὸν Βασίλειον,
τὰ δὲ τὸν Στέφανον, ἀφαιρῶνται κατὰ πᾶσιν ὑπὸ τῆς
τετάρτης Συνοδῶς. αἱ Ἐπιστολαὶ Κυρίως πρὸς πλὴν τρι-
τῶν Συνοδῶν, ἢ τῶ Λέοντος πρὸς πλὴν τετάρτῳ, ἢ τῶ
Ἀθανασίου καὶ Σωφρονίου πρὸς πλὴν ἐκτῆς, ἢ τῶ Ἀδελ- 50
φῶ καὶ Ταρσίου καὶ Θεοδώρῳ Ἱερουσολύμων καὶ αἱ
τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς πρὸς πλὴν ἐβδόμῳ, πᾶ-
σαι ἐν ταῖς ῥηθείαις Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς μετὰ πο-
λλῆς ἐρήνης ἐξετασθεῖσαι, δοκιμασθεῖσαι καὶ κριθῆσαι
ἐδέχθησαν, καὶ ἴδε τὰς τόπας. αἱ δὲ τῶν Οἰκουμενικῶν
Συνοδῶν

Συνόδων σιωδὴν ἐπιπολαὶ Κανόνος τόνον ἐπέχυσαι, καὶ μάλιστα τὰς Κανόνας καὶ τὰς Ὁρὰς τῶν Συνόδων βεβαιῶσαι, ἃ δέποτε ἐκρίθησαν, ἢ κελύθονται, ἃ γὰρ κρίνων αὐτάς, ἢ ἀντιλέγων αὐταῖς, Αἰρετικὸς ἐστὶ. καλῶς ἔν καὶ ὁσεβδὲς διήρηκεν ὁ Γραμματεὺς τὸ Δεκρέτον, τὰς Δεκρετάλας καὶ τὰς Κανόνας, καὶ ὁρθῶς παραινῇ ὁ αὐτὸς, ὅτι εἰς ταῖς Δεκρετάλας ἐπιπολαῖς τῶν Πατρῶν ὁρεθῇ ἡ ὡρθὴ τὰ Δεκρέτα τῶν πατέρων, ἢ τῶν ἀναγγελικῶν ἐν τῶν ὁσάντων, ἀ-

θετεῖσθαι αὐτάς διηρώς, διαιρέσει δεκάτῃ ἐν αὐτῇ Παρὰ γράφῃ τοῦτο δέ. ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὸ πρεσβυτήριον λέγοιμεν, ὅτι Δεκρετάλας ἦσαν αἱ πρὸς Σέργιον ὁνωρὶς ἐπιπολαῖ, καὶ τοιαύτων ἐπιπολαῶν αὐτῶν τὰ χρηταὶ τὸ πλεον μέγος τὰ ἀρχιερατικῆς δικαίως ἐν τῇ Δεκρέτῳ καὶ ἐν ταῖς Δεκρετάλας. διηρώς ἄρα ὑπὸ τῆς ὁσῆς Συνόδου ἀποφαντικῶς ἅμα τῇ γραφῇ κατεκρίθησαν.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι καὶ οἱ ἐπιπολαῖ καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς τῆς Ἱεροσολύμων Λεγάτης ἀποκρίσεως αὐτῆς ὁ ὁνωρὶς παρρησίᾳ πῶς Αἰρεσιν ὁμολογήσας κατεκρίθη.

15

Ὁ κατεκρίθη ὑπὸ τῆς ὁσῆς Συνόδου ὁ ὁνωρὶς ἀπὸ λαθραίων τινῶν καὶ ἰδιόχουσαν Αἰρεσιν, πῶς Ἐκκλησίαν μὴ ὡρθὰ βλάβησαν, ἀλλὰ ἀπὸ πῶς παρρησιαστικῶς ὁμολογῶν τῆς πλάνης καὶ τῆς Αἰρέσεως καὶ βεβαιῶσιν ταύτης, ἅπαν πῶς Ἐκκλησίαν ὡρθὰ βλάβησαν. πῶς δὲ Αἰρεσιν ὁκείνῳ ὁ ὁνωρὶς καὶ παρρησίᾳ ὁμολόγησε δι' ἐκείνων τῶν ἐπιπολαῶν, αἱ ἐγίνωσκον ἐν τῇ κοινῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πατριαρχείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ ἔθος μετὰ καὶ ἄλλων τοιαύτης γένους συγγραμμάτων Φυλαχθησομένων, καὶ τὰ ἐκείνων ἀντίγραφα τῶν Σέργιον καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀναρχαλικοῖς Πατριαρχαῖς κοινωσόμενα, ὡς ἤδη καὶ γέ-

γονε. πῶς αὐτῶν Αἰρεσιν ἀναφανδὸν καὶ δημοσίᾳ ὁμολόγησαν ἑμόνον ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς τὰς Λεγάτας τῆς Ἱεροσολύμων Σωφρονίῳ ἀποκρίσει, ἀλλὰ καὶ ἐδιδασκεν αὐτὰς μὴ εἰς τὸ ἐξῆς πῶς τῶν ὁσῶν ἐνεργειῶν κηρύττειν φωνῶν, πῆσαι δὲ δι' αὐτῶν καὶ τὸν ἑαυτῶν Ἀρχιερέα Σωφρονίον, ὡς αὐτὸς ὁνωρὶς ἐν τῇ πρὸς Σέργιον ὑστέρα ἐπιπολῇ μαρτυρεῖ, ἐν ᾗ παρετρῶσε Σέργιον γράψαι πῶς αὐτῶν γνώμῳ κύρω καὶ Σωφρονίῳ, ἵνα ὁ μὲν κύρος ὁπσητῇ τῆς φωνῆς τῆς μιᾶς ενεργείας, ὁ δὲ Σωφρονίος τῶν δύο ἐνεργειῶν. παρρησίᾳ λοιπὸν ταύτῃ πῶς Αἰρεσιν ὁμολόγησε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

30

Ὅτι πῶς Αἰρεσιν ὁ ὁνωρὶς ὡς καθολικὴν διδασκαλίαν πᾶσι κατέχειν ἐδίδαξε, ἐκ τῶν ἐρημιῶν δέκνυται, καὶ ὅτι ἔχ' ὡς πρὸς ἰδιόχουσαν πρῶτον, ἀλλ' ὡς πρὸς Ρώμης Ἐπίσκοπον τὸν ὁνωρὶς ἢ τῆς Σεργίῳ ἐρώτησε, ἐξ ἧς ἐβίβη ὁνωρὶς Σέργιον ὑποτάπει.

35

Ὅτι δὲ ταύτῃ καὶ τοῖς πιστοῖς παρέδωκε, καὶ ὡς διδασκαλίαν καθολικῶς πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς κατέχειν ἐδίδαξε, καὶ κατ' αὐτῶν ἐρρύθμισεν ὅσον τὸ κατ' αὐτὸν πῶς Ἐκκλησίαν, δηλὸν ἐγίνετο ἐκ τῶν ἐρημιῶν (ἃ γὰρ εἰδικῶς κατὰ τὸν τρόπον πρενομίσ, ἀλλὰ γενικῶς κατὰ τὸν τρόπον γενικῆ καὶ κοινῆς Κανόνος πάντα κατεπέγοντο, ταῦτα πρὸς Σέργιον ἔγραψε, καὶ τοῖς Λεγάτοις σπεσθήσαν Σωφρονίῳ καὶ ὑπέχετο γράψαι, καὶ Σέργιον πρετρέπει γράψαι κύρω καὶ Σωφρονίῳ) ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐμφανείας τῆς ἐπιπολῆς Σεργίῳ καὶ ὁνωρὶς, ὃν ἐρώτησε ὁ Σέργιος ἔχ' ὡς ἰδιόχουσαν πρῶτον, ἀλλ' ὡς Ἐπίσκοπον Ρώμης, πρὸς ὃν ἐν πρώτοις ὡς πρῶτον Πατριαρχίῳ τῇ τάξει ὑποτάσσεται ἢ φροντὶς τῆς φυλάττει πῶς ἀλήθειαν καὶ

πῶς ἐρήνῳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ἀπὸ τῆς φωνῆς Σέργιος (εἰ καὶ κολακωτικῶς κατὰ τὸ ἴδιον τῶν Αἰρετικῶν) ἔυλογον ἔκρινε ὁμῆ καὶ ἀναγκάσας, ἵνα αὐτὸς περὶ ἐκείνης τῆς ἀφορᾶς βεβαιότερον ποιήσῃ, πρεσδοκῶν πῶς ὁκείναι κρίσιν, καὶ θεόμνητος ἵν' εἴτι ἀτελῶς ὑπὸ αὐτῆς εἴρηται, τῆς καταξίωσιν ἀναπληρῶσαι ὁ ὁνωρὶς, καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων αὐτῆς συλλαβῶν δηλοποιήσας αὐτό. ὁ βίνιος ἐν ταῖς εἰς ταύτῃ πῶς τῆς Σεργίῳ ἐπιστολῇ αὐτῆς σημειώσεσι (μεταξὺ τῶν ἐπιπολαῶν ὁνωρὶς Τόμῳ πετάρτῳ τῶν Συνόδων ἐκδόσει Παρρησίᾳ) λέγει, ὅτι ὁ Σέργιος ἀπὸ τέτων ἀγράφει ὑπέταξε τῇ κρίσει τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς καθολικῆς καθέδρας ἑαυτὸν καὶ τὰ ἑαυτῆς ἄρα ἔγραψε πρὸς αὐτὸν κατὰ Ἐπίσκοπον Ρώμης φανερῶν καὶ ἐκ ἐγκρύφιοι.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς Σέργιον δύο ἐπιπολαῶν αὐτῆς ὁ ὁνωρὶς δέκνυται ἐν ταῦτα δέξασθαι πῶς Αἰρεσιν αὐτῆς, καὶ παρετρῶσαι καὶ αὐτὸν εὐαρεσθῆς αὐτῶν κατέχειν καὶ διδάσκειν.

Περὶ τέτων τῆς ζητήματος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Σεργίῳ ὁνωρὶς, ἀπεκρίθη φανερῶς ὡς ἐδέχθη, ἅπερ σαφέ-

5599

σερον κατανοήσεις, εἰ μετὰ πεσοχῆς διεξέλθῃς ἐκεί-
νας τὰς ὀνώρις ὑψηλαίς, ἐν αἷς ἐπαινεῖ τὸ ἔργον
καὶ πῶς κέρσι Σεργίᾳ, καὶ παραινῇ αὐτὸν σταθε-
ρῶς ἐν τῇ αὐτῇ μέσῃ, καὶ ὑπόχεται ἑαυτὸν ποιή-
σονται τὸ αὐτὸ, καὶ τῶν Δὲ ταῦτα τὰ τέλη, ἵνα
πορεύωνται πῶς βασιλικῶν ὁδῶν, καὶ ἐκφύγῃσι τὰς
περικερμαίνας πανταχόθεν τῶν θηρότων παγίδας,
ἵνα τοῖς ἰδουμαίοις, τετέστι τοῖς γήϊνοις καὶ Αἰρετι-
κοῖς τὰ ἴδια καταλείπωσιν, ἵνα τὰς κηνοφωνίας
ἀνασκόψωσιν, σκάνδαλα ταῖς ἀγίαις τῇ Θεῷ Ἐκ-
κλησίαις γονώσας, ἵνα οἱ ἀπλοὶ καὶ τὰ πεινοὶ τῇ
πνύματι χριστιανικοὶ λαοὶ μὴ Διαιρέσῃσι νήσεις,
ἵνα φυλάτῃται ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἡ ὀρθόδοξος πί-

στις καὶ ἡ καθολικὴ εὐδοκία. ταῦτα ἐν τῇ πρώτῃ ὑψη-
σολῇ. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ φησὶν, ἵνα ὑπεβληθῇς
τῆς φωνῆς τῆς μιᾶς, ἢ τῶν δύο ἐνεργειῶν, νεωστὶ
ὀρεθείσης, κατὰ τῇ λαμπρῇ κηρύγματος τῶν τῷ
Θεῷ Ἐκκλησιῶν οἱ πῶν ἀχλυδῶν φιλονεικίων ζόφοι
μὴ Διελυθῶσι, μηδὲ Διασκεδαθῶσιν, ἵνα ἐκμέσῃ
γινώσκῃ τῇ κηρύγματος τῆς πίστεως ἢ τῆς μιᾶς, ἢ
διπλῆς ἐνεργείας φωνῇ, ἵνα μὴ πεσοφθῇ τῇ χρι-
στῷ εὐαγγέλιον, ὅπερ νοεῖν περὶ ἐκείνης, ἢ πεσοφθῇ,
ἀπαπὸνέσῃ, ἵνα διδαχθῇ ἡ εὐδοκία τῶν ἀμφιβαλλόν-
των, ἵνα μὴ διδάσκωσιν ὀνώρις καὶ Σέργιος καὶ
οἱ ἄλλοι Πατριάρχαι καὶ Διδάσκαλοι ἅπερ ἐκείνας περὶ
τῇ ἐκκλησιαστικῇ δόγματος κηρύττειν ἔχρη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ.

15

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῷ Ἀυτοκράτορος Κωνσταντίνου ἐν τῇ Ἡδίκτῳ, καὶ τῷ Πάπᾳ Λέοντι τῇ δευτέρᾳ ἐν ταῖς πρὸς
τὸν Ἀυτοκράτορα καὶ τὰς ἰσπανίας Ἐπισκόπους καὶ Ἐρβίμον ὑψηλοῖς αὐτῷ, ὁ ὀνώρις διὰ γράφει ὡς
Πάπας πρὸς Σέργιον ἀνεθεματίσθη, καὶ ὡς κοινῶν ἐχθρῶν πῶς Αἰρεσὶν μετὰ τῇ Σεργίᾳ, καὶ παρρησία
αὐτῶν διδάσκει, καὶ ὡς Πάπας ῥώμης Αἰρετικὸς ἦν. τὸ δὲ τὸν Σέργιον καταστῆσαι ἑαυτὸν ὀνώριον κατὰ 20
Εἰναι, ἀνατρέπει ὁ αὐτὸς ὀνώριος, καὶ ψεύδεται πρὸς ταῦτα ἡ τῷ Πάπᾳ μοναρχία.

Ταῦτα περὶ τῇ ὀνώριᾳ ἑαυτῷ ὡς Οἰκουμενι-
κὸς Πάπας τῇ Σεργίᾳ ὡς Οἰκουμενικῷ Πατριάρ-
χῃ. καὶ Δὲ ταῦτῳ πῶς ὑποσέβεται ὁ Ἀυτοκράτωρ
Κωνσταντίνος ἐν τῇ ὑψηλοῦ τῆς οὐκτις Συνοδῆς Ἡδί-
κτῳ σωαριθμεῖ τάς μετὰ τῶν ἱερωσύλων ἱερέων
πάντας Ἐκκλησίας διεσπασμένως κυβερνησάτων καὶ
Λέων ὁ δευτέρος Πάπας ῥώμης ἐν τῇ πρὸς τὸν αὐτὸν
Κωνσταντίνον τὸν Ἀυτοκράτορα ὑψηλοῦ Διατῆ ἡναθε-
ματίζει τὸν ὀνώριον, διότι πῶς ὑποσολικῶν Ἐκ-
κλησίαν ἐκ ὑποσολικῆς ὑποδόσεως διδασκαλίᾳ ἐ-
λάττωσεν, ἀλλὰ Δὲ βεβήκατο ὑποδόσεως πῶς ἀμώ-
μητον πίσιν ἐπιχέρησε κατασρέψαι. καὶ (ἐν τῇ
πρὸς τὰς Ἐπισκόπους τῆς ἰσπανίας ὑψηλοῦ) διότι
κατὰ τῆς ὑποσολικῆς αὐθεντίας Αἰρεσὶν ἔτρεφε.
καὶ (ἐν τῇ πρὸς Ἐρβίμον τὸν ῥήγα ὑψηλοῦ) διότι
τὸν ἀμώμητον τῆς ὑποσολικῆς ὑποδόσεως Κανόνα,
ἐν ἑλαβὼν ἀπὸ τῶν σεκατόχων αὐτῷ, ἐβελήθη με-
λῶν. πῶς Αἰρεσὶν λοιπὸν ὁ ὀνώριος, ἦν ἔχει μετὰ
τῇ Σεργίᾳ κοινῶν ὡς ἱερωσύλος ἱερέως καὶ Διαιρέτης
κυβερνήτης κατὰ ὑποχρησιν τῆς ὑποσολικῆς ἐξου-
σίας διδάσκων, ἀπεφάνητο, παρέδωκε ταῖς πύσιν,
ὅπως ἔπυνται ταύτῃ, καὶ κατὰ ταῦτῳ, ὡσανεὶ
διδασκαλίαν ὀρθόδοξον ὑπὸ πάντων ὀφειλομένην

κατέχευται τῶν χριστιανῶν, πῶς Ἐκκλησίαν ἐρρύσ-
μισε, καὶ ἔτιως Αἰρεσὶν ἔθαψε, καὶ πῶς Ἐκκλη-
σίαν παρεβλάψεν. ἀρὰ ἐπλανήθη, καὶ εἰς Αἰρε- 25
σιν ἔπεσε, καὶ ταῦτῳ σαφῶς καὶ παρρησία καὶ ἰχυ-
ρογνωμόνος ἔτρεφε, διότι Αἰρετικὸς ἦν καὶ κατὰ
Πάπας ῥώμης, τετέστιν ἐν αὐτῇ τῇ παπικῇ ἐπι-
ξεργασίᾳ τε καὶ Διακονίᾳ τῇ παπικῇ ὀφφικίᾳ. ἐκείνο
ὁ, ὅπερ ὁ Βίγιος τῆς κυλακείας τῇ Σεργίᾳ δραχμά- 30
μυροῦς ἔπειν, ὅτι ὑπέταξεν ὁ Σέργιος ἑαυτὸν τῇ
ὀνώριᾳ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τῇ τέλει τῇ οὐδε-
κῇ Παρεργασίᾳ, αὐτὸς ὁ ὀνώριος, καὶ τοῖς Αἰρετι-
κὸς ὢν, καὶ Διατῆ κατακεκρυμμένος, ὡς δέδεικται,
ἀνατρέπει, διδάσκει γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῷ πρὸς 35
Σέργιον ὑψηλοῦ, ὅτι ἔδωκε ὑποδέχεσθαι ἡμᾶς πο-
τέτι ὡς δόγμα ἐκκλησιαστικόν, ὅπερ ἐδιδάχθη, ἔτε
μαρτυρίαις κανονικαῖς τῶν θείων γράφων, ἔτε Δὲ
Συνοδικῆς ἐξετάσεως ἐπ' αὐτῇ τῇ γεγονημένης. ἀρὰ
ἔδωκε αὐτοῖς παλαιαῖς μονοθεληταῖς ἦν ἡ ὀρθοθεῖα αὐτῇ 40
τῶν νέων μονοθελητῶν: δηλαδὴ ὅτι καὶ τὸν Πάπαν
τομίζεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρώτον, ὡς ἔχεν αὐτὸν
τινὰ ὁπωσὺν ἐξουσίαν, ἢ ἡγεμονίαν ἰδικῶν ἐν αὐ-
τῇ, ἢς οὐκ ἐστὶν δέον εἶναι λαοδίδοσθαι πάντα τῇ
θελήσει καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῷ μόνῃ. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ὑποκρίσεων τῶν παπιστῶν ἐρωτημάτων περὶ τῇ ἀρειανισμῷ Λιβερίας καὶ μονοθελησεως ὀνώ-
ρις ἔτις πῶς ὑπὲρ ὀνώρις αὐτῶν ὑποκρίσιν Λιβερίᾳ περὶ ἀρεσμοσύνης, ἀναφανέται πασιδήλως Αἰρετικὸς ὁ ὀνώ- 50
ριος. καὶ ὅτι πᾶς ἀσθενης καὶ Πάπας ἦ, οἷον Λιβερίος, Ἀναστάσιος δευτέρος καὶ Κελεστίνος τρίτος κατὰ Ἀλφόνσου
Νδεκάτου καὶ Πλάτωνα διώεται ὑποσφαλῆναι ἐν τῇ πίστει καὶ πλανηθῆναι.

Σὺ δὲ ὑποκρίσιν ἡ ἀκαταστασίαν καὶ ἀναιδέαν
τῶν παπιστῶν τῶν πᾶν ἀπλανοδοκητῶν ἐν ταῖς

αὐτῶν ὑπολογίαις, αἵ ὑπὲρ τῇ ἀντιχριστιανικῇ τέτῃ
δόγματος περὶ τῶνται. ὅταν γὰρ τις ἀντιπροέγκη
τῇ

τὸν τῷ Λιβερύου ὁλιθον, ὅστις παρρησία ὡμολόγησε
 τοῖς Ἀρεαυοῖς ὁμολογεῖν καὶ συμφερόν ἐκείνους, ὑπο-
 γράφων εἰς τὴν Ἀθανασία κατακρίσιν, καὶ κοινωνῶν
 φανερώς τοῖς Ἀρεαυοῖς, καὶ τῇ ἐκείνων ὑπογραφῶν
 5 Αἰρέσει, ὡς δὴλον ἐκ τῆς πρὸς τὰς τὸν μονήρη βίαν
 ἀγούσας Ἀθανασίας ὑπογραφῆς, καὶ ἐκ τῆς ἱερωνύμου
 ἐν τῷ χρονικῷ, καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκκλησια-
 στικῶν συγγραφέων κεφαλαίῳ ἐκατοστῷ ἐβδόμῳ ἐν
 τῷ φερτανατιανῷ, τὸ γὰρ ἐκεῖνα πρὸς τὴν ἀπὸ ἐποί-
 10 σον ὁ Λιβέρου, τὴν ἀλήθειαν ἡ καταποδύναι,
 τὸν τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν ὑπερβαίνειν, τὴν αἰρετι-
 κὴν ἀσέβειαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσάγειν, κατὰ τὴν
 Χριστὸν μάχεσθαι, τὴν Ἀρεαυῶν τὰς γνώμας σαφῶς
 περιπύσσεσθαι, τῇ ἀρεανικῇ Αἰρέσει ὑπογράφειν,
 15 μαρτυροῦντων τῶν αὐτῶν πατέρων, δι' ὁλιθον δι-
 κῶς ἀπογυμνωθῆναι τῆς ἀρχιερωσύνης Λιβέρου
 φησὶ καὶ ἄκων ὁ Βελλαρμίνος βιβλίῳ τετάρτῳ περὶ
 τῷ Πάπᾳ, κεφαλαίῳ ἐνάτῳ. ὅταν (λέγω) ἀν-
 τεποιέγκῃ τις τὸν αἰχρὸν τῶν εἰς ταῦτῃ τῷ Αἰρε-
 20 σιν ὁλιθον τῷ Λιβερύου Πάπᾳ, ἀποκρίνονται Βελ-
 λαρμίνος καὶ Γρετζέρος ἐν τοῖς περὶ τῶν τόποις,
 ὅτι ὁ Λιβέρου ἀφηγηματικῶς συμφερόντος εἰς τὴν
 Αἰρέσιν, καὶ διὰ τὴν γυναικὴν μετὰ τῶν Ἀρεαυῶν εἰ-
 ρωτῶν δικαίως ἐκρίθη ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων Αἰρετι-
 25 κός, καὶ κατεκρίθη, καὶ ἀπεβλήθη, ὡς γὰρ ὀνέχονται
 καὶ δὲ διώκονται τὰς καρδίας ἐτάζειν οἱ ἀνθρώποι, καὶ
 ὅν ὀρώσι κατὰ τὰ ἔξω ἔργα εἶναι Αἰρετικόν, ἀπλῶς
 ἀποφαίνονται Αἰρετικόν, καὶ ὡς Αἰρετικόν κατακρί-
 νουσιν, ὁ δὲ Λιβέρου κατὰ τὰ ἔξω ἦν Αἰρετικός,
 30 ἀλλ' ὡς συγκατέθετο τῇ Αἰρέσει καὶ τῇ τῷ διακρίσει,
 καὶ τοῖς διὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν τῷ θανάτῳ φόβον νι-
 κηθεῖς, ἡμάρτε κατὰ τὴν ἔξω ὀνέχουσαν, καὶ πρὸς
 καὶ ἐξέλιπε τῆς ὀρθοδοξίας. ὥτως ἀποκρίνονται

περὶ τῷ Λιβερύου οἱ παπολάτραι. ἐξουαντίας ὅταν
 ἀντεποιέγκωμεν τὸν μονοθελησμον τῷ Ὀνωρίῳ, ὁπο-
 κρίνεται οἱ αὐτοί, ὅτι ἐπλανήθη πλῆθὺς τοὺς
 ἐγκρυφίῳ καὶ ἰδιόμορφοι, κατ' ἰδίαν ἐδίδα-
 5 ξον, ἀλλ' ὡς παρρησία τε καὶ ἀναφανδὸν τὴν Αἰρε-
 σιν ὡμολόγησαν, ὥστε μὴ ἐδίδαξε τὰς πρὸς κα-
 τέχην αὐτῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. Ζητεῖ δὲ τὸ πρῶτον, φησὶ,
 παρρησίᾳ ἢ χριστιανικῇ ἀγάπῃ, ἵνα καλῶς περὶ πάν-
 των ὑπολαμβάνωμεν, καὶ ὡς καθολικῶς πάντας ἔχω-
 10 μεν ἐμνησθῶ τῇ καθολικῇ ἐναντίον ἀναφανδὸν ὁμο-
 λογούντας ὁρώμεν. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι διηκρῖναι τὸ θεῖον κρί-
 σις οἱ ψεύσαι πνέοντες ἀλήθειας ἀποκρίνονται, ἵνα ὑ-
 πάρχωσιν ἀπλήρητοι, εἰ γὰρ τὴν ὑπὲρ Ὀνωρίῳ τῶν
 παπιστῶν ἀποκρίσιν ἀποσαρμύσης τῷ Λιβερύῳ, πε-
 πλυσται τὰ κατ' αὐτὸν, ὁ δὲ Ὀνωρίῳ Αἰρετικός
 πασιδῆλως ἀναφανέται. Ἀλφόνσος Νδεκάς βι-
 βλίῳ πρώτῳ κατὰ Αἰρέσεων, κεφαλαίῳ τετάρτῳ,
 γράφει ταῦτα, Πᾶς ἀνθρώπος θιώται ἐν τῇ πίστι
 15 ὡς ἀσφαλῆσαι, καὶ Πᾶς ἡ. περὶ γὰρ Λιβερύου
 λέγει ὁ Πλάτυνας, ὅτι συμφερόντος τοῖς Ἀρεαυοῖς.
 ἀλλὰ καὶ Ἀναστάσιος ὁ δούτερος καὶ ὁ δὲ δὴλας αἱ
 ἱστορίαι συμφέροντες τοῖς Ἀρεαυοῖς. καὶ Κελεστίνος
 ὁ τρίτος ἐπλανήθη περὶ τῶν γάμων τῶν πιστῶν, ἀλλ'
 20 καὶ δὲ ῥητέον ὅτι ὁ Κελεστίνος ἐξ ἀμελείας ἡμάρτε καὶ
 ὡς ἴδιον πρὸς ὁπῶν, καὶ ὡς Πάπας, ὅστις ἐφεί-
 λαι ἐν παντὶ σπουδαίῳ πρὸς τὸν ἀνδρα διδασκί-
 κας καὶ σοφῶς ἐρωτᾷ, καὶ ὥστε ἀποφαίνεσθαι.
 ἡ δὲ τῷ Κελεστίνῳ ἀποφασίς ἐνέσκηται εἰς τὰ ἀρχαῖα
 Δεκρετάλια ἐν κανόνι ΛΑΟΥΔΑΒΙΛΗΜ, τίτλῳ περὶ
 25 ὑπερβολῆς τῶν πιστῶν, ἢ ἐγὼ ἔωρακα, φησὶ, καὶ
 ἀνέγνω. ταῦτα σαφρῶνως ὁ Ἀλφόνσος. ὅρα δὲ τὰ
 περὶ τῶν ἀμαρτημάτων τῶν Παπῶν κατωτέρῳ βιβλίῳ
 ἐνάτῳ ἐν τοῖς ἐσχάτοις κεφαλαίοις.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

40

Περὶ τῆς ἐν Τρέλλῳ ἀγίας Πανθόκης Συνοδῆς ὑπὸ ἱεσπινανῶν τῶν δούτερων, καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν πατέρων καὶ
 τῶν κανόνων αὐτῆς. καὶ τίνες τῶν αὐτῆς κανόνων ἀδέχονται οἱ παπισταί, καὶ διὰ τί, καὶ ὅτι οἱ κερ-
 κή, καὶ τίνες ἐδέξαντο αὐτῶν καὶ κυρίως ἐκτὴν καὶ αὐτῶν ὀνόμασαν, καὶ πότε ἠθροίσθη, καὶ κατὰ τῶν
 ἀθίως συκοφαντῶντων αὐτῶν παπιστῶν.

45

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν Τρέλλῳ Συνοδὸς ἐγνώστο
 κατὰ πρὸς αὐτὴν ἱεσπινανῶν τῶν δούτερων ἐν ἑταῖς ἐξα-
 κιστοῦ ὁμοθυμαδὸν δούτερον, ἐν τῷ βασιλικῷ τέτῳ
 50 Σεκρέτῳ τῷ καλαμῶν Τρέλλῳ. καλεῖται δὲ Πανθόκη
 τὴν διὰ τὸ εἶναι τῆς πέμπτης καὶ ὁκτῆς Συνοδῆς ἀνα-
 πλήρωσιν. ἔγραψε κανόνας περὶ ἐπισκόπων καὶ
 κληρικῶν καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἔσαν ἀληθῶς Συνο-
 δος οἰκουμενική, ὡς οὐ τῷ πρὸς τὸν Ἀντιόχειαν πρὸς
 φωνητικῶν αὐτῆς λόγῳ φαίνεται, ἀλλὰ καὶ δέκνυ-
 55 ται τῶν, ἀπὸ τῆς αὐθεντίας αὐτῆς καὶ τῆς ὑπὸ

γραφῆς. δούτερον, ὡς νόμιμος, καὶ ὅτι κατὰ κί-
 λωσιν τῷ Βασιλεῖ δι' ὑποβολῆς βασιλικῶν συγ-
 50 γράμμεν, καὶ ὅτι τὰ συνοδικὰ ταῦτα δόγματα ὁ
 Ἀντιόχειαν ἐκέρωσεν, καὶ ὡς ἔθετο δίδωκε πάντα
 πλῆρως ἦν, ἥσαν γὰρ ἀνακόστω ἀκοσμητὰ κατὰ
 τὸν Βαλσαμῶν καὶ Ζιναράν, κατὰ δὲ τὸν συγ-
 γραφέα τῶν συνοδικῶν βιβλιαρίων ἀνακόστω τισ-
 55 σαρχεῖται. τέταρτον, δέκνυσιν αὐτῶν οἰκουμε-
 νικῶν εἶναι ἡ φύσις καὶ ὁ λόγος τῶν ἐν ταύτῃ θειω-
 τῶν

Θείων Κανόνων . τὰς τε γὰρ ἐν αὐτῇ Συνο-
δῳ ἐκύρωσε , καὶ τὰς Διρέσεις ἀνέθεμάτισε , καὶ Κανό-
νας καὶ διδάγματα ἐν ἑαυτῇ ἐνὶ μέσῳ τῆς Οἰκουμενικῆς
φυλάττειται διωρίσασθαι , ἀλλ' ὅν παρὰ τῇ Οἰκουμενικῇ ,
ἐμὸν ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς Ἐκκλησίαις , ἀλλὰ καὶ
ἐν ταῖς πόρεσιν , καὶ ὀνομασίαις ταῖς ἐν Ἀφρικῇ ,
καὶ αὐτῇ Ῥώμῃ , μάλιστα καὶ ἐν ταῖς ἐν τοῖς Βαρ-
βαρικοῖς ἔθνεσιν Ἐκκλησίαις ταῖς ἐξ ὧν πᾶν ὅριον
τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς , ὡς φαίνεται ἐν Κανόνι δω-
δεκάτῳ , δεκάτῳ τρίτῳ , δεκάτῳ ὀγδόῳ , εἰκοστῷ ἐνάτῳ ,
τριακστῷ , τριακστῷ ἐβδόμῳ , τριακστῷ σκατῷ
καὶ πεντηκστῷ πέμπτῳ . γελοῖον δ' αὖτ' ἦν ἐκείναις νο-
μοθετεῖν , εἰ μὴ ἦν Οἰκουμενικὴ Σύνοδος . πέμπτῳ ,
δεκνύσιν αὐτῶν οἰκουμενικῶν αἱ μαρτυρίαι τῶν πα-
λαιῶν , καὶ μάλιστα εἰ τῶν μετ' αὐτῶν Συνοδῶν πα-
τέρες , εἰς Νησίᾳ τῇ δούτρῳ ἐν ποσσὶς τόποις ,
καὶ Ταρσίσι Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως , ὅς
καὶ τὰς Κανόνας αὐτῆς ἐπεκύρωσε πρὸς τὴν δούτρᾳ .
ὁ συγγραφεὺς τῆς Συνοδικῆς βιβλίᾳ ὅτι φησὶν , ὅς
ταύτῃ θύει καὶ ἱερὰν Σύνοδον καλεῖ . Ἀδελφὸς
πρῶτος , Γρηγόριος δέυτερος Ἐπίσκοποι Ῥώμης ,
ἵνα τὰς ἄλλας ἐάσωμεν . Ἀλλὰ φασὶν , Οὐ παρήσαν οἱ
ὑπὸ τῆς Πάπας Λεγάτοι , ἕτε μὲν τοποτηρηταί . ἔσω .
Ἀλλὰ τὴν ἐν αὐτῇ καλεῖσθαι Οἰκουμενικῇ ; ἡ Σύ-
νοδος ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ πρῶτον ὅτι Θεοδο-
σίῳ τῷ μεγάλῳ συναθροισθῆσα Οἰκουμενικῇ ἐστιν ἀ-
ληθῶς , καὶ ἔγω πιστεύω , ἐν ταύτῃ ὅμως δυτι-
κοὶ ἐπαρήσαν ἕτε Λεγάτοι τῆς Πάπας . ὁ μὲν γὰρ
Θεόδωρος ὁ Βάλσαμων Πατριάρχης Ἀντιχείας φη-
σὶν , ὅτι καὶ τῆς Πάπας Λεγάτοι παρήσαν ἐν ταύτῃ
Βασίλειος Γορτύνης καὶ τῆς Ἐπίσκοπος Ραβέννης ὑπὸ
πάσῃ τῇ ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίᾳ τοποτηρηταί καὶ ἐ-
πίτροποι , καὶ τὴν φησὶν εὐρεῖν αὐτὸν ἐν παλατι-
οῖς Νομοκανόνων κώδιξι γεγραμμένων , καὶ ταῖς
ὑπογραφαῖς ταῖς νῦν σωζομέναις ὁ Βασίλειος ὑπο-
γράφεται ἔγω , Βασίλειος Ἐπίσκοπος τῆς Γορ-
τυνέων Μητροπόλεως ἐν Χερσὶ ἀγαπητὸς Κρήτης Νή-
σος , καὶ τὸν τρόπον ἐπέχων πάσης τῆς Συνοδῆς τῆς
ἀγίας Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα . ὁ
δ' Ἀναστάσιος Βιβλιοθηκῆς Ῥώμης τὸ τῆς Ῥωμαϊ-
κῆς αὐτῆς ἀνδράποδος φησὶν , Ἐς ταύτῃ πᾶσι Σύ-
νοδοι ἐκτελέσθαι ὑπὸ Ῥώμης Λεγάτου τῆς Πάπας ,
ἀπατηθῆσθαι ὅμως ὑπογράψαι . τὰ δὲ Βαρωνίᾳ
κατὰ ταύτης τῆς Συνοδῆς γραφόμενα ἐκὼν παρρησία
ὡς ἀνίσχυρα καὶ μάταια . τὸ δὲ αἴτιον τῶν ὡς νόθον
ταύτων ἀββάδων τὰς παπίας , ὡς δὴ τὸν μὴ ἔσαν
Οἰκουμενικῶν , σημειοὶ Βαλσαμών , ὑπὸ τῶν Κανόνων τῆς
τοιαύτης Συνοδῆς (φησὶ) κερμένως πληρόμενοι , ὅπερ
καὶ αὐτὰ ἐκόντες ὁμολογῶσιν ἐν τοῖς εἰς ταύτῃ πᾶσι
Συνοδῶν συναγγραφοῖς . ἐν γὰρ πρῶτῳ Κανόνι Ὀνόματι
ὁ Πάπας μετὰ τῶν λοιπῶν μονοθελητῶν τῇ τῆς ὁσε-
ρείας ψήφῳ καταδικάζεται , ἐν δὲ τῇ δούτρῳ Κα-
νόνι δέχεται ἡ Σύνοδος ὁ γδοηκονταπέντε Κανόνας
τῶν Ἀποστόλων , ὅπερ ὁ Βαρωνίος ἀπὸ τοῦ ἀνέει . ἀλλὰ
καὶ τίνες τῶν Κανόνων χρὴ ἡμᾶς δέχεσθαι διορίζει ,

ἐξαίρετα καὶ ἀκυρεῖτα τὰς ὑπὸ τῶν λατινικῶν Συνο-
δῶν ἐκτελεσθῆσας Κανόνας , ἐν οἷς ὅσα περὶ Κυρια-
νῆ καὶ τῆς ἐκείνης Συνοδῆς ἡ Σύνοδος διορίζεται , ὁ Βα-
ρωνίος ἐκ ὑποδέχεται . Ἀλλὰ τὸ περὶ ἀναβαπτισμῶν (φη-
σὶ) τῶν Αἰρετικῶν ἀναλαμβάνειν , περὶ ἧς μεταξὺ Κυ-
ριανῆ καὶ Στεφάνου τῆς Πάπας ἐγένετο μεγίστη ἔρις ,
καὶ τοὶ τῶν Κανόνων τῆς ἐδεμῆς μνείαν περὶ ἀναβαπτι-
σμῶν ποιεῖται . ἐν δὲ τῇ αὐτῇ Κανόνι ἡ Σύνοδος συγ-
χωρεῖ τὰς γάμους τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων καὶ
τῶν ἄλλων Κληρικῶν τὰς γυναικας ἐν τῇ χειροτο-
νίᾳ , ὅπερ οἱ τῆς Ῥώμης ἐκ ὑποδέχονται . ἐν δὲ τῇ
δεκάτῳ τρίτῳ Κανόνι τὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας
ἔθνη , ὅσα δηλαδὴ ἐναντία , ἀλλὰ πολλὰ ὑποβάλλε-
ται . ἐν δὲ τῇ τριακστῷ αὐτῷ Κανόνι τὰ ἴσα πρεσ-
βεία τῆς Ῥώμης τῇ Κωνσταντινουπόλει ὑποδίδωσι καὶ ἱ-
στὸν διορισθῆσθαι ὑπὸ τῆς δούτρης Οἰκουμενικῆς Συ-
νοδῆς καὶ τῆς ἐν Χαλκιδόνι . ἐν δὲ τῇ πεντηκστῷ πέμ-
πτῳ Κανόνι καταργεῖ τὴν τῆς Σαββάτου Νηστείαν πᾶσι
ὑπὸ τῶν Λατίνων φυλαττομένην , βαρύνει τὴν ἐκ
τῆς ἐξήκοστῆς τετάρτης Κανόνος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων , 20
ὅν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ῥώμης ἐδέχεται . ἐν δὲ τῇ ὀγ-
δοηκστῷ τρίτῳ Κανόνι κωλύει μὴ ἰσορροπεῖσθαι τὸν χει-
ρὸν ἐν εἰδὲ ἀμνῶν . ἀλλὰ ταῦτα τοίνυν ὁ Βαρωνίος καὶ
ὁ Βίνιος ὑποκαλεῖσθαι αὐτῶν ψευδοσυνοδῶν , συνελθού-
σιν ποιηθῶντων , καὶ συναγωγῶν ἀββάδων , καὶ ἄλλων 25
λα . Ἄξιον ὅμως θαυμάσαι πῶς ὁ Βίνιος τὰς ἐν
ταύτῃ τῇ Συνοδῷ συναθροισθῆσας πατέρας μονοθε-
λήτας καλεῖ , οἵτινες ἐν πρῶτῳ Κανόνι πᾶσι τῆς ἐκ-
κλησίας Συνοδῆς διδασκαλίαν περὶ τῶν δύο θελήσεων ἡ
χειρὸς καὶ δύο ἐνεργειῶν ἀλλὰ πολλῶν λόγων ὅτι 30
κυρεῖται , καὶ τὰς συναρπασίας ταύτης ἀναθεματί-
ζουσι , Θεοδώρου τε τὸν Φαρανίτου , καὶ Κύρου , καὶ
Ὀνώριου , καὶ Σέργιον . ἀλλὰ τὴν σφάλμα Βα-
ρωνίᾳ καὶ Βίνιᾳ , οἵτινες ἔφασαν πᾶσι Συνοδοῖς
ταύτῃ ὑπὸ Καλλινίκου Πατριάρχου γινέσθαι , ὅτι 35
Παῦλος Πατριάρχης συγκεκληθῆσθαι , καὶ ἐκ ὑπὸ
Καλλινίκου , περὶ ἧς καὶ ἄλλως ἐρεῖται ὡς Τελεσθῆναι ἡ
οὐκ οἰκουμενικὴ Σύνοδος εἰς τὸν δέκατον τέτατον χρό-
νον τῆς Πρωτομάτης , καὶ ἀναχωρεῖσθαι ἐκ τῆς Συνοδῆς πατέ-
ρες εἰς τὰ ἴδια , καὶ μετὰ τέσσαρα ἢ πέντε ἔτη θείασιν 40
ἡ ἰσπανικῇ Αυτοκρατορὶς καὶ Πρωτομάτης συναθροισθῆναι
εἰς τὸν περὶφανῆ οἶκον Τρεβζων λεγόμενον ἀποκρίσει
ἐκαστὸν πατέρα , ὅπως καὶ ἡ περὶ λαβῆσθαι συνήλθε
Σύνοδος , καὶ ἐξέθουτο κανόνας ἐκ τῶν τριῶν , συ-
νέζωκεται δὲ αὐτῇ τῇ οὐκ , καὶ οὐκ λέγεται , 45
πρῶτον , ὅτι ἐκ ἡ ἐρεῖται περὶ ἐξέτασεως δογμάτων ,
κρίσεως Διρέσεων καὶ διορισμῶν πίστεως , ὡς τε καὶ ἰδι-
αίταται Σύνοδον ὀνομασθῆναι , ἀλλ' ἐπειδὴ ἐδέξατο τῇ
Ἐκκλησίᾳ πολλὰ διορθώσεων , συνήχθη , καὶ διω-
ρίσας Κανόνας ἀναγκάσας . ἐπεὶ δὲ ἡ πέμπτῃ καὶ οὐκ 50
αἱ οἰκουμενικαὶ Κανόνας ἐκ ἐξέθουτο , καὶ αὐτὴ ἐξέθε-
το , Πουθενάτη ὑπὸ ἡνιω ὀνομασθῆναι , ὡς ἀναπληρῶσα τὸ
ἐκείνων περὶ τὸ τοιαῦτον εἶδος ὑφέρεται . δούτερον , ὅτι αὐ-
τοῖς ὅτι πλείστοι πατέρες οἱ ὄντες ἐν τῇ οὐκ συνεκρέ-
τησαν καὶ ταύτην πᾶσι ἐν Τρεβζων . ὅθεν εἰς πᾶσι ἐβδόμην
Οἰκουμενικῇ

Οἰκουμενικῶν ἐρωτήσεων μοναχῶ τινος Σάββα, Διάτλ
 ἦσαν οἱ κανόνες εἴτοι γεγραμμένοι εἰς χάρτιν, καὶ ἐκ
 εἰς βιβλίον, ἀπεκρίθη ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιος,
 πῶν χάρτιν, εἰπὼν, εἶναι τὸ πρωτότυπον ἐν ᾧ ὑπεγρά-
 5 ψαν ὡς ἅγιοι πατέρες, καὶ Ηλίας Πρεσβύτερος τῶν
 Βλαχερινῶν ἀνέγνω τὰς ὁρὰς τῆς οἰκτῆς Συνόδου, καὶ
 ὁ Νικομηδείας Πέτρος ἐμαρτύρησεν ὅτι τῆς Συνόδου
 ὁκείνης ὡς ἔχει καὶ ἄλλον χάρτιν μετὰ τῶν αὐτῶν Κα-
 10 νόνων, ὃν λαβὼν Νικήτας Νοτάριος καὶ Πάπικος ἀ-
 νέγνω, καὶ δὴ ἐξετάζει μετὰ τῶν εἰρημίων τὰς λόγους
 τῆς Σάββα ὁ ἅγιος Ταράσιος ὅτι τῆς Συνόδου, καὶ ὁ
 μόνον αἱ τῶν τῆς οἰκτῆς Συνόδου πατέρων ὑπογραφαὶ
 ἰδιόχειροι καὶ ἀσφράδακτοὶ ἦσαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων
 15 πολυεθῶς ἀπέδεξε τὰς Κανόνας γνησίως εἶναι τῶν τῆς
 οἰκτῆς Συνόδου πατέρων, καὶ καθ' ἑξῆς ἐδέξατο αὐτὰς
 ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἥτις καὶ οὕτως αὐτῶν
 μετ' ὁμοθυμαδὸν ὀνομάζει, καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ αὐτῆς πρά-
 20 ξει καὶ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς Κανόνι Κανόνας τῆς οἰκτῆς
 αἰγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου αὐτῆς καλῶ, καὶ καὶ
 οἱ ἐξηγηταὶ τῶν Κανόνων ὕστερον ὄντες Δὲ πῶν εἰ-
 ρημίων αὐτῶν Ποιθέκτῃν αὐτῶν ὀνομάζουσιν ἐνίοτε,
 εἰδὲν ἥτιον οἰκτῆν κυρίως καὶ ἔσαν καὶ ὀνομαζομένην,
 ὡς ταυτιζομένην τῇ οἰκτῇ Δὲ τὰς εἰρημίας αὐτῆς. Συ δε
 σημείωσαι ἐν ταῦτα πρώτων, ὅτι ταύτην καὶ ὁ Γραῖνα-
 25 νος διαίρεσαι δεκάτῃ οἰκτῇ Ε' ΠΡΕΣΒΗ, εἰσάγει πῶν οἰκτῇ
 Συνόδου ἀφ' ὧν εἴσαν πρώτων ὅτι Κωνσταντίνος, δούτερον
 ὅτι ἰσχυρῶς, δούτερον, ὅτι καὶ ὁ Ταράσιος εἶπεν, Οὐδενός
 ἐναντιωμένη, ἀλλὰ πῶν τῆς Συνόδου βεβαιώσας τὰς Κα-
 30 νόνας καὶ ἀπὸ γνώμης αὐτῶν, ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τῶν
 ἀναγνώσεων τῶν εἰρημίων, καὶ ἐκ τῆς οἰκτῆς πρά-
 ξεως, ὅπερ ἡ ἐβδόμη Σύνοδος Κανόνας ἐκτίθειται, καὶ
 ὁμοθυμαδὸν μνημονεύει αὐτῆς τῆς ἐκ Τρεῖς, οἰκτῇ δό-
 35 καλῶσα, τρίτον, οἱ Λεγάται τὰ Πάτα ἐν τῇ ἐβ-
 δόμῃ Συνόδῳ ἐβεβαίωσαν αὐτῶν, εἰδὲ καὶ ὁ Ρώμης
 Σέργιος ἐχ' ὑπέγραψεν ὡς ἔχασαν ἵνα ἀπαρτίσιν τα
 Ρωμαῖς, ὡς ὁ Ἀναστάσιος γράφει ἐν τῇ βίβῃ αὐτῇ
 τῆς Σεργίου (εἰδῶσμεν μὴ εἶναι τὴν λατινικὴν πλά-
 40 σμα) ὕστερον ὁμοῦς Ἀδριανὸς ὁ πρῶτος ἐδέξατο τὰς
 Κανόνας αὐτῆς, ὡς εἶ ἦσαν τῆς κυρίως οἰκτῆς, πρὸς
 τὸν Ταράσιον γράφων, καὶ τῇ δὲ ἡ ἐπιστολὴ πράξει
 δούτερον τῆς ἐβδόμης Συνόδου, καὶ ἴδε τὸν τόπον.
 Οὐ αὖτε γράφον πρὸς Σκάρλον Βασιλέα Γαλλίας ἐν
 κεφαλῇ δεκάτῃ ἐνάτῃ πῶν Ποιθέκτιν ταύτῃν οἰ-
 45 κτῇ καλῶ αἰγίαν Συνόδου, καὶ πάλιν ὁ Γραῖνανος
 ἐπ' ὀνόματι τῆς κυρίως οἰκτῆς μέμνηται αὐτῆς, καὶ
 διαίρεσαι εἰκοσὴ ὁγδόῃ, ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ, καὶ
 τετακοσὴ πρώτη, ΕΠΕΙΔΗ, καὶ τετακοσὴ δούτερον,
 ΕΑΝΤΙΣ, ἱεροκώλιος ὁ τρίτος πρὸς Κανόνα τετακο-
 50 σὸν δούτερον τῆς Συνόδου ταύτης δόποβλέπων, καὶ
 τὰς πῶν αὐτοκτίαν χωρίως, λέγει, Διατέτακται
 ἐν τῇ οἰκτῇ Συνόδῳ, ἵνα αἷς ἐκείνων ὅσαι πρὸς τὸν
 κλήρον ἀφ' ὧνται, καὶ τὰ ἑξῆς. Τέταρτον, ὁ Βένιος
 πρὸς τὴν ὁγδοηκοστὴν τρίτον Κανόνος τῆς Συνόδου λέγει,
 ὅτι ὁ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης ποιεῖ τὰ ἐναντία, καὶ λοι-
 πὸν ἀπεδοκίματον αὐτῶν, καὶ ὁμοῦς ὁ Ἀδριανὸς ἐνο-

μαίει αὐτὸν Θεόπιδον, καὶ ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ
 πράξει ὁγδόῃ φανερώς ἀπαρτίεται αὐτῶν λέγεσθαι,
 Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς αἰγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἐκτε-
 5 ροῦ, κεφαλῇ ὁγδοηκοστῇ τρίτῃ. ἡ Ἐκκλησία ὁμοῦς
 τῆς Ρώμης ἐκείνην πῶν τῶν Ἀδριανῶν κείσιν περὶ τῆς
 Κανόνος καὶ τῆς ἐβδόμης Συνόδου ἡ ἐδέξατο, ἡ πλείως
 ἐκ ἐβεβαίωσαν, ὁμοθυμαδὸν τὸ πρῶτον, ἐκ ἄρα τὸ δούτε-
 ρον. Ἐπὶ λέγει ὁ αὐτός, ὅτι ἐχ' ἀπλῶς Ἀδριανὸς καὶ ἡ
 ἐβδόμη Σύνοδος χερσίν τῶν δυνάμιν ἐκείνην τῶν Κανό-
 10 νων, ἀλλὰ ἐκ τῶν σκοπῶν τῶν ἐναντίων τῶν δεξαμένων ἐκεί-
 νων τὰς Κανόνας δηλονότι, ὁ δὲ λέγει τοιαῦτον εἶναι, ὁ
 Ἀδριανὸς καὶ ἡ ἐβδόμη Σύνοδος ἐπεσέφερον τὴν Κα-
 νόνα, ἀλλὰ ἡ δὲ δόξα γνώμης τῶν ἀντικειμένων, οἱ τι-
 νες δέχονται τὰς Κανόνας αὐτὰς ἐξ ἰδίας αὐτῶν γνώμης
 καὶ ἰδίας συγκαταθέσεως. Φλυαρῶ ὁμοῦς ὁ ταῦτα λέ-
 15 γων Βένιος, καὶ πρὸς τὴν Φλυαρίαν ἀτίκειται καὶ τοῖς
 Πάπαις καὶ ταῖς Συνόδοις, πέμπτον, ὁ Ἀδριανὸς
 χωρὶς Ἀφρολῆς δέχεται ὁμοθυμαδὸν πάντα τὰς Κα-
 νόνας τῶν ἐξ Συνόδων, καὶ ἐδίδωσιν ἐλαττώνα δύ-
 ναμιν τοῖς Κανόνοις τῆς οἰκτῆς Συνόδου ἡ δίδωσι τοῖς λοιποῖς
 Κανόνοις τῶν Συνόδων. οἰκτῇ, ἐδίδωσι βοήθειαν τινα
 τοῖς παπισταῖς ἐκείνην τὰ λόγια τὰ, ἐνθέσμως καὶ
 20 θεοδῶς. ὅπως γὰρ δόποβλέπω πρὸς τὰς Κανό-
 νων τῶν ἐξ Συνόδων. ὅθεν δὴλον, ὅτι οἱ λόγοι τῶν
 Ἀδριανῶν ἐκείνων ἀμφιβάλλοντος λόγοι, ἀλλὰ ἐπεκ-
 δικῆντες, ἥτοι δόποδεχομένη καὶ ἐπαινεῖντος τοῦ-
 25 τιν, ὡς ἐκ τῆς συνάγεσθαι ἔχεν τὰς Κανόνας
 ταύτης τῆς Συνόδου πῶν αὐτῶν ἰσχυρῶς ἢ ἔχουσιν καὶ οἱ
 τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Οἰκουμενικῶν
 Συνόδων Κανόνες, ἵσα γὰρ δέχεται ὁ Ἀδριανὸς τὰ-
 30 τας ὡς καὶ τὰς πῶν πρὸς γεγεννημένων Συνόδων, ὅπερ
 καὶ ὁ Γραῖνανος σοχαζόμενος, καὶ βλέπων τὸν σκο-
 πὸν τῶν Ἀδριανῶν, ἔφερον εἰς μαρτυρίαν τὰς λό-
 γους τῶν Ἀδριανῶν ὡς δόπολύτως ὑπὸ ἐκείνων ἐρηθίσαντες,
 καὶ αὐτὸς Ἀφρολῆς, λέγων ἔτι, πῶν οἰκτῇ αἰγίαν
 Συνόδου μετὰ πῶν τῶν αἰγίων Συνόδων δέχομαι,
 35 διαίρεσαι δεκάτῃ ἑκτῇ, Κανόνι ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ. ἐβδο-
 μον, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐβδόμης ὁ αὐτός
 εἶναι, ἢ καὶ οἱ Ρωμαῖοι δέχονται μετ' ἡμῶν ὡς αἰγί-
 40 αν καὶ κατὰ πάντα ὁρθόδοξον καὶ Οἰκουμενικῶν.
 ὁγδοον, εἰ ὁ Βένιος ἐναντιωθῆναι λέγων, ὅτι ὁ Ἀδριανὸς
 ἐκ ἐδέξατο τινος Συνόδου Οἰκουμενικῆς δόγματα,
 ἀλλὰ ἡ τέτῃ τῇ διορισμῷ, κατ' ὅσον ἐνθέσμως καὶ
 θεοδῶς γέγονεν, ὅσα δὲ μὴ ἔτι εἰς ἐγώετο, ὅσα
 45 ἐδέξατο, ἐπὶ τῷ μεγάλῃ βοήθειαν τῶν νέων Αἰρι-
 τικῶν, ἵνα τινὰ μὲν τῶν Συνόδων δέχωνται, τινὰ
 δὲ ἀποβάλλωνται. εἰς πῶν ἐπιστολῶν ὁμοῦς τῶν Πάπαις
 πρὸς ἄλλοις Πατριάρχαις, ἐν ᾗ κατ' ὑποθέσειν ζητῶ-
 50 νται κείσιν περὶ ταύτης τῆς Συνόδου καὶ τῶν Κανό-
 νων αὐτῆς, εἰδηλονότι ὁ Πάπας δέχεται αὐτῶν καὶ
 ὀνομάζει θείαν, ἢ μὴ, εἰς τοιαύτῃν ἐπιστολῇ φαί-
 νεται ζητῶν ἄλλο τί διορισμὸν καὶ κεκυρωμένον, καὶ
 πρὸς πῶν παρέσαν ζητήσιν ἀρμοδιώτερον. ὁμοῦς ὁ-
 πῶς ποτε τύχει ἀληθῶς, Δὲ τὰ τοιαῦτα σοχασμῶ
 εἰς τὴν ἀβλαβήτητα ἡ δυνάμις ταύτης τῆς Συνόδου
 μάλλον

μᾶλλον τῶν ἄλλων Συνοδῶν . ὧσπερ , ἐπὶ ταῖς ὁ
βίνος ἐνομάζει αὐτὴν ἀθροισμάς . ἡ ψυχοδότης καὶ
πεπλανημένων , ὅμως ἡ ἐβδόμη Συνοδος καὶ ὁ Πάπας
Ἀδελανὸς τιμῶσιν αὐτὴν μετὰ ἑκατόν , λέγοντες
αὐτὴν ἁγίαν Συνοδὸν , καὶ ταῖς ἐξ Οἰκουμενικῆς Συνο-
δοῦ αὐτὴν συναρθεύουσιν . ὁ δὲ Βίνος ἐπειδὴ ἀνέχετο μᾶ-
λλον τῆς ἰδίας αὐτῆς γνώμης ἢ τῆς τῶν ἁγίων πατέρων ,
ιδέτω αὐτὸς καὶ ὁ Πάπας καὶ οἱ παπισταὶ πῶς ἐξυβρίζου-
σιν τὴν ἐβδόμην καὶ τὴν Ἀδελανόν , καὶ φανερώς λέγουσιν
αὐτὰς πεπλανημένους καὶ αἰσιδότας , αὐτοὶ τοιούτοι ἀληθεῖς
ὄντες . δέκατον , ἐκείνῳ ὁ Ῥώμανος συγγραφεὺς εἰς
τὰ περιεγλυφῆκα ἅπερ ποιῶ εἰς τὴν παρῶσαν Συνοδόν ,
εἰ καὶ ἔλεγε καλῶς περὶ αὐτῆς , ὁμολογῶ ὅμως ἐξ
ἐκείνων τῶν Ἐπισκόπων τῶν εἰς τὴν ἑκτὴν Οἰκουμενι-
κὴν Συνοδὸν ὑπαρξάντων πρὸς ὀλίγων ἐπὶ τῇ τῇ Πω-
γωνιάτῃ , ὑπαρξάντων πάλιν καὶ εἰς ταύτην τὴν ἐπὶ
Ἑσπρινιανῆς Συνοδόν , καὶ ὑπογράψαι τεσσαράκοντα
τρεῖς . ὅς δὲ τῶν λόγων τῆς Τεσσαρτίκῃ τῶν ἀνωτέρων

ἐρημίων εἰκὸς εἶναι καὶ πλείους ἀρεθῆναι καὶ ὑπογρά-
ψαι . εἰς δέκατον , ἡ ἀποφασὶς τῶν ὀνομάτων τῶν
Ἐπισκόπων τῶν αὐτῶν θρόνων καὶ ἀδμυατῶν ἐπὶ
συμβῆναι δι' ἀναλλαγῆς ἴσως Ἐπισκόπων ἐκ τῶν πρώ-
των θρόνων εἰς ἄλλους , ἥτοι ἐκ μεταθέσεως . δωδέ-
κατον , ἦσαν δὲ ἐν αὐτῇ τῇ Συνοδῷ καὶ ἰδιοχείρως
ὑπογράψαι καὶ οἱ τέσσαρες Πατριάρχαι , καὶ λοι-
πὸν ψευδῶς ἔποντο ὁ Βαρνάνιος ὡς εἴη ἐξακοσιοσῶ
ἐνενηκασῶ γυνέσθαι ταύτῃ τῇ Συνοδῷ μετὰ τὸν
Σάνατον τῆς Παύλου , τῶν δ' ἄλλων θρόνων τῆς Πα-
τριάρχαις μήτε ὑπαρξάντων ἐν αὐτῇ μήτε λεγόντων
πρὸς αὐτὴν πεπομφέναι , ψεύσεως δὲ ἄρα ἐστὶν ὁ ἀπο-
βολῆς καὶ ὁ πατήρ αὐτῆς (Ἰωάννης κεφαλαιῶ ὁ γδομ ,
ἐδαφίῳ τεσσαράκοντ' τετάρτῳ) ὅτι οἱ Βίνος καὶ ὁ Πά-
πας τῆς Ῥώμης , ταύτῃ τῇ ἁγίαν Συνοδὸν ἀθροισμάς .
τῶν Μεινοθελητῶν καλῶντες ὡς ταῖς σημειώσεσι .
Τόμῳ πέμπτῳ τῶν Συνοδῶν κατὰ τὸν ὁ Παρσιῶς
τύπον , Σελίδι τετρακοσιοστῇ , δεκάτῃ σελίδι .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

20

Περὶ τῶν εἰσεκα ἐπιχειρημάτων τῶν Λατίνων κατὰ τῆς παρῶτης ἁγίας Συνοδῆς .

Αἱ οἱ Λατῖνοι καὶ ἄλλοι ἐπειδὴ οὐκ ἀνέχονται μαν-
θάνειν , πάλιν μετὰ τσαύτας ὑποδείξεις σκλη-
ρυμόνους , φέρονται ἀντιθετικῶς καὶ δι' ἄλλων
ἐπιχειρημάτων κατὰ τῆς Συνοδῆς ταύτης , καὶ δι'
λέγουσι πρώτον , ὅτι ἔχει ὄνομα σωφροσύνη , ΠΕΝ-
ΘΕΚΤΗ , ὅπερ ἐστὶν ἀσωφροσύνη τοῖς ὀνόμασι τῶν
Συνοδῶν , ἐπειδὴ πᾶσαι δι' ἀπλῶν ὀνομάτων κα-
λεῖνται . δεύτερον , ὅτι οὐκ ἔχει Λεγάτους τῆς Ῥώ-
μης , ὅπως ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἐγκαλῶν
τῇ Διοσκόρῳ Παρχαστῖνος ὁ Λεγάτος τῆς Ῥώμης , ἔλε-
γον ὅτι ἤρπασε πρὸς ὄψον καὶ τῆς ὁπέρ οὐκ ἔχει , καὶ
ἐποίησε Συνοδὸν χωρὶς ἐπιτροπῆς τῆς Ῥώμης , ὅπερ
μήτε ἐγούετο μήτε γουήσεταί ποτε , καὶ μὴ ἀλλὰ καὶ
οἱ πατέρες τῆς ἐβδόμης Συνοδῆς προέβησαν ὡς ἐλέγ-
χοιτες τὸν σύλλογον τῶν ἑκονομαχῶν , γεγονότα
ἐπὶ τῇ Κοπρωνύμειῳ μὴ Οἰκουμενικόν , ἔλεγον , πῶς
Συνοδος Οἰκουμενικὴ , ἥτις οὐκ ἔχει συναρθεῖν τὸν Πάπαν
ἢ τὴν τῆς περὶ αὐτὸν Γερμῆς ἢ τὴν ἀπὸ Τοποτηρητῶν αὐ-
τῆς ἢ τὴν δι' ἐγκυκλίᾳ ἐπιστολῆς καθὼς Νόμος ἐστὶ
ταῖς Συνοδοῖς ; τρίτον , λέγουσιν ὅτι οὐκ ἐγένετο με-
τὰ τέσσαρα ἢ πέντε ἔτη τῆς ἑκτῆς Συνοδῆς , ἀλλ'
μετὰ ἑκοσιεπτά , ὅπως Ῥώμης τῆς Σεργίου , ὅ-
περ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Θεοφάνης , καὶ λοιπὸν οὐκ ἦσαν
ἐν αὐτῇ οἱ τῆς ἑκτῆς Συνοδῆς πατέρες , καὶ ἐπομέ-
νως ἔταυτίζετο τῇ ἑκτῇ , καὶ πρὸς τέτοις ἡ σύ-
νοδος ἡ ἑκτὴ ἡθροίσθη ἵνα ἐλέγξῃ τὴν μονοθέλησιν ,
καὶ οὐκ ἵνα ποιήσῃ ὀλισμὸς ἰσχύος . τέταρτον ,
ὅτι ἀπὸ τῆς μὴ θελήσας τὸν Ῥώμης Σέργιον ὑπο-
γράψαι τοῖς κανόσι καὶ κυρώσαι αὐτὰς , ἀ-
πέστειλον ὁ Βασιλεὺς Ζαχαρίας τὸν Πρωτοπρεσβύτερον
δῆσαι αὐτὸν καὶ ὑποδείξαι εἰς Βυζάντιον , ἀλλὰ τῆς

στρατιώτας τῆς τῆς Ἰταλίας Ἐξάρχης μικρὰ ἐδείκ-
νον ὑποκτείνειν τὸν Ζαχαρίαν , ὃν φυλάξας εἰς τὸ πα-
μεῖον αὐτῆς ὁ Σέργιος , ἀπέστειλον ἀσινὴ εἰς Κωνσταν-
τινέπολιν . πέμπτον , ὅτι ὁ Βασιλεὺς μὴ καὶ λέγει
τὸν Κρήτης Βασίλειον ὑπογράψαι εἰς τὸν τόπον τῆς
Ῥώμης , ἐν τῇ γερμῇ ὅτι ἐβεβαιώται ἡ Συνοδος
ἐκ πρὸς ὄψον τῆς Ῥώμης , πρὸς δὲ ἄλλον . ἕκτον , ὅτι ἐ-
δὲς τῶν ὑπερεχόντων ἰσορριμῶν τῆς Συνοδῆς ταύτης
ἐμνήσθη . ἑβδομον , ὅτι εἰς τὴν δεύτερον αὐτῆς κα-
νόνα δέχεται ὁ γδομκονταπέντε Κανόνας τῶν ἁγίων
Ἀποστόλων , καὶ ὅμως σφάλλει , ἐπειδὴ ἡ ἑκκλησία
ποσάτης Κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων οὐκ εἶδον . ὁ γ-
δοον , ὅτι μόνον τῶν Κανόνων τῶν ἐν τῇ Ἀνεκτολῇ
Τοπικῶν καὶ πατέρων μνησθῆναι ποιεῖται , τῶν δὲ Δυτι-
κῶν οὐκ . ὅθεν ἡμαρτε , καὶ λοιπὸν οὐκ ἐστὶν Συνοδος Οἰ-
κουμενικὴ . ὧσπερ , ὅτι ἐν τῇ δεκάτῃ τριτῇ αὐτῆς κα-
νόνοι τῇ Ῥωμαϊκῇ νομοθετεῖ ἑκκλησία περὶ γάμων 40
Γερμῶν , ὅπερ οὐκ ἔστιν , ἡ γὰρ Ῥώμη κανονίζει ,
καὶ κανονίζεται . δέκατον , ὅτι ἐν τῇ τετρακοστῇ ἑκτῇ
αὐτῆς Κανόνι βεβαίῳ τὰ ἴσα πρεσβῆτα τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως μετὰ τῆς Ῥώμης , ὅπερ ὡς ἔστιν : ἐν δὲ
κατόν , ὅτι κανονίζει τῆς Ῥωμαίων μὴ νηστεύειν τὸ 45
Σάββατον , ὅπερ καὶ αὐτὸ ὡς ἔστιν , ἡ γὰρ ἑκκλησία
Ῥώμης , ὡς εἶρηται , κανονίζει , καὶ κανονίζεται . ἀπὸ ταύ-
τα ἔνδεκα ἐστὶν Συνοδος Οἰκουμενικὴ , καθότι αἱ Οἰκουμενι-
καὶ Συνοδοὶ ἀσπασίται , αὐτὴ δὲ ἡμαρτε . ταῦτα
δὲ λέγει τὸ πᾶσιμα τῶν παπιστῶν . οἱ βυζαντινοὶ ὅμως 50
συνεθῆναι λέγουσι τὴν ἀλήθειαν , καὶ πρὸς ἐπὶ πέτρῃ
ὁ Λομπάρδος διαίρειται τετρακοστῇ ἐβδόμῃ λέγει αὐ-
τὴν Συνοδὸν ἐντελῆ , καὶ ἑκτὴν αὐτὴν ὀνομάζει .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Διάλυσίς τῆ πρώτης ὑπηρετήματος τῶν Λατίνων, ὅπερ ἐστὶ τὸ Πουθεντικὴν λέγεσθαι πλὴν Συώδον.

5 Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι καὶ τὸ σὺν-
θετον ὄνομα συνήθετες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ
τῶν Συώδων, καθότι καὶ ἄλλη Συώδος ἐστὶ πρῶ-
τη καὶ δεύτερα λεγομένη. δεύτερον, ὅτι τὸ σὺν-
θετον ὄνομα πλεονάτι σημαίνει εἰς πλὴν γραφῶν ἢ
10 εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν ὑπὸ καλῶς, εἰς μὴ πλὴν γραφῶν, ΒΟΑ-
ΝΕΡΓΕΣ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος εἰσάποστολοι ὡς υἱοὶ
θεοῦ, καὶ ΣΙΜΩΝ Πέτρος, ὁ Πέτρος. εἰς δὲ πλὴν
Ἐκκλησίαν, Μητροφάνης, Θεοδοσίῳ καὶ ἄλλα μυ-
ρία. τρίτον, ὅτι Πουθεντικὴ λέγεται ὑπὸ τῶν ἐξη-
15 γητῶν τῶν Κανόνων ὡς πλεονάτι σημαίνουσα, δη-

λονότι ἀναπληρῶσα τῆς πέμπτης καὶ ἑκτῆς τῶ πε-
ρὶ τῶν Κανόνων ὑπόμνημα, ὑπὸ τῆς ἐβδόμης ὅμως
Οἰκουμενικῆς οἰκτῇ ἀπλῶς καλεῖται. Δεῖ δὲ τὸ γεγο-
νέναι δεύτερον συνάθροισμα, λέγεται τὸ δέυτε-
ρον ἐν Τρεῖσιν. τέταρτον, ὅτι τὸ τοῦτον ἀθροισμα
ἐκ ἀσυνήθετες ἐστὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπειδὴ ἡ δούτε-
ρα Οἰκουμενικὴ Διαλυθεῖσα, πάλιν μετὰ τῶν ἑσ-
την ἡθροίσθη ἡ αὐτή, ὡς εἴρηται ἐν τῇ τρίτῳ βιβλίῳ,
καὶ λέγεται τὸ δεύτερον ἀθροισμα ὡς περὶ καὶ τὸ πρῶ-
τον ἀπλῶς δεύτερα Συώδος. αἰσχυρὸς ἐν ἡ πρῶ-
τῇ ἀτίθεσις Λατίνων καὶ ἐυδαίμωνος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Διάλυσίς τῆς δευτέρας ὑπηρετήματος τῶν Λατίνων καὶ τῶν πρῶταγματῶν αὐτῶν, ὅπερ ἐστὶν ὅτι ἡ Συώδος
20 ἐκ εἶχε Λεγάτους τῆς Ῥώμης.

Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ῥητέον πρῶτον, ὅτι κατὰ πλὴν
ἰστορίαν Ἀναστασίῳ, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἦσαν
ἐν τῇ Συώδῳ ταύτῃ Λεγάτοι τῆς Ῥώμης, εἰ δὲ καὶ κατ'
25 ὑπόθεσιν ἡ Συώδος ἐκ εἶχε Λεγάτους τῆς Ῥώμης,
ἢ συνοδικῶς ἢ συνοδικῶς, τὰς ἐκκλησίας, καὶ δὲ καὶ εἰς
πλὴν δούτερον ἦσαν τῆς Δαμάσκου, ὅτε εἰς πλὴν πέμ-
πτῳ τῆς Βιγιλίας Λεγάτοι, ἢ ὑπὸ συνοδικῶς, ἀλλ' ὕπε-
ρον ἐκείνοι ἐκύρωσαν αὐτάς. εἴρηται δὲ πολλὰ καὶ ἡ
30 δηλοῖ τὸ ἐκκύρωσε. δεύτερον, ὅτι καὶ εἰς πλὴν ἐν Β' Φέ-
σῳ πρῶτῳ ἐκ τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ὅμως ἡ Συώδος
ἡθροίσθη καὶ χωρὶς ἐκείνης, καὶ ὕστερον ἐβεβαίωσαν αὐ-
τῶν καὶ ἑκείνοι. τρίτον, ὅτι Μαρκίῳ ὁ Αἰρετικὸς κα-
τέτεμε πλὴν ἁγίαν γραφῶν, ἀλλὰ ἀφαιρῶν καὶ ἄλ-
35 λα προσέθετο, καὶ ὁ Ἀντιοχείας Μακάριος ὁ Αἰ-
ρετικὸς κατέτεμε τὰ ῥητὰ τῶν ἁγίων, ἵνα συζη-
σῇ πλὴν Αἰρεσιν αὐτῶν, κατὰ δὲ τὸ ἴδιον τῶν Αἰρε-
τικῶν κατατέμενος καὶ οἱ Λατῖνοι τὰ ῥητὰ τῶν
ἁγίων, ἵνα συζητήσῃ τὰς ἀποδοξίας αὐτῶν. λέ-
40 γει τοίνυν ἡ ἐβδόμη Συώδος, ὅτι ἐκ εἶχον ἡ
ψευδοσυώδος τῶν Εἰκονομάχων συνεργὸν τὸν Πά-
παν, ἀλλὰ πρῶτον εἶπε, Πῶς μεγάλη καὶ οἰ-
κουμενικὴ, ἣν ὅτε ἐδέξαντο ὅτε συνήφοντο οἱ πλὴν
λοιπῶν Ἐκκλησιῶν πρεσβύτεροι, ἀλλὰ ἀναθέματι
45 ταύτῃ παρέπεμψαν; μετὰ δὲ τὸ εἶπεν τὰ περὶ
τῆς Ῥώμης, ταῦτα προσέθετο ὁμοίως, Ἀλλ' ὅτε συμ-

φωνήσας αὐτῇ τῆς Πατριάρχας τῆς Ἑῶ, Ἀλε-
ξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ τῆς ἁγίας πόλεως, ἡ τῆς
συνὸς αὐτοῖς μύσας καὶ Ἀρχιερεῖς; καὶ σημείωσεν πρε-
δρες τῶν Ἐκκλησιῶν. δεύτερον, Πάπαν. τρίτον,
τῆς περὶ αὐτὸν ἱερεῖς. τέταρτον, τῆς Πατριάρχας
τῆς Ἑῶ. πέμπτον, Ἀρχιερεῖς συμμύσας τῶν Πα-
τριαρχῶν, οἵτινες εἰσὶν ἐξίσως πρεσβύτεροι τῶν Ἐκκλη-
σιῶν, καὶ ἄθροι, καθόλου περὶ πάντων πρεσβύτεροι τῶν
Ἐκκλησιῶν, μερικῶς δὲ Πάπαι, Συώδος Ῥώμης,
Πατριάρχαι καὶ Συώδος αὐτῶν, ἐξ ὧν ἀπαιτῶν
συνίσταται τὸ Οἰκουμενικὸν κλητήριον. ὡς τε ὁ ὁμο-
δοξῶν τῆς Πάπας τῆς Ῥώμης, χωρὶς αὐτῆς καὶ
τῆς Συώδος αὐτῆς ἐσυνίσταται Οἰκουμενικὴ Συώ-
δος, ἀλλ' ὡς εἰσὶν ἀναγκασία ἢ συνήφοντο αὐτῆς, κατὰ
τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσὶν ἀναγκασίαι καὶ ἡ πλὴν λοιπῶν
Πατριαρχῶν σύμπνοια, ἦσαν δὲ οἱ Πατριάρχαι εἰς
πλὴν ἐν Τρεῖσιν, ἐβεβαίωσαν αὐτῶν ὕστερον οἱ Πάπαι
ἐκ τῶν μέρεσιν αὐτῶν, ὡς καὶ πλὴν δούτερον ὁ Δαμάσκος,
ἄρα. τέταρτον, ὅτι περὶ τῶν ἐρημικῶν τῶ Παχασίνῳ εἰς
πλὴν τετάρτῳ Συώδον, εἴρηται ὅτι εἰς τὸν τρόπον,
καὶ ἴδι βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῆς πρώτῃ Παρά-
γραφῶν δέκατον. ὁ μόνος τοίνυν ὁ Ῥώμης ἀναγκασίος
ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συώδοις, ἀλλὰ κοινῶς οἱ
ἐρημικοὶ πάντες, ὡς εἴρηται καὶ ῥηθήσεται διὰ πολλῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

50 Διάλυσίς τῆς τρίτης ὑπηρετήματος τῶν Λατίνων, ὅπερ ἐστὶν ὅτι ἐμετὰ ποίε, ἀλλὰ μετὰ εἰκασίᾳ ἔτη
τῆς οἰκτῆς Συώδος ἢ ἐν Τρεῖσιν ἡθροίσθη.

Πρὸς δὲ τὸ τρίτον ῥητέον πρῶτον, ὅτι μετὰ πλὴν
Διάλυσιν τῆς οἰκτῆς ὁ Πρωτοπρεσβύτερος ἐζησε τέσσα-
ρα, ἢ ποίε ἔτη, ὁ δὲ ἰσπανικὸς δέκα τὸ πρῶτον,

καὶ ἐξ τῶν ὕστερον, ἢ οὐκὶ κατ' ἄλλως, καὶ εἰς πλὴν
πρῶτῳ αὐτῶν αὐταρχίαν συνήλθοι ἢ ἐν Τρεῖσιν καὶ
ἄλλως καὶ τὸν Πλάτωνα, καὶ πᾶσι τὰ εἰκασίᾳ ἔτη
δούτερον,

δύτερων, ἐπεδὴ ἐκείσιν ἔτε δεκάετη, πλάσμα ἡγάμεθα λατινικὸν τὰ ἐκοσιεπτά. τρίτον, μάλλον πιστόν μιν Ταρσίου καὶ τῇ ἐβδόμῃ Συμῳδῳ ἢ Πλάτωνα καὶ Ἀνακασίῳ καὶ τοῖς ὁμοίοις, ἔχουσιν ὅλον τὸν σκοπὸν τῆς ἰσορίας αὐτῶν, ἔχ' ἵνα δώσωσι τῇ ἰσορίᾳ τὰ ὅπως δέποτε γεγεννημένα, ἀλλ' ἵνα τὰς κληρονομίας αὐτῶν συστήσωσι. τέσσαρα δὲ ἢ πέντε εἴπων ἡ ἐβδόμη Συμῳδῳ ἔτη παρεληλυθότα ὁπὸ τῆς οὗτης ἕως τῆς ἐν Τρέλλῳ, ὥστε ταύτῃ εἶναι πῶ

ἀλήθειαν, τὰς δὲ λατίνους ἀπατάσθαι. τέταρτον, ἰδίον ἐστὶ λατίνοις ψέγειν κατὰ τὰς οἰκονομικὰς Συμῳδας, ὡς πῶ δούτερον Διὰ Φλαυιανὸν ἡθέρων, καὶ πῶ τετάρτην Διὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνου, καὶ πῶ πέμπτην ὁ Βιγίλιος, καὶ πῶ σῆτην Διὰ τὸν οὐνῶριον εἶπον πεπληνημένην, καὶ νῦν πῶ ἐν Τρέλλῳ Διὰ τὸ ἀνιτεῖναι ταῖς αὐτῶν κληρονομίαις, ἀξιῶμα Συμῳδῶ οἰκονομικῆς ἔχουσαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.

ὅτι οἱ λατίνοι τὴν Θεοφάνη μετὰ ἐκοσιεπτά ἔτη τῆς οὗτης πῶ ἐν Τρέλλῳ γυνέσθαι λέγοντα περσφύροντες, δέκνυνται ἐνταῦθα ἐκ τετάρτων σαφῶν καὶ ἀναντιρρήτων Ἐκθέσεων χροنيκῶν σὺν τῇ ὑπεπλάσῳ Θεοφάνει ψευδογράφοι.

Περὶ δὲ τῆς Θεοφάνους, λέγοντες, ὅτι Φλαυριῶσι ἡνῆς, μετὰ τέσσαρα, ἢ πέντε ἔτη τῆς οὗτης πῶ ἐν Τρέλλῳ γεγενῆσθαι λέγοντες, ἐπεδὴ ἐγένετο μετὰ ἐκοσιεπτά ἔτη, καθότι δὴ τῶν ἡ ἀκρίβειαν χρονολογίᾳ θέλει γεγενῆσθαι πῶ σῆτῃ ἐν ἔτει ἑξακισχιλίου ἑκατοσὶ ἐβδομηκοσὶ δούτερον, εἰς τὸν δωδέκατον χρόνον τῆς Πωγωνιάτης, νομίζει δὲ ὁ Θεοφάνης σωίσαν τὰ ἐρημικὰ πρῶτον, ὅτι ἐπατελεύχουσιν ὁ Γεώργιος μετὰ πῶ Διόλυσιν τῆς Συμῳδῆς ἔτη τρία, καὶ ὁ Θεόδωρος τὸ δεύτερον τρία, ὁ Παῦλος ἐπὶ τὰ, ὁ Καλλίνικος δώδεκα, τίθησι καὶ τῆς Κύρης δύο, ἐφ' ὧς νομίζει γεγενῆσθαι πῶ Συμῳδον. δεύτερον, καὶ ὁπὸ τῆς χρονολογίας τῶν Βασιλέων, καθότι μετὰ πῶ Συμῳδον ἐβασίλευσαν ὁ Πωγωνιάτης ἔτη πέντε, ὁ Ἰβσηνιανὸς δέκα, ὁ Λεόντιος τρία, ὁ Ἀψίμαρος ἐπὶ τὰ, εἶτα ὁ Ἰβσηνιανὸς ἐφ' ὧς ἐγένετο ἡ ἀθροῖσις. ῥητέον ὅμως πρῶτον τρία ἡνὰ συμβάλλοντα εἰς γνώσιν τῆς ζητημένης, καὶ πρῶτον, ὅτι ἡ ἐν Τρέλλῳ ἐγένετο ἐν ἔτει ἑξακισχιλίου ἑκατοσὶ ἐννεακοσὶ ἐνάτῳ, ὡς φαίνεται ἐν τῇ τρίτῳ αὐτῆς Κανόνι. δεύτερον, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ Παύλῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς φαίνεται εἰς τὰς ἐν αὐτῇ ὑπογραφὰς. τρίτον, ὅτι ἡ σῆτη ἡθέρωσθαι εἰς τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς Πωγωνιάτης, καὶ τῶν καμμένων, ῥητέον πρῶτον, ὅτι τὸ, Φλαυριῶσιν, ἐδοκεῖ εἶναι ἰδίωμα Θεοφάνους, ὅθεν δοκεῖ εἶναι εἰς πῶ ἰσορίαν αὐτῆς τὰ ἐρημικὰ περὶ τὴν λατινικήν. δεύτερον, ὅτι μάλλον πιστεύουμι Ταρσίου καὶ τῇ ἐβδόμῃ Συμῳδῳ ἢ τῇ Θεοφάνει. τρίτον, ὅτι εἰς ταῦτα τὰ λόγια περιέχεται ἄπορον, καθότι τὸ ζητηζόμενον τίθησιν ὡς ὁμολογούμενον, πόθεν γὰρ δῆλον, ὅτι εἰς τὸ ἑξακισχιλίου ἑκατοσὶ ἐβδομηκοσὶ δούτερον ἔτος ἡθέρωσθαι ἢ ἑκτῇ; ὅπως μάλιστα τρεῖς χρόνων ἐπιτηδεύσας περιεχέσας βασιλέων καὶ Πατριαρχῶν τὰ ἔτη ἔχοντες συνηγορήσας τῇ γνώμῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀντιτενέσας τῇ Θεοφάνει. ἡ πρώτη καίτοι εἰς τὸν δούτερον Τόμον τῆς Ζωνάρᾳ, τυπωθούσα εἰς τὸ Παρίσιον κατὰ τὸ χιλίοσιν ἑξακοσιοσὶν ὀγδοηκοσὶν ἐβδομον ἔτῳ,

γένετο δὲ ἡ συλλογὴ ἐν ἔτει ἑξακισχιλίου ὀκτακοσιοσὶ ἑξήκοσῳ ὀγδῳ, ἡ τις τίθησι τὸν θάνατον τῆς Κωνσταντίνῃ ἑξακισχιλίου ἑκατοσὶ ἐβδομηκοσὶ ἑκτῷ ἔτει, ἔπεται δὲ εἶναι τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς Πωγωνιάτης τῇ 20 ἑξακισχιλίου ἑκατοσὶ ὀγδοηκοσὶ ὀγδῳ ἔτει, καὶ πῶ ἐν Τρέλλῳ ἀθροισθῆναι εἰς πῶ πρώτην αὐταρχίαν τῆς Ἰβσηνιανῆς. ἡ δούτερον δὲ ὁμοίως ἐτυπώθη εἰς τὸ Παρίσιον κατὰ τὸ χιλίοσιν ἑξακοσιοσὶν τεσσαρακοσὶν ὀγδῶν ἔτος, καὶ καίτοι εἰς τὸν λεγόμενον Τόμον Σώμα 25 τῶν χροنيκῶν, συλλεγῆσα ὑπὸ Καλλίστου τινος, ὁπὸ Σταχύου ἕως Ἰωσήφ τῆς ἐν τῇ Φλωρεντινῇ συλλογῇ τῶν ἐπισκόπων Βιζαντίας Δαλαμβάσας, ἡ τις καὶ ἀρίσκειται χρονογραφῶν εἰς βασιλικὴν βιβλιοθήκην τῆς αὐτῆς Παρίσις, καὶ λέγει, ὅτι ὁ Γεώργιος 30 μόνον τρία ἔτη ἐπατελεύχουσε, καὶ ὁ Θεόδωρος δύο. ἡ τρίτη ὑπὸ τὴν ἡμῶν Διοκμοφύλαξ Διάκονος Θεόδωρος ὁ Ἀγαλλιανὸς ἔγραψεν ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῆς Δραγώσης, περιέχει καὶ Ἀδάμ ἕως Κωνσταντίνῃ τέττα τῆς Παλαιολόγης, καὶ ἡ σωεγράψε καὶ κατάλο- 35 γον τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ δίδωσι τῇ μὲν Γεωργίῳ μόνον ἔτη τρία, καὶ τῇ Θεόδωρῳ δύο, ἢν δὲ μετὰ Θεόδωρον ὁ Παῦλος, ἐφ' ὧς ἐγένετο ἡ Συμῳδῳ. σαφῆς μὲν αἱ Ἐκθέσεις αὗται, εἰ καὶ δοκεῖ παραλλάσσειν μικρὸν τι. ἔχοντες ὅμως τετάρτην χρο- 40 νικὴν ἀντιδείξιν σαφεστέτην καὶ ἀναντιρρήτην, κοινῶς γὰρ συμφωνῶσιν οἱ ἰσορικὸι ὁπθαιεῖν τὸν Ἡράκλειον πῶ ἑξακοσιοσὶν τεσσαρακοσὶ πρῶτῳ ἔτει, εἶτα βασιλεύσας τὸν ἥδον αὐτῆς Κωνσταντίνου ἔτος σ', τὸν Ἡράκλειον μῆνας ἕξ, καὶ τὸν Κώνσαν ἔτη ἐκο- 45 σιεπτά, τίθειμι δὲ καὶ τῆς Πωγωνιάτης ἔτη δώδεκα, καὶ γίνονται ἔτη ἑξακόσια ὀγδοηκονταδύο, καθ' ὃ σωτήριον ἔτος ἡθέρωσθαι ἢ ἑκτῇ Συμῳδῳ, ὅπερ ἐπὶ κοσμικὸν ἔτος ἑξακισχιλίου ἑξακοσιοσὶν ὀγδοηκοσὶν ἑνάτῳ, ἢ ἑξακισχιλίου ἑξακοσιοσὶν ὀγδοηκοσὶν ὀγδῶν, καὶ συμφωνεῖ τῇ αὐτῇ πρῶτῃ χροنيκῇ ὑπὸ τὴν μὲν, τίθειμι καὶ δύο ἔτη τῆς Πωγωνιάτης, καθότι ἐκτῇ διελύθη εἰς τὸν τεσσαρεσκαίδεκα- 50 τον χρόνον τῆς αὐταρχίας αὐτῆς, καὶ συναριθμῶνται ὁπὸ Χρυσῆς ἔτη ἑξακόσια ὀγδοηκοντατέσσαρα.

ἀπέθανε δὲ ὁ Πωγωνάτος τῇ ἑξακοσιᾷ ὀγδοηκοστῇ
 ἐβδόμῃ ἔτει, ἐγένετο δὲ ἡ οὐ Τρέλλῳ τῇ ἑξακοσι-
 οςῷ ὀκτωηκοστῇ δευτέρῃ ἔτει, ὅπερ ἐστὶ κοσμικὸν ἔτος
 ἑξακιχίλιον ἑκατὸν ὀκτωηκοστὸν : οὗτος, ὡς
 5 λέγει ὁ τρίτος Κανὼν τῆς Συνόδου. εἰ δὲ καὶ ὁ Βελ-
 λαρμῖνος τίθῃσιν εἰς τὴν χρονολογίαν αὐτῶν βασι-
 λούσαι τὴν Πωγωνάτον ὡς ἔστι ἑξακοσιᾷ ἑξηκοστῇ
 ὀγδόῃ, καὶ ὡς τῇ ἑξακοσιᾷ ὀγδοηκοστῇ πέμπτῃ
 βασιλεύσαι τὴν Ἰβηνιαν, καὶ τὴν οὐ Τρέλλῳ γε-
 10 νέσθαι τῇ ἑξακοσιᾷ ὀκτωηκοστῇ ἔτει, πάλιν ἡ-
 μῖν βοηθεῖ, καθότι δύο ἱπὸν Διαφορὰ τίθῃσιν,
 ἡ τις ὅπωςδὴποτε μεσολαβεῖ, ὅτι ὅμως ἡ οὐ Τρέ-
 λῳ ἡθροίσθη ὡς τῇ πρώτῃ αὐταρχίᾳ τῆς Ἰβηνιαν
 καὶ ἕμετὰ ἐκόςιστῃ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγα ἔτη τῆς κοι-
 15 μήσεως τῆς Πωγωνάτης, βεβαιῶν. ἔτι ὁ Ἀναστάσιος
 ὡς τῇ τῆς πρώτης Σεγίης βίῳ λέγει, ὡς τοῖς χρόνοις
 τέττα τῆς Πάπας ὁπὶ Ἰβηνιαν, καὶ ὁπλέγει, ὅτι
 ὁ Σέργιος ἐκάθισεν ἔτη δεκάτῃ καὶ μῆνας ὀκτὼ καὶ
 ἡμέρας τινάς. λοιπὸν ἡ ἐκτὴ ἐκείνη Σύνοδος ἡ
 20 πρὶ τῆς Πωγωνάτης ἐγένετο ὁπὶ Ἰνδικτιωνος οὐάτης,
 καὶ ἐτελειώθη τῷ πρώτῳ Μηνί τῆς δεκάτης Ἰνδι-
 κτιωνος, ὡς μαρτυρεῖ τὰ πρακτικά, ταύτην δὲ τὴν
 Πενδέκτῳ γεγονέναι ὁπὶ Ἰνδικτιωνος πέμπτῃ, δη-
 λον γίνεται ὡς τῆς τρίτης καὶ τῆς δεκάτης ἐβδόμης Κα-
 25 ρίνος. ὁ δὲ Ἰβηνιανὸς ἤρξατο βασιλεύειν Ἰνδικτιώ-
 νι δεκάτῃ τετάρτῃ, ὅπως Ῥώμης Ἰωάννης πέμπτῃ,
 ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἀναστάσιος ἐν τῷ βίῳ τέττα τῆς Ἰω-

άννης. ὁ αὐτὸς γράφει περὶ τῆς Ἰωάννης ὅτι ἐκάθι-
 σεν ἔτος αἱ καὶ ἡμέρας ἀνέκα, καὶ τέττα ἀπὸ θανά-
 τος, μέναι, φησὶ, τὸν θρόνον χρηρόντα Ἀρχιερέως
 μῆνας δύο καὶ ἡμέρας ὀκτωμυδέκα, καὶ γεγονέναι
 Διάδοχον Κόνωνα μῆνας σῖδεκα καὶ ἡμέρας ἐκοσι-
 τρεῖς, εἴτα Σέργιον τὸν πρῶτον τρεῖς μῆνας. ἰδὲ λοι-
 πὸν ὡς ἐδηλώθη ἡ πρώτη περίοδος, ἡ τις περιέχει
 Διάστημα δεκαπέντε Ἰνδικτιωνῶν, ὡς ὁ πρῶτος χρό-
 νος λέγεται Ἰνδικτιωνῶν πρώτη καὶ καθεξῆς, καὶ γί-
 νεται ὡς τέττα δηλόν, ὅτι τὴν πέμπτῃ Ἰνδικτιώ-
 νι καὶ ἡν ἐγένετο ἡ οὐ Τρέλλῳ Σύνοδος δὲ οὐνοῦ-
 θαι ὑπάρχει ἐν τῇ περιόδῳ τῇ ἀρχαιμῇ ὁπὶ Ἰβη-
 νιαν ἀμέσως μετὰ τὴν προηγουμένην ἢ παρελ-
 30 θῆσαν ἐκείνῳ περιόδῳ, ἥς ἐν τῇ δεκάτῃ Ἰνδι-
 κτιωνί ἐτελειώθη ἡ κυρίως ἐκτὴ Σύνοδος, ἡ ὡς
 τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ Ἰνδικτιωνί ἤρξατο βασιλεύειν
 ὁ Ἰβηνιανὸς τῷ τετάρτῳ ἢ τῷ πέμπτῳ δηλονότι
 ἔπειτα μετὰ τὴν ὁπὶ Πωγωνάτης ἐκτὴ Σύνοδον, καὶ
 ὡς πασιδηλόν ἐστι, ὅτι μετὰ τῆς κυρίως
 ἐκτῆς καὶ ταύτης τῆς οὐ Τρέλλῳ εἰσὶν ἔτη δέκα.
 ὁ δὲ Ταράσιος ἐκ ἀκριβῶς διελογίσασθαι τὸν χρόνον,
 λέγων ταύτῃ τὴν Σύνοδον γεγονέναι μετὰ τέσσαρα
 ἢ πέντε ἔτη τῆς ἐκτῆς Συνόδου, ὅπερ ἐκ αὐτοῦ, κα-
 35 θότι ὁ σκοπὸς ἦν αὐτῷ εἶναι τὰ μετὰ τὴν Σύνο-
 δον ἔτη ἀκριβολογήσει, ἀλλ' εἶναι μόνον τὴν ἑξῆς
 ταύτης τῆς οὐ Τρέλλῳ ἀποδείξει, ψεύσεως ἀρὰ ἐστὶ καὶ ὁ
 πεπλοασμὸς Θεοφάνης, καὶ ὅτι τέττα προηγουμένως Λατῖνοι,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

30

Διάλυσις τῆς τετάρτης ὁπὶ χρηρήματος τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστὶ, ὅτι Σέργιος ὁ Ῥώμης βιασθεὶς ὑπὸ τῆς Βασι-
 λείας, καὶ τοὶ ἀνυπότακτοι, εἰς τὰς Κανόνας τῆς Συνόδου, ἔτε ἐκέρωσεν αὐτὰς.

35

Πρὸς δὲ τὸ τέταρτον Φακὸν, ὅτι τὸ μὴ ἔχειν ἡμᾶς
 τινὰ τῶν Ἀνατολικῶν ἰσορριμῶν ἰσορροπία γεγονέναι
 τοιαύτῳ, δηλονότι τὴν Βασιλείαν ὁπὶθεῖσθαι βίαν
 τῷ Ῥώμης τῇ συμπαύσθαι τοῖς Κανόσι τῆς Συνόδου,
 ἀμφιβάλλομεν τῇ τοιαύτῃ ἀληθείᾳ. ὅθεν τὸν παρ-
 40 ἔργων περιφρονῶντες, εἰς τὰς καὶ καὶ ἀποκρινόμεθα,
 ὅτι εἰτυχὸν ἐκ ἐκέρωσεν ὁ Σέργιος (ὡς οὐδεὶς γὰρ
 ἀληθὴ εἶναι τὰ Λατῖνοις περὶ Σεργίου ἰσορροπία) τὴν
 Σύνοδον, ἐκέρωσεν αὐτῷ ὁ Ἀδελανός, ὅς, ὡς εἴ-
 ρηται, τὰς Κανόνας αὐτῆς πάντα θεοπνεύτως καλῶς
 γράφων πρὸς Ταράσιον, ὡς φαίνεται πράξις δευτέ-
 45 ρα τῆς ἐβδόμης Συνόδου, καὶ δέχεται αὐτὰς ὡς θεο-
 πνεύτως, ἀλλὰ καὶ πρὸς Κρόλον Ῥήγα Φραγγίαν
 παύγει αὐτὰς εὐφημῶν. δεύτερον, ὁ Πάπας Ἰννο-
 κέντιος ὁ τρίτος δέχεται αὐτὰς ὡς καὶ ὁ Ἀδελανός.
 50 τρίτον, ἡ ἐβδόμη Σύνοδος ἐξίστα τοῖς Κανόσι τῆς
 δευτέρας καὶ τρίτης καὶ τετάρτης τῶν Συνόδων
 δέχεται αὐτὰς, καὶ Κανόνας τῆς ἐκτῆς Συνόδου αὐ-
 τὰς καλῶς ἀπολελυμένως εἰς τὴν τετάρτῃ προῖξιν καὶ
 εἰς τὸν πρῶτον αὐτῆς Κανόνα, καὶ τὰς κατέρας τῆς
 Συνόδου ταύτης πάνυ εὐφημῶν. τέταρτον, ὅτι ἐκεί-
 νον τὸ βεβαιῶσθαι τὰς Συνόδους καὶ ὑπὸ τῶν μετέ-

πειτα Πατριαρχῶν. καὶ σημειῶσαι πρῶτον, ὁ Δα-
 μασος ὕστερον ἐβεβαίωσε τὴν δευτέραν, ἡ Κυζικηνή
 Σύνοδος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν Λέοντα γράψασα κατὰ
 τῆς Αἰλέρου, λέγει τὸν Προτέριον Ἀλεξανδρείας κυ-
 ρῶσαι τὴν τετάρτην. ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μάξιμος
 μετὰ τὸ τέλος τῆς τρίτης Συνόδου χειροτονηθεὶς,
 ἐβεβαίωσε αὐτῷ ὕστερον, ὡς ὁ αἰγιόχος Κύριλλος
 γράφων αὐτῷ λέγει, Συμῆλθομεν εἰς ὁμόνοιαν, συ-
 55 τρεχέσης πρὸς τέττα καὶ τῆς σῆς ἀσιότητος καὶ ἀ-
 πάντων τῶν ἁγίων, ἐξ ὧν καὶ τὸ τῆς ἁγίας Συνόδου
 γέγονε πλήρωμα, ὁ Ἀντιόχειας Ἰωάννης μετέπειτα
 τὴν αὐτῇ τρίτῃ δεξάμενος ἐβεβαίωσε. ὁ Βιγίλιος
 μετέπειτα τὴν πέμπτῃ δεξάμενος ἐβεβαίωσε. ὡς τῇ
 Ἰερουσαλὴμ τῇ κατὰ τῆς ἐκτῆς Συνόδου ἐκ τῆς Πα-
 τριαρχίας, ἀλλὰ πρεσβυτέρους Θεόδωρος, καὶ μετέπειτα
 τὴν Σύνοδον ταύτην ἐβεβαίωσαν οἱ Πατριαρχαὶ. τὰς
 Τοπικὰς Συνόδους μετέπειτα ἐβεβαίωσαν οἱ Πατριαρ-
 60 χαι καὶ αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι. ὡς λοιπὸν καὶ τὴν
 οὐ Τρέλλῳ ἐβεβαίωσαν καὶ Πάπαι Ἀδελανός καὶ Ἰννο-
 κέντιος, καὶ ἡ ἐβδόμη Σύνοδος. καὶ ὁ αἰθερὶς αὐτῷ
 τολμητῆς ἐστὶν, ὡς ἦν Νικόλαος ὁ πρῶτος καὶ οἱ κατ' αὐτὸν
 αὐθιγαί, ἐξέστην ὁμοῦ τὸ κρέμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κυρίας.

ΠΑΡΑ-

Διάλυσίς τῆ πέμπτῃ ὑπὸ χαρήματος τῶν Λατίνων, ὅ ἐστι, τὸ ὑπογράψαι τὸν Κρήτης Βασίλειον ὡς Τοποτηρητῶν τῆ Ρώμης, ἢ ἐπὶ βέβαιον.

Πρὸς δὲ τὸ πέμπτον λέγομεν, ὅτι ἁμῶν δοκεῖ ὅπερ λέγουσιν οἱ τινες, δηλαδή τὸ τὰς τῶν ῥώμης βεβαιώσαι τὴν Συνοδὸν, αὐτὴ δὲ μὴ τὰς τοιαύτας, ἀλλὰ τὰς ἐπίτηδες ἀπεσταλμένους συνόδους καὶ Τοποτηρητάς, ἔχοντας καὶ τὰς ἐξ ἑθῆς συνοδικὰς ἐπιστολάς νομίζεσθαι Τοποτηρητάς τῶν Πατριαρχῶν, καθ' ὅσον καταφρονήσας καὶ ὁ τῶ Βαλσαμῶτος λόγος, πλὴν ὅμως ἔδωκεν αἰεὶν ἁμῶν καὶ τὸ κύριον, τὸν Πάπαν διελονόη Ἀδριανὸν τὸν πρῶτον, τὸν μετέπειτα τὴν Συνοδὸν βεβαιώσαντα, ὅστις γράφει πρὸς

Ταράσιον περὶ αὐτῆς λέγει, Μετὰ πάντων τῶν ἐκθέσμων καὶ θαυμάτων ἐκφωτισθέντων παρ' αὐτῆς Κανόνων ἐμφέρεται καὶ ὁ περὶ τῶν Εἰκόνων κανὼν, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ Ἀνατὼ καὶ ὁ Ταράσιος εἰς τὴν ἐγκύκλιον αὐτῆς ἐπιστολῶν ἐκτὶν αὐτῶν ἀπλῶς ὀνομάζει Οἰκουμενικῶν καὶ ὑπερβόλων. πρὸς τούτοις δέδωκεν ἀνατὼν, ὅτι ἀληθινοὶ ἦσαν οἱ Τοποτηρηταὶ τῆ Πάπας, καὶ μάλιστα κατ' αὐτῶν ἐφλυάρεσαν ὁ Ἀναστάσιος καὶ οἱ κατ' αὐτὸν Ῥωμαῖοι, λέγοντες αὐτὸς ἀπῆλθεν ὡς τὰς ὑπογράφει.

Διάλυσίς τῆ ὀκτῆς ὑπὸ χαρήματος τῶν Λατίνων, ὅ ἐστι, ὅτι ἔδωκε τῶν ὑπερεχόντων ἰσορκίαν τῆς Συνοδῆς ταύτης ἐμνήσθη.

Πρὸς δὲ τὸ ὅκτον ῥητέον πρῶτον, ὅτι μάλιστα ὁ Κεδρηνὸς ταύτης μέμνηται τῆς Συνοδῆς, καὶ νομίζει αὐτῶν ταυτῶν εἶναι τὴν κυρίως ἑκτὴν, ὡς ἐστὶ καὶ ἡ ἀλήθεια, λέγων γὰρ περὶ τῆς ἑκτῆς, πρὸς τὴν ταύτην, ὡς αὐτὸς καὶ περὶ τῆς τῶν ἱερῶν Χρηστῶν τῆς Θεᾶς ἡμῶν οἰκονομίας συμβόλων ἐξέδωκε ὥστε ὅτις τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γράφει, λέγων περὶ τῆς

ὁ γδοηκοστῆς δούτερος αὐτῆς Κανόνος, καὶ ἴδε τὸν Κεδρηνὸν αὐτὸν ἐν τῇ περὶ Παιωνιάτου Λατίει, ἵνα γινώσκῃς ψεύδους καὶ αἰσχυρῆς ὑπαρχεῖν, τὸ μὲν, ὅτι πλάττει ψεύδῃ, τὸ δὲ, ὅτι προσωπῇ μὴ εἰδέναι τὸν λαόν. ἔτι ἀρκέῃ ὅτι μέμνηται αὐτῆς ἅπας ὁ κόσμος καὶ τὸν συναλεγκμένον ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνοδῷ.

Διάλυσίς τῆ ἐβδόμης ὑπὸ χαρήματος τῶν Λατίνων, ὅ ἐστι, ὅτι ἔσφαλον ἡ Συνοδὸς, ὁ γδοηκοπηκόντης Κανὼν τῶν Ἀποστόλων δεξαμένη.

Πρὸς δὲ τὸ ἐβδόμην λέγομεν, ὅτι ἡ Συνοδὸς ἀληθεύει, ἐπεὶ τὰς ὁ γδοηκοστὰς καὶ πρῶτος Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων δέχεται ἡ καθόλου Ἐκκλησία, καὶ ἡ Ῥώμη μετέπειτα ἀνέλασεν εἰς αὐτὴν, διὸ καὶ ἐλέγχεται τὰς ὑποβάσεις αὐτῆς, καὶ καθὼς παρεξηγεῖται τὸν πέμπτον καὶ ὅτι τὰς Κανόνας τῆς πρώτης, καὶ ἐμῆς εἰς τὸν τρίτον τῆς δούτερας, καὶ εἰς τὸν εἰκοστὸν ὁ γδοὺν τῆς τετάρτης, ἰλιγγίαι καὶ εἰς τινὰς τῆς παλαιᾶς. δούτερον, ἡ Οἰκουμενικὴ ἐβδόμη δεχομένη τὰς Κανόνας τῆς ὀκτῆς, ὡς ὁ πρῶτος ῥητὴς λέγει εἶναι τὰς ὁ γδοηκοστὰς Κανόνας ὁ γδοηκοστὰς καὶ πρῶτος, ἀναθεματίζει τὰς ὑποβάσεις αὐτῶν, καὶ ὑπεξαίρει δὲ τινὰς αὐτῶν, καὶ ὅλους ἀπλῶς δέχεται, ἀναθεματίζει δὲ καὶ ἀφορίζει καὶ ὑπὸ ἡμῶν τὰς ὑποβάσεις πάντας ἐν αἷς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ Λατῖνοι ἡσυχίαν ἀφορισμοῦς ὑπόκειται. τρίτον, ἡ αὐτὴ Οἰκουμενικὴ ἐβδόμη εἰς τὸν πρῶτον αὐτῆς Κανόνα ἀπλῶς δέχεται τὰς Κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ εἶπε καὶ ἡ ὁ γδοηκοστὰς πρῶτος, διὰ τὸ αὐτῶν τὸν ὁ γδοηκοστὸν, ἐπεὶ ἡ Οἰκουμενικὴ Συνοδὸς καθάρως

καὶ ἀναμφιβόλως λαλεῖ περὶ τῶν τοιούτων. Ἐπὶ 35 τῶν ὁ γδοηκοστῶν Κανόνων μέμνηται Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλοντιανῶς ἐν τῇ Σάκρῃ, φερόμενοι κατὰ Βίσηναιον Ἐπισκόπον Τύραν. τέταρτον, ὁ πρῶτος κανὼν τῆς Οἰκουμενικῆς πρώτης μέμνηται τῶν Κανόνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἥτοι συμφωνεῖ τοῖς ὁ γδοηκοστῶν καὶ Κανόνων εἰκοστῶ πρώτῳ, εἰκοστῶ δούτῳ, εἰκοστῶ τρίτῳ καὶ εἰκοστῶ τετάρτῳ. ὁ δὲ δεύτερος τῆς αὐτῆς μέμνηται ὁ γδοηκοστῶ. ὁ δὲ πέμπτος, μέμνηται δωδεκάτου καὶ τριακοστῶ δευτέρου. ὁ δὲ δέκατος πέμψος, δέκατος πέμψος καὶ δωδεκάτος. ὁ δὲ δεύτερος 45 τῆς δούτερας Οἰκουμενικῆς μέμνηται δέκατος τετάρτος. ἡ δὲ τρίτη Οἰκουμενικὴ πρὸς Θεοδοσίον Βασιλέα μέμνηται ἐβδομηκοστῶ τετάρτου, ὡς καὶ χρησαμένη κατὰ Νεστόριον. καὶ ἡ τετάρτη τῶ αὐτῶ Κανόνι χρησαμένη κατὰ Διόσκορον. ἐπὶ ἡ τετάρτη εἰς τὸν 50 πέμπτον μέμνηται δέκατος τετάρτος. ἡ δὲ Ἀντιοχεια εἰς τὸν 50 μὲν μέμνηται ῥητὴς τῆς τριακοστῶ τετάρτου. ὁ μέγας Βασίλειος εἰς τὸν δέκατον τέταρτον μνημονεύει τῆς δέκατος τετάρτου. καὶ ἡ ἑκτὴ ἐκπληροῖται Νεστόριον λέγει, τῆς δὲ εἰσεῖναι πιστόν, ἀπερ

ἅπερ ἡ τῶν ἱερῶν Κανόνων ἀναγνώρισις φυλάττειται, ἡ οἷα διηρώς ὑμνήσωσι καὶ προσκυνητοὶ καὶ αὐτόπαι καὶ ὑπερέται τῶ Θεῷ Λόγῳ ἀναδεδώκασι. Ἀποσό-
 5 λαι, καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες ἐφύλαξαν τά τε καὶ ὑψη-
 γ γήσαντο. τὰ αὐτὰ λέγει καὶ ἑκατῇ τετακτοῇ ἐβ-
 δόμῃ Νεαρᾷ. καὶ ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης εἰς τὸ εἰκοστὸν
 ἐβδόμον κεφάλαιον τῶν δογματικῶν, καὶ ὁ Ἐπιφά-
 νιος εἰς πλὴν ἑκθεσιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως βεβαίως

τὸν ἐξηκόστον σῆμα περὶ τῆς νηθείας Τετραδὸς καὶ
 Παρασκάλῃς, καὶ ἔτι ἡ ἐβδόμη οἰκουμενικὴ μένεται
 ῥητικῶς τῶ ποντήκοῦ τρίτου Κανόνος, ὃν καὶ ἐγὼ
 Διάκονος. περὶ μὴ ἐν τῶν Κανόνων ῥητικῶς εἶπαι ἡ
 ἐν Τρέλλῳ, ὅτι δὲ ὁπσολικὴ, μάρτυρες καὶ Συνοδοὶ
 καὶ Νεαρᾷ, ὅτι δὲ εἰσὶν ὁγδοηκονταπρότε, μάρτυρες ἡ
 Συνοδος αὕτη, καὶ ἡ ἐβδόμη, καὶ οἱ ἐξηγηταὶ τῶν
 Κανόνων, καὶ αἱ ἄλλαι μαρτυρίαι.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ψευδολογία καὶ κακουργία κατ' ὕφεσιν καὶ ὑποβολῇ καὶ ἔλαψιν Λέοντος Πάπα τῶ σῶμα καὶ Οὐμπέρτου
 πρέσβους αὐτῶ καὶ παλιμβόλου Ἀναστασίας βιβλιοθηκαρίου περὶ τῆς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων.

15 Οὐ Λέων δὲ Πάπας ὁ σῶμα γράφων πρὸς Νικήταν
 Ἐγνῶμεν ὅτι εἰς μόνον ποντήκοντα οἱ τῶν ἁγίων
 Ἀποστόλων Κανόνες, θανασίμως ἀμαρτάνει, καὶ προ-
 φανῶς ψεύδεται. τὸ πρῶτον, ὅτι αὐτιτίθει ταῖς
 οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς, ταύτῃ καὶ τῇ ἐβδόμῃ, τὸ δὲ
 20 δεύτερον, ὅτι ἰδὲ ἔνθα ἔως ὁγδοηκοντα, καὶ ἑξ-
 ὄντων αὐτολεξὶ γράνται αὐτοῖς καὶ Συνοδοὶ καὶ πατέρες.
 ὁ δὲ Λέων καὶ ὡς ὑπεργουγῆς καὶ ὡς ἐν τῇ κρίσει αὐ-
 ἐθέλοντι κακουργεῖ, συγκακουργεῖ δὲ καὶ Οὐμπέρτος
 ὁ πρεσβευτὴς τῆς τῆς Λέοντος, ὅς πρὸς ταῖς ἄλλαις
 25 αὐτῶ αἰς λέγει ψευδολογίας κατὰ τῶν ἁγίων τῶν
 Κανόνων, ἐπιλέγει, ὅτι ὁ θρόνος τῆς Ρώμης ἔκ ἐδέ-
 ξατο αὐτῶς, καταψευδόμενος φανερώς, κατότι ἐδέ-
 ξατο καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτῶς, εἰς τὴν σωτρέχῃ τὸ

ἄππον καὶ ὅπερ λέγει ὁ ποικίλος καὶ παλιμβόλος
 Ἀναστάσιος ὁ βιβλιοθηκαρίου, ὅτι εἰς ἑνὸς Πατρι-
 ἀρχῆς Σκευοφυλάκιον εὐρίσκοντο οἱ Κανόνες, ἀνα-
 κεκαλυμμένῳ τῷ πρὸς ἡμᾶς καταψευδόμενος καὶ ὅτι,
 καθότι οἱ τίτλοι Πατριάρχαι παρῆσαν τῇ Συνοδῷ
 καὶ ὑπέγραψαν αὐτῶς, καὶ ἔχον αὐτῶς, ὅθεν εἰς πλὴν
 ἐβδόμῃ Συνοδῷ ἑμόνον αὐτῶς ὁ Κωνσταντινουπόλεως
 εἶχον, ἀλλὰ καὶ ὁ Νικητησίης, καὶ ὡς διείληται ὁ
 Πάπας Ἀδριανὸς αὐτῶς καὶ ἔχε καὶ ὁ Φίλιππος καὶ
 ἐκύρωσε, καὶ εἰς ἐπὶ αὐτῶς, ὅτι ὡς περ ἐν τῇ ὑπὸ Κορνε-
 λίου Συνοδῷ οἱ εἰκονοκλάται ἐκτὸς μνησθέντες, ἐσιώ-
 πησαν πλὴν ἐν Τρέλλῳ. Διὰ τὴν περὶ τῶν Εἰκόνων Κα-
 νόνα, ἔτω Λατῖνοι πονηροὶ ἀθετοῦσι πλὴν αὐ-
 τῶ Διὰ τῶς ἐλέγχοντες αὐτῶς αὐτῆς Κανόνας.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Πάπας Ζεφυρίνης καὶ Λέοντος σῶμα καὶ ἀλλήλων ψευδολογία περὶ τῆς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων.

35 Οὐ Πάπας Ζεφυρίνης εἰς πλὴν πρῶτον ὑποσολῶν πρὸς
 τῆς τῆς Σικελίας Ἐπισκόπου γράφει, ὅτι εἰς
 μόνον ἐξήκοντα οἱ Κανόνες τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ
 καὶ αὐτῶς (εἰς ἐπέπλησαι ἡ διέφθαρται ὑπὸ τῶν πα-
 πιστῶν ἡ ὑποσολῇ) τοῖς ἴσοις οἰέχεται τῷ Λέοντι
 ὁπτιμίαις. ἔτω ὁ μὴ Λέων λέγει ποντήκοντα, ὁ δὲ
 40 Ζεφυρίνης ἐξήκοντα, καὶ ἰδὲ οἱ Λατῖνοι καὶ μάλι-
 στα οἱ ἀνιμάρτητοι Πάπαι Διαφόρως λέγοντες, ψεύ-
 δονται, οἱ δὲ Ἀνατολικοὶ συμφωνῶντες ἑαυτοῖς καὶ
 ταῖς Συνοδοῖς, ἀληθύνουσιν. Σὺ δὲ κἀνταῦθα ση-
 μένεται, πῶς οἱ Πάπαι Διαφόρως λέγοντες, ψεύ-
 δονται, καὶ ἀγνοοῦσι, καὶ πᾶς τὸ, ὁ Ρώμης ἀνιμάρ-
 τητος καὶ κοινὸς πάντων ἀψόβητος διδάσκαλος; ὅ-
 πότε οἱ Πάπαι εἰς τοιαῦτα μεγάλα πράγματα οὐκ
 οἶδασιν τί λέγῃσι, καὶ μάλιστα ἀλλήλους καταβάλ-
 λουσι, λέγοντες κατ' ἀλλήλων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

45 Διάλυσις τῶ ὁγδοῦ ὑπὸ χειρὸς τῶν Λατίνων, ὅτι εἰς, ὅτι ἡμεῖς ἡ Συνοδος μὴ μνησθέντες καὶ τῶν δυ-
 τικῶν Κανόνων.

Πρὸς δὲ τὸ ὁγδοὸν ῥητόν, ὅτι ἐκείνων τῶν Συ-
 50 νοδῶν καὶ πατέρων Κανόνων κατηρέθησαν, εἰ-
 ἦσαν ἡσαν εἰς πλὴν χρεῖσιν τῆς Ἐκκλησίας, εἰ δὲ καὶ
 ἦσαν εἰς πλὴν δύσιν Συνοδοὶ τοπικαὶ καθὼς φαίνεται
 εἰς πλὴν συλλογῇ τῶν Κανόνων ἢ ἐποίτησεν ὁ Βασί-
 λειος Καταγγυλῆς καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτῶ πρῶτοι, καὶ
 μεταταῦτα κατεγράφησαν ἐν τοῖς συνοδικαῖς, φα-
 νεροῖς ἐπὶ ὅτι ὅσαι συμφωνοῦσι τοῖς Κανόσι τῶν

Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν συνεδέχθησαν. δεύτερον, ὅτι
 ὅσα εἰρηται περὶ Λυγυστίης, Ἀμβροσίης καὶ τῶν δυ-
 τικῶν ἁγίων, ῥηθήσεται καὶ περὶ τῶν ἐν δύσει Συ-
 νοδῶν, ὅτι δηλαδὴ ὅσα ἦσαν γνωστὰ καὶ τῇ γνώ-
 μη καὶ τοῖς Κανόσι καὶ τῇ ἀρχαίᾳ ἀναδεδοσὶ συμ-
 βαίνοντα, ἐδέχθη καὶ ἡ Συνοδος καὶ ἡμεῖς, ἐ μὴν
 ἀπλῶς δεχόμεθα ἅπερ ἔκ οἱδαμῶν, τῶ Ρώμης ἐν
 αὐταῖς ὡς ὑπὸ Τρίποδος μάλιστα καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλ-
 λοκοιτα

λόκοιτα Θεωρίζοντες. ὅθεν καὶ αἰπλότερον τῶν το-
πικῶν ἱσφαλον, καὶ ἐκ τῶν τοπικῶν τῆς Δύσεως
ἤρξατο καὶ ἡ προεδρία, παρελθόντα ἕως τῆ κοινῆς
κακῆ καὶ ἀνεπίστα χρίσματος. Ἰδε αὐτῶν βί-

βλίς πρώτη κεφάλαιον εἰκοτὸν πέμπτου, καὶ βί-
βλίς δούτερον κεφάλαιον δέκατον σέξτον, καὶ ὡσαύ-
τα κεφαλῆς τεταρτῆς Παράγραφον πρῶτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Διάλυσις τῆς ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσας τῶν Λατίνων, ὅτι ἐστίν, ὅτι ἐκ ἔξου τῇ Συνοδῷ νομοθετῶν τῇ ῥωμαϊκῇ
Ἐκκλησίᾳ περὶ γάμων ἱερέων, τῇ κανονίζουσῃ καὶ μὴ κανονίζουσῃ.

10

Πρὸς τὸ σῶσαι ἀπαντητέον, ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύ-
νοδος καθόλου Συνοδος ἔστα, ὅλως πῶς Ἐκκλη-
σίαν κανονίζει, καὶ ὁ ὡσαύτων αὐτῆς, ἰθὺνικὸς ἐστὶ
καὶ τελώνης. εἴτα εἰς ἱερωσύνης, ὡς εἴρηται βί-
βλίς πέμπτῃ κεφαλῇ δέκατῳ ἐνάτῳ, νομοθετεῖ
καὶ παρὰ τὴν Πάπαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ῥωμαϊ-
κήν, καὶ αὐτοὶ Βασιλεῖς, ὡς εἴρηται ἐν πο-
λλοῖς, καὶ Ἰδε καὶ τὸν Ἀγκύρας Μακάριον ἐν τῇ Κα-
ταβλήτῃ κεφαλῇ εἰκοτῷ πρώτῳ, πῶς ἡ τοιαύτη
Συνοδος τὸ πρῶτον κεκτημένη μετὰ Χριστὸν ἀξίωμα
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνομοθετεῖ καὶ εἰς πῶς ῥώμῃ,
δούτερον, περὶ τῆ βαπτίσματος πολλαὶ διώρισεν ὁ
ῥώμης, καὶ Διονύσιος Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ Κυπρι-
αὸς Καρθαγίνης, καὶ περὶ τῆ Πάπας ὁμοῦς ὅτι
ῥώμης καὶ οἱ Ἀσιανοὶ, ἀλλ' εἰς ἐδὼν ἐλογίσθησαν ἀπαν-
τες, ἕως ἡ διώρισεν ἡ πρώτη Συνοδος περὶ τῆ Πά-
πας, καὶ ἡ δούτερον περὶ τῆ βαπτίσματος. τρίτον,
αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ καθόλου ἔσται, καθόλου καὶ
πᾶσι ὑποφύονται κοινῶς τοῖς Χριστιανοῖς ἱερωμένοις
καὶ λαϊκοῖς, ὅθεν καὶ τοῖς Πατριάρχαις, ὡς εἴρηται
καὶ ὁ Πάπας, καὶ ἐπὶ ὁ λόγος ἔτις Φανερὸς καὶ ἀνα-
τίρρητος, καθόλου ὑδεμία Συνοδος ἐστὶν ὅρῳ αὐ-
τῆς ἡ ἀποφάσις πεποιήκων ἐξαιρέσει ἡνὸς Ἐπισκόπου,
ἡ Βασιλεῖς, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς βελομένοις εἶναι ὁρῶ-
δόξοις Χριστιανοῖς ἱερωμένοις καὶ λαϊκοῖς ἐξίστα πᾶσαι
αἱ Συνοδοὶ διώρισαν. ὅθεν πᾶντες οἱ Χριστιανοὶ ἱερω-
μένοι καὶ λαϊκοὶ ὁπωσδήποτε ἀξιώματος καὶ βαθμῆς
ἐξίστα ὑπόκεινται ταῖς ἀγίαις Συνοδοῖς, ὅθεν τελει-
οῦνται τῶν Συνοδῶν πέμπτοντα πέντε ἀντίγραφον ὑπο-
σῶς εἰς ἕκαστον Πατριαρχικὸν Θρόνον διὰ φύλαξιν
τῶν διωρισμένων, καὶ λοιπὸν τιμῶνται, πᾶσιν καὶ
οἱ Πάπαι ταῖς Συνοδοῖς ὡς καὶ πᾶς Ἀρχιερεὺς, καὶ
ἴδε τῶν λέγονται ῥητῶς καὶ Πελάγιον τὸν δούτερον ἀ-
νωτέρῃ βιβλίᾳ πέμπτῃ κεφαλῇ δέκατῳ ἐβδόμῳ,
καὶ τὰς λοιπὰς τόπας τῶν Συνοδῶν, καὶ τὰ παρὰ
χρὶς ἀνωτέρῳ κεφάλαιον. τέταρτον, ἡ Οἰκουμενικὴ
Συνοδος κατὰ πάντα ἔπεται τῇ γραφῇ καὶ ταῖς πα-
ραταῖς Συνοδοῖς, καὶ ὡς ἔχοντα πάντα τὰ ὑπάρχοντα
Λατίνων περὶ τῆ γάμων τῶν ἱερέων, ἐπειδὴ ἡτε γρα-
φῇ τὸ γάμον ἄλυτον βέλεται, καὶ ἡ πρώτη Συνο-
δος ἀπέφυγεν ὑπο τῆς τῆ μύσης τῆ γίνεσθαι δη-
λονότι βίβλιν ἀρξάνου ἐς τὸν γάμον τῶν ἱερέων, ὅθεν ἡ
παρὰ Συνοδος ἔχῃ ἡμῶν, ἀλλ' οἱ ἄλλοις θέλοντες
βλασφημεῖν. πέμπτον, ἡ Ἐκκλησία ὅπερ ἡ ἀναγ-
νῶν διώρισε, καὶ αἱ Συνοδοὶ αὐτὴ ἐβεβαίωσαν, ἵνα

δηλονότι οἱ Ἀρχιερεῖς μὴ ἔρχονται εἰς γάμον κοινῶς,
καὶ ἵνα γινόμενοι Ἀρχιερεῖς χωρίζονται τὰς γυναῖκας
αὐτῶν παρὰ τὴν, ἐκπύουσι βιάως, ὡς ἀναγ-
νῶν πῶς γυναῖκα αὐτῶν διὰ τὸ πᾶν δέσιν γίνεσθαι
Ἀρχιερεῖς μὴ ἀντιλέγειν, ἀλλ' εἶναι πῶς διὰ τὸν 15
τῶν ἰδίων αὐτῆς θελήματι, καὶ πρῶτον μὴ αὐτῶν
μορᾶσαι, εἴτα τὸν δέσιν γίνεσθαι Ἐπίσκοπον. ὅ-
θεν καὶ τὸν Ἐπίσκοπον ζητεῖ ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰς
ἀγίαν, μὴ πορνέοντα, μὴ σωμασάκτας ἔχοντα, καὶ
ἄλλα. περὶ δὲ τῶν ἱερέων ἐκ ἔτι παρὰ τὴν ἀνάγκην, 20
τὴν γὰρ ἔχει ὁ ἱερεὺς τῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς εἶναι
μὴ ταῦτα τοῖς αὐτῶν τέκνοις παρέχοντες ἄγανον,
μάλιστα ὁ Ἐπίσκοπος μεμνηνὸς περὶ τῆ ποιμνίας, καὶ
ἔχει ὡς περὶ γυναῖκα πῶς Ἐπισκοπὴν, ὅθεν καὶ τὸν
δύο λαβόντα Ἐπισκοπὰς δίχα μὴ λέγουσιν. ὁ δὲ 25
ἱερεὺς περὶ μόνης παρὰ κίβας μικρῆς, χωρὶς δη-
λονότι, ὡς γυναικὸς διωρίσθαι, καθὼς ἡ γραφὴ
νομοθετεῖ, εἶναι οἰκὸς, καὶ τὰ ἐξ ἧς. ἔκπν, ὅ-
ποτε τις τῶν ἱερέων γνώμῃ τῆς συζύγου αὐτῆς ἡ
διὰ τὸν γυναικα, ἡ ἀπέχει παρὰ καὶ τὸν Παῦ- 30
λον, δεκτὸν τὸ ἔργον, βιάως δὲ χωρίζεσθαι, ἔτι
ὡς ἄνθρωπον καὶ ἀντινομοθετεῖ κατὰ τῆς ἀγίας Πι-
νύματος. ἔβδοντον, ἡ Συνοδος ἐδὼν διωρίσκει περὶ τῶν
βελομένων διὰ τὴν ζωὴν κρείττονα, ἡ ἐγκρατεῖσθαι,
ἡ παρὰ καὶ τὸν, ἡ αἰ, ἀλλ' εἴρηται τῶν Λατίνων μὴ χω- 35
ρίζον βιάως τὰ συναικεία, ὅτι ἐστὶν ἔργον τῆς Ἀν-
τιχρίστου, ὅπερ Ἀντίχριστος ὁ τῶν Χριστῶ ἀντινομο-
θετῶν. ὅθεν Ἀθανάσιος ὑπολογίζετο δούτερον λέ-
γει, Ἡ Ἀρειανικὴ Ἀίρεσις Χριστομάχος, καὶ τῆς Ἀν-
τιχρίστου παρὰ ἔργον. καὶ Φίλιππος ὁ ῥώμης ὑπολογίζετο παρὰ 40
Ζήνων, Πέτρον τὸν Κιπρέα πρωτότοκον ἡνὸς λέγει
τῆς διὰ βίβλιν. ὅθεν ἀπλῶς κατηγοροῦντες τῆς Συ-
νόδος οἱ Λατῖνοι, καὶ μὴ διωρίζοντες ὅτι κατὰ τῶν
βίβλιν διὰ τὸν γυναικα ὑποφάσεται, ψεύδονται, καὶ
θανασίμως ἀμαρτάνουσιν, καὶ ἀντινομοθετεῖσιν αὐτῶν 45
τῶν Χριστῶ, καὶ σιωπῇ τὸ ἐπόμενον. ὅρῶν, οἱ
ἱερεῖς μὴ χωρίζονται βιάως, ζῶσιν ἐν Χριστῷ. οἱ
δὲ χωρίζονται βιάως (βίαιον δὲ λέγω, τὸ τινας
μὴ τῆς ἱερωσύνης ἐφίεσθαι τυχεῖν, μὴ ὑπὸ τυχαί-
οντα δὲ διὰ τὸ ἔχει γυναῖκα, χωρίζεσθαι αὐτῶν 50
καὶ μὴ βελομένους χάριν τῆς ὑπὸ τυχαίον τῆς ἀξιώμα-
τος τῆς ἱερωσύνης) πορνέουσι καὶ ἀσελγαίνουσιν τὰς
χάριτας. ἐννοῦν, οἱ Λατῖνοι ὡς ἐπιπλάσσει αὐτῶν
πίπτει τῶν ἀγίων Πινύματι, πῶς μὴ γὰρ μοιχάζει-
σαν ὡς χωρίζουσιν, ὡς ὁ κύριος ἐν τῇ δέκατῳ ἐνάτῳ
κεφα-

κεφαλαιῶν τῶν κατὰ ματθαῖον διώρισε, τὸν δὲ νο-
μίμως συναφθούτα γάμον αὐτοῖς χωρίζεσι, κατὰ
τῆς σωτηρίας ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ φερόμενοι.
δέκατον, οἱ αὐτοὶ μαχόμενοι τῇ συνόδῳ ἐλεγχέσθαι
5 τὰς ὡρίστας αὐτῶν, βλασφημίᾳ, ἔμῳ καὶ
ὅλως ἀπαυαίνοντα τὰ αὐτῇ διωρισμένα, ἐπειδὴ τῶν
μαρτυριῶν ἔθνεος κερδαίνει περὶ τὸ ὅριον τὸν Λίβανον
καὶ τὴν φοινίκην παπίζοντες, συγχωρεῖ τὰς ἱε-
10 ρεῖς αὐτῶν ἔχει τὰς γυναῖκας αὐτῶν, τὰς τὸν
Πάπαν συγχωρῆσαι περὶ τοῦτον. ἐνδέκατον, οἱ
λατῖνοι τῇ διορίσει ἔχοντες χρεῖσιν ἕκαστον τῶν ἱε-
ρέων λειτουργεῖν καθ' ἡμέραν, συγχωρεῖ τὰς τῶν
μαρτυριῶν ἱερεῖς μίγνυσθαι ταῖς ἰδίαις αὐτῶν γυ-
15 ναῖξιν καὶ λειτουργεῖν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἅλα τὸν

γάμον δὲ τοῦτον μὴ εἶναι ἀμαρτίαν, αὐτονομόθετον
τῷ Παύλῳ εἰπόντι ἐγκρατεῖσθαι τὰς ἱερεῖς τῷ κυριῷ
τῆς προσέχουσας, ἀλλὰ καὶ οἱ κανόνες τῶν πατέρων
καὶ ἡ ὡρίστος τῆς ἐκκλησίας βέλονται ἀγωνίζε-
σθαι καὶ ἱερομνῆστες καὶ λαϊκὰς ἐν κυριῷ μεταλήψεως.
δωδέκατον, ἐν τῇ Λεχίᾳ τινὰς τῶν ὀρθοδόξων ἱερέων
δουτέροις γάμοις ὁμιλήσας, συγχωρεῖσιν οἱ πα-
πισαὶ τὴν ἱεροσύνην ἔχειν, ἐὰν μόνον δέξωνται
τὸν παπισμόν. καὶ λοιπὸν ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦ-
τα ὡρίσματα ἔργα διὰ τῆς κοιλίας τῆς Ῥώμης προ-
σφερόμενα, καὶ τῇ γραφῇ ὄντα ἀντικείμενα, ἔ-
μῳ τὰς λατῖνας ὡς ὡραβάντας ποιεῖσιν αἰωνίαν
κρίσεως ἐνόχως, ἀλλὰ καὶ αἰτία τῆς ἀίρεσεως τῆς Λα-
τέραν γεγονόσιν, ὡς ῥηθῆσεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι τὸ προσφέρειν τὰς λατῖνας διὰ τῆς ἐπιφανείας μὴ δέχεσθαι τὴν ἐκκλησίαν τὸν μίαν γυναῖκα ἀνδρὶ
εἰς ἱεροσύνην, ἀδεκνέειν διότι τῆς συμφωνίας τῆς συνόδου μετὰ τῆς γραφῆς, διότι τῶν ὡρισ-
20 τῶν ῥητῶν καὶ κανόνων καὶ ὁικουμενικῶν συνόδων καὶ Παπῶν, τῶν σωσιάντων τὸν γάμον τῶν ἱερέων.

Περὶ ἐκείνου δὲ, ὁ προσφέρειν οἱ παπισαὶ διὰ
τῆς ἐπιφανείας ἀίρεσις ποικίλος, ἥτοι περὶ τῶν
καθάρων, ἐν ᾗ λέγει ἐκεῖνος, ὅτι τὸν μίαν γυναῖκα
25 ἀνδρὶ δέχεται ἡ ἐκκλησία πρὸς ἱεροσύνην, αὐτὴ μὴ
ἀπ' αὐτῆς ἐγκρατεῖσθαι, ὡς συνάδει ὁ Πάπας Ἰννοκέν-
τιος, καὶ ὁ διάλογος καὶ τινες ἄλλοι, ῥητέον πρῶ-
τον, ὅτι ἡμῖν ἐμέλει τί εἶπον, ἢ τί ἐφρόνησαν με-
ρικοὶ τῶν πατέρων, ἀλλὰ τί ἡ γραφὴ λέγει, καὶ τί
30 αἱ ὁικουμενικαὶ synodoi καὶ ἡ κοινὴ τῶν πατέρων δόξα
καὶ ἀρχαία τῆς καθόλου ἐκκλησίας ὡρίσταις βέ-
λονται, ἡ γὰρ γνώμη τινῶν ἐσωσίσει δόγμα ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ. δουτέρον, ὅτι καὶ εἰς τὴν πρώτην ἐν Νι-
κῶν συνόδῳ τινῶν εἰσηγήσει ἡ βελήθη κωλυθῆναι
35 τὸν γάμον τῶν ἱερέων, ἀλλ' ὡς φησὶ ὁ σωζόμενος βι-
βλῆς πρώτης κεφαλαιῶν εἰκοστῇ τέτῳ, Παφνέτιος ὁ
ὁμολογητὴς ἐκ ἀφῆκεν, εἰπὼν σωφροσύνην εἶναι τὸν
γάμον τῶν ἱερέων, καὶ εἶσαι ἕκαστον εἰς τὴν προαι-
ρεσιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς ἐκκλησίας
40 ὡρίσταις, περικεῖται δὲ ἡ ὑπὸ τοῖς τῆς ὁικου-
μενικῆς συνόδου τῆς τῆς ἐπιφανείας γνώμης καὶ τῶν
λοιπῶν τῶν ἔτι λεγόντων. τρίτον, ὅτι καὶ αὐ-
τὸς ἐπιφανὴς ἐκεῖ ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ μαρτυρεῖ ἐκεῖ-
νῳ τὴν γνώμην εἰς τινὰς κερρατηκῶν καὶ ἐκ
45 εἰς πάντας, καὶ ἴσως ὁ ἱερεὺς ἐπιφανὴς τῶν εἰπε-
τρέπῳ συμβεβηκότων καὶ βλαβῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ται-
αὐτῇ γνώμη προεχέσθαι εἰς σκανδαλὸν καὶ κοινὸν
κακὸν, καθότι ἡ βίβλος τῆς τοιαύτης ἐγκρατείας ἐγί-
νετο αἰτία πορνείας, ἡ ἐν Τρελλῶν συνόδῳ αὐτῇ καὶ

τὸ ἀξίωμα αὐτῆς διώρισε τὰ δίκαια καὶ ἀγαθὰ,
ἐπομνή τῇ γραφῇ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ τῆς καθόλου ἐκκλη-
σίας δόξῃ. τέταρτον, ὅτι τὸ κωλύειν τὸν γάμον τῶν ἱε-
ρέων ἐστὶν ἀιρετικὸν φρόνημα, καὶ καλίστα τῶν
Μανιχαίων κατὰ τὸν Αὐγουστίνου ὁπισθολὴν ἐβδομηκοστῇ
τεταρτῇ, ἀίρεσις τεσσαρακοστῇ καὶ πεντακοστῇ ἐκ-
τη. πρῶτον καὶ περὶ τῶν ὡρίσταις. συμφωνεῖ δὲ ἡ
συνὸς περὶ τῶν γάμων τῶν ἱερέων τῇ πέμπτῃ κανόνι
τῶν ἀποστόλων λέγοντι, ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτε-
ρος ἢ διάκονος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα μὴ ὡς βασιλέως
προφάσει ἀλαβείας, ἐὰν δεσπόσῃ, ἀφορίζεσθαι,
ἐπιμνήντων δὲ, καθαιρεσθαι. ὁ Παῦλος Τιμοθέῳ,
Δεῖ τὸν ἐπίσκοπον εἶναι μίαν γυναῖκα ἀνδρῶν. καὶ
Διάκονοι ἔσσαν μίαν γυναῖκα ἀνδρῶν. καὶ τίτω,
Εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος μίαν γυναῖκα ἀνδρῶν. Οὐρ-
βανὸς ὁ Πάπας βίνωνι ἐπισκόπῳ γράφει, διγά-
μους καὶ χηρῶν ἀνδρας διὰ τῶν ἱερέων βαθμῶν ἀ-
φορίζομεν. ἡ ἐν Γάγγρα συνόδος, Εἴ τις ἀσκήνοισι
ὡς πρεσβύτερος γεγαμηκότος μεταλαμβάνειν πο-
σφορας, ἀνάθεμα ἔστω. ἔτι φίληξ ὁ Ῥώμης ὁ Ῥω-
μαῖος υἱὸς ἦν φίληκος ἱερέως. ὁ Πάπας Ἀγαπη-
τὸς Γορδιανῶν πρεσβύτερος ἦν υἱὸς. Γελάσιος ὁ Πάπας
ἀφελικῶς ἦν, καὶ υἱὸς βασιλέως ἐπισκόπος. τῶν
τῶν ἔτι εἰπόντων, πῶς οἱ λατῖνοι τὴν ὡρίσταις
καὶ τὰς κανόνας τῶν ἀποστόλων, τῶν συνόδων καὶ
τῆς ἐκκλησίας ὡραβάντες, καὶ κωλύει βίαν τὸν
γάμον τῶν ἱερέων; σωφράκτες δ' ἔχον καὶ φανε-
ρῶς πορνείαν τὰς ἱερεῖς αὐτῶν ἀναιδῶς ὡραβλέπεσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Διάλυσις τῶν δεκάτης ὁμολογίας τῶν λατῖνων, ὅτι ἐστὶν, ὅτι ἡ συνὸς βεβαιῶσα τὰ ἴσα πρὸς τὴν
Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς Ῥώμης, ὡρίσταις.

Περὶ δὲ τὸ δέκατον ῥητέον, ὅτι εἰ καὶ περὶ τῆς διέκληπται ἀνωτέρω πολλαῖς, ὅμως παλιλλογητόν, ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως πρεσβῆα ἔλαβον εἰς πῶν δούτερων Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ἵνα ἡ δούτερον τῇ τάξει Πατριάρχης, εἰς δὲ πῶν τετάρτων ἔλαβε τὸ μεγαλιώτερον ὡς τὸν Ρώμης ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, ὅπερ ἔδον ἕτερον εἶναι, ἡ ἐξήγησις καὶ σαφὴν τὰ τρίτην Καὶ τῆς αὐτῆς δούτερας, καὶ τὸ χειροτονεῖν τὰς Μητροπολίτας τῶν τὰδε Ἐπαρχιῶν, καὶ ἴδε πῶν πρὸς τὸν Ρώμης Ἐπιστολῶν αὐτῆς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν. καὶ ἐπεὶ δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Φωκάς ἦσαν ἠθάψαν τῷ ἀξιώματι τῷ, εἰ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀνήρκεα τὰ εἰκῆα, καὶ ὁ Ἰσνιανὸς ὁμοίως, καὶ ταῦτ' ὦκα ἀνήρκεον ὁ Ἡράκλειος, ὅμως ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, νῦν χάριν βεβαιώσεως τῶν ὑπὸ τῆς δούτερας καὶ τετάρτης τῶν Συνοδῶν διορισμάτων ἐξέθετο τὸν Κανόνα, ἐμύγει ἔδωκε τῷ Κωνσταντινῆ πόλεως πλεόντι. ἐδὲ γὰρ τὸ μεγαλιώτερον παρέχει ἀξιώματι κοινὸν εἰς πῶν Ἐκκλησίαν, ἐδὲ τὸ πολλαῖς ὑπερεῖως ὡρεγῆναι, καὶ ὡς ὡρὰ ἀνάγκης, ἔτε τὸ Ἐπιταγῇ βασιλικῇ θεωρεῖν πολλὰ συνοδικῶς εἰς Κωνσταντίνου πόλιν, ἔτε τὸ ἀρετὸς ὡς περὶ κριτικῆς ἀσφαλισμὸς ἐν κατὰ χρείαν κατεπειγῆς, ὡς ἔλεγον ὁ Στραδῖτης περὶ τῶν Ρώμης εἰς πῶν πρὸς Νικαίᾳ Ἐπιστολῶν, καὶ οἱ Εὐσεβίαι καὶ Ἀθανάσιος ἐκάλεσαν κατὰ τὸν Ἰγλίον. οἱ Ἰεροσολύμων Ἰωάννης καὶ Ἐπιφάνιος καὶ Ἰερώνυμος μαχόμενοι, ἐκάλεσαν κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ τὸν Ρώμης. ὁ Εὐτυχὴς ἐκάλεσε κατὰ τὸν Ρώμης καὶ τὰς λοιπὰς Πατριάρχας καὶ τὸν Θεσσαλονίκης, καὶ οἱ μοναχοὶ τῶν Θεοφίλων οἱ ἐχθροὶ τὸν Χρυσόστομον, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῆς δούτερας Συρίας κατὰ Πέτρον Ἀπαμείας πῶν Συνοδῶν τῆς Ἐπαρχίας, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι καὶ Μοναχοὶ Ἀντιοχείας καὶ Ἰεροσολύμων κατὰ Σεβήρου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν τὰς Κωνσταντινῆ πόλεως Πατριάρχας Ἰωάννην καὶ Μηνᾶ, καὶ ἄλλοι ἄλλες, καὶ ἴδε ἀνωτέρω ἐν πολλοῖς τόποις. ταῦτα δὲ καὶ τὰς τῶν ὁμοίων ἐκ δὲ ἀσὶ ἡ ἀξίωμα, ἡ ἡγεμονία μοναρχικῶν, ἡ τῶν Ρώμης, ἡ τῶν Κωνσταντίνου πόλεως, καὶ ἑρηται

πολλὰς περὶ τούτων δούτερον, καὶ μεταταῦτα ἐξηγή-
σεται ἰδικώτερον, ὅθεν καὶ ἐνταῦθα ἐκ ἀληθείας
οἱ λατῖνοι λέγοντες περὶ τῆς Σιωδὸς ὅπερ οὐκ
ἐφρόνησε. δούτερον, ἐπειδὴ ὁ Ῥώμης ἐνόμιζεν ἔχειν
ἀξίωμα ἢ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἰδίον ἢ αὐτοεργῇ ὑπε-
ρερείας, ἰδίον ποιήματος πρὸ κοινὸν τῶν Πατριαρχῶν
ἀξίωμα, ἡ Σιωδὸς λέγει, εἶναι τὸν Κωνσταντι-
νουπόλεως ἴσον τῷ Ῥώμης, μετρεῖσα δὲ τὰ Κων-
σταντινουπόλεως τὸ τῷ Ῥώμης ἀξίωμα, καὶ ἀνά-
παλιν, ὡσανεὶ ἔλεγε πάλιν τῆς τάξεως καθ' ἣν ἐστὶ
πρῶτος ὁ Ῥώμης καὶ δεύτερος ὁ Κωνσταντινουπόλεως,
ἐστὶν ὁ Ῥώμης ὁπότερον ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὰ
Κωνσταντινουπόλεως πῶς ἐξῆσαν ἐκτενεῖσθαι ὡς ἐφα-
πλᾶται καὶ ἡ τῷ Ῥώμης, ἀλλὰ μὴ ὁ Ῥώμης μόνων
τῶν ἑσπερίων ὁρθοδόξων ἐπὶ Πατριαρχίας, καὶ ὁ Κων-
σταντινουπόλεως μόνων τῶν διωρισμένων αὐτῷ ἐπὶ Πα-
τριαρχίας, ἀλλ' ὁ Ῥώμης ἐν ἀνάγκῃς ἐνεργεῖ καὶ ὑ-
περερείας, ἄρα καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως. ἐπὶ δὲ τὸ αὐ-
τὸ ἀξίωμα καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς Πατριαρχίαις ἀποδείχθη
κτῶς. ἤρκεσε δὲ ἡ μετὰ τῷ Ῥώμης τῷ Κωνσταντινουπό-
λεως σύγκρισις πρῶτον εἰς βεβαίωσιν τῶν περὶ βίβλιν
τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως, ὥστε δηλαδὴ τὸν Κωνσταν-
τινουπόλεως περιλαμβανέσθαι τῇ τάξει τῶν Πατριαρχῶν τῆς
Ἀνατολῆς, καὶ εἶναι μετὰ τὸν Ῥώμης ἵνα μὴ ἡ μετὰ
τὸν Ἱεροσολύμων. τίς δὲ ἐστὶν ἡ ἀνάγκη αὕτη καθ' ἣν
αἱ Ἐπίσκοποι ἢ αὐτοὶ οἱ τῶν καθολικῶν Θρόνων, ἢ τοιοῦτο
Πατριαρχαί, ἢ καὶ οἱ λοιποὶ ἐνεργῶσιν ὑπερερείας;
ἐρεῖται καὶ περὶ τούτων ἐν πᾶσι τοῖς ἀνωτέρω βιβλίοις.
δούτερον, ὁ Ῥώμης τὴν μετὰ τῷ Ῥώμης συγκρίνεται ἔδύ-
ναται εἰπεῖν εἶναι ἢ πλείω τῷ μετὰ τῷ Ῥώμης συγκρίνεται,
εἰ μὴ πρὸς μάλιστα, ἀπομολογῶν καὶ λεξιθρη-
σῶν καὶ ὁρροσιολογῶν πρὸς καθάρισιν μὴ τῶν καλῶς
καὶ πολλὰς καὶ φανερώς καὶ ὑφ' ὅλης τῆς Οἰκουμενικῆς δι-
ωρισμένων, εἰς σύστασιν δὲ τῶν χθρὸς καὶ πρὸς τὰ ἐξου-
ρημίων παρ' αὐτῶς πρὸς φθορὰν πάντως τῶν ἐκκλησια-
στικῶν διηρημάτων, δὲ δ' εἰπεῖν καὶ δόσεσιν αὐτῶν.
Ἰδε ἀνωτέρω βιβλίου πέμπτης κεφαλῆς ἐν ὅσῃ
Παράγραφον τετακτοῦ δούτερον.

П А Р А' Г Р А Ф О Н I Z'.

Δι' αὐτοὺς τὰς ὁδοκατάτας ἐπ' ἀρχαῖς πᾶσι Λατίνων, ὅπερ ἔστιν, ὅτι ἡ Συνοδικὸς πλὴν Ἐκκλησίαν ῥώμης
μὴ καυονίζοντι καυονίζουσα μὴ νηστεύειν ἐν Σάββατον, ὡς αἰνοῦται.

Πρὸς τὸ εἰδέκατον ῥήτεον , ὅτι ἐδέχθη πολλὰ
βῶν , ὡς οἱ Κανόνες τῶν Ἀποστόλων εἰσὶν ἀληθινοὶ
καὶ ὁ γόδοις καταπέντε , καὶ ἰδίως ὁ ἐξηκοστὸς οὗτος
ἐδέχθη ὑπὸ τῆς Ἐπιφανίης ἀληθές αὐτοῦ , ὡς καὶ εἰ
ἐξηγηταὶ μαρτυροῦσι , καὶ ἡ ὑπόδοσις βεβαίη , καὶ
κατὰ τὸν Βασίλειον εἰς τὴν ὁμιλίαν , Παρακαλεῖτε οἱ
ἑαυτοὺς , καὶ τὸν Χρυσόστομον εἰς τὴν ὁδεκάτῃ ὁμι-
λίᾳ τῆς Ἐξαημέρας , καὶ αὐτὸν τὸν Θεοφόρον Ἰγνάτιον ,
καὶ ἡ κοινὴ χρῆσις ἥσπερ Ἀναγλὺν καὶ Δύσιν καὶ εἰς
πᾶσαν τὴν ὀικουμένην βεβαίη ὅτι ἐστὶν ὑποστολική

νομοθεσία ἡ νηδεία Τετράδος καὶ Παρασχόης, ἐν
δὲ Σαββάτῳ ἔδει νηδεύειν, ὃ γὰρ ἐξηκτος τέταρ-
της Ἀποστολικῆς Καὶ τῆς κωλύει, καὶ μαρτυρεῖ-
ται οἱ ἄλλοι πατέρες, οἷτε ἐξηγηταὶ τῶν Κανόνων,
καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. ἐν δὲ 50
ταῖς πέντε Ἀποστολικαῖς Διαταγαῖς λέγεται, καὶ νηδεύ-
ειν μεγάλῃ ἐβδομάδῃ, καὶ Τετράδῃ καὶ Παρασχόῃ.
καὶ, αὐτὸ δὲ νηδεύειν τὸ Σάββατον, ἔχῃ ὅτι δὲ νη-
δεύειν τὸ Σάββατον κατὰ πᾶσιν ἡμιεργασίας ὑπάρ-
χον, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνο καὶ νηδεύειν τῇ ἡμιεργασίᾳ
ἐν

ὁ αὐτὸς ἔτι ὑπὸ γῆν ὄντος, βιβλίῳ πέμπτῳ κεφα-
 λαίῳ τεσσαρεσθδεκάτῳ. ἔτι ὅν αὐταῖς λέγεται, Μη-
 σέειν Τετράδα καὶ Παρασκολῶν, ἔμιν Σάββατον, ἢ
 Κυριακῶν, πλὴν τῷ ἐνός, βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ
 εἰκοστῷ δευτέρῳ. καὶ ὁ Βασίλειος εἰς τὴν εἰρημνίαν ὁμι-
 λίαν λέγει ῥητῶς, Ἡδὴ σεαυτὸν ἀξιὸν ὠδρασκεύασον
 τῆς σιμνοτάτης νηστείας, ἐπεδὴ πούτε ἡμερῶν νηστεία
 ἡμῖν περικλήρεται, ἀλλὰ τῷ Σαββάτῳ νηστεία ἔκ ἦν.
 καὶ Χρυσόστομος εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ὁμιλίαν λέγει, Τοῖς
 10 τοῖς δρομέον τῆς νηστείας δεξιαμφοῖς καθάπερ σταθμῶν
 καὶ καταγῶγα καὶ ἀκτῶν καὶ αἰγιαλῶν καὶ λιμνῶν
 τὰς δύο ταύτας τῆς ἐβδομάδος, ἦγεν Σάββατον καὶ
 Κυριακῶν βραχυτί. Ἀναπαύσασθαι κεχέριται ὁ θε-
 σπότης, ἵνα καὶ τῷ σώματι μικρὸν ἀνίσταται ὑπὸ τῶν
 15 πόνων τῆς νηστείας, καὶ τὴν ψυχὴν ὠρμηθῇ ἀνίσταται,
 πάλιν παρελθόντων τῶν δύο τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰ
 ἐξῆς. καὶ ἴδε καὶ Κλήμους πρὸς Στρωματέα Στρωμα-
 τέων βιβλίῳ ἐβδόμῳ, αὐτὰ φησὶ, Δεῖ νηστεῖν Τε-
 τράδα καὶ Παρασκολῶν. καὶ ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος εἰς ἀ-
 20 ναγνωστότατον καὶ συμπεφωνημένον πᾶσι τοῖς κλήμασι
 τῆς Οἰκουμένης καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὠρισμένον Αἰρέ-
 σαι ἐβδομηκοστῇ πέμπτῃ καὶ Αἰρέσει ἐβδομηκοστῇ λέ-
 γει, Ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ νηστείας, ἐπεφασγία καὶ ἀγνεία καὶ
 Χρυσόστομος λόγῳ Ἀνδριαντῶν τρίτῳ, Τὴν γὰρ ὀφε-
 25 λος ὅταν μὴ ὀρίσθω καὶ ἰχθύων ἀπεχωμένῳ. τὰς
 δὲ ἀδελφὰς δάκνουσιν. καὶ πάλιν ὁ Ἐπιφάνιος Αἰρέ-
 σαι ἐβδομηκοστῇ πέμπτῃ, Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Πάσχα
 ὅτε παρ' ἡμῖν χαμόδιαι καὶ κακοπάθειαι, ἐπεφασ-
 γίαι, εὐχαὶ, ἀγρυπνίαι, νηστείαι, αὐτοὶ ἀπέωθον
 30 ὁψωνῶσι κρέα καὶ οἶνον, πολλὰς Τετράδας νη-
 σέοντες καὶ θεσμοῖς, ἀλλ' ἰδίᾳ περαιρέσει, καὶ ὁμοῦς
 Τετράς καὶ Πεντάββατον νηστεία εἶναι ἐν Ἐκκλησίᾳ
 ὠρισμένη. ὁ δὲ παλινογενὴς, λέγει γὰρ εἶναι
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν νηστείαν Τετράδος καὶ Παρα-
 35 σκολῆς. καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ὀρθοδόξου πίστε-
 ως καὶ πάλιν Αἰρέσει ἐβδομηκοστῇ πέμπτῃ λέ-
 γει, Δοκσοδικὴν ὠρῶσιν εἶναι τὸ νηστεῖν Τε-
 τράδα καὶ Παρασκολῶν πλὴν τῆς Πεντηκοστῆς. καὶ
 ἐν τῷ βίῳ τῷ ἁγίῳ Ἀμβροσίῳ λέγεται, ὅτι μὴ ὁ σε-
 40 βασμιώτατος ἔρως Ἀμβροσίῳ ἐγκρατείας πλήρης,
 ἠγρυπνίαι τε πολλὰ καὶ ἐνίσταται, εἰμὴ τῷ Σαββάτῳ
 καὶ τῇ Κυριακῇ, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ὁ ἅγιος Ἰερώνυμος
 λέγει, Τετάρτη ἐν καὶ Παρασκολῇ ἔχρη λυθῆναι
 νηστείαν χωρὶς μεγάλης ἀνάγκης, τῇ γὰρ Τετάρτῃ
 45 οἱ ἰσχυροὶ τὸν κύριον προδέδωκε, καὶ τῇ Παρασκολῇ
 ἐσαυρώθη ὁ ἰσχυρὸς, συμφώνως τῷ ἱερομάρτυρι Πέτρῳ
 τῷ Ἀλεξανδρείας, Κανόνι δεκάτῳ πέμπτῳ, καὶ Τιμο-
 θεῷ Ἀλεξανδρείας, Κανόνι δεκάτῳ, τὸ γὰρ μεταλαμ-
 βάειν ἐλαίῳ τὸν ἀπαῖξ ἐκτακτικῶς δέχσθαι ἐστίν. τὰ
 50 αὐτὰ λέγει καὶ ὁ ἅγιος Ἀνυστίνος. ὁ δὲ μακάριος Βε-
 νέδικτος ἐν ταῖς Καούσιν εἰς ἐπιτοίαν τῆς ταύματι αὐτοῦ,
 οἱ Κανόνι τεσσαρακοστῇ πρώτῳ συμφώνως τῷ δοκσοδι-
 κῷ Κανόνι, καὶ Ἰγνατίῳ· Πέτρῳ, Βασίλειῳ, Χρυσό-
 στόμῳ, Ἐπιφανίῳ, Ἀμβροσίῳ, Ἰερωνύμῳ καὶ Ἀνυσ-
 τίνῳ Τετράδα καὶ Παρασκολῶν ἐκέλευσεν εἰς ὥρας

ἐν αὐτῇ, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις κατὰ τὴν ἑκτὴν
 ὥραν ἐσθίειν. ὅτι δὲ Τετράδος καὶ Παρασκολῆς καὶ τῆς
 μεγάλης τεσσαρακοστῆς ἡ νηστεία ἐπεφασγία ἦν, μάρ-
 τυρες οἱ ἀνωτέρω πατέρες, καὶ ἡ ἐν Λαοδικαίᾳ Σύνοδος
 Κανόνι πεντηκοστῷ. πρὸς ὃ δὲ οἱ Λατῖνοι προσφέρουσιν
 περὶ τῶν Ἀσκητῶν τῶν καὶ τῷ Σαββάτῳ νηστεύοντων,
 λέγουσιν, ὅτι ἔκ εἰς τὸ κοινόν, ἀλλὰ καταμόνας ἐνή-
 σθον, καὶ ἐκαστὴ βελῇ ὅτε μὴ ἐνήσθον, ὅτε δὲ
 κατέλυσον, καὶ ἦν γνώμῃ ἔχει ἐννοεῖσθαι καὶ τὸ τῷ
 Ἰερωνύμῳ πρὸς Λυκίτιον ἐρωτήσασθαι, εἰ χρὴ νηστεῖν
 τὸ Σάββατον, ὁ δὲ ἅγιος ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὡς ὀφελόν γε
 εἶδεν ὁ θεὸς διατάσσει ἡμᾶς νηστεῖν καὶ ἡμέραν,
 δι' ἐντάλματιν δηλοῖσθαι, ἔμιν Διὰ τινὰ νομικῶς τήρη-
 σιν, ἀλλὰ γὰρ αὐτὸν ἡμᾶς τὸν ὁ ἅγιος, καθότι ὁ θε-
 55 κατὰ ὄντος Κανὼν τῆς ἐν Γάγγραι ἀναθεματίζει τὰς
 νηστεύοντας τὴν Κυριακὴν. ἡ Σύνοδος τοίνυν ἀποτί-
 νεται εἰς τὰς ἑωμαιὰς τὰς ὡς Νόμον ὠρᾶ δεδωκότας
 τὴν νηστείαν τῷ Σαββάτῳ κατὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς
 Ἐκκλησίας. ὅτι δὲ ἔκ ἦν ἡ νηστεία ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑπὸ τῶν
 Πέτρων καὶ τῶν Παύλων, ἀλλ' ἦν κανονισμὸς, μάρτυρες καὶ
 ὁ ἱερεὺς Ἀνυστίνος ὁπποσὶν ἑκατοστῇ δεκάτῃ ἐν αὐτῇ
 λέγων περὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ Ῥώμης αὐτῷ εἰς
 Μεδιόλανα ἀπερχομένῳ ἀπεκρίθησάσης, ὅτις ὁρῶν
 ἐκτὴν καταλυομένην τὸ Σάββατον, ἠρώτησε πρὸς ἁγίον
 Ἀμβροσίον, καὶ ἑαυτοῦ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἔχων, Ἐγὼ ὅ-
 60 τε εἰς Ῥώμην ἀπέρχομαι, νηστεῖν τὸ Σάββατον, ὅτε
 δὲ εἰς τὰ Μεδιόλανα, ἐνίσταται αὐτὸν, ἔχων ποίει καὶ
 σύ. καὶ ὁ Πλάτυνας καθαρῶς ἵσχυρῇ, ὅτι ὁ Πάπας
 Ἰννοκέντιος ὁ πρῶτος δηλονότι διώρισε ἵνα νη-
 σέουσι οἱ Χριστιανοὶ τὸ Σάββατον, τὴν μὴ, ὅτι τῇ
 αὐτῇ ἡμέρᾳ ἦν ὁ κύριος ἐν τῷ τάφῳ, τὴν δὲ, ὅτι
 τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐνήσθον οἱ Ἀπόστολοι. ἐπεδὴ λοι-
 πὸν ἡ νηστεία τῷ Σαββάτῳ ἔκ ἦν πανταχῶς, ὅτι εἰς
 μόνην τὴν Ῥώμην, καὶ ἔκ ἦν περὶ τοῦ Νόμου τῆτος,
 ἀλλὰ σιωπῶσα, ἐσιωπῶσα. ὅτι δὲ ἤρξαντο ἐφα-
 65 πλῆσθαι καὶ εἰσελθεῖν ὠρᾶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,
 ἡ νηστεία δηλονότι τῷ Σαββάτῳ καὶ ἡ καταλύσις τῆς
 Τετράδος, διηκόως ἡ Σύνοδος ἐκάλυψε τὴν τοιαύτην
 νηστείαν καὶ ὡς κεκλυμένην καὶ ὡς αἰτίαν ὠρᾶν
 μίας. ὁ δὲ καὶ ἐκαλῶς ὁ Ἰννοκέντιος διώρισε κα-
 ταλύεσθαι τὴν νηστείαν τῆς Τετράδος, ἀντινομο-
 θετῶν τοῖς Ἀποστόλοις καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ. λέγο-
 70 μεν τοίνυν πάλιν, ὅτι ὅσον μὴ ἦν τὸ Σάββατον εἰς
 τὴν Ῥώμην μόνον νηστεύμενον, παρεῳρατο. ὅτι δὲ
 γέγονε δόγμα καὶ πρὸς ἀνατροπὴν τῆς νηστείας
 τῆς Τετράδος, ἐκάλυθη. καθὼς καὶ αἱ δύο ἡμέ-
 ραι τῆς πρώτης ἐβδομάδος ἐν ὅσῳ ἐγασσεμαργῶντο
 μόνον εἰς τὴν Δύσιν, ἐσιωπῶντο, ὅτε δὲ ἤρξαντο δι-
 75 δάσκεσθαι καὶ εἰς Βελγίαν, ἡλέγχθησαν ὡρᾶ
 τῆς φωτίης. ἡ Σύνοδος τοίνυν διηκόως καὶ αἰγίως καὶ
 δοκσοδικῶς διώρισε, οἱ δὲ ὡρᾶ βαινόντες, βλασφη-
 μέν καὶ ἀντιπράττειν τῷ αἰγίῳ Πνεύματι. ὅτι δὲ ἔκ
 ἦν ἀπ' ἀρχῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης ἡ νηστεία
 Σαββάτου, μάρτυρες δύο ῥητῆς, πρῶτος ὁ Πλάτυνας
 80 ὅς λέγει ὅτι ὁ Πάπας Καλλιστος ὁ πρῶτος διέταξε
 νηστεῖν

νησέυσιν τὸ Σάββατον τετράκις τῷ χρόνῳ κατὰ τὰς
 τεσσαράς ἡμέρας· ὁ δὲ Ἰννοκέντιος ὁ πρῶτος διέταξε νη-
 σέυσιν αὐτὸ πάντοτε. δεύτερος μάρτυς ὁ ἄγιος Ἀνγ-
 στίνος, ὡς εἰπομένη ἀνωτέρω, καὶ σαφές ἐστι ἰδεῖν κατωπεί-
 ρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρῃ πρώτῃ κεφαλῇ αὐτοῦ δέ-
 κατον τρίτον, ὅπου ἀμφιβολίᾳ ὁ Ἀνγαστίνος βε-
 βαιοῖ εἰς μόνον πλὴν Ῥώμῃ πλὴν νησείαν τῷ Σαββάτῳ,
 πλὴν καταλύσιν δὲ αὐτῶν εἰς πᾶσαν πλὴν Οἰκουμενίαν, καὶ
 ἀνωτέρω βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ
 Παράγραφον πέμπτον. ὅτι δὲ νησέεσθαι τὸ Σάβ-
 βατον ὁρισμῷ ὑποσκοπικῷ, ἐστὶ δόγμα ἀρετικόν,
 μάρτυς ὁ Ἐπιφάνιος ἐν τῇ φησὶ, ἡ νησεία τῷ Σαβ-
 βάτῳ κηρύττει (ὁ Μαρκίων) τὸ δὲ Σάββατον νησέει
 διὰ τοιαύτην αἰτίαν, ἐπειδὴ φησὶ, τῷ Θεῷ τῶν ἰσχυρίων
 εἶναι ἡ ἀνάπαυσις τῷ πεποιηκότι τὸν κόσμον, καὶ ἐν

τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ ἀναπαυσάμενος, ἡμεῖς νησέεσθαι
 ταύτην ἵνα μὴ τὸ καθήκον τῷ Θεῷ τῶν ἰσχυρίων ἐρ-
 γάζωμεθα, Αἰρέσεις περὶ Μαρκίωνος. διὸλον ἔν ἐκ
 τούτων, ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία τὸ Σάββατον ἐκ
 ἐκείνου, καὶ ὅτι ἡ νησεία τῷ Σαββάτῳ εἶναι ὑπὸ τῶν 5
 Αἰρετικῶν ἐξόρμηται κατὰ τῷ Θεῷ τῶν ὁσίων, καὶ ἡ
 νησεία Τετράδος καὶ Παρασκευῆς εἶναι ὁρισμῷ Θε-
 σμῷ. ὅτι δὲ εἰς πλὴν Ῥώμῃ ἐνήσειον καὶ αὐτὰς τὰς δύο
 ἡμέρας τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς οἱ παλαιοὶ, μάρ-
 τυς Ἐιρηναῖος βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ τρίτῳ λέγων, 10
 ὅτι ὑπὸ Τελεσφόρου Πάπας ἐνάτῃ ὑπὸ τῷ ἁγίῳ Πέ-
 τρῳ καὶ μάρτυρε ἦν ἡ νησεία ἐπὶ ἐβδομάδας. κα-
 κῶς ἔν οἱ Λατῖνοι τὰς δύο ἡμέρας καταλύουσιν.
 ἔτι καὶ Ἐπιφάνιος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως ἐ-
 πί τῇ ἐβδομάδᾳ τῆς τεσσαρακοστῆς λέγει εἶναι. 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 4Η΄.

Ἀντιθέσεις ἐξ Ἑλλήνων διὰ πλὴν τῷ Σαββάτῳ νησείαν, καὶ ἀναίρεσις αὐτῶν ἐκ τῶν Καθόνων καὶ τῶν Διατα-
 γῶν καὶ τῶν πατέρων, ἐξ ὧν δέκνυται παράνομος ἡ τῆς Τετράδος καταλύσις καὶ ἡ τῷ Σαββάτῳ νησεία, 20
 καὶ περὶ Διαφορᾶς διωρισμένων καὶ ἀορίστων νησείων, καὶ τῆς ἐξ Ἀδὰμ ἐλευθερίας, ἀλλ' ἐχὶ ἐαυτῷ μετα-
 νοίας, καὶ περὶ κατασκευῆς τῶν ψυδῶν ἰσορῶν καὶ περιστάσεων καὶ τῶν λοιπῶν ἀγώνων τῶν Λατίνων
 κατὰ τῆς Συνοδῆς.

Ἀντιθέσεις τινὲς τῶν Λατίνων ὑπὲρ τῆς νησείας
 τῷ Σαββάτῳ, ὧν ἀναίρεσις αὐτῶν, πᾶσαι αἱ πα-
 ραδόξεις ἐνστάσεις περὶ τούτων ἀναλύονται. ἈΝΤΙ-
 ΘΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Οἱ Ἕλληνες νησέουσιν Τετράδα καὶ
 Παρασκευῇ, ἐπειδὴ δὲ νησεία ἐκ εἰς τὸ ἀπέχεσθαι
 κρεῶν καὶ ἰχθύων, καὶ ὅπως τὸ ἐξηρηραῖν, τὸ
 γὰρ ἐγκράτεια εἶναι, ἀλλὰ τὸ ἀπαξ τῆς ἡμέρας ἐ-
 χεῖν, ὅπερ ἐποιεῖν οἱ αὐτοὶ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέ-
 ραις, ἐνησέουσιν, ἀλλὰ μόνον ἐγκρατεύονται. Ἀλ-
 λά ῥητέον πρώτον, ὅτι ὁ λόγος ἐκ εἰς περὶ τῆς
 ποιῆς ὁδῶν καὶ ὁδῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς τῆς φρενὸς καὶ δι-
 δάσκει ἡ Ἐκκλησία περὶ τῶν ἐν αὐτῇ νησείων. περὶ
 δὲ ὅτι διδάσκει ὅπερ εἶπον ἀνωτέρω οἱ ἄγιοι πα-
 τῆρες. ἡ δὲ λατινὴ φρενὴ καὶ διδάσκει πλὴν κατὰ-
 λυσιν εἰς ἰχθύας, τισὶ δὲ συγχωρεῖ ὁδεῖν καὶ πλὴν
 καταλύσιν τῶν κρεῶν, περὶ τῆς παραδοξίας μη-
 δοῦ ἀναγκῆς ἔχουσας μετ' ἐαυτῶν. ἀντίκειται δὲ
 τῷ τοῖς ἁγίοις πατέρας. δεύτερον, οἱ πλείονες τῶν Ἑλ-
 λήνων νησέουσιν καὶ ἐγκρατεύονται κατὰ πλὴν ὁρ-
 δον, εἰ δὲ τινὲς καταλύουσιν, ἐκ εἰς τῷ κοινῷ
 πνεύματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μόνον τῶν ποιόντων
 πλὴν τοιαύτην ὁρδὴν, ὅθεν καὶ ἐλέγχονται
 καὶ κανονίζονται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας. τρίτον, ἐξ
 ἡμερῶν ἡμερῶν οἱ Λατῖνοι ὁρδὴν τρέπουν τὰς κοινὰς
 καὶ ἀρχαίας παραδόσεις, καὶ τὰς νησείας διόλου ἀ-
 πεβάλλοντο. ὅθεν ὁ ἱερεὺς Μαργέντιος ἐν τῇ σημειώ-
 σει τῆς ἐκείνης Κανόνος τῆς ἐν Λαοδικαῇ Συνοδῇ
 φησὶν, Οὐ νησέουσιν οἱ Λατῖνοι ποτὲ, καὶ χεδὸν πᾶ-
 σα ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἐκ πολλῶν ἀπέλιπε τὰς νη-
 σείας, ἡμῶν τῶν ἐν τῇ ὁρθοδόξῃ πλὴν Διαβαλλομένων
 ἀπαντα βέβαια τηρούντων. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Καὶ νησέουσιν οἱ Λατῖνοι, καὶ περὶ τῶν χειρουργῶν 25
 νησέουσιν, ἔτι Διαφέρεισι τῶν Γραικῶν, διότι καὶ
 λέων ὁ Πάπας λέγει ἵνα γίνωνται χειρουργαὶ καὶ τῇ
 Κυριακῇ τὸ πρῶτον, μάλιστα ἐκ τῆς ὑποβολῆς αὐτῷ
 περὶ Διόσκορον Ἀλεξανδρείας μήπω Αἰρετικὸν γυνό-
 μενον δέκνυται ὅτι συμφώνον εἰς τὰς νησείας καὶ αἱ 30
 δύο Ἐκκλησίαι, ὅθεν συμφώνεται πρῶτον μὴ εἶναι
 οὐα τῶν πολλῶν τὸν λέοντα, ἀλλ' ὅτι ἰωάννης ὁ Μόσχος
 ἐν τῇ Λεμωνναρίῳ λίαν ἐπαιεῖ, καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι
 Συνοδὸς διὰ περιστάσεων αὐτῶν συμφωνήσῃ, καὶ
 δεύτερον, ὅτι ἐκ τῆς συνόδου ἀλλ' εἰς Ἑλλήνας ἔγρα- 35
 ψον ὑπὸ τῆς ἐκείνης, ὅθεν καὶ καὶ παρ' Ἑλλήνων ἦσαν
 νησείαι περὶ τῶν χειρουργῶν, τότε δὲ πρῶτον ἐν Αἰγύ-
 πτῳ ἡρξάτο ἀμειβεσθαι, ὅτε ὁ Διόσκορος ἐξέπεσεν
 εἰς Αἰγύπτῳ, ἔτι δὲ ἡμερῶν εἶναι, ἐπειδὴ ἐδούλῃ
 ἔγραψον ὁ λέων, καθότι ἐδούλῃ ἄλλος παρετρέπη 40
 τῆς ὁρδῆς, καὶ δέκνυται ἐκ τούτων ἡ συμφωνία
 τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅτι δὲ ὁ λέων Ἑλλησὶν καταθύμιος,
 μάρτυς ὁ Παλαμάς ἐν τῇ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος
 πέμπτῃ λόγῳ εἰπὼν, ὅτι ὁ λέων Γραικὸς ἦν, καὶ
 γραικιστὶ συμφώνησεν. Ἀλλὰ ῥητέον περὶ ταῦτα 45
 πρώτον, ὅτι ὁ λέων ἐκ ἦν ἀντιδόχος τοῖς τούτοις
 ἐγκρίτοις ἁγίοις πατέρας καὶ τοῖς Κανόσι ἵνα καὶ
 αὐτοῖς ἐκείνη φρενήση καὶ χάρις, ὅθεν οἱ Λατῖ-
 νοὶ ἀείσκονται φθίνοντες τὰς βλάβας τῶν ἁγίων
 καὶ τῶν Κανόνων καὶ τῶν Συνοδῶν καὶ τῶν ὑποβολῶν τῶν 50
 Παπῶν, ὡς ῥηθήσεται βιβλίῳ δεκάτῃ μέρῃ
 κεφαλῇ πέμπτῃ, τί ἐν θάυμασόν ἐδιέφθε-
 ραν καὶ τὰς ὑποβολὰς τῶν λέοντος; εἰ δὲ καὶ ὁ Ἀβ-
 βᾶς Νεκταρίου ἔγραψον ἑλληνικῶς, ἥτοι ἀληθῶς,
 ὅτι ἐπάσας τὰς ὑποβολὰς τῶν λέοντος ἐφθάραν,
 ἀλλὰ

ἀλλὰ τινὰς, ἀρκεῖ ὅμως ὅτι ὅλως ἔφθαραν. καὶ ἡ ἐπιβολὴ αὐτῇ πρὸς Διόσκορον ἀντικειμένη ἔσα, ὡς εἴρηται, τοῖς Κανόσι τοῖς ἀγίοις καὶ τῇ πρὸς ἀδού-
 5 τῶν διεφθαρμένων ἐστὶ. καὶ γὰρ καὶ τὸ ἔγκλημα τῶν Λατίνων ἵνα μὴ γίνωται αἰ χερσ-
 τῶν ἐν παντὶ καμῶν, ἀλλ' ἐν χρόνις διωρισμένοις. νη-
 10 ρεῖαι δὲ γίνονται πρὸς τῶν χερστωνῶν καὶ δεήσεις παύ-
 τε ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ πα-
 15 τριον ἔθος, ἐμὴν ἐν τοῖς τοιοῖςδε καμῶν, καὶ μάλιστα
 τῶν ἡμερῶν ὅτε ἀπηγορεύοντες τὸ νηστεῖν. δούτερον,
 τῶν τοιούτων λατινικῶν νηστειῶν τῆς πράξεως ἐκ ἑσ-
 20 μάρτυς ἔτε ἀγίου ἔτε ἀρχαῖου φανερὸς ἰσορι-
 κὸς ἔτε μὴν Συμῶδος τις, ἀλλὰ γρατικολατῖνοι,
 ταῦτον εἶπεν παπολάτραι τινές, Λέων μαγνησιῶν
 25 καὶ ὁ συμμύσης τῷ λατινὸφρονος Βέκκας ὁ μεταχίτης,
 οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ μυθοπλαῖαι καὶ ψευδομαρτυρίαι.
 τῶν, ὅτι ὁ Λέων εἰ ἔτις ἀληθῶς ἐφρόνησεν, ἐκ
 ἐφρόνησεν ὁρθῶς ἐν τῷ. καὶ γὰρ τίνα ἐξέστασαν
 30 εἶχον ἱκανομοθετῇ ἐν οἷς ἐκ ἐξέλιον αὐτῶν, καὶ μάλιστα
 περὶ ἡθῶν ἀπηγορευμένων; τέταρτον, Ἰωάννης ὁ μό-
 χος ἐπαινῇ τὸν Λέοντα περὶ τῆς ἐπιβολῆς καὶ μό-
 νης, ἀλλ' ἐκ ἐν πᾶσιν αὐτῶν τοῖς ἔργοις, ὡς καὶ ὁ Πέ-
 35 τρος ἦν ἐπαινετὸς ἐν τοῖς ἀγίοις, ἐμὴν καὶ ὅτε ὑπεσέ-
 λειτο καὶ διεκρίνετο ἀπὸ τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστῶν, φοβέ-
 40 ρον τὴν ἐκ περιτομῆς. πέμπτον, ἡ ἐν Χαλκηδόνι
 Συμῶδος ἐσωμένη πρὸς τὴν Λέοντος, ἀλλὰ πρὸς Θεῶν
 καὶ τῶν Βασιλέως, ὁργανικῶς δὲ ἡθροισεν αὐτῶν ὁ Λέ-
 45 ων, ἀλλ' ἐμὸνος, ἀλλὰ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνα-
 γόλιος, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὸν τόπον, ἡ τις ἐλυ-
 50 σε τὰς ἀμφιβολίας ποδῶν, καὶ αὐτῶν τῶν Λέοντος.
 οἱ δὲ σοφοὶ τῶν παπιστῶν αὐτὶ τῶν εἰπῶν ὅτι ὁ Λέων
 μαχόμενος τῇ Συμῶδι περὶ τῶν ἑθνῶν Κωνσταντινου-
 55 πόλεως, κατεφρονήθη καὶ εἰς ἐδὸν ἐλογίσθη. λέγου-
 σιν ὅτι πῶν Συμῶδον ἡθροισεν ἰδίῳ ὁρισμῶ, ψύ-
 60 δόμοι ὁνόπριον Θεῶν καὶ ἀνθρώπων. οἷον, εἰ ὁ Πα-
 λαμαῆς ἦπε, καὶ δέχεται τὸν Λέοντα Γραικὸν ὄντα
 καὶ γραικιστὴ γραικῶντα, ἀλλ' ἐμὸνος λόγος αἰετοῦ
 65 εἶπεν ἡ τὸν Παλαμαῆν διόλεψεν ψύδεις, καὶ ἐκ τῆς
 σιωπῆς τῶν Λέοντος πῶν μεγάλῳ ἀγισμῶν, κα-
 70 θότι ὁ Λέων ἔτε Γραικὸς ἦν ἔτε γραικιστὴ σιω-
 γησῶν. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΤΡΙΤΗ, Ὁ Μαργενίου λέ-
 γει, ὅτι Δὲ τὴν Ἀπολιναριστὴν καὶ Κολλεθιστὴν ἀ-
 75 πηγόρουνται ἐν νηστειᾷ τῶν σαββάτων, καὶ οἱ τοιοῦτοι Ἀι-
 ρετικοὶ ἦσαν μετὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, ὡς μαρ-
 80 τυρεῖται κοινῶς, ἡ δὲ νηστειὰ τῶν σαββάτων ἀπηγορεύ-
 θη Δὲ Σίμωνος τὸν μέγαν καὶ Μετάνδρου καὶ Βασιλεί-
 85 δην καὶ Σαυπρινίου καὶ Κηρίνου καὶ Καρποκράτη καὶ
 Μαρκιῶνα, οἵτινες ἦσαν πρὸς τῶν Κωνσταντῖν, καὶ ἐγ-
 90 γὺς τῶν Ἀποστόλων, ὅθεν δέκνεται καὶ ἐκ τῆς ὁ-
 95 ὁ Μαργενίου ψυδεδέσας ἐστιν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι οἱ
 Λατῖνοι μᾶλλον ψύδεται καὶ συκοφάνται ῥητέον,
 ἐπειδὴ συκοφαντῶσι τὸν Μαργενίου λέγοντες ἐν τῇ ση-
 100 μασίᾳ τῶν οὐδεκάτην Κανόνος τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Συμῶδος
 ταῦτα ῥητέον, Ἀπείρηται δὲ ἐν τῷ σαββάτῳ ἡ νηστειὰ,
 105 ἐξ ὧν εἰρημῶν ἐν τοῖς περὶ τῶν Κανόνων, Δὲ μὴ

ἀλλήν καὶ σοφωτέραν αἰτίαν, ἐπὶ δὲ ἡ αἰτία αὐτῇ, ἵνα
 μὴ δόξωμεν συμφωνεῖν τοῖς Κολλεθιστοῖς καὶ Ἀπολινα-
 110 ροῖς τοῖς σαββατίζουσι πρὸς λυτρώσιν τῶν κεκοιμημέ-
 νων ἀδελφῶν. ἐν νηστειᾷ γὰρ λέγοντες, διώκεται πῶν
 νηστειᾷ λυτρώσαι τὴν δόξαν ὁνείας ἐν ἀμαρτίᾳ, καὶ
 115 ἐξ ὧν ἡδὲ ἀνάψυξιν ἀπαρμόντας, ὁ καὶ ἡμᾶς ὁμολο-
 γῶν τὰ καὶ ἐφαίνετο νηστειᾷ κατὰ τὸ σαββάτον,
 ὡς ἐκάστοτε ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων προσευχόμεθα τὰ
 νεκρώσιν ψάλλοντες. ἵνα ἐν φύγειν ταύτῃ πῶν Ἀι-
 120 ρεσιν καὶ αἰρετικῶν συμφωνίαν, ἐν νηστειᾷ καθῶς οἱ
 Λατῖνοι, εἰ αὐτῶν ταύτῃ πῶν Ἀιρεσιν ἀνανεώσαντες,
 δογματίζοντες εἶναι καθαρτέρων, ὁ λέγει Περὶ γα-
 125 τῶν, ὡς περὶ αἱ ψυχὰς καὶ ἁρσιν Δὲ πρὸς τῶν
 ἀνομιῶν ὁρίσκουσι, καὶ Δὲ τὸ νηστεῖν, ἐμὴν λόγῳ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔργῳ τὸ κακὸν ἐρύκηται Περὶ γα-
 130 τῶν Δὲ μαρτυρομένων, καὶ φοβέμενοι εἶπεν, ὅτι καὶ
 ὡς ἀδὴ λυτρώσις ἐστιν, ὁ οἷτε πατέρες καὶ αἱ γραφαὶ ὁ
 135 μολογῶν, ἀρνημένοι μὴ ἐμὴν τῷ ἀδὴ εἶναι μετάνοιαν, ἀλλ'
 ἐμὴν λυτρώσιν, ἵνα μή τι ἀσύνφωνον τῷ μεγάλῳ ἐλέει
 140 Φιλανθρώπῳ Θεῷ εἴπωσι, καὶ τὰ λοιπὰ. ἐν οἷς σημεῖ-
 145 σαι, ὅτι ἐλέει ὁ Μαργενίου καταλύει τὸ σαββά-
 150 τιν Δὲ τὴν Ἀπολιναριστὴν καὶ Κολλεθιστὴν, ἀλλ' ὁ ἡ-
 155 ρίδη ὑπὸ τῶν Κανόνων καταλύεται, χρησιμεύει ἐν
 γεμῶν καὶ Δὲ τὴν πάλαι Ἀιρετικὴν, καὶ Δὲ τὴν Ἀπο-
 160 λιναριστὴν καὶ Κολλεθιστὴν, ἐξ ὧν δέκνεται τὸν μὴ
 165 μαργενίου ὅτι μᾶλλον ἀληθῶς, τὴν κακοτόμως δὲ
 170 ψεύδεται Λατῖνος. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ, ὅτι
 175 ἐγίνοντο νηστειᾷ πρὸς τῶν χερστωνῶν, μαρτυρεῖ καὶ αὐ-
 180 τὸς Μαργενίου ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀγίων Ἐπιφανίᾳ, ὅπως
 185 φησὶν, ὅτι ἦν σωθήσεται, ἵνα γίνωται αἱ χερστωνῶν
 190 τὸ σαββάτον, διότι ἀρνηγῶνται αἱ νηστειᾷ τετράδες καὶ
 195 παρασκύης. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, περὶ τοιούτων
 200 ὁκλήσεων πρὸς τῶν Κανόνων καὶ ἀρχαῖας ἰσο-
 205 ρικῶν καὶ τὴν ἐγκρίτως πατέρας καὶ Συμῶδους δὲ
 210 προσφέρειν, ἐν νεώτερος καὶ ἀποκριφῶς μνηνολογίᾳ
 215 καὶ ἐπιταφίᾳ, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα καὶ μὴ εἰ-
 220 πωσι, καὶ πολλαχῶς Δὲ μαρτυροῦνται οἱ Λατῖνοι,
 225 αὐτ' ἐδὸς λογίζονται, καὶ γὰρ τὰ ἀρχαῖα καὶ κοι-
 230 νὰ παντάπασιν ἀμεταποίητα εἰσι καὶ ἀσφαλῆστα.
 235 δῶτερον, ὅτι τῶν τῶν μαργενίου ἡμῖν μᾶλλον βοη-
 240 θῆ, ἐπειδὴ πῶν κατάλυσιν τῶν σαββάτων καὶ πῶν
 245 νηστειᾷ τετράδος καὶ παρασκύης Δὲ σωτόμα ἰσο-
 250 ρικῶν καθαρῶς Δὲ μαρτυρεῖται. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΠΕΜ-
 255 ΠΤΗ. Ὁ Μαργενίου αἰτίαν δίδωσι τῶν μὴ νηστειᾷ
 260 τὸ σαββάτον, διότι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ αἴση ὁ Κύριος,
 265 τῆς τῆς ἐσπέρας, λέγοντος τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὅτι
 270 σαββάτων, Δὲ τὸ ἐορτάζοντας πῶν ἀγίων καὶ
 275 ὑπερβαύμας Ἀνάστασιν, ἐκάστοτε ἐν τῷ σαββάτῳ
 280 ἐδὲ νηστειᾷ ἡμᾶς, ὡς προσάτις ἡμῖν οἱ μεγα-
 285 λοῦρῆμονες Λατῖνοι. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ὁ σοφὸς μαρ-
 290 γενίου ἔτι νομίζει τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἐ-
 295 σπέρᾳ τῶν σαββάτων, ὡς ἐνόησαν καὶ ἡμῖν ὡς
 300 αὐτὸ οἱ ἀγιοὶ πατέρες, ἡμῖν ὡς δὲ ἐκείνοι τὸ
 305 ὅτι ταῦτον εἶπεν τῶν μαργενίου τὸ ἐσπέρας αὐτῇ
 310 τῶν ὁρθῶν καθῶς, ὡς ῥητέον φησὶν ὁ Εὐαγγελιστὴς
 315 Λυκάς

Σημειώσαντες δὲ ἔτι, ὅτι ὁ Πλάτινας εἰς τὸν εἶον
 τῷ Πάπᾳ Σεργίῳ λέγει, ὅτι τὸ ὑπογράψαι εἰς
 τὴν Συνοδὸν τὸν ἐν τῇ Κωνσταντινῇ πόλει Ἀποκρισι-
 5 ῖον τῷ Σεργίῳ, καὶ ὑποσχεῖσθαι εἰς τὴν Ῥώμην τὰ
 ὑπογεγραμμένα, ἔκ ἐδέξατο αὐτὰ ὁ Σέργιος. Ἀλλὰ
 καὶ γινώσκει περὶ τῶν, ὅτι καὶ τὸ ἴδιον τοῖς Λατίνοις,
 ἡ δωδεκαπλίνα δηλονότι καὶ τὸ κατηγορεῖν καὶ τὴν αἰκεί-
 10 ων. ἔτι καὶ ὅτι Φίληκος ἔλεγον λαβεῖν δώρεα τὰς
 πρέσβεις καὶ τὸν Ἀποκρισι-
 10 εἶν ἀπατηθῆναι, καὶ ὅτι τῆς κατὰ Ἰγνατίου τὸν Φώ-
 τιον ἀπατήσαι τὰς πρέσβεις τῷ Ῥώμῃ. σημείωσαι
 δούτερον, ὅτι τελευτήσας τῆς Συνοδῆς τῆς ἐβδόμης,
 Ἐπισκοποῦντες Θεοφύλακτος καὶ Στέφανος ἐπ' οὐνόματι
 τῷ Ἀδριανῷ Πάπᾳ Ῥώμῃς ἡθροισαν Συνοδὸν δευ-
 15 ως Φράγγων καὶ Γερμανῶν, ἐν ᾗ ἡθέτησαν τὴν ἐβδό-
 μῃ Συνοδὸν Ἀπὸ τὰς αἰγίας Εἰκόνας, ἀλλὰ ὁ Ἀδρια-
 νὸς ἐπήγαγε τὴν ἐβδόμην Συνοδὸν εἰς Κάρολον, καὶ εἰς

τὰ Δυτικὰ ἔθνη, οὗτα καὶ ταύτην τὴν ἐν Τρέλλῳ ὑ-
 περσφύησεν. σημείωσαι ἔτι τὸν Πλάτινα ἐν τῷ βίῳ
 Σεργίῳ λέγοντα, ὅτι ὁ Ἀποκρισιάρχης τῷ Πάπᾳ ἔ-
 20 πεμψεν ὑπὸ τῆς Κωνσταντινῆς πέλει εἰς τὴν Ῥώμην
 τὰς Καθόλους τῆς Συνοδῆς ταύτης, καὶ ἔκ ἐδέξατο αὐ-
 τὰς ὁ Σέργιος, ὡς ἔδύο φύσας, ἀλλὰ μίαν ὁμολο-
 γήσαντας ὅτι Χριστὸς, ὃν δὲ τὸ βίῳ Ἰωάννης τῷ ἐβδό-
 25 μῳ λέγοντα, ὅτι Ἰεσυσταὸς ὁφεινότητος ἔγραψε τῷ
 Ἰωάννῃ τὰτα Πάπᾳ ἵνα διαρῇ Συνοδικῶς περὶ
 τῷ Ὁμοσίῳ καθὼς ἐφύκει καὶ εἰς Ἀνατολικαί, ὁ δὲ
 Ἰωάννης ἀπεκρίθη χωρὶς Συνοδῆς τῷ Ῥωτομήτῳ. καὶ
 ἐν τῷ βίῳ Γρηγορίου τῷ τρίτῳ τὸν αὐτὸν λέγοντα,
 ὅτι ὁ Ἰσαυρὸς Λέων ἐβλασφήμη καὶ εἰς τὸ Ὁμο-
 30 σιον, καὶ γινώσκει, ὅτι οἱ τὴν Λατίνων ἰσορκεῖ, καὶ
 αὐτοὶ εἰς Σχολαστικοὺς βραγδαίως φερόμενοι κατὰ τὴν
 Ἀνατολικήν, ψεύδονται ὡς ὑπερπλεῖστον, καὶ συ-
 35 κριφαντῶσιν αὐτὰς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

20

Περὶ τῆς ὁμοειδῆς ὑπαντῆς τῷ Πάπᾳ Κωνσταντίνῳ ὑπὸ τῷ Ἀυτοκράτορι Ἰσπανίῳ, ἢ Ἀναστάσιῳ καὶ
 Πλάτινας μυθολογῶσι, ὅτι ψεύδης ἐστὶ καὶ ἀφ' οὗ ἐπαθον Σιλβερίῳ καὶ Βιγίλιῳ οἱ Πάπαι. καὶ περὶ
 τῆς ἐκτυφλώσεως Φίληκος Ῥαβωνίης συνεργεῖα τὰτα τῷ Πάπᾳ Κωνσταντίνῳ.

25

Σημείωσαι δὲ τὸν Ἀναστάσιον καὶ Πλάτινα ἔτι λέ-
 25 γοντας, ὅτι μετεπέμψατο ὁ Ῥινότμητος τὸν με-
 τὰ τὸν ἐβδόμον Ἰωάννην Πάπᾳ Κωνσταντίνῳ πρὸς
 εἰσαγὼν, ὅτινα φθάσαντα εἰς τὸ Βυζάντιον, ὁ ἦτορ
 τῷ Βασιλεῶς Τιβερίου περὶ πλῆτῃ μετὰ καὶ Κύ-
 30 ρῳ τῷ Πατριάρχῳ καὶ τῷ Κλήρῳ, καὶ μετὰ πολλῆς
 δορυφορίας. καὶ ὅτι εἰς τὴν Νικομήδειαν Ἀφελάν-
 τα, ὅτε ἦν ὁ Βασιλεὺς, τὸν Πάπαν, περὶ πλῆ-
 τῃσιν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐμόνον ἐνηγκαλίσαν-
 35 τὸν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ κύψας ἡσάσασατο αὐ-
 τὸν τὰς πόδας. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅσον μὲν περὶ
 τῆς ὑπαντῆς, εἴρηται οὗ τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ,
 καὶ τῷ Στεδίτῃ οὗ παπᾶ ἔχῃ Πάπᾳ ἐρχομένην
 40 ὑπὸ Θεοσαλονίκης εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν ἡ αὐτὴ ἐ-
 γράφη ὑπαντή. καὶ τὸν Κύρῳ Ἐπιφάνιον ἔπεμ-
 40 ψον ὁ Χρυσόστομος πάντα τὸν Κλήρον καὶ περὶ πλῆ-
 τῃσιν αὐτὸν, Ἐρμείας βιβλίῳ ἐγδόῳ, κεφαλαίῳ
 δεκάτῳ τεταρτῷ. καὶ κατὰ τὸν Συναξαριστὴν Λέ-
 45 ων καὶ Κωνσταντίνος οἱ Βασιλεῖς ἡσάσσαντο τὰς πό-
 δας Λέοντος Κατάνης Ἐπισκόπου. ὅσον δὲ Ἀπὸ τῷ
 Φίλημα τὴν ποδῶν, εἰπέωκε τὸ Ἰσπανίῳ
 τῷ Πάπᾳ καὶ ἐκάσῳ Ἐπισκόπῳ, ἔργον ἦν ὁλα-
 50 βίσαν, ἔπαυγε μὲν πιστεύοντι τῷ πράγματι,

μάλις δὲ καὶ ὅπως ἀπιστῶν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἐστὶν
 ὁ Ἰσπανίῳς ὁ κατὰ τὰς αὐτὰς ἰσορκεῖς ὁπτα-
 55 λας ἀγαγὼν δεδεμένον τὸν Πάπαν Σέργιον, ὡς προεί-
 ρηται, καὶ πῶς τῷ Κωνσταντίνῳ ἐφίλησε τὰς πό-
 δας; ἴσως ὁμοῦς ἐπελάθοντο τί ἰσόρησαν, περὶ
 Σιλβερίου καὶ Βιγίλιος τί ἐπαθον, ἐμόνον ὑπὸ Βα-
 60 σιλέων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς γνωστῆς τῷ Βελισαρίῳ,
 κρινάσης, κατακρινάσης καὶ ἐξορίζου τὰς Πάπας
 ὡς κακοποιῶν καὶ πεισθότων, καὶ νῦν ἰσορκεῖ τὰ
 μήτε εἰς ὄνειρον ἐλθόντα τὴν Ἀυτοκράτορι. ση-
 65 μείωσαι δούτερον, ὁ Ῥαβωνίης Φίληκος ὑπέγραψε με-
 τὰ Ἰνδικτιωνος, καὶ αὐτέστιν τῇ ἰδίᾳ κεφαλῇ τῷ
 Ῥώμῃ, ὅτε ὁ Βασιλεὺς ἐμήνυσε Θεοδώρῳ τῷ Πα-
 τρικίῳ καὶ ἀπῆλθε μετὰ φόβου εἰς τὴν Ῥάβοναν,
 καὶ συναρῶν τὸν Φίληκα ἔπεμψεν εἰς Κωνσταντινῆ-
 70 πόλιν, καὶ ἐτύφλωσεν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς συνεργεῖα
 τῷ Πάπᾳ, καὶ γινώσκει, εἴγε ἦν ὁ Κωνσταντίνος λίαν
 χειρομύκτης τοιαῦτα πράττων κατὰ τὴν ἀδελφὴν
 αὐτῆς, καίτοιγε μήτε τὰ Σιλβερίου καὶ Βιγίλιος, μή-
 75 τε τὰ Κωνσταντίνου ἔχουσιν ἔτι, ὡς φασὶν οἱ τοιαῦτοι
 ἰσορκεῖ. ἡμεῖς ὁμοῦς εἰς τὰς πλατυστάς Πάπας
 ὑποταγόμεθα, καὶ εἰς τὰς αἰγίας ἐκείνας ἀνδρας τὰς
 80 ἐρηκτάς ἐν αὐταῖς οὐκ εἰς τὴν ταπεινώσιν τῷ Χριστῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

50

Ἀντίθεσις Λατίνων, πῶς ἐν Τρέλλῳ Συνοδὸν λεγόντων δεδέχθαι τὸν ἀναβαπτισμόν, ὡς τὸν τῷ Κυπρια-
 νῷ Καθολικῷ δεξαμένῳ, καὶ λύσει αὐτῆς. καὶ ὅτι κατὰ Βυτύχιον Ἀλεξανδρείας ἢ ἐν Τρέλλῳ ἐβεβαίωσαν
 τὴν ἐκτὴν καὶ ταῖς πρὸ αὐτῆς, ἀναθεματίσασα καὶ τὸν Οὐώριον.

Προβάλλουσιν οἱ Λατῖνοι πρὸς τὴν ὡς ἔγκλημα ἀνατίρητον κατὰ ταύτης τῆς Συνοδῆς, ὡς δὴ ἔοικεν
 δεχομένη

δεχομένη τὸν κανόνα τῷ κυριεύοντι, δέχεται τὸν ἀναβαπτισμόν, ὃς ἀπείρηται ἰσχυρῶς ὡς πᾶσι τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐδὲν ἔπε περὶ ἀναβαπτισμοῦ, τὸν δὲ κανόνα ἀπεδέξατο καθ' ὃν τρόπον ἀπεδέξατο αὐτὸν ἡ ἐν Ἀρελάτῃ Σύνοδος καὶ ὁ μέγας Βασιλεὺς, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλία πρῶτον κεφαλὰς δεκάτη εἰς τὰ Παράγραφοι εἰσιν. ταῦτα καὶ περὶ τῆς ἐν Τρέλλῃ Συνόδου.

Σημείωσαι τὸν Ἀλεξανδρεῖας Εὐτυχίου ἱστορικῶς περὶ τῆς ἐκείνου ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τέτῳ. Πολλοὶ μέμψονται τὴν ἐκτὴν Σύνοδον τὴν ἐπὶ τῇ πατρὶσιν γενομένην. Ἐδοξε γὰρ σιωπῇ θρῆναι τὰν τῶν ἐκείνου τῶν ἐν Τρέλλῃ Συνόδου, καὶ ἐβεβαίωσε τὴν ἐκτὴν καὶ τὰς περὶ αὐτῆς πρῶτης Συνόδου, καὶ ἀνεθεμάτισεν ὅσους ἐκείναι ἀνεθεμάτισαν. λέγει δὲ ὁ Εὐτυχίος ὅτι ἐπὶ αὐτῇ τότῳ, ὅτι ἐκτὴν Συνόδῳ ἀνεθεμάτισε καὶ τὸν Ρώμης Οἰκουμενικῶν.

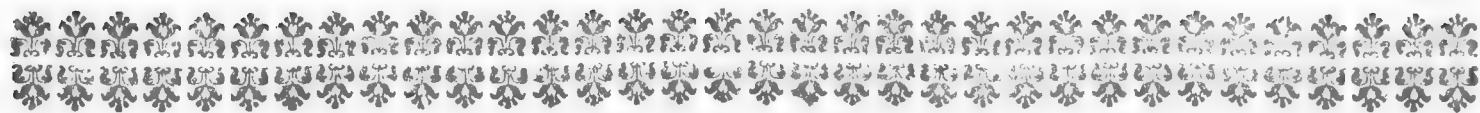

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ Παπῶν τινῶν Ρώμης ἐξ Ἑλλήνων καὶ Σύρων γυναικῶν. καὶ ἐν κατὰ ταῦτα εὐκοφαντύντων τὰς ἐξ ἑλλήνων γυναικῶν Πάπας, ὡς ἀντιθέτοντας τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Ρώμης.

Αΐθις οὗτος ὁ Πάπας Ἰωάννης ὁ πέμπτος, καὶ διεδέξατο αὐτὸν ἄλλος Ἰωάννης ἑξ ἑλλήνων τῶ γένους. ὅπως ἔν ὁ Βουένδικτος καὶ ὁ Ἰωάννης ἦσαν Σύροι τῶ γένους, ὁ Κόνων Θραξ, ὁ Σέργιος Σύρος, ὁ ὁὗτος ἔτος καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Ἰωάννης ὁ ἑβδόμος ἑλλήνης. ὁ Σισίνιος Σύρος, ὁ Ζαχαρίας ἑλλήν, Ρωμαῖον μόνον οἱ δύο Γρηγόριοι, πλὴν ὅτι Βενέδικτος τῷ τρίτῳ ἀπὸ Ἀγαθῶνος ὁ παύσεσθαι τῶν ἰωαννῶντος ἔδωκε Ἀθῶν χρυσοβάλλε ἐξουσίαν τῷ κλήρῳ, ἥτοι τῇ ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ λαῷ Ρώμης ἐκλέγειν καὶ ἀποκαθίσταναι Πάπαν ὄντινα ψηφίζονται χωρὶς τῶν ἑλλήνων ἢ τῶν Ἀντιοχείων. ἡ ἐν Ἐξαρχῇ αὐτῇ τὸν κατὰ κληρὸν ὄντα εἰς τὴν ἰταλίαν, ὅπου ἐκ ἐγούτω πρῶτον ἔτος, εἰ μὴ ἐμεσολάβει εἰς τὰς ψήφους τῷ Πάπᾳ ἡ βασιλικὴ ἐκδοσις. ὅτι δὲ κανονικὸν ἔργον ἐποίησεν ὁ παύσεσθαι Βασιλεὺς, πρῶτον, εἰ καὶ πάλιν μετέπειτα εἰς τὴν πρῶτον τάξιν, ὡς ἐπὶ τῇ πεποιθῆναι τὸν Ἰεσινιανὸν εἰς τὴν τῇ Βιηλὶ καθεστῆσαν. ὁ Σπονδαῖος πρῶτον ὅτι τῇ εἰς τὸν Βαρώνιον Συνόψιν, καὶ λογιζόμενος δῆσαν τὰς τέχνας τῶν Ρωμαίων, ὅτι ὡς ἤθελον καταβαλεῖν τὸν Πάπαν, ἥτοι τὸ πρῶτον αὐτῷ, φησὶ πρῶτον, ὅτι τινες τῶν ἑλλήνων ἐπεθύμησαν τῷ παπάτῃ. δεύτερον, ὅτι ἐπεμψον ὁ Ἰεσινιανὸς τὰς Κανόνας τῆς ἐν Τρέλλῃ ταύτης ἰωαννῆς τῇ ἐβδόμῃ ἑλλήνι ὄντι, ὁ δὲ αὐτῶν, ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ ὁὗτος καὶ ὁ ἑβδόμος οἱ Πάπαι ἑλλήνης οἷς, ἑσπῶν ὑποβαλεῖν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης τοῖς ἑλλήνων. Ἀλλὰ ῥητέον, πρῶτον μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι πῶς ἐκ ἀποδείξεσιν ὁ Σπονδαῖος ποῖον τῶν ἑλλήνων ἐζητήσαν γινώσκει Πάπαι. δεύτερον, εἰ γινώσκῃ τὸ πρῶτον, ἐκ τῆν ὡς ἔδοξεν, εἰς γὰρ τὴν Ρώμην ποῖος γινώσκει Πάπας, καὶ ὅπως τῆς σήμερον ἐπὶ τῶν ἑλλήνων.

λατινικῇ φύλῃ, καὶ μάλιστα σικανικῇ. πρῶτον δὲ τὸ δεύτερον, ὁ Σπονδαῖος ὅτι ἔπειτα, ἔπειτα ἑλλήνων αὐτῶν ἀπὸ Ἀναστασίας τῆς Βιβλιοθηκαρῆς, ὁ δὲ Ἀναστασιος ἐλέγει αὐτῶν τὸν Ἰωάννην, ἀλλ' ὅτι ὁ Πάπας Φοβηδῆς τὸν Βασιλέα, ἔσπερον ὅπως τὰς Τόμους, καὶ ἐκ ἐποίησε Σύνοδον. δεύτερον, εἰ καὶ ὁ Ἰωάννης ἔσπερον ὅπως τὰς συνοδικὰς (καὶ τῶν γε καὶ τῶν πλάσμα ἐπὶ Ἀναστασίῃ καὶ Πλάτωνα) τὴν Σύνοδον ὅπως ἐβεβαίωσαν ὕστερον καὶ Πάπαι καὶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, καὶ ἴδε αὐτῶν. πρῶτον δὲ τὸ τρίτον, τότε ἦν ἡ Ρώμη ὑπὸ τὴν βασιλείαν καὶ ὑποταγὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ποῖαν ἑλλήνων ὑποταγὴν ἤθελον ποιῆσαι τοῖς Ρωμαῖσι οἱ δύο Ἰωάννη; τρίτον, κατ' αὐτὰς ὁ ἑβδόμος Ἰωάννης αὐτῇ τῇ Βασιλεῖ καὶ ἐκ ὑπέγραψε τὸν Τόμον τῆς ἐν Τρέλλῃ, καὶ πῶς πάλιν ἐβέβητο ὁ Πάπας ὑποτάξαι τὸ πρῶτον τῷ Πάπᾳ τοῖς ἑλλήνων; τίταται, 35 ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἦν ἡνωμένη τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐτίμων αἱ Ἐκκλησίαι ἐκατέρωθεν κατὰ τὸ ἕκτος, ὡς μαρτυρεῖται πολλὰ γεγονότα ἐν τῇ μεταξὺ αὐτῶν μετὰ τὴν ἐκτὴν Σύνοδον, καὶ αὐτῇ ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικῇ, καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συμ- 40 βάτῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἕως Νικολάου τῷ πρῶτῳ, καὶ λοιπὸν οἱ δύο Ἰωάννη ποῖαν ὑποταγὴν ἐβέβητο ποιῆσαι τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰς Ρωμαῖας; εἰς τὸ δὲ λέγει, ὅτι Ἀθῶ ταῦτα ἐκλέγεις τῆς Ρώμης διώκει Πάπαν μὴ φρονοῦντα τὰ ἑαυτῶν πλεον μὴ 45 ποιεῖν, λέγοντες, ὅτι τῶν μάλιστα πρῶτον τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρώμης τὰ ἄλλα καὶ ἀσβεστῇ, μὴ θιγόντων φρονοῖν τῶν Παπῶν καὶ τῶν κλήρων αὐτῶν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τὰ τῆς Ρωμαϊκῆς, ταῦτον εἰπὼν τῆς σχισματικῆς καὶ ἀποβεβλητικῆς, 50

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

5 Περὶ Ἰβησινιανῶν τῶν δούτερων, καὶ ὧν ἐποίησαν κακῶν τοῖς πολίταις καὶ τοῖς πέριξ οἰδιοικηταῖς αὐτῶν καὶ ὁ Ἐπαρχος, καὶ περὶ βασιλείας Λεοντίου, καὶ ῥινοτμήσεως καὶ ἐξουσίας Ἰβησινιανῶν, ὁκτυφλώσεώς τε Λεοντίου καὶ βασιλείας Ἀψιμαρῆ, καὶ αὐτοῖς βασιλείας Ἰβησινιανῶν, καὶ τῶν ἐχάτων ὧν ἐποίησε κακῶν, καὶ ἀναρέσεως αὐτῶν, καὶ βασιλείας Φιλιππικῆς.

10 Στέφανόν τινα Πέρσιον εὐνάχον καὶ Θεόδοτον
τινὰ Ἀββαῦ εἶχον ὁ Βασιλεὺς Ἰβησινιανὸς διοικητὰς, οἵτινες, καὶ δὴ καὶ ὁ Ἐπαρχος αὐτῶν πολλὰ κακὰ ἐργάσαντο πρὸς Κωνσταντινέπολιν καὶ τὰ πέριξ. ὅν τέτοις καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς προσέταξε πρὸς Στεφάνου
15 καὶ ἀποκτείναν τὸν λαὸν Κωνσταντινέπολεως ἐξ ἀφ᾽ ἑνὸς νυκτός. εἶχε δὲ Λεόντιον τινα Πατριάρχον καὶ στρατηγὸν δόκιμον τρία ἔτη περικεκλεισμένον, καὶ τότε παρ' ἐλπίδα ἐλευθερώσας αὐτὸν, ἀπέδωκε στρατηγὸν τῆς Ἑλλάδος, δὲς αὐτῷ καὶ κάτεργα τρία ἵνα
20 ἀπέλθῃ αὐτίκα, ἀλλ' ὁ μοναχὸς Μονῆς τῆς Καλιδιστρῆς Παῦλος καὶ Γρηγόριός τις Καππαδόξ καὶ μοναχὸς τις ἕτερος Μονῆς τῆς Φλώρης φίλοι τῶν Λεοντίου συνεβέβησαν αὐτῷ θάρσυνον, καὶ ἐπέθετο νυκτὸς κατὰ τῆς βασιλείας, καλέσας τὸν λαὸν εἰς πλὴν
25 ἁγίαν Σοφίαν, καὶ δὴ καὶ τὸν Πατριάρχον καλλίνικον, οἵτινες ὥς περ ψυχορράγνυντες ὑπὸ τῶν εἰρηρῶν κακῶν, φημίζοντι βασιλεῖα τὸν Λεόντιον,

ἀποκτείναν τὸν Στέφανον καὶ Θεόδοτον, τὸν δὲ Ἰβησινιανὸν ῥινοκοπήσαντες, ἐξώρισαν εἰς Χερσῶνα. ὁπρὸς δὲ μετέπειτα πρὸς Λεοντίου Ἀψιμαρῆ, ὃν καὶ συλλαβὴν ἐτύφλωσε, καὶ περιώρισεν. Ἰβησινιανὸς δὲ ὑπὸ Χερσῶνος φύγει εἰς τὸν Χάιν τῶν Χαζάρων, κακῆθεν εἰς Βαλγαρίαν, καὶ δὴ σιωπῶν τῶν Ἀρχόντων Βαλγάρων ἔρχεται καὶ λαμβάνει πρὸς Κωνσταντινέπολιν, καὶ ποιεῖ τὰ ἔχοντα κακὰ εἰς τὸν Ἀψιμαρῆ καὶ τὰς Ἀρχοντας. εἰς δὲ πρὸς Χερσῶνα ἀπέστειλον ἵνα ἀφανίσωσιν αὐτὸν, καὶ ἐγένετο αἰὶα φονεῖσθαι, ὡς λέγουσιν, ἐβδόμηκεντατρεῖς χιλιάδας ἀνθρώπων, ἐτύφλωσε καλλίνικον τὸν Πατριάρχον, καὶ ἐξώρισεν εἰς Ῥώμην, καὶ αὐτὸς αὐτῶν πρὸς βαλε Κῦρην, ὅσα πρὸς τὸν ἐγκλῆσον εἰς πρὸς Ἀμασριν. ἐκ ἀπέβησαν αὐτῷ ὅμως ταῦτα εἰς καλὸν, ὁ γὰρ Βαρδάνης ὁ καὶ Φιλιππικὸς ὑποσατήσας αὐτῶν, καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν, ἐβασίλευσεν ὃν ἔτι ἐξακισχίλιον καὶ Ἀνακτοροῦ δεκάτῳ καὶ ἑπτὰ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

30 Περὶ τῶν σκώρων τῶν Φιλιππικῶν τῶν καὶ Βαρδάνης, καὶ τῆς ἀνόμης συνόδου αὐτῶν, καὶ ὧν ἐποίησε κακῶν ἱερῶν καὶ συγκλητικῶν κατὰ τῆς ἑκτῆς συνόδου φερύβητος, ἐξορίσας σὺν ἄλλοις καὶ τὸν Κωνσταντινέπολεως Κῦρην καὶ ἀντιστάσας τὸν Αἰρετικὸν Ἰωάννην. αὐτῶν ὁκτυφλεῖται καὶ καθαρῆται τῆς βασιλείας, καὶ βασιλεύει Ἀναστάσιος. καὶ περὶ τῶν Ἀνατολικῶν τόμων τῆς ἑκτῆς συνόδου εἰς τὰς πατριαρχικὰς θρόνους.

35 Σημεῖα δὲ Ἀγάθων Διάκονος καὶ Χαρτοφύλαξ τῆς ὁ Κωνσταντινέπολεως Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Βαρδάνης αὐτὸς ἦν μαθητὴς Πολυχρονίου Αἰρετικῆς, τῶν μαθητῶν μακαρίων Ἀντιστοχάου, τῶν ἀναθεματισθέντων εἰς πρὸς
40 ἁγίῳ Συνόδῳ. ὅθεν καὶ πρὸς ἡ ἐστειλθὲν εἰς τὰ βασίλεια, πρὸς Εἰκόνα τῆς ὁκτῆς συνόδου, κειμένη εἰς τὰ βασιλικά παρῶν, καθεῖλε. δούτερων, τὰ ὀνόματα Σεργίου καὶ Ὀνωρίου καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ὑπὸ τῆς ὁκτῆς συνόδου ἀναθεματισθέντων ἔβαλον εἰς τὰ
45 δίπτυχα, καὶ τὰς Εἰκόνας αὐτῶν ἀνέστηλιν. τρίτον, τὰ πρακτικά τῆς ὁκτῆς, κείμενα εἰς τὸ βασιλικὸν Παλάτιον, δηλονότι τὰ αὐθιχὰ καὶ ἀρχέτυπα, κατέκαυσε. τέταρτον, ἐξέβαλε Κῦρην τὸν Πατριάρχον καὶ περιώρισεν εἰς πρὸς μονὴν τῆς Χώρας, ἀντιστήγαγε δὲ Ἰωάννην τινα συμμύσην αὐτῶν.
50 πέμπτον, κατὰ τὸν Ζωναρᾶ ὑποθήκης μοναχῆς υἱὸς Μονῆς τῆς Καλιδιστρῆς, γινώσκων αὐτῷ ὄντος, διὰ τὸ πρὸς αὐτῷ πρὸς ἐσομένην ἐπ' αὐτῷ βασιλείαν, καὶ σιωπῶν τῶν Πατριάρχων Ἰωάννη καὶ τῶν Κυζίκων Γερμανῶν κατὰ τὸν Σαῖδαν, ἡθροισεν συ-

νέδριον ὁρῶντων, καὶ ἀνέθεματίσεν πρὸς ὁκτῆς Συνόδου, καὶ πολλὰς ἱερεῖς καὶ συγκλητικὰς. ὁκτῆς ἡγερεῖ διωγμὸν μέγαν, καὶ ἐξώρισε καὶ πολλὰς διὰ τὸ μὴ ὑπογράψαι αὐτὰς εἰς τὸν ἀνόμους ὄρον τῆς ψευδοσυνόδου αὐτῶν, ὅθεν καὶ μετὰ διετὴ χρόνον καὶ μῆνας ὁκτῶ, πρὸς Σαββάτῳ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς καθαρῆται, καὶ ὁκτυφλεῖται, καὶ αὐτὰρ καὶ ὁ ὁρῶντος Ἀναστάσιος, σφραγίσας τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, καὶ εὐθὺς πρὸς ὁρῶντος ἐκλήρυξεν. ἑβδόμον, πρὸς ὁρῶντος αὐτῶν τῶν Φιλιππικῶν τὰς πρὸς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ εἰς τὸ μέσον ἐπλοχευήσαντες αὐτῶν καὶ τὸν Αἰρεσιώχην Σέργιον, ὁ Ἀναστάσιος πρὸς ὁρῶντος αὐτῶν καὶ πρὸς ὁκτῆς, καὶ ὑπογράψαντες ὅτι κληροὶ καὶ ὁ λαός. ὁ γδοον, οἰκειοχέρως ἔτι Ἀναγνώσας ὄντος τῶν Ἀγάθωνος γραφάντων τὰ πρακτικά τῆς ὁκτῆς καὶ τὸν ὄρον αὐτῆς ὑπογεγραμμένον εἰς ἑξ ὅρους, ὁ μὲν ὁ Τόμος ἐβλήθη εἰς τὰ βασίλεια ὁρῶντος τῶν βασιλέων, ἵνα εὐρίσκηται ἐκείνῳ ἐπὶ τῆς ὁρῶντος, αἱ δὲ πρὸς ἐσάλησαν καθ' ἑαυτὰς εἰς ὁκτῆς Πατριαρχῶν.

ΠΑΡΑ-

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ῥώμης Κωνσταντῖνον ὑπολογητικῆς ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης, καὶ τριῶν σημειώσεων ἐκ τῆς Φιλιππικῆς καὶ τῆς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ταύτης, ἐξ ὧν δέκνυται Αἰρετικὸς ὁ Οὐνῶριος, καὶ ὁ Ῥώμης αὐτοῦ μοναρχίας.

5

Ἐγραψεν ὑπὸ τῆς ὑπὸ τῆς Αἰνῆς ὁ Κωνσταντῖνος πόλεως Ἰωάννης (τὸν οὗτος λέγει ὅτι ὁ Φιλιππικὸς ὡς ὁμόδοξον αὐτῷ εἰς Πατριάρχην περὶ βαλόν) εἰς τὸν Ῥώμης Κωνσταντῖνον, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι οἰκονομικῶς ἠκολούθησε τῷ Φιλιππικῷ, καθὼς καὶ Βασίλειος εἰς τὴν περὶ τῆς Πιύμας θεολογίας πολλὰ ἠκολούθησεν, ὡς φησὶν ὁ Ναζιανζηνός εἰς τὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς, καὶ δὴ καὶ Πρέσβυτος καὶ Κύριλλος ἠκολούθησαν περὶ τῆς Μοψουστίας, καὶ λοιπὸν φησὶ, καθ' ὅσον τρόπον καὶ ὁ Ἀργὼν ἐκ ἐκείνου Εὐδολογίᾳς, ἔτι καὶ αὐτὸς οἰκονομήσας μὴ νομιθῆναι Αἰρετικὸς, εἰ δὲ καὶ μετρηθεὶς ἀληθῶς ἡμαρτηκός, ἐπὶ συγγνώμῃς ἄξιός, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐν Εὐφείᾳ ληστικῶς ἡμαρτήσαντες, ἀλλὰ μετανοήσαντες, ἔτι συγγνώμῃς ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι. ἀλλὰ ταῦτα εἰπὼν, ἔδωκε ὡφελήθη ὁ Ἰωάννης, καθότι Αἰρετικὸς φανεί, πολυχρόνιος καὶ ἀκριβέστατος, ἐξεβλήθη, καὶ τοιγαυτοῦτο Θεοφάνης λέγει τεθνηκίαι αὐτὸν ἐν τῷ θρόνῳ, ὅμως ὡς ἀληθῶς ἐξεβλήθη. Σημειώσαι τρία τινὰ, πρῶτον, ὅτι τὸν Οὐνῶριον ἐβάλον ὁ Φιλιππικὸς εἰς τὴν Δίπυχα, δηλοῦν δὲ, ὅτι Διὰ τὸ εἶναι καθηρημένον ὡς Αἰρετικὸν καὶ ὑποβεβλημένον ὑπὸ τῶν ὁρθοδόξων τὸν Οὐνῶριον Διὰ τὸ περιποιήσασθαι αὐτόν. δεύτερον, ὅτι καὶ οἱ Λατῖνοι λίαν διχαιολογεῖν τὸν Οὐνῶριον, ὑπὸ τῆς

ψυχρολογίας τῆς παρόντος Ἰωάννης ἔλαβον τὰς ἀφορμὰς, ἀλλ' εἰς μάτῳ κοπιῶσιν ἀμφότεροι. τρίτον, ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ταύτης τῆς Ἰωάννης βέλονται συζητῆσαι τὴν τῆς Πάπας μοναρχίαν οἱ Λατῖνοι, Διὰ τὸ ἰολεῖν τὸν Ἰωάννην τῆς Πάπας Κωνσταντῖνος τὴν μεγάλην ὑποσολικὴν πρεσβείαν. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι λέγων ὁ Ἰωάννης ἀκριβῶς αὐτῷ πατριάρχῃ, εἰς τὴν ὑπὸ τῆς αὐτῆς φησὶ περὶ ἐαυτοῦ, Οὐκ ἀπαθῶς καὶ ἀβαρῶς καὶ δίχα παντὸς ὀδυρμῶς τὸ τοιοῦτον ὑπομέναιτες, πρὸς τὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἰχθυοῦσιν ἀξίαν καὶ κορυφῶν, λέγων τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, ὑποσολικὴ δὲ πρεσβεία καὶ κορυφὴ Ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης. δεύτερον, ὅτι ἰσότημον ὅλοι τὸν Πάπαν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς αὐτῆς τῆς πρὸς ἐκείνον ὑπὸ τῆς αὐτῆς 20 αὐτῶν, ἔτι καὶ λέγων, τῷ τὰ πάντα ἀγνωστῷ καὶ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρίῳ Κωνσταντῖνῳ Ἰωάννης ἐν κυρίῳ χαίρειν. εἴτα ἔδωκε τὸν συνίσπει μοναρχικῶς ἡγεμονίαν τῷ Ῥώμης, καὶ ἄλλοι γὰρ ἐγκαλέσαντο ὡς Αἰρετικοὶ, ἀπελογήσαντο 25 ἐκ εἰς τὸν Ῥώμης, ἀλλ' εἰς ἄλλους Ἐπισκόπους, ὡς τινὲς καθαιρεθέντες ὑπὸ τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς, ἀπελογήσαντο εἰς τὸς κορυφαίους τῶν Ἐπισκόπων. καὶ ὁ Ἀπολιναριὸς καὶ Οὐίπλιος ἀπελογήσαντο εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μέγας Ἐπιφάνιος, καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλους, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἐξώσεως τῆς Αἰρετικῆς Ἰωάννης ὑπὸ τῆς Βασιλείας, καὶ μεταθέσεως ψήφῳ πάντων τῶν Κωνσταντινου- 35 πολιτῶν τῆς ἁγίας Γερμανῆς, ἐξ ὧν κόμπηται Λατίνων λαμπρὸς ἡρώδης τῆς Πάπας καθάρσεις τῆς Ἰωάννης καὶ ἀντίστασις τῆς Γερμανῆς. καὶ περὶ καταδρομῆς Σαρακηνῶν εἰς Ἀσίαν, Ἀφρικὴν καὶ Ἰσπανίαν, καὶ φθορὰς αὐτῶν ὑπὸ Καρόλου Μαρτέλου τῆς Ῥηγὸς, καὶ δυσυχῆς οὐκιδώσεως τῶν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀναστάσιος τὸν Ἰωάννην κατήγαγε ὡς μὴ ὁρθόδοξον, καὶ τὸν Κυζικῆς Γερμανὸν εἰσήγαγε κατὰ τὸν Ζωναρᾶν. ἦν δὲ ὁ Κυζικῆς Γερμανὸς ὁ ἀνεχόμενος ποτὲ Διὰ πρεσβείας τῆς Πρωγονίας πῶς ὦν, ὡς γράφει ὁ αὐτὸς Ζωναρᾶς, ἀνδρὸς ἐν ἀρετῇ καὶ πρεσβυτικώτατος κατὰ τὸν Δαμασκηνὸν Ἰωάννην, ὅστις βεβαιῶν, ὅτι πρὸς τὸν τὸν Γερμανόν, ἀπερχόμενον εἰς τὸν ἐν θρονοῦ αἰνῆσαι, ἡ μήτηρ τῆς ἁγίας Στεφάνης τῆς ἐκ ἐβόησε λέγασα, Εὐλόγησον Δεσποτάμῃ τὸν καρπὸν ἐν βασιλείᾳ τῆς κοιτίδος, ὅ δὲ Γερμανὸς πρεσβύτων τὸ μέλλον, ἀπεκρίθη αὐτῇ, Εὐλογησάτω αὐτὸν ὁ Κύριος Διὰ πρεσβείων τῆς πρωτομάρτυρος Στεφάνης. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ὡφθη αὐτῇ φλόξ ἀνιμνήν, ἐξεληύσατο ὑπὸ τῆς εὐμαρίας τῆς ἁγίας Πατριάρχης, ὅθεν γυνήθης, ὡνομάθη Στέφανος ὁ πᾶς κατὰ τὴν πρὸς ἐξέρεσιν τῆς Θεωσιῆς ἀν-

θρῶς, τὴν πρεσβυτεύσαν πρεσβείαν καὶ τὸ μέλλον τῆς 40 παιδὸς μαρτύρειν. Λέγει δὲ καὶ ταῦτα οἱ Λατῖνοι, ὅτι ὁ Ῥώμης Γρηγόριος ὁ δεύτερος καθελὼν τὸν πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τὸν Εἰκονομάχον, ἀπεισῆξε τὸν ἐν ἁγίοις Γερμανόν. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ τὸν κόμπηται Λατίνικὸς, πρῶτον, ὅτι 45 ὁ Κύριος ἐξεβλήθη, καὶ πρεσβυτέρου ὁ Ἰωάννης ὑπὸ τῆς Φιλιππικῆς ὡς κοινωνὸς ἐκείνῳ κατὰ τῆς ἐκτῆς Σινόδου. βασιλεύσαντος ὅμως τῆς Ἀρεμίας τῆς καὶ Ἀναστασίας, καὶ ὅντος ὁρθοδόξου, ὁ Κλήριος Βασιλεὺς ὁρθοδόξου τυ- 50 χῶν, καθῆλθε τὸν Ἰωάννην, καὶ πρεσβύβασε κοινῇ ἐκ- 50 λογῇ καὶ ψήφῳ τὸν Γερμανόν, ὡς οἱ ἱστορικὲς τῆς Ἀνατολῆς βεβῶσιν, ἐν οἷς καὶ ὁ Θεοφάνης, ὃ καὶ συμμαρ- 50 τυρῶν ὁ ὑπὸ Παρισίᾳ Ἰάκωβος τόσα λέγει, ὅτι εἰς τὰς ἐπισημοτάτας δεκατίσας χρόνους ὑπὸ τῆς πρεσ- 50 βλήθη ἔτος ὁ Γερμανὸς ψήφῳ καὶ δικιμῶν τῶν 50 Θεοφάνους

Θεοφιλεσάντων Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων καὶ πα-
 τὲς τῆς διαγῆς κλήρος καὶ τῆς ἱεραῆς συγκλήτης καὶ
 τῆς Θεοσηρίτης λαῶ τούτης τῆς βασιλείδος τῶν πό-
 λων, ἡ θεία χάρις μετατίθῃσι Γερμανὸν ἐκ Κυζίκου
 εἰς Κωνσταντινέπολιν. ἦν δὲ ἐκεῖ Ἀποκρισιάρχῃ τῷ
 5 Ῥώμης Μιχαὴλ Πρεσβύτερος, ἀλλ' ἔτε τῷ Πάπα
 ἔτε τῷ Ἀποκρισιάρχῃ αὐτῷ τὸ ὄνομα μνήμης ἡξιώ-
 θη. σημείωσαι δὲ, ὅτι ἔτε Ζωνάρης ἔτε Κεδρη-
 νὸς ἰσχυροὶ τί περὶ τῆς τῷ Μιχαὴλ, ἀλλ' ἡ μόνον
 10 ὁ Θεοφάνης ἀπλῶς μέμνηται τῆς τῷ Μιχαὴλ παρη-
 σίας ἐν τῇ χειρηνίᾳ, ἡ μὲν δὲ ἐν αὐτῇ ἐγούργησε
 μνήμη τῷ ὀνόματος αὐτῷ. τὰ δὲ περὶ χειρηνίας
 τῶν Πατριάρχων ἴδε εἰς τὸν κατὰ Αἰρέσεων Συμεὼν ὁ
 Θεσσαλονίκης Διάλογον, καὶ Θεοδοσίον τὸν Ζυγμα-
 15 λαὺ εἰς τὴν Τερκογρατίαν, καὶ τὸν Κωδινόν. ἦν δὲ

ἡ ἀνέβλησις τῷ Γερμανῷ ὡς ἦσαν αἱ τῷ Χρυσόμῃ
 καὶ τῷ Μηνᾷ, καὶ ἴδε τὸν τόπον βιβλίου πέμπτῃ κε-
 φαλαίῳ εἰδεκάτῳ. Σημείωσαι, ὅτι Διὰ τὰ μεταξὺ
 τῶν Ῥωμαίων τότε σκαύδαλα κατέτρεξαν οἱ Σαρα-
 κκοὶ πρὸς Ἀσίαν καὶ Ἀφρικήν, καὶ μάλιστα πρὸς Ἰσ-
 παρίαν, πλὴν τοῖς Βετικῇς, οἵτινες ἐβελήθησαν
 παραγοιῆσθαι καὶ εἰς τὴν Φρατίαν, ἀλλ' ὡς λέγουσιν
 ἀπαιτήσας αὐτοῖς ὁ Ῥῆξ Καρόλος Μάρτελος, ἀπέκτει-
 νεν τετρακοσίας ἐξήκοντα χιλιάδας Σαρακηνῶν, καὶ
 Χριστιανοὶ ἔπεισαν μόνον χίλιαι ἑκατὸν τεράκοντα,
 ὅθεν οἱ Σαρακηνοὶ ὀργῆς κάτοχοι γυνόμηναι, ἔτρι-
 ψαν τὸν θυμὸν αὐτῶν κατὰ τῆς Κωνσταντινέπολεως,
 καὶ οἷον ἐκείθεν μετὰ δυσυχίας ἀπηλλάχθησαν,
 ὡς εἰρησέται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς μετὰ Ἀναστάσιον βασιλείας Θεοδοσίας, καὶ παρατήσεως τῆς βασιλείας καὶ μοιρᾶς αὐτῆς καὶ ἀ-
 γότητος, καὶ βασιλείας Λέοντος τῷ Ἰσαύρῳ.

25 Τὸ ἔτε ἐπὶ ἀκοσποῦ δεκάτῳ πέμπτῳ ἐγένετο ὁ
 Θεοδοσίας Βασιλεὺς ὑπὸ τελώνῃς ὅπερ ἦν πώτερον,
 καὶ ἄκων κατὰ τὸν Θεοφάνην. ὁ δὲ Ἀναστάσιος κα-
 ρέσθας ἐγένετο μοναχὸς εὐθὺς ἡνέξοριτος. ἦν δὲ
 30 ὁ Ῥοδόξος ὁ Θεοδοσίος, ὅθεν καὶ εἶχον εἰς τὰς ἡμέ-
 ρας αὐτῷ μεγάλην παρρησίαν ἡ δούβεια. ἡ παρῆλθε
 χρόνος, καὶ ἦλθεν ὁ Ἰσαύρος Λέων, καὶ ἐβασίλευ-
 σεν εἰς τὸ Βυζάντιον, τῷ Θεοδοσίῳ παραίτησιν τῷ
 βασιλικῷ θρόνῳ ποιησαμένη, καὶ ἅμα τῷ ἡφ' αὐ-

τῷ ἐκκλησιαστικῷ γυνόμηναι, καὶ εἰρηνικῶς ἐν τῇ ἑ-
 φέρῳ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς αὐτῆς τελειωσαμένη,
 ὅστις προσέταξε γραφῆναι ἐν τῷ μνήματι αὐτῆς τὴν
 καὶ μόνον, ΥΓΙΕΙΑ, καθότι ὁ ὀπιδανὼν δεδιγμένος,
 ἦγαν ἔπαυσε τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἐκέρδησε πρὸς τὸ
 τῶν παθῶν ἐλευθερίαν τῆς ψυχῆς αὐτῆς. ὁμολο-
 γῶσι δὲ οἱ αὐτόποιοι τὸν Θεοδοσίον τῷ πρὸς χριματίσαι
 ἅγιον, καὶ θαυματουργίαις τὸν τόπον, ἐν ᾧ οὐκ ἀ-
 φιάσθῃ τιμῆσαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τρίτης περικυκλώσεως τῆς Κωνσταντινέπολεως ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῆς ἀπρᾶξις αὐτῶν τῇ
 35 πρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἀφανισμῷ τῷ στόλῳ αὐτῶν, καὶ ὅσων ἐπαράθησαν κακῶν πρὸς τὴν πόλιν καὶ
 40 ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν, καὶ ἀναδείξεως τῷ Ἀκαθίστῳ ὕμνῳ, καὶ περὶ τῆς μεγάλης θαυματικῆς ἐν Κωνσταντινέπολει.

45 Ἀφίημι λέγειν πρὸς ὑποχέσιν καὶ τὸν ὄρκον ἃ ἐποίησε
 μετὰ τῶν δεδιγμένων εἰς τὴν Ἰσαυρίαν Ἑβραίων ὁ
 Κόνωνος καὶ Λέων αὐτῶν, ὡς ὄντα τοῖς πᾶσι θρυλόμε-
 5 να, μόνον διηγῶμαι πρὸς τῶν αὐτῶν ὑπὸ τῷ Πατριάρχῃ
 Γερμανῷ, καὶ ἦν ἐποίησαν ὁμολογίαν τῆς πίστεως
 αὐτῶν, ἥς τὸ ἴσον μετὰ τῶν ἐκόντων αὐτῶν ἀπέσειλε
 καὶ εἰς τὸν Ῥώμης, καὶ πρὸς ἐπέλυσιν τῶν Σαρακε-
 10 νῶν ἕως εὐδον ἐν τῇ Κωνσταντινέπολει, ἦν καὶ περιε-
 50 κύκλωσαν τρεῖς χρόνους, ἀλλ' ἔν' ἀπράκτοι ἔφυγον,
 καὶ πολεμῆτες τοῖς Βυζαντινοῖς, ὑπ' αὐτῶν πρὸς τῇ
 ἐνίκηθησαν, ὡς ἰσχυρῇ τῷ ἐκ τῶν Λατίνων ὁ Βέ-
 δας, καὶ ἐκ τῶν Ῥωμαίων ὁ Κεδρηνὸς καὶ ὁ Θεοφάνης,
 ὅς καὶ τῶν Σαρακενῶν στόλον λέγει ἀφανισθῆναι
 ὑπὸ τῶν πυρφόρων καραβίων τῷ Βασιλεῶς, πλὴν

ἡ δυνάμις τῷ Θεῷ ἦν καὶ ἡ χάρις τῆς Παναγίας τῆς
 τότε πρὸς πόλιν φυλαξάσης ὑπὸ ἐκόντων τῶν κινδύνων,
 καὶ πρὸς αὐτῶν πολλῶν, ὡς πρὸς τῆς Κωνσταντι-
 νέπολεως, αὐτῇ ἀφιερωμένη. καὶ κατὰ ἀλήθειαν εἰ
 τὸ κάστρον Βετλαγὰ ἐφυλάχθη ὑπὸ τῆς Ἰσθμῆς,
 πόσῳ μάλλον πρὸς μεγάλῳ πόλιν μὴ λυτρωθῆναι ὑπὸ
 τῆς Τετραπυλίου καὶ δαυτίδος κόρης μαρίας; ὡς
 λέγει ὁ Γρηγόριος ἐν τῇ πρὸς τὸν Γερμανὸν ἐπιστολῇ.
 ἄδεται δὲ λόγος, ὅτι ἡ ἀγία Εἰκὼν τῆς Παναγίας
 ἐπεφέρετο ἐπάνω τῶν τειχῶν μετὰ ἀκρᾶς δόξατος,
 ὅθεν καὶ αὐτῇ ὑπερσπίζετο τῆς πόλεως, ἐπὶ τῇ
 αὐτῇ εἰς τὰ ἄσματα τῶν Ἀσμάτων λέγει, Εὐχὴ τῇ-
 55 χος, καὶ μαρτύρου ὡς πύργου. ἐξ ἐκόντων ἡρώων ὁ
 Ἀκάθιστος ὕμνος ψάλλεται εἰς πᾶσαν πρὸς ἐκκλη-
 60 σίαν

σίαν ἡμῶν . τρεῖς δὲ χρόνους ἀπέκλεισαν πλὴν πό-
λιν οἱ Σαρακενοὶ , διὰ δὲ πλὴν πᾶσαν καὶ τὰ ἄλλα κακὰ ,
ἀκατέλαβον αὐτὰς , ἀνέχωρησαν ἀπρακτοὶ , τὸ θα-

νατικὸν ὅμως τὸ ἐνσηΐψαν αὐτοῖς , διεδόθη καὶ τοῖς
ἐν τῇ πόλει Ῥωμαίοις , καὶ ἀπέθανον ὑπ' αὐ-
τῶν ὡς λέγουσιν αὐθρύπων χιλιάδες τριακῆσαι .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

5

Περὶ τῆς τῶ Κοπρώνυμου γυνήσεως , καὶ τῆς εἰς Καίσαρα σέψεως αὐτῆς ὑπὸ τῶ πατρὸς αὐτῆς Ἰσαύρου .

Κατὰ δὲ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας τῶ Λέοντος
ἰγουνήθη Κωνσταντῖνος ὁ ἑβδόμος πρὸς τῶ Ἀν-
τιχρίστῃ , ὁ κοπρίσας πλὴν αἰῶν κολυμβήθραν ὅτε
ὑπὸ τῶ Πατριάρχῃ Γερμανῷ ἐβαπτίζετο . τῷ τῷ Θεω-
ρῶν ὁ Γερμανός , παρεφύπνουσιν εἰπὼν εἶναι τεκμη-
ριον πολλῆς μελέτης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κακοπραγίας ,

καθὼς καὶ ἐγείρετο . καὶ ἐξ ἐκείνης γράφουσιν οἱ ἰσο-
ετικοὶ πάντες ἐπονομασθῆναι Κοπρώνυμον τὸν Σκυ-
10 μνον τῶ αἰμοβόρῃ Λέοντι , τὸν καὶ τὸν Θεσσαλονίκης
Ἀρχιεπίσκοπον Φονόσαντα . ἔτι δὲ βρέφος ὄντα τὸν
Κοπρώνυμον ἔσεψεν ὁ Λέων εἰς Καίσαρα , ὃ τὸ Διά-
θημα ἀκυσίως δέδωκε κατὰ τὸ Παῖχα ὁ αἰὼς Γερμανός .

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἁφανισμῶν τῶν ἁγίων Εἰκόνων ὑπ' Εἰζίδου ἀρχηγῶ τῶν Ἀράβων ἐξ αἰτίας Ἑβραίων τινὸς Σαρανταπήχῃ
ὀνομαζομένης . ἐκ δὲ τῆς τῶ ἀκῆσματος , καὶ ἐκ τινῶν Ἑβραίων , καὶ Βερσῆ τινὸς ὁ Ἰσαυρὸς Αἰρεσιάρχης
τῆς Εἰκονομαχίας ἐγείρετο .

20

Σημεῖοι ὁ μοναχὸς Ἰωάννης ἐἰεροσολυμίτης , ὅτι
ὑποθαυρόντως τῶ τῶν Ἀράβων ἀρχηγῷ Σαλειμῶν
Δαδέχεται τῶν ὁ ὠμῶς , τῶν δὲ Δαδέχεται ὁ
Εἰζίδος , ἦτοι Γιεζίτης . ἦν δὲ εἰς πλὴν Τιβεραΐδα εἰς ἡς
Φαρμακομαντίς Ἑβραῖος ἐπονομαζόμενος Σαραν-
τάπηχος , λίαν ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν , ὅς μαζῶν
πλὴν Γιεζίτης καφότητα , καὶ τὸν ἄσωτον καὶ ἐκτεθη-
λυμμένον βίον , ἀπῆλθον εἰς αὐτὸν , καὶ ἐπειδὴ ἐνο-
μίδη μάστις , ἱρωτηθεὶς ὑπὸ τῶ Γιεζίτης περὶ τῶν
χρόνων τῆς ζωῆς αὐτῆς , εἶπε ὅτι τριάκοντα χρόνους
(αἱ δὲ λέγουσι τεσσαράκοντα καὶ αἱ δὲ ἐβδομήκοντα)
ἐξῆστιάσει , εἰ μὴ ποιεῖται πρὸς αὐτὸν ἀφα-
νίζον . πᾶσαν εἰκονικὴν Διαζωγράφειαν τῶν Χρυσια-
νῶν , καὶ τε εἰς τοίχους καὶ σάνιδας καὶ , καὶ ἐν σκότει
καὶ ὀφθαλμοῖς , καὶ τε εἰς τὰς ἀγορὰς πρὸς Διακρίση-
σιν . ὁ δὲ ὑποσεύλας ἠράνισεν τὰς εἰς πλὴν ἐξῆστίαν αὐ-
τῶ τῶν Χριστιανῶν Εἰκόνας . ἐπεὶ δὲ οἱ Χριστιανοὶ ἀπέ-
φουγον τῶ σωτρίψαι τὰς ἁγίας Εἰκόνας , Σαρα-
κενοὶ τὸ ἔργον ἐπλήρυν , καὶ δὴ καὶ τὰς τοίχους τῶν

Ἐκκλησιῶν ὡς μὴ κατέξεν , καὶ δὲ ἡλθοῦν βοεβόρη .
ἀλλὰ καὶ τὸς Ἐπίσκοπος Νακολέας καὶ τινες τῶν πε-
ρὶ αὐτὸν Εἰζίδου μιμησάμενοι , τὰ ὅμοια ἐποίησαν ταῖς Ἐκ-
κλησίαις κακὰ . θνήσκει ὅμως μετὰ δύο καὶ ἡμισυ 25
ἔτη ὁ Εἰζίδος , ὃν Φαρμακῶσαι ὁ Ἑβραῖος ἐνομίδη ,
ἔθου Οὐλίδος ὁ ἦν αὐτῶ ἀπέκτανε τὸν Ἑβραῖον τῶ
ἐμοίῳ τῶ πατρὸς αὐτῶ θανάτῳ , καὶ πάλιν αἱ Ἐκ-
κλησίαι ἀπέλαβον τὸν σολισμόν αὐτῶν . ἐκ τῆς ὁ-
μως τῶ ἀκῆσματος , καὶ ἐκ τινῶν Ἑβραίων τῶν προ- 30
μνησάντων αὐτῶ πλὴν βασιλείαν , καὶ ὑπὸ τινος Βερ-
σῆ τῶ ἀρησαμένη ἐν τῇ Συρίᾳ τὸν Χρυσόν , καὶ ἀ-
νατραφέντος μὴ εἰς τὰς Σαρακενὰς , ἐλθόντος δὲ εἰς
Κωνσταντινέπολιν , ὃν ἔχων σύμβουλον αὐτῶ (καίτοι-
γε ὁ Κοπρώνυμος αὐτὸν ὕψερτον ἀπέκτανεν ὡς κακῶ- 35
τερον) ὁ Ἰσαυρὸς ἔτος Λέων παρεκινήθη κατὰ
τῶν ἁγίων Εἰκόνων , καὶ ἐχρημάτισεν Αἰρεσιάρχης .
ὅθου ἐκέλευσε κατὰ τὸ ἔνασιν τῆς βασιλείας αὐτῶ
ἔτος μὴ πρὸς κυκλῶσαι τὰς αἰῶνας Εἰκόνας .

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν πρὸς Λέοντα Ἰσαυρὸν ὀψιολῶν τῶ Πάπᾳ Γρηγορίᾳ τῶ δούτερος , καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν δικαιοσύνη
σημειώσεων , ἐξ ὧν δέκνυται τὴ βασιλείᾳ καὶ τὴ Πάπᾳ ὅτε τοῖς πολιτικοῖς καὶ ἐκκλησιαστικοῖς , καὶ ὅτι 45
ὁ Πατὴρ ἀνισόρητος , καὶ περὶ τῶ τὴ ἰκανοποίησις , καὶ τὸς εἰσῆζε καὶ ἐξέβαλε τῶ ἱερῶ τὸν χαλκῶν Ὀφιν , καὶ τὸ ὁ
Πέτρος πρὸς Δυτικοῖς , καὶ περὶ πολέμων καὶ μυρίων φόνων ἐν Ἰταλίᾳ , καὶ τῆς τῶ Πάπᾳ Γρηγορίᾳ ὀψιασίας .

Ὁ Πάπας γρηγόριος ὁ δούτερος ἐγχαψεν ὀψιολῶν
πρὸς τὸν Λέοντα , ὅτι καὶ τὸν βασιλεῖα Διακρί-
νειν περὶ πίστεως καὶ ἡμεροπρεμῶν εἰς τὰ ἀρχαῖα δόγ-
ματα , ὅπερ οἱ αἰὼν πατέρες ἐδογματίσαν . ἐν ἡ
σημειώσαι πρῶτον , ὅτι κεφαλὴ τῶν Χριστιανῶν τὸν
Βασιλεῖα λέγει λόγῳ ἐγκωμῆς , καὶ τὰς ὁρθοδόξους
Βασιλεῖς . Βασιλεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς , ὡς συμφωνῶντας

τοῖς Ἀρχιερεῶσι καὶ κοπιῶντας ὑπὲρ τῆς ὁσεβεΐ-
ας . δούτερος , πολὺν ἔπαινον ποιεῖ τοῖς πατέρεσιν , 50
ὅθου οἱ πατέρες κανονίζουσι καὶ καὶ ὁ Πάπας . τρίτον ,
ὅτι ὁ Πατὴρ καὶ ἰσορρεῖται , ὅθου κακῶς ποιεῖσιν ὅσοι
τὸν Πατέρα ζωγραφῶσιν ὡς γέροντα . . τέταρτον ,
ὅτι τὸν χαλκῶν Ὀφιν ὁ Δαβὶδ μετὰ τῆς Κιβωτῆς ἐ-
σήγαγεν εἰς πλὴν Ἰερουσαλήμ . πέμπτον , ὅτι ὁ Ὀζίας
ἦν

ἦν ὁ ὀκβαλὼν τῷ ἱερῷ τὸν χαλκὸν ὄφιν ὡς ἄνθρωπος,
 ἔχων ὁ Ἐζεκίας. ἔπειτα, ὅτι ὁ ἅγιος Γερμανὸς ὁ Πα-
 τριάρχης ἦν τότε ἐνενηκονταπέντε ἐτῶν, ὃς ὑπε-
 ρετῶν ἐκάστω Πατριάρχει, καὶ γενόμενος καὶ αὐτὸς
 5 Πατριάρχης, εἶχε πέραν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πο-
 λιτικῶν. ἔβδομον, ὅτι χωρὶς Βασιλέως ὕπερβας
 γίνεται Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. ὁ γδοον, ὅτι ὁ Κων-
 σταντινουπόλεως Γεώργιος καὶ ὁ Γερμανὸς (ἴσως ἦν
 τότε Κυζίκης) συνεβέβησαν τῷ Πρωτοκλήτῳ περὶ τῷ
 10 οἷον Σύνοδος. ἔνατον, ὅτι ἀνέσαντες τὰ εἰς τὰ
 χαλκοπραγὰ γεγονότα κατὰ τῆς τῷ Χρυσῷ Εἰκό-
 νος οἱ Λογγιστὰς καὶ Σαρμάται, κατέδραμον τῆς
 Ἰταλίας, καὶ ἔλαβον καὶ τὴν Ῥώμην, ἐβέβη-
 ταν δὲ καὶ κατὰ τῆς Ῥώμης. δέκατον, ὅτι ὁ τῷ
 15 Μαρτίνῳ εἰς Χερσῶνα ἐποίησεν θαυματουργίας. ἐνδέκατον,
 βαρὺ λόγον λέγει, ὅτι δηλαδὴ τὸν Πέτρον εἰς Δυτι-
 κοὺ ὡς ὁπλίον ἔχουσιν θεόν. δωδέκατον, ὅτι ἐξητή-
 θη εἰς τὴν ἐσωτέραν δύτιν ἵνα βαπτίσῃ Σιπρίν-
 τινά, καὶ ὅρα τὴν τότε τῷ Πάπᾳ ταπείνωσιν καὶ
 20 Ἀρχιερωσύνην. δέκατον τρίτον, τὴν Ῥώμην Βασι-
 λειὸν τῷ Κωνσταντινουπόλεως Βασιλέως λέγει, ὅθεν
 ἔκ ἦν ὁ Πάπας ἐξουσίας ὡς νυνὶ κομπάζει. γράφει
 καὶ δεύτερος ὁπλίον, ὅτι ἡ σημεῖωσις πρώτων ὑπό-
 δεξιῶν γλαφυρὰν, ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ τῶν Ἀρχιε-
 25 ρῶν ἐστὶ καὶ τῶν Βασιλέων. δεύτερον, περὶ τῆς ἰ-
 κανοποιήσεως ὁποία, λέγει δὲ ὅτι εἰς οὕτερά πᾶ-
 ντα, εἰς τὰς ὀφθαλμοὺς ἀγρυπνίαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα δο-
 ξολογίαν, καὶ ἔτω μεταδοτέον τὸ σῶμα καὶ αἷμα τῷ
 Κυρίῳ. τρίτον, ὅτι ἔκ ἔχον ὁ Πάπας τότε στρατι-

ωτικά, ἔτε ἄλλω πολιτικῶν ἰσχυρῶν. τέταρτον,
 Ἀρχιερεῖς καὶ Βασιλεῖς λέγει τὰς ὁρθόδοξας Βα-
 σιλεῖς, ὡς εἶπον αὐτὰς καὶ αἱ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι.
 πέμπτον, ἰσάζει αὐτὸν τῷ Κωνσταντινουπόλεως Γερ-
 μανῶ, καὶ λέγει, ἔχομεν ἐξουσίαν λύειν τὰ ἑράνια
 καὶ τὰ ὀπλῖα, καὶ σημεῖωσις κατὰ παπιστῶν. ὅ-
 πον, ἔδ' ὅπως λέγει πείσθητι τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ κοι-
 νῶς τοῖς πατέρεσι. σημεῖωσις δὲ, ὅτι ἔτε ὁ Γρη-
 γόριος εἶπεν δητὸν τῷ αὐτῷ τὸν Ἰσαυρὸν ἐκονο-
 κλῆν ὄντα πᾶσιμας, ἀνέγκει μὴ διδοῦναι
 τὰς βασιλικὰς φόρας εἰς Κωνσταντινὸν πόλιν, ἀπεσά-
 μιν καὶ τοῖς Φράγγοις. ὅθεν οἱ Φράγγοι ἔρχαντο
 κατατρέχειν τὴν Λογγιστὰν καὶ τὴν Ῥώμην Ἰτα-
 λίαν, ἕως ὅτε Ῥωμαῖοι καὶ ὀλίγοι τελευτῶν ἐκείθεν
 ἐξέβαλον. ῥητὴς γὰρ λέγει ὁ Ζωναρεῖς, ὅτι ὁ πα-
 ρὼν Πάπας τὰς μέχρι τότε τῇ βασιλείᾳ κομιζομέ-
 νας φόρας ἐπέχε, τοῖς Φράγγοις ἀπεσάμιν, ὅθεν
 αὐτοῖς ἀφορμὴ γέγονε τῷ κυριεύειν τῆς Ῥώμης, καὶ
 ἐδιέλιπον οἱ Φράγγοι πολεμεῖν Ῥωμαῖοις. καὶ ση-
 μεῖωσις, ὅτι ἔκ ὡς Ἀρχιερεῖς καὶ Βασιλεῖς ὁ Πά-
 πας τῷ ὁπλίον, ἀλλ' ὡς ἀποστάτης καὶ ἀρχι-
 τύραννος πεφαιήσεται, ὅθεν σημεῖωσις ὁ Πλάτυνας, ὅτι
 ὁ Λέων ἔπειτα εἰς τὸν Λογγιστὰν, Πάπᾳ τῷ Ἐ-
 ξάρχῳ αὐτέτεινον, ὅθεν εἰς Ῥώμην γέγοναν μυ-
 ρίοι φόνου, μαχομένων τῶν μερῶν τῷ Πάπᾳ καὶ τῷ
 Ἐξάρχῳ ποῦτον, ὡς καὶ Βασιλεῖς εἰς Ἰταλίαν ἐ-
 ψιθυρίζον ποιῆσαι. εἰσὶν ὅμως ὁ Ἰσαυρὸς καὶ
 τῷ Πάπᾳ καὶ τῇ ἀποστασίᾳ Ῥώμης καὶ Ἰταλίας
 στόλον, ἀλλὰ ἀναγαγῆσας ἀπώλειτο.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως λαῶν συγχύσεως οἷον τῷ καὶ τῶν Εἰκότων δόγματος τῷ Ἰσαυρῷ,
 καὶ τῆς Ἰσαυρῆς πεπλομενῆς δόλῳ ἀπολογίας.

35

Ἐπειδὴ γὰρ γέγονε πολλὴ σύγχυσις εἰς τὸν λαὸν τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὸ ἄθρονον οὐκ εὖ πρῶτα γὰρ καὶ
 τῶν θείων Εἰκόνων, ἀπελὲγξαι τὸν Ἰσαυρὸν καὶ τῷ
 ἁγίῳ Γερμανῷ, εἰς τὴν εὐθὺς ὁ Ἰσαυρὸς τὸ τῷ Γύγῃ
 40 δακτυλίδιον καὶ τὴν Παρομίαν εἶπε ἡμιδιδεσθαι καὶ τῷ,
 ἔκ ἦν ἡ γνώμη μὴ ἵνα ἐκβάλλω τελευτῶς τὰς Εἰκόνας,
 ἀλλ' ἵνα μόνον ὑψῶ τεθῶσι καὶ μὴ μισαίνωνται ὑπὸ

τῶν σομάτων ἡμῶν, αὐτὰς καταφιλέντων, ποιῶν
 δὲ ἔλεγε τῷ, ἵνα μὴ συχνάκις αὐτὰς ὀρῶντες, κα-
 τὰ μικρὸν αὐτῶν ὀπλάθωμεθα. τὸ γὰρ μὴ βλέπο-
 μένους ταχέως ἀφαιδίδονται λήθῃ, τὸ δὲ λίαν ἀγα-
 πώμενοι πρὸς ὅποιον, πάντες βεβημένοι βλέπειν, καὶ
 πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἔχον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

45

Περὶ τῆς ὑπερφυῆς ἐγκωμίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Σπυδασιῆς, καὶ ἐμπρήσεως αὐτῆς ὑπὸ τῷ Ἰσαυρῷ
 μετὰ τῶν Διδασκάλων καὶ μαθητῶν καὶ τῶν ἀναρχημάτων βιβλίων. καὶ ὅποιον ἤρκεσι χρόνον καὶ πῶς ὠνομάζετο.

Πολλοὶ τῶν κατὰ τῆς ἁγίας Σοφίας ἦν ἐν ὁμοφροσύ-
 50 πῃ Σπυδασιῆς ὑπὸ τῷ κατὰ τῆς μεγάλης Κων-
 σταντίνου ὁ Μανασσῆς, καὶ ποῦ ἐρώτων, ἔδ' ὅπως αὐ-
 τῶν μαρτυρεῖ, εἰ μὴ κατ' ὅσον ἐν αὐτῇ αὐτῇ δυνάμει τὰ
 βιβλία, ἦν γὰρ εἰς τὴν αὐτὴν πλήρη διὰ φόρων βι-
 βλίων. τῷ τὸ κέρως τῆς Ἀμαλθείας, τῷ τὸν ἑλί-

κάτω τῶν μεσῶν, τῷ τὸ φωτισθέντος μετὰ τὴν ἐφρον-
 τιστήριον ἐφύλακτον εἰς τὴν πλείον μεμνημένων καὶ
 χαλεπωμένων καὶ πάντων τῶν σοφῶν τῆς ἐκεί-
 νου ἐμαθηματικώτερος, ὅστις ἦν ὡς ὁ ἥλιος μετὰ
 τῶν Πλανητῶν, ὡς Ἀδάμ γεωργὸς καὶ φύλαξ τῆς
 λογιῆς ἐδὲμ τῷ νοητῷ Παραδείσῳ. δωδέκα μεμνη-
 ται μαθητῶν οὐκ ἐσπῶνδαν τρέφοντο εἰς τὸ
 ἑλπίον.

Ἐλθόντες οὖν, τοῖς τῷ Ζωδιακῷ κύκλῳ Ζωδίοις συγ-
κεντρώοι ἀναστήσαντες, εἰς τὴν βαλὴν καὶ αὐτὴν τῷ Βα-
σιλεὺς Δαμασκηνὸς ἐπεσκόμην, καὶ ἐπεσκόμην αὐ-
τοῖς ἐκείνοις. ταῦτα τὰ σέσημα τῆς ἐκλογῆς, τὰ πύ-
ξια τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, τῆς μεγάλης Ἐκ-
κλησίας τὰς μυροθήκας ὁ Βασιλεὺς ἐζητήσας μιᾶ-
να, καὶ μὴ διωχθεὶς μετὰ καλῆς τρέφης, ἐπεχέρισεν
κακοτρεπίως. τί γὰρ ἐπονηρέυσαντο ὁ Μασσαγέτης, ὁ
Σκύθης, ὁ Τυφὼν, ὁ τριβόμβας Κέρβερος, ὁ νύκτος
Φάλαρις, ὁ δέυτερος Βέσις; περὶ ταῦτα σωμαχθῆ-
ναι πολλὰ ζῆλον κλήματα καὶ ἄλλα παρόμοια ὑπὲρ πε-
ρὶ τὸ σχολαῖον, ἔπειτα ὡρίσας τὰς ἀνθρώπους αὐτῶν
ἐμβαλεῖν πῦρ τῇ περὶ αὐτὸ ὑλῇ, καὶ ἔγωγε γεγόνησα
θύσις τῇ θεῷ, λογικὰ θύματα τὰ ἀνία τὰ ἀκα-

κα. κατακάησαν ἔν τῷ σπασμῷ, καὶ μετ' αὐτῶν κα-
τεσφραγίσθησαν τὰ πολυτίμα βιβλία, ἡ ὡραϊοτάτη
Βιβλιοθήκη, τῶν ἐπιστημῶν τὸ Γαζοφυλάκιον, με-
ταξὺ δὲ τούτων ἦσαν καὶ τῶν Ὁμήρου ἡ Ἰλιάς καὶ ἡ
Ὀδύσσεια γεγραμμένα ὑπὲρ τῶν δερμάτων τῶν δερμάτων
τῶν. ταῦτα ὡς αἱ ὀλοφυρομένης ἐπεσφραγίσαντο Γλυ-
κῆς, Κεδρενὸς, Ζωνναρῆς, Μανναρῆς, Κωνσταντι-
νῆς καὶ Κωδινὸς, ὅστις λέγει, ὅτι ἀπ' ἐκείνης τῆς
σχολῆς ἐχρημάτισαν πολλοὶ Πατριάρχαι καὶ Ἀρχι-
ἐπίσκοποι, καὶ ὅτε ἐκείνη ἦσαν διδασκαλαὶ δεκάξ τὸ ἰσ-
χῆμα μοναχοί, καὶ ὅτι ἐξάθῃ τὸ σχολαῖον ἔτη
τετρακόσια δεκατέσσαρα, ἐλέγετο δὲ Τετραδύσιον
Ὀκτάγωνον

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ὁποκινήσεως τῶν θρόνων τῶν ἁγίων Γερμανῶν ὑπὸ τῶν Ἰσάβηθ καὶ αὐτοσάξως Ἀναστασίας συγκέλευσεν,
καθ' ἣν καὶ λιθαμὸς γυναικῶν σεμνῶν, καὶ περὶ τῶν μαρτυρησάντων γυναικῶν ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ χαλκῇ
πόρτῃ Δεσποτικῆς Εἰκόνος, καὶ περὶ τῆς ἐν θαλάσῃ εἰσφύσεως Εἰκόνος τῆς Κυρίας ὑπὸ τῶν ἁγίων Γερ- 20
μανῶν καὶ εἰς ῥώμην πλούσασης.

Ἐξέβαλε τὸν θρόνον αὐτῶν τῶν Γερμανῶν Πατριάρ-
χων ὁ Κόνων, ὁ τῶν ἀντιχρίστων πατριάρχων, ὡς
ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ ἅγιος ἔπος Πατριάρχης, τῇ δικαί-
τῳ τρέφῃ ἔγει αὐτῶν, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν ἐκείνους τὸν
Σύγκελευον Ἀναστάσιον, τὸν ἱεὺς περὶ τὴν ἰδέαν,
τὸν συμφωνήσαντα τῷ Κόνωνι καὶ ὑπεβελύσαντα τῇ
γέροντι αὐτῶν. αὐτὸς αἰσεμνῶν καὶ τίμιαι γυναικεῖς
τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς περὶ τὸν ἁγίον Θεο-
δοσία, ἑορταζομένη Μαΐου δεκάτῃ ἐνάτῃ, ὡς μετὰ
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως,
ἐπὶ τοῖς λίθοις καὶ τοῖς ξύλοις ὑβρίζουσαι, καὶ μισθῶν
ἀποκαλῆσαι, καὶ Λύκον, καὶ περὶ τὴν ἰδέαν, ἐ-
δίωξαν. ὁ δὲ ἐκεῖνος ἀπῆλθε πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ
περσεκλαύθη, καὶ παρεκίνησεν αὐτὸν ἐκδικῆσαι αὐ-
τόν. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χαλκὴν πόρταν, ὅπου ἦν ἡ
Θεανδρική ἐκείνη καὶ Δεσποτικὴ Εἰκὼν τῶν Χριστῶν,
ἢ ἐκεῖ ἔβαλεν ὁ μὲν Κωνσταντῖνος, βαλόντες τὴν

σχάλαν τῆς βασιλικῆς ὑπὲρ τῆς ἰδέας αὐτῶν οὐκ εἶχον ἐν-
βάλη, αἱ Κωνσταντινουπολίτιδες ἐκράνουν αὐτῶν,
ὡς ἐξήρχον ἡ ἁγία Θεοδώρα, καὶ κρημίσασα αὐ- 25
τὸν, ἔλαβον αὐτὴν μισθῶν αὐτῶν τὸν ἴδιον θάλαμον.
διήρκεσε δὲ ἐκεῖ ἡ Θεανδρική αὐτῇ Εἰκὼν κατὰ τὸν
Κωδινὸν ἔτη τετρακόσια δεκαπέντε. ἀλλὰ καὶ ὅτε ἐ-
ξέβαλεν ἐκεῖνος τὰς ἁγίας Εἰκόνας, ἔρριψαν καὶ
οἱ ῥώμαιοι παντοχῶς ὅλας τὰς εἰκόνας τῶν Βασιλέων 30
μετὰ πλείστης καταφρονήσεως, πῶντες αὐτάς καὶ
καταπαύσαντες. ὁ δὲ ἅγιος Γερμανὸς ἐξορζύμηνος,
λαβὼν Εἰκόνα τῆς Σωτῆρος ἐκ τῆς αὐτοῦ ψευδῶς
ἐγραψε χάριτι ἰδίᾳ χερσὶ, καὶ ἔπειτα, διδασκαλῆς
σώσονταί τινες καὶ ἡμεῖς, καὶ ἀφῆκεν τὴν χάριτι εἰς 35
τὸ πρῶτον τῆς Εἰκόνος, εἰς αὐτὴν αὐτὴν ὁρθισομένης
τὴν θαλάσσαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνης εἰς
τὴν ῥώμην, καὶ ἐγνώθη τῇ Πάπᾳ δι' ὁποσάυτερος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς διδασκαλίας καὶ ὑποσχολῶν τῶν ἰωάννη Δαμασκηνῶν πρὸς τὰς Χριστιανὰς ὑπὲρ τῆς περσεκωμένης
τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Καὶ λοιπὸν μετὰ τὸν ἅγιον Γερμανὸν τὸν πρῶτον,
καὶ Ἀπύργον κορυφαῖον κατὰ τὴν Εἰκονομάχων, ἐφά-
νη ὁ Δαμασκηνὸς χαριτάνυμος ἰωάννης, ὁ καὶ πρῶτος
ἡλικίας αὐτῶν μαθητὸς ὑπὸ τῶν ἁγίων Κοσμά
Ἐπισκόπου Μαίεως τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ γράμματα,
περίφηρος καὶ εἰς τὴν ἀγνοίαν, ὁμοίως καὶ εἰς
τὴν μάθησιν, ἐπειδὴ ὡς περὶ ὁ Δανιὴλ πρὸς τὴν Βα-
σιλεῖ Ἀσσυρίαν, καὶ ὁ ἰωσήφ πρὸς τὴν Φαραὼ τῆς
Αἰγύπτου, ἔγωγε καὶ ὁ Δαμασκηνὸς ἰωάννης πρὸς τὴν
αὐτοῦ τῶν Σαρακηνῶν ἐλογίζετο, ὡς διηγείται τῶν

τῶν ἰεροσολύμων ἰωάννης ἐν τῇ βίᾳ τῶν Δαμασκηνῶν
ἰωάννης, ὁ ὅστις δίδωσιν αὐτῷ τῶν Θεοβίτου ἡλικίας
τὸν ζῆλον, καὶ τὴν μέλειαν τῶν Ἐκκλησιῶν,
οἷον αὐτῷ εἶχε ὁ Παῦλος, ἐπειδὴ ὡς ἐκεῖνος τῇ
διδασκαλίᾳ αὐτῶν καὶ ταῖς ὑποσχολαῖς αὐτῶν τὰς ἀ- 50
παιταχῶς Ἐκκλησίας ἐστρέψας. σημείωσαι, ὅτι καὶ
Κωνσταντῖνος Λογοθέτης ὁ Ἀκροπολίτης, σωφρο-
ψον ὑπόμνημα μέγα καὶ πολὺ εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην
τὸν Δαμασκηνόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ὧν ἱεροσολύμοις μετὰ Σωφρόνιον Πατριάρχης Θεοδώρου, ἔτα Ἰωάννη, καὶ ὑποκλίσεως Ἀββαῖ Ἀναστασίας εἰς τὴν τῆς Κναφείως Ἀίρεσιν, καὶ ἐγέρσεως αὐτῶν δι' Ἰωάννη τῆς Δαμασκηνῆς πρὸς Ἀββαῖ Ἰορδάνην γράψαντος, ὧν ἡ δέκνυται ψόσης ὁ Ἀββαῖ Ἀναστάσιος, συγκατανοήσαν αὐτῶν εἰπὼν τὸν ἱεροσολύμων Ἰωάννην.

Μετὰ τὸν ἅγιον Σωφρόνιον Πατριάρχης Θεοδώρου, ἔτα Ἰωάννη, καὶ ὑποκλίσεως Ἀββαῖ Ἀναστασίας εἰς τὴν τῆς Κναφείως Ἀίρεσιν, καὶ ἐγέρσεως αὐτῶν δι' Ἰωάννη τῆς Δαμασκηνῆς πρὸς Ἀββαῖ Ἰορδάνην γράψαντος, ὧν ἡ δέκνυται ψόσης ὁ Ἀββαῖ Ἀναστάσιος, συγκατανοήσαν αὐτῶν εἰπὼν τὸν ἱεροσολύμων Ἰωάννην. 10 ὡς ὁρθεόδοξος ἐπαινεῖται καὶ δοξάζεται μετὰ τῶν ἁγίων, ἅλλαι δὲ φασὶ μετὰ τὸν Θεοδωρὸν γινώσκειν τὸν Ἀναστάσιον, ἔτα τὸν Ἰωάννην, ὁ καὶ ἀληθέστερον. ὁ δὲ Ἀββαῖ τῆς Μονῆς τῆς ἁγίας Εὐθυμίας ὁ Ἀναστάσιος ἐκκλίνας εἰς τὴν βδελυρὰν Ἀίρεσιν Πέτρῃ τῆς 15 Κναφείως τὴν ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς (καὶ ταύτης Διὰ τῆς νουθεσίας καὶ Διαταγῆς τῆς Δαμασκηνῆς Ἰωάννης ἐλυτρώθη τῆς Ἀίρεσεως καὶ ἐσώθη ὁ ἀνθρώπος, γράψαντες τῇ ἁγίᾳ Ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Κοινοβιαρχίῳ Ἰορδάνην, καὶ ἐρμηνεύσαντες αὐτῇ τῇ Ἀναστασίῳ τὸ Τρι- 20 σάγιον, καὶ ὁποθεῖξαντες αὐτῇ μὴ μόνον τὸν Τρισάγιον ὕμνον τέπναι εἰς τὸν τίον τῆς Θεᾶς ἀναφέρεσθαι, ἀλλ' εἰς ὅλον τὴν παραήκω Τριάδα, ταῦτες εἰς τὸν αὐτὸν Πατέρα, εἰς τὸν τίον τὸν γονιτὴν, καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτὸν) ἔλεγε καὶ ἐβεβαίω- 25

πρὸς σύστασιν τῆς μωρᾶς αὐτῆς γνώμης ὁ ὁρθεόδοξος ἰσχυκέναι καὶ τὸν ἱεροσολύμων Πατριάρχην Ἰωάννην συγκατανοήσαν, πρᾶγμα ψευδέστατον, καθότι ὁ ἰδιόμοτος Δαμασκηνὸς Ἰωάννης δικαιοὶ καὶ ἀδικοὶ αὐτὸν λέγων, ὡς ἐδέποτε ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης ἔπε τὸν Τρισάγιον ὕμνον ὅλον ἀναφέρεσθαι εἰς τὸν σαυρωθέντα Χριστὸν, ἀλλ' εἰς τὴν ἁγίαν Θεοαρχικωτάτην Τριάδα. συμπεραίνει δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἕως εἰς τὴν Ἐπιστολὴν αὐτῆς ἔτω, Τίς οἶδε τῆς μακαριωτάτης Ἰωάννης τῆς Πατριάρχης νόημα ἐμὲ πλέον; ἔδει, ὅς ἴνα τὰ ἀληθῆς εἴπω, ἐκ ἀνέπνοσε πνιγὸν πνέματικὸν πώποτε, ἢ ἐμοὶ ὡς μαθητῇ ἐκ αἰέθετο. τί μὴ ζῶντος καὶ φθιγγομένης τῆς ἱερᾶς ἀνδρὸς, ταῦτα περὶ αὐτῆς λέλεκτο. ὁ δὲ φαίνεται ὅτι παρενοχλημένος ἦν ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης ὅτε ὁ Ἀναστάσιος ἐξέδετο ταύτῃ τὴν ἀκατάστατον γνώμην αὐτῆς, ἔτρε ἐνάτη ἐντος τῆς βασιλείας τῆς Κοπριανύμης κατὰ τὸν Βασιλείον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐξορίας Θεοδώρου Μανσῦρ καὶ ἁγίων ὑπὸ Ἰσαύρου Διὰ τὴν περὶ τῆς Κωνσταντίνης ψάδοπαπα, ἔτα τῆς νομίμης Στεφάνου, ἐξ ὧν μῦθος τὸ παπικὸν αἰχίωμα δέκνυται.

Ἐξωρίσθη ὑπὸ τῆς Λέοντος καὶ Θεοδώρου ὁ Μανσῦρ εἰς τὴν ἔρημον, ὁ ψάλτης καὶ ἑπίσκοπος, ὁ ὁμόχρεος Κοσμάς τῆς μελωδίας. ἀλλὰ καὶ τῆς Παύλης καὶ Θεοσηρίτης τῶν σοφῶν καὶ ἁγίων ἀνδρῶν 35 ἡ γελώθη ὁ Θεοφιλέστατος Αὐτοκράτωρ, καὶ δὴ καὶ τῆς τῆς μοναχῆς Θεοφίλης Διὰ μόνον αὐτῶν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα περὶ τῆς Εἰ- κόνος περὶ τῆς Εἰ- κόνος. Εἰς δὲ τὴν Εἰκόνα ὁποθεῖξαντες τὸν Παύλη, καὶ τῆς λαῶν χιζομύτης εἰς ποῦλον, καὶ ποῦλον ψηφίζομύτης, κοσμικὸς τις Κωνσταντίνος ἀδελ- 40 φός Δακὸς τινὸς ἐσπῆδ' ἀγαπητικῶς καὶ χαρτο- νῆται Πάπας ὡς τῆς Ἐπισκόπου Πραίνεως, μετὰ δὲ χρόνον κοινῇ γνώμῃ ψηφίζεται νόμιμος Πάπας Στέφανος ὁ τρίτος, ὅστις συνοδικῶς ἐκάθηρε τὸν

Κωνσταντῖνον καὶ τὰς ὑπ' αὐτῆς χαρτονηθείσας, καὶ ταῖς πολλὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν χαρτονηθείσας καὶ ὑπὸ Ἀρσενίου, καὶ δεχθείσας ὅτε καλῶς μετενόησαν. Συδὲ σημείωσαι, ὅτε ἦν ὁ Κωνσταντῖνος τοιοῦτος Εἰ- κόνος, ἐκείνου τὸν χρόνον ποῖον ἔχον ἡ Ἐκκλησία κε- φαλήν, ἡ τὰ χαρτὴν ἡ κεφαλὴ, καὶ γινώσκει, ὅτι τὸ παπικὸν δόγμα περὶ τῆς Πάπας, τὸ, κεφαλὴ δηλο- νότι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, μῦθος ἐστὶ, μοίαις ταῖς ψυχικαῖς τυφλώθηκεν πρὸς τὸν μῦθον. Σημείωσαι ὁμοῦ καὶ τὴν Ἀίρεσιν τῶν ἑκονομάχων εἰς ταύτῃ τὴν Σύνοδον ἀναθεματιθεῖσαν, καὶ μυκτηρηθείσας τὰ κατὰ τὴν Εἰκόνα ὅτι τῆς τῆς Κοπριανύμης ψό- δοσιμῶς βλασφημηθείσας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐπὶ Κοπριανύμης ἐμφυλίας πολέμου τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῆς ὑπὸ μαββία κατακυριεύσεως Ἑμέ- σης, Δαμασκῆς, Ἡλικοπόλεως καὶ ἱεροσολύμων, καὶ τῆς ἐν πάσῃ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ σεισμῆς, καὶ ἀφανισμῆς Μοναστηρίων, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει πυρκαϊᾶς καὶ λοιμῆς, καὶ τῶν φαινομένων Σταυρῶν ἐν 50 τοῖς ἱματίοις τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸν θάνατον αὐτοῖς ὁμοῦς μηνυόντων.

Κατὰ δὲ τὸ ἕκτον ἔτος τῆς Κωνσταντίνης διήγαγον οἱ Σαρακενοὶ ἐμφύλιον πόλεμον μετὰ αὐτῶν, ὥστε τὸν μαββίαν τῆς Ἑμέσης, τῆς Δαμασκῆς, τῆς Ἡλικοπόλεως καὶ τῶν ἱεροσολύμων κυριεύσαν. ἐγένε-

το δὲ καὶ σεισμὸς μέγας εἰς ὅλην τὴν Παλαιστίνην καὶ τὸν Θεοφάνη, καὶ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν, καὶ ἀπέθα- νε λαὸς πολὺς, καὶ Ναοὶ καὶ Μοναστήρια κατακρη- μνίσθησαν, καὶ μάλιστα ἐκείνα τῆς ἐρήμης. ταῦτα 82

δὲ τὰ σημεῖα, οἷον ἡ παννύκτα καὶ ἡ πυρκαϊὰ ἵνα μεταβληθῇ ὁ Βασιλεὺς ἐγένοντο, ἀλλ' αὐτὸς ἐφάνη ἀλλοῦ σκληροκαρδίου. φαραὼ δὲ καὶ παιδοδόκῳ καὶ ἑτέροις ἀδιδόξωτος μύθων. τόσον δὲ πολὺ ὡς τὸ θανατικόν, ὡς βεβαιῇ ὁ σταδίτης Θεόδωρος, ὥστε πλὴν πολυάνθρωπον Κωνσταντινέπολιν ἐρημώθησαν πᾶσαν, φανῆναι δ' ἔτι, φησὶ, καὶ τινὰ Σταυρὸν ἡ-

ράειον ἐν τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις, ὃς πὺν θαύνατον αὐτοῖς οὕτως κατεμήνευον. ἔμμενος οὖτοι περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ λίαν ὑπερεμαχέσασθαι ἵνα τῶν Σαρακηνῶν αὐτῶν ἐλοδωθέρωσιν, ὅθου εἰς τὸν κρητὸν αὐτῶν ἐπὶ αἰεὶ αὐτῶν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἔλαβεν, μέχρι τέλους μάλιστα ὑδὸν ὠφέλησεν, ὑπερβύχυσαντων τῶν ἐκκεντῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Ναῶ τῶν Βλαχερινῶν ψύδουσιώδου τῆς Κωνσταντίνου Κοπρώνυμου κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, καὶ τῆς φθορᾶς τῶν ἐν αὐτῇ Εἰκόνων καὶ βλασφημίας, καὶ ἀθετήσεως τῶν ἁγίων μαρτύρων, αὐτῶν ἀνθεματίσθη παρ' Ἰωάννου Δαμασκηνῶ καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων. καὶ περὶ τῆς ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς Ἰωάννου ἡ Δαμασκηνῶ καὶ Ἱερουσόλυμων πρὸς Κοπρώνυμον, καὶ ὧν περιέχεται.

Ἀντὶ τῆς μετανοῆσαι ὁ αὐτοσχευὸς Κωνσταντίνος ἡθροισεν μίαν ψύδουσιώδου, ὡς ἐπορεύσιν αὐτῶν, εἰς ἣν λέγεται ὁρεθῆναι τριακοσίους τριάνοντα καὶ ὀκτὼ ψευδεπισκόπους, ὡς εἶπε ἐπισκοπικός πονητικῶς τεταρτῶ. ἐκ αὐτῶν δὲ σιωπήθησαν, ἀλλ' ἡ μόνον εἰς τὸν σεβασμιώτατον Ναὸν τὸν ἐν Βλαχερίαις, ὅπου ὡραιοτάτης ἰσορηϊκῆς Εἰκόσιν, αὐτῶν ἐποίησε φθαρῆσαι πᾶσας ὁ αὐτῶν Βασιλεὺς, βλασφημῶν αὐτάς, εἰδὼς καὶ ἀγαλλματὰ εἶναι λέγων, καὶ εἰδὼς λατρεῖς τὰς ὅσας αὐτάς περιεκύβαν, περιεῖχε δὲ τῆς Σιωδῆς ὁ Εὐφροσύνης Θεοδόσιος ἡδὲ Ἀψιμάχου, καὶ Πασιλάου ὁ Πέρης. ἤρξατο δὲ ὑπὸ δωδεκάτης Φεβρουαρίου καὶ ἤρκεσαν ἕως ὁδοῦς Ἀγίας. αὐτῶν δὲ ὁ Κοπρώνυμος εἰς τὸν Ἀμρωνα κρατῶν τῆς χειρὸς καὶ Κωνσταντίνου Πατριάρχου καὶ τὰ τίμια ξύλα, καὶ ὡς εἶρηται, ἀνθεματίσας τὰς περιεκυβάντας τὰς ἁγίας Εἰκόνας, καὶ δὴ ἀνθεματίσας καὶ τὸν ἅγιον Γερμανὸν, καὶ τὸν Δαμασκηνὸν Ἰωάννην, καὶ Γεώργιον τὸν Κύριον, ὡς ὑπερμάχας τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ὑποκαλῶν αὐτὰς ξυλοπίστας καὶ δαιμονολάτρεας, διορισάμενος ὁμῶς καὶ τὰς ἁγίας Μάτυρας τὰς ἀκριβεῖς μαρτυρίας τῶν Χριστῶν μὴ ὀνομάζεσθαι ἁγίας, καθότι ἁγίῳ δὴτῶν ἄς καὶ μόνος ὁ Θεός. καὶ Σαυμασὸν ἐκ τῶν τοιαύτων τὸν Κοπρώνυμον ἐργασασθαι, ἐπεὶ ἐπαίνεσε καὶ ἄλλα μείζονα τέτων, κατὰ γὰρ τὸν συνῖδαν ἐβλασφήμα τὸ Θεῷ, καλεῖν καὶ χρηματίζων διδάσκαλος, τὸ δὲ χεῖρισεν, ὅτι καὶ Συστίας ἐτέλει. ὁ δὲ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης μετὰ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀνατολῆς ἀνθεματίσας τὸν Ἰσααρόν, ὕστερον δὲ ἐγραψεν ἐγκύκλιον Ἐπιστολῶν πρὸς τὸν Κοπρώνυμον καὶ τὰς περὶ αὐτῶν Εἰκονομάχους περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ὃ ἡσιν ὁμῶς ἀντιγράφους Ἐπιγράφεται εἶναι πρὸς Ἐπιστολῶν Ἰωάννου τῶν Πατριάρχων Ἱερουσόλυμων. ἔχον δὲ Ἐπιγραφῶν, Ἐπιστολῶν Ἰωάννου Ἱερουσόλυμων Δεχίεπισκόπου τῆς αὐτῆς ἁγίας Χριστῶ τῶ Θεῷ ἡμῶν πόλει, πεμφθῆσα Κωνσταντίνου Βασιλεῖ τῷ Καβαλίνῳ περὶ τῶν τιμίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, ἡ πῶς δὲ πιστῶν τὰς ὁδοδόχους Χριστῶν.

Ἐν τῇ Ἐπιστολῇ ταύτῃ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι τὰς Κανόνας τῆς ἐν Τρέλλῳ λέγει Ὁρεθῆς τῆς οἰκῆς Συνόδου ἀπλῶς. καὶ σημείωσαι κατὰ κατὰ τῶν Διαβαλλόντων πρὸς τὸν Τρέλλῳ, ὡς εἶρηται εἰς τὸν τόπον. δούτερον, ὁπτενομήν κατὰ τῆς ἐρημικῆς τῶν Εἰκόνων 20 μάχων Σιωδῆς ἵνα κατακρίνη πρὸς Ἀίρεσιν καὶ βλασφημίᾳ πρὸς ὁδοδόχῳ, ὡς ἀβασίλει τὰς ἀρχηγὰς τῆς Αἵρεσεως ἔτοῖς Παίσις, ἀλλὰ τῶν ἁγίων πατέρων. τρίτον, ἀντιθέσει πρὸς τοιαύτῳ Σιωδῶν, λέγει, Πηλαφῆσον εἰς τῆς Ὁρεθῆς τῆς οἰκῆς Σιωδῆς 25 εἰς κεφάλαιον ὁδοδοχῶν δεύτερον, καὶ εὐρίσκας ἐκ τῶν ἐλεγχον. καὶ γὰρ ἀκίφαλος εἰς ἡ Σιωδῶς τῶ Κοπρώνυμου καὶ Θεομίστης. ἐπὶ μὲν ποῖῳ Πατριάρχῳ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκίφαλῳ Σιωδῶ εὐρέθη; ὁ Ῥώμης καὶ κατεδέξατο ἐλθεῖν, ὁ Ἀλεξανδρείας, καὶ δὲ 30 ὁ Λαντιοχίας, καὶ δὲ τῶ Σιωδῶν, ὁ Ἱερουσόλυμων, καὶ δὲ ἁπασ. λοιπὸν ποταπὴ εἰς αὐτῇ ἡ Σιωδῶς Πατριάρχῳ μὴ ἔχον; Σιωδῶς εἰς, ὅταν τὰ πρῶτα Πατριάρχῳ Θεομίστης μίαν πρὸς καὶ ὅσα λόγοι. εἰ δὲ ἐκ τῶν καὶ ὡς ὁπλέψῃ, ἡ μὴ ὑποκύψει 35 τῇ Σιωδῶ, αὐτῇ Σιωδῶς ἐκ εἰς, ἀλλὰ συλλαγωγὴ καὶ σωφροσύνη ματαιότητος καὶ ἀλαζονείας. ἀλλὰ δὴ καὶ ἁγίῳ Γερμανῶς ἔλεγε πρὸς Ἰσααρόν, Εἰ ἐγὼ εἰμι Ἰωάννης, βάλλετε με εἰς τὸν θάλασσαν, χωρὶς γὰρ οἰκονομικῆς Σιωδῆς καὶ κατὰ πρὸς καὶ, ἀδυνάτῃ μοι 40 ὁ Βασιλεὺς, ἡ ὡς λέγει ὁ ἐν ἁγίοις Νικηφόρος ἐν τῇ χρονικῇ, Ἀνὸς οἰκονομικῆς Σιωδῆς ἐγχαφῶν πρὸς καὶ κατὰ τίθεμαι. τέτοις Σιωδαὶ καὶ ὁ Θεοφάνης λέγων, Εἰς τὸ δέκατον τρίτον ἔπος τῶ Κοπρώνυμου ἡθροισαυτὸς ὁ δουρεθῆς Βασιλεὺς Κοπρώνυμος ὡς ὄντο 45 μὲν σωφροσύνη κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, οἱ καὶ εἰσὶν τὰς τὰς ὁδοχῶν: ἐδογματίσας, μηδενὸς παρόντος τῶν καθολικῶν Θρόνων, Ῥώμης Φημί, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχίας καὶ Ἱερουσόλυμων. δὴλον ἔν κατὰ τῶν, ὅτι ἀναγκασίᾳ ἡ παρρησία τῶν πρῶτοι Πατριάρχων, ἵνα συσταθῇ οἰκονομικῇ Σιωδῶς, καὶ ἐξίσῃ τὰ πρῶτα Πατριάρχῳ καθολικοὶ Θρόνοι εἰς τὸν καθόλου Ἐκκλησίαν.

Περὶ τῶ πατρὸς Κοπρωνύμης μεγάλης διωγμῶ τῶ τάγματος τῶν Μοναχῶν, καὶ περὶ Κοσμῶ ἱεροσύλης Ἐπισκό-
που Ἐπιφανείας, καὶ τῶ πρέσβιως Θεοδώρου ἱεροσολύμων εἰς Φραντζαν χάρειν βοηθείας. καὶ ὧν ἀπέκτατο Μο-
ναχῶν καὶ ὧν ἠφάνιστο Μοναστηρίων ὁ Κοπρωνύμης.

Αλλὰ καὶ διωγὸν μέγα οὐ δυσεβλὴς ἕως Κοπρώνυμος ἐκίνησε κατὰ τὴν ταύματι τῶν Μοναχῶν περὶ τὴν, ὥς ἄλλας μὲν φυγεῖν εἰς τὰ μέρη τῆς
10 Δύσεως, ὅπως καὶ τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν ἔψαλλον ἐλθούσιν, ὡς γράφει Παῦλος ὁ Παῖσας, ὁ καὶ τὴν ἀδελφάν αὐτοῖς δὴς, ἄλλας δὲ ἐνέσκησεν κεκρυμμένους καὶ
 ζωθᾶντες ὡς ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ἐπαῖς τῆς
 γῆς, ὡς βεβαίως τὴν ὁ Στεφάνους θεόδωρος εἰς τὸν λό-
15 γον αὐτῶν τὸν πρὸς τὸν ἄγιον Πλάτων, μάλιστα διηγεί-
 ται, ὅτι ἐκώλυσεν ὁ Κοπρώνυμος προσέτι μὴ γίνε-
 σθαι Ναζωραῖος, ταύτης Μοναχὴς, ἵνα ἐξαλεφθῇ
 τὸ ὄνομα αὐτῶν τελείως. ἀλλὰ καὶ τὴν σεβασμιώτατον
 ἄγιον Στέφανον ἐποίησαν ἐξόριστον εἰς τὸν Ἑλλάσποντον,
20 ἄνδρα πενηκοστῆτι καὶ λογιώτατον, ὅστις ὅν ὑπ-
 ερέσει ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τῶν σεπτῶν καὶ ἀγίων Βί-
 κωνων μετὰ τὸ ἐμπροσθῆναι τὸ Μοναστήριον αὐτῶν.
 καὶ ἄλλα ἀδείσμεν ἔργα ἐποίησεν ὁ Κοπρώνυμος, ἄ-
 τινὰ ἴδε εἰς τὸν Θεοφάνη. τότε καὶ τινὰ Κοσμαῶν
25 Ἐπιφανίαν Ἐπίσκοπον γνωσάμενα μὲν ἱερέυον, καὶ

Θελήσαντα δὲ πῶς ὀκκλησιαστικῶν παιδείαν, ἀλλ' εἰς
 τὰς Εἰκονομάχους καταφυγόντα ἀνθεματίσαν αὐτῇ
 τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πρωτηκοῆς οἱ τρεῖς Πατριάρχαι, ὁ
 Λιτιοχέας Θεόδωρος, ὁ Ἀλεξανδρείας Κοσμάς, καὶ
 ὁ Ἱερουσολύμων Θεόδωρος, πρὸ εἰκοστῆ τρίτῃ ἔτα τὴν
 Κοπρηνύμην δηλονότι. Διὰ δὲ τὰ κακὰ τῶν Εἰκονο-
 μάχων ὁ Ἱερουσολύμων Θεόδωρος ἐπεμψεν τὸν Πρεσβύ-
 τερον Κωνσταντῖνον εἰς πῶς φραγνίζαν, ζητῶν παρη-
 γορίαν τινὰ εἰς τὰ κακὰ τῶν νέων Νέωνος Κοπρηνύμης,
 ἃ ἐργάζετο αὐτὸς τῇ διζόμῳ ῥομφαίᾳ τῆς ἀρεβείας καὶ
 Αἰρέσεως, καὶ σημειῶν, ὅτι ὁ Κοπρηνύμος ἐφόνόησεν ὅν
 τῇ Ἐφέσῃ τεσσαράκονταδύο Μοναχοὺς μετὰ τὸ μαρτύ-
 ριον τῶν νέων Στεφάνου, Βασιλέως, Πέτρου καὶ Λι-
 δρέως, καὶ ἄλλοις ἀπέκτειναν ἄλλους τετρακιστὺς τετα-
 ρκοντα καὶ ἑνὴν ῥομφαίαν, καὶ μετὰ τὸν Παῦλον ἐν
 τεσσαράκοντα, καὶ τῶν Μοναχῶν τὰ μὲν ἐποίησε κα-
 ταγνώμα Στρατιωτῶν, τὰ δὲ κατηδάφισεν ὡς θερ-
 λίων, ἵνα μὴ ἔχωσι καταικίαν οἱ Μοναχοὶ ἡμῶν

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

39 Περὶ κρηφαγίας τῷ ἑικοτομάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνῳ, ὃν ὁ Κορνήλιος ἔξωρῖσας καὶ εἴτα ἐκ
πομπῶντας σκλαβετόμησε, καὶ τὸν Πατριάρχῳ Διόκλητον ἐξεπέμπούσε.

✠ Κατὰ τὸν Κεδρηνὸν ὑπὲρ τῷ Κοπρώνυμῳ τέττε Κωνσαν-
τῖνος ὁ Πατριάρχης μετὰ τὸ βασάσαι τὰ τίμια
ξύλα ὄδον εἰς τὸν Ἀμβωνά τῷ ἐν Βλαχέγρας Ναῷ ,
35 καὶ ἀναθεματίσαι τὰς πεσοκυῶντας τὰς ἁγίας Εἰ-
κόνας , ἐγνώετο διὰ Μοναχὸν Σιφαινίτης καὶ ἐκρηφά-
γα , καὶ γινώθι , ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ δοκχὴ τῆς κρέ-
της διὰ τῶν μοναχῶν , ἦν γὰρ πρὸ τῆς Θεοφανώ-
δος Κοπρώνυμος περίπε τὸ ἑκάτον καὶ πενητήκοντα
40 ἔτη . τῶν δὲ τῶν Κωνσαντίνου ὁ Κοπρώνυμος ὕπερον
ἑξώρισον , εἴτα μεταπεμψάμεν ἐκάθισον αὐτὸν

ὅτι ὅντι καὶ οὐκ ἐπαίξων αὐτῷ, καὶ πάντα ἀπεκροφά-
σι, καὶ ἐκ ἡγαυίᾳ ἐπ' αὐτῷ δύο παῖδας αὐτῷ βα-
πτίσαντι, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν Πατριάρχην Ἀναστάσιον
ἐπομπόυσον ὅτι ὅντι εἰς τὸν φόρον, καὶ πάλιν αὐτῷ
ὡς ὁμόφρονι ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτῷ. ἔτι λέγει ὁ Θεο-
φάνης, ὅτι ἔπεισε τὸν Κωνσταντῖνον ὁ Κορνηλιος
ἀνέχεσθαι ἀκέραια τὰ παίγνια εἰς τὰς βασιλικὰς τρα-
πέζας, καὶ σημείωσαι, ὅτι τῶν Πατριαρχῶν πα-
ρόντων ἐν τῇ βασιλικῇ τραπέζῃ, ἐκ ἥσαν μουσικὰ
ὄργανα, ἕτε παίγνια.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 15'.

45 Περὶ ἐκείνῃσι Πατριάρχῃς Ἀντιοχείας ἔτη τεσσαράκοντα, καὶ τῆς ἐπ' ἑορῆς Πατριαρχίας ἐν αὐτῇ
 στεφάνῃς, καὶ τῆς Πέτρῃ Δαμασκῷ μετὰ γλωσσοτομίαν καὶ ἑξορίαν καθάρως λαλῶν, καὶ περὶ Θεοφυλάκτου
 ἐπὶ Μαρωνίᾳ Ἀντιοχείας καὶ Κοσμῷ Ἀλεξανδρείας, καὶ σημείων φοβερῶν λοιμῶν, γεγραμμάτων τε Κοπρω-
 νύμῃ κατὰ πάσαν πόλιν ὑπὲρ τῆς Εἰκονομαχίας, καὶ ἑξορίας Θεοδώρου Ἀντιοχείας ὑπὸ Ἀβδελαῖ, ὃ καὶ
 θέσπισμα μὴ κτίζειν Ἐκκλησίας, φόρετε τὴν μοναχὴν διδόναι, καὶ τὰς πᾶν χειρῶν παῖδας μὴ μα-
 50 θάνειν πλὴν τῶν ἑραβικῶν γεράματα, καὶ εἶνε ἐμποδισμῷ ἐπὶ οὐμᾶς καὶ διωγμῷ χειρῶν, καὶ πᾶν ἐπὶ
 μαθδὶ καὶ ἀβιμέλεχ κακῶν. καὶ περὶ εἰσεως ἐν τῇ θαλάσῃ ὑπὸ Κοπρωνύμῃ τε λειψάνῃ τῆς ἁγίας Εὐφημίας.

Τροσπαράκοντα ἔτη παρῆλθον ἀφ' ὧν τῇ Ἀντιοχείᾳ
 ἔκειν οἱ Ἄραβες χειρονηθῆναι Πατριάρχην, ὁ
 δὲ ῥά τ' ἀρχηγὸς αὐτῶν Ἰσῆμ ἔχων τινὰ μοναχὸν

φίλον, ἄγροικον μὲν, δολαβῇ δὲ, οὐνόματι Στέφανον, εἶπε τοῖς ὀρθοδόξοις, ἐκ θελήσασιν, ποιησάτωσαν αὐτὸν Πατριάρχην, καὶ αὐτὸς αὐτὸν ἐκερετόντισαν.

Οὐκλίθ δὲ ὁ ἦρς τῆ ἰσὴμ τὸν Μητροπολίτην Δα-
μασκῆ Πέτρον πλὴν ἅεσιν τῶν μαριχαίων καὶ Ἀρά-
βων ἐλέγχοντα ἐγλωσσότομήσε, καὶ ἐξώρισε εἰς
τὴν δούδαμονα Ἀραβίαν, ὅπως ἐκεῖνος καθα-
ρῶς λαλῶν καὶ ἱερουργῶν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.
καὶ Πέτρος Εἰσκόπος μαῖεμα θάυμασιως τότε
ἐμαρτύρησε. κοιμηθεὶς δὲ τῆ Στεφάνῃ, ὁ μα-
ρκαῖ ἀρχηγὸς δέησε τῶν Χριστιανῶν ἀφῆκε καὶ
ἐχειροτονήθη Ἀντιοχείας Θεοφύλακτος τις Εἰσεσ-
πνός, σώφρων καὶ εὐλαβής, καὶ ἐκέλευσε καὶ ἐγ-
γράφως ἵνα τιμῶσιν αὐτὸν καὶ οἱ Ἀραβες. ἐκοι-
μήθη δὲ τῇ δεκάτῃ ἔτει τῆ Κοπρώνιμ. ἀλλὰ καὶ
τὸ τῆ Ἀρετικῆς Κύρις ἦσαν μονοθεῖται Πατριάρχαι
ὡν Ἀλεξανδρείας, τότε δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας Κο-
σμαῖς ὠρθόδοξοι μετὰ πάσης τῆς Ἀλεξανδρείας
ὡς λέγει ὁ καὶ τὰ αὐτῶν λοιπὰ ἱερῶν Θεοφά-
νης. εἰς δὲ τὸ ὅσον ἔτος τῆς τῆ Κωνσταντίνης Σταυ-
ρῆς ἐλαμοειδῆς ἐτυπύτο ἐν τοῖς ἱματίοις τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ τινες αὐ-
θιμοὶ φοβεροὶ καὶ βαρβαροειδῆς ἀδόκτοι ἐφαινοντο
τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν ἠκολούθησε θανατικόν, ὡς
ἔπαυτο αὐτῶν, ἀλλὰ μήτε ἀπὸ ταῦτα μετε-
νόησαν οἱ εἰκονοκλάσαι, μάλιστα δὲ ὁ Κοπρώνι-
μος ἀπέστειλε γράμματα κατὰ πόλιν καὶ χώραν
τῶν εἰκονομαχῶν διδάσκοντα. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀβ-
δελαῖς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀράβων, Θεόδωρον τὸν ἀπὸ
τῆς μικρῆς Ἀραβίας ὁρμώμενον, καὶ χρηματίσαν-
τα μετὰ Θεοφύλακτον Ἀντιοχείας Πατριάρχην,
ἐξώρισε, ἀββληθὼντα ὡς ἐγγράφῃ συχνάκις τῇ
Κοπρώνιμ, καὶ ἐθέσπισε Χριστιανὸν Σαρακηνὸν μὴ
ἀπαλέγεσθαι περὶ πίστεως, καὶ Ἐκκλησίας μηκί-
ζεσθαι, καὶ Σταυρὸν μὴ φαίνεσθαι, καὶ φόρος διδόναι καὶ
τὰς μονάχους καὶ τὰς ἐρημίτας, οἵτινες λίαν συνοχωρέ-
μιοι, ἐτίθεν ἐνέχυρα τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν σκύλη,
καὶ ἐπώλεν αὐτὰ τοῖς Εἰσκόποις, ἵνα ἀποδώσῃσι τὰ
τέλη. ἐκώλυσε δὲ καὶ τὰς παννυχίους ἀγρυπνίας αὐ-
τὸς πρῶτον, καὶ τὰ παιδία τῶν Χριστιανῶν προσέ-
ταξε μὴ μανθάνειν ἄλλα γράμματα, εἰμὴ Ἀραβικά,
καὶ πολλὰς ἀγίας Ναὺς ἐπέθηκε σάβλους ἀλόγων ζώων.

εἰς δὲ τὴν ἱερουσαλήμ προσέταξε γράφεσθαι γράμ-
ματα ἐπὶ ταῖς χεῖρας τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Εἰσκόπων,
ὅθεν καὶ πολλοὶ ἐφυγον εἰς ἀποφόρους τόπους, καὶ
εἰς τὴν Ἰωμανίαν. τότε δὲ καὶ οἱ Χριστιανοὶ οἱ ὀρθό-
δοξοὶ βιασθέντες ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, μετέφρασαν εἰς
ἀραβικὴν γλῶσσαν τὸ Τριῳδίον, Μηναια, Παρα-
κλητικὴν, Λειτουργίαν, καὶ ἄλλα Ἐκκλησιαστικὰ βί-
βλια, καὶ πολλοὶ Ἐκκλησιαστικοὶ μετέπαιτα, καὶ
καὶ ὁ ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος, συνέγραψαν ἀρα-
βιστὶ λόγους, κατηχήσεις τε καὶ παρακλήσεις πρὸς 5
εὐαγμόν τῶν πιστῶν. ἐπὶ δὲ τῆ ἰσχυρῆς ὁ Οὐμαρὸς ἐ-
κώλυσε τὸν οἶνον, καὶ ἐβίαζε τὰς Χριστιανὰς ἀρεῖσθαι
τὸν Χριστὸν, ὅθεν τὰς μὴ ἀνυμνῶντες ἀποφόροις τι-
μωρίας ἐπαύδα, καὶ τέλει ἐφόνευσαν, ὡς ἐπὶ τῆ αὐτῆς
τῇ πέμπτῃ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτῆς ὁ ἀρχηγὸς μαδὸς 15
ἀπέστειλε εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν τὸν Μεχρέαν, δὲ
αὐτῷ ἐξέσταν ὑποστατὴν τὰς δόξας τῶν Χρι-
στιανῶν, καὶ ἐρμηνεῖν τὰς ἀγίας Ἐκκλησίας, ὥστε τὸν
Ἀβιμέλεχ φιλαθροπότερον αὐτῷ ὑπάρξαι, ὃν
θέλοντα κτίσαι τὸν Ναὸν τῆς μάχης, καὶ βαλόντες 20
λαβεῖν τὰς κίονας ἀπὸ τῆς ἀγίας Γεθσημανῆς,
Σέργιος καὶ Πατρίκιος πρεσβύτεροι τῶν ἐν Παλαιστί-
νῃ Χριστιανῶν ἀπὸ δέησεως ἐκώλυσαν. ὅθεν ἀγα-
θὸς ὁ Ἰσχυριανὸς ὀρίνοτμητος, ἀπέστειλε ἀπὸ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως κίονα ἱκανὰ τῇ Ἀβιμέλεχ, καὶ 25
ὑποδόμησε τὸν Ναὸν αὐτῷ. ἔτι τότε ἐφύρτιζον
οἱ Βασιλεῖς τῶν ἀγίων τόπων. ὁ δὲ Κοπρώνιμος ἐκω-
σσε, ὡς τινες λέγουσι, τὸ λείψανον τῆς ἀγίας Εὐφη-
μίας, ἀλλοὶ ὁμως ἰσορῶσιν, ὅπερ καὶ ἀλήθεια, ὃν ἐρ-
ρίψαν αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῆς σφοδρῆς αὐτῆς, καὶ 30
ἐξῆλθε κατὰ ρύθιναν εἰς τὴν Λήμνον, κατ' ἄλλους δὲ
εἰς τὴν Λέσβον. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνῃ καὶ Εὐφρόνης ἐκοι-
μήθη εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, καὶ τὰ δὲ νῦν εἰς τὸ
Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς λαΐαν τῆς
Θεοφανῶς Βασιλείας. ἀλλ' ὡς τῆς διημέρας τῆς Θεῆς κεί- 35
σεως, ὡς τῇ αὐτῇ ἔτει κατ' ὀλίγον ἐτελεύτησεν ὁ Κοπρώνι-
μος, πέπρωκεν εἰς πύργον Καμπάνης χαλκῆς, ἡ 101
Καμπαναρεῖον καὶ ἀπέκτανε καὶ τὸν Ἀβδελαῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῆ θανάτου Κωνσταντίνου τῆ Κοπρώνιμ, καὶ ὧν ἔλεγε ψυχοῦράγων.

Ἀπέθανε δὲ ὁ Κοπρώνιμος ὑπὸ τῆς αὐθιγῆς τῆς
καρβύνος, ὁρμώμενος δηλονότι κατὰ τῶν Βελγάρ-
ων, καὶ ἐν τῇ τῆ θανάτου αὐτῆς ἀγωνίᾳ ψυχοῦράγων
εἰς τὸν χελάτιον, ἔκρυσεν, ὅτι ἀπὸ τῶν μαρίαν πα-
ρεδόθη τῇ πυρὶ τῇ αἰωνίῃ, εἶπε καὶ ἄλλα πλείω,
ἀπερ διηγῆται ὁ Κεδρηνὸς ἐν τῇ συνοψίᾳ αὐτῆς, πλήν-
γε ὡς πέρ τις ἄλλος Ἀντίοχος καὶ ὁ Ἀσεβής ἔπος Κο-
πρώνιμος ἐβόα, δίνον ὑποτάσσασθαι τῇ Θεῷ, καὶ

μὴ θιγῆναι ὄντα, ἰσόθια φρονεῖν υπερηφάνως. καὶ 45
χετο δὲ ὁ μαρτὺς πρὸς τὸν ἔκ ἐτι αὐτὸν ἐλείποντα Δεσ-
πότιν, βασιλεύσας ἔτη τετρακοντατέσσαρα κατὰ
τὸν Θεοφανῆ ὁ Καζβαλῖνος, ὃς ἔχαιρεν ἐπὶ τῇ κό-
πρῃ καὶ τῇ ὄντῃ τῶν ἀλόγων ζώων πρὸς τὴν ἀνθρώ-
πιν φύσιν, καὶ ταῦτα, μὴ βδελυγνόμενος τὴν 50
τοιαύτῃ δυσωδίαν καὶ τὸν βρώμιον.

Περὶ βασιλείας Λέοντος ἡγετοῦ Κοπρωνύμου, καὶ ὧν ἐποίησε φόνων καὶ αἰχμαλώσις τοῖς Ἀρεταῖς, καὶ ὧν ἐργάσατο ἀφανισμῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Χριστιανῶν ὅταν Ἀρεθῶν ἀρχηγὸς Μαδδὶ ἐν οἷς ἦρχε τόποις. καὶ
5 περὶ κακώσεων καὶ ἐξορίων Χριστιανῶν ὑπὸ τῆς Βασιλείας Λέοντος, καὶ τῆς θανάτου αὐτῆς αἰτία τῆς Στέμματος.

Ὁ υἱὸς τῆς Κοπρωνύμου Λέων βασιλεύσας, ἔδοξεν
Ὀσεβῆς, καὶ τῆς Θεοτόκου φίλος, ὅθεν καὶ
Μητροπολίτας εἰς τὰς πρώτας θρόνους προεβίβατο
10 ἐκ τῶν Ἀββάδων, πέμψας δὲ εἰς Συρίαν, ἀπέκ-
τεινον Ἀρεθῶν πάλιν, καὶ ὡς ἑκατὸν χιλιάδας
Σύρους ἐφῆρεν ἐκείθεν, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς εἰς
τὴν Θράκην, ὡς καὶ ὁ πατήρ αὐτῆς ἐφῆρε πολλὰς ἀπὸ
Θεοδοσιουπόλεως καὶ Μεσιτινῆς πάλιν εἰς Θράκην,
15 καὶ λίαν ἐκένωσε τὰς Ἀρεθῶν. ὅθεν ὁ ἀρχηγὸς
αὐτῶν Μαδδὶ ὁποσείλας ἠφάνισε τὰς Ἐκκλησίας,
καὶ ἐβασανίζε τὰς Χριστιανὰς ἵνα ἀρνῶνται τὸν Χρι-
στὸν, καὶ τέως τόσα κακὰ ἐποίησεν εἰς τὴν Δαμασκ-

κὸν καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς ἄλλας ὧν ἦρχε τόποις,
καὶ εἰς ἀνδράς καὶ εἰς γυναῖκας, ὥστε ταῦτα ἔτι
μήτε Λυσίαν μήτε Ἀγροκόλαον πεποιηκέναι. ἀλλὰ καὶ
ὁ υἱὸς τῆς φονῆς τῆς Λέων ἐν τῇ μεσότητι τῶν ἀγίων
νησιῶν εἰσάγει τὸ πρῶτον τῆς ὑποκρίσεως, πολλὰς
ἀξιώματι καὶ Μοναχὰς ἐπομπόδισεν, ἀπέκλεισεν,
ἐξώρισεν διὰ τὴν προσκυνοῦσιν τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν. Λι-
θομανὴς δὲ ὧν, ἐπεθύμησε φορεῖν τὸ στέμμα τὸ ἐν
τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ (ὅπερ ἐν αὐτῇ μαρτυρεῖται ὁ
Βασιλεὺς ἔχει κατὰ τὸν Ζωνάριον) λαβόντος δὲ αὐτὸν
αὐτὸν καὶ φορέσαντας, ἐξῆλθον ἀνδρακες εἰς τὴν κεφα-
λὴν αὐτῆς, καὶ λεηλοῦσιν σφοδρῶς σφύρατον, ἐτελεύτησε.

26

Περὶ τῆς θανάτου τῆς ψευδοπατριάρχης Νικήτας, καὶ πρεβλήσεως Παύλου Κυπρίου, καὶ ἀναχωρήσεως αὐτῆς
ἀπὸ τῆς θρόνου καὶ μονάσεως, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀφίξεως τῆς Βασιλείας Βιρηνῆς σὺν τῇ ἡμέρᾳ καὶ τῶν συγκλη-
τικῶν, καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ὑποκρίσεως αὐτῆς καὶ τελευτῆς, καὶ Πατριαρχίας Ταρσῆς, καὶ ἐν ἀρχῇ
25 τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἐξορίας καὶ κακῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ Θεοδώρου καὶ ταλαιπώρου
ζωῆς τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ Χριστιανῶν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν.

Ἐπὶ τῆς Λέοντος τῆς ἀπέθανον ὁ ψευδοπατριάρχης
30 χης Νικήτας, καὶ πρεβλήθη Παῦλος ὁ Κύπρι-
ος, ὅστις εἰς τὸν δεύτερον χρόνον Κωνσταντίνου καὶ
Βιρηνῆς ἀπονήσας, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Φλώ-
ρης καὶ ἔλαβε τὸ χιτῶνα, παρεγένετο δὲ καὶ ἡ Βασιλεὺς
σὺν τῇ ἡμέρᾳ εἰς αὐτὸν λυπερῶν καὶ καταβασά αὐτὴν
διὰ τὴν παρὰ τῆς, ὁ δὲ θρῆνῶν καὶ ὁδυρόμενος εἶπον
35 αὐτῇ, Εἶδε μὲν ποτὶ ἐκείσιν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν
θρόνον τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, τυραν-
νικῶς καὶ ἀπερχισμῶς τῶν λοιπῶν Πατριαρχικῶν
θρόνων, καὶ ἀναθεματίζουσιν ὑπὸ αὐτῶν. ἡ δὲ Βα-
σιλεὺς προσηλάσασα τὰς Συγκλητικὰς εἰς τὰ βα-
40 σίλεια, ἀπέστειλεν αὐτὰς πρὸς ἐκεῖνον ἵνα ἀκλῶσιν
αὐτὴν τί λέγει. εἶπον αὐτοῖς λοιπὸν ὁ Παῦλος, ὅτι
ἐὰν μὴ γούνηται Σύνοδος Οἰκουμενικὴ, καὶ τὸ ἐν τῇ μέ-
σῃ ὑμῶν σφάλμα διορθωθῇ, οὐκ ἔχετε σωτηρίαν.
εἶπον δὲ αὐτῷ οἱ Συγκλητικοί, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἔχουσιν
45 τὴν ἡμέραν ὑπεγράψας ἵνα μὴ προσκυνοῦνται αἱ Βίβλοι-
νες, ὁ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ ἐγὼ διὰ τὸ θρῆνῶν, καὶ
ἔδραμον εἰς τὴν μετάνοιαν ἴσως καὶ ὁρῶ ἔλεος, καὶ
ταῦτα εἰπὼν, ἐκοιμήθη. ὅθεν τῇ πέμπτῃ ἔτι τῆς
αὐτοαρχίας ἡ Βιρηνὴ σωμαγάγασα τὴν Γερουσίαν εἰς
50 τὴν Μαγναύραν, εἶπον, Εἰ μὴ ἐξῆ Παῦλος, εἴη ἐγὼ
γόνιμος Μοναχὸς, οὐκ ἂν ἀφῆκαμιν αὐτὸν, καὶ εἶπε πέ-
ρι Ταρσῆς, ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν. ἐρωτήθεις δὲ διὰ τὴν

προσδέχεται τὴν ψῆφον τῆς Συγκλήτης καὶ τῆς λαῆς,
ἀπεκρίθη πρώτων, ὅτι μέγα τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀρχιε-
ρωσύνης, καὶ ὅτι αὐτὸς ἦν κοσμικὸς καὶ ἐβελία. δού-
τερον, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἀναθεμα-
τίζεται ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι ἵνα
γούνηται Σύνοδος, καὶ ἐσέλθῃ, ὅθεν ἔχουσιν τὴν
ἐν ἔτει ἑξακχιλίοσιν Ἀνακοσῶν ἐν ὁμοκροσῶ τῇ
τῷ, Δέκεμβρις ἐκὸς ἡ πέμπτῃ, καὶ ἐγερσέν αὐτὸν
τὸν Πάπαν Ἀδριανὸν καὶ εἰς τὰς τῆς Ἀνατολῆς Πατριαρ-
χίας καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ ἡλθον, καὶ ἐγείνη ἡ Σύνο-
δος εἰς τὴν Νίσιαν. εἰς δὲ τὰ Ἱερουσόλυμα οἱ κομίζον-
τες τὰ γράμματα, ὅσον τὸν Πατριαρχικὸν Θεόδωρον
ἐξώρισεν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὸν ἀπέχοντα
τῆς Ἱερουσαλὴμ μίλια δύο χιλιάδας, ὅθεν καὶ τὰ
γράμματα αὐτῷ δεδώκασι, καὶ εἶδον τὴν ἐκ τῆς ταλαι-
πώρου ζωῆς τῶν Μοναχῶν καὶ τῶν λοιπῶν Χριστα-
νῶν, ὧν χεῖρον κακὰ ἔπαχον οἵ τε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ Χριστιανοί. ἀπέστειλεν ὁμοῦς οἱ Ἱε-
ροσολυμίται δύο ἐκ τῶν Ἀββάδων σοφῆς καὶ ἀγίας
αὐδρας, τὸν Συγκελὸν Θωμᾶ καὶ τὸν Ἱερομόναχον
Ἰωάννην, ὡς μαρτυρεῖται τῷ κοινῷ αἰτιστικῷ, καὶ
αὐτὰ τὰ πρακτικὰ τῆς αἰτίας Συνόδου. ἐχρημάτι-
σαν δὲ ἐς ὕστερον κατὰ τὸν Θεοφάνη, ὁ μὲν Ἰωάν-
νης Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ὁ δὲ Θωμᾶς Μητρο-
πολίτης Θεσσαλονίκης.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

20 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ζ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

25 Περὶ τῆς ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης συνόδου, καὶ πρώτου περὶ τῆς κατὰ μέμνησιν τῆς ἐν τῇ παλαιᾷ ἐπιδικῆς ἀειθμῆς λήξεως ἐν αὐτῇ τῶν Οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ περὶ τῆς Ἀγίας Οἰκουμενικῆς μόνου ἐπὶ τῇ συνόδῳ ἐκλήθησαν.

30

35

Ἡ ἐβδόμη ἡμέρα κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ὑπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῆς ὧν ἐποίησε. καὶ τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ σαλπίζοντες οἱ ἱερεῖς περὶ τῶν ἱερεχῶν, κατέστρεψαν αὐτῶν. ὅσων καὶ τῶν ἐβδόμῃ συνόδῳ ἐδίδοντο ὁ Θεὸς ἀνάπαυλας τῶν ζητημάτων καὶ διοριζομένων περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, καθότι οἱ ἅγιοι πατέρες μετὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἁγίων συνόδων κατέστρεψαν πᾶσαν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐπίνοιαν τε καὶ ἐπὶ τῆς Σατανᾶ καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῆς, καὶ ἐκκήρυξαν τελείως καὶ πᾶσι τρόποις πᾶν τὸ καὶ πᾶν τὸ ἀντιπρὸς τῆς οὐσεβείας τῶν ἀναγκάσων γνῶσιν, ἢ καὶ τῆς τελείως ὁ Κύριος ἀπεκάλυψεν, ἀλλὰ τυφλωπόντων τῶν Αἰρετικῶν περὶ αὐτῶν, οἱ πατέρες ἠρμήνευσαν πᾶν ὅπερ ἀναγκαῖον ἦν πρὸς

γνώσιν αὐτῆς, ὅσον καὶ μετὰ τῶν ἐβδόμῃ ταύτῃ Οἰκουμενικῇ ἐδεμία ἡξιώθη Οἰκουμενικῇ συγκληθῆναι κατὰ τὰς Νόμους τῶν ἁγίων τοιούτων συνόδων, ἐπειδὴ τὰ ἀναφύοντα πάντα ἐκ τῶν διωρισμένων ἐν ταῖς ἐπὶ ἀκόλως διαλύονται. Οἰκουμενικῇ δὲ διατῆρ ἐξαιρέτως αὐταὶ μόναι ἐκλήθησαν, διότι ἐκ κελύσεων βασιλικῶν οἱ κατὰ πᾶσαν τῶν Ρωμαίων ἄρχων Ἀρχιερεῖς μετεκλήθησαν, καὶ ἡ δι' αὐτῶν παρεγένοντο, ἡ Ταποτηρηταὶ ἀπέστειλαν. καὶ ὅτι ἐν ἐκάστῃ αὐτῶν περὶ πίστεως ἢ ζητήσεως γέγοτε, καὶ ψῆφος, ἢ τοι ὅρος δογματικὸς ἐξετήνεται, αἱ δὲ λοιπαὶ γεγονόσιν ἐδογματικόν τι ἐκτιθέμεναι, ἀλλ' ἢ πρὸς βεβαίωσιν τῶν ὁριζούτων ταῖς Οἰκουμενικαῖς ταύταις συνόδοις, ἢ πρὸς καθάρσεις τῶν ἐναντιωθῆναι πλημμελειῶν, ἢ περὶ Κανόνων καὶ ζητημάτων εἰς ἐκκλησιαστικὴν ὁρῶντων ὁρμήσαν.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀειθμῆς τῶν πατέρων τῆς συνόδου, καὶ τῆς Ἀγίας τῶν Εἰκονομάχων εἰσεως τῆς Στρατιωτικῆς, καὶ μετ' οὐρανοῦ αὐτῆς συγκληθῆναι αὐτῆς, καὶ περὶ τῶν πράξεων αὐτῆς, καὶ τῶν ἐν ἐκάστῃ πράξει γονομένων.

50

Ἀντίγραφον πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιον οἱ πατέρες καὶ οἱ ἡγούμενοι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἁγιώτατοι Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, καὶ τῶν ὁπισθολῶν ἐκόμισαν Ἰωάννης καὶ Θωμᾶς ἱερομόναχοι καὶ Ταποτηρηταὶ τῶν τελῶν Πατριαρχικῶν θρόνων, πλείονες γὰρ τῶν ἐκ ἡδυνήθησαν ἐλθεῖν Ἀγίας ἐκείσε Τοπαρχας πρὸς τῶν θεάρετον συνόδῳ, καὶ εἰς τὰς ζήτησις συγγνώμην. ὑπὸ δὲ τῆς Ἀποστολικῆς θείας τῆς Ρώμης ἡλθον Ταποτηρηταὶ Πέτρος καὶ Πέτρος Πρεσβύτεροι, καὶ συνόντων αὐτοῖς τῆς ταπεινότητος καὶ

καὶ

καὶ τῶν ὑφ' αὐτῇ Ἐπισκόπων πρὸς ὁμοθυμῶν ἐλθόντων
εἰς τὴν Σύνοδον, ὡρίσθη ὑπὸ τῶν Βασιλέων ἵνα γέ-
νηται ἡ Σύνοδος ἐν τῇ Ναῶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων
Αὐγῆς δωδεκάτῃ, τῇ ἑκτῇ ἔτει τῆς ὑπατείας
αὐτῶν. ἀλλὰ ἱνὲς Εἰκονομάχοι Ἐπίσκοποι, καὶ ἕτε-
ροι τινὲς τῶν ἐγκρίτων λαϊκῶν συσσωσμένοι εἰς
τὴν Εἰκονομαχίαν, ἔπεισαν ὅχλον πολλὸν τῶν στρα-
τιωτῶν, καὶ πεποιήκασιν ἰχυρὰν εἶναι ἵνα ἔμπο-
δίσωσι τὴν ἄφθρῃσιν τῆς Συνόδου. οἱ Βασιλεῖς ὁμῶς
αὐτέγκισαν καὶ ὤρισαν ἵνα γένηται ἡ Σύνοδος ἀπα-
ρτίτως, ἥς πάλιν συσσωρεύθη ἐν τῇ αὐτῇ Ναῷ,
καὶ ἀναγινωσκουσιν τινὲς συνοδικῶν τῶν διαγορεύόν-
των μὴ δεῖν γενέσθαι Σύνοδον οἰκουμενικὴν παρεκ-
τὸς συμφωνίας τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, καὶ καθι-
ζουσιν τῶν Βασιλέων ἐν τοῖς κατηχευμένοις καὶ ἀκρω-
μύμῃ, ὅχλῳ πάλιν ἐκινήθη πολὺς τῶν στρατεύ-
σασκεν ὑποθήκῃς τῶν αὐτῶν Εἰκονομάχων, καὶ ἐβόη,
Ἀρετὴ ἡ γενεὴ, ἥτοι ἡ ὑπὲρ τῆς Κοπρωνύμης Συνόδου.
ἡ πάλιν δὲ ἵνα ὑποκτείνωσι τὸν τε Ταρασίον καὶ τὰς
λοιπὰς ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους καὶ μοναχούς. φυ-
γόντων δὲ τῶν Πατριάρχων καὶ τῶν Ἐπισκόπων εἰς
τὸ ἅγιον Βῆμα, οἱ ὡρῶντες ἐξῆλθον λέγοντες,
Νενικήκαμεν, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν. ἡ
δὲ Βασιλεὺς πλάσσει κατὰ δρομὸν δεῖν τὸν στρατιῶ-
ν Ἀγαθῶν, ἐκβάλλει τὰς στρατιώτας τῆς πόλεως,
καὶ γενομένης εἰρήνης μετὰ τοῦ χρέοντος ὁρῶντος
ἡ Σύνοδος εἰς τὴν Νίκην. ἦσαν δὲ Πατριαρχαὶ τῆς
μὲν Ῥώμης Ἀδελφῶν ὁ Πάπας, Κωνσταντινουπόλεως
δὲ ὡς εἶρηται ὁ Ταρας, Ἀλεξανδρείας δὲ Κοσμάς,
ἔκοιμῃτο δὲ ἐν τῇ ἀφθρῇ τῆς Συνόδου ἐγένετο
ὁ Πολιτικὸς, ὡς λέγει ἕκαστος τῶν Ἀνωμένων περὶ
τῶν ἐπὶ αὐτῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, ὃ συμφωνεῖ καὶ ἐκ
τῶν νεωτέρων ὁ Ἰγνάτιος. ἦσαν δὲ πατέρες τριακῶσιοι
πρυθάνοντες ὡς βεβαιῶς τῶν καὶ ὁ Ψελλός, αἱ καὶ τὸ
Μηνολόγιον τῆς Βασιλέως Βασιλίσσης γράφει ὅτι ὁρῶ-
θησαν εἰς τὴν Σύνοδον τριακῶσιοι ἐξηκονταπενήκοντες,
ὁμῶς τῶν βέβαιον ὅτι ἦσαν τριακῶσιοι πρυθάνοντες,
οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν Εἰκονομάχοι, ἦσαν αἱ δεκαεπτά,
οἵτινες μετὰ τῶν ἱερομνηστικῶν Εἰκονομάχων αὐτέλεγον
καὶ ἐμάχοντο τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ, μετὰ ταῦτα δὲ
συσφραγίσαντες, περὶ ἑχθρῶν, ὡς ἦσαν ὅλοι
τριακῶσιοι ἐξηκονταπενήκοντες. ἔχοντες δὲ εἰς τὴν Σύνοδον πολλὸν
ἰσχύον καὶ αἱ μοναχοί, καθότι ἦσαν Ἀρχιμανδρίται

ἐκ τῶν τριακονταῖς. ἔχει δὲ περὶ οὗτο, ὡς ἐν μὲν
τῇ πρώτῃ ἀνεγνώσθη ἡ πρὸς τὴν Σύνοδον τῶν Βασιλέων
Σκέψις, καὶ περὶ ἧλθον τῇ Συνόδῳ αὐτήσαντες συγ-
χώρησιν οἱ Εἰκονομάχοι Ἐπίσκοποι, ὅθον γέγονε
λόγῳ ποῖας ἐξέτι δέχεται, καὶ ποῖας ἐκ ἐξέτι τῆς
καθαρτησάτων ὑπὸ Αἰρετικῶν. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ
ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορὰ τῆς Ῥώμης Ἀδελφῶν πρὸς τὰς
Βασιλίσσας καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν Ταρασίον.
ἐν δὲ τῇ τρίτῃ περὶ ἧλθον αἱ ποτὲ Εἰκονομάχοι Ἐπί-
σκοποι μετὰ λιβέλων, ὅθον καὶ περὶ δέχθησαν. 10
ἔπειτα ἀνεγνώσθη ἡ ὑπὲρ τῆς Ταρασίως πρὸς τὰς Πα-
τριαρχίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς
τὸν Ταρασίον καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Θεοδώρε Πατριάρχῃ
Ἰερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Κοσμά καὶ πρὸς
Θεόδωρον τὸν Ἀντιοχείας. ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ περὶ βάλων 15
ταὶ μαρτυρίαι τῆς γραφῆς καὶ τῶν πατέρων περὶ
τῆς περὶ αὐτῶν τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ἐν δὲ τῇ πέμ-
πτῃ περὶ αὐτῶν μαρτυρίαι ὁμοίως ὅτι οἱ Εἰκονομάχοι
ἴσταντο τοῖς Αἰρετικῶν καὶ τοῖς ἀσεβέσιν. ἐν δὲ τῇ
ἑκτῇ ἀναγινώσκειται ὁ ὅρος τῆς ὑπὲρ Κοπρωνύμης ψάδος 20
συνόδου περὶ τῆς Νεοκασσαρείας Γρηγορίου καὶ ἀνα-
σκόλλας ὑπὸ τῆς ἁγίας Συνόδου ἀναγινώσκοντες
Ἐπιφάνιος καὶ Ἰωάννης τῶν Διακόνων, ἐν δὲ τῇ ἐβ-
δόμῃ ἀναγινώσκειται ὁ ὅρος τῆς ἁγίας Συνόδου, καὶ
ἀναθεματίζονται οἱ Εἰκονομάχοι, καὶ μάλιστα Ἀν- 25
σώστος, Κωνσταντῖνος καὶ Νικήτας οἱ ὑπὲρ τῶν Εἰκο-
νομάχων Κωνσταντινουπόλεως ψάδοπατριάρχαι, ἐ-
πὶ γένεθ δὲ ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης, ὁ ὅστις Γερμα-
νὸς καὶ Γεώργιος ὁ Κύπριος, καὶ συτίθεται ὁ
πρὸς τὰς Βασιλίσσας περὶ φωνητικῶν. ἐν δὲ τῇ ἑγδόῃ 30
καλεῖται οἱ πατέρες εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ πε-
καθιζομένων τῶν Βασιλέων καὶ τῆς Συνόδου συγκαθε-
ζομένης, ἐρωτῶνται οἱ πατέρες εἰς ἕσθλα τῇ γνώμῃ
ἐκβεβόηκασι τὸν ὅρον, καὶ καταφύσκει, γράφει
ἡ Σύνοδος περὶ φωνητικῶν πρὸς τὰς Βασιλίσσας καὶ ἰγ- 35
κύκλιον εἰς πάσας τὰς Ἐκκλησίας, ἐπαινεῖται ὁ
Βασιλεὺς καὶ ἀναθεματίζονται αἱ Αἰρετικοὶ καὶ ἐκ-
φωῶσιν οἱ πατέρες Κωνσταντῶν ἐκκοιδύς, γράφει ὁ
Ταρασίος πρὸς τὸν Ῥώμης Ἀδελφῶν ὑπὲρ αὐτῶν μίαν
περὶ τῶν περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Συνόδῳ καὶ δευτέρῃ 40
κατὰ σιμωνιανῶν, καὶ γίνεται τέλος τῇ ὁγδόῃ ἔτει
τῆς ἀναρχίας τῶν Βασιλέων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἡ ὑπὲρ Κοπρωνύμης Σύνοδος ἐκ ἦν οἰκουμενικὴ, ἀλλὰ τοπικὴ καὶ κακὸδοξος.

Ἐπειδὴ οἱ Κωνσταντινουπολιταὶ ἤθροισαν Σύνοδον ἐν
τῇ Βλαχέρνᾳ ὑπὲρ τῆς Κοπρωνύμης, ὡς εἶρηται εἰς
τὸν τόπον, καὶ οἰκουμενικὴν ὠνόμασαν αὐτὴν, αὐτέ-
στησαν οἱ ἅγιοι Γερμανὸς καὶ Δαμασκηνὸς καὶ ἕτεροι
πολλοὶ λέγοντες, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω, ὅτι χωρὶς
καὶ τῶν λοιπῶν ἀπ᾽ αὐτῶν Πατριαρχῶν ἐγένετο οἰ-
κουμένη Σύνοδος, τῶν αὐτῶν δέχεται καὶ ἐν τῇ

παράσῃ Συνόδῳ, ἐν μὲν τῇ συνοδικῇ δηλώσει τῶν
περὶ τῆς Συνόδου λέγεται. Ὅτι καὶ ἀναγινώσκειται 50
τινὲς συνοδικῶν τῶν διαγορεύόντων μὴ δεῖν γενέσθαι
ποτὲ Σύνοδον οἰκουμενικὴν παρεκτὸς συμφωνίας τῶν
λοιπῶν ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν, ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πρὸς
ἑξὲς ἀναγινώσκοντες τῆς Νεοκασσαρείας Γρηγορίου, καὶ ἐ-
πόντες τὴν ὑπὲρ τῆς Καββαλίας Συνόδου οἰκουμενικῇ,
Ἐπιφάνιος

Ἐπιφάνιος Διάκονος ἀνέγνω ἐν μέσσοις τῆς ἀγίας Συ-
νόδου εἰπὼν, Πῶς δ' αὖτ' ἐμεγάλη καὶ Οἰκουμενικὴ, ἣν
ἔτε ἐδέξαντο ὅτε συσσωφώνησαν αἱ πᾶν λοιπῶν Ἐκ-
κλησιῶν πατέρες, ἀλλὰ ἀναθέματι ταύτῃ παρ-
5 ἐμψαν, ἢ ἐκ ἑσπερίων τὸν τῆνικαὶ τῶν Ρώ-
μαίων Πάπαν ἢ τὰς περὶ αὐτὸν ἱερεῖς ὅτε Δὲ το-
ποτηρητῶν αὐτῶν δι' ἐγκυκλίῃς ὁρισθεῖς καὶ ὡς
νόμος ἐπὶ ταῖς Συνόδοις, ἀλλ' ὅτε συσφρονέοντας αὐ-
τῇ τὰς Πατριάρχας τῆς ἑὴς Ἀλεξανδρείας, Ἀντιο-
10 χίας καὶ τῆς ἀγίας πόλεως ἢ τὰς σὺν αὐταῖς Μύ-
σης καὶ Ἀρχιερεῖς. ὄντως καπνὸς ἀχλύος πλήρης
σκοτίζων ὀφθαλμοὺς ἀφρέων ὁ λόγος αὐτῶν, καὶ
ἐχὶ λύχνος τεθείς ὅτι τῶν λυχνίων τῶν φωτίζαν τὰς
ἐν τῇ οἰκίᾳ, διότι τοπικῶς ὡς ἐν ἐκείνῃ τὰ αὐ-
15 τῶν ἐλαλήθη, καὶ ἐκ ἐπάνω τῶν τῆς ὁρθοδοξίας

ὄρεα, ἡ δὲ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ὀποσολικῶς ἐξήλθοι
ὁ φθόγγος αὐτῶν ἢ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν ὡς περὶ τῶν ἐξ ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συ-
νόδων. Ἰδε αὐτῶν βιβλίῳ οὗτος κεφαλαίῳ ἐβ-
δόμῳ τὸν ἅγιον Μάξιμον τὰ αὐτὰ λέγοντα πρὸς τὸν
Πίρρον. τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ ἐν τῇ βασιλικῇ Σά-
κρα, ἥτοι ὅτι ἔλεγον ὁ Ταρασίῳ Συνόδον Οἰκου-
μενικὴν αἰτᾶμαι γινέσθαι Τοποτηρητῶν ὁρισκομένων
οὗτος τῶν Πάπα Ρώμης καὶ τῶν τῆς Ἀνατολῆς Ἀρχιε-
ρέων, αὐτοὶ δὲ τὸ σημεῖον περὶ τῶν ἰδε αὐτῶν
βιβλίου οὗτος κεφαλαίῳ δεκάτῃ οὗτος Παραγράφῳ τε-
τάρτῳ, καὶ κεφαλαίῳ δεκάτῃ οὗτος Παραγράφῳ
δεκάτῳ τρίτῳ, καὶ κατωτέρῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ Παρα-
γράφῳ δούτῳ, καὶ κεφαλαίῳ ἐνδεκάτῳ Παραγράφῳ
οὗτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῶν προκαταρχομένων ἐν ταῖς Ἀλαλίας τῶν Συνόδων, καὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς παρέσεως,
20 ἐδίδονται ἰδικὸν ἀξίωμα.

Ἐν τῇ πρώτῃ πράξει σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἐν
τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ προκατήχετο τῆς συνομιλί-
ας Πέτρος Πρεσβύτερος, ἐν δὲ τῇ ἐν Χαλκηδόνι οἱ
25 Τοποτηρηταὶ τῶν Ρώμης, ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ κοινῶς οἱ
πατέρες, ἐν δὲ τῇ ὅτῃ οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Ρώμης,

ἐν δὲ τῇ παρέσει οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Σικελίας, ἐν δὲ
τῇ ὅτῃ Μαρτίνος αὐτῇ ἡ Σύνοδος, ἐν δὲ τῇ ὅτῃ Μηνᾶ
Εὐθύμιος Διάκονος. καὶ σημείωσαι ὅτι ἐκ τῶν προ-
καταρχῶν τῶν Ἀλαλίας ἐν ταῖς Συνόδοις ἐδίδονται
τινὶ ἰδικῆς ἐξουσίας ἀξίωμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

30 Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῶν Συνόδων Σάκρας τῶν Βασιλέων, καὶ τῆς Δὲ τῶν συνοδικῶν τῶν Ταρασίῳ ἀθροίσεως
τῆς Συνόδου, δέκνεται ἡμῶν τῶν Βασιλέων ἐνέργεια οὐ τῇ Συνόδῳ ἐξάρετος, αἱ δὲ πατέρες τῆς Συνόδου
ἐξίστα πάντες κριταί, τὸ δὲ ἀγέραι τὸν Ρώμης τὰς Συνόδους ἡ ὅτῃ τῶν Συνόδων εἶναι καὶ καθόλου δι-
δάσκων, ψόδος προφανέστατος.

35 Ἐν τῇ βασιλικῇ Σάκρᾳ πρὸς τῶν Συνόδων σημείω-
σαι τῶν τῶν Βασιλέων ἐξάρετον ἐνέργειαν ἐν τῇ
καθόλου Ἐκκλησίᾳ, λέγουσι γάρ, Ἐξαιρέτως δὲ τῆς
τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν τῶν ὁσίων ὁσίων Φροντίσει
βελόμεθα, καὶ τῶν τῶν ἱερέων ἐν τῇ Ἀσπαντῶς
40 ἐμπορεύμεθα παρὰ τῶν Ἀνατολῆς, Ἀρκτε, Δύ-
σεως καὶ μεσημβρίας, καὶ πάρεσι οὗτος ὁσίων ὁσίων
τῶν Τοποτηρητῶν αὐτῶν μετὰ καὶ αὐτιγράφων
τῶν ὁσίων τῶν συνοδικῶν γραμμάτων ὡς τῶν ὁσίων
ἡμῶν Πατριάρχας, ὅτε γάρ ἐστιν ἀρχὴ τῶν νόμων
45 συνοδικῶς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς ὁσίων πε-
ράτων ὡς πέρατα δεξαμένη τὸ Εὐαγγέλιον. καὶ κα-
τωτέρῳ, καὶ ἐπειδή περ ὁσίων πάσης τῆς Οἰκουμένης ὁ
ὁσίων συνηγαγόν ὁσίων, βελὺ τῶν οἰκίας ὁσίων θεί-
λων, ἡδὲ προκαμένων τῶν ἀγίων Εὐαγγελίων, καὶ
50 νοητῶς βωόντων, Διηκῶς κριταί, ὅτε ἐδράοι τῆς
ὁσίων ὁσίων ὁσίων, καὶ πᾶσαν ὁσίων ὁσίων καὶ νεοφα-
νῇ ἐσκήνησιν ἐκτεμᾶν παρὰ τῶν ὁσίων, καὶ καθὰ Πέ-
τρος ὁ πρῶτος τῆς ὁσίων ὁσίων ὁσίων τῶν
αὐτοκρατορῶν ὁσίων πατάξας τὸ τῆς ὁσίων
ἀσκήσεως ἀσκήτητον τῇ μαχαίρᾳ ἀφάειρε, ἀνα-

τένατε τῶν ὁσίων τῶν Προδύμας, καὶ πᾶν ὁσίων
πᾶν καρπὸν ἐρεχλείας καὶ διχοναίας καὶ ἐπείσεως
ἡμνοποιίας, ἡ τῶν διδασκαλικαῖς ὁσίων φωναῖς με-
ταφυτεύσατε, ἡ κανονικαῖς ἐπιτιμήσεσι συγκόψα-
τε. καὶ ἐν τῇ τέλει, Γράμματα ἐδεξάμεθα ὁσίων
σαλότητα ὡς Ἀδελφῶν τῶν ὁσίων Πάπα τῆς πρε-
σβυτέρως Ρώμης Δὲ τῶν αὐτῶν Τοποτηρητῶν Πέ-
τρος καὶ Πέτρος τῶν καὶ συσσωφώνων ὁσίων, καὶ κε-
λεύμεθα κατὰ τὸν συνοδικὸν θεσμόν εἰς ἐπήκοον πάν-
των ἀκούοντες μετὰ καὶ τῶν ὁσίων κριταῶν ἐν
δυοῖς τετραδίοις ὡς τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων τῆς
Ἀνατολικῆς Διοικήσεως Δὲ τῶν πρεσβυτέρων ὁσίων
ἀνὴρ καὶ ὁσίων, ἡδὲ καὶ αὐτῶν συμπάρετων ὁσίων,
δι' αὐτῶν γινώσκειτε ὁσίων τῆς καθολικῆς Ἐκ-
κλησίας τὸ φρόνημα. Ἐν οἷς σημείωσαι πρὸς μὴν τὸ
πρῶτον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς οἱ Δὲ τῆς Συνόδου τῶν Ἐκ-
κλησιῶν, ἔχ ὁ Ρώμης. δεύτερον, οἱ Τοποτηρηταὶ
τῶν Πατριαρχῶν τῶν Ρώμης καὶ τῶν τῆς Ἀνατολῆς
Δὲ τῶν συνοδικῶν τῶν Ταρασίῳ ἦλθον, ὅτε ἐδέπο-
τα ἐγένετο ἵνα ἔλθωσιν οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Πατρι-
αρχῶν

αρχὴν ἂν τῶν γραμμάτων τῷ Πάπᾳ. εἶτα κηται ὁ
Ταράπος γράψας, ἀλλ' ἐσωπύλαγε πλὴν Συνοδὸν κυ-
ρίως, ἀλλ' ὀργασιμῶς, προσετέχθη γὰρ ὑπὸ τῷ Βα-
σιλέως καὶ ἔγραψε, πλὴν Συνοδὸν δὲ ἡθροισα κυρίως
ὁ Βασίλεως, ὥστε ψεύδους εἶναι εἶτι ὁ Πάπας τὰς
Συνοδὸς ἀγείρει, καὶ γὰρ τὰς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνα-
πολῆς ἐκ ἐκάλεισεν, ἀλλ' ἡ μόνος ὁ Ταράπος, καὶ
τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐκάλεισεν ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Πάπαν,
ὡς ἐκηθήσεται. πρὸς δὲ τὸ δότιον, ὅτι πάντες οἱ
ἐν τῇ Συνοδῷ Ἐπίσκοποι ἐξέλασαν ὑπάρχοντες κριταί-
δοῦτερον, ὅτι ἐκτέμνουν οἱ πατέρες τῆς Συνοδῆς καὶ
συγκόμισαν πᾶσαν κληρονομίαν καὶ ἐπέστακτον κληρο-
νομίαν. ὅπερ ταῦτά ἐστι τῷ ἐκτεμνόντι τῷ Ρώμης Λέ-
οντι, τῷ Κωνσταντίνῳ τῷ Πρωτοκλήτῳ ὅν τῇ πρὸς αὐτὸν
ἐπιστολῇ, κληρονομίαν ὅν τῇ δεκάτῃ ἐγγράφῃ προέχει τῆς
ἐκτῆς Συνοδῆς, ἦται τῷ, καὶ πᾶσαν ἀρετικὴν ἀπο-

λῶ καὶ εἰσῆλθαι ἐκτεμνὸν προσκυμήθη. ὥστε αἱ οἱ-
κωδικοὶ Συνοδοὶ ἀσυγκρίτως μέζοντες ἐξέλασαν εἰς
τῶν τε Πατριαρχῶν καὶ τῷ Πάπᾳ, καὶ μάλιστα λοι-
πὸν θρυλᾶται ὅτι ὁ Πάπας ἐπὶ τῇ Συνοδῷ. τρέ-
πον, ὅτι ὅπερ ὁ Πρωτοκλήτης ἔγραφεν τῷ Πάπᾳ Λέοντι, 5
εἶνα ἐνεργῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ τέμνη ὡς ὁ Πέτρος τὸ
εἶς, τῷ τοῖς Βασιλεῖς νυνὶ γράφοντι τῇ Συνοδῷ, ὅθου
ἐδὲ τῷ τὸ πρῶτον ἐμνε μόνον τῷ Ρώμης. πρὸς
δὲ τὸ τρίτον, ὅτι λέγει ἐξέλασαν καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς
τιμῆς ἀναγνωσθῆναι τὰς γραμμάτας τῷ Πάπᾳ καὶ τῶν 10
Πατριαρχῶν, καὶ τὸ δὲ κύριον καὶ ἀξιοσημείωτον, εἶνα
ἀπαραλλάκτως ἐξ αὐτῶν γνωστὴ ποιόντες τὸ φρόνημα
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. καὶ λοιπὸν πεφανέρωται
ματαιότης τὸ τῶν παπῶν, ὅτι ὁ Ρώμης ἰδικῶς
εἰς τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλος. 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ Συνοδῷ ῥημάτων Βασιλεῖς Ἀγκύρας, δέκνεται μερικὴ Ἐκκλησία ὁ Ρώμης, καὶ 20
ἴσος τοῖς Ἐπισκόποις ὁ Ρώμης, καὶ ὁ μόνος τῷ Πέτρῳ Διάδοχος.

Ὁ Ἀγκύρας Βασίλειος Εἰκονοκλάστης ὢν, καὶ βα-
λόμην ὀρθοδόξῃσαι, λέγει πρὸς πλὴν Συνοδὸν,
οἰσμοθεσία ἐκκλησιαστικῆς κανονικῆς πρᾶξεσθαι
αὐτοῦ καὶ ἐξάρχῃς ἐκ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ
τῶν αὐτῶν Διάδοχων ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδα-
σκάων, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν ἁγίων καὶ Οἰκουμενικῶν ἐξ
Συνοδῶν καὶ τῶν Τοπικῶν ὀρθοδόξως συναθροισθῆ-
σάν δέχεσθαι τὰς ἐξ Αἱρέσεων ὑπερβείντας, ὅθου
καὶ ἐγὼ Βασίλειος Ἐπίσκοπος ὁ Ἀγκύρας πρᾶξῃ-
μην οἰσθῆναι τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, Ἀδριανῷ
τῷ ἁγιωτάτῳ Πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρης Ρώμης, καὶ Τα-
ρασῷ τῷ μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ, τοῖς τε ἁγιωτά-
τοις καὶ ἀποστολικαῖς θρόνοις, λέγω δὲ Ἀλεξανδρεί-
ας, Ἀντιοχείας καὶ τῆς ἁγίας πόλεως, ἀλλὰ μὲν
καὶ πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις Ἀρχιερεῦσί τε καὶ ἱερεῦσι,
ταῦτά τε πλὴν παρῆσαν ἐγγραφόν με ἐμολογῆσαι ποιεῖ-
μαι, καὶ προσάγω ὑμῖν τοῖς ἐξ ἀποστολικῆς αὐθεν-
τίας λαβῆναι πλὴν ἐξέλασαν. ταῦτα εἰπόν, καὶ ἀπο-
θεματισμὸς ἐκτίθηται κατὰ τῶν Εἰκονομαχῶν. Ἐν
οἷς σημείωσαι πρῶτον, ἐκ πᾶν ἡ ἀλήθεια τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ ὁ τῆς πίστεως δέκνεται
λόγος, καὶ ἕδμεν ἰδικῇ μνήμῃ τῷ Πάπᾳ. δότιον
εἶναι, ποία εἰναι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ ὅτι ἡ Ρώ-
μη μέρος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. ἴδε καὶ αὐ-

τέρω βιβλίῳ πέμπτῃ κεφάλαιον δέκατον οὕτως ποία
ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ εἶτι βιβλίῳ ὅκτω κεφα-
λαίῳ ἐβδόμῃ Παρῳγραφῇ οὐδέκατον. τρίτον, ὅτι ἐ- 25
ξέλασαν ἀριθμεῖται ὁ Πάπας ὁ μόνος μετὰ τῶν Πατρι-
αρχῶν καὶ Ἀρχιερέων, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἱερέων ἐν
τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ, ἐπειδὴ μέρος εἰναι
αὐτῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες καὶ ἐκφαλῇ ὡς κληρο-
νομῶσιν οἱ παπολάτραι. τέταρτον, ὅτι φησὶ, καὶ 30
προσάγω ὑμῖν τοῖς ἐξ ἀποστολικῆς αὐθεντίας λαβῆναι
πλὴν ἐξέλασαν. καὶ σημείωσαι ὅτι αὐτῷ βιβλίῳ ὅκ-
τῳ κεφαλαιῷ ἐβδόμῃ οὕτῃ ἐπὶ μαρτίῃ Συνοδῷ ἐ-
λέγομην ὅτι ἡ ἀποστολικὴ αὐθεντία νοεῖται ἡ κανο- 35
νικὴ ἡ πινδυμνικὴ πρὸς ἀντιπροσώπων τῆς κοσμι-
κῆς καὶ ἀνθρωπίνης, καὶ ἔχον αὐτῷ ἐλέγετο ἐκεί-
νόν τε μαρτῖνον καὶ πλὴν Συνοδὸν, ἐκταῦθα δὲ προ-
φανῶς ἰδιαίτῃ λόγῳ μόνῃ ἀφωσιώται τῇ Συνο-
δῷ, καὶ λοιπὸν ἐκ ἔχει πλὴν ἀποστολικῆς αὐθεντίας
μόνον ὁ Ρώμης ὡς Ρώμης Ἐπίσκοπος. ἀλλὰ μετὰ 40
τῆς οἰκίας Συνοδῆς καὶ ὁ μόνος, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ
Ἐπίσκοποι ἔχουσιν ὡς ἐκεῖνος, καὶ πρὸ πάντων ἔχει
αὐτῷ ἀσυγκρίτως ἡ κοινότης τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας. πέμπτον, ὅτι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι πάντων
τῶν Ἀποστόλων εἰς Διάδοχοι ἐξέλασαν, καὶ λοιπὸν ψό- 45
δον, ὅτι μόνον εἰναι ὁ Ρώμης τῷ Πέτρῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς ῥεφῖνον ἐπιστολῆς τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ τῆς ἐν τῇ πρώτῃ προέχει ἀναγνωσθῆσθαι, καὶ ἐκ 50
τῆς ἐρωτήσεως τῷ ῥεφῖνῳ, δέκνεται εἶναι τὸ κύριον τῶν Συνοδῶν, καὶ ἴσον τοῖς Ἐπισκόποις τῷ Ρώμης.

Ἐν τῇ αὐτῇ προέχει ἀναγνωσθῆναι ἡ πρὸς ῥεφῖνον τῷ
ἁγίῳ Ἀθανασίῳ ἐπιστολῇ, ἐν ᾗ γινώσκοντες λόγῳ
περὶ τῶν ὑπὸ Ἀρειανῶν ὑπερβείντων, ὁ ῥεφῖνος ἡ-

ρώτησε τὸν ἁγίον περὶ τῶν, ἐκ πρᾶξεσθαι τῷ
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκ ἡρώτησε τί δοκεῖ τῷ Πάπᾳ
τῆς Ρώμης, ἡ τί ὤρεσται ὁ Πάπας περὶ αὐτῶν, ἀλλ'
ἡρώτησε

πρώτῃ τι ἔδοξε ταῖς Συνόδοις, καὶ ὑπεκρίθης ὁ
 ἄγιος γράφει, ὅτι γέγονε Συνόδος (ὡς Ἀλεξαν-
 δρείᾳ) πατρῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἑξῶ μερῶν Ἐπι-
 σκόπων, γέγονε δὲ καὶ ὡς τὰ τοῖς τῶν Ἑλλάδα κατοι-
 5 καὶ συλλειτουργοῖς, ἡ δὲ δὲ ἦπτον καὶ ταῖς ἐν Ἰσπα-
 νία καὶ Γαλλίᾳ, καὶ ἤρρεσαν ὅπερ ἔδοξε παντοχῶς,
 ταῦτα καὶ ὡς Ῥώμῃ ἐγράφη, καὶ ἀπεδέξατο ὁ Ῥω-
 μαίων Ἐκκλησία, ταῦτα καὶ τῇ σὴ δόλῃ βίβλῳ δηλῶ
 θάρρῳ, ὅτι τὰ δόξαντα ἀποδέχεται ἡ Θεοσεβεία.
 10 καὶ σημείωσαι ὅτι αἱ Σynόδοι ἔχουσιν τὸ κύρος ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ, τῇ δὲ Ῥώμῃς ἐν τοῖς τοῖς μεγάλαις πράγ-
 μασι καὶ μάλιστα μεγάλαις καὶ δὲ καὶ μὴ μὴ ἐγνώσθῃ
 ψιλῇ, ἀλλ' ὁ μὲν διορισμὸς ἐγνώσθῃ ἐν τῇ ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ Συνόδῳ, ὡς ἔρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτῳ
 15 κεφαλῇ δωδεκάτῳ, ἡ δὲ ἐρέσκει ἐγνώσθῃ ὡς τῶν
 ἀπανταχῶς Συνόδων, καὶ ὁ Ῥωμαίων Ἐκκλησία ἀπι-

δέξατο, ὡς ἀπεδέξατο καὶ ὁ Ῥεφίνος, καὶ ἐγράφη
 πρὸς αὐτῶν, ὡς ἐγράφη καὶ τῷ Ῥεφίνῳ πρὸς ἀρέσκει-
 ας, δηλοῦντι βεβαίωσιν καὶ συμφωνίαν, καθ' ὃν
 τρόπον λέγεται κατωτέρω ἐν τῇ αὐτῇ πράξει. Χρή-
 στας δὲ τῇ ἀγίᾳ Σάββα, ὅτι τῆς πέμπτῃς Οἰκου-
 μενικῆς Συνόδου τὰ πραγματικὰ ἀπέσταλτο ὁμῆρας ἱε-
 ριστὰς ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντων τῶν κατὰ Πα-
 λαιστίναν Ἐπισκόπων χειρὶ καὶ σόματι ταῦτα βεβαιω-
 σάντων καὶ κυρωσάντων, μὲντοι Ἀλέξανδρος ὁ Ἀβί-
 λης Ἐπίσκοπος καὶ ἐδέξατο, καὶ σημείωσαι, ἤρρεσε
 ταῖς Σynόδοις, ἀπεδέξατο ὁ Ῥωμαίων Ἐκκλησία,
 ἀπεδέξατο ὁ Πρεσβύτερος Ῥεφίνος, ἀκύρωσαν καὶ
 ἐβεβαίωσαν οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ ἐδέξατο ὁ Ἀβίλης,
 ἐξ ὧν πάντων δέκνυται ἰσότης καὶ συμφωνία, ὡς
 αρχία καὶ ἰδίῃ ἐξουσία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

20 Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ δούτῳ πράξει ὡς Γρηγορίου τῷ Νεοκαισαρείας λεχθέντων, δέκνυται εἶναι μόνῃ τῶν
 Συνόδων καθόλου διδάσκαλον ἀναμάρτητον, πῶν δὲ Ῥώμῃς ἐν τῇ τῆς Συνόδου καὶ ἀμαρτωλῶν.

Εἰν τῇ δούτῳ πράξει σημείωσαι πρῶτον, Γρηγο-
 ρίου ὁ Νεοκαισαρείας ἀπὸ Εἰκονομάχων τῇ ὁρ-
 25 θοδοξίᾳ περσεθείς, εἶπον, Ἡνίκα πᾶσα ἡ ὁμήγυρις
 αὐτῇ τῷ ἐν Φρυγίᾳ καὶ λαλῇ, ἔμαθον καὶ ἐπληρο-
 φορήσαντο, ὅτι ἀλλήθως αὐτῇ ἐστὶν ἡ καὶ ζητημένη καὶ κη-
 ρυσομένη, καὶ σημειώσαι ὅτι ἐκ ἡρώτησε τὴν Φρυγίαν

ὁ Ῥώμῃς, καὶ τὴν διδάσκων εἰς τοποτηρηταὶ τῇ Ῥώ-
 μῃς, ἀλλὰ πῶν συμφωνίαν τῆς Συνόδου περὶ βίβλου
 τῆς πίστεως τῷ Θεμελίῳ, ὡς ἡ Συνόδος ἐπὶ τῇ Ῥώ-
 μῃς, καὶ μόνῃ αὐτῇ ἐστὶ καὶ διδάσκαλος ἐξουσίας καὶ
 ἀναμάρτητος, ὅδε Ῥώμῃς καὶ διδάσκειται καὶ ἀμαρ-
 τίας ὑποκείτω.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐξηγήσεως τῆς πρὸς τῷ Βασιλεῖ ἀναφορᾷ τῷ Πάπᾳ Ἀδριανῷ, καὶ ἐκατὰ τῶν ἑξῶθεν
 ψευδογράφῳ τῶν Λατίνων καὶ ψευδερμηνείᾳ Ἀναστασίας τῇ Βιβλιοθηκαίᾳ, καὶ ἐξ ἐτέρων πλείων ἀπο-
 δόξεων, καὶ ἐκ τῶν κατὰ διαίρεσιν ἐνταῦθα ἀπαριθμημένων, ἀναιρεῖται πᾶσα μοναρχία τῇ Ῥώμῃς μετὰ
 35 τῶν ψευδερμηνειῶν καὶ ψευδομαρτυρίων τῶν Λατίνων.

Ἀνεγνώσθῃ ἡ ἀναφορὰ τῷ Πάπᾳ Ἀδριανῷ πρὸς
 τῷ Βασιλεῖ, ἐν ᾗ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἀνε-
 γνώσθῃ κατὰ κέλους βασιλικῶν, ἐκ ἐξαρέτω τινὶ
 40 τέρῳ, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν καθ' ὅπερ γέγονε κέ-
 λους ἀναγνωσθῆναι καὶ τὰ γράμματα τῶν Ἀρχιε-
 ρῶν τῆς Ἀναπλῆς. δούτερον, ἐν πάσῃ τῇ ἀναφορᾷ
 ἀναμφιβόλως δέκνυται, ὅτι μονώτατοι οἱ Βασιλεῖς
 ἡθροῖκας πῶν Συνόδων, καὶ καὶ ὁ Πάπας μυρίοις ἐγ-
 45 κωμοῖς κατασέρει καὶ ἐγκωμιάζει ὡς αὐτὸς τῆς ὑ-
 ψώσεως τῇ ὁρθοδοξίᾳ, καὶ δι' ὧν ἀνακηρύσσεται ἡ
 καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ τῇ Χριστῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ
 δέκνυται, ὅτι ὁ Πάπας τῷ ἡθροῖκῳ πῶν Συνόδων
 τὸσον σιμῆβαλον, ὅσον καὶ πᾶς Ἐπίσκοπος, κλη-
 50 θῆς γὰρ, ἡλθον ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχικοι
 θρόνοι, καὶ ἐν πλείον. τρίτον, ἐκείνο, ὅπερ γρά-
 φει ὁ Πάπας, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Ἑλένη πῶν ὁρ-
 θόδοξον πίσειν ἐτρέψαν καὶ ἐβεβαίωσαν, ἐνοεῖται
 ὅτι γενομένων Χριστιανῶν καὶ φροντισάντων διὰ τῶν
 δούσεων, ἐγνώσθῃ Χριστιανοὶ ὅσοι καὶ τόσοι, ἐβε-

βαίωσαν δὲ πῶν ὁρθοδοξίαν διὰ τῆς Οἰκουμένης πρῶ-
 τῆς Συνόδου, ἐν τέρῳ ἔρηται περὶ αὐτῆς ἀνωτέ-
 ρῳ ἐν τῇ ἰδίᾳ τόπῳ. τέταρτον, λέγει, ὅτι Κωνσταν-
 τῖνος καὶ Ἑλένης ἡθροῖκον πῶν ἀγίων μητέρων ὑμῶν
 πῶν καθολικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν καὶ πνευματικῶν Ἐκ-
 κλησίαν ὑψώσαντων. ἐν αἷς σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἐ-
 λέγει διὰ τὸ θέμισμα, ἀλλ' ἐκεῖνο ψεύδος πρὸς ἀπε-
 δέχθῃ λαμπερῶν. δεύτερον, ὅτι ἐπὶ ἡθροῖκον αὐτῶν
 ὑψώσαν, ἐκείνη τὸ μεγαλῶν ὡς τῇ Χριστῷ ἡ τῇ
 Πέτρῳ, ἀλλὰ ὡς τῶν Βασιλέων. τρίτον, πᾶσα Ἐκ-
 κλησία ἀγία μήτηρ ἐστὶ τῶν Χριστιανῶν καὶ αὐτῶν τῶν
 Βασιλέων διὰ τῶν αὐτῶν διδασκαλίαν καὶ τὰ αὐτὰ μυ-
 στήρια, ἀπερ ἔχει μετὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας,
 καὶ ἔρηται ἀνωτέρω ἐν πολλοῖς, ὅτι ἐμόνον αἱ Πατρι-
 αρχικαὶ, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ πολλοῖς
 καὶ αἱ τῶν Ἐπισκόπων λέγονται καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ
 διὰ τῶν αὐτῶν αἰτίων. εἶτα καὶ πᾶσα Ἐκκλησία ἀγία
 πνευματικὴ ἐστὶ πρὸς ἀνὴρ διὰ τῶν κοσμικῶν ἀθροί-
 σιν καὶ συναγωγῶν, ὅτι δὲ διὰ τῶν ὁ Ἀδριανὸς
 ἐβέβαιται

ἐβέλεται εἰπεῖν τῷ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης καθολικῶς ἀπλῶς, ἀλλὰ μερικὴν αὐτῷ ἐγίνωσκε καὶ μέρος τῆς καθολικῆς, φανερόν ἐστι, καὶ γὰρ ταῦτα εἰπὼν, εἶπε, καὶ Ῥωμαϊκῶς, ἵνα δείξῃ περὶ ποίας Ἐκκλησίας ὁ λόγος αὐτῷ ἦν. Ὑψώσαντων δὲ εἶπον, αὐτὶ τῷ Διὰ τῆς ὀρθοδοξίας ἐπολυπλασίασαν οἱ Βασιλεῖς τὰς ἐν αὐτῇ Χριστιανὰς, καὶ ὅτι αὐτῷ τῷ τῆς Ῥώμης Ἐκκλησίᾳ ἠυλαβήθησαν, ὡς ἐν αὐτῇ φανερώσαντες τῷ γνώμῃ αὐτῶν περὶ τῆς ὁμοσεβείας, πλὴν φανερόν ἐστιν, ὅτι ἔμῳ τῷ Ῥωμαϊκῷ Ἐκκλησίᾳ ὑψώσαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν Ἐκκλησίαν. εἰς τὸ συντρέχει καὶ ὅπερ ὁ Πρεσβύτερος Ἀλύπιος γράφει τῷ ἁγίῳ Κυρίῳ, λέγων, ὁ Ἀθανάσιος τῷ ὀρθοδόξῳ ἀνέστησε, καὶ τὸν ἅγιον Μάρκον τῷ Εὐαγγελιστῇ θρόνον ὑψώσε, τρεῖς αἰεσιμώτερον ἐποίησεν, ὅπερ καὶ παντὶ τῷ ἐπισκόπῳ ἰδιόν ἐστι σημεῖον δηλονότι τῷ ὀρθοδόξῳ καὶ ὑψῆν τῷ κατ' αὐτὴν Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ δὴ καὶ παντὶ τοιῷ Βασιλεῖ, ὁ γὰρ μέγας Θεοδόσιος ὑψώσε τῷ Κωνσταντινέῳ, καὶ ὁ μέγας Ἰσχυριανὸς τῷ Ἀρχιδά καὶ τῷ Καρθαγυνῇ, περὶ ὧ καὶ ὁ Πάπας Ἀγάθων ἐν τῇ ἀναφορᾷ. Φησὶν, ὁ Ἰσχυριανὸς τῷ πολιτείαν τῶν Χριστιανῶν ὑψώσε, καὶ Ἰσχυριανὸς ὁ δεύτερος τῷ Κύπρῳ. ὅθεν ὁ Πάπας Ὁ Ἀδριανὸς μετὰ τὰ ταῦτα εἶπεν καὶ τὰς μετ' ὁμοσεβείας, ἥτοι Κωνσταντῖνον καὶ Ἑλοῖον, τῶν ὀρθοδόξων πατριάρχων ὑψώσε καὶ κρατησάντων, καὶ ὥς ἀναδεχθήσεται καὶ τὸ ὑμέτερον ὁμοσεβέστατον καὶ Θεοδώρητον ὄνομα νέας Κωνσταντῖνας καὶ νέας Ἑλένης ἐν πάσῃ τῇ Οἰκουμένη ἐπαινετὴν Διαφωμιζόμενον, δι' ὧν ἡ ἀγία καὶ καθολικὴ Ἐκκλησία ἀναμνησθῆται, ὅπερ ταυτὸν ἐστίν, ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ὡς τῶν Βασιλέων ὑψώται, ἥτοι τρανῆται, βεβαιῆται καὶ κραταιῆται, ὡς εἶπε ταῦτα ῥητῶς ἐν ταῦτα ὁ Ἀδριανὸς. Τέταρτον, ὅτι δὲ, λέγοντι πάλιν, ὁ Ἀδριανὸς οὐκ εἶχε σκοπὸν μοναρχίας, ἀλλὰ ὀρθῶς φρονῶσαν τότε τῷ Ῥωμαϊκῷ Ἐκκλησίᾳ καὶ περὶ τῆς περικομῆσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων, Διὰ τὸ ἀδελφὸν τῆς ὁμοσεβείας (καὶ γὰρ ὡς φαίνεται ὁπὸ τῆς πατρὸς τὸν Ταράσιον ὁπισθεύς ὑποπτεύει καὶ αὐτὸν τὸν Ταράσιον ἵνα μὴ ὁπιστρέψῃ πατρὶ τῷ Εἰκονομαχίᾳ) ἐτίμα, ἵνα ἐκλύσῃ τὰς Βασιλεῖς ἐς τὸ αὐτὸ σέβας, δηλόν, καὶ γὰρ ἐκ εἶπον, ἵνα ἐξακαλεσθῇ τὸ Θεοδώρητον ὄνομα τῶν Βασιλέων ἐξαιρέτως τῷ Πέτρῳ, ἢ τῷ ἐξαίρετως βικαρίῳ τῷ Πέτρῳ Πάπᾳ, ἀλλ' ἵνα τῇ ἀδελφότητι τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων ἐξακαλεσθῇ, καὶ συναγαλλίσσεται τὸν βικαρίον αὐτῶν, καθὼς καὶ οἱ ἐξ ἀρχῆς περικομῆται Βασιλεῖς καὶ ἐτίμησαν τὸν βικαρίον αὐτῶν, καὶ ἠγάπησαν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν. Τιμήσῃ δὲ τὸ ὑμέτερον Θεοδώρητον κράτος τῷ Ῥωμαϊκῷ ἀνωτάτῳ Ἐκκλησίᾳ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων, οἷς ἐδόθη ἐξουσία παρ' αὐτῶν τῷ Θεῷ Λόγῳ λύειν καὶ δεσμεῖν ἁμαρτίας ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ἐν οἷς σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι ὡς ἦν ὁ Πάπας τῷ Παύλῳ βικαρίος, ὥτως ἦν καὶ τῷ Πέ-

τρῳ, ἀλλὰ τῷ Παύλῳ ἦν καὶ Ἀποστόλος καὶ ἐκ ὧς μονάρχης, ὥτως ἄρα ἦν καὶ τῷ Πέτρῳ. δεύτερον, ὡς ἦν κορυφαῖος Ἀπόστολος καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων ὁ Παῦλος, τῷ αὐτῷ τῷ Πέτρῳ ἦν καὶ ὁ Πέτρος, ἀλλὰ μὴ ὁ Παῦλος ἐκ τῶν κορυφαίων ὡς μονάρχης, ἄρα ὁ Πέτρος ἦν κορυφαῖος ὡς μονάρχης. τρίτον, ὡς ἦν τῷ Πέτρῳ καὶ τῷ Παύλῳ Ἐκκλησία ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία, ἦν Ἐκκλησία αὐτῶν καὶ πᾶσα Ἐκκλησία ἐν ἧ ἐδίδασκαν, καὶ ἔχοντες δὲ αἰτοῦνται Ἐκκλησίαι μοναρχίας ἐξουσίαν, ἄρα ὁ Πάπας ὁ Ῥωμαῖος τέταρτον, ὡς ἐδόθη τῷ Πέτρῳ ἡ ἐξουσία τῷ λύειν καὶ δεσμεῖν ἁμαρτίας ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ὥτως ἐδόθη καὶ τῷ Παύλῳ, ἀλλὰ μὴ τῷ Παύλῳ ἐδόθη κατὰ τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους, ἄρα καὶ ἦν ἔχει τοιαύτην ἐξουσίαν ὁ Πέτρος, ἐπὶ κατὰ τῷ 15 τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, ἐπειδὴ ἐξέλαβεν ἐξουσίαν πᾶσι τοῖς, Ἀντιόχειας ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίσταται αὐτοῖς, αὐτῶν κρατῆτε, κεκρατῆνται. πέμπτον, ὡς ἐδόθη τῷ Πάπᾳ ὡς τῷ Χριστῷ Διὰ τῶν Ἀποστόλων τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν ἁμαρτίας ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ὥσπερ 20 ἐδόθη καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς ἐπισκόποις, φησὶ γὰρ Γρηγόριος ὁ Πάπας Ὁσολὴν δαυτῶν πατρὶ τὸν Ἰωάννην, Γρηγόριος ὁ Πάπας Ῥώμης καὶ Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀναδεχόμεθα τὸ σφάλμα τῆς ἁμαρτίας, ὡς λαβόντες ὡς Κυρίῳ τῷ ἐξουσίαν καὶ αὐθεντίαν λύειν τὰ ἐπίγειά καὶ τὰ ἐπεράνια, καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ οὗτοι κεφαλαῖα δεκάτῃ ἐνάτῃ Παράγραφῳ πέμπτον. ὅθεν, περὶ τῶν ἀδελφῶν περὶ Σιλεσίας καὶ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντῖνῳ ἐξέλαβεν γράφει ἐν ταῦτα ὁ Ἀδριανὸς, ὅτι ἐφάνησαν 30 καὶ ἐνήργησαν, ὅτε Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος, καὶ ὥσπερ Θεοὶ ἐκλήθησαν, καὶ ἐξέλαβεν παρὲν τὸν περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων σέβας, ὡς καὶ ὁ Ῥώμης ἐξέλαβεν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον Διὰ τὸς ὁμοσεβείας, καὶ ἦν δὲ ὁ Παῦλος μονάρχης. ἄρα ὁ Ῥώμης. ἔρδο- 35 μόν, κατωτέρω εἰς βεβαιωτέραν πίσιν περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων φησὶν ὁ Ἀδριανὸς, καὶ πρῶτος οἱ ὀρθόδοξοι καὶ Χριστιανικώτατοι Βασιλεῖς συν πᾶσι τοῖς ἱερεῶσι καὶ τῷ Χριστιανικωτάτῳ λαῷ κατὰ τῷ ἀρχαίᾳ ὡς ἐδόξιν τῶν ἁγίων πατέρων ἐδέξαντο, ὅπερ ταυτὸν ἐστὶ τῷ, 40 ἡ Ἐκκλησία ἐκ ἑαίρετον ἢ μόνον τὸν Ῥώμης Διδάσκαλον, ἀλλὰ τὰς Ἀποστόλους καὶ ἁγίους πατέρας, ὡς ἔλεγον ἀνωτέρω καὶ ὁ Ἀγκύρας Βασίλειος, καὶ τὰς ἁγίους πατέρας φέρει μάρτυρας βεβαιῶντας τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ δόγματα αὐτῶν, Ἀνυστῖνον, Νύσσης, Γα- 45 σίλειον, Χρυσόστομον, Κύριλλον, Ἀθανάσιον, Ἀμβρόσιον, Ἐπιφάνιον, Στέφανον Βόσρων καὶ Γερμανῶν. ὅθεν, ὅτι δὲ τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας τὰ δίκαια λέγων, ὡς ὅτε τῷ Ῥώμῃ καὶ Διὰ τῷ ἐρεμνῶν αἰτίαν, καὶ ὡς καὶ Διὰ φιλοτιμίαν ἀνθρωπίνῳ ἐτίμα ὡς 50 τὸ περικομῆτον ὁ Ἀδριανὸς, δηλόν, γράφει γὰρ κατωτέρω, ὅτι οἱ Πάπαι Γρηγόριος καὶ Γρηγόριος, Ζαχαρίας, Στέφανος, Παῦλος καὶ ἄλλοι Στέφανος ἔγραψαν ἐς Λέοντα τὸν Ἰσαυρὸν καὶ ἐς Κωνσταντῖνον τὸν υἱὸν αὐτῶν περὶ τῶν Εἰκόνων, σιωπᾷ δὲ τὸν ἅγιον Γερμανόν

Γερμανὸν τὸν πρῶτον πάντων τῶ ἰσάωρ ἀντίπαλον
 καὶ ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν καὶ ἄλλας τῆς Ἐκκλη-
 σίας καθηγούμενας, ἀτίταξα μὲν τῇ Κοπρωνύμῳ
 καὶ ἀπλῶς τοῖς Εἰκονομάχοις. ἀλλ' ἐὼς Ἀδριανὸς δό-
 5 ξαν θηρώμενος τῆς κατ' αὐτὸν Ἐκκλησίας τὰς ἐγ-
 κρίτας ἀγίας ἀπεσιώπησεν, ἡ Οἰκουμενικὴ ὁμὸς σύ-
 νοδος ὡς τῇ ἐβδόμῃ αὐτῆς πρέξει τὰς ἐρη-
 κωμίας. ὅτι δὲ ἀξιολογώτεροι ἐλέγχται τῶν Εἰκο-
 νομάχων ἦσαν Γερμανὸς, Δαμασκηνὸς καὶ Γεώργιος
 10 μαῖον τῶν Παπῶν, μάρτυς καὶ αὐτὴ ἡ τῶν Εἰκονο-
 μάχων Σύνοδος, τὰς μὲν τρεῖς τὰς ἐρηκω-
 ματίας, τῶν δὲ Παπῶν μηδὲν λόγον ποιήσασα.
 οὖν, ὁ Ἀδριανὸς γράφει πρὸς τὸν Βασιλεῖς, Δυ-
 σωπῶ δὲ μετὰ μεγάλῃ πόθῃ καρδίας τὴν ὑμετέραν
 15 σφατότητα, καὶ ὡς παρὼν γονυπετῶ, καὶ τοῖς ὑμετέροις
 ἵχνησι κυλινδρῶμαι. ἵκετόν. ὅπερ σημεῖον ἐστὶν ὅτι
 ἐκέφρυνε ὁ Ἀδριανὸς εἶναι τὸν Πάπαν ὑπὲρ τῶν Βα-
 σιλεῖς, ἐπειδὴ ὡς δευτέρως αὐτῷ προσκαλεῖται, καὶ
 τοῖς ἵχνησι αὐτῶν γονυπετῶς κυλινδρῶται, ὅπερ τὰς
 20 νῦν Πάπας εἰπεῖν πρὸς τὰς μετὰ τὸ χάρισμα Αὐτοκρά-
 τρας, καὶ δὲ φορητὸν εἶναι ἀκῶσαι. ὁ δὲ Ἀδριανὸς τὴν
 Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ἐμοναρχικῶς, ἀλλὰ δελικῶς
 γινώσκων, ὡς ἔγραφε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος τῷ Γωγῶ ἁγῶ
 καὶ ὁ Μαρτῖνος τῷ Κώνσταν, μόνος ἀπῆλθεν εἰς τὴν
 25 φραγτὴν εἰς τὸν τότε Ῥῆγα Διὰ βουλήθειαν, καὶ ὁ Πά-
 πας Ζαχαρίας μόνος ἀπῆλθεν πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν
 Λογυβάρδων ἵνα ἐρηνεποιήσῃ αὐτὸν, ἐπειδὴ τότε,
 ὡς εἴρηται, ἐκ τῆς Ῥώμης ἡ νῦν ὁφρὺς καὶ τὸ
 ὕψος τῆς μονότητος. δέκατον, οἱ παπῖσαι οὗτοι
 30 νῦν ἐρημῶν ἐμάσιν τῶ Ἀδριανῷ ἐπαγγέλλαντο ἐ-
 ξῶτον, ὡς δὲ εἶπεν εἶναι τῶ Ἀδριανῷ τὰ ῥήματα
 καὶ ἐκείνα τὰ ἀνωτέρω ἐρημῶν, ἀλλὰ ταῦτα, ἦτοι
 καὶ τὴν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ὁμοσολικὴν πνύματι
 κὴν ὑμῶν μητέρα Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσαν-
 35 τῶν, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ὁρθοδόξων Βασιλέων
 οἷα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν κεφαλὴν σεβασμῶν.
 ταῦτα οἰσοφισαί. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ἀγία κα-
 θολικὴ ἀποσολικὴ καὶ πνύματικὴ καὶ πᾶσα Ἐκ-
 κλησία λέγεται Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. δάτε-
 40 ρον, τὸ Ῥωμαϊκὴν, μερικὴν αὐτῶν δέκνυσι, καὶ
 Διὰ ῥῆγαν οἰσοφισαί διαιρέσεις ἐφάδισκοντες.
 τείων, ὡς ἐσεβάδισαν τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν οἱ
 Βασιλεῖς, ἐσεβάδισαν καὶ τὰς ἄλλας Πατριαρχι-
 κὰς θρόνους καὶ ποῖας ἰδικῶς τῶν ἀγίων πατέρων.
 45 κεφαλὴν δὲ ἐκ οἷας τὴν Ἐκκλησίαν Ῥωμαίων,
 ἀλλὰ μετὰ τὴν δατέραν Οἰκουμενικὴν κατὰ μόνον τὴν
 τάξιν, ἀδὲ καὶ ἄλλῳ τινὶ τρέπῳ εἶπον αὐτῶν κεφα-
 λὴν, ἥν ὁ τρέπῳ ἡ δὲ ἀβασα καὶ ὁ τότε ποῖαν Ἐκ-
 κλησίαν ὁπῆκεψις αὐτῆς, ἀλλὰ κατὰ τῶν τὸν
 50 τρέπον κεφαλὴν εἶπον οἱ ἄγιοι πατέρες καὶ ποῖας
 εἶρας Ἐπισκόπους καὶ Μητροπολίτας. τέταρτον, ὁ
 μέγας Κωνσταντῖνος ἐσεβάδισεν τὸν Πάπαν, ὅτι ἐ-
 μόνον, ἀλλὰ μετὰ καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων πρεσβείας
 ἵνα γούνηται Σύνδοξ. καὶ κεινὴ ὁ Καρθαγινὸς Καί-
 κιλιανός, καὶ κατὰ Ἀρείον καὶ Πάπαν ὁπῆκεψον,

ἀλλὰ Σύνδοξ ἦγεν, καὶ ἐν Τύρῳ καὶ ἐν ἄλλοις τό-
 ποις Συνόδους ἤθροισεν καὶ δι' ἐκείνων ἐπῆρξεν, τὰ
 δὲ Πάπα μόνος ἐδῆς λόγῳ. ὁ ὡς αὐτῷ Κωνσταν-
 τῖνος τὰς ἀπφάσεις τῶ Πάπα ἱερίῃ καὶ τῆς Ῥωμαϊ-
 κῆς Ἐκκλησίας περὶ Ἀθανασίᾳ καὶ Παύλῳ διόλε ἀ-
 νείλε καὶ Σύνδοξ ἤθροισεν καὶ αὐτῶν, καὶ τῷ Πάπα
 Λιβερτίῳ ἔλεγε, Ποσὸν εἰ μέρει τῆς Οἰκουμενικῆς, εἶ-
 πα ἐξῶρσεν, καὶ τὴν ἀρετικὴν Ἀίρεσιν ἐπῆρξεν ἐ-
 ρίαν, ὡς περὶ ὁ Ἀθανάσιος τὴν ὁρθοδόξον. ὁ
 Οὐαλουτιανὸς ἰδίᾳ πρεσβυτέρῳ Σύνδοξ ἤθροισεν ἁ-
 νὸς τῆς τῶ Πάπα ἀδῆσεως, καὶ τὸν Ἀμβρόσιον Μεδιο-
 λαῶν Ἐπίσκοπον ἐποίησε Διὰ τῆς Συνόδους τῆς Ἐπαρ-
 χίης, τὰ δὲ Πάπα ἐδῆς λόγῳ. ὁ αὐτὸς μέγας Οὐ-
 αλουτιανὸς δύο γυναῖκας λαμβάνει ἕκαστον Χρῆ-
 στων ἐνομοθέτησε κατὰ πρῶτον τῶ Πάπα. οἱ οὖν Βα-
 νὸς ἐτὸν Πάπαν, ἀλλὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἡρώ-
 τησε περὶ πίσεως, καὶ ἐκείνῳ ἐπέθετο μαῖον πᾶ-
 των, καὶ ὁ Ἀθανάσιος δὲ αὐτῷ ἐγγράφον τὴν πί-
 σιν, Διὰ τῆς κοινότητος ἐβεβαίεν, καὶ Διὰ τῶ Πάπα.
 ὁ μέγας Θεόδωρος ὡς ἴση τιμῇ εἶχε τὸν Πάπαν Δάμα-
 σον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Πέτρον, καὶ μαῖον ἡλαβήθη τὸν
 Θεσσαλονίκης Ἀρχόλιον, καὶ ἐπέθετο, καὶ ἐτίμα πᾶ-
 των μαῖον τὸν Ἀντιοχείας Μελέτιον, καὶ Σύνδοξ ἡ-
 γεν ἐμόνων τῶν ὑπὸ αὐτῷ Ἐπισκόπων, καὶ τὸν Ἀμβρό-
 σιον μαῖον ἐσεβάδισεν τῶ Πάπα καὶ τῶ Κωνσταντι-
 νόλῳ, καὶ Διὰ Φλαῖων τὸν Ἀντιοχείας τὴν Ῥω-
 μαίων Ἐκκλησίαν σφοδρῶς ἐπετίμησεν. ὁ Ἀρκά-
 διος τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας τὰς πρεσβείας εἰς ἐ-
 δὸν ἐλογίσαντο, καὶ τῶ Πάπα Ἰννοκεντίῳ τὰς ἀγ-
 νακτίσας τὰς ποῖας καὶ τὰς πρεσβείας ὑπὲρ τῶ
 Χρυσόστομῳ εἰς ἐδὸν ἐλογίσαντο. ὁ μικρὸς Θεόδωρος
 κατὰ Νεστορίαν καὶ τῶ Πάπα, ἀλλὰ τῇ Οἰκουμενικῇ
 Σύνδοξ ἔδωκε τὴν ἐξεσίαν, καὶ κατὰ Εὐτυχῆς Σύ-
 νοδον ἀθροίσας, καὶ τῶ Πάπα, ἀλλὰ τῷ Ἀλεξανδρείας
 Διοσκόρῳ δέδωκε τὴν αὐθουσίαν. καὶ τὸν Πάπαν
 Λέοντα ἵκετόντα, ὁδὲ μὲν καὶ θρησκείαν καὶ
 τὰς Βασιλεῖς τῆς Δύσεως μεσίτας πρεσβείαντα ἵνα
 ὁρίσῃ Σύνδοξ γονεῖται ἐν ἰταλίᾳ διόλε παρῶ-
 δον. ὁ μαρκιανὸς πρὸς λύσιν τῶν ἀμφιβολιῶν πε-
 ρὶ τῶν δύο ὁπῆ Χρῆστος φύσεων τὴν ὡς καλῶν Σύν-
 νοδον ἤθροισεν, ὡς καὶ τὴν αὐθουσίαν ἔδωκε τῷ Πά-
 πα Λέοντι, ἀλλὰ φυσικῶς, καὶ κατὰ τῶν πρε-
 σβείων τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀντίσαι-
 τα καὶ γράφοντα καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὴν Βα-
 σίλισαν εἰς ἐδὸν ἐλογίσαντο, ἀλλὰ ἀπέβαλον ὡς
 παραλογισμὸν. Λέων ὁ μέγας, ἀναφορὰν πρὸς αὐ-
 τὸν πεμφάντων τῶν Ἀλεξανδρινῶν κατὰ Τιμοθέον τῶ
 Αἰλέρου, καὶ τὸν Πάπαν ἰδικῶς, ἀλλὰ κοινῶς τὸν Κωνσταν-
 τινουπόλεως καὶ Ῥώμης καὶ πᾶσας τὰς ἐγκρίτας τῶν
 Μητροπολιτῶν καὶ τὰς Συνόδους αὐτῶν ἡρώτησε περὶ
 τῆς ἀληθείας καὶ τῶ πρακτοῦ. ἱερίῳς ὁ Θεῶς Σύν-
 νοδον ἦγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ αὐτῷ πρεσβ-
 πῆς ἡ ἀδῆσεως τῶ Πάπα ἐτάξε τὰς τέσσαρας Σύν-
 νόδας καὶ Λέοντα τὸν Ῥώμης ἐν τοῖς ἀπῆλχας, καὶ
 τὰς ἀναθεματίζοντες ὑπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας
 ὑθύμιον

Εὐθύμιον καὶ Μακεδόριον τὰς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχας ἐνέθηκε καὶ αὐτὰς οὐτοῖς Διηγήσας, καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῶν μετεκόμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης ἐπ' αὐτὰ ἐφημίζετο Οἰκουμενικὸς καὶ πατὴρ πατέρων. ὁ μέγας Ἰσχυριανὸς τὸν Πάπαν Ἀγαπῶν ἐμετὰ τεθρίππῃ, ἀλλ' ἰππότῳ ἀνήγαγον δὸς Πελοποννήσου εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετὰ τὰς πολλὰς διήσεις καὶ ἰκασίας ἐνέδωκεν ἵνα θεωρήσῃ τὰ κατὰ Ἄνθιμον τὸν Αἰρετικὸν, καὶ τῷ, ἔχ' ὡς μονάρχῃ, ἀλλὰ μετὰ τῆς Συνόδου τῆς Διοικήσεως, καὶ τὸν Πάπαν Σιλβέρριον ἐξώρισε, καὶ τὸν Πάπαν Βιγίλιον ἔφερον δὸς Ρώμης εἰς Κωνσταντινούπολιν δέσμιον, καὶ πολλὰς αἰχύνων αὐτῷ πεποίηκε, καὶ τέλει ἐξώρισεν. ὁ Ἰσχυριανὸς ἐμετὰ Ἰσχυριανὸν ἑαυτὸν μάλλον τῷ Πάπῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλον σεβασμίον νομίσας, ἐπεμψε τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Συνόδου εἰς πάσας τὰς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν καὶ πᾶσι καλῶν ἵνα κατ' ὁκνεῖν πάντες πιστεύωσιν. ὁ Τιβερίος περὶ Γρηγορίου τῷ Ἀντιοχείας ἔχ' ὃν Πάπαν ἐκάλεσε κριτῶν, ἀλλὰ Συνόδον ἡθροισεν Οἰκουμενικὴν, ὃν ἡ καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως τὸ Οἰκουμενικὸν ἐβεβαίωτο, ἐπειδὴ ἐκ ἀντελέγετο, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὁ Πάπας Τρηγόριος τῷ Ἐξάρχῃ Ναρσῇ ἐδέετο ἐν ἰταλίᾳ, καὶ κύρον αὐτῷ ἐκάλεσε. ὁ Μωυσῆς περὶ τῶν Στρατιωτῶν νομοθετήσας ἵνα μὴ γινώσκωνται μοναχοί, καὶ ἀντιλέγοντα τὸν Πάπαν εἰς ἔδρῳ ἐλογίσασα, καὶ τοὶ δὴ νῦν λέγοντα. ὁ Ἡράκλειος καὶ νομοθετήσας περὶ τῶν πλῆθους, ὅπως τρέπω ἐφέρετο κατὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, πασιδελόντες. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος τὸν Πάπαν Μαρτίνον ἐξώρισεν, ὃν Κωνσταντῖνος εἰσιόναι μέλονται εἰς Ῥώμην ἐξωτῆς πόλεως ὑπώληπτον ὁ Πάπας Βιταλιανός. ὁ δὲ Πωγωνιανὸς ἐξίστα ἔχε τῷ Ῥωμαϊκῷ Ἐκκλησίαν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ ἡδὺς αὐτῷ Ἰσχυριανὸς ἀνὸς τῷ Πάπῃ τῷ ὄν Τρηγόριον Συνόδον ἡγάγετο. καὶ λοιπὸν τῶν ἔχ' ὄντων, πῶς λέγει ἐν ταῦτα ὁ Πάπας Ἀδελανδός, ὅτι πάντες οἱ Βασιλεῖς ἐξαίρετῶ τινὶ τρέπω τῷ Ῥωμαϊκῷ ἐσεβάζοντο Ἐκκλησίαν; ἀλλ' ὡς τῆς ὁμολογίας, πῶς λέληθον ἡμᾶς τὸ δίκαιον, μόνος ὁ Θεοκλῆς ὁ τύραννος ἐσεβάζοντο τῷ Ῥωμαϊκῷ Ἐκκλησίαν, ὃς μιμνήσκον τῷ Σύγκλητον ὅτι Τιβερίος τῷ Καίσαρι νομοθετήσας αὐτὸν τῆς βασιλῆς αὐτῆς Θεὸν μή τινα διώκεται χερσίν, εἶπε τῷ Ῥωμαϊκῷ Ἐκκλησίαν πρώτῳ τῶν Ἐκκλησιῶν. οἱ δὲ πατριάρχαι αὐτὶ τῷ πατριάρχῃ εἶπον ὅτι ὁ Θεοκλῆς ὁ τύραννος πρώτος καὶ μόνος τῷ Ῥωμαϊκῷ Ἐκκλησίαν ἐνομοθέτησεν εἶναι μητέρα πατρὶν τῶν Ἐκκλησιῶν, εἶπον δὴ τὸν Πάπαν Ἀδελανδὸν εἶπεν ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι Βασιλεῖς ὡς μητέρα πατρὶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐσεβάζοντο τῷ Ῥωμαϊκῷ, ψεύδομαι κατὰ τὸ ἴδιον τῶν κακοτήτων καὶ φανερῶς τῷ ὁμολογῶν τῷ ἁγίῳ Πάπῃ καπηλεύοντες, ἀλλ' ἐδωκεται κρυβῆναι ἡ ἀλήθεια πρὸς τοὺς μηδὲ μηδαμῶς αὐτῆς πιστεύουσιν. πέμψον, περὶ πᾶσι τὸ τέλος τῆς ἀναφορᾶς ταύτης εἰς

πολάτραι σημειῶσιν, ὅτι Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκάρχης φησὶν, ἔπειδὴ ἐκ λαϊκῶν ὁ Ταράσιος κεχρησμένηται, καὶ ἔμελλε δημοσίᾳ ἀπὸ τῆς ὁποιοῦντος θρόνου ἐλεγχόμενος ἀν' ἡλικίας λαβὼν τοῖς Αἰρετικοῖς διδόναι ὡς ὁμολογῶν, καὶ ἐκινδυνεύον ὅτι δὸς τῆς Συνόδου ὡς λαὸς κωλυθῆναι, ἔδοξε τοῖς Τρηγόρις πρὸς πρὸς τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας (ἡ ὁμολογία καὶ ἀπενέμετο τῷ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῃ) καὶ ὁμολογῶν ἐμφέρεται ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῷ Πάπῃ, καὶ ταῦτα μή τῃ ἀναγνωσθῆναι ἰσχυρῶς τῆς Συνόδου, μηδ' ὅλως τοῖς περὶ τῆς ὁμολογίας ἐγγράφῃ, καὶ ἔτις ἡ ὁμολογία περὶ ὧν ἐστὶ ὅτι παρρησιάζονται παρρησιάζονται καὶ ὁποιοῦντος καὶ καθόλου ἐναγκαλιὰς πέποιθεν ἀξιολόγως. πρὸς πρὸς τῆς ὁμολογίας ἐστὶ πρὸς τὸν Πάπαν, πολλὰν τῇ χερσίν πρὸς τῆς ὁμολογίας ὁ αὐτὸς μαρτυρεῖ Ἀναστάσιος. ταῦτα οἱ παπισταί. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι περὶ Ἀναστασίου καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς ῥηθῆναι κατωτέρω. δευτέρως, ὅτι καὶ ταῦτα αἰνεῖται Ῥωμαῖοι συκοφαντοῦσι. τῷ ἁγίῳ 20 Συνόδον, ὡς τετολμήκασιν εἶπεν καὶ περὶ τῆς ὁμολογίας ὅτι τὰ πρακτικὰ αὐτῆς διεφθάρη, τρέπον, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἦν ἀνθρώπος ἀκατάστατος, καὶ πολλὰ τῶν ἀναγκῶν παρέλειπε μὴ εἰπὼν ταῦτα ὡς αὐτῶς ἐστὶν αὐτῶς, ὡς εἶρηται αὐτῶς βιβλίῳ ἔκτα κε- 25 φηλαίᾳ δεκάτῃ Παραγράφῳ δωδεκάτῃ. τέταρτον, οἱ Λατῖνοι ὁμολογῶντες πρώτῃ ἀγνώσκοντες τοὺς παλαιούς ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ ὁρῶντες ὅτι ἐδωκενται ὁμολογῆναι ὡς βέλονται, παρρησιάζονται καὶ παρρησιάζονται πολλὰ καὶ εἰς ὁμολογίαν αὐτῶν τὰς ἀγίας 30 πατέρας, προσφέρει τὰς πρώτας ὁμολογήσας τὸν Πλάτωνος τῆς μονοθετικῆς μαρτυρίας, ὅπως ἐκ ἔξουσι. περὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίως δὲ μαρτυρίας προσφέρει, καὶ περὶ τῶν κοινῶν καὶ μεγάλων παραγμάτων τὰς ἐγκρίτας τῶν πατέρων καὶ τῶν κοινῶν 35 τῆς δὲ ἐξουσίας εἰς μαρτυρίαν, ὅπως χριστιανικῆς καὶ τῆς σοφίας. πέμψον, ψεύδεται ὅτι ἐκ ἀνγνωσθῆναι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῷ Ἀδελανδῷ τὸ, ὅτι ἐκ λαϊκῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁ Ταράσιος, ἐπειδὴ γὰρ ἡ ὁμολογία ἀποσταλέσα ὁμολογῶν τῷ Ταράσιῳ καὶ ἐνθρονηστικῇ 40 καὶ πρὸς τῷ Συνόδον τῷ Ῥώμῃς προσκλητικῇ εἰς τῷ οἰκουμενικῷ ἐνεκα Τοποτηρητῶν, ὁ Ἀδελανδός δὸς κληνέμους ἐπαυθῆναι καὶ συγχάριεν καὶ σεπτότατον αὐτὸν λέγει, σωφρονῶς ὅμως ὁμολογῶν τὸ κανονικὸν δίκαιον, ἥτοι, εἰ δὲ τὰς ἱεράς καὶ σεπτάς ἐκδόσεις 45 τοῖς μέρεσι τῶν αὐτόθι ἐκαταστήσασιν (οἱ Βασιλεῖς δηλοῦντες ὡς διεβεβαίωτο ὁ Ταράσιος πρὸς τὸν Πάπαν) τῷ ὑμετέρῳ χερσίν κατὰ πάντα τρέπον ἐτολμήμην δέξασθαι, καὶ μέλιστα ἐὰν ἐπακολουθήσῃ τοῖς ἀπειθεῖσι τῇ ἀληθείᾳ. ταῦτα ὁ Ἀδελανδός. ὁ δὲ εἰς 50 σημειῶσαι ὅτι ἀνγνωσθῆναι τὸ ἐκ λαϊκῶν, καὶ ὅτι ὁ Ἀδελανδός διηκῶς ἔλεγεν, ἐὰν ἐγνώσκει ὁ ἐκκλησιαστικῇ διόρθωσις, ὁ Ταράσιος καὶ ὡς δὸς λαϊκῶν, καὶ ὡς δὸς Αἰρετικῶν χερσίν, καὶ ὡς ψεύδῃ γράφον πρὸς τὸν Πάπαν ἐπαρθεῖται, καὶ τὸ δὲ κύριον

κύριον, ἐκὼν καὶ τοῖς Εἰκονομάχοις παρσηνῇ, καὶ
λοιπὸν ψεύδεται ὁ Ἀναστάσιος τὰ ψεύδη γράφων.
ἔκτον, εἰ ὑπὲρ τῆς ὁκλαϊκῆς χειρουργίας τῆς Ταρ-
σίε ἐγράφει ὁ Ἀδελιανὸς καὶ πρὸς τὰς Βασιλεῖς,
5 ἥτε ἐπιλήψιμον ἥτε μομφῆς ἄξιον προξενεῖτό τι,
ὡς δὲ συνέβη γράψας ταῦτα πρὸς αὐτὸν τὸν Τα-
ράσιον. ἔβδομον, τῆς κατασκευῆς ἐστὶ τῆ δοκῆς τὸν
Πάπαν εἶναι μείζονα τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν, ἐ-
πειδὴ ἄπερ ἐγράφει (ὑποθετέον γὰρ ἀληθῆ εἶναι
10 τὰ τῆ Ἀναστάσεως) ἀνόκεια πρὸς τὴν Συνόδον, εἰ πα-
τέρεις ὡς ἀπαύδοντα σιωπηθῆναι παρσηνέταξαν, καὶ ἔτι
ὡς ψεύδονται καὶ σκανδαλίζονται αἷμα, καὶ πρὸς τούτοις,
ἵνα μὴ μῶμος ᾖ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῇ Πά-
πα γινώσκται, λέγουσι ἄπερ ἐκείνην αὐτῇ. ὅτι δὲ
15 ὁ Ἀναστάσιος ἔτις κακώτερος ἦν, δηλὸν ἐστὶ, καὶ
γὰρ καθήρεθαι ὑπὸ τῆς ἐπὶ Λέοντος τῆς τετάρτης γε-
νομένης ἐν Ρώμῃ Συνόδου τῶν ἐβδομηκονταπέντε Εἰ-
σκοπῶν ἐν ἔτει ὀκτακωσισῶ πεντηκωσῶ τρίτῳ, καὶ
δὴ ἀνεθεματίσθη διὰ φθορὰν ἣν ἐπέθηκε γυναικὶ ἐγ-
20 γισσα συγγονῇ τῆς Λέοντος. γράψας δὲ ἐν εἰκόνι ὁ
Λέων τὴν Συνόδον, συνέγραψε καὶ τὴν καθ' αἰρέσιν
τῆς Ἀναστάσεως, ἵνα γνωσθῇ τῷ πᾶσι πάντων καὶ δια-
παντὸς ἡ ἀρχιεπισκοπῆς τῆς ἀκαθάρτου ζωῆς αὐτῆς, θα-
νόντος δὲ τῆς Λέοντος, κοσμικῇ χρησάμενος δυνα-
25 τεί ὁ Ἀναστάσιος, ἐσηλθον ἐν τῇ Ναφὶ τῆς ἀγίας
Πέτρος, καὶ ἐξήλειψε τῆς Συνόδου τὴν εἰκόνα, καὶ
ἐπορεύθη καὶ τὴν κατ' αὐτὴν ὑπόγραφον. γυναικίς δὲ
Πάπα τῆς Βενεδίκτης, γυμνᾶται αὐτῆς ὁ Ἀναστάσιος
τῆς ἰερωσύνης, καὶ ἡ εἰκὼν τῆς Συνόδου ἀνακαυθί-
30 ται. ἐν ἔτει δὲ ὀκτακωσισῶ πεντηκωσῶ ὀγδῶ θα-
νόντος τῆς Βενεδίκτης, γίνεται Πάπας Νικόλαος ὁ
πρῶτος, ὅς ἐδέχθη εἰς κοινωνίαν τὸν Ἀναστάσιον. καὶ
ἐν ἔτει ὀκτακωσισῶ ἐξηκωσῶ ἐβδόμῳ γυνώμενος Πά-
πας Ἀδελιανὸς ὁ δούτερος, καθίστησιν αὐτὸν χαρτε-
35 φύλακα Ρώμης, ἀλλὰ φωραθεὶς πάλιν ἐπὶ μυρίαις
ἀποπήμασιν, ἀνεθεματίζεται, καὶ πάλιν ἐδέχθη
ὑπὸ τῆς Ἀδελιανῆς, καὶ μετὰ τῶν πρέσβων τῆς Ῥηγὸς
Λοδοβίκου πέμπεται εἰς Κωνσταντινέπολιν, οὗθα πα-
ρεγένετο ἐν ταῖς ὑστέραις σιωλεύσεσι τῆς κατὰ Φω-
40 τῆς Συνόδου γενομένης ἐν ἔτει ὀκτακωσισῶ ἐβδομη-
κωσῶ πρώτῳ. ἔτα πέμπεται ὑπὸ Ἀδελιανῆς εἰς Νεά-
πολιν ἐπὶ τὸ δικάσαι Ἀθανάσιον τὸν Ἐπίσκοπον, ὅτε
τόν τε κλήρον καὶ τὸν λαὸν ἀφορισμῶ καταδίκασεν.
ἐν ἔτει δὲ ὀκτακωσισῶ ἐβδομηκωσῶ δούτέρῳ γενόμε-
45 νος Πάπας Ἰωάννης ὁ ὀγδοὺς, περιεποίησεν αὐτὸν,
καὶ τῇ ἐπιταγῇ μετέφρασε καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς
ἐβδόμης Συνόδου. ἐν ὅλῃ δὲ τῇ ζωῇ αὐτῆς ἦν πανεγ-
γῶ, ὑπελῶ, παλίμβολος καὶ πρὸς τὸ γράφειν

ἑτοιμῶς. ἔλαβε δὲ καὶ ἀπὸ Κωνσταντινέπολεως βιβλίον
πολλὰ τῶν Ἑλλήνων, αἵτινα δὴ θοὺ μεταφράζων διέσρεψε
καὶ ἐν ὁσίῳ ἐν τόποις πολλοῖς ὡς τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκ-
κλησίας ὑπερασπίσης, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀνδράποδον,
ἔχοντι ἐνόμιζε καὶ ὁκείνῳ τὸ νῦν πομπηκὸν πρω-
ταῖον, ἀλλὰ τινα τιμὴν ἐσπένδον λαμβανέραν δεῖναι
τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅθον καὶ τὰς βίβλους τινῶν Πα-
πῶν συγγραψάμενος, τινὰ μὲν παρσηνέταξε, τινὰ δὲ
παρήκε, τὸ μετὰ ταῦτα ὁμῶς πλασθεργηθὲς πρωταῖον
αὐτῆς, καὶ ὑπότρομος καὶ δόλιος ἦν, καὶ ἠδυνήθη εἰπεῖν.
ὁ γδοὺς, οἱ Ἀνατολικοὶ φρενιμώτεροι καὶ σοφώτεροι καὶ οἰ-
κονομικώτεροι ἦσαν τῆς Πάπας καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς,
ὡς ἐνόμοις τοῖς κατέλοις καὶ ὑποβλέποντες, τῶν δὲ
παρέργων καταφρονεῖντες. οὕτως, ὡς καὶ τῆς Ἀδελιαν-
νῆς Τοποτηρητῆς οἱ Ἀνατολικοὶ ἐζητήσαν ἐπεὶ ἀλλων
τινῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων, ὅσα δὲ ἐγράψεν
παρεργὰ εἰς τὸν ἐλογίσαντο, ὡς καὶ τῆς Πάπας Ἀγά-
5 θωνος τὰ μὲν περὶ τῶν δύο ἐπὶ Χρυσῆς Θεολήσεως καὶ
ὁμοειδῶν περιεπιύξαντο, καὶ πολυτρόπως ἐκείνον ἐ-
πῆνεσαν, τὰ δὲ περὶ τῆς αἰς Συνόδου τῇ Ἐκκλησίᾳ
Ῥωμαίων ἠκολυθῆσαν, καὶ τὰ περὶ ἀναμαρτυρίας τῆς
Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὅθεν ἐξήλωσαν λόγους. τῷ το
δὲ καὶ οἱ Λατῖνοι παιῶσι, τῆς Ἰωάννης Θεσσαλονίκης ὅρ-
τῇ πέμπτῃ προξενεῖται ταύτης τῆς Συνόδου τὰ αὐτὰ περὶ τῶν
ἀγίων εἰκόνων ἀσπάζονται, τὰ δὲ περὶ τῆς ὅτι οἱ
Ἄγγελοι καὶ αἱ ψυχὰς λεπτὰ σώματα ἔχουσιν ὑπο-
ποιεῖνται, καὶ ἐνομίζουσιν ἀμαρτάνειν ταῦτα ποιεῖντες.
δέκατον, τῆς ἐπιστολῆς κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν Λα-
τίνων μὴ ἀναγνωσθῆναι πάσης, καὶ ἐτόλμων οἱ Το-
ποτηρηταὶ τῆς Πάπας εἰπῶν τι, καὶ εἰς ἄλλο, ἀλλ' ὅτι
τὰ σιωπηθῆναι ἦσαν παρσηνέτα, καὶ γὰρ σό-
φισμά ἐστι τὸ, οὐ κανονικῶς ἀπενεμήθη τῇ Κωνσταντι-
νέπολεως ἡ Οἰκουμενικὴ παρσηνέτα. ὅτι μὲν γὰρ καὶ
διὰ Κανόνων ἀπενεμήθη, ἀληθές ἐστιν, ἀπενεμήθη
ὁμῶς ἐν τρέπον ἀπενεμήθη καὶ τῇ Ρώμῃ, ὡς ἐπῆ-
10 ρησεται. ἀλλ' ὡς δέχεται ἐπὶ τῆς Ρώμης ἥ τε καθό-
λη Ἐκκλησία καὶ οἱ Λατῖνοι τὸ Οἰκουμενικόν, μὴ κα-
νονικῶς αὐτῇ δοθὲν, ἔτω δέχεται καὶ περὶ τῆς Κων-
σταντινέπολεως ἡ καθόλη Ἐκκλησία τὸ Οἰκουμενικόν,
καὶ δέχεσθαι καὶ τὰς Λατίνους, ἅπερ μὴ φρενι-
τιώσι, καὶ τῆς παρσηνέτα καὶ ὑποδοχῆς τῆς κατὰ
15 λικῆς Ἐκκλησίας ἀποτρέχοντα, μάλιστα καὶ αὐτοῖς τοῖς
ἀρχαίοις Ῥωμαίοις ἀπένεινται, ἐπειδὴ ἐκείνοι ἀκούοντες
τῶν Οἰκουμενικῶν παρσηνέτα ἐπὶ τῆς Κωνσταντινέπο-
λεως λεγομένων καὶ ὁκφωνημένων καὶ ἰδίως, καὶ
ἐπὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐδέχοντο ἀπὸ
20 διαβολῆς ἡνὸς, μάλιστα δὲ καὶ μετὰ ἀγάπης.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

ὅτι ἐκ τῶν ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν Τάρασιον ἐπιστολῇ τῆς Πάπας Ἀδελιανῆς λεγομένων, ἐξαιρουμένης τῆς ψευδοπα-
ρσηνέτα καὶ αὐτῇ τῇ παπιστῶν καὶ ἐτέρων ἐπιπλάσων ἐρημάτων, καὶ ἐκ τῆς ὑφῆς τῆς ἐπιστολῆς, καὶ
ἐκ πολλῶν πατριαρχῶν ἀποδείξεων, δέκνυνται οἱ Πάπαι κακῆργοι, καὶ ὑπὸ τῆς Βασιλεῖς καὶ τῆς Συνό-
δος, καὶ ἐκ ἀναμάρτητοι.

Ε'

Εν τῇ ἑπιστολῇ τῆς Πάπας Ἀδριανῆς πρὸς τὸν Κωνσταν-
τινουπόλεως Ταράσιον σημειώσαι πρῶτον, ὅτι φησὶν,
Εὐρυμῆρ δὲ ἐν τῇ καθολικῇ συνοδικῇ ἑπιστολῇ τῆς
ὑμετέρας ἀγιοσυῆς μετὰ τὸ πλήρωμα τῆς πίστεως καὶ
τῆς ὁμολογίας τῆς Συμβόλης, καὶ πασῶν τῶν ἀγίων
ἐξ Συνοδῶν, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ σεπτῶν χαρακ-
τήρων θαῦμα ἀνέσεως καὶ περιπύσεως ἄξιον, πε-
ριέχον, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀγίας ἐκκλησίας συ-
νόδος δέχομαι μετὰ πάντων τῶν ἐνθέσμως καὶ θεο-
δῶς ἐκφωνηθέντων παρ' αὐτῆς κανόνων, ἐν οἷς ἐμ-
φέρεται οἱσι τῶν σεπτῶν Βικόνων, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν
οἷς σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Ἀδριανὸς δέχεται τὰς
Κανόνας τῆς ἐν Τρελλῶν Συνοδῇ. δεύτερον, πῶς μαρτυ-
ρεῖται τῆς Συνοδῆς, ἥτοι τὸν ὀγδοηκοστὸν τρίτον Κα-
νόνα περὶ τῶν ἀγίων Εἰκόνων Διαλαμβάνονται ἐπαινεῖ
καὶ σέβεται. τρίτον, πῶς ἐν Τρελλῶν Συνοδῶν ἐκτίθη-
ται ἀπλῶς ἀποκαλεῖται καὶ ἀγίαν. τέταρτον, πᾶσας τὰς
Κανόνας αὐτῆς ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς ἐκφωνηθούσας
παρ' αὐτῆς φησὶ. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἀδριανός. ἀλλ' οἱ
πάτολμοι παπισταὶ ἐπὶ ἀποστάσει ἐξῆλθον, ὡς δι-
θῆναι ἦσαν τὰ ῥήματα τῆς Ἀδριανῆς ἐπὶ ἐρημῶν ὡς
κεῖνται ἐν τῇ ἑπιστολῇ, ἀλλὰ ταῦτα, ἥτοι τὰ, ὅτι
καὶ τὰς αὐτὰς ἀγίας ἐξ Συνοδῶν δέχομαι μετὰ πάν-
των τῶν Κανόνων τῶν ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς παρ' αὐ-
τῶν ἐκφωνηθέντων. ταῦτα οἱ παπισταί. οἵτινες οὐκ
ψεύδονται, φανερόν ἐστι πρῶτον, ὅτι ἐσυγχωρεῖ
κακουργίαν τὴν ὑφ' ὅρας τῆς ἑπιστολῆς, καὶ γὰρ ἀνωτέρω
εἶπον ὁ Ἀδριανὸς ὅτι μετὰ τὸ πλήρωμα τῆς πίστεως
καὶ τῆς ὁμολογίας τῆς ἱερῆς Συμβόλης καὶ πασῶν
τῶν ἀγίων ἐξ Συνοδῶν, ὅπερ ἐστὶν, ὅτι μετὰ τὸ εἰπεῖν
τὸν Ταράσιον τελείως περὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς Συμ-
βόλης καὶ τῶν ἐξ Συνοδῶν, ταῦτα περὶ μὲν τῆς πί-
στεως, ὅτι ὁρθῶς πιστεύει, περὶ δὲ τῆς Συμβόλης,
ὅτι καλῶς ἡρμήνευσεν αὐτὸ, περὶ δὲ τῶν ἐξ Συνο-
δῶν, ὅτι δέχεται αὐτὰς, μετὰ τὸν τὸ πλήρωμα τῆς
ἰδίας εἶπε περὶ τῆς ἐκκλησίας Συνοδῆς καὶ τῶν ἐνθέσμως
καὶ θεοδῶς ἐκφωνηθέντων αὐτῆς Κανόνων, ἐν οἷς καὶ
ὁ περὶ τῶν ἱερῶν χαρακτήρων ἐμφέρεται Κανὼν, ὅπερ
θαυμάσιον, ἐπειδὴ οἱ πατέρες μόνοι ἠρέ-
θισαν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐξουσίᾳ περὶ τῶν ἀγί-
ων Εἰκόνων, ἡ ἐκκλησία δὲ Σύνοδος πῶς προσκυνοῦσιν αὐ-
τῶν ἐν τοῖς Κανόσι αὐτῆς ἐνέθηκε. κακέρως ἄρα
κρίνεται πῶς ἀνόητος τῆς Συνοδῆς οἱ παπισταί, καὶ
καθ' ὅσον ἀντίκεινται τῇ Πάπᾳ Ἀδριανῶ. δεύτε-
ρον, ἐπειδὴ ἡ ἑπιστολὴ τῆς Ταράσιος πρὸς τὸν Εὐμῆν
ἐκ δέσσεται, λαμβάνοντες ἐπὶ ἀποστάσει περὶ αὐ-
τῆς πῶς τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῆς ἑπιστολῆς ἡν ἐ-
γγραφον ὁ αὐτὸς Ταράσιος τοῖς Πατριάρχαις τῆς Ἀνα-
τολῆς, ἐν αὐτῇ γὰρ εἰπὼν ἰδικῶς περὶ ἐκάστης τῶν
ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν τὰ εἰκότα, καὶ εἰπὼν ἐν
αὐτῇ τὰ τέληα, ἐπήγαγε, τῆς δὲ αὐτῆς ἀγίας ἐκ-
κλησίας Συνοδῆς μετὰ πάντων τῶν ἐνθέσμως καὶ θεο-
δῶς ἐκφωνηθέντων δογματικῶν παρ' αὐτῆς, καὶ τὰς
δοθέντας Κανόνας ἀποδέχομαι, ἐν οἷς ἐμφέρεται οἱ
οἱσι, καὶ τὰ ἐξῆς. ὡς γίνεταί τῃ δὴλον ἐκ τούτου,

ὅτι τὸ κείμενον ὑφ' ὅρας τῆς ἑπιστολῆς τῆς Ἀδριανῆς ἀποστά-
σεως ἐστὶν, ἡ δὲ τῶν παπιστῶν παρερρηκτικὴ
πλάσμα ἐστὶν καθ' ὅσον. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ
πράξει τῆς παρῆς Συνοδῆς ὑπὸ τῶν πατέρων πάν-
των ἀγίων καὶ Οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας ἀπλῶς κα-
λεῖται ἡ ἐν Τρελλῶν, καὶ γονομῶν λόγῳ περὶ τῆς ἐν
Τρελλῶν ταύτης Συνοδῆς ἰδικῶς, ἀληθῶς ἐκκλησία ἀπα-
δέχθη καὶ ἐδέχθη, ὡς εἰπομεν βιβλίῳ ἐκτῆς κε-
φαλαίᾳ δεκάτῃ ἐκτῇ. τρίτον, τὸ θεοδῶς καὶ ἐν-
θέσμως ἐκκλησία οὐκ ἔστι τινὲς μὲν Κανόνες θεοὶ εἰσὶ καὶ ἐν-
θέσμοι, τινὲς δὲ ἀθέσμοι καὶ ἐκκλησία οὐκ ἔστι, ἀλλ' ὅτι
πάντες ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς ἐδέχθησαν. τῆς τῆς
ἐκκλησίας τῆς φράσεως ἰδιότητι τῶν πατέρων, τοῖς γὰρ
ἐν ἰταλίᾳ καὶ γαλίᾳ ἐπισκόποις γράφοντες Με-
λέτιος, Εὐσέβιος καὶ ὁ μέγας Βασίλειος φησὶν ἐν 15
τῇ τέλει τῆς ἑπιστολῆς, τῶν γὰρ τῶν ἀνωτάτων
μακαρισμῶν ἄξιον τὸ τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ χαλεπῶς
ἐπὶ τῆς κυρίας, τὸ μὲν κίβδηλον ὑπὸ τῆς δοκίμης κα-
θαρώς διακρίνειν, πῶς δὲ τῶν πατέρων πίστιν αὐτῶν ἡ-
νὸς ὑποσολῆς κηρύσσει, ἡν καὶ ἡμεῖς ἐδέξαμεθα 20
καὶ ἐπέγνωμεν ἐκ τῶν ἀποστολικῶν χαρακτήρων μεμορ-
φωμένων, σωθῆμεν καὶ αὐτῇ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ
συνοδικῇ γράμματι κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως δογμα-
τισμοῖς. καὶ σημειώσαι, ὅτι ἀλλὰ τούτων οἱ πα-
τέρες ἐβλάστησαν εἰπεῖν, ὅτι ἐν τῇ συνοδικῇ ἦσαν 25
τινὰ μὲν κανονικὰ καὶ ἐνθέσμοι, τινὰ δὲ ἀκανόνισα
καὶ ἀθέσμοι, καὶ γὰρ εἶπον ὅτι σωθῆμεν τῇ ὁρθῇ
πίσει, ἥτις περιέχεται ἐν τῇ συνοδικῇ, καὶ κατὰ
τὸν τρόπον τούτων σωθῆμεν καὶ πᾶσι τοῖς περιεχο-
μένοις ἐν τῇ συνοδικῇ, ἀπὸ πάντων ἦσαν δοκίμα 30
καὶ κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως δογματισθέντα, ὡς
καὶ ἐν ταύτῃ ὁ Ἀδριανὸς καὶ Ταράσιος ἀπὸ τῆς, μετὰ
πάντων τῶν ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς ἐκφωνηθέντων παρ'
αὐτῆς Κανόνων, βέβαιον εἶπεῖν, ὅτι πάντες οἱ
ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ταῦτα τῆς ἐν Τρελλῶν ἐκφωνηθέν-
35
τες Κανόνες ἐθέσμοι καὶ θεοὶ εἰσὶ. τέταρτον,
ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ
ἐκτῆς κεφαλαίᾳ δεκάτῃ ἐκτῇ Παραγράφῳ δεκά-
τῃ τρίτῃ, λέγει, κατέλαβον τὰς ὁρὰς τῆς ἐκκλησίας
Συνοδῆς εἰς κεφάλαιον ὀγδοηκοστὸν τρίτον, καὶ ἀπὸ 40
οὗ ἐκ τῆς ἐκκλησίας. καὶ σημειώσαι, ὅτι ὅλας
τὰς ὁρὰς δέχεται, καὶ τῆς ἐκκλησίας Συνοδῆς αὐτῆς
καλῶ. πέμπτον, ὁ μακάριος Γρηγόριος Πάπας ὁ δεύτε-
ρος γράφων πρὸς τὸν ἁγιον Γερμανόν, ὡς κεῖται
ἡ ἑπιστολὴ ἐν ταύτῃ πράξει τετάρτῃ, ἐπὶ ἀποστάσει τὸν 45
ἐρημῶν Κανόνα, φησὶ, διὸ μεγίστης σωτηρίας ὑ-
πόθεσιν ἡ τῶν ἀγίων ὁμήγουρος θεοβέλως τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τούτῃ τὸ κεφάλαιον ἐξουδένωκεν, ὡς ἐν ταῖς
ἀπαύταις ὁψεί καὶ ἐν ταῖς χρωματικαῖς τῶν σεπ-
τῶν καὶ ἁγίων χαρακτήρων κατὰ τὸ ἀνθρώπινον τῆς αἰ-
50
σθητικῆς πῶς ἀμαρτίαν τῆς κόσμου πᾶσι ληθῆναι. ἐν τῇ
σημειώσαι, ὅτι ἀγίων ὁμήγουρος φησὶ τὰς πατέρας
τῆς ἐν Τρελλῶν, καὶ λοιπὸν τὰ παρ' αὐτῶν ἐκφωνηθέν-
τα πάντα ἐθέσμοι καὶ θεοὶ εἰσὶ. ἔκτον, ἀνόμημα

μέγα ἐστὶ τῶν παπιστῶν ἕμῳνον ὅπερ ἀνέχεται, ἥτοι τὸ
 ἐν τῇ ὑφεί τῆς ὑπεροχῆς κείμῳνον, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ τῆς
 αὐτῆς ἀγίας ἐκτὸς Συνοδῆς δέχομαι μετὰ πάντων
 τῶν ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς ἐκφωνηθούτων παρ' αὐτῆς
 5 Κανόνων, ἀλλὰ καὶ τὸ παρ' αὐτῶν παρεμβεβλημένων,
 ὡς περ εἴρηται, ἥτοι τὸ, καὶ τὰς αὐτὰς ἀγίας ἐξ Συ-
 νόδου δέχομαι μετὰ πάντων τῶν Κανόνων τῶν ἐν-
 θεσμως καὶ θεοδῶς ἐκφωνηθούτων παρ' αὐτῶν, ἐν-
 νοεῖν, ὡς τινὰς μὴ Κανόνας τῶν ἀγίων ἐξ Συνοδῶν
 10 ἐνθέσμως καὶ θεοδῶς εἰρησθαι, τινὰς δὲ μὴ, ὡς ἐν
 κατηγορίᾳ πρώτου μὴ πασῶν τῶν ἀγίων Οἰκουμενι-
 κῶν Συνοδῶν, δούτερον δὲ, ὅτι ἀμαρτάναν διωκα-
 ρὸν αὐτὰς βάζεται ἐν τοῖς περὶ πίστεως δόγμασι τε
 καὶ λόγοις, καὶ τρίτον, ὅτι τὸ ἕμῳνον τῶν Αἰρε-
 15 σιάρχων Ἀρείου, Εὐνομίου, Νεστορίου, Διοσκόρου καὶ
 Εὐτυχῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν νέων Αἰρετικῶν ἐστὶ λόγος
 τὸ, μόνον τῷ ἀγίῳ γραφίῳ εἶναι ἀπεισῶν, τὰς
 δὲ ἀγίας πατέρας καὶ τὰς Συνοδούς καὶ αὐτὰς τὰς Οἰ-
 κουμενικάς ἀδιώκτον ἐν πᾶσιν ἀμαρτησίαις εἶναι,
 20 ὁ δὲ αὐτῶν τινὰ μὴ δέχονται, τινὰ δὲ μὴ, ὡς εἴρη-
 ται ἀνωτέρω βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ πρώτῳ πα-
 ραγράφῳ εἰκοστῷ ὀγδόῳ, καὶ ἐρηθίσεται κατωτέρω
 βιβλίῳ δέκατῳ κεφαλαίῳ πέμπτῳ. καὶ ἔτι καὶ
 τὰς Ἱταλίας ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, ἥς ὁργανά εἰσιν
 25 οἱ πατέρες, ἀμαρτάναν καὶ ἀπατά καὶ ἀπεισῶνται Ἀ-
 λαλα γεννηθήτω τὰ χεῖρα τὰ δόλια, καὶ ὑποβλητέος τὸ
 κοινῶν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ νῦν αὐτῶν ὁ πάντῃ
 ἐσκοτισμένον, ἵνα γὰρ συστήσῃ τὸ ὑψὺ τῆς μο-
 νότητος τῆς παπικῆς, καθαρῶς πᾶσαν τὴν ἐκκλη-
 30 σιακὴν ἀλήθειαν ὅσον τὸ κατ' αὐτὰς, καὶ τὰ πάντα
 τοῖς πᾶσι μιγνύειν. δούτερον, ὅτι φησὶν, ἀλλ' ἡ
 ὑμετέρα ἐσιότης τοῖς αὐτοῖς εὐσεβεσάτοις καὶ τρυ-
 παυέχοις Βασιλεῦσι παρ' αὐτοῖς ἀναγάγῃ, ἵνα ἐν
 πρώτοις ὁ ψευδοσύλλογος ἐκεῖνος ὁ γυνώσκων χω-
 35 ρὸς τῶν ὑποσολικῶν θρόνων ἀναθεματισθῇ, παρὲντων
 τῶν Ἀποκρισάριων. ἐν οἷς σημειῶσαι πρώτον, ὅτι καὶ
 ἐνταῦθα καὶ κατωτέρω τὸν Ταράσιον ἐσάγει μετρί-
 τῳ πρὸς τὰς Βασιλεῖς, καὶ πᾶσι λοιπὸν ὅτι ὑπὲρ τὰς
 Βασιλεῖς ὁ Πάπας; καὶ πᾶσι τὸ ὀλέθριον ἐκεῖνο, ὅτι
 40 ὁ μὴ παθόμενος τῷ Πάπᾳ χειριστὸς ἐκ εἴς; καὶ πᾶσι
 τὸ, ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἔγραψον καὶ παρεκάλαν τὸν Πά-
 παν, ὅπως ὁ Πάπας δέεται, ἰκετεύει, δυσωπεῖ, καὶ
 παροτρύνει; τρίτον, ὅτι φιλοτίμως ἐπαινεῖ τὸν οἰκῶν
 θρόνον, καὶ γὰρ ἐκ εἴπον, ὅτι ὁ ψευδοσύλλογος ὁ ἀθροί-
 45 σθὲν χωρὶς τῶν ὑποσολικῶν θρόνων, ὡς ἔλεγε λέ-
 οντὶ τῷ Ἰσάκῳ ὁ Γερμανός, καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ Κορρυ-
 νίῳ ἔγραψον Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, καὶ ἐν τῇ
 ἀρχῇ τῆς Συνοδῆς ταῦτες ἔλεγον τὰ ἀναγνωσθέντα
 συνοδικά, καὶ ἐν τῇ βασιλικῇ Σάκρᾳ ἐμφέρεται,
 50 καὶ ἐν τῇ οὐκ τῇ πράξει, ἐν τῇ πρώτῳ τόμῳ ἀνεγνώ-
 σθῃ, καὶ ὁ ἱερός Μάξιμος ἔλεγον ἐν τῇ μετὰ Πύρ-
 ρου Διαλόγῳ κατὰ τῶν Μοινοθλητῶν, ἀλλὰ μόνον τὸν
 οἰκῶν εἶπε θρόνον ὁ Ἀδριανός, ὅπερ ἐκ ἐξῆν αὐτῷ
 τέταρτον φησὶν, ὅτι ὁ θρόνος τῶν Πέτρων εἰς πᾶσαν τὴν
 Οἰκουμενικὴν πρωτόν Αἰσλάμπεα, καὶ κεφαλὴ πα-

σῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τὸ θεῖον ὑπάρχει, καὶ ἐν πρῶ-
 κολληθῇ ἡ ὑμετέρα ἐσιότης τῇ ὑμετέρῃ ὑποσολικῇ
 θρόνῳ, ὅστις ἐστὶ κεφαλὴ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν
 θεῶν. ταῦτα ὁ Ἀδριανός. ἐν οἷς δύο τινὰ θεωρητέον,
 πρῶτον, ὅτι ἔγραψον αὐτὰ ὁ Ἀδριανός ἐν ἀπλότῃ
 καρδίᾳ, ἐπεὶ γὰρ ἡ Ἐκκλησία Ῥωμαίων ἐφύκει
 ὁρθῶς περὶ τῶν ἀγίων Εἰκόνων, καὶ ἦσαν ἀληθῶς
 κοινωνικαὶ αἱ πρωτόν Αἰσλάμπεα Ἐκκλησίαι, Ῥώμης δηλαδὴ,
 Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων (ὡς ἀνω-
 τέρω εἴρηκεν ὁ Ταράσιος ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τῇ βασιλικῇ
 ἐμφέρεται Σάκρᾳ, καὶ κατωτέρω ἐρηθίσεται τῷ τῶν
 πατέρων μετὰ τῶν ἀναγνωστῶν τῶν ὑποσολικῶν αὐτῶν)
 ὁ Ἀδριανός ἠκέσθη εἰπεῖν ὅτι χωρὶς τῶν ὑποσολικῶν
 θρόνων ἐγίνετο ὁ ψευδοσύλλογος, καὶ ὁ Ταράσιος
 ἵνα κολληθῇ τῷ θρόνῳ τῆς Ῥώμης, ὡς συμφωνῶν οἱ
 τῆς Ἀνατολῆς ὑποσολικοὶ θρόνοι ὡς καὶ ὁ Ῥωμαῖκός
 συμφωνῶν αὐτοῖς, καὶ τὸ κολληθῆναι ἐσημαίνει κο-
 ναρχίαν, ἀλλὰ συμφωνίαν, καὶ ἴδε τῶν ὑποσολικῶν
 πρῶτον κεφάλαιον πέμπτῳ καὶ μάλιστα δέκατον
 ἐβδόμον, ἐνταῦθα ἐκκλησιάζουσιν τινες ἄνδρες, καὶ Διο-
 νύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης τῷ Παύλῳ ἔχων Βασιλεῖ,
 ἀλλὰ συμφωνήσας εἰς τὴν πίστιν αὐτῶν, ἦν ἐκέρυττε δι-
 λαδὴ. ἔτι καὶ ἔγραψον ὁ Ἀδριανός διὰ ταῦτα
 τῷ αὐτῷ, καὶ καλῶς ἔγραψον. εἰ δὲ λέγοιεν οἱ ἀντι-
 κείμενοι ὅτι τὸ, ἵνα κολληθῇ τῷ θρόνῳ τῆς Ῥώμης
 ὡς ἔχοντι τινὰ διώκιν, ἢ ἐξέστην μεζονα, ἢ τελευ-
 τέραν, παρ' ἧν ἔχουσιν οἱ λοιποὶ ὑποσολικοὶ θρόνοι,
 πάντως ἐκ εἶπε καλῶς. καὶ γὰρ εἴρηται ἀνωτέρω ἐν
 ποσῶς; καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ ἐν ἐκάστῃ πρά-
 ξει λέγεται πολλαχῶς, ὅτι ἐπεὶ δὲ τοῖς πατέρεσσιν
 ἀπλῶς, ἐδεμία δέιδικη τῇ Πάπᾳ τοιαύτη μνήμη.
 δούτερον, ὅτι μὴ θρόνος τῶν Πέτρων ἐστὶν ἡ Ῥώμη,
 ἀληθές ἐστιν, ἀλλ' ἕμῳνη. τρίτον, ὅτι ὁ θρόνος ὁ Ῥω-
 μαῖκός πρωτόν ἐκλάμπεα, ἀληθές ἐστιν ὅτι πρω-
 τόν καὶ κεφαλὴ εἰσιν, ἀλλὰ κατὰ μόνον τάξιν, τὸ
 δὲ ὅτι καὶ κατὰ τινὰ ἐξέστην ἰδικῶν πρωτόν, ἢ ἐκ-
 λάμπεα, ἀθεσμός ἐστι κοινῶν, ὅθεν καὶ ὑποπτι-
 σία τέταρτον, εἰ δὲ εἶπε τὸ ὁ Ἀδριανός καὶ διὰ τὴν
 τάξιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τινὰ εὐλάβειαν καὶ ἀνωσιῶν τῶν
 Ῥωμαϊκῶν θρόνων, ἐρητέον ὅτι τῷ τῷ τῷ τῷ ἐρ-
 ρέθησαν καὶ ἄλλοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπίσκοποι καὶ
 ἐπίσκοποι, καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῳ τὰ
 περὶ Ἀθανασίου, καὶ βιβλίῳ δούτέρῳ τὰ περὶ Βα-
 σιλίου, καὶ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ τρίτῳ, καὶ βι-
 βλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ πρώτῳ Παραγράφῳ εἰκο-
 στῷ οὐκ τῷ, καὶ βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ δέκατῳ ἐ-
 νάτῳ καὶ ἐν ἄλλοις ποσῶς, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ δε-
 κάτῳ μέρῳ δούτέρῳ κεφαλῇ ἐβδόμῳ. πέμπτῳ
 ἀλλ' ὁ ἀναγνῶν τῶν παπιστῶν βλέπεται ὅτι καὶ διὰ
 τῶν καταιρεῖται τὸ παρ' αὐτοῖς τῷ Πάπᾳ
 ἀξίωμα, ἐφύρειν εἰπεῖν, ὅτι ὁ Στυδίτης Θεόδωρος
 εἶπε τὸν Πάπαν ἐν τινὶ τῶν ὑποσολικῶν αὐτῶν κεφαλῶν
 τῶν κεφαλῶν. ἀλλὰ ἐρητέον πρώτον, πᾶσι ἢ τὸ
 λεξείδιον τὸ κεκρυμμένον ἡσάυτα ὑπὸ χειρὸς ἔστι;
 καὶ πᾶσι μόνος ὁ Στυδίτης εἶρεν αὐτὸ, ποσῶς δὲ
 πατέρες

πατέρες καὶ πᾶσαι Σύνοδοι ἠγνοήκασιν αὐτὸ, καὶ μόνον ἐνεπνεύσθη τῇ Στυδίτῃ τῷ εἰπόντι ὑπερολή τρια-
κοςὴ ὁ γδὲ, ἥτις ἐστὶ πρὸς Ἀρσένιον, περὶ τῆς Οἰ-
κουμενικῆς ταύτης Συνόδου ὅτι ἐστὶ μερικὴ; δεύτε-
ρον, ἐν ποίᾳ ὑπερολή τῇ Στυδίτῃ καίται; καὶ πῶς
ἐκ ἑστίν ἡ ὑπερολή καταφανὴς καὶ ἀναμφίβολος καὶ
ὑπὸ τῶν κοινῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀποδεχθεῖσα; τρί-
τον, εἴρηται ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ ὅτι οἱ ἐν ἐκείνῃ πα-
τέρες ἐκλήθησαν κεφαλᾶι, ὁ δὲ Κύριλλος καὶ μένων
ἐκλήθησαν κεφαλᾶι τῶν συλλεγεμένων, ἥτοι τῶν πα-
τέρων τῆς Συνόδου ἐκείνης, ὥστε καὶ Κύριλλος καὶ μένων
κεφαλᾶι ἐκλήθησαν τῶν κεφαλῶν ἐκ ὑφ' ἐνὸς,
ἀλλὰ ὡς ποῶν, καὶ ἐκ τῶν ὡς βύσσω, ἀλλ' ἐπ' ὅψι
Βασιλέως, συγκλήτη καὶ πάσης τῆς Οἰκουμένης.
περὶ κεφαλῶν ἴδε καὶ κατωτέρω πῶς κατὰ Φωτίαν
Συνόδον. ἔδον ἄρα καὶ ἐκ τούτου ἀφελήθη ὁ πατρι-

σμός. πέμπτον, ὅτι τῇ Ταρσσίῳ λέγει, Ἡ σὴ
σεπτὴ ὁσιότης. Καὶ, πῶς ὑμετέραν σεπτοτάτῃ ἀ-
νωσιῶν. περὶ δὲ τῶν Βασιλέων λέγει, τῶν Βα-
σιλέων ἡμῶν. Καὶ, σιμείον τοῦ ὀνόματος παντὶ τῷ
φιλοχρήστῳ αὐτῶν λαῷ, τῇ ὑμετέρᾳ ἐκείνῃ ὁσε-
βῶς ὑπερολήσαντες, καὶ πῶς Σύνοδον ὤρισαν ἐν τῇ
Βασιλίδι αὐτῶν πόλει γινέσθαι, ἡμεῖς δὲ σὺν με-
γάλῳ πόθῳ, καθὼς ἐνεφέρετο ἐν τῇ αὐτῇ θείᾳ
κελεύσει, ἐπέμψαμεν Τοποτηρητάς. Καὶ, τὸς δὲ
ὑποσταλόντας πρέσβεις πρὸς τὰ ἴχνη τῶν γαλινοτά-
των καὶ ὁσεβῶν Βασιλέων δυσωπῶμεν ἵνα ἐν πά-
σῃ ἀντιλήψει καὶ ἀντιθέσει ἀγῶνι καταξιώσωνται.
ταῦτα ὁ Ἀδελανός, ἐξ ὧν ὁ Πάπας δέκνυται τῷ Βα-
σιλέως ἔτε πρὸς ἑαυτὸν ἔτε ἴσον, ἀλλὰ ὅτι, καὶ οἱ
Τοποτηρηταὶ αὐτῶν ὁμοίως, καὶ πᾶσι τοῖς, ὅτι ἡ Λα-
ρεῖται τῇ ὑποστατικῇ θρόνῳ ἐξιστάνται τοῖς Βασιλεύσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ὑπὸ τῇ Ταρσίῳ ἐν τῇ ἀναμνήσκει τὰς ὑπερολὰς τῇ Ῥώμῃ ἐν τῇ Συνόδῳ λεχθέντων, 20
ὁμόνοια καὶ συμφωνία, ἀλλ' ἐμοναρχία τῇ Ῥώμῃ σιωπάται.

Ἀναγνωθῆσθαι τῶν ὑπερολῶν τῇ Πάπᾳ, ἐρώτη-
σαν οἱ Λεγάτοι αὐτῇ τὸς πατέρας τῆς Συνόδου
εἰ δέχονται αὐτάς, καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ταρσσίος πρῶτος,
ἐκ ἑστίν, ὡς πρὸς τὴν Πάπᾳ, ἡ ὅτι καὶ ὡς τῇ
θρόνῳ τῇ Πέτρῃ, ἡ τῇ κεφαλῇ πασῶν τῶν Ἐκ-
κλησιῶν, ἡ τῇ πρωτεύοντι θρόνῳ ὡς ἀπῆται ὁ Ἀδελ-
ανός, ἐδὲ ὅτι ὁ Ἀδελανός ἐδίδαξεν ἡμῖν πῶς ἀλή-
θεως τῆς πίστεως, ἀλλ' ἐπαινέσας τὸ σκεδᾶν τῆς πί-
στεως τῶν Ῥωμαίων, καὶ εἰπὼν, ὅτι ἄβελόν ἐστι τὸ ἀν-
τικεῖσθαι αὐτῇ, ἐπήγαγεν, ὅτι Ἀδελανός, ἐκ ὁ
μοναρχίας, ἡ ἀντιθέτου, ἡ ἀκέρως, ἀλλὰ τί; Ἀδελ-
ανός ὁ πρεσβυτέρως Ῥώμῃ ἐγραψέ βε-
βαιόμην ὅτι καὶ καλῶς ἔχεν πῶς ἀρχαίαν ὡς ἡ
δοσιν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. τῷ τῷ Ἐκ-
κλησίαν Ῥωμαίων. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν
ἐπήγαγε, καὶ αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς, ἡτοι οἱ Πατριαρχικοὶ
θρόνοι, καὶ πάντες οἱ αὐτοῖς ἱερεῖς γραφικῶς καὶ
ἐρμηνευτικῶς καὶ συλλογικῶς καὶ ἀποδεικτικῶς ἐξετάσαν-
τες, καὶ ταῖς πατριαρχικαῖς διδασκαλαῖς μαθητεύσαντες,
ἔτω καὶ ὁμολογήσασιν καὶ ὁμολογήσιν καὶ ὁμολογήσουσιν
καὶ σοιχῶν καὶ ἐμμένον καὶ βεβαιώμεθα τῇ τῇ ἀναγνω-
σθέντων γραμμάτων ἐμφάσει, τὰς οἰκουμἐνικὰς ἀναζω-
γραφίσεις ἀποδεχόμενοι κατὰ πῶς ἀρχαίαν τῶν αἰώνων

πατέρων ἡμῶν ὡς ἡμῶν. ταῦτα ὁ Ταρσσίος, ἐν
οἷς τρία φησὶ, πρῶτον ὅτι ὁ Πάπας ἐκ ἑαυτῆς τὴν
λέγει ὡς ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ἡ τῇ ἀναμνήσει 25
τῇ Ῥωμαϊκῇ θρόνῳ, ἀλλὰ πῶς ἀρχαίαν ὡς ἡμῶν τῆς
καθολικῆς Ἐκκλησίας βεβαιῶν, τῷ γὰρ ἐστὶν ἡ πί-
στις τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῇ αὐτικῇ, καὶ
τῇ ἀρχαίᾳ τῶν πατέρων διδασκαλίᾳ ἀντίκειται. δέ-
τερον, ὅτι καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ ἐκείνοι ἀναλεξιόμενοι πῶς 30
γραφῶν, τὸς πατέρας καὶ τὸν ἐξ αὐτῶν λόγον καὶ
πῶς ἀποδείξιν τὰ αὐτὰ ὁμολογῶντες, καὶ ἀποδεχό-
μεθα τὰς ὑπερολὰς τῇ Πάπᾳ. καὶ τρίτον, ὅτι ὁ
ποδεχόμεθα τῶν Εἰκότων πῶς πρὸς ἡμῶν, ἐξ ὧν πε-
ρίνεται, ὅτι ἔδον ἐβεβαίωτο τῶν ἐμμενῶν ἐν 35
ταῖς ὑπερολαῖς λοιπὸν, ἔτε περὶ τῆς Οἰκουμένης πρὸς
συνορίας ἦν, ἔτε περὶ τῇ ἐκ λαϊκῆς χερσὶν ἡμῶν,
ἀλλὰ μονοτάτῃ ἡ τῶν Εἰκότων πρὸς ἡμῶν, εἰ δὲ καὶ
ἔπειτα ἡ Σύνοδος περὶ τῶν γραμμάτων τῇ Πάπᾳ ὅτι
ἐπόμεθα καὶ δεχόμεθα καὶ πρὸς ἡμῶν, ἀλλὰ ταῦτα 40
συμφωνίαν καὶ μόνον δηλῶσιν, ὅτι ὁ Ἰωάννης Τοποτηρη-
τῆς τῆς Ἀνατολικῆς Διοκείσεως ἔφη, Ἀδελανός καὶ Ταρ-
σίος οἱ ἀγιώτατοι Πατριαρχαὶ τῆς Οἰκουμένης ὑπὸ ἀρχαίαν
καὶ λέγονται, τὸ ὡς φρονέοντες καὶ ὁμολογῶντες, καὶ ἴδε
καθ' ἡμῶν καὶ τὰς ἀρχαίας τῶν λοιπῶν Εἰσκόπων. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τῇ Πατριαρχίᾳ καὶ τὸν Ῥώμῃ ὑπερολῶν τῇ Κωνσταντινουπόλει Ταρσίῳ, τῶν ἐν τῇ
τρίτῃ πράξει ἀναγνωθῆσθαι, δέκνυται ὁ Χρὶστὸς κύριος καὶ κεφαλὴ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ δὲ Ῥώμῃ ἰσοῦς 50
μὲν τῶν Πατριαρχῶν καὶ ὑπὸ τὰς Συνόδους.

Ἐν τῇ τρίτῃ πράξει σημείωσαι, ὅτι ὡς ἐζητήθη ἵνα
ἀναγνωθῶσιν αἱ ὑπερολαὶ τῇ Πάπᾳ, ἐζητήθη ἵνα
ἀναγνωθῶσιν καὶ αἱ ὑπερολαὶ τῇ Ταρσίῳ καὶ τῶν Πα-

τριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς ἀλλὰ πῶς αὐτῶν αὐτίαν. οἱ μὲν
ἐν τῇ ὑπερολῇ τῇ Ταρσίῳ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι
τὰ διεξέρχοντα μέλη καὶ ἀποχρισθέντα εἰς ἐν σώμα
συναρμ-

συναρμολογέωμεν καὶ συμβιβάζωμεν πλὴν αὐξήσιν
 ποιήσονται, ἐν οἷς κεφαλὴ ἐστὶν ὁ Χριστός, καὶ μη-
 κέτι εἴη διασκορπισμός, καὶ λοιπὸν αἰτῆσαι πλὴν ὑ-
 μετέρων ἀγιότητων ἕως τῶν δύο Τοποτηρητῶν ὑποστῆ-
 5 λαι μετὰ Θεηγόρου γραμματιδίᾳ ὑμῶν, καὶ εἴτι ἐ-
 σὶν ὑμῖν ἐκ τῆς Θεᾶς ὁρηχέμενον περὶ τῆς ὑποθέσεως
 ταύτης φανερώσατε ἡμῖν, ὡς ὁφειλόντων καὶ τῶν
 Τοποτηρητῶν ὑμῶν καὶ τῶν γραμμάτων ὑμῶν συνο-
 δικῶς ἐπὶ πᾶσι τῶν μὲν λαλήσαι τῶν δὲ ἀναγνωθῆ-
 10 ναι, ὅπως οὐδὲν τὰ διεχισμῶν, αὐτὸ γὰρ τὸ πᾶν
 καὶ πᾶσι τῆς ἐκείνου τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἡγε-
 σάμεθα, καὶ πᾶσι καλῶς ὑμᾶς ἀδελφικῶς πλὴν ὑποστολι-
 κῶν ὑμῖν πρεσβυτέρων φωνῶν, ὡς τῆς Θεᾶς ὁρη-
 καλῶντος δι' ἡμῶν, πάντα ἐρδυνώμεν κατὰ τὸν αὐτοῦ
 15 σκοπὸν ὑμῶν φανερώσατε ἡμῖν, γέγραπται γὰρ χεί-
 λη ἱερέων φυλάξεται γνώσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσονται ἐκ
 νόμου αὐτῶν. πεπεσμεθα γὰρ ὅτι τὰ ἀπέρματα τῆς
 ἀληθείας ἐν ἑαυτοῖς διασώζετε, καὶ οἱ δὲ σεβῆτε δὲ ἡμῶν
 Βασιλεῖς καὶ κατὰ πάντα ὁρδοδοξοῖ τῆς ἀληθείας βε-
 20 βαίωσιν ἐπιστάμενοι, καὶ κύριον τὸν Θεὸν ἰκετεύ-
 σαι κατὰ τὸν τῆς Θεολογίας ἐπώνυμον Γρηγόριον,
 ἵνα γυνώμεθα οἱ τῆς ἐνός Θεᾶς εἰς, καὶ οἱ τῆς Τριά-
 δος, ἡνωμένοι καὶ ὁμόημοι καὶ ὁμόψυχοι, οἱ τῆς
 ἀγίας Πνεύματος, καὶ ἀλλήλων, ἀλλὰ σὺν ἀλλή-
 25 λοις, οἱ τῆς ἀληθείας, τὸ αὐτὸ φρονεῖντες καὶ λέ-
 γοντες, καὶ μὴ εἴη ἕως καὶ διχοστασία ἐν ἡμῖν,
 ἀλλ' ὡς περὶ ἑκὼν ἐν βῆματι, μίαν πίσιν, ἕτω
 καὶ συμφωνίαν μίαν ἐπὶ παντὸς ἐκκλησιαστικῆς πραγ-
 ματος, ταῦτα ὁ Ταράσιος. ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι
 30 ἀνωτέρω ἐπόντος Ἰωάννης τὸ Τοποτηρητῆς τῆς Ἀνατολικῆς
 Διοικήσεως, ὅτι ὁ Ἀδελανὸς καὶ Ταράσιος τὸ εἰς φρονεῖν,
 ἵνα μὴ εἴη τις ὅτι φρονεῖ τὸ εἰς καὶ ὁ εἰς ἐπεὶ ὁ
 Ταράσιος τῷ Ἀδελανῷ ὡς μονάρχῃ, ὁ Ταράσιος ἐν
 ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ ὑπεξηγᾷται πως τὸν Ἰωάννην, καὶ
 35 λέγει, ὅτι τὰ μὲν συναρμολογέωμεν τῆς Ἐκκλησίας πλὴν
 αὐξήσιν ποιήσεται, ἡς κεφαλὴ ἐστὶν ὁ Χριστός, εἰς
 ὃν αἰάγονται οἱ πιστοί, καὶ γίνονται ἐν, ὡς εἶπε δη-
 λότης ὁ κύριος ἐν τῇ Εὐχῇ, ἵνα ᾤσιν εἰς, καὶ ὁ Παῦ-
 λος, εἰς κύριος, μίαν πίσιν, ἐν βῆματι, καὶ πρε-
 40 σέτι εἰς Θεμέλιος, ὡς ὁ εἰς διώκων θῆναι ἔτε-
 ρον, ὡς καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος φησὶν, ἵνα
 γυνώμεθα οἱ τῆς Θεᾶς εἰς, καὶ οἱ τῆς Τριάδος, ἡνω-
 μένοι καὶ ὁμόημοι καὶ ὁμόψυχοι, οἱ τῆς ἀγίας Πνεύ-
 ματος, καὶ ἀλλήλων, ἀλλὰ σὺν ἀλλήλοις. εἶποι
 45 δέ τις, καὶ ἀλλήλων ἕδ' ἐπ' ἀλλήλοις, ἀλλὰ
 σὺν ἀλλήλοις. Ἀκούεις παπῖς ποῖος ποιεῖ τὰς
 χειρῶν εἰς, παπιστίδιον ἐρωτᾷσε τίς περὶ;

Ταράσιος καὶ Γρηγόριος καὶ Παῦλος καὶ τῷ Κυρίῳ, ἡ
 Γεωργίῳ τῷ Τραπεζεντίῳ, οἱ μὲν γὰρ λέγουσιν ὅτι ἡ
 ἐκότης τῶν Ἐκκλησιῶν ἐστὶν ὁ Χριστός, ὡς καὶ κεφαλὴ ἐστὶ
 καὶ Θεμέλιος καὶ εἰς κύριος. ὁ Τραπεζεντίος δὲ λέγει
 ὅτι οἱ πατέρες ἐκβοῶσιν, ἵνα πιστεύεις εἰς ἕνα
 Θεόν, καὶ εἰς εἰς κύριον, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἁ-
 γιον, ἔπειτα εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ὑπο-
 στολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τὸ ἄλλοισμα τῶν πιστῶν,
 ἀλλ' ὡς τι ὁρισμῶν, ὅπερ ἐστὶν ἡ ῥώμη τῆς Ἐκκλη-
 σίας. καὶ, πάντα αἱ Ἐκκλησίαι τῇ ῥώμῃ ἐκζητοῦται,
 αὐτὴ δὲ τῷ Πάπᾳ. εἰ μὲν γὰρ εἶπες παπῖς τὸ πρῶτον,
 δεχόμεθα σε ἐξ Ἀιρέσεως ἐπιστρέφοντα, ὡς ἐδέξα-
 10 τε τὰς τοιαύτας ἡ παρῶσα ἁγία Σύνοδος. εἰ δὲ τὸ δό-
 τερον, ἀντιχειρισμὸν διδάσκεις παπιστίδιον καὶ
 ἕδ' ὅτι. σημείωσαι δότερον πλὴν ἀναγνωθῆναι χρεῖ-
 αν πάντων τῶν Πατριάρχων ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Συ-
 νόδῳ. τρίτον, ὅτι ἕκτον ἐκ τῆς Πάπας, ἀλλὰ καὶ ἐκ
 τῶν Πατριάρχων τῆς Ἀνατολῆς πλὴν φανερώσιν τῆς ἀ-
 ληθείας καὶ πλὴν αὐτῶν τῶν διεχισμῶν μερῶν ζητεῖ,
 ὡς ἐζητήσῃ καὶ πᾶσι τῆς Πάπας, ὡς ἐξέλεγε τῆς Ἐκ-
 κλησίας διδάσκαλοι καὶ ἀποστολῆς καὶ ὁμότιμοι
 παῖτες οἱ Πατριάρχαι, ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας. καὶ λοι-
 πὸν λέγεις ἐπὶ τῷ, ὅτι ὁ Πάπας ἐπὶ τῇ Συνόδῳ, καὶ
 τὸ, ὅτι ἐξαίρετον ἰδιώματι τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶ δι-
 δάσκαλος. τέταρτον, μετὰ τὸ ἀναγνωθῆναι πλὴν ἐπι-
 στολικῶν ταύτων οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Πάπας εἶπον, τὰ
 αὐτὰ γράμματα δεξιέρους καὶ ἀγιώτατος ἡμῶν Πά-
 πας τέτταρτος οἱκοῦ ἀπέστειλε ἡμᾶς μετὰ τῶν ἀντιγρά-
 φων τῶν ἡδὲ ἀναγνωθῆναι. εἶτα Ἰωάννης ὁ τὸν τό-
 πον ἐπέχων τῶν Ἀνατολικῶν Ἀρχιερέων εἶπε, ταῦτα
 τὰ γράμματα καὶ ἡ ἐκείνου τῆς βασιλείας παρεσκεῖα-
 σεν ἡμᾶς τὴν ἐκείνου εἰσαγεῖν ἐν ταῦτα. ἐν οἷς σημείω-
 15 σαι, ὅτι ὁπείω τῷ ἐγγραφῶν ὁ Ταράσιος τῷ Πά-
 πα, ἔγραψε καὶ τοῖς Πατριάρχεις, ὡς ἐγγράφω
 ἀνωτέρω ὅτι ἔγραψε ὁ Θεοδόσιος καὶ Μαρκεσιανὸς τοῖς
 αὐτοῖς, καὶ τῷ, ἐπειδὴ ἰσότιμοι οἱ Πατριάρχαι
 διὲ γράφει αὐτοῖς ὁ Ταράσιος ἵνα φανερώσῃ τι
 φρονεῖ περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων διὰ
 γραμμάτων, καὶ ὅπως τὰ γράμματα ἀναγνωθῇ ἐν
 τῇ Συνόδῳ, καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ εἶπον τὰ ἐκείνα,
 καὶ γὰρ τὸ καὶ πᾶσι τῆς Πάπας ἡγεσάμεθα, ἵνα δη-
 λονόη πέμψῃ Τοποτηρητὰς καὶ γράμματα, ὡς
 ἐκεῖνος ὁ λόγος τῶν παπιστῶν, ὅτι ὁ ῥώμης ἡγε-
 20 τος ἐστὶ τῇ τάξει καὶ ἀπαριθμῆσαι, ἀλλὰ ἀξία ἵν' ἐ-
 σὶ πρῶτος, καὶ ὅτι μόνος ἀρετῆς ἐν ταῖς Οἰκουμενι-
 καῖς Συνόδοις, κληνοφωρία ἐστὶν, ἀρετικῇ διανοίᾳ ἐ-
 φέρειντα ἐπὶ καταλύσει τῆς πίστεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

50

ὅτι ἐκ τῆς πᾶσι τῇ Συνόδῳ ἐπιστολῆς τῶν τῆς ἑω Ἀρχιερέων, δέκνυνται ἰσότιμοι οἱ ὅτι οἱ αὐτῶν τῶν
 τῆς ῥώμης ὁρῶν, καὶ ψόδος τῶν ἀγείρων τῶν ῥώμης τὰς Συνόδους, ὡς αὐτὰς καὶ τὰς Βασιλεῖς ὄντα καὶ
 τῆς αὐτῆς ἀξίας τοῖς Ἐπισκόποις.

Εἰ τῇ ἐπιστολῇ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς σημείωσαι, ὅτι τὰς ὁρῶν αὐτῶν ὑποστολικὰς καλῶν
 ὑποστολῶν.

δοπολελυμένης, καὶ σημείωσαι λοιπὸν, ὅταν ἀκέρως
 ῥωμανικῶν καθέδραν καὶ ῥωμανικὸν θρόνον πῶ
 ῥωμανικῶν καθέδραν, ἐστ' ὅτε λεγομένην ῥωμαν-
 ικῶν πῶ ῥωμανικῶν ἐκκλησίαν, ἵνα ἐνοῇς τὸ
 ἰσότημον. δεύτερον λέγουν, ὅτι πῶ πατρίσιν τῶ
 Πατριάρχῃ, ἥτοι τῶ Ταρσίσι καὶ τῶν Βασιλέων ἀ-
 ποπληρῶντες, πέμπουσι τὰς Τοποτηρητάς. καὶ λοι-
 πὸν πᾶ ἐστὶν ὁ λόγος τῶν παπιστῶν, ὅτι ὁ Πάπας κυ-
 ρίως καλεῖ καὶ ἀγείρει τὰς Συνόδους; ἐπειδὴ νῦν
 ἔτε καλῶν, ἔτε δὲ πῶ πατρίσιν αὐτῶν ἔρχονται.
 τρίτον λέγουσιν, ἀλλ' ὡς ἀγιώτατοι καὶ μακαριώτατοι
 ὡς πρέπει ἐπὶ τῇ Πατριαρχεικῇ διαποιεῖσθαι ὑμῶν, ἀ-
 σκούμενοι τὰς ἀδελφὰς ὑμῶν ὑποδείξασθαι, καὶ τοῖς δε-
 σπότησι τῆς οἰκουμενικῆς ἀπὸ συστολῆς καὶ ἀνθρωπί-
 νης φόβου ἐκφραστῆσαι, ἔξετε γὰρ αὐτὰς ὑψιστάμε-
 νες ἀκριβῶς τῶν τριῶν ῥωμανικῶν θρόνων πῶ ὁ-
 μονοηκῶν τε καὶ σύμφωνον ὁρθοδοξίας, οἵτινες τὰς
 αἰτίας καὶ οἰκουμενικὰς ἐξ Συνόδους ὁμοφώνως κηρύ-
 τισαν, ἐτέραν παρὰ ταύταις, ἣν καὶ ἐβδόμην Ἰνέας
 θρυλῶσιν, καὶ παρσιμέμνηται, ἀλλὰ πάντων ῥωμανοδό-
 μοι, ὡς ἐπὶ καθαιρέσει τῶν ῥωμανικῶν τε καὶ δι-
 δασκαλικῶν ἐκφραστῶν συναθροισθῆσαν, καὶ τῶν
 θείων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἀναιρέσει καὶ ἐξαλείψει.
 ὑμεῖς δὲ ἀγιώτατοι πεπυρσομένοι θείῳ ζήλῳ ὑπαρ-
 χοντες, σύμφωνά τε τὰς διηγήσασθαι ψήφῳ θεῶ βα-
 σιλεύειν ἡμῶν ἀσκηθῶντας θεοφυλάκτας δεσπό-
 τας ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ πῶ θεοσκεπῇ καὶ θεοτεί-
 χισον σύγκλητον, ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθαι, καὶ
 κραταῦσθαι ἡ καρδίαν ὑμῶν, πᾶσαν παρακολῶ ἀ-
 ποπολικῶς διοικῶντες, καὶ εἰς πῶ τῶ Χριστῷ ὑπα-
 κολῶ μεθαρμόζοντες. ἐκείνο δὲ ὑπομιμνήσκουσιν ὡς
 ἀναγκαῖον πῶ ἱεραρχικῶν ὑμῶν κορυφῶν, εἰς ἐν-
 δοκίαν τῶ παμβασιλέως Χριστῷ τῶ θεῷ ἡμῶν καὶ
 τῶν αὐτῶν συμβασιλεύειν ἡγεμονικῶν θεοσεβειῶν
 καὶ τρυφαιῶν δεσποτῶν ἡμῶν, βεληθέητε συγ-
 κερτῆσαι συνόδον, μὴ ἐπαχθῆς ὑμῖν φανείν τῶν
 τριῶν ῥωμανικῶν θρόνων τῶν ἀγιωτάτων Πατριαρ-
 χῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς ὁσιωτάτων Ἐπισκόπων ἡ ἀ-
 πόλειψις, καὶ γὰρ ἐξ οἰκίας αὐτῶν τὸ ἐμποδὸν παρ-
 εῖναι, ἀλλὰ τῆς τῶν κρατύντων καὶ κυριεύοντων αὐ-
 τῶν φρικτωδούς τῃς ἐπαπειλήσεως καὶ θανατηφόρου ἐ-
 πιτιμήσεως, τῶ δὲ ἐστὶν ἀκριβέστερον σωθῆναι καὶ
 ἀπὸ τῆς αἰτίας καὶ οἰκουμενικῆς οἰκτικῆς Συνόδου, ὡς
 ἐδεῖς τῶν κατὰ τὸν κατὰ ἐκείνον ὡς τέτοις ὑπὸ σκο-
 πῶν τοῖς μέρεσι συναχθεῖς εὐρεται ἀλλὰ πῶ τῶν
 ἐθνικῶν ὑπεκρίσασθαι, ἀλλὰ καὶ δὲ ὡς τέτοις τῇ αἰτίᾳ συ-
 νόδῳ ἀποκρίματα σωσπλάγη, καὶ αὐτὴν παρῶν ἀρ-
 κούσης συστήσασθαι, καὶ κατὰ δὴλα πᾶσι ποιῆ-
 σαι τὰ ὁρθὰ τῆς ἐκείνης δόγματα, μάλιστα τῶ
 ἀγιωτάτῃ καὶ ῥωμανικῷ Πάπᾳ Ρώμης συμφωνήσαν-
 τος αὐτῇ καὶ συναθροισθῶντος ἀλλὰ τῶν οἰκείων ἀποκρι-
 σιολῶν, καὶ ἀρτίως ἀγιώτατοι τῶ γυνοῖτο σὺν θεῷ,
 καὶ ὡς τῶν τῆνικαὶ ἐκείνης ἡ πῶ εἰς τὰ τῆς
 οἰκουμενικῆς ἐκλήχεται πέρατα, ἔτω καὶ τῆς νῦν ἀ-
 θροισθῶντος Χριστῷ χάριτι συνόδῳ ἀλλὰ μεσιτεί-

ας ὑμῶν καὶ τῶ τῶν ῥωμανικῶν θρόνον τῶ κορυφαίᾳ
 διέποντος κηρυχθῆσονται ὡς ὅλη τῇ ὑφ' ἡλίου, ταῦ-
 τα οἱ τῆς Ἀνατολῆς Ἀρχιερεῖς. ἐν οἷς σημείωσαι πρῶ-
 τῶν, ὅτι οἱ Βασιλεῖς λέγονται δεσπότης τῆς οἰκου-
 μῆνης, καὶ σημείωσαι περὶ τῶ Πάπᾳ καὶ τῶ Κωνσταν-
 τινεπόλεως κατὰ τῶν τῶν λέγονται οἰκουμενι-
 κοῖς, ὡς ἐπὶ αὐτῶν ὡς πολλοῖς. δεύτερον, ὡς ὁ Ἀ-
 θηνῶν ἐδιδόκει τὸν Ταρσίσιον ὑπὲρ τῶν Τοποτηρη-
 τῶν αὐτῶν ἵνα οἱ Βασιλεῖς ὡς ἐνδοκίαν ἀνθρωπίνῃ δια-
 γινῶν καταξιώσασιν, ἔτω θέονται αὐτῶν οἱ Ἀρχιερεῖς 10
 τῆς Ἀνατολῆς ἵνα τὰς Τοποτηρητάς αὐτῶν τοῖς Βα-
 σιλεῦσι ἐκφραστῇ. ἀμφοτέρωθεν δυσωπῶν, ἀμφο-
 τέροι δὲ αἱ, τῆς αὐτῆς τιμῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς αὐτῆς
 ἀξίας. τρίτον, οἱ τῆς ῥωμανικῆς θρόνοι ἐξ ἰδίας αὐ-
 θουσίας τὰς μὲν αἰτίας συνόδους δέχονται, τὸν δὲ ψῆ- 15
 δοσὺ λόγον ῥωμανοῦνται, τῶ αὐτῶ τῶν ὑπερῶν
 καὶ ὁ Ἀθηνῶν αὐτῶν, ἡ αὐτῇ ἐκφραστῇ καὶ αὐθουσί-
 α, ἀλλὰ καὶ ἡ αὐτῇ ἀξία. τέταρτον, ὅτι ἔχοντες ὑπὲρ
 τῶν Ταρσίσιον τὰς Βασιλεῖς καὶ πῶ σύγκλητον ὁμόφροντας
 ἰσχύσασιν, πᾶσαν ἐκφραστῇ ῥωμανικῶς διοικῶν- 20
 τες, καὶ εἰς πῶ ὑπακοῦν τῶ Χριστῷ μεθαρμόζοντες. καὶ
 σημείωσαι τὸ ῥωμανικῶς, ὅτι ὑμῶν τῶ Πάπᾳ καὶ
 τοῖς Πατριαρχαῖς ἰδίως, ἀλλὰ μάλιστα τῇ συνόδῳ
 ὑπερῶν ἐκφραστῇ, καὶ ἔτι κατὰ παπιστῶν
 μὴ δεχομένων Ἀρχόντας κοσμικὰς παρῆναι ὡς τῇ συ- 25
 νόδῳ, ἵνα μὴ καταφανῇ γίνονται τὰ περὶ τῶν ἡμάτων
 αὐτῶν, καὶ ἔτι ὡς ἐποῖσι ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ εἶχε
 καὶ Βασιλεῖς ἀσκηθῶντες καὶ Ἀρχόντας συνεδρῶν-
 τας, ὡς εἶχε καὶ ἡ παρῆναι. πέμπτον φασὶν, εἰς
 πάρεσιν οἱ Πατριαρχαὶ τῶν τριῶν ῥωμανικῶν θρό- 30
 νων καὶ οἱ ὑπ' αὐτὰς Ἐπίσκοποι, μὴ ἐπαχθῆς φανείν
 ἡ ἀπόλειψις, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ ἐκτῇ οἰκουμενικῇ ἐ-
 δεῖς τῶν Ἐπισκόπων τῶν ἐν τοῖς τριῶν θρόνοις ἀρ-
 τῶν. ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι Πατριαρχαὶ
 καὶ Ἐπίσκοποι καὶ ὡς ἐκφραστῇ ὡς τῇ ἐκτῇ ἀπὸ τῶν ἐν 35
 τοῖς δυοῖ Πατριαρχικῶν θρόνοις Ἀλεξανδρείας καὶ
 Ἱερουσολύμων, Τοποτηρηταὶ ὁμοῦ ἦσαν ἀξιόλογοι τῶ
 μὲν Ἀλεξανδρείας Πέτρος Ἱερουσόναχος, τῶ δὲ Ἱε-
 ρουσολύμων Γεώργιος Ἱερουσόναχος, Ἀντιστοχίας δὲ
 καὶ ὁ μακάριος πρῶτον, καὶ καθαιρέσει, ἐγχοῖτο ὑπὸ 40
 τῆς Συνόδου ὁ Θεοφάνης. ἐβόλονται δὲ εἶπεν ἀλλὰ
 τέτοις οἱ πατέρες, ὅτι μὴ ὦν τῶν τῶν Πατριαρχῶν,
 ἀρκεῖ αὐτῇ τέτοις ὡς ῥώμης, ἀλλὰ ὅτι ἐπειδὴ οἱ Πατριαρ-
 χικοὶ θρόνοι ἦσαν ἐν ἀνάγκῃ, ὁ δὲ ῥώμης ἦν ἐν
 ἡσυχίᾳ, ἀρκεῖ ἡ τῶ ῥώμης συμφρόνησις κατὰ 45
 τὸ παρὸν δηλονότι. τῶ δὲ εἶπον οἱ πατέρες, φε-
 ρόμενοι κατὰ τῶ ἐν τῇ Βλαχέρνᾳ τῶν Ἐκονομάρχων
 συλλογῇ, οἵτινες ἔλεγον, ὅτι ἀρκεῖ ἡ Κωνσταντινου-
 πόλεως ἐκκλησία παρὰ ἄλλοις οἰκουμενικῆς Συνό-
 δου καὶ κανόνα τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν 50
 ἐκφραστῶν βεβαιώσιν, ὡς λέγουσιν ἡμεῖς καὶ οἱ πα-
 πολάτραι περὶ τῶ Ἐπισκόπου αὐτῶν, οἱ δὲ πατέρες
 τῆς Ἀνατολῆς βόλονται εἶπεν, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐκ
 ἡμεῖς, ἐπειδὴ πάρεσιν ὁ ῥώμης, εἶπεν ἵνα κοι-
 νῶς θεωρηθῇ τὰ πρᾶγματα καὶ ἐκ ἐκ μόνῃς τῆς ἐκ-
 κλησίας

κλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ὡς περ ὅτι πᾶν Μονοθε-
λητῶν οἱ Πατριάρχαι Σέργιου, Πύρρου, Παύλου,
Πέτρου ἐνόμιζον πῶς Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως
καθολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἡθροίζον Συνοδὸς ἐξ
5 ἰδίως αὐθουτίας δῆθεν Οἰκουμενικῆς, ἀλλὰ σιωπῶ-
ντος τῆς οἰκτῆς Οἰκουμενικῆς, ὡς ἡ ἕκ ἡσαν μόνοι
οἱ Κωνσταντινουπολίται, ἀλλὰ σιωπῶν καὶ ἡ Ἐκκλησία
Ῥωμαίων διὰ τοποτηρητῶν, καὶ ἐδωκένθησαν οἱ Αἰ-
ρετικοὶ ποιῆσαι τὰ ἴδια, ἐπειδὴ κοινῶς κοινῶν θεω-
10 ρηθείων, ἐλύθη ἡ ἀμφιβολία, καὶ ἐγνώθη τοῖς
πᾶσι καθαρὰ ἡ ἀλήθεια, δούτερον, καὶ ἡ ἕκ ἡσαν,
ὑποθετικῶς εἰπὼν, Τοποτηρηταὶ πᾶν Ἀνατολικῶν
Ἀρχιερέων ἐν τῇ οἰκτῇ Συνοδῷ διὰ πῶς ἀνάγκην πᾶν
ἐθνικῶν, ἡ Συνοδὸς πάλιν Οἰκουμενικὴ ἦν, ἐπειδὴ
15 μετὰ πῶς ἀφύσιν αὐτῆς οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνα-
τολῆς σιωπήσαν, σιωπήσαν καὶ παρεδέξαντο αὐ-
τῶν, ὡς περ ὁ Μάξιμος πῶς γράτῃ, καὶ ὁ Βιγίλιος

πῶς πέμπῃ, καὶ ὁ Ἀδριανὸς πῶς ἐν Τρεβῇ, καὶ ὁ
Πρωτεύσιος πῶς ἐν Χαλκηδόνι. ὅθεν ἡ Συνοδὸς ἡ ἐν
Βλαχέρνᾳ κατηγορεῖται τόμῳ πρώτῳ, πρῶτον οἰ-
κτῆ τῆς παρεσχῆς Συνοδῆς ὅτι ἕκ ἔχει συμφρονήσας
αὐτῇ τὰς Πατριαρχίας τῆς Ἑω-τερίων, ὅτι ἰσότη-
ται μαρτυρεῖται τῇ Ταρσσίῳ καὶ τῇ Πάπᾳ, λέγοντες
δ' αὐτῇ καὶ τῇ Πάπᾳ κηρυχθήσεται εἰς τὸν κόσμον
ἡ ἀποφασίς τῆς γνησιομύνης Συνοδῆς, ὡς ἐκκρύχθη
ἡ τῆς οἰκτῆς. τέταρτον, ὅτι περὶ τῆς πῶς Σύ-
νοδος τῇ Ταρσσίῳ καὶ τῇ Ἀδριανῇ, ἐπειδὴ πῶς μὴ
ἀποφασίς λέγεται εἶναι τῆς ἀληθινομύνης Συνοδῆς,
τὴν δὲ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν Πάπαν μεσίτας καὶ
κήρυκας τῆς συνοδικῆς ἀποφάσεως, ὡς ποτε Ἀλέ-
ξανδρος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλέξανδρος Ἀλεξαν-
δρείας ἐγένοντο κήρυκες τῆς ἐν Νικίᾳ πρώτης Συ-
νόδου, καὶ ἴδε τὸν τόπον - καὶ λοιπὸν σημείωσαι, ὅτι
καὶ ἐκ τῶν τόπων τῶν γίνονται οἱ πολύφωνοι Λαῖνοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

29

ὅτι ἐκ τῆς ἀποκρίσεως τῇ Ἀδριανῇ Πάπᾳ πρὸς τὸν Ρήγα Γαλλίας μεμφομένην τῇ Γερουσίᾳ Θεοδώρῳ,
καὶ τῆς συνοδικῆς ἐπιστολῆς πᾶν Πατριαρχῶν τῆς Ἑω πρὸς Παῦλον Ῥώμης, δέκνεται ἡ περὶ ἀληθῆ
χρεία καὶ συμφωνία, καὶ εἴχεται τὸ τῆς μονότητος ἀξίωμα.

25 Ἐν τῇ λιβρίῳ τῇ Γερουσίᾳ Θεοδώρῳ σημειώσαι
πρῶτον, ὅτι ὁ Ρήγας Γαλλίας γράψας τινὰς αὐτι-
θείας πρὸς τὸν Πάπαν Ἀδριανὸν περὶ τῆς ἐβδό-
μης ταύτης αἰῆς Συνοδῆς, ἔγραψε μεμφομένης καὶ
τὴν Θεόδωρον τῆς, ὅτι γράφει μόνον ἀρχὴν ἐν
30 τῇ Θεότητι εἶναι τὸν Πατέρα, πρὸς δὲ ἀποκρινόμενος
ὁ Ἀδριανὸς, λέγει πολλὰ ἐγκώμια τῇ Θεόδωρῳ, καὶ
ὅτι ἔγραψεν αὐτῷ καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Κοσμάς καὶ
ὁ Ἀντιοχείας Θεόδωρος ὁμῶς καὶ οἱ τρεῖς συνοδικῶν ἐπι-
στολῶν πρὸς τὸν τότε κατὰ Πάπαν τῆς Ῥώμης Παῦλον,
35 ἦν ὁ μετὰ τὸν Παῦλον Πάπας Στέφανος, περὶ αὐτῶν, καὶ
Σύνοδος ποιήσας ἰταλικῶν καὶ δυτικῶν Ἐπισκόπων ὑπὲρ
πᾶν ἁγίων Εἰκόνων, ἔπεμψε πρὸς συνοδικὰ τότε αὐ-
τῇ καὶ πῶς πᾶν Πατριαρχῶν συνοδικῶν ἐπιστολῶν
πρὸς τὰς Ἐπισκόπους Γαλλίας καὶ ἰταλίας, οἱ καὶ λα-
40 βόντες αὐτὰ, καὶ ἀποδεξάμενοι, ἡσυχάζησαν. ἔ-
γραψαν δὲ οἱ Πατριαρχαὶ τῇ Πάπᾳ ἐν τῇ συνοδικῇ

καὶ ταῦτα, ἔτις ἔχει ἄλλον ὄρον πίσεως ἢ συμ-
βαλῶν ἢ ὡθρόδοσιν ἢ διδασκαλίαν, παρεκτὸς τῆς
δοθείσης ὡθρῆς πᾶν ἐξ Συνοδῶν, καὶ βεβαιωθή-
σης ὑπὸ πᾶν ἁγίων πατέρων, καὶ εἰς ἕως
σικωπῆς τὰς ἁγίας Εἰκόνας κατὰ τὸ εἶδος τῇ Κυρίᾳ
ὑπὸ ἀναθέματι ἐπὶ καὶ ξένος τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας. ἐπέγραψαν δὲ οἱ αὐτοὶ τῇ Πάπᾳ, Πρόσμιθε ἀ-
μώτατε ὑπὲρ τῆς αὐτῆς καλῆς πίσεως, ἐν ᾗ ὁπισπ-
ριζόμεθα ὡς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίσεως, καθὼς ἐφα-
νὴ τῇ Κυρίᾳ λέγει. ὡς εἰς σημείωσαι, ὅτι βοήθειαν
ἔλαβον ὁ Πάπας ἐκ πᾶν συνοδικῶν πᾶν Πατριαρχῶν.
δούτερον, ὅτι ὡς ἔγραψαν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνατολῆς
τῇ Ταρσσίῳ, Ἀνδρίῳ καὶ Ἰακχῇ, γράψας καὶ τῇ
Πάπᾳ, Πρόσμιθε, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐξ ὧν δέκνεται ἡ
ἐκκλησιαστικὴ περὶ ἀληθῆ χρεία καὶ συμφωνία, καὶ
εἴχεται καὶ ἐκ τῶν τῆς μονότητος ἀξίωμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

45 ὅτι ἐκ πᾶν ὡθρῆς πᾶν τῇ Ῥώμης Τοποτηρητῶν καὶ πατέρων λεχθούτων ἐν τῇ ἀποδεχῇ τῆς ἐν τῇ Συνο-
δῇ ἀναγνωθείσης ἐπιστολῆς πᾶν τῆς Ἑω Πατριαρχῶν, καὶ ἐκ ὡθρῆς πᾶν ἰδίως τοῖς πατέρεσι καὶ ἐν
ἑτέροις Συνοδοῖς ἐρηθούτων, εἴχεται πᾶσα μοναρχία ἀπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ πῶς ἀναγνώσιν πᾶν ἐπιστολῶν πᾶν Ἀρχιερέων
50 τῆς Ἀνατολῆς οἱ Τοποτηρηταὶ τῇ Πάπᾳ σφραγίσαντες
εἶπον, Πισθόμεθα ὅτι ὁ Ἀδριανὸς καὶ ἡ κατ' αὐτὸν
ἀγία Συνοδὸς ἐσώχθη τῇ πεμφοθείσῃ πρὸς αὐτὸν ἐ-
πιστολῇ τῇ Ταρσσίᾳ, καὶ ἀλογητὸς ὁ Θεός, ὅτι
καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνατολῆς τοῖς ἀγιωτάτοις Ἀδρι-
ανῇ Πάπᾳ Ῥώμης καὶ Ταρσσίᾳ τῇ Κωνσταντι-
νουπόλει

πόλεως σύμφωνοι ἐν τῇ ἐξοδόξῳ πίσει καὶ τῇ
περὶ σικωπῆς πᾶν σεπτῶν Εἰκόνων, ἀνέστησαν.
εἶτα εἶπον ὁ Κασσαρείας Καππαδοκίας, τοῖς
γράμμασι πᾶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς ὡς ἐ-
λὼν ὁσσεβείας ἀποδεξάμενοι, σοιχῶ καὶ ἐμμελῶ.
πᾶν δὲ λοιπῶν ὁ μὴ εἶπε, Σιωπῶμεθα, ὁ δὲ, ὁμό-
φρων γίνομαι, ἀλλὰ, Στοιχῶ καὶ ἐμμελῶ, ἀλλὰ,
πῶς

τῷ κοινωνίαν αὐτῶν ὑποδέχομαι. ἅλθ, Συναίνω, ἅλθ, Ἀποδέχομαι καὶ σέβομαι, Σωτίθηναι ἅλθ, τὰ αὐτὰ αὐτοῖς φρονῶν, καὶ οὐκ ἔπει, τὰς μὴ ἔτῳ φρονῶντας τῷ ἀναθέματι καὶ ὑποβάλλω. ἡ δὲ Σύνοδος κοινῶς ἔπει τῷ ὑπὸ σολῶ τῷ Ταρσίῳ ὄρον ὁρθοδοξίας, καὶ περὶ τῶν γραμμάτων τῶν Πατριαρχῶν ἔπει, Ἀποδέχομενοι σοιχεῖν, καὶ ἀσπαζόμεθα καὶ τιμητικῶς προσκυνοῦν τὰς σεβασμίας Εἰκόνας, καὶ τὸν ψευδοσύλλογον ἀναθεματίζοντες, καὶ ὁ Θεὸς φυλάξῃ τὰς Βασιλεῖς καὶ τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχῳ. ὁ Ταρσίος ἔπει, τὸ μεσότηχον ἦρθη τῆς ἔχθρας, ἣν ἔχον δηλαδὴ αἱ Ἐκκλησίαι Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, Ἀνατολὴ γὰρ Δύσις, Ἀρκτος καὶ Μεσημβρία ὑπὸ ζυγὸν εἶα καὶ μίαν συμφωνίαν γεγονάμεν. ἡ δὲ Σύνοδος ἐφίμηναι τὰς Βασιλεῖς, τὰς Πατριαρχίας καὶ τῷ σύγκλητον. Ἐν τέτοις σημείωσαι πρῶτον, τὸ Παιθόμεθα τῷ τῷ Τοποτηρητῇ τῷ Πάπα, καὶ τῷ ἀγίῳ Κυρίῳ τὸ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννῳ, οἷς ἀνάγκη πείθεσθαι τὰς ἀντεχομένης τῆς πρὸς ἅπασαν τῷ Δύσει κοινωνίας, καὶ τῷ Μητρί τῷ Ἀκλαμάτῳ καὶ παιθόμεθα τῷ ὑποσολικῷ Θρόνῳ, καὶ τὸ αὐτῶ τῷ Ταρσίῳ, Στοιχεῖν, καὶ τῆς Συνοδῆς κοινῶς, καὶ ἐκάς τῶν πατέρων ἰδίως ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς καὶ συγκαταθέσεισι τῶν ὑπὸ σολῶν τῷ Πάπα καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς τὰ, Στοιχεῖν, Ἐπόμεθα, Ὁμόφρων γίνομαι, Σωτίθηναι, Ἐμμένειν, Ἀποδέχομαι, Συναίνω, Σέβομαι, Συμφρονῶ, Βεβαιῶ καὶ τὰ ὑπολοιπα, ἅπερ ἔπον πάσαι αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι κοινῶς, καὶ οἱ οὐ αὐταῖς πατέρες ἰδίως διὰ τῷ

αὐτῷ αὐτίαν καὶ τῷ ὑποδοχῇ τῆς πίστεως, πάντες τὸ αὐτὸ σημαίνουσι τῷ Παιθόμεθα τῷ Τοποτηρητῇ, καὶ ὑδεμία ὑποταγῇ, ἡ ἰδικῆς ἐξουσίας ὑπεροχῇ, ἀλλὰ συμφωνίαν καὶ ὁμοφροσύνην ἀποβλάπτως καὶ ὡσαύτως ἔχουσιν, ὡς εἴρηται ἐν πολλοῖς αὐτῶν. δέυ- 5 τερον, συμφωνῶσιν αἱ Πατριαρχίαι τῆς Ἀνατολῆς Ἀδριανῶ καὶ Ταρσίῳ, ὅπερ καὶ τῷ κατατροφῇ ἐστὶ τῆς μοναρχίας, ὡς γὰρ σοιχεῖσιν οἱ πατέρες τῷ Πάπα, σοιχεῖσι καὶ ἑτέροις, καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ σοιχεῖ καὶ ὁ Πάπας αὐτοῖς. τρίτον, ὄρον εὐσεβείας καλεῖνται 10 αἱ ὑπὸ σολῶ τῶν Πατριαρχῶν, ὄρον δὲ ὁρθοδοξίας ἡ πρὸς αὐτὰς ὑπὸ σολῇ τῷ Ταρσίῳ, ὅπερ ταυτὴν ἐστὶ τῷ ὅτῃ ἡ ὑπὸ σολῇ τῷ Πάπα Λέοντος πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανὸν ἐλήη ἐστὶν ὁρθοδοξίας. τέταρτον, ὅτῃ τὸ μεσότηχον ἦρθη τῆς Εἰκονομαχίας, 15 καὶ ἡ ὡς Ἀνατολὴ καὶ Δύσις, Ἀρκτος καὶ Μεσημβρία ἐξ ἑκτῇ Πάπα, ὅς τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐκλήθη ἐν τῇ Συνοδῷ ὅπερ ἐκλήθησαν καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχαί, τοῖς αὐτοῖς γράμμασι, τοῖς αὐτοῖς προσνομίοις, τοῖς αὐτοῖς τίτλοις καὶ ταῖς αὐταῖς ὑποδοχαῖς, καὶ αἱ λεγῶνται αὐτῷ 20 ἔτῳ ἐν ἧ ῥγεν ὡς περ καὶ οἱ τῶν λοιπῶν, ἀλλὰ τῇ ἐξέτασει καὶ κρίσει καὶ ὑποφάσει τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ γεγονάσι τὰ διηρημένα μέρη τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν, ὑποσολόμεθα τῷ Πάπα μόνῳ, ἡ μόνῳ τῆς Πατριαρχίας, ἀλλὰ τῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ, ὑφ' 25 ἧς ἐφίμηνται Βασιλεῖς, Πατριαρχαί, Σύγκλητες, ὑδεμία δὲ μνήμη ἰδικῇ τῷ Πάπα, μάλιστα τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἐμνήθησαν ἰδικῶς, εἰπόντες, Ἀλλ' ὁ Θεὸς φυλάξῃ τὰς Δεσπότας ἡμῶν τὰς ἀγαθὰς, καὶ τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχῳ. καὶ οἷχεται πάντα 30 μοναρχία ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 15'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει ἀναγνωθῆσιν χρησίμεον τῆς ἀγίας γραφῆς καὶ τῶν πατέρων εἰς βεβαίω- 30 σιν τῆς προσκυρήσεως τῶν ἀγίων Εἰκόνων, συμπεραίνεται εἶναι τὸν χερσὸν μόνον κεφαλῇ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸ κύριον τῆς Συνοδῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν Συνοδῶν εἶναι τὸν Ῥώμης ἡ μονάρχην ἡ αὐτοκράτορα, Φλαυριαν.

Ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει θεωρητέον πρῶτον, ὅτι οἱ πατέρες, καὶ τοὶ ἀπεδέχθησαν ὡς ὁρθοδόξους τὰς ὑπὸ σολῶς τῷ τε Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ ὁ Ταρσίος ἐκείλ- 35 σον ἵνα ἀναγνωθῇ καὶ χρησῆται ἀγίων πατέρων περὶ τῆς προσκυρήσεως τῶν ἀγίων Εἰκόνων, ὡς περ ἐγνώστο καὶ ὑπὸ τῶν πρῶτον Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, αὐτῶν ἐκ ἡρέθησαν εἰς τὰς ὑπὸ σολῶς τῶν Παπῶν καὶ Πατριαρχῶν, ἀλλὰ ἀνέγνωσαν καὶ χρησῆται ἀγίων πατέρων περὶ τῶν προσκυρήσεων, καὶ ἰδίως αὐτῶ τὰς τόπας τῆς τρίτης καὶ τετάρτης καὶ πέμπτης καὶ ὁ- 40 ττης, καὶ λοιπὸν συναίνεσα τῆς Συνοδῆς ἀνέγνω- 36 θησαν πρῶτον χρησῆται τῆς ἀγίας γραφῆς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ὑπὸ τῷ πρῶτῳ ἱερε- κινῇ, ὑπὸ τῆς πρὸς Ἐβραίας ὑπὸ σολῆς καὶ ὑπὸ τῶν πατέρων Χρυσόστομος, Βασίλειος, Κυρίλλος, Ἀντιόχειας Βάσσης, Ἀσέρῳ Ἀμασίας, ὑπὸ τῷ μαρτυρίῳ Ἀνα-

στασίας τῷ Πέτρῳ, Ἀθανασίῳ, Νεῖλῳ, Μαξίμῳ, 37 τῆς σῆτης οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, Λεοντίῳ Νεαπό- 40 λεως Κύπρου, Ἀναστασίῳ Ἀντιοχείας, Σωφρονίῳ ἱε- 38 ροσολύμων, ἐκ τῶν θαυμασίων Κοσμά καὶ Δαμιανῶ, Βασιλείῳ, Θεοδώριτῳ, Συμεὼν τῷ ἐν τῷ θαυμασῷ ὄρον, ἐκ τῶν βίβλῳ τῆς Νησούτῃ, ἐκ τῶν βίβλῳ μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἐκ τῶν μαρτυρίῳ τῶν ἀγίων Περκο- 45 πίας, ἐκ τῶν βίβλῳ Θεοδώρου Συκεῖν καὶ ὑπὸ σολῆς Γρηγορίῳ Πάπα πρὸς τὸν ἄγον Γερμανὸν καὶ ὑπὸ ὑπ- 39 σολῶν τῷ ἀγίῳ Γερμανῷ πρὸς Ἰωάννῳ Συναίνων πρὸς Κωνσταντῖνον Νικηλαίῳ καὶ πρὸς Θωμᾷ Κλαυδιπό- 40 λεως. δεύτερον, ὡσαύτα ῥητέον, ὅτῃ τῷ Ἀδρια- 50 νῷ τῷ, Στοιχεῖ τῷ Θρόνῳ τῷ Πέτρῳ, καὶ τῷ, Κολλή- 38 θη καὶ τῷ Θρόνῳ τῷ Πέτρῳ, ὑπὸ φιλομήτας ἀκρόατος ἐρ- 39 ῥέθησαν, ὁ γὰρ Ταρσίος ἐξέφωθησαν ἑπὶ τῶν μετὰ τῷ ἀναγνωσιν τῶν χρησῆται τῶν ἀγίων πατέρων, 40 ἔβησαν οἱ φύλακες τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας αἱ γοι

ἀγιοι πατέρες ἡμῶν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ μεγάλα εἶπε
περὶ αὐτῶν, καὶ ἰδεὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπε τὸν Πάπαν Φύ-
λλακα, ἀλλὰ τὰς ἀγίας πατέρας κοινῶς, εἴτα ἐπὶ
5 φότερα αὐτῶν. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἔχῃ ὁ Πάπας, ὅς
αἱ εἰσὶ τῶν πατέρων τῆς Συνόδου καὶ μερικῆς Ἐκ-
κλησίας Ἐπίσκοπος, ἀλλ' ὁ Χρυσὸς εἰς ἡμῶν κεφαλῇ
τῆς μιᾶς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐποίησας διὰ τῶν
πατέρων κοινῶς τὰ ἀμφότερα Ἀνατολῶν, Δύσει, Ἀρμενί-
10 καὶ Μεσημβρίαν αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν καὶ μόνων ἡ δόξα εἰς τὰς
αἰῶνας, Ἀμήν. καὶ γὰρ ὁ δίδωσι τὴν δόξαν αὐτῷ ἐτέ-
ρω, καὶ ὁ μερίζων τὴν δόξαν τῷ Χρυσῷ Ἀντίχριστος
εἰσὶ. τῶν, οἱ πατέρες τῆς Συνόδου ἐβόησαν, τῶν
θεοφόρων πατέρων αἰδιδασκαλίας ἡμᾶς διωρῶ-
15 σαι, ἐξ αὐτῶν ἀρνούμενοι τὴν ἀλήθειαν, ἐποτί-

θῆμεν, αὐτοῖς κατακληθῆντες, τὸ ψάλλον ἐδιώ-
ξαμεν, ἡμεῖς τῇ ἀρχαίᾳ θεσπιθείσῃ τῆς καθολικῆς
Ἐκκλησίας ἐπακολουθεῖν, τὰς θεσμὰς τῶν πα-
τέρων φυλάττειν, τὰς περὶ θείας, ἡ ἀφαιρήσαν-
τας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναθεματίζομεν. ἐξ
ᾧ δέκνυται ὅτι τὸ κύρος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς κοι-
νότητος εἰσὶ, καὶ ὁ Πάπας μερικὸς Ἐπίσκοπος, καὶ
μερικῆς Ἐκκλησίας ἡγούμενος εἰσὶ, καὶ ἐν ταῖς συ-
νόδοις ἔδωκε ἔχει πλέον τῶν πατέρων πλὴν τῆς τά-
ξεως, ἢ καὶ οἱ λοιποὶ ἔχουσιν κατὰ τὸ δοθὲν ἐκαστῷ
θεσμῷ ὡς τῶν κανόνων περὶ τοῦτον. ὡς καὶ ὅτι
ὅλη τῇ Συνόδῳ εἰσὶν, ὅτι μονάρχης καὶ ἀπκρά-
τως καὶ ἄκρως εἰσὶν, ὅτι ἰδίῳ ἀξιώματι αὐτῶν εἶπε-
σθαι καὶ καλεῖσθαι περὶ ἡμᾶς, ἔδωκε εἰσὶν ἑτέρων, ἀλλ'
ἡ ἀειδιεκτή φλυαρία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει περὶ αὐτῶν εἰκόνων μαρτυρίαις, ἔδειξεν
20 ὁποδεχίς ἦν ἡ μνήμη τῆς Ῥώμης.

Εἰς τῇ πέμπτῃ πράξει θεωρητέον πρῶτον, ὅτι πε-
σφύρασι καὶ ἑτέρας πατέρων μαρτυρίας περὶ
τῶν ἀγίων εἰκόνων, καὶ περὶ τῆς οἰκονομίας
25 ὅμοιοι εἰσὶ τοῖς ἐχθροῖς Αἰρεσιάρχαις καὶ Σαμα-
ρείταις καὶ Μαϊχάοις. εἰσὶ δὲ ἀχρήστες κυρίως
ἐρεθολύμων, Συμεὼν τῷ συλίτῃ, Ἰωάννης Θεο-
σαλονίκης, Ἀντιπάτρης Βέσσης, Θεόδωρος Ἀναγνώ-

5, Ἰωάννης Διακρινόμενος, ἔκτε βίβλιν τῶν ἀγίων Σάβ-
βα, Ἰωάννης Γαβαλῶν, Κωνσταντίνος Διακόνος, Εὐ-
αγγέλιος Σχολαστικός, καὶ οἱ τῆς Ἀερμωναρίας. ὡς καὶ
ἐν ταῦτα ἔδειξεν ὁποδεχίς ἀπὸ τῆς τῆς Πάπας ἀναμαρ-
τησίας, ἡ διδασκαλίας, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν πατέρων, τῆς
Πάπας δὲ ἔδειξεν μνήμη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Ὅτι τῆς περὶ αὐτῶν πράξεως Ἰωάννης τῷ Νησούτῃ ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει ἔλαβον οἱ Λατῖνοι γυνώσκοντες,
ἐλέγχονται ὡς συκοφαντοῦν τῶν ἀγίων καὶ τῶν Συνόδων

35 Εἰς τῇ τετάρτῃ πράξει περὶ αὐτῶν πράξεως Ἰωάννης τῷ Νησούτῃ ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει ἔλαβον οἱ Λατῖνοι γυνώσκοντες,
ἐλέγχονται ὡς συκοφαντοῦν τῶν ἀγίων καὶ τῶν Συνόδων
40 ποσολικῇ Βιβλιοθήκῃ, ἐν ᾗ πολλὰ ἄλλα χρήσιμα
πατέρων καὶ ὁποδοχῶν ὡς καὶ ταῖς ἐν τῇ Συνόδῳ ἀ-
ναγνωστέαις δοκῇ παρεμβεβληθῆναι, ὅπως εἶσαι
δηλατὴ τῆς σιωπῆς τῶν Ἀλαβανδίων, καὶ ταῖς
λοιπαῖς βίβλοις μὴ ἐφύρεσθαι. μία γὰρ τῶν πα-
45 ρεμβληθεῶν δοκεῖ περικοπᾶν αὐτῇ ἢ ὅτι βίβλιν
Νησούτῃ, αἵτε δὲ μὴ ἐν πάσαις ταῖς βίβλοις τῆς
Συνόδου ταυτοῖς ἐμφερῆται. ταῦτα οἱ Λατῖνοι. Ἀλ-
λὰ ῥητέον περὶ ταῦτα πρῶτον, ὅτι εἶδει ἅπασιν αὐ-
τὰς ἐν τῇ παπιστικῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ μὴ ἐν τῇ ὁπο-
50 σολικῇ, καθότι ἡμῶν ὁποσολικῇ ἀληθείας εἰσὶ θη-
σαυροὶ, ἡ παπιστικὴ δὲ ψάλλει καὶ πλασματικῶν καὶ

τεχνολογμάτων καὶ συκοφαντιῶν εἰς σμῆνιν. ὁ δὲ
τερῶν, ὁ μόνος ἐν ταῦτα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς
τόπας, οἷς μάχονται οἱ παπισταί, μὴ διωάμενοι ὁπο-
δεχῆσαι καὶ αὐτῶν, περὶ αὐτῶν τὴν Βιβλιοθήκην ταύ-
την βλασφημίας πεποικιλημένη καὶ καυνοφώνους, ἀλλ'
ἡμεῖς ἐπόμην τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ Συνόδῳ, ἀναθεμα-
τίζομεν τὰς περὶ θείας, ἡ ἀφαιρέντας τῆς καθο-
λικῆς Ἐκκλησίας, ὅπου πρὶν βίβλιν τῆς Νησούτῃ ἀπὸ
τῆς κοινότητος τῆς Ἐκκλησίας ὡς λαβόντες ἀληθῆ
ὁποδεχόμεθα, τὰ δὲ πρακτικὰ τῆς ἀγίας Συνόδου
ἀπαρτῆται ὅντα, καὶ ὑπὸ πάσης τῆς καθολικῆς
Ἐκκλησίας δεχόμενα καὶ μαρτυρήματα ὅτι σιωπερῶ-
φισαν ὡς εἰσὶ, δεχόμεθα, τῶν δὲ τῆς Βιβλιοθή-
κης τῆς ὁποσολικῆς ματαίων καταφρονεῖν, τὰς
δὲ παπιστὰς ὡς συκοφάντας τῶν ἀγίων Συνόδων
ὁποτροπῶν ἡγούμεθα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Ὅτι τὴν ὡς τῆς Τοποτηρητῆς τῆς Ῥώμης Πέτρου λεχθεῖσαν περὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικὴν πε-
σηγορίαν

σηγορίαν ὡς ἀγράφοντες οἱ Λατῖνοι ἐξῴθον, καὶ ἀρενέμιρος ὁ ἀναστάσιος, ἐλέγχοντες ψάψαι, καὶ ὁ παπισμὸς αὐτῶν.

Εἰς τὴν πέμπτην πρᾶξι ἐτι σημείωσαι, ὅτι Πέτρος ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Πάπας εἶπε τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, οἱ δὲ Λατῖνοι πάλιν ὡς ἀγράφοντες ἐξῴθον, ὅτι εἰς τὴν λέξιν ταύτην ὁ ἀρχαῖος ἐρμηνεύς Ἀναστάσιος ἔκ ἀνέγνω, ὅπως δὲ παρεμβεβλήθηται. Ἀλλὰ ῥητίον πρῶτον, ὅτι ἡ λέξις ἦν ἀρχαία καὶ σύγχρονη τοῖς περικτικαῖς, καὶ ὁ Πέτρος μεγαλόφρων ὢν, ἐδιεφύρετο περὶ τῆς περσέκοντος, ἀλλ' εἶπεν ἑκάστο, ὅπερ εἶπον ἀπὸ αὐτῶν ἥτοι καὶ ἥτοι, καὶ ἐπ' αὐτῶν εἶπον οἱ πατέρες τῆς Συνοδῆς πάντες, καὶ δὴ οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνατολῆς ἐν τῇ ἐπιτολῇ αὐτῶν μεγάλη καὶ ἀπαρτυρίῳ τῇ φωνῇ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως τὸν Ταράσιον εἶπον, ὅδ' Ἀναστάσιος ὅτι ἀληθῶς τὴν φωνὴν ἤρνήθη, ἐποίησε τῷ ὡς χαρτοφύλαξ Ῥώμης καὶ ἀρχαῖος μεμαρτυρημένος ἐχθρὸς τῶν Βλάντων, ἀφαιρήσας ἀναιδῶς ὅσα τῶν περικτικῶν τὸ ἐρημικὸν ὑπὸ τῆς Συνοδῆς ἐπ' ὀψιφί πάλσης τῆς Οἰκουμενικῆς. ὁ δὲ Πέτρος, ἐπειδὴ Οἰκουμενικὸς ἐλέγετο ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς Καππάδοκος ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδῆς, καὶ ἐπὶ τῆς Ὁμνῆς, καὶ ἐπὶ τῆς οὐκ Οἰκουμενικῆς, καὶ ἐπὶ τῆς παρῆς, παρόντων τῶν Λατίνων τῶν Ῥώμης, καὶ σιωπῶντων, καὶ μὴ ἀντιπεῖν διωκόμενοι, σιωπῶντες ἀντιρρήτως πρῶτον, ὅτι ἀληθῶς Οἰκουμενικὸς ἐλέγετο. καὶ ὁ δὲ Πέτρος, ὅτι ἔκ ἔχον οἱ Πάπας ἐξ-

εἶαν γονικὴν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Συνοδῶν, εἰ γὰρ ἔχον, ἀντίπαιον αὐτῇ λέξει ἢ περὶ ἐμάχοντο, 5 ἀλλ' ἔκ ἔχον, ὅτι ἔκ ἔχον τριακόντα ἐξῴθον, καὶ λοιπὸν ἐφοβῶντο τὸν περσέκοντα ὁ νεοδισμὸν καὶ τὴν καταφρόνησιν. τρέπαν, ἐπὶ τῇ τῶν Βασιλέων ἦν ὁ Πάπας, πῶς ἥτοι ἡτοι ἐπὶ τῆς γράφοντες καὶ ἀφαιρῶντας τὸν Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸν ἔκ ἔχον ἐκώλυον ἢ δὲ ἐπετίμουν; καὶ ἄλλον τὸ αὐτίον, ὅτι εἰς ἦν τῶν πατέρων, καὶ ἔδωκεν ἡτοι, καὶ ὅτι οἱ αὐτῶν ἔκ ἔχον, ἔκ ἔδωκεν εἶπε τὴν τί. τίταρτον, τὸ Οἰκουμενικὸν τίνα σημασίαν ἔχει, ἀπορῶν ἀντιρῶν ἐν πολλοῖς. καὶ ἔρῶν βιβλίῳ δεκάτῳ, λέγουσιν ὅμως 15 ὅτι ἔκ ἔστι ἐξῴθον σημασίαν, καὶ γὰρ ὅτι αὐτῶν ὁ μὲν Κωνσταντινουπόλεως μυριάκις καὶ ὑπὸ πάντων ἐρῶν ὁ Οἰκουμενικὸς, καὶ ἐφ' ἡτοι ἡτοι τῶν Βασιλέων, ὁ Πάπας δὲ μόνον ἀγνώστῳ Ἐπίσκοπος, Ῥωμαίων ἐρῶν, ἀλλ' ἔκ ἔκ ὁ Κωνσταντινουπόλεως περσέκον 20 τῇ τάξει τῆς Πάπας. ὅτι δὲ ἔκ ἔχει σημασίαν ἰδικῆς ἐξῴθον τὸ Οἰκουμενικὸν περσέκον ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως ἔδωκεν ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἔχει, καὶ ματαίως ἐξῴθον ἐγώπειν ἀπὸ τῆς ἀλήθειας, καὶ τὸ ψάψαι ἐκαστήσαν ὁ Ἀναστάσιος, καὶ εἰ σιωπῶν 25 γοροὶ αὐτῶν παπολάτραι ἀχρεῖως ἐγκαυχῶνται ἐν τοῖς σοφίσμασιν αὐτῶν, ὅτι ὅσα ἀφαιρέσεων καὶ περσέκων καὶ καυχευμάτων σιωπῶσι τὸν παπισμὸν, ὡς ἔρηται ἀντιρῶν.

39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Περὶ ἀναπίπτῃς ἐν τῇ ἑκτῇ πρᾶξι τῆς ἐν Βλαχέρναις ψάψοντος, καὶ καταλύσεως πάσης μεταρχίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

35

Εἰς τὴν ἑκτὴν πρᾶξιν περὶ τῆς ἐν Βλαχέρναις ψάψοντος, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, ἀνασκαυόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν πατέρων Διόκληρος καὶ Ἐπιφανίου Διακόνων, καὶ ὁ αὐτὸς καὶ ἡ ἀνασκαυὴ τῆς ψάψοντος, καὶ ἡ ὅσα δαξίς τῶν θείων δογμάτων, ὑπὸ τῆς μαρτυρίας τῶν

πάλαι Συνοδῶν καὶ πατέρων, ὅπως δὲ μνήμη ἰδικῆς τῆς Ῥώμης, ἡ ὡς ἔχει, ἡ καὶ ὡς ἐγκρίτως Ἐπισκόπος, ἀλλὰ τὸ καὶ τὸ ἔχον σιμολόγημα ἡλὶς φανερότερον κοινῶς ἀπενέμεται τοῖς ἀγίοις πατέρεσιν, ὅπερ καταλύσις ἐπὶ πάσης μεταρχίας. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐκφωτίσεως τῆς Ὁρῆς τῆς Συνοδῆς ἐν τῇ ἐβδόμῃ πρᾶξι, δέκνυνται πολλοὶ ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερουσαλῆμ καὶ ἑμῶν ὁ Ῥώμης, καὶ ἀφαιρέσις τῆς Συνοδῆς οἱ Βασιλεῖς, ἡ δὲ μόνος τὸ καὶ τῆς Ῥώμης.

Εἰς τὴν ἐβδόμην πρᾶξιν ὁ Ὁρῆς τῆς αἰτίας Συνοδῆς ἐκφωτῶνται, ἐν ᾗ θεωρητέον πρῶτον ὅτι φησὶν, ἡμεῖς τὰς ἀπανταχῆ τῆς Ἱερουσαλῆμ ἀρχιερεῖς τῇ αὐτῇ δόξῃ σιωπῶντες (ὁ θεός) θείῳ ζήλῳ καὶ ἐπιβύσει Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν πισωτάτων ἡμῶν Βασιλέων, ὅπως ἡ αὐτῆς περσέκοντος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας κοινῇ ψήφῳ ἀπολαβῇ τὸ καὶ τῆς τῶν ἡ Συνοδῆς. ὅτι σημαίνει πρῶτον, ὅτι

τῆς Ἱερουσαλῆμ πολλοὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ὡς ἐλέγουσιν καὶ ἐν τοῖς ἀντιρῶν βιβλίοις, ὅτι πολλοὶ τῆς Ἐκκλησίας οἱ περσέκοντες, καὶ ἐν τῇ περσέκῃ ἐν πολλοῖς λέγεται 50 τῷ, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος λέγει τὸ αὐτὸ ἐν τῇ περὶ κρήματος θεῷ, καὶ λοιπὸν ψάψαι τὸ τῶν Λατίνων, ὅτι ὁ Πάπας μόνος ἐστὶν ἀρχιερεὺς τῆς Ἱερουσαλῆμ. ἰδὲ γὰρ αὐτὸς σιωπῶνται, καὶ τῶν Τοποτηρητῶν αὐτῶν ὡς εἰς ἀρχιερεὺς σιωπῶνται μετὰ τῶν ἀλλῶν

ἄλλων τοιούτων ἀποσταλάκτως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ . δότε-
 ρον , ὁ Θεὸς Διὰ τῶν Βασιλέων σιωπῶντες τὰς Ἀρ-
 χιερεῖς τῆς Γερμανίας εἰς Συνόδον , ψεύδεται ἄρα τὰ
 τῶν παπιστῶν ὅσα ἐκείνῳ ἀναιδέστατον , ὅτι ὁ Πάπας ἰ-
 5 δία ἐξουσίαν συνηγάγων αὐτὸν . τρίτον , Γρηγόριος ὁ
 δούτερος καὶ Γερμανὸς ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάν-
 νης ὁ Δυμασκηνὸς καὶ Γεώργιος ὁ Κύπριος καὶ ἔτι αἱ
 Πάπαι Γρηγόριος ὁ τρίτος , Ζαχαρίας καὶ Στέφαν-
 10 ος καὶ Παῦλος καὶ ἕτεροι Στέφανος καὶ αἱ ἑρσο-
 λύμων Ἰωάννης καὶ Θεόδωρος , ὁ Ἀντιόχειας Θεόδωρος
 καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Κοσμάς πολλὰ σιωπῶντες καὶ
 εἰπον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων , ἀλλ' ἐμὸν ἡ ἀμφιβο-
 λία , καὶ ἡ Ἁίρεσις ἐβεβαίωτο , ἀλλ' ἡ Συνὸς ἐβλή-
 15 σασα καὶ σκεψαμένη , ὡς ἔλεγον ἐν τῇ Διατάξει ὁ
 Μαρκεῖανός περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου , καὶ τῇ
 σκοπῇ τῆς ἀληθείας ἀκολούθησασα , καὶ μήτε ἀφαι-

ρήσασα μήτε ἀφαιρῶσα τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ,
 καὶ δὴ καὶ ταῖς ἐξ Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἐπομνή ,
 καὶ τῆς ἐν Θέῳ πατρὶ καὶ δόξα ὡς ἀποδόσεως ἐχομένη ,
 τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ ὑπὸ πλεόντων ἕως περὶ-
 των τῆς Οἰκουμενικῆς κοινῇ ψήφῳ τὸ κύριον ἀπέδωκε , καὶ
 αἰχεται τὰ Πάπαι τὸ ἀμαρτήτην , καὶ τὸ , ὅτι αἱ Σύ-
 νοδοι τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἠκολούθησαν , ὡς ἐπο-
 20 μνή ἐν τοῖς τόποις , καὶ ἄρτι τὸ τῆς Ἀδελφικῆς πρὸς τὸν
 Τερτίσιον , Κολλήθητι τῇ θρόνῳ τῆς Πέτρας , ὅς πρῶ-
 τῶν Διὰ λάμπει , καὶ κεφαλὴ ἐστὶ πάντων τῶν Ἐκ-
 κλησιῶν τῆς Θεῆς . ἰδὲ γὰρ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων ὁπο-
 λαμβάνει τὸ κύριον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναμ-
 25 φίβολον , ὡς τῆς Συνόδου , ἥτις ἐκ αὐτῶν , ἀλλὰ τοῖς
 πατράσι καὶ ταῖς ἐξ Συνόδοις καὶ τῷ Παύλῳ καὶ
 τῇ ὁποσολικῇ ὡς ἀποδόσει καὶ πᾶσι πάντων αὐτῶν τῇ Χρῆ-
 στῇ ἐξηκολούθησε .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

20 Ὅτι ἐκ τῆς ἐξωθεν ὡς ἀποδόσεως τῆς Ὁρθῆς τῆς Συνόδου ὑπὸ τῶν Λατίνων , καὶ τῶν ἀναποδέκτων καὶ
 ψεύδων καὶ ἀνηκέστων λόγων ἰσχυρὰ Καρδιανάτως περὶ τῆς Συνόδου , καὶ τῆς ψευδομεταφράσεως τῆς
 Ὁρθῆς τῆς Συνόδου ὑπὸ Ἀναστασίας Βιβλιοθηκαρίου , ἡ πᾶσι μοναρχικὸν τῆς Ῥώμης σιωπᾷται , ἀλλὰ ἀφαι-
 25 ρέσεις καὶ ἀφαιρήσεις καὶ παραφθοραὶ τῶν Λατίνων ἐν ταῖς τῶν πατέρων βίβλοις βεβαιούνται .

25 Παραγράφου ἐξωθεν ἐν τῇ Ὁρθῇ τῆς Συνόδου αἱ
 Λατῖνοι εἰπὼν τὸν ἰσχυρὸν Καρδιανὰν ἐν τῇ πέμ-
 πτῃ πράξει τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ψευδοσυλλογῆς , ὅτι ἡ πα-
 30 ράστα Συνὸς εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τῆς Πατρὸς καὶ
 ἐκ τῆς Υἱοῦ ἐκπορεύεται . Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον , ὁ ἰσχυρὸς
 35 ὡς πνευματικῶς ἐψεύσθη κατὰ τὸ ἴδιον τῶν Αἰρε-
 τικῶν , οἵτινες ἐπιβλαστέοντες τῇ κοινῇ πίστει , ἀλλὰ
 αὐτῶν λέγουσι . δότερον , τὰ δόγματα καὶ πρᾶ-
 κτικὰ τῆς Συνόδου ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἔκ ἑχον
 40 τὸτό ποτε . τρίτον , ἡ Συνὸς εἶπε ταῖς πρὸς
 35 αὐτῆς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις , καὶ ἐκ ἀντίκειται ὡς
 εἰπὼν καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐκείναις . τέταρτον , ὁ ἰσχυ-
 45 ρὸς τῆς εἰπὼν , πόθεν ἔλαβον αὐτὸ ; ἐκ ποῦ ἰ-
 σορίας ; ἢ ἐκ τίνος ἐγκρίτης ἀγίας ; πέμπτον , ὅσοι ἔ-
 πον πᾶσι ἀφαιρήσει , μετὰ τὸ τεθῆναι αὐτὸν μετὰ τὸ
 40 ὁρίσματος ἐν τῇ Συμβόλῳ , καὶ ἔγραψαν ὑπὲρ αὐτοῦ , ἐκ
 ἑχον τὰς τῆς Ἐκκλησίας ἐξουσίας εἰπὼν ἄλ-
 45 λο , ὡς ἔλεγε πρὸς τὸν ὁ , πε Τεμιστὸς καὶ οἱ λοιποὶ
 σοφοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ αὐτῇ πράξει τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ
 Συνόδου , φερόμενοι κατὰ τὰς τῆς ἰσχυρίας , ὡς ἐ-
 45 ψεύσθησαν ὡς ὁ ἰσχυρὸς , καὶ οἱ Λατῖνοι δέκνυνται
 ὡς ἀφαιρᾶται τὰ συνοδικὰ Ὁρθῆς , ὡς καὶ ἄλλων Συνό-
 50 δων καὶ πολλῶν ἀγίων πατέρων . οὕτως , ὁ Βένις σημαίνει
 ὅτι τῶν συνοδικῶν πράξεων ἐκ τῆς ἑλληνίδος εἰς τὴν
 λατινίδα φωνὴν τριτὴν ἐγένετο μεταφράσις , καὶ
 55 ἡ μὲν πρώτη ἐγένετο ὑπὸ λέξεως εἰς λέξιν , ἥτις
 ἔστι ἀναρμόσιος ἦν , ὡς καὶ τὰς γραφείας ὁκνῶν
 μεταγράφειν αὐτὴν , ἥτις ἀναρμόσιος , σιωπῶν
 ὁκνῶν ἐρμηνεύει Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκαρίου ,
 καὶ μετέφρασεν αὐτὴν ὑπὸ τῆς ἑλληνίδος εἰς τὴν λα-
 60 τινίδα τὸ δότερον , ἐκ δὲ τῆς ῥήματος εἰς ῥήμα , ἀλλὰ τὰ

νοήματα σαφηνίζων ὅπως ἐλέγετο , ἥτις μετὰ τῶν ἄλλων
 μεταφράσεων τῶν ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων σῶζε-
 65 ται ἐν τῇ Σκοπεφυλακῇ τῆς Ῥώμης , μετὰ δὲ ταῦ-
 τα ὁ πᾶσι τριτὴν ποιήσας , ἀγνοῶν τὴν τῆς Ἀναστασίας
 ἰδίαν ἐποίησε μετάφρασιν , ἥτις τυπωθεῖσα συν ταῖς
 ἄλλαις Συνόδοις τῆς κοινῆς ἐστὶ χρήσιμος , καὶ ταυτὶς πόσον
 ἐστὶ κρείσσον ἢ τῆς Ἀναστασίας , ὁ ἀναγνώσκων ὅψεται συγ-
 70 κρινὼν αὐτάς , πολλὰ γὰρ δύνηται ὡς τῆς Ἀνα-
 στασίας ἄπερ λέπει ὑπὸ τῆς ἐκδοθείσης , καὶ ταῦ-
 τα πλέον ὅτι λόγος ἔστι . ἄπερ δὲ περιέχει ἡ ἑλλη-
 νικὴ Ἐκδοσις , καὶ ἐν ταύτῃ τῇ μεταφράσει τῆς Ἀνα-
 75 στασίας ἔκ ἑστιν , ἡ ἄλλως δοκεῖ ἀνεγνωμένη τὴν
 Ἀναστάσιον τῶν περιεχομένων ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἡδη
 ἰσημεριώτατον (ἅτινα εἰσὶν ὅσα γράφονται ἐξω τῆς ἐ-
 80 πιστολῆς τῆς Πάπαι Ἀδελφικῆς πρὸς τὰς Βασιλεῖς . καὶ
 ἐν τῇ τέλει αὐτῆς , καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει , ὅπως
 ὁ Πέτρος εἶπον Οἰκουμενικὸν τὸν Τάρασιον , καὶ τὰ
 περὶ τῆς Νηστείας , καὶ ἐν τῇ Ὁρθῇ , ὅτι καὶ ἐκ τῆς Υἱοῦ
 ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον) ταῦτα Βένις καὶ
 Βαρώνι . Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον , ἡ Ἐκδοσις ἡ ὑπὸ
 85 ῥήματος εἰς ῥήμα ἐστὶν ἡ ἐγκρίτης καὶ ἀληθεύσα ,
 τὰ γὰρ τῶν ἀγίων Συνόδων μεταφράζονται ὡς περ
 καὶ ἡ ἀγία γραφὴ ὑπὸ ῥήματος εἰς ῥήμα καὶ ἕκ-
 90 τον κατὰ τὸ νόημα . καὶ ἡ ἄλλως λαοὶ ἐστὶ σαφὴς τὸ ,
 ὅτι ἔστιν ἡ ἀναρμόσιος , ἐπειδὴ δι' ἐκείνης ἐκνεύ-
 95 χθη ἐν ὅλῃ τῇ Δύσει ἡ τῆς Συνόδου ψήφος , καὶ ἐ-
 κείνῳ ἐδέξατο πᾶσα ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ὡς περ
 τὰ Εὐαγγέλια , ὡς ἔλεγε περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συ-
 100 νόδων ὁ Διάλογος . ἐκείνο δὲ , ὅτι οἱ γραφεῖς ὁκνῶν
 μεταγράφειν , φλυαρία ἐστὶ , καὶ μάλιστα σκόδωρος ,
 ἐπειδὴ πᾶσι αἱ πρῶται ἐπὶ τῆς μεθερμηνεύσεως
 105 γραφεῖς

γυλῆτε καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν στρατιωτικῶν ταγμάτων,
 ἕως ὅτε τῇ φλωροντίᾳ τινὲς ἐβαλύνοντο μετὰ τῷ Πά-
 παμυσικώτατα, τινὲς μετὰ τῷ Καρδηνάλειω δο-
 λιώτατα, καὶ τινὲς μετὰ τῷ Βασιλέω περιεργότατα,
 5 καὶ τινὲς μὲν ἐθρήνουν πλὴν πτωχάων, πλὴν πᾶν καὶ
 πλὴν ξενιτείαν, τινὲς δὲ ἐζήτουν πρὸς τῷ Πάπα βα-
 λαύη καὶ δόξα, τινὲς ἐφύγον κατὰ πλὴν νύκτα
 Διὰ οὐδὲν ἀγνώσκον ἵνα μὴ υπογράψωσι, ἵνες
 ἐμέτρουν τὰ χρύσματα, τινὲς ἐλάμβανον υποχρεώσεις
 10 εἰς δέσματα παπικά ἵνα γένωνται Καρδηνάλεις ἐκ
 τῶν λοιπῶν ἀπατήσεων, ὁ ἀδελφὸς τῷ Βασιλέω
 μετὰ τῶν ἐγκρίτων σοφῶν ἀνεχώρει ἀπὸ τῆς υπογρα-
 φῆς ἀμεταφρεσίᾳ, ὁ Βασιλεὺς ὡμολόγησεν πλὴν πίσει
 πλὴν παπικῶν, ὑλακτεῖντος ὑπὸ τῶν κυνιδίᾳ τινος,

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Περὶ τῶν συναγομένων ἐκ τῆς τῷ Κωνσταντινῶν πόλεως Ταρσείας ὑπισπολῆς πρὸς τὸν Ἀδριανὸν Ρώμης.

20 Ἐν τῇ πρὸς τὸν Πάπαν Ἀδριανὸν πεμφθείσῃ πρὸς τῷ
 Ταρσείᾳ ὑπισπολῇ σημειώσαι, ὅτι τῶν πατέρων
 εἰς τὸ ὑπερέταρον κύρος, καὶ ἡ σόφτης ἐκ μόνου τῷ
 Χρυσῷ. πλὴν Συμῶδον ἀγέρεσιν ἐκ πρὸς ἄλλους οἱ Βασι-
 λῆς, καὶ ὅτι τῆς Συμῶδος εἰς τὴν ἡμέραν ὁπόσας
 25 περὶ πίσεως, καὶ ὅτι ἰσότημός ἐστιν ὁ Πάπας μετὰ

ὁ Πάπας ὑπέγραψε μόνος ἄνω ἐκ τῆς δώμας, οἱ λοιποὶ
 ὑπέγραψον κατὰ μέρος εἰς οἰκίσκας καὶ σκοτεινάς
 γωνίας, ὁ Βασιλεὺς συνεβέβηκεν ἵνα μὴ υπογρά-
 ψωσιν οἱ Ἕλληνες καὶ εἰς δεύτερον χάριτι, εἰ μὴ λά-
 βωσι τὸ σπινθέραιον, καὶ ὑπὸ πᾶσι τέτοις ἐλεγχόμενοι
 ὑπὸ τῷ Εὐφροσῳ, ἐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν ἕτεροι ἐξορίσαι
 ἕτεροι καθεῖναι, καὶ γὰρ ἐκ ἡδυνήθησαν ἀπαξάπαν-
 τες ἀνίστηναι αὐτῷ, ἔλεγε γὰρ τῷ Πάπᾳ καὶ παντὶ
 τῷ ψευδοσυμβούλῳ, ὅπερ ἔλεγε ὁ Πάπας Διβερίος
 τῷ Κωνσταντίνῳ, ἦτοι τὸ, εὐ Διὰ τὸν ἐναίμε μόνον
 ὁ τῆς πίσεως ἐλαττεῖται λόγος. ἐκ τῆτων ἔν καὶ τῶν
 τοιούτων γινώσκει ὁρθόδοξε, ὅτι ἡ ἐκ φλωροντίας Σύ-
 νοδος καὶ Ἀφαικὴ ἦν καὶ τυραννικὴ καὶ κατὰ θεῖον σκο-
 πὸν, ἀλλὰ δι' ἀνθρώπινα τέλη συνεκροτήθη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀδιαφόρου περιθρήσεως ἐνταῦθα τῶν ἑξάρχων τῆς παρέσης Συμῶδος, ἐδευίας ἰδικῆς τιμῆς
 30 ὁ Ρώμης, ἀλλ' ἰσότητος κατὰ πλὴν αὐτῶν ἀξίαν τοῖς Ἐπισκόποις δέκνυται, ἐξ ἧς πόρρω τῆς Ἐκκλησίας γί-
 νεται ὡς μίasma πᾶσα μοναρχικὴ ἐξουσία.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Συνοδικῇ λέγεται, ὅτι ταύτης τῆς
 ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συμῶδος ἐξηρχοντο πρεσβυ-
 35 ζόμενοι Κωνσταντινῶν πόλεως ὁ Ταρσείος, Πέτρος καὶ
 Πέτρος τῷ Πάπᾳ Ἀδριανῷ Τοποτηρηταί, Ἰωάννης
 καὶ Θωμᾶς ἱερομόναχοι Τοποτηρηταί τῶν Πατριαρχῶν
 Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων τῆς Ἀνα-
 τολικῆς Διοικήσεως. Ὁ δὲ Φώτιος Φρίν ἐν τῇ πρὸς
 40 Μιχαὴλ Ἀρχοντα Βεργάρων ὑπισπολῇ. Ταξιάρχας
 καὶ πρεσβύτερος ἐπλάττει ἡ Συμῶδος Ταρσείου Κωνσταν-
 τινῶν πόλεως, Πέτρον καὶ Πέτρον Τοποτηρητάς τῷ Ἀδρι-
 ανῷ, Ἰωάννην καὶ Θωμᾶν τῶν τελῶν ὑποσολικῶν καὶ
 μεγάλων θρόνων Τοποτηρητάς, Ἀπολιναρίᾳ Ἀλεξαν-
 45 δρείας, Θεοδώρῳ Ἀντιοχείας καὶ Ἡλίᾳ Ἱερου-
 σολύμων. Ὁ δὲ Νεῖλος Φρίν, ὅτι τῆς Συμῶδος ἡγεῖτο
 Ἀδριανὸς, Ταρσείος, Πολιτιανὸς Ἀλεξανδρείας,
 Θεοδώριτος καὶ Ἡλίας. ἐν οἷς σημειώσαι πρῶτον,
 ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἀδιαφόρως θεωροῦνται ποτὲ μὲν
 50 ὁ Ρώμης, ποτὲ δὲ ὁ Κωνσταντινῶν πόλεως. δεύτερον,
 εἰ τρεῖς τῆς Ἀνατολῆς θρόνοι λέγονται ὑποσολικοὶ
 καὶ μεγάλοι. τρίτον, ὅτι μόνος ὁ Φώτιος ἔπει-
 ον ὑπάρχει Ἀπολιναρίου Ἀλεξανδρείας. τέταρτον, κοι-
 νῶς περὶ πάντων τῶν πότε θρόνων λέγεσιν, ὅτι ἐξηρ-
 χον καὶ ἡγεῖτο καὶ πρεσβεύοντο τῆς Συμῶδος, καὶ

πρεσβύται καὶ ταξιάρχαι ἦσαν αὐτῆς. ὡς κοινῶς εἰσὶ
 καὶ οἱ πότε θρόνοι ὑποσολικοὶ, μεγάλοι, ἑξάρχαι,
 ἡγεμόνοι, Ταξιάρχαι καὶ πρεσβύται, τῷ δὲ Ρώ-
 μης ἐδευμία ἰδικὴ τιμή. καὶ λοιπὸν ἡ αὐτὴ τιμή
 πάντων, καὶ τὰ αὐτὰ πρεσβύται, ἀρα καὶ ἡ αὐτὴ ἀ-
 ξία, καὶ ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἰσότητός ἐστι τοῖς
 λοιποῖς, καὶ πόρρω γίνεται ὡς τι μίasma καὶ κα-
 θαρμα ὑποτρέπαιον ἀπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
 σίας πᾶσα μοναρχία. πέμπτον, ὅτι ὁ Ταρσείος
 εἶχε πλὴν αὐθεντίας τῆς Συμῶδος, καὶ αὐτὸς παρε-
 κίνησε τὰς Βασιλεῖς Διὰ πλὴν ἀφρασίαν αὐτῆς, καὶ
 ἔγραψε πρὸς τὰς Πατριαρχίας ἵνα ἐλθῶσιν ἡ πέμ-
 ψωσι πρὸς σύσασιν αὐτῆς, καὶ πρὸς αὐτὴν ἔγραψαν
 ὅ, τε Ρώμης καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχαὶ τὰ ἀναγκαῖα
 περὶ αὐτῆς, αὐτῷ ἔγραψαν οἱ Βασιλεῖς καὶ ἔφερε
 πλὴν Συμῶδον εἰς Κωνσταντινέπολιν, αὐτῷ δεδώκασι
 τὸν ὄρον εἰς φυλακὴν, καὶ περὶ τῶν ἀποκόντων τῇ
 Συμῳδῳ αὐτὸς πρεσβεύει καὶ ἐκέλευε καὶ ἐνέρι-
 γει καὶ ὑπὸ πάντων οἰκουμενικῶν καὶ κύριος καὶ
 δεσπότης καὶ Ἀγιώτατος καὶ μακαρώτατος ἐκλή-
 θη, καὶ ὑπὸ πᾶσι τέτοις ἐκ ἐξωγκώθη, ὡς ἔπειτα λό-
 γον ψιλὸν ἐξασιασικὸν εἶπεν περὶ ἰδικῆς τιμῆς τῷ ἰδίῳ
 θρόνῳ, καὶ τοὶ εἰγεβέλετο, εἶχον εἰπὴν ποτὲ, ἀλλ'
 εἶπε

ἔπειτα ἀνέργεται αὐτὰ, δι' ὧν τῇ κοινότητι πᾶν ἀποστολικὸν θεῖον κ' ἐκ τῆς αἰγίας συνοδῆς ἐδίδετο ἅπαν τὸ κύρος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

Ὅτι πασφύρων ὁ βίνιος μαρτυρίαν ἐξ ἐπιτολῆς τῶν βασιλέων εἰς Ἀδριανὸν Ῥώμης δεῖξαι ἐπέταξε καὶ τὸν Ἀδριανὸν τῇ αὐτῇ πασφύῃ αὐθιγοντικῶς ἀφαιρεῖται πῶν παρεῖσαν συνοδὸν ἀπαλαμβανέσης, δεῖ-
κνυται ἐνταῦθα δωδεκαχῶς καθ' αὐτῶτατος ψύσης, καὶ ἐπὶ πλεονος ἡ ἐπιτολῇ.

Ὁ Βίνιος σημειοῖ, ὅτι ἡ Συνοδος ἡθροίσθη μετὰ τῆς βοήθειας καὶ τῶν ἔργων τῶν βασιλέων, διὰ τῆς ἐξουσίας ὁμοῦ καὶ καθολικῆς τῆς Πάπας Ἀδριανῆς, καθορίζει δὲ εἰς μαρτυρίαν ὁπισθολῶν τινὰ τῶν βασιλέων διηθῶν πρὸς τὸν Ἀδριανόν, ἡτίς ἰσχυρῶς ἐτυπώθη, ὡς ἡ λέγεται ταῦτα ῥητῶς, ὅθου ἡμεῖς καθυστερῶς καὶ μετὰ καθαρᾶς καρδίας καὶ ἀληθοῦς σεβασμιότητος αἴτινα συντάξασι πρὸς τὸν Θεὸν μετὰ τῶν ὑποτασσουσῶν ἡμῖν καὶ μετὰ τῶν σοφῶν ἱερέων, διαρρίψαμεν ἵνα γένηται Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, καὶ καθολικῶς πᾶσι πατριάρχαις μακαριότητι ἵνα δώσῃ σκεπὴν (ἥτοι τὸ θάλημα αὐτῆς) καὶ μετὰ τῆς συνεισφύσης καὶ παρότρυνσός ἵνα βεβαιώσῃ αὐτήν. καὶ κατωτέρω, Ἀναβήτω ἐκταῦθα εἰς σφειρότητα τῆς παλαιᾶς καθολικῆς ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ὡς εἰ ἔλεγον, ἐκὸς σφειρὸν ἐλογίσθη. ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπερ ἐκβεβαιώθη μετὰ τῆς ἐξουσίας, λοιπὸν καθολικῶς ἵνα ἀξιώσῃς βεβαιώσαι συνωδικῶς πᾶσι ἀρχαῖαν καθολικὴν ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ἐκείνος, ὃς τῆς ἐξουσίας χωρὶς ἐδεῖτο Σύνοδος συνῆλθε νομίμως. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς ταῦτα, ὅτι πᾶς ἦν ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τῶν βασιλέων πρὸς τὸν Ἀδριανόν πεσῶσα ἔτη κεκυρμυμένη καὶ νῦν ἐφανερώθη; ἢ δὴλον, ὅτι καὶ ἦν μὲν πρῶτον, ὑστερον δὲ ἐπλασχυρήθη. ὁ δὲ πρῶτον, ὅστις πλὴν τῶν διὰ τοῦτον πρακτικῶν τῆς Συνόδου ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ δέχεται ἄλλο τι αὐτῆς, ἄφρων ἐστὶ, καὶ μάλιστα ὑπὸ Λατίνων, οἵτινες ὑπὲρ τῆς παπισμῆς κορυφώσαντες, παρνομήνας, καθυστεροῦσι καὶ ἀφαιρέσειν ὑπνοῦσιν ἀναμύνει ὁσημέραι. τρίτον, τὰ γράμματα τῶν βασιλέων πρὸς τὸν Πάπα ὑπὲρ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων κελεύουσιν φασιν καὶ καθόλου, ἐν ᾧ ὅτι δὲ ὑπὸ ὁμοθυμαδὸν καὶ παρτρυσίᾳ λέγασιν, καὶ δὲ καὶ τὸ καθολικῶς ἀπλῶς; τέταρτον, ἐκεῖνο ὅπερ ἐδὲς βασιλεὺς ἔγραψεν τινὶ Πάπᾳ, πῶς ἔλεγον αὐτὸν ἢ Εἰρήνῃ καὶ ὁ Κωνσταντῖνος; πέμπτον, εἰ καὶ καθολικῶς εἶπον, ἐσυνάγεται ὅτι ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς Πάπας ἡθροίσθη ἡ Σύνοδος, ἔρηται γὰρ αὐτοῖς, ὅτι τὸ καθολικῶς ἔρηται καθόλου Συνόδων Οἰκουμενικῶν καὶ Αυτοκρατόρων ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ

μόνον εἰς μεγάλας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς κατὰ-
 ὅλων, εἴρηται ἐν πάσαις ταῖς Συνόδοις, καὶ ἐν ταύ- 10
 τη ἐν τῇ ἀρχῇ, ὅτι παρεκτὸς τῆς συμφωνίας πάντων
 τῶν Πατριάρχων ἐγίνεται Συνόδῳ, ὥστε καὶ πα-
 ρεκτὸς τῆς ῥώμης ὁρθοδόξου ἐγίνεται Συνόδος.
 Ἐβδόμον, εἴρηται ἐν πικροῖς ἀνωτέρω, ὅτι πρὸς βι-
 βαιώσιν τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων προσκαλῶνται ἐ 15
 μόνον Πάπαι καὶ Πατριάρχαι, ἀλλὰ καὶ μερικαὶ Σύ-
 νοδοι καὶ μερικοὶ Ἐπίσκοποι καὶ πάντες μετὰ τῆς
 ἰδίας ἐξουσίας βεβαιῶσιν ἕως δέσλοι, ἀλλ' ὡς Ἐπί-
 σκοποι, καὶ τὸ αἴλιον εἶπε Κωνσταντῖνος ὁ Πατριάρχης,
 καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ σὺν, κεφαλαίς ὁ γόδος 20
 Παράγραφον δέκατον σὺν. ὁ γόδος, ἐσυνωδικῶς ὁ
 Πάπας βεβαίῳ, τῷ ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι μέρος γενόμενος
 τῆς Συνόδου βεβαίῳ ὡς ἅπασαν τῆς Ἐκκλη-
 σίας αὐτῇ καὶ ἐκ αὐτῆς ἐξουσίαν μοναρχικῶν, ἥτις ἐ
 Συνόδον ὑπὸ τῇ, ἀλλὰ μόνον πρὸς αὐτὴν. ἔνατον, 25
 ὅτι καὶ πᾶς Ἐπίσκοπος πρὸς βεβαιώσιν Συνόδου ἑαυ-
 τόν, ἥτοι τὸ θέλημα αὐτῇ παρέχει, ἐπειδὴ ἐκ αὐτῶν
 συμφωνεῖ, ὅθεν ἐν ταῖς οἰκουμενικαῖς Συνόδοις αὐ-
 γίνεται λόγῳ καὶ ἐρώτησις ἐὰν οἱ πατέρες ἀβιέ-
 γνώμη καὶ ἐξουσία καὶ θελήσει τὰς ὁρεῖς ἐκβεβη- 30
 κασι. δέκατον, τὰ ὁρήματα ταῦτα κατ' ἑαυτὰ καὶ
 ἡσιώτατοι ἢ χυδαῖα καὶ ἄμυστο μάλιστα αὐτῶν μαρ-
 τυροῦσιν ὅτι ὑδεμίαν ὁμοιότητα ἔχουσι μετὰ τῶν λοι-
 πῶν πασῶν πρὸς τὰς Συνόδους καὶ τὰς Πατριάρχας
 βασιλικῶν ὑποσολῶν, καὶ μετὰ τῶν πρακτικῶν πα- 35
 σῶν τῶν ἁγίων Συνόδων, ἀλλ' ἐστὶν αὐτὰ ταῦτα ὅτι
 ῥητῶς ἅπερ οἱ παπολάτραι ὑπενόηκασι καὶ πρὸς βι-
 βαιώσιν ὑπὲρ τῆς παπισμῆς. ἐν δέκατον, τὰ πρακ-
 τικὰ πασῶν τῶν ἁγίων Συνόδων ἐν πάσαις ταῖς
 πράξεσι ῥητῶς μαρτυροῦσιν ὅτι εἰ βασιλεῖς κελεύσει 40
 καὶ πρὸς αὐτῇ ἰδίᾳ ἡθεροισαν τὰς Συνόδους. δωδέκα-
 τον, ὅτι ῥητῶς ταῦτα τῇ Βίβλϊ τὰ σημειώματα αὐ-
 τίκενται ταῖς ὑποσολαῖς τῇ Πάπᾳ καὶ τῶν Πατρι-
 αρχῶν καὶ τῇ βασιλικῇ σάκρᾳ καὶ πάσαις ταῖς πρά-
 ξεσι τῆς παρέσης ἁγίας Συνόδου, ὥστε καὶ πεπλοσ- 45
 μῶν ἐστὶν, καὶ μόνον ἔμενε τὸν Βίβλιον καὶ ταῦτα εἶναι
 καθαρὸν ψόβῳ καὶ τῆς ἀληθείας πρὸς ἀρχαίαν.

П А Р А Г Р А Ф О Н КЗ'.

50

ὅτι λέγων ὁ Βίβλος καὶ ὃν φέρει μάρτυρα Ἰβος ὃν πρῶτον Ἀδελφὸν ἀποδοκιμάσαι πῶς παρῆσαν Σύν-
νοτον, δείκνυνται ὡταῦθα ψεύσαι καὶ πλάνημα τὸ λεγόμενον, ὃ δὲ Ἀδελφὸς ὁρθοδόξος.

πιστημοῖ ὁ Βίβλος, ὅτι λίαν ὁ τείρε πῶ παρῶσαν ἀγίαν συνέδον ἐβεβαίωσαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἴβος, ὅς τις

ὅστις φησὶν, ὅτι συνοδικίον ἐν Παρισίοις ἀθροισθῆναι, λέγει τὸν Ἀδριανὸν βεβαίωσαι αὐτὴν, καὶ πάλιν τὸν αὐτὸν Ἀδριανὸν ἀποδοκιμάσαι αὐτὴν, ὡς δηθὸν ἐρίσασθαι τὴν Σύνοδον προσκυνοῦσθαι ὡς θεὸν τὴν Εἰκόνα τῆς Χρυσῆς, καὶ Διατέτο ἔκ σέθεν, ὅθεν ἐπειδὴ ὁ Ἀδριανὸς ἀπεδοκίμασεν, ὁ μετ' ἐκείνου Πάπας Λέων ὁ τρίτος ἐβεβαίωσεν αὐτὴν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι Λέων ὁ τρίτος ἀληθὲς ἐστὶν ὅτι ἐβεβαίωσε τὴν Σύνοδον τὴν ἐβδόμην, ταύτην ἀπεδέξατο καὶ σιωπῶν ἤκουσεν αὐτῇ, ὅπερ καὶ παντὶ Ἐπισκόπῳ ἴδιον. δούτερον, ὅτι ὁ Ἀδριανὸς ἐβεβαίωσεν αὐτὴν, ἐπὶ πασίδηλον, ἐπειδὴ αὐτὸς ὅπερ ἡ Σύνοδος διώρισε παρήγει καὶ περιέλαβεν ὡς περ καὶ οἱ Πατριάρχαι τῆς Αἰατολῆς ἔγραψαν, καὶ οἱ αὐτοὶ Πάπαι Γρηγόριος καὶ Γρηγόριος, Ζαχαρίας,

Στέφανος, Παῦλος καὶ Στέφανος συνοδικῶς διώρισαν, εἴτα καὶ πρὸς τὰς ἀντιθέσεις τῆς Καρόλης καὶ τῶν Εἰκόνων γυναικῶς αὐτέσει, καὶ τῆς Συνοδῆς τὰ πρακτικὰ μετέφρασεν εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν λέξιν πρὸς λέξιν, ἐν οἷς γυναικῶς ἀπεβάλλεται ἡ λατρευτικὴ προσκυνοῦσις, καὶ μονωτάτη ἡ χειρὶ βεβαίωται. τρίτον, τὸ, ὅτι ὁ Ἀδριανὸς ἀπεδοκίμασε τὴν Σύνοδον ταύτην, πλάσμα ἐστὶ καὶ συκοφαντία τῶν Αἰρετικῶν, καὶ τὸ ψευδοσυνοδικίον τὸ ἐν Παρισίοις ἀμφιβεβόλωσεν ἐφλυαρήσεν, αἱ γὰρ ἡ δὲ περὶ τῶν περὶ τῶν τῆς Οἰκουμενικῆς καθολικῆς τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας τὸν Ἀδριανὸν Πάπαν τῶν τῶν περὶ τῶν ὁριζομένων εἶχε καὶ ἔχει καὶ ἔχει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ Εἰκόνων, καὶ ποσυχῶς ἡ Εἰκὼν, καὶ τίς ἐστὶν ἡ ἀγία Εἰκὼν, καὶ πῶς Διαφέρει τῆς Εἰδώλου, καὶ τίς ἡ προσκυνοῦσις αὐτῆς.

Ποσυχῶς λέγεται ἡ Εἰκὼν, τῆς δὲ Συνοδῆς ὁ διόρισμός ἐστι περὶ Εἰκόνων χαρακτηριζόντων ἀνθρώπων ἔδωκε, ἐπειδὴ ὁ γραπτός ἀνθρώπος ἐκινεῖται ἀνθρώπων, καὶ Χρυσὸν ὁ Χρυσός. ἡ περὶ ὁμοιότητος προσώπου κατὰ λόγον ζωγραφίας ἐν τῷ πρωτότυπῳ. ὅθεν καὶ Διαφέρει ἡ Εἰκὼν τῆς Εἰδώλου, πρώτον, ὅτι τὸ Εἶδωλον λέγεται καὶ Εἰκὼν, ὡς καὶ καὶ ἡ Εἰκὼν Εἶδωλον, ἐπεὶ ἡ μὲν Εἰκὼν ἀληθὲς τινὸς ἐστὶν Εἰκὼν καὶ ὁμοιότης. τὸ δὲ Εἶδωλον ψεύδεται ὑπαρῆσαι ὁμοίωσιν θεῷ, καὶ μάλιστα λατρευομένης, καὶ Διατέτο καὶ αἱ Εἰκόνες αἱ ἦσαν εἰς τὸ ἱερόν τῶν Χερυβίμ Εἰδώλα ἔκτισαν, ὅτι ἐκ ἐνομιζόντων θεῷ, ἀλλὰ Ἀγγέλων. δούτερον, ὅτι ἐκ ἐλατρώοντο. τρίτον, ὅτι ἦσαν Εἰκόνες ἀγίων Ἀγγέλων, ὡς δαίμονων καὶ ἀψύχων κτισμάτων. Εἰκονίζοντες δὲ τὰς Ἀγγέλους ὡς ὡφθησαν τοῖς Προφῆταις, καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα ὡς ὡφθη ἐν ἁγίᾳ Περικεραῖ κατὰ τὴν παρεῖσαν Σύνοδον εἰς τὴν ἐβδόμην περὶ τῆς. ὅτι τὸ προσκυνοῦν θεοῖ καὶ τὸ ἀσπάζομαι εἰς ὅματι καὶ φίλῳ, καὶ ἔτω προσκυνοῦν τὰς Εἰκόνας, τῷ θεῷ δὲ μόνῳ λατρεύοντες, ἐπειδὴ ἡ λατρεία δευτέρῳ κυρίως θεοῖ καὶ κατὰ τὸν Αὐγουστίνον εἰς τὸ πτωχεύον πέντητον κεφάλαιον περὶ ἀληθῆς θρησκείας. τὰς Εἰκόνας δὲ χετικῶς προσκυνοῦντες, ἢ τοὶ τιμῶντες, ὅθεν καὶ μόνῳ τῷ θεῷ λατρεύοντες καὶ αὐτὸ καὶ ἀναγκαιῶς καὶ ὡς Δημιουργῷ καὶ ὡς Σωτῆρι μόνῳ κυρίως καὶ πρώτῳ. περιέχει δὲ ἡ λατρεία πέντητον καὶ ἐλπίδα, ὅθεν ἡ ἀγία Σύνοδος φησὶν ἐν τῷ

ὅρῳ αὐτῆς, καὶ ταύταις ἀσπασμὸν καὶ τιμητικὴν προσκυνοῦσιν ἀπονέμειν, ὡς καὶ τὴν κατὰ πέντητον ἡμῶν ἀληθινὴν λατρείαν, ἡ πρέπει μόνῃ τῇ θεῷ φύσει. ὅπερ δὲ ἄλλως λέγεται ἡ λατρεία, κατὰ συμβεβηκὸς ὀνοεῖται, καὶ δηλοῖ μόνην τιμὴν. Τεχνικῶς οὐνοῖται ἡ προσκυνοῦσις τῆς Εἰκόνης, ἡ γὰρ δηλοῖ τὸ προσκυνοῦν εἰς τὴν Εἰκόνα τὸ εἰκονίζοντες καὶ μὴ τὴν Εἰκόνα καὶ τὸ εἰκονίζοντες, ἐπειδὴ δηθὸν ἡ Εἰκὼν ἐστὶν τις μὴ μὴ, ἀλλ' αὕτη ἀπαρέσκεται, ὅτι ἔτω καὶ ἄλλα δύνανται ποιεῖν εἶναι Εἰκόνες. ἡ οὐνοῖται ἅμα καὶ ἡ Εἰκὼν καὶ τὸ εἰκονίζοντες, καὶ προσκυνοῦνται ἅμῃ ἀσπάζομεν, καὶ ἔτω προσκυνοῦσι τινὲς τὴν Εἰκόνα τῆς Χρυσῆς, λατρεύοντες τῇ Εἰκόνι ὡς καὶ τῷ Χρυσῷ, καὶ τῷ ῥέειν ἀλλότρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς περὶ τῆς σέως. ἡ οὐνοῖται ὡς τὴν Εἰκόνα προσκυνοῦσθαι χετικῶς ὡς Εἰκόνα τῆς εἰκονίζοντες, ἡ ἵστος ἔτω προσκυνομένης, προσκυνοῦνται ἐν αὐτῇ ἡ ὑπόστασις τῆς εἰκονίζοντες, ὡς φησὶν ἡ Σύνοδος ἐν τῷ ὅρῳ. ἡ γὰρ τιμὴ τῆς Εἰκόνης ἐστὶν τὸ πρωτότυπον ἀσπάζομαι, ἄλλως μάλιστα καὶ ἄλλως. λέγεται δὲ χετικὴ ἡ τιμὴ τῆς Εἰκόνης, καθότι ὅλη τὴν πρὸς τι εἰς, καὶ Διατέτο καθὼς Εἰκὼν τιμᾶται, ὡς καὶ ἐξίσως τῷ εἰκονίζοντες. προσκυνοῦντες γὰρ τῇ πρέσει, ἄλλως τιμᾶται αὐτὸς καὶ ἄλλως ὁ βασιλεὺς αὐτὸς, καθὼς ἡ Αἰμορρόσητος ἄλλως ἐτίμησε τὸ ἱμάτιον τῆς Χρυσῆς, καὶ ἄλλως τὸν Χρυσόν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ δόξα ἡ διώριση ἡ παρεῖσα ἀγία Σύνοδος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ.

Περὶ Ἀγαλμάτων καὶ Εἰκόνων, καὶ τῆς εἰς τὸν Χρυσόν Ἀγάλματος τῆς Αἰμορρόσητος, καὶ ὅτι ἔδωκε Ἀγάλματα

ματα καὶ Ἀνδριάντας προσκυῖν, ἀλλ' Εἰκόνας, καὶ οὕτως δὲ χαρακτηρίζεσθαι αὐτάς.

Τὰς Εἰκόνας προσκυῖν, τὰ δὲ Ἀγάλματα καὶ τὰς Ἀνδριάντας τῶν ἁγίων ἔ προσκυῖν, μάλιστα ἔτε πρέπον ἐστὶ ποιῆν ἡμᾶς Ἀγάλματα καὶ Ἀνδριάντας τῶν Χριστῶν, ἢ τῶν ἁγίων, καθότι τὰ ἐστὶν ἀνείκεσι τῇ γνώμῃ καὶ τῇ πράξει τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Εἰκόνας δὲ λέγουσι ἁγίας αἱ καὶ προσκυῖν, ὁσέως αἰπερ ζωγραφῶνται ἐν σάνισι καὶ ἐν τοῖς τοίχοις καὶ χρωμάτων, καὶ δὲ ἐν ὁσέως, καὶ ὁσέως αἱ χαρακτηρίζονται ἐν τοῖς ἱεροῖς σκώβεισι καὶ ἐν τοῖς θείοις Ευαγγελίοις, καὶ λοιποῖς ἁγίοις βιβλίοις, καὶ ἐν ταῖς ἡμίσις Σταυροῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς, οἷς σωματιζοῦνται καὶ ἡ κηροῦ Εἰκὼν, καὶ ἡ καὶ μετὰ τῆς καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ κλωματῶν εἰς ἐσθῆτας. Ἀγάλματα δὲ καὶ γλυπτὰ ἀπλῶς καὶ Ἀνδριάντας λέγουσι ὁσέως τὰς Εἰκόνας, αἱ περιέχουσιν ὅλον τὸ σῶμα τῶν εἰκονιζομένων, καὶ τὰς τὰς εἰδὼς τῶν Εἰκόνων ἕμῳ τῶν προσκυῖν, ἀλλ' ἔδὲ τῶν ποίησιν οἷον ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, πρῶτον, ὅτι ὁ ὀρθόδοξος τῆς καὶ τῆς ἐν Τρέλλῳ Συνόδου καὶ αἱ πεμφθεῖσαι ἑπιστολαὶ τῶν Πατριαρχῶν πρὸς ἀλλήλους, πρὸς Βασιλεῖς καὶ ἄλλους, ἐν οἷς καὶ οἱ Πάπαι Γρηγόριοι, πρὸς Γερμανὸν τὸν Κωνσταντινουπόλεως γράφον, καὶ Ἀνδριανὸς πρὸς τὸν παρῆσαν ἁγίαν Συνόδον, καὶ αἱ διαλλαχαι αἱ ἔπον οἱ ἑπισκοποὶ εἰς πᾶσαν τὴν παρῆσαν ἁγίαν Συνόδον, καὶ πᾶσαι αἱ μαρτυρίαι αἱ περὶ τῶν ἁγίων, Εἰκόνων, Εἰκόνας ἔπον καὶ χρωματεργίας καὶ χαρακτῆρας ἕμῳ γλυπτὰ ἢ Ἀγάλματα. δούτερον, ἡ ὑπὲρ τῆς Βλαχέρνας καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν Εἰκονομάχων Συνόδοι καὶ οἱ τῶν συγγραφεῖς κατὰ Εἰκόνων γράφοντες, χρωματεργίας ἔπον καὶ ζωγραφίας, ἔδὲ τῶν δὲ Ἀγάλματα καὶ Ἀνδριάντας, αἱ τῶν ἔπον ἦν, οἱ Εἰκονομάχοι ἔκ αὐτῶν ἐσώπων, ἀλλ' ἔγραφον καὶ αὐτῶν πρὸς μέγιστα τῶν ὀρθοδόξων κατηγορίαν. τρίτον, ὁ Θεοπόλεως Ἀναστάσιος γράφον πρὸς Συμεὼν ἑπισκοπον Βόσρης λέγει, καὶ τῆς Εἰκόνος ἔδὲ ἔτερον ἔσσης, ἢ ζύλον καὶ χρώμα κηρῶ μεμιγμένα καὶ κεκραμμένα. ἰδὲ λοιπὸν καθόλου περὶ Εἰκόνων εἰπὼν ὁ ἁγιώτατος, ἔπειτα ἡ ἐστὶν Εἰκὼν, γλυπτὴ δὲ ἢ Ἀνδριάντος ἔδὲ ὅπως ἐμνήσθη. τέταρτον, ἡ Συνόδος ἐν τῇ ὁρῶ αὐτῆς διορίζουσα περὶ Εἰκόνων, λέγει, ὡς ἀπλησίως τῇ τύπῳ τῶν Σταυρῶν ἀνατίθεσθαι τὰς Εἰκόνας τὰς καὶ χρωμάτων καὶ ψηφίδος καὶ ἐτέρας ὑλῆς ὑπερβαλόντως ἐχέσκει ἐν ταῖς ἁγίαις τῶν Θεῶν Ἐκκλησίαις ἐν ἱεροῖς σκώβεισι καὶ ἐσθῆσι, τείχεσι τε καὶ σάνισιν εἰκοῖς τε καὶ ὁδοῖς. ἰδὲ ἡ Συνόδος ἔπειτα Εἰκόνας καὶ ψηφίδος καὶ χρωμάτων καὶ ἐτέρας ὑλῆς, ἢ τοὶ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ καὶ ἐτέρων μετὰ τῶν δηλονότι, ὡς ἔλεγε πράξει τετάρτη τῆς Συνόδου ὁ Ἀμορῶν Θεοδόσιος, ἔκ παντοίας ὑλῆς χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ καὶ πάντας χρωματεργίας, καὶ δὴ καὶ διώλεσεν ἐν ἱεροῖς σκώβεισι καὶ ἐσθῆσι τείχεσι τε καὶ σάνισιν, Ἀγάλματος δὲ ἢ Ἀνδριάντος κατασκευῆς ἔδὲ ὅπως ἐ-

μνήσθη, μάλιστα δὲ οἱ λόγοι αὐτῆς ἀναρρίκται ἐστὶ τῶν Ἀγαλμάτων καὶ τῶν γλυπτῶν, καὶ ἄθροισμα. Ὁ ἁγιώτατος Κωνσταντῖνος ἐποίησεν Εἰκόνας, ἀλλ' ἐν σάνισι, 5 καὶ μαρτυρῶν ὁ Ἀγκυριανὸς χρυσογράφος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτῇ, ὅτι ὡς σημειῖται, ὅτι αἱ Ἀρεταὶ Εἰκονοκλάται. ἀλλὰ καὶ οἱ μετὰ αὐτῶν Βασιλεῖς ἐς τὰ Παλάτια καὶ ἐς τὰς φόβας Εἰκόνας ἐποίησαν, ἔμῳ καὶ Ἀγάλματα, καὶ ἰδὲ ἐν τῇ Συνόδῳ τῶν ἑπιστολῶν τῶν Πατριαρχῶν, 10 τὰς Θεσσαλίας τῶν ἑπισκόπων καὶ τὰς περὶ τῶν Εἰκόνων μαρτυρίας καὶ αὐτῶν τῶν ὁρῶ τῆς Συνόδου λέγοντες καθάρως, ὅτι καὶ ἐν τοῖς εἰκοῖς καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν ταῖς καὶ ἐν σάνισιν ἐχαρακτίζοντο αἱ Εἰκόνας, δὲ δὲ εἰπὼν καὶ ἐν ὁσέως, ὅπως ἐδήλωσεν καὶ τῶν 15 ἐσθῆτων. Ὁ ὀρθόδοξος τῆς τῆς ἐν Τρέλλῳ Συνόδου καὶ, ὅν ἡ παρῆσαν δέχεται Συνόδος λέγει, ἔντισι τῶν σάνισιν Εἰκόνων γραφῶν ἀμύνει δακτύλῳ τῶν πρὸς τὸν δακτύλῳ ἐγχαράσσεται, ὅς ἐστι τύπον παρελήφθη τῆς χάριτος, ἔπειτα ὑπερβαλόντως, 20 καὶ πρὸς τὸν τῶν χάριτος καὶ τῶν ἀλήθειαν. ὡς αὐτῶν τὸ τέλειον καὶ ταῖς χρωματεργίαις ἐν ταῖς ἀπαύτων ὁψίσι ὑπογράφεται, τὸν τῶν αἰσιν τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀμύνει χριστῶ τῶν Θεῶν ἡμῶν, κατὰ τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα καὶ ἐν ταῖς Εἰκόσιν ὁπότε 25 νῦν αὐτὶ τῶν παλαιῶν ἀμύνει ἀνασηλῶσθαι ἐρχομένη. λέγει ὅτι ἐν γραφῶν ἐδείκνυν τὸν ἀμύνει ὁ Πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλ' ἡ τῶν ἀμύνει ζωγραφία ὡς ἔστα τύπος καὶ σκια μνηστὴρ γινέσθαι, ἀναγκάως δὲ περὶ τῶν τῶν χάριτος καὶ τῶν ἀλήθειαν ἐρχομένη ἵνα γίνηται τὸ τέλειον, 30 ὅπως ἐστὶν, ἵνα ὁ χαρακτῆρ τῶν Δεσποτῶν (καὶ μὴ ὁ τύπος δηλονότι ὅς ἐστιν ὁ ἀμύνει) ἐν Εἰκόσιν ζωγραφῶνται. ἐν Εἰκόσιν καὶ χρωματεργίαις ἔπειτα τὸ τέλειον, καὶ ἔκ ἐστὶ γλυπτὰ Ἀγάλματα καὶ Ἀνδριάντας. ἔπειτα ἡ Αἰμορῶν ἐποίησεν Ἀνδριάντας χάλασεν τῶν Χριστῶ ἐν Παισάδι, ὅν, ὡς εἴρηται ἐν τῇ δούτῳ βιβλίῳ, 35 τινὲς μὴ λέγουσιν ὅτι σωματεργίᾳ ὁ πρὸς τῶν μεγάλων Κωνσταντῖνα Βασιλεῖς Κωνσταντῖνος, καὶ ἔλαβε τὸν χαλκόν. Ἀνάμνος δέ τις λέγει, ὅτι ὁ ἱερατικός διερχόμενος κατέκλασε τὸν ἐν Παισάδι τῶν Σωτήρος ἡμῶν 40 Ἀγάλμα, καὶ αὐτίθεται τῶν Διός. μαρτυρῶν δὲ ὁ ἑπισκοπος αὐτῶν τῶν ἱερατικῶν ἐξεδουλεύσας κατεκαύθη πλησίον τῶν Ναῶν ἐς θυσίαν τοῖς Θεοῖς. φιλοσόφῳ δὲ ὁ ἀρεταῖος ἱερεὺς, ὅτι ἐλήφθη ἐς Ἐκκλησίαν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἦν τιμώμενος, καὶ 45 μετὰ τῶν ἱερέων ἤρχοντο βλέπειν αὐτῶν καὶ τὸν ἀρχέτυπον πόθου. γράφον δὲ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ρώμης Γρηγόριος ὁ δούτερος πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Γερμανόν, λέγει, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Αἰμορῶν ἐστὶν συγκατάβασις τῶν Θεῶν, καὶ νομικὴ ἀνασηλῶσις. καὶ σημειῖται, ὅτι ὡς 50 ἡ ἐν Τρέλλῳ ἐν τῇ εἰρημῇ καὶ ἐν τῇ ἐν τῇ Εἰκόνων γραφῶν ἦν ἀμύνει ἐγχεχαράσθη, ταῦτα ἐξωγραφημένος, ὅς ἐστι τὸν τύπον ἐλήφθη τῆς χάριτος, ἔπειτα ἐπήγαγον, ὅτι τῶν μὴ τύπος κατασκευάσθη, ἢ τοὶ δεχόμεθα, τῶν δὲ χάριτος καὶ τῶν ἀλήθειαν περὶ μῶν.

μῶν. ὡς αὖ ἐν τῷ τέλει καὶ ἐν ταῖς χρωματουργί-
αις οὗ τοῖς αὐτῶν ὁμοίαν ὑπογράφεται, πὺν κατὰ
τὸ ἀνθρώπινον τὴν χεῖρ χαρκτηῖρα ἐν τοῖς εἰκόσιν
αὐτῇ τῇ παλαιᾷ ἀμνὴ ἀνασηλῶται ἐλίζομεν. ἔτι
5 ὡσαύθα φησὶν ὁ Πάπας Γρηγόριος, ὅτι ὁ Ἀνδρι-
αὺς τῆς Αἰμορρόσεως συγκαταβάσει καὶ ἀγαθότη-
τι τῇ Θεῷ παντῶν νοσημάτων ἀλεξητήριον ἦν,
καὶ ὅτι ἰσχυρῶς ἀνασηλῶται ἢν μᾶλλον νομικὴ ἢ χα-
ρις ὁμοῖα ἐπὶ πενήμοις τῆς σκιάς, διὸ καὶ πῶν ἀγί-
10 ων ἐμύνηται (ἦτοι οἱ πατέρες τῆς ἐν Τρελλῷ Συ-
νόδῳ) θεοδύως τῇ Ἐκκλησίᾳ παρέδωκεν ἐν ταῖς
χρωματουργίαις πὺν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον χαρκτηῖρα
τὴν χεῖρ ἀνασηλῶται. ὡς περ γὰρ ἡ Σινώδος ἐν
τῇ Κανόνι ἐξέλαβε τὸν ἀμνόν, ἔτι καὶ ὁ Θεὸς Γρηγό-
15 ριος ἐξέλαβε τὸν Ἀνδριανόν τῆς Αἰμορρόσεως, διὸ
καὶ ῥητῶς τοῖς λέγει τῇ Κανόνι ἐν τῇ ἑπιστολῇ αὐ-
τῇ ὡς εἶπε. ἀλλὰ μὲν ἡ Σινώδος ἐκ ἐν ἑαυτῇ ἀμνὴ
ἐπὶ ἐν τῷ τῷ καὶ σκιά τὸν χεῖρ τῇ λοιπῇ ζω-
γραφῆται φησιν, ἀλλὰ πενήμοις πῶν χάριν καὶ
20 πῶν τελειότητα, καὶ ζωγραφῆται κατὰ τὸ τέλει
τὸν χαρκτηῖρα τῇ χεῖρ, ἐκ ἑαυτῆς, ἀλλὰ ἐν εἰκόσιν καὶ
χρωματουργίαις. οἱ οὖν ἀγίοις Γερμανοῖς, ὅν περ ὁ Πά-
πας Γρηγόριος ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐν τῇ πρὸς Λέον-
τα τὸν Ἰσαυρὸν ἑπιστολῇ μυρίως ἐγκωμίοις κατασεφεί,
25 ἑπιστολῇ πρὸς Θεοφάνη Κλαυδίου πέλει, καμνὴν ἐν τῇ τετά-
ρτῃ πρᾶξει τῆς παρῆς Σινώδος, μνημονεύει καὶ αὐτὸς τῇ
Ἀνδριανῷ τῆς Αἰμορρόσεως, ἀλλὰ μνημονεύων, τὰ μὲν
ἀγαλματα ἀναρῶν, τὰς δὲ εἰκόνας δέχεται καὶ βε-
βαίον, λέγει γὰρ ταῦτα, Προδήλως τῇ σωτηρίᾳ τῇ τῆς
30 εἰκόνας χάριτι ἐν συγκαταβάσει ποιητῶν πρὸς πῶν πί-

στιν τῇ γυναικί, δεκνύοντες ὅπερ ἡμῖν ἀνωτέρω δεδήλω-
ται, ὅτι ἐκ ἀπλῶς τὰ ὁποιοῦντα σκοπεῖται, ἀλλὰ
ὁ σκοπὸς τῇ πρᾶξιν δοκιμάζεται. λέγει δὲ ἐν
ταῦτῃ ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος ἰσορῶν τὰ περὶ τῇ Ἀν-
δριανῷ, ὅτι καὶ τῶν Ἀποστόλων τὰς εἰκόνας
Πέτρος καὶ Παῦλος, καὶ αὐτὴ δὲ τῇ χεῖρ Ἀλλὰ χρω-
μάτων ἐν γραφαῖς σωζομένης ἰσότητος. ἔτι δὲ
λέγει ἡμεῖς, ὡς τὰς ἐκ χαλκῆς σῆλας ἑπιτη-
δεύειν ἡμᾶς, ἀλλὰ ἡ μόνον δηλῶσαι, ὅτι καὶ τὸ κατ'
ἑθνικῶν σωθήσαν μὴ ἀποποιήσασθαι τῇ Κυρίᾳ,
ἀλλὰ εὐδοκῆσαι ἐν αὐτῇ ὑποδέκνυσθαι ἐφ' ἱκανὸν
χρόνον τῆς αὐτῇ ἀγαθότητος πῶν θαυματουργίαν,
τὸ καὶ ἡμῖν εὐαγγελιστῶν πρὸς κρατήσαν ἐθῶ κα-
κίζαν ἐκ ὅσιν. λέγει ὁ ἄγιος οὐ τῶν πρᾶξιν,
Ἀλλὰ συγκαταβάσειν ὁ Θεὸς ἐδέξατο τὸ ἔργον τῆς γυ-
νακός. δεύτερον, ὅτι ὁ ἰσορῶν Εὐσέβιος τὰ περὶ
τῇ Ἀνδριανῷ, ὁ αὐτὸς ἰσορῶν ὅτι ἐγένοντο εἰκό-
νες τῇ χεῖρ καὶ Πέτρος καὶ Παῦλος Ἀλλὰ χρωμα-
των. τρίτον, ὅτι ἐκ ἀπλῶς ἀποδεχόμεθα πᾶν τὸ τε-
λεῶν, ἀλλὰ ἐκ τῇ σκοπῇ ἀποβλεπούμεν, ἔτι δὲ ἐπὶ
δηλονότι Νόμος τὸ πᾶν, καὶ ἴδε ἀνωτέρω βι-
βλίᾳ οὗτος κεφάλαιον τρίτον. τέταρτον, ὅτι ἡ δό-
κτος ὁ Θεὸς τὸ κατ' ἑθνικῶν σωθήσαν γεγονός
Ἀλλὰ πρὸς καμνὴν ἱκανὴν ὑποδέκνυσθαι. πέμ-
πτον, ὅτι τὸ ἡμέτερον ἐθῶ ὅτι ἐπὶ τὸ ἐν μέ-
τῃ ἰσορῶν τῇ Εὐσέβει, ἢ Ἀλλὰ χρωματων δηλο-
νὸς εἰκὼν εὐαγγελιστῶν ἐπὶ, καὶ αὐτὴ ἵνα ἀναρῶν.
ἔτι, ὡς τὰς ἐκ χαλκῆς σῆλας μὴ ἑπιτηδεύειν,
τετέπαι σῆλας ἔτι ἐκ χαλκῆς ἔτι ἐκ ἄλλης ὕλης ἵνα
μὴ ἑπιτηδεύειν, ἦτοι ἵνα μὴ γίνονται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἀνυποφύεσθαι οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ περσικῶσεως τῶν ἀγαλμάτων ἀρχαιοτήτά τινά, καὶ τὸ τῆς Αἰμορ-
35 ρόσεως ἀγαλμα περβαλλόμενοι, δέκνυνται ἀπὸ τῆς παρῆς Σινώδος καὶ ἐτέρων ἀποδείξεων καμνι-
μοι, καὶ ἡ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ περσικῶσις τῶν ἀγαλμάτων ἀχρηστός τε καὶ ἀδίκος.

Ἀνυποφύεσθαι οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ τῶν ἀγαλμάτων
πρῶτον, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἦσαν τὰ ἀγαλματα ἐν τῇ
40 Ἐκκλησίᾳ. δεύτερον, ὅτι ὁ Ἀνδριανὸς τῆς Αἰμορρόσεως
ἐποίησε θαύματα, ὡς ῥηται ἀνωτέρω, Ἀλλὰ ῥητέον
πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἐδέξατο ἦσαν ἀγαλματα ἐν
πῶν Ἐκκλησίᾳ, ἐμὴ πρὸς Λατῖνοι λέγουσι πῶν καμνι-
σθησάν παρ' αὐτῶν Ἐκκλησίᾳ, ἥτις μᾶλλον αὐ-
45 ῥηθεὶς Ῥωμαϊκῇ καὶ νεωτεροποιῶν, ἐμὴ καθολικῇ
καὶ ἀρχαίᾳ. ἐπὶ δὲ ἦσαν ἀγαλματα ἐν πῶν καθολι-
κῇ, ἔδει αὐτὸς εἶπαι τὰς τόσας, καθὼς ἡμεῖς
αὐτὸς λέγουμεν, γράφοντες ὑπὲρ τῆς ἀληθείας,
καὶ μὴ ἀσαφῆς καὶ ἀμφιβόλαις καὶ ὁρμηνοῖς ζη-
50 τῶν συζητῶν μεγάλα τινά, καὶ μάλιστα μέγιστα.
πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ῥητέον, ὅτι ῥηται ἀνωτέρω
περὶ τῇ Ἀνδριανῷ τῆς Αἰμορρόσεως τὸ ἔπει περὶ
αὐτῇ ὁ Πατριάρχης Γερμανός καὶ ὁ Πάπας Γρη-
γόριος. ἔτι ἀναγνωσάσης τῆς χρίσεως ἐν τῇ αὐτῇ
πρᾶξι Λιτιπᾶτρε Βόσρης περὶ τῆς Αἰμορρόσεως,

ἔπει ὁ Ταράσιος, ὡς καὶ εἰκόνα ἐσηλογραφῶν,
τῇ Θεῷ αὐτῷ περσικῶν, ὅτι τρίτον ἡ Αἰμορρόσεως
τὸν Ἀνδριανόν, ἐκ ἑαυτοῦ ἐσηλογραφῶν Ἀνδριανόν
καὶ εἰκόνα, ἀλλὰ μόνον εἰκόνα, σύμφωνα λαλῶν
ὁ ἄγιος τοῖς ἀγίοις Γερμανῷ καὶ Γρηγόριῳ, ὅτι ὁ
μὲν Ἀνδριανὸς δηλοῖ τὴν σωτηρίαν Θεῷ συγκατα-
βάσει πρὸς καμνὴν, ἐμὴ καὶ πρὸς, ὅθον ὑπ' ἑαυτοῦ
ἑτέρω, ἔπει Βασιλέως, ἔπει Ἀρχιερέως, ἔπει ἄλλοι ἡ-
νὸς Χριστιανῶν γέγονε πῶς ποτε ἀγαλμα ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, τῶν δὲ εἰκόνων ἡ χρῆσις, ὡς διώρισαι ἐν
τῇ Ὁρῇ τῆς Σινώδος, ἦν, καὶ ἐπὶ, καὶ ἔσαι ἐως τῆς
ἡμέρας τῇ Κυρίᾳ. ἐν τῇ μέρῃ τῆς ἑπιστολῆς τῇ
Γερμανῷ, ὡσαύτα ἀπαγορεύει πῶν ἑπιτηδεύειν τῶν Ἀν-
δριανῶν, χρισματικῶς ἐξασκηθεὶς ταῦτα, οἱ
Γραικοὶ τὸ ἄγιον Θυσιαστήριον, ἵνα μὴ πᾶσι οὐδὲν
λατῶν τῇ Θεῷ, καμνέμοις περικλείωσιν, ἐν οἷς τὰς
σεπίας ἀνασηλῶν εἰκόνας, δι' οὗ καὶ τὰ αὐτὰ πε-
ριφράσσεται, καὶ τῶν ἀγίων οἱ τύποι περσικῶνται.

πρὸς

πρὸς τὴν γὰρ δοκεῖ ἀφορᾶν ὁ Γερμανός, ἐπεὶ δὲ Ἀνδριάντων αὐτὸ τὴν γυνέσθαι ἀμύχανον, ὅθεν καὶ πλὴν τῶν Εἰκόνων Χρηστὶν αἶτε δὴ κοινοτέρωτι καὶ πρὸς τὸ περικλείειν ὁ Χρηστὴν, ὡς αὐτοῦ πρὸς κατω- νόμασιν, ὅτι γὰρ καὶ τὸ ἱερὸν Ἀνδριάντας ἐγείρειν, ὡς βέβαιον, καὶ ἐκ ἀσυνήθους τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐκ τε διαλαλῶν τινῶν Ἐπισκόπων, καὶ ὅτι τὸ ὄρα αὐτῶν τῆς αἰτίας ταύτης Συνοδὸς καθίσταται πρὸς δὴ- λότητα. Ἀλλὰ ῥητὸν ὅτι εἴρηται αὐτῶν ὁ σκο- πὸς τῶν Γερμανῶν, ὡς ἐκ ἐπὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἡ Ἀνδριάντας εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν μὴ γίνεσθαι, καὶ θεωρεῖσθαι ὁ τό- πος. εἰς τὰ λοιπὰ δὲ ἀπερὶ λέγει ὁ Χριστιανικός, λέγοντι ὅτι ἀσυνήθους ἐπὶ τῇ τῇ ἀρχαιότητι καὶ τῇ πρᾶξι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς δὲ δια- λαλῶν τῶν ἐν τῇ Συνοδῇ Ἐπισκόπων ἐμνήσθη ἐπὶ-

ρη Ἀνδριάντας, πλὴν τῶν τῆς Αἰμορρόσεως, καὶ ἀνά- γινωθὶ ὅλα τὰ πρακτικὰ τῆς Συνοδῆς, ἀλλὰ μὴ καὶ ὁ ὅρος τῆς Συνοδῆς κοινῶς, καὶ ἰδίως πατέρες, καὶ αἱ μαρτυρίαι τῶν παλαιῶν ἀγίων, ζωγραφίας, χρωματεργίας καὶ κρησχύτες Εἰκόνας λέγουσιν ἐν τοίχοις, ἐν σάνισιν, ἐν Νηαῖς, ἐν οἴκοις, ἐν οἴδοις, καὶ Εἰκόνας ἐν ἱεροῖς σκαύεσι καὶ ἐν ἡσὶ καὶ τὰ ἐξ ἡς, ὡς δὲ λόγος Ἀνδριάντων ἡ Ἀγαλμάτων, πλὴν τῶν τῆς Αἰμορρόσεως, καὶ τῶν, πρὸς ἀθέτησιν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀπότηδόν, καὶ ὅτι τὸ ἀπότηδόν Ἀνδριάν- τας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ πρὸς κληρὶν, ἐκ ἐστὶν ἔργον σωθήσεται καὶ ὡς βέβαιον, ὡς ὁ Χριστιανικός φησὶν, ἀλλὰ ἐστὶν ἔργον ἀσυνήθους, ἀγνώστον, ἀπρακτικόν, ἀχρη- στον, ἀδεκτικὸν καὶ ἀμαρτυρικὸν καὶ πρὸς αἰτίας λατι- νικῇ κληρονομία. 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

ὅτι τὸ Ἀγαλμάτα κατασκευάζειν, καὶ Εἰκόνας εἶναι ἐκ κρηρῶν, μύρων, βαλσάμων καὶ ὕδατος ποιεῖν τὴν ῥώμης καὶ πέμπειν τοῖς βασιλεῦσι, καὶ θρύπτειν ταύτας λέγειν ἀμαρτίας ὡς τὸ σῶμα τῶν Κυρίων, ἀνα- 20 τρέπονται ἐν ταῦτα ὡς ἐσφαλμένης γνώμης καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀντικειμένης διὰ πολλῶν μαρτυριῶν, καὶ ὅτι καὶ πλὴν ὕλῃν, ἀλλὰ διὰ τὸν τύπον πρὸς κληρὶν αἱ Εἰκόνας, καὶ περὶ τῶν τῶν πρὸς αἱμῶν ἡμῶν ἡ τῶν Εἰκό- νων ζωγραφία, καὶ ὅτι ψευδὴ καὶ γελοῖα τὰ λεγόμενα περὶ τῶν Εἰκόνων τῶν Πάπας.

Οἱ ἀντικειμένοι ἐπιστάγασιν εἰς πλὴν πρὸς κληρὶν τῶν ἀγίων Εἰκόνων Εἰκόνας τινὰς κρησχύτες, καὶ λέγουσιν ἵνα αὐτὰ πρὸς κληρὶν, πρῶτον, ὅτι εἰς κατεσκευασμένην ἐκ κρηρῶν καθαρῶν καὶ αἰγῶν ὕδατος Ἀγασμῶν. δεύτερον, ὅτι ταύτας κατα- 25 σκευάζει ὁ Πάπας ἐκ ὡς ἀπὸ θρύπτειν μόνον ἀπλῶς, ἀλλὰ ὡς τοποτηρητῆς τῶν Χριστῶν. τρίτον, ὅτι αὐτὰν ὡς ἐν αὐταῖς Εὐχαῖς θαυμασά. τέταρτον, ὅτι ποιεῖσιν καὶ θαύματα. πέμπτον, ὅτι καὶ ἀμαρτίας θρύ- πτουν ὡς καὶ τὸ σῶμα τῶν Χριστῶν. ὅκτον, ὅτι βα- 30 σκευάζουσιν αὐτὰς οἱ Χριστιανοὶ ὡς οἱ Ἑβραῖοι τὰς Εἰκό- νας τῶν Ἀλεξάνδρων. ἕβδομον, ὅτι ἡ ἀρχαία πρᾶ- ξις καὶ τὸ τοῦτον εἶδος τῶν Εἰκόνων ἐδωκεν. ὄγ- 35 δοον, ὅτι ἐξήλθεν ὁ Πάπας Λέων ὁ τρίτος μίαν τοι- αύτην Εἰκόνα Καρόλου τῷ Ῥηγὶ Φραγκίας καὶ Ὑλα- βήθῃ αὐτῶν, καὶ Οὐρβανὸς ὁ Πάπας ἐξήλθε μίαν Ἰωάννη τῷ Παλαιολόγῳ, καὶ ἐκείνος πρὸς ἐτάξαι καὶ 40 ἐτιμήθη μετὰ λιτανειῶν ὡς τὰς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ῥητὸν πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι αἱ Εἰκόνας καὶ πρὸς κλη- ρὶν διότι εἰσὶν αἰγῶν ὕλης ἢ αἰγῶν κατασκευῆς, ἀλλὰ ὅτι ἐκονίζουσιν τὸ πρῶτον, τὸ δὲ πρὸς κληρὶν εἶναι διὰ τὴν μεμνησμένην ὕλην καὶ κατασκευῆν, πρὸς 45 ῥω ἐπὶ τῆς αἰγῶν τῶν Χριστῶν Ἐκκλησίας. ὅθεν ἡ Συνοδὸς ἐκ τῆς ὀρθῆς ὡς χρωμάτων καὶ ψηφίδος καὶ ἐτέρων ὕλης ἀπότηδόν ἐχέσθαι γίνεσθαι φησὶ τὰς Εἰκόνας, καὶ μὴ καὶ ἐκ κατασκευῆς, ἢ ὕλης αἰγῶν, ἢ σωθῆναι, ἢ μεμνησμένης. ἕκτα λέγεται ἐκ τῇ τετάρτῃ πρᾶξι τῆς Συνοδῆς, ὅτι γινώσκοντες ὅτι γινώσκοντες 50 ἐξήλθεν, κατεξέσασα δὲ τῶν χρίσματος τῶν τῶν, ἐν ᾧ ἡσαν αἱ αἱ Ἀνδριάντας ἐξωγραφημένοι, καὶ βαλῶσα ἐν ὕδατι, καὶ πιῶσα, ὡς γινώσκοντες. ἰδὲ τῶν

καὶ ὕλη τῆς Εἰκόνας ἐθαυματούργησεν, καὶ πρὸς ὅτι 25 ἡ σωθῆναι τῶν Πάπας τῶν βικαρίων δὲ Εὐχῆς γινο- μένη Εἰκὼν θαυματούργη; καίτοι καὶ εἰς πλὴν πρᾶ- 30 ξαν Συνοδοὶ εἰσιν αἱ διαλαλῶντες ἀπατέρες πλὴν ὕλην διότι δὲ πρὸς κληρὶν, λέγοντες, ὅτι τὰ ξύ- 35 λα ἀφελῶν τὸν τῶν τύπων τῶν Σταυρῶν, καίτοι, καὶ 30 ὅταν ὁ χρωματισμὸς ἀφελῶν, καίτοι ἡσαν. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι Θεοφιλοὶ ὁ Βασιλεὺς Λά- 40 ζαρον τὴν ζωγραφίαν ἐρεσάσας, καὶ δὴ καὶ εἰς φυ- λακίῳ ἔχει, μεμνησμένην κατὰ τῶν ἀγίων Εἰκόνων, ὁ δὲ εἰς πλὴν φυλακίῳ ἐκείνῃ, ὁ Πάπας ὢν, ἐκ δὲ βικα- 35 ρίου τῶν Χριστῶν, ἀλλὰ ἀπλῶς Χριστιανός, ἐξωγραφη- σεν Εἰκόνα τῶν Περδρόμων, ἡτὶς ἔμελλε πολὺν κλη- 40 ρὸν, καὶ ἐθαυματούργη, καὶ αὐτὰ Εἰκόνας ἡ δὲ διότι εἰς ζωγραφία τῶν ἀγίων Λακῶν, ἡ ἑτέρα τινὸς ἀγίου, ἡ 45 δὲ αὐτὴ αὐτῶν διὰ τῶν οἰκονομῶν ἐθαυματούργησεν 40 καὶ θαυματούργησεν, καὶ ἰδὲ ἐν τῇ τετάρτῃ πρᾶξι τῆς Συνοδῆς πολλὰς πολλὰς Εἰκόνων ἐξωγραφῶν θαυ- 45 ματεργίας, καὶ ἐθαυματούργησεν δὲ διότι ἡσαν με- μνησμένην ἐκ τοποτηρητῶν, τῶν γὰρ ἀγίων τῇ ἀρχαιότητι καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. πρὸς δὲ 45 τὸ τρίτον, ὅτι αὐτὰς αἱ Εὐχαῖς ἐκ εἰσὶν ἀναγκασταί, ἀλλὰ μήτε Χρηστέας εἰς τὰς Εἰκόνας, ὅθεν ἐκ τῇ ὀκτῇ πρᾶξι τῆς παρέσσης Συνοδῆς, Τόμῳ τε- 50 τάρτῳ, φέρεται ἡ ὀκτὴ Κοπρωνύμῃ Συνοδος κατη- γορεύσασα τῶν Εἰκόνων, καὶ λέγουσα, ἡ τῶν Εἰκόνων ὀνο- 55 μασία ἐκ ἔχει Εὐχὴν ἀγαθῶν αὐτῶν, ἐν ᾧ καὶ πρὸς τὸ αἶμα ἐκ κοινῆς μετενεχθῇ, ἀλλὰ μὴ κοινῇ καὶ αἱμῶν ὡς ἀπότηδόν αὐτῶν ὁ ζωγράφος. πρὸς ταῦ- 60 τα ἡ αἰγῶν Συνοδὸς διὰ ἐπιφανίαν Διακόνου δόκτω- ρεῖσας, ἐκ εἶπον, ὅτι γινώσκοντες Εὐχὴν ὕλην τῶν Εἰκόνων, ἀλλὰ

ἀλλ' εἶπον, ὅτι ὁ τύπος τῆς Σταυροῦ ἔκ' ἔχει ὄχλόν, καὶ γίνεται χωρὶς ὄχλου, καὶ προσκυνοῦντες αὐτὸν μεταλαμβάνουσι ἀγιασμὸν ἡνός, καὶ ἱερὰ σκόνη Δι' ἡμετέρας ἔχοντες καὶ ἀσπαζόμενοι, ἀγιασμὸν λήψαντες παρ' αὐτῶν ἐλπίζοντες. πρὸς δὲ τὸ τέταρτον, ὅτι καὶ ὁ τὸν ἀνόμοιον ὡς δὲ Λεὶτὶ ἐρριπιάμενος, καὶ προσκυτεύσας ἑυδόξει, ἐθαυματουργῇ Δι' τῆς Δι' αὐτοῦ πᾶν κολύβων, καὶ ἡ Οἶος τῆς Βαλαάμ ἐλάλησε, καὶ δὴ Ναβεχοδονόσορ καὶ Παρθὼ καὶ Καϊάφας πρὸςφύλαξαν κατὰ τὴν θείαν οἰκονομίαν, ἀλλ' ἔτι μῶνται, μόνον γὰρ ἐκείνα ὡς ἡ Ἐκκλησία διώρεται ἵνα τιμῶμεν, τιμῶμεν, ἔτι μῶν καὶ τὰ μέσα, ὅτι περ μὴ ὅτι τῶν τιμημένων, αἰετοῦ ὁ Θεὸς οἰκονομικῶς σωτηρίαν Δι' ἐκείνων, ὡς καὶ ἡ σκία τῆς Πέτρης, καὶ ἄλλα πολλὰ. ἔτι ἐθαυματουργῇσαν αὐτοῦται Εἰκόνες, ἐθαυματουργῇσαν ὡς Εἰκόνες, καὶ ἡ Δι' τὸν Βάλσαμον, ἡ τὸ Μύρον, ἡ τὸν Ἀγιασμὸν, ἡ τὴν Δοτὴ τῆς Πάπης κατασκόλων, τῶν γὰρ ψεύδους καὶ γελοῦν, τὸ μὲν, ὅτι πᾶσα Εἰκὼν μαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς κοινῆς τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ἐθαυματουργῇ, ἡ θωματουργῇ, κατεσκόλαται ὑπὸ τῆς Πάπης, ἐδεμία παύτως. τὸ δὲ, ὅτι ἡ κοινὴ αἰμὴ ἔτω μιν ὡς Εἰκόνες, ἵνα μὴ θωματουργῇ, καὶ τὸ ἐπὶ ὁμῶν δὴ λον. πρὸς δὲ τὸ πέμπτον, ὅτι αἱ Εἰκόνες εἰσὶν ὡς ἀληθιναι. ὡς ἀγιασμὸν τινὸς παραίται, καὶ ὅτι αἱ Εἰκόνες τῶν πρωτότυπων, ὅθεν ἔλεγον ἡ ἁγία Σύνοδος ὡς τῶν ἀνωτέρων ἐρημικῶν ῥήματι, τὸς Σταυροὺς ἀσπαζόμενοι καὶ τιμητικῶς προσκυνοῦντες, μεταλαμβάνουσι ἀγιασμὸν, ἐπεὶ καὶ ἱερὰ σκύν' ἔχοντες, ταῦτα ἀσπαζόμεθα καὶ περιπυσομένη καὶ ἀγιασμόντινα λήψονται παρ' αὐτῶν ἐλπίζοντες. ἀγιασμὸν ἔν λαμβάνουσι Δι' τῆς προσκυνοῦσας τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ἀμαρτίας δὲ λύσι ἀπλῶς ὁ ἐκονιζόμενος Χρυσὸς καὶ τὸ σῶμα καὶ αἷμα αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ αὐτοῦ ὁ Χρυσός. αἱ δὲ αἱ Εἰκόνες ἔχουσιν τὸ ἀζώωμα τῆς σώματος καὶ τῆς αἵματος τῆς κυρίας, ἔτι δὲ ἄλλο ἐστὶ τῶν, ἀλλ' ἡ δὲ ἡ Εἰκὼν ἐστὶ τὸ ἐκονιζόμενον, ὅπερ ἡ Ἐκκλησία ὡς βλάσφημον ὁποσείπτει. πρὸς δὲ τὸ ἕκτον, αἱ καὶ ἔξω τῆς σκοπῆς τῆς ὁδοῦ, τὸ ἔχον τὰς εἰκόνας τῶν Εἰκόνων τῆς Ἀλεξάνδρου, ὅμως ῥητέον, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἀντὶ Εἰκόνων ἐλλειμνικῶν ἔχουσιν τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ὡς ἡ Ἐκκλησία κρατῇ, καὶ ἡ ἀρχαία μαρτυρεῖ ὡς ὁδοῦ, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁμῇ. λέγει γὰρ ὁ Χρυσόστομος ὁμιλίᾳ δεκάτῃ ἐνάτῃ εἰς τὸν ἀντιόχεια λαόν, Αἱ γυναικες καὶ τὰ παιδία τὰ μικρὰ ἀντὶ φυλακῆς μεγάλης Εὐαγγέλια ἐξαρτῶσι τῆς τραχέως καὶ πανταχῶς περιφέρεισιν ὅπως αὐτὰ ἀπίωσιν. καὶ τοσαυτῶς τῆς τῆς ὁδοῦ, ὁμιλίᾳ ἐβδόμη καὶ δέκατῃ, Πολλὰ νυνὶ τῶν γυναικῶν Εὐαγγέλια τῶν τραχέων ἐξαρτῶσαι ἔχουσιν. καὶ ἰσίδωρος ὁ Πηλυσιώτης ὁποσείπτει πεντηκοστῇ, βιβλίῳ δευτέρῳ, ὅτι τὰ φυλακτῆρα δέλτια τὰ μικρὰ τὸν Νόμον ὠδίνοντα, ὡς περ ἐφόρην οἱ τῶν ἱερῶν καὶ ἡγῆται, ὡς περ νυνὶ αἱ γυναικες τὰ Εὐαγγέλια τὰ μικρὰ. καὶ ἐβασάζουσιν καὶ Εἰκόνα, βασιάζουσιν ἁγίαν ὡς ἡ Ἐκκλησία παρέδω-

κον, ἐκὶ μεμνημένη Δι' τοιαῦτα ὕλης καὶ κατασκόλης, ὅπερ ἐν αὐτῇ εἰς ἔργον καὶ ἀγίωσιν εἰς τὴν ἀρχαιότητα. Εἰς τὰς ἁγίας Εἰκόνας σκαπῆσιν οἱ ὁδοῦ τοῖς τὰς σκύν' ἡ καὶ κοιλαίνεσιν τὸν χρυσόν, ἡ ἄργυρον, καὶ βάλλουσιν ἐνδον μέρη τιμῆς ξύλου καὶ ἁγίων λειψάνων, αἵτινα σωτηρίᾳ τῶν Εἰκόνων, καὶ τῶν ἑκωνύων, τὸ δὲ βάλλειν τὸν Πάπαν Βάλσαμον, κηρίον καὶ Ἀγιασμὸν ὕδατος, καὶ ἐπ' αὐτῶν ψάλλειν ὕμνους, ἔτι ὁποσείπτει Εἰκόνας καὶ διδόναι ταύτας εἰς προσκυνοῦσιν, μάλιστα Δι' τὸ εἶναι αὐτὰς ὡς τοιαῦτα ὕλης καὶ ὡς τοιαῦτα τεχνίτη, καὶ λύεται, καὶ ὅτι τῶν ἑργων ἐκινώσκει ἡ Ἐκκλησία, ἐδιδόσαν τῶν οἰπατέρων, ἐκ ἐδιδόσαν τῶν αἰσινῶν, ἐκ ἐπὶ τῶν οἰαρχαίῳ ἐκονομῶν, ἀλλ' ὁ μόνον τὸ χρίσμα τῶν παλαιῶν ἐπλάσε τῶν εἰς ἀπῆλ τῶν ἀθλῶν χρισματικῶν. πρὸς δὲ τὸ ἑβδόμον, ὅτι ἐκείνο ἐστὶ ὡς ὁδοῦ ἀρχαία, ὅπερ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία κρατῇ, τὰ δ' ἄλλως ἀρχαία ὁποσείπτει, ἐπεὶ δὲ τοιαῦτα εἰσὶ καὶ αἱ τῶν Αἰρετικῶν ἀρχαιότητες, ὅθεν τερματιστὸς ἦν καὶ ἐπὶ ὁ Βαρνάβας, ἐπεὶ δὲ πόθον ἔχει λαβὼν τὸ βέβαιον, ὅτι ἦσαν εἰς τὴν πρὸς τὸν ἐκτὸς ἐπὶ τῶν Χρυσῶν αὐτοῦται Εἰκόνες; καὶ πῶς ἐπαρῆσαν ἁγία Σύνοδος καὶ Γρηγόριος ὁ δόκιμος, ὁ Ἀδριανὸς ὁ πρῶτος καὶ Λέων ὁ τέταρτος, καὶ Γερμανὸς καὶ Νικηφόρος καὶ μεθ' αὐτῶν καὶ Γερσίος οἱ Πατριάρχαι, καὶ ὁ Δαμασκηνός, καὶ Πλάτων καὶ Θεόδωρος οἱ Στρατῆται καὶ ὁ Σάββας ἑυθύμιος καὶ Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης οἱ γραμματεῖς καὶ κατὰ τὴν ὁδοῦ καὶ ἡ ὁ ἱεροσολύμιος ὁποσείπτει τῆς Βασιλείας μεγάλης καὶ σχεδὸν οἰκουμένης Σύνοδος καὶ αἱ λαοὶ ὁδοῦ, αἱ εἰπόντες περὶ τῆς ἀρχαιότητος τῶν Εἰκόνων, ταῦτα τῶν ἱεροῦ ἐσιώπησαν ὡς περ καὶ τὰς ἀνδραγάτας; ὡς νεωτέρημα αὐτοῦται Εἰκόνες παπικῶν, καὶ Δι' τῶν καὶ ὁποσείπτει. πρὸς δὲ τὸ ὄγδον, ὅτι πέπομφεν ὁ Λέων τῆς Καρδῆ τῶν αὐτῶν Εἰκόνας, ἐπὶ ὅπως πιστεύουσι, καὶ ἴδε κατωτέρω εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον τὰ περὶ αὐτῶν. καὶ ἐκείνο, ὅπερ Οὐρβανὸς ἔστειλεν Ἰωάννη τῷ Παλαεολόγῳ καὶ ἐμήθη εἰς λιτανείαν τῆς μαρτυρεῖ; παρέξ πάλιν αἱ ἴδιοι νεωτέρημα Λατῖνοι, καὶ πῶς ἐδὲς Ἀνατολικῶν τῶν ἑσσημείων; καὶ τῶν ὡς ἐν καὶ ἀληθῆς, πάλιν ὁποσείπτει ἡν, ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡ ἡγετομία τῆς Οὐρβανῆ καὶ ἡ δόξα τῆς Ἰωάννης δέγμα τοιαῦτα ἐδιδόσαν βεβαιῶσαι, ἐμήθη τῆς εἰσοι ὅτι ὡς Εἰκόνας ἐδίδοντο αὐτάς, καὶ ἔχ' ὡς ὡς τοιαῦτα ὕλης καὶ ψιθυρισμῶ παπικῶ κατεσκόλασθαι. ὅτι γὰρ αἱ αὐτὰ εἰκόνας καὶ ὁποσείπτει ὡς Ναοὶ ἱεροῖς, λέγει τῶν ἑκατὸ Φωτῆς Σύνοδος πρὸς δεκάτη, κανόνι ἐβδόμῳ. Εἰκόνα δὲ γίνεσθαι δι' ὄχλόν καὶ σωθεμάτων τινῶν, μόνων τῶν παπικῶν ἐπὶ ἀνόμῳ. λέγεισιν τινές, ὅτι ἡ Εἰκὼν τῆς Χρυσῆς περιτιμᾶται τῆς τύπης τῆς Σταυροῦ, καὶ ὅσον ἡ Εἰκὼν τύπος τῆς Χρυσῆς, ὁ τύπος δὲ τῆς Σταυροῦ τῶν μνήμην ὡς τῆς τῆς σωρωθῶντος, ἡ Σύνοδος ὅμως

φησὶ περὶ τῆς εἰκόνος ἐξίσταται τὸ τύπον τῆς σταυροῦ πάλιν
Εἰκόνα τῆς Χρυσῆς, ὅτι αἱ εἰκόνες ἐὰν γίνονται ποτε μὲν εἰς
μέγα μῆκος, ποτε δὲ εἰς μικρὸν, ἢ κωλύει, ἢ παρὰ τὴν φύσιν
σχῆμα τῆς σταυροῦ ἢ γίνεται ὅσον ἢ τὸ ξύλον τῆς σταυροῦ,
ἀλλὰ ποτε μὲν συνώτερον, ποτε δὲ πλατύτερον, βραχύ-
τερον ἢ μακρότερον, καὶ αἰὶς αὐτῆς τύπος, καὶ ἴδιον πάλιν
ἐπισημαίνει τῆς φωτὸς πάλιν ἐξηκοσίων τετάρτου, ὅτι περὶ
ἐκείνης τῆς εἰκόνας δι' αὐτῆς περὶ, πρῶτον, ὅτι περὶ
τῆς Νουῆς ὡς τὸ ἱερὸν τῆς Χερυβίμ. δεύτερον, ὅτι διδά-
σκει περὶ φησὶ, διδάσκει, ὁσιότητος, μαρτύρια,
τὰ πάθη καὶ τὰ θαύματα τῆς Χρυσῆς, ὅτι βιβλίον

λέγονται τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἀμαθῶν, ὡς ὁ Διά-
λογος ἐν τῇ πρὸς Σικκένδρον βιβλίῳ φησὶ, τρίτον,
ὅτι διεγείρει πρὸς μίμησιν τῶν ἀγίων κατὰ τὸν ἅγιον
Βασίλειον εἰς τὸν Γόρδιον, καὶ ἄλλους ἀγίους, καὶ πάλιν
παρῆσαν Συνοδὸν. τέταρτον, ὅτι ἀνέμνησιν τῶν
γεγονότων τίθεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Χριστιανῶν.
πέμπτον, καὶ αὐτὴν ἔρωτες, ὅτι ἐρχόμενοι εἰς ἀ-
νάμνησιν, ἐπικαλέμεθα μετ' ἐλπίδος τὴν μὲν Θεὸν
ὡς Σωτῆρα, τὰς δ' ἀγίους μετὰ ἀγάπης ὡς πρεσβυ-
τάς εἰς Χριστὸν, ἵνα διὰ τῆς ἐκείνων πρεσβείας ἱε-
ρώς ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Φραγγοφύρτῃ Συνοδῆς κατὰ τῶν ἀγίων Εἰκόνων.

20

Εἰς τὸ ἐξηκοσιοστὸν εἰκοστὸν ἔκτον ἔτι περὶ
ἐσέταξον ἵνα μὴ περὶ τῶν αἰγίων Εἰκό-
νες ὁ Ἰσαυρος, καὶ εἰς τὸ ἐξηκοσιοστὸν πεντα-
κοστὸν τέταρτον ἡ Θροισὶς ὁ Καββαλῖνος πάλιν Συνο-
δὸν κατὰ τῶν ἀγίων Εἰκόνων, εἰς δὲ τὸ ἐξηκοσιο-
στὸν ὀγδοηκοστὸν τέταρτον ἡ Θροισὶς ἢ παρῆσαν Οἰκα-
μυρική Σύνοδος, ἀφ' ἧς ἀπελθόντες εἰς Λαζάρους τῆς
Πάπας εἰς πάλιν Ρώμην, ἔχον καὶ τὰς πράξεις τῆς Συ-
νόδου, αἰγίνες ὁκοινολογήθησαν κατὰ πάλιν σωτήριαν
εἰς ὅλην πάλιν Δύσιν. Λέγουσι δὲ οἱ Καλβῖνοι ὅτι ὁ
τότε Ρήξ Φραγγίας Κάρολος ὁ μέγας ἀντιφερόμενος
τῇ περὶ τῆς Εἰκόνων, ἡ Θροισὶς Σύνοδος τι-
μῶν Ἐπισκόπων Φράντζας, Ἰταλίας καὶ ἄλλων τό-
πων, οἵ ἦσαν εἰς πάλιν ἐξουσίαν αὐτῆς, ἦσαν δὲ Ἐπί-
σκοποι τελακῆσιοι, σωτῆρας δὲ εἰς πάλιν χώραν
Φραγγοφύρτῃ ἐν ἧς ἐξηκοσιοστῶ ὀγδοηκοστῶ τετάρ-
τῳ, γέγονε δὲ ἡ σωτέρις καὶ μετὰ τῆς γνώμης τῆς
Πάπας Ἀδελανῆς, ὅστις ἔπεμψε καὶ Λαζάρους Θεοφύλακ-
τον καὶ Στέφανον Ἐπισκόπους. κατεδίκασε δὲ ἐκείνη ἡ
Σύνοδος τὴν Φίληκα καὶ Εὐλίπαιον τὰς Αἰρετικές,
οἵτινες ἠβελήθησαν ἀνακηρύττειν σχεδὸν πάλιν Αἵρεσιν
τῆς Νεστορίας, ἀπέρριψε δὲ καὶ πάλιν ἐβδόμῳ Σύ-
νοδον ὡς δὴ ὅσον ἐρίσασαν ἵνα περὶ τῶν αἰγίων
νεὶ λατρευτικῶς, ὡς φαίνεται ἐν τῇ δ' αὐτῇ αὐτῆς
Κωνῆνι, ἔπειτα ἔγραψε καὶ εἰς βιβλίον κατὰ Εἰκό-
νων, ὀνομαζόμενον Καπιτελάριον, καὶ ἔσταλον αὐ-
τὸ εἰς τὸν Πάπαν, ἀλλ' ὁ αὐτὸς καταφρονήσας, ἀπέ-
βαλεν αὐτὸ. εἰ δὲ καὶ οἱ Αἰρετικοὶ λέγουσιν, ὅτι ὁ
Ἀδελανδὸς τὸ πρῶτον ἐδέξατο τὸ Καπιτελάριον, καὶ
ὑστερὸν ἀπέβαλεν αὐτὸ, καὶ τινες τῶν Λατίνων λέ-
γουσιν, ὅτι ὁ Ἀδελανδὸς ἀπατηθεὶς ὑπὸ τῆς Καπιτε-
λαρίας ἀπέβαλε πάλιν ἐβδόμῳ Συνοδὸν, ὑστερὸν δὲ γὰρ
πάλιν ἀπάντην, ἐδέξατο αὐτὴν, ἡμεῖς ὁμῶς λέγομεν
περὶ μὲν τῆς πρώτης, ὅτι ψεύδος ἐστὶ καὶ συκοφαν-

τία, περὶ δὲ τῆς δευτέρας, ὅτι ὁ Ἀδελανδὸς καλῶς
ἐφρονεῖ περὶ τῶν Εἰκόνων, καὶ τῆς Συνοδῆς τῆς Φραγγο-
φύρτῃ καὶ τὴν ὁρὴν ἐγίνωσκε καλῶς, καὶ ἦν τῶν πάντων
ἀδωμάτων ἵνα ἀπατηθῇ ποτε, ὡς καὶ τῆς ψεύ- 25
δος ἐστὶ. περιέχει δὲ τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι αἱ
Εἰκόνες αἰεζωγραφηθεῖσαι ἔκ ἐσιν ἀνακηρύττειν, πάλιν ὁ-
λίγον ὠφέλιμοι, πάλιν περὶ τῶν Εἰκόνων ὡς τῆς
ἀπέβαλεν ὅτι Κάρολος καὶ ἡ Σύνοδος αὐτῆς, καὶ
πολλὰ ἐβλάψαν, ὅσον κατέδραμον καὶ τῶν πα- 30
τέρων τῆς ἐβδόμης Συνοδῆς. καὶ ταῦτα μὲν οἱ Καλ-
βῖνοι. ἴσμεν ὁμῶς ὅτι τινες δυτικαὶ ἀρνεῖται ταύ-
τῃ πάλιν Συνοδῇ, ἀλλ' ὁ Βελλαρμίνος εἰς τὸ δέκατον
τέταρτον κεφάλαιον τῆς περὶ Εἰκόνων βιβλίου, καὶ
ὁ Βαρώνιος εἰς τὸ χρονικὸν αὐτῆς λέγουσιν, ὅτι τὸ βι- 35
βλίον Καπιτελάριον περιέχει τὰς πράξεις τῆς ἑκτῆς
Καρόλου εἰς πάλιν Φραγγοφύρτῃ Συνοδῇ, ἀπεβλήθη
ὁμῶς ὑπὸ τῆς Ἀδελανῆς, καὶ ἔτι πολλὰ λέγονται πε-
ρὶ αὐτῆς, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐβδόμῳ τόμῳ τῶν Συ-
νόδων, αἵτινα ἡμῖν ἐνταῦθα ἐνδεῖται ἐνδεῖται φαί- 40
νεται χρεία ἀνακηρύττειν, ἀρκῶ δὲ εἶπαι, ὅτι ἀντιφέ-
ρουσιν οἱ Καλβῖνοι λέγοντες, εἰ καὶ ὁ Ἀδελανδὸς ἀπε-
δοκίμασεν ἐκείνῳ πάλιν Συνοδῇ, ἔκ ἐσιν ὁμῶς ὁπο-
βεβλημένη διὰ τῆς ἀληθείας, καθότι καὶ Δέων ὁ
Πάπας ἔκ ἐδέξατο τὴν εἰκοστὴν ὀγδοὴν Κωνῆνι 45
ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῇ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
ἐδὸν ἡπὶ ὁμῶς ὁ Καίων ἦν βέβαιος τῆς αὐτῆς Συ-
νόδου. Ἀλλ' ῥητέον πρῶτον, ὅτι σοφιστοὶ οἱ Καλ-
βῖνοι, φέρονται κατὰ τῆς αὐτῆς σωτηρίας, καθό-
τι Οἰκαμυρική Σύνοδος ἐκείνη ἐστὶ καὶ λέγεται, ἐν ἧς 50
σωζέχονται οἱ πῶτε Πατριάρχαι ἢ δ' αὐτῶν. ἡ δὲ
Λαζάρων, καὶ οἱ πλείους καὶ δοκίμοι τῶν ὑφ' αὐτῆς
Ἐπισκόπων καὶ ἐτέρων ἱερέων καὶ σοφῶν, ἰδὲ μὴ
ἔχασα τὴν τε Πάπαν καὶ τὰς Πατριάρχας κατ' ὅν
ἔρηται τρέπον, ἔκ ἐσιν Οἰκαμυρική, ἀλλὰ Τραπεζική,
μύλλον

μαλλον δὲ ἔδὲ Τοπική, ἡ γὰρ αὐτομοσ ἔτε Τοπική
 ἐστίν, ἔτε ὅλως Συνοδική, ὡς ἦν ἡ ἐκκλησία Κοπρινούμα
 καὶ αὐτὴ ἡ ἐκ τῆ φεραγοφάρτη. δούτερον, ἑλέων
 ἐκ ἐδέξατο τὸν ἐρημίον Κανόνα τῆς ἐκ Χαλκη-
 5 δόσι περὶ τῆ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἐκύρωσαν αὐτὸν οἱ
 λοιποὶ Πατριάρχαι καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες, συνηγμένοι ὁπ-
 πάσης τῆς γῆς, εἰς δὲ ταύτην τὴν ἐκ φεραγοφάρτη
 τὸν Πάπαν (ὑποθέτεον γὰρ τὰς Λεγάτους τῆς Πάπας
 παρῆναι) ἔδδῃς ἦν τὸν λοιπὸν Πατριάρχων καὶ ἐ-
 10 δόνα τρέπον. τρέπον, εἰς δὲ Λέων τὸν Δαλαφύτου
 Κανόνα ἐκ ἐδέξατο, ἀλλ' οἱ μετ' αὐτὸν Πάπαι ἐδέ-
 ξαντο, ὅθεν ἐπὶ ἱερίαις τῆς Θεοῦ παρόντες εἰς
 Λεγάτοις τῆς Πάπας Ὁρμίσδου, Φημιζοῦρος τῆς Κων-
 15 σταντινουπόλεως Ἰωάννης Οἰκουμενικῆς ἐσιώπων, καὶ Ἐ-
 πιφάνιον καὶ Μηνῆν γράφοντες τῆς ἱερατικῆς Οἰκουμενικῆς,
 ἡσυχάζον παρόντες ὅ, τε Ἀναπύτος καὶ Βιγίλιος. ἔτω
 καὶ Ἐρμάκλειος ἔγραψε τὸν Σέργιον, καὶ δὴ καὶ Ὁμαν-
 20 εῖκτος τὸν Νουότιον καὶ τὸν Κυριακόν, καὶ ἐπὶ τὸν
 Συνοδικὴν τῆς πέμπτης, ὅστις καὶ ἐβδόμης τὸν δού-
 20 τερον τόπον εἶχον ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Οἰκ-
 ομενικὸς ἐκ αὐτοῖς ἐφημίζετο Δαλαφύτως, καὶ ἐκ τοῖς
 συνοδικαῖς Τόμοις ἔτος ἔγραφετο, καὶ οἱ Πάπαι ἰα-
 σμῶρος ἐδέχοντο, ὡς δὲ αὐτὸν τὴν ἐκ Χαλκηδόνι εἰς
 25 Λεγάτοις αὐτοῖς τῆς Λέοντος καταγορεύοντες τῆς Διοσκόρου
 ὅτι τὸν Φλαυιανὸν Κωνσταντινουπόλεως αὐθουτήσας ἐ-
 ταξον εἰς τὸν πέμπτον τόπον εἰς τὴν ἐκ Ἐφέσω λη-
 σερικῶν Συνοδόν, ἔλεγον ὅτι τὸν Κωνσταντινουπόλεως
 Ἀνατόλιον εἶχον αὐτοῖς πρῶτον, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς Οἰ-
 30 κουμενικῆς δέκνυται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντίνος
 τὸν μετ' Ῥώμης ἔγραψε Οἰκουμενικὸν Πάπαν, τὸν δὲ
 Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. καὶ

ἐκ τῆ ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς πάντες οἱ πατέρες τὸν Ταρσίον
 Οἰκουμενικὸν ἐφήμισαν ἑ μόνον ἀπαξ, ἀλλὰ πελάκις.
 καὶ κατὰ τὸ χιλιόστον διακοσσοὺν δέκατον πέμπτον
 ἡ ἐκ Λατινῶν Οἰκουμενικὸν τὸν Κωνσταντινουπόλεως
 διώκει. καὶ εἰς αὐτὴν δὲ τὴν ἐκ Φλωρεντίας συνά-
 35 θρουν παρόντες τῆς Εὐγενίου ὁ Κωνσταντινουπόλεως εἶ-
 χε τὸν δούτερον τόπον, καὶ τὸ Οἰκουμενικὸς πείσθη-
 μα. τὸν ἐκ Κανόνα εἰ καὶ ὁ Λέων ἀπέβαλον, ἀλλ' οἱ
 μετ' ἐκείνον Πάπαι ἐδέξατο, τὴν δὲ ἐκ φεραγοφάρ-
 τη ὁπὸ Ἀδελφῶν καὶ εἰς τῆς ἡμέρας ταύτης παρ-
 40 οῖς οἱ Πάπαι καὶ Πατριάρχαι καὶ αἰεθιμάτισαν καὶ
 αἰεθιματίζουσι, καὶ ὡς αἰετήσασαν τὰ πατέρα καὶ
 ἀρχαῖα καὶ ὡς τὰ διωρισμένα κοινῇ καὶ ὑπὸ πάσης
 τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας μαρτυρήματα καὶ ὅτι βε-
 βαίματα καὶ ἐνεργήματα ὡς ἀβλέψασαν. ὅθεν καὶ
 45 ἀσύμφωνοι αἰτοῦνται Αἰρετικοί, καθότι οἱ μετ' ἐκεί-
 νων τὰς Εἰκόνας καὶ ἐπεσκωῶσι, οἱ δὲ ἐκ' ὅ-
 λως δέχονται, ἀλλὰ καὶ ἐξυβρίζουσι. καὶ οἱ μετ' ἱσταν-
 50 καὶ Καββαλίνος τὴν περὶ σκωῶσιν τὸν ἀγίων Εἰκόνων
 ἀπεβάλλοντο, περὶ σκωῶν δὲ τὰ ἅγια Εὐαγγέλια καὶ
 τὰ τίμια ξύλα, τὴν ἐκ τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν
 ἅγιον τάφον ἐσέβοντο καὶ ἅλλα τοιαῦτα. οἱ Καλ-
 55 βῖνοι δὲ ἐκ' ἐκείνων αὐτοῖς ὅσον τὸ κατ' αὐτοὺς
 καὶ ἀκαταφρόνητος, εἰ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι τὰς Εἰκό-
 νας μὴ περὶ σκωῶντες τιμῶσιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἡμισίας
 ἀσεβεῖν ἀσεβεῖν εἰν. φανερόν δὲ ὅτι οἱ τοῖστοι ἐκ-
 κληνῆτες ὁπὸ τῆς ἀδελφείας ὅδε, καὶ ζητῶντες ἐκ-
 60 αὐτῶν εἶνα βεβαιώσῃ τὴν γνώμην αὐτῶν, μά-
 χονται ἑ μόνον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς ἐκ-
 τοῖς κατὰ τὸ ἴδιον τῆς κακῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν γεγονότων μεταξὺ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν Βασιλέων, καὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν, δι' ἣν καὶ
 ἡ τῆς Πλάτωνος ἀκοινωνησία καὶ ἡ τῶν Στεδίων μάχη πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ταρσίον.

49

Κάρολος ὁ ποδάρις ἐρθεὶς ἀνωτέρω Ῥήξ Γαλλίας
 ἡθέλων ἀγχιθῆσαι μετὰ τῆς Βασιλέως Κων-
 45 σταντίνης, καθότι ἡ βασίλισσα Εἰρήνη ἔστειλε προ-
 ξουρήσας τὸν Σακελλάριον Κωνσταντῖνον πρὸς αὐτὸν εἶνα
 δώσῃ τὴν θυγατέρα αὐτῆς τῇ υἱῷ αὐτῆς τῷ Κωνσαν-
 τίνῳ, καὶ ὁπότερος ἐπεμψε τὸν ὀνόμαζον Ἐλισσαῖον
 εἶνα διδάξῃ αὐτὸν τὴν γλῶσσαν τὴν ἑλληνικὴν, ὅμῃ καὶ
 50 τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, ὡς τὰ ἐκ τῆς ἐσημείωσιν ἐκ τοῖς
 ἄλλοις ὁ Θεοφάνης. πλὴν Διὰ τὸ συμβεβηκότας τὴν
 50 μάχην μετὰ τῶν φεράγων, ἔστειλε καὶ ἔλαβε μί-
 ας ὁπὸ τῆς ἀρεμίας ἡ αὐγῆς Εἰρήνης, καὶ ἀφῆκε
 τῆς Καστῆς τὴν Ῥόδον, ὅπερ ἦν ἡ ἀρχὴ τῶν σκαν-
 δάλων ἀναμίσσον τῆς μητρὸς καὶ τῆς υἱῆς, ὅτι παν-
 60 τὴν τῆς ἐκ ἀρεμίας Μαρίας ἐκ ὠρέγετο ὁ Βασιλεὺς
 Κωνσταντίνος, ἀλλ' ἐβδελύσσετο αὐτὴν ποσῶν, ὡς τε καὶ

ἡνάγκασον αὐτὴν γοῖσθαι Μονάσριον, καὶ ἔλα-
 65 βον αὐτὴν Θεοδότῳ τὴν Κεβικελαρίαν, ἣν ἔσε-
 ψε καὶ αὐγῆσαν, ὡς γράφει ὁ Θεοφάνης. μαθὼν
 δὲ τὸ ὅτι Πλάτων ἐσκωδάλισεν, καὶ ἐκ' ἐκεί-
 70 συνηκονῶν τῷ Πατριάρχῃ Ταρσίῳ, ἔτε κεραυνοῦ
 μονάσριον τὴν Μαρτίαν ἄκυσαν, καὶ ἀφῆκεν ἱωσὴφ
 τὸν Οἰκονόμον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἡγούμενον
 τῶν καθαρῶν εἶπαι τὸν βασιλέα μετὰ τῆς Θεοδό-
 75 τος. συνηβοῦσα δὲ τὸ μένος τῆς Πλάτωνος ἐδεδιγ-
 μένῳ μήτρῃ Εἰρήνῃ, λέγουσα καὶ κλάουσα τὴν τόσην
 πρὸς ἀνομίαν τῆς ἀσελγῆς Αὐτοκράτορος, μὴ κεντῆ-
 80 ρὸς ὁρῶν τὴν ζωὴν αὐτῆς ὡς καὶ τὴν πίσιν, ἀλλὰ με-
 μνησμένη τὸν μοιχὸν Ἠρώδην, ὡς σημεῖον τῆς ὁστικ-
 85 τίτης Θεοδωροῦ, ὅστις λέγει, ὅτι ὁ Πλάτων ἔλεγ-
 ξε τὸν Βασιλέα, ὡς ὁ Περδερμῶν τὸν Ἠρώδην (καὶ

ιδε

ἰδὼ καὶ ἄλλοι μοναχοὶ ἐλέγχον Βασιλέα) καὶ
ἐν τῇ μοιχῇ ἀνόμασον αὐτὸν κατὰ τὸν Ζωνά-
ρα. ἰκανοὶ δὲ διὰ τὸτο πλῆθος ὁ ἀθλητὴς Πλά-
των εὐὰ τῆς μοναχῆς αὐτῆς ὑπὸ τῷ Βελάρῳ καί-
σαρος εἰς ἐλκλήρην χερσὶν, πλὴν ὁ μέζων ἀγὼν
ἦν μετὰ τῷ Πατριάρχῃ, διὰ τὴν ἐκείνου τὴν Βα-
σιλεία τῷ ἀνέχοντι αἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸν ἰε-
ρεῖα ἰωσήφ τὸν ἐψάσσα αὐτὸν ἐκείνου. πλὴν γὰρ
ὁ Ταρασίος ἐκκοιμικῶς ἐκυβέρνα τὴν Βασιλεία, ὁ-
ρῶν αὐτὸν νέον καὶ ἐρωτικῶν, καὶ πλὴν πικρῶν πλὴν
γοινοηθῆναι κατὰ τὴν Βικονομάχον ἔτι ἀνέκτικτον
καὶ ἰσοπαγῇ ἔχουσιν πλὴν πῆξιν, καὶ διὰ τὸτο ἐκέρλ-
μα πῶσαι πλὴν βακτερίαν αὐτῷ πλὴν εἰδηρῶν, διότι
δύο κακῶν ἀποκαθάρων, τὸ ἔλαπτον κρεττόν. αὐτῶν
αἰς δικαιοσύνην τῷ Πατριάρχῃ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐποφθα-
σίζετο περὶ τῷ χειρισμῷ τῆς Μαρίας πλὴν κατ' αὐ-
τῷ αὐτῆς ὀπιβαλὼν, ὀπιχειρησάτος θανατώσαι αὐ-
τὸν Φαρμάκῳ, καὶ ἔτι κατὰ τὸν νόμον ἐγείνη

τὸ διὰ ζύγιον. ἐκ ἑλευψον ἔμωσ δὲ τὸ ποιῶν τὸ
χρέος αὐτῷ ἰεροκρυφίως ὁ Πατριάρχης πρὸς τὸν
Βασιλέα, πατὴρ μὲν ἔτα διὰ φέρει ἀναφέρει αὐτῷ
αἰς μαρτυρίαν, λέγοντα, οὗς ὁ Θεὸς σωείζου, αὐ-
θροπῶ μὴ χειρίζεται. ὅς αὖ ἀπολύει πλὴν γυναι-
κα αὐτῷ παρεκτὸς λόγου πορνείας, καὶ αὐτῷ μοιχῶ-
σθαι. Δίδουσαι γυναικί, μὴ ζήτα λύσει, Λέλυ-
σαι δὲ γυναικὸς, μὴ ζήτα γυναικί. πατὴρ δὲ ἐπι-
βιβάζει αὐτῷ τὸ σκαῦταλον, καθότι κατὰ τὰς
πράξεις τῷ Βασιλεὺς πορεύεται καὶ ὁ λαὸς, καὶ ὅτι
καταλειπὼν ἐμνήθη τὸν Ἡρώδην τὸν παρατυγά-
μνον πλὴν νόμιμον αὐτῷ γυναικί πλὴν θυγατέρα τῷ
Αἰρίτῃ, καὶ λαβόντα πλὴν Ἡρώδην, ὅς αὖ καὶ ὁ
Αἰρίτης ὁ Βασιλεὺς τὸν Αἰρίτην ἐκίχησε πόλεμον
κατὰ τὸν Ἡρώδη, αἰς ἀτιμάτωρ πλὴν θυγατέρα αὐ-
τῷ, καὶ ἐκίχησεν αὐτὸν κατὰ κράτος, καὶ ὁ Ἡρώδης τῷ
Θιλίτῃ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῷ τῆς Μαρίας ἡ
μαρτυρία, ἐγίγιντο ἐκδομοί.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

20

Ἐλεγμὸς ἰωάννη τῆς ἐξ Εἰσάρχου καὶ Ταρασίος πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, καὶ τυφλώσεις αὐτῷ ὑπὸ
τὸν ἀρχηγὸν τῷ στρατῷ, καὶ ἐκδομοί τῆς βασιλείας.

Εὐρέθη τότε καὶ ὁ Εἰσάρχος ἰωάννης παρὼν, ὃς ἐλέ-
γετο Τοποτηρητὴς τῆς Αἰντολικῆς Διοικήσεως ὅς
τῇ ἐβδόμῃ Συνόδῳ, καὶ μετὰ αὐτῶν, ὡς γράφει ὁ Θεο-
φάνης, ἐχρημάτισε Πατριάρχης Αντιοχείας, ὃς δὲ καὶ
αὐτὸς συνοικιῶναι ἐκείνῃ τῇ ἀσέμνῳ πράξει, ἔτι πλὴν
ὀπιβαλὼν αὐτῷ γεγονέναι καλῶς ὀπιβάσει, λέγων,
καὶ τὶ ἄλλο μέζον ἔλπιζεν ἢ γυνήσας Βασιλεὺς, ἀλλ' ἢ
ἐκ πτωχείας καὶ ἐπιτέλειαις ὡς αἱς ἦν, γυνέσας Βα-
σίλισσα; πᾶ ἔχον εὐρεῖν ὠριότερον ἄλλον νέον σὺ
τῷ ἀγλαομόρφῳ Αὐτοκράτορι, τῷ νικητῇ, τῷ
ἀνδρῶν, τῷ γιγαντιαίῳ; ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁμῶς καὶ
ὁ Ταρασίος ἀπεδιώχθησαν δὲ τῆς αὐτῆς ἀπειρίας.
Ὅτι τὸν Κωνσταντῖνον ἐφόβη ὁ Ταρασίος, μήκετι εἰσέλ-
αι εἰσελθεῖν αὐτὸν αἰς τὸ αἶον βῆμα, καθὼς συνοίξει
πρότερον ἐπὶ ἐρχομένῳ ὅτε ἐλαττέρευι ὁ Πατριάρχης με-
τὰ παρρησίας. ἀλλὰ πάλιν ὁ Κωνσταντῖνος ἐφόβη τὸν
Ταρασίον κατὰ μίμησιν τὸν παρὸν αὐτῷ φανῆσαι
ἐχθρὸς καὶ καταπατητὴς τὸν Βικόνων εἰ μὴ ἔκ αὐ-
αὐτὸν αἰς τὸ θῆλημα αὐτῷ, ὡς τῷ διηγέται ὁ Μο-
ναχὸς Μιχαὴλ αἰς τὸν εἶον τῷ ἀγίῳ Θεοδώρῳ τῷ Στα-
δίτῃ, ὅς αὖ ἐφανέρωσεν τὸν Βασιλέα ὡς ὑπόδικον καὶ
ἄξιον τῷ ἀφορισμῷ καὶ πλὴν συγγιῇ αὐτῷ πλὴν Θεοδό-
τῳ, ὃς ἦν Βασιλεὺς ἐπαθὺν ἐκείνου τῷ Πατριάρχῃ, ὅς

ἐπαθῆσαι γυναικί ἀγαθὴν, ἐκδομῇ τῇ ἀγαθῇ, ὃ 25
δὲ κατέχει μοιχαλίδας, ἄφρων καὶ ἀσεβής. καὶ
λοιπὸν ὁ Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῷ τῆς Εἰ-
ρήνης ἐβασίλευσε δέκα χρόνους, καὶ καταμόνος
ἐπὶ αὐτῷ. ὃς ἔν Ἡρήνῃ βλέπων τῷ ἡμῶν αὐτῆς πλὴν ἀ-
καταστασίαν, τῷ ἀπειλῶντι διὰ ἀγάπην τῆς πα- 30
λαιίδος αὐτῷ Θεοδότῃ, ὃς αὐτῆς χειροῦ αὐτῷ
ἐξαι τὰς Ναὺς τὸν Βιδάλων, καὶ τὰς Ναὺς τὸν Χει-
ροῦ κλέσαι, ὅτε ἀπῆλθον ὁ αὐτὸς ἐκ Κωνσταν-
τινῆ αἰς τὸ Βυζάντιον ἵνα τῷ γυνέθῃ τῷ ἡμῶν αὐτῷ
τῷ Λέοντι ἐορτασῇ καὶ πανηγυρίσῃ, κατακλύσει 35
τόσον ἡ αὐτὴ μετὰ τὸν στρατομάτον, ὅς αὖ καὶ ἐγένετο, καὶ
ἦγρε κεφαλὴν κατ' αὐτῷ, ὡς καὶ ἐγένετο, καὶ
ἐσερήθη ἀνελκόμενος τῷ φῶτι τῷ γλυκυτάτῃ τῷ
ὁμμάτῃ αὐτῷ, ὃς τῷ βελῇ τῆς Εἰρήνης (καὶ τοι- 40
γε καὶ ἄλλοι ἔτι συνοφαντέων αὐτῷ) ἀλλὰ τῇ θείῃ
ἐκδικήσας, ὅτι αὐτὸς ἀδίκως τὰς θῆρας αὐτῷ Μο-
σαλὲ καὶ Ἀλέξιον ἀπετυφλώσει. καὶ ἡ μὲν Ἀγριπ-
πίνα ἔλεγε διὰ πλὴν ἀγάπην τῷ ἡμῶν αὐτῆς τῷ Νέ-
ρωι, ὅς αὖ μὴ ζήσω, μόνον μοναρχικῶς ὁ ἡμῶν με. 45
ἡ δὲ Εἰρήνη διὰ ἀγάπην τῷ χειρισμῷ ἔλεγε,
ἀφανισθήτω καὶ ἡ βασιλεία τῷ ἡμῶν με τῷ Κωνσταν-
τῷ, ἵνα μόνον ὁ χειρισμὸς αὐτῷ λάμψῃ αἰς τὸν αἰῶνα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

50

Περὶ βασιλείας Νικηφόρου ὅπως τῷ πρώτῳ ἀναδείχεται τὸ Χαρίτζιον, καὶ ἐξουσίας καὶ καμῆσις τῇ
Βασιλείᾳ Εἰρήνης, καὶ πολέμου κρέμν ἀρχηγῷ Βελγάρων καὶ βασιλείας Νικηφόρου, καὶ νίκης κρέμν
ἐποτήριον ἢ Νικηφόρου κεφαλῇ.

Εἰζήτησεν ὁ Κλέωνος λαβὼν πλὴν Βασιλείαν Εἰρήνης αἰς γυναικί αὐτῷ ἵνα ὁ γυνὴς γόηται ἡ βασιλεία
αὐτῷ

αὐτῷ. ἀλλὰ ἠγέρθη ὁ Πατριάρχης Νικηφόρος, καὶ ἀπατήσας τὰς φύλακας τῆς χαλκῆς πόρτας μετὰ πᾶν Ἀρχόντων καὶ πᾶν νύκτα, τὸ πρῶτον ἐφημέθη βασιλεὺς, καὶ ἐσέφθη ὑπὸ τῷ Ταρσίῳ τῷ Πατριάρχῃ.
 5 **Χ**ς. ἡ δὲ βασιλίσσα Εἰρήνη μετὰ τὸ δᾶξαι αὐτὴν τῷ Νικηφόρῳ τὰς θησαυρὰς τῆς βασιλείας, ἐξωρίσθη ὑπ' αὐτῷ εἰς πᾶν Νῆσον τῶν Περίηγων, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν ἐπέμφθη εἰς πᾶν Μυτιλήνῳ, ὅπου καὶ ἀνέπαύθη. ὁσπερ ἐπαμειβήθη ὁμοῦς ὑπὸ τῷ Σταδίῳ Θεοδώρῳ Διάκονῳ.
 10 πᾶν ἐλεημοσύνην αὐτῆς, καὶ διότι τὰς ἀνάσσεις, ἦτοί τὰ καμμένια Ἀβυδῶν καὶ ἱερὰ ἐκέφισε, καὶ ἐπλήρωσε καὶ τὰ χρεὶν πάντων ἅπερ ἐχρεώσαν δι' ὁμολογίαν. ἦν δὲ ὁ Νικηφόρος κρύφιτος. Εἰκονομάχος, καὶ

μάλις Μαριχαῖος τῇ Αἰρέσει κατὰ τὸν Θεοφάνη, λίαν φιλονεικώτατος καὶ φονικώτατος, καὶ ἄγαν ὑπερφύσει φιλάργυρος, ὅθεν ἐπέθηκε πολλὰ βάρη εἰς τὸν λαόν· μάλις αὐτὸς ἔδεξε καὶ τὸ κεφαλιατικὸν ὅπερ λαμβάνουσιν ἕως τῆς σήμερον καὶ οἱ Τῆρκοι, λέγεται δὲ κοινῶς χαράτzion. ὅπως ἐπολέμησε μετὰ τῷ Κρέμῳ τῷ αὐθότῳ τῶν Βεργάων καὶ ἐνίκηθη, καὶ περιηρύρωσεν ὁ Κρέμος πᾶν κεφαλὴν αὐτῷ πᾶν ἐνδεδαμένῳ, καὶ ἔπινον τὸ ἰσοχειλές, τὸ κοινῶς λεγόμενον γεμάτον οἱ πάντες αὐτῶν, ὡς γράφει τὸ Μιχαήλ ὁ Σταδίτης, πρωτοπίνοντος τῷ Κρέμῳ καὶ λέγοντος, εἰς πᾶν τῷ νύκτωρ ἡμῶν πίνω τὸ ποτήριον τῶν ἰσοχειλῶν, ἦτοι γεμάτων.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῷ πότῃ οἱ Ἀῖθες οἱ καὶ Οὐγγροὶ κατέτρεξαν Θράκην, Μακεδονίαν καὶ Ἰλλυρικὸν, καὶ πότε καὶ ὅσον ἐκυρίευσαν τῆς Πελοποννήσου καὶ κατέσκαψαν τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ πᾶν μετακίβη ἐκείνη τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ τίνες οἱ Τζάκωνες, καὶ πότε ἐκτίσαν ἡ Μονεμβασιά, καὶ πότε οἱ Ἀῖθες κατεπολεμήθησαν καὶ ἐχειρταίσαν, καὶ αἱ πόλεις τῆς Πελοποννήσου αὐτῆς ἀνῆγέρθησαν, καὶ ἡ Πάτρα πόλις εἰς Μητρόπολιν ἐκινήθη.

Επὶ Μαυρικίῳ οἱ Ἀῖθες, οἵτινες καὶ Σθλαβῖνοι
 25 τότε ἐλέγοντο, Θράκην καὶ Μακεδονίαν καὶ Ἰλλυρικὸν ἀνέσταντο, ἐκυρίευσαν τῆς Πελοποννήσου, ὅθεν μετακίβη Πάτρα μὲν εἰς Καλάβριαν, Ἀργεῖοι δὲ εἰς Ὀρόβην πᾶν Νῆσον, οἱ Κορύνθιοι εἰς Ἀίγιον, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων τινες μὲν εἰς Σικελίαν,
 30 τινες δὲ εἰς Δέρβαν, ἦν καὶ μακρὴ ἐγχερίως καλλῶσα, ἕτεροι δὲ πᾶν Μονεμβασίαν ἐκώδμησαν μὴ εἶσαν ἀπὸ τῆς, καὶ ἄλλοι εἰς Σενωπίας τόπων μετοικήσαντες Τζάκωνες αὐτῇ Λακωνίῳ ἦκσαν. ἔμειναν δὲ οἱ Ἀῖθες ἐξουσιάζοντες τῆς Πελοποννήσου ἔτη Διάκονα δεκαπέντε, ὅπου τῷ ὅλῳ ἔτι
 35 τῷ Μαυρικίῳ δακνύοντι ἕως τετάτῃ ἔτις τῷ Νικηφόρῳ τῷ τῷ, ὑφ' οὗ κατεπολεμήθησαν, καὶ βιασθέντες ἐχειρταίσαν, καὶ αἱ κατασκαφῆσαι πόλεις ἀνῆγέρθησαν, ὅθεν καὶ οἱ Πατέρες ἐπαμειβόμενοι ὅπου Κα-

λαβρίας μετὰ καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ αὐτῶν Ἀθανασίῳ, ἀνέκριναν πᾶν πόλιν αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ἐπαμειβεῖν αὐτὰς, χάριν τῆς πρὸς αὐτὰς τιμῆς, ἡ Ἐπισκοπὴ Πατρῶν εἰς Μητρόπολιν ἐτιμήθη· πατριαρχεῖντος Ταρσίου, καὶ ἐδόθησαν αὐτῇ καὶ ἐπισκοπαὶ τρεῖς, Λακεδαιμονίαν, Κορίνθον καὶ Μεθών. σημαίωσαι δούτερον τινὰ, πρῶτον, ὅτι ἡ Λακεδαιμονία κατασκαφῆσα ὑπὸ τῶν Ἀῖθων, καὶ ἀνῆγέρθη τότε, κατεκίβη ὑπὸ συμμίκτων, Καβέρων, Θρακῶν καὶ Ἀρμενίων. δεύτερον, ὅτι οἱ Ἀρκαῖδες πᾶν τραχήν τῆς Πελοποννήσου οἰκόντες, ἐχ' ὑπετάγησαν τοῖς Ἀβάροις. ὅπου δὲ τῷ μεγάλῳ Ἰβανίῳ ἦλθον οὗτοι εἰς Κωνσταντινῶν πρέσβεις, ἔχοντες κόμας μακρὰς καὶ πεπλεγμέναις, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἦν ὁμοία τῇ τῶν Οὐγγρων, καὶ γὰρ οἱ Οὐγγροὶ Ἀῖθες.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς Πατριαρχείας Νικηφόρου μετὰ πᾶν κρίμασιν Ταρσίου, καὶ κρίματι τῷ λαῷ διὰ Πάτριον καὶ Θεοδώρῳ Σταδίῳ κατὰ Νικηφόρον, ὡς ὁσπερ καὶ Πατριαρχεῖσάντες, καὶ Ἰωσήφ τὸν σεφανώσαντα
 45 Κωνσταντῖνον τὸν Βασιλέα συγχωρήσαντι, καὶ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν.

Απὸ τῶν οὐκ ἀποφθιόντων καὶ Τελσάμῳ Ταρσίου, ὡς αὐτὸν ὀνομάζει ὁ μοναχὸς Ἰγνάτιος, καὶ τῇ κυριακῇ τῷ Πάσχα ἐχρησινήθη ὁ Νικηφόρος Πατριαρχῆς, ὅς τις ὅτι ἦν κοσμικὸς εἰς τὸ Ὀφρίκιον Ἀσκητικόν, ἐκ ἐσέρχθη ὑπὸ τῷ ὀνόματι Πλάτωνος καὶ Θεοδώρου ἡγουμένης πᾶν Σταδίον, ὅθεν σιμῆβη κρίμα εἰς τὸν λαόν, διότι ἀπῆλθον εἰς τὸ μοναστήριον ὡς δόκιμος, καὶ ἐλογίζετο κατηχητὴς πρὸς τοῖς μοναχοῖς, ὅθεν τοῖς ἡγουμένῳ ἐφάνετο δυσάρεστον

τὸ εἶναι αὐτὸν πατριαρχεῖν, καὶ πρὸς οὕτως θεοχαρίτωτον καὶ λίαν ἐνάρετον καὶ ὑψηλομνηκώτατον. ἔτα Ἰωσήφ τῷ ἱερῷ τῷ σεφανώσαντι τὸ Κωνσταντῖνον, καὶ προκαταρεθόντι ὑπὸ τῷ Ταρσίῳ, συνεχώρησεν ὁ Νικηφόρος τῷ λόγῳ Νικηφόρου τῷ Βασιλέως. διεφύροντο ἔν καὶ περὶ τῷ Πατριαρχῇ οἱ ἀρετῶν, καὶ Ἰωσήφ ὁ Θεσσαλονίκης. ἡμάρτανον ὁμοῦς, ὅτι τὸ πᾶν γεγεῖναι ὅπου κοσμικὸν τὸν Νικηφόρον Πατριάρχην, ἐκ ἦν ἀδόμημα, ὅτι

ὅτι ἐγείσθη τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ ὁ Νεκτάριος καὶ Ταρ-
ράσιος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἀμβρόσιος Μεδιολά-
νων, καὶ ὁ Εὐφράμις Ἀντιοχείας, τὸ δὲ Διάκονος Θηριώ-
δες τῷ Νικηφόρῳ συγχωρήσαντες τῷ ἱερῷ, καὶ τὰ π
ἐκ τῆς ἀσυνήθειας, ὅτι ἔτις ἐκυβέρνησαν ὁ Ἐπιφάνιος
πλὴν Εὐδοκίαν, καὶ ὁ Τάρασιος τὸν Κωνσταντίνον,
καὶ Ἀκάκιος καὶ Εὐθύμιος καὶ Μακεδόνης Ζή-
νων καὶ Ἀναστάσιον, καὶ Γρηγόριος ὁ Διάλογος πολ-
λὰς, ὡς ἔρηται ἐν τῇ πέμπτῃ βιβλίῳ. ὁ δὲ Βασι-
λεύς Σωὸδον ἀφ' ὧς ἐδίδωκε τῆς πόλεως καὶ τῆς
Μονῆς τὸν Θεόδωρον, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν τοιούτους εἰς
Θεσσαλονίκην, ὁ δὲ Ζωνάρας παρτίθησιν, ὅτι ὑπὸ
μηνοδότης ἐκινῆντο Πλάτων καὶ ὁ Θεόδωρος, καὶ ἐμά-
χοντο Νικηφόρῳ, καθότι ἐβέλοιτο ἐξουσία τῆς Ἐκ-
κλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πατριαρχῶσαι.
ἔτις ὅμως περὶ αὐτῶν, ὅτι ἐάν τις ἀπλῶς ἱερῷ

τὴν ἀποκρίσιν ἔχει κείμενα, πηλίκον τὸ τοιούτοις
Ἀρχιερεῦσιν ἀντιφέρεισθαι, καὶ μάλιστα Ἀρχιερέων
Ἀρχιερεῦσιν, καὶ ταῦτα τὰς ἐρίζοντας εἶναι Μονα-
χῶς, οἷς ἔρηται, οὐκ ἔξεσι σοὶ τὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐξε-
τάζειν, ἐπειδὴ ἐκ ἐδόθη σοὶ προσάσσειν, ἀλλὰ ὑπο- 5
τάσσασθαι. ὅμως ἐκ τῆς ἐφαίνῃ ὅτι ἔπρεπον, πλὴν ὁ-
θὺς ἐξηγέρθησαν, καὶ μετὰ πλὴν ἐπαύσαντο ὑπὸ τῆς
ἐξουσίας εἶχον στερεὰν Ἀγάπην μετὰ τῷ ἱερῷ Νικη-
φόρῳ, περὶ αὐτῶν γὰρ ἔρηται, ὅταν πέσῃ, καὶ κατα-
ρῆσθαι, ὅτι Κύριος αὐτίστηριζε χεῖρα αὐτοῦ. 10
σημαίνει ὅτι ἐκ τῆς ἐπαυμένης καὶ ἐκείνο τῷ Στυ-
δίτῃ, ὅτι κατεγίνωσκε τῆς ἐβδόμης Σωὸδον διό-
τη ἐδέξατο τὰς Βικονομάχας Ἀρχιερεῖς. καὶ γὰρ ἐ-
ξῆν τῷ Πρεσβυτέρῳ ἐξετάζειν καὶ κρίνειν πλὴν οἰκε-
μερικῶς νόμιμον Σωὸδον, ἥς ἐδόθη αὐτῶν ἐν τῇ 15
Ἐκκλησίᾳ καὶ ἥς ἐξετάσῃς ἐστὶν ὑδὲς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ βασιλείας Μιχαὴλ Κεσραλάτης, ἐφ' ἧς πρώτως ἰδιόχουσι περὶ τῆς πίσεως ὁ Πατριάρχης ἦν τῷ 20
καὶ ἐπανακλήσεως ὑπὸ τῆς ἐξουσίας Θεοδώρου Στυδίτου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, καὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς διωγμῶν κινήσας καὶ τῶν
Αἰρετικῶν, καὶ περὶ τῶν μνημοσύνα Ταρασίᾳ ὑπὸ τῆς Βασιλίδος Περκοπίας.

Εἰς τῇ ἐξακισχιλίοσφι τετρακοσιοσφί τεταρτῷ κα-
τὰ τὸν Θεοφάνη ἐσέρθη Βασιλεύς Μιχαὴλ ὁ Κε-
σραλάτης, ἀφ' ἧς πρώτων ἀπῆλθεν ὁ Νικηφόρος ἰ-
διόχουσι περὶ τῆς ὁρθῆς πίσεως, καὶ ἵνα φυλά-
ξῃ κατὰ τὰς χεῖρας αὐτῆς ὑπὸ αἱμάτων Χρυσ-
ταῖν, καὶ οἱ τῶν ἀφ' ὧν ἱερῶν ἡ Μοναχοί, καὶ ὅλως οἱ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καταλόγῳ μὴ ἐπηρεά-
ζονται παρ' αὐτῆς. ἔφερε δὲ ὁ Μιχαὴλ τὸν Στυδίτην
καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, καὶ παρακαλῶν
τὸν Πατριάρχην καὶ τὰς διωκόμενους, ἐρένας καὶ
τὰς τρεῖς, λέγει ὁ Θεοφάνης. ἦν δὲ ὁ Βασιλεὺς ἀ-
σῆς, ἐλάττωρος καὶ ἐλεήμων, ἔφερε πολυτελῆ καὶ
Διόδοτον κόσμον εἰς πλὴν μεγάλῳ Ἐκκλησίᾳ. Ζή-
λω δὲ τοῦ ὁδογηθῆς, καὶ ἐσπῆγξεν Νικηφόρῳ τῷ
Πατριάρχει καὶ τῶν Θεοφιλῶν, ἡρῆθη κινήσαι
διωγμὸν κατὰ τὸν Μανιχαίων, οἵτινες καὶ Παυλικι-
αοὶ καὶ Ἀθιγγαῖοι καλεῖνται, κατοικῶντες εἰς Λυ-
καονίαν, Φρυγίαν καὶ ἄλλας τόπους τῆς Ἀσίας, ἀλλ'
ἐκώλυθη ὑπότινων, λεγόντων, ὅτι ἐδόθη τὸν Πα-
τριάρχην συγχωρεῖν περὶ θανάτου καὶ αὐτῶν τῶν

ἀσέβων, ὅμως κακῶς ἔλεγον, ὅτι καὶ Πέτρος ἀπέ-
κτεινεν Ἀνάνιαν καὶ Σαπφείραν, καὶ ὁ Παῦλος ἔλε- 25
γος, ὅτι οἱ τατοιαῦτα πρόσκιντες ἄλλοι εἰσι θανά-
του, καὶ τῷ Νηδύτῃ ἐσπῆγξεν ἀπέκτειναι ὁ Μανι-
χαιοὺς τὸν Λεκανομαῖτιν Παυλίαν, ἴδε καὶ πλὴν ὑπὸ
Σωὸδον Συμεὸν τῷ συλ/τῃ πρὸς τὸν Βασιλέα ἱερεῖον,
καί τῃν πρῶτῃ πέμπτῃ τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συ- 30
νόδου. τοῖς γὰρ πολιτικοῖς ἐδόθη σιωπῆσαι, ἡ σιωπῆ-
ναστέφειν τὸν Ἀρχιερεῖα ἀπλῶς, τῷ δὲ τοιούτῳ τῶν
σεσκαρκερικῶν δαιμονίων θανάτῳ ἐδόθη τὸ κωλύειν συγ-
χωρεῖν, ἢ καὶ μὴ ἐμπέδ/ζειν τὸ ὑπὸ χεῖρας. ἡ ἐκλήθησαν
δὲ τινες, αὐτοποιήσαντες τῶν Ἀθιγγανῶν καὶ Παυλικιανῶν 35
Γοήτων, κλέψαντες ἡμῶς τῷ Καβαλλίῳ, οἷται περὶ
μερισμῶν εἰς πλὴν Νησον τῷ Ἀντιγόνῳ, καὶ Βασιλεῦ-
σαι αὐτὰς, καὶ συστῆσαι πάλιν πλὴν Βικονομαχίαν.
ἀλλ' ὁ Μιχαὴλ ἐκυβέρνησε, καὶ τῶν κακοτέρων τὰς
μὲν ἀπέκτεινεν, τὰς δὲ ἐξώρσε. ποιήσας δὲ τὰ 40
μνημόσυνα τῶν ἁγίων Ταρασίᾳ ἡ Βασιλίσσα Περκο-
πία, ἐνενήκοντα λιτρῶν ἀργυροπαρατῶν τὸν τάφον αὐ-
τῆς ἡμφίεσται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 2'.

Περὶ ἀκαλύσεως τῶν ὑπὸ Θεοδοσίᾳ Ἀδραμυτίνῃ γεγενημένων σπονδῶν μετὰ τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ Βυλγαρίῳ ὑπὸ τῷ
Βασιλεῖ Μιχαὴλ, καὶ τῶν ἀκωλύθησιν πολέμων.

Εἰς Θεοδοσίᾳ τῷ Ἀδραμυτίνῃ καὶ Γερμανῇ τῷ ἁγίῳ
τάτῃ Πατριάρχει ἐγένοντο σπονδαὶ Ῥωμαίων καὶ
Βυλγαρίων, ἦν δὲ εἰς τὰς σπονθήσας αὐτῶν δίδοσθαι
ἐπίσταν καὶ τὰς Φυλάδας ἐκατέρων τῶν μέρων. ἐξήτα
ἐν ὁ Βυλγαρος Κεῖμῳ καὶ ὑπὸ Μιχαὴλ ἵνα γίνη-
ται ἡ αὐτὴ ἀγάπη, ἡ ἵνα κινήσῃ πόλεμος. καὶ ὁ

μὲν Πατριάρχης καὶ τινες τῶν Ἀρχιερέων ἡσυχάζοντες 50
πλὴν ἐρήνῃ, οἱ δὲ κακόβουλοι, ἦτοι οἱ περὶ τὸν Βασι-
λέα κατὰ τὸν Ζωνάρον μετὰ τῷ Θεοδώρῳ τῷ Στυδίτῃ
ἐκώλυον, καθότι λέγει ὁ Χρυσὸς τὸν ἐρχόμενον πρὸς
με, καὶ μὴ ἐκβάλλω ἔξω, κακῶς λέγουσι, πρῶ-
τον, ὅτι ἡμῶς ἐδέξαμεν πρὸς Φυλακὴν ἐδίδωμεθα
φυλάσσει

φυλάξαι αὐτὸν καὶ ἔχον εἰρήνην . δούτερον , αἰεὶ πρὸς φυγῆς , ἀλλὰ λίαν ὀλίγοι , ἀναγκαιότερον δὲ προσημασμένῳ τῶν πλεόνων καὶ ὁμοφρόνων , ἢ ἐπ' ἀθέλοις πλαταῖν , φίλον γάρ τοι πολλοὶ ἡ ὀλίγους σώζεσθαι . ἔτι ὁ πρὸς τὰς αἰεὶς ἀπονοήτως ἀδικεῖν , ἐπὶ κατὰ Παῦλον ἀπίστα χεῖριν ,

πᾶ δὲ καὶ τὸ , μετὰ τῶν μισάντων τὴν εἰρήνην ἡμῶν εἰρηνικός ; ἡ δὲ θοὴ οἱ τοῦτοι Παῦλε καὶ Γερμανὸς τὰ Πατριάρχας σοφώτεροι ; ἴχυσαν ὁμῶς αἰετὶ νόβελοι , καὶ ἡκολύθησαν πόλεμοι καὶ φθοραὶ καὶ ἀφαισμοὶ ἐ πόλεων καὶ κωμῶν μόνων , ἀλλὰ καὶ ἑπαρχίῳ μεγάλων .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

10 Περὶ τῆς μάχης Μωαμέτ μετὰ τῶν πατριάρχων αὐτῶν Ἀβδελαῦ ἐνεκὸν τῆς ἀρχῆς , καὶ τῶν συμβαίντων μυρίων κακῶν ἐν Παλαιστίνῃ , Συρίᾳ καὶ Λιγυρίᾳ , καὶ τῆς φυγῆς ἐκείθεν τῶν μοναχῶν εἰς Κωνσταντινέπολιν , καὶ ἔτυχον ἐλέως καὶ τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Πατριάρχων .

15 **Ο**κοντὸς τῶν ἀρχιερέων τῶν Ἀράβων Ἀκρῶν εἰς τὴν Χωρασάν κατὰ τὸν Θεοφάνη , καὶ τῶν ἡγετῶν Ἀκρῶν Μωαμέτ καὶ τῶν θείων αὐτῶν Ἀβδελαῦ μαχομένων περὶ τῆς ἀρχῆς , καὶ συμβαίντων ἐμφυλίων πολέμων , συνέβησαν μυρία κακὰ εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ Νικηφόρος δηλοῖ , καὶ πολλοὶ ἔφυγον ὑπὸ τῆς Συρίας καὶ ἀπέφυγον εἰς τὴν Κύπρον ἵνα ἀναχωρήσωσιν ὁπωσδήποτε ὑπὸ τῆς ἀμέτρου κακουργίας τῶν Ἀράβων , διότι μὴ οὕτως ἵκοντο προεσώπας ἀπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν μάχης καὶ σφαγῆς εἰς ἐκείνη τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λιγυρίας , ἐγένοντο ἀρπαγαί , φόνες , παιδοφθοραὶ καὶ ἄλλα μυρία θεοσυγῆ ἔργα , ἀλλὰ καὶ τὰ σεβάσμιμα θεοσκηνίσματα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ

ἐβιβρώθησαν , καὶ δὴ καὶ τὰ σεπτά Μοναστήρια τῆς ἀγίας Χερσίτων καὶ Σάββα τῶν ἡγιασμένων , καὶ τὰ Κοινόβια Θεοδοσίας καὶ Εὐθυμίας , καὶ τὰ λοιπὰ Μοναστήρια καὶ ἑκκλησίαι , ἅπερ ἦσαν εἰς τὴν ἑρμῶν κατηρημώθησαν . πολλοὶ ἔπαθον καὶ ἀνέκτα βλάσανα ἀπὸ τῆς ἀσέβειας μέλεις αἵματος ματυρήσαντες , ἐκ ὀλίγων δὲ τῶν ἀπέρασαν καὶ ἦλθον εἰς τὴν φιλόχριστον βασιλέα Μιχαὴλ τὸν Κεραλάτῳ , καὶ τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην Νικηφόρον χάριν μικρῶν ἐλέως , καὶ ἐπέτυχον , καὶ γὰρ καὶ ἔλεον αὐτοῖς ἔδωκε , καὶ Μοναστήρια εἰς κατωκίαν ἔδωκε , καὶ ὅσοι ἀπέμειναν εἰς τὴν Κύπρον , ἔλαβον αὐτὰ ἐν χρυσῶν τάλατον ἑκάστος αὐτῶν , γράφει ὁ Θεοφάνης εἰς τὴν Χρονικὴν αὐτῶν .

32

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

35 Περὶ Λέοντος Πάππας τῶν τρίτων , καὶ ὧν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῶν Ἀδελφῶν , καὶ ἧς ἐνέργησεν ὁπλοστασίας Ρώμης καὶ τῶν λοιπῶν ἐσπερίων μερῶν κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πολιτικῆς πρὸς τὰς τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως Ἀντοκράτορας ὑπακοῆς , ἐψάσε Κάρολον Ρῆγα Φράντζας εἰς Βασιλέα Ρώμης .

40 **Ε**κείνη θ' ὁ ὅτι τῆς ἐβδόμης Σωδὸς Ἀδελανός , καὶ ἐγένετο Πάππας Λέων ὁ τρίτος , ὅστις ἐπαυεῖται ὡς ἔν ὀρθόδοξος , ἀλλ' ὁμῶς ἔπεισαν αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις , ἔπερ ἐκείνῳ μὴ ἴσως ἄλλως καὶ δι' ἄλλον τρόπον ἤρξατο , εἰς κακὸν δὲ αὐτῶν ἐτελεύτησεν . ὁ μὲν ἔν δούτερος Γρηγόριος ἀφορμῇ 45 τῇ πρὸς τὸν Ἰσακὸν ἤρξατο ὁπλοστασίας τῆς φέρους τῶν Ἀντοκρατόρων Κωνσταντινῆς πόλεως , καὶ ἰδίᾳ ποιῶν τὴν Ἱταλίαν , λέγει γὰρ ὁ Θεοφάνης , ὅτι ὁ Γερμανός , ἡτοι ὁ ἀγιος Κωνσταντινῆς πόλεως Πατριάρχης ἦν θρηνομαχῶν πρὸς Λέοντα τὸν Ἰσακὸν καὶ 50 τὰς αὐτῶν ὑποτασσάσας ὑπὲρ τῶν ἀγίων Εἰκόνων , ὁ δὲ Ρώμης Λέων ἀπέστειλε Ρώμην καὶ Ἱταλίαν καὶ τὰ ἐσπερία μέρη τῆς πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὑπακοῆς τῶν Λέοντος , καὶ δὴ καὶ πολέμους ἐκίνησεν , ὥστε εἰς τὴν Ῥάβονικον γονέσθαι πολλὰς φόνους ἀναμειψζὺ τῶν μερῶν τῶν Πάππας καὶ τῶν μερῶν τῶν Βασιλέων , ὅτε

καὶ Παῦλος ὁ ἑξάρχος ἀπεκτάσθη , κατ' ὀλίγοι δὲ τὸ κακὸν ἐκορυφώθη τῆς ὁπλοστασίας αὐτῶν παρὸν τῶν Λέοντα . λέγει ὁ Πλάτυνας ὅτι ἔτος ὁ Λέων ἀπεσεκατέστη κατὰ τῶν Λογυβάρδων ἀνοχλήτων τῶν Ρώμην τὸν Ρῆγα τῆς Φράντζας , ἀφ' οὗ τῶν βοήθων τῶν Βασιλέων Κωνσταντινῆς πόλεως . ἤλθον δὲ , ὅτι οἱ Φράγγοι καταπολεμήσαντες τὰς Λογυβάρδας , ἐκυρύνθησαν τῆς Ἱταλίας καὶ ἀκούσαντες τῶν Πάππας . τὶ τὸ μεταταῦτα ; λέγει ὁ Ζωιγράφης , ὅτι οἱ ἀπεσεκήκοντες τῶν πρὸς τῶν Λέοντος Πάππας Ἀδελφῶν τὸν Λέοντα τυφλώσαντες ἐσπῶσαν , ὁ δὲ Κάρολος πρὸς τῶν αὐτῶν τῶν Ρώμην ὁπλοκτενίσθη . ὁ δὲ Θεοφάνης ἄλλως ἰστορεῖ , λέγει γὰρ ὅτι οἱ συγγενεῖς τῶν Ἀδελφῶν κρατήσαντες τὸν Πάππαν Λέοντα , ἐξετύφλωσαν αὐτὸν , ἀλλ' ἐτελείως , οἱ γὰρ τυφλῶντες αὐτὸν ἐσπῶσαν καὶ ἔλασαν ἐπ' αὐτῶν , ὁ δὲ πρὸς τῶν αὐτῶν τῶν Φράγγων Κάρολος , ἡμῶν τῶν ἐχθρῶν σφοδρώς , καὶ πάλιν

665

πάλιν ὑποκατέβησαν αὐτὸν ὁ ῥήξ εἰς τὸν ἴδιον θρόνον, γονυβόησεν τῆς Ῥώμης ἀπ' ἐκείνης ἡμερᾶς εἰς τὴν ἑξῆς τῶν Φεράγγων, ὁ δὲ Λέων Κάρολον ἀμειβόμενος, ἔστειλεν εἰς Βασιλέα Ῥωμαίων, ὃν τῇ Ναυτῇ ἁγίᾳ Πέτρῳ χρίσας. οἱ νεώτεροι ὁμῶς τῶν Λατίνων ἰσορῶν, ὡς Παρχάλης τις Πεμμυκήλει καὶ Πρεσβύτερός τις ὀνόματι Καμπέλης μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν συλλαβόντες τὸν Λέοντα, ἐξέδυσαν αὐτὸν τῷ ἱερατικῷ φορέῳ, εἶπε αὐτῷ ἔδειραν, ἔπειτα θύσαιτες ἀπέκλεισαν αὐτὸν εἰς τὴν Μονὴν τῇ ἁγίᾳ Εὐάγριᾳ. αὐτὸς δὲ χρησάμενος Βονυλίῳ Δεκασιλέγῃ, Μαρτινιάτῃ εἰς Φεράντζιον εἰς τὸν Ῥήγα Κάρολον, ἀπῆλθον δὲ καὶ οἱ ἐκράγοντες ζητῶντες κρίσιν μετ' αὐτῇ τῇ Λέοντος, ὁ δὲ Κάρολος λαβὼν πολλὰς τόπας ἅπασιν τῶν Δυτικῶν Ἡγεμονίων νόμῳ πολέμου, καὶ ἐλθὼν εἰς γυνώμην, ὥστε καλεῖσθαι Αὐτοκράτορα τῆς Δύσεως, χρωόμενος τῇ ἑξέσει ἣν ἐνόμισεν ἔχειν, τῷ αὐτοκράτορικῷ θελοῦσι, ἔπεμψε τὸν Λέοντα εἰς τὴν Ῥώμην, ὡραγγέλας καὶ τοῖς κατ'

αὐτὰ λέγουσιν ὑπερβῆναι ὅσους, ἵνα αὐτὰς κρίνῃ,
ἀπερχόμενοι καὶ αὐτὸς ἐκῆτε. μετὰ ἡμέρας ἵνα
λοιπὸν ἀπελθόντες τῷ Κάρλῳ εἰς Ῥώμην, καὶ με-
ληθέντες θεωρεῖσαι πᾶν κρίσιν, ὁ Λέων ἰδὼν ὅτι
ἔκαστος ἡ παρεστὼς τῷ Κάρλῳ πᾶν ὁρμῶν πᾶν αὐτῷ
ἀντικειμένον, ἀπέβαλε τὸ εἶναι κοινὸν αὐτῷ τὸν
Κάρλον, καὶ ὀνήργησεν εἰπὼν τὰς περὶ αὐτοῦ ὅτι
λαϊκὸς ἱερωμένων ἐκρίνε, καὶ μάλιστα ὅτι ὁ πρώτος
θρόνος ὑπὸ ἑαυτοῦ κρίνεται, ἀλλ' ὑπὸ αὐτῷ ὅσοι
κρίνονται. καὶ ἐπειδὴ ὁ Κάρλος ἐσιώπησε τῷ Λέ-
ωνι, ὁ Λέων συανεργήσας τῇ τυραννικῇ γνώμῃ τῷ
Κάρλῳ, ἔσεψεν αὐτὸν τὸν Κάρλον τῇ ἡμέρᾳ τὴν
Χριστουγέννων εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Πέτρης Βασιλέα,
καὶ ἐπολυχρόνισα αὐτὸν οἱ παρόντες ὡς Βασιλέα
τῆς Δύσεως. τῆτο Φησὶ καὶ ὁ Ζωναράς, ὅτι Κάρ-
λος πρὸς τῷ Λέοντι Βασιλεὺς Ῥώμης ἀνηγορεύθη.
ὁ αἷμος Νικηφόρος ὁμοῦ γράφει περὶ τῆτος τοῦ Λέον-
τος λέγει, ὅτι ὁ Λέων ἀκασίως ἔχρεισε τὸν Κάρλον.

20

П А Р А' Г Р А Ф О Ж В'.

Περὶ τῆς δι' ὑπεράσπασιν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας κατὰ παλαιὰς ὁρμὰς τῆς καρδίας, καὶ ἀπαριθμή-
 σεως ὧν ὁ Λέων κατὰρτίσας ἐβόλετο ἐκ ταύτης τῆς ὑπερεκπαύσεως, καὶ ὧν αἰτήσαντι τῇ Λέοντι πατριάρχῳ
 τῶν τῇ Βενεδικτῷ ὑπὸ τῆς Πωγωνίας τοιοῦτων ἐκέρχας ἐκ ἔδωκε, δι' ἃ πόλεμαί, φόνοι καὶ κακώσεις 25
 οὗτοι ἐβίβησαν καὶ ἐγένοντο ἡκολούθησαν.

Ὁμοιον ὁ κάρολος (λέγουσιν εἰπαπισαί) τοιῷ-
τον ὄρεον, εἰς τὸ ὄνομα τῆ χειρὸς ὑπόχομαι
ἐγὼ ὁ κάρολος ὁ αὐτοκράτωρ ἱμπεριῶν τῆ θεῆ καὶ
τῆ ἀγίας Πέτρας διπνεκῶς ὑπερεκπίζεσθαι καὶ ὑπερ-
μαχεῖν τῆς ἀγίας Ρώμαικῆς Ἐκκλησίας ὡς παῖσαν
χρῆσθαι καὶ ἀνάγκην. ὥστε ἔλεγε βουθεῖν καὶ τῇ
καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ τῇ Ρώμαικῇ, ἥ γὰρ
βοηθεῖν τῇ Πάπᾳ τῆς Ρώμης φθάσειν τὰ βασιλικὰ
σκευήπια πᾶν Χριστιανῶν, καὶ κατ' ὀλίγον ἐλθεῖν
εἰς τοιαύτῃν κατάστασιν, ὥστε γινέσθαι τύραννον τῆς
καθολικῆς Ἐκκλησίας, παρεξηγηθεῖν πᾶν γραφικῶν,
μεταβάλλειν πᾶν κεινὸν πλῆν, ἀθετεῖν τὰς Ὁρας
πᾶν Συναόδων, ἀφαιρεῖν τὰς ἐρμηνείας πᾶν ἀγίων,
ἀλλοεῖν τὰ ἕθνη τῆς Ἐκκλησίας, ἀφαιρεῖν τὰς
ἐκκλησιολογίας νηθείας, ψευδίζεσθαι ἀγίας, ἐρ-
ναι τὰ ἄγνοια καὶ Ἀγγέλους, θεολογεῖν ἀρετο-
τικῶς, μεταβάλλειν τὰ μυστήρια, συγχωρεῖν τὰ
ἀσύγχωρητα, λογίζεσθαι τὰς ἀδελφὰς θείας,

ἀλλὰ καὶ κληρὸς καὶ χερὸς , ἀσάγει εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν μύθους ὡς δόγματα , καὶ ὅπως αἱ εἰς Πα-
νερὸν ὁποσάντῃ καὶ φθορὰ καὶ χρισματικὸν καὶ τῶν 30
Αἱρετικῶν πατέρων , καὶ ἀφανιστῶν τῆ γούνης τῶν ὀρ-
θοδόξων Χριστιανῶν , ὥς μίαν κοινὴν παιδεύσαν τῆς
οἰκουμένης Ἐκκλησίας . ἀπ' ἐψόδθησαν καὶ οἱ δύο,
ὅτι κατ' ὀλίγον ἠβυλήθη ὁ Πάπας γυνέσθαι τῇ
Αὐτοκρατορὶς Αὐτοκρατορῶν . τὰ δὲ πενήμια τὰ δε- 35
δοῦτα μετὰ Περιβιλιγῆς ὑπὸ τῷ Αὐτοκρατόρει Πη-
γωνιάτῃ τῷ ὀσιωτάτῳ Πάπα Βασεδίκτῳ , ἵνα ψη-
φίζηται καὶ χειροτονηται δηλαδὴ ὁ Πάπας ὑπὸ τῆς
ιδίας Συνοδοῦ χωρὶς γνώμης τῶν Αὐτοκρατόρων ,
ἐζήτησαν ἵνα ἔχῃ αὐτὰ ὁ Πάπας . καὶ ὅσοι πόλεμοι 40
καὶ φόροι καὶ κακὰ γεγονόσιν εἰς τὰ ἔθνη καὶ τὰς
Ῥήνας τῆς Δύσεως τίς διηγῆσεται ; ὅμως ὅκ τῶν
ὀλίγων τῶν ῥήθισσιν οἱ Φρόνιμοι γινώσκονται τὰ
πλείον . τοιαῦτα λοιπὸν ἀσυμφωνία , ἡ σέψις καὶ
ὁ ἄρακοι τῷ Λέοντι καὶ τῷ μεγάλῳ Καρόλῳ .

45

45

ПАРАГРАФОН Г'.

Περὶ εὐψυχίας πρὸς Βασιλεῖον καὶ ἀποχρηστίας, καὶ τίς εἴη αὐτὰς καὶ ἀποχρηστία, καὶ ὅτι μῦθος ἔστι
τῆς Πάπας Ῥώμης εἶπεν ἡ ἀποχρηστία τὰς Βασιλίδας, ὅτι δὲ μὴ κρίνεται τὰς Πάπας Ῥώμης ὑπ' ἐξου-
νίας, ἀντιθέσεως.

Στέλλουσιν οἱ Πατριάρχαι τὰς βασιλεῖς, ἀλλ' ὅτε
αὐτοὶ ἐκλέγουσιν, ἀλλ' ὅτε ἐὰν μὴ ἐθέλωσιν, ὅτε

ἐστὶν οἱ βασιλεῖς βασιλεῖς, μόνον δὲ ὡς ὁ βασιλεὺς
 χειριστὸς, λαμβάνει τὸ τίμημα ἐκ χειρὸς ἰερατικῆς
 χάριτος

χάριν δολογίας, ἀλλ' ἔχ' ὅτι ἐὰν σέψῃ ὁ Πατριάρχης,
 ἐπὶ Βασιλείᾳ, ἐὰν δὲ μὴ σέψῃ, ἔκ' ἔστιν, ἐ-
 πεὶ καὶ μετὰ τοῦτον τὴν Αὐτοκράτορα σέψῃ ἡ Σύγ-
 κλητος, ὁ Στρατὸς καὶ ἡ μάχαιρα. ποῖος ἔσειπε τὴν
 5 Ἰβλίου Καίσαρα καὶ τὸν Οὐκτάβιον καὶ μέγαν Κωνσταν-
 τῖνον καὶ τὰς λοιπὰς τοιαύτας Αὐτοκράτορας ὡς τὸ πᾶν
 μάχαιραν, καὶ ἐβεβαίωσε ποτὲ μὲν ἡ Σύγκλητος,
 ποτὲ δὲ ὁ Στρατὸς; τίς τὸν Βασίλεα τῶν Μακεδόνων
 Ἀλέξανδρον παγκόσμιον ἔσειπε Βασιλέα; ἡ μά-
 10 χαιρα τῶν Μακεδόνων. Ἀγαθὸν καὶ ὅλοι μεγαλιώον-
 ται τοῖς ὀνόμασιν ἅπερ ἔχον αἱ ἀρχαῖαι, αἱ καὶ Εὐδο-
 λολάτραι ἦσαν, Βασιλεῖς, Ὑπαρχοί, Καίσαρ, Αὐτο-
 κράτωρ, Αὐγαστος, Στρατηγός, Δικτάτωρ, Ρ' ἔξ
 καὶ τὰ λοιπά. καὶ σύμβολα ἔκαστα τὰ τῶν παλαιῶν
 15 ἔχουσι, Χλαμίδα, Στέφανον, Διάδημα, Στέμμα
 καὶ τὰ ὅμοια. μῦθοι λοιπὸν τὰ τοιαῦτα τῷ Πάπα
 καὶ τέρατα, σέφοντος Καίσαρος χωρὶς τῆς Ρώμης,
 καὶ Πρίντζιπας χωρὶς ἀρμοζέσης Ἐπαρχίας, καὶ
 Πατριάρχας ἱεροσάκτας, καὶ μόνον εἰς τὸ πᾶν ἄλλ-
 20 θύοντες, ὅτι ὡς ψεύτης ψεύδῃ περὶ βασιλείας, καὶ ὡς κε-

νὴ ὀνόματι περὶ αὐτῆς καὶ ἐξουσίας ὑποκατα-
 σῆ. καὶ, ὅσον χάρις ὑπερβαίνει καὶ ἀγιάσει, ἔχει
 δίκην αὐθρηπείας, καθὼς ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
 ἄλλοι τυχόν Πατριάρχαι, ἐμὴν καὶ περὶ αὐτῶν,
 καὶ ἡ ἀπάται, λέγων ὅτι δυνάσται, καὶ οὐκ ἔχον
 τὴν βασιλείαν, καὶ Ἀγαθὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.
 Σὺ δὲ σημείωσαι πρῶτον, πόθεν ἔχει ὁ Ρώμης τοιαύ-
 τῳ ἐξουσίαν εἰπεῖν, ὅτι ὁ πρῶτος Θεὸς ἐκρίνετο;
 ἐπειδὴ καὶ οἱ Πάπαι κρίνονται καθὼς ἡ ἱστορία ἐφα-
 νέρωσι ποταμίαι καὶ φανερῶσι. ὅτι ἐκρίνεται,
 ἐστὶν ἀντίθεος, ἐπειδὴ μόνος ὁ Θεὸς ἀναμάρτητος.
 ὅστις ἐκρίνεται, ἐστὶ τὸ Θεῖον, περὶ ὃ εἰς τὴν ἡπο-
 κάλυψιν, τίς ὅμοιος τῷ Θεῷ; τίς ἀνάται πο-
 λευῆσαι μετ' αὐτοῦ; ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ πρῶτα
 κεφάλαιον ἔχον, καὶ βιβλίῳ οὗτοι κεφάλαιον
 σάδεκατον. δώδεκον, ὃν ἰδὲ καὶ πέμπτος τίθει
 τῷ Πάπα τῆς τυραννίδος σύμψηφον, Σύγκλητος,
 Αὐρηλιανός, Βασιλίσκος, Φωκάς, καὶ Κωνσταντῖνος,
 τὰ γὰρ περὶ ὁμοίας τῶν Ρώμης ἐγώωντο αὐτῶν εἰς τὴν
 μετεπειτα τῆς ἀποστασίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ἀποδείξει οὕτως ἀρχαῖαν καὶ μεταγενετέραν βασιλείαν, ὅτι αἱ βασιλείαι ὑπὸ τῶν Στρατῶν καὶ τῆς Συγ-
 25 κλητῆς ἔχουσι τὴν ἀρχικὴν σύστασιν, καὶ ἐκ τούτου τῶν Ρώμης, καὶ περὶ τῶν πᾶσι σέφονται οἱ Βασιλεῖς, καὶ
 ὡς τὸ πᾶν, καὶ ὅτι οἱ Βασιλεῖς βεβαιῶσι τὰς Πάπας.

Εἰς ὃ δὲ λέγει ὁ Βεδαρμίνος, ὅτι ὁ Πάπας τῆς Ρώ-
 μης ἔχει καὶ συνέστησε τὸν βασιλεῖον τῇ Ἀνα-
 30 τολίᾳ πρῶτον, καθὼς καὶ ὑπερὶ τῆς Δύσεως,
 ὅθεν καὶ ἐκ τούτων δέκνεται ἡ ἀκριβὴς ὑπερβολὴ τῆς ἀ-
 ξιώματός αὐτοῦ, ῥητέον ὡς καὶ ἀνωτέρω, ὅτι αἱ
 βασιλείαι ὑπὸ τῶν Στρατῶν καὶ τῆς Συγκλητῆς ἔχουσι
 τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν σύστασιν, ἔκ' ὅθεν τῆς Πάπας
 35 ἡ Πατριάρχης σέψας, καὶ γὰρ ἐμόνον αἰρηθῆσαι πά-
 λιν βασιλείαν, ἀλλὰ καὶ αἰνῶν, Τέρκων, Περσῶν,
 Ἰνδῶν, Καθόας, Αἰθιοπῶν, καὶ ἐτέρων ἐθνῶν
 ἀρχαί, καὶ χωρὶς ἐκλογῶν Παπῶν Αὐτοκρατορίας
 καὶ λέγονται καὶ εἰς, πρῶτον, ὅτι τὸν μέγαν Κων-
 40 σταντῖνον τῆς Ρώμης ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκέποισε Βασιλέα
 τῆς Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς, ἀλλὰ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ νίμαι τῶν
 Βασιλέων, ἔτα μετὰ Κωνσταντῖνον Κωνσταντῖνος, Ἰβλίου,
 Ἰοβιανός, Οὐαλοντιανός, Θεοδοσίος, Ἀρκάδιος, Οὐάριος,
 ὑπ' ὧν ἐγένετο ὅτι ἐσέφθησαν. εἰ δὲ τὸ πᾶν τῶν
 45 Μαρκιανῶν ἀναγόμενοι λέγει ὁ Θεοφάνης, ὅτι ἡ Πάπας
 μεταστέλλεται τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Σύγκλη-
 τιν, καὶ ἀναγορεύει αὐτὸν Βασιλέα. εἰς μόνον δὲ τὸν
 ἀναγόμενον Λέοντα τῶν μεγάλων λέγει ὁ αὐτός, ὅτι
 ἐποίησε τὴν σέψιν ὁ Πατριάρχης Ἀντρέας, ὅθεν καὶ
 50 καθεξῆς ἔχον οἱ τῶν Βυζαντίων Ἐπίσκοποι τὰς Βα-
 σιλεῖς, ἔκ' οἱ Ἐπίσκοποι Ρώμης, ἀλλὰ οἱ Ἐπίσκοποι
 τῶν Βυζαντίων, ἡδη μὲντοι περὶ Βυζαντινότητας. ὅθεν
 Τιβέριος σέφεται ὑπὸ Βυτυχίᾳ, Ἰβλίου ὑπὸ
 Ἰωάννῃ, καὶ Μαυρίκιος ὑπὸ Ἰωάννῃ, καὶ Ἀρτέμιος ὑπὸ
 Ἰωάννῃ καὶ Λέων ὁ ἐκ τῆς Χαζάρης ἀπὸ Ἀναστασίας,

καὶ Ἡράκλειος ὑπὸ Σεργίῳ, καὶ οἱ λοιποὶ καθεξῆς
 ὑπὸ τῶν κατὰ χρόνους ἐπὶ αὐτῶν Ἐπισκόπων τῶν Βυ-
 ζαντίων ἐκρίθησαν, ὡς εἶκεν εἶκεν δύο τινῶν, ἵνα
 δηλονότι ἡ ἀνάρρησις γίνηται μετὰ δολογίας τῆς
 Ἐκκλησίας, καὶ τὸ δὴ κύριον, ἵνα ζητήσιν οἱ Πατρι-
 ἀρχαὶ ἐγγράφον ὁμολογίαν ὑπὸ τῶν χρονομένων Βα-
 σιλέων περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὡς περὶ καθαρῶς
 σημεῖοι ὁ Κωνσταντῖνος, ὅθεν ὁ Εὐθύμιος ὑπὸ Ἀνα-
 στασίας τῶν δικῶν, ὁ Κυριακὸς ὑπὸ Φωκά τῶν τυραν-
 νῶν κατὰ τὸν Θεοφάνη, καὶ δὴ καὶ ὁ ἄγιος Νικηφόρος
 ὑπὸ Λέοντος τῶν Ἀρμενίων κατὰ Λέοντα τὸν Γερμα-
 νικὸν καὶ τὸν Ζωναρᾶν ἐγγράφον λόγον ἀπήτησαν
 περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καθὼς ὁ ἄγιος Ταράσιος ὑπὸ
 Μιχαήλ τῶν Κωνσταντῶν, ἐμὴν μόνον οἱ Πατριάρ-
 χαι, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι τινὲς ἐκ τῶν τοιούτων τοιούτων λό-
 γον ἀπήτην. ὁ δὲ ὁ Γρηγόριος λέγει εἰς τὸ τέταρτον
 βιβλίον τῶν χρονικῶν αὐτοῦ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἀνδρό-
 νικος τῷ ἰδίῳ πατρὶ ὁμνυσι φυλάξαι ἀποστασί-
 ας τὴν πᾶν δυνάμειν. δώδεκον, ὅτι καὶ αἱ Χριστιανοὶ
 Βασιλεῖς τῆς Δύσεως ὑπὸ Κωνσταντῖνου καὶ Κωνσταντῖνος ἔ-
 ως Αὐγουστίνου Αὐτοκράτορες ἦδη ὄντες, εἰς Δύσιν
 ἀπ' Ἀνατολῆς ἀπῆλθον, καὶ μὴ σέφθητες ὑπὸ τῶν
 Ρώμης ἦσαν τῆς Δύσεως Αὐτοκράτορες. τρίτον, βω-
 σισ οἱ ἱστορικοὶ ὅτι τὰς Πάπας γινώσκουσιν, χρειαῖ ἡ
 ἵνα βεβαιώσωσιν οἱ Αὐτοκράτορες, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω
 βιβλίῳ οὗτω, κεφαλαίῳ τρίτῳ. ἔδει ὅμως εἶπεν,
 ὅτι τὰς τοιαύτας Βασιλεῖς ἀνάγκη ἦν, ἡ χρειαῖ ἵνα
 βεβαιώσωσιν οἱ Πάπαι. τέταρτον, ὅτι ἐμόνον οἱ Πα-
 τριάρχαι

τεράχαι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ Βασιλεῖς μετὰ Ἀνατόλιον καὶ Λέοντα ἔσειψαν Βασιλεῖς τὰς αἰκίας. ὁ δὲν κατὰ τὸν Θεοφάνη Λέων ὁ μέγας τὸν ἑγγυγιον αὐτοῦ Λέοντα ἔσειψε, καὶ ἕως ὁ Λέων τὸν ἴδιον πατέρα Ζήνωνα σέψας, μόνος ἔθιτο ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ Διάδημα, καὶ ὁ Ἡράκλειος μόνος Ἡρακλωνῶν καὶ Κωνσταντῖνον τὰς ἡμέρας αὐτῶν τῇ βασιλικῇ Διαδήματι τετανωμένον, ὁ Πωγωνιᾶς ὑπὸ τῶν πατρὸς αὐτοῦ ἐφόρεσε τὸ Διάδημα, ὁ Ρινότμητος Θεοδώρου καὶ τὸ παιδίον αὐτοῦ τῇ τῆς Βασιλείας ἀξιώσας ὀνόματι, ἀμφω ἔσειψε, καὶ Λέων ὁ ὅκ τῆς Χαζάρας τὸν Κωνσταντῖνον, εἰπὼν, Ἀδελφοὶ πλὴν αὐτῶν ὑμῶν πληρῶς, καὶ δωρεάμα ὑμῖν τὸν ἡόνον εἰς Βασιλείαν, καὶ κατὰ τὸν Ζωναράν Ἰβσῖνος ὁ Θεῶς μεταπέμπεται τὰς ἐντέλει, καὶ Βασιλείαν τὸν ἀδελφὸν ἱεραποδόν ἀναδέκυσεν, αὐτὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ περιθεὶς τὸ Διάδημα. πέμπτον, πῶς τρέπων ἔσεφον οἱ Βασιλεῖς, καὶ ποῶν ὁ Πατριάρχαι, μαρτυρεῖ τὴν ὁ Θεοφάνης εἰς πλὴν ἀνάρρησιν τῆς Καθολικῆς, λέγων, Τῇ ἡμέρᾳ τῇ Πάσχᾳ ἐσέφθη Κωνσταντῖνος ὑπὸ Λέοντος τῶν Πατρὸς αὐτοῦ, τῶν μακαρίων Γερμανῶ Πατριάρχαι παύσαντος τῆς περὶ τῆς εὐχασίας. καὶ ὁ υἱὸς τῆς Κοπρωύμας Λέων ἔσειψε τὸν ἡόνον αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, ποιήσαντος τῶν Πατριάρχαι Βύχην. ὡς περὶ τῶν Πατριάρχαι ἐστὶ μόνον τῷ χρίστι καὶ εὐχεσθαι, ἡμῶν καὶ συμβάλλαν Βασιλεῖς. ἴδε καὶ τὸν Κερπαλάτην κεφαλῶν ἐπισημασθέντων λέγοντες, εἰ ἔχει Βασιλεὺς Βασιλείαν πατέρα, ὁκνῶς καὶ ὁ Πατριάρχης λαβόντες τὸ σέμμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῆς Βασιλείας, καὶ ὁκνῶν ὁ Πατριάρχης τῇ, Ἀξιό. εἰ δὲ μὴ, μόνον ὁ Πατριάρχης ὑπὲρ τῆς.

ὁκτωρηδεκάτῳ, ὁ Πατριάρχης χρίων τῷ μύρῳ, λέγει, Ἀξιό, ἔπειτα τῶν οἱ ψάλλται, ἔπειτα ἅπας ὁ λαός. καὶ πρῶτον ὁφρμῶσι καὶ ὑπὲρ ἀσπίδος καθίζουσιν ὅτι πατὴρ καὶ ὁ Πατριάρχης, καὶ οἱ παρόντες ἐγκριτώτεροι τῶν Ἀρχιερέων. σῶτον, καὶ μόνον Βασιλεῖς συμβάλλαν τὰς Βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ ἡ σύγκλητος καὶ ὁ στρατός, ὁ δὲ Ζωναράς λέγει, ὅτι ὁ κατὰ ἱεραποδόν σῶτον ὁ λαός ὑπάτιον ὑπὲρ ἀσπίδος μετὰ τῶν ἀρχιερέων, ἀναγορεύσας Βασιλέα. καὶ ὁ Θεοφάνης, ὅτι ὑπὲρ μαυρικῆς τῇ πλήθι συμμαχοῦσιν, Φωκῶν ὑπὲρ ἀσπίδος ὑψώσαντες, ἐφήμισαν Ἐξάρχον. καὶ Μιχαὴλ τὸν Κερπαλάτην ὁ σύγκλητος περιβίβασεν, ὡς ὁ Θεοφάνης φησὶ. καὶ Γρηγορίου Βιβλῷ τετάρτῳ λέγει, Ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐνταῦθα περὶ πλὴν Μαγνησίαν καθίσαντες Μιχαὴλ τὸν Παλαιολόγον, ἱεραποδόν Βασιλέα εἰς δόξαν καὶ γῆρας περιέχοντες. εἰ δὲ καὶ πλείονα ἐξεδείγματα θέλεις, ἴδε τὰς ἱστορίας, καὶ μάθι καὶ ὅκ τῶν πατέρων ὅτι ὁ Πάπας καὶ ἔχει διώματι συμβάλλαν Βασιλεῖς, ὁ δὲ καὶ ἔσειψε τῶν Καρόλων ἐπὶ Λέοντος ἦν πρὸς χάριν, καὶ δὲ ἀνάγκη ἦν εἶχον ὁ Λέων, ἡ ὑπὸ βίας τῶν Καρόλων, ὡς λέγει ὁ ἀγιότιμος Νικηφόρος, γράφων τῇ Πάπᾳ Λέοντι πλὴν ἐνθρονιστικῶν αὐτοῦ, ὁ δὲ καὶ βίαιον καὶ τυραννικὴν ἐγείνηται, καὶ μάλιστα κατὰ παροχρῶσιν Θεῶν, ἵνα χρίσῃ ἡ Βασιλεία, καὶ ἀκούσας καὶ ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἡ ὁ Πάπας καὶ αὐτίκα ἐπὶ Βασιλείας, ἀλλὰ αὐτίκα ἀπωλείας εἰς τὸ γέννηται ὁρθοδόξων. καὶ εἶχον ὁμοῦς ὁ Λέων γνώμην ἵνα ἡ ὑπεκρότης τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ὁκνῶν εἶχε περὶ αὐτοῦ, ἦν εἶχον καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν Πάπαι, οἵτινες ἐγράφοντες δέλοις τὰς ὑπεκρότους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ἐπιχρέμα Βελλαρίνης εἰς ἔξ τὸ δικαίωμα τῆς Βασιλείας διαμερίσας, καὶ τῇ Ρώμῃ πλὴν ἐξουσίαν τῆς βίβλου καὶ καταβάλλαν Βασιλεῖς ὡς καθόλου περὶ τῆς Ἐκκλησίας πάσης διδόντες.

Ἀλλὰ φησὶν ὁ αὐτός, ἦτοι ὁ Βελλαρίνης, ἡ Βασιλεία, ἦτοι τὸ δικαίωμα τῆς Βασιλείας γίνεται ἡ νόμῳ πολέμου, ἡ ἀπλῶς ἐπὶ Θεῶν, ἡ ἀποδοχῇ κληρονομίας, ἡ χάριτι τῶν ἔχοντος πλὴν Βασιλείαν, ἡ ὁκλογῇ τῶν πλήθους, ἡ ἐπὶ τῇ Πάπᾳ. ὁ δὲ Κάρολος κατὰ ὑπόστασιν τῶν περὶ τῶν ἐρημῶν ἑλαβε πλὴν ἀξίαν τῆς αυτοκρατορίας, ὡς ἑλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῇ Πάπᾳ, ἐπεὶ ὁ Πάπας ἐπὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας

πατὴρ, ποιμὴν, καὶ περὶ τῶν, καὶ λοιπὸν δέκνυται λαμπρῶς ὁ κατὰ τὸν πατὴρ, ποιμὴν καὶ περὶ τῶν Βασιλέων καὶ ὑπεκροτέρων, καὶ ὁ μόνον αὐτὸς συμβάλλαν πλὴν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν αὐτῷ φωνῇ εὐλογον, ἀποβάλλαν αὐτὸς τῆς Βασιλείας, καὶ μαρτυρεῖ τὰ πρὸς τὰς ὑπεκροτέρας γράμματα τῶν Παπῶν καὶ τὰ τῶν ὑπεκροτέρων πρὸς τὰς Πάπας, καὶ μάλιστα πολλῶν ὄντων ὑπεκροτέρων ἐχθρῶν τῶν Παπῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Αἰτίσεις τῆς ὑπεκροτέρας τῆς Βελλαρίνης κατὰ ὁκνῶν τρέπας, καὶ ὅτι ὁ Πάπας ἔτε βίβλου ἔτε ἐκβάλλαν Βασιλεῖς, ἔτε πλὴν ῥωμαίων Βασιλείαν μεταβάλλαν, ἔτε τῶν κληρῶν ὑπεκροτέρας τὸν Κάρολον ἐπὶ αἰῶνος.

Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἡ Βασιλεία καὶ μετενέχθη ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς Γερμανίας, ἀλλὰ ἔμεινον ὡς ἦν, ἀποδοχῇ καὶ τῇ Πάπᾳ τὰς ὑπεκροτέρας καὶ μὴ θέλοντες, ὡς καὶ Νικόλαος Καζανῶν ὁ Καρ-

δινάλης καὶ Ἐνέκος Καλτεῖζον Ἀρχιεπίσκοπος Νιδηρσίας καὶ οἰκουμένης τῇ Πάπᾳ συλλέξαντες ἀπὸ ἀρχαίων ἱστορικῶν. καὶ λοιπὸν εἰς Ἑλλήνες ἔσαν μόνοι ὑπεκροτέρες, Ῥωμαῖοι καὶ ἐχθροὶ καὶ ἄλλοι. εἰ δὲ καὶ

καὶ λέγει ὁ Βελλαρήμιος ὅτι ὁ Κασζαῖος καὶ εἶχε βιβλία
 ἰστορικά, καὶ ἑσφαλε, ῥυτίον ὅτι Βελλαρήμιος καὶ
 παπισταὶ σφάλλουσι, φέροντες παπιστὰς, ἥτοι νεωτε-
 ριστὰς καὶ σφοδριστὰς μάρτυρας εἰς ὃ ἔδδεν εἶπε τῶν ἀρ-
 5 χίων. δούτερον, οἱ Πάπαι ἐπεδὴ ὅσα νομίζουσιν πε-
 ρὲς αὐτῶν ἐπιμαρτυροῦνται ἀπὸ τῆς γραφῆς, ἢ τῶν πα-
 τέρων, ἀλλ' εἰς ἡμινομιλίαν καὶ βλασφημίαν, καὶ
 τὰς τὸ περὶ τῆς βασιλείας ἐπὶ παλαιῆς μύθος. τελέ-
 10 ῖσιν, ὁ Κασζαῖος περὶ ἡσιφθῆσιν ὑπὸ τῶ Πάπα,
 ἐφημέριον βασιλέως τῆς Δύσεως. τέταρτον, πολλοὶ
 ἰστορικοὶ λέγουσιν, ὅτι ἔχ' ὁ Πάπας, ἀλλ' ὁ λαὸς τῆς
 Ῥώμης ἐψηφίσαντο τὸν Κάρολον Αὐτοκράτορα, καὶ
 δοκεῖ τὰς αἰτίας ἀπὸ ἰστορίας οἰαπισταὶ εἶπεν τὸν
 λέγοντα, ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρίνεται, εἶναι πλά-
 15 σματα, καὶ μόνον ὁ Λέων κεχειμέναι τὸν Κάρολον,
 οἱ τρεῖς ἑσφον οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως
 τὰς βασιλείας. πέμπτον, ὁ Κάρολος πῶς ἀξίως ἔ-
 χε καὶ ἀπὸ τινῶν τῶν παρ' αὐτῷ μετὰ διαφορῶν δι-
 κηολογιῶν, εἶναι μάλιστα ἀπὸ πῶς σύγχυσιν τῶν Αὐ-
 20 τοκρατέρων Κωνσταντινουπόλεως ἐψηφίσαντο εἶναι τοιαύ-
 τος. σῆκον, ὅτι αὐταὶ αἰσβέβαιοι καὶ ἀσύμφωνοι
 διηγήσεις ἐκείνης τῆς μεταβολῆς βεβαιῶσιν αὐτῶν πῶς
 μεταβολῶν ματαίαν. ἔβδομον, φανερόν ἐστι τὴν
 ψαῖδος ταύτης τῆς μεταβολῆς ἐπὶ κακῆς. τὸ τὸν Γρα-
 25 νιανδρὸν σιωπῶσαντα ὑπὸ μὲν τὰς ταύτας τὰς ἰστορίας, καὶ
 δευτέρω μὲν ποιήσασθαι ταύτης τῆς μεταβολῆς τῆς
 βασιλείας, ὅστις μάλιστα πανταχῶς ὑπερηφανῶς ἐξήτα
 τὰ προνόμια τῶ Πάπα. ὄγδον, συγγενεὶ τέτρετον τὸ
 τῶ Λέοντος τῶ ὄγδον, ὅς ἐν τῇ μεταγωγῇ τῶν προ-
 30 νομίων ὁ θῶνος τῶ πρώτου, γεγενημένη μετὰ συγ-
 χωρήσεως Ἀδριανῶ τῶ δούτερον, εἰναι μετὰ τῶ
 λαῶ τῆς Ῥώμης τῶ Κασζαῖο ὑπετάξῃ, καὶ μετὰ
 μεγάλης τιμῆς ἄγει τὸν ὄγδον, περὶ δὲ τῆς μετα-
 35βολῆς ταύτης ἔτε καὶ ῥηματίζοντι εἶπεν, ὅτι
 εἶναι, εἶδε ταύτης μνησθῆναι, καθότι εἰς τὰς παλαιὰς
 πράξεις ζητεῖται τὸ θεμέλιον τῆς δουλείας, ἥτις
 ἐκατασταπλάσιος ἐκρίνεται, εἶναι ἡ μεταβολὴ τῆς
 βασιλείας ὡς τῶ Πάπα, ὡς τερατόντων οἱ λα-
 40 τῖνοι. σῆκον, πολλοὶ θέλουσιν, ὡς εἴρηται αὐτῶν,
 καὶ τὸν λαὸν τῆς Ῥώμης ψηφίσασθαι τὸν Κάρολον
 δεῖσαι δεῖται τῶ Λέοντος. ἀλλὰ τί ἄλλο ματαί-
 45 τερον, ἢ αὐθαδέστερον ἢν, ὡς τὸ εἶπεν τινὲς ἢ τὸν Πά-
 παν ἀφ' αὐτῶ, ἢ δεηθῆναι τῶ λαῶ τῆς Ῥώμης,
 μεταβαλῆναι, ἢ χαρίσασθαι βασιλείαν, ὅπως τῶν Ῥώ-
 50 μάνων τῆς ἐλευθερίας ἀπαιτῶσιν παρὰ τοῦ ὡ-
 μοσμήτου ἀνδράποδα ἦσαν τῶν Αὐτοκρατέρων οἱ Πά-
 παί, καὶ μάλιστα παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶ Κασζαῖο βί-
 ας ἀρπάσαντες πῶς ἰταλῶν ὡς ὑπὸ πλεῖστον ἀπὸ τῆς
 ἐξουσίας τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, ὁ Πάπας Ἀδριανὸς
 55 καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πᾶσα ἡ Σύνοδος, συνεθεσίου
 καὶ φρενῶν ὅρων καὶ ἀρῶν καὶ ἀναθεματισμῶν,
 ἔγνωσαν καὶ ἔσερχαν αὐτὰς ὑποκαταλέγειν τῶ βί-
 κληθῆναι Αὐτοκράτορα Κασζαῖο, ὡς ἐδικηολογία τῶν
 Αὐτοκρατέρων φάνεταί διαίρεσις ἐκείνη τελετῇ, καὶ
 πᾶσαι αἱ ἰστορίαι ἐμολογῶσι. δέκατον, μαρτυροῦσι

παρὰ ταῖς πάντες οἱ ἰστορικοὶ, καὶ αὐτοὶ οἱ τοῖς
 Πάπαις περὶ φιλέστατοι, ὅτι ὁ Λέων αἶμα τῶ ψηφι-
 σθῆναι αὐτὸν Πάπαν, ἔσφαλον εἰς τὸν Κάρολον προ-
 σβῆαν μετὰ καὶ τῶν κληρῶν τῶ ἀγία Πέτρου, ὅ-
 5 πέρ ἐστι τὸ σημαῖον τῶ Πάπα, καὶ μετὰ ἄλλων ση-
 μέων, καὶ ἐξήτησε κατὰ πῶς Σύνοδον τῶ παρ' αὐτῷ
 Ἀδριανῶ πῶς βεβαιῶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῶ Κασζαῖο, καὶ
 ἵνα ἀπὸ τῶ Κασζαῖο ἀπαιτῶν τις, ὅς τας Ῥωμαῖους
 μετ' ὅρων πάλιν δεῖται καὶ συμπεριβάσῃ τῶ Αὐτο-
 10 κρατέρει, αὐτῶ δὲ λονεῖ τῶ Κασζαῖο, ὅπερ ἦν ση-
 μέων ἐκείνης ὑποταγῆς. ὅθεν μετὰ ταῦτα ἐγε-
 θεσίου Διαφορᾶς μετὰ τῶ Πάπα καὶ τῶ λαῶ
 Ῥώμης, ὁ Πάπας εἰς τὸν Κάρολον κατέφυγον, ὡς
 εἴρηται, ὡς εἰς περὶ αὐτῶν αὐτῶ, ὅπως καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 τὰς ἀπαιτήσεις τῶ Πάπα ἐπεμψαν, ὡς ἀμφοτέ-
 15 ρων ὡμολόγησαν περὶ τῶ καὶ κύριον αὐτῶν τὸν Κάρο-
 λον. καὶ λοιπὸν αἰσχύνῃ καὶ ἀγνοσίᾳ εἰς αὐτὸ τὸ
 λέγειν τὰς παπιστὰς, ὅτι ὁ Πάπας καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 οἱ φανεροὶ δόλοι τῶ Κασζαῖο ἔδωκαν τὸ δικηολόγημα
 τῆς Αὐτοκρατείας τῶ κυρίῳ αὐτῶν Κασζαῖο, αἵτινα
 φοβούμενοι μὴ ἐλθεῖν εἰς μὴ μὴν, τὰς νυνὶ Καίσαρας
 δεσμεύουσιν ὅρκους φρενῶν, καὶ δὴ καὶ τὰς πόδας αὐ-
 20 τῶν συνεστήσαντες εἰς ἀπασμὸν, δεκνύοντες, ὅτι ἔτε
 ὡς τοιαῦτα ἀθέμιτον ἐνεργῶντες Καίσαρες εἰς Ἀλέξ-
 25 χοι τῶ Κασζαῖο, ἔτε οἱ τὰ τοιαῦτα φαῦλα πράσσον-
 τες Πάπαι εἰς Ἀλέξχοι τῶ Λέοντος. σιδήκον, αὐτῇ
 ὁ φωνὴ ΜΕΤΑΒΟΛΗ, ἐλέγχε τὰς παπιστὰς
 ὡς ψεύσας, διότι οἱ Πάπαι μετέβαλον πῶς βασι-
 30 λείαν ἀπὸ τῶν ἑλλήνων εἰς τὰς Φράγγους, χρεῖα ἦν
 τὰς ἑλλήνων μὴ ἔχον αὐτῶν, καὶ πῶς καὶ οἱ φράγ-
 γοι πρῶτον, καὶ ὕστερον οἱ Γερμανοὶ Αὐτοκράτορες ἐκα-
 35 μίωσαν, καὶ αὐτοὶ οἱ Πάπαι ἐγγραφον καὶ εἶχον τὰς
 Κωνσταντινουπόλεως βασιλεῖς Αὐτοκράτορας, καὶ μά-
 λιστα μέζοντας αὐτῶν; δωδέκατον, ὅπως καὶ αὐτῶ
 πῇ τις ταύτης πῶς μεταβολῇ, δούτος αὐτῶν ἐλέ-
 40 σκει εἶναι ψαῖδος φανερώτατον, ὡς ἐπὶ καὶ ἐκεῖνο
 ὅπερ λέγουσιν οἱ παπιστὰς, ὅτι ὅτε ἐγένετο ὁ Κασζαῖος
 πῶς συμβαλῶν τῶ Πάπα, ὅτε αὐτὸν ὁ Πάπας ἐ-
 45 σπῆ. δέκατον τρίτον, ὁ Πάπας εἶχον ἐξουσίαν
 μεταβῆναι πῶς βασιλείαν τῶν ἑλλήνων εἰς τὰς φράγ-
 γους, ἡδυνάτο βαλεῖν καὶ τὸν Κάρολον καὶ τὰς μοῖ-
 αὐτῶ ἵνα ποιήσωσιν ὑποχέσεις τῶ φυλάξαι ὡς πᾶσι
 καὶ ὡς τοῖς Ῥωμαῖοις καὶ ὡς ταῖς ἐπαρχίαις ὡς αἱ
 50 ἠθέλον πῶς ἐλευθερίαν ἀπαιτῶν, ὅπερ ἔτε ἐ-
 γινέτο ἔτε γινέσεται, ἐπεὶ ἡ μάχον περὶ τῶν τοιαύ-
 των πάθοντα τοῖς περὶ αὐτὰς ἢ τῶ Πάπα, ἄρα.
 δέκατον τέταρτον, ἵνα λείψανον δὸς τοιαύτης φανε-
 55 ρῆς μυθολογίας, ἀρκεῖ εἶπεν σφάττερον, ὅτι παρ' αὐτοῖς
 εἰναι τῆς λεοντικῆς, ἢ μάλλον εἶπεν ἀλυστικῆς
 τῶ Λέοντος ἐψέπει πᾶσαν πῶς τῆς Δύσεως βασι-
 60 λείαν ἔλαβον ὁ Κασζαῖος, καὶ ἐκράτησε (καὶ τοῖς τῶν
 φράγγων καὶ ἄλλων ἐθῶν κληρονομία δικηῶ ἦν
 κατὰρχων) καὶ ἀλόγως, ἀλλὰ νόμῳ πολέμου. εἰ δὲ
 παρ' αὐτῶν ἐπὶ εἶχε πῶς τοιαύτῳ ἀρχὴν ὁ Κασζαῖος,
 εἰδὲ ἄλλο εἰσηνεγκον ὁ Πάπας, εἰ μὴ, ὡς εἴρηται,
 πῶς

τῶν ἐψίν, ἣν εἰς τὰς Ἀνατολικὰς πάντοτε ἐποίουν οἱ Ἐπίσκοποι Κωνσταντινουπόλεως. δέκατον πέμπτον, εἰ ἐδιώκατο ὁ Πάπας μεταβάλλειν βασιλείας, μεταβαλλέτω καὶ τῶν βασιλείων τῶν Γερμανῶν εἰς ἄλλον, ἀλλ' ἐδιώκαται, ὥστε γινώσκαι τῶν Βασιλείων τῶν ἐρωτάται, ὥστε ἄλλο διώκαται εἰσενεγκεῖν, ἀλλ' ἢ μικρὸν δέριμα ἀλλ' ὀλίγων γραμμῶν. δέκατον ὅκτον, ἀπὸ τῶν τῶν λόγων τῆς διωγμῆς συνοχωρέμῳ ὁ Βελλαρμῖνος, ἐχρήσατο τῇ συνήθει αὐτοῦ ἀξιώματι τῆς σοφιστίας, ὅτι ὁ Κάρολος εἶχε πρῶτον τῶν ἐξουσίαν, ἀλλὰ χειρὸς ὑπὸ τῷ Πάπᾳ εἶχεν αὐτῶν

ὡς Ἀυγυστὸς καὶ ἀλλὰ τὰς τίτλους. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἡ ἐξουσία εἶχε ἐπομῶδες τὰς τίτλους καὶ τὰς προσηγορίας αὐτῆς, ὅθεν ὁ Πάπας ἐδιώκαται ὀνομάσαι τινὰ Ρῆγα ἢ Πρίγκιπα Ἀυγυστον, εἰὰ ἐκείνους ἐκ ἑκῆς τοῦτον διηκολόγημα ἐκτὲρ ὑποκειμένης τῆς ἀξιώματος αὐτοῦ, ἐμήτε καὶ ματαίως εἶποι ἡνιῶς, ὡς λέγει καὶ τινὰ καθάρματα, Πατριάρχας. Φανερὸν ἔν, ὅτι ὁ Πάπας μήτε τῶν Βασιλείων τῶν Ρωμαίων μετέβαλε, μήτε τὸ κληθῆναι τὸν Κάρολον Ἀυτοκράτορα εἶναι αὐτὸς αὐτίκα. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Ζ'.

Ὅτι ἡ νομίζεσθαι ἔχαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐξουσίαν ὁ Πάπας, οἱ δυτικοὶ Ἀυτοκράτορες καὶ Σύνοδοι καὶ πατρί- 15 τέρεις συντάται, δυσὶν αὐτῷ μαχαίραις καταβάλλουσι.

Τὸ Πάπᾳ τῶν ἄκρων ἐξουσίαν, ἡν νομίζει ἔχαι καὶ ἐν τοῖς κοσμικοῖς, καταβάλλουσιν οἱ δυτικοὶ καὶ οἱ Ἀνατολικοὶ, καὶ Ἀυτοκράτορες καὶ πατέρες καὶ Σύνοδοι, ὡς εἴρηται καὶ ῥηθῆσεται. ῥητέον ὁμοῦ καὶ ἐν ταῦτα τινὰ, καὶ πρῶτον ἀπὸ τῶν δυτικῶν. Νομίζουσι τοῖνυν οἱ Ρωμαῖοι ἔχαι αὐτὸν καὶ ἐν τοῖς κοσμικοῖς ἄκρων κοσμικῶν αὐθεντίαν, ταῦτα δὲ ἐξηγούντων πολλὰ- 20 χῶς, πρῶτον ὅτι ἐν ταῦτα καθαιρέσι καὶ ἀποσερεῖσι τῆς ἰδίας ἐξουσίας τὰς Βασιλείας καὶ Ρῆγας. δεύτερον, ἐμποδίζουσι μετὰ ὑπὸ τῆς ἀφορισμῶν, ἵνα μή τις ἔλθῃ εἰς τοιαύτῳ κατὰσασιν, ὥστε μὴ ὑπακούειν μήτε ἀκολουθεῖν αὐτοῖς, καθὼς ὁ Βελλαρμῖνος τερατοῦται ἐν τοῖς περὶ τῷ Πάπᾳ βιβλίοις. τρίτον, ἐρίζουσιν γυναικῶς, ὅτι εἴτις Ἀυθεντίας, ἡ Βασιλεὺς πρὸς βασι- 25 ποιήσεται καὶ λύσει τὰς παπικὰς Νόμους, εὐθύς εἶναι αὐτὸν καθηρημένον τῆς ἰδίας ἀρχῆς, πρὸς ἀνάγκη δὲ εἰς πολλὰ, ἀρκεῖ δὲ εἶπαι τὸν ὅσον ἐν πεποιθε- κες Βιηφάτι. ὁ ὄγδοος, ὅτι ἐλίζει, ἡ τῆς οἰκονομίας καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων ὑποταγή πρὸς τὸν Θρόνον τῆς Ρώμης εἰς ἀνάγκη πρὸς σωτηρίαν. ἀλλὰ ταῦτα τῶν μάταιον κοσμικῶν ἐξουσίαν τῷ Πάπᾳ ἐκ ἐδέξαντο πολλοὶ καὶ διδάσκαλοι καὶ Ἀρχιε- 30 ρεῖς, περὶ ὧν ἐὰν ἐπωμῶ καὶ εἶδος, ἐπληρῆται ἡμῶς ὁ χρόνος διηγουμένης, ἀρκεῖ ὁμοῦ εἶπαι τὸν Βασιλέα Ἐννεικον τὸν τέταρτον, ὃν ἀνεδεμάτισε πρῶτον, εἴτα ἀπεσέρισε τῆς Βασιλείας Γρηγόριον ὁ ἔβδομος, ὁμοῦ κατὰ τῷ Γρηγορίῳ συνήγαγεσαν πολλοὶ Καρδηνάλοι, ἐν οἷς καὶ Βήνων, Ἀνθρῶπος 35 Σαυμασός, καὶ ἐτι πολλοὶ Ἐπίσκοποι, ἦτοι ὁ Βιρδύνης ἐν τῇ ὑπὸ τῆς ἀνέμειψε πρὸς τὰς Ἐπισκέπας καὶ ἡγεμόνας τῆς Γερμανικῆς Βασιλείας, ὁ Γεμβλῆκης Σιγεβέρτος ἐν τῇ χρονικῇ, ὡς εἶτα χιλιοσῶ ὄγδοος καὶ ὄγδοος, καὶ κοινῶς ἡ Λεοθάς Ἐκκλησία, ἡ οἱ λόγοι ἐν μίᾳ τινὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς εἰσὶν ἔτοι, 40 Ταῦτα ἐν πρῶτοις τῶν ἀρὰς φερέμεθα, ἡν τὸ Πιόνμα τὸ ἔχον λέγει ἀλλὰ σόματος τῷ πρῶτῳ, Ἐπικατάστατοι οἱ ἐκκλῖνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, τῶν δὲ ἀρὰν τῷ ἀφορισμῷ ἡν ἐκ τῆς νείας πρὸς ἀπόσεως ἐπι- 45

τίμησον ὁ Εἰσδελεβράντος (ἔτις ἐκαλεῖτο πρὸ τῶν γενέσθαι Πάπας Γρηγόριος ὁ ἔβδομος) ἀπὸ ἐρίτητον, 20 τὰς πρῶτοις ἀγίοις πατέρας ἕως τῷ καὶ ἔπακο- 20 λαθῶντες καὶ σεβόμενοι. Λοδοβίκον τὸν Βασιλέα ὑπέρισε τῆς Βασιλείας Ἰωάννης ὁ εἰκοστὸς πρῶτος, ὅς καὶ εἰκοστὸς δεύτερος λέγεται, ὁμοῦ ὁ Βασίλευς ἐποίησαν Ἐκκλησίαν πρὸς τῷ Συνοδῷ, ὡς λέγει ἐν τῇ ἀπολογία αὐτοῦ εἶναι μέζονα τῷ Πάπᾳ, ἐπὶ δὲ 25 αὐτῇ, Ἐννεῖα τετάρτῳ τῷ Βασίλει ἔχαρίσατο Νικόλαον ὁ δεύτερος τῶν πρηνόμιον, ὥστε μὴ διώκα- 30 θαι τινὰ ὀλέγειν Πάπαν χωρὶς τῆς γνώμης αὐτοῦ. τῇ διωγμῇ τῷ πρηνόμιον τῶν Ἐννεῖα ἐκάθησε Γρηγόριον τὸν ἔβδομον, διότι ὀλέγειν αὐτοῦ τῆς βελῆς 30 αὐτοῦ, καὶ ἐψηφίσαντο αὐτὸν αὐτῷ Γαίβετον, ὅθεν ἠκολούθησε χρίσμα. ὁ δὲ Ἀνσεμὸς ὁ ποτὲ καὶ Λύ- 35 κης Ἐπίσκοπος, ὕστερον δὲ Πάπας Ἀλέξανδρος δού- 40 τερος, ὑπὲρ τῷ Γρηγορίῳ καὶ Γαίβετον ἐρεψα καὶ περὶ τῷ αὐτοῦ πρηνόμιον τῷ Νικολάῳ, πρὸς 35 τοῖς ἄλλοις δὲ λέγει καὶ ταῦτα, Ὁ αὐτὸς ῥηθῆς Νικό- 40 λαος εἰς δηλαδὴ Πατριάρχης μετὰ ὅποιον Συνο- 45 δὲ Ἐπισκόπων ἐκ ἡδιώκατο διαῖρξῃ, μαῖον δὲ ἔτε μεταβαλεῖν τὰς συμφωνίας τῇ πίστι ὅσον τῶν 40 ἀγίων πρὸς Πατριαρχῶν, ἦτοι τῷ Ρώμης, τῷ 40 Ἀλεξανδρείας, τῷ Ἀντιοχείας, τῷ Ἱεροσολύμων καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, ταῦτα δὲ λέγω, ἐδὲν 45 ἀφελὼν τῆς τιμῆς τῷ τῆς μακαρίας μνήμης Πάπᾳ Νικολάῳ, Ἀνθρῶπος γὰρ ἦν, καὶ ἀθέμιτόν τι 50 πρᾶξαι ἡδιώκατο, καὶ τῷτο ἔθαυμασόν, καὶ γὰρ Βι- 45 νιφάτι. δεύτερος, ὁ πρὸ αὐτοῦ ὡρίσεν εἶναι μετ' αὐτὸν 50 Ἀλέδοχον τῷ Θρόνῳ Βιζύλιον Διάκονον, ὅποις ἐπὶ 55 ἔδοξε τῷ Κλήρῳ τῆς Ρώμης ἐκ αὐτοῦ τοῖς Κανόσι, ὁ αὐτὸς παρόντος τῷ Κλήρῳ τῷ περὶ τὸν ὅσον πα- 50 ρέδοκον. ἐν ταῦτα πρὸς τοῖς ἄλλοις σημειώσεως εἰς 50 ὅξιον ἐκείνο, ὅποις εἶπον ὁ Ἀνσεμὸς, ὅτι τῷ Πά- 55 πα μόνον ἡ ἐξουσία μετὰ καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ἐκ 55 εἶσι μέζον τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ τῷ Πάπᾳ μετὰ τῶν 60 ἄλλων τεσσάρων Πατριαρχῶν. σημειώσαι καὶ τὸ, Ἀν- 60 θρῶπος γὰρ ἦν, καὶ ἀθέμιτόν τι πρᾶξαι ἡδιώκατο. 65 αὐτῇ

αὐτὴ ἡ γνώμη ἐστὶ καὶ Δεσιδερίῳ Ἀββα Κασίνῳ, ὅστις ἔπειτα γέγονε Πάπας καὶ μετωνομάσθη Βίκτωρ τρίτος, ἐν τῇ χειρικῇ αὐτῆς βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ, λέγει γὰρ μετὰ πολλὰ τινὰ

ἄλλα, Εἰ καὶ τὰς ἀπὸ Νικολάου δούτερος γέγονεν, ὁμοῦς ἀδίκως καὶ ἀνοήτως γέγονεν, ὃ δυνάται δὲ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην μωρίαν τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν ἀπολέσαι ἡ Ἐκκλησία.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι τὴν ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐξουσίαν τῆ Παπᾶ καὶ τὰς δύο αὐτῆς μαχαίρας οἱ ἀναπλικοὶ αὐτοκράτορες καὶ πατέρες καὶ Συνοδοὶ ἀποβάλλονται καὶ ἀποσκορακίζουσι.

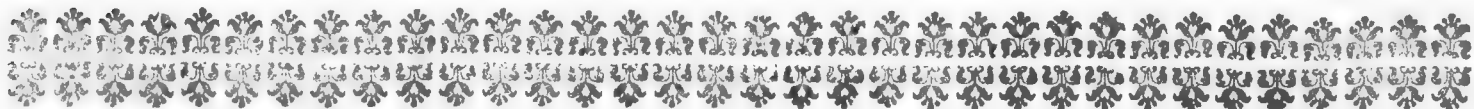
10

Ἀπὸ δὲ τῶν Ἀνατολικῶν ρητέον, ὅτι Κωνσταντῖνος ὁ μέγας προσέταξε τῇ Παπᾶ, καὶ σωῆσθαι μετὰ καὶ ἄλλων εἰς Συνοδὸν, καὶ ἰδεῖ ἀνώτερον βιβλίον πρῶτον κεφαλαιῶν εἰκοσόν. Κωνσταντῖνος ἐν τῇ μετὰ Λιβερτίου Διαλόγῳ ἀπέδωκε τὴν Πάπαν δῶλον τῆ Βασιλείας, καὶ ἰδεῖ ἀνώτερον βιβλίον δούτερος κεφαλαιῶν οὐκ ἔστιν. καὶ ὁ Πάπας ἰδὼν ἐδέετο αὐτῆς περὶ Ἀθανασίου καὶ Πάπας. ὁ μέγας Θεοδόσιος προσέταξε τῇ Παπᾶ ἵνα ἐξηπάτη μετὰ τῆ Ἀντιοχείας Θλαυθάνῃ, καὶ ἰδεῖ ἀνώτερον βιβλίον τρίτον κεφαλαιῶν ἑβδόμον. ὁ Ἀρκάδιος τί ἐπαύνησε τῇ Παπᾶ ὑπὲρ τῆ Χρυσόστομος ἀγωνιστοῦ, ἰδεῖ ἀνώτερον βιβλίον τρίτον κεφαλαιῶν δέκατον. ὁ μικρὸς Θεοδόσιος δεόμενος τῆ Παπᾶ, καὶ μάλιστα μετὰ ὁμολογίας καὶ δακρύων, καὶ ἱκετεύοντος εἰς τὸ γενέσθαι Συνοδὸν ἐν Ἰταλίᾳ, παρέκλυσε, καὶ βελομήν τῇ Παπᾶ κρήνη τὸν Εὐτυχῆ, κατεφρόνησε, καὶ ὤρσει Θεωρηθῆναι τὰ περὶ τῆς ἐν Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ. ὁ Μαρκεσιανὸς ἀπέδωκε διὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ τῇ Ἰσακ πρεσβυτέρῳ τῆς τιμῆς καὶ ἐξουσίας μετὰ τῆς Ῥώμης τῇ Κωνσταντινουπόλεως. Λέων ὁ μέγας περὶ τῆς Χαρρυτίας Τιμοθέου τῆς Αἰλίας τῆς Πατριάρχας καὶ Μητροπολίτας καὶ αὐτὰς τῆς Ἀσκητῆς ἡρώτησεν, ἐν οἷς σιωπῆσθαι καὶ τὸν Πάπαν. ὁ Ζήνων κατεφρόνησε τῶν Ὑπταγῶν τῶν Παπῶν Σιμπλικίῳ καὶ Φίλικῳ, καὶ ἰδεῖ ἀνώτερον βιβλίον τέταρτον κατὰ Λίκακιν Κωνσταντινουπόλεως. Ἰσίδωρος ὁ ὠρεῖξ ἐβλαπεν ἐνώπιον αὐτῆς γονυκλιῇ καὶ δεόμενος τὸν Πάπαν Ἰωάννην, καὶ ἰδεῖ ἀνώτερον βιβλίον πέμπτον κεφαλαιῶν 40 τέταρτον. ὁ μέγας Ἰσχυριανὸς τὸν Πάπαν Σιλβέριον ἐξώρσει, τὸν Βιγίλιον κατέκρινε καὶ ἐξώρσει, καὶ ἰδεῖ ἀνώτερον βιβλίον πέμπτον. ὅταν Ἰσίδωρος τῆ μετὰ Ἰσχυριανὸν ὁ Πάπας Παλάγιος ἐδέετο ὡς περὶ τῆς δόξης τῆς Ναρσῆ, καὶ ἰδεῖ ἀνώτερον βιβλίον πέμπτον κεφαλαιῶν δέκατον ἑβδόμον. ὁ Μαυρίκιος κατεφρόνησε τῆ Διαλόγου, μαχητικῶς ὑπὲρ τῆς Οἰκουμενικῆς ἐνόματῃ. τῆ τυραννικῆς φωνῆς ἀπόντῃ τὸν Πάπαν πρῶτον κατὰ σκοπὸν πάρεργον, ὁ Ἡράκλειος ἀνῆρξε τὰς Φλυαρίας αὐτῆς. τὸν Πάπαν Μαρτίνιον ἐξώρσει ὁ Κώνστας εἰς Χερσῶνα. ὁ Πάπας Βιγίλιος ἔγραψε τὸν Ἰσχυριανὸν Δεσπότην αὐτῆς, καὶ Ἰσχυριανὸν καὶ Θεοδώρου κυρίου αὐτῆς, καὶ ἰδεῖ τὰς τόπας ἀνώτερον βιβλίον πέμπτον. ὁ Πάπας Μαρτίνιος καὶ ἡ Συνοδος αὐτῆς γράφοντες πρὸς τὸν Κώνσταν, ἔλεγον τὸν Βασιλέα Δεσπότην αὐτῶν, καὶ ἔτι ἑαυτὰς προσφυγας

καὶ δόλους αὐτῶν. ὁ Πάπας Βιταλιανὸς ἐπεύστηνθησε τῇ Κωνσταντίνῳ τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης. ὁ Πάπας Ἀγάθων γράφων πρὸς τὸν Πωγωνάτον, ἔλεγε τὸν ἀποσκορικὸν θρόνον τῆς Ῥώμης δαλκὸν τῆ Βασιλείας, καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ αὐτῆς ἔλεγον πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπ' ὅψι τῆς οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, Ἀπεσάλην ἀπὸ τῆς Ἀγάθωνος εἰς τὰ ἴχνη τῆς Θεοσηρίτης ὑμῶν κρείττες. ἡ ἐν Ῥώμῃ Συνοδος μετὰ τῆς τῆς ἀντὶ τῆς Ἀγάθωνος Παπᾶ γράφοντες πρὸς τὸν Πωγωνάτον ἀναφορὰν, ἔλεγον, Ἡμεῖς πάντες οἱ ἐλάχιστοι τῆς Ἐκκλησιᾶς τῆς Χριστῆς πρέσβεις, οἱ δὲ τοῖς τῆς Χριστιανικότητος ὑμῶν κρείττες, καὶ ἰδεῖ ἀνώτερον βιβλίον οὗτος ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, ὅτοι κεφαλαιῶν οὗτος Πατριάρχων δούτερον καὶ τρίτον καὶ πέμπτον. ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ δούτερος, ἰδεῖ κατωτέρω βιβλίου δεκάτη, μέγας τρίτος, κεφαλαιῶν τρίτος τμήμα ὅγδοον, τί ἔγραφε πρὸς Λέοντα τὸν Ἰσαυρὸν, ὅς εἰς καὶ τῆτο, Ἡμεῖς ἀσπλοὶ καὶ γυμνοὶ μὴ ἔχοντες Στρατόπεδα σαρκικά, καὶ, ἔκαστος ἡμῶν ἐν ἡ ἐκλήθῃ κλήσει μύρεται. ὁ Πάπας Ἀδελφάνος ἔγραψε πρὸς Κωνσταντῖνον καὶ Εἰρήνην, Δυσωπῶ μετὰ μεγάλη πόθῃ καὶ καρδίας τὴν ὑμετέραν προύτητα, καὶ ὡς πατρῶν γονυπετῶν καὶ τοῖς ὑμετέροις ἵχνησι καλινδύμνος, ἱκετῶν. ἔτω καὶ οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς, ἀνωτέρω κεφαλαιῶν πρῶτον Πατριάρχῳ δεκάτῳ τρίτῳ. Βασίλειος ὁ Μακεδὼν τῇ Φωτίῳ καθαιρεθῆναι συνοδικῶς, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν Παπῶν Νικολάου καὶ Ἀδελφάνου, ἀποθανόντος τῆς ἱγνατίου, ἀπέδωκε τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως χωρὶς τῆς γνώμης τῆς Ῥώμης. Στέφανος ὁ Πάπας γράφων πρὸς τὸν τὸν Βασίλειον, λέγει πρὸς τοῖς ἄλλοις, Περὶ δὲ τῶν λαϊκῶν σιωπῶμεν, ἐπεὶ ὃ δὲ ἔλαυνον εἰς Φωταγωγίαν ἐχωρῶν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ὀφειλομένην τιμὴν τῆς Θεοῦ. ἐκ πάντων τῶν σημείων ὅτι πάντοτε οἱ Παπᾶ ἐκελεύοντο ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων ὡς ὑποκείμενοι αὐτοῖς, καὶ ἐπ' ὅποτε ἡ Ἐκκλησία Ῥώμης ἐκ εἰχῶν ἔλαυνον εἰς Φωταγωγίαν, καὶ δὲ πόθῳ ἔλαβον ὁ Πάπας τὸ ἔχεν δύο μαχαίρας, καὶ τὸ νομίζαν ἑαυτὸν εἶναι ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, καὶ ἀναγκάζαν πάντα μονάρχας καὶ αὐτοκράτορας εἰς ἑαυτὸν ὁμνῆναι, καὶ κορυφαῖαι τὴν μεγαλοσύνην τῆς αὐτοκρατορίας τῆς ἑαυτῆς ἐβδωρηκοντάκις ἐπὶ ἐλάτῳ εἶναι; Φανερὸν ἐστίν, ὅτι μετὰ πολλὰ ἔτη ὁ Πάπας Κλήμης ὁ πέμπτος ἐτόλμα ἐπὶ τῆς ἐν Βισάνῃ Συνοδῆς λέγει ἑαυτῆς σῶσαι τὴν τῶν Βασιλέων ἐξουσίαν, ἐκκερεῖσθαι. ἔτος, ἦγεν Λέων ὁ τρίτος

τείτος υπό τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆ πόθι τῆ κυριεύειν, πῶ μὲν Ῥωμαίων ἀρχὴν πονηρίαις διέσπασε, πῶ δὲ χριστιανικῶν ἀπάσαν ἐκίνησέ τε καὶ ἐλυμήνατο. ἔτος τὸς τε παρόντας ἡμῶν Ῥωμαίους καὶ τὰς ἰταλὰς καὶ δὴ καὶ ἑαυτὸν τῆς ἐρκομοσίας ἧς ἔχει πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀποδόντως ἀφῆκε, τὰς τε ἀρχιερεῖς πρὸς ὁπίσταν παρῶρησε. μετὰ τὸν δὲ πῶν Παπῶν ἀφηνιασάντων, Ζαχαρίας ὁ Πάπας πῶν Γάλλων Βασιλεῖα Χιλπέρικον καλῶς ὑπεσάτηνται, μόνον δὲ ὅτι ἀπῆρέσκετο ἑαυτῷ, πονηρίαις τῆς Βασιλείας ἐξέβαλε, καὶ τὸν Πιπῖνον ἀνῆκατέστησε. ὁ Πάπας Κλήμης ἑβδομος τῷ Φιλίππῳ Πάλλυχρῳ ὅσοι γε ἐπ' αὐτῷ πῶν τῆς Γαλλίας Βασιλείαν ἀφηνικῶς, εἰς Ἀλβέρτον πῶν Ῥωμαίων Βασιλεῖα αὐτῷ μετεψηφίσαντο. ὁ Πάπας τὸν Αὐτοκράτορα Εἰρήκον ἑβδομον ὡπλίσθη τῆς Εὐχαριστίας δηλητηρίαις ἀπέκτανε, καὶ τὸν Πάπαν Βίκτρον ὡς ἁγία κύλικι ἀπέκτανε, καὶ Ἰωάννῳ τῆς Ἀγγλίας ὀτραπεζητικῶ ὀκτώματι τῷ ζῆν ἀπεσέρεσεν. ὁ Πάπας τὸν Φραγκίσκον Δάνδαλον Δῆκαν Βενετίας Κρήτης τε καὶ Κύπρου Βασιλεῖα ὡς περ Κύνα ὑπὸ πῶν ἑαυτῷ τραπέζαν ὅσα φαγεῖν κατανάγκασε, καὶ μάλιστα αἰλύσει δεδεμένον. ὁ Πάπας Κελεστίνος ὁ τρίτος ὡν Ῥώμη τῷ Εἰρήκῳ εἰτω Αὐτοκράτορα ἔχει, ἀλλὰ ποδὶ τῷ Διῶδημα ἐπέθηκε, καὶ πάλιν τῷ αὐτῷ ποδὶ κατέβαλε λέγων, Ἐπ' αὐτῷ εἶναι ἵτε κα-
 Διζάναι Αὐτοκράτορας, καὶ τὰς καθεσώτας παύειν τῆς ἀρχῆς. ὁ Πάπας Γρηγόριος ἑβδομος τὸν Εἰρήκον ὡν ὅππῃ τὸν Εἰρήκον Αὐτοκράτορα πῶν ἑαυτῷ πα-
 τέρα ἐφώπλισε, καὶ ἐποίησε, ὡς ὑπὸ τῷ ἡμῶν πα-
 τέρα ἀχμαλωτίζεσθαι, καὶ ὑβριζόμενοι τέλει παύ-

των ἐγκλεισθῆναι εἰς Μοναστήριον, καὶ καὶ τὸν βίον ὑπὸ τῆς ἀκρας δουθυμίας καὶ τῆς ὀνδρίας πῶν κατ' ἡμέραν ἀθλίως κατασρέψασθαι. ὁ Πάπας Ἀλέξανδρος τρίτος τῷ Αὐτοκράτορι Φειδερίκῳ τὸν τράχηλον ἀγχεῖς ἐπάτησεν. ὁ Πάπας τὸς Δυτικὰς Ἡγε-
 μόνους κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφώπλισε, καὶ πῶν χριστιανικῶν Βασιλείαν διήρησε, καὶ Βασιλεῖς ἀλλοτρίους ὡν Κωνσταντινουπόλει ἡδέως κατέχει, καὶ ἀλλὰ τοιαῦτα ἐποίησε, ὡς ἰδικώτερον εὐθιῆσται κα-
 τώτερον. τῶν δὲ καὶ ἄλλων μυρίων κακῶν αὐτῷ ἰσ-
 ῖον ἡσέψις τῷ Καρόλῳ, ὅθι καὶ ὅς ἐψας καὶ ὅς ἐφθίς καὶ οἱ ὀκδικῶντες αὐτὰς ἐνοχοὶ εἰσὶν ὡν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, εἰ καὶ ἐγὼ μᾶλλον ἐπόμῃς πῶν ἁγίῳ Νικηφόρῳ, ἔχω τὸν Πάπαν Λέοντα τὸν τρίτον ἁγίον, καὶ αὐτῶν παύτων ὡν ἐγκατέστη Διῶ 15
 πῶν χρίσιν, ἐπειδὴ βιασθῆς ἔχει, καὶ ἰδε κα-
 τώτερον κεφαλῇς ὡς Παράγραφον ἔκρη, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρες πρώτῃ, κεφαλῇς δε-
 κῆτῃ τρίτῃ Παράγραφον πέμπτην. ἰδε κατὰ τὸν δύο μα-
 χαρῶν καὶ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ, μέρες τρίτῃ κε- 20
 φαλαίῳ δώδεκατον. ἰδε καὶ ὡς ἄλλοις πῶν ἰχυῶν πῶν Βασιλείαν κατὰ τῷ Πάπα βιβλίῳ ἑβδόμῃ, κεφα-
 λαίῳ πρώτῃ Παράγραφῳ ὡς αὐτῷ. Ῥητόν καὶ τῷ, εἰ λέγει ὁ Πάπας, ὅτι ὡς Διῶ 25
 τὰς δύο μαχαίρας, πασίδηλον ψεύδεται, ὅτι τῷ
 ἐκείδιδασαν ὡς Ἀπόστολοι, ἀλλὰ μάλιστα τὸ ὡσαντίον, ὡς Παῦλος Φησί, καὶ ἰδε κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ, κεφαλῇς οὐδεκάτῃ Παράγραφον τρίτον. καὶ αὐτῷ ὁ Πέτρος ῤητῶς ὁποφαίνεται ὡς ὁλοῇ πρώτῃ κε-
 φαλαίῳ δώδεκῃ σίχῳ δεκάτῃ τρίτῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Περὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τῷ Ἀρμένιῳ καὶ τῷ ἰδιοχέρῳ αὐτῷ περὶ τῆς κρίσεως, καὶ τῆς ἐκστρατίας Κρέμα κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ὑπ' αὐτῷ ἀλώσεως τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ ἀνατίσεως τῷ Ἀχιε-
 ρεύς αὐτῆς καὶ ἄλλων, καὶ περὶ τῶν ἀχμαλωτισθέντων καὶ φοιλούσων ὑπὸ τῷ Ζώκῳ.

ΕΒασίλευσε Λέων ὁ Ἀρμένιος ὁ καὶ Χαμαιλέων, ὡς μόνον διότι ἦν μικρὸς τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλ' ὅτι καὶ πολὺ βέλῳ ὑποκριτής. καὶ πρώτῃ μὲν ἔδω-
 κεν ἰδιόχρεον αὐτῷ τῷ μηδέποτε νεωτέρῳ εἰς πῶν Ἐκκλησίαν, καὶ μετασταλῶσαι τὰ ὀρεσάτω ὡς αὐτῇ, ἔπειτα ἐσέφθη ὑπὸ Νικηφόρου τῷ Πατριάρχῃ, ὅστις ὅτι αὐτὸν ἔσπερε, ἔδοξαν αὐτῷ αἰτεῖναι τῆς κε-
 φαλῆς αὐτῷ εἶναι ἀκανθῶν. ὁ Κρέμας ἔν, φυ-
 γόντῃ τῷ Βασιλεῖς Μιχαὴλ εἰς τὴν Βυζάντιον, καὶ βασιλεύσας τῷ Χαμαιλέοντι, ὡς τῷ ἄλλῳ Σου-
 ναχερίμ, καταλάψας τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ ὡς Πολιορ-
 κίαν τῆς Ἀδριανουπόλεως, ἐπορεύθη ὡς τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως, καὶ περιεκύκλωσεν αὐτῷ, καὶ παιή-
 σας πῶν μικρῶν αὐτῷ θυρίαν, ἡτοιμάθη ἵνα πο-

λεμήσῃ αὐτῷ, πλὴν θεωρῶν τὰ τέχη αὐτῆς καὶ πῶν ὀπρίπειαν αὐτῆς, καὶ τὰ μεγάλα στρατόματα αὐ-
 τῆς, παρετήθη, μόνον ἔσπελον αὐτῆς σπει-
 δὰς φιλικὰς καὶ εἰρηνικὰς σιωθῆναι, καὶ μὴ ὀπτιχῶν 45
 τῶν, παρευτῆκα ὑποσρέψας ὀκείθῳ, ἔδραμῃ εἰς
 πῶν Ἀδριανουπόλιν καὶ ἐκυρίδυσεν αὐτῆς ὡς τῷ ἁμῶν, τότε ὅππασεν ὁ Βαράβαρος τὸν Ἐπίσκοπον τῷ Κῶ-
 στρῳ Μανθῇ ὀνομαζόμενον, καὶ κόψας πρώτον τὰς
 χεῖρας αὐτῷ ἔχισεν αὐτὸν εἰς δύο, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν βρω- 50
 μα τοῖς Θηρίοις, καὶ τὰς ἀνθρώπους αὐτῷ Γεώργιον καὶ
 Λέοντα ἀπεκεφάλισε. πλὴν γε ὅμως ἐπαδούθη ἔρριψ-
 θῶν, ὅτι ἐτυφλώθη, καὶ μισηθεὶς ὑπὸ τῷ πλῆθους τῷ
 λαῷ, ἐκρεμάθη κατεδεδικασμένος, καὶ ἐγένετο
 αὐτῷ ὡς ὁ ἀσεβὴς Ζώκος, ὅστις ὅσας χριστιανὰς
 ἔχμαλῶ-

ἡ χαλάρωσεν, ἱερεῖς, διακόνες καὶ λαϊκὰς, ὅλως
 ἐταλαιπώρησε, καὶ ἕως τέλους ἐκακοποίησεν, καὶ
 ἀφ' ὧν βασιάνοις τιμωρεῖσθαι αὐτὰς, ἐξίφκτο-
 ντος ἀνελιγμένως, ὡς γέγραπται ἐν τῷ Μνηολογίῳ
 5 τῆ βασιλείας βασιλείας, καὶ ὡς τῷ ἱστορικῷ Θεο-
 φάνῃ, ὅστις ἐσταυθὴ τελειῶν τῶν συνοψιν αὐτῶν,
 ὅτι ἐδανοπάθησι λίαν ὑπὸ τῷ Λέοντι τῷ Ἀρμε-
 νίῃ ἕως μόνου. Δὲ πάλιν ὁρθοδοξίαν, καθὼς τὸ
 μαρτυρεῖ ὁ Βιβλιοθηκᾶριος Ἀναστάσιος. ἦν ὁμοῦς καὶ
 10 ἄλλος Θεοφάνης Μοιναχὸς ἱεροσολυμίτης ὁμολογητής,

ὅστις ἡμαρτοῖς εἰς τὰς χεῖρας τῶν τῶν Λέοντος τῷ
 Ἀρμενίῃ, καὶ ἐμόνασεν εἰς τὸ μοναστήριον τῷ ἁγίῳ
 Σάββα ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα τῷ
 ὁσίῳ Θεοδώρῳ, οἵτινες ἐγείροντο καὶ ἐξόριστοι Δὲ
 τῶν πρίσιν, ὡς ἐρεῖται. ὁ δὲ παρερημνίης βασιλεὺς
 Μιχαὴλ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτῆς τῆς Πετροπίας
 διήγει ταπεινῶς καὶ ἀσκητικῶς, πλὴν καὶ μόνον τὰς
 δύο ἡμέρας τῆς ὁθρινῆς δυνάμις, τὸν Θεοφύ-
 λακτον δηλαδὴ καὶ τὸν Ἰγνατίον τὸν χρηματίσαντα
 μεταταῦτα καὶ Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων κινήσεως τῷ Λέοντι Ἀρμενίῃ, καὶ ὑποκρίσεως πρὸς αὐτὸν κατ' ἐρώτησιν
 15 τῷ Πατριάρχῳ καὶ Εὐθυμίῳ Σάρδεων καὶ Θεοδώρῳ τῷ Στεδίτῃ, ἐξορίσας τὸν Πατριάρχῃ καὶ ἑτέρων
 πολλῶν καὶ κακώσεως αὐτῶν.

Μετὰ δύο ἔτη τῆς βασιλείας αὐτῆς ὁ Χαμαλίων ὑ-
 ποθήκατο τινῶν, οἵτινες ἐβεβαίον αὐτῷ ὅτι πο-
 20 λυχροῖται εἰς τὴν βασιλείαν ὡς τὸν Ἰσαυρον καὶ τὸν
 Καββαλίον, καὶ ἀπάτας τινῶν ψευδομνηστῶν,
 ἐκινήθη κατὰ τῆς προσκυνώσεως τῶν ἁγίων Εἰκό-
 νων. κρᾶζα τοίνυν τὸν Πατριάρχῳ καὶ τὰς πρὸς
 αὐτὸν Ἐπισκόπους καὶ Μοινασὰς ἐπὶ τῆς Συγκλήτης,
 25 καὶ ἄλλοι αὐτοῖς, ὅτι πολλοὶ σκανδαλίζονται Δὲ
 τῶν προσκυνώσιν τῶν Εἰκόνων. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πα-
 τριάρχης καὶ Εὐθυμίος ὁ Σάρδεων καὶ Θεόδωρος
 ὁ Στεδίτης πρῶτον, τὸ μὴ ὄν δύναται πεσεῖν, ἢ
 ἢ; ἔπεισον αἱ Εἰκόνες ὑπὸ Λέοντος τῷ Ἰσαύρῳ καὶ
 30 Κωνσταντίνῳ τῷ ἡγ' αὐτῶν; ναί, ἔκχι Ἰσαυρὸς πρῶ-
 τος, τὴν γὰρ μὴ οἶ, ἔδυνάται πεσεῖν. δότι οὖν, εἶ-
 πεν αὐτῷ, ὡς Φησὶν ὁ μακάριος Συμεὼν, ὅτι ὁ Μωϋ-
 σῆς ἐξεκόνισε τὰ Χερσβίμ, αὐτὰ καὶ ὁ Παῦλος ἐν
 τῇ πρὸς Ἑβραίους κεφαλᾷ ἐν ᾧ Χερσβίμ δόξης
 35 ὠνόμασε, καὶ δὴ καὶ Σολομὼν αὐτὰ κατεσκευάσε,
 καὶ ὁ ἱερεὺς περὶ τῶν Δαλέγετα εἰς κεφάλαιον
 τεσσαρακοσὸν πρῶτον. τρίτον, ὁ κύριος ἔσται τῶν
 Εἰκόνων αὐτῶν εἰς τὸ ἅγιον Μανδύλιον τιτυπωμένῳ
 τῷ Ἀυγάρῳ. τέταρτον, ὅτι καὶ τὰ Εὐαγγέλια καὶ
 40 ἄλλα ἱερά σκόλη ἔχον ἅς ἀρχαῖς Εἰκόνας ἐξωθῶ
 αὐτῶν, ἐξ ὧν μαρτυρεῖται ἡ ἀρχαιότης τῶν Εἰκόνων.
 πέμπτον, ὅτι εἰς ἱεροσόλυμα πολλὰ παλαιότατα Εἰ-
 κονίσματα ἀρχέτυπα εὐρίσκονται. σῆπιν, ὅτι ὁ
 Εὐαγγελιστὴς Λυκάς ἐφόρησεν Εἰκόνας τῆς Θεομή-
 45 τος. ἕβδομον, ὅτι εἰς τὴν Ῥώμην πρεσβερετὴ Πέ-
 τρος καὶ Παῦλος ἐζωγραφήθη ἡ μεταμόρφωσις τῶν
 Σωτῆρος. ὄγδον, ὅτι εἰς τὴν Λύδαν ὑποδομήθη
 Ναὸς τῇ Θεοτόκῃ, καὶ ἐπετάξαζον οἱ Ἑβραῖοι αὐτὸν
 λαβεῖν, ὡς ὁ ἡγεῖται ἐκ τῶν, ὁ περ ἀπέσασα ἡ Παρ-
 50 θένος εἰς ἱερουσαλὴμ, ἠυδόκησε καὶ ὁρέθη Εἰκὼν
 αὐτῆς εἰς πέτραν τινὰ ἔχεσθαι τὸν Χρυσὸν ἐν ἀγκά-
 λαις, ὅπερ ἰδοῖτες οἱ Ἰουδαῖοι ἔφυγον, ὕστερον δὲ καὶ
 αἱ Ἑβραῖες ἐδοκίμασαν ζῆσαι τὴν Εἰκόνα, καὶ ἐκ
 ἐδωκίμασαν. ἦν δὲ ἡ Εἰκὼν εἰς τρίπηχυν μακάρεσσιν,
 ἐξάφνης τυπωθεῖσα μετὰ πορφύρας καὶ τῷ λαῷ

σολισμῷ αὐτῆς, ἦν ὕστερον καὶ ὁ παραβάτης Ἰουλι-
 αὖνος ἠβελήθη ζῆσαι, καὶ ἐκ ἡδονῆς ἔκταν, ὅτι
 ἡ Αἰμορροῦσα κατεσκευάσεν Ἀνδριάντα τῷ Σωτῆ-
 ρι. δέκατον, αἱ οἰκοδομαὶ τῶν ἁγίων Ναῶν, ἐν οἷς
 φαίνονται ἀρχαιότατοι ἱστορίαι. εἰσδέκατον, αἱ Σω-
 λαῖαι (Δάστυλαι) αἱ χωρίζουσαι τὸ ἅγιον Βῆμα ἀ-
 πό τῶν ἄλλων Ναῶν αὐτῆς ἔχον Εἰκόνας, ἐν αἷς καὶ
 ὁ τύπος τῶν Σταυρῶν προσκυνοῦται. δωδέκατον, ἱ-
 στορίαι παμπληθεῖς, αἱ εἰσὶν ἀρχαῖαι καὶ βέβαιαι,
 καὶ ἀλαμβάνουσιν ὑπὸ χεῖρ' ἡμῶν περὶ
 Σωμάτων τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ἐξ ὧν ἱστορίαν καὶ με-
 ρικὰ εὐρίσκονται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐβδόμης Συ-
 νόδος καὶ εἰς τὰς λόγους Ἰωάννη τῷ Δαμασκηνῷ. δέ-
 κατον τρίτον, ὅτι οἱ Εἰκονομάχοι προσκυνοῦντες τὰ
 τίμια ξύλα, καὶ τὰ ἅγια Εὐαγγέλια, καὶ τὸν ἅ-
 γιον τάφον, καὶ τὸν Βηθλεὲμ τῆς μακρόθεν γεν-
 νήσεως Σπῆλαιον, καὶ τὸν ἅγιον Γολγοθᾶ καὶ τὰς
 λοιπὰς ἁγίας τόπας καὶ τὴν Λόγχην, τὸν Σπόγ-
 γον, τὸν Κάλαμον, τὰ Σπάργανα, τὴν Ζώνην,
 τὴν Ἑδῆν, ἐνομίζονται Εἰδωλολάτραι, μήτε δὴ-
 περ οἱ προσκυνοῦντες τὰς Εἰκόνας εἰσὶν Εἰδωλολάτραι.
 δέκατον τέταρτον, ὅτι τῶν προσκυνοῦσιν ἡμῶν εἰς
 ἀπλῶς ἐξηρημνῆ καὶ πάντων ὑπερανέχεσθαι, καὶ μό-
 νῳ τῷ Θεῷ ἀφοσιωμένῳ, καὶ αὐτῷ εἰς τὸ πνεύματι λα-
 τρεῖν. ἡ δὲ κατ' ὑπερβολὴν καὶ ἐξέλιμα, καὶ αὐτὴ
 δίδεται τοῖς μέεσιν ὑπὸ τῶν ὑποδεδεῖσιν, ἡ δὲ
 τυραννικὴ, ὡς ἡ βίαιος, ἡ δὲ κατὰ πειρασμοὺς καὶ
 τιμῶν καὶ ἐκ κατὰ λατρείαν, ὡς ἡ εἰς τὰς ἁγίας
 καὶ τὰς Εἰκόνας αὐτῶν, ἔχ' ὅτι προσκυνοῦν τῶν
 ὅλων, ἀλλὰ τῶν Εἰκόνων, καὶ τῶν Δὲ τῆς Εἰκόνος
 μίμησιν τὰ ἀρχέτυπα, καὶ λέγουσιν τῶν Εἰκόνων
 τῶν Σωτῆρος, καὶ Χρυσῶ καὶ Χρυσόν, Χρυσὸν μὲν
 κατ' ὁμωνυμίαν, Χρυσῶ δὲ, κατὰ χάριν, καὶ ἐπὶ
 μία ἡ προσκυνώσεις τῆς Εἰκόνης καὶ τὰ ἀρχέτυπα,
 Δὲ τὸν εἶνα χαρακτηριστὴ αὐτῶν. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
 ἄπαν αὐτῶν οἱ πατέρες, ἰδίως δὲ αὐτῷ εἰπὼν ὁ μὲν
 Σάρδεων Εὐθυμῖος, Ἀφ' ἧς ἤρξατο ὁ Χρυσὸς ὑπὸ
 τῆς γῆς μέχρι τῆς νῦν ὀκτακόσια ἔτη παρελθόν,
 καὶ

καὶ πανταχὲ σπλογοφῶται Χριστός, καὶ οὐκ εἰκόνι προσκυῖται, ποῖος ἐν αὐθάδῃ τολμήσει πῶς τούτων χρόνων παρέδωκεν ἀθετῆσαι; καὶ μάλιστα τῷ Ἀποστόλῃ λέγοντι, Εἴ τις εὐαγγελίστηται ὑμῖς παρ' ὁ παρελάβετε, καὶ ἄγγελος ἢ ἐξ οὐρανό, ἀτάθεμα ἔστω. ὁ δὲ Στεφάνης εἶπεν, ὁ Θεὸς ἔθετο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ οἰκονόμους, οὗ Βασιλεὺς φροντίζει περὶ τῆς Στρατηγῆς, πῶς δὲ Ἐκκλησίαν ἄφες εἰς τὰς Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, σοὶ γὰρ ἐδόθη ἡ Βασιλεία, ἡμῖν δὲ ἐδόθη ἡ Ἐκκλησία, εἰ δὲ μήγε, γίνωσκε, ὅτι καὶ ἄγγελος ἢ ἐξ οὐρανό, ἐπακούσμεθα αὐτῷ, μὴ ὅτι γε Βασιλεύς. ὁ δὲ τύραν ἠκούσας ταῦτα, ἐκ ἐδυσσηθήθη, ἀλλὰ τὸν Στεφάνον μὴ ἐξώρισε, τὸν δὲ Σάρδεις ἐξ ἡμισείας ἐθαυμάτωσε, τὸν δὲ Πατριάρχην καὶ αὐτὸν ἐξώρισεν. οἷτος δὲ τῷ Πατριάρχῃ εἰς πῶς ὁδὸν τῆς Ὁσίας, Θεοφάνης ὁ Ἡγούμενος τῆς μεγάλης Ἀγρῆ ἔκτισε θυμιάματα, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας παρέδωκε τὸν ἅγιον τῷ Θεῷ, καὶ αὐτὸς αὐτὸν ἠσπάζετο. ἐρωτήσαντος δὲ τινὸς αὐτὸν Διὰ τί ποιεῖς ταῦτα; εἶπεν, ἰδὲ διέρχεται εἰς ἐξορίαν ὁ μέγας Νικηφόρος, ὑπὲρ πάντων ἁγίων Εἰκόνων ἀγωνιζόμενος. ἰσχυρὴ δὲ ὁ Θεοσφύ-

εικτό, ὅτι θέλων ἐξορίσαι ὁ Χαμαλιέων τὸν ἅγιον Νικηφόρον, ἔγραψεν αὐτῷ, κατὰ τὰς θύρας τῆς πόλεως ὅτι ἐχρηζέσθαι ἡ Ἐκκλησία, πρὸς δὲ αὐτὸν ἔγραψεν ὁ Πατριάρχης, Ἐγὼ αὐτὸς αὐτὸς ἐκταβαίνω ἀπὸ τῆς θύρας μου, πλὴν εἰ Διὰ πῶς εἰσέλθω τὴν τυραννικῶς ταῦτα πάχυν, ἐμμέσως ἢ ἀμέσως εἰπέ μοι τῷ, καὶ ἀσπόμενος καταβήσομαι. ἀλλ' ἐχ' ὅσον δίκαιον, ἢ ἀδίκον ἠσέβεια, μόνον λέγεις, ἔγωγε θέλω, ἔγωγε προσέσσω, ὁ Διολογισμὸς μου ἐστὶ τὸ θέλημα μου, καθὼς περὶ αὐτῷ διώρισε καὶ ὁ Ῥώμης ἱερεὺς Βονιφάτιος ἐπὶ φωνῇ τῷ τυράννῳ. τότε ἐξωρίσθη καὶ ὁ Νικήτας Πατριάρχης, ὃς ἐγένετο Μοιαχὸς, κακοποιηθὲς λίαν ὑπὸ τῶν ἀσωτηνῶν Λέοντος, ὁμοίως καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς Ἐπίσκοπος τῆς Κυζίκου, καὶ Μιχαὴλ Συννόδων Ἐπίσκοπος ὁ περιβόητος εἰς 15 τὰ θαύματα, ὡς ἔδοξεν ταῦτα καὶ εἰς τὰς τὰς ἐσχάτας καὶ ἡμῶν, καθότι ἡ συμβασιμὴ καὶ αὐτῷ εὐρίσκεται μὴ εἰς τὸ ἅγιον ὅρος τῆς Ἀθήνης, ἐνεργῶς δὲ δι' αὐτῆς ὁ Θεὸς θαυμάσια καὶ ἐξωρίσθη, καὶ μάλιστα ἐν καὶ αὐτῶν ἀκρίτων καὶ ἀβελήων, περὶ 20 ἧς ἐτὶ παρὸν ἐστὶ λέγειν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν μισθῶν αὐτῶν λόγων ὁ Λέων Ἀρμένιος δέκνυται ἀρχηγὸς τῶν Καλβίνων, καὶ περὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν Σιωδὸς κατὰ τῆς ἐβδόμης οἰκουμενικῆς, καὶ ὡς ἠκούσας τῶν ὁρθοδόξων τοῖς Θεοδώρῳ τῷ Στεφάνῳ λόγοις.

Ὁ δὲ Στεφάνης Θεόδωρος πρὶν ἢ ἐξωρίσθαι τί ἐμνηχανήσατο μετὰ τῶν αἰκείων; ἦν ἡ αἰτία ἡμέτερα τῶν Βασιλέων, καὶ λέγει τοῖς Μοιαχῶς αὐτῷ λαβὼν ἕκαστος αὐτῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν μίαν Εἰκόνα, καὶ λιτανεύοντες μετὰ τῶν Εἰκόνων περὶ πῶς λαῶν αὐτῶν, ἔψαλλον τὸ τροπαιεῖον αὐτοῦ, τῶν ἀχραντίνων Εἰκόνων σε προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, καὶ ἄλλας ὕμνας νικοποῖες τῶν σεβασμίων Εἰκόνων. ἐγένετο τῶν τοιούτων αὐτῷ ὁ Λέων, καὶ ἔσπευον ἀπειλὰς καὶ ὀλισμὸς κατ' αὐτὸν, πλὴν ὁ αἶψα εἰς ἐδὼν ταῦτα ἐλογίσσατο. σημείωσαι ὅτι ἔτι ὁ Ἀρμένιος ἦν ἀρχηγὸς τῶν Καλβίνων, καθότι ἔλεγον, εἰ μὴ εἰς ἐν τὸ Εὐαγγέλιον, ἢ εἰς τὸν Ἀποστόλου Ἰγνατίου ἀρχιερέως ἐπὶ τῆς Προσκυνοῦσας τῶν Εἰκόνων, ἐκταβήσομαι προσκυνοῦσαι Εἰκόνα. ἐζήτησε ὁ Βασιλεὺς Διολέξας, μετὰ δολιότητος ὅμως, ὅθεν ὁ Πατριάρχης ἀνέστη τὸ Διολέγεσθαι κατὰ τὸν ὄρον τῆς ἐβδόμης Σιωδὸς, ἀλλ' ὁ Χαμαλιέων ἐλαϊδόρει αὐτὸν, Διὰ τὸ ἐδεῖσθαι ὁ Πατριάρχης ἐπὶ Ἐκκλησίας ἵνα φωτίσῃ ὁ Θεὸς τὸν Βασιλέα εἰς τὸ καλὸν, καὶ ὁ Βασιλεὺς αὐτὸν ἐξεθίσαι, καὶ Διὰ τὸ πρὸς τὸν Πατριάρχην εἰς τὸν λαὸν χρήσας περὶ Εἰκόνων, καὶ ἐρμηνεύων αὐτὰς πρὸς λαὸν, οἷδε ἔκραζον ὁρθοδόξοι ἐσθλῶς, καὶ ὡμοσαν ἀλλήλοις μὴ ἐξορίζεσθαι. ὁ Χαμαλιέων ἀκούσας ταῦτα, ὑποκρίθη πρὸς ὧσαν εὐσέβειαν, καὶ προσκυνοῦν τὸν Σταυρὸν, ἔβαλε τινὰς καὶ ἀνθεματίζον εἰς τὸν Πατριάρχην Γερμανὸν,

Ταράσον καὶ Νικηφόρον. ἔλεγον εἰς τὸν λαόν, ὅτι Διὰ πῶς προσκυνοῦσιν τῶν Εἰκόνων ἐκταβήσαν τὰ 30 ἔτη ἡμῶν, τέλος πάντων ἀνέλεος εἰς περιποίησιν ὁ Βασιλεὺς γενέσθαι ψευδοσυμμάχιν ἐν ἑτῇ ὀκτακοσῷ δεκάτῃ τεταρτῇ, καὶ ἴδε Τόμῳ σὺν τῶν Σιωδῶν κατὰ πῶς ἐν Παρισίοις ἔκδοσις σελίδα διακοσιῶν τριακῶν ἐν ἑαυτῷ, εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐλέησαν 35 εἰ ὁρθοδόξοι ἐξωρίσθαι, καὶ ἐν πρώτοις αὐτὸς ὁ Θεόδωρος. ἀνθεματίσει δ' αὐτῇ πῶς Οἰκουμενικὴ ἐβδόμη. ταιώτη ἦν καὶ ἡ ἐπὶ Μιχαὴλ τῆς Τραυλῆς, καὶ ἴδε τὸν αὐτὸν τόπον σελίδι ὀκτακοσίου εἰκοσῇ πέμπτῃ. ὁ δὲ Στεφάνης Θεόδωρος ὡς γονιμὸς ἀλάμπης, ὅλας ὀλίχους καὶ κατεθάρσυνε πρὸς πῶς ὑπομονῇ, ὑπομένετε, ἔλεγον, ὀλίγοι ὡς καλοὶ ἀθληταὶ τὰς κινδύνους, τὰς διωγμῶν, ἐνθυμήθητε τὸν λόγον τῆς Κυρῆς, τῆς λέγοντος, Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμεῖς διώξεσιν. φυλαττέτω, ἵνα μή τις ἀπο- 4) στατήσῃ πάλιν, ὡς περὶ ὁ Λεόντιος ὁ υἱὸς τῆς ἀπὸ Λαίας, ὁ ἀπολέσας τὸν ἀποκείμενον σέφανον τῆς διημοσύνης. πειρασμὸς κατέληψε, πλὴν ἀνθρῶπιον, πρὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὃς ὀκτείσει ἡμᾶς πειρασμοῦ ὑπὲρ ὃ διωκόμεθα, ἀλλὰ ποιήσας σὺν τῇ 50 πειρασμῷ καὶ πῶς ἐκβασίει τῶν διωκόντων ἡμᾶς ὑπονεγκῶν. τοιγαρὶν φερωνύμως κατεργάσθητε κατεργεῖ, ἀφθονώτατα εἰς πῶς ὑπομονῇ ἀφθόνως, καὶ τερρὲς εἰς πῶς ἀγάπῃ ἀγάπῃ σὺν τῇ εὐαγγελίᾳ, ὅτι τὸ σκότος τῆς φυλακῆς ἐστὶ τῶν θείων φητός ἐξ-

νον . ἡ πᾶσα ἐνταῦθα γυνὴ πλὴν αἰώνιον πλησμο-
νὴν , ἡ γύμνασις φέρει τὴν ἀφθαρτὴν εὐλισμὸν ,
ἡ ἐρημία πλὴν ἀγγελικῶν συμπαναρεφλῶν καὶ συνο-
μιλῶν . ὅσον πλεονάζουσιν ἐνταῦθα αἰθλίψεις ,
5 τὸσον πολυπλασιάζονται τὰ βραβεῖα τῆς αὐτῆς ἱερ-
σαλήμ καὶ οἱ σέφανοι . ὡς ἀληθῶς Ἀντίχριστοι ἔ-
χουσιν ὀνομάζεσθαι οἱ Εἰκονομάχοι , ὅθου κατὰ τὸν
Ἰωάννην καὶ νυνὶ Ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν . οὐ

δὲ καὶ ἐνταῦθα σημείωσαι ὅτι ἑμὸν Πατριάρχην ὁ
σοβάσμιος Μικηφόρος , ἀλλὰ καὶ μοναχὸς ἱερεὺς
ὁ σαρδίνης ἀτίκται καὶ ἐλέγχει Ἀυτοκράτορα , ὁ
μακρόθου ὡς Γρηγόριος τὸν Ἰσαυρὸν , καὶ ἄλλος Ζή-
νων καὶ Ἀναστάσιον , ἀλλὰ κατὰ πρῶτον , ὡς
ποτὲ ἐποίησαν εἰς τὸν βασιλίσκου ἐσυλίτης Δαμιῆλ
καὶ ὁ μοναχὸς Ὀλύμπιος .

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ περὶ χειρίσεως ὑπὸ Λέοντος τῷ Ἀρμενίῳ ὡς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῳ Θεοδότῳ , καὶ καθαιρέ-
σεως τῆς ἀπαταχῆς ἀνασηλώσεως τῶν ἀγίων Εἰκόνων , καὶ περὶ τῷ συμβόλῳ Ἰωάννη τῷ καὶ Ἰωανῆ , καὶ τῶν
ἀριστοθέμων Θεοδότῳ , καὶ τῶν ὁρκῶν τῷ Βασιλεῶς οἱ ἦσαν Κύριος καὶ Ἑβραίων ὁρκοί .

15

Περὶ χειρίσεως ὁ Χαμαιλέων ὡς Πατριάρχῳ Θεο-
δότῳ τὸν σύγγαμβρον τῷ Κοπρυνύμῳ ἀπὸ τῆς
τείτης αὐτῆς γυναικὸς , εἴτα καθαιρῆ πλὴν ἀ-
παταχῆ τῶν ἀγίων Εἰκόνων ἀνασηλώσει , καὶ ἔπι-
20 τὰ κινεῖ διωγμὸν , ὡς ἴδιος ἐκείνου ὁ Διοκλητιανὸς
καὶ τῶν ὁρθοδόξων . ἔχει δὲ συμεργὴν τινὰ Ἰωάν-
νην γραμματικὸν καὶ μουσικὸν αὐτῷ διδάσκαλον .
ἑποῖα δὲ ὁ Θεοδότος ὡς τὸ Πατριαρχεῖον ἀριστοθέ-
μνα πολυτελεῖ ἀλλὰ κρέατος , καὶ τὰς σκηνὰς μὴ φα-
25 γύνας κρέα κληρικὰ καὶ μοναχὰς , ἀλλὰ δὲ καὶ
ἑπισκόπους ἐποίησε καταλύειν καὶ εἰσεῖν ἀφαι-
δῶς , καὶ εἶτα ὡς ἡ ἀλάβεια σοφὴ καὶ ἀρετὴ καὶ
σεμνότης , γεγόνασιν γελοῖα καὶ παύγια καὶ παλαι-
σματα καὶ αἰσχρολογία . συνεβόλυσεν δὲ μετὰ
30 τῷ Θεοδότῳ καὶ ὁ ῥήθης Ἰωάννης , καὶ ἔφερον ὁ Χα-
μαιλέων τὸν αὐτὸν τόμον τὸν ὅτι τῷ Καββαλίνῳ συ-
νεδρίῳ , καὶ τὰς μὲν ὑπογράφοντας ἐτίμα , τὰς δὲ

ἀσποκισμῶν , ἐδήμωσεν , ἡκίζον , ἐξώρζον . ἐποίησε δὲ
ταῦτα ἀλλὰ πλὴν ματαίας ἢ αὐτῶν ἔπειτα , ὅτι ἐὰν γέ-
νηται Εἰκονομάχος , ζήσεται πολὺ , καθὼς θυλο-
νότε ὁ Ἰσαυρὸς , ὁ Καββαλίνος καὶ ὁ Λέων ἐζησαν
πλὴν τῶν ἐξηκόντων καὶ πρὸς ἐπὶ , κατὰ δὲ ἀλή-
θειαν ἦν ἄθλος , καθότι ὤμνουν Κυῶν , καὶ ἄλλους
ἐβλαμίνεσθαι ὁρκας , καθὼς ἐφαίνε ποίους ὅτι εἰρή-
νως μετὰ τῶν Ὀνίων εἰς τὰς συμθήκας , τοῖς τῶν
ὁμνούντων ὁρκας πρὸς Ἑβραίων . σημειώσαι ὅτι ὁ Ἰωάν-
νης ἔπειτα ἐκλήθη ὑπερὸν καὶ Ἰωανῆς , καθότι ἦν
μάγος . ἐκαλεῖτο δὲ τίλλας , ὁπέρ ἐστιν Ἑβραϊκὸν , καὶ
ἐρμηνεύοντο λέγει πρὸς ὁρμῶν , καὶ ὅτι παῖς ὢν , ἰδαί-
μοιζέτο . ἔπειτα κατὰ τὸ παρὸν οὐρὸν , ὡς ἔρτα , τὸ
συνοδικὸν τῆς ὁπὶ Κοπρυνύμῳ Συνοδῆς , ἐξηγῶν τῷ
Λέοντι τὰς ἐκείσε ῥήσεις , λέγων , ὅτι ἀρχαῖον ἐστὶν
ἡ Εἰκονοκλασία , καὶ ἔτι ὁ Βασιλεὺς διδάσκοντες ,
ἐνόμιζον αὐτὸν λέγειν δίκαια κατὰ τῶν ὁρθοδόξων .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

35

Περὶ τῆς ἀρετῆς Φιλίας , εἴτα καὶ ἀρετῆς ἔχθρας Λέοντος Ἀρμενίῳ καὶ Μιχαὴλ Τραυλῇ , καὶ ἀσπλά-
σεως Λέοντος εἰς τὸν ἀλλὰ πρὸς θανάτῳ τῷ Μιχαὴλ , καὶ ὑπερθέσει τῷ θανάτῳ αὐτῷ ἀλλὰ τῆς Βασι-
λείας , καὶ ὅπως ὁ Λέων τῇ ἐπαύριον ἐν τῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ψάλλον , τῷ παταύακρῳ , τρηπάρῳ , ἀ-
30 πεκταύθῳ ἀπὸ τῷ Μιχαὴλ ὡς τοῖς ἀδύταις .

40

Ἀλλὰ ἐνταῦθα γυνέμω , ὁ δυνάμει μὴ ἐκβοῇ-
σαι τὸ δαυτικὸν λόγον , ὅτι ὁ Κύριος κερτὴς
ἐστὶν , τῶν ταπεινῶν , καὶ τῶν ὑψῶν , ὅτι ποτήριον
ὡς χειρὶ Κυρίου , αἶν ἀκράτῃ πληρὴς κερτῆς .
45 ἔχου ἀρετὴν Φιλίαν ἔπειτα ὁ ἀσπλάσεως Λέων μετὰ
τῷ Μιχαὴλ τῷ Τραυλῇ , ἦλθον ἔπειτα εἰς τὴν ἔχ-
θραν , ὅτι διώρισεν ὁ Βασιλεὺς ἵνα κατακαύσῃ αὐ-
τὸν κατὰ τὸν βασιλικὸν τίτλον τὸν διορίζοντα , ὅς τις
ὑβρίσει Βασιλείαν , ζῶν κατακαυθήτω . αἰνῶσαν γὰρ
50 τὸ πῦρ , καὶ ὁ Βασιλεὺς ἔδραμνεν ἰδὼν πῶς κημέται ὁ
ἔχθρος αὐτῷ , καὶ ἡ Βασιλίσσα ἔπεσον εἰς τὰς πό-
δας αὐτῆς καὶ μετὰ δακρύων ἐβόα , τίμησον δέομαι
πλὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς Κυρίῳ με (καὶ γὰρ ἦν Παρε-
μονὴ τῶν Χριστιανῶν) παρελθέτω ἡ σεβασμία πα-
νήγουρ , καὶ μετὰ ταῦτα ποιήσεις τὸν ἐκτεμνόντα . ὅλα-

ἦλθον ὁ Λέων , πλὴν εἶπε τῇ γυναικὶ αὐτῇ , ἔπειτα
μὴ εἴη πολλὰν κακὰν ἀφορμὴν αὐτῇ ἢ δύναιτο ,
καὶ ὤρσει καὶ ἔβαλον τὸν Μιχαὴλ εἰς τὴν φυλακὴν .
πλὴν ὅσα δὲ σιωπήχθῃσαν καθάπλισμῳ ὅλοι τῷ
Μιχαὴλ οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς , καὶ μετὰ τὴν βε-
βλην διώρισαν τὴν ὑπερβλην κατὰ τὸν Λέοντα , ἵνα αὐ-
τὸν φονεύσῃσιν οὐδὲν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν . καὶ ὅτε ἔψα-
λον ὁ αὐτὸς πλὴν ἐβδόμην ὥρην , ὡς ἔρτα ψάλλον τὸ
τρηπάρῳ , τῷ ΠΑΝΤΑΝΑΚΤΟΣ ΕΞΕΒΑΤΛΙΣΑΝ ΠΟ-
ΘΩ , ἐπὶ δὲσαν ὁ δὲ ἵνα αὐτὸν σφάξωσι , καὶ αὐ-
τὸς φοβηθῆς , ἔδραμνεν εἰς τὸ θυσιαστήριον , καὶ ἐκεί-
νοι ἐκείθεν ἀφαιρῶντες , ἀπεκτεφάλισαν αὐτὸν ὡς τοῖς ἀδύ-
τοις τῷ Ναῷ τῆς Θεοτόκῃ τῷ Φάρε , λέγει ὁ Παφ-
λαγὼν Δαυὶδ εἰς τὸν βίον τῷ ἀγίῳ Ἰγνατίῳ , καὶ τὸν
Μιχαὴλ ἔδραμον καὶ ἐξέβαλον τῆς φυλακῆς αὐτῶν .
τοῖς

τοιούτον γέγονε τὸ τέλος τῆς Εἰκονομάχεις Λέοντος, ὅστις παρεδόθη τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τῆς κολάσεως. ἀλλὰ καὶ πέρας ἔλαβεν ὁ χρησμός, λέγει ὁ Κεδρηνός, ὅστις περιεμύνη, καὶ εἰς τὴν Χρυσῇ γωνίῃσιν ἔμελλον ὁ Λέων φονεῖσθαι, καθότι ἦν γεγενημένος εἰς Λέων ἔχων τὸ σωματιόν Χ, καὶ εἰς ὅπισθον ἐκ τῆς σωματικῆς

ἡλυνεν αὐτὸν τῷ δόρατι ἐνδον εἰς τὸ περιβόητον Βιβλίον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Βιβλιοθήκης τὸ λεγόμενον Χρησμολόγιον. ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἐνέειρατο ὁμοίως τὰ περιέγοντα τὸν Θάνατον τῆς Βασιλείας ἀπεπληρώθησαν καὶ ἐτελεσθήσαν τότε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τῆς Τραυλῆς, καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν τῆς ἐν ἐξορίᾳ Νικηφόρου Πατριάρχου καὶ Θεοδώρου τῆς Σταδίτης, καὶ τῆς δι' ὑπόκρισιν ἐλάτρευσης τῶν ἐξορίστων ὑπὸ τῆς Τραυλῆς, καὶ τῆς Εἰκονομαχίας αὐτῆς, καὶ τῆς κατὰ τῶν Εἰκόνων Συνοδῶς αὐτῆς τε καὶ τῆς Δύσεως Βασιλείας Λοδοβίκου.

Ἐστέφθη Βασιλεὺς Μιχαὴλ ὑπὸ ἡμορίᾳ ὁ Τραυλὸς, καὶ ἐνόμισεν τὴν βασιλείαν ὅσα ἔσθ' ὅτι, ἀλλ' ὑπὸ τίνος Ἀθιγγάνου Μαρίας, καὶ τῆς περιόψεως τινὸς ἐν τῷ φιλομιλίῳ Μοναχῷ, ὅθεν εἰς αὐτὸν ἐπληρώθη τὸ λεγόμενον εἰς τὸ ὄγδον κεφάλαιον τῆς Ὡσῆς, ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ ἐδί' ἐμῶ. ἔστειλεν αὐτῷ ὁ ἅγιος Νικηφόρος ἐπιστολὴν δεόμενος γινέσθαι τῆς ὁρθοδοξίας ἐπανακλήσιν, ὅδε ἀπεκρίνατο ὑπεύχως, ὅτι οἱ πρὸς ἡμῶν τὸ ἐκκλησιαστικὸν φρεσὸν τῶν δογματικῶν ἐρρηνεύσαντες, τὸν περὶ αὐτῶν ἀπορραχθήσονται λόγον, ἡ καλῶς, ἡ κακῶς ἡρμηνεύσαν, ἡμεῖς δὲ ἐν ᾧ ὁ ὁρμηρὸς τὴν ἐκκλησίαν βαδίζουσιν, ἐν τῷ τῷ καὶ ἀφ' ὧν ἀφ' ἡμῶν ὁφείλομεν. εἰς τὴν ἀρχὴν ὅμως ὑποκριτικῶς ἐπεμψον ὁρισμὸν τῆς λυτρωθῆναι πάντας τὰς ἐν φυλακῇ κατεχόμενας, καὶ ὅσοι ἐγίνοντο ἐξορίσται ὑπὸ τῆς Ἀριμνίας Λέοντος ἐπανελθεῖν, καθότι γράφει καὶ ὁ Ἡσαΐας, Ἐνεθυμήθην τὸν κλαυθμὸν τῶν δούλων μου, καὶ ἰδὼς ἔλαβον τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ὑπερηφάνειας καὶ αὐθάδειας λησάτω, ὅποιος ἦν κατὰ ἀλήθειαν ὁ Λέων. καὶ λοιπὸν ἡ ἐλάτρευσις καὶ ὁ σταδίτης Θεόδωρος μετὰ τὴν βασιλικὴν ἀτάκην, ὅθεν ἔγραψε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Μιχαὴλ, νομίζων εἶναι αὐτὸν ὁρθεῖν καὶ ὁρθόδοξον, μάλιστα ἐβλήθη ἀπελθεῖν εἰς τὴν νέαν Ῥώμην τῆς σωματικῆς τῆς Μοναχῆς αὐτῆς καὶ τῆς πίστεως τῆς πρώτης καὶ κορυφαίας κατὰ τὸν ἱστορικὸν Μιχαὴλ. ἔστειλεν καὶ πρὸς τὰς εἰς τὴν Χερσῶνα ὄντας ἐξορίστας ἐπισκόπους ἁθροῖσιν τῆς Αὐτοκρατορικῆς πρεσβυτέρους, καὶ εἰς τὸν Πατριάρχην Νικηφόρον ἀπῆλθεν ὁ ἀγαπητὸς Μοναχός, δὲς αὐτῷ τὰ τῆς χάριτος ἀναγέλια, τὰ τῆς ἐλάτρευσης μνηύματα, πλὴν διότι ἦν εἰς τὸν φρεσὸν ὁ ψευδοπατριάρχης Θεόδωρος, ἡ Θεόδοπος, ἐχρύνισον ὁ νόμιμος τῆς ὁρθογινέσθαι, καὶ ὥς αὐτὸν καταμάθη καὶ τὴν γνώμην τῆς βασιλείας, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὴν ἀρχὴν πιστεύσαν ἑκάστον ὅπερ ἐβόλετο περὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ἀλλ' ἡ ἀλλὰ τὴν γνώμην αὐτῆς μετατάσσας ὁ ἀληθινός, καὶ ἐγίνετο ἅκρως Εἰκονομάχος ὡς καὶ οἱ πρὸς αὐτῆς, ἵνα μὴ εἴπω καὶ χάρις. διέτηκε γὰρ τὰς Μοναχῆς

καὶ ἐκακοποίη, τὸν ἅγιον Μεθόδιον ἐξώρισεν εἰς τὴν Νῆσον τῆς ἁγίας Ἀνδρέας, Εὐθύμιον τὸν Σάρδεων ἀκιστάρχον ἀπηνῶς ὁ υἱὸς αὐτῆς Θεόφιλος, μεταταῦτα 20 ἀπέκτεινε, καὶ ὅπως ἔχον ἐκόντα τῆς ζωῆς αὐτῆς τὴν κοπρῶνιμον. ἡθροισεν δὲ καὶ ἀνόμων σωματέριον καὶ τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς ἐν ἑτα ὀκτακοσιοσὺν εἰκοσὺν πέμπτῳ, ὅντιν' εἰς τὴν Δύσιν Βασιλέως τῆς Λοδοβίκου Πίε, ὡς εἴρηται. λέγεισι δὲ καὶ τὸν 25 Λοδοβίκον εἰς τὸ Παρίσιον, ἀθροίσας τοιαύτῳ Συνοδόν, ἐν ᾗ κατεκρίθησαν αἱ δύο ἐπιστολαὶ τῆς Πάπας Ἀδριανῆς, ἡ μὲν εἰς τὸν Κωνσταντῖνον καὶ Εἰρήνιον, ἡ δὲ πρὸς τὸν Κρόλον ὑπὲρ τῆς ἐβδόμης Συνοδῆς, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐπιστολὴ ταύτης τῆς Συνοδῆς, ἥτις 30 κείται ὡς καὶ Μετὰ τὴν Γολδάσῳ Τόμῳ πρώτῳ τῆς Διαγωγῆς τῶν βασιλικῶν Διατάξεων. ἔτρεψεν ἰσορροῖσι τὴν ἐν Παρίσιον ταύτην Συνοδὸν ἕτως, ὅτι Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς ἐπεμψε πρὸς βίαις εἰς Λοδοβίκον Πίον καὶ εἰς Λεοδάριον τὸν υἱὸν αὐτῆς εἰς Γαλλίαν ἵνα βοηθήσῃ αὐτοῖς εἰς τὸν Πάπαν περὶ τῶν σκαυδαλοποιῶν ὅτε δεχομένων τὴν πρὸς σκαυδῶν τῶν Εἰκόνων, οἵτινες φυγόντες ἀπ' Ἀντολῆς εἰς Ῥώμην κατέφυγον. ὑπακύντας δὲ ὁ Λοδοβίκος τῇ πρεσβείᾳ, ἐπεμψον εἰς Ῥώμην φρενῆλ-40 φαν Ἐπίσκοπον καὶ Ἀδελφόν, ὧν λαρόντων διέλημα ὡς καὶ τῆς Πάπας, ὁ Λοδοβίκος ἡθροισεν εἰς τὸ Παρίσιον Συνοδὸν ἐπισκόπων τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἥτις δι' ἐπιστολῆς πᾶσι φέρει αὐτῶν, ὡς γράφει ὁ Βαρωνίος ἐν ἑτα ὀκτακοσιοσὺν εἰκοσὺν πέμπτῳ, ὅτι 45 Ἀδριανὸς ὁ Πάπας ἐπεμψον ἐπιστολὴν πρὸς Κωνσταντῖνον καὶ Εἰρήνην τὰς Αὐτοκράτορας, ἐν ᾗ διηρώς μὲν ἐλέγχει τὰς ἀναιδῶς σωματέριους τὰς ἁγίας Εἰκόνας, ἀλλὰ κρείττως ὅμως σωματεβλάσας ἵνα σκαυκωῶνται, ἐπειδὴ ἀνακηρύχθαι μὲν αὐτὰς 50 δίκαιον εἶσι, σκαυκωῶνται δὲ ἀθέμιτον. ῥητέον ὅμως πρὸς ταῦτα, ὅτι ἐλυμαίνεται τὴν ἀλήθειαν ἡ ὑποψασία τῶν ὑποβεβλημένων, καὶ δὲ ὡς καὶ βλάβη τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἡ ἡθροισις τῶν τοιούτων σκαυκωαγωγῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν πρὸς ἑξῆς τέσσαρας Πατριάρχας ὑπισολῶν Θεοδώρῃ τῷ Στεδίτῃ ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς ὀρθο-
δόξιας, καὶ πρώτων περὶ τῆς πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας ὑπισολῆς αὐτῆς.

5

Καὶ λοιπὸν, ὁ Στεδίτης Θεόδωρ^{ος} ἐκ ἔπαυσε
γράφειν καὶ εἰς τὰς τέσσαρας Πατριάρχας εἰς ἀν-
τίληψιν τῆς ὀρθοδοξίας. καὶ πρώτῃ ἐγράψεν εἰς
τὸν τότε Ἀλεξανδρείας τῇ τοιαύτῃ ὑπὸ γραφῇ, τῷ
10 παναγιωτάτῳ πατρὶ πατέρων, φωτὶ τῶν φώτων ἐ-
μῷ κυρίῳ, μακαριωτάτῳ Πάπᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας,
Θεόδωρ^{ος} ὁ ἐλάχιστος Πρεσβύτερος καὶ τῶν Στεδίων
Ἡγέμενος. καὶ σημείωσαι κατὰ παπιστῶν, πῶς ὁ
Ἀλεξανδρείας λέγεται πατὴρ πατέρων, καὶ φῶς τῶν
15 φώτων, καὶ Πάπας ἀπλῶς. λέγει τοιγαρὲν, Κα-
τέβηψον ἡμεῖς ὁ διωγμὸς ὡς ὑποσολικὴ κορυφή, καὶ
πάσαι μὲν ὁ Ἀχάβ ἀναζητῶν τὸν πεφθῆναι Ἡλίαν,

λέγεται ἐμπρῆσαι ὅλας τὰς τόπας αὐτῆς, ὑποδει-
κνύων ὅμᾳ μετ' ὅκνευε τῷ ἐμπυρισμῷ τὸν θυ-
μὸν καὶ πῶς ὀργὴν αὐτῷ πῶς ἐσωτερικῶς, ἀλλὰ
νῦν οἷον τῇ καρδίᾳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ νείοι Ἀχάβιται
ἐμείον τὸν Ἡλίαν ἐξωγραφησίων, ἀλλὰ καὶ τὸν
κύριον αὐτῶν, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
τῷ Θεοτόκῳ καὶ τὰς ἁγίας αὐτῶν ζητῶσιν εὐρεῖν, καὶ
εὐρύντες αὐτὰς ἐξολοθρεύσαι καὶ ἀφανίσαι. ὁ δὲ
σκάπησι τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καὶ τὰς Νεὺς αὐ-
τῶν οἰάσεβέσονται. ταῦτα καὶ ἄλλα τέτοις ἀδελφὰ
καὶ συγγενῇ γράφει ὁ ἅγιος εὐφραδέστωτα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

20

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Ἱερουσολύμων Ὡμαῦ ὑπισολῆς Θεοδώρῃ τῷ Στεδίτῃ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τῆς
ἐγκυκλίου ὑπισολῆς τῷ Ἱερουσολύμων Ὡμαῖ πρὸς τὰς αἰρετίζοντας Ἀρεμνίους, ὃν ἡ λέγεται Πάπας.

Ἐξέταλε γραφὴν καὶ εἰς τὸν Ἱερουσολύμων Ὡμαῖ ὁ
25 αὐτῶν, ἄρχεται δὲ τῆς καλῆς αὐτῆς ὑπισολῆς
εἶπω, τίς καὶ ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ ὅτι θηλάζει
ἡ Σάρρα παιδίον; καὶ τίς ἀναγγελεῖ μοι ὅτι ἐφθα-
σεν ἡ ταπεινὴ ὑπισολὴ εἰς τὰς χεῖρας τῆς ὑπο-
σολικῆς κεφαλῆς; καθότι ἐκ τῆς ἀσωμότητος ὑπι-
30 θυμίας, ἀλλὰ ὑπὸ ἀναγκῆς αἰτίας ἐβιάσθην πέμ-
ψαι πῶς παρῆσάν με μετὰ τῇ ἡγαπῆμεν με ἀδελ-
φῇ τῷ Διονυσίῳ, ὅστις διώκεται ἀναπληρῶσαι τὰ
ἐλλειπῇ τῆς ὑπισολῆς με. τὸ λοιπὸν εἰ καὶ ἀπὸ τῶν σώ-
ματι, παρὼν ὅμως τῷ πνύματι ἀσπάζομαι τὰς ἀχρεόν-
35 τας πόδας ἐκείνους τῷ περιπατήσαντος τὰς ἁγίας αὐ-
τῶν τόπας ἵνα λάβω δύχλιν, δύλογίαν καὶ ἀγιασμόν,
καὶ εἴπως ὡσανεὶ ἔλαβον καὶ συγχώρησιν, πορεύομαι εἰς
πῶς ἀγίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ καταφιλῶ καὶ τὸ ἔδαφος ἐκείνο,
ὁ περὶ ἐπάτησαν τὰ χεῖράς με τὰ ἴχνη, καὶ μὲν καὶ αὐτὸν
40 τὸν Θεοδέγμονα τάφον εἰς ὃν κατετέθη τὸ πανάγιον
σῶμα τῷ ἡμῶν λυτρωτῷ. ἐκεῖθεν Δαβαίνω εἰς
τὸν Θεότατον Γολγοθᾶν, ὅπου ὁ κύριος τῆς δόξης ὑ-
ψώθης ἐσαυρώθη. ἐδῶ πορευόμενος εἰς πῶς Βη-
θλεὲμ, ὡς ἐδὲμ νύκτωρ φαντάζομαι. περσικῶς
45 ἐκεῖ πῶς φάτην μάλλον ἢ πῶς χρυσὴν Στάμνον, ὃν
ἡ εἰς τὸ Μάννα, ἀλλ' ὁ ἅγιος τῆς ζωῆς ἐφυλάχθη.
Θεωρῶ παρῆσι τὸ πανάγιον ὄρεος, ὃν ὡς ἐγὼ εἶπα ἡ
θεϊκωτάτη μεταμόρφωσις. τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

Ὁ δὲ κύριος ἀνέβη πρὸς τὰ ὑράνια. βλέπω καὶ
τῆς Πανάγνης δαυτίτιδος κόρης τὸ μνήμα, ὅπου περ-
σικῶς ἡ πανυπερόλογος εἰς πῶς παύσεν Γεθ-
σημανῇ, ὡς πῶς ἀγία κορυφὴ ὀχλῶν ἡρώσας; ἅ-
δα ὅτι σὺ εἰς πρώτης Πατριάρχης, πρώτης, καθότι
ἐκεῖ πρωτῆρξας ἐν τοῖς Ἱερουσολύμοις ἡ τῷ Χριστῷ
ἐκκλησία, καὶ περὶ ὧν πέμψος εἰς πῶς ἀπαρτίθηναι
τῶν Πατριαρχῶν. αὐτῶν πρώτων ὡφθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Χριστὸς ὁ ἐργασάμενος τὰ θαυμάσια, ὁ σωζόμενος,
ὁ ταφείς, ὁ ἀνάστας καὶ ἀναληφθεὶς αὐτόθεν. ση-
μείωσαι ὅτι τὸν Ἱερουσολύμων λέγει ὁ Στεδίτης πρώ-
την Πατριάρχην κατὰ παπιστῶν καυχώμενον ὅτι ὁ
ῥώμης ἐρέθη πρώτος. σημείωσαι ὅτι ὁ Ἱερουσολύ-
μων Ὡμαῖς ἐσελθὼν ἐγκύκλιον ὑπισολῶν εἰς τὰς Ἀρεμ-
νίους ὃν ἡ λέγεται Πάπας, ἐστὶ δὲ ἡ ὑπὸ γραφῇ ὑπισολὴ
περὶ ἔχουσα πῶς ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίσιν, πεμφθεῖ-
σα ὡς τῷ μακαρίτῳ Πάπᾳ Ὡμαῖ Πατριάρχῃ Ἱε-
ρουσολύμων πρὸς τὰς κατὰ πῶς Ἀρεμνίαν αἰρετίζοντας,
ἡ τις συνεγράφη Ἀραβιστὶ ὡς τῷ Θεοδώρῃ τῷ Κεφο-
ρᾷ, ἡρμηνεύθη δὲ ὡς τῷ Μιχαὴλ Πρεσβυτέρῳ καὶ
συγκέβη τῷ ὑποσολικῷ θρόνῳ μετ' ἐμοὶ ἐσάλη.
μόνην εἶναι πίσιν πῶς ὃν Χαλκηδῶν κηρυχθεῖσαν δια-
γορεύουσα. ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπισολῆς, Χριστὸς ὁ κύριος καὶ
Θεὸς ἡμῶν πῶς τῶν Ἀποστόλων ἔφη κορυφαίῳ Πέτρῳ.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς εἰς τὸν ἅγιον τάφον ὑποδημίας Τρηγορείου πρὸς τῷ χρηματίσαι Ἀκρογαυτίνων, ὃς κατήχων ὃν
Παλαιστίνῃ Λόβκιον τὸν Αἰρετικόν. καὶ περὶ τῆς Δαυδοσέως τῆς Λόβκις Αἰρέσεως εἰς θραύτλαν, καὶ τῷ
εἰς ῥώμῃ πληθυσμῷ αὐτῆς, καὶ τῷ ὃν ἀσπίσι γραφείως συμβόλῃ ὑπὸ Λέοντος τῷ τρίτῳ, τῷ αἰτή-
σαντος τὸν Ἱερουσολύμων Ὡμαῖ πέμψαι εἰς ῥώμῃ ἄνδρας σοφούς κατὰ τῆς Αἰρέσεως Λόβκις.

Ἀπέρ-

Απέρχεται ὁ ὁ ἀγιος Γρηγόριος ὁ χρηματίας μετέπειτα Ἀρεθιαντίνων Ἐπίσκοπος εἰς παρ-
σκιούσιν τῷ ἀγίῳ τάφῳ, καὶ εὐρίσκει εἰς τὴν Πα-
λαισίῳ Λεύκιον τινὰ ἀεργομικὸν καὶ πεπλανημένον
ἄνθρωπον, ὅστις κατὰ τὰς Ἀπολιναρίας, Μανεν-
τος, Γεωλαουδανῆ τε καὶ Μαρκιωνίτου Αἱρέσεις, ἀ-
πηνεῖτο τὴν ἐνανθρωπήσιν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλεγεν
ὅτι ἔχει σῶμα ἄνθρωπιν καὶ αἵμα, ὅθεν ἐχρᾶτο καὶ
εἰς τὸ μυστήριον τῷ Ἄζυμῳ, ὅστις ἦν παρσέτι καὶ
Πνευματομάχος, καὶ κατακράτει καταχωρεῖται
ὑπὸ τῷ ἀγίῳ Γρηγορίῳ. ἔπειτα δὲ Παλαισίῳ ὁ
Λεύκιος ἐκδιωχθεὶς, κατήντησεν εἰς Ἀρεθιαντίνων
ἀρχιερατεύοντος τῷ Θείῳ Γρηγορίῳ, καὶ πολλὰ κακὰ
ἐποίησεν ἐκεῖ, τὴν γὰρ ἱερὰν τράπεζαν κατέστρεψε,
καὶ ἐξέβαλε τὰ ἅγια λείψανα ἀπ' αὐτῆς, καὶ ὅτι
ἐνέμιζεν αὐτὰ βδελυκτὰ, ὡς νῦν ὁ Ἀγέρογ καὶ ὁ Καλ-
βίτης, ἐκδιωχθεὶς δὲ ἐκεῖθεν, ἀνάγειται εἰς τὴν Ῥώ-
μην, καὶ ἠπάτησε πολλὰς καὶ ἐκεῖ, καὶ εἰς ἄλλας
τόπους τῆς Δύσεως, καὶ δὴ τελευτᾷ καὶ εἰς Φραν-
τζαν, καὶ ἐπειδὴ ὁ Κάρολος ἦλθεν εἰς τὴν Ῥώμην,
ὡς εἴρηται, ἠκολούθησεν αὐτῷ οἱ δὲ τῆς Αἱρέσεως

Λούκιος ἀπὸ τῆς Φραντζας, καὶ μετέδωκεν τὴν Αἱρε-
σιν αὐτῷ πολλοῖς εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τὸ κακὸν ἐπλή-
θυνεν. ὁ δὲ Πάπας Ῥώμης Λέων ὁ τρίτος βλέπων πολ-
λὰς εἰς τὴν Δύσιν λέγουσας τὴν ἐκπρόδον τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν, καὶ ἄλλα πολλὰ ποιεῖντας 5
ἐπιδόξα, ἔπειτα πᾶν τὸ Ῥώμην μὴ ἔχοντων λογίους ἄν-
δρας, καθὼς ἔγραφε καὶ ὁ Ἀγάθων εἰς τὸν Πατριάρχη,
εἰς δὲ τὴν Κωνσταντινέπολιν πάλιν ὄντων Βασιλέων Ἐικο-
τομάχων Λέοντος τῷ Ἀρμένιῳ, καὶ ἑτέροις, ὡς ἦν καὶ ὁ
παρὼν Μιχαὴλ, ἐλυπεῖτο τὴν καρδίαν βλέπων τὴν 10
Αἱρέσιν πλατυνομένην, καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸν Ἐκκλη-
σίαν λυμαινόμενῃ. ὅθεν κοινῇ πᾶν κατ' ἐκείνην και-
ρῷ ὁρθοδόξων γνώμῃ ἐποίησε τὰς ἀσπίδας περὶ τῶν
λέξιμων, ἔπειτα πέμψαι εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸν Πατριάρ-
χην Θωμᾶν ἵνα αὐτῷ σταλῇ ἄνδρες σοφῶς καὶ 15
τῶν Θείων γραφῶν ὑπερέμοντας, ἵνα βοηθήσωσι τῇ
Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης, ἦν δὲ ὁ καιρὸς κατ' ὃν ἔγρα-
ψεν ἐκεῖσε εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας καὶ
ὁ Σταδίτης Θεόδωρος, μεμφόμενος αὐτὰς ὡς ὄντας μὴ
πρώτους τῶν ἁλίων, μὴ φροντίζοντας δὲ κατὰ τὸ μέγα 20
λαὸν τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν κατὰ τὴν τότε Αἱρέσιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν σταλούντων μὴ εἰς Ῥώμην ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων σοφῶν ἀνδρῶν, ὑπὸ δὲ τῷ Πατριάρχῃ Θεοδότῃ 25
καὶ τῷ Βασιλεὺς ἐξουσιούτων, καὶ περὶ τῶν ποίῳ Λέων ἦν ὁ ταῖς ἀσπίσι τὸ τῆς πίστεως σύμβολον ἐγχαρά-
ξας, καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἐπιστολῆς Λέοντος τῷ τετάρτῳ, ἐν ᾗ φησὶ μὴ δέχεσθαι αὐτὰς Πά-
παν, εἰ μὴ πῶτερον ὡς ταῖς ἐκθρονιστικαῖς αὐτῶν Ἐπιστολαῖς τὸ σύμβολον ἀκηνοτόμητον αὐτοῖς πέμψῃ.

Οὗτοι ἱεράρχης Θωμᾶς πέμψαι εἰς τὴν Ῥώμην ἄν-
δρας Θεοσεβῆς σοφώτατος καὶ ἐναρέτους, τὸν
Μιχαὴλ τὸν σύγκλητον καὶ τὰς δύο γραφίτας Θεόδω-
ρον καὶ Θεοφάνη, ἀσκητέοντας εἰς τὴν Λαύραν τῷ
ἀγίῳ Σάββα, καὶ ἀδελφὰς κατὰ σάρκα, οἷς ἠκολού-
θησεν καὶ Γεώργιος ὁ Θαυμασιός. δέδωκε δὲ αὐτοῖς καὶ
κατηχητικὰς Ἐπιστολάς εἰς τὰς ὁρθοδόξους Κωνσταν-
τινῆ πόλεως, οἵτινες ἐκεῖσε ἐλθόντες, ἠλεγξαν τὸν
ψευδοπατριάρχῃ Θεόδοτον, καὶ τὸν ἄπιστον Βα-
σιλέα Μιχαὴλ, καθότι ὡμότεον ἵνα διατηρῇ σῶμα
καὶ ἄγρια τὴν ὁρθοδόξον εἰς κατὰ καὶ τόπον. ἐμαρτύρωσαν
ὁμῶς πικρὰ, καὶ ἐξωρίσθησαν εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον,
ὡς διηγῆται ὁ Σταδίτης Θεόδωρος, καὶ ἐκωλύθησαν δὲ
τῆς εἰς τὴν Ῥώμην πορεύσεως, ὡς φανεροὶ ὁ βίβλος Μιχαὴλ τῷ
συνκλήτῳ καὶ ὁ βίβλος τῶν ἀγίων Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους,
ὅν συνεγράψαν ἡ Θεοδώρος Ῥαφαὴν καὶ Κωνσταντίνος ἡ
Παλαμολόγος. καὶ λαβὼν μανθάνει ταῦτα ὁ ἀγιώ-
τατος Ῥώμης Λέων, καὶ λυπεῖται πλέον, ἢ ἐλυπήθη
ὁ Ἱερουσαλὴμ εἰς τῆς Ἱερουσαλὴμ τὴν φθορὰν. λέ-
γουσι τινες, ὅτι ὁ Πάπας Λέων ὁ πρῶτος ὁ συνα-
γωνιστὴς τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου συνεγράψεν τὸ
σύμβολον τῆς πίστεως, ἦγεν δὲ, Πιστὺν εἰς αὐτὸν
Θεόν, ὅλον, καθὼς αὐτὸ συνέθετο ἡ δούτερα Σύνο-
δος, εἰς δύο ἀσπίδας χαλκᾷ ἐκλίνοισι γράμμασι,
καὶ ἔβαλεν αὐτάς εἰς τὸν ὁσασροφυλάκιον τῷ ἀγίῳ

Ἀποστόλῳ Πέτρῳ. ὅς ἐστι παρὼν Λέων ἀθροίζῃ τὸ πα- 30
ρθευτὸν ἱερατικόν, καὶ τῶν λαϊκῶν τὸ ὁρθόδο-
ξον, καὶ ἐκβάλλει τὰς ἀσπίδας, καὶ ἵστησιν αὐτὰς
πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ναῦ τῷ ἀγίῳ Πέτρῳ, καὶ παρ-
εῖθεν ἐκείθεν ἀναγιγνώσκων ἐκεῖ τὸν ὅρον τῆς πί-
στεως εἰς ἀσφάλειαν τῆς ἀσεβείας, καθὼς καὶ ὁ 35
μετέπειτα Βουέδικτος τρίτος ζηλωτὴς ὢν τῷ ὁρθόδο-
ξῷ δόγματι, ἐθέσπισεν ἀναγιγνώσκειν ἐκλίνοισι εἰς
ὅλην τὴν Δύσιν τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, ἵνα μὴ
γνώσκῃ τις δολιότης, καθὼς Λέων ὁ τέταρτος ἔ-
γραψεν εἰς τὸν Πατριάρχην τῆς Ἀντιόχειας μὴ δέ- 40
χεσθαι ἡμεῖς Πάπαν τῆς Ῥώμης ὅτι γίνεται, εἰ μὴ
πέμψῃ πρῶτον εἰς ὅλους αὐτὰς τὸ σύμβολον τῆς πί-
στεως ἀκηνοτόμητον εἰς τὰς ἐκθρονιστικὰς αὐτῶν Ἐπι-
στολάς, καὶ ἔτω κατὰ λέξιν καὶ οἵσιον ἔχον, κα-
θὼς περὶ καὶ πρὸ τῶν μακαρίων πατέρων ἡμῶν ἀνέ- 45
καθεν ἐξετάσθη. καὶ ἔτσι ἐκράτη καὶ μετέπειτα ἔως
καρῆς, ὡς ἡ ἱστορία φανερώσει. σημειώτεον δὲ, ὅτι
τῆς ἱστορίας ταύτης μέμνηται καὶ ὁ Ζυχαριὴν εἰς τὴν
Πανοπλίαν αὐτῇ, καὶ ὅτι ὁ παρ' Βουέδικτον Λέων ἦν ὁ
Θείων τὰς ἀσπίδας πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ναῦ τῷ ἀ- 50
γίῳ Πέτρῳ (ἡ τῷ ἀγίῳ Παύλῳ) λέγει τῷ ὁ Μονα-
χὸς Ἐπιφάνιος ὅτι πρὸς ἀπεχρίσθησαν οἱ Λατῖ-
νοι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. ὅς ὁμοῦς ἐκ τῆς ὁμέ-
ρας Λέων ἐγχαράξας τὸ σύμβολον εἰς αὐτάς, ἀλλὰ
ὁ Λέων ὁ τρίτος, μαρτυρεῖ τῷ Γεώργιῳ ὁ Κερκίρας

ὡς τῇ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος αὐτῆς λόγῳ, ὡς ὅ-
φησιν ὅτι ὑπέγραψεν ὁ Λέων ἔτι, Λέων ἀλάξιος
τρίτος Ἐπίσκοπος. καὶ πρὸς τούτοις ἡ ἀφροσύνη τῶν
ἐπισκόπων ἦν ἐποίησαν ὁ κρεσκύνει, ὡς σημεῖοι ὁ Βε-
5 λαρμίν, ὃν αὖς φαίνεται ἐπιστολὴ τῆς τρίτης Λέον-
τος, διαλαμβάνουσα ὅτι εἰς πλὴν θραύτξαν οἱ Λε-
ωνοὶ τῆς Ῥηγὸς τῆς Γαλτίας Καρόλου ἔδειξαν
αὐτῷ τὸ Σύμβολον τῆς δούτερας Συνόδου μετὰ τῆς
πρωτῆς, καὶ παρεκάλει αὐτὸν δεῖξαι αὐτῷ,
10 ἵνα ἀναγινώσκηται τὸ Σύμβολον καὶ εἰς πλὴν Ῥώμην

μετὰ τῆς πρωτῆς. ἀλλ' ὁ Πάπας ἐκ ἐδείξατο πλὴν αὐ-
τῶν, ἀλλ' αὐτῶν ἀποβελών, ἔγραψε εἰς ἀργυρᾶ χαρ-
ματα τὸ ἅγιον Σύμβολον, καὶ ἔκλεισε αὐτὸ εἰς τὸν
Ναὸν τῆς ἀγίας Πέτρας, ἵνα φυλαχθῇ ἡ ἐμὸς οἰα εἰ-
ταὶ Ἐκκλησίας. ἴδε καὶ Πέτρον τὸν Λομπάρδον εἰς
πλὴν οὐδεκάτῃ διαίρεσιν τῆς πρώτης βιβλίας τῶν γνη-
μῶν, καὶ τὸν ἰσορικόν Ἀδωνα. ἴδε καὶ πλὴν ὁρθό-
δοξον ὁμολογίαν, πλὴν σημειῶσαν ὅτι εἰς τὸ ἑκτεκο-
σιοτὸν εἰσὶν ἔτι ἔβρισκε τὰς ἀσπίδας ταύτας Λέων
ὁ τρίτος, καὶ κατὰ τὸν Βαρώνιον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ Θεομᾶ τινὸς κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐλθόντος, καὶ ἀλώσεως ὑπὸ Σαρακηνῶν Σικελίας καὶ πε-
15 λῶν τόπων Ἰταλίας, καὶ οἰκήσεως αὐτῶν ἐν Κρήτῃ, καὶ οἰκοδομῆς τῆς Χαλδαίας, καὶ σφαγῆς Κυ-
ρίλλου Γορτύνης καὶ πολλῶν χριστιανῶν.

Θεομᾶς τις ὑποκρίθεις ἦναι ἡδὺς Κωνσταντίνου,
τῆ τυφλωθείσης, ἦλθε κατὰ τῆς πόλεως με-
20 τὰ βοηθείας ἀποφύγειν γυνῶν, κινήσας λοιπὸν Συρίαν,
καὶ ἐκράτησεν ὁ πόλεμος ἔτη τέσσαρες. ὅθου δ' ὄντες ἄ-
δελφαι οἱ Σαρακενοὶ ἔλαβον πλὴν Σικελίας, πλὴν Καλα-
βρίας καὶ ἄλλας τῆς Ἰταλίας, εἰς δὲ πλὴν Κρή-

τῇ καὶ κατόπισεν, καὶ ἐκτίσαν τὸν Χαλδαίαν, καὶ
ἐκμαλόντοσαν ἐννεήκοιτα πόλεις. Κύριλλος δὲ ὁ
Γορτύνης ἐπεδὴ ἐκ κρήνης τὸν Χρυσόν, ἐφάγη,
ἔβρισε δὲ τὸ αἷμα αὐτῆς μύρον, ὡς νοσησέσθαι
αὐτὸ σπύγγῳ, καὶ τὸ αἷμα τῆς ἡρωῆς ἦν ἀσπασίως,
καὶ ἄλλας πολλὰς ἔται ἀπέδειξαν μαρτυρίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

25

Περὶ τῆς θαύματος Γρηγορίου τῆς Θεολόγου ὡς τῇ συνεχισθείσῃ ἡ Λέοντος τῆς Ἀγρίμης.

30 Ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν παιδίων τῆς Χαμαλέοντος οὗ
ἔπειρ ἐποίησαν συνεχισθῆναι ὁ Μιχαὴλ, τὸ νεώτε-
ρον ἔζησεν, ἀλλ' ἐκρηγνῆθαι ἡ φωνὴ αὐτῆς, ὅθου
ἐκλασεν ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνης τῆς Θεολόγου Γρηγο-
ρίου, ὡς καλῶν τὸν ἄλλον δένει αὐτῷ πλὴν πρῶ-
τερον αὐτῆς φωνῇ, καὶ πλὴν νύκτα εἶδε κατὰ τὸν Ζω-

ναρὸν ἐν ὁράματι τὸν μέγαν Γρηγόριον λέγοντα αὐτῷ,
Ἦκουσα τῆς προσεύχης σου, καὶ τὸ ζήτημά σου ἀπέ-
λαβες, καὶ ἐν τῇ αἵμα ἐξύπνισες, καὶ λαβὼν τὸ βί-
βλιον τῆς Θεολόγου ἐξεφώνησε, Πάλιν ἰησοῦς ὁ ἐρῶς,
καὶ πάλιν Μυσήριον. καὶ ὡς ἡ χροὶα ἐδόκει δόξα
τῇ θεῷ καὶ τῇ ἀγίᾳ τῷ παιδίῳ.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως Θεοδώρου τῆς Στυδίτης, καὶ περὶ τῆς μοναστείας Εὐφροσύνης, ἣν ἔλαβον ὁ Μιχαὴλ
εἰς γυναῖκα.

40

Ἡ δ' ἵκησι καὶ ὁ Στυδίτης Θεόδωρος ὁ θαυμαστὸς
ἦν τὰ πάντα, καὶ ὡς περὶ μέλειος ἔτρεχον πρὸς
ἐκείνου πολλὰ χάριν δόξης καὶ δόλογίας. ἐλετήθη-
γυσε καὶ ἐκοινωνήσε, καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης μυσταγωγίας
45 ἀνέλαβον ἑαυτὸν. ἔφθασον ὁμοῦς ἡ δόλογοι ὡς
τῆς τελευτῆς αὐτῆς, καὶ συλλαλὼν τοῖς πατράσι τῆς
μοναστείας, καὶ λέγων ὅτι ἐστὶ κοινὸν τὸ ποτήριον
τῆς θαλάσσης, καὶ ἄλλος μὴ πρῶτον, ἄλλος δὲ ὕστε-
ρον αὐτὸ πίνει, καὶ ἕδως αὐτὸ ἀπέφυγεν. ἐκείνους
50 ὁμοῦς ἔζησεν, ὅς τις καὶ λησθαι ἔδωκε τὸ πνεῦ-
μα αὐτῆς εἰς τὸν θεὸν τῶν πνευμάτων, ἔχων εἰς τὸ μα-
κάριοι εὐμαρτυροῦν τὸ δαυϊτικόν, μακάριοι οἱ ἄμωμοι ὡς
ὁ δὲ, οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἔστιν Κύριος, καὶ ὡς τὰ μαρτυρεῖ
ὁ Μιχαὴλ ὁ μαθητὴς τῆς ἀγίας καὶ πιστὸς συγγρα-
φὸς τῆς ζωῆς αὐτῆς, ὅς τις τοιαύτῃ κορυφαίᾳ βέλ-

λει εἰς τὸν ἀπλόγον αὐτῆς, ἔτεθαι μετὰ τῶν ἀγίων
ὁ ἅγιος, μετὰ τῶν ἱερέων ὁ ἱερεὺς, μετὰ τῶν μαρ-
τύρων ὁ μάρτυς, ὁ φθόγγος ἐξῆλθεν εἰς πᾶσαν
πλὴν οἰκουμένην, ἀπέθανον ὁ πολέμιος τῶν Ἀγομάχων,
τῶν Εἰκονοκλαστῶν ὁ ἐλεγκτὴς, τῶν Βασιλέων ὁ δι-
δασκὴς. Συ δε σημεῖωσαι καὶ ταῦτα, ὅτι εἰς τὸν
βίον τῆς Στυδίτης γράφει, ὅτι ὁ Στυδίτης ὑπὸ Θε-
οκρατορίας ἐπανέρχομαι ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, περὶ
φωτὸς τοῦ ὡς εἰκὸς ὡς πᾶσιν τυχεῖν καὶ τῆς ὑπαντῆς
καὶ περιφανείας, καὶ μάλιστα πρὸς τὴν πρῶ-
τον καὶ τῆς Βασιλείας αὐτῆς τῆς ἀποδείξει τιμῆς
τυχεῖν. καὶ σημειῶσαι κατὰ πάσι τῶν ἀγίων πε-
ριλαμβανῶν τῇ Ῥώμῃς μοναρχίας ἐκ πρῶτης ὡς
φασὶ τῆς ὡς Ἰεσπανίας καὶ ἑτέρας Βασιλείας, ὡς
ἐρηται εἰς τὴν Ῥώμην. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὅτι ἐχέμενος,
ἡγού-

ἠγάπησε τὴν μονάσειαν Εὐφροσύνην τὴν κόρην τῆς
κωνσταντίνης, καὶ ἔλαβον αὐτὴν εἰς γυναικα αὐτῆς,
καὶ ἐβεβαίωθη περὶ αὐτῆς ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως,
ὅτι ῥυπὴν ῥυπαρώτατον ἔτι. πάλιν πᾶσι δυνήθηται,
καὶ αὐτὴ περὶ τῆς Θεοφιλῆς τῆς ἡγουμένης αὐτῆς τῶν,

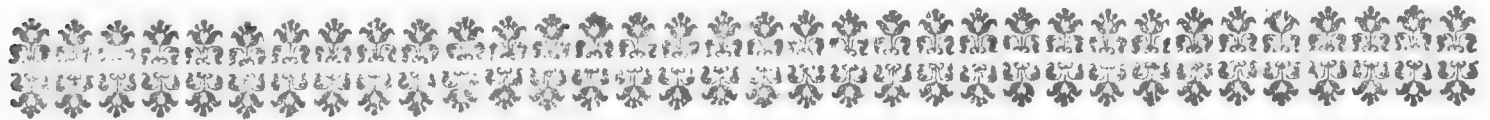
ὥστε καὶ ἐποίησαν αὐτὴν τὴν μητέρα αὐτῆς τὴν Εὐφρο-
σύνην, ὅτε αὐτὴς ἐβασίλευσαν ὑποστρέψαι εἰς τὸ μοναστή-
ριον, πᾶσας αὐτὴν ὁμῶσαι μὴ ἀναστρέφεται πλέον οὐδὸν
εἰς τὸ Βασίλειον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς κοιμήσεως Νικηφόρου Πατριάρχου ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ τῆς Μιχαὴλ Τραυλῆς ἰεραρχοῦ γυνώ-
μης, καὶ ἐτέρων δυσεβδῶν αὐτῆς ῥημάτων.

Εἰς τὴν ἐξορίαν καὶ ὁ Νικηφόρος Πα-
τριάρχης Δὲ τὴν εὐσεβίαν, γράφει ὁ Θεοφάνης,
πατριάρχων τριῶν καὶ τῶν τριῶν Εἰκονομάχων,
ὁ γὰρ Μιχαὴλ ἐφαιέρετο ἰσχυρὸν ἐπὶ ἡν, καὶ ἡτῶς
ἐκακοποίησε καὶ τὸν ἁγίου Μεθόδιον, Εὐθύμιον τὸν
Σάβδων Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἄλλους Δὲ τὰς ἁγίας Εἰκο-
νας, λέγει ὁ Κεδρηνός, ἕστις μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Μι-

χαὴλ ἰεραρχεῖται κατὰ τὴν τάξιν. ὅθον καὶ τὰ Σάβ-
βατα ἐτίμα καὶ αἰνέσκει ἐν αὐτοῖς, ἀνάστασιν δὲ
ιεκρῶν ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὰς πεφθῆκας ἐχλάδαζε,
ἠρεῖτο εἶναι τὰς δαίμονας, τὴν πορνείαν ἔλεγε μὴ ἵ-
σταί τι ἀμαρτίαν, τὸν Ἰεσοῦν ἐφλυάρεται εἶναι σεσωσμέ-
νον, καὶ ἄλλα πλῆθος ἐβλασφήμας, ἅτινα ὁ περὶ τῆς
γῆς ἰδέτω καὶ εἰς τὸν Κεραλάτην καὶ εἰς τὸν Ζωναρεῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀντίθεσις παπισμῶν καὶ τῆς παπισμῆς ἀπὸ τῆς ἀγίας Μαξίμης, καὶ λύσις αὐτῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς, καὶ κα-
τάρσις τῆς φωνῆς μοναρχίας καὶ ἀναμαρτυρίας τῆς Ρώμης.

Ὁ Μέγας Μαξίμης ἔλεγον ἐν τῇ μετὰ Θεοδοσίᾳ
τῆς Καισαρείας τῆς Βιθυνίας Διολέξαι, Εὐγὼ
ἐτολμῶ δέξασθαι συγκατάθεσιν παρ' ὑμῶν ἐγγρα-
φὸν περὶ τοιούτων πράγματι, ψιλὸς ὑπάρχων μο-
ναχὸς, ἀλλ' ἐπεὶ κατένυξον ὑμᾶς ὁ Θεὸς τὰς τῶν
ἀγίων πτερυγῶν δέξασθαι φωνάς, καθὼς αἰταιτᾷ ὁ Κα-
τὰ τὸν Ρώμης περὶ τῆς ἐγγράφως ὁποσείλατε,
ἡ γὰρ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ κατ' αὐτὸν σύ-
ναξις. τῆς δὲ φωνῆς οἱ παπολάτραι ἐκ ἑστῶτος ἔπερον,
εἰ μὴ ὅτι ὁ Πάπας ἐξέστειλεν ἔχει γυνικὴν ὑπὸ πᾶσιν
τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ὅτε ὁ Μαξίμης ἐ-
ποίησε τὰς ἀγῶνας τῆς κατὰ τῆς ἀναφύσεως Αἰρέ-
σεως τῶν Μονοθελητῶν, καὶ τὴν Διολέξιν ταύτην μὴ αὐ-
τῶν, ἐκ τῆς ὅς ἱεραρχία Πατριάρχης Δὲ τὴν αὐτοῦ
τῶν Σαρακηνῶν ὑπεκρίτασαν, ὅς γὰρ τῆς ἐξακοσιῶς τε-
ρακοσιῶς ἐβδόμῃ, ἢ ἐξακοσιῶς τερακοσιῶς ὀγδόῃ κειομένη
ταῖς ἁγίαις Σωφροσίᾳ, καὶ ἔμεινον ὁ Θρόνος εἰκοσιονέ-
ετα χερσῶν, ὅθον ὑπὸ τῆς Πάπας Μαρτίνου ἐν Ρώ-
μῃ συνόδῳ, ἡ τις ἡθροίσθη τῆς ἐξακοσιῶς πεπερακο-
σιῶς ὡς ἔστιν, ἢ λεγόμενος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἐκ τῆς
Στεφάνου Δωρίδος Ἐπίσκοπος, ἐκ τῆς δὲ Πατριάρ-
χης ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν δὲ τῇ Ἀντιοχείᾳ ἡ Πατριάρ-
χης Μακεδόνης, καὶ ὁ Ἀλεξανδρεῖς ἡ Πατριάρ-
χης ὁ Πέτρος, ἀμφότεροι Αἰρετικοὶ, καὶ τῆς μετὰ
Σέργιον καὶ Πυρρὸν Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης
Παύλου συνήγοροι, ὡς ὁλίβερος τῆς Στεφάνου τῆς
κατὰ ταύτην τῆς ὑπὸ Μαρτίνου συνόδου δοθεὶς μαρτυρεῖ,
καὶ ἰδεῖ ἐκ τῆς πράξεως πρώτης. ὅς τῶν τοιούτων ὁμοσπονδίων τῶν

Θρόνων τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει
Πατριαρχῶν Αἰρετικῶν ὄντων, εἰς τὸν Μαξίμης εἰ-
σὼς τὸν Ρώμης σωματεύλασαν ὁποσείλα καὶ ἐρω- 30
τήσαν, καλῶς ἔπεισε, ἀλλ' ἐχὼς ὡς πρὸς μοναρχίαν,
ἀλλ' ὡς πρὸς ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τὴν Ρώμην,
καὶ γὰρ ὁ Μαξίμης ἐν αὐτῇ αὐτῆς συγγράμματι ἔπει-
τον Ρώμης ἢ ἀναμάρτητον ἄκρον, ἢ ἁγιοκράτορα, ἢ μο-
ναρχίαν. ἔπειτα πρὸς τὸν Ρώμης εἰπὼν, ἐκ τῆς ἐμὴς τῆς 35
Πάπας, ἀλλὰ τὸν Πάπαν καὶ τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν,
ἡτοι τὴν δυτικὴν συνόδον, ὅπερ ἐσημαίνει μοναρχίαν,
ἀλλὰ συμπάσαν καὶ ὁμοψυχίαν, ὡς εἰσορᾷ ἐν πο-
λλοῖς αὐτῶν. ἔπειτα κανόνα ἔλεγε τινὰ τῆς Πά-
πας τοιαύτην παρέχοντι ἰδικὴν ἐξέσιν, ἐπεὶ τοιού- 40
τος κανὼν ἐκέρχεται πρὸς τὴν Ἀποστόλου ἔπειτα
τῶν συνόδων, ὡς ἐδηλονότι ὡς μόνον τῆς Ρώμης ζῆ-
λον τῆς πίστεως τὴν ἡγήσασθαι, ἔπειτα δοκιμάζεσθαι τὴν πί-
στιν παρ' αὐτῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἔπειτα ἐκείνου, ὅνπερ ὁ
Ἀρχιεπίσκοπος Μαρτίνος ἔλεγε τῆς Εὐτυχῆς, μὴ 45
εἶναι ἐμὸν τὸ ὑπογράφειν, Ἐπισκόπων δὲ μέσων, πρῶ-
τος ἐμὴν τῆς ὑπὸ Φλαυίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει συ-
νόδον, ταῦτα ἐπὶ ἐμὴς τῆς Μαξίμης Μοναρχίᾳ ὄντι τὴν
μετ' ὑμῶν ὡς εἰς ποιήσασθαι, πρῶτον, ἐπεὶ ἡ Αἰρε-
σις ὑμῶν σωματικῶς κατεκρίθη ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ 50
τῆς Σωφροσίας, καὶ ἐν Ρώμῃ ὑπὸ Σεβερίνου, καὶ Ἰωάν-
νου, καὶ Θεοδοσίας, καὶ Μαρτίνου, καὶ ὁ παρὼν Πά-
πας Βιπλιανὸς καὶ ἡ συνόδος αὐτῆς ἐκείνοις κατα-
κολαθάντες, ἀναθεματίζουσι τὴν Αἰρεσιν καὶ αὐτοῖς,
καὶ ἐγὼ, καὶ ἐγὼ εἰμὶ ψιλὸς Μοναχὸς, ὡς ἐρρέθη

ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ὑπὸ Μανᾶ Συνοδῆς ὑπὸ Χρι-
 στοδώρου, ἐκδικῶν τὴν ὁρθόδοξον πίσιν, καὶ λόγοις
 καὶ συγγράμμασιν ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς ὁρθοδό-
 ξου φρονήματος, ἐδυνάμην ὅμως λῦσαι τὰ συνοδι-
 5 καὶ πολλὰς κελύβας καὶ κατακελύβας καὶ ἑ-
 νώσιν ποιήσασθαι, καὶ μάλιστα τοιαύτων, ἡτίς ἀπαιτεῖ
 τὴν ὁλοκληρίαν τῆς Οἰκουμενικῆς, ἐπειδὴ πᾶσα ἡ Οἰκουμενικὴ
 ἐσχίσθη διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀπορίαν ὡς ἀναδείχθη-
 10 τος καὶ βεβαιώσασθαι τὸ ἀσχισθὲν τῷ τῆς μονοθελή-
 σεως φρονήματι. δυνάμει δὲ καὶ τῇ Αἰρέσει αὐτοῦ ἐκρίθη καὶ
 ἀνθεματίσθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου,
 ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖ ἡδὴ Πατριάρχης ἔκ ἐστι, μάλιστα
 λεηλατεῖ τὸν τόπον ἡ ἑφεδρος τῶν Ἀράβων, καὶ πρὸς
 15 τῆτοις ὁ Ἀντιοχείας Μακεδόνιος συνομαρτεῖται ὑμῖν,
 καὶ μετὰ τῷ Πατριάρχῃ ὑμῶν Πέτρῳ συγκαθίσταται
 καὶ συμπατριάζει κατὰ τὰς ὁποσολικὰς πίστεως,
 καὶ δὴ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Πέτρος σύμφρων ὑμῖν
 ἐστίν, ὁ δὲ Αἰρετικὸς γυνόμενος ἔτι Πατριάρχης ἐστίν
 ἔτι Ἐπίσκοπος ἔτι καὶ μέγας τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μόνῃ
 20 δὲ τῇ Ρώμῃ ἡ δύσεως παρρησιάζετο καὶ θριαμβού-
 εται, μετ' ἐκείνης λοιπὸν ζητεῖται καὶ τὴν σωσιν. τρίτον,
 ὑμᾶς, ὁρῶ, καὶ ἐζητεῖτε τὴν σωσιν ἐν ἀληθείᾳ, ἵνα
 καὶ μετ' ὑμῶν κοινωνήσω, τὴν μὲν, ὅτι ἐζητεῖτε
 μετὰ πάντων τὴν σωσιν, τὴν δὲ, ὅτι σὺ μόνῃ
 25 ζητεῖς τὴν σωσιν, πᾶς δὲ ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πα-
 τριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος καὶ ἡ Σύγκλητος καὶ ὁ Κλη-
 ρος, ἵνα πάντες μὲν κατακρίνωσι τὴν Αἵρεσιν, ὑπε-
 λήψωνται δὲ τῆς ὁρθοδοξίας, ἵνα καὶ ὁπωσδήποτε
 σωσῶσι γούνηται, καὶ γὰρ ἐδυνατὸν ἐπὶ ποιῆσαι ἕνα
 30 τινὰ ὅπερ τοῖς πολλοῖς προσήκει ποιεῖν. τέταρτον,
 εἰ καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος γράψωσι
 πρὸς τὸν Ρώμης ἐγγράφοι συγκατάθεσιν τῆς πίστεως
 κατὰ τὸ εἶδος, ἐγὼ πάλιν ἐκοινωνῶ ὑμῖν, ἐπειδὴ ἐν τοῖς
 Διπτύχοις μνημονόυετε Σεργίῳ, Πύρρῳ, Παύλῳ καὶ
 35 Κύρῳ, οἵτινες Ἐξάρχοι κεχηρηματίσθησαν τῆς Αἰρέσε-
 ως, καὶ ἐμόνον ὑπὸ πλάτων Συνοδῶν ἀνθεματί-
 σθαι ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Ἀφρικῇ, ἀλλὰ
 καὶ ἀπέθανον ἐν τῇ Αἰρέσει καὶ τῇ χωρισμῷ τῇ ἀπὸ τῆς
 καθόλου Ἐκκλησίας, καὶ ἐπειδὴ ὑμεῖς ἐκείνοις κοινωνεῖ-
 40 τε, εἰ καὶ ὁρθόδοξοι γινώσκει, ἐκοινωνῶ ὑμῖν, ἐπει-
 δὴ κοινωνεῖτε τοῖς ἀκοινωνήτοις, καὶ τὸ αἷτιον, ὅτι φο-
 βῆμαι τὸ ἀκφωηθῆναι κατ' αὐτὴν ἀνάθεμα, διὰ τὴν
 45 τὴν καὶ τὴν πίσιν ὑμῶν πέμψετε πρὸς τὸν Πάπαν,
 ἔτι δέον ἐστίν, εἰ ὁ Βασιλεὺς καταδέχεται καὶ ὁ Πα-
 τριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος αὐτῶν, ἵνα γράψωσιν εἰς τὸν Ρώ-
 μης, ὁ μὲν Βασιλεὺς κέλευσιν ὡς ἐκκλητικῶν, ὁ δὲ
 Πατριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος δέησιν ἀδελφικῶν, καὶ
 γὰρ ἐὰν τὸ ὡς ἐκκλητικῶν ἔξει τοῖς μεγάλοις πρὸς τὰς
 50 μικροῖς, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω πολλὰς, ὑπὲρ τῆς
 πίστεως, πόσῳ μάλλον προσήκειν ἐπὶ τῷ ποιῆναι ἐν τοῖς
 ὁμοίοις. ὡς ἐκ καταδέχονται καὶ γράψωσι πρὸς τὸν
 Πάπαν, ἔχοντες ἵνα ὡς μονάρχης ἡ ἀκρὴν ἐξουσίαν ἔ-
 χων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ δυνάμεις πάντα χρήματα συγ-
 χωρήσῃ τὰ ἀσυγχώρητα, ὡς ἐξουσίας καὶ αὐθεντίας ἀ-
 κρῶς ὁμοιωθῶν, ἀλλ' ἵνα συνοδικῶς σκεφθῇ, εἴπερ ἐστὶ

δυνατὸν συγχωρηθῆναι τὰς ἀποθανόντας ἐν τῇ ἀνάθε-
 ματι καὶ τῇ χωρισμῷ τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὴν ἀφ' ὑ-
 μῶν γυνόμενην ἀποδοχὴν τῆς ὁρθοδοξίας, καὶ συμβιβα-
 σθῇ ὑμῖν περὶ τῆς, καὶ ἔτω γινώσκεται ἡ ἐννοία τελέως
 καὶ κανονικῇ, τότε καὶ ἐγὼ κοινωνήσω μετ' ὑμῶν. πέμ-
 πτον, εἰδὼς τὴν βάρυνος δοκῆν τὸ γράψαι εἰς τὴν
 Ρώμην, ἀλλ' ἰστέον ὅτι ὁ Θεὸς, ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡ-
 μῶν, καταδέξατο καὶ ἐγένετο ἀνθρώπων, καὶ ἐκά-
 λωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῆς, πόσῳ μάλλον
 τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Πατριάρχην συγκαταβάσας χρήσα-
 σθαι καὶ γράψαι πρὸς ἀνθρώπων, καὶ ἔκ ἐστὶν ἕνα μό-
 νον, ἀλλ' εἰς ὅλῳ τῷ Συνοδῶν τῆς Δύσεως, ἁγίαν
 ἔσαν καὶ ὁρθόδοξον καὶ ἀδιακόπως ἀγωνισαμένην καὶ
 τῆς Αἰρέσεως, καὶ ἡδὴ διὰ τὴν σωτηρίαν ὑμῶν πάν-
 τως σκεφθῆσεται τὸ δέον. ἕκτον, εἴτα τὸτο ἔκ
 ἐστὶ καὶ ἡμῶν ἐδὲ πρὸς φαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔργον,
 ἀλλὰ ἀρχαῖον καὶ παλαιόν, ὁ γὰρ Οὐρσάκιος καὶ
 οὐάκις εἰς τὸν Ρώμης ἱελεῖον καὶ εἰς τὸν μέγαν Ἀθα-
 νάσιον ἔγραψαν περὶ μετανοίας καὶ κοινωνίας, καὶ εἰ
 ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ὁποσφαλοῦτες,
 ἔγραψαν περὶ κοινωνίας εἰς τὰς κορυφαίας τῶν Ἐπι-
 σκόπων, καὶ ὁ Σεβαστάσιος Εὐστάσιος λίβελλον πί-
 στεως ἔδωκε τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ, καὶ οἱ Μακεδο-
 νιαὶ τῇ Ρώμῃς Λιβερτίῳ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἰσβα-
 ρὸς πρὸς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἔγραψαν ὑπὲρ τῆς
 πίστεως, καὶ ὁ μικρὸς Θεοδοσίος ἔγραψεν εἰς Ἰωάννην
 τὸν Ἀντιοχείας περὶ εἰρήνης καὶ κοινωνίας μετὰ Κυ-
 ρέως, καὶ ὁ Βασιλεὺς Λέων ὁ μέγας τὰς ἀπανταχῇ
 Μητροπολίτας ἡρώτισεν ἵνα συνοδικῶς αὐτῷ γράψωσι
 περὶ Τιμοθέου τῷ Αἰλάρῳ καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συ-
 νόδου, καὶ ἡ Ἐκκλησία Ἀντιοχείας περὶ Θεοδώρου τῷ
 Μοψαβείας τὸν ἅγιον Κύριλλον ἡρώτισε μόνον. ἔβ-
 δομον, εἰ δὲ καὶ ὁ Ρώμης ὑμᾶς μὲν ὁμολογῶντας τὴν
 ὁρθόδοξον πίσιν καὶ κατακρίνοντας τὴν Αἵρεσιν δέ-
 ξεται εἰς κοινωνίαν κατὰ τὸν κανόνα, τὰς δὲ μνη-
 μονοθυνοῦσας Ἐξάρχους τῆς Αἰρέσεως ὁποσβαλεῖ, ἐπει-
 δὴ ἔχοντες ἐκείνους τὸν τρόπον ἐκκλησιαστικὸς τῷ ἑ-
 πιτρέπων, μὴ φανῇ ὑμῖν παράδοξον, ἐπειδὴ καὶ
 ὁ μέγας Ἰσπανικὸς ζητήσας περὶ Θεοδώρου Μοψαβείας
 καὶ Ὀριγένους τὴν πρὸς τῆς πέμπτης Συνόδου, κα-
 κήνης τὰς πάλαι κατακελύβας πάλιν τῇ ἀνάθε-
 ματι προσάδωκε, ἐδέξατο ὁλαβῶς τὸ κανονικῶς
 ἐξουχισθῆναι, καὶ ἐβεβαίωσε καὶ λόγοις καὶ συγγράμ-
 μασι. αὕτη ἐστὶν ὡφίλοι Λατῖνοι ἡ γνώμη τῆς μα-
 ξίμης ἐν τῇ παρόντι τόπῳ, καὶ ἔχοντες ὅτι διὰ τὴν ῥη-
 μάτων τῶν ἀπένειμν, ἡ ἐμαρτύρησε μοναρχίαν
 τῷ Πάπᾳ. ἔτι ἐν τῇ αὐτῇ ἀγαλῶν ὁ Πατριάρχης Ἐ-
 πιφάνιος ἔπε τῷ Ἀββα Μαξίμῳ, τὴν τοῖς διπλοῖ
 ὁ Βασιλεὺς δι' ἡμῶν λέγων, ἐπειδὴ πᾶσα ἡ δύσις
 καὶ εἰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀναγρέφοντες διὰ σέβασια-
 ζοι, μὴ θέλοντες συμβιβασθῆναι ἡμῖν διὰ τὴν
 πίσιν, κατανύξοι σε ὁ Θεὸς κοινωνήσαι τῇ παρ' ἡμῶν
 ἐκτεσθῶτι τύπῳ. οἱ οἱ σημείωσαι ὅτι ἅπας ὁ κό-
 σμος ἔκ ἐστὶν τὸν Πάπαν καὶ τὴν Ρώμῃς Ἐκκλησίαν,
 ἀλλ' εἰς τὸν Ἀββα ἀπέβλεπε Μαξίμον, ὡς περ ποτὲ
 ἀπέβλε.

ἀπέβλεπον εἰ τῆς Ἐκκλησίας καθυγεμόνες περὶ φθαρ-
τῆ καὶ ἀφθάρτου κατὰ τῆς ἱεσινίας εἰς τὸν Ἀντιο-
χείας Ἀναστάσιον, καὶ πρῶτον εἰς τὸν μέγαν Ἀθα-
νάσιον, καὶ ἴδε ἐν τῇ δότῃ καὶ πέμπτῃ τοῖς βί-
βλίοις τὰς τόπας. καὶ πᾶσι λοιπὸν τὸ ἄκρον πρωτεύον καὶ
μοναδικόν, καὶ τὸ ἀναμάρτητον περὶ τὴν πίσιν καὶ ἡ ἀκρυ-
της τὴν διδασκαλίαν ἰδιαζόντως τῷ Πάπᾳ, ὅτε εἰς Ἀβ-
βᾶς μετρίμῃται ἀσυγκρίτως αὐτῶν; ἔτι ὁ Μάξιμος
Φησὶν ἐν τῇ ὑποσημειωτῇ τῇ ἐν Ῥώμῃ γραφείῃ, Ἐξ αὐ-
τῆς (τῆς Ῥώμης) τὴν ἀπαρχὴν πᾶσαν αὐγλῶν
ἐκδοχόμενοι τῶν πατρικῶν καὶ ἁγίων δογμάτων,
καθὼς αἰθερόλητοι καὶ θεασέσθαι εἰλικρινῶς καὶ πα-
νόσεως ἐξέθεντο αἱ ἁγιοὶ πάντες Σύνοδοι, ἐκφαν-
τικώτατα φάσκοντες τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.
καὶ μετ' ὀλίγα, οἱ Ἀπόστολοι καὶ πατέρες καὶ Μάρ-
τυρες τὴν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν
ἐθεμελίωσαν καὶ ἐπρωτοδόμησαν. ἐν οἷς σημειώσαι
πρῶτον, ὅτι τὰ δόγματα τῶν πατέρων εἰς κοινῶς,
καὶ ἕκαστος τῶν Ῥώμης, ἡ ἁγία τινός. δεύτερον,
ὅτι ἡ πίστις περιέχεται ἐν τῇ συμβόλῳ, ὅπερ αἱ πρῶ-
ται Σύνοδοι ἐξέθεντο, καθότι αἰνῶς συλλέγεσθαι,
αἱ δὲ ἐκύρωσαν αὐτὴν. τρίτον, ὅτι τὴν καθολικὴν
Ἐκκλησίαν οἱ Ἀπόστολοι ἐθεμελίωσαν, οἱ δὲ πατέρες
καὶ Μάρτυρες ἐπρωτοδόμησαν, ὡς ἀφροσύνη ἐστὶ τὸ περιλά-
πτειν τῇ Ῥώμῃ μόνῳ ὅπερ τοῖς παῶσιν οἰκῶν ἐστὶν ἐξί-
στα. καὶ τέταρτον, ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ἐκ
ἐστὶν ἡ Ῥωμαϊκὴ, ἀλλ' ἡ πανταχῶς διασπαρμένη, τα-
τέσι πάντων τῶν ὀρθοδόξων ἡ ὁμήγουσι, ἰδὲ ὅτι καὶ
ὁ Πάπας ὀρθοδόξος εἰς ἐσὶ, καὶ ἔδωκεν πλέον. Ἐν
οἱ Ἀρχιερεῖς ἐν τῇ Σικρέτῳ εἶπον αὐτῷ, Ἐν ἐνθάδε
οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς ὁρῶνται, τί ποιεῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε, Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ Ἀγ-
γέλων ἀναθεματίζει τὸν πᾶν τὸ κήρυγμα νομοθετεῖν-
τας. ὁρῶντα εἶπον αὐτῷ πάλιν οἱ αὐτοὶ, Ἡ ἐν Ῥώ-
μῃ Σύνοδος ἔκεκρύβηται, τῶν συγκροτήσαντες αὐτῇ
(ἦτοι τῶν Πάπᾳ Μαρτίνῳ) καθαιρεθῶντες. ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπον, οὐ καθήρεθαι, ἀλλ' ἐδιδόχθη. ποῖα
γένοντο ὑπὲρ τοῖς πεπραγμένοις συνοδικῇ καὶ κανονι-
κῇ πράξει ἀσφαλῶς ἔχουσα αὐτῶν τὴν καθάρτησιν;
πλὴν ἐν καὶ κανονικῶς καθήρεθαι, ἔποιε τῶν πε-
πραγμένων τοῖς ὀρθοδόξως καὶ κατὰ τὰς θείας καινότητας
κυρωθῆσιν. ἐν οἷς σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἐκ εἶ-
πον, Ἐν ἐνθάδε σὺνταξάντες οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς Κωνσταντινουπολί-
ταις, ἔπομαι τοῖς Ῥωμαῖοις, ἐπειδὴ ὁ Πάπας ἐστὶν
ἄκρα κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας καὶ περὶ τὴν
πίσιν ἀναμάρτητος, ἀλλὰ γνώσκων τὸν Πάπαν με-
ρικόν. Ἐπίσκοπον καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν με-
ρικόν, καὶ ὁρῶνται ἀμαρτῆσαι αὐτῶν, εἶπον
ὅτι καὶ τὰς Ἀγγέλους τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀναθεμα-
τίζει τὸν πᾶν τὸ κήρυγμα νεωτερίζοντας, μὴ ὅτι τὸν
Πάπαν καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν τὸν πᾶν τὸ κήρυγμα
νεωτερίζοντας ἀναθεματίζει. εἶτα ἐκ εἶπον ὅτι ὁ
Πάπας ἔκρινεται, ἔκαθαίρεται, ὁ κριτὴς πῶς κρι-
θήσεται, καὶ ἡ ἁγία ἀπερὸς περὶ χείρας λαρεῖσιν οἱ πα-
πισαί, καὶ ἦσαν τῷ Μάξιμῳ καὶ τοῖς πάλαι ἀγίοις

ἀγνώστῳ καὶ ἀνέγνωσαν πάντα καὶ πάντως, ἀλλ' εἶπον
ὅπερ ἐξῆν, ὅτι ἔκαθαίρεθαι, ἐπεὶ περὶ ἔδωκεν ἐκρίθη.
εἶπειτα φανερώς ἐνέδωκεν, ὅτι ὁρῶνται ἀμαρτῆσαι
καὶ τὸν Πάπαν, καὶ κριθῆναι, καὶ καθαιρεθῆναι, καὶ τὸ
δὴ κύριον, ὅτι εἶπον, ἐκ καὶ καθήρεθαι ὁ Πάπας, τὰ δὲ αὐ-
τῶν καὶ μετ' αὐτῶν κριθῶντα καὶ κανονικῶς κυρωθῶντα ἔπα-
ραβλάπτεται, καὶ ἔτω φανερώς καὶ πασιδύλως ἐκκόρακας
ἀπέπεμψε τὸ μοναρχικόν πρωτὴν ὁ Μάξιμος. ἔτι ὁ
αὐτὸς γράφει πρὸς Ἀναστάσιον μονάζοντα, ὅτι ὁ Πα-
τριάρχης, ἦτοι ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πέτρος ἐδήλωσέ μοι, 10
Ποῖας Ἐκκλησίας εἶ, Βυζαντίαν, Ῥώμην, Ἀντιοχείας,
Ἀλεξανδρείαν καὶ Ἱερουσόλυμους; ἰδὲ πάντες μετὰ τῶν ὑπὲρ
αὐτῶν Ἐπαρχίων ἀνέστησαν. ἐπὶ τῷ αὐτῷ εἰ τῆς καθο-
λικῆς Ἐκκλησίας, ἐνέστη, μήπως ξένῳ ὁδὸν τῇ
βίῳ κηνοτομῶν, πάσῃς ὅπερ ἔπεσδοκᾷ. πρὸς 15
εἶπον, Καθολικὴν Ἐκκλησίαν τὴν ὀρθὴν καὶ σωτή-
ριον τῆς ἐν αὐτῇ πίστεως ὁμολογίαν Πέτρον μακα-
ρίσας ἐφ' οἷς αὐτὴν καλῶς ὁμολόγησεν ὁ τῶν ὁλῶν εἶ-
ναι θεὸς ἀπεφάνηται, πλὴν μάλιστα τὴν ὁμολογίαν ἐφ'
ἣν πασὶν τῶν Ἐκκλησιῶν γέγονεν ἡ οἰκωσις, καὶ τῶν 20
γυναικῶν καλῶς ἐκ ἀποκριθῆναι. καὶ σημειώσαι
πρῶτον, ὅτι ἐκ εἶπον, Ὅτι ἐνθάδε ὁ Ῥώμης ἐνέμαι
καὶ γὰρ, ὁ γὰρ Ῥώμης κεφαλὴ ἀναμάρτητος τῶν Ἐκ-
κλησιῶν. ἐκ εἶπον, Ἐπομαι ἀνέξετατος τῇ Ῥωμαϊ-
κῇ Ἀρχιερεῖ, ἐπὶ δὲ ἄκρος καὶ μόνος ἀμείσως ἐστὶ 25
Τοποτηρητὴς τῶν Χριστῶν, τατέσιν ἰσοδύναμος τῷ
Χριστῷ ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς ἀληθείας, καὶ ἄκραν ἔχει
δυνάμιν καὶ ἐξουσίαν λέγειν τὰ περὶ πίστεως ἀληθῆς
ῶς, ἀλλὰ καθολικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Χριστῶν εἶπε τὴν
πίσιν, ἣν ἡ μὴ ἔχουσα Ἐκκλησία, ἐκ εἶπον Ἐκκλησία 30
ἀληθὴς, ἀλλὰ δολία καὶ ὑποκριτὴς, καὶ ἐκ εἶπεν ὁ
Μάξιμος, ὅτι ἦν ὁρῶνται πᾶντας τὰς πρώτας θεί-
νας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀμαρτῆσαι καθάπαξ,
ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀδολοχίαν καὶ τὴν ὑπόκρισιν τῶν ψόδο-
πατριάρχων ἀντιφερόμεν. εἶπον, ἀρκεῖ ὁμῶς ὑπὲρ 35
παρόντος, ὅτι ἔδειξαν ἐξαίρεσιν ἐποίησε περὶ ἀνα-
μαρτυρίας τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐξίσσε καὶ
ὁμοτρόπως ταῖς λοιπαῖς κατέταξε καὶ αὐτῇ, ἐπει-
δὴ μία καὶ ἰσότητος καὶ ἰσοδύναμος ἐστὶ ταῖς εἰρημέ-
ναις λοιπαῖς. ἔτι ὁ αὐτὸς ὑποσημειωτῇ πρὸς Πέτρον 40
λέγειν ὁρῶνται πᾶν τὸν ἐκκλησιαστικὸν ζῆ-
τημάτων φησὶ, Πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ ἀντίστοιχον τῶν
δογμάτων ὑπερέμαχον Ἀββαῖον Σωφρόνιον πέμψαι κα-
μίσαντα τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμεμπτον γνώσιν. καὶ ἐν τῇ
τέλει τῶν πρὸς Μαρίνον Πρεσβύτερον Κύπρου δογμα- 45
τικῶν λόγων λέγει περὶ τῶν Ἀρχιεπισκόπων Κύπρου Ἀρ-
καδίου, Τὸν Ἱεραρχικῶς περὶ καθήκον τῆς ὀρθῆς πί-
στεως, ἔπαυτες οἷτε πλησίον καὶ εἰ μακρὸν ὑπὸ ταῖς
πείρουσας ὁσῶς ἐπαινεσόμεθα, μόνῳ κρηπῖδα δογ-
μάτων ἱερωτέρων τὴν αὐτῶν τε καὶ δι' αὐτῶν μακαρίαν 50
ἐξομῶν ἔχοντες, δι' ἧς πρὸς τὸ ἄσκιον φῶς καὶ πατρι-
κὸν ἐν Πνεύματι ἁγίῳ χειραγωγούμεθα τε καὶ ἀναγόμε-
θα καὶ ὁδηγούμεθα. ἐν οἷς σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἐν ταῖς
ἐλλείψεσι ἔγκριτος ἁγίος, ἡ ὁ Ἀββᾶς Μάξιμος τῷ
Πάπᾳ Ῥώμης, πάντως πρὸς βέλτου αὐτῶν ὡς εἶναι ἀνα-
τίθεται

τίρρητον αἰτίαν περί μοναρχίας αὐτῆς, διὸ ἐκ ἐρ-
 ρέθη αὐτῇ παρ' ἡδυνός τὸ τοιαῦτα, περιηνώσκοντες
 καὶ κωλύοντες τὴν Πνεύματος τῆς ἀγίας. δεύτερον, ὡς
 ὁρθοδόξως τῆς Ἐκκλησίας Ῥωμαίων ἀπασφαλίσθη
 5 διὰ αὐτῆς ἡ αὐγλή τῶν πατρικῶν δογμάτων, πρὸ αὐ-
 τῇ τρέπω καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀπασφαλίσθη καὶ
 ὡς τὸ Κύπρου καὶ Ἱερουσολύμων, ὅπερ ταυτὴν ἐστὶ πρὸ
 ὅτι συμφωνῇ ἡ Ῥώμη τοῖς πατέρεσιν ἐν ταῖς ἐκκλη-
 10 σιαστικαῖς δόγμασι, καὶ τὰ αὐτὰ φρονέουσα διδάσκει τὰς
 ἀμαθείας, ἢ Αἰρετικὰς, ὡς ὁ Ἱερουσολύμων καὶ ὁ Κύ-
 πρου. τρίτον, καθὼς ἐπὶ Ἡρακλείᾳ, ζώντων τῶν Ἱε-
 ρουσολύμων σωφρονίᾳ καὶ τῶν Κύπρου Ἀρεαδίου, σεφω-
 τῶν καὶ ἀγίων ὄντων, συνεβέβηκεν ὁ Μάξιμος πρὸ
 15 Ἰωαννῶν ἐκείνης ἐρωτᾷ περὶ τῶν θείων δογμάτων,
 ὥτως ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως τῶν Σωφρονίᾳ, καὶ Κύ-
 πρου ὄντος τῶν Σεργίου, ἢ καὶ ἑτέρων τινος μετὰ τὸν
 Σέργιον Ἐπισκόπου, καὶ ὄντων, ὡς εἴρηται, καὶ τῶν
 Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν Ἀντιοχείας Αἰρετικῶν, ἐπέτε-
 20 ψεν ὁ Μάξιμος τοῖς Κωνσταντινουπολίταις τὸν Πάπα
 καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ἐρωτᾷ περὶ πίστεως.
 πρὸς τούτοις ὁ Μάξιμος ἐν τῇ μετὰ Πύρρον Διάλεξιν
 ἐλέγχων τὸν Σέργιον καὶ αὐτὸν τὸν Πύρρον, ὅτι συ-
 νόδος ἡ Θρονοῦ μόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀς βιβαί-
 25 σιν τῆς Ἐκθίσεως τῶν Ἡρακλείᾳ, ἐκείνου ὅτι αὐτὸς
 τῶν Ῥωμαϊκῶν Θρόνου Συνοδος πεποικότες, ὡς ἀνέμο-
 ῖς ἐποίησαν, ἀλλ' εἶπε ταῦτα ῥητὶς ἐν τῇ τέλει τῆς Δια-
 λόγου πρὸς τὸν Πύρρον, θαυμάζαν ὑπερίκει πῶς Σύ-
 νοδον ὡς καλῶς πῶς μὴ κατὰ Νόμους καὶ Κανόνας συ-
 30 νοδικῶς, ἢ Θεσμῶν ὑποκείμενῶν ἐκκλησιαστικῶν; ὥτε
 καὶ ἡ Ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος κατὰ συνάντησιν τῶν Πατρι-
 αρχῶν γέγονεν, ὥτε τόπος, ἢ ἡμέρα ὑπαντήσεως
 ὠρίσθη, ὥτε ἀναγνώμῶς τίς, ἢ κατήγορος ἦν. Συ-
 35 στατικὰς οἱ συναθροέντες ἐκείχον ὥτε οἱ Ἐπίσκοποι
 διὰ τῶν Μητροπολιτῶν ὥτε οἱ Μητροπολίται διὰ τῶν
 Πατριαρχῶν, ἐκ Ἐπιστολῆς, ἢ Τοπότηρηται ὑπὸ τῶν
 ἄλλων Πατριαρχῶν ἐπέμφθησαν. τίς ἐν λόγῳ με-

μοιρασθῆναι Συνοδὸν καλεῖν ἀνάγκη πρὸ συνδάλων
 καὶ διχονοίας ἀπασαν πληρώσασαν τὴν Οἰκουμενίαν;
 ὁ αὐτὸς ἐν τῇ σημείωσιν ἐν τῇ πρὸς Δημόφιλον Ἐπι-
 5 στολῇ τῶν Ἀρεοπαγίτων ἐν τοῖς, καὶ τοῖς ἑραρχαῖς οἱ
 Ἀπόστολοι, φησὶ, σημείωσαι ὅτι καὶ Ἐπισκόπων
 μέγας οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ τῶν Ἀποστόλων Διάδοχοι, καὶ
 ὅτι οἱ αὐτοὶ ὡς τῶν ἀρχιερέων τῆς αὐτῆς τάξεως εὐθὺ-
 νειοὶ οὐκ εἶναι, Ἀποστόλων Διάδοχοι δὲ τὰς αὐτῶν Πα-
 10 τριάρχαις ἡγεῖσθαι εἶναι. Εἰ καὶ εἴρηται ἀνωτέρω, ὅμως
 φανερώτερον περὶ τούτου, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς ἐνιστάμενοι
 τῇ Συγκροταρίᾳ εἰλεγον τῇ Μαξίμῳ, ὅτι οἱ Ἀποκρι-
 τῆς τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ἐμελλοῖν ὁμοφρονῶς ἀ-
 ποδέχεσθαι τὸν Τύπον τῆς Κώστα, ὁ δὲ Μάξιμος συ-
 νεισθιγμένος ὡς αἱ τοιαύτας μάχας, ἀπεκρίθη, ὅτι
 15 ἐπείθεται ποτε τὰς Ἀποκρισιαρχίας ποιῆσαι τὰς
 καὶ μάλιστα ἐκ πειρασμάτων τῶν Πάπα. ἀλλὰ πάλιν
 ἐνιστάμενοι οἱ Πατρίκιαι, καὶ ἐρωτῶντες, τί ἔ-
 μελλοῖ ποιῆσαν, οἱ Ἀποκρισιαρχοὶ ἀπεδέχοντο τὸν
 αὐτὸς Τύπον, καὶ τὴν ἐξ ἀδείας ἐγγράφῳ τῶν Ῥώ-
 20 μης Ἀρχιερέων. ὁ Μάξιμος ἐκ ἀπεικρίθη ἄλλως ἢ
 λόγῳ, ἀλλ' ἡμεῖς τῶν τῶν Ἀποστόλων πρὸς Ταλάτας,
 ἀλλὰ καὶ ἐὰν Ἀγγέλους ἐξουσίας ἀναγγελλίζονται ὑμῖν,
 παρ' ὁ ἀναγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω, ὡς
 περὶ ἑρμηνείας καὶ ἄρτι πάλιν λέγω. Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγε-
 25 λίζηται, παρ' ὁ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. ἐν
 οἷς σημείωσαι, ὅτι ὁ Μάξιμος ἦν ἐτοιμὸς ἀναθεμα-
 τίσαι καὶ τὸν Πάπαν ὁ ἀπεδέχετο τὸν Τύπον τῆς
 Κώστα. ταῦτα Μάξιμος. ἔξ ὧν λαμπρῶς φάσκει μο-
 ναρχικὴ ἐξουσία διὰ τῆς Ἐκκλησίας καθαιρεῖται, καὶ
 30 τὸ κύριον παρέχεται τῇ κοινότητι. ἴδε καὶ ἀνωτέρω
 βιβλίῳ ἐκτὸς, κεφαλῇ ἐκδόμῳ Παράγραφον
 δέκατον ἕκτον. ἴδε καὶ πρὸς τῆς Ἐπιστολῆς τῆς
 Μαξίμου ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλῇ τῶν αὐτῶν Παρα-
 35 γράφῳ δέκατῳ ἐκδόμῳ. καὶ λοιπὸν καὶ διὰ τῆς
 Μαξίμου καθαιρεῖται ἐσθίεται ἡ φανή μοναρχία
 τῶν Ῥώμης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

40 ὅτι συγκληνομένης τῆς πρὸς Ἰγνατίον τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολῆς τῶν Ἐπιφανίᾳ Κύπρου τῇ Ἐπιγρά-
 φῃ τῆς πρὸς Θεόδωρον Ῥώμης γράμματος τῶν Σεργίου Κύπρου, καταβάλλεται ἡ πομπητικὴ μονότης κατὰ
 κρείττε τῶν Ῥώμης.

45 Ὁ Κύπρος Σεργίος γράφει πρὸς Θεόδωρον Ῥώμης
 Ἐπιγράφα ὥτως, τῷ ἀνωτάτῳ καὶ μακαριω-
 τάτῳ καὶ Θεοσεβίτῳ μετὰ Δεσπότη, πατρὶ πατέρων,
 Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ οἰκουμένης Πάπα κυρίῳ Θεοδώ-
 ρῳ, Σεργίος πεινὸς ἐν Κυρίῳ. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι
 50 εἰ καὶ περὶ τούτου εἴρηται ἡμῖν ἐν τῇ δολιτέρᾳ πράξει
 τῆς Ἐπὶ Μαρτίνῳ Συνοδος, ἐπιλέγουσιν ὁμῶς, ὅτι
 ἐν τῇ κατὰ Φωτίᾳ Συνοδῷ, ἡ ἀσπάζονται οἱ πα-
 55 τολάται καὶ ὁ γὰρ οἰκουμένην καλῶσι, φέρεται
 Ἐπιστολὴ τῶν Κύπρου Ἐπιφανίᾳ πρὸς τὸν Κωνσταντι-
 νόλεως Ἰγνατίον ὥτως ἔχουσα, Τολμῶν ὁ ἀνάξιος
 καὶ παύτελης τῶν πατέρων καὶ ἰσαγγέλης Δεσπό-

60 τῶν δὲ γὰρ γράφω. καὶ κατωτέρω, ὄντως εἰς
 μάτην ἡγεύνησαν ὁ φυλάσσει, τῇ ὑμετέρᾳ σεβρότατῃ
 πέτρᾳ περικρυσάς, ἰδὲ οἱ συκοφάνται τῆς ἀλη-
 65 θείας παρ' ἡμῶν, καὶ ὁ φωνῆς τῆς οἰκουμένης αὐτῆς
 πῶς ἰδίαν ἀσελῶντος δόξαν, διὸ καὶ σωτρέχει καὶ
 σωδωφραίνεται ἐπὶ τῇ ὡς κατὰ τῆς πᾶσα ἡ
 Οἰκουμένη, καὶ συνεστρέφεται τέτοις καὶ αἰῶνι
 70 οἰαίμῃ. καὶ λοιπὸν σημείωσαι, ὅτι μέγιστον πᾶσι
 κώμῃ τῶν Ἐπιφανίᾳ πρὸς Ἰγνατίον τῶν ἐγκωμίων
 Σεργίου πρὸς τὸν Θεόδωρον. ὡς καὶ ἐκ τούτου κατα-
 75 βάλλεται ἡ πομπητικὴ μονότης ὡς ἐδάφης.

ΠΑΡΑ-

Ὅτι ἔτε ἐκ τῆς παρρωλητικῆς τῆς ἑκτῆς Συνόδου πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τῶν πρὸς Ἀγάθωνι ἐγκωμίων
τὸ ἀλαζονικὸν ἔραϊον τῆς ῥωμαϊκῆς Σκορπίης σιωπῶνται.

Οἱ πατέρες τῆς ἑκτῆς Συνόδου πρὸς τὸν Βασιλέα
ἐν τῇ παρρωλητικῇ φασί, τοῖς Ἀγάθωνος τῆς
μακαριωτάτης πατρὸς ἡμῶν καὶ κορυφαυτάτης Πάπας
δογματικῶς πρὸς τὸ ὑμέτερον κράτος ὁμοφρονήσαν-
τες γράμμασι, πράξει δεκάτῃ ὁγδόῃ. Ἀλλὰ ῥη-
τέον, ὅτι ἱκανῶς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τῇ τότῃ τῆς

Συνόδου, περὶ δὲ τῆς ὁμοφρονήσαντες, ἴδε βιβλίον
πέμπης κεφάλαιον εἰδέκατον, καὶ βιβλίον ἑκτῆς
κεφάλαιον δέκατον, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πράξεσι
τῆς ἐβδόμης Συνόδου, ὥς καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καταδα-
πανᾶται τὸ ἀλαζονικὸν ἔραϊον τῆς ῥωμαϊκῆς Σκορπίης. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς Λέοντα Ἰσαυρὸν ἐπιστολῶν τῆς Γρηγορίας Πάπας, καὶ τῆς πρὸς Γερμανὸν τὸν Κωνσταν-15
τινυπόλεως ἐπιστολῆς τῆς αὐτῆς, δέκνυται Γρηγόριος καὶ Γερμανὸς ἴσως κατὰ τε τιμὴν καὶ ἀξίαν.
καὶ ὅτι ἡ τῆς Γερμανίας πρὸς Γρηγόριον ἐπιστολὴ ὑπὸ τῶν παπιστῶν ὑπὲρ τῆς παπισμῆς περιβαλλομένη,
ἀντίκειται ταῖς τρισὶν ἐπιστολαῖς ταύταις, καὶ παπιστῶν ἐστὶ πλάσμα, καὶ μεματαιώται ὁ παπισμὸς.

Λέγουσιν οἱ παπιστῆς, ὅτι ὁ αἰγιόχος Γερμανὸς πρὸς
τὸν Πάπαν Γρηγόριον τὴν ὑπερόχως λέγει καὶ ταύ-
τα, Πάτερ ἅγιε πρεσβυτέρη ὑμῶν κατὰ πλὴν ὑπο-
στολικῶν ἐξουσίαν πλὴν αὐτῆς χρεῖς σοι δοθεῖσαν πρὸς
ἡμᾶς ἅπαντας τὰς ποιμαντορίας πρὸς τῶν διαδόχων
τῆς Πέτρου ἵνα κατευθύνῃς ἡμῶν πλὴν πλῆν, καὶ ῥη-
ρίξης τὰ ὀρθοδοξολογώμενα ὑπὸ τῆς ὑμετέρας κα-
τολικῆς δισεβείας, ἀλαλάζων καὶ βοῶν ὑπὸ τῆς
ἀκρότητος τῆς θείας σου θρόνου, καὶ ἡμῶν συμφρονῶν.
ἀντίκειται δὲ ἡ ἐπιστολὴ, λέγουσι, αὐτῇ τῇ δι-
πλοστατιζίῳ ἐν τῇ σιωπῇ. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι
ἔτις ὁ Πάπας Γρηγόριος ἔγραψε πρὸς τὸν Βασιλέα
τὸν Ἰσαυρὸν ἐπιστολὰς δύο, ὡς ἐν μὲν τῇ πρώτῃ λέ-
γει πρὸς αὐτὸν, Γράψον παντὶ καὶ πανταχῶς εἰς πλὴν
Οἰκουμενικῇ καὶ ἐσκανδαλίσας, ὅτι Γερμανὸς ὁ πα-
τριάρχης Κωνσταντινυπόλεως ἡμάρτον εἰς τὰς Εἰκό-
τας καὶ Γρηγόριος ὁ Πάπας Ῥώμης, καὶ ἡμεῖς ἀμέ-
λειμόντες ποιήσομεν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς σφάλ-
ματός σου, ὡς λαβόντες πλὴν ἐξουσίαν πρὸς θεῶν λύ-
ειν τὰ ἔραϊα καὶ τὰ ὑπέρβια. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἐπι-
στολῇ φασὶ πάλιν πρὸς αὐτὸν, Παρακαλεῖσθε γρά-
ψον εἰς πάσας τὰς χώρας καὶ ἐσκανδαλίσας, ὅτι
Γρηγόριος ὁ Πάπας Ῥώμης ἔσφαλκεν εἰς τὰς Εἰκό-
τας καὶ Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινυπόλεως,
καὶ ἡμεῖς ἀναδεχόμεθα τὸ σφάλμα τῆς ἀμαρτίας,
ὡς λαβόντες πρὸς κυρίως πλὴν ἐξουσίαν καὶ αὐθουσίαν
λύειν καὶ δεσμεῖν τὰ ὑπέρβια καὶ τὰ ἔραϊα, καὶ πα-
ρήκεις ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ Γερμανῶν τῆς ἐκείνου
καὶ τῶν ἁγίων διδασκάλων καὶ πατέρων ἡμῶν. καὶ
ἐν τῇ τρίτῃ, ὁ θεὸς δοίη σοι σωάνεσιν καὶ ἐπιστη-
φίῳ καὶ ἀποκαταστήσῃ πάλιν τοῖς λαοῖς εἰς εἰρή-
νην τὸν Χριστὸν, καὶ εἰς μίαν ποιμήν τῶν ὀρθο-
δόξων Ἐκκλησιῶν. Ἐπὶ ὁ Γρηγόριος γράφων τῇ
ἁγίῳ Γερμανῷ, κεῖται δὲ ἡ ἐπιστολὴ ἐν τῇ τετάρτῃ
πράξει τῆς ἐβδόμης Συνόδου, ἐν ἡ φασί, Ποία καὶ
τῆς θυμηθῆναι πλὴν ἐμὴν οἶδον ἔτις ἀφραίνειν ψυ-

χλὴν ὡς ἡ πρὸς σὲ, τὸ σεμνὸν ὄντως ἐμοὶ καὶ ὑπερ-20
φύει ὄνομα καὶ καλλώπισμα ἡγιασμένη καὶ θεοδί-
δακτε, χαροποιὸς ἀγγελία, ταύτῃ γὰρ καὶ ἀρτίως
ἐγὼ τοῖς τιμίσις σου γράμμασιν ἀναγγελισθεὶς ἀν-
σπίρησας, καὶ ὑπὸ τῆς ἁγίας χαρῆς τῇ πνέ-
ματι ἀνέζησεν. Καὶ, μαρτυρῶ δέ μοι τῇ λό-25
γῃ καὶ ἐκαστῇ πᾶσαν ὥραν τῆς ὑμετέρας ὡς πανδύομε
καὶ θεῶν πεφιλημένη καλοκαγαθίας ἀνάμνησις, ἥν-
τινα ὁ αὐτὸν ἔχων τοῖς ὡς, πλὴν ὡς τῆς λόγῃ
φέρειν ἀδυνάτῃ, αὐτίς πρὸς πλὴν γράμματων
ἐχώρησαν ἀνέστησιν, ἐπὶ γὰρ χρεῖς ἐμοὶ, καὶ χρεῖς 30
ἁπάντων ἐπιστημότατον τὸ σε τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν καὶ
τῆς Ἐκκλησίας ἀντιπρόσωπον περιπαροῦσαι καὶ πε-
σεσθῆναι, καὶ τῶν σὺν παλαισμοῦν ἐξυμνήσαι τὰ
αἰτία. καὶ ἐν τῇ τέλει, καὶ τί δὲ τὸ γράμμα ἐς
μὴν ἐκτείνεσθαι; καὶ μάλιστα πρὸς αὐτὸν θεῶν 35
ρεσον καὶ σὺν ἐκτείνεσθαι ὁ καλεσμένος θεῶν, καὶ πλὴν χά-
ριν εἰληφότα τῇ πνεύματος, καὶ πρὸς κύριον εἰς τὰ
βάθη τῶν θεῶν δογματῶν δυνάμει, καὶ θεοδη-
γῶν κατανεῖν εἰς ἀκρὸν τὸ ὑψος τῆς γνώσεως;
καὶ, πῶς ἐκ αὐτῶν ἔδει πλέον πλὴν σὴν ὑπερφία 40
γιότητα συμμαχῶν (τῇ θεοτόκῃ) κεχηρμένην κατάρ-
ξαι τῶν πολεμίων τῆς πίστεως, καὶ νίκη σεφαιδ-
σαι τὰς ὑπὸ χεῖρας; ἀλλὰ ταῖς αὐτῆς ἐκείναις καὶ
τῶν ἁγίων ἁπάντων ὁ κραταιὸς ἐν πολεμοῖς θεὸς ἡ-
μῶν, ὁ ἰσχυρὸς καὶ μακροθύμων, ὁ ἐδηγήσας σε ὑπὲρ 45
τὸν ἰωσήφ ὡς εἰς ἀβύσσον, φυλάξαι σε ἐκασμένην
εἰς χεῖρας ἐπιμήκεις, ἅπαν τὸ χειρῶνικὸν ἀνεργεῖν-
τα πολίτευμα, καὶ τῇ θεῷ καλὸν πάντας σοιχεῖν
ὁδηγῶντα ἅμα καὶ παρστρωῶντα, καὶ φυλάσσειν
πλὴν πρὸς καταθήκην, ἥν πρὸς τῶν πατέρων εἰλη-50
φάρην, ἐπιστρέφοντα πρὸς τὰς ὁλίγον ἀγνωμονή-
σαντας, ἡ διαρκὴς ἡμῶν χαρὰ καὶ κοινὸν ὄφελος
καὶ ἀπλόησις ἀγάπης, καὶ πᾶσι τοῖς χειρῶνικῃς
ποθῆναι. ταῦτα ὁ Γρηγόριος. ἐν οἷς σημειώσαι πρῶ-
τον, ὅτι ἀδιαφόρως ποτὲ μὲν αὐτὸν καὶ ποτὲ δὲ
τὸν

τὸν Γερμανὸν περτάσει καὶ ὑποτάσει· δούτερον,
 ὅτι ἐξίστη φησὶν ὅτι ἔλαβον ἐξουσίαν καὶ αὐθουσίαν
 πρὸς θεὸν ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Ῥώμης ἵνα λύσῃ
 καὶ δεσμῶσι τὰ ἔθνη καὶ τὰ ὑπάρχοντα· καὶ σημείω-
 5 σαι ὅτι ἐλέγει λαβεῖν τὸν μὲν Πάπαν πρὸς θεόν,
 τὸν δὲ Γερμανὸν πρὸς τὸν Πάπα, ἀλλ' ἀμφοτέρωφη-
 σὶν ἔλαβον πρὸς θεὸν πῶς αὐθουσίαν καὶ ἐξουσίαν·
 τῶν, ὅτι ὁ Ἰσαυρὸς ἡμάρτανεν ἐφ' ὅσον ἐξίστη
 παρήκατο τὸν Πάπα, τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν
 10 αἰγίων διδασκάλων καὶ πατέρων· τέταρτον, ὅτι τὸν
 Κωνσταντινουπόλεως ὑποταγμένως λέγει πρὸς θεόν·
 πέμπτον, ὅτι οἱ λαοὶ ἡμῶν ποίμνη πασῶν τῶν Ἐκ-
 κλησιῶν ὅσα ἔχει πῶς εὐσέβεια ὑποτάσσονται αὐτῷ, ἢ
 ὑπὸ τῷ Πάπα, ἀλλ' ὑπὸ τῷ Χριστῷ, ὅς καὶ εἰς ἐπὶ
 15 ποιμὴν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ταῦτά πάντες τῆς
 καθολικῆς Ἐκκλησίας· ὁκτὸν, ὅτι ὁ Γερμανὸς ἔ-
 χει ὄνομα ὑπερφύεος, καὶ ἔστι καλῶπισμος τῷ Πά-
 πα, ἡμεσιμῶς, Θεοδιδάκτος, Θεῶ πεφιλημένος,
 τῆς Ἐκκλησίας ἀντιμαχόμενος, παλαιστῆς κατὰ τῶν
 20 ἐκθρόνων Θεάρχους, σκῆυος ἐκλογῆς, χάριν ἔλα-

βε πρὸς θεὸν περικύπτειν εἰς τὰ βάθη τῶν θείων
 δογματικῶν καὶ Θεοδηγητικῶν εἰς ὑψος κατακοῦν αὐ-
 τὰ, ὑπερφύεος ἀγνώστους, ἔπαινον τὸν Χριστιανικὸν
 πολιτοῦμα ὁδηγῶν καὶ παρεστειμένων σοιχεῖν τῷ κα-
 νόνι τῷ Θεῷ, καὶ πῶς κοινῶς πρὸς κατὰ θεὸν φυ-
 λάσσειν, καὶ κοινῶς ὀφείλει, καὶ πᾶσι Χριστιανοῖς
 ποθητός· τέτων ἕτως ἐχούτων, φανερὸν ἐστὶν ὅτι
 ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Πάπας τῆς ἰσῆς τιμῆς καὶ
 τῆς ἰσῆς ἀξίας εἰσὶ καὶ τῆς αὐτῆς διωάμεως ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ καὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ, καὶ ὁ Γερμανὸς Θεο-
 δηγητὴς καὶ ἐκ αὐθουσιῶν ὁδηγητὴς, εἰς τὰ βάθη τῷ
 Πνεύματι κύπτειν διωάμενος, καὶ ἔχει ἐτέρω θεό-
 μω, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ λοιπὸν ἡ ὑποταγή αὐτῇ
 τῷ Γερμανῷ πρὸς τὸν Πάπα Γρηγόριον, ἣν περτε-
 νειν εἰς ἀπολάττω εὐεκεν τὸν παπισμὸν, πᾶσι πά-
 σιν καὶ ἅκρως ἀντίκειται ταῖς ἐρημέσις τρεῖς ἐπι-
 σολῆς τῷ Γρηγόριῳ, ἔθω καὶ πλάσμα ἐστὶ τῶν
 παπιστῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀντιχριστιανικῆς καρδίας αὐ-
 τῶν ἐξεφωνήθη· ὥς μεματαιώται καὶ ἐντεῦθεν
 ὁ παπισμὸς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιον ἐπιστολῆς τῷ Πάπα Ἀδριανῷ, καὶ ἐκ τῶν λεχθέντων
 25 ἐν ταῖς πράξεσι τῆς Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης Συνόδου, ἡ ἐπιστολὴ, ἣν ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῷ Πάπα οἱ
 παπιστῶν ὑπὸ Ταράσιον πρὸς Ἀδριανὸν ἐστάλθαι λέγουσι, δέκνυται ψεύδους, πλάσμα, ἀνόμοιον καὶ
 Θεομάχος ὡς καὶ ὁ παπισμὸς.

Περτείνουσιν ἔτι, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρ-
 30 χης Ταράσιος γράφει εἰς τὸν Πάπαν Ἀδριανὸν
 τὸν πρῶτον ταῦτα, σοὶ γὰρ ἔπειτα ὁ Χριστὸς ποίμα-
 νε τὰ πρόβατά μου, ταῦτά τινες πανταχῶς Χριστιανούς, τῇ
 σὴ Ἀρχιερατείᾳ πᾶσα Ἀρχιερατεία ὑπόκειται, καὶ εἰς
 ὁρθόδοξον ὁ μὴ σεβόμενός σου τὸν θρόνον, ἐν ᾧ καθίσταται ὁ
 35 κέρυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, ἡμᾶς καὶ πάντας τὰς πίστες
 διδασκῶν καὶ κυβερνῶν· Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς ταῦτα, ὅ
 Πάπας Ἀδριανὸς γράφων πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως
 Ταράσιον, καίτοι δὲ ἡ ὑποταγή πράξει δούτερον τῆς
 ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, φησὶ πρὸς αὐτὸν,
 40 μετὰ τὸ πλήρωμα τῆς πίστεως καὶ τῆς ὁμολογίας
 τῶν ἱερῶν Συμβόλων καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς περικυψώ-
 σεως τῆς ἀγίας Εἰκόνης· καὶ, ἐὰν καθὼς ἀπήρ-
 ξατο ἐξ αὐτοῦ, παντελῶς ἐπαυθῆναι, καὶ ὡς ποι-
 μαντικῇ μερίμνῃ φροντίζοντες συμβεβούλευον, ἵνα
 45 πῶς ὁρθόδοξον πίσιν, ἥν περ ἅπαντες ὁμολόγησαν, ἀ-
 μετάθετον ἀσκητήσιν, κηρύττειν καὶ διδάσκειν, θε-
 μέλιον γὰρ ἄλλον ἔθεις διώκεται θῆναι πρὸς τὸν κεί-
 μνον, ὅς ἐστιν ἰησοῦς Χριστός· καὶ κατωτέρω, Ἐκείνος
 εἰς τὸ ποίμνιον ἐσέρχεται, ὁ δὲ τῆς θύρας ἐσσερχό-
 50 μιν, καὶ ὁ ἐσσερχόμενος δὲ τῆς θύρας, δὲ Χριστῷ
 ἐσέρχεται, ὅστις ἐκ τῶν αὐτῶν δεικνυγῶν καὶ λυτρωγῶν
 τῶν αὐθουσιῶν γινώσκων πῶς ἀλήθειαν σωτηρίας ἀφου-
 λάττει, καὶ τρεῖς τὸν βαθμὸν τῆς ποιμαντικῆς ἀ-
 ξίας, καὶ βασάζειν τὸ βάρος ἀνέχεται, καὶ πρὸς τὸν
 δόξαν καὶ τιμὴν πῶς παρερχομένου ὑποβλέπων, ἀλλ'

ὡς ἀναδείξαι τὸ ποίμνιον, ἐπιμελῶς ἀγρυπνεῖ·
 ἐὰν ἔτω ποιῇ, καὶ ἀγρυπνῇ ὁ ποιμαίνων τὰ πρόβατα
 Λάβαν, ποίας ἀγρυπνίας ὀφείλει ὑποφέρειν ὁ ποι-
 μαίνων τὰ πρόβατα τῷ Χριστῷ; καὶ κατωτέρω, με-
 τὰ τὰς γὰρ τῶν ὁμιλίαν τῆς πίστεως ὑμῶν ἐγνωσθῇ ἡμῖν
 ὅτι ἡ ὑμετέρα σεπτή ὁσότης ἡξίωσε τὰς πίστες Βα-
 σιλεῖς ὑμῶν περὶ τῶν γινώσκων Συνόδον οἰκουμενι-
 κὴν, καὶ συνέθεντο ὡς πῶς παντὸς τῶν φιλοχρίστου
 αὐτῶν λαῶν, τῇ ὑμετέρᾳ ἰκεσίᾳ ὁσεβῶς ἐπιδόσαν-
 ται, καὶ πῶς Συνόδον ὤρισαν γινώσκειν· καὶ, τέ-
 τινος ἐνεκεν μετὰ ἀκρεστάτη μόχθῳ καὶ πόθῳ τῆς πίστεως
 καὶ ἀγνῶν ἐν τέτοις πᾶσιν ἐδιδάκτως πῶς ὑμετέ-
 ραν σεπτοτάτῳ ἀγνωστικῷ ἀρμόζει τὰς ἱεράς καὶ
 σεπτὰς Εἰκόνας ἐν τοῖς μέρεσι τῶν αὐτόθι ἐν τῇ
 ἀρχαίᾳ τάξει ἀναστῆναι, ὅπως ἐν ὁμοιοῦ ἀξίως πῶς
 πεφικτικῶς ἀνυμνήσωμεν ὡς πῶς λέγοντες, Κύριε σῶσον
 τὰς Βασιλεῖς ἡμῶν· καὶ ἐν τῷ τέλει, ὁ Θεὸς ὑμᾶς
 ἀφουλάξει ἡγαπημένους ἀδελφεῖς ταῦτα ὁ Ἀδριανός· ἐν
 τοῖς σημείωσις πρῶτον, ὁ Ταράσιος τελείαν ἔγραψε
 πῶς πίσιν πῶς ὁρθόδοξον καὶ πῶς ὁμολογίαν τῶν ἱερῶν
 Συμβόλων ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὸν Ῥώμης, καὶ ἔθω ἅπαντες
 κείνους ἐξήτησε μαθεῖν, καὶ ἔθω ὁ Πάπας αὐτὸν ἐ-
 δίδασκεν εἰς τὸ μαθεῖν, ἀλλὰ πῶς πίσιν τῆς Ῥωμαῖ-
 κῆς Ἐκκλησίας ἔγραψε πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὸν
 Ταράσιον κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ κανονικὸν τῶν Πατριαρ-
 χῶν ἔθω· δούτερον, ὁ Πάπας ἐπερτάει, ἀλλὰ γε-
 πητοτάτως τιμῇ καὶ ἀδελφικῶς συμβεβούλευσιν, ἵνα μείνῃ
 86

οἱ ὁμολόγησαν ὁ Ταράσιος· τρεῖς, ὁ χαριστὶς ὅτι αἱ τοὶ ἐγώετο ὁ Ταράσιος τὴν γυνεάται πλὴν σωδοῖον Διὰ τῆς ἰκισίας αὐτῶν· τέταρτον, ὅτι λέγει, ὅτι ἐστὶ τὸ θεμέλιον, ὃ λέγει δὲ ὅτι ἐστὶ ὅπως δὴ ποτε καὶ δεύτερον· πέμπτον, ὅτι λέγει, Ποιμὴν τῶν ἐκβα- των ἐπὶ τὸν παρθόμον τῷ Πάπᾳ, ἢ τὸν διδασκόμενον ὑπὸ τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ τὸν σωσιότα πλὴν ἀλήθειαν ὅτι τῷ Χριστῷ· ὅτι Ποιμὴν τῶν Ταράσιον λέγει Διὰ τοῦτον καὶ ἐκβαται, μάστις Διὰ τοῦτον ποι- ται Διὰ τοῦτον, καὶ σαφές ἐστι λέγει, ὅτι ὁ μὲν Ταρά- σιος ἐστὶ Ποιμὴν, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῷ ἀδελφοί· ἔβλε- μόν, ὅτι κοινῶς λέγει πάντας τὰς ἐπισκόπους Ποιμὴν, εἰς καὶ ἐαυτὸν συγκαταριθμεῖ, ἐπειδὴ ἀ- πολελυμένης ἐκκλησίας τῶν Ποιμῶν τὰ ἴδια, ἐξ ὧν ἐκ ἐξαιρεῖ ἐαυτὸν· ὁ γὰρ, ὅτι δέεται αὐτῷ ἰ- α κοπιάσει καὶ μοχθήσει ἀποκατασταθῆναι τὰς ἐκ- κ-

νας ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τάξει· εἰ δὲ ἦν ἀληθὲς τὸ, ὁ μὴ παρθόμος τῷ Πάπᾳ ἐκ ἐπὶ χειρῶν, ἐκείνου, ἐκ ἐδέετο· ὅταν, ἐαυτὸν σωσιότα τῷ Ταράσιῳ, λέγων, ὅπως ἐν ὁμοίᾳ αὐτομνήσῃ· δέκατον, τὰς Βασιλεῖς πολλαῖς ὡς βασιλεῖς ἡμῶν, ἡτοι- 5 ξίσαι ἐαυτὰς καὶ τῷ Ταράσιῳ· ὁ δὲ δέκατον, ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν τῇ τέλει ἡ ἐκ- κλησία ἐαυτὰς ἀδελφὸν λέγει· καὶ σημειῶσαι, ὅτι ἐκ τῶν πάντων, καὶ ἐξ ὧν ἐπὶ τὸν ἐκ παλαιῶν πρῶ- ξισι τῆς οἰκουμενικῆς ἐκδόμης σωδοῖα ἡ ἐκκλησία αὐ- 10 τη, ἢ ἐκβαταῖς οἱ παπολάτραι ἐκ μέρεσιν τῷ Τα- ρασίῳ, πλάσμα ἐστὶ, ψεύδης ἐστὶν, ἀνόμοιον, θεο- μάχος, ἀντιχειριστικὴ καὶ νεωτεροποιός ἐστιν, ἐπει- δὴ μετὰ τὸ κρίσμα καὶ μετὰ πολλὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴ πολλὰ τοιαῦτα τοῖς παπῶν, ἐκτείνονται παρ' αὐτῶν 15 ὡς ἀρχαῖα καὶ πατέρα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.

ὅτι ἐκ τῶν συνοδικῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῷ Νικηφόρῳ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Λέοντα τὸν τρίτον, 20 δέκρυται ἡ ἐπιστολή, ἢ ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῷ Πάπᾳ οἱ παπῶν ἐπ' αὐτῇ ἰωσήφ πρὸς τῷ Νικηφό- ρῳ πρὸς τὸν Λέοντα πεμφθῆναι λέγουσι, ψεύδης, πλάσμα καὶ ἀθεορρήτων ὡς καὶ ἡ μοναρχία τῷ Πάπᾳ.

Ἐπιλέγουσιν οἱ αὐτοὶ, ὅτι ὁ ἁγίος Νικηφόρος ὁ Κων- 25 σταντινουπόλεως Πατριάρχης γράφει τῷ Πάπᾳ λέγοντι τῷ τρίτῳ ἐπ' αὐτῇ ἰωσήφ οἰκονόμῃ τῷ Σε- φανώσαντος τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ὡς ἀνόμους, ὅς ἐμέμφετο ὑπὸ Πλάτωνος καὶ Θεοδοῦρος τῷ Στεδίτε, ὅτι ἐδέξατο αὐτὸν εἰς κοινωνίαν, καὶ λέγει δὴ τῷ ἀπο- λογούμενῳ, ἡμεῖς ἐδὼν ἐπὶ τῷ πρῶτῳ τῆς ἐκ- κλησίας, ὅτι γὰρ ὑμῖν ἐδόξεν ἀφορισμῶν πάλιν ὑποκρί- 30 νουσι, ἀφορισμῶν τῆς ἐκκλησίας ἀφωσιωτάμεθα, ἔγω- γον γὰρ τὸ κανονικὸν ἔθος, τὸ διδάσκον ἀκρίβειαν τῆς Φω- νῆς, ἵνα μὴ γινώμεθα ἀδελφοὶ ἀλλότριά, ἐκ ἀκρίβειας τῆς Φωνῆς τῷ Ποιμῶν. ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ῥητέον, ὅτι ὁ ἁγίος Νικηφόρος ἐπεμψε τὰ συνοδικὰ αὐτῷ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα τὸν τρίτον, ἐν οἷς πρὸς τοῖς ἄλλοις φησὶν, εἰ δὲ ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφῷ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὅχι καὶ μεμοχ- 35 λούμενον βασίλειον, καθὰ τὸ σολομόντειον ἡμεῖς νεικώμεθα, θέομαι μὲν καὶ ἄλλων ὀφείναι βοήθειαν· μάστις δὲ πάντων τῆς ἐκκλησίας ἐν πνύματι ποθει- νοτάτης καὶ ἱερᾶς ἀδελφότητος, καθαρῶς προσομι- λήσαντες ὑμῶν καὶ ἀκρωμένων, σιγῶντων τε καὶ ἐπι- βοηθῶν, καθάπερ οἱ περὶ Μωϋσῆν καὶ Σαμουὴλ ἡ- 40 κόντο, καὶ εἴ τις ἄλλος κατ' αὐτὰς τῷ πνύματι, Διὰ τὴν συλλαμβάνουσαν μετ' ἡμῶν τὴν ἀδελφότητα, καὶ χεῖρας ὁσίας εἰς ὑψος ἀνέχεσθαι, καὶ τὰς ἀπειθῶντας ὡς ἀδελφοὶ τῆς λογικῆς ποίμνης τῷ Χριστῷ καταρτίζον- 45 τες καὶ τῇ πάντων ἡμῶν κεφαλῇ τῷ Χριστῷ τῷ Ἀρ- χιεπισκόπῳ ὑποτάσσονται· καὶ μετ' ὀλίγα, καὶ τὰ μὲν τῆς ὑμετέρας Εὐχῆς τε καὶ πνύματικῆς συμ- μαχίας ἐκταῦθα κείσθαι· καὶ κατωτέρω, ἔπειτα- 50 σαι κατὰ Παῦλον πλὴν Ῥωμαίων πῖστιν, ὅτι κα- ταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ἐπήγαγε, καὶ οἱ

τὸ ἐκ τῶν Ῥωμαίων ὄνομα κληρωτάμοι, αἵ τε δὲ ἐ- 25 πὶ ἐνὸς καὶ τῷ αὐτῷ Θεμελίῳ ἀκοδομημένοι τῆς πλ- 25 σεως, φαινοὶ δὴ τῶν ἀποστόλων καὶ Πρεσβυτέρων παν- σόφων τεχνιτομάτων, τεθῶντες ἀκρογωνιαίαι λίθαι τῷ πάντων ἡμῶν σωτήρι Χριστῷ καὶ Θεῷ, κατ' ἐ- 30 δὸν ἐν πίστει τὰ δότερα τῶν Πρεσβυτέρων ἀποφε- ρόμεθα, ἐν γὰρ τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστῷ ἐκείνῳ τὸ 30 ἀκαταρτιστόν, καθάπερ ἐκείνῳ ἰσχυρῶς, καὶ ἔχ- 35 ἔχον, ἐβάρυνται, ἐβάρυνται, ἐκείνῳ, ἀλλὰ πάντες ἐν Χριστῷ ἐκείνῳ· τοιγαῦτα καὶ ἐν ἡμῖν ὁ Θεὸς Παῦλος κομπαζέτω, καὶ ἀνέχω μέγα, καὶ 35 σεμνυνέτω, σωσάτω τοῖς παλαιαῖς τὰ νέαι, καὶ 35 συγκεῖναι ὡς τὸ δόγμασι καὶ συγγράμμασιν, καὶ ἡμεῖς ταῖς διδασκαλίαις ἐπὶ τοῖς τὰς ἡμετέ- 40 ρας ὑπολήψεις, αἰτινὲς ποτέ εἰσι· περὶ πλὴν ἔτιως ὀκλεῖ καὶ ἀμώμητον ἡμῶν θεήσκια, ἀκαταρ- 40 τυμωμένη ἀποσώπῃ Διὰ τῆς κηρύσεως, καὶ κα- 40 τωτέρω, μετὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως ἀπολογέ- 45 μεθα, ὅτι ἐχρήνισα πέμψαι τὰ συνοδικὰ, φησὶν, Ἐδόκει γὰρ τῷ ἁγίῳ (ἡτοι Νικηφόρῳ τῷ Βασιλεῖ) καὶ ἀφορισμῶν ἀποσώπῃ ἀνέχεσθαι ἐφ' ἡμῖν τῶν ἐκ- 50 τελεωθέντων τῷ κρίματι ὅτι καὶ, καὶ ὡς ὑμεῖς τῆς 45 ἐκκλησίας ἐαυτὰς ἀπερρήξατε διεφύλαξε καὶ ἐχα- 50 λέπαινε, διὸ καὶ ὑμεῖς τὸ ἡναγκασμὸν πεπόνθατε· διώκατε συγγνώμονες ἐσεσθαι τοῖς ὁμοίοις περὶ πί- 55 σιν ἀβελήτως, καὶ Διὰ τὴν χάριν ἐσχετὰ τῆς ἀ- 50 γάπης καὶ τῆς κρατίσεως ἱερατικῆς σωτηρίας αὐτοῦ 50 καὶ περαινέσθαι· ἐπεμψε δὲ μετὰ τῶν συνοδικῶν τὸν Μετρο- 60 πολίτην Φιλαδέλφειας Μιχαὴλ, περὶ ἑπὶ τινὰ ἐκ τῶν τέλει τῆς ἐκκλησίας, ἐπέστη, ὅς καὶ μέλλει, 60 Θεὸς ὁδοῦντος, τέτω καὶ ὑμᾶς κινῶντος ἐπὶ τῆς ἀγάπης καὶ ὁμοίως σύμβολα, ταῦτα τὰς ἡμέρας 65 ὑμῶν

ὕμῶν Κεραίας τῶν ἐν χειρὶ συλλαβῶν ἀντίγραφα πρὸς ἡμᾶς κομίζεν πρὸς πλείονα ὁφροσυήν ἡμῶν πνύματικὴν, καὶ καταγέσμεν τῆς ἐν Κυρίῳ φιλικῆς ἡμῶν Διδασκείας. πᾶσαν πλὴν ὑμῶν ἐν χειρὶ ἀδελφότητα πλεῖστα πρὸς αὐτοὺς ταῦτα ὁ Νικηφόρος. ὡς οἱ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἀδελφικῶς Εὐχὴν, σύμπνοιαν καὶ φιλικῶς Διδάσκον λέγει ἐν πάσῃ τῇ ὑποβολῇ καὶ πνύματικῶν συμμαχίαν, καὶ ἐδεμίαν ἐξοχίαν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. δούτερον, ὅτι ζητεῖ τὰς Εὐχαρίστας ὡς αἰνῶν καὶ τιμῆς Ἀρχιερέως καὶ μόνον. τρίτον, ἑαυτὸν Ποιμῆα καλεῖ, τὰς δὲ Χερσὶν ἀδελφάτα. τέτατον, μόνον τὸν Χερσὶν κεφαλῶν φησὶ καὶ Ἀρχιεπίσκοπον, ἐκ ἐσαγῶν δὲ καὶ δούτερον καὶ ἐξ ὧν τρέπον. πέμπτον, τῆς αὐτῆς τιμῆς ἡ ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰς ἐξ ὧν ὁλίθος ὁ Χερσὶς ἐφ' ᾧ ἀμφότεραι ὠκοδομῶνται. ὡς ἔστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ καταριθμῶμεν, κατὰ τινὰ ἡμῶν δηλονότι, ἡ ἐξουσία. ἑβδόμον, ὅτι καὶ τὴν Ῥώμην συγκρίνεται τῇ ἰεῖα τῇ αὐτῇ τιμῇ καὶ τῇ αὐτῇ σεμνότητι. ὄγδοον, ἔπειτα ἐπὶ τῷ Πάπῃ, ἀλλὰ τῷ Παύλῳ. ὡς ἔστιν, ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἀλλὰ τί πιστεύει διδάσκει, ὡς Νόμος ἐστὶ ποιῶν τὰς Πατριάρχας πάντας ἐν ταῖς αὐτῶν ἀναρρήσειςιν ἐπὶ πρὸς τὸν Ῥώμης μόνον, ἀλλὰ εἰς πάντας τὰς λοιπὰς Πατριάρχας. δέκατον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Νικηφόρος

ἐκώλυεν αὐτὸν γράψαι τῷ Πάπῃ, διότι ἔχει τὸν Κάρλον ἐν τῇ Ῥώμῃ. ὡς ἔστιν, ὅτι ἐθέλησεν ἰδίᾳ, ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς ἔχεισεν ὁ Πάπας τὸν Κάρλον. ὡς δὲ ἔστιν, ὅτι ἀντιγραφὰς ζητεῖ πρὸς τὸν Πάπα ἐπὶ ἄλλῃ τινὰ αἰτίαν, ἢ διδασκαλίαν, ἢ μάθησιν, ἢ πρὸς αὐτὸν, ἢ κέλευσιν, ἀλλὰ πρὸς σημεῖον ἀγάπης καὶ ὁφροσύνης καὶ βεβαίωσιν τῆς ἀγάπης. τῶν ἑξῶς ἐχόντων, ψαύδης ἐστὶν ὑποβολὴ ἢ καταβολὴ πρὸς τὸν παπῶν, καὶ πλάσμα αὐτῶν ἐστὶ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἄλλοι οἱ λόγοι, ὅτι ὁ Τρηγόριος Ποιμῆν, ὁ Νικηφόρος δὲ πρὸς αὐτοὺς. δέκατον τρίτον, ὁ Θεοφάνης ἱστορεῖ, ὅτι οἱ περὶ τὸν Θεόδωρον τὸν Στεδίτῃ διεκρίνοντο τῆς κοινωρίας τῆς αἰνῶς Νικηφόρος, ὡς ἐπομῆν αὐτῶν κεφαλῶν τετάρτῳ, ἔμεινεν ὅτι καὶ ὁ Ῥώμης ἡγανάκτησε ἐπὶ τῷ Νικηφόρῳ, καὶ ὁ Νικηφόρος ἀπολεγόμενος ἀφώρισε πάλιν τὸν Πρεσβύτερον Γεώργιον, ὅτε μὲν ἐξ αἰνῶς ἄλλος τις τῶν ἑπὶ τὸν κενόφωνον παπῶν. δέκατον τέτατον, ἀλλὰ καὶ ταῦτα οἱ πλάσματα πρὸς ὑποβολὴν, ἀκούεις καὶ ὡς περὶ τῆς ἀληθείας ἀναγκασθεὶς, ἔπειτα, ὅτι ἀπὸ κατονικῆς διημέρας ἔχει τὸ πρωτεῖον ὁ Ῥώμης, καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς τῆς Χερσὶς, ἢ τῆς Πέτρης, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἑξῆς καὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως, πλὴν τακτικῶς καὶ ἐκ αὐτοκρατορικῶς, καὶ ἐγίνετο καὶ ταῦτα φρεσὶν ἢ Διδασκαλίᾳ καὶ τῆς μοναρχίας λήψις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

30 Ἀντίθεσις παπῶν ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῷ Πάπῃ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Θεοδώρου πρὸς τὸν Πάπα Ῥώμης καὶ Νικηφόρου καὶ Μιχαὴλ τὸν Τραυλόν.

Πρὸς ἐπὶ φασὶν, ὅτι Θεόδωρος ὁ Στεδίτης ὑποβολῇ πρὸς τὸν Ῥώμης φησὶν, ὅτι εἰς αὐτὸν ἡ ἀπόστολος καὶ ἀκατήλεως πηγὴ ἐξ ἀρχῆς τῆς ὁρθοδόξιας, ὑμεῖς ὁ πάσης αἰρετικῆς ζαλῆς ἀντικείμενος, ὁ λιμὴν τῆς ὁρθῆς Ἐκκλησίας, ὑμεῖς ὁ θεόλεκτος πόλις τῆς φυλακισμένης τῆς σωτηρίας. ὁ αὐτὸς γράφον πρὸς τὸν Πάπα Παχάλλῳ φησὶν, Ἀλλὰ ἀποστολικὴ κἀρα, 40 Θεοφάνης Ποιμῆν τῶν Χερσὶν ἀδελφάτων, κλειδοῦς τῆς οὐρανῶν βασιλείας, πέτρα τῆς πίστεως, ἐφ' ἣ ὠκοδομηται ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, Πέτρος γὰρ σὺ, τὸν Πέτρον θρόνον κοσμών. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν αὐτὸν, Δεῦρον δὲ ἀπὸ Δυσμῶν ὁ χρησιμότητος ἀνάστηθι, καὶ 45 μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος, πρὸς σὲ γὰρ ἔρχεται Χερσὶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σύποτε ὑποστρέψας, στήριξον τὰς ἀδελφὰς σου. ἰδὲ καὶ τὸν τόπον, βοήθησον ἡμῖν. σὺ, ὃν πρὸς τῶν ἐδιδάξαν ὁ Θεός, ὡς τῶν πλὴν δεξιῶν ὅσον δυνάμει, ἐξουσίαν ἔχεις πρὸς Θεόν, ὅτι κορυφῶς εἰ πάντων, ὑποβάλλον φόβον τοῖς αἰρετικοῖς θηρίοις τῷ καλῶς τῷ θεῷ λόγῳ, δεόμεθα σε καλῶς Ποιμῆν, τίθῃς πλὴν ψυχῶν ὑπὲρ τῶν ἀδελφάτων σου, ἀκυστῶν ἡ Ἐκκλησία πᾶσα τῷ κόσμῳ, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα τολμῶντες ἀντιμαρτυροῦνται πρὸς σὲ ἐν

τῇ συνόδῳ. ὁ αὐτὸς γράφει πρὸς Νικηφόρον τὸν αὐτὸν μαθητῶν, μαρτυρῶν ὅτι κατονώπιον τῷ Θεῷ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι ἑαυτὸς ἀπέβρεψεν τὸ σῶμα τῆς Χερσὶς καὶ τῆς κορυφαίας θρόνον, ἐν ᾧ ὁ Χερσὶς ἐθετο τὰς κλῆς τῆς πίστεως, ἥς ἐκατίχυσαν ἀπ' αἰνῶς, ἐπὶ κατισχύσας μέχρι τῆς σωτηρίας αἱ τῆς ἁγίας πύλαι, τὰ τῶν αἰρετικῶν δηλαδὴ σώματα ὡς ἡ ἀψόβητος ὑπόσχεσις. ὁ αὐτὸς γράφει πρὸς Μιχαὴλ Βασιλέα τὸν Τραυλόν, εἰ δέτι ἀμφιβαλλόμενον, ἢ ἀπιστόμενον, τῇ θείᾳ ὑμῶν μεγαλοθείᾳ δοκεῖ ἀφελῆσθαι πρὸς τὸν Ἀρχιερέως εὐσεβῶς (ἥτοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης) ἡμεγάλη καὶ Θεοσελκτος αὐτῆς χεὶρ, ὡς ζελοῦσθαι τὰ πάντα ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν πάντων, κελύσας πρὸς τῆς πρεσβυτέρου Ῥώμης δέξασθαι πλὴν ἀφασίας ὡς αἰνῶς καὶ ἐξ ἀρχῆς πατρὸς ἀδότης ἐξεδόθη. αὐτῇ Χερσὶς μίμνῃ Βασιλεὺς ἡ κορυφαία τῶν Ἐκκλησιῶν τῷ Θεῷ, ἥς Πέτρος πρωτόθρονος, πρὸς ὃν ὁ Κύριος φησὶ, σὺ εἰ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μα πλὴν Ἐκκλησίαν. ταῦτα καὶ πρὸς τὸν Στεδίτην καταβάντων οἱ παπῶν.

Λύσις τῆς Ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν ἐκ τῆς Κελεσίνας Ρώμης πρὸς τὸν ἅγιον Κύριλλον ἐπιστολῆς, καὶ ἐκ τῶν λόγων τῆς Χρυσόστομος.

Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὁ Πάπας Κελεσίνος γρά-
φει πρὸς τὸν ἅγιον Κύριλλον, λέγει αὐτῷ, ὡς φη-
σὶν οὐθὺς ἐτοιμοτάτη θεραπεία δι' ἧς ἡ λοιμώδης
νόσος (τῆς Νεσορίας) ὑγιανῶ φαρμάκῳ ἀπελαθί-
νῃ, φησὶ δὴ πῶς τῆς καθαρᾶς πηγῆς ἐκροῖαν, πῶς
δὲ τῶν λόγων τῆς σῆς ἀγάπης ἐκρέεσαν, δι' ἧς πάντα
καθαρίζεται ἰλὺς τῆς κακῆς Διαχειροδότης ἐσθλῆς, καὶ
τὰ ἐξῆς. καὶ ἴδε αὐωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ, κεφα-
λαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ Παραγράφῳ δέκατον εἶπατον.
περὶ δὲ τῆς πόλεως τῆς φυγαδότης ῥητέον, Ἐὰν
ὁρῶδοξῇ ὁ Πάπας, τοιαύτη ἐστὶν ἡ Ρώμη, ἔμῳ μύ-
νη, ἥ ὅτε χισμάτικῃ, ἡ αἵρετικῇ ἐστὶν, ὅθεν ὁ Χρυ-
σόστομος ὁμιλίᾳ εἰκοστῇ τεταρτῇ, Τόμῳ πέμπτῳ,
φησὶν, Ἡ πόλις ἐκ δὲ τῶν οἰκιστῶν, ἀλλ' ὅσοι τῶν
ἐνοίκων χαρακτηρίζεται, μή μοι λέγε, ὅτι ἡ Ρώ-
μαίων πόλις μεγάλη τῷ μεγέθει, ἀλλὰ δὲ ἐξ ὧν μοι
ἐκείνῳ λαὸν φιλήκοον, ἐπεὶ τὰ σόδομα πύργους
εἶχον, ἡ δὲ καλύβη τὴν Ἀβρὰμ, ἀλλ' ἐλθόντες
οἱ ἄγγελοι, τὰ μὲν σόδομα παρέδραμον, ὑπὸ δὲ
τῶν καλύβη κατήχθησαν, ἡ γὰρ αἰὼν περὶ φάεαν
ἐζήταν, ἀλλὰ ψυχῆς ἀρετῇ περιήσαν ζητῶντες καὶ
κάλλος. ἔγω δὲ καὶ ἄλλως, ἡ ἔρημος εἶχε τὸν Ἰωάν-
νην, ἡ δὲ πόλις τὴν Ἡρώδην, Διατὶ ἡ ἔρημος πό-
λεως ἦν ὁ γνωμοεστέρη. καὶ ὁμιλίᾳ δεκάτῃ ἐβ-
δόμῃ εἰς τὸν Ἀντιοχέα λαὸν, Τόμῳ εἰσὶν φησὶν, οὐ
τὸ Μητρόπολιν εἶναι, ἡ δὲ τὸ μέγεθος ἔχει καὶ κάλλος
οἰκοδομημάτων, ἡ δὲ τὸ, καὶ πολλὰς κίονας καὶ στοὰς
ὁρᾶται καὶ περιπάτους, ἡ δὲ τὸ πρὸς τῶν ἄλλων ἀνα-
γορεύεται πόλεων, ἀλλὰ ἡ τῶν οἰκόντων ἀρετὴ καὶ
εὐσέβεια, τῶν καὶ ἀξίωμα καὶ κόσμος καὶ ἀσφα-
λεια πόλεως, ὡς αὐτὸ μὴ τῶν ἡ, πάντων ἐστὶν εὐτε-

λεστέρα, καὶ ἂν μυρίας ὡς Βασιλεῶν ὑπολάβοι τι-
μας. περὶ δὲ τῆς Λιμῆς, ῥητέον ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκ-
κλησία ἐστὶν ὁ πρῶτος Λιμὴν, ὅθεν ὁ Χρυσόστομος ὁ-
μιλίᾳ ἐβδομηκοστῇ τεταρτῇ, Τόμῳ πέμπτῳ φησὶ,
Λιμὴν ἐστὶν ἀπάντων τῶν ἀπηλαγμένων, Λιμὴν ἐστὶ ἰο-
ψυχῶν πνευματικός. καὶ ὁμιλίᾳ εἰκοστῇ τεσσα-
ρακοστῇ τρίτῃ, ἐν τῇ αὐτῇ Τόμῳ φησὶ περὶ τῶν Ἀ-
ποστόλων, Λιμῆς, ὅτι τὰ κύματα τῆς ἀσεβείας κα-
τέειλαν. καὶ πρὸς τὰς σκαυδομαχίας κεφαλὰς δε-
κάτῳ, Τόμῳ τῇ αὐτῇ φησὶ περὶ τῶν ἰωάν, καὶ κοι- 15
νός τις ἀπάντων Λιμὴν γενόμενος. καὶ ὁμιλίᾳ εἰκοστῇ
τρίτῃ, Τόμῳ τῇ αὐτῇ φησὶν, Ὁ μὲν παρθένων καὶ
νηστίων εἰς αὐτὰ χρήσιμος, ὁ δὲ ἐλεῶν κοινός ἐστὶ τῶν ναυα-
γόντων Λιμὴν. καὶ ὁμιλίᾳ δεκάτῃ εἰσὶν, Τόμῳ τῇ
αὐτῇ, ὁ ἐλεῶν κοινός Λιμὴν, πατὴρ πάντων, 20
βακτηρία τῶν γενησάντων. κυρίως δὲ Λιμὴν τῆς
σωτηρίας ἐστὶν ὁ Χριστός, ὅθεν ὁ Χρυσόστομος ὁμιλίᾳ
τριακοστῇ πρώτῃ, Τόμῳ πέμπτῳ, ἀντίθισιν ἐκ
μέρους τῆς Καιναίας, Ἐλέησόν με, ἐκ ἔχω κατορ-
θώματα βίβ, ὡς ἔχω παρρησίαν πολιτείας, ὑπὸ 25
ἔλεον καταφύγω, ὑπὸ τὴν κοινὸν τῶν ἡμαρτησάν-
των Λιμῆα, ὅπως δικαστήριον ἐκ ἔστιν, ὅπως ἀνέξ-
τατος ἡ σωτηρία. ἐκ τῶν δὲ γίνεται φαιερὸν, ὅτι
ἐμόνον ὁ Ρώμης τοιαύτη ἐστὶ πηγὴ, καὶ Λιμὴν, καὶ
πόλις, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, καὶ μάλιστα οἱ τῆς καθο- 30
λικῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλοι, καὶ πρὸ πάντων αὐ-
τὸς ὁ Χριστός. τὸ δὲ, Ἀνακισμένη πάσης αἵρετικῆς
ζάλης, ἐνιοχτεῖον περὶ τῶν ἁγίων, ἔμῳ καὶ περὶ τῶν
κακοδόξων Παπῶν, καὶ ἴδε αὐωτέρῳ βιβλίῳ εἰσὶν κε-
φάλαιον δέκατον. 35

Λύσις δευτέρῃ τῆς αὐτῆς Ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν ἐκ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῆς Θεοφυλάκτου ἐν τῷ δεκάτῳ πέμ- 40
πτῳ κεφαλῇ τῆς ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν λόγων τῆς Χρυσόστομος, καὶ τῆς Θεοδώρου ἐν τῇ πρὸς Ἐφραίμ ἐπι-
στολῇ, καὶ ἐκ τῆς περὶ μετανοίας ὁμιλίας τῆς μεγάλῃς Βασιλέως, Ἡσυχίας τε καὶ Χρυσόστομος καὶ Οἰκευμένης
ἐν ταῖς Πράξεσι, καὶ ἐτέρων.

Περὶ δὲ τῆς κεφαλῆς, εἴρηται αὐωτέρῳ ἐν πολλοῖς,
καὶ κεφαλῇ πρῶτῳ Παραγράφῳ δεκάτῳ, καὶ
ἡδη ῥητέον, ὁ Θεοφύλακτος ἐν τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ
κεφαλῇ τῆς ἰωάννης φησὶν, εἰς οὗ ὁ Χριστός ἡμᾶς
ἡγάγει, εἰς μίαν Ἐκκλησίαν καὶ ζυγὸν οὗ σα σωτη-
ριᾶς, ἵνα ὅσοι τῇ Ρώμῃ καθήμενοι, τὸν ἐν τῇ
ἰνδία ὄντα μέλη οἰκῶν λογιζέται, καὶ πάντων
μίσαν κεφαλῇ ὁμολογῇ τὸν Χριστόν. ἐξ ἧς δέκνυ-
ται, ὅτι ὁ ἐν τῇ Ρώμῃ Πάπας καὶ πάντες οἱ ἀπαν-
ταχοὶ Χριστιανοὶ μέλη εἰσὶ, κεφαλὴ δὲ αὐτῶν ἐστὶν

ὁ Χριστός. εἰ δὲ καὶ ὁ Πάπας λέγεται κεφαλὴ, ἀλλ' 45
τῶν καὶ ἄλλοις ἐστὶ κοινόν, καὶ ἴδε κατωτέρῳ βι-
βλίῳ δεκάτῳ, μέρες δευτέρῃς κεφάλαιον ἐβδομον,
καὶ βιβλίῳ πέμπτῳ κεφάλαιον δέκατον εἶπατον, καὶ
βιβλίῳ δεκάτῳ, μέρες τρίτῃς κεφάλαιον πρῶτον.
περὶ δὲ τῆς Ποιμῆς, ῥητέον, ὅτι ἐστὶ πᾶσι τοῖς 50
Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Ἐπισκόποις κοινόν, ὅθεν ὁ Χρυσό-
στομος Τόμῳ πέμπτῳ, ὁμιλίᾳ ἐκαπτῇ τεσσαρα-
κοστῇ τρίτῃ, φησὶ τὰς Ἀποστόλους Ποιμῆας, ὅτι
τὰς λύκους ἀπήλασαν, καὶ τὰ θρέμματα διέσωσαν.
καὶ ἐν Μιλήτῳ ὁ Παῦλος πάντας τὰς Ἐπιστάτους
ποιμῆας

Ποιμένας ἐκάλεσε . καὶ Θεοδώρου ὃν τῇ πατρὶς Εὐφροσύνης ὑποση Ποιμένας καὶ Διδασκάλους τὰς κατὰ πόλιν ἀφωρισμένους λέγει . καὶ Θεόδωρος ὁ Μοψουσίας ὃν τῇ πατρὶς , ὃν τῇ δεκάτῃ τῆς Γ' αἰῶνος Φησί ,
 5 Ποιμὴν ἐστὶ τῶν περὶ πόλιν παρ' ὃν τὸ διδασκαλικὸν ἐκ τῶν προγμάτων ἐγκεχειρισμένος ἀξίωμα , ὅστις τῇ πατρὶς χρυσάδιον εἰσόδῳ , τετέστιν ὅς κατὰ πᾶσαν ἀκρίβειαν τῆς Νόμου πολιτεύεται . ταῦτα σύμφωνον εἰσὶ τοῖς ἀνωτέρω ἐξηγηταῖς περὶ Γερμανῶν , Ταρα-
 10 σίης καὶ Νικηφόρου . ἴδε καὶ κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρους δεύτερου κεφάλαιον ἑβδόμον , καὶ μέρους τετάρτου κεφάλαιον πρῶτον , ὅπερ ἐμόνον Ποιμῆνες καλεῖται οἱ πατέρες ὡς τε τῶν πατέρων καὶ τῶν Συνοδῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας , ἀλλὰ καὶ Ἀρχιεπίσκοποι , καὶ παρ' ἐστὶ με-
 15 γάλιοι Ἀρχιεπίσκοποι . καὶ ἀνωτέρω ἔγραψεν ὁ Πάπας τῷ Γερμανῶ ἵνα διεργετῇ τὸ πολίτευμα ἅπαν , ἥτοι τὰς εἰς τὴν Οἰκουμένην Χριστιανὰς πόλεις . παρ' ἐστὶ τὸ κλειδῶχε , ῥητέον , ὅτι τὸν Ἀρεοπαγίτην ψάλλει ἡ Ἐκκλησία εἶναι τῆς οὐρανῶν βασιλείας κλειδῶχον .
 20 ἴδε καὶ βιβλίῳ δεκάτῃ τῆς ἐξηγητῆς δύο τόπους . περὶ δὲ τῆς πέτρας . εἰρηται καὶ ῥηθῆσεται ὡς ἄλλοις , καὶ δὲ τὸ παρὸν ἀρκεῖ εἶπαι τὰ τῆς μεγάλης Βασιλείας , ὁμιλία περὶ μετανόιας , Ἀλλ' ὁ Πέτρος εἰπὼν , καὶ ὁλοκληθῆναι , εἰπὼν , ὅτι ὅς ἐστὶ Θεὸς τῆς ὑψίστης , καὶ
 25 ἀκέραιος ὅτι πέτρα ἐστὶ , ἐνεκωμιάσθη , εἰ γὰρ πέτρα , καὶ ὡς Χριστὸς πέτρα , ὡς Πέτρος πέτρα , Χριστὸς γὰρ ὄντως πέτρα ἀσάλευτος , Πέτρος δὲ ἀπὸ τῆς πέτρας ,

χαρίζεται γὰρ ὁ Χριστὸς τὰ ἐαυτοῦ ἀξιώματα , καὶ ἀποκονέμεται , ἀλλ' ἔχων αὐτὸς δίδωσι . περὶ δὲ τῆς κορυφαίας , ἀρκεῖ ὁ Ἡσύχιος , λέγων περὶ τῆς Ἀνδρέως ὡς τῇ Φωτίῳ , ὅτι Χρὶς τῶν Ἀποστόλων πρωτότοκος , ὁ πρωτοπαγὴς τῆς Ἐκκλησίας κύριος , ὁ παρ' ἐστὶ Πέτρος Πέτρος , ὁ τῆς Θεμελίου Θεμελίος , ἡ τῆς ἀρχῆς ἀπαρχή . ἴδε καὶ ὃν τῇ δεκάτῃ βιβλίῳ τὰς ἐξηγητῆς δύο τόπους . περὶ δὲ τῆς ἐξουσίας , ἀρκεῖ εἶπαι μετὰ τῆς Χρυσόστομου καὶ Οἰκουμενίου , ὃν ταῖς Πράξεσι λεγόντων περὶ τῆς Πέτρας , ὅρα δὲ πάντα μετὰ κοιῆς γνώμης αὐτῶν ποιῶνται καὶ ἐκ ἀρχικῶς καὶ δὲ μετὰ ἐξουσίας . καὶ Χρυσόστομος ὁμιλία τρίτη εἰς τὰς Πράξεις λέγει περὶ αὐτῆς , ὅρα δὲ αὐτὸν μετὰ κοιῆς πάντων ποιῶντα γνώμης , καὶ αὐτοκρατορικῶς , ἡ ἀρχικῶς . καὶ ὃν Ἀτιοχέα Συνοδὸς Κανόνι ἐν αὐτῇ Φησὶν , ἕκαστον ἐπίσκοπον ἐξουσίαν ἔχειν τῆς αὐτῆς παροικίας , καὶ πρὸς αὐτὴν ποιῶντα πᾶσιν τῆς χώρας τῆς ὑπὸ τῷ ἐαυτοῦ πόλιν . καὶ ἀνωτέρω ἔγραψεν ὁ Πάπας Γρηγόριος πρὸς τὸν ἅγιον Γερμανὸν , ὅτι ὡς Θεὸς ἐδόθη αὐτοῖς ἡ ἐξουσία καὶ αὐτοκρατορία λύειν καὶ δισμεῖν τὸ ἔρανος καὶ τὰ ὑπὸ τῆς . περὶ δὲ τῆς , Ἀκέραιος πᾶσα ἡ Ἐκκλησία τῆς κόσμου , ῥητέον , ὅτι τῆς πᾶσι τοῖς διδασκάλοις ἐστὶ κοινόν , καὶ ἴδε ὃν τῇ δεκάτῃ βιβλίῳ τὰς ἐξηγητῆς δύο τόπους , καὶ ὅτι ὃν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ μέρους δευτέρου κεφάλαιον τρίτον . καὶ ταῦτα τὰ ὃν τῇ κεφαλαιῷ τέτταρτον ἐξηγητῆς .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

30

Λύσις τρίτη τῆς αὐτῆς Ἀντιθέσεως τῶν παριστῶν παριστῶτα μάταια τὰ ἐπιχρηρήματα τῆς τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησίας , ὡς ἀσάλευτος ἀπὸ ἀρχῆς ψευδῶν συστήσει ἐαυτῇ γυνικὸν ἀξίωμα ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας .

35

Εἰς δὲ τὰς τῶν Τραυλῶν ῥητέον πρῶτον , εἰρηται
 35 ἀνωτέρω κεφαλαιῷ τετάρτῳ , ὅτι ὑπὸ Μιχαὴλ τῶν Κερκυραίων ἐγινε σύγχυσις ἀναμειγνύει τῶν Ἀράβων Ἡγεμόνων ἀπὸ Περσίας καὶ ἔως Λιβύης , ἴδε καὶ τὸν Θεοφάνη ἐν τῇ ζωῇ τῆς Μιχαὴλ τέττα , ὅπερ καὶ ἀπὸ Παλαστίνης ἐφυγον οἱ Χριστιανοί , καὶ ἦλθον
 40 εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν , ἐπαρῆλθον δὲ ἕτεράδεκα ἔτη , ἔως ὅτε ἐν Κωνσταντινὴ πόλει μαχομένη ταῖς ἀγίαις Εἰκόσι τῇ Τραυλῇ , καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινῆς πόλεως ποιησάσης τὸν πρέποντα ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ τῆς
 45 σοφῆς καὶ ἐν ἀρετῇ καὶ ἐπίσκοπῶν μοναχῶν Ἡγούμενος , καὶ παρ' ἐστὶ ταῖς , τοῖς Βασιλεῦσι γνωρίσας τῶν , οἰκονομῶν τὰ πράγματα , ἔλεγε τῷ Τραυλῇ , Εἰ ἀμφιβόλοι περὶ τῶν ὁριζουμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινῆς πόλεως , ἐρωτησάτω τὴν Ῥωμαϊκὴν
 50 Ἐκκλησίαν διὰ τὴν σαφήνειαν , καθὼς πατρὸς παραδότως ἐξεδόθη ἵνα ὁ ἀμφιβόλος περὶ τῶν ὁριζουμένων ὑπὸ μιᾶς Ἐκκλησίας ζητῇ τὴν σαφήνειαν ὡς ἄλλων , καὶ ἐπειδὴ τὰ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς ἦσαν τετραερχία διὰ τὴν ἐξηγητῆς σύγχυσιν τῶν Ἀράβων , συνεβέβηκεν ὁ Στεφάνης τῷ Βασιλεῖ ἵνα

ποιήσῃ τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὴν Ῥώμην , ὅπερ ἐπαρέχεται τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχίαν , ἀλλὰ ἀδελφικῶς συμπάθειαν , ὡς ἔλεγον ἀνωτέρω καὶ ὁ Κωνσταντινῆς πόλεως Νικηφόρος . ἐκείνο γὰρ ὅπερ λέγει , ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἐστὶ πρωτόθρονος καὶ θρόνον τῆς Πέτρας , ἐννοεῖται ὅτι πρωτόθρονος ἐστὶν , ἀλλ' ἐμονόθρονος , καὶ θρόνος τῆς Πέτρας , ἀλλ' ἐμόνος , καὶ δὲ μόνος , ἀλλὰ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἐκκλησίαι θρόνοι εἰς τῆς Πέτρας καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων , ὡς εἰρηται καὶ ῥηθῆσεται , καὶ ἴδε περὶ Θεοδοχίης ὃν τῇ δεκάτῃ βιβλίῳ μέρους πέμπτου κεφαλαιῶν δέκατον καὶ δωδέκατον . τὸ δὲ συ-
 55 ἡ Πέτρος πῶς ἐνοεῖται , εἰρηται ἀνωτέρω , καὶ ῥηθῆσεται ὃν τῇ δεκάτῃ βιβλίῳ . δεύτερον , εἰ καὶ ὃν τῇ Ἀνατολῇ ὑποταγῆται ἡ Αἰθιοπία καὶ ἡ Αἰθιοπία σύγχυσις , ἡ ἐκ μόνον ἐρωτῆσαι τὴν Ῥώμην , ἐπειδὴ ὃν τῇ Ἀνατολῇ εἶχε τὸ πρῶτον δυσκολίαν διὰ τὴν ὑπερηφάνειαν τῶν ἑθνικῶν , ὡς ἔγραψεν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινῆς πόλεως Ταρασίον , πράξει τρίτη τῆς ἐβδόμης Συνοδῆς . τρίτον , ὁ ἡμεῖς δευτέρως ὁ Στεφάνης , ἔγραψε καὶ πρὸς τὰς Πατριαρχεῖας , ὡς εἰρηται ἀνωτέρω κεφαλαιῷ ὀγδόῳ , ὅτι καὶ τῷ Ἀλεξανδρείᾳ ἐπέγραψε , τῷ παναγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ

κρηιωτάτω Πάπα, πατρὶ πατέρων, καὶ φωτὶ τῶν
φώτων, καὶ ὁποσοδικῇ κορυφῇ. τὸν δὲ ἱεροσο-
λύμων εἶπον ὁποσοδικὴν κεφαλῇ, καὶ ἁγίαν κο-
ρυφῇ, καὶ ὅτι ἀσπάζεται τὰς ἀχράντας αὐτῆ πό-
δας, ἅπερ ταῦτά ἐστι τῷ ὁποσοδικῇ κάρῃ, καὶ τοῖς
λοιποῖς, οἷς λέγουσιν ὅτι εἶπε τῷ Ῥώμῃ, καὶ τοῖς
τῆ Κύπρου Σεργίῳ πρὸς τὸν Πάπαν Θεοδώρῳ, καὶ πε-
ριέχεται ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἀνωτέρω ὡς εἰρηδικῶς
εἰρηδικῶς τῷ Ῥώμῃ. τέταρτον, παλιδογητόν, ὅτι
ἀρχαῖον ἔθος ἐστὶν συμμαχίαν αἰτῆν τὰς ἐν ἀνάγκῃ
ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἴδε βι-
βλίῃ δευτέρῃ, κεφαλῇς αὐτῆς Παραγραφῶν τέ-
ταρτον, καὶ μάλιστα βιβλίῃ πρώτῃ κεφαλῇ δέ-
κατον ἑξῆς. καὶ ὁ μικρὸς Θεοδόσιος τῷ Κων-
σταντινουπόλεως Πέτρῳ ἐπέγραψε κατὰ τὸν Θεοφάνη
τοῖς τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόποις γράψαι περὶ Θεοδώ-
ρου τῆς Μοψεστίας εἰς Αἰρετικὸς ἐστίν. ὅτε Ἰωάννης ὁ

Ἀντιοχείας ἔγραψε μετὰ τῆς αὐτῆς ἁγίας Συνοδῆς
ὁρθοδόξῃ μαρτυρήσας τῷ Θεοδώρῳ, καὶ οἱ Ἀντιο-
χείας ὁμοχλήμφοι ὑπὸ τῆς Αἰρέσεως τῆς αὐτῆς Θεο-
δώρου, ἔπειθον τὸν Πάπαν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἀλεξαν-
δρείας ἄγον Κύριλλον περὶ βοηθείας ἔγραψαν, καὶ 5
ἴδε τὸν τόπον βιβλίῃ πέμπτῃ κεφαλῇς δεκάτῃ
πέμπτῃ Παραγραφῶν ἐβδόμῃ. καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ τὸν
Ῥώμῃ, ἀλλὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ἠρώτησε περὶ
πίστεως. καὶ περὶ τῆς Αἰρέσεως Λέων ὁ μέγας ἔπειθον
τὸν Πάπαν, ἀλλὰ πρὸς πάντας τὰς πατριάρχας τῶν 10
ἐκκλησιῶν ἔγραψε, ζητῶν τὸ ἀληθές καὶ τὸ περ-
κτείν. καὶ λοιπὸν ἐκ ὁκμόνῃ τῆς Ῥώμῃ ζητῆται
πάντοτε ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ καὶ παρ' ἄλλων, καὶ καὶ
τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ μάλιστα Φρόνῃς ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐκκλη-
σία, περιποιημένη ἀπὸ ἀρχαίων ψαλμῶν, πεπλασμένων καὶ 15
ἀσυστάτων γυναικῶν ἐν τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ ἀζώμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

20

ὅτι ἀναγκῆς ἐστὶν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων πρὸςφέρειν μαρτυρὰς ἀμφιβολίας.

Περὶ τῶν ὁμοιοτήτων τῶν Παπῶν ἴδε ἐν τῇ πρώτῃ
βιβλίῳ, καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ Συνοδῷ, ὅτι αἰσαλεῖ-
σαι ἀπὸ τῆς Πάπας καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας χρη-
σεις περὶ τῶν δύο ὑπὲρ Χριστοῦ θελήσειν καὶ ἐρε-
γῶν ἐξητάσθωσαν, ὅθεν ἀναγκῆς ἐστὶν ὑπὲρ τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν δογμάτων πρὸςφέρειν μαρτυρὰς ἀμφι-
βολίας.

Φιλόλαος, ἦτοι τὰς ἐγκρίτους ἁγίας πατέρας καὶ τὰς
ἁγίας οἰκουμενικὰς Συνοδούς, καὶ ἔπειθον τὸν ἡγεμόνα
καὶ διπλοβατάζιον, καὶ ἑτέρας τινὰς ἀποκρυφῶς 25
καὶ γραμμοκατίνους, περὶ ὧν μεταταῦτα ἐγράφη ἐν
ἰδίῳ κεφαλῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

30

Λύσις τῆς Ἀκυστάτης ἡ ἐκκλησία πάντα, ὅτι ἀκατατολμῶντες ἀνεθεματίσθωσαν πρὸς τὴν Συνοδὸν
ὅπερ ἐστὶν ἐν τῇ πρὸς τὸν Πατριάρχην Ῥώμῃ ὑποσημειωθῆναι. καὶ ὅτι τὸ ἐν τοῖς πατριαρ-
χικοῖς θρόνοις ἀναθεματίζεσθαι τὰς Αἰρετικὰς διττῶς γίνεται. καὶ περὶ πρὸς τὸν ἐκκλησιῶν, Αἰρετικὸς
συνοδικῶς ἀναθεματισαύτων, καὶ ἀγῶνι αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας, ἐξ ὧν καὶ ἡ κατάλυσις τῆς μοναρχίας. 35

Εἰς δὲ τὸ, Ἀκυστάτω ἡ ἐκκλησία πάντα τὰ κόσμῳ
ὅτι ἀκατατολμῶντες ἀνεθεματίσθωσαν πρὸς τὴν
ἐν Συνοδῷ, ῥητόν, ὅτι τὸ ἀναθεματίζεσθαι τὰς
Αἰρετικὰς ἐν τοῖς Πατριαρχικοῖς θρόνοις διττῶς γί-
νεται, ἢ γὰρ ἀναθεματίζουσιν αὐτὰς ἡδη ἀναφανέν-
τας. ἢ πρὸς βεβαίωσιν, ἦτοι συμφωνίαν καὶ ὁμο-
δοχίαν τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ περὶ τῆς
ἐρητικῆς ἡμῶν ἐποποιίας ἀνωτέρω, ὅτι δηλαδὴ ἐμὸ-
νον τῷ Ῥώμῃ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς Πατριαρχικοῖς
θρόνοις κοινὸν ἐστὶ, καὶ ἡδη ῥητόν ἀπὸ πολλῶν καὶ
ἀποφάσεων ἐγκρίτων ἱστορικῶν, καὶ ἀπὸ τῆς βιβλίῃς
τῆς καθολικῆς Συνοδικῆς. ὁ Πάπας Τελεσφόρος σύ-
νοδον ἠθροισε δώδεκα Ἐπισκόπων κατὰ Θεοδότῃ
τῆς Σκυθίας, καὶ ὁ Ἀνίκητος ὀκτὼ Ἐπισκόπων,
καὶ ὁ Βίκτωρ δεκατεσσάρων Ἐπισκόπων κατὰ τὸν ἐρ-
ταζόντων τὸ Πάχα τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τῆς Σελήνης,
καὶ ἑτέραν ὁ αὐτὸς μετὰ τεσσαρῶν Ἐπισκόπων ἠθροισεν,
ὁποῦ κηρύτταντο Θεόδωρον, Βέλωνα καὶ Ἀρτέμιον. καὶ τῇ
τῇ Συνοδῶν ἠθροισεν ὁ αὐτὸς Βίκτωρ κατὰ Σαβασίαν,

Ναυάτῃ καὶ Βαλκοντίῃ. καὶ Στέφανος ὁ Ῥώμῃ σύ-
νοδον ἠθροισε κατὰ τῆς ἁγίας Κυριακῆς καὶ τῶν
Ἀνατολικῶν περὶ τῆς ἀναβαπτισμῆς. καὶ ὁ Κορνήλιος
Συνοδὸν ἠθροισε κατὰ Ναυάτῃ. καὶ ἰσχυρὸς ἐν 40
Ῥώμῃ Συνοδὸν ἠθροισε πρὸς τὸν Ἐπισκόπον κατὰ
τῶν Εὐσεβιανῶν. καὶ ὁ Δάμασος Δεῦθεν δύο Συνοδῶν
τὸν μεδιολαύων Ἀυξέντιον ἀνεθεματίσκει, καὶ ἐν Δεῦθεν
Συνοδῷ ἀνεθεματίσκει τὸν Ἀπολινάριον καὶ οὐϊτάλιον
καὶ Τιμόθεον. καὶ ἐν Ἀκυλλίᾳ Συνοδῶν ἠθροισε καὶ 45
τῶν τότε Αἰρετικῶν. καὶ Κελεσίτιος Δεῦθεν Συνοδῶν
τὸν κατὰ Νεσορίαν Τύπον συνάγει. ἐξαπέστειλε,
καὶ πρὸς τὰς ἐγκρίτους τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἀρχιερέων
ἔγραψε. Λέων ὁ μέγας κατὰ Εὐτυχίαν καὶ Διο-
σκῶρον ἐν Ῥώμῃ Δεῦθεν συνοδικῶς ἠγωνίσαντο. 50
ὁ Πάπας ἐπαύσατο καὶ ὁ Πάπας Σιμπλικίος. ὁ Πά-
πας Φίληξ Δεῦθεν πολλῶν Συνοδῶν ἠγωνίσαντο καὶ Πέτρος
τῆς Κναφείας καὶ Πέτρος τῆς Μογγίας καὶ Ἀκακίς τῆς
Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ὁ Πάπας Οὐρμίσδας ὑπὲρ
τῆς ὁρθοδοξίας τοποτηρητὰς εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ὑπὲρ
ἐκείνης

Ἰουστὶν ἐξαπέστειλε . Σεβερίνος , Ἰωάννης καὶ μαρτίνος οἱ Ῥωμαίων Ἐπίσκοποι καὶ τῶν μονοθελητῶν Συνοδὸς ἐν Ῥώμῃ ἤθροισαν , καὶ πρεπόντως ἠγωνίσαντο κατὰ τῆς τοιαύτης Αἰρέσεως , καὶ τὰς ἐξάρχους αὐτῆς δια-
5 πρυσίω ἀνεθεμάτισαν τῇ φωνῇ . Γρηγόριος ὁ δεύτε-

ρος καὶ Γρηγόριος ὁ τρίτος , Στέφανος , Παῦλος καὶ ἄλλος Στέφανος Ῥώμης Ἐπίσκοποι συνοδικῶς τὰς Εἰκονομάχους ἀνεθεμάτισαν . καὶ πρὸς τέτοις , Νι-
κόλαος ὁ πρῶτος καὶ Ἀδελφὸς ὁ δεύτερος Συνοδὸς ἤθροισαν ἐν Ῥώμῃ κατὰ Φωτίου .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'

Περὶ πρεσβύτων Ἐκκλησιῶν συνοδικῶς ἀνεθεματισμάτων Αἰρετικῶν .

10'

Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ ἀρχαῖος πατριάρχης Διονύ-
σιος Συνοδὸν ἤθροισε καὶ ἀνεθεμάτισε τὸν Σα-
βέλλιον , καὶ δι' ἑτέρας Συνοδὸς αὐτὸς ἀνεθεμάτισε τὸν
Νεπωτιανὸν καὶ Κλήριον . καὶ Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας
15 συνοδικῶς τὸν Ἄρσεν ἀνεθεμάτισε . καὶ ὁ Ἀλέξανδρος
συνοδικῶς τὸν Ἄρσεν καὶ τὴν Αἰρεσιν καὶ τὰς ὁπαδὰς
αὐτῶν ἀνεθεμάτισε , καὶ ἐν ἐξδομήκοντι Ἰεροσολαῖς
συνοδικῶς τὴν καθαίρεσιν αὐτῶν εἰς πᾶσαν τὴν Ἐκ-
κλησίαν ἐξαπέστειλεν . ὁδηγούμενοι Ἐπισκόπων . Σύ-
20 νοδὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνελεσθεῖσα , τὴν Εὐσεβιανὴν
κατέκρινε , καὶ τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον ἐδικαίωσε , καὶ
τὴν κρίσιν εἰς πᾶσαν τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν ἐξε-

πεμψεν . Ἀθανάσιος ὁ μέγας συνοδικῶς τὸν Ἀπολι-
νέριον ἀνεθεμάτισε , καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁμοό-
σιον Πατρί καὶ Υἱῷ ἀνικήρυσεν . ὁ Ἀντικράτωρ Ἰου-
βιανὸς διωξάμενος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν ἀπα-
ράκλητον ὄντα τῆς ὁρθοδοξίας ἐζήτησεν , ὅς σωμα-
γαγὼν τὰς λογίας τῶν Ἐπισκόπων Αἰγυπτῆς καὶ Θη-
βαΐδος καὶ Λιβύης , τῶν τε βασιλέων ἐξαπέστειλε .
καὶ Θεόφιλος συνοδικῶς τὸν Νέριον ἀνεθεμάτισεν ,
ἡντινα κρίσιν Ἀναστάσιος ὁ Πάπας ἐδέξατο , ᾧ καὶ
πάντες οἱ δυτικοὶ Ἐπίσκοποι ἐπηκολύθησαν . Κύ-
ριλλος ὁ μέγας συνοδικῶς τὸν Νεστόριον ἀπεκήρυξε . καὶ
τὸν Ἀιλαρον ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συνοδὸς ἀπεδοκίμασε .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

25

Περὶ ἑτέρων πρεσβύτων τὰ αὐτὰ ἐνεργησάντων , καὶ Συνοδὸν κυρωσάντων , καὶ ὄντων ἐκτελούντων , ἐξ
ᾧν ἡ κατάλυσις τῆς μοναρχίας .

30

Ὁ Ἱεροσολύμων Νάρκισσος συνοδικῶς ὑπὲρ τῆς ἑ-
ορτῆς τῆς Πάσχα ἠγωνίσασα . καὶ ἡ ἐν Ἱερουσαλὴμ
Συνοδὸς τὰ συνοδικὰ διεκρίνα καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ἐ-
κατεδέξατο , μᾶλλον δὲ καὶ ἀνεθεμάτισε . καὶ τὴν
ἐν Τύρῳ Συνοδὸν ὁ Ἱεροσολύμων Ἡλίας ἐθέτισε .
καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Ἰωάννης συνοδικῶς καὶ μετὰ ἐπὶ ,
35 ἢ κατ' ἄλλους δέκα χιλιάδων πατέρων τὴν ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνοδὸν ἐβεβαίωσε , καὶ τὰς ταύτας μὴ δεχο-
μένης Αἰρετικῶς ἀνεθεμάτισεν . ὁ Ἱεροσολύμων Βασί-
λειος Συνοδὸν ἀθροίσας χιλίων πεντακοσίων πατέ-
ρων , τὰς Εἰκονομάχους ἀνεθεμάτισε . καὶ πρὸς αὐτῶν

ὁ Ἱεροσολύμων Θεόδωρος , ὁ Ἀλεξανδρείας Κισμαῖς
καὶ ὁ Ἀντιοχείας Θεόδωρος τὰς Εἰκονοκλάσας ἀνεθε-
μάτισαν , καὶ ὄντων ὁμοεβόας τῇ Πάπᾳ Παύλῳ ἐξε-
πεμψαν . ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος πρῶτος ἀσάντων
συνοδικῶς τὴν Αἰρεσιν τῶν μονοθελητῶν καὶ κατὰ-
λεγε καὶ ἀνεθεμάτισε , καὶ μάλιστα ὑπερλασίστως
ἐχρυσαν τὸν Κωνσταντινουπόλεως , τὸν Ῥώμης καὶ τὸν Ἀλε-
ξανδρείας . πρὸς αὐτὸν καὶ ὅτι οἱ Ἱεροσολύμων Πατριάρ-
χει καὶ Ἰωάννης καὶ Πέτρος τὰς μονοφυσίτας συνοδι-
κῶς ἀνεθεμάτισαν . καὶ ὁ ἐπὶ τῷ Χρυσόστομῳ Ἰωάν-
νης συνοδικῶς τὸν Πελάγιον κατέκρινε .

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'

Περὶ ἑτέρων πρεσβύτων τὰ αὐτὰ καὶ πλείω ποιησάντων , ἐξ ᾧν ἡ πάρεσις τῆς μοναρχίας .

45

Ὁ Ἀντιοχείας Δημητριάδης Συνοδὸν ἤθροισε καὶ
κατέκρινε τὸν Νανᾶτον . ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδὸς
ἀθροισθεῖσα , ἰδίᾳ αὐθουσίᾳ καθῆλε Παῦλον τὸν Σα-
μοσατίαν , καὶ ἕτερον Ἐπίσκοπον αὐτῷ αὐτῶν ἐχειρο-
τόνησαν . ὁ μέγας Μελέτιος ἑπὶ Ἰταλιανῶν τὰς ἐκ
50 Συρίας καὶ Φοινίκης Ἀρχιερεῖς συλλεξάμενος , τὴν ἐν
Νικαίᾳ συνοδικῶς ἐπεκήρυξεν . ὁ αὐτὸς Μελέτιος
Συνοδὸν ἀθροίσας ἐπὶ Ἰταλιανῶν διὰ Διαφόρων Ἐπαρ-
χιῶν , τὸ ὁμοόσιον ἐβεβαίωσε , καὶ τὰς ἀντικειμένους
τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ συνοδικῶς ἀνεθεμάτισε .

νικαίᾳ ἐν Ἐφέσῳ δεύτεραν Συνοδὸν συνοδικῶς ἐβε-
βαίωσε , καὶ τὸν Νεστόριον ἀνεθεμάτισε . καὶ ὁ Φλαυΐ-
νὸς συνοδικῶς Πέτρον τὸν Κναφέαν καὶ τὸν Σεβήρην
ἀνεθεμάτισεν . ἐπὶ Ζήνωνος Συνοδὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ
ἀθροισθεῖσα , τὸν Κναφέαν ἀνεθεμάτισε , καὶ Στέφα-
νον ἐχειροτόνησαν Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπον . ὁ Ἐφραίμ
συνοδικῶς τὰς ὁμοεβόας κατεδικάσεν . Ἀναστά-
σιος ὁ μέγας Ἀντιοχείας γενόμενος , τὰς ἀντικειμένους
τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ συνοδικῶς ἀνεθεμάτισε .

ΠΑΡΑ-

Περὶ πρεσβυτέρων ἑτέρων, συνοδικῶς ἑξάρχους Αἰρέσεως ἀναθεματισάντων, καὶ Συνοδὸς βεβαίως αὐτῶν, καὶ καθελόντων τὰς αἵρας καθαιρεσεως, ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας Νικόλαος, καὶ ἡ λύσις τῆς μοναρχίας.

Νεκτάριος ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὼν καὶ Θεοφίλος Ἀλεξανδρείας συνοδικῶς τὰς τότε καὶ ἑξάρχοντας τῶν Αἰρετικῶν καὶ τὰς Αἰρέσεις αὐτῶν ἀναθεματίσκει. ὁ Πάπας Συνοδὸν ἀθροίσας ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰς ἀρθισαυλικὰς τῇ αἰγίᾳ τῆς Θεῆς Ἐκκλησίας ἀναθεματίσκει, ὡς γράφει καὶ ὁ Θεοδώριτος ἐν τῇ πρὸς Φλαυιανὸν τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολῇ. ὁ Φλαυιανὸς μετὰ Διαφόρων Συνοδῶν τὸν Εὐτυχῆ καὶ τὴν Αἵρεσιν αὐτῆς ἐκρίνε καὶ ἀναθεματίσκει, καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἐκύρωσε Σύνοδον. ὁ Γενναῖος συνοδικῶς Ὄρον ἐξέθετο κατὰ σιμωνιακῶν. ὁ Εὐθύμιος συνοδικῶς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ἐβεβαίω-

σεν. ἕως ἐποίησε καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Μακεδόνης. Ἰωάννης ὁ Καππαδόξ. Διὰ μεγίστης Συνόδου κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ἠγωνίσασθαι, καὶ τὴν κρίσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Τύρον ἐξαπέστειλε. ἔτι καὶ ὁ Ῥώμιος Ἀγαπητὸς καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μητὰς συνοδικῶς τὸν Ἀνθιμον καὶ Σεβήρον καὶ τὰς περὶ αὐτὸν Αἰρετικὰς ἀναθεματίσκει. ὁ ἅγιος Γερμανὸς συνοδικῶς τὰς Μονοθελητάς ἀναθεματίσκει. ὁ ἅγιος Μεθόδιος συνοδικῶς τὰς Ἐκονομάρχας ἀπεκήρυξε, καὶ τὴν ὁρθόδοξον ἀποκατέστησεν. ὁ Φώτιος Σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀ-15 θροίσας, τὸν Πάπαν Νικόλαον ὁλοτελῶς καταδάφισε.

Περὶ Μητροπολιτῶν, συνοδικῶς Αἰρετικὰς ἀναθεματισάντων, καὶ Συνοδὸς κυρωσάντων, καὶ δόγματα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας συστησάντων ἀνευ γνώμης ἢ κελεύσεως ἢ ἐκλήσεως τῆς Ῥώμης, ἐξ ὧν δέκνυνται αἰώφελαι τὰ ὑπὲρ μοναρχίας τῆς Ῥώμης πλάσματα τῶν Λατίνων.

Ὑμῶν οἱ Πατριάρχαι συνοδικῶς τὰς Αἰρετικὰς ἀναθεματίσκει, ἀλλὰ καὶ Μητροπολιταί. ὁ Λεγδών Εἰρηναῖος Διὰ δώδεκα Ἐπισκόπων τὰς Αἰρετικὰς κατέδικασεν. ὁ Ἀπολινάριος ἐν Ἱερουπόλει ἐκοσιεὶς Ἐπισκόπων Συνοδὸν ἀθροίσας, Μοναχὸν καὶ Μαξιμίαν κατέκρινον. ὁ Ἐπίσκοπος Ἀχιλὼν καὶ ὁ Σωτᾶς Διὰ δώδεκα Ἐπισκόπων τὰς αὐτὰς ἀναθεματίσκει. τὰς αὐτὰς Συνοδὸν ἀθροισθεῖσα ἐν Γαλλίᾳ ἀπεκήρυξε, καὶ τὸν Ὄρον αὐτῆς εἰς Ἀσίαν διέπεμψε. Πολυκράτης ἐν Ἐφέσῳ ποιήσας Ἐπισκόπων Συνοδὸν ἠθροίσε περὶ τῆς Πάχας κατὰ τῆς Ἐπισκόπου Ῥώμης. περὶ τῆς Πάχας ὁ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης Θεόφιλος Συνοδὸν ἠθροίσε δώδεκα Ἐπισκόπων, καὶ ὁ Εἰρηναῖος ἐν Λεγδῶν τρισκαίδεκα Ἐπισκόπων, καὶ ὁ Βακχύλος ἐν Κορίνθῳ δεκαοκτὼ Ἐπισκόπων, καὶ ὁ Πλάσμας ἐν Ἀσία δεκαεπτά Ἐπισκόπων. ἐν Ὁσρενῇ Συνοδῷ ἠθροίσθη δεκαοκτὼ Ἐπισκόπων ἐπὶ Κομόδῳ, καὶ ἐν Μεσοποταμίᾳ δεκαοκτὼ Ἐπισκόπων πάλιν περὶ τῆς Πάχας, ἐξ ὧν τινὲς μὴ σιωπήσαντες τὸ Βίκτωρι, τινὲς δὲ ἐφῆρτον κατ' αὐτῆς. Συνοδὸν ἠθροίσθη ἐν Βόσρῳ τῆς Ἀραβίας, ἢ συμπαρήν καὶ Ὀριγένης, ὅστις τὸν ταύτης Ἐπίσκοπον Βήρυλλον ἀφ' ὧς σιωπῆσθαι Αἰρέσεως διωξάμενος. ὁ αὐτὸς Συνοδὸν ἠθροίσε δεκαοκτὼ Ἐπισκόπων ἐν Ἀραβίᾳ, καὶ τὰς λέγοντας συμφέρεσθαι τὴν ψυχὴν τοῖς σώμασιν ἀπεκήρυξε. ἐν Ἀρελάτῳ ὁ Συρακῆς Χρήστος καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι σιωπήσαντες ὑπὲρ Καικιλιανῶν Καρθαγίνων. ἐν Ἀγκυρᾷ τῆς Γαλατίας, ἐν Λαοδικείᾳ, ἐν Νεοκαισαρείᾳ καὶ ἐν Τάγγρα καὶ ἐν Καρθαγίνῃ καὶ ἐν Σίδῃ τῆς Παμφυλίας Συνοδοὶ σιωπήσαντες κατὰ Διαφόρων Αἰρετικῶν.

ὁ Ὅσιος Κεδρεβῆς συνοδικῶς ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ 25 ἐβεβαίωσε τὰ ἐν τῇ Σαρδικῇ πεπεραγμένα. καὶ τὴν πρώτῃ Οἰκουμένην Συνοδὸν Συνοδοὶ Διαφοροὶ συνήλθον ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ Ἰλλυρικῇ καὶ ἐβεβαίωσαν αὐτήν. ὁ Ἀμβρόσιος ἐν Μεδιολάνῳ Διαφορὰς Συνοδὸς ἠθροίσε κατὰ τῶν Αἰρετικῶν. καὶ ἐν τῇ 30 Ἰλλυρικῇ Διαφοροὶ Συνοδοὶ συνήλθον κατὰ τῶν Ἀρετιανῶν ἐπὶ Οὐαλοτιανῶν, αἱ καὶ ὁ Βασίλειος ἐβεβαίωσαν ἰδίᾳ Ἡρώδῃ. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν Τυαίοις οἱ Ἀσιανοὶ Σύνοδον ἠθροίσαν ἐξιλόλογον κατὰ τῶν τὰς Ἀρετῶν φρονούντων, καὶ τὴν ἐν Νικίᾳ ἐβεβαίωσαν Σύ-35 νοδον. ὁ μέγας Βασίλειος Σύνοδον ἀθροίσας ὁρθόδοξον, ἀναθεματίσκει τὰς Ἀρεσιόφρονας καὶ Ἀνομοίας. ὁ Θεσσαλονίκης Εὐδόκιμος Σύνοδον ἀθροίσας ἐπὶ τῇ Λέοντος τῆς Αὐτοκράτορος, Εὐτυχῆ καὶ Διόσκορον καὶ Τιμόθεον ἀναθεματίσκει, καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἐβεβαίω-40 σε Σύνοδον. Πέτρος τὸν Κιναφεία Αἰρεσιάρχην ἀναφάνοντα, ὁ μόνον Μητροπολιταί, ἀλλὰ καὶ Ἐπίσκοποι καὶ συνοδικῶς καὶ ἰδίᾳς κατήλεγξαν, καὶ ἀναθεματίσκει κατὰ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς ἐξέθεντο. τῆς Αἰρέσεως τῶν Μονοθελητῶν ἀναφάνοντες, Κόλυβες ὁρ-45 θόδοξος ἐν Βυζαντίᾳ Ἐπίσκοπος τὰ δογματικὰ πάντα Σεργίῳ, Πύρρῳ, Κύρῳ καὶ Θεοδώρῳ τῷ Φαργᾷ ἀναθεματίσκει, καὶ τὰς δύο θελήσεις ἐπὶ χειρὶ καὶ ὁρεγίας ἐκήρυξε. καὶ ἐν Νεμηδίᾳ ὁ Στέφανος, καὶ ἐν Μαυριτανίᾳ ὁ Ῥεωζῆτος, καὶ ἐν Καρθαγίνῃ ὁ Βίκτωρ, πάν-50 τες ἔτι αἰνῶν τῆς Ῥώμης τῆς γνώμης καὶ κελεύσεως, ἢ καὶ εἰδήσεως, ἢ ζήτησεως πρὸς βεβαίωσιν, Συνοδὸς ἀθροίσαντες, τὰς μὴ Αἰρετικὰς ἀναθεματίσκει, τὸ δὲ ὁρθόδοξον φρόνημα ἐβεβαίωσαν, ὡς καὶ αὐτὸ ἔργον, ἢ αὐτὴ τὰξις, ἢ αὐτὴ θέλησις, ἢ αὐτὴ ἀν-55 θεμία,

Θουτ(α, ἄρα καὶ ἡ αὐτὴ ἀξία καὶ ἐξουσία . καὶ λι-
πὸν ἐδ' ἐκ τῆς τόπας τῆς ὠφελήθῃ ὁ μισομερίμνος
ὁμιλ(α τῶν λατίνων πρὸς βεβαίωσιν τῆς μονότητος

τῆς Ἀρχιερέως τῆς ὑπερηφανίας . ἴδε καὶ ἀνωτέρω
βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ Παρά-
γραφῶν ὅκτω .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

10

Περὶ τῶν συμβάντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Θεοφίλου Βασιλέως, καὶ περὶ τῶν ἀγωνισμάτων ἁγίων πατέρων
ἐπ' αὐτῷ ὑπὲρ τῆς ὁμοερείας . περὶ θαύμας Ἀντωνίου ψευδοπατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πα-
τριαρχίας Ἰωάννου τῆς καὶ Ἰαννῆ καὶ Μαΐτιος . περὶ Ἀλεξίου τῆς γαμβρῆς τῆς Βασιλέως καὶ Θεοδώρου τῆς
Κρίθινος, καὶ ὧν σωζέσθαι αὐτοῖς, Λαζάρου τοῦ Ζωγράφου, Θεοδώρου καὶ Θεοφάνους τοῖς αὐταδέλφοις
καὶ Μεθοδίου ὑπὲρ τῆς ὁμοερείας .

15

Ἐγραψεν ὁρισμὸν κατὰ τῶν ὁρθοδόξων ὁ ἁγί-
ος ἐκείνης Μιχαὴλ, ὅστις ἐρίσκειται ῥητῶς εἰς
τὸν βίον τῶν ὁσίων πατρὸς Ἰωαννικίου, γεγραμμένος ὑπὸ
20 τῆς Κεχροπαλάτης Ἰωάννης . καὶ εἰ καὶ ἐν τέτοις ἐτε-
λότησαν, ὅμως ἐβασίλευσαν ὁ υἱὸς αὐτῆς Θεόφιλος
τὸ μίγμα τῶν Εἰκονομάχων Βασιλέων . θαυὼν δὲ
καὶ ὁ ψευδοπατριάρχης Ἀντωνί(α, περιβάλλεται ὁ Θεο-
φίλ(α Πατριάρχῳ τὸν συμμύσῳ τῆς Χαμαιλέντης
25 τὸν ἀρχιερέα γραμματικὸν Ἰωάννην τὸν καὶ Ἰαννῆν,
καὶ ὡς Βαλαάμ ἢ Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα Μαΐτιν,
Λεκαριώτην καὶ πάσης Θεσσαλονίκης πρεσβύτερον καὶ τε-
ρατίας δεινὸν ὑποφύτῳ . ὥστε δὲ ὁ Χαμαιλέων εἰς
ὅλα τὰ χρώματα μεταβάλλεται πλὴν λευκότητος,
30 ἄτω καὶ ἐγένετο ὁ Θεόφιλος πλὴν ἡμερῶν εἰς
τὰς ὁρθοδόξους . ὁ δὲ Ἰαννῆς εἶχε περὶ αὐτοῦ ἐν ᾧ ἀπε-
τέλει τὰς μαγείας, καὶ ὁμιλῶν τοῖς δαίμοσι, ᾤχε-
το καὶ Θεὸν μέλλοντά τινα γυνέσθαι ἐσθλῶν τῶ Θεο-
φίλῳ, ὅπερ καὶ αἰσίου ἔμεινε Ἀπὸ τῶν ἐκείνου τῶν
35 θαυμάτων ὑπὸ φοιτήσεως εἰς καὶ ἄλλῃ . ἔχε δὲ γαμβρὸν
ὁ Θεόφιλ(α Ἀλέξιον τὸν Ἀρμένιον ὑπὸ θυγατρὶ Μα-
ρίᾳ, καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς Σικελίαν στρατηγὸν καὶ
Ἀἰκῶν . Σικελοὶ δὲ τινὲς ἐλθόντες, διέβαλον αὐτὸν
ὅτι περιβόησι τὰ τῶν Χριστιανῶν τοῖς Ἀράβι, καὶ με-
40 λειτῶ κατὰ τῆς Βασιλέως . ἐν τέτοις δὲ θνήσκει καὶ
ἡ Μαρία, ὅθῃ εἶδεν πίσιν μετὰ Θεοδώρου Ἀρχιε-
πισκόπου τῆς Κρίθινος, καὶ φέρει τὸν Ἀλέξιον εἰς τὸ
Βυζάντιον . ἀφελήσας δὲ τὰς ὁρκας, τύπῃ καὶ βάλ-
λει εἰς δεσμοτῆρον τὸν ἀνδρωπὸν . λειτεργῶν δὲ ὁ
45 κρίθινος εἰς πλὴν Βλαχέρναν, καὶ ἐγγίσαντος τῆς Θεο-
φίλου ταῖς Σωλαίαις, ἐφώνησεν, ἔνθα καὶ κατέβη
ὁ Βασιλεὺς, πλὴν ἔνεκον τίνος; ὁ δὲ Βασιλεὺς αἰδεσθὲν εἰς
πλὴν σύγκλητον, εἶπεν, εἴνεκον ἀληθείας καὶ πρεσβύτη-
τος καὶ δικαιοσύνης . καὶ ποία δικαιοσύνη ἐν σοὶ ὁ Βα-
50 σιλεῦ, εἶπεν, ὅτι ἡθέτησας τὰς ὁρκας καὶ ἐβαλες
εἰς δεσμοτῆρον τὸν Ἀλέξιον; ὁ δὲ τύραννος εὐθύς ἐξέ-
βαλεν αὐτὸν βίᾳ τῆς Οὐσιαστικῆς, καὶ πολεῖ πλε-
γὰς ὑπὸ τῆς, ἐξώλεσεν, ἔμεινον Ἀπὸ τὸν ἔλεγχον,
ἀλλὰ καὶ διότι περιεκύνη τὰς Εἰκόνας, ἐλεγχθεὶς
ὅμως ὑπὸ τῆς Ἰαννῆς ἀφῆκεν αὐτόν . τῆς μητρὸς

δὲ τῆς βασιλίδ(α Θεοκτίστης ἔσπερ εἰς Μοναστήριον
(εἰ καὶ ὁ Πορφυρογένητος λέγει, ὅτι ἦν ἡ μητέρα
αὐτῆς Εὐφροσύνη) ἐπορεύοντο αἰπέντε κόραι τῆς Θεο-
φίλου πρὸς αὐτὴν, ἀλλὰ μαθὼν ὁ αἰετός, ὅτι διδάσκον-
ται περὶ Εἰκόνων, ἐκώλυσεν αὐτάς . ἀπῆρχετο δὲ
ὁ Βασιλεὺς ἐν ἐκείνῃ Παρασκευῇ μετὰ παύσης, καὶ
περὶ αὐτῆς εἰς πλὴν Βλαχέρναν . ἐτίμα γὰρ πλὴν
Θεοτόκον, καὶ μόνους ἐμάχετο τὰς Εἰκόνας, ἔσπερ
δε δὲ ἀφανίσαι καὶ τὰς Ζωγράφους . ὅθῃ Λάζαρον
ἐκασάνισεν . ἐκεῖνος δὲ ἐν τῇ δεσμοτῇ ὧν, ἐσό-
ρησεν Εἰκόνα τῆς Προδρόμου, ὅθῃ πολὺν Ἀσμέναν
ὑπερῶν καὶ θαυματουργῶν . ἐμάχετο δὲ ὁ Βασιλεὺς
καὶ τοῖς Μοναχοῖς, ἀλλὰ οἱ πρεσβυτοὶ καὶ μάλιστα οἱ ὅσοι
τῆς μονῆς τῶν Ἀβραμιτῶν ἀπεδείκνυντο αὐτῷ ὅσοι
Ἀρεοπαγίται καὶ τῆς ἀγίας Γεωργίας καὶ Εἰρηναίας τῆς
Ληγδάνων ὅτι εἰν ἀρχαία καὶ ὅσα τῶν Ἀποστόλων ἡ μο-
ναδική, ἀλλὰ καὶ περὶ Εἰκόνων εἰπόντες, τυφθέν-
τες ἐξωρίσθησαν εἰς τὸν Εὐξείνιον εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς
Φοβερῆς, ἔνθα καὶ μαρτυρίᾳ ἐτελειώθησαν, καὶ κα-
τεβρίφθησαν εἰς τὸν βυθόν . καὶ τινὲς Μοναχὸν ὁ Βα-
σιλεὺς σάτυρον ἐνώπιον αὐτῆς καὶ φωνήσας, εἶπεν, εὐα-
γγελίζηται ὑμᾶς παρ' ὁ παρελθόντες, καὶ Ἄγγελος
ἢ ἐξ Οὐρανῶν, ἀνάθεμα ἔστω . ἔσπερ αὐτὸν εἰς τὸν
Ἰαννῆν ἵνα νικήσῃ αὐτὸν συλλογισμοῖς, ὁ Μοναχὸς
ὅμως ἐποίησε τὸν Ἰαννῆν ἰχθυῶν ἀφανότερον . ἀλλὰ
καὶ Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης οἱ αὐταδέλφοι συλληφθέντες
ὑπὸ αὐτῆς, ποῖον μαρτύριον ἔχοντες ὑμῶν οἱ ἄγιοι
ἔστω Ἀπὸ τῆς σεβασμίας Εἰκόνας; ποῖον ζῆλον; ποῖον
παύσης; καὶ ἔδειξαν οἱ καλοὶ ἀθληταὶ Ἀπὸ τὰς σεπ-
τὰς Εἰκονίσματα; οἵτινες ἐξωρίσθησαν, καὶ πάλιν
μετεπέμφθησαν καὶ ἐμαστιώθησαν, καὶ τελευτήσαν-
τον δώδεκα ἰαμβικαῖς ἔπεσιν ἐν τῇ μετώπῳ κα-
τεβρίφθησαν, ὑπὸ τῆς Ἀρεοπαγίας σωτεθῶντος,
ἔσπερ ἐρίσας εἰς τὰς Χρυσόγραφους, καὶ μετὰ
τὸ ποιῆσαι αὐτὰς κατεβρίστας ὁ Θεόφιλ(α, τὸν
μὲν Θεόδωρον ἔθετο εἰς δεσμοτῆρον τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως, τὸν δὲ Θεοφάνην ἐξώλεσεν εἰς πλὴν Θίωσα-
λοιῶν, ὅτε ὁ ἀλιτήρ(α Μιχαὴλ ὁ πατὴρ αὐτῆς
τῆς ζῆν ἀπεβρίσθη ὑπὸ τῆς δυσσεβείας, βασιλεύσας
ὅκτω

694

ὁκτὼ χρόνους, καὶ μῆνας ὀνεία. γραφόντων δὲ τῶν εἰχων εἰς τὰ παύσωπα τῶν ἀγίων, ἐξερχόμενοι εἶπον, ὅτι τὰ κερερίμ θεωρεῖντα ὑπαναχωρήσει, καὶ ἡ φλογὶν ῥομφαία δώσει τὰ νώτα, αὐτὸς μὲν ἡμῶν τὰς ὀψας. ἀκέσας δὲ ὁ βασιλεὺς τὰς λόγους πρὸς τὸ Ἐπάρχη, εἶπεν, εἰ ἦδεν ὅτι τὸ ἐστὶν ἀλήθεια, ἐποίεν αὐτὸ εἰς ὅλους τὰς ἀνθρώπους τῷ ὑπηκόῳ μου. οὐτὸν δὲ τῷ ἀγίῳ μεθόδῳ εἰς τὴν Νῆσον τῷ Ἀντιγόνου κεκλησμένῳ εἰς ἓνα τάφον μετὰ δύο λησῶν, ἔγραψαν αὐτῷ οἱ γραπτοὶ ἕτοι γράφῃ ἱαμβικῇ μέτρῳ ἔγω,
τῷ ζῶντι νεκρῷ καὶ νεκρῷ ζωνφόρῳ,
Ναίοντι πάλῃ γῆν, καὶ πατύνει τὸν πόλον,
Γραπτοὶ γράφει δέσμοις τῷ δεσμῷ.
πρὸς ἕξ ἐκαὶ ἀπεκρίθη κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον ἔγω,
Τὰς ταῖς βίβλοισιν οὐρανῶν κλησιγράφας,
καὶ πρὸς παύσωπα σωφρονίως ἐπιγνώμης,
Προεῖπον ὁ ζώσατος ὡς σωδεσμίης.
ἐκὼ δὲ εἰς τὸν τάφον ἐκόμενός τις ἔλαον ἐνὸς ὀβολοῦ καὶ ἑκατον εἰς τὴν κανδήλαν, καὶ μίαν ἐβδομάδα

ἐκὼ ἐκόμενον αὐτοῖς ἔλαον, καὶ ἀπλήρως ὁ Θεὸς ἄλλο τῆς εὐχῆς τῷ ἀγίῳ τὸ ἐλάειν. ἀπέθανε δὲ ὁ εἰς λησῆς, καὶ ἐκ τῆς παύσωπα αὐτοῦ χθῆναι τὸν τόπον καὶ ἐκκομιθῆναι τὸ σῶμα τῷ νεκρῷ τῷ ταφῇναι, καὶ ὑπέμπεε γυναικὶς ὁ μεθόδιος, καὶ ὁ ἑτερος λησῆς. φιλολόγῳ δὲ ὢν ὁ βασιλεὺς Θεόφιλος, ἤρουν εἰς βιβλίον ἀπορῶν, καὶ ἐς ἐλπίαν αὐτῷ τῷ Ἰωάνῃ καὶ τῷ φιλοσόφῳ Λέοντι, καὶ μὴ εὐναμνῶν αὐτῶν αὐτῷ λῦσαι, καὶ βικλαρόσ τις εἶπον αὐτῷ, ὅτι ὁ μεθόδιος λύει αὐτῷ, ὅθον λαβὼν θῆλῃμα, ἀπῆλθον ὡς ἐξ ἑαυτοῦ εἰς τὸν μεθόδιον ἄλλο τὴν λύειν, ὁ δὲ εἶπον αὐτῷ ὅτι οὐκ, καλῶς ἔλθεις ἀδελφε καὶ βικλαρίῳ Ἰωάνῃ, εἶδα τίνος χάριν ἔλθεις πρὸς Θεοφίλῳ, ἀλλὰ δός μοι χαρτίον καὶ μέλαν, καὶ λωδῶν, ὅν τρισὶ λύσεις ἡμερήσιος τὴν γράφῃ, ὅθον ἔφερον αὐτῶν ὁ Θεόφιλος καὶ εἶχον εἰς τὰ βασίλεια, χωρὶς ὅμως τῆς πρὸς αὐτὸν σωκεντὸξίως τινὸς τῶν ἔξωθεν. ὁ δὲ λοιπὸς λησῆς ἔμενον εἰς τὸν τάφον καὶ ἐθαυματῶρεν.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Μιχαὴλ Συγκέλλου τῷ διδασκάλῳ Θεοδώρῳ καὶ Θεοφάνῳ τῶν γραπτῶν, καὶ ὡς ἔγραψε καὶ πέποιθε ὁ Μιχαὴλ.

25

Ἦσαν δὲ ἕτοι οἱ ἀγιοὶ ἀνταδελφοὶ τῷ Σαββαίτῃ Ἰωάνῃ καὶ τῷ Μιχαὴλ τῷ Συγκέλλῳ τῶν ἱεροσολύμων μαθηταί (ἕτοι εἰσὶν οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τῷ ἱεροσολύμων ὁμῶς τῷ ἀπελθῆναι εἰς τὴν ῥώμην ὡς εἰρημῶ) ἔπειτα ὁ Μιχαὴλ εἶπεν ἑκαὶ ὁ γράψας τὸ ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην. ὅσα δὲ εἶπον καὶ ἔπαθον οἱ ἀγιοὶ, αὐτὸς ὁ εἰδικὸς Θεόδωρος διηγᾶται εἰς τὴν ὑπὸ σολὴν ἢ ἔγραψε πρὸς τὸν Κυζικηνὸν Ἰωάννην. πρὸς τῶν οὐκ

εὐπαλαίτης, ὅτι μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι αὐτὸς ἑπᾶξ καὶ οἱς ὁ βασιλεὺς, ἐποίησεν ἵνα ἔμμενον αὐτῷ ἄλλολεχθῶσι, ὁποδεδιχῶντων δὲ αὐτῶν ὅτι ἐκ εἰσὶν εἰδωλά τὰ σεπτά εἰκονίσματα, ὥρισεν ὁ βασιλεὺς καθαιρεθῆναι Μιχαὴλ τὸν διδασκαλὸν αὐτῶν οἱ φρενῶν καὶ ταλαιπωρηθῆναι ὅσον ἦν θάνατον ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων, καὶ ἄλλας πλείους μοναχῆς, οἱ συνῆσαν αὐτῷ ἄλλο τὴν ὀρθοδοξίαν.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Μιχαὴλ σύγκελλον ὑπὸ σολῆς Θεοδώρῳ τῷ γραπτῷ.

Ἀπέστειλε γράφῃ ὁ Θεόδωρος πρὸς τὸν τὸν σύγκελλον τῆς ἡγίας πόλεως Μιχαὴλ, εἰς ἣν αὐτῷ ἔγραψεν, ὅτι ἐκ εὐρισκον αὐτῶν, ὅν τῇ φυλακῇ ὡς κατακεκλησμένῳ, ἵνα πέρι γράψῃ αὐτῷ τὰ πάθη αὐτοῦ, ἄλλο τὸ εἶναι αὐτὸς ἀδελφὸς ὡς Χριστῷ, ἀναγενονημῶν ἀπὸ μιᾶς μητρὸς τῆς κολυμβήθους, καὶ τῷ ἰδίῳ χαρακτῆρι τῆς πίστεως ἀναμεμερ-

φωμένους, καὶ συμπολίτας τῷ ἐπετραίῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς μέλη αὐτοῦ, ὅν ἡ φησὶν ἀγωνιζόμεθα, ὅτι μάχῃ ἡ γερὸν ὁ ἰσὶς ἄλλο τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ὁ αὐτὸν τῷ νέῳ Ἰσραὴλ, ὅπως πληρωθῇ ἐκείνο τῷ Ἠσαΐᾳ, Ἐκ Σιών ἐξελεύσεται Νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἰερουσαλὴμ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ὑπὸ βασιλείᾳ ἱεροσολύμων ὡς ἱεροσολύμοις Συνοδῶν κατὰ τῶν εἰκονομάχων, καὶ τῶν πρὸς Θεόφιλον βασιλέα ὑπὸ σολῆς αὐτοῦ.

Εἰς ἀραβικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν λεγομένην ὁρῶμεν ὅτι συνηλθον εἰς ἱεροσόλυμα Χριστόφορος Ἀλεξανδρείας καὶ ἰώβ Ἀντιοχείας, ὄντες ἱεροσολύ-

μων τῷ βασιλείᾳ, συνηλθον δὲ αὐτοῖς καὶ ἐπίσκοποι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ πέντε, ἡ γὰρ μὲν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα καὶ εἰς, καὶ μοναχοὶ χίλιοι ἑκατὸν

ἐκ τῶν πωτήκοντα καὶ τρεῖς, οἱ πάντες χίλιοι πεν-
 τακόσιοι καὶ οὐκεία, οἱ μὲν δὲ Ἀπριλίῳ, Ἰνδυνεύοντος
 δεκάτης τετάρτης, ἔτος ἑξακισχίλιος τετρακο-
 σιοστὲς τεσσαράκοστὲς τετάρτη, καὶ τῶν Εἰκονομάχων,
 5 ἡ τις Σωὸδος ἔπεμψε καὶ εἰς τὸν Βασιλέα Θεόφιλον
 ἑπιστολὴν τοιαύτην ἔχουσαν ἐπιγραφὴν, Τῷ ἐκ τῆς
 αὐτῆς θείας παυδουῆς πασπαρχαυρικής δεξιᾶς τῆς
 ὑψίστης Βασιλείας τῶν Βασιλέων καὶ Κυρίων τῶν Κυ-
 ρίων, δι' ἧς Βασιλεῖς βασιλεύουσιν, καὶ Τύραννοι κρα-
 10 τῶσι γῆς, δι' ἧς μεγαλύνουσιν μεγαλιύνονται καὶ δυ-
 νάσκει γράφει διανοουμένῳ, δόξῃ καὶ τιμῇ κατε-
 σεμνύνει θεοπροβλήτῳ θεοσηλκτῳ θεοσέπῳ φε-
 ρωνύμῳ Βασιλεῖ κρατίστῳ Θεοφίλῳ νικητῇ τροπαιά-
 χῳ Αυτοκράτῳ αἰώνιῳ Αὐγύστῳ Θεοτιμήτῳ Δε-
 15 σπότῃ, οἱ κατὰ πινύουσιν καὶ ἀνέσκησιν τῆς θείας

προμηθείας τῆς ὁμοσεύς καὶ ζωαρχικῆς Τριᾶδος
 τῆς οἰκίας τῶν ὀποσολικῶν καὶ Πατριαρχικῶν θρό-
 νων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱερουσαλὺμ, καὶ
 ἡμεῖς ἡμῶν ἐρανομίμης Ἱεραρχίας πῶς ἀνακόσμη-
 σιν δὲ Ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι Δυσμῶν λαχόντες
 κατέχουσιν, ἐν Κυρίῳ χαίρουσιν. καὶ ἰδέτωσαν ὅσοι μεγα-
 λυνήσονται τὸν ζῆλον καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν Ἀνατολικῶν
 θρόνων. μέμνηται δὲ τῆς ἑπιστολῆς ταύτης καὶ ἡς,
 συλλέξας περὶ Εἰκόνων μαρτυρίας ποικίλεις, ἐν τῷ ὀνο-
 ματι ἐσημεῖται εἰς τὴν συλλογὴν ἣν ἔχομεν, χρησι-
 μωτάτῳ ἔσαν ἐν παλαιότητι μεμβράνῃ. ἀλλὰ δὲ
 καὶ ὁ Πορφυρογώνητος Κωνσταντῖνος μέμνηται αὐτῆς,
 ἐν γὰρ τῷ λόγῳ περὶ τῆς Ἀχαιοποιήτης Εἰκόνης βε-
 βαιοῖ τὴν ἑπιστολὴν ἣν ἔστειλαν οἱ τρεῖς Πατριάρχαι
 τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν Θεόφιλον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ῥήσις τῆς ὁσίας Ἰωαννικίας περὶ τῆς τελευτῆς τῆς Βασιλείας Θεοφίλου, καὶ θανάτου τῆς Βασιλείας,
 20 καὶ περὶ ὧν ἐπείσθησαν ὁ Βασιλεὺς τροπαίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ περὶ τῶν περὶ Μαρτινίκιον συμβαίνοντων.

Προεῖδεν ὁ ὁσίων Ἰωαννίκιος τὸν θάνατον τῆς Θεο-
 φιλίας, πρὸς γὰρ τὸν Εὐσεβίον τὸν ἡγούμενον ἔ-
 πειν ἵνα ἔχῃ ὀλίγῳ ὑπομονῇ, ὅτι ὁ Κύριος τῶν δυ-
 25 νάμεων μέλει δείξαι τὴν δυναστείαν αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ
 τὸν ἀναβιβασμὸν τῆς Πατριαρχίας μεθ' οὗτος ὁ
 ὁσίων ὡς ἀπορροχικός. ἴσως δὲ ὁ Κερκυραλάτης
 ὅτι δὲ μιᾷ Ἀγαθῇ φαρμακείᾳ ἐζήτει μαθεῖν
 ὁ Θεόφιλος ποῖοι ἔμελλον μετ' αὐτὸν βασιλεύουσιν, καὶ ἡ αἰχ-
 30 μάλως ἐκείνη γυνὴ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι μέλει βα-
 σιλεύουσιν ὁ υἱὸς αὐτῆς μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ με-
 τέπειτα τὸ γένος τῶν Μαρτινικίων βασιλεύουσι. ὅθεν
 εὐθύς ἀπετάξατο κερδύθῃ καὶ γενέσθαι μοναχὸν
 τὸν Μαρτινίκιον πασικεῖ. καὶ ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Μαντικὸς καὶ
 35 Πατριάρχης ἀποπεσάται τῆς θείας τῆς Κωνσταντινουπό-
 λεως, ὡς καὶ σιωπῇ. ἀκέρως γὰρ ὁ Θεόφιλος τὴν νίκην

τῶν Σαρακηνῶν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ὅτι ἐάλω τὸ Ἀμό-
 ριον ἡπατεῖς αὐτῶν, διερέαυε ὑπὸ τῆς ἀθυρίας
 αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τῆς ἀδυναμίας τῆς δυσουτερίας, καὶ
 βασιλεύσας ἔτη δώδεκα ἐτελεύτησεν, καὶ ἐβασίλευ-
 σεν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν πρὸς τὴν παιδίον μετὰ
 τῆς Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης αὐτῆς μητρὸς, ἡ τις
 ἐκέλευσε λυτρωθῆναι τὰς ἐνφυλακὰς καὶ ἐξορίσας
 ὄντας ἀπὸ τῶν ἁγίων Εἰκόνων. ἐφιλοτιμήτω δὲ ὁ
 Θεόφιλος εἶναι μελωδὸς, ὅθεν καὶ ἡ ὀργὴ ὡδὴ τὸ
 ἈΚΟΤΕΚΟΡΗ, αὐτῶν εἰς ποίημα, μεθαρμοσάμενος
 αὐτὸ ἐκ τῆς πρωτοτύπου, καὶ τὸ τροπαῖον τῶν Βαίων,
 ΕΒΕΛΘΕΤΕ ΛΑΟΙ. καὶ ἐν ταῖς μεγάλας ἐορταῖς
 ἐχαρυνόμενοι μόνον εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν μελω-
 40 δῶν. ὥστε δὲ γίνεσθαι τὴν ψαλμωδίαν μετ' ὑπμε-
 λείας, παρεῖχε τῷ Κλήρῳ χρυσὴ λίτρας ἐκ τῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ βασιλείας καὶ εὐσεβείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας, καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀνα-
 45 στήλωσης τῶν Εἰκόνων, καὶ καθάρσεως δὲ τῆς θείας τῆς Ἰαννῆς, καὶ σκληρόσεως τῶν ἔργων αὐτῶν,
 καὶ Πατριαρχίας μεθ' οὗτος, καὶ ἀθροίσεως Ἀσκητῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀποθνήσκει ὁ Θεόφιλος λαμπρὸς, παρήγγαλε δὲ
 εἶναι ὑπηρετῶν τῶν υἱῶν αὐτῶν Μιχαὴλ, Θεόκ-
 50 τιστον καὶ Μαννὴλ. ἦν δὲ ὁ Θεόκτιστος ἀσθενὴς εἰς
 τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀσκήλωση, ἀλλὰ κρατησάμενος
 τῆς Εἰκονομαχίας δὲ Λέοντος τῆς Ἀρμενίας καὶ
 Μιχαὴλ τῆς Τραυλῆς ἕως τῆς τελευτῆς τῆς Θεοφί-
 λου, ἦν ὁ, τῆς Πατριαρχίας καὶ τὸ πλεῖστον τῆς τε συγ-
 κλήτης καὶ τῆς Σωμῶδος ἐπὶ ὧν τῇ Αἰρέσει, καὶ αὐτὸς
 ὁ ὑπηρετῶν τῆς Βασιλείας Μαννὴλ, καὶ ἡδυνάται

μόνον ὁ Θεόκτιστος εἰς τὸ ἔργον. ἀνέβαινον ἐπαύσαντο
 ὁμοῦ ὁ Θεὸς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀρρώσθησαν τῆς
 Μαννὴλ καὶ ἀπεγνωκότες πρὸς τὸν ζῶν, τινὲς μο-
 ναχοὶ, οἵτινες ὅτε ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀρμενικῶν
 ἐδίδασκον αὐτὸν περὶ τῶν Εἰκόνων, καὶ εἶχον θάρ-
 55 ρος, πρὸς ἐκείνον ἐπορεύθησαν, ἔχοντες ὁμῶς καὶ τὰς
 μαθητάς Θεοδώρας τῆς Στεφάνου, καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι
 ἀνίσταται ἐκ τῆς νόσου, εἰ ὑποσχεθῇ τὴν ἀσκήλωση
 τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ὅθεν ῥαίσας τῆς νόσου, καὶ
 ἐγερθεὶς,

ἔγερθας, πῆθαι πλὴν Βασίλισσαν Θεοδώραν (ὅν
δοιάζουσιν εἴτε διὰ τὰς πολλὰς ὁρμὰς οἷς διέβηκεν
αὐτῇ ὁ Θεόφιλος ὁ Βασιλεὺς, εἴτε φοβερῶς τὴν πλη-
θος) καὶ ἀθροίσασα Σύνοδον, ποιεῖ γινέσθαι πλὴν
αἰσθλήσιν. καὶ καθαιρεῖται μὲν ὁ Πατριάρχης Ἰωάν-
νης ὁ καὶ Ἰωανῆς, ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν Πατριαρχί-
κον θρόνον ὁ Θεὸς Μεθόδιος. ἔπειτα δὲ ἡ Βασίλισσα
πρῶτον Κωνσταντῖνον τὸν Δεσφύγιον ἀπὲν τῇ Ἰωαννῇ,
ὅτι οἱ πολλοὶ θέλουν πλὴν περικυλῆσιν τῶν Εἰκόνων,
ἐκείνος δὲ ἵνα δείξῃ ὅτι ἔπειτα ἡ Βασίλισσα καὶ ἐφύ-
νησεν αὐτὸν, ἔσχισε ξυρῶ φλέβας τινὰς τῆς κοιλίας αὐ-
τῆς καὶ ἔρριψεν αἷμα, ἀλλ' ἦλθε Βάρδας ὁ ἀδελ-
φὸς τῆς Βασιλίσσης, καὶ ἔγνω τὸ δράμα, ὅθεν ἐ-
διώχθη πρὶν ἢ παρελθεῖν μίαν ὥραν ὁ Μάγιστος Ἰω-
ανῆς, καὶ οὐκ ἦν περιωρισμὸς εἰς τὸ Μοναστήριον,
εἶπε τῇ Διακόνῳ αὐτῆς καὶ ἐξώρυξεν Εἰκόνων τινῶν
εἴματα, ὅπερ μετὰ τὴν ἡ Βασίλισσα, ὥρισεν ἵνα
τυφλώσῃ αὐτὸν, ἐκάλυσαν αὐτῷ ὅμως τινεῖς,
πλὴν ὅμως ἐκέλευσε μασιγῶσθαι αὐτὸν λόροις Δια-
κοπικαῖς. τοιαῦτα τέλῃ ἔλαβον ἡ Εἰκονομαχία ὑπὸ
τῆς Χριστιανικῆς βασιλείας. πᾶς τοίνυν εἴην αἰθυ-
σίαι καὶ αἰ τελεταὶ καὶ τὰ μυστήρια καὶ τὰ σφάγια φαι-
νεράτε καὶ ἀφανῆ; πᾶς τεράτια καταγνώσεως καὶ ση-
μεῖα ἐγγαστριμύθων; πᾶς αἱ κατὰ Χριστιανῶν μα-
ταῖα καὶ ἀπειλαὶ ἀπὸ τοῦ Ἰωανῆ; οἵχεται πάντες καὶ

ἀφάλλεται, διερρύθη ὡς ὄναρ ἀφανὲς τῶν ἀσπερῶν καὶ
κομπόσματος, ἐπέσει Βάαλ, στυγερέβη Δαγῶν. σὺ
κατὰ Ἡρώδην διώκτης, κατὰ Ἰῶδαν πεδότης, καὶ
χειροκτόνος αἱ Πιλᾶτος, μετὰ Ἰῶδαν μισόχρηστος.
σὺ τῶν ἀγίων ὑβριστής, ἡ Ἱερουσόλῃμ σε εἰπὲν οἰκεί- 5
τερην διὰ πλὴν δόποσάειν, θαρσύνει διὰ πλὴν σκληρότη-
τα, Ναυαχοδονόσσε διὰ πλὴν Ἱερουσάλῃμ, πᾶς οὐκ ἔστι
πᾶντα; δὴλον ὅτι σὺ οὐκ εἶσαι τέταρτος, οὐ μόνον οὐκ
ἐκαλύφθη ἀνόμημα, ὅτι τὸ περὶ σεον Ἀρσαβέρ τῆς
ἀδελφῆς, οὐκ ἔφθιεν μετὰ πορνιδίων, καὶ ἡ 10
ὄργανον τῶν ἀνομιῶν σου, ὁ Παρανομώματος Βασιλεὺς
μετέβαλεν εἰς μονίαν. φησὶ δὲ ὁ Μάγιστος Συμεὼν,
ὅτι ἡ Θεοδώρα ὑπερὶν ἐτύφλωσε τὸν Ἰωανῆν. ἀλλὰ
πρὶν ἢ γινέσθαι πλὴν Σύνοδον ὁ μέγας Ἀσκητὴς Ἰωαν-
νῆς ὁ εἰς τὸν βαλὸν τῆς Πράξης, καὶ ὁ ἅγιος Ἀρ- 15
σάκιος ὁ εἰς τὸν Ὀλυμπον ἐξ ὀπκαλύψεως ἀπῆλ-
θον εἰς τὸν πύργον τῆς Νικομηδείας, καὶ ἔειπεν τὸν
Ἀσκητὴν Βεσάϊαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὁρίζει ὁ Θεὸς
ἵνα πορεύωμεν καὶ εὐρωμεν πλὴν Βασίλισσαν καὶ τὸν
Πατριάρχην Μεθόδιον, καὶ σήσωμεν πλὴν ὁρθοδοξί- 20
αν καὶ πλὴν αἰσθλήσιν τῶν ἀγίων Εἰκόνων, ὅτι ἔ-
παυσαν εἰς ἔχθροι τῶ Θεοῦ, ἔπαυσεν ἡ Εἰκονομαχία,
καὶ διὰ τῆς νῦν ἔσται εἰρήνη καὶ εὐσέβεια. ἔτι εἰς
σωσεφώνησαν καὶ ἔδραμον εἰς τὴν βασιλεύσαν, καὶ
ἐνέτυχον τῇ Πατριαρχίᾳ καὶ τῇ Βασιλείᾳ. 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινὸς πόλει Συνόδου ὑπὲρ τῆς αἰσθηλώσεως τῶν Εἰκόνων, καὶ ἀναθεματισμῶν τῶν
Εἰκονομάχων, ὅν οἱ καὶ περὶ τῆς ἀρρέτιν σημείῳ συγγνώμης Θεοφίλῃ. διὰ δεικνύει τῶν πατέρων, καὶ 30
τῆς μετὰ Εἰκόνων γυναικὸς λιτανείας.

Ἐγίνετο γὰρ Σύνοδος εἰς τὴν Κωνσταντινὸς πόλιν καὶ
τῶν Εἰκονομάχων, καὶ εἰς αὐτῇ συνήχθησαν ὅμας
Ἀρχιερεῖς, Ἀσκηταὶ καὶ Μοναχοί, καὶ ἐν αὐτοῖς ἦσαν
καὶ οἱ ἀδελφοὶ Θεοφάνης καὶ Θεόδωρος καὶ ἄλλοι
Θεοφῶροι πατέρες καὶ ἐκείνοι, ὡς ὁ Θεοφάνης ὁ
Σύγκριτος καὶ Ἡγούμενος, αἵτινες ἀναθεμάτισαν τὰς
τῶν Εἰκονομαχίαν πρεσβύτας καὶ κυρώσαντας,
εἴτε Βασιλεῖς εἴτε Ἀρχιερεῖς ἦσαν. ἐφάνησαν ἔν οἱ
Σταδίῳ τῆς ἁγίας Θεοδώρας αἱ μαρτυραὶ καὶ ἀκόλα-
σαι ὑπερασπισαὶ τῆς ὁρθοδοξίας, περὶ ὧν ἐβε-
βαιώθη τὸ ψαλμικόν, οἱ σπέρντες ὡς θάκρυον, ἐν
ἀγαλλίασει θερύσιν. ὁ δὲ ἅγιος Μεθόδιος κατὰ πλὴν
ὑποθήκῃ τῆς ὁσίας Ἰωαννικῆς (σημείωσαι κατὰ πα-
πιστῶν πᾶς Μοναχὸς Πατριάρχῃ διδάσκει καὶ ἐ-
σηγεῖται) ἔγραψε τὰ ὀνόματα πάντων τῶν Εἰκο-
νομάχων Βασιλέων καὶ αὐτὸν προσέειπε τῷ Θεοφίλῃ,
ὅπερ, ὡς ἔδειται, γυναικὸς νηστίας καὶ δεικνύει καὶ
πλὴν πρῶτον ὅλῳ ἐβδόμαδα τῆς μεγάλης Τεσσαρα-
κωστῆς, εὐρέθη ἐξηλαμμένων ὑπὸ πλὴν ἁγίας τράπε-
ζαν. καὶ ὡς γέγονε τὸ θαῦμα, ἐξῆλθον ἡ Βασίλι-
σσα μετὰ τῆς ἁγίας αὐτῆς τῆ μικρῆς Βασιλέως, βασι-
λεύσα τὰς ἁγίας Εἰκόνας, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ Πα-
τριαρχεῖον καὶ ἐλατρεγγήθησαν, καὶ ἐξ ἐκείνης ἐκρά- 5

τησαν ἡ ἐορτὴ τῆς ὁρθοδοξίας, ἵνα ἐν αὐτῇ ἀνα-
θεματίζωμεν τὰς Αἰρετικὰς, καὶ μακαρίζωμεν τὰς
ὁρθοδόξους. προσεκλήσατο εἰς πλὴν τράπεζαν ἡ Βα- 35
σίλισσα τὸν Πατριάρχῃν, καὶ τὰς συνδρεσκόντας
πατέρας, καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς τὰς γράφους,
καὶ ἰδὼσα ἡ Θεοδώρα, ἐθαύμασε καὶ ὑπερεπαίνα
πλὴν ὑπομενὴν αὐτῶν. ἐγένετο δὲ ὁ Θεοφάνης Ἐπί-
σκοπος Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, καὶ συνέ- 40
θετο σὺν Καϊνῶν εἰς πλὴν αἰσθηλώσιν τῶν ἀγίων Εἰ-
κόνων, καθὼς καὶ ὁ σταδίτης Θεόδωρος ἄλλον Κα-
νὼνα εἰς τὸν ὁρθόν, ἦγεν εἰς πλὴν πρῶτην Κυριακὴν
τῆς ἁγίας Τεσσαρακωστῆς, ἥτις ἐστὶ τῆς ὁρθοδοξίας. ἔφη-
ται δὲ οὐκ ἄντι ἀρχαιοτάτῃ βιβλίῳ ἀνώνυμον τινὸς ἔτι 45
λέγοντες, ὅτι ἡ Θεοδώρα ἐμήνυσεν τῷ ἁγιωτάτῳ Μεθο-
δίῳ συμμαρτυρεῖν πάντα ἀνθρώπον ὁρθόδοξον ἀπὸ τοῦ Μη-
τροπολίτην, Ἀρχιεπισκόπων, Ἐπισκόπων, Ἡγούμων,
Κληρικῶν, Μοναχῶν καὶ κοσμικῶν, καὶ ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς πλὴν
ἁγίαν Σοφίαν μετὰ Σταυρῶν καὶ Εἰκόνων τῇ πρῶτῃ Κυρι- 50
ακῇ τῶν νηστῶν, καὶ μυριαρίθμῃ πληθὺς σωελεθόντος,
ἐπὶ γίνονται καὶ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρα καὶ πᾶσαι
Σύγκλητοι, ἕκαστος τῶν μετὰ λαμπάδος, καὶ
ἐνωθίτες τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ, ἐξῆλθον λιτα-
νοῦντες διὰ τῆς ἁγίας Οὐσίας ἐλθεῖν μετὰ τῶν ἀγίων

Εἰκότων καὶ τῆ τιμῇ Σταυρῶ, καὶ τῆ ἀγίῃ Εὐαγγελίῃ, καὶ κατέβησαν μέλει τῶν βασιλικῶν πυλῶν τῶν λεγομένων Καναρίων, οὗτα δ' ἔχουσιν ἐκτενῶς γυνομένης, καὶ κραζόντων πάντων τ', Κύριε ἡλέησον, ὑπέσρεψαν καὶ ἐγένετο Λειτουργία, καὶ ἐθεάσασαν ἵνα ἐορτάζηται καὶ ἔτος. λέγει δὲ ὁ

Κερχαλάτης ὅτι ἡτοιώθη συνέλευσις ἐγένετο καὶ ἔτος εἰς τὸν Ναὸν τῆς Βλαχέρας, ὅθι ἀνήγοντο μετὰ λαμπάδων εἰς πλὴν ἀγίαν Σοφίαν, καὶ ἀπεθεματίζοντο οἱ Εἰκονομάχοι, οὗτα δ' ὀφθαλμίας γυνομένης, ἐκάθην ὁ Βασιλεὺς, εἰς δὲ τῶν ἄλλων ἐν οἷς ἐξεφωνεῖτο τὸ, Ἀιώνια ἡμνήμη, ἵστατο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

10 Ἀνθυποφορὰ Λατίνων, ὡς μετανοήσας τὸν Θεόφιλον τελευτήσας λιγόντων, καὶ αἰαρίσας αὐτῆς ὑπὸ ἀξιολόγων ἰσορικών, καὶ ὑπὸ τῆ Πορφυρογενήτης.

Σημείωσαι, ὅτι ὁ Θεόφιλος Εἰκονοκλάτης ὢν, καὶ διώκτης τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τύραννος τῶν ἀγίων, καὶ
15 οὗ τῆτοις ὑποθαυῶν, εἰ ἦν εἰς τὸ Καθαρτήριο, ἰδὲ καθαρίζονται καὶ οἱ θανασίμως ἡμαρτηκότες, καὶ ἔμνοιο οἱ μετανοήσαντες καὶ ἱκανοποιίας θεοίδηροι. εἰ δὲ καὶ ἦν εἰς τὸν αἶδω, ἰδὲ καὶ ἡ γνώμη τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὅτι καὶ παρὰ τῆς κοινῆς κρίσεως ἐλόλθευονται ὅτι τῶ
20 αἶδω τινὲς διὰ τῶν εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μάλιστ' ἀκατέτοιποι. Ἀλλὰ παρὰ ταῦτα ἀνθυποφύεσθαι οἱ Καθαρτηριῶται, ἦγον οἱ Ῥωμαῖοι καὶ λέγουσιν, ὅτι καὶ ἰσχυροὶ αὐτῶν ἡ τῶν ἀγίων ἀνδρῶν ἐκείνων δέησις, καὶ ἡ τῆς Βασιλείας σκεδὴ ὑπὲρ Θεοφίλου,
25 εἰ μὴ ἐκείνου πρῶτον ὡμολόγησε τὸ αἰεὶ πᾶσι, καλὸν εἶναι φήσας τὰς ἀγίας Εἰκόνας τιμᾶσαι καὶ σέβειν, ἦν γὰρ ἐνάρκτος ὁ αὐτὸς σφόδρα, διὰ δὲ τὸ νοσεῖν πλὴν τῶν Εἰκονομάχων Ἀίρεσιν, ὡς ἡ καὶ αὐτῶν ἰσορία δηλοῖ, τὸ σῶμα αὐτῶν ὑπερλίαν ἡνέ-
30 ηκε, ὥστε τὰ ἔγκειται αὐτῶν φάνεσθαι, ἔτα καὶ ἔργῳ δείξας πλὴν τῶν σεβασμίων Εἰκόνων προσκυνοῦσιν ἀγίαν, ὡς ἐπελάβετο ἐγκολπίῃ τινὸς τῶν παρεσῶτων, εὐλαβῶς κατεφίλει, καὶ μετ' ὀλίγον ἀρπαγὰς παρὰ τὴν ἐκείνου διηρωτήρια κατεβρίφη, ὑπὲρ
35 ἑδεύσεων ὁκτενῶν γυνομένην ὡς τῶν Θεοφόρων καὶ ἀγίων ἐκείνων ἀνδρῶν καὶ αὐτῆς τῆς Βασιλείας, συγνώμη αὐτῶν δέδοται. Ἡμεῖς ὅμως ὑποκρινόμενοι λέγομεν, ὅτι ἔμνον κομιδῇ μάταιον, ἀλλὰ καὶ ἀνόητον τὸ πιστεύειν ἡμᾶς τῶν λέγοντι ταῦτα Γουναδίω
40 τῶν πεπλασμένων, καὶ ἀποδέχεσθαι αὐτὸν μάρτυρα ὡς τοῖς τοιάτοις μεγάλαις πράγμασι, πτωπώντας τοσάυτας ἀξιολόγους ἰσορικούς, ὡς τινὲς μὲν μαρτυροῦσιν, ὅτι αἰσχροῦς ἀπέθανον ὁ Θεόφιλος, τινὲς δὲ, ὅτι παρηγγήκει κατὰ τῶν Εἰκόνων καὶ ὑπὲρ

τῶ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ, καὶ πάντες λέγουσι, ὅτι ἀμετανόητος τέθνηκεν, καὶ ἀσαγέδῳ πρῶτον ὁ Ζωνναρῶς, ὅστις λέγει, τότε ἀξιώσας μὴ ὡς χωρῆσαι ἀνασηλωθῆναι Εἰκόνας, μήτε τὸν Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ τῆς Ἐκκλησίας ἐκδιωχθῆναι. δούτερον, Μιχαὴλ ὁ Γλυκῆς λέγει, Ἀλλὰ καὶ τελευτῶν ὁ Θεόφιλος παρηγγεῖλε μήτε τὰς ἀγίας Εἰκόνας ἀνασηλωθῆναι, μήτε τὸν Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ τὴν Γόητα καθελεῖν. τρίτον, ὁ Γεώργιος Μοναχὸς λέγει, Τῶ Βασιλεῖς δυσουτερίας νόσῳ πλὴν ψυχῶν κακῶς ἀποβρίξαντες. τέταρτον, Συμεὼν ὁ Μάγιστος φησὶν (ὁ Θεόφιλος) τὸ πνῆμα αὐτῶ κακῶς καὶ ὀδυνηρῶς ἀπέβριξε. πέμπτον, Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς ὁ Πορφυρογενήτης φησὶ, Κατὰ πλὴν ἐκείνου τῶ Ἰωαννῆς Μηνὸς τὸν βίον μετήλλαξε, πολλὰ τὰς τῆς ὁρθοδόξου πίστεως περιεχομένης παρ' ὅλον αὐτῶ τὸν βίον μυσταπόμην, ἐλέγει δὲ ὅτι μετενόησεν. ὅσων, ἔσω ὁ Ἰωάννης λέγων, Θεοφίλου κακῶς καὶ ἀθλίως πλὴν ψυχῶν ἀποβρίξαντος. ἔβδελον εἰσαγαγέτω ὁ Κερχηνὸς λέγων, Κατασρέψαντος αὐτῶ Θεοφίλου πλὴν ψυχῆν. ταῦτα συμφώνως οἱ πλὴν ἰσορικών ἀξιολογοῦν, ὡς ὡς ἀβλέποντες οἱ Λατῖνοι, προσφέρουσιν εἰς μαρτυρίαν τὸν Φεδογουανάδιον καὶ τὸν ὑπὸ αὐτῶ ἀπακηθούτα Τζιναρῶν καὶ ἄλλους τινὰς, ὡς ποιῶσι καὶ περὶ τῶ Καθαρτηρίου πυλῶν, τῶν μὲν πατέρων τὰς μαρτυρίας παρορῶντες, τινὰς δὲ καὶ ὡς ἀγράφοντες, ὅτι δὲ τὰ σοφίσματα καὶ τινῶν ἀνθρωπίνων μαρτυρίας καταπνεύουσι, ὡς ποιῶσι καὶ περὶ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ψυχῆς τῶ Τραῦνῶ καὶ τῶ αἶδω, περὶ ὧν εὐδοκῆτος, ἐν ἄλλοις ἐρῶμεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων Νικηφόρου τῶ Πατριάρχῃ καὶ Θεοδώρῳ τῶ Στεδίτῃ, καὶ καταχώσεως τῶν σωματίων Κορνηνίου καὶ Ἰωάννῃ.

5 Ἐδείχθη πολλὰ ὁ Πατριάρχης Μεθόδιος, ἵνα γένηται ἡ ἀνακομιδὴ τῶ Πατριάρχῃ Νικηφόρῳ, καὶ συγκατέδωκεν εἰς πλὴν αἴτησιν αὐτῶ ἡ Δούξα Θεοδώρα, καὶ ἀπεκομίσθη τὸ ἅγιον λείψανον, καὶ προσέτι ἐκείνῳ τῶ Στεδίτῃ Θεοδώρῳ ὑπὸ τῶ τότε τῆς

ἐξορίας. καὶ ἦν θαυμαστὸν κατὰ ἀλήθειαν καὶ εἰς τὸν πατρὸς μιᾶς γυναικὸς αὐθῆσαι τόσον πλὴν αἰρήνην καὶ πλὴν εὐσεβείας ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ τῶ ζήλῳ αὐτῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ Μιχαὴλ ζηλωτὴς ὢν, ὡς φαίνεται ὅτι πολλῶν, καὶ ὡς ἰσορῶ ὁ Μοναχὸς Γεώργιος καὶ Λέων ὁ

Γραμμα-

ὁ Γερμαντικός, ἔσπευε καὶ ἐξέβαλε τὴν τὰ φε τὴν ἵπποδρόμῳ, καὶ ἐξέβάδισεν αὐτὸς, καὶ ὁ Κοπρώτιμον, ὃν εὗρεν ἄλυτον, ἴσως ὡς ἀφωρισμένον, καὶ τὴν Πατριάρχην Ἰωάννην, καὶ ἔφερον αὐτὰς

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Βυζαντινῶν Βυζαντινῶν, καὶ τῶν αὐτῶν τῶν Χριστιανισμῶ αὐτῶν τε καὶ τῶν Βυζαντινῶν

Ὁ Βόγας τῶν Βυζαντινῶν ὁ Αὐθούτης ὡς ἔμαθον ὅτι ὁ Θεόφιλος ἐπαύτησε, καὶ κυβερνᾷ τὴν βασιλείαν ἡσύχως αὐτῷ μετὰ παιδία μικρὰ, ὑψώθη, καὶ ἔσπευε ἀποκρισάμενος ὅτι ἐκ ἑστὶ βέλτερον ἔχει πλὴν ἀγάπῃ καὶ πλὴν συμφωνίας, μέλλον βέλτερος ἐλθεῖν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ἀλλὰ ἡ Βασίλισσα εὐκρινῶς τοῖς ἀποκρισάμενοι αὐτῷ ἀπεκρίθη, λέγουσα, Εἰ ὁ Αὐθούτης ὑμῶν νικηθῆσεται ὑπὸ μιᾶς γυναικὸς, ὡς τρεπὴ μεγάλη καὶ κατηγορία αὐτῷ ἔσεται, αἰδῶν νικῆσαι αὐτὴν γυναῖκα, ἔδειξεν ὡς τρεπὴ ἔτι κατηγορία μὲν ἔσται. καὶ ταῦτα ὁ Βόγας ἀκούσας, ἐβρόνχισεν. Ἦνα δέ τινα Θεοδόσιον ὑπεργόλῳ καφάρῳ αἰχμαλωτιζέντων πρὸ πολεμῶν Βυζαντινῶν, ἡ Θεοδώρα δὲ τῶν ὀνημάτων ἐμήνυσε τῷ Βογάρῳ αὐτὸν εἶρεν, καὶ αὐτὴ δώσει τὸ ἀντίλυτρον αὐτῷ. ὁ δὲ ἀντεζήτησε πλὴν ἀδελφῶν αὐτῶν ἔσται δάλην καὶ ἀριστοκράτην εἰς τὴν βασιλείαν, ἥτις καὶ γράμματα ἔμαθε, καὶ πλὴν ὁσέβησαν ἐδιδάχθη, καὶ γέγονε καὶ ἐναρέτω ζωῆς. ἐπαμειβόμενος δὲ εἰς τὸν ἀδελφὸν, ἔσπευε αὐτῷ τῷ Βογάρῳ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ ἀσέβηματα, ἧν δὲ καὶ ὑπὸ τῷ Θεοδότῳ κατηγορηθεὶς ὁ Βόγας ἰκανῶς, ἐσιμῆθη δὲ καὶ πᾶσι μεγάλη εἰς τὴν Βυζαντινῶν, καὶ ἐπαυθὴ ἔκκρεσε τὸ θάυμα τῶν ποτε ἀρτῶν, ὑπερέβη, ὅτι ἐὰν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς αὐτὰς χορτάσῃ, πάντας αὐτὰς ἐα

πιδιῆναι, καὶ ὡς τῷ θάματι, ἐγένισεν ὁ τόπος δὲ σίτη, καὶ ἐχορτάσθησαν ὅσοι τῶν ὀσπρίων καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων, καὶ ἐδόξασαν τὴν Χρυσὴν, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Αὐθούτης ὁ Βόγας, καὶ μετὰ τὸν Μιχαήλ, καὶ ὁ λαὸς ὁμοίως ἐχρησάμενος. ἔκτισε δὲ καὶ Ἐκκλησίαν, καὶ ἐζωγράφησεν αὐτῷ Ῥώμῃς τὴν μοναχὸς Μεθόδιος τῶνομα, ὃς καὶ ἐν ταῖς ἀλλοῖς 15 ἱστορίαις, ἱστορήσει καὶ πλὴν ἐδότερον παρυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ὡς αἰδῶ τὴν Παράδεισον καὶ πλὴν κέλευσιν ὁ Βόγας, ὁ μετὰ τὸν Μιχαήλ, ἐφοβήθη τὸν Θεόν, καὶ ἐσερεύθη μᾶλλον εἰς τὴν Χριστιανισμῶν. λέγει δὲ Συμεὼν ὁ Μάγιστος, ὅτι τῷ Μιχαήλ πο- 20 λεμῶντος τὸν Βόγαριν, ἐγένετο ὁ Βόγας Χριστιανός, καὶ ὅτι ἐπαμειβόμενος αὐτῷ τῷ Βογάρῳ εἰς Βυζαντινῶν, ὁκείως δὲ ἔχω σταυρὸν εἰς τὸν κόλπον ἐνέκει αὐτὸς, εἴτα φανερώς κατήχε, ἐβάπτιζε, καὶ ἔτις δὲ 25 μικρῶν σπινθήρων ὡς χερσὶ ἐγένετο τοῖς τοῖς μέγα κατόρθωμα. ὁ δὲ Παφλαγῶν εἰς τὸν βίον τῷ ἀγίῳ Ἰγνατίῳ λέγει, ὅτι ποῖα ταλαιπωρήματα ὁ βαρβαρὸς, τῷ Βασιλέως δεξιμῶν, ἐχρησάμενος. ὁ δὲ Θεοφάνης φησὶν, ἵνα κίνησιν εἶχε ὁ Βασιλεὺς κατὰ Βυζαντινῶν, λιμῶν τρυχωρῶν, ἡττήσαντο Χρι- 30 στιανοὶ γυνεῶν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ὑποτάσσονται, καὶ ὁ Βασιλεὺς Μιχαήλ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Βυζαντινῶν βαπτίσας, ἐπέθηκεν αὐτῷ τὸ ὄνομα αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Πῶς, καὶ πότε ἐγένοντο αἱ Πάπαι κύριοι πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν, καὶ πότε ἤρξαντο ἀλλάσσειν τὰ δόγματα αὐτῶν, καὶ πῶς αἱ Βασιλεῖς καὶ Ῥῆγες ἐπὶ πᾶσι αὐτοῖς, καὶ πῶς ἐγένοντο Πάπαι σιμωνιακοί.

Ἀπὸ τῆς ἐλθούσης καὶ εἰς τὰ συμβάντα εἰς τὴν Ῥώμην. Στέφανος ὁ δούτερος ἐνοχλήματος ὑπὸ Αἰσέλφου Ῥηγὸς Λογγιβάρδου, ἀνέρχεται εἰς Πίπινον Ῥῆγα Φραγκίας, ὃς τῇ συνεργίᾳ κατεπολέμησε τὸν Λογγιβάρδον τῶν Λῆσέλφου ὁ Πάπας Στέφανος, καὶ δὴ ὑπὸ δόλοπληξίας θανόντος τῷ Αἰσέλφῳ, ὁ Πάπας ἔλαβε τὰς ῥέγας αὐτῶν, καὶ ἐκλαπόντων καὶ τῶν Ἐξάρχων Κωνσταντινουπόλεως δὲ τὸν Ἰταλίαν, οἵτινες ἔμειναν ἔτη οἷον ἐβδομήκοντα, ἔλαβον ὁ Πάπας τὰς τόπας τῶν Ῥωμαίων ὅσας ἐδουλήθη εἰς Ἰταλίαν. Ἀδελφάντ δὲ τῷ πρώτῳ μαχο- 45 ῶν Δεξιδέριον Ῥηγὶ Λογγιβάρδου, ὁ Δεξιδέριος

ἐμήνυσε αὐτῷ ἀναγιώσκειν τὰς βίβλους καὶ ἡσυχάζει ὡς Μοναχός, ὁ δὲ Πάπας διεθείς Κορύν 45 Ῥηγὸς Φραγκίας, ἔσπευε στρατεύματα καὶ οἰκιστοὺς τὸν Δεξιδέριον καὶ τὴν γαμβρὸν αὐτῶν, ὅσοι βιασθῆς ὁ Δεξιδέριος ἀφῆκε τακτῶς τῷ Πάπῳ, καὶ ἀφίερσε καὶ ὅσα τῶν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης. ἀπελθὼν δὲ ὁ Κάργλ εἰς Ῥώμην, ἐβεβαίωσε ἔχει 50 τὸν Πάπαν ὅσα εἶχε ἡ Ἐκκλησία Ῥώμης εἰς τὴν ἔκκλειαν αὐτῆς. Στέφανος δὲ ἐτέταρτος φυγαδίσκει ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἐρημῶν Καμπύλῳ, καὶ ἀπέρχεται εἰς Φραντζάν, ἐπὶ πᾶσι δὲ αὐτῷ ὁ Ῥῆξ Λοδοβίκος, ὃς μὲν καὶ ἐφίλησεν αὐτὸς τὰς πόδας, 55 μάλιστα

μάλιστα δὲ ἐτίμησεν αὐτὸν ὅτι ὀνομάζετο ἁγίῳ·
 ἐπειδὴ ἦν βίᾳ καλῇ, τῷ δὲ μετ' ἐκείνου Παρχάλη
 παρβλυσίως χωρὶς γνώμης τῷ Λοδοβίκῳ, ὁ Λο-
 δοβίκος ἐγγράψεν αὐτὸν κληρὸν, ὅτι θέον ἐστὶ φυ-
 5 λῆσθαι τὰ ὅρια καὶ μὴ ἀθετεῖσθαι τὰς συνθήκας,
 καὶ λοιπὸν χωρὶς ἀδήσεως τῷ Αυτοκράτορι Πάπαν
 ῥηκέτι γίνεσθαι, ὅτι ἀκολουθεῖ παυδία ἀσύγνω-
 στος. ἔλαβε δὲ ὁ Λοδοβίκῳ ὑπὸ τῷ Πάπᾳ ὅσα
 παρηρῆσαν κἄστρα, καὶ μόνον ἀφῆκε ἔχειν ἃ εἶχε
 10 αὐτὸς, τοιούτῃ πρώτῃ ἐγώνησεν ἡ ἐξέσις τῷ
 Λέοντι. ὅπως ἐστὶ ὁ Παρχάλης παρὸς ἐγγράφει Θεό-
 δωρος ὁ Στραδίτης. ὅπῃ δὲ τῷ μετ' ἐκείνου Εὐγνώμῳ
 φασὶν οἱ Λατῖνοι, ὅτι Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς ἔστειλεν
 εἰς Λοδοβίκον καὶ ἡρώτα, ὅποιον γνώμῳ ἔχει πε-
 15 ρὶ τῶν Εἰκότων, ὁ δὲ ἔστειλε τὰς πρέσβεις εἰς τὸν Πά-
 παν εἰπὼν, ὅτι ἐκείνῃ ἐστὶν ἴδιον κεῖναι τὰς Ἐκ-
 κλησίας. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ὁ Τραυλὸς εἶχε πολλὰς
 διδασκαλίας ὡς πᾶσι Λατῖνῳ καὶ ἁγίῳ, οἱ καὶ ἐδί-
 δασκον αὐτὸν καὶ ἡλεγχον, καὶ σὺν ἡκύναν αὐτῶν,
 20 ὡς ὅν οὐδὲν ὅλος εἰς πᾶσι Εἰκονομαχίαν, καὶ Λοδο-
 βίκον ἐρωτῆσαι, ἐστὶ πλάσμα. ὅτι δὲ ὁ μόνος ὁ Ῥώ-
 μης, ἀλλὰ κοινῶς ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς ἡμερὴν ἀνάγκης
 καὶ Πατριάρχης καὶ ἀπλῶς Ἡπίσκοπος κεῖναι καὶ
 ἐλέγχει καὶ ἐπιτιμᾷ περὶ πίστεως, ἡρηται πολ-
 25 λάκις, εἰμή περ καὶ ἄπο τίς, ὅτι ὁ Τραυλὸς ἡκύναν
 ὅτι οὐκ εἶναι αἱρεῖται τῆς φράντζας ἡθροισαν Σωό-
 δον κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκότων, ὡς ἔρηται ἀνωτέρω,
 καὶ ἡθέλησε βεβαιωθῆναι εἶναι εἰς τοιούτοις ὡς ἡκύν-
 σε, καὶ Ἀρσένῳ ἔστειλεν ἐρωτῶν, καὶ ἴδαι ἀνωτέρω κε-
 30 φάλαιον ὁμοῦ. Γρηγόριῳ ὁ τέταρτος ἐκ ἡδέ-
 λησε μόνῃ τῇ ψήφῳ τῶν κληρικῶν τὸ παλαιόν, ὡς
 ἔβριβώμεν αὐτὸ ὁρῆξ. Λοδοβίκος. ὅπως ἡθροισε
 Σωόδον, καὶ ἐπόμην τῆς ἐσθόμενης Οἰκουμενικῆς
 τῇ δεκάτῳ οὐκῶ Κανόνι, ἐκώλυσε καὶ αὐτὸς συνο-
 35 δικῶς ἵνα μὴ οἱ ὀκκλησιαστικαὶ Ἡπίσκοποι καὶ οἱ λοι-
 ποὶ Φορῶσι χρυσῶ καὶ μεταξὺν ἱμάτια. ὁ δὲ ῥηται
 ὁ Πλάτυνας εἰς πᾶσι ζώῳ Βουδίκτῳ τῷ τέταρτῳ, λέ-
 γων ὅτι οἱ Πάπαι μετέβαλον πᾶσι αὐστηρότητα εἰς ἀ-
 40 κολασίαν, καὶ χωρὶς τῶν ἔχον τὰς ἐμποδίζοντας
 ὡφθῆσαν Θηρία καὶ τέρατα, ἀσχερῶς καὶ σιωπῶν-
 τῶς μισῶναι Πάπαι, ὅθον καὶ μάλλον ἐταπείνωσαν
 τὸν Θρόνον τῆς Ῥώμης, ἢ ὑψώσαν, καὶ Ἀπὸ ταῦτα
 Κλήμης ὁ δῶτερος σιωπῶντῶς διετάξατο, χωρὶς τῆς
 γνώμης τῶν Βασιλέων τῆς Δύσεως μηκέτι γίνεσθαι
 45 Πάπαι, καθότι μόνον οἱ κληρικοί καὶ ἐπίσκοποι δυ-
 νόμει χρημάτων ἐλάμβανον τὸ παλαιόν, ἀρπάζον-
 τες τὸν Θρόνον σιωπῶντῶς. ἐφαρμάκονσαν ὅμως
 τὸν τίμιον καὶ ὅσιον Πάπαν αἱ Ῥώμῃνοι, ὅτι ἐγύγε-
 το Πάπας χωρὶς τῆς θελήματός αὐτῶν. ἄλλοι δὲ λέ-

γουσιν, ὅτι αὐτὸν ἐφαρμάκονσε Στέφανος ὁ Ἀλδο-
 χος αὐτῶν, ὁ κληθεὶς Δάμασος δῶτερος, ὅστις οὐκ
 ἦν αὐτόχρημα κακίας ἔδος, μετὰ εἰκασιν ἡμέρας
 τῆς χειρουργίας αὐτῶν, ἐδιώχθη τῷ Θρόνῳ. ἀλλὰ
 δὴ καὶ Νικόλαῳ ὁ δῶτερος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
 Σωόδον ἡθροισαν ὡς πᾶσι Λατεράνῳ τῷ μηκέτι
 γίνεσθαι Πάπαν ἢ δὲ ἀργυρῶν, ἢ δὲ ἁλῆς δω-
 ρεῖς ἀνθρωπίνης, ἢ διωκόμεναι λαῶν, ἢ τῷ Στρατῶν,
 ἀλλὰ τῇ κοινῇ ὀκκλησιαστικῇ ψήφῳ. καὶ ὅστις γυνή-
 σεταί Πάπας τῷ λοιπῷ ὡφθῶντως, ἀποστάτης δι-
 καίως ὀνομάζεσθαι, καὶ ἀναθεματίζεσθαι ὡς παρδότης
 καὶ ὡφθῶντως, καὶ πάσῃ ἀνθρωπίνῃ βεηθείᾳ ἐξο-
 στρακίζεσθαι τῷ Θρόνῳ. καὶ σημείωσαι, ὅτι εἰ μετὰ
 πᾶσι Σωόδον ταύτῃ Πάπαι ὑπόκεινται τῷ ἀναθέ-
 ματι ταύτης, ὅσοι δηλαδὴ ὡφθῶντως γίνονται.
 ῥητέον καὶ τῷ, ὅτι τὸν Πάπαν Σέργιον δῶτερον λε-
 γόμενον, Ἀπὸ τῶν καλεσθῶν Χοιρῶν, ψηφισά-
 μενοι αὐτὸν, ὠνόμασαν Σέργιον, βασιλεύοντος Θεο-
 φίλου, καὶ ἐν τῷ οὐκ ἐγύγετο ἀρχὴ ὡφθῶντως πᾶσι
 ὀνόματι τῶν Παπῶν. ὅπῃ Σέργιος δὲ τῷ τῷ ὁ Λοδο-
 βίκῳ ὁ ἐγγονος τῷ μεγάλῳ Λοδοβίκῳ καὶ ὑπὸ τῷ
 Λοταρίῳ ἦλθεν εἰς Ῥώμην ἀπεσταλμένος. ὑπὸ τῷ
 πατρὶ αὐτῶν, ὁ ὑπὸ πρὸς ἡγήνησεν ὁ ἴδιος Πάπας, ὡς
 παρδότης ὁ Βιταλιανὸς τὸν Αυτοκράτορα Κωνσταν-
 τῖνον, ἀλλ' ἔστειλε κληρὸν εἰς ὑπὸ αὐτὸν, ὁ δὲ Σέργιος παρδ-
 50 πῆνησεν αὐτὸν εἰς πᾶσι σκάλαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ
 ἐφίλησε δὲ τὰς πόδας αὐτῶν ὁ Λοδοβίκος, ἀλλὰ ἡσπά-
 σθησαν μόνον ἀδελφικῶς. Σὺ δὲ σημείωσαι, ὅτι
 ὁ Πάπας Ἰωάννης ἐγονάτισε δεόμενον ὡφθῶντως
 Βασιλέως Ἰεζίνῳ τῷ Θρακῶς, τὸν δὲ Κωνσταντῖνον
 παρδότης ἔξω τῆς Ῥώμης ὁ Βιταλιανὸς, τῷ τῷ δὲ
 παρδότης ὡφθῶντως εἰς πᾶσι σκάλαν τῆς Ἐκκλησίας ὁ Σέρ-
 γιος. ὕστερον δὲ, ἐπεὶ ἔβαλον εἰς μάχην τὰς Βα-
 σιλεῖς καὶ Ῥήγας καὶ Αὐτοκράτας Λατῖνους καὶ Δύ-
 σεως οἱ Ἡπίσκοποι Ῥώμης, γανύμενοι ὡς ὁ Κρόνος
 εἰς πᾶσι χύσιν τῷ ἀνθρωπίνῳ αἵματι, κατισκόφισαν
 ἵνα ἀσπάζονται οἱ Βασιλεῖς τὸν πόδα αὐτῶν. ἀλλὰ
 τῷ μὴ Κρόνος τὰς ἀνθρωπίνους αἱματεκχυσίας ἐκώ-
 55 λυσεν ὁ Σουρακῆσι Γέλων, νικήσας τὰς Ἀφρικα-
 νῶν (ὡς οἱ ἐτελεῖτο τὸ μῦθος) καὶ ἐρηνώων μετ' ἐκεί-
 νων. τῷ δὲ τὸ ἀσεβέστατον ἔργον τίς ἀνθρωπίνῳ ἀρε-
 κωλύσεν αὐτῶν; Ναί, τὸ αἰεὶ θελήσει τὴν φιλίαν
 τὰς πόδας τῶν Ἡπισκόπων, ἔσω, ἀλλ' εἶναι δόγμα,
 καὶ καταφρονεῖσθαι τὰς χειρὰς κυρτὰς τὰς Χερσιν τὰς
 Βασιλεῖς φιλῶν τὰς πόδας τῶν Ῥώμης, παρδότης τῷ ἀπ-
 60 δὲ εἶναι, καὶ πάσης ἀνομίας ἐπέκεινται εἶναι, ἐπειδὴ
 τῷ ἐγύγετο τὸ αὐτῶν, καθότι τίθεται ὁ τίμιος
 Στρωρὸς, φῶς, εἰς πᾶσι κατῆσαν τῷ Πάπᾳ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Β'.

Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς γυναικὸς Πάπα Ρώμης, καὶ τῆς αἰτίας ὅτι τῇ λιτανείᾳ, καὶ τελευτήσας ἐκεί. 5

Τῷ ἔτει ὀκτακοσιοσὺ τέσσαρακςὺ ἐβδόμῳ ἐγένετο Πάπας ὁ πανόφθαλμος Λέων ὁ τέταρτος, καὶ κοιμηθεὶς αὐτῷ τῷ ἔτει ὀκτακοσιοσὺ πρῶτος τρεῖς, ἐγένετο Πάπας Ἰωάννης, ἐγνωσθεὶς ὅτι ἦν γυνή. ἔμαθε δὲ γράμματα εἰς τὰς Ἀθήνας καθὼς ἰσορῶσι πολλοί. ἐλθὼσα δὲ εἰς Ρώμην καὶ διδάσκουσα μετ' ἐβδωλῆται τὰς Ἐπισήμας, ψαφίζετο μετὰ τὸν Λέοντα εἰς τὸν θρόνον τῷ Πέτρῳ. ἐγκαταρθεῖσα δὲ ὑπὸ τινὶ δέλῳ αὐτῆς, καὶ ἔχουσα αἰσγυρὴν παραγκυέσθαι μετὰ λιτανείας εἰς τὸν Ναὸν ὅν Λατερανὴν, ἀναμίσεν τῷ Θεῷ τὰ λεγομένα Κολοσσά εἰς τὸν Ναὸν τῷ ἀγίῳ κλήρῳ ὡς δόνασα, ἐτελεύτησε αὐτῇ τὸ Θεῶν, ἐπαυλὴν ἐγέννησε τὸ βρέφος παραγκυρὸν. ἔπαυσε δὲ χροῖας οὗ, μῆνας πέντε καὶ ἡμέρας τέσσαρας.

ἐτάφη δὲ ἀτίμως ὅπως καὶ ἐτελεύτησε. λέγουσι δὲ τὸν Διάβολον φανερώσαι αὐτῇ καὶ πόντα παρρησία.

Πάπας πάτερ πατρῶν, δάξον γόνιμα παπίσσης. ὅτι τινες εἶχον ἡ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων φήμη μετέβαλεν. 10 εἰς τὴν αὐτὴν τῷ Ἱεροσολύμων Νεκταρίῳ μεμνημένῳ Πατριάρχῳ.

Πάπας τὸς ἐγκυμονήσας, τίκτει ἔμελλον ὡς θῆλυ, Τύτομα δ' ὦν Ἰωάννης, Ἰωάννα μετεκλήθη. 15 Καὶ γυνὴ σφόδρως γινώσκουσα τὸ παπίδιον θαλάσσης. ὁρῶν δὲ πολλοὶ τῶν παλαιῶν γεγονέναι τὴν καὶ ἀλήθειαν, φέρουσι δὲ οἱ ταῦτα λέγοντες πολλὰ ἰσορῶν μάρτυρας, καὶ πολλὰ περιστατικὰ συμβαίνοντα τὰ δράμα αὐτῆς εἰς τὸ μέσον. 20

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Β'

Ἐνατιότης Βινίᾳ καὶ Βαρωνίᾳ, μὴ ἀπαρξάτω γυναικα Πάπαν Ρώμης λεγόντων, ἀλλ' Ἰωάννῳ τῷ ὀγδοῶν ὡς ἀπλοῖκόν γυναικα κεκληθῆναι. 25

Ἀντιφροσύνη ὁ βίσιος εἰς πᾶν τοιαύτην ἀλήθειαν, φοβόμενος ὅτι ἐστὶ καὶ ἡ ἀλήθεια, ὅτι αὐτὸ τοιαῦτον βεβαιωθῇ καταβάλλεται καὶ ὁκτάτω ἡ ἐξουσία τῷ Πάπᾳ, φησὶν, ὅτι Ἰωάννης ὁ ὀγδοὺς, ὁ μετὰ Ἀδελιανὸν δηλαδὴ τὸν δεύτερον, μὴ ὦν ἀξίος αὐτῆς εἶναι τῷ Κωνσταντινουπόλεως Φωτίῳ, ὡνομάθη γυνή. ὁ δὲ Βαρωνίος, ἄλλος ἔως σοφιστὴς λέγει, ὅτι Ἰωάννης ὁ βαλὼν τὸν Φωτίον εἰς τὸν θρόνον αὐτῷ, ἐποίησεν ἔργον, ὅπερ ἦν φρόνημα τῆς σαρκὸς καὶ ἔχθρα αὐτῷ Θεὸν πσεῖν, ὥς ἡ Ρώμη ἀναξιώτε-

ραν καὶ ἀχρηστοτέρα προσβείαν ὡς ἐκείνη ἢ ἔσπε- 30 λον ὁ Ἰωάννης Φωτίῳ ἀκοῖδον, ἔθου καὶ Διά τῷ ἀπλότῃ καὶ ἀπαλότῃ ὡνομάθη γυνή, ὡς μὴ δυνάμεις ἀντιστῆναι, ὡς καὶ Νικόλαος καὶ Ἀδελιανὸς, 30 τῷ δυνάτῃ Φωτίῳ, αἱ δὲ μεταγενέστεροι ἀγνοοῦντες φήμισαν ὅτι ἐστὶ γυνή. ἐπαινεῖ δὲ ὁ βίσιος τῷ γνώμην τῷ Βαρωνίᾳ εἰς τὰς σημαύσας Ἰωάννη ὀγδοῦ, καὶ ὁποβάλλει τὸν λόγον ὅτι ἦν ποτὲ Πάπας γυνή, ὡς καὶ ὁ ὀνόφελος εἰς τὰς σημαύσας αὐτῆς εἰς τὸν 35 Πλάτινα.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Γ'.

Ἀποδείξις ὅτι πάντων τῶν ἰσορῶν, ὅτι φύσει γυνὴ γέγονε Πάπας Ρώμης μετὰ Λέοντα τὸν τέταρτον. 40

Ὅτι διγυῖνται αἱ ἰσορῶν περὶ τῆς τῷ Ἰωάννῳ ὅς ἦν μετὰ Ἀδελιανὸν τὸν δεύτερον ὅτι ἦν γυνή, ἀλλ' ὅτι ἅπαντες ὁμολογῶσι πεφυκέναι γυναικα Ἰωάννην, ὅς ἦν Διάδοχος Λέοντος τῷ τέταρτῳ, ὃν καὶ διεδέξατο Βενέδικτος ὁ τρίτος, μεθ' ὃν Νικόλαος ὁ πρῶτος, ὁ αὐτὸς Ἀδελιανὸς τῷ δεύτερῳ. ὁ Σαβέλιος ἔννεαδος κεφαλαίῳ. αὐτῷ, βιβλίῳ πρώτῳ, ἐκείνην τῇ γυναικα ἡπερ ἦν Διάδοχος τῷ Λέοντος καλεῖ Ἰωάννην

ἐβδόμον, τὸν δὲ Ἰωάννην, ὅς ἦν Διάδοχος Ἀδελιανῷ τῷ δεύτερῳ μεταταῦτα καλεῖ Ἰωάννην ὀγδοῶν. 45 Θαῦμα ἐστὶ φησὶν ὁ Σιγιβέρτος κατὰ τὸ ὀκτακοσιοσὸν πρῶτον τῷ τέταρτον ἔτος, διηγόμενος περὶ τῆς γυναικὸς Ἰωάννης, ὅτι Ἰωάννης ἔως γυνὴ ἦν, καὶ ἐν μόνῳ φιλῶ σιωπῇ θειῶν, ὅς καὶ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς, καὶ πληρώσας αὐτῇ, ἐγέννησε Πάπας ἀρχαῖα, ὅθου καὶ ἦν μετὰ τῷ Παπῶν ἐκ ἀειθμῶν αὐτῇ. 50

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Δ'.

Ὅτι Διά τὸ τινὰς τῶν παπιστῶν μὴ σιωπεῖν τοῖς Πάπαις τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῳ, σιωπῇ ὅτι τῆς τῷ Διάδοχον Ἀδελιανῷ τῷ δεύτερῳ Ἰωάννῳ ὀγδοῶν λέγεσθαι, τῷ Πλάτῳ αὐτὸν λέγοντος, καὶ περὶ τῆς πρώτης ὀνόματι καὶ τῆς πατρὸς τῆς Πάπας Ἰωάννης, καὶ πᾶς τέθνηκε. 55

Καὶ ἐν τούτῳ σωέβη τὸν Αἰδοχὸν Ἀδελφὸν τῆς
δουτέρας ὡς ἔτιναι λέγεσθαι Ἰωάννη ὁ γδοον,
ὃν ὁ Πλάτυνας ἔνατον καλεῖ. ἡ δὲ διήγησις (ἐπω-
μῳ πάλιν) ὡς σωτόμῳ Ἰωάννῃ ὁ γδοον τῆς Παπί-
5 ως περὶ ἐστὶν αὐτῇ, Γωμήτις ὀνόματι. Γιλβέρτῃ Ἰγ-
υλέζῃ ἀπὸ πατρὸς τῆς λεγομένης Μογυτιανῆς Φρε-
εῖς, προσωποθεῖσα τὸν ἄνδρα, κατέλαβε τὰς Ἀ-
θήνας, καὶ ἐκείθου πρὸς Ῥώμην, ὅπου καὶ λέγεται

ἦθι καὶ διδασκαλίαν ὡς πᾶντας δοκιμαῖσαι, ὅ-
θεν καὶ κοινῇ ψήφῳ ἐδέχθη πρὸς Ἀρχιερωσύνην κατὰ
τὸ ἑκτακοσιοστὸν ποστικὸν τέταρτον ἔτος. πρῶτον
μὲν, ὡς εἴρηται, ὀνομαζομένη Γιλβέρτῃ, ὃν δὲ τῇ Πα-
πάτῳ, ἔκαστῃ Μαριανὸν τὸν Σκότον ἐγκρατὴς ἐγέ-
νετο ἔτη δύο, Μῆνας πέντε καὶ ἡμέρας τέσσαρας,
Ἰωάννης ἐπεκαλέσθη. τέως δὲ ὡς τῇ τοκετῇ αὐτῆς
ὡς αὐτῇ τῇ κοινῇ πλατείᾳ ἐφανερώθη καὶ τέθνηκε.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐσμῆς τῶν μαρτύρων, καὶ μάλιστα παπιδῶν, ἔς ἀνώμυμός τις καὶ κεράδος Δεκκέρως προσφέρειται,
Πάπας Ῥώμης γυναικὰ οὕτως γενομένην μαρτυρῶντας.

15 Ταύτης τῆς διηγέσεως πρὸς ἀλήθειαν Ἀνώμυμός τις
συγγραφῆς ὡς ἰλυρίκῳ βιβλίῳ δεκάτῳ,
ὡς τῇ καταλόγῳ τῶν τῆς ἀληθείας μαρτύρων, καὶ
κεράδος ὁ Δεκκέρως ὡς τῇ ὁμιλίᾳ τῆς ἀληθείας ἰσο-
ρίας περὶ τῆς Πάπας Ἰωάννης ὁ γδοον ὅτι ἦν γυνὴ καὶ
20 βρεφοτόκος, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Κόκκος ὡς τῇ Ἀθ-
λόγῳ αὐτῇ περὶ τῆς Πάπας Ἰωάννης κατὰ πλάτος
δεικνύουσι, μάλιστα ταῖς μαρτυρίαις Ῥανάλφῳ Μο-
ναχῇ τῆς Φλαβιακῆς ὅστις ἔζη τῷ ἔτη ὡνακοσιοστῷ
τριάκοντῳ, καὶ Μαριανῇ τῇ Σκότῃ Μοναχῇ Φελδέν-
25 σα, καὶ Σιχβέρτῃ Μοναχῇ Γερμανικόν, καὶ
Μαρτίνῃ Πολόνῃ, ὅστις ἦν πιδμακὸς ἰννοκέντιος
τῆς τετάρτης, καὶ Φραγγίσκῃ Πετραρχῇ, ὅστις
ἦν σιωηλικιώτης Μαρτίνῃ τῇ Πολόνῃ καὶ οἰκοκῇ
τῇ Πάπᾳ, καὶ Ἰωάννῃ Βοκατζίῃ τῶν αὐτῶν σιωηλι-
30 κιώτῃ, καὶ Μαρτίνῃ τῇ Μινερίτῃ, καὶ Ἀντωνίῃ Ἀρχιεπι-
σκόπῃ Φλωροντίας, καὶ Ὀθωνος Ἐπισκόπῃ Φελσινγκσῆς,
καὶ τῇ παλαιᾷ χρονικῇ τῶν Λουγδωνῶν, καὶ Οὐ-
λιέλμῃ τῇ Οὐκᾷ, καὶ Ῥαφαήλ τῇ Βορατιανῇ,
καὶ Γαλιέλμῃ Ἰακώβῃ Ἐγμυδόνῃ, καὶ τῇ Πλά-
35 τινᾷ, καὶ τῇ Σαβελίῃ, καὶ Ἰακώβῃ Φιλίππῃ
Βεργομάνῃ, καὶ Ματθαίῃ Παλμερίῃ, καὶ Τελδε-
μίῃ, καὶ Ἰωάννῃ τῇ Στίλᾳ, καὶ Ναυκλήρῃ, καὶ
Βαδερῇ Ἀνσυλίῃ, καὶ Ἀλβέρτῃ Κρατζίῃ, καὶ Βερ-

νέρῃ Ῥολιβίγκῃ Καρτεσιανῇ, συγγραφῆς τῆς σω-
ταγματος τῶν Χρῶν, καὶ Κοιλίᾳ Ῥοδιγίῃ, καὶ
Ἰωάννῃ Λακίδῃ, καὶ Χριστιανῇ Μασαίῃ, καὶ Γοθ-
φρίδῃ Βιτεβισίον, καὶ Ἰωάννῃ Μενερίτζιῃ, καὶ
Θεοδώρῃ Δουίῳ, καὶ τῇ Χαλκοκονδύλῃ, καὶ Σχιδέ-
σα, καὶ Λασιαρῇ, καὶ Φαλγόνῃ, καὶ Βαππίῃ
Μαυποινῇ, καὶ ἐπιστολῇ τινὸς τῆς Παρισίων Ὀξο-
νισίῃ, καὶ Πραγσίῃ, καὶ τῇ Τέζτορῃ, καὶ τῇ
Καραγγίᾳ, καὶ τῇ βιβλίῃ τῶν συγχωρητικῶν τῆς
Ῥώμης, τυπωθέντος κατὰ τὸ χιλίον ποστικὸν
στον ἐκκοστὸν πέμπτον ὡς Ῥώμῃ, καὶ Ἰακώβῃ Ἐ-
σμεκέρῃ, καὶ Ἰωάννῃ Ἰνάλδῃ. αὕτη ἡ ἰστορία Ἀθῶν
ποδῶν ἐστὶν ὡς τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἀντιβρέ-
τως καὶ ἐλέγετο καὶ ὑπεφέρετο, καὶ ἔδωκε τῶν Ῥώ-
μῶν συγγραφῶν, ἔδωκε τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ῥώ-
μης ἀντέπειν αὐτῇ, ἡ δὲ συγγραφῆς αὐτῇ
ἡλεγγος ὅλως, καὶ γὰρ πράγματι ἐπιστάθη ἅπας
ὁ κόσμος ἀληθῶς ὑπάρχει καὶ συμβῆναι τὸτο, καὶ
γὰρ ἔκαστος τῶν ἀδυνατῶν καὶ τῶν ἀπίστων, ἀλλὰ καὶ
τῶν δυνατῶν καὶ τῶν ἐνδεχομένων. τούτοις δὲ
σημείοις καὶ μαρτυρίαις, καὶ μάλιστα πρὸς ὅντων
παπιδῶν ἐξ αὐτῶν, ἐκτελεσθέντων πρὸς διήγησιν Φαν-
ερός, ἐστὶν αἰσχρὴ τὸ ἀρεῖσθαι αὐτῶν.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι τῆς Πάπας γυναικὸς γυναικὸς Φώτιος καὶ Στυλιανὸς ἔχουσιν ἑκ ἑσῆς, ἀλλ' ὡς ἀόμῃ ἐκ ἐμνήθησαν.

45 Ὁ Φώτιος ὡς τῇ περὶ ἀπορεύσεως τῆς αὔρας Πιδ-
μαρῆς, καὶ Στυλιανὸς ὁ Νουμμεταρείας γράφων
πρὸς Στέφανον Ῥώμης τὸν Βοιέδικτον, τίθεται μετὰ
τὸν Λέοντα ἕκτον Ἰωάννην ἕτερον Ἰωάννην. Ἀλλὰ ῥητὶς
ὅτι ἐκείνους τὸν νόμιμον ἄπον Αἰδοχὸν τῇ Λέοντος,
πρὸς δὲ προσφρήσασαν ἀσεβῶς κυράτταν Γιλβέρτῃν

καὶ μετακληθεῖσαν Ἰωάννην ἀφῆκεν, ὃ γὰρ σωείδι-
σαν οἱ Ἀντιόχιοι ἀνακαλύπτει τῶν ἀδελφῶν τὰ
ἐλαττώματα. καὶ ἡμεῖς τῷ ἕκτῳ ἐκ ἐλέγμου, εἰς ἀδελ-
φοὺς Λατῖνοις ἕκτον ἐκπαίδον λίαν αὐθαδέως, ἵνα μὴ
λίγῳ ἀσεβῶς δεῖξαι τὸν μυρίοις περιπίπτοντα ἀποπή-
μασι καθὼς ἄνθρωποι Πάπαι ἔσονται θεὸν ὅτι τῆς γῆς.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι οἱ νεώτεροι Λατῖνοι ὅλην μαρτυρίαν τῆς καταπίσεως Λέοντος τῆς ὁνάτης ἀπώδοντες δεῖξαι Πατριάρχῳ
Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Πάπαν Ῥώμης γυναικὸς γυναικὰ, δεικνύεται ψεύδεται, ἀμαρτύνει τὰ με-
μαρτυρημένα ἀναρεῖν ὅλην χρονοῖς.

Ὅτι

Οἱ νεώτεροι, οἱ ἐπαίροντες τὸν παπισμὸν μὴ δυ-
νάμει δαΐσαι ἐν πάσιν οἷς ἂν ἔπωσι ψεύδῃ τῶν
ἱστορίαν ταύτην, σπευδάζουσι δαΐσαι τὸ δράμα ὅτι γέ-
γονεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν. καὶ δὴ λέγουσιν ὅτι
ὁ Πάπας Λέων ὁ ὀκτὸν ἔγραψε τῷ Ἀκελδόνῳ καὶ
Κρηλαρίῳ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἀν-
τιπολεμῶσα τῷ πρώτῳ Κανόνι τῆς ἐν Νιχείᾳ πρώτης
Συνόδου, ἀπετόλμησε ποιῆσαι Πατριάρχας Εὐνε-
χας, καὶ τὸ χεῖρον, ὅτι μίαν γυναικα παρσέη ἐτί-
μησε Πατριάρχῳ εἰς Κωνσταντινέπολιν. Ἀλλὰ ῥητέον
πρῶτον, ὅτι αὐτὸς ὁ Λέων ὡς σιωθέωρος παφανὴς
εἰς τὴν ἐν τῇ Συμβολῇ περὶ τῆς καὶ μὴ διορθώσεως,
ὡς παρενέθη ὑπὸ τῆς Κρηλαρίας, ἀντιματίσθη
ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου, καὶ πῶς ἔγρα-
φεν ἐκείνῃ τὰ τοιαῦτα; δεύτερον, ὅτι εἰδὼς ἔ-
γραψε ταῦτα, ἐψεύσατο, ὅτι ὁ Κανὼν αὐτὸς τῆς
πρώτης Συνόδου ἐκείνους τὰς εὐνεχίζοντας καθ' οἷον
δήτῃνα τρόπον ἑαυτὰς, ὡς Φονικὸν καὶ ἀντίθεον
ἔργον ποιεῖντας ὑπεβάλλει τῇ κλήρῳ, τὰς δὲ ὑπὸ
βαρβάρων, ἢ ἱατρῶν, ἢ δεσποτῶν εὐνεχιζούσας,
ὄντας δὲ εἰς τὰ ἄλλα καλὰς, ἔχει ῥητὴς ὅτι τὰς
τοιαύτας παρσέεται ὁ Κανὼν, ὅθεν εἰς Κωνσταντινέ-
πολιν εἰ ἔρχοντο Πατριάρχαι Εὐνεχοί, ἐκ ἦσαν
Εὐνεχοί ἐκ τῶν ἑαυτὰς ἐκτεμόντων, ἀλλὰ βασιλό-

παιδες καὶ Πατρικίων τέκνα, εὐνεχιζοῦντα ὑπὸ τῆς
δεσποτίας τῶν βασιλέων δι' ὑποψίαν τῆς μὴ βασι-
λεῦσαι ὑστερον. τρίτον, ὅτι οἱ Εὐνεχοί Πατριάρχαι
εἰς τὸ Βυζάντιον ἦσαν (ἵνα εἰσώμην τὰς ἄλλας) πρῶ-
τος ὁ ἅγιος Γερμανὸς ὁ ἰσαυρομάσιξ, δεύτερος ὁ
ἅγιος Ἰγνατίος ὁ ἐπὶ Φωτίῃ, ὃς καὶ οἱ Λατῖνοι ἔ-
χουσιν ἁγίους. τέταρτον, ὅτι τὰς ἐδὲς ἱστορίας
εἶπε, πλὴν τῆς Λέοντος τῆς, ὃς καὶ κατάπλητος καὶ
ἐξεθνητεύς, διότι συκοφαντεῖ τὴν Κωνσταντινέ-
πολιν, διότι παρεξηγεῖται τὸν Κανόνα τῆς ἁγίας
Συνόδου, διότι ἐθέλοντι κακουργεῖν, καὶ διότι βλασ-
φημεῖ τὰς ἁγίας Πατριάρχας, ἀνάξια καὶ ἀντί-
δοξα ποιεῖν τῇ καθ' ἑξῆς τῆς Ρώμης. σημείωσαι δὲ ὅτι
μετὰ τὴν παπᾶν Ἰωάννην ἐπὶ Μιχαὴλ τῷ καὶ Θεοφίλῳ
ἐγένετο Πάπας ὁ παύσιος Βοιέδικτος, ὁ διορίσας
παρσέεται καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Σύμβολον εἰς
γλῶσσαν ἑλληνικὴν, καὶ γράψας εἰς τὰς Πατριάρ-
χας τῆς Ἀνατολῆς μὴδέχουσιν Πάπᾶν εἰς κοινω-
νίαν, ἐὰν μὴ σημειῖ αὐτοῖς ἐν ταῖς ἐνθρονιστικαῖς
αὐτῶν ἐπιστολαῖς τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Συνόδου
ἀκριστομένην καὶ χάρις τῆς περὶ τῆς καὶ ἐκ
τῆς τίς, καθὼς ἄλλοι καὶ ὁ μοναχὸς Ἐπιφάνιος ση-
μεῖ, ὡς εἴρηται ἐν τῷ ποτε τῆς καθόλου Ἐκκλη-
σίας οἱ Λατῖνοι ἀπερρέαγαν.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

30

Περὶ τῆς κοιμήσεως Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Πατριαρχίας Ἰγνατίου, καὶ καθαιρέσεως τῆς ἱστορίας
αὐτῶν ἀδίκῃ διὰ τὴν Βάρδα, καὶ Πατριαρχίας Φωτίου Πρωτασκηρῆτις, καὶ ὧν αἰτιολογεῖται φερνόμενα γε-
μάτων καὶ πολιτικῶν Νόμων ὁ Βάρδας.

Μεταλλάττει τὸν βίον ὁ Θεὸς Μεθόδιος, καὶ
χειρίζεται κακονικῶς εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινέ-
πόλεως ὁ ἱερεὺς Ἰγνατίος ὡς ἔτι ὀκτακοσίου τε-
σσαρακοσῶ ἐβδόμῳ. ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπὸ μητρὸς θᾶϊς
τῆς τότε βασιλεύουσας Μιχαὴλ Βάρδας ὁ καὶ σαρᾶπο-
λύσας τὴν γυναικα αὐτῆς, ὑποπτεύει ὅτι ἐπὶ ὀνόματι
τῶν νόμων αὐτῆς, ὁ Ἰγνατίος παρσέεται τὴν
νεθεσίαν αὐτῆς, καὶ θέλοντα μεταλλαβεῖν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῶν Θεοφανείων, ἀπέβαλον αὐτὸν παρρῆσις. ὁ
δὲ Βάρδας, μὴ περὶ τῆς τῆς Ἰγνατίου μὴ ἐλέγχαν
αὐτὸν, πείθει τὸν Βασιλέα ὅτι ἐστὶν ἐπὶ βελῶν αὐτῶν ὁ Ἰ-
γνατίος, ὃν καὶ ἐκβάλλει τῆς θρόνου ὁ Βασιλεὺς τῷ ὀκτα-
κοσίου πεντηκοσῶ πέμπτῳ ἔτι, Φώτιον δὲ Πατριάρ-
χῳ βίᾳ καὶ δυναστείᾳ περβάλλει αὐτὸν αὐτῶν, Πρωταση-
κρῆτην ὄντα κατ' ἐκείνην καὶ, λογιώτατον πάντων, λέ-
γει ὁ γραμματικὸς Λέων, τὸν δὲ Ἰγνατίον ἐγκλείει
εἰς τὸν τάφον τῆς Κορυνεύμης, καὶ λιμοκτονεῖ, κα-
κῆθον ἐξορίζει αὐτὸν εἰς τὴν Νῆσον Τερέβινθον, ὅπου
ἀπαιτηθεὶς τὴν παρὰ τὴν αὐτῆς, καὶ μὴ διδὼς αὐτῷ,
ἐξορίζεται εἰς τὴν Μυτιλήνην. ἔγραψε δὲ ὁ Φώτιος

τὰς συνήθεις ἐνθρονιστικὰς ἐπιστολὰς εἰς τὰς Πα-
τριάρχας καὶ εἰς τὸν Πάπαν. ἐπειδὴ δὲ παρεῖσαν
τοποτηρηταὶ τῆς Πάπας Ρώμης, σαλοῦντες κατὰ τὴν ἑ-
κονομάχων, πείθεισιν οἱ περὶ τὸν Βάρδα καὶ αὐτὰς, καὶ ἀ-
θεοῖσιν αὐτὰς Συνόδον ὡς ἔτι ὀκτακοσίου ἐξήκοσθ' πρῶ-
τῳ εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν, τὴν πέμπτῃ καὶ δευτέρῃ καλε-
μένῃ, τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρων, ἀγαγόντες
ὑπὸ Μυτιλήνης τὸν Ἰγνατίον, καθαιρῶσιν αὐτὸν παρ-
ρῆσις, ἢ καθὼς θέλουσιν ἄλλοι, ὁ Βασιλεὺς ἵνα παύσῃ τὸ
χρίσμα τὸ συμβαῖ διὰ τὰς Πατριάρχας καὶ διὰ
τὰς ἑκονομάχους, ἔσπερον εἰς τὴν Ρώμην Ἀρχόντα
καὶ δώδεκα, καὶ ἔφερε τὰς τοποτηρητάς. πλὴν ἔτι
ὁ ἀρχαλογομὸς ὁ κατεργασθεὶς κατὰ τὴν Ἰγνατίου,
ἐγένετο αἰτία κατακρίνεσθαι τὸν Φώτιον καὶ ἐφ' οἷς
μήτε ἐπράξε μήτε κατ' ἐπινοήσῃ. ὁ δὲ Βάρδας ἦτοι-
ξε κοινὸν σχολαῖον γραμμάτων εἰς τὴν Κωνσταντινέ-
πολιν, ὃν ἡ σχεδὸν ἀπεμαρτύρη καὶ ἀξίωμα τῶν ἑ-
πιστημῶν, ὅθεν Ἰωάννης ὁ Κεραυροκλάτης γράφων πε-
ρὶ τῆς Λέοντος τῆς κατ' ἐκείνην καὶ φιλοσόφου, ὁμο-
λογεῖ, ὅτι εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἐδιδάχθη καὶ
γραμμά-

35

45

50

γραμματικῶν καὶ ποιητικῶν καὶ τῶν κυκλοπαίδεων αὐτῶν,
εἰς δὲ τὴν Ἀνδρῶν ἐπισκοπὴν μετὰ τῷ Μιχαὴλ τῷ Ψε-
λῷ, ἐσπύδαζε τὰ περὶ τῆς φιλοσοφίας, τότε ἔζη καὶ ὁ
μεταφραστὴς, ὅθεν καὶ ὁ Ψελὸς ἐνεκωμίασεν αὐτὸν ὅτε
5 ἀνεπαύθη. ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτικῶν Νόμων τὴν αὐ-

κρίβειαν ὥσπερ ὑποσχεθεῖσαν, ὁ Βάρδας συχνῶς
ἐαδίζων εἰς τὰ κριτήρια, ἀνεκρίνισεν αὐτῶν θαυμα-
σίως. καὶ ταῦτα μὲν τῷ Βάρδᾳ καλὰ, τὰ δὲ κατὰ
ἰγνατίαν καὶ ἄλλα αὐτῷ ἔργα ἡμαύρωσαν αὐτῷ τὰ καλὰ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ Πάπας Νικόλαος ἡμῶν δεξαίμενος τὴν καθάρειν ἰγνατίαν, οἰκοποιήμενος δὲ τὴν Βελγαρίαν, καὶ
10 ἐπέμψας ἐκεῖσε Ἐπισκόπους ἁθροῦν δόγματα διδάσκοντας, ἐξέδωκεν ὑπὸ φωτίαν, καὶ καθάρει αὐτὸν, καὶ
ὑποβάλλεται ἡ καθάρσις αὐτῶν ὡς ἀλόγιστος. καὶ περὶ τῶν ἐν τίνι ἀφαιρέτω ἦν τὸ, Κωνσταντίνος ἐν τῷ Νίκα.

Μετὰ τὴν καθάρειν τῶν ἰγνατίαν ἀπελθόντων εἰς
Ῥώμην τῶν ὑπομνημάτων μετὰ τῶν Λεγάτων τῷ
15 Πάπα, ὁ Νικόλαος τὰ μὲν κατὰ τῶν Ἐκονομάρχων
ἐδέξατο, ἐμὲν καὶ τὴν καθάρειν ἰγνατίαν. ἅπαντα
συμβέβη καὶ ἄλλο τι, εἰ γάρ καὶ ἐχειρισάσαντο οἱ Βελ-
γαροὶ κατὰ μέρος, ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτης αὐτῶν Μιχαὴλ καὶ
ὅλον αὐτῶν τὸ ἔθνος ἐχειρισάσαντο. ἀλλὰ τῶν αὐτέρων
20 ἐρημίων αἰτίων, ἀλλὰ καὶ δι' ὀπμιελίας τῶν Πατριάρ-
χων Φωτίαν, πρὸς τὸν Μιχαὴλ καὶ ὀπμιελῶν ἔγραψεν
ὁ Φώτιος, περιέχουσαν κεφάλαια ἑκατὸν δέκα καὶ ὀκ-
τὼ, διδάσκων αὐτὸν τὴν ὀρθόδοξον πίσιν ὑπὸ τῆς
γραφῆς καὶ τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ἔτι τὰ
25 ἦθη τῆς ὁσέβειας καὶ τῶν Ἀρχόντων. ὁ δὲ Ῥώμης
Νικόλαος κινέμενος ὑπὸ φιλαρχίας, ὡκοποιεῖτο πα-
ραλόγως τὴν Βελγαρίαν, καὶ ἔστειλε τινὰς Ἐπισκό-
πους καὶ ἄλλους ἐκκλησιαστικὰς, αἵτινες παρὺ ἀσεβείας
ἀνεμύριζον τὰς βασιλεύουσας, ὄντας μεμυρισμένους
30 καὶ ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κωνσταντινουπόλεως, ὡς δὴ θεν τὰ
χεῖρμα ἐστὶν ἴδιον τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἐχὶ τοῖς ἱε-
ροῦσι, καὶ ὅτι ὁ Φώτιος ὁ ἐπέμψας τὰς ἱερεῖς ἦν ἀνί-
ερως, καὶ ἔτι ἐδίδασκον καὶ τὴν νησίαν τῶν Σαβ-
βάτων, καὶ τὴν κατάλυσιν τῶν δύο πρώτων ἡμερῶν
35 τῆς Τεσσαροκοῆς, Δευτέρας καὶ Τρίτης, καὶ ἄλλα
τινὰ, καὶ μάλιστα λανθανόντως ἐδίδασκον τὴν καὶ
ἐκ τῶν τῶν ἐκ πόρευσιν τῶν αἰγίων Πνεύματος, ἐκ ὀπ-
μιελῶν ὑπὸ τῶν Ῥώμης, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἡμερομή-
νη εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὅτι ἦν ἐκ πο-
40 λῶν δυτικῶν ἡτοιμάτη γνώμη. ἀλλ' ὁ Φώτιος αὐτε-
ποιεῖτο τῆς Βελγαρίας, καθότι ἦν ἡ ὁσέβεια τῶν
Βελγαρῶν δι' ἐπιμελείας τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
ἡ Βελγαρία ἦν ποτὲ ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Θεσσαλονί-
κης, ὡς ἐπὶ μὲν αὐτέρῳ βιβλίῳ πέμπτῳ, ὑπὸ τῶν
45 Κωνσταντινουπόλεως δὲ ἡ Θεσσαλονίκη, ὅθεν ἐξεδέ-
ναι τὰς παραλογισμὰς τῶν Νικολάων. ἀλλ' ἐκεῖνος αὐ-

φείζετο συνέδοον ἰδικῶς εἰς τὴν Ῥώμην, ἦγαν τῶν δυ-
τικῶν Ἐπισκόπων, καὶ καθάρει τὸν Φώτιον περὶ
ἄλλων αἰτίων, πρώτων, ὅτι δὴ θεν ὑπὸ κοσμικῆς ἐ-
γείετο Πατριάρχης, καὶ ὅτι ζῶντος τῶν ἰγνατίαν ἐ-
γένετο, καὶ ὅτι ἀδίκως ἐκάθρε τὸν ἰγνατίαν, καὶ
ὅτι ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῶν Συρακῆς Γρηγορίου, ὃν
ἐπεκαθήρετο Λέων καὶ Βοιέδικτος οἱ Ῥωμαῖοι Ἐπί-
σκοποι καὶ ὁ ἰγνατίαν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τελευ-
ταῖον τὸ κυρίως αἶτιον, ὅτι ἐπαρῆχε τὴν Βελ-
γαρίαν τῷ Ῥώμης, καὶ ἐπέμψας εἰς Κωνσταντινουπόλιν
τὴν καθάρειν, καὶ ἔτι τὴν καθάρειν ἐκείνων ἐς
ἐχειροτόνησεν ὁ Φώτιος. οἱ δὲ Κωνσταντινουπολίται
ἀλογίστως ὀφείδοντο αὐτοῖς τῶν καθάρειν θῆναι ὑπὸ αὐ-
τῶν τὸν Κωνσταντινουπόλεως χωρὶς οἰκουμενικῆς Συνό-
δου, ὑποβάλλουσι τὴν καθάρειν καὶ τὰς ἐκείνων κο-
μίσματα ἀπεδίδωσαν. γράφει ὁ Βασίλειος Μιχαὴλ
πρὸς τὸν Νικόλαον, καὶ ψέγει αὐτὸν, καὶ ὀνειδίζει
ἐνεκὸς τῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς πλεονεξίας αὐτῶν, καὶ
δὴ καὶ τὴν λατίναν γλῶσσαν ὠνόμασε βαρβαρὴν. αὐ-
τέγραψεν αὐτῷ ὁ Πάπας Νικόλαος διηρητολογημένος,
περὶ δὲ τῆς λατινίδος γλώσσης ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι
καθὼς εἰς τὴν Ῥώμην πάντοτε ἀναγινώσκεται τὸ Εὐ-
αγγέλιον καὶ ὁ Ἀπόστολος εἰς τὴν Λατινίαν ἐδή-
νισι, ἔτως εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ὡς τὸ αἰγίον Σο-
φία ἀναγινώσκεται λατινισί, καὶ ἀλλοθῶν εἰς τὸ
δύτερον. Σὺ δὲ σημείωσαι τὸν Συναξαριστὴν λέγον-
τα, ὅτι τὸ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕ ΕΝ ΤΟΥΤῳ ΝΙΚΑ, ἦν
γεγραμμένον λατινισί, ὁ δὲ Λέων ὁ σοφὸς λέ-
γει, ὅτι ἦν γεγραμμένον ἐλληνισί, οἱ ἀξιόλογοι ὁμῶς
ἱστορικοὶ λέγουσιν, ὅτι λατινισί ἦσαν ἐκεῖνα τὰ γράμ-
ματα. ὁ Νικόλαος ἦν ὀπμιελὴς πᾶσι τέτοις μὴ αἰσχυ-
θεῖς περὶ τῆς μέγα αὐθαδεῖας, καὶ ἔγραψε καὶ
ἐζήτησε ὑπὸ τῶν Βασιλέων πέμψαι εἰς Ῥώμην καὶ τὸν
Φώτιον καὶ τὸν ἰγνατίαν ἵνα αὐτῶν κρίνῃ ἐκεῖνον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

50 περὶ αὐτῶν καθάρειν Φωτίαν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νικολάον Πάπα, καὶ ἐγκυκλίῳν ὀπμιελῶν Φωτίαν
πρὸς τὰς τῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχας κατὰ Νικολάον, καὶ συνοδικῆς ὀπμιελῆς κατὰ τῶν αὐτῶν Νικολάον ὑπὸ ἰπ-
λίας πρὸς Φωτίαν, καὶ τῆς ἀπραγίας τῶν Διὰ τὸ τελευτήσας τὸν Βάρδαν. περὶ βασιλείας Βασιλέως
Μακεδόνος, καὶ ἐξώσεως Φωτίαν, καὶ αὐτισσῆς αὐτοῦ ἰγνατίαν, καὶ τῆς τελευτῆς τῶν Πάπα Νικολάον.

Εν τέτοις, ὁ Φώτιος παροξυνθεὶς, γράφει ἐγκυκλίῳν ὀπμιελῶν πρὸς τὰς Πατριάρχας τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ζητεῖ
ἵνα

ἵνα εἰδῶσι τοποτηρητὰς κατὰ τῆς Ῥώμης, ὅτι
 τὰς Βαλγάρους οἱ παρ' ἐκείνων ὑποτασσόμενοι ἐκ δού-
 λειαν ἔχουσιν μύρω, καὶ ὅτι ἐδίδαξαν αὐτὰς πῶς
 νηστειάν τῆς Σαββάτου, καὶ ὅτι πῶς δούτερον καὶ πῶς
 τρίτον τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν ἐδίδα-
 ξαν αὐτὰς γινώσκειν γάλακτος καὶ τυροῦ, καὶ ὅτι
 τὰς ἱερὰς αὐτῶν βιβλίας εἶναι ἀγάμους, καὶ ὅτι τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλεγεν ἐκπορεύεσθαι καὶ ἐκ τῆς Γίγ-
 νος ἢ ἐλθεῖν ὁμοῦς τὰς τοποτηρητὰς τῶν Πατριαρ-
 χῶν εἰς σύστασιν οἰκουμενικῆς συνόδου, ὃ φώτισεν βί-
 ζόμενος ὑπὸ τῆς Ῥώμης ἀποκριμίας, ἀφ' ἧς οὐκ ἐ-
 νοδοῦν, καὶ ἀγαγόντες εἰς τὸ μέσον τῆς Ῥώμης Νικόλαον
 ἐγκλημάται τὰ αὐτῶν καὶ ἄλλα, καθαιρέσει τὸν
 Νικόλαον Πάπαν, καὶ πέμψει πῶς καθαιρέσει
 εἰς τὴν Ῥώμην. ὁ δὲ Νικόλαος ἀφ' ἧς συνόδου
 εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ καθαιρέσει τὸν φώτισεν δούτερον. Συ-
 στήσας εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς φωτίης ἦν γράφει
 πρὸς τὰς Πατριαρχίας, ὅτι οἱ Βαλγάροι ἦσαν ἑ-
 δωλολάτραι. δούτερον, ὅτι οἱ Ἀρμένιοι εἰς τὸν καθε-
 ρόν ἐκείνους ἠνώθησαν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, εἰ
 καὶ ὕστερον πάλιν ἐχρίσθησαν. τρίτον, ὅτι κα-
 νονικῶς ἐλέγχει καὶ τὰς πέντε τῶν Ῥωμαίων ταύτας
 κακοτομίας. τέταρτον, ὅτι εἰς τὰς καθερὰς ἐκείνους
 ἐχρησάμενοι καὶ οἱ Ῥώσοι. πέμπτον, ὅτι αὐτοῦται
 ἀποστολικῶς λέγει τῶν Πατριαρχῶν τὸ ἀξίωμα. ἕκ-
 τον, ὅτι ὑπὸ τῆς ἰταλίας ἐπέμφθη συνοδικὴ ἐπι-
 στολὴ ἀπὸ Πρεσβυτέρων Βασιλέως, Ζωσιμῶ καὶ μη-
 τροφάνους καὶ ἄλλων τινῶν, καταβοῶσα μετ' ὅρκου,
 καὶ ἐγκλημάτων γέμους κατὰ τῆς Πάπας Νικόλαου,
 καὶ συνοδικῶς κελὶν ζητῶσα. ἑβδόμου, ὅτι ἔγρα-
 φον οἱ πῶς ἐπιστολῶν πέμψαντες τῇ φωτίᾳ γνωρίσαι
 αὐτῶν καὶ τοῖς ἄλλοις Πατριαρχικοῖς θρόνοις περὶ τῆς τυ-
 ραννίδος τῆς Νικόλαου, καὶ ὅτι βεβαιωθῆναι καὶ πῶς
 ἐβδόμῳ συνόδου. ὄγδον, ὅτι λέγει πρὸς τὰς Πα-
 τριαρχίας, ὅτι δὲ καὶ ἡμῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀ-
 νδράσι καὶ πρὸς ὅλην τὴν δόγματι ὑπὸ τῆς φωτίης κα-
 ταφύλασιν, τέττον πῶς γινώσκει καὶ εἰδῶσι κατὰ τὴν
 παλαιὰν τῆς ἐκκλησίας ἐξ ἧς ἀνερχομένη τῇ ὑμε-
 τέρᾳ ἀδελφότητι ἐδιδασκασμένη, καὶ πρὸς ὅμοις συ-
 νωνιστικῶς γενέσθαι ὑπὸ τῇ καθαιρέσει τῶν ὑποσε-
 βῶν τέτων καὶ ἀθέων κεφαλαίων. παραινέσει δὲ
 καὶ δεόμεθα μὴ λιπεῖν πῶς πατρίων τάξιν ἢ ὑμῶν
 αἱ πρόγονοι δι' ὧν ἐπράξαν κατέχον ἐκκλησιαστικῶν,
 ἀλλὰ πρὸς πολλὰ καὶ πρὸς ὅμοις αὐτῶν ὑμῶν τοπο-
 τηρητὰς τινὰς ἀνδράς τὸ ὑμέτερον ἐπέχοντας πρὸς
 σωπὸν ἀκλέει καὶ ὑποτασσόμεναι, ἵνα (τάδε καὶ
 τάδε) γινώσκωμεν ἀπὸ τῆς κοινῆς ὑποτάσεως. καὶ κα-
 τὰ τῶν, ἀπὸ τῶν παρ' ὑμῶν αὐτῶν ὑμῶν εἰδόμε-
 ναι, καὶ τὸ ὑμέτερον ὑποδοχόμενος ἱερὸν καὶ ὅμοις πρὸς
 σωπὸν, πῶς ὑμέτερον αὐτοῦται ἢ ὑμῶν ἐν Πνεύ-
 ματι ἁγίῳ ὁκληρώσασθαι ἐχρησάμενοι, ὡς αὐ-
 τοῖς τῶν κεφαλαίων καὶ περὶ ἐτέρων ἐκκλη-
 σιαστικῶν ἐξ αὐτοῦται ὅμοις ὑποτασσόμενοι θρόνων
 καὶ λέγειν ἱκανοὶ, καὶ πρὸς ὅμοις ἀκλύτοι. καὶ ταῦ-
 τα μὴ πρὸς τὰς Πατριαρχίας ὃ φώτισεν, ὑπογράφει

φών πρὸς τοῖς ἄλλοις, πῶς γίνεται ἡ ἀφ' ἧς τῶν
 οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ ἀπὸ τινῶν, καὶ τίς ἡ δύ-
 ναμις αὐτῆς. καὶ τὰ δὲ ἐπιστολὰς τυπωθεῖσαι πρὸς
 ἡμῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Τόμης τῆς Χαρῆς. ἀλλὰ ὑπο-
 θνήσκαι ὁ Καῖσαρ Βάρδας, καὶ εἴχεται καὶ τὰ κατὰ
 φώτισιν, ἐβασίλευσε γὰρ ὁ Μακεδὼν Βασίλειος,
 ἀποκτείνας τὸν πατέρα αὐτοῦ Μιχαὴλ, καὶ λέ-
 γει ὁ Ζωναρᾶς, ὅτι τῇ φωτίᾳ μὴ θελήσαντος συγ-
 κοινηθῆσαι τῇ Βασιλείᾳ, ὡς φονεῖσάτι τὸν Μιχαὴλ,
 καὶ περὶ καὶ μετατῶν πάλιν ἐδέξατο αὐτὸν, ἐπει- 10
 δη ὡς φαίνεται ὑπὸ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν τῆς φω-
 τίης, αὐτὸς ἐχρησάμενος αὐτὸν καὶ ἐσεψεν εἰς Βασιλείαν, ὁμοῦς
 ἀπὸ τῶν πρὸς τὸν Μιχαὴλ δυσμῶν, καὶ διότι ἠλεγχε
 αὐτὸν ἀπὸ τὸν φόνον τῆς Μιχαὴλ, ὅσον αὐτὸν δῆθεν
 τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, ὅτι ἐξ ἧς ὁ νόμιμος Πα- 15
 τριάρχης Ἰγνατίος, καὶ ἐκβάλλει ὁ Βασίλειος τὸν
 φώτισιν, καὶ αὐτοῦται τὸν Ἰγνατίον. ὅτι δὲ ἀπὸ
 τῆς ἐλεγχθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ ἐξέβαλεν αὐτὸν, μαρτυ-
 ρεῖ ὁ ἱωάννης λέγων περὶ τῆς Βασιλείης, οὗτος φώτισιν
 τῆς θρόνου ἐξέσωσεν, ὡς ἐλεγχθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν 20
 τῆς Μιχαὴλ φόνον. δούτερον ὁ Ζωναρᾶς λέγει, εἰς
 ὃ πῶς μετὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐν ἐορτῇ ἀπελθὼν ὁ Βα-
 σίλειος, καὶ τῆς αἰμακτικῆς θυρίας μεταχρῆν βασι-
 λείᾳ, ἐκώλυθη πρὸς τὰς Πατριαρχίας φωτίης, ἀνδρ- 25
 φόνον αὐτὸν ἀποκαλέντες. ὁργισθεὶς ἔν τῇ τῇ, συ-
 νοδὸν ἤθροισεν, καὶ τὸν φώτισιν τῆς ἐκκλησίας ἐξέ-
 θηκεν, ὡς δῆθεν τῆς Ἰγνατίου πρὸς ὅμοις ὑποβλη-
 θῶντος τῆς θρόνου τῆς ἀρχιερατικῆς, καὶ αὐτὸς μὴ
 κανονικῶς ἐκείνους ζῶντος τῆς θρόνου τῆς θείας ἐπιβα- 30
 τούσαντος, Πατρίκα τῇ τῇ ὡς φαίνεται πρὸς Βασιλείαν.
 τρίτον, Συμεὼν ὁ μαγιστὸς τὰδε φησὶ, μέλλοντος
 κοινοῦ τῆς Βασιλείης, ἔπειτα αὐτὸν ὁ φώτισιν λη- 35
 σὶν καὶ φονεῖα, καὶ ἀνέξιν τῆς θείας κοινωνίας, ὃ
 δὲ ἀπέπεσεν εἰς Ῥώμην, εἰς τὰς ἐχθρὰς φωτίης δη-
 λοῦν. ἀπὸ τῶν ἐλεγχθῆναι ὁ Βασίλειος μάλιστα ἐ- 40
 ξέβαλεν τὸν φώτισιν. τέταρτον, Γεώργιος ὁ Μονα-
 χός, ἐλθόντες τῆς Βασιλείης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, φησὶ,
 καὶ μέλλοντος κοινοῦ, τῶν ὁ φώτισιν λησὶν καὶ
 φονεῖα ἔλεγε, καὶ ἀνέξιν τῆς θείας κοινωνίας, ὃ 45
 δὲ θυμωθεὶς, ἀπέπεσεν εἰς Ῥώμην, καὶ ἦγαγε τὸν
 μὲν μετὰ Ῥωμαίων Ἐπισκόπων, καὶ ἀπέβαλεν αὐ-
 τὸν τῆς ἐκκλησίας. πέμπτον, Λέων ὁ γραμματικὸς,
 φώτισιν ὁ Πατριάρχης, ἐλθόντες τῆς Βασιλείης ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ μέλλοντος αὐτὸς κοινοῦσθαι, λη- 50
 σὶν καὶ φονεῖα αὐτὸν ἐκάλει, καὶ ἀνέξιν τῆς θείας
 κοινωνίας, ὃ δὲ θυμωθεὶς, ἀπέπεσεν εἰς Ῥώμην καὶ
 ἦγαγε τὸν καὶ Ἐπισκόπους κατὰ τῆς φωτίης. ἕκ- 55
 τον, καὶ ὁ Νικηταῖος, ὃς φησὶ, πρὸς Βασιλείαν τινὰ
 φώτισιν μὴ πρὸς ἀποδοχόμενον, πρὸς ἀποδοχόμενον τότε
 ὑποέρχοντα, ἐπ' ἐυλαβείᾳ δὲ καὶ γνώσει καὶ φημι 60
 ζόμενον, ὃν παρὰ τοῦς ὑποκατασταθῆναι κελεύσαντες,
 τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης πρὸς βίαν ἐχρηρίζοντα, καὶ
 ὁ Καῖσαρ Βασίλειος τὰ τῶν Ῥωμαίων σκηπτοῦ μετὰ
 χερρίζεται, ὃς ἱερὰν γινώσκει συνόδου πρὸς ἀποδοχόμε-
 νος, μετὰ τὸ ἀποδοχόμενον τὸν οἰκουμενικὸν ἀρχιερωσύνης
 θρόνον

Θρόνον τῷ Θεοφώρῳ Ἰγνατίῳ . ταῦτα δὲ τῷ βίῳ
Νικόλαῳ τῷ Στυδίτῃ . ἔκ ἐξέβαλε λοιπὸν τὸν Φώ-
τιον ὁ Βασίλειος δι' ὀυλάδας , ἀλλὰ διὰ θυμὸν ἰ-
δίων , οἱ ἔτεκον ἡθιμοσυμῶν τῷ Φωτίῳ . ἀπέθανε
5 δὲ καὶ ὁ Πάπας Νικόλαος , πατριαρχούσας χερσὺς
ἐπὶ καὶ Μήνας ἐνεία . σημαῖναι δὲ , ὅτι ὁ τεύχετο
Πάπας , ἦν ὁ Ρ' ἢ Λοδοβίκος εἰς τὴν Ρώμην , καὶ ἐ-

ξελθόντος τῷ Νικόλαῳ εἰς ὑπερλίαν αὐτῶν , ὁ Λοδο-
βίκος ἀπὸ χιλίων βημάτων ἔσυρε τὸν χαλινὸν τῷ
ἵππῳ τῷ Πάπᾳ , καθότι ἦν παπόμεπος , ὁ θῶν καὶ
ὁ Ἀναστάσιος ὁ βιβλιοθηκᾶριος τότε ἀκμάζων καὶ συγ-
γραφῶν περὶ τῶν Παπῶν , ἔπλασεν ὅτι καὶ τὸν Ἀγα-
πητὸν καὶ Βιγίλιον ὁ Ἰκωνιανὸς περὶ πλάττει , καὶ ὁ
Βινότμητος τὸν Κωνσταντῖνον , ὡς ἔπομεν εἰς τὰς τόπας .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

10

Περὶ τῆς κατὰ Φωτίῳ Συνοδῆ καὶ τῶν πράξεων αὐτῆς πάντε κατόντων καὶ τῶν χερσὺν .

Ὁ γὰρ Βασίλειος ἵνα δόξῃ πεποιηκέναι ὀυλόγα ,
γράφει εἰς τὴν Ρώμην καὶ εἰς τὰς Πατριαρχίας
15 τῆς Ἀνατολῆς , καὶ ἔρχονται Τοποτηρηταὶ τῷ Ρώμῃ Ἀδρι-
ανῶ Διωνῆς καὶ Στέφανος Ἐπίσκοποι καὶ Μαρίνος
Διάκονος , Ἀντιοχείας δὲ ἐπειδὴ ἔκ ἦν , οἱ περὶ Ἰγνα-
τίον ὄντων ἵνα τινὰ Τύχῃ Ἀρχιεπίσκοποι Θωμαῶν , καὶ
ἐψηφίσαντο αὐτὸν Τοποτηρητὴν , τῷ δὲ Ἀλεξανδρείας
20 ὕστερον καὶ ἐγγύς τῷ τέλει τῆς Συνοδῆς ἦλθον Ἰω-
σὴφ Ἀρχιδιάκονος αὐτῶν , τῷ δὲ Ἱεροσολύμων Ἡλίας
ὁ Σύγκελλος . Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς αὐτῆς Συνοδῆς ἐστὶ

πρῶτον ὁ βίος τῷ Ἰγνατίῳ , συγγραφῆς ὑπὸ Νικήτα
Δαυΐδ τῷ Παφλαγόνος , καὶ ἐγκώμιον Μιχαὴλ τῷ
Συγκέλλῳ παρὰ τὸν Ἰγνατίον , λίβελλος Ἰγνατίῳ παρὰ
Νικόλαον Ρώμης , ἐπιστολὴ Νικόλαῳ παρὰ Ἀνατο-
λίῳ καὶ Δύσει καὶ Λιβύῃ , καὶ ἑτέρα παρὰ Ἰγνατίον ,
καὶ ἐπιστολὴ Ἐπιφανίῳ Κύπρου παρὰ τὸν αὐτὸν Ἰγνατίου .
ἔχει δὲ πράξεις δέκα . ἐξέθετο καὶ κανόνας δεκα-
τέσσαρας . ἡθροίσθη δὲ ἐν τῇ ἑτῇ ὀκτακοσίου ἐξηκο-
5 ῶ ὀνάτῳ , τῷ δευτέρῳ ἔτη τῷ Βασιλείᾳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

25

Ὅτι Νικήτας , Στυλιανὸς , Μιτροφάνης τε καὶ Παφλαγὼν περὶ Ἰγνατίῳ καὶ κατὰ Φωτίῳ ψεύδονται , καὶ
περὶ τῶν ἐν τῇ κατὰ Φωτίῳ Συνοδῇ Τοποτηρητῶν αὐθουτῶν , καὶ βλασφημιῶν σαταϊκῶν .

Εἰς τὸν βίον Ἰγνατίῳ ὃν συνέγραψεν ὁ Νικήτας
30 σημαῖναι πρῶτον ψεύδος , λέγει γὰρ ὅτι ὁ Φώ-
τιος ἔγραψεν εἰς τὸν Ρώμῃ Νικόλαον ζητῶν Τοπο-
τηρητὰς , ἵνα Συνοδὸν ἀθροίσῃ κατὰ τῶν Εἰκονομά-
χων , καὶ περὶ τῷ Ἰγνατίῳ ἔπον , ὅτι διὰ γῆρας
παρητήσατο , καὶ ἀναπαύεται εἰς τὴν μονὴν αὐτῶν ,
35 τιμώμεν καὶ γρηγοροφώμεν , ὁ θῶν καὶ πλανη-
θεὶς ὁ Πάπας ἔστειλε δύο Τοποτηρητὰς Ζαχαρίαν καὶ
Ροδοδάδον Ἐπισκόπους , τῷ τῷ ψεύδος , ἐπειδὴ πῶς
ἦν διωκτὴν γινέσθαι τῷ Ἰγνατίῳ ὀκβολῶν καὶ τι-
μωρίας καὶ ἐξορίας , καὶ παρελθὲν τόσον χρόνον ,
40 ὄντων καὶ ἐν τῇ Κωνσταντινῇ πόλει ἀφ' ἐκείνης γένε-
σεν αὐθουτῶν , καὶ εἰς τὴν Ρώμην μὴ ἀκκοῦναι , ἢ καὶ
κατόπιν μερικῶν χρόνῳ ; ὅτι δὲ ἔμεινεν ἀήκεστον εἰς τό-
σον χρόνον ἀθέτημα , ἐστὶν ἀδιώκτον , ἡκέστη λοιπὸν . καὶ
πῶς ὁ Νικόλαος ἔκ ἔγραψε κατόπιν τῶν Τοποτηρητῶν
45 αὐτῶν τῷ ἀπέχεν αὐτῶν ἐκ Φωτίῳ ; καὶ μάστιγας αὐτοῖς
ἔτος ὁ Νικήτας μαρτυρεῖ , ἐξ Μήνας ἐκάθισεν εἰς τὴν
Μυτιλήνῃ ὁ Ἰγνατίος , πόσος ὅμως ἄλλῳ χρόνῳ
παρήλθει ; καὶ πῶς τὸ δόγμα εἰς τὴν Ρώμην ἔκ ἡ-
κέστη ; ὡς ἀξιόπιστοτερος ὁ Κεδρηνὸς , λέγων ὅτι
50 ἦσαν οἱ πρέσβεις εἰς τὴν Κωνσταντινῇ πόλιν παρόντες ,
ἐπειδὴ συμφωνεῖ ἡ μαρτυρία αὐτῶν τοῖς πράγμασιν .
εἶπε ὁ Στυλιανὸς Νεοκησαρείας ἐχθρὸς ἀδυσώπη-
τος τῷ Φωτίῳ , γράφων τῷ Ρώμῃ Στεφάνῳ , λέγει
περὶ Φωτίῳ , ὅτι καθήρας τὸν Ἰγνατίον , ἐζήτησεν
ἀπὸ Ρώμης Τοποτηρητὰς , ἵνα παρατηρήσῃ τὰ

πᾶν αὐτῷ κατὰ Ἰγνατίῳ πραχθέντα , ὃ δὲ καὶ ἐ-
γένετο , καὶ ἀπεσάλησαν Ζαχαρίας καὶ Ροδοδάδης
Ἐπίσκοποι . καὶ σημαῖναι , ὅτι ἐζητήσεν ὁ Φώ-
τιος Τοποτηρητὰς ἵνα παρατηρήσῃ ὅσα κατὰ
Ἰγνατίῳ ἐποίησε κατὰ Στυλιανόν , πῶς κατὰ Νική-
ταν ἐπλάττει τὸν Νικόλαον περὶ αὐτῶν ; ὡς ὅς
ψεύσαι συμψεύδονται Στυλιανὸς καὶ Νικήτας . δεύ-
τερον ψεύδος λέγει , ὅτι ἔδωκε ὁ Βασιλεὺς , ὡς
δὴ δὲν ἐκάθητο ὁ Ἀπόστολος Πέτρος εἰς τῆς Ἐκκλη-
σίας τὸ σῶμα θρόνον , καὶ παρεστήκεισαν αὐτῷ δύο ἱερεῖς ,
καὶ ὁ Ἰγνατίος τυχὼν ἐκεῖ παρῶν , ἔλεγον αὐτῷ ,
καθεῖχε τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν , καὶ πέτρα ,
ὅς ἡ Χρυσὸς ὁ Θεὸς τὴν αὐτῶν Ἐκκλησίαν ἐστρεβύατο ,
καὶ ὁ Πέτρος προσέταξεν ἐνὶ τῶν δύο ἱερέων κατασφά-
ξαι τὸν Βάρδαν . τῷ δὲ δευτέρῳ ψεύδος , ἐπειδὴ ἡ
πλάσμα ἐστὶ τὸ ὄνειρον , ἡθροφθαρμόν , περιέχει
γὰρ βλασφημίαν , ἐπειδὴ τῆς πίστεως πέτρα ἔχ
ὁ Πέτρος , ἀλλ' ὁ Χρυσὸς , εἰς ὃν ἔδωκε δυνάμει θείῃ
Θεμελίον ἕτερον , καὶ κλειδοῦχος ἑμόνων ὁ Πέτρος ,
ὡς ἔρηται καὶ ἐκθροῦνται . τρίτον , λέγει ὅτι ὁ Φώ-
τιος καθήρας τὸν Νικόλαον , ἔστειλε πρέσβεις καὶ
δῶρα εἰς Λοδοβίκον (Λοδοβίκον) Ρ' ἢ Ζαχαρίας ,
καὶ Ἡγυβέρταν τὴν σύζυγον αὐτῶν , υποχρῆστος
κηρύξαι αὐτῶν Βασιλεῖς καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινῇ πόλιν ,
εἰς σωτηρίαν ἑξελθόντων τὸν Νικόλαον τῆς Ἐπι-
σκοπῆς τῆς Ρώμης . ἀλλ' ὡς εἶρη πόσα δῶρα ἔχον
ὁ Φωτίος ἵνα ὑποσέβῃ εἰς Βασιλεῖς , ὡς τε πᾶσι
κηρύξῃ

κινήσῃται αὐτὰς εἰς τοιαῦτα ἔργα, εἴτα πῶς ἦν δυ-
νατὴν τὸν Πατριάρχην κηρύξαι βασιλεὺς εἰς πᾶν Κων-
σταντινέπολιν τὰς Ῥήγας Φραγγίτας; ἐπεὶ ὁ Ἰωάννης
ὁ Κίνναμος εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον τῆς ἱστορίας αὐ-
τοῦ, κεφαλαίᾳ ἐβδόμῃ λέγει, ὅτι ὁ Ῥήξ Γαλλίας
ἦλθεν εἰς πᾶν Κωνσταντινέπολιν πρὸς τὸν Μανὴλ τὸν
Κομνηνὸν ὅτε ἀπεδήμησεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Ῥήξ Αὐ-
τοκράτωρ ἐκ μετεώρου ἐκαθέσθη, πρὸ δὲ Χθαμαλήης
ἐκομίζετο ἔδρα, ἣν σελίον λέγουσι Ῥωμαϊκῶς, ἐν
ἧ ἐκάθισεν ὁ Ῥήξ. πρὸς τούτοις Μητροφάνης Μητρο-
πολίτης Σμύρνης, ἐχθρὸς τῷ Φωτίῳ Θανάσιμος,
γράφων πρὸς Μανὴλ Λογοθέτην καὶ Πατρίκιον,
λέγει, ὅτι ὁ Φώτιος ἐπεφύμησε Βασιλέα Λοδοβίκ-
ον καὶ Ἡγγιβέργαν Αὐγύσαν, ὡς Πελαγίαν δὲ
Θαυ ἀνηγόρουσεν ἢ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, καὶ τοι-
γε οἱ Ἀρχόντες τῷ περιφανῶς Φράγγῃ, ἦτοι Λο-
δοβίκῳ Ῥηγὸς Γαλλίας εἰς ταύτην πᾶν κατὰ Φωτίου
Συνόδον ἐκάθισαν ὅπισθεν τῶ ἀριστερῷ μέρει τῆς
Συνόδου, καὶ οἱ Ἀρχερετες τῷ ἐξοχωτάτῃ καὶ λαμ-
πρτάτῃ Μιχαὴλ Ἀρχόντος Βελγάρων εἰς τὰ δεξιὰ,
πράξαι ὡνάτη, καὶ ἴδε εἰ ποῖαν τιμὴν ἦσαν τότε
οἱ Γάλλοι, καὶ πῶς ὁ Φώτιος ἐκηρύξεν αὐτὰς κατὰ
Μητροφάνη Βασιλεῖς, ἡ ἱστορία κηρύξαι αὐτὰς
Βασιλεῖς κατὰ τὸν Παφλαγόντα; ὥστε καὶ οἱ δύο ψεύ-
σαι. σημείωσαι, ὅτι ἡ παρεῖσα Σύνοδος λέγει κα-
νὼν δωδεκάτῃ, πλὴν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἔδει
Ἀρχοντας λαϊκούς ἐν Συνόδῳ παρεῖναι. ἀλλ' ἐψεύ-
σθη, καθότι καὶ ἐν ταῖς ἐν Κωνσταντινπόλει Τοπικαῖς
Συνόδοις ἐπὶ Φλαυίαν καὶ Εὐτυχῆς, καὶ ἐν ἄλλαις
μερικαῖς Συνόδοις παρεῖσαν Ἀρχόντες συνεδρεύον-
τες αὐταῖς. τέταρτον, λέγει τὸν Βασίλειον μεμα-
χηθῆναι πρὸ Φωτίῳ ἔτι πασιδύλως. ὅτι γὰρ ἐμάχε-
το, δὴλον, ἔμην καὶ φανερόν. λέγει τοῖναυ, ὅτι
ὁ Βασίλειος λαβὼν τὰς κατὰ Ἰγνατίου πράξεις καὶ
τὴν Νικολάου καθάρεσιν ἔδωκε τῇ Συγκλήτῳ, καὶ
ἐμάνετο κατὰ Φωτίου, ὅπως ὁ Κεδρηνὸς λέγει, ὅτι
ἐκβάλλει συνοδικῶς ὁ Βασίλειος τὸν ὀπίστησαντα
τῇ ἀρχῇ Φώτιον, χολάζειν κελεύσας, ἕως αὐ-
τὸν δικαίως ταχθούτα πρὸς αὐτὸν μεταστήσῃ Θεός.
ὡσαύτως καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος εἰς τὸν
βίον τῷ Βασίλειῳ γράφει μετὰ τὰ πολλὰ, ὅτι ὁ
Βασίλειος τοῖς τέκνοις τὸν πατέρα ὡραχῶν (Ἰγνα-
τίον) τὸν δὲ αὐτασαχθόντα (Φώτιον) χολάζειν
κελεύσας, ἕως τὸν πρὸς αὐτὸν μεταστήσῃ ὁ Θεός.
γίνεται λοιπὸν ἐκ τῶν δύο τούτων μαρτυριῶν φα-
νερὸν, ὅτι ὁ Βασίλειος θυμωθεὶς ὅτι ἠλέγχθη ὑπὸ
τῷ Φωτίῳ, ἐξέβαλεν αὐτὸν συνοδικῶς, ἔχ ὅτι
γεμὴν ἐποίησεν ὁ Βασίλειος αὐτὸν, ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε
Διὰ νομικῶς δικαιοσύνης ἐκβάλλει τὸν Φώτιον, ἵνα
ἡσυχάζῃ, ἕως ἃ ῥῇ ὁ γνήσιος. καὶ εἰ ἀνθεμάτιζε
τὸν Φώτιον, καὶ εἶχεν αὐτὸν ὡς λαϊκόν, πῶς εἶπον,
ἵνα ἡσυχάζῃ. ἕως αὐτὸν μετασταθῇ ὁ Ἰγνατίος; ὥστε ψεύ-
δεται ὁ Παφλαγὼν, ὅτι πᾶν ἐχθρὸν τῷ Φω-
τίῳ καὶ τὰ τῶν Ἰταλῶν πρὸς αὐτὸν πρὸ Βασιλῆ.
πέμπειν, ὅτι βλασφημεῖ, ἀπὸν ὅτι ὁ Γαλάσιος

σύμπασις ἐργὸν μάταιον ἢ οἰκνότερον ἐδέξατο τὰς διὰ
Αἰρετικῶν χειροτονιούτας, ἢ ὀπίσθεν πάντας, καὶ πρὸ
ὅσον μὲν κατὰ πᾶν ἀνταποκτικῶς δικαιοσύνης ἡμῶς
ἐκ ἐσώθημεν, ἔχ γὰρ ὁ Χρῆστος διὰ δικαιοσύνης,
ἀλλὰ διὰ συμπάθειαν ἐγένετο ἀνθρώπος, ἢ νόμον
ἔχουσα ἡ Ἐκκλησία, δικαίως δέχεται τὰς ἀμαρτάν-
οντας, ὅπως δὴ ποτε ἔχουσα ἀκραν δικαιοσύνην ὡς
αὐτῇ τῷ Θεῷ τὸ ἔλεος. ὅτι δὲ τὰς γένοιτο καὶ ἄλλοτε,
ἴδε τὸν ῥηθὲν τῶν Συνόδων ἐν πολλοῖς τῶ παρόντος βι-
βλίου. εἴτα πρὸ ἔργον ἐκ ἦν τῷ ἀγίῳ Ταράσιῳ, ἀλλὰ ἰο-
τῆς Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης Συνόδου, καὶ τῇ Θανα-
σιῳ, ἐκὼν συκοφαντῇ τὸν Φώτιον ὁ συκοφαντῶν Ταρά-
σιος; ἔκριν, ὅτι βλασφημεῖ, λέγων ὅτι βλά-
ψαντες εἰς τὸ Φρικώδες αἶμα τῷ Χριστῷ τὸν κά-
λαμον, τὸν Φώτιον ἀπεκήρυξαν. καὶ λοιπὸν ἐῖβα-
15 λον τὸ αἶμα τῷ Χριστῷ εἰς τὸ μέλαν, ἰδὲ ἦσαν ἀπο-
ποι, ὅτι εἰς τὸ αἶμα τῷ Χριστῷ ἐν τῷ μυστηρίῳ εἰσὶν
ὅλος ὁ Χρῆστος, καὶ πῶς Φύρεται τῷ μέλανι, εἴγε
τὸν κάλαμον ἐβαψαν ἔτι εἰς τὸ αἶμα τῷ μυστηρίῳ;
ἀλλ' εἰς τὸ μυστήριον τὰ συμβεβηκότα τῷ Φωτίνῳ 20
οἷον φαίνονται αἰδιότητος, ἔμην καὶ τὸ αἶμα τῷ Χρι-
στῷ, ὥστε βᾶψαι καὶ ἐρυθρᾶναι, καὶ πρὸ καὶ τῷ
ἔχεται ἀπορίας, ἐπειδὴ καὶ ἄλλοι ἱστορικοὶ λέγουσιν,
ὅτι Θεόδωρος ὁ Ῥώμης ἐβαψε τὸν κάλαμον αὐτῷ εἰς
τὸ αἶμα τῷ Χριστῷ, καὶ ὑπέγραψε πᾶν καθάρεσιν 25
τῷ Κωνσταντινπόλει Πύρρι. ἴσως ὁμῶς γένοιτο
τῷ πρὸ τῶ ἀγιασμοῦ τῶν δώρων, ὡς λέγει ὁ Μο-
νάρχος Γεώργιος καὶ ἄλλοι, ὅτι τῷ Εὐαγγελισμῷ
εἰς τὰ Χαλκηδικαῖα τῆς ἀσόδου γειομῆνης, καὶ τῷ
Εὐαγγελίῳ τελευτήσας, ἀνῆλθον εἰς τὰ Κατήχη- 30
σιν ὁ Μιχαὴλ καὶ Βασίλειος, καὶ ἡμῶς ὑπέγρα-
ψαν σταυρῶς, ὅρκῳ βεβαιώσαντες τὸν Καίσαρα,
καὶ τὰ ἔξῃς. τῷ πρὸ ὁμῶς γεγοῖναι ἐν τῷ Φωτίῳ,
εἰς ἀδυναμίαν, διὰ τὰ πρὸ τῆς Συνόδου καὶ μετὰ πᾶν
Συνόδον γεγονότα περὶ Φωτίου. ἔδομον, ὅτι εἴτι 35
ἦν βλασφημος, καθότι λέγει, ὅτι ὁ Πατριάρχης
ἐκείνῃ πᾶν ὁ ἐβλάτο αὐθοντικῶς δρᾶν; μάταιον δὲ
κατὰ πᾶν αὐθον ἐκκλησιαστικῶν ὡραχῶν πᾶν τῆς
κρίσεως ἐξασίαν τοῖς Ῥωμαίοις παρεχώρει. καὶ ὅσον
μὲν ὅτι ὁ Πατριάρχης ἐκ εἶχον αὐθοντικῶς δρᾶν πᾶν 40
ὁ ἐβλάτο, ἀλήθεια, ἐκείνο ὁμῶς τὸ, Παρεχώρει
πᾶν κρίσιν τοῖς Ῥωμαίοις, ἐπὶ γελοῖον καὶ βλασφη-
μον, γελοῖον, ὅτι εἰ εἶχον αὐτῷ οἱ Ῥωμαῖοι, πῶς
παρεχώρει αὐτοῖς ταύτῃ; βλασφημοί, ὅτι ἡ
Οἰκουμενικὴ Σύνοδος εἶχε συνηθῆναι ἵνα ἡ Ἐκκλη- 45
σία κρίνῃ, καὶ ἐκ ὁ Ῥώμης, εἰ δὲ εἶποι, ὅτι πρὸ-
σεκάλεσαν αὐτὸν αἰρετὸν κριτῶν, ἀλλ' ἐδωκὸν ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι κριτῶν τινὰ, ὡς οἱ κανόνες ἐκ ἐδω-
καν πᾶν τοιαύτῃ ἐξασίαν, ἔδωκαν δὲ αὐτῷ μόνῃ
τῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, ὅθεν οἱ Εὐσεβιανοὶ καλέ- 50
σαντες κριτῶν τὸν Ἰάκωβον, παρητήσαντο ὑστερῶν.
καὶ Ἀθανάσιος ὁ μέγας, ἐκείνῃ δηλονότι τῷ Ἰα-
κώβῳ κριτῷ ἡδὴ κληθέντος ὑπὸ τῶν εἰρημίων, θε-
λήσας καὶ αὐτὸς αὐτὸν διὰ πᾶν ἀνάγκῃ τῷ κατῷ,
καὶ μηδὲν ὠφελήσας, Σύνοδον ἤτησεν Οἰκουμενι-
κῶν

πὴν . καὶ τῷ Βούτυχῃς ἐπὶ Κανόνας ζητήσαντες τὸν
 Πάπαν κελτῶν , καὶ ὁ Πάπας πολλὰ καὶ ὑπερβολικὰ
 εἰπὼν καὶ γράψας , ἐδὸν ἡδυνήθη , ἕως ἡ Οἰκα-
 μδικὴ Σύνοδος ἡθροίσθη καὶ ἔκρινεν . ἔτι καὶ ἐν-
 5 ταῦθα πολλὰ ἐμόγησαν οἱ Πάπαι γράφοντες καὶ
 πηδῶντες , ἀλλ' ἐδὸν ἴχυσαν μόνον , ἕως ἡ Σύνο-
 δος ἀθροισθῆσα , διώρισεν τὸ δοκεῖν . ἄλλα εἰς
 Πάπας εἶχον ἐξουσίαν κλῆσαι ἐξ ἀρχαίας ἐκκλησια-
 στικῆς ἐξουσίας , τίς ἡ ἀνάγκη ἵνα ὁ βασιλεὺς
 10 ἀθροίσῃ Σύνοδον Οἰκουμενικὴν ; ὁ γάρ , ὅτι μήτε
 τῷ Στυλιανῷ καὶ Μητροφάνει φαίνεται συμφωνεῖν
 τὰς ἐχθρὰς τῷ Θεῷ , καὶ ἀλλήλους καὶ αὐτοὺς καὶ
 ἑαυτοὺς φαίνονται ἔχειν ἐχθρὰ τῷ Θεῷ , ἐπειδὴ ἡ
 μόνον ἀσύμφωνος ἰσορροπία , ἀλλὰ καὶ ἐθνικῶς τῷ
 15 ὑβρίζουσιν καὶ ἀχρημονοῦσιν , ἅπερ ἴδια θανασιμῶν
 ἐχθρῶν , ἡ τῶν τοιούτων δὲ μαρτυρία πάντῃ καὶ πάν-
 τως ψεύδης , ὅθεν καὶ τὰ λοιπὰ ἅπερ ἐπὶ Κανό-
 νας καὶ ἐπὶ τῷ σωθήσαν τῶν Οἰκουμενικῶν ἀγίων

Συνόδων ἐποίησαν ἡ ψεύδους ὁδοὶ αὐτῇ , μάλιστα
 δὲ κακοτρόπως καὶ ἐθνικῶς , ἅπερ καὶ ὁ Παφλαγὼν
 ἰσορροπία , παρέντες , λέγουσι , ὅτι ὁ Παφλαγὼν ἦν
 ὑπερβολικὸς τῷ Θεῷ , καὶ ἔγραψεν ἑμόνον ὅσα
 συνέγραψαν εἰς ἐχθρὰ τῷ Θεῷ , ἀλλὰ καὶ ὅσα
 ἠκυσεν , ἴσως καὶ ἀπὸ γρη῏δων , ὅθεν καὶ ἀλλὰ τὸ
 πρῶτον , ὅτι ἐχθρὸς , καὶ ἀλλὰ τὸν τρίτον , ὅτι
 παθητικὸς καὶ ἐπὶ τῷ σωθήσαν τῶν πατέρων ,
 καὶ ἀλλὰ τὸν ἑρῶν καὶ τῷ σφαλερῶν ἀκούων , ἐξ-
 20 ουκ ἐμὴ τῷ συγγραφῶν αὐτῶ ταύτῃ , καὶ ὡς πλήρη
 βλασφημιῶν σαταρικῶν ἀποβλέποντι . τὸ ὅμως
 σημεῖον , ὅτι ὁ Παφλαγὼν ἐχθρὸς ὦν τῷ Θεῷ ,
 καὶ ὡς περὶ τυφλὸς ὑπὸ τῆς δυσμάρειας , κατε-
 γόρει ψεύδῃ , περὶ δὲ τῆς ἐκπορεύσεως τῆς ἀγίας
 Πνεύματος ἔγραψε κατὰ τὸ λεγόντων ὅτι καὶ ἐκ τῆς Τίμῃ
 ἐκπορεύεται , πάντῃ ἰχυρῶς . ἐν μὲν γὰρ τῷ ἀνθρῶπῳ ὡς
 ἀνθρώπος ἀλλὰ τινὰ αὐτῶν ἡχθῇ ἀκούων , περὶ δὲ τῷ
 Θεῷ ἐφύλαξε τῷ σωθήσαν αὐτῶ διόλου ἀκράδαντος .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

20

Περὶ τῶν λεχθέντων ἐν τῷ πρὸς Ἰγνατίου ἐγκυλίῳ τῷ Συγκλήτῳ , καὶ περὶ τῶν ὁμοφροῦν τῷ Ἀδελφοθέῳ .

25 Σημείωσαι εἰς τὸ πρὸς Ἰγνατίου τῷ Συγκλήτῳ ἐγ-
 κυλίῳ , πρῶτον , ὅτι ἐξίστα ὅλας τὰς Πατριαρ-
 χας Πατριαρχίας λέγει , καὶ ἡ τὴν Ῥώμης μεῖζονα ,
 ἐν ᾧ λέγει , βασιλεὺς ὁ Μακεδῶν εἰς τὸν Πατριαρ-
 χικὸν θρόνον ἀναβιβάσει τὸν Ἰγνατίου , ὁ δὲ μα-
 30 θόντες καὶ οἱ πᾶν ἄλλων Πατριαρχικῶν θρόνων πρε-
 σβύτες , σφόδρα ἡδυνήσαν . καὶ δεύτερον , ὅτι τὸν
 πῶτον ἐχθρὸν ἡ βλασφημίᾳ ὡς ὁ Παφλαγὼν .
 καὶ τοὶ ἄλλοι ὡς ὁ Σύγκελλος , εἴη ἦσαν ὁμοῦ τὰ κατ'

πῶτον ὡς λέγει ὁ Παφλαγὼν , ἔδει εἰπῆν τί , ἡ καὶ
 μικρὸν ἐλέγχει αὐτοὺς , ἀλλὰ τὸ μὲν ἀληθές , ὅπερ
 ἦν ἡ πῶτος ἐπὶ Κανόνας Πατριαρχίας , εἶπε , τὰ δὲ
 ἄλλα ὡς ψεύδῃ , ἐδὲ ἐσημείωσε . τρίτον , ὅτι
 αὐτὸ τὸ κεκτῆσθαι τὸν Ἰγνατίου τὸ ὁμοφρόνῳ τῷ
 Ἀδελφοθέῳ λέγει καὶ ὁ Σύγκελλος , ἐμὲτοι λέγει
 ὅτι αὐτὸ ἔθαψαν σὺ αὐτῷ . τέταρτον , ὅτι ἐχθρὸς
 ὁ ἄγγελος τῶν ἀγίων , ἀλλὰ αἱ ψυχὰς τῶν ἀγίων ἡ-
 35 μᾶς ἐποπιέουσι , καὶ σημεῖωσαι κατὰ Καλκιδῶν :

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄

35

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Νικόλαον Ῥώμης ἀμφιβόλου ὑποστάσεως τῷ Κωνσταντινουπόλει Ἰγνατίῳ .

40 Εἰς τῷ πρὸς τὸν Νικόλαον Ῥώμης τῷ Ἰγνατίῳ ἐπι-
 σταλῇ , δοτέον γὰρ εἶναι ἀληθῆ , σημείωσαι πρῶ-
 τῶν , ὅσα λέγει , Κυρίως , καὶ ἴδε ἐν τῷ δεκάτῳ
 βιβλίῳ μέγας δούτερος . δεύτερον , ὅσα λέγει αὐτὸν
 πῶτον τῶν θρόνων Πατριαρχῶν , καὶ εἰ μὴ κατὰ
 τάξιν πρῶτον , ἀληθῆ , εἰ δὲ κατ' ἀξίωμα πρὸς
 45 τὰς λοιπὰς , ἀλλ' ὡς ψεύδῃ . αὐτίκα γὰρ τῇ
 γραφῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ , ὡς εἰρηγῶ καὶ ἐρηθίσεται ,
 ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰγνατίος ταῦτα κολακάζων τὸν
 Ῥώμης ἔλεγον . ὅτι δὲ τὸ τέλος τῆς διορθώσεως
 αὐτῶν ἐκ τῶν τῷ Ῥώμης , ἀλλὰ ἀπὸ Συνόδου κοινῆς
 50 ἔξοδος , μάρτυς ὁ Παφλαγὼν λέγων , ὁ Ἰγνα-
 τῖος ἐκλιπαρεῖ τὸν Βασιλεῖα Οἰκουμενικῶν Συνόδων
 συγκεκτῆσθαι , δι' ἧς ἐσώσῃ τὸν σκαυδάλῳ πάν-
 των ἐκδέχεται τῷ ἴσιν . καὶ σημείωσαι , ὁ Παφ-
 λαγὼν ὅσα ἐνόμιζε τὸν Πάπαν μονάρχῳ , ἐπει-
 55 δὴ τὸ κύριον τῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἀφωσπῆ . τρί-
 τον , λέγει αὐτὸν ἀδελφόν τῷ Πέτρῳ , ἀλλὰ τῷ

ἀρμόζει εἰς ὅλας τὰς ἐπισκοπὰς καὶ ἐκ ἐκείνων τὸν
 Ῥώμης . ἴδε τὸν χρυσόμομον εἰς τὸ τρίτον περὶ ἱε-
 ρωσύνης , καὶ ἐρμηνεύοντα τὸ ἀγαλλικὸν ῥῆτον εἰς
 τὸ δέκατον ὅπῃ τῷ Μαρίθαις , λέγοντα , καὶ ἅπερ
 ἀνερῶσινται κατὰ οἱ ἱερεῖς , ταῦτα ὁ Θεὸς αὐτῶ
 κυροῖ , καὶ τῷ δέλῳ γνώμῃ ὁ Δεσπότης βεβαιῶι ,
 καὶ τί γὰρ ; ἀλλ' ἡ πῶτος αὐτοῖς τῷ ἑρῶν ἐδῶκεν
 ἐξουσίαν , ὡς γὰρ φησὶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται ,
 καὶ ὡς ἀνερῶσινται κεκράτηνται . τίς αὖ γινώσκων
 τῆς ἐξουσίας μεῖζον ; ἐδὲ ἐδῶκεν ἐξουσία μεῖζον τῆς ἐπι-
 60 σκοπικῆς ἢ σημεῖον ὁ χρυσόμομος ἀλλὰ τῆς ἱερω-
 σύνης , ἡ ἐξουσία τῷ Πάπᾳ πλάσμα ἴσιν , καὶ ἐδὸν
 ἑτέρον . ἴδε καὶ τὸν Βελγάρειον εἰς τὸ ῥῆτον , κεφα-
 λαῖον τέταρτον . τέταρτον , ὅτι καὶ τοὶ ἡναγκασμένοι
 ὦν καὶ ποιῶν τὸν Ῥώμης κελτῶν αἰρετῶν , ἐπιστεύει μὲν
 τῷ ἐκείνῳ , ἀλλὰ προσκαλεῖ αὐτὸν μετὰ τῆς Συνόδου
 αὐτῶ κελτῶν , λέγει γὰρ , καὶ τοῖς ὑπὸ αὐτὸν ἀγνώ-
 65 τοῖς ἐπισκόποις , καὶ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Ῥωμαίων .

ὡς ὁ Πάπας μόνος ἔκ' ἐστιν ἄλλο, ἀλλ' ἢ εἰς ἀπλῶς
ἐπίσκοπος, καὶ ὅτε ἡγεληθήν ἂν οἰκουμενικῆς Συ-
νόδου, ἔδωκεν ἡδυνάθη, καὶ μάρτυρες τὰ ὑπὸ ἱερέων
μετὰ τῶν Εὐσεβιανῶν, τὰ ἱεροκοντικὰ περὶ τῆς
Χρυσοστόμου, Συμπληκτικῆς καὶ Φίλωνος περὶ Ἀκα-
κίας, τῆς Λέοντος περὶ Στεφάνου Ἐφέσου καὶ Εὐ-
τυχῆς, τὰ τῆς Ζωσίμου καὶ τῶν μετ' αὐτὸν περὶ τῶν

ἐν Καρθαγίνῃ, καὶ τῆς Διαλόγου τὰ μετὰ τῆς Νησού-
της, καὶ ἄλλα μυρία, ἅτινα ἄρρηται αὐωτέρω. πέμ-
την, ὅτι ἡ μαρτυρία ἦν παρὰ τοῦ ἱεροκοντικῆς
Νικολάου, ὡς ἀκρινῶν αὐτὸν εἰς βοήθειαν αὐτῶν, καὶ μετὰ
τῆς Χρυσοστόμου, ἴδε τὸν τόπον, εἰ δὲ περὶ τῆς τετάρ-
της Κανόνος τῆς ἐν Σαρδικῇ, ἴδε πάλιν τὸν τόπον
αὐωτέρω βιβλίου δευτέρου κεφαλαιῶν σκῆψιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

10

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἱγνατίου ὑπιστολῆς τῆς Νικολάου Ρώμης.

Εἰς τὴν Νικολάου πρὸς ἱγνατίου ὑπιστολὴν σημείω-
σαι πρῶτον, πῶς λέγει, ὅτι λαλεῖ μετὰ γρα-
φικῶν καὶ κατονικῶν ἀποδείξεων, ἅτα ἴδε κατωτέρω
ὅπως λέγει, ὅτι τὴν καθαιρέσιν ἱγνατίου ἔδεχεται,
τίνι κανονικῇ ἀποδείξει τῆς λέγει, ὅ γὰρ Διόσκο-
ρος Δὲ τὸν Εὐτυχία καθαιρεθέντα ὑπὸ τῆς ἐν
Κωνσταντινουπόλει Συνοδῆς χωρὶς τῆς θεωρηθῆναι πρῶ-
τον τὰ κατ' αὐτὸν ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς συνοδῆς δέ-
ξασθαι εἰς κοινοῖαν, κατεδικάσθαι, καὶ τὸν Νικό-
λαον ἔδει εἰπεῖν ὅτι χωρὶς συνοδικῆς κρίσεως ἔδε-
χεται τὴν καθαιρέσιν τῆς ἱγνατίου, καὶ ἔχ' ἱεροσυ-
λαίαν, καὶ νομίζεν ἴδιον τῆς καθόλου ἐκκλησίας τὸ
ἀξιωμα. καὶ τῆς ἐπὶ τὸ αὐτίον τῆς εἰς ἔδωκε νομιότη-
ται τὰς καθαιρέσεις, ἀς ἐποίησε κατὰ φωνὴν καὶ τὰς
δικαιώσεις ἱγνατίου, καθὼς ἐκείναι ἀς ἐποίησαν ὁ
Φίληξ μόνος κατὰ Ἀκακίαν ἥσαν εἰς ἔδωκε. ἔπει-
κα ὁ Ἀντιόχειος Φλαυιανὸς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔκ' ἐδέξαντο
τὴν καθαιρέσιν τῆς Χρυσοστόμου, καὶ ἱωάννης ὁ Ἀν-
τιόχειος καταλαβὼν ὑπὸ Ἐφέσου τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ
πολλὰς συναγαγὼν ἐπισκόπους, καθαιρὲν Κύριλλον,
ἡδὴ κατελαβόντα τὴν Ἀλεξανδρείαν, ὑπερον λύσαν-
τες τὴν ἔχθραν, συνέβησαν εἰς Φιλίαν, καὶ ἀλλή-
λοις τὰς θρήνους ἀπέδωκαν, Σωκράτης βιβλίῳ ἐβ-
δόμῃ, κεφαλαιῶν τετρακοσῶν τετάρτῳ. τὸν θαν-
μαστὸν εἰς Νικόλαον ἔπραξε, ὅπερ καὶ ὁ Ἀντιό-
χειος καὶ πολλοὶ Μητροπολίται καὶ ἀπλῶς ἐπίσκο-
ποι ἐποίησαν; δεύτερον, λέγει ὅτι ὁ πρῶτος θρό-
νος ὑπὸ ἄλλου ἐκρίνεται, καθὼς λέγουσιν οἱ παπισταὶ
εἰπεῖν καὶ τὸν κληρὸν τῆς Ρώμης περὶ τῆς τρίτης Λέον-
τος τῆς Καρόλου. κρίνεται ὁμοῦ καὶ ὑπὸ οἰκουμενικῶν
συνοδῶν, ὡς ὁ Ὀρίγιανος καὶ Βιγίλιανος, κρίνεται καὶ
ὑπὸ μερικῶν, καθότι πολλοὶ μερικῶν Συνοδοὶ ἐκρί-
ναν καὶ κατέκριναν Πάπας, καὶ ἡ παρεῖσα Σύνοδος
βεβαιῶς Δὲ Κανόνος δεκάτῃ τρίτῃ ὅτι ὁ Ρώμης κρί-
νεται καὶ ἀναθεματίζεται Ἀρετικὸς χινομήτης, καὶ
ἴδε τὰς τόκας αὐωτέρω, καὶ μάλιστα βιβλίῳ πρῶ-
του κεφαλαιῶν ἔχατον. τρίτον, λέγει ὅτι ταῦτα
εἰσὶν ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ τῶν δυτικῶν. ἀλλὰ πῶς

ἡ αὐθροπία, εἴποι τις αὐτῶν, Σύνοδος μερικὴ περὶ τῶν
ἐκκλησιῶν διορίζει, μὴ ἔσθαι ἀνάγκη; τέταρτον, λέ-
γει ὅτι ἔπεται τοῖς πρὸ αὐτῶν, ἀλλ' εἰ μὴ εἰσὶν οἱ κοι-
νοὶ πατέρες καὶ αἱ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, Οἰκουμενι-
κῶν Συνοδῶν ἔδει ζητῆσαι, ὡς ἐζητεῖ ὁ ἱεροκοντικὸς
περὶ τῆς Χρυσοστόμου, εἰ δὲ μόνος οἱ Πάπας, μάλιστα
φρίσσει, καὶ οὐκ ὀκλα καταφρονέμενος ὡς ἀκρίβεται πέμ-
την, ὅτι εἰς ὡς αἰρετὸς κριτὴς πρῶτον ὑπὸ τῆς ἱγνα-
τίου, καὶ δεύτερον ὑπὸ τῆς φωνῆς, ὡς φαίνεται εἰς
τὴν σκῆψιν περὶ τῆς αὐτῆς Συνοδῆς, ὅπως ὁ Φίλος
ἱγνατίου Μητροφάνης ὁ Συμύρης πρὸς Ζαχαρίαν τὸν
Χαλκιδόνος φίλον τῆς φωνῆς, μὴ καταδεχόμενον τὰ
κατὰ φωνὴν τῆς Συνοδῆς, λέγει, Νόμοι θεωροῦσιν
ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοί, τὸν ἐκλεξάμενον τινὰ δι-
καστὸν μὴ παραιτεῖσθαι αὐτὸν, ἢ τὰ κριθέντα ὑπὸ
αὐτῶν. τὰ κατ' ἡμᾶς ἔν μέρους αὐτσαρκῶς δικαστὸν
τὸν πανάγιον Πάπαν Νικόλαον, πῶς ὑμᾶς ἰαυτὰ παρ'
αὐτῶν κριθέντα ἔδεχεται; ταῦτα φέρονται καὶ ἀπὸ τῆς
ὑπιστολῆς τῆς Στυλίου πρὸς Στέφανον Ρώμης, ὡς αὐ-
τέρω, καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς ἱγνατίου πρὸς τὸν Ρώμης,
ἐν ᾗ λέγει, Ἐκράζομαι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγότητος ἐκκαλέ-
μενοι κριτῆς εἶναι, ἀλλ' ἔδωκεν ἡ ἀκρίβεια. εἰ ἔν καὶ ὡς αἰρετὸς
κριτὴς ἐκρίνον Ἀρχιερεῖς ὡν, ἔκ' ἦν δίκαιον ἀρε-
τικῶν καὶ κρίναι ὡς ἐβέλει, ἀλλ' ἐκκλησιαστικῶς τὰ
ἐκκλησιαστικά. τρίτον, εἰ δὲ καὶ ὑπὸ ἐξουσίας δοθείσης
αὐτῶν ὑπὸ τῆς Βασιλείας, ὡς καὶ τῆς Διοσκόρου ὑπὸ τῆς
Θεοδοσίας, καὶ τῆς Λέοντος ὑπὸ τῆς Μαρκιανῆς ὑπὸ τῆς τε-
τάρτης, καὶ ἴδε τὸν τόπον, ἀλλ' ἔδει τὴν παρὰ τοῦ
λαβόντα, κοινῶς καὶ ἔμμενον αὐθροπῶν, καὶ ἴδε τὸ
ἐν τῇ βιβλίῳ. ὅθεν καὶ τοὶ πολλοὶ κομπάζουν, ἀλλ'
ἔδωκεν ἡδυνάθη μόνος, καθὼς ἡ Σύνοδος χινομήτης, ἐξε-
βλήθη ὁ φωνῆς, ὡς ἔρηται. τῆς ὁμοῦ, ὅτι ὁ φωνῆς
ἐζητεῖ τὸν Νικόλαον αἰρετὸν κριτὴν, ἀναμφί-
βολόν ἐπὶ ψεύδι. ἔπειτα εἰ αἰρετὸς κριτὴς ἐξέβηται,
ἄρα ἔκ' ἔχει τὸ κρίνειν τὰς πάντας ὑπὸ Χρυσῆς, ἢ
Πέτρου, ὡς ζητῶν τῆς ἔκ' αἰχμηταί. πρὸς τὰ τοιαῦτα
εἰ καὶ αἰρετὸς ἐκλήθη ὑπὸ φωνῆς, ἀλλ' ἔκ' ἐν ἀρχῇ,
ἀλλὰ μετὰ τὰ πολλὰ, καὶ οἰκονομικῶς.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

ὅτι Διόσκορος τῶν πρακτικῶν τῆς κατὰ φωνὴν Συνοδῆς, καὶ αὐτσαρκῶν δολίων καὶ παρανό-
μων ἐρημάτων, δαίνυται ἡ Σύνοδος αὐτῇ ψόδῳ καὶ εἰς ἔδωκε λογιζομένη.

Ἡ λει-

Η λεγομένη αὕτη ὁδὸς Συνοδῶν, ὅτι γέγονεν ὁ-
 πωσεν, δοκῇ εἶναι ἀλήθεια, εἴτε γὰρ θυμωθεὶς
 ὁ Βασιλεὺς κατὰ φωτίαν, εἴτε διὰ σύγχυσιν πλὴν ἔσαν
 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν περὶ τῆς ἀποβολῆς τῆς Ἰγνατίου
 5 ἐξήτησε τὰ δίκαια, ὡς λέγει ὁ Πορφυρογενήτης ταύ-
 τα, διὰ κακῆς ὁμῶς Συνοδῆς καὶ σιωπῆς αὐτοῦ
 ἀπάντα καὶ Ἀρχιερεῖς Θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας τὸν σάλον
 κατὰ τὸ ὠδεχόμενον ἔστησαν, ἐπικυρώσας καὶ πλὴν
 10 τῶν Εἰκονομάχων τῇ ἀντιθέματι δὲς, καὶ τὸν γνήσιον
 νυμφίον τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς τέκτοις τὸν πατέρα κακο-
 νικῶς ὡς ἔχον, τὸν ἐκβληθέντα σχολάζειν κελύουσας,
 ἕως τῆς παρὲς αὐτοῦ μετασῆσης ὁ Θεός. ἔγινε γὰρ Σύ-
 15 νοδος, ἀλλ' ἐκ κατὰ φωτίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ οἱ αὐτῶν
 κοινῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἐφθάρη ὁμῶς τὰ
 πρᾶγμα καὶ ἐκείνης καὶ αὐταπεινέχθη δόλιχα καὶ ὡς ἔστι
 20 μα, πρῶτον, ὅτι καταγορεῖ τὰ φωτίαν παλὰ ἀθέμιτα,
 καὶ μηδὲν χειριστῶν ἀρμόζοντα, καὶ ὁ φωτίαν ἦν
 τῶν ἀμέτοχος, ἐπειδὴ ἔδιδε ταῦτα εἶπε μήτε ἐξ ὁ-
 25 ρησιν, ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ τῆς φωτίαν Ῥωμαῖοι, καὶ ὁ Πα-
 φλαγῶν, καὶ Στυλιανὸς ἐκ Νεοκαισαρείας, καὶ ὁ Μητροφάνης
 Συμένης. δεύτερον, ὅτι εἰς τὴν δευτέραν προῆλθεν αὐτῆς
 κακοῖς τὴν συγκοινωνήσαντας φωτίαν καὶ μεταμεληθέν-
 30 τας δῆθον καὶ μὴ κρεωφαγῶντας, νηστῆσαν ὁψάμενον
 25 Τετράδα καὶ Παρασκευῶν, καὶ ἰδίαν ἑλπίαν καὶ οἶ-
 ον, ὅπερ ἀντίκειται τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ καὶ κοινῇ
 δόξῃ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ Τετράδα καὶ
 Παρασκευῶν ἰχθυεῖς ἔδιδε ἡδίον, ἐξίσχυ γὰρ νηστῆ-
 35 ται ἡ Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ τῇ μεγάλῃ Τριακα-
 30 ρακοῦ κατὰ τὸν ἀποστολικὸν Κανόνα, καὶ ἴδε αὐ-
 τέρω περὶ τῆς αὐτῆς Τετράδος Συνοδῆς τὸν Ἐπιφάνιον, Βα-
 σίλειον, καὶ ἄλλους πατέρας, τρεῖς, ὅτι ἀσυνήθης
 ἐστὶν ἡ σιωπὴ αὐτῆς, ἐπειδὴ (εἰ καὶ ψάλλῃ ἐστὶν
 40 ὡς εἴρηται) τὸν Ῥώμη ἐκάλεισαν αἰρετὸν κελὺν, ὅτε
 35 Ἰγνατίος καὶ ὁ φωτίαν, ὅπερ ἐστὶν ἀσυνήθης, ἤρκει
 γὰρ ἡ τῆς Βασιλείας διαθήκη αὐθιγὰ, καὶ γὰρ αἰρε-
 θῆναι αἰρετὸν κελὺν, ὡς ἔστιν, καὶ γὰρ βελοῦρος,
 ἢ περὶ καλὸς κελὺς, ἀλλ' οἱ ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν
 40 ἀπὸ τῶν Κανόνων κείνους κατὰ τὰς Κανόνας, καὶ ἴδε
 40 κατωτέρω βιβλίᾳ δεκάτη, μέρες τρίτη, κεφαλαιὸς
 τρίτος, τμήματος οὗτος Περὶ γράφον ἐβδόμου, καὶ
 μέρες πέμπτη κεφαλαιὸν οὐδέκατον. τέτατον, ὅτι
 ἐκράξαν τὸν φωτίαν ἐκ κατὰ τὴν συνηθείαν τῶν Συ-

νοδῶν καὶ τὰς Κανόνας, ἀλλὰ διὰ κοσμικῶν δῆθον ὡς λαϊ-
 κόν. ἀλλ' εἰ λαϊκὸς ὁ φωτίαν, πῶς πάλιν ἐδέχθη ὑπερ-
 45 ἀπὸ τῆς Ῥώμης Πατριάρχης; ὡς ἡ Συνοδος αὕτη λη-
 σερνῇ καὶ ὁμοίᾳ τῇ αὐτῇ ἐφέσῃ ἐπὶ Διοσκόρου. πέμ-
 πτην, ὅτι ἀποτόμως ἀντιθέματιζα, ὅπερ καὶ ὁ Πρω-
 παπαθάρης εἰς τὴν δεκάτην προῆλθεν μέμφεται τὸ τοιῦ-
 50 τιν ἀτόπημα, εἰπὼν, ὁ φωτίαν ὁρῶν ὁρῶν ἐστὶ, τὴν
 ἀντιθέματιζετε; ἔκταν, ὅτι μάρτυρας τῆς ὑποθέσεως
 αὐτῆς ἐκ εἰσάγει τὰς ἀγίας πατέρας μήτε ὁ Ῥώμης
 κικέλευς ὁ οἱ γράφει, ὡς ἐποίησε Λέων ἐπὶ τῆς
 55 τετάρτης, Ἀγάθων ἐπὶ τῆς ἑκτῆς, καὶ Ἀδελ-
 αὸς ἐπὶ τῆς ἐβδόμης, μήτε ἡ Συνοδος, ἀλλὰ Πά-
 πας τινὰς καὶ ὡς ἔστιν ἀμφίβηλα καὶ ὅπως ψάλλῃ,
 ὡς ἐστὶ τὰ περὶ Χρυσόστομου, Φλαυιανῆς, Πολυχρόνιου,
 60 Κυρίλλου, Εὐσεβίου, Ἀθανασίου, Ταρσίου, Ἀνθίμου,
 Μογγῆ, Ἀκακίου καὶ ἄλλων, ὡς εἴρηται εἰς τὰς τό-
 πους. ἕκτη Πολυχρόνιον ἱεροσολύμων ἐδέποτε ἐκ-
 65 σαμὲν ὡς ἔστιν. ἐβδόμον, εἰς τὴν ἑκτὴν προῆλθεν φαί-
 νεται, ὅτι οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Ἀντιοχείας καὶ ἱεροσ-
 70 λύμων ἐξέθρονον Ὀρην κατὰ φωτίαν, ὅπερ ὡς ἔστιν ὁμο-
 οῦς τριῶν τινῶν, πρῶτον, ὅτι ἐκ ἀπίστευαν αὐ-
 75 τῆς οἱ Πατριάρχαι ἵνα κείνους μόνους, ἀλλ' ἵνα ὡς ἔστιν μέ-
 80 ρος οἱ κεκοινωνησάντες Συνοδῆς, καὶ κείνους ὁμοῦ. δεύτερον,
 ὅτι ὁ Τύρος ἐκ τῆς ἀπίστευαν, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς κλίμας
 85 ὡς τῆς Ἀντιοχείας, ἐψηφίσθη Τοποτηρητῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ
 90 ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς φωτίαν. τρίτον, ὅτι λέγει ὁ Ὀρην αὐ-
 95 τῶν, ἐκ ἐξέστιν ἀντιλέγειν τῇ ἀποφάσει τῆς Ῥώ-
 100 μης, ὅπερ ἐστὶ ὡς ἔστιν καὶ γελῶν, καὶ γὰρ ἐ-
 105 ξέστιν ἀντιλέγειν, ὡς τῇ Δαμάσῳ ἡ δεινότερα περὶ
 110 Φλαυιανῆς Ἀντιοχείας, καὶ τῇ Λέοντι ἡ τετάρ-
 115 τη περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῇ Βιθλίῳ
 120 ἡ πέμπτη βλασφημῶντι αὐτοῖς, καὶ αὐτῇ δὲ ἡ πα-
 125 ρῆσα Συνοδος εἰς τὸν δέκατον τρίτον Κανόνα διορί-
 130 ζει ἀντιλέγειν τῇ Πάπᾳ, κακῶς ἀπὸ φανερῶν, καὶ
 135 ἀλλὰ μυρία, ὡς περὶ πομπῆς. ὁ γὰρ, ὅτι ἔν-
 140 συ-
 145 νηστικῶς ὡς ἐπὶ τοπλεῖς ἀπὸ φανερῶν ἐχθρῶν τῆς
 150 φωτίαν. εἴκταν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπὶ φωτίαν ἀπιδέκι-
 155 μῶς ὡς κακῶς γεγονῆκα, καὶ εἰς ἔδιδε ἐλογίζετο,
 160 ὡς καὶ ἐπὶ τῇ ἑκτῇ σιωπῇ τῆς Φλαυιανῆς σιω-
 165 ρεῖα τῇ λήθῃ παρεδόθη, καὶ πάντες εἰς ἐκὸν λο-
 170 γίζεται. δέκατον, ὅτι εἰς τὸ Συνοδικὸν ἄδεται ἐπ'
 175 Ἐκκλησίας, Πάντα τὰ κατὰ τὴν φωτίαν γράφοντα,
 180 ἢ λαληθέντα, ἀντιθέμα. καὶ φωτίαν αἰωνία ἡ μνήμη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

45

Ὅτι ἐδεμίαν Συνοδῶν ὡς ἡ κατὰ φωτίαν εἶπε καθαρώτερον καὶ πλατύτερον εἰς τὴν πρῶτῃ αὐτῆς προῆλθεν καὶ
 τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας.

Ος ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τῆς ψάλλῃς δυνάται φανερωθῆναι
 εἰ ἀλήθεια, γινώσκει ὅτι κατὰ τῆς Ῥώμης ἐδεμίαν
 5 Συνοδος εἶπε καθαρώτερον καὶ πλατύτερον ὡς ἡ παρῆσα.
 10 ὁ δὲ συνηθῆσαι πρῶτον, ὅτι εἰς τὴν πρῶτῃν προῆλθεν αὐ-
 15 τῆς αἰ τῆς Ῥώμης ἐπιστολῇ καὶ αἰ τῆς τῶν Πατριάρχων
 20 τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τάξιν ἀναγινώσκονται, καὶ

εἰς τὸ κοροῖμιον πῶς ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος ἡθρο-
 5 σεν τὴν Συνοδὸν ἐκ τῆς Ῥώμης, λέγει γὰρ, τῆς θείας
 10 καὶ φιλανθρωπικῆς σπουδῆς τὰ πηδάλια τῆς οἰκουμε-
 15 νικῆς ὁλακῶν ἡμῖν ἐγχειρισάσης, πᾶσαν ἐθέμεθα
 20 σπουδὴν. Καὶ, κεκρίκαμεν γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων Πα-
 25 τερικῶν θρόνων Τοποτηρητὰς ἀγαγεῖν. ἴδε καὶ τὰ

τὰ αὐτῶν τῶ ἱγνατίου πατρὸς τοῦ Βασιλέως περὶ τῆς
ἀθροίσσεως τῆς Συνοδῆς, τὰ τὸ αὐτὸ βεβαίον καὶ ὁ σύγ-
κελλος τῶ ἱεροσολύμων ἐς τὴν Σύνοδον. δούτερον,
ἀπὸντος τῶ Ἀντιόχειου, Ἐκκλησιαστικῶν ἀγαθῶν Τοπο-
τηρητῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων Θρόνων, γινώσκει ὅτι ἐξί-
σσε καὶ μετὰ τῆς κοινῆς ψήφου. ὅθεν ἐφειξῆς λέ-
γει ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρὶς ὑμῶν τὰς καὶ τῶν φων-
μῶν, ὅτι ἀληθείας ἐραστὰς ὑμῶν εἶναι ἔκρινον ἀγνοῦντες,
πάλιν καὶ ἡμῶν κατὰ τὸ δοθὲν ἡμῖν μέτρον τῆς ἐ-
ξουσίας ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν ἐσώπα-
μῶν. τρίτον, ὁ Πραιπόσιτος ἀνακρίνει τὰς Τοποτη-
ρητὰς τῶ Ῥώμης, καὶ τοιοῦτοι αὐτοὶ εἶπον ὅτι τὰς Το-
ποτηρητὰς τῶ Ῥώμης ἔχοντες εὐρηται ἀνακρίνεσθαι ἐν
ταῖς οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς, ὅμως ψεύδονται, ὅτι
καὶ ἀνακρίνονται καὶ ὑπὸ τῶν ἁγίων. τὸ γὰρ δεύτερον ἐ-
παθόν ἐς τὴν ἐβδόμην Σύνοδον, ὅπως ἰωάννης ὁ Λογο-
θέτης ἐρωτᾷ τὸν Κωνσταντίνου Θεοδόμου καὶ Ἐπιφάνιον
Διάκονον τῶ Σαρδηνίας, Εἰς τὴν Τοποτηρητὰς τῶ Ῥώ-
μης ἦσαν ἀληθῆς Πέτρος καὶ Πέτρος, καὶ μαρ-
τυροῦντο ἐκεῖνοι ὅτι ἀληθῆς εἰσὶ. τὸ δὲ πρῶτον ἐπα-
θόν ἐς τὴν ἐν Χαλκηδόνι, ὅπου ἀπὸντες ἔχον πα-
ραγγέλλειν ἀπὸ τῶ Ῥώμης Λέοντος μὴ καθίσαι τὸν
Διόσκορον ἐς τὴν Σύνοδον, ἐπεμνήθησαν ὑπὸ τῶν
Ἀρχόντων, ἀπὸντων αὐτοῖς, εἰς ἐξέτασιν, πῶς ἡ-
νεοθε ἐνάγοντες; καὶ ἐκείνους ὁ Διόσκορος καὶ ἀ-
κασίως αὐτῶν ἐς τὸ μέσον. τρίτον, ὅτι πρῶτον
τὸ παπιδὸν ἀνακρίνομεν, ἐπειδὴ αἱ ὑπὸ τῶν ἁγίων
καρμίζουσιν ἀπὸ τῶ Ῥώμης καὶ τῆς κατὰ αὐτὸν Συ-
νοδῆς πρῶτον ἐξετάζονται, ψηλαφῶνται καὶ δο-
κιμάζονται. ὅτε ὁ Ἀλεξανδρινὸς ἀγίου Κυρίλλος
Τοποτηρητὴς ὢν τῶ Πάπῃ, καθήρεσθαι, καὶ ἐκεί-
νη ὥρα ὅτι Τοποτηρητὴς ὢν καθήρεσθαι, ἀλλὰ ὁ αὐτὸς
ἐκ τῆς ἁλθῆς ἐς ἀπολογία ὁ καθήρεσθαι ἀπὸ ἰωάννου Ἀν-
τιόχειου καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, καὶ οἱ αὐτοὶ τὸ δίκαιον,
ὅτι καλῶς ἀγνοῦντες ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ἡδὲ
κῆρυξ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τὴν ἐπαθόν ὁ
Κυρίλλος πάλιν, καὶ οἱ ἀπὸ Ῥώμης πρεσβύται, ἴδε
ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ αὐτῶν τῆς Συνοδῆς τὸν τόπον,
καὶ αὐτῶν ἴδε βιβλίῳ πρώτῳ κεφάλαιον ἔχον.
τέταρτον, λέγει ὁ Ῥώμης Ἀδριανὸς γράφον ἐς τὸν
Βασιλέα, ὅτι ἐκείνους τῆς Ῥώμης διώκεται ἰα-
τρέων τὰ τοιαῦτα ἔλκε, τὰ γινόμενα ἐς Κωνσταν-
τινέπολιν τὰχα ὑπὸ φωτί. σὺ δὲ σημείωσαι ἐς
τὴν ἐκτὴν πρῶτην τὴν Σύνοδον ταῦτον λέγεσθαι, ὅτι
πρῶτον τὸ ἐκκλησιαστικὸν πρῶτον τὴν Πατριαρχικὴν δια-
5

30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100
105
110
115
120
125
130
135
140
145
150
155
160
165
170
175
180
185
190
195
200
205
210
215
220
225
230
235
240
245
250
255
260
265
270
275
280
285
290
295
300
305
310
315
320
325
330
335
340
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500
505
510
515
520
525
530
535
540
545
550
555
560
565
570
575
580
585
590
595
600
605
610
615
620
625
630
635
640
645
650
655
660
665
670
675
680
685
690
695
700
705
710
715
720
725
730
735
740
745
750
755
760
765
770
775
780
785
790
795
800
805
810
815
820
825
830
835
840
845
850
855
860
865
870
875
880
885
890
895
900
905
910
915
920
925
930
935
940
945
950
955
960
965
970
975
980
985
990
995
1000
1005
1010
1015
1020
1025
1030
1035
1040
1045
1050
1055
1060
1065
1070
1075
1080
1085
1090
1095
1100
1105
1110
1115
1120
1125
1130
1135
1140
1145
1150
1155
1160
1165
1170
1175
1180
1185
1190
1195
1200
1205
1210
1215
1220
1225
1230
1235
1240
1245
1250
1255
1260
1265
1270
1275
1280
1285
1290
1295
1300
1305
1310
1315
1320
1325
1330
1335
1340
1345
1350
1355
1360
1365
1370
1375
1380
1385
1390
1395
1400
1405
1410
1415
1420
1425
1430
1435
1440
1445
1450
1455
1460
1465
1470
1475
1480
1485
1490
1495
1500
1505
1510
1515
1520
1525
1530
1535
1540
1545
1550
1555
1560
1565
1570
1575
1580
1585
1590
1595
1600
1605
1610
1615
1620
1625
1630
1635
1640
1645
1650
1655
1660
1665
1670
1675
1680
1685
1690
1695
1700
1705
1710
1715
1720
1725
1730
1735
1740
1745
1750
1755
1760
1765
1770
1775
1780
1785
1790
1795
1800
1805
1810
1815
1820
1825
1830
1835
1840
1845
1850
1855
1860
1865
1870
1875
1880
1885
1890
1895
1900
1905
1910
1915
1920
1925
1930
1935
1940
1945
1950
1955
1960
1965
1970
1975
1980
1985
1990
1995
2000
2005
2010
2015
2020
2025
2030
2035
2040
2045
2050
2055
2060
2065
2070
2075
2080
2085
2090
2095
2100
2105
2110
2115
2120
2125
2130
2135
2140
2145
2150
2155
2160
2165
2170
2175
2180
2185
2190
2195
2200
2205
2210
2215
2220
2225
2230
2235
2240
2245
2250
2255
2260
2265
2270
2275
2280
2285
2290
2295
2300
2305
2310
2315
2320
2325
2330
2335
2340
2345
2350
2355
2360
2365
2370
2375
2380
2385
2390
2395
2400
2405
2410
2415
2420
2425
2430
2435
2440
2445
2450
2455
2460
2465
2470
2475
2480
2485
2490
2495
2500
2505
2510
2515
2520
2525
2530
2535
2540
2545
2550
2555
2560
2565
2570
2575
2580
2585
2590
2595
2600
2605
2610
2615
2620
2625
2630
2635
2640
2645
2650
2655
2660
2665
2670
2675
2680
2685
2690
2695
2700
2705
2710
2715
2720
2725
2730
2735
2740
2745
2750
2755
2760
2765
2770
2775
2780
2785
2790
2795
2800
2805
2810
2815
2820
2825
2830
2835
2840
2845
2850
2855
2860
2865
2870
2875
2880
2885
2890
2895
2900
2905
2910
2915
2920
2925
2930
2935
2940
2945
2950
2955
2960
2965
2970
2975
2980
2985
2990
2995
3000
3005
3010
3015
3020
3025
3030
3035
3040
3045
3050
3055
3060
3065
3070
3075
3080
3085
3090
3095
3100
3105
3110
3115
3120
3125
3130
3135
3140
3145
3150
3155
3160
3165
3170
3175
3180
3185
3190
3195
3200
3205
3210
3215
3220
3225
3230
3235
3240
3245
3250
3255
3260
3265
3270
3275
3280
3285
3290
3295
3300
3305
3310
3315
3320
3325
3330
3335
3340
3345
3350
3355
3360
3365
3370
3375
3380
3385
3390
3395
3400
3405
3410
3415
3420
3425
3430
3435
3440
3445
3450
3455
3460
3465
3470
3475
3480
3485
3490
3495
3500
3505
3510
3515
3520
3525
3530
3535
3540
3545
3550
3555
3560
3565
3570
3575
3580
3585
3590
3595
3600
3605
3610
3615
3620
3625
3630
3635
3640
3645
3650
3655
3660
3665
3670
3675
3680
3685
3690
3695
3700
3705
3710
3715
3720
3725
3730
3735
3740
3745
3750
3755
3760
3765
3770
3775
3780
3785
3790
3795
3800
3805
3810
3815
3820
3825
3830
3835
3840
3845
3850
3855
3860
3865
3870
3875
3880
3885
3890
3895
3900
3905
3910
3915
3920
3925
3930
3935
3940
3945
3950
3955
3960
3965
3970
3975
3980
3985
3990
3995
4000
4005
4010
4015
4020
4025
4030
4035
4040
4045
4050
4055
4060
4065
4070
4075
4080
4085
4090
4095
4100
4105
4110
4115
4120
4125
4130
4135
4140
4145
4150
4155
4160
4165
4170
4175
4180
4185
4190
4195
4200
4205
4210
4215
4220
4225
4230
4235
4240
4245
4250
4255
4260
4265
4270
4275
4280
4285
4290
4295
4300
4305
4310
4315
4320
4325
4330
4335
4340
4345
4350
4355
4360
4365
4370
4375
4380
4385
4390
4395
4400
4405
4410
4415
4420
4425
4430
4435
4440
4445
4450
4455
4460
4465
4470
4475
4480
4485
4490
4495
4500
4505
4510
4515
4520
4525
4530
4535
4540
4545
4550
4555
4560
4565
4570
4575
4580
4585
4590
4595
4600
4605
4610
4615
4620
4625
4630
4635
4640
4645
4650
4655
4660
4665
4670
4675
4680
4685
4690
4695
4700
4705
4710
4715
4720
4725
4730
4735
4740
4745
4750
4755
4760
4765
4770
4775
4780
4785
4790
4795
4800
4805
4810
4815
4820
4825
4830
4835
4840
4845
4850
4855
4860
4865
4870
4875
4880
4885
4890
4895
4900
4905
4910
4915
4920
4925
4930
4935
4940
4945
4950
4955
4960
4965
4970
4975
4980
4985
4990
4995
5000
5005
5010
5015
5020
5025
5030
5035
5040
5045
5050
5055
5060
5065
5070
5075
5080
5085
5090
5095
5100
5105
5110
5115
5120
5125
5130
5135
5140
5145
5150
5155
5160
5165
5170
5175
5180
5185
5190
5195
5200
5205
5210
5215
5220
5225
5230
5235
5240
5245
5250
5255
5260
5265
5270
5275
5280
5285
5290
5295
5300
5305
5310
5315
5320
5325
5330
5335
5340
5345
5350
5355
5360
5365
5370
5375
5380
5385
5390
5395
5400
5405
5410
5415
5420
5425
5430
5435
5440
5445
5450
5455
5460
5465
5470
5475
5480
5485
5490
5495
5500
5505
5510
5515
5520
5525
5530
5535
5540
5545
5550
5555
5560
5565
5570
5575
5580
5585
5590
5595
5600
5605
5610
5615
5620
5625
5630
5635
5640
5645
5650
5655
5660
5665
5670
5675
5680
5685
5690
5695
5700
5705
5710
5715
5720
5725
5730
5735
5740
5745
5750
5755
5760
5765
5770
5775
5780
5785
5790
5795
5800
5805
5810
5815
5820
5825
5830
5835
5840
5845
5850
5855
5860
5865
5870
5875
5880
5885
5890
5895
5900
5905
5910
5915
5920
5925
5930
5935
5940
5945
5950
5955
5960
5965
5970
5975
5980
5985
5990
5995
6000
6005
6010
6015
6020
6025
6030
6035
6040
6045
6050
6055
6060
6065
6070
6075
6080
6085
6090
6095
6100
6105
6110
6115
6120
6125
6130
6135
6140
6145
6150
6155
6160
6165
6170
6175
6180
6185
6190
6195
6200
6205
6210
6215
6220
6225
6230
6235
6240
6245
6250
6255
6260
6265
6270
6275
6280
6285
6290
6295
6300
6305
6310
6315
6320
6325
6330
6335
6340
6345
6350
6355
6360
6365
6370
6375
6380
6385
6390
6395
6400
6405
6410
6415
6420
6425
6430
6435
6440
6445
6450
6455
6460
6465
6470
6475
6480
6485
6490
6495
6500
6505
6510
6515
6520
6525
6530
6535
6540
6545
6550
6555
6560
6565
6570
6575
6580
6585
6590
6595
6600
6605
6610
6615
6620
6625
6630
6635
6640
6645
6650
6655
6660
6665
6670
6675
6680
6685
6690
6695
6700
6705
6710
6715
6720
6725
6730
6735
6740
6745
6750
6755
6760
6765
6770
6775
6780
6785
6790
6795
6800
6805
6810
6815
6820
6825
6830
6835
6840
6845
6850
6855
6860
6865
6870
6875
6880
6885
6890
6895
6900
6905
6910
6915
6920
6925
6930
6935
6940
6945
6950
6955
6960
6965
6970
6975
6980
6985
6990
6995
7000
7005
7010
7015
7020
7025
7030
7035
7040
7045
7050
7055
7060
7065
7070
7075
7080
7085
7090
7095
7100
7105
7110
7115
7120
7125
7130
7135
7140
7145
7150
7155
7160
7165
7170
7175
7180
7185
7190
7195
7200
7205
7210
7215
7220
7225
7230
7235
7240
7245
7250
7255
7260
7265
7270
7275
7280
7285
7290
7295
7300
7305
7310
7315
7320
7325
7330
7335
7340
7345
7350
7355
7360
7365
7370
7375
7380
7385
7390
7395
7400
7405
7410
7415
7420
7425
7430
7435
7440
7445
7450
7455
7460
7465
7470
7475
7480
7485
7490
7495
7500
7505
7510
7515
7520
7525
7530
7535
7540
7545
7550
7555
7560
7565
7570
7575
7580
7585
7590
7595
7600
7605
7610
7615
7620
7625
7630
7635
7640
7645
7650
7655
7660
7665
7670
7675
7680
7685
7690
7695
7700
7705
7710
7715
7720
7725
7730
7735
7740
7745
7750
7755
7760
7765
7770
7775
7780
7785
7790
7795
7800
7805
7810
7815
7820
7825
7830
7835
7840
7845
7850
7855
7860
7865
7870
7875
7880
7885
7890
7895
7900
7905
7910
7915
7920
7925
7930
7935
7940
7945
7950
7955
7960
7965
7970
7975
7980
7985
7990
7995
8000
8005
8010
8015
8020
8025
8030
8035
8040
8045
8050
8055
8060
8065
8070
8075
8080
8085
8090
8095
8100
8105
8110
8115
8120
8125
8130
8135
8140
8145
8150
8155
8160
8165
8170
8175
8180
8185
8190
8195
8200
8205
8210
8215
8220
8225
8230
8235
8240
8245
8250
8255
8260
8265
8270
8275
8280
8285
8290
8295
8300
8305
8310
8315
8320
8325
8330
8335
8340
8345
8350
8355
8360
8365
8370
8375
8380
8385
8390
8395
8400
8405
8410
8415
8420
8425
8430
8435
8440
8445
8450
8455
8460
8465
8470
8475
8480
8485
8490
8495
8500
8505
8510
8515
8520
8525
8530
8535
8540
8545
8550
8555
8560
8565
8570
8575
8580
8585
8590
8595
8600
8605
8610
8615
8620
8625
8630
8635
8640
8645
8650
8655
8660
8665
8670
8675
8680
8685
8690
8695
8700
8705
8710
8715
8720
8725
8730
8735
8740
8745
8750
8755
8760
8765
8770
8775
8780
8785
8790
8795
8800
8805
8810
8815
8820
8825
8830
8835
8840
8845
8850
8855
8860
8865
8870
8875

ΒΙΒΛΙΟΝ Ζ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

πατριάρχης (ἥτοι ὅτι ἐκάθηρον ὁ Φώτιος Νικό-
 λαον τὸν Ῥώμη) ἡμῖν χρὴ διαπραχῆσθαι, καὶ ψη-
 φίζεται ἡ Σύνοδος τὸ πρακτέον, καὶ πᾶσι τῶν πα-
 τριάρχων, ὅτι ὁ Πάπας ἐπείω τῶν Συνοδῶν; ὅτε γὰρ μό-
 5 ρος, ὡς εἰς ἐστίν. ἔς τὴν τρίτην Διαλαλιάν ὁ αὐτὸς ἐλέ-
 γει τῇ αὐτῇ Συνόδῳ, καὶ γὰρ εἰ καὶ τῷ Οὐνὼν μετὰ
 θάνατον ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν ἀνάθεμα ἐρρέθη, ὅ-
 ῶς γινώσκουσιν, ὅτι ὑπὸν Διέρεσι κατηγορήθη, δι'
 ἣν καὶ μόνον ἐξῆλθε τὰς ὑποδείξεις τῶν μεζόνων κα-
 10 περὶ τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἔτι Πατριάρχων ἡς, ὡ-
 τέως τῶν ἐτέρων πατέρων ἐξενιγκῶν ἡδυνήθη ἀ-
 πόφασιν, εἰ μὴ ἡ τῆς αὐτῆς πρώτης καθέδεας αὐ-
 θουσία σωήνεσθαι ὑπὸ τῆς. καὶ σημειώσας πρῶ-
 15 τιν, ὅτι Οὐνὼν Διερετικὸς καὶ καθηρημένος. δού-
 λος περὶ, ὅτι κείνεται καὶ ὁ Ῥώμης. τρίτον, ὅτι ὡς ἡ τῆς
 Ῥώμης ψήφῳ ἀνγκησά, ἔτι καὶ ὁ ἐκάστη Πα-
 τριάρχης. πρὸς ἐκείνα δὲ ὡς λέγεται ἐπὶ τὰς
 πατέρας τῆς Συνόδου τῆς ἀποδείξεως ὑπὸ τῆς Ῥώ-
 20 μης Θεωδωρίχ, δηλοῦσι τῆς περὶ τῆς Συμ-
 μάχης ὑπὸ Ἀναστασίας, ὅτι τὸν Πάπαν δὲ συγκαλέ-
 σαθαι τὴν Σύνοδον, καὶ ὅτι ἡ Ῥώμη τῇ τῆς Πί-
 τρης πρώτῃ τετίμηται κορυφαίότητι, καὶ ὅτι ἡ Ῥώ-
 μη τῇ τῶν ἐλαπίων ἔχ' ὑποπίπτει κείσας, ἡ γὰρ
 Ῥωμαίων Ἐκκλησία κείσας κείνεται, ῥητέον, ὅτι
 25 ψόφῳ ἐμαρτύρησαν οἱ αὐτοὶ ἐπόντες (εἰ γὰρ καὶ
 νοθεύονται παρὰ τῶν, ὅμως ὑποθετέον ἀληθῆ
 εἶναι) καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίον πρώτῃ κεφάλαιον
 ἔχον. τέταρτον, ὁ Ἰωάννης Ἀντιοχείας ἐκάθη-
 30 ρέθη διότι τὸν Κύριλλον κατέκρινε, ἀλλὰ διότι
 κατακρίνας Κύριλλον καὶ μένοντα, καὶ κληθεὶς εἰς
 κείσας καὶ δόλοισιν, ὡς ἀπῆντησε, καὶ ἴδε τὸν τόπον
 βιβλίου τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ
 τετακτοῦ πρώτῳ, ὅπερ μαρτυρεῖ ἐπὶ σαφῆς, ὅτι
 ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία κείνεται, ἐπεδὴ ὁ Τοποτηρη-
 35 τῆς αὐτῆς ἐκρίθη, καὶ κατεκρίθη ἐξίσως τῷ Μητρο-
 πολίτῃ Ἐφέσῃ. πέμπτῃ, ἀληθῶς ἡ τρίτη Οἰκου-
 μενικὴ Σύνοδος ἔγραψε πρὸς τὸν Πάπαν Κελεσίνον
 ἵνα ἀναγκασθῇ κατὰ τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννη, πλὴν
 ἔχ' ὅτι κατέκρινε τὸν Τοποτηρητὴν αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι
 40 ἀπόφασιν ἐξήνεγκε κατὰ τῶν Νόμων καὶ τῶν Κανόνων,
 πλὴν ἡ Σύνοδος ταῦτα ἔγραψε τῷ Πάπῃ, ἐπεδὴ ἔ-

ἴδεν τῷ Ἰωάννῃ κατὰ μισοφροσύνης, ὡς καὶ ἡ αὐτὴ Δια-
 λὼ αὐτῶν αἰτίαν ἐπέμπε τὸν Ἀντιοχείας εἰς Ῥώμην,
 εἰς ὅμως αὐτῇ ἐξῆλθε ἡν δέδωκεν ἡ Σύνοδος τῷ
 Πάπῃ μαρτυρεῖ τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς, ἐπεδὴ ἔτε
 ὁ Ῥώμης ἡδυνήθη ἀναγκασθῆναι κατὰ τῆς Ἀντιοχείας,
 τῆς Βασιλείας καλύπτει τὰς ἀναγκασθῆναι, καὶ Δια-
 ἐρηκτικῶν τρεῶν ἀποδείξας ἀρνηθῆναι τὰς Ἐκκλη-
 σίας, ὡς καὶ πεποίηκε, καὶ μάστιγα μηδαμῶς συμ-
 βάλῃ χρησαμένη τῷ Πάπῃ, ἀλλὰ μαξιμῶς τῷ Κων-
 σταντινουπόλεως, μήτε μὴ μνηστέως τῷ Πάπῃ ἐν τῇ
 τοιαύτῃ μερίδι ὑποθέσει, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίον
 τρίτῳ τὸν τόπον τῆς τρίτης Συνόδου. εἴπον, ἀλη-
 45 θῶς ἐπετιμήθη ὑπὸ τῆς τρίτης Συνόδου ὁ Ἀντιοχείας,
 ὅτι κατεξάνετο τῶν μεζόνων, ἥτοι Ἀλεξανδρείας,
 ἀλλ' ἔχ' ὅτι πεποίηκε τὰς αὐτὰς γνώμην τῆς δόποιο-
 λικῆς καθέδεας, ἀλλὰ διότι πεποίηκεν αὐτὸν αὐτῶν
 τῆς νομίμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἴδε τὸν αὐτῶν
 τόπον. ἔξδομον, ὁ Διόσκορος κατεκρίθη ὡς
 50 διότι ἐκάθηρε τὸν Πάπαν ἄγιον ἀνθρώπον καὶ ἐρ-
 θόδοξον μαρτυρημένον ὑπὸ πάσης τῆς Οἰκουμῆς,
 ἀλλὰ δι' ἄλλας αὐτῶν παρεκτροπὰς, καὶ διότι ἐκά-
 θηρε καὶ τὸν Ῥώμης ἰδίᾳ αὐθουσίᾳ καὶ ἄνευ Οἰ-
 κυμνικῆς Συνόδου, καὶ τὰς, ὡς διότι ἐκάθηρε τὸν
 ἄγιον Ἀρχιερέα, ἡ διότι ἔπραξε ἐναντίον τοῖς
 πατριάρχοις τῆς πρώτης καθέδεας, ἀλλὰ διότι, ὡς
 εἴρηται, ἰδίᾳ αὐθουσίᾳ ἐκάθηρε τὸν Φανερὸν δίκαιον
 καὶ ἄγιον Ῥώμης. ὅγδοον, ὁ Φώτιος καθήρας Δια-
 55 μόνος τῆς κατ' αὐτὸν Συνόδου τὸν Πάπαν Νικόλαον,
 ἔχ' ἡμερτο, ἐπεδὴ τῆς τῆς Πλήσας ἐποίησε πα-
 60 τερν ὁ Νικόλαος, ὁ δὲ Φώτιος καθήρας τὸν Νικό-
 λαον, ἐπέμπε τῆς βιβλίου Δια- Οἰκουμνικῆς
 Συνόδου. ἐξέτερον ἡ ὁ Ῥώμη αὐτῇ Συνόδου καὶ Φωτίου
 Κανόνος πέντε, ἀλλ' ἡ κυρώθησαν μετὰ ταῦτα ὑπὸ
 ποσσῶν Συνοδῶν, ὡς εἴρηται καὶ ῥηθήσεται. ὑπέ-
 65 γραψε δὲ ὁ Ἀδελφὸς, ὡς ἄνευ αὐτὸν ὀνομάσας,
 ἀλλ' ὡς ὑπέγραψε ὁ Ἀγάζων ἐν τῇ κατ' αὐτὸν Συμ-
 70 δῳ καὶ ὁ Μαρτίνος ὁμοίως, ἥτοι, τῆς καθολικῆς καὶ
 δόποιοικῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας, καὶ ὡς ἔχει
 τῆς δὲ καὶ παντὶ Ἐπισκόπῳ ἴδιον. ἦσαν δὲ Ἐπί-
 σκοποι εἰκοσιπέντε, ὡς εἶται ὁ κατακρίσιος ἐξήκοσθ' ἐνώτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

45 Ὅτι ἐκ τῶν διοριζέντων ἐν τῇ δεκάτῃ τρίτῃ Κανόνι τῆς κατὰ Φωτίου Συνόδου πρῶτῃ δεκάτῃ, δέκνυ-
 ται ὅτι ὁ Ῥώμης σφάλλων, κείνεται καὶ κατακρίνεται ὑπὸ τῆς Οἰκουμνικῆς καὶ Τοπικῆς Συνόδου.

Εἰς τὴν δεκάτῃ πρῶτῃ ἐν τῇ δεκάτῃ τρίτῃ Κανόνι
 αὐτῆς διορίζεται, ὅτι ὅς τις τολμήσας (καθὼς τυ-
 50 χὸν Φώτιος καὶ Διόσκορος) κινήσας ἔγκλημα κατὰ
 τῆς Ῥώμης ἑγγράφως, ἡ ἀγρόφως, τῶν κατακρί-
 νεται. καὶ σημειώσας, ὅτι Σύνοδος Οἰκουμνικῆς νο-
 μίμης ἔσας, ὡς ἦν ἐς τὴν Ἐφεσον τὸ πρῶτον, ὅς τις
 μόνος καὶ τῆς Ῥώμης, ἡ ἄλλῃ τινὸς φέρεται, κατακρί-
 55 νεται, ὡς ἐποίησε τὸ δούπερον ὁ Διόσκορος. κανονικῆς

γὰρ ἔσας Συνόδου, καὶ ἐπαινεῖται ὁ Ῥώμης ἀλλῇ
 60 δόξῃ, καὶ περὶ καὶ ἐς τὰς Τοπικὰς Συνόδους καὶ ἐκρί-
 νη καὶ ἀνεκρίθη καὶ κατεκρίθη ὁ Ῥώμης. ὡς καὶ
 οἱ Ἐπίσκοποι Ῥώμης μετὰ Συνόδου Οἰκουμνικῆς ἐξή-
 65 ταν διοριζέντων τὸ συμβαλὸν ἀμφισβητήσαντες. ὅτε
 δὲ ὁ Ῥώμης μόνος αὐθουτικῶς καθήρας, ὡς ἔχει
 Νικόλαος, ἀντικαταρτίται, ὡς ἐποίησε δίκαιος ὁ
 Φώτιος, καὶ ἐκὼν παρὰ τὴν μόνον, ὡς ἔχει λογίζεσθαι.

ὡς ἐπαθὺν ὁ ἱεὺς, καὶ ὁ Δάμασος περὶ Φλαυίου, Δέ-
ων περὶ Ἀναγλί, Διάλογος περὶ τῆς Νηστευτῆς, Φίληξ,
Ἀναστάσιος καὶ Σύμμαχος περὶ Μακεδονίαν καὶ Εὐθυ-
μία. λέγει ἔτι εἰς τὸν αὐτὸν κανόνα, ὅτι εἰς αἱρεσι-
στικὴν οἰκουμενικὴν συνόδον, καὶ γνήσιον ἀμφιβολίαν
καὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας Ῥωμαίων, πρέπει δὺλα-
βῶς γίνεσθαι πᾶσι ἐξέτασιν τῆς ζητήσεως. καὶ ση-
μειώσας πρῶτον, ὅτι καὶ περὶ παλαιῶν ἄλλων, ὅταν
συμβῇ ἀμφιβολία, δὺλαβῶς πρέπει γίνεσθαι πᾶσι
ἐξέτασιν, ὡς εἰς πᾶσι πρῶτον Ἀρεῖος καὶ ὑβρίσθη,
ὡς πᾶσι τρίτον εὐλαβέστατος ἦεν ὁ Νεστόριος, καὶ
ὡς πᾶσι τεταρτὸν ὁ Διόσκορος, καὶ εἰς πᾶσι οὕτως ὁ
Μακάριος, ὅτι ἔτι εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἐκκλη-

σίας, τὸ δὲ ὑβρίζον ἀποτόμως τῆς δουτικῆς ἐπὶ
ὑποταγῆς, ὡς ἐγείρετο εἰς πᾶσι παρῶσαν συνό-
δον. δούτερον, ὅτι ἰδὲ καὶ ἀπὸ κανόνος συνόδου
οἰκουμενικῆς καὶ τῆς λατίνης σαφῶς καθαρῶς ἰδαι-
τάτα καὶ ὁ πρῶτος θρόνος κρείνεται, καὶ πᾶσι τῶν
καὶ τῆς μεγαλοβρύχου Νικολάου τῆς, ὅτι ὁ πρῶ-
τος θρόνος κρείνεται; τρίτον, ὡς ὁ δέκατος
τρίτος κανὼν ἐλήφθη ἀπὸ τῆς τεσσαρακοστῆς κανόνος
τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου, ὅς λέγει ῥητῶς, Δὲ τῆς
ἐπισκοπῆς καλεσθῆναι εἰς συνόδον ἀπὸ πάντων, καὶ δι-
δάσκειν, ἡ διδάσκειν εἰς κατόρθωσιν τῆς Ἐκκλη-
σίας. ἰδὲ βιβλίον πρῶτον κεφάλαιον ἀκούει τεταρτὸν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

15

Ὅτι ἀπὸ πάντων πᾶσι κατὰ φωτίαν συνόδον ἀπὸ τῆς σύμβολον μετὰ παλαιότητος, ὅτι Ἀνδρέας εἶδεν καὶ οἱ Λα-
τίνοι ἐν τῇ Φλωρεντινῇ συνόδῳ, δέκνυνται ψεύσαι.

Ὁ ῥόδον Ἀνδρέας ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδῳ συ-
νελεύσας ἐβδέμη ἔπειτα, ὅτι ἡ κατὰ φωτίαν σύ-
νοδος ἐγίνωκε τὴν σύμβολον μετὰ τῆς παλαιότητος.
Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἐψεύσθη, ἐπειδὴ ἡ πα-
λαιά συνόδος τὴν σύμβολον ἀκηροτέμητον οἶδε, καὶ
ἀπὸ τῆς παλαιότητος ἐβεβαίωσε, λέγει γὰρ, ὅτι
ἀνεγνώθη ὁ ὅρος τῆς αὐτῆς οἰκουμενικῆς οὐχ ὅτι
συνόδου, περιέχων τὴν σύμβολον τῆς πίστεως καὶ ὁ-

μολογίας τῆς ἐργασίας τῆς παλαιότητος οἰκουμενι-
κῆς ἐπὶ τῇ συνόδῳ, καὶ ἀναθεματίζειν εἰς ἐκείνους
ἀναθεματίσαν. καὶ μετ' ὀλίγα, τῆς δὲ ἀναγνω-
στικῆς, ἡ αὐτὴ συνόδος ἐξεβόησε, Πάντες ἔτι
φρονέοντες, πάντες ἔτι πιστεύοντες. καὶ σημειώσαι,
ὅτι ἐνταῦθα τὰ ἀρχαῖα ἐβεβαίωθη, παλαιότητος δὲ
ἐδεμία μνήμη, ὡς ψεύδονται κεινὰ ἡμεῖς ὁ ῥόδον
καὶ οἱ Λατῖνοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄

30

Περὶ τῆς μάχης Ἰγνατίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάννου Ῥώμης. Δὲ πᾶσι Βελγάρων, καὶ ὅτι ὁ πᾶσι κατὰ
γνώστην, καὶ ὡς λέγουσιν οἱ παπῆς καὶ παλαιότητος περὶ ἀμφοτέρων, καὶ ὁ Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκῆς
περὶ Θεοκρίτων, καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας πᾶσι τῆς συνόδου πατίσας ἐν τῇ μεταφράσει τῆς παλαιότητος
δόξης συνόδου.

Ὅτι λοιπὸν ὁ φωτίος ἐξελίθη, καὶ ὁποῖας τυραννίας
ἐπαθε καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἀντιρροπῆ αὐτῶν, καὶ ὁποῖας
ζωῆς ἀντιρροπῆς ἦν, καὶ πᾶσι ἀκασίως αὐτῶν ἐγείρετο
Κωνσταντινουπόλεως, ὁ φιλομαθὴς μαθητὴς ταῦτα
ἀπὸ τῶν ὁπισθίων αὐτῶν τῇ φωτίᾳ, εἰ καὶ πάλιν ὁ
αὐτὸς ἔτι περὶ ποιήσεως ὡς ῥηθῆσιν. ἐπεὶ ἔν
ἐβεβαίωθη ὁ Ἰγνατίος εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλεως
θρόνον, τὸν Ῥώμης οὐ εἰς πᾶσι ἀνάγκη λέγει Πατριάρ-
χην πάντων τῶν θρόνων, τότε ἔχει αὐτὸν Πα-
τριάρχην μόνον τῆς Ῥώμης, ὅθεν καὶ ἐμάχετο τῷ
Ἀδριανῷ, καὶ πολὺ μάλλον τῷ Ἰωάννῃ, τῷ μετὰ τὸν
Ἀδριανὸν περὶ τῆς Βελγάρων, ἔγραψε γὰρ ὁ Πά-
πας Ἰωάννης τῷ Ἰγνατίῳ ταῦτα ῥητῶς, ἔγραψας,
ἵνα τὰ πολλὰ παρῶσαν, ὅπως οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν
ἐκ τῆς χώρας τῶν Βελγάρων μετὰ ἐνδοξίᾳ μεγάλης
καὶ αἰσχύνῃ ἐξελίθη, καὶ οἱ ἐπίσκοποι καὶ μετὰ
μικρῶς ἐκείνου ἀτιμίας ἀπελαθῶσι, καὶ ταῦτα μη-
δέποτε γενομένης περὶ τῆς κρείσεως ὁσώπιον ἡμῶν,
καὶ δὲ γὰρ παρῶσαν κληθῆναι ποτὲ εἰς κρείττερον Δὲ τῆ-
τος. εἰ γὰρ λέγεις παλαιότητος ἡμῶν τῆς πρεσβυτερίας

τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν διοικήσεως εἰς πᾶσι παρῶσαν
ἐκ χώρας λητῆρῶν ἀποκαλύπτει, ἐκ ἀρχαίας,
ἦσαν γὰρ τῇ φωτίᾳ κοινωνικοὶ καὶ συμμύσαι, εἰς
ἐμόνον εἰς πᾶσι Βελγάρων χώρας, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶ-
σαν Ἐκκλησίαν ὡς ἱερεῖς ἐνεργεῖν ἐκκαλύπτει καὶ
καλύπτει. ἔδει εἶσε εἰδὸτα τῆς, μηδὲν εἰς πᾶσι
τῶν Βελγάρων τοῦτον Δὲ παρῶσαν. ἐμάχοντο δὲ
καὶ ἄλλα πολλὰ ἐναντία τῶν πατριάρχων ὅρων ὑμᾶς
Δὲ παρῶσαν, ἀλλὰ δὲ καὶ τῆς, ἵνα γὰρ νεώτε-
ρον τῶν λαϊκῶν ἀφῶν διοικόντες ἐχειροτονήσασιν, ἐ-
ναντία μὲν καὶ τοῖς παλαιῇ πατρίσιν, ἀλλὰ δὲ καὶ
τῇ παρῶσαν συλλαβῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ.
καὶ ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι ἡ τῇ φωτίᾳ πᾶσι ἐνταῦθα
πᾶσι ἀρχὴν ἔλαβε; ταῦτα ὁ Πάπας Ἰωάννης. καὶ
εἰ μὴ ἔλεγε δίκαια ὁ Ῥώμης, τίνας χάριν ἐκ ἡμε-
ρων αὐτῶν ὁ Ἰγνατίος, ὅς παρῶσαν αὐτῶν αὐτῶν
τῇ οὐρανῷ; εἰ δὲ ἀδικαί, καὶ τῇ Πάπᾳ τὸ αἰσάμα-
τον καὶ τὸ ἀντιρροπῆ; λέγουσιν οἱ Λατῖνοι,
ὡς ὁ χρυσόμομος καὶ ἐπιφάνιος ἐμάχοντο, ἀλλὰ ἦσαν
ἀλλοι, ἔτι καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἰγνατίος ἐμάχοντο
Δὲ

Διὰ τὰ δόγματα τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν . ἀλλ' ὡς
ἔτι οἱ Χρυσόστομος καὶ Ἐπιφάνιος ἔλεγον , ὅτι εἰσὶν
ὑποκείμενοι ἁμαρτίαις , καὶ τὸ ἁμαρτάνειν ἐκ ἡρ-
νῆτος καὶ εἰς τὰ περὶ πίστεως , ὅθεν νυνεχῶς συνέ-
5 γραφον , ὅτι τὸ κύριον τῆς ἀναμαρτησίας ἔχει μόνη
ἡ θεία γραφή , εἰς ἣν καταφύγουσιν τὰς διδασκαλίας
ἐν ταῖς συμπλήξιν ἀμφιβόλοις παρήναι , καὶ τὰ το-
Διὰ κοινῶν σωτηρίων , ὡς ἐρεῖται κατωτέρω
ἐν τῇ τρίτῳ μέρει τῆς δεκάτης Βιβλίας , ὁ δὲ Ρώ-
10 μος λέγει ὅτι ἐστὶ μόνος διόλου καὶ ὡς αὐτὸς ὁ
Χρυσὸς ἀναμαρτητος , Διὰ τὸ φανερῶς φανερώς
αὐτὸ ἁμαρτάνοντος , ἐστὶ ψεύδος τὸ , ὁ Ρώμος ἔχ-
ἁμαρτάνει , ἔκρινεται . ἔτα ὁ μὲν Χρυσόστομος καὶ
Ἐπιφάνιος , εἰ δὲ βέβαιον ἐστὶ καὶ νεανικώτερον τι , ὁ
15 Παῦλος καὶ ὁ Βαριάβας ἐμάχοντο πρὸς αὐτὸν πρὸς

βαίον , ἐν ταῦτα δὲ μάχεται τὸ πρὸς αὐτὸν ὁ Χρυσόστο-
μος πρὸς τὴν Πειρὴν αὐτῶν τῶν Ρώμων , καὶ πῶς
ἐκ ἐκείνης καταδικάζει ὁ ἱγνατίος ἀντιλέγων αὐτῷ , καὶ
ἐν τῇ αὐτῇ τῇ Τοποτηρητικῇ τῇ Χρυσῷ , καὶ γὰρ ὁ
Πάπας , ὡς ἔρηται , τῇ ἐξουσίᾳ ταυτίσει αὐτὸν τῇ
Χρυσῷ . Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκῆλος παρὼν τῇ Συ-
νόδῳ ταύτῃ (φασὶν οἱ Λατῖνοι) ἀνέστη καὶ πρὸς πρῶτον
τῆς ταύτης εἰς Ρώμην , αἵτινα καὶ πρὸς τὴν τῇ
Πάπᾳ Ἀδελφῶν τῇ δούτῃ μετέφραστον εἰς τὴν λα-
τινίδα γλώσσαν . λέγει δὲ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ Πάπᾳ
περὶ τῶν φραγνέζων , ὅτι ἀπεποιῶντο τὴν τῶν Εἰκό-
νων περὶ αὐτῶν , καὶ ὅτι . εἰς ταύτῃ τῇ Συνοδῷ
ἦσαν Ἐπισκοποὶ ἑκατονδύο .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ὧν ἄπὸν καὶ ὧν ἤκουσεν ἐν τῇ τῆς Συνοδῆς ὁ ὅτι ἐν αὐτῇ πράξαι ἐλθὼν μετ' ὁμοφρονούντων τοποτη-
20 ρητῆς τῆς Ἀλεξανδρείας , καὶ ὧν ἄπὸν ὁ τοποτηρητῆς τῆς Ἱερουσολύμων Ἡλίας , ἐξ ὧν ἡ τῶν Πατριαρχ-
ῶν ἀξία δέκνυται ἡ αὐτή , ἐν οἷς καὶ ὁ Ρώμος ἰσότημῃ κεφαλὴ καὶ ἡ μοναρχία .

Ῥητέον ὅτι παρὸς τὴν ἐν αὐτῇ πράξαι ,
ὅτι ἐλθὼν ὁ τοποτηρητῆς τῆς Ἀλεξανδρείας μετὰ
25 ὁμοφρονούντων ἄπὸν , καὶ τῆς γραφῆς λογιστικῆς ἐκ τῆς
ἐξουσίας δύο , ἡ τῶν μαρτύρων σαφίσταται παρ-
ῶν , Διὰ τῶν μαρτύρων ἀψευδέστατον πα-
ραστήναι αὐτῷ ἡ ἐν αὐτῇ τῇ ἀλήθειαν , τῇ τῇ τῶν
τοποτηρητῶν τῆς Ρώμης , Ἀντιοχείας , καὶ Ἱερου-
30 λύμων , καὶ τελευτῶν καὶ ἡμῶν ἐκ τῶν μεση-
μεριῶν τῶν ἐφευκῶν , ἀναπληρώσαντες τὸν
τόπον τῆς ὁμοφρονούντων τῆς μεγάλης Ἀλεξαν-
δρείας , οἷσιν ἐστὶ χάρις καὶ βασιλικὴ ἔμπρο-
σθεν πάντων δι' ὁμοφρονούντων ἀνιχνεύσαντων , ὡς μηδὲν
35 ἡμῶν λαθῆναι τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν
ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐφ' ὅδε . καὶ , καὶ γὰρ ἀληθῶς
ἐμπροσθέντες οἱ τοποτηρηταὶ τῶν Πατριαρχικῶν
θερῶν σωτῆς Ρώμης πάντα καλῶς διέγνωσαν
καὶ ἀκούσαντες , καὶ τῇ ἀλήθειαν εἰς τὴν φανερὰν
40 ἡγάγον , οἷς καὶ ἡμῶν συγκαταθέμεθα καὶ εὐχα-
ρίσται αὐτῶν δι' ἀγνώσεσιν . ἡ αὖτις καὶ ὁμοφρο-
νῇ Συνοδος εἶπε , τὰ ἀναγνωθέντα γράμματα ἐβε-
βαιώσαν ἡμῶν ὅτι σωτῆς τῇ κρίσει ἡμῶν ὁ ὁ-
λαβέσας τοποτηρητῆς τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλη-
45 σίας . καὶ ἐν τῇ τέλει , Ἡλίας τοποτηρητῆς Ἱε-
ρουσολύμων ἄπὸν , εὐχαριστῶν τῇ θεῷ , ὅτι κα-
τηξίωσεν Διὰ πρῶτον χρόνον τὰς Πατριαρχικὰς
ἀλήθειας ἐνωθῆναι κεφαλὰς πρὸς δόξαν θεοῦ . ἐν
οἷς σημειώσαι πρῶτον , ὅτι ἐξίσταται τῆς ἀληθείας μαρτυ-
50 ρεῖς οἱ Πατριαρχικοὶ θερῶν , ὧν εἰς ἐπὶ καὶ ὁ Ρώμος :

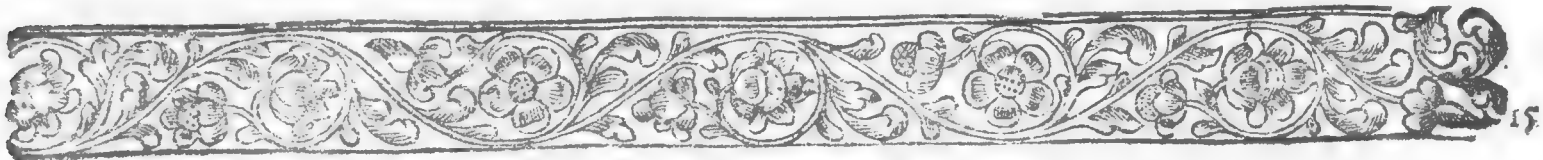
ὡς καὶ συμμάχους , εἰ δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀλήθειαν
ἐξίσταται καὶ ἡ μοναρχία . δεύτερον , ὅτι οἱ τῆς Ρώμης
καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν τοποτηρηταὶ ὁμοφρονούντες ,
καὶ τῇ ἀλήθειαν εἰς φανερὸν ἡγάγον , καὶ λοιπὸν
ἡμῶν ὁ Ρώμος , καὶ ἔγραψε καὶ ἡ γνώμη , καὶ εἰς
Ρώμην Συνοδὸς ἡγήσαντο Νικόλαος καὶ Ἀδελφῶν ,
ἀλλ' ἐν τῇ ἐτελεύτῳ μόνον πλὴν τῆς κοινῆς Συνο-
δῆς . τρίτον , ὡς ὁ τοποτηρητῆς τῆς Ἀλεξανδρείας
ἐξήτασε τὰ ὑπὸ τῆς Συνοδῆς ἐριζήματα , ἔτα ἐσοίχη-
σαν αὐτοῖς , ὡς ζητήσαντες ἑμαυτοὺς τὰ ὑπὸ τῆς τρίτης
ὁμοφρονούντων ἐριζήματα Προέκτες καὶ ὁμοφρο-
νῇ τοποτηρηταὶ τῆς Πάπας κελεύσαντες , ἔτα ἐσοίχησαν .
τὸ αὐτὸ ἔργον , ἡ αὐτὴ τάξις , ἔτα καὶ ἡ αὐτὴ ἀξία .
τέταρτον , ὅτι ἡ Συνοδος ἐχάριεν Διὰ τῇ παρῶν
τῆς τοποτηρητῆς Ἀλεξανδρείας , ἐπειδὴ εἰς αὐτὴν , ἀ-
τελής ἦν , ὡς ἀναγκαῖα πάντων τῶν Πατριαρχῶν
ἡ παρῶν καὶ συστάσεις εἰς σύστασιν ὁμοφρονούντων
Συνοδῶν . πέμπτον , ὁ θεὸς τὰς Πατριαρχικὰς κε-
φαλὰς ἡνωσεν ἐκ ἀπ' ἀλλήλων , ἐν δὲ κατ' ἀλλήλων ,
ἀλλὰ ἀλλήλων , ὡς ἰσότητοι , καὶ ἑαυτῶν ἐξ αὐτῶν
ἔχει ἰδικόντι ἀξίωμα . σημειώσαι ἐν ταῦτα ὅτι
ὅτι παρὸς τὴν ἀλήθειαν , ὅτι ὁ αὐτὸς γράφον
πρὸς Νικόλαον Ρώμης , ἄπὸν αὐτῷ , μὴ δέχεσθαι
τὰς αὐτοῦ συστατικὰς γράμματα ἀπαρῶντος τὸν
Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ῥωμαίων , ὅτι
δένοντι δὴ θῶς τῆς Ρώμης τῇ μοναρχίᾳ , ἀλλὰ
περὶ τέτταρτος δὲ ἰσότητος , ἴδε αὐτῶν βιβλίον
τρίτον κεφαλῇς δεκάτης ἐν τῇ Παράγραφῳ ἑβδόμῳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὁρῆς τῆς κατὰ φωνὴν Συνοδῆς , καὶ τῆς Συμβόλης ἀναγνωστομένης , καὶ
τῆς ὑπογραφῆς τῶν τοποτηρητῶν καὶ ἐπισκόπων , ἴσως καὶ εἰς τῶν Πατριαρχῶν δέκνυται ὁ Ρώμος .
Μετὰ

Μετὰ τῆς Κανόνας ἀνεγνώθη ὁ Ὅρος τῆς Συ-
νόδου, ἐν ᾧ περιείχετο τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως
ἀκριβοτόμητον, καὶ ὑπέγραψαν οἱ Τοποτηταὶ εἰς
πέντε βιβλία, καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ βα-
σιλεῖς. ἐξ ὧν ἀπ' αὐτῶν δέκνυται, ὅτι ἔκρινεν ἡ δὲ
ἡ παλαιὰ Σύνοδος ἕτε πλὴν ἐν τῇ Συμβολῇ παλαιήκην,
ἕτε μοναρχίαν ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἰσο-
τιμίαν αὐτῆς ἀπ' ἀρχαίων μετὰ τῶν λοιπῶν Πατριαρ-
χῶν. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ἐπιστολῇ αὐτῆς δέκνυ-
ται ὅτι μετὰ τὰ πολλὰ εἰκονομικά, κριτὴν αἵρετον

ἐποίησεν τὸν Πάπαν ὁ Φώτιος, κακῶς δὲ κρινάμενα,
παρητήσατο, τὸ δὲ αἴτιον, ἴδε ἐν τοῖς λεγο-
μένοις ἐν τῇ Τόμῳ τῆς Χαρας. ὅτι πλὴν συνέδου ὁ
Βασιλεὺς ἤγειρεν, ὅτι οἱ Τοποτηταὶ τῶν τεσσάρων Πα-
τριαρχῶν συνηλθον, καὶ οἱ τόσοι Ἀρχιερεῖς, καὶ ὁ
Συνόδου συγκεκλήσαντες, ἔκρινον, ὅπερ μόνος ὁ
Πάπας ποιῆσαι ἐκ κινήθη. ὅθεν ὡς ἔλεγον ὁ Νι-
κήτας ἐν τῇ ἐν αὐτῇ πράξει τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου.
καὶ ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἡ πῶν ὁμοῦς ἰ-
σχύει Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. 10

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Δ'.

Περὶ τῆς μετὰ τὴν κοίμησιν ἱγνατίου Πατριάρχας αὐθις φωτίς συνοδικῇ ψήφῳ, καὶ τῶν λεγο-
μένων κατὰ φωτίς ὑπὸ τῶν παπιστῶν τερατωνδῶς, καὶ τῶν λεγομένων ὑπὲρ φωτίς ὑπὸ τῶν τῆς
ἀληθείας ἐκδίκων ἀληθῶς.

29

Ἀπεθανον ὁ ἱγνατίος, καὶ ὁ Βασίλειος ὁ Ἀντιόχειος
ὁ ἀναρχόμενος. (καθὼς ἐγγράψεται ἡ ἀντίγραφος
Συνόδου) ἀκρίβειαν τῆς κατὰ φωτίς Συνόδου λεγούσης
τὸν Φώτιον λαϊκόν, αἵρετον, ψήφῳ τῆς παρευ-
ρεθείας Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνάγει αὐτὸν εἰς
τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰ καὶ οἱ παπιστῶν
λέγουσιν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τελευταίας τῆς ἱγνατίου ὁ
Φώτιος πολλὰς πονηρίας καὶ τέχναι, καὶ ἔτι μα-
γικοῖς βρώμασι καὶ ποτοῖς ἀπὸ Νικήτα Κοιτωνίτου
ἐσίτισε τὸν Βασιλέα, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν, καὶ ὅτι
ἐλθόντος αὐτοῦ τῆς φωτίς εἰς τὴν αἰτίαν σοφίαν ἐν
τῇ Λατινίᾳ, οἱ ἱερεῖς γινώσκοντες αἰσχροῦς τὸ μυστήριον
ἐφυγον, καὶ ὅτι σκευωρίας ὁ Φώτιος ἀπέκτενε τὸν
ἱγνατίον, καὶ φέρουσιν εἰς ταῦτα μαρτυρεῖ τὸν Νεο-
κλασικῆς Στυλιανὸν γράφοντα τῇ Ῥώμῃ Στεφάνῳ,
καὶ τινὰ Φλόρεντον Συμεὼν Μάγιστον Λογοθέτην. ὁμοῦς
τὰ τοιαῦτα ὡς ὑπὸ ἐχθρῶν φανερῶν καὶ ἀμφιβό-
λων καὶ μόνων λεγόμενα, καὶ μάλιστα ὡς τερατωνδῶς
ἀπεσκευαλίζονται. ὅτι γὰρ ἀγαθῶς τῶν ἐλαβον
ὁ Φώτιος πάλιν τὸν θρόνον, μάρτυς ὁ Πορφυρογεν-
νητος, λέγων, Ἄρτι τῆς ἱγνατίου (τῇ δικάτῳ δη-
λονότι ἔτα τῆς Βασιλείας) κοιμηθείς, ἀπέδω-
κεν αὐθις πλὴν Ἐκκλησίαν καλῶς τῷ μὴ καλῶς ἀνι-
ποιῆσαι τῷ πρῶτον δόξαντι, καὶ κατέστησεν ὁ-
νόμοις τότε καὶ κανονικῶς τὸν σφωδρῶτα Φώτιον
ἐπὶ πλὴν ἀπολάττωσαν καθέδραν τῆς βασιλείας
τῶν πόλεων, ἐμὴν ἡ δὲ ἀπὸ τῆς διέλιπε φιλοφρο-
νείᾳ αὐτὸν καὶ τιμῶν. ἀλλὰ πλὴν ἐν ἑστέον αὐτῷ παν-
τοδαπῇ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ, ἀλλὰ καὶ καὶ τῆς καθέ-
δρας μετέτεσσεν, ἔδωκε τῇ διήκῃ θέλῳ ἄγειν ἐπὶ
καθόλου, ὁμοῦς τῶν εἰς ἀντιόχειαν αὐτῷ ἐδιέλιπε
παρεχόμενον, ὅθεν καὶ πλὴν ἐν τοῖς βασιλεῖσι ἀπα-
τριάρχῳ αὐτῷ δέ, τῶν αἰκίων παίδων ἀνέδειξε πα-
τρίαν καὶ διδάσκαλον. ταῦτα ὁ Πορφυρογεννητος.

ἀλλὰ καὶ καὶ Στέφανος Ῥώμης γράφει Ἐπισκόποις
καὶ λαοῖς λέγει, Φώτιος ἡσυχαστικῶς ζωὴν ἡγήτι-
σατο, καὶ ἀνυπογέγραφε τὸν θρόνον παρητήσατο, καὶ
ἰδίως τὰ περὶ αὐτοῦ συνεφώνησε, πεπαισῶσιν αὐτὸν 25
ὑπερηφανίας ἐλόμην, ἡτοι μόνος ἀπὸ ἐσυχίας πα-
ρητήσατο, καὶ ὁ Ζωναράς λέγει, ἱγνατίου δὲ τῷ Πα-
τριάρχῃ μεταστάντος εἰς τὰς ἐκείθου Μοναῖς, ὁ Φώ-
τιος τὸ δόξτερον ὡς τῷ Βασιλεῖ εἰς τὸν τῆς Ἀρ-
χιερωσύνης θρόνον ἀνάγεται. ἐκ τῆς ἰσορροπίας τῆς 30
κησὶς ἰωάννης τῷ καὶ Σκυλίτζῃ λεγομένῃ περὶ τῆς
αὐτοῦ φωτίς καὶ ὑπομνή, ἱγνατίου ὁ μικροῦρος
μὲν τῷ Βασιλεῖ θυγατρὸς, ἡ δὲ δὲ τῷ Μιχαήλ
τῷ ἐκκεκληνόμενος τῆς Βασιλείας, μετὰ τὴν πατρικὴν
ἐκπύσιν τὰ παιδογόνα μὲν ἀφαιρείται μόρια, γίνε- 35
ται δὲ μοναχός, καὶ μετὰ τῶν, ἀλλὰ πλὴν ὑπὸ τῶν χε-
ρῶν ἐπὶ μαρτυρηθείσαν αὐτῷ ἀρετῇ, ὡς τὸν Πατριαρ-
χικὸν θρόνον ἀνάγεται, ἡ δὲ τὸν Βασίλειον ἐπὶ τῇ
τῆς γυναικὸς ἀναιτίᾳ ἀποβολῇ, τῇ δὲ τῆς αἰκίας
σύμφωνος περὶ πλοῦς, τῆς Ἐκκλησίας ἀπαργῶν, ὡς 40
ἐπεὶ πολλὰ λιτανείων καὶ δυσωπῶν ὁ Βασίλειος συγ-
χωρήσεως ἀξιωθῆναι ἐκ ἑστέον, τῆς Ἐκκλησίας βί-
α ἀβύσσῃ, καὶ μετὰ πολλὰς ἀνυποψίας κολάσας ὑπε-
ρέχειον ἐν Μυτιλήνῃ ποιεῖ. ἔπαθον δὲ καὶ αἱ πα-
λαιὲ τῶν Ἐπισκόπων τὰ χεῖρα, ὅτι μὴ ἡρέσκοντο τοῖς 45
γινόμενοις, ἀλλὰ ἀνέδωκαν ἕσπερον, οἱ μὲν ἀπαλάς, οἱ
δὲ ὑποσχέσεις. ὅθεν ὁ Βασίλειος Φώτιον αὐτῶν ἐπὶ
σοφίᾳ γινώσκον Πρωταρχητικὴν ὄντα τῆς αὐτοῦ
ἐκκαλεῖται Πατριάρχην. ἐπεὶ δὲ παρήσαν καὶ
τοποτηταὶ τῷ Πάπῃ Ῥώμης κατὰ τῶν Εἰκονομά- 50
χων ἐκλαύτες, πείθου καὶ αὐτὸς ἱγνατίου καταψη-
φίσασθαι, διὸ καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀποστόλων θείᾳ τεμέ-
νει σωδελίᾳ ἡθροικότες, δεδημοσιεύμην καθαιρέσει
καθ' ὑποβάλλου τὸν ἱγνατίον, τῆς ἐξουσίας μεταπεμ-
ψάμενοι. ταῦτα ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῷ Μιχαήλ. ἐν δὲ
τῇ

τῇ βασιλείᾳ τῆ βασιλείᾳ φησὶν, ὃ δὲ πᾶν τὸν ἐκ-
 κλησιακῶν πραγμάτων ὑπερφύω παρ' ἑδρῆς ὁ
 Βασίλειος ἔθετο, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπεμελήθη, ὁ βα-
 λὺν γὰρ τῆς Ἀρχιερωσύνης μετὰ καὶ Συνοδῶν τὴν
 5 ἐπιστηδήσαντα τῇ ἀρχῇ φωτίον, χολάζει αὐτὸν
 ἐκέλευσε, ἕως αὐτὸν διηύω ταχέοντα πρὸς ἰω-
 νῶν μεταστήσῃ ὁ Θεός. Ὁ αὐτὸς μετὰ τὴν ἐτέραν διή-
 γησιν γράφει ἕτως, Ἰγνατίῳ δὲ τῆ Πατριάρχῃ πᾶν
 παρῆσαν αὐταπαλαίω ζῶν, ἀπέδωκεν αὐτῷς φω-
 10 τίῳ πᾶν ἐκκλησίαν ὁ Βασίλειος. Φανερὸν δὲ ὅτι τῶ-
 νων, ὅτι ὁ φωτίος ἦν ὡς ἄλλος, ὅτι Διὶ πᾶν ἀρετῶν

αὐτῷ αὐτὸν ἐτίμα ὁ Βασίλειος, καὶ ἐχρὶ Διὶ μα-
 γείας, καὶ ἀπλῶς ἑστῶν, πάντα τὰ κατὰ φωτίῳ λε-
 γόμενα εἰς πλάσματα καὶ σεφανῆς μῦθοι. Ἰδε καὶ
 Κεδρηνοί, Γεώργιον Μοναχὸν καὶ Λέοντα γραμμα-
 τικόν. ὅτι δὲ Διὶ τὸν πρὸς τὴν Βασίλειον ἔλεγχον
 αὐτῷ ὁ φωτίος ἐξεβλήθη παρ' αὐτῷ, μαρτυρεῖ τῶτο
 καὶ ὁ ῥήθεις Μάγιστος, Διὶ τὸν δίδωσιν ὑποψίαν
 τὸ πρᾶγμα, μήπως καὶ εἰς σεφῶν καὶ ἐχθρῶν, καὶ
 ὃ τῶ Μαγίστῳ τὰ κατὰ φωτίῳ, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ
 τῶτοι αὐτὰ ὑπὸ τῶν λοιπῶν καὶ ἀξιοπέσων σιωπῶνται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

15 Περὶ τῆς ὑπὸ φωτίῳ Συνοδῆς, καὶ τῶν λιβελλῶν αὐτῷ πρὸς τὸν Ρώμης καὶ τὰς λοιπὰς Πατριαρχίας,
 καὶ ὑποσολῶν τῆ Ρώμης πρὸς τὸν Βασίλειον καὶ τὸν φωτίον, καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν πρὸς πᾶν Σύ-
 νειον, καὶ ἀφ' ἐκείνης τῶν ἐν Ρώμῃ καὶ Κωνσταντινουπόλει κατὰ φωτίῳ Συνοδῶν. περὶ τῆς ἀγίας Συμ-
 βόλης, καὶ τῆς ἀρετῆς τῶν τῆς Συνοδῆς πατέρων, καὶ περὶ τῆς μετὰ Θεοδότῳ τὸν καὶ Θεοδότῳ Πα-
 τριαρχίας ἐν Ἱερουσολύμοις Ἡλίας.

20

Ὁ φωτίος τοίνυν πάλιν σεβιβάσας, καὶ θέλων
 ἀποδείξει εἰς ὅλον τὸν κόσμον ψυδρῇ ὅσα αὐτῷ
 κατεσκόλασαν, καὶ ἵνα διορθωθῇ ἐκείνο τὸ εἰς πᾶν
 Δύσιν ψευδοζόον καὶ εἰς πᾶν Βαλγαρίαν κηρυχ-
 25 θῇ ὑπὸ τῶν Δυτικῶν, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δη-
 λαθὲν ἐκ πορεύεται καὶ ἐκ τῆς Γῆς, καὶ ἔτω γένηται
 εἰρήνη ἐν ταῖς ἐκκλησίαις Ρώμης καὶ Κωνσταντι-
 νουπόλεως καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ πρὸς τούτοις ἵνα ἐνωθῶ-
 σιν οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ τῶν ὑποκαρμένων τῇ Κωνσταντι-
 30 νουπόλει Ἐπισκόπων ἐν τῇ Ἰγνατίῳ καὶ αὐτῷ τῷ φω-
 τίῳ, πᾶσι τὸν Βασίλειον καὶ ζητῇ τοποτηρητὰς
 ὑπὸ τῆς Ρώμης καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Πατριαρχι-
 κῶν θρόνων, καὶ γράφει καὶ αὐτῷ ὁ φωτίος εἰς τὸν
 ἐρωτῶν Ρώμης Ἰωάννην τὸν ὀγδοὺν καὶ εἰς τὰς λοι-
 35 πὰς Πατριαρχίας λιβελλῶν πίσει. ἦσαν δὲ εἰς Κων-
 σταντινουπόλιν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τῆς Ρώμης Ἰωάννης,
 Πάππας καὶ Εὐγείας Ἐπίσκοποι Διὶ πᾶν Βαλγα-
 ρίαν, ἔπειθε δὲ τὸν τὸν Καρδινάλιον Πέτρον πρεσβύ-
 τερον, μετ' ὃ ἔπειθε τὸν φωτίῳ Ἀρχιερατικῶν σολῶν,
 40 ὁμορρόγιον, στιχάριον καὶ σαυδάριον, ὡς μαρτυρεῖ
 καὶ ὁ ἰδίος Βέκκος, ἦν δὲ καὶ Ἡλίας πρεσβύτερος
 τῆ Ἱερουσολύμων Θεοδοσίῳ τοποτηρητῇ. Σημείωσαι
 δὲ, ὅτι ὁ Ἱερουσολύμων Θεοδοσίος μετέστη εἰς πᾶν
 αἰώνιον ζῶν, καὶ ἐγένετο Ἱερουσολύμων Ἡλίας, ὅς τις
 45 καὶ ἐκείνος ἔστασε εἰς πᾶν Συνοδὸν γραμματα με-
 τὰ τῆς μαρτυρικῆς Βασιλείας, ὅτις ἦν καὶ αὐτὸς
 τῆς Ἀντιστοίας τοποτηρητῇ. γράφει δὲ ὁ Ρώμης καὶ
 τὸν φωτίῳ καὶ τὸν Ἀυτοκράτορα Βασίλειον, καίπερ καὶ
 ὑπὸ πλήτῃ πινυματικῶς, ὅτι πρὸς κοινῆς ψήφου, ἀλλὰ

μόνη τῇ Κωνσταντινουπόλει ὁ φωτίος ἀπέλαβε πᾶ-
 λιν τὸν θρόνον, ὁμοῦς ὡς Θεὸς ἀνθρώπων ἡγωνίσθη
 Διὶ πᾶν εἰσεῖν τῆς ἐκκλησίας, γράφει μετὰ πινυ-
 ματικῶν ἀπ' ἀρχῶν καὶ νεοτετῶν ἀπ' ἀρχῶν καὶ Πατριαρχίας
 τῆς Ἀνατολῆς ἔγραψαν εἰς πᾶν Συνοδὸν, ὅθεν διωρίσθη
 πᾶν Συνοδὸν πᾶν γεγονῆσαν εἰς πᾶν Ρώμην ὑπὸ Νικο-
 λάου, καὶ πᾶν ὑπὸ Ἀδελφῶν, καὶ πᾶν ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει κατὰ φωτίῳ εἶναι ἐξωστρακισμῶς, καὶ ὅσοι
 κληρικοὶ ἦσαν, καὶ μήτε σιωπᾶσθαι αὐτὰς μετὰ
 τῶν ἀγίων Συνοδῶν, ἢ ὅπως καλεῖσθαι, ἢ ὀνομάζε-
 σθαι αὐτὰς Συνοδῶν, καὶ πάντα τὰ κατὰ φωτίῳ προχ-
 θῶντα ὑπὸ Νικολάου καὶ Ἀδελφῶν εἶναι ἄκυρα, καὶ
 ὅσοι ἐπείσσαν, εἰς μετανοήσωσιν, εἶναι συγκεχωρι-
 σμένοι, καὶ ὅσοι μάχονται τῷ φωτίῳ, ὅτι ἐν μητρο-
 φῶς ὁ Σμύρνης καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι, ἕως μὴν εἰς
 τὸ χρίσμα, εἶναι ἀκοινωνήτες τῷ σώματι καὶ αἵμα-
 τος τῆς Κυρίας καὶ τῆς τῶν πιστῶν σωζόμενης καὶ σω-
 ναστροφῆς. ἔπειτα ἐβεβωλώθη καὶ ἡ ἐβδόμη Συνοδὸς,
 καὶ σιωπᾶσθαι μετὰ τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν, καὶ τέλος πάν-
 των διωρίσθη μετὰ ἀσάθεματος, ἵνα ὁ κοινὸς Ὁρὸς,
 ἦτοι τὸ Σύμβολον τῆς πίσεως ἢ ἀκωνοτόμηται καὶ
 εἰς αὐτοὺς καὶ λέξιν καὶ συλλαβῶν, καὶ ἵνα ὡς περ ἐτέ-
 ρη ὑπὸ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Οἰκουμενι-
 κῶν Συνοδῶν δηλονότι, ἔτω μὴ εἰς τὸν αἰῶνα.
 ἦσαν δὲ πατέρες τετακένσοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ,
 καὶ ἐπικαθήμενοι οἱ ἐν τῇ Ρώμῃ συνοδικῶς ὑπογρά-
 ψαντες, καὶ δεχόμενοι πᾶν ὁποιαδήποτε τῶ φω-
 τίῳ μετὰ τῆς Πάπας Ἰωάννη, ὡς καὶ ἐν τῇ τρίτῃ
 πράξει τῆς Συνοδῆς, οἱ πάντες τετρακόσιοι καὶ πέντε.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἀθῶν Μονῇ τῶν Ἱερέων ἀρεθιστῶν τέμαχων τῶν πρακτικῶν τῆς Συνοδῆς τῶ-
 της ἐκ τῶν συγγεγραμμένων τῶ Βέκκου καὶ ἐτέρων τινῶν ὡς πρόξενον ἐπὶ, καὶ τῶν ἐν ἐκείνῃ πράξει περιεχομένων.

Νῆλος ὁ Θεσσαλονίκης καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἡμετέρων
γράφοντες κατὰ λατίνων, καὶ θέλοντες εἰπεῖν καὶ
περὶ τῆς συνόδου ταύτης, ἀναγράφουσι τεμάχια
τινὰ τῶν πρακτικῶν αὐτῆς ὑπότινων συγγραμμάτων
τῶν Βένκε καὶ ἐτέρων τινῶν. ἡμεῖς δὲ μαθόντες ὅτι
ὁμοσπονδοῦντα ταῦτα εἶναι ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἄθω τῶν ἱβή-
ρων Μονῇ, ἐπέμψαμεν καὶ ἐφείραμεν αὐτά. περιέχον-
ται γὰρ ἐν πράξεσιν ἐπιθῆ, ὧν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πε-
ριέχεται τὰ ὀνόματα τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, εἴτα γίνεται
λόγος τῆς συνόδου περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς φωτίης. ἐν δὲ τῇ
δευτέρᾳ ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπιστολαὶ τῆς Πάπας πρὸς τὰς
Βασιλεῖς καὶ πρὸς τὸν Φώτιον, καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τῆς
Ἀλεξανδρείας Μιχαὴλ πρὸς τὰς αὐτὰς, καὶ ἡ μετα-
νοία Θωμᾶ Μητροπολίτου Τύρου, διότι ἐχρημάτισε
ψευδοπροπηλητῆς τῆς Θρόνου Ἀντιοχείας ἐπὶ τῆς καὶ
φωτίης Συνόδου, καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ἱερουσολύμων Θεο-
δοσίας πρὸς τὸν Φώτιον, καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ἀντιοχείας
Θεοδοσίας πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ἰβερια-
μῆς Ἐπισκόπου Ἀμίδων καὶ Σαμοσατών. πάλιν πρὸς

τὸν αὐτόν. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἀνεγνώσθη ἡ ἐπιστολὴ τῆς
Πάπας πρὸς τὸν Συμόδον, καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ἱερου-
λύμων πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα, καὶ τὸ Κομμοιτώριον,
ἥτοι τὸ εὐαγγέλιον τῆς Ρώμης πρὸς τὰς Λεγάτας αὐτῶν.
ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ ἀνεγνώσθη ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ἀντιοχείας
πρὸς τὸν Φώτιον, καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς νέας Ἱερουσολύμων
Ἡλίας πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ πάλιν κεφάλαιον ὑποτῆς
ἐρημικῆς ἐπιστολῆς τῆς Πάπας πρὸς τὰς Βασιλεῖς. ἐν
δὲ τῇ πέμπτῃ γέγονε λόγος περὶ ὑποδοχῆς τῆς ἐβδόμης
οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ καλεῖνται οἱ Ἐπίσκοποι οἱ 10
ἀφ' ἡμετέρων τῇ κοινωνίᾳ τῆς φωτίης πρὸς οὐσίαν, ὧν
Ἐξάρχος ἦν Μητροφάνης ὁ Σμύρνης, καὶ ἐξεφωνήθη-
σαν καὶ Κανόνες τρεῖς. ἐν δὲ τῇ σῆτῃ ἀναγνώσθη
ἡ Ἀυτοκράτορος εἰς τὴν Σύνοδον, εἶπε τὴν αἰτίαν δι' ἣν
ἐπαρענעט καὶ εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς συλλεξεις. 15
εἴτα ἤτησαν ἵνα ἐκφωνηθῇ Ὁρθεσίως. ἐν δὲ τῇ
ἐβδόμῃ ἐνῆνται οἱ ἀκοινωνῆτοί τῆς Συνόδου, καὶ ἀνα-
γνώσκεται δεύτερον ὁ ἐκφωνηθεὶς Ὁρθεσίως τῆς Συνόδου
καὶ γίνεται τέλος.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ περικαθίστου τῆς φωτίης ἐν πάσαις ταῖς πράξεσι τῆς Συνόδου, καὶ περικαθίστου καὶ συγκαθίστου τῶν
ἐν ταῖς δευτέραις Συνόδοις Πατριάρχων καὶ Τοποτηρητῶν, καὶ τῆς τῶν σαφηνείας.

25

Εν τῇ πρώτῃ πράξει καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λοιπῶν
πράξεων σημειώσαι, ὅτι λέγεται περικαθίσαι τὸν
Φώτιον, τὰς δὲ Τοποτηρητάς τῶν Πατριαρχῶν συγ-
καθίσθαι. τινὲς δὲ γράφοντες κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς
Πάπας, λέγουσιν, ὅτι ἐμόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν
τῇ ὑπὸ Μηνᾶ Συνόδῳ, καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ
ὁ Κωνσταντινουπόλεως πᾶσι περικαθίστη. Ἀλλὰ ῥητέον
πρῶτον, ὅτι ἐν τῇ ὑπὸ Μηνᾶ Συνόδῳ ἐκ ἥσαν Τοπο-
τηρηταὶ τῆς Ρώμης, ἀλλὰ ὑποθαυμάζοντες τότε οὐαγ-
χῶ τῆς Πάπας Ἀγαπητῆ, καὶ ἔσθις ἐτι τῆς συνο-
δίας αὐτῆς ἐκεῖ, περὶ τῆς οὐ Βασιλεὺς συλλεξαι καὶ
συμκαθίσθαι καὶ συμπράττειν αὐτῷ μετὰ τῶν
πατέρων τῆς Συνόδου, ὅθου καὶ διηγάως περικαθίστη
πᾶσι τῶν ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶς. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ
οἰκουμενικῇ ἐκ ἦν ἔτε ὁ Ρώμης, ἔτε Τοποτηρηταὶ
αὐτῆς, ὅθου διηγάως περικαθίστη πᾶσι τῶν ὁ Κωνσταντινου-
πόλεως Βυτύχιος. ἐν μὲν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ
καὶ ἑκτῇ καὶ ἐβδόμῃ τῆς Οἰκουμενικῆς οἱ Τοποτη-
ρηταὶ τῆς Ρώμης περικαθίζοντο καὶ συνεληθῆντο,
καὶ ἐν ταῖς γνωμοδοτήσεσι καὶ ὑπογραφαῖς πᾶσι ἐ-
πρωτόθου ὡς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπὶ χεῖρας. ἐν δὲ τῇ
ἐν Χαλκηδόνι ῥητῶς λέγεται, ὅτι ἐν τοῖς δυνάμει
μέρεσιν ἐκάθουσι οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Ρώμης, εἴτα
ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ
τὸ αὐτὸν ἀνέδραμον, αἱ γὰρ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἀν-
ομοπον ἐπέχουσι τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ
ἐπὶ ταῖς ἐν αὐταῖς ἡ κανονικὴ τάξις τῶν καθολικῶν
ἐκκλησιῶν φυλάττεται ἀσπράβατος καὶ ἀμετακίνητος, ὡς
εἰπομεν ἀνωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ
πέμπτῳ. ῥητέον δὲ δεύτερον, ὅτι περὶ τῆς περικαθίστου

καὶ συγκαθίστου εἰπομεν ἐν πολλοῖς ἀνωτέρω,
καὶ μάλιστα βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τετάρ-
τῳ, καὶ βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ εἴτῃ Πατρι-
γράφῳ ἑκτῳ, καὶ βιβλίῳ ἑκτῳ ἐν τῇ ἐπὶ Μαρτίνου Συνο-
δῳ, ὅτι ἐστημαίνα μοναρχίαν, ἡ ὅλως ἐξεύλαν τινὰ ἐν 30
ταῖς Σύνοδοις, ἀλλὰ ἡ μόνον τάξιν κανονικῶν, ὅθου καὶ
ὑποθέσιν εἰ καὶ ὁ Φώτιος περικαθίστη πᾶσι, καὶ
συνάγεται ἐκ τῆς μείζονος αὐτῶν εἶναι τῇ τάξει τῆς
Ἐπισκόπου τῆς πρεσβυτέρου Ρώμης, ἐπεὶ οἱ Κανό-
νις τὰ δευτέρῃ αὐτῶν διδόνασιν ἐκ τῆς πρωτείας. 35
τρίτῃ, ἐννοεῖται, ὅτι ἐν τῇ περικαθίστῃ ἐν
τοῖς δεξιοῖς, οἱ δὲ Τοποτηρηταὶ τῆς Ρώμης συνεκα-
θίζοντο, ἀλλὰ ἐννοεῖται, ὅτι συνεκαθίζοντο πε-
ρικαθίστοι ἐν τοῖς δυνάμει τῆς φωτίης, ἐπεὶ τὸ
περικαθίσθαι τὸν Κωνσταντινουπόλεως τῶν Λεγάτων 40
τῆς Ρώμης ἐκ ἐξῆς, καὶ μῶνον περικαθίστη τῇ
Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, ὅπερ ἐκ ἐξῆς. ἀλλὰ φασὶ
τινὲς, ὅτι οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Ρώμης εἶπον ἐπὶ τῇ
ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατ-
λίης, ὅτι εἶχον αὐτὸν πρῶτον. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τὰ περὶ 45
κλινὰ ῥητῶς φασὶν, ὅτι ἐν τοῖς δυνάμει ἐκάθισαν οἱ
Τοποτηρηταὶ τῆς Ρώμης, εἴτα ὁ Ἀνατόλιος. καὶ ἐν τῇ
καθαρῆσει τῆς Διοσκору καὶ ἐν τῇ ὑπογραφῇ τῆς πρὸς
τὸν Βασιλέα ἀποφωνητικῆς καὶ ἐν τῇ ὑπογραφῇ τῆς
Ὁρθεσίως οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Ρώμης ἐπρωτόθου τῆς Κωνσταν- 50
τινουπόλεως, ἐπεὶ δὲ ὁ Διόσκορος ἐν τῇ κατὰ αὐτὸν
ἐν Β' φάσιν Συνόδῳ τὸν Κωνσταντινουπόλεως. Φλαυιάου
εἴταξε μετὰ τὸν Ἱερουσολύμων, οἱ Τοποτηρηταὶ εἶπον
ὅτι εἶχον τὸν Κωνσταντινουπόλεως πρῶτον, τῶν λοιπῶν
Πατριαρχῶν δηλονότι ἐκ αὐτῶν, ἐπεὶ οἱ ἐκείνοι εἶχον
τὸ

τὸ πρῶτον τῆς Ῥώμης, ὅς ἐπὶ τῇ τάξει
τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ μάλιστα ἐν ἐκείνῃ τῇ
Συνόδῳ φανερώς ἀνεγνωρίσθη ὅτι τῆς Κανὼς τῆς
δευτέρας Συνόδου, ἵνα εἴη ὁ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ
5 τὴν Ῥώμην καὶ ἔπειτα τῆς Ῥώμης. ὡς ἐνταῦθα τὸ

προκαθίσταται τὸν Φώτιον, δηλοῖ ὅτι προκαθίσταται ἐν
τοῖς δεξιῇ, συνεκαθίσταται δὲ οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώ-
μης, ἀλλὰ προκαθίσταται ἐν τοῖς ἀριστεροῖς αὐτῶν καὶ
πάλιν ἀνέκαθεν ἐπικρατήσαντες συνήθισαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ ἀπολογίας πρὸς τὴν Λατίαν, καὶ λέγοντας πότες Τοποτηρητὰς τῆς Ῥώμης ἐλθόντας ἔξωθεν
10 καθίσταται, καὶ εἶτα ἔσω προκαθίσταται ὑπὸ τῆς Φωτίου. καὶ περὶ τὴν λεχθέντων ἐν τῇ Συνόδῳ ὑπὸ
Πέτρου Τοποτηρητῆς Ῥώμης, ὡς οἱ Λατῖνοι ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἐπὶ λαμβανόμενοι, ἐλέγχονται
τῇ ἀποκρίσει τῆς Καλλιόπης Ζαχαρίας. περὶ τῆς κατωγορίας τῶν ἀποδοκιστῶν Φωτίου, καὶ τῆς
ἀποδοχῆς τῆς λιβελλῆς Φωτίου ὑπὸ τῆς Ἱερουσολύμων Ἡλίας.

15 Πέτρος Διάκονος καὶ Πρωτοπρεσβύτερος εἶπον, ὅτι
Πέτρος ὁ πρεσβύτερος καὶ Καρδινάλιος ἦλθε
φέρων ἐπιστολὰς τῆς Πάπης, καὶ σὺν αὐτῷ Παῦλος
καὶ Ευγένιος οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ οἱ τρεῖς Τοποτηρηταὶ
τῆς Πάπης ἐπὶ ἀγγελόντων. εἶπε δὲ ὁ Φώτιος, Εἰσίστω
20 ὁ δὲ πρὸς ταῦτα λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ὅτι καὶ ὁ Φώτιος
γένονεν, ὅπερ ἐκείνῃ. Ἀλλὰ ῥητέος πρῶτον, ὅτι
ἐκ τῆς τῆς καὶ, ἀλλὰ συνήθως γίνονται ἐν ταῖς
Συνόδοις, ἐν γὰρ τῇ δευτέρᾳ προΐκει τῆς ἐπὶ Μαρ-
τίνῃ Συνόδου φέρεται, ὅτι Στέφανος ὁ Δωρύνος
25 Ἐπίσκοπος Τοποτηρητὴς τῆς ἀποστολικῆς τῆς ἁ-
γίας πόλεως θρόνου καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἀλλὰ
γυμνασίου τῆς Συνόδου ἐκείνης, εἶπον οἱ Κληρικοί
πρὸς τὸν Φώτιον, ὅτι πᾶσι ἐξω ὁ Στέφανος, οἱ
δὲ εἶπον, Εἰσίστω, καὶ ἔτις ἐσθλῶς. δούτερος,
30 ἡ τιμὴ καὶ ὁ ἀσπασμός τῶν τῶν Τοποτηρητῶν τῆς
Πάπης πρὸς τὸν Φώτιον καὶ τὸν Φώτιον, ὅσοι τῆς Φω-
τίου καὶ τῆς Συνόδου πρὸς αὐτὸς ἐγύμνησι τιμὴν καὶ
κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔθος, διὸ ἐκ τῆς ἐδεῖα πρὸς
35 γυνεὶ ὅπερ καὶ ἄλλοις γέγονε. σημείωσαι, ὅτι ὁ
Ταράσιος ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνόδῳ πρώτῃς, Εἰς
λατῖναις εἰσὶν οἱ Λατῖνοι τῆς Πάπης, καὶ ἐνταῦθα
ἐρωτῶσι οἱ Λατῖνοι εἰσελθεῖν, ἐπεὶ ἦλθον πρὸς
ἐκκλησιαστικῶν ὁμάτιν διὰ τῆς Ῥώμης, καὶ ἐφανταστικῶς,
40 ὅθεν ὁ τύφος τῶν Καρδινάλιων ἀγνώστους ἦν ἐν ἐκεί-
νοις τοῖς χρόνοις. τρίτος, Πέτρος ὁ Λατῖνος τῆς Ῥώ-
μης εἶπε πρὸς τὸν Φώτιον, ὅτι ὡς ὁ πατὴρ ζητεῖ
τὴν ἴδιαν τέκνη, καὶ ὁ Ποιμὴν πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν,
ἔτι καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης πᾶσι μετ' ὁμοφρονούντων καὶ
45 Τοποτηρητῶν νεοφώτων καὶ ὁδηγῶν καὶ ἐπισκεπτόμε-
νων ὑμᾶς, βελόμην πᾶσαν τὴν ἀγίαν τῆς Θεῆς
ἐκκλησίας ἐνωθῆναι καὶ γυνεῖσθαι μίαν ποίμνην καὶ
ἓνα Ποιμένα. ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι οἱ Τοποτηρη-
ταὶ ἐβέλονται εἶπαι, ἵνα γυνεῖται μία ποίμνη ἐπὶ
50 ὁμοφρονούντων, καὶ εἰς Ποιμὴν ἐν αὐτῇ ὁ Πάπας,
ἀλλ' ἵνα γυνεῖται εἰς Ποιμὴν ὁ Χριστός, ὅθεν κατω-
τέρω ὁ αὐτὸς Τοποτηρητὴς ἀποκρινόμενος πρὸς τὸν
ἀγαθὸν τῆς ἀγκύρας Δανιὴλ, καὶ εἰπὼν, ὡς
περὶ εἰς εἰς Θεὸς εἰς πάντας καὶ εἰς βέλτισμα καὶ μία
εἰς, ἔτι γυνεῖται καὶ μία ποίμνη καὶ εἰς Ποιμὴν,

ἐπήγαγον, ὅτι ἔχει ὁ Πάπας τὸν Φώτιον ὡς πάλιν ἐ-
αυτὴ ψυχὴν, καὶ εἰς μετ' αὐτῶν εἰς ποῦμα καὶ εἰς
σῶμα. δῆλον δὲ, ὅτι τῆς κοινῆς σώματος κεφαλὴ
εἰς ὁ Χριστός. εἰ δὲ καὶ εἶπον, ὅτι ἐπὶ τῇ
καθὼς Ποιμὴν τὸ ἴδιον πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἱερο-
σολύμων Ἡλίας γράφων πρὸς τὸν Φώτιον, καὶ πρὸς
τοῖς ἄλλοις ποιέμενος τὸν λόγον περὶ αὐτῶν καὶ πε-
ρὶ τῶν ἐν Ἱερουσολύμοις ἐρροδόξων, ὡς φαίνεται κα-
τωτέρω ἐν τῇ τεταύτῃ προΐκει, λέγει αὐτῷ, Μνή-
σθητι καὶ νεκρῶν ὁ ζῶν καὶ πρὸς αὐτῶν ἀπεχθονισμέ-
νῳ μακρὰν ὁμῆσας Ποιμὴν. ἐκ τῆς δὲ πρὸς αὐτὸν τῆς
Φωτίου ὁ Ἱερουσολύμων, καὶ Ποιμὴν αὐτῶν ὁ Φώτιος,
ὡς ἐδὲ πᾶσα ἡ ἐκκλησία τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ἐκ πα-
ραδείγματος ὁ λόγος προήλθε, δῆλον δὲ, ὅτι τὸ
ἐπὶ τῇ Συνόδῳ ἐν τοῖς δι' ὧν ἐλήφθη λαμβανέται καὶ
ἐκ ἀπλῶς ἐν πᾶσι. καὶ ἐν τῇ ὑσάτῃ προΐκει ἐν τῇ
τέλει εἰλεγει ὁ Κασσαρείας Προκόπιος περὶ Φωτίου,
τὸν τῆς κόσμου παντὸς πάλιν ἐπιστάσαν λαβόντα, ἀλλ'
ἐκ τῆς ὁ Φώτιος ἔτι τῆς Ῥώμης μέζων, ἔτι ἐν ἄλ-
λοτέραις ἐπαρχίαις ἐπιστάτων, ἀλλ' ἐκ περιουσίας
ὁ λόγος. ἔτι καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Μιχαὴλ γράφων
πρὸς Φώτιον, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐκκλησίας τῆς Θεῆς
λέγει αὐτῷ. ὁ δὲ Ἀμίδων Ἀβραάμιος λέγει αὐτὸν πατέ-
ρα πατέρων. καὶ Βασίλειος ὁ μαρτυροπόλεως μετὰ
τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πρώτης Κανὼς τῆς Πατριάρχας
τῆς Ἀνατολῆς εἶπον Ἀρχιερεῖς μέγιστοι, καὶ τὸν Φώ-
τιον Ἀρχιερεῖς μέγιστοι, ἀλλ' ὁ αὐτὸς Προκόπιος εἶπε
τὸ κύριον ἐν τῇ αὐτῇ πελάτῃ προΐκει μετὰ τὴν
ἀνάγνωσιν τῆς ὑπογραφῆς τῆς Βασιλείας πρὸς ἐ-
παινον τῆς Βασιλείας, ὅτι διὰ τῆς Φωτίου ἵνα τὸ
διεσώτα μέλη τῆς ἐκκλησίας εἰς μίαν ποίμνην τῆς
μεγάλῃς Ἀρχιεπισκοπῆς Χριστῷ τῆς Θεῆς ἡμῶν, καὶ
ὅτι σκοποὶ δηλονότι γράφων ὁ ἄγιος Ταράσιος πρὸς
τὸν Πάπαν Ἀδριανόν, εἶπε, καὶ προκαθιστάμενος
ἀπὸ τῶν ἡμῶν κεφαλῶν ἐποιεσάμεθα τὸν Χριστόν.
ὡς ἐν ταῖς Συνόδοις καὶ λέγονται ἐγκώμια τῆς
ἐπισκοπῆς ἡ παρ' αὐτῶν, ἡ παρ' ἄλλων, ὡς καὶ ἐν τῇ
παράσῃ, ἐπαρέχουσιν αὐτῷ προσδοκίοντι ἐξουσίας,
ἡ μοναρχίας. πρὸς ταῖς ἀρχαῖς λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι
τὸν Πάπαν κεφαλὴν πάντων τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ
ὁ Ἱερουσολύμων λέγει πάλιν Ἱερουσαλήμ μητέρα πάντων

πάν Ἐκκλησίῳ, καὶ θρόνον τῷ Χριστῷ, καὶ ὁμοῦ κεφαλὴ μία καὶ μόνη ἐστὶν ὁ Χριστός. διὸ ὁ Βασιλεὺς ὢν τῇ οὐκτῇ πράξει ἀξίῳ πλὴν Συνοδὸν ἵνα ὅσον συγγραφῇ, εἶπε, Πάντων ὡς ὁμοιοῦ καὶ βαθείᾳ εἰρήνῃ ἐνωσάντων, καὶ Χριστῷ τῇ πάντων κεφαλῇ συναφθούτων. τέταρτον, ὁ Χαλκηδόνιος Ζαχαρίας πρὸς ταῦτα τῷ Πέτρῳ ὁποκρινόμενος, εἶπον, ὅτι πλὴν σκανδάλων αἰτία γένοιτο ἡ ἀπλότης τῷ Βασιλεῶς Μιχαὴλ, καὶ Ἰωάννῃ ἡ φιλαυτία καὶ ὁ φθόνος, οἵτινες λέγουσιν, ὅτι ἔγω βέλεται ἡ πλὴν Ῥωμαίων Ἐκκλησία, ὅθεν τοῖς αὐτοῖς λόγοις ἡ Ἐκκλησία Ῥωμαίων αἰτία ἱομίζεται πάντων πλὴν σκανδάλων, ὅθεν ὁ Βασιλεὺς ὑμᾶς ἐκάλεσε, καὶ ὑμεῖς καλῶς ἐποιήσατε ἐλθόντες, ἵνα πλὴν Ῥωμαίων Ἐκκλησίᾳ ἀπαλάξῃτε Ἀφυσυρῶν. ὅτι ἐστὶν αἰτία τῶν σκάνδαλων καὶ ταραχῶν, καὶ γὰρ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας ἡμῆς συνήλθοις ἡ παρεστὰ Σύνοδος, ἡ μὲν Ἀπὸ πλὴν Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ τῇ χειρὶ Χριστῷ καὶ ὑπηρεσίᾳ τῷ Βασιλεῶς, καὶ συμποίᾳ, καὶ ὁμοφροσύνῃ πλὴν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ὁμοῦ τῷ Πάπᾳ καλῶς ἔχει, καὶ ἔδωκε δέσται πρὸς διόρθωσιν, καὶ ἐκείνῳ ἐμὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἀλλὰ τῆς Συνόδου πάσης, καὶ ἡ Σύνοδος ἐβόησε τὰ

ἐκόντα πρὸς πλὴν τῶν Ῥωμαίων, ἐφῆξεν δὲ κατηγορέσθαι εἰς χρισματικοὺς, ἥτοι οἱ διῆσαντες τῆς κοινῆς φωτίς, ὅτι τὰ μὲν Νικολάου καὶ Ἀδριανῆς ἐδέχοντο, ἥτοι τὰ κατὰ φωτίς, τοῖς δὲ τῷ Ἰωάννῃ ἀπηρέσκοντο, ἥτοι τοῖς ὑπὲρ φωτίς. ἔπειτα 5 κοινὴ θεολογία ἐγένετο, ὅτι συνήλθοις οἱ τοποτηρηταὶ πάντων πλὴν Πατριαρχῶν καὶ συνεφρόνησαν τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. πέμπτον, ὁ τοποτηρητὴς τῷ Ἱεροσολύμων Ἡλίας εἶπον, ὅτι ἐξ ὧν Ἱεροσολύμων ἐδέξατο πλὴν τῆς πίστεως λί- 10 βελον τῷ φωτί, ἀπὸ αὐτῶν γνήσιον εἶχε, καὶ ἐδέποτε τὸ ἐναντίον ἐδέξατο, ἡ τῶν τὰ ἐναντία φρονοῦντας. ὡς οἱ σημείωσαι, ὅτι πλῆσμα ἐστὶν ὁ περ εἰσφέρεται ὢν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς κατὰ φωτίς Συνόδου, ὅτι ὁ τοποτηρητὴς τῷ Ἱεροσολύμων 15 εἶπε, τῷ φωτί γράμματα ἐκ ἐδεξάμεθα (ἐκ Ἱεροσολύμων) ἔτε γράμματα ὁποσείλαμεν αὐτῷ, καὶ κατακεκριμένοι ἐσιν, ὡς μὴ δεχθεῖς ὡς πλὴν Πατριαρχικῶν θρόνων. ἰδὲ γὰρ ὅντα ὅτι ὁ ἀψύχτης Ἡλίας φησὶν, ὅτι ἐδέχθη ὁ Ἱεροσολύμων τὸν λίβελ- 20 λον τῷ φωτί, καὶ γνήσιον αὐτὸν εἶχε, καὶ κατ' αὐτὸ ἐδέποτε τὰ ἐναντία ἐνόμισε, καὶ λοιπὸν ἡ κατὰ φωτίς Σύνοδος ψόδῃ ἐστὶν, ἥτοι διεφθαρμένη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

ὅτι ἐκ πλὴν ὡς τῇ δούτῃ πράξει τῆς Συνόδου λιχθάντων ὑπὸ Πέτρῳ Λεγάτῳ Ῥώμης, ὁποκρινόμενοι ἐξέστῃ τῷ Πάπᾳ ὡς τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καθάριστες τῆς μονοκρατορίας αὐτῆς συναγεται.

Εἰς τῇ δούτῃ πράξει, ἥτις ἐγένετο Νοεμβρίῳ ἐπτακαιδεκάτῃ σημείωσαι, ὅτι Πέτρος ὁ Λεγάτος τῷ Πάπᾳ εἶπον, Οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς καὶ Ἱεροσολυμίται καὶ Ἀντιοχεῖς ἔγραψαν τῷ Πάπᾳ δέξασθαι πλὴν παρ' αὐτῶν γαρομήνην εἰρήνην, διὸ ἐξαπέστειλε ἡμᾶς πληρώσαντας τὰ αὐτηθέντα. ὡς οἱ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὁ ἀντιοχεὺς Θεοδοσίος ὁ μικρὸς ὑποθήκει τῷ Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανῷ καὶ τῆς κατ' αὐτὸν Συνόδου ἐπεμψε πρὸς τὸν Ἀντιοχεῖας Ἰωάννην μεσιτάων, ἵνα ἀποδέξῃται τὰ ὡς ἐφῆσεν διωρισμένα, καὶ ἐρηνύσῃ μετὰ τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ, καὶ ὁμῶς Κωνσταντῖνος ἐπεμψεν ὅσον τὸν Κεδρένους πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρον ἵνα ἐρηνύσῃ μετὰ τῷ Ἀρτίῳ, ὃν ἔλαβον δὲ ἐκ τῶν ἔτε ὁ Ἀντιοχεῖας ἔτε ὁ

Ἀλεξανδρείας ποκρινόμενοι ἐξέστῃ ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ, 30 ἄρα καὶ ὁ Πάπας λαμβάνει ἐκ τῆς παρήκης μεσιτέας τοῖς πλὴν ποκρινόμενοι. δούτερον, τῷ τῷ μάλιστα αὐτῶν πλὴν μονοκρατορίαν τῷ Ῥώμης, ὅτι οἱ μὲν Πατριαρχαὶ τῆς Ἀνατολῆς ἐκτεδέξαντο τὰ ὡς Νικολάου καὶ Ἀδριανῆς κατὰ φωτίς ὁριζώτα, ἡ δὲ ὡς 35 Κωνσταντινουπόλεως Σύνοδος, κοινῶς τῷ Ἰωάννῃ, ὁποκρίτερος πλὴν τῶν ὡς γνήσιον ὡς τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν ἀκοινωνήτως ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥωμαίων καὶ ὡς πλὴν γαρομήνων Συνόδων ὡς Ῥώμῃ καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐδέξατο ἐκ κοινῆς 40 αὐτῶν γνώμης τῷ Ῥώμης, τῷ δὲ Πάπᾳ ἔγραψαν ἵνα συμφρονήσῃ, ὅπως ὁμοῦν αἱ Ἐκκλησίαι ὁμοῖον καὶ ὁμοφροσύνην, καὶ λείψῃ τὰ χρίσματα ἀπ' αὐτῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ πλὴν γαρομήνων ὡς τῇ πρὸς τῶν Βασιλεῖς ἐπιστολῇ τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ, καὶ ἐτέρῳ Ἰωάννῃ ἀποκρίσεων φωτίς συναγεται πρὸς τὸν αὐτὸν Πάπαν. καὶ ὅτι τὰ κατὰ φωτίς τυρβάζοντα ὁ Ἀδριανὸς Πάπας ἐκ ἐδέξατο.

Εἰς τῇ ἐπιστολῇ τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ πρὸς τῶν Βασιλεῖς σημείωσαι πρῶτον περὶ τῷ, ὅτι πρὸς τῆς γνώμης τῷ Πάπᾳ ἐδέχθησαν ὁ φωτίς καὶ αἱ περὶ αὐτὸν ἐκ κοινῆς, καὶ ἐδέξατο τῷ τῷ Πάπᾳ, καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἐξορίσας ὡς ἐννομεν καὶ κληρικῶν ἐβιβάωσας. δού- 5 τερον, ὅτι ὁ σκοπὸς πλὴν μαρτυρίᾳ καὶ πρὸς τῶν Βασιλεῖς ὁ

Πάπας ἵνα γίνωται οἰκονομία, καὶ καὶ μετὰ πλὴν ἀνά- 50 γνωσιν τῆς ἐπιστολῆς τῷ Πάπᾳ πρὸς τῶν πρὸς τῶν Βασιλεῖς ὁ τοποτηρητὴς Πέτρος πρὸς πλὴν Συνόδου, ἐστὶν ἵνα γίνωται οἰκονομία ἐντίστιν, ἀλλὰ ἐκ ὡς πλὴν τοῖς ἐκκλησιαστικῶς πράγμασι, καὶ ὡς κατωτέρω. ὅθεν ὁ φωτίς ὁποκρινόμενος πρὸς τὸν Πάπαν Νι- 55 κόλαον

κόλου, ἐγκαλῶντα αὐτῷ, ὅτι ὑπὸ λαϊκῶν ἔχουσιν
 τὴν ἡγεσίαν Πατριάρχης, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα
 Φησὶ, καὶ γὰρ ἐστὶν ὅντως κοινὰ πᾶσιν ἅπαντα φυ-
 λάττειν ἐπαγωγὰς, καὶ πρὸς τῶν ἄλλων τὰ περὶ πί-
 5 σεις, ἐνθα καὶ τὸ παρεγγυῆται μικρὸν, ἀμαρτῶν
 ἐστὶν ἀμαρτῶν πλὴν πρὸς θάνατον. ἐστὶ καὶ ἰδιωτικῶς
 τισὶ πρὸς ἀπομύσημα, ὡς ἡ πρὸς βασιλῆα, εἰς μὴ ἐδόθη
 κατέχευται ὑπερῷον, οἷς δ' ἔπαρθε, καὶ τὸ
 μὴ σωτηρεῖν ἀκατάκριτον. καὶ τὰ μὲν οὕτως
 10 ῥημάτων καὶ κοινῶς τυπωθέντα ψήφοις πᾶσι πα-
 σὶν φυλάττεται, ἀδελφίς τῶν πατέρων ἰδίως
 ἐξέθετο, ἡ τοπικὴ διωρίσατο Συνοδὸς, τῶν μὲν φυ-
 λατούντων πλὴν γνώμῃ ἐπαρίεσθαι διασπείρονται, ἡ μὲν
 τοῖς γε μὴ πρὸς ἀδελφίμοις τὸ παρορᾶν ὑπεκρίνωμεν.
 15 λέγει δὲ καὶ πρὸς ἀδελφίμοις αὐτὴν λέγουσιν, ὡς ἐρη-
 ται, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ πράξει τῆς παρῆς
 Συνοδῆς οἱ πατέρες περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. ἴδε
 καὶ κατωτέρω Παραγράφον δέκατον ἑβδόμον καὶ δέ-
 20 κατον ὁγδόον. τρίτον, πάλιν εἰσάγει, ὅτι τῷ Πά-
 τρι ἐδόθησαν αἱ κλαῖ, καὶ τὸ ἐκείθεν καὶ κατα-
 φυλάειν. Ἀλλὰ περὶ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ἐν πο-
 λὺς, ὅτι κοινόν ἐστι καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις,
 ὅθεν ὁ ἱερόνυμος βιβλίῳ πρώτῳ πρὸς Ἰοβιανόν,

πάντας ἔφη τὰς Ἀποστόλους λαβεῖν τὰς κλαῖ, ἀλλὰ
 δὴ καὶ τῇ κοινῇ ἱερωσίᾳ τὰς κοινὰ καὶ ἐμὴν τῇ
 Ρώμῃ. καὶ ὁ ἱεροσολύμων Ἰωάννης γράφων πρὸς
 τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τὸν Καππάδοκα, τὰς
 κοινὰς ἐστὶ φησὶ τὸ τῷ ἱερεῖ τῇ κοινῇ ἱερωσίᾳ, καὶ
 ἴδε αὐτῶν βιβλίον πέμπτου κεφάλαιον εὐδαιμον.
 ὅθεν καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης ἐπάγει δύο τινὰ συστατικά
 τῷ ὅτι ἡ κοινότης ἔχει πλὴν καθόλου ἐξουσίαν, οὐ, ὅτι
 ὑποφαινεται μετὰ γνώμης τῆς δυτικῆς Συνοδῆς, καὶ
 ἔχῃ μόνον δὲ δεικνύει. δεικνύει, ὅτι ἡ πρὸς ἀ-
 25 ρχὴ ἀλλὰ παρεγγυᾶται ἵνα ὁμοφρονήσωσιν ἐν αὐτῇ
 μόνῃ, ἀλλ' αὐτῇ καὶ πάσῃ τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ,
 ταύτῃ τῇ δυτικῇ Συνοδῇ. τρίτον φησὶν, ὅτι αἱ γε-
 νόμεναι κατὰ φωτὶς Συνοδοὶ ἀδικοὶ ἦσαν, καὶ ὅτι
 ὁ ἀδελφὸς ἐπαρεδίδετο τὰ κατὰ φωτὶς τυφλῶνται,
 καὶ μυρία ἐγκλήματα καταλέγει τῷ φωτί. καὶ ση-
 μῶσαι ὅτι ὁ ἀδελφὸς ἐκείθεν ἐμάχετο τῷ φωτί
 ἐπὶ μὲν τῷ Νικολάῳ, ἀλλ' εἰς τέλος ἀναγκασθεὶς
 ὑπὸ τῷ δικαίῳ, ἐπαρεδίδετο τὰ παρ' αὐτῶν διωρι-
 σμένα. τέταρτον, περὶ τῶν λοιπῶν, αὐτὴν περιέ-
 30 χεται ἐν τῇ ὑποσολῇ, ἥτοι περὶ τῆς Βαλγαρίας, καὶ
 τὸ ὑπὸ λαϊκῶν μὴ χειροτονεῖσθαι, ἐγγράφῳ μεταταῦτα
 ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

25

Περὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει λεχθέντων, καὶ τῆς ἐν τῇ Συνοδῇ ἀναγνώσεως τῆς ἐπιστολῆς τῷ Πάπᾳ
 Ἰωάννῃ, καὶ ὡς ἡρώτησεν ὁ τῷ Πάπᾳ Τοποτηρητής, καὶ ὡς ἀπεκρίναντο αὐτῷ οἱ πατέρες.

30 Ἐν τῇ αὐτῇ πράξει ἐστὶ σημῶσαι πρῶτον, ὅτι ἀνα-
 γνωσκόντες τῆς ἐπιστολῆς τῷ Πάπᾳ, ὁ Κωνσταντινῆς
 Προκόπιος ἀχάριστες αἰσῶν, ὅτι ὁ Πάπας ἐπέλεξε
 Τοποτηρητὰς καὶ συνεφώνησαν ἡμῖν. καὶ ὁ μὲν Πά-
 35 πας ἔγραψεν αὐτῶν, ὅτι παρεγγυᾶται ὁμοφρο-
 νῆσαι καὶ συμφωνῆσαι αὐτῷ καὶ τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ, ὁ δὲ Προκόπιος ἀχάριστες ὅτι ἐπέλεξε συμ-
 φωνῆσαι. δεύτερον, ὁ Τοποτηρητὴς τῷ ἱεροσολύμων
 εἶπε, χάρις τῷ θεῷ, ὅτι τῷ φρονήματι τῶν ἱε-
 40 ροσολυμιτῶν τῷ ἀρχαίῳ περὶ τῆς φωτὶς ἡ Οὐκισμῶν
 εἶρη, καὶ ὑποδέχεται αὐτῷ. τὰ αὐτὰ ῥήματα ὁμο-
 φωνῆσαι, συμφωνῆσαι, συμφωνῆσαι, εἶρη, ὑπο-
 δέχεται, ἡ αὐτὴ ἐνέγκει. ἀλλὰ καὶ ἡ αὐτὴ διώμας
 καὶ ἐξουσία. ὅθεν καὶ ὁ Κωνσταντινῆς Προκόπιος αἶψα,

ὁ ἐγγιζορτος μάλλον κριταὶ καὶ ἐξετάσαι, διὸ καὶ ἡμεῖς
 πρῶτα ἐρευνήσαντες, καὶ ἀναμαθόντες πάντα, κε-
 κρίκαμεν ἐνὶ τῇ φωτί. ὑποβάλλει δὲ αὐτῇ ἡ ἀνα-
 45 λαλὴ τῷ Προκόπιῳ τὸ μὴ εἶναι καὶ μόνον εἶναι κριτῶν ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὑποτίθεται εἶναι πολλὰς κριτὰς, καὶ
 μάλλον κριτὰς τῶν μάλλον τῶν πραγμάτων ὑπεργνώμο-
 νας, καὶ τὰς πολλὰς, ἥτοι πλὴν κοινότητα. τρίτον,
 ἐρωτήσαντι τῷ Τοποτηρητῇ τῷ Πάπᾳ, εἰ δέχεται ἡ
 Συνοδὸς πλὴν ὑποσολῆς αὐτῆς, ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
 πατέρες, ὅτι δέχονται ὅσα περὶ φωτὶς γράφει,
 καὶ μὴ καὶ ὅσα αὐτῶν τῷ Βασιλεῖ, ταῦτα γὰρ,
 εἶπον, πρὸς ἐκείνους ἀνατιθέμεθα. καὶ σημῶσαι
 50 ὅτι τὸ λογίζεσθαι τὸ, οἱ μὴ περὶ αὐτῶν τῷ Πάπᾳ ἐκεί-
 σι χειριστοὶ, τετρατῶδες ἐστὶ καὶ φλυαρία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

45

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ πρὸς φωτίον ἐπιστολῇ τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ, καὶ ὡς ἐπερώτησεν ὁ Τοποτη-
 ρητής αὐτῆς, καὶ ὡς ἐτυχον ἀποκρίσεως.

50 Ἐν τῇ ὑποσολῇ τῷ Πάπᾳ πρὸς φωτίον σημῶσαι
 πρῶτον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἠξίωσε τὸν Πάπαν πε-
 ρὶ τῆς ἐνὶ τῇ φωτί, ἀλλὰ περὶ ἀλόγων πραγ-
 μάτων. ἔχῃ ἵνα συγχωρήσῃ δεικνύει τὰ ἀσυγχώ-
 55 ρητα, ἀλλ' ἵνα συμφωνήσῃ ἐν τῇ ὑποκαταστάσει αὐ-
 τῆς, δεύτερον, ἐγγράφῳ ὁ Πάπας δηλοῖ τὸν

φωτίον δέξασθαι τὰς ἀπεχρισμῶν ἀπ' αὐτῶν. τρίτον,
 ἀξιῶν θεασθαι τὰ λοιπὰ μὴ γινώσκειν ὑπὸ λαϊκῶν
 Πατριάρχων. τέταρτον, πλὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γε-
 νομένη κατ' αὐτῆς τῇ φωτί Συνοδῇ ὑποβάλλει, ἀ-
 60 κυρεῖ καὶ ἐξορρακίζει, καὶ ὑπερῷον, ὅτι ὁ Πάπας
 ἀδελφὸς ἔχῃ ὑπερῷον ἐν αὐτῇ. ἐν εἰς σημῶσαι
 ὅτι

ὅτι τὸν φώτιον ἐκ αὐτοῦ ἐκτίθειμεν . δούτερον , ὅτι
τὸ ἐκκλησιῶν καὶ ἀξίῳ ἐπὶ συμφωνίας καὶ ἀδελφί-
κῃς συμπνοίας καὶ ὁμοφροσύνης σημειῖται , ἐκ ἀποκρυ-
πτῶν , καὶ ἴδε βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ πρῶτῃ
Πατριάρχου ἑκτοῦ ἐν ἑαπὶν . τρίτον , ὅτι ἡ σύ-
νοδος ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ κατὰ φώτιον ἐκτίθει-
μεν , ὅθεν καὶ ἐξοσεύαζενται . τέταρτον , ἀναγι-
νώσκεις τῆς ἐπιστολῆς , ὁ Τοποτηρητὴς τῷ Πάπῃ

ἔρωταί , Εἰδέχεται ἡ σύνοδος αὐτῶν , καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ φώτιος ἄπο , ὅτι δέχεται ὅσα τῇ αἰσίῃ
καὶ οὐθείᾳ λόγῳ περιέχεται , ἥτοι περὶ τῆς ἀ-
ποκαταστάσεως αὐτῶν , καὶ περὶ τῆς συγχωρήσεως
τῶν ἀποχριστῶν , ὅσοι μετανοήσονται , ἐμὲν καὶ περὶ
τῆς Βασιλείας , καὶ τῷ ἀπὸ λαϊκῶν μὴ χρεωτη-
σθῶν , περὶ ὧν ἐρῶμεν ἐν τῇ τετάρτῃ πρῶτῃ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ δούτῃ πρῶτῃ ἐρωταποκρίσεων τῷ Τοποτηρῇ Ρώμης καὶ τῶν τῆς Συνόδου πατέρων
Διὰ τὴν ἐν τῇ θρόνῳ ἀποκατάστασιν φώτιον , καὶ τῆς ἐμμετῆρος δικαιολογίας φώτιον .

Εἰς τῇ αὐτῇ δούτῃ πρῶτῃ σημειώσεται ἔτι , ὅτι
τῷ Τοποτηρῇ Πέτρῳ ἀπόντι , Ὁ Πάπας ἐρω-
τῇ ὑμᾶς δι' ἡμῶν , πῶς ἀνέλθοι ὁ φώτιος ἐπὶ τὸν θρόνον;
ἀποκριθεὶς ὁ Τοποτηρητὴς τῷ ἱερογλύμῳ Ἡλίας
ἔπειτα , τὰ τρία Πατριαρχεῖα τῆς ἀνατολῆς καὶ Πα-
τριαρχίαν αὐτὸν ἔχον , καὶ αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς μικροὶ πάντες Πατριαρχίῳ ἐν-
τὸν ἔχουσιν , καὶ τὶ ὁκλύουσιν αὐτὸν τῷ ἀνελθῶν ;
ἡ δὲ Σύνοδος ἔπειτα συμφωνίᾳ τῶν ἀρχιερατικῶν τριῶν
θρόνων , βίᾳ τῶν βασιλέων , καὶ συμφωνίᾳ καὶ ἰ-
κεσίᾳ τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀποκα-
τέστη . ὁ δὲ Τοποτηρητὴς πάλιν ἔπειτα , μὴ τυραννικῶς
ἀνέλθοι ; ἡ Σύνοδος ἔπειτα , Τυραννίδος καὶ ἐκ-
κλησίας πολὺ τὸ ἀλάφορον . ἐπεὶ ὅμως ὑμεῖς καὶ αὐ-
τερον ὅτι παραινεῖται καὶ ἐκκλησία πάντων ἡμῶν
καὶ συμφωνίᾳ τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων , καὶ τίνα
λόγον ἔχει λοιπὸν ἡ περὶ τυραννίδος ἐρώτησις ; ὁ
δὲ φώτιος πρὸς ταῦτα ἔπειτα , ὅτι ἐκείνου τῷ
θρόνῳ , ἀλλὰ τῇ ἀνάγκῃ τῆς βασιλείας μιχαήλ καὶ
τῶν ἐκκλησιαστικῶν , καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱε-
ρέων , τετέστι ἐπειδὴ ἀπεβλήθη ὁ ἰγνᾶτιος , καὶ
μὴ παθεὶς αὐτὸς ἐκκλησίας ἐτήρητο , ὅθεν ἄλλοι
καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀπεβλήθησαν . καὶ ἀποκριθεὶς ἡ Σύνο-
δος ἐμμετῆρῶς ὅτι ἀληθὴ ἔπειτα (αὐτὸς δὲ φιλα-
γαγνῶσκων ἴδε καὶ τὴν διευτέρην ἐπιστολὴν τῷ φω-
τίῳ πρὸς τὸν Πάπῃ Νικόλαον) ἔπειτα πάλιν ὁ φώ-
τιος ἔπειτα , ὅτι ἐκβλήθη τῷ θρόνῳ ὁ βασι-
λεὺς ἰδίᾳ ἀσπληγνίᾳ ἔφερον αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐξορί-
ας ἐς Κωνσταντινοπολὶν ζῶντος τῷ ἰγνᾶτίῳ , καὶ
πολλὰν ἐκκλησιαστικῶν αὐτὸν ἴσα λαβὼν τὸν θρόνον ,
καὶ μάστιγα διότι αὐτῷ εἰσακτέον πολλοὶ ἐξορίσται,
ἐκκατέδρασαν . καὶ πάλιν ἡ Σύνοδος ἐμμετῆρῶς ὅτι
ἀληθὴ λέγει . ἔπειτα πάλιν ἔπειτα ὁ φώτιος , ὅτι
ἐζητήσε συγχωρήσιν ἀπὸ τῶν ἰγνᾶτίῳ , καὶ ὁ ἰγνᾶ-
τιος παρ' αὐτῶν , καὶ δόντες καὶ λαβόντες αὐτῶν ,
γεγονόσιν καὶ ἦσαν φίλοι , καὶ ἀδελφίσανται τὸν
ἰγνᾶτιον ἐπισκέψατο αὐτὸν , καὶ τέως ἀποθνήσκων
ὁ ἰγνᾶτιος τὰς οἰκίας αὐτῶν αὐτῷ (τῇ φώτῳ) πα-
ρέθηκε ἴσα παρίσταται αὐτῶν , ὁ καὶ γίγνεται . κοι-
μηθῶν δὲ τῷ ἰγνᾶτίῳ , ὁ βασιλεὺς καὶ διὰ τι-
νων μουσικῶν , καὶ φωνητικῶν διὰ τῶν Πατριαρχικῶν δι-
-

δήλων ὅτι ὁ τῶν ἐπισκόπων χορὸς ζητεῖ τὴν εὐνοίαν
αὐτοῦ , καὶ ἡ ἐκκλησία τῶν ἐξορίσται καὶ οἱ ἀρ-
χιερατικοὶ θρόνοι συμψήφοι , ἀνελθῶσι τὸν θρό-
νον , καὶ ποιήσωσι τὴν ποιήσιν , ὅπερ ὁ χει-
ρὸς αὐτοῦ ὅς ἐστι κατεπίστατος , ἐν ποσὶν γι-
νομένων , καὶ πάντων συμφωνησάντων , καὶ τῶν τριῶν 20
ἀρχιερατικῶν θρόνων ταῖς συνοδικαῖς αὐτῶν ἡμῶν
ἐκκλησιαστικῶν ψήφους , καὶ τῷ Πάπῃ γράφοντες
πρὸς τὸν βασιλέα , καὶ ὑποχρεώσιν κατεπύειν ταῖς
αἰτήσεις αὐτῶν , ἀνελθῶν . καὶ ἡ Σύνοδος ἐμμετῆ-
ρῶς ὅτι ἀληθὴ λέγει . ἐπὶ τῷ δὲ τῷ Τοποτηρῇ 25
τῷ ἐκκλησιαστικῷ τῷ περὶ φλαυῶν , χρυσοῦμεν ,
καὶ τὰ λοιπὰ ταῦτα τὰ κατατελειωμένα , περὶ ὧν
καὶ ἡμῶν ἀνωτέρω ἐν τοῖς τόποις ἐκάσθι διαλάβο-
μεν ἐκ πλάτης , καὶ ἐπαγαγόντες ὅτι καὶ ὁ ἰγνᾶτιος
ἔπειτα ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν Παπῶν κατώτερος , συ- 30
νεχόμενος φώτῳ , καὶ τὰ συμφέροντα ὡκοδόμησεν ,
οἱ πατέρες ἐκφώνησαν τὸν Πάπῃ ἰωάννην ὡς αὐτοῦ
τοιούτου καλῶ καὶ τῆς ἐρήνης τῶν ἐκκλησιῶν . ἐν
τάτοις σημειώσεται πρῶτον , ὅτι καὶ τὸ πρῶτον καὶ
τὸ ὑστερον ἐκλόγως ἀνέλθοι ὡς τὸν θρόνον ὁ φώτιος 35
ἐπειδὴ ἡ μαγνητικὴ καὶ κατισχύουσα ὡς ἐφλυά-
ρηται ὁ Παφλαγὼν , καὶ οἱ παρ' αὐτῷ ἀπατηθότες ,
ὡς Γλυκαὶ καὶ Μακασαὶ ἰσορῶσιν , ἀλλὰ συνοδι-
κῶς καὶ πατριαρχικῶς ψήφοις καὶ βασιλικῶς καὶ
συγκλητικῶς βίαις . τὸ δὲ δούτερον , καὶ γινώμη τῷ 40
ἀγίῳ ἰγνᾶτίῳ , μεθ' ἧς ἐρήνισεν , καὶ ἔχει αὐ-
τὸν ὁ ἰγνᾶτιος ὡς ἀρχιερεῖα νόμιμον . δούτερον , ὡς
ἐλέγομεν ὅς ταῦς σημειώσεται τῆς ἐβδόμης Συνόδου ,
ὅτι ὡς ὁ Πάπας ἀδελφὸς ἐμεγάλωσεν τὰ ἑαυτοῦ ,
ἔτις οἱ ἀνατολικοὶ θρόνοι ἐμεγάλωσαν τὰ ἑαυτοῦ , καὶ 45
κατ' ἐκείνους τὸν τρόπον καὶ οὕτως ἔπειτα ὁ Τοπο-
τηρητὴς Πέτρος μετὰ τὴν περὶ τῷ Πάπῃ ἰωάν-
νῃ , ὅτι ἐγένετο αἰτίος ἐρήνης τῶν ἐκκλησιῶν , μηδ'
ὅλως ἔχων εὐνοίαν περὶ μοναρχίας τῷ Πάπῃ . δι-
τῷ ἐπειδὴ ἐγνώσκον ὅτι ἐκ ἀρκῆ μόνον τῷ Πάπῃ 50
ἡ ψήφος περὶ τῆς κατέλα ἐρήνης , ἔπειτα εἰς ἀνα-
γνωσθῆναι καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἀρχιερέων τῆς ἀνα-
τολῆς , καὶ ἀνεγνώσθη πρῶτον ἡ ἐπιστολὴ τῷ Ἀλε-
ξανδρείᾳ μιχαήλ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸς Βασιλεῖς Ἐπιστολῆς τῆς Μιχαὴλ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὧν περιέχει, ἐξ ὧν πάντα μοναρχία δοποβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

5

Εἰς ταύτῃ τῇ Ἐπιστολῇ τῆς Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸς Βασιλεῖς σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἐπαινεῖται μεγάλως ὅτι Βασιλεῖα καὶ ἀρχιερεῖς αὐτῶν ὡς φροντίσαντι περὶ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως φωτίης. δέύτερον, ὅτι λέγει ψευδοπροφητῶν ὅτι Ἰωσήφ, ὡς τολμήσαντι ἐπὶ αὐτῶν Ἀρχιερεῖς καὶ Τοποτηρητῶν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐνώπιον τῆς Βασιλείας ἐν τῇ κατὰ φωτίης Συνόδῳ, διὸ δὴ καὶ ἔτις ὁ Ἀλεξανδρείας μαθὼν τὸ, ἀντιθεματίσας αὐτόν. τρίτον, ὅτι ὁ Ἡλίας τολμήσας ἐξαπατῆσαι τὸς ὄχλους, καὶ εἶπεν ὅτι κατὰ φωτίης Συνοδῶν ἐκ τῶν Τοποτηρητῶν καὶ συγγενῶν Σεργίου τῆς Πατριαρχικῆς Ἱεροσολύμων, λεπτωδὲς κατέστρεψε τὴν ζωὴν αὐτῶν. τέταρτον, ὅτι ὡς ὁ αὐτὸς Ἀλεξανδρείας, Μιχαὴλ καὶ ἔτις καλῶν, ἔτις καὶ αὐτὸς ἀποφαίνεται λέγων, ὅτις ἐκ κοινωροῦ φωτίης, καὶ ἐκ ἀποδέχεται αὐτὸν Πατριαρχῆν ἐνομώτατον, ἔσω ἡμεῖς αὐτὸς μετὰ τῶν Θεοκτόνων.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἐτέρας Ἐπιστολῆς τῆς αὐτῆς Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Φώτιον, καὶ ὧν περιέχει, ἐξ ὧν πάντα μοναρχία ἐκδιώκεται τῆς Ἐκκλησίας.

30 Ἀνεγνώσθη ἔτι καὶ ἡ Ἐπιστολὴ τῆς αὐτῆς Ἀλεξανδρείας πρὸς Φώτιον, ὃν ἡ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ἐπαινεῖται μεγάλως ὅτι Φώτιον, καὶ ἔπαιλε, ὅτι ἀθροίσας Συνοδοὺς τῶν ὑπ' αὐτῷ Ἀρχιερέων, συνδικῶς ἀποφαίνεται, εἴ τις ἐκοινωνεῖ αὐτῷ, καὶ ἀποβαλὼν τὴν χαριστίαν αὐτῶν, καὶ καταγορεύει τῆς χαριστίας καὶ τῆς ἀποχαιρίσεως αὐτῶν, ἔσω ἡμεῖς αὐτὸς μετὰ τῶν Θεοκτόνων, καὶ ἀνάθεμα ὑπὸ τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς Τριόδου, καὶ ἀλλότρω ἔσω τῆς Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἑπὶ αὐτῶν ἀχλὺς καὶ σκόπη, καὶ λεπτωδὲς ὡς Νεεμὰν ὁ Σύρις, καὶ κληρονομήσει τὴν κατὰ τὴν καὶ. δέύτερον, ὅτι Θωμᾶς ὁ Τύρος

πρὸς ταῦτα δὲ ἔπειτα ἡ Συνοδὸς, ὅτι οἱ Πατριαρχαὶ τῆς Ἀνατολῆς ὑδέποτε διέστησαν τῆς κοινότητος φωτίης, διὸ καὶ τὴν παρ' αὐτῶν ἐξουχθεῖσαν ψήφον, καὶ ἡδὴ ὑπεκυρωθεῖσαν, ἀποδέχομαι. ὡς οἱ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι πάντα μοναρχικὴ ἐξουσία ἀπὸ τῶν δοποβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἔτις ἐν ταῦτα ἔτις ὅτι ταῖς μεταταύται πράξεσι ποιῶσι τινὰ μνήμην τῆς Πάπας, καὶ ὡς ἔρηται, ὡς πάντοτε οἱ Ῥωμαῖοι ἐπαίροντες τὰ ἴδια, λέγουσι δὲ αὐτῶν γεγονέναι τὴν κοινὴν εἰρήνην, καὶ τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἀκολουθεσάντων τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων περὶ τῆς εἰρήνης, ἔτις ἀπαρξάμενος λέγει περὶ αὐτῶν καὶ οἱ Ἀνατολικοὶ Θεῖοι. δέύτερον, ὅτι οἱ Τοποτηρηταὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων ἐν τῇ κατὰ φωτίης Συνόδῳ ἦσαν ψεύσαι καὶ πεπλανημένοι, καὶ ἡ Συνοδὸς ἔρα ἐκείνη ψεύδης ἦν καὶ πεπλανημένη. τρίτον, ὅτι οἱ μὴ ἀποδέχομενοι τὸν Φώτιον, οἱ δὲ Θεοκτόνοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

45 Περὶ τῶν ὑπὸ Θωμᾶ Τύρου ἐν τῇ Συνόδῳ λεχθέντων, μετακινῶντες ἐφ' οἷς ἐπράξε κατὰ φωτίης, καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Τοποτηρητῆς τῆς Ῥώμης ἐκβληθέντων, καὶ τῆς φημύσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς Συνόδου.

Εἰς τῇ μετὰ τὴν τῆς Τύρου Θωμᾶ σημειώσαι πρῶτον, ὅτι ὁμολογᾷ ὁ Θωμᾶς ψευδοπροφητῶν τὸν Ἰωσήφ καὶ Ἡλίας καὶ αὐτῶν ἐν τῇ κατὰ φωτίης Συνόδῳ, καὶ συγγνωσκῶν αὐτοῖς. ὡς ταῖς δὲ τῆς Τοποτηρητῆς τῆς Πάπας Πίτρου ἀπόντος, ἵνα τὸ ἀνατιθεῖ τῇ ἐξουσίᾳ τῆς Πάπας Ἰωάννης, καὶ ὁ βλάται ποιησάντων, ἡ Συνοδὸς ἀποκριθεῖσα ἔπειτα, ὅτι τὸ ἀμάρ-

τημα γέγονεν ὡς Φώτιος, καὶ ἔτις ἐκ τῶν περὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ αὐτὸς ὁ Φώτιος συγχώρησεν αὐτόν. ὁ δὲ τῆς Πάπας Τοποτηρητῆς ἔπειτα, ὅτι ἔτις ὡς τὸ ἐκ τῆς ἀφωρίαν μεθ' ὧν ὁ Πάπας Ἰωάννης. καὶ σημειώσαι, ὅτι ἡμεῖς τῇ Τοποτηρητῇ τῆς Ῥώμης ὑβερίσμενος τῆς κατὰ φωτίης Συνόδου, μάλιστα ἀπὸ αὐτῶν, ὅτι ὁ Πάπας ἀπέβαλε καὶ ἐξωστρέμισε αὐτόν.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Συνόδῳ ἀναγνώσεως τῆς τῷ Ἱερουσολύμῳ Θεοδοσίῳ ὑποστολῆς, καὶ πῶς ἐν αὐτῇ γεγραμμένῳ.

Ἀνεγνώθη ἡ ὑποστολὴ τῷ Ἱερουσολύμῳ Θεοδοσίῳ πρὸς τὸν Φώτιον, ὡς ἡ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι λέγεται τῷ Φωτίῳ ἐγκώμια καὶ ἰκεσίαι τινές, ἵνα μεσιτεύσῃ πρὸς τὸν Βασιλέα περὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ. δέύτερον λέγεται, ὅτι ἔρρωσιν αὐτὸς καὶ ἡ κατ' αὐτὸν Σύνοδος, ἵνα αἷτις ἔδεχεται αὐτὸν Ἀρχιερεὺς καὶ Πατριάρχῳ, εἴ

ἀνάθεμα ὡς Πατὴρ τῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ καθ' ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἱεροσύνης. ὡς ταῦτα δὲ ἡ Σύνοδος εἶπε, τοῖς ὁμοῦσι ὡς τῆς γενομένης Συνόδου ὑπὸ τῶν ἁγιωτάτων Πατριάρχων τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡμεῖς συμφωνήσωμεν, καὶ αἷτις ἔδεχεται ὀνομασθῆναι Πατριάρχῳ τὸν Φώτιον, ἀνάθεμα ἔστω. 10

Περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς τῷ Ἀντιοχείᾳ πρὸς Φώτιον ὑποστολῆς καὶ πῶς ἐν αὐτῇ.

Ἀνεγνώθη ἡ ὑποστολὴ τῷ Ἀντιοχείᾳ Θεοδοσίῳ πρὸς τὸν Φώτιον, ὡς ἡ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι δέεται ἵνα συγχωρήσῃ τῷ Θωμᾷ, ψευδοποπικῇ γε-

νομένῳ κατ' αὐτὸν. δέύτερον λέγει, ὅτι ὅτι ἐκ δόξης δέχεται τοὺς Πατριάρχῃν, ὑπεκατάρατος εἶναι ἀπὸ Πατρὸς τῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. 15

Περὶ πῶς γεγραμμένον ἐν τῇ πρὸς Φώτιον ὑποστολῇ Ἀβρααμὶς Ἀμίδων καὶ Σαμοσάτων.

Ἐν τῇ ὑποστολῇ Ἀβρααμὶς Μητροπολίτου Ἀμίδων καὶ Σαμοσάτων πρὸς Φώτιον σημείωσαι πρῶτον, ὅτι δέεται καὶ αὐτὸς ὑπὲρ συγχωρήσεως τῷ ψευδοποπικῇ Τύμῳ Θωμᾷ. δέύτερον λέγει, αἷτις ἐκ δόξης δέχεται τὸν Φώτιον Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ κηρύσσει αὐτὸν ἐμφανῶς καὶ πανδημῶς, εἰρήνισι Μητροπολίτης ἢ ἐπίσκοπος ἢ ἄρχων, ἢ ὅποιος τις ᾧ ὑπολοίπῃ ὑπαρχόντι καὶ ψιλῶ λαῷ, ὁ τοιοῦτος γνώτι

ὅτι ἀναθεματισθῆναι εἰ καὶ ἀφωρισθῆναι ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῷ Θεῷ, καὶ ἡμεῖς αὐτὸ μετὰ τῷ Ἱερέϊ καὶ τῷ Ἰσκαριώτῃ, καὶ πᾶς ὁ ἀκούων εἴποι, ἰέναι, γένοιτο. καὶ σημείωσαι καὶ ἐν ταύτῃ ὅτι πᾶσα μοναρχία καταβάλλεται, ὅτι ἡδεμία μνήμη τῷ Β' ὡμῆς, ὅτι τὰ γεγονότα ὑπὸ Νικολάου καὶ Ἀδελφῶν φανῶς ὡς ἀθεσμία κατακρίνονται. 20

Περὶ τῆς ἐν τῇ τρίτῃ πράξῃ τῆς Συνόδου ἀναγνωθείσης ὑποστολῆς τῷ Πάπῳ Ἰωάννῃ, ὡς ἡ ἐπιλαμβανόμενα 35
εἶναι τῷ Φωτίῳ ὡς ἀπὸ λαϊκῶν χειροτονηθέντος, καὶ ἐγγράφιναι ζητᾷ, καὶ ἀποκρίσεως φανί, Περὶ κοπίας Κωνσταντίας καὶ Ζαχαρίας Χαλκηδόνος, ἐξ ἧς καταλύεται ἡ τῷ Β' ὡμῆς μοναρχία.

Ἐν τῇ τρίτῃ πράξῃ, αἷτις ἐγγράφῃ Νοεμβρίῳ δεκάτῃ ἐν αὐτῇ, ἀνεγνώθη τῷ Πάπῃ ἡ ὑποστολὴ πρὸς τὸν Φώτιον, ὡς ἡ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι συγχωρεῖ καὶ συμπάσχει ὡς τῷ ὁμοίῳ πάντων, ὑπολαμβάνεται δὲ ἐκείνῃ τῷ, ὁ Φώτιος ἐχειροποιήθη ἀπὸ λαϊκῶν, καὶ ὑπλήγει, ὅτι ὡς ὁ Ἀδελφὸς τὸν Ταράσιον ἀπὸ λαϊκῶν χειροτονηθέντα περιποιήτατο. Δὲ τῷ διόρθωσι πᾶν Εὐκόνων, ἔτι καὶ ἕως τὸν Φώτιον Δὲ τῷ κοινῷ συμφωνίαν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι τὰ περὶ Ταράσιου ὁ Ἀδελφὸς πρὶν τῷ πρώτῳ εἶπον, ἀρῆται αἱ τὸν ῥήτον, τὰ δὲ κατὰ Φώτιον ἀποκατέστη καὶ πρὸ τῆς τῷ Πάπῃ συγκαταθέσεως, καὶ μόνον ἐσήγαγον ὁ Ἰωάννης τὸ συμβεβηκέναι τῇ γνώμῃ πᾶν ποδῶν, καὶ ἔτι εἶπον. Ἐγγράφῃ δὲ εἶπε ὁ Πάπας Ἰωάννης καὶ ταῦτα, ὅτι χειροποιήθη ἀπὸ λαϊκῶν, αἰσχύνῃ ἐπὶ τοῖς ταῦτα ποιῶσι. δέύτερον, αὐτὰ τῷ Βελγάρῳ, ὡς ῥηθῆναι. καὶ τρίτον, αἷτις ἵνα ἡ ἀπόδειξις ὁ Φώ-

τιος ὡς νόμιμος Πατριάρχης. τέταρτον, μετὰ τῷ ἀναγνώσει τῆς ὑποστολῆς ἐρωτήσαντες τῷ Ταράσιῳ καὶ Πέτρῳ πῶς Σύνοδος, αἰδέχεται ταῦτα, ἡ Σύνοδος εἶπον, ὅσα εἰσὶν ἐν δόξαν Θεῷ, ἡτοι εἰς τὸν ἀποδοχὴν φωτίῃ καὶ τῷ κοινῷ εἰρήνῃ ἐδεξάμεθα, ὅσα δὲ ἀνῆκα τῷ Βασιλεῖ, ἐκείνῳ ἀντίθρονον, ἡτοι περὶ τῆς Βελγάρῃ, περὶ τῆς ἐν τῇ τεταρτῇ πράξῃ ἐρῶ- 45
μεν. πέμπτον, ὁ Κωνσταντίας ὅμως Πράξις αὐτῶν αἱ ὅπερ ἔλεγον ἡ ὑποστολῇ, ὅτι τὸ χειροτονῆσαι δηλονότι ἀπὸ λαϊκῶν, αἰσχύνῃ ἐπὶ ταῖς τῶν ποιῶσιν. εἶπον ἔτι πρῶτον, ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος τῶν εἶπον, ἡτοι Κανὼν δεκάτη, πλὴν ἡ ἀπλήρως, ἀλλὰ μόλις καὶ πᾶν τὸ ἀπὸ ἀγορᾶς πλῆτον, καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἀπολασκόν, τῶν δὲ ἔτι πρὶν γενομένης Κωνσταντινουπόλεως. δέ- 50
τερον, ὅτι καὶ πᾶσα λαϊκὸν ἐκάλυψε ὁ Κανὼν, καὶ ἡ καὶ οἰκουμενικῆς Συνόδου ὁ Κανὼν, καὶ μὴ τοπικῆς, ὡς ἡ ἐν Σαρδικῇ, ἀλλὰ τὸ ἀρχαιότατον καὶ καινότατον ἔθος ἐκάλυψε

ἐκάλυψε τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ἐπεὶ δὲ κρείττων ἦ
κακῶς βιώντες κληρικῶν ὁ σιμὸν καὶ τίμιος λαϊ-
κὸς προσελθόντες εἰς Ἀρχιερωσύνην, μετὰ δὲ τὴν Καισα-
ρείαν εἶπον ὁ Χαλκηδόνος, ὅτι ὑποὶ λαϊκῶν ἔχουσιν
5 πονήθη ὁ Νεκτάριος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἀμβρόσιος
Μεδιολάνων, ὁ Εὐφράσιος Ἀντιοχείας, ὁ Θεόδοσιος Καί-
σαρείας, καὶ ὁ Ναζιανζηνὸς γράφει Ἀμφιλοχίῳ,
Βιέσις τῶν νεοφωτίστων ἄξιον, προβλεπόμενῳ Ἐπί-
σκοπῳ, καὶ συγχωρεῖ ἡ μὲν ὑποὶ λαϊκῶν, ἀλλὰ
10 καὶ ὑποὶ νεοφωτίστων, ἐξ ὧν ἀφαιρῆται ἀπὸ ἡμῶν πᾶ-
σα καὶ ἀσχυρὰ καὶ μέμψις. ἀλλὰ δὴ καὶ ὑμεῖς οἱ Ῥω-
μαῖοι πολλὰ τῷ ἔθνεϊ ἐπέμμενοι ποιεῖτε, ἀφ' ὧν τὰς
Κωνσταντίας, ὡς εἶπατε ἀνωτέρω, φέροντες μάρτυρας
Γελάσιον, Φίληκα, Λέοντα, Ἰννοκέντιον καὶ ἄλλους.
15 καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἴ τις μὴ μοναχὸς ἐγείνηται,
ἐπίσκοπος, ἢ Πατριάρχης, παρ' ἡμῶν δὲ ἐν τῇ
Δύσει οἱ μοναχοὶ κληρικῶν γίνονται, ὅπερ ἐν ἡμῖν
ἔγινε. εἴτε ὁ φώτιος ἢ ἡν ἀγορεύοντες πλείους
καὶ σχολαστικὸς, ἀλλ' ἐν ἀρετῇ καὶ τῇ συγκλήτῃ
20 βελῆς καὶ ἡσυχαστής, ἀμιλλόμενον τοῖς ἐν τοῖς
ὄρεσιν ὀδηγηταῖς, καὶ ἐν τῇ κατὰ τῆς Ἀρχιε-
ρωσύνης αὐτῶν πολλοὶ συνεψηφίσαντες καὶ κληρικῶν
καὶ μοναχοὶ, ἀλλὰ πάντων ἀνεκρίθη αὐτός. καὶ
πῶς δὲ τῶν τῶν μὴ νομιζόντων ἄξιους τῶν ἀνεκρί-
25 θέντων ἀποβλέποντας, καὶ ὡς ὁ Ταρσίσιος ἄξιον ἡ-

μῆς εἶρε τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων ἀσκήσασιν, ὥτως
ὁ φώτιος. Διὰ τὰς ἀρετὰς αὐτῶν, ὅς καὶ παρ' ἐνο-
ρίας ἐκέρχισεν τὰ μέγιστα, καὶ ἐν Μεσοποταμίᾳ
καὶ Ἀρμενίᾳ τὰς Ἀρμενίας πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐχα-
ραγώγησε. τὰ τοιαῦτα ἐπόντων τῶν Καισαρείας
καὶ Χαλκηδόνος, ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Πάπας ἀπε-
δέξατο ἐπὶ τῶν, ὅτι καὶ ὁ ματθίαιος ἔχαστος ὧν, συγ-
κατηρμήθη μετὰ τῶν ὁδοιπόρων, ὁθεν καὶ ὁ Πά-
πας Ἰωάννης τὸν ψηφισάμενος παρ' ἡμῶν φώτιον ἐ-
πεκύρωσε καὶ σωμαποδέξατο, πάλιν εἰδοκεῖ τῇ ἀγ-
νωσίᾳ ἡμῶν, ἀγνωσθήτω καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῶν ἱερο-
σολύμων. ἐν ταῖς πάλιν σημειώσαι πρῶτον, ὅτι
καταλύεται ἡ μοναρχία ὑποὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι
καθορίζεται τὰ καπνικά πρὸς αἵματα, ὅτι δικαιο-
τέρα λέγεται οἱ Ἀνατολικοὶ τῶν Πάπας, καὶ ὅτι τὸ
κύριον ἐστὶ τῆς κοινότητος. δεύτερον, ἴδε περὶ τῆς
ὑποὶ λαϊκῶν χειροτονίας καὶ περὶ τῶν ἐθῶν, καὶ
ποῖοι τῶν Κωνσταντίνου δέχονται οἰκονομία, καὶ ποῖοι
μὴ σὺν ἀμετακίνητοι τὸ ὑπόστατον, ὡς εἴρηται ἀνω-
τέρω παραγράφῳ ἐξ ἐξομολογίας τῶν δόκτιμων ἐπιστολῶν
τῶν φώτιος πρὸς τὸν Πάπαν Νικόλαον. εἰ δὲ δοκῇ, ῥη-
τέον καὶ ἡμῖν ἐν ταῦτα τινὰ περὶ τῶν χειροτονη-
θέντων ὑποὶ λαϊκῶν, καὶ τῶν χειροτονηθέντων βίαι
καὶ ὁμοσεβείας καὶ ζώντων τῶν πρὸς αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῶν ὑποὶ λαϊκῶν χειροτονηθέντων Πατριαρχῶν καὶ Παπῶν, καὶ τῶν μετὰ τὰς βίαι βασιλικῇ ἐκ-
30 λεληθέντων χειροτονηθέντων, καὶ τῆς δικῆς τῶν ἀποδοχῆς, οἷς καὶ ὁ φώτιος, καὶ περὶ τῆς δι'
ἡ ταῦτα εἴρηται αὐτῶν.

Τῶν Χαλκηδόνος Ζαχαρίας ἐπόντες ἐν τῇ κατὰ
φωτίαν συνόδῳ, ὅτι ὑποὶ λαϊκῶν ἔχουσιν πονήθη
35 ὁ Νεκτάριος, ὁ Ἀμβρόσιος, ὁ Ταρσίσιος, ὁ Νικη-
φόρος, εἰ τότε συνοδικοὶ ἐπόμμενοι τῇ Σμύρνης Μη-
τροπολίτι ἐν τῇ αὐτῇ πράξει ἀπεκρίθησαν, ὅτι τὸν
Νεκτάριον ἢ Οἰκουμενικὴν συνέβαλε Σύνοδος, τὸν δὲ
Ἀμβρόσιον ἢ τῶν ἔθνεων ἔχουσιν πονήθη. ἀλλὰ
40 ποθανόντος τῶν πρὸ αὐτῶν Ἀντιοχείας, ἀλλὰ δὴ καὶ
τὸν Ταρσίσιον ἢ κοινῇ συνέβαλε ὁ κληρικὸς, ὑποθα-
νόντος τῶν Πάπας, ἢ κοιμηθέντος, ὁ Νικηφόρος συ-
νοδικῶς ἐψηφίσθη, ὁ φώτιος δὲ, ζώντος τῶν πρὸ
αὐτῶν Ἰγνατίου, βιαιῶς εἰς τὸν θρόνον ἀνῆλθε, καὶ
45 ὁ δὲ τῶν Πατριαρχῶν εἰς ἱεροσύνην αὐτῶν ἐδέξα-
το. ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι τὸν φώτιον τὸ Πα-
τριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς ἔχον φέρεται κοινῶν, καὶ
εἰς ἱεροσύνην δεκτὸν, ὅπερ δὴλον γίνεται ἐκ πά-
σης τῆς παρέσης συνόδου. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν λέ-
50 γομεν, ὅτι Ἀρσένιος καὶ Ἀπικὸς, ζώντες τῶν Χρυ-
σοστόμου ἔχουσιν πονήθησαν Πατριαρχαί, ὅτι καὶ οἱ
δύο τὸν μὲν Χρυσόστομον ἐμυκτήριζον, τὰς δὲ κοινῶ-
ν καὶ φίλων αὐτῶν ἐδίωκον, καὶ πολλὰ ἀσυνέτιστα
ὁ Πάπας ἐπὶ τῶν ἔτεσι βοηθήσας τῇ χρυσοσό-
μῳ, ἐκ ἐδωκῆθη. τῶν χρυσοσώμων δὲ εἰς ζώντες,

τὸν Ἀπικὸν ὁ Κελσιῖνος εἰς κοινῶν ἐδέξατο, καὶ
ἐν τῇ πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Νεστορίαν ἐ-
πιστολῇ αὐτῶν μεγάλοις ἐγκωμίοις τὸν Ἀπικὸν κα-
τασέφη. ὁ Ἀνατόλιος ἔχουσιν πονήθη ὑποὶ Ἀρετι-
κῆ καὶ φονείας τῶν Διοσκόρου, καὶ αἰρετικῆς συνό-
δου, καὶ ἐδέχθη μεταταῦτα. τὸν Εὐθύμιον ἐνοχ-
λήσας καὶ ἐξορίσας ὁ Βασιλεὺς Ἀνταόσιος, ἀπέ-
βαλε τὸν Μακεδόνην, ὃν καὶ αὐτὸν ἐξορίσας καὶ
καθήμενος, ἀπέβαλε τὸν Τιμόθεον, ἀλλὰ ὑποὶ τῆς
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῇ κατὰ Νεστορίαν συνό-
δου, καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας ἐγκωμιάζεται ὁ
Μακεδόνης. τὸν ἱεροσολύμων Ἡλίου ἀπέβαλε
βίαι ὁ αὐτὸς Ἀνταόσιος, ὃν καὶ ἐξορίσας, ἀπέβα-
λε τὸν Ἰωάννην ζώντος τῶν Ἡλίου, ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης
δεκτὸς ὑποὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας ὡς νόμιμος.
ὁ ἱεροσολύμων Μάξιμος ὁ ὁμολογητὴς ἀδίκως ἐκ-
βλήθη, καὶ βιαιῶς ἀπεκρίθη ὁ Κύριλλος, ἀλλὰ ὁ Κύ-
ριλλος ἄγιος. ὁ Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιος ἀδί-
κως καὶ βιαιῶς ἐκβλήθη, καὶ ἐξορίσας ὑποὶ τῶν
μεγάλων Ἰσπανίων, ἀπεβλήθη πατριάρχης Ἰωάν-
νης ὁ ὑποὶ σχολαστικῶν, ἀλλὰ δεκτὸς ὁ Ἰωάννης ὑ-
ποὶ τῆς Ἐκκλησίας ὡς νόμιμος. τὸν ἄγιον Ἀνταό-
σιον τὸν Σιναΐτικον ἀπεβλήν βίαι ὁ αὐτὸς Ἰσπανιανὸς
ὑποὶ

ἔπειτα τὸ θρόνον Ἀντιοχείας, ἐπέβαλε τὸν Γρηγόριον, ὁ καταχρὺς τὸν θρόνον ἔτη ἀκοιτέσμενα, καὶ ἀποθανόντες, ὁποκατέστη πάλιν Ἀντιοχείας ὁ Ἀναστάσιος, ἀλλ' ὁ Γρηγόριος νόμιμος Πατριάρχης νομίζεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἰσπανὸς ὁ Ρινότμητος ἐκβαλὼν καὶ κατήρας καὶ στυφλώσας καὶ ἐξορίσας τὸν Καλίνικον, ἐπέβαλεν εἰς Πατριάρχην τὸν Κύριον, ἀλλ' ὁ Κύριος μετὰ τῶν νομίμων συγκαταβλήσκειται Πατριάρχῳ. Λέων ὁ σοφὸς ἐκβαλὼν τὸν ἱερώτατον Νικόλαον, ἐπέβαλε τὸν Εὐθυμίου, ἀλλ' ὁ Εὐθύμιος νόμιμος ἐστὶ Πατριάρχης, καὶ αὐτὸς ὀνομάζεται. Ζώης τὸ ἀγίον Εὐσταθίον ἔγχετο Ἀντιοχείας ὁ μελέτιος, ἀλλὰ καὶ ὁ μελέτιος αὐτὸς. ὁ Κωνσταντῖνος τὸν Πάπαν Λιβέριον ἐξορίσας, ἐπέβαλε Πατριάρχῳ Ρώμης τὸν Φίληκα, ὃν καὶ αὐτοὶ ἀρῶντες, οἱ Λατῖνοι ὡς νόμιμον Πάπαν ἔχουσιν. τὸν ἱερώτατον Πάπαν Σιλβέριον βία καὶ ὑποθήκῃς τὸ Βιχλίον ἐκβαλὼν καὶ ἐξορίσας ὁ μέγας Ἰσπανιανὸς, ἐπέβαλε Πάπαν αὐτὸν τὸν πατραλῆον Βιγλίον, ἀλλὰ καὶ οἱ Λατῖνοι

καὶ ἡ Ἐκκλησία πᾶσα νόμιμον Πάπαν τὸν Βιγλίον ἔχουσιν. ἴδε καὶ κατωτέρω τὰ χρίσματα τῶν Παπῶν, καὶ ὅλως σχεδὸν ὡς νομίμως Ἐπισκόπος Ρώμης ἔχουσιν οἱ Λατῖνοι, ἔτω καὶ ὁ Φώτιος ἐκβληθεὶς τῇ Ἰγνατίᾳ, ἐχερτονήθη, ἀλλὰ βία τῆς Βασιλέως καὶ τῶν ὑποδυναστεύοντες, ἐχάπλως, ἀλλ' ἐκλογῆς γυναικός, αὐτὸς ἐπεκρίθη. τίς δὲ ἐστὶν ἡ ἀποκλήρωσις, ἵνα πάντες οἱ ἀγαλαφθότες, βία καὶ δυναστείας καὶ ἀποβολῇ ἀδίκῃ ἐκβληθῶσι τῶν πατρῶν, Πατριάρχῳ νομίζονται νόμιμοι, ὁ δὲ Φώτιος τῷ αὐτῷ τρέπῃ γυναικὶ ἀναπόδεκτος νομίζεται, καὶ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων Ρώμης διὰ ψεύδοσιν ὅτι πολλοὶ τοῖς ἔτεσι κατακρίνεται; καὶ ἡ ἀποκλήρωσις, ἀλλ' ἡ τῆς Βασιλέως ἡ ἀπόλεψις. ὅθεν καὶ ὑπὸ πατέρων τῶν Πατριάρχῳ καὶ ὑπὸ Βασιλέων καὶ πρεσβυτέρων Συνόδων καὶ ὑπὸ πάσης τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τὰ διοριζόμενα ὑπὸ τῶν Παπῶν κατὰ Φωτίον, ἀποσκηδαίονται καὶ ἀποσκορακίζονται.

80

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Συνόδῳ ἀναγνωσθείσης ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν Βασιλέα τῇ Ἱεροσολύμων Θεοδοσίᾳ, καὶ περὶ τῆς Τοποτηρητῆς αὐτῇ Ἡλίας τῆς συλίκης, καὶ ἐρωτήσεως καὶ συγκαταθέσεως τῆς Λεγάτης τῆς Ρώμης εἰς 25 τὰ ὑπὸ τῇ Ἡλίας λεχθέντα.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ Ἱεροσολύμων Θεοδοσίᾳ πρὸς τὴν Βασιλέα σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ὁ Τοποτηρητὴς αὐτῇ Ἡλίας συλίκης ἦν. δεύτερον, ὅτι Φίλη, Συρο-ῤῥικὸς ἐθεοπίσμενος, ἵνα εἴ τις ἐκ δόπδεχεται ἀσφαλῆς τὸν Φωτίον Πατριάρχῳ, καὶ αὐτῷ ὑποσχεθεῖται, ἢ τὸ ἀνάθεμα, καὶ κατηρημένος ἐξ αὐθιγίας τῶν ἀγίων ἀποστολικῶν θρόνων. πρὸς ταῦτα ὁ Σύνοδος ἀπεκρίθη, τὰ συνοδικῶς ὡς Θεοδοσίᾳ τῇ ἀγιωτάτῃ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων διαπιστώσας, καὶ ἡμετέρας μετελότης δόπδεχομένη, τὰς μὴ ἔτι φρονέοντας τῷ ἀναθέματι ὡς ἀπέμπε. τρίτον, ὁ Τοποτηρητὴς τῇ Πάπᾳ ἠρώτησε, ἢ ἐπιστολὴ αὐτῇ παρὰ τίνος ἀπεκομίσθη; εἶπον δὲ αὐτῷ, ὅτι ὁ Ἱεροσολύμων ἔσθλη βεβυλὼν τὸ ἀρχαῖον αὐτῇ περὶ Φωτίου φρόνημα, ὃ καὶ ὁ Ἀντιοχείας ἔγχετο σύμψηφος, ἔφερε δὲ αὐτῷ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τῇ Τοποτηρητῇ

Ἡλίας. πρὸς ταῦτα δόπδεχθεὶς ὁ Πέτρος εἶπον, ἢ περὶ οἱ Πατριάρχαι δι' ὁπισθίων δόπδεχονται τὸν Φωτίον, τῆτοις σιωπῇ καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης, 30 ἀλλ' ἐπερὶ Φωτίου καὶ Ἡλίας ψάξας ἐφώνησαν Τοποτηρητῇ ὅτι τῆς κατὰ Φωτίον Συνόδου, ἐξετάσμεν τὰς παρόντας, καὶ ἔγχετο λόγος περὶ τῆς ὁμοφωνίας τῶν Πατριάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς κατωτέρης τῶν συνοδικῶν ὅτι τῆς κατὰ Φωτίον Συνόδου 35 δὲ πολὺς. καὶ ὁ Τοποτηρητὴς τῇ Ἱεροσολύμων Ἡλίᾳ εἶπε μετ' ὅρκου, ὅτι ἔπε τὸν Φωτίον πρὸθεν, ἔπε γράμματα αὐτῇ ἐδιξάμενος, ἔτι αὐτῷ σιγῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῇ καὶ τὰς ψαλδοποτηρητὰς τὰς ἀδελφὰς ἐκάνετο ὡς ἡγεγόνια, 40 καὶ ἄλλα τὰ αὐτῇ ἐρέθη, ὅτι ὡρίστη ἀναγνωσθῆναι τῇ Πάπᾳ τὸ Κομμοιτιώριον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

45

Ὅτι τὸ Κομμοιτιώριον τῇ Ρώμῃ ἐν τῷ δεκάτῳ κεφαλῷ τῷ ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Φωτίον Σύνοδος ἀκυρὸν καὶ ἀβέβαιον ἀγαλμαίνει, καὶ περὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ τῇ Μαρτυροπόλει καὶ τῶν Τοποτηρητῶν τῶν Πατριάρχῳ καὶ τῇ Ρώμῃ, ἐξ ὧν ὁ ἄκρος ἀφανισμὸς τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχίας, καὶ μέγας τῆς Συνόδου ὁ Πάπας δέχεται.

50

Ἐν τῷ Κομμοιτιώριῳ σημείωσαι ἐν τῷ δεκάτῳ κεφαλῷ, ὅτι λέγει, Θέλωμεν ἵνα ἡ Σύνοδος ἔγγομένη κατὰ Φωτίον ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τοῖς καίτοις τῇ Πάπᾳ Ἀδελφῇ ὑπὸ τῇ παρόντι ἢ

ἐξωστρακισθῇ καὶ ἀκυρῇ καὶ ἀβέβαιῇ, καὶ μὴ συναριθμηθῇ αὐτῷ μετ' ἑτέρας ἀγίας Συνόδου. πρὸς ταῦτα ἡ Σύνοδος εἶπον, ἢ μᾶλλον δι' ἔργου ἀπεκηρύξαμεν καὶ ἀπεβαλλόμεθα καὶ ἀνιδεματίσαμεν τὴν παρ'

καὶ ὑμῶν λεγομένων Συνοδῶν, ἐνωθόντες Φωτίῳ, καὶ τὰς μὴ ἀποδεχομένους τὰ κατ' αὐτῷ γραφόμενα ἢ λαλῶντα ἐν αὐτῇ τῇ ἐκδήσει παρ' ὑμῶν Συνοδῶ, τῷ ἀνθέματι ὡς ἀπέμπομεν. οὗ οἱ Βασίλειος Μητροπολίτης Μαρτυροπόλεως καὶ Ἡλίας Τοποτηρητὴς Ἱερουσολύμων ἔπον, καὶ πῶς αὐτὸς Συνοδὸς ἐκδήσῃ ἡμῶν χρισμάτων πῶς Ἐκκλησίαν πληρώσασιν· τίς οὐνόμας Συνοδὸν πῶς Σαρακηνῶν Ἀποκρυσταρίως κελτὰς καὶ νομοθέτας καθίστασαν· πῶς Συνοδοὶ συναλεθρευθῶσι ἡ πάντων τῶν ἁγίων καὶ πασῶν τῶν Συνοδῶν ὁμοθυμία πληρῶσασιν· ἡ τὰς ἀποδυνάμεις χω-

ρὶς τῆς οἰαζόμενης ἐξουσίας καταδικάσαντα καὶ κατασφραγίσαντα· τοιαῦτα ἔπον καθεξῆς οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶ Παπᾶ, καὶ ἡ Συνοδος. πολλοὶ δὲ ἀνεγνώσαν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ὑπέγραψαν εἰς τὸ Κομμονιτώριον, οἱ πάντες δεκάετηρ, καὶ Πρεσβύτεροι ἔξ, καὶ Διάκονοι δύο. καὶ σημείωσαι ἐν τούτῳ ἄκρην ἀφαισμένην τῆς μοναρχικῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ὁ Πάπας μέγας ἐστὶ τῆς Συνοδῶς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες, καὶ ἄλλοι πλέον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

15 Περὶ τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει τῆς Συνοδῶς ἀποκηρυχθέντων γραμμάτων τῷ Ἀντιοχείᾳ Θεοδοσίῳ καὶ τῷ Ἱερουσολύμων Ἡλίᾳ ὡς Βασιλεὺς Μαρτυροπόλεως, καὶ ὡς ἔπον ὅς σόμας ὁ Ἐπίσκοπος, ἀναγνώσας τὴν τῆς Ἀντιοχείας Ἐπιστολὴν, καὶ ὡς ἔπον ὅτι Ῥώμης Λεγάτος.

20 Ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἡλ-
 25 θεν εἰς τὴν Συνοδὸν Βασίλειος Μητροπολίτης Μαρτυροπόλεως, ἀγρίως ὡς γεγνηὸς ὑπὸ Ἀντιοχείας, καὶ ἔφερε γραμμάτια τῷ Ἀντιοχείᾳ Θεοδοσίῳ καὶ τῷ νῦν Πατριάρχῃ Ἱερουσολύμων Ἡλίᾳ, ἔπων καὶ ὡς σόμας, ὅτι ὁ Ἀντιοχέας ἦν κληρικὸς ὢν, καὶ Ἀρχιερεὺς γεγονώς, συζητητὸν ἔχε τὸν Φώτιον, ὡς αὐτῷ, καὶ ὁ Ἱερουσολύμων ἐπόμνος τῷ αὐτῷ Θεοδοσίῳ· ὁ δέποτε ταῦς κατὰ τὸ Φωτίῳ παροινί-
 30 ας ἐκινῶντες, καὶ τὰς γεγονότας ψευδοπροφητείας τῷ ἀνθέματι παρέπεμψεν. ἔτα ἀνεγνώσθη ἡ Ἐπιστολὴ τῷ Ἀντιοχείᾳ, ἐν ᾗ μέμφεται τὸν Τύραν Εὐμῶν ὡς σωμαπαχθῶτα τῷ τρισαθλίῳ Ἡλίᾳ, καὶ ψευδοπροφητῇ γεγονότι κατὰ Φωτίῳ, καὶ ὅτι πρέπει τὸν Τοποτηρητὴν αὐτῷ Βασίλειον ἵνα φροντίσῃ τὰ τῆς εἰρήνης περατωθῆναι. μετὰ ταῦτα ἔπον ὁ
 35 Τοποτηρητὴς τῷ Ῥώμης Πέτρῳ πρὸς τὴν Συνοδὸν, ὅτι

περὶ τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀποδοχίης Φωτίῳ ὁρώμεν οἱ Ἀναπλικοὶ Θρόνοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ ὡς ὁ κοινὸς ἡμῶν φρονέοντες ἀπέστειλαν συνοδικὰς Ἐπιστολάς, καὶ χάριτον ἔπι τῷ τῷ, ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην ὁμοίαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ἅπαντες συνοδόκησαν Θρόνοι. καὶ τῷ Κυρίῳ καὶ δεσποτικῇ ἡμῶν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, ἡτοι τῷ Ῥώμης. καὶ σημείωσαι ἐν τοῖς λόγοις τῷ Πέτρῳ, ὅτι ὁμοίως καὶ ἀποδοχίως ἦν εἰσέλευσεν ὁ Ῥώμης εἰς τὴν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποκατάστασιν τῷ Φωτίῳ, εἰσένεγκας καὶ οἱ λοιποὶ ἀποστολικοὶ καὶ Θρόνοι, ὅπερ ἐστὶν ὅτι συνοδόκησαν εἰς τὴν κρίσιν τῷ Βασιλεὺς καὶ τῆς συγκλήτης, καὶ εἰς τὴν ἀποφασιν τῶν ὑποκειμένων τῷ Θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως Φωτίῳ, καὶ ἄλλοι πλέον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

40 Περὶ τῆς πρὸς τὸν Φώτιον Ἐπιστολῆς τῷ Ἱερουσολύμων Ἡλίᾳ, καὶ ὡς περιέχεται, ἐξ ᾗ δέκνυται μὴ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὕψος μονότητος.

Ἐν τῇ Ἐπιστολῇ τῷ Ἱερουσολύμων Ἡλίᾳ πρὸς Φώτιον σημείωσαι πρῶτον, ὅτι καὶ αὐτὸς ὡς καὶ ὁ αὐτὸς λόγος τὰς ἀποδοχομένους τὸν Φώτιον, καὶ κα-
 45 τακρύνει τὰς μὴ ἀποδεχομένους αὐτόν. δεύτερον, ὅτι σὺλῃσι τὸν Ἡλίαν Τοποτηρητὴν αὐτῷ, ἵνα βεβαιώσῃ καὶ ὑποφραγίσῃ τὰ τῆς εἰρήνης καὶ ἀποκαταστάσεως, τῶν λέγει, ὅτι ταῦτά καὶ ἡμῶς πῶς εἰρήνην οἱ τὸν αὐτὸν Θρόνον τῷ Σωτήρι ἡμῶν ἱη-
 50 σὺ Χριστῷ ὡς καθήκοντος ἀποφαινομένη. εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς κατὰ ὁρθὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας πρεσβέυσαι, καὶ ἔτι τῷ κανόνι τῷ τῷ σοίχῃ, εἰρήνη ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἔλεος. ἔτι δὲ πρὸς ἱερὰς ἀποβλέ-
 55 πει, καὶ ἑαυτὸν ἀπομειλίζει παρῶν ἀπὸ τῆς Ἀρχιερατικῆς τελειότητος, καὶ κατωχίας, καὶ ἐνώ-

σεως, ἔστω ἀλλότρη, καὶ ἀνθέμα ὑπὸ Θεῷ τῷ ἐπόντος, ὃν αὐτὸς ὡς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔστω οὐρανός καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ οὐρανὸς ὡς τῆς γῆς, ἔστω λευκός καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ σημείωσαι καὶ ἐν ταῦτα, ὅτι ἔστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ὕψος τῆς μονότητος, ἀλλ' ἡ δύναμις τῆς κοινότητος, οἱ γὰρ Πατριάρχαι καὶ μέγιστοι Ἀρχιερεῖς ἐξ αὐθεντίας καὶ ἐξουσίας τῶν κατὰ αὐτὰς ἀποστολικῶν Θρόνων ἀποφαινον-
 60 ται τὰ δοκῶντα αὐτοῖς, μηδεμίαν φροντίδα ἔχοντες περὶ τῷ Ῥώμῃ, ἢ λόγον ποιῶντες τὸ ὡς ἔστιν τῶν παρ' αὐτῷ Θεοσιζουσῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς τῶν ἰδίων Συνοδῶν αὐθεντικῶς ὀρίζεσιν τὰ πρακτέα, καὶ ταῦτα, ὅτι ἔτε τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης, ἔτε ἄλλοι τινὰ εἰδασι γυνικῶς ἐξουσίας ἔχοντες ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.

Παρά-

Περὶ τῶν αἰτίων τῆς τοποτηρητῆς τῆς Ῥώμης καὶ ἀπετροπῆς τῶν πατέρων ἀναγνωσθέντων ἐν τῇ Συνόδῳ κεφαλαιῶν ὁπότε τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιστολῆς τῆς Ῥώμης, ὡς οἱ αὐτὴν τῷ Βελλαρίῳ καὶ τῷ μὴ ὁπότε λαϊκῶς χειροτονήσθαι μετὰ καὶ τῆς ἀκυρῆς τῶν κατὰ Φωτίου Συνόδου καὶ παρεγγυῶν τῇ Συνόδῳ τῶν πᾶν 5
χρισματικῶν ὁποδοχῶν, καὶ τῆς ἀποστροφῆς ὁποκειμένης τῶν πατέρων εἰς ταῦτα, καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ τῶν Βελλαρίων χειρονομίας συνείδησιν γινώσκουσαν.

Μετὰ τῶν ἀναγνωσθέντων τῶν ὑποσημασμένων τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, λόγῳ γενομένου περὶ τῆς ὁποδοχῆς τῆς Φωτίου πολλῆς, καὶ ὅτι τὰς ἐπιστρέφοντας χρισματικὰς ἵνα ἀποδέξωται, ἐζήτησαν ὁ τοποτηρητῆς τῆς Πάπας ἵνα ἐπαναγνωσθῶσι κεφαλαιῶν τινὰ ἅπερ περιέχονται ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς Πάπας πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπὶ τῇ Συνόδῳ ἀναγνωσθῶσαν. πρῶτον, ὥστε μὴ εἰς τῷ Βελλαρίῳ χειροτονῶν τὸν Κωνσταντινουπόλεως, μήτε ὁμοφύλους λατρεύσαν. πρὸς ταῦτα οἱ πατέρες εἶπον, ὅτι τῆς τῆς Βασιλεῖς ἀνέστη, καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἶπον. σημαντικὸν ὅμως, ὅτι τὰ ὅσα τῶν Πατριαρχικῶν ἐνοριῶν ἐποιεῖσιν οἱ Βασιλεῖς, ἀλλὰ πρῶτον ἐποιεῖσιν αὐτὰ ἡ συνήθεια ἡ ἀρχαία. δεύτερον, αἰοῖ κεκοιμημένους Συνόδους, βιβλαῖσιν αὐτῶν σιωπῆσαι, ὡς δηλοῖ ὁ ὁσίων Κανὼν τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ ὁ ἁγιώτατος ὁ γὰρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἡ τετάρτη πρᾶξις τῆς αὐτῆς ἐν Χαλκηδόνι, ὅπου τῶν Βασιλέων οἱ τύποι περὶ ἐνοριῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἀντιοχείας ἔγραψαν, καὶ ὁ τετύπωκος ἡ Συνόδος περὶ τῶν Πατριαρχῶν τὰς ἐνορίας κρατῶν. ὅταν αὖτε ἀνατιθέσθαι τῇ Βασιλεῖ τὰ τῆς ἐνορίας διορίζον ἐκεῖθεν δύο τιτῶν, πρῶτον, ὅτι ἕκαστος ὁπότε Γρηγορίου τῆς δευτέρας, οἱ τὴν δευτέραν Διὰ τῶν Βικονομαχίαν Λέοντος τῆς Ἰσαύρου ἐκώλυσε τὰς φόρας τῶν Βασιλέων Ῥωμαίων ὁπότε πολλῶν τόπων Ἰταλικῶν, καὶ ἴδε αὐτῶν κεφαλαιῶν πέμπτον. καὶ ὁπότε Λέοντος τῆς τρίτης, ὅς ἵνα ἱατρύσῃ τῇ Ἰδέα κακῇ, ἐγνώσθη σιωπῆσαι τῇ Καρδῶν ὡς πολλὰ ὑπὸ τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων. ὅθεν οἱ πατέρες ἐκείνων τόπως τῇ Πάπᾳ κλῆσαντες, ἵνα μὴ ὁποσάτωσιν αὐτῶν, ἐπεφάνησαν τῶν ποιούντων, ὅτι οἱ πατέρες μετὰ ταῦτα ὅσον κακῶν αἰτίων ἐγένετο ἡ πλεονεξία καὶ τὸ κοσμητικὸν ἄρχαν τὰς Πάπας ἐμόνον εἰς τῶν Ἀντιοχίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν Δύσιν. δεύτερον, ἡ Βελλαρία ἡ ὑποσημασμένη πρῶτον τῇ Μητροπολίτι Θεσσαλονίκης, καὶ ἴδε τὸν τόπον αὐτῶν βιβλίᾳ πέμπτῃ κεφαλαιῶν ἁγίων, ἡν ὁποσάσας ὁ Ἰουστινιανὸς, ἐποίησεν Ἀρχιεπισκοπῶν αὐτοκέφαλον. λαβόντες δὲ οἱ Βελλαριοὶ τὰς τόπους ἐκείνας, καὶ ὅτι εἰδωλολάτραι, κατέφθονον τὰς χριστιανὰς. ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀντικράτωρ Μιχαὴλ μετὰ καὶ τῆς Διοκλείας Ἰουστινιανὸς καὶ Φωτίου τῶν Πατριαρχῶν ἐπέστησαν ἐκείνας ὡς ἁγία χριστιανὰς, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Θρόνος καὶ Διὰ τῶν, καὶ διότι ἡ Βελλαρία ἡν ἑκαρχία ἀνέκαθεν ἐπεσκήνυσεν αὐτῇ, ἔσταλον ἐκεῖ Ἀρχιεπίσκοπον. ἀλλὰ ὡς περ ποτὲ ὁ Περσάρχης Κορρέης ἐφθόνησε τὸν μέγαν ἱε-

στίναν, διότι παρέλαβε τῷ Ἀφρικανῷ ὁπότε τὸν τόπον, καὶ διήγαγε πόλεμον κατ' αὐτῶν, ὅτε Νικόλαο ὁ Πάπας φθόνησε τὸν ἁγίον, ἐζήτησε τῷ Βελλαρίῳ εἶναι ὑπὸ αὐτόν. ὁπότε κερκόμηνος δὲ ὑπὸ Φωτίου, ἐμάχητο αὐτῷ, πλάττων αὐτῶν ὡς ἐπὶ τῆς σφίγγας ἐκείνης. ἀλλὰ λέγουσιν οἱ Λατῖνοι τὰς Βελλαρίας ὅτι ἡ Φωτίου Διδασκαλία τῆς πλάνης ἀπὸ ἡ-15
λαξου, ἀλλὰ ἐκείνους Μιχαὴλ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Βελλαρίων Νικόλαο ὁ Πάπας Διὰ τῶν ὑπὸ αὐτῶν πρὸς ἐκείνους ὁποσάσας τῶν τῶν Χριστιανῶν Θρησκείαν ἐμύνησε. φέροι δὲ εἰς πίσωσιν μάρτυρας τρεῖς, Νικόλαον καὶ Ἀδελφῶν τὰς Πάπας, καὶ Ἀναστασίον 20
Χαρτοφύλακα Ῥώμης, καὶ ἐκ αὐτῶν πρὸς ἐκείνους τὰς αὐτῶν καὶ ἐκείνους καὶ μάρτυρας. ὅτι δὲ ψεύδονται καὶ οἱ τρεῖς καὶ αὐτοὶ οἱ Λατῖνοι περὶ τῆς, ἀνέστη. Ἀντιτῶν ἐν τῇ δεκάτῃ κεφαλαιῶν ἐπομῆν ἐξ ἀναμνηστικῶν μαρτυριῶν ποῖα τῶν οἱ Βελλαριοὶ 25
Χριστιανῶν ἐγένοντο, καὶ ὅτι Διὰ Μιχαὴλ τῆς Βασιλείας καὶ Ἰουστινιανὸς καὶ Φωτίου τῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἡ δὲ λέγουσιν, ὅτι Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς ὁ Πορφυρογέννητος λέγει, ὅτι δὲ τῆς ἐκείνους τὸν Βελλαρίον, καὶ ὅτι κατὰ Ἀρχιεπίσκοπος ὁπότε Κωνσταντινουπόλεως ἐκείνους 30
ἐβάρησε καὶ Μιχαὴλ ἐνόμασε. καὶ Συμεὼν ὁ Μάγιστος ἱεροεὐεργετὴς, ὅτι Μιχαὴλ ὁ Βασιλεὺς νικῆσας τὰς Βελλαρίας, ἔφερε τὰς Ἀρχοντας εἰς Βυζάντιον καὶ ἐβάρησε, καὶ ἐνόμασε τὸν Ἀρχοντα, Μιχαὴλ. καὶ Γεώργιος Μοισαχὸς λέγει, ὅτι οἱ Βελλαριοὶ νικηθέντες, 35
Χριστιανῶν ἦσαν γινώσκουσαν, καὶ τῇ Βασιλεῖ ὑποτάσσουσαν, ὁ δὲ Μιχαὴλ ἦτο ὁ Ἀντικράτωρ τὸν Ἀρχοντα ἐκεῖ ἐβάρησε, ἐνόμασε Μιχαὴλ, τὰς δὲ Ἀρχοντας ἐκεῖ Κωνσταντινουπόλεως ἀναγών, ἐβάρησαν. ἔτι τὰς Κρήμινος ἀπέπεσαν, καὶ πρὸ τῆς 40
Μιχαὴλ, λαβόντες τὸν Ἀδελφονόλεως Ἐπίσκοπον Μανηλὸν αἰχμαλώτῳ, ἐκεῖνος πολλὰς Βελλαρίας διδάσκων ἐχρησάμενος, ὅθεν ὁ Κρήμινος ἐκείνον ἀπέπεσαν. ἔστιν ὅτι πασίδηλον ὅτι οἱ Βελλαριοὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ Βασιλέων καὶ Ἀρχιερέων ἐ-45
χρησάμενος, ὅπερ ἔτι δέκνεται καὶ ὁπότε τῆς ὑποσημασμένης, ἡν ἐπέμψεν ὁ Φωτίος πρὸς αὐτὸν τὸν Μιχαὴλ τὸν Ἀρχοντα τῶν Βελλαρίων, ὡς ἡ πρὸς τοῖς ἁγίοις λέγει αὐτῶν, τῶν πνευματικῶν μὴ ὡδίων γινώσκουσαν. ψεύδεται ἄρα περιφανέστατον, ὅτι ὁ Μιχαὴλ ἐβάρησε πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ μνήσεως τῶν Βελλαρίων. ψεύδεται καὶ τὸ, ὅτι κατ' ἐνορίαν ἐζήτησε ὁ Κωνσταντινουπόλεως χειροτονῆσαι εἰς Βελλαρίαν, ἐπειδὴ τὸ ἀλλοθὲς ἐστίν, ὅτι ὁ Πάπας ἐζήτησε κατ' ἐνορίαν 50
χειροτονῆσαι

χαρογυνῶν, ὁ δὲ Κωνσταντινουπόλεως ἐχρηστόναι ἐν τῇ
 ἰδίᾳ ἐνορίᾳ, ἐπέπερ ἡ Βουλγαρία ἐνορία αὐτῆς. ὅτε δὲ
 καὶ οἱ Ρώμοι ἐχρηστάνισαν ἐπὶ φωτίᾳ, ἐβλήθησαν κα-
 τ' αὐτῶν. ἀλλ' ἐλθέτω ὁ λόγος ἐπὶ τῷ περιεμμένον.
 5 Ἀποκριθεὶς ὁ Πάπας Νικόλαος περὶ τῆς Βουλγαρίας
 ἀπὸ φωτίᾳ, ἐπαυλοθὼν δὲ εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντι-
 νουπόλεως ὁ Ἰγνατίος, ἐζήτην οἱ Πάπαι Ἀδριανὸς
 καὶ Ἰωάννης πῶς Βουλγαρίαν καὶ παρ' αὐτῶν, ὡς εἴρηται
 ἀνωτέρω, ἀλλ' ὅτε ὁ Ἰγνατίος αὐτοῖς συγκατένευσεν.
 10 Ἐπαυλαβόντος δὲ τὸν θρόνον τῷ φωτίᾳ, πάλιν ὁ
 Πάπας Ἰωάννης ἐζήτην καὶ παρ' αὐτῶν πῶς Βουλγαρίαν καὶ
 παρ' τῶν Βασιλέως. ἀναγνωθεὶς δὲ τῆς Ἀποστολῆς ἐπὶ
 τῆς παρῆς Συνόδου, ἀποκινείσαστες οἱ πατέρες ἀπὸ
 τῶν Ρωμαίων σκανδαλίων, τὰς μὲν αἰτίας ἐσιώ-
 15 πησαν, μόνον δὲ τὰ πρὸς ἐβάλλον, ὅτι τὰ περὶ τῆς
 Βουλγαρίας τῷ Βασιλεῖ αὐήκει, καὶ ὅτις ἐλυτρώ-
 θησαν τῶν εἰδῶν καὶ φιλονεικίων τῶν ἐρηνοποιῶν
 Παπῶν, εἰ καὶ μὴ παντάπασιν, ὡς ἐβλήθηται. Τὸ
 δεύτερον κεφάλαιον ἦν, ὡς ἀπὸ λαϊκῶν μὴ γί-
 20 νεσθαι Πατριάρχῳ εἰς Κωνσταντινουπόλιν. εἰς τὰς οἱ
 πατέρες καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνα-
 τολῆς εἶπον, ὅτι εἰς τὰ τρία Πατριαρχεῖα ἡμόνον
 ἀπὸ Κληρικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ λαϊκῶν γίνονται Ἐπί-
 σκοποι καὶ Πατριάρχαι, φανεροί ἀξιώτεροι, καὶ
 25 ἡμεῖς κατὰ τῶν Πατριαρχῶν ἐμὴν ψήφον ἐκ ἐξάγο-
 μῃν. καὶ ἡ Σύνοδος εἶπον, ἕκαστη τῶν Ἐκκλησιῶν

ἴδια ἡθὴ ἔχει, καὶ ἕκαστος θρόνος τὰ ἴδια ἐνε-
 γάτω. Τὸ τρίτον κεφάλαιον ἦν, ὅτι πῶς γυναικῶν
 Συνόδον κατὰ φωτίᾳ ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ Πάπᾳ,
 καὶ πῶς γυναικῶν Συνόδον ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ
 τῶν αὐτῶν φωτίᾳ ἐξίσου κατελῶς ἐξωστρεμισμῶν
 καὶ ἀποκηρυγμῶν εἶναι, καὶ μήτε Συνόδον καλεῖ-
 σθαι, ἢ ἐνομαζέσθαι. πρὸς ταῦτα οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν
 Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς εἶπον, Ὁ Ἀλεξανδρείας
 Μιχαὴλ καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Συνοδικὸς πῶς Σύνόδον
 ταύτῃ ἀνέθεμάτισαν, καὶ πάντα τὰ πεπραγμένα καὶ
 5 φωτίᾳ, καὶ τὰς ἀποδεχόμενους αὐτά. ἡ Σύνοδος ἐ-
 βόησεν, Πάντες ἔτω δοξάζοντες, κηρύττοντες, ἐν
 τέτῳ τῷ κεφαλῷ τῶν Πάπα μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐ-
 φραζόμενοι, καὶ ἄλλα. Τέταρτον κεφάλαιον ἦν πε-
 ρὶ ἀποδοχῆς τῶν χρισματικῶν, καὶ ὡς ἐπὶ τῷ
 τῆς Συνόδου, ἵνα, εἴπερ ζητήσῃ συγχώρησιν πα-
 10 ρὰ τῶν φωτίᾳ, τύχωσι. καὶ ἔτω μετὰ φωτίᾳ ἅπαν-
 τες εἰς πῶς ἀκολουθίαν τῆς Ἐκκλησίας ἀπῆλθον,
 ἢ γὰρ ἡ ἐκκοπή τετάρτη τῶν Δεκεμβρίων καὶ Παρε-
 μονή τῆς Χριστῶ Γεννήσεως. ἐν ταῖς σημείωσαι,
 ὅτι τινὰ τῶν Πάπα δέχονται, τινὰ δὲ μὴ, καὶ τὸ
 αἴτιον, ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ὅτε εἰς τὴν ἡλθε τῆς
 Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Ρώμος εἰς καθόλου Ἐπίσκοπος,
 ἢ ἀναμάρτητος, ἐπεδὴ γὰρ ἐκρίνετο, πῶς ἀναμάρ-
 15 τητος; ὅτε δὲ ἐπὶ τῶν Συνόδων, ἀλλὰ τὸ κύριον καὶ ἡ ἀκρὴ
 ἐξουσία ἦν τῶν Συνόδων, καὶ μάλιστα τῶν Οἰκουμενικῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

30 περὶ τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς Συνόδου λαληθέντων, κυρωθέντων καὶ καθορισθέντων μετὰ τῶν αἰ-
 τιῶν αὐτῶν ἀπὸ τῶν πατέρων.

Εἰς τῇ πέμπτῃ πράξει, ἥτις ἐγένετο Ἰαννουαρίᾳ
 εἰκοστῇ ἡμέρᾳ, ἡμέρα τρίτη, σημείωσαι πρῶτον,
 35 ὅτι ὡς ἐπὶ τῇ ἑβδόμῃ Συνόδου αὐγία καὶ Οἰκου-
 μενικὴ εἴη καὶ καλεῖται, συναρμυμένη μετὰ τῶν
 λοιπῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. εἰ γὰρ καὶ Λατῖνοι
 καὶ Ἑβραῖοι ταύτῃ συνεκρέθησαν, καὶ ὁ Πάπας
 Ἀδριανὸς ἀπὸ αὐτῆς ἀπελογίσασθαι πρὸς Κάρθλον
 40 ἤτοι Φραγκῶν, ἀλλὰ μεταταῦτα πολλῶν καὶ αὐ-
 τῆς ὑποτίμων ἐν Γαλλίᾳ γυναικῶν, ἡ κατὰ φωτίᾳ
 Σύνοδος κἀνὶ τρίτῳ ἐβεβαίωσε πῶς τῶν Εἰκότων
 ἀποσιώσῃ, καὶ ἐν τῷ ὅρῳ αὐτῆς ταῖς περιλαβέσθαι
 οἰκουμενικῆς ἐπὶ τῇ Συνόδου εἰργασθῆναι διώρισε, καὶ
 45 ἐπειδὴ ἐκείνη ἐν πολλοῖς ἐφάνη κακῆργος, ὅσον καὶ
 ἀποχρηστικῆς, ἡ παρῆς Σύνοδος Οἰκουμενικὴ καὶ νό-
 μιμος ἔστα, καὶ διὰ τὰς ἐν Γαλλίᾳ γυναικῶν κατὰ
 τῆς Συνόδου πράξεις, ἥτις Γαλλία ὑπέκειτο τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ Ρωμαίων, διὰ τὴν σωθήσαν καθ' ἣν αἱ με-
 50 τὰς ἐπὶ Σύνοδοι βεβαιῶσι τὰς ἀπὸ αὐτῶν, ὡς
 βεβαιῶν εἶναι πῶς ἐν κινήσῃ τῷ δεύτερῳ Σύνόδου
 καὶ αὐγίαν, καὶ ἐβδόμῃ καλεῖσθαι Οἰκουμενικὴν.
 δεύτερον, ὅτι Ἐξάρχος τῶν χρισματικῶν μητροφάνης
 ὁ Σμύρνης ἐκλήθη εἰς μετόπισιν, καὶ μὴ ἐλθὼν, κα-
 55 θρέθη. τρίτον, ὡς ἐβάλετο ὁ Τοποτηρητὴς τῶν Πά-

πα ὡς ἀπὸ μέγας τῶν Πάπα Κωνσταντῖνον, ἵνα, εἰ τινας
 τῶν ἐξ ἰταλίας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἢ Ἐπισκόπων
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἢ Εὐρώπῃ ἢ Λιβύῃ διατρέχοντες ἀπὸ
 δεσμών, ἢ κατὰ κρίσιν, ἢ ἀναθεματιστῶν ἀπὸ τῶν
 Πάπα Ἰωάννη ἐγείνῃ, ὡς τοιοῦτοι καὶ ὡς αὐ-
 5 τίς. ὅς δὲ πάλιν Ἐπισκόπος, κληρικὸς, ἢ λαϊ-
 κὸς ἔχει, ἢ ποιῇ τοιοῦτος ὁ αὐτὸς ἐκείνη ποτε
 παροικία, ἔχη τοιοῦτος καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης καὶ ἡ
 Ἐκκλησία Ρωμαίων, μηδὲ τῶν παρόντων περιστρέψῃ
 τῶν ἀγαθῶν θρόνῳ τῆς Ρωμαίων Ἐκκλησίας μήτε
 τῶν ταύτης πρὸς τὸν συνολὸν καινοπνευμένων μήτε
 οὐδὲν μήτε εἰς τὸ μετέπειτα. ἐν αὐτῇ σημείωσαι πρῶτον,
 10 ὅτι κοινῶς καὶ διὰ πάντας τὰς Πατριαρχεῖας ἐξέ-
 λθῃ ὁ καιὸν, ἐπεδὴ καὶ ἑτέροι καιόνες παρομοίως
 διορίζονται ἀκοινῶνται εἶναι τὸν παρῆς χρόνον Ἐπί-
 σκοποι τὰς παρ' ἑτέρῃ Ἐπισκόπων ἀφορισθέντας,
 ἢ ἄλλως ἐπιτιμηθέντας, καὶ ἴδε πολλὰς τόκας ἀνω-
 15 τέρω, καὶ μάλιστα τὰ περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνό-
 δου, καὶ τὰ ἐν τῇ δευτέρῳ καιὸν τῆς δευτέρας Οἰκου-
 μενικῆς ἐρημίας, καὶ πῶς ἐρημίας τῶν παρῆς Κα-
 ρίου ὡς τὰς Ζωνάρη καὶ Βαλσαμῶν. δεύτε-
 20 ρον, ὅτι οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Πάπα εἶπον, Ἀρέσκῃ,
 καὶ ἡ Σύνοδος ὁμοίως εἶπον, Ἀρέσκῃ. ὁ Τοποτηρητὴς
 τῶν

τῷ ἱεροσολύμῳ ἔπειτα, ὁ θεὸς ἔτις ἐποίησεν, ἵνα καὶ αὐτῆς ἀνατολῆς θρόνος καὶ ὁ πάπας ἰωάννης μετὰ τῷ φωτίῳ μία σύμπνοια καὶ μία ψυχὴ ᾖσι, καὶ τὸ θέλημα αὐτῶν κοινὸν καὶ ἀδιάσπαστον. τρίτον, βασιλεὺς τοποτηρητῆς τῆς ἀνατολῆς ἔπειτα, οἱ τῆς ἀνατολῆς μέγιστοι ἀρχιερεῖς πρὸ φωτίῳ δεδωκάσιν ἐξουσίαν καὶ αὐθεντίαν, ἵνα ἅτις εἴη, κἄν τε τῷ λαϊκῷ τάγματι ἢ, εὐρεθείη δὲ ἐκ τῆς αἰγλῆς τῆς χειρὸς ἐκκλησίας χωρίζων, τὸ δοκεῖν τῇ ἀγιοσυῇ αὐτῆς εἰς τὰς τοιαύτας ἀποκρίσεις. ὡς ἔν καὶ πῶς τῶν ἀνατολικῶν θρόνων ἐλαφρῶς ἐξουσίαν, καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων αὐθεντίας τὸ κύριον προσλαβόμενον, καθὼς ἀρτίως ἠκρόατο, μάλλον δὲ παρόντων ὡς θεῶν ὡς ἀρχιερεῖς μέγιστοι, ὡς αὐτὸς δέσῃ πρὸ τῆς παλαιῆς Πιέμης δεσμῶν, ἔχοντες καὶ ἡμᾶς δεδωκότες, καὶ ὡς αὐτὸς λύσῃ, ἔχοντες καὶ ἡμᾶς λελυμένοι. οἱ τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώμης καὶ ὁ συνάδικος εὐχαρίστησαν, ὅτι αἱ θελήσεις πάντων τῶν ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν εἰς αὐτὸν ἠνωχθῶν, καὶ ἀπὸ τῆς κοινῆς ὁμοθυμίας καὶ ἐκείνης εἰς ἀγαθὸν τέλος κατέληξε πάντα τὰ ὧσα τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου ἐπαρχεῖται καὶ περαχθεῖται. ὁ συνάδικος ἔπειτα, ὁ μὴ φοιχῶν τοῖς ὧσα τῆς ἀγίας ταύτης καὶ οἰκουμένης συνόδου περαχθεῖται, κεχωρισμένῳ ἔσται τῆς ἀγίας καὶ ὁμοθυμίας Τριάδος. τέταρτον, σημειώτερον αὐθιχὸν πρὸς κατὰληψιν τῆς παρόντος κανόνος, ὅτι ὁ φωτίῳ ὡς τῇ ἀρχῇ τῆς χερουσίας αὐτῆς ἔγραψε λίβελλον πίστεως πρὸς τὰς Πατριαρχίας καὶ πρὸς τὸν Πάπαν Νικόλαον, ὁ Πάπας ὅμως ἔγραψεν αὐτῷ μέμψας, ὅτι ἔζη ὁ ἰγνατίῳ, καὶ ὅτι ὑπὸ λαϊκῷ παρεβλήθη, καὶ ἐζήτη παρ' αὐτῆς καὶ τὸ μὴ χερουσιῶν εἰς Βαλγαρίαν. ὁ δὲ φωτίῳ παρεδίδωκεν πρὸς εἰρήνης, ἀπελογήσας τὰς ἀκούσας. περὶ δὲ τῶν ὑπὸ λαϊκῷ μὴ χερουσιῶν, ὑποκατέστησε συνόδον εἰς πῶς ἀγίαν σοφίαν πῶς καλεσμένων πρώτων καὶ δεύτερων, ἧς ἐξέθετο κανόνας δικαιοσύνης, ὡς ὁ ἔχωντος εἰς περὶ τῆς μὴ χερουσιῶν ὑπὸ λαϊκῷ ἐπίσκοπον. ἀλλ' ὁ Νικόλαος, τῷ φωτίῳ γράψας αὐτῷ ἀνέκον τῇ βασιλεῖ πρὸς τῆς Βαλγαρίας, ἐποίησε τέσσαρτάκις, πρῶτον, ἀθροίσας συνόδον ἐν Ῥώμῃ ἀντιμεμάντες τὸν φωτίον. δεύτερον, εἰς Κωνσταντινῶν καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ἔπεμψε πῶς καθάρισιν αὐτῶν. τρίτον, κατὰ τῶν κοινωνούντων φωτίῳ ἔγραψεν ἀφορισμὸς καὶ ἀκοινωνήσις. τέταρτον, εἰς Βαλγαρίαν ἔπεμψε πρεσβυτέρους, οἱ καὶ ἔχοντες μύρω ὡς δούτερος τῶν μύρων χειροτάτας ὑπὸ τῶν ἱερέων τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, διδάσκοντες καὶ πῶς ἐκ τῆς ἱεῖς ἀκρόβουσι, καὶ ἄλλα τινὰ, ἀπὸ ἡρηται ἀντιτέρω. ὁ θροισθὲν ἔν καὶ ὁ φωτίῳ εἰς Κωνσταντινῶν συνόδον πολυέλεον καὶ ἀντεκάθηρε τὸν Νικόλαον ὡς ὧσα κανόνας ἐνεργῶντας, τὰς δὲ ἀκοινωνήτας ὧσα τῶν Νικολάου ὡς παντὶ τρόπῳ ἐδέχοντο. ὡς τῶν ἐλθόντων καὶ ὑπὸ ἰταλίας τινῶν μετὰ λιβέλων κατὰ τῶν Πάπα Νικολάου πρὸς αὐτὸν, καὶ ζητούντων δίκην, ἔγραψε πρὸς τὰς Πα-

τριαρχίας τῆς ἀνατολῆς, καὶ ἐζήτη τοποτηρητὰς πρὸς σύστασιν οἰκουμένης συνόδου, ἵνα θεωρηθῇ κατὰ τὸν Νικόλαον. ἀλλ' οὐ τῶν τοις, ἀπέθανον ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ, ἐξεβλήθη καὶ ὁ φωτίῳ, ἀπέθανον καὶ ὁ Νικόλαος, ἐπαυήθη δὲ καὶ ὁ ἰγνατίος εἰς τὸν 5 θρόνον. γουέρμῳ δὲ Πάπας ἀδελφὸς ὁ δεύτερος, καὶ ὑπερεκδικῶν τὰ τῶν Νικολάου, ὑποκατέστησε ἀπὸ πρῶτον τὰς ἐρημίας συνόδου κατὰ φωτίῳ ἐν Ῥώμῃ καὶ Κωνσταντινουπόλει. τῶν δὲ γουέρμῳ, καὶ τῶν ἰγνατίου μὴ συγκαταλέσασθαι ἐδ' αὐτῶν πρὸ μὴ 10 χερουσιῶν τὸν Κωνσταντινουπόλεως εἰς Βαλγαρίαν, ὁ ἀδελφὸς ἐκ ἀπεδέξατο τελείως, ἔτι ἐβίβασκε πῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ φωτίῳ συνόδον. ἀποθανόντος δὲ τῶν ἰγνατίου, καὶ ἐπαυελθόντος τῷ φωτίῳ εἰς τὸν θρόνον, ὁ βασιλεὺς, καὶ τοὶ τῶν 15 ποίησε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῶν ὑποκαμμένων τῇ Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῶν ὁλοκληθέντων ἀρχιερέων καὶ ἱερέων, καὶ τῆς συμφωνίας τῶν Πατριαρχῶν τῆς ἀνατολῆς, παρεδίδωκεν περὶ εἰρήνης πάσης τῆς ἐκκλησίας, ὑποστήσας τε τῷ φωτίῳ, ἔγραψε καὶ 20 πρὸς τὸν τότε Πάπα ἰωάννην καὶ ἔπεμψε τοποτηρητὰς καὶ συλλέξας ἡ παρῶσα συνόδος. ἐπειδὴ δὲ ἀντεκαθέστη οἱ Πάπαι καὶ ὁ φωτίῳ, καὶ ἐδέχοντο καὶ τὰς ἀκοινωνήτας ὄντας ἐκείτους παρ' ἐκείτους, καὶ ἦσαν καὶ τινὲς ὑποδιείσαντες τῆς κοι- 25 νῆς εἰρήνης, μὴ κοινωνούντες φωτίῳ, ἐξεφωνήθη ὁ παρὼν κανὼν, ὅστις, ὡς ἔρηται, εἰ καὶ ὡνοῦται περὶ πάντων τῶν Πατριαρχῶν, ὡς καὶ οἰεσθῆται αὐτῶν γράφοντες Ζωνναρᾶς καὶ Βαλσαμών, ὀνομασίᾳ ὅμως ἐδόθη ἡ ἐξουσία εἰς τὰς δύο θρόνους, ἵνα γέ- 30 νηται ἐξαιρέτως ἡ ἐκκλησιαστικὴ κυβέρνησις καὶ εἰρήνη, ἥτοι εἰς ἀσσίαν, ἡ δύσιν, ἡ ἀφρικανὴν ἐλίσκωνται οἱ ἀποβεβλημένοι ὑπὸ τῶν δύο θρόνων, ἵνα ᾖσιν ὑπερβλητοὶ καὶ ὑπὸ τῶν δύο. ὡς τε εἰς αὐτὸς τοῖς τοῖς καὶ εἰς τὰς ἐνορίας τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, 35 μὴ ζητῶνται πῶς συλλέξιν τῶν Πατριαρχῶν, ἀλλ' ἀμέσως αὐτὰς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν θρόνων πεπαιδευμένοι, καὶ πῶς κρίσιν μόνον ἀμετανόητον, ὡς μὴ συγχωρεῖται αὐτὰς παρ' ἐτέρω, ἀλλὰ ὧσα μόνον τῶν ὁλοκληθέντων. ἐπειδὴ δὲ οἱ τοπο- 40 τηρηταὶ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν τῆς ἀνατολῆς ἔμελλον ἀπολαλήσας, ἵνα ὁ φωτίῳ ἔχων πῶς ἐξουσίαν τῶν μεγίστων ἀρχιερέων τῶν τριῶν ἀνατολικῶν θρόνων καὶ αὐθεντίαν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας, ἐμὲνον μὴ κοινωνῆν τοῖς ἀκοινωνήτοις ὧσα τῶν 45 Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτῆς χωρίζοις τὸ δοκεῖν ἀποκρίσται, ἵνα μὴ νομιθῇ ἐκ τῆς ὁ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τινος τρόπου μέζων τῶν Ῥώμης, ὡς σιτεύθῃ ἐν τῇ κανόνι, μηδὲ τῶν πρεσόντων πρεσβείων τῇ ἀγιωτάτῳ θρόνῳ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας 50 μὴδὲ τῇ ταύτης πρεσβείᾳ τὸν συνάδον καὶ τοποτηρητῶν μήτε νῦν, μήτε εἰς τὸ μετέπειτα, ἀλλ' ὡς δηλονότι μόνον τὸ πρῶτον τῆς τάξεως καὶ τιμῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας ἀπολαμάνον καὶ ἀμετανόητον ἀπαπαντός. πέμπτον, ἐπειδὴ ἐξέρεθον ἐν τῇ κανόνι περὶ

περὶ μὲν τῶν ῥώμης, ὅτι ἔς ἑχα ἀκωνωνήτας
ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἢ Εὐρώπῃ, ἢ Λιβύῃ ἀπὸ τριβορίας,
περὶ δὲ τῶν Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἔς αὐτὴν ἔχει ἀκων-
ωνήτας ἐν οἰκδηπότε παροικίᾳ, ἔδραλοι γὰρ, Ἐν οἰκ-
5 δῆποτε παροικίᾳ, μᾶλλον, ἢ πλεονέτι τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ
ἢ Εὐρώπῃ, ἢ Λιβύῃ, ὡς νομίζον τὸν Κωνσταντινουπό-
λεως ἔχει ἐκ τῆς πλεονέτι, ἢ μᾶλλον τῶν ἐπι-
σκόπων ῥώμης, ἀλλὰ ταύτῃ δηλοῖ, καὶ κατὰ πάντα
ἴσον ἐνταῦθα καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἢ Εὐρώπῃ,
10 ἢ Λιβύῃ τῶν οἰκδηπότε παροικίᾳ, καὶ μὴ φοβέ-

θωσαν οἱ Λατῖνοι, ὅτι τῶν ἐν οἰκδηπότε παροικίᾳ, πα-
ρέχει ὁ Καὶ τὸν ἀπὸ τῶν κόσμον τῶν Κωνσταντινουπόλεως.
τῶν δὲ ῥώμης παρέχει μερικὸς τινὰς τόπους, ἀλλὰ
φοβήσασαν τὴν ἐξουσίαν τῶν Συμβόλων, καὶ τὸ
ἰσότηρον τῶν Πάπᾶ αὐτῶν, καὶ τὰς λοιπὰς καριογ-
μίας, αἵτινα ἔως αὐτῶν ἔχουσιν, ἔτε πρώτοι αὐτοὶ, ἔτε
δύοτεροι, ἔτε μὲν μέλη τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.
ἔτι ὡρίστη Καὶ τὸν δύοτερος περὶ τῶν μὴ γίνεσθαι
τὸν Ἐπίσκοπον Μοναχὸν, ὡρίστη ἔτι Καὶ τὸν τριτοῦ,
ἀλλὰ περὶ τῆς ἐνταῦθα ἔδρας ὑμῖν λόγος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων τῶν τῆς Συνόδου πατέρων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς περιεχομένων εἰς βιβλαῖον τὸν ὀρι-
15 σθέντων, καὶ τῆς ἀναμνήσεως τῶν ἐν ταῖς προτέραις Συνόδοις ὑπογεγραμμένων τῶν πατέρων, ἢ τῶν Πατριάρ-
χων ἰσότης κατὰ τὴν παπισμὸν δέκνεται.

Ἐγείτω λόγος, ἵνα ὑπογράψωσι πάντες οἱ πατέ-
ρες πρὸς βεβαίωσιν τῶν ὀρισθέντων, καὶ δὴ ὑπέ-
20 γεγραψον, Εὐχόμενοι Ἐπίσκοποι κατὰ τὴν ἐντε-
λὴν καὶ σωαίνεσιν τῶν Πάπᾶ Ἰωάννη καὶ σιωπαιέ-
σαι τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ συμφω-
νίας τῶν ἐτέρων Πατριαρχικῶν θρόνων καὶ σωεπιψη-
φίσει ταύτης τῆς ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου
25 ἀποδέχομαι τὸν σεβασμιώτατον Φώτιον ὡς κανονικὸν
Πατριάρχην, καὶ κατὰ τὸ Κορμενιτῶριν ἀναθε-
ματίζω τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδον, καὶ ἀπὸ τῶν
ἐκ πεπραγμένων ἐν ταῖς καίροις τῶν Πάπᾶ Ἀδριανῶν
κατὰ Φωτίου ἀναθεματίζω καὶ ἀποβάλλομαι, καὶ
30 ἐν ἀκριβῶ τῶν Συνόδων ἔδαμνός ταύτην ψευφί-
μαι, τὰς ἀποχριστὰς αὐτῇ ἀπὸ τῆς ἁγίας, ἀκωνω-
νήτας ἔχω, τὴν ἐν Νικαίᾳ τὴν δύοτερον περὶ τῶν ἁ-
γίων Βίβλων Συνόδον ἁγίαν καὶ Οἰκουμενικὴν ἀπο-
καλῶ, καὶ συνακριθῶ τῶν ἐξ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.
35 ἔτις ὑπέγραψαν καὶ οἱ λοιποὶ Τοποτηρηταὶ τῶν ῥώ-
μης, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Πατριαρχικῶν
τῆς Ἀνατολῆς ὑπέγραψαν ἔτι, Ταύτην τὴν ἁγίαν
καὶ Οἰκουμενικὴν Συνόδον συμφωνῶν, καὶ ἀποδέχο-
μεθα Φώτιον, καὶ ἔχομεν αὐτὸν Πατριάρχην
40 νόμιμον καὶ κανονισμὸν ὡς ἐδέξατο αὐτὸν Θεοδό-
σιος Ἀντιοχείας, Θεοδόσιος καὶ Ἡλίας Ἱεροσολύ-
μων, Μιχαὴλ καὶ Μιχαὴλ Πατριάρχαι Ἀλεξαν-
δρείας, τὰς δὲ μὴ δεχομένους αὐτὸν, ἀναθεματί-
ζοντες καὶ ἀποσφραδίζοντες καὶ πάντα τὰ κατ' αὐτῶν
45 συσταῖται ἐν οἰκδηπότε τότῳ καὶ παρ' οἰκδηπότε προ-
σώπῃ τῶν αὐτῶν καὶ ὑποβάλλοντες ἀναθέματι, καὶ
τὴν ἁγίαν ἐν Νικαίᾳ συσταῖσαν τὴν δύοτερον Συνόδον,

ἁγίαν καὶ Οἰκουμενικὴν ἐβδόμην Συνόδον κερύττοι-
τες, ὑπέγραψαν. ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ πάντες
πατέρες συμφωνῶντες τῇ Συνόδῳ ὑπέγραψαν. ἐν
τῇτοις σημειώσαι πρώτον, ὅτι καὶ ἐν τῇ τρίτῃ Οἰ-
κουμενικῇ ὑπέγραψαν οἱ πατέρες ἐν τῇ ὑπὸ τῆς Κυ-
ρίλλου, ἡτίς καὶ Ὁρθὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς Συνόδου, καὶ
πῶν ἑκαστος, Ἀποφαινόμενοι ἅμα τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ.
ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ ὑπὸ τῇ καθ' αὐτὴν τῇ Διοσκό-
ρῳ ὑπέγραψαν ἕκαστος, ἀρχαῖος ἀπὸ τῶν Τοπο-
τηρητῶν τῶν ῥώμης καὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν
Ἀντιοχείας, ἅμα τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ καὶ ἐν ταῖς ὑ-
πογεγραμμέναις τῆς ἀποδοχῆς τῆς ὑπὸ τῆς Κυ-
ρίλλου καὶ ὑπέγραψαν, ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς ὑπογε-
γραμμέναις τῶν Ὁρθῶν καὶ ἐν τῇ ἀποδοχῇ τῆς Ἀντιοχείας Μα-
ξίμου, καὶ τῇ ἀποβολῇ τῆς ὑπὸ Διοσκόρου Συνό-
δου. καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίον τετάρτον, κεφαλὴν
πρώτον Παράγραφοι ἑκατὸν ἑνῶν, καὶ ἑκατὸν δύο-
τερον. ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ, ὑπέγραψαν. ἐν δὲ τῇ ἐβδό-
μῃ, τοῖς πατριαρχικοῖς δόγμασιν ἐξακολουθῶν καὶ τῇ
ἐξουσίᾳ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. ἐν μάλιστα τῇ
δεκάτῃ προῖκα τῆς ἐν Χαλκιδόει Συνόδου μαζίμῃ
ἡ Ἀντιοχείας εἶπε, Καθὼς καὶ τοῖς ἁγιοτάτοις Ἀρ-
χιεπισκόποις συνίδου, τοῖς ἐπέχουσιν τὸν τόπον τῶν
Λέοντος, καὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου. Θα-
λάσσιος δὲ ὁ Καίσαρος εἶπε, Κατὰ τὸ δόξαν τοῖς
ἀγιωτάτοις πατέροις, ἡγῶν τοῖς ῥώμασι καὶ τῶν Κων-
σταντινουπόλεως, τῶν Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων. ἴσοι
ἐν οἱ πατέρες καὶ ἐν ταῖς ὑπογεγραμμέναις, καὶ ἐξίσου οἱ
Πατριάρχαι πατέρες, ὅθου ἐδ' ἐν τούτῳ ὡφελήθη
ὁ παπισμός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

50

Περὶ τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῇ αὐτῇ πράξει τῆς παρέσης Συνόδου, καὶ τῶν Ὁρθῶν αὐτήσιν τῶν Βασιλέως, ἐν καὶ
ὑπέγραψε. καὶ ὅτι μέχρι τῆς τότε καίρις ἀκωνοτόμηται τὸ σύμβολον ἢ ἐν τῇ ῥώμῃ.

Ἐν τῇ αὐτῇ πράξει, ἡτίς ἐγείτω μαρτίαν πρώτην
σημαίνει πρῶτον, ὅτι παρεγούοντο οἱ Βασιλεῖς εἰς

τὴν Συνόδον, ἡς καὶ παρεκάλεσαν, καὶ συγκα-
θεσθέντων τῶν πατέρων, εἶπεν ὁ Ἀυτοκράτωρ
ἀλλότῃς

ὁ λόγος αἰτίας δι' αὐτὴν ἐσωλήθη καὶ ἀπέπεσον ἐν τῇ
 Συνοδῷ. ἀλλὰ καὶ θέλων ὑπογεγραψαὶ εἰς τὰ τῆς
 Συνοδῆς πρὸς βεβαίωσιν αὐτῶν, ἔπειτα, Εἰς σωβού-
 ρον καὶ τὴν Συνοδόν, ὡς ἐκφωνήθησαν ὅσον τὰ ἐκκλη-
 σιακὰ φρονήματα, ἔκρινον τινὰ, ἀλλ' ἐκείνων οὐκ ἦν
 μὲν ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος ἐθεμελίωσεν, αἱ δὲ
 μετ' αὐτῶν λοιπαὶ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι σωκευρύνοντες
 καὶ σωεπωροδομήθησαν. καὶ σωαινεσάντων εἰς
 τὴν πᾶν πατέρων, οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώμης ἔποντο,
 εἰς ἐκείλους ἐκείνους μέγας Βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ
 ἤρεσε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ σωιερευῶσιν ἡμῶν,
 πρέπον ἐστὶ μὴ ἕτερον ὅσον κληρονομήσῃται, ἀλλὰ
 τὸν ἀρχαῖον καὶ κατὰ πάντα πᾶσι Οἰκουμενικῶν κεκτη-
 μένον καὶ δοξαζόμενον ἀναγνωσθῆναι καὶ ὑποβεβαιω-
 θῆναι. καὶ ἀνεγνώθη ὁ ὅρος, περιέχων τὸ Σύμβο-
 λον τῆς δούτης Συνοδῆς, καὶ διορίζων, ἵνα μήτε πα-
 ροχή καὶ μήτε ἀφαιρέσις γένηται ἐν αὐτῇ, μήτε καὶ ῥή-
 μασι. καὶ σημείωσαι πρῶτον, ὅτι καὶ διὰ τὴν ἰσχυρογνωμοσύ-
 νην καὶ αἰσχύνῃ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὁ Φώτιος τὸν
 Ὅρον συνέθηκεν, ὡς λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ἀλλὰ καὶ
 πᾶσι ὑποκράτησάντων πᾶσι καὶ ἀρχαῖαν συνήθειαν
 τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐξέθετο καὶ ἡ παρῆστα Ὅρος
 πρέποντα τῇ κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ τῇ Ῥώμῃ, καὶ μάλιστα αἰ-
 τήσας τὴν Ἀποκρίσιν. ὅτι δὲ τὰ ἰδιαιτάτων ἐστὶν
 ἴδιον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, φανερόν ἐστι καὶ ἀπὸ
 αὐτῆς τῆς κατὰ Φωτίου Συνοδῆς, ἥτις καὶ αὐτὴ κοι-
 νὸν Ὅρον ἐξέθετο, καὶ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐβδόμης
 Συνοδῆς, ὡς ἔρηται, καὶ περὶ τῆς θείας Συμβόλου.
 δεύτερον, ὅτι τῆς παρῆστας Συνοδῆς φανερόν ἐστι, ὅτι
 καὶ ὡς ἡ παρῆστα ἐν τῇ Συμβόλῳ, ὥστε ἐν τῇ Ῥω-
 μαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξεφωνεῖτο τὸ Σύμβολον μετὰ
 τῆς παρῆστας, ὥστε μὲν ὅπως ὑποδοχόντινα εἶχον
 ἡ παρῆστα ἐν τῇ Συμβόλῳ ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ, ἀλλὰ μεταπτώτα ἐφεῦρε τὸ δόγμα καὶ πᾶσι πα-
 ροχῇ ἐν τῇ Συμβόλῳ. εἰδὲ καὶ ἐν τῇ Βαλγαρίᾳ

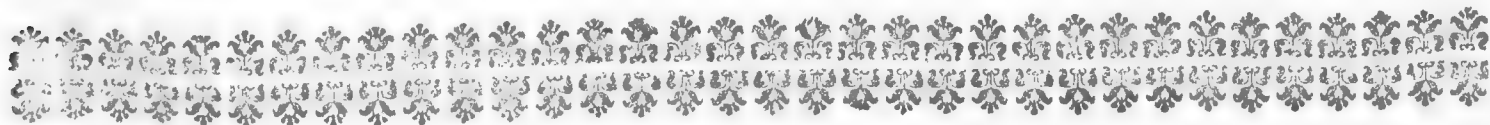
ἐδιδάσκον. πᾶσι ἐν τῇ ἱεῳ ἐκπόρῳσιν οἱ πρεσβύτεροι
 τῆς Πάπας Νικολάου, ἀλλ' ἐξ' ἰδίας αὐτῶν φρονήμα-
 τος, καὶ ἐκ τοῦ ὑπογεγραμμένου τῆς Πάπας. ὅσον ὑπὸ
 τῆς κατὰ Φωτίου Συνοδῆς, ἣν συνέστησεν ὁ Πάπας
 Ἀδελανός, αἰτήσας τὴν παρῆστα τὸν Βασιλέα Ὅρος ἐ- 5
 ξετέθει, ὡς ἔρηται, τὴν εἶναι τὸ Σύμβολον ἀνα-
 νοτόμητον, καὶ ὅσον περὶ τῆς οἱ Τοποτηρηταὶ αὐ-
 τῆτον, ἀλλὰ πρῶτοι σωλήνεσαν ὡς καὶ οἱ Τοποτη-
 ρηταὶ τῆς Πάπας Ἰωάννη τῆς. Πέτρος ὁ Λομπάρ-
 δος μαρτυρεῖ, ὅτι ἐκ' αὐτῆς, ἦτοι τῆς Πάπας Ἰωάννη 10
 ἐν τῇ παρῆστα Συνοδῷ, καὶ μεταπτώτα, ὥτοι με-
 τὰ τετρακόσια ἔτη τῆς ζωῆς τῆς Πάπας Ἰωάννη τὸ
 Σύμβολον τῆς δούτης Συνοδῆς ἄτερ παρῆστας ἡ-
 δετο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥωμαίων. εἴη δὲ ἡ παρῆστα
 καὶ ἡ ἀρχαῖον τι ἔργον, ὡς λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, μάρ- 15
 τυρες ἀξιόπιστοι δύο, Ἀδελανός ὁ πρῶτος καὶ Λέων
 ὁ δεύτερος, ἐξ ὧν, ὡς ἔρηται αὐτέρως, ὁ μὲν Ἀδελανός
 ἀπέβαλε τὸν Ῥῆγα Φραγκίας Κάρολον, ἐρωτήσαν-
 τα αὐτὸν ἐπισκοπῶς, καὶ ἐκλόμῳ καὶ ἐν τῇ ἱεῳ ἐκπο-
 ρῳεῖται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁ δὲ τὸ Σύμβολον ἔγρα- 20
 ψεν ἐν ἀσπίσι σιδηρεῖς, καὶ ἔθηκεν ἐν τῇ πανδημῇ Νεῶν
 ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ καὶ ὁ Βέκκος ἐν τῇ περὶ ἐνώσεως καὶ
 εἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῆς λόγῳ περὶ τῶν ἀσπί-
 δων, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὰς ἀσπίδας ἔθηκαν μετὰ τῆς
 Συμβόλου, λέγοντες, Τὴν τῆς ποιήσαντες; δεικνύοντες 25
 καὶ τὸν ὡς ἐλέγεσιν, ἀλλ' ἐνοίαντες τὸ εὐσεβεῖς σω-
 δάξεται παρ' αὐτοῖς. καταγέλαστος δὲ ἐστὶν ὁ λό-
 γος ἔτι τῆς Βέκκος, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία περὶ εὐ-
 σεβεῖας θεολογεῖται, καὶ μόνον τὰς ἐνοίας, ἀλλὰ καὶ
 τὰς λέξεις ἀκριβῶς ἐξετάζει. εἰδὲ καὶ οἱ πατέρες 30
 λέγουσιν, ὅτι ἡ εὐσεβεία καὶ ἐν ῥήμασιν, ἀλλ' ἐν
 πράγμασι τὸ εἶναι ἔχει, ἀλλ' ἔπειτα τῆς, ἐν τῇ συγ-
 γένειαν εἶχον τὰ ῥήματα καὶ αἱ λέξεις, καὶ ἐκ ἐν τοῖς
 παντάπασιν ἀπερχοις μὴ οἰς. καὶ ἴδε κατωτέρω βιβλί-
 ος ὁ γδός, κεφαλῶς δούτης Παράγραφοι ἐνδεκάτην. 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐβδόμῃ πράξει δούτης ἀναγνώσεως τῆς ὁρος, καὶ τῆς κατὰ τὴν παρῆστα καὶ τῆς ἀφαιρέσεως
 ποιησόμενων ἀναθεματισμῶν, καὶ περὶ τῆς τελείας ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς φήμης τῶν Βασιλέων. 40

Εἰς τῇ ἐβδόμῃ πράξει, ἥτις ἐγένετο μηνὶ Μαρτίῳ,
 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, σημείωσαι πρῶτον, ὅτι τῶν ὑπο-
 χριστῶν κοινῇ πᾶσιν Φωτίῳ, ἔπειτα ὁ Φώτιος, ἐπειδὴ
 συνεργεῖται Πάπας καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχικῶν θρό-
 νων ἐγένετο ἐνωσις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀναγνωσθῆναι

δεῖ τὸν Ὅρον καὶ δούτην εἰς ἐπήκοον πάντων μετὰ
 καὶ τῆς ὑπογεγραμμῆς τῶν Βασιλέων, καὶ τῆς ἀναγνω-
 σθέντος, οἱ πατέρες ἀναθεμάτισαν τὰς πολήσοντας
 παρῆστα, ἡ ἀφαιρέσιν ποιῆσαι, καὶ ἀφαιρήσαντες τὰς 45
 Βασιλεῖς, καὶ πάντων δοτῆρα θεῷ δόξαν ἀπένειμαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν ἐκπεπλησμένων αὐτιθέσεων τῶν Λατίνων κατὰ ταύτης τῆς ὑπὸ Φωτίου Συνοδῆς, καὶ τῆς Ἀγίας αὐτῶν.

Εἰς λαμβάνονται οἱ Λατῖνοι τῆς Συνοδῆς ταύτης,
 καὶ λέγουσιν, ὅτι ἦσαν ἐν αὐτῇ τετρακόσιαι ὁδοί-

κοντα πατέρες, καὶ πᾶσι ἐκ ἐμνήσθη αὐτῆς ὡς
 ἱστορικός. Ἀλλὰ ῥητεῖς, ἀρχαῖοι ὅτι μέμνηται οἱ
 πολλοί

πολλοὶ καὶ ἀρχαῖοι, καὶ ἀναγράφουσιν, ὅτι γέγονε
 Συνοδος, ἣτις τὸν Φωτίον ἀπεκατέστη. ἑξήκοντον,
 ἔκ ἢν ἀνάγκη δι' εἰς Πατριάρχας συστασιν ἵνα συ-
 γράψωσι τὰ κατ' αὐτὸ εἰς πλάτος, ὡς γέγονε καὶ
 5 ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε, ἀθροισθείσης Συνοδὸς
 Ἀπὸ Γρηγόριον τὸν Ἀντιοχείας, ὡς εἴρηται ἐν τῇ
 ἀρχῇ τῆς αἰτῆς βιβλίου, οἱ ἰσορικοὶ ὀλίγα εἶπον πε-
 ρὶ αὐτῆς. τρίτον, εἰ δὲ ἦν καὶ Ἀπὸ τῶν ἐκπρόρουσιν
 τῶν αἰνῶν Πνύμματος ἡ Συνοδος, ὅμως ἔκ ἢν τότε ἡ
 10 προσηκόντων ἐν τῇ Ρώμῃ, ἐγγέγονεν ὑπὸ τῶν Λατί-
 νων ἐκκλησιῶν, ὅτε ζητήματα, ὅτε ἀλλ' ἐξέτα-
 σις, ἀλλ' εὐκολοὶ ὁμόνοιας, διὸ καὶ ἴσα εἶπον περὶ
 αὐτῆς οἱ ἰσορικοὶ ἀρετὰς εἶσι. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΥ-
 ΤΕΡΑ. Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γερμανὸς ὁ νέος γρά-
 15 φων πρὸς τὸν τότε Λατίνον Πατριάρχην ἐν Κωνσταν-
 τινουπόλει, ἐπὶ μόνως καταρθεῖν Οἰκουμενικὰς Συ-
 νόδας, τῆς δὲ ὑπὸ Φωτίου ταύτης ἐννεκόμενης, ὡς
 καὶ Ματθαῖος ὁ Βλάσαρις ἐν τῇ συλλογῇ τῶν Κανό-
 νων ἐπὶ καὶ μόνως δέχεται Οἰκουμενικὰς Συνοδοὺς,
 20 ἄρα ταύτῃ τῇ ὑπὸ Φωτίου ὅτε οἱ ἀρχαῖοι Ἑλλη-
 νες ἔχον ἀγίαν καὶ Οἰκουμενικὴν. Ἀλλὰ ἐπεί, πρῶ-
 τῳ, ὅτι εἴρηται περὶ αὐτῆς ἀνωτέρω Ἀπὸ τῆς ἐκ ἐμνη-
 μόνουσαν αὐτῆς ἰδίως καὶ εἰς πλάτος οἱ ἰσορικοὶ
 ὡς περὶ τῶν λοιπῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν. δευτέρῳ,
 25 εἴρηται, ὅτι οἱ ἐξοχώτατοι μνημονεύουσιν αὐτῆς, λέ-
 γοντες αὐτὴν εὐφρόνως Συνοδὸν ὑπὸ Φωτίου. τρί-
 τῳ, Ἰωάννης ὁ Βέκκος μέμνηται αὐτῆς καὶ ἐκλο-
 γαῖς ὑπὸ τῶν πρακτικῶν αὐτῆς σιωπῶν. τέταρ-
 τῳ, Ἰωσήφ ὁ Βρυέννιος μέμνηται αὐτῆς εἰς πλά-
 30 τος ἐν τῇ οὐδόφῳ λόγῳ περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος,
 ἐνθα καὶ ὑπὸ λέγει, ὅτι τὰ πρακτικά καὶ αἱ ὑπο-
 γραφαὶ αἰδίοι χειροὶ τῶν Τοποτηρητῶν τῷ Πάπῃ Ἰωάννῃ
 ἔκριντο ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. πέμπτον, Μακά-
 ριος ὁ Ἀγκύρας μέμνηται αὐτῆς, καὶ τὸν Ὀρθὸν αὐ-
 35 τῆς ἀναγράφει. σῆτον, οἱ ἐξηγηταὶ τῶν Κανόνων Ζω-
 ναράς, Βαλαμών, καὶ Ἀρσενίου δέχονται, καὶ ἐρ-
 μωδίσαι τὰς Κανόνας αὐτῆς, καὶ πᾶσα ἡ καθολικὴ
 Ἐκκλησία σιωποῦσιν αὐτῆς. ἔβδομον, Μάρκος
 ὁ Εὐφύσιος ἐν τῇ σκῇ σιωπῶν τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ
 40 Συνοδῆς, αἰτήσας παρ' αὐτῆς τῷ Ἰσλῷ Καρδινάλ-
 ιως τὰ πρακτικά τῆς (κατὰ Φωτίου) Συνοδῆς,
 εἶπον αὐτῷ, οὐκ ἔχοντες ἀνάγκην σιωπεῖν αὐτῆς
 Οἰκουμενικῆς Συνοδοῖς ἀλλὰ Συνοδὸν, ἥτις ἐξ ἐστέρ-
 χθη ὅπως, ἀλλὰ μάλλον ἡκυρώθη, καὶ αὕτη ἡ σύ-
 45 νόδος, ἢν λέγει ἡ ἀγιοσύνη, ἔχει πράξεις κατὰ
 Φωτίου ἐν τῇ νουμῇ τῷ Πάπῃ Ἰωάννῃ καὶ τῷ Ἀδελ-
 νῷ, καὶ τέττα τῷ Πάπῃ Ἰωάννῃ αἰδίοις καὶ ὀρί-
 σκονται ὑπὲρ Φωτίου, ἐξήγηται δὲ ἡ σύνοδος αὕτη καὶ
 περὶ τῆς προσηκόντων τῶν Συμβόλων, καὶ εἰρήναι ἄξιον,
 50 ἵνα ἐξαιρεθῇ παντελῶς, καὶ νομιζομένη ὅτι ἐξ ἐστέρ-
 χθη αὐτῆς ὅτε τῇ σύνοδον, ἢτε τὰς ὑποσηκῶν τῷ
 Πάπῃ Ἰωάννῃ, καὶ ἐπειδὴ ἐκρίθησαν τὰ τῆς Συνο-
 δῆς ὁρίσεις (τῆς κατὰ Φωτίου) ἔκ ἐστὶ δέξιμον ἵνα
 ζητῶνται αὐτῇ, ἀλλὰ τῇ μετ' αὐτῇ μάλιστα, ὅτι
 τότε γὰρ μέχρι τῶν νῦν ἀναγνωστικῶς ἐν τῇ μεγά-

λῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅπως, Ἀπαν-
 τα τὰ κατὰ τὴν ἀγίαν Πατριάρχην Φωτίου καὶ
 Ἰγνατίου γράφοντα, ἢ λαλῶντα, ἀνάθεμα. Ἀπὸ
 τῶν ἀπὸ ἀντεγράψαν, ἔδὲ πρέπει ἵνα ἔλθωσιν
 εἰς τὸ μέσον. τῶν ἐρημῶν ὡς τῶν Εὐφύσιος, οἱ ἰ-
 10 λῶν μὲν ἔχον εἰπὴν ἄξιον περὶ τῆς κατὰ Φω-
 τίου ψευδοσυνοδῆς, παρέδωκεν αὐτῇ καὶ ἄλλῃ τῇ
 βαθυτάτῃ σιωπῇ, ἢ μάλλον εἰπὴν ἀντεγράψαν αὐ-
 τῇ, καὶ εἰς ἐξοχὴν ἐλογίσαντο. ἔπειτα περὶ τῆς ὑπὲρ
 Φωτίου ταύτης ἐξοχῆς ἐδωθήθη εἰπὴν ὁ ἰσλῷ ἐκ-
 κρίναι, ὅτε περὶ τῶν ὑποσηκῶν τῷ Ἰωάννῃ, ἵνα μὴ κα-
 ταγέλαστος δόξη, ἀπακονίσαντες τὰ πασιδὴλα ἐπὶ
 ὅψῃ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς. ὁ γδοον, ὁ αὐτὸς Μάρ-
 κος Εὐφύσιος φησὶν ἐν τῇ περὶ πίστεως λόγῳ, Ἀπὸ δέ-
 χομαι καὶ ἀπαλάσσομαι πρὸς τῇ ἐρημῇ ἐπὶ συ-
 νόδοις καὶ τῇ μετ' αὐτῆς ἀθροισθείσαν ὑπὸ τῶν ὑπο-
 βῶν Βασιλέως Βασιλεῖς Ρωμαίων, καὶ τῶν ὑποσηκῶν
 Πατριάρχων Φωτίου, τῇ καὶ Οἰκουμενικῇ, ὁ γδοον
 ὀνομασθείσαν, ἢ καὶ τῶν Τοποτηρητῶν παρόντων τῇ
 μακαρίτῃ Πάπῃ Ἰωάννῃ, καὶ τῇ ἐξῆς. ἔναρ, συγ-
 γραφῶς τίς τῇ χάριτος καὶ ἀποβόλης τῆς πα-
 λαιᾶς Ρώμης ὑπὸ τῆς νέας καὶ ἀδιαφθόρου φησὶ,
 μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῷ Πατριάρχῃ Ἰγνατίῳ ὁ Φω-
 15 τίς αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκελεύετο θρό-
 νον, συγκεκλήσας Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς πρὸς αὐτῇ
 Βασιλεῖς τῆς Μακεδονίας. καὶ κατωτέρω, ἢ τις δὲ
 Συνοδος ὁ γδοον κατὰ τῆς αὐτῆς πρώτης ἐγένετο
 Συνοδος Οἰκουμενικὴ κατὰ τῆς τῶν ἰταλῶν πολυα-
 δῶν Αἰρέσεως, ἣτις καθέλε καὶ ἀνθεματίσει ταύ-
 τῃ. δέκατον, Νικήτας ὁ Νικαῖος φησὶν, Ἐπὶ
 Φωτίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέγα ἦν χάρις, καὶ
 πολλὰ τὰ αἰτίματα τῶν Ρωμαίων, ὡς ἡ ἐγκύκλιος
 αὐτῆς ὑποσηκῶν παρὰ τῆς ὑποσηκῆς δὲ ἐκείνης τῶν
 Ἐκκλησιῶν, καθὼς ἐπαρ' αὐτῆς τῆς Φωτίου συστά-
 20 σα Συνοδῇ δηλοῖ, καὶ τῇ ἐξῆς. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ ἐμνήθησαν αὐτῆς, καὶ ἴδοι τὰς ἀποσηκῶν
 ἐν τῇ τόμῃ τῆς Χαραῖς. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. ὅτι
 ὑπὸ τῆς κατὰ Νικολάου Συνοδῆς λέγει ὁ Φωτίς
 ψευδοσύνοδος, ὅτι ἦσαν ὑπὲρ τὰς χιλιάς ὑποσηκῶν
 25 φῶς, καὶ ἐκείνη νόδος, ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ Φωτίου,
 ὡς Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκάρχης μαρτυρεῖ. Ἀλλὰ
 ἐπεί, πρῶτον, ὅτι εἴσαν πολλοὶ ὑποσηκῶν,
 ἔκ ἢν θαυμαστὸν, εἰ σιωπῶντας πᾶσας τὰς ὑπὸ αὐτῆν
 καὶ τὰς παρεπιδήμους Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους,
 ἡγῶντας τε καὶ ἄλλας σοφῶς Πρεσβυτέρους, ὡς
 ἐγένετο ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Θεοφίλου κατὰ τὴν
 Εἰκονομάχων, ὅτε, ὡς εἴρηται, σιωπῶντας Συνοδος
 πατέρων χιλίων πεντακοσίων ἐνεία, εἰδὲ καὶ δο-
 30 κῆ ὅτι ἔκ ἦσαν χίλιοι οἱ ἀθροισθέντες, τὸ πλά-
 σμα ὑποβλέπει εἰς τὸν Ἀναστάσιον, τὸν καὶ ἄλλα τοιαῦ-
 τα πλάσαντα καὶ εἰπόντα, καὶ τὸ δὲ θαυμαστὸν,
 ὅτι πάλιν αὐτῶς ὁ Ἀναστάσιος ἀρνεῖται ὅτι ἦσαν
 χίλιοι πατέρες ἐν τῇ Συνοδῇ, ἢ ἀθροισθέντες ὁ Φω-
 35 τίς ἐκάθισεν τὸν Πάπαν Νικόλαον, καὶ λέγει καὶ
 ἕτερον τετρατόν, ἢ γὰρ ὅτι ἦσαν μόνοι ἑκοσι πα-
 40 τέρες

τέρει ἐν αὐτῇ, ὡσαύτῃ ἦν τότε ἡ Κωνσταντινούπολις
κώμη τις, ἡ ὑπισκοπὴ Ῥώμης, καὶ ἡ βασιλεία
πόλις καὶ πατριαρχικὸς θρόνος. ἔπειτα ὅκ ποίας
ἀνάγκης ἔπεται, ὡς εἴη ἡ κατὰ Νικόλαον νόθος,
εἶναι τοιαύτην καὶ πλὴν ὑπὸ φωτίαι· ἐρρέτωσαν οἱ
ἀναιχμητοὶ. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.** Ὅτι ὁ
Χαλκηδόνιος Ζαχαρίας ἐτόλμησεν ἑπὶ τῶν συνόδων
ἐλθεῖν πρὸς τὸν θώτιον, ἀλλὰ διὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἑκκλη-
σίαν ἀθροισθῆναι. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἀληθεύειν ἔπεται,
ἐπειδὴ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἑκκλησίας ἦσαν ἐκείνα κατὰ
τὸν Πάπαν Νικόλαον ἄρχεις τὸ σεμνὸν καὶ κανονικὸν ὡς
παρῶν, κατὰ τὴν καὶ ἀσλοιδωρὸν ἀδίκως, παρανόμως
καὶ τυραννικῶς τὸν ἴσον αὐτῷ ἐπ' αἰτίας ἀλόγους, καὶ
ἐκείνους ἀπερὶ πρεσβύτεροι αὐτῶν ἐδίδασκον ὅτι καὶ ἐκ τῶν
ῥώμης ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἡ λαοφρονίαν
ἐκδιδότω, καὶ ὁ Πάπας Ἀδριανὸς ἐκείνη καὶ ἐ-
βόα, καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης ἐζήτη καὶ διὰ τῶν ἱγνατίου
πλὴν Βαλγαρίαν, καὶ ἐκοινῶν ἀνθρώποις κακοτρόποις
καὶ ἀβελβημένοις συτυλιανῶν καὶ μητροφάνει καὶ ἄλλοις
τις τοιαύτοις, καὶ παρεξέστησαν παγκόσμια χρίσματα
καὶ σκῆδαλα, ὅθεν καλῶς ἔπειτα ὁ Ζαχαρίας, ὅτι
ἡ συνόδος κυρίως ἡθροίσθη διὰ τὴν τιμὴν τῆς Ῥω-
μαϊκῆς ἑκκλησίας, καὶ ἵνα πάντῃ τὰ σκῆδαλα
τῆς Ῥωμαϊκῆς ἑκκλησίας, ταῦτα τὰ ἀντικείμενα
τῇ ὁρθοδόξῳ πίστι καὶ τότε, καὶ ἕως τῆς σήμε-
ρον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν ἔτη τῆς ὑπὸ φωτίαι συνό-
δου παλινῶδαν ἦσαν ἡ Ῥωμαϊκὴ ἑκκλησία ὑπὸ πλὴν
πείσμονην καὶ πλὴν ἐφύρεθαι ἀχρημοσύνην αὐτῆς.
ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ κατὰ φωτίαι συνόδος
μαρτυρεῖ, ὅτι θώτιος τυραννικῇ χειρὶ τὸν θρόνον
ἀνέλαβον. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ψεύδεται ἡ ψευδοσύ-
νοδος, ἐπειδὴ Κεδρικὸς καὶ Ζωναράς, Πορφυρογέν-
νητος, Γραμματικὸς, Γεωργίου Μοιναχὸς, Ἰωάν-
νης ὁ Σκυλίτζης, Ἰωὴλ καὶ ἄλλοι ἀξιόπιστοι καὶ ἀρ-
χωὶ τὸ ἐναντίον μαρτυροῦν, ἐπειδὴ γὰρ ὁ Βασιλεὺς
καὶ ὁ Κρίστος κατήγαγον ὁπωσδήποτε τὸν ἱγνατίου,
τῇ ἐκλογῇ καὶ ψήφῳ τῆς παρῶν ἐκείνης συνόδου
τὸν θώτιον ἐχειροτόνησαν, λογιώτατον οὐκ ἐστὶ
καὶ λίαν ἐνάρτεον. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΕΚΤΗ.** Ὅτι μαγ-
γανείας καὶ πονηρίας ἦλθεν ὁ θώτιος εἰς τὸν θρό-
νον τὸν δόξαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Παφλαγὼν καὶ ὁ
Στυλιανός. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι περὶ τῶν διελήπ-
ται αὐτέρῳ. **Επιλέγεται** ἔτι οἱ Λατῖνοι, ὅτι ὁ θώ-
τιος μνηύσας διὰ τὴν πεμφθέντος ὑπὸ αὐτῶν θεο-
δόχου ἐπισκόπου τῷ Ῥώμης Ἰωάννῃ ὡς κοινῇ γνώ-
μῃ ἔλαβε τὸν θρόνον, ἐψεύσατο. Ἀλλὰ ῥητέον,
πρῶτον, ὅτι αἱ πρὸς τὸν Ἰωάννη Πάπαν Νικόλαον καὶ
Ἀδριανὸν μετὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἑκκλησίας ἐμάχοντο
θωτίῳ παῦτα ἔτη, καὶ ἐκ τῶν ἑτὸς ὁ θώτιος ἀγρο-
ικὸς, ὡς εἴη ἀπατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔπειτα ὁ Ἰωάν-
νης ἦν ἀγροικὸς, ὡς μὴ ἀδέναι τὰ κατὰ θώτιον, καὶ
ἀπατηθῆναι ὑπὸ αὐτῶν, ὡς ἡ παρῶσα πρεσβεία πλά-
σμα ἐστὶ. **δύπερον,** ὅτι ἐκ εἰς τὸν Ῥώμης ἔσταλε μό-
νον ὁ θώτιος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Πατριαρχίας
περὶ τῶν ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύγκλητος καὶ ἡ ἐν Κων-

σταντινὴ πόλις συνόδῳ κοινῇ ψήφῳ δέδωκεσαν αὐ-
τῷ τὸν θρόνον, ὡς οἱ ἱστορικὸι καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης
μαρτυρεῖ, γράφων πρὸς τὸν θώτιον. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΕΒ-
ΔΟΜΗ.** Ὁ Γρηγόριος Πρωτοσύγκελλος ἡ Μαμμὴ ὅν
τῇ πρὸς τὸν Ἐφέσον ἀπολογίᾳ λέγει, ὅτι αὐτῷ
σολεὶ τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ πρὸς τὸν θώτιον εἰς ἐ-
νοχολογίαν, ὡς αἱ πρῶτοι αἰεταὶ ἐν τῇ Βιβλιο-
θήκῃ ἐν τῇ Βατικανῇ μαρτυροῦν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι
αἱ ἐπιστολαὶ κεῖνται ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς ὑπὸ φω-
τίαι συνόδου σῶμα καὶ ὁλόκληροι, ὡς καὶ αὐθιγ-
τοι. **δύπερον,** εἰς συγχωρήσας νοσηθῆναι αὐτῶν,
Λατῖνοι εἰσὶν οἱ φθιόντες τὰ βιβλία τῶν ἁ-
γίων, καὶ τῶν ἐπὶ καὶ τὸ κακὲργον, τὰ πρὸς
ἀνατροπὴν τῆς ἀληθείας. **τρίτον,** ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ
μαρτυροῦν, ὅτι ὁ Πάπας Ἰωάννης τὸν θώτιον πρὸς
κοινωνίαν ἐδέξατο, καὶ ἄρχει ἡμῖν τῶν, καὶ πλεί-
ονος ἐδεόμεθα. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΟΥΔΩΝ.** **Επιλέγει** ὁ
αὐτὸς, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ εἰσὶν ὑποπτοί, ἐπειδὴ ὁ χα-
ρακτήρ αὐτῶν ἐκείνῃ ἐρμηνεύεται διὰ λατινικῆς
φράσεως, ἀλλὰ διὰ συνηθείας ἐκκλησιαστικῆς, ὅπερ ἐ-
κνυται διὰ τῆς συγχύσεως τῶν ἐπιστολῶν μετὰ τῶν
κερμένων ἐν τῇ Βατικανῇ Βιβλιοθήκῃ ἐν Ῥώμῃ, καὶ
λοιπὸν ὁ θώτιος ἐφθάρει αὐτὰς. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι
κακὲργος ἐδέχθη αὐτέρῳ κεφαλῆς πρώτης Παρα-
γράφῃ ἐκκοσφῶ δόξῃ ἡ Βατικανὴ Βιβλιοθήκη, διὸ
ἀξιοπιστότερά ἐστι τὰ πρακτικὰ τῆς συνόδου τῆς
ἐν Βατικανῇ Βιβλιοθήκῃ. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΤΗ.**
Θεμέλιον τῆς ὑπὸ φωτίαι συνόδου εἰσὶν αἱ ἐπιστολαὶ
τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ, εἰδὲ αὐτῶν νόθαι, ἄρχει καὶ ἡ
συνόδῳ. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι αὐθιγοὶ
ἀπεδέχθησαν αἱ ἐπιστολαὶ, καὶ ἀντὶ τῆς ὑποθετικῆς
δοξῆς ἴσως νοσηθῆναι, λέγειν τῶν πρὸς μέζο-
να ἀπολογίαν πρὸς τὰς Λατίνους. **δύπερον,** ὅτι ἐκ-
εἰς Θεμέλιον αἱ ἐπιστολαὶ τῷ Ἰωάννῃ, ἀλλὰ αἱ ἐπι-
στολαὶ πάντων τῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἡ κοινὴ τῆς συ-
νόδου ψήφῳ καὶ κρίσει. **τρίτον,** ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ
ἐνόθαι εἰσὶν, ὅμως περὶ τῶν θωτίαι ὅτι δεκτὸς, ἐκ
εἰς ἐνόθαι. **τέταρτον,** ὅτι εἰς τὴν πονηρίαν ἐν ταῦ-
θα, τῶν Λατίνων εἰσὶν, ὡς μαχομένων θωτίῳ, καὶ
διὰ τῶν ποιησαμένων πρὸς τὴν ἀφωρρέσει, ὡς
πεποιήκασιν ἐν καρδιαγόνῃ διὰ τὰς ἐν Νικηῇ Κανό-
νας, καὶ εἰς πλὴν ἐν Χαλκηδόνι ἐνηλλαγμένως πρὸς
φωτίῳ τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς πρώτης συνόδου Κανόνα,
καὶ ἐπὶ θίλῃς Κανόνα πλάσων πρὸς βάλον κατὰ
ἁκακίαν, καὶ εἰς ἄλλα ποτὶ δολιόλονται, καὶ περὶ
αὐτῆς τῆς ἐβδόμης συνόδου ἐπονηρέσαντο ἐν τῇ
ἐν φλωρεντίας συλλογῇ. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ.** Ὁ θώ-
τιος εἰ καὶ αὐθιγος τὰς ἐπιστολὰς τῷ Ἰωάννῃ, ὅμως
πάλιν ἐκ ἀνέγνω αὐτὰς σῶμα ἐν τῇ ἐπὶ αὐτῶν συ-
νόδῳ, ἀλλὰ μέρη τινὰ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἐπιστο-
λῶν ῥητέον ὅσα καὶ ἀντέρῳ, περὶ δὲ τῶν ὅτι ἐκ ἀνε-
γνώθησαν διόλου, ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἔτω γέγο-
νε καὶ ἐν τῇ κατὰ φωτίαι, ἢ καὶ μιστὸν ἔσαν,
ὡς αἴτιον δέχονται οἱ Λατῖνοι, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς
ἐξαι μέρει ἀνεγνώθη τῆς ἐπιστολῆς τῷ Ἰερωσολύμων,
καὶ

καὶ οὕτῃ τετάρτῃ τῆς τῆς Ἰγνατίου πρὸς τὸν Ρώμης,
καὶ τῆς τῆς Ἀδελφῶν πρὸς τὸν Ἰγνατίου, καὶ τῆς τῆς
Νικόλαου πρὸς Μιχαὴλ τὸν Βασιλέα, καὶ οὕτῃ πέμ-
πη πράξις τῆς τῆς Ἀδελφῶν πρὸς τὸν Βασιλέα
5 μέρη τινὰ ἀνεγνώσθυσαν, καὶ ἴδε τὰς τόπας.
καὶ τὸ αἶψιν, ὅτι ἔπερὶ δογμάτων, ἀλλὰ περὶ ἐνὸς
ἐπισκόπου αἰτία ἦσαν αἱ ὑπιστολαί, καὶ ἦσαν ἀρ-
κατὰ τὰ συστήνοντα. δώτερον, ὅτι ἀνεγνώσθυσαν ἐξο-
λοκλήρεα, καὶ ἴδε τὴν δώτερον πράξιν τῆς Συνόδου.
10 ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ. Ἀναγνωσθεσὼν τὴν ὑπιστο-
λὴν τῆς Πάπας, καὶ ἐρωτησάντων τῶν Τοποτηρητῶν
τῆς Ρώμης τὴν Συνόδον, εἰ δέχεται ταύτας, ἀπε-
κρίθη, ὅτι δέχεται ὅσα τῇ αἰσίῳ καὶ ἐνθέσμῳ
λόγῳ περιέχεται, καὶ ἔχι ὅτι ἀπλῶς δέχεται αὐ-
15 τὰς, ὡς γέγονον εἰς τὰς αἰσας Οἰκουμενικὰς Συνό-
δους. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι
ἢ τῆς Λέοντος περὶ ἐξέτασται, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἢ τῆς
Ἀγάθωνος, καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ ἢ τῆς Ἀδελφῶν, καὶ ἴδε
τὰς τόπας, μάλλον μὲν καὶ τότε περὶ τῶν ζητη-
20 μῶν ἐπὶ τῶν Συνόδων διοριστικῶς ἐδέχοντο ἡμεῖς
οἱ πατέρες, ἔμην καὶ ὅσα περὶ αὐτῶν ἔλεγον οἱ
Πάπαι, ἢ αἱ οἱ περὶ αὐτῶν, διὸ καὶ ἡ τῆς Ἀδελφῶν
ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνόδῳ ὅσα εἶπε περὶ τῶν αἰγίων ἐπι-
κόπων, ἀνεγνώσθυσαν, ὅσα δὲ περὶ τῆς Οἰκουμενικῆς
25 πρεσβυτερίας καὶ ἄλλων τοιούτων, ἐσωπήθησαν, καὶ
εἰς ἐδὲν ἐλογίσθησαν, μάλιστα κατὰ τῶν σωπηθού-
των φερύμφοι οἱ πατέρες, ἔλεγον, ἀπαξάπαντες τὸν
Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὅσον
καὶ ἐνταῦθα ἐπιστὴν περιέχον αἱ ὑπιστολαὶ ἵνα ἔξω
30 τῆς περικυμῆς, ὥτως ἐρρέθη περὶ αὐτῶν, καὶ ἴδε
τὸν τόπον. καὶ λοιπὸν διὰ ἡθεροίτη ἡ Σύνοδος ἐδέχ-
θησαν αἱ ὑπιστολαί, αἷσα καὶ ἐνθέσμιον ὄντα, τὰ δὲ
ὑπερλόγα, ἵνα ἐάσῃ δηλαδὴ τὴν Βελγαρίαν τῇ
Ρώμῃ, καὶ ὅσα περὶ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας εἶπεν
35 ὑπερέργκα καὶ ὑπερὶ κανόνας ὁ Ρώμης, ἔκ ἀπεδέ-
ξατο ἡ Σύνοδος, μάλιστα δὲ ῥητῶς ἀπέβαλον αὐ-
τὰ, καὶ ἔσι τὸ ἀμάρτημα τῆς γραψάντος, καὶ ἔ τῶν
μὴ δεξαμένων. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ. Ὁ Κα-
σαρέας Προκόπιος αὐτεῖπε τοῖς Τοποτηρηταῖς τῆς
40 Πάπας, ὅπερ ἔκ ἐξῆν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι καὶ ὁ
Παφνέτιος μικρὸς ἐπίσκοπος αὐτεῖπε τῇ πρώτῃ Οἰ-
κουμενικῇ Συνόδῳ περὶ τῆς γάμης τῶν ἱερέων καὶ ἐδέχθη.
καὶ ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ καὶ ἡ Συγκλητικὴ καὶ οἱ
πατέρες εἰς πολλὰ ἀντήπον τοῖς Τοποτηρηταῖς τῆς Ρώ-
45 μης, καὶ ἐν τῇ ἑκτῇ πολλὰ ἐξητάθησαν, καθότι
ἔκ ἦσαν ἐκὲν ἰχυρογνωμοσύαι καὶ καυχήματα πα-
πικά, ὅσον ὁ Προκόπιος καὶ ἐν αἰσῶν, καὶ ἐν τῇ
τῇ, ὡς ὁ δὲ ὁ ἱερέας ἤρμησε τὸν δέκατον κανόνα τῆς
ἐν Σαρδικῇ Συνόδου περὶ τῆς ἀπὸ λαϊκῶν χειροτονί-
50 θαι, δεκτέρας ἐδοξε τῶν Τοποτηρητῶν, καὶ ἐποίη-
σαν ὅπερ ἐξῆν. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ.
Ὁ Φώτιος κατ' αὐτῶν φέρεται, κανόνα ὁκτεθεσικῶς
ἵνα μὴ γίνηται ἀπὸ λαϊκῶν ἀθρόον ἐπίσκοπος.
Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι τὸν κανόνα ἔκ ὁ Φώτιος, ἀλλ' ἡ
Σύνοδος ἐξέθετο, ἔκ ἀπὸ Φώτιον, ἀλλ' ἵνα μὴ γίνηται

ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτυχον ἐπίσκοπος, ὅπερ καὶ ἐφυ-
λάχθη, ἐπειδὴ μεταταῦτα ἔπερ γέγοναν τινες τοι-
ῆτοι, γεγόναντι κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς Κανό. 6, ὅ-
θου ἔδὲ σκάνδαλα ἠκολούθησαν. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕ-
ΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὡς ὁ Ἀναστάσιος μαρτυρεῖ, ἐν
τῇ Ρώμῃ μόνος Κωνσταντῖνῳ ὁ χριστιανικὸς γέγονε
Πάπας ἀπὸ κοσμικῶν, διὸ ὁ Πάπας Στέφανος διώ-
ρισεν ἵνα μὴ γίνηται τῶν λοιπῶν Πάπας, εἰ μὴ μόνον
ἀπὸ τῶν Καρδινάλιων ἱερέων καὶ Διακόνων καὶ ἔχι
ἄλλως. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐπαινεῖται τῆς ῥωμαϊκῆς
Ἐκκλησίας τὸ ἔργον τούτο, ἔμην καταφρονεῖται τῶν
Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς, χειροτονιστῶν ἀπὸ λαϊ-
κῶν, καὶ γὰρ, ὡς εἴρηται, ἐκείνη Ἐκκλησία φυλάττει
τὰ ἱδία. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ Σύ-
νοδος λέγει ἀπὸ τῆς Βελγαρίας, ὅτι ὁ Βασιλεὺς διορί-
ζει Ἐπαρχίας, καὶ ὅμως ὁ Πάπας ἐκ ἐξήντησε ὑπερὶ τῆς
Συνόδου, ἢ τῆς Βασιλείας ἵνα διορίσῃ Ἐπαρχίας,
ἀλλ' ἐκέλευσεν ἵνα ἐπέχῃσιν ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἴδε τὴν
ὑπιστολὴν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξιν. Ἀλλὰ περὶ ταῦτα
ῥητέον μετὰ τῆς ἐν Καρδαγυῇ Συνόδου, ἵνα ὁ Πάπας
τῆς Ρώμης πέραν τῆς θαλάσσης μὴ σφραγίσῃ, ὅτι
καταφρονεῖται, ἔκ ἐσκαίνεται, ὡς ἐπείσω ὁ Κορ-
νήλιος, ὁ Στέφανος, ὁ Ἰάκωβος, ὁ Ζώσιμος, ὁ Κε-
λεστίνος, ὁ Βονιφάτιος, Λέων ὁ μέγας, ὁ Σιμπλί-
κιος, ὁ Φίλιππος, ὁ Βιγίλιος, Γρηγόριος ὁ Διάλο-
γος, Νικόλαος, Ἀδελφάνος καὶ ὁ παρὼν Ἰωάννης.
ὅτι δὲ ἐδιορίξα ὁ Βασιλεὺς τὰς ἑορτάς τῶν Πατριάρ-
χων, καὶ ἀπὸ τῆς Συνόδου εἶπε τούτο, ἴδε τὴν τ-
πὸν αὐωτέρω. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ. Ὁ
ψευδογυναῖδος ἐν τοῖς λόγοις αὐτῶν μετὰ τῶν ἐν Φλω-
ρεντίας Συνόδων λόγῳ πέμπτῳ, ἦτοι περὶ τῆς ἀρ-
χῆς τῆς Πάπας λέγει, φερύμφοι κατὰ φωτίαν, ὅτι
Νικόλαος ὁ πρῶτος μετὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ χρίσμα
σωματικῶς εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἦλθεν ἐν τῇ κατὰ
τῆς φωτίαν τῆς θειοπαύσαι τὸ χρίσμα, οἱ μὴ δεξα-
μένοι, ἀφορισμῶ ὑπ' αὐτῶν ὑπεβλήθησαν, τέτρω συ-
νηγορῶν καὶ Ἰωάννης ὁ Πλασιαδηνὸς ἐν τῇ περὶ τῆς
ἐν Φλωρεντίας Συνόδου φησὶ, Ἐκεῖ γὰρ οἱ Λατῖνοι αἶ-
ποτε τὰς ἡμετέρας ἐκάλεον εἰς ἐρέινντε καὶ ὁμοίαν,
καὶ τότε μέρτυς Νικόλαος πρῶτος Ἀρχιερέως Ρώ-
μης μέγας, ὅς ἐπεί μετὰ τὰς πολλὰς πρεσβείας
ἔκ ὑπῆκον, σωματικῶς ἕως Κωνσταντινουπόλεως πα-
ρευρέτω, ἐρεθίζων αὐτὰς καὶ ὑπερκαλῶν ἔλθῃ εἰς
ἐξέτασιν τῶν δογμάτων, αὐτοὶ δὲ ἀπαξ τῇ πεισμο-
νῇ καὶ ματαίᾳ πρεσλήψει βαρύντες, καὶ τῇ
κακίᾳ κινεῖσθαι, ἔμνον ἔκ ἡτέλησαν ὑπα-
κῆσαι, ἀλλὰ καὶ παλὰ αὐτοὶ πράξαντες εἰς αὐτὴν,
καὶ ἀσυνδῶς λοιδορήσαντες, καὶ ἐμπροσθεν ἡσαντες, ἀ-
πέπεμψαν, ὡς ἐκ ὠφελον, ἀσινωπῆσαι δέον ἐκεί-
να μὲν ἀπὸ τῆς γούης τιμῆς. Ἀλλὰ ῥητέον περὶ
ταῦτα, πρῶτον, ὅτι οἱ Λατῖνοι ἐδέχθησαν αὐωτέ-
ρω, καὶ ἦδον δείκνυται τὰς ἰσορίας λυμαίνοντες,
καὶ τραγελάρεις πλάττοντες, ἐπειδὴ ὁ Νικόλαος ἔρ-
εῖ ποτε ἦλθεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν. δώτερον. εἰ
Λατῖνοι τὰς ἑλλήνας μετὰ τὸ χρίσμα ἐκάλεον μὲν,
ἀλλ'

αὐτὸς εἰς τὸν παπισμὸν, ὅθεν καὶ ἀπετύχωνεν. τρίτον, οἱ Ἕλληνες ἀέποτε τὰς Λατίνους ἐκάλουν εἰς διόρθωσιν πᾶν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει πνευματικῶν αὐτῶν καὶ διὰ Συμῶδων καὶ διὰ ὑποβολῶν, καὶ νηθεύσεις καὶ ἐλέγχους καὶ πνευματικὰς, οἱ δὲ αἱ ἔμενον καὶ μένουν ἐν τῇ πεπισμονῇ αὐτῶν, καὶ μάλιστα πνευματικὰς αἱ ἀνομήνιοι καὶ ἐφευρίσκοντες εἰς ἀθέτησιν πᾶν πνευματικὸν τῆς πίστεως δογματικῶν. τέταρτον, ἔχοντες Ἕλληνες, ἡ ὁ φώτιος ἐλοιδόρην τὰς Λατίνους, ἀλλὰ τὸ ἀπάλιν, ὡς δηλοῖ ἡ κτὼ φώτιος Συμῶδου, καὶ ὑποβολὴ τῷ Πάπᾳ Νικολάῳ πρὸς φώτιον, καὶ ἔπειτα ὁ ἀντιχριστικὸς ψευδογυναικίς, καὶ σιωπῶν τὰ πλεῖστα διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀρχαίας συγγενείας τῷ γόνει πᾶν φίλων Λατίνων. ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ. Ὁ Στυλιανὸς πρὸς Στέφανον γράφων, μαρτυρεῖ, ὅτι οἱ Τοποτηρηταὶ τῷ Ρώμῃ Εὐγρίῳ καὶ Παῦλῳ καὶ Πέτρῳ ἐξηπατήθησαν ὁρώς ὑπὸ τῷ φώτιῳ, καὶ ἐβίβλησαν εἰς βασιλικήν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἔχοντες ἡ Σύνοδος αἰς μόνους τὰς Ρώμῃ, ἀλλὰ εἰς πᾶν κοινὸν ψῆφον, καὶ αὐτοὶ ἡπατῶντο, οἱ ἄλλοι ἔμενον ἀνεξάπαττοι, μάλιστα τὸ ἀπατῶν ὁρώς, εἰς πᾶν Λατίνων ἴδιον, καὶ μάρτυς παγκόσμιος τὰ ἐν φλωρεντία γυναικί. καὶ ἔτι ῥητέον, ὅτι ὁ Στυλιανὸς ὡς ἐχθρὸς, καὶ ἄπιστος καὶ ἀφιλαφής ἐστιν. ἔπειτα ταῦτον ἐπὶ ἀπῆν, ὅτι μαρτυρεῖ ὁ Εὐνόμιος περὶ Αἰτίῃς ὅτι ὀρθοδόξος, περὶ δὲ Βασιλείᾳ ὅτι Αἰρετικὸς, τῷ εἰπῶν ὅτι ὁ Στυλιανὸς μαρτυρεῖ ὅτι ἡ κατὰ φώτιον Σύνοδος ἀγία, ὁ δὲ φώτιος πνευματικός, ἀσεβὴς γὰρ ἀμφω καὶ Εὐνόμιος καὶ Στυλιανὸς, καθ' ὅσον ἀμφοτέρω τὸ μὴ καλὸν λέγῃσι κακὸν, καὶ ἀπάλιν. ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ὈΓΔΩΗ. Ὁ Εὐγρίῳ καὶ Παῦλῳ διὰ πᾶν Βελγαρίαν ἐλθόντες, ἀπεπλανήθησαν ὑπὸ τῷ φώτιῳ. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐπὶ ἴδιον πᾶν Ρώμῃ εἰς τὴν ἀπαρέσκοντα ποτὲ μὴ λέγειν, ὅτι νόθα, ποτὲ δὲ, ὅτι ῥητέον περὶ τῆς ταύτης Αἰρέσεως, καὶ ποτὲ οἱ Τοποτηρηταὶ ὁρώς ἡπατήθησαν, ὡς ἔλεγον καὶ περὶ Ζαχαρίᾳ καὶ Ραδιέλφῳ, καὶ ὑπὸ Ζήνωνος διὰ τὰς πρίστους φίλους πρὸς Ἀκάκιον, καὶ διὰ τὸν Ἀποκελιστὴν τῷ Σεργίῳ περὶ τῆς ἐν Τρεβιῶν Συνοδῶν, ποτὲ δ' αὖ ζητεῖν, ἵνα βεβαιώσῃ μεγάλα πρᾶγματα ἰσορίας πρὸς αὐτοῖς καὶ μηδαμινῶν, μύθους, πεφνημένους καὶ ὀνείρασι καὶ ἀποκαλύψει γυναικῶν, μαρτυρίας ἀγνώστων ἀνθρώπων, ἀγίοις ἀγνωρίστοις, θαύμασιν ὑπερπλάστοις καὶ τερατώδεσι, λογισμοῖς τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, τοῖς χολαστικοῖς ματαιολόγοις, καὶ ἄλλοις παρομοίαις, ὅθεν καὶ ἐν ταῦτα καὶ ἄλλα καὶ ἄνω καὶ κάτω κινεῖσι Στυλιανὸν, Μητροφάνην, Νικήταν, Γρηγόριον, πρωτοσύγκελλον, Βέκκον, Μετοχίτιον, Μελετινιώτην, Βροσάριον καὶ ἄλλους σχισματικὰς καὶ Αἰρετικὰς, ὑβριστὰς, δωρολήπτας, καὶ ἔτι τὰς ἰδίους Πάπας, περὶ ἑαυτῶν μαρτυρῶντας, τινὰ παλαιὸν ἀρχαῖον, καὶ εἰς πᾶν Ρώμῃ πᾶν Βιβλιοθήκῳ, συγγράμματα, πρῶτότυπα, καὶ τὰ ὅμοια. λέγει

σι τέταρτον, ὅτι ὁ ἰωάννης ἔλαβε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ αἶρεν εἰς τὸν Ἀμβωνα, καὶ πάντων ἀκρόντων, ἔπειτα, ὁ μὴ ἔχων τὸν Θεοκρίτως ἀναθεματισθῆναι φώτιον ὡς ὁ Νικόλαος καὶ Ἀδριανὸς, ἔσω ἀνάθεμα. Ἀλλὰ ῥητέον, τῷ ἀναμφίβολόν ἐστι ψεύδους, ὅτι ὁ ἰωάννης τοιούτῳ ἔποιεσεν. ἔπειτα τὸν φώτιον ἐδινώσωσαν ἡ Σύνοδος, καὶ εἰ καθ' ὑπόθεσιν ἀνθεματίσκει αὐτὸν ὁ ἰωάννης, ἡμαρτε. δεύτερον, ὅτι ἐποίησε τῷ ὑποβόλῃ διὰ πᾶν Βελγαρίαν, ὅθεν καὶ ὁ ἀφορισμὸς αὐτῷ μάταιος. τρίτον, ὅτι μόνος ἀναθεματίσκει εἰ δύναται, ὅθεν καὶ πολλαχῶς ἡμαρτε, τοιούτῳ ἀθέμιτον ἔργον ποιήσας. ἔπειτα ὁ ἰωάννης ἐδέξατο αὐτὸν, καὶ εἰς πόσον καταντᾷ τὸ ἀνάθεμα; ἔπειτα ἡ Σύνοδος ἀνθεματίσκει πάντα τὰ κτὼ φώτιος λαληθέντα, ἡ γραφθέντα. καὶ πρὸς τέτοις, τὸν ἱερὸν Μακεδόنيον διὰ Συμῶδων ἐκάθηρεν ὁ Δίκτορος ἀνόμως, ἀλλὰ τί ἔπειτα ὁ Μακεδόνης, ἴδε βιβλικὰ τέταρτα κεφάλαιον δωδέκατον. καὶ οἱ Πάπαι ἀνθεματίσκει Εὐθύμιον, Μακεδόνην καὶ τὸν Νησὺ πᾶν, ἀλλὰ ἡ Σύνοδος ἐκείνης ἐτίμα ὡς ἀγίους, καὶ 20 μάλιστα παρόντων πᾶν Λεγάτων τῆς Ρώμῃ. Τῷ ἀγίῳ Μαξίμῳ ἐρρέθη ἐν τῷ Σεκρέτῳ ἐν Κωνσταντινῇ πόλει, ὅτι ὁ Πάπας Μαρτίνος ἐπεδὴ καθρέθη, ἡ κατ' αὐτὸν ἐν Ρώμῃ Σύνοδος ἡκίρωται, ὁ δὲ Μάξιμος ἀπεκρίθης ἔπειτα, ὅτι ἐκαθρέθη, ἀλλὰ ἐδινώχθη, 25 θη, εἰ δὲ καὶ ὑποθετικῶς ἐπορεύετο ὅτι καθρέθη, ἔποιε τῷ ἀποκρίμα τῶν ὀρθοδόξων κατὰ τὰς θείας κανόνας κυρωθέντων. ὅθεν εἰς ὁ ἰωάννης παρετήσατο πᾶν κοινὸν φώτιον, ῥητέον ὅτι ἡ Σύνοδος κανονικῶς ἐκίρωσε πᾶν ἀποκατάκειν φώτιον, ὅπερ ἐπαρξά- 30 βλάπη ἡ μεταβολὴ τῷ ἰωάννῃ. ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΑΤΗ. Γράφει ὁ Στέφανος Ρώμῃ ἐν τῇ πρὸς Βασίλειον τὸν Βασιλέα ὑποβολῇ, ὅτι ὁ Μακρινός, ὅς ἦν Τοποτηρητὴς εἰς πᾶν κατὰ φώτιον Σύνοδον, καὶ ἐγένετο ὑπερὶ καὶ Πάπας Ρώμῃ, ἐλ- 35 θὼν ἔτι ὢν Κληρικὸς, καὶ ὀρεθείς εἰς Κωνσταντινῇ πόλιν, αὐτέῃ αὐτῷ τῷ Βασιλεῖ Βασιλείῳ, βελομένῳ ἐκκυρῶσαι πᾶν Σύνοδον, ἐν ᾗ αὐτὸς ἦν Τοποτηρητὴς. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐχθρὸς τῷ φώτιῳ. δεύτερον, ὅτι ψεύδεις Σύνοδος ὑπερ- 40 σπίζουσα τῆς κατὰ φώτιον, ἀπατεῶν καὶ αὐτὸς. τρίτον, ὅτι διὰ πᾶν ἀδολοχίαν αὐτῷ καθέρχον αὐτὸν τὸν Μαρτίνον ὁ Βασίλειος τρανάζει ἡμέρας καὶ ἐπαίδουσε. τέταρτον, ὅτι εἰς τῶντα μεγάλα πρᾶγματα οἱ Λατῖνοι πάντοτε ἐχθρὸς τῷ φώτιῳ καὶ σκαν- 45 δαλοποιεῖ καὶ κακέρχον καὶ Πάπας μαχαρίους φώτιον διὰ πᾶν Βελγαρίαν, καὶ διὰ τὸν φώτιον αὐτὸν ἐλέγχον αὐτὰς κακοφρονέοντας, φέρει μάρτυρας τὰς ἐναγομίας καὶ κληρικὰς, καὶ ἀσπίδων ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ πλασῶν καὶ ἰχυρογυμνῶν καὶ πα- 50 ραλόγων συστήσαι ἅγια καὶ δίκαια. πέμπτον, ὅτι αὐτὸς ὁ Μακρινός ἦν κακότερατος, ὅθεν καὶ τῷ δεσμοφύτῃ καὶ κινδυνώσῃ τὸν Πάπαν ἰωάννην αὐτὸς ἦν ἡ αἰτία. ἔπειτα καὶ πνευματικῶς ἐχειμάτησε Πάπας ὡς μαρτυρεῖ ὁ Πλάτινας, ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ.

Πάπα· ὡς Στυλιανὸς μαρτυρεῖ· Ἀλλ' εἰρητὰ πα-
τερων καὶ ἤδη ρήτεον, πρῶτον, ὅτι ὁ Λέων ἐκ-
ἐξέβαλε τὸν Φώτιον μετὰ δικαιοσύνης, ἀλλὰ διὰ πάσης
καὶ μῆτις, νομίσας αὐτὸν διὰ διαβολῶν τῶν ἐχθρῶν
ὀπίβηλον αὐτῷ, διὰ αἰτίας τῆς περὶ Σαυταβαρηνοῦ
ὑποθέσεως, καὶ ἴδε τὸν Ζωναράν καὶ τὰς λοιπὰς ἱσο-
ρικὰς, ὧν ἐμνήσθημι αὐωτέρῳ, ὅπως ἐβιάζετο ὁ Σαυτα-
βαρινὸς ὑπὸ τῶν Ἀρχόντων τῇ Βασιλείᾳ Λέοντος μαρ-
τυρῆσαι, ὅτι ὁ Φώτιος ἐπὶ τῇ Βασιλείᾳ ὀπίβηλος, καὶ
ἐζητήσατο καθαιρεθῆναι ὁ Σαυταβαρινὸς ὑπὸ τῇ Φωτίᾳ,
ἵνα παιδευθῇ ὑπὸ τῇ Βασιλείᾳ ὡς αὐτὸς, καὶ
μὴ καταφρονεῖται πάλιν Ἱεροσολύμων, ὃ δὲ Φώτιος ἔπει-
σεν αὐτὸν, μὴ πάλιν ἐμὴ σωτηρίᾳ κύριε Θεοδόωρε Ἀρχιεπί-
σκοπε εἶναι τῶν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἔτω λοιπὸν ὁ
Λέων μαινόμενος κατὰ Φωτίαν, ἔδραμον εἰς τὴν ἀρχαίαν
Φύσημα κατὰ τῶν ἀγίων εἰς τὴν Ῥώμην, καθὼς καὶ μετέ-
πηγε ὅτε πρῶτόν ποτε ἔλαβε τετάρτῳ γυναικί ἑκάστῃ
ἔδραμον εἰς ὁκένον τὸν Πάπαν Θεοδόωρον, ὃς κατὰ
τὸν Πλάτωνα ἦν ἀκόλυθος πάντων τῶν κακῶν,
καὶ τὰς κατὰ φροσύνην διανοίας ἐβεβαίωσε, καὶ
καθεξῆς πάλιν τετραγαμίαν, ἥ ἕνεκεν κατακρίνεται
ὁ Νικόλαος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ περιεχειρόμενος ὁ
Εὐθυμίου ζώντος τῇ Νικολάῳ, καὶ οἱ Πάπαι οἱ μα-
γιόμοι περὶ τῆς χειροτονίας Φωτίαν, ἐσιώπων περὶ
τῇ Εὐθυμίου, κολακάζοντες ὑπὸ τῇ Δέουσι.
δύστερον, ὅτι ὁ Στυλιανὸς ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν, ὅσον
καὶ ψεύτης, καὶ ἀνύστακτα τὰ λεγόμενα. τρίτον,
ὅτι ὁ Στέφανος ὁ ἀδελφεὸς τῇ Βασιλείᾳ ἐξ ἐκείνης περι-
βλήθη, τίνος συγχωρήσεις ἔχοντες, ἕως τῆς
χειροτονίας αὐτῶν κανονικῆς; καὶ ὁ ἀδίκως, πῶς ὁ
Ῥώμης αὐτῷ μὴ ἀδίκως περιβληθείς τι συνεχώρησε,
ἐμάνειτο δὲ τῷ Φωτίῳ ἕνεκεν τῆς πρῶτης χειρο-
τονίας; ἀδίκως λοιπὸν ἐξεβλήθη ὁ περιούσιος Φώ-
τιος, καὶ ὁ Στέφανος καθὼς καὶ ἄλλοι, ὡς ἐπέμει-
ναν αὐωτέρῳ, περιβληθέντες, ἔμενε γνήσιος Πατριάρχης,
ἡ βεβαιότης δὲ τῇ Ῥώμῃ ἦν κοινωνία πρῶτον.
ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Οἱ βυζαντινοὶ
Σίμων γράφει πρὸς Ἰωάννην Νομοφύλακα, ὅτι ὁ
Συνάδικον Μιχαὴλ, ὅτε ἦν ἔγκυρος τὸν Φώτιον ἡμέ-
της αὐτῷ, ἐδίξε τῆς κοιτίας αὐτῆς τῇ ἐξάβδω
αὐτῷ, βελόμην δὴ θέναι τύψαι αὐτὸν, ἢ πῶν,
βλέπω ὅτι τὸ βέλους γαστήρ σου Πατριάρχης, καὶ
ποιήσει τὰ καὶ τὰ κακά. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι
αὐτός ἐστιν ὃν ἔπορευτο αὐωτέρῳ μάγιστρον, εἰ δέ ἐστιν
ἀλλοῦ, διὰ τῇ Μαγίστρῳ ταῦτα ἔλαβον. ἀρκούν δὲ
ὅσα ἔπορευτο περὶ αὐτῷ. δεύτερον, ὅτι εἰ καὶ μόνον
κατηγορεῖται τὸν Φώτιον ὅσοι περὶ αὐτῷ ἀξιόπιστοι λέγου-
σιν, ὅτι ἐπατριαρχήσαντες ζώντες τῇ Ἱερουσολύμῃ, τὰ δ'
ἄλλα αὐτῷ ἀγία καὶ δίκαια. εἰ δὲ τὸ αὐτὸ γράφει ὁ Ἰωάν-
νης αὐτὸς εἰς τὰς μοναχὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν μάταιον, πρῶτον, ὅτι ἀμφιβόλω-
δύτερον, ὅτι διὰ τῇ Σίμωνι μαθὼν ἔγραψε
ἐκ ἁλοῦθεν, ὅπερ ταῦτον ἐκείνῳ. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ**
ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ. Οἱ Λέων ἐξέβαλε τὸν Φώτιον καὶ
ἐξώρισεν αὐτὸν, ἐπειδὴ ἔλαβε πάλιν ὀπίβητον, καὶ
ἐπεί

παραμύσει εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν τὸν Βασίλειον ὁ
 Ρώμης Στέφανος, καὶ μαθὼν πῶς διώκουν αὐτῶν,
 καὶ ἐρυνήσας πάσας τὰς κακοπραγίας αὐτῶν, δι-
 δάσκων ἀνεκαλέσασθαι πάντας τὰς ἱερεῖς τῆς ἀληθείας,
 ὡς ἐδίδωκεν ὁ Φώτιος, καὶ ἐκάθισεν, καὶ ἐξώρισεν
 αὐτὸν, καὶ ἐποίησε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Στέφανον Πα-
 τριάρχην, καὶ ἐζήτησε συγχώρησιν διὰ τὸν Ρώ-
 μης, ὅτι ἦν καχερευνημένος ὁ Στέφανος διάκονος
 ὑπὸ τῷ Φωτίῳ. Ἀλλὰ παλιλαογητόν περὶ τὰς μὴ
 αἰχλωροῦμαι τὰ αὐτὰ ποδώκεις ἀνακυκλῆν, καὶ ὅ-
 τέον πρῶτον, ὅτι ὁ Δὲ Στέφανος, ὃ τὸ Στεφάν-
 ος γράμματα ἐξώκει ὁ Φώτιος, ἀλλ' ὅτι ὁ Λέων
 ἦν ἐχθρὸς τῷ Φωτίῳ, καὶ κατισχύουσα μυσίας τέχνης
 ἵνα ἐκβάλῃ διὰ τὸν Φώτιον τὸν Φώτιον, καὶ ὁ δὲ
 ὅτι διηρώς αὐτὸν ἐξέβαλε, καὶ μάρτυρες ἀξιόπι-
 στοι οἱ ἐρημίται ἀνώτεροι, καὶ αὐτὸς ὁ Κεδρινὸς εἰς τὴν σύ-
 νοδον αὐτῶν λέγων, ὅτι ὁ Λέων ἀφῆκε τὰ πολιτι-
 κα, καὶ εἰς μόνον ὠρμήσεν τὸν Σανταβαρηνόν, καὶ
 κατακτείνεσθαι ἀλογόφαντος αὐτίας, ἵνα φανῇ δι-
 κῶς πρὸς τὴν κατ' αὐτῶν, ὅθεν γινώσκων ὅτι ὁ
 Φώτιος αὐτῷ βοηθήσει, ἐπειδὴ ὑποπιδέθη εἰς τὰ
 κακὰ τῷ Σανταβαρηνῷ ἐρχομένου καὶ τὸν Φώτιον ἡ-
 θησιν, καὶ θείων κατελῆν τὸν Φώτιον, πρῶτον ἡ-
 σελιν εἰς τῆς ἀγίας σοφίας τὸν Ἀμβωνα τὸν Ἀνδρέ-
 αν Στρατηλάτην καὶ Ἰωάννην τὸν Μάγιστρον, καὶ ἀ-
 νείνωσαν τὰς πλῆθους αἰτίας κατὰ Φωτίον, ἡ-
 πα καθεῖλε τὸν ἀνδρῶν, ἐπειτα ἔφερε τὸν Σαντα-
 βαρηνόν, καὶ ἔβαλε αὐτὸν εἰς ἀνάγκην, ἵνα μαρ-
 τυρήσῃ ὅτι ὁ Φώτιος αὐτὸν ἐβάλον ὑπερβαλῶσαι αὐ-
 τῷ δημοσίῳ τῷ Βασίλει, ὡς καὶ οἱ Ἀρχόντες ἐμαρ-
 τύρουσιν, ὅτι ὁ Σανταβαρηνὸς ἔπειν αὐτοῖς κατὰ Φω-
 τίον, ἀλλ' ἐσάθη ὁ Σανταβαρηνὸς καὶ ἀπέδεξεν αὐτὸς
 ψεύδας. ὁ δὲ Βασίλειος αἰχλωθεὶς ὡς μὴ ὁρῶν αὐ-
 τῶν δόλους, μετὰ τὸ κατελῆν τὸν Φώτιον, ἔθε-
 σε τὸν Σανταβαρηνόν, καὶ τυφλώσας αὐτὸν, ἐξώρι-
 σεν εἰς Ἀθήνας, καὶ κατὰ τὸν γραμματικὸν Λέοντα
 εἰς τὸν Ἄθω, καὶ μετὰ ἡμερῶν ἔφερε αὐτὸν, καὶ πε-
 ρεποιήσας αὐτόν. Ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ Ζωνναρὸς φησὶ τὰ
 αὐτὰ, λέγει γὰρ, Ἀντικράτωρ γεγονὼς ὁ Λέων,
 αὐτίκα πρὸς Ἀμυναν Διόνειον τὸν Σανταβαρηνόν, ὑ-
 ποπιδῶν δὲ ὡς ἀνὴρ ἡμίσηται τῷ τῷ Πατριάρχῃ Φω-
 τῷ, φίλῃ περὶ αὐτὸν Διοκλήμῳ, αἰτίας πλά-
 τει κατὰ τὸν Πατριάρχην Διὸς τὸν Σανταβαρηνόν, καὶ ἐξώκει τὸν Ἐκκλησίας αὐτὸν,
 καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀρχιερατικῶν περιουσίᾳ Μονῇ. καὶ σπ-
 μῶσαι, ὅτι καὶ ἐνταῦθα φαίνεται ἀνυπόστατος καὶ
 ψεύδης ὁ λεγομένη κατὰ Φωτίον Οἰκουμενικὴ Σύνο-
 δος, ὅτι ὁ Βασίλειος ὁ πρῶτος ἄλλαν διψῶν τῷ εἰ-
 ρην αὐτῶν ἔυλογον κατὰ τὸν Φωτίον, ποίαν ἄλλαν
 εὐρισκὼν εὐλογώτερον ἔπειν, ἀλλ' ὅτι ὁ Φώτιος
 κατηρέθη καὶ ἀνέθεμα ἦν ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συ-
 νόδου, καὶ ὑστερον αὐτὸς ἡθροισε ψευδοσυνόδον καὶ
 ἐδικυμώθη, καὶ ἔπειτα τὴν ὅσαν ὁ Στυλιανὸς καὶ
 Μητροφάνης καὶ Νικήτας καὶ Σίμων καὶ οἱ Ῥώμαιοι
 κατηγόρησαν αὐτῶν τῷ Φωτίῳ, καὶ ὅτι τὸν Ἰγνατίον

ἀπέκτανεν ὁ Φώτιος, καὶ ὅτι μαγγανείας εἰς τὸν
 Φώτιον ἀνῆλθεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ τοιαῦτα παυτελῶς
 ἐκῆσαν, ἅπερ ὑστερον ἐπλασαν οἱ Λατῖνοι, Διὸς
 τῷ μῆτι ἐκείνους ταῦτα εἶπε, μάλιστα αἰχλω-
 θεὶς, ἵνα μὴ κατηγορηθῇ ὅτι ἀδαιτίως ἐξέβαλε τὸν
 Πατριάρχην, ἔγραψε τῷ Ρώμης Στεφάνῳ, ὡς αὐ-
 τὸς ὁ Στέφανος γράψας τῷ Στυλιανῷ, ὡς ὁ Βασι-
 λεὺς ἔγραψεν αὐτῷ, ὅτι Φώτιος ἐγγράφως Διὸς ἡ-
 συχίαν τὸν Φώτιον παρητήσας, καὶ ἰδίως τὰ πε-
 ρὶ αὐτοῦ συνειφάνηται, ταπένωσιν αὐτῷ ὑπερφο-
 νίας ἐλόμῳ. Δεύτερον, ὁ Στέφανος συγχωρεῖ-
 σεις διὰ τὸν Ρώμης τοιαύτης ἐκῆσαν, ἐπα-
 δὴ ὑπὸ τῆς ὅπῃ Φωτίου Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐφῆμι-
 δη. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ Εἰκοστή ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁ Φώ-
 τιος ὡς κακότερος τυχὼν ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐξο-
 ρίαν, ὡς ἴσους Λέων ὁ γραμματικὸς, καὶ ἀπετέ-
 δη τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν Μονὴν τὴν λεγομένην τῆς
 Ἐρημίας ἐν τῇ Μερδοσαγάρῃ, ὡς περὶ αὐτὴν κα-
 τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ῥητόν, καὶ ὁ Χρυσό-
 στομος (ἵνα μὴ λέγω περὶ τῆς καὶ Ἀποστόλου) 20
 εἰς ἐξορίαν ἀπέθανεν, καὶ Εὐσεβίου ὁ Ἀντιόχειος, καὶ
 Εὐσεβίου Σαμοσατῶν, καὶ Θεοδοίου Ἀντιόχειος,
 καὶ Ἡλίας Ἱεροσολύμων, καὶ Μακεδόνη, καὶ Παῦ-
 λος Κωνσταντινουπόλεως ὁμοίως εἰς ἐξορίαν ἀπέθα-
 νον, καὶ πολλὰ κατεκρίθησαν, ὅθεν εἶτι λόγον εἶχον 25
 ἐκεῖ οἱ δεινὰ τῶν ἀγίων, εἶχον ἐνταῦθα ὁ Νικό-
 λαος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, Διὸς φθόνον πάντα κάλων
 κινεῖται, καὶ αὐτοὶ λόγοι εἶχον ὁ ἰσχυρὸς εἰς τὸν ἅγιον
 Ἀθανάσιον, εἶχον ἐνταῦθα Στυλιανὸς καὶ οἱ λοι-
 ποί, καὶ ὡς ἐδεικνύεται ἐκεῖ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος 30
 καὶ ὁ πανευλαβὴς Ἀρκάδιος, ὡς καὶ ὁ Θεότοκος
 ἐνταῦθα Βασίλειος Λέων, μάλιστα ὡς ἐκεῖ κεφάλαιον
 καθερέσας πλάσας καὶ ὅπως ψευδῇ, ὡς καὶ
 ἐνταῦθα οἱ ἐρημίται ἐψεύθησαν καὶ ἐβλάστησαν.
 εἶπα ὁ Μοναχὸς Γεώργιος ἐ λέγει τῆς Ἐρημίας, 35
 ἀλλὰ τῷ ἱερείῳ, καὶ ὁ Παλῆας, ὅτι αὐτῶν ἐκτίσεν ὁ
 Φώτιος γυναικῶν Μονῶν, ὅθεν ἐτάφη ὁ Φώτιος εἰς
 Μονὴν τιμίαν, καὶ αὐτὸς ὡκοδόμησεν, καὶ ὁ ἦεν, καὶ
 ἡ ἐγγὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ἴσους γὰρ Λέων ὁ
 γραμματικὸς, ὅτι Κωνσταντῖνος ὁ Ἀΐψ ἐκάλεσε Λέον- 40
 τα Βασίλειον τὸν σέφον εἰς τὴν ἐκκλήναι τῆς Μονῆς αὐ-
 τῶν ἐν τῇ Μερδοσαγάρῃ, καὶ εἰσέεισε, καὶ πρὸς τῷ τοῖς
 ὁ Φώτιος ἐπεποιήκει αὐτῶν Μοναστήριον, γυναικῶν
 μοναζουσῶν κατοικήριον. πρὸς τῷ τοῖς ὡς ἐρηται
 καὶ ἀνώτερον, ὁ Πορφυρογένητος Κωνσταντῖνος 45
 τὴν ζῶν τῷ πάππῳ αὐτῷ Βασίλειον λέγει περὶ Φω-
 τίου, οὐ μὴν καὶ δὲ πρὸς τῷ διελίπε φιλοφροσύνην
 καὶ τιμῶν αὐτὸν Διὸς τὴν ἐν αὐτῷ παιδοπαπῇ σοφί-
 αν καὶ ἀρετῶν, ἀλλὰ τῆς μὴ καθεδέρα μετέστησεν,
 ὅθεν τῷ διηρώς ἄγειν ἐπὶ αὐτῶν θείων, ὅμως τῶν 50
 εἰς τὴν Μονὴν αὐτῶν ἐνταῦθα ἐνέλιπε παρεχόμενος, ὅ-
 θεν καὶ τοῖς βασιλείοις Διοτρεφῶν αὐτῷ δῶκε, τῶν
 αἰκῶν ἀπέδωκε παιδοπαπῇ καὶ Διδάσκαλον. ἐξ-
 ὡς δὲ ἦλον, ὅτι Διὸς τὸν περὶ αὐτὸν τὸν Ἰγνατίον ἐ-
 ξέβαλε αὐτὸν, καὶ μὴ καὶ ἐκείνους, ἀλλὰ καὶ εἰς
 τὴν

πλὴν ἔξοχον τὸ πρῶτον διὰ ἡμῶν ἦγον, ἄρα καὶ τὸ
 δεύτερον. εἰ δὲ καὶ μόνον αὐτὸς εἰς τὰς ὁπσολὰς
 αὐτῷ λέγει, ἐχρηκόμεναι περισσὺς πολλὰς, ὅμως αὐτὸς
 καὶ ἦσαν καὶ ἐκ αὐτῶν. σὺ δὲ σημείωσαι καὶ τὸν
 5 Κεδρητὸν λέγοντα, Ἰγνατίου δὲ τῷ Πατριάρχῃ πλὴν
 παρῶσαν μεταλλάξαντες ζωὴν, ἀπέδωκε πλὴν Ἐκ-
 κλησίας Φωτίῳ ὁ Βασιλεὺς. δεύτερον, ὅτι Στυ-
 λιανὸς ἔως ὅτε ἠγωνίζετο κατὰ Φωτίου, ἔλεγε τῷ
 Ρώμῃ, Ἐπειδὴ ἴσμεν ὅτι ἐκ τῆς ὁπσολικῆς ὑμῶν θρό-
 10 νῷ ἰδιωτέσθαι καὶ κανονίζεσθαι ἔχομεν. ὅτε δὲ ἐγένετο ὁ
 ἀδελφὸς τῷ Βασιλεῶς Στέφανος Πατριάρχης, καὶ ἐκοι-
 νῶναι Φωτίῳ ζητῶν συγχώρησιν, εἰς αὐτὸν ἐλθὼν
 ὁ Στυλιανὸς, ἐχὺψεν πλέον τὸν Ρώμῃ, ἀλλ' ἔγρα-
 φε Στεφάνῳ, Παρακαλῶμεν ἐγκυκλίως ὁπσολὰς
 15 πέμψαι πρὸς τὸν Πατριάρχῃ τῶν τῆς Ἀνατολῆς
 θρόνων, ὡς αὐτὸ καὶ αὐτοὶ πλὴν παρ' ὑμῶν οἰκονομίαν θε-
 ξάμενοι, συνασπασίῳ καὶ συναπισφραγίσῳ καὶ διὰ
 πλὴν ἀξίωσιν τῶν σοφωτάτων ἡμῶν Βασιλέως. τρίτον,
 ὁ Ρώμῃ Στέφανος ἔλεγε, τὰς ὑπὸ τῷ Φωτίῳ χα-
 20 ριστηθείσας ἐδέχεται, ἀλλ' ὁ Στυλιανὸς αὐτῷ περ,
 εἰπὼν, ὅτι Ἀθανάσιον πρὸς Ρεφίνον γράφει μόνος
 τὰς ἀρχιερεῖς τῶν Αἰρέσεων καὶ χρισμάτων ἀποκρίνε-
 σθαι. ἔτι ἔπαθον ὁ Ρώμῃ, καὶ ἔτι ἠθέτησαν
 αὐτὸν οἱ βίητοί αὐτῷ κατὰ Φωτίου, συναγορήσαν-
 25 τες ὕστερον τῇ ἀληθείᾳ. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ Εἰκοστή
 ΠΕΜΠΤΗ. Γρηγόριος ὁ Πρωτοσύγκελλος εἰς τὰς
 ἀποκρίσεις αὐτῷ πρὸς Μάρκον τὸν Ἐφέσον λέγει, ὅτι
 τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ Φωτίου Συνόδου ἦσαν εἰς πλὴν
 Μονὴν τῶν Προθρόνων τῆς Πέτρας, διημεῖντα δη-
 30 λονότι Ἰγνατίου καὶ καθαρῶντα Φωτίου. Ἀλλὰ
 ῥητέον, πρῶτον, ὅτι ἐχρὴ λέγειν Πρωτοσύγκελλον,
 ἀλλὰ Γρηγόριον καθότι τῇ ἀσσεβείᾳ, ἀποστάτῳ
 τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, λατινόφρονι, ἀποβεβλη-
 μένῳ. δεύτερον, ὅτι εἰ ἦσαν ἀληθῆ ὅσα βέβηλα
 35 εἶπεν ὁ Παφλαγὼν κατὰ Φωτίου, καὶ ἡ Σύνοδος ἐκένῃ
 ὅσα εἶπε κατ' αὐτῷ, ἔλεγον αὐτὰ ὕστερον Λέων ὁ
 σοφὸς, ἀλλ' ἐδὲν εἶπε τοῦτον, ἄρα τὰ πάντα ψευ-
 δῆ. τρίτον, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ψάλλει, ὡς εἴρηται,
 Πάντα τὰ κατὰ Φωτίου γραφόντα, ἢ ἀληθεύοντα,
 40 ἀνάθεμα. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ Εἰκοστή ἑβδόμη. ὁ Με-
 λετιούσιος Δωρόθεος εἰς πλὴν ἰσορίαν τῶν Συνόδων
 λέγει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐξέβαλε συνοδικῶς τὸν Φώ-
 τιον ὡς ἀνόμιμον, καὶ ἀποκατέστησεν τὸν Ἰγνατίον
 ὡς νόμιμον. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι καὶ ἡμεῖς

εἰς τὴν συναντήσιν, ἐπειδὴ καὶ Κεδρητὸς καὶ Ζωνα-
 ρᾶς, καὶ ὁ Πορφυρογέννητος, καὶ ἄλλοι ἰσορικοί ταῦτα
 ἰσορῶσι, πλὴν Συνόδον ὅμως ἦν λέγει ὅτι πλὴν Φωτίου
 εἶπε κοσμικὸν, Φοιέα, μάγον, ὄν καὶ ἀνάθεμα-
 τίσει, καὶ τὰ λοιπὰ, ἔχομεν ψευδῆ, πλασλὴν,
 καὶ ἀποτρέπαιον. δεύτερον, ὅτι ἔτις ἀλλὰ οὐ
 ῥηται ἱερόθεος καὶ Δωρόθεος, καὶ βεβαίῳ πλὴν ὅτι Φω-
 τίῳ Συνόδον, ἔτι λέγων, Ἡρώδη ἡνέα Ρώμῃ
 τῇ παλαιᾷ, καθότι γέγονεν εἰς πλὴν ἁγίαν Σοφίαν
 Σύνοδον τετρακοσίων ὁδομήκοντα ἐνέα Ἐπισκόπων,
 καὶ ἐπαινεῖ μὴ τὸν Φωτίον ὡς ἄγιον ἀνθρώπον, εἶτα
 λέγει βεβαιῶσαι πλὴν Σύνοδον καὶ τὸ ἄγιον σύμβου-
 λον, καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐκ
 τῶν Πατρῶν, ἀλλ' ἐχὶ καὶ οὐκ εἶναι τίς, καὶ γράψαι καὶ
 τρεῖς Κανόνας. ὅτι δὲ ὁ Φωτίος ἦν ἀνθρώπος ἁγίος,
 5 δῆλον, πρῶτον, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῖς πρῶτον ἔχει.
 δεύτερον, συμφωνῶν ὁ Μάξιμος ἰσορῶν, ὅτι ἐλθόν-
 τος πληθὺς Ρώσων κατὰ τὴν Βυζαντίαν, Μιχαὴλ
 καὶ Φωτίος λιτανεύοντες ἐν Βλαχερίαις, ἐβρεξαν
 πρὸς αὐτὸν τῷ μαφορίῳ τῆς Θεοτόκου εἰς πλὴν θάλασσαν
 καὶ ἐγένετο μεγάλη ζάλη, καὶ συγκατέδυσαν τὰ
 Ρώσικα πλοῖα, πλὴν ὀλίγιστον. σάφεσεν δὲ
 λέγει τὸ αὐτὸ Κωνσταντίνῳ ὁ Πορφυρογέννητος, ὅτι,
 Ρώσων ἐλθόντων, καὶ τῷ Μιχαὴλ κατὰ Ἰσραηλιτῶν
 ἐκστρεφέντες, Φωτίῳ ἐξελείψαν τὸ θεῖον, καὶ
 ἐπαυεσθῆσαν, καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ ἦλθον ζητῶντες
 διὰ πρεσβυτέρῳ βαπτισθῆναι, ὃ καὶ γέγονεν. ἴδε
 καὶ εἰς τὸν βίον Νικολᾶς Στεδίτς, ὅπως λέγει διὰ πλὴν
 ἀνέρεσιν αὐτῷ, Φωτίον μὴ, Πρωτοσκητῆτις δὲ
 τότε ὑπάρχοντα, ἐπ' ἐυλαρίᾳ δὲ καὶ γνώσει πε-
 λὺ Φημιζόμενον. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ἑσχατὴ. Φραγ-
 γίσκος Τελανός Λατίνῳ ἰσορικός γράφει ἐν ταῖς
 πρᾶξις τῶν Συνόδων, ὅτι ἐν τῇ ὁδοῇ, ἥτοι τῇ
 ὅτι τῷ Πάπῃ Ἰωάννῃ Συνόδῳ εἰσεδόντι ἀφαιρεθῆναι
 τὴν Συμβολὴν τὴν οὐκ εἶναι τίς, τὸ καὶ ἔτι οἱ πολλοὶ
 λέγουσιν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι περὶ τῆς πολλῆς
 εἰρημίας αὐτέρῳ, καὶ ἥδη λέγομεν, ὅτι ἡ ἀρετὴ ἡ
 ἦν οἱ τοῖς Ἐκκλησίαις τῆς Γαλτίας, ἐμὴν καὶ ἐν τῇ
 Ρώμῃ, ἡ δὲ Σύνοδος κωλύσασα πλὴν καθήκον,
 ἀνοήτως ὅτι ἀφῆρσε ταῦτα καὶ ἐν τῷ τεθελό-
 τῳ ἐν τῇ Συμβολῇ, εἰ δὲ ἐκείνοι ἐκτίκταν, ἐδὲν
 ἐκ τῆς ἀρετῆς τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ. καὶ ταῦτα πε-
 ς Φωτίου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν Συνόδου.

45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιε'.

50

Περὶ τῷ Πάπῃ Ἰωάννῃ ὁδοῇ, καὶ πότε οἱ Πάπαι ἐβεβαίοντο ὑπὸ τῶν Καισάρων, καὶ πότε τὰς Καισάρας
 κατέβαλον οἱ Πάπαι, ἐκλεγόμενοι αὐτοὶ τῆς γνώμης αὐτῶν.

Μὲν τὸν Λεοδοβίκον ῥῆμα γαλίας, ἐγένετο
 ῥῆμα Κάρλος ὁ Φαλακρὸς, καὶ γράφει αὐτῷ

ὁ Ρώμῃ Ἰωάννης, ὅτι κακὰ ἐποίησε μὴ φροντίσας
 ἀποδιώξαι τὰς Σαρακηνὰς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, ἐπειδὴ

καὶ

καὶ ἀφ' οὗ ἐψηφίσθη βασιλεὺς, ἵνα ἡ ὑπε-
ρασπιστὴς αὐτῆς, ὡς αὐτὴ ἔλεγον ἵνα ἡ θαλευτὴς αὐ-
τῆς. ἀλλ' ἔτιως ἐσάθισαν οἱ παπῶδες ἱεροὶ αὐτοκράτορες
ὡς πᾶσι συμφωνίαν αὐτῶν, καὶ ἔτιως ἐπεκράτησαν ἡ
τῆς μεγάλης καρόλης ὁμολογία περὶ τῆς Ῥώμης, ὥστε
μετέπειτα τὸν Ἀνδρόνικον περιποιήσῃ πᾶσι ἱππῶν,
καὶ λαβὼν πᾶσι Ῥώμην καὶ τὸν Στέφανον τὸν Πάπαν
ἀκυσίως κατὰ τὸ οὐνανόσιον ὑπὸ χρεῖαν ἔτος, καὶ
θυσίαν χωρὶς ἐκλογῆς αὐτῷ Πάπῳ μὴ γίνεσθαι,
ἣν δέδωκε τῷ Ῥώμῃ πρῶτον μὲν ὁ Πωγωνῆς, δεύ-
τερον δὲ ἀνελκύνισον αὐτῷ Ἀδριανὸς ὁ τρίτος, καὶ
διέμενον ἕως τῆς πρώτης Ὀθωνος, ὃς ἔδωκε πάλιν
πᾶσι ἐκκλησίαν τοῖς Ῥώμῃ, καὶ πάλιν Λέων ὁ ὀγδοὺς
καὶ Γρηγόριος ὁ ἑβδόμος ἔλαβον αὐτῷ ὑπὸ τῆς
ἐνέργειας τῆς τετάρτης, καὶ ἐξ ἐκείνης ἔμενον ἡ ἐκ-
λογὴ εἰς μόνους τὰς καρδιανάς καὶ τὸν κληρὸν τῆς
Ῥώμης. τῶν λίαν ἡγωνίσαντο ὑποκαταστῆσαι καὶ Νι-
κήλατος ὁ πρῶτος, ἀλλὰ μὴ θυηθείας, ἐξ ἀνάγκης
ἐκολάκνευε τὸν τότε Λεοβίκον, ἵνα μὴ καταφραγῇ
ὑπ' αὐτῆς, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς αὐτοκράτορος Μιχαήλ,
ὑστερον ὁμοῦ ἵχυσαν καταφραγεῖν τὰ τοιαῦτα ἱερῶς,
ὁμοῦ ὡς καὶ ἄλλοι, καὶ ἔτιως ἐγένετο αὐτῶν, δηλαδὴ

ποτὲ μὲν τὸν Πάπῳ ἀφορίζον τὰς Καίσαρας αὐτῆς,
καὶ κατεξάνισαθαι αὐτῶν, ποτὲ δὲ τὰς ὑπερασπι-
στὰς τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας ταπεινῶν τὸν Πάπῳ,
καὶ ψηφίζεσθαι αὐτῶν Πάπῳ, ὡς καὶ ὁ τρίτος Ὀ-
θων ὑποκατέστησε Πάπῳ τὸν Γρηγόριον πέμπτον, 5
καὶ ἔβαλε καὶ κρατῶν εἰς πᾶσι Ῥώμην. ὑποθανόντος
δὲ τῆς καρόλης, καὶ θείων ὁ Ἰωάννης ἵνα χρεῖαν τὸν
ἦδον τῆς καρόλης αὐτοκράτορα, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω,
πᾶσι Ῥωμαίων θελόντων τὸν Ῥῆγα τῆς Γερμανίας Κά-
ρολον, δεσμούεται ὁ αὐτὸς Ἰωάννης σιωπερῶς μαρ- 10
τυρῶν τῆς ὑστερον κακοτράπως γεγονότου Πάπα. ὃν
Ἰωάννης φυγὼν ὑπὸ τῶν δεσμῶν, ἀπέρχεται εἰς
Φρανκίαν, καὶ χρεῖαν αὐτοκράτορα Λοδοβίκον Βάλ-
βον, ποιήσας δὲ καὶ σιωπῶν εἰς πᾶσι Φρανκίαν,
ἀφώρισε τὰς ἀρχιεπισκοπὰς τῆς Ῥώμης ὡς ἐναντιομύ- 15
αὐτῶν. σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ Ῥῆγας Ἰωάννης ἦν ὁ ὀπ-
θωπότης. ῥητέον δὲ ἐνταῦθα λυπηρῶς μὲν, ἀλη-
θῶς ὁμοῦ, ὅτι γεγόναντο οἱ Πάπαι ὑπὸ τῆς νῦν ἡ-
μόνης κακοτομῆς περὶ πᾶσι πῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ ἡ- 20
θη, ἀφ' οὗ μὴ τε ἔχομεν περὶ αὐτῶν τι χαλεπὸν εἶ-
πεν τῶν λοιπῶν, ἀλλὰ τὰ πάντα σκυθρωπά, καὶ ὅ-
τι καὶ ψεκτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Περὶ τῆς πότῃ, καὶ πῶς ἐχειρισάμεθα οἱ Ῥώσοι.

ὁ ὕψος

Κατὰ τῶν τῶν καὶ ἔσθλα οἱ Σέρβοι, οἱ καὶ
χρωβάτοι καὶ ἄλλοι ἀποκρίσαντες, ἵνα καὶ αὐ-
τοὶ δηλαδὴ ἐρείσκωνται ὑποταγμένοι τῷ βασιλεῖ,
καθὼς καὶ οἱ Βάλαροι, καὶ ἐχειρισάμεθα καὶ κατε-
τραπώθησαν. καὶ ἑβραῖοι πολλοὶ ἐχειρισάμεθα καὶ
ἐβδόμῳ καὶ ὀγδῶ ἔτει τῆς βασιλείας ἀφ' οὗ τὸ δῶρον
ἀπὸ αὐτοῖς ἐχαίρειν, καὶ παρεκίνη αὐτῶν εἰς πᾶσι
δυσέβειαν. ἀλλὰ καὶ οἱ Ῥώσοι ἐχειρισάμεθα, καθὼς
ἴσμεν ὁ Πορφυρογένης, ὅτι μετὰ τὸ φιλιωθῆναι
αὐτῶν μετὰ τῆς βασιλείας καὶ συμφωνήσαν, ἀπε-
στάλη καὶ ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τῆς Πατριάρχης ἰγνα-
τίου, ἵνα κατηχήσῃ καὶ διδάξῃ αὐτῶν πᾶσι χειρι-
στικῶς πῶν κατὰ τὸ σωτήριον. καὶ λοιπὸν ὁ ἐπί-
σκοπος ἐδίδασκεν αὐτῶν τὰ τῆς θείας εὐαγγελίας, καὶ
ἐν τοῖς ἄλλοις διηγέσασθαι αὐτοῖς καὶ τὸ θαῦμα τῶν
τελῶν πᾶσιν, πᾶσι μὴ καὶ καὶ, ἀλλὰ μανάντων ἀπὸ
καὶ ἀβλαβῶν εὐδον ἐν τῇ φλογὶ τῆς καμίνης. τότε
ὁ τοπάρχης οὐραχὲς τὸν ἐπίσκοπον ἔμελλεν αὐτῶν
ἀρχόντων καὶ εἶπε αὐτῷ, εἰ μὴ ποιήσῃς καὶ τὸ
θαῦμα ἡ ἐξ ὧν λέγεις, καὶ διηγῇται τὸ εὐαγγέ-
λιόν σου, ἡμεῖς πᾶσι πᾶσι καὶ πιστεύομεν σοι. ὑπὸ
χρεῖαν ὁ ἀρχιερεὺς, θάρσυν εἰς τὰ ἀψόλυτῃ λόγῳ
σωτήριος, τῆς ἐπὶ τῆς, ὁπισθίων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα
αἱ ἐγὼ ποίω, καὶ ἐγὼ ποιῇ, καὶ μάλιστα τῶν
ποιήσας (καὶ γὰρ ἡ σκία τῆς πέτρας ἐξερῶσθαι καὶ τὰς

πράξεις τῶν ἀποστόλων) ὅθεν ὁ ἀνυπερβόλῃ συμπε-
ραίνει, καὶ εἰ ἡ σκία τῆς πέτρας ἦν τοσούτῃ ἱερατικῇ
τὴ ποιήσει ἐβίων, καὶ λέγειν καὶ ἄλλους αὐτῶν
λαλήσας ἀφ' οὗ γλώσσας, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν
ἐτέρους γλώσσας, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδεκε αὐτοῖς 35
ὑποφθέγγεσθαι (καθὼς ὁ Θεοφάντης βασιλεὺς
ἐποίησε ἀφ' οὗ τῆς περὶ αὐτῆς, καὶ ἐδιδάχθη ὁ
σύρος ἐφραὶμ πᾶσι ἐκκλησίαν ἀλλοτρίαν, γυναικὸς
δύο θεοδιδάκτες) ἐζήτησαν ἡ οἱ Ῥώσοι ὁμοθυ-
μαδὸν, ἵνα βάλῃ εὐδον εἰς πᾶσι ἀνιμῶν φλόγα 40
πυρὸς τὸ εὐαγγέλιον αὐτῶν, καὶ εἰ μὴ καὶ, πι-
στύσωσιν, εἰ μὴ καὶ κατὰ καὶ, κατὰ καὶ καὶ καὶ τὸν ἴδιον
ἐπίσκοπον. ὑψώσε τότε ὁ ἀρχιερεὺς τὰς χεῖρας
αὐτῶν εὐρὺς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε, Δείξον πᾶσι δινα-
σάμεθα κύριε ἰησοῦ χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀγία 45
σον τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκκλησίαν τῆς ἔθνης τῆς
ἐξ ἑβραίων αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ. καὶ ὡς τῆς θαύματος, ἔμα-
νον ἀβλαβεῖς, ἕως ἐξέβλεψεν τὸ πῦρ, ἀνδρῶν τῶν παθῶν ἡ-
νὰ ἀφ' οὗ καὶ, ἀλύμαντον καὶ ἀκέραιον, ὅπερ θαῦμα
ὡς εἶδον ὅλος ὁ λαὸς τῶν Ῥώσων, ἐξεπλάγη, καὶ 50
ἐζήτησαν αὐτῶν τὸ ἄχρον βάπτισμα. πᾶσι αὐτοῖς
ἴσμεν διηγῇται καὶ ὁ Ζωναράς, ὁνομάζων αὐτῶν
Ῥωσικῶν, καὶ ὁ Κεδρηὸς ὁνομάζων Ῥώσους, καὶ Ῥετέ-
νης ὁ Νικηφόρος, ἀλλὰ δὲ λέγουσιν αὐτῶν Ῥωσῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν γεγενομένων θαυμάτων διὰ τῆς ἁγίας Εὐαγγελίης, καὶ τῶν ὑπερθαυμάτων αὐτῆς ἐγκωμίων, προσκυ-
νήσεως τε καὶ τιμῆς αὐτῆς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ ὀρκίων. καὶ περὶ τῆς φοβερῆς θαύματος, ὅ ἐστι ψυχορράγων
ὁ Μακεδὼν Βασίλειος.

5

Γεγονότα καὶ ἄλλα θαύματα διὰ τῆς θείας Εὐαγγε-
λίης, καθότι ὁ Πρεσβύτερος Μαρτιανὸς ὅτε εἶδε
πλησιάζουσαν τὴν φλόγα εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Ἀνα-
στασίας, αἶβη μετὰ τῆς ἱερᾶς Εὐαγγελίης εἰς τὴν ἐν-
10 γύον, καὶ διὰ πνευματικῶν καὶ θαυμάτων ἐφύλαξε τὸν
Ναὸν ἐκείνον ἀκατάφλεκτον, ὡς λέγει ὁ Ἀναγνώστης
Θεόδωρος, καὶ ὁ Νικηφόρος εἰς τὸ πέμπτον βιβλίον
αὐτοῦ. καὶ κατὰ ἀλήθειαν εἰς ὅλην τὴν θείαν γραφὴν λέ-
15 γεται ὑπὸ τῆς Ἀνυγασίας κυκλοπαυδείας πάντων τῶν ἐπι-
σημῶν, ἥσαν τέχνην τεχνῶν, ἐπιστήμην ἐπιστημῶν, τῆς
σοφίας Πανδώρα καὶ Ἀθηνᾶ, εἰς κατὰ τὸν Βασί-
λειον τῶν ψυχῶν ἐργαστήριον καὶ ὑποθήκην τῶν πνευ-
ματικῶν βοτάνων καὶ καθάρσεων, ἐξ ἁπάντων ὑπε-
20 ρέχει ἐν πάσῃ τῇ θείᾳ γραφῇ τὸ πάνσοπον Εὐαγ-
γέλιον, καθότι τὸ Εὐαγγέλιον ἐστὶ σωφροσύνη αὐτοῦ
μὴ, καὶ ἡ σωφροσύνη Εὐαγγέλιον κεκαλυμμένον. τὸ
Εὐαγγέλιον θέλει ὁ Ἀμβρόσιος εἶναι πέλαγος, ἐν
ᾧ ἐρέσκειται τὸ πλήρωμα τῶν χαρισμάτων, θάλασ-
25 σαν τῶν πνευματικῶν μυσηρίων, ἐν ᾗ πλέει ὁ μυ-
σηρὸς ἰχθύς, ἸΗΣΟΥΣ, ΧΡΙΣΤΟΣ, ΘΕΥΣ, ΤΙΟΣ,
ΣΩΤΗΡ, κατὰ τὴν ἀκριβοῦσαν τῆς σιβύλλης, τὸ
Εὐαγγέλιον ἔπειτα ὁ Ἀπόστολος Βασίλειος εἰπὼν ὅτι
φαίνεται μικρὸν εἰς τὸ μῆκος, ἀλλὰ μέγα καὶ ἐνυ-
30 χηρον εἰς τὸ πλάτος τῶν νοημάτων γνωρίζεται. ὅθεν
ὁ ἱερῶν υμνοῦν ἐφημέριος καὶ πάσης θεολογίας τὸ Εὐαγ-
γέλιον. ὁρᾶται δὲ ἡ θεολογία τριπλῇ κατὰ τὸν
Ἀρεοπαγίτην Διονύσιον, περὶ νοημάτων, περὶ μυ-
σηρίων, περὶ συμβόλων, σύμβολά εἰσιν ὅλαι αἱ πα-
35 ραβολαὶ καὶ ὁμοιώσεις τῆς Εὐαγγελίης, αἷς ὁ ἐμὸς
ἔρις ὁ πνευματικὸς Πρωτὸς οἰκονομικῶς περιβάλλε-
ται. ἐκ ἐσφαλόν ὅστις ὠνόμασε τὸ Εὐαγγέλιον
βάσιν καὶ κώτην τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, καὶ ἡ-
40 λιον τῆς νέας γραφῆς. καὶ ὁ Ὀρίγηνος ὀνομάσας
ἀπαρχὴν ὅλης τῆς γραφῆς τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς τὸ
σφόδρα ἠλήθευσε, καθότι λίαν ὑπερέχει τῆς
Εὐαγγελίης ἡ φωνὴ πάσης ἄλλης παλαιᾶς Δια-
θήκης φωνῆς. ὅτε ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον, ἀ-
νάπνεται τὰ κηρία εἰς χαρὰς σημεῖον. ἐβόα καὶ
45 Βιγίλαντις ὁ ἱερῶν υμνοῦν, ὅστις γράφει ὅτι γίνεται
τῷ εἰς ὅλῳ τῷ Ἀνατολῇ κατὰ καὶ τῷ μίμησιν τῶν
πρὸς Φρυγίαν Παρθένων, ἀλλὰ καὶ αἰσάνται ὅλοι
ἐπὶ τὰς πόδας κατὰ τὸν Σωζόμενον, ὅστις κατα-
κρίνει τὰς Ἀλεξανδρείαν Ἀρχιερεῖς κατηνύκας καὶ μὴ
50 αἰσχυρίζεσθαι εἰς τὴν αἰγνώσει τῶν θείων Εὐαγγελίων,
μάλιστα οἱ ἐνδεσδυμένοι Ἀρχιερεῖς ἐκβάλλουσιν τὸ ὀμό-
φορον κατὰ τὸν Πηλεσιώτην Ἰσίδωρον καὶ Συμεὼν τὸν
Θεσσαλονίκης, ὅτι παρὼν ἐρέσκειται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Χρυσόστομος. ὅθεν ἐβδόμη ἁγία συνόδος πρὸς
σα, καὶ ὁμοίως πρὸς κληρὸν ἡμῶν τῶν διαπονη-

κῶν τῆς Χρυσῆς ἁγίας Εἰκόνα καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέ-
λιον. ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὸ Εὐαγγέλιον ἐγκεκο-
σμημένον λίθοις τιμίαις καὶ χρυσίῳ ἔθηκε τῷ με-
γάλῳ Νικολᾷ δώρον. ὁ Βασίλειος Θεοδοσιος ἰδίᾳ
χειρὶ ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθ' ἑκάστην ἀνε-
γίνωσκον αὐτό. οἱ Πλατωνικοὶ ἐτέρον τὸ Εὐαγ-
γέλιον, ἐξαιρέτως τὸ, ΕΝ ἈΡΧῇ ἦΝ Ὁ ΛΟΓΟΣ,
τὸ κατὰ Ἰωάννην. τίως τὸ Εὐαγγέλιον ἐστὶ ἡ παρεσία
τῆς τῆς Θεᾶς καὶ ἡ ὠράθη ἡμῖν, ἐκ ἐπὶ διὰ νε-
φελῶν καὶ ἀνιγμάτων λαλῶν ἡμῖν, ὡς ποτὲ τῷ Νωύ-
σῃ διὰ φωνῶν καὶ ἀσχημάτων καὶ σαλπύγων, ἡ καὶ ἡ
γνώφω καὶ πυρὶ ἐπὶ τῆς ὄρας, ὅτοις πάσαι Προ-
φήταις δι' ἐνυπνίων, ἀλλ' ἐμφανῶς ὡς ἄνθρωπος ἀλη-
θῆς ἐφανῆ, καὶ ὠράθη ἡμῖν ὡς πρῶτος καὶ ἡσυχος
Βασίλειος, ὁ πρὶν καταβάς ὡς ἕως ἐπὶ πόκον ἀπο-
φητὶ, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς
μονογενὲς πρὸς Πατὸς πλήρης χάριτος καὶ ἀλη-
θείας, δι' ἧς ἐλάλησεν ἡμῖν ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ εἰς
πρὸς εἰς καὶ εἰς ἀνιγμάτων, περὶ ὃς Πατὴρ ἐξ
οὐρανῶν μαρτυρεῖ καὶ λέγει, Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός
μου ὁ ἀγαπητός. θέλει ὁ Χρυσόστομος μὴ ἐ-
σέρχεσθαι τὰς δαίμονας εἰς τὸν οἶκον ἐκείνον ἐν ᾧ
ἔχει σῶσον τὸ Εὐαγγέλιον. ὅθεν καὶ ἡ παρθένος καὶ
μάρτυς Κικιλία τὸ Εὐαγγέλιον ἔχον ἐπάνω αὐτῆς
ἐν ἐγκολπίῳ περιεσπασμένη καὶ περιφυλακτέον,
ἀλλὰ καὶ ὁμοίως καὶ ὁ φοβερώτερος ὄρκος νομίζεται ὁ
ὄρκος τῆς θείας Εὐαγγελίης πρὸς πᾶσι τοῖς ὀρθο-
δόξοις. ἔτω λοιπὸν καὶ τότε ἐχρησιώσαν ἐν ἑσέσι,
ἀλλὰ καὶ οἱ Βεγγάριοι ὅντες νεοπαγεῖς, ἐβεβαίωθη-
σαν ταῖς συχναῖς τῆς Βασιλείας παρακλήσεως, μάλι-
στα τοῖς πολλοῖς δώροις ἀπερὶ ἐχαρίσατο αὐτοῖς κα-
τέπειτα αὐτοῖς δεχθῆναι Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ λέ-
γασιν χερσπονηθῆναι ὅκα Ἀρχιεπίσκοπον τότε τὸν
Θεοφύλακτον, ὁ ψαῖς δὲ δοκᾷ, ὁ γὰρ Θεοφύλακ-
τος ἡκμαζεν εἰς τὰς χιλίας ἐβδομήκοντα, ἐπεὶ καὶ
Διδάσκαλος Κωνσταντῖνος τῆς Πορφυρογενεῖας, ὡς
μαρτυροῦσιν ἀνεκδοταὶ αἱ ἔγραψε πρὸς αὐτόν. καὶ
λοιπὸν δι' Ἐπισκόπων, Ἀσκητῶν θαυματουργῶν, εἰς
ἔσχατον ἐκείσε πολλοὺς, ἔπεισε τὰς Βεγγάριους κα-
ταλείψαι τὰ πατρῷα ἡθῆ, καὶ γασθῆναι ἐξ ὀλοκλή-
ρου Χρυσιανῶν, ὡς λέγει ὁ Πορφυρογενεῖας. φοβε-
ρὸν ὅμως πρᾶγμα διηγῆται Γεργόριος ὁ μαθητὴς
Βασιλείου τῆς νέας εἰς τὸν βίον τῆς αὐτῆς, ὅτι δηλονότι
Βασίλειος ὁ Μακεδὼν ψυχορράγων, ἐβλεπε Μι-
χαὴλ τὸν Βασιλέα ἐγκαλῆσαι αὐτόν, καὶ λέγον-
τα, Τί σοι ἐποίησα ὦ Βασίλειε, ἢ τί σε ἠδίκησα ὅτι
ἔτις ἀνιέναι με κατέκτανας, καὶ ἔτις μεμνῆς τῆς
πράξεώς σου, ἐπελούτησεν ὁ ἄνθρωπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Περὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τῆς σοφῆς, ἧς σύζυγον ἡ Θεοφανώ, καὶ τῆς κατὰ τῶν Βαλγάρων ἐκτετακτοῦς αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς Θεοφανώ, ἀλλ' ἀρχήθην ἦν ἡ δόσχη τῆς κρείας ἀπὸ τῶν Μοναχῶν.

Ἀρχιερεὺς ὁ σοφὸς Λέων, καὶ τὸ πρῶτον αὐτῆς ἔργον ἦν διὰ τὸν Σανταβαρνόν, ἡ ὑποβολὴ τῆς φωτίς, καὶ ἐπισαγωγή τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Στεφανῆς. ἐστράτευσε δὲ καὶ κατὰ Βαλγάρων μετὰ Τέρκων καὶ οὐνων, ὅθου καὶ ἐξ ἐκείνων ἐκ ἐρήνισαν μετὰ τῶν Ῥωμαίων οἱ Βαλγάροι, ὡς λέγει Ἰωάννης ὁ Κερραυλάτης. τῆς Λέοντος τέττα γυνὴ ἦν ἡ Θεοφανώ, ἥντινες ἐπλάσαν διορίσαι μὴ ἐοῖεν τὰς Μοναχὰς τὸ κρείας, ὅπερ ἦν ἀπίθανον δύο συνέκοιτιν, μιας, ὅτι ὁ Κεδρηὸς, Ζωναραῖς, Κεραυλάτης, Γλυκῆς τέττα ἐκείτων. ἔπειτα, ὅτι τὸ κρείας ἀπ' ἀρχῆς ὡς ἀπεδείχθη, ἦν κεκωλυμένη ἐοῖεν τὰς

Μοναχὰς, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ἀνδρείας σύγχρονος ὢν τῇ Θεοφανώ, οὕτω γράφει ὑπὲρ τῆς τετραγαμίας, το ἀμαρτυρεῖται τὴν δόσχη τῆς κρείας ἀπὸ τῶν Μοναχῶν, ἵσως ὅμως ἀς τῆς Θεοφανώ τὸν κατὰ τινὲς πρὸς τὸν μοναδικὸν κανόνα ἐτρώγον, καὶ συνοδικῶς ἐκωλύθη, καὶ εἰ ἦν ἡ Συνοδὸς Τορκική, ἀλλὰ τέττα ἐκ ἐκείνων ἐκείνη, ὥστε ἡμᾶς ζητεῖν εἰ ἐβεβαιώθη ὑπὸ Συνοδῶς Οἰκουμενικῆς, ἀλλὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ κοινὴν σωθήσαν καὶ πρὸς αὐτὴν ἐβεβαίωσαν, ἥτις καὶ διέμεινε ἕως τῆς νῦν, καὶ ὅσοι αὐτὴν πρὸς βασιλεῖν αὐτὴ μίγνυται ἀνάγκη, ἐκκαλῶς ποιεῖσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν συμβάντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ τὴν τετραγαμίαν τῆς βασιλείας Λέοντος, καὶ τῆς δι' αὐτὴν ἱστορίας τῆς Πατριάρχης Νικολάου τῆς Μυσικῆς, καὶ αὐτασώσεως Εὐθυμίου εἰς τὸν θρόνον, καὶ τῆς πρὸς αὐτονομίας τῆς Ῥώμης Θεοδώρου περὶ τὴν τῆς βασιλείας τετραγαμίαν, καὶ τῆς ἐς ὕστερον μετανοίας τῆς βασιλείας.

Ἠκολούθησε δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν σύγχυσις, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης Νικόλαος ὁ Μυσικός, ἄγιος καὶ δίκαιος ἀνδρῶν ὢν, ἐκώλυε λαβεῖν τετάρτην γυναικα τὴν Ζωὴν τὴν βασιλείας Λέοντος, ὅθου ἐξεβλήθη τῆς θρόνου διὰ τὸ καθαρῶς ὑποβαλεῖν τὸν σεφαινώσαντα αὐτὰς Ἰερέα Θωμᾶ τὸν ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ τὸν βασιλέα ἐκώλυε τῆς ἐσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ λειτουργηθῆναι. παρεχειρίσθη δὲ Πατριάρχης ὁ Εὐθύμιος, ὅθου καὶ ἠκολούθησε τὸ χλίσμα, ἐπειδὴ οἱ πλείους ἦσαν τῆς μέρας τῆς Νικολάου, ὅστις ἐσυνεχώρει ὅλως τὴν τετραγαμίαν. ἄλλοι ἠκολούθησαν τῷ Εὐθυμίῳ, ὅστις συνεκτέβαινον εἰς τὴν γνώμην τῆς βασιλείας. μάλιστα λέγουσιν τινὲς ὅτι ἐξ ὑποκαλύψεως ἐδιδάχθη ὁ Εὐθύμιος σιωπῆσαι περὶ τῆς τετραγαμίας, καθότι ὁ βασιλεὺς εἶχε σκοπὸν Νόμον θᾶναι τῶν τριῶν μὲν ἀνδρῶν τεσσάρων δὲ γυναικῶν τὸν γάμον γίνεσθαι, ὁ δὲ Ζωναραῖς λέγει, ὅτι ὁ Εὐθύμιος τὸν βασιλέα τῆς ποιῆσαι τέττα ἐκώλυεν, ἥντις δὲ ὁ Λέων συμβουλοῦνται τῇ πρὸς αὐτονομίαν αὐτῆς τὸν Ῥώμης Θεόδωρον τὸν δεύτερον, τὸν συγχωρῆναι καὶ παῖσαν παρανομίαν, μόνον ἵνα φανῇ ποιεῖν εἰς ξένους θρόνους, συνέκον τῆς σιωπᾶσαι κατ' ὀλίγον τὸ τυραννικὸν τῆς Ῥώμης ἀξίωμα. καὶ μάλιστα καυχῶνται οἱ Λατῖνοι, ὅτι ὑποθήκης τῆς Ῥώμης Στεφάνος ἐξώρισεν ὁ Λέων τὸν ἀγίωτον Νικόλαον, καθὼς ἐκαυχῶνται, ὅτι καὶ διὰ τὰ γράμματα πρὸς τὸν βασιλεῖον τῆς Ῥώμης Στεφάνος, ὁ Λέων κατήγαγον ἀπὸ τῆς θρόνου

τὸν θρόνον, ἀλλὰ περιφανίσαντες λέγουσι ψόδος, ὅτι καὶ Κεδρηὸς καὶ ἄλλοι μαρτυροῦσιν, ὅτι ὑποθήκης τῆς Πατρικίης Σαμωνῆ τῆς δόσχης ἐξωρίσθη ὁ Μυσικός, τότε ἤκουσε καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Καππαδοκίας Ἀρέθας, ὁ ὑπεραποστόλος τῆς τετραγαμίας, καὶ σιωπῆσαι μὴ γίνεσθαι ἀπλῶς, ἀλλ' εἰς κατὰ ἀνάγκη συγχωρῆσθαι, κακῶς καὶ φρονῶν καὶ λέγων, ὅθου ἡ Συνοδος ἀς τὸν Τόμον εἶπον, Ἀλλότριος ὁ τετραγαμὸς ἐκκλησιαστικῆς σωσέσεως, καὶ μήτε εἰς Νεὸν εἰσέρχεται. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῶν συνειδότων, κατεφρόνησε καὶ τῆς Πάπας Θεοδώρου καὶ τῆς Ἀρέθας, μεμψάμενος τὰς συγχωρήσεις καὶ τὰς εἰς τὴν ἀμαρτίαν συνηγορήσεις αὐτῶν. ὅθου πρὸς τὸ τέλος τῆς βίης αὐτῆς ἐκλαίει καὶ ἐθρήνη, μετανοῶν εἰς τὴν γεγονέναν παρ' αὐτῆς ἀθεμιτογαμίαν, καὶ ἦτοι συγχώρησιν πρὸς Θεῶν, καὶ αἰδεματίζει τὰς μετέπειτα πενήσοντας ποιῆσαι τὸ πρὸς αὐτονομίαν τῆς Ῥώμης ἔργον. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως βλασφημία ἐνομήθη ἡ τῆς Θεοδώρου Πάπας συγχωρήσεις τῆς τετραγαμίας, ὅθου καὶ χλίσμα ἠκολούθησε, καθότι οἱ μὲν εἶπον τῇ παρανομίᾳ, εἰ δὲ αὐτῶν τῆς παραδόσεως. διὰ τὸ καὶ διὰ τῆς Πορφυρογεννήτης καὶ τῆς Πατριάρχης Σισίνης ἀφ' ὅθεν θροῖζεται μεγάλη Συνοδὸς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γράφεται κατὰ τῆς ἀθεμιτογαμίας ὁ λογιόμενος Τάμης τῆς ἐνώσεως, ὅς ἐστι ἐξακχιλίου πετραποισσῶν εἰκοσῶν ὀγδόω. ὅς ἐστιν ἀμφίβολον φαίνεται ὅπερ λέγει ὁ Ἀλέξανδρος Εὐτύχιος ὅτι καὶ χρονικῶς αὐτῆς,

σαντινέπολιν, καὶ συνεχώρησαν πρὸ τετραγαμίας τῷ
Λέοντι, καὶ ἔτις ἡ τῷ Ρόμῃσι συγχώρησις ἐστὶ
μίσμα ἐπ' ἄλλων ὅτε πλουτοῦν.

5.

Περὶ τῶν πανηγυρικῶν λόγων καὶ ἐτέρων πολλῶν συγγραμμάτων τῷ σοφῷ Λέοντι, ὃν εἶς καὶ τὸ, Δούτε
λαοὶ πᾶσι τεισυπόστατον θεότητα προσκυλήσωμεν, δεξασθῆναι. καὶ ὅτι ἡ ὁπίσκη ἦν λέγειν εἰ λατῆροι πέμ-
ψαι τῷ Λέοντι τῷ τῷ ἀρχηγῷ τῶν ἀράων ὧμερ, καὶ ὁμολογεῖν ὅν αὐτῇ πᾶσι καὶ ἐκ τῶ τῷ ὑπαρ-
ξιο τῷ ἀγίῳ Πνύματος, πλάσμα ἐστὶν αὐτῶν.

Ὡς καὶ Βατικανῶν Βιβλιοθήκης, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ
τοιαῦτα. δεύτερον, πῶς ὁ Λέων πρὸς μὴ ἀμύτην
αὐθροπον ἔγραφε τῷ, ἐν ἐξουσίᾳ δὲ ἄλλῳ συγ-
γραφέματι αὐτῷ τὸ αὐτὸ εἶπε; μάλιστα τὸ ἐ-
ναντίον εἶπεν, ἦτοι τὸ, καὶ Πατὴρ μόνος. ἐν γάρ
τῇ Δοξαστικῇ τροπαίῳ, ὡς περὶ αὐτὸς συνεθετο, καὶ ψαλ-
λεται ἐν τῇ ἑσπερινῇ τῆς Πεντηκοστῆς, λέγει, Ἅγιος
ἀθανάτος τὸ ἀσώκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκ-
πορεύμενον, καὶ ἐν τῷ αἰαπαυόμενον. ὡς περὶ ταύ-
τῃ ἐστὶ καὶ ἐκ μὴ τῷ Πατρὸς μόνῳ ἐκπορεύεται, ἐν
δὲ τῇ τῷ αἰαπαύεται, ὡς ἴδιον αὐτῷ, ἦτοι ὁμο-
σιον αὐτῷ. τέλος, ἀλλὰ καὶ λόγους πανηγυρικοὺς
ἔγραψεν ὁ Λέων, οἵτινες κείνται ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς
λεγόμενοις βιβλίοις, καὶ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν πα-
τέρων, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς καλεστέας βασιλικὰς λό-
γους συνετάξε, καὶ ἐν ταῖς πᾶσιν ἐν ἐξουσίᾳ τό-
πῳ εἶπεν, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔχει πᾶν ὕπαρ-
ξιν καὶ ἐκ τῷ τῷ, ἀλλὰ πάντες ὁ αὐτὸς ἐστὶν ἐν πᾶ-
σιν, ἦτοι τρανῶς ἀνακηρύττει, ὅτι ὁ Πατήρ γεννᾷ
τὸν υἱόν, καὶ ἐκπορεύει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ δὴ
καὶ τὸν φώτιον ἀπατάτας κατακεῖλαι, ἐκ τῶν λόγων
αὐτῶν γραφέντα ἰχυρῶς εἰς τὰς Πατριαρχίας τῆς Ανα-
τολῆς, καὶ ἀσεβεστάτους λαμπρακύνοντα τὰς λέγον-
τας, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται ἐκ Πα-
τρὸς καὶ υἱοῦ. ὅθεν μεματαίωται καὶ ἐκ τῶν τόπων τῶν
οἰκωτέρων σοφοὶ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. ἀλλὰ
ἐλθέτω ὁ λόγος ὑπὲρ τὸ ἀσκήματον.

40

Περὶ τῆς εὐλαΐας κατὰ τῶν Σαρακηνῶν στόλου ὑπὸ τῷ βασιλεῶς εἰς Κρήτην μετὰ τῷ ἡμερῶς, καὶ
τῆς τῶν Οὐνῶν καὶ σκυθῶν ἐφόδου εἰς Ἰταλίαν μέχρι Βελγικῆς.

γγυροί, ἐξῆλθον ἀπὲρ τῆς Παννονίας ἕως τῆς Ἰτα-
λίας καὶ ἕως τῆς Βελγικῆς, καὶ τὰ ἐκεῖ ὅλα κατεσεί-
σαντο. ὅτε ἀπολιμπανόντες τὰ Μοναστήρια, καθότι καὶ
οἱ οὐ αὐτοῖς μονάζοντες ὅλως διάλογ ἐξέκλινον ἀπὸ τῆς
παλαιᾶς αὐτῶν ἀσκήσεως καὶ εὐλαβείας, ὡς φαίνεται
ἕως τῆς σήμερον, καὶ νῦν καὶ χηματίζονται ἀνοήτως.

περὶ τῆ θανάτου Λέοντος τῆ σοφῆ, καὶ Βασιλείας τῆ ἡμετέρας Κωνσταντίνου τῆ Περιφρονησιότητος, καὶ
τῆ

τῷ ὑπηρετῶσαντες αὐτὸν Ἀλέξανδρος τῷ πατρὸς δέλφει αὐτοῦ, τῷ τὸν Πατριάρχῳ Εὐθυμίῳ ἐξορίσαν-
τος καὶ σκληροβρώτου γυναικὸς, καὶ περὶ τῶ κατὰ πλὴν ἀναστασίμου ἡμέρας κατερχομένης ἐν τῇ αἰῶνι τάφῳ θείᾳ
φωτὸς, καὶ τῷ Τόμῳ τῆς οἰκτικῆς κατὰ τῆς τετραγαμίας.

Προσέστησαν ὁ Βασιλεὺς Λέων, ὅστις ἐκραζέει τὰς
Ἀρχοντας τῶ Παλατίῳ καὶ αἶπον, ἰδοὺ ἀδελφοὶ
ἦλθε τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου, ὡς ἀκαλῶς ἐν ὑμῖν
ἀγατῶ τὸν ἡόν μου καὶ πλὴν γυναικά μου, καὶ ἔτι
ὅλοι ἐφίλησαν τὸν Βασιλέα μετὰ δακρύων, καὶ συ-
λλαλὼν ἀπέθανε, βασιλεύσας χρόνους ἑκοσιπέντε,
καὶ ἐποίησε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον ὡς
ὑπηρετῶν τῷ μικρῷ Κωνσταντίνῳ, ὡς τὸτο ἰσορῶν
ὁ Ζωναράς, ὁ Γλυκάς καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Μαυροσί, ὁ
ὁ γραμματικὸς Λέων, ὁ Μοισαχὸς Γεώργιος, ὁ Μά-
γιστρος, καὶ ἄλλοι εἰς τὰ χρονικά αὐτῶν. ποσῶτον
δὲ ἦν χυδαῖος ὁ ἀδελφὸς τῷ Λέοντι Ἀλέξανδρος,
ὅτι οὐτὸς Νόμος χρονίων Βασιλέων, καὶ ἀπλῶς τὸν
Χριστιανὸν ἀκαλύπτῃ τῇ κεφαλῇ τὰς πάντας εἰσιέ-
ναι εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἔλυσε τὴν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ
τὸν Εὐθυμίον ἄγιον ὄντα ἐκάθηρεν ἀνὸς Σωδὼν,
ἐπὶ πλὴν γυναικά καταξάνας εἰς Κληρικὸς, δού-
λους τὸν οἶκον αὐτοῦ κακῶς ἐτά, καὶ πλὴν θυγατέρα
αὐτοῦ δόπουρμην, καὶ μετὰ ποσῶτον ἐν πάλιν αὐ-
τὸν ἐξώρισαν, ὅθεν καὶ σκληροβρώτου γέγονε, καὶ
ὁ νεκροφόρος αὐτὸν σκίμπης σωετείβη, καὶ ὑπὸ
χυδαίων ἐτάφη. εἰς τὸν περὶ Εὐθυμίου λόγοι ὑπὸ
λέγει ὁ Ἀρέθας περὶ Εὐθυμίου αὐτοῦ, ὅτι μετὰ
Νικηφόρου καὶ Φωτίου τὸν αἰοδύμων τοῖς διωγμοῖς καὶ
θανάτοις συνεδουξάθη. σημάσωσαι δὲ ἰσορῶντα εἰς
ὑπὸ κήδεον λόγον τῷ Εὐθυμίου Κωνσταντινέπολιν
τῶτον τὸν Καισαρείας Ἀρέθας, ὅτι ἦν ὁ Εὐθυμίου
ὑπὸ Σελοκίας, ἐμόνασε δὲ εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἶτα
εἰς μονῆριον κείριον εἰς τὸν Ἀσκακὸν κόλπον. ση-
μαίωσαι ἔτι τὸν Ἀρέθας τῶτον γράφοντα ἐκ μέρας

τῷ Λέοντι Βασιλείῳ πρὸς Οὐίξῃ τὸν Φύλαρχον
τῶν Ἀρέθων, καὶ λέγοντα περὶ τῶ αἰῶνι τάφῳ ταῦ-
τα, Ἀλλὰ μέλει τῷ νῦν ὁ ἄγιος καὶ τίμιος αὐτοῦ
τάφῳ κατ' ἑκάστον ἔτος τῇ ἡμέρᾳ τῆς αὐτοῦ ἀ-
ναστάσεως θαυματουργῇ, πάντες γὰρ πρὸς σβεδῶν-
τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ, σκευάζεται ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν 10
καυδήλα μετὰ ἀμυγδαλῶν, καὶ ἱσαμύνας τῷ μὲν κατὰ
πλὴν Ἱερουσαλὴμ Ἀμνηρὰ ἐγγὺς τῷ αἰῶνι τάφῳ, ἐ-
σφραγισμένης τῆς θύρας ὑπὸ τῷ αὐτῷ Ἀμνηρὰ ἔ-
σης, τὸν δὲ Χριστιανῶν ἱσαμύων ἔξω εἰς τὸν Ναὸν τῆς
ἀγίας Ἀναστάσεως, καὶ κερζόντων τὸ, κύριε ἐλέησον, 15
ἐξαίφνης ἀσραπῆς γυναικὸς, ἀνάπτεται εἰς πλὴν καυ-
δήλα φῶς, καὶ ἐξ αὐτοῦ τῷ φωτὸς πάλιν οἱ κατοι-
κῶντες πλὴν Ἱερουσαλὴμ πάντες λαμβάνουσι καὶ ἀνά-
πτεται πῦρ. Φησὶ δὲ ὁ αὐτοῦ, ὅτι οἱ Ἀπὸ τοῦ χρόνου
τὸ, κατὰ, οἱ δὲ Ἀλέξανδροι τὸ, κατὰ, καὶ 20
δὲ πλὴν Ἀλεξανδρείας ἀφελικὸν γέγραπται, ἦτοι με-
τεφράδῃ ἡ θεία γραφή. ἂν ἔλθῃ εἰς τὸ παρ-
κείριον. εἰς τῷ Κωνσταντίνῳ τῷ τῷ αἰῶνι, ὡς
εἰπομένη, ἡνέθησαν ὅσοι διεχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν
Πατριάρχων τὸν Νικόλαον καὶ τὸν Εὐθυμίον περὶ τῷ 25
ζητήματος τῆς τετραγαμίας, καὶ οἱ μὲν Εὐθυμιοὶ ἐξή-
τησαν κατὰ τὸν Ἀρέθας γυναικὸς ἀνακομιδῇ τῷ λαψά-
νῳ τῷ Πατριάρχῳ Εὐθυμίου, οἱ δὲ Νικολαῖτοι γυναικὸς
Τόμον τῷ μικρῷ συχωρίσθαι πλὴν τετάρτῳ γυναικῶν,
ὡς διηγήται τὸτο ὁ Βαλσαμὼν Θεόδωρος εἰς τὸν Νομοκῶ- 30
νονα τῷ Φωτίῳ, καὶ εἰς τὰς σημειώσεις πρὸς πλὴν ὑπὸ τῷ
τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ, πλὴν πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον, εἰς
τῶν ὁμοιωσίων ἑκοσι χρόνους ὑπὸ Χρυσῷ γυναικῶν.

35

40

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν ΙΘ'.

Περὶ τῆς συμφωνίας Ῥωμανῶν τῷ Λεκαπνῷ μετὰ τῷ Πατριάρχῳ Τρύφωνι, ἵνα Θεοφύλακτῳ τῷ ἡῶ
αὐτοῦ ἀδρυθῇ, παραιτήσῃται τὸν θρόνον ὁ Τρύφων, καὶ ἀφαιρήσῃται αὐτοῦ ὑπὸ τῷ Τρύφωνι, καὶ
ἀπὸ τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς ἀπατηθῶντος ὑπὸ τῷ Καισαρείας καὶ ἐκβληθῶντος τῷ θρόνῳ, αὐτεσάγετον
ὁ Θεοφύλακτος. καὶ περὶ τῆς ἀλλαγῆς τῷ Ῥωμανῷ, καὶ τῶν περὶ Πολύδωρον καὶ Σέργιον, καὶ ἐξώσεως τῷ 45
Ῥωμανῷ ὑπὸ τῆς Βασιλείας ὑπὸ τῶν ἡῶν αὐτοῦ, καὶ αὐτῶν ὑπὸ τῷ Πορφυρογενίτῃ, καὶ περὶ τῷ
ἑαυτοῦ τῷ Ῥωμανῷ, καὶ τῶν ψυχωστικῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν τῇ μονήρᾳ βίῳ,

Επὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τῷ Πορφυρογεν-
νήτῃ, εἰς τὸν χρόνον γέγονε καὶ ὁ Τόμος αὐτοῦ
τῆς οἰκτικῆς, ὡς εἰπομένη, ὁ Λεκαπνὸς Ῥωμανὸς ὁ συμ-
βασιλεύσας αὐτῷ, μετὰ τὸν θάνατον τῷ Ἀλέξανδρῳ ἐποί-
ησε χαρτονηθῆναι εἰς πλὴν Κωνσταντινέπολιν τὸν ἡόν αὐ-
τοῦ Θεοφύλακτον Ἀναγνώστην ἀπὸ Νικολάου Πατρι-
άρχου, πορπορεύσας καὶ τὸν ἐν τῇ αἰσώδῃ αἰῶνι,

εἶτα αὐτὸν ἐποίησαν ὁ Νικόλαος καὶ σύγκλητον. δόπο-
θανόντος ὁμοῦ τῷ Νικολάῳ, πορπορεύσας Πατριάρ- 50
χος ὁ Τρύφων, ἀλλὰ μετὰ σιωδῆκης, ἵνα ἀδρυ-
θῶντος τῷ συγκλήτῳ ποιήσῃ ὡς αἰτήσῃ. ἀλλὰ εἰς
τὸν ἀρμόδιον χρόνον μὴ ὡς αἰτήσῃ τὸν Τρύφωνα,
ὁ Καισαρείας ἐδελείσεν αὐτόν, ὡς διῆται κατηγορη-
μένην ἀμαθῇ γραμματικῇ, καὶ ἐγγραφῇ εἰς ἀγραφὸν
χαρ-

χαρτῶν τὸν τίτλον αὐτῶ, εἰς ὃν ὑπεγεγράφει
 Κωνσταντῆς πλὴν παρὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως τῆς Τρυ-
 φωνος, καὶ ἐγένετο αὐτῶ τῶ ἐκβληθῆναι τῶ Πατριάρ-
 χῆς, καὶ δολίως. ἦν δὲ ὁ Θεοφύλακτος ἀνόσιτος αὐθρο-
 5 πος, καὶ ἰσορρεῖς ἐκδεδηκὸς λέγων, οἷον ἐφιλομήθηται
 τὸν Χρῆστον, καθότι καὶ ὁ Ἰωάννης Πάπας τῆς Ῥώ-
 μης ἐτῶ Σιλβέρνῳ ὑὸς πρὸς πᾶσαν ἀσέλειαν καὶ
 κακίαν ὑπεῖχετο ἐπιβρεπῆς, ὃν ὁ ὦν ὁ Βασιλεὺς
 τῆς Φραγγίας ἐκβαλὼν, χρήσιμον Ποιμένα ἐπε-
 10 τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκε. ὁ δὲ Ῥωμαῖος, ὡς εἰρηται,
 ἦν δολαφῆς, ὡς Τετραδὴ καὶ Παρασκώη ἐχρημέ-
 νε ἀνὰ τρεῖς Μοναχῶς ὁμοτραπέζης, διδῶς αὐτοῖς
 καὶ τὸ ἐθισμὸν νόμισμα, καὶ δὴ καὶ εἰς τὸν Ὀλυμ-
 πον καὶ εἰς ἄλλας τόπους ἐδίδα τῶς Μοναχοῖς τὰ πρὸς
 15 αὐτῶν καὶ Μοναστήριον ἐκτίσε τῶ ἀγῆ Παν-
 τελήμονος, καὶ ἐποίησεν εἶναι ὡς αὐτῶ ὁ κτακοσίως
 Μοναχῶς μετὰ ἀρκετῶν σιτηρεσίων. καὶ τινὰ Σέρ-
 μον Μοναχὸν εἶχε μεθ' ἑαυτῶ, ὅστις ἐπῆναι αὐτῶ
 τὸν Μοναχὸν Πολύδουκτον ὡς ἀξίον τῶ γενέσθαι Πα-
 20 τριάρχην, ὅταν ἀποθάνῃ ὁ τότε ὢν. ἔκραξε δὲ ὁ
 Ῥωμαῖος τὸν Πολύδουκτον τῶ ἰδεῖν αὐτὸν, συνέβη δὲ
 καθεῖσθαι εἰς σὺν κράββατον τὸν Βασιλέως καὶ τὸν
 Σέργιον, ὁ δὲ Πολύδουκος ἐλευθερωσόμενος, ἀνέ-
 δισε τὸν Σέργιον, διότι ἐκείνητο ὁμῶς μετὰ τῶ Βασι-
 25 λέως εἰς σὺν κράββατον, ὁ Σέργιος ὅμως ὅσον μὴ
 διὰ τὸ καθίσμα τῶτο ἀπελογήσατο, ὅτι ἐκ ἐπεί

τῶτο μετὰ κενοδοξίας, τῶ δὲ Βασιλέως μεμψα-
 ρῶν τῶ Πολυεύκτῳ πλὴν ἀδελφείαν, ὁ Σέργιος εἶ-
 πον αὐτῶ, ὅτι τοῖστον δεῖ εἶναι τὸν Πατριάρχην,
 ὥστε ἐλέγχετο κατὰ Παῦλον. τὸν Ῥωμαῖον ὅμως
 συμβασιλεύσαντες αὐτῶ οἱ υἱοὶ αὐτῶ ἐξέβαλον, καὶ
 ἐποίησαν Μοναχὸν, ὃς εἶχε μεθ' ἑαυτῶ τὸν Σέρ-
 γιον παρηγορίαν, τῶς δὲ ὑἱὸς αὐτῶ κατήγαγον ὁ
 Πορφυρογυνήτης καὶ ἐξώρισε, καὶ ἰδασίλευσε μόνος,
 πρὶν ἢ μὴ τοιοῦτο ἐξοριθῆναι ὁ Ῥωμαῖος εἶδον ὅτι εἶρην, διὰ
 πλὴν ἐπιβαλὼν ἴσως ὡς ἐποίησε καὶ παρέβη τῶς ὅρκους, Βα-
 σιλεύσας αὐτόμας, ὅθεν φοβηθεὶς, ἔσειπεν εἰς ἱερουσα-
 λὴμ καὶ εἰς πλὴν Ῥώμην, καὶ εἰς ἄλλας τόπους, καὶ ἔφερε
 τετρακοσίως Μοναχῶς, καὶ εἰς πλὴν Λατινείαν εἰς τὸ Με-
 τὰ Φόβου Θεῶ, ἐξωμολογήθη παρρησίαν, καὶ ἦν συγ-
 γνώμην. καὶ ἀνερχόμενος εἰς ὑπερῶν, ἵνα συγι-
 30 σιαθῇ μετὰ πᾶν πατέρων, εἶχε σὺ παιδίον καὶ ἐκτύ-
 πα αὐτὸν εἰς τῶς πόδας μετὰ Φραγγελαῖς λέγον, Εἰσελ-
 θὲ κακομόναχε εἰς πλὴν τρέπεζαν, καὶ εἰσελθὼν συγ-
 καθέσθαι, καὶ τὸν Χάρτῳ εἰς ὃν εἶχε γεγραμμένας
 τὰς ἁμαρτίας αὐτῶ, ἀπέσειπεν εἰς τῶς μὴ ἐλθόν-
 τας Μοναχῶς, καὶ δὴ καὶ εἰς τὸν Ὀλυμπον, ὅθεν
 εἰς Μοναχὸν τινὰ Δερμοκλίτον ἱσαύτητον εἰς πρὸς δό-
 χην ἦλθε Φωνὴ λέγουσα, Εὐκήσων ἡ Φιλανθρω-
 πία τῶ Θεῶ. ὁ δὲ Μοναχὸς αὐτίξας τὸν Χάρτην,
 ἦυρε τὰς ἁμαρτίας τῶ Ῥωμαῖο Λευμῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

30 Περὶ τῆς μοναρχίας Κωνσταντίνου τῶ Πορφυρογυνήτης, καὶ ὡς ἐποίησεν ἀγαθῶν ὅτε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ
 τοῖς πολιτικοῖς, καὶ τῶς τελούτῃς αὐτῶ, καὶ τῶ ἐπ' αὐτῶ θρήνων ὡς Κωνσταντινουπόλει τῶ πάσης ἡλικίας.

Ὁ δὲ Πορφυρογυνήτης μοναρχήσας, ἐποίησε πρῶτον
 35 ἐκκαθαρίσας μετὰ τῶ ἀμφοῖν τῆς Γαροφῶ καὶ ἡλδοθέ-
 ρωσε μέγα πλῆθος Χριστιανῶν. δούτερον, ἐποίη-
 σεν ἀνακοχίλῳ πᾶν Βασιλικὸν ἀσφορὸν εἰς ὅλην πλὴν
 Βασιλείαν. τρίτον, Ῥηπεικίλῳ φιλοσοφίαν καὶ πᾶ-
 σαν Ἐπιστήμην ἀνεκάνισε, καὶ ὡς εἶπεν Φθαρείσας
 ἀνεζωοποίησε, εἶχε δὲ τῶς διδασκαλίας τῶν Ἐπιστημῶν
 40 ὁμοτραπέζης, καὶ ἐξ ἐκείνων ἐποίησε κελτὰς καὶ Μη-
 τροπολίτας. τέταρτον, τὰ δεσποτήρια πανταχῶ
 ἡρώδης, καὶ ἡλδοθέως τῶς ὡς ἀλόγως καθεργῶν.
 πέμπτον, τῶς δόφους Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ ἐκείνους ὄν-
 τας, ἐκείνους ἀνέγαγον εἰς τὰ μέγιστα ἀξιώματα. ὅ-
 45 ρον, ὅσοι ἠγεμόνες ἠγόρευσαν εἰς τὰς Ἐπαρχίας
 κατήγαγον εἰς τῶς καὶ αὐτῶν, ὡς εἶπεν αὐτοῖς δύναι
 αὐτὰ ὁπίσω ἀναργύτως. ἕβδομον, Νοσοκομεία ἠγέρων.
 ὄγδοον, πᾶν αὐτὸν Θεοφύλακτα τῶ Πατριάρχῃ πο-
 λυτελῶ ὄντι, μετήμαψεν εἰς Τερρακομίον, μεγάλην
 50 ἐπιτιμῶν αὐτῶ. ἕνατον, πλὴν μουσικῶν ἐξωογήσας.
 ἦδε καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλος παρώτρυνεν, ὅθεν καὶ τὰς
 ἐορτὰς ἐφώδισεν. ἀπῆλθε δὲ εἰς τὸν Ὀλυμπον,
 ὡς μὴ τινὲς διὰ Φραγγείαν, καθότι ἦν ἀδελφῆς,
 καὶ ἵνα ὁχυρωθῇ διὰ τῶν ἀχῶν τῶν ἐκείνους πατέρων,
 καὶ Φραγγελοῦ εἰς πλὴν Συρίαν, μιμνήσκον τὸν μέγαν Θεο-

δόσιον, πέμψαντα καὶ ζητήσαντα ἀπ' Ἀλεξανδρείας
 πᾶν μέγαν Ἰωάννην κατὰ τὸν γλυκαῦ, ἐκείνους δὲ
 μὴ ἐλθόν, ἔσειπεν τῶ Θεοδωρίῳ Ῥάβδον καὶ μικρὸν
 τριβῶνιον, οἷς χράμενος ὁ Βασιλεὺς αὐτῶ κραιπνὸς
 καὶ δόρατος, οἷκα. ὡς δὲ ἄλλοι, ἵνα λαλήσῃ μετὰ
 τῶ Κυζίκῳ Θεοδώρῳ, ὅντος ἐκεί, συνέκον τῶ κα-
 55 θῆραι τὸν Πολυεύκτον, ὃν ἐμίσει, ὁποιοῦν μὴ
 τοιοῦτο τρέφῃ ἐκείσε ἀπεβάδισε, τῶς ἐκείνους ἀσκητὰς
 περιεποιήσας. ἀναβάνοντι δὲ τῶ Βασιλεῖ καὶ εἰς τὰ
 ὑψηλότερα τῶ Ὀλύμπου εἰς ἐπισκεψιν τινὸς γέρον-
 τος συμφορῶν, ἐκείνους ἀνέστησεν αὐτῶ, καὶ
 εἶπεν αὐτῶ ὅτι ἀποθάνεταί, καὶ ἐπὶ τῶ εἰς τῶς
 60 κατέρας ὁ Βασιλεὺς, καὶ συνεσιμῶν αὐτοῖς, ἐπα-
 νῆλθον εἰς Βυζάντιον καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὅτε ἐξέκο-
 μίζετο τὸ λείψανον αὐτῶ, καὶ κατὰ πλὴν συνήθειαν
 ἔψαλλον αὐτῶ ὡς ἀσκήσιμον εἰς πλὴν χαλκίῳ πύλῳ,
 καὶ ὅτι τῆς καταστάσεως ἐξεφώνη κατὰ πλὴν συνη-
 65 θῆται, ἔξελθε Βασιλεῦ, καλεῖσε γὰρ ὁ Βασιλεὺς
 τῶν βασιλευσάντων, ἵνα δώσῃς λογαριασμὸν τῶς βα-
 σιλικῆς σου ζωῆς, ἐκλαυσαν οἱ πολῖται, καὶ ξένοι,
 καὶ ἱερατεῖον, καὶ κληρὸς, καὶ σύγκλητος, καὶ ἄ-
 70 πας ὁ λαὸς σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις τὸν σοφὸν καὶ ἀγα-
 θὸν Βασιλέα, ἐπ' αὐτῶ γὰρ λίαν ἠρμολογεῖτο τῶ Ὀμήρῳ,
 ἀμφό-

Ἀμφότεροι, Βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατὺς τ' αἰχμητής. ὡς λέγουσιν ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῶν Ῥωμαῖος

ἐφαρμάκωσεν αὐτὸν, ὅμως τ' ἀληθὲς μόνον εἶδεν ἡ Αὐτοκλήθεια.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀπ' Εὐδίας εἰς Κωνσταντινούπολιν μετενεχθείσης ἀχρεοποιήτης Εἰκόντος τῷ Κυρίῳ ὑπὸ τῷ Πορφυρογεννίτῃ, καὶ χειρισμῷ Βελογόδα καὶ Ἀγύλα τῶν ἀρχηγῶν Οὐγγρων, καὶ ἄλλων πολλῶν οὐγγρων διὰ τῆς πρὸς αὐτὸς ἐκλήντης Ἀρχιερέως.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τῷ Πορφυρογεννίτῃ μετενεχθείσῃ ὑπὸ τῆς Εὐδίας εἰς τὴν βασιλεύσαν ἡ ἀχρεοποιήτης Εἰκὼν τῷ Χριστῷ, ἡ πρὸς τὸν Ἀυγαστὸν ἀποστασία, λέγει ὁ Κεροπαλάτης, μάλιστα δὲ ὁ μεταφραστὴς γράφει εἰς πλάτος τὰ περὶ αὐτῆς, καὶ σχεδὸν οὐ πρὸς οὐ λεπτομερῶς ταῦτα διηγῆται. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Πορφυρογεννίτης ἰσορρεῖ κατὰ πλάτος τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν περὶ αὐτῆς αὐτῆς καὶ τὴν περὶ αὐτῆς αὐτῆς, καὶ πῶς ἐτέθη μετὰ πλείους τῆς ἡμέρας καὶ εὐελαθείας εἰς τὸ Παλάτιον, ἥντινα λέγουσιν εἶναι νῦν εἰς τὴν παλαιὰν Ῥώμην. ἦν δὲ αὐτὴν Φωκάς ὁ στρατηγός, ὁ μεταστὰς Βασιλεὺς χρηματίσας, εἰς τὴν ἱεράπολιν εὐδὸν εἰσὶν κέραιον, ὃν ὡς ἦσαν καὶ πολλὰ ἀγῶν λείψανα. εἰτέ δὲ πρῶτον εἰς Βλαχέρναν, ἐκείθεν δὲ μετὰ λειψάνων εἰς τὸν Ναὸν τῶν ἀγῶν πάντων, ὃν τῷ ἔξα-

χιλιοστῷ ὀνακοσιῷ ἑβδομηκοντῷ πέμπτῳ ἔ-10
ται. ὑπὸ τῷ Πορφυρογεννίτῃ ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντι-
νούπολιν Βελογόδας ὁ ἀρχηγὸς τῶν Οὐγγρων καὶ ἐγχετο
χειριστὴς, καὶ ἐτιμήθη Πατρίκιος, καὶ πολλὰ χρημάτων
γενόμενος κύριος, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ οἴκῃ. εἶτα καὶ
Γύλας ἄλλος ἀρχηγὸς Οὐγγρων ἔρχεται, καὶ βα-15
σιλεύει καὶ αὐτὸς, τῶν ἴσων ἀξιώσεως καὶ δωρεῶν
καὶ τιμῶν. καὶ ἱερόθεν ἀνδρὰ τίμιον ὁ Θεοφύλα-
κτος Οὐγγρὸς ἐπίσκοπον χειροτονῇ, καὶ πέμψει,
ὃς ἐκεῖ πολλὰς εἰς τὴν εὐσέβειαν ὠδήγησε, καὶ ἔτι
οἱ Κωνσταντινουπολίται ἐχειραινίσαν καὶ τὰς Βελγάρους 20
καὶ τὰς Οὐγγρους, καὶ ἀρχιεπισκόπους ἔστειλαν ἐκεῖ-
σε, τῶν δὲ ἀρχηγῶν ὁ μὲν Γύλας ἀνέμενεν εἰς τὴν
πόλιν, ὁ δὲ Βελογόδας κατέτρεχε τὴν Ῥωμαίων γλῶσ-
σιν καὶ τὴν στρατιάν ἐπόρθη. συλλαβὴν δὲ αὐτὸν ὁ Ῥῆξ
τῆς στρατίας, ἀνέσκολοπισεν, ὡς λέγει ὁ Κεδρηνός. 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὁδοῦ Λαζάρου, καὶ τῆς βασιλείας Ῥωμαῖν, καὶ σέψους τῷ υἱῷ αὐτῷ ὑπὸ Πολυεύκτῃ Κων-
σταντινουπόλει, καὶ ἀλώσεως ὑπὸ τῷ στρατηγῷ Νικηφόρῳ καὶ τῷ ἀδελφῷ Λέοντι τῆς ἑκαπντάπο-30
λεως Κρήτης, καὶ ἔρχον εἰς Σαρακηνοὺς.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Μοναχοὶ ἀνεχώρησαν ὑπὸ τῷ ὄρει τῷ
ὅν τῷ Λάτρω διὰ τὰς Σαρακηνοὺς, καὶ ἀπῆλθον
ἀλλὰ καὶ ἔλαμψε δὲ εἰς τὴν ἀσκήσιν εἰς τὸ Γελά-
σιον ὄρος Λάζαρος ὁ Μοναχός, ὃν τὸν βίον ἐγχεψεν
ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος. τότε ἀπέθανε καὶ ὁ Κων-
σταντῖνος, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῷ ἐκείνῳ ὁ Ῥωμαῖνος,
ὅστις ἐποίησε σεφθῶσαι καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ τὸν Βασι-

λεον ὑπὸ τῷ Πολυεύκτῃ Πατριάρχῃ τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως. τότε ἐλήφθη καὶ ἡ ἑκαπντάπολις Κρή-
τη ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἐκράτην χεῖ-35
ρες τεσσαράκοντα, ὅντις στρατηγὸς τῷ Νικηφόρῳ
καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ τῷ Λέοντι κατὰ τὸν Κεροπα-
λάτην, ὅστις διηγῆται ὅτι ὡς ἐκεῖ ἡφανισμένη τε-
λείως ἡ χειρὶς αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς βασιλείας Νικηφόρου τῷ Φωκά, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἔλθου τῷ Πολυεύκτῃ Πατριάρχῃ διὰ
τὸ ἀπολύσαι αὐτὸν τὴν γυναῖκα αὐτῇ καὶ λαβεῖν τὴν τῷ Ῥωμαῖν τῷ Βασιλεῖ γυναικα, καὶ
περὶ τῆς δυστυχίας τῷ Βασιλεῖ ἐν τῇ κατὰ Σαρακηνοὺς ἐπισκελίᾳ πολέμῳ. 45

Ἀναγορεύεται Βασιλεὺς ὁ Νικηφόρος ὁ Φωκάς διὰ
τὰς πολλὰς αὐτῷ ἀνδραγαθίας, ὄντων καὶ τῶν
δύο παιδίων τῷ Ῥωμαῖν καὶ τῷ Πορφυρογεννίτῃ, ὃς
Βασιλεὺς καὶ τῷ Κωνσταντίνῳ ἀνελίκει, ἔθεν γέ-
γονε φιλονεικία πολλὴ μετὰ τὴν σέψιν ἀνάμεσον
τῷ Νικηφόρῳ καὶ τῷ Πολυεύκτῃ Κωνσταντινουπόλεως,
διότι ἔχον αὐτὸς γυναῖκα, ἔλαβε τὴν γυναῖκα
τῷ Ῥωμαῖν Βασιλεῖ, καὶ προσέτι ὅτι ἦν ἀνέδο-
χος τῷ υἱῷ τῆς Θεοφανῶς, ὃν ἔτι στρατηγός καὶ

ἀνδρείοτατος. ἔπος ὁ Νικηφόρος, καθὼς διηγῆ-
ται ὁ Κεροπαλάτης Ἰωάννης καὶ βιβαιοί, ἐδυσύ-
χησεν εἰς τὸν κατὰ Σαρακηνοὺς πόλεμον ἔνδον εἰς τὴν
Σικελίαν διὰ ταύτην τὴν ὀργάνοιαν ἣν ἐποίησε. 50
καὶ λοιπὸν ὁ Πατριάρχης ἀνάγκαζεν αὐτὸν αὐτῆς χω-
ριθῆναι, ἡ μὲν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, καὶ εἰ καὶ
οἱ ἀνδραγατῶντες ἐν τῇ πόλει ἐπίσκοποι εἶπον, ὅτι τὸ
μὴ λαμβάνειν τινὰ τὴν ἀγχιεστύσαν αὐτῷ διὰ τῆς
βασιλείας εἰς γυναῖκα ἐπὶ νόμῳ τῷ Κοπρυνίμῳ,
πάλιν

πλὴν γένοιε συγκλητάρις ὑμεῖς, διότι ἐμαρ-
τυρήθη μὴ γενοίεναι ποτὲ αἰάδοχον τῶν παιδι-
ων τῆς Θεοφανῶς, ἕτε τὸν Βάρδαν τὸν πατέρα

αὐτῆς, ἕτε μὲν αὐτὸν τὸν ἦν αὐτῆς τὸν Νικηφόρον,
καὶ ἄλλ' πλὴν διγαμίας ἐκποιονέη πικρῶς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

5

ὅτι τὸ μὴ λαμβάνειν τινὰ εἰς γυναῖκα πλὴν ἁγίας βαπτίσματος, σωτέκνισαν αὐτῆς, ὁ νόμος τῆς
κοπρωνύμας, ἀλλὰ τῆς ἐν Τρέλλῳ συνόδου. καὶ ὅτι ὁ συγχωρῶν ἐτέρῳ ἀνδρὶ συναφθῆναι τῷ μοιᾶσαντος
πλὴν γυναῖκα, καὶ τέμπαλιν, ὑπὸ ἀνάθεμά ἐστι. καὶ ὅτι ἡ μοιᾶσις μετὰ γνώμης τῆς ἐτέρης τῆς συζυγίας γίνεται,
χωρὶς τῆς ὁμιλῆσαι γάμῳ τῇ λειπόμηνον ἀπέσπεν.

10

σημειώτες δύο τινὰ, πρώτον, ὅτι ψεύδεται ἐπὶ
τῷ, ὅτι τὰ κοπρωνύμα ἢ νόμῳ μηδένα λαμ-
βαίνειν πλὴν ἀγκιστρῶσαν αὐτῇ ἁγίας βαπτίσματος,
15 ἢ τοῖς πλὴν σωτέκνισαν αὐτῆς. τῆς γὰρ ἐν Τρέλλῳ συ-
νόδου καὶ πεντηκостῶ τρίτῳ ἐστὶν ἡ δόξασις.
δεύτερον, τὸ, ὅτι ἐκποιονέη ὁ βασιλεὺς βαρέως
ἁγίας πλὴν διγαμίας, ὡς ἔνομόν ἐστι, καθότι τῷ κυ-
ρίῳ ἐστὶν ἡ φωνὴ ἡ λέγεται, Πας ὁ ὁσπλύνων πλὴν
20 γυναῖκα αὐτῆς, καὶ γάμῳ ἄλλῳ, μοιχᾶται.
καὶ γὰρ ὁ Θεὸς σιωεῖ δόξῃ, ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ χωρίζε-
ται, διό καὶ οἱ ἄγιοι Τρελλοὶ καὶ Νικηφόροι ἰω-
σήφ τῷ οἰκονόμῳ τῷ σεφαιάστῳ Κωνσταντῖνον τὸν
Βασιλέα, βία σιωεχώρισαν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω
25 εἰς τὸν τόπον, γυναικὶ δὲ βασιλείῳ τῷ ὁσπλύνῃ
Μιχαὴλ, ἐκείνην αὐτὸν τὸν ἰωσήφ ὁ ἄγιος
Νικηφόρος. καὶ λοιπὸν ὁ πολὺ δόκτος εἰβίκα σιω-
εχῶρα ἁγίας πλὴν αἰάγκῃ, ἁπλῶς ἐπὶ λόγος, τὸ δὲ
ὅτι ἐκποιονέει, δηλοῖ ὅτι σιωεχώρησεν αὐτῇ νό-
30 μιμον τὸ ὡς ἔνομόν, καὶ ἡμαρτε θανασίμως. τινὲς
βασιλικοὶ νόμοι κατὰ ἁφ' ἑαυτοῦ αὐτίκας χωρίζουσι
τὰ ἀνδρῶν γυναικας, καὶ ὁμοῦς ὁ χρυσόσομος εἰς τὰς λέ-
γας, ὅτι ὁ κύριος τῷ ἰδίῳ νόμῳ ἔχει κλητὰ τὸν
κόσμον, καὶ ἔτι τοῖς νόμοις τῶν βασιλέων. εἴπα ὁ αὐτὸς
35 χρυσόσομος λέγει ὁμιλίᾳ δεκάτῃ ἐνάτῃ τῆς ἐβδόμης
κεφαλῆς πρὸς Κορινθίους, Ἐπειδὴ γὰρ, Φίλοι, καὶ δι
ἐγκρατείας καὶ δι' ἄλλας ἀποφάσεις καὶ μικροψυχίας

γίνεσθαι διαρίσας σιωεῖσθαι, βέλτιον μὴ μὴ δὲ
γίνεσθαι πλὴν ἀρχῇ, εἰ δὲ ἄρα καὶ γοῖσι, μὴ μέτω
ἡ γυνὴ μετὰ τῷ ἀνδρὶ, εἰ καὶ μὴ τῇ μίξῃ, ἀλλὰ τῇ
μηδένα ἑτέρῳ παρσασαγαῖν ἀνδρα. εἰ δὲ καὶ ἀπο-
βάλλουσι τῆς, ὅτι μοιᾶσαντες τῷ εἰνὸς ἀποσώπῃ,
τὸ ἑτερον συζύγουσθαι δυνάται, εἴητόν ἐστι καὶ
τῷ πλάτῃ ἐστὶν, ἐπειδὴ ἡ εἰς τὸς τῆς γυναικὸς
ἢ τὸν ἄγιον ἐξαίρει τὸν μοιᾶχον, αἰ γὰρ ὁ χωρι-
θεῖσα τῷ μοιᾶχῷ γυνὴ, ἐκείνη ἐπὶ γυνὴ, ὡς καὶ
εἰ ἀφ' ἑαυτοῦ πατέρα, ἡ μητέρα, ἡ τέκνα, πατὴρ καὶ
μήτηρ καὶ τέκνα αὐτῆς εἰσὶν, ὁμοῦς καὶ εἰ ἀφ' ἑαυτοῦ
γυναῖκα, γυναῖκα ἐστὶν αὐτῆς. εἴπα ὁ δὲ ὡς ἁγίας γυν-
μην τῷ εἰνὸς ἀποσώπῃ δυνάται τὸ ἑτερον μοιᾶσαι,
ὅθεν ὁ ἱερώνυμος ἐπιτολῇ δεκάτῃ τεταρτῇ πρὸς
Γαλατίαν, ἐκείνην πάνυ κατήλεγξεν, ὅτι ἄκουσας
τῶ ἀνδρὶ ἡ ἐκλήθη μοιᾶσαι. καὶ Αὐγουστῖνος ἐπι-
τολῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ πρὸς Ἀγριππῶνον, μὴ
δυνάσθαι, εἴη, τὸ εἰ μέγας ὡς ἁγίας γυνὴν τῷ ἐτέρῳ
μοιᾶσαι, εἰ δὲ μοιᾶσῃ ὡς ἁγίας γυνὴν τῷ ἐτέρῳ,
ὁφείλει ἀναγκάζεσθαι τῷ ἀνδρὶ σιωδύζεσθαι. ὡς
εἰ μὴ περὶ ἀρχῶν τοῖς πατέρας, καὶ συγχωρῶντες
ὡς ἁγίας γυνὴν τῷ εἰνὸς ἀποσώπῃ μοιᾶσαι τὸ ἑτερον,
ἢ παρέχοντες ἁφ' ἑαυτοῦ παρεκτός λόγος πορνείας,
ὑπὸ ἀνάθεμά ἐστι, καὶ ἔτι ὡς ἁγίας γυνὴν τῷ
συγχωρήσεως τῶν ἐπισκόπων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

40

Περὶ ὧν ὑπέσχετο πόλεων τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς ὁ Νικηφόρος, καὶ ὧν ἐποίησεν ἀθέσμων ἁφ' ἑαυτοῦ τὸ μὴ καὶ ἐτέρῳ
θαινῶν καὶ πλὴν ἐκκλησιαστικῶν διημάτων, καὶ περὶ τῆς σφαγῆς αὐτῆς ὑπὸ τῷ Τζιμισκῇ ἰωάννῃ.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔλαβε πλὴν Κιλικίαν καὶ συ-
45 εῖαν, καὶ ὑποτελῇ φόρων ἐποίησε Δαμασκίον,
Τρίπολιν, Φοινίκην, καὶ ἕως Βυφρατίου. κατ' ἑρ-
θασε ἁγίας τῶν ῥώσων καὶ σιωετρέβησαν οἱ Βέλ-
γαροι, εἰ καὶ τῶν ῥώσων ὁ ἄρχηγός μετέπατα συ-
ρέβη εἰς κακὸν τοῖς ῥωμαίοις. ἔλαβε μὴχανήμα-
50 σι πλὴν Ἀντιόχειαν, καὶ αἰ μὴ σιωεχε τὰ ἐκκλη-
σιαστικὰ πράγματα, μέγιστον οἶον ὡς ἀληθῶς
ἐκτῆσθαι αὐτῷ, ἐζήτη γὰρ λαμβάνειν τὰ πράγμα-
τα τῶν τεθνηκότων ἀρχιερέων, καὶ ἐποίησε χρυ-
σὸ βελῶν τὰ μοιᾶσῃ καὶ τὰς ἐκκλησίας μὴ ἀ-
ξίας ἐπιπλῆον ἁφ' ἑαυτοῦ κτημάτων, καὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτῷ

γνώμῃ ψηφίζεσθαι ἄλλας ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς εἰς
τὸν πόλεμον πεσόντας στρατιώτας φημίζεσθαι μαρ-
τυρας, ὡς περὶ αὐτῆς ἡ συνόδος, ἀπῆσα, ὅτι ὁ μέ-
γας βασιλεὺς ἐμποδίζει μεταλαμβάνειν τὰς τῶν
τῶν χωρὶς κανόν. σημειωτέον ὁμοῦς ὅτι ὁ μέγας
ἀφ' ἑαυτοῦ λέγει ἐπιτολῇ πρὸς Ἀμμῶν μοιᾶσαι,
τὸ ἀναρῆν ἐν πολέμῳ τὰς ἀντιπάλους, εἰς τοὺς καὶ ἐ-
παίνων ἄξιον, πῶς ὅτι ὁ μέγας βασιλεὺς ἐμποδίζει
ποιονῶν τὰς στρατιώτας χωρὶς κανόν. ἡ δὲ πλὴν
ἀπολείπει φίλων οἰκιδῶν, λέγων λόγῳ δούτῳ
περὶ τῆς Μωϋσέως, ὅτι τῇ θείᾳ ἐπιτολῇ πέμψας
ἀπέκτεινε τὰς Μαδιανίτας, ἀφ' ἑαυτοῦ κεφαλῆς
τελακεῖν

746

τριακοντῷ πρώτῳ, καθάρσιν τὰς μὲν ἔξω τῆ στρα-
 τηίδου καταμένειν ἡμεῖρας, πῶ δὲ μεγάλῃ
 ἱερῇ καθάρσει τῇ φύσει τὰς ἀπὸ τῆς ὠδυσταξέως
 ἡλόντας τῶν συμμάχων. καὶ γὰρ ἀνόμιμοι αἱ καὶ
 ἐχθρὸν σφαγαί, ἀλλ' ὅγε κτείνων ἀνδρωπον, ἐ-
 καὶ δεισιφύς, καὶ ἀμυνόμενος, καὶ βιασθεὶς, ὁ-
 παύτις ἔσται δοκῇ. Διὸς πῶν ἀνωτάτῳ καὶ κοινῷ
 συγγένειαι, ἡ χάριν καθαρσίῳν ἐδέησε τοῖς κτεί-
 νουσι. καὶ ἀπαλλαγὴν τῇ νομιωσίῳσι ἄγας γεγενῆ-
 σθαι, ταῦτα ὁφίλων, ὃ καλῶς καὶ θάως ἐπόμει-
 νος ὁ μέγας Βασίλειος, ἔπεε καὶ τὰς στρατιώτας
 καθαρσίῳν ἐδέσθαι, καὶ ἡ παρῆστα σωσθῆναι ὁρῶ-
 ντατα ἀγίττειν τῇ τῷ Φωκῇ ἀποφάσει, ὅς καὶ ἀλλὰ

ἐργάσατο τὸ ὑπὲρ αὐτῶν . παρῆσαν δὲ
τὰ τείχη διωκτὰ τόσον , ὥστε ἐὰν γένηται ἐπι-
βουλὴ κατ' αὐτῶν , μὴ ἔχουσιν τινὰ φόβον , καὶ ἴσως ἐπὶ
ταῦτα , ἅπερ νῦν περιφράζουσιν τὸ βασιλικὸν Παλά-
τιον , καὶ λέγονται κατὰ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα Βυ- 5
ζάντιον , μὴ ἐνθυμέσθαι ὅτι τὸ θαυτίκον , Εἰς
μὴ Κύριον φυλάξῃ πόλιν , εἰς μάτην ἠγγρεύουσιν
ὁ φυλάσων . ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐξελώντησαν αὐτῶν , ἥ
Βασιλεῦς ὑψοῖς τὰ τείχη ἵνα ἀναβῇ εἰς τὰς οὐρα-
νὰς , ἀλλὰ δι' ὅτι φοβῇ ἐκ ὑποδιδράσκουσιν , ὥστε 10
ἐγένετο , ὅτι ὁ Τζημισκὴς ἐφρόνισεν αὐτὸν , λέ-
γοντα καὶ τὸ , Κύριε ἐλέησον .

П А Р А' Г Р А Ф О Н Н'.

15

Περὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου Τζιμισκῆ, καὶ τῆς τελευτῆς Πολυεύκτου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς βασιλείας
Σκαμανδρινῶ Πατριάρχας, καὶ μετακινήσεως Παυλικιανῶν ἀπ' Ἀντιοχείας εἰς Φιλιππῆπολιν μετὰ τὴν Θεο-
δωρῶν Ἀντιοχείας, καὶ τῆς Ἀλφαρμάκου τελευτῆς τῆ βασιλείας.

Βασιλεύσας δὲ Ἰωάννης ὁ Τζημισκὴς, καὶ θείων σεφ-
θῆναι εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν, ὁ Πολύδκτος
εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἐστὶν αὐτῇ αἱμάτων, καὶ ταῦτα
ἐκ συγγενικῶν αἱμάτων, ὅθεν χωρὶς τῆ δεξιᾶ καρ-
πὸς ἀξίως μετανοίας, μήτε πατεῖν εἰς τὸ ἔδα-
φθ τῆ Ναῦ τῆ Κυρίας ἐστὶν ἀξιό, καὶ ὅτι ἵνα ἀκυ-
ρώσῃ τὸν Τόμον οὐδέ ποίησον ὁ Νικηφόρος κατὰ τῶν
Ἀρχιερέων καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.
ὁ δὲ Ἰωάννης ἀπεκρίθη μετὰ πολλῆς ταπεινώσεως,
ὅτι ἄλλοι τὸν Νικηφόρον ἀπέκταναν, πάθειται ὁμως
εἶπεν, εἰς ὅ,τι αὐτὸν κατονόσοι, καὶ ἀκυρώσει καὶ
τὸν Τόμον, καὶ ἔτις αὐτὸν ἔχεισε τῇ ἐρετῇ τῶν
χειρῶν αὐτῶν, μετὰ δὲ πᾶσι τέψιν, τελέοντα καὶ

πέντε ἡμέρας ζήσας ὁ Πολύδκτος, ἀπεπαύθη, καὶ
 περιβλήθη βασιλεῖα ὁ Σκαμανδρινός. ἄλλα καὶ
 εἰς τὴν Ἀντιόχειαν περιέβαλον ὁ Βασιλεύς Θεόδωρον
 ἵνα ἄρχαῖον αὐτῷ γνώριμον, τὸν καὶ περιέποντα
 αὐτῷ τὴν βασιλείαν, αὐθρῶπον ἐνάρετον, καὶ τῶν
 25 Μανιχαίων ἀντίπαλον, καθότι αὐτῷ ταῖς ὑποθή-
 καις τὰς Μανιχάις, οἱ περιεζέενον πολλὰ κακὰ διὰ
 τῶν μαγείων καὶ βλασφημιῶν αὐτῶν εἰς τὴν Ἀνα-
 τολίαν, μετόπισεν ὁ Ἰωάννης εἰς τὰ ὄρια Φιλιπ-
 πικῆς πόλεως, οἵτινες καλέμφοι τῷ δούτρῳ οὐνόματι 30
 τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν, λέγονται Παυλικισαῖοι. ἐφαρ-
 μακώθη ὁμοῦς ὁ Βασιλεύς, καὶ ἀπέθανον, αὐταξ-
 χήσας ἔτη εἴξο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Θ'.

35

Περὶ τῆς βασιλείας βασιλέως καὶ Κωνσταντίνου ἡδυνώμανός, καὶ τῶ παντελῶς ἀφανισμῷ τῶν Βεγγάρων ὑπὸ βασι-
λέως, τῶ καὶ πολεμικῷ ὑποτάξατος αὐτοῦ τῷ ἑπικρχίας, καὶ τῶν Πατριάρχων Σύγκρον ἐπίσταυτος, καὶ ὑβριδύοντος ὑπὸ
αὐτῶ, καὶ ὅς ἄνδρῶσι κηρίωνος ἀμφοτέρως τῶ Ἀλεξανδρείας κηρίαντος, καὶ διὰ τῶτο Οἰκουμενικῇ κρητῶ κληθύντος.

Ε' βασιλεύσας δὲ μετὰ τούτων οἱ υἱοὶ Ῥώμαν· Βα-
σιλέως Βασίλειον καὶ Κωνσταντῖνον, ἐποίησε δὲ
ὁ Βασίλειον παντελῆ ἀφαιρισμὸν τῇ ἀρχῇ τῶν Βελ-
γάρων, ὅθι καὶ Βελγαργικόν· ἐκκλησίαν, περ-
σικὴν δὲ Χωρβάτας καὶ Σέρμιον καὶ Συρίαν,
καὶ ἄλλα καὶ, καὶ δὴ καὶ πολλὰς κατ' αὐτῆς ἀντιρ-
τήσας, ἐπερπάσας. διηγεῖται δὲ ὁ μέγας Λο-
γοθέτης Ἐπιφάνιος, ὅτι ἐκώλυε τὸν Βασίλειον ὁ
Κωνσταντινῶν πόλεως Σέρμιν· ἐκκλησιαστικῶν, καὶ
ἄλλων παρ' αὐτῆς ἐξέσπινεν, ὅθι οὐδὲν λα-
λήσας ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτῆς ὑβρίζων καὶ κακολογῶν

τὸν Βασιλέα . ἔβριθη τότε αἰς πῦλ βασιλεύσας τῆς
Ἀλεξανδρείας ὁ Πατριάρχης Θεόφιλος τῷ ὀνόματι,
καὶ ἐκράχθη ἵνα γνήται κελτῆς δύο οἰκεμερικῶν
μεγάλων πτωσάπων , καὶ λοιπὸν ὁ Θεόφιλος ποιή-
σας εἷα Ἀνδριάντα κήρυτον , ἔστησαν αὐτὸν εἰς τὸ μέ- 45
σον , καὶ μὲν καὶ ἄλλον δαύτερον ἀντικεῖν , καὶ αὐτὸν
τῷ λαλῆσαι τι ἔκοψε πῦλ γλώσσας τῷ εἰς Ἀνδριάν-
τος , καὶ τῷ ἄλλῳ Ἀνδριάντῳ πῦλ δεξιὰν χεῖρα,
ἔθεν ὁ Ἀλεξανδρείας κελτῆς τῆς οἰκεμερικῆς ἐξ ἐκείνης
ἐκλήθη , ὡς δύο οἰκεμερικῆς πτωσάπων συμβιβάσας . 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς τελούτης βασιλῆα βασιλείας, εἴτα καὶ τῶ ἀδελφῷ αὐτῷ κωνσταντίνῳ, καὶ βασιλείας Ῥωμαίων Ἀργυρο-

Ἀργυροπέλῃ, καὶ πνιγμῷ αὐτῇ ἐν τῇ Λατρῷ ὑπεβλήῃ τῆς γυναικὸς αὐτῆς Ζωῆς, καὶ βασιλείας Μιχαὴλ τῆ Παφλαγόνος, τῇ πρίζαντος τὸν Ῥωμαίων, καὶ πλὴν Ζωὴν εἰς γυναικὰ λαβόντος, καὶ δαυμονισθέντος, καὶ μονάσαντος, καὶ τελευτήσαντος· ἐν μετανοίᾳ.

5 Ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔμνηε μόνος ὁ Κων-
 10 σταντίνος, ὅστις μέλλων ἀποθνήσκειν, Ῥωμαίων
 τὸν Ἀργυροπέχλον καὶ ἄκοντα σκεῖζέσθαι τῇ θυγα-
 τρὶ αὐτῆς Ζωῇ, πλὴν δὲ κατετέραν αὐτῆς γυναικὰ
 ἐποίησε μονάσαν, καὶ ἔτι αὐτὴν ἐβασίλευσεν.
 15 ἦν δὲ ὁ Ῥωμαῖος φιλόπῳχος καὶ εἰς τὰς ἐκκλησια-
 στικὰς δὺλαβέσας· οἰκοδομῶν δὲ ναὺς καὶ μονα-
 στήρια, καὶ θέλων ἀνακηρύσσει καὶ μέρεθ Νεὴ τῆς
 Βλαχέρνας σεφασθῶν, ἥντιν οὐδὲν εἰς τὴν τοῖ-
 20 χον εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Χρυσῆς εἰς σαί-
 15 ρα ὑλογραφικῶν, ἥντιν τῇ Κοπρωνίμῃ ἐκρύψαν
 ἐκεί, καὶ διέμενον ἀβλαβῆς τελευτῶσα ἔτη πὰ
 παρελθόντα· τοῖσιν ὅμως ὄντα, Μιχαὴλ ὁ Παφλα-
 γὼν θελήματι τῆς βασιλείας ἐπινίξον αὐτὸν οὐδὲν
 εἰς τὸν λατρὸν τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ· ἐκράξε δὲ ἡ βα-
 20 σίλισσα τὸν Πατριάρχην Ἀλέξιον, ἵνα αὐτὴν σεφα-
 νώσῃ μετὰ τῷ φονέως, ὅστις ἐθαύμαζε πῶς ἐπι-
 τελέσῃ ταιώντην ἱερολογίαν, ἀλλ' ἡ πονηρὰ γυνὴ
 ἔδωκε ποντήκοντα λίτρας χρυσῆς τῷ Πατριάρχῃ,
 καὶ ἄλλας ῥασαύτας τοῖς κληρικοῖς αὐτῇ, καὶ ἔτι
 25 ἐσεφανώθη τῇ ἐπαύριον· ὡς κατηραμένη Φιλαργυ-
 ρία ἡ ποῖσα καὶ ἱερέα πρῶτον, καὶ ἀθέτητον
 ἱερολογίαν· ἔχον ὁ βασιλεὺς ἀδελφὸν Ἰωάννην,
 καὶ μετὰ τὰ πολλὰ ὁ Ἰωάννης ἐζήτησε γενέσθαι καὶ

Πατριάρχῃ, καὶ ἵνα καθαιρεθῇ ὁ Ἀλέξιος, ἔλε-
 γον αἱ Ἀρχιερεῖς, ὡς δὴ οὐκ ἔστιν εἰς τῆς βασιλείας
 βασιλεὺς, καὶ ἔτι ἀπὸ κακῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπα-
 τριάρχων, ἀλλ' αὐτὸς ἔπει, Εἰ ἔτι ἔχει, κα-
 30 θαιρεθῆτωσαν πρῶτον οἱ παρ' αὐτῷ πατριάρχοντες
 χαρτοποιθοῦτες ἐπίσκοποι, καὶ ἀκαθαρταῖς ἡρώων
 καὶ οἱ τρεῖς βασιλεῖς ἔξεσθαι· οἱ δὲ ἀπαπεφωνή-
 κασιν ἀλογοῦντες, καθότι πολλοὶ κακῶς πατριάρ-
 χουσιν, καὶ μάλιστα Ἀιρετικοὶ, καθήρεθον
 35 ὅτι ἐκκλησία ἀκαθάρτη, ἀλλ' ἐκκαθάρθωσαν οἱ
 παρ' ἐκείνων χαρτοποιθοῦτες· τὸ αὐτὸ ἔτι ἐν καὶ
 περὶ τῆς σέψης τῶν βασιλέων· ὁ βασιλεὺς ὅμως
 ἐδαυμονίζετο ἀπὸ τῶν φόνων τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐπο-
 40 ρεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα ἰατρευθῇ ἀπὸ τῶν ἀγίων
 Δημητρίων, ἀλλ' ἐδὲν ὠφελῆθαι, ὅθεν τέλει πάντων
 ἀσθενειῶν κατὰ τὴν μοναστήριον, ἐπέλευσεν ἐξ Αἰφίνης,
 καὶ ἐσελθὼν ἐν αὐτῇ, ἐγένετο μοναχὸς Ἰωάννης
 μοναχῇ Κοσμῇ ὀνόματι, ὅστις πάντοτε αὐτὸν ἐκα-
 45 θίκετο κλαῖον πλὴν ἀμπερίαν αὐτῇ, καὶ ἔτι ἀπέδω-
 νεν ἐν μετανοίᾳ· σημείωσαι ὅτι Ἀργυροπέλῃ τι-
 μήσαντι συγκέλευσε τὸν Ἐφέσον, τὸν Κυζίκον καὶ τὸν
 Βυζάντιον, αἱ μητροπολῖται τῇ ἑορτῇ τῆς Ποντικῆς
 50 σὺς ἐν τῇ Λατρῷ εἰς κατεδείξαντο σεφασθῶν αὐ-
 τῇ, λέγει ὁ Κεδρηνός.

30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

35 Περὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τῆς Καλαφάτης, ἣτα Κωνσταντίνος Μονομάχος, καὶ ὅν συμβέβηκε τοῖς Ῥω-
 μαίοις κακῶν ἀπὸ ἀσφόνων ἰδνῶν.

Μετὰ τὸν Παφλαγὸνα ἐβασίλευσε Μιχαὴλ ὁ Κα-
 40 λαφάτης, ἥτα Κωνσταντίνος ὁ Μονομάχος, ὅς
 ἦν ἐξ ὀφθαλμοῦ ἐν Μυλήνῃ· καὶ ἐλθὼν ἐσεφανώθη πλὴν
 τείχεσιν βασιλεύσας, καὶ ἐσέφθη βασιλεὺς εἰς πλὴν
 βασιλεύσας ἀπὸ τῆς Πατριάρχης Ἀλέξις, ὅστις
 μετ' ὀλίγον ἀπέθανε, καὶ ἐγένετο Μιχαὴλ ὁ Κυρ-
 45 ράριος αὐτ' αὐτῇ Πατριάρχῃ· ἔχει δὲ πεφυλαγ-
 45 μένα ὁ Πατριάρχης Ἀλέξιος εἰς πλὴν Μονὴν αὐτῇ ἀπο-
 σκότε κατηνάρια χρυσῆς, καὶ ἔσχατον ὁ Μονομά-
 χος καὶ ἔλαβον αὐτὰ· ἔτις ὁ Μονομάχος ἐκτίσας
 πολλὰ Νοσοκομεία, καὶ Ξυνοδοχεῖα, καὶ Μοναστήρια καὶ
 50 ἐκκλησιαστικῶν, ἐκτίσας καὶ πλὴν Ἀγίαν Μονὴν εἰς πλὴν
 50 χίον· λέγει δὲ ὁ Ψιλλὸς εἰς τὸ τέταρτον τῶν ἱστοριῶν αὐτῇ,
 ὅτι ἐπαθὴ αἱ πόρνοι παραινέσεις καὶ ἀποδέχονται, ἔτι
 μὴν βίᾳ συφρονέσιν, ὁ Μονομάχος ὠκοδόμησε μο-
 ναστήριον πλυσιώτατον, καὶ ἐκάρυξεν, ἥτις πόρνη
 καταλείψει τὸ μῦθος, καὶ ἔλθαι εἰς τὸ Μοναστήριον,
 ἔχον πλὴν κυβέρησιν αὐτῆς ἐκείνην, ὅθεν πελ-

λὴν ἔδωκεν μεταβαλεῖται τὸ χηρὸν καὶ τὸν τρέπον·
 εἰς δὲ πλὴν ἱππῶν ὁ δὲ Μιχαὴλ Πρωτοσπαθάρης ὁ
 Δοκιμὸς ἔχων στρατὸν φεγγικὸν μετὰ βασιλικῇ
 σιτηρεσίᾳ, τὸν ὅτι τῇ στρατῷ Ἀρχηγὸν Ἀρμένιον ἔδει-
 55 ρον, ὅθεν ἐκείνους εἰσαπάσαντες, καὶ κακῶς κυβερνή-
 σαντες, ὁ Μιχαὴλ καὶ ἐκίχησε, καὶ ἔτις ἡ ἡγεμονία
 ἡ ἀποστασία· ἔχει δὲ ἀπεσταλμένον ὁ Παφλαγὼν Γεώρ-
 γιον τὸν Μανιάκην εἰς Σικελίαν, ὅς καὶ ἡρέτισσε με-
 60 γάλως κατὰ Σαρακηνῶν, ἀλλ' ἔχων ὑποστράτηγον
 Στέφανον τὸν τῆς βασιλείας γαμβρὸν, παρ' ὃν γαμβρὸς
 αὐτῷ προσέειπεν μὴ ἀποδράναι τὸν Φύλαρχον, ἐκεί-
 65 νη δὲ ἀμελήσαντος, φθαρῶντων τῶν Σαρακηνῶν, ἔφυ-
 γεν ὁ Φύλαρχος εἰς πλὴν Ἀφρικῶν· ὁ γὰρ Στέφανος δὲ
 ὁ Στέφανος ἀπὸ τῆς Μανιάκης, διέβαλεν αὐτὸν τὸν
 Μανιάκην ὡς μέλλοντα ἀποστατήσαν, μνηστὴς δὲ ὁ
 Μανιάκης, καὶ ἐλθὼν εἰς Βυζάντιον, καθ' ἑαυτὸν
 70 ὅθεν καὶ ἡ Σικελία κακῶς πάλιν ἐπαθεῖν ἀπὸ τῶν
 Ἀφρων, τὸν Μανιάκην ὅμως ἡ Ζωὴ λύσασα τὸν δι-

σμων, ἔσπελον εἰς ἰταλίαν. τῶν δὲ ὁ μονομάχος ἐπεμψεν ἵνα κυβερνήσῃ τὰ πρᾶγματα εἰς ἰταλίαν, καὶ παύσῃ πῶς δόπουσας, καὶ οἱ ἀπελθόντες, ἐταπείνωσε τὰς δόπουσας, πάλιν πάλιν ἀνταρτήσας ὁ αὐτοῦ υἱὸς τῷ Ἀρδοίνῃ Ῥομπέρτῳ, ἔλαβον εἰς πῶς ἰταλίαν πολλὰς πόλεις καὶ χώρας τῶν Ῥωμαίων. ὥστε καθεξῆς ἐγείνοντο οἱ δὲ αὐτῶν ἀντίπαλοι τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἰταλίας, καθότι ἦσαν καὶ οὐκ οὐκ, Πατζιάνγκι, Βέλγαροι, Ἀραβες κατέτρεχον τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐβλάπτον πῶς δόπουσας αὐτῶν. αὐτὸς δὲ καὶ σωζόμενος ὡς παρὰ τὴν Ῥομπέρτον, ὅτι ὁ Μαυρίκιος ἔχων ἐχθρὸν αὐτῷ μεγάλον τὸν Σκληρὸν, τιμωροῖεν λίαν ὑπὸ τῷ μονομάχῳ, ἀλλὰ πασμοῖεν καὶ φθόρον ἐκέρχθη βασιλεὺς, καὶ λαβὼν στρατεύματα,

ἐπέρασεν εἰς τὸ Δυρράχιον, ἵνα ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ εἰ καὶ ἐφονεύθη, ὅμως αἰδίοχος αἰὶν ὠφέλησαν τὰς δόπουσας, ὅμως καὶ ἡ ἀχρεΐα τῶν μετέπειτα βασιλέων, ἀλλὰ ἔχ' ἔτι εὐπρεπὲς πῶς ἐκκλησίαν αἰεζωτερικῶς διωκτοῦ, ὅσοι δὲ δόπουσας τῶν Ῥωμαίων, καθότι γέγονε ἐχθρὸς ἐοικεακὸς, καὶ τὸ δὲ χεῖρσον, ὅτι τῇ πρὸς πῶς ὀρθόδοξον βασιλείαν δόπουσας πῶς φερόγων, ἡκολούθησε ἡ δόπουσας τῷ Πάπῳ ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας, καὶ γέγονε, κατὰ τὸν καζιανζιὸν λόγῳ ἱκοσὶ τρίτῳ, ὅτις ἀληθείας οὐδὲν περὶ αὐτοῦ, ὁ Ποιμὴν Λύκῳ, ὁ δὲ τῆς θύρας ὁ δὲ γῶν, Ἀγίας δὲ τῆς αὐλῆς ὑπερεκβαίνων, καὶ ἡ τελευταία μάλιστα κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ.

18

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ ὧν ἐπράξον ὁ Πάπας Θόρμοςος ἀτόπων, καὶ τινες ἄλλοι Πάπαι Ῥώμης μετ' αὐτόν.

Θόρμοςος Ἐπίσκοπος Πόρτῳ, ὡς διηγᾶται ὁ Δεσπότης περὶ ἐξουσίας τῷ Πάπῳ μέρε δόπουσας, ζητήματι τετατόνῳ, κατὰ τὴν ἐκκλησίαν τῷ Πάπῳ Ἰωάννῃ ὀγδόῳ, καὶ δόπουσας αὐτοῦ εἰς πῶς τὰς τῶν λαϊκῶν, ἡναγκάσθη εἰς ἀναχωρεῖν τῆς πόλεως, καὶ ποιῆσαι ὅσον ὥστε μὴ διελθῆναι ἀναλαβὴν πῶς Ἐπισκοπὴν. δόπουσας αὐτοῦ δὲ τῷ Ἰωάννῃ, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ Μαρίνος, ἡ καὶ ἄλλοι λέγουσι Μαρίνῳ δούτερος λυεῖ αὐτὸν τῷ ἔργῳ, καὶ ἀναειβάσει εἰς πῶς Ἐπισκοπὴν. μετὰ θάνατον δὲ τῷ Μαρίνῳ ὁ Θόρμοςος χερσπονεῖται Πάπας, καὶ χερσπονεῖ Ἐπισκόπος τινὰς καὶ Πρεσβυτέρους. ὁ δὲ ἀδελφὸς ὅμως αὐτοῦ Στέφανος ἔρδομος δαυὶς ἐχθρὸς τῆς μνήμης αὐτοῦ, ὡς σωδὸν Ἐπισκόπων ὥρισον εἶναι ἀκύρεα πάσας τὰς πράξεις τῷ Θόρμῳ, ὡς μὴ γενομένης γνήσιος Πάπῳ, καὶ τὰς παρ' αὐτοῦ χερσπονηθέντας ἀναχωρηθῆναι περὶ τῶν, ὅτις ὁ ὅτις τῷ Σπφάνῳ λίαν ἔδοξε μοχθηρὸς εἰς τὰς πράξεις, καὶ ἀπὸ τῶν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ῥωμαῖος, αὐτοῦ δὲ δόπουσας καὶ Ἰωάννης αὐτοῦ, γοιμῶς σωδὸν, ἀκύρεον εἶναι ὅλας τὰς Σπφάνῳ πῶς κρίνει, καὶ ἔθωκε Θόρμους ἐν τῇ τάξει τῶν γνήσιων Ἀρχιερέων. ἀδελφὸς τῶν τῶν ἐγὼν Σπφάνῳ, ὅτις ἀκολούθῳ πῶς ὡς ἀδελφὸς τῷ ἀδελφῷ Σπφάνῳ, ἐξέβαλον αὐτὸν τῷ μνήματι τῷ Θόρμῳ πῶς σώμα, καὶ ἐκώψη τὰ τρία δάκτυλα μεθ' ὧν ἐποίησε χερσπονίας, αὐτοῦ καὶ ἀκύρεα ἀπεφάνητο. καὶ λοιπὸν ἡ ἐκκλησία οἱ ὅτις κατὰ τῷ Θόρμῳ, ἡ ἐκκλησία οἱ ὅτις ὑπὲρ τῷ Θόρμῳ ἀναμφιβόλως ἡ μαρτυρία, οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν γνήσιον ἔλεγον Πάπῳ, οἱ δὲ ψευδὸς Πάπῳ. Οὐδὲν ἀπὸ πάντων, ὅτις τὸ ζή-

τημα τῶν ἐπὶ γενομένων καὶ ἐπὶ διανομήματι, περὶ τὸν μὲν, ὅτις ἀδελφὸς ἐπὶ καὶ γνήσιος καὶ ὡς τοῖς ὑπερεκβαίνουσιν τῆς ἀναμαρτυρίας τῷ Πάπῳ, ὅτι καὶ ὅτι τὰ γενομένων ζητήματα, αὐτοῦ αὐτοῦ σωδὸν μετὰ τὰ τῆς πίστεως, διώκεται ἡ ἐκκλησία πῶς πιστὸς τῷ, ὅτις ὁ Πάπας ἐπὶ ὡς αὐτοῖς ἀπὸ τῶν, καὶ ἐπὶ ἀδελφῶν ἵνα σφάλλῃ. ὅτις δόπουσας μαρτυρεῖται ὡς Γεωργίου Ῥαδίῳ περὶ πίστεως ζητήματι δόπουσας, τμήματι πέμπτῳ, ἀδελφῷ τῶν τῶν. καὶ λοιπὸν τὸ πρᾶγμα τῶν τῶν περὶ τὸν Θόρμους γενομένων, περὶ τὸν μὲν πρὸς βάλειτο εἰς πῶς πῶς ἐκκλησίαν, καθότι πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ περὶ τῶν ὅτις ὁ Σπφάνῳ καὶ ὁ Στέφανῳ ἵνα πιστὸς ὅτις ὁ Θόρμοςος ἦν ψευδὸς Πάπας. δόπουσας, τῶν τῶν περὶ τὸν Θόρμους γενομένων ἦν πρᾶγμα σωδὸν μετὰ τὰ τῆς πίστεως, αὐτοῖς γὰρ ὁ παπικαὶ δόπουσας μαρτυρεῖται εἶναι πρᾶγμα τῆς πίστεως. τὸ ζήτημα ἦν τῶν πότερον, ὅτις ὁ Πάπας γνήσιος ἐπὶ Πάπας, ἡ ἐπὶ; ὅτις γὰρ τῷ Πάπῳ καὶ τῷ τῆς πίστεως, ὅσακις αὐτὸν ἀμφισβητοῦν περὶ τῶν γνήσιων Πάπῳ, τοσαυτάκις ἀμφισβητοῦν περὶ τῆς αὐτοῦ πίστεως, ὅτις γὰρ διδάσκουσιν οἱ ἔγκριτοι σοφοὶ τῶν παπικῶν, ὅτις εἰς ἀρνηταί τὸν πᾶσι Πάπῳ εἶναι γνήσιον, ἐκείνους δὲ αὐτοῖς ὅτις κατὰ ἀλήθειαν Πάπας γνήσιος, σφάλλει ἐν αὐτῇ τῇ πίστει. καὶ λοιπὸν, ὅτις ἡ μαρτυρία ἐν τῷ τῷ ζήτηματι, πότερον, ὁ Θόρμοςος ἦν γνήσιος καὶ ἀληθινὸς Πάπας, ἡ ὅτις, ἡ μαρτυρία εἰς πῶς πίσει. ὅτις τὸ ζήτημα τῶν τῶν περὶ τὸν Θόρμους γενομένων, ἐκ τῶν ζήτημα γενομένων, αὐτὸν βεβαίως ὁμολογούμενον ὡς ἐκ τῶν τῶν μέρε. βέβαιον ἦν, ὅτις ὁ Θόρμοςος ἦν κατὰ τῶν

κατὰ τῶν

καθημερόν . βέβαιον ἦν , ὅτι πεποίκον ἔρεον ἵνα
μὴ λάβῃ πλέον πλὴν ὁπιοκλήν . βέβαιον ἦν , ὅτι
ὡς τὰ μαρίνα ἐλύθη τὰ ὅρκια , καὶ ἐπαυεβιβάζθη
εἰς τὸν θρόνον . βέβαιον , ὅτι δὴ τῆς Ἐπισκοπῆς
5 Πόρτε ἀέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς Εὐρώπης , καὶ τὸ δὴ
κύριον , ὅτι μετὰ πλὴν καθάρσεσιν ἀπώλεσε παντά-
πασιν τὸν χαρακτήρα ἕως , ὥστε πλὴν συγχώρησιν
ἦν ἰδωκον αὐτῷ ὁ Μαρίν μὴ διώκεται ὑποκατα-
στῆσαι τοῖσιν , ὥστε τὸν θρόνον ἀναλαβεῖ . ἐγεί-
10 τε γὰρ δημοσίως καὶ μετὰ σκοπῆς , ἵνα εἴη πᾶν-
τε ἀλλοτρίῳ τῶν χαρακτῶν , ἔθον καὶ ὅρκος ἔ-
μεσολάβησε . τῶν δὲ πᾶντως ζήτημά ἐστιν ἔγεγο-
νότῃ , ἀλλὰ δικαιοσύνη , καὶ αἰνέσις εἰς πλὴν πί-
στιν , ζητῆται γὰρ πότερον αἱ χερσὶν αἰσὸς καθε-
15 ρηδὶς Ἐπισκόπου ἀκυροὶ εἰσιν , ἢ ἔ ; Πρὸς ταῦτα αὐ-
θίσανται οἱ παπιστὰ καὶ λέγουσιν , ἀλλὰ ὅς Στέφα-
νός ἀκύρος ἀπέδειξε τὰς χερσὶν αἰσὸς τῶν φορμῶν ,
πλὴν ἔχῃ ἐνθέσει καὶ γενικῶς , ὥστε ἔλεγε διπλα-
δὴ ἔτω καθόλου τὰς χερσὶν αἰσὸς Ἐπισκόπου εἶναι
20 ἀκύρος , ἀλλὰ ἐν ὑποθέσει καὶ μερικῶς , τῆς τῆς
περὶ τῆς τῶν φορμῶν πάλαι χερσὶν αἰσὸς
θεῶτας μεταχειρηνεῖται . ἔτῃ ὁ ὅς ἐβλάπτε ,
λέγουσι , τὸ δικαίωμα τὸ καθόλου καὶ γενικόν , ἀλλὰ
μόνον περὶ τὸ γενικὸν περὶ τῆς εἰσὶν , ἐν ᾧ δὴ αὐ-
25 ται σφάλλαν ὁ Πάπας , ὅμως ἔκ ὑποκρίσεως τῆς α-
νακαταστάσεως τὸ περὶ τῶν , ὅτε σφάλλαν μερικῶς καὶ
κατ' ἰδίαν , καὶ ἐ λέγεται ἀλλὰ ταῦτα Αἰρετικός . Ἀλλ'
λα εἰς τὸν πρῶτον , ὅτι ἐ λάθρα καὶ μόνος ἐξήνεγκε

πλὴν κατὰ τὸν φορμῶν κρίσιν ὁ Στέφανος , ἀλλὰ φανε-
ρῶς , καὶ ἐπ' Ἐκκλησίας , καὶ ἐπὶ τὰ κλήρα . δού-
τερων , ὁ ὅς τῶν Στεφαῖς ὁ γενικῶς ἐν τῇ ὑπο-
θέσει τῶν φορμῶν κατὰ τὸ μερικόν , ἐξαπλῆται
καὶ εἰς πλὴν θέσιν , καὶ εἰς τὸ καθόλου , ὁ γὰρ ἐν τῇ
μερικῇ ὑποθέσει λέγων τὰς χερσὶν αἰσὸς τῶν φορ-
μῶν εἶναι ἀκύρος , ἀναγκάως ἐρεῖ καὶ ἐν τῇ κα-
θόλου θέσει ἀκύρος εἶναι τὰς χερσὶν αἰσὸς παντὸς κα-
θημερῶν Ἐπισκόπου , κατὰ γὰρ τὰς λογικὰς καὶ νόμους
ἀρῆται πλὴν καθόλου καταφανικῶς περὶ τῶν ὁμολο-
γῶν πλὴν μερικῶς καὶ ἀντίφασιν ἀντίθετον , ἦν ὅς-
τις ὁμολογᾷ λόγῳ χάριν τὸν Πέτρον μὴ εἶναι πλάσ-
μα , μὴ ὑποκρίσθαι τῇ θείᾳ ἀρεσίᾳ , μὴ ἔχῃν χρεῖ-
αν λυτρωτῆ , εἶναι θνητόψυχον , τῶν ἐπὶ ὑπόθε-
σεως κατὰ μέρος καὶ ἀλλοθῆς , ὅμως ὁ τῶν ὁμολο-
γῶν περὶ τῶν Αἰρετικός ἐστὶ , καὶ δοξάζει κατὰ τῆς
πίστεως , βιάζεται γὰρ ὁρμηθῆναι πλὴν καθόλου ταύτῃ
θέσιν , πλὴν πᾶς ἀνθρώπος ἐπὶ πλάσμα , ὑπόκειται
τῇ θείᾳ ἀρεσίᾳ , ὅς ἐστι λυτρωτῆ , ἔκ ἐστι θνητόψυ-
χος , καὶ πᾶς ἐστὶ . ἔως ὁ ὁμολογῶν κατ' ὑπόθεσιν
μερικῶς , ὅτι αἱ χερσὶν αἰσὸς τῶν καθημερῶν φορμῶν
ἐκ ἔχῃν τὸ κύριον , ἀρῆται κατὰ θέσιν καθολικῶν ,
ὅτι παντὸς Ἐπισκόπου καθημερῶν αἱ χερσὶν αἰσὸς εἰ-
σὶν ἀκυροὶ . ἐ περὶ αὐτῆς ἀρεῖς ἐπὶ δικαιοσύνης ,
καὶ αἰνέσις εἰς πλὴν πίστιν , καὶ ὅστις περὶ ταύτῃ ἀμαρ-
τάνει , περὶ τῶν Αἰρετικός ἐστὶ . ἴδε καὶ κατωτέρω
βιβλίου ἐν αὐτῷ κεφάλαιον δέκατον τέταρτον .

30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

35

Περὶ τῶν Πατριαρχῶν τῶν Ἱερουσολύμων ἀπὸ Ἡρακλείου μέχρι τῆς δούρας .

Ε'πεὶ δὲ ἔχομεν σαφῆς ὁδηγὸς περὶ τῶν Πατριαρ-
χῶν ἐμῶν ἕως Ἡρακλείου , ἀρχεται δὲ ἀσά-
φεια ἀπὸ τῶν Ζαχαρίων καὶ , καθότι ἀσφωδῶσιν
40 οἱ χρονογράφοι , μάλιστα δὲ καὶ πολλὰ σιωπῶσιν , ὅτι
δὲ πλὴν μὴ σαφῶς ἀρρηδύμν , χαλεπὸν εἶπεν σαφῶς
τ' ἀληθές , πλὴν ὅμως τῇ χρησίμῃ τῶν ἀγίων Πιστο-
ματῶν λέξομεν τὴν ἐνόντα τρόπον τὸ ἀληθές . Ἰσο-
ρεῖ τοίνυν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Εὐτύχιος ,
45 ὅτι ἀπομὴν γεγραμμένον χρονοκὸν εἰς γλώσσῃν ἀρα-
βικὴν ἀπὸ ἀδὰμ ἕως τῶν τετρακοσίων εἰκοσὶ ἐκτὸς
ἔτος τῆς ἀναστάσεως τῶν ἐθνικῶν , ὅτε ἦκυαζεν καὶ
αὐτοῖς , καὶ πᾶς περὶ τῶν Πατριαρχῶν τῶν ἀγίων οἶκος
(ἔτω γὰρ ἐκείνῃ καλεῖται πλὴν ἁγίων Ἱερουσαλήμ)
50 σσημειωκένῃ , ἀλλ' ἐ συμφωνεῖ μετὰ τῶν ὁρισμο-
νικῶν διηγήσεων εἰς Ἱερουσαλήμ , καὶ λέγω ὁρισμο-
νικῶν , ὅτι ἐ καταγράφονται ὅλοι οἱ Πατριάρχαι ἕτε-
εἰς ταῦτα , ἀλλὰ τινὲς , ἐκ οἷδα ἀπὸ τῆς , πλὴν ὅσως
καὶ ἀν' συγγράφῃ περὶ τῆς παρῆς ὑποθέσεως ,
ἐξ αὐτῶν , καὶ ἀπὸ τῶν διηγήσεων αὐτῶν , καὶ ἐξ ἄλλων

σσημειωκένῃ ὁρισμοκένῃ , λαμβάνοντες μάλιστα τὰς
ἀρχάς , συντίθεσθαι τὸν παρὸντα κατάλογον , ἀρ-
χόμεθα δὲ πάλιν ἀπὸ τῶν Ζαχαρίων . Ὁ τοίνυν Ζα-
χαρίας ἐπατριαρχεῖτο βασιλεύοντος τῶν Φωκῶν ,
εἰς δὲ τὸ ἑξακοσιοστὸν καὶ τεσσαρεσθιδέκατον ἔτος ,
ὅτι τέταρτον , ἢ πέμπτον ἔτος τῶν Ἡρακλείων , ἔλα-
βον οἱ Πέρσαι τὸ Ἱερουσόλυμα , καὶ ἡχμαλώτευσαν
τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὸν τίμιον ξύλον , ὅτι ἐβδόμῃ
ἔτος τῆς Πατριαρχείας αὐτοῦ . εἰς δὲ τὸ δέκατον
ὄγδον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐβόλευσεν ὁ Ἡρά-
κλειος μετὰ τῶν Περσῶν : Συρὸς , καὶ ἔλα-
βε τὸν τε Ζαχαρίαν καὶ τὸν τίμιον ξύλον . ἦν δὲ ὁ
Ζαχαρίας εἰς πλὴν ἀχμαλωσίαν ἔτη δεκατρία , ὡ-
ς ἐστὶν ἡ πατριαρχία αὐτοῦ ἔτη εἰκοσι , καὶ αὐ-
παύθη κατ' ὁδὸν μετὰ πλὴν ἀπολύτρωσιν , ἐκ οἷδα
τῆς , ὅμως κατ' ἄλλους τινὰς νομίζεται ἔλθῃν εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ μετὰ Ἡρακλείου , καὶ ἐκείνῃ μετέπειτα ἀπο-
θανεῖν . εἴτω ἐπατριαρχήσῃ ὁ Μόδεος Μίλλας
ἐννέα , καὶ ἄλλους δὲ χρόνους δύο . τινὲς ὅμως τῶν
χρον-

χρηνογράφω θέλῃσι πατριαρχῶσαι τὸν Ζαχαρίαν
ὃν ἔτι ἐξακοσιοσῶ ὠνόμαζεν, καὶ τῷ ἐξακοσιοσῶ ἐκο-
σῶ ἐβδόμῳ ἐλθόντι εἰς τὸν θρόνον αὐτῶ μετὰ τῷ
Ἡρακλείῃ, καὶ ζῆσαι ὡς τῷ ἐξακοσιοσῶ τριακοσῶ τρί-
τῳ ἔτι, ὃν ὡς ἔτι δόξαζανόντες αὐτῶ, ἐγείρετ Πα-
τριαρχῆς ὁ Μόδεσ, καὶ ἐσάβη εἰς τὸν θρόνον
Μηναῖ ὠνόμα, ὃ δόξαζανόντος, ἐγείρετ Πατρι-
αρχῆς ὁ Σωφρόνιος. ὃν ἔτι τῷ αὐτῷ, ἦτοι τῷ ἐξα-
κοσιοσῶ τριακοσῶ τρίτῳ, καὶ τῷ ἔτι τῷ ἐξακο-
σιοσῶ τριακοσῶ πέμπτῳ, ἦ τῷ ἐξακοσιοσῶ τριακο-
σῶ ἐβδόμῳ, ἔλαβον ὁ ὧμερ πλὴν ἱερουσαλήμ. ἄλλοι
δὲ εἰσὸρῶσιν, ὅτι ὁ Ζαχαρίας ἐπατριάρχῃσιν ἔτι
ἔκοσιν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ λοιπὸν ἀπέθανε
τῷ ἐξακοσιοσῶ ἐκοσῶ ὡγδόῳ, καὶ ἐγένετο Πα-
τριαρχῆς ὁ Μόδεσ, καὶ τῷ ἐξακοσιοσῶ ἐκο-
σῶ αὐτῷ ἐγένετο Πατριαρχῆς ὁ Σωφρόνιος, καὶ
τῷ ἐξακοσιοσῶ τριακοσῶ ἕκτῳ ἔλαβον ὁ ὧμερ πλὴν
ἱερουσαλήμ, ὃν ὡς καὶ ὁ Σωφρόνιος ἐκοιμήθη. ταῦτα
δὲ εἰσαγγή, πῶς ἢ ὁ Αἰγύπτιος Σωμόδ, ὃν ἦ ἡνω-
σαν αὐτῷ ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριος τὰς Θεοδοσιανὰς,
ἐγένετο τῷ ἔτι ἐξακοσιοσῶ τριακοσῶ τρίτῳ; ἐπει-
δὴ αὐτῷ τῷ ἡμερῶ ὁ Σωφρόνιος, ὁ αὐτοπαῖν ὡ-
θὺς τῇ Σωμόδ ταύτῃ, ἦν ὁ Αἰγύπτιος καὶ Μοισαχὸς,
καὶ πῶς ἢ ὁ ἱεροσολύμοις ὑπὸ τῷ Σωφρόνιῳ Σωμό-
δ κατὰ Μοισαχικῶν ἐγένετο τῷ ἐξακοσιοσῶ τρια-
κοσῶ ὡγδόῳ ἔτι, ὡς θέλουσιν οἱ πολλοί; καὶ εἰς
ἄλλα ἵνα ὃν τῷ τόπῳ τῷ δυνάμει ἡς ἀπορήσας,
ἄλλα ἐγὼ ἐδυνάμην διαλύσαι, διὸ οἱ σοφώτεροι καὶ
πρακτικώτεροι διατηρεῖται γενέσθωσαν, ἡμῖν ἀρκεῖ
εἶπαι, ὅτι μετὰ πλὴν κοίμησιν τῷ Σωφρόνιῳ ἔμεινεν
ὁ θρόνος αὐτῷ Πατριαρχῆς ἔτι ἐκοσιονέα, ἵσως
ἄλλοι τὰς καταδραμαὶ καὶ τὰς λεηλασίας τῷ ὧμερ
καὶ πλὴν μετ' αὐτὸν κατατρεχόντων πλὴν ὡς ἱερουσαλήμ
καὶ πέραξ Χερσιανῶν. ἔτι ἐγένετο ὁ Θεόδωρος, μέ-
ρας εἰς τὸν θρόνον χρόνους τριάκοντα καὶ πέντε,
ἐφ' ὃ ἐγείρετο καὶ ὁ Οἰκουμενικὴ οὐκὴ Σωμόδ. ἔτι Ἰωάν-
νης χρόνους τεσσαράκοντα. ἄλλοι αὐταῦτα ἐξαίφνης ἢ
ἀθροισίς τῃς ὡς Τρέλλω Σωμόδ συγγράει καὶ τὸν Εὐ-
τύχιον, καὶ τὰ Δίπτυχα, ἔχουσιν εἰς πλὴν ὑπογρα-
φῶν αὐτῆς Πατριαρχῶν ἱεροσολύμων Ἀναστάσιον,
καὶ δοκεῖ μὴ πατριαρχῶσαι ὁ Θεόδωρος ἔτι τριάκον-
τα πέντε, ἄλλα ὀλιγώτερος. ἡ θροῖσιν γὰρ ἡ Που-
θέατη αὐτῇ Σωμόδ ὃν ἔτι ἐξακοσιοσῶ ὡνενηκοσῶ
δωτέρῳ, ὅθεν ἀναγκασίως πιστεύοντες τῷ Τόμῳ τῆς
ὡς Τρέλλω Σωμόδ μαῶν Εὐτυχίῃ καὶ πλὴν Διπί-
χων, μετὰ μὲν ἔτι κατὰ πλὴν ἀνωτέρω ἀπαρίθμη-
σιν δὲ τῷ ἔτι τῷ Μόδεσ, ὅπερ ἦν ἐξακοσιοσῶ ἐκο-
σῶ ὡγδόῳ, τῷ Σωφρόνιῳ ἔτι, καὶ χρόνους Πα-
τριαρχῆς ἐκοσιονέα, γίνονται ἔτι τριακονταεξί, καὶ
ἦν τότε τῷ Θεόδωρῳ τὸ πρῶτον ἔτι, ὃν ἔτι
ἔτι Χρυσὸς ἐξακοσιοσῶ ἐξακοσῶ τετάρτῳ, πρὸς ἱ-
ερίῳ καὶ τριακονταπέντε τῷ Θεόδωρῳ, καὶ πληρέ-
ται τὸ ἐξακοσιοσῶ ὡνενηκοσῶ ἔτι, ἄλλοι ἦν
εἰς τὰς ἐξακοσίους ὡνενηκοντα δύο ὁ Ἀναστάσιος, ὡς
τὰ ἔτι τῷ Θεόδωρῳ ἱσορῶνται ἱεροσολύμοις, ἐπειδὴ

ἦσαν ὀλιγώτερος, ὅτι ὅμως ἐπὶ τῆς ἑκτῆς Σωμό-
δ ἦν ὁ Θεόδωρος, ἐπὶ δὲ τῆς ὡς Τρέλλω ὁ Ἀναστά-
σιος, εἰς τὴν ἀνατίρρησιν, καὶ εἰς μὲν δὲ πόσα ἔτι
ἐπατριαρχῶσαι ὁ Ἀναστάσιος καὶ πόσα ὁ Θεόδωρος.
ὅτι δὲ ὁ Ἰωάννης ἐπατριάρχῃσιν τεσσαράκοντα ἔτι, 5
εἰς τὴν ὑπὸ πολλῶν μαρτυρημάτων, εἰ καὶ ὁ Θεοφάνης λέ-
γει γεγονέναι αὐτὸν Πατριαρχῶν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος
τῷ Ρινότμητῳ, καὶ πατριαρχῶσαι ἔτι τριάκοντα,
ὅπερ ἀλήθειαν εἶναι καλύπτει ὡς Τρέλλω Σωμόδ,
ὅθεν ἀναγκασίως ἐπιταῖ ὑπάρχει τὸν Ἰωάννην τῷ 10
μετὰ τὸν Ἀναστάσιον. σημεῖωσαι ὅμως αὐταῦτα τρία
τινὰ, πρῶτον, ὅτι ὁ Θεόδωρος λέγεται πρῶτος
καὶ ἐπὶ Πατριαρχῆς, ἐπειδὴ πρῶτος ἐπετρέπεται
τὸν θρόνον, εἰ καὶ αὐταῦτα ἀπορήται, εἰ πρῶτος
ἐπετρέπεται, πῶς πάλιν Πατριαρχῆς καλεῖται- 15
ται; δεύτερον, ὅτι ὁ Εὐτύχιος πρῶτος τὸν Ἰωάν-
νην τῷ Θεόδωρῳ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦν ὁ Ἰωάννης ὅτε ἡμεῖς
καὶ ὁ Δαμασκηνὸς, ἦτοι εἰς τὰς ἐπὶ αὐτοῖς τριακον-
ταεὶς χρόνους, ὁ δὲ Θεόδωρος ὅτε ἡ θροῖσιν ἢ αὐτῇ
Σωμόδ, σφόδρα φανερῶνται, ὅτι ἦν πρῶτος ὁ 20
Θεόδωρος τῷ Ἰωάννῃ. σημεῖωσαι τὸν Εὐτύχιον λέγοντα
λέκοντα, ὅτι μετὰ τὸν Σωφρόνιον παριέρχεται
κότῳ ἐκοσιονέα ἔτι, ἐγείρετ Πατριαρχῆς Γεώργιος,
τίθῃσι μὲν Γεωργίῳ δύο, οἷα τῷτον, ἦτινι καὶ πα-
ρίχει ἔτι ἐκοσιονέα, δεύτερον τὸν γεγονότα τῷ 25
ἐκοσῶ ἔτι τῆς ἡγεμονίας τῷ Ἀμπλαμπῳ, τῷ Ἀνα-
δόχῳ τῷ Μωάμετ, ὅπερ εἰς ἀραβικὸν ἔτι ἐμπα-
σὸν ποταμὸν ἐκτὸν, καὶ σωτήριον ἔτι ἐπὶ αὐτοῖς
ἐβδόμηκοσῶν. τρίτον, ὅτι ὁ Ἀναστάσιος Βιβλιοθη-
κάρχος λέγει, μετὰ τὸν Σωφρόνιον γεγονέναι Σέρ- 30
γιον τινὰ Πατριαρχῶν, ὃ ὑπάρχωντος ἐπὶ βῆτα, ἀ-
πέσταλε τὸ μοισαχικὸν τῆς Παλαιστίνης Στέφανον τὸν
Δωρίδος Ἐπίσκοπον πρεσβυτέρῳ εἰς πλὴν Ρώμῃ κατ'
αὐτῶ, καὶ ἐγραψεν ὁ Ρώμης εἰς τὸν Ἐφέσον καὶ εἰς
τὸν Φιλαδέλφειαν καὶ ἀπέβαλον αὐτὸν. ὅτι ὅμως ἐπὶ 35
τῷ οὐκὴ πλάσμα, καὶ εἰς μὲν μύθῳ, φανε-
ρὸν, πρῶτον, ὅτι εἰς ἄλλον ἵνα ἱστορῶν ἐχ-
δύσκειται. δεύτερον, ὅτι καθὼς ὁ ἱεροσολύμων
Θεόδωρος ἐγραψε τὸν Σωμόδ αὐτῶ εἰς τὸν Ἀλεξαν-
δρείας καὶ Ἀντιοχείας κατὰ τὸν Εἰκοσιμάχων, βεβαιῶν 40
καὶ πλὴν ὁρθοδόξῳ αὐτῶ, ἐδιώκετο καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῇ
Παλαιστίνῃ πρὸς κλαυθῆσαι εἰς τὰς γῆρας Πατριαρ-
χῆς καὶ τῷ ἐπὶ βῆτα Πατριαρχῆς, καὶ τὴν θροῖσιν εἰς πλὴν
Ρώμῃ; τρίτον, εἰς τὸ Δίπτυχα αὐταῦτα ἐκ εἰς τοῖς-
τον ὄνομα. τέταρτον, καὶ ἱερουσαλήμ καὶ πῶς Ἐφέσος, 45
καὶ πῶς Φιλαδέλφεια; καὶ μάλιστα ὅτι τότε ἔλαβε πλὴν
ἱερουσαλήμ ὁ Οὐμμερ, καὶ ἦσαν πόλεμοι αἰμασπι-
ζὺ Σαρακενῶν καὶ Ῥωμαίων, καὶ πῶς ἐδιώκετο ὁ Ἐφέ-
σος (εἰ καὶ δεικνύει τὸ λεγόμενον) ἐνεργῆσαι εἰς ἱερου-
σαλήμ; πέμπτῳ, πότε καὶ ἄλλοις ἐκείνησαν ἀγῶ- 50
γῇ τινὲς εἰς τὸν Πάπαν πρὸς ἴσον Πατριαρχῆς ἱε-
ροσολύμων, ὡς κινήσαι καὶ τότε; ἔτι, καὶ τὸ
ἀπὸ ἡλθον εἰς Ρώμῃ Στέφανος ὁ Δωρίδος Ἐπίσκο-
πος, καὶ αὐτοῖς ἡμερῶ; καὶ ὅτι ὁ Σέργιος ἔτος,
καθ' ὃ ἐφύετο ὁ Στέφανος, καὶ ὡς Πατριαρχῆς, 55
καὶ

αὐτὸν ἐπίσκοπον ἰόππης, ἴδε αὐτὸν βιβλίᾳ ἐν
 τῇ κεφαλῇ ἐβδόμη Παράγραφον ὄντων. αὐτὸν
 ἔλθωμεν πάλιν εἰς τὸ παλαιόν. μετὰ τὸν Ἰωάννην
 ἐπὶ Διαφωσίᾳ, ὅτι οὐτύχι, καὶ τὰ Δίπυχα, ὡς
 5 ἔρηται, θέλει γεγονέναι Ἡλία, ἔτη Γεώργιον.
 ἔτα διδόσιν τῷ μὲν Ἡλία τετακέντα τέσσαρα, τῷ
 δὲ Γεωργίῳ τετακέντα ἔτη, καὶ οὐτύχι πα-
 10 ρέει ἔτη τετακέντα ἔτη. ὅμως ὅτι ἐγένετο Πατριάρ-
 χης Θεόδωρον ἐν τῇ ἀναμεταξὺ τῆς σῆτης καὶ ἐβ-
 15 δόμης τῶν Σωδῶν, φανεροῖ ἐπὶ πρώτον, ὅτι τὸ συ-
 νοδικὸν Θεόδωρον Ἱερουσολύμων, κέρχον ἐν τῇ τρίτῃ
 πράξει τῆς ἐβδόμης Σωδῶν, φανεροῖ ὅτι ὡς Θεόδω-
 ρος πρὸ τῆς ἐβδόμης Σωδῶν, καὶ ἐχὶ ὁκταῖος, ὅς
 20 ὡς εἰς τὴν σῆτην, ὁκταῖος γὰρ ὡς Τοποτηρητής, ἔτος
 15 ἦν Πατριάρχης, καὶ τετακέντα ἔτη, ὡς φαίνεται ἐν
 τῇ πρὸς τὴν ἐβδόμην Σωδῶν ὁμιλίᾳ τῶν Ἀρχιε-
 ρῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἐν αἰσ, ὡς ἐπομῇ ἀνω-
 τέρῳ περὶ αὐτῶν. δεύτερον, ὅτι ἐν τῇ συνοδικῇ αὐ-
 τῷ τῷ ἐκθρονοστικῷ, ὅπερ γράφει τῷ Ἀντιοχείᾳ καὶ
 20 τῷ Ἀλεξανδρείᾳ, Θεόδωρον λέγεται δεδέχθαι τὰς
 ὁμοεικελικὰς Σωδῶν. τρίτον, ὁ Γενεβέρδος με-
 τρεῖ ἐν ἔτει ἐπὶ ἑκατοσίων τέσσαρα ὅκτω γενέ-
 25 θαι Θεόδωρον Πατριάρχην, ἔπειτα ἐν μετὰ τὸν
 Ἰωάννην γεγονῆναι Γεώργιον, ὃ ὀλιγοχρονίσαις,
 25 ἐγένετο ὁ Θεόδωρος τῷ ἔτει ἐπὶ ἑκατοσίων πεντηκοσίων
 ὀκτώ. ἔτα ἐγένετο ὁ Ἡλίας, ὅς ἦν ὁπρὶ τῆς ἐβδό-
 μης Σωδῶν, ἐν ἔτει ἐπὶ ἑκατοσίων ὀγδοηκοσίων ἐβδό-
 30 μῳ, καὶ ἦν ἐξ ὁκταῖος δύο χιλιάδας μέλια ἀπέχων
 τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὡς λέγει ἡ πρὸς τὴν Σωδῶν ὁμι-
 30 λία τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἐπατριάρ-
 χῳσιν ἔτη τετακέντα ἔτη. ἔτα εἰς τὰς σῆτην ἐν-
 νηκοντατρεῖς ὅπου Μωάμετ κατὰ τὸν Εὐτύχιον ἐγένε-
 35 το ὁ ὁμοῦ Πατριάρχης, ἀρχιερατῆσας ἔτη δέ-
 κα, κατ' αἰσ δὲ ἑκοσίν. ἔτα Βασίλειος ὁ μα-
 35 θηρὴς αὐτῶν, πατριαρχεύσας χρόνους ἑκοσιπέντε.
 40 ἔτα, τῷ ἐξακισχίλιος ὅπου τετακέντα τέσσαρα ὅπου
 45 τῷ ἐπὶ ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 50 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 55 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 60 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 65 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 70 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 75 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 80 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 85 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 90 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 95 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 100 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα

95 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 100 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 105 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 110 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 115 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 120 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 125 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 130 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 135 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 140 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 145 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 150 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 155 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 160 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 165 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 170 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 175 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 180 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 185 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 190 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 195 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 200 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 205 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 210 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 215 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 220 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 225 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 230 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 235 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 240 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 245 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 250 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 255 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 260 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 265 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 270 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 275 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 280 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 285 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 290 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 295 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 300 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 305 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 310 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 315 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 320 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 325 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 330 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 335 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 340 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 345 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 350 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 355 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 360 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 365 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 370 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 375 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 380 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 385 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 390 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 395 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 400 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 405 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 410 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 415 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 420 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 425 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 430 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 435 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 440 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 445 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 450 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 455 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 460 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 465 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 470 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 475 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 480 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 485 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 490 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 495 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα
 500 ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα ὅπου ἑκατοσίων ἑξήκοντα

οὕτως, ὥστε δοκῇ μοι δορᾶν καὶ ἐπὶ τὰ περὶ τῶν
καπὶ καυσιν τῶ Ναῦ ἔτα, ἡ μὲν δὲ ῥακίνα αὐαμ-
φιβόλως ἐκείνη τὸ ἴδιον ἔτα. δούτερον δὲ, ὅτι ὁ
Χρυσόδαλος ἀπέθανον εἰς τὸ Ρέμπλι. μετὰ δὲ τῶν
πυρπόλων τῶ Μαῦ ἐγύρετο Ἀγάθων, πατριαρχό-
σας ἔτη δεκατέσσαρα. ἔτα Χρυσόδαλος ὁ καὶ Ἀγά-
πιος καλὸς ἄνθρωπος, ἔτη δύο καὶ ἡμισυ, ὅς καὶ ἀπέθανον
εἰς τῶν Ἀιγυπτίων. ἔτα Θωμάς ἔτη δέκα. ἔτα Ἰωσήφ
ἱατροφιλόσοφος ἔτη τρία καὶ μῆνας ὀκτώ, ὅς καὶ
αὐτὸς ἀπέθανον εἰς τῶν Ἀιγυπτίων. ἔτα Θεόφιλος ἔτη
ὀκτώ. ἔμεινε δὲ ὁ Θρόνος χωρὶς Πατριάρχης ἔτη ὀδε-
κα. ἔτα Νικηφόρος ἔτη πέντε. ἔτα ἐγύρετο Ὁρίσιος
ἐπὶ Ῥώμαν τῶ Βασιλέως, ἔτη εἰκοσιδύο Πατριαρ-
χόσας, ἐφ' ἧ ἀνεκτίθη καὶ ὁ Ναός, ἦν δὲ τότε βα-
σιλικὴ αἷμας, καὶ κοιμήθη εἰς Κωνσταντινέπολιν ἐπὶ
τῶ μονομάχῃ. ἔτα Μηνᾶς μῆνας ὀκτώ. ἔτα Σωφρό-
νιος, ἐφ' ἧ εἰς τὸ χιλίον ἐξηκοστὸν τέταρτον ἔτος,
ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῶ Δέκα ἀπὸ ἡλίου τινὲς δυτικαὶ εἰς
πρωτοκλήσιν τῶ ἀγίου τάφῃ. ἔτα Μάρκος ἔτη δε-
κατέσσαρα. ἔτα Συμεών, ὅς ἐγραψεν κατὰ Ἀζύμων.
ἔτα Εὐθύμιος ἔτη δεκαεννέα, περὶ ἧ ἀδελφῇ ὅν
τῶ κληρικῶ τυπικῶ τῶ μοναστηρίου, τῶ κληρικῶ αὐ-
θῶν στονιμάχῃ εἰς Φιλιππῆπολιν ταῦτα, τὸ παρὲν
τυπικὸν ἐγράφη ῥωμαῖσι, ἱβηρικῇ, καὶ ἀρμενικῇ
τῇ καθ' ἡμᾶς ἀναγεσάτης μονῇ τῆς ὑπεραγίας Θεο-
τόκης τῆς Πετριονιτίσσης, ὅν ἔτα ἐξακχιλίον πον-
τικοσίων ὁμοσηκοσίων δούτερων, καὶ ὑπεγράφη παρ'
ἐμῶν αὐτῶ τῶ σεβαστῇ Γρηγορίῃ καὶ μεγάλῃ Δεκῆς
τῆς Δύσεως τῶ Πακρυάου, καὶ τῶ παναγιωτάτῃ Πα-
τριάρχῃ Ἱεροσολύμων κύρ Εὐθυμίου, ὡς ὡρατυχόν-
τος αὐτῶ ἐνθάδε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ὅν παρὰ γάματος
τῶ κραταῖ καὶ ἀγίου ἡμῶν Βασιλέως Δαβίδ ὅν Θε-
σσαλονίκη συνέκον εἰρήνης τῶ ἀλάστορος φράγγῃ. ἔσι
δὲ ἡ ὑπογραφή τῶ Πατριάρχῃ, Εὐθύμιος ἐλέω
Θεῷ Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας Χρυσῆ τῶ Θεῷ ἡμῶν
Ἀναστάσει πόλεως Ἱεροσολύμων. σημείωται ὅτι Βα-
σιλεὺς μὲν ἦν Ἀλέξιος Κομνηνός, φράγγος δὲ, Ρο-
γέριος ὁ ἰταλός. Ἐπὶ Βασιλείᾳ τῶ Πορφυρογενήτῃ καὶ
τῶ Σκληρῷ ἀπεστασία ὡς γράφει ὁ σεβαστάς ἐπί-
σκοπος Θεόδωρος, Ἀγάπιος ὁ Σιελκίας τῆς Πιε-
ρίας ἐπίσκοπος γέγονε Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ὅς
εἰσελθὼν εἰς Κωνσταντινέπολιν, σιωλετηργήσας τῶ
μακαριωτάτῃ Πατριάρχῃ κυρίῳ Νικολάῳ καὶ τῇ
ἱερᾷ Συνόδῃ. Ἐπὶ Ἀλέξιε τῶ Κομνηνῷ Σάββας ἐπί-
σκοπος Καισαρείας τῆς Φιλίππῃ γέγονε Πατριάρχῃ
Ἱεροσολύμων, ὅς εἰσελθὼν εἰς Κωνσταντινέπολιν, συ-
σιωλετηργήσας τῶ ἀγιωτάτῃ Πατριάρχῃ Νικολάῳ καὶ
τῇ ἱερᾷ Συνόδῃ, ἔτα ἐδόθη αὐτῷ καὶ ἡ Μαριώσα.
Ὅτε ἔλαβον ὁ Βαλδύμῃ τῶν Ἀσκαλων, ἦν Πα-
τριάρχῃ Ἱεροσολύμων Εὐχέρσιος, καὶ μετὰ τῶν γέ-
γονον Ἱεροσολύμων ὁ ἰάκωβος. Εὐρέθη ὅστις παλαιῶ
χρότῃ, ὅτι τὸ μοναστήριον τῶ ἀγίου Εὐθυμίου, ὅπερ ἐστὶν
νῦν ἔσθον εἰς τῶν Ἱερουσαλὴμ, ἀνεκτίθη πάλαι ποτε ἡ
δέσποινα κυρία Ἄννα Τραπεζιτιὰ ἡ πορφυρογενήτης,
καὶ ὕστερον ἀνεκτίθη αὐτὸ Γεράσιμος Μοναχός, ὅς ἦν

ἐποίησε Διδάχην εἰς τινὰς ἐτέρους Μοναχούς, ἦν δὲ
παρὼν ὁ βασιλικὸς πρεσβύτερος Ἰωάννης ὁ Τριχῆς ὁ
Λογοθέτης τῶν Οἰκιστῶν, ἦν ὑπεγράψαν ὁ Πα-
τριάρχῃς Ἀρσένιος, ὅν καὶ παναγιωτάτην καλῶ ὁ
Γεράσιμος εἰς τῶν Διδάχην, ὁ Βασίλειος Μητροπολί-
της Γερμανίας, Μῆτος Γάζης καὶ ὑπερίτιμος, ὁ ἐπί-
σκοπος Βηθλεὲμ Ἡλίας, ὅν ἔτα ἐξακχιλίον ἐξα-
κοσίων ποντικῶν τρίτῃ. Ἐπὶ Μανὴλ τῶ κομνηνῷ
ἡθροῖσθι Συνόδῃ ἐν Κωνσταντινέπολιν περὶ τῶν
τῶν Μυστηρίων τῆς Εὐχαριστίας σώματος τῶ Χρυσῆ, ὅν
ἔτα ἐξακχιλίον ἐξακοσίων ἐξηκοσίων τετάρτῃ,
ὅν ἦν ὁ Κωνσταντινέπολεως Κωνσταντίνος καὶ ὁ Ἱερο-
σολύμων Ἰωάννης. Ἐπὶ Μανὴλ τέτῃ ὅν ἔτα ἐξα-
κχιλίον ἐξακοσίων ἐβδομηκοσίων τετάρτῃ ἡθροῖ-
σθι ἡ περὶ τῶν Ὁ πατήρων μείζωνος ἐπὶ Συνόδου, ὅν
ἦν Ἱεροσολύμων Πατριάρχῃς Νικηφόρος. Ὁ Χωι-
της λέγει εἰς τὸ τρίτον βιβλίον αὐτῶ, ὅπερ ἐστὶ περὶ
τῶν Μανὴλ, ὅτι ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος γέγονε
Πατριάρχῃς Κωνσταντινέπολεως ἐπὶ Ἰσακίᾳ τῶ Ἀγ-
γέλι. Μετὰ τὴν Δοσίθειον Ἱεροσολύμων γέγονε ὁ
Ἀθανάσιος, ὅν φέρεται ἐπὶ ἡθροῖσθι πρὸς τὴν Μη-
τροπολίτῃν Κερκύρας Γεωργίου. Μετὰ τὸν Ἀθανά-
σιον γέγονε Λεόντιος. Ἱεροῖς Γεωργίος ὁ Παχυμέ-
ρης βιβλίῳ σῆτῃ κεφαλῇ πρῶτῃ, ὅν ἦν Ἱεροσο-
λύμων Πατριάρχῃς Γρηγόριος ἐπὶ Μιχαὴλ δη-
λουέτι τῶ Παλαιολόγῃ. Ἐπὶ Ἀνδρονίκῃ τῶ δούτερῃ
ἡλθον εἰς Κωνσταντινέπολιν ὁ Ἱεροσολύμων Λάζαρος,
ἧ ἀδελφῶν καθαιρεθέντες, γέγονε Πατριάρχῃς ὡρ-
νομος Γεράσιμος τις, ἐπὶ δὲ Ἰωάννῃ τῶ Κασταν-
ζηνῇ πάλιν ἔλαβε τὸν Θρόνον ὁ Λάζαρος. Εἰς τὰ 30
δίπλωχα φαίνεται μετὰ τέτῃς Σωφρόνιος ἔτη τε-
σσαρακονταεξί. Εὐρέθη ὅν Μηνῆν ὅν Ἱερουσαλὴμ τά-
δε, Ἐπὶ πληρώθῃ τὸ Διμήτιον ἀλλὰ σιωδρῶν τῶ πα-
ναγιωτάτῃ καὶ σεβασμιωτάτῃ καὶ θείῃ πατρὶς ἡμῶν
κύρ Δωροθέῃ πρῶτῃ Ἱεροσολύμων Πατριάρχῃ, πα 35
τριαρχῶντος τοῦ τῶ παναγιωτάτῃ πατρὶς ἡμῶν
κυρίῃ Θεοφίλῃ τῶ ἡμῶν αὐτῶ, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶ
κραταῖ καὶ ἀγίου κυρίῃ ἡμῶν Μανὴλ τῶ Παλαι-
ολόγῃ καὶ γέροντος, καὶ τῶ ἡμῶν αὐτῶ κυρίῃ Ἰωάννῃ.
Ἐν ἔτα χιλίον τετρακοσίων τετακοσίων ἦν Πατριάρ-
χῃς Ἱεροσολύμων Θεοφάνης, πρὸς ὅν ἐγραψεν ὁ Βαλ-
σαμῶν Πατριάρχῃς Ἀντιοχείας, ὅπερ ἐδόθη εἰς τῶν
ἐρώτησιν, Πότε γίνεται μεταβολὴ εἰς τὰ αὐτότυπα.
Ἐπὶ τῆς ἐν Φλωρεντίας Συνόδου ἦν Πατριάρχῃς Ἱε-
ροσολύμων Ἰωάννης, μετ' ὅν Γρηγόριος ἔτη τετακο-
νταεξί. ἔτα Δωροθέος ἔτη τεσσαρακονταεξί. Γερ-
μανός ἔτη τεσσαρακονταεξί. Σωφρόνιος ἔτη εἰκο-
σινεῖα. Θεοφάνης ἔτη τετακοσινεῖα. Παΐσιος ἔτη
δεκαπέντε. Νεκτάριος ἔτη ἐπὶ, μῆνας ὀνεία,
ἡμέρας δέκα. μετὰ Νεκτάριον δὲ τίθειται ἡμῖς τὸ 50
πανόφῃ τῆς Ἀληθείας πρῶτον, τὸν τῆς δι-
σεβείας ἀγωνιστῆν κύριον Δοσίθειον, πᾶν τῆς παρῆς
βίβλου συγγραφῆς, πατριαρχόσαντων ὅν ἔτα χιλί-
ον ἐξακοσίων ἐξηκοσίων ὀκτώ, Ἱωαννῆς εἰκοσὶ τρίτῃ,
καὶ κοιμήθη ὅν ἔτα χιλίον ἐξακοσίων ἐβδομῇ
Φεβρουαρίου

Φεβρουαρίῳ ἐβδόμῃ· εἶτα ἐν τῇ αὐτῇ χιλιοστῷ ἐπ' αὐτοῦ
στοις ὡς ἐβδόμῃ ἔτα, καὶ τῇ ὀγδόῃ τῷ αὐτῷ Μηνὸς Φε-
βρουαρίῳ μετετέθη ἀπὸ τῆς θρόνου Καισαρείας τῆς Πα-
λαιῆς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱερουσολύ-

μων ὁ σοφώτατος κύριος Χρύσανθος ὁ καὶ ἀδελφιδῆς
τῶν αὐτῶν Δοσιθέης, ὁ καὶ πρὶν παρῆσαν βίβλος μετὰ
ταῖς πολλαῖς αὐτῷ διορθώσεσι τῇ τύπῃ ἐκδόε·

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὸν Ζαχαρίαν Πατριαρχῶν τῶν Ἱερουσολύμων ἔτε ἀπὸ τῶν σὺν πολλοῖς πίοις
μεταφραζόντων ἱστορικῶν ὀληπῆα καθέστηκε τῇ τῆς βίβλου συγγραφῇ·

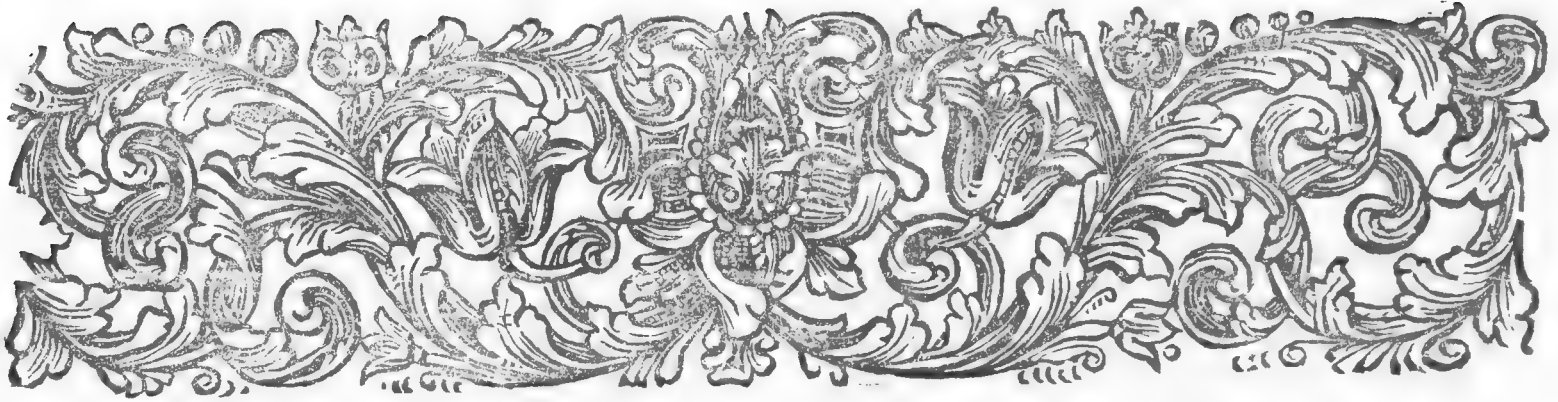
10

Σημειώτεον, ὅτι λίαν ἐκοπιᾶσμεν, καὶ ἀπὸ τῆς
μακαρίτης Ἀρχιεπισκόπου τῆς Χερσονήσου με-
τεφράσαμεν τὸ χρονικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας Εὐτυχίου
εἰς ἀπλὴν ἐκκλησιᾶν γλῶσσῃ, καὶ αὐτὰ τὰ τῶν πάλαι
Σελτῶν διπλώματα, τὰ δοθέντα τοῖς ἐν Ἱερουσα-
λὴν ἀγιωτάτοις Πατριαρχαῖς μετεφράσαμεν εἰς πᾶν
αὐτῶν γλῶσσῃ, ἵνα ὄρωμεν τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὸν
Ζαχαρίαν Πατριαρχῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐδὲ ἐτελειώσα-

μεν· καὶ γὰρ ὅσοι μὴ ἀπὸ τῆς Εὐτυχίου ἀφελήθημεν
μικρόν τι, ὅσοι δὲ τῶν διπλωμάτων ἔδον, ἐπειδὴ συγ-
κεχυμένως λέγουσι Πατριάρχαι καὶ τὰς κατ' ὅκριν
ἡμεῖς Ἡγούμενους καὶ Τοποτηρητὰς τῶν Πατριαρχῶν,
ἵνα μὴ πᾶν ἀλήθειαν ζητῶντες, εἰς ἀλλόνοτα
ψαδύμπίσωμεν, καθάπαξ τὰ ταιῶτα χωλὰ Ἡφαί-
στος τῇ χωλῇ παρεθήκαμεν.

καὶ ἐβδόμῃς ᾧ δ' ἔληξε βιβλίον.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Η΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς ἐκ τῆς Συμβολῆς παλαιᾶς καὶ τῶν Λατίνων πότε, καὶ πότε τίνος Πάπας ῥώμη ἐξεφανήθη, καὶ πότε ἡ ἀποκοπὴ τῆς μνημοσύνης τῆς Πάπας ἀπὸ τῶν Διπτύχων ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἀντιόχειας Ἐκκλησίας.

5

10

Ἰστέον ἡμῖν ὅτι πολλὰν παλαιάν, ἥτοι βιβλίον ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ Πατριάρχῳ πέμπτῳ, πόθεν, καὶ πότε ἤρξατο ἡ παλαιότης, ὅτι τὸ ἄγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται, ἥτοι ἔχει πᾶν ὑπάρχον καὶ ἐκ τῆς γῆς. καὶ βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κε-

φαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ εἴρηται, ὅτι ἐπὶ φωτίῳ Πα-
 15 τριάρχῳ καὶ Μιχαὴλ ἡ ἐκ θεοφίλῳ εἰς πᾶν Βαλγα-
 ρίαν τινὲς τῶν Λατίνων ἱερέων λαοφρονούντως ἐκ-
 ρυτίοντο, ἐκ τῆς γῆς ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ
 ἄγιον, ὅθεν καλῶς ἠγινώσθη ὁ ἱερεὺς φωτίῳ καὶ
 τῷ ἐκπρέμῳ τῆς φρονήσεως. ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶν καὶ
 20 φωτίῳ λεγομένῳ Συνόδῳ ἐπὶ Βασιλείῳ τῷ Μακεδό-
 νῳ ὅν ἔτα ὀκτακοσιῶν ἐξήκοσθι ὡνάτω διωρόντι
 μέναι τὸ ἄγιον Σύμβολον χωρὶς ἡτοῦ παλαιότητος,
 ἀποβλεπόμενος τῆς Συνοδῆς κατὰ ταύτης μάλιστα τῆς
 ἐκ τῆς γῆς παλαιότητος. ἔτα ὅν ἔτα ὀκτακοσιῶν ἐβ-
 25 δομικῶς ὡνάτω ἐπὶ τῷ αὐτῷ Βασιλείῳ καὶ τῷ Πά-
 πα ῥώμης Ἰωάννῃ εἰς πᾶν ἐπὶ φωτίῳ ἀγίῳ Συνό-
 δον πάλιν ῥητὶς τὰ αὐτὰ διωρόντι, καὶ ὁ φωτίῳ
 ἀπὸ παλαιότητος συγγραμμάτων ἠγινώσθη κατὰ
 τῆς ἐπισκοπῆς δόξης ταύτης, καὶ δὴ καὶ τῆς Βαλ-
 30 γάρης τῆς πλάνης ταύτης ἀπὸ τῆς μετὰ ταῦτα
 ὁμοῦ Λέων ὁ σοφὸς τῷ θυμῷ σφραδίζων κατὰ Σαν-
 ταβαρινῶν, καὶ φασὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁ Κωνσταντῖνος
 καὶ ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Ζωνιτῆς, ὅτι δηλαδὴ πα-
 κατασκευάσθη ἀλόγιφαις αἰτίας, ὡς αὐτὸς ὁ δόξαι τὰ

παραπείσμα μετ' ἀλόγου πρᾶξις αἰφορῆς, εἰδὼς
 γὰρ ὡς ἐκ ἀδυναμίας Φαῦλον ἐκδιδόναι κατὰ
 Σανταβαρινῶν, φωτίῳ τὸν θρόνον ἰδιωόντες, συ-
 νοφαντήσας ἐξέβαλε πρὸ δίκης Πατριάρχῳ τῷ
 θρόνῳ. ἀποθανόντῳ δὲ μετ' ἐπολὺ καὶ τῷ ῥώ-
 μης Στεφάνῳ τῷ ἑκτῷ, θόρυβος ἦν σιμωνιακὸς
 καὶ ὅπως ἐκπαύτως ἐκπαυμένης τῷ θρόνῳ τῆς ῥώ-
 μης, ὡς εἴρηται αὐτῶν Βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφα-
 λαίῳ ἐκόςῳ πρώτῳ, ὅς παρὰ τοῖς ἄλλοις αὐτῷ ἐκ-
 γασάτοισι ἔργοις, ἐφρόνα κακῶς καὶ περὶ τῶν
 ἁγίων Πνεύματος, φοβέμεν δὲ φανερώσαι πᾶν γνώ-
 μῳ αὐτῷ, ἐπαδὴ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἦσαν-
 ἤτο αὐτῷ τῇ πασῇ τῇ ἐκπαύσει, παρεβίβαζον εἰς
 ἀξιώματα ἀνθρώπων τῶν Αἰρέσεων αὐτῶν, ὡς ἔ-
 γινετο Πάπας Χρυσόστομος ἡς σμῆντι Αἰρέσεων, καὶ
 καὶ ὁ μετ' ἐκείνου Σέργιος ὁ τρίτος ὅν ἔτα ὡνάτω
 35 σιστῶν ὁ γδὲ, ὅς τῆς γνώμης ὡν τῶν περὶ θόρυ-
 βου, καὶ νομίσας τὸν κατὰ ἐπισκοπὴν ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς ἀλλοπάλληλα σκαδάλαι τῶν Παπῶν, καὶ
 διότι παρὰ τὸν ποῦ τῆς Αἰρέσεως εἰς ἀξιώματα,
 καὶ ἦσαν βοηθῶντες αὐτῷ, ὡς πλημμελὲς ψυχῆς, ὡς
 παυτόλμῳ χερὲς, αἰατρεῖται τὸ Σύμβολον φανε-
 ρῶς, καὶ ὡς αὐτὸς εἰς πᾶν ἐκκλησίαν πασιδὴλως ὅτι
 ὁ ἱερομόναχος Ματθαῖος καὶ ὁ μαργαρίτης Μάξι-
 μος καὶ Εὐθυμῖος ὁ Ζυγαβηνὸς εἰς τὸν δωδέκα-
 τον τίτλον τῆς Πανοπλίας αὐτῶν καὶ ἄλλοι πολλοὶ
 ἱστοροῦσι. μαρτυροῦν ὁ μοναχὸς Βαρλαάμ, ὅτι παρὰ
 τῷ ἀγίῳ καὶ ἦσαν οἱ λέγοντες ἐκ μέρους τῶν Πα-
 τρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐκπορεύεται, ὡς τυχεῖς ἡ
 Ἐκκλησία

πάπας
 Χρυσόστομος
 Σέργιος

756

Εκκλησία πᾶσα. ἦσαν καὶ ἱνὲς οἱ καὶ ἐκ τῆς τῆς λέγοντες, ὡς ἱνὲς δυτικοί, ὡς ἠπορίῃ αὐτῶν, καὶ δὴ καὶ κατωτέρω ἐρεῖται, ἀλλ' ὁμοῦ ἦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἅκρᾳ ἐνωσις. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ Σύμβολον ἐγένετο ἡ παλαιή, καὶ ἐφανερώθη, ὅτι φρονῶσι κοινῶς ὡς αὐτοὶ οἱ Λατῖνοι τῆς γνώμης τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Θεολογίαν τῆς ἁγίας Πνεύματος, διηρώσας καὶ ἀποβῶς αὐτὰς ἀπεσεράφηται. καὶ γὰρ τῶν Χριστοφόρων καὶ Σεργίου δραματάρχημα ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος (ὅστις ἐγένετο Πατριάρχης εἰς τὸ ἔτος ἐξακισχιλίσσον πεντακοσσοῦν ἔρδομον, καὶ ἀπέθανε τὸ ἐξακισχιλίσσον πεντακοσσοῦν ἑκοστὸν ἔρδομον ἀγώτατος αὐθροπῶν) ἰδὼν ὅτι διεδόθη καὶ ὡς τὰς Διδοχὰς αὐτῶν, καὶ ὑποπιδόμῳ ὅπερ καὶ ἐγένετο, ὑπεσέβη γραφάς, πέμπει πρέσβεις εἰς Ῥώμην, ἐκκαλέμενος αὐτὰς εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐσέβησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὀπορεύονται, ὀπιστρέφονται, μυκτηρίζουσι, καὶ τέλος, κινεῖς ὀποπέμψουσι τὰς ἐκκλησίας. ὅθεν ἰδὼν ὁ αὐθροπὸς τῶν Θεῶν, ὅτι φανερώς κερύπτεται τὴν Αἵρεσιν, καὶ εἰς Σύνοδον ἐλθὼν ἡ θεία, ἐκβάλλει ὑπὸ τῶν διπιύχων τὴν Πάπαν τὸ ὄνομα. τὰτ' αὐτὸ λέγει καὶ ὁ Νεῖλος ἐν τοῖς περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῆς ἁγίας Πνεύματος, ὅτι

ὁ Χριστοφόρος πρῶτος ἔσθλον εἰς τὴν πόλιν τῆς τῆς πατρὸς Πατριάρχης ὁμολογῶν αὐτῶν ἀνάγκη τὴν τὴν παλαιήν εἰς τὸ Σύμβολον μετὰ Διακόσια ἔτη ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης Συνόδου. τοιαῦτα ἐγένετο τὸ τέλος τῶν τινῶν Παπῶν, λεγόντων, ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος κρείνεται, καὶ ἐξετάζεται, εἰς ἀναμάρτητον, ἐπεὶ δὴ ἡ ἀπόστολος αὐτῇ πολεῖν Αἰρέσει αὐτῇ γέγονεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ῥώμης, ὅπερ ἡ εὐσέβεια πρῶτον εἴδωτο ἐπλήρη τὴν Οἰκουμενίαν. ὅθεν σοφώτατα ἔπειτα ἰωάννης ὁ Ζωναρὸς ἰαεῖς τὴν ἐρμηνείαν τῶν κανόνων τῆς ἐκείνης Συνόδου, ὅτι ἔχει τὰ πρεσβεία, ἡ γὰρ τὴν παλαιήν καὶ τὰ παλαιά, ἅπερ ἡξιώθη ἡ Ἐκκλησία Ῥωμαίων, εἰς ἧς καὶ τὴν εὐσέβειαν. καὶ ὁ Θεσσαλονίκης Συμεὼν εἰς τὸν διάλογον αὐτῶν κατὰ Αἰρέσεων, ἔστω, ἰς λέγει, ὁ Ῥώμης καὶ πρῶτος καὶ ἅκρῃς (κατὰ τὴν τάξιν ἀπλοῦς) ὅτε εἰς ὅμως ὁρθόδοξος, ἐπειδὴ ἐκ κρυπτοῦ ἐγένετο, καὶ παλαιῶν ἀσκήσεων εἰς τὸ κοινὸν Σύμβολον, καὶ ὀποσολικός, καὶ πρῶτος, καὶ πατὴρ, ἀλλὰ λυμεῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων 20 καὶ τῶν πατέρων κατὰ διάμετρον ἰχθυὸς, καὶ κοινὸς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας πολέμιος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Β'.

Περὶ τῶν ὀποσολῶν Μιχαὴλ Κρημαρὸς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα τὸν ὄγδοον, καὶ τῆς σκώουρας Ἀργυρῆ τῆς μαγίστης, τῆς κρύψαντος αὐτὰς, καὶ ἄλλας ὡς ὑπὸ τῆς Πάπας τῆς Κρημαρὸς πίμψαντος, τῆς καὶ Διδοχὰς ταύτης τὴν σκώουραν, καὶ τὴν τῆς Πάπας ἀβλεψίαν, συνοδικῶς ἀναθεματίσαντι τὸν τὸ Πάπαν καὶ τὰς περὶ αὐτὸν, ὡς παλαιῶν ἐκ τῆς Συμβόλου.

Μετὰ τὸν θάνατον Χριστοφόρου καὶ Σεργίου τῶν Παπῶν τῶν τολμωσάντων τὴν παλαιήν εἰς τὸ Σύμβολον, καὶ τὰς κρυπτομάρτυρας φανερώς ὡς ἐργῶν καὶ κοινῶς, ἐγένετο Πάπαι πλείονες τῶν τελευτούντων, καὶ ὅτι μετὰ τὴν παλαιήν ἐγένοντο ὀλιγόμοι. ὅθεν καὶ ἀσμεταξὺ δὲ τῶν ἐγένετο ἡ ὀποβολὴ τῆς Πάπας ὑπὸ τῶν διπιύχων. ἔτα ἐγένετο Πάπας Λέων ὁ ὄγδοος, καὶ ἰδὼν ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μιχαὴλ ὁ Κρημαρὸς, ἀγώτατος αὐθροπῶν, τὴν περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος βλασφημίαν κερυφειμένην εἰς ἀνελπίστον κακὸν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ νομίσας καὶ αὐτὸς ποιησάμενος διόρθωσιν, ἐγραψεν εἰς τὸν Λέοντα μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης (ὡς μόνος εἰς τὸν Ἀντιστοχίας Πέτρον γράφει) ὅτι ἔμαθε, λέγει, ὑπότινων ὁκαθῶν ἐλθόντων τὴν ἀρετὴν καὶ εὐγένειαν καὶ γνώσιν τῆς Ῥώμης, καὶ ἐγραψεν αὐτῷ, νομίζων δύο τινα, ὅτι, ἵνα διερρώσῃ τὰ θρυλέματα περὶ τὴν ὀρθόδοξον πίσιν τῶν Ῥωμαίων εὐφάλαμπα, καὶ ἔτι, ἐπεὶ γούνηται εἰρήνη εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἵνα ἔχωσιν αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι συζήτησιν κατὰ τὴν φράγγων τῶν ἐπηρεαζόντων τὴν ἰταλίαν, ὑποκαταλέγουσαν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν. ἐπειδὴ ὁ Ῥώμης, ὡς εἴρηται ἔμπαρτον, καὶ τὰ τέλη τὰ βασιλικὰ ἐνώλυσεν κατὰ μέρος ὑπὸ τῆς ἰταλίας ὑπὸ τῆς ἰσχυρῆς, καὶ τὰς

φράγγας συμεψυφίζετο Βασιλεῖς, καὶ παρεκίλει αὐτὰς ὡς ἡβέλει ὁ βασιλικὸς δέκας τῆς ἰταλίας. καὶ μάγιστρος ὁ Ἀργυρὸς ὀποσολίαν διανοέμενος καὶ τῆς Βασιλείας, καὶ ἄλλως Αἰρετικὸς ὢν, τὰ πατριαρχικά ἐκράττει γράμματα, καὶ γράφει ἄλλα ὡς δὴ θῶν ὑπὸ μέρες τῆς Ῥώμης, καὶ εὐρίσκει καὶ δύο ἱναὶ λατινοὺς σκοπέας ἀθλίους καὶ ἐκβεβλημένους, καὶ ὀνομάζει αὐτὰς τῶν τῶν Ἐπαρχιῶν Ἐπισκόπων, καὶ εὐρίσκει καὶ κομικὸν ἱνα, καὶ ὀνομάζει αὐτὸν Καγκελ- 40 λάρειον, καὶ ὀποσέλει αὐτὰς ὡς ὑπὸ τῆς Ῥώμης εἰς Κωνσταντινουπόλιν, αἵτινες ἐλθόντες, παρεγένοντο εἰς τὴν βασιλέα, καὶ τὴν συνηθῶσαν ῥάβδον αὐτῶν χεῖρας ἔχοντες καὶ σταυροὺς, καὶ μετέπατα ἦλθον καὶ εἰς τὸν Πατριάρχην μετὰ σαταιικῆς ὀφρῦς, ὅθεν καὶ 45 μήτε ὡς εἶδε παροικιῶσαν, ἢ παροικιῶσαν, ἀλλὰ ὅστις τὰ γράμματα, ἀνέχωρσαν. ὁ δὲ Πατριάρχης, καὶ τῶν γινεῖς τὴν σκώουραν τῆς Ἀργυρῆς, ἀλλὰ κατανόησας καὶ τὸν Λέοντα τῶν ὡς καὶ τὰς παλαιὰς τῆς ἀβλεψίας σκώουρας τῆς Χριστοφόρου καὶ Σεργίου, καὶ Δια- 50 τῶν μὴ θελήσαντα ἀνακαλέσασθαι τὴν παλαιήν τῆς ὀρθόδοξης πίστεως εὐγένειαν, καὶ νομίσας, ὡς ὁ ἰσχυρὸς λέγει ματθαῖος ἐν τοῖς περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος, Κρεῖστον ἢ κατ' ἐαυτὸν τὸ εἶναι τὴν τῆς κακίας τῶν φροῦν, ἀπορρίπτει Σύνοδον, εἰς ἣν πρέκα- 51 εἴζει

Θίξειτο ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος, καὶ ἡσαν παρόντες, ὅτε Ἀντιοχείας Πατριάρχης, καὶ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι, ὁ Βαλγαρίας Λέων καὶ ὁ Κύπρου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὅσον ἰσοχημώτερον καὶ σοφώτερον, καὶ αὐτοὶ 5 Θεμάτισαν τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης, καὶ τὰς ἐποικίους αὐτῶν Λατίνους οὕτως ἔξακιχίλις ὡς πρυτανιστῶν ποταποσῶν δούτερον. ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱερουσαλὺμιν, αἱ καὶ μὴ ἦσαν τότε ἐς Κωνσταντινὴν πόλιν, τὰ προχθίστα ὅμως καὶ ἐδέξαντο, καὶ ἐκποψήφισαν 10 τὸν, καὶ καθὼς λέγει καὶ ἡ Δακτύλος τελείως τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐξέ-

κοψαν, καὶ τὸς αὐτῶν κοιωνίας ἀπέρριψαν, καὶ ὥς ὁρᾶται καὶ μέχρι τῆς σήμερον, καὶ ἐδίποτε τῆτ' αὐτοὶ κεινωῖσιν ἀνέχοντες, ὥς ἔκαβαλλωσιν οἱ Παπαι πῶν παροδήκων ὑπὸ τῶν συμβόλων, καὶ ὅλη τὴν ἁγίαν ἀρχὴν ὄντων ἔργα, σιωπᾶσθαι ἐπὶ τιμωτέρον, καὶ ταῦτα τὰ κατὰ τὸν Κρηματικόν. οὐ δὲ σημείωσαι τὸς ἁχισματικὸς, οἱ ὅτε βεβλημένοι Λατῖνοι ὡς κακῆργοι περὶ πῶν ὁρῶδοξον πίσειν, ἢ οἱ ὅτε βελόντες ἐκέναν ὁρῶδοξοί, ὑδεμία γὰρ κοιωνία φωτὶ πρὸς σκοπὸς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

15 Περὶ τριῶν παφάσεων, αἱ οἱ Λατῖνοι αὐτὰ τῆς ὑπὸ τῶν Κρηματικῶν ὁποβολῆς τῆς Ρώμης παρσφίρεσι, καὶ περὶ τῶν ἐλέγχων πρὸς ταύτας ὡς ψάδων, καὶ ὅτι αὐτοὶ τῆς ὁποβολῆς τῆς Ρώμης ἢ παροδήκων, καὶ περὶ ὧν μυθολογοῦσι πρὸς τὸν Βασιλέα οἱ Λατῖνοι ψάδων καὶ γελοίων. Διὰ τὰς πρέσβας τῆς Ρώμης καὶ τὸ βιβλίον τῆς στηθάτης.

20 Ἐνταῦθα οἱ Λατῖνοι παρσφίζονται τέλει τινὰ, ὡς ὁ μετοχίτης Γεώργιος ὁ μαθητὴς τῶν Βένων γράφει, πρῶτον, ὅτι ὁ Κρηματικὸς Μιχαὴλ ὡδινε πάλαι χωρίσαι πῶν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τῶν Ρώμης, ἵνα ἔχη αὐτὸς τὸ πρῶτον ἐς πῶν Ἐκκλησίαν, ἐπειδὴ δι- 25 σφίρει ἀνακρίνεσθαι ὑπὸ τῶν Ρώμης. δούτερον, ὅτι ἔθελε τὸ πρῶτον, ἵνα λαμπρυνῆται μετὰ τῶν ἐρυθροβαφῶν, οἱ οἱ Ρώμης σολίζεσθαι, καὶ οὕτως τὸν Βασιλέα ἀγανακτῶντα κατὰ τῶν Πάπα, ὥς διὰ πῶν Ἀσδαίνε τυρανίαν, ἢ πῶν ὁποδημίαν Γεωργίου τῶν Μα- 30 νιάκη, ἢ τῶν Ἀργυρῶν πῶν κακοτροπίαν (ὅσα οἱ αὐτοὶ τὸ σαφές) ὅς οὐκ ἐπεμελήθη ἢ ἐνεργῆσαι, ἢ καὶ ὁποκρίθηναι ἐς ἅπαν αὐτῶν ἔγραψεν ὁ Βασιλεὺς, ἐργάσασθαι ὁ Κρηματικὸς τὸν χωρισμὸν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς. Ἀλλὰ ῥητέον, 35 ὅτι ἐς τὸ δῆθον τὸν Κωνσταντινὴν πόλεως ζῶντων πρῶτον ἐς πῶν Ἐκκλησίαν, καὶ διὰ τὸ τὸν Πάπαν πρῶτον τῆς Ἐκκλησίας, ὁποκρίνεται Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης, καὶ λέγει, Ἡμεῖς οὐκ ἀγνοοῦμεν τὸ καλαὸν ἔθῳ καὶ τὰς θεσμὰς τῶν πατέρων, καὶ ἐς 40 ὁποκρίθη ἡ Ρώμη πρὸς βυβλῆ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ζῆτῶν ἡμεῖς ποιῆσαι αὐτῶν δούτερον, ὥς ὅτε ἀρνεύμεθα, ὅτι δηλονότι ἐς πῶν Ἐκκλησίαν εἶναι ἵνα Πατριάρχῳ ἐπάνω τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν Σωόδων, ζῆτῶν ἡμεῖς ἔχον αὐτὸ, καθάπαξ γὰρ τὸ 45 ἀθέτητον, καὶ ἀκαθεματίζοντον, ἀλλὰ τὸ χωρισμὸν τὸ αὐτὸν ἐστίν, ἐπεὶ οἱ Λατῖνοι χωρὶς κρίσεως, καὶ ἐξέπασσας, καὶ γνώμης, καὶ ψήφου οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐποίησαν πῶν παροδήκων, ἐπειδὴ ἐθέλουν καὶ πῶν σιωπῆσθαι τῶν ἀρχαίων πατέρων γίνεσθαι πῶν 50 σκέψιν τῶν δογμάτων, ἀλλὰ αὐτοὶ μόνοι καθύπαιτι διδάσκαλοι, καὶ τὰς ἐμοίως αὐτοῖς θέλουν εἶναι ἐς μαθητῶν μοῖραν, καὶ ἀκάν αὐτῶν. περὶ δὲ τῶν κοκκοβαφῶν πεδήλων ὁ σοφώτατος μαργαρίτης ἀποκρίνεται ἐς τὸν ἀλόγονον αὐτῶν περὶ τῶν αὐγῶν Πνεύματος, ὅτι τὸ ἀζῶμα τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐστίν

ὑπερ ἀθροῦν, καὶ οἱ καθηγεμόνες τῆς Ἐκκλησίας ἔχον πῶν τιμὴν ἀσύγκριτον ὡς οὐρανὸν, καὶ τὸ σολίζεσθαι τινὰ μετὰ δερμάτων ἐλόγων ζῶντων, ἐστὶν ἀφροσύνης καὶ φιλοκοσμίας σημεῖον, ὡς τότε λίαν ἦν πόρρω ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Μιχαὴλ, ὡς ἐρῶσεται μετ' ὑπολὺ, μάλιστα ἐπειδὴ λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ὡς σημεῖον ὁ Νέποτας κεφαλαίῳ τελε- 60 κοῦ πρῶτον, ὅτι ὁ Κωνσταντινὴν πόλεως ἵνα ἡ αὐτὸς κατὰ πάντων, ὡς περὶ τὸν ὁ Ρώμης τὸ πρῶτον τῶν πάντων ἐξάρχων (ἕτεροι δὲ παρσφίζονται ἵνα ἡ μόνος πρῶτος τῶν Πατριαρχῶν) παρσφίζονται πῶν τῶν Ρώμης ὁποβολῆς. Ἀλλὰ ῥητέον, σερεῖτω αὐτὸς εἶναι πρῶτος ἐς τὰς τέσσαρας Πατριαρχίας, ὡς τρεῖς ἦν καὶ ἐστὶν ὁ Κωνσταντινὴν πόλεως ἐς τὰς τρεῖς, καὶ σερεῖτω τὸ πρῶτον τῶν, ἀλλὰ ἐσεργάσασθαι τῶν, ἐπειδὴ ζῆτῶν μοναρχίας ἐς πῶν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐχὶ τάξιν, καὶ ἀδελφότητα. καὶ τις ἀρχαῖος λέγει τῆς διαρέσεως τὸ αὐτὸν ἔτω, Δέ- 65 σπαστάμεν θεότατε Φωστὴρ Οἰκουμενικῆ, καὶ Πατριαρχῶν ἀγιώτατε, καὶ ὑμεῖς θεῖα καὶ ἱερὰ τῶν αὐγῶν Ἀρχιερέων ἐμνήνεις, ἐπεὶ ἡ τῆς παλαιᾶς Ρώμης παρσφίτης Ἐκκλησία πῶν μετ' ἡμῶν, ὡς Φωστὴρ, εἰρήνην ἀσπάζομεν καὶ πῶν ὁμοίων, πρῶτον παρ' ἡμῶν ζῆτῶν ὁνομάζεσθαι, θεῖα δὲ καὶ πῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ πῶν οὐτοῖς ἱεροῖς διπύχοις ἀναφορῇ, διὰ ταῦτα γὰρ εἰσται πῶν σύσασιν, τὰ ἅλα λογιζομένη παρ' ὑμῶν, ἡμεῖς τρεῖς τὸν ἀπέχομεν περὶ πρῶτον καὶ τῶν ἄλλων φιλοσοφῶν, ὡς καὶ ἐς ἐλάχιον ταῦτα λογιζομένη, τὸ χρεῖς 70 θέλοντες μαθητῶν ὁνομάζεσθαι, καὶ τὸ ἔχον ἀσπάζεσθαι θέλοντες, ἐς τὸ πρῶτον τιτίμεθα, καὶ περὶ τῶν μὲν μικρὸν τὸν λόγον ποιούμεθα, τὰ ἅλα δὲ φοβερά καὶ βερέα συγχάνοντα, δι' αὐτὸν διὰ φερόμεθα καὶ δι' αὐτὸν ἀμεθα, πῶν μετ' ἡμῶν καὶ τῆς παρσφίτης Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης ἀποκα- 75 χίλυσιν ἐνῶσιν, καὶ ἵνα τὰ ἅλα παρσφῶν, μέγιστον καὶ ταῦτα τυγχάνοντα, καὶ ἀριθμῶν δυνάμιν ὑπερβαίνοντα,

βαίνοντα, καὶ ἱεροῖς κανόσι καὶ φιλόσεβέσι νόμοις παντάπασιν ἀσπλάγκτα, λέγου πῶς ὁ πρὸς ἀγίῳ Συμβόλῳ παρῴηκω. ἡ παρῴηκη λοιπὸν ἦν αἰτία τῆς τῆς Λατινικῆς ἀπεβελήσεως τῆς Λατίνης, καὶ ἐπὶ τὰ πέδῃα, καὶ τὸ ζήτην ἔχον τὰ πρωτὰ ὑπὲρ τὸν Ῥώμη. τρίτον λέγουσι, ὅτι ὁ τότε Λέων Ῥώμης ἔστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν Μονομάχον καὶ πρὸς τὸν Κηρυλλάριον, Οὐμπέρτον καὶ Φρειδερίκον Καρδινάλιον, καὶ Πέτρον Ἀρχιεπίσκοπον, ὅτι καὶ τὸν Κηρυλλάριον ἀνθεματίσαν ἐς πῶς ἀγίῳ Σοφίᾳ, καὶ τὸν Νικητὰν Πρεσβύτερον Στη-

θαῖον τὸν Στηδρίτῳ ἰβίλασαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἀνθεματίσει τὸ βιβλίον ὅπερ κατὰ τὴν Ῥώμῃ σιωγῶντα. Ὅμως ῥητέον ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐστὶ γελοῖα, πρῶτον, ὅτι τῆς Στηθαῖα οἱ λόγιοι ἀσπλάγξιν ἀβλαβῆς καὶ σφῶι ἕως τῆς σήμερον, καὶ ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας δεχόμενοι. δεύτερον, ὅτι ὁ Βασίλειος σιωδικῶς τῆς Λατίνης ἀπέβαλε, καὶ πάλιν πῶς αὐτὰς ἐδιδόχε; τρίτον, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐστὶν ἀσύστατα, αἰσώρητα, ψεύδη, ὡς σκημαῖ καὶ ὁ Ἰερουσαλὺμ Νεκτάριος ἐς πῶς οὐδεκάτῳ ἐκατοντάδι 10 τῆς σωταγματίᾳ αὐτῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἐς Κωνσταντινέπολιν πεμφθέντων πρέσβεων ὑπὸ τῆς Πάπας Λέοντος τῆς ἐνάτης Διάξε σιμωνια-15 καὶ καὶ δυνάμει καὶ ἀναβατισμῶν, καὶ κακῶς ἐλθόντων ἀπαλλοτρίων, καὶ περὶ τῆς τῆς τῶν δυνάμεων ἀξιώνται τῆς Ἱερουσαλὺμ, ἐπὶ καὶ ἀγίοι κατὰ τῆς Πάπας, καὶ ὅτι ὁ Λέων μὴ δοκῇ εἰς πῶς ἐγκύκλιον ὑποσολῶ τῆς Κηρυλλάρει πρὸς τῆς παρῴηκης, ἀνθεματίσθῃ.

Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἴσμεν περισσότερον Λέων ὁ Γενεβράδης, ὅθεν καὶ ἡμᾶς ἐπεὶ αὐτῷ δεύτερον καὶ πλατύτερον ἐκ ἀνάγκης ἐστὶ. λέγου λοιπὸν, ὅτι ὁ Πάπας Ῥώμης Λέων ὁ ὄναρ ἀπέστειλεν ἐς πῶς Κωνσταντινέπολιν τρεῖς Λατίνους, Δαλαμβάνοντας πόσον κακὸν ἐστὶν ἡ σιμωνία, καὶ ὅτι ἐκ ἀρμόζει εὐνάμει ἀρχιερατεύειν, καὶ ὅτι τὸ ἀναβατίζειν ἐστὶ πῶς Ἀιρετικῶν, καὶ ὅτι καὶ εἰς τὰ τρία ἐπληροφόρησαν οἱ τρεῖς Λατῖνοι αὐτῷ κατὰ τὸν εἰρημῶν Νικητῶν. ὅθεν Γενεβράδης βεβαίως, ὅτι ὁ Λέων αὐτὸς ὁ Ῥώμης παρεκίνησε τὸν Μονομάχον Βασιλέα ἀνατίσαι τὸν Νάον τῆς ζωοδόχης τάφου, ὃν πρὸ πολλῆς διέφθεραν οἱ Σαρακενοὶ Διὰ ψευδοκατηγοριῶν τῶν ἀσεβῶν Ἰσθαιῶν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι περὶ τῶν πρέσβεων εἰρηται αὐτέρω, ὅτι καὶ οἱ τρεῖς Οὐμπέρ-20 τῶ, Φρειδερίκῶ, καὶ Πέτρῶ Ἀρχιεπίσκοπος κακῶς ἀπήλαξαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ Λέων ἐπειδὴ ἐκ ἀπεκρίθη ἐς πῶς ἐγκύκλιον τῆς Κηρυλλάρει, ὡς ἐζητήσαι σιωδικῶς ἐξεταχθῆναι τὰ ἐγκαλέματα, ἢ ἀφαιρῆσαι πῶς παρῴηκω, ἀνθεμα-30 τίσθῃ ὑπὸ Σιωδῶ, ὡς πολλοί, καὶ ὁ Μοναχὸς Ἐπιφάνιος ἴσμεν. καὶ τῆς Νικητῆς τὰ συγγραμματα μύροι, καὶ ἐπὶ ὅταν τὴν ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν περιέχουσι, μαλὸν δὲ σιωγοῦσι, καὶ οἱ λόγοι τῶν πρέσβεων Διὰ τὸν Κηρυλλάριον ἀκυροί, ἐπειδὴ μετ' ὀλαβρίας ἐτιμᾶτο ἕως τέλους ζωῆς αὐτῆς, καὶ ἀρ-40 καὶ ἐς μεγάλῳ μαρτυρίᾳ ἦν λέγουσι μόνον οἱ Λατῖνοι, ὅτι ἔφυγον οἱ πρέσβεις καὶ ἐσώθησαν ἐς πῶς Ἰταλίαν τῇ παρηγορίᾳ τῆς Βασιλέως. περὶ δὲ τῆς τῆς εὐνάμει ἀρχιερατεύειν, εἰρηται ἐς τὸ πρὸς τῆς βιβλίου, καὶ νῦν ῥητέον, ὅτι καὶ εὐνάμει ἐπα-50 τρελάρχουσιν ἄγιοι, Γερμανὸς, Ἰγνάτιῶ, καὶ ἑτεροί. εἴτα ἡμᾶς περὶ τῆς ἐκ δόξα βλεπομένη ἐς πῶς μετὰ γυναικῶν, λαλήσαντας καὶ νομοθετήσαν-60 τας ὡς ἐδόξε αὐτοῖς, εἴτε εἰς, εἴτε πολλοί ἐσιν οἱ τοιοῦτοι ἐπὶ ἐς τὸ τῆς Δόξα βλεπομένη κεφάλαιον τὸ ἐκδοκῶν ἐπὶ-

τῶν, τὸ λέγον, οὐκ ἐσελεύσεται θλαδίας, ἔτε δόξα 20 κομῶν ἐς Ἐκκλησίαν Κυρίαν. ἐπειδὴ περὶ τῶν τοιούτων ἔργου ἦν ὁ σκοπὸς τῆς ἀγίας Πνεύματος ὅτι παλαιᾶ Ἐκκλησία, καὶ ἔτερος ὅτι τῇ ἱερά, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τοιοῦτοι, καὶ ὅτι κεφαλῶν περὶ τῶν δόξα πορείας, ἢ τῶν Μωαβιτῶν καὶ Ἀμαριτῶν, ἀλλὰ 25 δεχόμεθα τὸ περὶ τῶν εὐνάμει κατὰ τὸν ἐκδοκῶν δεύτερον Κανὸν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, λέγουται, Εἴ τις Κληρικὸς ὢν, ἐὰν ἀκρωτηριάσῃ τὸν ἑαυτὸν, καθαι-30 ρείσθῃ, φονεὺς γάρ ἐστιν αὐτῷ. καὶ τὸν πρῶτον Κανὸν τῆς πρώτης ἐκ Νικαίας Οἰκουμενικῆς, λέγουται, 30 Εἴ τις ἐν νόσῳ ὑπὸ ἰατρῶν ἐχρεωγῇ, ἢ ὑπὸ βαρβάρων ἐξετμήθῃ, ῥυτίσθῃ ἢ ὅτι Κλήρῳ. καὶ κατωτέρω, Εἴ τις ὑπὸ βαρβάρων, ἢ Δεσποτῶν δουραχίσθῃ, εὐρί-40 σκονιτῇ ἢ ἄλλως ἄγιοι, τῆς τοιοῦτης ἐς Κλήρον πα-35 σίεται ὁ Κανὼν. ταῦτα ἔνδιαιτῶν οἱ Θεοφόροι πα-35 τέρες περὶ εὐνάμει, καὶ νομοθετῶν, καὶ τῆς μὲν βίβλου βαρβάρων, ἢ Δεσποτῶν, ἢ Διὰ νόσον, ἢ ἡγε ἄλλο ἀνέπλητον τμηθέντας, δέχονται ἐς Κλήρον, τῆς δὲ ἐκτομίας γονομίας οὐκ ὀκνῶν, ὅποι-40 δήποτε ἦνος ἔνεον, ἀποβάλλονται, ὅπερ βεβαίως 40 ἢ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐπετέλεισε, καὶ ὑπετελεῖ, καὶ ἡμᾶς τῆς δεχόμεθα, ἐπόμενοι τῇ κοινῇ μητρὶ. καὶ κατὰ τῆς τῶν τῶν ἐγείνοτο Πατριάρχαι εὐνάμει αἱ ἄγιοι, Γερμανὸς, Ἰγνάτιῶ, καὶ ἑτεροί μεταταῦτα. ἐκείνῳ δὲ ὁ Φασίτινος κραυγαλῶντες, 45 ὅτι τὸ ὑπὲρ ἀγνείας ὅτι καλὴ σιωδῇσε τέμνειν ἑαυ-50 τὸν λατρείας οὐκ ἐκ πρὸς Θεὸν, ἀκαταδίκασόν ἐστι, τῆς Χριστῷ λέγοντος, καὶ πρὸς τῶν ὀργιστῶν, καὶ μεθοδῶν, ταῦτα ἔνδιαιτῶν φλυαρίαν κλίνουμένην, πρῶτον, ὅτι τῆς Χριστῷ σκοπὸς ἐκ τῆς περὶ τοιοῦτης δουραχισμῶν, καὶ 50 μάστιγες οἱ ἐξηγηταὶ τῆς γραφῆς ἄγιοι πατέρες. δεύτερον, ὅτι Διὰ τῶν ὀργιστῶν ψεύγεται, ὡς αἰσώρητος ἔργον ποιήσας, καὶ δὴ καὶ Λεόντιος Ἀρετα-60 νὸς, ὁ γενόμενος ὑπὸ Κωνσταντῆς Πατριάρχης Ἀντιοχείας, γυναικῶς αἰτιάται ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἀθανασίας. 108

ἴδε καὶ αὐτῆς βιβλίῃ ἐβδόμῃ κεφάλαιον δω-
δέκατον· τρεῖς, ὁ αὐτὸς μεθ' ὁδοῦ ἐκἀπέτερον
ἑαυτὸν, ἀλλὰ πάλιν φλόγα τῆς ὁπθιμίας, ἣν ἤψε-
ται αὐτῇ ὁ τῆς πορείας δαίμων, ἔσβεσεν δὲ ἡ δύ-
5 νامي τῆς χειρὸς. τέτατον, ὅτι τὸ πρὸς Κανό-
νων φανερώς τοῖς τῶν ἐδέχεται παροξύνῃσι, ἀλλ'
ἔτις ἐνοεῖται ἀποθνήσκει, ὡς διώρισαν αὐτὸ οἱ ἀπό-
στολοι καὶ οἱ πατέρες. καὶ οἱ Λατῖνοι εἰ μὴ ἀνέστη-

σιν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ τοῖς τῆς Ἐπισκοπῆς
μεμφέσσαν, εἰ δὲ οἱ γενόμενοι Πατριάρχαι ἀπὸ δυνά-
μει ἦσαν ὑπὸ βίας, ἡ ἐκείνης τοῖς τοῖς ἐρεχλείτω-
σαν ὅσον αὐτὸν βλάπτει, καὶ δὲ οἱ εὐεχτοὶ ἀπαρέσκειν-
ται μόνον ἀπὸ τῶν γυναικῶν, ἥτις ἀπέστη συ-
νακτῆρι καὶ τὸ εὐαχμεν, ἀλλὰ τοῖς τοῖς πάντες οἱ
Πάπαι, ἐπὶ ξυρῶνται τὸ γένειον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

10

Ὅτι ἡ σιμωνία, καὶ ἕτεροι αἵτινες δι' αὐτῶν, τοῖς Κανόσιν ἀντικείμενα, δακνύονται ἐν ταῦτα εἴη καὶ Παπῶν διανομήματα.

15 Περὶ δὲ τῆς σιμωνίας ῥητέον, ὅτι τὰς αἰσὶν
Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ ἧς, μάλιστα δὲ εἰς
τὴν Ῥώμην ἐπερίστανται, ὡς καὶ ὁ Ταράσιος αἰς τὴν
Ῥώμην ἔστειλεν ἐγκύκλιον ὁπθιμῶς ἀπὸ τῶν σιμων-
νίων, καὶ πρὸς αὐτὴν ὁ ἱερώνυμος αἰς τὴν πρὸς Ῥώμην
ἔστειλεν λέγει, ὁ Νέμος ἐκ ἑστὶ πρὸς τοῖς Ἐπι-
20 σκόποις ἰσχύει ἀπὸ τῶν φιλαργυρίων. καὶ ὁ ἀλό-
γος Γρηγόριος αἰς τὸν τέτατον ψαλμὸν τῆς Ἐπισκο-
πῆς τῆς Ῥώμης ἔπε πρὸς τὸν Βασιλέων ἀπὸ κοινῶν
χρημάτων λαμβάναν τὴν ἐξουσίαν. ὁ δὲ Βοσάρδος ἐδύ-
ρεται ἀπὸ τὸ ἦναι τὴν Ῥώμην σιμωνίας ἀνάμεσον,
25 ὡς καὶ Πῖος ὁ Πάπας τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς Ῥώμης κα-
ταδικάζει, πονηρὸς καὶ μαχθρὸς οἶται. καὶ πρὸς
τῆς οἱ Γεωβέρδος λέγει, ὅτι ἔκαστος οὐκ ἔστιν ἡ-
σαν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπὸ τῶν σιμωνίων τῶν Παπῶν, αἵ-
τινα διέμεναν χεῖρας ἐκείνους ἐκείνη καὶ τέσσαρες.
30 ἴδε καὶ τὸν Πλάτωνα μετὰ Ἰωάννην τὸν ἐπὶ Φωτίᾳ τὴν
λέγει ἀπὸ τῶν σιμωνίων τῶν Παπῶν, ὅτι πολλὰ καὶ

μεγάλα ὄντα, ἡμεῖς πρὸς τὸν χεῖρα, ἀρκῶν δὲ εἶπεν
πρὸς τὸν, ὅτι οἱ Πάπαι πάντα τὰ μοναστήρια τῆς ὁ-
ρίας αὐτῶν ἔχουσιν ἀμέσως αὐτοῖς, καὶ ἐκείνους τὴν
κατὰ χεῖρα Ἐπισκοπῆς ἐξουσιάζειν αὐτῶν, τὸ δὲ
αὐτοῖς, ἵνα ποιῶσιν αὐτοῖς τὰ χεῖρα τῶν ἀββῶν,
καὶ λαμβάνουσιν ἀπ' αὐτῶν χεῖρα καὶ δῶρα. δού-
τερον, Καρδινάλιος καὶ ἄλλος κληρικὸς πρὸς ἀνέ-
σι, δῶρα λαμβάνοντες. τρεῖς, ὅταν ὁποδῶν
καρδινάλιος τίς, ἢ Ἐπίσκοπος, κρατῇ τὸν καὶ
ἐν τῇ ὁνομασίᾳ καὶ Ἐπαρχίᾳ αὐτῆς, καὶ ἔχουσιν
ἑστὶν ἕτερον, ἵνα συναΐξουσιν αὐτοῖς εἰς αἷμα Πάπαι
τὰ ἀποθήματα, καὶ πλετήσουσιν ὅσοις ἔσονται Ἐπαρ-
χίας ἀποθημάτων, αἵτινα πάντα εἰσὶν ἀντικείμενα
τοῖς αἰσὶν Κανόσι, καὶ τῇ πρὸς ἀπόδοσιν τῇ ἀρχαιοπύτῃ
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἔτις οἱ Πάπαι σι-
μωνιακοὶ εἰσιν ἀναμφίβολοι. ἴδε αὐτῆς βιβλίῃ
ἐβδόμῃ κεφάλαιον εἰδέκατον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

35 Ὅτι τὸ ἀναβαπτίζαν, καὶ ῥητέον, καὶ ποτὲ μὴ εἰς Τριᾶδα, ποτὲ δὲ αἰς μόνον Χριστὸν βαπτίζαν, ἴδιον Λατῖνοι, τὸ
δὲ τὸν μονομάχον πρὸς κινήσῃσι ὑπὸ τῆς ἀναθεματικῆς τῆς Λέοντος κτίσει τὸν αἶον πᾶσι, ψαλμὸς αὐτοῖς.

40 Περὶ δὲ τῆς ἀναβαπτισμοῦ, τῶν Λατίνων καὶ τῆς ἴ-
διον, ποτὲ μὴ βαπτίζαν εἰς Τριᾶδα κατὰ τὸ δι-
40 κημον, ποτὲ δὲ αἰς μόνον τὸ ὄνομα τῆς Χριστοῦ, καὶ
ποτὲ ῥητέον. αἰς δὲ τὴν Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ
μόνοι ἀναβαπτίζονται, ὅσους κελεύουσιν οἱ Κανόνες τῶν
πατέρων ἀναβαπτίζεσθαι, καὶ ἦν συκοφαντία τὸ τῆς
Λέοντος. περὶ δὲ τῆς αἰγίης τῆς, ὡς ῥηται αὐτῶν

45 ῥη, καὶ ὁ μονομάχος μετὰ τὸ ἀποδομῆσθαι ἐπαί-
σει ἐκείνους ὑπερεπείας χαρὶν ποιεῖ, καὶ ἀντιμετρεῖ
τοῖς καὶ μοναστήρια, παρεκινήθη ὑπὸ τῆς ὁ-
σεβείας αὐτῆς καὶ τῆς αἰγίης καὶ καρεκλίει, καὶ τῶν
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁσίων ἀνδρῶν, καὶ ἔχῃ τῆς Λέον-
τος, ὃν συνοδικῶς ἀπεκήρυξε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

45

μαρτυρία, ὅτι ἡ ἐν τῇ συμβόλῃ περὶ τῆς, αἰτοῖν τῆς διαιρέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ψεύδης ὁ Βέκκος ὁ
οἷς λέγει περὶ τῆς Θεοφύλακτος Βελγαρίας.

50

Ἐστὶ μαρτυρία, ὅτι ἡ ἐν τῇ συμβόλῃ περὶ τῆς
ἐγχείρησι αἰτίας τῆς διαιρέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. ὁ
Θεοφύλακτος φησὶ, καὶ τοῖς δυτικαῖς τοῖς αἰσὶν
περὶ τὸ δόγμα ἀμαρτανείας, τὴν πατρικὴν πρὸς
σαλῶν, εἶον δὲ τὸ ἐν τῇ συμβόλῃ περὶ τῆς αἰγίης

Πνεύματος ἀποδομῆσθαι, εἶον καὶ ὁ κίνδυνος μέ-
γιστος, τῆς μὴ διορθώσεως αἰχινισμῶν, ὁ συγχωρῶν
ἀσυγχώρητος, τὰς οἱ Βελγαρίας. ὡς οἱ σημείωσαν
ὅτι ψεύδης εἶναι ὅπερ φησὶ ὁ Βέκκος ἐν τῇ δούτῃ
ἀπολογητικῇ, εὐρίσκω δὲ Θεοφύλακτον τὴν Λέον-
τος ἀποδομῆσθαι.

760

πίσκοποι Βυλαργίας, πολὺς δὲ ἦν καὶ ἕτος ὁ
λόγους, καὶ ὁ τῷ συμβόλῳ μόνῳ πῶς περὶ τὴν κα-
κίζοιτα, ἐκ τῶν δὲ ἀπάσαις γραφαῖς τε καὶ δι-
λέξις ἐννοηθείσας ἐνιδιδόντα αὐτῶν, καὶ μὴ ἂν
ποτε ἕτω πρὸς πῶς τοιαύτῳ εὐδοσίῳ διὰ

ἡρώσῃ, ἅγε πᾶσι βίβλαις τῷτο τὸ μέρος καθ-
 ἕστηται ὁ σφοδρὸς ὁκῆσις ἡρώσῃ. ψεύδεται ὅτι
 βέβαιος, ἐπαδὴ ὁ κομφύλῃσις καὶ τὸ δόγμα καὶ πᾶσι
 κατὰ τὴν ἡρώσῃ τῇσι βίβλαις ὁκοφύλῃσις.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Η'.

μαρτυρίαι τῷ Ἀγκύρας μακαρίῃ, ὃν ὁ Πάτρις φιλαρχίαν ἰουδαίας, καὶ παροῦς ὡν τῇ συμβόλῃ, ἀπεβλήθη·

10

Ο Ἀγκύρας μακάριος . Ταῦτη , φᾶ , τῇ δαιτὶ φι-
λαρχία αὐτῆς καὶ ὁ ῥώμη , καὶ διὰ ταῦτα πάλιν
ἐκκλησίαν διακρεθῆναι ποιήσας τῇ ὡ τῷ ἱερῷ συμ-
βόλῳ κακοδόξῳ περὶ αὐτῆς , κεφαλὰν τρεσσερακοσῶ .
Ὁ αὐτὸς , τῆς αὐτῆς ἐπόλῃσι συμφώνως καὶ οἱ τέσσαρες
Πατριάρχαι μετὰ τῆς περὶ αὐτῆς ἱερᾶς καὶ μεγά-
λης συνόδου , ψήφῳ θείᾳ καὶ βασιλικῇ καλῶσα
ἀπεχρίσθησαν καὶ περὶ σιωδικῆς ὡ τῷ ἅμα οἱ καὶ μη-
νῆς συνελεύσεως καὶ ἀποφάσεως τῇ τῆς πρεσβυτε-

ρης ὁ ὧμης Ἐπισκόπος, ὁ καὶ δὴ λονότι ὑπὸντος, ὡς
 ἐπερθεθιδασκαλῶντος μὲν, καὶ ὡς τὸ τὰς Ὁρίων παρ
 ἀγίων πατέρων κακοδόξων ἀποδοκίματον ποιήσας οὗτος οὐ
 παύσῃ συμβόλῳ τῆς πίστεως, ἐμὴν δὲ ὅτι καὶ ἔ-
 χειρην πάποτε ἡμεῖς τὸν Ῥώμης Ἱδιον Ἐπίσκοπον, ἱ
 ἡ ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐτελεῖσθαι, ὡς ἀποπεδόχθη.
 μωκῶντες ἐπερὶ Ἱδίῃ Ἐπισκόπῳ τοιάδε οἱ Ὁρίων παρ
 ἡμῶν ἀποδοκίμαται, πολεμῶμεθα περὶ τῆς μὴ Ἱδίῃ
 κεφαλῆς τελευτῶν.

52

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Μαρτυρία Γεωργίου Λογοθέτη καὶ Ἀμυράτση Πρωτοβερετάρη, ὅτι ἔτι θίσμι γρυφικῶς, ἢ σιωπικῶς ἀπείσμηται τῇ ῥώμῃ καὶ ἀναιμάρτητον, ἢ τὸ παλιόμιον ἐκ τῆς Συμβόλης.

25

Γεώργι ⲟ Ἀποστολῆς καὶ Πρωτοβιβλαίου ⲟ Ἀμυ-
ρῆτις . Οὐκ ἀπεικόνως ἄρα τοῖς παροῦσιν τῶν
Ἀνατολικῶν ἱπαρχίαις καὶ φορτικὸν εἶναι εἶδός , τὸ
μόνον τὸν Πάπαν τὸ παλαιότερον τῆς Ἐκκλησίας ἐθέ-
λων ἐπερχοῖται , κοινῇ γὰρ τὰ κοινὰ πάντας χρῆ-
σαι ἀποπεραινεῖται , καὶ πάντας ἁρμόνῳ τῶν ψήφων
ἐξορνεῖν , ἕτε γὰρ ἀγαθῶς θεσμοὶ ἔθ' οἱ σωσι-
τικοὶ τὸ ἀναμάρτητον τῷ Πάπῃ ἀπέδωκαν , ἐπὶ γὰρ
τῆς περικοπῆς ὁ Πέτρος ὑπὸ τῶν ἁλίων διορθεῖται
σφαλλομένης , ἕτε συνοδοὶ τὸν Πάπαν τῆς τῶν ἱερῶν
θεσμῶν περὶ ἀρχῆς ἐκκαθίσταν , ὁ γὰρ καὶ ὁ Πάπας
ἀδικεῖται , πάντως ἀπὸ Νόμων καὶ μαρτυριῶν
τῇ ἀδικίᾳ ὑπέστη , δικάζεται γὰρ ὡς τῇ συλ-
λόγῳ τῆς ὁλοκληρίας , καὶ Νόμοις γενομένοις καὶ συ-
νόδῳ , καὶ μαρτυρίᾳ ἀγίων ὑπόκειται , ἐκ ἑῶν
μόνον τῶν ψήφων ἀναρῶν , ἥν μοι τῷ Πάπῃ ὁ
Οἰκουμενικὸς Σύνοδος διέγραψεν , ἐδίδοτε δ' οἱ Ἀνα-
τῆνοι ἐν τῇ Συνοδῷ ἐπιβυρῆσθαι ὅσοι ἐθέλουν ἐπιση-
θεῖσαν τὸ μόνον ἔχειν τὸν Πάπαν τῇ Οἰκουμενικῇ συμ-
βόλῃ ἐπιβεβῆαι ἀναοίαν παρῶν , ἐπὶ τῇ τῇ γὰρ
ἐχρῆν τὰς λόγους ἀπαντας κατατείνεσθαι , καὶ ἀ-
τίτῃ τὸ ἐπὶ τῇ τῇ παρῶν ἀνταρῶν παρῶν πα-
ρῶν , καὶ τοὶ τῇ τῇ ἐχρῆν , καὶ μὴ ἔτα-

ρα τῶν πῶς παύσονται αὐτῶν, θύματα γὰρ πάντες
 ἕκαστος τῶν ἀγίων ἴδιον στυγιάνα σύμβολον, ἀλλὰ
 μὴ ἀλλοιῶν ᾧ καὶ ἐν, ἀ γὰρ ὁ Πάπας ἐστὶν ἐπίσκοπος,
 ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἔχει ἡ τέρας πῖον στυγιάνα,
 ἡ γὰρ παρκομίζον, ἡ παρφορεῖται τοῖς θύμασι ἐπιστρέφειν
 παρὸς ὑπαγῶσιν τὴν ἀληθείαν, ἡ ἐξ ἀλλοτισμῶν, ἡ ἐξ ἐκδο-
 σμῶν, ἡ ἐξ ἀίρεσεως οἰκισμοῦ, τῆς, ἐμὲν οὖν
 ἐπίσκοποι, ἡ κληρικὸι, ἀλλοτρίως εἶναι τὰς ἐπι-
 σκοπίας τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ τὰς κληρικὰς τῶν κλη-
 ρικῶν, εἰ δὲ λαϊκοὶ εἶναι, ἀναθεματίζονται, τίνι δὲ τῶ
 πῶν πάντων ἀδελφῶν τὸ χρῆναι τὴν ἀναπηρῆσαι
 ζωῶν τῶν καμῶν, καὶ μὴ τοῖς καμῶσι παρσάπ-
 ται; ἀ γὰρ κληρονομήσει δαίμονας συνόδε σύμβο-
 λον ᾧ πῶς παρσάπται ἐμπεριέχει, νόθον δὲ ἔσται
 καὶ ἐγνήσιον. τίνος δ' ὑπάρχει τὸ σύμβολον; καὶ 40
 αὐτοὶ αὖ οἱ λατῖνοι ἀγνοήσαντες. ταῦτα ὁ ἀμυρῆτης,
 οὗτος, ὡς λέγουσιν, ἀ καὶ παρετράπη τῆς ἀλήθειας ὁδῶν,
 ἀλλὰ ἡ μαρτυρία καὶ ἡ στυγία τῶν λόγων περὶ τῆς
 ἀληθείας ἐστὶν ἀντιθέτως, ὡς καὶ τὰ τετρακτα-
 νὰ παρὸς τῆς πῶσιν καὶ τῶν ἀρετῶν εὐνοβίῳ δεχόμε- 45
 θαι τὰ ἀληθῆ. καὶ ὁ μάλιστα ἔλεγε τοῖς Κωνσταντι-
 νουπολίταις περὶ τῶν Πάπῃ μαρτύρων, ὅτι ἐν καὶ καθε-
 ρη, ἀλλὰ τὰ κακοὶ καὶ κυρωθῶνται ἀπὸ τοῦ βλαπτεται.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ι'.

50

μαρτυρία Γωσήφ Βρυωνίου εἰς πλὴν Ἰζωσιον ἐκ τῶν Διαπύχων τῶν Χρυσόφορος Ῥώμης ὑπὸ Σεργίου Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὅτι ὁ Χωρισμὸς τῶν Ῥώμης ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Κηρυξάρις ἀπὸ πλὴν οὐ τῆς Συμβόλης καθ' ἡλικίαν ἐγώ εἰμι.

Γ' αὐτὸν ὁ Βρυγάνιος . Μετὰ δὲ τὸν Σέργιον , πρὸς τοὺς παλαιῶν Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως , τὸν ὁποῖον

ὑπὸ τῶν Διπύχων ἐκβαλόντα τὸν χειρόφορον Πά-
παν Ρώμης, Διὰ τὸ καὶ ἐκ τῆς Γί᾽ ἐκπορεύεσθαι
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν τῇ παρὸς αὐτὸν ὁμολογίᾳ τῆς
ἁγίας Συμβόλης ἐκτεθεῖσθαι, μετ' ὀλίγον αὖθις καὶ
5 ὁ Πατριάρχης Μιχαὴλ ὁ Κρημαρῖος βεβαυτέως
κατασφαλισάμενος πὴν τῆς Ἐκκλησίας χωρισμὸν ὧ

Πάπα, βασιλεύοντι καὶ τῷ εὐσεβῶς Μονομάχῃ Κων-
σταντίνῃ κατὰ πλὴν βασιλεύσαν, καὶ ἐξ ἐκείνης καὶ
μέχρι τῆς δευτέρας αἰματὶ αὐτὸν γεγονότες Πατριάρ-
χαι Κωνσταντινῆς πόλεως ἐξερχάμενοι καὶ ἐβεβαύσαν
πλὴν ὑπὸ τῶν Διπύχων τῷ Πάπᾳ ἐξέωσιν, λόγῳ
ὁ γὰρ περὶ τῆς ἁγίας Τριᾶδος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

10 Μαρτυρία Νέλλης Δαμύλας, ὅτι ὅπῃ τῷ Κρημαρῖ καὶ Μονομάχῃ συνοδικῶς ἀπερλήθη τῆς Ἐκκλη-
σίας ὁ Ρώμης Διὰ πλὴν ἐν τῇ Συμβόλῃ παρθεῖσθαι, ἣν ὁ Ρώμης χειρόφορος πρῶτος παρθεῖσθαι.

Νέλλη Δαμύλας. Οἵδε μετὰ τὸν Σέργιον Πα-
τριάρχης τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως Μιχαὴλ ὁ Κρημα-
15 λῆς, ὅς ἦν ὅπῃ τῆς βασιλείας τῆς εὐσεβῆς Βασιλείας
Κωνσταντίνης τῆς Μονομάχης, Οἰκουμενικῶν Συνοδὸν συ-
ναθροίσας τῇ τῷ Βασιλείῳ παρθεῖσθαι, τελείας τὸν
Πάπαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐξέκοψαν καὶ τῆς
ἐκείνης κοινωνίας ἀπέριψαν, καθὼς ὁρᾶται μέ-
20 χρι καὶ τῆς σήμερον, καὶ ἔδωκε τῷ τῷ κοινωνῶναι ὁ-
νέξονται, μέχρις αὐτὸ ἐκβληθῇ παρ' αὐτῶν ἢ ἐν τῇ
Συμβόλῃ παρθεῖσθαι, καὶ πᾶσι ταῦτα, ἃ Διὰ πλὴν
αἰχμῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τε καὶ μεγαλειό-
τητος σωπῆσαι ἄμεινον. Οἱ αὐτοὶ. Ἐν πᾶσι τοι-
25 νισ τῶν αὐτῶν ἡμῖν ἀρετῶν πεφανερωταὶ ἀκρι-
βῶς, ὡς φίλοι, ὡς ἐκ ἐκπεσέμενος ὑπὸ τῶν ἡμερῶν Δα-
μάσῃ τῷ μακαριωτάτῃ ἡτοιμάτη παρ' ὁ Ρώμης οὐ-
μολογία, καθὼς ἔφη, καὶ γὰρ ὁμοῖοι ἡμῖν ἦσαν

καὶ ὁμοῖοι μέχρι καὶ τῶν ἡμερῶν χειρόφορος τῷ
Πάπᾳ, ὅς ἐξεβλήθη παρ' αὐτοῦ τῶν ἱερῶν Διπύχων
Διὰ πλὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Συμβόλῃ παρθεῖσθαι παρ' ὁ Σε-
ργίῃ τῷ τῇ καὶ τῇ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως θρόνῳ
διέποντι, καὶ γὰρ πρῶτος αὐτοῦ ὁ ῥηθῆς χειρό-
φορος πλὴν παρθεῖσθαι ταύτῃ ἀνάγραφῃ πᾶσι πομφου-
ἐν τῇ αὐτῇ ὁμολογίᾳ τοῖς τέσσαρσι τῇ Ἀποστολῇ Πα-
τριάρχαις καὶ ὁ ἔφη καὶ τῇ, ὅς ἦν μετὰ πλὴν ἐβ-
δόμην Συνοδὸν, χροῖας Διακοσίους ἐξερίζων αὐτῆς.
περὶ τῷ Πάπᾳ σημείωσαι, ὅτι τῷ αὐτῷ φησὶ καὶ
Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης, δηλονότι αὐτὸς ὁ Πάπας μείνη
ἐν ταῖς κακοποιήσεσιν αὐτῶν, ὁ Διάδοχος τῷ θρόνῳ
τῷ Πέτρῳ, ἐκ ἀποστολικῶν, καὶ ὁ πρῶτος, ὁ δὲ
πατὴρ, ἀλλὰ καὶ ἐναντίῳ, καὶ λυμενῶν, καὶ τῶν
ἀποστόλων ἔσαι πολέμιος.

30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

35

Ἀντιθέσεις Λατίνων εἰς πλὴν ἐκπόρῳσιν τῆς ἁγίας Πνεύματος καὶ εἰς πλὴν ἐν τῇ Συμβόλῃ παρθεῖσθαι
καὶ λύσει αὐτῶν παρ' αὐτῶν ὁρθοδόξων, καὶ πρῶτον ἡ τῆς πρώτης ἀντιθέσεως λύσις.

40 Ἀντίθεσις πρώτη. Τὸ δόγμα τὸ, ὅτι τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τῆς Γί᾽, ἣν ἀρχαῖον
καὶ ἀποστολικόν, καὶ δὲ καὶ ἡ παρθεῖσθαι ἀρχαιοτάτη
ἐστίν, καὶ παρ' τῆς δόξεως Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, ὡς
μαρτυρεῖ παρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ Σύμβολον τῆς ἁγίας
Ἀθανασίᾳ. Ἀλλὰ ῥητέον παρὸς ταῦτα, ὅτι ἀρχαῖον
45 καὶ ἀποστολικόν καὶ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ ἐστὶ λόγῳ τὸ ἐκ
τῷ Πατρὶ ἐκπορεύεσθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐμὴν
καὶ ἐκ τῆς Γί᾽. καὶ πρῶτος ὁ δὲ νομίσας τὸ ἐκ
τῆς Γί᾽, ἣν ὁμῆρας Κύριον, ἀδίκως μισθῶν
παρ' ὁ Θεοδωρίτῃ, ὁ γὰρ ἁγῶς Κύριον ἀδίκως ἐ-
50 ποίησεν ἐαυτὸν ὑπὸ τῆς γνώμης ταύτης, καὶ ἴδε
αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλῇ δέκατῃ πέμπτῃ
Παράγραφον δέκατον τρίτον, καὶ βιβλίῳ πέμπτῃ
κεφαλῇ δέκατον ἕκτον. ἣν δὲ ἡ Κυρίῳ καὶ Θεο-
δωρίτῃ τοιαύτη Διαφορὰ ὡς ἔστι τετρακοσιοῦ τρια-
κοσῶν πρώτῃ, ὅτι ἦν καὶ ἡ ἁθροῖσις τῇ τρίτῃσι

οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, ἔπαυσεν ὁμῶς ἐνθὺς μετὰ πλὴν
εἰρήνῃ Κυρίῳ καὶ ἱσχυρῇ Ἀντιοχείας. ὅπῃ δὲ τῷ
ἐκπορῳσθαι ἔτερος τῆς βασιλείας Κωνσταντίνης τῷ
Κοπρωίμῃ, ὅπερ ἦν ἔτι ὑπὸ τῷ χειρὶ ἐπισκοποσόν
ἐξηκοσὸν ἔβδομον, ὅντῃ ῥηθῆς τῶν Θεράγγων ὧ
Πιστίν, ὡς Μηνὶ Νοεμβρίῳ γέγονε Συνοδὸς εἰς πλὴν
Θεράντζας εἰς χωρίον λεγόμενον Γαυλιανόν, ἐγγὺς
τῷ Παρσίῳ, ὡς γράφει ὁ ῥηθῆς, ὡς ἡ ἐγγύς
Διὰ λείξις Γραικῶν καὶ Λατίνων περὶ τῆς ἁγίας Τριᾶ-
δος, καὶ πότερον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς ἔχει πλὴν ὑπαρ-
ξιν ἐκ τῷ Πατρὶ ἔχει ταύτῃ καὶ ἐκ τῆς Γί᾽; καὶ
περὶ τῆς Συνοδῆς ταύτης λέγει ἰδίως ὁ Ἀθῶν ἐν τῇ
χρονικῇ αὐτῇ, πλὴν σωτόμως, ὅθεν ὁ δὲ πλέον
τὶ ἔχοντι εἶπεν. μετὰ δὲ πλὴν δόξεως ὡς Νικηῶν
Συνοδὸν, ἥτοι πλὴν Οἰκουμενικῇ ἐβδόμῃ, ἐν ἔτι
ὁκτακοσιοσῶ ὀνάτῳ, γέγονε πάλιν Συνοδὸς περὶ
ταύτης τῆς ὑποθέσεως εἰς χωρίον λεγόμενον Ἀκκίσ-
γρον, καὶ

γράφειν , ὡς φαίνεται ἐν τῇ χρονικῇ τῇ αὐτῇ Α'-
 δων , καὶ ἐν τοῖς χρονικοῖς Ἀθλήμασι , ἢ Ἀθληαῖς .
 ἦγαγε δ' αὐτῷ μοναχὸς τις ἱεροσολυμίτης ὀνόματι
 Ἰωάννης , μαχόμενον ὡς εἶπε τῷ δόγματι τὸ ὅτι τῇ
 τίτῃ , ψευδεπίγραφον ὡς τὰ τοῖς Γάλλοις , καὶ ἐκδι-
 κῶν τῷ ὁμόνῳ τῷ Πατρὶ , ὅτι καὶ Κάρλοσ ἐκα-
 λώμενος μέγας , Βασιλεὺς τῆς Φραντζίας , καθὼς
 λέγει ὁ ῥηθὲς Ἀθλημῶν κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ
 τῇ χρονικῇ αὐτῇ , ἐπεμψε πρέσβεις πρὸς τὸν τότε
 Πάπαν Ρώμης λέγοντα τὸν τρίτον Βερνάρδον Ἐπίσκοπον
 Βερμανίας , Ἀββαλερδον Ἀββατῶν τῆς Μοναστηρίου Κορ-
 βίαις , καὶ ἱεροῦ Ἐπίσκοπον Ἀμβριανῆς , ἀνέφερε δὲ
 ὁ Κάρλοσ πρὸς τὸν Πάπαν Διὰ τῶν πρέσβων τῶν
 περὶ τῆς πρεσβείας , ἢ τότε νεώτῳ ἐπέθηκεν οἱ τρεῖς ἐ-
 ζοὶ , καὶ αὐτῇ ἡρξάτο ψάλλεσθαι τὸ Σύμβολον ἐν ταῖς
 Ἐκκλησίαις τῆς Φραντζίας . ἐδέοντο δὲ τῷ Πάπα οἱ πρέ-
 σβεις , ἵνα δεχθῇ τὴν γενομένην ὡς τῶν Γάλλων
 πρεσβείαν , καὶ ἵνα συγχωρήσῃ ψάλλεσθαι τὸ Σύμ-
 βολον μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ ἐν τῇ Ρώμῃ . ὁ Πάπας
 ὁμοῦ , καθὼς ἴσору ὁ Διηγετὴς Ἀδων , καὶ ση-
 μεοὶ καὶ Πέτρος ὁ Λομπάρδος βιβλίῳ πρώτῳ τῶν
 γνωμῶν , διατρέσαι ἐνδεκάτῃ , ἢ μόνον ὅτι ἐδέξατο
 τὴν πρεσβείαν , ἀλλὰ καὶ κατέκρινον αὐτῷ , καὶ
 πρὸς τούτοις τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Σινόδου ἔγρα-
 ψε μετὰ ἀργυρῶν γραμμάτων εἰς δύο ἀσπίδας , καὶ
 ἔθηκεν αὐτὰς ἐν τῇ Ναῷ τῇ ἁγίᾳ Πέτρῳ , ἵνα φυ-
 λατῇται κατὰ πάντα τρόπον ἀγιοσύνην , ὅπως συμ-
 φυλατῇται ἡ ὁμοῖα ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις . μαρτυ-
 ρεῖται ταῦτα ἔτι Γεώργιος ὁ Κερκυραῖος , καὶ Εὐθύ-
 μιὸς ὁ Ζυγαβλῶδης , καὶ ἴδε ἀνωτέρῳ βιβλίῳ ἐβδό-
 μῳ κεφαλῶν ἐβδόμῳ . μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κωνσταντι-
 νουπόλεως Πατριάρχης φώτιος , ὅς ἐπατριάρχους
 τῷ ἔτει ὀκτακοσίου πονηκοῦ ὀγδόῳ , καθ' ἡρε-
 θῆς ἐπὶ τῷ Πάπα Νικολάῳ , ὡς εἴρηται Διὰ ποδῶν
 ἀνωτέρῳ βιβλίῳ ἐβδόμῳ , ἀθροίσας συνόδον ἐπέστη
 ὀκτακοσίου ἐξηκοσίου τρίτῳ , ἀτεκνήθηρε τὸν Νι-
 κόλαον , καὶ συνεκάθηρε καὶ τὰς πρεσβυτέρους καὶ
 Ἐπισκόπους , καὶ ἔσενον ὁ Νικόλαος εἰς τὴν Βεληγραλίαν
 ἀθέμιτῶς ἵνα ποιεῖντας καὶ κηρύττειντας , καὶ πρὸς τέτοις
 τοῖς , ὅτι καὶ ὅτι τῇ τίτῃ ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον .
 γράφων δὲ πρὸς τὰς Πατριαρχίας τῆς Ἀνατολῆς ὁ
 φώτιος τὰ περὶ τούτων , καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἱστορίας
 Τοποτηρητὰς πρὸς σύνασιν οἰκουμενικῆς Συνόδου ,
 λέγει πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ ταῦτα , πρὸς τοὺς εἰρημέ-
 νοις ἀποπήμασι καὶ τὸ ἱερὸν καὶ ἅγιον Σύμβολον , ὁ
 ὡς καὶ πᾶσι τοῖς συνοδικαῖς ψηφίσμασι ἅμαχον ἔχει
 τὴν ἰσχὺν , νόθαις λογισμοῖς καὶ ὡς ἀνθρώποις λόγους ,
 καὶ θρόνους ὑπερεβόη κινδυνολογίας ἐπιχείρησαν , ὡς
 τῶν τῶν ποικίλων μηχανημάτων , τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ὅτι ἐπὶ τῷ Πατρὶ μόλις , ἀλλὰ καὶ ὅτι τῇ τίτῃ ἐκπο-
 ρεύεται κηρυττοῦντες . τίς ποτε ἐπὶ τῶν πρώτων
 ἀσεβημάτων φωνὴ ἦκετο ῥαγεῖσαν τοιαύτην ;
 ποῖος σκολίου ὄφει ἐπὶ τὰς ἐκείνων καρδίας τῇ τοῦ
 ἡρώδου ; τίς ὁλοῦς ἀνάχρηται τῶν ἐν Χριστιανοῖς τε-
 λόντων ἐπὶ τῆς ἁγίας Τριάδος δύο εἰσάγειν αἰτίας ,

τὴν μὲν καὶ Πνύμματος τὸν πατέρα, τὴν δὲ Πνύμματος
 πάλιν τὸν υἱόν, καὶ εἰς διθιτὰν πλὴν μοναρχίας λύσιν,
 καὶ μηδὲν ἥτιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς μυθολογίας πλὴν τῶν
 Χριστιανῶν ἀπαράπειαν Θεολογίαν, καὶ τῆς ὑπερ-
 σῆς καὶ μοναρχικῆς Τριᾶδος ἐξυβρίζει τὸ ἅγιωμα· 5
 ὁ δὲ Πάπας Νικόλαος ταῦτα ἀκρίτως, ἔγραψε
 πρὸς Ἰημερὸν Ρήμης Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ πρὸς Ρώ-
 δραμον Κορβίας, καὶ ἄλλους Ἐπισκόπους τῆς Γαλ-
 λίας, οἵτινες ὑπέκειντο τῷ Κασέλω Κάλβω, ἰαῖδω-
 σι τὰ ὑποκρίματα Ἀνατολικῶν ἐγκαλέματα, καὶ ἐν γρη- 10
 φῶς ἀπαγγέλλουσιν αὐτῷ πλὴν γνώμην αὐτῶν. ὁ δὲ
 ὁ ῥάδραμος ἔτι ἔγραψεν ἀπλοῦς εἰς τέσσα-
 ρα βιβλία, καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ λέγει, ὅτι
 αὐτὴ ἡ παλαιὰ ἐκκλησία ὀλίγον ὕστερον μετὰ τὴν
 δευτέραν οἰκουμενικὴν Σύνοδον, μὴ εἰδὼς ὅτι αὐτὸς 15
 τὸν παλαιόν, ἔγραψε δὲ ὁ Νικόλαος πλὴν ὑπο-
 λυτῶν ταύτων ὡς εἴη ὁ κακοποιὸς ἐξηκουσὶν ἐξ ὁμοῦ.
 ὁ καὶ τότε δὲ τινὲς τῶν Λατίνων ἐνόμισαν τὸν Νικόλα-
 ον πεπεισμένον πλὴν παλαιῶν, ἀλλὰ ψεύδονται,
 ἐπειδὴ ὁ Νικόλαος ὅτι πλὴν παλαιῶν ἐποίησεν, ὅτι 20
 ὁ καὶ τὴν ἐδόξαζε τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον (ἀλλ' ἔλεγον
 αὐτὸ οἱ Ἐπίσκοποι καὶ Περσβύτεροι ἐν τῇ Βελγίᾳ,
 τοῖς Γάλλοις ἐπὶ ὁμοῖς) πρῶτον, ὅτι ὅσα ἡλεγε τὸν
 Φωτίον ὡς κακῶς εἰπόντα περὶ τῆς ἁγίας Πνύματος,
 ὅτι μὴ καταγόρησε περὶ τῆς αὐτῆς, εἰ δὲ καὶ τῆς 25
 Γάλλους ὅσα ἡλεγε διὰ τὴν παλαιάν, ἀλλ' ἡ αἰτία
 ὁ φόβος τῶν Φράγγων, καὶ ὡς καὶ αὐτὸς πρὸς
 τὴν ἐξυβρίσκει πλὴν μοναρχίας τῶν Πάπων, καὶ ἡ
 μακαριότης αὐτῶν σιωπᾷ, ὥστε μὴ γινώσκων μη-
 δὲ. δεύτερον, ὅτι καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Ἀδελφὸς ὅτι ἐν Ρώ- 30
 μη, διὰ φόβου Συμῶδος ποιήσας κατὰ Φωτίον, ἐμὲ μψατο
 τὸν Φωτίον περὶ τῆς, ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ
 Φωτίον Σύνοδος, ἐν ἣ παρήσαν οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Ἀδελ-
 φῶν τῆς, καταγόρησαν περὶ τῆς τὸν Φωτίον, μά-
 λιστα, ὡς εἴρηται ἐν τῷ ῥόπον, ἡ Σύνοδος ἐκείνη ἐ- 35
 βραβύσας τὸ Σύμβολον μὴ ἐν ἀνεγνωτόμητιν. τρι-
 τόν, ὅτι ἡ ἐν Φωτίον Σύνοδος πᾶσαν παλαιάν
 ἀπέβαλε τῶν Συμβόλων, ἐξ ὧν δέκνεται, ὅτι τότε
 ἐν τῇ Ρώμῃ ὅτι τὸ δόγμα ἡ, ὅτι ἡ παλαιὰ,
 ὡς ἄρτι ἀποδείκνυσιν ὁ ἱερεὺς Φωτίος ἐν τῇ πρὸς 40
 τὸν Ἀκυληϊᾶς Ἀρχιεπίσκοπον ὑποσηλὴ αὐτῆς, ἡ ἐν ἡ-
 καὶ ἐν τῇ Τόμῃ τῆς Χαρῆς, ἐν καταβατῇ ἐκείνῃ πέμ-
 πτω, δέκνεται καὶ ἐκείνῃ γυνάκως, ὅτι ὅτι ὁ Πάπας Νικό-
 λαος, ὅτι ὁ μετ' αὐτὸν Ἀδελφός, ὅτι ὁ μετὰ τῶν ἰσχυ-
 ρῶν ἐπὶ ἐκείνῃ τὸ ἐκ τῆς τῆς, ὅτι ἐν τῆς οὐρανῶν καὶ ἐν 45
 νώσκει ἡ παλαιὰ ἐν τῇ Ρώμῃ. πρὸς τὰ τοιαῦτα ἔπει-
 τὸν Σύμβολον πότε ἡρξάτο ψάλλεσθαι ἐν τῇ Ρώμῃ μετὰ
 τῆς παλαιᾶς, καὶ ποῖος παλαιᾶς ταύτην, ὅτι
 καὶ τῆς ὥρας ταύτης ἔκω ἐν τῇ δὴλον. Νικό-
 λαος ὁ ὑπερῶν λέγει, ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀποδοῦναι τὸν 50
 παλαιόν, διὰ τὴν ὁ δὲ αὐτῶν εἰπὼν ὅτι ἐκ ὁ-
 ρῶν παλαιᾶς. Ἀντὶ τῆς δὲ ὁ Ἡρακλῆας Μητροπο-
 λίτης ἐν τῇ Συμῶδι τῇ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ λέγει, οἱ
 δὲ Λατῖνοι μὴ ἔχοντες τὸν παλαιόν δέξασθαι, ἀν-
 τὶ τῆς πλὴν ἐκείνῃ Σύνοδον, καὶ ἰσχυρῶς
 καταρχοῦ-

κατησχυσάντων, δι' αχρηζόντων γὰρ πλὴν ἐβδόμῳ Σύ-
νοδον τὸ ἐκ τῆς Τίβης Συμβόλῳ τῆς δευτέρας πα-
ριέναι. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συνηλούσῃ τῆς ἐν Φλωρεν-
τίας Συνόδου ἐλεγεν ὁ Ῥόδου Ἀνδρέας, Ἡρώματι καὶ Ἐκ-
κλησίᾳ ἐποίησε πλὴν παριέναι ἐν κτηνῶν ἀνάγκῃς,
ἀλλ' ὅτε εἶπον ἐν ποίῳ κτηνῶν. καὶ συνηλούσῃ ἐβδό-
μῃ ἔλεγεν ὁ αὐτὸς, ὡς ἔρεσκον ἐκείνῳ πρὸς ἄλλῳ Ἀρ-
χιερεῖ μετὰ Συνόδου πολλῶν πατέρων θυτικῶν πλὴν
γεγονότων ἑμικρῶν ἀξιώματος ἀνατιύζων ὁ λέγοντος.
ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἀνδρέας, ἐψάλλῃ παρρησίᾳ, ἐπειδὴ
αὐτὸς ἐποίησε πλὴν παριέναι ὁ Πάπας μετὰ Συνόδου

ταῦτα, πρὸς ἐκείνῳ ἐπὶ ἐκείνῳ τὸν Πάπαν
καὶ τῆς Συνόδου πλὴν τέπον, τὸν χρόνον, καὶ τὸν ἀριθ-
μὸν πλὴν πατέρων; ταῦτα δὲ ὅτι ἔτε ὁ παριέναι,
ἔτε ὁ κτηνῶν τῆς παριέναι ἐγνώριον, μαρτυρεῖ καὶ
ὁ Ἀντωνίνος ἐν τῇ χρονικῇ αὐτῇ μέρῃ τρίτῃ, Τί-
τλῳ ἐκτος δευτέρῳ, Τμήματι δεκάτῳ τρίτῳ. ὁ-
δοῦ καλῶς εἶπον ἐρεθίζῃς Ἰδρυῖντος, ὅτι ἡ παριέναι-
κα αὐτῇ ἐγερύφῃ ἔσα, ἐσι καὶ ὑπὲρ κρυφῇ,
ἀδινῆς, ἀξίβου, καὶ κατὰ τῆς ἀληθείας πλα-
τεύματα. ἀγνοῦσι δὲ ταῦτα οἱ περισβύοντες, καὶ ἀνα-
τῆτο ἔδωκεν ἐπὶ δυνάμει, καὶ ὅτι ἐκ ὁδοῦ παρρησίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

15 ὅτι ἡ Μαξιμίμης πρὸς Μαρίνον ἐπιστολὴν ἔπερὶ τῆς παριέναι καὶ ὁ ποιητῆς καὶ ὁ χρόνος ἀδελφός.

Ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκεῖνο, ὅτι ἡ παριέναι ἦν καὶ πα-
ρὶ τῆς δευτέρας Συνόδου, τολμῶν καὶ γελοῖον ἐ-
δείχθη ἀνωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαιῷ πέμπτῳ.
ἐμποδίζῃ δ' αὐτὸς ἀληθείαν πρὸς τοῖς ἀλλοῖς καὶ
ἡμινομένην συνάδῃ ἐν Ἀκκίσσῳ τῆς Γαλλίας.
παρρησίας εἶτι ὁ αὐτὸς πλὴν ἐπιστολῶν τῶν ὁμολε-

γητῇ Μαξιμίμης πρὸς Μαρίνον, καὶ ὁμοῦς ἐμάξιμος,
ὡς εἴρηται ἀνωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαιῷ ἐβδό-
μῳ Παραγραφῷ δεκάτῳ αὐτῷ, εἶτι λέγει ἐκεῖ,
λέγει αὐτὸ ἀπὸ τὸ δόγμα, καὶ ὁ ἀπὸ πλὴν παριέναι-
κλῆ, ὅτι καὶ ὁ ποιητῆς καὶ ὁ χρόνος ἀδελφός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25 ὅτι ἐπὶ τῇ μετὰ τὸν Ἰσπανικὸν Βασιλέως Ἰσάβελ, καὶ ἐπὶ Ἰσπανίᾳ Βασιλέως Ἰσπανίας ἀνανοτόμητον ἡ
Σύμβολον οὐ Ἰσπανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, τὸ δὲ παρὶ τῆς δευτέρας Συνόδου, ἡ ἑπολὺ μετὰ πλὴν δευτέρῳ γεγενῆσθαι πλὴν
παριέναι, μὴ δὲ δεικνύται ἐκ τῶν χρόνων.

30 Εἴρηται ἀνωτέρῳ βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαιῷ ἐκτος
πρῶτῳ Παραγραφῷ πέμπτῳ, καὶ ἡ δὲ ῥητόν.
ὅτι τὴν Σύμβολον τῆς δευτέρας Συνόδου ὁ μετὰ
τὸν μέγαν Ἰσπανικὸν Βασιλέως Ἰσάβελ ἐν ἔτα πεν-
τακοσίου ἐξήκοντος αὐτῷ, ἦτοι ἐν τῇ πρώτῃ ἔτα
35 τῆς βασιλείας αὐτῇ ἐπεμψεν εἰς ὅλον τὸ ὑπὲρ κρυφῇ
αὐτῇ ψάλλεσθαι εἰς πᾶσαν πλὴν καθολικῇ ἐκκλη-
σίαν ὑπὸ τῆς λαῶν παρὶ τῆς κυριακῆς Εὐχῆς, ὡς
μαρτυρεῖ Ἰωάννης Βακλαρίας, μετὰ δὲ ἐκκοστίσας-
τα εἶτι ἐν ἔτα πεντακοσίου ὀγδοηκοντος αὐτῷ,
40 βασιλεύοντος ἐν Ἰσπανίᾳ Ρίκαρδῳ, πρὸς τετάρτῳ
ἔτα τῆς βασιλείας αὐτῇ ἡ ἐκκλησία πλὴν Ἰσπανίᾳ
ἐδέχθη τὸ αὐτὸ Σύμβολον ἀνανοτόμητον, ἀκο-
λῶσθαι περὶ τῆς πλὴν δευτέρῳ Κανόνι τῆς τρί-
της ἐν Τολέτῳ Συνόδου, ἔχοντες ἔτι, ὅτι εἰς
45 πᾶσας τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Γα-
λλίας ἀναγνωπτικῇ τὸ Σύμβολον τῆς ἐν Κων-
σταντινουπόλει Οἰκουμενικῆς Συνόδου πλὴν ἐκατὸν πεν-
τήκοντα πατέρων κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἀνατολικῶν
ἐκκλησιῶν, καὶ παρὶ τῆς κυριακῆς Εὐχῆς ψάλλε-
50 θαι μεγαλοφώνως ὑπὸ τῆς λαῶν, ἀλλὰ καὶ καὶ τινες

Συνόδοι γινόμεναι ἐν Ἰσπανίᾳ εἶπον τὸ ἐκ τῆς Τίβης,
ἐκ δὲ ἐνόμιζον τὸν Τίον αὐτῶν τῆς ὑπαρχίας τῆς
ἀγίας Πνύματος καθάπερ καὶ τὸν Πατέρα, ἀλλὰ
ἀπὸ τὸ σωὸν τῆς γλώττης εἶπον ἀπὸ τῆς αὐτῆς ῥή-
ματος πλὴν ἐπέμψιν ἐκπόρῳσιν, καθάπερ καὶ Ἀν-
γέλιος εἶπον, ὁμοῦς ἔδωκεν παρρησίας ἐν τῇ Συμ-
βόλῳ. ἐν ταῖς σημείωσαι πρώτον, ὅτι ἔτε Ἐλ-
ληνις, ἔτε Λατῖνοι εἶσασι τὸν ποιητῆ καὶ τὸν χρό-
νον τῆς παριέναι. δεύτερον, ὅτι μὴ δὲ εἶτι πλὴν,
παρὶ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς, ἡ ἑπολὺ ὑστερον
μετὰ αὐτῶν γέγονεν ἡ παριέναι. τρίτον, ὅτι τῇ πρὸς
πεντακοσίου ὀγδοηκοντος ἐνάτῳ ἔτα, ἔτε εἰς τὰς
Γαλλίας εἰς τὸ κοινὸν ἦν ἡ παριέναι. τέτατον, ὅτι
ἡ παριέναι πρῶτον ἡκμάθη εἰς πλὴν παρρησίας, ὅπερ
καὶ γέγονεν, ἡκμάθη δὲ πρὸς ἔτα πεντακοσίου αὐτῷ,
δὲ ἡ αἰτία ὁμοῦς λέων ὁ τρίτος ἐγγραφῇ τὸ Σύμ-
βολον ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, ὁ δὲ τέτατος λέων ἐν ἔτα
πεντακοσίου πεντακοσίου ἐβδόμῳ, καὶ ὁ Βενέδικ-
τος τρίτῳ ἐν ἔτα πεντακοσίου πεντακοσίου πέμπτῳ
ἐγγραφῇ εἰς πλὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ ἑρητῆ ἀνωτέρῳ βι-
βλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαιῷ ἐβδόμῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι τὸ Σύμβολον τῆς ἀγίας Ἀθανασίας δοκῇ ὑπὲρ κρυφῇ καὶ ἐκ ἀρχαίων, ἀλλὰ ἀρχαίων, δεικνύται ἀπὸ πολλῶν
ἀποδείξεων ὅτι αὐτὸ ἐκ νεοτέρων ὑπὸ τῶν Λατίνων.

Περὶ

Περὶ δὲ τῆς Συμβολῆς τῆς ἁγίας Ἀθανασίᾳ ρητέον
πρῶτον, ὅτι δοκεῖ ὑπόκρυφον, καθότι μήτε
οἱ ἀρχαῖοι πατέρες ἰδίως, μήτε αἱ Συνόδοι Τσι-
κήτε καὶ οἱ κεκλημένοι ἐμνήθησαν αὐτῇ. δεύτερον,
μήτε οἱ μετὰ τὸ χρίσμα ἀρχαῖοι Λατῖνοι προέβαιναν
αὐτῇ κατὰ τῶν ἐρθεοδόξων, μάλιστα εἴην ἀληθινὸν
τὸ σύμβολον τῆς ὥσπερ οἱ Λατῖνοι προσφέρουσιν
αὐτῇ, καὶ πρῶτον καὶ ὑστερον ἐν ταῖς Συνόδοις, καὶ
ἐν αὐτῇ τῇ Φλωρεντιά ἐκ ἐθώλου ἔχον ἄλλο ἰσχυ-
ρότερον ἑπικύρημα τῆς, ἀλλὰ ἀλλὰ τὸ εἶναι τὴν ὑπό-
κρυφον, ἡγεομένην, ἐκ ἀπετόλμησαν ἕτε καὶ
τὸ ὄνομα αὐτῇ εἰπεῖν. τρίτον, ἕτε οἱ μεταγενέστε-
ροι Ἕλληνες οἱ μεμνημένοι αὐτῇ ὁμονοοῦσι περὶ αὐτῇ.
ὁ μὲν γὰρ Μακρήλ ὁ Καλέκας ἐν αἷς γραφαῖς περὶ
τῶν ἀρχαίων τῆς καθολικῆς πίστεως, λέγει ὅτι ἔσει-
λεν αὐτῇ ὁ Ἀθανάσιος ἱερέως τῆς Ῥώμης, ἡ δὲ ἐν
Φλωρεντιά Συνόδος λέγει, ὅτι ἐπέμψεν αὐτῇ ὁ
αὐτὸς τῆς Ῥώμης Λιβερῖος, καὶ τοὶ ἡπίσις ἦν ἐπέμ-
ψεν ὁ ἅγιος τῆς Λιβερῖος ἐστὶν ἑτέρος, ὡς φαίνεται
ἐν τῷ πρῶτῳ Τόμῳ τῶν συγγραμμάτων αὐτῇ, ὁ
δὲ Ἀρκάδιος λέγει ἐν τῇ κατὰ Βαρλαάμ αὐτῇ λό-
γῳ, ὅτι ἔγραψεν αὐτῇ ὁ ἅγιος ἀριστοκρίτης ἐν
τῷ Ῥώμῳ. τέτατον, ἐμνήθησαν αὐτῇ καὶ ἱερε-
ς μεταγενέστεροι ἐρθεοδόξοι, ἀλλὰ διττῶς, ὁ μὲν γὰρ Γεώργ-
γιος ὁ σχολάριος ἡμεληρώς καὶ ὡς περὶ τῆς πάρεδον,
ἐμὲν ἐχρήσατο αὐτῇ ἀναγκῶς ὡς περὶ τοῖς λοιποῖς τῶν
ἁγίων ρητέας ἐν τοῖς περὶ τῶν θείων δογματικῶν ἀγώνισμα
ἀποδείξεσιν, ὁ δὲ Θεοδοσίος Νεῆλος καὶ εἰ περὶ αὐτῶν
ἐνόμισαν αὐτὸν ὁ Θεός, ἡ ὑπόκρυφον, ὅθεν εἶπον περὶ
αὐτῇ ὅσα λέγουσιν καὶ ἡμεῖς. πέμπτον, εἰδὲ καὶ ὁ
μέγας Γρηγόριος δοκεῖ μεμνηθῆναι αὐτῇ ἐν τῇ εἰς
τὸν ἅγιον Βασίλειον ἐγκυκλίῳ, ἐπὶ περὶ τῆς ἁγίας
Ἀθανασίᾳ, ὅτι πρῶτος καὶ μόνος ἡ κομιδὴ συνὸ-
λίγοις ἐτόλμησε τὴν ἀλήθειαν ἕως καὶ ἀλλοτρίῃ
τῶν τριῶν μίαν Θεότητα ἐγγράφως ὁμολογήσας,
ὅμως ταῦτα λέγει ἀλλὰ τὴν ἀναφορὰν ἠνέδωκεν ὁ ἅ-
γιος τῆς Ἀντιόχειας ἱερωσύνης, ἡ τις ἐστὶ κεφαλαιῶν
τρίτῳ τῆς τετάρτης βιβλίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστο-
ρίας Θεοδορείου. εἰδὲς ὅτι ὁ ἅγιος ἕτε ἰσορικούς ἀρ-
χαῖους, ἕτε Σινώδοις τις ἀρχαία καὶ ἐρθεοδόξοι ἐ-
μνήθη τῆς Συμβολῆς τῆς ὥς ἔδει, περὶ γὰρ τῶν
ἀρχαίων καὶ ἀρχαίως μάρτυρας προσφέρων δει-
κνόν, εἰ δὲ καὶ ὑποθήσομαι ὅτι ἐστὶν ἀληθές, ρη-
τέον πρῶτον, ὅτι ὁ ἅγιος ὑποτακτικῶς πρὸς τὸς
λέγοντας τὸ ἅγιον Πνεῦμα κτίσμα, εἶπον ἐκ Πα-
τρὸς καὶ Υἱοῦ ἐπεποιήμενον, ἕτε δεδημιουργημένον,
ἕτε γεγεννημένον, ἀλλὰ δηλονότι ἐκ τῆς αὐτῆς φύ-
σεως. ἐκπορευτὸν δὲ εἶπε, καὶ ἐθιώριον ἐκ Πατρὸς,
ἀρχαῖος ἐν τῷ κοινῷ δόξαν τῆς ἐκκλησίας. ἕτε
καὶ ὁ ἱερεὺς Ἐπιφάνιος εἶπον, ὅτι ἐκπορεύεται ἐξ ἀμφῶν,
δηλονότι Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, ἀλλὰ ὅσοι τῷ μὲν κατ' ἐκπόρευ-
σιν, τῷ δὲ κατὰ πέμψιν, ὡς ἐν τῇ Ἀγκυρῇ ἐν πολλοῖς
τόποις, καὶ Αἰρέσει κατὰ Σαβελιανῶν διεισάφισεν ἐπὶ τὸ
Πνεῦμα ἅγιον ἐκ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, τῆς αὐτῆς Θεότη-
τος, ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ τῷ Υἱῷ λαμβάνον.

τὸ γὰρ ὄνομα ἐκπόρευσις, δηλοῖ ἢ τὴν κυρίως ἐκπό-
ρευσιν, ἢ τις δηλοῖ τὴν οὐκ ἐκ Πατρὸς τῆς Πνεύματος
ὑπαρξιν, ἀρχαῖος δηλονότι καὶ αἰτία Θεότητος, ἡ
δηλοῖ ἐκ ὑπαρξιν, ἀλλὰ δίδει, ἐμφανισιν, ἔλαμ-
ψιν, πέμψιν. ἕτε καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὅσοις, ὅτι καὶ
τῆς Πατρὸς καὶ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα, ὡς ἐκ τῆς μὲν Πατρὸς ἐκ-
πορευόμενον, ἐκ δὲ τῆς Υἱοῦ λαμβάνον, καὶ ἕτε ἐν
ὁμοῦσι αὐτοῖς καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως. ἕτε λαμ-
βάνει ὡς τῆς Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅπερ ὁ Υἱὸς
ἔχει ὡς τῆς Πατρὸς, τὸ δὲ ἔχει ὁ Υἱὸς ὡς τῆς Πα-
τρὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπιφάνιος (εἰς τὰς λοιπὰς πα-
τέρας ἐάσω) Αἰρέσει κατὰ Ἀνομοίων ἐμνησθῆναι τὸ
εὐαγγελικὸν ρητὴν, Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ ἐμὲν
ἔστι, ταῦτα καὶ Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ἐγώ, ζῶν ὁ Πα-
τήρ, ζῶν ἐγώ, καὶ τὰ ἕτε. εἰς δὲ μή τις τομῇ
ἔχει αὐτῇ ἀλλὰ τὴν πλὴν φυσικῶν ἀγαθῶν, ἐ-
πιφέρει, Πάντα ὅσα πρέπει Πατρί καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι ὡς μὲν Θεότητι, ὡς ἔλεγε, ἕτε ἔχει
κοινὸν ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς, ὅπερ ἐκ ἔχει καὶ τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον, συμφώνως Βασιλείῳ, Γρηγορίῳ καὶ
Ἀθανασίῳ, λέγουσι, Τὰ κοινὰ Πατρί καὶ Υἱῷ, κοινὰ
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. ὡς ὅτι ὁ Ἐπιφάνιος τὸ
ἐξ ἀμφῶν, ἕτεως ἐνόμισεν ὁ μέγας Ἀθανάσιος τὸ
ἐκ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι. δεύτερον, ἐκ πο-
λλῶν παλαιῶν χειρῶν βιβλίων ἐπισκοπῶν
εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐχόντων τὸ σύμβολον τῆς, φαίνεται
ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἐκ τῆς Πατρὸς δηλονότι ἐκπορεύεται
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐμὲν καὶ ἐκ τῆς Υἱοῦ. τρίτον,
ἐχομένη παμπάλαιον καὶ ἀρχαιοτάτην βίβλον ἐν
ἱερουσαλὴμ, ἔχουσιν καὶ τῆς τὸ σύμβολον, ἐν ᾧ μαρ-
τυρεῖται τῆς Θεᾶς, λέγεται ὁ Υἱὸς ὅτι ὡς τῆς Πα-
τρὸς μόνος ἐστὶν ἐποιητὸς, ἐκτιστὸς, ἀλλὰ γεννη-
τὸς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται ἐκ τῆς Πατρὸς,
καὶ ἀναπαύμενον ἐν Υἱῷ, ἐποιητὸς ἐστὶν, ἐκτιστὸς, ἐ-
γεννητὸς, ἀλλὰ ἐκπορευτὸς. καὶ μετὰ ταῦτα, τὸν γὰρ
ὡς τῆς Πατρὸς ὡς αἰτία πάντων, Πατέρα ὀνο-
μάζομεν, τὸν δὲ Λόγον ὡς ὑπὸ τῆς ἐκ γεννητῶν,
Υἱὸν ἀξίως προσκαλούμεν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ὡς ἐκ τῆς ἐκ μὲν ἐκπορευόμενον, ἐκ δὲ τῆς Λόγῳ ἀνα-
παύμενον καὶ ἐκφερόμενον, Πνεῦμα ἅγιον ὀνομάζο-
μεν. τέτατον, ἐτύπωσαν Θεοφορέτοι ἀνδρες ποι-
τὰ διεισκόμους συγγραμματα τῆς ἁγίας Ἀθανασίᾳ εἰς
δύο Τόμους γραμματοῦς ἐν ᾗ τῷ Σωτηρίῳ χιλι-
σῶ ἔξακκοσις πρῶτον, καὶ εἰς τὸν δεύτερον Τόμον,
τετυπωμένον ἐν ᾗ χιλις ἑξάκκοσις. ἐν τῇ φραγ-
γοφῆρτῃ πόλει Τερματικῇ, καταβατῇ τετρακοσῶ ὄγ-
δῳ καὶ τῷ σύμβολον τῆς, καὶ εἰς μὲν τὸ ἑλληνι-
κὸν ἀρρίσκειται τετυπωμένον ἕτε, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον ὑπὸ τῆς Πατρὸς ἐπεποιήμενον, ἕτε δεδημιουργη-
μένον, ἕτε γεγεννημένον ἐστὶν, ἀλλὰ ἐκπορευτὸν, εἰς
τὸ δὲ τὸ λατινικὸν ἀρρίσκειται γεγραμμένον ἕτε, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑπὸ τῆς Πατρὸς καὶ τῆς Υἱοῦ. καὶ
ἰδὲ οἱ Λατῖνοι ἐνόμισαν τὸ σύμβολον τῆς ἁγίας
Ἀθανασίᾳ, καθὼς ἐνόμισαν τὴν ἐβδόμην ἁγίαν
Συνόδον, καὶ πολλὰ ἄλλα βιβλία τῶν ἁγίων, ὡς
ἐστὶν

ἐρεῖν μετὰ ταῦτα . πέμψον , ὁ Ἀθανάσιος ἢ ἐν
τῇ πρώτῃ Συνοδῷ , καὶ ἐν τῇ ἐν Σαρδικῇ , καὶ πῶς
αὐτὸς εἶπον ὅπερ αἱ Συνοδοὶ ἐκ εἶπον ; ἔκριν , ὅτι
μηδὲν αὐτῶν συγγράμματι λέγει ἐκπορεύεσθαι τὸ
5 Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ , ἀλλ' οὐ μόνον
λέγει αὐτοὺς ἐν τῇ Τριᾷ τὸν Πατέρα , καὶ ἴδε τὰς
τόπας ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτῶν . ἐξδομον , πῶς
εἰδώς ἐφρόνα ὁ Ἀθανάσιος , ἐκ ἐφρόνα ἔτω καὶ ὁ
Κύριλλος ; καὶ πῶς , εἰ τὸ Σύμβολον τῶ ἀγίου Ἀθα-
10 νασίου ἢ ἀρχαίου , καὶ περιεῖχε καὶ τὸ ἐκ τῶ Υἱοῦ , ἐκ
ἐγένεσκον αὐτὸ ὁ σοφὸς Θεοδώριτος ; καὶ πῶς ὁ Κύριλλος

ἐκ ἐχρήσατο αὐτῷ κατὰ Θεοδώριτον ; καὶ πῶς ὁ
μαζίμης τῶν μὲν χρήσεων Κυρίλλου ἐγχείρησεν μνήμη ,
τῆς δὲ ἐδαμῶς ; καὶ πῶς ἔδειξεν τῶν ἄλλων πατέ-
ρων εἶπε τῆτο , ἀλλ' ἡ μόνη ὁ Ἀθανάσιος ; καὶ πῶς
ὁ Δάμασος ἐκ ἐμέμψατο τῶν δόξεων Συνοδῶν , μὴ
εἶπεν τῆτο ἐν τῷ Συμβόλῳ , καὶ μάλιστα σωμα-
θροισθῆσαν περὶ τῆς αἰδέας ὑπάρξεως τῶ ἀγίου Πνεύ-
ματος ; ὥστε τὸ Σύμβολον τῆτο ἐκ ἀρχαίων , εἰδ' ἀρ-
χαίων , ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἐκ Θεοῦ ἐκ τῶν Λατί-
νων . ἴδε περὶ τῆς αὐτέρου βιβλίου τρίτου κεφα-
λαίου πέμπτῃ Παράγραφῳ ἔκριν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

15 Περὶ τῆς δόξεως ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων , ἡ πρώτη , ἀλλ' ὅτι τῶ Κρημαρῶ τὸν Ρώμης οὐ βληθῆναι τὸν
Δυτὶν ὡς λεγόντων , καὶ ψεύσαι τὰς ἀνατολικὰς συγγραφὰς δεῖξαι σπρόδόντων , καὶ τῆς λύσεως αὐτῆς .

Ἀντιθέσεις δόξεων . εἰ Λατῖνοι βεβλήμενοι δεῖξαι , ἡ
πρώτη , ἀλλ' ὅτι τῶ Κρημαρῶ τῶν Δυτῶν
20 ἐκ βληθῆναι τὸν Πάπαν , σπρόδόντων ψεύσαι ἀποδείξαι
τὰς ἀνατολικὰς συγγραφὰς , καὶ δὴ λέγουσιν , ὅτι τῶν
ἀνατολικῶν τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι Χρυσόφορος καὶ Σεργί-
ος τρίτον γινώσκον τὸν πατριῶκα ἐν τῇ Ρώμῃ , τι-
νὲς δὲ , ποτὲ τὸν Χρυσόφορον λέγουσιν , ποτὲ τὸν Σεργί-
25 ον , ἄλλοι δὲ λέγουσιν , ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος
ἐξέβαλε τὸν Δυτὶν τὸν Πάπαν , καὶ πάλιν
τῶν αὐτῶν τῶν τινὲς μὲν λέγουσιν , ὅτι Χρυσόφορος ἦν
ὁ ἐκ βληθῆς , τινὲς δὲ , ὅτι ὁ Σέργιος , ἄλλοι δὲ λέ-
γουσιν καὶ τὰς δύο , ταῦτα δὲ ὅτι ἐκ ἀληθείας ἐστὶ ,
30 φανερὸν ἐστὶ , καὶ γὰρ ἐμόνον Διαφωνήσιν περὶ τῶν πα-
τριῶκα , ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν κατὰ , ἐπειδὴ ὁ μὲν Κων-
σταντινουπόλεως Σέργιος ἦν ὅτι Βασιλεὺς τῶ βεβλη-
μενῶν , ὁ δὲ Χρυσόφορος καὶ Σεργίος ὅτι Λέοντος
τῶ σοφῶ , πρῶτοι τῶ Σεργίου τῶτος , ὅς ἦν χεῖρον με-
35 τὰ ἔτη ἑκάστην ἀπὸ τῶ κατὰ αὐτῶν . ἔτι ὅτι λέγουσιν
οἱ ἀνατολικοὶ , ὅτι ἦσαν οἱ δύο ἔτι Πάπαι μετὰ
Διακρίσιν ἔτι κατὰ τῆς ἐξδόμης Συνοδῶν , ὅπερ καὶ
αὐτὸ ψεύδος ἐστὶ , καθότι ἡ ἐξδόμη Συνοδὸς ἠθροίσθη
ἐν ἔτη ἐπιτακτικῶν ὁ γδομήκος ἐξδόμῃ , οἱ δὲ εἰρη-
40 μῶν Πάπαι ἦσαν ἐν ἔτη ἐπιτακτικῶν ὁ γδομή , ὅπερ
ἐστὶν , ὅτι ἦσαν μετὰ ἑκάστην ἑκαστὴ καὶ οὐ ἔτι κατὰ τῆς
ἐξδόμης Συνοδῶν , καὶ ἡ μετὰ Διακρίσιν . πρὸς τῶτοις
καὶ ὁ ἀντιοχείας Πέτρος ἐπιτολῇ πρὸς τὸν Κρημαρῶν
Φίλιν , ὅτι ἐφθασε καὶ ἦν παρὼν , ὅτε ἐμνημονεύθη
45 ὁ Πάπας Ἰωάννης ὅτι τῶ ἀντιοχείας Ἰωάννης , καὶ ὅτι
κατὰ τὸν ἀντιοχείας καὶ πρὸς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει
παρόντων αὐτῶν ἐπὶ Σεργίῳ Κωνσταντινουπόλεως , ἐμνημο-
νύετο ὁ αὐτὸς Πάπας , ἐξ ὧν δείκνυται ψεύδος εἶναι τὸ
ἐπὶ τῶ Σεργίῳ ἐκ βληθῆναι τὸν Πάπαν τῶ μνημοσύνης ,
50 καὶ ἐμνημονεῖν αὐτῶν ἀληθείας , ὅτι ὅτι τῶ Κρημαρῶ ἐξ-
βληθῆναι . ταῦτα οἱ Λατῖνοι . Ἀλλὰ ῥητέον περὶ τῶν , ὅτι
εἰδὲ καὶ αὐτέρου ἀγνώστον εἶναι ἄλλῃ τῆς δόξης τὸν ποιη-
τὴν καὶ τὸν χεῖρον τῆς πατριῶκα , καὶ ὅτι Διαφο-
ροι καὶ ἀδιαφόρως εἶπον περὶ αὐτῆς , ἐσφαλμένῳ ὁ-
μῶν κατὰ τῶν χεῖρον καὶ τὰ πατριῶκα , καὶ ἐκ ἐστὶ

θαυμαστὸν , ἔτε πατριῶκα , ἔτε πατριῶκα ἐν ταύτῃ
τῇ ἀποδείξει σωτηρίας , εἰ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια καὶ εἰς
τὰς ἀνατολικὰς συγγραφὰς κατὰ τῶ πατριῶκα καὶ
τὸν χεῖρον . δόξουν , ὅτι ὅτι Ἰωάννης τῶ ὁ γδομή ἐ-
ψεύσας ἐν τῇ Ρώμῃ τὸ Σύμβολον αὐτὸ πατριῶκα .
καὶ δὲ λέγουσιν , ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆς βασι-
λείας Λέοντος τῶ σοφῶ ἐκ ἦν ἡ πατριῶκα ἐν Ρώμῃ ,
καὶ μαρτυρεῖ τὰ ἐπ' αὐτῶ κατὰ πατριῶκα καὶ τῆς πε-
τραγαμίας πετραγαμίας , αὐτὰ δὲ κινύσιν , ὅτι ἦσαν
ἡνωμένοι αἱ ἐκκλησίαι , πατριῶκα δὲ , ὅτι ἐκ ἦν ἡ πα-
τριῶκα , ἐκ αὐτῶ ἔχον ὁμόνοιαν , ἐπειδὴ τὸ δόγμα τὸ
ἐκ τῶ τῶ ἀποτρίπτειν ἦν πάντοτε , ἀφ' ἧ καὶ ψι-
λῶς ἡ καὶ ἐκ ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς ἐκκλησίαις , ὅθεν
καὶ ὁ Λέων ἐν τῷ Δογματικῷ τῶ ἐπερὶ τῆς Πεν-
τηκοστῆς ἐκ Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι ἐθεολόγησε τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον , ὅτι Χρυσόφορος ὅμως , ὅς γε-
γονε Πάπας ἐν ἔτη ἐπιτακτικῶν ὁ γδομή , ἡ καὶ ἐκ
πρῶτον ψαλμῶν τὸ Σύμβολον μετὰ τῆς πατριῶκα
ἐκ ἐν τῇ Ρώμῃ , μαρτυρεῖται ἀρχαιότερον καὶ νεώτε-
ρον συγγραφῶν ἐκλήνων , ὡς εἴρηται καὶ ῥηθῆσεται . ἀλ-
λ' ἐπειδὴ ὁ ὅς ἐστὶν ἐδωκέναι εἰπεῖν διὰ τὸν ὁμοῦν ἐκ
Χρυσόφορος , ἡ καὶ Σεργίῳ γενομένη τὸν πατριῶκα
καὶ φαίνεται ὅτι καὶ τῶ τῶτοις ἀγνώστον ἐστὶν
ὁ πατριῶκα , μὴ ποτε ὁμοῦν ἐστὶν ἐκκαῖαι ἐξ ὧν
λέγουσιν , ὅτι ὁ μὲν ὁμοῦν ἐψιθύρουν ἐν Ρώμῃ
τὸ δόγμα , ὁ δὲ Χρυσόφορος καὶ Σεργίος πατριῶκα
καὶ καὶ καὶ τὸν Χρυσόφορον μόνον ἐπὶ καὶ κα-
τας εἰσθῆναι ἐν τῇ θρόνῳ , πρὸς γὰρ τὰ περὶ τῶν πί-
στιν νεωτεριστῶν καὶ ἀχρεοπατῶν ἦν , δοκεῖ αὐτῶ μὲν πα-
τριῶκα , ὁ δὲ Σεργίος βεβαιῶσαι τὸ πατριῶκα ,
σύμφωνον ὡν αὐτῶ , εἶπε ἔγραψεν αὐτὸ μετὰ τῆς
πατριῶκα ἐν τῇ ἀνατολῇ , Φαυλόριος ὡν καὶ τῶ
κατὰ , καὶ διότι ἀπαύθραπτος , καὶ ἀποτρίπτει
τὰ ῥωμαϊκὰ θρόνα , ὡς ὁ Πλάκας ἰσορεῖ , ὅθεν καὶ
τὸν Χρυσόφορον ἐδέσμευσε , τὸν πατριῶκα ὁμοῦν ἐδέ-
ξατο καὶ τὸν αὐτῶ τῆς ἀσθενείας ὁμοῦν . περὶ-
μῶν δὲ οἱ ἀνατολικοὶ τὸν διόρθωσιν , ἡ κατὰ τὸ πα-
τριῶκα ἐστὶ , καὶ γὰρ ὅτε ἡ ἐκκλησία τοῖς πατρι-
τρῶποις

τρεπαρτίους παρέχει καὶ μετὰ τοιαύτας, καὶ ἴδε αὐ-
τωτέρω βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Πα-
τριάρχων δέκατον οὐρανόν, καὶ βιβλίῳ σὺν κεφα-
λαίῳ ἐβδόμῃ Πατριάρχων οὐρανόν ἐν τῇ Λιβύῃ Σε-
ργίου Κυπρίων, ἢ Δὲ τὸ δὸτὸ Χρυσόφορος καὶ Σεργίῳ
συμβεβηκέναι εἰς τὴν Ἰταλίαν μηδὲν σχεδὸν Πάπαν
χρηματίσαι χρυσόν, ὡς πάλιν ὁ Πλάτυνας μαρτυ-
ρεῖ, ἀλλ' ἀτελεῖς, τυράννοι, κακοήθεις, βίαιες καὶ
βραχυβίαι, ἐξ ὧν πολλὰ καὶ ἀχλὺς θανάτου ἀ-
πέθανον, εἴτα καὶ ἐξ αἰτίας τῶν Παπῶν καὶ ἐ-
τέρων Ἰταλικῶν ἡγεμόνων συνέβησαν ἐν τῇ Ἰτα-
λίᾳ πόλεμοι συσχεῖς, ἀγριώτατοι, καὶ ἀδοπαῖστοι,
καὶ περιέμμενοι οἱ Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἄλλοις ἡσυχ-
χον· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔτρεχον τὰ κατὰ τὴν Πά-
πας καὶ ἐν Ρώμῃ καὶ Ἰταλίᾳ, γενόμενος ὁ Σέργιος
Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης, ἀνδραγαθὸς ὄν-
της καὶ ἀξιοτίμητος, ἔγραψε πρὸς τὸν τότε Πά-
παν περὶ τῆς διορθώσεως, καὶ ἐπειδὴ εἶδε τὴν ῥω-
μαϊκὴν Ἐκκλησίαν μὴ θέλουν ζῆναι τὸν κα-
ρὸν τῆς ὁπισκοπῆς αὐτῆς, ἐξέβαλε τὸν Πάπαν ἀπὸ
μόνης τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, καὶ δὸτὸ μόνον τῶν
Διπύχων, ἐλπίζων, ὡς εἶκον, ἴσως ἀχλὺς θανάτου
τῆς Λατίνης καὶ ἀκοινωνησίαν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπα-
νελεσέσθαι ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον κάλλος τῆς ὁμοβίαιας.
ἦν δὲ τότε ὡς εἶπεν εἰκάσαι (ὡς λέγω δόξατικῶς, ἀλλ'
εἰκαστικῶς, ἐπειδὴ βεβαίως ἔτι εἶπεν ἐκ ἑκὼν ἀναμ-
φίβολον πᾶσι δόξασθαι) ὁ ἐκβληθεὶς τῶν Διπύχων
Πάπας Σέργιος τέταρτος. τὴν αὐτὴν σωάζεται καὶ
δὸτὸ τῆς ὁπισκοπῆς τῆς Ἀντιοχείας Πέτρος πρὸς Μιχαήλ
τὸν Κρηθάρειον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, καὶ

φαι γὰρ αὐτῷ, ὅτι ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ Ἀντιοχείας τῷ πα-
τρὶ μνημονοῦντι ἐν Ἀντιοχείᾳ τῷ Πάπᾳ καὶ αὐτῷ
Ἰωάννῃ καλεσμένῃ, καὶ ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ
τῆς ἀρχαίας καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν μνημονοῦντι
τῷ αὐτῷ Πάπᾳ, ὅπως Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως
τῷ Σεργίῳ. ταῦτα τὰ ῥήματα τῷ Πέτρῳ ὡς ἀληθῆ δι-
χόωροι λέγουσιν, ὁ Ἀντιοχείας ἔγραψε πρὸς ὁπισκοπὴν
πρὸς τὴν χιλίαν ποιητικῶς τρίτῃ ἔτει, μετὰ γὰρ
τῷ ὁπισκοπῇ ἐγένετο ἡ πρώτη τῷ Κρηθάρειῳ Συνο-
δος τῇ ἔτει χιλίᾳ ποιητικῶς τρίτῃ, πρὸς δὲ πε-
σοῦντα καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀναμφιβόλως Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως ὁ ῥηθὲς Σέργιος, ἐφ' ἧς μνημο-
νοῦντι ὁ Πάπας ἐν Βυζαντίῳ, ἦν δὲ ὁ καρὸς ἐκείνος
ἡ πρὸς τὴν γράψαι τὸν Σέργιον τῶν εἰς Ρώμην Δὲ
τὸν Σέργιον, ἡ γράψαι μὴ, μὴ λαβόντα δὲ ἰς
ἔτι τὰς διορθώσεις, ὅτι μετὰ τὸ λαβεῖν αὐτὰς δὸτὸ
τῷ Πάπᾳ, γινέσθαι ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία περιποιεῖ-
ται τῷ πρὸς τὴν ἀπαραιτήτως, ἐξέβαλε αὐτὸν
ὡς Ἀρετικὸν ἐκ τῶν Διπύχων, ἦν δὲ τότε Πάπας
ὁ μετὰ τὸν Δαλιφθῆτα Ἰωάννην, ἦτοι τὸν τῷ τοιαύ-
τῃ ὀνόματι κληθῆναι δέκατον ὄντος, Σέργιος τέ-
ταρτος, ἐπὶ γὰρ τῷ δεκάτῃ τρίτῃ ἔτει ἐγένετο Πά-
πας ὁ ῥηθὲς Ἰωάννης δέκατος ὄντος, καὶ ἐσαύτῃ
εἰς τὸν θρόνον ἔτι ἐξ, ἀφ' ἧς μετροῦται τὰ τρια-
ράκοιτα καὶ πρὸς τὴν δὸτὸ τῷ καρῷ, καὶ ὁ ἔγραψε
ὁ Πέτρος πρὸς ὁπισκοπὴν πρὸς τὸν Κρηθάρειον. μετὰ
δὲ τὸν Ἰωάννην τῶν ἐγένετο Πάπας ὁ Δαλιφθῆς
Σέργιος τέταρτος ἐν τῇ χιλίᾳ σάκτῃ, καὶ ἐσαύ-
τῃ εἰς τὸν θρόνον ἔτι δύο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Ἐπαναλήψεις τῶν αὐωτέρω ἀρνημάτων, καὶ δὸτὸ διὰ σαφῆς, ὅτι μετὰ Δαλιφθῆτα δέκατῃ ἔτει δὸτὸ τῆς ἐβ-
δόμης Οἰκαμένης Συνοδῆς, Σέργιον τὸν τέταρτον ἐξέβαλε τῶν Διπύχων Δὲ πᾶσι τῷ Συμβόλῳ πρὸς τὴν 35
ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος.

Ἐπὶ λέγουσιν λοιπὸν, ὅτι Ἰωάννης ὁ δέκατος ὄν-
τος ἐμνημονοῦντι ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει, Σέργιος δὲ, ὅν ἐξέβαλεν ὁ Σέργιος τῶν
Διπύχων, ἦν Σέργιος ὁ τέταρτος, τῶν δὲ τῆς ὑπο-
θέσεως ταύτης συγγραφῆς τῷ πρώτῳ ἀμαρτήσαν-
τι εἰς τὸν γραφικὸν κάλαμον, ἢ καὶ κατὰ τὴν
Δαλιφθῆτα πᾶσι ὁμωνυμίαν, ἀντὶ γὰρ τῷ εἶπεν Σέρ-
γιον τέταρτον, εἴπε Σέργιον τρίτον, ἡ κολεῖσθαι
αὐτῷ οἱ μεταγενέστεροι. καὶ ἐπειδὴ Σέργιος ὁ τρίτος
καὶ ὁ πρὸς αὐτῷ Χρυσόφορος ἦσαν οἱ ποιήσαντες τὴν
πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν ὅν εἶρηται τρίτον, οἱ συγγραφῆς, ἐπει-
δὴ σχεδὸν ταυτίζεται ἐν τῇ ἔργῳ τῷ τῆς πρὸς τὴν
καὶ ὁ Χρυσόφορος τῷ μετ' αὐτὸν τῷ Σεργίῳ τῷ τρί-
τῳ, εἶπον, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔγραψε πρὸς
Σέργιον καὶ Χρυσόφορον, ἑτέροι δὲ εἶπον, εἰς μό-
νον τὸν Χρυσόφορον, Δὲ πᾶσι αὐτῶν αἰτίαν τῆς πρὸς
δραμῆς, ἢ Δὲ πᾶσι αὐτῶν τῆς ἀληθείας, ὡς ῥη-
θῆσεται, ἢ ἀλήθεια ὅμως ἐκρύπτεται Δὲ πᾶσι κα-

ραδρμικῶς τῷ γραφικῷ κάλαμῳ, καὶ Δὲ πᾶσι ἐκ τῆς
ὁμωνυμίας ἀπάτης, ἀλλὰ σωάζεται ἐκ τῆς ὁπισκο-
πῆς τῷ Πέτρῳ καὶ τῶν παρ' αὐτῆς ἀληθειῶν πραγ-
μάτων, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος ἐπὶ Βα-
σιλείᾳ τῷ πορφυρογεννήτῃ ὄρῳ τῷ ῥωμαϊκῇ Ἐκ-
κλησίᾳ ψάλλεσαν τὸ Σύμβολον μετὰ τῆς πρὸς τὴν
καὶ, ὅπως ἐκείνην, ἔγραψε πρὸς τῆς διορθώσεως,
καὶ ἰδὼν τὴν Ρώμην βεβαίως τὴν καὶ καὶ 45
ἐξέβαλε τὸν κατ' ἐκείνον καρὸν Πάπαν τῶν Διπύχων,
ὅς ἦν Σέργιος ὁ τέταρτος. εἰ δὲ τινὲς Δαλιφθῆται
ἐρεπικῶς, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος πρὸς
τὸν τρίτον ἔγραψε ἐν Ρώμῃ Σέργιον, ὡς μαχό-
μεθα, ἀλλ' ἐρωτῶμεν πόθεν ἡ δόξα, καὶ εἰ ἔστι 50
ὅτι ὁ καρὸς πρὸς τὴν Δαλιφθῆτα, ἢ Δαλιφθῆτα ὅτις ἐστι,
ῥητέον, ὅτι καὶ τὸ γράψαι τὸν Σέργιον πρὸς Σέρ-
γιον μὴ τὸν τέταρτον ἀλλὰ τὸν τρίτον, ὡς καὶ πα-
ραλέπει, καὶ Δαλιφθῆτα. εἴτα ὁ Ταρσίσιος ἐν τῇ
ἐβδόμῃ Συνοδῇ εἶπεν, ὅτι μετὰ τέταρτον ἦν

πῶς ὑποβολῇ τῶ μνημοσυνῶς ὑπὸ τῆς σὺν τῇ Συνοδῇ,
 καὶ τὸ ἀμάρτημα ἀποβλήσκει ὑπὸ τῶ καρποφύλου
 αὐτῶ, ὡς δέκνυται ὑπὸ τῶν ὑποβολῶν τῶ Κρηθάρει
 πρὸς τὸν Ἀντιοχείας, καὶ τῆς Ἀμοιβαίας τῶ Ἀντι-
 χείας πρὸς τὸν Κρηθάρειον. εἰς ὁποῖον δὲ, ὅτι οὕτως
 ὑποβεβλημένως τῶ μνημοσυνῶς τῶ Πάπῃ, ὅτι τοσούτων
 καὶ ἐν Κωνσταντινῇ πόλει, διατὶ ἐμνημόνιον αὐτῶ
 εἰς λοιποὺς Πατριάρχαι, ὡς μέμφεται αὐτοῖς ὁ Κρη-
 θάρειος, ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὁ Βίκτωρ καὶ Στέφα-
 νος οἱ Ἐπίσκοποι Ῥώμης ἀκοινωνήτως πεποιήκασι τὰς
 Ἐκκλησίας τῆς Ἀφρικῆς, καὶ τινὰς τῆς Ἀνατολῆς,
 ὡς εἴρηται αὐωτέρῳ βιβλίῳ πρώτῳ, ἀλλ' ἡ Ἐκκλη-
 σία Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Ἀντιοχείας, καὶ ἄλλοι ἔγ-
 χειστοὶ Ἐπίσκοποι καὶ πολλοὶ τῶν δυτικῶν, ἐξ ὧν
 ἦν καὶ ὁ Λαζάρων Εἰρηναῖος, ἐκῆκεσαν αὐτῶν.
 τῶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἐκκλησίαι ὑπὲρ πολλῶν τοιού-
 των πεποιήκασι. δῶτερον, ὅτι οἱ Πατριάρχαι καὶ
 τὸ ἀρχαῖον ἐκκλησιαστικὸν ἔθος μᾶλλον τῶ Κρη-
 θάρει ἐνεργῶντες τὸ κανονικὸν δίκαιον, ἐξεδέχοντο
 πῶς διόρθωσιν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὅθεν καὶ
 ἐμακροθύμην. ὅτι δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις ἡ μακροθυμία
 ἀρχαῖον ἐστὶν ἔθος, ἴδε πῶς ὑποβολῇ κυρίως
 πρὸς Κελεστίνον, ὅπως φησὶ περὶ Νεστορίου, πρὸς
 τοῖς ἄλλοις χρὴ τοῖς ὀλιωθήσασιν χάρις διδο-
 ναι, ὡς αὐωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίς δε-
 κάτῃ πέμπτῃ Παράγραφῳ εἰκοστῷ. κοινῶς δὲ κα-
 ταγνώσονται καὶ Νεστόριον, πάντες ἀπέβαλον.
 ὅθεν καὶ τὸν Ῥώμης μόνῃ ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινῇ πό-
 λεως τῶ μνημοσυνῶς ἀπέτεμεν, ἀλλ' εἰς λοιποὺς Πα-
 τριάρχαι ἐποίησαν ὅπερ ἐξῆν αὐτοῖς. Συνοδὸς δὲ με-
 ταγὰ ταῦτα γινωσκόντες κοινῇ ἐν Κωνσταντινῇ πόλει, ὡς εἴρη-
 ται αὐωτέρῳ, πάντες αὐτῶν, ἦτοι τὸν Πάπαν καὶ ἄλλ'
 τὰ λοιπὰ πατριάρχαι καὶ ἄλλ' αὐτῶν πρὸς τὴν κοινὴν
 κοινὸν λυμεῖνα τῆς κοινῆς πίστεως ἀπέβαλον τῶ μνημο-
 συνῶς, καὶ ἀπέτεμον τῆς κοινῆς κοινωνίας, καὶ τῶς μετὰ
 τῶν ἀποτολεοφρονούντων κατέταξαν. ἴδε καὶ αὐωτέρῳ βι-
 βλίῳ σὺν κεφαλαίς δεκάτῃ Παράγραφῳ τέταρτῳ.

40^ο
Ὁ δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς κηρυττάμενος ἐπιτολῆς τῷ Πέτρῳ Ἀντιοχείας, καὶ τῆς αὐτῆς τὸν Γραβιάνην, ἔκρινεν κα-
τὸν ἰὼν πρὸ συμβόλων ἀποδείξει.

καὶ τὰ τίς ἐκπορεύομαι . καὶ κατωτέρω , Τὸς
δὲ περιθιέντας , ἡ ἀφαιρῶντάς τι ἐν τῇ Συμβό-
λῳ , ἀναθεματίζομαι . Εἴτις γὰρ φησιν ὁ Ἀπόστο-
λος εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὁ παρελάβετε , ἀνά-
θεμα ἔγω . ὁ δὲ περὶ , ὅτι καὶ ἄλλα αἰτιάματα
τῶν Ῥωμαίων ἀπαριθμεῖ καὶ ἀποδιοπομπεῖται , εἰ
δὲ καὶ τινὰ συγχωρεῖ αὐτοῖς , ὡς ὁ Βελγάριας ,
τινὰ ὅμως ἔ συγχωρεῖ , ὡς ἑρῆμην ἐν ἄλλοις .

Περὶ τῆς τρίτης ἀντιθέσεως τῶν λατίων, ἀνάπνυξιν πῶς ἐν τῇ συμβολῇ περιθίκεται καθ' ὁμοιότητα τῆς
 ἀδύτηρας συνόδου λεγούτων, καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῆς.

Ἀντίθεσις τρίτη. Οὐκ ἐκωλύθη ἡ τοιαύτη εἰς τὸ Σύμβολον περὶ ἡκῆ, καθότι ἐστὶν ἀνάπληξις αὐτῆς, ἡ δὲ ἀνάπληξις ἐκωλύεται, καθὼς ἐκ ἐκωλύθη ἡ δούτε-
ρα Συνοδὸς ἀναπλήξαι τὸ Σύμβολον τῆς πρώτης, ὡς ἐδ' ὁ ῥώμης, συγχωρήσας πῶς τοιαύτως περὶ ἡκῆς, ἡμαρτε, καὶ ὡς ἀνόμως λοιπὸν ἐξεβλήθη ὑπὸ τῆς μνημοσύνης. ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ἡ πρώτη οἰκουμενικὴ εἰς τὸ Σύμβολον αὐτῆς περιέλαβε πᾶσαν πῶς ὁρθόδοξον ὁμολογίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑστερον ἐγένοντο πῶς Συνοδοί, αἱτινες ἐξήνεγκαν πολλὰς ἐκθέσεις πίστεως, καὶ μάλιστα ὑπὲρ τὰς τελειοῦνται, ὡς ἔλεγε, ὁ Ἐφέσος ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς ἐκ Φλωρεντίας Συνοδῆς, καὶ πᾶσαι κατὰ τῆς ὁμοσις, καὶ διὰ τὸ συμβεβηκέναι καὶ πῶς Αἰρεσὶν μακεδονίαν, Ἀπολιναρίαν καὶ πῶς τῶν Πινύματων, ἡ δούτερος οἰκουμενικὴ προσέθηκε εἰς τὸ Σύμβολον τῆς πρώτης τὰ πρόσφορα καὶ ἀναγκαῖα εἰς καθάρσεις τῶν Αἰρέσεων τῶν. ἀλλ' ἐκτετακέναι ἡμεῖς ἀρκετὸν ὁ ἐξώλης Νεσόριον, καὶ ἐξήνεγκον ἴδιον Σύμβολον, ὅπερ ὁ Πρεσβύτερος Χαρίσιος ἔφερεν εἰς τὴν τρίτην Συνοδὸν, ὡς εἴρηται εἰς τὴν ὑστερον Τόμον τῆς αὐτῆς Συνοδῆς, καὶ ἐνεκάλει αὐτῇ, (ὡς ὁ Ἐφέσος συνελεύσει δωδεκάτῃ Συνοδῆς Φλωρεντίας) πρώτων, ὅτι ἐδίδον αὐτὸ οἱ Νεσόριοι τοῖς ὑπ' αὐτὸν βαπτίζομενοι ὡς κοινὸν, καὶ αὐτὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ, ὅπερ ἀγία ἦν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς. δούτερον, ὅτι αἰρετικὰ δόγματα περιέχον ἐν αὐτῇ, ὅθεν καὶ ἀπιστῶν ἔλεγε αὐτὸ ὁ Χαρίσιος. τρίτον, μὴ διχονομεῖν αὐτὸ τὸν Χαρίσιον, ὡς Αἰρετικὸν ἡλαυνόν, ὅθεν ὁ Χαρίσιος πῶς πίσις πῶς ἴδιον δι' ἴδης Συμβόλου ἔγραψεν, ὅπερ ἐκωλύεται, καθότι οἰμετέπαται, καὶ ἐσώτερον, καὶ οἱ ἀπ' ἀρχῆς πατέρες ἐν ταῖς ἰδίαις συγγραφαῖς, καὶ ἐν αἷς ἔπεμπον ταῖς Συνοδοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἐκθρονασικοῖς γράμμασι, καὶ δὴ καὶ οἱ ὁπιστρέφοντες ἐγγράφως ἐξ Αἰρέσεως, ἴδια Σύμβολα ἔγραφον, ὅπερ ἔως καὶ τῆς σήμερον γίνεται. ἵνα δὲ τὰ τοιαῦτα Σύμβολα καλῶς ἔχη, ἐξ τινὰ δὲ αὐτοῖς, πρώτον, ἵνα μὴ ἐκπίπῃ τῆς κοινῆς ὁμολογίας. δούτερον, ἵνα μὴ ἐνοχλῇ τὸ κοινὸν Σύμβολον. τρίτον, ἵνα μὴ ἐν αὐτῇ βαπτίζηται. τέταρτον, ἵνα μὴ παρέχεται τοῖς ὁπιστρέφουσιν ἐξ Αἰρέσεων. πέμπτον, ἵνα μὴ ὡς κοινὸν πίσις τὸ ἴδιον μάθημα παρέχεται, καὶ ἔκτον, ἵνα μή τις εἰς τὸ κοινὸν περὶ αὐτοῦ, ἡ ἀφαιρήσας, ἴδιον ποιῇται. ἡ δὲ Συνοδὸς ἡ τρίτη ἰδῆσα τὸ Σύμβολον τῶν Χαρινσίων αἰρετικόν, καὶ εἰς τὸ κοινὸν διδόμενον, καὶ περὶ δῆσας δόξας, ὅτι ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς ταύτης τῆς συγγραφῆς Σύμβολα ἀκολούθησεν ποτὲ κληρονομία εἰς πῶς ὁρθόδοξον, ἐκώλυσε ἀλλοτρίον Σύμβολον πίστεως εἰς τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας μηκέτι συγγραφῆσαι, μήτε ἐν τῇ Συμβόλῳ τῆς πρώτης καὶ δούτερας. τῶν Συνοδῶν γίνεσθαι περὶ ἡκῆς, ἡ ἀφαιρέσει ὁπωσδήποτε, καὶ τῶν ἄλλως ποιήσοντας, ἀνεθεμάτισεν, ὡς φαίνεται εἰς τὸν ἐξέδοτον αὐτῆς Κανόνα. ἐκ ἐκώλυσε δὲ ἡ Συνο-

δος γίνεσθαι Σύμβολον αἰρετικόν, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἦν ἢ ἐκωλύμενον ἢ μόνον ὑπὸ Συνοδῶν καὶ ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ παντὸς Χριστιανῆς ὁρθόδοξου, μήτε ἐκώλυσε Αἰρετικὸν ἀνθρώπον, ὅτι ὁ Νόμος ὅσα λέγει, τοῖς ἐν Νόμῳ λαλεῖ, καὶ ἡ Συνοδὸς ἐπὶ τῆς ἀπίστεως τῆς μὴ περὶ ἡκῆς αὐτῇ κωλύει, ἀλλὰ κωλύει τῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τὴν ἰδίαν καὶ δῆνα, ἀλλὰ τῶν πάντας ἐξίστα καὶ κοινῶς καὶ ἰδίως ποτὲ Σύμβολον μὴ ποιῆσαι ὡς τὸ περὶ δευτέρου κοινῶς, καὶ ἴδε πῶς ἐξήνεγκον ἡ ποιῆσαι τῆς 10 Συνοδῆς περὶ τῆς Συμβόλου ὁ κύριος ἐν τῇ πρὸς Ἀκάκιον ἐπιστολῇ. ἔτι, ἡ περὶ ἡκῆς λέγεται διχῶς, ἡ ὅτε δηλαδὴ περὶ ἡκῆς πίσις ἐναντία τῇ Συμβόλῳ, ἡ ὅτε γίνεται περὶ ἡκῆς, ἀλλὰ μόνον λέξεσι καὶ συλλαβαῖς, ἐκ ἐναντίας ὅμως κατὰ πί- 15 σιν. καὶ κατὰ μὴ τὸν πρῶτον τρόπον, ἡ δούτερος ἐκ ἐποίησε περὶ ἡκῆς εἰς τὸ Σύμβολον τῆς πρώτης, ἐποίησε δὲ περὶ ἡκῆς κατὰ τὸν δούτερον, ἡ τις καὶ αὐτῇ διαίρεται εἰς δύο, ἐπειδὴ κατ' ὅσον τὸ ἑξῆς πῶς εἰρημὸν τῇ πρώτῃ περὶ τῆς ἀγίας Πινύματος 20 ἡρμήνευσε, λέγεται ἀνάπληξις, καὶ εἰρημὸν, καὶ φανέρωσις, κατ' ὅσον δὲ προσέθηκε λέξεις μὴ ἔσας ἐκείναι, λέγεται περὶ αὐτοῦ. καὶ διὰ μὴ τὸν πρῶτον τρόπον λέγει ὁ Θεολόγος πρὸς Κληδόνιον, ἡμῶς τῆς κατὰ Νίκηαν πίστεως τῶν ἁγίων πατέρων 25 ἐκείσε συνελεύσεων ὑπὲρ ἀναρέσει τῆς ἀρεσκτικῆς Αἰρέσεως ὑπὸ περὶ ἡκῆς πῶς ποτε, ἐπ' αὐτὴν περὶ ἡκῆς ὁμιλήσας, ἀλλ' ἐκείνης ἐσθλῆς τῆς πίστεως σὺν Θεῷ, καὶ ἐσθλῆς, περὶ διακρίσεως τῶν ἐκείνῳ εἰρημὸν ἐκείνοις περὶ τῆς ἀγίας Πινύματος. ἐρμηνεύων δὲ 30 τὸν Θεολόγον ἡ ἑλίας ὁ Κρήτης λέγει, τῇ μὴ γὰρ σώματι τῶν λέξεων ὡς ἀλλοτρίον, τῇ δὲ ψυχῇ, λέγει δὴ τὰ τῶν νοημάτων, ὑδαμῶς. διὸ καὶ ὁ ἅγιος ἐπὶ τῇ ἀλλοτρίᾳ, ἀλλὰ τὸ ἑξῆς εἰρημὸν τῇ τῇ σώματι λέξει διακρίσας, ἡτοι ἐξακρίβαν καὶ διὰ 35 μορφῶν ἐπηγγέλατο. καὶ ὁ ὁμολογητὴς Μάξιμος οὕτως διὰ λόγῳ μετὰ μακεδονιανῆς Αἰρετικῆς εἰσαγαγὼν τὸν ὁρθόδοξον λέγοντα τῇ Αἰρετικῇ, κατέγνωσε τῆς περὶ ἡκῆς ἡς προσέθηκεται ἐναντία αὐτῇ. διὰ δὲ τὸν δούτερον, φέρεται εἰς πῶς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν 40 πράξει πρώτη, ὅπου Διογένης Ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε, Δολερῶς περὶ ταύτης (ὁ Εὐτυχὴς δηλαδὴ) πῶς ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων Συνοδῶν, ἐδέξατο γὰρ περὶ ἡκῆς ὡς τῶν ἁγίων πατέρων, διὰ τῶν ἐνοίαν πῶς καλῶς Ἀπολιναρίαν, οὐκαλοῦντα, καὶ μα- 45 κεδονίαν, καὶ προσέθηκεται τῇ Συμβόλῳ τῶν ἁγίων πατέρων, τὸ, ἐκ Πινύματος ἀγίας, καὶ μαρίας τῆς Παρθένου, τῆτο γὰρ παρέλεπον ὁ Εὐτυχὴς ὡς Ἀπολιναριστῆς. καὶ Ἀπολιναρίος γὰρ δέχεται πῶς ἐν Νικαίᾳ ἀγίαν Συνοδὸν κατὰ πῶς οἰκίαν ὡς ἀνόμιμον 50 ἐκλαμβάνων τὸ ῥητὸν, καὶ φέρεται τὸ, ἐκ Πινύματος ἀγίας καὶ μαρίας Παρθένου, ἵνα πανταχῶς μὴ πῶς ὁπωσδήποτε τῆς σαρκὸς ὁμολογήσῃ. ἔτι, διὰ τὸ εἶπεν τὸν Διογένη, περὶ ἡκῆς, ἵνα μὴ νομίσῃ τις ὅτι εἶπε περὶ ἡκῆς κατὰ πίσις, καὶ μὴ μόνον καὶ λέξεις

τινάς, ἐπήγαγον, οἱ γὰρ ἅγιοι πατέρες (ἥτοι οἱ τῆς
 δούτερας Συνόδου) ἐσαφηνίσαν ἐπόντες, ἕκ Πνύ-
 ματος ἀγίας, καὶ μαρίας τῆς Παρθένου. ὅτι δὲ ἡ τρι-
 τη Συνόδος ἐκώλυσε πῶς παρὰ τὴν ὁρθεοδόξην
 5 βόλην ἑμόνον κατὰ πίσειν, ἀλλὰ καὶ ἡ λέξις, ἔστι
 φανερόν, πρῶτον, ὅτι κρύψασα καὶ κατακρύψασα
 πῶς Νεστορίου Αἵρεσιν, καὶ πῶς παντελῆ ἀφανισμόν
 τῆς Αἱρέσεως βεβαιώσασα πῶς ΘΕΟΤΟΚΟΣ Φωνὴν
 ὅτι τῆς Παρθένου, καὶ εἰς φανέρωσιν τῆς ὁρθοδόξου
 10 φρονήματος διορίσασα πῶς ΚΑΘ' ὑΠΟΨΤΑΣΙΝ ἘΝΩ-
 ΣΙΝ Φωνὴν ὅτι τῆς σωτηρίας, ἀναγκαστικῶς ἔσας
 λέξεις, ἕκ ἑβδόμου αὐτὰς εἰς τὸ κοινὸν Σύμβολον,
 ὅπερ ἦν τὸ τῆς πρώτης καὶ δούτερας Συνόδου, ἀλ-
 λά καὶ αὐτὰς τὰς λέξεις, καὶ ὅσα δι' αὐτὰς, ἴδιον
 15 ὄρον ἐκθερμώρη, ὠρέθηκε, μάλλον δὲ δεξαμένη πῶς
 Κυρίως πρὸς Νεστορίον ὑΠεσολύ (ἡς ἡ ἀρχὴ, Κα-
 ταφλυαρεύει τινές) ἐβεβαίωσεν ὡς ὄρον αὐτῆς,
 τὸ δὲ Σύμβολον ἐφύλαξε παντάπασιν ἀναλωσίῳ.
 δούτερον, ὅτι καὶ ἡ τετάρτη, καὶ πέμπτη, καὶ ὅλη,
 20 καὶ ἐβδόμη αἱ οἰκουμενικαὶ, περὶ ὧν ὁποφαντικῶς
 διώρισαν, ἰδίως ὄρους ἐκθερμώρη, ὠρέθησαν, τὸ δὲ
 Σύμβολον ἐτήρησαν πᾶσι τρόποις ἀσυνωτίστητον. τρι-
 τὸν, ὅτι ὁ τῆς τρίτης Συνόδου ἐξάρχων ἄγιος Κύ-
 ριλλος γράφων ἰωάννῃ τῷ Ἀντιοχείᾳ Πατριάρχῃ
 25 ἔλεγε, κατ' ἐξουσίαν τρέπον σαλεύεσθαι τῶν τινῶν
 ἀνεχόμεθα πῶς ὁρθεύσαν πίσειν, ἥτοι τὸ τῆς πί-
 σεως Σύμβολον, τὸ ἐν τῶν ὁρίων ἡμῶν πατέρων
 τῶν ἐν Νικαίᾳ συληθόντων κατὰ κληρὸς σωτηρίαν,
 ὅτε μὴ ὑΠετρέπομεν ἑαυτοῖς, ἢ ἐτέροις, ἢ λέξιν
 30 ἀμείψαι τοῖς ἐγκλημαῖς ἐκείναις, ἢ μίαν γὰρ τῶν
 βῆναι συλλαβὴν. Σύμβολον δὲ τῆς ἐν Νικαίᾳ ἄπε-
 ρ τῆς πρώτης καὶ δούτερας, ὅτι τὸ τῆς δούτερας
 ἐρμηνεία ἦν μόνη καὶ σαφηνεία τῆς πρώτης, ὡς
 εἴρηται ἐν τῷ ἐβδόμῳ Κανόνι τῆς τρίτης Συνόδου.
 35 καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἰωάννης ἐν τῇ παρρησίᾳ,
 καὶ ὁ Ῥώμης Βιγίλιος γράφων πρὸς Εὐτύχιον Κων-
 σταντινουπόλεως, ὡς λέγει τὸ Σύμβολον τῆς πρώ-
 τῆς καὶ τῆς δούτερας τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων. ἴδε
 πῶς πέμπτῳ σωέλῳ ἐν φλωροντά, ἐν ᾧ λέγει,
 40 καὶ ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ δούτερας ἕκ ἐστὶν ὄροι
 περὶ τῶν θείων δογμάτων, εἰ μὴ αὐτὰ αἱ ἐκθέσεις
 τῆς πίσεως, ἥτοι τὰ Σύμβολα, μάλλον δὲ τὸ Σύμ-
 βολον. ὡς ἐν γὰρ ἐδέχθη καὶ ἐκυρώθη τῶν
 ἐφεξῆς Συνόδων. καὶ ἡ ὅλη Σύνοδος ἐν τῇ Ἡρί-
 45 κτῶ, καὶ πῶς τῶν ἐκατὸν ποντήκοντα κατὰ τῆς Μα-
 κεδονικῆς Αἱρέσεως, καὶ μάλλον τῆς Ἀπολιναρισ-
 τικῆς πατέρων, οἱ καὶ συμπίοις τῆς πανα-
 γῆς Πνύματος τὸ λεχθέν μέγα καὶ σεβάσμιον ἐφερ-
 μύλῳσαν Σύμβολον, τὰ περὶ τῆς ἀγίας Πνύματος,
 50 ὅτι Θεός, βεβαιώσαντες δι' ὧν ἀνέπτυξαν ἐκτυπώ-
 τερον. Ὁρᾷ δὲ τὸν Κύριον πῶς λέγει μήτε λέξιν,
 μήτε συλλαβὴν ἀμείψαι. τέταρτον, ὁ μακάριος
 Ἀγάθων Παπᾶς Ῥώμης γράφων εἰς τὸς Βασιλεῖς Ῥω-
 μαίων ὅτι τῆς ἑκτῆς Συνόδου, λέγει ὅτι καὶ ἐξάρ-
 ρησεν Ἀπαπῶντες ἔχον. Ἐνυπόμνηται καὶ πιστεύοντες

ἵνα μηδὲν τῶν κανονικῶς ὁρθεύοντα μὴδὲ
 μὴ δ' ἀναλογῇ, ἢ παρὰ τῆς, ἀλλὰ ταῦτα καὶ ῥή-
 μασι καὶ νοήμασιν ἀπολύτρεται φυλακῇ. Ὁρᾷ
 πῶς λέγει, ἵνα καὶ ῥήμασι καὶ ὀνόμασι. πέμπτον,
 ὁ μακάριος Ἐφραίμ Πατριάρχης Ἀντιοχείας ὁπολογά-
 μνος εἰς τὰς μονοφυσίτας, λέγοντας κατὰ τὸ ἐν Χαλ-
 κεδόνι Συνόδῳ (ἐδογματίζε γὰρ μή τινα παρὰ τὴν ὁρθεοδόξην, ἢ
 συγγράφειν ἐτέραν πίσειν παρὰ τὴν ἐκείνην ἐξέθετο) λέγει
 δύο τινὰς, πρῶτον, ὅτι ἐπερὶ ἑαυτῆς, ἀλλὰ πῶς
 πρῶτον Συνόδον τιμῶσα, ὡρίσεν ἄλλο Σύμβολον
 μὴ συγγράφεσθαι, ἀλλ' ἢ ὁ αὐτοῦ μῦθον. δούτερον,
 ὅτι ὡς εἶπεν, ἔγω καὶ ἐποίησεν, ἐπειδὴ εἰς τὰς
 παρρησιαστικὰς τῇ ἀσεβείᾳ ὁ αὐτοῦ τὸ Σύμβολον τῆς
 πρώτης Συνόδου διδάσκει καὶ τῶν ὁρθεοδόξων, καθὼς
 τυχὸν καὶ ἡ τρίτη ὡρίσεν περὶ τῆς Συμβόλου, ἔγω
 καὶ ἐποίησα, καὶ αἱ καθεξῆς Συνόδοι ἔτις ὡρίσαν,
 καὶ ἔτις ἐποίησαν, ἥτοι ἐφύλαξαν τὸ Σύμβολον
 καὶ ῥήμασι καὶ νοήμασιν ἀμετακίνητον. ὅταν, ὁ ἄγιος
 μακάριος ὁπολογάμνος εἰς τὰς Αἱρετικὰς Διὰ πῶς
 ἐν Χαλκεδόνι Συνόδον, κατηγορεῖται καὶ λέγοντας,
 ὅτι ἕκ ἐφύλαξε τὸν ἐν Νικαίᾳ ὄρον, ἀλλ' ἐξέθετο
 αὐτῇ ἴδιον, ἕκ εἶπεν ὅτι Συνοδος ἔσα ἐδώκεν διο-
 ρίσαι καὶ παρὰ τὴν προῖον, ἀλλὰ τί, ὡς Συνοδος,
 φησὶν, ἐξασπαστικῶς διώρισε κατὰ τῆς Αἱρέσεως τῆς
 Εὐτυχῆς, ἔμῳ παρὰ τῆς καὶ εἰς τὸ Σύμβολον.
 ἐβδόμον, ἡ τρίτη Σύνοδος ἐδιώρισε μὴ γίνεσθαι ἐ-
 τέρας πίσεως ἕκθεσιν, ἀλλὰ μήτε τῆς ὁρθοδόξου,
 ὅθεν ἕκ εἶπε μόνον μὴ φρονεῖν ἐτέρας, ἢ διδάσκειν,
 ἀλλὰ καὶ μὴ συγγράφειν, ἢ συνηθίσαι, ἢ τῶν ὁρ-
 θόναι ἑτέρον Σύμβολον, ὅθεν σωάγεται ὅτι ὅς
 ἐκώλυσε μόνον ἐτέρας πίσεως ἕκθεσιν, ἀλλ' ἐτέ-
 ραν ἕκθεσιν πίσεως. καὶ σημείωσαι τὸν Κύριον
 γράφοντα τῷ μελιτηνῶ, Ἡ μὲν ἀγία καὶ οἰκου-
 μὴ Σύνοδος ἡ κατὰ πῶς Ἐφεσίῳ πόλιν συληθῆ-
 σαι παρρησιᾶς ἀναγκαστικῶς τῆς μὴ δὲ ταῖς ἕκκλη-
 σίαις τῆς Θεῆς πίσεως ἕκθεσιν ἐτέραν ἐσκελίσθαι
 τῶν γε πῶς ἔσαν, ἢν οἱ τρισμακάριες πατέρες λα-
 λήσαντες ὡρίσαντο. ὁ γὰρ, ἀρκεῖ αὐτῇ ἡ μαρτυρία,
 ὅμως λέγομεν ἔτι, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπομεν, ὅτι δι-
 λαθὴ πάντες ἦν κεκωλυμένοι γίνεσθαι ἕκθεσιν ἐτέρας
 πίσεως ἑμόνον ὑπὸ Συνόδων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς ἀγίας
 γραφῆς, καὶ τῆς ἑαυτοῦ τῆς τριτῆς ἐκώλυσε, ὅτι
 ἔτις ἐπεριπόλομεν αὐτῇ, ὅπερ αὐτοῖς οἰκουμὴν καὶ Συνο-
 δῶ, ἀλλὰ τὸ γίνεσθαι ἀνάπτειν εἰς τὸ Σύμβολον,
 καὶ ἐπομῶς παρρησιᾶς καὶ λέξεις, ἕκ ἦν κεκωλυ-
 μένον, καὶ τῶν ἐστὶν ὅπερ ἐκώλυσε ἡ Σύνοδος, ὅθεν
 καθαρῶς φησὶν, οὐτε μὴ ὑΠετρέπομεν ἑαυτοῖς
 ἢ ἐτέροις, ἢ λέξιν ἀμείψαι τῶν ἐγκλημάτων ἐκείναις,
 ἢ μίαν γὰρ τῶν βῆναι συλλαβὴν. ὅταν, ἡ τετάρ-
 τη Σύνοδος λέγει, Ἡρκα μὲν εἰς ἐντελὴ τὴν ἀσεβείαν
 ὅτι γινώσκοντες καὶ βεβαίωσιν τὸ σοφὸν καὶ σωτήριον
 τῆς Θεῆς χάριτος Σύμβολον, περὶ γὰρ Πατρὸς,
 καὶ γῆς, καὶ ἀγίας Πνύματος ἐκδιδάσκει τὸ τέλειον,
 φανερόν δὲ, ὅτι τῶν τελείων ἔχον ἐκείναις. δέκατον,
 Γρηγόριος ὁ Διάλογος βιβλίῳ πρώτῳ, ὑΠεσολύ
 δεκάτη

770
δεκάτῃ τεταρτῇ λέγει, ὅτι ἀδημόνως ἔχαι εἰς τὰς τέ-
σσαρας Οἰκουμενικὰς Συνόδους ὡς εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέ-
λια. ὡς δὲ τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια ἔδιδονται καθ' ἑαυτὴν,
ἔτε ἀσεβῆ, ἔτε ὁσιεῖ, καθ' ὅτι αἰγροφῶν ἔδιδονται
ἔτε καθ' ἑαυτὴν, ἔτε ἀφάριστον, ἄρα ἔτε τὰ διωρισμῶν
ὑπὸ τῶν Συνόδων δέχονται πῶς ὅποιον καθ' ἑαυτὴν,
ἢ ἀφάριστον. ἀνέκαθεν, ἡ ἐκείθεν τῆς τρίτης Συ-
νόδου περὶ τῆς Συμβολῆς ἐφυλάχθη καὶ ὑπὸ τῶν λοι-
πῶν ἁγίων Συνόδων, καὶ ἔμπει καὶ πάντα τρεῖς ἀμετα-
κίνητος, καὶ ὅστις ἀπὸ τῶν ἀλλοιωσῶν ὅπως, ἔστι ὑπὸ ἀν-
θέμα. λέγει γὰρ ἡ ἐκείθεν Σύνοδος, Βίβλις παῖσαν ἐκεί-
θεν ἐκκλησιαστικὴν ἐγγραφὸν τε καὶ ἀγροφον ἀθετεῖ,
ἀνθέμα. καὶ ἔτι ἐν τῇ αὐτῇ Συνόδῳ ἀνεγνωσθῆ τὸ συνο-
δικὸν Θεοδώρου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἐν ᾧ λέγεται,
οὐδὲν γὰρ ἀπολέλειπται τῶν ἀποστολικῶν ἐκείθεν
σεων, ἡ πατρικῶν ἐνόμων ἐκδόσεων ἐκείθεν διερ-
ρώσεως, ἡ τῆς οἰσῶν ἐπισκοπῆσεως οἰσῶν ποτε
τρέπῃ. ἀνέκαθεν, ἡ τῆς μεγάλης Ἰκωνίαν καὶ Νεα-
ρᾶς πρὸς Ἐπιφάνιον Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως,
καμύρη εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς Κωνίαν, πρὸς τοῖς
ἄλλοις φησὶ, Τὸν ἐκείθεν τὸν ὅσον τῆς πίσεως,
κατέστι τὸ ἅγιον μᾶθημα, ἡτοι τὸ σύμβολον, κρα-
τεῖται καὶ φυλάττει τὸ ἐκείθεν τῶν τετρακοσίων δε-
καοκτὼ ἁγίων πατέρων ἐκτεθεῖν, ὅπερ καὶ οἱ ἐν ταύτῃ
τῇ βασιλεύσῃ πόλει οὐκ ἔστιν πενήκοντα ἅγιοι πατέρες
σαφηνίσαντες ἐκείθεν, ἔχῃ ὡς ἐκείθεν ἔχοντες αὐ-
τῶν, ἀλλ' ἐπεδίδετο τῇ τῆς ἀληθείας ἐκείθεν οἱ μὴ ἀθε-
τεῖν ἐπεχέρισαν πῶς τῆς ἁγίας Πνύματος Θεότητος, οἱ δὲ
πῶς ἐκ τῆς ἁγίας ἀπαρθένης Θεοτόκου Μαρίας ἀληθι-
νῶς σάρκωσιν τῆς Θεᾶς Λόγου ἡγήσαντο, ἀποτῆρ γροφι-
καῖς μαρτυρίαις τὸ αὐτὸ μᾶθημα οἱ ἐκείθεν οὐκ ἔστιν πε-
νήκοντα ἅγιοι πατέρες σαφηνίσαντες ἐκείθεν. τῶν
καὶ αἱ ἄλλαι ἀπασαι ἁγίας Συνόδοι, κατέστιν ἡ ἐν
Ἐφέσῳ κατέστη καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι τῇ αὐτῇ πίσει
ἀκολυθήσασαι, ἐδέξαντο καὶ ἐφύλαξαν. ἔπειτα, ὁμοῦς
δὲ ἀνέθεματίσαν καὶ τὰς ἑτέρας Σύμβολον, ἡ ἁ-
γίων μᾶθημα ἐκείθεν τῶν ὑπὸ μὴ τῶν
τετρακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων ἐκτεθεῖν, σα-
φηνισθῇ δὲ καὶ τεταρτὴ ἐκείθεν τῶν ἐν ταύτῃ τῇ βα-
σιλεύσῃ πόλει ἐκατονποστήκοντα ἁγίων πατέρων.
δέκατον τρίτον, ἡ σαφηνισθῇ ἐκείθεν τίθεται, ὅσον
οἱ ἅγιοι πατέρες ἐκείθεν τῶν ἁγίων γροφῶν,
ἐκ ἐτόλμησαν καθ' ἑαυτὴν ἔτε καθ' ἑαυτὴν. ἔπειτα εἰ καὶ
εἰς τὰ τῶν φιλοσόφων βιβλία γίνεται ἡ σαφηνισθῇ
ἐκείθεν, πῶς εἰς τὰ διωρισμῶν ὑπὸ τῶν Συνόδων με-
τὰ τῶν τριῶν ἐκείθεν τῶν διωρισμῶν αὐτῆς πα-
σαι αἱ Συνόδοι, ἐσαφηνισαν ἐκείθεν, καὶ μὴ καθ' ἑαυ-
τὴν.

θῆκαν εἰς τὸ Σύμβολον· ὁ δὲ καὶ τὴν τέταρτον, ὅτι καὶ διὰ
 λόγου δηλῶται τὸ, ὅτι τῇ τῆς εἰς τὸ Σύμβολον εἶναι
 καταφανέστατον καταλήκω, καθότι ἔχει ἔξωθεν
 καὶ τὸ ἀξιωματικόν, δι' ὃ δεικνύεται νομίζεσθαι εἶναι καὶ ὅτι
 τῇ τῆς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ τὰς λέξεις, αἵτινες ὅτι
 εἰς καταλήκω ἐδέχθη καταφανέως, εἰ δὲ μὴ λέγεσθαι
 ταῦτα καταλήκω οἱ λατῖνοι, σφάλλονται ἀπομφι-
 βόλως, ἐπειδὴ ὁ καταλήκω σημαίνει ἀνέκδοτον δι' ἑξωτέ-
 ρου ὕλης ὡς ἐκείνη ὃ κατατίθεται, γίνεται γὰρ κί-
 ησις διὰ τὴν ποσότητα, μετὰ γινώσκω διὰ τῆς κατα-
 τίσεως καὶ τῆς ἐκτάσεως, ἔστι δὲ ἀμάρτημα τὸ τὴν
 κοινὰ μερικὰ ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ γὰρ μάλλον κυρίως ὁ-
 μοιον ὁμοίᾳ κατατίθεται ἡ ἀνομία, πῶς κληθήσεται
 κατατίθεται ἡ ἀνομιὰ μόνη; εἰ κατὰ τὸ θεολόγον,
 ὡς ἔρηται ἀνωτέρω, οἱ τῆς ἀλλοτέρας σωθῶν πα-
 τέρων ἦσαν κατατίθεται τὴν ἀνομίαν εἰρημὸν
 τῇ πρώτῃ, πάντως καταλήκω τὸ ἑκείνου τέλος
 ἔλαβεν, ὁ δὲ ὁ κυρίως ἔλεγον, ὅτι τὸ τῆς ἀλλο-
 τέρας Σύμβολον ἔλαβε καταλήκω πολλὰς. πᾶσα ἀνά-
 πησις ἔκ ἐκ τῶν ἐγκειμένων ἀλλ' ἐκ τῆς ἑξωθεν
 ἀληθείας γίνεται, ἔχει γὰρ τὸ μετὶν ἀξιωματικόν ἑξω-
 θεν καὶ τὰς λέξεις τὰ ἀλλοτρίων, ὡς ἑξωθεν εἰς
 ἡ καταλήκω, ὅθεν καὶ κεκώλυται. λέγεσθαι λοιπὸν
 καταλήκω καὶ κατατίθεται τῇ ἐλάττω. ὁ δὲ διδάσκει
 τις ἀπὸ, ὅτι δι' ἀνάγκη ἐγνώσθη ἡ καταλήκω, ἀλλὰ γὰρ
 καὶ ἀνάγκη ἦν, ὅτι ἔδει γενέσθαι, ὁ γὰρ καὶ τῇ ῥη-
 τικῇ ἀνάγκης ἔστι τῇ γίνεσθαι. ἔξεστιν ἀναπιύ-
 σαι, ὅτι μὴ καὶ σωτῆρι, τὸ γὰρ ἀναπιύσκει, ὅπερ
 εἶναι ἑξωθεν ἐρμηνεύει, ὁ κεκώλυται, τῇ δὲ σω-
 τῆρι ὅτι τῇ Συμβόλῳ, κεκώλυται. φανερόν ἐν ὅτι
 τῶν ὡς ἐν σωτῆρι, ὅτι ὅτι ἔξεστιν ἔτι κατὰ πί-
 σιν, ὅτι κατὰ λέξιν κατατίθεται ἐν τῇ Συμβόλῳ,
 ἀλλὰ αἰ καὶ κατὰ πάντα τρόπον μὴ ἀλλοτρίων,
 καθότι ὁ κατατίθεται ἔνοχον· γίνεται τῇ ἀνομίᾳ
 ἀνομιᾶν. ὅθεν καὶ λέγει θεοφύλακτος ὁ Βελ-
 γαρίας γράφον πρὸς Νικόλαον Διάκονον, ἔστιν ὅτι
 τὸ μέγιστον ἐκείνο σφάλμα, καὶ τῇ τῇ τῇ Συμβό-
 λῳ, ἐν ὅτι πεταύρω ποιῶν σωτῆρι, ἡ ὅτι τῇ
 τῆς πίστεως Συμβόλῳ καὶ νομοτομία, ἡ ἐκείνου σωτῆρι, ἀνα-
 κηρύττοντες τὸ Πνεῦμα ἐν τῇ Πατρὶ καὶ τῇ τῇ ἐκ-
 πορεύεσθαι. καὶ πάλιν, ὡς ἔρηται ἀνωτέρω, φη-
 σί, καὶ τῶν Δυτικῶν τοῖσι ἐστὶ μὴ περὶ τὸ δόγμα
 ἀπομαρτάνεται τὴν πατρικὴν πίσιν σωτῆρι, οἷον
 δὴ τὸ ἐν τῇ Συμβόλῳ περὶ τῇ ἀγίᾳ Πνεύματος κατα-
 τίθεσθαι, ὡς ὁ κίνδυνος μέγιστος, τῇ μὴ διορ-
 θώσεως ἀξιόλογοι, ὁ συγχωρῶν ἀσυγχώρητος, ὅ-
 θεν καὶ ὁ Ἀντιοχείας Πέτρος κακὸν κακὸν κακὸν
 εἶπε τὴν καταλήκω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς τεταρτῆς ἀντιθέσεως τῶν λατίνων, λεγόντων, ὡς περ τῆς ὁμοκαρδικῆς σωθῆναι καλυπτόσης
ἐτέραν πρὶν ἀντιθεῖσθαι καὶ τῇ ὁμοκαρδικῇ, ἢ ὁμοκαρδικῇ καλυπτόσθαι ἢ ἡμάρτων, ἔτω τῆς τρίτης καλυ-
πτόσης τὸ καλυπθῆναι, αἱ λατίναι καλυπθῆναι ἢ ἡμάρτων. καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῆς.

Αντίθεσις τετάρτη. ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος λέ-
 γει εἰς τὸν πρὸς τὰς Ἀντιοχείας Τόμον, ὅτι τινὲς
 ἠδολήθησαν γράψαι περὶ πίσεως, ὡς ὁ θεὸς ἐλ-
 λιπὼς ἐχέσθαι τῆς κατὰ Νίκην Συνόδου, ἀλλ' ὅς
 5 Σαρδικῇ Συνόδῳ ἠγανακτήσας κατ' αὐτῶν διὰ τὸ μη-
 δοῦν ἐκδέχασθαι τῇ ἐν Νίκῃ, ἀλλὰ πλήρη ὀσεβείας
 εἶναι, ὁ θεὸς μὴ δεῖν ἐτέραν ἐκτίθεσθαι πίσιν, ἵνα
 μὴ ἡ ἐν Νίκῃ ἀτελής νομιθῇ, καὶ παρὰ τὴν δοθῇ
 τοῖς ἐθέλουσιν πολλὰ γράφειν καὶ ὀρίζειν περὶ πί-
 10 σεως. καθὼς ἔν ἡ ἐν Σαρδικῇ ἐκώλυσεν ἐτέραν Ἐκ-
 θεσιν πίσεως, καὶ ἡ δούτερα Συνόδῳ παροῦσα
 εἰς τὸ σύμβολον, ἐξήνεγκεν ἐτέραν Ἐκθεσιν, καὶ ἐ-
 δὲς λέγει ὅτι ἡμαρτον, ἔγω καὶ τῆς τρίτης κωλυ-
 σάσης τὸ παρῆσθαι, ἔχ' ἡμαρτον εἰ λατῖνοι παρ-
 15 τέρωροι εἰς τὸ τῆς πίσεως σύμβολον. **ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.**
 Ἡ ἐν Σαρδικῇ ἐκώλυσε γίνεσθαι Ἐκθεσιν πίσεως,
 καὶ μάστιχα ἐτέρας πίσεως Ἐκθεσιν, ἐπεὶ οἱ ζη-
 τῶντες ἐκδέχονται πίσιν, ἥσαν οἱ Ἀρειανοὶ πρὸς ἀνα-
 τρεπλὴν τῆς ὁμοσεως, ὡς ἐδήχθη εἰς τὰς ἐν Ἀντιοχείᾳ
 20 καὶ Σιρμίου καὶ Ἀλαχῇ Ἐκθέσεις, ὅπως ἐκδέχονται πί-
 σιν, εἶπον αὐτὶ τῇ ὁμοσεὶς τὸ ὁμοσεσιον καὶ τὸ κατ'
 ἐσὶν ὁμοιον, καὶ τέλος πάντων τὸ Ἀόμοιον, καθ'
 ὡς ἀντιτείνεσθαι ἡ ἐν Σαρδικῇ, ἐκώλυσε πῶς παροῦσιν,
 ἡ δὲ δούτερα ἐπαρτέθηκε πρὸς ἀπορίωσιν, ἀλλὰ πρὸς
 25 βεβαιώσιν πίσεως. δούτερον, περὶ τῆς αἰγῆς Πινδ-
 ματος ἡ πρώτη εἶπε κυρίως καὶ ἀληθῶς, ἀλλὰ συ-

νεπιγυμνῶς, ἡ δὲ δούτερα διὰ τὸ ἀξίωμα αὐτῆς
 ἀνέπυξε τὸ ἐκλιπὼς εἰρημὸν τῇ πρώτῃ ἐμόνον πε-
 ρὶ τῆς αἰγῆς Πινδύματος, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτῆς τῆς
 Θεολογίας τῆς τῆς, καὶ διὰ τὴν ἐπὶ λυσάντας Ἀί-
 ρετικὰς, πολλὰς εἰς τὸ σύμβολον παρτέθηκε λέ-
 ξεις, καὶ πολλὰς ἀφῆρησαν, τινὰς δὲ καὶ ἐν ἡλλαξον ἐκ
 ἐκωλύετο δὲ ὑπὸ τῇ ἐν Σαρδικῇ, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἐν Σαρ-
 δικῇ ἐκ τῆς περὶ ὁρθοδόξου οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ δὲ
 δευτέρα ἡ οἰκουμενικὴ καὶ παρῶπον ὁμολογία τῆς κα-
 θόλου Ἐκκλησίας, ἐπειτα δὲ ἡ μερικὴ τῇ οἰκουμενικῇ,
 καὶ ἐπὶ τὸ ἀνάπαλιν. τρίτον, ἐκείνη ὁπωσδήποτε κω-
 λύσασα Ἐκθεσιν καὶ σύμβολον, ἐξήνεγκεν Ἐκθε-
 30 ἴδιον, βεβαιῶσα πῶς ἐν Νίκῃ πίσιν, ἐμὴν καὶ
 εἶχε ἀξίωμα παροῦσιν, ἡ ἀφελὲν ὑπὸ τῆς Συμ-
 βόλου, ἡ δὲ δευτέρα μὴ ἔσθαι κεκαλυμμένη ὑπὸ οἰκ-
 υμενικῆς Συνόδου παρ αὐτῆς, καὶ τὸ σύμβολον ἐβε-
 βαιώσας, καὶ ὁρὸν ἐξέλεγε καθ' ὃν ἐκριντο Αἰρε-
 σεων διὰ τὸ ἀξίωμα αὐτῆς. τέταρτον, ὅτι ὅπερ ἡ
 ἐν Σαρδικῇ ὑποπτεύθη, ἵνα μὴ ὀξέσῃ δηλονότι εἰ
 Αἰρετικοὶ ἄδσαν, καὶ ποιήσωσιν Ἐκθεσιν κοινῆς πίσε-
 35 ως, εἶδε τῷ ἡ τρίτῃ ποιήσασθαι τὸν Μεσόριον, δια-
 τῆτο οἰκουμενικῇ ἔσθαι κυρίως, ἐκώλυσε λοιπὸν πῶς ὁ-
 ποιῶν εἰς τὸ σύμβολον παροῦσιν. ὅστις δὲ παρὰ βεβαι-
 νει πῶς τοιαύτων ὁμολογίαν, εἰς ὑπὸ ἀνάθεμα, ὡς
 αὐτὴ ἡ τρίτη ὁμολογία εἰς τὸν ἑβδόμον Κανόνα αὐτῆς,
 καὶ οἵχεται καὶ ἡ παρῶσα ἀντίθεσις.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ι'.

30 περὶ τῆς πέμπτῃς ἀντιθέσεως πῶς λατῖνων, λεγόντων, ἅρπον ἐστὶ τὰς οἰκουμενικὰς Συνόδους, ὡς τὸ ἀξί-
 ωμα ἔσθαι λαβεῖν διώκεται, μὴ ἔχαι ἐξέσθαι ἀπολελυμένην ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐγὰρ ἔσονται οἰκουμενικαί,
 εἴθις ἡ τρίτῃ ἐπὶ τῇ, μηδὲν ἐξέσθαι παρῶσιν, ἐκ εἶπε περὶ τῶν οἰκουμενικῶν, πῶς ἐγχεσθῶν πῶς αὐτῶν
 ὁμολογία ἐξέσθαι, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπισκόπων μερικῶν, καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῆς.

35 **Α**ντίθεσις πέμπτη. Αἱ οἰκουμενικαὶ Συνόδοι μὴ ἔχου-
 σαι ἐξέσθαι ἀπολελυμένην εἰς πῶς Ἐκκλησίαν, ἐκ
 εἰσὶν οἰκουμενικαί, ὅπερ ἄρπεν. λαβεῖν δέ τις
 τὸ ἀξίωμα αὐτῶν ἐδιώκεται. ὁ θεὸς ἡ τρίτῃ ἐπὶ τῇ,
 40 μηδὲν ἐξέσθαι παρῶσιν, ἐκ εἶπε περὶ τῶν οἰκ-
 υμενικῶν Συνόδων, πῶς ἐγχεσθῶν μετ' ὁμολογίας πῶς αὐτῶν
 ἐξέσθαι, ὡς λέγει Γεννάδιος ὁ χολαρίου εἰς τὸν δού-
 τερον λόγον περὶ εἰρήνης, ἀλλὰ περὶ τῶν μερικῶν
 ἐπισκόπων, ἡ καὶ ἄλλων τινῶν. **ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.** Πρῶ-
 45 τόν, αἱ οἰκουμενικαὶ Συνόδοι ἔχουσιν ἐξέσθαι ἄρπεν,
 καὶ οἰκουμενικῶν μὲν, καὶ ἐκ εἰς καθ' αἰρέσιν. εἰ δὲ
 ἡ ἐξέσθαι αὐτῶν τρίτῃ, βεβαιῶν δηλονότι τὰς παρ'
 αὐτῶν, καὶ ἐπεσθαι κατ' ἴχινος ὁμολογίας, ὁ θεὸς ἀνα-
 γινώσκοντα ἐν αὐταῖς τὰ πρακτικὰ πῶς παρ' αὐτῶν
 50 τοιαύτων, διορίζει περὶ τῶν ὁμολογίων, καὶ παρ-
 βλέπειν ἀσφάλαν περὶ τῶν μετέπειτα, κατὰ πῶς
 χορηγούμεν αὐταῖς πρὸς τῆς αἰγῆς Πινδύματος διώκε-
 μιν, ὁ θεὸς εἰς τὸν ὁρὸν τῆς αἰγῆς Συνόδου ἐρέσθαι,
 ὅτι κατακλῆσθαι πάσαις ταῖς παρ' αὐτῆς Συνόδοις,
 καὶ ἡ ἐβδόμη εἰς τὸν ὁρὸν αὐτῆς παρῶσας μηδὲν
 ἀφ' αἰρέσθαι μὴ δὲ παρῶσιν, ἀλλὰ πάντα τὰ πῶς ἐξ-

Συνόδων ἀμείψασθαι ἀσφαλῆσαι, ταύτην γὰρ εἶνα
 πῶς πίσιν πῶς ὁρθοδόξων, ὁ θεὸς ὅτε ἐκατ' ἴχινος
 παρῶσας ταῖς παρ' αὐτῶν, ἡ καὶ ἐναντιῶνται εἰς τι-
 να, ἐκ εἰσὶ Σύνοδοι, ἀλλὰ συμαγωγὰ καὶ Ἐκκλη-
 σία ποιητορῶν, ὁ θεὸς ἡ τετάρτη, πέμπτη, ἐκ-
 55 τη, καὶ ἐβδόμη κυρίως οἰκουμενικῇ Σύνοδοι εἶσαι,
 διὰ τὸ ἀξίωμα αὐτῶν ἐβεβαιώσαν πῶς πρώτην, δού-
 τεραν, καὶ τρίτην, καὶ κατὰ πάντα ἡκολούθησαν,
 καὶ περὶ τῶν μετέπειτα ἐφῆρτισαν διαφορὰς, ὅσαι
 δὲ ἄλλως εἶπον, ὡς ὁρῶντες καταφρονεῖνται. δού-
 60 τερον, αἱ Συνόδοι ἐκ ἐκώλυσαν πῶς κατὰ πίσιν παρ-
 σθῆκην, ὡς εἶρηται, ὅτι κατὰ πίσιν ἐκ εἰς διώκεται
 ταῖς μετέπειτα Συνόδοις σφάλλεσθαι, ἐγὰρ οἰκ-
 υμενικῇ Συνόδῳ ἐδιώκεται σφάλλεσθαι, πρόσωπον
 τῆς καθόλου ἔσθαι Ἐκκλησίας, ἀλλὰ διὰ τῆς Αἰρε-
 τικῆς ἐκώλυσαν ὑπὸ τῶν ὁρθοδόξων πῶς κατὰ λέξιν καὶ κατ'
 65 συλλαβὴν παροῦσιν εἰς τὸ κοινὸν σύμβολον, καὶ ὅτι
 πῶς αἰγῆς Συνόδων, καὶ πῶς τινῶν ὁρθοδόξων ἐπι-
 σκόπων, καὶ πάντες Χριστιανῶν. τῷ δὲ φυλά-
 τίσθαι, ἴδιοι πῶς οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐδέχθη
 καὶ τιμὴ, ὅσα ἄλλοτερον καὶ ἀτιμία, ἡ καὶ ἐπὶ
 70

τέον πάλιν) ὅτι καὶ Συνοδοὶ καὶ Ἐπίσκοποι ἐκ μόνου τοῦ κοινὸν Σύμβολον ἐκωλύθησαν συνελθεῖν, ἰδίως δὲ γράφειν ἐν κοινῇ χρείᾳ ἐκθεσὶν πίστεως ὅσα ἐκωλύθησαν, καὶ φανερὸν καὶ ἐκ τούτου, ὅτι αἱ μὲν Συνοδοὶ ἰδίως ὄρεα ἐξέθουτο, οἱ Ἐπίσκοποι δὲ καὶ Βασιλεῖς συναγγραφὸν ἰδίως περὶ ὧν ἐφρόνουν, ὡς ὁ Γερσολύμων Σωφρόνιου, καὶ ὁ Ῥώμης Ἀγάθων, καὶ οἱ λοιποὶ τοιοῦτοι ἔγραφον τὰς συνοδικὰς λειτουργίας, ὅπως ἠτοίμασαν, καὶ αἰρεσιόφρονες Ἐπίσκοποι παρρησιασθέντες τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ, ἔγραφον ἰδία Σύμβολα, ὅθου τινῶν Ἐπισκόπων τῆς Φοινίκης γραψάντων ἐκθετικῶς πρὸς πίσιν αὐτῶν, καὶ κατηγοροῦντων ὅτι ἐποίησαν ἐκθεσὶν Σύμβολα, ὁ δὲ Κύριλλος ἀπολογησάμενος γράφει ὑπὲρ αὐτῶν Ἀκακίῳ τῷ Μελιτινῆς Ἐπισκόπῳ καὶ λέγει, Ἀρεῶ καὶ αὐτῶν ὁ Νεσόριος ἐμεταμεληθεὶς τὴν ποιῆσαι ἔγγραφον πρὸς ὁμολογίαν αὐτῶν διὰ τὴν ὁμολογίαν, ἔπειθε ὅτι ἐκμετομέησεν ἐκθέμενον Σύμβολον; καὶ

τὶ λοιπὸν τινὲς πρὸς συναινέσει τῶν κατὰ Φοινίκην Ἐπισκόπων ἐκθεσὶν Σύμβολα καὶ ἰδίως ὀνομάζουσι; δούτερον λέγει, ὅτι οἱ πατέρες τῆς τρίτης Συνόδου ἐκθεσὶν πίστεως ἐκώλυσαν γίνεσθαι παρ' ἣν ἐξέθουτο οἱ ἄλλοι πατέρες (ἥτοι εἰ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Συνόδων) τὰς οὕτως ὁμῶς ἐν ὑποψίᾳ, δεῖ συγγράφειν ὅπως αὐτῶν πρὸς γνώμην αὐτῶν, καθὼς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος, ἵνα ὧσιν ἑτοιμοὶ οἱ πᾶσι περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδος ἀπολογεῖσθαι. τρίτον, ὁ αὐτὸς ὁ Σωφρόνιος τὰς περὶ οὐσίως λόγους ΣΧΟΛΟΛΑΓΙΑ, ἐστὶν ἐκείσεως καὶ ὑποβολιμαῖα, καὶ ἰδεῖ βιβλίον δεκάτης μέρας πρώτης κεφαλαιὸν ὁγδοὸν. εἰ δὲ καὶ ἦν καὶ ἀληθὴς ὁ ΣΧΟΛΟΛΑΓΙΑ, ἔδοξε πρὸς τὴν καθόλου ἐκκλησίαν, ἥτις ἐκ τῶν λόγων τῶν δεινῶν καὶ δεινῶν ἔχει ἀρχάς, ἀλλὰ πρὸς γραφὴν, καὶ τὰς 15 οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ τὰς συμφωνήσας αὐταῖς ἁγίους πατέρας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ.

Περὶ τῆς ἑκτῆς ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων, λεγόντων, κατὰ τὸν Ἀρεοπαγίτην, Ἀθανάσιον καὶ τὰς λοιπὰς πατέρας, ὅτι δέχονται ἀκριβολογεῖσθαι τὰς Χριστιανὰς περὶ τὰς λέξεις, τῶν πραγμάτων συμφωνούντων, ὥστε ἔτε περὶ τῆς ἐν τῷ Συμβόλῳ περὶ τῆς ἀκριβολογητέας, καὶ περὶ τῆς λύσεως αὐτῆς.

Ἀντίθεσις ἑκτῆς. Κατὰ τὸν Ἀρεοπαγίτην, Ἀθανάσιον, Βασίλειον, Γρηγόριον, Χρυσόστομον καὶ ἄλλους ἁγίους πατέρας, ὅσα ἐστὶ δέχονται μικρολογεῖσθαι τὰς Χριστιανὰς περὶ τὰς λέξεις, ὅταν εἰς τὰ πράγματα συμφωνῶσιν, ἔδὲ γὰρ ἐν ῥήματι ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἀλλ' ἐν πράγματι, ὥστε ἔδὲ περὶ τῆς ἐν τῷ Συμβόλῳ περὶ τῆς ἀκριβολογητέας. ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ὅτε αἱ λέξεις τὸ αὐτὸ πρᾶγμα σημαίνει, καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ἐνὸς ὑποκειμένου κατηγορεῖται, ἔδιαφερόμεθα περὶ αὐτῶν, ἔμεινεν ὅτε ἐναντίως ἔχουσιν, ἦσαν ὅτε αἱ λέξεις εἰς διὰφορὰν, καὶ εἰς τὰ πράγματα ὅσα ἐστὶ διὰφορὰ, ἔστω ὡς ὀρίζουσιν οἱ πατέρες, καθὼς μετὰ πρῶτην Σύνοδον ἔχοντες διὰφορὰν οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ Δυτικοὶ περὶ οὐσίας ὑποστάσεως εἰς τὰς λέξεις, εἰς τὰ πράγματα ἔχον πρὸς αὐτὴν γνώμην, ὅθου καὶ ἡ γὰρ αὐτὰς εἰς συμφωνίαν ὁμῶς Ἀθανάσιος. καὶ πρὸς τῆς ἑκτῆς διὰφερόμενων τῶν Ἀνατολικῶν εἰς τὰ συνοδικὰ τὰ Ῥώμης Μαρτίνου διὰ τῆς λέξεως, ἐν αἷς ὑπόπλητον πρὸς τὴν γὰρ ἐκπόρουσαν, ἐγείρει διατητὴς ὁ μὲν Μάξιμος εἰπὼν, ὅτι ἐκ ἐνοῦσαι τὰς λέξεις ἐκείνας πρὸς ἐκπόρουσαν, ἀλλὰ τὸ συναφὲς τῆς οὐσίας καὶ ταυτὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς Νεσόριον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ φησὶν, οὐχ ὡς ἀνθρώπων συμφωνούντες τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ τομῆς φαντασία παρεσπείνηται διὰ τὴν λέγειν τὸ ΣΥΝ, ἀλλ' ὡς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν προσκυνοῦντες. καὶ κατωτέρω, εἰς δὲ πρὸς καθ' ὑπόστασιν εἰσιν ἡ ὡς ἀνέφικτον, ἡ ὡς ἀκαλῆ παραιτώμεθα, ἐμπόνηται εἰς τὸ δύο λέγειν τῶν. ἔτι περὶ τῆς ὁμοσίης καὶ ἑτε-

ροσίης καὶ ὁμοιοσίης πόσαι ἐγένοντο διὰφορὰ, Σύνοδοι, καὶ συγγραφαί; καὶ ὁμῶς Βασίλειος φησὶ, τῷ κατ' οὐσίαν ὁμοίᾳ ἐπιδεσθῆναι τὸ ἀπαραλάττω, ταυτὸν εἶναι τῷ ὁμοσίᾳ, εἰ δὲ λάπει, ἐκ εἰς ταυτὸν, ἀλλ' εἰς ἄπασαν ἀσύμβατον δέχεται. 30 εἰς ἐκεῖνο δὲ ὅπερ λέγει ὁ Ῥόδιος ἐν τῇ οὐκ ὡς συνελθὼς τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου, ὅτι καὶ Γρηγόριος ὁ Παλαμαῆς ἐφη, λέξεων ἐμὸς λόγος ὁλίγος, ῥητέον, ὅτι ἔπειτα αὐτὸ περὶ τινῶν ὧν ἐνεκαλεῖται κακῶς εἶπεν, περὶ μὲν τῶν ῥητῶν τῶν ἁγίων πατέρων 1-35 χυρῶς ἀποφάνεταί ἐρῶν καὶ ἐξετάζει αὐτὰ, γράφει πρὸς Δαμιανὸν φιλόσοφον, καὶ ἰδεῖ τὸ πέμπτου κεφαλαιὸν, ὁ συναγγραφέντων κατὰ Ἰωάννην Καρυοφύλου περὶ τῆς μυστηρίας τῆς Εὐχαριστίας. ὅπερ ὁμῶς εἰς τὰς λέξεις εἰς τῶν πραγμάτων διὰφορὰ, 40 ἡ ὑπόνοια διὰφορὰς, πολλὰ ἐξετάζονται, καὶ ἐκ εἰς τότε μικρολογία, ἀλλὰ ἀναγκασίᾳ ἐξετάσει καὶ σπασθῇ. πόσην διὰφορὰν πίστεως ἐποίησαν ἐνὸς ἰδίου περὶ τῆς, ἀλλοιωσάσα τὸ ὁμοῦσον εἰς ὁμοιοῦστον; καὶ τὸ ὑπονοίας ἡ ἰσχύς ἐκ ἦν ἐν καὶ μόνον Ἀλφας; 45 καθότι ἐβλέπετο ἔχειν κατ' οὐσίαν διὰφορὰν τὸ ἐγγονήτῃ τῷ γονιτῇ. ὡς γράμματος ἀλλοίωσις συνίστα πρὸς μονόφυσον κατὰ τὸν Εὐαγγέλιον, καθότι ἡ ὁρθοδοξία βέλεται τὸν Χριστὸν εἶναι ἐν δύο φύσεσιν, οἱ δὲ μονοφυσίται ἐκ δύο φύσεων, τρέποντες 50 τὸ Ν, εἰς Κ. ἔτι λέγει Λεόντιος ὁ χολοκατικός εἰς τὸ πρὸς Κύριλλον ἐκδοτόν, καὶ ὁ Λέων ἐν ΔΥΣΙ, καὶ εἰ ὅτε τὸ ἐκδοτόν ἐκδοτὴς, καὶ ὁ Κύριλλος χρεῖται, τὸ δὲ ἐν ΔΥΣΙ τέλειον εἰς ἀνατροπὴν Εὐτυχῆς, ἔτι ὁμῶς Βασί-

παῖσιν τὰ ῥήματα, ἡ οὖν πρὸς Συμβόλῳ παρῴθηκε εἰσα-
γὰ, καὶ τέλῳ πάντων τῶν πίσιιν ὕβρισε, τὴν ἀγά-
πην ἀνόθευσε, καὶ πρᾶξεν ἁίσμα δεινότατον, καὶ
ἐτέζων μυρίων κακῶν ἐγένετο καὶ γίνεται αἰτία
ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις, ἥτις ὑπαροπίᾳ, ἀλλ' ἀπεβλη-
τέα. καὶ ἐπὶ τῷ δηλονότι ῥέξεταί τις τὰς λέξεις
καὶ σκοπεῖν ὀφθαλμοῖς τὸ πρέπον Θεῷ, καὶ τὰ ἐξῆς καὶ
τὴν μέγαν Ἀθανάσιον ὑπομνηστική, ἀλλὰ ἀκριβεστά-
τη θεολογία εἰς τὰς ἐκκλησίας σωθῆναι. δεύτερον,
ὅτι καὶ καὶ μὴ ἦν ἡμεῖς μία εἰς τὴν πίσιν, καὶ ἀ-
σέβεια ἡ παρῴθηκε, ἡμεῖς τρία καὶ ἀσέβειά ἐστιν εἰς
τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν, ἐκλύθη γὰρ ὑπὸ τῶν ἁ-
γίων πατέρων. λέγει δὲ πρὸς τοὺς ἀποστολικοὺς ἐκκλη-
σὴν ἐβδόμη συνοδῶν, ἡμεῖς τὰς δεσμούς των πα-
τέρων φυλάττομεν, ἡμεῖς τὰς παρῴθους, ἡ ἀφαι-
ρῶντας οὐκ τῆς Ἐκκλησίας ἀναθεματίζομεν. καὶ εἰς
τὴν συνοδικὴν τῆς ὀρθοδοξίας ἀναγιγνώσκεται, Ἀπαν-
τα τὰ ὡς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὡς ἡμεῖς καὶ ὑπο-
τύπων καὶ διδασκαλίαν τῶν ἁγίων καὶ αἰοιδίμων
πατέρων ἡμεῖς πεποιθέντες, ἡμεῖς τὰ πρᾶξιν ὁ-
μενα, ἀνάθεμα. ἴδε τὰ περὶ αὐτῆς τῆς παρῴθους
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνοδῶν ἀπὸ τῆς τρίτης ἕως τῆς
δεκάτης ἐβδόμης ἐκκλησιολογίας, ὅπως γενναίως οἱ Ἐ-
κκλησιαστικοὶ ἀπετάναζαν, οἱ δὲ λαῖτοι μεμνημέ-
σιν ἁφῶν. ταῦτα οὐκ ὀλίγοις περὶ τῆς παρῴθους
ὡς τὴν κοινὴν Συμβόλῳ.

30 ὅτι ὑπὸ φωτὶς ἡ περὶ τῆς καὶ ἐκ τῆς ἰσῆς ὑπαρξέως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καυνοτομία, καὶ ἡ ἐν ταῖς συμβόλῳ
ἀποστολικῇ ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρώμης.

Σημείωσαι ὁταῦθα , ὅτι ἡ πρώτη ἔτε ἡ περὶ
 τῆς ὑπάρξεως τῆς ἁγίας Πνεύματος κληρονομία ,
 35 ἔτε ἡ ὅν τῷ Συμβόλῳ περὶ ἡκλή ην ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ
 Ἐκκλησίᾳ, πρώτων, ὅτι ὁ πρώτος ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀκυ-
 λῆως Μητροπολίτην ἡπισολῇ αὐτῷ λέγει, ὡς, Συ-
 νόδε συγκερτηθείσης ἐπὶ ἡσιν ἐκκλησιαστικοῖς κεφα-
 λαίοις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, οἱ λοιπὸν ῥώμης ἀπεσταλμένοι
 40 τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ πρέσβεις ἐκ τῶ Πατρὸς ἐκήρυξαν
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ὅτι ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία
 τοῖς ἄλλοις τέσσασι μεγάλοις καὶ ἀρχιερατικοῖς θρό-
 νοις ὁμόφρονος καὶ ὁρθόδοξος καθέστηκεν. δεύτε-
 ρον, ἐν τῇ πρὸς τὸν Πατριάρχᾳ ἐγκυκλίῳ ἡπισο-
 45 λῇ ὁ αὐτὸς τὰς πλὴν περὶ ἡκλή ποιησαμένους, Θεομάχους,
 Μανιχαίους, Μαρκιανισαί, ἐλκνικὴν πολυπληθύν,
 θεραπύτας αὐτικειώμους, λυμῶνας τῶ κοινῷ, ἀσεβεί-
 ας γάγγραινας καὶ δύο εἰσάγοντας αἰτία λέγει, καὶ ἁ-
 χετον κακὸν πλὴν περὶ ἡκλή, καὶ μυθολογίαν, καὶ
 50 ἀθείαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἶπε περὶ αὐτῆς, καὶ
 τῆς ἐκ τῶ Γίγ ἐκπορεύσεως τῆς ἁγίας Πνεύματος,
 καὶ ἔτε ὁ Πάπας Νικόλαος, ἔτε οἱ μετ' αὐτὸν Ἀδρι-
 αὸς καὶ Ἰωάννης, ἔτε οἱ μετ' αὐτὸς πᾶσι τοῖς Πά-
 παι, ἔκεινοι δηλοῦσι, οἱ ὅν πρώτην ὡς φασι οἱ Λα-
 τῖνοι, ὡς θεματίσαντες, ἔτε ἐκείνῳ ἐκείνῳ κληρῷ ©

λόγοι καὶ Ἀσκηταὶ καὶ Διδασκαλοὶ καὶ λαὸν ἠγέμενοι
καὶ ὁ γραφῆς ἑρμηνεῖς καὶ ὀκλήσιαστικοὶ συγγραφεῖς, ἔτε
αἱ κατὰ Φωτίαν οὐ Κωνσταντινῆ πόλει καὶ ὡς Ῥύμη Σινώδοι
ἐνόμισαν τὸν Φωτίον ἀντικείμενον εἰς τὴν ὑπαρξίν τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ ἐμέμψαντο ὡς ἀθετεῖν τὴν δε-
δοτήκην, καὶ ἔτιως ἀπτόμως καὶ ἰχυρῶς ἐξυβεῖνται
τὰς ταυτῶν ἐφθέρωντας καὶ ἀπδεχομένης, καὶ τρα-
νῆ τῇ Φωνῇ ἀθέως καλῶντα, καὶ δὴ καὶ οἱ ὀπαεδῆ-
ποτε ἔχθροὶ καὶ ὑβρισταὶ τῷ Φωτίῳ, οἱ πολλὰς κα-
τηγορίας καὶ ἐγκλήματα πλάσαντες κατ' αὐτὸν,
καὶ πρὸς τέτοις μάχον ἐπόντες αὐτὸν, Ἰγνατίου
ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως, Νικήτας ὁ Παφλαγὼν, ὁ Πά-
πας Στέφανος ὁ ἄγιος, καὶ ὁ Μαρίνος, καὶ ἡ Γόρρα τῶν
κατὰ Φωτίαν βλασφημιῶν Στυλιανὸς Νεοκλαμαρίας
εἰπόντι τοιῆτον περὶ Φωτίου, ἀλλ' οἱ μὲν Ἀνατολι-
κοὶ ὡς ὅτε πλεῖστον ἐπήνουν αὐτὸν, οἱ δὲ Δυτικοὶ καὶ
συνοδικῶς ἀπεδέχοντο τὴν γνώμην ταύτην καὶ τὸν
ἀγῶνα τῆτον, καὶ ἔθεν περὶ τέττα ἀτέλεγει, ἀλ-
λὰ μονώτατα ἄλλ' ὅτι τὸν Πάπαν Νικόλαον καθῆραι, καὶ
τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, τέτο ποιήσαντι, καταφρονῆ-
σαι, ἐμέμφορτο αὐτῷ οἱ Ῥωμαῖοι, ἐξ ὧν δέκνυται πρῶ-
φανως, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ Φωτίος εἶπεν αὐωτέρῳ, ὅτι
ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἦν ὁμόφωνος καὶ ὁμόδοξος περὶ
τῆς

774

τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἡτοι ἐξίστα οἱ πάντες Ἀρχιερα-
τικοὶ θρόνοι ὅκ μόνον τῷ Πατρὶ ἐπρέσβουον ἔχον
τὴν ὑπαρξίν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ τὴν κοινὴν
κὴν ὡς αὐτοὶ τὴν μίαν εὐαγγελίαν, τῶν ἑταίρων

ἐρημίων, καὶ τοῖς λοιποῖς ἀνωτέρω ἐν τῇ τῇ
κεφαλῇ Ἀποστολῶν ἡ κοινὴ καὶ τὸ πρὸς αὐ-
τῆς δόγμα καὶ νομοθεσίαν ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ
πολυθῶν ἀνδραπόδων ἐφόδεμα.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

ὅτι καὶ ἐκ τῆς φωτίης, καὶ ἐκ τῆς Πάπας Ἰωάννης, καὶ ὁδῶν, ἀκωνοτόμητα τὰ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ τῷ
συμβόλῳ ἦν τότε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ῥωμαίων.

Τὸ δεικνύται καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ ἐβδόμῃ κε-
φαλῇ ἐβδόμῳ, καὶ βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλῇ
πέμπτῃ, καὶ ὅτι τῆς οὐκείας πρῶτης τῆς ὑπὲρ φωτίης
Συνόδου, περὶ τῆς εἰπομένης ἀνωτέρω βιβλίῳ ἐβδό-
μῃ κεφαλῇ δεκάτῃ τεταρτῇ, ἐν ᾗ καὶ τῷ γρά-
φει ὁ Πάπας Ἰωάννης καὶ φωτίῳ, ὅτε παρεγγύετο

καὶ ἡμᾶς ὁ μικρὸν ἐμπεριέχον ὑποστατικὸν παρ' αὐ-
τῆς, καὶ περὶ τῷ ἁγίῳ Συμβόλῳ ἡμᾶς ἐδοκίμασεν,
ὅσον ἀποφάσεων καθὼς ἀρχὴν παρεδόθη ἡ-
μῖν ἀποφάσεων, καὶ μὴ περὶ τῶν αὐτῶν, ἡ ἀφαιρέ-
τας, ἀκριβῶς εἰδόμενος ὡς τοῖς τοιαῦτα τολμῶσι,
βαρεῖα καταδίκη ἀναμάρτητα ἀποκρίται.

10

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ἐπιχώρημα παπιστῶν ὅτι τῆς καὶ Βησσαρίωνος ὑποσολῆς Γεωργίου τῆς Γεμιστῆς καὶ αὐτῆς τῆς φωτίης, ὅτι τὸ καὶ ἐκ τῆς
τῆς τῷ Πνεύματι τὸ ἅγιον, καὶ ἡ κοινὴ καὶ ἡ ὑπὲρ φωτίης

20

ὁ Πνευματμάχοι ὅμως καὶ ἀνείρεσιν τῶν κα-
βάλλεσι Γεωργίῳ τὸν Γεμιστῶν, γράφονται τῷ Νι-
κηάτῃ Βησσαρίωνι, ἢ ἄρα ἡ ὑπὲρ φωτίης βεβαιώσεως,
ἐν ᾗ καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης συγγέγραπτο τὴν κοινὴν καὶ
οὐκ ἐκείνην ὅτι τῷ Συμβόλῳ, ἔτι καὶ τὸν φωτίῳ,

γράφονται ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ὑποσολῇ καὶ τῆς Πα-
τριάρχας περὶ τῶν Λατίνων, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον ἐκ τῆς Πατρὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ καὶ ἐκ τῆς τῆς
ἐκπορεύεται καὶ νομοθετοῦντες.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

ὅτι ἡ κοινὴ καὶ ἐν τῷ Συμβόλῳ, καὶ ἡ περὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νομοθεσίᾳ ἐκ ἡνὲν τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ φωτίῳ.

30

Ἀλλὰ ῥητέον, ἅπερ ἐκ τῆς νόθου ἡ διευφραδμήν ἡ
τῆς Γεμιστῆς ὑποσολῆς, ὅτι ὁ Πάπας Ἰωάννης ἐσυ-
ρίετο ἐκβληθῆναι τὴν κοινὴν καὶ ἡ κοινὴ καὶ ἡ
δὴ τῶν Συμβόλων ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ὅτι
τῶν κοινῶν καὶ διδασκόντων αὐτῶν ἐν τῇ
Βυζαντίᾳ, ὡς καὶ ὅτι τῶν καὶ ὁ φωτίῳ,
κατηγόρει αὐτῶν, γράφον καὶ τῆς Πατριάρχας,
καὶ ἴσως ἐπελαβάνετο καὶ τινῶν Ῥωμαίων, ὡς μὴ
ἀγωνιζομένων μὴ λέγεσθαι ὅτι ἐκ τῆς, καὶ μαρ-
τυρεῖ τὰ ἀνωτέρω, ὅτι καὶ φωτίῳ ἐλεγον ὁμόδοξον
εἶναι τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν τοῖς λοιποῖς τέσσαρ-
σιν ἀρχιερατικοῖς θρόνοις. σημείωσαι δὲ, ὡς εἰ-
παῖται ἡσασ ἀληθῆς, ἔγραφε ταῦτα μάλιστα ὁ Βη-
σσαρίων, καὶ πάντες οἱ ἐτεροδόξοι Λατῖνοι, καὶ ἰδίως
καὶ ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδῳ. ὅθεν παρρησιαστικῶς
βεβαιῶται, ὅτι ἡ κοινὴ καὶ ἡ ὑπὲρ φωτίης ἐν τῇ Ῥω-
μαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ὑπερβόρως ἐστὶ καὶ κακοδομιό-
των ἀνθρώπων πλασθένος. ὅθεν καλῶς ἐλεγον
Ἰωσήφ ὁ Βρυένιος ἐν τῷ ὁγδόῳ λόγῳ περὶ Τριάρχου
περὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἡ πρώτη τῶν Οἰκουμενικῶν

ἐδογματίσε Σαῶδος, ἔως ἡ δόξα ἐθέτισον,
ἔτω παρεδόκον ἡ τρίτη, ἔως ὁκρίξον ἡ τετάρτη,
ἔως ἐβεβαίωσεν ἡ πέμπτη, ἔως ὁκρίξον ἡ ἕκ-
τη, καὶ ἐπεφράσθη λαμπρῶς ἡ ἐβδόμη, τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἀρχαίως ἐκ τῆς Πατρὸς δογματίσασθαι, ἐμὴν
καὶ ἐκ τῆς τῆς, καὶ τῆς μὴ ἔτω φρονέοντας, τὴν αἰ-
θέρατι ἀπὸ τῆς ψαῖας. καὶ καὶ τῆς Νικηφόρου ὁ Γρη-
γορίου ἐν τῇ ἰσορροπῇ αὐτῆς, βιβλίῳ πέμπτῳ, οὗτοι
δὲ (δηλονότι οἱ Λατῖνοι) τὰ πάσαις ταῖς αἰ-
σῶσιν καὶ κυρωθῶσι Συνόδοις παραδεδωκέναι
βεβαιωθῶσι καὶ κυρωθῶσι Συνόδοις παραδεδωκέναι
καὶ ἔργον ἐξήνεγκαν αἱ μόναις αὐτοῖς βελομέ-
νοις ἦν, καὶ ὅμως πάντες οἱ ἀρχαῖοι ἅγιοι πατέρες,
καὶ ἐκ τῶν μεταταῦτα Μακάριος ὁ Ἀγνύρας, μι-
χαὴλ ὁ Γλυκάς, Γεώργιος Λογοθέτης, ὁ Ἀμυράτης,
Γεώργιος ὁ Γεμιστῶν καὶ καθεξῆς οἱ ἐτεροδόξοι δι-
δάσκαλοι ὁμοφώνως ἀπεφάνησαν, ὅτι καὶ τὰς Οἰ-
κουμενικὰς Συνόδους χρῆναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
στασιὸν σύστημα, αἱ τινες ἐπὶ αἰσῶσι, καὶ ἐξαι-
ρετικὸν δὴ λόγον, καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ ἐβ-
δόμῃ κεφαλῇ πρῶτον.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

ὅτι ἔτε ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδῳ βεβαιώσθαι ἔχουσιν οἱ Λατῖνοι ὅτι τῶν πατέρων τὴν κοινὴν καὶ ἡ
ὡς μαρτυρεῖ ὁ Λομπάρδος ἐκ τῆς ἐπὶ φωτίῳ ἐν τοῖς Ῥωμαίοις.

ἔτε

Πρὸς τούτοις οἱ Λατίνοι εἰπόντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Συνοδῶν πολλὰ σοφίσματα περὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ μὴ δυνατοὶ διὰ τῶν πατέρων βεβαιώσαι αὐτῶν, μάλιστα βλέποντες τὰς πατέρας ἀντιβαίνοντας αὐτοῖς, ἔδραμον πρὸς τὰς παρερμηνείας, αἵτινες Δια-
 5 λυόντων τῶν Ἑλλήνων μάλα γενναίως, μὴ δυνατοὶ εἶτε διὰ τῶν εἰρησίων ἀληθῆς οἱ Λατίνοι, κατέφυγον ἐπὶ τὸ δόγμα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ ἐξωβελί-

σθησαν. Συμμετέον ὡταῦθα καὶ ἐπὶ τῷ Πέτρῳ Λομπάρδῳ, ὅστις μαρτυρεῖ, ὅτι ἐπὶ τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ τῷ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας Συνοδῶν τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Συνοδῆς ἦν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις (ἐν αἷς καὶ ἡ ῥωμαϊκὴ) ἄλλες ἐκκλησίαι. ὅθεν καὶ ἐκ τῆς ἀληθῆς δέκνεται ἡ μαρτυρία τῶν ἐκκλησιῶν, ὅτι ἐκ αὐτῆς καὶ ἡ ἐκκλησία ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

10

Ἐπιχείρημα παπιστῶν διὰ τῆς Μοναχῆς Βαρλαάμ, πῶς ἐκκλησίαν μὴ ὑπάρχειν διὰ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τὸ δόγμα λεγόντων, καὶ ἀποδείξαι, ὅτι ἡ περὶ τὸ δόγμα ἡμερονομία καὶ ἡ ἐκ ἀρχῆς, ἀλλὰ πολὺ ὕστερον μετὰ Φώτιον ὑπ' ἀδελφῶν τινῶν ἐξέδραμνεν.

15

Τέλος πάντων, οἱ Πνευματικοὶ ἵνα δείξωσιν ὅτι εἰς αὐτὴν ἀπεδέχεται ἡ ἐκκλησία ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἀπεδέχεται ὅμως τὸ δόγμα, ἥτοι τὸ ἐκ τῆς γῆς, εἰ καὶ μὴ ὑπὸ πάντων, ἀλλ' ἡν ὁμόνοια ἐν ταῖς
 20 Ἐκκλησίαις, ὡς τυχὸν διώρισεν ἡ ἐκκλησία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἔτι καὶ λοιπὸν τέττα ἐκκλησίαι τὴν Μοναχὴν Βαρλαάμ λέγουσι, Πρὸς δὲ ταῦτα ἐκεῖνα ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν δεῖ, ὅτι καὶ ἐπὶ ἡμῶν ἡ Ἐκκλησία, ἦσαν οἱ καὶ ἐκ μόνων τῶν Πατέρων ἐκκλησία τὸ Πνῦμα τὸ
 25 ἅγιον ὑπελάμβανον, καὶ πάλιν ἕτεροι, οἱ καὶ ἐκ τῆς γῆς, ἀλλ' ἔτι γε ἡ τινῶν Διαφορὰ τῇ ὅλῃ τῆς Ἐκκλησίας ἐλυμαίνετο καταστάσει, καὶ δὲ πῶς κοινῶς κατέλυσεν ὁμόνοια, ἀλλὰ τὸ σύμπαν κοινῇ τῇ ἐκκλησίᾳ Πατέρων ἀπλῶς ἔτι ἐπὶ ἐκκλησίᾳ, καὶ πάντας εἰς πῶς τέττα ὡς
 30 πῶς ὁμολογούμεν συγκαλῶν ἐνότητι τῆς τοιαύτης διαφορᾶς τοῖς τὰ τοιαῦτα περὶ τῆς παρεχόμεναι. Ἀλλὰ

ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι ἡ περὶ τὸ δόγμα ἡμερονομία καὶ ἡ ἐκ ἀρχῆς καὶ δὲ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἐν τῇ ἀνατολικῇ καὶ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πολὺ μετὰ Φώτιον, καὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀρεσθιμῶν ἐν τῇ δύσει καὶ μόνῃ ἐξέδραμνεν, ὡς ἔρηται ἐν ταῖς δυτικῇς πρώτοις κεφαλαίοις τῆς παρόντος βιβλίου. ὅθεν μὲν οὖν τῇ ψυχοφθόρῃ δόγματι ἐν ταῖς καθόλου Ἐκκλησίαις, ἔτι γε ἡ τινῶν Διαφορὰ τῇ ὅλῃ τῆς Ἐκκλησίας ἐλυμαίνετο καταστάσει. πολυμερὴς δὲ τῆς ἐκκλησίας ῥώμης Ἐκκλησίας, καὶ ἀποδείξαι τὸ πολὺ φερόν δόγμα, καὶ εἰσαχθεῖς πῶς ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ Συμβόλῳ, ὅπως ἐστὶν ὅτι ἡλλοίωσε πῶς κοινῶς πῶς, ἀναγκαστικῶς ἡ κοινὴ φησὶ παρὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἡ Διαφορά τῶν Ἐκκλησιῶν ῥωμῶν, ὡς πασιδῆλως ἀναφανέσκει πῶς ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρετικῶς τελείῃ χωρισμῷ ἀποβληθῆναι τῆς σώματος τῆς Ἐκκλησίας.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς κηρᾶς τῶν γονέων τῶν τῆς Ῥώμης Παπῶν πότε ἤρξατο, καὶ λύσεως τῶν δύο ἀντιθέσεων τῶν Λα-
 40 τίνων ὑπὲρ τῆς τῶν γονέων κηρᾶς.

Φησὶν ὁ Χρὶς Ἀλάτιος, ὅτι ὁ Παχώμιος Μονα-
 χὸς σημεῖον ἐν τῇ ἐξακισχιλίσῳ πεντακοσιῳ
 ἔτα, ἀποθανόντος τῷ Λέοντι Ῥώμης, τὸν Διάδοχον
 45 αὐτοῦ Στέφανον πρῶτον τὰς τεύχας τῆς πώγωνος ἀ-
 χειρτάτως ἀποδείξαι, ἔτα ἀνταδίδει ἀποδείξαι τὸν
 Παχώμιον ψάψην, ἐπειδὴ τὸ ἐξακισχιλίσον πεν-
 τακοσὸν κοσμικὸν ἔτος, ἔστιν ἔτος διὰ Χριστὸν ὁνα-
 κοσιῶν ὁνομαστικῶν δεύτερον, ἡ δὲ ἐπὶ Κηρυλλῶ
 50 Συνοδὸς ἐγένετο περὶ τὰ χίλια πεντήκοντα τέτα, ἡ χίλια πεντήκοντα πότε ἔτα διὰ Χριστὸν, ὡς ἡ
 Λέων ὁ ἑνῆς, ὡς ἡ Διάδοχος ὁ Στέφανος. Ἀλλὰ
 ἔτιον, ὅτι συκοφαντῆς ἐστὶν ὁ Ἀλάτιος, ἐπειδὴ ὁ Πα-
 χώμιος ἴσως σημεῖον ποιῶν ἐκ τῆς ἱερομο-
 νίας Μαλθαῆς πῶς κατὰ Λατίνων συλλογῶν, ἐν ἡ

ὁ Μαλθαῖος λέγει ῥητῶς, ὅτι ἐγένετο ἡ ἐπὶ Κηρυλλῶ
 εἰς Συνοδὸς, τότε ἦν καὶ ὁ ἑνῆς Λέων Ῥώμης ἐν τῇ
 εἰς ἐξακισχιλίσῳ πεντακοσιῳ πεντηκῶς ὁ δεύτερος,
 καὶ χωρὶς ἄλλου ἔτος λέγει, Ἀλλὰ καὶ τὸν Λέοντα τῆς
 Ῥώμης τελευτήσαντα, Στέφανος σύμφρων αὐτοῦ
 πῶς Ἀρεσθιν διεδέξατο, ἔτιον, ὅς λέγεται πρῶ-
 τος τὰς τῆς πώγωνος αὐτοῦ τεύχας ἀχειρτάτως καὶ ἀ-
 σεβαστικῶς ἀποδείξαι, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκό-
 ποις τε καὶ πρεσβυτέροις καὶ Μοναχοῖς καὶ παντὶ τῇ
 λαῷ τῇ ἰταλικῇ ἔτω ταῦτα ποιῶν ἀποδείκναι,
 ὡς πῶς Διαφορὰ εἰς τὰ ἔτη μὴ εἶναι περὶ τὰ πε-
 ντήκοντα, ἀλλ' εἰς μόνα ὀκτώετα, ὁ γὰρ Λέων ἐγένε-
 το Παπᾶς ἐν ἔτει χιλίῳ τεσσαρῶν ὀκτώ, ὁ δὲ
 Κηρυλλῶς ἐπατελαρχήσας ἐν τῇ ἔτει χιλίῳ
 τεσσαρ-

τεσσαρεσθῶ τετάρτῳ, ἡ δὲ Συνόδος ὡν τῷ ἔτει χιλι-
 σῶ ποντακοςῶ τρίτῳ, ὁπέρ' ἐστιν ἑτος κοσμικὸν ἐξα-
 κχιλιεσθὸν πεντακοσθὸν ἐξακοσθὸν πρώτῳ, καὶ αὐτὴ τότε
 εἶπεν ὁ Παχώμιος ἐξ χιλιάδας ποντακόσια ποντή-
 κοντα δύο, ἡ τις χρονικὴ παλαιότης ἐποίησεν ἐμ-
 πέδιον τῆς ἀληθείας, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. περὶ δὲ
 τῶν γυναικῶν ἀλλόθι τις λέγει ἀναγνώσας τὸν Λατί-
 νους, ἥτοι τὸν Πλάτωνα, ὅτι ὁ ἐξ Ἡρακλείας τῆς
 Θράκης Ἀνακλήτης Πάπας ῥώμης γυνόμην, τὴν
 γυναικά τέμνειν πρώτῳ σωτηρίῳ. ὁ δὲ Κη-
 ρυλάριος πρὸς τὸν Στεφάνον ὦν, ὡς τὴν παρὰ τὸν Ἀν-
 θοχέας ἐπιστολὴν αὐτῶν μέμφεται τὴν κεφαλὴν τῶν πα-
 ρὰ Λατίνοις γυναικῶν. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι τὸ παλαιὸν Λα-
 τίνων περὶ Ἀνακλήτης λεγόμενον ἐστὶ πλάσμα, κα-
 θὼς ἐστὶ καὶ ὁ αὐτὸς ὅπερ λέγουσιν, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος
 ὁ γυνόμην Πάπας ὡς τὸ ἔτος ἐκατὸν ἑκατοσθὸν,
 ἔφρασε εἰς τὴν Λατινικὴν τὸ ἄζυμα. ἡ ἀλήθεια δὲ
 ἐστὶν, ὅτι ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀρχὴ ἡ παλαιότης, ἀνεφαῖν καὶ
 τὸ χρίσμα, καὶ ἡ κολλήσις καὶ ἡ ἀνάστασις ὡς πολ-
 λὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν παλαιότητων. γυνόμην δὲ
 τὸ χρίσμα φανερῶν, ἔφρασε καὶ εἰς τὴν Πάπας
 ἵνα βεβαιωθῇ τὸ παλαιόμον καὶ μετὰ τὴν ἀρχήμονος
 παλαιότητος. εἰ λοιπὸν καὶ ἡ κεφαλὴ τῶν γυναικῶν ὡν τῇ ῥω-
 μαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἦν καὶ ἐπὶ Λέοντι τῷ ἐνάτῳ, καὶ
 παρὰ τῆς μικρῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῆς τῆς Στεφάνου τῆς
 δεκάτης γέγονε κοινὸν κακόν, ἐπαθὴ καὶ ὁ Πάπας
 αὐτὸς ἔκαρε τὴν τείχη διόλου, εἰ καὶ μετέπειτα ἄλ-
 λοι ἐπονήσαν εἰς τὸ γένον ὅθεν καὶ ἀγκύλην αἰ-
 γυπτιακὴν πυραμίδα, αὐτὴ τὴν βάσιν καὶ κάτω τὴν
 κορυφὴν ἔχασαν, τὰ γὰρ παλαιόμον, καὶ ἀντετραμμένα,
 καὶ ἀπὸ τῆς καὶ βέλυντα καὶ κοπτεσθαι. ὁ δὲ Τρηγό-
 ριος ἑβδόμος καὶ βίαν ἐπήνεγκε καὶ ἐπισκόποις καὶ
 κληρικοῖς ἵνα ξυρῶνται τὸ γένον καὶ ἀκρίτως. ὅτι
 δὲ οἱ Πάπαι οἱ ἀρχαῖοι, καὶ οἱ Δυτικοὶ πατέρες καὶ
 ἐξυρῶντο τὸ γένον, μαρτυρεῖ ἡ κοινὴ φήμη, ἡ παλαι-
 οτης, τὸ σιμὸν καὶ τῆς τῆς ἀρχαίων, οἱ ἐκ εἰ-
 χον φροντίδα τῆς καλῶς πίστεως, καὶ αὐτὰ αἰζω-
 γραφαί, ὅπως οἱ μετὰ γυναικῶν ζωγραφῶνται ἐ-
 μόνον οἱ λοιποὶ πατέρες, ἀλλὰ καὶ οἱ Πάπαι, ὡς φαί-
 νεται παρὰ τῆς αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰὸν Μάρκον εἰς

τὴν Βουσίαν, καὶ ὡς πάσαις ταῖς καὶ τὴν οἰκονομίαν
 Ἐκκλησίαις, ὡς αἱ ζωγραφῶνται οἱ ἀρχαῖοι Πάπαι.
 σημειῶσαι δὲ, ὅτι κατηγορεῖται τὸ ξυρῶναι τὸ γένον
 πρῶτον ὑπὸ τῆς γραφῆς, οὐκ ἀπομαθαρεύετε τὰς
 πώγωνας ὑμῶν λέγει ὁ Νόμος. καὶ τὸ Λατίνικόν κε- 5
 φαλαῖα δεκάτῳ ἐνάτῳ λέγει, οὐ ποιήσετε σισόλιν
 ὡς τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ δὲ φθέρειτε τὴν
 ὄψιν τῶν πώγωνος ὑμῶν. καὶ κεφαλαῖα ἑκατοσθὸν πρῶ-
 τῳ, καὶ φαλακρῶμα ἐξυρῶνται τὴν κεφαλὴν ἐπὶ
 νεκρῶν, καὶ τὴν ὄψιν τῶν πώγωνος ἐξυρῶνται, καὶ 10
 ἐπὶ ταῖς σάρκασι αὐτῶν ἐκαταπεμῶν ἐπιμύδαι. καὶ
 εἰς τὰς ἀποτάξεις τῶν ἀποστόλων λέγεται, μὴ φθεί-
 ρειν τείχη γυναικῶν, μήτε ἐτερικῶς κατακοσμεῖσθαι.
 καὶ ὁ Ἐπιφάνιος κατὰ Αἰρέσεων, τί χερσὶν καὶ οἰα-
 τίον φησὶν; οἱ μὲν τὸ γένον καὶ τὴν μορφὴν τῶν ἀνδρῶν 15
 ἀπτεμένους. καὶ Αἰρέσεις ὁ γδοικῶς ὁ γδοῖς καὶ Μα-
 σαλιανῶν λέγει, ὅτι οἱ Αἰρετικοὶ εἰσι ἐκείνοι τὸ γέ-
 νον καὶ ἐφύλαττον τὰς τείχας. καὶ φιλόσοφος κε-
 ῖρωτῶν Διὰ τὴν τρέφει γυναικά, ἀπεκρίθη, ὅτι
 ἐσάκεις αὐτῶν τῆς ἐμῆς γυναικὸς, αἰσθάνομαι 20
 ἀρρέονα εἰναι καὶ ἐξήλων. ὡς καὶ ὁ Βασίλειος Δα-
 βίδ, Διὰ τὸ τῆς ἡμῶν ξυρῶναι τὸ γένον τῶν
 πρεσβυτέρων αὐτῶν, κατεπολέμησαν αὐτῶν. καὶ εἰς
 πολλὰς ἄλλας τόπους τῆς γραφῆς φαίνεται, ὅτι οἱ
 Ἰσραηλῖται ἐν κατὰ ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς κοινῆς 25
 ἐκέρχον τὸ γένον δουλοπρεπῆς. οἱ Πρεσβύτεροι καὶ
 Πατριάρχαι καὶ Πρεσβύτεροι καὶ Ἀπόστολοι καὶ αὐτοὶ
 ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς γένον ἔχον, καὶ αὐ-
 τὸς ὁ Θεὸς φανὲς τῷ Δανιὴλ, μετὰ γενεῶν ἐφανῆ,
 ὅθεν καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκλήθη. ἔτιος ἐν ταῖς 30
 τῇ καὶ οἱ τῶν ἐφάνη. τί τὰ πολλὰ; ἐπὶ λαμβάνον-
 ται δούτερον, ὅτι μετὰ Λέοντα καὶ Βίκτωρα, καὶ
 αὐτὰ ὁ Στέφανος. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι καὶ οἱ μετέπειτα
 Διδόχοι λέγονται ὅλοι. καὶ ὁ Παχώμιος καὶ Μαρί-
 θάϊος ἐσιώπησαν τὸν Βίκτωρα ὡς μηδὲν παλαιόμον 35
 τα, καὶ εἶπον τὸν κοινόμον Στέφανον. ἔτιος καὶ
 Νικόλαος ὁ πρῶτος ἐπὶ Μιχαὴλ, καὶ ὁ μετ' ἐκείνον
 Ἀδελφὸς ἐπὶ Βασίλειον ἔγραψεν περὶ τῶν παρ' αὐτῶν
 Παπῶν, οἱ παλαιόμοι ἡμῶν, ἐμείως λέγοντες πα-
 κατοχὰς τὰς ἐγγύς καὶ τὰς μακρὰς. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ λύσεως τῆς τρίτης ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῶν παπικῶν γυναικῶν ἀποδείξεις καὶ μαρτυρίας.

Ἀντίθεσις τρίτη. Ἡ ἐν καρθαγωγῇ Συνόδος πρῶ-
 τῃ κατὰ Βερώνιον, ἡ ἑτεράτη κατ' αἰῶνα,
 ἐξέθετο κανὼνα ἀπογορεύοντα μὴ τρέφειν γένον,
 ὁ δὲ ταῖς Συνόδοις μὴ ὑποτασσόμενος, ὑπὸ δισμὸν ἐ-
 σιν. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἐμόνον ὑπὸ τῆς γρα-
 φῆς καὶ τῶν ἀρχαίων Ἐκκλησιῶν κωλύεται τὸ φθεί-
 ρειν τὸ γένον, ἀλλὰ καὶ πάντες ἀνθρώποι τὸ γέ-
 νον ἔχον, καὶ ὡς μαρτυρεῖ οὐάων, οἱ κεφαῖς τὸ
 πρῶτον ἐσώχθησαν εἰς τὴν ῥώμην ὑπὸ Τηκνί-
 μῳα ὡς εἶται ἀποκρίσεως αὐτῆς τετρακοσιῶν πον-

τηκοςῶ τετάρτῳ. δούτερον, οἱ ἀρχαῖοι Ἀδελφάντες
 μετὰ γενεῶν καὶ κόμης ὀρώνται. τρίτον, ὡς μαρ-
 τυρεῖ ὁ Δοκίμοσις βιβλίῳ δεκάτῳ τρίτῳ, ὁ
 Ἀλέξανδρος παλαιόμον πρῶτος τὰς στρατιώτας κεί-
 ρειν τὸν πώγων. τέταρτον, οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ παί- 5
 τες ἦσαν πώγωνοφόροι, καὶ μαρτυρεῖ Πέριος ὁ
 Σατωρικὸς περὶ Σωκράτους μακρὸν ἔχοντα γέ-
 νον. πέμπτον, ἐμόνον γένον ἔχον οἱ ἀρχαῖοι,
 ἀλλὰ καὶ κόμη, καὶ μαρτυρεῖ οἱ ζωγράφοι, τῆς πα-
 τέρους καὶ Πατριάρχας καὶ Πρεσβύτερος καὶ Ἀποστόλους

καὶ Διδασκάλους, μετὰ γυναικῶν καὶ κόμης γρά-
φοντες, καὶ μάλιστα αὐτὸν τὸν δεσπότῃν Χρυσόν,
καὶ τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν ἔτι γράφουσιν. ἔκτον,
μαρτυροῦσιν αὐτοὶ τῶν νομισμάτων τῶν Ἡγεμό-
5 νων Γραικῶν τε καὶ Λατίνων. ἑβδόμον, ὁ ὁμοῦ πε-
ριγράφει τὰς ἑλλήνας κατηκομώσας, ἀλλὰ δὴ καὶ
αἱ Ἀνατολικοὶ ἔτρεπον γένεον καὶ κόμην, καὶ μάρ-
τυς ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἱστορίᾳ, καὶ ὁ Γάμβλιχος
ἐν τῇ βίῳ τῆς Σόλωνος, καὶ Ἡρακλείδης ἐν τῇ βίῳ
10 τῆς Πιπίτης, καὶ Μαγιστὸν βιβλίῳ δούτέρῳ, κα-
θαλαίῳ ἐνδεκάτῳ, καὶ Ὀπίανδου ἀλιευτικῶν βιβλίῳ ἐνάτῳ.
δούτέρῳ, καὶ Νόνου διονυσιακῶν βιβλίῳ ἐνάτῳ.
ὁ γδοον, ἀλλὰ καὶ οἱ Λατίνοι ἔμνησκον πρὸς τὴν Καί-
15 οῦ τὰς τῆς Διαγορεύοντος μὴ τρέφειν γένεον, ἀλλὰ
καὶ μετ' αὐτὸν ἔχον γυναικῶν, ὡς ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος,
ὁ ἱερεὺς Βενέδικτος, ὁ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πατὴρ τῶν Μονα-
χῶν Γρηγόριος ὁ Διάλογος καὶ οἱ λοιποὶ Πάπαι.
εἰδὲ καὶ ὁ παλαιὸς Γρηγόριος ἑβδόμου ἐβίβασε τὰς
20 αὐτὸν ἑπισκόπους καὶ κληρικούς τέμνειν τὸ γέ-
νιον, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἱστορίαι αὐτῶν βιβλίῳ δού-

τέρῳ, ὅπως οὐκ ἄλλοις αἰσῇ καὶ τεσσαρεσκῇ πρῶ-
τῇ, ὅσοι ἔλειψαν ὁμοῦ αἱ παλαιότητες Πάπαι, ἐξ ὧν
ἐπὶ Γελασίῳ δούτερος, τέταρτος δὲ Γρηγόριος τῆς
ἐβδόμης, ὡς γράφει ὁ βίβλος αὐτῶν, καὶ ἴδε τὸν Βα-
ρβανιον ἐν τῇ ἑτα χιλιοστῇ ἐβδόμησιν τρίτῳ. ἔκ-
τον, ἔτι οἱ ἀρχαῖοι ἡλικίας καταδικάζοντες διὰ τινὰ
κακουργήματα κερδύοντες καὶ τύπτοντες, ἐξώριζον,
ὡς γράφει ὁ Βλάσιος ἐν τῇ Νομοκάνονι αὐτῶν, καὶ
πάντες οἱ Νομικοί. καὶ ὁ Θεοφάνης ἱστορεῖ, ὅτι ὁ Πα-
τριάρχης Εὐθύμιος ἠπάλησεν Ἀναστασίῳ, ὡς εἰ μὴ
παύσοιτο, ὁποῦναι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς
ὅλοις αὐτὸν θριαμβεύσαι. συμπεραίνοντες λοιπὸν
ὅτι εἰ δὲ τῶν ἀρχαίων καὶ οὐδόξων, καὶ τῆς παλαιᾶς καὶ
νέας Ἐκκλησίας, καὶ αὐτῶν τῶν Θεῶν δεικνύται ὅτι
χρηστὸς τῶν γυναικῶν, οἱ Πάπαι κτηνοτομήσαντες καὶ
αὐτῶν, ἀφελίοι εἰσι. καὶ ὁ Κωνσταντῖνος τῆς ἐν Κωνσταν-
τίνῃ Σιωδῆς ἀντιπρίπιον παρφαρῶς τῆς τῶν καὶ τῇ
γυναικὶ καὶ τῇ χρήσει καὶ πράξει πάντων τῶν αἰώνων,
δοξολογῶν καὶ τῶν ἀκυρῶν ἐστίν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐπιγράμμα παπιστῶν διὰ τὸν Εὐχολογίον, διὰ τὴν Ἀποστόλῃ καὶ τῆς ἐν Κωνσταντίνῃ Σιωδῆς, τὸ μὴ κέρειν
25 τὴν κόμην τὰς τῶν ἑλλήνων μοναχῶν ἀποκρίνοντων, καὶ ἀποδείξεις ἐκ πολλῶν, καὶ αὐτῶν τῶν παλαιῶν
τῶν ἡμερῶν, ὅτι τὸ κέρειν τὴν κόμην καὶ τὸ γυναικῶν τὰς Μοναχῶν ἀποκρίνοντες ἐστίν, καὶ περὶ ἱματισμῶν τῶν
Μοναχῶν τῶν ἑλλήνων καὶ κατὰ τὰς ὁνομασίας ἀπεριτμήτων, καὶ περὶ τῶν Μοναχῶν τῶν Λατίνων.

30 Ἀλλὰ πάλιν οἱ παπιστῶν προτείνουσιν ὡς ἄποροι τὸ
μὴ κέρειν τὴν κόμην τὰς ἑλλήνων μοναχῶν,
καὶ εἰς δεξιὴν φέρουσιν Εὐχολόγια, καὶ πολλὰς ἱστορίας
καὶ μαρτυρίας διὰ συγγραμμάτων τινῶν αἰώνων πα-
τέρων, ὅτι γυναικῶν Μοναχοὶ οἱ ἀρχαῖοι ἑλλήνες, ἔκει-
35 ρον τὴν τρίχα, καὶ δὲ ἔχοντες αὐτῶν, ἀθεμιτὰς
γῆρας. καὶ ἔτι παρβαλλομένη τὴν τῆς Παύλου πρὸς Κοριν-
θίους, Ἀνὴρ ἔκουσθε, ἡκούσθη καὶ δόξα Θεῷ ὑποά-
ρχῃ. Ἀλλὰ ῥητέον πρώτον, ὅτι τὸ ἔχειν τὸ γένιον
ἀκέρειν, νόμος ἐστὶ τῆς Θεῆς διὰ πάντας κοινῶς τὰς
40 πᾶσι, καὶ δὲ αὐτῶν, ὡς εἴρηται. ἐφάνη ὁ παλαιὸς τῶν
ἡμερῶν, καὶ τὸ Πιστόμα τὸ αἶνον ἐβεβαίωσε τὸ γε-
γόνος, γράψαν αὐτὸ ἐν τῇ ἀγίᾳ γραφῇ, καὶ ὁ ἱερεὺς
τῆς Θεῆς ἐπολιτεύθη μετὰ γυναικῶν, τὸ δὲ κέρειν τὰς
τρίχας ἔκρινεν ἡν νόμος, ὅθεν οἱ Ναζαρεῖοι ἔχον
45 κόμην, καὶ οἱ ἐρημίται καὶ ἔγκλειστοι ὅσοι ἐκ ἑκ-
κέρειν τὴν κόμην δούτερον, ὅτι καὶ οἱ γυναικῶν Μονα-
χοί, καὶ κέρειντες τὴν κοσμικὴν τρίχα, τινὲς μὲν
ἔκκέρειν διόλου, τινὲς δὲ καὶ κατὰ μέρος, καὶ ἀμ-
φότεροι διόλου χάριν, ὡς τε κληρικοὶ ἔτεμνον τὴν
50 τρίχα, ἀλλὰ κατὰ μέρος. τῶν δὲ τὸ μὴ κέρειν
τὴν τρίχα παντάπασιν, ἀλλὰ κατὰ τι μέρος, ὅμοιον
ἐστὶν ἐκείνῳ καθ' ὃ ὁ ἑπίσκοπος κέρειν τὰς Ἀναγνώ-
σας, καὶ ὁ Πρεσβύτερος τὰς βαπτίζοντας, κατὰ
μέρος δηλονότι καὶ σωρευθῶς. ὅθεν καλῶς ἔ-
φη Μάξιμος ὁ Μαρτυρῶν ἐν τῇ τριακῇ πέμ-

πῇ σημειῶσαι πρὸς τὰς Κανόνας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ
Σιωδῆς, πάντες εἰς τὸ ῥωμαϊκῶν σωτήρια ἔν
μιμεῖσθαι τὰς κληρικούς τοῖς Ναζαρεῖοις, ἀφέντας
τὰς μαλλὰς ἀκέρειν τῆς ψαλίδος, καὶ ὡσαύτως
τὰ γένια. βλέπει λοιπὸν μὴ λοιδορῶν τὰς αἰῶνας πα-
τέρας, τὰς νεωτερίζοντας μιμήσθαι Λατίνους, τὰς κεί-
ρυντας τὰς αὐτῶν ἱερεῖς τελείως, ἵνα ὡς νεανί-
σχοι καὶ νεοφίλοι φαίνωνται ἀπὸ τῆς περιείας, ἀφ-
τῶν γὰρ τὴν κεφαλὴν λέγουσι εἶσαν ἐκ δόλου-
τικῶν, ἀλλὰ πορνικῶν. τρίτον, εἰς ὅπερ λέγει ὁ μὲ-
γας Ἐπιφάνιος διέσσει τῶν Μακεδονικῶν, Ἀπό-
τερον ἐστὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας σάκευς πα-
φῶν καὶ κόμης ὁποῦναι διὰ τὴν κληρικῶν
τῶν Ἀποστόλων, ἀνὴρ γὰρ Φηπὴν ἐκώφελε κομᾶν,
ἐκὼν καὶ δόξα Θεῷ ὑποάρχῳ. καὶ περὶ τῶν γυναικῶν
ἐνταῦς Διατάξεις τῶν Ἀποστόλων φάσκει ὁ Θεός
λόγος καὶ ἡ διδασκαλία, μὴ φθάνειν, ταχέσι μὴ
τέμνειν τρίχας γυναικῶν. ῥητέον πρώτον, ὅτι τὰς Μα-
κεδονικὰς διὰ τὸ κέρειν τὸ γένιον, καὶ τρέφειν διό-
λου πᾶσαν τὴν κόμην, ὁ ἅγιος περὶ μὲν τῶν γε-
νίων ἔπειτα, ὅτι ὁποῦναι τὸ τέμνειν, περὶ δὲ
τῆς κόμης, ὅτι τὸ ἐκτείνεσθαι αὐτῶν καὶ ὅπως ἐκτείνεσθαι,
καὶ αὐτὸ ὁποῦναι ἐστίν, καὶ μάλιστα ὅτε ὡς νόμι-
μον καὶ πρὸς σωτηρίαν συμβαλλόμενον νομίζεται,
ἐκὼν καὶ ὅτε ἀφιλοπραγμῶνως ἐκτείνεται, καὶ πρὸς
σωτηρίαν σωτῆρην ἐπελαμβάνεται, καὶ πρὸς τὸν σκο-
πὸν τῶν ὁποβλέπει καὶ τὸ τῶν Ἀποστόλων, ὅτι ὁ
ἀνὴρ

ἀλλ' ἔκομῃ, καὶ ἴδε ἐν ταῖς Διαταγαῖς τῶν Ἀπο-
στόλων βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῇ τρίτῃ, ὡς ὃ ὑπὸ
τῶν Ἀποστόλων κοινῶς, εἰ καὶ μὴ ῥητῶς, ἀλλὰ καὶ
κατὰ τὴν οὐνοῖαν, ἐρμηνεύεται τὸ τῷ Παύλῳ
ῥητόν. εἶτα ἔλεγε ὁ Παῦλος ἵνα μὴ κομῶσιν οἱ
Μοναχοί, ἀλλὰ πάντες οἱ Χριστιανοί, ἀλλὰ μὴ οἱ Λαϊκοί
ὡς ὅτι πολλοὶ ἐκόμωσι καὶ κομῶσι, καὶ οἱ Ναζωραῖοι
ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ οἱ ἔγκλειτοι τῶν Μοναχῶν ἐν ταῖς
Λύραις καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις, οἵτινες ἔκτισαν ὑπὸ
αὐτῶν, καὶ ἔτις ἐνοητέον τὸ τῷ ῥητῶν τῷ Ἀπο-
στόλῳ ὡς οἱ Ἀπόστολοι ἐν τῇ ἐρημίᾳ τόπῳ Διαλαμ-
βάνεσθαι περὶ τῆς κόμης. ὁ δὲ τερν, οἱ Μοναχοὶ τῶν
παπιστῶν εἰσὶν οἱ τὰς σάκκας φορῶντες, καὶ ὅτι
διδόντες αὐτὰς, καὶ περιζώνοντες χιτῶνι, κόμβους
ἔχουσιν, καὶ ἔχουσιν οἱ Ἀνατολικοὶ Μοναχοί. τρίτον,
εἰς ὅκτις δὲ ὅπερ ὅτι λέγουσιν οἱ σοφοὶ τῶν παπιστῶν,
ὅτι οἱ Μοναχοὶ τῶν Ἑλλήνων ἔκόμισαν τὰς οὐχίας αὐτῶν,
καὶ φορεῖσι πεπαλαιωμένα καὶ ἔξωθεν καὶ ἄχρεῖα καὶ ῥακῶ-
δη, ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ἔκτισε περὶ τῶν
ποιόντων ἰδίαν ἐθελοθρησκίαν, οἵτινες καὶ ὅτι ἡμῶν
ὑπὸ τῷ ὀνομαστικῷ Κωνσταντίνῳ τῆς ἐν Τρεβιζονδῶν

δε, ὡς ποιοῦντες τὸ ἴδιον, καὶ ἴδε τὸν ῥητόν, ἀλλὰ πε-
ρὶ τῷ τῷ φρονεῖ περὶ τῶν γενεῶν καὶ τῆς κόμης τῶν Μο-
ναχῶν, καὶ ἀπλῶς τῷ ὁκκλησιαστικῇ ἡ καθολικῇ Ἐκκλη-
σίᾳ. εἶτα ὁ Ἀββᾶς Παμβᾶ ἔλεγε, ὅτι τοιοῦτον ὀφεί-
λει ὁ Μοναχὸς φορεῖν ἱμάτιον, ὡς ἐτιθέσθαι αὐ-
τὸ ἐξωθεν τῷ κεφαλί ὅτι τρεῖς ἡμέρας, καὶ μετὰ
λαμβάνει αὐτὸ. καὶ ἴδε τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, λέ-
γοντα λόγῳ πρὸς Ἀρετᾶν, Εἰ καὶ τῆς ἐσθῆτός με τὸ
τρίχιον αἰτίασθαι, καὶ ἀλλὰ καὶ, Εἰ γὰρ ὁποδυσαίμην
καὶ τὰ ῥακία ταῦτα, ἵνα γυμνὸς Διαδράμω τὰς ἀ-
καθίας τῆς βίβης. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐρημικῇ, οὕτως φη-
σὶ τὴν αὐχμῶσαν καὶ πιναρὸν κόμην, καὶ τὰ ἐξῆς πε-
ρὶ τῶν Μοναχῶν. καὶ ἐν τῇ εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον
ἐγκυλίῳ λέγει, ὅτι ἐφόρει ὁ μέγας Βασίλειος τὸ ἐ-
χιτῶνιον καὶ τριβώνιον, καὶ ἡ χαμδύνα, καὶ ἡ ἀλ-
σία, ἐξ ὧν δέκνυται ὅτι εἶχον οἱ πατέρες οἱ ἅγιοι κό-
μην, ἐπεὶ καὶ ἀλεσίαν καὶ ῥυπαρίαν, καὶ ὅτι τὰ
ἀλόκοτα καὶ διεῖρηγμένα ἱμάτια ἐπὶ καλίστοια τῷ χι-
ματί τῶν φεγγῶν, τῶν φορέντων σάκκας καὶ χι-
τῶνα ὅτι τετρημένον καὶ τὰ σαρδάλια τὰ ξύλινα. 20

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς κερῆς τῶν Λατινοεπισκόπων κατὰ τὴν πρὸς Κωνσταντίνον ὁμολογίαν τῷ Ἀντιοχείᾳ Πέτρῳ, καὶ τῆς γὰρ 25
ἐκείνης ἡ Παπαλήθρας τῶν Ἑλλήνων, νομίζω ὅτις, τῆς δὲ τῶν γενεῶν καὶ μύσας καὶ κερῆς νεωτερισμῶν.

Ὁ Ἀντιοχείᾳ Πέτρος ὁμολογῇ πρὸς τὸν Κωνσταντίνον
λέγει, Τί γὰρ καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸ ἐξυμῶσαι τὰς Ἀρ-
χιερεῖς (τῶν Λατίνων) τὰς πώγωνας, καὶ ἡμεῖς γάρ-
ξαρον ὅτι τῆς κεφαλῆς ποιῶμεν εἰς τιμὴν πάντως τῷ
Πέτρῳ, ὁ γὰρ εἰς ὕβριν οἱ δουλοεβεῖς τῷ ἁγίῳ ἐφόδον,
τῷ ἡμῶς εἰς δόξαν αὐτῷ καὶ τιμῇ πεποιήμεθα,
ῥωμαῖοι μὲν ἐξυμῶντες τὰς πώγωνας, ἡμεῖς δὲ ὅτι κα-
ρυφῆς τῷ Παπαλήθραν ὁμολογούμεντες. Ἀλλὰ ῥητέον,
ὅτι ὁ Πέτρος νομίζων ἀφῆκεν τὰς Πάπας τὴν περὶ
τῷ ἁγίῳ Πυλῶντος βλασφημίαν καὶ τὰ λοιπὰ, ὅπερ
λέγει ἐν τῇ ὁμολογίᾳ αὐτῇ, σιωπῶντες τῇ Κωνσταν-
τινῇ πόλει συγκαταβατικώτερον οἰκονομήσαι τὰ πε-
ρὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἵνα
μὴ ἡ Ἐκκλησία χιτῶν ὅσον τῆς κερῆς τῶν γενεῶν
καὶ ἐτέρων τινῶν τοιούτων, ἀλλὰ ὡς ἐπὶ οὐκ ὅπως ὁπερ
εἶπον, ὅτι δηλαδὴ ὡς οἱ Λατῖνοι ἐξυμῶνται τὸ γένος, ὅ-
πως ἡμεῖς ὁμολογούμεν τὴν Παπαλήθραν, καὶ ὅτι τὸ μὲν
γένος κέρειται κεκώλυται ὑπὸ τῆς γραφῆς καὶ
τῶν ἁγίων, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω, ἡ δὲ Παπαλήθρα
ἐκκλίσσεται, μάλιστα βεβαιῶνται ὑπὸ τῆς Οἰκουμε-
νικῆς Συνόδου, ὡς εἶρηται, καὶ ὑπὸ τῶν ἁγίων, ἵε-
ρωνύμῳ γράφοντις Λυγαρίῳ, Παρακαλῶ τὴν σεφά-
νισαν, καὶ Λυγαρίῳ γράφοντις Περικλίου Ἐπι-
σκόπῳ, μὴ τὴν ἡμετέραν σεφάνην. πορρικὸν δὲ
σεφάνον εἶπον ὁ Μαργαρίτης τὸν σεφάνον τὴν μετὰ

τὸ χίσμα Λατίνῳ, ἐπεὶ οἱ Ἀνατολικοὶ ἔκλειον καὶ
κέρει καὶ ἁνῶν καὶ κατῶν ὀλίγον τὴν κόμην, τὸ
δὲ μέσον ἐδῶκεν ἄκρην καὶ διόλου ἀνέφθορον, καὶ ἔτι 30
ποιοῦσι τὸν σεφάνον, τετέστι τὴν Παπαλήθραν. οἱ
δὲ παπιστῶν αὐτῶν μὲν καὶ κατῶν ἐξυμῶνται τὴν
κόμην, τὸ δὲ μέσον κατατέμνουσι, καὶ μάλιστα συ-
νεχῶς κέρει καὶ καλῶπισμῶν, ὅτι ἐξυμῶντες καὶ
τὸ γένος καὶ τὸν μύσας, τινὲς δὲ καὶ τὰς ὀφρῦς, 35
ἀνόμοιον ποιοῦντες τὴν σεφάνην αὐτῶν τῇ Παπαλή-
θρᾳ τῶν ἁγίων, καὶ ὡς ἡμεῖς νεανίσκοι καὶ νεωφί-
τοι οἱ μὲν, ὅσοι ἡ τοιαύτη κερῆς, εἰ καὶ σεφάνῳ
καλεῖται, ἀλλὰ νεωτερισμῶν χρισματικῶν ὡς, ὅσοι
φικὸς εἰσιν, ἀλλὰ βδελυρῶς καὶ ὁποδύπαιος. καὶ λοι- 40
πὸν δέκνυται σεφάνῳ οἱ Πάπαι καὶ ὅσοι τῆς κερῆς
τῶν γενεῶν καὶ τῷ σεφάνῳ καὶ τῆς κόμης, τὴν κα-
νομένην κατὰ τὴν ψυχολογίαν ἐπαύοντες
χίσμα. ῥητέον ὅμως καὶ τῷ, ὅτι ἡ Παπαλήθρα
μαρτυρεῖ καὶ σημεῖον ἦν κυρίως τῷ χιματί τῶν 45
κληρικῶν, καὶ μὴ τῷ τῶν Χριστῶν ἡ τῶν Πέτρων ἐχί-
νῳ, ὅσοι ὡς τῷ περὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων ὑπὸ τῶν
Λατίνων, ὁποδύπαιος αὐτῶν ὁ Μαργαρίτης. σεφάνην
δὲ εἶπον ἱερώνυμῳ καὶ Λυγαρίῳ, ὅτι τὴν Παπαλή-
θραν, ἀλλὰ τὴν ἱερωνύμῳ, καὶ ἴδε τὸν Ἐπιφάνιον 50
ἀνωτέρω βιβλίῳ δώτερον κεφαλῇ δεκάτῳ ὀγδόῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι οἱ ἐκ τῆς πόλεως Κηρυλλάριον ἐπιστολῆς τῷ Πέτρῳ Ἀντιοχείας, καὶ ἐκ τῶν μεγάλων Βασιλέων καὶ Παχωμίῳ συνιστάντες πῶς τῶν Μοναχῶν κρεωφαγίαν, ἐξ αὐτῶν τῶν δυνάμενται γινώσκειν ὅτι εἰ κρεωφαγῶντες τῶν Μοναχῶν οὐκ εἰσὶ ποιῶσι.

5

Γράφει ὁ Ἀντιοχείας Πέτρος εἰς τὸν Κηρυλλάριον, ἐν-
καλῶντα Λατίνοις, χοίρεον εἶαρ καὶ πῶς ἐπιδερ-
μίδα ἐδίδοι, καὶ φησιν, Ὁ μέγας Βασίλειος λέγει,
10 συγχωρηθῶμαι ὑπὸ τῶν πατέρων τὰς Μοναχὰς, τὰς μὴ
ἔχοντας καλὸν ἔλαον, βάλλειν εἰς τὰ λάχανα ἢ
εἰς τὰ ὄσπρια τυχὸν ὀλίγον εἶαρ. ἔτι λέγει ὁ αὐ-
τὸς Βασίλειος, Διαφορὰν βρωμάτων μὴ δεῖν ἔχειν
μήτε ζητεῖν τὸν Ἀσκητῶν. ἔτι ὁ Παχώμιος ἔτρεφε
15 χοίρεας, καὶ τὰ μὲν κρέατα ἐδίδοι τοῖς ξενιζομένοις, τὰ
δὲ ἄλλα, πόδας φημί καὶ κεφαλὰς σὺν τοῖς ἐπι-
θίοις παρεῖχε τοῖς ἀδελφοῖς Μοναχοῖς. Ἀλλὰ ῥητέον
πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι τῷ Πέτρῳ ἦν σχεδὸν σύγ-
χρονος ὁ Βελλαρίας Θεοφύλακτος, ὅστις γράφων καὶ
20 τῶν Μοναχῶν τῶν Λατίνων, αἰετῶνος τὸν ζῶντα τῶν κρέα-
τος, δόκτις πομπεῖται πῶς κρεωφαγίαν τῶν Μοναχῶν
μὴ ἀποστήκοντες γινώσκουσιν, ἔπειτα ὁ Βασίλειος συγχώ-
ρησον ἐκ τῆς κρεωφαγίας. ἀλλὰ τὸ εἶδεν εἶαρ εἰς τὰ
ὄσπρια ἢ λάχανα εἰς τόπον ἐλαίου, ὅπερ ἐχέοντο εἰς
25 τὰ ὄρη τῶν Πόντου, ὅπερ ἦσαν τὰ Μοναστήρια, ἐν οἷς
ἡσκήσαντο ὁ Βασίλειος, πλὴν ἐκ ἐπισκευῆς, μά-
λιστα δὲ καὶ κατηγορήθη περὶ τῆς, ὅθεν καὶ ἀπο-
λογεῖται εἶπε τῷ. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι αὐ-
τὸς ἐαυτὸν ὑπεξηγέμενος ὁ Βασίλειος ἐν σκῆτι κε-
30 φαλαίῳ τῶν Ἀσκητῶν, ψέγει πῶς κρεωφαγίαν καὶ
τῶν παχέων δίδωται, καὶ ἐπαινεῖ πῶς ὀλίγον ἔχου-
σαν τὸ τρέφειν. καὶ ἐβδόμητος πρῶτον ὄρω, τὰ
ἡδύτερα τῶν ἐδεσμάτων φιληδοῖαν καλεῖ. καὶ ἐν
τοῖς κατὰ πλάτος ὄροις τὰ ἀτελέστερα καὶ ἀπόρριστα
35 ὑποτίθεισιν, οἷον ἔλαον, καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ δὲ
παραρτίματα ὑποβάλλει. πρὸς δὲ τὸ τῷ Παχωμίῳ
λέγουμαι, ὅτι καὶ ἡδη ὅταν τις ἐκτακῇ, ἡ ἀδελφὴ εἰς
κλινδίων θανάτῳ, ἐκωλύει ἢ σιωπῇ θῆναι αὐ-

τῷ τὰς ἰατρὰς ἰατρικόν, καὶ ὅτι τρέπον καὶ τὸ
εἶαρ αὐτὶ ἐλαίου ἐκ τῶν ἀνέμοις, καὶ οἱ ἄλλοι οἰκο-
νομεῖντες τὸν μονήρη βίον ἐτρέψουσιν κρέας, μήτε πα-
ραβαίνουσιν πῶς ἐπιδόσιν, ὅτι ἡ τοιαύτη βρώσις ἐκ
ἐστὶ κρεωφαγία, ἀλλὰ μαρτυρεῖ τῆς ταλαιπώρας καὶ
πτωχοπατρὸς ζωῆς τῶν Μοναχῶν, ὡς αὐτὸς ὁ μέγας
λέγει Βασίλειος, ἀλλ' ὁ λόγος καὶ τὸ κώλυμά ἐστι πρὸς
τὰς διὰ πῶς τῷ εἶατος τοιαύτῳ συγχώρησιν ἐπικτε-
νοῦμαι καὶ εἰς τὰ κρέατα, καὶ πρὸς τὰς αὐτὰς ποδά-
γας, ἡ ἄλλης συμβαινέσης ἀσθενείας κρεωφαγῶντας,
μάλιστα αὐτὰ τὰ λόγια Βασιλέως, Παχωμίου, Θεο-
φυλάκτου καὶ Πέτρου πῶς κρεωφαγίαν μαρτυροῦσι
μὴ ἀποστήκειν τοῖς Μοναχοῖς, καὶ ἔτι καίτοι καὶ
τὸ εἶαρ συγχωρηθῇ, λέγει ὁ Βασίλειος, ὑπὸ τῶν
πατέρων, καὶ ὁμοῦ φανεροῦν ἐστίν, ὅτι μήτε αὐτὸ εἰς
πρῶτον ἔλθει. ὅτι δὲ ὅσοι Μοναχοὶ κρεωφαγῶσι χωρὶς
ἐσχάτης ἀνάγκης, ἐκ καλῶς τῷ ποιῶσι, φανεροῦν ἐστίν,
λέγει γὰρ ἡ ἐβδόμη οἰκονομικὴ Συναχὴ, εἰς τὴν πα-
σαν ἐπιδόσιν ἐκκλησιαστικῶν ἀδελφῶν, αἰάθεμα. ἀλ-
λὰ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τὸ πρῶτον, ὅτε ἐγένοντο, πολλοὶ
αὐτῶν μὴ ὄντες Μοναχοί, εἶχον θέλημα εἰσελθεῖν,
ἢ ἐγκρατεῖσθαι, ἀφ' ἧς δὲ σιωπῇ μὴ γίνεσθαι
ἐπισκόπους, πρὶν ἢ γινέσθαι Μοναχὰς, μήτε αὐτὰς
κρεωφαγεῖν δεῖ, καὶ ὅσοι καταλύουσιν, πρὸς τὸ πρέ-
πον ποιῶσιν, ἐπειδὴ μέγιστον τοῖς ἀπλοῖς τῶν Χρι-
στianῶν ἀρετῶν ἐστὶν σκαῶδαλον, καὶ πρὸς τέτοις πα-
σι, πάντες οἱ κρεωφαγῶντες Μοναχοὶ ἀπὸ ἀνάγκης,
ἐμὸν πῶς ἀρχαίαν σιωπῇ εἶναι ἐπιδόσιν, ὅπερ
ἐκ ἐνομοῦ, ἀλλὰ γίνονται καὶ αἱ οἱ πολλοὶ πολλῶν
μέμψεων καὶ ἀποπημάτων, φησὶ γὰρ ὁ Ἀπόστολος,
οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελ-
φόν μου σκαῶδάλισω.

40

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς τελευτῆς τῆς Ζωῆς καὶ Θεοδώρας τῶν βασιλίδων, καὶ βασιλέως Μιχαὴλ τῷ στρατιωτικῷ, καὶ Ἰσαα-
45 κίῳ Κομνηνῷ, ἐξ ὧν αἱμάτων χύσας, καὶ παραίτησις τῷ Μιχαήλ.

Ἐτελεύτησεν ἡ Ζωὴ, καὶ ἀπέμεινον ἡ Θεοδώρα,
ἑξήκοντα ἔτη βασιλεύσασα μετὰ τὸν Θάνατον τῷ
Μονομάχῳ. Θανάσης δὲ καὶ τῆς Θεοδώρας, ἐβασί-
50 λεύσεν Μιχαὴλ στρατιωτικὸς πῶς ἑξακισχιλίων πο-
τακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει, αὐθιμῶς αὐω-
φελὴς καὶ ἀσθενὴς, καὶ μὴ δυναμὴς φιλοδωρήσεσθαι
τῷ, ἀλλὰ τὰ στρατεύματα εἰς τὴν Κασαμόνην τῆς
Παφλαγονίας ἀνακρήνυσεν Βασιλεῖ Ἰσαάκιον τὸν Κο-
μνηνόν, καὶ ἔρχεται μετὰ τῶν δυνάμεων εἰς τὸ Βυ-

ζάντιον μετὰ τὰς πολλὰς πολέμους καὶ τὰ ἀλεπάλ-
ληλα συγγυλῇ ῥωμαϊκὰ αἱματα. ἐμήνυσεν δὲ ὁ Κη-
ρυλλάριος τῷ Μιχαήλ ἀναχωρῆσαι τῶν Βασιλείων,
αὐτὸς δὲ ἠρώτησε, καὶ πόσαν ἀμοιβὴν μοι ποῖσιν; ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς ἔειπεν αὐτῷ, τὴν βασιλείαν τῶν ἑσπερίων.
καὶ ἔως ἀνεχώρησε, νομίζων πῶς ἀμοιβὴν μετὰ τῶν
ποσῶν αἱματα, καὶ γινώσκων ὅτι ἐκ ἐδύ-
νατο, καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐσφράζει ὅτε κατεγύρασε.

ΠΑΡΑ-

Ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἰσαάκι πῶν ἐβέβησιν τῷ Οἰκονόμῳ καὶ Σκόδοφύλακῳ τῇ ἐκκλησίᾳ δὲς, τὰς περιτὰς τῶν μοναστηρίων περιουσίας ἀπέδωκε τῷ δημοσίῳ.

Ἰσαάκι δὲ ὁ Κομνηνός, ἕως γὰρ τὸ τότε καὶ μὲν μέγαν Οἰκονόμον καὶ Σκόδοφύλακα παρέβαλον οἱ βασιλεῖς. πῶν μὲν ἐξέσταν τῷ ἀρβύλῳ οἰκονόμοι καὶ Σκόδοφύλακα τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκε, τῶν δὲ μοναστηρίων τὰ περιτὰ πρᾶγματα ἔδωκεν εἰς τὸ δημόσιον, μόνον τὰ ἀρκετὰ ἀφ' ἑς τοῖς μοναχοῖς, πρᾶγμα εἰς μὲν τὰς αἰσθητάς φαινόμενον βαρὺ, εἰς δὲ τὰς φρονίμους ὡς χρεῖσθαι σφό-

δρα καλὸν, καθὼς ἔργει τῶν μοναχῶν τὰς πολλὰς περιουσίας, καὶ πῶν χλιδῶσαν ζωὴν, καὶ τὸν φιλαργύρον τρόπον, καὶ ἔτι τὰς γείτονας τῆς πλεονεξίας τῶν μοναχῶν ἐλόθετο. καὶ ἄρα ἕκ ἓν ὁ πλεῖστος τῶν μοναχῶν φερόμενος καὶ ὁ ἀδιάφορος αὐτῶν εἶς, ὁποῖσας ἀνέξασαι δύσκολος τὸν λυτὸν καλὸν νομὸν εἰς πῶν δούσιν.

Περὶ ἐξουρίας Μιχαὴλ κρηναρίου τῷ Κωνσταντινῶν πόλεως, καὶ Δακτί, καὶ τί φησι περὶ αὐτῶν ὁ Σκυλίτζης, καὶ τί ὁ Ψευδὴς ψευδῶς αὐτῶν κατὰ πε. καὶ περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λαψάνων αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ δόλο- γίας τῆς δεξιᾶς αὐτῶν ἀναδοκίμως ἰσαμύνης.

Ἀλλ' ἐθάρμην εἰς τὸ πολυθρύλλητον αἰτίωμα τῷ κρηναρίῳ. Ἰσορεῖ τοίνυν ὁ Σκυλίτζης, ὅτι ὁ κρηναρίος ἔπος θέλων ἐξεσιάζειν τῷ βασιλεῖ Ἰσαάκ, καὶ μὴ εἰσακκομένῳ, ἐφοβέριζεν αὐτὸν καὶ ἔλεγον. Ἐγώ γε ἐκίσα φεῖνε, ἐγὼ καὶ κερμνήσωσε, σημαίνων ὅτι αὐτὸς ἐγένετο αἰτία τῶν αἰσχυρῶν τὸν Μιχαὴλ, καὶ βασιλεύσαι τὸν Ἰσαάκιον. καὶ ἔτι λέγει, ὅτι ἐβέβητο φορέσαι ὁ κρηναρίος καὶ κοκκοβαφὴν πέδηλα, ὡς δὴ θύον ἦν ἐθῶς τῇ παλαιᾷ ἱερωσίᾳ, καὶ δὲ καὶ τῇ νέᾳ τέτοις κεχρηθῆναι τὸν Ἀρχιερεῖα, ἱερωσίως γὰρ καὶ βασιλείας τὸ ἀάφορον ἢ ἄλλῳ, ἢ ὀλίγον ἔλεγον εἶναι. Διὰ ταῦτα, ἐορτάζοντα ὡς πρᾶσι τὰς Ἀρχαγγέλους, ἀρπάσας αὐτὸν στρατιωτικῇ χειρὶ ὁ βασιλεὺς, ἐξώρυσεν εἰς Προκόνιστον μετὰ τῶν ἀντιπῶν αὐτῶν, πλεονόντων καὶ μέγα δυναμῶν. ζητῶντος δὲ τῷ βασιλεῖ πῶν παρὰ τῆς αὐτῆς, ἕκ ἐδίδα αὐτὸν, ὅθεν ὁ Ψευδὴς σιωπᾶν αἰτιάματα καθ' αἰσθητάς, ὡς λέγει ὁ Ζωναράς, κακῶς καὶ εἰπὼν καὶ γράψας, κα-

θότι ὁ κρηναρίος ἦν ὁσιβέστατος δίκαιός τε καὶ ἄγιος καὶ κατὰ πάντα ἀνεγκλητός, καὶ εἰδείξεν ἡ πῆρα. κοιμηθεὶς γὰρ τῷ κρηναρίῳ εἰς Προκόνιστον, μεταμεληθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἔφερε τὸ λαψάνον αὐτῶν εἰς τὸν Βυζάντιον, καὶ ἔθαψεν αὐτὸν εἰς πῶν μονῶν αὐτῶν, ἢ ἡ χεὶρ ἦν ἐχρηματισμένη σωρευθῆναι, καθὼς ὅτε δολοῖται τὸν λαόν, καὶ ἔμεινεν ἄτρεπτος, μὴ ἀποιωθεῖσα τῇ νεκρώσει τῶν σώματος, ὅθεν ἐξεπλάγυσαν ἅπαντες. καὶ διὰ τὸ ἐνὶ θαύματι καὶ μόνῳ βεβαιωθῆναι τὸν κρηναρίον ἄγιον, μὴ σκανδαλίζεσθαι τὸν λαόν, οἴκισεν τὸν ἐπὶ τῆς Πάπας Λέοντα τὸν ἑναρὸν μιᾶς οὐκον καὶ μόνης ἐπιστολῆς, ἣν ἔγραψε πρὸς τὸν κρηναρίον, σιωπῶντος πῶν εἰς τὸ σύμβολον παρὰ τῆς ἐκκλ., ἔχοντος ἄγιον, καὶ περὶ ἐνεκὸν μόνον τῆς τῆς κακοτηθείας ἐπὶ μάλιστα κατὰ κριτὴν ὁ Λέων, καὶ τοι γὰρ ἐνέχετο καὶ ἄλλοις. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ κρηναρίος διὰ τὸ ἀγωνισθῆναι ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας, ἐπὶ καὶ λέγετο ἄγιος.

Περὶ τῆς λύσεως τῶν αἰτιάματων, ὅ ἐστιν, ὅτι ἵνα ὁ κρηναρίος τὰ κοκκοβαφὴν πέδηλα φορῇ, καὶ ἄρξῃ μόνος τῶν Πατριαρχῶν πρωτόων, ἔλασεν πῶν ἐκκλησίαν, καὶ ὅτι ἐτῆτο, ἀλλ' ἢ ὡς τῷ συμβόλῳ παρὰ τῆς ἐκκλ. αἰτίων τῶν κρίσεως.

Λύεται δὲ καὶ τὸ αἰτίωμα τὸ, ἵνα φορέσῃ τὰ κοκκοβαφὴν ἔλασεν πῶν ἐκκλησίαν, ἐφ' ᾧ εἶναι αὐτὸν πρῶτον τῶν Πατριαρχῶν, καὶ φορᾶν αὐτὸν ὡς καὶ ὁ Πάπας, πρῶτον, ὅτι ὡς τῶν δοκίμων μόνος ὁ Σκυλίτζης τῶν λέγει, καὶ ἐκ γινώσκοντι ἢ ἀληθύνει, ἢ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν παρὰ τῆς ἐκκλ. εἰς πῶν ἰσορίαν. εἰ δὲ λέγει τῶν καὶ ὁ μετοχίτης καὶ ὁ νέποτας, ἀλλ' ἐπὶ χρισματικῶν ὑπερυγνώστες, καὶ ἀναμφιβόλως συκοφαντοῦν ὡς καὶ ὡς ἄλλοις πολλοῖς. δεύτερον, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀληθῶν, ἔλεγον αὐτὸν πῶν οἱ σοφοὶ τῶν παπιδῶν, καὶ ἐπὶ τῶν σιωπῶντων, καὶ μάλιστα ἐν τῇ φλωρεντιά, ὅπως ἐγένετο

ὁ μέγας ἄγων περὶ τῆς παρὰ τῆς ἐκκλ. τῆς ἐκκλ. ὁ Λέων ἐχρημάτισεν Πάπας ἐν τῇ χιλιῳῳ πρᾶσιν ὡς ἐνάτω ἔτη, καὶ ἀπέθανον ἐν τῇ χιλιῳῳ πεντηκῳῳ τεταρτῳ, καὶ ἐν τῇ ἀντιστοιχίᾳ γέγονε καὶ τὸ αἰτίωμα καὶ ἡ σύνοδος ἐπὶ τῷ κρηναρίῳ διὰ πῶν παρὰ τῆς ἐκκλ. ὁ δὲ κρηναρίος ὅτε, ὡς λέγουσιν, ἐζήτησε φορέσαι τὰ κοκκοβαφὴν, ἦν περὶ πῶν χιλία ἐξήκοντα ἔτη, ὅτε ἦν Πάπας Νικόλαος ὁ δεύτερος. καὶ ἡ μὲν σύνοδος ἡ παρὰ τῶν βοιωτῶν τῷ Πάπᾳ, γέγονον ἐπὶ Κωνσταντίνῳ τῷ μοναχῷ, τὸ δὲ φερόμενον περὶ τῶν κοκκοβαφῶν πεδῶν γέγονε μετὰ

ταῦτα ὑπὲρ Ἰσακίου τῷ Κομνηνῷ, καὶ μάλιστα ἐκ ἐ-
φόρεσεν αὐτὰ, ἀλλ' ἔλεγον αὐτὰ φορέσαι. καὶ εἶπεν
τὸ σκαῦθαλον τῷ Κηρυλλάρει Διὰ τὰ κοκκοβαφῆ, πῶς
γυνομένης τῆς Σιωδὸς καὶ τῆς Δοποβολῆς τῷ Πάπᾳ,
5 ὑπὲρ τῆς πωστῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκ ἐφόρεσεν αὐτὰ; τέταρ-
τον, ὅτι οὐκ ἔλεγον αὐτὰ φορέσαι αὐτὸς, καὶ μὴ οἱ
ἄλλοι Πατριάρχαι καὶ Ἀρχιερεῖς, ἀλλ' ἔλεγον ὅτι Βα-
σιλέως καὶ Ἀρχιερέως τὸ Διάφορον ἢ ἕδρᾳ, ἢ ὀλίγον,
ὥς τὸν λόγον, ἢ πλάσμα εἶναι; ἢ μήτε πρῶτος τῶν
10 Πατριαρχῶν ἐξήτει εἶναι ὁ Κηρυλλάριος, μήτε με-
νάρχης ἐς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μήτε Διάδοχος ἢ θρο-
νὸς Σιωδὸν κατὰ τῷ Ρώμῃς, ἀλλὰ Διὰ τὴν ἀποθή-
κην μάλιστα. εἰ γὰρ καὶ ἦσαν, καὶ εἰς καὶ ἄλλα σφάλματα

τῶν Λατίνων, ἀλλὰ καὶ ὁ Κηρυλλάριος καὶ ὁ Ἀντιοχείας
Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι καὶ οἱ τότε καὶ οἱ ἀπὸ
αὐτῶν ἐσιώπων εἰς τινὰ, ἤλεγχον δὲ καὶ τινα,
καὶ ἴδε τὴν Πέτρου ὑποβολὴν πρὸς τὸν Κηρυλλάριον.
ὅτε δὲ εἰσῆλθον ἐκ τοῦ φωνῆς τῆς ἀσεβείας ἢ ἀποθήκης,
ἐκέλευτο ἀνοχὴ, ἀλλὰ κατὰ τὸ εἶδος ἀποκαλεῖται
εἰς κλίβανον καὶ ἀπολογίαν ὁ Ρώμῃς, καὶ μετὰ πρῶ-
τον καὶ δεύτερον νεφεσίαν, ἥτοι τὴν ὑπὸ Σεργίου τὸ
πρῶτον, καὶ ὑστερον ὑπὸ αὐτῷ τῷ Κηρυλλάρει μὴ κα-
ταδεξάμενος τὴν ὑγιάνουσαν διδασκαλίαν, ἀλλὰ τυ-
φώσας, ἀπερρίψεν ὡς πεσηπὸς μέλος, καὶ ὅλως
ἀνίστατον. λέγει γὰρ ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσεῖ, Ἀποχρίσθητε
ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τέτων, ἵνα μὴ σωμαπολήσῃτε.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι οὐκ τῶν ἀνωτέρω ἐρημίων, καὶ τῶν ἐν ταῦτα, τὸ χάριν τῶν κοκκοβαφῶν πιδίλων τὸν Κηρυλλάριον
χρῆσαι τὴν Ἐκκλησίαν, δεικνύται ψευδεπίπλαστον, καὶ περὶ τῶν αἰτιῶν τῶν πολλὰς γυνομένης κρίσεως
καὶ αὐτῆς κρίσεως τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς τελείας Δοποβολῆς τῶν δυτικῶν Διὰ τὸ δόγμα τῆς ἀποθήκης.

20

Εἰς πελεκτέον, ὅτι ἀπὸ τῶν ἐρημίων ἀναγνώων πραγ-
μάτων φαιρὸν εἶναι εἶναι ψευδεπίπλαστον τὸν λόγον,
ὅτι ἐξήτει δηλονότι ὁ Κηρυλλάριος φορέσαι τὰ κοκ-
κοβαφῆ καὶ ἐρυθρὰ. εἰ δὲ ἀποβάλλει τὸ δόγμα
25 τῷ Κωνσταντίνῳ δεδοκέναι τὰ τοιαῦτα τῷ Πάπᾳ Ρώ-
μῃς, καὶ Διάδοχος ἐξήτει αὐτὰ καὶ ὁ Κωνσταντινουπό-
λεως, ἀλλὰ καὶ τὸ δόγμα ψευδεπίπλαστον ἀπε-
δείχθη, καὶ τὰ κοκκοβαφῆ καὶ ἐρυθρὰ ἐστὶ ἀποφα-
νῆς. πῶς δὲ ὁ πάνσοφος Κηρυλλάριος ὑπὸ αἰσχύ-
30 καὶ ἐνδομίας ἐξήτει τιμᾶσθαι; ὑπερέβη Γεώργιος ὁ
μετοχίτης περὶ τῷ Κηρυλλάρει, ἡνίκα ἡ κατὰ τῷ
Πάπᾳ Βασίλειος ἀναγκάστηκε ἐνθρονισθῆναι
καταφύεται ἐν τῇ ποσὶ τῆς ἐνδομίας ἀλληλεχίας
ἐκατέρωθεν Ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν συμπημάτων κα-
35 σμικρότερων τὰς ἀρχὰς λαβὼσα τῶν αἰτιῶν τὰ ἐκ-
κλησιαστικὰ τέλεον διῶσθαι, καὶ εἰς τέλεον σκελεῶναι
Διάδοχον. πρὸς ταῦτα τῷ μετοχίτῃ ρητέον, ὅτι ὡς
γράφει ὁ ἅγιος Νικηφόρος ἐν τῇ πρὸς τὸν Πάπαν Λέον-
τα ἐκθροναστικῇ αὐτῷ ὑποστάσει, ὁ μετὰ Κωνσταντῖνον
40 καὶ Εἰρήνην Ἀυτοκράτωρ Φωκάς, Διὰ τὸν Πάπαν σέ-
ψαι τὸν Κάρολον Βασιλέα, καὶ ὅπως δὴποτε γεγο-
νῆσαι σκελεῶν τῆς πρὸς τὴν βασιλείαν Ρωμαίων αὐ-
θαδείας αὐτῷ, ἔλεγε τῷ ἁγίῳ Νικηφόρῳ, ὅτι ὁ Πά-
πας ἐκώπην τῆς Ἐκκλησίας ἀπερρίψεν, ὅθου καὶ ἐκώ-
45 λυσεν αὐτὸν γράψαι τῷ Πάπᾳ, Δοποθαιόντες δὲ
τῷ Φωκᾷ, ἔγραψεν ὁ Πατριάρχης πρὸς τὸν Πάπαν,
καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλῇ οὐδόξῳ
Πατριάρχῳ οὐκ ἔστιν. καὶ τῷ Διάδοχῳ; ἐπειδὴ ἔδεν
ἡ τότε ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσνεχθῆναι δόγ-
50 μα Ἀιρέσεως, ἵνα καὶ τὸ ἐμπόδιον γινώσκται ἀδύνατον,
ἀλλὰ μόνον κοσμικῆς ὑποθέσεως αἰτίημα.
ὥς καὶ ἐν ταῦτα, εἰ ὁ Κηρυλλάριος ἵνα φορῇ τὰ κοκ-
κοβαφῆ καὶ ἐρυθρὰ πρὸς τὴν Σιωδὸν καὶ τὸ
χρῆμα, συμπεριλαβὼν εἰς βοήθειαν καὶ τὴν βασι-
λικὴν ἀναγκάστησιν κατὰ τῷ Πάπᾳ, πῶς, ὡς εἴρηται,

ἐκ ἐφόρεσεν ὡς περὶ ἐπεθύμει κοκκοβαφῶν; καὶ τέως
πῶς οἱ μετ' αὐτὸν Κωνσταντινουπόλεως, ἡ οἱ λοιποὶ Πα-
τριαρχαί, ἡ τίς αὐτῶν, ἡ οἱ μετὰ τὸν Μονομάχον Βα-
σιλεὺς ἐκ ἐφρόντισαν ἐνδομίας τὰς Ἐκκλησίας, ὡς
τυχὸν κακοτομήσας καὶ κακουργήσας ὁ Κηρυλλάριος
ἐχρίσεν; ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτὸς ῥητέον, ὅτι ὑπὲρ τῷ Κων-
σταντίνῳ οἱ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοποι Εὐσέβιος καὶ
Ἡρόδοτος ἐποίησαν κρίμα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν Ρώ-
μαίων, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος καὶ ὁ Θεολόγος Γρη-
γόριος ἐποίησαν τὴν ἐκκρίσιν. ὁ Ἀρσάκιος καὶ Ἀπ-
κὸς ἐποίησαν κρίμα πρὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν
ἐπ' αἰτίᾳ τῷ χρυσοσώμῃ, ἀλλ' ὁ Ἀπκὸς φροντίσας, ἐρη-
νοποίησε τὰς Ἐκκλησίας. Διάδοχος ἦν ἀναμεταξύ
Φλαυιανῶν Ἀντιοχείας καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας,
ἀλλὰ πάλιν ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐμέγαλ καὶ ὁ Ἀλε-
ξανδρείας Θεόφιλος φροντίσαντες, ἐρήνευσαν τὰς
Ἐκκλησίας. αἱ Ἐκκλησίαι Κωνσταντινουπόλεως καὶ
Ῥώμῃς ἐκρίθησαν ὑπὲρ Ἀκακίᾳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ
τινῶν μετ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν Παπῶν Σιμπλικίου καὶ Φί-
ληως, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης καὶ ὁ Κωνσταντινουπό-
λεως Ἰωάννης ὁ Καππαδόξ καὶ ὁ Πάπας Οὐρμίσδος φρον-
τίσαντες, ἐρήνευσαν αὐτάς. ὁ Σέργιος, Πύρρος,
Παῦλος καὶ Πέτρος οἱ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχαι
πρὸς τὴν ἐκκρίσιν μέγα κρίμα τῶν Ἐκκλησιῶν Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Ῥώμῃς ὑπὲρ Σεβερίου, Ἰωάννου, Θεο-
δώρου, Μαρτίνου καὶ τῶν ἑως Ἀγάθωνος Παπῶν, ἀλλ'
ὁ Ἀυτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Πρωγωνάτος φροντίσας, ἐ-
ρήνευσεν αὐτάς. ὁ Ἀναστάσιος, Νικήτας, Κωνσταν-
τῖνος καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Εἰκονομάχοι Κωνσταντινουπό-
λεως Πατριαρχαί ἐποίησαν κρίμα τῶν αὐτῶν Ἐκ-
κλησιῶν, ἀλλ' ὁ μέγας Ταράσιος ὑπεμνηθεὶς, τὴν
εἰρήνην ἀπέδωκε ταῖς Ἐκκλησίαις. καὶ Διάδοχος ταῦτα;
ἡ δὴλον, ὅτι τότε τὰ κρίματα ἐγένοντο ἐμόνον Διὰ
πάθῃ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ Διὰ τὰς Αἰρέσεις τῶν Πα-
τριαρχῶν, ἐγένετο δὲ ἡ ἐκκρίσις τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅτι
ἀνέπι

782

ἀνεπιληψίος ἦν ἐν τοῖς δόγμασιν ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλη-
σία, ὅθι οὐ γινομένων μετὰ τὰς Ἀγασάσεις Βασιλέων
καὶ Πατριάρχων ὁρθόδοξων ἐν Κωνσταντινπόλει, ἐ-
γένετο καὶ ἡ συνάσις. νυνὶ δὲ αὐτὰ ἐς τὴν ἡψυχροφθόρον
περσικήν καὶ ἡ ἀντιχειρπανικὴ μοναρχία καὶ ἄλλα
λοιπὰ ψυχροφθόρα, ἅτινα εἰσάξασα ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκ-
κλησία ἐν τῇ καθολικῇ, ἀπέβρῆξεν ἰσχυρῶς τῆς
καθολικῆς. καὶ πάντες αἱ ὁρθόδοξοι Βασιλεῖς καὶ
πάντες οἱ Πατριάρχαι τῶν μεγάλων καὶ ὑποσολικῶν
θρόνων ἀπὸ τοῦ ἀγασθῶς, εἰς αὐτὴν γυνήταις ὥστε

τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὑποβολὴ τῶν παρ' αὐτῆς
εἰσηνευγμένων ἐν τῇ καθολικῇ, καὶ διὰ Σωθῶν καὶ
διὰ συγγεγραμμάτων καὶ διὰ τῶν σωηθῶν πρὸς τὰς
Αἰρετικὰς καὶ πατρὸς ὑποστάτων ἀγώνων ὑποβαλλέσθαι
αὐτῶν, καὶ ἑορῶν καὶ ἀποστόλων ἡγῶνται τῆς καθο-
λικῆς Ἐκκλησίας, καὶ πάντες τὸν τὰ τοιαῦτα ἡ ἀπο-
δεχόμενον, ἢ συγχωρεῖται, ἔχουσιν ἀσυγχώρητον ἑθελῶ-
ν καὶ ἐκ τῶν πρὸς τὸν Κρηθάρειον τέττε ἀνιδέματος ὠφελή-
θῃσαν οἱ καὶ νεομῆσαι ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς δόγμασι.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.

Ὅτι ὁ Χάληφες Δαβίδων τῷ ἀνακτιδιόπῃς μέρεσιν τῆς ἱερουσαλήμ τῇ τῷ Μονομάχῃ βοηθεῖ πῶς ἐξῆσαν τοῖς
Χριστιανοῖς δεδωκώς, κριτῶν τὸν ἱεροσολύμων πῶν Χριστιανῶν κατέστησε. καὶ περὶ τῷ ὅτῃ Γερμανίας πλὴν 15
θυσ εἰς προσκυώσιν τῷ ἁγίῳ τάφῳ ἑλθόντος, ἐν οἷς καὶ ὁ ἱσορκεὺς ἰγγέλφος.

Σημείωσαι ὁμως, ὅτι εἰς τέτταρες τὰς κληρὰς ἐτελείω-
σαν οἱ Χερσιανοὶ καὶ ἐν καλὸν μέρος τῶν ταχῶν τῆς
Γερουσαλήμ. Διὰ τῶν δόσεων καὶ ἐλεημοσιυῶν τῶ Μονο-
μάχης κωιδαντίων, ἐπέτυχον δὲ ἀπὸ τῶ τότε Χαλιφῆ
Δαβέρων καὶ τῶ μέρεος, ὅσον σῆλσαν, ἵνα δηλονότι
αὐτοὶ κυριεύσων αὐτῶ, καὶ ἵνα μὴ ἀλλ' ἔχη κείνων
αὐτὰς, ἀλλ' ἡ μόνον ὁ Πατριάρχης αὐτῶν, ἦν δὲ τότε
Πατριάρχης Γερουσολύμων ὁ Νικηφόρος κατὰ τὸν
Γουεβεράδον. εἰς δὲ τὸ χιλιοστὸν ἐξηκοστὸν τέταρτον
ἔτ' ἀπὸ Χρυσῆ συνήχθησαν ἐπὶ αὐτὸν χιλιάδες Χερ-
σιανοὶ, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς προσκύνησιν τῶν ἁγίων τό-
πων, ὡς ἰσορῇ ὁ Σκότ' Μαρτιανὸς, ὅστις λέγει,
ὅτι ἐξῆλθον δύο πρῶτοι Ἀρχιερεῖς ἀπὸ τῆς Γερ-
μαίας καὶ δύο Ἐπίσκοποι μετὰ πολλῆς παρρησίας
καὶ πελυτελείας, ὅσοι δικαίως καὶ ψέγονται τῆς

ἀγνώσας, ὅτι ἐς τόσην τερτίαν καὶ ἑξαιτάαν ἐβλ-
δίζον μετὰ τόσους πλείους ἀλαζονείας τόσαι χιλιά-
δες αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ μετὰ βίας· εἰς ἐξ αὐτῶν 20
ἦν ὁ ἰγγυλφῶς ὁ ἰσορκεὶς τῇ Ρήγος τῆς Εὐκλιτέ-
ρας, ὅς τις γράφει καὶ ταῦτα· Ἐπὶ τῆς βασιλείας
Κωνσταντίνου τῷ δέκτῳ ἀπὸ ἡλίου οἱ αὐῶντες εἰς τὰ ἱερε-
σόλυμα, ὅντι Πατριάρχαι τῶν ἱεροσολύμων
τῷ Σωφρονίῳ, ἱεροπρεπῆς σφόδρα καὶ τεισαγίῳ, 25
ὅστις ἐκείνο τὸ πλῆθος ἐδέξατο μετὰ κυμβάλων καὶ
ὕμνων, καὶ πολλῆς φωταφυσίας κηρῶν καὶ λαμπά-
δων· ἰδόντες γὰρ τὰ μοναστήρια καταφασισμῶμα ὑπὸ
τῷ Σουλτάνῳ Σχίν, ὡς πόσα ἐχέοντο δάκρυα, ἱ-
ποπόδων ὅμως εἰς τὸν ἱεροδαίμον, καὶ ἐπ' αὐτῶν 30
ἐκ αὐτοῦ ἀνασυναγμὲν καὶ δολαβείας, ἔπειτα κατέ-
βηκεν εἰς τὸ Γιάφα, καὶ ἐν δούραμιν εἰς τὰ ἴδια.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

περὶ Κοσμά Γεροσολυμίτη, τῷ μετὰ Ξιφιλῖνον Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, Ἐπιμ. Μιχαὴλ τῷ Παρα-
πινάκη, καὶ περὶ τῷ Ἐπιμ. Νικηφόρῳ Βοτανικαίῳ πολέμῳ ὡς ῥῶμῃ ἱμφυλίῳ μετὰ Ἐνρίκου Βασιλέως Ἀλα-
μανίας καὶ Σαξόνων. Διὰ τῷ Πάπῃ Γρηγορίῳ τῷ ἑβδόμῳ, τῷ ἀσχερῶς πρᾶξιν τοῖς τῷ Ἐνρίκῳ πρέσ-
βεσι ποιήσαντες, ὡς ἰσορεῖ ἡ Ἀλεξιάς Ἄννα.

Επὶ Μιχαὴλ τῷ Παραπινάκῃ, μετὰ τὸν Βιφιλί-
νον ἰωάννην ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταν-
τινουπόλεως Κοσμάς Μοισαχὸς ἐξ ἱεροσολύμων, ἐν αὐ-
ριστοῖς λίκυ καὶ σώφρων. τὸν δὲ Μιχαὴλ ἐξέβαλε
τῆς βασιλείας Νικηφόρου, ὁ Βοτανειώτης, καὶ ἀνάγκασ-
εν αὐτὸν γενέσθαι μοναχὸν, καὶ ὕστερον καὶ ἐφέ-
σε Μητροπολίτην. ἰσορεῖ δὲ ἡ Ἀλεξιάς Αἰνὰ εἰς τὸ
πρῶτον βιβλίον τῆς ἰσορίας αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν και-
ρὸν τῷ Νικηφόρῳ τότε ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης (Γρη-
γόριος ὁ ὀκτῶς δὲ ἀποστόλι) ἐκίνησε πόλεμον φεικ-
τὸν κατὰ τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἀλαμανίας, ἡ γὰρ Ἐν-
εῖκος τῷ τεταρτῷ. καὶ ὁ μὲν Γρηγόριος ἡγήσατο τὸν
Ἐνεῖκον, ὃν δὲ τῶν ἑπισκόπων ἦς περιχειρίζετο
εἰς τὰς τόπας τῆς ἡγεμονίας αὐτῆς, ἐλάμβανε δῶ-
ρα ὁ Ἐνεῖκος, καὶ ἡγάς περιέβαλεν ἀναξίμους οὕτως

τῷ Ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι . ὁ δὲ Ἐνὶ κ^ο ὁ νεκ^α-
λαι τῷ Γρηγορίῳ ὅτι ἐς τὴν αὐτὴν, ἐπειδὴ χεῖς
τῆς γνώμης αὐτῆς ἔλαβε τὴν θρόνον τῆς Ρώμης,
καὶ εἰς τὰ αὐτῶν αἰτιάματα ἐχρήσατο καὶ αὐτῶν ἀνά-
χωματα λόγια, καὶ λοιπὸν ἐὰν μὴ ἀναχωρήσῃ ἐκ- 45
σῶς ὑπὸ τῷ θρόνῳ ὃν ἤρπασε, διωχθήσεται ἀκ^α-
σίως αὐτῇ . ὁ δὲ Γρηγόριος λαβὼν τὰ τοιαῦτα γράμ-
ματα ὑπὸ τῶν πρέσβειων τῷ Ἐνὶ κ^ο, ἐμάνετο, καὶ
πρῶτον μὴ τὰς κόμας αὐτῶν καὶ τὰς γυναικίδας, τὰς
μὴ ξυρεῖν, τὰς δὲ ψαλιδίῳ ἀπέκερε, καὶ ἐποίησεν 50
αὐταῖς καὶ ἑτέραν τινὰ κατασχῶν, ὥστε ἄννα Ἀλε-
ξιάς, ἡ ταῦτα εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς ἰστορίας αὐ-
τῆς λέγουσα, γράφει, ὅτι γυνὴ ἔσται καὶ βασιλό-
παις, καὶ καὶ γὰρ γράψαι τὸ ἔδ^ο τῆς ἀσχυρίας, μά-
λιστα λέγει, τοιοῦτον ἦν τὸ ἔργον τῷ μακαριωτάτῳ

Πάπα

Πάπας, τῷ καθιεζομένῳ εἰς τὸν τόπον τῷ Πέτρῳ, καὶ ἔ-
χοντες ἀξίωμα ὑπὸ τῷ Εὐαγγελίῳ μὴ σφάλλαν·
ὥστε ἵνα μὴ μολώῃ τὸν γραφικὸν αὐτῆς κάλαμον
ἐκ ἑγγραφῶν αὐτῶν, ὅτι μήτε χειρῶν αὐτῶν ἔργον ἦν.
5 Ὡς δὲ ἴκη, τοιαῦτα τὰ ἔργα τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ Ἀρχιε-
ρεῖς τῶν πρώτων, καὶ ἀποκαθημένους τῆς Οἰκουμενικῆς κα-
θώς περ οἱ Λατῖνοι λέγουσιν. ὃς ἔν κατὰ πηυτος ἔτος
Πάπας, λέγει ὁκάνη ῥητῶς, ποιήσας ὁκάνη πῶ ἁ-
πάνθρωπον αἰχμῶν εἰς τὰς πρέσβεις, καὶ πέμψας
10 αὐτὰς εἰς τὸν Ἑνρῖκον, ὁκάνησεν ἐμφύλιον πόλεμον,
ὁ Τοποτηρητῆς Φημιζόμπος τῷ εἰρηνοποιῶ καὶ πρὸς Χρι-
στῷ. καὶ πρῶτον μὴ ἐξήτει σέψαι καὶ σαρὰ τὸν Ῥομ-
πέρτον δέκα, καὶ ἀποβαλὼν τὸν Ἑνρῖκον, καὶ ἐπεὶ
ὁ Ῥομπέρτος μαχόμενος τοῖς Ῥωμαίοις ἐκ ἡκαστον αὐ-
15 τῶν, παρεκίνησε τὰς Σάξονας καὶ τὰς Δέκας αὐτῶν
Λαυτῶν καὶ Ὀβέλκων μετὰ ὑποσχέσεως, ὅτι
ποιήσει αὐτὰς ἐξουσίαν ὅλης τῆς Δύσεως. ἔτις ὁ

Πάπας ἔχων ὀκνὸν πῶ χεῖρα χεῖραν, ὡς ἄλλων
τῷ Παύλῳ λέγουσι Τιμοθέῳ, Χεῖρας μὴ δυνά-
χως ὑπὲρ τῆς. τὸν ἔν δέκα τῆς λογιβαρδίας ἔ-
σεφε, καὶ τὰς Σάξονας ὁμοίως, ὁ δὲ Ἑνρῖκος καὶ αὐτὸς
ἦν ἡτοιμασμένῳ, καὶ ἐκχέοντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελέ-
κοντα χιλιάδων χερσίων ἀματα, καὶ πῖπται ὁ
Λαυτῶν, καὶ τρέχει ὁ Ἑνρῖκος εἰς πόλεμον κατὰ
τῆς Ῥώμης, εἰς τὴν μετὰ δόλῳ εἰσελθὼν, ἔκτεινε
καὶ ἀπέκτεινε καὶ ἀπεσέρησε τὰς Πάπας τῶν εἰσο-
δημάτων, ἀπέκτειναν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πολλὰς τῶν
τῷ Ἑνρῖκῳ. ὕστερον δὲ βαλόμενος τῷ Ἀλαμάνῳ ἐλ-
θὼν κατὰ τῷ Ῥομπέρτῳ Δὲ ὡς αἰνέσεως τῷ Κο-
μηνῷ Ἀλεξίῳ, ἐξήλθεν ὁ Πάπας ἀμα τῷ Ῥομπέρ-
τῳ κατὰ τῷ Ἑνρῖκῳ. τοιῦτ' ὁ Ῥώμης, ὁ δὲ πρὸς
τῆς καὶ τύρανν' ὁ, καὶ αὐτὸς, ὁ Δὲ ἀφροσύνην
αὐτῶν ἐκχέας τόσα αἵματα, καὶ γεγονὼς τρεῖς τῶν σκα-
δῶν αὐτῶν.

20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

25 Περὶ ἐξώσεως ὑπὸ τῆς βασιλείας Νικηφόρου Βοτανειάτη καὶ μονάσεως αὐτῶν, καὶ βασιλείας Ἀλεξίου Κομνηνῶν, καὶ ἐξο-
ρίας Λέοντος τῷ Χαλκηδόνῳ, καὶ Δατῖ.

Ε'κβάλλει τὸν Βοτανειάτην ὁ Κομνηνὸς Ἀλέξιος, καὶ
καὶ ποιεῖ αὐτὸν μοναχόν, καὶ βασιλεύει αὐτὸς
30 ἐν ἑτα τῷ σωτηρίῳ χιλίῳ ὁδοῦ πρῶτον. Ἐπὶ
τῷ Δὲ τῶν συνεχῶς πολέμων τῷ Δέκα Λογυ-
βαρδίας Ῥομπέρτῳ, χρεῖας ὕστερ χρημάτων, ἔλαβον
ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ ὅτι Ἡρακλείας, ἵνα ἀρ-
γυρᾷ καὶ χρυσᾷ μετὰ ὑποσχέσεως τῷ ἀποδοῦναι αὐ-
35 τὰ πάλιν. ὁ δὲ Χαλκηδόνῳ Μητροπολίτης Λέων, ἐ-
νάρητος, καὶ ἀγρόματος καὶ περὶ τῆς, ὁκάνησεν τὸ
ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὅπερ ἦν εἰς τὰς πόρτας τῶν Χαλ-
κοπεραίων, ἐξήλθεν αὐτὸ εἰς πῶ ἐξουσίαν ἀτά-

κτως, ἀπαυθιζόμενῳ εἰς τὸν ἀδελφὸν τῷ Βασιλεῖ,
μὴ γνώσκων λόγον οἰκονομίας καὶ ἀκριβείας, καὶ περὶ
τὸν λόγον τῶν κεμηλίων. ἐλθόντες δὲ τῷ Βασιλεῖ
ὑπὸ τῷ πολέμῳ, ἐποίησεν ὁμοία. ἀφροσύνης δὲ
τῷ Βασιλεῖ Συνοδὸν περὶ τῶν ληφθέντων ὑπὸ τῶν
Ἐκκλησιῶν, ὁ Λέων ἔτι γε ἔλεγεν εἰς τὴν Συνοδόν, ὅτι
ἡμεῖς λατρεύομεν, καὶ ἐχὶ χεῖρ' ὡς περὶ τῶν
ταῖς εἰκόνας, ὡς ἀγροικίας καὶ ἀμαθίας κακῶς καὶ
λέγων καὶ φρονῶν. ὅθεν μὴ παραιτῶν ἄχρη-
μον, ἐξορίζεται εἰς Σωζόπολιν, καὶ ἴδε εἰς τὸ πῶ-
πτον τῆς Ἀλεξιάδῳ.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Αἰρέσεως Ἰταλῶν τινῶν ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, καὶ τῆς ὡς τῷ λαῷ ἐπελθέσης αὐτῶν ἀνάγκης, καὶ τῆς
μεταβολῆς αὐτῶν, ὅτι Εὐσεβίῳ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἴσους ἡ Ἀλεξιάς.

45 Εἰς τὸ αὐτὸ δὲ βιβλίον ἴσους ἡ Ἀλεξιάς, ὅτι Ἰτα-
λὸς τις ὀλίγων γραμμάτων ἀδύμων, ἐδιδάχθη
τινὲς καὶ ὑπὸ τῷ Φιλῶ ὑπὸ Μιχαὴλ τῷ δέκα. τῷ δὲ Φιλῶ
μονάσαντος εἰς πῶ μόνον τῆς Πηγῆς, ὁ Ἰταλὸς ἐψη-
φίσθη ἵππας τῶν φιλοσόφων, ὅστις ἐξηγούμενῳ Πλά-
50 τωνα, Περικλόν, ἔτι δὲ Πορφύριον καὶ Ἰάμβλιχον,
ἐδίδοτο μάλλον εἰς πῶ Διλεκτικῶν τῷ Ἀριστοτέλει.
ἀμαθὴς δὲ ὢν τῶν θείων καὶ κεινός, κρυφίως ἐδί-
δασκε δόγματα κακότερα. ὑποπτόμενος δὲ,
πέμπεται εἰς τὸν Πατριάρχῳ Εὐσεβίῳ τὸν Γα-
ρυδᾶν, ὃν ὡς ἀγρόματον ἔσυρον εἰς πῶ ὡς φρ-

σώνων αὐτῶν ὁ Ἰταλός. ἀλλ' ὁ λαός, ὡς περ ὅτι
Ἰταλὸς τῷ Θεῷ, καὶ δὴ καὶ Ζήνωνῳ καὶ Βα-
σιλίσκῳ, ἐβοήθη τῷ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τῶν Μονοφυ-
σιτῶν, ἔτι καὶ τότε ἐπορεύθη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον
τῷ διαρρήξει τὸν Ἰταλόν, ὅς τις Φυγὼν εἰς Φαλύ-
διον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπέδρα τὸν κίνδυνον. ὅμως
φανώτα ὡς κεφάλαια, περιέχονται πῶ Αἰρέσει
αὐτῶν, ἀνεθεμάτισαν αὐτὰ συνοδικῶς. καταγινῶς δὲ
καὶ ἐκείνῳ μεταταῦτα τῆς κακοδοξίας αὐτῶν, περ-
σιτέθη τῷ ὁδοδοξίᾳ. ἀνάγκη τῶν κεφάλαια εἰς
τὸ συνοδικὸν τῆς ὁδοδοξίας.

ΠΑΡΑ-

Περὶ Αἱρέσεως Νέλης τινὲς, ὑπὸ Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἰσορεῖ ἡ Ἀλεξιάς, καὶ τῆς συνοδικῆς αὐτῆς καθαιρέσεως.

Εἰς τὸ δέκατον βιβλίον αὐτῆς ἡ Βασιλὶς ἰσορεῖ, ὅτι Νεῖλος τις ὑποκρινόμενος ἀρετῇ, καὶ ὡς δὴ θύω πάντοτε ἐναχολόμενος εἰς τὰς ἱερὰς βίβλους, ἄλλως δὲ ὡς ἀγρομέματος καὶ ἀπαίδωτος, ἀγνοῶν πῶς καθ' ὑπόστασιν σώσιν, ἔλεγον, ὅτι φύσει ἐθεώθη τὸ πρῶτον τῷ Σωτῆρι. διδασκόμενος δὲ ὑπὸ τῆς Βασιλέως τὴν ἀντιδόσεως τρέπον καὶ τὸ ῥθόδοξον δόγμα, ἐκ ἐπέθετο. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀρετὴ αὐτῇ βλασφημία ἐδογματίσθη εἰς πῶς ὅν τῶν τῶν Ἀρεμίων Σωδὸν, καὶ ἦσαν εἰς πῶς Κωνσταντινέπολιν πολλοὶ Ἀρεμιοὶ, λαβὼν ἐκείνας συμμαχῶν ὁ Νεῖλος, ὑλάνκει κατὰ τῆς ἀληθείας. ὅθεν ἀφῆρσάντων ἔ

Αὐτοκράτορες Σωδὸν, ἥς παρεκάλθητο ὁ Πατριάρχης Νικόλαος, ἀνθεματίσθη ἰχυρογυμνήσας ὁ Νεῖλος καὶ ἐδημοσιεύθη. καὶ τις βλαχερινίτης βοήθης αὐτῷ, εἰ καὶ ἱερομύτης ἦν (ὁ γὰρ Αἱρετικὸς καὶ ὁ συνοδικῶς ὑπὸ ἀγίας Σиноδὸς ἀνθεματιζόμενος, πάντως καὶ ἀίρετος καὶ λαϊκός) Διὰ τὴν ἐδημοσίωσιν ὅθεν καὶ ὁ Σαυταβαρηνὸς τῶν τὸν Κανόνα εἰδὼς, ἔλεγε πρὸ φωτὶ καὶ καθαιρέσει ὑποβαλεῖν αὐτὸν, ἵνα παυθῇ, ὃν μὴ καθαιρεθῇ, τυφλώσας ὁ Λέων καὶ ἐξορίσας, καὶ ἀσπόμενος ὡς ἄνομα ποιήσας, ἔφευγον αὐτὸν καὶ ἐγχευρέφει. ἀνὰ γινώθι ἀνάρθεμα τὸ κατὰ τὴν τῆς Νέλης εἰς πῶς Κυριακῇ τῆς ὁρθοδοξίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ταπεινώσεως τῶν πῶς Φιλιππηπόλιν κακύντων Μανιχαίων ὑπὸ Ἀλεξίου τῆς Κομνηνῆς, καὶ τῆς κατὰ τῶν πολεμίων τῆς Ἀνατολῆς νίκης τῆς Βασιλέως, καὶ ἐλθείσας τῶν αἰχμαλώτων, καὶ ἐτέρων πλείων ὅν Κωνσταντινὸς ἀγαθοεργῶν τῆς Βασιλέως, ὡς ἰσορεῖ ἡ Ἀλεξιάς.

Οἱ Μανιχαῖοι, λέγει ἡ Βασιλὶς, ὅτι ἔχουσιν πῶς ἀρχὴν τῆς δουραχίας αὐτῶν καὶ ὅτε τῷ φιλοσόφῳ Πορφύρῳ ἐξελεγχόμενοι. ὑπερασπίζομενος γὰρ ἐκείνῳ τῆς οὐδὲ τῆς Πλάτωνος, ἐγχευσε κατὰ τῆς θυαδὸς τῶν Μανιχαίων, ὡς διὰ τὰς μαγείας καὶ πῶς ἄλλων αὐτῶν κακοτροπῶν ἰωάννης ὁ Τζιμισκὴς ἀπὸ Χαλύβων καὶ Ἀρμενίας μετήνεγκον εἰς πῶς Φιλιππηπόλιν ἵνα ἀντιμάχωνται τοῖς Σκυθαῖς, ἀλλ' αὐτοὶ κακύντες ὡς ἀσεβεῖς πῶς Φιλιππηπόλιν, ταπεινῶνται ὑπὸ τῆς Ἀλεξιάς, καὶ βίβει οἱ πλείους σῶνται τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. σωθήσονται δὲ Εὐσεβίῳ ὁ σοφώτατος Μητροπολίτης Νικηῶν, καὶ αὐτὸς ὁ Φιλιππηπόλεως. ἦν δὲ ὁ Εὐσεβίῳ σοφὸς καὶ θῆκα καὶ τὰ δύρατον, καὶ ὅν ταῖς ἀγαθέσιν ὑπὲρ τῆς Στωϊκῆς, λέγει ἡ Ἀννα. νικᾷ τὰς ἀντικαμῶνας ὁ Αὐτοκράτωρ κατὰ πῶς Ἀνατολῇ Ἀλεξίῳ, καὶ δὴ καὶ

ἐρλύνει, καὶ φέρει τὰς αἰχμαλώτας Χριστιανὰς εἰς 25 πῶς πύλιν καὶ ἐλθείσας. καὶ ὡς μέγα θαῦμα, ὅτε γὰρ ἐτικτέτις γυνὴ, ἐσάλπιζε καὶ ἐκαρτέρει, ὅτε δέ τις ἐθιπκε, μόνος ἔτρεχον εἰς πῶς κηδεῶν, καὶ ὅτε ἦθιεν, ἐσίτιζε τὰς πτωχὰς, καὶ εἰς πῶς πόλιν ἐλθὼν, διαμέρισε τὸ ὄρφανόν εἰς τὰ μοναστήρια, βάρβει 30 τὰ πλείω εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον, ὅπερ ἐκτίσεν, καὶ τρέφεται καὶ μαρτυρεῖν γεγραμμένῳ, κτίζει Νοσοκομεῖον, καὶ τρέφει πλείονας τῶν ἐπὶ χιλιάδων πτωχῶν, καὶ εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Παύλης βάρβει ψάλ- 35 τας, καὶ μάστιγα σημειῶσαι, ὅτι ἐπαῖξε καὶ ἀδύσας εἰς πῶς Ἐκκλησίαν, κατεσκεύασεν ἀσπαστήρια πατρῴων γλωσσῶν καὶ ἡμερησίων, ἐκτίσεν καὶ μοναστήριον διὰ τὰς ἱβήρας μισαχὰς τὰς ἐρχομῶνας εἰς πῶς πόλιν, οἵτινες ἀέτερον περιήρχοντο ἀσεβεῖντες ὡς ἐπαῖται τὰς τῶν οἰκίων θύρας. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς Βογομήλων Βασιλέως, καὶ τῆς τῆς δόγματος αὐτῆς συστάσεως, καὶ φαιερῶσεως τῆς Αἱρέσεως αὐτῆς τρέπον τῆς Βασιλέως Ἀλεξιάς ἐπὶ τῆς αἱρέσεως αὐτῆς ὑπὸ Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ περὶ 45 τῆς τῆς ἐπέταξεν ὁ Βασιλεὺς ἰσορεῖσαι πάσας τὰς Αἱρέσεις καὶ τὰς ἀνατροπὰς αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ ὅτι ἡ Ἀλεξιάς Ἀννα θυγάτηρ ἦν τῆς Ἀλεξιάς Κομνηνῆς τῆς Βασιλέως, καὶ ἡ τελευταία ἐηλῆται.

Τὸ δόγμα τῶν Βογομήλων ὡς Μωσαϊστικῶν καὶ Μανιχαίων σύγκειται, ἦν δὲ πρὸς περὶ κακρυμμένων καὶ ἐμφωλῶν, ἐπειδὴ ἴδιον τῆς Αἱρέσεως ταύτης, ἡ ὑπόκρισις καὶ τὸ πολὺ ψεῦδος. ὡς δὲ παρέχον ὁ Θεὸς ἀνέσιν πανταχόθεν τῇ βασιλείᾳ τῶν Ῥωμαίων, ἐξέρπυσεν ὡς ὅτε φωλεῖ ὄφεις ψευδομοναχὸς τις ὀνόματι Βασίλειος, ὃν ἡ Ἀννα Ἀρχι-

στατράπη τῆς Σαταναῆλ καλεῖ, καὶ ἐποίησε καὶ δώδεκα μαθητὰς, ὡς καὶ Ἀποστόλους ὠνόμασε. τί δὲ 50 ἦν ἡ Αἵρεσις αὐτῆς, καὶ δόγμα ἔπειν, ὡς καὶ μόνον βλάσφημον, ἀλλὰ καὶ ἀκάθαρτον. ἀρεμίων δὲ εἰς τὴν φωνὴν τῶν Αἱρετικῶν τὴν Αἱρεσιάρχην Βασίλειον, μεταπεμψάμενος αὐτὸν εἰς ἐκεῖνον ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐξανάσταται καὶ ἐκάλει τὸν τῆς εἰσόδου αὐτῆς, τιμᾷ αὐτὸν,

αὐτὸν, καὶ καθίζου ἐμπροσθεν αὐτῶ, ποιῶν ὁμοτροπίζου αὐτῶ, καὶ τέλει ἀπατῶ αὐτὸν, οἷον ὁ Ἀνθόχαιος Φλαυϊανὸς τὸν ἀδελφίον Αἰρεσιάρχην τῶν Μακεδονικῶν, καὶ ποιῶν αὐτὸν φανερὰ ποιῆσαι αὐτῶ τῶν Αἰρεσῶν αὐτῶ, ἔπειθ' ἀθροίζου τῶν συγκλητῶν, καὶ τὸν Πατριάρχην Νικόλαον τὸν γραμματικόν, καὶ πολλοὶ μὲν μετεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Αἰρέσεως, ὁ δὲ Βασίλειος ἔμελλεν ἐν αὐτῇ, τινὲς δὲ καὶ ὑπεκρίνοντο, τέλει δὲ, διορίζεται κοινῶς πυρποληθῆναι τὸν Αἰρεσιάρχην, καὶ βεβαίως τῶν κρείσσιν ὁ πατριάρχης καὶ ἡ συνόδος, καὶ καίουσιν αὐτὸν, τῶς δὲ μὴ μετανοήσαντας ἔδουτο εἰς τὴν φυλακὴν, οὗθα καὶ κατέσβεψαν τὸν βίον πάντες. τῶν Αἰρεσῶν δὲ ἴδε εἰς τὸ εἰκοστὸν τρίτον κεφάλαιον τῶν δευτέρων μέρες τῆς Πανοπλίας Εὐθυμίου τῶν Ζυγαβινῶν. ἐπέταξε δὲ ὁ Βασίλειος ἕως, ἀλλὰ μὴ τὴν Λατίναν καὶ τῶν ὀκτώρευσιν τῶν ἁγίων Πνεύματος τῶν μὴ καὶ ἐκ τῶν ἁγίων, τῶν ἁγίων Γάβριελ, Ἰωάννη τῶν Φεγγῆ καὶ ἄλλοις καὶ ἔγραψαν, ἀλλὰ δὲ πᾶσι Αἰρεσῶν ἀπλῶς ἐπέταξε τῶν Εὐθυμίου τῶν 20 καὶ ἔγραψε τὸ πάντων ὀφελιμώτατον βιβλίον τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅθεν καὶ δογματικὴ Πανοπλία

ὠνομάθη, λέγει γὰρ ἡ Ἄννα βιβλίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ, ὁ Ἀλέξιος τῶν Ζυγαβινῶν ἐπέταξε ἀπάσαις τῶν Αἰρέσεων ἐκδέσθαι ἐκαστὴν ἰδίαν, καὶ ἐφ' ἐκαστῇ τῶν ἁγίων πατέρων ἀνταρθεῖν ἐγγράψασθαι. ὡς δὲ ὁ Ζηγαβινὸς σοφώτατος καὶ μοναχὸς μονῆς τῆς Περιβλέτης, ἐτελείωσε δὲ τῶν Πανοπλίαν ἐν ἑκατοσίῳ ἑκατοσὶ δεκάτῳ ὁ γδω. σημαῖναι δὲ, ὅτι οἱ πάντες Αἰρετικοί, ὑποκρίνται, ἀλλὰ καὶ οἱ Βογόμενοι, ὅθεν σημαῖ ὁ Βαλσαμὼν εἰς τὸν δέκατον τίτατον Κανόνα τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ, ὅτι ἐπὶ τῶν Πατριάρχων Ἀρσενίου ὑπὸ αὐτῶ τῶν Ἀρσενίου καὶ τῶν Βαλσαμίων καὶ τῆς Συνόδου τινὲς Διαβληθέντες Βογόμενοι, ἐπετρέψαντο φαγεῖν τυρὸν κατὰ τὴν μεγάλην τεσσαρακοστὴν, καὶ ἔφαγον, τινὲς ὅμως μετὰ τὸ φαγεῖν Βογόμενοι ἐξηλέχθησαν ὑπὸ τῶν Βασιλέως Ἀλεξίου, τῆς Ζυγαβίνης ἢ ἡ Ἀλεξιάς Ἄννα, ἔγραψαν τὸ περίφημον ἰσορικό. ἀπέθανον ὅμως καὶ αὐτοί, βασιλεύσας χρόνως τεράκοντα καὶ ὀκτὼ, καὶ ὡς γράφει ὁ Ζωνιτῆς, ὅστις λέγει ὅτι ἐποίησε τὸν ὀπτάδιον λόγον αὐτῶ Νικόλαος ὁ Μεγάλων Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὑπερεπαινῶν αὐτόν.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἱερῶν πολέμων, καὶ ὅθεν ἤρξατο, καὶ τίς ἡ αἰτία, καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν δυτικῶν στρατομάτων, καὶ ἐπὶ βελῆς τοῦ Γοδιφρέδου, καὶ ἔπειθ' αὐτοῦ καὶ τῶν Κομνηνῶν Ἀλεξίου τὸν Βασίλεα, καὶ ὧν οἱ δυτικοὶ ἔλαβον πόλεων, καὶ ὧν ἀπέκτειναν πολευίων, καὶ τῆς ἀφαιρήσεως τῶν πρὸς τὸν Βασίλεα σιωθηκῶν αὐτῶν, καὶ ὧν ἐποίησαν μετὰ τῶν Βασιλέως πολέμων, καὶ τῆς μυθολογίας ὑποστροφῆς τῶν ἡλίων εἰς τὰ πύσω, ὅτι τῶν ἱερῶν σαλήμ ἔλαβον, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν Κομήτης, καὶ ὧν ἐδήλω, ὡς ἡ Ἀλεξιάς ἰσορῶ.

Εἰς τὰς παρόντας καὶ γίνεσθαι Πάπας Οὐρβανὸς ὁ δεύτερος, καὶ ἀλλὰ τὰ σιωπηρὰ σκαῦδαλα τὰ εἰς τὴν ἰταλίαν φύγει εἰς Φραντζαν. ἔτυχε δὲ τότε ἀπελθεῖν εἰς Κωνσταντινὴν τῆς ἱερῶν σαλήμ Πέτρος τῶν Ἑρμιότις ὁ Πλεγογώγιμος, Ἐπίσκοπος Κελτός, ὃν ἡ Ἀλεξιάς Κωνσταντινὴν καλεῖ, ἦν δὲ δεύτερον στρατιώτης, καὶ ἀλλὰ τὸ ἐνοχληθῆναι ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, ἐπαυλῶν εἰς τὴν Φραντζαν, παρεκίνησε πολλὰ τῶν δυτικῶν ἀπελθεῖν καὶ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἱερῶν σαλήμ. ὁρῶντ' ἔν' ἐκεῖ τῶν Κωνσταντινῶν τὸν Οὐρβανόν, καὶ εἰπόντες τὰ βελήθηται, ἀθροίζου συνόδον ὁ Οὐρβανὸς εἰς 45 Κλαυμόντεμ, πόλιν Γαλλίας, εἰς τῶν χιλίαν ἐνοικηκόντων πόσι, καὶ τῶν λατίνων δυτικῶν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Παλαιστίναν, καὶ καὶ πείθει, ἐπειδὴ ἦν θεῖκή πρὸς χάρισις γινέσθαι ὅσα ἐγείντο εἰς τὴν ἀναπλῶν ὑπὸ αὐτῆς τῆς ὁζώτης ῥίζης. σιωπήθη ἔν' πλῆθος πολλὸν καὶ 50 αὐθροποι, ὡς ὁ Οὐρβανὸς αὐτοῖς γράφων τῶν Κομνηνῶν Ἀλεξίου ἔλεγον, ὅτι ἦσαν τετρακόσιοι χιλιάδες μόνοι στρατιῶται, ὁ Γουεβρόδης δὲ λέγει ἑξακοσίας χιλιάδας, ἄλλοι δὲ, ὅτι ἦσαν τετρακόσιοι χιλιάδες πεζοί, καὶ ὅσον χιλιάδες ἵπποις. λέγει γὰρ ἡ Ἀλεξιάς Ἄννα εἰς τὸ δέκατον βιβλίον τῆς ἰσορίας αὐτῆς,

ὅτι τὰ λατινικὰ ἔθνη τότε συνήχθησαν ὑπὲρ τὴν Ἄμμον καὶ ὑπὲρ τὰ Ἄσσα, καὶ ἦλθον ἄλλοι ἀπὸ τῆς Δακίας, καὶ ἄλλοι ὑπὸ τῆς Ἡπείρου, περὶ πάντας τὸν Δουγγιβάρθας καὶ ἰταλίας, ἐν οἷς ἦν καὶ Βαϊμῆνδος ὁ τῶν Ῥωμαίων, φύσει ἐχθρὸς τῶν Ῥωμαίων. ἐπέλασαν δὲ πρῶτος ὁ ῥηθῆς Κωνσταντινῶν, ἔχων περὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας, καὶ ἵπποις χιλιάδας ὀκτὼ, ἐποίησε δὲ, κατελύσας εἰς τὰ περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως, μυρία καὶ αἰς τῶν Ῥωμαίων, ἀρπαζόντων τὸν μετ' αὐτῶν στρατιωτῶν ἀφαιδῶν, καὶ λεηλατούντων τὰ πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἐν πᾶσι ταῖς ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλεξίου εἶπον αὐτῶ ἔχων ὑπομονὴν. ὡς αὐτῶ ἔλθουσι καὶ τὰ λοιπὰ στρατομάτα, ἀλλὰ ὁ καὶς ἄπνοιαν δελῶν, ἐπέλασε, καὶ ἐπὶ ἡλθον εἰς τὴν ἀνατολὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν Νίκαιαν τρεπῆται ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ κατακόπηνται αἱ μετ' αὐτῶ, καὶ δὴ καὶ Ῥεϊνάλδος ὁ δὲ τῆς Ἀλαμανίας συλλεφθῆς, ἐτέρεσκε, τὸν χερσὸν ἀρνησάμενος μετὰ τῶν συλλεφθέντων στρατιωτῶν, καὶ ὁ Πέτρος ὑπέστρεψε εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ οὕτως Κωνσταντινῶν. ὑπερὶ δὲ ἐλθόντων καὶ τῶν λοιπῶν στρατομάτων, λέγει ἡ Ἄννα, ὁ μὲν ἀδελφὸς τῶν Ῥηθῶν Φραγγίας, ἐγὼτερο οἰκῶς τῶν Βασιλῶν, Γοδιφρέδος δὲ

δὲ ἔχων δέκα χιλιάδας πεζὺς, καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἵππους, ἐποίησε πλὴν ὑπεραθμίαν ὑπὸ τῆς γεφυρίας τῆς κοσμιδίας ἕως τῆς ἀγίας Φωκῆς, καὶ ὑποκρινόμενος ὅτι περιέμελλον εἰσελθεῖν καὶ τὸν Βαϊμῆνδον καὶ τὰς λοιπὰς, εἶχε κατὰ νῆν ὑπερβαλὼς κατὰ τῆς πόλεως, ἀλλὰ στρατηγηθέντος αὐτῆς ὑπὸ τῆς αὐτοκράτορος, ἐπρέσβευσεν ὁ Βαϊμῆνδος, καὶ ἐγούοντο μετὰ τῆς εἰρήνης καὶ σωθῆναι τῆς Ἀσπεραῦ μὲν τὰς δυτικὰς ὑπὸ τῆς τόπης τῆς Βασιλέως αὐτοῦ φόβῳ, καὶ εὐρίσκονταί τας Ἀσπεραῦ αὐτῶν, τὴν δὲ Βασιλέα, ὅσα κάσρα λάβοιεν αὐτοὶ εἰς πλὴν Ἀνατολῶν, ἔχειν αὐτὰ ὑπὸ πλὴν ἑαυτῶν ἐξουσίαν, πλὴν τῆς Παλαιστίνης. ἐτίμωσεν ἔνθ' Βασιλέως καὶ αὐτὰς, καὶ ἐβοήθησεν αὐταῖς, καὶ Ἀσπεραῖς, λαμβάνοντες εἰς ποσὴν καὶ καὶ δύο ἡμέρας πλὴν Νίκαιαν, εἰς δὲ τὸ Δορύλαιον κόπησι τέρενας καὶ συμμάχους χιλιάδας τετρακοσίας, ἔλαβον δὲ καὶ τὸ Δορύλαιον καὶ πλὴν Ἀγροπόλιν, εἶτα τὸ Ἰκόνιον, Ταρσὸν, Κιλικίαν, ἔπειτα πλὴν Ἀντιόχεια ὅν ἔτα χιλίους ὅντιον καὶ ἐβδόμῳ. λέγοντες δὲ τῆς Ραϊμῆνδος δοθῆναι πλὴν Ἀντιόχεια πρὸς Βασιλεῖ κατὰ τὰς σωθήκας, αὐτέλεγον ὁ Βαϊμῆνδος, τὸ ἱερατεῖον ὁμῶς πλὴν Λατίνων ἔκρινε δοθῆναι πρὸς Βαϊμῆνδῳ, ὅθεν ἠκολούθησαν ὑπερὶν εἰς τε πλὴν Ἡπείρου, καὶ Φοινίκην, καὶ Νήσους πόλεμοι θειότατοι ἀναμεταξὺ τῆς Βασιλέως καὶ Βαϊμῆνδος. λέγει δὲ ἡ Ἀλεξιάς βιβλίῳ δεκάτῳ τρίτῳ, ὅτι εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ γέγονε συμφωνία τῆς Βαϊμῆνδος μετὰ τῆς Βασιλέως, ἵνα εἰς πλὴν Ἀντιόχεια μὴ ποιῇ Πατριάρχην Λατίνον, ἀλλ' ὅν ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξιος περιβαλεῖται ἐκ τῶν θρησμάτων

τυχεῖν κατὰ τὴν κατὰ Κωνσταντινὴ πόλιν μεγάλῃς ἐκκλησίας, καὶ πάντα πρὸς αὐτὴν οὔτε χειροτονίας καὶ λοιπαῖς ἐκκλησιαστικαῖς ὑποθέσεσι τὰ τῆς θείας τεδὲ περιόμια. σημεῖωσαι ὅτι λέγεται ὑπότινων Λατίνων, καὶ ὅτε ἐάλω τὰ ἱεροσόλυμα, πρὸς χιλίους 5 ὅντιον καὶ ὅντιον ὅντιον ἔτα, ἡμέρῃ Παρασκευῇ, ἱερατικὴ δεκάτῃ πέμπτῃ, ἐσέφη ὁ ἥλιος εἰς τὴν πίσω δέκα βαθμῶν, καὶ ὅντιον τρέπον καὶ εἰς τὸν κατὰ ἱεροῦ τῆς Νουῆ καὶ τῆς Βασιλέως Ἐξέκλιε σωέβη μεταστροφῇ. Ἀλλ' ὁμῶς ῥητέον πρῶτον, αὐτὸς ὁ πόλεμος ἐγούοντο φθορὰν αὐτὰ εἰς τὰς χριστιανὰς τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τίς ἦν ἡ ἀνάγκη στραφῆναι τὸν ἥλιον εἰς τὰ ὀπίσω; ἔγινε ἡν δόξα θεῶν εἰς τὸν πόλεμον τῶν, καὶ ὅντιον ἔδωκε τὸ μέλλον, ἐπεὶ ταχέως καὶ ἐξεβλήθησαν καὶ ἠφανίσθησαν οὐκ ἔτι, μάλιστα ὡς 15 γράφει Ἀννα ἡ Ἀλεξιάς, τὸ θεῖον περιέπε πλὴν κατὰ στραφῇ αὐτῶν, ὅπῃ γὰρ Ἀλεξιάς τῆς Κομνηνῆς ἐφαίνε Κομήτης ἐν Οὐρανῷ ὑπὸ τῶν δυτικῶν μερῶν πρὸς Ἀνατολὰς διήκων, καὶ φαινόμενος ὅπῃ τεσσαράκοντα νυχθημέροις, εἶτα ἀπεσβέσθη. ὁ δὲ Βασιλεὺς μεταπεμψάμενος Βασίλειόν τινα νομιζόμενον σοφόν τε καὶ δίκαιον, ἐπωθέατο περὶ αὐτῶν. ὁ δὲ Βασίλειος ἀπῆλθεν εἰς τὸ ναὸν Ἰωάννη τῆς ὑπερῆρας τὸν ὅντιον ἐβδόμῳ, λατρεῖν καὶ δεόμενος, ὑπνώσαντι δὲ αὐτῷ, ἐφαίνε ὁ αὐτῷ ἱερατικῶς ἐσολισμῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐπερωτήσαντι, ὅτι τῶν Κελτῶν κίνησιν περισημαίει, τὸ δὲ σβέννυσθαι, πλὴν τῶν αὐτῶν κατὰ λυσιν θηλοῖ, βιβλίῳ δευτέρῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

ὅτι ὁ ἱερεὺς ἔπερ πόλεμον αὐτῷ τῆς κατὰ στραφῆς ἦν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς ἐκκλησίας, ὑπὸ τῆς Γρηγορίας ἐβδόμῃ ἀρχαίῳ, γνώμῃ τῆς τῆς Πάπας ὑποτάξαι ἑαυτοῖς τὰς πάπας.

Ὁ παμμίαν πόλεμον ἔπερ ἔμνον γέγονον αἰτία κατὰ στραφῆς πολεμῆς εἰς πλὴν Ἀνατολικῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πλὴν δυτικῶν, καὶ ὅτι οἱ τότε Πάπαι τῆς Ῥώμης ἐβόοντες κατὰ ἐνεργῆσαι τὸ μὴ ὑποκείσθαι αὐτὰς τινί, πάντα λίθον οὐκ ἔτι, ἵνα ὑποκείσθαι αὐτοῖς τὰς λοιπὰς πάπας ποιήσωσιν, ὅπερ ἐστὶν ἀντιχριστιανικὸν ἔργον, καὶ οἱ κατανοήσαντες τὸν πόλεμον τῶν ἀντιφάσεων, καὶ μάλιστα ἐπιζήμιον, ὁμῶς ἐκ ἑαυτῶν καὶ πονηρίας καὶ βίαις αὐτῶν ἀνέχοντες. καὶ ὅσον ὁ πόλεμος ἐμακύνετο, καὶ οἱ χριστιανοὶ τῆς δύσεως ἔτρεχον εἰς πλὴν Ἀνατολῶν, τόσοι οἱ Πάπαι ἐπετίθοντο, ὡς μαρτυρεῖ Ὁθων Ἐπίσκοπος Φρεσιγούσης,

καὶ ὁ Ἀββᾶς Οὐραπεργούσης, γράφοντες τὸν βίαιον τρόπον τῶν Παπῶν, ἀρχαῖοι καὶ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας Γρηγορίας τῆς ἐβδόμῃ, ὡς εἴρηται καὶ ῥηθῆσεται μετὰ ταῦτα. τότε δὲ κακὰ πρὸς ἐκκλήσαν ὁ πόλεμος ἔτα εἰς πλὴν δύσιν Ἀπὸ τῶν ὑπερβαλῶν τῶν Παπῶν, ὡς τε Ἀντώνιος 49 νιον τὸν κόκκον εἰς πλὴν ἀσχλῶ τῆς τεταρτῆς βιβλίας τῆς ἐκκλήσεως ἐνεαδῶν εἶπεν, ὅτι ὅπῃ Παχάλη τῆς δούτρεως φλασῶν φλαρεντίας ἐπίσκοπος ἱεραλικῆς πόλεως χωρὶς ἀμφιβολίας ἵνα εἰσεβῇ γυννηθῆναι τὸν ἀντίχριστον, μὴ ὀρώμεν εἰς τὰς γράφας, 45 ὅτι μέλει ποιῆσαι ὁ ἀντίχριστος πλείονα κακὰ ὅντιον ἐβλεπε ποιῶντας τὰς Πάπας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

ὅτι ἵνα Πατριάρχας αὐτοῖς ὑποκρινόμενος καθιστάσιν ἐν ταῖς τῆς Ἀνατολῆς ἐκκλησίαις οἱ Πάπαι Ἀπὸ τῆς πολέμου τέτῃ, ἠφάνισαν πλὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀνατολῆς καὶ πλὴν Βασιλείαν.

Εἰς πλὴν Ἀνατολῶν ἀφορμῇ δῆθον ἀσεβείας πρὸς βιάδοντες οἱ Πάπαι Πατριάρχας εἰς τὰς ἐκκλη-

σίας, καὶ ἄλλα ἔπραττον ὅσα ἐνόμιζον συμφέρον εἰς τὸ ὑπαχθῆναι τὰς ὁρθόδοξους πρὸς ἀνομιαν τῶν ζυγῶ τῆς Πάπας.

Πάπα, ὅθεν Εὐγενίῳ ὁ τρίτος ἔλεγε, οὗτος ὁ πόλεμος εἴη καὶ μὴ δὲ ἄλλος, ἀλλ' ὅπως διὰ τὸ ἐμβληθῆναι Λατίνους Ποιμένας εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς ὠφελῆ, καὶ ἴδω τὸν Ἐπίσκοπον ὁ ὅπως βιβλίῳ πρώτῳ περὶ τῶν ἔργων περιερίκῃ τῆ βασιλείας Ἀλαμάνιας, κεφαλαίῳ τελειώσῃ τεταρτῷ. καὶ ἕμεινον τῷ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀνατολῆς ἐλυμήνυντο οἱ Πάπαι διὰ

τάττε τῷ αὐτῷ πολέμῳ, ὡς ἐκηθήσεται, ἀλλὰ καὶ τῷ βασιλείᾳ, ὅρα γὰρ ἰννοκέντιος ὁ τρίτος τῶν διχόνοιαν ἣν εἶχε τότε τὸ Βασίλειον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ στρατόμα ὃ ἦν ἑτοιμον διὰ τὸν συριακὸν πόλεμον παρεκίνησε κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς περιγράφει τὸ καὶ ὁ Χρυσόστομος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

10

Περὶ τῶν διαφορῶν καὶ ἐπαναστάσεων τῶν Ῥηγῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ Μπαλδεϊνῆ καὶ Δαϊβέρτε Λατινοεπισκόπων, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ ἀγίῳ τάφῳ θείῃ φωτός.

15 **Α**πὸ τῶν Ῥηγῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ ὁ Γοδιφρέδος, καὶ αὐτὸς ἐγενήθη ὁ Μπαλδεϊνῆ κοινῇ τῇ ψήφῳ καὶ γνώμῃ κατὰ τὸν Τύριον Γελλίελμον, ὅστις διηγᾷται τὰς διαφορὰς τὰς ἐπαναστάσεις μεταξὺ τῶν Μπαλδεϊνῆ καὶ τῶν Λατίνων Ἐπισκόπων Δαϊβέρτε, ὁ γὰρ Βασιλεὺς Μπαλδεϊνῆ ἐζήτησε λαβεῖν ὅλα τὰ 20 δικημώματα τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὰ εἰσδημήματα, ἵνα καταναλίσκῃ αὐτὰ εἰς τὸν στρατὸν διηκίῳ τέρπῳ. ἀλλ' ὁ ἐπίσκοπος καὶ ψευδοπατριάρχης Φιλάργυρος ὢν, ἐκώλυσεν αὐτὸν, καὶ ἕτως ἐκράξεν ὁ Μπαλδεϊνῆς τὸν Βαϊμῆνδον τὸν Δεσπότην τῆς Ἀντιοχείας, ἵνα βῇ

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἐξ αἰτίας τῶν πολέμων τάττε καὶ τῶν Λατίνων αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ Φοινίκην, Συρίαν, Ἀραβίαν, Παλαιστίνην καὶ Αἰγύπτου Χριστιανῶν κακώσεων, καὶ περὶ τῶν Λατινοπατριάρχων 30 καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀνέφλε, καὶ ὡς ἔλαβον ἐν τῇ γησίᾳ Πατριάρχης Συμεὼν τόπων οἱ Λατῖνοι, τῶν κατὰ Ἀζύμῳ γράψαντες.

Ο ῥηθεὶς Πέτρος Ἐρημίτης, ὁ παρακινήσας τὸν Οὐρβανὸν κατὰ τῶν Σαρακηνῶν, ἵνα ποιήσῃ ἐλάβθῃ 35 εἶαν, τῆς ἀγίας γῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἥς Πατριάρχης ἦν τότε ὁ μακαρίτης Συμεὼν, ἄρα εἶδε ὅσα εἰς αὐτὸν τὸ ποιῆσαι κακὰ οἱ Λατῖνοι ἐποίησαν; πρώτῳ γὰρ τὸν Λατινοεπίσκοπον αὐτῶν Ἀνδρέαλφον ὠνόμασαν Πατριάρχῳ ὁπότε τῷ αὐτῷ ἀξιώματος τῶν Ῥώμης, καταφρονῶντες τῶν 40 μεγάλων καὶ ἱσοτίμων τοῖς Πάπαις Πατριάρχων, καὶ βάλλοντες εἰς τὸν γηῶν Ποιμένα Λύκον καὶ ὀπιβάτῳ. δεύτερον, ἐγγὺς τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τῶν ἀγίων τάφῳ, ὅπερ περῆσαν εἰς τὸ ἀνατολικὸν καὶ νότιον μέρος πρῶτα καὶ στοὰς (ὡς γὰρ γράφει 45 ὁ Εὐσέβιος) ἐβλήθη τρίτῳ εἰς τὸν βίον Κωνσταντῖνον, αἱ αὐλαὶ καὶ τὰ πρῶτα τῶν σεβασμιωτάτων τάττε καὶ ἕφθανον εἰς τὸ φῶς, ἐν ᾧ ἦσαν αἱ ἐξώτεραι πύλαι τῶν πρῶτων) ἐκίσαν Παλάτια καὶ ἐργαστήρια χωρὶς ὀφθαλμίας τινός. τέττον, ἡ Ἐκκλησία 50 οἷα διδάσκει, ἐν αἰδήνῃ Ἐκκλησίᾳ εἰσὶν ἅγια λείψανα, μηδένα ὅκα νεκρὸν θάπτεισθαι, αὐτοὶ δὲ οἱ αὐτοχρηστοὶ Βασιλεῖς Λατῖνοι εἰς Ἱερουσόλυμα, ὅπερ τὸ μέγα μαρτύριον, καὶ ὁ Θεοδότῳ τάφος, τὸ ἀσύγκλητον θαῦμα, ὅκα ἐτάφησαν, εἰδὼν εἰς τὸν Νεὸν τῶν ἀγίων τάφῳ, ἐγγὺς τῆς πρῆσιν τῆς Ἀπο-

καθολώσεως τῶν Σωτῆρων, καὶ ὑποκάτω τῶν ἀγίων Τολγοθᾶ. τέταρτον, συνέχεον τὸ τακτικὸν τῶν θείων τῶν δόξολογῶν, καὶ ἐποίησαν τῷ Τύρῳ Μητροπόλιν, ὡς ἦν καὶ πρότερον, δόντες αὐτῇ καὶ Ἐπισκοπὰς, Ἀκίον, Βηρυτὸν, Σιδῶνα καὶ Πανιάδα. 55 δούτερον Μητροπόλιν ἐποίησαν τῷ Καισάρειαν, δόντες αὐτῇ Ἐπισκοπὴν τῷ Ἀρχιεπισκοπῶν Σεβασίαν. τρίτῳ τῷ Ναζαρέτ, δόντες Ἐπισκοπὴν τῷ Τιβε-ριαδά. τεταρτῷ τῷ Πέτρῳ, ἔχουσαν Ἐπισκοπὴν τὸ ὄρεθ Σινά, τῷ δὲ ψευδοπατριάρχῃ Ἱερουσαλὴμ ἐδωκαν Ἐπισκοπὰς, Βηθλέεμ, Χεβρών καὶ Λύδδην. ἰσέον ὅτι Ἀσκάλων, Γόππη, Ἀκκαρὼν, Καισάρεια, Ππολεμαίς, Τύρος, Ναζαρέτ, Τιβε- 60 ριαὶ καὶ ἄλλαι χώραι καὶ πόλεις τῆς ἀγίας γῆς καὶ αὐτὴ ἡ Ἀντιόχεια, καίτοι γε ἦσαν καὶ κοινὸν σμῆνος Σαρακενοὶ πρότερον, ἀλλ' οἱ πλείους ἦσαν ὀρθόδοξοι, καὶ τὰ χωρία ὅλα ὀρθόδοξα, καὶ εἰ οἱ Ῥωμαῖοι ἐμάχοντο πολλὰς διὰ τῶν ἐλάβετε τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἦσαν ὅμως αἱ ἄλλαι χώραι αὐτοπόποι, καὶ ἔχον εἰρήνην. ἀφ' ὧν δὲ ἔλαβον οἱ Λατῖνοι τῷ Ἱερουσαλήμ, καὶ διέμεναν ὅκα περὶ πρὸς τὰ ἐκπὴν ἔτη, 65 πολέμῳντες πάντοτε μετὰ τῶν Ἀράβων Αἰγυπτῶν, Λαμασκῶν, Βαβυλῶν καὶ τῆς ἐρήμης, συνέβη γενέσθαι

νέειναι τὴν ἐσχάτην φθορὰν καὶ κατασκαφὴν εἰς ὅλας τὰς τοιαύτας πόλεις καὶ χώρας, καὶ προσέτι ἀφαισμενὸν εἰς τὰ μοναστήρια τὰ ἐξω καὶ ἔσω, καὶ εἰς τὸ τῷ θαβωρίᾳ ὄρεϊ καὶ τὸ τῷ ἑλαιῶνι καὶ τῇ Βηθλεὲμ τὸ δυτικὸν μέρος, ἅπερ εἰσὶν εἰς τὰ μέρη ἐκείνα, καὶ σβεσθῆναι τὴν τιμὴν τῆς δυσσεβείας τούτου, ὥστε πάνυ ὀλίγαι ὑπολαφθῆναι Χριστιανὰς καὶ διαλειθῆναι. καὶ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Ναὸς τῷ ἀγίῳ τὰ φεῖπαθε κακῶς, ἐπεὶ ὁ Σαλαδῖν ἐξέβαλε τὰς εἰσόδους, καὶ ἐκλασε τὰς τόπας αὐτῶν μετὰ ἐρηλίδων, ἐξέβαλε τὴν ὀρθομαρμάρωσιν, ἐκρήμνισε τὰ πέριξ, ἔλαβε τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Τζαμή καὶ διδασκαλεῖον, καὶ αὐτὴν τὴν ἱερουσαλήμ κατεπιδάφισε, καὶ ἡ ἑλίπον ἡμεγάλη ἐπιμέλεια ἰσακτικῆς τῷ ἀγγέλῳ, τῷ πατριάρχῃ αὐτῶν μετὰ πρέσβειων καὶ δώρων, ἕκαστος αὐτῶν μὴ τε σημεῖον εἰς τὰ προσκυνητάτα, καὶ εἰς ὅσα ἔμεναν μοναστήρια καὶ ἐκκλησίαι ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ μετέπειτα μετὰ τὸν Σαλαδῖν ποδάκις ἐπολέμησαν Δυτικοὶ καὶ Ἀραβεῖς ἕως τῶν ὁσίων περὶ τῆς ἱερουσαλήμ, μέχρις ἡ φανείσῃσαν οἱ Χριστιανοὶ Φοινίκης, Συρίας, Ἀραβίας, Παλαιστίνης καὶ αὐτῆς τῆς Αἰγύπτου. καὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων αὐτὸς ὁ πόλεμος ἦν ἡ ἀρχή, ὅς τις καὶ ἱερὸς ἐλέγεται, καὶ ὁ τρέπον ἱερὸν νόστον λέγεται ἡ λέπρα. ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν αὐτῶν αὐτὴν ἔπαθε Κύπρος, Πελοπόννησος, Ἑλλάς, αἰνῆσοι, ἰδίᾳ βελτίᾳ ῥη-

ζουσι τὰ συγγραφῆναι. ἔτω λοιπὸν τῷ Οὐρβανῷ καὶ Παρχάλῃ τῶν Παπῶν ἡ φροντίς. ἀπὸ τῆς ἀγίας τόπας ἠρμήνωσε τὸ ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας. σὺ δὲ σημείωσαι, ὅτι ἐλθόντες οἱ Σαρακενοὶ τὴν ἀνακτήσασθαι τὰ ἱερουσόλυμα, καὶ μὴ διωκθῆναι, ἀπῆλθον καὶ ἐκρήμνισαν τὸ μέγα μοναστήριον ὃ ἦν ἐπὶ τῷ θαβωρίᾳ ὄρει τεθμελιωμένον, φονεύσαντες ὅσους εὗρον ἐκεῖ ἐπὶ τῷ ὄρει. ἔμεναν δὲ ὁ Ναὸς τῷ θαβωρίᾳ ἕως τῆς σήμερον κατεδαφισμένον. ἡ κοδομήνη ἔτι ὁ Ναὸς τῷ ἀγίῳ τὰ φεῖπαθε ὑπὸ τῷ Παφλαγόνι καὶ Μονομάχῃ, καὶ ἔδωκε μετέπειτα ὁ Χαλκιδεὺς τῆς Αἰγύπτου τὸ τέταρτον μέρος τῆς ἱερουσαλήμ τοῖς Χριστιανοῖς ἵνα ἔχωσιν αὐτὸ κατοιکیαν μόνοι, ἦν δὲ τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ ὄρει τῷ Γολγοθᾷ, καὶ μέρος τῷ ὄρει Σιών, ὅπερ ἔχουσιν ὡς ἔστι τὸ πολὺ καὶ ἕως τῆς σήμερον. ἀπῆρχοντο ἔτι πολλοὶ καὶ κατῴκειν εἰς ἱερουσόλυμα, καὶ ἔμενε συνήθεια, ἵνα ἡ ἐκεῖνο τὸ τέταρτον μέρος εἰς τὴν ἑξῆς τῇ κατὰ τὰς Πατριαρχίας τῶν ἱερουσόλυμων. ἀλλὰ οἱ Λατῖνοι ἐξουσιάζοντες ἐκεῖ, ἐποίησαν φεράγγιον Πατριαρχίᾳ, καὶ ἀπεσέρεσαν αὐτὸ τῇ γνησίᾳ Πατριαρχίᾳ τῷ Συμεῶνι, ὅς τις ἰδὼν ἔμεινον τὴν ἀπανθροπίαν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς Αἰρέσεις καὶ χρίσματα ἅπερ ἔχον, ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ κατὰ πρῶτον αὐτῶν, καὶ τί συνέγραψε ἀπὸ τῶν ἄλλων αὐτῶν πατριάρχῃ ἀγνοῶ, κατὰ Ἀζύμων ὅμως ἐπισκεπταὶ αὐτὸς πόντον, θάλασσαν, ὄρεα καὶ χίματικὸν αὐτὸν καλεῖσιν οἱ παπισταί.

ΚΕΦ Α' ΛΑΙΟΝ Ζ'

Περὶ τῆς βασιλείας τῷ δυσσεβεῖ Ἰωάννῃ Κομνηνῷ, καὶ λατινικῶν ἐν ἱερουσαλήμ δύο Συμῶδων, καὶ ὧν ἐκέρωσεν ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁ Οὐρβανὸς Ρώμης, καὶ περὶ δύο ἐν Λατινικῇ Συμῶδων, καὶ τῷ τῆς ἱερουσαλήμ ῥηγὸς πολέμου μετὰ τῶν Ἀμνησίων Γάζης καὶ Δαμασκῆς, καὶ νίκης αὐτῶν, καὶ ἔπειτα ἀλώσεως αὐτῶν ὑπὸ τῷ τῆς Βαβυλωνίου Σουλτάνου Βολῶχ, καὶ ἐξαγωγῆς αὐτῶν.

Ἐκαστὸς αὐτῶν Εἰρήνης προσκαμμένης τῇ θυγατρὶ αὐτῆς Ἀννῇ, καὶ βελομένης βασιλεύουσαι τὸν γαμβρὸν αὐτῆς Νικηφόρον τὸν Βρυένιον τὸν Καίσσαρ. λέγουσιν δὲ πάλιν πρὸς τῆς ἱερουσαλήμ, ἐν ἡ ἐγένοντο δύο Συμῶδοι τῶν Λατίνων, ἐν ᾗ τῇ πρώτῃ ἦσαν ὅλοι οἱ Τοπαρχαὶ καὶ ὁ Πισανὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ρομπέρτος, ἡ τις ἐκάθισεν τὸν Ἀρνελφον φεραγγεπισκοπον, ἀφ' ὧν τὰ τὴν γυναικα τῷ Μπαλδύνῳ τὴν νόμιμον, καὶ συγχωρήσαντα αὐτὸν λαβεῖν ἑτέραν. ὥστε δὲ τὴν δευτέραν ὁ Οὐρβανὸς ἔχραψεν ἵνα κυρώσῃ, ὅτι ὅστις Χριστιανὸς πορεύσῃ εἰς ἱερουσαλήμ βοηθῆσαι τοῖς Λατίνοις κατὰ τὰς Σαρακηνῶν, εἶναι τῷ συγκεχωρημένον, ἀλλ' εἰς ἐξὸς ὠφέλησον ἢ συγχώρησις, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς παρεχώρησεν

ἀπὸ τῶν αὐτῶν αὐτῶν καὶ τὸ χρίσμα τῶν Λατίνων κατανταῖ αὐτῶν εἰς τὸ γένος. ἐγένοντο δὲ καὶ ἑτεραί δύο Συμῶδοι λατινικαὶ εἰς τὴν ἰταλίαν ἐπὶ τῷ Κομνηνῷ Ἰωάννῃ, ἡ μὲν πρώτη εἰς τὸ Λατινικόν, ἐν ἧτι χίλιος ἑκατὼ εἰκοσὶ δευτέρῳ, ὅπως Ρώμης Καλλί-εως τῷ δευτέρῳ, κατὰ τινων Αἰρετικῶν, καὶ ἵνα βοηθήσωσι τοῖς ἐν τῇ ἱερουσαλήμ ἔτι Λατίνοις, ἡρξαμένους ἀδυνατεῖν, παρ' ὧν ἔλαβον καὶ περὶ τόπας ὁπίσω οἱ Σαρακενοὶ. ἡκολύθησαν ὅμως ἀπ' αὐτῆς τῆς συναθροίσεως πολλὰ κακά, καθότι ὁ ῥῆξ τῆς ἱερουσαλήμ Βαλδουῖν ἀπατηθεὶς ὅτι ἐρχεται βοήθεια ἀπὸ τῆς Δύσεως, ἐξελθὼν καὶ πολεμήσας μετὰ Ἀμνησίων τινῶν Γάζης ὀνόματι, συνέλαβον αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, ὁμοίως οὐκ ἔμελλεν καὶ τὸν Ἀμνησίων τῆς Δαμασκῆς. ἀλλ' ἀπὸ τῶν τοιούτων

τοιούτων ὡς ἀκινυθούσης καὶ ἐλθόντες τῷ Σουλτάνῳ
Βαβυλῶνι Βολῶχ, συλλαμβάνεται ὁ Βαλδεδίνος
καὶ οἱ ἀσκήριοι Αὐθένται καὶ δαλνῶνται. ὡς ἀκινυ-
θησάντες δὲ οἱ Βενέτικοι ὑπὸ τῷ Καλλίστῳ, ἐπιδύ-
σαν μετὰ Στόλας εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ μηδὲν ἄξιον
ἐπραξαν, ἀλλὰ ἡμῶν ὅτι ἔλαβον πλὴν Τύρον, καὶ
καὶ τῷ ἡμίσει αὐτῆς ἐξασιάζων σιωπώνησαν.
ἐπαναστρέφοντες δὲ εἰς τὰ ἴδια, ἔλαβον Ῥόδον,

Χίον καὶ Μυτιλήνην ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, ἕξια πρέ-
πιτες τῆς ἐγκρυφίης ἐπαγγελίας τῷ ἱερῷ πολέ-
μῳ, ὅς ἦν κατὰ Ῥωμαίων καὶ ἔχῃ κατὰ Σαρακη-
νῶν. ἐξαγορεύσας δὲ ὑπὸ τῷ Βολῶχ ὁ Βαλδεδίνος,
ἔπνεε τὰ λείσθια ὑπὸ τῆς λύπης αὐτοῦ, ἀκύνων,
τὸν Καλλίστον περιτρεχίζων μὲν πλὴν Ῥώμην, καὶ μά-
χεσθαι τῷ ἀντιπάπῃ Γρηγορίῳ, περὶ δὲ τῆς ἱε-
ρασιαλῆς μὴ μέλειν αὐτῷ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῷ μετὰ Θανάτῳ Βαλδεδίνου Ῥηγάτῃ ὄν. ἱερυσταλήμ Φέλικῃ, καὶ αἰλώσεως Ἐδέας ὑπὸ τῷ Ἀμπεῶ
Βαβυλῶνι. Ἀλλή, καὶ ὡς ἐποίησε φόνων καὶ μετ' αἰσχύνῃς κακῶν τοῖς Χριστιανοῖς. καὶ περὶ τῷ Ῥηγάτῃ
ὄν ἱερυσταλήμ Βαλδεδίνου καὶ τῷ αἰωτέρῳ Φέλικῃ.

15

Ὁνόματι ὁ Βαλδεδίνος, καὶ γίνεται Ῥήξ εἰς ἱερυ-
σταλήμ Φέλικός τις κόμης, καὶ ἔρχεται Ἀλῆς
ὁ Ἀμπεῶς ὑπὸ Βαβυλῶνι, καὶ λαμβάνει ὑπὸ τῶν
Λατίνων πλὴν Ἐδέας, καὶ κατακαίει αὐτὴν, τῆς δὲ
ὡς αὐτῇ Χριστιανῶς μὴ ἀρενσαμύνας πλὴν εἰς Χρυσὸν πί-
στιν κατέκοψε, τὰς δὲ γυναικάς τῶν Ἀρχόντων Χρι-
στιανῶν, ἔδωκε πρῶταγμα ὁ αὐτὸς Ἀλῆς καὶ ἐπὶ ῥενευσαν

οἱ στρατιῶται αὐτοῦ ὄδον εἰς τὸ Θουσιασῆριον τῆς μεγά-
λης Εκκλησίας τῷ Περδέρμῳ, καὶ θνήσκει καὶ ὁ
παλαίτωρ Φέλικος, καὶ γίνεται Ῥήξ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλ-
δεδίνος. τοιαῦτα ἔν τῃ ἀποτελέσματι τῆς σιωδῆς,
ῶντινα καὶ Οἰκουμενικῶς λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ὡς αἰῶνα
δῶσαν ἀποβλακωθῆναι τὸν Βαλδεδίνον, καὶ κατα-
στραφῆναι τὰ πράγματα τῶν Χριστιανῶν εἰς πλὴν Ἀσίαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25

Περὶ τῷ τίνῃ χάριν ἡδούτέρα τῶν αἰωτέρῳ δύο ὄν Λατεράνῳ Συνοδῷ συνηλθε, καὶ ὡς πλάττησιν οἱ
Λατῖνοι ἐν αὐτῇ Πατριαρχῶν καὶ Τοποτηρητῶν, καὶ ὅτι ὑπὸ Βασιλέως τῷ Βελγαρεγκτόνῳ μέχρι τῆς δεῦρο
ἀποτρέπαι τοῖς Ἀνατολικοῖς αἱ Πάπαι.

30

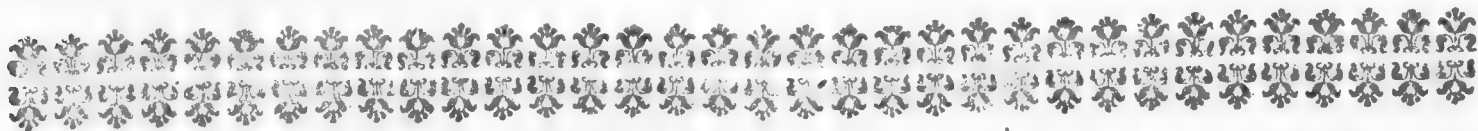
Ἡ δὲ δούρα, ἡθροίσθη καὶ αὐτὴ εἰς τὸ Λατεράνον
τῷ Χιλιοσῷ σκαπσῷ τετακόσῳ ἐνάτῳ ἔτει, ἐν ᾗ
ἦσαν Μητροπολίται ἐβδομηκονταδύο καὶ ἡγούμενοι
καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ὑπὲρ τῆς ὀκτακοσίας, ἡ δὲ πάντων
μὲν Τάγμα λέγει ὅτι ἦσαν χίλιοι Διακόσιοι ὄγ-
δοκονταπέντε. συνηλθον δὲ, φασὶν οἱ παπῖσιν,
ὑπὲρ πονομίων ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἀλλὰ Ἀίρεσιν τῇ
Ἀνάδοξῃ Βρυζίας. μεγαλυνήσας δὲ, ὅτι δῆθεν ἦσαν
εἰς αὐτὴν σωματικῶς ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ ἱε-
ροσολύμων, ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας ἐπεμ-
ψαν Τοποτηρητὰς, καὶ ἠνώθησαν ἐν αὐτῇ αἱ ἑκκλη-
σίαι Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἡτοι ὑπετάγησαν αἱ
Ἀνατολικοὶ τῷ Πάπῃ τῆς Ῥώμης. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι
πολλὰς εἰρηται καὶ ῥηθήσεται, ὅτι ἰδιαιτάτην
ἔργον Λατίνοις τὸ ἀνακεκαλυμμένῳ τῷ πρῶτῳ
ψάλλεσθαι, ὥς καὶ ἐνταῦθα ἐπλάσαν Πατριάρ-
χας καὶ Τοποτηρητὰς, ἱεροσολύμων γὰρ ἴσως
εἶχον τὸν φραγγοεπίσκοπον αὐτῶν, ὃν καὶ ὡς ἀ-
νόμως ὠνόμασαν Πατριάρχην, καὶ αὐτὸν καὶ τὸν ὁρ-
θόδοξον, ἐπεὶ ἔτι χθὲς κατ' αὐτῶν σιωγράφον
ὁ μακάριος Συμεὼν, καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Ἰωάννης. πᾶς
δὲ ὅτι Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν
Τοποτηρητῶν, ὄντων εἰς πλὴν Κωνσταντινουπόλιν τῶν συγ-

γραφόντων καὶ Λατίνων τότε μυρίων, καὶ εἴτα τίνες
ἦσαν τῶν Πατριαρχῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μετὰ πό-
σων Ἀρχιερέων ἐκείσε ἀπῆλθον, καὶ πᾶς εἰς τῷ
Αὐτοκράτορος τὰ γράμματα εἰς πλὴν Συνοδὸν, καὶ πᾶς
εἰσὶν αἱ Διαλέξεις, τίνες κληρικοὶ καὶ σοφοὶ συνη-
λθον, καὶ πῶς ἐδῆς τῶν Ἀνατολικῶν αὐτὸ μή-
τε σιωγράφῃ, μήτε γνώσκῃ, δῆλον ἔν ὅτι ὁ Πά-
πας, ἡ ἀπιστοσκοπία τινὰ ἀσελγείας χάριν εἰς Ῥώ-
μην ἀταρβίζοντα, Πατριάρχας εἶπε, καὶ ψάλλοιτο
τοποτηρητὰς ἐπλάσαν ὡς ὅτι τῆς κατὰ Φωτίου, ἡ καὶ
πλὴν νεωτερίσθαι αὐτῶν συνηλθεν ἐπλάσε λατίνους
ἀνθροπάριον Πατριάρχας, ὡς καὶ ὅτι τῆς ἐν Τριδέν-
τῳ καὶ εἰς τὰς ἄλλας αὐτῶν Συνοδῶν. οἱ Ἀνατολικοὶ
ἔν, ἀφ' ἧς γενομένη ὑπὸ τῶν Λατίνων πρῶτη ἐν
τῷ Συμβόλῳ ἐφανερῶς ἐν τῷ ἐξακισχίλις ὡς πρῶ-
τοκοσιόσῳ ἐβδόμῳ ἔτει, καὶ ὁ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
Σέργιος ὅτι Βασιλεὺς τῷ Βελγαρεγκτόνῳ ἐρδυνήσας καὶ
μαθὼν τὰ Διαγγελθέντα, καὶ πληροφρονηθεὶς, ἀ-
πέκοψε τὸ μνημόσυον τῷ Πάπῃ, ἐξ ἐκείνης καὶ ἔως
ἡ μένη ἡ πρῶτη καὶ τὸ δόγμα αὐτῆς ἔτε ἐμνημό-
νυσαν ἔτε μνημονόεσι τῷ Πάπῃ Ῥώμης, ἀλλ' ἐχῶ-
σιν αὐτὸν ὡς κληροτόμον, θεομιστῆ τε καὶ ἀποτρέπαιον.

Περὶ τῶν προπαίων ὧν ἐπαίησε κατὰ τῶν πολεμίων Διὰ τῆς Εἰκόνου τῆς Θεοτόκου ὁ Κομνηνὸς Γεώργιος, καὶ ὧν ἔλαβε πόλεων, καὶ τῆς τελευτῆς αὐτῆς, καὶ βασιλείας Μανηλ τῆς υἱᾶς αὐτῆς.

Ὁ Κομνηνὸς Γεώργιος ἐσετάδευσεν πολλὰ κατὰ τῶν ἀντικειμένων αὐτῷ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ πάλαι ἴσχυσε, καὶ ἴδε περὶ αὐτῆς τὴν Χωνειάτην. ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἑξαμίλιον τῆς Θράκης πολλὰς τοιαύτας ὁμοίως κατέφθαρε τῇ συμμαχίᾳ τῆς Εἰκόνου τῆς Θεομήτορος, ὥστε ποτε ὁ Μωῦσης πρὸ τυπῶν τῶν Σταυρῶν ἠφάνισε τὰς Ἀμαληκίτας. τὰ αὐτὰ ἐποίησε καὶ τοῖς Σέρβοις καὶ Οὐγγροις καὶ Ἰταλιώταις. ὅθου Θραμβάδων λαμβάνει εἰς Κωνσταντινέπολιν, εἶχε πῶν Εἰκόνα τῆς Παύλας ὑπὸ ἀμάξης χρυσηλάτῃ, ἣς πῶν ἵππων τὰ χαλινὰ ἐκράταν οἱ μεγαῖνες, καὶ ἔστυρον, αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς περιεπάτει πεζὸς ἐμὲν περὶ οὗ, βαρύνων τὴν τίμιον σταυρὸν, ὥς ἔφθασεν εἰς πῶν ἁγίαν Σοφίαν. μετὰ δὲ τὸν Θραμβάδων ἐσετάδευσεν, καὶ λαμβάνει Κασαμόνιον καὶ Γάγγραν, καὶ εἰς πῶν Κιλικίαν Δαβαί, λαμβάνει Ἀδανα, Ταρσὸν, Λιάζαρεβα. ἀπέρχεται

εἰς Ἀντιόχειαν, λαμβάνει μετ' αὐτῆς τὴν Πρίγγην αὐτῆς Βαϊμῆδον, καὶ καταστρέφει τὰς πολεμίας εἰς Εὐφράτιον καὶ Μεσοποταμίαν, καὶ μετὰ τρεῖς χρόνους ἀνελθὼν εἰς Βιζάντιον, ἐσετάδευσεν κατὰ Νεοκαισαρείας, ὅτε καὶ ὁ ἀντιπῶν αὐτῷ Γεώργιος ἀπέ-10 δρα εἰς Τέρκας, καὶ ἐτέρηκε, καὶ ἔλαβεν εἰς γυναικα πῶν θυγατέρα τῆς Σουλτάνης τῆς Ἰκονίης, ἐξ ἧς νομίζει φανταζέσθαι ὁ Λαυρεντίος κατὰ γένος τὸν Οὔμαν. ἔρχεται ἔν παλιν εἰς πῶν Κωνσταντινέπολιν ὁ βασιλεὺς, εἶτα ἀπέρχεται εἰς Ἀπάλλαν, Ἰσων-15 ρίαν καὶ Κιλικίαν, σκοπῶν νικῆσαι τὰς πολεμίας, καὶ ἀπελθεῖν εἰς περσιώτην τῆς ἁγίας τάφου, ἀλλὰ κυνηγετῶν οὐκ, καὶ τύψας εἰς γοῖρον ἰσχυρῶς, ἔτρωσε πῶν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἀπέθανεν, ἀφ' οὗ Διὰ-20 δοχον αὐτῆς τὸν υἱὸν αὐτῆς Μανηλ. ἐβασιλεύσει δὲ 20 χρόνους ἐικοσιτέσσαρας καὶ μῆνας ὀκτώ.

ΚΕΦ ΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ περὶ βλάβης Μιχαὴλ εἰς Κωνσταντινέπολιν Πατριάρχῳ, καὶ τῶν ἀρίστων καπετῶν τῆς Βασιλείας Μανηλ κατὰ Διὰφόρων πολεμίων, καὶ ὧν ἐβασιλεύσεν ἔτην.

Ὁ Μανηλ ἀνὰ ῥῆθρος Ἀντιόχειαν, ἔρχεται εἰς Κιλικίαν εἰς Εὐζάνιον, καὶ ἐπειδὴ περὶ καὶ οὗτος ὁ Πατριάρχης, περὶ βλάβης Πατριάρχῳ τῷ ἐν τῇ οὐκείᾳ Μοναστείᾳ τὸν ἡγούμενον Μιχαὴλ, ἀφ' οὗ καὶ χεῖται εἰς πῶν ἁγίαν Σοφίαν. ἐσετάδευσεν δὲ κατὰ τῶν πολεμίων τῆς Ἀνατολῆς Διὰφόρος, καὶ ἣς τῶν

Σικελῶν, καὶ Σέρβων, καὶ Οὐγγρων, καὶ ἠρίσευσεν 30 ἐν τοῖς πλείοσι, καὶ δὴ καὶ Διὰτῶν Ἰππῶν ἡγεμόνων ἠνώχλησε πῶν Ἀλαμῶν τὸν Ῥήγα Φελδέριχον, ἀλλὰ καὶ κατὰ Ἀρμενίας καὶ Κιλικίας ἐσετάδευσεν, καὶ ἠρίσευσεν. ἐκασίλευσε δὲ ἔτη τριάντα καὶ ὀκτώ. 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἱερᾶς Λίθου τῆς Μαγδαληνῆς, τῆς μετενεχθέντος ἀπὸ Ἐφέσου εἰς Κωνσταντινέπολιν ὑπὸ τῆς Βασιλείας Μανηλ, καὶ τίς ἐπος ὀλίθου, καὶ περὶ τῆς εἰς Βυζάντιον ἐλθόντος Ῥηγὸς τῆς Παλαιστίνης. 40

Ἰσορῆ ὁ Κίνναμος Γεώργιος εἰς τὴν οὐκείαν βιβλίαν τὸ ὅγδον κεφάλαιον, ὅτι τὸν ἱερὸν Λίθον, ὃς ἦν εἰς πῶν Ἐφεσον, καὶ εἶχε τὸ κατὰ τὸν σταυρὸν τῆς Σωτῆρος μυστήριον, τὸ ἔως τῆς τότε καὶ μᾶλλον ἀνὰ πόντιον, πρῶτον φανερὸν τερῶτον, ὃν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία ἀπερχομένη εἰς πῶν Ῥώμην ἐγκαλέσας τὰς τὸν κύριον κτάνεως τῇ Τιβερίᾳ, καὶ διοδύσασα Διὰ τῆς Ἐφέσου, ἀφῆκεν οὐκ, καὶ ἦν ἔως τῆς τότε καὶ, ὁ Ἀντιόχειος Μανηλ ἔφερεν εἰς πῶν Κωνσταντινέπολιν, καὶ ὅτε ἡχθῇ ὁ ἱερὸς ἔτος Λί-45 θου εἰς τὸ λεγόμενον Σκέπαι, περὶ πῶν αὐτῶν μετὰ τῆς Πατριάρχης καὶ τῆς κλήρης καὶ τῆς συγκαλήτης ὁ βασιλεὺς, ὃς καὶ τῶς ὁμοίως αὐτῆς ἐπέθηκεν αὐτὸν, καὶ δὴ καὶ ἡμέτης αὐτῆς ἔπεσον ὡνάπιον αὐτῆς ὑπὸ

πῶν δακρυρροῦσα ὑπὸ δολαφείας. ὁ δὲ Χωνειάτης εἰς τὸ ἑβδομον βιβλίον τῆς ἱστορίας αὐτῆς λέγει, ὅτι αὐτὸς ὁ Λίθος ἦν ἐν ᾧ ἐνεβλήθη τῇ ἐνταφίᾳ σινδόνι ὁ δεσπότης Χριστὸς, ὃν Λίθον περὶ τῆς 45 λαοῦ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ἐν Φάρῳ Νεὸν τῆς Παλαιστίνης, ὕστερον δὲ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς πῶν Μονὴν τῆς Παυτοκράτορος, ἐγγὺς τῆς αὐτῆς μνήμας, ἣν δὲ ἐρυθρὸς ὁ Λίθος καὶ ἀνδραμῆκης. φανερὸν δ' οὐκ οὐκ ὅτι ὁ Λίθος ὁ ὧν οὐκ εἰς πῶν Ἀποκαθλήσιν, ἐστὶν εἰς τὴν 50 πῶν τῆς πρωτότυπος, καὶ εἶχε αὐτὸς ὁ πρωτότυπος. ἴδε καὶ περὶ τῆς Μανηλ τῆς τῆς Χωνειάτης βιβλίου τὸ ἑβδομον. λέγει ἔτι ὁ αὐτὸς βιβλίῳ ἑκτῆς Παραγράφῳ δεκάτῳ, ὅτι ὁ Παλαιστίνης Ῥηγὸς εἰς Βυζάντιον ἦλθε, καὶ τυχὼν ὧν ἐπόθει, δαλῶν ἐμολόγησε. ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ὑπὸ τῶ Κιννάμου ἰσορμηδῶν ὁρμητροπῶν Νήφωνός τινος περὶ τῶν πλίσιν, καὶ τῆς πρὸς τὸν Νήφωνα περιποιήσεως τῶ Κωνσταντινουπόλεως Κοσμά, δι' ἣν καὶ ἐξεβλήθη τὸ θρόνον.

5

Ὁ αὐτὸς Κιννάμος εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον αὐτῷ λέγει, ὅτι ἦν ἡς Νήφωνα ἀμέτοχος τῆς ἐξωσοφίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας πάνυ ὀλίγος, καὶ ὅτι τῆς Πατριαρχείας τῶ εἰρημῶς μιχαὴλ ἐφαίη
10 χωλεύων εἰς τὰ περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως. ὁ θῶς ψήφῳ συνοδικῇ κατακελεύει, ἀπεκάρη τὸν πῶγωνιαν, φθάνοντα εἰς τὴν γονάτων αὐτῷ, καὶ ἐβλήθη εἰς φυλακὴν διὰ τὸ παρρησιαζέσθαι τυχεῖον τινὰς τῇ βλασφημίᾳ αὐτῷ. μετασάπτης δὲ τῶ Μι-
15 χαὴλ τῶν τῆδε, ἐξεβλήθη ὁ Νήφωνα τῆς φυλακῆς, καὶ πάλιν ἀνεκύκλει ζητήματά τε καὶ δόγματα, ἐπ' αὐτοφύρῳ βλασφημῶν, περιποιήσας δὲ αὐτὸν ὁ Πατριάρχης Κοσμά, κατεβόων αὐτῷ καὶ φίλοι καὶ ἐχθροί, ὡς πλημῆτιαν καὶ παγκράκισον ἀνθρώπου πε-
20 ριποιήσας, καθότι ὁ συνοικῶν ἀνδρὶ ἀποβλήτω, ἀναπόδεκτον κατ' ἐαυτῷ κατασκυδαίνει κατηγορίαν, ὃ δὲ μᾶλλον παρσέκετο Νήφωνα. μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἔγραψεν ἀπὸ τῶ Στρατοπέδου ὅπως ἴδω, ἵνα ἐμβάλλωσι τὸν ἀλάστορα πάλιν ἐν φυλακῇ, ἀλλ'

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν οἱ Πάπαι Ρώμης ἐπεχείρησαν χεῖραν Βασιλεῖς τὰς Ρῆγας Φραγγίας καὶ Ἀλαμανίας, καὶ τῆς ὑπὸ Φρειδερίκου Βασιλέως Ἀλαμανίας ἐξελάσεως τῶ Πάπα Ἀλεξάνδρου ἀπὸ τῶ θρόνου,
30 καὶ τῆς καταδολοφῆς αὐτῶν διὰ τῶ ὅτι τῶ παπικῷ ποδὸς φιλήματος τῶ Φρειδερίκου.

Εἰπομεν δὲ πομπῶς, ὅτι θέλοντες οἱ Πάπαι τῆς Ρώμης μὴ ἔχαν μέζονας ἐαυτῶν τὰς Αὐτοκράτορας τῶν Ρωμαίων, ὑφ' ὧν παρεβάλλοντο πρὸς τὸν ἡ ὑπὸ τῶν
35 ἑξάρχων αὐτῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τῶν ψηφίζοντων αὐτὰς, ἐπενόησαν χεῖραν τὰς Ρῆγας Φραγγίας πρῶτον, καὶ ὕστερον τὰς τῆς Ἀλαμανίας Αὐτοκράτορας, ἵνα αὐτὰς ὑποτάξωσι, ὥς ὅταν οἱ Βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ ἔχοντες ὑποταγὴν τὰς Πάπας, ἐκλεί-
40 ψωσι, τὰς παποσέπης Βασιλεῖς, ὄντας διὰ τῶν χεῖ-
σιν καὶ τῶν ψέψιν ἐνδεεῖς τοῖς Πάπαις, ὑποτάσσεται αὐτοῖς, καὶ ἔτω τὸν Πάπαν τελειῶσαι τὸ ζη-
τήματον, καὶ φημιζέσθαι καὶ ὑπὲρ τὰς Βασιλεῖς. εἰ
ἔν ὁ Κάρολος ἐφαίη ἰσχυρὸς τις καὶ μέγας κατὰ τῆς
45 Ρώμης, ἀλλὰ κατόπιν πόσοι κακοδαίμονες Βασιλεῖς τῆς Δύσεως ὑπέφερον τὸν ζυγὸν τὸν παπικόν, ἡνὲς μὲν ὑπὸ ἀγνοίας, τινὲς δὲ καὶ ὑπὸ ἀνάγκης, ὅτι διή-
γειρον οἱ Πάπαι κατ' αὐτῶν τὰς Ρῆγας τῶν Φραγγῶν καὶ ἄλλας ἡγεμόνας. εἰ δὲ φρονήσεις, ἐπειδὴ καὶ Κάι-

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Τὶ τὸ αἴτιον τῶ γεγῆσιν τὸν Μανυὴλ Κομνηνὸν πρὸ Ἀλεξάνδρου Ρώμης κατὰ Φρειδερίκου, καὶ ἡ λέγουσιν οἱ παπιστὰς περὶ ὧν ἔγραψεν πρὸ Πάπα ὁ Μανυὴλ ψευδόμενοι.

ὁ Κοσμάς τρέχα πεζὸς τῷ λαβῆν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν δημίων, τῶν δὲ ἀντιταγόντων διὰ τὸ βασιλικὸν παρσάγμα, ἀπεφίνατο ὁ Δεσπότης σιωπαλεῖν αὐτῷ εἰς τὴν φυλακὴν, ἐὰν μὴ αὐτὸν ἐάσωσι. ἐλθὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ Βυζάντιον, ἠρώτησε κατ' οἶα τῶν Ἀρχιερέων ἰδίως, ὁποῖος ἐστὶν ὁ Νήφωνα, καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι ἐστὶν ἀσεβὴς ἀνθρώπος, ἠρώτησε δὲ καὶ τὸν Πατριάρχην, ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ἐστὶν ἀνθρώπος ἐν ἀρετῇ, ὁ θῶς Σύνοδον ἀθροίσας, ἠρώτησε περὶ τοῦ Νήφωνα, καὶ εἶπον οἱ πάντες ὅτι ἐστὶν βλάσφημος. διὰ δὲ τὸ εἶπεν τὸν Κοσμὸν καλὸν τὸν Νήφωνα, ἐβόησαν οἱ πάντες ὅτι ἐστὶν ἀνάξιτος τῶ θρόνου, καὶ ἐξεβλήθη, καὶ τοι τῶν ὧν ἀγαθὸς καὶ κατὰ πάντα ἐν ἀρετῇ. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κιννάμος. αἱ δὲ τότε γενο-
μεναι συνοδικαὶ πράξεις μαρτυροῦσι καὶ τῶ Νήφωνα τῶν Ἀρεσῶν καὶ τῶ Κοσμά τῶν σιωαίνεσιν ἐν τῇ Διέ-
σει, αἱ δὲ ὁρμήσεις ἐν τῇ περὶ συμφωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν Δέοντος τῶ Ἀλατίε βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαιῷ δεκάτῳ.

σαρες ὀνομάζοντο, ἐζήτην τὰ παρρησια τῶν Καισάρων, ὁ θῶς ἐγίνοντο μεγάλα σκάνδαλα, καὶ πόλεμοι ἀναμεταξύ τῶ ἀναμαρτήτως Πάπα καὶ τῶ παποσέπης Κάισαρος. καὶ διὰ Φρειδερίκου ὁ Ἀλαμανίων Βασιλεὺς μάχεται πρὸς Πάπα Ἀλεξάνδρου, ὃν καταβαλὼν αὐτασκήζε τὸν Ὀκταβιανόν. Φυγόντες δὲ τῶ Ἀλεξάνδρου, καὶ κρυβέντες εἰς τὴν Βενετίαν, σιωῶσα τῆς Γερμανίας τῶν Ἑνετῶν, ἐρρωδία μετ' αὐτῷ ὁ Φρειδερίκος, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Βενετίαν, φιλεῖ τὰς πόδας τῶ Ἀλεξάνδρου διὰ τὸν διὰ συγχώρησιν, ἐπαρὸς γὰρ ὁ ἀναιδέστατος Πάπας τὸν πόδα αὐτῷ, ἔβαλεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐκείνου τῶ δόλαβος Χρυσίου καὶ Βασιλείως. ὁ θῶς λέγει αὐτῷ ὁ Φρειδερίκος, Οὐ διὰ σέ, ἀλλὰ διὰ τὸν Πέτρον φιλεῖ τὸν πόδα, ὁ δὲ Ἀλεξάνδρος εἶπεν αὐτῷ, Καὶ διὰ τὸν Πέτρον, καὶ δι' ἐμέ. Σὺ δὲ σημείωσαι, εἴς τιν' ὁ Πάπας τοιῆτος, καὶ τωῦτος ἄκρος ὑπερήφανος, πῶς ἐστὶν ἀναμαρτήτος, ἡ ὅλος Ἐπίσκοπος;

Ο Κομνηνὸς Μανηὴλ ἰδὼν τὰς Διαφορὰς τῆ Παπᾶ μετὰ τῆ Φριδέρικου, Δὲ συμφέρον αὐτῆ δῆθεν ἐμόχθησε Διαστῆσαι διὰ ἀληθῶν τὰς δύο ὀππλῆων, καὶ συνάψαι ἑαυτῇ τὸν Πάπαν, ἵνα δῆθον καλῶς ποιήσῃ αὐτὸς ὁ Πάπας ἅπερ οἱ παρ' αὐτῆ διεφθάρουν. ὅθου γράφει τῇ Ρώμῃς Ἀλεξάνδρῳ, καὶ πρὸς αὐτὸν αὐτὸν μὴ δεχθῆναι τὸν Φριδέρικον εἰς τὴν Ρώμην, καὶ μὴ χρίσαι αὐτὸν Βασιλέα, καὶ δὴ καὶ ἀκολούθει αὐτὸν λέγων, μὴ δώσῃς τὴν δόξαν σου ἑτέρῳ. ἀλλ' ὁ Ἰταλὸς ἐκ ἐπιείκτου, τὸ γὰρ βάρβαρον μέγα νῦν ἔχει, ὡς πεφνησὶν ὁ εἰπὼν, ὅτι μεθ' ὧν ὁκείνῃ ἔχειον, ὁκόπως καὶ διεφθέρη καὶ εἰρήνησεν, ἡ μὲν δὲ καὶ μετὰ τῶν ἀληθινῶν Λυτρεσάμενων ἐδώκεν ταῦτα ποιεῖν.

εἰ δὲ παπιστὴς λέγῃσιν, ὅτι ἔπεισον ὁ Μανηὴλ πρεσβεῖαν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἵνα δεχθῇ τὰς Ἀνατολικὰς εἰς κοινωλίαν, καὶ δότερον, ἵνα δώσῃ αὐτῇ χρίσμα καὶ σέμμα. ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ δύο ψάδῃ καὶ ὀππλῆα, καὶ μαρτυρεῖ, καὶ ἀδυνατᾷ εἶναι, ὅτε γὰρ οἱ ὀρθόδοξοι ἐζήτησαν ποτε ἡ ζήτησιν ὑποταχθῆναι τοῖς ὀρθόδοξοις, καὶ τὰς κοινωλίαν αὐτῶν Λατίνοις, ἀλλ' εἰς διόρθωσιν παραινεῖσιν αὐτὰς, ὅτε ὁ δὲ Ἰταλὸς Κασσαρὸς ἔχων κατὰ Διαδοχὴν τῆς βασιλείας τὴν σκηπτεῖα, παπικῆς δέεται ψήφου καὶ σέμματος. ὅρα δὲ καὶ τὴν Κίονα καὶ βιβλίῳ πέμπῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ, καὶ τὸν Χωιειάτῳ εἰς βιβλίον τὸ ἑβδόμον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

15

Περὶ Γερμανῶν, Κελτῶν καὶ Γαλατῶν, καὶ Κορράδου καὶ Λοδοβίκου τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, κατὰ Σαρακηνῶν κινήσας, καὶ τῆ ἀριθμῆ τῶν στρατομάτων αὐτῶν, τῆς τε ἀπερχομένης καὶ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ τῆς μετὰ τὴν αὐτὰς τῆ Βασιλείας Μανηὴλ περιποίησιν ὀππλῆα καὶ Κορράδου, καὶ ἀφαιρήσεως τῶν παρ' αὐτῶν αὐτῆ ὑποχρέσεων.

20

Εἰς τὰς τῆ Μανηὴλ, Γερμανῶν, Κελτῶν καὶ Γαλάταις ἐκίνησαν Δὲ τὴν ἱερουσαλήμ καὶ τὸν Σαρακηνῶν, ὁ Ἀλαμῶν Κορράδου, καὶ ὁ Γερμανὸς, ἦτοι Ρίξ τῆς Φραντζῆς Λοδοβίκου. ἔπεισε δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐδέξατο αὐτὰς εἰς τὸ Ζέγγιον, ἀντικρὺ Βελεγραδίας, καὶ παρήγγελε τοῖς σαλαῖσι μετρεῖν αὐτὰς καὶ καταμαθεῖν πόσοι εἰσὶ, καὶ ἐμέτρησαν ἕως ἐννεήκοντα μυριάδων, καὶ λοιπὸν ὀππλῆα καὶ ἀφῆκαν αὐτὰς ἀμετρήτως. ἐλθὼν δὲ ὁ Κορράδου πλοῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὀππλῆα, καὶ κακὰ καὶ ὀππλῆα ἀφανοθήσας, κατεπολεμήθη, καὶ ἀπῆλθε μετ' αἰχμῆς, καὶ ἀτίμως ἐπέλασεν εἰς τὸ Σικετάρ. ὅμως ἐλθὼν ὁ Ρίξ τῆς Φραντζῆς Λοδοβίκου, ἀντιπλήθη φιλοτιμίας, καὶ ἐτίμηθη ὑπὸ τῆς Μανηὴλ, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν καὶ εἰς σιμῶντευξιν αὐτῆ, ὅτε καὶ ὁ Μανηὴλ καθέσθαι ἐπὶ μετεώρῳ ὡς Ἀντοκράτωρ, τὸν Ρίξ τῆς Φραντζῆς ἔβλεπε καὶ ἐκάθισεν εἰς μικρὰ καθέδραν κατὰ τὸ πρέπον, λέγει ὁ Κίοναμ, καὶ ἐτίμησεν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλε μετὰ χρηστότητας, σὺν δούταις δὲ εἰς Νίσην Κορράδου καὶ Λοδοβίκου, ὡδὸσαν ἄλλοι φιλαδελφείας, ἐκείθου δὲ Διὰ τι συμβῶν ἀσμεταξὺ αὐτῶν, ἐζή-

τησεν ὁ Κορράδου πρὸς τῆς Μανηὴλ ἵνα ὀππλῆα ὀπίσω, καὶ λαβὼν τὸ ἐνδόσιμον, ὀππλῆα, καὶ Διαπερᾷ εἰς τὴν Θράκην Δὲ τῆς ἑλλησπόντης, καὶ ἐνέσται τῇ Βασιλῇ ἐκείνῃ Διατρέβοντι, καὶ ἔρχονται εἰς Κωνσταντινουπόλιν, καὶ γίνονται περὶ αὐτῆς μετὰ θεάτρῳ, καὶ ἵππασιν, καὶ ἄλλοις τοιαῦτα, εἴτα μετὰ βασιλικῶν πλοίων ἀπέρχεται εἰς ἱερουσαλήμ. ὡδὸσε δὲ Διὰ ξηρᾶς καὶ Λοδοβίκου, καὶ ἐνθῶντες τοῖς στρατομασί τῆς Βαλδουίνου, περιέκυλινσαν τὴν Δαμασκὸν οἵησις, Κορράδου, Λοδοβίκου, καὶ Βαλδουίνου, καὶ Διὰ ποιηρίας τινὸς Ἀσσυρίης ἠναγκάσθησαν καὶ ἀφῆκαν τὴν πόλιν πολιορκίαν, καὶ τὰ στρατόματα κακῶς ἀπωλέσθησαν, μόνον ὁ Λοδοβίκου ὑπέσχετο εἰς τὰς χιλίας ἑκατὸν τεσσαρακονταεξ, καὶ ἀπεδήμησεν εἰς τὰ ἴδια, ὁ δὲ Κορράδου ἦλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπῃ πάλιν Διατρέβοντι τῇ Βασιλῇ ἠνώθησαν αὐτὸς Κορράδου, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ Φριδέρικου, καὶ ὁρκία καὶ συμφωνίας θέντες, ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια, μηδὲν Διαπερᾷ πώποτε ὡς ὑπέχοντο, καὶ ταῦτα ὁρκίως. Θαιήτως δὲ τῆ Κορράδου, ὁ Φριδέρικου ἐγένετο Ρίξ.

25

30

35

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

45

Περὶ τῶν ὧν ἐπόρθησε πόλεων ἐξ ἐφόδου Ρογέριου ὁ Σικελίας Ρίξ, ὁ καὶ τὸν Λοδοβίκον ταῖς τῆς Μανηὴλ Κομνηνῆς Ναυσὶν ἐμπροσθέντα λυτρωσάμενον.

Εἰς τὴν κίνησιν τῶν κινήσας καὶ ὁ Σικελὸς Ρίξ Ρογέριου, ἵνα δῆθον βοηθήσῃ αὐτοῖς, ἐπόρθησεν ἐξ ἐφόδου Κορυφᾶς, Θήβας καὶ Κόρινθον ἀνδραπόθησεν, ἀχμαλώτισας καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα πάντα, καὶ δὴ καὶ τὴν ὧν Κορράδου ἡμιμύηνην εἰκόνα τῆς Τύβου Θεοδώρου ἔλαβεν. ὁ δὲ Λοδοβίκου ὀππλῆα

ὑπὸ τῆς Παλαιστίνης, ὡς περὶ ταῖς Ναυσὶ τῆς Κομνηνῆς Μανηὴλ, πλὴν ὅμως ἐλυτρώθη πρὸς τῆς Στόλης τῆς Ρηγὸς τῆς Σικελίας τῆς Ρογέριου, καὶ ὡς ἐφθασεν εἰς τὴν Φραντζάν, πάλιν ἀπεπρόσπεσε παλινοδρμησάμενος εἰς τὰ μέρη τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας, ὡς διαγῆται τῆτο ὁ Ρομπέρτος.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς νικηθείσης Ῥήγος τῆς Ἱερουσαλὴμ Μπαλδεδίνου, καὶ τῆς τελείας τῶν λατινικῶν προγραμμάτων κατὰ
 τερφῆς, καὶ τῆς ὑπαντῆς τῆς Μπαλδεδίνου ὅτε εἰς Βυζάντιον ἦλθε, καὶ συνομιλίας αὐτῆς μετὰ τῆς Βασιλέως.

5 **Ο**ὗ δὲ Μπαλδεδίνου, ὅς ἦν ἀέ ποτε συνομιλιάρχου νι-
 καῦ, ἐνικηθῆναι, καὶ ἐλθόντων τῶν λατινικῶν προγραμ-
 μῶν εἰς τελείαν κατατερφῶν, ἦλθεν εἰς Μανηὴλ τὸν Βα-
 σιλέα εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ ἐπευπλώθη ὑπὸ Συγ-
 10 κλητικῶν, καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν συγγενῶν τῆς Βασι-
 λέως, ὡς καθεζόμενος εἰς τὸν θρόνον Δαβὶδ, ἐρ-
 χόμενος ὁμοῦς αἰς συνομιλίαν τῆς Βασιλέως, καὶ ὁ γ-

καθὼς ὑπὸ τῆς τιμῆς, ὅς ἐπέζωσεν ἔξω, ὅπως
 ἡ συνομιλία ἀπεζώσεν τὰς τοιαύτας, ἀλλ' εἰσῆλθε
 καὶ ἐπέζωσεν ὅπως καὶ ὁ αὐτοκράτωρ, Δατῆτο καὶ
 αἱ τιμαὶ ὀλιγώθησαν, ὡς τυχὼν δὲ πρὸς Βασιλεῖ, ἐ-
 15 κάθισεν εἰς χαμαλὴν καθέδραν, καθὼς πρῶτον
 ἐκάθισεν καὶ ὁ Ῥῆξ τῆς Φραγγίας,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

15 **Ο**τι λέγοντες οἱ Λατῖνοι, ἐρρεῖσαι τὸν Βασιλέα Μανηὴλ τοῖς ἀρχιερεῖς γύψον φυλάσσει τὰς ἀλούροισ,
 καὶ δύναι τοῖς Λατίνοις ὑπὸ θανάτῳ, ψεύδονται. καὶ περὶ τῆς πρὸς Λατίνους βοήθειας τῆς Βασιλέως Μα-
 νηὴλ, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιβουλῆς αὐτῶν καὶ ἀδικίας.

20 **Σ**ημεῖον οἱ Λατῖνοι, ὅτι ὁ Μανηὴλ παρήγγειλε
 τοῖς ἀρχιερεῖς βαλεῖν εἰς τὸ ἀλούρον γύψον, καὶ δι-
 δόναι αὐτὸ Δατερφῶν τοῖς Λατίνοις, τοῖς Δαβαίνου-
 25 σιν Δατῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πρῶτον καὶ
 Κορράδον τὸν Ἀλαμαννὸν κατέφθερε τῷ τῷ τρόπῳ.

25 ὁμοῦς ψεύδονται, ὅτι αὐτὸς ἐπευπλώθη αὐτὸς εἰς
 τὸ Βελεγραδίου, καὶ συνεδράμε, καὶ ἐβοήθησεν αὐ-
 τοῖς πολυεθῶς, οἱ Λατῖνοι ὁμοῦς ἐφύκισαν ὑπὲρ βαλοῖ
 καὶ δόλιοι, πρῶτον, ὅτι ὁ Κορράδου ἐπεβέβηκε τῇ
 Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοιοῦτος ὅς ἐδωκέναι. δεύτερον,

30 ὁ Μανηὴλ ἐβελήθη παραλαβεῖν τὴν Αἰγυπτίαν,
 καὶ συνομιλήσας Ἀμερίγῳ τῷ Ῥήγι Ἱερουσαλὴμ,
 ὡς ἰσορεῖ ὁ Χωνεάτης, ὅθεν ἔστειλε τὸν Κορρυσέφανον
 στρατηγὸν μετὰ στόλῳ βαρέῳ ὁ Μανηὴλ εἰς Αἴγυ-

πτον, ὃς συνομιλήσας καὶ ὁ Ἀμερίγῳ, καὶ ὅσον
 ἔδει ἐφθῆναι πρὸς τὸν Ἀμερίγον ἵνα ταπεινωθῶσιν
 εἰς Αἰγυπτίαν ἐχθροὶ, καὶ βασιλεύῃ αὐτὸς ἡσυχῶς εἰς
 Ἱερουσαλὴμ, τόσον αὐτὸς ἔδειξε μεγάλας ἐπιβουλὰς
 εἰς τὸν στόλον τῶν Ῥωμαίων, ὅθεν καὶ ὑπέσχεσαν
 ἀπρακτοί, καὶ ἡκολούθησαν ἰσχυρὰς τὰς Αἰγυπτίαν,
 καὶ ταπεινώσαν τὰς Λατίνους εἰς Φοινίκην καὶ Πα-
 35 λαιστίνην. σημεῖον καὶ τὰ ἀνωτέρω πεπραγμένα
 κατὰ τὴν Ῥογήν κατὰ Ῥωμαίων, καὶ γινώσκει ὅτι οἱ
 ἀδικούντες καὶ ἐπιβελούντες εἰσὶν οἱ Λατῖνοι, καὶ ὁ
 Μανηὴλ καὶ αἱ ἑλληνες. τότε οἱ Αἰγυπτῖοι φοβηθέν-
 40 τες τὸν Βασιλέα, ἔστειλαν πρέσβεις, ὑποχόμενοι ἐ-
 τήσιον φόρον, ἀλλ' ὑπέσχεσαν ἀπρακτοί, ἐπειδὴ
 εἶχε σκοπὸν ὁ Βασιλεὺς ἵνα πάλιν ἐκστρατεύσῃ ἐκείσε.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

40

Περὶ τῆς Δατῆς, ὁ Πατήρ μου μέζων με εἶπεν, ὅς Κωνσταντινουπόλει γονομήνης Συνοδὸς ὑπὸ Μανηὴλ τῆς Κο-
 45 μνην, καὶ τῆς ἐκπλαξί γεγραφῆσης συνοδικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

45 **Ε**πὶ τῆς παρέσης βασιλείας Ἀρχων τῶν οὐόμα-
 45 τι Δημήτριου, ὁ δόπσαλὸς πολλὰκις πρεσβύ-
 τῆς εἰς τὰς δυτικὰς Ῥήγας, εἶχον εἰδῆσιν ὀλίγων
 γραμματικῆς, καὶ ἐπανελθὼν ὑπὸ πρεσβείας τῆς
 Ἀλαμανίας, ἐκίνησε λόγον, ὡς ἐκίνηθαι ἐξ οἰήσεως,
 περὶ τῆς χειρὸς, ὅτι λέγεται μέγας καὶ μικρὸς Θεὸς

50 ὑπὸ τῶν Λατίνων. ὁ δὲ Μανηὴλ ἐπεστέταξε ζητη-
 θῆναι τὸ πρῶτον εἰς Συνοδὸν κατὰ τὴν τάξιν τῆς
 Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἀπεκρίνετο μόνον, ὅτι ὁ Χριστὸς
 50 ἑλπίον ἔχει τῆς Θεϊκῆς φύσεως τὴν ἀνθρωπίνην,
 καὶ ἦν ἔλεγε ὅτι ὁ Πατήρ μου μέζων με εἶπεν, ἴστω
 δὲ πρὸς Πατρί τὴν Θεῶν, ἐπειδὴ μία ἡ φύσις Πατρὸς

καὶ αἱ Πνεύματος. μὴ ἐλθόντος δὲ τῆς ζητήμα-
 55 τος εἰς πέρας, ἀθροίζει Συνοδὸν ἐν ἑτα χιλιοσῶ ἑκα-
 τασὶ ἐξηκοσὶ ἐκτῷ, ἐν ᾗ ἦσαν ὁ Κωνσταντινουπόλεως
 Λεκάς, ὁ Ἀντιοχείας Ἀθανάσιος καὶ ὁ Ἱερουσαλὴμ
 Νικηφόρος, καὶ Μητροπολίται, καὶ Ἀρχιεπίσκοποι,
 καὶ Ἐπίσκοποι πωτῆκοντα καὶ δύο, ἀλλὰ δὲ λέγεσαν
 αὐτὸς πωτῆκοντα καὶ ἐπὶ, καὶ διωρίθη, ὅτι εἰ καὶ
 ὁ Πατὴρ λέγεται μέζων τῆς ἑτέρας κατὰ τὴν τῆς αὐτῆς
 λόγον, ὁμοῦς κυριώτερον ἔδοξεν αὐτοῖς εἶναι ἢ ὅτι τῷ
 60 Χριστῷ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἰσοκλής πρὸς Θεῶ καὶ Πα-
 τρι, ὡς ὁμόθεος γινώσκῃ, ἐπειδὴ εἰς ὁ Πατὴρ καὶ
 εἰς ὁ Υἱὸς ὁ αὐτὸς Θεὸς καὶ ἀνθρωπῶς τέλει, πλὴν
 65 πρὸς

τῷ ἰδίῳ λόγῳ, καθὸ δὲ φανερὸν ὅτι κτιστὴ ἐστὶ, καὶ καθ' ἣν
πέπονθεν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐλάττω ἐπὶ τῶ Πατρὶ, τὰς
τῆς δὲ ἄλλως φρονέοντας, ἀνθεμάτισαν, καὶ ἴδε ὅν
τῇ Κυριακῇ τῆς ὁρθοδόξιας τὸ Συνοδικόν. ἔδωκε
δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Ἀυτοκράτωρ Ἡδίκτος, βεβαιῶν τὰ
πεπραγμένα τῇ Συνοδῷ, πῶς δὲ ὑπέφασιν τῆς Συνοδῆς
ἔγραψεν εἰς πλάκας, καὶ ἔβαλεν αὐτάς ὡς τῇ ἀγίᾳ
σοφίᾳ, ἣ δὲ ὑπεγράφη τῶ Ἡδίκτῳ ἔχει ἕτω, Μα-
νανὴλ ὁ Χρυσῷ τῷ Θεῷ πιστὸς Βασιλεὺς, Πορφυρο-
γένητος, Ῥωμαίων Ἀυτοκράτωρ, Ὀυτεβέσσας, Ἀρσεβέ-
σσας, Ἰσαυρικὸς, Κιλικικὸς, Ἀρμενικὸς, Δαλματικὸς,
Οὐγγρικὸς, Βοθρικὸς, Χωρβατικὸς, Λαζικὸς, Ἰβε-
ρικὸς, Σερβικὸς, Ζηκχικὸς, Χαζαρικὸς, Βαλγα-
ρικὸς, Γοτθικὸς, Θεοκυβέρνητος, κληρονομῶν ἐμ-
ματος τῶ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, καὶ ψυχῇ νεμόμενος
πάντα τὰ τέταρτα. ἡθροίσθη δὲ ἡ Συνοδὸς
ὅν ἔτα ἑξακισχίλιος ὦ ἑξακοσισὼ ἑβδομηκοσὼ τε-
τάρτῳ, καὶ ἐτελειώθη τῷ αὐτῷ ἔτει, Μαρτίῳ μηνί,
Ἰνδικτιῶνος δεκάτης τεταρτῆς, τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ ἔτει
τῆς βασιλείας τῶ Μανανὴλ. Σημείωσαι δὲ πρῶτον, ὅτι
ὁρθὸς ἀσπας ὁ Ἀυτοκράτωρ, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς
τὰς πόδας τῶν πατέρων ζητῶν συγγνώμην εἰ μὴ σιω-
δραμε καλῶς εἰς τὸ ἀγῶνα, καὶ ὅτι ἔτρωσε παῖδα
ἄρσενά ἢ Βασιλῆς, καὶ δεινῆναι τῶ Θεῷ ἵνα αὐτῷ
δώσῃ τέκνα, ὃ καὶ ἐγένετο, ἐπειδὴ Διὰ τῆς εὐχῆς
τῶν πατέρων ἐγέννησε τέκνα. δεύτερον, ὅτι ἱωάν-
νης ὁ Μητροπολίτης Κερκύραν καὶ ὁ Μοναχὸς Εἰρη-
νικὸς τῇ πεντέτῳ μέναντες δόξῃ, ἀνθεματίζόντες

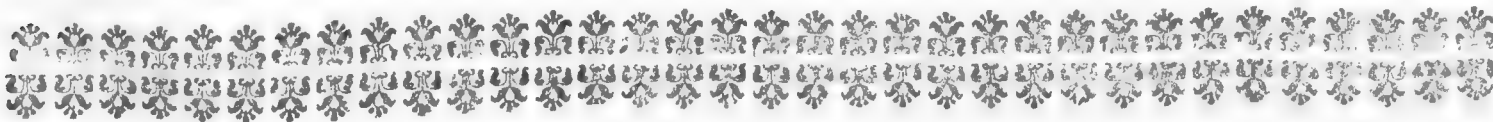
ἑξαλείφθησαν. τρίτον, ὅτι ὁ Λεκάς Διὰ τὸ εἶναι αὐ-
τὸν Μεγαλόκλημον, ὑπεγράφετο, Λεκάς Μοναχὸς,
καὶ τὰ ἐξῆς - τέταρτον, ὅτι ἦσαν αἱ πλάκες ἐν αἷς
ἐγράφη ἡ συνοδικὴ ἀπόφασις τέσσαρες μαρμάρειαι,
καὶ ἦν ἐκάστη τὸ μῆκος ὀργῆαι πρῆς, τὸ δὲ πλά- 5
τος ὀργῆαι ἐλάσσονες, ἀπετελείτο δὲ ὅκτων περσίων
τετραγώνων ἴσον ἰσάκεις. ἔκαστος δὲ εἰς τὸ εὐώνυμον
μέρος τοῖς εἰσῆεν εἰς τὸν Ναόν, καὶ εἰς μέρος τὸ ἐξό-
τατον, ἐπεσεδόμηναι ὑπὸ Κίσι λεπτοῖς περφυροῖς. Ἐν
ἔτει ἐπικισχίλιος ὦ ἑβδομηκοσὼ ἔκτῳ καὶ Μηνί Σεπ- 10
τέμβριον εἰσελθόν εἰς τὸν Ναόν ὁ Σαλταὺ σελήμ, ὁ
πέμπτος Σαλταῦνος ἀπὸ τῶ Σαλταὺ Μωαμέτ, τὴ λαβόν-
τες τὸ Βυζάντιον, καὶ ἰδὼν τὸ τετραγώνον, καὶ ἐρω-
τήσας εἰς τὸν ἰδίῳ σοφῶν, τί ἐστὶ, καὶ ἀκέραια πρὸς
τοῖς ἄλλοις ὅτι ἐστὶ μετὰ ἐλθόντων γεγραμμάτων, ἐμή- 15
νυσε τῷ Πατριάρχῃ, καὶ ἔσταλον ὁ Πατριάρχης αὐτῷ
τινάς σοφάς, καὶ ἔβαλεν σκάλαν καὶ ἀνέγνωσαν τὰ
γράμματα, καὶ μετέφρασαν αὐτὰ τεκνισί, ἔτα
πεντηκτῇ τῶ Μηφτῇ κατήγαγε τὰς πλάκας, καὶ θεί-
λων ἀποξέσας τὰ γράμματα, σωτηριεσδὼν τῶν τετ- 20
ρῶν, πῶς μίαν πῶς μένισαν ἐπέθηκε τῷ τάφῳ τῶ πα-
τρὸς αὐτοῦ Σαλταῦνος πρὸς καλωπισμόν. Σημείωσαι ὅτι
ὁ ἱεροσολύμων ἕτως ὑπέγραψε, Νικηφόρος ἐλέῳ
Θεῷ Πατριάρχης τῆς μητρὸς πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν
ἀγίας Σιών πόλεως ἱεροσολύμων. καὶ ὅτι καὶ κλη- 25
ρικαὶ λέγονται ὑπερίτιμοι, λέγει γὰρ, τῶ ὑπερίτιμῳ
καὶ μεγάλῳ Οἰκονόμῳ Ἀλεξίῳ, συμπαρασημῶν καὶ
τῶν θεοφιλεσάτων δεσποτικῶν Ἀρχόντων.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μανανὴλ τῶ Κομνηνῶ, τῶ Ματθαίου μετονομασθέντος Διὰ τῶ ἀγγελικῶ ὀνόματος,
καὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ὧν περὶ τῶν Μοναχῶν ἔπε, καὶ περὶ Πλωμαυτίων καὶ Λεκαυμαυτίων, ὧν
εἰς καὶ ὁ Σηθ, ὅν κατέκασεν ὁ Μανανὴλ, καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότητος τῶ γένους τῶν Καντακζηνῶν.

Ἐβασιλεύσεν ὁ Μανανὴλ ἑτη τετράκοντα καὶ ὀκτώ,
καὶ γενόμενος Μοναχὸς, καὶ μετονομασθεὶς Ματθαῖος,
ἐξέλιπον. ἔκτισε δὲ καὶ Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τῶ
Ἀρχιερατῆρος, καὶ διώρισεν ἔχειν τὰς Μοναχὰς πῶ
ζωοτροφίαν αὐτῶν ἀπὸ τῶ βασιλικῶ ταμείῳ, κτή-
ματα δὲ ἐκ ἑδωκον, εἰπὼν, ὅτι τὰ τοιαῦτα πλεονε-
ξίαν τοῖς Μοναχοῖς περιέπει, καὶ τὰς συγγενεῖς αὐ-
τῶ τὰς κτίσαντας Μοναστήριον εἰς τὸ Στονόν, καὶ προί-
κισαντας αὐτὸ κτήμασιν, ἢ λευχον εἰπὼν, ὅτι οἱ
τοιοῦτοι Μοναχοὶ μόνον τὸ τριβώνιον ἡλάξαν, ἢ δὲ

πολιτεία αὐτῶν εἰσὶν ἡ αὐτὴ τοῖς κοσμικοῖς, δέον τὰς
Μοναχὰς εἶναι ἀκτήμονας. Σημείωσαι, ὅτι καὶ ἔως Ἰσαα-
κίᾳ τῶ Ἀγγέλου ἦσαν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν Μοναχοὶ
χαμόκνηται, γυμνόποδες, καὶ κιονῆται. Σημείωσαι
δὲ δεύτερον, ὅτι ἦσαν ἐπὶ τῆς παρῆς ἡγεμονίας Πλυ- 40
μαυτίαι καὶ Λεκαυμαυτίαι, ἀφ' ὧν ἦν καὶ ὁ Σηθ, ὅν
ἐτύφλωσεν ὁ Μανανὴλ. καὶ τρίτον, ὅτι ὁ Καντακ-
ζηνὸς Ἰωάννης ἦν γαμβρὸς τῶ Βασιλέως Μανανὴλ ἐπ'
ἀδελφῇ, καὶ ἴδε τὸν τρίτον Τόμον τῶ Χωνεάτῃ, καὶ
γινώθι πῶς ἀρχαιότητα τῶ γένους τῶν Καντακζηνῶν. 45

ΚΕΦ Α' ΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐπὶ Ἀλεξίᾳ, Ἰωάννῃ καὶ Μανανὴλ τῶν Κομνηνῶν ἀρχῆς τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Λατίνων Διὰ τῶ τῶ ἀγίᾳ
Πνεύματος ὑπαρξίν Διὰλέξεν, καὶ περὶ τῶν πατέρων τῶν κατὰ Λατίνων τότε ἀριστοτέρων.

Ὅτι γὰρ ἐν τῷ δόγματι, καὶ ὅτι τὰ ἴδια ἔχει πῶς ὑπαρ-
ξιν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἡ ἐν τῷ Συμβόλῳ

περὶ ἡκὴ ἐκ ἦσαν ὡς τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρχαῖα
καὶ πατέρα, ἀλλὰ χθρὲς καὶ περὶ χθρὲς ὑπότινων ἀθλίως
ἐξέλεγε.

ρημύα, εἰ καὶ ἐδέχθη αὐτῶν ἐν πολλοῖς καὶ ἀπὸ πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων δέκνυται, Πάσης Αἰρέσεως ἀναφυομένης, ἐν οὗτοις ἔπονται καὶ οἱ κατ' αὐτῆς ἐν τῷ τῶν ὁρθοδόξων ἔλεγχῳ, καὶ ἐπειδὴ πλεονέκτους
 5 ὅσοι ἦν ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἕτε τῷ δόγματι ἕτε τῆς περὶ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, ἕτε δὲ λόγοις ἐγίνετο τῶν πατέρων περὶ αὐτῆς, ὅτε δὲ παρέλαβε ταῦτα ὁπότε τῶν Γαλλῶν ἡ Ῥώμη, καὶ κατέχευε, πρῶτον μὲν ἀπεκόπη τὸ τῷ Πάπᾳ μνημόσυον ὑπὸ τῷ Κωνσταντι-
 10 νεπόλεως Σεργίῳ, ἔπειτα δὲ τῷ μονομάχῃ βασιλεῖσι σωδοικῶς ἀπεβλήθη ὡς αἰρετικῇ φρονήσει καθά- παξ ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία οὐ τρέπον ἐρηται αὐτο- τέρῳ, ἡκολούθησαν δὲ καὶ οἱ ἔλεγκχοι ἐν ἀποδοῖς. καὶ πρῶτος μὲν ὁ ἐλέγχας πῶς περὶ τῆς ἀναφαισεως ἐν
 15 τῇ Γαλλίᾳ, ἐπὶ τῷ Πάπᾳ Λέων ὁ τρίτος, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Βορέδιον οὐ τρίτος καὶ Λέων ὁ τέταρτος, ἔπειτα αἱ κατὰ Φωτίῃ καὶ ἑπὶ Φωτίῃ Συνοδοί, ἀκατατόμητον ὁρίσασαι μὲν τὸ τῆς πίστεως Σύμβολον, καὶ πῶς τούτοις ὁ Φώτιος, καὶ εἰ καὶ τινες παπισταὶ λέγουσιν,
 20 ὅτι ὁ Φώτιος γονυμύρῳ ἐχθρὸς τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλη- σίας, καὶ πολλὰ συγγραψάμεν, καὶ ἐξουχθεῖς σφοδρῶς κατὰ τὸ Νικόλαον καὶ Ἀδριανόν, ὁ ῥήτορας τούτοις ἐγκαλεῖται περὶ τῆς ἐν τῷ Συμβόλῳ περὶ τῆς, ὁ καὶ μάλιστα ἐκείνους ποιεῖται ἐχθρὸν, βελομήδους γὰρ
 25 κατὰ τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων τῆς Ῥώμης συμπλακῆναι, ἔδωκε μὲν ἔχειν αὐτῷ ἡδυνήθη ὁπλίσματα, ἡ ἐξέλεγε- χεν αὐτῶν τὸν ἁγίον Ἀρχιερέα ὑποκείμενον εἶναι τῷ ἀντιθέματι, καὶ πρὸς τὸν εἶναι τῷ νόμῳ. ὅτι δὲ ἔτι πεποιήκε, ὁ δὲ ὡς ἀδίκως ἐγκαλεῖται ἐπὶ
 30 πρὸς τῶν Γραικῶν ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία. ἔτι ἐν τῷ τέλει οἱ τῆς Συνοδοῦ ἐκείνης πατέρες ἐπανέστη τῷ Ῥω- μαϊκῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὸν ἁγίον Ἀρχιερέα, καὶ πάντα ὅσα κατέχει καὶ κηρύττει, ἐξήνεγκαν καὶ ὁπ- φασιν ὑπὲρ τῷ ἱγνατίῳ κατὰ τῷ Φωτίῃ, καὶ ἐγί-

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν τῷ δόγμα καὶ πῶς περὶ τῆς μετὰ Φωτίον ἐλεγχάτων, καὶ τῶν κατὰ τῆς περὶ τῆς καὶ τῷ δόγ- ματος ἐπὶ Ἀλεξίῳ καὶ Μανυῇ συγγραψάντων, καὶ τῶν πῶς Πανοπλίαν συνθεμένων.

40

Μετὰ τὸν Φωτίον ἡλεγχαν τὸ δόγμα καὶ πῶς περὶ τῆς Νικήτας ὁ Παφλαγῶν καὶ Σέργιῳ ὁ Κων- σταντινουπόλεως Πατριάρχης, ἡ ἐπὶ τῷ Κρηθάρῳ Συνοδῷ, Πέτρῳ ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας, Νι-
 45 κήτας ὁ Στιθαῖτ, Λέων, Θεοφύλακτος, Ἀδρια- νὸς καὶ Γεωργίου Ἀρχιεπίσκοποι Βελγραίας, καὶ Μιχαὴλ ὁ Φεβῶς, ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν Κομνηνῶν Ἀλεξίῳ καὶ τῷ ἐγγόνῳ αὐτοῦ Μανυῇ ἀνδρες γεγονόσι σοφώ- πατοι ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ, οἵτινες γοναίως
 50 σωμένους κατὰ τῆς περὶ τῆς καὶ τῷ δόγμα- τῷ, καὶ δὴ καὶ Ἀλεξίῳ πεποιήκασι μετὰ τινων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλθόντων ὁπότε τῆς ἱππίας, καὶ σωμένους μὲν εὐθύμῳ ὁ Ζυγαβηνὸς, ὡς μαρτυρεῖ Ἄννα ἡ Ἀλεξιάς καὶ αὐτὴ ἡ τῷ Ζυγαβηνῷ Πανοπλίᾳ, περὶ ἧς διέληθη αὐτῶν, ἀλλὰ πάλιν ῥητέον, ὅτι

ἰωσκον ὅτι ἐψάλλετο ἐκείνῳ ἐν τῷ Συμβόλῳ, ἀλλ' ἐκ ἡτέληςαν, ταῦτα οἱ Λατῖνοι. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ὁ Φώτιος ἐκ ἡλεγχῆ Νικόλαον καὶ Ἀδριανὸν περὶ τῆς περὶ τῆς, ἐπειδὴ τότε ἐμόνον ἐκ ἐγινώσκετο ἡ Ῥω- μαϊκὴ Ἐκκλησία ψάλλετο τὸ Σύμβολον μετὰ τῆς περὶ τῆς, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τρόποις ἦν ὁπλίσθηται καὶ ὑπὸ ἀντίθεμα τὸ δόγμα τῆς περὶ τῆς, ὡς πεποιήκε Λέων ὁ τρίτος, ὁ Φῶς καὶ κοινῶς οἷτε Τοποτηρηταὶ τῷ Ῥώμῃ, καὶ οἱ Ἀνατολικοὶ πατέρες ἐν τῇ καὶ Φωτίῃ καὶ ἐπὶ Φωτίῃ ταῖς Συνοδοῖς ἐκρίνον μετὰ καὶ ὁπλίσθηται αἰα- θέματος μὲν διότι τὸ Σύμβολον ἀκατατόμητον, ἐν οἷς καὶ τῷ αἰαμένεον, ὅτι τῷ Φωτίῃ ἐν τῇ ἐγκυ- κλίῳ ὁπλίσθη, ὡς εἰρηται αὐτῶν κεφαλῶν δευ- τέρῳ, κατακρίνοντες καὶ τὸ δόγμα καὶ πῶς περὶ τῆς, ἐκ ἐνεκάλεσαν αὐτῷ περὶ τούτων ἕτε ὁ Νικό- λαος ἕτε ὁ Ἀδριανὸς ἕτε Στέφανος ὁ ἐπὶ, ῥη- φων πολλὰ κατὰ Φωτίῃ πῶς τὸν Μακεδόνα Βασίλειον, ἀλλ' ἕτε οἱ μετὰ ταῦτα Πάπαι, ὡς κατακρίνοντες οἱ πα- πισταὶ ὅτι ἀντιθέματι τὸν Φωτίον, ἔπον ἡμαρτη- κῶν τὸν Φωτίον παραιτέμενον, καὶ μάλιστα κατα- κρίνοντες τὸ δόγμα καὶ πῶς περὶ τῆς, ἀλλ' ἐνεκά- λην αὐτῷ μάλιστα ὅτι ἐσυκοφαντήτε πῶς Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς ὁ Φώτιος τοῖς ἐν τῇ Βελγραίᾳ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ἀποσταλέσι πρεσβυτέροις, καὶ γαλ- λικῶς βλασφημῶν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνεκάλε, καὶ ἐτοῖς Πάπαις, ἡ τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ. ὑπὸ- δεταὶ ἄρα περὶ τῆς ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης ὁ Β΄ καὶ ἑτεροὶ παπισταὶ, λέγοντες, ὅτι ὁ Φώ- τιος ἐγίνετο ἀρχηγὸς τῶν μὴ ἀποδέχοντων τὸ δόγ- μα καὶ πῶς περὶ τῆς, ἐπειδὴ ἐκ ὁ Φώτιος, ἀλλ' ὁ Πάπας Λέων ὁ τρίτος ἐχρημάτισε γοναίως καὶ ἀγα- θὸς Ἀρχιεπίσκοπος τῷ μὴ ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἀπο- στέφεται ὡς μίαν μὲν ψυχολογῶν πῶς περὶ τῆς τούτῃ ὁπότε τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

καὶ αὐτῶν δὴ τῶν Εὐγομίων τὴν Αἵρεσιν, καθὼς ὁ
ἀσσεβὴς ὁκείνῳ Βασιλεῖ ὑψηλῶς ἐστὶν. ταύτην τὴν
βίβλον δογματικῶς Πανοπλίαν ὁ Αὐτοκράτωρ ὠνό-
μασε, καὶ μέγας τῇ νῦν ἔστω παρσαγορεύεται τὰ
βιβλία βιβλίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ. λέγεται δὲ κατὰ τὴν
παπιστὴν ἐν τῇ Πανοπλίᾳ ταῦτα, Εὐθυμῆς τῷ Ζυ-
γαβινῷ κατὰ τὴν τῆς παλαιᾶς Ρώμης, ἥτοι
Ἰταλῶν κεφάλαια δώδεκα, δηλοῦνται ὡς ὅτι τῷ
Πατρὶς μόνον ἐκπορεύεται τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλ' ἔτι
καὶ ὅτι τῷ Ἰῷ. χρόνις δὲ ὑστερὸν ἐλθόντων ὁ ἐν Βασι-
λεύσιν ἀοιδίμῳ Ἀλέξιῳ ὁ Κομνηνός, καὶ τὰς πολ-
λὰς τῶν Αἱρέσεων πλοκαῖς θρασυαγῶν, καὶ αὐτὰς δὴ
ταῖς παροδητικαῖς καὶ ἐκείναις τῶν Ἰταλῶν, αἱ ἐδι-
δάχθησαν ὡς τῶν παροδητικῶν Αἱρεσιωτῶν (ἀγ-
χίους δὲ ὡς ὁ ἀνὴρ, μάλιστα καὶ τῆς πίστεως ζηλωτῆς,
ὅς τῳ τότε, καὶ μὴ μηχανήματα σοφὸν ἐτεχνάσατο,

καὶ ἐφύρε καὶ τὸν Αἱρεσιάρχην τῆς Εὐγομικῆς Αἱ-
ρέσεως) συγκαλέσαντες ἀνδρας ἀγίους καὶ σοφούς, τὸν
Ζυγαβινὸν Φημι, καὶ Ἰωάννην τὸν καλὸν φημι, φερ-
νῶν, οἵτινες ἐκ πάντων τῶν θείων βιβλίων λόγους ἐ-
ρανισάμενοι κατὰ τὴν Αἱρέσεων, καὶ κατ' αὐτῶν δὴ
τῶν Ἰταλῶν Ἀλλὰ τὴν παροδητικὴν τὴν ἀγίαν Συμβόλην
καὶ τὰ Ἀζύματα, τὴν δογματικὴν Πανοπλίαν συνέτα-
ξαν. τελευτῶν δὲ πάντων καὶ ὁ θαυμαστός Ζω-
ναρεῖς μοναχὸς Ἰωάννης τὰς θείας καὶ ἱερὰς Κανό-
νας τῶν ἀγίων καὶ πατέρων Ἀποστόλων, καὶ τῶν
ἐπιτὰ ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ πάντων τῶν
ἀγίων πατέρων ἡμῶν σαφές ἐποίησε καὶ ὁρίσας ἐ-
ξηγησάμενος, ὡς αὐτὸν Πάπαν ὡς ὁρδοδόξον ὠνό-
μασε, μᾶλλον δὲ καὶ τῷ ἀναδέματι καθυπέβαλε τὰς
τὰ ὅρια τῶν πατέρων σαλεύοντας, καὶ ἀθέτησιν
ποιῶντας τῶν θείων Κανόνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν κατὰ τῆς παροδητικῆς καὶ τῆς δόγματος καὶ τῶν Ἀζύμων συγγραψάντων κατὰ τὴν Ἀλεξιάδα. 20

Συνέγραψον ἔτι καὶ ὁ ἱερομόναχος Ἰωάννης ὁ Φερ-
νός, καὶ Εὐσεβίῳ ὁ Νικαῖος. περὶ δὲ τῶν Εὐ-
σεβίῳ τὰς λέγει ἡ Ἀννα, Συμπληρώσαντες δὲ τὴν
Εὐσεβίῳ ὁ τῆς Νικαίας πατέρες, ἀνὴρ πάντε θεία
σοφός καὶ τὰ θύραθεν ἐπὶ ταῖς ἀλεξίεσι μᾶλλον
αὐτῶν, ἢ οἱ περὶ τὴν Σπῆν καὶ Ἀκαδημίαν ἐν ἀλα-
τείοντες, βιβλίῳ δεκάτῳ τετάρτῳ. καὶ Νικόλαος
ὁ Μεθώνης, περὶ ἧς λέγει Νικηφόρος ὁ φιλόσοφος,

Ὅσοι γὰρ θεομὴς πατέρων χριστοφόρων,
Ἀποστολικὰς ὡς ἀδόσεις ἐν θείας
Πίστεως ἀπλῆς ἀληθευσάτης ὅρεας
Θέλετε ἰδεῖν ἀμέμπτως ὁρδοδόξας,
Δόξτε προσήτε τῷ σοφῷ Διδασκάλῳ
Νικόλῳ λάμπαντι νύκτι μεθώνης
Ἐθὺς ἀρετῆς σώφρονος σωκρίτης,
Ἦν ἐννομοὶ κυρεῖ τῆς γραφῆς τόποι,
Ὅτων ὁ πατὴρ γενναίων νοσημάτων,
Δι' ὧν νόθον κύλημα πορικῶς ἀπόρη
Ἐξωθεν ἔλκων ἀλόφουλον ὡς γὰρ
Πρὸς ἑξαπάτην τῶν λόγων τὰς φληνάφους,
Ἦλεγξε, κατέβαλε, εἰψας εἰς χάριν,
καὶ συλλογισμῶν τὰς ἀσυμπλήκτους βρύχους
Οὐλοσεν ἄρδην ὡς ἀραχίδας μίτας.

Σημείωσαι, ὅτι Ἰωάννης ὁ Βέκκος καὶ Μανυὴλ ὁ
Καλέκας μὴ διωκόμενοι ἀποφθαλμῶν εἰς τὰς συλ-
λογισμὰς τῶν μεθώνης καὶ τῶν Φερνῶν, εἶπον, ὁ μὲν
Βέκκος ἐν τῷ περὶ σώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅτι πολ-
λὰ μὲν ψευδολογῶν καὶ ἔτοι. ὁ δὲ Καλέκας βιβλίῳ τε-
τάρτῳ κατὰ Ἑλλήνων, ἔχρησεν μὲν μὴ δ' ἀπολογεῖ-
σθαι τοῖς ἔστω κακοφώνοις καὶ κακοπίστις. ἐν οἷς
σημείωσαι δύο τινα, ὧν, ὅτι οἱ κακοφώνοι καὶ κακο-
φῶνοι παπιστῶν εἶπον τοιούτους τὰς φυλάττοντας ἀ-
δικίας τὰ ἀρχαῖα καὶ πάτρια. δόξατε, ὅτι
ἔθας ἐπὶ τοῖς Λατίνοις, ἵνα ἐν οἷς μὴ διώκονται

ἀπολογεῖσθαι, μήτε μὲν κακουργῆσαι, λέγῃσιν, ὅτι
ἀπολογίας ἀνάξια τὰ λεγόμενα. συνέγραψε καὶ
Βασίλειος ὁ Στιλδίου ἐστηθῶτος, περὶ ἧς λέγει Αἰώ-
νυμός τις, ὅτι Πέτρος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, 25
Νικόλαος ὁ Μεθώνης, καὶ Βασίλειος ὁ ἱερομόνα-
χος ἀπὸ τῆς Στιλδίου μονῆς, οἵτις καὶ λατινοελέγ-
κτικὸς ἐκλήθη Ἀλλὰ τὸ ἡρεβωμένως καὶ σαφῶς εἰς πλά-
τος ἐλέγχει καὶ ὡς ἀποδοῦναι αὐτοῖς Ἀλλὰ πλεόνων πα-
ραδογματῶν καὶ μαρτυριῶν, ὅτι τὰ ἔστι ταῦτα ἀπερ 30
κράτησιν, ἦσαν τὰ Ἀζύματα, ἡ τήρησις τῶν Σαββά-
των, ἡ ἀλαφροῦς τῶν πνικτῶν, αἱ ἀνακαθάρσεις
καὶ οἱ ῥαντισμοί, αἱ καταλύσεις τῶν Τετραδοῶν
σκύλων καὶ τῆς αἰγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρεσκωστής,
καὶ τὰ λοιπὰ, ἀπερ ὁπίωον λεπτομερῶς γράφουσιν, 35
ἔξω καὶ ἔξω τῆς ὁρδοδόξης πίστεως, καὶ ἔξω τῆς δι-
δαχῆς καὶ ὡς ἀποδοῦναι τῶν ἀγίων Ἀποστόλων εἰς,
καὶ τὰ ἔξω. καὶ ἔκτισαν συνέγραψαν Νικήτας Σειδῶν
ἐξ Ἰκονίας, καὶ Νικήτας Πατριάρχης Κωνσταντι-
νουπόλεως, Ἰωάννης ὁ Ζωναρεῖς, Μαθθαῖος, Κοιναῖος 40
Ἀγγελῶν, Μιχαὴλ ὁ Ἀγχιάλος, Συμεὼν καὶ Ἰωάν-
νης Πατριάρχαι Ἱερουσολύμων, Ἰωάννης Πατριάρ-
χος Ἀντιοχείας, Θεόδωρος Σμυρναῖος ὁ Κεσπαλά-
της, Μιχαὴλ ὁ Γλυκᾶς, ἔτοι πάντες συνέγραψαν,
Ἰνὲς μὲν περὶ ἀμφοτέρων, τὰ δόγματα καὶ τῆς πα- 45
ροδητικῆς, Ἰνὲς δὲ περὶ πατέρων, ἄλλοι περὶ Ἀζύμων,
καὶ ἄλλοι περὶ ὅλων κακοφώνων τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκ-
κλησίας. ἐπὶ τῷ Μανυῇλ ἦν καὶ Ἀνδρόνικος ὁ Καμα-
τηρὸς, περὶ ἧς φησὶν Ἰωάννης ὁ Κίνναμος βιβλίῳ τε-
τάρτῳ, Ἀνδρόνικος ὁ Καματηρὸς, ὅς τῳ ἔπαρχον 50
διείπεν ἀρχὴν, ἀνὴρ σεβαστότητι μὲν ἀξιώσεως, ζυγ-
γενὴς δὲ βασιλεῖ καὶ αὐτὸς ὢν, συνέγραψε τὰς θαυ-
μασίας ἐπιστάσεις, ἀποδοκινῶν ἀπὸ τῶν θείων γρα-
φῶν καὶ τῶν ἀγίων πατέρων ἰσχυρότατα, ὅτι ὅτι μόνον
τῷ Πατρὶ ἔχει τὴν ὑπαρξίν τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ ὡς
ἔγρα-

ἔγραψεν ἀντιόχεια Ἰωάννης ὁ Βέκκος, ἄννα ἀνα-
τρέψας γενναίως Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἀπέδραξε τὸν

Εἰκον γελοῖον παζόμον. καὶ ταῦτα ἐν ὀλίγοις περὶ
τῶν τότε συγγραμμάτων κατὰ τῶν Λατίνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

5

Περὶ τῶν γενομένων Διαλέξεων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων ὑπὸ Ἀλέξιν καὶ Μανηλ' Διὰ τὴν τῶν ἁγίων Πνεύματος
ἐκπόρευσιν, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει συνόδου τῶν αὐτῶν, καὶ τῆς παλιμβόλε γνώμης τῶν Λατίνων, καὶ ὁποβο-
λῆς αὐτῶν ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

- 10 **Δ**ιαλέξεις δὲ γενόμεναι, ὑπὸ ἡμῶν Ἀλέξιν καὶ Κομνηνῶν,
Πέτρῳ Λατίνῳ Ἐπισκόπῳ Μεδιολάνων μετὰ
ἱερομονάχῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ καὶ Φερνῇ καὶ πρώτῳ ὄρχῳ
τῶν Γάλλων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῶν ἁγίων Πνεύματος,
συμπαρήσαν δὲ ἄλλοι, καὶ Εὐσεβίῳ ὁ Νικαίας ἐν
15 τῇ Διαλέξει, ὡς λέγει Ἄννα ἡ Ἀλέξιος βιβλίῳ δε-
κάτῳ τεταρτῷ. ὑπὸ δὲ Μανηλ', ἐγένετο Διαλέξεις τῶν
τότε Πατριάρχῳ Κωνσταντινῆς πόλεως Μιχαὴλ μετὰ ἡ-
νῶν Λατίνων, ἐν Κωνσταντινῇ πόλει ὑποδημένων, λέγετο
γὰρ ἐν τῇ ὑπὸ γραφῇ τῶν Διαλόγων ταῦτα, ἔκ τῶν Διαλόγων
20 τῶν ἀμωπῶν καὶ σοφωπῶν Πατριάρχῳ Κωνσταντινῆς πό-
λεως κυρίῳ Μιχαὴλ καὶ Ἀρχιεπίσκοπῳ τῶν Πορφυρογυ-
νητῶν Βασιλεῖα κύριον Μανηλ' τὸν Κομνηνόν, ὅτε πολλοὶ
τῶν ὑπὸ τὸν Πάπαν Ἀρχιερέων καὶ Ἐπισκόπων καὶ
Φραγκῶν τῶν Κωνσταντινῆς πόλεως κατέλαβον, τῶν Ἐκ-
25 κλησιῶν ζητῶντες τὴν ἑνωσιν, καὶ μηδὲν ἑτερον ἢ ὑπὸ
τῶν Γραικῶν ἀπαιτῶντες, ἢ ὡς χωρῆσαι τῷ Πάπῳ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῆς Ἐκκλησίας, δύναι δὲ τῶν καὶ
τὸ μνημόσμων. ἀλλὰ δὴ καὶ μόνῳ αὐτῶν ὁ Αὐτοκρά-
τωρ Μανηλ' διηλέχθη, ὡς καὶ Ἀλέξιος ὁ πατὴρ αὐ-
30 τῶν διηλέχθη μετὰ τῶν Μεδιολάνων Ἐπισκόπων, ὡς
γράφει Νικόλαος ὁ ὕδρεντος ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ
περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῶν ἁγίων Πνεύματος, καὶ ἐμό-
νον Διαλέξεις ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ συνόδῳ ἡθροίσθῃ ἐν
Κωνσταντινῇ πόλει Ἑλλήνων καὶ Λατίνων ἐν ἑταίρι
35 λιοσφῶ ἐκατὼς ἑξήκοσφ' ὁ γδοφ', ἐν ᾗ συμπαρήν καὶ
ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Σύγκλητος, περὶ τῆς Διαλαμ-
βάνων μακάριον ὁ Ἀγκύρας λέγει, Πάλιν δὲ πο-
νήσαντες ὑπὸ τῆς βασιλείας κυρίῳ Μανηλ', ἦλθον

ἐν Κωνσταντινῇ πόλιν οἱ πρῶτοι τῶν Γαδδηναιῶν, καὶ
συνεστῆθη μεγάλη συνόδῳ, καὶ πολλὰ εἰπόντες,
καὶ ἀκούσαντες, τὸ τυχερὸν ἐσυγκατέβησαν, ἀλλὰ
μάλιστα ἠνείχοντο φέρειν πάντας πρὸς τὸ ἐαυτῶν θέ-
λημα καὶ τὰ ἔθνη. λοιπὸν ἀπορήσαντες ὅτε Βασι-
λέως καὶ ἐκ συνόδῳ, καὶ πᾶσα ὁμὴ ἡ Σύγκλητος, βα-
λὼν κατεβόλοντο τελείως ὁποκόψαι τελείῳ χωρι-
σμῷ τὸν Πάπαν καὶ πάντας τὰς σὺν αὐτῷ, τὴν κρείσ-
την τοῖς ἀφ' ὧντες εἰς τὴν, καὶ ἔτε αὐτὰς τελείῳ ἀνα-
θεματισμῷ ὡς ἀδυνατῶν καὶ τὰς λοιπὰς Αἰρέσεις,
Διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς μέγα καὶ περιβόητον ἔσθῃ, ἔτε
πάλιν συγκακωνήσαν αὐτοῖς τὸ τυχερὸν, καὶ ἔγραψαν
εἰς τὴν Τόμους, ἐν οἷς καὶ τὴν ἀμώμητον πίσιν καὶ ὁρθό-
δοξον συνεγράψαντο, ἵνα μήτε ἡ τῶν Λατίνων Ἐκ-
κλησία ἔχῃ ἀδυνατῶν ἀναφέρειν περὶ τῶν, δι' ὧν καὶ
κατεγνώσθησαν πρὸς τὴν τῶν Γραικῶν Ἐκκλη-
σίαν, καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς,
μήτε πάλιν ἔτι ἀναφέρειν πρὸς ὁκένους, φήσαντες
τὸ ὁποσολικὸν ὁκένον ἔχον τὸ, Αἰρετικὸν ἀνδρωπον
μετὰ πρώτῃ καὶ δεύτερῃ νεθεσίᾳ παραιτῶ, εἰδὼς
ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνων, ἐστὶν
αὐτοκατάκριτος. Ἐν τῇ τοῖς σημείωσαι πρώτῃ, ὅτι οἱ
Καρδηνάλλας καὶ Φράγτες ἄλλα ἔλεγον ἐν τῇ Δια-
λέξει, καὶ ἄλλα ἐν τῇ Συνόδῳ. δεύτερον, ὅτι ἔ-
σερξαν ἵνα καὶ τὰ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Πάπα τρία
γονήσονται, ἀλλὰ ἡ συνόδῳ καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ
Σύγκλητος ἀπέβαλον ἐξίσω πᾶσας τὰς κληρονομίας αὐ-
τῶν καθάπαξ κατὰ τὸ κανονικὸν καὶ ὁρθόδοξον δόγμα.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ θέσεων τῶν Λατίνων ἐπὶ, δαΐσαι ἀποδόντων τὰς κατὰ τῆς πρεσβυτέρου καὶ τῶν δόγματι ἀγωνι-
σάσας Ἀλέξιον, Ἰωάννη καὶ Μανηλ' τὰς Κομνηνὰς Βασιλεῖς αὐτοῖς ὁμοθρήσκους.

- 45 **Φ**ανερῶ γενόμενος ἐκ τῶνδε, καὶ πάντῃ καὶ πάντως ἀνα-
μφιβόλος, ὅτι ὑπὸ τῶν τριῶν Βασιλέων τῶν γε-
γόναισι ἄριστα συγγραμματα, καὶ Διαλέξεις, καὶ
συνόδοι, ὁποδεκνύσαι ἰσχυρῶς τὴν καὶ ἐκ τῶν τῶν
τῶν ἁγίων Πνεύματος ὑπαρξίν καὶ τὴν αὐτῶν συμ-
50 βόλῳ πρεσβυτέρου καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Λατίνων κλη-
ρονομίας ὡς αὐτὴν ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν ἐ-
πεσυχθῆναι ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὅτι καὶ
οἱ τρεῖς Βασιλεῖς ἦσαν οἱ αἱρετικοὶ τῶν τε Διαλέξεων καὶ
τῶν Συνόδων, συναγωνιζόμενοι καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸ
εἶδος ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διδασκῶν ὡς ὁρθοί καὶ τῆς

καθολικῆς πίστεως. ἀλλὰ οἱ Λατῖνοι μὴ ἀνιχνεύοντες
ἀντιλέγαν πρὸς τὰ φανερώτατα, ἀπεδάξαι δαΐσαι
τὰς τρεῖς Βασιλεῖς ἐπαινέτας χρηματίσαι τῆς ῥω-
μαϊκῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὴ πρὸς φέρειν τὸν ὁπο-
σάτην καὶ ὁμόφροναν αὐτοῖς γενοῦντα Γεώργιον τὸν
μετ' ἡμῶν λέγοντα, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος
ὁ Κομνηνὸς διαδοχικῶς γεγενῆσθαι κακῶς τὴν ὁποβο-
λὴν τῶν μνημοσίων τῶν Πάπα, ἡθροῖσε συνόδῳ καὶ
ἔψιξε τὸ ἔργον, καὶ ἔδραξε αὐτὸ ἀκακόνισεν. καὶ ἔτι ὁ
αὐτὸς μετοχίτης γράφει, ὅτι εἶδε τὴν ὡς ἀποσημαί-
σιν, ἥτις περιέχει τὰ ἐρημῶνα εἰς μίαν βίβλον ἐγκα-
μῶν.

μένον. δούτερον, πωσφέρεσιν ἄνταν πλὴν Ἀλεξιάδα, λέγουσαν περὶ τῆ πατρὸς αὐτῆς τέττε τῆ Ἀλεξίας ταῦτα, Πάσαις ταῖς ἐν Βορετίᾳ Ἐκκλησίαις χρυσία ποσότητα ἱκανὴν ἐτίσιως ἀνατίμασθαι ὑπὸ τῶν βασιλικῶν ταμείων ἐκέλευσε, τῇ μὲν τοῖ ἐπ' ὀνόματι τῆ εὐαγγελιστῆς Ἀποστόλης Μάρκας Ἐκκλησίᾳ ὑποφόρος ἅπαντας τὰς ἐκ μέλους, ἐν Κωνσταντινὸς πόλει ἐργαστήρια κατέχοντας, πεποίηκε, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς παλαιᾶς ἐβραϊκῆς Σκάλας μέχρι τῆς καλεσμένης Βίγλας διήκοντα ἐργαστήρια, καὶ τὰς ἐν τῷ τῆ διαστήματος τέττε ἐμπεριεχομένης Σκάλας ἐδωρήσατο, καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐκινήτων δωρεὰς ἐν τῇ βασιλεύσει καὶ τῇ πόλει δωρεὰς, καὶ ὅπῃ ποτ' ἀνέκῃνοι ἡγήσαντο, βιβλίῳ ἐκτῷ. τρίτον λέγουσιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης, ἦτοι ὁ υἱὸς τῆ Ἀλεξίας ἐπεμψεν εἰς τὴν Ῥώμην πρέσβεις, ζητῶν ποιῆσαι εἰσὶν μετὰ τῶν Λατίνων. τέταρτον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Μανὴλ πρὸς Κεῖρράδον τὸν Βασιλέα τῶν Ἀλαμάνων, κακῶς παθόντα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, γράφει ταῦτα, Ἀνθρώποις, οἷς κατὰ βραχὺ τῆ φρονεῖν μέτεσιν, ἔστω ταῖς τύχαις τὰ πράγματα θεωρεῖν ἐξ ὧν, ἀλλ' αὐτὰ κατ' αὐτὰ περιπετείαις ἐξω τινός, ἔτα τοίνυν εὐθυσυμψύχῃ σοι ὑπὲρ τῶν ἀξίων πωσφέρεσθαι ἐγνωρῶ, ἀλλὰ νῦν γε μετρίως δυσπραγῆσαντα, τοῖς αὐτοῖς καὶ πάλιν σε δεξιῶσαι ἔκκεν ὁ κινήσουρ οἷς καὶ τὸ δεύτερον, ὅσα καὶ ξυγγενῆ καὶ τηλικύτων ἐθῶν ἄρχοντας τιμαῖς ἡμῖν ἀπὸ σπαθῆς ἦν, ξυμβυλεύοντες τὰ παριστάμενα τῶν ἀρετῶν τε οὐκ ἐκα, καὶ τῆ ὁμοθυμῆσκει ἡμᾶς ἀλλήλοις εἶναι. ταῦτα Ἰωάννης Κίνησας βιβλίῳ δούτερον. πέμπτον, ὅτι τῆ αὐτῆς Κίνησας πωσφέρεσι πρεσβείαν ἵνά, ἦν ἐποίησεν ὁ Ἐπίσκοπος Ῥώμης πρὸς τὸς Στρατηγὸς τῆ Μανὴλ, ἐν Ἰταλίᾳ ὄντας, καὶ πολεμῶντας κατὰ Ῥηγί Σικελίας. λέγει γὰρ ὁ Κίνησας ταῦτα, Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐγένετο, πρέσβεις πρὸς τὸ Ῥώμης Ἀρ-

χιεῖως ἦν τὸς Ῥωμαίων ἦλθον Στρατηγὸς, ὃν Πάπαν Λατίνους ὀνομάζον ἐξ ὧν εἰσιν, ἐβλέπετο δὲ αὐτοῖς ἡ πρεσβεία ἡ ἀμφω, ἡ τὸν ἕνα αὐτῶν ἔπαι Ῥώμην ἔλθαι περὶ μεγάλων τῶ Ἀρχιερεῖ καὶ κωννησόμενον, ἡ δὲ γὰρ ἔφασαν διωάμεν ὡς πλείους αὐτὸς ἡθροικῶς, Ῥωμαίοις συμμαχήσαν ἐν ὧν σκῆλῃ γενομένη, εἰ δὲ Ῥωμαῖοι Στρατηγὸς πρὸς μὴ τῶν, γράμμασιν ἀπέπεμπε, Βασιλῆιον δὲ τινα εἰς τὸς τῆ Βασιλείας πελέσαντα ὑπογραμμάτας, τότε σφίσι ἐπόμενον καὶ αὐτὸν συὸν χρυσίῳ ἐφ' ᾧ ἰππέας ἐκείθον μισθῷ 10 ἀγαγεῖν, ἔσθον, καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ. ὅκτον, πωσφέρεσιν Ἰωάννην τινὰ πρὸς ὧν ὁππκαλεῖσθαι, ἐν ᾧ ἐγγραφῆ περὶ τῶν ἀγίων τόπων, λέγοντα περὶ τῆ Μανὴλ, ἀνοικοδομήσαντες καὶ ζωγραφίσαντες τὸν μέγαν Ναὸν ἐν τῇ Βηθλεὲμ, λέγει γὰρ, 15 Ἀλλὰ καὶ τῶν τὸν περικαλλέσαντων Ναὸν καὶ πᾶμμεγαν ἡ τῆ κοσμοσώσεως Βασιλείας ἀνέγειρε φιλότιμος Χάρις, καὶ ψηφίσι κεχρυσωμένοις ὅλον τὸν Ναὸν κατεκόσμησεν, ἐφ' ὃν ὁ πᾶν ἐν τῇ χώρᾳ παρέρχεται Λατίνων ποιμὴν τὸν Ἀντικράτορα τάχα τῆς 20 μεγαλοψυχίας ἀμειβόμενος, ἐν ἀφύρῳ τοῖς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ουσιαστικῇ τῆ ἀγίας ὑπερθεῖ Σπηλαίᾳ πλὴν ὧν αὐτὴν ἐκείνη μορφὴν ἀνέσκηλυσεν. ἔβδομον, πωσφέρεσι Νικήταν τὸν Χωνεάτιν, ἰσορῶντα τὰ συμβαίνοντα ἐπὶ τῆ Μανὴλ, τῆ περὶ τῆ Θεῆ τῆ ἐθνι- 25 καὶ κακῶς φρονεῖν, καὶ αὐτικαὶ μὴς αὐτῇ τῆς ἱεραῆς Συνοδῆς ἔσθῃς. λέγει γὰρ ὁ Χωνεάτης, Ὁ Βασιλεὺς ἀγανακτῶν κατὰ τῆς Συνοδῆς, δικαίᾳ τε μέζονος συνόδῃ συγκρότησιν, καὶ τῶν μετ' αὐτῆς τῆ Πάπα τῆς πρεσβυτέρως Ῥώμης τῶν πρεσβυτέρων ἐπώμυντο ἀπὸ 30 σκεψίν, βιβλίῳ ἐκδόμῳ. ὅκτῳ δὲ φασὶ γίνεσθαι δῆλον, ὅτι καὶ οἱ τρεῖς Βασιλεῖς ἔτοι Λατίνους συρεφώνον περὶ τῶν πρίν, καὶ ὁμοθυμῆσκει αὐτὰς ἔχον.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ ἐλέγχου ἐκείνης τῶν Λατινικῶν θίσεων, καὶ πωσφανεσάτης ἀπὸ δέξους, τὰς ἀνωτέρω Βασιλεῖς συὸ τοῖς Ἐκκλησίᾳ ὁμοθυμῆσκει ὑπάρξαν τῇ τῶν Λατίνων εἰς τὴν πρὸς τὴν καὶ τὸ δόγμα καὶ νομομίας ἀποδοκιμύσεως.

40

Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι εἴρηται ἐν τῇ πρώτῳ βιβλίῳ περὶ τῶν ὁπισθίων τῶν Παπῶν καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τόποις ἀνωτέρω, ποίας μαρτυρίας δεχόμεθα ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασι, καὶ ὅτι ἔσθαι τυχεύσας. δούτερον, ὅτι εἰαὶ ὑπὸ τῆ Πάπα Ἀγάθωνος καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐν Ῥώμῃ ἀγίας Συνοδῆς πωσφαχθῆσαι χρήσεις τῶν πατέρων ἐξητάσθωσαν ἐν τῇ ἐκτῇ Οἰκουμενικῇ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ ἐκτῆ κεφάλαιῳ ὀγδόῳ, πῶς ἡ οὗ τινι βιβλίῳ πωσφασημῶς, καὶ ὑπὸ τινος σημειωθῆσαι εἰς μαρτυρίαν δεκτῇ; τῆ τῶν ταῦτόν ἐστι ὁκείνοις ἀλλὰ ἐπὶ πολλῶν βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφάλαιῳ πρώτῳ Παραγράφῳ εἰκοστῷ δούτε- 50 ρῳ. ὡς γὰρ ἐκῇ μὴ διωάμενοι οἱ παπισταὶ αὐτῆς ἦναι τῇ ἀληθείᾳ, ἡ βεβαιῶσαι τὰς ψευδολογίας αὐτῶν, σοφιστῆς, ἔφερον εἰς μαρτυρίαν ἔσθαι ἐκείνους πομῶν,

ἔτω καὶ ἐν ταῦτα καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τόποις ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτίων φέρεται βεβαιωτὰς τινὰς ὑποστάτας γραμμολατίνες, καὶ τέως τὸν Βέκκον καὶ τὸς μετοχίτας, οἵτινες ἐποῖας φρονήματα καὶ ἐποῖας ὑπολήψεως ἦσαν, ἐρῶν ἐν τῇ οὐκ ἐν τῇ βιβλίῳ. τρίτον, ἐν ποίῳ καὶ 45 ἐν ποίῳ τόπῳ ἐγένετο ἡ τοιαύτη Συνοδὸς; καὶ πόσοι καὶ ποῖοι ἦσαν οἱ ἐν αὐτῇ πατέρες; καὶ ποῖοι ἦσαν οἱ ἐν αὐτῇ ἐξάρχοντες; καὶ ποῖα τὰ πρακτικὰ αὐτῆς; ὁμοῖα εἰσιν ἡ ἀθροῖς τῆς Συνοδῆς ταύτης ταῖς σφίγξι καὶ τοῖς τραγελάφοις, καὶ τῆ τῶν μόνον ἔχουσιν τὸ καὶ 50 χημα οἱ παπισταὶ, ὅτι ὁ λαβόμενοι τὰ δίκαια τῶν ὄντων, περὶ τῶν μὴ ὄντων μὴ ὄντων πωσφέρεσιν εἰς βεβαιώσιν. τέταρτον, ψόδας λαμπρὰς ἀπὸ δέξους ἰόντες Μετοχίτων καὶ αὐτὰς τὰς παπισταὶ τὰ γεγονότα ὑπὸ Ἀλεξίας καὶ ὅτι Ἀλεξίας κατ' αὐτῶν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω.

πρὸς

πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ῥητέον, ὅτι οἱ Ἀρσάκοι ἀνεθεματί-
 σθησαν ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς πρώτης Συνόδου, καὶ ὑπὸ
 μερικῶν Συνόδων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Ἀντιοχείᾳ,
 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Ἱερουσολύμοις, ἐν Ρώμῃ, ἐν Γα-
 5 λλίᾳ, ἐν Ἰσπανίᾳ, καὶ ἄλλαχῶ, καὶ κατεκρίθησαν καὶ
 λόγοις καὶ συγγράμμασι καὶ ὑπὸ τῶν τό-
 τε ἐγκρίτων πατέρων οὔτε τῇ Ἀνατολῇ καὶ Δύσει,
 Ἀρκτῇ καὶ Μεσημβρίᾳ. ἀλλ' οἱ ὀρθόδοξοι βλέποντες πως
 αὐτοὺς ὑποκρινομένους, ἐχρῶντο οἰκονομίᾳ, καὶ ἑ-
 10 χον αὐτοὺς συγκαινωνῶς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν μία
 Ἐκκλησία, καὶ τὸ αὐτίον πρῶτον, ἡλπιζον γὰρ
 πῶς ὑπὲρ τὸ ἀρχαῖον καὶ τῆς ὀρθοδοξίας αὐτῶν
 ἐπανέλθουσιν. γυναικίης ὅμως τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου,
 οἱ τὴν Συνόδον πατέρες ἰδόντες αὐτοὺς, ἦτοι τὰς Ἀρσάκας
 15 λίαν ἀναχωρητῶντας καὶ ἀνιάτως ἔχοντας, ἀπέβαλον
 αὐτοὺς τῆς κατὰ μέρος ὀρθοδόξου κοινωνίας, καὶ γὰρ ἑ-
 κρινον τὰ λοιπὰ κοινωνεῖν ἀπλῶς τοῖς διόλου ἀκοινωνή-
 τοις. ἔτι καὶ ἐν τῇ συμβάσει ὡς αὐτοῦ τῶν Λα-
 τίνων, εἰ καὶ ἀπεκόπη τὸ μνημόσυλον τῆς Πάπας ὑπὲρ
 20 τῆς Πατριάρχης Σερίης, καὶ ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία
 κατεκρίθη συνοδικῶς ὑπὲρ τῆς Μονομάχου. ἀλλὰ τὸ ἀ-
 ποδεχθῆναι αὐτῶν σωρὸν ἀποπημάτων, ὅμως ὑπὸ
 μελῶς καὶ ἀγαπητικῶς συμμιλῶν αὐτοῖς, καὶ πᾶσι τρεῖ-
 ποῖς διηλέγοντο μετ' αὐτῶν οἱ Ἀνατολικοί, καὶ μόνον ὑπὲρ
 25 τῶν ἡμερῶν τῶν παρόντων Βασιλέων, ἀλλὰ καὶ μετα-
 ταῦτα, καὶ οἱ γὰρ καὶ ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ ὑπὲρ Γερμανῶν τῶν νέων,
 καὶ ἐν τῇ κατὰ τὰ Βένεττα, καὶ ἐν ταῖς κατὰ Βαρλαάμ
 καὶ Ἀκινδύνου, καὶ ἐν ἄλλαις Συνόδοις ἀπεκηρύχθη αὐ-
 τοὺς ὡς ἀποτροφέους, ἀλλὰ πάλιν ἀκοινωνῶν αὐτοῖς κα-
 30 τάτι καὶ διαφόρως, καὶ ἀδελφικῶς διηλέγοντο μετ' αὐτῶν,
 ἐλπίζοντες πῶς εἰς πῶς ὀρθοδοξίαν αὐτῶν ἐπαναστρεφί-
 γουσι. ὅμως τῆς ἐν Φλωρεντίας Συνόδου, καὶ φα-
 νεράς γυναικίης ἐπ' ὅψει τῆς οἰκουμενικῆς πάσης
 τῆς ὡς αὐτοῦ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, γυναι-
 35 ως καὶ ἐξαποκλήρης ἀπεστράφησαν αὐτῶν. ἐνταῦθα
 δὲ δῆλον ἐστίν, τίνος χάριν ὑπὲρ τῶν τῶν Βασι-
 λέων τῶν τριῶν ἐγένετο μερικὴ σιωπασσομένη χει-
 ρισανικὴ τῶν ὀρθοδόξων μετὰ τῶν Λατίνων, ὅθεν
 ὡς λέγει ἡ Ἀλεξιάς, ἐπεδὴ ἐβοήθησαν τῇ Αὐτοκρά-
 40 τορὶ Ἀλεξίᾳ κατὰ τῆς Ῥομπέρτου καὶ Βενέτικου, ἐτί-
 μωσαν ὁ Βασιλεὺς τὸν δῆκα τῇ Πρωτοσεβαστῇ ἀξιώ-
 ματι, καὶ ἐδώρησαν ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς Βενε-
 τίας πρὸς ὁδὸν καὶ βοήθειαν, καὶ ἐδιότι ἐνόμιζον,
 ἢ εἶχε τὰς Λατίνους ὁμοπίστους. πρὸς δὲ τὸ τρίτον ῥη-
 45 τέον, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐσελθὼν εἰς πῶς Ῥώμῃ πρέσ-
 βεις περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, καὶ ὡς πολλοὶ τῶν
 πρὸ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν Αὐτοκράτορες, τῶν δὲ Πάπας
 ἔτε ἐμνημόνευσέ ποτε, ἔτε τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ-
 νώθη, ἀλλ' ἦν ὁμοιος πᾶσι τῇ ἀληθείᾳ, καὶ τῇ
 50 ἰδίᾳ πατρὶ, ὥτινι ἀποβίβας συγχωροῦσα ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ τῶν πρωτόκων, τῶν ἀπογεγραμμένων ἐν Οὐ-
 ρανοῖς. πρὸς δὲ τὸ τέταρτον ῥητέον, ὅτι τὸν Κορβιά-
 δον εἶπον ὁ Μανηλ ὁμοόρησκον κατὰ τὸν ἀνώτερον
 τρόπον, καὶ ὅτι ἔδωκεν ὁ Ἀλέξιος πρὸς ὁδὸν ταῖς
 Ἐκκλησίαις τῆς Βενετίας, καὶ κατὰ πῶς λεκτικῶν

συνηθῆσαν, καὶ ἦν λέγοντι Χριστιανῶς καὶ τὰς Σχι-
 σματικῶς καὶ Αἰρετικῶς, ὁμωμένως μὲν καὶ ἡ
 μόνῳ πῶς λέξιν. δεύτερον, ἀλλὰ πῶς ἀρχαίαν τῆς
 ὁσεβετίας συγγένειαν, καὶ ὅτι τὸν τρόπον ἔλεγεν ὁ Φίλων,
 ὅτι ὁ Μωϋσῆς τὰς διαφθείραντας τὰς Μαδιανίτας Ἰσρα-
 ηλίτας πρὸς ἄξια θεῶν ἐκαθάρισε τὰς μύσας, Ἀρμυῶν
 κεφαλαίῳ τετρακοσῷ πρώτῳ, εἰς ἑξήκοντα τετάρτῳ.
 καὶ ὁ μέγας Βασίλειος τὰς ἐν πολέμῳ κτείναντας
 ὀρθοδόξους στρατιώτας ὑπὸ κανόνα βέλεται μετα-
 νοίας εἶναι, καὶ ἰδε αὐτῶν βιβλίῳ ἐβδόμῳ κε-
 5 φαλαίῳ δεκάτῃ ἐνάτῃ Παράγραφῳ ἐβδόμῳ. πρὸς
 δὲ τὸ πέμπτον ῥητέον, ὅτι ὁ Πάπας ἐκέρχεται τὰς
 Ῥωμαῖκας εἰς πῶς Ῥώμῃ ἵνα βοηθήσῃ ὡς ὁμοόρησκει,
 ἀλλ' ἵνα ἀπατήσῃ ὡς ἀποτροφέους, ὅθεν καὶ δὲ ἐβ-
 ηθή ἀπατήσῃ αὐτοὺς. ὅτι δὲ οἱ τότε Πάπας ἐγίνωσκον
 ἀκοινωνήτων γεγεννημένων πῶς Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ
 ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς, δῆλον ἐστίν καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 Κιννάμων, Κομποσέφανον γὰρ τὸν Στρατηγὸν τῆς Αὐτο-
 κράτορος Μανηλ μαχομένων τῇ Ῥηγί Σικελίας δε-
 10 ξαρμένων Ἰνδῶν Ἰταλιωτῶν, καὶ βοηθόντων αὐτῷ, λέγει ὁ
 Κιννάμων, ὅτι ἐφ' οἷς χαλεπήνας ὁ Ἀρχιερεὺς, ὁ μόν-
 ον εἶχον ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν δῆμον καθυποβάλλει, μη-
 δοὺ μετὸν εἶναι λέγων Ῥώμῃ τῇ νεωτέρᾳ πρὸς πῶς
 πρεσβυτέρᾳ, πάλας διπλοῦσιν, καὶ δὲ μετὰ
 τῇ Σικελίᾳ ἀμύνειν διωκῶν, μέλει γὰρ αὐτῶν
 ὄντι, εἴπα κακῶς παροῦσι τῇ πρὸς πολὺ αὐτῶν κρεί-
 πονα διαγωνίᾳ, μὴ βεβηθῇσαν, ἀνίστιν. τὰς
 δὲ τὸ ὑπὲρ τῶν ὁσβεθῆναι ἡδὴ τις, ἀφίσταται μὲν
 15 τῶν τῶν Βασιλέως περιεπόντων, εἰς δὲ τὸν Ἀρχιερεῶν
 παλιμβόλῳ μετετίθετο γνώμη, ὅτι οἱ τῶν Ῥωμαίων
 πρεσβύτεροι, τῶν μὲν βίᾳ πολλῇ ἐκείθεν ἀπέσ-
 πασαν, ὡς δὲ πῶς ἀπιστίαν αὐτῶν ἐκλιτοῦσιν, καὶ
 βαρύνειν τινὰ τρόπον καὶ ἀπερκαλίαν ἐπὶ ὁσβεθῆναι
 20 πῶς παντοῦχίαν καὶ τὸν ἵππον ὑπὲρ ἑξῆς τῶν ἐ-
 τηρίων, ἀπὸ καλῶδων ἐφῆκαν φέρεσθαι, ὅτι τε
 τὸν Ἀρχιερεῶν ἐμφανῶς ἡδὴ συστάτες, ἐκείθεν τῶν
 ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπέπεισαν, μετὰ τῇ
 τετάρτῳ. Ἐν ταῖς σημείωσιν, ὅτι μόνος ὁ Πάπας
 εἶπον ἐπ' αὐτοφύρῳ, ὅτι αἱ Ἐκκλησίαι Ἀνατολῆς καὶ
 Δύσεως εἰς διακεχωρισμῶν. δεύτερον, ὅτι τῇ ἀπο-
 25 σάτῃ καὶ τυράννῳ διωκῶν ἐβοήθη, τῇ δὲ γυναικὶ
 Αὐτοκράτορος ἐπεβέβη. τρίτον, ὅτι ἀφώρρισε τὰς
 βοηθόντας τῇ Βασιλεῖ. τέταρτον, ὅτι βιασθεὶς ὁ νο-
 μίζων ἑαυτὸν εἶναι ὑπὲρ τὰς Βασιλεῖς, μετέβαλε τὸ
 ὑπὲρ τῶν, καὶ μὲν ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ Ἀλεξίου τῆς Κομνηνῆς ἱσο-
 30 ρεῖ καὶ Ἀλεξιάς, ὅτι ἐν ὁσβεθῆναι ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέ-
 ξιος ὑπὸ τῆς ἰταλίας Βαϊμῆνδου, καὶ πολεμῶν αὐτῷ, εἶχε
 καὶ σκύδας εἰς βοήθειαν ὑπὸ τῆς αἰάγκης, ἐξ αὐτῶν
 δὲ συλλαβῶν ἵνας ὁ Βαϊμῆνδου, πρὸς ἡγάγε τῷ τότε
 Πάπᾳ εἰπὼν, ὅτι βαρβαρὸς ὁ Ἀλέξιος κατὰ τῶν
 Χριστιανῶν ἐμίσσησεν, ὁ δὲ Πάπας ὁμογενωμένησας
 αὐτῷ, πῶς ὑπὲρ τῆς ἰταλικῆς ἐπέτρεψε περὶ αὐτῶν,
 35 βιβλίῳ δωδεκάτῳ. ἐξ ὧν δέκνεται, ὅτι οἱ τότε Πά-
 πας ἦσαν συνεργοὶ τοῖς τυράννοις κατὰ τῆς Βασι-
 λεῖας τῶν Ῥωμαίων, καὶ περὶ πῶς πίστιν ἑτερόδοξοι,
 καὶ

καὶ ἀπερρίψαντο ὁ πρὸς δὲ τὸ σῆμα ῥητέον, ὅτι ὁ Μα-
ναὴλ ἀνυπόκοτος ἦν ἐν τῇ ἀγίᾳ Βηθλεὲμ πατρὶς,
καὶ δὴ καὶ ἐζωγράφησεν (ὡς θαυμάσιον, ἡμεῖς ἐλέει-
θε ἀνεκμισημένον ὡς ῥηθήσεται) εἰ δὲ καὶ ἐπὶ Μα-
ναὴλ κατὰ χον οἱ παπισταὶ τὸν ἅγιον ἐκῆνον τόπον,
ἀλλὰ πάντες αὐτοὶ ἦν, καὶ ἐπὶ, καὶ ἔσται, ὅθου
ὁ βασιλεὺς ὡς κληρονομία τῆς βασιλείας Κωνσταν-
τίνης καὶ ἱσπανίας τῶν μεγάλων, ἀνεκμίσσῃ τὸ ὑπὲρ
ἐκείνων κτιθεῖ, καὶ ὁ τότε ἐπίσκοπος αὐτῆς Λα-
τίνος ἦν, καὶ ἐζωγράφησεν τὸν εὐεργέτην, καὶ διὰ τὸ
ὁμόδοξον εἶναι, καὶ διὰ τὸ παροδοκῆν καὶ ἀλλήν βοή-
θειαν παρ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ λατινικὸν δόγμα, ἀλλὰ
διὰ τὴν τῶν τόπων διηγετικὴν ἀγότητα. πρὸς δὲ τὸ εἰ-
δεσθαι ῥητέον, ὅτι ἐπὶ θαυμαστὸν, ἵνα ὁ λέγων τὸν
μὴ ὄντα θεὸν θεὸν ἀληθινόν, καὶ τὸν ἐγκανωχόμενον
εἶναι θεὸν ἐπὶ γαίης καλέσῃ εἰς συνέδριον τῆς πεισμα-
τικῆς αὐτῆς, καὶ μάλιστα ἔχων ὡς ἀποκρίματα τὸν Μα-
κεδόνα Βασίλειον, ὅς φανέυς ὡς τῆ βασιλείας Μι-
χαήλ, διὰ τὸ ἐκκλησιαστικῶς καὶ κανονικῶς ἐλεγ-

χθῆναι ὑπὸ τῆ ἀγνοίας φωτίᾳ, ἐζητήσε συναιήτοι
ἐπ' ἀδικίᾳ καὶ βλασφημίᾳ τὸν Πάπαν Ἀδελφόν
καὶ τὰς ψόδικοποτητάς τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατο-
λῆς, ὡς καὶ Λέων ὁ σοφὸς διὰ τὴν ἀθέμιτον τε-
τραγαμίαν βοηθὸν ἤρετο τὸν Πάπαν Θεόδωρον. ὁ
πλὴν σηματεύων, ὅτι παρελθόντων τῶν χρόνων τῆ
δυμῆ καὶ τῆς ἐπιθυμίας, ὁ μὲν διὰ μέζοντος ἡ-
γίας συνόδου ἀποκατέστησε τὸν σεβασμιώτατον Φώ-
τιον εἰς τὸν θρόνον αὐτῶν, ὁ δὲ νόμον ἔθετο, κωλύον-
τα τῆ λοιπῆς τῆς ἀθέμιτον τετραγαμίαν, ὡς καὶ ὁ πα-
τρὶς Μανυὴλ, εἰ καὶ νικηθεὶς ὑπὸ ἀνέμενον φιλοτιμίας,
δικηπείᾳσιν εἴκα τῶν αὐτῶν δόγματα ἐμφοῖσαι
συνέδριον, εἰ ἢ παρεῖναι εἶπε καὶ τὸν ἐπί-
σκοπον ἱώμης, ἀλλ' ἔχων ὡς μονάρχην, ἢ ἄλλοις Ἀρ-
χιερεῖς, ἢ ἀναμάρτητον Ἀγαλμα, ἀλλὰ μέρες τῆς Συ-
νοδου, καὶ ὑδὸν πλέον. φανερὸν ἔν ἐγένετο καὶ ἐκ τέτων
τὸ ἐκ ἀρχῆς βεβαιωθῆναι, ἥτοι τὸ, ὅτι καὶ οἱ τρεῖς Ἀν-
τοκράτορες ἔτοι διέταξαν κατὰ τὸ σέβας τῶν Λατίνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ἐκ τῆς πρὸς Βασίλειον Θεσσαλονίκης ἐπιστολῆς τῆ Πάπας Ἀδελφάν, καὶ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν αὐτόν,
τὸ εἶναι πρὸς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν μόνον τῆ ἱώμης συναγαντες, ἐλέγχονται ἐνταῦθα ἐκ τῆ
νοήματος τῆς τῆ Θεσσαλονίκης ἐπιστολῆς, καὶ τῆ παπισμῶς μάλιστα ὥσπερ, καὶ περὶ τῆ ποταχῶς οἱ Χρι-
στianoὶ πρὸς τὴν ἐπιστολὴν λέγονται, καὶ ποταχῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Ὁ Πάπας Ἀδελφάν, ὁ τοιαῦτα ὑπόματι τέταρτος
ἐπίσκοπος ἱώμης, ὁ Πατριαρχὸς αὐτῶν ὅτι
χιλίοσφι ἐκατοσφί ποταχῶς τέταρτος, πέμψας
δύο πρέσβεις πρὸς τὸν Ἀντοκράτορα Μανυὴλ τὸ Κομνη-
νόν, ἔγραψε καὶ πρὸς τὸν Μητροπολίτην Θεσα-
λονίκης Βασίλειον τὸν Ἀχελιδινόν, σοφὸν καὶ ἐπ' ἀρε-
τῇ διαβόητον ὄντα, ἡντινα ἐπιστολὴν λαβὼν ὁ Βα-
σίλειος, ἀντέγραψεν αὐτῇ κατὰ τὸ εἶδος. λέγουσιν
ἔν οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι ὁ Βασίλειος ἔτ' ὁμολογεῖ ὅτι
ταύτῃ τῇ πρὸς τὸν Πάπαν Ἀδελφάν αὐτῶν ἀντιγρά-
φῳ ἐπιστολῇ, πρῶτον, ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ Κωνσταντι-
νουπολίται εἰσὶ πρὸς τὰς Πάπας. δεύτερον, ὅτι
τὸν Πάπαν λέγουσιν Ἀρχιεπίσκοπον. τρίτον, ὅτι λέγουσιν,
ὅτι λόγῳ κηρύσσεται, καὶ ὁ αὐτὸς ἀμνὸς θύεται
ἐν ταῖς δυσὶν Ἐκκλησίαις ἱώμης καὶ Κωνσταντινουπό-
λεως. τέταρτον, ὅτι λέγουσιν, βραχίονα πρὸς τὸν
ἐπὶ τὰ ποιήσαντα τὸ ἐν δύο, ἥτοι τὰς δύο Ἐκκλη-
σίας, ὡς τινες ἔσας ἡνωμένας εἰς αὐτὴν, ἔχισον ἀπὸ
ἀλλήλων καὶ ἐποίησαν δύο. πέμπτον, ὅτι ὁ Πάπας
εἰκὼν ὡς τῆ Χρυσῆ καὶ ἀφρομοίωμα διὰ τὸν θρόνον,
διὰ τὴν γνώσιν καὶ διὰ τὴν βίβλιν λαμπρότητα,
διώκεται σωφίᾳ τὰ δύο, ὡς γινώσκται αὐτῶν, ὡς
ἦσαν καὶ πρῶτον, ἔκτον, ὅτι ἀπὸ τῆς βεληθείης
ὁ Πάπας ποιῶν, ἔξω σύμπαντος καὶ σωφρογόνου τὸν
Ἀντοκράτορα Μανυὴλ, ὃ καὶ ἡμεῖς ὑποείχομεν καὶ
ὑπερετήσομεν ὡς δεῖται τῇ δεσποτῇ. ταῦτα ἔν λέγων
αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ Βασίλειος, δέκνυσι, φασίν, ὅτι
ὁ ἐπίσκοπος τῆς πρεσβυτέρως ἱώμης μονάρχης ἐ-

στὴν αὐτῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ὅπερ καὶ ὁ Ἀδελφάνος
βεβαίωσι αὐτῇ τῇ πρὸς τὸν Βασίλειον ἐπιστολῇ, λέ-
γων, Πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν τὰ πρῶτα ἀπλῶς 30
τὴν ἀγίαν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ἔχον ἐκέλευσαν οἱ
ἄγιοι πατέρες, καὶ πρὸς τὴν αὐτῆς γνώμην πάντων
τῶν κρείσσιν τετυπώκασιν ἀναφέρειν. ταῦτα οἱ παπ-
σταί. Ἀλλὰ ῥητέον, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ὁ Βα-
σίλειος ὁρῶντος ὡς καὶ σοφὸς, καὶ γράφων πρὸς 35
τὸν ἱώμη τὰς αἰτίας τῆς χάριτος, καὶ ὡς ἀκαλῶν περὶ
ἐνώσεως, πρῶτον μὲν ἐξ ὧν εἶπον ὁ Πάπας, ἐξ ἐκείνων
ἐπεχέρει. δεύτερον, μὴ ἔχων σκοπὸν πρὸς τὴν
ἐλέγχω, ἀλλ' ἀρήναι, ἐπὶ νῆα, ἐκκομίζε, καὶ
ἐτίμα τὸν Πάπαν. τρίτον, τὰ κληρονομήματα τῆς 40
Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς αὐτῇ ἐπιστολῇ μέμ-
ψας, ἢ μάλλον εἶπεν τὰς λοιδορίας τῆς Πάπας καὶ
τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸ κληρονομή-
τον περὶ τὴν κρίσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τα-
πεινῶς ἔλεγε καὶ σωφρογόνως, ὅτι διὰ τῶν πα-
των ἀσφαδῶν ποιῶσαι τὸν Πάπαν, ἵν' ἴσως ὡ-
φέλεια ταῖς Ἐκκλησίαις πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐκ τῶν 45
ἡμετέρων τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν σωφρογόνων, καὶ τῶν
ἡ οικονομία τῆς βασιλείας πρὸς τὸν μονάρχην τῆς Πά-
πας, ὡς αὐτῇ ἐφ' ὧν αὐτῇ εἶπεν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς 50
μακαρίως Πάπας, ὁ ἱερεὺς Ἀλέξανδρος ἀναλεγόμενος
τοῖς Ἐφεσίοις, καὶ ἀσφαδῶν καταπαύσαι τὴν κρίσιν,
ἔλεγε δημηγορῶν, τίς γάρ ἐστιν ἀνθρώπος, ὅς
γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν κεικόρην εἶναι τῆς με-
γάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς Διοπετῆς; καὶ δὲ τῶν
τῶν

πὺν λόγον· ἔκ ἐφάρτησαν ὁ Ἀλέξανδρος εἶναι τῷ
 Ἀρτεμίου μεγάλην Θεῶν, ἢ ὁλως Θεῶν, ἀλλὰ κατ'
 ὁκείως ἐλάλῃσε, καὶ ἔτω ποιήσας αὐτὸς δῖνας, καὶ
 ἐπομῶς περὶ τῆς, ἔπαυσε τῷ ζῴῳ, πρῶτον
 5 κεφαλαίῳ δεκάτῳ εἰάτῳ. κατὰ τὴν τρέπον τέτον
 εἶπον ὁ μακάριος Παῦλος τοῖς εἰδωλομανέσιν Ἀθη-
 ναίοις, ὅτι ἔν ἄγνοοντες, ὡς ἐβῆτε, πρῶτον κεφα-
 λαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ. καὶ ὁ Νεαμὰς ἔπεε περὶ
 10 τῷ εἰδωλείῳ, καὶ ἔκ ἐκώλυσεν αὐτὸν ὁ περὶ τῆς Β' λι-
 σσῶς, ἀλλ' εἶπον αὐτῷ, πορεύεσθαι εἰς εἰρήνην. καὶ οἱ
 Θεολόγοι τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Ἐκκλησίας Διαλε-
 γόμενοι μετὰ Ἀρετικῶν καὶ μετὰ διόλων ἀπίστων, περ-
 σπῶς διελέγοντο καὶ ἐυφρόνως. καὶ ἡ ἀγία γραφή
 15 ἐξ ὅτε περὶ τῶν εἰδωλῶν καὶ αὐτῶν τῶν Δαι-
 μόνων ἐυφρόνως λαλεῖ, καὶ Θεὸς ἀδιαφόρως ὀνομά-
 ζει. ἔτα εἴρηται αὐτῶν, ὅτι ἔως τῆς ἐν Φλωρεν-
 τίας Συνόδου Διὰ τῶν ἐλπίδα τῆς διορθώσεως οἱ
 Ἀνατολικοὶ περιποιεῖντο τὰς Δυτικὰς, καὶ ἐτίμων
 20 σχεδὸν ὑπερφῶς, καὶ πολλάκις ἀγωνιζόμενοι, πα-
 ρητῆντο ἢ ἀκρίβεις, ὡς πεποίηκεν αὐταῦτα ὁ Βασί-
 λειος. τέταρτον, ὁ ταῦτα λέγων Βασίλειος, κα-
 τ' αὐτῶν ὁποῖα τὰ εἶναι τὰς Ἀνατολικὰς δόξαι
 τινὸς ἐτέρου, ἀλλ' ἡ μόνον τῇ Χριστῷ, ὅθεν ἔλεγε
 25 τῷ Πάπῃ, μὴ ἔτις οἷα περὶ ἡμῶν, ἡτοι ὅτι ἐσμέν
 δραχμὴ ἀφανισθεῖσα, ἡ νεκρὸς ἐντάφῳ κείμενη
 πολυήμερος, ἡ δόξα πλανηθέντα, ἔτε γὰρ Θε-
 μέλιον ἄλλον εἰδομεν ὡς τὸν κείμενον. πέμπτον,
 30 ὅτι περὶ διττῶς, ἡ αἰὶν τῶν εἰσπαρχίαν αὐτῶν, ὡς
 λέγει αὐτῶν τῇ ὁποσολῇ ὁ Βασίλειος τῷ Πάπῃ,
 τὰ αὐτὰ σοι περὶ βύου καὶ διδασκομεν ἐγώ τε καὶ
 πάντες οἱ τῷ μεγάλῃ καὶ ὁποσολικῇ τῆς Κωνσταν-
 τινεπόλεως Θρόνῳ, καὶ αἱ ἐν ἀμφοτέροις ταῖς Ἐκ-
 35 κλησίαις ὁλαλέμενοι λόγῳ τῆς πίστεως, καὶ ὁ
 αὐτὸς ἀμνὸς θύεται ἐν τε τοῖς κατὰ Δύσιν Ἀρχιε-
 ρεῦσι τοῖς ὑπὸ τῷ σὺν τελεῖσι κερυφαίαν ἀκρότη-
 τα, καὶ ἡμῖν τῆς ἐξ Ἡλίας ἀνίσχοντος τῇ ὑψηλῇ
 τῆς Κωνσταντινεπόλεως Θρόνῳ δεχομένους τὰς τῆς Γ'-
 40 ρασιῶς αὐγὰς. αὐτῶν ὁ Βασίλειος τινὰς ὑπο-
 κείσθαι λέγει τῷ Πάπῃ, καὶ τινὰς τῷ Κωνσταντι-
 νέως, ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ ὅγ-
 θος Παράγραφον πέμπτον. ἡ πάντες οἱ Χριστιανοὶ
 λέγονται πάντων τῶν Ἐπισκόπων δόξαι, καὶ σχεδὸν
 45 οἱ Ἐπίσκοποι Ἐπισκόποις δόξαι, ὅθεν ὁ Κυπριανὸς
 χράσθαι περὶ Στέφανον ῥώμης φησὶν, ὡσαύτως καὶ περὶ
 πολλοὶ ἐσμέν Ποιμένες, μίαν ποιμένην ὁμῶς βόσκο-
 μεν, καὶ ἅπαντα τὰ δόξαι, ὁ ὁ Χριστὸς ἐν τῷ αἵματι
 καὶ τῷ πᾶσι αὐτῶν ἐζήτησεν, ἀγαγὼν καὶ Ἀποστρεφῶν
 50 ὁποσολογίαν, ἴδε κατωτέρῳ βιβλίῳ δεκάτῳ μέρῳ
 πέμπτῳ κεφάλαιον πρῶτον. αὐτῶν ἔν γίνεται δῆ-
 λον, ὅτι ὁ Βασίλειος ἔκ εἶπον αὐτὸν δόξαι τῷ
 Πάπῃ, ὡς εἶναι τὸν μὴ Πάπαν γενικὸν ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ Ποιμένα, τὰς δὲ Ἐπισκόπους δόξαι ὡς
 ὁποσολογίζονται αὐτὸς οἱ ῥώμῃ, ἀλλ' οἰκονομικῶς

ἔπειτα ὁ περὶ τῆς ποιήσεως. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ῥητέον, ὅτι καὶ Ἀρχιεπίσκοπος λέγεται διττῶς, ἢ γὰρ λέγονται οἱ Μητροπολίται ἀναφερόμενοι πρὸς τὰς Ἐπισκόπους, ἢ οἱ Πατριάρχαι ἀναφερόμενοι πρὸς τὰς Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους, ὅπερ ἔδὲ μιᾶς ἀποδείξεως δεῖται, καὶ τὰ τὰ Ἀρχιεπίσκοποι, ἢ λέγονται Ἀρχιεπίσκοποι πολλοὶ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων Ἀρχιεπίσκοποι καὶ συνώνυμον τῆς διδασκαλίας, καὶ ἴδε κατωτέρω βιβλίον δεκάτης μέρας τρίτης κεφαλῆαιον ἑβδόμον. πρὸς δὲ τὸ τρίτον ῥητέον, ὅτι τὰ αὐτὰ πρὸς βίβλιν ἡ ῥωμαϊκὴ καὶ ἡ Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησία, καὶ ὁ αὐτὸς λόγος κηρύσσεται περὶ τῆς ἁγίας Τριᾶδος, τῆς σαρκὸς οἰκονομίας καὶ τῶν μυστηρίων, καὶ ὁ αὐτὸς Ἀμνὸς δύεται ἐν ταῖς δύο Ἐκκλησίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐκκαίνισεν γὰρ καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἐν μὲν τῇ Τριᾷ καὶ διαρχίᾳ καὶ οἱ καταληπτικαὶ τρόποι γυνήσεως καὶ ἐκπερίσεως, καὶ ἡ αὐτίθις, καὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις πολλὰ, ὧν καὶ μὲν εἴρηται αὐτέρω, καὶ δὲ ῥηθῆσεται κατωτέρω, εἰς δὲ τὴν οὐσίαν ἐκκαίνισεν πολλὰ, ἐν οἷς καὶ τὰ Ἄζυμα, περὶ ὧν, ἥτοι περὶ τῶν κληρονομίων ὁ Βασίλειος ἐλέγχει ἡρέμα πρὸς Πάπαν, ἀντιγράφει αὐτῷ, ἐς ἡμεῖς καρδίᾳ καὶ χερσὶ ἐπὶ τῇ τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ ὁμολογίᾳ ἀσφαλῶς τε καὶ ἀκλινῶς, καὶ οὐδέποτε ὡμολόγησε καὶ ἐκήρυξεν, ὁμολογῶν τε καὶ κηρύσσων, μὴ κληνίζοντες ἢ τῶν τοῖς ἁγίοις πατέροις συνοδικῶς δεδογμένων, μὴ προσεισάγτες τοῖς εὐαγγελικοῖς καὶ ἀποστολικοῖς λόγοις, ἄλλο καὶ μιᾶς κεραίας ἡ ἰδέα τοῦ, ἐμάθομεν γὰρ οἷόν ἐστι καὶ τῇ κήρυκι τῶν ἐθνῶν βαρὺ καὶ ὑπερμασθῶν ἐπιτίμιον τοῖς τὰ τοιαῦτα γλῶσσι, καὶ γὰρ ἐγὼ, Φρυσιν, ἡ Ἄγγελος ἐξ Οὐρου ἐκκαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὁ παρελῶντες, αἰάθημα ἔσω. τὴν το φοβέμενοι, καὶ τὴν ζωοποιὸν καὶ ἀναιμάκτον θυσιᾶν ὡς ὁ παραλαβὼν ἀπὸ τῆς Κυρίας παρέδωκεν ἡμῖν ἅτως ἐπιτελεῖν, τὴν μὲν ἰσχυρὰν ταπεινότητα καὶ τὴν τῷ Νόμῳ ἐκκαίνισαν ὑπεραναιμαίνοντες, εἰς δὲ τὸ ὑπερῶν τῆς ὑψηλῆς χάριτος μετὰ τῷ Ἰησοῦ καὶ τῶν αὐτῶν μαθητῶν ἀναβάντες, καὶ ἄρτον ἐσθίοντες, ἐχθρὸν τῆς κακώσεως ὡς ὁ Νόμος φησὶν, ἀλλὰ τὸν τῆς εὐφροσύνης, καὶ οὕτως καρδίαν σπλίζοντα. ταῦτα ὁ Βασίλειος, ἐν οἷς σημείωσεν, ὅτι ἐσυνκατάθεσις ἐστὶ ταῦτα πρὸς τὰ νεωτερίσματα τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἀντίστασις καὶ ἀποκήρυξις αὐτῶν προφανῆς. πρὸς δὲ τὸ τέταρτον ῥητέον, ὅτι βραχέα προσκόμματα εἶπε τὰ κληρονομία τῶν ῥωμαίων εἶπε δύο τινῶν, οἷος, ὅτι συνυγχοῦς ἦσαν τὰ προσκόμματα καὶ ἡ ἀποβολὴ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς καθολικῆς, ἀφ' οὗ ἐγένετο σχεδὸν ἑκατὸν ἔτη παρερρέν, ἢ γὰρ ἐπὶ τῷ μακαρίῳ Συνοδὸς ἐγένετο ἐν ἑτα χιλιοσῶ πονηκοσῶ τρίτῳ, ὁ δὲ παρὼν Ἀδριανὸς ἐπατριάρχης ἐστὶν ἐν ἑτα χιλιοσῶ ἐκαπῶ πονηκοσῶ τετάρτῳ, καὶ δὲ μὴ παγιωθὲν καὶ τῇ μακρῇ χρόνῳ ἐθιγμένον, δύκολως ἴσως ἀσθενεῖται. καὶ ἑτέρω, ὅτι ὁ Πάπας ἐποίησε τοὺς κληνίσας καὶ τὰ προσκόμματα, αὐτὸς ἐν δυνάτει ἀνακαταστήσαι τὰ ἀρχαῖα, καὶ

τὰ προσκόμματα Διόρασι οὐ μέγα, αὐτὸς ἐποίησε τὸ
 οὐδὺν, παραιτησάμενος τὸ εἶναι οὐκ καὶ μόνον Θεμέ-
 λιον τῆς Ἐκκλησίας τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσπηδήσας
 ὡς πέρ τις δυνάστης καὶ τύραννος ἐπὶ τῇ οὐκ ἐκ Θεμελίῳ,
 καὶ λυμηνάμενος τὴν ἀμπελον ὡς ἐφύτευον ὁ Χρι-
 στός ὡς ἴς ἐκ δρυμῶν, καὶ καταείμας αὐτὴν ὡς μο-
 νιὸς ἀγροῦ, ὁ αὐτὸς δυνάται μεταποιῆσαι, καὶ τὰ
 δύο εἰς οὐ συνάψαι, καὶ τὰ Διδονεμηνία καὶ διερρήγ-
 μένα συρρέασαι, ἀφαιρέμενος ἐαυτὸν τῇ Θεμελίῳ,
 καὶ ἀφ' αὐτῆς Θεμέλιον μόνον τὸν κείμενον, οὗ ὁ ἀρχιτέκ-
 των Παῦλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἀπόστολοι ἐνέστηκαν,
 δόξα βλάψαντες τὸ ἀνάθεμα τῷ καινῷ καὶ δευτέρῳ Εὐαγ-
 γελίῳ, καὶ μάλιστα ὅτι δυνάται τὰ τοιαῦτα ποιῆσαι, ἐπει-
 δὴ πείθονται αὐτῷ ὡς τῷ Χριστῷ οἱ Δουτικοὶ Χριστιανοὶ
 καὶ Διὰ τὸν Θρόνον, ὅτι νομίζουσιν αὐτὸν εἶναι τὸ
 Πέτρον καὶ αὐτὸς τὸ Χριστὸν Διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ Διὰ τὴν
 γνώσιν, ἥτοι τὴν σοφίαν, καὶ Διὰ τὴν λαμπρότητα
 τῆς ζωῆς, ἥτοι τὴν ἐν ἀρετῇ ζωὴν αὐτῷ τῷ Ἀδελφῷ,
 καὶ γὰρ νομιζομένη τῇ Πάπᾳ εἶναι εἰκόνα τῷ Χριστῷ
 καὶ ἀφομοίωμα, ὃν τρόπον ψάλλει ἡ Ἐκκλησία πε-
 ρὶ τῆς μεγάλης Βασιλείας λέγουσα, Εἰκὼν τῷ Πατρὶ
 ὁ ἴδιος, καὶ τῷ ἴδιῳ τὸ Πνεῦμα πέφινε, εὐδὲ τῷ
 Πρόδρομῳ ὡς Βασιλεὺς ἀλληλίδωτον ἴσοπρεπον. καὶ ἔ-
 χοντι καὶ σοφίαν καὶ βίαν λαμπρότητα, πάντως ἔ-
 δειξεν αὐτῷ τὸν Δουτικὸν ἀντὶ τῆς δυνάμεως, εἰ γὰρ τις ἔ-
 πη ὅτι ἐδυνάται, γελοῖόν τι λέγει καὶ ἀνδρῶν, καὶ καὶ
 τῶν Λατίνων ἀσεβέες. πῶς γὰρ χρίσκει καὶ διαιεῖσαι
 καὶ κηνοποιῆσαι καὶ περὶ τῆς ἰσχύος, σωμαγα-
 γεῖν δὲ, σῶσαι καὶ ἀναστηλίσαι καὶ ἀφαιρῆσαι ἐδυνάται;
 ὡς ἔλεγε καὶ Μάρκος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ
 Συνόδῳ, Εἰ δὲ ὁ Πάπας ἐνδύσκει Θελήσει, χρεία,
 ἵνα καὶ οὐ πάσῃ τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἡ εἰσὶν γνω-
 σθῇ, ὅπερ ἵνα γένηται, χρεία Συνόδου Οἰκουμενικῆς,
 ἵνα κοινῇ ψήφῳ γένηται τὸ κοινοτάτων ἀγαθόν, καὶ

ἔξαι εἰς τὸτο ὁ Πάπας σύμπαν καὶ σὺν ἐργασίᾳ τὸν κρα-
 ταύτατον Αὐτοκράτορα Μανηλ, τὸν μέγιστον ἐν Βασι-
 λαύσι καὶ ἀκρότατον τὴν δύσεβειαν, καὶ κατὰ τὴν ἴσ-
 χυὴν ἀπερσμάχον, καὶ τὴν φρενῆσιν ἀνυπερέβλητον,
 καὶ ὡς ἀπασιν τοῖς καλοῖς πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος θαι- 5
 μαζομένων ὀνομαστότων, καὶ πάντως τοιούτων ὡν,
 φρενίσσει τὰ περὶ τῆς Συνόδου, ὥς τε Πάπας καὶ
 ἐγὼ ὁ Θεσσαλονίκης ὑπερβόρην εἰς τὴν συνελθόν, καὶ
 ὡς δὲλοι τῇ Δεσπότη ὑπερετήσομεν, ποιῶντες τὰ κα- 10
 θήκονται κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ὀκνησιαστικὴν καὶ κα-
 νονικὴν συνήθειαν, καὶ πρὸς ἁποδοσιν τῶν ἀθεοῖζομένων
 πατέρων ἐν ταῖς νομίμοις καὶ κανονικαῖς Οἰκουμενικαῖς
 Συνodoῖς πρὸς τελεσιτάτῃ αἰῶνι τῶν ἀπορρήγαντων
 Ἐκκλησιῶν Ἀναπλῆς καὶ Δύσεως. ἔπειτα ἐστὶν ὁ τῆς 15
 ἐπιστολῆς τῷ Βασιλεῖ σκοπός, καὶ ὁ αὐτὸν ἐπὶ κελ-
 ταῖς πᾶσι τοῖς ὁπωσδήποτε ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ ἀφιλοπεσώ-
 πως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῇ κείνῃ τὰ θεία Χριστιανῶς,
 καὶ μὴ ὁ λόγος τῶν παπικῶν μάταιος, ἥ γινετο ὅτι
 ὁ Βασιλεὺς ἀπλῶς ὡμολόγησεν ἐαυτὸν μὴ ἀρῶνται
 τὸν δὲ ῥωμαϊκὸν Ἐπίσκοπον Ἀρχιεπίσκοπον, ἥτοι με- 20
 νεκράτα, ὡς ἀπανθασάμενος ἔγραψε καὶ ὁ
 Ἀδελφὸς ἐπὶ τῶν Πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν τὰ πρωτεῖα
 ἀπλῶς τὴν αἰῶνα καὶ ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ἔχειν
 ἐκείλους οἱ αἱρετικοὶ πατέρες, καὶ πρὸς τὴν αὐτῇ γνώ- 25
 μιν πάντων τῶν κείνῃ τετυπώκασιν ἀναφέρειν, ὅ-
 περ ἐμόνον τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ συκο-
 φαντία περὶ τῆς κατὰ τῶν αἰώνων πατέρων, οἰ-
 κουμενικῆς Συνόδου τετυπώκασιν ἀναφέρεισθαι. 30
 ἐπιστηματώδης δὲ, ὅτι εἰ οἱ πατέρες τετυπώκασιν τῷ
 τῷ, ψάλλει ἄρα ὅτι ὁ Χριστὸς τετυπώκεται αὐτῷ, καὶ
 δηλοῖ ὅτι εἴτι ἔχει ὁ ῥωμαϊκὸς Θρόνος ὁρθοδοξῶν ἀρετό-
 μιον, παρὰ τῶν αἰώνων ἔχει πατέρας καὶ ὡς
 τῷ Χριστῷ καὶ τῷ Πέτρῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν βασιλείων Ἀλεξίᾳ, Ἀνδρονίκῃ καὶ Ἰσαακίᾳ τῇ αἰγύλῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένων,
 καὶ τῆς ἐξουσίας καὶ εἰς ἐπανακλήσεως καὶ ὑπαντήσεως τῇ Κωνσταντινουπόλει Θεοδοσίᾳ, ἣ τὰς πόδας ὁ
 Βασιλεὺς Ἀνδρονίκος ὑπάσσετο. περὶ τῆς Πατριαρχείας τῇ Καματηρῇ Βασιλείᾳ, καὶ σφαγῆς Ἀλεξίᾳ Βα- 45
 σιλέως ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ θείᾳ Ἀνδρονίκῃ, καὶ τῆς Ἀνδρονίκῃ ὑπὸ Ἰσαακίᾳ, καὶ τῆς ἐν τῇ Παλατίᾳ ἀρπαγῆς, ἐν ᾗ
 ἀπώλετο ἡ πρὸς Αὐγαρεν ὑπερβολὴ τῆς κυρίας, καὶ ὡς ἐργάσαντο Γαλιέλμοι ὁ Σικελίας Ρήξ καὶ Ἀν-
 δρονίκῃ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ Γαλιέλμῳ ἐπὶ Ἰσαακίᾳ.

Μετὰ τὸν θάνατον τῷ Μανηλ ἐβασιλεύσας ὁ υἱὸς
 αὐτοῦ Ἀλέξιος, ἀλλὰ ἡχοῦντο εἰς κωμηγέσια
 καὶ ἱππηλασίας, ἔχαιρε δὲ καὶ παιδαρίοις παίζων,
 καὶ ὁλως εἰπεῖν τὸ ἦθός αὐτοῦ κακὸς ἐτυπῆτο, οἱ τε
 συγγενεῖς αὐτοφθαλμοῖν τὴν βασιλείαν, οἷτε περὶ
 αὐτὸν Ἀρχοῦντες ἀφορῶντες εἰς τὸ κερδαίνειν, ἔκ-
 μελον αὐτοῖς περὶ αὐτοῦ. ὕστερον δὲ κατῆρε καὶ ὁ

Θεὸς αὐτῷ Ἀνδρονίκῳ ὅτι τῷ Ἰνέ, καὶ περιδωλῶσθε
 βιαίως, καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ καλὸς ἄνθρωπος. πρὸ 50
 τῷ ἐλθεῖν δὲ τὸν Ἀνδρονίκον, περιερίσσετο ὑπόπλητον
 τῶν Ἀρχόντων ἐξ αἰτίας πλασθῆς ὁ Πατριάρχης
 Θεοδοσιος εἰς τὸν Παντοκράτορα, ἀλλ' αἰσχρολόγους πᾶ-
 λιν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ὑπαντῶντο ὑπὸ τῇ δέμῃ
 παντὸς καὶ τῶν Ἀρχόντων, καὶ ὁφθαλμοῖς τούτοις
 ὡς

ὥς τε καὶ ἐπέεργον αὐτῷ τὴν ὁδὸν μετὰ ἀνδρῶν καὶ
 μύρων, καὶ ἐκάπνισαν τὸν ἄερα ξυλαλή ἀμετρή-
 τῳ. ὅτε δὲ ἦλθον ὁ τύραννος Ἀνδρόνικος εἰς τὸ Σκε-
 παρι, ἀπῆλθεν ὁ Θεοδοσίος εἰς ὑπαντὴν αὐτοῦ.
 5 Ἐξελθὼν δὲ ὁ Ἀνδρόνικος τῆς σκηνῆς, ἔπεσον ὑπὸ
 πόσων καὶ προσεκυνώσων αὐτὸν, καὶ ὕερον ἐφί-
 λησαν καὶ τὰς πόδας αὐτοῦ: καὶ σημείωσαι κατὰ πα-
 πιδῶν, προσβαλόντων τινὰς τοιαύτας φιλήσαντας τὰς
 πόδας τοῦ Πάπα, ὡς δῆθεν μονάρχης εἰς τὴν Εὐ-
 10 κλησίαν. σημείωσαι ἔτι, ὅτι Νηφώνος τινὸς ἐξυέ-
 σε τὴν γυνῆν καὶ ἐδέσμευσεν αὐτὴν ὁ Πατριάρχης
 Μιχαὴλ, ὑποπτεύσας μὴ ὁρθῶς ἔχειν αὐτὴν τετὶ τῷ
 ὁρθόδοξον πίσιν, καὶ ἰδεὶ τὸ δεύτερον βιβλίον τοῦ Χω-
 νεῖατος περὶ τοῦ Μανυῆλ. Θέλονται δὲ τὸ Ἀνδρόνικον
 15 δύναι τῷ Ἀλεξίῳ γυναικῇ τῷ θυγατέρι αὐτοῦ Εὐε-
 νῆν, ἣν ἐγυνώκησεν αὐτὸς Θεοδώρου ἡ ἀπ' ἐξαδέλφου
 αὐτοῦ πρώτης ἀνεψία, καὶ γὰρ ἦν καὶ ἀδεμιτόγαμος ὁ
 τύραννος, ἀπαγορεύει τὴν ἀδεμιτογαμίαν ἡ Συνο-
 20 δος. Θεοδοσίος δὲ ὁ Πατριάρχης φύγει εἰς τὴν
 Νῆσον Τερέβινθον καὶ ἡσυχάζει, μὴ δυσωπηθεὶς ἕτε
 σύγκλητον, ἕτε τὴν αὐτοῦ Συνοδὸν, ἕτε μὴ τὰς κολα-
 κίας καὶ ἀπειλὰς τοῦ Ἀνδρόνικου. ποιεῖ ὁμοίως τὸ συνάλλαγ-
 μα ὁ Βελγάρων Ἀρχιεπίσκοπος παρὼν εἰς τὴν πόλιν, καὶ
 25 προσβάλλεται Πατριάρχης ὁ Βασίλειος ὁ Καματερός,
 ὅς καὶ ὑποπτεύει τὸν σιναδόκεν τῷ Βασίλει εἰς τὸν Ἀ-
 θεομον γάμον. σφάττει ὁμοίως ὕερον τὸν Ἀλέξιον,
 καὶ τυραννεῖ τῆς βασιλείας ὁ Ἀνδρόνικος. ἔπειτα τὴν
 30 Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος, ἥτις ὡς ἄδεσται λόγῳ ἐλάλη-
 σαι μετὰ τοῦ Βασιλέως Μανυῆλ, πολυτελεῖ κόσμῳ
 ἐσόλισε, καὶ τὴν Εἰκόνα τοῦ μακαρίου Παύλου κατε-

καμήσας, αὐτίκῃ τῇ ἀνακαταθέντι ὑπ' αὐτοῦ καὶ
 τῶν ἁγίων τεσσαρεσκοντα. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀνοχριστοφορή-
 της Στέφανος τὴν Εἰκόνα δακρύσας (ἦν καὶ ἀπε-
 μάξατο μετὰ καθαροῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκείνη πάλιν ἐβ-
 ῖον ὡς πηγὴ) εἶπε τὸ γεγονός τῷ Ἀνδρόνικῳ.
 35 ὁ δὲ ὡς ἠδόμενος ταῖς ἐπισημασίαις τοῦ Ἀποστό-
 λου, ἐνόμισεν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἁγίου, ὡς δῆθεν
 φανερεῖν τὸ αὐτὸ κακὸν περὶ τὴν αὐτοῦ ἐχθρῆν,
 ἐσφάγη ὁμοίως, μὴ ὠφελήσας ὑπὸ τῶν πό-
 δων αὐτοῦ τιμῶν, θοῶς γὰρ ἀσεβῶν, βδέλυγμα κυρί-
 40 ω. Σὺ δὲ σημείωσαι, ὅτι ἐν τῇ ἀναγορεύσει τοῦ ἱσα-
 ακίου κινήσῃ τὸ πλῆθος κατὰ τοῦ Ἀνδρόνικου, ἤρ-
 पासαν παῖν ὅπερ ὕερον καὶ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Παλα-
 τίου, καὶ ἀρπαγὴν ὠχετο καὶ τὸ σκότος ὅπερ εἶχον
 αὐτοῦ τὴν ἱερὰν ἐπισκοπὴν ὡς ἐσέλην ὁ κύριος πρὸς τὸν
 Ἀνδρόνικον τοῦτο γὰρ. Ἐκινήθη Γαλιεῖλος ὁ Ῥήξ τῆς
 Σικελίας κατὰ τοῦ Ἀνδρόνικου τῆς, καὶ ἤρπασε τὸ
 45 Δυρράχιον, καὶ αὐτὸν τὴν Θεσσαλονίκην, ποιήσας
 πολλὴν κάκωσιν καὶ ἀχρημοσύνην κατὰ τὸν Νικήταν
 εἰς τὸ χερσινὸν αὐτοῦ, ὡς τὴν ἐχθρὰν ἐπιπλασά-
 σαι μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν, καὶ μὴ μῆ-
 ναι πλέον ἕτε σπινθήρα περὶ σάωσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ
 50 Ῥωμαῖοι ἔκ ἀφῆκαν τὰς Σικελίας ἀνεκδικήτας, ἔδρα-
 μιν γὰρ κατ' αὐτὸν, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς χείρην ὡς
 ἐποίησαν οἱ Σικελοὶ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπὸ τῆς βασιλείας ἱσα-
 ακίου τοῦ ἁγίου, καθὼς εἶπε τὸ εἰς τὴν μονω-
 55 δῖαν αὐτοῦ ὁ Ἀθηναῖος Μιχαὴλ, ὅς τις διὰ τὸ εἰρηνικὸν
 ἀνέχωρῃσεν ὅπως αὐτὸς εἶχε δυνάμειος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ καταλύσεως τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀράβων ὑπὸ Σαλαδίνου Σελτάνου βαβυλωνίου, τοῦ καταδραμόντος Συρίας
 35 καὶ Παλαιστίνης, καὶ πρεσβείας τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Λατίνων χάριν βοηθείας πρὸς τὰς τῆς Δύσεως Αὐθούτας.

Εἰποῦν ἀνωτέρω, ὅτι οἱ Σαρακενοὶ ἔλαβον τὴν Ἐδε-
 40 σαν, ἀλλ' ἡχημαλώτισαν καὶ τὴν Λαοδικεῖαν τῆς
 Συρίας, κατακόπτοντες τὰς χριστιανὰς ὡς ἀρνας,
 καὶ αὐτὸν ὁμοίως τὸν Σολουμῶνα τὸν Ἀρχιερεῖα αὐτῶν,
 ὡς βεβαῖοι τὰ τοῦ Χωνεῖατος. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Παλαι-
 στίνην κατέλυον τὰ πρᾶγματα τῶν χριστιανῶν πάν-
 45 τα εἰς τὸ χεῖρον, καθότι ὁ Σαλαδῖνος ὁ Σελτάνος
 τῆς Βαβυλωνίου πολεμήσας τὴν Αἴγυπτον, κατέλυ-
 σαι τὴν ἀρχὴν τῶν Ἀράβων, καὶ σιωπῇ εἰς μίαν
 ἀρχὴν Βαβυλῶνα καὶ Αἴγυπτον, καὶ κατέδραμε Συ-
 50 ρίας καὶ Παλαιστίνης, καὶ πάντες ὠδόσαν εἰς τὰ μ-

ποδοῖ καὶ εἰς αὐτὰ. ὅθεν ὑπέφασιν ἐποίησαν οἱ ἐ-
 κεί Μειζάντες παπισαὶ ἐκκλησιαστικοί τε καὶ λαϊκοί
 πέμψαι πρεσβείαν πρὸς τὰς Αὐθούτας τῆς Δύσεως
 χάριν βοηθείας. ἐπετάλη γὰρ μετὰ τῶν ἁγίων Ἀπο-
 55 κριστῶν καὶ ὁ λατινοπατριάρχης, καὶ Γαλιεῖλος
 ὁ Τύριος, ὅθεν ἔπαυσεν ὁ Πατριάρχης ἕτος Λα-
 τίνος γράφειν τὴν ἱστορίαν τῆς ἱερουσαλήμ. ὡς δὲ
 ἡ ὑπόφασις πρὸς τὸν λατινοπατριάρχην, ἵνα ἀπέλθῃ
 πρὸς τὸν Ῥῆγα τῆς Φράτζας καὶ πρὸς τὸν Ἀρκίον Πα-
 60 παν Ἀποκρυστάριον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

50 Περὶ ἀλώσεως τῆς ἱερουσαλήμ ὑπὸ Σαλαδίνου τοῦ Σελτάνου, καὶ ἀναδείξεως τοῦ Ῥηγὸς Ῥαϊμένδου.

Ὁ συγγραφεὺς Ῥογέιλος ἱστορεῖ, ὅτι τότε ὑπέ-
 55 σρεψεν ἀπερχόμενος ὁ λατίνος Πατριάρχης ὑπὸ
 τῆς Δύσεως χάριν τινὸς βοηθείας, ὅθεν οἱ εἰς τὴν

Παλαιστίνην χριστιανοὶ ἔτρεμον ὡς κἀλαμοὶ ὑπὸ τοῦ
 φόβου αὐτῶν. καὶ μάλιστα ὅτι ἔμαθον ὅτι εἰς τομ-
 60 πλάριος ἀπέδρα εἰς τὸν Σαλαδῖνον ὡς πρὸς τῆς
 65 ὅστις

ὅς τι ἐδήλωσε πρὸ Σαλαδίνου πλὴν πλείστην ἀδυναμίαν ἣν εἶχον ἡ Ἱερουσαλήμ, ἔτινος τοῖς λόγοις πισύσας ὁ βαβυλωνίος Σαλαδίνος, ἐκινήθη κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀλλὰ νενικημένος ὑπέστρεψεν ἐν ὑστέροις. ἐπαναστρέψας ὁ μὲν εἰς τὸν ἐρχόμενον χρόνον κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ λαβὼν τῇ εὐρυφάει αὐτῆς τὰ πέριξ τῆς Τιβεριαίδος, περιεκύκλωσε πᾶν Τύρον, καὶ ὅτι τῆς Ἱερουσαλήμ ἕως τῆς Γάζης ὕσαν ἀναρίθμητοι Σαρακενοὶ, ὅθου ἐδὲ ἐνέμεινον ἡμῖν, ἀλλ' ἡ μόνον ἡ ἐλπίζομένη θεία χάρις ἀνωθεν ἔγραψε πρὸς Τεμπλαρίω ὁ Ἀρχηγός, ἡ τὸν ὄνομα Τέριχος. ὁ δὲ Ἀμέριος

διηγᾶται, ὅτι εἰς τὰς χιλιάς ἑκάτην ὁ ὕδωρ κινεῖται ἐπ' αὐτῇ, τῇ τετάρτῃ τῆς Ἰουλίας μετὰ πλείστην στρατεύματος ἐλθὼν ὁ Σαλαδίνος, ἐνίκησε τὸ χριστιανικὸν στρατόμαχος, καὶ συλλαβὼν τὸν Ῥήγα τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν Ῥαϊμούνδον φονεύσας, ἡ χμαλώτους οὖσαν ἡθελον αἰχμαλωσίαν, καὶ κορεθεῖν τῶν αἱμάτων τῶν Λατίνων, ἔλαβε καὶ Ἀκκαρῶν, καὶ Καισάρειαν, καὶ Ἰόππην, καὶ Νηζαρέτ, καὶ Σεβαστήν, καὶ Νεάπολιν, καὶ Λύδδαν, καὶ Ῥέμπλι, καὶ Ἀσέρ, καὶ Χερρῶν, καὶ Βηθλεέμ, καὶ τέλος πάντων πᾶν ἄγιον Ἱερουσαλήμ ἐν ἑτα χιλιάσιν ἑκατοσὶν ὁ ὕδωρ κινεῖται ἐπ' αὐτῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ὧν ἔπραξεν ἐν Ἱερουσαλήμ κατὰ τῆς Σταυρῆς ὁ Σαλαδίνος, καὶ περὶ τῆς Πατριαρχείας Δοσιθέως ἡ Θεο-15
δοσίας ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ὧν λέγει ὁ Βενεδίκτος, καὶ ὧν ὁ Ἰσαάκιος τῇ παρὰ Σαλαδίνου φιλίᾳ ἐνέργησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Τὸ πρῶτον ἔργον ὁ ἐποίησεν ὁ Σαλαδίνος εἰσερχόμενος εἰς πᾶν Ἱερουσαλήμ ἦν, ἵνα ἐκβάλλῃ ἀπὸ τῆς ἀγίας τάφου τὸν Σταυρὸν τῆς Κυρίας, ὅς ἦν ἀνωθεν τῆς Ἐκκλησίας ἐμπεπηγμένον, καὶ εἰς πάσας τὰς ὁδούς αὐτὸν ὡς ἀειμαρτυρίαν, καὶ μαρτυρίαν. Διηγᾶται ὁ Βενεδίκτος εἰς πᾶν περὶ τῆς ἐκτίσεως ὑψηλῶς αὐτῆς παρὰ τὸν Ἐπίσκοπον Κυρτῶνης, ὅτι μετὰ πᾶν ἄλλων τῶν Ἱερουσαλήμ ἐσπάρθη λόγος εἰς πᾶν Δύσιν, ὅτι ἐγίγνετο τὸ τέλος τῆς κόσμου, καὶ ὅτι ἐφθασεν ὁ καιρὸς τῆς Ἀντιχρίστου. ἀλλ' ὁ Ἀποκρίτωρ Κωνσταντινουπόλεως Ἰσαάκιος ἀγγελῶν ἐκ ἐφοβήθη τὸν Ἀντίχριστον, ἀλλὰ φιλιωθείς μετὰ τῆς Σαλαδίνου, ἐνέργησε πολλὰ καλὰ εἰς τὰς ἀγίας τόπους, ὡς παρὰ

ρηται. τότε ἐχρηστοποιήθη Πατριάρχης εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Δοσίθεος, ὁ δὲ Μαλαξὸς Μανυὴλ λέγει τῶν Θεοδόσεων. ὅτι δὲ ὁ Δοσίθεος ἦν ἀνδρῶπιος 20
θεοφιλὴς, μαρτυρεῖ τῶν τῶν Συνοδικῶν, τῶν ἀγαθῶν σκόμῳ εἰς πᾶν Κυριακὴν τῆς ὁρθοδόξου. ἡ καὶ τὸ δυσυχὲς τῆς μηνύμα, ἡτοι πᾶν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν τῆς Ἱερουσαλήμ ὁ Ῥώμης οὐρβανὸς, καὶ ἀνέστη ὁ ἴδιος, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὰς Βουλγίας, ὡς αὐτὸς 25
σκοδάση νῆας, καὶ πλοῦσιν ἐκείθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, πλὴν κατὰ πᾶν ὁδὸν τῆς φερόμενης ἀρρώστιας ἐξέψυχον, ὅτι ἐβλεπε καὶ τὰς χριστιανὰς λίαν ὀκνηρὰς καὶ ἀμελεῖν παρὰ τὸν ἱερὸν τῶν λεγόμενον πόλεμον,

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἡ Λατινὴ Ῥήγος τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ Ῥαϊμούνδου 35
Ἱερουσαλήμ Κόντε Τριπόλεως ἔρις, αἷτιον τῆς ἀφανισμῆς τῆς γέγονε.

Ὁ ἀφανισμὸς τῆς Ἱερουσαλήμ ἦν ἡ ἔρις καὶ ἡ μῆνις, ἡ εἰζωθεῖσα μετὰ τῆς Λατινῆς τῆς Ῥήγος τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς Ῥαϊμούνδου τῆς Κόντε τῆς Τριπόλεως, διότι ἐν ταύταις ὄντων τῶν ταῦ φιλοεικίας καὶ ἔχθρας, ἦλθεν ὁ Σαλαδίνος, καὶ μετὰ τὸ καταφθεῖραι, ὡς φασί, ἀποκρίσας χιλιάδας λαὸν, σπείλαβε καὶ τὸν Ῥήγα εἰς πᾶν Τιβεριαίδα, καὶ τὰ καμπαναρεῖα ὅλα κατεκρήμνισε, ἐάσας μόνον ἐκεῖνο τῆς Ἱερῆς καὶ τῆς ἀγίας τάφου, ὡς διη-

γεῖται τῶν καὶ ὁ Σιμωνέτας εἰς τὸ πέμπτον αὐτῆς βιβλίον, κεφαλαιῶν ὁ ὕδωρ κινεῖται ἐπ' αὐτῇ, ὅς τις θέλει τὸν Σαφαντῖνον (ἡ Σιεραφαντῖνον) ἀφθεῖραι καὶ πάντα τὰ ὑπόλοιπα ὅπερ ἀφῆκεν ὁ πατὴρ αὐτῆς 40
ὁ Σαλαδίνος. ὅθου Γρηγόριος ὁ Πάπας ὁ ὕδωρ κινεῖται ἐπ' αὐτῇ, ὡς θέλει γίνεσθαι σωτόντες νησείας καὶ μεγάλας ἐγκρατείας πανταχῶς ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν τὰς συμβεβηκυίας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὧν ἐνεκαί ἐπαύεσθαι τὰ τέσσα θυσιάζοντα, λέγει ὁ ἴδιος εἰς τὸ δίπλωμα αὐτῆς. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ βελῆς κλήματος Ῥώμης ἐν ἡλικίᾳ τῶν Δύσεως Βασιλέων παρὰ ἀνάκτησιν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ περὶ 50
τῶν ὀνομάτων καὶ ὀνομάτων αὐτῶν.

Ἐγένετο κλήμης ὁ τρίτος Πάπας, ὅς τις ἠρώληθη ἐνὶ-
σαι τὰς βασιλεῖς παρὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἀγίας Ἱερουσαλήμ, δηλαδὴ τὸν Ῥήγα τῆς φράντζας, καὶ τὸν Ῥήγα τῆς Ἑγκλιτέρας, καὶ ἔτι καὶ τὸν φριδέριχον

ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Δύσεως μετὰ τῆς φιλίππου τῆς Ῥήγος τῆς φράντζας, μετὰ τῆς Ῥικάρδου τῆς Ἑγκλιτέρας, μετὰ τῆς Γκιλιέλμου τῆς Σικελίας, μετὰ τῆς Ὀθωνος Δεκάτος τῆς Μπαργωνίας, μετὰ τῆς φιλίππου

Φιλίππου Κόντ'ε της Φλανδρας, καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἀρχηγοὶ καὶ Μεγιστάνες τῆς Φραντζας συνεφώνησαν ἄραι Σταυρὸν ὑπὲρ τῶν Ἱερουσολύμων, ἀκούοντες ὅτι ἄλλα κάτρεα ἐκ ἀπέμειναν εἰς τὰς χεῖρας τῶν θυτι-

κῶν, παρέξ τῆς Τύρας, τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς Ἀντιοχείας μετὰ τῶν περὶχώρων αὐτῆς, ὡς ἴσους τῷ ὁ Παλμέριος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς πρὸς ἀλήλους ἐχθρας τῶν Δύσεως Βασιλέων, καὶ ἀλώσεως τῆς ὑπὸ τὸν Ἰσαάκιον Κύπρον ὑπὸ τῷ Ἐνρίκῳ.

10 Ὅριξ τῆς Φραντζας ἤρξατο ἐχθρῶς Διαιτῶναι πρὸς τῆς Ἑγκλιτέρας, οἱ Πιστῶν μετὰ τῶν Βενετῶν κρινέσθαι, μόνον ὁ Ἐνρίκος ἐφθασεν εἰς τὴν Κύπρον καὶ ἔλαβον αὐτὸν, ἐκβαλὼν τὸν Αὐθέντην αὐτῆς τὸν Ἰσαάκιον τὸν Κομνηνὸν (ἐπα-

δὴ ὡς ἔρηται ὁ κυρίως σκοπὸς τῶν τοιούτων πολέμων ἐκ τῆς κατὰ Σαρακηνῶν, ἀλλὰ κατὰ Ῥωμαίων) καὶ ἀφιερώσας αὐτὸν τῷ Νῆσῳ τῇ Κύπρῳ πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ βασιλείῳ, ἐποίησεν αὐτὴν καθέδραν διηλεκτῆς τῆς Βασιλείας τῶν Ἱερουσολύμων, ὡς μαρτυρεῖ τὸ Νικήτας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς τελευτῆς Ἀθανασίου Ἱερουσολύμων, καὶ Πατριαρχίας Λεοντίου, καὶ τῆς πρὸς Γεώργιον Κερκύρας ἐπιστολῆς τῷ Ἀθανασίῳ τέτε.

20 Ἐτελεύτησεν ὁ Ῥωμαῖος Ἀθανάσιος ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱερουσολύμων, καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἐχειροτονήθη ὁ Λεόντιος. ὄρεται δὲ μία ἐπιστολὴ τῷ Πατριάρχῳ Ἀθανασίῳ πρὸς τὸν Μητροπολίτην τῆς Κερκύρας
25 Γεώργιον ἀμοιβαία, ἥς ἡ ἀρχὴ φαίνεται τοιαύτη, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ (θέλω γὰρ μιμηθῆναι τὸ πρῶτον σὺ ὡς θεοτάτης κεφαλῇ) ἦν ποτὲ καὶ

αὐτὴ τετοιχισμένη καὶ ὑγιασμένη, ἀλλὰ νῦν ἔρημος καὶ ὡς ἐπωρεφυλάκιον. ὦ, ἐνεκὸν τῶν ἀμαρτημάτων καὶ ἀμετρητῶν ὁ θρόνος ἐτὶ κατεπατήθη, καὶ ἡ ἀγία Σιών κατηχμαλωτίσθη, καὶ ὁ ἅγιος τάφος, ἀφ' οὗ ἔρχεται ὁ φωτισμός μας, ἐσμικρύνθη. ἀσπάζομαι σε κατὰ τὸν Παῦλον ὡς φιλήματι ἀγίῳ. ἀλλ' ἄγε δὴ ἔλθωμεν εἰς τὴν σεβαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

30 Περὶ τῆς μεταθέσεως Δοσιθέου Ἱερουσολύμων εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, ὡς καὶ κανόνας εἶναι πρὸς ὁμοδοκίαν, καὶ γονομῆς Διὰ κανόνος, ὡς καὶ ὁ Δοσίθεος ὑπὸ τῷ Βαλσαμῶνι ὑπὲρ ἐαυτοῦ, μεταχειρίσας δὲ ὑπὸ Ἰσαάκ τῷ ἀγγέλῳ ὡς τῷ Δοσιθέῳ.

35 Γράφει ὁ Νικήτας περὶ τῷ Δοσιθέῳ, ὅτι μετατέθειται εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἀπὸ τῶν Ἱερουσολύμων, ἐποίησε πισωθῆναι τὸν Ἰσαάκιον Βασιλέα, ὃν ὁ Φριδέριχος (ὅστις ἤρχετο μετὰ ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων στρατῷ ὡς ἴσους τῷ ὁ Ἀββας Ἀρ-
40 νόλδος) ἐκ ἀπήρχετο τόσον εἰς τὸ λαβεῖν τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅσον εἰς τὸ κυριεύσαι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰς τὸ ἀληθεύσαι δοκεῖ ὁ Δοσίθεος, ὡς καὶ αἱ περὶ ταύτης τῆς ὕλης ἱστορίαι Δι' αὐτοῦ τὸν τρέπον. ἦν δὲ ὁ ῥηθὲς Δοσίθεος ὡς τῇ Μονῇ τῶν Στεδίων ἀ-
45 σκητέων, πρὸ δὲ γένος αὐτοῦ κατήγετο ἀπὸ τῆς Βενετίας, πρὸς βλήθη δὲ Πατριάρχης Ἱερουσολύμων με-

τὰ Νικηφόρον, ἀλλ' ὁ Ἰσαάκιος ἐκβαλὼν τῆς Πατριαρχίας τὸν Καματηρὸν Βασίλειον, καὶ μετὰ θεσιν βελόμῳ ποιῆσαι τῷ Δοσιθέῳ εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Διὰ δὲ τὸ φαίνεσθαι εἶναι ὡς καὶ κανόνας τὴν μετὰ θεσιν, διὸ καὶ ἐκώλυτο, ἀπατᾷ τὸν Ἀντιοχείας Θεόδωρον τὸν Βαλσαμῶνα, νομικὸν οἶτα τῷ εὐρεῖν Νόμον κεφάλαιον, ἵνα γινώσκῃ νόμιμος ἡ μετὰ θεσις, καὶ ποιήσῃ αὐτὸν Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ὅτε ἦν τὸ κεφάλαιον ὁ Θεόδωρος, τότε ὁ Ἰσαάκιος πρὸς βάλει τὸν Δοσίθεον, καὶ ἔμενε μετὰ μόνης τῆς ἀμαρτίας ὁ Βαλσαμῶν, ὁ Δοσίθεος ὅμως τί ἔπαθεν, ἴδε τὸ δεύτερον βιβλίον τῷ Κωνστάτῳ περὶ τῷ Ἰσαάκ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

50 Περὶ τῆς Δοπισίας, καὶ ἀρχῆς εἰς Βυγαρίαν τῷ Ἀσάκῳ, τῷ νικήσαντι τὸν Ἰσαάκιον, καὶ ἀλώσεως τῆς Βασιλικῆς Σταυρῆς, ὡς ἦν γὰρ καὶ μέρος τῆς ἀγίας ζώνης τῆς Θεοτόκου, καὶ ὡς ἐποίησαν ὅ,τε Ἀσάκης καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Πέτρος καὶ Σκυλοϊάννης κακώσων καὶ φόνων τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ αἰχμαλωσιῶν πόλεων, καὶ ὡς ἔπαυον, καὶ ὅπως ἀπώλεσθαι, καὶ περὶ τῆς Δοπισίας καὶ κακουργίας καὶ τυφλώσεως Ἰσαάκ Βασιλείῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀλέξῳ.

Α΄ αὐτῆς τῆς Βεργαριᾶς αὐταρσίαν ποιήσας κατὰ τῆς Ἰσαακίης, γίνεται Ἀρχηγὸς τῶν Βεργαριᾶν, ὅντων ὑποκειμένων Ῥωμαίοις ὑπὸ Βασιλείᾳ τῆς Βεργαριᾶς. ἔρχεται δὲ ὁ Ἰσαάκιος κατ' αὐτὴν, δειλασθεὶς ἐφοδὸν εἶναι σκυθῶν, νικᾶται, καὶ αἰλίσκεται ὑπὸ τῶν Βεργαριᾶν ὁ βασιλικὸς σταυρὸς, ὡς ἡ γὰρ τῆς Παναγίας, καὶ τῆς ἁγίας αὐτῆς ζώνης μέγας, καὶ μέγας τιμὴ ξύλον. ἰσορεῖ δὲ ὁ Γεωργάφιος Στραβὼν εἰς τὴν ἑβδομὴν βιβλίον, ὅτι ὁ σκυθὴς Ζάμολξις μνηστὴς ὑπὸ Πυθαγόρου, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀφίχθεις, καὶ ὑστερὸν αἰαχθεὶς εἰς Γέτας, ὑπεκρίνετο περφητεύων, καὶ δὴ καὶ εἰς ἁγλαόν τι οἰκῶν, ἰδοὺ θεὸς, ὡς ἐκ θεῶν τὰ περὶ ἀγλαῶν ὁκφέρων, ἦτοι συμβεβηλὴ θεῶν, ὅθεν καὶ θεὸς ὠνομάσθη, ἦν δὲ τὸ αὐτὸν εἰς τὸ θεῶν καγαίων. ἔτσι ἐποίησαν καὶ Ἀσάντες καὶ Πέτρος ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν εἰς ὁποσάται. ὤκτισαν Ναὸν τῆς ἁγίας Δημητρίης, καὶ ἔβαλον ἐκ τῆς ἁγίας ἐκφορῶντας, ὁμοιομορφίας, καὶ πλάνης, καὶ ἔλεγον εἰς τὰς Βεργαριᾶς καὶ Βλάχας, ὅτι ὁ θεὸς ἀπέβαλε τὰς Ῥωμαίους, ὅθεν καὶ τὸν ἅγιον Δημήτριον ὤρσε μηκέτι εἶναι εἰς Θεσσαλονίκην, ἀλλ' εἰς Βλάχας καὶ Βεργαριᾶς, καὶ λοιπὸν ὀρίζει ὁ θεὸς, ἵνα οἱ τε Βεργαριᾶς καὶ Βλάχοι ἐπαναστάτες ἀποκτείνωσι τὰς Ῥωμαίους, καὶ μηδὲν τρέπων αὐτῶν φείδωνται, ἕτε αὐτὰς αἰχμαλωτίζωσιν, ἀλλ' ὅλως πανοικὴ κατὰ σφάτιωσι, καὶ ῥῆσα κακὰ ἐποίησαν οἱ Βεργαριᾶς καὶ Βλάχοι τοῖς Ῥωμαίοις, ὡς λέγοντός τινος ταῦτα, εἰς χεθὸν ἄπιστα, ἐπειδὴ ὑπερβαίνουσι πᾶσαν ἀπανθρωπίαν πῶν ἀπ' αἰῶνος τυραννῶν. Φορεῖ λοιπὸν βασιλικὰ ἑνδύματα ὁ Πέτρος,

ἀλλ' ἀποκτείνεται ὑπὸ τοῦ αἵματος Ἀσάντης ὑπὸ Ἰβράγμης τινὸς, ὑστερὸν δὲ καὶ ὁ Πέτρος, καὶ γίνεται Ἀρχηγὸς Βεργαριᾶν ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν Ἰωάννης, οἷς Σκυθαῖς χρωόμενος, ἐφθαρὲ τὰ Ῥωμαίων ἐχάτως, καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν κτείνει τὸν γυνόμηνον Κωνσταντῖνον ὁ ἡγεὺς Βασιλείᾳ μετὰ πῶν ὑπὸ τῶν Λατίνων ἁλωσιν Βαλδεδῖνον, εἶτα κατὰ σκάπη Φιλιππύπολιν, Ἑρμάκλειαν, Πανίον, Ραυδαδὸν, Χαριόπολιν, Τροϊανόπολιν, Μάκρην, Κλαυδίεπολιν, Μοσινόπολιν, Περιθεώριον, καὶ τὰς Ῥωμαίους ἄρας ἀπ' αὐτῶν, εἰς ἰοκίζα παρ' Ἰστρον, ὠνομάθη δὲ ὑπὸ τῆς ἀσεβείας αὐτῶν Σκυλοῖω ἀνὴρ, καὶ θνήσκει Θεομηνία εἰς Θεσσαλονίκην, καὶ ἴδε εἰς πλάτος τὰ περὶ Βεργαριᾶν εἰς τὸν Χωνεάτιον καὶ Γρηγοράν καὶ Φραντζῆν, ὅτι Βεργαριᾶς ἰσορεῖ καὶ ἐκ ἐδωκῆς ἀνὴρ, καὶ τόσα γινώσκουσι καὶ Τριβαλλοὶ καὶ Βεργαριᾶς περὶ αὐτῶν, ὅσα καὶ μόναι ἰσορεῖσιν οἱ Ἕλληνες. ἦν δὲ ὁ Ἰσαάκιος ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἀνθρωπίνης, ὅθεν καὶ εἰς οὐκία χεῖρας τῆς βασιλείας αὐτῶν, ἐξ Πατριάρχης ἡλᾶξεν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν χωρὶς κανονικῆς ἢ ὁλως νομικῆς κρίσεως, 20 ἀλλ' οἰκῶν καὶ μόνον θελήματι, ὡς ἰσορεῖ Μεθόδιος, καὶ μάστιγα ὅτι πάντες ζῶντες ἦσαν. ὁδὲ ἑφθήμερος καὶ ἀπὸ τῆς ἰσημέρας πῶν ἀπὸ τῆς ἰσημέρας τῆς Ἰσαακίης, εἰπὼν,

Ἐκκλησίας ἔθιμα καὶ νεργῶν φύρων, 25
 Ὡς καὶ καθίσας Πατριάρχων εἰς θρόνον,
 Ὡς δ' ἐξάγων αὐτὸν, καὶ μόνον παραιρέσει.

Ὅσα δὲ ἐργάσατο κατὰ τὴν θέαν Ναὸν καὶ εἰκόνων, καὶ ὅλων θεῶν πραγμάτων, ἄλλοι λεγέτωσαν. τυφλεῖται ὁμοῦ, καὶ βασιλεύει ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν Ἀλέξιος. 30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

Περὶ τῆς μυστήριος τῆς ἁγίας Εὐχαριστίας, καὶ Βεργαριᾶς καὶ Βασιλείης Δικόνων, καὶ Νικητῆς τῆς Εὐαγγελίας, καὶ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἐχθρας, καὶ Αἰρέσεως περὶ τὸ σῶμα τῆς Κυρίας, καὶ συνοδικῆς αὐτῶν καθαιρέσεως, καὶ μετάνοιαν τῆς Νικητῆς.

Παρέδωκεν ὁ Κύριος τὴν μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας, ἐν ᾧ ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μεταβάλλεται εἰς τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆς Κυρίας ἀληθῶς καὶ κυρίως, ἦτοι ἐσιωδῶς, καὶ πάρεστιν ὁ Χριστὸς εἰς τὸ μυστήριον πραγματικῶς καὶ ἐσιωδῶς, καθὼς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον διδάσκει, καὶ οἱ Ἀπόστολοι παρέδωκαν, καὶ ἡ Ἐκκλησία παρέλαβε, καὶ οἱ πατέρες ἡρώδισαν, καὶ ἡ προαίρεσις τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διδάσκει ὡς καὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἀλλ' ἰσορεῖ ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος, ὅτι τινὲς τῶν ἀρχαίων Αἰρετικῶν κακῶς ἐφρόνησαν περὶ τῆς μυστήριος, ὡς ἦσαν καὶ Μανιχαῖοι καὶ Ἐβριῶνται καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, καὶ ὑστερὸν οἱ Βογομίλοι, πλὴν σωπατιστέων μετ' ὁσίων καὶ ἡ βλασφημία αὐτῶν. εἰς δὲ πῶν ἑβδομὴν Σιώνον κατηγορεῖνται οἱ εἰκονομάχοι, εἰκόνα τῆς σῶματος καὶ τῆς αἵματος τῆς

Χριστῆ εἰπόντες τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ διορίζει ὁ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ὅτι μετὰ τὸν ἁγιασμόν ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος σῶμα κυρίου καὶ αἷμα Χριστοῦ λέγονται, καὶ εἰσι, καὶ πιστεύονται, συμφώνως τοῖς ἁγίοις πατέρος, λέγουσιν, ὅτι ἐκείνι τύπῳ ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος τῆς Εὐχαριστίας, ἀλλ' αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆς Κυρίας. ὅτι δὲ Ἰσαάκιος τῆς Κομνηνῆς εἰς πῶν ἰταλῶν Βεργαριᾶς τοῖς Ἀρχιερεῶσι μετὰ ἁλῶν βλασφημιῶν ὡς εἶπεν, ἐτόλμῃσι εἰπεῖν, ὅτι ἐστὶ ψιλὸς τύπος ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος τῆς σῶματος καὶ τοῦ αἵματος τῆς Κυρίας. ὅθεν καὶ ἐκάθηρε καὶ ἀνθεματίσκει αὐτὸν πολλαῖς συνοδικῶς πᾶσα ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία καθάπαξ, καθὼς ἔπαθε καὶ ὑπὸ Ἀλεξίου τῆς Κομνηνῆς ὁ τῶν Βογομίλων Αἰρεσιάρχης Βασίλειος, ὁ πρὸς τοῖς ἁγίοις βλασφημήσας καὶ εἰς τὸ θεῶν τῆς μυστή-

Μυσήριον . ὅππῃ δὲ Μανυὴλ τῷ Κομνηνῷ ἰσορῆ Ἰωάννης ὁ
 Κίναμος καὶ Νικήτας ὁ Χωνεάτης , ὅτι εἰς τὸ Βυ-
 ζάντιον ἦν τις Διάκονος ὀνόματι Βασίλειος , ἐξηγη-
 τὴς εἰς τὸ κοινὸν τῶν ὑπιστολῶν τῷ μακαρίῳ Παύλῳ ,
 5 κατεφρόνει δὲ διδάσκων τινῶν ἀντικειμένων αὐτῷ , καὶ
 μάλιστα Μιχαήλ τινος ἐξηγητῆς τῷ Εὐαγγελίῳ εἰς
 πλὴν αἰγίαν σοφίαν , ἔτινος μαινομένης κατὰ τῷ Βασι-
 λείῳ , σιωπῇ εἰς τὸν Ναὸν τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῳ τὸν εἰς
 πρῶτον κείμενον ἐξω εἰς τὸ ἔβδωμεν διδάσκων τὸν
 10 Βασίλειον καὶ ἐρμηνεύον Εὐαγγελικὸν ῥήτον , ἐν ᾧ
 εἶπεν , ὅτι ὁ αὐτὸς καὶ εἰς γίος τῷ Θεῷ γέγονε θύ-
 μα , καὶ σὺ τῷ Πατρὶ πλὴν θυσίαν ἐδέξατο . ὁ δὲ
 Μιχαήλ τὸν λόγον ἐμέμψεν λέγων , ὅτι ὁ Βασίλειος
 εἰσαγαγεῖν δύο ὑποστάσεις εἰς τὸν Χριστὸν , ἐπειδὴ λέγει τὸ
 15 μὴ αὐτῷ τυθῆναι , τὸ δὲ πλὴν θυσίαν δέξασθαι . συ-
 νηγόρησαν πολλοὶ εἰς πλὴν μοῖραν ταύτῃ τῷ Μιχαήλ
 καὶ σιωπῇ ἤκουον , καὶ σιωπῇ παθόντων ἐν τῷ ῥήτῳ διόγ-
 ματι καὶ Νικηφόρος ὁ Βασιλάκης Διδάσκαλος τῶν
 ἐπιστολῶν , καὶ Εὐστάθιος Μητροπολίτης Δυρραχίου ,
 20 καὶ Σωτήριχος ὁ Παντοδύναμος ὑποψήφιος τῷ Πα-
 τριάρχῃ τῆς Ἀντιοχείας μετὰ τὸν θάνατον τῷ Ἀντο-
 χείας Εὐθυμίου , ἄνδρες πολλοὶ πλὴν σοφίαν καὶ παν-
 τοδαποὶ τὸν λόγον ὅππῃ τῆς βασιλείας τῷ κυρῷ Μανυὴλ .
 ὁ δὲ Σωτήριχος ἀλόγιστον σιωπῇ καὶ Πλάτωνας , πολλοὶ
 25 ἐν αὐτῷ συμφορήσαντες ἄποπα , ἀλλὰ τῷ Μανυὴλ συ-
 νοδικῶς ἐξετάσαντες τὸ πρῶτον βιβλίον , καὶ γινώσκοντες τῆς νε-
 κροῦ καὶ ἀληθείας μοῖρας , καθαιρέσει ὑποβάλλεται
 ὁ Σωτήριχος , καὶ ὑπερεῖται τῷ θρόνῳ Ἀντιοχείας ,
 συγκαταίρεται δὲ καὶ Εὐστάθιος ὁ Ἐπίδαμνιαν , καὶ
 30 Μιχαήλ ὁ ῥήτωρ ὁ εἰρημνύς , καὶ αὐτὸς ὁ Βασίλειος ,
 φωρεθῆς ἀτόπων πρεσβύτων ἐσμὸν . ἦν δὲ εἰς πλὴν
 Συνοδὸν ὁ Κωνσταντινιπόλεως Κωνσταντῖνος , καὶ ὁ ἰε-
 ροσολύμων Ἰωάννης πρεσβύτερος . ἡ θρόνος δὲ ἐν
 ἔτει ἑξακισχιλίου ἑξακοσίου ἑξήκοντος τετάρτῳ .
 35 σημείωσαι ὅτι ὁ Μιχαήλ ἔπος μετμελήθη , ἐπὶ δὲ
 ἡμετέροια αὐτῷ αὐτῇ , Μιχαήλ τῷ Θεσσαλονίκῃ τῷ

Μαίσορος τῶν Ῥητόρων Διδασκάλου τῶν Εὐαγγελίων ,
 καὶ Πρωτεκδικῆς τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταν-
 τινιπόλεως ἡ περὶ πλὴν τελευτῇ ἐξομολόγησε , ἐφ'
 οἷς πρὸς ἐπίστασε καὶ καθήρεται Διὰ τὸ λέγειν ὅτι , ὁ μέ-
 γας καὶ πρῶτος ἀρχιερέως Χριστὸς πρὸς φέρων μὴ
 καὶ πρὸς φέρων εἶπεν , ὁ πρὸς φέρων δὲ καὶ πρὸς
 λαμβάνων ὁ αὐτὸς τὸ θύμα , ἀλλὰ πρὸς φέρων ,
 ἦτοι πρὸς λαμβάνων καὶ τῷ Πατρὶ , καὶ τοιαῦ-
 τα ἕτερα , ἅπερ ἡ Ἐκκλησία ἀπεβάλετο . ἡ δὲ ἐξο-
 μολόγησις ἔχει ἔτι , Περὶ τῷ ὑπὸ ζήτησιν περὶ
 τῷ δόγματι ἐξ ἐμῆς ἀφροσύνης καὶ κακοτροχίας .
 οὕτω γὰρ ἔχει τὸ ἀληθές , καὶ ἐξ αὐτῆς ἀρχῆς συ-
 νεπεσθόμενος ἔτις ἔχον , ὡς ἡ αἰγία Συνοδος ἐδογμα-
 τισε , καὶ ὅτε ἐπερὶ τῷ ἡ κατὰ τὸ Πατριάρχῃον πρῶ-
 ξις ἐρωτηθεὶς ἀπεκρίναμεν , ὅτι κατὰ τὸ φρονεῖ ἡ αἰ-
 γία Συνοδος , ἔτις φρονεῖ , καὶ ἐξ οὐκ ἐκ τῶν χάριτων ἐν
 τῷ ἡμῶν ἡδραζόμενον λόγῳ , ὅτι τὸ δούτερον κυρωθέντος καὶ
 ἐν τῷ Παλατίῳ , ἀναθεματίζω καὶ καταναθεματίζω καὶ
 ἐμῶν καὶ τῶν ἄλλων , ὅσοι μὴ φρονέσι σιωπῇ τῇ αἰγία
 Συνοδῳ , καὶ ὅππῃ τῷ τῷ πρὸς φέρων τῷ δόγματι ,
 καὶ δέομαι , καὶ πικρὸν ὁλοφύεσθαι συγχωρηθῆναι
 μοι κατὰ τῆς ὑμῶν ἀγιότητος εἴη Διὰ φιλαυτίαν
 καὶ ἐπὶ τῷ καὶ ζημίαν ἀνδρώπῃ πλὴν οὐκ ἐμῶν
 σχεδὸν ἐσάλλυσεν ἀνάξιος τῷ κόσμῳ παντὶ , ναί,
 Χριστιανοὶ δεσπότες συγχωρήσατέ μοι , καὶ αἰτήσα-
 δε ὑπὲρ ἐμῶν , ἵνα μὴ λόγος ἀπαιτηθῇ καὶ ὑπὲρ
 τῆς μεγάλης . Ἡ ὑπογραφή , ὁ ἀνάξιος Διάκονος
 40 τῆς τῷ Θεῷ μεγάλης Ἐκκλησίας Μιχαήλ ὁ
 Πρωτεκδικός . σημείωσαι πρῶτον , ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ
 Μανυὴλ ἐπεμψεν εἰς πόλεις καὶ χώρας τὰς ὑπο-
 φάσας τῆς Συνοδῆς ταύτης , καὶ Νικόλαον τὸν σο-
 φώτατον Ἐπίσκοπον Μεθώνης ἐκρίνοντα τῶν πεισῶν
 πρὸς πλὴν εὐσέβειαν . σημείωσαι δεύτερον , ὅτι ἡ πα-
 ρῶσα Συνοδος ἐξέθετο κεφάλαια τρία περὶ τῶν μυ-
 στήρων , αἵτινα κείμενα καὶ ἀναγιγνώσκονται ἐν τῷ Συνοδικῷ
 τῆς πρώτης Κυριακῆς τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

40 Περὶ Σικιδίῳ τινὸς ἀρχηγῷ Αἰρέσεως , ἄρα φθαρτὸν ἢ ἀφθαρτὸν ἐν τῷ Μυσήριῳ τὸ σῶμα τῷ κυρῷ λέγοντος ,
 καὶ τῆς Διὰ τῷ Συνοδῷ , καὶ τῶν τῷ Κωνσταντινιπόλεως Εὐτυχίῳ Διὰ τῷ μυστικῷ ἱερεῖον σφραγίστος καὶ
 Φωνῆς ἀφθαρμάτων .

45 Ἀλέξιος ἀδελφὸς τῷ Ἰσακίῳ βασιλεύοντι , μο-
 ναχὸς τις Σικιδίτης ὀνόματι ἀρχηγὸς Αἰρέσε-
 ως ἐγγόνος , ἔλεγε γὰρ , Ἄρα ἀφθαρτὸν ἐστὶ τὸ σῶ-
 μα τῷ κυρῷ εἰς τὸ Μυσήριον καθὼς ἦν μετὰ τὸ πά-
 θος καὶ πλὴν ἀνάσπιν , ἢ φθαρτὸν καθὼς ἦν πρὸ τῷ πά-
 θος καὶ τῷ θανάτῳ ; καὶ εἰ μὴ οὕτως φρονέετε , ἀπὸ τε κυ-
 50 ρείας , χρυσοσύνης , Εὐτυχίῳ Κωνσταντινιπόλεως τῷ
 ὅππῃ ἰσπανίῳ καὶ Γρηγορίῳ τῷ Νύσσης , ὅτι τὸ ἐν τῷ
 Μυσήριῳ σῶμα χρεῖς ἐστὶν ἀφθαρτὸν ἔλεγον , ἐ-
 πειδὴ ἐστὶν ὁ αὐτὸς τὸ μετὰ πλὴν ἀνάσπιν καὶ ἀπάθης ,
 καὶ τὸ παθὴν καὶ πρὸ τῷ πάθους , καὶ ὅστις λαμβάνει
 μέρος τῷ ἀρτῷ εἰς τὸ Μυσήριον , ὅλον τὸν Χριστὸν λαμ-

βάνει , καὶ μετέχει ξένου θείας θεορίας εἰς τὸν
 αἰώνιον . ἔλεγον δὲ καὶ ὡς ἀφθαρτὸν , ὅτι εἰς ὅλους
 ὁ αὐτὸς Χριστὸς δίδεται , καὶ ἐν πᾶσι ὁ αὐτὸς παρέσιν , ὡς
 καὶ μία σφραγὶς πολλὰ ὡτυποῖ , καὶ ἔτι φθαρτὸν , ὅτι
 ἀλλοιοῦται ὁμοίως καὶ ἡ φωνή . τινὲς δὲ ἔλεγον τὰ ὀρθάντια ,
 βλασφημούντες . ὁ δὲ Πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Καματη-
 ρός , ὅπως ἔδει ἀναθεματίσαι τὸν Αἰρεσιάρχην Σικιδί-
 τιν , καὶ ἐρμηνεύσαι τὰ τῷ Μυσήριῳ ὁμολογησάμενα , κα-
 τὰ τὸ ἐχρήσθη λογικῶς μεθόδους , καὶ ὑποδείξει , καὶ
 συγκαταθέσει τῶν μὴ δεσφύων τέχνης , ἀλλὰ πί-
 στως , ὡς καὶ νῦν ποιεῖσιν οἱ Λατρερχαλβῖνοι ἐναντί-
 ῳ τῇ μετεστώσῃ . ὁ Βασίλειος ὁμοῦς Διὰ Συνοδῶν
 ἐτρέφ-

ἱεράνωσα τὸ ἀληθές, καὶ τὸ ψεῦδος κατήλεγξε. τὰ Κωνσταντινουπόλεως Εὐτυχία οἱ λόγοι εἰσὶν ἔτσι, ὡς σημειοὶ ὁμικήτας, ὅλως ἔν ἅπασιν τὸ ἄγιον σῶμα καὶ τὸ τίμιον αἷμα τῷ Κυρίῳ δέχεται, καὶ ἡ μέρους τέτων δέξεται τις, μερίζεται γὰρ ἀμείζως οὐ ἅπασιν. Δὲ πῶς ἔμμιζιν, καθὼς καὶ σφραγίς μία πάντα τὰ ὀκτυπώματα αὐτῆς καὶ μορφώματα τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσι, καὶ μία μὴ καὶ μετὰ πῶς δόσιν, καὶ ἐλαττωμένη ἔδωκε ἀλλοιμὴν πρὸς τὰ μετέχοντα, καὶ ὅσοι τῷ ἁγίῳ πλείονα, ἢ ὡς καὶ μία φωνὴ ὑπότι- 5 σκεται πρὸς αὐτὴν, καὶ εἰς αἴρα χωρίσθη, καὶ ὅτι τῶν πῶς πρὸς αὐτὴν πᾶσα μὴ, καὶ ὅτι πῶς αἴρα γεννημένη

πᾶσα ταῖς ἀκοαῖς πάντων διατετέθη, ἡ δὲ πλεον, ἢ ἐλαττον τῷ ἑτέρῳ τῶν ἀκρεσάντων εἰσδεχομένη, ἀλλὰ ὅλη εἰς ὁμοιοτέτος καὶ ὁλόκληρος ὡς πᾶσι, καὶ μύριοι τὸν ἀριθμὸν, ἢ πλείους ὅσοι οἱ ἀκρεσάντες, καὶ τοῖς σῶμα ὑπάρχοντα, ἡ δὲ γὰρ ἐ- 5 τερον ἐπὶ φωνῇ, ἢ πεπληγμένη ἀήρ. μηδὲς ἔν ὁμοιοτέτος ἔχεται, τὸ ἁφθαρτον μετὰ πῶς μυστηρίῳ ἱερουργίᾳ καὶ πῶς ἁγίαν ἀνάστασιν καὶ ἀθανάτων καὶ ἁγίων καὶ ζωοποιὸν αἷμα τῷ Κυρίῳ τοῖς ἀντιτύποις ἐπιτετέμενον. Δὲ πῶς ἱερουργίᾳ ἐλαττον τῶν πρὸς αὐτὴν πλείονα 10 των τὰς οἰκίας ἀναπομόργυνουσαι διωάμεις, ἀλλὰ ὅλην ὅν ὅλοις ἀρίσκειν. ταῦτα ὁ Εὐτυχίου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

15

Ὅτι ἡ μετασίωσις λέξις ἐκ ἐφύρεμα Λατίνων, ἀλλὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὡσαύτως καὶ ἡ καθ' ὑπόστασιν ὁμοίωσις, καὶ τὸ ὁμοίωσιον σὺν ἄλλοις.

Λέγουσιν οἱ νεοὶ Αἰρετικοὶ, ὅτι ἡ ΛΕΞΙΣ ΜΕΤΟΤ- 20 ΣΙΩΣΙΣ Λατίνων εἰς ἐφύρεμα. ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὅσα εἰς τῶν Λατίνων ἡ λέξις, ἀλλὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἰ ἔν τῶν Λατίνων κληρονομία, οἱ Ἀνατολικοὶ αὐτῶν ἐκ ἐδέχοντο, καθὼς καὶ ἄλλα πολλὰ νεωτερίσματα αὐτῶν ἀποδέχασιν. δεύτερον, ὅτι ἐπα- 25 δὴ οἱ Αἰρετικοὶ κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν χερσίν τινι ὁμωυμίας, καὶ ἄλλα μὴ λέγουσιν, ἀλλὰ δὲ ὁμοίωσιν, ἡ μὴ τῆς Ἐκκλησίας καθὼς ἡρε πῶς ὁμοίωσις ΛΕΞΙΣ κατὰ τῶν βλασφημιῶν τῆς θεότητος. Τίς καὶ Πνύματος, καὶ πῶς 30 ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΘ' ἑΠΟΨΤΑΣΙΝ καὶ τῶν ἐπηρεαζόντων πῶς ὁμοίωσιν τῶν μοιουσιῶν, ἡρε πῶς μετασίωσιν ἵνα ἀποβῶν τὰ κατὰ τῶν μυστηρίων τῶν Αἰρετικῶν σοφίσματα. τρίτον, ὅτι κατὰ πῶς μαρτυρίαν τῶν Παμ- 35 φίλων Εὐσεβίᾳ ἡ λέξις ὁμοίωσις ἐρρέθη ὑπὸ τινων τῶν πατέρων καὶ πρὸ τῆς πρώτης Συνόδου, ἀλλὰ ἡ πρώτη Σύνοδος αὐτῶν ὁμοίωσιν. ἔτι καὶ οἱ Λατῖνοι πῶς λέξιν ἐφύρεν, ἐπαδὴ εἰς τὸ σημαίνον συμφώνησι τῇ ἁγίᾳ τῶν μυστηρίων ἀληθείᾳ, ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ὁμοίωσιν, ὡς καλῶς καὶ ἐκ 40 τῆς ἁγίας Πνύματος εἰρημίας. καὶ γὰρ ὅσα οἱ Λατῖνοι εἶπον κατὰ τῶν Αἰρετικῶν, Δὲ τὸ αὐτὸς εἶπεν αὐτὰ, κα- κάεισι, μάλιστα ὅν οἱ καλῶς ἠγνώσαντο καὶ Λα- 45 τέρες καὶ Καλβίνους καὶ τῶν ἄλλων νεωτέρων Αἰρετικῶν,

καὶ μόνον ἀποδέχόμεθα αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ χάριν αὐ- 20 τοῖς ὁμολογητέων, μόνον δὲ ὅσα τῇ κοινῇ δόξει τῆς Ἐκ- κλησίας προσέειπεν, ἢ ἀφῆρησαν αὐτοῖς ἐγκλημά- 25 τινι, ἐλπίζοντες, ἵνα ποτε διορθωθῶντες, ὁμοίωσιν τῇ ὑγιαίνουσῃ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ. εἶτα ἡ ΜΙΑ ΦΥΣΙΣ ΣΕ- ΣΑΡΚΩΜΕΝΗ, ΛΕΞΙΣ, τῶν Αἰρετικῶν Ἀπολιναρίῳ ἐφύρεμα ἦν πρὸς βοήθειαν τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς. ἀλλὰ 30 ὁ μακάριος Κύριος μετεχειρίσθη αὐτῶν καὶ τῶν δυ- σσεβῶν Νεστορίῳ. τέταρτον, κατὰ τῶν ἀγίων ἡμῶν καὶ μαχομένη περὶ λέξεων, ὅν οἱ ἐκ τῆς ἀγίας γρα- 35 φῆς ἡ ὁμοίωσις Συναγωγῆς ἀπόφασις μὴ ὁμοίωσιν τεῖται, ἀλλὰ τὰ πρῶτα ζητεῖται. ῥητέον δὲ δύο 30 Θεολόγους ὁμοίωσιν, τὸν Νεζιανζηνὸν λέγοντα πρὸς Ἀρετιανόν, ὅτι πῶς διώκουν τῆς θεότητος, καὶ δι- 35 στωρ ἡμῶς τῆς φωνῆς πῶς συγχώρησιν, καὶ τὸν Βα- σίλειον φάσκοντα, ὅτι δὲ γὰρ ὁ ὁμοίωσις ἡμῶν εἶται πῶς στωρὶαν μαλόν, ἢ ὁμοίωσιν. περὶ δὲ 35 στωρ λοιπὸν οἱ Αἰρετικοὶ περὶ τῶν μυστηρίων ὁμοίωσιν, καὶ συγχώρησιν αὐτοῖς μὴ λέγειν μετασίωσιν, ἀλλὰ με- 40 τασίωσιν, μεταρρύθμισιν, μετασκέδω, μετασχεῖω- σιν, καὶ ὅπως ἄλλως πῶς βύλονται. τῶν ἐργαζομένων εἰς μαρτυρίας, γραφῆς, Ἐκκλησίας, πατέρες, ὡς δὲ 40 σιν, καὶ εὐρίσκουσιν ταῦτα εἰς τῶν ἰδίων τόπων, καὶ εἰς τὸ ἡμέτερον κατὰ Καλβίνων ἐγχειρίδιον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

45

Περὶ Συμεῶν καὶ Ἰωάννη Γερουλύμων τῶν κατὰ Ἀζύμων γραψάντων, καὶ μαρτυρίαν Λατίνων τῆς δι' ἐνζύμω λειτεργίας αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν Δὲ τῶν Ἐβωνίτας ῥητῶν τῶν ἀγίων ἐπαφών, καὶ οἱ Λατῖνοι ὡς ἰσχυρῶς ἐπαφῶν 50 ματος ἐπαλαμβάνοντα.

Εἰς τοῖς παρῶσι καὶ οἱ Συναγωγῶν καὶ Ἰωάννης Γε- 50 ρουλύμων Πατριάρχαι, οἱ γραψάντες κατὰ Ἀζύ- μων, εἰτινες ὁμοίωσιν ἔλεγον, μάρτυρες ἡ Ἐκκλη- σία, καὶ ἀρχαία ὡς δὲ οἱ βεβαιώσας, ὅτι δι' ἐν- 55 ζύμω ἄγρια ἐποίησαν ὁ Κύριος τὸ μυστήριον. ὅτι δὲ οἱ Λατῖνοι ἐκαινοτόμησαν, παρῶντας ἀπὸ τινὰ, ἐξ

ὧν ἔγραψαν οἱ ἀρχαῖοι πατέρες, ὅτι ἐπὶ εἰπὸν πρὸς 50 τιν, ὅτι περὶ τῶν μαρτυρίων πάλιν οἱ Λατῖνοι ἐρ- κῶσιν, ἢ γὰρ ὡς τῶν ἀντικειμένων μαρτυρίᾳ ἀξιο- πιστοτέρα εἰσι. τοίνυν λέγει ὁ Πλάτων, ὅτι Ἀλέ- 55 ξανδρος ὁ Πάπας, ὅς ἦν εἰς τὸ ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατ- εῶν εἰκοστὸν, πρῶτος ἤρξατο ποιεῖν δι' Ἀζύμων πῶς 60 μυσταγω-

μυσταγωγίαν· ἰδὲ λοιπὸν, ὅτι ἐκ ἦν διὰ τῆς χειρὸς
τῶν Ἀποστόλων, ἀλλ' ἐστὶ κληρονομία παπικὴ· ὅτι δὲ
καὶ ὁ Πλάτωνος χρισματικὸς ὢν, συκοφαντῶν τὸν Πά-
παν Ἀλέξανδρον, καὶ περιθυμῆται δεῖξαι τὸ νεωτέρω-
5 σμα ἀρχαιότερον, μάρτυς ὁ Καρδινάλιος Βόνας, ὃς
ἀποδείκνυσιν αἱ τὸ περὶ λειτουργικῶν πραγμάτων, βι-
βλίῳ πρώτῳ, κεφαλαίῳ ἐκστῷ τρίτῳ, ὅτι ὅλη ἡ
ἀγία τῆς Χριστῆς Ἐκκλησίας Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς
περσέφερον εἰς τὸ Μυστήριον ἄρτους ἐνζύμους, εἴτα
10 κατατρέχει τῶν νομισμάτων ἄζυμον πλὴν ψωσφορῶν,
ἢ ἐπεμπον πρὸς κοινωνίαν τῶ σώματος τῆς Χριστῆς Μι-
τιαδῆς καὶ Ἰννοκентίου· αἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ῥώμης,
καθότι ἦν ἐνζυμοῦ, καὶ ἐχὶ ἄζυμοῦ· ὅπερ δὲ
οἱ χρισματικοὶ συκοφαντῶντες τὸν μακαρίτην Ἀλέ-
15 ξανδρον τὸν πρῶτον λέγουσι, πρῶτον δηλαδὴ αὐτὸν δεῖ-
ξαι τὰ ἄζυμα, ἔχει ὁ Βόνας τῷ ὡς μῦθον καὶ φλυα-
ρίαν, ἐξηγῆται τρίτον ὁ Βόνας πρὸς τὴν τῆς Ἐπι-

φανίης, ὅπερ οἱ Ἀζυμίται περιβάλλουσιν ὡς ἰσχυρὸν ὀπι-
χείρημα· Ἀλλὰ τὸ λέγειν τὸν Ἐπιφάνιον περὶ τῶν
Ἑβραίων ἐν τῇ κατ' αὐτὸς Αἰρέσει, Μυστήρια δὲ
δῆθον τελεῖσθαι καταμίμῃσιν τῶν ἁγίων ἐν τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ· Ἀλλὰ ἄζυμων, καὶ τὸ ἄλλο μέρος τῆς Μυστηρίου
δι' ὕδατος μόνον· καὶ οἱ μὲν Ἀζυμίται, ἦτοι οἱ παπι-
καὶ λέγουσιν, εἰ κατὰ μίμῃσιν τῶν ἁγίων ἐποίουν οἱ
Ἑβραῖοι τὸ Μυστήριον, ἰδὲ δὲ καὶ οἱ ἅγιοι δι' ἄζυμων
ἐπετέλουν τὸ Μυστήριον, ἀλλ' ὁ Βόνας φησὶν, οὐκ ἐν-
νοεῖ ὁ Ἐπιφάνιος· Ἀλλὰ τὴν ὕλην τῆς Μυστηρίου, ἀλλὰ
Ἀλλὰ τὸν ῥυθμόν, ὅτι ὅσα ἐλαττέρευον εἰς τὰς οἰκίας αὐ-
τῶν, καὶ μετὰ τὸν δεῖπνον, καθὼς τινες ἄλλοι Αἰ-
ρετικοί, ἀλλ' εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι δὲ τῷ ῥυθμῷ
ἔχει, φανερὸν, ἐπεὶ τὸ ἕτερον μέρος τῆς Μυστηρίου ἐπε-
τέλουν δι' ὕδατος μόνον, ὅπερ ὅσα ἐστὶ μίμῃσις τῶν ἁ-
γίων, ἀλλὰ αἰρετικῆς φρενοβλαβείας ἐφεύρεμα·

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

20

Ὅτι κατὰ τὸν Σαῶρες, τὸν ἔτε πλὴν ἄρτων τῶν ἄζυμων, ἔτε τὸν ἀνεκόμενον Πάπαν Λέοντα· ὅθεν τῇ
Θωμᾷ δὲξαι λέγοντες, καὶ κατὰ τὸν ἰσοπέτῳ Βενέτικον, τὸν ἀπ' ἀρχῆς τὰ ἐνζυμα μαρτυροῦντες, δεῖ-
κνυται αἱ Λατῖνοι κληροτόμοι.

25 Ὅθεν κατὰ τὸν Σχολαστικόν, τετάρτη τῶν
γνωμῶν, διατρέσει σὺνδεκάτῃ, ἀκριβῶς δαυτέρως
ζητήματι τρίτῳ, λέγουσιν, ὅτι αἱ ἀναιρέσεις τῆς Αἰ-
ρεσιάρχῃς Ἑβραίων· ἀφῆκον ἡ Ἐκκλησία τὸ ἄζυμον
εἰς πολλὰ κληρὸν, ὅπερ ἀνεκόμενον εἰς τὴν Ἐκκλη-
30 σίαν Λέων ὁ Πάπας, καὶ περ σημειοὶ ὁ Σαῶρες τόμῳ

τρίτῳ, μέρος τρίτῳ, ἀλλ' ἔχει τεσσαρακοστὴ τετάρτη,
τμήματι τρίτῳ, ὅτι μήτε ὁ Θωμάς ἐσημαῖσε τῷ,
μήτε αὐτὸς ἐδωκῆθη δὲξαι ποῖος ἦν αὐτὸς ὁ Λέων
ὁ Πάπας· ἀλλὰ καὶ Βενέτικ· ὁ ἰσοπέτης μάρτυς· Ἀλλὰ
πολλοὶ, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς δι' ἄζυμων ἐπετέλει τὸ Μυσ-
τήριον καὶ ἡ Ἀνατολικὴ καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία·

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι καὶ διὰ τῆς ἐν τρίτῳ Συνοδῷ τῶν Ἀρμενίων, δαίκνυ) ἡ περὶ τὰ ἄζυμα κληρονομία,

35

Σὺ δὲ σημείωσαι, ὅτι καὶ οἱ Μονοφυσῖται, ἦτοι οἱ
Ἀρμένιοι αἰς τὴν ἐν Τρίτῳ Συνοδόν, ἐν τῇ αὐτῇ διὰ
Χριστῆ αἰὶνι ἀθροισθῆσαν, κληρονομήσαντες τὰ ἄζυ-
μα, ὅσα ἔπον, ὅτι ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἔχει
40 τὰ ἐνζυμα, ἡ δὲ Ῥωμαίων τὰ ἄζυμα, ἀλλ' ἀπλῶς
ἐκινήθησαν κατὰ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας· φανε-
ρὸν ἔν, ὅτι νεωτερισμός ἐστιν ἀναμφίβολ· τὰ ἄζυ-

μα, καὶ μάλιστα εἰς αὐτὸν ἐξελθόντων, ὅθεν ἡ αἰ-
τὴς φωτὶς ἐκ ἦσαν, ἐπειδὴ εἰ ἦσαν, ἡ λεγόμεν αὐ-
τῶν ἐκείν· καὶ μόνον ὀλίγον πρὸς τῆς Κρητικῆς
ἐσκήχθησαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ὅθεν καὶ ἐκεῖ-
νος καὶ ὁ Ἀντιοχείας Πέτρος πρῶτος κατήλεγξαν
τὴν κληρονομίαν·

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

45

Ὅτι καὶ ἐκ τῆς ὅτε ἔλαβον πλὴν πόλιν οἱ Λατῖνοι δὲξασθαι ἐν τοῖς βασιλείοις μέρος ἐνζύμων ἄρτων ἐκ
τῆς μεταδοθείσης ὑπὸ τῆς Κυρίας τοῖς Ἀποστόλοις, δέδεικται ἡ τῆς ἐνζύμων ἄρτων δόξα·

50 Νικόλα· ὁ ὁδρενός λέγει ἐν τῇ κατὰ τὴν ἄζυ-
μων, ὅτι ὅτε ἔλαβον οἱ Φεράγγοι πλὴν Κωνσταν-
τινέπολιν, καὶ ἐσύλησαν ὅλα τὰ ἱερά σκεύη, κα-
θὼς ποτε ἡ Ναβαζαρδαὶ πρὸς τὸν ἱερόν, εὗρον εἰς τὸ βα-
σιλικὸν σκευοφυλάκιον τὰ ἅγια ξύλα, τὸν ἀκαί-
θινον σέφανον, τὰ σκευάδια τῆς σωτηρίας, καὶ οὐα
ἡλογ, αἵματα αἶδε λέγει καὶ αὐτὸς αὐτοψία· ὅθεν ὁμοῦς καὶ

ἄρτον, ἐξ ὧς Χριστὸς μόνον αὐτὸς εἰς τὸν Δεῖπνον
τὸν μυστικὸν διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν ἐνὶ σκεύει
Χρυσῷ λιθοκομήτῳ καὶ μαρμαροκομήτῳ· ἦν δὲ
ἐν τῇ σκεύει καὶ ὀπτηγρῶν· Ἀλλὰ γαρμαμάτων ἐλθονικῶν,
λέγουσα, ἐνθάδε κατὰ ὁ θῶ· Ἄρτος, ὃν ὁ Χριστὸς
τοῖς Μαθηταῖς ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Δείπνου διένειμε, ἐπὶ τῷ
Λάβετε, φάγετε, τῷ τῷ ἐστὶ τὸ σῶμά μου· αἱ δὲ ὁμοῦς
δε

δὲ ἦσαν ὁ ἐπίσκοπος Ἀλβερσιανός, καὶ ὁ Βηθλεέμ
ὑποψήφιος, καὶ ἐβλήθησαν αὐτὸν κρύψαι (τυ-
χὸν διότι ἦν ἐνζυμῷ) ἀλλὰ θεῶς εὐδοκίᾳ ἐκεί-

δωθήσαν. ὁ δὲ καὶ λαμπρῶς ἐδείχθη καὶ ἐκ τού-
τῃ δόξα ἡ περὶ τῶ ἐνζύμου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῶν συγγραφέων τριῶν λόγων κατὰ Λατίνων περὶ ἐνζύμων καὶ ἀζύμων ὑπὸ Νικολάου τῷ Ἰδρεν-
τος, δέκνυται πρὸς φανερὰ καὶ σαφὴς νεωτερισμὸς ἐν τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ ἀζύμα.

Ὁ Νικόλαος ἔτι ἔγραψε πρὸς λόγους ἀλλο-
γικῶς κατὰ Λατίνων, ὡς ὁ μὲν πρῶτος ταῦτα
φησὶ, φέρε λοιπὸν τὸν ἀλλόλογον ἐκ συλλογισμῶν τῶν
ἐν τῷ πρῶτῳ καὶ φιλοσόφων ἀνδρῶν καλῶς συ-
τεθέστων συλλέξαντες εἰς μέσον πρὸς ὧν, καὶ ἀμά-
λισα ἐκωτίσθησαν ἐν τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τῇ
βασίλει τῶν πόλεων, ἐμὸν ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀθήναις
σοφιστῶν καὶ ἱερῶν ἀνδρῶν, τῶν μετὰ τὴν κυρ-
βελίαν Καρδηνάλεως καὶ Τοποτηρητῆ τότε καθε-
στηκότῃ τῷ Ρώμης πρὸς τὴν Ἰννοκέντιον τῷ τρίτῳ
ἀλλοχθέντων συγγραψάμεθα, ἐν μνήμῃ θέμε-
νοι ταῦτα, ὅτι τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ ἐκ Λα-
τινικῇ ἐξ ἐκκλησιᾶς μετεβέβηκεν γλώττις, καὶ γὰρ
τότε διεκρινόμην ἀναμεταξὺ Γραικῶν καὶ Λατίνων
ὑποψήφιοι. ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ φησὶ, ὡς αἱ καὶ
ὁ ἱερεὺς ἐκείνους, ὅς τῃ Πάπᾳ Ρώμης Ἰν-
νοκέντιον τῷ τρίτῳ Τοποτηρητῇ ὡς ποτε, καὶ ἐν Κων-
σταντινουπόλει παλαιῶν ἀγίων πραγμάτων, τῶν ἀνα-

μεταξὺ Γραικῶν καὶ Λατίνων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀσφρη-
σταίτων, αὐτὸς συνέβη περὶ τῶ ἐνζύμου καὶ ἀζύμου ἄρτος λό-
γος γενέσθαι, ὅπερ ἐγὼ ἐρμήνευον, ὡς ἐφ' ὧν εἰπὼν,
ἐχρημάτιζον. ἀλλὰ ὁ ἱερεὺς καρδινάλιος ἐδὲ πρὸς βρα-
χύτι δόπορ κλίσθαι περὶ τῶ τοιούτου ζητήματι ἡ-
βλήθη, καὶ τοὶ λόγοι αὐτοῦ, καὶ τῇ θείᾳ ἐπιθεσμῇ
μὴ γράφῃ, ἀλλὰ ἐδὲ τῆς ἐξω παρθένου ἀμοιβῆς
εἰ μὴ καὶ ταῖς τῆς ἀλλογενικῆς ἀπαδείξεσιν ἐτοιμό-
τατοι. ἐν τούτοις σημείωσαι τὸ αὐτὸ, ἥτοι ἀπὸ
τῶ ἑαυτοῦ λόγον τὸν κατὰ ἀφ' ἑκκλησιολογίας τὰ ἀζύ-
μα, ἐγίνοντο συχναὶ ἀλλογενεῖς περὶ τούτων. δὲ-20
τερον, ὁ Καρδινάλιος, καὶ τοὶ σοφοὶ αὐτοῦ, ἐκείδωθη ἀν-
τειπεῖν τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ ἐπώπησαν ἀλαβέρει τῷ
ἡπλίῳ καὶ τῷ ἐπομένῳ αἰσχυρῶν. τριῶν, ὅτι ἀπὸ
ἑαυτοῦ ταῖς Ἐκκλησίαις κεχωρισμένης, ἐγίνοντο αἱ
ἀλλογενεῖς, ποτὲ μὲν περιεχόντων ταῖς αἰτίαις τῶν
ἐκκλησιῶν, ποτὲ δὲ τῶν Λατίνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς συγγραφῆς Γεωργίου τῷ Κερκύρας, δέκνυται ἐνζυμον ἄρτον ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων τῇ
Ἐκκλησίᾳ πρὸς ἀποδοῦναι.

Εἰ καὶ αὐτὸς ἐμαρτύρησε Νικόλαον Ἰδρεν-
τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μέγας ἄρτος ὑπὸ τῶ κυ-
ριακῷ Δείπνῃ, ὅτι ἐκείνῃ δὴλον ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος,
μαρτυρεῖ ὅμως τῷ καὶ Γεωργίῳ Μητροπολίτῃ Κερ-
κύρας, ὅς ἡ κλίσθαι περὶ τῶ χιλίον ἐκαπτόν
τεσσαράκοντα ἔκτων ἔτος, καὶ παρὲν ἐν τῇ γεγονήσῃ
Συνόδῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Μανουὴλ τῷ Κο-
μνηνῷ, περὶ ἧς εἴρηται αὐτῷ κεφαλαιῷ δεκάτῳ
Παραγράφῳ τεταρτῷ, καὶ ἔγραψε κατὰ Λατίνων,
ὡς οἱ καὶ ταῦτα φησὶν, Ἀρχὴ ὑποσημαίνουσιν πρὸς
ἀπὸ ἐρωτήσιν κατὰ κείνους ἀδελφούς ἐν τῇ ἀ-
γία Μονῇ τῶν Κασέλων πρὸς τῶν λεγομένων φρα-
τρυμένων, οἵτινες παραδιδάσκουσιν καὶ πρὸς διδασκα-
τίζουσιν εἶναι τι πῦρ καθαρτήριον, ὡς οἱ τελοῦντων
ἐν ἐκκλησίᾳ, μήπω δὲ φθάσαντες δόπορ κλίσ-
θαι τὰ εἰκῆς πλημμελήματα ἀπάγονται, καὶ
καθαίρονται πρὸς τῆς τελοῦντας κρίσεις, ἀλλὰ
πρὸς τῶν σύμμοχον, τῶ τοιούτῳ λόγῳ καὶ τὸν ἐν
ἀγίῳ Γρηγόριον τὸν Διάλογον. καὶ ἡ μὲν πάλιν τῶ
Λατίνῳ, ἐκαλεῖται δὲ ἔτις Βαρδοβλαχίον, τοιαύτῃ

τις ἦν, θέλω μαθεῖν ἀφ' ὧν τῶν Γραικῶν. καὶ
κατωτέρῳ τῶ αὐτῷ δόπορ κλίσθαι σωμαγμα περὶ θείας
κοινωνίας, ὡς ὁ καὶ ἡ δόπορ κλίσθαι ἀπλῶς ἐκ τῶ θείῳ
γράφῳ, ὅτι ἐνζυμῷ ἄρτι τῇ Ἐκκλησίᾳ παρε-
δόθη πρὸς τῶν Ἀποστόλων πρὸς φέρειν, ὅς καὶ
μέχρι τῶ ἀγίου Γρηγορίου. τῶ Διάλογῳ τῇ Ρώμης
πρὸς φέρειτο Ἐκκλησίᾳ. γράφει δὲ καὶ τῶ περὶ τῶ-40
τῶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γραικῶν διόλεξιν, καὶ ὅτι
αὐτοὶ ἐκ ἡβλήθησαν οἱ Λατῖνοι, ἀλλὰ καὶ μάλλον
ἐπήνεσαν τὸν θῆον ἄρτον τὸν ἐνζυμον, καὶ ὅτι ἐκ-
ρεῖσθαι καὶ μερὶς ἐκείνῃ τῶ ἄρτι, ὅς ὁ Χριστὸς
ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς ἐκ τῶ Δείπνου, ἐκ τῶ τῶ μεγάλῃ
Παλατίᾳ Σκόλοφυλακίᾳ, πᾶσα πόλις καὶ ἡ-
θη ἐκ μέσῃ. ἐν τούτοις σημείωσαι τὸ αὐτῷ ἐκκλησίᾳ
περὶ τῶ μέγας τῶ κυριακῷ Δείπνῳ. καὶ δεύτερον,
ὅτι καὶ τὸ περὶ τῶ καθαρτήριου δόγμα κληρονομία ἦν,
ὅθεν ὁ Γεωργίος δυσχερῆς ποιεῖται τῶν φρατέρων
περὶ τούτου λεγόντων, καὶ ἀκολούθως ἔγραψε κατὰ
τῶ καθαρτήριου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

μαρτυρία Λατίνων, [ὅτι] ἕως φωτίς ἐκ ἧσαν ἄζυμα ἐν τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ.

5 Ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς τελευτώσεως τῆς Μυστηρίου Λα-
τίνων περὶ τοῦ μαρτυρίας. Τοῖνυν ἰσχυρῶς ῥί-
χαρδῶ ὁ Σίμων ἐν ταῖς σημειώσεσι Γαβριὴλ τῆς Φι-
λαδελφείας περὶ μυστηρίων ταῦτα, ἅτινα καὶ ἐτυ-
πώθη ἐν Παρισίῳ ἐν ἑτα χιλιοσῶ ἑξακοσίοσῳ ὀγ-
10 δοηκοσῶ ἑκτῷ. Φαίνεται περὶ πύγμα πιθανόν, ὅτι ἕως
τῆς καὶ τῆς φωτίς ἐκ ἧσαν ἐν τῇ λατινικῇ Ἐκκλη-
σίᾳ ἐχρησίσαντων Ἀζύμων, ὁ γὰρ φῶς ὁ κατη-
γορῶν τῶν Λατίνων μέλει καὶ αὐτῶν τῶν μικροτά-

των, ἐκ ἐποίησαν ἐν δόμῳ ἵνα περὶ τῆς. πολλὰ
ἔθνη Ἀνατολικά, τὰ λαβόντα πῶς πίσις ἀπὸ τῶν
Γραικῶν, ποῖσι τὸ μυστήριον εἰς ἄρτον Ἐνζυμον, ἱα-
κωβίται δηλαδὴ καὶ Νεσοριανοὶ, ἐξόχως οἱ αὐτοὶ
Νεσοριανοὶ, ὧν εἰς τὰς Λατινικάς μάλιστα φαίνεται καὶ
ὁ τρόπος, καὶ ὅν περὶ μαρτυρίας πῶς ζύμην, ἣν εὐλογεῖ
καὶ ταῖς ἰδίαις αὐτῶν χερσὶ ζυμοὶ ὁ ἱερεὺς εἰς τόπον
ἀπεσταγμένον ἔειδον εἰς πῶς Ἐκκλησίαν, οἷνες
εὐχονται καὶ φάνηται εἰς πῶς αὐτῶν Λατινικῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

15

ὅτι κατὰ τὰς ἀφ' ὧν γινώσκοντες Λατινικάς, ἐδικὸν αἷτιον τῆς Μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας ἐστὶν ἡ ἐπίκλησις τῆς ἱερέως.

20 Διηγᾶται Θωμᾶς ὁ ἀπὸ Γεζῆ, ἦτοι ὁ ἀπὸ ἱεροῦ
ῥιζῶν ἐβδόμῳ, πρῶτον, περὶ τῆς Λατινι-
κῆς τῶν Νεσοριανῶν, ἣν χρεώται οἱ οὖν Βαβυλωνιοὶ καλῶ-
δαίσι, παρ' οἷς εἰσι δύο Λατινικάς, μία τῶν ἱερῶν
ἀποστόλων, ὡς ἀποδοθεῖσα πρὸς τὴν κυρίαν Ἀδαίαν καὶ
κυρίαν Μικαίαν, καὶ ἑτέρα τῆς αἰγίας Θεοδώρου τῆς ἐρ-
25 μινότης, ὅτι εἰς ἑκατέραν τὴν εἰδὴ τῆς Μυστηρίου φαί-
νεται ἡ ἐπίκλησις τῆς αἰγίας Πνεύματος. δεύτερον,
τῇ Λατινικῇ τῆς Νεσορίας, τῇ ἑστῇ πλατυτέρα τῶν
αὐτῶν εἰρημίων, μετὰ τὰ κυριακὰ λόγια ἀκολουθεῖσι
πρὸς φύλλα, καὶ ὕστερον ἡ ἐπίκλησις τῆς αἰγίας Πνεύμα-
30 τος· τρίτον, ἐν Σεβασίᾳ δὲ ἴσχυται χαρὸς γραφον, καὶ ἐπὶ
τῆς αἰγίας ἱακώβου ἡ Λατινική, ὅλιγον μικροτέρα τῆς

καὶ ἡμᾶς λεγόμενης Λατινικῆς τῆς αἰγίας ἱακώβου,
ὡς χαρὸς γραφῶν μετὰ τὰ κυριακὰ λόγια ὁ ἱερεὺς με-
γαλοφώνως λέγει, Εἰσακούσον Κύριε, καὶ ὁ λαὸς
Κύριε ἐλέησον, καὶ ὡς εὐλογεῖ τὸν ἄρτον, ὁμοίως
καὶ ἐν τῇ ποτηρίῳ. τέταρτον, τὸ αὐτὸ ἀποδοθεῖσα
φαίνεται ἐν ταῖς δυσὶ Λατινικάς τῶν Μαριωνιτῶν,
ὧν ἡ μία λέγεται ἰωάννης τῆς Εὐαγγελιστῆς, ἡ δὲ ἄλλη
τῆς αἰγίας Διονυσίου· πέμπτον, ἐν τῇ Λατινικῇ τῶν Ἀρ-
μενίων, τῇ τυπωθείσῃ ἐν τῇ Ῥώμῃ μετὰ τῶν τύπων τῆς
ἱερέως σιωπῆς ἐν ἑτα χιλιοσῶ ἑξακοσίοσῳ τεσσαρα-
κοσῶ δούτέρῳ, καὶ ἐν ἑτέρῃ Λατινικῇ Αἰθιοπικῇ
ἔστι χιλιοσῶ ἑξακοσίοσῳ τεσσαρακοσῶ ἐνάτῳ τὸ αὐτὸ
λέγεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

35 μαρτυρία πολλῶν ἐγκρίτων ἀγίων, ὅτι τὸ ἐδικὸν αἷτιον τῆς Μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας ἐστὶν ἡ ἐπίκλησις τῆς ἱερέως.

40 Ἰσχυρῶς ὁ μάρτυς ἐν τῇ τέλει τῆς δούτερας ἀπο-
λογίας λέγει, τὴν δι' εὐχῆς λόγον, καὶ τὰ ἐξῆς.
κλήμης Ἀλεξανδρῶν εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον τῆς παι-
δαγωγίας, τὸ αὐτό. Ὁ αἰγίος Εἰρηναῖος εἰς τὸ τέταρτον
βιβλίον κατὰ Διρίσεων κεφαλῶν τεσσαρῶν τέτρω
λέγει, Ἀρτοὶ δεχόμενοι πῶς ἐπίκλησιν τῆς Θεᾶς.
Ὁριγῆνης εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἐπ' ὁκταῶν τῶν λο-
γίων, οὐχὶ τὸ ἐσερχόμενον ἀλλὰ τὸ σῶμα καὶ τὰ
45 ἐξῆς, τὸ ἀγιαζόμενον βρώμα ἀλλὰ λόγος Θεᾶς καὶ ὡ-
τεύξεως. Κύριλλος ἱεροσολύμων κατηχήσας μυστα-
γωγικῇ πρώτῃ, τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον τῆς Εὐχαρι-
στίας ἀπὸ τῆς αἰγίας ἐπίκλησεως τῆς περὶ κλητικῆς
Τριάδος ἄρτον εἶναι καὶ οἶνον λιτὸν, ἐπίκλησεως
50 γινόμενης, ὡς ἄρτι γινεται σῶμα Χριστοῦ, ὁ δὲ οἶνος
αἷμα Χριστοῦ. τὸ αὐτὸ λέγει καὶ κατηχήσας τρίτῃ

Βασίλειος ὁ μέγας περὶ ἀγνῶτων νομίμων, τὰ τῆς
ἐπίκλησεως ῥήματα ὅτι τῇ ἀναδείξει τῆς ἁγίας τῆς
Εὐχαριστίας, καὶ τὰ ἐξῆς. Χρυσόστομος εἰς τὸ ὅκτων
βιβλίον περὶ ἱεροσυνώνων, ὅτε δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
καλεῖ, καὶ πῶς φεικόμενός τινι ἐπιτελεῖ θυσίαν, καὶ
τὰ ἐξῆς. Ἰδὲ τὸν Καβάσιλαν ἐν τῇ ἐξηγήσει τῆς Λα-
τινικῆς κεφαλῶν εἰκοσῶ ἐνάτῳ, πῶς ἐξηγᾶται τὸ
ῥήμα ὅτι τὸ Χρυσόστομος εἰς τὸν δεύτερον λόγον
περὶ περὶ σινοσίας τῆς ἑξῆς. Περὶ τοῦ περὶ ὡς ἀπο-
σεως τῆς θείας Λατινικῆς, διὰ τοιούτων τοῖνυν
εὐχῶν πῶς ἐπιφοίτησι τῆς αἰγίας Πνεύματος περὶ σι-
νοκων, ὅπως τῇ αὐτῇ θείᾳ παρρησίᾳ τὸν περὶ σινοκων
ἱερέως ἄρτον καὶ οἶνον ὑδατὶ μεμιγμένον, αὐτὸ
ὅτι τὸ σῶμα καὶ αἷμα τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἱεροῦ Χρι-
στοῦ δόξωμεν καὶ ἀναδείξωμεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

μαρτυρία τῆς Ἀρείουπαγίτης καὶ Χρυσόστομος, ὅτι τὰ κυριακὰ λόγια ἐκ αἷτιον ἐδικόν, ἀλλὰ ποιητικόν.
Αἰνάνωθι

Αὐτὸν γὰρ Διογύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην εἰς τὸ τε-
 ται κεφάλαιον περὶ ἑκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας,
 ἰωάννην τὸν Ἀμασκηνὸν εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον πε-
 ρὶ ὁρθοδόξου πίστεως διηγέμενον τὰ λεγόμενα παρὰ τῷ
 Χρυσόστομῳ εἰς τὸν αὐτῷ λόγον περὶ καθολικῆς

τῇ ἰδέσθαι, ὥθι φαίνεται φανερὰ ἡ γνώμη τῷ Χρυ-
σοστόμῳ, ὅτι τὰ κυριακὰ λόγια ἀναφέρεται εἰς τὸ αἰ-
τιον ποιητικὸν τῷ Μυσηρίῳ, ἐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸ εἰδικόν,
καθὼς ἐρμηνεύει καὶ ὁ Καβάσιλας, ἀκολουθῶν τῇ
γνώμῃ τῷ Δαμασκηνῷ.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

ὅτι ἱερώνημα, Λουγασίν, Ἀμβρόσι, καὶ ὁ Θεολόγος καὶ Ἰννοκέντιος ὁ τρίτος ταῖς εὐχαῖς πρὸς
ἱερέων τὴ σῶμα καὶ αἷμα τῶ κυρίου τελεσιουργεῖσθαι θέλωσι.

Ανάγνωθι τὸν συγχευόμενον εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς· ὑμῶν δὲ τμήματι δεκάτῳ· Ἰερώνυμος γράφων πρὸς Εὐάγγελον περὶ Πρισκυλλῶν λέγει ἕτω, Πρὸς αὐτὰς εὐχαὶ τὸ σῶμα καὶ αἷμα τῶ Χριστοῦ τελεσουργῶται· ὁ ἱερεὺς Ἀνυσταῖος εἰς τὴν πεντηκοστήν ὁμῶς ἐπιστολὴν πρὸς Παυλίγον· ὁ αὐτὸς εἰς τὸ τρίτον βιβλίον περὶ Τριμάδος κεφαλῶν τετάρτῳ· Ἀλλ' ὅκνητο τέως λέγουμαι σῶμα Χριστοῦ· ὅπερ ἐκ τῶν καρπῶν τῆς γῆς λαμβανόμενον, καὶ μουσικῇ εὐχῇ ἱεραρχηθεὶς, μεταλαμβάνομαι πνευματικῶς σωτηρίαν· Ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος εἰς τὸ ἑῷαυτον

κεφάλαιον περὶ τῶν μυσηρίων τὰ μυσηρία ἀναφέρει
 πρὸς τὴν μυστήριον πρὸς τὴν εὐλογίαν, ἀλλὰ λέγει
 μετέπειτα σωωθῶν τῇ Χρυσόσῳμῳ, πρὸς τὸ ποιητικόν
 αἷτιον ἀναφέρονται, μάλιστα ὁ μέγας Γρηγόριος λέγει, ἵνα
 ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ἐποίησαν τὰ μυσηρία μένη τῇ εὐχῇ
 τῆς ἀναφοράς. Σημαίνειται, ὅτι ἡ γνώμη τῶν νεωτέ-
 ρων Λατίνων ἐκ ἤρπεν Ἰννοκεντίῳ τῇ τρίτῳ, ὅσον
 τῇ κατὰ τὴν ἐκείνην ἡ τετάρτη Σωωθὸς ἡ ὁ Λατερανῶ
 κατὰ Ἀλμερίκῳ τινὸς ἐκ Γαλλίας, ἔτα χιλιοστῇ Δ' 20
 κακοστῇ δεκάτῳ πέμπτῳ.

П А Р А' Г Р А Ф О Н І В'.

ἔτι, ὅτι πῶν ἀγαθέων ἀμβροσίᾳ τῷ καθαρῷ, δάκνυται εἶναι μὴ πρὸς ἑχλὺ τῷ ἱερέως ἀλλὰ τῷ μυστη-
ρίῳ τῆς εὐχαριστίας, ἀρχηγὸν δὲ τῆς νῦν ἐν τῇ μυστηρίῳ τῆς γνῶσεως πῶν λατίνων θωμαῶν τὸν ἀκινάτω,

Αμβρόσιος ὁ Καθηγούμενος, ἡ τὰ ποιήματα ἐπὶ τῆς
 παλαιᾶς εἰς τὴν Ῥώμην ἔτι χιλιοσῶ περὶ τῆς
 ποιητικῶς δούτερω μετὰ ἐπιστολῆς ἀφιερωτικῆς πρὸς
 Ἰβλίου τρέπον, ἔγραψε δύο Διαλέξεις ἐπὶ ταύτης τῆς
 υποθέσεως, ἐν αἷς λέγει πολλὰ περὶ τῆς, καὶ μά-
 λιστα ἐπαινᾷ τὴν ἀνωθὺν Ἰννοκέντιον τρέπον, λέ-
 γων, ὅτι ταύτης τῆς γνώμης τῶν Λατίνων ἀρχηγὸς
 ἐχρημάτισε Θωμᾶς ὁ Ἀκινάτης, καθ' ἣ καὶ γράφει
 καὶ λέγει πολλὰ, πρῶτον μὲν, ὁμολογεῖ αὐτὸς μετ'
 ὅρκου, ὅτι συνομιλῶν πολλαῖς θεολόγοις καὶ ἐυσε-
 βεῖσι, ἔμνηται κεχρηματικῶς τινὰ ἄλλως δοξα-
 ζοιτα. δεύτερον, ὅτι αὕτη ἡ γνώμη, δηλα-
 δὴ τὴν ἑαδὸς τῆς μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας εἶναι τῶ ἱε-

ἕως τῶν ἐυχῶν, ἐπεκράτησεν αὐτοῦ καὶ ἀπ' ἀρχῆς
 ἕως τῆς κοίτης τῆς, καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἁγῶν περιφρήμοις 39
 ἀκαδημαῖαι θεολόγοι καὶ εὐσεβεῖς καὶ περιφρημοὶ ἡ-
 μῖν ὄυσαν αὐτῷ, καὶ ἐδιδάξαν καθὰ καὶ ἄλλας ἀλη-
 θινὰς καὶ κοινὰς περὶ τὰς τῆς χολαστικῆς θεολο-
 γίας. τῶν, ὅτι αὐτὸς περὶ τῆς ἔγγραφον εἰς τὴν
 Σιών δὸν τῶν ἐκ Τριδότη, καὶ ἐδυστήρηνσαν οἱ σοφώ- 39
 τεροι πατέρες, λήγει λοιπὸν ὅλη ἡ διὰ λέξις τῆς
 τῆς ἀμβροσίᾳ τῶν τοῖς ῥήμασι, γίνεται ἡ ἡμῖν
 σῶμα χρεῖς διὰ τῆς περὶ λεγομένης λέξεως καὶ ἐκ τῆς
 διωάμεως τῆς σωθῆκης, σωθῆκην ἐνταῦθα ἐπι-
 νοεῖ καὶ λόγια τῆς χρεῖς, τῆς ὅτι τὸ σῶμά μου, καὶ 40
 τῆς ποιᾶτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ΄,

ὅτι καὶ ἐκ τῆς κατὰ Βερεγγαρίαν ῥωμαϊκῆς συνόδου, καὶ ἐκ τῆς περὶ Φωνῆς ἀντιτύπῃ κλήσεως τῆς ἐν 45
Νικαίᾳ δευτέρας συνόδου, καὶ ποσῶν διδασκάλων καὶ σχολαστικῶν, οὐ φέρει μαρτύρας ὁ Καισαρείας Ἐπί-
σκοπος τῶ τάγματός· πᾶν μινόρων ὁ Γενεράλης, δείκνυται ὅτι μὴ μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας ταῖς εὐ-
χαῖς τῶ ἱερέως τελεσθῆναι, ὅτι δὲ ἐν τῷ Λατίνοις ὡς ἐν τῷ τῶ μυστηρίῳ νόθον.

Ο Καισαρίας Ἀρχιεπίσκοπος Γενεράλης ὅλα τὰ
τάγματα τῶν Μινόρων Δεκάπυτε Φόντζιμα τὰ
αὐτὰ Βεβααῖ ἐν τῇ βιβλίῳ: τῇ ποιηθεῖσι αὐτῷ περὶ
ἀναγκαίας διορθώσεως τῆς χολαστικῆς Θεολογίας,
καὶ ἀφιερῶσθαι ὑπ' αὐτῆς Σίλκω πέμπτω, καὶ ἐν
τέρῳ βιβλίῳ, ὅπερ ἐποίησε περὶ τῆς τάξεως, ἥντι

Φύλαξον ὁ Χριστὸς ἐν τῇ ἐπιτελείᾳ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
αὐτοῦ . ἕως λαίπρον λέγει πρῶτον , ὅτι ὁ Χριστὸς
ἐτέλεισε τὸ μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας πρὶν ἢ εἰπεῖν,
Λάβετε φάγετε . ἄλλως γὰρ τὸ μυστήριον ἔκ αὐτοῦ
ἄλλο, ὡς δοξάζει ὁ Λαοὺς, ἀλλ' ἡ ἡγίς καὶ δόσις .
ὅπερ λέγει ὅτι φαίνεται καλῶς εἰς αὐτὴν τὴν βραγ-
λικὴν

λικίῳ ἱστορίῳ, εἰς τὸ, εὐλόγησε δηλαδὴ, καὶ τὰ
 ὑπλοῖπα. δεύτερον, ὅτι οἱ πατέρες οἱ σωμαχ-
 θέντες εἰς τὴν συνόδον τὴν ῥωμαϊκὴν τῇ ἡμερᾷ
 Γρηγορίου ἐβδόμῃ κατὰ Βερεγγαρίῳ, ὃν ἔταχι-
 5 λιοσῶ ἐβδομηκοσῶ ὁνάτω, τὸ αὐτὸ τῆς μυστηρίου ἀ-
 ναφέρουσιν εἰς τὴν εὐχὴν καὶ δέουσιν τῆς ἱερέως. τρί-
 τον, φέρει ὁ κῆνο, ὃ περ ἐκρίνω οἱ πατέρες εἰς τὴν σύ-
 νοδον τὴν δευτέραν τὴν ἐν Νικαίᾳ περὶ τῆς ἀντί-
 10 τυπον φωνῆς, ὡς φαίνεται εἰς τὴν Λατινικήν τῆς
 Βασιλέως. τέτατον, περὶ τῆς πολλῆς διδασκαλίας
 σχολαστικῆς, τὴν σκόπον δηλαδὴ Ἀγγλον ἐν τῇ
 Ἀγγλικῇ συνόψει περὶ Εὐχαριστίας, Ράδδλφον,
 Πέτρον Τεάκβιλαν Πελβαρτόν ἐν τῇ Ρόζαρίῳ τῆς
 Θεολογίας, Ματθεῖον οὐρέτζιον, ὅλως διδασκά-
 15 λης Σχολαστικῆς, αὐτοὺς μεγάλως φέρουσιν ἐν τοῖς
 Λατίνοις καὶ πᾶσι τοῖς Σχολαῖς ὀνομασθεῖς, οἵτινες
 πάντες θέλουσιν, ὅτι τὰ ῥήματα, ΤΟΤΓΟ ΕΣΤΙ ΤΟ
 ΣΩΜΑ ΜΟΥ, μὴ ἀρκεῖν, ἀλλὰ ἀνεγκλήως δεῖ ταῦτα διο-
 20 ρίζεσθαι ὑπὸ τῆς δεήσεως τῆς ἱερέως. πέμπτον, περ-
 σίησι Νικόλαον Δορβέλης, Πέτρον Ταρταρέτον δι-
 δασκάλους ἐκ Κολωνίας κατὰ Λεζήν, εἰτινες εἰς τὸ

βιβλίον λεγομένων Ἀντιδιδάγμα, τετυπωμένον εἰς τὸ
 Παρίσιον ἔταχιλιοσῶ πεντακοσιοσῶ τεσσαρακοσῶ
 ὁνάτω, λέγουσιν ἕτως, Ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς ἱερέως
 σημαίνει ἡμᾶς ὅτι μεγάλα ἐστὶν ἡ ἀγνώστια τῶν νο-
 μιζόντων ὑπὸ τῆς μυστηρίου τῆς σώματος καὶ
 αἵματος τῆς Χριστοῦ αὐτῆς καθολικῆς Εὐχῆς, ἣν
 κανόνα ὀνομάζομεν, καὶ χωρὶς τῆς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας
 ἐκκλησίας ὀνόματι. ὅτι τὰ περὶ τὴν δόξαν ὁρᾶται,
 περὶ τὴν καὶ Λινδαὸν μέγαν ὑπερεκκλήσιον τῆς λα-
 τινικῆς δόξης, ὅστις τὸ νομιζόμενον ἐν τοῖς Σχο-
 λαστικοῖς καὶ Θεολογοῖς αὐτῶν τῆς μυστηρίου καλῶ νό-
 30 θον, νέον, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἐξεδό-
 σαι καὶ τῇ ἑαυτῆς καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. τέλ-
 παύτων, μέμνηται καὶ τῆς αἵματος ἐν τοῖς ὑπὸ
 τῶν ἁγίων Παύλῳ ὁλοῖς λέγοντες τὴν εὐλο-
 γίαν καὶ τελεῶσιν τῆς μυστηρίου ἀρχαῖς ὑπὸ τῆς
 τῶν λόγων, καὶ τοῖς ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων
 καὶ τῶν ἐξῆς (καθὼς ἐστὶ εἰς τὴν Λατινικήν τὴν Λα-
 τίνων) ὅπερ σωμαθίζετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς καὶ
 εἰς τὰς ἡμέρας καθόλου μένου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

25 ὅτι καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν Λατινικῶν Λατινικῶν τῶν ἀναφερόμενων τῶν νέων, δείκνυται ἡ τῆς ἱερέως ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας.

Ἐνταῦς Λατινικαῖς αἷς χεῖται οἱ καὶ Λατῖνοι κα-
 τὰ τὸ τέλος τῆς λεγομένης παρ' αὐτοῖς Κανόνος εἰσι
 ταῦτα τὰ λόγια, Ἀὕτη ἡ εὐχὴ καὶ ἱερεργία τῆς σῶ-
 30 ματος καὶ αἵματος τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γέ-
 νοιτο τοῖς μεταλαμβανέσιν ἡμῖν εἰς ζωὴν αἰώνιον. ἐν
 δὲ τῇ παλαιότερῃ Λατινικῇ ἕτως, Ἀὕτη ἡ εὐχὴ
 καὶ ἡ ἱερεργία γένοιντο τῆς σώματος καὶ αἵματος

τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μάλιστα αὐτῆς Ρίχάρ-
 δος Σίμων ὁμολογεῖ ἔχειν μίαν παλαιωτάτην Λα-
 τινικὴν Λατινικὴν, ἣν τινα ἐχέοντο ποτὲ οἱ ἱερεῖς
 τῆς Γαλικῆς ἐκκλησίας, ἐν ἣ ἕτως ἀναγινώσκεται,
 Ἀὕτη ἡ εὐχὴ καὶ ἱερεργία γένοιντο σῶμα καὶ αἷμα τῆς
 Κυρίας, καὶ τὰ ἐξῆς.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ΄.

Ὅτι κατὰ τὸ ἑξῆς τῆς ἐβραϊκῆς Πάσχα ἐτέλεσεν ὁ Χριστὸς τὸ μυστικὸν Πάσχα.

Ὅλον τὸ ὅπερ ἔπειτα, βεβαιῶται ὑπὸ τῆς τρέψης,
 40 καὶ ὅν ὑπὸ τῆς Πάσχα οἱ Ἰουδαῖοι. ἔτοι εὐ-
 λόγον, περὶ τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ μετέπειτα
 ἀπομνηστικὴν αὐτῶν τῆς Ἀζύμης ἄρτος, ἔλεγον ὁ Ὀικου-
 σότης, οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, καὶ τὰ ἐξῆς (ἐξ ὁδοῦ
 κεφαλαίῳ εἰκοσῶ τετάρτῳ) ταῦτα τὴν συνήθειαν
 45 ἐμὴν ὁ Χριστὸς εἰς τὸ μυστικὸν αὐτῆς Πάσχα, ὅπερ

ἐποίησεν εὐλογῶν, εὐχαριστῶν, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν καὶ
 εὐχαρίστησιν ἔδειξεν αὐτὸν εἶναι τετελειωμένον, ὅτε εἶπε,
 τὸτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸτό ἐστι τὸ αἷμά μου. ἴδε καὶ
 Μιχαὴλ τὸν Γλυκαὶν πρὸς Ὀλύμπιον Μοναχὸν αὐτῶν
 τῶν, ὅτι συμπύλησε τὰ ἡμέτερα τῇ ἀρχαίᾳ τῆς πα-
 λαιᾶς Διαθήκης ἐκκλησίας.

50

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς ἀρχαιολογίας τῶν Σέρβων, τῶν καὶ Τριβαλλῶν λεγομένων.

Τῶν Σέρβων, οἵτινες καὶ Τριβαλλοὶ λέγονται, τὴν
 ὑπὸ Ἰονίαν κόλπον κατὰ Ῥωμαίων κίνησι, ἥ-

γημύς. Στεφανὸς, λέγει ὁ Λαόνικος εἰς τὸ πρῶτον
 βιβλίον. ζητοῦντες δὲ ἡμεῖς μαθεῖν αὐτῶν ὑπὸ τῶν
 σερβικῶν

σερβικῶν ἰσορριπῶν, ἐδῶτι πλεον δὲ ῥυθμῷ, ἀλλ' ἢ μόνον ἀπὸ ἐνὸς ἐκκλησιαστικῆς βιβλιδίου, ὃ ἔχον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πεκία, ἐμάθομεν τὰ παρόντα, ἅτινα αἱ καὶ κατὰ πῶν ἀρχῶν ἔχουσιν τὸ μυθώδες, ὁμῶς ἐνομίσαντες ὁλογοὶ ταῦτα σημαίνει. λέγουσι λοιπὸν, ὅτι Δικίνιος ὁ βασιλεὺς ὁπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης Κωνσταντίας γυναικὸς υἱὸν, ὅστινα, ἀπὸ τῆς ὑπαρχαν τὰς τείχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς λούκας, ἐνόμασαν λούκότελιν. ἐγέννησε δὲ καὶ θυγατέρα ὁ Δικίνιος ὀνόματι Εἰρήνην, ἣν χειρὶ ἀνίστασαν ἀνελίζοντες πολλὰ τῷ πατρὸς αὐτῆς Δικίνι, ἵππος λυθὲς ἀφ' ἡμάξης συνέτριψε πῶν χεῖρας αὐτῆς, ἰάτρον δὲ αὐτῇ ἡ Εἰρήνη, ἣτις καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἐξετέλεσεν, εὐρισκομένων τῶν γυναικῶν αὐτῆς εἰς Ἀμάσιαν. ἐπειδὴ δὲ κατεπολεμήθη ὁ Δικίνιος ὑπὸ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης, ὁ υἱὸς αὐτῆς λούκότελιν φυγὼν εἰς γῆν Γότθων, μετωνομά-

θη Μπελορέσης, ἔτα ἀπῆλθεν εἰς γῆν Σέρβων, καὶ ἤρξεν Ἐπαρχίας τινὸς, φυγαδευθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς Βασιλείας αὐτῶν, κατήκτισεν εἰς Ζέταν πολίχνιον ὡς θαλάσσιον τῆς Δαλματίας, καὶ λαβὼν εἰς γυναικὰ Ἀνναν θυγατέρα Ἀρχοντόστινος λατίνης, ἐγέννησεν υἱὸς δύο, Τεχομίλ, καὶ δεύτερον Κουτομίλ, οἵτινες ἐκτίσαν ὡς ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Στεφάνης, καὶ τοὶ ἐκκλησιαστικῶς ζῶντες, ὅθεν καὶ ἐρωτικῶς ἐνομάθησαν ὑπὸ τῆς ὁμοπλίας ὁμοῦ Κουτομίλ, Ἐπίσκοπος, ὁ δὲ Τεχομίλ, παπᾶς. ἐγένοντο δὲ ἀπὸ γυναικὸς αὐτῶν ἀδελφοὶ τέσσαρες, Ζεβίντας, Στρακόμυρος, Περβόσλαβος, καὶ Στέφανος ὁ ἐπιλεγόμενος Νεμά- 5 μίας, καθότι μέγας γενοίαι, μέγα τὶ ἐνοήσας εἶναι τὸ εἰς χεῖρὸν σέβας, ἐβαπτίσθη, ἐβαπτίσθη δὲ εἰς χώραν ῥάσκας, κειμένην εἰς τὸ Στραβλάχι, εἰς πῶν 15 ἐκκλησίαν Πέτρης καὶ Παύλου, ὑπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Λεοντίς, τριακονταετῆς ὡν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἀνταρσίας τῆς τῶν Βυλγαρῶν ἀρχηγῆς Στεφάνης, καὶ ὅπως ἐμόνασε, καὶ πῶς ἐτελεύτησε, καὶ περὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, Στεφάνης, Σάββα καὶ Βόλκας, καὶ τῆς Ἀρχιερατείας τῆς Σάββα ἐν Βυλγαρίᾳ, καὶ ὡς ὠνήρησεν ἐν τῇ Χιλιανταρίᾳ καὶ ἐν ταῖς γάμοις τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Στεφάνης μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Βασιλείας Ἀλεξίας, καὶ ὡς ἐποίησε χειρῶν Ἐπισκοπῶν καὶ ἐθῶν ἐν Βυλγαρίᾳ.

Ἀνταρσίαν ποιήσας κατὰ Ῥωμαίων ὁ Στέφανος, ἔλαβε πῶν γῆν Ζέταν, καὶ ἄλλας τόπας τῶν Ῥωμαίων, ὡς ἰσορρῆς ὁ ῥήθεις Λαόνικος εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς χρονικῆς αὐτῆς. ἤρξε δὲ χρόνος τριακονταεπτά, ἔτα ἐμόνασε εἰς τὸ Μοναστήριον Στραδονίτζας, μετρομαθεὶς Συμεὼν ὑπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Καλλινίκης, ὅσα μῆνας δύο ἔτη, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἄγιον ὄρος εἰς τὸ Βαροπέδιον, καὶ ἔμεινε χρόνος οὗτος, ἔτα εἰς τὸ Χιλιανταρίον μῆνας οὐκ ὅπως, ὅπως καὶ ἀπέθανε. νομίζουσιν δὲ αὐτὸν οἱ Σέρβοι ἄγιον, ἔζησε δὲ ὅλους χρόνους οὐδὲν κονταῖς. ἦν δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνταρσίας αὐτῆς ὅπῃ ἰωάννης τῆς Κομνηνῆς, εἰ καὶ ὁ Χωνεάτης μέμνηται αὐτῆς εἰς πῶν βασιλείαν τῆς Μανηλ τῆς Κομνηνῆς. ἔχε δὲ υἱὸς δύο, Στέφανον καὶ Σάββαν, καὶ τοῖς ὁ Χωνεάτης λέγει ὅτι ἔχε καὶ Βόλκον υἱόν. ἐγένετο δὲ ἀδελφὸς αὐτῆς ὁ Στέφανος. ὁ δὲ δεύτερος κυνηγῶν, καὶ λαθὼν τὸ πλῆθος, ἔφυγεν εἰς τὸ δάσος, καὶ ἀπελθὼν ἐμόνασε εἰς τὸν Ἄθω, μετρομαθεὶς Σάββας. εὐρεθῶν δὲ αὐτὸν τῶν ὡς τῆς πατρὸς ἀποσταλείτων περὶ αὐτῆς, δέξαντα τὸ χῆμα ἀπέλυσε αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτῆς. ἀπελθὼν δὲ ἔτος ὁ Σάββας εἰς Κωνσταντινῆσιν, ἔλαβε τὸ Μοναστήριον Χιλιανταρίον ἀπὸ βασιλικῆς Χρυσοβέργης εἶναι τοῖς Σέρβοις δώρον αἰώνιον. ἔτα ἀπελθὼν καὶ δεύτερον ὅπῃ τῆς Ἀθῶν εἰς Κωνσταντινῆσιν, ὅπῃ γαμβρεύει τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Στέφανον τῇ θυγατρὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξίας τῆς ἀδελφῆς Ἰσακίης τῆς ἀγγέλης. ὅπῃ δὲ Θεόδωρος τῆς Λασκάρως τῆς συγγάμβρου τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Στεφάνης, καὶ Ἀρσένιος Πατριάρχης, ἐν ἔτη ἑξακισχιλιοσῶ ἑξακοσιοσῶ εἰκοσῶ δούτέρῳ, ὡς

χειρίζεται Ἀρχιεπίσκοπος Σερβίας, ἀπελθὼν δὲ ἐκεί, χεῖρ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Στέφανον, καὶ ἐνόμαζε μέγαν Ζεπαῶν Σερβίας, χειρῶν δὲ καὶ Ἐπισκόπος, πρῶτον Ζαλέμης εἰς Μοναστήριον Παναγίας. 30 δεύτερον, εἰς γῆν Διοκλητείας εἰς ἐκκλησίαν Μιχαὴλ τῆς Ἀρχαγγέλης. τρίτον, Τεμπρὲ εἰς ἄγιον Νικόλαον. τέταρτον, Μπατμαλίας εἰς ἄγιον Γεώργιον. πέμπτον, Βαρχάσις εἰς τὰς ἁγίας Ἀποστόλους εἰς τὸ Στραβλάχι. ὅπῃ, Θεόφανος εἰς πῶν Παναγίαν εἰς πῶν Στραδονίτζαν. 35 ἑβδόμον, Περιστρένης εἰς Παναγίαν. ὄγδοον, Οὐχρακιανίτζης εἰς Παναγίαν. ὅπῃ, οὐρμπλίτζης εἰς ἄγιον Νικόλαον. δέκατον, Οὐμπρανιτζέβις εἰς ἄγιον Νικόλαον. ἐνδέκατον, Βελεγραδίας εἰς Παναγίαν. δωδέκατον, Μωραβίας εἰς ἄγιον Ἀχίλειον. ἔτος 40 τότε ἐχειρτόνησεν, καὶ τοῖς εἰς τὸν ὕψος κατὰ λόγον καὶ τινὰ ὀνόματα ἡλλάχθησαν, καὶ εἰς καὶ Ἐπίσκοποι πλείονες. ἔχον δὲ τότε οἱ τοῖς τοῖς Ἐπίσκοποι ὀνόματα Μοναστηρίων, ἐπειδὴ οἱ Σέρβοι Ἐπίσκοποι κατοικῶσιν εἰς τὰς πόλεις, ἀλλ' εἰς τὰ Μοναστήρια, ὅθεν καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει δύο Μοναστήρια, 45 ὅς εἰς πῶν Ζίτκιαν, καὶ ἕτερον εἰς τὸ Πέκιον, καὶ εἶτα δὲ ἡ Ζίτκια ἀναμεταξὺ Βελεγραδίας καὶ Πεκίας, κατὰ δὲ πρῶτον εἰς πῶν Ζίτκιαν, μετὰ δὲ πῶν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἄλωσιν, εἰς τὸ Πέκιον. φυλάττει δὲ πῶν παλαιὰ σωθήσεται ἕως καὶ τῆς σήμερον, καὶ συ- 50 νάγονται ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς κατ' ἔτος ἐν τῇ τῆς ἁγίας Γεωργίας ἐορτῇ εἰς τὸ Μοναστήριον εἰς τὸ Πέκιον, καὶ ποιῶντες τοπικὴν Σύνοδον, θεωροῦσι τὰ κατὰ πῶν ἐκκλησίαν αὐτῶν ἀναγκῆς.

Περὶ τῶ δούτερος ἀρχηγῷ Βεργαῶν Στεφάνῳ, ἡ δὲ πρῶτος Στεφάνος, καὶ τῶ κατὰ Λατίνων ἀγῶν αὐτῶ, ὃ
ὡν ἐγγίνθησαν αὐτῷ ἡ δὲ Βασιλὶς, πρὸ αὐτῶ παύσας αὐτῶ ἐκδιώξασθαι, καὶ ὡν αὐτῇ ἐμίγη αὐτῶν, καὶ τῶν μετὰ
5 Στέφανον ἀρχηγῶν μέχρι τῶ Ρώσῃ, ὡς ἂν ἔλαξαν οἱ ἀπὸ τῶ πρῶτος Στεφάνος ἀρχηγοὶ, καὶ ἀρχῆς Βελκασίνε.

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΝ αὐτὸς ὁ δεινότερος ἠγωνίστατο κατὰ
 Λατίνων τῶν καταδραμόντων τότε τῆς Σερβίας.
 προσέλαβε δὲ καὶ τινὰς Ἐπαρχίας ὡς καὶ τῶν Ῥωμαίων,
 10 καὶ ἐξέκτισε Διοκλητείαν, Δαλματίας, Τεργωνίας,
 καὶ Ζελχίας, ἡτίς ἐστὶ τὸ Δυρράχιον. ἐγύνησε
 δὲ ὑπὸ τῆς Βασιλίδεω γυναικὸς ἡδὲ τέσσαρας,
 Ῥαντόσλαβον, Βλατίσλαβον, Στέφανον καὶ Πριν-
 δίσλαβον, ὅστις καὶ ἐγένετο μοναχὸς, καὶ τριῖς
 15 Ἀρχιεπίσκοποι, μετὰ γὰρ Σάββα ἐγένετο Ἀρσέ-
 νιος, εἶτα ἕτερος ὁ Πρινδίσλαβος, μετονομασθεὶς καὶ
 αὐτὸς Σάββας. ἤρξε δὲ ὁ Στέφανος ὁ δεινότερος ἕως
 ἔτη τεσσαράκοντα ὀνεία. ἦν δὲ ἡ γυνὴ αὐτοῦ θυ-
 20 γάτηρ Ἀλέξις τῷ Κομνηνῷ τῷ ἀδελφῷ Ἰσαακίῳ τῷ
 ἀγγέλῳ, ὃς εἴρηται αὐτώτῳ, ἥτινα ἀδελφήσαν
 ὑπὸ γαδικῇ πάθῃ, ἔβρου αὐτίαν καὶ ἐδίωξον εἰς Δυρ-
 ράχιον γυμνὴν, καὶ ὕστερον ἔλαβον αὐτὴν εἰς γυ-
 25 ναῖκα Δέκακας ὁ Μερτζέφλος βασιλεύσας, ὡς ἀπελ-
 θόντος τῷ Μερτζέφλῳ θυγατρὶ πατρὸς Ἀλέξίου φυ-
 30 γάδα καὶ αὐτὸν ὄντα, καὶ τυφλωθέντος ὑπὸ αὐτῇ τῷ
 Ἀλέξι, μετὰ πῶν ἄλλων διελθομένων εἰς Θεσσαλίαν,
 ἔλαβον εἰς γυναῖκα Λέων ὁ Στράτος, ὁ τυραννίσας Κό-
 ρινθον καὶ Ναύπλιον μετὰ πῶν ἄλλων, ἐλέγετο δὲ
 Εὐδοκίᾳ. ἐξεβλήθη δὲ τῆς Σατραπείας αὐτῇ ὁ Στέ-
 35 φανος ἕως, ὅμως πάλιν ἀνέλαβον αὐτὴν, μετὰ
 δὲ αὐτὸν ἤρξεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Ῥαδόσλαβος ἔτη εἴκοτα,
 καὶ ἐκβληθόντος αὐτῆς, ἤρξεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Βλαν-
 τίσλαβος, ὃς ἐκτίσε τὸ μοναστήριον Μιλωσιὰς, εἶτα
 ἤρξεν ὁ Ῥαδόσλαβος ὁ ἀνεψιὸς αὐτῆς, ὅστις τῷ ἡμῶν
 35 αὐτῷ Μιλωτίνι συζύγῃς τῇ θυγατρὶ Βλαυδισλά-
 βου κράτη σὺν γῆρας, ὑπέχετο αὐτῇ μετὰ τὸν
 γάμον καὶ τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ, ἀδελφήσαντος δὲ αὐτῇ

τὰ συμπεφωνημένα, ἔσχευεν κατ' αὐτὰ ὁ υἱὸς αὐ-
τῆς, Γεοργίου. ὑπὸ τῶν ποιητῶν αὐτῆς τῆς Κράτης,
καὶ λαμβάνει πλὴν ἀρχὴν τῶν Σέρβων, ὁ δὲ πατὴρ Φέυ-
γει εἰς Ζαχαρίαν, οὗτος καὶ ὁποθιούκει. ὁ Μι-
λωτὴν δὲ πεισὼν ἀπ' ἱππῶν, καὶ μετανοήσας. Διὰ πλὴν
καρὸς τὸν πατέρα αὐταρσίαν, ἐμόνασε, μετνομαστὴς
θεοκτίς, καὶ ἡγεμόνισεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, καὶ
αὐτὸς Μιλωτὴν, ὅστις εἰς πλὴν ἱερουσαλήμ καὶ τὸ Σινᾶ
ἔστειλε, πολὺ ἔλεε καὶ βοήθειαν, ἥρξε δὲ χεῖρας
προσαρακουνταδύο, ἔχων δὲ ἡδὲ δύο κωσαντίων καὶ
Στέφανον, καὶ ἔχων εἰς ὑποψίαν τὸν Στέφανον,
ἐτύφλωσεν αὐτὸν, καὶ ἔστειλον εἰς φυλακὴν εἰς Κων-
σταντινούπολιν, οὗτος ἰαθεῖς. τὰς οὐφθαλμοὺς ὑπὸ
τῆς αἰῆς Νικολάου, καὶ ἐπανελθὼν εἰς πλὴν Σερβίαν,
ἥρξε μετὰ τὸν θάνατον τῶν πατρῶν αὐτῆς χεῖρας δε-
κασυνέας, οὗτος δὲ καὶ τὸ μοναστήριον Νεκτανῆς ἐγ-
γύς Πεκίλ. ἔχει δὲ τρεῖς υἱοὺς, Ντάσιμαν, Ντόσιαν,
καὶ Συμεὼν. ὁ Ντάσιμαν δὲ τὸν πατέρα ὁποθιήσας,
ἥρξε, καὶ ἔσχευεν εἰς Σέρβας ἐχέειν ὑπὸ τῆς
Ἐπισκόπου Σερβῶν Ζεπαῖος. ἄρξας δὲ ἔτη ἐκκοσι-
τέσσαρα, ἐτελεύτησεν ὡς ἔτα ἑξακισχίλιος ὁκτα-
κοσος ἑξήκοσ ἑτεράτῳ, καὶ ἕως τότε εἰ Ζεπαῖοι
Σερβίας ἡγουμένησαν κατὰ Δαδελὴν εἰς πλὴν ἡγεμο-
νίαν Στεφάνου τῆς Νεμανίαν. τῆς Ντάσιμαν δὲ κατε-
λείψαντος Δαδοχοῦ υἱὸν νεώτατον, Ρώσιν λευόμε-
νον, ὡς ἔτα ἑξακισχίλιος ὁκτακοσος ἑξήκοσ πέμ-
πη, εἰς τὰς ἐκκισδέκα χεῖρας τῆς ἀρχῆς αὐτῆς
Βυλασσινός τις Ἐπαρχ. αὐτῆς ὁποκτινῶς αὐτὸν
κωηγετῶνται, ἐποίησεν ὁκλιπῶν ἐκ τῆς ἀρσενικῆς
Διὰ τῆς Νεμανίαν Δαδοχῆς τῆς Δικινίαν τὸ γένε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

49

Ὅτι ὁ Βαλκασὶν Θ ἐξ ὧν ἔπραξον, ἐπιδείκνῃς ἣν καὶ ὑβριστης·

Ο Βελλικασις ὁ μόνον ἐγχετο Ἀπβαάτης τῆς Σέρ-
βων ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ ὑβριστεῖς κατὰ τῆς βασιλείας
45 τῶν Χρυσιανῶν, ὅτι ἐφήμισεν ἑαυτὸν Βασιλεῖα, καὶ τὸν

οὐγκλίσαν ἀδελφὸν αὐτῷ ὀνόματι Κάισαρα καί-
τινα Γόγκον κατείχε Δεσσότων, καθὼς ἐποίησε καὶ
ὁ πατὴρ μου. **ΜΙΧΑΗΛ** εἰς τὴν Ἡπείρου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

50 Περὶ τῆς ἐκ τῆς Θήλῃς γένεως Δικινίᾳ Βασιλέως Δωδοεῖς τῶν Ἀρχηγῶν Βελγάρων ἀπὸ Βέλγας ἢ τῆς πρώτης Στεφανίᾳ μέλει Μηλίτζας τῆς γυναικὸς Λαζάρου, Κνέζη Σερβίας γυναικὶς μετὰ τὸ φονεῖσθαι τὸν Βελκασῖνον ὡς πρὶ μετὰ τῆς Σελτανῆς Μεράτ πολέμου, καὶ ὧν ἔπαυον ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν εἰς ἑρβί, καὶ περὶ τῶν ἡνὶ Λαζάρου.

Ε'ρχόμεθα δὲ εἰς τὴν πρῶτην στέφανον τὸν καὶ Νε-
μάνθαν καὶ Συμεῶν, ἵνα ῥησιν πρὸς αὐτὸς διὰ

δοχλὴν τῷ Δικινίᾳ ἀπὸ τῶν μέρεσιν τῆς Θύλακος. καὶ ἔχει
λοιπὸν ἕως καὶ ἑτερον ὑπὸν ὀνόματι Βόλκον, ὃς γυναικῶν
Σπασα-

Στέφανον, καὶ ἕτερον Δημήτριον, καὶ ἕτερον Βάτκον, οἱ
γενναῖα Μίλιτζαν, ἥτις συζύγουται πρὸ Κνέζη Λάζαρος,
καὶ πολεμῶντες τὴν ἐρημένην Βυλκασίαν μετὰ τῷ Σαλ-
ταῷ Μυράτ, τεταρτὴ ἀρχηγὸν τῶν Ὀθωμανῶν, πέντε ἀ-
ναμεταξὺ τῶν ποταμῶν Μαρίτζας καὶ Φιλιππεπόλεως,
καὶ γίνεται Ζαπαῶς Σερβίας ὁ Κνέζης Λάζαρος, οἱ-
τις ἀρχὰς χρόνος δεκαεπταί, καὶ πολεμῶν μετὰ τῷ
Σαλταῷ Μυράτ, ἀπέκτεινον αὐτὸν, καὶ διθύς αὐταρ-
χήσας ὁ υἱὸς τῷ Σαλταῷ Μυράτ, ἀπέκτεινον εἰς τὸν
πόλεμον τὸν Λάζαρον, καὶ θάπτεται εἰς πλὴν ῥάβι-
νίτζαν ἐγγυὲς Βελεγραδίας. ἔχει δὲ ὁ Λάζαρος ἑ-
πτὰ υἱὰς τρεῖς, ἐξ ὧν ὁ ἐξακισχιλιοστῷ ὀκτακοσιο-

στῷ οὐνειηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτσι ἤρξεν ὁ εἰς ὁ Στέφανος,
οἱτις τέθνηκεν ἐν ἐξακισχιλιοστῷ ὀνακοσοστῷ τρια-
κοστῷ πέμπτῳ ἔτσι, καὶ διεδέξατο αὐτὸν Γγικεράκης
ὁ ἀνιψιὸς αὐτοῦ. καὶ ἐν ἐξακισχιλιοστῷ ὀνακοσιο-
στῷ τεσσαρκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτσι ἀφείς πλὴν δισποτίαν, ἡ
ἐφυγεν εἰς Οὐγγρον. ἔχει δὲ υἱὰς δύο εἰς Ἀδρια-
νέπολιν ὁμρεα, ἔς τὴν εὐσπονθήσας ὁ Σαλταῷ Μυράτ,
ἐτύφλωσεν, ἐξ ὧν εἰς ἦν ὁ Στέφανος, οἱτις ὡς τυ-
φλὸς ἀπολυθεῖς, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ Στρέμι, ἐξ-
σταζόμενος τότε ὑπὸ τῶν Οὐγγρων, γεννᾷ Ἰωάννην 10
καὶ Γγικεράκιον τὸν μετονομασθέντα Μάξιμον, καὶ γε-
νόμενος Ἀρχιερεῖα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν αἰτίων, δι' ὃ ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀφωρίσθαι ὁ, πρὸς Ἀρχιεπίσκοπος Πεκίαν καὶ οἱ Σέρβοι.

15

Αὐτὸ δὲ ὁπερ ἄξιον, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Πεκίαν εἶναι
ἀφωρισμένην ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ
εἶναι ὁκαῖνον ὁπερ λέγουσιν οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Ἀλχρί-
δου, ὅτι διὰ τὸ εἶναι τὸν τόπον τῷ Πεκίαν Ἐπαρ-
χίαν αὐτῶν, καὶ ἀφωριεθῆναι διωστικῶς ὑπὸ τῶν
Σέρβων, ἀφώρισεν αὐτὰς ἡ Ἐκκλησία, ἀλλ' ὅτι ἐ-
πειδὴ τὸν τύραννον Βυλκασίαν ἐσεψεν Βασιλεῖα ὁ Ἀρ-
χιεπίσκοπος Πεκίαν, καθὼς ἐποίησεν ὁ ὀναγὴς Ἀρ-
χιεπίσκοπος Ἀλχρίδου, ἐσεψας ὁ ἐπάρατος εἰς αὐ-
τοκράτορα τὸν ὀνέοντον Μιχαήλ, καὶ τοι γὰρ καὶ ὁ

Γρηγόριος βιβλίῳ ὀδεκάτῳ λέγει, ὅτι ὁ Ἀλχρίδου
τὸν Ἀγγελον φόβῳ ἐσεψεν Βασιλεῖα, ἔγραψαν οἱ
Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀφώρισαν, καὶ αὐτὸν 20
δεμάγισαν καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ὅλους τὰς Σέρ-
βους, ὕστερον δὲ ὁ ἐρμηνεύς Κνέζης Λάζαρος ἡγεμο-
νίσας, καὶ χειστικώτατος ὢν, ἐδεήθη τῷ αὐτο-
κράτῳ ῥωμίων καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ συνεχώ-
ρησαν αὐτοῖς, οἱ καὶ παρήγγειλαν τῷ λοιπῷ μισθῷ 25
σκεῖν τὰ ὄρκα αὐτῶν, καὶ μένει ἐν αὐτοῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς λήξεως τῆς δὲ τῷ γένει Δικινίαν ἀρχῆς ἐν τοῖς Βαλγάρων, καὶ ἀρχῆς Γεωργίαν, τῷ βοηθῷ
τοῖς Ὀθωμανοῖς κατὰ τῶν Ῥωμαίων.

30

Μετὰ τὸν τυφλωθέντα Στέφανον ἐξέλιπε καὶ ἀπε-
δόθη τῇ λήθῃ τὸ γένος τῷ Δικινίαν. Γεώργιος
ὅμως ὁ μέγας Λογοθέτης λέγει εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον
τῶν τεταρτῶν βιβλίων τῶν χρονικῶν αὐτοῦ, ὅτι ἦν
ἐπὶ τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῷ Σαλταῷ
μωαμέτ ἡγεμῶν τῶν Σέρβων Γεώργιον, καὶ θέλον-
τος τῷ Κράτῳ Οὐγγρίας βοηθῆσαι τοῖς Ῥωμαίοις,
ὁ Γεώργιος ἐκίνησε πόλεμον κατ' ὁκαῖνον, ἵνα ἐμπο-

δίσῃ πλὴν βοηθῆσαι. λέγει δὲ καὶ τῷ, ὅτι οἱ Σέρ-
βοι ἔδωκαν ἀργύρια καὶ ἀνθρώπους τοῖς Ὀθωμανοῖς 35
εἰς βοήθειαν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως καὶ
οἱ Ὀθωμανοὶ μόνοι ἔλεγον τοῖς Ῥωμαίοις, ὅτι ἦν καὶ
Σέρβοι μετ' αὐτῶν εἰς πλὴν ἀλώσιν. τέθνηκε δὲ καὶ ὁ
ἐπάρατος ὁκαῖνος Γεώργιος εἰς τὸ χιλιόστον τετρακο-
σιοστὸν πεντηκοστὸν ἐβδόμον ἔτσι. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς μέχεις Ἰζρεν καὶ Μακεδονίας καταδρομῆς τῷ τῶν Βαλγάρων ἀρχηγῷ Στεφάνῳ, καὶ ὡς κα- 45
τέστησαν ἀρχηγῶν ἐν ταῖς ὁκαῖ πόλεσι, καὶ τῆς φθορᾶς αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ περὶ τῶν συνο-
δικῶν ἀποστασθέντες τῆς Ἀλχρίδου Πεκίαν καὶ τῶν αὐτῶν Ἐπαρχίων.

Ὁ δὲ Καλκοκονδύλης, περὶ ἧς εἶρηται, λέγει εἰς τὸ
πρῶτον αὐτοῦ βιβλίον, ὅτι ὁ Στέφανος καὶ Σέρ-
βοι κατέδραμον μέχεις Ἰζρεν καὶ Μακεδονίας, πλὴν
τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ πολλὰς ἄλλας τόπους τῶν Ῥω-
μαίων κατέφθορον. κατέστησε δὲ ὁ Στέφανος καὶ
Ἀρχοντας, Ζάρκον μὲν εἰς πλὴν περὶ τὸν Ἀξιὸν (Βαρ-
δάρι) ποταμὸν Ἐπαρχίαν, ὁ δὲ Ἀξίος εἰς Θερ-

ρῶν, Μπόγδανον, ὁ δὲ Θερρῶν εἰς Ἰζρεν, δύο ἀ-
δελφούς, περὶ δὲ τὸν Ἰζρεν Βάλκον, εἰς δὲ Τρίκην 50
καὶ Κασορίαν, Νικόλαον, περὶ δὲ Αἰτωλίαν, Πρε-
πάλη, εἰς δὲ πλὴν Ἀλχρίδα, Πλακίδιον. καὶ ὅτε ὁ
Στέφανος ἐτελεύτησε, πάντες ἔχον τὰ ἴδια, καὶ
πάντες ἐξίσαν ἑλλησιν ἐμάχοντο, ἕως ἧς ἡ ἐρμηνεύς
τῷ Θεῷ ἡ σιδηρᾷ, ὁ Σαλταῷ μωαμέτ πάντας κατέ-
φθορεν

φθαιρον . ὑπόκεινται δὲ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Πεκίνιῳ
μητροπολίται μὲν ὁ Μπαντκαίς , ὁ Βελεγραδίας , ὁ Πο-
ζαρόβιτς , ὁ Μπελοτζέροβ , ὁ Γρατζανίτς , ὁ Ἀ-
γίε Ἀχιλίας , ὁ Ράσισκς , ὁ Ρόουτνίσκς , ὁ Σκο-
5 πίων , ὁ Πετζνίσκς , ὁ Φεσαύσκς , ὁ Πόσνας καὶ ὁ
Χερσέσκς . Ἐπίσκοποι δὲ , ὁ Νύσας , ὁ Κιοσντήλ ,
ἡτοι Μπαίς , ὁ Ντεμπνίσκς , ὁ Τζετζνίσκς , ὁ
Παζέσκς , ὁ Γυιελίσκς , ὁ Βελσιέσκς , ὁ Τιμισφα-
είς , ὁ Μπάτζικας , ὁ Σβυρνίσκς καὶ ὁ Σιδρτερέ-
10 σκς . ἐν οἷς σημείωσαι , ὅτι οἱ τοῖςτοι Ἀρχιεπί-
σκοποι Ἐπισκόπους εἶχον ὑποκειμένους , μητροπολί-

τας δ' ἐποίησαν ὑπερὺν τινὰς Ἐπισκόπους οἱ Ἀρχιε-
πίσκοποι , μὴ ἔχοντες τὰς ἐξετάζοντας . Διὰ τὴν ἐ-
πικράτειαν τῶν Ὀθωμανῶν . ἑστέρες , ἀπεπαύθη τὸ
Πεκίον καὶ αἱ ὑποκειμένοι αὐτῷ Ἐπαρχίαι διὰ τὸ Ἀχρὶ
ἐκείνῳ συνοδικῶς καὶ βασιλικῶς ἐν ἑτῇ ἐξακχιλίῳ
ἐπικοσῶν ἐκοσῶ δούτέρῳ , καὶ ὁμοασιτικῶς , ὡς λέγου-
σιν οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Ἀχρὶδῶν , περὶ ἀποδοτέας αἰνά-
ματα πεπλάσμενα , καὶ διόλου ψεύδη . τρίτον , πε-
ρὶ τῶν Σέρβων ἰδέτω ὁ βασιλεὺς τὸν Κίνομον λέγον-
τα περὶ αὐτῶν πλεονέχει , καὶ καὶ Δαλμάτας καλεῖ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

15 περὶ ὧν πάχνη κακώσεων ὑπὸ τῶν Γιεζεβίτων οἱ ὑπὸ τὰς Γερμανὰς Σέρβοι διὰ τὴν ὁρθοδοξίαν .

Ἦσαν δὲ οἱ Σέρβοι μετὰ τὴν ὑπικράτειαν τῶν Ὀθω-
μανῶν εἰς ἀέσιν τινὰ , ἀλλὰ κινηθούσῃ τῇ πο-
λέμῃ ἀναμεταξύ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῶν Γερμανῶν
20 ἐν ἑτῇ χιλίῳ ἐξακοσίῳ ὁ γδοκοσῶ τρίτῳ , ἡ-
πατήθησαν ὅσοι ἦσαν πέραν τῆς Δανύβειος καὶ τῆς
Σάββα τῶν ποταμῶν , καὶ ἀπῆλθον εἰς βοήθειαν τῶν
Γερμανῶν μετὰ τῶν ἵππων καὶ ἐξόδω αὐτῶν . γνο-
μῆς δὲ μετὰ τὰς πολλὰς πολέμους τῆς ἀγάπης τῶν
25 δύο Βασιλέων , ἔμειον ἐν τοῖς Γερμανοῖς τὸ μέρος τὸ
πέραν Δανύβειος καὶ Σάββα , ὁ δὲ Βασιλεὺς τῶν Γερμανῶν
ὑποχέθας μετὰ μυρίων ὄρκων δέσναι τόπον τοῖς Σέρβοις

εἰς κατοικίαν , καὶ εἶναι αὐτὰς ἀφορολογήτας , καὶ πρὸς
τέτοις ἀβιάσεως εἰς τὴν Θρησκείαν , καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ
ἐποίησαν , ὅθου καὶ εἰς τὴν Θρησκείαν βιάζονται πολ-
λαχῶς , καὶ εἰ καὶ παρέχα ὁρισμὸς μὴ ἔχειν αὐ-
τὰς ἐξέτιναι εἰς ἄλλαν τινὰ , ἀλλὰ διὰ τὴν ἐν
βαθυτάτῃ εἰρήνῃ , οἱ Γιεζεβίται ὁμῶς φάσκοντες τὸν
Βασιλεῖα ἐξουσιάζει μόνων τῶν πολιτικῶν , τὰ δὲ ἐκκλη-
σιαστικὰ εἶναι τῷ Πάπῃ , ἐνοχλεῖσιν αὐτὰς τὰ μέ-
30 χεα . ὁ δὲ Θεὸς ὁ ἅγιος ὁμῶς δὲσπάζει ἐπ'
αὐτὰς ἐπιβλέψας , κατοικτηρῆσαι αὐτὰς , καὶ ἀπαλ-
λόξαι τὰ παπικὰ μύσας .

30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

35 περὶ ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων , καὶ τῶν δι' αὐτὴν διαφόρων αἰνῶν , καὶ φυγῆς Ἀλέξίου Βασιλέως .

Ἀφ' ἧς ἀπέθανεν ὁ Κομνηνὸς Μανυήλ , σωμαπέ-
θανε σχεδὸν καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα , κα-
θότι ἀναμεταξύ μάχαι τῶν Ῥωμαίων , καὶ τῶν ἐ-
σθῶν αἰσπαστοὶ καταδρῶμαί ἐδόν κακὸν εἶσαν ὁ
40 μὴ ἐπήγαγον τῇ βασιλείᾳ ἕως ἧς καὶ ἔφθαιραν αὐ-
τῷ , ἣν δὲ αἰτία μάλιστα φθορᾶς ἀποροβολαὶ καὶ
ἔφοδοι τῶν Λατίνων , αἵπερ ἐγίνοντο αὐτῷ τὰ ἰσχύον
τὰ ἔθνη . ὁ τοῖσιν Ἀλέξιῳ καταβαλὼν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ Ἰσαάκιον ἄγγελον , καὶ τυφλώσας ,
45 ὅτε ἐτήρην αὐτὸν ὡς ἔδρα , ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ Ἀλέξιον ἐκβαλὼν τῆς φυλακῆς , εἶχε μεθ' ἑαυ-
τοῦ ἐλθέσθαι . πέμψαι δὲ ὁ Ἰσαάκιος πρέσβεις εἰς
τὴν Συγατίαν αὐτοῦ Ἐλένην , ἣν ἔχον εἰς γυναῖκα
ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀλαμανίας Φίλιππος , ζητῶν βοή-
50 θειαν πρὸς κατάλυσιν τῆς Ἀλέξιας , ποιεῖ δὲ ὑπο-
δράναι καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀλέξιον εἰς Σικελίαν , ἐ-
κείθεν δὲ εἰς τὸν γαμβρὸν Φίλιππον , ὃν ἐκλιπαρή-
σασα ἡ Ἐλένη , ἐκίνησε κατὰ Ῥωμαίων . τρίτον ,
ὁ Ἀλέξιος ἐτίμα πλεον τῶν Βενετῶν τὰς Πισαίας ,
καὶ ἡ γυνὴ αὐτῶν οἱ Βενετῶν . τέταρτον ὁ βασιλεὺς

Μανυήλ ἔλαβον ἐκοσπώτε κοινῇ τὰ χρυσία διὰ
τῶν Βενετῶν , καὶ ἔμειναν μερικὰ τέτων ὀφθαλό-
μια διποδοθῆναι αὐτοῖς πρὸς τὸν βασιλεῖα . ὁ δ'
Ἀλέξιος ἐκ ἀπιδόξας αὐτὰ . πέμψαι , ὁ δὲ τῆς
Βενετίας Εὐερίκος Δανδελος , αἰσπαστοῦ ἐκεί-
φαιος , κακότερα καὶ φθορᾶς . ὁ δὲ τῶν
ἰσθῶν τῶν Ῥωμαίων , καὶ κατέστησαν ὁμογνώμονας
καὶ τὰς λοιπὰς Βενετικές . ἔκτον , ἦσαν καὶ με-
ρικὰ Ἀυθόται τῆς Δύσεως εἰς Βασιλίαν ἑτοιμοὶ
ἀπελθεῖν εἰς προσκυώσιν τῇ αἰγῇ τὰ φε μετὰ τῶν
ἡτοι γαλυνίων ἐβδόμηκοντα . ἔσδομεν , ὁ τῶν Ἰσα-
κίος υἱὸς Ἀλέξιος ὑποχέθαι εἶναι παπιστής , ὅ-
θου ἑμόνον διὰ τῆς ἀλαμανικῆς Φιλίππου , ἀλλὰ καὶ
διὰ τῆς τότε Πάπας τῆς Ῥώμης Ἰννοκεντίου τῆς τρί-
της φέρει γράμματα εἰς τὰς Ἀυθότας , εἰ ἦσαν εἰς
τὴν Βενετίαν διὰ τὴν Ἰερουσαλήμ . ἵνα ἀπέλθωσι
κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως . ὅθου , ὑπὸ τῆς
αὐτοῖς αὐτῶν ὁ Ἀλέξιος μετὰ καὶ πολλὰ δω-
ρήματα . ἕνατον , ὑπόκειται αὐτοῖς δέσναι ἱκανὴν
βοήθειαν καὶ τῶν Σαρακηνῶν . πέσεται καὶ ὁ στόλος ,
καὶ

καὶ μετὰ τὰ πολλὰ ἅπερ ἐνήργησε καθ' ὅδον, φθά-
νει εἰς Βυζάντιον. δὲ ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξιος μὴ διωάμενος
ὁρατωθῆναι τοῖς Λατίνοις, ἀφῆκε πρὶν πόλιν καὶ

ἀπέδρα διὰ τὴν ἐτιμωρίαν αὐτῶν, βασιλεύσας ἔτη
ὀκτώ, Μῆνας τρεῖς καὶ ἡμέρας δέκα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄

5

Περὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Ἰσαάκιον ἀγγέλεται τῷ τυφλῷ καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἀλέξιῳ, τῶν ἐξουδυνόντων τοῖς τῶν
Λατίνων ἡγεμόσι πάντα τὰ τε βασιλικά τὰ τε ἐκκλησιαστικά κειμήλια, καὶ ὧν ἐποίησαν οἱ Λατῖνοι σωτη-
ριῶν εἰκόνων διὰ τὸν ἐν αὐταῖς χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, καὶ ἀτιμιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ πυρπολήσεων, καὶ
παντὶς εἰδὸς κακίας ὥστε τῇ πόλει καὶ ταῖς πέριξ κωμοπόλεσι, καὶ δεσφύων φορβηλοῦν, καὶ περὶ τῶν πνιγμῶν 10
Ἀλεξίου, καὶ βασιλείας Μερτζέφλου, καὶ φυγῆς, καὶ τελείας ἀλώσεως τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων.

Ἀναγορεύεται πάλιν Βασιλεὺς ὁ τυφλὸς Ἰσαάκιον
ἀγγελῶν, καὶ συμβασιλεύει καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
Ἀλέξιος. ἦλθον δὲ εἰς τὰ βασίλεια καὶ οἱ τῶν Λα-
τίνων ἡγεμόνες, καὶ οἱ παρ' ἐκείνοις ὑπόσημοι, καὶ
συγκάθηνται τοῖς Βασιλεῦσιν ἐν θρόνοις, ὥς περὶ
ποιεῖτο ὁ Ἰσαάκιον ὡς σωτήρας, καὶ ὅσα δύναντο εἰς
τὴν Εὐφροσύνην πρὶν γυναικὰ τῶν Ἀλεξίου (ἐκεῖνος
γὰρ μόνος ἀπέδρα) καὶ εἰς τὰς συγγενεῖς αὐτῶν, καὶ
εἰς αὐτὰ τὰ βασίλεια, πάντα ἔδωκεν αὐτοῖς, ἀλλὰ ὠφ-
θησαν αὐτοῖς ὡς σαγῶν υἱεῖς. ὅθεν ἔλαβον καὶ δὸς
τῶν Μοναστηρίων καὶ Ἐκκλησιῶν ὅσα καὶ εἶχον,
ὥς καὶ τὰς εἰκόνας σωτέρας, ἀφελόμενοι εἶπε
εἶχον χρυσίον, καὶ ἀργυρὸν, καὶ αὐτὰς τὰς δύσκει-
καὶ τὰ ποτήρια, καὶ εἶδον αὐτοῖς. ἔτα ἐλεηλάτη-
σαν οἱ Λατῖνοι καὶ τὰς Τέρκας, οἱ ἦσαν ἐκεῖ χά-
ριν πραγμάτων, καὶ τελούτων ἐβαλον πῦρ καὶ
ἐκάη ἡ πόλις ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ
συνεκρήσαντο ὅλα τὰ περίβλεπτα Παλάτια, καὶ τὰ
Ἀγάλματα τὰ ἀρχαῖα, καὶ πᾶς κόσμος τῆς πό-
λεως, καὶ ὅ,τι ἔμεινεν ἀκαυστον, συνέτριψαν οἱ Λα-
τῖνοι, ὅσα δὲ Ἀγάλματα ἦσαν χάλκινα, ἐχώνον-

σαν αὐτὰ, καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν, παρεκτὸς μὲν 50
τῶν δύο ἵππων, ὥς ἐφύλαξαν καὶ ἐκόμισαν εἰς τὴν
Βοστίαν, ἔπειτα ὅσα Μοναστήρια ἦσαν εἰς τὸ Στε-
νὸν δὸς Κωνσταντινουπόλεως ἕως τῶν Κυανέων ἐλεη-
λάτησαν, ἀρπάσαντες ὅ,τι ἦν χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς ἐν
αὐτοῖς, κατέφρασαν δὲ καὶ τὰς ὠραίας οἰκοδομὰς, μὴ
ἀνδραδέντες ἐδ' ὅπως τὰς ἐν αὐτῇ κατοικούντας ἀγά-
κους τέτοις ἐξῆλθον εἰς τὰς πέριξ κωμοπόλεις καὶ 20
ἐφορλόγησαν, καὶ εἶναι κακὸν ἐδιδόσαντο ἐποίησαν, καὶ
ἐν πᾶσι τέτοις ἐμάχετο ὁ Ἰσαάκιον πρὶν υἱῷ αὐτοῦ
περὶ μοιραρχίας. οἱ δὲ πολῖται δύναντο ἐν ποσά-
τοις κακοῖς, καὶ βλέποντες ὅτι τέλει ἔκ' ἔχουσιν,
συνήχθησαν εἰς τὴν ἀγίαν Σοφίαν, καὶ μετὰ τὰ 25
πολλὰ, ψηφίζονται Βασιλεῖα Ἰωάννην Κανωβίον ὁ-
νόματι, ὕστερον δὲ Ἀλέξιον δέκασιν τὸν Μερτζέφλον,
ἰσχυρὸς ὅμως καὶ μένει ὁ Μερτζέφλος, ὅς καὶ τὸν Ἰσαά-
κιον ἦδον δόποινίς, ἐπεμψεν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
ὁ γὰρ Ἰσαάκιος μικρὸν πρότερον τέθνηκεν. ἀλλὰ 30
μετὰ δύο Μῆνας καὶ ἡμέρας ἕξ, πολεμούντων τῶν
Λατίνων πρὶν πόλιν, δόποιδρόσκει καὶ ὁ Μερτζέφλος,
καὶ αἰχμαίνεται ἡ πόλις κατεκράτος ὑπὸ τῶν Λατίνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄

35

Περὶ ὧν εἰργάσαντο μυρίων κακῶν τὰς πολῖτας οἱ Λατῖνοι τῷ φανερώσει αὐτοῖς τὸν πλεῖστον τῆς βασιλείας
καὶ τῶν Ἀρχόντων, καὶ ὧν ἐποίησαν ἱερουργιῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ, καὶ καταπατήσεων ἱερῶν εἰκόνων καὶ
ἀτιμιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ χλοῶν καὶ ὕβρεων ἐν τοῖς θείοις Ναοῖς, καὶ ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ ἀνθρώπων.

Ἀλέξιος τῆς πόλεως, λίγα ὁ Μαλαξὸς Μανηλ,
ὅ,τι οἱ Κωνσταντινουπολίται ἔπαθον μυρία κακὰ
εἰκοσι τῷ φανερώσει τὸν βίον τῆς βασιλείας καὶ
τῶν Ἀρχόντων, ὃν μὴ δύναντες οἱ Λατῖνοι, ἱε-
ροσύλησαν τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Σοφίας, ὡς φαίνεται
τινὰ τῶν ἐκείνης καὶ ἕως τῆς σήμερον ὑπὸ σκη-
νῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν τῶν ἀγίων Μάρκων. ἅ-
καθε δὲ τὸ γράφα εἰς τις περὶ τῆς ἀλώσεως ταύτης,
καὶ ἡ χμαλωτίθῃ, καὶ δὲ γὰρ γέγονεν ἡ κυρία, καὶ
παντὰ πόρος ἡ πολυούλβῃ, καὶ ἐβεβηλώθησαν, οἱ μοι,
οἱ μοι, τὰ ἀγαθὰ καὶ εἰκόνας κατεπατήθησαν, ἵπ-
ποσάσας γεγόνησαν οἱ θείοι Ναοί, δι' ὅλγῳ εἰπὲν
τὸ πᾶν ἐγκατελήφθη, καὶ ἡ θυγάτηρ Σιών ὡς σκη-
νὴ ἐν ἀμπελώνι, ἔρημῃ παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ πλή-
ρης παντῶν κακῶν, ἐγεγόνει. σὺ δὲ ἴδε τὸν χα-

ναιότῳ εἰς τὸ βιβλίον περὶ Δέκα Μερτζέφλου, ἵνα
ὑπὸ γυνῆς τὰ κακὰ ἅπερ ἐποίησαν οἱ Λατῖνοι, οἱ
εἰσὶν ἡ πόλις ὧν ἐποίησαν ἄλλοι τύραννοι. τὰς ἵππους
αὐτῶν ἔδωκαν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ἱερὰς εἰκό-
νας κατεπατήσαν. ὅπως ἐπετελεῖτο ἡ Λατινική 45
εἶχον τὸ μαγερεῖον. τὰς τάφους ἀνθρώπων τῶν τε-
θνηκότων Βασιλέων, καὶ ἄλλων ἡμῶν. τὰ θεία ἡρπα-
ζον καὶ διένειμον στρατιώταις, μάλιστα δὲ ὑπὲρ τὰς
ἐθνικὰς οἱ Λατῖνοι, ὅ,τι ἐκείνοι ὅτε ἔλαβον δὸς τῶν Λα-
τίνων πρὶν ἱερουργίαν, ἔτε γυναικὰ ἔτε παιδίον ἔτε ἄλλον 50
ἀνθρώπον ἐξύβρισαν, ἀλλὰ μεθ' ἧς ἕκαστος ἐδωκεν βα-
σάσαι ἀφῆκεν αὐτὰς ἀναχωρήσαι. οἱ Λατῖνοι δὲ τόσα
ἐποίησαν, ὅσα ἔτε ὁ Διάβολος αὐτὸς πεποίηκεν, ὅπως
καὶ γυναικὰ πόρνην ἐκείρισαν εἰς τὸ ἱερὸν συνέθρονον
τῆς ἀγίας Σοφίας, καὶ ἐχλόαζον αὐτό. ἕως δὲ
ἐποίησαν,

ἐποίησαν, ὅτι ἀρχαῖον αὐτῶν ἔργον τὰ τοιαῦτα, καὶ ἶδε τὸν Πολύβιον εἰς τὸ ὄγδον βιβλίον αὐτῶν, ἵνα γινῶς ἑαῖνος πῶς θρησκείῃ κατὰ τὴν Κερύνθου ὑπὸ τῶν Λατίνων ὑπὸ Γέλίου Καίσαρος, ὅτι ἐτόλμησαν κατὰ τῶν ἱερῶν Εἰκόνων καὶ Ἀγαλμάτων, καὶ πίνακας εἶχον οἱ στρατιῶται παίζοντες ἐπ' αὐτῶν χαρτίᾳ, καὶ τὰ μνήματα τῶν ἀνθρώπων κατέσκαψαν ζητῶντες χρήματα. τὸν ἅγιον τάφον ἔλεγον δεῖν λαβεῖν ὁπὸ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἡ κρύψις αὐτῶν ἐγένετο ἡν ἡ ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἴδοις αὖ πῶς τὰς πύλας καὶ τὰ ἱερά τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπαῖον ἱματισμὸς τῆς Παλαιᾶς ἀγίας, κατὰ τὴν Εἰκόνα τῆς

κρυστῆς ἐτίθεν ὡς ἀπλῶς σκεῖτα, καὶ ἐκείνηντο ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἡρμήσαν μοναστήρια καὶ Παρθενώνας, καὶ ἐξύβρισαν εἰς πᾶσαν ἡλικίαν καὶ διήρπασαν ὡς λύκοι ἀρχαῖα παῖ ὅτιον τῶν ὁρθεοδόξων, καὶ ἡδέσθησαν ἔτε ἱερέα, ἔτε γέροντα, ἔτε πνέυματικὸν καὶ ἅγιον ἀνθρώπον. χέροντα τῷ Ναβεχοδονόσορ ἐργάσαντο οἱ ἀπάνθρωποι τῷ Κωνσταντινουπόλει. ἀλλ' ἔτε τὸν Πάπαν Στέφανον ἡυλαβήθησαν οἱ παπιστὰὶ εἰπόντες καὶ τὸν Πλάτωνα, καὶ ἄμφω ἔτε τὰς ἱερεῖς μεταχειρίζομαι εἰς ἐξωτερικὰς χρεῖας. μήτε Βονιφάτιον τὸν πέμπτον, εἰπόντες, ὡς παντὶ κοινῇ ἀναιδέμαλλεσθαι τὰς ἱερουργίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

15

Περὶ τῆς ἡμῶν ὁπλολογίας πρὸς τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον τὸν τρίτον, διὰ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰς Ῥωμαῖκας τῇ Πάπᾳ, παθεῖν τὰ τοιαῦτα εἰπόντες, καὶ ὅτι ταῦτόν ἐστι τῇ ψεύδει τὸ πείθεσθαι τῇ Πάπᾳ.

Εἰς ταῦτα ὁ τότε Πάπας τῆς Ῥώμης Ἰννοκέντιος
20 τριτίῳ ἀναιδέσῳ πρὸς ὅσον ἐφύλαξε, ὅτι διὰ τὸ μὴ πείθεσθαι τῇ Πάπᾳ οἱ Ῥωμαῖοι ἔπαθον τὰ τοιαῦτα. ἀλλ' ὡς τῆς ἐκείνης. καὶ λοιπὸν οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ μάρτυρες, καὶ ἀπλῶς οἱ ἀνθρώποι τῷ Θεῷ ἄτιμοι διὰ τὸ κοινοποιεῖν, διωχ-
25 ῥῆσαι, τυραννισθῆναι, καὶ πολυτρόπως πεπονθῆναι διὰ τὸν Θεόν. ἔτσι κακοὶ, ὅτι ἔπαθον ὑπὸ τῶν αἰσίων καὶ τυράννων κακῶς, καὶ οἱ διακόνες καὶ τυράννοι καλοὶ τῷ Θεῷ. ἔτσι ὅτε εἰς θανάτῳ ἔλαβον Παλαιστίνην, Αἰγυπτὸν, Λιβύην, Συρίαν, Μεσοποταμίαν, ὅσα
30 ἦσαν αἱ Ἐκκλησίαι ἡνωμέναι; καὶ, καὶ τίνος τότε κατὰ τὰς ἐφθασον, ὅτε ὑμᾶς τὰς Λατίνους ἐδίωξαν οἱ Ῥωμαῖοι ὁπὸ τῆς πόλεως, οἱ Ὀθωμανοὶ δὲ τῇ Καφῶ, Ἀμάσειδι, Νήσῳ καὶ τῆς Κύπρου καὶ Κρήτης, καὶ πρῶτον δὲ Συρίας καὶ Παλαιστίνης, καὶ κατέσκαψαν
35 ὑμᾶς ὡς χίρτα; τίνος Πάπα κατὰ τὰς ἐφθασον, ὅτε ἡ ἡμίση φρενίτζα καὶ ὅλη ἡ φιλαδέφεια καὶ ἑγ- κλιτέραι καὶ Σφακιττα καὶ Γότθοι καὶ Βανδαλοὶ καὶ Λαῖοι καὶ Οὐγγροὶ, καὶ τὸ πλεῖον μέρος Γερμανίας καὶ Λεχίας γεγονάσι Καλβίνοι, Λυτεράνοι, Ἀρσενεῖς,
40 Εὐαγγελισαῖ, Ἀνταδαμίται, καὶ ἄλλως Αἰρετικοί;

καὶ εἰς τὴν ἀρρηδίαν βασιλείαν πάντα, τὰ γελῶντα τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, καὶ χλευάζοντα τὰ ἡθῆ αὐτῆς, τὰ βλασφημῶντα καὶ περιπαίζοντα τὸν Πάπαν ὑμῶν καὶ λέγοντα αὐτὸν τὸν, Μονίον, Ἀντί- χριστον, δοπαστὴν, τίνος κατὰ τὰς ἐφθασον; τῷ Πάπᾳ. καὶ πῶς ἡ κατὰ τὰς Πάπας ἐφθασον καὶ εἰς τὰς παπιστὰς; γελοῖος ἡ Λατίνε ἀναιδέστατε, οἱ γὰρ Ἀναρχοὶ καὶ πάχουσιν ὑπὲρ κρυστῆς, εἰ δὲ καὶ δι' ἀμαρ- τίας, ἀλλ' ἐχὶ διὰ τὸν Πάπαν, ὅτι αἰρετώτεροί εἰσιν ὅλοι οἱ πειρασμοὶ τῷ κόσμῳ, καὶ εἶναι αἰδεσθῆναι καὶ τὰ βέβαια τῆς πρὸς τὸν Πάπαν ὑποταγῆς, τὸν πατέρα τῶν Αἰρέσεων, τὸν Φθορέα τῆς γεφῆς, τὸν καταφρονῶν τῶν ἁγίων πατέρων, τὸν ἀντιλέγοντα καὶ ἀντιπρῶτον εἰς πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν γνώμην καὶ παρ- ράδοσιν. οἱ γὰρ πειρασμοὶ ἔχουσιν ἰδιότητα, ὑπομνησθῆναι γὰρ ἵνα συμβασιλεύσωμεν, πᾶσι χωρὶς, ἵνα σωδοξαθῶμεν. τὸ δὲ ὑποταχθῆναι τῇ Πάπᾳ, ταυτὸν ἐστὶ τῇ ὑποτα- χθῆναι τῇ ψεύδει, καὶ τὸ τέλος ἐστὶν ἡ αἰώνιος κόλασις. ἔτσι λοιπὸν τὰ πολλὰ συμβέβηκε τῶν Παπῶν καὶ τυράννων διὰ τὴν ἐλθούσαν τῆς Ἱερουσαλὴμ, γεγονόσιν αἰτία τῆς καταστροφῆς τῆς χριστιανικῆς βασιλείας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς ψευδολατινοπατριάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῶν τὰς πολίτας βιαζόντων παπίσαι Λαγύτων
45 τῆς Ῥώμης, καὶ μοναχῶν κρεμώντων, καὶ τὰς Ἐκκλησίας κλειόντων, καὶ ψευδοπατριάρχας Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων πλατύνοντων, καὶ περὶ τῶν πρὸς Λάσκαριν ἐν Νικαίᾳ φυγόντων.

Εποίησαν οἱ Λατῖνοι εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν ψευδο-
50 πατριάρχην Θωμᾶν βορείνον, ψευδιστὰ φορεῖν- τα, καὶ τὸ γένος ἁρῶν δρώπακος ἐξυμνησθῆναι ἔχον- τα. ἔπειτα καὶ ὁ Πάπας Λαγῶν τινὰ Πελάγιον ὀνό- ματι, ἐρυθροβῆφιν καὶ ἀδέκωτα ἱμάτια ἐνδεδυμένον, καὶ ἰβρίζε τὰς πολίτας παπίσαι, ὁρῶντα τὰς μονα- χῶς, ἐδέσμιους τὰς ἱερεῖς, καὶ τὰς καὶ τὰς ἀγίας ἐκλῆς, ἵνα ὁμολογήσωσι τὸν παπισμὸν. ὅταν ἐτοι-

μαζούρων φυγεῖν τὸν πολίτην, Ἐρρίης ὁ Βυζαντινὸς τότε βασιλεὺς τὸ δόπτομον τῷ Λαγῶτι ἐκώλυσε, καὶ ἤνοιξε καὶ τὰς Ἐκκλησίας. πολλοὶ δὲ καὶ μο- ναχοὶ καὶ κληρικοὶ καὶ ἄρχοντες πρὸς τὸν Λάσκαριν ἀπεχώρισαν εἰς τὴν Νίκαιαν διὰ ταῦτα, ὡς φησὶν ὁ Ἀκροπολίτης. ἀλλὰ καὶ ἐν ὅσῳ ὤρῃσιν τὴν Κωνσταν- τινὴν πόλιν, Ἀντιόχειαν καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐκχερτόντων οἱ Λατῖνοι καὶ ψευδοπατριάρχας αὐτῶν. οἷον ὅπως καὶ ἔχουσιν

ἔχοντο ἑαυτοὺς καὶ αἱ Ἐκκλησίαι Πατριάρχαι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἱ ἑπεβέβησαν αὐταῖς, καὶ ὡς ὑπερπλεῖσεν ἐκάλουν, καὶ ὡς ἐσημείωσε τὸ

καὶ ὁ Βαλσαμὸν Θεόδωρος, ὃν οὐκ εἶπον οἱ Λατῖνοι ἀπελθεῖν εἰς τὸν θρόνον αὐτῶν πρὸς Ἀντιόχειαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

5

ὅτι τῶν Λατίνων διασημασμένων ψιλῶς μόνον λόγῳ ἑαυτοῖς τὰ τῆς Οἰκουμενικῆς κλίματα, καὶ Πελοποννήσου, καὶ τινῶν μερῶν καταδραμόντων, ὃν Κωνσταντινῆ πόλιν Βασιλεὺς αὐτῶν Βαλδουῖν⁹ ἀλλὰ ὑπὸ τῶν Βαλγάρων, κακῶς θανάτῳ ἐξεδόθη.

10

Σημεῖοι δὲ ὁ ἄκροπολίτης, ὅτι λαβόντες οἱ Λατῖνοι πρὸς Κωνσταντινῆ πόλιν ἐνόμισαν ἐγγίσειν μέχρι τῆς Ὀυρανῆς, καὶ ἰσχυρῶς μετὰ τῶν Πηγάων. ὅθεν ὡς ἰσορεῖ ὁ Χωνεάτης, διέστησαν Αἰγυπτιον, Λιβύην, Γάδαρ, Ἀφρικὴν, Πέρσας καὶ Ἰρκανίαν, ἰβη-
ρας καὶ Ἀσσυρίαν, καὶ τὰ βόρεια μέρη. ἦλθαν δὲ εἰς τὰς κλήρας, καὶ ἐποίησαν ἐξαλαφύναι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐκωμώδησαν, πλὴν ἐκ τῶν ἑδὲ ἠκολούθη-
σαν ἑτέρῳ, ὡς ἡ ὅτι ἐξῆλθον καὶ κατέδραμον εἰς Πελοποννήσον καὶ Ἀδριατικὴν πόλιν, καὶ τῶν ἀναπλικῶν μερῶν, ὃν οἱ ἔχον καὶ τὰς Ἀρμενίας, οἵτινες ἦσαν κά-
τοικοι εἰς τὴν Τρωάδα, καὶ ὁδηγῶν καὶ συμμαχῶν, αἰχ-
μαλωτίζοντες, πυρπολῶντες, λεηλατῶντες, ὀπο-
κτείνοντες, καὶ τέως ἐν πᾶσι καὶ κατὰ πάντα ὑπερασ-
βύντες. ἀλλὰ κατεπολεμήθησαν ὑπὸ Θεόδωρου τῶν
Λαοκάρων καὶ τῶν Ἀλφειῶν αὐτῶν. οἱ δὲ εἰς ὅσον

κίον γράψαντες ὑπερύμνησαν τοῖς Βαλγαροῖς, κατε-
πολεμήθησαν ὑπὸ τῶν φυγόντων Ῥωμαίων καὶ τῶν
Βαλγάρων καὶ Βλάχων, οἵτινες ἔχον καὶ τὰς Σκύθας
συμμαχῶν, ὡς καὶ Βαλδουῖν⁹ ὁ γυναικὶς Βασι-
λεὺς Κωνσταντινῆ πόλεως συλλαβθεὶς ἐν Ἀδριατικῇ πόλιν
ὑπὸ Ἰωάννη τῶν ἀρχιερέων Βαλγάρων, ἀπῆλθεν εἰς Τέρ-
νοβον, καὶ πρὸς τὴν μὲν ἐβλήθη εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν
λιμοκτονῶντος, μετὰ δὲ καὶ ἐκείνῳ αὐτῶν ὁ Ἰωάν-
νης πελέκει τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, ἔτα καὶ κεφα- 20
λῆς ἐξέριψεν αὐτὸν εἰς ἕνα κρημνὸν, τὰς δὲ ἄλλας Ἀλ-
μεριδιώτας ὑπὸ Βυζαντίαν εἰς Πελοποννήσον, καὶ ἐνερ-
γῶντας ἀνδραποδισμῶν, φθορὰς γυναικῶν, Ἐκκλη-
σιῶν ἱερῶν, καὶ πάντα ποιεῖντας τὰ αἰχίσια καὶ ἀσε-
βῆ καὶ ὑβρίσματα, μετ' ὑπολὺ ἐδίωξαν οἱ Ῥωμαῖοι, 25
καὶ μόνον ἔμεινον αὐτοῖς Στήλη ἀνάγγραφοι ἡ κακία,
καὶ ἡ ἐν πᾶσι ὁμότης καὶ ἐχάτη ἀσέβεια.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

30

ὅτι ὅταν μισθῶ συμμαχίας τὰ πέρα τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως χωρὶς τοῖς Σκύθαις ὑπὸ τῶν Βαλγάρων δοθούτα, καὶ ἰδιοποιήματα ὑπὸ Λατίνων Σκυθῶν καὶ Βαλγάρων, ἔπαθον κακῶς καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν τῶν γυναικῶν.

Οἱ Βέλγαροι ἐφάνησαν βοηθοὶ κατὰ τὴν τοῖς Ῥωμαίοις,
ὅμως ἦσαν ὑπὸ καρδίας ἐχθροὶ, καὶ πρὸς τὰ τοῖς
ὀφειλόμενα ὅτι ἀπεκόπτον οἱ Ἕλληνες, πάλιν Ἀλφειοὶ τὸ
ἐφθόνην αὐτοῖς, ὅθεν πρὸς τοῖς κακοῖς οἱ ἐποίησαν
ἀρπάζοντες καὶ θανατῶντες πολυτρόπως τὰς Ῥωμαίας,
καὶ Ἀλφειοὶ ἐφθόνην, καὶ κατασκάπτοντες ἐκ Θεμελίων
αὐτῶν κἄστρα καὶ χώρας, ἔδωκαν δὲ τὸν μισθὸν τοῖς
Σκύθαις, οἱ ἔχον συμμαχίας, τὰ χωρὶς, ὡς ἦσαν
περὶ τὸ Βυζάντιον, καὶ ὑπῆκον τοῖς ἐν τῇ Βυζαντίᾳ

Λατίνοις, ἀλλὰ εἰς Σκύθαις πᾶσι τρόποις καταφθά-
ραντες καὶ αἰχμαλωτίσαντες, καὶ πολλὰς γυναικας 35
τύψαντες ἀνιλεῖς, ἔδωκαν ὑπερὺν τοῖς Θεοῖς ἀν-
τὶ τῶν, καὶ ὅτι τότε ἔτι ἦσαν δεδευγμένοι πρὸς τὴν
σκυάν τῶν Ὀθωμανῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔμεινε πόλι-
σμα ἡ χωρὶς, εἰ μὴ ἐπαίθοντο τοῖς Λατίνοις, οἱ Βέλ-
γαροι ἐξηφανίζον αὐτὰς ἕως νηπίων, ὡς δὲ τὸν ἐχ- 40
θρῶν, εἰ δὲ ἐχ ὑπῆκον Βαλγαροῖς, ἐργάζοντο αὐ-
τὰς τὰ ὅμοια οἱ Λατῖνοι, ὡς δὲ τὸν ἀντικειμένους αὐτοῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

45

Περὶ τῆς βίβης τῶν παπιστῶν πρὸς τὰς Ῥωμαίας τὴν παπίσαι, καὶ τὴν ἔχει κατ' ὅλην πόλιν ὑπὸ τῶν Λατίνων ἐάλω,
καὶ κατ' ὅλην πόλιν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Πατριάρχης Ἰωάννης τῆς Καματηρῆς ἐν Διδυμοτάχῳ,
καὶ τὴν ψεύδους Γενεβράδου, τὸν κατὰ Σαρακηνῶν Στόλον τῶν Λατίνων λάθρα τὰς Ῥωμαίας κωλύων εἰπόντες.

Οἱ Λατῖνοι, ὡς εἶρηται, πάλιν χάριν πατῶν
τῶν Ἑθνεῶν καὶ τῶν Τυράνων Βασιλέων ἐργάζοντο
ἐν Κωνσταντινῆ πόλιν τὰς Ῥωμαίας ἵνα παπισαὶ γενή-
σονται, καὶ μὴ ὡς Χριστιανοὶ, καὶ δὴ καὶ τὰς Ἐκκλη-
σίας ἔκλεισαν, καὶ ἄλλα ἀνόσια καὶ ἄθεα ἔργα ἔπρα-
ξαν. Ἐάλω ἡ πόλις ἔτι ἐξακισχίλιον ἐπικκοσσοῦ
δωδεκάτῳ, ἀνελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἔτι ἐξα-

κισχίλιον ἐπικκοσσοῦ ἐξηκοσθῶ ὡς τῷ. ἦν δὲ τότε
Πατριάρχης Κωνσταντινῆ πόλεως Ἰωάννης ὁ Καματηρῆς, 50
ὃς καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς τὸ Διδυμοτάχον, καὶ
ἐκείνῳ ἀνεπαύθη ἕως ἐν ἐξοίᾳ καὶ σιωπῇ. ὁ πάλιν ὁ
Βασιλεὺς ὁ Γενεβράδου, ὅτι οἱ Βασιλεῖς τῶν Ῥω-
μαίων ἐκπεπώκασι τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως, καὶ ὁ-
τι κρυφίως ἐκάλουν τὸν Λατινικὸν Στόλον ἀπερχό-
μενον

Δαδόχοις αὐτῶ, οἱ ἐβασίλευσαν ἐς πλὴν ἡμέραν .
διεμερίσθη λοιπὸν ἡ χερσιανική αὐτοαρχία ὡς εἶμα
Ὀσίριδ⁹, ὁ δὲ καὶ ἡ τοιαύτη διαίρεσις ἐγένετο αἰτία αὐ-
ξηθῆναι πάστας τὰς αὐτοκρατορίας, καὶ ὁλόως λοιπὸν τὰ
Ῥωμαίων καταφθῆναι πράγματα . τῷ Θεοδώρῳ Λασκάρ-
εως τῆς ἐπὶ ποιήμα ὁ Κανὼν τῆς Παναγίας, τῶν λυ-
πηρῶν ἐπαγωγαί . ἐφάνη δὲ φοβερὸς ἐς τὰς αὐτι-
κηλούς, καὶ ἴδε ὡς πρὶ πρώτῃ βιβλίῳ τῷ Γρηγο-
ρῷ . σημείωσαι δὲ, ὅτι γράφει Γεώργι⁹ ὁ Ἀρε-
παλίτης, Ἐπειδὴ ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Βασιλεὺς
Ῥομπέρτ⁹ ἐκ ἐφθασε συζυγῆσαι γυναίκα, ὡς ἔ-
νομόνη προῦμα⁹ βεβέληται ὁ Βασιλεὺς ἀπαρ-
ξαῖται ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς Εὐδοκίᾳ, καὶ προσ-
λαβέσθαι ταυτὶ γαμβρὸν ἡρετίστην, ἐνθρόνῳ καὶ
ἐρεῖς ἐκ τῶ τότε πατριαρχεῖν⁹ Μανυὴλ πρὶ Βα-
σιλῆ συμβεβήκει, μηδ' ἄλλως τῇ τοιαύτῃ ἀθεσμογα-
μίᾳ συγκαταδόντες . ἀλλ' ἐκ ἐφθασεν ὁ Βασιλεὺς
τέρματι δῶναι τὸ θῆλημα, μήπω γὰρ εἶλας ταύ-
τῃ ἐς Κωνσταντινουπόλιν ὡς ἡυτέπιζε, καταλύει τὸν
βίον . καὶ κατασκευαί ὅτι καὶ ἡ τότε Ἐκκλησία ἐ-
πεσθρῆσκει ἔχει τὰς Λατίνους καὶ ἐτεροδόξους . 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

50

Περὶ τῷ Θεοδώρῳ ἀδελφῷ Μιχαὴλ τῷ ἀγγέλῳ, τῷ σεφθόρῳ ἐς Βασιλείᾳ Θεπάλιας ὑπὸ τῷ Ἀχρίδ⁹
Δημητρίῳ, καὶ τὸν Θεσσαλονίκης ἐξουσίαν, καὶ ἀναρεθόν⁹ ὡς πρὶ κατὰ Βαλγάρων πολίμῳ .

Ἀλλὰ καὶ Μιχαὴλ ὁ ἀγγελος ἀποθνήσκει ἐς πλὴν
ἡ πειρῶν, καὶ ῥίμα Δαδόχ⁹ αὐτῷ Θεοδώρῳ ὁ
ἀδελφὸς αὐτῷ, καὶ ποιεῖ καὶ αὐτὸς, ὡς ὁ Σέρβος Βαλ-
καστῖν⁹ μετέπειτα ἐποίησεν, ἐπειδὴ ἔλων πλὴν Θε-
σσαλονίκῃ, ἐζήτησε σεφθῆναι Βασιλεὺς . οἱ ἐκιδιῶν δὲ
ὑπὸ τῷ Θεσσαλονίκῃ Κωνσταντίνῳ, ἐξώρισεν αὐτὸν, καὶ
χεῖται ὡς τῷ Ἀχρίδ⁹ Δημητρίῳ Βασιλεὺς, σεφ-

τάσανται ὁμοῦ κατὰ Βαλγάρων, ὁ ἦς τῷ πρώτῳ Ἀσά-
νῃ Ἰωάννῃ ὁ ἀποκτείνων Βερίλαν τὸν ἦν τῷ Σκυ-
τῷ Ἰωάννῃ, καὶ ἐπακασάσας πλὴν πατρικῶν αὐτῷ ἀρχίῳ, 20
Σκυτῶν παρσεταρεσάμνος, σιωέλαβεν αὐτὸν καὶ ἐτύ-
φωσεν καὶ ἔκκεδεν τῆς πρὸς πλὴν βασιλείας ὑβρίας.
σημείωσαι, ὅτι ὁ ῥήθεις Δημήτριος Ἀχρίδης ἐλεγεν
ἐκείτῃν ἡναι αὐτόνομον, καὶ μετὰ ἐυθιῶς ὀφείλονται . 25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

30

Περὶ τῆς ἐν Λατερανῷ τεταρτῆς Συνόδου, καὶ τῆς δι' ἡν ἡθροίσθη αἰτία .

Ἐν ἑξαχίλις⁹ ἀσκησι⁹ δεκάτῳ πέμπτῳ, ὄντος
Πάπα Ἰννοκεντίου τρίτου, ἡθροίσθη ἡ Σύνοδος Λα-
τινική ἐς πλὴν Ῥώμῃ ἐς τὸ Λατεραῖον, ἦσαν δὲ οἱ
σιωελθόντες πλῆθος πολὺ, οἱ καὶ κατὰ τὸν ἀρίθ-
μὸν ἀφαιρέσονται οἱ χερνογράφοι . ἡθροίσθη δὲ, κα-

θὼς λέγουσι οἱ Λατῖνοι, ἵνα ἀγάγῃ ἐς συμφωνίαν τὰς
Ἀυθότας τῆς Δύσεως χάριν τῷ ἀπελθῆναι ἐς πλὴν Ἀσίαν
καὶ τὸν Τέρων, καὶ τὸν Σαρακηνὸν τὸν λαβόντων πάλιν 35
πλὴν Θουρίκῃ καὶ Παλαυσίῃ, ἀλλὰ μὴ σιωθερῶν τὸν
Ἀυθότων τῇ βαλῇ, ἴχυσεν ἡ Σύνοδος τὸ ἔδος .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

40

Περὶ τῷ ματαῶν διορισμῷ τῆς παρῆς Συνόδου ἐς τὰς ὄντας καλῶς διωρισμένους Πατριάρχας, καὶ ὅτι τὸ πρῶ-
τον καὶ δευτέρον καὶ καθ' ἑξῆς ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν, κατὰ μόνον πλὴν τάξιν λέγεται .

Ἐν τῇ πέμπτῃ αὐτῆς Κανὼν διορίζει εἶναι τὸν Ῥώ-
μης πρῶτον, τὸν Κωνσταντινουπόλεως δεύτερον, τὸν
Ἀλεξανδρείας τρίτον, τὸν Ἀντιοχείας τέταρτον, τὸν
Ἱεροσολύμων πέμπτον . Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι πρῶτος καὶ
δύτερος ἔπίστωπ⁹ ἐς πλὴν Ἐκκλησίαν ἐκ ἦν, ἀλλ'
ὅτε ἡ δεύτερη Οἰκουμενική ἔπε τὸν Κωνσταντινουπόλεως
δύτερον, καὶ μετὰ τὸν Ῥώμης, ἔμειον εἶναι τὸν Ῥώ-
μης πρῶτον . τὰ αὐτὰ ἔπον ἡ τεταρτή Οἰκουμενική,
καὶ ἡ ἑκατὴ τέτατος ἡ πρώτη Νεαρά τῷ Ἰβερνικῷ,
ῥητὸς δὲ ὅτι ἐν Τρέλλῳ Κανὼν τέτατος ὡς πρῶτον
ἔπε πρῶτον τὸν Ῥώμης, δεύτερον τὸν Κωνσταντινουπό-
λεως, τρίτον τὸν Ἀλεξανδρείας, τέταρτον τὸν Ἀν-

τιοχείας, καὶ πέμπτον τὸν Ἱεροσολύμων, ὄντοῦσαι
καὶ Σύνοδοι καὶ Νεαρά τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ 45
τρίτον καὶ τὰ ἐξῆς κατὰ μόνον πλὴν τάξιν, καὶ ἐκ
κατά τι αἰζῖωμα, καὶ τὰς Πατριαρχίας ὡς μοιᾶδας
ἀπὸ πλὴν τάξιν ὑπαριθμηθείας καὶ ἐδὲ ἀλλότι . οἱ ἦν
ἦσαν διωρισμένοι οἱ τόποι τῶν Πατριαρχῶν, ἡ δὲ πα-
ρῆς Σύνοδος τὰ διωρισμένα καὶ κεκυρωμένα διώρει, 50
μάταιον ἔργον ἐποίησε, καθὼς ἐποίησε καὶ ἔργον
ὑψάνομον, διορίσασα Κανὼν πεντηκὸς⁹ κατὰ
τὸν ἀρχαῖον διορισμὸν καὶ βεβημένον τὸν γάμων, ὡς
ἡ Τάρχα ἀμαρτύρεται .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ματαίως καὶ ὀκθίστως πεπερασμένων ὑπὸ τῆς Συνόδου ταύτης, Παλίου Πάπα Πατριάρχας ὑποτάσσον, καὶ Πατριάρχας καὶ αὐτοὶ χειροτονῶσιν Ἐπισκόπους, καὶ Ἐκκλητὸν ὑπὲρ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τῇ Πάπᾳ, καὶ ἑτέρας ἐρεχλείας Φλυαρήσης.

Ἡ κατὰ φωτίαν Συνὸς, ἣν οἱ Λατῖνοι ἀγίαν ἔχουσιν, λέγει κανόνι οὕτῳ, ἡλθον εἰς τὰς αἰσας ἡμῶν, ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι Πατριάρχαι χειροτονῶν ποιεῖν
 10 ἀπατέσι πρὸς ἴδιον συνασπισμόν. ἔδοξε ἡμῖν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ μηδαμῶς ὁπότε τῶν γίνεσθαι τῶτο, πλὴν τῇ κατὰ τύπον καὶ σωήθειαν ὑπὲρ τῆς εὐαγγελικῆς πίστεως ἡμῶν ἀπαυτεμνῆς κατὰ τὴν κατὰ τῆς τῶν Ἐπισκόπων χειροτονίας. καὶ ταῦτα
 15 μὴ ἡ Συνὸς οὐκ ἔστι. ἡ δὲ παρέσα ὑποκρίνεται ὅτι φροντίζει τῇ φυλάξει τὰ ἀρχαῖα, ἔπειτα ἱερουργεῖ τὰ Πατριαρχικὰ πρεσβύτρια, καὶ κακοποιεῖται ἀσεβῶς, λέγει ταῦτα ῥητῶς. Τὰ παλαιὰ τῶν πατριαρχικῶν θρόνων πρεσβύτρια ἀναιεῖντες, τῆς ἱερατικῆς
 20 Οἰκουμενικῆς Συνόδου βεβαιώσης, ὁμοφρονήσαντες, ἵνα μετὰ τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥτις θεῶν εὐδοκῶντος ὑπὲρ πάσας τὰς λοιπὰς τῆς κοινῆς ἐκκλησίας κατέχει τὴν ἡγεμονίαν, οἷα μήτηρ ἀπαξασάντων τῶν πιστῶν καὶ διδάσκαλος, ἥ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέρα, ἡ
 25 Ἀλεξανδρινὴ τρίτη, ἡ Ἀντιόχεια τέταρτη, ἡ ἐν

ἱεροσολύμοις πέμπτη, φυλαγομένης ἔτι τῆς ἰδίας ἀξίας ἔστω, ἵνα μετὰ τὸ λαβεῖν αὐτὰς τὰς Πατριαρχίας τὸ Παλίον ὑπὸ τῇ Πάπᾳ τῆς Ῥώμης, ὁπότε τῇ πληρώματι τῇ ἀρχιερατικῇ ἐπαγγέλματ' ἡ σφραγίς, διδασκίᾳ αὐτῇ τῇ ὁρμῇ τῆς πίστεως καὶ τῆς ὑπακοῆς, ἐξῇ εἰς τὴν ἐξῆς καὶ αὐτοῖς τοῖς ὑπ' αὐτὰς ὁρμῇ τὸ Παλίον, καὶ λαμβάνει ὑπὲρ αὐτῶν τὸ κατευκὸν ἐπάγγελμα, καὶ ὑπὲρ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας τῶν ὑποσχεσθῆναι τῆς ὑπακοῆς, τὴν δὲ κυριακὴν σταυρῶν τῶν σημαίων παντοχῶς αὐτῶν ἀπορρέουσιν, πλὴν μόνος τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως αὐτὸς ὁ ἀπὸ Ἀρχιερεῖς παρὼν ἦ, ἡ καὶ ὁ παρ' αὐτῇ ἀπεσταλμένος, τῆς ὁμοσολικῆς ἐκκλησίας χρωμένους τοῖς σημείοις, ἐν πάσαις ὁμοῦς ταῖς Πατριαρχίαις ταῖς τῇ αὐτῇ διηγολεῖται ὑποκερμαίαις, ὅπως χρεῖαι, πρὸς αὐτὰς προσκαλεσάμενοι Ἐκκλητὸν, πλὴν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ἀντικειμένων τῇ θρόνῳ τῇ ὁμοσολικῇ, καὶ γὰρ μετὰ ταπεινότητ' αὐτῇ μόνῳ τῇ θρόνῳ τὰ ἑαυτῶν ἀναφέρειν ὀφείλουν ἅπαντες οἱ Χριστιανοί.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἔτε ὑπὸ τῆς γραφῆς, ἡ τῶν Συνόδων καὶ πατέρων ὁ τὰ ἀνωτέρω νομοθετῶν τρίτος ἱεροκόντιος ἀποδείξει ἔχων,
 30 δέκνυται σὺν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ ἀποβεβλημένων καὶ ἀναθέματι καθυποβεβλημένων νομοθετῆς, καὶ ἐνατίος τῇ θεῷ.

Ὁ λέγων ταῦτα, ἐστὶν ἱεροκόντιος Πάπας ὁ τρίτος. ὁ καὶ ποῖας ὁμοῦς γραφῆς ἡ Συνὸς Οἰκουμενικῆς, ἡ ὁ καὶ ποῖας ἀγίων πατέρων κατέχει ὁ Ῥώμης τῇ ἡγεμονίᾳ καὶ κοινῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ πάσας τὰς Ἐκκλησίας;
 35 καὶ πῶς ἔλεγε τὰς κανόνας τὰς δεδοκότας αὐτῇ τῇ τοιαύτῃ ἐκκλησίᾳ; καὶ ποῖον ἐστὶ τὸ Παλίον; καὶ πότε οἱ Ἐπισκοποι Ῥώμης ἔδωκαν τοῖς Πατριαρχαῖς τὸ Παλίον; καὶ πότε ἀπῆλθον οἱ Πατριαρχαῖς εἰς τὸν Πάπαν, ἡ εἰς τὴν Ῥώμην; καὶ πότε γέγονε τῶτο εἰς τὴν Ἀνατολίαν, ἡ Δύσιν, ἡ Ἀφρικήν, ζητῶν δηλαδὴ τὰς Ἐπισκόπους
 40 ὡς τῶν ὑπ' αὐτῶν χειροτονημένων Ἐπισκόπων ὑποταγῶν εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν; καὶ πῶς εἰ οἱ Λεγάτοι τῇ Ῥώμῃ ἀποτιμῶνται τῶν Πατριαρχῶν, φυλάττονται τὰ ἀρχαῖα πρεσβύτρια; καὶ εἰ ὁ Ῥώμης ζητῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπελημνῆται καὶ εἰς τὴν καρθαγένειαν ὑπὸ τῇ κυριακῇ καὶ Ἀυρηλιανῇ, καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν ὑπὸ τῇ πολυκράτει, καὶ πολλαῖς ὑπὸ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, πῶς οὐκ ἄλλιν
 45 ζητῶ ταῦτα; τὸ σύμβολον τῆς πίστεως πρεσβύται κα-

θολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ δὲ ἐρρέθη, καὶ πότε, ὅτι πᾶς Χριστιανὸς ἔχει χρέος πεῖθεσθαι τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ τοῖς τῇ μερικῇ; ὁπότε εἰς ἀντιστοιχίαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ταῦτον εἶπεν ἀθεΐσμος. ἡ κατὰ φωτίαν Συνὸς κανονίζει, ὡς τῇ τῶν Ἐπισκόπων μὴ ζητῆσθαι ὑπόχρεον, πλὴν τῆς συναθροισμένης, ἡ τις ἐστὶν ἀποδοχὴ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ἔχ' ὑπακοὴν εἰς τὸν Ῥώμης. ὡσαύτως ὁ ἱεροκόντιος ἐκείνη ἀντινομοθετῶν, καὶ πῶς ἐκ ἑστῶν αὐτῇ πρὸς τὸν Ῥώμης, τὰ ἀπηγορευμένα καὶ ἀποβεβλημένα καὶ ἀναθέματι καθυποβεβλημένα νομοθετῶν; ὁ γὰρ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Διάλογος λέγει, ὅτις νομίζει ἔχει γενικὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν, ὁπότε ταῦτον τῇ ἔχει ἡγεμονίαν ὑπὲρ πάσας τὰς Ἐκκλησίας, ὅπως περιποιεῖται ἀντιχριστιανικὸν ὄμμα καὶ διαβολικὴν ἀψύχην, ταῖς δὲ Ἀντιχριστῶν χρεῶν ἐστὶ καὶ διαβολικῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι τὸν Πάπαν τῇ εἰς αὐτὸν παπολατρικῇ ὑπακοῇ ὑπὸ τῶν χειροτονημένων ζητῶν, ὡς τῇ νομοθεσίᾳ τῆς Συνόδου ταύτης ἐπεκράτησεν, ὡς ὁ τῶν ἐν κύρῳ γεννημένων τῶν πρὸς παρῶν.

Ἀπὸ ταύτης τῆς νομοθεσίας ἐπεκράτησεν ἡ καὶ
 εἰς τὸ μετέπειτα ζητῶσιν εἰς παπολάτρην ὡς τῶν
 χειροτονιῶν πῶς εἰς τὸν Πάπαν ὑπακοή, καθὼς καὶ
 οἱ Κυρεῖων Ῥωμαῖοι Ἐπισκοποὶ, τῆς Κύπρου κατεχο-
 μένης ὑπὸ τῶν Λατίνων, χειροτονήσασιν, λέγει Ἰωσήφ
 ὁ Βρυέννιος, καὶ τῆς χειροτονίας ἀπῆλθον ὑπὸ τῶν
 παπιστῶν πῶς ὑποχέσιν ἕως, ὁ Λατίνος Ἐπίσκοπος
 ἐπὶ πρῶτον τὸν Ὑποψήφιον, ὅπως αὐτῇ τῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ τῆς Ῥώμης, καὶ ὁμολογῆς τὸν Πάπαν ἄγιον,
 καὶ πῶς Ἐκκλησίαν τῆς Ῥώμης ἀγία καὶ καθολι-
 κὴν Ἐκκλησίαν; Ὁ Ὑποψήφιος, ἔγὼ ὁ δὲ ἄνα Ἐπί-
 σκοπος, ἀπὸ ταύτης τῆς ὁδοῦ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπο-
 τάσσομαι τῇ θρόνῳ τῆς ὁ Ῥώμης Ἐκκλησίας, ὁμο-
 λογῶ τὸν Πάπαν ἄγιον, καὶ ὑποτάσσομαι τῇ κυ-
 ρείᾳ, καὶ πάντων ἐρώωνται, ἄμυνον εἰς τὴν ἀγίαν
 Ἐυαγγέλιαν. τὰς δὲ οὗτοι Αἰρετικῶν εἰσὶν ἴδιον, μάρ-
 τυς Γεώργιος ὁ Σύγκελλος γράφων, ὅτι Ναυᾶρι
 ὁ Αἰρετικὸς διδόντες πῶς περὶ φορὰ τοῖς ὁπαδοῖς αὐ-
 τῶν, ἔλεγον, ὁμοσέμε μοι κατὰ τὴν σῶματι καὶ αἵματι τῇ
 Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, μηδέποτε με καταλι-
 πῶν, καὶ ἐπὶ τῇ πόλει πρὸς Κορινθίους, τὸν Ἐπίσκο-
 πον Ῥώμης δαλονότι, καὶ ὁ δὲ αὐτῶν αὐθροῦν ὁ
 πρῶτος γράφει, ὅτι μὴ πρῶτον ἐαυτῷ κατατρέχει,
 καὶ αὐτὶ τὴν πόλιν ὡς τῇ λαμβάνειν τὸν ἄρτον ὡς
 τὸν τῷ, ἈΜΗΝ, ὅτι ἐστὶ ἀνέξω πρὸς Κορινθίους λέγει.
 ταῦτα γράφει καὶ ὁ Κορινθίος πρὸς Φάβιον, ὡς γρά-
 φει ὁ Βυσέβιος ἐν βιβλίῳ ἐκτῷ κεφαλαιῷ τεσσαρα-
 κοστῷ τρίτῳ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. ὅτι δὲ ἀλή-

θεια λέγει ὁ ἰωσήφ, φανερόν ἐστιν, ὅτι γὰρ Πάπας
 Ἀλέξανδρος τέταρτος, ὁ ἐπισκόπος ἐστὶν χι-
 λιοστῷ Δακρυοστῷ πρῶτος τέταρτος, διότι ἐστὶν
 εἰς τὴν Κύπρον μόνος τέσσαρτος Ἐπίσκοπος, τὴν
 Ἀρχιεπισκοπὴν Γερμανὸν, τὴν Σωλίας, τὴν Καρ-
 πάσιν, καὶ τὴν Λούκαριν, ἐπὶ δὲ τόσαι ἦσαν καὶ
 Λατῖνοι, καὶ ἱερεῖς, θάουτος Ἐπίσκοπος Ῥωμαῖν; ὑπ-
 φίζονται ἕτεροι οἱ Κληρικοί, καὶ βεβαιεῖ αὐτὸν ὁ πλη-
 σιόχωρος Λατινοεπίσκοπος, χειροτονῶν ὅπως τῶ-
 ρον ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων Ῥωμαίων, καὶ ὁμῶς κα-
 ρυνοῦνται διδόναι γράμμα ὑποχρητικὸν, ἔγὼ ὁ δὲ
 Ἐπίσκοπος ὑποτάσσομαι τῇ ἀγίᾳ Πέτρῳ καὶ τῇ θρό-
 νῳ τῆς ὁ Ῥώμης Ἐκκλησίας, καὶ τῇ κυρίᾳ καὶ τῇ Ἀρ-
 χιεπισκόπῳ Λούκας (τῇ Λατίνῳ) τῷ ὁμοσέμε τῆς
 τάξεως τῆς πατρίδος καὶ ἀξιώματος, καὶ ὅτι μετὰ τῷ 50
 θάουτος τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Γερμανῷ μηκέτι εἶναι Ἀρ-
 χιεπισκοπὴν Ῥωμαίων, μόνον τὸν Μητροπολίτην
 Λατίνον, καὶ εἶναι ἔτι τῶν Σύγκρις ὡς καὶ τῶν Ῥω-
 μαίων. ὑπεγράψαν δὲ εἰς τὸ δίπλωμα ὁ καὶ Καρ-
 δηάλης, Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι. ταῦτα ὁ Γρηγόριος
 γράφει. ἔμεινεν ἔτι καὶ εἰς τὴν Βρυέννιον ἡ τοιαύτη
 τάξις εἰς τὴν Κύπρον, καὶ ἦσαν οἱ ἐν Κύπρῳ Ῥω-
 μαῖοι κοινωνοὶ Λατίνοι, καὶ Ἀστυὸς καὶ Σύροις,
 οἵτινες εἰσὶν ἰσχυροὶ, ἡτοι μονοφυσῖται. καὶ Ἀρ-
 τῶν πρεσβύτερος ὁ αὐτὸς ὁ Διδάσκαλος πῶς μετὰ 25
 τῶν τοιούτων ἔνιστοι κατὰ τὴν Διαγορεύουσαν ἱερὰς
 Κανόνας, μὴ κοινωνεῖν τοῖς ἀκοινωνήτοις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι Γραικὸς Πατριάρχης ἐν αὐτῇ ἡ παρῶσα Σύνοδος παρῶσα λέγεται, καὶ περὶ τῶν ἐν
 Νίκειᾳ Πατριαρχῶν καὶ Βασιλέων, καὶ τῶν κατ' αὐτὰς καὶ τῆς ἀθροίσεως ταύτης τῆς ἐν Λατινῶν Συνοδῶν.

Εἰς τὴν τέταρτον αὐτῆς Κανόνα περὶ τῆς ψάλλου-
 μεν λέγεται, αὐτομολῆσαι εἰς αὐτὴν τὴν Γραι-
 κὴν, ἀλλ' ὅτι λέγει ποῖοι. ὡς ἐπὶ δὲ ὁ μόνος αἰρετι-
 κὴ καὶ ἀγένητος ἔστι, ἀλλὰ καὶ ψάλλει πλάσσει
 λέγεται καὶ ὅπως αὐτομολῶν, ὅτι ἐστὶ Σύνοδος ἁ-
 γία, ἀλλὰ Σύνοδος πνευματικῆς, καὶ γὰρ ὁ πα-
 πισμὸς ἐπὶ ἑτέρῳ ἐστὶν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστι ὑπερηφάνος,
 πονηρῆς τε θεμελιωμένης, καὶ καυχῆσαι ἐν περὶ-
 ραίᾳ, εἰ μήτις τις κατὰ τὴν αὐτὴν ἀληθεύσας βέ-
 λεται ἐπὶ τῇ, ἐπὶ δὲ ὁμολογῇ ἐν αὐτῇ τῇ Κανόνι,
 ὅτι εἰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ἐλαττέραν
 εἰς παπιστῶν, εἰ μὴ εἰσὶν καθάριστοι δι' ἀγασμῶν, ὅτι
 ἐλαττέραν, καὶ ὅτι τὴν Λατίναν περὶ τῆς τῆς
 ὁμοδοξίας, ἀντιπαρατίθεται οἱ Ἀνατολικοί, ὅπως μὴ ἔ-
 χοντες ἀλλὰ βάπτισμα ἄγιον τὸ μὴ γινόμενον κατὰ
 τὴν ὁμοδοξίαν τῶν ἀγίων πατέρων, ἐπὶ τῇ τῇ ἀ-
 γίᾳ γράφει καὶ τῇ ὁμοδοξίᾳ ὁμοδοξίᾳ. ὅτι τῶν ἐ-
 ρημῶν δὲ γίνωσκε φανερόν, ὅτι ἐπὶ τῇ Διογύσιος Γρη-
 γορίου ὁ Πατάβιος, εἰπὼν περὶ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν
 ἐν Λατινῶν τέταρτον ταύτην Σύνοδον, ὅτι οἱ Ἐκκλη-

λατινοφρονήσαντες, ἐπαυλῶνται εἰς τὸ πρῶτον χρίσμα,
 ἐπὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἡ Ἐκκλησία ὁμοδοξία, μήτε μὴ
 ἡ τις ἀπεσταλμένη ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλη-
 σίας, πρῶτον, ὅτι τὰς ἐπὶ εἶπε, μήτε αὐτὸς ὁ
 Πατάβιος. ὁ δὲ ἕτερος, ὅτι ὁ ἑρῶς τέταρτος κα-
 40
 νὼν ταύτης τῆς Συνοδῶν λέγει ῥητῶς, εἰ καὶ τὴν
 Γραικὴν τὴν αὐτομολῶσαντας, ὡς εἶπεν, ἦσαν ἐκ
 τινὲς αὐτοκάλεσοι καὶ λατίνοφρονες, οἱ δὲ τοιοῦτοι
 ὁμοδοξίαντες Ἐκκλησιῶν, ἀκύνον, ὅτι Ἐκκλησίαι. καὶ δὲ
 καὶ ὁ Βίβλος ψάλλεται, λέγων τὸν Κωνσταντινουπόλεως 45
 καὶ τὸν Γερουσιῶν ἀπελθόντων εἰς Ῥώμην, ἐπὶ δὲ ἦσαν
 οἱ Λατινοπατριάρχαι, οἱ γὰρ γνήσιοι καὶ ὁμοδοξοὶ Πα-
 τριάρχαι ἦσαν εἰς Νίκειαν, τὴν Κωνσταντίνου μετὰ τῶν
 ἄλλων ἀναχωρήσαντες εἰς Διδυμόταχον, ὡς λέγει
 ὁ Κωνσταντίνος, καὶ καὶ κοιμηθέντες, οἱ μετ' ἐκείνων ἦ-
 50
 σαν εἰς Νίκειαν, ὅτι ἀνέστη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ
 Ἐφραίμ, λέγοντες, ὅτι εἰς τὴν Νίκειαν γεγονόσι πρῶ-
 τος Μιχαὴλ Ἀνδρεῆ καὶ σοφὸς αὐτῶν, ἦτα Θεόδωρος
 ὁ πατὴρ τῶν φιλοσόφων, εἶπε Μάξιμος ὁ ἡγούμενος μο-
 νῆς τῶν Ἀκοιμητῶν, εἶπε Μαννὴλ φιλόσοφος καὶ αὐτὸς,
 εἶπε

ἔτα Γερμανός ὁ νέος, ἔτα Μεθόδιος ἡ γυνὴ αὐτοῦ Μο-
νης τῆ Γακίνθης, ἔτα Μανηλ ὁ Πρωτοπαπᾶς, ἔτα
Ἀρσένιος, ἔτα Νικηφόρος Ἐφέσιος, ἔτα πάλιν Ἀρ-

σένιος ἐν τῇ ἀλώσει τῆς πόλεως ὑπὸ Ῥωμαίων.
ἐγένετο δὲ ἡ παρῆσα ἐν Λατεράνῳ Συνοδῷ, ὅπου Κων-
σταντινῆ πόλεως Πατριάρχης ἐν τῇ Νικαίᾳ τῶ Θεοδώρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

10 Περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ βασιλείας μετὰ Θεοδώρου Ἰωάννη Βατάτζης, καὶ τῆς ἀγχιερείας αὐτῆς μετὰ τῶ Ἀρχον-
τος Βελγάρων, καὶ αὐτονομίας τῆς Τερνόβης ὑπὸ Γερμανῶ Πατριάρχης.

15 Ἰωάννης Βατάτζης ὁρμήσας διὰ Διδυμοτάχης,
ἐγένετο Ἀρχιεπίσκοπος τῶ Θεοδώρου ὡς γαμβρὸς αὐ-
τῶ, ἔλαβε δὲ εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοδώρου Ἐλένιον
πλὴν θυγατέρα Ἀσάνη Ἀρχοντος Βελγάρων, καὶ γί-
νονται οἱ γάμοι εἰς πλὴν Χερρόνησον, ὅτε καὶ ἡ Τέρ-

νοβος ὑπὸ πλὴν Κωνσταντινέπολιν τελῶσα, αὐτονο-
μίαν ἔλαβε βασιλικῶ καὶ συνοδικῶ γράμματι
κατὰ τὸν Λογοθέτην τὸν Ἀκροπολίτην δεῖσαι τῶ Βελ-
γάρων, ὅτι ἦν ἀρχαία κατοικία τῶ ἔθνους αὐτοῦ.
ἦν δὲ Πατριάρχης Κωνσταντινῆ πόλεως ὁ Γερμανός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

20

Περὶ τῆς ἐξ Ἀλαμανίας δούτερας γυναικὸς τῶ Βασιλέως Ἰωάννη Βατάτζης, καὶ τῆς Θεραπείας αὐτῆς,
ἡ συμερίγνυτο ὁ Βασιλεὺς, πάντες τῇ ὁρθοδόξῃ περὶ Θεοῦ ἱερέων τῶ Βασιλείου, καὶ τῶ τελούτῃ τῶ Βασιλέως.

25 Ὅπως ὁ Ἰωάννης ἔλαβε δούτεραν γυναικὰ ἐκ τῆς
Ἀλαμανίας ὀνόματι Ἄνναν, εἶχε δὲ ἡ βασι-
λισσα Θεραπείδα ὀνόματι Μαρκεσίαν, καὶ συ-
νεφθέρετο ταύτῃ ὁ Βασιλεὺς. ἀπελθούσης δὲ τῆς
Μαρκεσίης περὶ αὐτῆς εἰς πλὴν Μονίω τῶ Βλεμ-
μύδης, ἐκλείσας ἐκεῖν τὸ μοναστήριον, καὶ ἐδίω-
30 ξεν αὐτὴν ἀκοινώνητον, ὡς γράφει μάλιστα μόνος αὐτὸς
ὁ Βλεμμύδης ἐν τῇ ἐπιστολῇ. ἡ δὲ Μαρκεσίνα ὑπέ-
στρεψεν εἰς τὸν Βασιλέα ἐγκαλέσασα καὶ κλαίεσα. ἀλλ'
ὁ Βασιλεὺς ἔδοξεν τῶ Βλεμμύδης κατέπειν, ἐθρήνησεν
δὲ περὶ αὐτῆς, ὅτι ἐμίσησε πλὴν κοίτῃ αὐτῆς μόνος.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς νίκης, ἣν ἐποίησε κατὰ τῶ κινήσεως κατὰ πλὴν Ῥωμαίων δούτερος Βασιλεὺς τῆς Κωνσταντι-
νῆ πόλεως Βαλδασίνος ὁ Βατάτζης, καὶ ὡς ἐποίησε πλὴν τῶ ψευδοβασιλέως Θεοδώρου ἡμῶν, ὡς λαβὼν καὶ τὸν Μελένικον καὶ
40 ἐνδύσας τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν καβαβάδιον. ὁ καὶ τοῖς Ὀθωμανοῖς ἐδόξε ποιεῖν ἐν τοῖς ἀξιώματι τοῖς.

50 Ἀλλὰ καὶ Βαλδασίνος ὁ δούτερος Βασιλεὺς Βυζαν-
τίης ἀπελθὼν εἰς τὸν Ῥῆνα Φραγγίας συγγε-
νὴ αὐτῷ, καὶ φύσει ἐχθρὸν Ῥωμαίοις ὄντι, ἡθροί-
45 σεν ἐξήκοντα χιλιάδας στρατὸν, καὶ ἤρξατο ἀφα-
νίσαι πᾶσαν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἔδωκαν δὲ αὐτῷ
καὶ οἱ Βελγάρων δόδον δῶθεν ἀκεσίως αὐτῶν, ἀλλὰ
συμβαλὼν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, ἐτρωπώσατο σὺν Θεῷ καὶ
ἐκείνῳ τὸ λατρινικὸν πλῆθος, ἔτα ὑπερῆμης εἰς
50 Θεσσαλονίκην, λέγει ὁ Ἀκροπολίτης Γεώργιος ὁ Λο-
γοθέτης, ὅτι ἐκεῖ τὸν τυφλωθέντα ψευδοβασιλέα
Θεοδώρον, καὶ Ἰωάννην τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὃν Ἰωάννης
ἐβιάσατο, καὶ ἀφῆκε μετ' ὀρκῶν τὸ λέγεσθαι Βασι-
λεὺς, καὶ τὰ βασιλικά σημεῖα, αἵματα ἦσαν κόκκι-
να πέδιλα, σκιαδέον πεποικιλμένον ἀπὸ μαργάρων,

ἔχον καὶ λίθον πολύτιμον. ἀφῆκε δὲ ταῦτα ὁ Ἰωάν-
νης, ἔμεινε λέγεσθαι μόνον δεσπότης, ἦν δὲ μεστὸς
καὶ πρεσβυτέρης εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐκείνος μόνος ὁ καινοτομή-
σας τὰ τοιαῦτα Θεόδωρος. λέγουσι δὲ περὶ τούτου
τῶ καὶ τῶ Θεοδώρου Ἰωάννης, ὅτι ἦν αὐτὸς ἀγαθός, κα-
θότι Μοναχὸς αἰεὶ καὶ ὁχλὸς καὶ σάσεις παννυ-
χίοις προσέειχε, καὶ ὅτε ἐκ ἦν ἀσθενής, ὁσπέραι
ἐβιάδισεν εἰς ἀκρόασιν Λατινῆς. ἐγένετο δὲ ταῦ-
τα πλὴν ἐξακχιλίσσῳ ἐπικκοποςῶ τεσσαρῶν πρῶ-
τῳ ἔτει. λαβὼν δὲ τότε τὸ Μελένικον ὁ Βατάτζης διὰ
τῶν Βελγάρων, ἐφόρεσεν Ἰωάννην τὸν Δραγόταν χλαῖναν
χρυσούφαντον. καὶ σημεῖωσαι ὅτι πλὴν χλαμίδα, ἡτοι-
τὸ κοινῶς λεγόμενον Καβαβάδιον, ὅπερ φορεῖσιν οἱ Ὀθω-
μανοὶ τῶς τιμωρῆες ὑπὸ αὐτῶν, ἐστὶν ἀρχαία συνήθεια.

ΠΑΡΑ-

Περὶ τῆς ἐν Νινυῖᾳ Σιωδὸς, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἠθροίσθη ὑψημελαῖα τῷ Πατριάρχῃ Γερμανῷ, καὶ περὶ
τῶν ἀλωθούρων, καὶ ἐλευθερωθούρων, καὶ τῆς Κύπρου βασιλεύσαντος Ἰσαακίᾳ ἀνέψιῳ Μανηὴλ τῷ Κομνηνῷ,
καὶ καθερχούρου ὑπὸ τῷ τῆς Εὐκλιτέρας Πηγὸς Ἰγκλητῇ, τῷ τοῖς Λατίνοις ἀρπεπωλήσαντος τῷ Κύρῳ. 5

Ε'πὶ τῆς παρῆς βασιλείας ἦν Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, οὗτος ἦν ἀπὸ τῆς Ἀνάπλες Βυζαντίου, περὶ ἧς λέγει ὁ Γρηγοράς ἐν τῇ τρίτῃ βιβλίῳ τῆς ἰστορίας αὐτῷ κεφαλalaίῳ πρώτῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ συνετὸς καὶ ἀρετῇ καὶ λόγῳ τὸν βίον κεκοσμημένος, γέγονε δὲ Πατριάρχης ἐν ἑτα χιλιοσῷ Δακκοσιῳσῷ εἰκοσῷ, κατὰ ἣθ' δὲ τῷ θρόνῳ χιλιοσῷ Δακκοσιῳσῷ τεσσαρεσῶν, καὶ ἀνεκλήθη χιλιοσῷ Δακκοσιῳσῷ πεντηκοσῷ τεταρτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔμεινε ὁ θρόνος ἀνὸς Πατριάρχης τῷ ἐξῆς ἑτα, ὅτε καὶ Θεόδωρος ὁ νέος ἐβασίλευσε. ἕως ἐστὶν ὁ ἀδούλῳ Γερμανὸς ὁ νέος. ἕως ἐν ἡμεληθείς, ἡθροισε Συνόδον ἐν Νικαίᾳ ἐν ἑτα χιλιοσῷ Δακκοσιῳσῷ τεσσαρεσῶν τρίτῳ, ἐν Μηνὶ Ἀπριλίῳ. ἔχει δὲ ἡ ἄθροισις τῆς Συνόδου πλὴν αἰτίαν ταύτην. Εἴρηται ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλalaίῳ ὅσα κακὰ ἐποίησαν οἱ παπισταὶ τοῖς ὁρθοδόξοις τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Κύπρῳ, καὶ ἐν ἄλλοις τόποις, ἀλλ' εἰς σαφεσέραν κατὰ ληψιν λέγομεν ἐν ταῦτα πλατύτρῳ, ὅτι Νεόφυτος Ἱερομόναχος ἔγκλειστος ἐν Κύπρῳ, ἔτιν καὶ ὁμιλίαι τινὲς εὐερίσκονται βραχῆς εἰς ἡνὰς κυριακάς καὶ ἑορταί, γράφων περὶ τῶν ἐν Κύπρῳ παιδῶν πρὸς ἡνὰς, λέγει, ὅτι ὁ μακαρίτης Ἀντοκράτωρ Μανηὴλ ὁ Κομνηνὸς ἐπεμψε ἡνὰ ἀνεψιὸν αὐτῷ Ἰσαάκιον ὁνόματι φύλακα πρὸς τὰ ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ βασιλικὰ φρέγια, ὅπως Ἰσαάκιον συνάψαντα πόλεμον μετὰ τῶν Ἀρμενίων συνέλαβον οἱ Ἀρμένιοι καὶ ἐπώλησαν αὐτὸν Λατίνοις, οἵτινες κατέχον αὐτὸν ἐν δεσμοῖς, ἦν δὲ τεθνηκὼς ὁ Μανηὴλ, ἀναιρεθὼς δὲ καὶ τῷ Ἀλεξίῳ τῷ καὶ Μανηὴλ ὑπὸ τῷ Ἀνδρονίκῳ, δυσωπηθείς ὁ Ἀνδρονίκος πρὸς τῆς Συγκλήτης, ἔειπε πολὺ τι χρημα καὶ ἐξηγόρασε τὸν Ἰσαάκιον ἀπὸ τῶν Λατίνων,

ὁ δὲ Ἰσαάκιος κακοτερεπώτατος ὢν, παρεγγίεν εἰς
Κύπρον καὶ ἐφημίθη Βασιλεὺς, καὶ ἐκράτησεν αὐ-
τῆς, ἣν δὲ ἐκείνος ὀκνηρὸς καθ' ὃν ἔλαβε πλὴν Ἱερουσαλήμ
ὁ Σαλαδῖνος διὰ τῶν Λατίνων. τόσα δὲ κακὰ ἐργάσατο
τὰς ἐν τῇ Κύπρῳ Ἰσαάκιος, ὅσα σχεδὸν ἐργάσατο
ὁ Σαλαδῖνος τὰς ἐν τῇ Παλαιστίνῃ. κινηθεῖσιν δὲ τότε
τῶν Δυτικῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐρη-
ται αὐτῶν κεφαλαῖς εἰδεκάτε παραγράφῳ ἐβδόμῳ,
ἦν ὡς αὐτοῖς ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀλαμανίας Κεράδος, ὃς
μετὰ εὐαφὴν ποιεῖν πενταχιλιάδων, ὡς ἀρῆκασι τινες,
ἀλλὰ μετὰ ὠνακοσίων χιλιῶδων, λέγει ὁ Νεόφυτος.
ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ Ῥηγὸς τῆς Ἐγκλιτέρας Ἰγκλητες ἔχον-
τες καράβους μεγάλους, ἤτοι γαλένια, καὶ ἐλθόντες εἰς
Κύπρον, φεύγοντες εἰς Κύπρισι τὸν Ἰσαάκιον, ἀπῆλ-
θον εἰς αὐτὸν, μὴ εἰδότες ὅτι ἔφυγον Λύκον, καὶ
ὑπέπεισαν Ἀρκτῶ. ὃς Ἰγκλητες πὺν μὲν Ἰσαάκιον
ἔδησεν, καὶ εἴ τιτινι πολιίσματι τῆς φοινίκης μαρ-
κάππῳ λεγεμῆν καθεῖρξε, πλὴν δὲ Κύπρον ἐσκύλευ-
σε, καὶ ἐδήλωσεν ὡς λίαν ἀπαύθρευτος καὶ αἰμοβόρος
Λύκος, καὶ ἔτα ἀπῆλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπα-
θὴ ἐκ ἐδωμῆθη ποιησά τι ἔργον ἄξιον κατὰ τὰ Σα-
λαδῖν, ὑπέσχετο ἀπραγγος, πωλήσας δὲ πλὴν
Κύπρον τοῖς Λατίνοις, καὶ λαβὼν θαλασσίας λίτρας
χρυσίας, ἀπῆλθον εἰς τὰ Ἰθά, ὁλοθυμὸν ἀφύ-
ρητοι καὶ καπνὸν πεπυκνωμένον ἀφῆς τὰς Λατίνους
ἐν τῇ Κύπρῳ. τῆς μὲν γὰρ θαλάσσης ἀγριεμῆς ὑπὸ
κλύδου, καὶ καταγίδος, γαλήνῃ ἐκδέχεται πλὴν ἀ-
γελότητι αὐτῆς, ἐν τῇ Κύπρῳ δὲ ὁ κλύδων τῆς ἀ-
σεβείας καὶ τῆς ὀμότητος τῶν Παπιστῶν καθ' ὅσον
ἐπαύξει, καὶ τὸ βραγδαῖον αὐτῶν τέλος ἐκ ἔχει, εἰ μή-
περ ὁ Θεὸς ἐλεήσῃ, καὶ παύσῃ τὰ μέγιστα καὶ ἀρξήται
κακὰ τῶν Λατίνων. ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὁ Νεόφυτος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶ εἰς πλὴν οὐ Νικαίᾳ Σιώνιδον ἐλθόντος Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Ἡσαΐου Ἐπὶ Μακελ Πατριάρχου
καὶ συγχωρηθούτος εἰς αὐτὸν μεθ' ὅρκου βιαίως ὡμολόγησε παπίζαν .

Εν τῇ αὐτῇ κεφαλῇ ἐβρέθησαν αἱ βίαι καὶ οἱ ὄρκοι τῶν παπιστῶν πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ ἐρθροδόξους, νυνὶ δὲ λόγου διὰ τοῦ Μανουὴλ τεταρτῶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ Νίκειᾳ, ἡλθον εἰς Νίκην οὗ Κύπρου Ἀρχιεπίσκοπος Ἡσαΐας, καὶ ἐζήτησαν ὑπὸ τῆς ὁκείτης σωώδους συγχώρησιν, διὰ τὸ ὁμολο-

γῆσαι πρὸς καὶ τὴν πρὸς τὴν Πάπαν ὑποταγῶν, εἰ 45
καὶ βιαιῶς, καὶ διὰ τὰς ὁρμὰς αἱ ἐποίησαν οἱ Κύριοι
ἵνα μείνωσιν εἰς τὸν παπισμὸν, καὶ ἔτυχον τῆς αὐτή-
σεως, καὶ ἴδε ταῦτα εἰς πλάτος ἐν τῇ νομικῇ συναγωγῇ
τῆς Ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'

περὶ τριῶν ἑσπτακτικῶν τῆ Πατρὸς ζητημάτων, ἃ οἱ παπῖς καὶ ὡρὸς πᾶν ὃν Κύπρῳ ὀρθοδόξῳ ἦταν, καὶ
τῆς αὐτῆς τῆς Διὰ ταῦτα ἐπαλάττει ὡρὸς πᾶν Κυπρίῳ ἀπεκρίσεως τῆς ἐν Νιῒς Συνοδῆς.

Ε' π α σ θ ή

Ἐπειδὴ πάλιν τὰ αὐτὰ κακὰ ἐγένοντο ἐν τῇ Κύπρῳ, καὶ γὰρ οἱ Λατῖνοι τὰ αὐτὰ ἐποίησαν τῇ τεταρτῇ θείῳ τῷ Δαυιδῇ, ἐθίζοντες καὶ λεπιδύοντες τὸ ἐν Κύπρῳ ἱερατεῖον, καὶ τὰς ὑπὸ λαίπης ὁρδοδόξους τοῖς πο-
 5 εῖν αὐτῶν συμπατῆντες, ἐπειδὴ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου Νεόφυτον, καὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν ὁρδοδόξους ἐβίαζον πείθεσθαι τῷ Πάπᾳ, καὶ ἠνάγκαζον αὐτὰς δεκτικὰς ποιεῖν ἵνα μένωσιν εἰς τὸν παπισμὸν ἀσπαστρέπῃ, ὥστε καὶ τὸν γνήσιον τῶν Ἀρχιεπίσκοπων Νεόφυτον, καὶ πο-
 10 λὺς τῶν δοκίμων ἐδίωξαν, οἵτινες ὀρίσκοντο εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ἐπορεύοντο εἰς τὴν Νίκημιν τὸν Σωλῆας Ἐπίσκοπον Λεόντιον, καὶ τὸν Ἡγούμενον Μονῆς τῶν Ἀψινθίων Λεόντιον καὶ αὐτὸν, φαίνεται δὲ εἰς τὸ εἰρημικὸν Νόμιμον, ὅτι ἤλθε μεταταῦτα καὶ ὁ
 15 Ἀρχιεπίσκοπος Νεόφυτος εἰς τὴν Νίκημιν, κατὰ τὸ παρὸν ὅμως οἱ δύο Λεόντιοι πάντες ἐπὶ Σωλῆας, εἶπον ὅτι ἐδίωξαν οἱ Λατῖνοι τὸν Νεόφυτον, καὶ πάντες ἰ-

σχυρὸν πλήρωμα, καὶ ὅτι ὀρίσκονται εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ἐπαύον δὲ, ὅτι ἐξήλθον παρ' αὐτῶν οἱ Λατῖνοι τρία τινὰ, πρῶτον, ἵνα ἐμβάλλωσιν εἰς ὁρδοδόξους τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Λατίνων, καὶ ὅπως ἀποχεθῶσι πᾶσι πρὸς τὸν Πάπαν ὑποταγὴν. δεύτερον, ὅτε γινέται Ἐπίσκοπος ὁρδοδόξος, ἵνα γίνηται καὶ μετὰ ἐδήσεως τῷ Λατινοεπισκόπῳ, ὅπερ ἐπρότερον δι' ἀνταρκειάσαν. τρίτον, ἵνα κεραιμῶν τινῶν ὁρδοδόξων εἰς τὸν ἴδιον Ἐπίσκοπον, εἰ τὸ ἐν μέρος ἀπαρέσκεται τῇ κρείσει, καὶ θελήσει ἀνακρίθῃναι εἰς τὸν Λατινοεπίσκοπον, μὴ κωλύσῃ, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐγένετο ἀνταρκειάσαν χάριν. ἡ Σωλῆας ἐν ταῖς δύο τελευταῖς συνωχώσεσιν ἦνευθεν, ἐπειδὴ δυνατὸν ἔστι τὰς ὁρδοδόξους διδόναι χρήματα ἢ εἶναι ἐλδοθέρας. τὸ πρῶτον ὅμως ἔκρινε κατὰ πάντα τρόπον μὴ εἶναι συγκεχωρημὸν γίνεσθαι, ἐπειδὴ ἐδεμία οἰκονομία συγχωρεῖ κοινωνεῖν τοῖς ἀκωννήτοις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

20

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν ἐπιστολῆς τῇ ἐν Νικαίᾳ Πατριάρχῃ Γερμανῷ, καὶ ὧν περιέχει παπικῶν νεωτερισμῶν, καὶ τῆς πρὸς τὰς ἐν Κύπρῳ τυραννεύουσας ἐπὶ τὸ παπίσαι δούτερας αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Τῶν Κυπρίων πάλιν ἑμόνον βίαις, ἀλλὰ καὶ σα-
 25 φισαῖς καὶ ἀπάταις πολεμικῶν ὑπὸ τῶν Λατίνων, τινὲς τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων ἐξέκλινον τῆς δόξης ὁδῷ. ὁ θῶς ἔτος ὁ ῥήθεις Κωνσταντιναπόλεως ὁ νέος Γερμανὸς ἔγραψεν ἐπιστολὴν συνοδικῶν δούτερων εἰς τὴν Κύπρον, ἐν ᾗ σφοδρῶς κατατρέχει
 30 τὸν Πάπα τῆς Ῥώμης, ὅτι τυφένδρος νομίζει ἑμόνον τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν εἶναι κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀναιρεῖν μὴ τὴν ἰσότητά των πούτε Πατριαρχικῶν θρόνων, εἰς τὸν δὲ ἀποθεωσιμὸν ἀφομοιοῖν τῷ ὑψίστῳ, ὥστε ὅποτε δηλονότι περὶ ἐμ-
 35 τῆς ἐνόμιζον ὁ Διάβολος. σφάλμα δὲ πρῶτον τῶν Ἰταλῶν λέγει, ὅτι ἐστὶν ἡ ἐν τῇ Συμβόλῳ περὶ τῆς, ἢ ὁ δεχόμενος, ἔσω ἀνάθεμα κατὰ τὴν ὑποτύπωσιν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ τῆς αἰτίας ἐν τῇ τέλει τῇ πρώτῃ Κανόνῳ αὐτῆς. ὑπογράφων δὲ
 40 τὸ ῥίσμα καὶ τὴν Ἀίρεσιν τῶν Λατίνων, λέγει, Ἐπειδὴ ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς ἦσαν καὶ οἱ τῆς Ῥώμης Ἀρχιερεῖς, καὶ αὐτὰς οἰνοῦ Πάπαι ἀφαιρῶσιν, ὥστε εἶναι τὰς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ νέας πίστεως δογματισαὶ καὶ ἐτέρων Κανόνων ἐφόρειας, λοιπὸν ζητήσωσαν
 45 ἕτερον Χριστὸν, καὶ ἕτερας Ἀποστόλους, ἐπειδὴ οἱ πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ἐπεπισύκασιν εἰς

πνῦμα ἄγιον ἐκ δύο προσώπων πᾶσι ὑπαρξίν ἔχον, ἀλλὰ τῷ Χριστῷ εἰπόντι, ὅτι ἐκ τῶν Πατρὶς ἐκπορεύεται. ταῦτα εἰπὼν ὁ Γερμανὸς, νεθετῇ τὰς ὑπερήχους λέγων, ὅτι μέγα ἐπὶ κακὸν τὸ ὑποτάσσασθαι ταῖς ἰδιουθεμίαις τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης. δεύτερον, οἱ λαῖκοι ἵνα φέρωσιν ἀπὸ τῶν ἱερωμένων τῶν γενόμενων κοινωνῶν τοῖς παπισαῖς. τρίτον, ὅστις ὁπωσδήποτε ὁμολόγησε τὸν Πάπαν εἶναι Ἀρχιερέα, μὴ ἔχον συγχώρησιν ποτε, εἰ μὴ τὰ ἀνήσχηται εἰσπίον τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ τῶν Λατίνων. τέταρτον, ὅσοι ἱερεῖς ὑπετάγησαν τῷ Πάπᾳ, καὶ ἀφορίζουσιν τὰς ὁρδοδόξους τὰς μὴ πεθομένους τῇ Ἐκκλησίᾳ Λατίνων, μὴ δεδιέναι τὰς Χρυσανῆς τὸν ἀφαιρεσμὸν αὐτῶν, ὅτι ἐστὶν ἀκυρὸς, καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὰς ἀφορεσάντας ὡς ἐπιβάτας τῶν ἁγίων Κανόνων καὶ Ἀποστολικῶν. εἰ δὲ καὶ λέγουσιν, ὅτι φυλάττειν τὰ λοιπὰ πάτρια ἔστι, ὅμως οἱ θεοὶ Κανόνες ἀφορίζουσιν τὰς κατεπεμβάνον-
 τας τῶν ἀπολείων ὁμοειδῶν, καὶ τὰς κηνοπορίαν εἰσάγοντας εἰς τὴν ἀμώμητον πίσιν ἀναθεματίζουσιν. πέμπτον, ἵνα, εἰ καὶ θλίψας ἔχουσιν κοσμικὰς καὶ ζημίας, νομίζουσιν αὐτὰς κέρδη, καὶ μόνον ἀποβάλλουσιν ἔχον τὸν τῆς πίστεως θησαυρὸν, καὶ πρὸς τέτοις ἐλέγχουσιν τὰς περὶ τῆς πίστεως. ταῦτα ὁ Γερμανός.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

50 Περὶ τῶν τιμωριῶν καὶ φόνων ὧν εἰργάζετο τὰς τῆς Κωνσταντιναπόλεως οἰκήτορας ἐπὶ τὸ παπίσαι ὁ τῷ Πάπᾳ Λεγάτῳ Ἀρχιερεὺς Πελαγῖος.

Οὐμόνον τὸ εἰρημικῶς ἐφλεγον τὴν καρδίαν τῶν Κωνσταντιναπόλεως Γερμανῶν μισθῶμα, καὶ ἐφρόντιζε ποιεῖσθαι τινὰ εἰρήνην, ἵνα ἔχουσιν οἱ ὁρδοδόξοι αὐ-

σὶν τινὰ ὑπὸ τῆς Φατρίας τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ καὶ τὰ γενομένη αὐτῶν ὡς αὐτῶν ἐν Κωνσταντιναπόλει ὑπὸ τῶν εἰρημικῶν αὐτῶν ἐρυθρόποδος Πελαγίου. γράφει γὰρ ὁ Ἀκροπο-

Ἀκροπολίτης ταῦτα, ταῦτα δὲ τῷ Β' ῥήτῃ τῆς Κων-
σταντίνου κατάρχοντος, ἀπέσταλτο πρὸς τὴν Πάπαν πρὸς
τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων Ἀρχιερεῖς, ὃν καὶ Λεγά-
τον αὐτοὶ φασί, τὸνομα Πελάγιον, ἅπαντα τὰ
προνόμια τῇ Πάπᾳ φέροντες, ἐρυθροβαφῇ καὶ γὰρ
ὑποδίδωκε πέδιλα, ὅτι τῆς αὐτῆς δὲ Χροιάς καὶ τὰ
ὀνδύματα ἔχει, καὶ ἡ ἐφιστὶς δὲ τῇ ἱππῃ καὶ τὰ
χαλινὰ τῇ τοιαύτῃ ἐβάπτοντο χρώματι. ἦθες δὲ
τυχὼν ἀγρυπνῆσαι, καὶ ἀλαζονεῖν χρώματι, πολ-

λὰ δεινὰ ἐδεύεσθαι ἐπὶ τοῖς Κωνσταντίνου θύκασιν,
καὶ ἡ σκῆψις ὡς εὐλογεῖται, ἡνίκα καὶ καὶ γὰρ τὰς
πάντας τῇ τῆς πρεσβυτέρου Ῥώμης ὑποταγῇ ὑπο-
κύψαι. ὡς τούτου καθ' ἐργασίαν μοναχοὶ, ἱερεῖς ἐ-
δισμύοντο, καὶ καὶ ἀπὸς Ῥώμης ἐκέλευσε, καὶ ἦν ὡς αὐ- 5
τῇ δυοῖν θάτερον, ἡ ὁμολογῆσαι τὴν Πάπαν πρῶτον
Ἀρχιερεῖα, καὶ τὰτα πᾶσι μνήμην ὡς ἱεροτελεστίας
ποιῆν, ἡ θάνατον εἶναι τῇ μὴ ἀποπράξαμεν τῷ-
το, τὸ ἐπιτίμιον.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ὧν ἐποίησαν τυραννίδων καὶ πολυεδῶν θανάτων τοῖς ὁρθοδόξοις λαϊκοῖς καὶ Ἀρχιερεῶσιν ἐπὶ τὸ παπῖσαι
οἱ παπῖσαι οὗτε Βυζαντίου καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας καὶ Νήσοις διὰ Μαννὴλ τῷ Πορφυρογενήτῃ ἕως Ἰωάν-
νη Βασιλίστη, ἐφ' ᾧ, καὶ ἐπὶ Γερμανῷ Πατριάρχῃ Φρεμυδρείου ὡς ἐγκαθέτης ἀπέσταλτο ὁ Πάπας εἰς Νί- 50
κηον, τῇ Γερμανῷ ὡς ὑπ' αὐτῷ πρὸς ἐκπρόντας, καὶ λόγους συνέσεως λαλήσαντας, καὶ περὶ τῆς πρὸς Γρηγό-
ριον τὸν σῶμπιν ἑπιστολῆς τῷ Γερμανῷ, καὶ τῆς καὶ διὰ πρέσβειν δοποκρίσεως τῷ Γρηγόριῳ, καὶ περὶ τῆς
ὡς συμφοράς σωθῆναι, καὶ ἀπαλῆξεως, καὶ ἀπράγτης τέλει σὺν κτήρῳ τῶν μερῶν.

Οὐ μόνον λοιπὸν ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιγινώσκοντα
ὡς Κύπρου παύσασθαι ἦν. λέγει γάρ τις εὐλαβὴς καὶ
σοφὸς ἀνὴρ ταῦτα, ἀπὸ δὲ τῆς βασιλείας κυρῆς Μαν-
νὴλ τῷ πορφυρογενήτῃ ἕως τῆς βασιλείας κυρῆς Ἰωάν-
νη τῷ Βασιλίστῃ μόνον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ τὰς Νήσους
μαρτυρῶν, καὶ ὅσας ἐδυνάστησαν ἐλθεῖν, ἐδίδωκεν ὅκα-
θον τὰς ὁρθοδόξους Ἀρχιερεῖς, καὶ αὐτ' ὁκείων ἐποί-
ων Καρδινάλιους ὁμόφρονους αὐτῶν, ἦγον εἰς πᾶσι Κων-
σταντινίαν πόλιν, εἰς πᾶσι Κύπρον, εἰς πᾶσι μεγάλῃ Ἀν-
τιόχειαν, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς χώρας αἱ εἶχον. καὶ
μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὸν λοιπὸν λαὸν, τὰς τε
ἱερεῖς καὶ μονάζοντας τυραννικῶς ἐξεβίαζον εἰς τὸ
ὁμοφρονεῖν καὶ συγκοινωνεῖν αὐτοῖς, καὶ μνημονεύειν τῷ
Πάπᾳ. καὶ ὅσοι μὴ ἐπέθεοντο τοῖς δόγμασιν αὐτῶν,
τάτοις φιλονεικῶς διέτιθοντο, ὅσοι δὲ ἤλεγχον αὐ-
τὰς ὡς Ἀιρετικὰς, καὶ πᾶσι κοινωνοῦσαν αὐτῶν πάντῃ ἀ-
πεσφρίοντο, ἀκόλαζον φανερώς, καὶ μαρτυροῦσαν ἐ-
σαν κατὰ τὰς πάλαι βασιλεῖς καὶ τυράννους τῶν ὁρ-
θοδόξων Χριστιανῶν, καὶ μαρτυροῦσαν τῷ λόγῳ οἱ
ὡς τῇ Κύπρῳ ἀθλήσαντες ἅγιοι μονάζοντες, ἔστι-
νας διὰ τὸ μὴ καταδέξασθαι συγκοινωνῆσαι ταῖς
τελείαις φυλακίσαντες, καὶ πᾶσι εἰδὼς κολλάσας
αὐτοῖς ἐπαγαγόντες, ὑπερον ὡς καὶ ἐπέθεον αὐτὰς
καὶ διὰ νόμους ὁμολογῆσαι τὸ, καλῶς κρατῆναι,
ἐκμαρτυρῆσαι, καὶ μὴ δῆσαντες ὡς ταῖς ἑαῖς τῶν ἐ-
αυτῶν ἱππῶν, ἐστραχίει καὶ δυσβάτοις τόποις σύ-
ραντες ἀπέκταναν, τὰς δὲ περὶ τὰς αὐτῶν πυρ-
καῖαν ἀνάψαντες μογίστην κατέκαυσαν, ὁ δὲ κα-
θηγούμενος τῷ αὐτῷ Ἀββᾷ Ἰωάννῃ καλῶς μὲν
χειρὶ πολλῇ ἐφύκει τοῖς πᾶσι ὡς μέσῃ φλογὶ ἐ-
σάμεναι, καὶ περὶ τὸν λόγον, ἐμμενῆς δὲ γινώ-
σκοντες εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν λατίνων καβαλαρίους, ἀκο-
τίσας κατ' αὐτῶν ἐπέπαλόν, καὶ κρέσας αὐτῶν, μέ-
σον τῆς φλογὸς ἐβρίψεν, καὶ ἔτι οὕτως ὁδοῦ πᾶσι ἅγιαν
αὐτῶν ψυχὴν τῇ θεῷ παρέδωκε. ἐκμαρτυροῦντες δὲ
τῆς πυρκαϊᾶς ὁκείως, ἀφύοντες τὸ λήψασθαι σῶμα

οἱ τῷ Χριστῷ διώκοντες παπολάτραι, ὅσας παπολάτρων 20
ζῶν καὶ μαρτῶν θηρῶν ἐπισυνάξαντες, περὶ θηρῶν ἐπὶ
τὰ λείψανα τῶν ἁγίων, καὶ δούτερον πυρκαϊῶν πάλιν
ἀνάψαντες ἐπὶ ταῖς, καὶ εἶσαν σβεσθῆναι τὸ πῦρ, ἕως
εἰς τέλος κατετίφρωσαν. καὶ ταῦτα μὴ ἔτι. ὁ δὲ Πά- 25
πας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πληττόμενοι ὑπὸ τῇ συνηθείᾳ διὰ
τὸν τέλος χωρισμὸν, ὃν περὶ τὸν ἀπὸ τοῦ
ἐπὶ τῆς βασιλείας κυρῆς Μαννὴλ, ἀπέσταλτο τινὰς
ὡς ἐγκαθέτης τῶν λεγόμενων Φρεμυδρείων ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας κυρῆς Ἰωάννη τῷ Βασιλίστῃ, οἵτινες διήθον
ἀπερχόμενοι εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἐντυχόντες τῷ ἀ- 30
γιωτάτῃ Πατριάρχῃ κυρῆς Γερμανῷ ὡς τῇ πόλει Νι-
κηῇ, χαλεπὸν ὡς διὰ τῷ Πάπᾳ ἀπένεμον, εἶπα
συνηρε λόγους μετ' αὐτῶν ὁ Πατριάρχης διὰ τὰς καθ'
ἐκάστῃ τυραννίδας, αἱ παύσαντες ἐξ αὐτῶν οἱ ὁρθό- 35
δοξοὶ Χριστιανοί, ἦγον ὑπὸ τῶν λατίνων εἰς τὰς χώ-
ρας ὧν κρατῆσαι, καὶ μάλιστα διὰ τὰς μνημονεύον-
τας ἁγίας πατέρας, καὶ μαρτυροῦντες διὰ βασιλίων ἀπεί-
θεον ὡς τῇ Κύπρῳ, ὁκείνοι δὲ ὡς διήθον τῷ λόγῳ
πληγῶντες, ἀντέφασαν ἔτι, ὅτι ὁ Πάπας καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ πρὸς ἔχοντες ἐμμενῶς εἰς τὰτα ἀσχάλονται, λέ- 40
γοντες, ὅτι εἰ ἦθελον ἡ τῶν Γραικῶν ἐκκλησία
δοποσεῖν αὐτῶν τινὰς πρὸς ἡμᾶς, εἴη αὐτῶν ἡ καὶ ἡ-
τήσαντο εὐκτα τῆς εἰρήνης καὶ ὁμοιοῦς, ἀσμένως τῷ-
το ἐποίησαν αὐτῶν, καὶ γὰρ ἦθελον δοποσεῖν αὐτοῖς
ἡμᾶς πρῶτον, ἵνα μὴ φανώσιν ὡς ἀληθείᾳ κατεγνωκέ- 45
ναι ἑαυτῶν, καὶ ζητῆν διόρθωσιν, ἀλλὰ μόνοντες ὡς τῇ
ὑψηλοφροσύνῃ αὐτῶν καὶ ἀπειθείᾳ, πρὸς ἀπάτω
ἔσσαν τὰς σαλῶν τῶν ἀπαιτῆσαι ὅπως δοποσεῖν αὐ-
τῶν ἡμεῖς πρῶτον πρὸς ὁκείως, καὶ λαβὴν δώσωμεν, ὡς εἰ
ὅσα ἐσφάμεν ἡμεῖς, ὅσα αὐτῶν πρὸς ἐλατῶν πρὸς 50
αὐτὰς, καὶ ὡς ἡ ἐπιστολὴ αὐτῶν ὑπερὶ ἐδίδασκεν. ὁ δὲ
Πατριάρχης κυρῆς Γερμανὸς ἀσμένως ταῦτα τῷ Βα-
σιλίστῃ ἀπέφερε, καὶ γραψάντες ἐπιστολὰς ὅτι Βασι-
λεὺς καὶ ὁ Πατριάρχης πεπληρωμένοι πάσης ἀγά-
πης καὶ τῇ πανοφροσύνης καὶ ὁμοεικείας, ἀπέσταλτο
πρὸς

πρὸς τὸν Πάπαν, ἡ δὲ τῆ Πατριάρχῃ ὑποβολὴ ἐστὶν αὐτῇ, ὡς κύριε σῶσον δὴ, ὡς κύριε δούδωσον δὴ. ἦν δὲ ὁ Πάπας, πρὸς ὃν ὁ Γερμανὸς ἔγραψε, Γρηγόριον ὁ εὐαγος, ὃν ἔτα χιλιοσῶ Δακκοσιοςῶ εἰκο-
 5 σῶ ἐβδόμῳ. λέγει δὲ ὁ Γερμανὸς ἐν τῇ ὑποβολῇ, ὅτι οἱ Λατῖνοι εἰσὶν ὁρισμαῖνοι, καὶ οὗτοι πρὸς τὸν Παύ-
 λον πρὸς Γαλάτας ἀναθέματι, καὶ ὅτι οἱ αὐτοὶ εἰς
 Κύπρον ποσῶν ἡνάγκαζον τὰς ὁδοδόξας παπίζαν,
 ὥστε καὶ πολλὰς μαρτυρικὰς ἀγῶνι τελευτῶσαι, μὴ ἀ-
 10 νιχομένους πρὸς τὴν αὐτὴν ὁδοδόξαν, καὶ ὅτι οἱ αἰα-
 τολικώτατοι Αἰθίοπες καὶ οἱ βόρριοι Σύροι καὶ Ἰβη-
 ρες καὶ Ἀβασγοὶ, Λαζοὶ, Ἀλαιοὶ, Γότθοι, Χαζάροι,
 Ρῶσοι, Βέλγαροι, ὑπόκεινται τῇ Αἰατολικῇ Ἐκ-
 15 κλησίᾳ. ὁ δὲ Γρηγόριος ἀντέγραψεν εἰς τὸν Γερμα-
 νὸν, καὶ ἐπέμψεν καὶ πρέσβεις Οὐγγα καὶ Πέτρον ἐκ

τῶν κηρύκων, Ἀμμώνιον δὲ καὶ Ραδελφον ἐκ τῆς πόλεως
 τῶν λεγομένων ἀδελφῶν πρὸς Διόλεξιν, ὡς ἐλθόντων εἰς
 Νίσηαν μετὰ τῆς ὑποβολῆς, ἡθροίσθη συνέδριον με-
 20 γάλῃ εἰς τὸ καλέσμενον Νύμφαιον, ἐδεμία ὅμως ἐ-
 ρήνη ἡκολούθησεν, ἐπεὶ καὶ μήτε οἱ Λατῖνοι ἀφῆ-
 καν τὰς κληρονομίας αὐτῶν, μήτε οἱ Αἰατολικοὶ ἡνέ-
 χοντο πρὸς ἑνώσειν δεχθῆναι τὰς ποσῶν πολήσαντας
 παρασυναγαγὲν βλάβος φημι καὶ ἄτοπα ἐν τῇ ὁδοδόξῃ
 πίσει, πρὸς ἐγένετο ὁμοῦς ἐν ἀναγκῶν, ὅτι καὶ τότε
 οἱ Λατῖνοι εἰδείχθησαν αἰρεσιφόροντες, καὶ ἀνθεματίσθη
 συνοδικῶς τὰ ὑπὸ αὐτῶν τολμηθέντα περὶ τῆς ἐκπορεύ-
 25 σεως τῆς ἀγίας Πνεύματος καὶ ἐκ τῆς τῆς, καὶ περὶ κα-
 θαρτικῆς καὶ ἀζύμων καὶ ἄλλων πολλῶν. ἔγραψε δὲ καὶ
 ὑποβολὴν ἡ παρῆσα Σύνοδος, ἥτις κατὰ ἐν τῇ πρω-
 τῷ μέρετι ἐνδεκάτῃ τόμῳ τῶν Συνοδικῶν βιβλίων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς συναγωγῆς αὐτῆς ἐν τῇ ἐν Νυμφαίῳ Συνόδῳ πατέρας Νικηφόρου τῆ Βλεμνύδης, καὶ τῆς κατὰ
 20 τῆς ἀθροίσεως αὐτῆς, καὶ τῶν ἐν Νιχήᾳ Πατριαρχῶν, Γερμανῶν, Μεθοδίου, Ναννηλ, καὶ Ἀρσενίου ὑπὸ
 Θεοδώρου Βασιλέως.

Ἐν τῇ παράσῃ εἰς τὸ Νύμφαιον Συνόδῳ ἦν συναγω-
 25 γὴν ὑπόμνητον τῇ Αἰατολικῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ μέγιστα
 καὶ Νικηφόρου ἱερομόναχον ὁ Βλεμνύδης, ἀνδρω-
 πῶτος σοφώτατος καὶ ἀσκητικώτατος, γράφει γὰρ πε-
 ρὶ αὐτοῦ Νικηφόρος ὁ Γρηγορίας βιβλίῳ ἐνδεκάτῳ,
 Ἀνὴρ δὲ ἕως ἀρετῇ καὶ πολλῇ τῇ σοφίᾳ ἐξηλεκτός,
 ὁπόσῃ τε ἑλπίων ὑμνῶσι παῖδες, καὶ ὁπόσῃ οἱ τῆς
 30 κατὰ ἡμᾶς Ἐκκλησίας πρὸς αὐτὴν καὶ ῥήτορες εἰς ἡμε-
 τέρας ἀφέλκων πρὸς ἑακάν. καὶ Λογοθέτης ὁ Ἀνδρ-
 πολίτης ἐν τῇ ἰσορίᾳ λέγει, Ἐκείνῳ δὲ τελευτήσαν-
 τος μετὰ τὴν εἰς ἡμᾶς τὴν ποιημάτων σαφήνειαν, καὶ
 τὴν τῆς τῶν λόγων τέχνης διδασκαλίαν πρὸς τὸν
 35 Βλεμνύδην Νικηφόρον, ὃν τότε πάντες οἱ δαμνὲς τε-
 λεώτερον τῶν ἄλλων ἐν ταῖς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπι-
 σήμασι, ἐφοίτησάν τε αὐτῷ καὶ ὅσοι σὺν ἐμοὶ ἐτε-
 λῶντο τὰ λογικά. ἀλλὰ δὴ καὶ Γεώργιος ὁ Παχυμέ-
 ρης φησὶν, ὡς δὴ καὶ εἰς τὴν μάστιγα ὁ Θωμασὸς ἀπὸ
 40 ἀρετῆς καὶ λόγου Βλεμνύδης ἦν, ἀλλὰ καὶ ζηλωτὴς ἦν
 ὁ Βλεμνύδης περὶ τὰ θεῖα καὶ ἀποφθεγνύμενος, βιβλίῳ
 πέμπτῳ. τῶν ἐνεκα καὶ Πατριάρχῃς γυναικὸς
 Κωνσταντινουπόλεως ἐκτελέσθη, γράφει γὰρ ὁ Ἀνδρ-
 πολίτης ταῦτα, Ἐπεὶ δὲ ἐχρήσατο τῇ πατριαρχίᾳ
 45 ἡ Ἐκκλησία, πέφθακε γὰρ ὁ Πατριάρχῃς Μα-
 ννῆλ μικρόν τι τῇ Βασιλείᾳ ἰωάννη πρὸς τελευτῆσαι,
 ἔδωκε δὲ πρῶτον Πατριάρχην πρὸς βληθῆναι, ἵν' ὑπὸ
 τῇ Βασιλείᾳ τὴν σεφνορίαν ἐν τῇ ἱερῇ τελεσιουργί-
 ᾳ τεμένει, ἐζητήσῃ μὲν ὁ ἀξίος τῇ τοιαύτῃ θεί-
 50 αῖ, ἐδόξα δὲ τοῖς πολλοῖς ὑπὸ τῇ Βλεμνύδῃ ἐτύγ-
 χαν Νικηφόρον τῇ ἐμῇ διδασκάλῳ τῶν τῆς φιλο-
 σοφίας λόγων τε καὶ δογματῶν, ἀνδρὶ ἐκ νεότητος
 τὸν ζυγὸν ἀραμνῶν τῇ μονήρῃ βίᾳ, καὶ περιβοήτῳ
 τυγχάνοντι καὶ περὶ λόγον καὶ ἀρετῆς, καὶ ἐν τῇ
 ὁ φθόνος καὶ μάστιγα τῶν πρὸς ἔχοντων ἐμόνοι ἐκ ἐκ-

φανῇ τῇ τῇ τῆς ἀρετῆς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ κακίας
 τινὰς αὐτῷ προσέκολληται. ἔτι δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα
 Θεόδωρον φιλίως διέκετο, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐφιλήθη,
 τῶν γὰρ λόγων, ἐν οἷς τὰ πολλὰ ἐπεγάνυτο, διδά-
 25 σκαλον καὶ αὐτὸν ἐπεγράφειτο, σοφὸς γὰρ ἦν εἰς ἀκρι-
 βείας αἰσθάνειας ὁ Βασιλεὺς, ὁ δὲ ὀκνηρότερος περὶ τὸ
 πρῶτον ἐτύγχανεν, ἐμὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς αὐ-
 τὸς μαλακώτερον αὐτῷ ἐπερῶτο, μάλλον γὰρ πρὸς
 βελήσεις ἦν αὐτῷ τὴν πρὸς αὐτὸν μὴ καταδέξασθαι,
 ταπεινότερος γὰρ καὶ μετρίως εἶναι τὸ φρόνημα τὰς
 πατριαρχίας οὐκ ὡς οἱ κρατύντες ἐθέλουν, καὶ
 πρὸς πίπτον δύχερός τοις σφῶν αὐτῶν βελήμασι
 ὡς πρὸς ἀνέμοισιν, τῷ δὲ μάλλον οἱ ἀγροικότεροι
 30 πάχυνον, ἐδὲ γὰρ ἔχοντο τοῖς λόγοις θάρρειν.
 οἱ δὲ περὶ λόγου ἀκαμπέστεροι φαίνονται, καὶ τοῖς
 ἐκείνων δεισμῶν ἀντιπίπτουσιν. ὁ γὰρ Βασιλεὺς Θεό-
 δωρος διὰ ταῦτα μικρὸν τινα πῆραν λαβὼν τῇ αὐ-
 35 δρῇ, ἵφ' ἐτέρῃς ἐτέραςτο. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Γρηγορίας
 ἐν τῇ ἰσορίᾳ αὐτῷ φησὶν, Ἀλλ' ἡντιπρὸς ταῦτα ὁ πα-
 τριαρχικὸς θρόνος ὁρῶν σμῆνος τῇ δι' ἡμῶν ἐπὶ
 πρὸς βραχέος, ἔφη, γυναικὸς ἐξ ἀνθρώπων ὁ Πατριάρ-
 40 χης Γερμανὸς, ἀνὴρ συνετὸς καὶ ἀρετῇ καὶ λόγῳ τὸν
 βίον κοσμήσας. σκέμματα τοῖσι καὶ λόγοι προ-
 τίθονται περὶ τῆς Πατριαρχίας ἀναδεχόμενος τὰς
 οἰκίας, καὶ ἦσαν ὑπὸ γλώττης πολλοῖτε τῶν ὑποδύ-
 45 ξων, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις, ἐν τοῖς παύταις δ' ἕκαστο εὐ-
 μασι μάλλον ἀπώτων ὁσοφία καὶ ἀρετῇ περιώνυμος
 Νικηφόρος ὁ Βλεμνύδης, ὃς ἐτύγχανεν πρὸς τὴν αὐτῇ
 μοίᾳ, ἀθρόοις παιδμοῖς τότε τὴν δόξαν, καὶ
 ἀσκήσει τραχέα σωτήριον τὸν εἶον, βιβλίῳ
 50 τρίτῳ κεφαλαίῳ πρώτῳ. ἐνταῦθα σημειώσαι, ὅτι
 ὁ Γερμανὸς ἐπατριαρχήσας ἐν ἔτα χιλιοσῶ Δα-
 κκοσιοςῶ εἰκοσῶ δαυτέρῳ, ἡ δὲ Σύνοδος ἡθροίσθη τῇ
 ἔτα

ἔτα χιλιοσῶ Δακκοσιοςῶ εἰκοσῶ δόλτέρω, ἡ δὲ συν-
δῶ ὑθροίδη τῷ ἔτα χιλιοσῶ Δακκοσιοςῶ τεσσα-
ρῶ τρίτῳ, ἐν δὲ τῷ χιλιοσῶ Δακκοσιοςῶ τεσσα-
ρακοσῶ ἔτα κατεβιβάζη ὁ Γερμανός, καὶ ἐγένετο
Πατριάρχης Μεθόδιος, ὅς τις ἐγραψε κατὰ αἰ-
ων, ὀλιγοχρονίσαντος δὲ τῷ Μεθοδίου, καὶ κοιμη-
θῶτος, ἐγένετο Πατριάρχης Μανυῆλ, ὃς κοιμηθέν-
τος τῷ ἔτα χιλιοσῶ Δακκοσιοςῶ πεντηκοσῶ τετάρ-
τῳ, αὐέλαβε πάλιν τὸν θρόνον ὁ Γερμανός, ὃς

ἀπαυθύνει τῷ ἐφεξῆς ἔτα, ἡ τῷ χιλιοσῶ Δα-
κκοσιοςῶ πεντηκοσῶ πέμπτῳ, ἐν ᾧ ἐβασίλευσε καὶ
ὁ Θεόδωρος, ἐγένετο Πατριάρχης ὁ Ἀρσένιος. λέ-
γουσι ἔν ᾧ μὲν Ἀκροπολίτης, ὅτι ἀποθανόντος τῷ Μα-
νηλ, ὁ δὲ Γρηγοριῶς, ὅτι καμπαθῶτος τῷ Γερμα-
νῷ, ἐξῆλθε ὁ Βλεμμύδης εἰς τὸ Πατριαρχεῖον,
καὶ δεκά γραφικὸν ἀμάρτημα συμβεβηκέναι ἐν τῇ
συγγροφῇ τῷ Ἀκροπολίτῃ, αὐτὴν γὰρ Γερμανὸς
ἐγράφη Μανυῆλ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ ἐρωτήσεως τῷ Βασιλεῖ Ἰωάννῃ πρὸς Βλεμμύδην, εἰ καλῶς περὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι φρονῶσιν οἱ Λατῖνοι,
καὶ ἀποκρίσεως Βλεμμύδης, καὶ λόγων αὐτῶ καὶ Διαλέξεων μετὰ Λατίνων, λυόντος τὰ ἐς τὴν ὑπαρ-
ξιν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ὑπεχρήματα τῶν Λατίνων, καὶ Θεολογίας αὐτῶ ἐς τὴν ἐκ μόνου τῷ Πατρὶ ἐκπό-
ρῶσιν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πρώτῃ τὸν Βλεμμύδην Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς, εἰ καλῶς
φρονῶσιν οἱ Λατῖνοι περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, ὃ δὲ ἰσχυρῶς ἀπέδειξε αὐτῷ, ὅτι εἰ καὶ τῇ
γλώσσῃ τὰ δύο εἰσάγειν αὐτῶ ἢ δύο ἀρχαῖς ἀποφά-
γυσιν, ἀλλὰ πάλιν ἐκ τῷ ἑνὶ τῷ Πνεύματι λέγον-
τες ἐκπορεύεσθαι, εἰς τὴν μάλλον τῇ νοῦ ἐμπέπηκ-
σι, καὶ ὁ Δὲ λόγος ἀποδιδομένης, εἰς τὴν αὐ-
τῷ Δὲ τῷ ἔργῳ ἐπιτρέπονται, καὶ ἴδε περὶ τῆς
ἐς πλάτος ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης, καταβατῇ πον-
τακοσιῶ πρώτῳ. ὅτι δὲ ὁ Βλεμμύδης παρῆν ἐν
τῇ Συνόδῳ, μαρτυρεῖ ὁ λόγος αὐτῶ, ὃς ἡ ἀρχὴ,
Λογίῳ δὲ τῷ τινικαδὲ κατὰ τὴν τῆς Βιθουλίας Μη-
τροπολὶν Νίκην ἐκ τῆς Ῥωμαϊκῆς ὑπεκράτειας ὑπὸ
δεδημηκότων ἀνδρῶν, καὶ τινῶν ἐκ ταυτησὶ τῆς Ἑλ-
λάδος σιωνοθηροτῶν Δὲ τὸ ἀμφήρισον δόγμα.
ὅτι δὲ καὶ ἐν ἁλλῇ Διαλέξει Ἑλληνιστῶ καὶ Λατίνων
παρῆν ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου φρονήμα-
τος, μάρτυς ἕτερος λόγος αὐτῶ, ὃς ἡ ἀρχὴ, Λο-
γίῳ δὲ ἐκ Ῥώμης εἰς αὐτοῖς ὑπὸ συστάσει τῶν οἰκείων δόγ-
ματων ὑπεπεφαισκηκότων ἀνδρῶν. ὅτι δὲ ἐν τῇ Συ-
νόδῳ ἠγωνίζετο ὑπὲρ τῆς ἐκ μόνου τῷ Πατρὶ ἐκπο-
ρεύσεως τῷ παναγίῳ Πνεύματι, φανερῶς ἐστιν ἐκ
τῶν ἐρημικῶν πρώτων λόγων, ἐν ᾧ πρὸς τοῖς ἁλλοῖς φησὶ,
τὸς Λατίνους προβαλὼν ἐν τῇ Συνόδῳ, ὅτι τὸ Πνεῦ-
μα λέγεται Πνεῦμα τῷ ἑνὶ καὶ τῆς ἀληθείας, καὶ
ὡς τῷ τῷ ἑνὶ δίδωται καὶ χορηγῶται τοῖς ἁγίοις,
καὶ ὅτι ὁ τῷ ἐνὶ πέμψα, δίδωσιν, δόσέ μοι, καὶ πα-
ρέχα αὐτῷ, καὶ δι' αὐτῶ ἀνεργῶ ὁ τῷ ἐνὶ, καὶ αὐτῶν
τῷ τῷ λέγεται τὸ Πνεῦμα, λέγεται δὲ ὁ τῷ ἐνὶ ἐκ-
κὼν τῷ Πατρὶ, καὶ ὅτι ἐκ τῷ τῷ τῷ Πνεύματι λαμ-

βάνει. ταῦτα τῶν Λατίνων προβαλλομένων, ὁ Βλεμ-
μύδης ἀποκριθεὶς σοφῶς καὶ κατὰ τὸς ἁγίους πα-
τέρας, ἔλυσε ταῦτα, καὶ συνεπέραςεν, εἰς μηδὲν τῶν ἀ-
ρετῶν τῶν λέγειν ἔχειν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὴν ὑ-
παρξιν καὶ ἐκ τῷ τῷ. ἀλλὰ δὲ καὶ ἐν ἁλλῷ λόγῳ
αὐτῶ, ὃς ἡ ἀρχὴ, τοῖς ὁσίοις τῷ Δεσπότητι Χριστῷ.
καίτοι δὲ ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης, καταβατῇ τε-
τρακοσιῶ ὀνομαστικῶς τετάρτῳ. περὶ ὃ λέγει, ὅτι
προέθετο αὐτῶ πάσης ἐτέρας ὑποτυπώσεως. ἐν-
συνεταῖ δὲ ὁ λόγος καὶ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῇ Καισαρι-
κῇ ἐν τῇ Βιθουλίᾳ εἰς τὴν Ἀγύασιαν. ὅθεν καὶ μετε-
γράφω αὐτῶ, καὶ ἐπιγράφεται εἶναι ὑπο-αὐτῶ αὐτῶ
λόγος. ἐν τῷ τῷ Διαλαμβανόντων περὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, φησὶ, Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τῷ Πατρὶ
ἐκ ἐκπορεύεται. καὶ κατωτέρω, ἰδιότης δὲ καὶ
ἰδίωμα καὶ ἰδιὸν λέγεται τὸ μίαν ἐκάστης χαρακτη-
ριστικὸν ὑποστάσεως γνώρισμα, Δὲ τὸ ἰδιὸς ἐκείνῳ
μόνῳ προσεῖναι τῷ ἑνὶ ἰδιὸν, ἑμὲ καὶ ἁλλῶ τινί, τὸ
γὰρ καὶ ἁλλῶ ἢ προσεῖν, τὴν κοινὴν καὶ ἑμὲ ἰδιὸν, οἷον
ἰδιὸν τῷ Πατρὶ τὸ ἀγνῶστον, τὸ ἰδιὸς προσεῖν τῷ
Πατρὶ, μόνος γὰρ ὁ Πατὴρ ἀγνῶστος, ἐπεὶ καὶ μόνος
Πατὴρ. ἰδιὸν τῷ ἑνὶ τὸ γεννητὸν, ἰδιὸν τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι τὸ ἐκπορεύεσθαι ὡς τῷ Πατρὶ. εἰ ἔν τῷ
ἰδίῳ ἀκίνητόν ἐστι, καὶ μόνῳ προσεῖν τῷ ἑνὶ ἰδιὸν,
ἰδιὸν δὲ τῷ Πνεύματι τὸ ἐκπορεύεσθαι ὡς τῷ
Πατρὶ, οὐκ ἐκπορεύεται ἄρα καὶ ἐκ τῷ τῷ, ὃ
ἰδιότης γὰρ ἀκίνητος. ταῦτα ὁ Βλεμμύδης. ἴδε καὶ
αὐωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ δεκάτῃ ἐκ τῶν
Παράγραφων τέταρτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ ἀντιθέσεων παπιστῶν, ἀσπιδόντων δαῖξαι Δὲ Γρηγοριῶ, Παχυμέρῳ καὶ Βένκῳ τὸν Βλεμμύδην φρονῶν
καὶ ἐκ τῷ τῷ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Επειδὴ ὁ παπισμὸς σύγκαται ὑπὸ ψευδο-
λογίῳ, ὑπὸ ἀνιδεῖας ἐξαγομῆν, ἐπόμενοι οἱ πα-

πιστῶ καὶ ὁταῦθα ταῖς ἰδίαις ἀρχαῖς, ἀσπιδάζε-
σιν ἀποδείξαι τὸν Βλεμμύδην περὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι
φρονῶν

φρονῶν καὶ ὅκτις τίς ἔχεν πλὴν ὑπαρξίν, καὶ δὴ πα-
 βάλλει τὸν Τρηγορᾶν πρῶτον λέγοντα, ὅψε δὲ ὑπὲρ
 νῦν ἀναβιβασάμεθα ὁ Βασιλεὺς, ὡς καὶ πρὸς πότε
 καὶ εἰκοσὶν ἐπὶ τῶν Ἰωάννη τῆς Δέκα βασιλείας
 5 ἡτοιμάτη πρὸς Λατίνων ἐκινήθη ὑπόθεσις, καὶ ἡ
 τρηκαῦτα σοφὸς ἀπὸρ Νικηφόρος ὁ Βλεμμύδης, θείων
 γραφῶν ἐμπειρότατος, οὗς σχολῇ δεδοκώς ἑαυτὸν,
 ἤρξατο συλλέγειν πολλὰς πρὸς τῶν θείων γραφῶν μαρ-
 τυρίας, συγκερταῖν δοκῶσας πρὸς τῶν Λατίνων δόγ-
 10 ματι, καὶ λογογραφῶν ἐπὶ τέτοις, λάθρα μὲν Διὰ
 πλὴν πολλῶν ἀπέληψιν, ἐλογογράφει δ' ἐν ἑσὶν αἰ-
 τῶτα δὲ νῦν ὁ Βασιλεὺς ἀνυμνῶν, πέμπει πρὸς Βέκκον,
 ὡς περ αὐτὸς ἀναγνῶς, μετὰ πολλῆς ἀγχινοίας τὰς τῶν
 αἰγίων ἐζήτει βίβλους, ἐξ ὧν ὁ Βλεμμύδης τὰς μαρ-
 15 τυρίας ἡ ἐκείνης ξυλλογῶς, βιβλίῳ τῶν ἱστορίων
 πέμπει. προσφέρει δὲ δεύτερον Γεώργιον τὸν Παχυ-
 μέρην γράφοντα, Πίπτιν γὰρ εἰς χεῖρας ἐκείνῳ πρὸς
 Βέκκον τὰ τῶν σοφωτάτῳ Βλεμμύδῃ γραφώτα, πρὸς τε
 τὸν Βασιλέα Θεόδωρον ἀρχὴν ἔχοντα τὸ, ὅς ζητῶν ἐν
 20 ἑκαστῇ καὶ λαμβάνων ἐν ἑκαστῇ, καὶ τὰ πρὸς τὸν Βελ-

γαρίαν, Ἰάκωβον τὸ, ἔσται πάθος ὅπερ ἐξαγγελῶ,
 πρὸς ἀκέραια γὰρ ἱατρὸν πρῶτον φέροντα, βιβλίῳ
 ἐκτῷ. τρίτον προσφέρεισιν Ἰωάννῳ τὸν Βέκκον λέ-
 γοντα, ἐπὶ δὲ τῷ νεώτερον καὶ ὅσον τῆς καθ'
 ἡμᾶς γενεᾶς ἐστὶν αἰπὴν τὸν Βλεμμύδῃ εὐρίσκω ἐκεί-
 νον, ὅτι πολὺ τὸ ἐν λόγοις κλέος ἐστὶν, ὅτι πλὴν σοφίαν
 ἔδ' ὁ πάντοτε ἀπεχθὲς Διακρίμην μὴ ἐπὶ πολὺ παρελ-
 θῆν δόξης Διαβαλλῆ, γραφὴν τινα περὶ τῆς ὑπο-
 θέσεως εὐχαράτιστα ταύτης πρὸς τινα Βελλαρίαν
 μὲν Ἀρχιεπίσκοπον τῷ χροῶν ἀναδεχόμενα, Διὰ δὲ
 βίβλιν Θεοφίλου πρὸς τὸ ὅρος τὸν Ἀΐον ἀναχωρητικῶς
 ἐλόμηνον ζῆν, ὅτι καὶ αὐτῇ τοῖς ἐν λόγοις περιείχετο πο-
 λλοὶ μὲν τῶν εἰσέτι ζώντων οἱ μάρτυρες, ἀκριβὲς δὲ
 ὑπόθεσις ὡς περ πρὸς βίβλιν μετὰ θάνατον ἐκείνος πλὴν
 τῶν Ἐκκλησιῶν Διάσσειν ὑποδύρεται, πλὴν κατὰ τῶν
 αἰτίων αὐτῆς ἐντεῦθεν παρῶν ἑαυτῇ ἀγαράκτησιν,
 ποιῶν δὲ ἔγω, δίδωσί μοι νοεῖν, μὴ αὖ ποτε τοιαῦτα
 πρὸς ἐκείνον λέγειν καὶ γράφειν, εἰ μὴ κακῶν ἐδει ἐπὶ
 τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁδυμώμενον διασάσαι, ὡς καὶ ἑτέρους
 ἐκ τῆς τῶν γραμμάτων ἔχει συνηθεῖν περιλήψεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ λύσεως τῆς πρώτης τῶν παπιστῶν ἀντιθέσεως δεκαχῶς, ἐν ᾗ τὸν ὁρθόδοξον οὖτα Τρηγορᾶν μάρ-
 25 τυρα προσφέρεισιν τῆς δὲ Θεοῦ λατινόφρονος γνώμης τῆς Βλεμμύδης.

Ἀλλὰ ῥητέον, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ἡμῖν ἐμείλει ἢ
 λέγει ὁ δὲνα, ἀλλὰ τί διδάσκει ἡ αἰγία γραφή,
 καὶ τίνα οἱ ἐρμηνεύται αὐτῆς αἰγιοι πατέρες παρέδω-
 30 καν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ Διὰ τῆς διδασκαλίας
 καὶ ὑποδοχῆς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διὸ καὶ ὁ
 ἐνταῦθα ἀδόμῳ Γερμανὸς Πατριάρχης Κωνσταν-
 τινεπόλεως αὐτῇ λόγῳ περὶ τῆς αἰγίας Πνύματος
 φησὶ, Δὲ γινώσκον, ὅτι τὰ κατὰ πλὴν κοινῶς σω-
 35 λουσιν τῶν αἰγίων πατέρων γραφόμενα καὶ λαληθέν-
 τα καὶ κυρωθέντα κατὰ πολὺ εἰσὶν ἀσφαλέστερα καὶ
 βεβαιότερα τῶν κατὰ μόνους γραφόντων, καὶ τὰ κοι-
 νῶς γραφόμενα τῶν ἰδίως γραφόντων ἐπικρατέστερα,
 ἐπεὶ πολλὰ τῶν ἰδικῶς γραφόντων πρὸς τινῶν αἰγίων
 40 παρενοθεύθησαν. καὶ περὶ τῆς νύσσης τὰ αὐτὰ λέ-
 γονται, καὶ μαρτυρεῖ τὰ παρ' αὐτῇ λελεγμένα μα-
 κρίνεια. δεύτερον, γράφει ὁ Ἀκροπολίτης, ὅτι Θεο-
 δωρος Λάσκαιος ὁ πρεσβύτερος ἐβέλετο δῆναι ῥομ-
 πέρτῳ Λατίνῳ τῇ Βασιλῇ Κωνσταντινεπόλεως πλὴν θυ-
 45 γατέρα αὐτῇ εἰς γυναικα, ἐκάλυετο ὁμοῦ ὑπὸ
 τῆς τρηκαῦτα Πατριάρχης Μανηλ, πρὸς τὸ δὲ λέ-
 γει τινες, τὸν Βλεμμύδῃ χαριζόμενον τῇ Βασιλῇ,
 ποιῆσαι συλλογὴν μαρτυρίων, ἵνα δείξῃ ὅτι ἐκ-
 εἰσὶν αἰμάρτημα τὸ κοινῶν Λατίνοις, ἀλλὰ τὴν ψεύδος
 50 ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀκάλυπτον, ὡς ἀνωτέρω εἰδείχθη λαμπρῶς,
 ὅτι γὰρ Βλεμμύδης ἡ ὁρθόδοξος, καὶ ἀντικείμενος
 Λατίνοις, καὶ ἐν Συνόδοις καὶ ἐν Διαλέξεσι καὶ ἐν
 τοῖς συγγράμμασι αὐτῇ. εἴτα εἰς ἔγραψεν ἐναντία
 τῇ Πατριάρχῃ Μανηλ, ταῦτ' ἐπείν τῇ κατ' ἐκείνην
 καὶ ἐν Συνόδῳ, πρὸς τὴν Συνόδον ἐκ ἐπιτήρησιν αὐτῇ;

καὶ ἐὰν εἴπητις, ὅτι ἔγραψεν ἐπερὶ δόμῳ εἰς πλὴν
 ἐξέσταν τῇ Βασιλῇ, ὑφ' ἧς ἐκάλυετο καὶ ἡ Σύνοδος
 ἐπιτιμήσας αὐτῇ. ἀλλὰ ῥητέον, πῶς ἐν μεταπτώ-
 σιν ἐπετιμήθη, ὥστε ἐκκληθήναι ὑπότιος ὡς ἐκείνη
 τῇ Ἐκκλησίᾳ φρονῶν; Ἰωάννης ὁ Ζωαράς γράφει,
 ὅτι Ἐπίσκοποι τινὲς θάρρει τῷ πρὸς πλὴν Εὐαγγελιστῶν
 τῇ μεγάλῃ Ἰεσυνίαν Θεοδώρῳ ἀντίπρατον τῷ
 Πάπῃ Ἀγαπητῷ σπευδάζοντι καθελεῖν τὴν θύραν τὸν
 Κωνσταντινεπόλεως Ἀνθίμον τὸ Αἰρετικόν, ἀλλὰ δὲ καὶ
 αἰδοὶ Ἐπίσκοποι καὶ σοφοὶ αὐτῶν πολλοὶ τῶν ἐρ-
 55 θοδόξων Πατριαρχῶν χαριζόμενοι τῶν Βασιλέων τι-
 σιν, ἀλλ' ὅτε ἡ ἀλήθεια ἐβλάβη, ὥστε τῆς Ἐκκλη-
 σίας ὁ ζῆλος μεταβλήθη, ὥστε ἡ πῖσις ἐζημιώθη,
 καὶ οἱ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀντιλέγοντες, εἰ καὶ μὴ ὁφεί-
 λει μετὰ ταῦτα κατεκρίθησαν, πῶς ἐν ὁ Βλεμ-
 μύδης συγγράψας μαρτυρίας κατὰ τῶν Καινῶν,
 ἐκκαθήρηθη, ὥστε κατεκρίθη, καὶ μάλιστα τῶν κατ'
 αὐτὸν Πατριαρχῶν Μανηλ, Γερμανῆ, Μεθοδίου,
 Μανηλ, Ἀρσενίου, Νικηφόρου καὶ Ἰωσήφ ἀγωνισα-
 μένων κατὰ Λατίνων; τρίτον, ὁ ὁ Βλεμμύδης ποτὲ
 μὲν ἔγραψεν ὁμοῦ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ποτὲ
 δὲ ἀκέραιως, ὡς βέλοινται οἱ Λατίνοι, φησὶνται ὅτι
 ἦν ἀμφιλαφὴς καὶ παλινβολῶν, ὁποῦ δὲ συγγράμ-
 60 μάτων τῶν τοιούτων παλιμβόλων, ὅτι ἐβλάπτεται ὁ
 ἀλήθεια. τέταρτον, ὡς Εὐσεβίου τῇ Παμφίλῳ καὶ
 Ωριγόνῳ καὶ ἑτέροις ἱερωῶν τοιούτων διχομέθετα τὰ
 καλὰ, ὁποῖα δόμῳ δὲ τὰ ἀντίδοξα, ἔγω καὶ τῇ
 Βλεμμύδῃ, εἴγε καὶ δώσωμι συγγεγραφοῖς μαρ-
 τυρίας σωσιώσας καὶ ὅκτις τίς πλὴν ὁκπόρῳσιν τῇ
 αἰγίᾳ

ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ μὴ ὑπὲρ τῆς κυριακῆς δόγματος, τὸ ὅτι τῆς Πατρὸς μόνῃ διαλαμβάνοντα, δεχόμεθα, ἐπειδὴ πάντοτε ἐν τῇ κοινῇ τοιαῦτα ἐδίδαξε, τὰ δὲ καὶ ὅτι τῆς ἱεῖς, ὡς βλάσφημα ἀποσκευαλίζομεν, ἐπεὶ καὶ ἀπὸ κρυφῆς καὶ λαθραίως καὶ καταμόνας ἐργάφη κατὰ τῶν κοινῶς διωρισθέντων μυριάκις. πέμπτον, εἰ ὁ Σιγισμύτης Θεοδόωρος καὶ ὁ Πλάτων ἀντιπρόντες τοῖς ἀγίοις Ταρασίῳ καὶ Νικηφόρῳ περὶ τῆς γυναικὸς οικονομίας εἰς τὸν πρεσβύτερον τὸν σεφαιώσαντα Κωνσταντῖνον τὸν Βασιλέα, καὶ περὶ τῆς ὑπὸ λαϊκῆς χειρὸς, καὶ τοῖς δὲ λαοῖς καὶ κανονικὰ λέγοντες, κατεκρίθησαν ὡς ἀσεβεῖς τινες, πῶς ὁ Βλεμμύδης συγγράψας ἐναντία τῇ Πατριάρχῃ καὶ τῇ Σιωδότῃ, καὶ τέως τοῖς ἱεροῖς Κανόσι, μεμόνηκεν, ὡς εἴρηται, ἀνεπιτήμητος τὸ ὑψάταν, ὅτι, Γεώργιῳ ὁ Ἀκροπολίτης ὁμολογῇ, ὅτι εἶχε διδάσκαλον τὸν Βλεμμύδην, ἔγραψε δὲ κατὰ Λατίνων ὁ Ἀκροπολίτης, καὶ πῶς ὅτι ἔγραψε καὶ κατὰ τῆς ἰδίᾳ διδασκάλου, εἶγε λαθινόφρονα αὐτὸν ἔγνω, καὶ μάλιστα ἐν τῇ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος καὶ ὅτι τῆς Πνεύματος, εἶθα δύο ἐσάγονται αἷμα ἐν τῇ Τριῳδί, ταῦτον ἐπὶ δύο ἀρχαί, καὶ δύο Θεοί; καὶ ἀσεβῆς πολλὰ περὶ τῆς Βλεμμύδης ἔγραψεν ὁ Ἀκροπολίτης, καὶ τῆς εἰς τὴν κατόρθωσιν ἢ ἐξουσίαν τῆς Βλεμμύδης, πῶς αὐτὸ ἐσιώπησεν εἰ ὅπως ἦν; καὶ πῶς ἔτε μεταταῦτα ἐδὲ ὁ ὁρθόδοξος συγγραφεὺς ἤλεγξε τῆς, ἐδὲ ἐμνήσθη ὡς λαθινόφρονος τῆς Βλεμμύδης; ἐβδόμον, ὁ μὲν Γρηγόριος λέγει, ὅτι σιωῶντα τὰς μαρτυρίας ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ Δέκῃ, ὁ δὲ Παχυμέρης, ὅτι ἐπὶ Θεοδώρῳ Λαοσκάρῳ τῷ νεωτέρῳ, αἰδοί, ὅτι ἐπὶ Θεοδώρῳ τῷ πρώτῳ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, πάντα δὲ ταῦτα ἀμφίβολα, καὶ ἐδὲ μία ἀλήθεια ἐκτέτων σιωπάζεται, ἐδέτις ἀπὸ δειξίς συμπεραίνεται ὁπωστῶν, ἀλλὰ λογομαχία ματαία, ὑπὸ τῶν ἀσπιμῶντων πᾶσι τρόποις πῶς ἀλήθειαν πιστῶν ὡς περιττόν τι χρῆμα καὶ ἀνόητον καὶ πρὸς τέτοις ἐπιβλαβὲς ἀποδομισημῶν. ὁ γὰρ, εἰ ἔγραψεν ὁ Βλεμμύδης μαρτυρίας συγκροτῆν δοκῶσας τῇ Λατίνων δόγματι, ἀλλὰ ἔγραψεν οὐκ ἐκ ἀσκήσεως καὶ μελέτης πρὸς μείζονα, ἢ μᾶλλον ἐπὶ πᾶσι πρὸς τελείαν ἀποβολὴν τῆς λατινικῆς δόγματος, ὅθεν συγκροτῆν δοκῶσας εἶπον οἱ ἱεροὶ, ὅτι ἐπὶ, ὅτι τὸ δοκῶν, ἐξ ὧς τὸ ἀπατάσθαι τὰς ἀπλῆς, ὅτι τῶν τοιούτων μαρτυριῶν σιωπάζοντες, ὅθεν ἡθέλησεν ὁ Βλεμμύδης διὰ τῆς τοιαύτης συλλογῆς εἰς φῶς ἀγαγεῖν καὶ ἀποτρέψαι, διὸ καὶ λάθρα ἐλογονόγραφει, ἵνα οἱ μὴ ἐδότες νόμους μελέτης καὶ ἀσκήσεως καὶ ἐπὶ σημειωτικῆς διδασκαλίας μὴ νομίσωσιν αὐτὸν λαθινόφροντα, καὶ μὴ καὶ λάθρα τῶν σοφῶν ὁρθόδοξων ἐλογονόγραφει, ἡτις λογονογραφία ἐπειδὴ ἦν ἐνεκὸν τῆς ὁρθοδόξου, καὶ οἱ Πατριάρχης, ἢ ἄλλοι ἐπίσκοποι, ἢ Σιώνδος, ἢ Σοφὸς, ἢ ἱεροὶ, ἢ ἄλλοι ὁρθόδοξοι, εἶπε καὶ ἔγραψε κατὰ Βλεμμύδης, ὅτι τὰ τοιαῦτα συγγράψας, ἐλαθινόφροντα, ἐπειδὴ ἦσαν ὁρθόδοξοι. καὶ ἴσως ὑπὲρ ὁκείνων τῶν ῥημάτων σιω-

γραψε τῶν ῥημάτων ἀνωτέρω Παραγράφῳ ἐνδεκάτῳ, τῶν ἀσπιμῶντων ὑπὸ τῶν Λατίνων ἐν τῇ Σιώνῳ, ἀπερ εἰσι, Πνεῦμα τῆς ἱεῖς, Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, χορηγῆται, πέμπεται, δίδεται, καὶ λαμβάνεται ἀπὸ τῆς ἱεῖς, καὶ ὅτι δι' αὐτῆς ἐνεργεῖ, καὶ 5 πρὸς τέτοις, ὅτι δι' ἱεῖς ἐκπορεύεται, καὶ ἰδίῳ ἐστὶ τῆς ἱεῖς, καὶ ὅτι τῆς ἱεῖς ἐστὶ Πατὴρ καὶ ἱεῖς, καὶ ὑπὸ τῆς ἱεῖς λαμβάνει, καὶ δι' ἱεῖς ἐκπορεύεται, ἀτινα οἱ μὴ Λατῖνοι παρεξηγῶνται καὶ λαμβάνουσιν εἰς δόξαν, ὅτι καὶ ὅτι τῆς ἱεῖς ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁ 10 δὲ Βλεμμύδης ἐρμήνευσε πλατύτερον ταῦτα εἰς παρὰ τῆς τῆς τῆς Πατρὸς μόνῃ ὑπαρξέως τῆς ἀγίας Πνεύματος. ὁ δὲ Βασιλεὺς Μιχαὴλ τὰς μελέτας καὶ συλλογὰς ἔδωκε τῷ Βέκκῳ δολῶς καὶ πανέργως εἰς ἀσπιμῶντων, ὅθεν οὐκ ἐν λαβὼν, μετήλλαξε εἰς τὸ 20 δοκῶν αὐτῷ, ὡς πρὸς ποτὶ ὁ Αὐγουστῖνος Σεβριανὸς κατὰ τὸν Μονομάχον Πέτρον μετέφρασε ῥήσεις τινὰς Κυρίλλου, Νύσσης καὶ Ἀμφιλοχίῃ, ἵνα δάξῃ, ὅτι ταῦτόν ἐστι φύσις καὶ ὑπόστασις. ὅθεν ὁ μακάριος Κύριλλος γράφει πρὸς Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείαν ἐν τῇ 20 πεισολῇ, ἥτις ἡ αἰχὴ, Εὐφρανέδωσαν οἱ Οὐρανοί, ταῦτα, ὅταν δέτινες τῶν τῶν ὁρθῶν ἀσπιμῶντων εἰσάγοντων τὰς ἐμας ἀσπιμῶντων πρὸς φωνὰς εἰς τὸ ἐαυτοῖς δοκῶν, μὴ θαυμάζω τῆς ἡσυχίας ὁσιότης, ἀλλὰ, ὅτι καὶ πάντες οἱ Αἰρετικοὶ ἐκ τῆς Θεοπνεύσεως γράφῃς 25 τὰς τῆς ἐαυτῶν πλάνης συλλέγουσιν ἀφῆρας, τὰς διὰ τῆς ἀγίας Πνεύματος ὁρθῶς ἐρημῶντα τὰς ἐαυτῶν κακοποιίας ἀσπιμῶντων. εἶθα καὶ τίθῃσι ἀσπιμῶντων ὅτι τῆς ἀγίας Ἀθανασίᾳ, ἀποδοκῶν, ὅτι ἡ ἐπισημολὴ τῆς Ἀθανασίᾳ πρὸς ἐπίκτητην παρεφθάρη. 30 τὸ αὐτό φησι καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀκάκιον ἐπισημολῇ, ἥτις ἡ ἐπισημολὴ, Ἀμοιβαία ἀσπιμῶντων, εἰ δὲ ὡς παρ' ἐμῇ γράφεται ἀσπιμῶντων ἀσπιμῶντων, ὅτι μετεμελλήθῃ περὶ τέτων αὐτῶν τῇ ἐφῆσιν ἐπὶ ἀσπιμῶντων, γελασθήτω καὶ τῆς, ἐσπῶ γὰρ διὰ τῆς τῆς Θεοῦ χά- 35 ριτὸς καλῆς νοός. ὡς εἶναι καὶ Κυρίλλου καὶ πολλῶν ἐτέρων ἀγίων φωνὰς μετήλλαξε καὶ παρεφθάρη ἡνὲς κατὰ τὴν ἀρέσκην αὐτῶν, ἔτω καὶ τὰ καλῶς γράφεται τῇ Βλεμμύδῃ μετήλλαξε ὁ Θεοφυλάκτος Βέκκος, ὅτι δὲ φθορῶς τῶν βιβλίων τῶν ἀγίων ὁ Βέ- 40 κκος, ἐρῶν ἐν τῇ δεκάτῃ βιβλίῳ. ἐξήτει δὲ ὁ Βέκκος τὰς τῶν ἀγίων βίβλους, ἐξ ὧν ὁ Βλεμμύδης σιωπῶν τὰς συγκροτῆν δοκῶσας τῇ Λατίνων δόγματι μαρτυρίας, ἵνα καὶ τὰς μαρτυρίας μεταλλάξῃ, καὶ τὸν ἑν τῶν ἀγίων ἀσπιμῶντων εἰς τὸ ἀρέσκον αὐτῷ 45 ἐντεχνικώτερον. εἶθ' οἱ Λατῖνοι εἰς σύστασιν τῶν Αἰρέσεων αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ὁ Βέκκος πλάττεισι τὰς γελάφας, αἱ γὰρ συκοφαντῶσι τὰς ἀγίας, καὶ ἀρκεῖ εἰς ὑπόδειγμα τὸ, ὅτι ἦν ἡ ἀσπιμῶντων ἐπὶ Δαμάσκῳ ἐν τῇ Συμβόλῃ. ἔτω καὶ τὰς συλλογὰς ταύ- 50 τας τῆς Βλεμμύδης διὰ τὸ εἶναι ὁρθόδοξας καὶ ἐφύλαξαν, ἀπερ ὅπως ἦσαν, ἀλλὰ διεφθάρη καὶ ἡ φωνή, ἵν' ἔχωσι λέγειν περὶ αὐτῶν τὰ ἀρέσκοντα αὐτοῖς. δέκατον, ὅτι ὁ Γρηγόριος εἰ καὶ διὰ φιλονεικίαν καὶ φθόνον, ὃν εἶχε πρὸς τὸν ἀγίον Γρηγόριον τὸν πα- λαμῶν,

λαμάν, ἔλεγε ταύτην εἶναι ἑσάν καὶ οὐέργειαν ἐπὶ
 Θεῷ, ἀλλ' ἐν τοῖς λοιποῖς ἐφύλαττε πῶς ὁρθόδοξον
 ἀποφύγετον, ὡς λέγει Γεώργιος ὁ χοροστάτης ἐν
 τῇ σημειώματι πρὸς αὐτὴν συγγραφοῦς εἰς πῶς καὶ
 5 Βένκος Σωφρόν, κρημνὸν ἐν τῇ Τόμῃ τῆς Ἀγάπης
 φύλλοις ἐπὶ αὐτῇ. καὶ μάλιστα ἡ δαμὴ φαίνεται συγ-
 γραψαί τὸν Γρηγορίαν, ἢ συνηγορήσαι τῇ καὶ ἐκ τῆς
 τίς ὑπαρξίας τῆς αἰνῆς Πνοῦματος. καὶ πρὸς τέτοις οὐ
 αὐτῆς, αὐτῶν τινῶν Ἰταλῶν Ἐπισκόπων Διολέ-

10.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ λύσεως τῆς δούτερας τῶν παπιστῶν ἀντιθέσεως, ἐν ᾗ παρθέρεται τὸν Παχυμέρη ὡς δῆθον γράφοι-
 τα, ὅτι τὰ πρὸς Θεόδωρον τὸν Βασιλέα καὶ Ἰάκωβον τὸν Βελγαρίας γράμματα τῆς Βλεμμύδης ταῖς τῆς
 15 Βένκος χερσὶν ἐμπροσθέντα, ἐγνωσθῶσαν συνηγορήματα πρὸς παπισμὸν, καὶ περὶ ἐκείνης καὶ ἐρμηνείας τῆς
 τῆς Βλεμμύδης πλατυτέρας τῆς πρὸς νοεῖται τὸ δὲ τίς ἐκπορεύεται τὸ Πνῶμα τὸ αἶνον, καὶ ὅτι ὁ Παχυμέ-
 ρης καὶ ὁ Βασιλεὺς Θεόδωρος ὁρθόδοξοι.

Πρὸς δὲ τὸ δούτερον ῥητέον, πῶς ὁ Παχυμέρης παρθέρεται
 20 ὡς τῆς Γρηγορίας, καὶ σύγχρονος χερσὶν τῆς Βλεμμύδης,
 ἐκ ἐμνήθη τῆς συλλογῆς ταύτης τῆς μαρτυρίαν τῆς Βλεμμύ-
 δης, ὡς περὶ τῆς Ἀκροπολίτης, καὶ μόνως ἐμνήθη τῆς
 τῶν δύο λόγων, ὡς ἐκ ἐμνήθη τῆς Γρηγορίας; δούτερον,
 ὁρθόδοξος ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Παχυμέρης, ἔγραψε τὸ γνωστόν
 25 νον, καὶ ἐμνήθη τῆς δύο λόγων τῆς Βλεμμύδης, καὶ εἰ ἐγνω-
 λατινοφρονῶν, ἤλεγξεν αὐτὸν τὸν Βλεμμύδην ὡς κακὸν φρο-
 νῶν, ἀλλ' ἐκ ἡλεγχεν, μάλιστα δὲ εὐφρόνως σοφώτατον
 αὐτὸν εἶπον, ἐπειδὴ κατὰ πάντα αὐτὸν ὁρθόδοξον ἐγνώ-
 σκε. τρίτον, ὁ Βασιλεὺς Θεόδωρος ὁρθόδοξος ἦν, καὶ τοῖς
 30 Λατίνοις ἀντίπαλός, ὡς καὶ αἱ πρὸς αὐτὸν Βασιλεῖς
 Ἰωάννης καὶ Θεόδωρος, καὶ πῶς ἐνέχετο ἵνα γρά-
 ψῃ αὐτῷ ὁ Βλεμμύδης μαρτυρίας λατινοφρονῶν; ὡς
 καὶ ψάδεπίπλαστοί εἰσι διότι αὐταῦται συλλογὴ καὶ
 μαρτυρία, ἢ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας συνηλεχθῆσαν
 35 καὶ ἐκ ὑπὲρ τῶν Λατίνων. ὅτι δὲ ὁ Βασιλεὺς Θεό-
 δωρος ἐκ ἦν μόνον ὁρθόδοξος, ἀλλὰ καὶ Λατίνοις
 ἀντίπαλός, καὶ ἄκρως ζηλωτὴς τῆς πατρὸς δόγμα-
 τος, μάρτυς ὁ ἀπολογητικὸς λόγος ὃν ἔγραψε πρὸς
 τὸν Ἐπίσκοπον Κορώνης κατὰ τῶν Ἰταλῶν, ἦτοι καὶ
 40 τῶν Λατίνων, ὅπως ῥητῶς πάντα φησὶν, ὅτι ἡ κατ'
 ἡμᾶς ἀγνωστὴ τῇ Θεῷ μεγάλη Ἐκκλησία, ὡς αὐ-
 μέλλας γνωρίζεται ἐκ τῶν κατωτέρων ῥηθισομένων ἐγ-
 γραφῶν μαρτυρίαν καὶ ῥήσεων ἀναγγελικῶν, τὸ
 Πνῶμα τὸ αἶνον ἐκ τῆς Πατρὸς καὶ μόνως ἐκπορεύε-
 45 ται δογματίζου, ἐκ τῆς τίς δὲ ἐκ ἐκπορεύεται μὴ
 φανῶν, ἀλλὰ τῆς τίς δὲ χορηγεῖται ἡμῖν πρὸς καθάρσιν
 καὶ ἀγιασμόν καὶ πιστεύον καὶ δοξάζον, καὶ δὲ
 χρήσεις ἀναλεξομένη ἡ βασιλεία μὴ σωτόμως τῇ
 σὴ πρὸς τῆς ἱερότητι. ἀρχεται δὲ ἐκ τῆς αὐ-
 50 τῆς ἀρχαίας αὐτῆς. Καλὸν γὰρ ἐκ Θεοῦ τ' ἀρχεῖται,
 καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαύεται. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Πατρι-
 κληρ, οὐ ἐγὼ πέμψω ὑμῖν. ἐν οἷς σημειώσαι
 δυοῖν θάτερον γεγονέναι, ἢ γὰρ ὁ Βασιλεὺς συλλο-
 γῶν μαρτυρίαν ἐπεμψατὶ Κορώνης, καὶ ἐδὲ μία ἦν
 χρεία αὐτῇ τῶν πρὸς τῆς Βλεμμύδης συνηλεγεμένων

ξας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκάλυψε πῶς Διολέξιν,
 καὶ ἴδε κατωτέρω βιβλίον εἰσὶ κεφάλαιον δέκατον.
 τοῖς τῶν ὁ Γρηγορίας, εἶπον αὐτὸν, καὶ αἱ τοιαῦται συλ-
 λογαὶ τῆς Βλεμμύδης ἐλαττοφρονῶν, καὶ ἡλεγχεν αὐ-
 τὰς, ἀλλ' ἐκ ἡλεγχεν, καὶ δὴ καὶ τὸν Βλεμμύδην ὡς κα-
 τὰς σοφὸν εἶπε, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἐμπροσθί-
 τον, ἅπερ ἐκ αὐτοῦ εἶπον, εἶπε ἐγὼ αὐτὸν τῆς ἀλη-
 θείας πρὸς τὴν ἀλήθειαν. καὶ ταῦτα μὴ πρὸς τὸ πρῶτον.

μαρτυρίαν, ἢ λαβὼν πρὸς τῆς Βλεμμύδης τὰς τοιαύ-
 τας συλλογὰς, τοιαῦται ἔλαβον, εἰαι ἦσαν αἰδοθῆ-
 σαι παρ' αὐτῆς τῆς Κορώνης. καὶ τρίτον, πῶς τὰ μὴ
 τῆς Βασιλεῖς γραφόμενα πρὸς τὸν Κορώνης εὐρίσκονται,
 τὰ δὲ τῆς Βλεμμύδης γραφόμενα πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπώ-
 λεσαν οἱ Λατίνοι; τέταρτον, Μιχαὴλ ὁ Παλαιολό-
 γος ἐμβαλὼν τὸν Πατριάρχην Ἀρσένιον, αὐτῶν
 σήγαγε τὸν Ἀδριανουπόλεως Γερμανὸν, εἶπε τὸν Ἰω-
 σήφ, ὅς τις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔσπευε τὸν ἦν αὐτὸς
 Ἀνδρόνικον ἐν τῇ ἐξακισχίλις ἐπὶ ἀκροπόλει ἐβ-
 δομηκοσὶν πέμπτῳ, ὅπερ ἐστὶν ὅπερ χρεῖς χιλιοσὸν
 ἀκροποσὶν ἐξηκοσὶν ἐβδομον, καὶ ἐν τῷ περὶ
 εἶτι ὁ Βλεμμύδης, ὡς φαίνεται ὑπὸ τῆς δούτερας κε-
 φαλαίς τῆς πέμπτῃς βιβλίας τῆς Παχυμέρης, καὶ ἴδε
 κατωτέρω βιβλίον ἐν αὐτῇ κεφαλῇ πρῶτη Παρά-
 γραφὴν εἶπον. ὡς τῆς Βλεμμύδης ἡκμαζον ἐν τοῖς
 χερσὶν τῶν Βασιλέων Θεοδώρου τῆς πρεσβυτέρης, Ἰωάν-
 νης τῆς Δέκας, Θεόδωρος τῆς νεωτέρας, Ἰωάννης τῆς
 αὐτῆς καὶ Μιχαὴλ τῆς Παλαιολόγης, καὶ ἐπὶ τῶν Πα-
 τριάρχων, ὡς εἶρηται, Μανὴλ, Γερμανὸς, Μεθο-
 δίος, Μανὴλ, Ἀρσένιος, Νικηφόρος, Γερμανὸς καὶ
 Ἰωσήφ, ὑπὲρ τῆς πενήκοντα ἔτη θρηλογῶν καὶ
 λόγων συγγραφῶν καὶ διαλεγόμενα ἐν τῇ κοινῇ
 τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐλαττοφρονῶν ὅπως δὴ ποτε,
 πῶς αὐτῆς ἐμνήθη ἡδὲ; καὶ μάλιστα ὡς λέγει ὁ
 ἀκροπολίτης περὶ αὐτῆς, ὅτι τινες τῶν φερόμενων
 ἐφθόνην αὐτῇ, καὶ κακίας ἵνας αὐτῇ πρὸς ἐκείνων.
 πῶς ἐν κακίᾳ μὴ ἄλλως κατηγορεῖ τῆς Βλεμμύδης
 οἱ φερόμενοι, περὶ δὲ τῆς τῶν κακῶν κακίας φρο-
 νήματος τῶν Λατίνων ἐκ ἡλεγχεν αὐτόν; ἐκ ἡλεγχεν
 δὲ, ἐπειδὴ ἦν ὁρθόδοξος πέμπτῳ, ὁ Βλεμμύδης εἰ ἐν
 τῷ πρὸς τὸν Βελγαρίας Ἰάκωβον αὐτῆς λόγῳ ἐδικαί-
 τῆς Λατίνους, καὶ συνηγορεῖ τῷ δόγματι αὐτῶν, πῶς
 τῆς τόπας ἐκ ἐσημέων ὁ Βένκος, καὶ ῥητῶς τὰς
 φωνὰς ἐκ ἐνέθην ἐν ταῖς καὶ τῶν ὁρθόδοξων συγ-
 γραφαῖς αὐτῆς, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπὶ χάρις; ἀλλ' ὅπως
 εἶπον, ἐπειδὴ ἐκ εἶχε ψάδεπτον τοῖς τῶν ἀδυσώπητον
 ὑπόσκη-

ὑποσημῆναι . Δύο τινὰ φέρονται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ τῷ
βλεμμύδῃ πρὸς τὸν βελλαρείαν , ὅπερ οἱ λατῖνοι νο-
μίζουσι συναγορῇ αὐτοῖς , πρῶτον , ὅτι ὁ βλεμμύ-
δης μέμφεται τὰς μὴ βελομύδας τὸ δὲ τίς ἐκπο-
ρεύεται αἰγῶν εἶναι φωνὴν , δεύτερον , ὅτι μὴ δ' ὁπω-
σὺν ἀδελφοῖς ἐναντία εἰπὲ κατὰ γὰρ τὸ ἀληθὲς τὰ ὡρῶν
αἰγῶν λεγόμενα , καὶ δοκῇ τοῖς ἀπερυσκέτοις . Ἀλλὰ
ῥητέον , ὅτι καὶ τὰ δύο ὑπὲρ τῶν ὁρθοδόξων συνέ-
γραψε , πρῶτον , ὅτι οἱ μὲν ὀποβαλλόμενοι ὁρθοδόξοι
λογονεῖται τὸ δὲ τίς ἐκπορεύεται , δευτέρως ἐαυ-
τὰς μὴ εἶναι μήτε τὰ συγγράμματα , μήτε τὸν σκο-
πὸν τῶν αἰγῶν πατέρων , ὅθεν ἀρνεῖται ὅπερ εἶπε
Βασίλειος , Τάριχος , Μάξιμος καὶ ἄλλοι , νομί-
ζοντες τὴν τὴν ἐκπορεύσιν ὑποδραστῆναι , ὅπερ ὅτι ἔχ-
εως ἔχει , ῥηταὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ οὕτως κεφαλαιῶν
ἐβδόμῃ Παραγράφῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ , καὶ βιβλίῳ
πέμπτῳ κεφαλαιῶν δεκάτῳ οὕτως Παραγράφῳ δέ-
τέρῳ καὶ ῥηθήσεται βιβλίῳ ἐνάτῳ κεφαλαιῶν τρι-
τῷ . οἱ δὲ λατῖνοι δέχονται τὴν φωνὴν , ἀλλὰ κα-
κῶς γινώσκουσιν , ἐπειδὴ δέχονται αὐτὴν ἐκ τῶν σημειώ-

μενων , ὡς ἐχέουσιν οἱ αἰγῶν πατέρες , ἀλλ' ἵνα δέξωσιν
ὅτι τὸ δὲ τίς δηλοῖ τὸ ἐκ τῶν τίς , ὅπερ ἀντίκειται
τῇ δόξῃ τῶν χρησαμένων τῷ φωνῶν πατέρων . ἀπέ-
βαλον ἔν ὁ βλεμμύδης καὶ τὰ δύο μέρη , ἥτοι καὶ
τὰς δεχομύδας τῷ φωνῶν , καὶ τὰς μὴ δεχομύδας , ὅν
ῥηταὶ τρεῖς , ἔμιν ὅτι καὶ λέγει , ἡ νομίζει τὸ δὲ
τίς εἰς ταύτην πρὸς τὸν τίς , καὶ γὰρ ἐδιδάσκονται δα-
ξαι τὴν οἱ λατῖνοι , καὶ ἐν ταύτῃ συναγαγὼν πάν-
τας τὰς σοφίας , καὶ πάσας τὰς ἐπὶ ὡρῶν τῆς
πίστεως συλλέξεις αὐτῶν . ἀλλὰ καὶ τὸ δεύτερον ὁρθῶς λέ-
γει ὁ βλεμμύδης . ἐπειδὴ γὰρ οἱ λατῖνοι συνεδάζουσι
ὡρῶν τὰς πατέρας εἰς βοήθειαν τῶν κληρονομίων αὐ-
τῶν , ἐξ ὧν ὡρῶν τοῖς ἀπληστέροις ἀντιλέγαν ἐφαίετο τὰς
αἰγῶν αὐτῶν ἐαυτοῖς , ὁ βλεμμύδης ἐκ ἐναντίας ἔφη
εἶναι τὰ τοῖς αἰγῶν λεγόμενα , καὶ τὴν δοκῇ τοῖς
ἀπερυσκέτοις . ἀλλ' οἱ λατῖνοι οἱ βιάζοντες τὰ τῶν
αἰγῶν ῥητὰ μεμπέτοις , ἔχ οἱ αἰγῶν , οἱ αἰγῶν συμφωνῶν-
τες ἀδελφοῖς καὶ ἐαυτοῖς , καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ
πέμπτῳ κεφαλαιῶν δεκάτῳ ἐνάτῳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ λύσεως τῆς τρίτης τῶν παπιστῶν ἀντιθέσεως , τὰς Πάπας τῆς ἀφασίας τῶν ἐκκλησιῶν αἰτίαις δεκνύ-
σης , καὶ περὶ τῆς ψευδοπίπτας γράφοντος βίβλου , σπείδοντος δαξαι τὴν πρὸς ἰσάκωβον βελλαρείαν ἐπιστο-
λὴν τῷ βλεμμύδῃ λατινόφρονι .

Πρὸς δὲ τὸ τρίτον ῥητέον πρῶτον , ὅτι ἐμόνον ὁ
βλεμμύδης καὶ ὁ βελλαρείαν , ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τῷ
τῶν ἐκκλησιῶν ἀφασίαν ἀποδιδόμεθα , καὶ
ἐδιδάσκουμεθα , καὶ χεῖρας παντὸς ἀσεβῆς νομίζομεν
τὰς ταύτην ποιήσαντας , ἐμὴν ἐπειδὴ ὁδιδόμεθα τῷ
ἀφασίαν τῶν ἐκκλησιῶν , νομίζομεν ἄλλως , ἀλλ' ὅτι
οἱ λατῖνοι εἰσὶ καὶ οἱ Πάπαι ῥώμης οἱ ποιήσαντες
αὐτῶν , ἀποχρισθέντες τῆς καθόλου ἐκκλησίας ἀφά-
τας ἐν τῇ καθόλου πίστει κληρονομίας αὐτῶν . δεύτε-
ρον , πῶς ὁ βίβλος ἐξέσκαψεν τὴν θρήνην τῷ βελ-
λαρείαν καὶ τῷ βλεμμύδῃ ἕνα τῶν τῆς ἀφασίας τῶν
ἐκκλησιῶν νομίζει μὴ αὐτὰς λατινόφρονας , ἐκ
ἐνέθης δὲ ἐν τῇ συγγραφῇ αὐτῇ ταύτῃ , ἐδὲ ἐ-
μνήθη ὅτι τῶν μαρτυριῶν αἱ συλλέξεις ὁ βλεμ-
μύδης , ὡς ἐμπροσθεν , ὡς φησιν , ἐκ χεῖρας αὐτῆς ,
γέγονον ὁ βλεμμύδης ἀπὸ ὁρθοδόξου ἐτεροδόξου ;
τῷ ἐπιστολῇ τῷ βλεμμύδῃ πρὸς τὸν βελλαρείαν

ἐσημείωσε , πῶς δὲ ἐπιλάθετο τὴν λόγον καὶ τῶν
συλλογῶν τῶν ὡρῶν τῷ βλεμμύδῃ πρὸς Θεόδωρον
τὸν βασιλέα ; καὶ πῶς μεγίστη λήθη δέδωκεν (ἐπὶ 30
λεκτέον γὰρ) τὰς συλλογὰς τὰς συγκερταῖν δοκέ-
σας τῇ δόγματι τῶν λατῖνων , τὰς δοθείσας αὐ-
τῇ ὑπὸ ἰωάννου τῷ δέκα πρὸ ἀκοσμήντε ἐπὶ τῆς
ὡρῶν τῆς βασιλείας μιχαήλ ; πῶς ἐν ὡρῶν
μορμολύκας , ἡ λακωνικὸν κωιδίον ἐζήτει ἐν τοῖς 35
συγγράμμασι αὐτῶν εὑρεῖν τινὰς μάρτυρας πρὸς βε-
βαίωσιν τῆς καλῶς φρενὲς τῶν λατῖνων ; καὶ ἴδε κατωτέρω
βιβλίῳ ἐνάτῳ κεφαλαιῶν πρώτῳ Παραγράφῳ δέκα-
τῳ τέταρτον . καὶ τούτων ἀναγκαῖον ἐσοφώτατος
ἐπιλάθετο βίβλος , καὶ μόνης τῆς πρὸς τὸν βελλα- 40
ρείαν ἐπιστολῆς ἐμνήθη , καὶ ταύτης αὐτῇ τῷ εἰπῶν
τὰς ἐν αὐτῇ τόπαις τὰς συναγορῶν τῇ δόγματι τῶν λα-
τῖνων ; ἐδὲ ἐν καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν βλεμμύδην συκοφαν-
τίας , ἡ καὶ ἐλπίδος ὡφελήθησαν εἰσοφοῖ τῶν παπιστῶν ,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

5

Περὶ τῶν πολέμων Φρειδερίκου Βασιλέως Γερμανίας, Γρηγορίου τε ὁνόματι καὶ Ἰννοκεντίου τεταρτῶ παπῶν, καὶ τῆς αἰς Φραντζῶν φυγῆς τῆ Ἰννοκεντίας, τῆς τε ἐν Λαυδένῳ Σιωδῶς καὶ τῆς δι' ἡν ἠθροίσθη αἰτίας, καὶ τῆς πότε τὰ κόκκινα ἐφόρεσαν οἱ Καρδινάλοι, καὶ περὶ τῆς αἰς Αἰγυπτὸν καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐκστρατείας Λοδοβίκου Ρήγος τῆς Φραντζῆς καὶ τῆς δυσυχίας αὐτῆς, τῆς καὶ ἀπατηθούσης κατὰ πλὴν Κύπρον ὑπότινων Τατάρων δεδιωγμένην ὑπὸ τῆς αὐτοκρατίας τῆς Εὐχαλτίας καὶ.

10

Εἰς τὰς χιλιάς Διακοσίας τεσσαρακοσιταπέντε γέγονε Σιωδῶς λατινικῇ αἰς τὸ Λαυδένον τῆς Φραντζῆς, ὅτε ἦν Ρώμης Ἰννοκέντιος ὁ τέταρτος, καὶ ὅτι ὁ Γερμανὸν Ρήξ Φρειδερίκος ἔχων τὰς Γερμανίας αἰς πλὴν Ἱταλίαν βοηθῶς, ἐπολέμησε μετὰ τῷ αὐτῷ Πάπα Γρηγορίῳ, αἰ καὶ καταπολεμήθη ὑπὸ τῷ Γρηγορίῳ, ὁμοίως καὶ τῷ μετ' ἐκείνου Ἰννοκεντίῳ, καθὼς καὶ ὁ θῶν ὁ Σάξων, Γερμανὸς καὶ αὐτὸς Βασιλεὺς, ἀφώρεισεν ὑπὸ τῶν Παπῶν, οἵτινες ἐράζουσι, ζυλοῦσι καὶ θυμῶνται καὶ μάχωνται, καὶ πάλιν λέγουσιν εἶναι ἀναιμάρτητα. ὁ δὲ Ἰννοκεντίος πλὴν Σιωδῶν ἠθροίσθη, ἵνα καταπραῖνῃ τὰς συγχύσεις τῆς Φρειδερίκου, περιποιήσας δώροις τὰς κύκλῳ Ρήγας, καὶ κολακάζων τὰς ἐκκλησιαστικὰς, ὅθου καὶ ταῖς Καρδινάλοις ἐδωκε φορεῖν κόκκινα Σκιάδεα καὶ χλαμίδας, ἵνα μὴ εἰσὶν τί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἠθῶν ἀνέσθω. Λέγουσι πάλιν, ὁ Ἰννοκέντιος διωκόμενος ὑπὸ τῆς Φρειδερίκου, καὶ ἀποδράς αἰς πλὴν Φραντζῶν, ἠθροίσθη Σιωδῶν, καὶ ἐκάλεσε πᾶν Φρειδερίκον εἰς κρίσιν, ὃν μὴ ἐλθόντα, ἀφώρισε καὶ ὑπέστη τῆς Βασιλείας, μαθὼν δὲ ὁ Φρειδερίκος ταύτην πλὴν ἀνέσθαι ὅσην

Ἀλεξάνδρου τῆς ἐρδόμης, καὶ ἀλογήσας τῶν ἀφορισμῶν ὡς ὠφελόντων, τί συνεξένησε κατὰ τῆς Πάπας καὶ τῆς Ἱταλίας, ἴδεν τὸν Πλάτωνα. Ἐν τῇ Σιωδῷ ταύτῃ διώρισαν ἀνταμαχέσασθαι καὶ τοῖς Σαρακηνοῖς, καὶ ἀνικήσασθαι τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ δὴ ὁ Λοδοβίκος Ρήξ τῆς Φραντζῆς (αὐτὸς εἰπὼν ὃν λέγουσιν ἠθροῖς) ἀποχερίζεται στρατηγὸς τῶν τοιούτων πολέμων, καὶ ἡτοιμάσθη καὶ ἐπορεύθη πρὸς πλὴν ὁπολύτραιον τῆς ἀγίας πόλεως, πλὴν λίαν ἐδυσύχησε καὶ ἡχμαλωτίσθη, καθότι ἀπειλόησε αὐτῷ αἰς πλὴν Κύπρον μετὰ τῶν στρατομάτων αὐτῶν, ἥλθον οἱ Χωρασμίαν Τατάρους δεδιωγμένοι ὑπὸ τῶν ἰδίων Τατάρων κατὰ γραμμάτων, ὡς δὴ θῶν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τῆς Αὐθέντης τῆς Εὐχαλτίας, ὃν εἶπον Χριστιανίσαντα βασιλεύειν μετὰ πάντων τῶν πρώτων αὐτῶν Ἀρχόντων, καὶ συνεθύμως ἔχοντα ἐλθεῖν καὶ αὐτὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα μετὰ τῶν στρατομάτων αὐτῶν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως. τῶν γραμμάτων ἐκείνων τοῖς οἰσὶν ἔχας φιλαπηνώσια αἰς τὸν συγγραφεῖα Βικέντιον, βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ ἐννεηκοσῷ πρώτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

35

Περὶ γραμμάτων φιλικῶν καὶ σκηπῆς, ταῖς διωχθεῖσι Τατάροις δοθέντων ὡς τῆς αὐτοτέρου Λοδοβίκου Δαδὸν Εὐχαλτιαν, καὶ τῆς μάχης Φρειδερίκου Βασιλέως Γερμανίας καὶ Ἰννοκεντίου Πάπας, καὶ τῆς αἰλώσεως Λοδοβίκου Ρήγος Φραντζῆς ὑπὸ τῆς Σαφανδίνης, καὶ τῶν τῆς ἐν Ἀσίᾳ φερόμενων καταπολεμησάντων Γρωσῶν.

40

Πέμπτη γὰρ ὁ Λοδοβίκος αἰς τὸν Ταταρχαὴν Εὐχαλτιαν φιλικώτατα γράμματα, ὡς ἀκαλῶν ὁμῶ καὶ ὡς ἀκινῶν αὐτὸν ἐλθεῖν Δαδὸν τάχως αἰς συνδρομὴν καὶ βοήθειαν, ὅθου χάριν φιλικῶς ἐσελθὼν αὐτῷ καὶ μίαν κοκκίνην σκηνὴν, ἥτοι τένδαν, ἥτις ἐφ' ἧς τύπον μιᾶς ὠραίας ἐκκλησίας, ἔχουσα ὡτέρισις ποικίλμασι ὅλα τὰ κύρια τὰ πάθη καὶ τὰ θαύματα, αἷτα ἀπῆλθε τῷ λαβῶν τὸ Ταμιάδι, ὃ καὶ ἔλαβε, καὶ ἐποίησε καὶ ἄλλα ἔργα θαυμάσια, αἷτα Φρειδερίκος, ὡς εἴρηται, ἀνικήσας πᾶν ἡθῶν.

50

πάλιν μάχεται τῷ Ρώμης Ἰννοκεντίῳ, καὶ ἔργοντα τὰ πλείω στρατόματα, καὶ ὕστερον ἐποίησε τὰς χείρας μαυρίδων ὁ δὲ μετὰ τῷ τεταρτῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἔλαψεν ἡ βοήθεια. τέλος πάντων ὑπὸ τὸ Ταμιάδι τὸ κῆρυξ τὸ διωκτὸν καὶ ὠραῖον, καί-

μονον κατὰ τὸ Πηλέσον νόμα τῆς χρυσοῦρος Κλέης. ἐλήφθη ἀνιχμῶντος ὑπὸ τῆς Σαφαντίνης τῆς ἡς τῆς Σαλαδίνης ὁ Ρήξ Λοδοβίκος αἰς τὰς χιλιάς Διακοσίας πενήκοντα. ὅθου ὕστερον ἐξηγορέσθη πλείω ἡμέματι, διδὼς ἐνέχυρον τὰ μυστήρια ταῖς χερσὶ τῆς νικητῆς Σαφανδίνης, τὸ πιστὸν παρέχοντα τῷ Σαφανδίνῳ τῆς ἐξαγορεύσεως αὐτῆς. Σὺ δὲ σημείωσαι, ὅτι καὶ οἱ ἐθνικοὶ ἐγίνωσκον, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ περιπόρευον πλὴν μετασώσων, Δαδὸν ἐδέξατο καὶ μυστήρια ἐνέχυρον τῆς τῶς Ρήγος. Σημείωσαι, ὅτι τότε Γρωσῶν, ἔθνος αὐστηρὸν τῆς Ἀραβίας, ὡς ἀκινῆσθαι ὑπὸ τῆς Σουλτάνης Βαβυλώνος, καταπολέμησαν τὰς φερόμενας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅθου δὲ ὁλόως ἔλαβον καὶ πλὴν Ἱερουσαλὴμ.

ΠΑΡΑ΄

Περὶ τῆς ἐξ ἀνδραπόδων ἰχυρῆς στρατόματ^ο τῆς Αἰγυπτίας Σελτάνης, καὶ τῆς ὁδοῦ ἡγοῦσας τόπ^ος ὁ Σελτάν^ο ἔτ^ο τὰ ἀνδραπόδα ταῦτα, καὶ ὅπ^ο τίν^ο βασιλείας Ῥωμαίων, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς καὶ διώξεως ἀπὸ Λιβύης ἕως Γαδέρων καὶ Κιλικίας τῶν Κελτῶν καὶ Γαλατῶν ἀπὸ τῆς στρατόματ^ο τῆς, καὶ 5 ὁλεσθείας Βερδάρδ^ος ἡ Ῥηγὸς Ἐγκλητέρας εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς βοηθῆς αὐτῇ Κασινῆς Ταταρχάν^η, καὶ τῆς τελείας διώγμ^ος τῶν Λατίνων ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τῶν κακῶν ὅσων αὐτ^ο γέγονεν ἐν Ἀντιολῇ καὶ Δύσει ὁ ἱερεὺς ὅτος πόλεμος.

Ὁ Σελτάνος τῆς Αἰγυπτίας ἔσταλ^ε πρέσβεις εἰς Μιχαήλ τὸν Παλαιολόγον εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ ἀφῆκεν ὁ Μιχαήλ τὰ καράβια τῆς Αἰγυπτίας ἀμοιβαδὸν πλεῖν πᾶσι μαύρῳ θαλάσῳ, καὶ ἀγοράζειν αἰχμαλώτους ἀπὸ τῶν πέριξ αὐτῆς βαρβάρων ἐθνῶν. καὶ λοιπὸν ἐποίησαν οἱ Αἰγυπτῖοι ἐκ τῶν τοιούτων ἀνδραπόδων ἰχυρὲς στρατόμα, καὶ κατέστρεψαν ἀπὸ Λιβύης ἕως Γαδέρων καὶ ἕως Κιλικίας Κελτὰς καὶ Γαλάτας, καὶ ἐδίωξαν αὐτὰς ἐκείθ^ο. ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς Σελτάν^{ας} τῆς Αἰγυπτίας σιμείβ^η γίνεσθαι ἐξ ἐκείνων τῶν δέλων ἕως ἐπὶ χιλίων πεντακοσίων δεκαπέντε, ὅσοις διέλυσε πᾶσι ἀρχὴν αὐτῶν ὁ Σελτάν^ο Σελῆμ. καὶ ἔλθων μικρὸν ἀνῳτέρ^ο. ἐπὶ τῇ παρόντι Μιχαήλ περὶ πετὰ χίλια Δακκόσια ἐβδομήκοντα ἔτη Βερδάρδ^ος τῆς Ῥηγὸς ὁ υἱὸς τῆς Ἐγκλητέρας ἀπῆλθε ἵνα ἐλάβ^ο θέρωσ^η καὶ αὐτὸς πᾶσι Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν, ὅτε καὶ εἰς πᾶσι Πτολεμαῖδα περιέμ^ορου ἐλθῶν ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς Λοδοβίκον τὸν Ῥῆγα τῶν Κελτῶν, ἀλλὰ μήτε τότε ἐδυνήθησαν ἐνεργῆσαι τι ἀξίον. μετὰ μερικὰς δὲ χρόνας, ἦτοι εἰς χίλια Δακκόσια ὀγδοήκοντα ὅκτω ἔτη, ὁ μέγας Σαραφοντίνης ἔλαβε τῶν Λατίνων τὰ εἰς πᾶσι Φοινίκην ἐμπόρια, Τύρον, Τρίπολιν, Σιδῶνα, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ πᾶσι Πτολεμαῖδα ἔλαβ^ο εἰς τὰς χιλίας Δακκόσι^{ας} ἐννεήκοντα καὶ οὐκ ὀλίγους, ἔτυχε δὲ βασιλεύειν τότε τὸν Κασινὸν Ταταρχάν^ο, καὶ τῇ ἐκείνῃ βοηθεί^ᾳ ἔλαβ^ο οἱ Λατῖνοι ὅπισω τὰ ἐρημῶτα κάστρα, καὶ ὅλ^ον πᾶσι Συρίαν, καὶ αὐτῶν πᾶσι Ἱερουσαλήμ εἰς τὰς χιλίας Δακκόσι^{ας} ἐννεήκοντα ὅκτω, ἀλλὰ εἰς τρεῖς χρόνας ὁ Σελτάν^ο ἔλαβε πάλιν καὶ πᾶσι Συρίαν καὶ πᾶσι Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδε τὸν Σαβέλδικον εἰς τὸ ἐβ-

δομον τῆς ἐννεήκ^ος αὐτῆς. εἰς τὰς πολέμους δὲ αὐτὰς 10 ἠφανίσθη καὶ τὸ τάγμα τῶν Τερπλαρίων, ὁδοῦ καὶ οἱ Πιτάλιδες ὑπερηφάνους τῆς Πτολεμαίδος, καὶ ἀπελπισθέντες ἀπὸ τῆς ἰχῦσαι ἔτι τὰς Λατίνους ἐξουσιᾶσαι τῆς Παλαιστίνης καὶ Συρίας, ἐπαθῆναι τὰ πλείω κῆρυκα καὶ αὐτῶν πᾶσι Τύρον καὶ Πτολεμαῖδα, Ἰόππην, 15 Ἀσκάλωνα καὶ ἄλλα ἐκρήμνισαν οἱ Αἰγυπτῖοι ἐκβάθρων, ἀνέχωρισαν, καὶ ἀπελθόντες ἔλαβ^ο Νόμ^ον πολέμ^ος πᾶσι Ῥόδον ἐν ἑτὶ χιλίοσ^ω τριακοσιοσ^ω ὀγδό^ω, καὶ ἐκράτησαν αὐτῆς ἔτη Δακκόσια δεκατέσσαρα, ἕως ἃ ἔλαβ^ο αὐτῶν ὁ Σελτάν^ο Σελῆμ^ο δ^η-πο 20 λούοι, καὶ αὐτοὶ ἀπῆλθον εἰς πᾶσι Μάλταν. τοιούτον τέλος ἔλαβ^ο οἱ πᾶσι Λατῖνοι ἀγῶνες περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ χιλίων ἐννεήκοντα ἐπὶ ἕως χιλίων τριακοσίων ὅκτω, ὥστε ἀφανισθῆναι τὰς πόλεις καὶ χώρας καὶ τὸ πλῆθ^ο τῶν Χριστιανῶν τὸ ἐν 25 τῇ Συρίᾳ, Φοινίκῃ καὶ Παλαιστίνῃ, καὶ καταστροφῆναι τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰ μοναστήρια καὶ τὰς πλείους οἰκοδομὰς τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸν τὸν ἀχρον τῆ-φο^ν, καὶ τὸν Νάον αὐτῆς, καὶ ἀφανισθῆναι πᾶσι ἀπὸ τῶν αὐτῶν, καὶ γινέσθαι ὡς ἐρείπιον, καὶ ποιῆσαι καὶ τὸν 30 Σαλαδῖνον τὸ Πατριαρχεῖον τζαμί, καὶ ἀλῶναι πᾶσι Κωνσταντινέπολιν ὑπὸ τῶν Λατίνων, καὶ μεριδῆναι εἰς βασίλεια τῶν ὀρθοδόξων, καὶ λαβῆναι τὰς Λατίνους ὁσάυτας Νήσους καὶ τόπ^ος τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἀδυνατῆσαι τὸ βασιλεῖον, καὶ καταπολεμηθῆναι ἀκόλως 35 ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν, ὅλως γὰρ τὸ τέλος τῆς τῆς μιαν^{ῆς} πολέμ^ος ἡ, ἵνα ἀφανισθῶσιν οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ αὐξήθωσιν οἱ ἐθνικοὶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις τέτοις τοῖς ἀγέλοις, οἱ Πάπαι τῆς Ῥώμης σιωαῖτοι καὶ πρωταῖτοι.

[40

Ὅτι τὸ τῆς ἱερῆς πολέμ^ος καὶ τῶν διηνεκῶν ὅσοι Δύσει ταρχῶν αἰτίον ἐστ^ι, τὸ ζητεῖν τὰς Πάπας εἶφ^{αν} καὶ ὑπὸ αὐτὰς ἔχ^{αν} τὰς τῆς Δύσεως Βασιλεῖς, καὶ περὶ τῶν κατ' ἀλλήλων καὶ κατὰ τῶν δυτικῶν Βασιλείων καὶ 45 Ῥηγῶν παπικῶν πολέμων, καὶ ὡς ἐποίησαν ἀλλεπαλλήλων κακῶν Γρηγόρι^ος ὁ ἑβδόμος καὶ οἱ λοιποὶ Πάπαι, καὶ περὶ τῆς δι' ἰννεκ^ος τῆς τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινέπολεως ὑπὸ τῶν Λατίνων καὶ τῆς ἐν ᾧ ἑάλω ἔτ^{ος}.

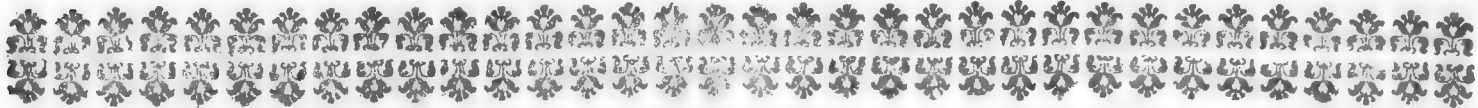
Ποιῶντες τέλος τῆς θηρομῆς ταύτης, καὶ περὶ τῆς πολέμ^ος τῆς τῆς ἱερῆς, ταῦτ^ον ἔπ^{αν} ψωριῶντες ὁλόγ^ον, ὅτι εἰς τὸν πόλεμον τῆτον ὅλως ἦν πάντοτε ἡ Δύσις εἰς συγχύσεις καὶ ταρχῶν, ἐζήταν γὰρ οἱ Πάπαι εἶφ^{αν} τὰς Καίσαρας. λέγα δὲ ὅθ^ων ὁ φειγνέσης Ἐπίσκοπος βιβλί^ον πέμπτ^ο, κεφαλῶν τριακοσῶν πέμπτ^ο, ὅτι ἐμάχοντο μάλιστα

Ἐνρίκ^ο καὶ ὁ Γρηγόρι^ο, καὶ Πάπαι κατὰ Παπῶν, καὶ ἠκολούθησαν χάσιματα καὶ φθορά. ὁδοῦ αὐτῶν 50 ἕως ἄρα τῆς σεφίας καὶ ἀχόρητ^ο αὐτῆς (εἰ καὶ οἰκονομικῶς) ὁ Θεσσαλονίκης Βασιλεῖς ἔπ^{αν} τὸν Πάπαν Ἀδελφάν^ον εἰκόνα καὶ ἀφομοίωμα τῆς Χρυσῆς, καθότι πάντα μετὰ τὸ χάσιμα Πάπαι τῆς προεβυτέρας Ῥώμης ἀδυνατόν ἐστι εἶναι τοιούτον, μάλιστα δὲ τινες αὐτῶν φατε-

φανερώς ἐγινόντο ἀφομοίωμα τῷ Ἀντιχρίστῳ,
ὡς ἦν καὶ αὐτὸς ὁ ἑσδομος Γρηγόριος, ὅστις ἔλεγον
ὁ μὴ περικοπῶν αὐτὸν, εἶναι βιβλικολάτρης, τὰς με-
γάλας ἀφώριζε, τὰς μικρὰς ἐκίνοι καὶ συνεχώρει κατὰ
5 τῶν Ἀνθιστῶν αὐτῶν, καὶ εἰς ἐκ ἐδυώτο καταβαλὼν,
ἐδίδε γράμματα συγχωρητικὰ ὡς ἀπὸ ἐλθουσιν εἰς
τὸν ἱερὸν πόλεμον. τὰ αὐτὰ λέγει καὶ ὁ Ἀββᾶς Οὐρ-
σπεργόσης, καὶ ὅτι ὅτε ἦν εἰς τὸν πόλεμον ὁ Φειδέ-
ρικός, ὁ Γρηγόριος οὗτος ἐσπέδαζε λαβεῖν τὰς ῥο-
10 πὰς αὐτῷ. λέγει δὲ εἰς Φειδέρικον πρῶτον καὶ Εὐ-
ρεῖκον πέμπτον καὶ Φίλιππον, καὶ ἕως τέλους τῶν χει-
ρικῶν αὐτῷ ὁ Ἀββᾶς τὰς ἐπιτοκίας καὶ ἀσυμφωνίας
καὶ δόλους καὶ ἀπιστίας καὶ πολέμους καὶ πειθοσίας καὶ
ἐπαισάσεις τῶν Παπῶν, καὶ τὰς ἀχμυλωσίας καὶ
15 ἀφανισμὸς εἰς περιζώνων τῇ γυναι τῶν Χριστιανῶν, ὧν
ἐξισιάζει δηλονότι ἡ δόσασσία αὐτῷ τῷ Πάπῃ, καὶ
ὅτι ἐνόμισεν ὁ Πάπας Δὲ τῷ πολέμῳ τῷ Χριστο-
νικῷ Πατριάρχῃ καὶ Ἐπισκόπῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὡς

Εὐγείος ὁ τρίτος Πάπας ἀπεβλέπων εἰς τὸν τὸ πρῶ-
τον δαγμα, ἠθέλησε ποιῆσαι τοιοῦτον πόλεμον ἐπὶ Μα-
ριῇ τῷ Κορνηλίῳ Δὲ πῶ αὐτῷ αἰτίαν, ὡς μαρτυρεῖ
ὁ Ὁθων βιβλίῳ πρῶτῳ τῆς ζωῆς Φειδέρικῃ τῷ πρῶ-
τῳ, κεφαλαίῳ τεταρτῷ τεταρτῷ, καὶ ὅτι ἐσκήχ-
θησαν εἰς Ἀντιόχεια καὶ Ἱερουσόλυμα Ἐπίσκοποι
Λατῖνοι, διὸ ἐσπέδαζον καὶ περὶ τῆς Κωνσταντι-
πόλεως. Ὁθων Γ' ἰννοκέντιος ὁ τρίτος παρεκίνησε τὸν
πόλεμον κατὰ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως, ἦν καὶ ἔλα-
βον οἱ Λατῖνοι τῷ ἔτη χιλιοσῷ Δεκακοσῷ τεταρτῳ
κατὰ τὸν Χωσιάτιν, καὶ ἦν γέμων ὁ κόσμος ὅλος αἰ-
μάτων Χριστιανῶν, φθορᾶς γράμμάτων, ἀφαισ-
μῶν Ἐπισκόπων, ταραχῶν ἱερέων, διωγμοὶ Μο-
ναχῶν ἐγίνοντο, ἀφανισμοὶ Μονασιῶν, διωγμοὶ
δυσσεβῶν καὶ ἐλάττωσι, αὐξήσις δὲ καὶ πληθυσμὸς
τῶν ἐθνικῶν μιας καὶ μόνος οὐκ ἔσκεν αἰτίας, ὅτι τῷ
δόσῳ τῷ Πάπῃ εἰς ἐπείθοντο.

20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

25 Περί τῆς οὐ μικρᾶς βασιλείας Θεοδώρου τῷ νέῳ, καὶ τῆς μονάσαντος Ὑσιρην, καὶ τῆς Πατριαρχίας Ἀρσενίου.

Εὐασίλδουσι ὁ υἱὸς τῷ Ἰωάννῃ Θεόδωρος νεώτα-
τος, καὶ γυνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τριάντων ὄντων, ἐγέν-
ετο μοναχὸς, καὶ πολλὰ Διαιρέμας πτωχῶς, ἐκρί-
30 μήθη. ἐπὶ τῷ ἐκ τῆς οὐ Βλεμμύδης γενέσθαι
Πατριάρχῃς, χειροτόντος τῷ Θρόνῳ, καὶ ἐπειδὴ ἐκ
ἐπέθῃ, περιχερίζεται Ἀρσενίος τις, ὃς ἡσυχάσεν
εἰς πῶν Ἀπολωνιάδα, ὡς ἄλλοι μὲν, ἀλλ' ἀπράγ-

μων. λέγει δὲ ὁ Γρηγόριος, ὅτι δὲ τὸν ἀπράγμονα
εἶναι ἐκ τοῖς ὅρεσιν, ἐπειδὴ οὐ τὰς πόλεις ἡ ἀρετὴ
δοῖται καὶ πολιτικῶν χαρακτηριστῆρες. λέγει γὰρ ὁ Κύ-
ριος, βλέπετε πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, καὶ τὸ
ἐξῆς, πῶς πολιτικῶν τῷ λόγῳ δύναμις οὐ τῷ χει-
ριστῷ Ἀρχοντὶ ἀναγκάσιον εἶναι ὑποταγεῖσθαι.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περί τῆς μεζάλωνος σφαγῆς ἐπιτροπῆς βασιλέως Ἰωάννη τῷ νέῳ, καὶ τῆς Μιχαὴλ Παλαιολόγου ἐπιτρο-
πῆς, καὶ αἰτα βασιλείας, ἐξορίας τε Ἰωάννη τῷ νέῳ, καὶ φυγῆς Ἀρσενίου Πατριάρχῃς, καὶ Πατριαρχίας Νικη-
φόρου Ἐφέσου, ἀλώσεώς τε Μαιώτιδος καὶ τῶν ἐκείνῳ ῥωμαίων χωρῶν ὑπὸ τῶν Τατάρων, τῶν καὶ καταδραμόντων
40 ἅμα Γότθους, Ρώσους καὶ Ἀλάνους πῶν τῶν ῥωμαίων γῆν.

Εἶπεν τῷ Θεόδωρῳ Διάδοχος ὁ υἱὸς αὐτῷ Ἰωάννῃς,
ὧν ἑπὶ ἐξ, ἔχων ἐπιτροπὰς τὸν μεζάλων, καὶ
τὸν Πατριάρχην Ἀρσένιον, ἀλλ' εἰς τὰς αἰτίας τῷ πα-
45 τρὸς αὐτῷ σφάπεται ὁ δὸς εἰς τὸν βῆμα εἰς πῶν
μοιῶν τῶν Σωσανδρῶν ὁ μεζάλων, καὶ ἐπειδὴ ἐδόκει
Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος ἱλαρὸς παρσώπῳ, Χρι-
στὸς ὁμιλία, ἡθὺς ἀσπῶ, χαλεφίλοτιμῳ, περι-
χερίζεται ἐπιτροπῇ τῷ βασιλέως, μέγας Δεξί-
50 ὢν, ἔχων δὲ εἰς πῶν Ἀρσένιον αὐτῷ κακὰ καὶ τῷ Ἰωάν-
νῃ, ἐκολάκισε τὸν Πατριάρχην, καὶ καὶ ὑπὸ τῷ μα-
κρόθῳ ἐρχομῶν εἰς τὸν βασιλέα, αἶμα κρατῶν τὰς
χαλινὰς τῆς ἡμῶν οὐ ἡ ὁ Πατριάρχῃς ἐκείνην,
ἤρχετο παρσῶ εἰς τῶν ἀνακτόρων. περιβλήθη ὁ Πα-
λαιολόγος Δεσπότης, φανῆς δὲ ὁρῶν εἰς τὰς πο-

λίμους κατὰ τῶν ἡπειρωτῶν, ἀναγορεύεται βασιλεὺς
εἰς πῶν Μαγνησίαν, σεφθῆς ὑπὸ τῷ Μητροπολίτῃ καὶ
τῷ Γρηγορίῳ. ἔβαλε δὲ αὐτὸν εἰς φεικτὰς ὄρκους ὁ
Ἀρσένιος τῷ μήνῃ ἐπιβελῶν ἀρτύσαι κατὰ τῷ
παιδὸς, ἡτοὶ τῷ Ἰωάννῃ, καὶ εἶπε αὐτῷ, ὅμως ἕως
ἀπ' ἐλθῇ εἰς ἡλικίαν ὁ βασιλεὺς. πάλιν ὁ Μιχαὴλ
ἀλογήσας τῶν ὄρκων, ἐξώρισε τὸν βασιλέα εἰς Μα-
γνησίαν. Ὁθων Δὲ πῶν ὁρῶν οὐκ ἔμελλεν εἰς τὸν Ἰωάν-
νην κατεφρονῆτο, καὶ ὁ Πατριάρχῃς ἐκ ἐσκήσθη πε-
ρὶ τῶν οὐ τῇ Ἐκκλησίᾳ καθηκόντων, ἅμα ἐπὶ τῶν παρ-
τῶν κληρῶν, καὶ ἅμα ἐρμήσας, πῶν πύλῳ τῆς Νι-
κηίας καταλαμβάνει ὁ Ἀρσένιος πεζὸς, καὶ ὡς εἶχε
τὸν περὶ αὐτὸν ὄχλον ὑποτασσάμενον, φάγει μετ'
ὀλιγίσων, καὶ περιχερίζεται Πατριάρχῃς ὁ Ἐφῆς

Νικη-

838

Νικηφόρος, ὃς καὶ πρὸ τῆς αλώσεως τῆς βυζαντινῆς ἀπέθανον. Ἐς τὰς τότε χρόνους καὶ οἱ Τατάροι ἤλθον καὶ εἰς τὴν Μαιώτιν, καὶ λαβόντες καὶ ὅκω τῶν Ῥωμαίων χώρας, ἰδιοποιήσαντο, ἔπειτα Φιλιωθῶντες μετὰ τῶν Γότθων καὶ Ῥώσων καὶ Ἀλανῶν, κατέτρε-

χον τὴν Ῥωμαίων γλῶσσαν, καὶ οἱ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδεξίετο αὐτὰς θύρας, ἀλλ' ὅκω κατὰ τὴν σωήθειαν τῆς Γηγυλῆς Χάνη τῆς πρωτεύουσας αὐτῶν κατέτρεχον καὶ κατέφθινον.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἀναγκασμοῦ τῆς καὶ τῆς ἀγῆς τάφου ὑπὸ τῆς τῶν Ἀρμενίων Ῥήγος, καὶ ἑτέρων αὐτῆς οἰκοδομιῶν, καὶ σφαγῆς τῶν ὡς Σικελία Κελτῶν ὑπὸ τῶν Σικελιωτῶν, ἐξ ὧν ἡ παροιμία, Σικελικὸς ἑσπερινός.

10

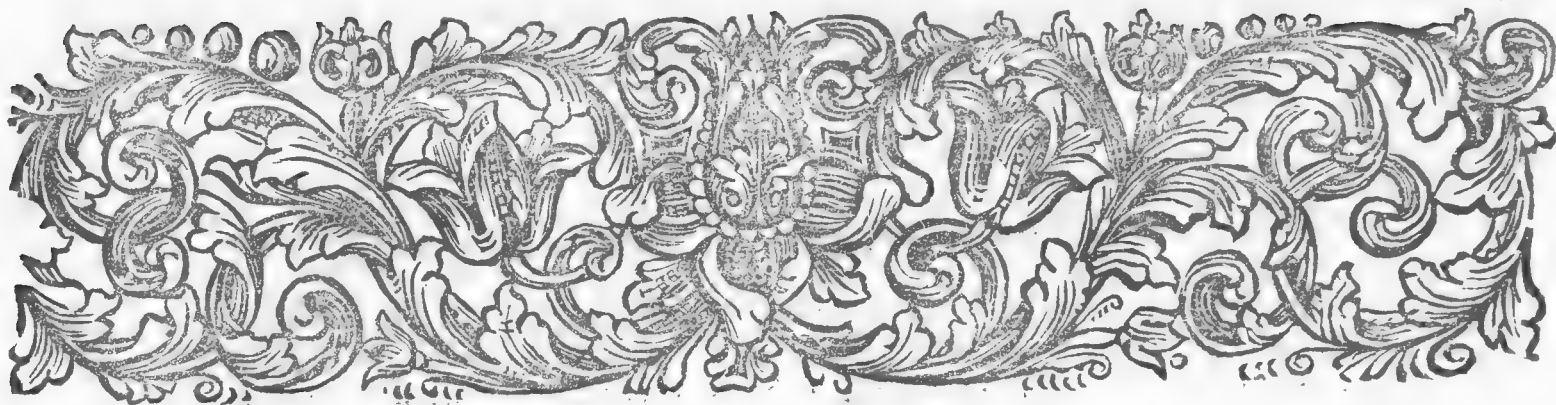
Ἀφ' ἧς ἔλαβον οἱ Λατῖνοι τὴν Κιλικίαν εἰς τὰς χιλίας ὀνομήκοντα ἐπὶ ἀ, ἐχρημάτισε καὶ Ῥήξ Ἀρμενίων εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ διέμενος ἡ ἀρχὴ αὐτῶν ἕως τῶν νῦν. καὶ ἐπειδὴ ὁ Ναὸς τῆς ἀγῆς τάφου ἦν σενσαθροῦς, καὶ ὁ Σατράπης τῆς Δαμασκῆς Κάππακῶς ἦν κρύφιος Χρυσανός, ἐδεήθη αὐτῶν ὁ Ῥήξ τῶν Ἀρμενίων, ἵνα εἰσὶν αὐτὸν ἀναγκασίσει τὸν Ναὸν, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν καὶ ἀνεκάνισε τὸν Ναὸν εἰς πολεμὸν, καὶ ἄλλας οἰκοδομὰς ἐποίησεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅθεν καὶ ἤλθον ἀφ' ὧν ἕκαστος ῥηγάτης Χρυσανοὶ καὶ κατήκτισαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, γυνὴ ὅμως τὸ πλεῖστον ὁ Σαλτᾶν, ἔειπε καὶ ἠρώτησεν ἵνα μὴ ᾧσι ἀπὸ αὐταλίας, ἀπῆκεν ὅμως αὐτὰς εἰς ἀρετήν. Σὺ δὲ

σημείωσαι ὡς ἡδίστα ὅπερ ἔπαθον εἰς τὰς χρόνους τῆς οἰφραντζέζοι, οἵτινες ἐπειδὴ ὁπωσδήποτε ἐξουσίασαν τῆς Σικελίας, ἐποίησαν ὅκω καὶ τὸ ἀπάνθρονον τῆς φύσεως αὐτῶν, καὶ ὅκω τὸ ὑπὸ ἡσόν, ἵνα οἱ Σικελιωταὶ εἰς τὴν ἑσπερινὴν τῆς Πάχας κατέσφαξαν ὅκω χιλιάδας Κελτῶν, ὅθεν ἡ παροιμία, Σικελικὸς ἑσπερινός. μετεπέμψαντο δὲ πρὸς ἑαυτὰς τὸν Πέτρον τὸν Ῥήγα τῆς Ἀραγωνίας καὶ ὑπετάχθησαν αὐτῷ ἕως τῆς σήμερον. ὅκω ἔλθωμεν εἰς μιχαήλ τὸν Παλαιολόγον, ἵνα ἀπωμύσῃ καὶ τὰ κακὰ ὅπερ ἐβέλοντο πρὸς ἐνῆσαι καὶ ψυχικῶς οἱ Λατῖνοι εἰς τὰς Ῥωμαίους.

20

Καὶ ταῦτα ληξὶς βιβλίου τῆς γ'.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

5 Περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Μιχαὴλ τῷ Παλαιολόγῳ ἀπὸ τοῦ Καίσαρος Ἀλεξίου, καὶ ἀποδιώξεως τῶν Λατίνων.

10 **Μ**ιχαὴλ τοῖσι τῷ Παλαιολόγῳ, ὃς ἐβασιλεύσει χεῖρας ἐκκοπέσας, ἔλαβε τὴν Κωνσταντινέπολιν εἰς τὸν οὐκ ἔχοντι τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἐμβαλὼν τὸν Βαλδουίνον τὸν σοφῶς στρατηγῆματι τῷ Καίσαρι Ἀλεξίῳ, ὅστις στρατηγόπαλιν τὴν

15 οὐκ ἔτι μετὰ τριαντήσιον νεανίαν ὑπεσθῆναι κρυφίως εἰσὼ τῶν παλαιῶν καναλίων, εἰσῆλθον εἰς τὸ βασιλικὸν Παλάτιον, καὶ βοηθῶντας μεγαλοφώνως, καὶ πυρκαϊὰν μεγάλην ἀνάψας εἰς πλείους καὶ ἀσφό-

ρος τόπους, τόσον ὥστε καὶ φόβον καὶ τρέμον ἐπέβαλε τοῖς πέριξ καὶ ἐγκατοικοῖς καὶ παρόικοις, οἱ πάντες οἷον ἀσπάλαντες κατεχώδησαν, καὶ ἔδωκε ἐτόλμα ἐξελθεῖν τῆς οἰκίας αὐτῆς, ὥστε τὸν Ἀλέξιον αὐτὸν ἀφόρως ἀπελθεῖν καὶ ἀνοῖξαι τῆς πόλεως τὰς πύλας, καὶ εἰσαγαγεῖν ἄλλους ἐπιτακτοὺς πεντήκοντα, οἵτινες ἦσαν ἔξω ἐνεδρεύοντες. τοιαῦτα γὰρ τρόπον ἐκυρίωσαν πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι τῆς κλεινῆς μεγαλοπόλεως. ὁ φιλαναγνώσκων ἰδέτω καὶ πλάτος τῶν ἰσορίας καθὼς αὐτῶν ἐξηγεῖται ὁ Γεηγοράς Νικηφόρος εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον τῆς ἰσορίας αὐτῆς ὁμῶς καὶ ὁ Παχυμέρης.

29

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν πρὸς τὸν Πάπαν πρέσβεων Μιχαὴλ τῷ Βασιλεῖ καὶ τῶν πονηρῶν αὐτῶν, καὶ ὧν ἐπαθὸν οἱ πρέσβεις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πάπα.

25 **Α**λέξης τοῖσι τῷ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Ῥωμαίων, εἰσῆλθον ὁ Βασιλεὺς Μιχαὴλ εἰς αὐτὴν γυμνοκέφαλος καὶ πεζός. φοβέσθαι δὲ τὴν ἐπέλυσιν τῶν Λατίνων κατὰ τῆς πόλεως πάλιν, ἀφῆκε τὸν Θεὸν, διενόηθη βασιλεύειν μετὰ πονηρῶν. ὅθεν ἤκουε μέσον χλαύζαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα ἡσυχάζ-

ζη αὐτός. καὶ δὴ σέβει πρέσβεις πρὸς τὸν τότε Πάπαν τὸν Νικηφορίτζην Ῥωμαῖον, καὶ τινα Ἀλεβάρην ὑπογραφὴν Βαλδουίνου, τῷ χρηματίσαντος ἐν Βυζαντίῳ Βασιλέως. ἀλλὰ πρεσβότας αὐτῶν ἡγησάμενοι οἱ Λατῖνοι, τὸν μὲν Νικηφορίτζην ζῶντα ἐξέδραν, ἅμα καὶ ἀπὸ αἰχμῶν τὸν Μιχαὴλ, ὁ δὲ Ἀλεβάρης φυγὼν ἐσώθη.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς μετὰ τελευτῇ Νικηφόρου Πατριαρχίας αὐτοῦ Ἀρσενίου, καὶ ἀνακαθάρσεως τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν λατινικῶν δυσωδιῶν.

Προκαλεῖται δὲ πάλιν τὸν Ἀρσένιον, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸν θρόνον μόνον ὁ Βασιλεὺς, ὑπολογισάμενος πρῶτον

πρώτον· περὶ τῶ Ἰωάννη, καὶ τινὰ μοναχὸν ῥύσατο
ἐπιζῶν ἐπιστάτῳ καὶ ὁκαθαίρει πῶν μεγάλῳ ἐκ-

κλησίαν· ὁπότε τῶν λαθινικῶν δυσωδιῶν, καὶ ἀνεκί-
νισε πάντας τὸ ἐν αὐτῇ σισαφρωδίῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

5

Περὶ τῆς ἣν ἐποίησεν ἀθεμιτογραμίας πρὸς τὰς τατάρους Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος.

Ἐπεκράτησαν δὲ καὶ οἱ τατάροι τότε περὶ πῶν Μαυ-
τιν, ὁ δὲ Μιχαὴλ ἐποίησεν ἀθέμιτον ἔργον, καὶ
ἔστειλε Μαρίαν πορνουμένη αὐτῇ θυγατέρα τῇ χα-

λαῖ ἕως γυναικὶ μετὰ ἴνους Ἀρχιμανδρίτη ὃ Παντοκρά-
τορος, καὶ μετὰ πολυτίμων δώρων, ἐπειδὴ δὲ ὁ χα-
λαῖ ἀναπέθανεν, ἔλαβον αὐτῶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀπαργῆς. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τυφλώσεως Ἰωάννη τῷ ἱεὶ ὑπὸ Μιχαὴλ Παλαιολόγου, καὶ συχινῶν τῷ Μιχαὴλ πρέσβεων καὶ δώρων πρὸς
τὸν ῥώμης, ἐξουσίας τε ἀδίκης τῷ Πατριάρχῃ Ἀρσενίῳ, καὶ Πατριάρχῃ Γερμανῷ Ἀδριανουπόλει καὶ 15
παραιτήσεως, καὶ Πατριάρχῃ Ἰωσήφ.

Τὸν δὲ Ἰωάννην ἐκ ἤρκει ὅτι ἔχον ὑπόβλητον τῆς
βασιλείας, ἀλλὰ καὶ ἐτύφλωσεν αὐτὸν καὶ ἐξώλε-
σε, τὰς δὲ δύο αὐτῷ ἀδελφάς πρὸς γάμον ἐξέδω-
κεν εἰς φεαγγίαν, ὅθεν ὁ Πατριάρχης ἀφώρισεν
αὐτὸν φανερώς διὰ τὸ πάρολμον ἔργον, ὑπέμεινον
ὅμως τὸ ἐπιτίμιον. Φοβούμενος δὲ πάλιν τὰς λα-
τίνους, λέγει ὁ Παχυμέρης βιβλίῳ δούτέρῳ καὶ τρί-
τῳ, συχναῖς μὲν πρὸς τὸν Πάπαν πρέσβεις ἐξῆγε,
καὶ δώροις ὑπέχετο, αὐτὸν γὰρ ὁκαίει τὸν κίνδυ-
νον καὶ τυφλώσει, ὡς μὴ ὁ ὅπως ἐρεμηνόωντων τῶν
ἰταλῶν, δι' ὧν καὶ τὰ καὶ ὡς ἐνὸν κατασφαλιζέ-
μενος, ἐπεχείρει τοῖς ἄλλοις θαρρύντως. συχναῖς
γὰρ πρέσβεις καὶ δεξιώσεις μὴ μόνον τὸν Πάπαν,
ἀλλὰ καὶ πολλὰς τῶν καρδιολέων καὶ τῶν παρ' ὁκαί-
ει διωκτῶν ἐξομελίετο. καὶ ταῦτα μὲν ἔτω.
ζητῶν ὅμως συγχώρησιν ὑπὸ τῷ Πατριάρχῃ, ἀπειγύ-
μην πῶν κεφαλῶν τῆς καλύπτρας, ἔκυσεν, ἰδέε-
το, ὁ δὲ μῶλλον αὐτὸν ἤλεγχε. ὁρυσκομένης δὲ τῇ
Βασιλείῳ εἰς ἑαυτὴν, δεδώκασιν αὐτῇ τιτὸς λίβελλ-
λον κατὰ τῷ Πατριάρχῃ, ὁ δὲ σιωπῇ μερικῶν Ἀρ-
χιερέων Συνοδὸν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ εἰς τὸ Βυζάν-
τιον διὰ δύο Ἀρχιερέων ἐλθεῖν εἰς ὑπολογίαν. Φο-
βούμενος δὲ πῶν καθαίρεισιν ὁ Ἀρσένιος, οἰκονομήσας
καλῶς, συνεπέριεν τὸν κατὰ τὸν Βασιλέα δὲ ἐλθόντα
εἰς Βυζάντιον ἤλεγχε σφοδρῶς, ὅτι κατὰ ὁμοφύλων
ἐσετάσας τῶν ἡπειρωτῶν, καὶ ἀφῆκε τυχὸν τὰς
ἐχθρὰς εἰς πῶν Ἀνατολῶν καὶ ἐπ' ἀνατολῆσιν. με-
ταπαύει δὲ πάλιν ἐδόθη λίβελλος τῷ Μιχαὴλ καὶ
αὐτῷ, ὁ δὲ μνηστῶν δέχεται ἀσπιδίως, καὶ τοιοῦτε καὶ αἱ
κατηγορίαι ἦσαν τὸ ἔδον, καὶ λοιπὸν Συνοδὸν ἀθροί-
ζει ἐν τῇ Τρικλίνῳ, ἐν ᾗ ἦσαν καὶ ὁ Ἀλεξάνδριος
Νικόλαος, καὶ ὁ Ἀντιοχείας Εὐθύμιος, ἦσαν δὲ
καὶ Ἀρχιερεῖς, καὶ Μοναχοὶ ὑπὸ τῶν μοναχῶν,
κληθεὶς δὲ ὁ Πατριάρχης εἰς κρίσιν, ἔπειθε ὅτι ἐκ
ἀποφύγει πῶν Συνοδὸν, ἀλλὰ τὸν τρόπον τῆς Συ-
νοδῆς, καθότι ὁ Βασιλεὺς ἐχθρὸς, ὁ τόπος ἀνεί-
κει, τὰ πρὸς ὅσα ἀσυνήθη. ὡς δὲ τῶν κατηγο-
ρητῶν μία καὶ αὐτὴ, ὅτι ἐπειδὴ οἱ τατάροι διέβησαν

τὸν Εὐφράτην, καὶ ὁκαίεισιν ἔως ἐν τῷ Ἀλφειῷ,
καὶ κατέδραμον μεσοποταμίας, Συρίας, Κιλικίας,
φθόσαντες καὶ ἔως Λυκαονίας, φεύγοντες πῶν κατὰ 20
δραμῶν τῶν ὁ σελταῶν τῷ ἱερίῳ Ἀζαντίνῃ, ἡλ-
θον εἰς τὸν Μιχαὴλ ὡς πρὸς ἀρχαῖον αὐτῷ φίλον,
Χριστιανῶν δὲ υἱὸς ὢν, ἐφίλει τὰς ἀγίας εἰκόνας,
καὶ πολλὰς ἀπερχόμενος καὶ εἰς πῶν Ἐκκλησίαν συ-
νωμίλει τῷ Πατριάρχῃ ὁκαίει, κατηγόρειν ἔν τῷ Πα- 25
τριάρχῃ περὶ τῆς, ὁ δὲ ἀπεσκυβαλίζει τὰς κατη-
γορίας, ἀλλὰ μὴ εἰσακούσμενος, αὐτὸς ὁκαίει ὁμη-
δέποτε ἰπποδύσας, τότε ἀπῆλθεν εἰς τὸν Βασιλέα
ἐφιππῶν, νομίζων ἀναχωθεῖν τὸν Βασιλέα καὶ παῦ-
σαι τῶν συκοφαντιῶν. ὁ δὲ Βασιλεὺς νομίσας ἔχει 30
ἐν χειρὶ τὸν Λέοντα, καὶ ἄρειν κατὰ τῷ λαβεῖν συγ-
χώρησιν, ἰδέξασθαι αὐτὸν μετὰ χαρῆς, καὶ ἐλάλη-
σεν αὐτῷ ἡδέως. ἐλθόντος δὲ ὡρας Λατινίας, ὡς
χρῆμα ὡς ἀναγορεύει αὐτὰς εἰς τὸ λατρευθῆναι. ὡς
δὲ σιωπῇ πρῶτον τὸν Βασιλέα εἰσερχόμενον εἰς πῶν 35
Ἐκκλησίαν ἀσπάζεσθαι τὰς ἀγίας εἰκόνας, ὅτι ἀρ-
χεῖσθαι ἐπιτελεῖσθαι πῶν λατρυγίαν, ἐγίνωσκε δὲ
ὁ Μιχαὴλ ὅτι σιωπῇ μὲν ὁκαίει ὁ Ἀρσένιος εἰς
πῶν Ἐκκλησίαν, μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τῶν εἰκόνων
ἐξήρχετο, ἵνα μὴ συλλατρυγῇ τῇ ἀφωρισμένῳ, ὁ- 40
θεν ἐμήνυσεν κρυφίως τῇ λατρυγίᾳ ἱερεῖ, ἵνα ἀρ-
χεται τῆς λατρυγίας πρὸν ἢ ἀσπασθῆναι αὐτὸν τὰς
εἰκόνας, ἵνα μείνῃ ὁ Πατριάρχης συλλατρυγῇ αὐ-
τῇ, καὶ δόξῃ ὅτι σιωπῇ αὐτῇ νομιμῆσας αὐ-
τῇ, τὸν δὲ Πατριάρχην κρατῶν ὑπὸ τῷ Μαυδίῳ, 45
ἄμα δὲ καὶ κολακάζων συνεπορεύετο αὐτῇ, ὡς δὲ ἐ-
σῆλθεν εἰς τὸν Ναόν, καὶ ἔπειθε ὁ ἱερεὺς πρὸν ἢ ἀσ-
πασθῆναι τὸν Βασιλέα τὰς εἰκόνας τῷ, Εὐλογημένη
ἡ βασιλεία, ὁ Ἀρσένιος κατανοήσας τὸ δόγμα, καὶ
ὁκαίεισας τὸν Βασιλέα, ὅτι μετὰ δολιότητος καὶ χα- 50
ρὸς φόβῳ Θεῷ βέλεται λαβεῖν πῶν συγχώρησιν, καὶ
ὑποσπασσας ἐαυτὸν τῆς βασιλικῆς χειρὸς, κατήλθε
δραμαῶς εἰς ἐκείτιον, καὶ ἐπανάγει εἰς τὸ ἱερόν. ὁ
δὲ Μιχαὴλ μετὰ πῶν Λατινίαν ἀθροίζει Συνοδὸν ὁ-
νομον καὶ ὁκαίεισας αὐτὸν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ διὰ
- διό

δύο Ἀρχιερέων πλὴν καθάρειν, ὁ δὲ περιέειπε τὸ πρὸς
ἐξορίσει αὐτὸν, εἶχε δὲ παλαιόρασον καὶ βιβλίον ἵνα λα-
βῇ μεθ' ἑαυτῆς, καὶ τρία μόρια φλωρία, ἅτινα καὶ
αὐτὰ εἶχε λαβὼν ἀπὸ καλλιγραφίας αὐτῆς. ἐξελ-
5 θη ἔν τις Προικόνησον, πολλὰν ἀτραπὴν καὶ βρυ-
τῶν γενομένων, καὶ ζάλης πολλῆς. ἐκοινώνησε δὲ εἰς
πλὴν καθάρειν καὶ ὁ Ἀντιοχείας Δαὶ πᾶσι, ὁ Ἀλε-
ξανδρείας ὁμοῦ τὸ μῖστον κατέπυσεν. παρεβλήθη δὲ
Πατριάρχης ὁ Ἀδριανουπόλεως Γερμανὸς, ἀχρεΐσα-

τῷ ἀνθρώπῳ. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν δι' αἰτίας πόρνευ-
ἐπολάκουσεν, ἵνα εἰσὴ τὸ πατριαρχεῖον, καὶ ἐκεί-
νῳ δῆθον ὡς ἡδὲ ἐρήνης παρητήσατο, καὶ παρεβλή-
θη Ἰωσήφ, ἀνθρώπῳ μέτριῳ, ἐφ' ᾧ ἔσειψεν ὁ
Μιχαὴλ τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἀνδρόνικον ὃν ἔτα ἑξακχιλίο-
5 ὦ ἐπιτακτικῶς ἐβδόμηκος πέντη, ὅτε καὶ πλὴν
συγχώρησιν ἐλάβαν, πρηνὲς πιστῶν εἰς τὴν Ἐκ-
κλησίαν, ὅτε ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς πλὴν
συγχώρησιν ἀνεγίνωσκον αὐτῶν.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ εἰσεως μοναχῶν δι' Ἀρσένιον καὶ Ἰωσήφ τὰς Πατριαρχίας, καὶ ὃν ἔσταθον κακῶν ὑπὸ Γεωργίου Ἀκροπόλεως.

15 Ἐστάσαν οἱ Μοναχοὶ τῆς Μοναστηρίου τῶν Κωνσταντι-
νόλεως, καὶ τὴν πέριξ Δαὶ τὰς Πατριαρχίας Ἀρσένιον
καὶ Ἰωσήφ, καὶ οἱ μὲν τῶν, οἱ δὲ ἐκείνον ἐδέχοντο. ἀλλ'
ἐκείνους λαβὼν ὁ μέγας Λογιστὴς Γεώργιῳ ὁ Ἀκρο-
πολίτης κατ' αὐτῶν, δῆθον ἐβλάσαι αὐτὰς, τά-
20 σα κακὰ ἐποίησεν αὐτοῖς, ὅσα καὶ ὁ Κωνσταντίνῳ
ἐποίησεν εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν τοῖς Μοναχοῖς, ἥρως
ὁμοῦ τὸ μέρος τῆς Ἀρσένιος, καὶ παρεξέστη χάρισμα,
καθότι πᾶσι τρόποις ἔλεγον τὸν Ἰωσήφ ὡς ἀνομῶν.

ἦσαν δὲ εἰς τὸ χάρισμα καὶ πολλοὶ τῶν οἰκόντων εἰς πλὴν
Ἀναγνώ, ἀνθρώποι δόξαβαστε καὶ ἐνάρτεσι. ὅθεν
εὐλογον ἐνέμισον ὁ Ἰωσήφ ἀπελθεῖν ὁ αὐτὸς ὡς αὐ-
ἐρνεύσῃ αὐτὰς. ἦν δὲ ἐκεῖ καὶ ὁ Βλεμμύδης, καὶ λέ-
γει περὶ αὐτῶν ὁ Παχυμέρης εἰς τὸ δεύτερον κεφά-
λων τῆς πέμπτῃς βιβλίας, ὅτι Δαὶ τὸ εἶναι σφόδρῃ
καὶ ἀπαθὲς, ὅθεν ἐδέξατο τὸν Ἰωσήφ καθὼς καὶ τὸν
Ἀρσένιον, λέγων, ὅτι μόνον εἰς ἀναγωγῶν τὸ εὐσεβές.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς παρεστῆς Μιχαὴλ τῆς Βασιλείας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, Ἀστυρίας καὶ Σύρων καὶ τῶν Πάπων
αὐτῶν ἐνώσεις ἐλπίσαντες.

30 Ἀνέθη τῶν πολέμων ὁ μέγας Κωνσταντίνῳ, τί ἐ-
ποίησεν; ὅσα τὸ δεύτερον καὶ τρίτον βιβλίον
ἐσημείωσεν. ἀνέθησαν τῶν πολέμων Διοκλητιανὸς καὶ
Ναξιμιανὸς, τί ἐποίησαν; ὅσα ἐσημείωθη εἰς τὸ
τέλος τῆς πρώτης βιβλίας. καὶ ἔπειτα ὁ Μιχαὴλ
35 ἐτύφλωσε τὸν γνήσιον βασιλεῖα Ἰωσήφ, περιώρισεν
αὐτὸν, ἐξέδωκε πρὸς γάμον τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς εἰς
Φραγγίαν, ἵνα ἡ ἐσβεσμένη τὸ γένος τῆς Λασκάρως,
ἐξέβαινε τὸν ἐχθρὸν αὐτῆς τὸν Πατριάρχην, ἐλαβε

συγχώρησιν, ἔσειψε τὸν υἱὸν αὐτῆς Βασιλεία, καὶ ἐβε-
βαιώθη πᾶσι τρόποις Βασιλεὺς, τί ποιεῖ; ἐπλίζετο
καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀφῆκε τὸν Θεὸν, ἐνέμισον ὅτι ἀφ'
ἑαυτῆς ὑψώθη, ὅθεν ἐκ ἐζήτη βοήθειαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Ἰω-
σήφ, ἀλλὰ ἀπὸ Ἀστυρίας καὶ Σύρων, καὶ δὴ καὶ περὶ ὑγιείας
ἐπεμψὸν εἰς Βάβυλ, καὶ εἰς Μῆαν καὶ Ἀγκαρῶν. ἀκύνων
ἐν τῇ Φραγγίᾳ Ρῆγα Κάρλον μελετῶντα στρατεύσαι καὶ
τῆς Βυζαντίας, ἐθεράπευσε τὸν Πάπαν ποικίλως,
καὶ τὸ μέρος ἦν πάλιν ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν οὐνοσι.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν πρὸς Μιχαὴλ βασιλεῖα πρέσβων Γρηγορίου δεκάτης χάριν ἐνώσεις, καὶ τῆς ἡν ἐποίησεν ὁ Μιχαὴλ
Συνόδου καὶ εἰποίησε σεσοφισμένην τόμην πρὸς Ἰωσήφ τὸν Πατριάρχην.

45 Θεοβάλδος τις, ὁ ἀπαλθὼν εἰς πλὴν Παλαιστίνην μετὰ
ἑρδάρδα τῆς καὶ τῆς Ρηγὸς τῆς Ἑγκλιτέρας, εὐρι-
στόμορος εἰς πλὴν Πηλομαίδα, ἀναγορεύθη Πάπας
μοιρονομαθὲς Γρηγόριος δέκατος. ἔπειτα πρεσβυτέρων
τῶν σκοπὸν τῆς Μιχαὴλ, ἀναγόμενος εἰς Ἱταλίαν
50 ἀπὸ Συρίας, ἔσειπε πρέσβας περὶ ἐνώσεις τῶν Ἐκ-
κλησιῶν, ἐν αἷς καὶ Ἰωάννην σοφιστὴν τινα καὶ πε-
ρίεργον, ὅστις πολλὰ ἐσκέδαζε ὁφθῆναι σωήτορας
τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἵνα ἀπατήσῃ τὰς
Ἑλλήνας, ἀλλ' ἔδοξεν ἡνυσε, Σωδὸν γὰρ γουρμὴς μό-
νος Κωνσταντίνῳ ὁ Μεσιτηνιώτης καὶ Ἀρχιεπίσκοπος

Βασιλικὸς, καὶ ὁ Πρωτοπρεσβυτέρῳ Γεώργιῳ ὁ Κῦ-
πριῳ ἦσαν μέτοχοι τῆς γνώμης τῆς Βασιλείας,
οἱ δ' αὖτοι καθάπαξ πάντες ἀντικείμενοι παρῶντες
ὅτε καὶ ὁ Βέκκος μέγας καρποφύλαξ ὢν, εἶπε περὶ
τῶν Λατίνων, εἰ καὶ Αἰρετικῶς λέγεται, ἀλλ' εἶναι Αἰ-
ρετικοί, φυλακίζοντες εἰς πύργον. ἐπεί δὲ Δαὶ Συ-
νόδου ἐκ ἰχθῶς ὁ Μιχαὴλ, συγγράφει τόμην ἵνα
σεσοφισμένην, καὶ εἴπῃ αὐτὸν τῷ Πατριάρχῃ ὡς καὶ
ὑπογραφῇ, ἀλλὰ γυμνῆται ἡ ὡς αὐτῷ βλασφημία,
καὶ ἀποκυβαλλίζεται ὡς τῆς Πατριάρχης Ἰωσήφ.

ΠΑΡΑ-

Περὶ τῶν Βένκε παρεξηγήσεων, τῶν συναινέσαντος τῇ γνώμῃ τῆ Βασιλείας, καὶ τῆς αὐτῆς ὑπογραφῆς καὶ παλιμβόλης γνώμης.

Εἰ μὲν φανερόν ἐστι καὶ ἡ τῆ Βένκε ὑπόκρισις, καὶ διαχθήσεσθαι, ὅτι ἐκ τῆ ἐρριζωμένης εἰς τὴν δόξιν οὐ Βένκε, ἀλλ' ἢ ὑποκριτής, ὅθεν οἱ εἰρημῆτοι Κωνσταντῖν. καὶ Γεώργιος ἔδωκαν αὐτῷ τεμάχια τινὰ ἔχοντα τινὰς εἰρήσεις ἀγίων καὶ τινὰς μαρτυρίας σωτηριολογίας δῆλον τῷ Βλεμμύδῃ περὶ Τριάδος, καὶ ἐτι πολλὰ βιβλία ἀγίων. ὁ δὲ ἄνομος σοφιστεύεται καὶ παρεξηγῆται καὶ τὴν γραφὴν καὶ τὰς ἀγίας, καὶ ἐκασίως ἀμαρτῶν, κλίνου εἰς τὴν γνώμην τῆ Βασιλείας, κλώθων τὰ κλώστα δῆλον

ἀλλὰ κυβερνήτην. ὅτι δὲ ὁ Βένκε καὶ ἐπίσκοπος καὶ ψεύστης καὶ, ὡς εἶρηται, παλιμβόλος, δῆλον καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν, γράφει γὰρ ὁ Παχυμέρης βιβλίῳ αὐτῷ, ὅτι ἐποίησεν ὁμολογίας πρὸς τὸν μέγαν Οἰκονόμον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Θεόδωρον τὸν Ξιφιλίτιον, ὡς ἐ γράφει, ὡς ἐκ αὐταῖσι περὶ δογματῶν, καὶ ὅτι λέγειεν ἄλλοι, ἀλλ' ὅσοι μερῶν δεχόμενοι τὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ δὲ αὐτῶν καὶ ἀντίγραψι χεῖρον ἔσται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν πρὸς τὸν Πάπαν πρέσβειων τῆ Βασιλείας Μιχαὴλ, καὶ ὧν ἀργάσατο Δαφόρων κακώσεων τὰς ὁρθοδόξους, καὶ ἡ μετ' ὁρῶν ἐποίησε τόμους γυνέσθαι αὐτοῖσι ἐπὶ Ἐκκλησίᾳ, μνημοσύνη καὶ πρωτεύοντες τῆ Πάπας. 20

Εἰπερ μὲν δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν Γρηγόριον πρέσβεις τινὰς, καὶ Γερμανὸν τὸν ὡς ἀνόμως χρηματίζαντα Πατριάρχην τῆ Βυζαντίας, καὶ ἐκείνους ὄντων ἐτι ἐν τῇ ὁδῷ, ὁ Βασιλεὺς τῶν ἐδραίων εἰς τὴν πίσιν τινὰς μὴ ἐπὶ ἁγασίας αὐτῶν, τινὰς δὲ ὑβρίζαντας, ἐδήμιον, ἐξώριζεν, ἐκείνους, ὡς περὶ ὀφελισπικὸς, ὁ Χωμαλέων, καὶ αὐτὸς ὁ Καρδαλιός, καὶ δὴ καὶ ὁ Λόβωλον τινὰ ρήτορα ἐξώρισεν εἰς Νίσην ὅπου τῷ ἰωβ τῷ ἰασίτῃ καὶ ἑτέροις δέκα, ὡς συκοφαντήσας δι' ἑτέρας αἰτίας, ἡ πᾶσι περιβάτων ἔδρασε, καὶ ἄλλα μυρία κακὰ αὐτοῖς ἐποίησεν. ὅθεν οἱ λοιποὶ βλέποντες αὐτὸν ποιεῖντα πάντολμα καὶ τυραννικά, ἐσιώπων μὴ καὶ οὐκ εἰδὶν, ὁ δὲ τυραννικός

ἐδὲ αὐτῶν, ποιηρόμεται καὶ περιβάλλει χρυσόβεβλον γέμον μυρίων ὀρκῶν, ὡς τρία μόνον γυνέσθαι τὴν αὐτοῦ, εἰς Ἐκκλησίαν, μνημοσύνη καὶ Πρωτεύον ἐν αὐτῷ Δαλαμβάνων. καὶ περὶ μὲν τῆ πρώτης 25 ἔλεγε, καὶ τίς ἀπέρχεται εἰς τὴν Ῥώμην κριθῆναι. περὶ δὲ τῆ δευτέρας, ὅτι μνημοσύνη καὶ ἀσεβῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. περὶ δὲ τῆ τρίτης, ὅτι νομίζα αὐτὸ καθὼς αὐτὸ ἔχον ὁ Πάπας ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐχὶ καθὼς νῦν αὐτὸ βέλεται ἔχειν. τὸ Σύμβολον ὅμως 30 κατὰ πάντα τρόπον μὴ ἀκωνοτόμητον. ἐγίνετο δὲ ταῦτα εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὅτε καὶ ἡ ἐν Λαυδενίᾳ Σύνοδος ἡθροίσθη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῆς παραιτήσεως Ἰωσήφ καὶ Πατριάρχης Βένκε, ἐξορίας τε τῆ Ἰωσήφ καὶ ἑτέρων πολλῶν.

Τὸν ἄν Πατριάρχην Ἰωσήφ εὐλαβέμενος ὡς λύσαντα αὐτὸν τῆ ἀφορισμῶν, καὶ ἐκείνους αὐτὸν, ἐκείνους ὅμως ὁρῶν βιαζομένην τὴν Ἐκκλησίαν αἰετοῦ τῆ κοινωνίας τῇ Αἰρέσει τῆ παπισμῶ, παραιτῆται μετὰ τὸ ἐπανελθεῖν τὰς πρέσβεις ἀπὸ τῆς Ῥώμης, καὶ περιβάλλεται ὁ Βένκε Πατριάρχης. ὁ δὲ Ἰωσήφ ἀπῆλθε καὶ ἐκάθητο εἰς μονὴν τινὰ κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἀντιόχειᾳ (Ἀντιόχεια δὲ λέγεται κατὰ τὸν Γρηγορίου βιβλίῳ πέμπτῳ, ὁ τόπος ἀπὸ Βεσπύρου ἕως τῆ Ἰερῆ)

ἀπῆρχοντο δὲ εἰς αὐτὸν ἐκείνους οἱ μὴ κοινωνοῦντες τῇ 40 Αἰρέσει, καὶ προσεκλαίοντο, καὶ σπείσανε γίνεσθαι μέτερον χρίσμα, ἀφ' ὧν οἰνωτεριστῶν ἐδουχέρωντο. ὅθεν ἐμήνυσεν αὐτῷ ὁ Βασιλεὺς καλῶσαι τῆς πρὸς αὐτὸν ἐσόδου τὰς ἀπερχομένης εἰς αὐτόν. ἐκείνους δὲ ἀπεκρίθη, ὅτι περιμένει ἐξορίσθαι, ἢ ἀποβλεῖν τὰς 45 ὁρθοδόξους, καὶ λοιπὸν ἐξορίζεται εἰς Κηλίον. ἐξώρισε δὲ καὶ ἄλλους ὁ Βασιλεὺς ἐκείνους προσκημένους ἀλλοιῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν ἀπὸ τῆ Βασιλείας Μιχαὴλ προκαταρχεισάντων συγκαληθῶν καὶ συγγενῶν αὐτῷ, τῶν παρρησιασάντων ἐλεγχάντων λαλίσαντα, καὶ γράμματα πρὸς Νικόλαον τὸν τρίτον ἀπὸ τῶν τῶν Σύνοδου δῆλον δεχομένων ὑπογεγραμμένα πέμψαντα, καὶ περὶ τῶν ἐκτελέσθαι πρέσβειων.

Εβαλε δὲ εἰς φυλακὴν καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ἀνδισα-
 ρῶν αὐτῶν. Αἱ δὲ τὴν εἰς τὴν ὁρθοδοξίαν κηρυττομένην
 συγκαλητικὰς, Μακρήλ, Ἰσαάκιον, Ἰωάννην τὸν
 Κωνσταντινὸν καὶ τὸν Πρωτοεργάτην Ἀνδρόνικον. Ὁ
 5 τῶν τούτων ἦλθεν καὶ πρέσβης ὁπότε τῷ Πάπᾳ Γρηγο-
 ρίᾳ, λέγοντες αὐτῷ, μὴ εἶναι μέγιστος τοῖς λόγοις λαλι-
 νόφρων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις. ὅθεν περὶ αὐτῶν ἐκα-
 ταπὲς τὰς ἐκκλησιαστικὰς, καὶ εἶπον αὐτοῖς, ὅτι τὴν
 αὐτῶν ποιῶν οἰκονομικῶν, καὶ φαῖναι λοιπὸν καὶ
 10 αὐτὰς κοινωνίας τῆς γνώμης αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν πρέ-
 βειν. εἶπα περὶ αὐτῶν καὶ τὰς πρέσβεις, καὶ τῶν
 ἄλλων αὐτῶν μετὰ τῷ Ἐφέσῳ Ἰσαάκ εἰς τὴν φυλακὴν,
 καὶ ἔδον ἐκεῖ τὰς ἐρηλικὰς συγκαλητικὰς καὶ συγ-
 γράμματα αὐτῶν τὰς μὴ συμφωνήσας τῇ ἐκκλησίᾳ εἰς τὰ δε-
 15 σμῶν. ἔπειτα γράψαντες εἰς τὸν μετὰ τὸν Γρηγόριον Πά-
 παν γράμμα μετὰ πολλῶν Ἐπισκόπων ὑπογραφῶν,

τῶν δεχομένων δὴθεν τὴν συνέθεσιν. ἔστειλε δὲ αὐτῷ
 καὶ τινὰς τῶν χειρομένων, οἱ οὐκ ἔσαν φιλοδηρησάμενοι,
 ἔστειλεν εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ ἔγραψε καὶ περὶ αὐτῶν
 μέτρια. ὁ δὲ Βέκκος εἰ καὶ ἦν νεωτεριστὴς ἀπὸ κηνο-
 δοξίαν, ἀλλὰ χράμενος τὴν κηνοδοξίαν αὐτῶν καὶ οὐ τοῖς
 θελήμασιν αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐμίσετο ὅθεν
 ἔφερον ὁ Βασιλεὺς ὁπότε τῆς Χηλῆς εἰς τὴν Μονὴν
 τῆς Κοσμιδίας τὸν Ἰωσήφ (ἥτις ἔκειτο ἔξω τῆς πό-
 λεως κατὰ τὸ μέγεθος τῆς Βλαχέρνας) καὶ ἔλεγον
 αὐτῷ, ἵνα λάβῃ πάλιν τὸ Πατριαρχεῖον. ὁ δὲ ἀπε-
 κρίθη, ὅτι λαμβάνει αὐτὸν ἐκ λυθῶσιν οἱ νεωτερισμοί.
 οὐ τούτοις δὲ ἔστειλε καὶ οἱ χειρομένοι Παπᾶς Νικόλαος τρί-
 20 τῶν πρέσβεις περὶ τῶν αὐτῶν εἰς τὸν Μιχαήλ, καὶ
 αὐτὰπέστειλε καὶ ὁ Μιχαήλ πρέσβεις μετὰ τῆς
 αὐτῶν ὑποκρίσεως καὶ ὑπελότητος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

20 Περί τῆς ἑξῆς κατεπείγουσιν γνώμης κατὰ τῆς περὶ αὐτῶν καὶ τῶν περὶ αὐτῶν ὁ Βέκκος, καὶ τῆς ὑστερῶν αὐτῶν παρατροπῆς.

Ὁ Βέκκος, ὡς εἶρηται, ἔχων δεχόμενος ἀπλῶς
 τὸ λατινικὸν δόγμα, τὴν γὰρ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ
 συμβόλῳ ἔχον ἀσυγχώρητον, ἀλλὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν
 25 λατρίων δι' οἰκονομίαν πραγματοδόμενος δεῖναι τὸ
 τὸ ἀπειρίτητον, συνέγραψεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνο-
 δικῇ τῆς ὁρθοδοξίας ἀνέθεματίζετο τὰς τῶν ἁγίων,
 ἡσιμαίτιον πρὸς τὸν Πατρί τῷ Πνεύματι λέγου-
 ντας, καὶ ἀπὸ ταῦτα ὁ Παχυμέρης ἐν τῇ πρώτῳ βι-
 30 βλίῳ λέγει περὶ αὐτῶν, Δεδιώξεν δὲ (ἦ γὰρ ὁ Βέκκος)
 καὶ τὰς κατηγορίας τῆς τόλμης, ὡς κωμόται μὴ κα-
 ταγινώσκουσιν τὴν ἡμετέραν, ἡ ἐγκλησὶν ἐκείνους,
 καὶ ἐκεῖνοις περὶ αὐτῶν ὡς κρείττους λέγουσιν, ἡ τὶ τοῦ-

τοι ἐννοεῖ γράφοντα, ἀλλ' ἵνα τὸ ἔγκλημα θερα-
 πεύοιτο καὶ τῶν Ἰταλῶν, ἐκεῖνους γὰρ καὶ ὅτι πᾶσιν
 ἀφ' αὐτῶν τὴν ἐγκλημάτων, ἀλλ' ἐν τῇ τελείᾳ περὶ
 35 αὐτῶν τῇ συμβόλῳ τὴν λέξιν, ἐγκλημα καὶ ἐστὶν
 τὸ μέγιστον, ἀλλὰ τῶν κοινωνούντων ἐκαίνοι τὰ πρὸς
 εἰρήνην. ἐκεῖνοι γὰρ χωρὶς τῶν ἄλλων ὧν ἔχουσιν
 Ἀρέσεων, τῇ τελείᾳ περὶ αὐτῶν μένον τῇ συμ-
 βόλῳ τὴν λέξιν, μεγάλης Αἰρέσεως ἐκόντως ἔνοχοι
 γίνονται. ταῦτα μὲν εἰς ὁ Βέκκος, μὴ εἰδὼς, ὅτι καὶ
 ἡ μικρὰ ὁρμητικὴ τῆς πίστεως ἐστὶν ἀθέτησις, ὡς
 ἔλεγον ὅτι Ταρασίος καὶ Φώτιος μάλιστα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

35

Περὶ δοξομασίας καὶ φθόνου τῶν Βέκκου, καὶ τῶν αὐτῶν παρεξηγήσεων τῶν γραφῶν, καὶ τῶν δι' αὐτῶν συνόδων τῶν
 Βασιλέως ὑπὲρ τῆς παπισμῆς, καὶ τῆς ἑξῆς ἐποίησε φθορὰς τῶν πατρικῶν βιβλίων ὁ Βέκκος εἰς βεβαίωσιν τῆς παπισμῆς.

40 Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δοξομασίας αὐτῶν, καὶ φθόνων τῆς
 πρὸς τὸν Βασιλέα οὐκαιοτήτος τῷ Ἰωσήφ καὶ τῷ
 Ἐφέσῳ Ἰσαάκ, καὶ ἔμμενον ὅν οἱ ἔλεγε κατὰ τὸ
 ἴδιον τῶν Αἰρετικῶν, ἀλλ' ἐπεκτείνων ἐκείνους εἰς τὴν
 45 κακίαν, παρρημύνει τὴν γραφὴν καὶ τὰς ἀγίας πα-
 τρικοὺς αὐτῶν ἐννοίας, ὅθεν καὶ παρρημύνων τὸν Βασι-
 λέα εἰς τὴν ἀτίθειαν, πολλὰς συνόδους ποιῆσαι πα-
 ρενομάσαν αὐτῶν, κακωχόμενα τῆς ὁρθοδοξίας πρῶ-
 τον ἀφ' ὧν βασιλεὺς, ὑστερῶν δὲ καὶ τινὰς πλα-
 γῶν καὶ λέγοντα αὐτοῖς, ὅτι καὶ Παῦλος περιέ-
 50 τιμε τὸν Τιμόθεον οἰκονομικῶς, καὶ οἱ Ἀντιοχείας καὶ
 Κύρην ὁρθοδόξον ἐμολόγησαν τὸν Μωυσεῖας Θεό-
 δωρον, καὶ Βασιλεὺς ἐσιώπησε τὴν περὶ τῶν Πιέυ-
 ματων θεολογίαν. ταῦτα λέγει ὁ Παχυμέρης.
 ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Βέκκος ἐν τῇ σημειώσει τῶν βιβλίων
 αὐτῶν, Περιγράφει τετάρτῳ, καὶ ἐν τῇ ὁποιοῦν

περὶ τῆς ἀδικίας ἡς ὑπέστη, ἀγωνίζεται δεῖξαι, ὅτι ἀπὸ
 ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας συνέθετο λατρίαις. φέρει
 δὲ μάρτυρας Βασίλειον, Ἀθανάσιον, τὸν Ναζιανζην-
 ῶν καὶ τὸν Κύριλλον κατὰ ταῦτα τοῖς οἱς ἔγραψε καὶ
 ὁ Μονοθελήτης Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης πρὸς
 τὸν Ρώμης Κωνσταντίνον δικαιολογούμενος, ἀλλ' ὅθεν
 ὠφελήθη ἐστὶν ὡς καὶ ἐκεῖνος, καὶ ἴδε αὐωτέρως
 βιβλίῳ ἐκ τῶν κεφάλαιων δέκατον ὁ γὰρ δέξαι.
 55 γὰρ ὁ Βέκκος, Λύκειον ὡν, προβάλλει κώδιον, ὡς λέγει ὁ
 Ἐπιφάνιος Αἰρέσις τεσσαρικοσὴ περὶ τῶν ἀρχον-
 τικῶν Πέτρων, καὶ ἐκείνη ὡς ἐκεῖνος ἐν ἀπληθείᾳ
 ὑποκρινόμενος εὐσεβῶν, ἀλλ' ἔκ ἐλαθε τὰς ἐκεί-
 νους τῆς ἐκκλησίας, ὅθεν καὶ ὁ ἴδιος λέγει ἐν ταῦτα,
 ὅτι τρεῖς σωτηρίας ἐγένοντο κατ' αὐτῶν παρόντος
 καὶ τῶν λαῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐπαρωχίε αὐτῶν,
 60 δηλονότι ὡς ποτε ἐγένετο περὶ τῶν Θεοσυγῶν Σιβήρης,
 καὶ

καὶ ἴδε αὐτὴν βιβλίῳ πέμπτῳ κεφάλαιον
πρώτον. Φέρει δ' αὐτὴ καὶ τὸν Βαλθαζάρ καὶ Πλε-
μύτη καὶ τὸν Ἀντιοχείας Πέτρον μόνον κακίζοντας
τὴν παρθένον καὶ τὸ δόγμα, ἥτοι τὴν ἐκ τῆς τῆς
ἐκτόρουσιν, ψεύδεται ὁμοῦ, καὶ ἴδε αὐτὴν βι-
βλίῳ ὅγδω κεφαλῶν δούτερον Παράγραφοι ὅγδωτον,
καὶ βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλῶν πρώτῳ Παράγρα-
φοι ἑβδόμον. ἔτι δὲ προσφέρει ὁ Βέκκος ὅτι τὸ δό-
τέρω λόγῳ πρὸς τὸν Συγδαίτας Θεόδωρον, καὶ ὁ
Μελιτηνιώτης λόγῳ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ πρὸς τὸν αὐ-

τὸν τὸ ῥήτῃ τῷ Βασιλεὺς ὅτι τὸ τρίτῳ κατ' Εὐνομί-
αν ἐνοθεύμενον, ὡς εἶπον αὐτὸ καὶ οἱ Λατῖνοι ἐν τῇ δε-
κάτῃ ὁγδοῇ καὶ εἰκοστῇ τρίτῃ πράξει τῆς ἐν Φλωρεν-
τίᾳ Συνόδου, καὶ δοκεῖ ὁ Βέκκος Διαφθεῖραι πολλὰ
βιβλία τῶν πατέρων, ὡς εἶλετο εἰς τὰς ἐξημέρας
τόπως ὁ Εὐφύσιος. ὁ μὲν ἔν Βέκκος ἔτι γεγράφει καὶ παρ-
ῶν καὶ συλλογισμῶν, ἐγένετο δεξιὰ χάρις τῆς δυ-
σεβείας τῷ αὐτῷ Βασιλεὺς εἰς βεβαίωσιν τῆς Λι-
ρίσεως, λόγῳ πάλιν ἐπαμμίαν Βέκκου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ ὧν εἶπεν ὁ Ἀθηνῶν μελέτιος ἀσκήσας καὶ γενναίων λόγων, καὶ περὶ τῶν τυραννησάντων ὑπὸ τοῦ Βασιλεως μι-
χαὴλ Συγκλητικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν Διαφθεῖραι εἶδεν καλῶσιν Διὰ τὸ μὴ διεχθῆναι τὴν κοινότητα αὐτῶν. 15

Ὁ Ἀθηνῶν ὁμοῦ μελέτιος ἐμέμφεται μάλα γεν-
ναίως τὴν περὶ τὴν πίσιν κοινότητα, ὥστε καὶ
εἰς μίαν τὴν Συνόδον ἐλθούσης ἐνομήσας, εἶπε τὰ ἑ-
ναγώνια ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τέλει πάντων
ἔδωκε τὸ ῥῆσιν αὐτῷ τῷ ὑπηρέτῃ, εἰπὼν εἶναι ἔτοι-
μον εἰς ἐξορίαν, τὰ αὐτὰ καὶ εἶπε καὶ ἐπαίρησε καὶ ὁ
Εὐφύσιος. τὴν δὲ εἰς τὴν φυλακὴν Συγκλητικῶν ὁ μὲν
Ἀνδρόνικος ἐκοιμήθη ἐκεῖ, λαβὼν τὸν σίφαινον τῷ
μαρτυρίᾳ. τὰς δ' ἄλλας τρεῖς ἔφερον ὁ τυραννὸς ἑμ-
πορεύσιν αὐτῶν, καὶ τῷ μὲν Μανυῆλ καὶ Ἰσακίῳ ἐ-
ξορύψιν τὰς ὀφθαλμούς, διότι πικρῶς ἠλέξαν αὐ-
τὸν Διὰ τὴν ὑπερηβολὴν τῆς πίσεως, ἔτι ἐξώρι-
σε, χωρίσας ἀπ' ἀλλήλων, καὶ δὴ καὶ ἰωάννην τὸν

ἀδελφὸν τῷ Δεσπότη Μιχαὴλ ἐτύφλωσαν. ὁ δὲ Καν-
τακζηνὸς ὀκλάσας Διὰ φόβον ἀνδρώπινον, σκηνώ-
νησιν. ἐμίσει δὲ ὁ Βασιλεὺς τὰς ἐκπολεμώσας
Μοναχάς, τὰς ὑποβαλόντας τὴν ἑνωσιν, ὅθι καὶ 20
εἰς τὰς ἐξορίας ἐκάκῃ αὐτὰς, πλάττων ἄλλας αὐτῶν
ἀλλὰ αὐτὰς. καὶ δὴ τὸν μὲν Γαλακτίωνα ἐκτυφλοῖ,
μελέτιον δὲ γλωσσοκοπεῖ, καὶ πρὸς τέτοις Λάζαρον
καὶ Μακάριον, πρῶτον εἰπὼν περὶ τῆς ἐνώσεως, καὶ
ταῦτά μὴ καταδεχόμενος, ὅτι οἱ καὶ τινὰ Καλοσθαῖ 25
καὶ ἄλλους ἐτύφλωσε, καὶ ἐξώρισε, καὶ τὸν Ἀκροπο-
λίτῃ Θεόδωρον καὶ τὸν μεζαλωνα καὶ τὰς Συγκλη-
τικὰς καὶ οἰκείας ἀπώσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν διορισάντων ἐν τῇ ἐν Λαγυδῶν ἀσκήτῃ Συνόδῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ὑπὲρ τῶν ἀποστόλων 35
νομίων τῷ Πάπᾳ, καὶ περὶ τῆς ἀσεβείας Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ Γρηγορίου τοῦ δεκάτου.

Ῥήγιον δὲ, ἐπαυλαβόντες ἀπ' ἀρχῆς, περὶ τῆς
ἐν Λαγυδῶν Συνόδου ἀθροισθείσης ἐν ἑξαχιλί-
σῳ Ἀνακτοσῶν ἐβδόμησῳ τεταρτῳ. ὁ Παλαι-
λόγος τοίνυν Μιχαὴλ ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ Θεοῦ,
ὡς πρὸ βασιλεὺς τοσούτους φεικτὸς ὄντας, ἐξομῶν κα-
τὰ τὸ Βασιλεὺς ἰωάννης καὶ πατὴρ τῶν οἴκων αὐτῶν,
καὶ Πατριάρχης συγχρῶς ἐξέβαλον ἀδίκως, καὶ
λαβὼν ὑπὸ τῶν Λατίνων τὴν Κωνσταντινέαν, καὶ
ἠλπίσει εἰς Θεὸν τὸν ἐλεήσαντα αὐτὸν, ἀλλ' ὡς
λέγει ὁ Παχυμέρης εἰς τὸ δούτερον βιβλίον αὐτῶν καὶ
ἄλλοι. Φοβέμεθα τὸν δυτικὸν Κάρδον, αὐστηρὸν καὶ
ἀπώστρωτον ὄντα, καὶ ματιόμην Διὰ τὴν ἑπαι-
νήσαν ἠνέχε μετὰ τῷ Βαλδεδίνῳ κατὰ τῷ Μιχαὴλ,
ἐκολάκωσε τὰς Πάπας Εὐάγγελος, καὶ μάλιστα τὸν ἀ-

ρχιδόν Γρηγόριον, ὅς καὶ ἠθροισε τὴν Συνόδον εἰς τὸ
Λαγυδῶν ὡς καὶ αὐτὸς ἐκεῖ παρῶν. λέγεται δὲ, ὅτι
ἦσαν πρωτακόσιοι Ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι τόσοι ἡγῶν 40
μοι, καὶ διώρισαν τὴν ἐκπόρευσιν τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι καὶ ἐκ τῆς τῆς. δάττερον, τῷ Πάπᾳ τὸ μνημό-
συμον, ὅταν καὶ οἱ Πατριάρχαι μνημοσύνηται. τῷ
τῷ, ὅταν τις ὑπερβῇ πρὸς τὴν Ῥώμην Διὰ κρίσιν
ἢ ἔχα μετὰ τῷ Ἐπισκόπῳ αὐτῶν, ὁ Πατριάρχης αὐ- 45
τῷ, μὴ κωλύεσθαι πρὸς τινά, καὶ ὠνόμασαν τὴν
Ἐκκλησίαν. τέταρτον. ἵνα ἔχη ὁ Ῥώμης πρὸς πρώτην
ἐν πᾶσι καὶ ταῦτα μὲν μοι οἱ Λατῖνοι ἐνομοθέτησαν
περὶ ἑαυτῶν, ἐναντία οὗτοι τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς
Συνόδοις καὶ πάσῃ ἐκκλησιαστικῇ ὑπερδόξῃ. 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι καὶ μόνον τῷ Πατρὶ τῷ Πνεύματι τὸ ἅγιον ὁ Χριστὸς καὶ οἱ πατέρες εἶπον, καὶ ὅτι κατὰ τὴν γραφὴν καὶ
τὴν

τῶν ἐκκλησιαστικῶν ᾧ ὄνοματι δὲ ἔχει τὸν Ῥώμης Ἐπίσκοπον τὰ παρόνομα ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἐπισκόπων, ἀλλ' ἐκ αὐτοχρυσιατικῶς καὶ ὑποστατικῶς.

5 **Ο**τι μὲν γὰρ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπορρέεται ἐκ τῶν Πατρῶν μόνων, ἔπειτα τὰ μόνον ὁ Χριστὸς καὶ οἱ πατέρες, ὅτι δὲ ὁ Πάπας ἔχει τὸ μνημόσυνον, εἶχε τὸ ἔχει ὅτι ἦν κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον μὲν γὰρ κατὰ τὸ μόνον καὶ ἰδιόζυγον κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ἔστι μόνον ὁ Χριστὸς, καὶ ὅστις λέγει ὅτι
10 ἐστὶν ἀποκροτηρὴ κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας πλὴν τῶ Χριστοῦ, ὁ αἰὶνός ἀναμφιβόλως ἐστὶν ὁ ἐξ ἑαυτοῦ παρ' ἑαυτοῦ τῶ Ἀντιχρίστου. ὅσον δὲ καὶ τῶ ἐκκλησιαστικῶν διοίκησιν, κατ' ἡν κυβερνᾷ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς μέρεσι αὐτοχρυσικῶς κατὰ τὴν γραφὴν
15 καὶ τῶν ὁρίων, ἐστὶν ἕκαστος Ἐπίσκοπος, καὶ ἰδιαιτέρως ἕκαστος τῶν πρώτων Πατριαρχῶν, καὶ καθ' ἑαυτοὺς κεφαλὴ καὶ οἱ πρώτοι Πατριαρχαί, ἐμνημονόουντο εἰς τὰ διόπρυχα διὰ τὴν πρὸς τὴν μίαν κεφαλὴν τὸν Χριστὸν ὁρίοντο ἀναγωγῇ τε καὶ ἐνω-
20 σιν, ἐπεὶ δὲ μία πίστις καὶ ἓς Κύριος. ἀφ' ἧς δὲ ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ἐφαντάθη ἀλλόκοτος περὶ αὐ-
τῶν, καὶ ἐμνημοτόμησεν εἰς τὸ ἅγιον Σύμβολον, μὴ

καταδεξάμενος τὴν διορίωσιν, ἀπεβλήθη καὶ ἐξεβλήθη καὶ ὑπὸ τῶ μνημοσυνῶν, ὡς ὅτι Σεργίος καὶ Κρημαρίος τῶν ἀγιοπῶτων Πατριαρχῶν, καὶ ἔως ἡ μὲν ἡ παρ' ἑαυτοῦ καὶ ὁ συγχωρῶν ἀσυγχώρητος ἔπειτα καὶ ὁ Βεγγα-
ρίας Θεοφύλακτος. περὶ δὲ τῶ τῆς Ἐκκλησίας τυ-
ραννικῆς, καὶ τῶ τῆς τῶ ἐσφόρου ὑποστατικῆς ἰδίου ἐστὶ, καὶ αἰτίκενται αὐτῶ κατὰ Διόμετρον ὁ Κανό-
νεις καὶ οἱ πατέρες, καὶ μάλιστα ἡ γραφὴ. περὶ δὲ
τῶ παρ' ἑαυτοῦ ἐν ἅπασιν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά, ἡ κω-
λύμενος ἐστὶν ὁ Ῥώμης ὁρίοντο ἵνα ἡ πρώτη καὶ
τάξις, καὶ ἵνα γραφῆται ὡς θέλει, ἡ οἰκουμενικῆς,
ἡ ὅπως δόξη αὐτῶ, καὶ ὡς καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως φη-
μίζεται οἰκουμενικῆς, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας κατὰ τῆς
οἰκουμενικῆς, καὶ ἡμῖν ἐδὸν μέλει. εἰ δὲ ζητῇ ἵνα πρῶ-
τὴν μοναρχικῶς, ἡμῖς ἔως ἡ ἐκ μὲν τὰς φρεσίας,
ἀξίωμα ἡ τῶ Ἀντιχρίστου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκ καταδε-
χόμεθα, καὶ ἐκείνους ὁ λόγος, ἀλλὰ Τρηγορίας τῶ
διαλόγου, ὡς εἰρησῆται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25 **Π**ερὶ τῆς Διαφορᾶς τῶ ἑσπέρων τὸν Βασιλέα τῶ Πάπα, πόπρον τὸν Βασιλέα τῶ Πάπα πείθεσθαι, ἡ τῇ κοινῇ τῶν πατέρων γνώμη καὶ μὴ τῶ Πάπα, ἡ οἰκουμενικῇ Συνοδῶ, καὶ περὶ τῶν τῶν ἐχρεῖται τῶ Πάπα ὁ Βασιλεὺς.

30 **Ε**ἰ δὲ καὶ θέλει ἵνα πρῶτὴν καὶ εἰς τὰ κοσμικὰ, αὐ-
τῶς αὐτὸς τι ἀνθρῶπινον καὶ εἴη αὐτὸ ἡ καίσα-
ρα, ἡ Βασιλεῖα, ἡ Περὶ ἡμῶν, ἐξουσιάζει αὐτῶ, ἀλλ'
ἐν ἡ Βασιλεὺς καὶ ἀντοκράτωρ γινώσκῃ, ὅσον μὲν
εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά πείθεται τῶ Πατριαρχῇ αὐτῶ, εἰ δὲ
καὶ εἴη καὶ ὁ Πάπας ὁρίοντο, καὶ λέγει σοφώτερος καὶ ἐκ-
35 κλησιαστικώτερος, ἀλλ' ἐμῶν ἐκείνους. εἰ δὲ ζήτημα
δύσκολον, καὶ ἀναφυῆσαν ἀμφιβολίαν πείθεται τῇ κοι-

νῇ γνώμῃ τῶν Πατριαρχῶν τῶν καθολικῶν θρόνων,
εἰ δὲ καὶ ὁ αἰὼνός ἐδωκεν λῦσαι, ἀποβλέπει εἰς οἰκου-
μενικῶν Συνοδῶν ἵνα λύσῃ καὶ ἐρμηνεύσῃ αὐτῶν, ὡσα-
ντα ἦν τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ λαλήσαν. εἰς δὲ τὰ πο-
λιτικά τὸν Πάπα ἐκ ἔχει, ἀλλὰ τὸς Νόμους καὶ τὸ
δίκαιον, καὶ τὸν Θεὸν αὐτὸν, τὸν Πάπα δὲ ἔχει οἷα
Ἐπίσκοπον, καὶ ἐχὶ ἄλλο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

40 **Π**ερὶ συναγωγῆς τῶν τελειοτάτων ὁσων τῆς ψευδενώσεως κακῶν ὑπὸ τῆς λατινοφροσύνης Μιχαὴλ τῶ
Παλαιολόγου μέχρι τέλους, ἐν οἷς δέχεται καὶ τὸ παπικὸν ἀξίωμα ἀπείθρωντον, πολεμικόν, φρι-
κόν, τυραννικόν καὶ ὑπόκοπον, ἐξ ὧν καὶ συνίσταται.

45 **Σ**ημείωσαι εἰς τὴν Συνοδὸν ταύτην πρῶτον, ὅτι ὁ Μι-
χαὴλ ἐκ ἐξήτησε τὴν οἰκίαν τῶ Πάπα διὰ
εὐλάβειαν, ἀλλὰ ἐξ ἀνάγκης τῆς ὑπὸ τῶ Καρόλου, ὡς
ὁ Παχυμέρης λέγει, ὅτι ἔλεγον ὁ Βασιλεὺς τοῖς Κων-
σταντινουπόλεως ἀπαρεσκόμοις τῇ τοιαύτῃ οἴωσι,
ὡς αὐθρῶποι ἀποστρέφεται τὰ τῶ ἡμετέρῃ δόγματι
50 ἔσαι, τρία μόνον ὑπομένοντες τῶ Πάπα, Πρωτοῖον,
Ἐκκλησιον καὶ μνημόσυτον, ταῦτα δὲ λύτερα ἔσονται
πολλῶν ὁμμάτων Ῥωμαίων ἐκχυθῆναι κινδυνολόν-
των. δεύτερον, ὅτι καὶ τοιαῦτα λέγοντες τῶ Μι-
χαὴλ, ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκ ἐπείθοντο.
ἔθον οἱ Πατριαρχαί Ἀρσένιος καὶ Ἰωσήφ καὶ Τρη-

γόριος ὀνειδίζονται, καὶ ἀλλ' ἀφίησι τὸν θρόνον
καὶ ἀναχωρεῖ, ἀλλ' διώκεται, καὶ οἱ ἐγκρίτοι Ἀρχιε-
ρεῖς καὶ Κληρικοί, καὶ δὴ καὶ Ἀρχόντες μαρτυροῦνται,
δημνύονται, φυλακίζονται, πάσχουσιν ὑπὸ τῶ Ῥώ-
μης Τρηγορίας, καὶ τῶ Μιχαὴλ, ὅσα ἔπαθον οἱ πά-
λαι ἅγιοι ὑπὸ τῶ Νέρωνος, Δεκίου, Διοκλητιανοῦ καὶ
μαξιμιανῶν, ὅτε καὶ ὁ Βέκκος Φυλακίζομενος ἀπε-
φάνετο, ὅτι οἱ Λατῖνοι αὐτῶ ἐλέγωνται ἔως τῶ νῦν
Αἰρετικοί, ὅμως Αἰρετικοὶ εἰσιν. τρίτον, ὅτε τῶ
Ῥώμης μνημόσυτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐξεφωνήθη,
γέγονε ταραχὴ, σύγχυσις, θόρυβος, καὶ ἡ κοινὴ
θῆκε χάσμα μέγα, ὡς οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ ἡθελον παρ-
σαγο-

ταγορεύειαν τὰς πλησίον, ἢ συνοδίαν, ἢ συμπίναν
ἢ ὁλως συνοικιστέμενοι οἱ ἔχοντες ἐς ὑποψίαν, καὶ
οἱ εὐρέθησαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτε ὁ Πάπας ἐμνημο-
εῖν θῆκε, τέταρτον, ἡ συνοδος ματαία ἐπὶ πολλῶν ὁμο-
κειᾶ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐς τὴν τρίτην αὐτῆς συνελεύσιν
ἐξεφωνήθη ἡ προειρημένη, καὶ ἐς τὴν τετάρτην ἀνεγνω-
σθῆσαν αἱ ὑποσολαὶ τῷ Μιχαὴλ. ὅθεν καὶ ὑπόστυ-
πος ἔμεινον ὡς ὑπόστυπος, ἀλλὰ γε καὶ ὡς ὑπόστυ-
πος. εἰ δὲ καὶ ἦσαν καὶ τῷ Βασιλεῶς πρέσβεις,
ἀλλὰ ἦσαν καὶ τοποτηρηταὶ ἐς τὴν ὑπὲρ Διοσκόρου λησέλ-
κην, καὶ πολυπληθεῖς ἦν ὁ ἄρμιίνω, καὶ ἡ ὁπὶ τῷ
Κοπρωύμῳ, ἀλλὰ πάντες ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστι,
καὶ τὸ ψῆδον ἐσηλιδόει, ἴδε τὰς τέρας τῶν Συ-
νόδων τῶν ὑποστυμῶν αὐτέρω, καὶ τὸν μάρτυρον τι
ἔλεγε περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Συνοδὸν τῶν μα-
ροθελητῶν βιβλίῳ ὡς κεφαλαιῶν ἐβδόμῳ, καὶ βι-
βλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαιῶν ὀγδόῳ. πέμπτον, ὅτι
ὑποστυμῶν τὸ καινὸν τῆς Ἐκκλησίας ἵνα μὴ βια-
σθῶσιν ὑπὸ τῷ Βασιλεῶς καὶ ἐς πλείους τῷ Πρωτῷ,
Ἐκκλητίῳ καὶ Μητροπολίτῳ, ἄστυξ ὁ Βασιλεὺς ποιεῖ
Χρυσόβαλλον γράμμα μετὰ φρικτῶν ὀρκῶν καὶ μεγάλων
ἁρῶν, ἵνα μὴ πλέον αὐτὰς βιάσθαι ἐς ἄλλοι, ἢ ἐνεργή-
σῃ γυναικάτι ἐς τὸ σύμβολον καὶ μικρὰς κεραίας, καὶ
ἀπέστειλον αὐτὰς ἐς τὴν Ἐκκλησίαν. ὡς, ὅτι ἐπεμ-
ψεν ἐς τὴν Ῥώμην πρέσβεις τὸν ποτὲ Πατριάρχῳ Γερ-
μανόν, καὶ τὸν Νικηίας Θεοφάνη, καὶ τὸν μέγαν Λο-
γοθέτην καὶ τὸν ἀποκαθημένον τῷ Βασίλει Πανόρε-
τον, καὶ τὸν μέγαν Διερχομένον, ὅτι δέχεται τὰ τρία
ταῦτα κεφάλαια, ἐξ ὧν οἱ μὲν ἄρχοντες καταπον-
τίζουσιν ἐν τῇ θαλάσῃ, αἱ δὲ ἄρχιερεῖς ἀπῆλθον
ἐς τὴν Ῥώμην, ἀλλὰ ἐπὶ λόγῳ, ὅτι ἐδέχθησαν ἡ τὴν
προειρημένην, ἡ τὴν ἐκ τῷ Τίμῳ ὁπόρουσιν. ἔβδομον, ὅτι οἱ
Φράνκοι ἐλθόντες ὑπὸ τῷ Ῥώμης ἐς τὴν Βασιλέα, ἀπαξ
καὶ μόλις αὐτὰς ἀφῆκε λατρεύειν ἐς τὴν Βλαχερίαν,
ἔμεινον καὶ ἔχον ἄλλην τινὰ παρρησίαν, ἐπειδὴ ἦσαν
ὅλα δόματα ἀπὸ μόνον τὸν Κάρλον, καὶ τοιοῦτοι καὶ ἐς
τὴν ἐματαιώθησαν, ἐπειδὴ ὑπὸ τῷ Πάπᾳ ἐκ ἑ-
ξῶν βοήθησαν ἔδὲ μίαν, ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς δώροισι καὶ ερε-
τηρίμοισιν ἤγαγε τὰς Σικελίας καὶ Σουετίνους κατὰ
τῷ Κάρλῳ, καὶ ἐκώλυον αὐτὸν, καὶ ἴδε τὸν Γρη-
γορίον ἐς τὸ πέμπτον βιβλίον. ὀγδόον, ὁ Γρηγορίος
ῥητὸς λέγει ἐς τὸ πέμπτον βιβλίον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς
προσβύεται ἐς τὸν Πάπαν περὶ οὐσίας τῶν Ἐκκλη-
σιῶν, ἐὰν τὸν Κάρλον πάσῃ τῆς ὁρμῆς, καὶ γίνεται
ἡ εἰσὶς ὑπὲρ τριῶν, Μητροπολίτῳ, Ἐκκλητίῳ καὶ τῷ
Πρωτῷ, σιωπὴ δὲ γίνεται περὶ τῆς προειρημένης καὶ
ἄλλων. ἀναχωρεῖ ὁ Πατριάρχης Γεωργίου ἐς τὴν Μονίαν
τῷ Βοσπόρῳ, θορυβᾷται ἡ συνοδος, χαρῆται ὁ Βα-
σιλεὺς πολλὰ καὶ πολλὰ, φάσκει πολλοί, ἵστανται ἑ-
δραῖοι οἱ δόκιμοι. ὡς, ὅτι ὁ Βέκκῳ ὦν ἐς τὴν φυ-
λακὴν, καὶ ἰδὼν θῆκε τῷ Βλεμμύδῃ τὰς μαρτυρίας τὰς
περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, ὡς ἔστιν ἐς λατρίσμον, ἦσαν
δὲ τῷ Βασιλεῶς, ὅτι δὴ ἀπαξ γυναικὶς θηριώλωτος, καὶ
κλίνας ἐς ἀσέβειαν, ἀπατᾷ καὶ τὰς βασιλικὰς Ἀρ-
χιερεῖς Κωνσταντῖνον τὸν Μεσιτηνὸν καὶ Γεώρ-
γιον τὸν Μετρίτην, οἵτινες καὶ πρέσβεις ἐκπέμφθη-
τες ὑπὸ τῷ Βασιλεῶς, ἐπορεύθησαν τῷ Πάπᾳ λα-
τρεύειν ἐς τὴν Λατινίαν αὐτῶν, καὶ ὡς καὶ οἱ
ὑπὸ τῷ Πάπᾳ ἐλθόντες Φράνκοι ἐσήκασιν ἐς τὴν Λα-
τινίαν τῷ Πατριάρχῳ Γεωργίῳ, ὅμως ὁ Μεσιτηνὸς
τῆς καὶ Μετρίτης. Ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑποστυμῶν
ἐς τὴν Ἐκκλησίαν λατρεύοντες τῷ Πάπᾳ, ὡς πα-
ροχάσας τὰ μέγιστα, τελεία ὑπέπεσον καθαιρέσει
ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ σημεῖον τὰ ὑποστυμῶν
τῆς τοιαύτης οὐσίας. δέκατον, ὅτι μετὰ Γρη-
γορίον τὸν ἐρημικὸν γυναικὶς Πάπᾳ Ἰννοκέντιῳ, ἔπει-
σεν Ἀδελφόν, ἔπεισεν Νικολάον, ἔπεισεν Μαρτίνον, ἐφ' ἧ ἦσαν ἐς τὴν
Ῥώμην πρέσβεις ὁ Ἡρακλείας Λέων καὶ ὁ Νικηίας Θεοφά-
νις, μαθόντες οἱ ἱταλῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
οὐσίας ὑπάρχει κατ' ἐρωσίαν, καὶ εἰς εὐκόλως τὰς 15
πρέσβεις ὁπτιχῶν τῷ Μαρτίνῳ, καὶ τέλει Βασιλέα
καὶ καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ἀφώρισαν, καὶ γὰρ τὸ κακὸν
μάχηται αὐτὸ ἐαυτῷ, τὰς δὲ πρέσβεις ἀπεδίωξαν.
ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ Λέων κατ' ὁδὸν, ὁ δὲ Θεοφάνης ἐλ-
θὼν ἐς τὸν Μιχαὴλ, ἔπεισεν αὐτὸν ἀκριβῶς τὰ γε-
νόμενα, ὅθεν ἐς τὴν Ἐκκλησίαν ὅν μὴ τῶν ἡμερῶν
μνημονεύοντες τῷ Διακόνῳ τῷ Πάπᾳ, ἐκώλυον ὁ Μι-
χαὴλ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἔγινε μετὰ τῶν οἰκείων
ἐποίησα τόσα σκαδαλα, καὶ ἐποίησα αὐτοῖς τόσα
κακὰ, καὶ πάλιν οἱ Λατῖνοι ἐπὶ ἀχάριτοι. ἡ ἐκλή-
25
θη δὲ βαλεῖν τὸν Γεωργίον ἐς τὸ Πατριαρχεῖον, καὶ
ἀφανίσαι τὴν ψῆδον καὶ τὰς ἡμερομηνίας, ἀλ-
λὰ πάλιν συνεπέσει τὸν κατὸν, ἵσως τῷ Θεῷ μὴ
ῥεχνοῦν τὴν μετάνοιαν αὐτῶν, ὅτι ἐκείνως ἐκώλυσε
τὴν Ἐκκλησίαν, Παχυμέρης βιβλίῳ ὡς. ἔπεισεν 30
ἀπέθανε Γεωργίου ὁ Πατριάρχης, ὁ ἐς τὴν Ἀλεξάν-
δριαν αὐτῶν μὴ ἐπὶ τὸν Βασιλέα ἄγιον κατὰ τὴν
συνήθειαν, ἐδουλέσαν ὁ Βασιλεὺς, ὅμως ἡ κύριος, ὅτι
ὁ ὁρθόδοξος Πατριάρχης ἐκατεδέξατο εἰπὴν ἄγιον
τὸν αὐτοῦ, ἔδὲ μία γὰρ κοινωρία φωτὶ πρὸς σκέψιν. 35
ἴσεν δὲ, ὅτι ἐκείνῳ ἐπληρώθη ὁ Μιχαὴλ ἐς τὴν τοιαύ-
την ὥσιν, ἡ ὅμως ὁλοβέσας, πολέμῳ γὰρ με-
τὰ Κάρλῳ θυμῶς εὐτικῶς, ἐδείθη τὸν Ἀρχιερέων
καὶ τῷ Πατριάρχῳ καὶ ἐποίησαν εὐχέλαιον, καὶ ἡ-
λαψαν τὰς στρατιώτας τῷ ἐλαίῳ, καὶ ἔτις οὐκ ἔστιν 40
σιν. ὡς δέκατον, ὅτι τὸν Βασιλέα Μιχαὴλ ὑποστυ-
μόντα, καὶ ἔθελον βασιλικῶς ὡς λατινίαν, ἀλλὰ
ἐς τὴν ἐρημίαν αὐτὸν ἔθελον ὡς ἀνάγιον Βασιλέας
γεγονότα ἀπὸ τὸν λατινισμόν. δωδέκατον, ὅτι βα-
σιλεύσαντα τὸν Ἀνδρόνικον, ὁ λαὸς ἐκ ἀφῆκε σφιδῆ-
45
ναι, πρὶν ἢ ἀναβῆναι ἐς τὸν Ἀμβωνα τῆς ἁγίας Σο-
φίας, καὶ ἀναθεματίσαι πρῶτον τὸν πατέρα αὐτῶν,
καὶ περὶ δυοῦν, ὅτι ἐκείνῳ ἀσέβει, ἀλλὰ πατὴρ ἦν.
ἀλλὰ καὶ τὸν μέγαν Λογοθέτην, ὅς ἦν σύμβουλος τῷ
Μιχαὴλ ἐς τὴν τοιαύτην ὥσιν, ἐκώλυον ὁ Ἀνδρό-
50
νικῶν ἐς ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐς τὴν φυλακὴν, ἐκί-
νῳ ὑπὸ ἰκείας τῷ δήμῳ, ὡς λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ἀλλὰ
ὑπὸ κείνῳ ἰδίας καὶ τῆς Συγκλήτης, ἔμεινον ἀλλὰ
καὶ ἡ τῷ Μιχαὴλ γυνὴ λόγον συνετάξε τῆς ὁρθῆς
πίστεως, ἡ ἡ ἀρχὴ, Θεοδώρῳ ἐν Χριστῷ πίστις Ἀν-
γέλου

γιον τὸν μετρίτην, οἵτινες καὶ πρέσβεις ἐκπέμφθη-
τες ὑπὸ τῷ Βασιλεῶς, ἐπορεύθησαν τῷ Πάπᾳ λα-
τρεύειν ἐς τὴν Λατινίαν αὐτῶν, καὶ ὡς καὶ οἱ
ὑπὸ τῷ Πάπᾳ ἐλθόντες Φράνκοι ἐσήκασιν ἐς τὴν Λα-
τινίαν τῷ Πατριάρχῳ Γεωργίῳ, ὅμως ὁ Μεσιτηνὸς
τῆς καὶ Μετρίτης. Ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑποστυμῶν
ἐς τὴν Ἐκκλησίαν λατρεύοντες τῷ Πάπᾳ, ὡς πα-
ροχάσας τὰ μέγιστα, τελεία ὑπέπεσον καθαιρέσει
ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ σημεῖον τὰ ὑποστυμῶν
τῆς τοιαύτης οὐσίας. δέκατον, ὅτι μετὰ Γρη-
γορίον τὸν ἐρημικὸν γυναικὶς Πάπᾳ Ἰννοκέντιῳ, ἔπει-
σεν Ἀδελφόν, ἔπεισεν Νικολάον, ἔπεισεν Μαρτίνον, ἐφ' ἧ ἦσαν ἐς τὴν
Ῥώμην πρέσβεις ὁ Ἡρακλείας Λέων καὶ ὁ Νικηίας Θεοφά-
νις, μαθόντες οἱ ἱταλῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
οὐσίας ὑπάρχει κατ' ἐρωσίαν, καὶ εἰς εὐκόλως τὰς 15
πρέσβεις ὁπτιχῶν τῷ Μαρτίνῳ, καὶ τέλει Βασιλέα
καὶ καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ἀφώρισαν, καὶ γὰρ τὸ κακὸν
μάχηται αὐτὸ ἐαυτῷ, τὰς δὲ πρέσβεις ἀπεδίωξαν.
ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ Λέων κατ' ὁδὸν, ὁ δὲ Θεοφάνης ἐλ-
θὼν ἐς τὸν Μιχαὴλ, ἔπεισεν αὐτὸν ἀκριβῶς τὰ γε-
νόμενα, ὅθεν ἐς τὴν Ἐκκλησίαν ὅν μὴ τῶν ἡμερῶν
μνημονεύοντες τῷ Διακόνῳ τῷ Πάπᾳ, ἐκώλυον ὁ Μι-
χαὴλ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἔγινε μετὰ τῶν οἰκείων
ἐποίησα τόσα σκαδαλα, καὶ ἐποίησα αὐτοῖς τόσα
κακὰ, καὶ πάλιν οἱ Λατῖνοι ἐπὶ ἀχάριτοι. ἡ ἐκλή-
25
θη δὲ βαλεῖν τὸν Γεωργίον ἐς τὸ Πατριαρχεῖον, καὶ
ἀφανίσαι τὴν ψῆδον καὶ τὰς ἡμερομηνίας, ἀλ-
λὰ πάλιν συνεπέσει τὸν κατὸν, ἵσως τῷ Θεῷ μὴ
ῥεχνοῦν τὴν μετάνοιαν αὐτῶν, ὅτι ἐκείνως ἐκώλυσε
τὴν Ἐκκλησίαν, Παχυμέρης βιβλίῳ ὡς. ἔπεισεν 30
ἀπέθανε Γεωργίου ὁ Πατριάρχης, ὁ ἐς τὴν Ἀλεξάν-
δριαν αὐτῶν μὴ ἐπὶ τὸν Βασιλέα ἄγιον κατὰ τὴν
συνήθειαν, ἐδουλέσαν ὁ Βασιλεὺς, ὅμως ἡ κύριος, ὅτι
ὁ ὁρθόδοξος Πατριάρχης ἐκατεδέξατο εἰπὴν ἄγιον
τὸν αὐτοῦ, ἔδὲ μία γὰρ κοινωρία φωτὶ πρὸς σκέψιν. 35
ἴσεν δὲ, ὅτι ἐκείνῳ ἐπληρώθη ὁ Μιχαὴλ ἐς τὴν τοιαύ-
την ὥσιν, ἡ ὅμως ὁλοβέσας, πολέμῳ γὰρ με-
τὰ Κάρλῳ θυμῶς εὐτικῶς, ἐδείθη τὸν Ἀρχιερέων
καὶ τῷ Πατριάρχῳ καὶ ἐποίησαν εὐχέλαιον, καὶ ἡ-
λαψαν τὰς στρατιώτας τῷ ἐλαίῳ, καὶ ἔτις οὐκ ἔστιν 40
σιν. ὡς δέκατον, ὅτι τὸν Βασιλέα Μιχαὴλ ὑποστυ-
μόντα, καὶ ἔθελον βασιλικῶς ὡς λατινίαν, ἀλλὰ
ἐς τὴν ἐρημίαν αὐτὸν ἔθελον ὡς ἀνάγιον Βασιλέας
γεγονότα ἀπὸ τὸν λατινισμόν. δωδέκατον, ὅτι βα-
σιλεύσαντα τὸν Ἀνδρόνικον, ὁ λαὸς ἐκ ἀφῆκε σφιδῆ-
45
ναι, πρὶν ἢ ἀναβῆναι ἐς τὸν Ἀμβωνα τῆς ἁγίας Σο-
φίας, καὶ ἀναθεματίσαι πρῶτον τὸν πατέρα αὐτῶν,
καὶ περὶ δυοῦν, ὅτι ἐκείνῳ ἀσέβει, ἀλλὰ πατὴρ ἦν.
ἀλλὰ καὶ τὸν μέγαν Λογοθέτην, ὅς ἦν σύμβουλος τῷ
Μιχαὴλ ἐς τὴν τοιαύτην ὥσιν, ἐκώλυον ὁ Ἀνδρό-
50
νικῶν ἐς ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐς τὴν φυλακὴν, ἐκί-
νῳ ὑπὸ ἰκείας τῷ δήμῳ, ὡς λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ἀλλὰ
ὑπὸ κείνῳ ἰδίας καὶ τῆς Συγκλήτης, ἔμεινον ἀλλὰ
καὶ ἡ τῷ Μιχαὴλ γυνὴ λόγον συνετάξε τῆς ὁρθῆς
πίστεως, ἡ ἡ ἀρχὴ, Θεοδώρῳ ἐν Χριστῷ πίστις Ἀν-
γέλου

γῆσα καὶ Αὐτοκρατορία Ρωμαίων Δέκωνα Κομνη-
νὴ Παλαιολογία . Οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων κα-
πορθωμάτων ὅσα τίς ἐπὶ σωτηρίας καπερθώσαι διωή-
σεται , ἔτω μοι καὶ ἐπὶ τῆς εὐσεβείας αὐτῆς δοκῇ . καὶ τῶν δὲ
5 τῶν γεράμματ' ἐπὶ τῇ Βιωνίῃ τῇ ἐν τῇ Αὐγύστῃ ἐν τῇ Βασί-
λικῇ Εὐαγγελίῃ , ἐξ ἧς μετεγράφω αὐτό . δέκατον
τεῖπον , ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Ἀνδρόνικος ὁ Α' ἐαυτῷ ἐσπέδα-
σε Διὰ τὴν σὺν τῇ Ἐκκλησίᾳ , ὅθου καὶ ἐν τῇ
τῶν Χρυσόκωνων ἐορτῇ ἔχ' ὑπέφερε λατρεῦναι τὸν
10 Βέκκον Λατίνον οὗτον , καὶ ἐμήνυσεν αὐτῷ Διὰ τῆς κα-
τοφύλακος τῆς μελιτηνιώτης καὶ κατέβη ὑπὸ τῆς θρό-
νης , καὶ ἀνάγειται εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ὁ ἰω-
σήφ , καὶ πρῶτον γίνεται Ἀγασμός , ἔπειτα Λατρεῖα .
γέγονε δὲ καὶ πρᾶγμα σημειώσεως ἁλίου , ὅτι ὁ Μιχα-
15 ἦλ' ὅτε ἐβίαζον εἰς παπισμὸν , καὶ αὐτέλεγον αὐτῷ οἱ ὀρ-
θόδοξοι , ἔκοψε τὴν γλῶσσαν μελετῆς τῆς ἐπομομαζο-
μένης ἀγίας (καὶ καὶ ἀληθῶς ἁγίου ἐγίνετο , καὶ ἔ-

καπο τὸ λείψανον αὐτῷ εἰς τὴν Μονὴν τῆς Λαζάρου) δι-
ης Μιχαὴλ καὶ Γαλακτίωνα τὸν Γαλασιώτην τὸν ἐλέγ-
ξαντα αὐτὸν Διὰ τὸ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐργαζέσθαι τὸν ἱε-
ρεῖα αὐτῷ δι' αἰζύμων , καὶ εἰποῖτα αὐτὸν ἱεὸν Ἰβλιαῶν ,
εὐφλῶσεν . ἔπειτα ὁ Γαλακτίων εἰς τὸν τότε Ἀγασμὸν
τῶν Θεοφασίων , λέγει ὁ Παχυμέρης βιβλίῳ ἐβδόμῳ κε-
φαλαίῳ ἐβδόμῳ , ὅτι ψηλαφῶν ἐλάμβανεν ἁγίασμα
καὶ ἡγίαζε τὰς κείρας καὶ τὰ περσώλια καὶ ἑκόντας τῆς
Ἐκκλησίας , ἵνα δηλαδὴ ἡγίασεν αὐτὰ ὡς μίαν θρόνον
ἐπὶ τῶν λατινοφρονούντων . Σὺ δὲ σημείωσαι , ὅτι ὁ Ἀδρι-
ανόπολις Γερμανὸς ὁ ἐπικληθεὶς Μαλχατζᾶς , Πα-
χυμέρης βιβλίῳ τεταρτῷ , ἐπὶ τῷ αὐτῷ Βασιλείῳ με-
τετέθη εἰς Κωνσταντινῆ πόλιν ληστεικῶς , λατινοφρονίσας ,
καὶ ἐξήγαγε μέγαν διωγμὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Διὰ τὸν
παπισμὸν . τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ ἄξιωμα τὸ νῦν τῷ Πάπᾳ
τῆς Ρώμης , δηλονότι ἀπαύθρωνον , ἐπεδὴ πολέμοις ,
μάχαις , φόνοις , τυραννίαις καὶ ὡς ἀνομίαις σωίσας) .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

20

Περὶ τῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνόδου ταύτης τῆς λατινόφρονος Μιχαὴλ Παλαιολόγου ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν
Ρώμης , καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ὅκτω ἀτόπων ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῆς Ρώμης .

Εἰς τὰ πρακτικά τῆς ψευδοσυνόδου ταύτης ὄρη-
25 ται ἐπιστολὴ τῆς Παλαιολόγου Μιχαὴλ τῆς τῆς
λατινόφρονος , ἣτις ὡς περ καὶ ὑπὸ τῆς φρά-
σεως αὐτῆς (ἔγχετο ὡς ἀληθὴς τῇ ὑφ' ἑαυτοῦ γι-
νομένη ἢ συνθέσει αὐτῆς , ἐχάσθη καὶ τινὰ ὀνόματα
λατικά ἐκφερόμενα κατὰ τὸ ἰδίωμα αὐτῶν) φαίνεται
30 ἰόθην , ἅτε ἀληθῆς ὁμοῦ , εἴτε ὑποπίος , περιέχει ἅτοπα .
πρῶτον , ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὐτῆς ἐστὶ , Τῷ ἀγνωτάτῳ καὶ μα-
καριωτάτῳ τῷ πρώτῳ καὶ ἁγίῳ Ἀρχιερεῖ τῆς ἀποστολικῆς
θρόνου , τῷ Οἰκουμενικῷ Πάπᾳ , καὶ κοινῷ πατρὶ πάντων
τῶν Χριστιανῶν , Μιχαὴλ , καὶ τὰ ἐξ ἧς . δεύτερον ,
35 ὅτι πέμψας ὁ Ρώμης Γρηγόριος πρέσβεις εἰς τὸν
Μιχαὴλ καὶ ἐπιστολὴν , ἐκτίθεται ὁμολογίαν πί-
σεως ἐκείνῃ ἢ κρατῇ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης .
τεῖπον , ὅτι ὁ Μιχαὴλ εἰσδέχεται τὸ εἶναι τὴν , καὶ
τὸ Πατριάριον ὑποτίθεται . τέταρτον , ὑποτίθεται
40 μὲν τὴν ὑπόστασιν τῶν ἁγίων , ὁμοίως καὶ τὴν ἁ-

μαρτυρίαν τῶν τελείων κόλπον , λέγει , ὅτι εἰς τὴν
ἀνάστασιν μόνον τὰ σώματα λαμβάνουσιν ἀμφοτέροι ,
καὶ ἔχ' ἄλλο . πέμπτον , ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ρωμαίων
κρατῇ ἐπὶ τῇ Μυσήρᾳ . ἕκτον , ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ρω-
μαίων πρῶτον ἄκρον καὶ τέλος , καὶ ἀρχὴν ἐπὶ
πάντων τῶν καθολικῶν Ἐκκλησιῶν κατέχει , ἢ ὁ
Χρυσὸς ἔδωκε τῷ Πέτρῳ , καὶ Διάδοχος ὁ Ρώμης , ἵνα
διορίξῃ τὰ περὶ πίσεως εἰς τὰς ἀναφυσόμενας ζητήσεις ,
καὶ ἔχῃ πρὸς ἐτὶ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πάντων τῶν βα-
ρυσωμένων . ἑβδόμον , ὅτι τὰς ἑτέρας Ἐκκλησίας ,
ἐξαίρετως δὲ τὰς πατριαρχικὰς αὐτῇ ἡ Ἐκκλησία τῆς
Ρώμης ἐτίμησε Διὰφόροις πρεσβυτοῖς , πλὴν τῶν ἱ-
δίων πρεσβυτέρων , ὅπερ πάντοτε φυλάττεται εἰς τὰς Οἰκου-
μενικὰς Συνόδους καὶ εἰς τινὰ ἑτέρα πρᾶγματα . ὀγ-
δοον , ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης τέτοις πᾶσι πιστῇ .
καὶ σοφῶς βεβαιῶν . ταῦτα ἡ ἐπιστολὴ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἀναγίσεως τῆς πρώτης ἀτόμης τῆς τῆς Μιχαὴλ Παλαιολόγου ἐπιστολῆς , ὅτι ἐστὶ ἡ ἐπιγραφὴ αὐτῆς :

45

Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς μὴ τὸ πρῶτον , ὅτι ἔτις ἔγρα-
φον οἱ ἀρχαῖοι Βασιλεῖς τοῖς Πάπαις , Κωνσταν-
τίνῳ σεβαστῷ Μιλτιάδῃ Ἐπισκόπῳ Ρωμαίων . Εὐσέ-
βιῳ Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλίῳ δεκάτῳ . Οὐα-
50 λευτιανὸς καὶ Μαρκιανὸς νικηταί , ἑνδοξοί , τρεπαι-
χοὶ καὶ πρῶτοι Βασιλεῖς Λέοντι τῷ εὐλαβεστάτῳ
Ἐπισκόπῳ τῆς ὁδοῦ πόλεως Ρώμης . Συνόδῳ τε-
τάρτῃ μέρα πρώτῃ . Αὐτοκράτωρ Φλαυίῳ Κωνσταν-
τίνῳ πιστὸς μέγας Βασιλεὺς Δόμῳ τῷ ἀγνωτάτῳ καὶ
μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης

καὶ Οἰκουμενικῷ Πάπᾳ . συνόδῳ ἑκτῇ , μέρα πρώτῃ .
Οὐαὶ , Λέοντι τῷ ἀγνωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ Ἀρ-
χιεπισκόπῳ τῆς ἀρχαίας καὶ περιδόξῃ πόλεως Ρώ-
μης καὶ Οἰκουμενικῷ Πάπᾳ . ἔτις ἔγραφοι οἱ ἀρχαῖοι
Αὐτοκράτορες πρὸς τὰς Ἐπισκόπους Ρώμης , νῦν δὲ Μι-
χαὴλ ὁ γονιμάδας γράφει ἀνομοίως , πρῶτον , ὅτι πρὸς
τάτῃ τὸ ὄνομα τῆς Πάπας , ὑποτάτῃ δὲ τὸ ἑαυτοῦ .
δύττον , ὅτι λέγει αὐτὸν ἄκρον Ἀρχιερεῖα . τεῖπον ,
ὅτι λέγει αὐτὸν κοινὸν πατέρα πάντων τῶν Χριστιαν-
ῶν . ἐν οἷς σημείωσαι πρῶτον , ὅτι ἀνόμοιῳ ἡ ἐπιγρα-
φή

ἢ τῷ Μιχαήλ πρὸς τὸν Πάπαν ταῖς ὑπηρεσίαις τῶν ἀρχαίων Αὐτοκρατόρων πρὸς τὸν αὐτὸν, αὐτομοιοὶς αὐτῶν καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐκείνους τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ ὁ Πάπας ἔστω τοῖς ἀρχαίοις Πάπαις. δούτερον, ἡ αὐτομοιότητις ἐστίν, ὥστε τὸν Πάπαν τὸν νῦν εἶναι τύραννον, τὸν δὲ Μιχαήλ ἑ Βασιλέα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τύραννον καὶ βασιλίσκον. τρίτον, ὅτι ὁ Πάπας ἀνεργὸς κλη-
 ῖς, ἦτοι μόνον ὡς μοναχὸς, οὐδὲν ἐστὶ τῇ ἀπόψει,

οἴστω τὸν θρόνον μὲν ὑπὲρ τῶν νεφελῶν. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς ἐπίσκοπος, ἀλλὰ τύραννος, τοῖς ἀγίοις πατέρι καὶ ἀρχαίοις Πάπαις ἀντί-
 δοξῶν, ὅθεν καὶ ἀντίθρονον τέταρτον, ὅτι πα-
 τὴρ πάντων τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὑψὺ τῆς
 μονότητος καθήκον, Χριστιανικῇ περὶ πατρὸς πα-
 τὴρ ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ τῶν ἀπεχισμένων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

10

Περὶ αὐτομεινῶν τῶν δούτερον καὶ τρίτον ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὑποστολῆς, αἱ εἰσὶν οὐδεὶς τῆς παπικῆς πίστεως τῷ Μιχαήλ, καὶ ἡ καὶ ἐκ τῆς τῆς αἰγίᾳ Πνεύματος ἐκπορεύουσι.

Πρὸς δὲ τὸ δούτερον ἀποκρίνεται ὁ μέγας Ἀθανάσιος κατακρίνων τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖον περὶ τῶν ποιεῖν Ἀρεσῶν, καὶ ἀθεοῖσιν αὐτοῦ πρὸς ταῖς αἰσῶν καὶ ἐς Αἰμίονον καὶ Νίκην τῆς Θράκης, αἱ ἐποίησαν ἔκθεσιν πίστεως ἐς ἀθέτησιν τῆς οὐ Νι-
 κηίας πίστεως, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίον δούτερον κεφα-
 λαίον δέκατον. λέγει δὲ ὁ ἄγιος, ὅτι ζητῶντες οἱ Αἰρετικοὶ ἔκθεσιν πίστεως, μαρτυροῦσιν μὴ ἐγνωκέναι πῶς, ὡς αὐτὸ ἐκκαίνον καὶ τότε ἐξύπνησαν, ὅθεν καὶ ἀσεβεῖς ἐκρίθησαν, ἐπεὶ δὲ εἰδὼς ὅτι ὁ Κων-
 σταντῖος ἤρξατο ἐπὶ τῇ πίστει αὐτῶν, ἀπὸ τῆς περὶ τῆς πίστεως καὶ χροῖον καὶ μήνα καὶ κατὰ τὴν τότε βασιλεύον-
 τος, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἄγιον. ἀλλὰ οἱ Ἀρετανοὶ εἰδὼς κατὰ τὴν ὅτι νεώτερον ἐστὶ τὸ ἐφύρεμα τῆς πίστεως αὐτῶν καὶ κληρονομία, ἔχοντες ὅμως ἡ ὁ Νικηία Συνοδὸν, ἀλλὰ ὅσον περὶ τῆς Πάχας, ἐπεὶ δὲ διωρί-
 σθη τότε πότε γίνεσθαι, ἔταξαν καὶ ὑπατάσαν καὶ κατὰ, περὶ δὲ τῆς πίστεως ἔπον, οὕτω πιστεύει ἡ
 Ἐκκλησία, ἡ γὰρ ἀπὸ ἀρχῆς. λοιπὸν καὶ νῦν ἐκ-
 θεσίζον ὁ Μιχαήλ ὁμολογίαν πίστεως ἡν πρεσβύτεροι ἡ
 Ἐκκλησία τῆς Ῥώμης, δέκνυνται δύο τινὰς, πρῶτον, ὅτι ἐκ ἐγὼ σκοπεῖ ἐπὶ τῇ πίσει, ὅτι ἐξέθε-
 το πίσει μετὰ περὶ τῆς πίσεως, καὶ κατὰ-
 λικῆς, ἀλλὰ ῥωμαϊκῆς, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίον ἐκ-
 τε κεφαλαιὸς τέταρτος Παράγραφος πέμπτη. καὶ γὰρ
 ἐκθεσίζον τὴν πίσιν αὐτῆς ἐπὶ τῇ Συνοδῶν ὁ Γρηγό-
 ριος ἔστω, Εὐσεβὴς καὶ πιστὴ ὁμολογία φανερὰ αἰδίας
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐκ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, ἔχοντες ὅτι
 δύο ἀρχῶν, ἀλλὰ ὡς ἐκ μίας, ὅθεν πνεύσεσιν, ἡ ἐκ-
 πορεύσεσιν, ἀλλὰ ὅτι καὶ τῇ αὐτῇ ἐκπορεύσει, ἐ-
 πὶ τῇ, τῇ αὐτῇ ὁμολογίᾳ ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλη-
 σία ἡ μήτηρ πάντων τῶν πιστῶν καὶ Διδασκαλῶν. ἔ-
 ποται κρινὼν τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν Αἰρετικὴν, καὶ μὴ-
 ρον τὴν ῥωμαϊκὴν ὁρθόδοξον, μετὰ τινὰ ἔπον, ἀλλὰ ἐπε-
 δὴ τινὲς ἀπὸ τῶν αἰρετικῶν ταύτης τῆς ἀληθείας ἐς ποι-
 κίλας Αἰρέσεις ὑπαλίσθησαν, ἡμεῖς πάντες ὁδοὶ τῇ τοι-
 των Αἰρέσεων ἀποφραγνύμεν ὅτι θυμῶντες, τῆς ἱερᾶς συμ-
 ψυχοζωῆς Συνοδῶν, κατακρίνομεν καὶ ἀποδοκιμάζομεν
 πάντας τὰς ἀρεῖσθαι πλεονέκτας αἰωνίως ἐκ Πατρὸς καὶ
 Υἱοῦ καὶ ἁγίου ἐκπορεύεσθαι Πνεῦμα. ἔστω γὰρ τὴν ῥω-
 μαϊκὴν ἀφαιρεσάμεν, καὶ ἐξυβερίοντες τὴν ἀρχαίαν

καὶ κοινῶς ὡς ἀδελφὸν πῶς ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς 15
 Γρηγορίου, καὶ κοινῶντάπως ἔχοντες τὸν Μιχαήλ,
 ἀπὸ τῆς ἐπὶ αὐτῶν ὅπερ ἔλεγε περὶ τῆς Ἀρεῖας
 ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὡς Γελασίῳ, καὶ ἐρμηνεύει τῆς
 πίστεως καὶ αὐτόχρημα Εἰκόνες καὶ Ἀνδραγάτες τῆς
 Διαβόλου Γρηγορίου καὶ Μιχαήλ. ὁρᾶτε δὴ, ὁρᾶτε 20
 πάντες, ὡς γοεῖς ὅτι περὶ τῶν Φωνῶν, τὸ τῆς ἔχουσ
 ἐκκαίνοντες διηγηματι, καὶ αἱ φλέβες αὐτῶν σάρκες, τῇ
 ἐπὶ ἐγκατέλημμεν, καὶ σωφροσύνη αὐτοῖς ὅμως οἱ-
 στες μάλιστα καὶ ματαίους. πῶς γὰρ διωκτὴν μὴ
 πνεύσει ἐκπορεύεσθαι ἐκ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ τὸ Πνεύ- 25
 μα τὸ ἄγιον; ὡς ἀπὸ μίας ὑσίας; καὶ λοιπὸν ἐτέ-
 ρας ὑσίας τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, πάντες γὰρ τὴν κοι-
 νὰ Πατρί καὶ Υἱῷ, κοινῶς καὶ τῇ αἰγίᾳ Πνεύματι
 κατὰ τὰς αἰγίαις πατέρας, αἱ δὲ κοινῶς ὑσίας ἔχει ὁ
 Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, ἡν ἐκ ἔχει τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, 30
 ἐτέρας ὑσίας λοιπὸν ἔσονται, καὶ τρεῖς καὶ δύο ἐ-
 σαι ὡς τῇ Θεῷ. αἱ δὲ ὡς ἐκ δύο ὑποστάσεων, ἰδὲ
 ὅτι ἀρχαίων τῇ Τριάδι, καὶ ἐγγύς ἡ πολυθεῖα πλά-
 τη. καὶ πῶς τῇ ἐκ ἔπον ἡ γραφὴ, ἐκ ἔπον οἱ πα-
 τέρες, ἐκ ἔπον αἱ Συνοδοί, ἐκ ἐφύρθησαν ἡ Ἐκκλη- 35
 σία; ἀλλὰ οἱ φρονητοὶ πρῶτον ἐφύρθησαν, οἱ καὶ ἐξή-
 ταν ἵνα βεβαιώσῃ κατὰ τὸ Πάπας Λέων ὁ ὁρθόδοξος,
 καὶ ὕστερον ἐπεστέλλουσιν οἱ περὶ τῶν ἐκ τὸ Σύμβο-
 λον. καὶ δὴ πάλιν εἰς τὴν φρονητῶν τελείαν ὁ κολο-
 φὼν τῆς ἀρεῖας, καὶ νομοθετῶν κατὰ ποιησὶν καὶ 40
 ματῶν ὁ πάντων καὶ Αἰρετικῶν καὶ ἀμαρτωλῶν Χείρ-
 ῶν Γρηγορίου, καὶ συμπληρῶνται ἡ ἀναγνῆς ἐκείνη
 καὶ ἐπὶ τῆς Συνοδῶν τῶν ὡς ἀνόντων, καὶ πᾶσι
 αὐτοῖς ὡς ἀνόντων Βασιλέως. κατακρίνομεν δὲ ὁ Πάπας
 τὰς ἀντιθέσεις εἶναι καὶ ἐκ τῆς τῆς Πνεύμα τὸ ἄγιον, 45
 καὶ ἀναθεματίζει, ὅπερ ταῦτόν ἐστιν ἀναθεματί-
 ζει πάντας τὰς αἰγίαις πατέρας, καὶ πάντας τὰς ὁρ-
 θόδοξας Χριστιανὰς, καὶ αὐτὸν τὸν Υἱὸν τῆς Θεῶς τὸν
 ἐκόντα, ὅτι ἐκ τῆς Πατρὸς ἐκπορεύεται, καὶ τὰς
 αἰγίαις ἀποσέλλας τὰς γράψαντας καὶ κερύσαντας τὰς 50
 τὸ ἐκ πάσῃ τῇ κτίσει, καὶ τὰς βεβαιώσαντας τὰς
 τὸ πατέρας τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ὅθεν ἔπειτα
 εἶναι ὑπὸ πάντων τῶν ἀναθέματι ὑποβεβλημέ-
 νας τὰς τῆς καὶ ἀποδοκίμασας Πάπας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἀναιρέσεως τῆ πέμπτῃ, ἔκτῃ καὶ ἐβδόμῃ ἀτόπῃ τῆς αὐτῆς ὑπὸ τῆς Μυσήρια, αἱ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία λέγει κρατῆν, καὶ ὅτι ἐν Ἀρχιερέως ὁ ῥώμης ἡ κριτῆς, ἀλλὰ λαϊκὸς καὶ πρεσβύτερος ψωριῶν, καὶ ψευδοὺς τὸ παρ' αὐτῶν τὰς Πατριάρχας τετιμημένοις.

Περὶ δὲ τὸ πέμπτον (ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ γινώσκουσι καὶ τὰ μικρὰ παιδιά, περὶ αὐτῶν γὰρ εἰπὼν ἀδελφὴν τε καὶ ἀδελφὴν) τὸ λέγον πῶς ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία κρατῆν ἐπὶ τῆς Μυσήρια, ῥητέον πρῶτον, ὅτι γελοῖον ἐστίν, εἰ γὰρ αὐτὰ ἐκράτῃ ἡ ῥώμη καθότι αὐτὴ ταῦτα παρέδωκεν, ἀπεβῆς αὐτῇ ὅστις ἔσεργε κρατῆν Μυσήρια ἀπὸ ἡ ῥώμης παρέδωκεν, ἐπειδὴ Μυσήρια ἐδίδετο δυνάμει πρὸς τὸν αὐτὸν, ἀλλ' ἡ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστός, ὅθεν ὅσα παρέδωκεν ἡ ῥώμη μόνῃ κυ-
15 στήρια, εἰς κατὰ πῦρ. δούτερον, ὅτι τὰ ἐπὶ Μυσήρια παρέδωκεν ὁ κύριος, καὶ σιωποῦνται ποῖα εἰς πῶς γενομένη ῥητέως, λέγου εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, ποῖα εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἀφ' ὧν ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ταῦτα ἐδέξατο καὶ κρατῆν ὡς ὑπὸ τῆς σω-
20 τῆρος ἀποδομένη. ἐκ ἀληθείας ἦν ὁ Πάπας τὰ κοινὰ λέγων ἰδοὺ, καὶ κατὰ ἀλήθειαν τοῦτο πα-
τήρ ἦν ὁ Γρηγόριος εἰς πῶς Ἐκκλησίαν τοιαῦτα λα-
λῶν, ὅς ἐστις περὶ τῶν λέγων ὁ κύριος ὅτι ψόβος ἐστίν, καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν. πρὸς δὲ τὸ ὅτι ἐστὶν καὶ ῥη-
25 θήσεται ποῖα, καὶ ὅσα ταῦτα ἀρκεῖ εἰπὼν τὸ εἰρημῶν ἐν τῇ ἀλόγῳ Μιχαὴλ Ἀγχιάλῃ Πα-
τριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μανυῆλ Ἀυτο-
κράτορος τῆς Κομνηνῆς περὶ αὐτῶν, ἦσαν τὰ Πάπα τῆς
30 ῥώμης. Τῆς Ἀρχιερατικῆς ἐκκλησίας ἀποπεφώνησε

αὐτῇ πρῶτος πῶς οἱ πῶς χάριν διφυλάξαντο, λαϊ-
κὸς δέγε καὶ παρ' ἄλλων ἀγαθόμην, ἀλλ' ἐκ αὐτῶν
ἀγαθῶν ἄλλος, ἢ καὶ πρεσβύτερος καὶ διακόνος καὶ
τῶν μαζῶν βαθμῶν πρεσβυτέρων, ποῖα δὲ
πλεονεξία δὲ τῶν τοιούτων κριτῆς, τὸ γὰρ ἀφίεναι τὰς
τοιούτας τὰς ἀμαρτήματα, ἢ καὶ ἀμαρτάνουσι συγχα-
ρῶν, μάλιστα αὐτῶν ἐχάτης ἐγὼ γε κρίνωμι. εἶδον δὲ ὡς καὶ
πάντες ὅσοι συγκαταλεγμένοι τοῖς γενομένοις ἔχουσιν, ἴσως
δὲ ἐδὲ τῶν ὁρθοδόξων ἀπλῶς καθ' ἑαυτοὺς ὁρθοδόξους
ἵνα τὸν λόγον ἐπαυλοῦσιν, ἐγὼ ποιῶν, ἀλλὰ
πρεσβύτερον ὅτι τῶν, καὶ πρεσβύτερον ψωριῶν καὶ ἰα-
τρῶν δεόμενοι ἀποδέδωκεν, ὅθεν καὶ χεῖρον ἔσται
κατὰ πολὺ καὶ τῶν ἐτέρων θρεμμάτων, οἷς τὸ ὕγιος
ἀνασώζεται. πρὸς δὲ τὸ ἔβδομον ῥητέον, καίτοι γε
καὶ τὸ μὴ γελοῖον, ἢ μὴ κλαύση πῶς πῶς αὐτῶν
λέγουσι γὰρ, ὅτι ὁ Πάπας τὰς Πατριάρχας ἐτίμησε
πυρομύοις, καὶ πῶς τῶν ἐκ ἀληθείας ἦν, ἐκ ἐκείνου
ὡς τῇ Ἐκκείσῃ αὐτῆς ἡ ψευδοσυνοδὸς τὰς τῆς δια-
γορεύοντας καὶ τὰς μαρτυρίας τῶν συνοδῶν, ἢ
καὶ τῶν ἐγκρίτων ἱσορικών, ἢ ἀγίων πατέρων; ὁ
ὡς ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς λαλῶν, λέγου ὁ Πρεσβύτερος,
καθότι ἀμαρτυροῦν λαλῶν, καὶ ἐκείνῃ τῇ γραφῇ, τοῖς
Καίσι, τῇ ἔθῃ, τῇ ἀποδόσει καὶ ἀπλῶς τῇ ἀληθείᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς καὶ Βέκκας ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ πρῶτον γενομένης Συνοδῆς ὑπὸ Ἀνδρόνικῃ τῇ Παλαιολόγῃ καὶ ἰω-
σήφ Πατριάρχῃ, καὶ τῆς ἐμπροσθεν τῶν ὑπὸ τῶν παπικόντων συγγραφόντων Τόμων, καὶ τῆς παραιτή-
40 σεως Θεοδοσίᾳ Ἀντιοχείας Φόβῳ καὶ αἰρέσεως, καὶ πρὸς αὐτῶν Διονυσίᾳ αὐτῶν εἰς τὸν θρόνον.

Ὅτι καὶ χρόνος ἐπεκράτησεν ὁ παπισμὸς τῇ μι-
χαὴλ εἰς πῶς Κωνσταντινουπόλιν εἰς μόνον αὐτὸν
καὶ ἵνα ἐκείνῃ. ἦν δὲ ὅργιστος αὐτῷ ὁ Βέκ-
45 κος, ὡς εἶρηται, ὅς καὶ αὐτὸς ὁκτώ ἔτη ἐπατριαρ-
χῆσεν, ὡς γράφει Γεώργιος ὁ κύριος ἐν τῇ Τό-
μῳ. ἀλλ' ὁ Ἀνδρόνικος μετὰ τὸ καθελθὲν τῇ θρόνῳ
τὸν Βέκκον, ἀθροίσας Συνοδὸν εἰς Κωνσταντινουπόλιν,
καὶ ἐπειδὴ ὁ ἰωσήφ ἡθροῖς, ἦν ἐν τῇ Συνοδῇ μό-
50 νος ὁ θρόνος αὐτῶν. παρὴν δὲ τῇ Συνοδῇ ὁ Ἀλε-
ξανδρείας Ἀθανάσιος, ἀγίος ἀνδρῶν (ἔτι
εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Γεωργίου τῇ Παχυμέρῃ ποιῆσαι πῶς
ἀποφράσαν εἰς τὸν Ἀρεοπαγίτῳ) καὶ Ἀρχιερεὺς καὶ
οἱ ἄρχοντες, καὶ μάλιστα ὁ μέγας Λογοθέτης, καὶ
ὁ κύριος Γεώργιος, ἐν ᾧ τὰς Τόμους εἰς σιωπῆρα-

ψαν οἱ παπικόντες, καὶ ὅλα τὰ προγενομένη τοιαῦ-
τα κατέκωσαν, καὶ τὸν Βέκκον ἡτῶντο: ὡς λαλόν-
τα ῥησείδῃ τῶν πατέρων, καὶ παρεξηγησάμενοι αὐτῶν,
καὶ αὐτῶν δεδωκότα τῇ κακοπομπῇ, καὶ γινώ-
σκειται καὶ μόνῃ ἡ ποιητρία, ὅτι φανερά τὰ ῥητὰ ἦσαν
πονηρῶς ἐρμηνεύσασθα. ἐξ ὧν σημείωσαι, ὡς ἐλέγο-
μι ἀνωτέρω βιβλίῳ ὁ γδὲ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὁ γ-
δὲ, ὅτι καὶ τῇ βλεμνύσας τὰς μαρτυρίας διέφθα-
ρε. προσκαλέσαντες λοιπὸν αὐτὸν εἰς πῶς Συνοδοί,
ἐκάθισαν αὐτὸν εἰς πῶς ἔχοντος τόπον, καὶ ἐλεγχθεὶς
ὡς κακοτόμος, καὶ ὡς οὐβελῶν πρὸς Καίσις τὸν ἴδιον
Πατριάρχῃ, ἔδωκε λίβελλον ἀποβαλόντων πῶς
κακοπομπῶν, καὶ δὴ καὶ ὅτι τῆς βασιλείας Θεοδώ-
ρου ἐζήτησαν λίβελλον πίστεως, ἵνα ἀποβάλλῃ τὰ
πρω-

προγεγονότα, καὶ μὴ ζητήσῃ ἐνταφιασθῆναι τὸν μιχαὴλ μετὰ ψαλμοῦδων, ὡς εἴρηται, ὃν καὶ ἔδωκεν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. ἔπειτα καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας συνέθετο εἰς τὴν καθάρσιν τῶν κληροτόμων, καὶ ἀπλῶς εἰς τὴν συνόδον, καὶ ὅσως ὁ Βέκκος ἐχρηστέησεν, ἐκάθησαν, ὅσοι δηλαδὴ ἦσαν ἐνθὺν εἰς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἐφάνητο ὅτι καὶ σωήρουν. τοῖς δὲ ἐξωτῆς πόλεως συγγνώμην ἔδωκεν, ὡς τὸν λατινισμὸν ὁποῖα μορφοῖς, τοῖς δὲ κληρικαῖς συνεχώρησαν τὸ ἀμαρτήμα, πρῶτον κανονίσαντες. ὁ δὲ Ἀντιοχείας Θεοδόσιος ὑπογράμψεν τὴν καθάρσιν, ἔστειλε κρυφίως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ παρητήτατ, καὶ ἐγνώστῳ αὐτῷ Πα-

τριάρχῃ ἐκείνῳ Ἀρσένιῳ ὁ Ἀγιοσυμεωνίτης, ὅτι τινὲς ἀπέλθον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τῶν ῥηγῶν τῶν Ἀρμενίων, ἐκάθησαν, εἰς δὲ Πατριάρχῃ ἐκλογὴν χρίζοντι οἱ Ἀντιοχείας καὶ οἱ Κίλικες, καὶ οἱ μὲν ἐκλέγαντο Κύριλλον τὸν Τύρε, οἱ δὲ τὸν Πομπηϊεπόλεως Διονύσιον, ἰσχύουσιν ὁμῶς οἱ Ἀντιοχείας, καὶ περιβόλῃται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὁ Διονύσιος. Σημείωσαι ὅτι καὶ τὸν θαρόντα Ἰωσήφ τὸν Πατριάρχην ἐμέμψατο συνεκὼν δύο ἱνῶν, πρῶτον, ὅτι συνεχώρησε τῷ Μιχαὴλ ἀπὸ τῆς πόλεως τὸν Βασιλέα Ἰωάννην Ὀρβελίω. δεύτερον, ἀπὸ τῆς ἀναβίβασιν, ζώοντος τῷ Ἀρσένιῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς κατὰ Βέκκον δευτέρας Συνόδου, ὑφ' ἧς καθαρθεῖς καὶ ἀναθεματίσθαι ἄλλα τοῖς αὐτῷ ὁμόφροσι, σὺν αὐτοῖς ἐξωρίσθη.

Εὐελσκομένης εἰς ἐξορίαν τῷ Βέκκῳ εἰς Πρῆσαν, καὶ γὰρ ἐκεῖ ἐξωρίσθη, καὶ ἴδε τὸν Παχυμέρη ἰσορῶν βιβλίῳ ἑκτῷ. ὁ Πρέσβης κριόφυτος ἀπὸ τῆς προγεγονότος τῷ Πάπᾳ μνημόσυμον, ἐκαινόντι τὰς Πρεσβυτέρους διωρισμέναις κηρίαις κρεῖν, καὶ ἄλλοις τρόποις. ὁ δὲ Βέκκος ἐδυαχέραινε, καὶ τὴν ἔγγραφον ὁμολογίαν, ἣν ἔδωκε καὶ ἀπεβάλετο τὸν παπισμὸν, ἀθετῶν, ἐζήτησε γινώσκειν τὴν συνόδον καὶ εἰπεῖν ἐν αὐτῇ τὸ ἀληθές. ὅθεν καὶ ὁ Βασιλεὺς συγκατανόησας, ἄγα ἀπὸν εἰς τὴν μονὴν τῶν Κοσμιδίων, εἶτα ἀθροίσας τὴν συνόδον, ὡς γράφα ὁ Παχυμέρης ἰσορῶν βιβλίῳ ἐβδόμῳ, εἰς τὸν Ἀλεξικλὸν Τρίκλινον, παρόντων τῶν Πατριαρχῶν Γρηγορίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀρχιερέων καὶ Μοναχῶν καὶ τῶν Συγκλήτων περιφανῶς. περιεκάθητο δὲ ὁ Βασιλεὺς, ὃν ἡ περικατάρχεα ὁ ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας, εἶτα ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος καὶ ὁ σοφώτατος Λογοθέτης, ἔπειτα ὁ Βέκκος καὶ ὁ Μεσιτηνιώτης καὶ ὁ Μετοχίτης ἔλεγον μὴ εἶναι αὐτίον ἢ σωματίον τὸν ἴδιον, ἀλλὰ τὸν Πατέρα. ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης, ἡλέγχθη ὁμῶς ἡ σοφιστικὴ αὐτῶν, ὡς ῥηθῆσεται. περιέβαλον οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ῥητὸν τῷ Δαμασκηνῷ, λέγοντες, Διὰ λόγους προβολὰς ἐκφαντορικῶς

πινύματος, καὶ ἴδε περὶ τῆς ἀνωτέρω βιβλίου πέμπτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ σὺν Πατριάρχῳ πέμπτῳ. 20 περιέβαλον ἔτι τὸ τῷ Νύσῳ, διὰ τῆς περισχῆς ἐκ τῶν πρώτων. ἀλλὰ τὴν περιβόλῃται ὑπὸ τῶν Λατίνων ἐν τῇ Νικαίᾳ, ἡρμηνεύσθη ὑπὸ τῶν τότε Κωνσταντινουπόλεως Γερμανῶν, καὶ ἀναθεματίσθησαν οἱ παρρημηνύοντες αὐτό. πρὸς τούτοις ἐπόντων πολλὰ καὶ ἀνιδείας μετὰ τῶν περὶ Βέκκον, ὁ Ἀλεξανδρείας ἀπεκρίθη κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν τύπον, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Βέκκον, εἰ ταῦτα κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν, πῶς ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν αὐτά; ἡμεῖς ἐκεῖνα ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπ' ἀρχῆς παρέδωκεν, ἐκεῖνα μόνον οὐδ' ἀμύν, καὶ ἐκεῖνα 30 κερταῖον, καὶ οὐδεὶς ἀντιτάσσεται μὲνόντων. ἦσαν δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ὁποῖα ἐκκλησιαστικὰ τῶν περὶ Βέκκον αὐτὰ τὰ κατετελεμμένα καὶ σοφιστικὰ παρέγγραπτα. ὅθεν τὸν Βέκκον καὶ τὰς Ἀρχιερεῖς ζητῶντας εἰσαγαγεῖν τὴν ἰδίαν διηγουμένην, καὶ πρὸς τούτοις, ἀσυνήθιστον τινὰ βεβηλότητα εἰσενεγκεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καθαρθεῖς καὶ ἀναθεματίζουσιν αὐτὰς, καὶ ἐξορίζουσιν αὐτὰς ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ φρέγιον τῶν ἁγίων Γρηγορίων εἰς τὸν Ἀσσηνὸν κόλπον, ὅπου καὶ ἐτελεύτησαν, Παχυμέρης βιβλίῳ ἐβδόμῳ. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῶν περιχομένων ἐν τῇ καθαρσίσει τῷ Βέκκῳ καὶ τῶν αὐτῷ ὁμοφρόνων.

Περιέχεσθαι δὲ ἡ καθάρσις αὐτῶν πρῶτον, τὰς αἰτίας τῶν κληρονομίων αὐτῶν. δεύτερον, ἔκδοσιν τῆς ὁρθοδόξης πίστεως. τρίτον, τὴν ὁμολογίαν τῷ Βέκκῳ, ἣν ἔδωκεν εἰς τὴν ἱερωσύνην τῆς συνόδου πρὸς τὴν ἐξορίαν, ὃν ἡ ὁποβόλῃται τὴν ἐκ τῆς ἱερωσύνης ἐκπόμενον, καὶ ὁμολογῶν τὴν ἐκ τῶν Πατρῶν μόνην, καὶ ἀναθεματίζον τὰς μὴ ἔχοντες φρονέοντας, καὶ εἰς τὸ μέλλον φρονήσοντας, καὶ λέγον αὐτὰς εἶναι ἀκοινωνήτους καὶ ἀποβλήτους, καὶ πόρρω τῆς τῶν Χριστιανῶν ὁρθο-

δόξης πίστεως, καὶ δέχεται τὴν κατ' αὐτὰ συνοδικὴν καθάρσιν ὡς δικαίαν, καὶ ὅτι ἔδέποτε δοκιμάσας τὴν ἱερωσύνην ἀνακαλέσασθαι. τέταρτον, λέγει τὴν αἰτίαν τῆς ἀλλοθείας Συνόδου. πέμπτον, ἐκτίθησιν ἡ Σύνοδος κεφάλαια σὺνδεκα ἀναθεματίζοντα τὴν κληρονομίαν καὶ Βέκκον καὶ τὰς περὶ αὐτὸν. ἕκτον, περιέχει ἀπειλὴν καὶ νεθεσίαν εἰς τὰς ὁρθοδόξους, καὶ τελευταῖον τὰς ὑπογράφας.

Περὶ τῶν περιχομένων ἐν τοῖς ἐνδεκά κεφαλαίοις τῆς παρῆς Συνοδῆς, κατὰ Βέκκον καὶ παντὸς παπ-
 5 σμῦ τὸν ἀναθεματισμὸν ἐπαγομένης, καὶ περὶ τῆς ἐκ Πατρὸς ἐκπορεύσεως τῆς ἁγίας Πνεύματος καὶ αὐ-
 τῆς τῆς ἁγίας Τριάδος Θεολογίας, καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς κεφαλαίοις ὑπογεγραμμένων.

Εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἀποβλέψαι Βέκκον, Γεώρ-
 γιον καὶ Κωνσταντῖνον, ὅτι ἀλόγιστα δόγματα καὶ
 10 ὁρῶμα ἀσήμεκαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐβόηθη-
 σαι τῇ κοινῇ τῆς Πάπας καὶ λόγοις καὶ συγγράμ-
 μασι, καὶ πρὸς τέτοις ὅτι μετανοήσαντες, πάλιν
 ὑπέστρεψαν εἰς τὸν ἴδιον ἔμερον. εἰς τὸ δεύτερον, ἡ
 αὐτὴ ἀπόφασις, ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀσήμεκαν
 15 ἐναντία τοῖς Διδασκάλοις. εἰς τὸ τρίτον, ἡ αὐτὴ
 ἀπόφασις, διότι εἶπον σωμαίτιον τὸν τῶν τῶ Πατρὶ
 εἰς τὴν ἐκπόρευσιν, ἀποβάλλοντες τὸ ῥῆθρον τῆς Δαμα-
 σκηνῆς, καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁ Δαμασκηνὸς εἰς τὸ αὐτὸ κεφά-
 λαιον λέγει ῥητῶς, Μόνος γὰρ αἰτίος ὁ Πατήρ.
 καὶ ἄλλοι, ἔκ τῆς γίγξης αὐτοῦ (τὸ ἅγιον Πνεῦμα)
 20 ἔλεγον. εἰς τὸ τέταρτον, ἡ αὐτὴ, ὅτι εἶπον Ἀλλὰ
 τῆς γίγξης καὶ ἐκ τῆς γίγξης τὸ ἅγιον Πνεῦμα, φέροντες
 ὁρῶματα τινῶν, ἀπὸ τῶν φαίμενοι δηλῶσαι ἀπὸ
 τῆς γίγξης, ὅτι ἐκπόρευσιν, ὁρῶμα ἐνομήμα. εἰς τὸ
 πέμπτον, ἡ αὐτὴ, ὅτι εἶπον σημαίνει τὴν ΔΙΔΑ-
 25 τὴν αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅθεν καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦ-
 μα ἐκπορεύεται ἐκ τῆς γίγξης καὶ αὐτῶς καὶ ἀπὸ τῆς Πα-
 τρὸς, καὶ ἀφαιρῶσιν ἢ ἢ Ἐκκλησίᾳ κοινῶς δοξαζέσθαι,
 καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι Πηγὴ γίγξης καὶ Πνεύματος ὁ Πα-
 30 τὴρ, καὶ μόνος πηγὴ τῆς Θεότητος ὁ Πατήρ, καὶ μόνος
 αἰτίος ὁ Πατήρ, εἰ δὲ καὶ εἶπον τινὲς τὸ ἐκ τῆς
 γίγξης, ἀλλὰ τὴν αἰδίον ἐκφασιν δηλῶσαι ἢ ἢ Ἐκκ,
 ὅτι ἐκπόρευσιν, ὅτι ἔτις ἀκολουθεῖ μὴ εἶναι τὸν
 Πατέρα μόνον αἰτίον, καὶ πᾶσι θεοῖς τὸ τῆς Θεο-
 λόγου τρυφερίας, λέγοντες, Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ
 35 τῆς γίγξης ἐστὶ, πλὴν τῆς αἰτίας. εἰς τὸ ἕκτον, ἡ αὐτὴ,
 ὅτι λέγουσιν τὴν μίαν ἑστίαν καὶ Θεότητα Πατρὸς καὶ γίγξης
 τῆς Πνεύματος ὑπάρξεως εἶναι αἰτίαν, ἀλλὰ ἔτι-
 σιν ἢ ἑστίαν αἰτίαν ὑποστάσεως, ὥστε μήτε ἀποβλητι-
 κὴ μήτε γυνητικὴ. ἡ δὲ μετὰ ἰδιωμάτων ἑστίαν,
 40 ἢ τις καὶ ὑπόστασις κατὰ τὸν Μάξιμον καὶ κατ' αὐτὸν
 δὴ τὸν μέγαν Βασίλειον ἐστὶν ὁρίζουσα τὴν κοινὴν καὶ ἀπε-
 ρίγραπτον ἐν τῇ τινὶ πράγματι, Ἀλλὰ τὴν ὑποφαινο-
 μένων ἰδιωμάτων παρισώσα καὶ περιγράφουσα αὐτὴν, ὅ-
 θεν καὶ ἀπμὸν τὸ ἄτμον γυνῆ, καὶ κατ' αὐτὴν
 45 τὴν εἰκόνα ἀναγκάως ὁ Πατήρ μόνος γυνῆ, καὶ μόνος
 ἐκπορεύει, ἐπειδὴ ὡς τὸ γυνῶν ἄτμον, ἔτις καὶ τὸ
 γυνῶν, καὶ ὡς τὸ ἀποβάλλον, ἔτις καὶ τὸ
 ἀποβαλλόμενον, Πατὴρ δὲ καὶ γίγξης ἢ ἑστίαν μία, ἀλλὰ
 50 ὅτι ἔτις ἄτμον. εἰς τὸ ἑβδόμον, ἡ αὐτὴ ἀπόφασις,
 ὅτι αἰτίος τῆς Πνεύματος τὸν Πατέρα καὶ τὸν τῶν λέγου-
 σιν, εἰ καὶ ἔτις ὡς δύο ἀρχαὶ καὶ δύο αἰτία-τετρατεύοντες,
 ἀλλὰ καὶ καὶ ἀρῶνται, ὅμως ἐπεται τῇ τοιαύτῃ λόγῳ
 εἶναι δύο ἀρχαὶ τῆς Πνεύματος. εἰς τὸ ὄγδον, ἡ αὐ-
 τὴ, ὅτι λέγουσιν τὸν Πατέρα καὶ τὸν τῶν αἰτίαν τῆς
 Πνεύματος, ἀλλὰ τῇ λόγῳ τῆς φύσεως, καὶ ἔτις τῇ

λόγῳ τῆς ὑποστάσεως, καὶ ἔτις ἐπεται πρῶτον,
 εἶναι καὶ τὸ Πνεῦμα τινὸς αἰτίαν, ἐπειδὴ ἐστὶ τῆς αὐ-
 τῆς φύσεως Πατρὶ καὶ γίγξης. δεύτερον, ἀκολουθεῖ εἰς
 5 πλῆθος ἀποχωρῶν τὰς αἰτίας, ἐπειδὴ ὅσα ὑπο-
 στάσεως μετέχουσιν τῆς φύσεως, δεῖ ταύτας μετέχειν
 καὶ τῆς αἰτίας. τρίτον, ἐπεται τὴν κοινὴν φύσιν καὶ
 ἑστίαν ὑποστάσεως εἶναι αἰτίας, ὅπερ κοινῶς ἀπα-
 γορεύεται. εἰς τὸ ἕνατον, ἡ αὐτὴ, ὅτι λέγουσιν, ὡς εἰς
 τὴν διμικρογίαν ἢ δι' ἑστὶ φωνὴ σημαίνει τὸν Πατέρα
 ἀποκαταρκτικῶς αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ ἀποβλέπει εἶναι τὸν τῶν
 σωματικῶν καὶ σωμαίτιον, ἔτις καὶ εἰς τὴν Θεολο-
 γίαν, εἰ καὶ ἀρχικὸν αἰτίον γίγξης καὶ Πνεύματος ὁ Πα-
 10 τὴρ λέγεται, ὅμως καὶ ὁ γίγξης τῆς Πνεύματος ἐστὶν
 αἰτία, καὶ ἔτις ἀφαιρῶσιν τῆς Πατρὸς ὁ γίγξης εἰς τὴν ἐκ-
 πόρευσιν, ἀλλὰ τῇ ἐστὶν ἐπ' αὐτῇ βλασφημιῶν.
 ἡ αὐτὴ δὲ περὶ τῶν ὁμοίων γίνεται ἀπόφασις καὶ εἰς
 τὸ δέκατον. εἰς δὲ τὸ ἐνδέκατον τὸν Βέκκον λέγουσιν
 συκοφαντῶν τὴν ἁγίαν, ἐπειδὴ οὐκ εἶναι τὸν Πατέρα
 αἰτίον Ἀλλὰ τῆς γίγξης καὶ αὐτοῦ, ἔτις τὸν Πατέρα τῇ λόγῳ
 τῆς φύσεως εἶπον τῆς Πνεύματος αἰτίον, ἵνα καὶ
 σωμαίτιον νομιᾶ ὁ γίγξης, ἀλλὰ τῇ λόγῳ τῆς ὑπο-
 15 στάσεως. ἀποβλέψαι δὲ τὴν γενομένην προξίν ὑπὸ
 Μιχαὴλ, καὶ ἀναθεματίζου καὶ τὸν Βέκκον καὶ τὴν
 τοιαύτην καὶ φρονήσαντες καὶ φρονήσαντες. ἡ δὲ ὁ Βα-
 σιλύς εἰς τὴν ὑπογεγραμμένην πρῶτος, ὡς περὶ καὶ εἰς
 τὴν ἐν Τριῳ ὑπογεγραμμένην πρῶτος ὁ Ἰσπανιανός, καὶ
 εἰς τὴν ὑπὸ Μιχαὴλ αὐτῶς πρῶτον ὑπογεγραμμένην ὁ Μα-
 20 νηλ. εἶπε ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος, καὶ τε-
 σαράκοντα δύο Ἀρχιερεῖς, καὶ Κληρικοὶ ἔξ, καὶ κα-
 θεγῆς οἱ Ὀφφικιῶν τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ
 τῆς βασιλικῆς Κλήρης πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι ἕως
 τῶν Νοταρίων. λέγουσιν δὲ τῶν ὁρῶμα περὶ τῆς Συ-
 25 νόδου ταύτης, ἥτις περὶ τῆς αὐτῆς, ἀρχαῖ καὶ
 ἀξιώσεις, ἔτις τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἐπέλαμ-
 ψε φῶς ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς Θεῆς, τὴν ψευδῶσαν
 τῆς Ῥώμης Ἐκκλησίαν ἐκ τῆς κοίτης Χρυσῆς ἀπο-
 σκερπίσαντες τῆς ὁσεβείας Βασιλείας Ἀνδρονίκου τῆς
 Παλαιολόγου, τῆς μετονομασθέντος Ἀντωνίου Μονα-
 30 χῆς, τῆς τῆς πατρικῆς μὲν Ἀνδεξαμένης σκηπτοῦ, πο-
 λὺν δὲ ζῆλον ὑπὲρ τῆς ὁσεβείας καὶ τῶν ὁρῶν
 δογμάτων τρέφοντες, καὶ Ἀποτῶ πάλιν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ τὸν ἴδιον κόσμον καὶ τὴν ἀποτῆραν εὐγένειαν
 ἐπαισώσαντες, ὅς δὲ καὶ Συνοδὸν σωμαθροῖσας εἶμα
 τῇ ὑπὲρ τῶν ὁρῶν δογμάτων ἐξοριθεῖν ἰωσήφ
 Πατριάρχῃ τῇ ὁμολογητῇ, καὶ τοῖς λοιποῖς πρὸς Πα-
 35 τριάρχαις, ἀναθέματι Ἀλλὰ τῆς Συνοδῆς καθυπέβα-
 λε τὸν τῆς Πάπας καὶ πᾶσαν τὴν τῶν Λατίνων Ἀίρε-
 σιν, καθῶς ἐστὶν ἰδεῖν ἀπὸ τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς
 Ὁρῆς τῆς Συνοδῆς ταύτης εἰς δόξαν τῆς παναγίας Κινώ-
 40 ματος.

ματ^ο, τὴ ἐκ Πατρὸς μὲν ἐκπορεύμεν, δι' ἣν δὲ χορηγούμεν τοῖς ἀξίοις. Ἰδε αὐτὴν βιβλίαν τετάρτην κεφαλαίαν δεκάτην πέμπτῃ Παρὰ γράφον τετακτο-

σὸν τρίτον, καὶ βιβλίαν πέμπτῃ κεφαλῆαν δέκατον ἕκτον, καὶ βιβλίαν ὀγδόην κεφαλῆαν δέκατον καὶ δέκατον ὀγδοὺν, καὶ μάλιστα κεφαλῆαν δώδεκον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

5

Περὶ τῆς σωλότητος πρὸς Ἀνδρόνικον τὸν Βασιλέα Τόμῃ πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἁθῶν ὁρῶν κατέρω κατὰ τὴν Πάπαν Ρώμης, καὶ ὧν ἐργάσαντο φόνον εἰς λατινὸφρονες τὰς ἐν τῇ Ἁθῶν.

Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπὶ Γρηγορίου Σωδὸς ταύτης ἐπισυναγῆται ὁ συλλέξας καὶ ἐπισολὴν τῶν Ἀγιορειτῶν πρὸς Ἀνδρόνικον τῆς ἐν τῇ Βασιλείᾳ, ἐν ᾗ κατατρέχοντες τὴν περὶ Βέκκῃ, καὶ ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς ἐκ τῆς ἱεῖς ἐκπορεύσεως καὶ ἄλλων, φράσσουσιν πρὸς τοῖς ἀξίοις, ὅτι ὁ Τόμ^ο τῆς ἐνώσεως λέγει, Ἀπαντα τὰ ἐν τῇ πλὴν ἐκκλησιαστικῇ πρὸς ὁδοῖν καὶ διδασκαλίᾳ καὶ ὑποτύπωσιν τῶν μακαρίων πατέρων προχρῆστα καὶ προχρησόμενα, ἀνάθεμα. καὶ ὅτι οἱ Λατῖνοι κοινωνοῦσι καὶ Ἰουδαίοι καὶ τοῖς Ἀρμενίοις καὶ Γακωβίταις καὶ Νεστοριανοῖς καὶ Μονοθελήταις, καὶ ἄλλοις, ὅσοις φανεροῦσι τῶν Λατίνων τὰς κηρυγματίας,

καὶ περὶ τῶν συγκοινωνούντων τοῖς Λατίνους λέγουσιν, ὅτι ἰοῦσιν ἐν συγχώρηται καὶ ἀκοινωνηταί, καὶ περὶ τῆς Πάπας λέγουσι, πῶς ἐστὶ δυνατὸν πρῶτον δεῖν αὐτῷ αἰρετίζοντι; τῆς γὰρ τελείας πρὸς ἀδοχήν ἐστι, καὶ ἔχει οἰκονομία, καὶ ὅτι ὁ Πάπας μὴτε τῆς ἐσχάτης τάξεως ἐστὶν ἀξίος νυν. ὅσα δὲ βλάσφημα καὶ αἰκισμὸς ἱεῶν καὶ τιμωρίας, καὶ ὅσας πονηρὰς θανάτους ἐποίησαν οἱ λατινὸφρονες τοῖς ἐν τῇ Ἁθῶν ὁρῶν τῇ Ἁθῶν πατέρας, ὡς εἰδωλοάτης διώκτης ταῦτα ἐποίησαν. ἦν δὲ ὅτε ἐποίησαν τὰ τοιαῦτα οἱ λατινὸφρονες ἐς τὴν Ἁθῶν ἔτος ἑξακισχιλίοσδε ἑπτακοσιοστὸν ὡνοηκο- 20 σὸν τρίτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῆς προβληθείσης ἐν τῇ τῇ Δαμασκηνῇ Ἰωάννῃ ἐν τῇ Σωδῶν ὑπὸ τῇ Βέκκῃ, καὶ τῇ κατὰ Βέκκῃ συγ- 25 γραφῆτος Τόμῃ ὑπὸ τῇ Κωνσταντινουπόλεως σοφῇ Γρηγορίᾳ, καὶ ἥς ἐμέθρημέψως ὁ Γρηγόριος Δὲ τῆς πρὸς τῶν ἀπαιδούτων, καὶ τῆς παρατήσεως αὐτῆς καὶ κοιμήσεως.

Εἰς τῇ Σωδῶν ταύτῃ ἐπὶ Βέκκῃ τὸ ἐρη- 30 τὸν τῇ Δαμασκηνῇ, διὰ λόγῳ προβολῆς ἐκφαντορικῇ πνύματος. καὶ ὁ μὲν καρτοφύλαξ Γεώργιος ὁ Μοχαμπάρ ἐλεγεν, ὅτι τὸ ἐρητὸν ἐστὶ νόθος, ἀλλ' ἀνῆκε τὸν λόγον τῇ βιβλίᾳ τῇ Δαμασκηνῇ δεισκόμενον ἐν τῇ ἱερᾷ βιβλιοθήκῃ, καὶ λοιπὸν τινὲς προσέφερον τὸν Κομνηνὸν Μανὴλ Βασιλέα εἰπόντων ἐν τῇ κατ' αὐτὸν Σωδῶν, περὶ ἧς ἐρηται αὐτὴν βιβλίᾳ ὀγδόην κεφαλαίαν δεκάτην, ὡς ἐκ τῆς ἱεῖς, ἔλ- 35 λὰ Δὲ λόγῳ καὶ τῇ ὁ Θεολογῶν ἀπεφύνατο. καὶ αὐτὸς ὁ Δαμασκηνὸς λέγει, Ἐκ τῆς ἱεῖς δὲ τὸ Πράγμα ἐλέγουμ. ἐς μάλιστα ὅμως σαφῆσαι ἐπετεράπη τῷ τότε Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῃ Γρηγορίῳ, σοφω- 40 τὰ τῷ ὅτι συγγράψαμε περὶ τῆς, καὶ σιωπῆτο Τόμῃ γεννητῶν, ἐν ᾗ ἔλεγε παρὶς αὐτῷ λέξιν καὶ πλὴν οὐκ ὀρέουσιν, ἵνα τὴν ἐκ τῆς Πατρὸς φυσικῇ τῇ ἁγίᾳ Πνεύματος ἐκπύρρουν, σημαίνον δὲ καὶ πλὴν αἰδίου ἐκφανσιν. ἀπερχίζοντο ὅμως ἀπ' αὐτῆς ὅτε Ἐφέσω Ἰωάννης ὁ Χη- 45 λας, καὶ Δανιὴλ ὁ Κυζίκης, καὶ ὁ Φιλαδεلفίας Θεόκλητος, καὶ πολλοὶ τῆς Κλήρης, οἵτινες καὶ ἀναφορὰν ἔγραφον πρὸς τὸν Βασιλέα κατ' αὐτῆς λέγοντες, ὅτι καὶ λέξεις, ἐκπύρρουν, προβολὴ καὶ πρὸς τὸ ταυτοδυνάμοι εἰσι, καὶ παρὶς αὐτῶν πλὴν ἐκ Πατρὸς τῇ ἁγίᾳ Πνεύματος φυσικῇ ὑπαρξίν, τὸ δὲ λέγειν 50 ἐπὶ τῆς Θεολογίας δηλῶν τὰς λέξεις ταύτας νυν μὲν πλὴν ἐκ Πατρὸς φυσικῇ ὑπαρξίν, νυν δὲ σημαίνει πλὴν αἰδίου ἐκφανσιν, ἐκκαμψιν καὶ φανέρωσιν,

βλάσφημον, καὶ τῶν ὑποσολικῶν πρὸς ὁδοῖν ἀλλό- 30 τριον. παρήνεν δὲ τὸν Πατριάρχῃ μεταδῆναι τὰς λέξεις καὶ ὡς ἐκ τῶν ἐκκλῆσεων καὶ λοιδορίας ἐκτός. ὁ Γρηγόριος ὁμοῦς τὰ τῆς παραινέσεως γνῶναι ἔχοντι καὶ αὐτοπία, ἀλλὰ τῇ καθολικῇ πίστει ἀντικείμενα, κατεφρονεῖ τῶν παραινέσεων, μὴ ἔχων δὲ τὸν βοη- 35 θῆναι μὴτε τὸν Βασιλέα, μὴτε ἄλλοις τινὰ τῶν δυναμῶν, ἀνέχοντες τῇ θείᾳ, καὶ κατώκησιν εἰς τὴν μονὴν τῆς Θεοτόκης τῶν ὀδυνῶν, Παχυμέρης βιβλίᾳ ὀγδόην κεφαλῆαν πρῶτην, καὶ Γρηγορίου βιβλίᾳ 40 ἐκτῇ. ὅτι ὁμοῦς ὁ Γρηγόριος ἐφρονεῖ καλῶς, ὁ δὲ Ἐφέ- σω καὶ Κυζίκης καὶ οἱ περὶ αὐτῶν ἐφρόνουν κακῶς ἐκ πᾶσμο- 45 νης, καὶ μάλιστα ἐξ ἀγνοίας, δηλόν. καὶ γὰρ αἱ ἐρη- μῶν λέξεις δηλῶσι καὶ πλὴν ὑπαρξίν τῇ ἁγίᾳ Πνεύματι, καὶ πλὴν δι' ἣν φανέρωσιν καὶ χορηγίαν, καὶ Ἰδε αὐτὴν βιβλίαν πέμπτῃ κεφαλῆαν δέκατον 50 οὐκ. καὶ Ἰωσήφ ὁ Βρυωνίτης τὸν Τόμον ἐξολοκλή- 45 ρα ὑποδέχεται, γράφει γὰρ λόγῳ αὐτῷ, ὅτι δὲ ταῦτα ἐσοχαζόμενοι λέγουμ, καὶ ὁ κατὰ Λατίνων γε- 50 νόμενος Τόμος συνοδικὸς πρὸς χερῶν ποῦτε καὶ ἁ- 55 κωσι πρὸς τοῖς ἐκ τῶν ἑτῶν δίδασιν, καὶ τῇ θείᾳ Δα- 60 μασκινῇ ῥήσις, ἡ, ὅτι Προβολεύς ἐστι τῇ ἐκφαντε- 50 καὶ Πνεύματος ὁ Πατὴρ Δὲ τῇ ἱεῖς, ὡς αὐτῶν πλὴν ὑ- 60 παρξίν Δὲ τῇ ἱεῖς καὶ τὸ εἶναι τὸ Πνεῦμα δίδωμι 65 ὁνομα, ἀλλὰ βέβαιον τρανὲς πλὴν δι' ἣν ἐκ Πατρὸς 70 φανέρωσιν τῇ Πνεύματι παρὶς αὐτῶν. καὶ Γεώργιος ὁ 75 Σχολάριος ὑποδέχεται καὶ ἁκρῶς ἐπαινεῖ περὶ τῆς 80 αὐ-

αὐτὸν, καὶ ἴδε ὅτι τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης κατα-
 βατῇ ὁ γδῶ. καὶ ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτῶ φησὶ, τῶν δὲ
 ὑστέρων ἀπαύτων βέλτιον μὴ καὶ ἰκανώτερον καὶ τῷ
 μεγέθει τῆς ὕλης ταύτης συμμέτρως, μάλιστα μὴ
 5 ὅ, τε Θεοπέσιον καὶ ὁ ἱερός Θεοφάνης,
 μετ' αὐτοὺς δὲ καὶ τῶν ἱερῶν Γρηγορίων (ἥτοι
 ὁ παρὼν καὶ ὁ Παλαμῆς) αἰομῶνυμοί τε καὶ ἀκρι-
 βῆς ὁπαδοὶ συωγεγράψαντο. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Γρηγορίας
 λέγει περὶ αὐτῶ, καὶ ὅτι τῇ Συνώδῳ τῶ Ἐκκλησίᾳ πα-
 10 ρόντων ἕως μέσον, καὶ πάντα τῇ γυναικὶ Παλάμῃ τῆς
 γλώσσης σφοδρῶς συγκυκλῶντο, καὶ ἀναζώνοντο
 ὅποσα οἱ τ' ἀσφαλῆς περιφέροντες δόγμα ἐπέφερον,
 ὅ μὴ Γρηγόριον ὁ Πατριάρχης καὶ Μεζώλων ὁ μέγας
 Λογοθέτης σοφίας περιεπῆ καὶ γραφῶν ἱερῶν ἐκ-
 15 λογῶς ἀντάχον, καὶ τὸν σφοδρῶς ἐκείνοι χαμῶναι
 τῆς παλαμναίας ἐκείνης ἀνέστειλον γλώττης, τὰς αὐ-

τὸ ψαῦδον κατὰ τῆς ἡλικίας ἐλάμβανε κράτος,
 βιβλίῳ οὐκ ἔτι. ὁ δὲ τοῖς σημειῶσαι ἔτι, ὅτι ὁ Γρη-
 γορίας, ὡς ἐλέγοιτο αὐτότερον, ἦν ὁρῶντος καὶ τῇ
 ὑπὲρ τῶν Λατίνων διδασκαλίᾳ τῶ Ἐκκλησίᾳ ἰσχυρῶς ἀν-
 τικαμῶν. Ἐθαλλεὶ δὲ ἐξ αὐτῆς καὶ ἐγχευετο τὸν
 Γρηγόριον ὁ Ἡρωποβασίλειος Ράλλαντος, ἀντιπῶν τῷ
 Βασιλείῳ, Παχυμέρης βιβλίῳ ὁ γδῶ κεφαλῶν ἐ-
 νάτω. ἀποκρίσας δὲ πολλὰς ἡμέρας ὁ Γρηγόριος,
 ἡ ὡς λέγεται τινὲς Διὸς πῶς αὐτὸν παρέρασαν ἐκ
 μικροψυχίας τελευτῇ τὸν βίον, καὶ ἐτάφη ὅτι πᾶσι
 κατὰ τὸ ἀκός. ἐκώλυον ὅμως ὁ Βασιλεὺς ἵνα καὶ
 ὡς Ἀρχιερεὺς παφῇ, Παχυμέρης βιβλίῳ τῷ αὐτῷ,
 κεφαλῶν δεκάτῳ οὐκ ἔτι, καὶ ἵσως δικαίως, διότι ἐκ
 ἐνέμεινον ὅτι τῇ θρόνῳ αὐτὸς διόρθωσιν τῶν σκαδα-
 λιθῶντων, ἀλλ' ἀνεχώρησαν ἰδίᾳ γνώμῃ, ὅτι ἐκ ἐξήντη

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

20 Ὅτι ὁ κατὰ Βένκε καὶ κατὰ τῆς ὡς Λαγδένῳ Συνώδῃ Τόμῳ τῶ αὐτότερον ῥηθῶντος Γρηγορίου Συνοδικός ἐστι.
 καὶ περὶ τῆς ἀτιμίας τῶ λειψάνου Μιχαὴλ Βασιλείου Παλαιολόγου τῶ λατινῶφρονι.

Σημειῶσαι, ὅτι ἕως τὸ τέταρτον κεφάλαιον τῶ ἐνά-
 25 τε μέρους τῶ Συνοδικῆς Συναγωγῆς ὁ Ἡρακλεῖος
 θῆλον ἀναγνῶναι ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ τοῖς Ἀνατολι-
 κῶς τὸν Τόμον τῶτον, ἐκωλύθη ὑπὸ τῶ μεγάλῃ πρω-
 τοσυγκλήτῃ. φησὶται δὲ, ὅτι ἦσαν παρὼν τὰ τοιαῦ-
 τα βιβλία, ἀπὸ τῶ ἐκείνου ὁ Συνοδικῶν τῷ Πρω-
 τοσυγκλήτῃ ἐρῶντι αὐτῶς τῆς ἐκείνου αὐτῶ, λέ-
 30 γει δὲ αὐτὸν Τόμον Συνοδικῶν τὸν κατὰ τῶ Βένκε καὶ
 τῆς ὡς Λαγδένῳ συστάσεως ἐκείνου, ὁ δὲ Γεώργιος Λο-
 γοθέτης ἕως τὸ τρίτον βιβλίον τῆς ἰσορίας αὐτῶ λέ-
 γει, ὅτι ὁ Μιχαὴλ θανὼν, ἐκ ἐκείνου παφῇ ἐκείνου
 τῶ ἕως, ἀλλὰ σιωπῶν λίθῳ ἐκκεκλήθη ὑπὸ αὐτῶ, ἵνα
 35 μὴ θερίων βρεθῇ γένετα. τῶ αὐτῶ λέγει καὶ ὁ Γρη-

γορίας βιβλίῳ πέμπτῳ, ὁ δ' ὡς καὶ Βασιλεὺς Ἀν-
 δρόνικος τῶνικαῦτα παρὼν, μὴ ὅτι γε τῆς τοῖς Βα-
 σιλεῦσι νομοισμῶν ἐκ ἐκείνου τὸν πατέρα παφῇ,
 ἀλλὰ ὅτι οἱ βρεθῆναι ἡ σκαπανεύσιν ἐφῆται, πλὴν
 ἡ ὅτι παρεκελεύετο νύκτωρ βραχὺς τινὲς ἀνδρες
 πόρρω πᾶ τῶ στρατοπέδῳ ἀπαγαγόντας, πλῆθος ἐ-
 πιστῶν γῆν, τῶ τῶ μόνον αὐτῶ παρεκελεύετο
 40 μὴ θερίων ἐκείνου ἵσως σῶμα βασιλικὸν ἀφ-
 μεριθῇ, τὸ δ' αὖτις, ὅτι ὁρῶν τῆς Ἐκκλησίας δόγ-
 ματῶ ὑπὲρ χε ἐκείνου, ἡ ζῶν μὴ ἐκείνου, ὡς
 ἐκείνου ἐκείνου, ἔτῳ δὲ λαθρα ἐκείνου ὅτι
 λαίς ἀπέστειλε τῆς ψυχῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ὧν ἐπαθε ὑπὸ τῶ ὡς τῇ Εὐρείῳ παπισμῶν καὶ ὡς τῶ ὡς τῶ Βουλίας Συνοδικῶν Ἀθανάσιος ὁ Ἀλεξανδρείας.

40 Σημειῶσαι δὲ, ὅτι ὁ ῥηθῶς Ἀλεξανδρείας Ἀθανά-
 σιος ὁ θῆλον ὑποδημῶναι ἕως τὰ ἴδια, ὅμως
 Συναίτης ὡς ἐκείνου, ἔδοξεν αὐτῶ ἀπελθεῖν εἰς τὸν
 Σαῖδακα ἕως τὸ μέγιστον τῶν Συναίτων ἡσυχίας χα-
 45 ριν, καὶ δὴ ἀπερχόμενος καὶ περὶ τῶ Διὸς τῆς Εὐρεί-
 πῃ, Φιλαξοῦσιν ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ὁρῶντος,
 ἀλλὰ γνόντες αὐτὸν οἱ Λατῖνοι, συνέλαβον αὐτὸν, καὶ
 ἔλεγον αὐτῶ δεχθῆναι τὸν παπισμὸν, καὶ μάλιστα
 περὶ τῶ ἀζύμων. ὁ δὲ Πατριάρχης ἔλεγον, ὅτι ἐκ
 50 ἔστιν ἀνάγκη δέξασθαι τὸν παπισμὸν. διώρισαν ὅμως
 ἡ αὐτῶ, ἡ μὴ, κατακοῦσαι αὐτὸν ὡς ἀμαρτανότα
 αὐτῶ ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ. ἡ θῶσαν δὲ καὶ ἵνα σύλ-
 λογον λαῶν ἐβίανον αὐτὸν ἐπῶν, καὶ ἐκείνου ἔ-

λεγον, ὅτι ἐκ ἐστὶ Συνοδικῶν ὡνιόμῳ, ἐπιχέρονται
 γὰρ αὐτὸν καῦσαι. τινὲς δὲ παραγομένους φοβέ-
 μῳ ἵνα μὴ αὐτῶ ἐκείνου αὐτῶ Ἀλεξανδρείαν
 οἱ συγγενεῖς τῶ Ἀθανασίᾳ περὶ τῶ αὐτῶ αὐτῶ,
 ἀπῆλθαν αὐτὸν τῶ θανόντα, φερόντα δὲ εἰς τὰς Θῆ-
 βας, συλλαμβάνει αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς τῶ τόπῳ (ὁ μέγας
 τυχὸν Κύριος, ἡ κατὰ τὸ πάλαι δοθὲν ὑπὸ τῶ με-
 γάλῃ κωνσταντίνῳ τῇ Βουλίας παπῶν, ὡς ὁ Γρηγο-
 ρῆς λέγει, Πριμικήριος) καὶ φυλακίζει αὐτὸν, καὶ ζητῶ
 αὐτὸν, δύο χιλιάδας νομίσματα, ἀλλὰ θῶς οἰκονομία
 ἀρρῶσθαι καὶ ἀφελῆσαι παρ' αὐτῶ τῶ Πατριάρχῃ
 ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθε.

Περὶ αὐτιθέσεων πρὸς παπιστῶν, πωδόντων δέξαι ὁμοθρήσκους ἑαυτοῖς τὰς ἑλληνας μέχρι τῆ βασι-
λέως Ανδρονίκου Δ' συνοικεσίων καὶ ἐτέρων ψευδολογιῶν, καὶ περὶ τῆς αὐτῶν ἀνατροπῆς.

ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ὁ βασιλεὺς Ανδρονίκος μὴ ἔχων γυναῖκα, ἐζήτησε λαβεῖν ὅπως τὴν ῥυθὸς τῆς ἰσπανίας, καὶ ἔπειθεν αὐτὴν οὐκ εἶναι ἐκ τῆς γένους αὐτῆς πλὴν γονορλάου βασιλισσῆς Εἰρήνης, μὴ ἐρωτήσας τὸν Πάπαν κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἐπιμοτέρων Λατίνων, οἵτινες ποιεῖντες γάμους μετὰ Ῥωμαίων, λαμβάνουσι τὸ ὠνόμασμον ὡς καὶ τὸ Παπα, ἀλλὰ λάθρα ταύτην ἐκπέμψας, Γρηγορίου βιβλίῳ ἐκτῷ κεφαλαίῳ τεταρτῷ. λέγουσιν ἂν οἱ Λατίνοι, ἰδὲ θελήματι τῆς Πάπας γάμους ἐποίησαν ἑλληνας καὶ Λατίνοι, ἐπειδὴ περὶ τὸ δόγμα πάλιν τότε ἐκ ἄχου Διαφορᾶν, ἀλλ' ἦσαν ὁμοθρήσκοι. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὁ Πατριάρχης Μανυὴλ ἐκάλυψε Θεόδωρον τὸν πρεσβύτερον τῆς δυνάμεως πλὴν θυγατέρα αὐτῆς τῇ Λατίνῳ Ῥομπέρτῳ, ὡς αὐτῷ βιβλίῳ ὁ γδὲ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὁ γδὲ Πατριάρχης δεκάτῳ τεταρτῷ εἰρηται, δυνάμει, ὅτι Ἰωάννης ὁ Δέκας ἔλαβε γυναῖκα ἐκ τῆς Ἀλαμανίας Λατινίδα, ὡς εἶρη αὐτῷ βιβλίῳ ὁ γδὲ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὁ γδὲ Πατριάρχης δεκάτῳ τεταρτῷ, ἀλλ' αἱ πλὴν ὁρθοδόξων αὐτῶν μεταβαλὼν Διὰ τῶν ἐθίμων τῆς Ἐκκλησίας, εἶχε γυναῖκα, ποία δὲ ἦσαν τὰ ἐθίμα ὧν γινόμενον ἐδέχοντο τὰς Λατίνους ὡς ὁρθοδόξους οἱ Ἕλληνες, λέγει αὐτὸ ὁ Πάπας Γρηγορίου ὁ τρίτος καὶ ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐν Λατινῶν Συνοδῷ, καὶ ἰδε αὐτῷ βιβλίῳ ὁ γδὲ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ τὰ Παράγραφα, ἐξ ὧν δέκνυται ὅτι ἔχον ὁμοθρήσκοι ἦσαν καὶ οἱ τότε Ἕλληνες καὶ Λατίνοι, ἀλλ' ἑτεροθρήσκοι, καὶ οἱ μὲν ὁρθόδοξοι, οἱ δὲ ἑτεροδόχοι, ἀλλ' ἑτέροι γὰρ ἐρέθη συνοδικῶς πολλὰς τοῖς λέγουσι τὸ πῶμα τὸ αἶμα καὶ ἐκ τῆς τίς ἔχον πλὴν ὑπαρξίν, καὶ τοῖς ποιήσας καὶ ἀποδεχομένους πλὴν ἐν τῇ Συμβόλῃ προσηνέει ὁ συγχωρῶν ἀσυγχώρητος. εἶπε οἱ πῖστοι εἰσὶ σῶμα τῆς Χριστοῦ, ἐπειδὴ κεφαλὴ αὐτῶν ἐστὶν αὐτὸς ὁ Χριστός, οἱ δὲ Λατίνοι ἐβλάστησαν ἑαυτοῖς κεφαλὴν ἰσοδύναμον τῇ Χριστῷ τὸν Πάπαν, καὶ αὐτὸ σῶμα γέγονας, καὶ πῶς τὸ σῶμα τῆς Χριστοῦ καὶ τὸ σῶμα τῆς Πάπας συνέρχονται; ὁ Θεὸς δὲ νόμιμος γάμος γίνεται ἀκαμεταξύ Ἑλλήνων καὶ Λατίνων, καὶ οἱ γονορλαοὶ, πορεύει καὶ ὡς μὴ γεγονότες εἰσὶ, Διατὴρ καλῶς ἐποίησε Μανυὴλ ὁ πρῶτος, καλύψων τὸν Βασιλέα δύναι τῇ Ῥομπέρτῳ πλὴν θυγατέρα αὐτῆς. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.** Ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ παρέβαλε πλὴν εἰρήνην ὡς ἐζήτησε ποιῆσαι μετὰ τῶν Λατίνων τῇ ὡς ἐζήτησε ποιῆσαι Ἰωάννης ὁ Δέκας εἰρήνην, ὡς γὰρ λέγει ὁ Παχυμέρης ὡς ἐσχέθησαν ὅτε Ἰωάννης ἔπος καὶ ἦ ἐπ' αὐτῆς Συνοδος μνημονοῦν τῆς Πάπας, μόνον ἵνα μὴ βοηθῇ τοῖς ἐν Κωνσταντινὸν πόλει Λατίνοις, ἐπέμψεν δὲ καὶ πρέσβεις πρὸς τὸν Σάργειον Ανδρόνικον καὶ πρὸς τὸν Κυρίαν Γεώργιον, καὶ ἐγένετο τῆς, καὶ ὁ Πάπας κατεδέχετο πλὴν πρεσβείαν. παρέβα-

λεον ἔν ὁμιχαὴλ τῇ Συγκλήτῳ δηλαδὴ καὶ τῇ Συνοδῷ, ὅτι ὁ Πατριάρχης Μανυὴλ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἰωάννης ὁ Δέκας ἤθελον μνημονοῦν τῆς Πάπας, καὶ τὰ ἐξῆς, βιβλίῳ πέμπτῳ. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι καὶ τὰς ψευδοὺς ἐστὶν ἐκκλησίαις, ἐπειδὴ καὶ ὁ Μανυὴλ ἔπος ὁ δεύτερος ἦν ὁρθόδοξος, λέγει γὰρ ὁ Εὐφραίμ περὶ αὐτῆς, ὅτι ἦν γέρον καὶ πρῶτος, καὶ ἔτι ἐκοιμήθη. καὶ Γεώργιος ὁ Ἀκροπολίτης γράφει περὶ αὐτῆς, ὅτι ἦν αὐτῇ εὐλαβὴς καὶ βίβη καὶ πολιτείας σεμνῆς, καὶ λέγει δὲ ὅτι ἦν καὶ λατινόφωνος, ὅπερ εἰ λευγαλὸν, λατινισμῶς ὡς ὁ Ἀκροπολίτης, εἶπε ἡδὲ ταῦτα τὸν Μανυὴλ. καὶ ἐν τῇ Συνοδικῇ τῆς ὁρθοδοξίας μακαρίζεται ὁτος ὁ Μανυὴλ, ὁ καὶ Μοναχὸς γονορλαός, ματθαῖος μετεκλήθη. εἶπε δὲ αὐτῷ Μεθόδιος ἐγραψε κατὰ ἀζύμων, καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Γερμανὸς ἠγωνίσασα κατὰ Λατίνων, καὶ μακαρίζονται ἐν τῇ ὁρθοδοξίᾳ ὡς ὁρθόδοξοι καὶ αὐτοὶ, καὶ πῶς ὁ ἐν μέσῳ τῶν πρῶτος καὶ γέρον καὶ εὐλαβὴς καὶ βίβη καὶ πολιτείας σεμνῆς καὶ μακαρίζεται ὑπὸ τῆς Αἰντολικῆς Ἐκκλησίας ὡς ὁρθόδοξος λατινόφωνος; πρὸς τούτοις οἱ κατ' αὐτὸν καὶ Ἀρχιερεῖς ἦσαν οἱ τὰς Συνοδὸς καὶ τὰς ἀναθεματισμῶν συνοδικῶν κατὰ Λατίνων, καὶ πῶς πάλιν ὑπέχοντο μνημονοῦν τῆς Πάπας, καὶ εἶναι αὐτὴν καὶ ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀναθεματισμῶν; Ἰωάννης ὁ Δέκας ἦν ὁ τὰς Συνοδὸς ἀθροίσας κατὰ Λατίνων, καὶ πῶς πάλιν ἐκλινον ὡς παπισμὸν ἐκείνης ὁ καὶ ἐν τῇ Συνοδικῇ μακαρίζομενος ὡς ὁρθόδοξος; μυρίαις ἤλθον ἀετοὶ καὶ καρδηνάλοις πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ Νίκειᾳ, καὶ πάντες ἀπέτυχον, καὶ πῶς πάλιν οἱ αὐτοὶ Ἕλληνες ἐπέμψαν πρέσβεις καὶ ὁ Πάπας ἐκέδεξατο αὐτὰς; ἐψεύθη ἄρα ὁ Μιχαὴλ, καὶ ὁ Παχυμέρης ὅσα εἶπε τὸ γεγονός ἐν Νίκειᾳ, ἐπὶ ταῦτα καὶ ἐγένετο πῶποτε, ἀλλ' εἶπε τὸ φρόνημα καὶ πλὴν πορείαν καὶ τὸν δόλον καὶ πλὴν ἀπάτην τῆς Μιχαὴλ, ὅς ἐτυχοφάτης ἐν Μανυὴλ κατὰ καὶ πρὸς Βλεμμύδην. **ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.** Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος μὴ συγχωρεῖν ὑπὸ τῆς Πατριάρχης Ἀρσενίου Διὰ τὰ ὅσα κακὰ ἐργάσατο τὸν Βασιλέα Ἰωάννην, ἀπελθὼν ἔλεγε περὶ τῆς Ἀρσενίου, ὅτι ἐπὶ τῶν κανόνων ὑπερ-φρονεῖ ὁρμίζων μετάνοιαν, προσπίπτει τῇ τῆς Ῥώμης Πάπῃ κατὰ, καὶ ἀτιβολαὶν σῶζεσθαι, Παχυμέρης βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ δέκνυται δὲ ἐκ τῆς ἡλικίας καὶ ὅτι παύτων τῆς Πάπας ἐξουσία. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι καὶ Μανυὴλ ὁ Κομνηνὸς οὐκ ἐν τῇ Θεῷ τῇ ἐθνήκῃ ἠπάλησε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν Πάπαν ἄγειν ἐς Συνοδὸν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι βασιλεῖς πρὸς βεβαίωσιν αὐτοῖν τὸν Πάπαν ἐκάλεσαν σωεργόν, καὶ ἰδε αὐτῷ βιβλίῳ ὁ γδὲ κεφαλαίῳ δεκάτῳ Παράγραφον ἕκτον. ὁ Μιχαὴλ ὁπορεύσας

ὑποκρίσας εἰς τὸν βασιλέα αὐτῷ Ἰωάννῃ, ὃν καὶ
ἐξώρισε καὶ ἀπέκτεινε, καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῷ τῷ
Ἰωάννῃ ἔδωκε τοῖς λατίνοις, πλὴν θυγατέρα αὐτῷ ἔ-
δωκε τῷ Εἰδωλολάτρῃ Χαλαῦ, ὅπως τῷ παπισμῷ
5 ἐδίωξε πλὴν Ἐκκλησίαν ὑπὲρ τὰς Εἰδωλολάτρας, Πα-
τριάρχας ἔβαλε, καὶ ἐξέβαλε, καὶ ἐκώκυσε ἀδί-
κως, καὶ ἄλλα ἐποίησε πᾶντ' ἅπαντα, τὴν θωμάσδον
καὶ τὸν Πάπαν ὡμολόγησαν εἶναι ἄκριτον Ἀρχιε-
ρέα καὶ Διδάσκαλον καὶ πατέρα τῶν Χριστιανῶν, ἵνα
10 καὶ εἰς συγχώρησιν τῷ πᾶσι τὸν βασιλέα καὶ Αὐθονίῳ
αὐτῷ μύσους προσκαλέσθαι, εἴτα ὁ Μιχαὴλ ἔπε-
ταῦτα, τὸν ἴδιον Πατριάρχῳ πῶς ἐζηλῶν, ἀνέζη-
τησεν ὁμοῦ συγχώρησιν πᾶσι τῷ ῥώμῃ περὶ ἁγίων
ἀμαρτημάτων, ἐπειδὴ τὰ πάντα ἐποίησεν οἰκονομικῶς, ἢ
15 καὶ κακοτρόπως πᾶσι τὸν Πάπαν, ὡς εἴρηται. ὅτι δὲ
ὁ Μιχαὴλ ἦν ὡτὴ ψυχῇ αὐτῷ ὁρθόδοξος, καὶ μετε-
μέλειτ' ἐγκερδῶς ἐφ' οἷς ἐπραξε, λέγει αὐτῷ ὁ Γρη-
γοράς, ὅς ἐστι πᾶσι περὶ αὐτῷ λέγει ταῦτα, ἔχει
δὲ καὶ, ὡς τινες ἔφασαν, σωτρίβητινα λογισμῶν,
20 κοινῶς ἄν τ' ὁ σωθεὶς τῆς ψυχῆς ἀπὸ πλὴν ἡμινοπ-
μίας τῷ δόγματι, εἰς ἣν ὑπὲρ τῆς εἰς τὰς παῖδας
ἀλαδοχίης τῆς βασιλείας ἐαυτὸν κατήνεγκον, ἀφ' ὧν
ὡς τὸ εἶναι αὐτὸς ἀπώνατο, μὴ δὲ ταφῆς τελευτῶν
ἀξιοθῆναι βασιλικῆς, τὰς τῆς Ἐκκλησίας θεσμούς
25 τῆς πατρικῆς σοφῆς πολλῶν πρεσβυτέρων, βιβλῶ
πέμπω. ἈΝΤΙΘΕΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. ὁ βασιλεὺς Μι-
χαὴλ ἀπονήσας πολλὰ, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν
τῇ Ναῶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Τζι-
γάλας λέγει ἐν τῇ συνόψει τῶν ἱστοριῶν, καὶ μαρ-

τυρεῖ ὁ μοιεμβασιλίας μαρτυρεῖ. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι τῷ
ταῦτόν ἐστιν ἐκείνῳ τῷ τῷ Θωμᾷ Ἀκρίνῃ, ὅστις
μαρτυρεῖ, ὅτι Γρηγόριος ὁ Διάλογος ἐδίωκε τὰ συγ-
χωρητικὰ ἀπὲρ δίδωσι ἰωὶ ὁ Πάπας, ὡς ἐρεῖ κατω-
τέρω. εἴτα εἰσέρχεται περὶ τῶν ἀρχαίων τὰς ἀρ-
χαίας μαρτυρίας πῶς ἐβλέπειν, Γρηγορίαν καὶ τὰς
καὶ αὐτὸν ἐγκρίτως, καὶ προσέχων τοῖς χριστιανοῖς
καὶ λατινόφροσι, καὶ ἐμόνοι κατὰ τὸ δόγμα τῆς δι-
σεβείας, ἀλλὰ καὶ κατὰ πλὴν ζωὴν αὐτῶν μικροῖς ἔστι
καὶ διόλου βεβήλοις, καὶ ψευδεπίπλαστα γράφουσιν.
ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ. Δημήτριος Ῥώμῃ κα-
βάκτος Σπαρτιάτης καὶ Βυζαντινὸς ἐπιστολῇ πρὸς
τὸν υἱὸν αὐτῷ Μαυόλιον λέγει, ὅτι ὁ Ἀνδρόνικος ἔφε-
ρεν ἀπὸ τῆς φυλακῆς μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν
τὸν μέγαν Λογοθέτῳ, καὶ ἔπειτα αὐτῷ μετανῆσαι καὶ
συγχώρησιν αὐτῷ δοῦναι, ὃ δὲ ἔπειτα αὐτῷ βέλτιον ἐνώσθη
πλὴν βασιλείας πλὴν γνώμῃ τῷ Αὐθονίῳ καὶ πατρός
σε, καὶ ὁ υἱὸς μετὰ ἐμῶν, ἢ ἡμεῖς πλὴν ὑμετέρων, ὅθεν
πρὸς αὐτῷ βασιλεὺς ἔστρεψαν αὐτὸν εἰς πλὴν φυλακῶν,
καὶ ἐμῶν ὡς ἐμὴ μετὰ τελευτῆς. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι
τὸν μέγαν Λογοθέτῳ ἐκ ἔκλεισεν ὁ Ἀνδρόνικος ὡς λα-
τινόφροσι, ὅτι ἦσαν καὶ ἄλλοι λατινόφροσι, καὶ εἴτε
ἐκλεισεν αὐτὸς, ἐκλεισε δὲ τὸν Λογοθέτῳ, διότι
ἐγένετο σωτηρὸς τῇ βασιλεῖ Μιχαὴλ εἰς πλὴν μετὰ
λατίνων ἐνωσιν, νομίζων μὴ εἶναι ἀμαρτίαν τὸ τοιῦ-
τον μῦθος, ἀλλ' οἰκονομίαν. ταῦτα εἰς τὰ τέλη τῆς
ἐν Λαυδενίῳ συνόδου. ὁποῖας δὲ διαμέμους ἐστὶν ἡ καὶ
Βέκκα Συνόδου, ἴδε τὴν περὶ αὐτῆς σημεῖωμα τῷ
Σχολαρίῳ ἐν τῇ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης ἐν φύλλοις ἐπὶ α.

30

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

35 Περὶ τῆς ἀναδείξεως τῷ Ὀτμαῦ, καὶ πᾶσι ἐγένετο Σελτῶνες, καὶ πόθεν ἔχον τὸ γένος, καὶ πᾶσι ἐγεννήθη καὶ ἐτάφη.

ΕΝ τοῖς καιροῖς καθ' οὓς ἡ θροῖα ἦν ἐν Λαυδενίῳ
Συνόδου κατὰ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ἐκείναις
ἀνεφανή καὶ ὁ Ὀτμαῦ. ἡ Συνόδος ἦν τὸ ἔτος χιλι-
40 σδὸν ἀκακοσιςδὸν ἐβδομηκοσδὸν τέταρτον. ὁ Ὀτ-
μαῦ ἀνέλαβε πλὴν πατρικῶν ἀρχῶν κατὰ τὸν Γεώρ-
γιον Λογοθέτῳ τὸν φραγτζῶν τὸ ἔτος ἐξακχιλι-
σδὸν ἐπιακοσιςδὸν ἐξηκισδὸν ἕνατον, καὶ ὅτε ἐγένε-
το ἡ Συνόδος, τότε ἦρξαν φαίνεσθαι ἰσχυροὶ, καὶ
45 μεπαταῦτα καὶ Σελτῶνες. καὶ γὰρ ἀποθανόντος τοῦ
Σελτῶν τῷ Ἰκονίῳ τῷ ἔτα αὐτῶν ἐξακοσιςδὸν ὅ-
νενηκοσιςδὸν ἑνάτῳ, ἡ γερουσία τῆς ἐν τῇ Ἰκονίῳ ἡγεμο-
νίας τῶν Τέρκων προσεκαλέσαντο τὸν Ὀτμαῦ, καὶ
ἰερεῖς ὡσαν αὐτὸν ῥομφαίαν, καὶ ἀνέδειξαν αὐτὸν
50 Σελτῶνα, ὡς εἴρηται ἐν ἔτα τῷ αὐτῶν ἐξακοσιςδὸν
ἐννεηκοσιςδὸν ὀνάτῳ, ὅπερ ἐστὶ σωτήριον χιλιοςδὸν τετα-

κοσιςδὸν. ὅτε δὲ ἐπῆλθεν ἐβλάσφημος φλωρε-
τινὸς ὄρες, καὶ εἰς τὸ Βυζαντινὸν ἐπεσφραγίσθη ἡ
ὁρθόδοξος χάρις τῷ ἔλθῃν δῆθεν βοήθειαν ἀπὸ
τῶν λατίνων, τότε ὁ κύριος παρέδωκε πλὴν ὑπὸ
πόλιν, ἵνα φυλάξῃ πλὴν πνευματικῶν, πλὴν ἁγίαν λέ-
γει Ἐκκλησίαν ἀδιαλώβητον ἀπὸ τῶν πυλῶν τῷ ἁγίῳ,
ὅστις ἐστὶν ὁ παπισμός. κατὰ γὰρ τὸ Ὀτμαῦ καὶ
μὴ τὸν φραγτζῶν. ἀπὸ τῷ γένει τῶν Κομνηνῶν, καὶ δὲ
λαόνικον καὶ ἄλλους, ἀπὸ τῷ Ἀρχαίῳ γένει τῶν Τέρ-
κων. ἐγεννήθη δὲ εἰς τὸ Σοῦρῳ κόμην Βιθινίας,
ἀπέχουσα Νικαίας ἀπὲρ χερσὶν εἰς Ἰκόνιον ὡς εἴρηται
δεκαπέντε. φαίνεται δὲ ἐκεῖ καὶ τὸ μνημεῖον αὐτῷ ὡς
τῆς σήμερον, πλὴν κατημελημῶν, καὶ μόνους δού-
δρεῖσισι περιηγμῶν. εἰς αὐτὸν ἔν ὁ Ὀυγῆς γεν-
νῶ ὁρθογρηγορίαν, καὶ αὐτὸν τὸν Ὀτμαῦ.

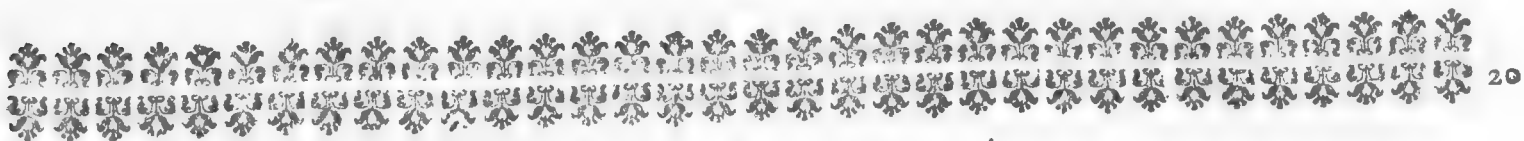
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Ἀνδρόνικου τῷ δαυτέρῳ τῶν Παλαιολόγων, καὶ ὧν ἡ θροῖα Συνόδων κατὰ Βέκκα καὶ τῆς Λαυδεντικῆς
Συνόδου

Συνόδῳ ὑπὲρ διορθώσεως τῆς Ἐκκλησίας, καὶ περὶ τῶν Ῥωμαίων πολέμῳ Ῥογέρῳ, καὶ ὡς ἐποίουν ἀθέσμων ἔργων ὁ τῷ Ἀνδρόνικῳ τάττε ἔγγονῳ Ἀνδρόνικῳ, καὶ ὅπως αὐτῷ σωβερασίλευσε, καὶ περὶ τῆς ὡς τῇ Ἀσίᾳ τῶν Ὀθωμανῶν αὐξήσεως.

Ἐβασιλεύετε μετὰ τὸν Μιχαὴλ ὁ γηραιὸς Ἀνδρόνικῳ, ὁ ἀθροίσας, ὡς εἴρηται αὐτέρῳ, τὰς κατὰ τῶν Βένκων καὶ τῆς λευθενικῆς ἀθροίσεως Συνόδους, καὶ πέμψας θεασίσματα βασιλικά πρὸς τῆς Ἐκκλησίας διόρθωσιν ἀναγγελλίζοντα, καὶ ἐλθούσας τὰς ἐξουσίας Ἀθὰ πρὸς δὲ βίβαν. Ἐπὶ τῷ τῷ Ὀτμαῖ ἐξήπλωσε πρὸς ἀρχὴν αὐτῶν, ἐπαδὴ ἡ ἄθροισις τῆς Ἰσπανίας Ῥογέρῳ τις μετὰ τινος Κατελάνων, καὶ ἐχρημάτισε πολέμιος Ῥωμαίοις. εἴτε ἔχοντες τῷ Ἀνδρόνικῳ καὶ Μιχαὴλ καὶ Μανυὴλ, ὁ καὶ τῷ Μιχαὴλ Ἀνδρόνικος ἀπέκτεινε παρηνιδίαν τινὸς οὐκὰ τὸν Μανυὴλ, διὸ ὁ λυ-

πηθῆς ὁ Μιχαὴλ, ἀρρισκόμενος εἰς Θεσσαλονίκην ἀπέ- 5 θαιον. ὁ δὲ Ἀνδρόνικος φοβηθεὶς μὴ ἀποκηρυχθῇ τῆς βασιλικῆς Δαδοχῆς ὑπὸ τῶν πάππων Ἀθὰ τὸ μῦθος, ἔφυγε, καὶ πορεύσας, καὶ ἀθροίσας στρατόματα Σέρβων, Βαλγάρων καὶ Ῥωμαίων τινῶν, ἦλθε καὶ τῷ πάππῳ, καὶ σωβερασίλευσεν ὡς ἔτα ἐξακιχίλις ὡς ἑκα- 10 τακοσὺν τετρακοσὺν ὅλῳ. ὁ δὲ γηραιὸς πῇ μὴ συμ- βασιλεύων, πῇ δὲ καὶ ἡσυχάζων, ἐκὼν καὶ ἄκων ἀπέ- θανε. Ἀθὰ ἔν τῶν Κατελάνων καὶ τῶν συνεχῶν πο- λέμους Ῥωμαίων, Σέρβων, Βαλγάρων καὶ Ἰσπανῶν, ἠυξήθησαν οἱ Τῆρκοι εἰς τὴν Ἀσίαν, λέγει ὁ Γεωργεῖς. 15

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ ὧμας τῷ Ἀκρίνῳ, πότε ἦν, καὶ ὡς συνέγραψεν ὑπὲρ Λατίνων καὶ κατὰ τῆς ὑγιᾶς ἡμῶν πίστεως, καὶ περὶ τῆς μυθολογίας ἀγιότητος αὐτῶν ὡς ἡ Λατίνους ὁπθυμίας τευχίδων, ἦτοι σαρδέλων. 20

Τὸ πῃ καμαζο (ἦγεν εἰς τὰς χεῖρας τῷ Παλαιολόγῳ Μιχαὴλ) καὶ ὧμας ὁ Ἀκρίνῳ, Λατίνος διδάσκαλῳ, καταγόμενῳ ὑπὸ τῆς Νεαπόλεως, ὅς τις ἀπελθὼν εἰς τὴν Κολωνίαν, γέγονεν ὁπθυμῶν, εἴτα ὡς τὸ Παρίσιον ἐδόξεν αἰετῶν Διδάσκαλῳ, ὡς δὲ πολὺς εἰς τὰ ἀριστοτελικὰ μαθήματα, καὶ εἰς τὴν παιδείαν τῆς γραφῆς, ὡς μαρτυρεῖ ματθαῖος Κοιῶ- 25 τωρ Ἀγγελῶν ὁ Πανάρετος. ὅθου οἱ Λατῖνοι ἐνόμιζον αὐτὸν δούτερον χρυσόσομον. περὶ τῇ δὲ μάλιστα οὐρβανῶ τῷ σὺν ἔγραψεν εἰς γλώσσῃν Λατῖνῳ χολαστικῶν Θεολογίαν, καὶ εἰς ἔγραψεν εἰς τὴν πλείω μέρει τῆς ἀγίας γραφῆς, πλείω χωλῶν εἰς ὅλα, ἐπαδὴ Θεολογίᾳ κατὰ τὰς χρηνομησίας τῶν Λατίνων, ὡς αὐτὸς ὑπέλαβεν εἶναι καὶ βεβαιωτῆς, ἐπαδὴ καὶ ἐμίξε τὸν Ἀριστοτέλειον τῷ Εὐαγγελίῳ, καὶ ἐνό- 30 μιζε τὰ ξένα καὶ ὡς ἄλογα αὐτῶν δόγματα συμπε- ρῆσαι ὑπὸ τῆς ἐξωσοφίας. συνέγραψε δὲ περὶ ἐρωτήσεων καὶ λύσεων εἰς τὴν ἀγίαν γραφὴν, ἐμ- βιβάζων καὶ ἀμφισβητῶν καὶ ὁπθυμῶν, καὶ ὡς εἰπῶν καθάπαξ ὅλην τὴν γραφὴν ἀναλύων καὶ διαλύων καὶ παρεμολογῶν ἐριστικῶς καὶ σοφιστικῶς, καὶ ἀπει- 35 δούτως μάλλον, ἢ κατὰ τὴν σοφίαν τῷ ἀγίῳ Πιό- ματι. συνέγραψε δὲ καὶ κατὰ τῆς ὑγιᾶς ἡμῶν πί- στεως πολλὰ βιβλία, Ἀσπρέφων τὴν ἀγίαν γραφὴν, καὶ ἐπεκδικῶν τὰ λατινικὰ δόγματα, ὡς εἴρηται, ὥστε ἐκ ἧσαν γνώμα τῇ Ἀναπλίκῃ Ἐκκλησίᾳ ὡς τῆς βασιλείας Ἰωάννη τῷ Καντακζηνῶ, ὃς εἰς τῆς βα- 40 σιλείας τὸ τέλος Διηγήσας Κυδωνῆς ὁ Θεσσαλο-

νικὸς ἐξέδωκεν ἡμῶν, καὶ μάλιστα τὸ δοκῆναι ὁπθυ- 45 μαίς τὴν ἐκκλησίαν γλῶσσῃν, ὡς ἔδοξα δοκῆναι καὶ τῇ Κυδωνῇ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτῷ, ἦν γὰρ λα- τινόφρων, καὶ ἴδε περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς παρελεγμένοις ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξ ὧν καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐκείνῳ με- 30 τέγραψε μερικῶς, καὶ ἐβαλεν αὐτὰ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην αὐτῶν. εἰς δὲ τὸ περὶ καθαρτηρίων πυρὸς συνέγραψεν ἀντιρρητικῶς ὁ ῥηθῆς Πανάρετος, ὅς ἐστι ἔγρα- ψεν καὶ ἐν ἄλλοις φρονήμασι Λατίνων. Ἀθὰ δὲ τὸ γράψαι τὸν ὧμας πολλὰ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῷ Πά- 35 πῳ, ἐχρηστότησεν αὐτὸν ὁ Πάππας ἄγιος, ὁρῶν τυχὸν αὐτοῖς ὅτι συνέγραψε πολλὰ βιβλία. εἰς σύστασιν δὲ ὅτι ἦν ἄγιος, περὶ φέρει οἱ Λατῖ- νοὶ θαῦμα, ὃ πεποινησέν αὐτὸν λέγουσιν, τὸ δὲ ἐν 40 τευχίδες, ἦτοι θείας αἰκονῶς λιγνῶν σαρδέ- λων, ὁπθυμῆσαντῳ γὰρ φασιν αὐτῶν φαγεῖν σαρ- δέλας, ὁ θεὸς ὁψάμεναι αὐτῶν εἶδος ἑτέρου, χάριν τῆς ἀρετῆς αὐτὸν ἀγάπῃ τὸν ὧμας μετέβαλον εἰς σαρ- 45 δέλας. γράφει ὁ μέγας Γεωργεῖς, ὅτι Βενεδικτῆς Πατρικῆς καὶ Ὁμολογῶν καλῶν μοιάσαι θεί- 45 λων, κρέας ἐκ ἡδύς, καὶ αὐτῶν αὐτῶν ὡς εἰς ὑπεργίαν τῶν συμποσίων, αὐτῶν ἰχθύς ὑπὸ τῆς πη- γῆς, βιβλίῳ πρώτῳ τῶν Ἀπολόγων. τὸ μέντοι με- 50 ταβαλὼν πρὸς θεὸν τὰ ἑτέρου εἶδος ὁψάμεναι εἰς σαρ- δέλας, τῶν τοῖς ὡς τῶν μεταμορφώσεων τῶν Ἀν- 50 τωνίων. τὰς δὲ κυριώτερας Λίστεας αὐτῶν κατα- ριθμεῖ ἰωσήφ ὁ Βενεδικτῆς ἐν τῇ πρώτῃ Διαλέξει μετὰ τῶν λατίνων φρονῶν Μαξίμῳ, καὶ ἴδε πρὸς τόποι ἐκεί- 55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀγιότητος Ἀθανασίου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πάλιν μετ' αὐτὸν Πατριάρχων μέχρις Ἡσαΐου, καὶ τῆς οἰκοδομίας τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ πυραμίδων.

10 **Μ**ετὰ τὸν Γρηγόριον πρεσβυτέρου Πατριάρχης Κων-
 15 **σταντινουπόλεως** ὁ θαυμαστὸς Ἀθανάσιος, ὃς ἠσκή-
 τουσιν εἰς τὸ ὄρεον τῆς Γάνυς, ἣν δὲ ὑπὸ Ἀδριάνου
 καὶ Δαυίδος γέγονε καὶ ἡ Ἀδριάνου Ἐπισκοπὴ ὡς λέ-
 γει ὁ Λογοθέτης Γεώργιος εἰς τὸ τέταρτον κεφάλαιον
 20 τῆς πρώτης βιβλίου. ἐποίησεν δὲ πανυχίαν εἰς αὐτὸν ὁ Ἀ-
 25 **θανάσιος**, καὶ τὰς Ἀρχιερεῖς ἐπέμψεν εἰς τὰς Ἐπαρ-
 χίας αὐτῶν ἵνα τῶν ἰδίων φροντίζωσι, καὶ πάντοτε
 περιεπάτη πεζοί. ὅθεν ὀνειδίζοντο πάλιν σκυθρω-
 πότητα, ἀφίπτοι τὸν θρόνον, πατριαρχέυοντες χροῖας
 30 τρέσσαντες, καὶ περιβιβάσθαι ὁ Σωζοπόλεως Ἰωάννης,
 35 ὅστις καὶ αὐτὸς καταφρονέμενος. Ἀλλὰ πάλιν ἀπλόττω
 αὐτῷ, ἀπῆλθεν εἰς Σωζόπολιν, ὅπου καὶ ἐτελεύτη-
 σεν, καὶ γίνετο πάλιν ὁ Ἀθανάσιος. ἦν δὲ ὁμοῦ ἐχ-
 θροὶ αὐτῷ ἐξωγράφισαν εἰς πάλιν μόνον τῷ Ὀδε-
 40 γῷ εἰς τὸ ὑπὸ πόδιον τῆς πατριαρχικῆς θρόνου τὸν χει-
 45 ρὸν ὁμοῦ καὶ τὸν Βασιλέα Φερόντα Χαλινὸν καὶ συ-
 ρέμενον ὑπὸ τῆς Πατριαρχίας, καὶ ζητῶν ὁ Ἀθανά-
 50

σιος ποιεῖν μεγαλύνειν παιδείαν, γοσημῆς ἐμ-
 ποδῶν αὐτῷ τῆς φιλαθροπίας τῷ Βασιλεῖ, πα-
 55 ρεχθῶς ἀνιχνεύσει, πατριαρχέυοντες ἔτη ὀκτώ,
 καὶ γίνετο Πατριάρχης ὁ Μητροπολίτης Κυζίκης Νή-
 φων, ἀμαθὴς ἀσθροπῶς, ἐκβάλλεται ὁμοῦ ἐξ ὀ-
 60 σουλίας αὐτοῦ, καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν θρόνον ὁ Λογο-
 θέτης τῷ δόμῳ Ἰωάννης ὁ Γλυκὺς, γάμψομιλήσας
 65 πρὸς τὸν ὡς καὶ ὁ Σωζοπόλεως. αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐκ ἡμεῶν
 ὁ Βασιλεὺς γενέσθαι Μοναχὸν ἵνα ἔχη εἰς τὰς κοι-
 70 τὰς τῶν παρεχουσῶν τῆς ποδαλγίας αὐτῷ ἐδίδει ὀ-
 λίγον κρέας, παρετήσας ὁμοῦ ὑπὸ τῆς ἀσθενείας
 75 ἐνοχλόμενος, καὶ γίνετο Πατριάρχης Γεράσιμος
 80 ὑπὸ τῆς μονῆς τῶν Μαγγανῶν, ὃς ἐκὼν καὶ ἄκων
 ἀναχωρήσας, χειροτονᾶται Ἡσαΐας Ἀθωνίτης. ὁ
 85 αὐτὸς Βασιλεὺς ἐκτίσεν τὰς δύο πυραμίδας εἰς πάλιν ἁ-
 γίαν Σοφίαν, ἀφ' αὐτῶν εἰς καὶ τῆς σήμερον,
 90 διότι ἐπέστη πηλοῖς τὰ τέχνη αὐτῆς.

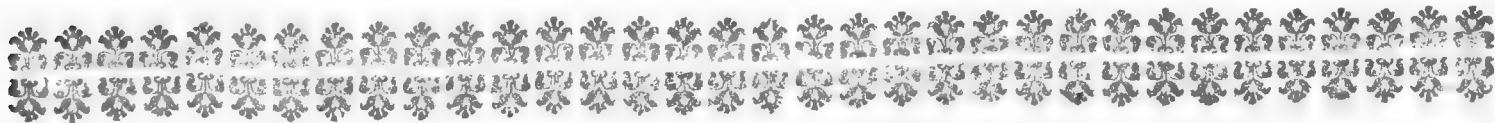
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

30 Περὶ τῆς ἐκ γενεῶν φασμάτων ἐπ' αὐτοφύρῳ τελευτήσας ἐορτῆς, ἀγίας δωρεᾶς ὡς ἡ Λατίνους λεγομένη, καὶ τῆς κατὰ Λατίνων ἀφ' ταύτης ἐλέγχου, καὶ ὅτι μάζοντες τῇ εὐχῇ αὐτῇ Συνοδοί, καὶ περὶ ἐορτῶν.

Καὶ εἰς πάλιν Ἀνατολίῳ κατὰ τὸν Γρηγόριον εἰς τὸ ἔβ-
 35 **δομον** ἐφάνη πρεσβυτέρου ὁ Πατριάρχης Ἀθανάσιος,
 40 ὃς καὶ ἀφ' ἡμεῶν ἐστὶν ὁ Σωζοδόξος τῆς ὀρθοδοξίας,
 ἀλλὰ καὶ εἰς πάλιν ὑπὸ τὸν Μαρκιανόντα ἱερωμένον
 καὶ ἄλλους παπικούς σοφὸς ἐφάνησαν πρὸς ὀλίγων ἐ-
 45 πὶν πρεσβυτέρους ἱερωμένους, Ἰσαβέλλα, καὶ Εὐα Μο-
 ναχά, αἰδέσθαι ὅθεν Θεοσημείας, δηλώσας γί-
 50 **νεσθαι** πάλιν ἐορτῇ τῆς ἀγίας Δωρεᾶς, ἡ δὲ Ἰσα-
 βέλλα αἰδῶ καὶ τὰ ἑσθῆς τάγματα θεοῦ τῶν Θεῶν
 55 **φανερώσας** τῇ κόσμῳ ταύτῃ πάλιν Δεσποτικῇ Χο-
 60 **ρῶν**, ἣν οἱ παπικαὶ ἀγίαν Δωρεάν καλεῖσιν, ὅθεν
 65 **παρεκινήθη** οὐρεβανὸς ὁ τέταρτος περὶ καὶ τὸ χιλι-
 70 **45** **50** **55** **60** **65** **70** **75** **80** **85** **90** **95** **100** **105** **110** **115** **120** **125** **130** **135** **140** **145** **150** **155** **160** **165** **170** **175** **180** **185** **190** **195** **200** **205** **210** **215** **220** **225** **230** **235** **240** **245** **250** **255** **260** **265** **270** **275** **280** **285** **290** **295** **300** **305** **310** **315** **320** **325** **330** **335** **340** **345** **350** **355** **360** **365** **370** **375** **380** **385** **390** **395** **400** **405** **410** **415** **420** **425** **430** **435** **440** **445** **450** **455** **460** **465** **470** **475** **480** **485** **490** **495** **500** **505** **510** **515** **520** **525** **530** **535** **540** **545** **550** **555** **560** **565** **570** **575** **580** **585** **590** **595** **600** **605** **610** **615** **620** **625** **630** **635** **640** **645** **650** **655** **660** **665** **670** **675** **680** **685** **690** **695** **700** **705** **710** **715** **720** **725** **730** **735** **740** **745** **750** **755** **760** **765** **770** **775** **780** **785** **790** **795** **800** **805** **810** **815** **820** **825** **830** **835** **840** **845** **850** **855** **860** **865** **870** **875** **880** **885** **890** **895** **900** **905** **910** **915** **920** **925** **930** **935** **940** **945** **950** **955** **960** **965** **970** **975** **980** **985** **990** **995** **1000**
 45 **50** **55** **60** **65** **70** **75** **80** **85** **90** **95** **100** **105** **110** **115** **120** **125** **130** **135** **140** **145** **150** **155** **160** **165** **170** **175** **180** **185** **190** **195** **200** **205** **210** **215** **220** **225** **230** **235** **240** **245** **250** **255** **260** **265** **270** **275** **280** **285** **290** **295** **300** **305** **310** **315** **320** **325** **330** **335** **340** **345** **350** **355** **360** **365** **370** **375** **380** **385** **390** **395** **400** **405** **410** **415** **420** **425** **430** **435** **440** **445** **450** **455** **460** **465** **470** **475** **480** **485** **490** **495** **500** **505** **510** **515** **520** **525** **530** **535** **540** **545** **550** **555** **560** **565** **570** **575** **580** **585** **590** **595** **600** **605** **610** **615** **620** **625** **630** **635** **640** **645** **650** **655** **660** **665** **670** **675** **680** **685** **690** **695** **700** **705** **710** **715** **720** **725** **730** **735** **740** **745** **750** **755** **760** **765** **770** **775** **780** **785** **790** **795** **800** **805** **810** **815** **820** **825** **830** **835** **840** **845** **850** **855** **860** **865** **870** **875** **880** **885** **890** **895** **900** **905** **910** **915** **920** **925** **930** **935** **940** **945** **950** **955** **960** **965** **970** **975** **980** **985** **990** **995** **1000**
 45 **50** **55** **60** **65** **70** **75** **80** **85** **90** **95** **100** **105** **110** **115** **120** **125** **130** **135** **140** **145** **150** **155** **160** **165** **170** **175** **180** **185** **190** **195** **200** **205** **210** **215** **220** **225** **230** **235** **240** **245** **250** **255** **260** **265** **270** **275** **280** **285** **290** **295** **300** **305** **310** **315** **320** **325** **330** **335** **340** **345** **350** **355** **360** **365** **370** **375** **380** **385** **390** **395** **400** **405** **410** **415** **420** **425** **430** **435** **440** **445** **450** **455** **460** **465** **470** **475** **480** **485** **490** **495** **500** **505** **510** **515** **520** **525** **530** **535** **540** **545** **550** **555** **560** **565** **570** **575** **580** **585** **590** **595** **600** **605** **610** **615** **620** **625** **630** **635** **640** **645** **650** **655** **660** **665** **670** **675** **680** **685** **690** **695** **700** **705** **710** **715** **720** **725** **730** **735** **740** **745** **750** **755** **760** **765** **770** **775** **780** **785** **790** **795** **800** **805** **810** **815** **820** **825** **830** **835** **840** **845** **850** **855** **860** **865** **870** **875** **880** **885** **890** **895** **900** **905** **910** **915** **920** **925** **930** **935** **940** **945** **950** **955** **960** **965** **970** **975** **980** **985** **990** **995** **1000**
 45 **50** **55** **60** **65** **70** **75** **80** **85** **90** **95** **100** **105** **110** **115** **120** **125** **130** **135** **140** **145** **150** **155** **160** **165** **170** **175** **180** **185** **190** **195** **200** **205** **210** **215** **220** **225** **230** **235** **240** **245** **250** **255** **260** **265** **270** **275** **280** **285** **290** **295** **300** **305** **310** **315** **320** **325** **330** **335** **340** **345** **350** **355** **360** **365** **370** **375** **380** **385** **390** **395** **400** **405** **410** **415** **420** **425** **430** **435** **440** **445** **450** **455** **460** **465** **470** **475** **480** **485** **490** **495** **500** **505** **510** **515** **520** **525** **530** **535** **540** **545** **550** **555** **560** **565** **570** **575** **580** **585** **590** **595** **600** **605** **610** **615** **620** **625** **630** **635** **640** **645** **650** **655** **660** **665** **670** **675** **680** **685** **690** **695** **700** **705** **710** **715** **720** **725** **730** **735** **740** **745** **750** **755** **760** **765** **770** **775** **780** **785** **790** **795** **800** **805** **810** **815** **820** **825** **830** **835** **840** **845** **850** **855** **860** **865** **870** **875** **880** **885** **890** **895** **900** **905** **910** **915** **920** **925** **930** **935** **940** **945** **950** **955** **960** **965** **970** **975** **980** **985** **990** **995** **1000**
 45 **50** **55** **60** **65** **70** **75** **80** **85** **90** **95** **100** **105** **110** **115** **120** **125** **130** **135** **140** **145** **150** **155** **160** **165** **170** **175** **180** **185** **190** **195** **200** **205** **210** **215** **220** **225** **230** **235** **240** **245** **250** **255** **260** **265** **270** **275** **280** **285** **290** **295** **300** **305** **310** **315** **320** **325** **330** **335** **340** **345** **350** **355** **360** **365** **370** **375** **380** **385** **390** **395** **400** **405** **410** **415** **420** **425** **430** **435** **440** **445** **450** **455** **460** **465** **470** **475** **480** **485** **490** **495** **500** **505** **510** **515** **520** **525** **530** **535** **540** **545** **550** **555** **560** **565** **570** **575** **580** **585** **590** **595** **600** **605** **610** **615** **620** **625** **630** **635** **640** **645** **650** **655** **660** **665** **670** **675** **680** **685** **690** **695** **700** **705** **710** **715** **720** **725** **730** **735** **740** **745** **750** **755** **760** **765** **770** **775** **780** **785** **790** **795** **800** **805** **810** **815** **820** **825** **830** **835** **840** **845** **850** **855** **860** **865** **870** **875** **880** **885** **890** **895** **900** **905** **910** **915** **920** **925** **930** **935** **940** **945** **950** **955** **960** **965** **970** **975** **980** **985** **990** **995** **1000**
 45 **50** **55** **60** **65** **70** **75** **80** **85** **90** **95** **100** **105** **110** **115** **120** **125** **130** **135** **140** **145** **150** **155** **160** **165** **170** **175** **180** **185** **190** **195** **200** **205** **210** **215** **220** **225** **230** **235** **240** **245** **250** **255** **260** **265** **270** **275** **280** **285** **290** **295** **300** **305** **310** **315** **320** **325** **330** **335** **340** **345** **350** **355** **360** **365** **370** **375** **380** **385** **390** **395** **400** **405** **410** **415** **420** **425** **430** **435** **440** **445** **450** **455** **460** **465** **470** **475** **480** **485** **490** **495** **500** **505** **510** **515** **520** **525** **530** **535** **540** **545** **550** **555** **560** **565** **570** **575** **580** **585** **590** **595** **600** **605** **610** **615** **620** **625** **630** **635** **640** **645** **650** **655** **660** **665** **670** **675** **680** **685** **690** **69**

νισῇ καὶ ὁ χορὸς τῶν ἁγίων πατέρων βούσῃ, τοῖς ἀμυήτοις μὴ γίνεσθαι φανερά τὰ μυστήρια, καὶ οἱ κατηχημένοι διώκονται τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀβαπτίζεις, καὶ μὴ εἶναι συγκεχωρημένον παρεῖναι αὐτοὺς ἐν τοῖς μυστηρίοις. οἱ δὲ Λατῖνοι ἀπερχόμενοι καὶ περιερχόμενοι εἰς τὰς ἀγορὰς μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς μυστηρίων, παρόντων ἱεραδίων καὶ ἀπίστων ἄλλων, μετὰ λιτανείας καὶ κωδώνων, πόσων μέψεων εἰσιν ἄξιοι ὡς γινώσκουσι αἰτία βλασφημεῖσθαι τὸ δόγμα τῆς εὐσεβείας; καὶ γὰρ λέγουσιν οἱ ἱεραῖοι καὶ οἱ ἑθνικοὶ καὶ οἱ Αἰρετικοὶ καὶ ἀπλῶς ὅσοι ἀμύητοι καὶ ἄπιστοι, ἰδὲ ὁδηγητοὺς τῶν πατρῶν, ἰδὲ ὁ θεὸς ὑμῶν περιέχεται αἰσθητῶς ἐν κειμένῳ καὶ ἐν ἐλαχίστῳ ἁγίῳ, καὶ ἄλλα βλάβοφημα, ἅτινα ἡ ἐορτὴ αὐτῆς, ἡ ἐφορεθεῖσα χάρις ἀργυρεῖ καὶ ἐξ ἁλὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν, ἡ ἡμῶν τῷ Χριστῷ, περὶ οὗ. Σὺ δὲ σημείωσαι τρία τινὰ, πρῶτον, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Λατῖνοι εἰσὶν ἡλίθιοι, ἐπειδὴ ἐμόνον ἐκ αἰχμαλώτων καὶ νοτομαχίας, ἀλλὰ καὶ τὰς κακοπομίας αὐτῶν θέλουν εἶναι νόμος ἀναγκάσιος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ δέχονται αὐτοὺς πάντας. δεύτερον, λέγουσιν οἱ αὐτοὶ κλήρυται πὺν πέμπτον βεβαιώσαι τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐν τῇ ἐν Βισύνῃ Συνόδῳ, ὅθεν ἄκοντες ὁμολογῶσιν οἱ παπισταί, ὅτι ὡς οἱ ἀρχαῖοι Πάπαι διὰ τῶν ἐν Βεβαίαν τὰ ἱερά, ἔγω καὶ οἱ νῦν ἀναγκαζόμενοι ἐκ τῶν

τῶν Κανόνων ποιεῖσιν. εἰ δὲ συνοδικῶς βεβαιῶνται αἱ ὑποφάσεις τῶν Παπῶν, περὶ οὗτον ὅτι αἱ Σύνοδοι μείζονες εἰσὶ καὶ κατὰ τὰς παπιστὰς τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ῥώμης, καὶ ἡ ἰσότης καλεῖται φιλόσφιν, ὅθεν εἰ ὁ Πάπας χωρὶς τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑποφάσεως ἡ Σύνοδος καὶ βεβαιώσεως γινώσκει ἀδυνατῶν, καὶ ἡ Σύνοδος βεβαιῶν αὐτάς, ἀναντίρρητον ὅτι ἡ Σύνοδος μείζων τῇ Πάπᾳ, καὶ ἡ τοπικὴ εἴη, καὶ ἔχεις αὐτῶν καὶ ὑπερβύματα πολλὰ. τρίτον, λέγει ἡ Τάρα ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ, ὅτι Οὐρβανὸς ὁ ὄγδοος ἐν τῇ ἑταίρι χιλιεσῶν ἐξακκοσιῶν τετρακοσῶν πέμπτῳ διὰ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ ὄφελος τῶν πτωχῶν ὀλιγίστας ἐποίησε τινὰς ἐορτάς. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι οἱ περὶ αὐτῶν μετὰ τὸ χάσμα Πάπαι χερσπονεῖν πολλὰς ἀγίας, ἐβάρυνον τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ δὲ Οὐρβανὸς τὰς ἑλλήνας ἀγαπῶν, καὶ αὐτὰς μιμηθεὶς, συνέσειλε τὴν ψαλμαγωγίαν τῶν περὶ αὐτῶν. ὅτι γὰρ ἡ Ἐκκλησία τὴν Κυριακὴν καὶ τινὰς ἐορτάς τῶν Ἀποστόλων καὶ τινῶν ἁγίων ἀρχαίων Πνεύματι ἁγίῳ ὥρισε γίνεσθαι πολλῶν ὁρίων, περὶ οὗτον, τὰς πολλὰς ὁμῶς καὶ τὰς νεωστὶ ἐφορεθεῖσας ἡ ἐπαρχία ἐπεκτῆνατο σιμωνίᾳ, καὶ ἡ ἐξ ὁμοῦ οὐνόματι τῇ τὸ οἰκονομίας καλεῖται τῇ τῇ ἐτῶσι τοῖς ἀχθῶς (λέγω πάλιν) τὴν ἀθιμότην σιμωνίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ζ'

Περὶ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνος καὶ τῶν Αἰρέσεων αὐτῶν, καὶ τῆς ἐν τῇ κατ' αὐτῶν Συνόδῳ ἀριστάς Γρηγορίου Παλαμά, ὅπῃ τῆς βασιλείας Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τῆς πέτης, καὶ Πατριάρχης Ἰωάννου τῆς Καλέας.

Ε' Βασίλευσε τοίνυν ὁ νῦν Ἀνδρόνικος, καὶ πάλιν πόλεμοι ἀπεπάληλοι τῶν Χριστιανῶν, καὶ αὐξήσεις τῶν Ὀθωμανῶν. ὅπῃ τέτις, ὡς λέγει ὁ Γρηγόριος εἰς τὸ δέκατον βιβλίον, καὶ ὁ Λογοθέτης Γεώργιος εἰς τὸ ὄγδοον κεφάλαιον τῆς πρώτης βιβλίας, Βαρλαάμ τις Καλαβρὸς πολὺς ὢν εἰς τὴν ἐξω σοφίαν, ἦλθεν ὅπῃ κακῶ τῶν Ῥωμαίων. καὶ δὴ τῇ Βασιλείᾳ ὄντῃ εἰς τὴν Ἀκαρναντίαν, αὐτὸς εἰς Θεσσαλονίκην ὑπεκρίθη διδάσκεισθαι τὴν μοναχικὴν ζωὴν ὑπὸ τινι ἰδιώτῃ μοναχῷ, ὅστις ἄγριος ὢν, ἔλεγε τῷ Βαρλαάμ, ὅτι οἱ μοναχοὶ περὶ ἀσκήσεως ἀγαλλοῦνται, καὶ δὴ καὶ βλέπει φῶς ἐξωστὸν αὐτοῖς ὁφθαλμοῖς. ὁ δὲ Βαρλαάμ δεινοπαθήσας εἰς τὴν τοιαύτην, ἔγραψε κατὰ μοναχῶν, παρὼν δὲ ὁ κατὰ Γρηγόριον Ἰεζεμὴν καὶ ὁ Παλαμάς, οὐκ ἐθέτει αὐτὸν μὴ εὖος ὁρίων ἀγριότητος κατεφρονῶν τῶν πολλῶν, κραζόντων αὐτὰς Μασσαλιανὰς καὶ ὁμφολοψύχας, ἀλλὰ περὶ δέξιμας κατὰ τῶν Μοναχῶν ἔγραψε. περὶ δὲ τῆς ὁρωμένης φωνῆς εἶπεν αὐτῷ, ὅτι πολλοὶ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ Χριστοῦ μάρτυρες, καὶ δὴ καὶ ὁ θῆς Ἀντώνιος, εἶδον τοιοῦτον φῶς. εἰ γὰρ εἰς τὴν μεταμόρφωσιν εἶδον οἱ Ἀπόστολοι ἄκτιστον φῶς αἰσθητῶς ὁφθαλμοῖς, τί θαυμαστὸν εἶναι

πῶς ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἁγίων βλέπεσιν ἄκτιστον φῶς; ὁ δὲ Βαρλαάμ ἀνέσας τὸ ἐν τῇ Θεωρίᾳ φῶς ἄκτιστον, ἐβλασφῆμη πρὸς κλίω, καὶ πολλὰ σιωπῶν κατὰ τῶν περὶ τὸν Παλαμά. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Βυζαντίαν, καὶ ἐλπίζων νικήσας τὴν διωκτὴ τῆς ἐξω σοφίας, εἰδέτω Ἰωάννης Πατριάρχης τῆς Καλέας γινώσκει τὴν Σύνοδον. ὅπῃ τέτοις ἦλθε καὶ ὁ Βασίλευς ὑπὸ τῆς ἐκσερατίας, καὶ ἐπεμελήθη ἐκτελεῖν τὸ σκατάλλον, τέλει ὁμῶς εἰδὼς ὅτι χωρὶς ἐλέγχων ἔδωκε κατεργῆται, ἀθροίζας τὴν Σύνοδον εἰς τὴν ἁγίαν σοφίαν, ἐν ᾗ συνεκλήθη ὁ Βασίλευς καὶ ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης, πρωτοφθέγγατο δὲ ὁ Βαρλαάμ καὶ ἔδωκε καὶ τὸν τόμον περιέχοντα τὰ δοκῆναι αὐτῷ, περιέχει δὲ, καὶ ὅτι ἡ ἀλήθεια τῶν Μοναχῶν ἦν ἐκείνης καὶ ἀσκήσεως δεομένη. ὑπεκρινόμενος δὲ ὁ Παλαμάς ἐκ τῆς κοιλίας ὡς ὁ Βαρλαάμ, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν πατέρων, ἔδωκε τὸ φῶς τῆς μεταμορφώσεως καὶ τὴν βασιλικὴν τῶν Οὐρανῶν καὶ τέως τὰ ἐσιώδη καὶ φυσικὰ τῶν Θεῶν εἶναι ἄκτιστα, σιωπῶν δὲ ἡ Σύνοδος εἰς τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν Παλαμά, καὶ ἀπέβλεπε τὸ συμπέρασμα κατὰ τῶν Βαρλαάμ, ὅθεν φοβηθεὶς ὁ Βαρλαάμ ἵνα μὴ καθαιρεθῇ ἐκ τῆς ὁμολογῆσης τῆς ἀλήθειας,

ἀλήθειαν, ὑποθήκης καὶ μεσιτείας τῇ μεγάλῃ Δο-
 μεσίτῃ Ἰωάννῃ τῷ Καντακζηνῷ, συντίθεται τῇ Συ-
 νόδῳ, καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι ἐξ ἀπλότητος καὶ ἐκ ἐκ πο-
 νηρίας ἔπει καὶ ἔγραψε κατὰ τῶν μοναχῶν, καὶ πᾶσι
 5 ἁγίοις καὶ μετὰ τῶν μοναχῶν, ἐξήνεχθη ὁμοῦς Τόμος
 συνοδικὸς κατ' αὐτῶν ὅν ἐστι χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν τετ-
 ρακκοσῶν πρώτῳ, ἀποθανόντος δὲ καὶ τῷ Βασιλείῳ, ἐ-
 πανήλθον εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον τὴν Αἵρεσιν αὐτῶν, καὶ
 φάσκει ὅτι Λατίνους, ἀφ' ὧν καὶ περιεβλήθη Ἐπίσκοπος
 10 Ἱερακοπόλεως Ἰταλίας, ἀπὸ ὅτι πρὸς περικείμενον ἐλ-
 θέτω ὁ λόγος. Μετὰ τὴν ἐρήνην καὶ φυγὴν τῷ Βαρ-
 λαάμ, Γρηγόριος τῷ Ἀκινδυνῷ ὑπελεγόμενος, ὅτι
 Βαρλαάμ μαθητὴς, ἀπὸ Μυσίας καταγόμενος, ἐπα-
 σσηδῆσας εἰς τὸ μέσον, ἐφίετο ἐκλογαίως κατὰ τῶν
 15 Βαρλαάμ ὅσον εἰς τὸ φανερὸν, τὴν γνώμην ὁμοῦς ἦν
 ἴσως πρὸς Βαρλαάμ, γράφει γὰρ ὁ Παλαμάς εἰς τὴν
 δούτερον κεφάλαιον τῶν πέμπτης λόγους πρὸς Ἀθανά-
 σιον πρῶτον Κυζίκου κατὰ Ἀκινδύνῳ, ὅτι ὁ Ἀκιν-
 δυνῷ εἰς τὴν πεπλασμένην ἐν τῇ Συνόδῳ ὁμιλίαν

29.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννῃ Παλαμολόγῃ, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ἀναγορεύθη βασιλεὺς ἐν Διδυμοτάχῳ Ἰωάν-
 νῃς ὁ Καντακζηνός, καὶ καθαιρέσεως τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννῃ Καλέκῃ, καὶ τῆς εἰς Κωνσταντινούπο-
 25 λιν ἀποστολῆς τῶν Καντακζηνῶν Ἰωάννῃ καὶ ἀπαλειθύνσεως τῶν ὀκτῶ αὐτῶν ἀρετῶν, καὶ τῆς συνοδικῆς αὐτοῦ
 καθαιρέσεως καὶ ἐξορίας καὶ ἀνακλήσεως καὶ ἐν τῇ Αἵρεσι τελευτῆς Ἰωάννῃ τῷ Καλέκῃ, καὶ Πατριάρχῃς Καλλίστῳ.

Ἀποθανόντος τῷ Βασιλείῳ Ἀνδρονίκῳ, ἐγένετο
 30 ἄλλος τῆς Βασιλείας ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάννης, νέος
 ὄντων. ὁ δὲ Φραγκτῆς καὶ περὶ ἰσορροπίας πολλὰ κακίαν τῷ
 Καντακζηνῷ, λέγων ὅτι ἵνα βασιλεύσῃ, περιέξηνται
 μετὰ τῷ Ὁρχάνῃ καὶ τῶν Σέρβων καὶ Βουλγάρων με-
 γάλα κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, ἡμεῖς ὁμοῦς ἐπόμενοι πρὸς
 35 χρόνῳ αὐτῷ τῷ Καντακζηνῷ λέγουμεν, ὅτι ἡ βα-
 σίλειος ἡ μήτηρ τῇ παιδίᾳ καὶ γυνὴ τῷ Ἀνδρονίκῳ
 Ἄννα, τῇ πιστῇ φίλῃ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ἰωάννῃ Καν-
 τακζηνῷ τῷ μεγάλῳ Δομεσίτῳ ἀδίκως καὶ ὀβρι-
 λόγως ὑπεβλάδυσσα, ἐπήγαγον αὐτῇ ἀνάγκην πο-
 σωτίω, ὥστε ἀπογινώσκοντα, καὶ ἄλλως ζῆσαι μὴ
 40 διωκηθῶντα, βασιλεύσαι εἰς τὸ Διδυμοτάχον ἀνελκόμε-
 νον γνώμῃ τῷ στρατῷ καὶ τῶν παρόντων αὐτοῦ
 ἀρχόντων. ὁ δὲ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης γνώ-
 σκων τὸν Παλαμᾶν μέγαλον φίλον τῷ Καντακζηνῷ
 ἐφυλάκισεν αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν ἀνελκόμενων
 45 τότε εἰς τὸ Βυζάντιον, τὸν δὲ Ἀκινδύνον ἐδίωκεν,
 καὶ τοὶ αὐτοὶ ὁ Ἰωάννης ἦν ὁ ἀθροίσας τὰς δύο συνό-
 δους κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνῳ, οἱ καὶ παρῆν
 ὅτε οἱ Αἱρετικοὶ ἔτοι γράφικως ἀνέγνωσαν καὶ λογι-
 σάμενοι ἀποδέχονται κατηχύνοντο, καὶ ὑπέγραψαν καὶ
 50 εἰς τὴν δύο συνόδων τὰς Τόμους, ἔλεγε δὲ μάλιστα
 ὁ δούτερος Τόμος, ὅτι ἐμόνον οἱ παρόντες κακόμε-
 νος, ἀλλὰ καὶ αἱ μετὰ αὐτὰ φερεσθῆναι ἄλλοις τῆς
 συνοδικῆς Φροντὸν ἀποφάσεως, ἔσω ὑπὸ παιδείαν.
 ὑπέγραψε δὲ καὶ εἰς ὁκταῖον τὸν Τόμον καὶ ὁ Ἱερω-
 λυμῶν, Πατριάρχης Λαζίκας. περιέχετο δὲ ὁ Τόμος

αὐτῷ λέγει τὸν Βαρλαάμ κακόμενον καὶ βλάσφη-
 μον καὶ κατάπυσον καὶ εἰς τὸ θεῖον ἀσεβήσαντα
 φῶς, καὶ ἀπὸ γλώττης ἀνιδεομάτιζε, πρὸς δὲ Λα-
 τίνῃ Λατίνον γράφον, ἐδίωκεν αὐτὸν, καὶ λίβελλ-
 λον ἀπάτης δός, τὴν καὶ Βαρλαάμ συνόδον ἐπήγει
 καὶ ἐδίωκε, καὶ τὰς δύο συνόδους καὶ τὸν Τόμον αὐτῶν
 ἐν τῇ λιβέλλῃ δέχεται καὶ ἐπαίνει, ὡς δὲ τοῖς συγ-
 γράμμασιν αὐτῷ καθυβρίζει, ὥστε ἐκ τῶν τοιούτων
 αὐτῷ συγγεγραμμάτων συνάγεσθαι ἅπαντα τεσσαρά-
 κοντα καὶ εἴκοσι, ἅτινα ἴδε ἐν τοῖς περιληγομένοις ἐν τῇ
 Ἀγάθῃ καταβατῷ δεκάτῳ τρίτῳ. ἀθροίζει τοίνυν
 ὁ Βασιλεὺς δούτερον συνόδον, ἐν ᾗ ἀναλεχθῆς ὁ
 Ἀκινδυνὸς μετὰ τῷ Παλαμᾶ, νικάται κατακράτος,
 καὶ γνωστὸς φερεται τὰ τῷ Βαρλαάμ, καὶ ἐτί τῶν
 τῶν πλείων, καθότι ἐμόνον εἰς τὸ φῶς τῆς θείας με-
 ταμορφώσεως ἐβλάσφημα, ἀλλὰ καὶ τῶν θείων
 ἐνεργειῶν ἐχώρεα, καθαιρεῖται καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σύμ-
 φρονες αὐτοῦ, καὶ ὑπογράφει καὶ εἰς τὰς τὸν Τόμον ὁ Πα-
 τριάρχης Ἰωάννης καὶ ἡ περὶ αὐτὸν συνόδος ἀπαξάπασα.

εἰς πλάτος τὴν ἀσέβειαν καὶ ἀσεβειῶν τὴν θείαν
 δογματῶν ὑπὸ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνῳ. τῷ δὲ Ἰωάν-
 νῃ τῷ αὐτῷ ποιῶντι, ἀπέβησαν αὐτῷ εἰς κακὸν ἀποσπρό-
 κητον, ἀθροισθῆσα γὰρ συνόδος εἰς τὰ βασίλεια
 ὑπὸ τῆς βασιλείας Ἰωάννῃ ὅν ἐστι χιλιοσῶν τετρακο-
 σιοσῶν τεσσαρκοσῶν ἐβδόμῳ, ἐκάθηρον αὐτὸν καὶ ὡς
 Αἱρετικὸν καὶ ὡς βιάζοντα πολλὰς συμφορῆσαι αὐτῷ.
 ἔγραψε δὲ ἡ συνόδος καὶ ἀναφορὰν εἰς τὸν Βασίλι-
 σαν, ἥς ἡ ἀρχὴ, ἀναφορὰ τῶν ἀρχιερέων πρὸς
 τὸν κρατίστην καὶ ἁγίον ἡμῶν κυρίαν καὶ δέσποιναν
 55 ἐν ἑτα χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν τεσσαρκοσῶν ἑκτῷ. καὶ
 δὴ καὶ ὁ μητροπολίτης Χρυσόπολεως Ἰωάννης ἔγρα-
 ψεν πρὸς τὸν Ἄνναν κατὰ τὴν τῷ Ἰωάννῃ τῷ Κα-
 λέκῃ ὅν ἐστι χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν τεσσαρκοσῶν ἑκ-
 τῷ. τῷ αὐτῷ ἔτι ἔγραψε πρὸς Ἄνναν καὶ τῷ Ἰωάννῃ
 τῷ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος. εὐρίσκονται δὲ ταῦ-
 τα τῷ Ἰωάννῃ καὶ Ματθαίῳ τὰ συγγράμματα ἐν τῇ
 ἐν Βισύνῃ τῆς αὐτοῦ Παννονίας Βιβλιοθήκῃ, τὴν δὲ
 τὸν ἀρχιερέων ἀναφορὰν ἴδε ἐν τῇ Ἀγάθῃ ἐν τῇ
 κίτῃ. ἐν ταῖς δὲ καὶ ὁ Καντακζηνὸς ἰσχύσας,
 ἐπληρώθη εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλων δεῖξαι ὅτι κατὰ
 ἀνάγκην ἐποίησε τὰ γινόμενα, ἔδοξα ἡνώχλησε τὸν
 μαχομένων αὐτῷ, ἀλλὰ πάντα αὐτοῖς συνεχώρησε,
 καὶ δὲ τὸν θυγατέρα αὐτῷ τῇ Βασίλει Ἰωάννῃ εἰς
 γυναῖκα, ἐρηνεύσας ἡσύχασεν. Ὀκτῶ δὲ ἀρεταὶ
 συνάγονται αὐτῷ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς βασιλείας,
 πρώτη, ὅτι πολλὰκις εἶπε τῷ Ἰωάννῃ ὁ Ἀνδρονίκος
 συμβασιλεύσαι αὐτῷ καὶ ἐκ ἡθέλησε. Δούτερον,
 72

ἵτι μετα τὸν ἐκείνῃ θάνατον παρηγάτο ἄνθρωπος καὶ Δο-
μέσιχος . Τρίτη , ἐδέετο τῆς βασιλείας ἡσυχάσαι ,
καὶ καὶ ἐκ ἐστρατιάς . Τετάρτη , ἔρξας , ἐκ ἡμῶν τὰς
ἀντισημασίας , ἀλλὰ καὶ τὸν ἰωάννην γαμβρὸν ἐποίησε
καὶ ἐτίμα . Πέμπτη , τὸν Πατριάρχην ἐκ ἐργάτων
κακῶν . Ἑκτὴ , ἀπεργάτησε τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν . Ἐβ-
δόμη , κατ' ἐθένα τρόπον τῷ Βασιλεῖ ἰωάννῃ ἐπε-
βάλετο ὅτι πρῶτον ἔτι ὕστερον . Οὐδὲν , ὅτι
ἐφύλαξε καὶ τῷ Πατριάρχῃ ἰωάννῃ ἀμνηστίας , ὅθεν
ἐπορεύθη καὶ ἦρεν αὐτὸν εἰς τὸ καλὸν αὐτῶν , καὶ
εἶπον αὐτῷ πολλὰ ἵνα ἔλθῃ ἐπὶ Συνόδῳ τῇ ὁπολο-
γηθῆναι καὶ ἀφωθῆναι , καὶ ἀγνωμονήσαντι ἔσα-
λον Ἀρχιερεῖς καὶ εἶπον αὐτῷ ἔλθῃ εἰς τὴν Συνόδον ,
ἀλλ' ἐκῆλθε , καὶ ἀφ' οὗ ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς τρεῖς , πάλιν ὁ Κωνσταντῖνος μόνος αὐτὸς
ἐκάλεσον αὐτὸν , ὅθεν αὐτῶν μὴ ἀπατήσαντες , ἡ
Συνόδος ἐβεβαίωσε τὴν καθάρεσιν αὐτῶν . Τόμος γ'

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

10

Περὶ τῶν κατὰ Βαρλαάμ σινοδικῶν ἀναθηματισμῶν , καὶ τῆς τῶν Εὐφείας καὶ τῶν Γαίνων καὶ τῶν μικροφύων
Γρηγορίου κατηχεύσεως καὶ ἄλλων ἐπ' αἰτίας αὐτῶν Παλαμῶν , καὶ περὶ τῶν ἀπογραφῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Συνόδου .

Οἱ Κωνσταντῖνός ἐκρηκτικῶς ἀφ' ὧν μετὰ τῶν γαμ-
βρῶν , ἐφρόντιζε καὶ τῆς καθαρότητος τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν θείων δογμάτων . καὶ δὲ καὶ τὸν Ἀκί-
νδου κρυπτόμενον ἐξάργυρον , καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ φα-
νερόν , καὶ περιεποιεῖτο αὐτὸν , καὶ ἐλεγεν αὐτῷ μὴ
φοβέσθαι πινά , ἀλλὰ λαλεῖν τὰ δοκῶντα ἀντιπα-
λῶς , ἀγωνίζομενον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας , καὶ περὶ τῶν
παρεληλυθότων εἶναι αἰετηρέας . ὅν τέτοις συμ-
βαίνει καὶ ἄλλοι . Ὅτι ἐκλέχθη ὁ καλὸς Πα-
τριάρχης , ἐνόμιζον ἀρετιμολογεῖν καὶ πατριάρχου-
σαι ὁ Εὐφείας καὶ ὁ Γαίνων , καὶ ἀποτυχόντες , πα-
σμακτικῶς φερόμενοι κατὰ τῆς ἐκκλησίας , συμφε-
ρῶν Ἀκινδῶν . γίνετο ἔν Συνόδῳ εἰς τὰ ὅν βλα-
χέρων βασιλέων , καὶ ἀλλόθεν μετὰ τῶν Πα-
λαμῶν ὁ Εὐφείας , ὁ Γαίνων , καὶ ὁ Ἀκινδῶν καὶ ὁ Μι-
κροφύων Γρηγορίου καὶ ὁ Δεξιὸς καὶ μοναχάιτις

φιλόσοφοι , γνωθόντες δὲ φροσῖν τὰ Βαρλαάμ , πάντες
κατεκρίθησαν , καθότι οἱ μὴ καθήρεθσαν , οἱ δὲ αἰ- 25
θεματίσθησαν , καὶ γράφεται σινοδικὸς Τόμος τρεῖς
ὅν ἔτι χιλιοστῷ τετακτοστῷ πεντηκστῷ . κατεδικάθη
δὲ πάλιν καὶ ὁ ἐκβληθεὶς ἰωάννης Πατριάρχης . ὑπέ-
γραψε δὲ τὸν Τόμον τέσσα καὶ ὁ Βασιλεὺς ἰωάννης ὁ Πα-
λαιολόγος καὶ Ἀρχιερεῖς τετακτοὶ καὶ Κληρικοὶ καὶ με- 30
τα ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἱεροσολύμων Λάзарος . εἶπα εἰς
τὴν ἀγίαν Σοφίαν ἐρεργυντοί τῷ Πατριάρχῃ καλίστῃ ,
ὁ Βασιλεὺς ὁ Κωνσταντῖνος φορέσας τὴν βασιλικὴν
στολὴν , εἰσῆλθον σὺν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα , καὶ ἔδωκε
τὸν Τόμον εἰς χεῖρας τῷ Πατριάρχῃ . ἐγείρετο δὲ 35
καὶ πρὸς αὐτὸν , ἵνα μεθ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἀποθέσεως ταύ-
της μήτε ἀλλέγηται μήτε συγγραφῇ , ὅθεν πολλοὶ
ἐχθροὶ αὐτοῦ , ἐβλήθησαν εἰς δεσμῶν .

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν μεταπεσόντων εἰς χεῖρας τῶν Βασιλέων συγγραμμάτων τῶν Μικροφύων Γρηγορίου , κατὰ τῆς ἐκκλη-
σίας καὶ κατὰ τῶν Τόμων τῶν Συνόδων ὧν , καὶ τῆς ὁπολογίας τῶν Βασιλέων ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας καὶ
τῶν Τόμων καὶ αὐτῶν .

45

Οἱ δὲ Γρηγορίου , καὶ οἱ ἀπηνόμοτοι οἷοι τῶν λέ-
γει καὶ γράφει , ἐκ ἔπαυσε γράφειν εἰς Τραπε-
ζῆτα , εἰς Κύπρον καὶ εἰς ἄλλας τόπους , καὶ ἀφ' ὧν ἔφην
τὰς πεινὰς , λέγων πολλὰ κατὰ τὴν τῶν Τόμων καὶ
τῶν Παλαμῶν , ἐκινῶν δὲ καὶ πολλὰ , ἐξ ὧν λαλή-
σαι φανερώς ἐκ τῆς ἀληθείας , κατέτρεχε δὲ καὶ τῶν Βα-
σιλέων εἰς πολλὰ . ἐπειδὴ δὲ ἔλθον τὰ συγγραμμά-
τα καὶ εἰς χεῖρας τῶν Βασιλέων , ἐποίησεν ὁπολογίαν ὁ
Βασιλεὺς περὶ τῆς ἐκκλησίας , ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ

Γρηγορίου ἐμίμνετο καὶ ὡς αἰρετικῶς εἶχε τὰ κεινο-
μήματα τῶν Βαρλαάμ μετὰ πολλῆς ὑπερηφάνειας εἰς
τὸν ὑπὸ τῶν βασιλέων , ὅνπερ ἐπαίνετο καὶ ἄλλοι εἰς Ἀνδρόνι-
κον τὸν Βασιλέα . περὶ δὲ τῶν ὅν τῷ Ἀθῶνι Μονα- 50
χῶν , ὅς ἐλεγεν ὅτι ἦσαν ἀπάται καὶ μέθυσοι ,
ὅτι ἐκείνων ὁ ἀνάρτος βίβλος εἰς πασίδηλον , καὶ ὅ
ἀγίους αὐτῶν ἀλλόμπε . περὶ δὲ αὐτῶν , πρῶ-
τον , ὅτι μάρτυς ὁ Μονὴ τῶν Βασιλέων εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν μονάσαι . ἄλλοι , ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Γρηγορίου εἰς
τὸν

τὸν κατὰ τὴν πόλιν ἔγραψε καὶ ἐδίδου αὐτὸν καὶ ἑπαίνει· τρίτον, ὅτι καὶ Ἀννα ἡ Βασιλὶς καὶ ἄλλοι μαρτυροῦσιν, ὅτι ἦν πιστότατος εἰς τὸν οἶκον τῆς Ἀνδρῆς, ἀλλ' ἀνάγκη βιασθῆναι, ἐβασίλευσε. περὶ δὲ τῆς τρίτης Τόμης ἔλεγον, ὅτι ἐδὸν ἔχει καὶ αὐτὸν καὶ ἀπαδόν τὸν πατέρα αὐτῆς δύο Τόμων. ἐδείκνυντο ἔν παντι.

χόθου ἅπιστα καὶ ὅπως ψεύδῃ τὰ τῆς Γρηγορίας, καὶ δὴ καὶ τὰ συγγραμματα ἐδεικνύμεν. ὁ δὲ Γρηγορίας καὶ τοὶ περὶ αὐτοῦ οἱ ἄλλοι ὅτι τὰ περὶ τῆς Βασιλείας οὐκ εἰσὶν ἐαυτῶν, ἤκουσαν ὁμῶς, ὅτι δώσει τὴν ἀπολογία ἐν τῇ φρενὶ τῆς χειρὸς βήματι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

10 Περὶ τῆς αἰτίας τῆς πρώτης καὶ δευτέρας χειρώσεως τῆς Ἰωάννης Κωνσταντινῆς, καὶ τῶν τῶν ἁγίων Σοφίαν ἀνακηρυσσάντων, καὶ τῆς αἰτίας τῆς φυγῆς τῆς Πατριάρχης Καλίσσης, καὶ Πατριάρχης Φιλοθέου καὶ ἀναχωρήσεως αὐτῶν τὸ βασιλεῦσαι Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον, καὶ τῶν αἰτιῶν τῆς ἐκείνου ἐκείνου Καλίσσης καὶ Φιλοθέου, καὶ τῆς τελούσης Καλίσσης, καὶ τῶν κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου συγγραμμάτων, καὶ περὶ τῶν ἐπὶ μερῶν τῆς ὁρῆς τῆς κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου Σιωδῶν, καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀπεκρίσεως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργείας, καὶ τῆς Θεοῦ φωνῆς, καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς ὁρῆς τῆς Σιωδῶν καὶ τῆς θαυμάσιας φωνῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς δόγματι τῆς Βαρλαάμ συγγραμμάτων.

Σημείωσαι, ὅτι ὁ Κωνσταντίνος χειρῶν εἰς Ἀδελφονόπολιν ὑπὸ τῆς ἱεροσολύμων Λαζάρου, ἀλλὰ πῶς 20 ὑπόληψιν τὴν πολλὰν ἐχειρῶν δευτέρων εἰς τὸν Ναὸν τῆς Βλαχέρνας ὑπὸ Ἰσδώρου Πατριάρχου. ὅτι ἐγχείρησε δὲ ἡ χεὶρ εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν, ὅτι ἦν εἰς πολλὰς τόπους ἐπὶ τὴν καταπεσάν, ἦν καὶ ἀνεκάνιστον ἡ Βασιλὶς Ἀννα καὶ ὁ Κωνσταντίνος, καὶ τελούτων ὁ 25 Παλαιολόγος Ἰωάννης. δευτέρων, ὅτι τῆς Κωνσταντίνου βεληθῶτος χεὶρ τὸν υἱὸν αὐτῆς κατὰ τὸν Βασιλεῖα, ὁ Πατριάρχης Καλίσσης χαρίζομενος τῇ Βασιλῇ τῇ Παλαιολόγῳ, καὶ ἡθελεν αὐτὸν χεῖρας, ἀλλ' ἐφυγον εἰς Τένεδον εἰς Ἰωάννην τὸν Βασιλεῖα, καὶ 30 περὶ κείνου ἐκείνου Πατριάρχης ὁ ἱερακλῆας φιλόθεος. ἐλθόντος δὲ τῆς Ἰωάννης καὶ ὡς λαβόντος πῶς βασιλείαν, ὁ φιλόθεος αἰσχώρησε τῇ Πατριάρχῃ, καὶ ἐκείνου ἐν αὐτῇ καὶ ἀπερσκητο ὁ Καλίσσης, καὶ ἐκείνου εἰς πρεσβείαν τινὴ ὡς 35 τῆς Βασιλείας, καὶ ἐκείνου ὡς τῆς Σιωδῶν, ἀπὸ τῆς πάλιν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὁ φιλόθεος κλήσει τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Σιωδῶν ἐν ἑτα ἐξακχιλίαις ὀκτακοσις ἐξ ἑξομοκοσίων δευτέρων, ὁκτωβρίαις ἐνδεκάτη. τρίτον, ὅτι ὑπὲρ τῶν καὶ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου Σιωδῶν ἔγραψαν 40 ὡς ὁ Παλαμάς, Θεοφάνης ὁ Νικηαίος, ὁ Κωνσταντίνος ὁ Βασιλεὺς, Γουναδίος ὁ Σχολάριος καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ ὑπὲρ πάντων δὲ τῶν μερῶν τῆς ὁρῆς,

αἵτινα εἰσὶν ἐπὶ, πρώτον, ὅτι εἰς ἁπλὴν Θεοπροπίης ἀπεκρίσε ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργείας. δευτέρων, ὅτι ἡ ἐνεργεία αὐτῇ εἰς ἁπλῆς. τρίτον, ὅτι ἡ ἀκλῆτος ἐνεργεία ἐν τῇ Θεῷ καὶ ποῖα σιωδῶν. τέταρτον, ὅτι Θεὸς φωνὴ ἐκείνου ὑπὸ τῶν Θεολόγων ὅτι τῆς Θεοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπὶ τῆς Θεῶς ἐνεργείας. πέμπτον, ὅτι ἡ ὑπὲρ κείνου τῆς ἐνεργείας. ὅταν καὶ ἐβδόμον, ὁ μετέχων Θεὸς, ἐνεργείας καὶ οὐκ ὑπὸ τοῦ μετέχει. ὑπὲρ τῆς ὁρῆς καὶ καλίσσης ἔγραψαν ὁ φιλόθεος, ἀλλὰ δὴ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ θαυμάσια φωνῇ, φερέμενος μάλιστα κατὰ Γρηγορίας καὶ Ἀναστασίου. ὑπὲρ δὲ τῆς δόγματι Βαρλαάμ ἔγραψαν, ὁ σοφιστὴς Γρηγορίας, καὶ τὸς Περὶ Χωρῶν Μοναχὸς Φλύαρος, καὶ κατὰ τὸν τρέπον τῶν Λατίνων ὑβριστὴς, βλάσφημος καὶ συκοφαντὴς ἔγραψε κεφάλαια δεκατέσσαρα, κατ' ὧν ἔγραψαν Ἰωάννης Βασιλεὺς ὁ Κωνσταντίνος, Ἰωάννης ὁ Κυπαρισσιώτης. καὶ τὸς κλῶσαν τὰ ἀκλῆτος σοφιστὴς καὶ αὐτὸς, καὶ ἐδὸν ἔτε λέγειν λόγους ἁγίους, καὶ συμπεριεῖν ἀληθῆς, Μανυὴλ ὁ Καλέκας, καὶ ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης ὁ μανυὴλ κατὰ τῆς Παλαμά Καλέκας ἐκαλεῖτο τὴν πικρὴν, ὅθεν ὁ Μανυὴλ τῇ συγγενεῖ χαρίζομενος ἔγραψαν, ἡ ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σχολάριος ἐν τῇ μελέτῃ ἡν ἐποίησαν ὑπὲρ τῆς κατὰ Βέκας Σιωδῶν, μαρτυρῆς ὡς Δημητρίου τῆς Κυδωνίης, ἦν καὶ αὐτὸς Αἰρετικὸς, καὶ ἴδε ἐν τοῖς περὶ λεγομένοις ἐν τῇ Ἀγάπῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

45

Περὶ ἀπεκρίσεως τῆς Βασιλείας Ἰωάννης Κωνσταντίνου μετὰ Παύλου πρεσβείας τῆς Οὐρβανῆ Παπᾶ, καὶ ἀπεκρίσεως τῆς Βασιλείας, ὅτι κακὸφρων ἡ τῆς Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου Ἀίρεσις, καὶ περὶ τῆς κατὰ Προχώρου καὶ Δημητρίου τῆς Κυδωνίης Τόμης, καὶ τῶν τῶν κατὰ τῆς Κυδωνίης καὶ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου Τόμης ὑπογραμμάτων καὶ βεβαιωσάντων.

50

Σημείωσαι, ὅτι ἔτις ἐνεσηκότες ἐβδόμης καὶ ἐβδόμης ὑπὸ τῆς ὀκτακοσίης καὶ ἐξακχιλίης, ἡ καὶ ἐξ ἱππίας ὑπὸ Βυζαντίου αὐτῆς λόγιος Παῦλος ὁ νόματι, ὅς δὴ καὶ Πατριάρχῃ Κωνσταντινῆς πόλεως ἐπεφίμειον ἐαυτὸν, πρεσβείαν ποιῶμενος πρὸς Βασιλεῖα

Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον ἐπὶ τῆς Παπᾶ Ρώμης Οὐρβανῆ δημοσίῳ τινὶ χρεῶν εἶναι. ἔτος δὲ ὁ Παῦλος πολλὰ καὶ βλάσφημα ὡς τῶν τῆς Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου φρενῶντων ἀκλῆτος, συκοφαντικῶς ἐπαγόντων τῇ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως ἀγίᾳ

ἀγία Ἐκκλησία, ἐπέζητα μετὰ σπουδῆς ᾧ ἰσχυρίσθηται τὸν τῶν μέρεσ τῆς Ἐκκλησίας μαθῆναι, ἀλλὰ ἄλλη θῆ ἢ τὰ περὶ αὐτῶν λεγόμενα, ἢ μή. τὸ δὲ μαθῆναι Βασιλεὺς ὁ Κωνσταντινῆς, μετακλίνει ἐκείνη σκεπὴν τὸν Παῦλον ἐν τῇ Παλατίᾳ, καὶ δὲ καὶ τρεῖς καὶ πολλαὶς αὐτῷ περὶ τῶν ζητημένων Διαλεχθεῖς, ἀπέδωκε τὸν μὲν μετὰ Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαάμ φρονήσαντας, κακῶς φρονήσαντας, καὶ τῶν δὲ καὶ συκοφαντίας καὶ ὑβρισεῖς ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως μόνης Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἁγίων Διδασκάλων, τῶν δὲ ἁγίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησιᾶν ὅρθα φρονήσαν καὶ σύμφωνα πᾶσι τοῖς ἁγίοις. αἱ δὲ Διαλέξεις τῶν δεικνύμεναι πᾶσαι, καὶ ἐλπίζομεν, θεὸς εὐδοκῇ, ἢ ὑφ' ἡμῶν ἢ ὑπὸ τῶν μετ' ἡμῶν

τυπωθῆσθαι. σημείωσαι δὲ ἄλλο, ὅτι τὸ ῥηθέντος Προχώρου τῶν Κυδωνίων ἀχθόντος εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐξετασθέντος καὶ ἀναφανόντος Αἰρετικῆς κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου, ἐγένετο Τόμος κατ' αὐτῶν, ὅντινα καὶ πάντας τὸς Τόμους τὸς 5 γονομήρας κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου ἐβεβαίωσαν ὑπογράφαντες ἐν αὐτοῖς ὅ,τι Πάπας Ἀλεξανδρέας Νήφων καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱερουσολύμων Λάζαρος. σημείωσαι τρεῖς, ὅτι οἱ Λατῖνοι κατηγοροῦσι τὸ ἄγαν Γρηγορίου τῶν Παλαμῶν ὀνομασίᾳ, καὶ τὸν ἄλλον Φιλόθεον Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχην λέγουσι πατριάρχῃσιν ὡς ἀνόμους, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν καὶ περὶ τῶν γονομῶν Τόμων ἴδε τὰ ἐντελεγόμενα ἐν τῇ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης.

15

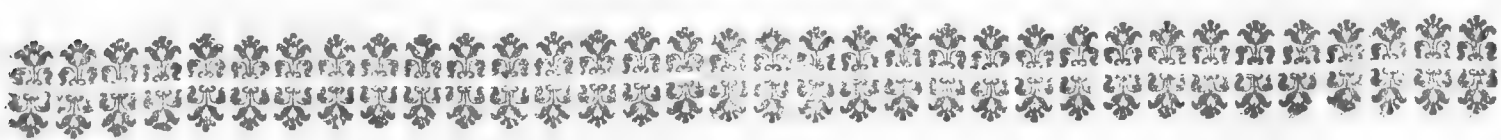
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς εἰς Βουετίαν, Φραντζαν, καὶ Κάρολον τὸν τέταρτον ἐκπλεύσεως τῶν Βασιλέως Γεωργίου Παλαιολόγου χάριν βοηθείας, καὶ τῆς αὐτῶν ὀπισθοχωρίας καὶ κατέξσεως ὑπὸ τῶν Βουετίκων ἕνεκα ὧν ἐχρεώθη αὐτοῖς ἀργυρίων, καὶ ἀπαλλαγῆς ὑπὸ τῶν καὶ αὐτῶν Μανηλ, καὶ περὶ τῶν φλυαρίων κατὰ τῶν Ἑλλήνων 20 συγγραμμάτων Δημητρίου τῶν Κυδωνίων.

Σημαιοὶ δὲ ὁ Λαόνικος καὶ ὁ Φραντζῆς, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεωργίου ἰδὼν τὰ Ῥωμαίων ταπεινότητα, τὰ δὲ τῶν Ὀθωμανῶν ἀνέμωσιν, ἐπλευσεν εἰς Βουετίαν, καὶ κατέβη εἰς Φραντζαν καὶ εἰς Κάρολον τὸν τέταρτον χάριν βοηθείας. ἀλλὰ οἱ μὲν Βουετίκοι ἀπέπεισαν τρέπας παντοίοις πλὴν βοήθειαν, οἱ Φραντζοὶ δὲ ἐντροπύμενοι εἰς ἀλλοπαλῆλως μάχας, κατ' ἐξουσίαν ὡφέλησαν, ὥς καὶ τῇ ὀπισθοχωρίᾳ, καὶ ὑποχώρως γέγονε τὰ μέγιστα, καὶ ὁ Καρατάπη ὑπὸ τῶν Βουετίκων ἔλα τὰ θάνατα, ὥς φησὶν ὁ Λαόνικος, καὶ μόλις ἀφείδη ἐλευθερωθεὶς ὑπὸ τῶν καὶ αὐτῶν Μανηλ. ὑπέσχετο ἔτι ἄλλοις εἰς Βυζάντιον. ἦν δὲ τότε Πατριάρχης εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν

ὁ Φιλόθεος. εἰς ὁκτακτον δὲ πλὴν ὀπισθοχωρίαν τῶν Βασιλέως εἰς Ἱππλίαν, συνέθετο λόγον συμβουλευτικὸν Δημήτριος ὁ Κυδωνίος, ὡς ἀκινδύνου τὸς Ἑλλήνας κλίνειν εἰς παπισμὸν, ἵνα δῇται τύχῃ βοηθείας ὡς τῶν Λατίνων. ἐπήνεσε δὲ ὁ ὀπισθόνομος τὸς Λατίνους, τῶν δ' Ἑλλήνων κατέδραμε, πολλὰ φλυαρήσας. οἱ Ἑλλήνες μάλιστα κατέκριναν πλὴν ἐθνηκῶν δαλῶν τῆς παπιστικῆς Αἰρέσεως, καὶ περὶ καὶ ἡ ἐκκλινὸν εἰς τὸν παπισμὸν, 30 ὡς ὡφέληται, ὅτι ἔχον καὶ οἱ Λατῖνοι οἰκῶν κακὰ, ὥς εἴρηται, καὶ ἴδε τὸν Φραντζῆν εἰς τὸ δωδεκάτην καφάλαον τῶν πρώτων βιβλίων, τὰ δὲ ἔχοντες τῶν Κυδωνίων τῶν καὶ τῶν Ἀγίων κατεβατὴν ἐν αὐτῇ.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

40

Περὶ Κλήμου καὶ οὐρβανῶν τῶν Παπῶν, καὶ τῆς ἕνεκα αἰτίας τῶν Ἐκκλησιῶν μελέτης αὐτῶν μετὰ τῶν Κωνσταντινῶν, καὶ περὶ τῶν ὡς γίνεται Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ.

Ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης Κλήμης ὁ ὅστος ἀγαπᾷν θῆκε τὸν τῶν Ῥωμαίων καλὸν, ἐμέμφετο τὸν Κωνσταντινῶν, ὅτι Ἐπισκόπος καὶ ἀρετὴν ἀγαθὴν πλὴν γνώμην αὐτῶν εἰς τέλος, ἐκίνησε πολέμους, ὧν οἱ εἶχε καὶ τὸ ῥῆμα βοηθῆς, αἵτινες ἐληλάτουν καὶ κατεδύσαν πάλιν Ῥωμαίους. ὁ δὲ κατεπαύσας τὸν πολέμων καὶ αἰετῶν εἰς τὸ Βυζάντιον ὁ Κωνσταντινῆς, ἔστειλε πρέσβεις εἰς τὸν Κλήμονα, πρὶν μὲν ὀπισθοχωρήσειν ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ πλὴν χρησὶν τῶν Σαρακηνῶν, καὶ δὲ θεόμωρος ἀπὸ πλὴν μελετωμένην ὑπὸ τῶν Ἱππλιωτῶν καὶ ἄλλων Ἀρχηγῶν τῆς Δύσεως ἐφοδὸν καὶ τῶν Ἀγίων, εἶτα ἀπὸ μετὰ γινέσθαι αὐτῶν ἐν τάχει.

ἐδέξατο δὲ ὁ Κλήμης φιλοτίμως τὸς βασιλικὰς πρέσβεις, καὶ αὐταπέστειλε πρέσβεις δύο Ἐπισκόπους, 45 καὶ ἐπήνε αὐτὸν ποιήσαντα ἀμνηστῶν ὡς Χριστιανὸν, καὶ μὴ κακοποιήσαντα ὥστε τὸν Κομνηνὸν Ἰωάννην καὶ πλὴν μητέρα, ὥστε τὸς ἄλλους αὐτῶν ἐχθρούς. περὶ δὲ τῶν πολέμων τῶν Δυτικῶν κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐγγραφῇ αὐτῷ, ὅτι οἱ καὶ οἱ αὐτῶν παροκινήθησαν εἰς τὸ τὸ ἔργον, ἀλλὰ αὐτὸς μάλλον ἀπὸ μετὰ γινέσθαι ἵνα λάβῃ τὸ ἀποσφοδρὸν τέλος, αἱ δὲ καὶ φωνῇ ὀλογοῦν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς γινέσθαι φροντίς καὶ ἀπὸ πλὴν ὡς τῶν Ἐκκλησιῶν. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀπεκρίθη, ὅτι περὶ μὲν τῶν ἐθνικῶν ἑτοιμός ἐστι καὶ ὁπλοῖς καὶ χρήμασι,

μασι, καὶ στρατόμασι συμμαχεῖν, καὶ δὴ καὶ ἐν
πλοίοις διαπερᾶσαι εἰς τὴν Ἀνατολὴν τὸ στρατόμα.
περὶ δὲ τῆς οὐσίως, ὅτι ἐδέχοντο αὐτὸν καυθεῖναι
καὶ γινώσκειν τέρπειν, τὸ τοῦ ἐπὶ μένους αὐτοῦ, εἰ μόνον ἡ
5 οὐσίως ἐγίνετο, πλὴν γινώσκειν μετὰ σκέψεως καὶ
τρέψεως ἀρμόδιον, καὶ γὰρ ἀποπόνεσσι τὰς μὴ ἀνθρώ-
πους βυλάσκειν περὶ τινῶν πολιτικῶν μετὰ σκέψεως
πολλῆς, περὶ δὲ τῶν μεγίστων ζητῶν συμπεράνειν ἀπε-
ρισκέπτως, καθὼς οἱ τὰ πρῶτα τῶν ἀφασίων πε-
10 ποιηκότες πιστεύσαντες μόνοις ἑαυτοῖς, ἔχισαν, ὁ-
μως ἐκείνησιν ἔτις ὁ Παῦλος, ἀλλ' οἰκονομῶν τὸ
Εὐαγγέλιον, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτοὺς ἀδόκι-
μος φανῇ, ὅθεν καὶ ὁ Κομνηνὸς Μιχαὴλ ποιήσας
ἔτις, ἐκείνησιν οὐσίαν, ἀλλὰ ἀφασίαν προεξε-
15 νησε μείζονα, καθότι ἡ βία κακόν. λοιπὸν δὲ
συναχθεῖναι τὰς Ἀνατολικὰς καὶ Δυτικὰς πατέρας
εἰς Συνοδὸν οἰκουμενικὴν, καὶ ἐπὶ πίστις ὁ Θεός, μὴ
ἀφίεναι αὐτὰς πλανηθεῖναι, εἴτα ἐπαθεῖ κατὰ τὴν
ἀρχαίαν συνήθειαν, ὅτε ἢ ἡ τε Ἀνατολή καὶ Δύσις
20 ὑπὸ τῶν Κωνσταντινέων, ὡς αὐτὰ ἐθαυροῦναι
τῶν Συνοδῶν, ἀλλ' ἐπαθεῖ τὸν μὴ πάπαν ἐλθεῖν ὡ-
ταῦτα, εἰς ἀδυναμίαν, ἐμὲ δὲ ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ἰτα-
λίαν, καὶ εἰς ὁμοίως ἀδυναμίαν ἀφ' ἧς πολέμους, ἔ-

τω τῆς Συνοδῶς ὁ τόπος εἰς τὰ μεθόρια, καὶ ἐλθέτω
ὁ αὐτὸς ὁ Πάπας μετὰ τῶν δυτικῶν, καὶ ἔρχομαι καὶ ἐγὼ
μετὰ τῶν Πατριαρχῶν, καὶ λοιπὸν εἰς τὴν φανῇ αὐτῇ
ἡ γνώμη ἀρεστὴ, γινώσκω μοι εἰδέναι παρατρέχειν. ἔ-
5 σπευσε δὲ ὁ Κλήμης ἀπελθεῖν, ὅτι ἔτις ἔστω, πλὴν
γίνεται αἰαβολὴ τῆς Συνοδῶς ἐπὶ ἄλλο, ἀλλὰ ἀφ' ἧς
πόλεμοι συμβαίνει εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἐπὶ χρεῖα ὡς
πνευματικὸς πατήρ ἵνα ἔχῃ ἐκκαλεῖσθαι παρακλῆσαι
τὰ αὐτὰ εἰρήνην, ἔπειτα φροντίσει διαμεριθεῖναι τὸν
τόπον καὶ τὴν τρέπον τῆς Συνοδῶς. ὁ δὲ Βασιλεὺς
αὐταπέκρινεν, ὅτι ἐκείνῳ δίδωμι τοιαύτην οὐσίαν
πολέμους περιεργάζων τὸ καλὸν τῆς οὐσίως τῶν Ἐκ-
κλησιῶν. ἀλλ' ἐπὶ τούτοις θνήσκει ὁ Κλήμης, καὶ οἱ-
χονται καθάπαξ αἰελπίδες καὶ τῆς κατὰ Σαρακεν-
νῶν ἐφόδου καὶ τῆς οὐσίως τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἴδε
περὶ τούτων τῶν ἰσορίων τὸ Καντακυζηνὸν βιβλίον τε-
τάρτῳ κεφαλῇ ὡς αὐτῷ. ἀλλὰ καὶ ὁ Πάπας Οὐρ-
βανὸς ὁ σῆτος ἔσπευσε εἰς Βυζάντιον ὑπεροχῶν, ἥτις
ἀνεγνώσθη εἰς τὸ ἱπποδρόμιον ὡς ἔτις ἐξακχιλίσκῳ ὁκ-
τακτοῦ ἐβδόμηκος ἐβδόμῳ, ὁκτωβρίῳ ἐκκοσῇ,
ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐπὶ ὡφέλῃσιν τὰς Ῥωμαίους, ἡ ἀφ' ἧς
ἐν Ἰταλίᾳ συγχύσεις, ἡ δὲ ὁ ἑκείνῳ τῷ ἔτις καὶ ὁ Οὐρ-
βανὸς ἐτελεύτησε.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

30

Περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Πατριαρχίας Λαζάρου, καὶ ὑποδημίας αὐτῆς εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ τῆς κατ' αὐτῇ
ἐκκλησίας Γερασίμου, τὸ καὶ λαρόντῳ τὸν θρόνον αὐτῆς, καὶ ἡς ἐπαθε βίας κεκρυμμένη ὡς ἐν τῇ Γαλατῇ
ὑπὸ τῶν παπιστῶν ὅτι παπίσαι ὁ Γερασίμος, καὶ ὅπως ἔλαβον αὐτὸς τὸν θρόνον αὐτῆς ἀφ' ἧς Ἰωάννης Καν-
τακυζηνὸς αὐτὸς τὸν τῆς Αἰγυπτίου Σελτῶν προεβίβας.

35

Εἰς τὴν ἀρετὴν Ἀνδρονίκου ὁ ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Σύ-
νοδῳ ψήφῳ κανονικῇ ἀνέβησαν Ἱεροσολύμων
Πατριάρχην Λάζαρον τινὰ ἀγιώτατον ἄνθρωπον, καὶ
ἐλθόντος εἰς Κωνσταντινέπολιν ἀνελθόντος, ἡ βί-
40 βασιλεύει καὶ ὑπὸ τῶν Βασιλέως κατὰ τὴν συνήθειαν,
Γερασίμους τῆς Ἱεροσολυμίτης μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν
πλάττει κατηγορίας κατὰ τὴν Λαζάρου πρὸς καθάρι-
σιν. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀμφιβάλλων περὶ τῶν ἐγχε-
λαμμένων, ὥρσεν τὸν Λάζαρον καθεζεσθαι εἰς τὸ Βυζάν-
45 τιον ἕως ἂν ἐξετασθῶσιν τὰ κατ' αὐτῇ, εἴτα ἐξέλθαι
προεβίβας εἰς τὸν Σελτῶν Αἰγυπτίου περὶ τῶν ἐκείσε
χρησιάνων, καὶ περὶ τῶν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ
τὸν Λάζαρον, καθότι χωρὶς τῶν ἐκείσε ἐρσιμῶν ἐπὶ
ἐπίσκοπῳ δύναιται εἶναι εἰς τὴν ἐπίσκοπὸν αὐτῶν,
50 καὶ παρήγγειλε τῷ πρέσβει ἵνα φροντίσῃ εἰς Ἱεροσα-
λήμ ἐξετασθῆναι κανονικῶς τὰ κατὰ τὴν Πατριαρχί-
αν ἀρετῶν. ἀλλ' ἐν τούτοις θνήσκει ὁ Ἀνδρονίκος,
καὶ κινεῖται ὁ πόλεμος τῶν Καντακυζηνῶν, καὶ νομιμῶς
ὁ Λάζαρος φρονεῖν τὰ Καντακυζηνῶν, ὑπὸ ζήλοτυ-
πίας τῶν ἐκείσε πάντων τῶν καλῶν Ἰωάννης Κωνσταν-

τινῶν πόλεως τῶν Καλέων, καθαιρεῖται ὡς καὶ καὶ ὡς
καὶ χερσπονήται Ἱεροσολύμων ὁ κατὰ γορτῶν Γερα-
σίμου. ὁ δὲ Λάζαρος ἀφ' ἧς τῶν Καντακυζηνῶν
οἰκιστῶν μοιωνθῆς καὶ ὑπερέμνησεν, ἡ βελήθη εἰς
Διδυμότειχον, ὅπως ἦν ὁ Καντακυζηνός, ἀπελθεῖν, καὶ
δὴ περὶ αὐτῶν εἰς τὸν Γαλατῶν, ἵνα ἐκείθου ἀποδημή-
σῃ. ἀλλ' ὁ Ἰωάννης καὶ οἱ συγκαθητικοὶ ἐζήτησαν αὐτὸν πα-
τοῖσις τρέποις ὡς τῶν ἐν Γαλατῇ Λατίνων, οἱ δὲ
πάντοτε Λατῖνοι παρεκίνησαν αὐτὸν Παπίσαι, καὶ
τιμῶν αὐτὸν, καὶ σημειώσαι καὶ τῷ Πάπᾳ ἀνερρεγῆ-
σαι αὐτὸν τὰ μέγιστα, καὶ δὲ μὴ, διδοῦσιν αὐτὸν τοῖς ζη-
τῶσιν. ὁ δὲ Λάζαρος καταγελάσας αὐτῶν τῆς αἰοί-
ας, δίδοται τοῖς ζητῶσι δεσμώτης. ὁ Ἰωάννης δὲ ἀλαβη-
θεὶς αὐτῇ τῶν Καντακυζηνῶν ἐπείσιν, δέχεται ἀλαβῶς,
καὶ λίαν ἀγαπήνικος, καὶ ὁμολογῶν ἀπάν, ἀφῆ-
κου εἰρηνικόν, καὶ γὰρ ὁ Ἰωάννης μόνῃ τῇ τῶν Βασιλέων
ἀίρεσις ὑπέπεσαν, ὡς δὲ ταῖς λοιπαῖς ἢ καὶ πάντας
ὁμόδοξῳ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ἀλλὰ πάλιν
ὁ Λάζαρος ὑπερέμνησεν, ἀπῆλθεν εἰς τὸν Καντακυ-
ζηνόν, καὶ ὅτε ὁ αὐτὸς ἔλθοι εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆλθε
καὶ αὐτός

καὶ κἄν·, καὶ μετὰ ταῦτα ἔσταλτο ὁ βασιλεὺς πρε-
σβυτέρω εἰς τὸν σελτῶνον Αἰγύπτῃ τὸν Σεργόπαλον
Μακεδὼν, καὶ εἰλκε καὶ τὸν Πατριάρχην ὁμῶς, καὶ
γράφει τῷ Σελτῶνι, ἵνα τὸν μὲν Λάζαρον ἀποκατα-
στήσῃ εἰς τὸν θρόνον τῶν ἱεροσολύμων, τὸν δὲ Γερά-
σιμον ἀποδιώξῃ. ὁ δὲ Σελτῶν· ὁμολογῶς δέχθαις
τὴν προεβίαν, ἀποκαθίστα Λάζαρον, ἀπελύνει δὲ
τὸν ἐξόριστον Γεράσιμον, ὅπως τρέψας προσέτι καὶ

τοῖς ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Χριστιανοῖς εἰρηνικῶς ἔχειν. ὁ
δὲ Γεράσιμος· ἐρχόμενος εἰς τὸν Σελτῶνον τῷ κατα-
σκόλει πάλιν κατὰ τῆς Λαζάρου ψαλμῶντινῃ, θνή-
σκει καὶ ὁδὸν, τῆς διηκείας τῷ Θεῷ ἀναπακτήσεως
πιὸν τὸ ποτήριον. ὅπως τρέψας ἔν τῷ πρέσβει εἰς
τὴν Καισαρινέπολιν, ἔγραψεν ὁ Σελτῶν· τὸ πα-
ρὸν γράμμα πρὸς τὸν Βασιλέα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

10

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Ἰωάννην Κωνσταντινουπόλιν ὑποστῆς τῆς τῆς Αἰγύπτῃ Σελτῶν, καὶ ὧν περιέχει.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμεῖς ἐλθόντες καὶ ἐλεήμονες. Μακρο-
μερόσοι ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος πάντοτε τὰς ἡμέρας τῆ βα-
σιλείας τοῦ μεγάλου, τοῦ εὐεργετικοῦ, τοῦ φρονίμου, τοῦ
λέαντος, τοῦ ἀνδρείου, τοῦ ἐν πολέμοις ὁρμητικοῦ, εἰς ὃν ἡ
διωκταὶ τις εἶναι ἐμὲ προσέειπεν, ὅτι σφοδρὰ τὰς τὸ δό-
γμα αὐτοῦ, ὅτι δικαιοσύνη τὸ ῥῆσός καὶ τὴν χάριν αὐτοῦ, ὅτι
θεμελίον τῆ πίστεως καὶ τῆς δόγματος τῆς Χριστιανῶν, τῆς εὐ-
λας τῆς ἀγάπης ἀπάντων τῶν βεβαπισμένων, τῆς βου-
τῆς τῶν δογμάτων τῆς Χριστοῦ, τῆς ἀσπίδος τῶν Μακεδόνων, τοῦ
Σαμψὼν, τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑβραίων, τοῦ Βασιλέως
τῶν Βελγάρων, τῶν Ἀσσυρίων, τῶν Βλάχων, τῶν Ῥώων
καὶ τῶν Ἀλανῶν, τῆς ἡμέρας τῆς δόγματος τῶν ἱερῶν καὶ
τῶν Σύρων, τῆς κληρονομίας τῆς βασιλείας τῆς γῆς αὐτῆς,
τῆς Αὐθιγῆς τῶν θαλάσσιων καὶ τῶν ποταμῶν τῶν με-
γάλων καὶ τῶν Νήσων, ἀγγέλει Κωνσταντῶ Παλαι-
λόγῃ τῷ Κωνσταντίνῳ. Πάντοτε ἡ βασιλεία σου τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ ζητεῖται ὅτι τῆς σελτῶνικῆς μετ' ἐξουσίας
καὶ ὅτι τῆς οἰκίας ἡμῶν τῆς ἡγιασμένης καὶ πεφω-
τισμένης, ἵνα καὶ πάσῃ διωκόμεν ὡς ἔχοντες πληρώματα
τῆς ἀγάπης τῆς βασιλείας σου. καὶ καθὼς ἐβόλευσε
ἡ ἀγάπη τῶν πατρῶν τῆς βασιλείας σου μετὰ τῶν πα-
τρῶν τῆς σελτῶνικῆς ἐξουσίας σου, καὶ καθὼς ἐκλή-
ρηται ἡ ὁρεξίς τῶν Βασιλέων τῶν πατρῶν τῆς βα-
σιλείας σου ὅτι τῆς αὐθεντίας ἡμῶν καὶ ἡ χαρίεις
ἡμῖν πάντοτε ὁκείνοι, καὶ ἐπεμποι εἰς τὴν ἡγιασμένην
αὐτῶν ἡμῶν, καὶ συνετύγχανον ἡμῖν, ἔτι πάλιν
εὐεργετήσῃ ἡ ἀγάπη τῆς βασιλείας σου, καὶ πληρώσῃ
ἡ ὁρεξίς αὐτοῦ ὅτι τῆς αὐθεντίας ἡμῶν. καὶ διὰ
τὸ ὁποιοῦν καὶ μακροθυμῶν τὴν σιωπῆσαν ἐ-
κείνην, ἀπεστάλη ἡ γραφὴ αὕτη ἀφ' ἡμῶν ἵνα ἀνα-
γνωσθῇ ἐμὲ προσέειπεν τῷ μεγάλῳ Βασιλέως εἰς ἑαυτὸν
τῆς ποτιέρας φιλίας, καὶ εἰς ὅτι ἐκτίσθη τὸν ζή-
τημάτων, ἀπὸ πάντοτε μετὰ χαρᾶς ἔσωσαν πεπληρω-
μένοι, καὶ πλείονα γινέσθωσαν, καὶ δέχονται ἡμᾶς ὅσα ἐρ-
χονται ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν πλατυσμόν τῆς καλοκαρ-
θείας ἡμῶν τὸν γλυκύτατον μετὰ ἀγνωμοσύνης, κα-
θὼς καὶ ἐδεξάμεθα ταῦτα καὶ νῦν καλῶς ὅτι τῶν
χειρῶν τοῦ Ἀποκρισταίου τῆς βασιλείας σου τῆς Ἀρ-
χοῦς τοῦ Μακεδῶν, καὶ παρελάβομεν αὐτὰ μετὰ
εὐφροσύνης, καὶ ἔγνωμεν ὅτι ἔγραψεν ἔσθω ὁκείνο
ὅτι ἐξήκει, ὅτι ἵνα ἡ ἀγάπη καὶ ἡ φιλία, ἡ τις ἡν
μετὰ τὸν τῶν πατρῶν τῆς Σελτῶν τῆς μεγάλου (ὁ Θεὸς

ὁ ὑψηλὸς ἀγάσας αὐτὴν τὴν ψυχὴν) καὶ τῆς Βασι-
λείας τῶν Ῥωμαίων, τῆς ἀδελφῆς τῆς βασιλείας σου, 15
ὡς εἶχον σιωπῆσαν, καθὼς λέγεις, ἵνα ὧσιν εἰ
δύο ὅσοι εἰς, καὶ ἤρχοντο αὐτόθεν ὁπταῖς ἀπο-
κρισταίοι, καὶ ὁπταῖς πάλιν αὐτῶς, καὶ θέλεις
τῶν, γινέσθω, καὶ ἀπερχέσθωσαν καὶ ἐρχέσθωσαν
κατὰ τὴν πρώτην σιωπῆσαν. πάλιν ἐξήγησε διὰ 20
τὰς ἑκκλησίας τῶν Ῥωμαίων τὰς εἰσὶν εἰς τὴν ἱερο-
ερασίαν τὰς εἰσὶν, καὶ ἔγνωμεν καὶ αὐτὸ, καὶ
ὡρίσθημεν ὑπὸ μελῶς τρεῖς τὰς ἑκκλησίας δι' αἷς
ἐμλύσαστε. καὶ ὁκείνο ὅτι ἐξήγησας, ἵνα ἀ-
κρίτως τὸν λόγον τῆς Ἀρχοντοῦ τοῦ Ἀποκρισταίου 25
Μακεδῶν, καὶ ὁποιοῦν αὐτῶν, καὶ πληρώσας
τὸ ἔργον αὐτῶν, ἐπληρώσας τὴν θέλησιν αὐτῶν, καὶ
ὡρίσθημεν ἵνα ἀναστῇ ὁ λόγος αὐτῶν. πάλιν ἐξήγη-
σαν ὁ Ἀποκρισταίος, ὅτι ἐξήγησας ἡν παλαιὰς ἑκ-
κλησίας εἰς τὴν γαλιλαίαν τῶν Ῥωμαίων ὁ ὅτι 30
ἡμεῖς, ἵνα ὡρίσθημεν κτισθῆναι, καὶ ἡμεῖς αὐτῶν τὸν λό-
γον αὐτῶν, καὶ ἐπληρώσας αὐτῶν. πάλιν ἐξήγησεν
ἔτι τὸν ὅρισμόν ἡμῶν τὸν ὅτι ἵνα ἀπέλθῃ εἰς
τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν τῆς προσκυνησας καὶ ὁκείνος καὶ
οἱ ὁρισκόμενοι μετ' ἐκείνης ὅτι τῆς βασιλείας σου καὶ 35
ἡγάπησας αὐτῶν ἐξήγησε, καὶ ἐπληρώσας αὐτῶν, καὶ
ἔγραψεν ὅρισμός, ἵνα πληρώσῃ αὐτῶν παρεκάλειν ἡ-
μας ὁ Ἀποκρισταίος, καὶ ὅτι εἰς τὴν ἀγίαν Ἀνάστα-
σιν ἐξήγησας ἀπελθῶν, ἐδῶκαμεν Ἀρχοντα μετ' αὐ-
τῶν καὶ ἀπέσσωσαν αὐτῶν ὁκείν, καὶ προσκυνησας ὡς 40
ἡμεῖς, καὶ ὑπερέβη μετ' ὁχλεισίας. πάλιν ἐ-
ξήγησας ὁ Ἀποκρισταίος γινέσθω ὅρισμόν ἡμῶν ὁ ὑψη-
λὸν ἵνα φυλάσσωται οἱ ὁρισκόμενοι Χριστιανοὶ εἰς τὸν ὁ-
γιστάτον τόπον τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τὴν Μοναστήριον καὶ
καὶ αἱ ἑκκλησίας, καὶ ἔχουσιν ἀγάπην καὶ δεφονδῶσιν ὡς 45
τῆς Ἀρχεῖς τοῦ ὁρισκομένου ἐκείν, καὶ ἡ μόνον οἱ παπικοὶ, ἀλ-
λὰ καὶ οἱ κατὰ κληρὸς ἐρχόμενοι εἰς τὴν προσκυνησιν
τῆς ἀγίας Ἀναστάσεως, καὶ ἵνα οἱ κατὰ κληρὸς ὁρι-
σκομένοι δελεῖται μεσεκκλησίου εἰς τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν
μηδὲν εἰς κατεφρονεῖν καὶ δέξαν καὶ ἐνοχλεῖν τῆς 50
κατὰ κληρὸν ἐρχομένης εἰς τὸ ἅγιον αὐτῶν προσκυνη-
μα, ἡ εἰς τὰς παπικὰς, ἀλλὰ μετὰ τιμῶν καὶ ἀνα-
δέχεται καὶ κυβερνᾷ αὐτὰς, καὶ ὡρίσθημεν καὶ ἐπληρώσῃ
ὁ ὑψηλὸς τῶν ὁρισμῶν διὰ τὰς ζητήματα αὐτῶν εἰς τὸν
τόπον ὁκείνον. πάλιν εἰς ὁ ἀντιμνησκον ἡ βασιλεία σου
ἡμεῖς

ἡ μεγάλη Διά πῶν ὑπόθεσιν τῆ Πατριάρχῃ τῆ
Λαζάρου, ὃν πρότερον ἀπέσειλεν ὁ ἡγίασμός σου Σελ-
ταῦ (ὁ Μιλλὴς Μάσερ (ὁ οὗτος συγχωρήσει τὰ κρί-
ματα αὐτῶ) εἰς τὰς ἡμέρας τὰς αἰτίας αὐτῶ, ὁ Ἀ-
ποκρισιάρχης. δεῖξάτω καὶ πληροφορησάτω πῶν με-
γάλην βασιλείαν σου Διά πῶν ταῦτα ὑπόθεσιν ὅ-
πως ἐγώ καὶ ἀπεπληρώθη εὐαγγελίῳ τῶ τοιούτου Πα-
τριάρχῃ. ἀπεληλύθει γὰρ ὁρισμὸς ὑψηλὸς εἰς
τὰ αἴγια ἱεροσόλυμα, ἵνα ἐγγύωσι τὸν Πατριάρχην
τὸν Λαζάρου, καὶ φυλάσσωσιν αὐτὸν καλῶς καθὼς
καὶ τὰς πρώτων Πατριάρχων, καὶ ὁρίσασθαι καὶ ἐγέ-
νετο ἡ κατάστασις τῶ τοιούτου Πατριάρχῃ, καὶ ἀπε-
στάλη καὶ αὐτὸς εἰς τὰ αἴγια ἱεροσόλυμα μετὰ τῆ Ἀ-
ποκρισιάρχῃ. πάλιν ἐζήτησεν ὁ Ἀποκρισιάρχης πε-
ρὶ τῶν αἰχμαλώτων, οἵτινες εὐρίσκονται ὅπου τῆ χώ-
ρας τῆς Ῥωμαίας, ἵνα ἐλευθέρωσάμεν αὐτούς, καὶ
ἡμῶς ἵνα γινώσκῃ ἡ βασιλεία σου ὅτι τοιαύτην σπουδήσαν
ἀρχαίαν εἶχον περὶ τῶν αἰχμαλώτων, ὅτι ἵνα γί-
γνηται αὐταπαύει, καὶ ὁποῦν ἡμῶς μὴ ἐξ ὧν ἐ-
χομεν, καὶ ἡ βασιλεία σου πάλιν ἐξ ὧν ἔχει ἀπ' ἡμῶν
αἰχμαλώτους πέμπειν πρὸς ἡμᾶς, ὅπως ὁρίσασθαι καὶ
ἐπληρώθῃ καὶ τὸ ζήτημα τῶ, καὶ ἡλευθέρωσάμεν
ὅσους ἐζήτησεν ὁ Ἀποκρισιάρχης, καὶ παρέλαβον αὐ-
τούς. πάλιν ἐζήτησεν ὁ Ἀποκρισιάρχης, ἵνα ἡ ἀσφα-
λεία εἰς τὰς ἐρχομάς σου ἐνθάδε αὐτόθι πραγματοποιή-

ται, καὶ ἐγνώσθαι τῶ, καὶ ἐγνώσθαι ὁρισμὸς ἵνα ἀ-
ναδέχωνται τὰς ταύτας πραγματοποιήσεις, καὶ φυλάσσω-
σιν αὐτούς καθὼς ἐζήτησεν ὁ Ἀποκρισιάρχης, καὶ
μετὰ τὸν ὑψηλότερον ὁρισμὸν καὶ μετὰ πῶν ὁποῦ-
σαν ὑπερεξέψαμεν τὸν Ἀποκρισιάρχην, καὶ γινώσκέ-
τω τῶ ἡλικίῳ ἡ βασιλεία σου, καὶ ὅταν ἔχη ὑπό-
θεσιν, πεμπέτω ἡμῖν ἀγγελίαν, ἵνα πληρώμεν τὴ θέ-
λημα τῆς βασιλείας σου. ἡμῶς πρὸς ἐγνώμεν ὅ-
πως ὡς ἐπὶ ἡλίου ἡ βασιλεία σου τῆ ὁρισμῶ τῆ Θεῶ
καὶ μετὰ ἰσχύος μεγάλης εἰς πῶ πόλιν, ἐδ' ὅπως
ἐμνήσθης κακῶν, ἀλλ' ἐφύλαξες τὸν υἱὸν τῆ βασι-
λείας, καὶ συνεχώρησας τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ ἐχά-
ρηται εἰς τῶ πολλὰ, καὶ ἐπαυέσασθαι πῶν βασιλείαν
σου, καὶ πάλιν ἐμάθομεν τῶν πλατύτερων καὶ κα-
θαρώτερων καὶ ὁποῦ τῆ Πατριάρχῃ τῆ Λαζάρου καὶ
ὁποῦ τῆ Ἀρχοντῶ. μακάρι τῆ Ἀποκρισιάρχῃ, καὶ
ὅτι δέδωκας αὐτῇ πῶν θυγατέρα σου, καὶ ἐποίησας αὐ-
τῇ υἱὸν σου καὶ γαμβρὸν σου, καὶ εἰς αὐτὴν μάλλον ἐχά-
ρηται, καὶ ὁ Θεὸς πῶν καρδίαν σου πλατύως καὶ πῶν
χώραν σου εἰς τὸ εἶναι πρὸς αὐτὴν αὐξήσῃ, καὶ πῶν ῥομ-
φαίαν σου εἰς τὰς ἐχθρὰς φοβερὸν ποιήσῃ. ὁ Θεὸς ὁ
ὑψίστος. Διὰ τῆς σε, καὶ εἰς εὐτυχίᾳ ὁποῦ τῆ ἐλέ-
ως αὐτῶ, ναί, εἴθε Θεὸς ὑψηλῆ. Ἐγράφη εἰς τὰς θε-
καπότε τῆ Σαμπᾶ, τῆ ἐπισημοσύνης πεντηκοστῇ ἔ-
τει τῆ Μωάμετ. καὶ ταῦτα μὴ τῆ Σελτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ διωγμῶ μόνων τῶν ὁρθοδόξων ἐν Αἰγύπτῳ ὑφ' ἐτέρῃ Σελτῶν τῆ Σαχῆν Ἀρχισατραπῆς βελῆ, καὶ
ὧν ὑπέμεινε μαρτυρικῶν παθῶν ὁ τῶν ἱεροσολύμων Πατριάρχῃς Λαζάρου.

Τῶ δὲ Σελτῶν ὁκνήσας ἀποθανόντος, γέγονεν ἑ-
τέρος, ὃς ὑποθήκει τῆ Ἀρχισατραπῆς τῆ Σα-
χῆν, διωγμὸν ἡγάγεε κατὰ τῶν ὁρθοδόξων μόνων.
καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν. μετακαλεσάμενοι δὲ καὶ Λα-
ζάρου εἰς Αἰγύπτου, ἐδοκίμαζον κολακείας σαρακη-
νίσαι, ἵνα κληθήσονται καὶ τὰς λοιπὰς μετ' ἐνοχίας,
ἀπελπισθέντες δὲ, ἐχώρησαν Διά βασιλῶν ποδῶν,
καὶ μὴ δυνάμενοι καὶ ἔτω καὶ ὁπωσὺν μετασπαύ-
σαι τὸν ἀδίστατον πύργον, ψηφίζονται θάνατον καὶ
αὐτῶ, τῶ δὲ Σελτῶν μὴ συγκαταίνουσιν (καθότι
μήτε ἀπ' ἀρχῆς ἠθέλει τὸν τοιοῦτον διωγμὸν, ἀλλ' ἡ-

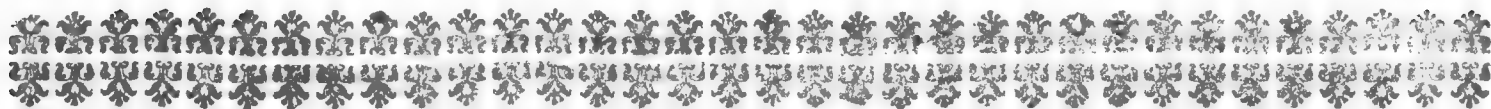
κολέσθησε τῇ τῆ Σαχῆν βελῇ) ἔτυψαν αὐτὸν γυ-
μνὸν βενέροις πρωτοκοσιάνικς, τῶ δὲ Λαζάρου πάλιν
ἐσαμῆκε εἰς πῶν ὁρθοδόξων γνώμην ἀμετακινήτου,
ὁ Σαχῆν μαγνόμενος, πρὸς ἐτάξῃ τυφθῆναι πάλιν
πρωτοκοσιάνικς, ὥστε τὸ ἔδαφος φοινηθῆναι τῇ Πα-
τριάρχῃ αἵματι, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶ ἀφῆρῃ-
ται καὶ μῆναι τὰ ὅσα γυμνῶ σαρκῶν, μεταταῦτα
δὲ πάλιν ὀρόντες τὸν ἀδάμαστα ἀπαδέσαν, ἐξέρι-
ψαν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἀνεπιμέλειαν, καὶ ὅπως
βοηθῆσαι τινὲς Σαρακηνοὶ ἐκείσε ὄντες, ἐπεμελήθη-
σαν αὐτῶ εἰς τὰ ἀσχητὰ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ λήξεως τῆ ἐν Αἰγύπτῳ διωγμῶ τῇ τῆ Σαχῆν θανάτῳ, καὶ ἐλευθέριας τῆ ἱεροσολύμων Λαζάρου, καὶ
καὶ πρὸς τῶν εἰς Βυζάντιον ὑπὸ τῆ Σελτῶν ἐπαινήσεως, καὶ μετὰ πῶν ἐπαυθέντος.

Κατὰ τὴν ὁρθοδόξων μόνων ἐκινήθη διωγμὸς, εἰ γὰρ
κόπῃ εἰς πῶν Αἰγύπτου εἶχον εἰρήνην, ἢ τάχα ὅτι ἡ-
πολλοὶ καὶ ἐφοβήντο οἱ Ἀγαρηνοὶ αὐτούς ἐνοχλήσαι,
ἢ ὅτι ἦσαν καὶ κατήγοροι καὶ ἐχθροὶ τῶν Ῥωμαίων, καὶ
συνελόντες αὐτοὺς ὅτε ὁ ὦμος παρέλαβε πῶν Αἰγυ-
πτιῶν. ὁ δὲ τῆ Κοπιδῶν Ἐπίσκοπος, καὶ τοὶ μισθῶν τῆ Λαζάρου
πρότερον Διά τὸ σέβας, τότε κατακτείνας Διά μαρτίαν,
περιεποίητο. θνήσκου δὲ καὶ ὁ Σαχῆν, καὶ ἐλευθέρηται

καὶ Λαζάρου καὶ οἱ ὁρθόδοξοι. πρὸς ἀλήθειαν ὅμως πρὸς ἐ-
τάξῃ ὁ Σελτῶν ἐνδύματα μὴ φορεῖν τάδε, ἀλλὰ φο-
ρεῖν τάδε, καθὼς γίνεται σιωπῶς καὶ εἰς τὰς παρόντας
καιρὰς εἰς Βυζάντιον. ὁ δὲ Λαζάρου ἐπαυθῆναι εἰς ἱε-
ροσόλυμα, ὅταν ἐσέλθῃ πρὸς αὐτούς ὑπὸ τῆ Σελτῶν εἰς
Ἰωάννην τῆ βασιλείας, καὶ τέλος πάντων ἐπαυθῶν εἰς
ἐξουσίαν καὶ ἀνεπαύθη ἐκεῖ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι'.

ΟΤΙ ἡ δὲ αὐτοῦ κοινῆς Συνοδὸς Λατίνοι Διαλέγεσθαι κατὰ τὴν συμβεβηκυῖαν Νικηφόρον τὴν Γρηγορίαν, καὶ Δατὶ, καὶ τίς ἡ διώκρισις τῶν συλλογισμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σημείωσα, ὅτι ὁ Γρηγορίαν κινήσας ὑπὸ φθόνου, ὡς λέγει ὁ Κωνσταντιναπόλεως Φιλόθεος, λόγον ἔγραψε κατὰ τὴν Ὁρίαν τῆς κατὰ Βαβυλῶνα ἀγίας Συνοδὸς, ἐν τῇς λοιποῖς ὁμῶς τῆς πίστεως δόγμασιν ἢ ὁρθόδοξον, διὸ ψέγα τὴν Μιχαὴλ Βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ ἐχάτω περὶ τῆς ὁρθότητος ἡνέποιήσε τὴν ὁρίαν δόγματον. ὅθεν ἐλθόντων δύο Ἐπισκόπων Λατίνων εἰς Βυζάντιον, καὶ ζητούντων Διαλεχθῆναι περὶ πίστεως, ὁ Γρηγορίαν ἐκώλυσε, εἰπὼν περὶ τῶν, ὅτι οἱ Λατίνοι εἰσὶ Φιλονεκοί, καὶ ἐδέετο διερθεῖνται, καθὼς τυχὸν περὶ αὐτῶν ἔπεν ὁ μέγας Βασίλειος, ὅτι τὸ ἀληθές ἐκείσασιν, ἀλλ' ἐδέετο μαθεῖν ἀνέχονται. ὁ δὲ τερπνόν, ὅτι Διαλεγόμενοι ποιεῖται κριτὴς, ἵνα διακρίνῃ τὰς λέγοντας τὰ δόγματα καὶ ἀληθῆ ἐξ ἐκατέρου μέρους; τρίτον, ὅτι ἡμῶς δὲ εἶναι κριτὴς, καθότι ἡμεῖς φυλάττομεν τὴν πατρὸς παράδοσιν πίσιν καὶ τὰ πάτρια ἡμετακίβητα, εἰδὲ Λατῖνοι περὶ τῆς πίστεως ἐκείσονται, ὅθεν ἡμῶς δὲ κρίνουν αὐτάς. τέταρτον, εἰδὲ καὶ λέγουν αὐτοὶ, ὅτι εἰς τὴν Πέτρην Διάδοχοι, καὶ ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν ὑπόλυτον, ἐδέετο φροντίζειν, ἐπεὶ δὲ Δατὶ μάλιστα μεμπτεῖ Λατῖνοι, ὅτι ἔργα ἀνάξια τῆς θείας ἐργαζοῦνται, καθότι τὸ κλήρικον ὁ Πέτρος λύει καὶ δεσμεῖν ἔπει μόνα τὰ δέοντα. ὅτα ἀρχαῖοι καὶ πατέριον ἔθεντο, ὡς βεβαιῶσιν αἱ βασιλικαὶ Σάκραι καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, κοινῶς θεωρεῖται τὰ ζητήματα ὑπὸ τῶν ἀπαρχῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἵνα μὴ περὶ τῶν ὁρίων, κοινῶς διερχόμενοι τὸ ζητούμενον. πέμπτον, ὅτι τῆς Διαλέξεως ὁργανόν ἐστιν ὁ συλλογισμὸς, ὅς ἔστι τοῖς θεοῖς χάρις καὶ ἔχον, ὅτε ὁ ἀποδοκιμῶς, ἐπεὶ τὸ θεῖον ἀληθινόν ὁρίσθη, ὡς Διασαφῆς ὁ Πλάτων καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, ὅτε μὴ ὁ Διαλεκτικὸς, ὅτι ῥέπει ἐφ' ἐκάτερον τὰ μέρη, ὡς ὁ Νύκτας Διασαφῆς. ὅκτον, ὅτι τὰ τῆς θείας γραφῆς ὀνόματα καὶ ῥήματα ὡς ὁρίσθησαν ἀλλῶς λαμβάνονται εἰς τὰ ἀντιθέτω, καὶ ἄλλως εἰς τὰ θεῖα,

καθότι ὡς ἐπὶ τὸν ὁρίαν περὶ τὰς τινὰ κρύπτονται ἐν αὐτοῖς οἱ ἱεροὶ λόγοι, καὶ οἱ ἀγιοὶ πατέρες πολλοὶ ἰδρῶσι καὶ πόνοις ἡρμήνευον, καὶ πάλιν ἐν πολλοῖς τόποις δοκῶσι ἔχον Διαφωνίαν τινὰ, πῶς ἡμῶς ἐθέλει Διαλέγεσθαι δικόλως, εἰς δίκαιον; ἔβ-δομον, ὅτι ἐκείνους συλλογισμὸς ἐχρήσαντο οἱ ἀγιοὶ πατέρες, ἀλλ' ἐχίνα ἀποδόξωσι φύσιν Θεῶν, καὶ γέννη-σιν, καὶ ἀκρόβουσι, ἀλλ' ἵνα κλύσωσι τὰς τῶν τοιῶν-τα ζητούντας. ὅγδοον, ὅτι ἐπεὶ ἡμεῖς κρατεῖμεν τὴν ὁρίαν ὁρίσαν ῥητὴν ὑπὸ τῆς Σωτηρίας πίστεως, καὶ βεβαιώσαμεν τὴν χάριν, τὰς ἀγίας Συνοδοὺς, τῇ ἀποστολικῇ καὶ πατρικῇ παραδόσει, καὶ τῇ ἐρμη-νείᾳ τῶν ἀγίων πατέρων, τίς χάρις ἡμῶν Διαλέξεων, καὶ μάλιστα χωρὶς καρπῶν; οἷον Λατῖνοι ἐδιαλέ-γονται ἵνα διερθεῖνται, ἀλλ' ἵνα φιλονεκοῦσι, καὶ πρὸς τέτοις ἔχουσιν καὶ τοιούτῳ σωήθειαν, ὡς καὶ καὶ νικηθῶσι φανερώτατα, καυχῶνται ὅτι εἰκόνησαν, καὶ καταστρατηγασθέντες, Διακρινόμενοι ὅτι ἔστησαν τρέπαιον. ἔνατον, ὅτι οἱ Ἑλληνες τινῶν φιλοσόφων λόγους, καὶ τοὶ ἀθλίους ὄντας, ἐδέχοντο χάρις ἐξε-τάσεως, καὶ ἡμεῖς τῶν ἀγίων τὰς λόγους καὶ τὴν ὁρίαν ὁρίσαν πίστεν τὴν ἐκράτεμεν μετὰ σωπῆς καὶ ὑλαβείας, ἀλλὰ ζητῶμεν διαλέγεσθαι; δέκα-τον, ὅτι οἱ ἀγιοὶ πατέρες Διαφόρως συνήγαγον, ἐπεὶ δὲ ἀγωνιστικῶς καὶ ὁρίαν ἀποδοτικῶς καὶ οἰκονομικῶς συνέγραψαν, καὶ ὅσα πολλῆς σωέσεως ὁ Διαλέγεσθαι βελέμεν, ὅθεν ἐδέετο τὴν τυχόντων εἰς Διαλέγεσθαι, καὶ τέλει πάντων. ὅτι χωρὶς τάξεως καὶ σωδοικῆς νομίμης καὶ κατὰ τὸ προκείμενον ἔθεντο τῶν ἀγίων Συνοδῶν ἀθροίστως ἐδέετο Διαλέγεσθαι. καὶ ταῦτα μὴ ὁ Γρηγορίαν βιβλίῳ δεκάτῳ. ὁ βελέμεν δὲ εἰδέναι ποίοις καὶ πόσοις τρόποις, καὶ Δατὶ χρῆσθαι τὰς συλλογι-σμούς ἐν τῇ Θεολογίᾳ, ἰδέτω τὸν ἄγιον Νεῖλον καὶ τὸν Καβάσιλαν ἐν τοῖς περὶ τῶν ὁρίων τῆς τριακοστῆς πέμπτῃ κεφαλαίῳ τῶν ἀντιθέτων αὐτῶν πρὸς τὰς συλλογισμούς τῶν Λατίνων.

45

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν ΙΑ'.

Περὶ ὑποδημίας τῆς Μανυῆλ Παλαιολόγου εἰς Θεσσαλίαν χάριν βοήθειας, καὶ ἀπράκτους ἀναλύσεως Δατὶ τὸ μὴ Φι-λῆσαι τὸ μανίκιον τῆς Πάπας, καὶ περὶ τῶν χρισμάτων Οὐρβανῶ καὶ Κλήμεντος, καὶ τῆς δι' αὐτῶν μάχης τῶν Ῥηγῶν.

Μετά τὸν Ἰωάννην ἐκασίλδου ὁ ἦος αὐτῆς Μανυῆλ ἔτη, περὶ τῶν ἀντικειμένων δύο, ὅς τις καὶ αὐτὸς ἀπῆλ-

θον εἰς Βουετίαν καὶ Λιγυρίαν, καὶ εἰς τὸν τύραννον Μεθιολάνων, καὶ καὶ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Θεσσαλίας, καὶ

50

καὶ δούρων μὲν ἐκείνον δαμονώντα, & πολέμους δὲ
 εἰς τὸν τόπον, ἐπανήλθον ἀπὸ τοῦ Γερμανίας
 καὶ Οὐγγρίας. ἐδεήθη τότε καὶ τὸ Πάπας Οὐρ-
 βανὸς τὴν εἴητε Μαυρίλ βοηθῆσαι αὐτῷ κατὰ
 5 τὴν ἐθνικὴν, καὶ λέγει τὸν Οὐρβανὸν γεγενημένον
 πολλοῖς ἡγεμόσιν ἵνα βοηθήσωσιν αὐτῷ, ἀλλὰ τυ-
 χέως ἐορτῆς ἵασις ἦν ἢ καὶ ὁ Βασιλεὺς παρὼν, καὶ ἔ-
 σης θωπυθείας φίλων τὰς παπίας τὴν χρυσὴν ἑπι-
 10 μαύρικον τὴν λατινοπισκόπῃ, καὶ τὴν Βασιλέως μὴ
 Φιλήσας αὐτὸ κατὰ τὸν Μαλαζόν, ἔγραψεν ὁ
 Οὐρβανὸς καὶ ἀφώρουν ὁσιν αὐτῷ βοηθήσουσι· καὶ,
 εἰ λάβῃ ὁ Βασιλεὺς ἐκ τῆς χειρὸς τὴν ἑπισκόπῃ ἀν-
 15 δωρον, ἢ ἀνεργῶτος μυσηρίοντι ἐπ' αὐτῷ τὴν ἑπι-
 σκόπῃ, φίλῃ τὴν χεῖρα αὐτῇ, ἀλλὰ φιλήσαι μαι-
 κιον ἑπισκόπῃ, ἐστὶ καὶ τὴν κατεφρόνισις τὴν βα-
 σιλικῇ ἀξιώματος ὑπὸ τὴν ἀνδρόνῃ Ρώμῃ. ἔτα
 εἰ καὶ τὸ μαινικὸν τὴν ἑπισκόπῃ ἐφίλει ὁ Βασιλεὺς,
 ἐδέμειον βοηθεῖν δὲ τοιαῦτα Πατὴρ ἐβλεπε, καὶ
 20 ἔχουσι τὴν ἀνυπακοήν τὴν ἀνδράγματα, ἔτα ὅτι γέ-
 20 γονε Πάπας αὐτὸς ὁ Οὐρβανὸς, ἐγούετο διχόνοια,

οἱ γὰρ Ρωμαῖοι ἐζήτουν Ἰταλὸν, ἔχοντες τέσσαρας
 καρδινάλους βοηθῆς, οἱ φρατζέζοι ἔχοντες δέκα-
 τρεῖς καρδινάλους, ἐζήτουν ὁμογενῇ, βιάζοντο οἱ
 Ρωμαῖοι καὶ γίνετο ὁ Οὐρβανὸς, ὁρμώμενος δὲ τὸν Νεα-
 πόλεως, ἔφυγον οἱ δέκατρεῖς καρδινάλοι εἰς τὰ ὄρη
 ἵνα μὴ αὐτὸν δέξωνται, ὕστερον ἦλθον καὶ ἐδέξαντο
 αὐτὸν, ἀλλὰ πάλιν ἀπελθόντες εἰς Ἀναγνίαν, ἔχοντες
 τήνησαν Πάπας κλήμεντα τὸν ἑβδόμον· μετὰ τούτων
 5 δὲ τὸν Ἀνδροντῶν τὸν Λατίνων εἰς δύο, διήγεσαν κατὰ
 τὴν Ρώμῃν οἱ περὶ κλήμεντα τὰς Βρίθονας, μά-
 χονται δὲ καὶ οἱ Βοιέτικοι τοῖς Γουβέζοις τὰ ἔσχατα,
 αὐτὸς τέτοιος ὁ Οὐρβανὸς ἀγροίκος ὢν καὶ ἀχρεῖς,
 καὶ σκανδαλισθεὶς μετὰ Ρηγίλως τινὸς ἰωάννης ὀνό-
 10 ματι, ἀκάλεσε κάρουλον τὸν τέταρτον εἰς ἐκδίκησιν
 ἐλθόντες, θορυβήσαντες ὅλην ἡ Ἰταλίαν, καὶ περ-
 15 ξαίνοντες μὲν κακὰ, ὡς ὁ Πλάτυνας ἰσορεῖ, τὴν
 λοιπὸν ἐδωκὼν βοηθεῖν τοῖς Ρωμαῖοις, ὁ Οὐρβαν-
 ος ἀνελκόμενος εἰς τοιαύτην ταλαιπωρίαν, ὡς
 20 ἀφάσις Λατίνους τὸν ἑπαινετικόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι τὸ πρῶτον, ὅφασιν οἱ παπίας ἰωάννης τὸν Παλαιολόγον εἰς Ρώμην γενόμενον δεδοκῆναι τὸ Πάπας
 25 εἰς βιβλίωσιν λατινοφρονήσεως αὐτῇ, ἐπὶ πλάσόν ἐστι, καὶ ὑπὸ τῆς κακουργίας τὸν παπίας γεγενημένον,
 ὡς δέκνεται ἐν ταῦτα δεκάχως.

Εἰς τὸ αὐτὸν δὴ λένειν, ὅτι τὸ πρῶτον, ὅφασιν οἱ παπίας, καί μιν δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ
 30 ἐβδόμῃ κεφαλῇ τὴν δεκάτην βιβλίον τῆς Ἀλατίε
 περὶ συμφωνίας τὸν ἑκκλησιῶν, καὶ λέγουσιν ὅτι ἐ-
 δωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ τὴν παρόντος Βασιλέως Μαυρίλ
 ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος ἐν Ρώμῃ πρῶτον ἀνδρόνῃ
 35 ἔτα χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν ἐξήκοσθ' αὐτῷ εἰς βιβλίω-
 σιν λατινοφρονήσεως αὐτῇ, ψεύδεσι πλάσόν ἐστι, καὶ
 δέκνεται ἔμμενον ὑπὸ τὸν πρῶτον τὸν ἀνδρόνῃ καὶ τὰς
 ἐκκλησιαστικὰς Κανόνας καὶ τὸ ἀρχαῖον ἔθος ἐν αὐτῇ
 40 φερόμενον, ἀλλὰ καὶ δὲ τὴν λέγειν ὡμολογηκοῦναι
 τὸν λατινισμὸν ἔμμενον τὸν Βασιλέα, ἀλλὰ καὶ τὰς
 40 συν αὐτῇ ἀξιώματικὰς καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Μονα-
 χὸς, ὅπερ εἰς τὴν εἶχον, ἐκ αὐτῶν αὐτῶν κρυβήσαν τὸ
 πρῶτον μετὰ τὴν ἐπαύσεσιν τὴν Βασιλέως εἰς Κωνσταντι-
 45 νῆπολιν δὲ Ρώμῃ, ἀλλὰ ἐδημοσιεύθη αὐτῷ, ὡς τε
 ἀνδρόνῃ ἐστιν, ὅτι ἔδοξεν τοιαῦτα ἐκείνῃ ἐν Βυζαντίῳ,
 45 ἐπειδὴ ἔτι ἐγένετο τοιαῦτα ἐν Ἰταλίᾳ. δεύτερον,
 ὅτι ὅτι ἀπεδήμησεν ὁ παρὼν Βασιλεὺς εἰς Ἰταλίαν,
 πῶς ἐκ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν ἑρμηνεύει ἑκκλησιαστικὰ ὅτι πα-
 50 ρητήσας τὴν πίσιν αὐτῆς ἢ περὶ ἐγγράφως ὁ πα-
 τὴρ αὐτῇ ὡμολόγησεν, ἀλλὰ διότι ἐκ ἐφίλησε τὸ
 50 ἑπαινετικὸν τὴν λατινοπισκόπῃ, ἀφώρουν ὁ Πά-
 πας τὰς βοηθήσαντας αὐτῇ; τρίτον, ὁ παρὼν Βα-
 σιλεὺς Μαυρίλ ἔγραψε πολλὰ καὶ ἀναγνώσας, καὶ
 55 δὴ καὶ Σμώδης ἡθροισεν κατὰ τὸν λατινικὸν πρῶ-
 55 τρον, ὡς σημεῖοι Γεώργιος ὁ Σχολάριος ἐν τῇ με-
 λείῃ περὶ τῆς κατὰ Βέκκας Σμώδης, καὶ πῶς ἐκ ἡ-

λεγχῇ τὸν πατέρα αὐτῇ ἀθεμιτωμένησαντα ἐν Ρώ-
 5 μη κατὰ τῆς ἐρσοδόξου πίστεως, ὡς περὶ ἐπίσης ὁ
 πρῶτος αὐτῇ ἀνδρόνῃ κατὰ τὴν πατὴρ αὐτῇ
 10 Μ. Χαλὴ λατινοφρονήσαντος; τέτατον, ὅτι τὸν
 Βασιλέων τῶν Μαυρίλ καὶ τὴν πατὴρ αὐτῇ ἰωάν-
 15 νῃ πολλοὶ σωέγραψαν ὑπὲρ Λατίνων Ἑλλήνων, ὡς οἱ
 καὶ Δημήτριος ὁ Κυδωνίης μετὰ τὴν εἰς Ἰταλίαν δόπο-
 20 δημίαν τὴν ἰωάννῃ τῇ σωέγραψεν οὐκ ὡς κατὰ
 πόλιν, ἀλλὰ καὶ τὰς Ἑλλήνας εἰσάγειν Λατίνους,
 καὶ κατὰ τὴν συγγραφὴν ἐν τῇ δεκάτῃ τῇ Βι-
 25 βλιοθήκῃ τὸν πατέρων, καὶ πῶς ἐκ αὐτῶν καὶ τῇ
 ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἦν πρῶτον ἀνδρόνῃ ἐν Ρώμῃ, καλῶς
 ποιήσας, Λατίνους σωέγραψεν; πέμπτον, τὴν Κυ-
 30 δωνίαν τῇ παρὲν τῇ ἐζωὴ μέχρι τῆς βασιλείας
 τῇ παρόντος Μαυρίλ, ἐφ' ἧς ἀνῆλθεν εἰς Ρώμην ἀ-
 35 χειρίαν καὶ μισθὸς ἀπαιτῶν περὶ τὴν σωέγραψεν
 κατὰ τὸν Ἑλλήνων, καὶ ἐκείνῃ ἐπὶ τῇ μελῇ εἰς Κρήτην,
 40 διερέα, παρόντες ἐκ αὐτῶν ἰωάννης τῇ Βρυσηῖ, ὡς
 Γεώργιος ὁ Σχολάριος γράφει ἐν τῇ αὐτῇ ἐρμηνείᾳ
 45 μελῇ, καὶ πάντοτε σωέγραφε καὶ Ἑλλήνων ὁ Κυδω-
 50 νῃ, καὶ πῶς τῇ τοιαύτῃ δρόματι ἐκ ἐμνήθη, μά-
 55 λιστα συμβαλλόντες εἰς τὴν ἀνδρόνῃ αὐτῇ; σῆτον,
 τὴν Κυδωνίαν ὁ μαθητὴς Μαυρίλ ὁ Καλέκας ἰσχυρῶς λα-
 60 τινίσας, καὶ συγγράψας πολλὰ κατὰ τὸν Ἑλλήνων,
 ἐμνήθη ἐν αὐτοῖς τῇ Βέκκας καὶ τὸν μαθητῶν αὐτῇ,
 καὶ πολλὰ ἄλλων λατινοφρονήσαντων Ἑλλήνων περὶ
 65 συστάσεως τὸν ἰδίων συγγραμμάτων, πῶς ἐν τῇ
 65 τῇ αὐτῇ αὐτῇ ἐκ ἐμνήθη καὶ τὴν λατινοφρονήσαντος
 70 τῇ

τάτῃ Βασιλείῃς Ἰωάννῃ ; ἔβδομον , ἐν ᾧ κήνῳ τῷ ἔτει
ἐν ᾧ λέγεσθαι οἱ Λατῖνοι γεγραμμένον τὸ πρῶτον ,
ἦτοι τῷ χιλιοστῷ τετακοσιοστῷ ἑξήκοντῳ ἐνάτῳ ἢ ἐν
Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχῃς ὁ Φιλόθιος , καὶ τῷ
ἔτει χιλιοστῷ τετακοσιοστῷ ἑβδομηκοντῷ ὀγδόῳ ἐγέ-
νετο Πατριάρχῃς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Νεῖλος , ὁ-
τινες καὶ ἀμφότεροι σωζόμενοι καὶ Λατίνων , ἀλλὰ
δὴ καὶ ἐπὶ τῇ Μανηλ τῇ ἡμερᾷ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Νικόλαῳ ὁ Καβασίτης , Ἰωσήφ ὁ Βρυένιος ,
Μακάριῳ Ἀγκύρας , καὶ ἄλλοι πολλοί , οἵτινες πάν-
τες σωζόμενοι ἐξοικειωμένως κατὰ Λατίνων , ἐν
οἷς καὶ πολλὰς Λατινοφρονησάσας Ἑλλήνας κατήλεγ-
ξαν , καὶ πῶς πῶν πρῶτον τῶν τῶν Ἰωάννῃ τῷ
Βασιλείῃς ἐν τῷ Λατινισμῷ ἐσιώπησαν ; ὁ γὰρ
ἔρηται αὐτῶν , ὅτι ὁ Πάπας Οὐρβανὸς ὁ πέμπτος
ἐπέμψεν Παῦλον τὸν ψευδοπατριάρχην εἰς Κωνσταν-
τινὴν πόλιν πρὸς τὸν τῷ Βασιλεῖ Ἰωάννῃ ἐν ἔτει ἑξα-
κχιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἑβδομηκοντῷ ἑβδόμῳ , ὅτε
ἔστιν ὁ πρῶτος χιλιοστὸν τετακοσιοστὸν ἑξήκοντον
ἔνατον , ὅτε καὶ ἐπιστολὴ τῷ Πάπᾳ ἀντιγράφη ἐν τῇ Ἰπ-
ποδρουμῇ , ἐκ ἧς δὲ ἡ πρεσβεία τῷ Παύλῳ ἐρεκεκλή-
σασκεν πραγμάτων , ἀλλὰ περὶ δημοσίων τινῶν ,
ὡς λέγει καὶ αὐτὸν ἱστορία , καὶ λοιπὸν πῶς τῷ αὐτῷ
ἔτει ἢ ὁ Ἰωάννης ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεύσας
τῷ πρεσβείῳ τῷ Οὐρβανῷ , καὶ ἦν καὶ εἰς Ῥώμην Λατινο-
φρονησας ; καὶ μάλιστα ἐπειδὴ τὸ πρῶτον λέγει , ὅτι
τῷ χιλιοστῷ τετακοσιοστῷ ἑξήκοντῳ ἐνάτῳ ἔτει , ἐν Μηνὶ
Ὀκτωβρίῳ ὡμολόγησεν ἐν Ῥώμῃ ὁ Ἰωάννης τὸν Λατινι-
σμόν , πῶς εἰς δέκα μῆνας ὁ Ἰωάννης ἐδεῖτο τῷ πρε-
σβείῳ τῷ Οὐρβανῷ ἅπαντα τὰ Παύλου , καὶ ἀπῆλθε καὶ ὁ Βα-

σιλὸς εἰς Ῥώμην ; ἔτα ἡ Παῦλος καὶ τῷ Βασι-
λείῃς Ἰωάννῃ τῷ Καντακζηνῷ ἐγένετο πολλὰ δια-
λέξεις καὶ πολλὰ συγγράμματα , ὡς ἔρηται αὐτῶ-
ν , καὶ πότε ἦλθον ἀπὸ Ῥώμης ὁ Παῦλος ἐν
Βυζαντίῳ , καὶ ἐποίησε τὰ πρὸς πρεσβείαν δι' ἧν ἀπεστά-
λη , καὶ ἐποίησε τὰς πρὸς αὐτὸς διαλέξεις καὶ τὰ το-
σῶτα συγγράμματα μετὰ τῷ Καντακζηνῷ , καὶ ἐ-
παύσατο καὶ εἰς Ῥώμην , καὶ ἀπῆλθε καὶ ὁ Βα-
σιλὸς , καὶ ἐποίησε ὅσα λέγει τὸ πρῶτον , καὶ συ-
νέθετο καὶ εἰς τὸν Λατινισμόν ; ἔνατον , ὅτι ἀπεδή-
μισε Παῦλος εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν πρεσβεύσας τῷ
τῷ Ἰωάννῃ ὁ πρῶτος αὐτῷ Ἰωάννῃ ὁ Καντακζηνός ,
ὡς ἔρηται , ὅτε δὲ ἀπῆλθον εἰς Ἰταλίαν ὁ Ἰωάννης ,
ὁ Καντακζηνός ἦν τῆς βασιλείας ὁποβεβλημένος ,
ὅθεν ἡ ἐπίτροπος ἡ βασιλεία ἀφῆκε τὸν αὐτὸν Μανηλ
εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν , λέγει γὰρ ὁ πρῶτος καὶ
ὁ Λατίνος , ὡς ἔρηται αὐτῶν , ὅτι ὁ Ἰωάννης δα-
νισθεὶς εἰς Ἰταλίαν , καὶ μὴ ἔχων δύναιτο τὸ δαΐμον ,
ἐκράτητο ὑπὸ τῶν Βενετῶν , ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Μαν-
ηλ πέμψας ὁπο Κωνσταντινουπόλεως τὰ χρήματα ,
ἡλούθῃς αὐτὸν δέκατον , ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀπῆλ-
θεν εἰς Ἰταλίαν , καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ἐν Κων-
σταντινουπόλει , ἐκ ἧς ὁ ἀναγινώσκων Οὐρβανὸς Πάπας ἐν
Ῥώμῃ , πρεσβεύσας γὰρ τῷ χιλιοστῷ τετακοσιοστῷ ἑβ-
δομηκοντῷ ἔτει . τῶν ἑξῆς ἐχόντων , ψευδοπλάτων
ἐπὶ τὸ πρῶτον , καὶ γενομένων ὡς καὶ ἄλλοι τοιοῦ-
τοι ὑπὸ τῆς κακουργίας τῶν ἱταλιστῶν , καὶ δὲ λοιπὸν ,
ὅτι ὁ παρὼν Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος ἐρξάμενος ἦν
καὶ ἔπειτα ἐλατινοφρόνης .

30

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ Γ'.

Περὶ τῶν ὁπο Κωνσταντινὴν πόλιν ἐλθόντων πρεσβῶν ἐπὶ Μανηλ τῷ Παλαιολόγῳ , καὶ τῶν
γυρομῶν μετ' αὐτῶν διαλέξεων , καὶ ὡς ἔπειτα Ἰωσήφ ὁ Βρυένιος πρὸς Λατίνους , ἐξ ὧν συνάγεται δεικνύει
κατὰ σύγκρισιν ὁποβλήτας ἦσαν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τῶν Λατίνων , καὶ τῶν Πάπας αὐτῶν οὐκ
ἀναμαρτήτως , τῶν δ' ἀναρχικῶν ἐρξάμενος .

Ἐπὶ τῆς παρέσης Βασιλείας , ἦτοι Μανηλ τῷ Πα-
λαιολόγῳ ἦν Ἰωσήφ ὁ Βρυένιος , ὅς σφισι , ὅτι
ἦλθον πρεσβῶν ὁπο Ῥώμης , καὶ γυρόντες μετ' αὐ-
τῶν δύο διαλέξεις , καὶ ὅτι γένοιτο καὶ τῷ διαλέ-
ξεσι μετὰ τῶν ἐν Βυζαντίῳ Λατίνων , ἐξ ὧν δὲ ἔπει-
τότε καὶ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ περὶ τῆς τῶν Κυρῶν ἐνώσεως
πρὸς Λατίνους εἰσὶ καὶ ταῦτα , πρῶτον , ὅτι εἰς τὰς
ἡμέρας αὐτῆς ἦσαν δύο Πάπαι αὐτίθῃται , ἦτοι Κλή-
μης ἑβδομος καὶ Οὐρβανὸς ἔκτος , ἀφοριζόμενοι καὶ
ἀναθεματιζόμενοι ὑπὸ ἀλλήλων . οἱ δὲ οἱ Πάπαι ἀ-
φορισμένοι καὶ ἀναθεματι καὶ ὁποβεβλημένοι , πᾶσι τὸ
ἀναμαρτήτως ; δεύτερον , ὅτι οἱ Πάπαι κατηγορεύ-
τες ἡμῶν ἔνεκεν τῶν δολίμων ἡμῶν , παρεμύθησαν ἡμῶς τῇ
ἐβραϊκῇ ἀχμαλωσίᾳ , ἀλλ' ἐβραῖοις ἐφθάρη μετὰ
τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν θείων ἀρχῶν , ἱεροσύνη φησὶ
Θυσίαι , ἑλασθήσαν , πρὸς φεῖ , δὴ λωπὴ τῶν μέλ-
λωντων , καὶ Προφῆται , παρ' ἡμῖν δὲ σώζεται πάντα

ἅπαντες ἴδια τῇ ἐρξάμενος . τρίτον , ὅτι ἡμεῖς πάρο-
ντες ὑπὸ ἐθῶν , ὡς καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Χρησμοὶ ἔπα-
ρον ἕως τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης , οἱ Λατῖνοι δὲ μάχονται
ἀλλήλους , καὶ τὸ δὴ χεῖρον , ὅτι καὶ Πάπαι Πάπαι μά-
χονται , καὶ ἅμα χεῖρονται . τέταρτον , ὅτι παρ' ἡμῖν
τέλεια , ἦτοι ἱεροσύνη καὶ ἡγερέσια καὶ σωφροσύνη καὶ
αἰδώς , ἡμεῖς καὶ νηστεῖαι , καὶ οἱ λοιποὶ ἀρεταὶ ὡρεγνύ-
ται ὁπωσὺν , παρὰ δὲ Λατίνους ἀπρακτὰ πάντα ,
ὅθεν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν , οἱ συμβαίνοντες τῶν ἱερῶν πορ-
νείᾳ , μεταποιῶνται καὶ τοῖς λαϊκοῖς συγχωρεῖται αὐ-
τῇ τὸ πᾶσιμα , ἀλλ' ἐκ ἀρχῆς τολοῦται τῆς ἱεροσύνης
πέμπτον , ὅτι πρὸ ἐπὶ χεῖρον διακρίνεται , πρὸ τῆς
κρατῆσαι δὴ λωπὴ τῶν Λατίνων τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως , ἐγένοντο θαύματα εἰς πολλὰς Νεῖς , ἐκ Λα-
βόντων τῶν Λατίνων ἐν τῇ ἀλώσει , ἔπαυσαν πότι
γίνεσθαι καὶ τὰ θαύματα . ὅτι , ὅτι τὰ λήψαντα
τῶν αἰώνων , ἅπαντες μετεκόμισαν ὡς ἐπὶ εἰς Ἰταλίαν ,

ἐκ ἑτι θαυματουργῶν, ὅσα δὲ ἔμειναν θαυματουργῶν, ὡς τῆς παρθένου Θεοδοσίας καὶ τῶν Μαρτύρων Βυδοκίμης καὶ Μιχαήλ. ἐβδόμου, ὅτι εἰς Δαμασκὸν εἰς τὴν Σαυδανίαν πόλιν Ἀνναν ἐβλύζον
5 ἔλαιον ἐκ τῆς Βικίνου τῆς Παναγίας. ὁγδοον, ὅτι

ἐκ τῆς λειψάνου τῆς ἁγίας Δημητρίας ἔρρεε Μύρον. ἕνατον, ὅτι ἐν Αἰγυπτῷ ἐβλύζε βάλαμον ἐπ' ὀνόματι τῆς Χριστῆ. δέκατον, ἐθαυματουργεῖται ἡ Ὀδηγήτρια, ἡτοί τῆς Παγῆς καὶ τῆς Περιέρμης τῆς Πέτρας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

περὶ συμβαλῶν ἰωσήφ Βρυέννιος ὁρθοδόξων κατὰ τῶν ἐν τῷ παπισμῷ χειρισάντων Κυπρίων, καὶ μὴ
10 διωαρχῶν ὁρθοδόξων, αἰτησάτων δὲ συνάθηναι τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίᾳ.

Σημεῖοι ἔτι, ὅν ἐζητήσαν οἱ Κύπριοι ἐνωθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἔτι ἐξακχι-
λίου ὡς ἐντακοσίου ἁκοσῷ, ἰνδικτιῶν ὁκτῇ, Μαρτίᾳ
15 δεκάτῃ ἐβδόμῃ, ἡ Θεοδότῃ δὲ καὶ Σωδότῃ εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν, ἐν ᾗ ἔπειν ὁ Βρυέννιος πρῶτον, ὅτι τὸ ἐνωθῆναι τοῖς Κυπρίοις λατρισμός ἐστι. δεύτερον, ὅτι τέσσαρες ἐπίσκοποι καὶ μέντοι ἦσαν ὁρθοδόξοι εἰς τὴν Κύρον. τρίτον, ὅτι σχεδὸν Διακόνια ἔτη ἐ-
20 κοινώνησαν Λατίνοις οἱ Κύπριοι, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς φύσις τὸ εἶθι, ὥστε δύκολως μὴ γυνέσθαι τὴν ἐνωσιν. τέταρτον, ὅτι ἐὰν ἔχαμεν οἱ Ῥωμαῖοι κακὰ, καὶ ἔσω-
θεν τὰ οἰκῆα, καὶ τὰ τῶν Βυζαντινῶν καὶ Σέρβων, καὶ ἔξωθεν τὰ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Λατίνων θελονότι,
25 ἀλλὰ ἀρκεῖ ἡμῖν (περὶ ἑταίρων καὶ δόξαν καὶ πλεον) ἡ ὁρθοδοξία (ὡς ἔγραφε οἱ πατέρες τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀγάθωνος Σωδότῃ περὶ Κωνσταντῖνον τὸν Πρωτο-
νότον θελονότι, καὶ ἴδε αὐτῶν τὸν τόπον βιβλίᾳ οὗτος κεφαλαιῶ ὡς τῷ) μὴ κοινωθήσμεν Κυπρίοις
30 μὴ διωαρχῶν ὁρθοδόξων, ἵνα μὴ τὴν ὁρθοδοξίαν ὑπο-
λέσωμεν. πέμπτον, ὅτι ἐπὶ τῇ ἐνώσει ταύτῃ ἀν-
γχεῖ παρῆναι καὶ τὰς Πατριάρχας τῆς Ἀνατολῆς ἡ μόνες, ἡ Ἀλῆ πρέσβειν, καὶ τὰς ἐγκρίτας τῶν Μη-
τροπολιτῶν. ὁκτον, ὅτι τὴν τοιαύτην ἐνωσιν κωλύ-
35

σι καὶ Κανόνες, τῶν Ἀποστόλων ὁ δέκατος, τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τριακοσὸς δεύτερος τῆς ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ δὲ καὶ ὁ Θεολόγος λέγει ὑπάρ-
σαν εἰρήνη καλὴν. ἐβδόμου, ὅτι καὶ περὶ ἐπὶ ἐπὶ τῶν ἡνώθησαν μεθ' ὁρκῶν, ἀλλὰ τῇ βίᾳ τῆς Ῥηγῆς καὶ τῶν Λεγάτων τῆς Πάπας ἐκ ἐνωθῆσαν ἀγαθὴν εἰς τέλος τὴν γνώμην. Σὺ δὲ σημαῖωσαι, ὅτι καὶ ἄλλο-
τε, ἡτοί ἐπὶ Μανιῆλ καὶ Γερμανῷ τῶν ἐν τῇ Νι-
κηῇ, ὡς εἶπται ἀνωτέρω ἐν τοῖς τόποις, ἐνωθέν-
τες οἱ Κύπριοι, ὑπέστην ἐψάθησαν διὰ τὴν βίαν τῶν πα-
πιστῶν. Σημαῖωσαι ἔτι πρῶτον, ὅτι μόνον ἀπῆλθον οἱ παπισταὶ τὰς Κυπρίους λέγοντες τὴν Πάπαν ἡμῶν, καὶ μνη-
μονεύοντες αὐτῆς, ἀλλὰ ἔλεγον ὁ Βρυέννιος, ὅτι ὑδεῖ τοιούτους ὄντας αὐτὰς δέχεσθαι εἰς κοινωνίαν, τὸ μὲν, ὅτι ἀφ' ἑ-
κοινωνήσαν Λατίνους παρῆλθοι ἔτη διακόνια τεσσαρά-
κοντα, καὶ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως ποσάρα-
κοντα δύο, καὶ Επισκοπὴς δεκαεπτά, ἀλλὰ ἐκ ἐδέ-
ξαντο αὐτὰς. τὸ δὲ, ὅτι ἐπὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως ὁ καὶ τὸ βραχύτατον ὡς ἀντρέψας, τῇ σαυτὶ λυμαίνε-
ται. δεύτερον, ὅτι Καλαβροὶ καὶ Σικελοὶ τυραννέ-
μενοι τότε, ἐδέχοντο τὸν παπισμὸν κατὰ τὸν τρόπον τῶν Κυπρίων, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ ὁρθοδόξων, ὅμως οἱ καὶ βίᾳ ἐλατύνον, καὶ ἐδέχοντο εἰς κοινωνίαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι σωαίτιοι τοῖς ἐθνικοῖς κατὰ Ῥωμαίων οἱ Λατίνοι, καὶ ὑδέποτε ὠφελείας αὐτοῖς, καὶ περὶ τῶν Σελτῶν
Μαράτ καὶ Σελτῶν Μπαμαζήτ, τῶν τῆς Ῥωμαίων γῆς καταδραμόντων καὶ ἄλλων Διαφόρων ἐθνῶν, καὶ
40 τῆς νίκης τῶν Σελτῶν Μπαμαζήτ ἐν τῷ μετὰ τῶν θυηκῶν πολέμῳ, καὶ τῆς κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
πολιορκίας αὐτῆς, καὶ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ντεμῆρ Ἀρσάκ, ἡτοί σιδηροπόδος ἐν τῷ καὶ Φρυγίαν πολέμῳ.

Ἐν ἔτι χιλιοσῷ τριακοσῷ ἑξήκοσθ' τρίτῳ ἐπέ-
ρασαν οἱ Γενεβέζοι τὸν Σελτῶν Μαράτ εἰς τὴν Καλ-
45 λίπολιν, λαβόντες ναῦλον ἀφ' ἐκείνης τῆς φλω-
ρίον, καὶ ὅρα, ὅτι πανταχῶ σωαίτιοι τοῖς ἐθνικοῖς οἱ Λατίνοι κατὰ Ῥωμαίων. κατέδραμε δὲ ὁ Σελτῶν
Μαράτ εὐθὺς Ῥωμαίων, Βυζαντινῶν, Σέρβων, κα-
θὼς ὁ ἦς αὐτῶν Σελτῶν Μπαμαζήτ ἡ χυμαλώτουσιν
50 Ἰλλυρικόν, Ἡσπερον, Μακεδονίαν, Ἑλλάδα, Θησ-
λίαν. λεηλατῇ Πελοπόννησόν καὶ Βοιωτίαν, κατα-
τείχεα Οὐγγρίαν καὶ Βλαχίαν, καὶ αὐτὴν τὴν Ἀρ-
μενίαν, ὅθεν καὶ πρῆστη ὠνομάσθη. ἡ ἀγκυράθη ἐν
πάλιν ὁ Μανιῆλ καὶ ἔγραψε κατὰ τὸν Νέποταν εἰς
τὸν Πάπαν καὶ εἰς τὸν Ῥῆγον Φραγγίαν καὶ τὸν Ῥῆγον

οὐγγρίας τὰ τῶν πρῆσθον, καὶ ἀπέσας ταῦτα Κά-
ρολ ὁ Ῥῆξ τῆς Φραντζῆς, ἔσπευε τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τῶν Ἰωάννην μετὰ πλήθους στρατῶν, καὶ παρεκίνησε
καὶ ἄλλους Λυθῶντας ὑπὸ τῇ ἰσπανίᾳ καὶ ἰταλίᾳ καὶ
τῶν περὶ τὸν Ῥῆγον, καὶ κατέβησαν εἰς τὴν οὐγγρίαν,
καὶ ἔλαβον τὸν βασιλεῖα Σιγισμῦνδον καὶ οὐγγρους καὶ Βλα-
χας, καὶ ἐπέτασαν εἰς τὴν Νικόπολιν, ἀλλὰ τῇ κακοβουλίᾳ
καὶ αὐθαδέᾳ τῶν Φραντζῆζων τρέπονται ὑπὸ τῶν Σελ-
τῶν Μπαμαζήτ, καὶ καταφθάνονται οἱ ῥοσῆτοι. καὶ
ὁ μὲν Σιγισμῦνδος φεύγει εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν.
ὁ δὲ Σελτῶν Μπαμαζήτ κατακτείνει τὴν οὐγγρίαν ἕως
καὶ Πέδης, καὶ εἰς τὴν κατὰ Μύρτζα τῆς Λυθῶντας Βλα-
χίας, ὡς βοηθήσαντες τῇ Σιγισμῦνδῳ. ἡλθον δὲ
καὶ

καὶ ἐπολιόρμησε τὴν Κωνσταντινέπολιν κατὰ μὲν τὸν Ἰγνατίου χρόνος ὀκτώ, κατ' ἄλλας δὲ δέκα. ἀλλὰ κρίσει θὰ ἐξῆλθε τις ἥτε ὅτ' ὁ Σουλτάνος, ὁ ἀπὸ ἱπποφορέβ' γουόμης Βασίλειος, Ντεμῆρ Ἀρσλὰ λεγόμενος, ἦτοι ὅτι ἔχων τὸν πόδα αὐτῷ σιδηρῶν, καὶ κατέδραμεν Ἀουρίων καὶ τῆς ἀδελφῆς Ἀρβίας, καὶ πῶν Τεπῶν ὅς πῶν Ὀρδῶ Στρατῆριον ἔσαν. πόλιν αὐτῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ πῶν Σκυθῶν πῶν περὶ Μωῶτιν καὶ Βόσπορον, ἅπερ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινὴν ἀπὸ τῆς Ἀρπαζίας καὶ λεηλατῶ Τζερέκας, Ἀβασγὰς, Μεγρελέας, Ἰβηρας, καὶ ἑρχομένη Διὰ Φάσθ' ὅς Συρίαν, καὶ κατεστρέφη Κόιλιν Συρίαν καὶ Ἀμασπὸν καὶ τὰς μοσχόβας κατὰ μέρος. κατεστρεψάμενος ἔν τῷ Συρίῳ ὁ Ντεμῆρ, μνηστὴρ αὐτῷ ὃν ὁ Βασίλειος τῷ Χατῆ (Καθός) εἰς Σουλτανῶν ἦλθεν μετὰ χιλίων τετρακοσίων χιλιάδων Στρατῶν, ἀπῆλθε καὶ ἐρήνευσε μετ' ἐκείνῃ ἐκεί, καὶ πάλιν ὑπέστρεψε, Διὰ δὲ τὸ ἔλθαι πρὸς τὸν Ντεμῆρ τῶν τινὰς ἀπὸ τῆς Ἀρβίρας Τέρκας, καὶ προσκλαυθῆναι αὐτῷ ὡς ὁμοπῆς, ὃν ὁ Σουλτὰν Μπαγιαζήτ' ἔλαβε τὰς ῥάβδας αὐτῶν, ἐπεμψεν ὁ Ντεμῆρ πρὸς τὸν Σουλτὰν Μπαγιαζήτ' ἐν Θεσίῳ, ἦν τῷ Σουλτὰν Μπαγιαζήτ' παριδόντος, ἐστράτευσε κατ' αὐτῶν, ὅθεν ἠναγκάσθη καταλιπεῖν τὴν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινέπολεως ὁ Σουλτὰν Μπαγιαζήτ', καὶ περὶ ὁ Λαόνικος εἰς τὸ τρίτον βιβλίον θέλει ὑπάρχει ἥτε τὸν Σουλτὰν Μπαγιαζήτ' εἰς Λεβάνειαν τῆς Βοιωτίας. ἀπῆλθε ἔν κατὰ τῷ Ντεμῆρ ὁ Σουλτὰν Μπαγιαζήτ'.

μετὰ ἐκατὸν ποσὶ ἵκοντα χιλιάδων Στρατῶν, ἀλλὰ νικᾷται εἰς τὴν Φρυγίαν ὅν ἔτι χιλιοσῶν τετρακοσίων ὀνοκιοσῶν ὀκτώ, καὶ ὁπλιθῆσαι αὐχμάλωτος μετὰ δύο χρόνους, ὁππινυγὰς ὑφ' ἐὸς ὅς ἐν ὁπλίῳ ὅν τῷ ἰδίῳ. ὁ δὲ Ντεμῆρ ἐκωχάτο ἀπελθεῖν ἕως εἰς τὰ Γάδαρα, καὶ περᾶν ἐκείθι εἰς τὴν Λιβύην, καὶ ἐπανελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν, ὁμῶς σκυλεύσας τὴν μικρὰν Ἀσίαν ὅλην, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν Ἰδίαν, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Σαμαρκανδῶν. ἔταξεν ὁμῶς ὀνοκιοσῶν αὐτῷ τὴν γυναῖκα τῶν Σουλτανῶν Μπαγιαζήτ' καὶ Συγατέρῃ τῶν Κιζή Λαζάρῳ ἐμπεδοῦ αὐτῶν ὁ Ντεμῆρ, καὶ λέγουσι οἱ Τέρκας, ὅτι τὸ αὐτῶν τῶν παθῶν τῶν Σουλτανῶν Μπαγιαζήτ' τῶν ἐπὶ, διότι εἰς τὴν Περσίαν ἔλαβον ἀπὸ γάμου ἑνὸς νύμφην καὶ ἐπόρνευσεν αὐτῇ. ἐδὲ λοιπὸν ἀπώκειτο οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ Λέων ὁ εἰς τὴν Κιλικίαν Ῥῆξ τῆς Ἀρμενίας ἐζήτησε βοήθειαν ἀπὸ τῶν Πάπῃ καὶ τῶν Βενετῶν κατὰ τὴν Τέρκην, ἀλλ' ἐδὲ ὠφελήθη. ἀλλὰ καὶ ὁπλὶς Ἰωάννης τῶν Παλαιολόγων σκώσθη τὴν Χαλκοκονδύλιον εἰς τὸ ὄντος βιβλίου λέγουσι, ὅτι ὁ Ῥώμιος ἔστειλε δέκα καράβια εἰς ἔμποδίσαν τὴν Σουλτῶν Μπαγιαζήτ' μὴ περᾶν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἰχθυοὺς καρὸν ἰχθυὺς εἰς τὴν παρὸντα πόλιν, ὁμῶς ἐδὲ κατῳρῶσαν ἐναντίον αὐτῶν. αὐτὸς ἐστὶν ὁ λαβὼν τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ πολιορκήσας τὸ Σιμπίνι, ὁ πέμψας Στρατὸν κατὰ Κολχίδος καὶ Ἰότθων, καὶ περὶ διηφθέρη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῆς τῆς Ἀλβανίας ἡγεμόνος Ἰωάννης Καπεμάτε, ἡγὼς, ἐξ ὧν ὁ καλέμενος Γεώργιος

τῶν δόντος ὀνέχουσα τῷ Σουλτῶν Μπαγιαζήτ' τὰς τῆς αὐτῶν κατεπολέμησε τὰς Ὀθωμανὰς.

39

Τότε ἔζη καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Καπεμάτε, εἰς τὴν ἡπαρὸν ἡγεμονεύει τῆς Ἀλβανίας, ὁ δὲ ὀνέχουσα τὰ τέρα αὐτῶν παίδων χάριν πεισώσεως τῷ Σουλτῶν Μπαγιαζήτ' μετὰ τὴν λαβὴν τὸν Σουλτῶν Μπαγιαζήτ' τὴν Φωκίδα, τὰς Ἀθήνας, τὴν Βοιωτίαν, τὴν Αἰτωλίαν, τὴν Ἀκαρναντίαν, καὶ τὰ πέριξ τῆς Πελοποννήσου ἕως τῶν κόλπων τῆς

Κερίθου. ὡς τότε δὲ τοῖς παιδῶν ἡ καὶ ὁ μεγαλάνυμος Γεώργιος ὁ καὶ Σκαυτερμπέκος, ὁ πλῆθος, Φασί, γραμμὰς λαβὼν εἰς τὴν ὑποταγὴν αὐτῶν καὶ Κεράτας καὶ Μακεδονίαν, καὶ ἡπαρῶτας, πολλὰς χρόνους κατεπολέμειν τὰς Τέρκας.

35

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν ἐκκομιθῶντος βιβλίου τῆς μεγάλης Βιβλιοθήκης τῶν αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων ὅπ' ἔτι χιλιοσῶν ἑξακοσῶν ὀγδοηκοσῶν, καὶ τὰ συμβαῖντα, τὰς τε βασιλεύσαντας καὶ πατριαρχούσαντας ἀπὸ ἔτις ἑξακιχλιοσῶν ἕως ἔτις ἑξακιχλιοσῶν ὀκτακοσῶν τετρακοσῶν καταλέγοντος, ὅν ὁ Σουλτῶν Μπαγιαζήτ' ἐπολιόρμησε τὴν Κωνσταντινέπολιν, ἔχων Στρατηγὸν τὸν Μιχαὴλ Μπέου.

45

Περὶ περὶ τὰ χίλια ἑξακόσια ὀγδοήκοντα ἔτη, εἰς Βυζάντιον ἐξέβαλον ἑνὲς βιβλία ἀπὸ τῆς μεγάλης Βιβλιοθήκης τῶν αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων, ἡγὼς καὶ ἕως τῶν νῦν Ἀρμένιοι, ἔχοντες πρὸς τοῖς βιβλίοις καὶ αἷμα λάψαντες, καὶ αἷμα τίμια. ἔδοξεν δὲ εἰς τὴν Βιβλίον ἐξ ἐκείνων γεγενημένων. Ἐν ἔτι ἑξακιχλιοσῶν ὀκτακοσῶν ἦλθεν οἱ Τέρκας κατὰ τῆς πόλεως καὶ ἐξέχουσιν. Ἐν ἔτι ἑξακιχλιοσῶν ὀκτακοσῶν ἔτις

εἰς περὶ τῶν Δεκεμβρίων ἑκοστῇ ὁπότε ἐγένετο ὁ μέγας σεισμός. Ἐν ἔτι ἑξακιχλιοσῶν ὀκτακοσῶν εἰκοστῇ ὁπότε, ὁπότε ἐν δωδεκάτῃ ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὁπότε Μιχαὴλ Παλαιολόγος ὁ δῶκερ. Τῷ αὐτῷ ἔτι, Ἀπριλίῳ ἑκοστῇ ἔφυγον οἱ εἰς Ἀνδρόνικον. Τῷ ἑξακιχλιοσῶν ὀκτακοσῶν τετρακοσῶν ὁπότε ὁ Ἀνδρόνικος ἐβασίλευσε. Τῷ ἑξακιχλιοσῶν ὀκτακοσῶν τετρακοσῶν ὁπότε, ἑνὲς δὲ κατὰ

δεκάτη ὁ Ἀνδρόνικος ἐκοιμήθη . Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ
ὀκτακοσιοσῳ ποντηκοσῳ δούτέρῳ ἐγένετο σεισμός
καὶ ὑψώθη ἡ θάλασσα ἕως τῆς Σταυρῆς . Τῷ ἑξα-
κισχιλίοσῳ ὀκτακοσιοσῳ ποντηκοσῳ τρίτῳ ἐφονεύθη
5 ὁ μέγας Δαξ, καὶ τῇ ἐπαύριον ἄρχοντες ἐκ τῶν ὀγδοή-
κοντα . Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ ὀκτακοσιοσῳ ποντηκοσῳ τε-
τάρτῳ, Φεβρουαρίῳ τρίτῳ ἀπῆλθεν εἰς πλὴν πόλιν ὁ Κα-
τακζίνος ὑπὸ τῆς πόρεως ἐκ τῆς Φοκιωλάτης . Τῷ ἑξα-
κισχιλίοσῳ ὀκτακοσιοσῳ ἑξήκοσῳ τετάρτῳ ἀπῆλθεν
10 εἰς πλὴν πόλιν ὁ Ἰωάννης ὁ Βασιλαῖος ὑπὸ μέρεος τῆς Κον-
ροκαλίας, καὶ ἐφονεύθη ὁ μέγας Δομέσιχος ὁ Ταρ-
χανιώτης . Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ ὀκτακοσιοσῳ ἑβδόμηκοσῳ
πρώτῳ, Ἰαννῆς εἰκοστῇ ἀπῆλθεν Κάρδις ὁ Πατριάρχης,
ἀκύνων Τριβόλης, Τρίβας, Σέρβας, καὶ ἀπέθανε . Τῷ
15 ἑξακισχιλίοσῳ ὀκτακοσιοσῳ ἑβδόμηκοσῳ δούτέρῳ, Ὀκ-
τωβρίῳ ἐνδεκάτῃ ἔλαβε πάλιν τὴν θρόνον φιλοθέος
ὁ Πατριάρχης . Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ ὀκτακοσιοσῳ ἑβδό-
μηκοσῳ τετάρτῳ ἀπῆλθεν ὁ Ἰωάννης εἰς πλὴν Οὐγ-
γείαν . Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ ὀκτακοσιοσῳ ἑβδόμηκοσῳ
20 ἑβδόμῳ, Ὀκτωβρίῳ εἰκοστῇ ἀνεγνώσθη εἰς τὸ ἵπποδρόμιον
ἡ ἐπιστολὴ τῆς Πάπας Οὐρβανῆ, δηλονότι τῆς πέμπτῃς .

Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ ὀκτακοσιοσῳ ὀγδοήκοσῳ πρώτῳ ἐγέ-
νετο τὰ περὶ τῆς Μεσαφῆς, καὶ ὁ Ἀνδρόνικος ἔβαλον
εἰς φυλακὴν τὸν πατέρα . Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ ὀκτα-
κοσιοσῳ ὀγδοήκοσῳ πέμπτῳ ἔπαυσε τὸ μνημόσυον
φιλοθέος τῆς Πατριάρχης . Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ ἑνα-
κοσιοσῳ δεκάτῳ ὡσὲν ἡλθον ὁ Μωῦσης ὑπὸ Τα-
τάρων, καὶ ἐδελώθη τῇ Βασιλεῖ κυρ Μανυήλ Μήνας
πέντε . Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ ἑνακοσιοσῳ δεκάτῳ ἑβ-
δόμῳ ἐκοιμήθη εἰς Θεσσαλονίκῃ Ἰωάννης ὁ δούτε-
ρος, μετονομασθεὶς Ἰωάννης, τέτῳ τῷ ἔτη κατηγορή-
θη Ματθαῖος ὁ Πατριάρχης εἰς πλὴν ἀγίαν σοφίαν λα-
τεργήτας, καὶ τῇ ἑξακισχιλίοσῳ ἑνακοσιοσῳ δεκάτῳ
ὡσὲν ἀπέθανε . Τῷ ἑξακισχιλίοσῳ ἑνακοσιοσῳ τρια-
κοσῳ τῇ Θεολόγῃ ἐπολέμησαν ὁ Σελταῦν μερὰ πλὴν
μεγαλόπολιν, καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι, ἦν δὲ στεν-
τηγὸς αὐτῶν ὁ Μιχαὴλ Μπέης κατατρέχων τῆς γῆς
τῶν Ῥωμαίων, τὸ βρέφη περιτέμνων, τὰς μεγάλους
ἀποκτείνων, τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἀρπάζων, περιέ-
κλεισε δὲ καὶ τὸ Ευζάτιον ὑπὸ Χρυσεῆς πύλης εἰς
Εὐλοπόρεας, ἔχων καὶ ὄργανα πολεμικὰ ἀέφορα .

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν συγχωρητικῶν γραμμάτων, ἅπερ ὁ Πάπας Ῥώμης ἐσήνεγκεν εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν καυνοτομήσας,
καὶ πῶς περὶ τῶν οἰκιστῶν καὶ οἰσχολαστικοῦ ἀφωρητικῶς δοξάζουσιν, καὶ ὁ Βελαργμῖνος συμβιβάζων
30 ὁπχειρῶν, μάταιον δέκνυται, ὅπως τῆς περὶ τῶν λόγων ψευδεπιπλάσας .

Ἰδὼς οὖν ἦν τοῖς παλαιῶς τὸ γένος τῶν συγ-
χωρητικῶν γραμμάτων, ὅπερ ὕστερον ἐσήχθη
εἰς πλὴν Ἐκκλησίαν, καὶ καταπλάττεται ἔχον τὰς
35 Πάπας ἐξείσων ἀκρίβειαν τοῖς πιστοῖς ἡδὲ ἐξομολογη-
θεῖσι καὶ συγχωρηθεῖσι, καὶ τῇ ἱερᾷ κοινωνίᾳ τῶν ἀχρόντων
Μυστηρίων ἐπιχρθεῖσι συγχωρητικά τινα, ἅτινα λέγου-
σιν οἱ παπισταὶ ἔχον πλὴν ἰσχυρὴν καὶ τῆς Θεσσαυρῆς τῆς
Ἐκκλησίας, τῶν τῶν ἀπῆν ἐκ τῆς ὑπερεκχύσεως τῶν
40 παθημάτων τῆς Χρυσῆς, καὶ τῆς ὑπερπληρώσεως
τῶν μισθῶν τῆς Θεοτόκης καὶ τῶν ἀγίων . καὶ ταῦτα δὲ
ὁ Θεσσαυρὸς ἔτῳ, λέγουσιν οἱ αὐτοὶ, ὡς καὶ τῇ Πά-
πα . ἐλθούσενοι δὲ ἀπὸ τῶν τοιαύτων συγχωρητικῶν
οἱ πιστοὶ τῆς ὀφειλῆς τῆς ποινῆς, ὁ χρεῖς, λέγουσι
45 μετὰ πλὴν σωτηρίᾳ καὶ ἐξομολόγησιν καὶ πλὴν συγχώ-
ρησιν χρεωστῶσιν ἔτι πληρῶσαι τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἐκ-
δίχησιν τῆς ἀμαρτίας ἢ αὐτῇ παράσῃ ζωῇ, ἢ ἐν
τῇ καθαρτηρίᾳ πυρὶ, καὶ φασὶν ἐλθούσενοι ταύ-
της τῆς ποινῆς τὰς πιστὰς ἢ καθόλου, ἢ κατὰ μέρος
50 κατὰ τὸ δοκεῖν τῇ Πάπα τῆς Ῥώμης, καὶ κατὰ τὴν με-
ρισμὸν τῶν συγχωρητικῶν, ἅπερ δίδωσιν ἢ τοῖς ἐνταῦθα
ζώουσιν, ἢ τοῖς ἐν τῇ καθαρτηρίᾳ ἀφύγασιν . λέγουσι δὲ ὁ
Βελαργμῖνος βιβλίῳ πρώτῳ περὶ τῶν συγχωρητικῶν,
καταλαύων ὀγδόῳ, ὅτι εἰς τὸ συγχωρητικὸν ἐλθούσε-

ρία, ἢ λύσις κριτικὴ ὑπὸ τῆς ὀφειλῆς τῆς τῇ Θεῷ
χρεωστῶσιν ποινῆς ἐν τῇ τῆς μετανοίας βίᾳ, ἔξω
τῆς Μυστηρίων διδομένη ἀπὸ τῆς ὑπερθέσεως τῶν μισθῶν,
οἱ τῇ Θεσσαυρῇ τῆς Ἐκκλησίας περιέχονται . εἰδέτις
(φησὶν ὁ αὐτὸς) βέλεται ἐπεκτεῖναι τὸν ὄρον
καὶ περὶ τῶν συγχωρητικῶν, ἅτινα λαμβάνονται ὑπὲρ
τῶν κοιμηθέντων, καὶ εἰς συγχωρητικὰ τῶν τῶν
Θείας, καὶ ἔχ' ἀπλῶς ἐδ' ὑπερπληρώσεως, δυνάται με-
ταβαλεῖν πλὴν ἀρχὴν τῆς ὄρεως ὁκάνην, ἥτις εἰς
ἐλθούσενοι κριτικὴ ὑπὸ τῆς χρεῖς, καὶ εἰπὴν ἀφεί-
της ποινῆς, καὶ τὰ ἐξῆς, βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ
ὀγδόῳ . ἑτεροὶ δὲ λέγουσιν, ὅτι εἰς λύσις δικαιοσύνης,
σωτηρίᾳ ἔχουσα πλὴν συγχώρησιν ἐκ τῆς Θεσσαυρῆς
τῆς Ἐκκλησίας . αἱ δὲ, ὅτι εἰς ἀφύγασιν καὶ λύσις,
ὅτι λύσις καὶ ἐλθούσενοι ὑπὸ τῆς χρεῖς τῆς ποινῆς καὶ
ὑπὸ τῆς σωτηρίᾳ τῆς κριτικῆς . ἔτι δ' ὅτι ἀφω-
νήσι περὶ τῆς ὄρεως αὐτῶν οἱ σχολαστικοὶ, καὶ συμβι-
βάζων αὐτὰς σπυδαῖς ὁ τολμυτίας Βελαργμῖνος,
καὶ καὶ μάτην, ἐπειδὴ ψευδεπιπλάσας τις ὡς ὁ περὶ
τῶν λόγων, καὶ ἐν διαιρέσει τις καὶ ἀρεσιολο-
γίας ἐπορεθόμενος, ἐδυνάται ποτε ὑπὸ ἔδονος ση-
εργμὸν τινα εἶναι . καὶ ἀνάπαυλα .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐτέρας γνώμης τῆς Θωμᾶ ἐν τοῖς τῷ Πάπᾳ συγχωρητικοῖς, ᾧ συμφλυαρῆ τὰ αὐτὰ ὅτι Βονοβουτέρας καὶ Ἰωάννης ὁ Λαζιέρθους.

Ἡ κλῆσις τῆς δικηλογίας, λέγει ὁ Θωμᾶς ζητήματι ἁποσῶ πέμπῳ, ἄρθρῳ δούτέρῳ, ὅσα ἔστι τὴ μυστηριώδεις, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ὑπόκειται τῇ ἀθροιστικῇ κρίσει. ταύτης δὲ τῆς κληδὸς τὸ ἀποτέλεσμα ἐστὶν ἡ ἀφῆσις, ἣτις γίνεται διὰ τῶν συγχωρητικῶν, μὴ λαμβανόμενης ταύτης τῆς ἀφῆσεως ἐν τῇ τῶν μυστηρίων κοινωνίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς κοινῆς ἀγάθης τῆς Ἐκκλησίας, καὶ διὰ τὸ οἱ Λεγῶται καὶ ἔχουσιν ἱερεῖς διώκονται ποιεῖν τὰ συγχωρητικά, ὅθῃ ἐν τῇ γνώμῃ τῇ διδόντῃ τὰ συγχωρητικά ἐστίν, ἵνα τοιαυτῇ πόσῳ ἀφίεται διὰ τῶν συγχωρητικῶν ἀπὸ τῆς χρέως τῆς ποιῆς, ὅμως εἰς αὐτὴν ἀφίη-

σι τοιαῦτα, ὥστε ποιεῖν ὁκνηρὰς τὰς λαμβάνοντας εἰς τὰ ἔργα τῆς μετανοίας, ἁμαρτάνει ὁποῖον ταῦτα τὰ συγχωρητικά, εἰ καὶ ὁ λαμβάνων ταῦτα λαμβάνει πληρεσάτων συγχώρησιν. Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ ζητήματι, ἄρθρῳ πρώτῳ, διώκονται λέγει τὰς συγχωρητικές καὶ ἐν τῇ βήματι τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐν τῇ κρίσει τῇ Θεῷ διὰ τῶν ἀφῆσις τῆς ὀφειλομένης ποιῆς μετὰ τῶν σωτηριῶν καὶ ἐξομολόγησιν καὶ συγχώρησιν ἢ δοθῆναι, ἢ καὶ μὴ. τὸ αὐτὸ Φλυαρῆ καὶ ὁ Βονοβουτέρας τεταρτῇ γνώμῃ, διακρίσει ἁποσῇ, 15 μέρει δούτέρῳ, ἄρθρῳ πρώτῳ καὶ ζητήματι δούτέρῳ, καὶ Ἰωάννης ὁ Λαζιέρθους ἐν τῇ βίῳ τῇ Διαλόγῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ἐλεγχος κατὰ τῶν παπιστῶν περὶ τῶν ψευδοσυγχωρητικῶν τῷ Πάπᾳ.

Τῶν ἑξῆς εἰρημῶν, ἔπι χειρὶς κατὰ τῶν παπιστῶν ἔτις. Ὁ ἀφίων μετὰ τῇ ἀφίοντος Θεῷ, ἐκείνῳ ὑπὸ αὐτῶς ἀφίονσι, καὶ διὰ τὸ ἀφίον ἔχουσιν ἁμαρτάνει, μάλιστα τὸ ἐν αὐτῶν ἁμαρτάνει μὴ ἀφίοντοῖς ἀδελφοῖς, εἰς σιωπῶν ὁ Θεὸς, εἰ αὐτὸς συγχώρησιν, ὁ Πάπας δηλονότι, κατὰ γὰρ τὰς Λατίνους εἰς τὴν βυβλὴν τῷ Πάπᾳ καὶ τῇ ἀφίοντα πάντα τὰ ἁμαρτήματα κατὰ τὸ χρέος ἐκείνης τῆς ἐναπολαθῆσεως ποιῆς, λέγοντας τῷ τοιαύτῳ ἀφῆσι καὶ ὅτι οὐρανόθεν εἶναι ἱκανῶς. λέγοντες ἔτι καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἔστι διὰ τῆς τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ σκληρότης καὶ τῆς ἀγάπης ἔκθεσις, ἐὰν ἐμερίξῃ εἰς ὅλους τὰ πληρεσάτω συγχωρητικά, καὶ τέως δύσκολω περὶ ἐστὶ δύναι λόγον περὶ τῆς ἀσπλαγχνίας, ἢ περὶ τῆς σκληρότητος. προσέτις δὲ ὁ Θωμᾶς λέγει, διώκονται τὸν διδόντα ἀλλοῖς τὰς συγχωρήσεις λαμβάνει αὐτὰς καὶ πε-

ρὶ ἐαυτῷ, καθάπερ καὶ ὁ ἱερεὺς λαμβάνων ἐαυτῷ τὴν Ἐυχαιρίαν, δίδωσι καὶ τοῖς ἄλλοις. ἐπαινεῖ δὲ ὡς ἀληθεσάτων τῶν γνώμῃν ταύτῃ ὁ Βεδαρμίνος ἐν βίβλῳ πρώτῳ περὶ τῶν συγχωρητικῶν, κεφαλῶν 25 οὐκ ἔστι. ἐπειτα δὲ ἐκ τῆς μὴ εἰναι ἵνα χρεῖαν γενέσθαι βοήθειά ἵνα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνηκότων Παπῶν, προσφορὰν δηλαδὴ, δέουσιν, μνημόσυμον καὶ ἑλπίς, ἐπειδὴ μόνοι ἐαυτοὺς ἐλύτρωσαν τῶν ὀφειλομένων ποιῶν περὶ ὧν ἡμαρτον, ταῦτον εἰπὼν, μόνοι οἱ Πάπαι διηγουμένως διέλυσαν καὶ ἔλυσαν ἐαυτοὺς τῶν ὀφειλομένων ποιῶν. εἴτα πῶς διώκονται εἶναι ἁμαρτία ἢ ἐλπίς τῆς ψυχῆς ἐκ τῶν ποιῶν; ἐπειδὴ ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀλλοτέρων ἐστὶν 35 ἀρμόδιος τιμὴ τῆς δικαιοσύνης τῇ Θεῷ, ἣτις γίνεται διὰ τῶν συγχωρητικῶν, ὡς λέγει ὁ Βεδαρμίνος ἐν βίβλῳ πρώτῳ τῶν συγχωρητικῶν κεφαλῶν πέμπῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Γνώμη Ἀλεξάνδρου Ἀλόνσης καὶ Θωμᾶ περὶ τῶν συγχωρητικῶν, ἰδικώτερον ταῦτα καὶ πληρέστερα εἰς μόνον τὸν Πάπαν καὶ τῶν λεγόντων ὡς ὑμφίον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, τὰς δὲ Ἐπισκόπους λαμβανέσθαι ὡς τῇ Πάπᾳ ἐν τῇ μέρῃ τῆς φροντίδος ὡς ἐκείνους, τῇ Βεδαρμίνῳ τὰς αὐτὰς τέτοις λέγοντες.

Ἀλέξανδρος Ἀλόνσης ὁμιλῶν περὶ τῆς Θεσσαυρῆ καὶ τῶν μεριζόντων τὸ συγχωρητικῶν, λέγει γίνεσθαι ταῦτα ἐκ τῆς ὑπερεκχύσεως τῶν μελῶν τῆς Χρυσῆς, καὶ μάλλον ἐκ τῶν μελῶν τῆς Χρυσῆς, οἷνες αὐτὸν ὁ πνευματικὸς Θεσσαυρὸς τῆς Ἐκκλησίας. ἔξεστι δὲ μόνους τοῖς Ἐπισκόποις μερίζειν τὸν Θεσσαυρὸν τῶν, οἵτινες ἐπὶ ὑμφίον τῆς Ἐκκλησίας, ἰδικώτερον δὲ δίδωσι αὐτῷ ὁ Πάπας, ὅς τις ἐπὶ ὑμφίον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας καὶ διοικητῆς, ὅθῃ καὶ μελῶν αὐτῆς ἐστὶ ἀγνωμῶς τῇ πνευματικῇ Θεσσαυρῇ.

ὁ δὲ Θωμᾶς λέγει ζητήματι ἁποσῶ οὐκ ἔστι, ἄρθρῳ τρίτῳ, ὅτι ὁ Πάπας ἔχει τὸ πλῆρωμα τῆς ἀρχιερατικῆς ἐξουσίας ὡς ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῇ, οἱ δὲ Ἐπισκόποι λαμβάνοντες ἐν τῇ μέρῃ τῆς φροντίδος ὡς ἐκείνους εἰς πᾶσαν πόλιν προσετιθέμενοι, 50 διὸ καὶ τὰς Ἐπισκόπους μόνους ὁ Πάπας καλεῖ ἀδελφούς, τὰς δὲ ἄλλας πάντας ἡγεῖ, καὶ διὰ τὸ τῶν ἐξουσιῶν τῆς πληρεσάτης δόσεως τῶν συγχωρητικῶν καὶ τῶν εἰς μόνον τὸν Πάπαν, ὅτι διωκόμενοι ποιεῖν ὡς βέλεται, οὕτως ὅμως αὐτῶς νομίζω. ἢ δὲ ἐξουσία τῶν

τῶν Ἐπισκόπων ἐστὶ διωρισμένη κατὰ τὴν Ὀρθόδοξον
τῶ Παπᾶ, τόσον γὰρ διώκονται, ὅσοι διωρίσθη
αὐτοῖς, καὶ ἄχι πλεον. ὁ δὲ Βονιφάτιος, λέγει,

διώκεται τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ πάντα Ἐπίσκο-
πον διδόναι συγχωρητικὰ καὶ πρὸ τῆς χειροτονίας, βι-
βλίω πρώτῃ περὶ τῶ συγχωρητικῶν, κεφαλῶν δεκάτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς καθιερώσεως τῶν συγχωρητικῶν ὑπὸ τῆς Ὁσίου Λατερανῆς Συνόδου, περικαθαρῶς ἰννοκου-
τικῶ τῶ τρίτῃ, ἡ Γρηγορίου περὶ ὁσίου καὶ Βονιφάτιος ὁ ὀγδοὺς σιωπᾷ.

10 **Π**ερικαθαρῶς ἰννοκουτικῶ τῶ τρίτῃ καὶ πρὸς τὴν Ὁσίου Λα-
τερανῆς Συνόδου ὡς ἔστι χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν δεκάτῃ
πέμπτῃ, ἐξεδόθη αὐτῇ ἡ ὁποφασίς ὡς πρὸς τὴν
ἐκτὴν κεφαλῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἀδιακρίτως καὶ πα-
ρέρχων συγχωρητικῶν, ἅπερ τινὲς Ἀρχιερεῖς μερικῶν
15 Ἐκκλησιῶν ποιεῖν ἐκ αἰσχυρόντων, καταφρονούντων
αἰκλῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τε ἰκανοποίησις τῆς μετε-
ροῦς ἐξαδείκται, ὁποφαινόμεθα, ἵνα ὅτι καθιερώσει
τινὲς καὶ μὴ ἐκταίνεσθαι τὰ συγχωρητικὰ πρὸς τὴν
ἐνδὲς ἔτι, καθιερωμένῃ τῶ καὶ ἐξ ἐνὸς μόνου, ἡ καὶ
20 ὡς πλεονῶν Ἐπισκόπων. καὶ μετὰ ταῦτα, ἐν τῇ ἐπι-

σίῳ καθιερώσει τετρακόσιον ἡμέρας μόνον ἔσω-
σαν ὅτι τὰ ἀσκήματα τὰ συγχωρητικὰ μετὰ τῶν
προσηκόντων καθόντων ταῦτα ἐκεί. καὶ δὴ καὶ οἱ τοῖς ὁπο-
φασιστικῶν Γρηγορίου ὁσίου, βιβλίῳ πέμπτῃ κεφα-
λαίῳ δεκάτῃ τετάρτῃ. μετὰ ταῦτα δὲ Βονιφάτιος ὁ
ὀγδοὺς λέγει κεφαλῶν τρίτῃ τῶν ὁποφασιστικῶν ὡς
ἔστι χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν. Τὰ συγχωρητικὰ, ἅπερ
παρέειδεν ἡ καὶ πλεονῶν Ἐπισκόπων ὡς ταῖς καθιε-
ρώσει τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐπ' αἰσχυροῖς αἰτίαις δια-
νέμονται, ἐκ ἑκαστοῦ τῶ ἰσχυρῶ, καὶ κατὰ τὸ ὁποφαινο-
τῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἔξω τῶ ἐνδὲς ἔτι, δοθήσονται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῶ ἰννοκουτικῶ τῶ τῶ Παπᾶ ὡς τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἰοβηλαίᾳ χρόνῳ ὡς τῶ τὰ συγχωρητικὰ δίδονται,
25 καὶ πότε, καὶ πῶς, καὶ πῶς. τῶ δὲ ἀσεβείας τῶ ἔργῳ αὐτοῦ, ὁ ὀγδοὺς Βονιφάτιος.

Ιοβηλαίων χρόνον καλεῖσιν οἱ ῥωμαῖοι, Πᾶσι τοῖς
ὡς τοῖς τῶν μακαρίων Ἀποστόλων Ναοῖς τοῖς ἔστιν
ὡς ῥώμη μετ' ἀλαβείας ἀπῆλθον ἐλαθέριον παύ-
30 αῖος γένοιτο ὁ πνέματικὸς Θεσαυρὸς τῆς Ἐκκλησίας
ἀπὸ τῶ Παπᾶ, καὶ πληρέστατα συγχωρητικὰ ἀφ-
θόνως ἀσκήματα. τῶ δὲ τῶ ἀσεβείας τῶ πρᾶγ-
ματι αὐτοῦ Βονιφάτιος ὁ ὀγδοὺς, ὅς διέταξε
δίδεσθαι καὶ ἑκάστον ἑκάστου ἔπος κατὰ τὸν εἶ-
35 ρῶν τρόπον τὰ συγχωρητικὰ, καὶ ἐκάλεσε τὸ τοιαῦ-
τον ἔπος Ἰοβηλαίων. λέγει δὲ ταῦτα ὡς τῇ βέλῃ αὐ-
τῇ, ἡ τις ἀρχεται τῶν ΠΑΛΑΙΩΝ, βιβλίῳ πέμ-
πτῃ κεφαλῶν πρώτῃ. Ταῦτα ἡμεῖς πρὸς ἐλπί-
παινοδιώμεθα, καὶ τοῖς μιᾶς τῶν αἰώνων Ἀπο-
40 στόλων, καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶν θαυμάζοντες, μετὰ καὶ τῆς
συμβουλῆς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τῶ πληρώματος
τῆς ὁποφασιστικῆς ἐξουσίας πᾶσι τοῖς ὡς τῶ παρόντι
ἔστι τῶ χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν ὁποφαινομένη τῶ ἔργῳ τῶν γυναι-

θλίῳ τῶ κυρίου ἡμῶν ἰσοῦ Χριστοῦ, καὶ καὶ ἑκά-
στον μέλλον ἑκάστου ἔτος ὡς τῶς Ναὺς αὐτῶν τῶν
Ἀποστόλων ἀλαβείας εἰσέλθον, ἀληθῶς μετανοῶσι καὶ
ἐξομολογούμενοι, ἡ τοῖς μέλλουσιν μετανοῶν καὶ ἐξομ-
λογούμενοι ὡς τῶ παρόντος ὁμοίῳ ἑκάστῳ ἐρχο-
μῶν ἔστι, ἡ μόνον πλήρη καὶ πληρέστερον, ἀλλὰ
καὶ τῶ πληρέστατον πασῶν τῶν αἰματιῶν αὐτῶν συγχώ-
ρησι καὶ δίδου καὶ δώσαν, χαρίζομεθα καὶ χαριζόμε-
θα, ὁποφαινόμενοι, ὅτι οἱ θέλοντες μέτροι γινώσκειν τὸ
παρ' ἡμῶν διδομένης συγχωρήσεως, ἡ καὶ οἱ ῥωμαῖ-
οι, τῶ λαχίσον ὅτι τεράκοντα σινοχῶν, ἡ καὶ παρ'
ἡμερῶν ἡμερῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, αἱ δὲ οἱ πα-
ρεπίδημοι καὶ τῶ Πικλατί, ὁμοιοτρόπως ἀπὸ δέκα
ἡμερῶν προσέρχονται ὡς τῶς αὐτῶς καὶ, ἑκάστος
ὁ καὶ πλεονῶν ἀξιοθύνεται, τῆς συγχωρήσεως
κυρίως τούτῃ, ἡ τις ὡς αὐτῶς τῶς Ναὺς πλεον
καὶ ἀλαβείας θαμιᾶται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

45,

Περὶ κλήματος αὐτοῦ, τῶ τῶ Ἰοβηλαίων διορίσας γίνεσθαι ἕως Βονιφάτιος ὁ ἐκάστη ἑτῶν ἑκατηταῖς,
ἀπὸ ἐκάστης πορτηκοντί, καὶ ὡς μέμνηται ὑποθέσεων τῶ τῶ Θεσαυρῶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὡς ἐρε-
χέται ὡς τῇ αὐτῇ βέλῃ.

50

Τῶ χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν τετρακοσιοσῶν δευτέρῃ
ἔστι ἐγένετο Πάπας κλήματος ὁ ἑκάστη. ὡς διατάσσεται
τὸ Ἰοβηλαίων ἔπος γίνεσθαι ἕως ἐκάστῳ ἑκάστῳ ἔτος
ὡς διώσαν ὁ Βονιφάτιος, ἀπὸ ἐκάστῳ πορτηκο-
55 σῶ, καὶ ὡς τῶ βέλῃ αὐτῇ, ἐν ἡ ἐγγραφῇ περὶ

τῆς ὑποθέσεως ταύτης, μέμνηται ἐκάστη τῶ Θε-
σαυρῶ, ἐξ ἧς ἐρεχέται αὐτῇ τὰ συγχωρητικὰ οἱ
Πάπαι, φησὶ γὰρ, Ὁμοιογούης τῶ Θεῷ τῶς ὁμο-
μῶς καὶ ἀδελφὸς Ἀμνὸς τῶ πολυτιμῆτος αἰματὶ αὐ-
τῶ ἐξηγόρασεν ἡμᾶς (ὡς τῶ θυσιαστηρίῳ τῶ
Σταυρῶ

σταυρῶν τῇ τραπέζῃ ἀνέθυστος θυσιαστής ἐξέχεν) ἔ-
 ραντες μικρὰ αἵματος. Διὰ τὴν καθ' ὑπόστασιν αὐ-
 τῶν τῷ λόγῳ ἀρκετὴ ἦν ὑπὲρ τῆς τῷ κόσμῳ σω-
 τηρίας, ἀλλ' εἰς πληθὺς ὥστε ποταμὸν τινα τῷ αἵματος
 αὐτοῦ ἐκχυθόντος, ὥστε διὰ ποδῶν εἰς τῆς κεφα-
 λῆς ἐκ δύνεισθαι ἐν αὐτῷ ἔδεν ὑμῖς, ὅσον γὰρ
 ἐκείθεν εἶπεν ἰδεῖν, ἵνα μὴ κενὴ καὶ ματαία καὶ πε-
 ριτὴν ὑποκατασταθῇ ἡ ἀπολαυχία παύτης ἐκχύ-
 σεις, θησαυρὸν τῇ πολεμικῇ ἐκκλησίᾳ ἐκτί-
 σαι, βελόμην θησαυρίσαι τοῖς ἐαυτῷ τέκνοις ὁ
 ἀγαθὸς πατήρ, ἵν' ἔτις ἀπασιν ὑπάρχῃ ὁ θησαυ-
 ρὸς τοῖς ἀνθρώποις, ὥστε εἰ τινὲς ἐχρήσαντο, τῆς τῷ
 Θεῷ ἀγάπης μέγχοι γινέσθαι, ὅν περ θησαυρὸν οὐκ
 ἐν σκελετῷ κατακείμενον, ἐκ ἐν ἀγρῷ κρυπτόμενον,
 ἀλλ' ὅτι γε τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ τῷ κλειδῷ τῷ
 οὐρανῷ καὶ τῷ αὐτῷ ἀγαθῷ καὶ βικαρίῳ ὑπὲρ τῆς
 γῆς παρέδωκεν ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν αὐτὸν σωτηριω-
 θῶς τοῖς πιστοῖς ὑπὲρ ἰδίας καὶ ἀλόγοις αἰτίας, ἵνα
 μὴ δηλονότι ὑπὲρ τῆς καθόλου, καὶ δὲ ὑπὲρ τῆς με-

ρικῆς συγχωρήσεως τῆς διὰ τὰς ἀμαρτίας ὀφειλο-
 μῆνης χρηρικῆς ποινῆς, τοσῶτον γενικῶς, ὅσον καὶ
 ἰδικῶς (καθὼ καὶ τῷ Θεῷ ἀρέσκον γνωρίζουσιν) ἀλη-
 θῶς μετανοῶσι καὶ ἐξομολογημένοις πατρικῶς καὶ δι-
 σπλάγχχνως ὑπὸ τῆς ἐκείνου. Πρὸς τὸν σωτὴρ δὲ τῶν τῷ
 θησαυρῷ τῆς μακαρίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγί-
 ων διὰ τῶν πρώτων καὶ εἰς τῶν ἐσχάτων διηκῶν οἰκτιρῶν
 πολλὰς περιγὰς ὑπάρχον γνωρίζονται, καὶ ἐκ ἐστὶν
 ἐδ' ὁπωσὺν φοβεῖσθαι τὴν κίνησιν καὶ μείωσιν τῶν τοιού-
 τῶν θησαυρῶν, τόσον διὰ τῆς ἀπείρας, ὥς ἀπορείπο-
 μιν, μισθὸς τῶν χειρῶν, ὅσον καὶ διὰ τῆς, ὅτι
 ὅσον πλείους ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς ἐκείνου τῷ θησαυρῷ ἐλκον-
 ται πρὸς τὴν διηκοσίαν, τοσῶτον μάλλον αὐξάνει
 αὐτῶν τῶν μισθῶν ὁ σωτὴρ, ὥστε ὁ τῆς μακαρίας
 μνήμης Βονιφάτιος ὁ ὀρθόδοξος ὁ ἀσκητάς καὶ ἡμῶν δι-
 σπλάγχχνος λίαν τοῖς τέτοις καὶ τέτοις, ὥς εἴρηται ἀνωτέ-
 ρω, αὐτοῖς καὶ ἡτέροις, ὅσοι φαινόμενοι μετὰ καὶ συμ-
 βολῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὥς εἴρηται ἀνωτέρω.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῶν αἰτιῶν δι' αἷς ὁ Πάπας ἔτος κλήμης εἰς τὸ πονητικὸν ἔτος τὸν Ἰοβηλαῖον ὥρισε γίνεσθαι, καὶ περὶ
 τῆς ἀρχῆς τῆς βεβαίας αὐτῆς.

25

Ἡμεῖς δὲ σκοποῦντες, ὅτι ἐν τῷ μωσαϊκῷ νόμῳ (ὃν
 ὁ κύριος ἐκ ἡλθε καταλύσαι ἀλλὰ πληρῶσαι) τὸ
 πονητικὸν ἔτος Ἰοβηλαῖον ἀφ' ἑσέως καὶ χαρᾶς καὶ
 ἱερῶς ἡμερῶν ἀριθμὸς ἐνομίζετο, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ πον-
 ητικὸς ἀριθμὸς ἐν ταῖς ἀποδείξεσι τῆς παλαιᾶς
 μὴ διὰ τῆς τῷ νόμῳ δόσεως, τῆς δὲ νέας ἐκ τῆς ὁ-
 ρατικῆς τῆς ἀγίας Πνεύματος εἰς τὰς μαθηταῖς διδασκαλίας
 δι' ἃ δίδεται ἡ ἀφ' ἑσέως τῶν ἀμαρτιῶν, εἰς ἡμῶν ἀ-
 γεται, καὶ ὅτι τὰ τῶν ἀριθμῶν πολλὰ καὶ μεγάλα
 μυστήρια τῶν θείων γραφῶν διδόνται, καὶ τὴν
 βοὴν μερικῶς τῶν ἡμετέρων λαῶν τῶν Ρώμης, τῶν παρ' ἡμῶν
 πεπαισμένων ἀπαιτῶντες, καὶ ἡμεῖς κατὰ μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
 διὰ ἰδίων καὶ συνηθῶν κηρύκων ὑπὲρ τῶν διατεταγ-
 μένων, καὶ ἰδικῶς ὑπὲρ πάντων τῶν χειριστικῶν λαῶν
 παροφθαλμοῦ καὶ λεγόντων, κύριε αὐτοῖς
 τὸν θησαυρὸν τῶν, τὴν πηγὴν τῶν ζώντων ὕδατος,
 τέτοις ὑπακῆσαι ἐκ τῆς ἡμετέρας καλοκἀγαθίας πο-

θῶντες, ἡμῶν ἵνα καταπαύσωμεν ἐκείνους τῶν Ἰσραη-
 λητικῶν λαῶν τῶν καταπεπωρωμένων τὴν καταλαλίαν,
 ἀλλ' ἵνα τέτοις τῶν λίαν ἀγαπητῶν λαῶν καὶ πάντων τῶν
 πιστῶν ἡ ἀντιβία ἀνέξῃ, λάμψῃ ἡ πίστις, ζῇ ἡ
 ἐλπίς, καὶ ἡ ἀγάπη περαιοτέρως ἐκθερμανθῇ, 30
 θελούντων τῶν πλειόνων γίνεσθαι μετόχων τοιαύτης
 συγχωρήσεως, ὀλίγων διὰ τῶν ποδῶν διὰ τὴν βρα-
 χύτητα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς δυσκινήτων φθάσαι τὸ
 ἐκκρεῖον ἔτος, μετὰ καὶ τῆς συμβολῆς τῶν ἀδελ-
 φῶν ἡμῶν τὴν περὶ ἐκείνου τῶν συνοδικῶν ἐκδοσιν 35
 διὰ τῶν αὐτῶν ἐρημικῶν ἐυλόγων αἰτιῶν εἰς τὸ πονητι-
 κὸν ἔτος ἐνομίσαιμεν ὑποκαταστήσαι, ὅσοι φαινόμενοι
 μετὰ καὶ συμβολῆς τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν πληρώ-
 ματος (καὶ καθ' ἑξῆς ὥς εἴρηται ἀνωτέρω) ἀρχὴ τῆς
 βεβαίας, ΟΜΟΝΟΓΕΝΗΣ. βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ 40
 δευτέρῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ οὐρανῶν καὶ, τῶν εἰς τὸ τετρακοστὸν τρίτον ἔτος μεταγαγόντος τὸν Ἰοβηλαῖον, καὶ τὴν μέλει Παύλου δευτέρου
 Παπῶν, τῶν εἰς τὸ ἐκκοστὸν πέμπτῳ ἔτος μετενεγκόντος τὸν Ἰοβηλαῖον, καὶ ποσάκις ἐώρτασαν τῶν, καὶ πότε.

45

Μετὰ τὸν κλήμην τῶν οὐρανῶν ὁ ἐκρεῖ, ὅς ἐγέ-
 νετο ὡς ἔτος χιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν ὀγδόον,
 μετέφειρε τὸν Ἰοβηλαῖον, ὥς φησὶν ὁ ὀνόματις, διὰ
 τῶν πονητικῶν ἔτους εἰς τετρακοστὸν τρίτον, καὶ ἐώρτασεν
 αὐτὸν εἰς τὸ χιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν ὀνεννηκοστὸν. τέτοις
 δὲ διδομένοις ἐν τῷ χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοο-
 κοστῷ ἐνάτῳ, ἐώρτασεν αὐτὸν ἐν τῷ δευτέρῳ Βονιφά-
 τῳ.

Τῷ ἐνάτῳ, λέγει ὁ αὐτὸς ὀνόματις. τέταρτον Ἰο-
 βηλαῖον ἐποίησε ὁ αὐτὸς εἰς τὸ χιλιοστὸν τετρακοσιο-
 στὸν. εἰς δὲ τὴν Συμόδον τὴν ἐν Κωνσταντίᾳ γονόμην
 Πάπας ὁ μαρτῖνος, ἐώρτασε τὸν Ἰοβηλαῖον, καὶ ἀπέθαν-
 εν εἰς τὸ χιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν τετρακοστὸν καὶ ὄγδοον.
 Νικόλαος ὁ πέμπτος ἐώρτασεν ἔτος Ἰοβηλαῖον, καὶ
 ἀπέθανεν εἰς τὸ χιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πονητικὸν
 πέμπτον.

πέμπτον . Παῦλ^ο ὁ δούτερος ἄς τὸ χίλιον τετρακοσίον ἐξηκοσὸν τέταρτον μετέφερε τὸν Ἰοβηλαῖον ἄς ἔτ^ο ἑκοσὸν πέμπτον , ὡς μαρτυρεῖ Σίκς^ο ὁ τέταρτος καὶ Ἀδόχ^ο αὐτῷ ἐν τῇ βέβλῃ αὐτῇ , ἥτις ἄρχεται , ΚΑΘ' ΟἷΝ ΤΡΟΠΟΝ . καὶ δὲ ἐν τῇ περὶ

συγχωρητικῶν βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῶν τετάρτῳ , καὶ ἴδε περὶ τῆς κατωτέρω βιβλίας σὺνδεκάτης κεφαλῶν τετάρτῳ . ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτὸς ὁ Παῦλ^ο λέγει τὸ αὐτὸ ἐν τῇ βέβλῃ αὐτῇ , Εἰς ᾧ καὶ ἡμεῖς δι' ἐλόγους αἰτίας .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ Ἀλέξανδρου ἐκτε , τῷ καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι , καὶ σχεδὸν κατὰ τὰς πλατείας τὸν Ἰοβηλαῖον ποιεῖν
10. Διοπίσαντ^ο , καὶ ὅτι ὑπὸ Λέοντ^ο δεκάτης μαρτύνης ἐξ αἰτίας τῶν συγχωρητικῶν Αἰρεσιάρχης ἐγένετο .

Ἀλέξανδρος ὁ οὗτ^ο ἐποίησε Ἰοβηλαῖον ὄγδοον , περὶ τῷ γράφει ὁ πολὺδωρ^ο Βιργίλι^ο ἐν τῇ περὶ τῶν ἐφ' αὐτοῦ τῶν πραγμάτων βιβλίῳ ὄγδω
15. κεφαλῶν πρώτῳ ταῦτα , Ἀλέξανδρος οὗτ^ο , ὅς ἐγένετο Πάπας ἐν τῇ χίλιον πεντακοσίῳ , ἀπολυθὼν τῇ Ἀστυγῇ τῷ Σίκς , ἤρξατο ποιεῖν τὸν Ἰοβηλαῖον ἐμόνον ἐν Ῥώμῃ , ἀλλ' ἔτι καὶ ἐς μακρὰς Ἐπαρχίας καὶ πόλεις , καὶ ἐν παντὶ ἔθνεσιν , καὶ σχεδὸν κατὰ
20. τὰς πλατείας , παρ' αὐτοῖς ὡς ἐργάζετο τοιοῦτον

ἀλλ' ὠφέλειαν τῷ χειρῶν κληρώματι , καὶ μάλιστα ἵνα μὴ κοπιῶσιν οἱ πῖστοι ἐρχόμενοι εἰς Ῥώμην ἐκ ἑκάστῃ Ἰοβηλαίῳ , ἣν ὁμοῦς τὸ αὐτὸν τῷ περὶ αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον κακὸν ἐπὶ τοῖς κακοῖς ἡ ἐπαρχίας σιμωνίᾳ . Ἐν τῇ χίλιον πεντακοσίῳ δεκάτῳ τρίτῳ ἐγένετο Πάπας Λέων ὁ δέκατος , καὶ ἔθανεν ἐν τῇ χίλιον πεντακοσίῳ ἑκοστῇ πρώτῃ , ἐπὶ τῇ ἐγένετο Αἰρεσιάρχης μαρτύνης ὁ Ἀλέτερος διὰ αἰτίας τῶν συγχωρητικῶν , καὶ ἴδε κατωτέρω βιβλίας σὺνδεκάτης κεφαλῶν πέμπτον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι πάλιν ἀπλῶς καὶ ἐν παντὶ τόπῳ οἱ τῶν κληδῶν τῆς πλατῆς ἔχοντες Πάπαι συγχωρητικῶς διδόντες ,
25. ἀλλὰ τῶν πατωχῶν ὁποσολογίων προκτόρων πωλῶντες αὐτὰ , πλήρη καλῶν .

Ὀυμόνον τοῖς ἐπισκέπτεσι τὰς ἱερεῖς τόπας , ἢ καὶ τινὰς βεβῶναις παρ' αὐτοῖς ποιεῖν ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ αὐτοῖς , ἢ καὶ τοῖς ἐπισκέπτεσι τὸ ἅγιον μαυδῆ-
30. λιον , ἢ καὶ ἄλλαις λαίψαις , ὡς λέγουσιν οἱ σοφοὶ τῶν παπῶν , ἀλλὰ καὶ τοῖς στρατοῦσιν ἄς ἔθνεσιν ἱερὸν πόλεμον , ἢ καὶ τοῖς πρὸς ἄλλας ὁσεβείας ἡρώας διδόντες ἀργύρια (ὡς διορίζει Σίκς^ο ὁ τέταρτος ἄς ἄλλω αὐτῷ βέβλῃ ἀρχομένη , Εἰ καὶ
35. τοῦ ΚΥΡΙΑΚΟΥ , βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῶν πέμπτῳ) καὶ ἡμεῖς βοηθείας ὁρεγομένης , ὁ Πάπας ἐν ἑκάστῳ καὶ ἐν συγχωρητικῇ κατὰ τὸ βυλῶν αὐτῷ χαρίζεται . καὶ δὴ ἀπέρχοντες ἄς πᾶσαν Ἐπαρχίαν οἱ ταῦτα Δανέμεν λαχόντες , ὡς ὁ ῥηθὲς Σίκς^ο ἐν τῇ βέβλῃ , ΚΑΘ' ΟἷΝ , καλῶν ἑρῶν , ὡς κέρδος ποιεῖταις ἐν τῇ συγχωρητικῇ ὥτως , ὥς λέγουσιν τὸν Πλάτωνα ἄς τὸν βίον βοιωτῆν τῷ ὄντι , οὐδὲν ὑπερῶν ἔτ^ο πρὸς τῷ ἅκρῳ δόξαν , ἀλλὰ ὑπὲρ

καὶ τοῖς συγγενέσιν , ὡς ὅτι τὰ πάντα ἔπραττε , σφόδρα γὰρ πολλὰ κακὰ ἀλλὰ τῆς σιμωνιακῆς ἀθλιότητος ἐγένετο , ἐπειδὴ ἐζητεῖν κατὰ τὸ δικαίον πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀνέψις καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς αὐτῷ , ὅτι πολλοὶ πλῆθος κέρδους ἕνεκα ἡλθον εἰς Ῥώμην , καὶ δὲ συγχωρητικῶν , ὅτι καλῶνται πλήρη , ἔτω πατωχῶν ἐπώλιν , ὡς ἐκ τῶν ἐξουσιῶν τῶν ὁποσολογίων γραμμάτων καὶ τῶν ἑρῶν κληδῶν παντάσῃς κατασχίμεσθαι . οἷς σημαίνει , ὅτι καὶ περὶ τῆς τῆς πατολμῆς ἔργου σιμωνιῶν ὅτι λέγει ὁ χρυσόμο^ο ὁμίλια τετακοσῇ ἑκτῇ ἄς τῷ πρώτῳ πρὸς Κορινθίους , οὐδὲν κατὰ τὴν διάνοχον τὰ παρ' ἡμῖν , τί γὰρ ἐστὶ σιμωνία , ἀλλὰ ἡ σιμωνία κατὰ τὴν . καὶ περὶ τῆς τῆς μικρῆς πληρώματος τῶν κληδῶν πατολμῆς ἢ Σίβυλλας βιβλίῳ τετάρτῳ , κατ' ἀρχῆς καὶ πλάνης μυθήρια πᾶσιν ἀνέλεον ἢ πεπληρωμένη , δηλονότι ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν γούρας καὶ τῆς πατρὸς^ο Λέοντ^ο δεκάτης , καὶ τῶν κατὰ πᾶσαν βασιλείαν γραμμάτων αὐτῷ καὶ κληδῶν καὶ προκτόρων , τῶν μὲν τῶν Ἰνδελγούτζιαν κατὰ τῶν τῶν ἀργυρίων δόσιν τοῖς λαμβάνουσιν ὑπερχωρητικῶν , τῶν δὲ τὰ ἀργύρια ὑπὸ τὸ σωματικὸν τετραγώνον , καὶ περὶ τῶν κατὰ τῶν ὁσεβειῶν τῶν δὲ διδόντων
50. μαρτύνης τῷ Ἀλέτερι .

Ἐχόντων ἅπαν μεταταῦτα περὶ Λέοντ^ο τῷ δεκάτῳ , ἀλλὰ δὲ δέον ἅπαν καὶ αὐτῶν ὅτι περὶ αὐτῶν , ὅτι Λέων ὁ δέκατος Πάπας τῆς Ῥώμης ὁ καταγομένης διὰ τῆς γούρας τῶν μεδίων , τῷ γένει

φλωρεντίν^ο , κατὰ τῶν ἐξουσιῶν ἢ ἐνδομίζον ἔχει ἄς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῶν χειρῶν , πολλὰ πλάσας ταῦτα τῶν ἐναγῶν συγχωρητικῶν τῶν καιροποιῶν κατὰ τὸ ὡς ἀνάγκη τῶν πρὸς αὐτῷ παπῶν , ἀπὸ τῆς

ἀπέστειλε κατὰ πᾶσαν βασιλείαν γράμματα καὶ διπλώματα, οἷς ὑπέχετο πῶς ἀφέναι τῶν ἀμαρτημάτων καὶ πῶς αἰώνιος σωτηρίαν, πλὴν ἐχέοντες, ἀλλὰ τοῖς διδόνουσιν ἀργύρια, καθὰ ἐδίδον οἱ διδόντες. αἱ δὲ πῶς ἐνεργείαν ταύτην ἐστὶν κήρυκας καὶ πράκτορας, ὅθεν κατεσκοπούοντο Σκοδουλίαια κατὰ πάσας τὰς ἑπαρχίας, ἐκάλουν δὲ ταύτην πῶς ἀφέναι τῶν ἀμαρτιῶν λεξασθῆναι τινὶ σωθεῖσιν ἕκαστον τῶν Παπῶν ἸΝΔΟΥΛΓΕΝΤΖΙΑΝ, ὡς τούτοις, ὅστις ἤθελε καταλύειν τὰς νενομισθείσας κτήσεις, καὶ ἐδίδεν ὡὰ, ἢ γάλα, ἢ τυρὸν, ἢ κρέας ἐδίδον αὐτῷ θέλημα, καὶ ἐλάμβανον ἐξ αὐτῆς πλοῦτος ἀργυ-

ρίων, πωλοῦντες πῶς κατάλυσιν. Ἦν δὲ τότε ἐν Βιτεμπεργίδι Φρέριον Σαξονίας, κἀμῶνον ὡς πὸν ποταμὸν Ἀλβιν Μαρτίνου ὁ Ἀγίος, Θεολόγος, Λυγκενιῶν, ὅς ἐστιν ἀπὸ τῆς γῆρας τῆς ἀγίας Λυγκενίας, ἀλλὰ ἀπὸ Λυγκενίας ἦν ὁ, ὃς τὸ γῆμα ἤρξατο μετὰ τὸ χιλιοστὸν Ἀλκοσιον ἐστὶν ἀπὸ Χρυσῆς. ἔτι παρῆλθεν εἰς τὸ πῶς λιβελλῶν καὶ τῶν διδασκῶν τῶν πωλούντων τὰ συγχωρητικὰ καὶ συναιγόντων χρήματα, καὶ συγχωρητικῶν καταλύειν τὰς κτήσεις, ἐβλέπε γὰρ πλανώμενον τὸν κοινὸν λαόν, ἵνα ἤρξατο διδάσκειν καὶ τῶν τοιούτων ἀσεβημάτων κατὰ τὸ χιλιοστὸν πεντακοσιον δέκατον ἔμμενον ἔτι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι αἴτιον τῆς ἐναντιότητος τῆς Μαρτίας, οἱ πῶς ἐκ τῶν συγχωρητικῶν χρήματα ἐν καπηλείαις καὶ πορνείαις καταδραπάνοντες πράκτορες.

15

Λέγει δὲ Ἰάκωβος Λυγκενίου Θεολόγος, τὸν Λέοντα εἰς τὰ τοιαῦτα ὡς ἀκίνητον ὑπὸ Λαυρεντίου Πενίε ἀλιτηρίαις καρδιώσεως, ὃς ἦν καὶ πᾶσι, καὶ ὁποσείηται τὰ χαρτῖα καὶ εἰς Γερμανίαν, ὅθεν ἠπαντιώθη ὁ Ἀγίος, καθότι οἱ πράκτορες οἱ σωάγοντες τὰ ἀργύρια παρ' ὧν διένειμαν τὰ χαρτῖα, ἐδαπάνων αὐτὰ εἰς τὰ καπηλεία, εἰς τὰ πορνείαις καὶ

εἰς ἄλλας μικρὰς καὶ κατηραμένας πράξεις, ὅθεν μετὰ τὸν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Πάπας καὶ πορνείας καὶ πόρνης, καὶ πᾶσι ἐβλάστη καὶ ἐβλάστη. ὅς ἐστιν ὁ πᾶσι ἀνθρώπων ταλαιώτατος καὶ πολυμήτις Ἀγίος, ἐκ τῆς αἰτίας τῶν συγχωρητικῶν ἐγένετο Ἀγρίοις, καὶ ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλαις ἀκέραις βλάβη, ἀλλὰ τὰ συγχωρητικὰ ὁμοῦς διηκῶς ἠγωνίσασθαι.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Τάργῃ ἐπόντος τὸν Ἀλόλογον Γρηγόριον διδάσκοντα καὶ ἀνομιὰ τῶν συγχωρητικῶν τῶν γραμμάτων ὅτι μαρτυρεῖ παπισμῶς.

30

Ὁ σωθέριος πῶς σωθῆναι τῆς παπισμῶς, ἥτοι πῶς Τάργαν, διηγούμενος περὶ τῶν συγχωρητικῶν τῶν, λέγει ὅτι ἐδίδαξε ταῦτα Γρηγόριος ὁ Διάλογος. ὡς γὰρ δὲ οἱ Λατῖνοι μαρτυροῦντες τῆς παρὰ τῆς Διαλόγου τέττω διανομῆς ὡμῶς τὸν Ἀκρίβιον ζητήματι ἐκείνῳ πέμψῃ, ἀρθεὶς δὲ τῶν, καὶ Γελέλιον Ἀλτιποδορσίον, ὡς λέγει ὁ Βεθαρκίνος Βιβλίῳ δὲ τῶν κεφαλῶν ἐκείνῳ. ἦσαν δὲ οἱ δύο ἔτι εἰς τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα μετὰ τὸν διάλογον ἔτι σχεδὸν ἐξακόσια, ὡς σωάγεται καὶ ἐκ τῆς βιβλίας τῆς Βεθαρκίνης περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων, ἀλλ' ὁμοῦς ἔτι ὁ διάλογος, ἔτι ἄλλοις τῶν πατέρων ἕως τῆς Ἀκρίβια δοκῇ εἶπαι, ἢ μαρτυρεῖται τοιαῦτον ἔργον. λεγόντων δὲ ἡμῶν πᾶσι ἡμεῖς τῶν ὡμῶς καὶ ὁ Γελέλιος καὶ εἶπον ὅτι ὁ διάλογος διένειμε τοιαῦτα συγχωρητικὰ, καὶ μὴ ἔχων τί ἄλλο δὲς ὁπολογεῖται ἡμῖν ὅτι τῶν τοιούτων ὑπερκαίσης Βεθαρκίνης, λέγει βιβλίῳ δὲ τῶν κεφαλῶν ἐκείνῳ, ἵσχυται μᾶλλον δὲ τῶν ὡμῶς καὶ Γελέλιος τῶν φωτῶν αὐτῶν πῶς κατέφασιν, ἢ πῶς σωθῆναι πάντων τῶν ἄλλων.

Ἐλεγχόμενος κατὰ τῶν παπισμῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων ψευδομαρτυριῶν ὡμῶς καὶ Γελέλιος.

Πλήρης βλασφημιῶν καὶ ἀσεβημάτων ἐστὶν αὕτη ἡ

διανομή τῶν Βεθαρκίνης, καὶ γὰρ ψεύδεις ἐστὶ, πῶς γὰρ δυνατὸν παλαιὰ πρᾶγματα μαρτυρεῖν εἰς τοιαῦτα μέγα πρᾶγμα λαβεῖν ἡμῶς, καὶ πισθεῖναι ὡμῶς καὶ Γελέλιῳ, καὶ μάλιστα μὴ ἔσται τινὸς ὁποκαλύψης, ἢ μαρτυρεῖται τῆς θείας γραφῆς, ἢ τῆς μαρτυρίας τῶν ἁγίων πατέρων, ἢ τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν συμφωνίας, ἢ λεγέσθαι τοιαῦτα, καὶ μάλιστα ὅντων εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνον τῆς Γρηγορίου θωμάς καὶ λίαν ἀξιοματικῶν τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλων, καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῆς Γρηγορίου ἕως ὡμῶς παρερρύησαν, ὡς εἴρηται, ἐξακόσια ἔτη, καὶ πῶς τῶν ἑσθῆς ἐμαρτύρησαν, ἀλλὰ πᾶσι πάντων ἐσωπήθη, ἐπεὶ δὲ ἔνδεος τοιαῦτα διδάσκαλος, ἢ συγγραφεὺς ἄλλος ἐμαρτύρησε, πεφανώσκει λίαν ψεύδονται οἱ αἰδοὶ ὡμῶς καὶ Γελέλιος καὶ οἱ τέττοις διεκδικούντες σχολαστικοί, τὰ γὰρ τοιαῦτα συγχωρητικὰ ἐστὶν ἀπὸ τῶν Παπῶν χρεῖς καὶ πᾶσι ἐφευρημένα, ἔχοντα πᾶσι μὴ τὸ καθαρτῆρον πῦρ, ἀλλὰ θάνατον δὲ τὸ καθαρῶτατον χρυσίον, ὅθεν Ἀλφόνσος Ντε-κασερ βιβλίῳ ὁγδόῳ κατὰ Λίβριον λέγει, ὅτι ὅταν ἐδυεῖται ὁρᾷ τινὰ μαρτυρίαν τῆς θείας γραφῆς, ἢ ἱστορίαν τινὸς ἁγίου συγγραφέως μαρτυρεῖται πῶς σωθῆναι τῶν τοιούτων συγχωρητικῶν, ἀλλ' οἱ Παπᾶ καὶ μόνοι αὐτῶν ἔπλασαν, μετεργκόντες τὰ πᾶσι δεσποῦναι

35

40

45

50

δεδομμένα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συγχωρητικά (ἅτινα ἴσως καὶ ὁ Διάλογος ἐδίδε τοῖς αἰτέσι) εἰς συγχώ-

ρησιν ἀγνώσκειν καὶ ἀνέχεσθαι εἰς τὰ ὧσα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

5

Κατὰ Παπῶν , λεγόντων τὸ περιττόν αἷμα τῆς Χρυσῆς τῆς θησαυρῆς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι , καὶ διὰ τῶν συγχωρητικῶν τὰς ποινὰς ἀφαιῖναι .

10 Εἰς ὃ δὲ λέγουσιν , ὅτι μία ῥάνις τῆς αἱμάτων τῆς Χρυσῆς ἔστω τὸν κόσμον , τὸ δὲ περισσὸν ἐστὶ θησαυρὸς τῆς Ἐκκλησίας , καὶ διὰ τῶν συγχωρητικῶν ἀφίησι τὰς ποινὰς , ῥητέον , Ἐνὶ καὶ τῇ αὐτῇ μονίμῳ πάθῃ τῆς Χρυσῆς ἐξηγοῦσθαι πᾶντες οἱ καταπεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον , πᾶντες καὶ οὕτως κατ' ἐκείνον τὸν 15 τρόπον , ὡς οὐ καὶ τῇ αὐτῇ φωτὶ τῆς Ἡλίου ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων φωτίζεται , καθ' ὃν τρόπον μία καὶ ἡ αὐτὴ παντοδυνμία τῆς Θεῆς ἐκτίσεν τὸν κόσμον

καὶ μυρία ἡδυνάτω κτίσαι , ὡς δυνάμει δὲ εἰς μερίδας χιζέσθαι τὸ αἷμα τῆς Χρυσῆς , ὡς ἄλλω μερίδα τῶν παθημάτων τῆς Χρυσῆς τὸ τῇ ἀνθρώπῳ καταρμόζεσθαι , καὶ ἄλλῃ ἑτέρῳ ὅτῃ μερίζεσθαι , καὶ ἄλλῃ καὶ μερίδα ἀφανίζειν τὸ πηλοῦμα , ἄλλῃ δὲ ἐξελείφειν πῶ τιμωρίαν . αὐθαδέστατον ἐστὶ , καὶ μάλιστα ἀσεβέστατον τὸ πρίαν καὶ διαβεῖν τῆς ἡμετέρας σωτηρίας πῶ τιμῶν , ὡς ὁ Θεὸς ἡθέλησεν εἶναι μόνιμον καὶ ἀμέριστον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

20

Ὅτι ὡς δυνάμει ὤπτεσθαι ἡμῖν τὰς μισθὰς καὶ τὰς καρπὰς τῶν παθημάτων τῶν ἁγίων διὰ τῶν συγχωρητικῶν , ὡς ἐρεχθέσθαι οἱ ταῦτα ἐφορῶντες Πάπαι .

25 Ῥητέον , ὅτι ὡς δυνάμει ὤπτεσθαι ἡμῖν τὰς μισθὰς καὶ τὰς καρπὰς τῶν παθημάτων τῶν ἁγίων διὰ τῶν συγχωρητικῶν , πρῶτον , ὅτι οἱ ἅγιοι ἔκ ἑχον τοιαύτῳ γνώμῃ ὅτε ἔπαχον . δεύτερον , πᾶν ὅτι ἐδόξεν ὁ ἀνθρώπος καὶ βασάνων ὑπέφερον , ἔτι γε μὴν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον οἱ ἅγιοι Μάρτυρες , ἔλαβον πλήρη πῶ ἀντιμιθίαν ὡς Θεῶν , καὶ λήψονται πληρεστίαν ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κυρίας . τρίτον , οἱ ἅγιοι ὅσα πάθη καὶ βάσανα ὑπέφερον διὰ Χρυσὸν ὡς περισσεύουσι τῆς ἀντιμιθίας ἢ λαμβάνουσιν , ἔπαχον οἱ μισθοὶ ὑπερανέχουσιν ἀσυγκρίτως τῶν πα- 30 θῶν , καὶ γὰρ Θεὸς ὁ Ἀπόστολος , οὐκ ἔστιν ἡ παθήματα τῶν καὶ καὶ πᾶσι πῶ μέλλουσιν δοῦναι ὅσα καλυφθῆναι . ὡς περισσεύουσιν οἱ μισθοὶ τῶν παθῶν τῶν ἁγίων , ὅρα ὅτε θησαυροὶ εἰσι τῆς Ἐκκλησίας ὡς ὤπτεσθαι

καὶ ἑτέροις πρὸς συγγνώμην τῆς ὀφειλομένης ποινῆς . τέταρτον , τὰς ἀγίας ἔχουσιν μερίδας καὶ πρεσβυτάς πρὸς Θεόν , πρεσβύοντας ὑπὲρ ἡμῶν , καθ' ὃν τρόπον ἡ Ἐκκλησία διώκεται ἐν πολλοῖς , καὶ παρέδωκεν ἀπ' ἀρχῆς , καὶ ἡ ἀγία γερὰν διδασκαλίαν , καὶ οἱ πατέρες μαρτυροῦσιν , ὡς καὶ τὸ αἷμα , ἡ τὰ πάθη καὶ αἱ θλίψεις αὐτῶν αἵτια ἡμῖν σωτηρίας , εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ μερίτης Θεῶν καὶ ἀνθρώπων , ὡς καὶ μόνον τὸ αἷμα καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας , ὡς ὁ θάνατος ἐγείρει ἡμῖν ἀπὸ τῆς θανάτου σωτηρίας , εἰς γὰρ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὁ Χρυσὸς ἀπέθανεν , οἱ δὲ λέγοντες εἶναι τὰς ἀγίας σωτηρίας ὡς τῶν μεριτῶν , ἡταν πρεσβυτάς , ἀλλὰ διὰ τὰς περισσεύοντας μισθὰς αὐτῶν , οἵτινες ὤπτεσθαι ἡμῖν συγχώρησιν πρὸς ὅσους ἀνέχουσιν ὡς δυνάμει ἔστωσαν .

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ὅτι ὁ Βελλαρμῖνος ῥητὰ ἐκ τῶν πρὸς Κορινθίους καὶ Τιμόθεον καὶ Κολοσσαῖς ὁμιλιῶν τῆς Ἀποστόλου εἰς μαρτυρίαν φέρων , ἵνα δείξῃ εἶναι δυνάμει τὰ τῶν ἁγίων πάθη ὤπτεσθαι ἄλλοις ἀν' ἰκανοποιητικῶν , δείκνυται ἐν ταῦτα ψόσης , ὑποκριτῆς καὶ βλάσφημος .

45

Ὁ Βελλαρμῖνος ἵνα δείξῃ τὰ πάθη τῶν ἁγίων (ὅπερ αὐτὸς καλῶν περισσώματα) ὅτι δυνάμει ἐπιθροῦνται ἄλλοις , οἵτινες χρεώσονται πληρῶσαι ποινὴν χρεονικῶν , φέρει εἰς μαρτυρίαν τὸ δέκατον πέμπτον 50 ἐδάφιον τῆς δωδεκάτης κεφαλῆς τῆς δευτέρας πρὸς Κορινθίους , καὶ τῆς πρὸς Τιμόθεον δευτέρας κεφαλῆς δευτέρου ἐδάφιον δέκατον , καὶ τῆς πρὸς Κολοσσαῖς κεφαλῆς πρώτου ἐδάφιον ἑκστὸν τέταρτον , ἀλλὰ ψεύδεται φανερώς , ἐπειδὴ ὁ Ἀπόστολος δι' οὐκ ἰσχυρῶν τῶν ῥημάτων βέβαιον εἶπεν ὅτι ἔπαθε καὶ ἑδωκεν ἡμῖν

διὰ τὰς ἐκλεκτὰς καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν , ἐπειδὴ καὶ ὡς δυνάμει κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον , ἀλλὰ διὰ πολλῶν κινδύνων καὶ πόνων πολλῶν , καὶ πάλιν παθῶν καὶ δαπανηθῆναι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς ἐκλεκτὰς , καὶ ὅτι ἐν τῇ ὡς δυνάμει αὐτὸς ἐξηγεῖται τὰς ἀποστολὰς , καὶ ἴδε τὰς τόπους ὡς τοῖς ἐξηγηταῖς ἐν οἷς καὶ ὁ Θεὸς δόξα- 55 τον . ἀλλὰ φησὶν ὁ Βελλαρμῖνος , δυνάμει εἰς λαμβάνεσθαι τὰ ῥήματα καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν τῶν ἰκανοποιήσεων , ἡμεῖς δὲ ὡς δυνάμει ταῦτα πάντα καὶ πάντως , τίς γὰρ ψιλὸς ἀνθρώπος ὑπὲρ αὐτῶν ἢ καὶ περὶ αὐτῶν

ἄλλων ἰκανοποιήσῃ τῇ θείᾳ δικαιοσυνῇ, ὥς ἐξ ἑλπί-
 τῶ θείων ἐπαγγελίαν ἰσχύειν πρὸς ἀγαθὰ ἔργα πρὸς
 κάθαρσιν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ καθ' ἐ-
 σωπὴν, καὶ μάλιστα περιστάσιν, καὶ τὸ περισπέρμα
 ἄλλοις ἐπιτίθεσθαι, ὥς ἐπὶ ἀπλῶς ἀντιδικητικῇ
 δικαιοσυνῇ, ἢ πρὸς πληθυσμῷ τῆς ἰκανῆς τιμῆς ἐσω-
 ρῆν, ἢ ἄλλον τινὰ πρὸς χρεωστῶν τιμωρίαν ἐλευθε-
 ρώσαι; καὶ μάρτυρες ἡ γραφὴ καὶ οἱ πατέρες ἀπα-
 ξάτωτες. ψευδὸς δ' ἐστὶ καὶ ἐρωτικὸν ἑαῖνο, ὅπερ
 λέγει ὁ Βελλαρεμῖνος βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ δευτέρῳ,
 ὅτι ἐπὶ θυμῷ ἐνὸς ψιλῆς ἀνθρώπου πρὸς ἀγαθὸν ἔργον

ἐπιτεθῆναι ἑτέρῳ καθὼς ἰκανοποιητικὴ ἐστίν, αἱ καὶ
 μὴ διώκεται τεθῆναι καθὼς μισθωτικὴ ἐστίν, καὶ γὰρ ἄτι-
 μόν ἐστι μισθωτικὰ πρὸς ἀγαθὰ ἔργα πρὸς μόνων πρὸς
 ποιούντων αὐτὰ ἀλλὰ πρὸς θείαν ἐπαγγελίαν, διδασκό-
 μεθα, εἰ γὰρ, φησι, θέλεις ἀσελῆθαι ἐς τὴν ζωὴν, 5
 τήρησον τὰς ἐπαγγελίας, ὅτι δὲ ψιλῆς ἀνθρώπου ἀγα-
 θὸν ἔργον ἐστὶν ἰκανοποιητικὴ πρὸς ἑτέρων πρὸς τὴν
 βήματι τῆς θείας δικαιοσύνης, ὁποῦ αἰσθητὸν, καὶ
 ὡς διόλεε ἀγνώριον καὶ βλάστημον κατακρίνομεν,
 ἐγὰρ οἷός ἐστι τὸ τοιοῦτον ἡ γραφὴ, ὅτι οἱ πατέρες αὐτῷ 10
 ἐδίδαξαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ ὧν προεφέρουσιν ῥητὴν ὁπὸ τῆς ὑποθέσεως τῆς Δαυὶδ μετανοίας καὶ τῆς ἐννοήσεως ψαλμῷ εἰς χρο- 15
 λασικοί, ἵνα δέξωσιν, ὅτι πέμπτῃ ὁ Θεὸς τοῖς πιστοῖς μετὰ πρὸς συγχώρησιν τῆς ἀμαρτίας χρεωστῶς ποινῆς
 καὶ θανάτου ἐς ἐκδίκησιν αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς πρὸς ταῦτα ὁπολογίας, καὶ μάλιστα πρὸς τὸν θάνατον
 ὁπὸ τῶν τῶν Λυγαρίων ῥητῶν.

Ινα βεβαιώσωσιν οἱ σχολαστικοί, ὅτι μετὰ πρὸς
 συγχώρησιν τῆς ἀμαρτίας ὁ Θεὸς πέμπτῃ ποινῆς
 χρεωστῶς τοῖς πιστοῖς ἐς ἐκδίκησιν τῆς ἀμαρτίας,
 ὁποῦ αἰσθητὸν βιάζονται πρὸς ὑποθέσιν τῆς Δαυὶδ,
 ὅς ἐστι μετὰ πρὸς ἀμαρτίαν ἐτιμωρήθη πρὸς θανάτῳ τῆς
 παυδός. καὶ ἔτι προεφέρουσιν ὁπὸ τῆς ἐννοήσεως ὅγ-
 δος ψαλμῷ, πρὸς ὁ Θεὸς συλλέλατος ἐγένετο αὐτοῖς, καὶ
 ἐκδικῶν ὅτι πάντα πρὸς ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, αἵνα
 ῥήματα ἐκτιθέσθαι περὶ τῆς σωματικῆς θανάτου τῆς
 ζωῆς καὶ ἁρῶν, ὅστις θάνατος ἦν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ
 αὐτοῦ τῆς ἀμαρτίας ἢ ἐποίησαν ἐν τῇ ἀντιλογίᾳ.
 Ἀλλὰ ῥητέον, περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν τοιούτων ῥη-
 τῶν μᾶλλον πιστεύομεν τοῖς ἀγίοις πατέρεσιν, ἢ τοῖς
 σχολαστικοῖς, οἵτινες διδάσκουσιν πρὸς τῆς κοιλίας αὐτῶν.
 Περὶ τῆς θανάτου λοιπὸν λέγει ὁ Λυγαρίνος βιβλίῳ
 δευτέρῳ περὶ τῶν πιστῶν καὶ ἀφίσεως ἀμαρτιῶν,
 κεφαλαίῳ τετακτοῦ πρώτῳ, τὸν φόβον τῆς θανάτου
 οἱ πιστοὶ νικῶσι, τῆς πρὸς ἀγῶνα αὐτῆς τῆς πίστεως
 πρὸς θάνατον ὁ Θεὸς, ἢ τις ὠλισθῶν αὐτῷ, ἐπὶ τοῦ ἡ
 θανάτου ἢ κολῶσθαι. καὶ κεφαλαίῳ τετακτοῦ τετάρτῳ
 φησὶν εἶναι πράγματα τινὰ, αἵτινα πρὸς πάλιν τῆς
 πίστεως μένουν ἀφίπσιν, ἵνα δὲ αὐτῶν νικηθῶσιν καὶ
 ἀσκηθῶσιν οἱ ἀσκητῶντες πρὸς τῇ αἰῶνι τῆς δικαιοσύ-
 νης, ὥς περὶ ἐκείνου, ὁ δὲ πρὸς ἀμαρτίαν εἰρη-
 κων ὁ Θεὸς πρὸς ἀνθρώπῳ, εἰς ἰδρῶτι τῆς ἀνθρώπου
 φανῇ τὸν ἄρτον, ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀντε-
 λῆσιν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἑρρέθη τῇ γυναικὶ, ἐν λύπῃς
 τέξῃ τέκνα. καὶ κεφαλαίῳ τετακτοῦ τετάρτῳ λέ-
 γει, Πρὸς τῆς ἀφίσεως ἐστὶ τιμωρία πρὸς ἀμαρτωλῶν,
 μετὰ δὲ πρὸς ἀφίπσιν καλίσματα καὶ ἀσκήσεις τῆς δικαιο-
 σύνης ὁποκρίνεσθαι χρεωστῶν καὶ ἐκείνους. περὶ δὲ
 τῆς θανάτου τῆς σώματος, ἵνα αὐτῶν τὸν θάνατον
 πρὸς ἀμαρτίαν συνηθῶσιν ὁμολογήσωμεν καὶ μετὰ πρὸς
 πρὸς ἀμαρτιῶν ἀφίπσιν, ὅπως ὁ μέγας φόβος αὐτῶν
 πρὸς τῶν ἀσκητῶν νικῶται, καὶ ἡμῖν ἀφίπσιν

τῶν θάνατον πρὸς πάλιν μὴ ἀπαξίωμεν, αἱ γὰρ 20
 ὁλίγη ἦν ἡ δύναμις τῆς πίστεως, ὅτι τῆς ἀγά-
 πης ἐνεργῶς νικῶσιν τὸν φόβον τῆς θανάτου, ὅτι
 αὐτῶν τὸσούτῃ ἡ δόξα τῶν μαρτύρων, καὶ ὁ κύριος
 ὅτι αὐτῶν εἶπε, μαζὺν αὐτῆς ἀγάπης ἐδίδεκεν, ὥς
 πρὸς ψυχῇ αὐτῆς θῆναι ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτῆς. 25
 Τῶ θανάτῳ ἐστὶ μεγάλη καὶ σκληρότης ἡ ἐνοχω-
 ρία, ὅτι τὸν φόβον ὁ ἐκ πίστεως νικῶν, μεγάλῃ
 δόξῃ καὶ δόξῃ μισθὸν τῇ αὐτῆς πίσει κτάται.
 ὅθεν ἐκ ἔχουσιν θαυμάζειν καὶ τῆς θανάτου τῆς σῶ-
 ματος μὴ μέλλουσιν συμβῶσιν πρὸς ἀνθρώπῳ αἱ 30
 μὴ ἀσκηθῶσιν ἡ ἀμαρτία ἢ καὶ τριάντα τιμωρία
 συνηθῶσιν καὶ μετὰ πρὸς ἀφίπσιν τῶν ἀμαρτιῶν,
 καὶ αὐτῶν τὸν θάνατον συμβῶσιν τοῖς πιστοῖς, ὥς
 ὅτι πρὸς νικῶν τὸν φόβον αὐτῶν ἡ ἀνδρεία τῆς δικαιοσύ-
 νης ἐξασκηθῶσιν. τοιοῦτον τι ἐγνώσθη καὶ περὶ τῆς Πατρίδος 35
 καὶ Δαυὶδ, πρὸς ὅτι ὁπότε αἱ ὁπότε αἱ, αὐτῶν γα-
 λην αὐτῶν πρὸς κακὰ, αἵτινα ὁπότε τῆς θανάτου τῆς
 πρὸς ἀμαρτίας αὐτῶν ἐμελλοῦ αὐτῶν συμβῶσιν, τῇ δὲ ἐξο-
 μολογήσῃ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν ἔλαβε πρὸς συγχώ-
 ρησιν. ἐπὶ τῆς αὐτῆς καὶ κύριος 40
 ἀφίπσιν τὸ ἀμαρτημά σου, καὶ ὁμῶς ἐμελλοῦ ἀπο-
 λυθῆσθαι πρὸς αὐτῶν ἀπληθείᾳ. ὅθεν καὶ ὁ
 λέγεται, ἐὶ ὁ Θεὸς δὲ ἐκείνῳ πρὸς ἀμαρτίαν ἡπά-
 λησε, τίνος ἐνεκῶν, ἀφίπσιν τῆς ἀμαρτίας, ἐ-
 πληρώσῃ ὅτι ἡπάλησεν, αἱ δὲ διότι δικαιοσύνη ἐστίν, αἱ 45
 ὥς ἐλέγεν αὐτῶν, ἀπεκρινάμεθα, τὴν ἀφίπσιν ἐκείνην
 τῆς ἀμαρτίας γυνήθῃναι, ἵνα μὴ ἐμποδισθῇ ὁ ἀνθρώπος
 τῆς λαβῆναι πρὸς αἰῶνι ζωῇ, πρὸς ὅτι ἀποκρινάμεθα
 ἀποτέλεσμα ἐκείνης τῆς ἀπληθείας ἐστίν, ἵνα ἡ ἀφί-
 βῃ τῆς ἀνθρώπου ἐκείνη τῇ ταπεινώσει ἀσκηθῶσιν καὶ 50
 δοκιμάσῃται. ὥς καὶ τὸν θάνατον τῆς σώματος ἀλλὰ πρὸς
 ἀμαρτίας ταύτης ὁ Θεὸς πρὸς ἀνθρώπῳ, καὶ μετὰ
 πρὸς ἀφίπσιν τῆς ἀμαρτιῶν ἀλλὰ τὸ ἀσκήναι πρὸς δικαιοσύνην καὶ
 ἀφίπσιν. ταῦτα ὁ Λυγαρίνος πρὸς τοῖς ἀσκητῶν τοῖς.

Ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι τῷ Θεοδώρῳ καὶ τὸν Αὐγουστῖνον εἰς τὸ, ὁ Θεὸς δούλας ἐγίνετο αὐτοῖς, ψαλμικὸν ῥυθμὸν, ἀναφέρει πάλιν εἰς τὸν Μωϋσῆα καὶ Ἀαρὼν ἐκδίκησιν, ψύδονται περὶ αὐτῶν Θεοδωρίτῃ καὶ Αὐγουστῖνῃ ὡς ἐταῦθα δέκνυται, καὶ ὅτι τὸ μὴ γίνεσθαι τὰ πάθη μετὰ πάντων ἀμαρτιῶν ἄφθινον οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ποιῆς, καὶ ἐξ ἑτέρων βιβλαίων πατέρων.

Περὶ τῶν ἀνωτέρων τόπων, τῶν κύριον ὁ Θεὸς δούλας ἐγίνετο αὐτοῖς, δύο μαρτυρίας εἰσφέρεισιν αἱ παπῖσαι, ὧν πρῶτον πρῶτον λέγουσιν εἶναι τῶν Θεοδωρίτῃ, πάλιν δὲ ἑτέρων τῶν Αὐγουστῖνῃ, καὶ ὁμοῦς ὁ Θεοδώριτος αὐτῇ ἐξηγήσει τὸν ψαλμὸν ἀναφέρει πάλιν ἐκδίκησιν ἕκαστος τὸν Μωϋσῆα καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ εἰς τὸν Κορὲ, Δαθὰν, καὶ Ἀβραῶν καὶ τὰς ὁμοίας, **10** ὧν μέρους μὴ τὸ πῦρ ἀπώλεσεν, μέρος δὲ ἡ γῆ κατέπιε, καὶ μέρος ἑτέρα πληγαὶ κατεδάμασαν, ἵνα ἐκ τούτων μάθωσιν οἱ ἄλλοι μὴ ἀπιστεῖν. καὶ δὴ ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς ἐρμηνείας τὸν ψαλμὸν ἐν τῇ σαρῶ λέγει ὁ Θεοδώριτος, τὸ, καὶ ἐκδικῶν, σύμμαχος ἔτις ἐξέδωκε, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ ταῖς ἐπηρείαις αὐτῶν, τὰς μὴ γὰρ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Μωϋσέως τυραννίσαντας πρὸς τὸν Θεὸν δέδωκε, καὶ τὰς πάλιν φλόγα διαφυγόντας ζώντας τῇ τάφῳ παρέπεμψε, καὶ τὰς ἀλλὰ θαλάσσης ἐδόξαστας καὶ τὸν βυθὸν ἐκείνον πεζόξαστας ποιοῦντες ὑποβρυχίως ἐν γῇ, παρὰ δόξοις χρησάμενος κύμασι, τὰς δὲ κατὰ τὴν σαρῶ φῆτις Σαμεὴλ κατασάσαντας τῇ τῇ Σαδὰ θυμωσάμενος ἀνέδωκε, καὶ πατοδαπαῖς περιέβαλε συμφορᾶς. ταῦτα Θεοδώριτος. σιωπηγορεῖ τῷ Θεοδώρῳ ὁ Αὐγουστῖνος, τῇ δὲ ἐξηγήσει τὸν παπῖσιν μάχεται. φησὶ τοίνυν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῶν ψαλμῶν περὶ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμόνον χαρίζομαι τὰς ἀμαρτίας, ἀλλὰ καὶ Θεραπεύων δούλας ἐγίνετο. ἴδετε ἀδελφοί μου, καὶ τὴν νεθετῆ ἡμᾶς ἐνθάδε καταλάβετε. ἐκεῖνος ὁ Θεὸς ἐργάζεται, ὃν ἀμαρτάνοντα ἐπαίδευει, διότι ἐκεῖνος ἐστὶν ἀληθὺς δούλας, ὃς ἐμόνον χαρίζεται τὰς ἀμαρτίας ἵνα μὴ βλάβῃσιν εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ παιδεύει ἵνα μὴ πάντοτε ἀρέσκη τὸ ἀμαρτάνειν, ὅθι ἐγίνωσκον ὅτι ἐν τῇ Μωϋσῇ καὶ Ἀαρὼν **35** καὶ Σαμεὴλ ὁ Θεὸς τὴν ἐκθάλασσε. τούτοις τοῖς λόγοις ὁ Αὐγουστῖνος ἔχει πάλιν ἱκανοποιητικὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ πάλιν νεθετικὴν παιδείαν ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ διδομένην σημειῖ, εἴτα κινῶ τὸ ζήτημα, πότερον, ἢ ἀληθὺς τιμωρία τῇ Μωϋσῇ τὸ ἀποθανεῖν ἀπὸ τῆς ἐπελάσειος εἰς τὴν γῆν Χαναάν, καὶ ὅσοι ἐνέστησαν ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς τῇ Μωϋσῇ τιμωρία, ἀλλὰ ἁπλῶς. τὸν Μωϋσῆα ἡθέλησεν, φησὶ, βασάζειν τὸ χῆμα τὸν ὑπὸ τῆς νόμου οὐτως, διότι ἀπὸ τῆς Μωϋσέως ἐδόθη ὁ νόμος, καὶ δέκνυται τὰς θέλοντας εἶναι ὑπὸ τὸν νόμον, **45** καὶ μὴ θέλοντας εἶναι ὑπὸ πάλιν χάριτος, μὴ ἐπελάσειος εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ ὁ ἐρρέθη τῇ Μωϋσῇ ἁπλῶς ἦν, καὶ ἐτιμωρία. τῶς ἐκδίκησιν ἐρμηνεύει ὁ Αὐγουστῖνος τὸν πόνον ὃν σωμαλάμβανον ἐκεῖνοι οἱ ἅγιοι ἄνδρες περὶ τῶν ἀποστειμένων ἀμαρτιῶν, μεθ' ὧν αὐτοὶ διῆγον. καὶ ἡλὲν ἐπιγίνεται τῇ ἀποστόλῃ τὰ ῥήματα

περὶ τῆς φροντίδος πατρῶν τῶν ἐκκλησιῶν ἐν τῇ αἰῶνι Κορινθίους δευτέρῃ ἐπιστολῇ, κεφαλαιῶν ἐκδίκησιν, καὶ περὶ τῆς δευτέρας σχολοπίας αὐτῶν τῇ σαρκὶ τῇ Ἀγγέλου Σατανᾶ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ, κεφαλαιῶν δευτέρῳ, αὐτῶν αὐτῶν τῇ Παύλῃ, ἵνα ἡρῇ ὁ σχολοπῇ, καὶ ἔπειτα ὁ κύριος, Ἀρκῆσοι ὁ χάρις με, ἢν ἀποκρισὶν τῇ Κυρίῃ ἔτις ἐκτίθηται ὁ Αὐγουστῖνος. ἐγὼ γινώσκω ὃν Θεραπεύω, μὴ διδόντες βελῶν ὁ ἀδελφῶν, ὡς ἐμπλασεν ἀνθρώπον οἶδα καὶ σὲ Παύλε, ἀλλὰ καὶ ἰαμαίσε. ταῦτα ὁ Αὐγουστῖνος εἰς τὸν ἀποστόλον εἰσφέρειν ψαλμὸν, ὅπως τὸν σχολοπῇ τῆς σαρκὸς ἴσως πόνον τινὰ τῶν σωματῶν εἶναι λέγει. καὶ ἀλλὰ καὶ ὁ Αὐγουστῖνος φησὶν, εἶπε κύριος τῇ Μωϋσῇ καὶ τῇ Ἀαρὼν, ὅτι ὅτι ἐπιστάσατε ἀγιάσαι με ἐναντίον τῆς ἡγίας Ἰσραὴλ, ἀλλὰ ἔτις ἐκ ἐσάξετε ὑμᾶς πάλιν σωμαγωγίᾳ ταύτῃ εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα αὐτοῖς, ἐκ ὁμοῦ εἰς ἐκδίκησιν ἡ πληρωμὴ ἱκανοποιητικὴν, παρὰ δὲ γὰρ, φησὶν, ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, διότι ἡμαρτε, καὶ οἱ ἱατροὶ φάρμακον τῇ ἀδελφῇ δίδωσι, διότι συσχεθῆναι αὐτὸν βλέπει τοιοῦτο ἀδελφεία, ἥτις τοιοῦτο δὲ Θεραπεύει αὐτῇ. εἰς τούτο σιωπᾷ καὶ ὁ περὶ Τερτυλλιανὸς λέγει ἐν τῇ ἀπολογητικῇ αὐτῇ ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν κατὰ τῶν ἐθνῶν κεφαλαιῶν τεσσαρακοσῶ πρώτῳ, Πᾶσαι αἱ αἰῶνες τῶν πληγῶν ἡμῶν μὴ ἴσως εἰς νεθετίαν, ὑμῖν δὲ αὐτοῖς παίδευσιν ἀπὸ Θεοῦ σωματῶν. καὶ Αὐγουστῖνος περὶ Τριτάτου βιβλίου δεκάτῳ τρίτῳ κεφαλαιῶν δεκάτῳ ἐκτῷ φησὶ, Λυσίτελα τὰ κακὰ ἀπὸ οἰκιστῶν εὐσεβῶν ὑπομείνουν ἢ αὐτοῖς διόρθωσιν τῶν ἀμαρτημάτων, ἢ αὐτοῖς ἀποδίδειν τῆς τῆς τῆς βίβης ταλαιπωρίας. καὶ ἀλλὰ καὶ, ὅσοι καλῶς ἢ παιδεία, κολάζει γὰρ εἰς ἐκδίκησιν τὰς ἐχθρὰς ὁ Θεός, παιδεύει δὲ εἰς νεθετίαν τὰς ἡγίας, καὶ ἀνάγει ἐν τῇ αἰῶνι Εὐαγγελίᾳ κεφαλαιῶν δεκάτῳ. θυμῶν ἢ ἐκδίκησιν καὶ ἡ κολάσις, ἡ δὲ παιδεία πατρικὴ, εἰς εὐμωρίας ὑπομείνουν. ταῦτα ἐμόνον Αὐγουστῖνος, ἀλλὰ καὶ ἀπαξάπαντες οἱ ὁρθόδοξοι πατέρες φασὶν, καὶ ἴδωμεν ἐν τῇ Πηγῇ ἐν τῇ Εὐαγγελίᾳ. καὶ Χρυσόστομος Ἀνδριανῶν λόγῳ ἐκτῷ φησὶν, εἰ πάποις τὸ δεινὸν κατὰ τὸν παρὲντα εἶον ἀδίκως, ἀλλὰ ὑμῶν ποῦ καὶ τῶν ἀμαρτημάτων. καὶ περὶ μετανοίας λόγῳ πρώτῳ, μόνον γὰρ περὶ φασὶν βραχέως ἐπιζητῆ παρ' ἡμῶν, καὶ πολλῶν ἡμῶν ἀμαρτημάτων χαρίζεται ἄφθινον. καὶ λόγῳ δευτέρῳ, τὸ γὰρ δέκνυται σβένυσσι πυρκαϊᾶν ἀμαρτημάτων. καὶ λοιπὸν τὰ πάθη καὶ τὰ δάκρυα καὶ ἀλλὰ χρεὶς ποιῆς γίνονται, ἀλλὰ ἀμαρτιῶν οὐκ ἔστιν ὁ τρόπος εἰρηται.

Ἀνθυποφορὰ Λατίνων, καὶ τὰς χειρικοὺς ποινὰς ἀμαρτίας λέγεσθαι λεγόντων δι' ὧν φέρεσιν ὑπὸ τῆ Παροιμιαστῆ καὶ Δαυιδ καὶ τῆς Γενέσεως μαρτυριῶν, καὶ ἐκ τῶν δακνούντων σωτηριῇ μὴ καὶ ὑπερβῇ τὰς ἀμαρτίας, ἐλεημοσύνης δὲ πῶς ποινῶν ἀφίεσθαι, καὶ λύσις αὐτῆς.

5

Ἀνθυποφέρουσιν οἱ παπισταί, καὶ λέγουσιν, ὅτι καὶ αἱ χειρικοὶ ποινὰ ἀμαρτίας λέγονται, καὶ εἰς βεβαίωσιν τῆς τέλους ταύτης προσφέρουσιν μαρτυρίας ὑπὸ τῆ Παροιμιαστῆ κεφαλῇ δέκατῳ οὐτῷ, καὶ ὑπὸ τῆ Δαυιδ κεφαλῇ τετάρτῳ. Ἐλεημοσύνη καὶ ἀληθεία λυτῶται αὐτοῖα. Καὶ, πῶς ἀμαρτήματα εἰς τὰς ἐλεημοσύνης λυτῶσαι. ὑπὸ τῆς Γενέσεως, Ἐγὼ εἰμι Θεὸς ζῆλωτής, ὁποδιδὼς ἀμαρτίας πατέρων ὑπὸ τέκνα ὑπὸ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ γονεῶν, καὶ ἄλλα ταῦτα προσφέρουσιν, αἵτινα λέγουσιν ἐννοεῖσθαι ὅτι περὶ τῆ πολλῆς ἀφεσύνως ἀμαρτήματος, τὸ γὰρ ἀφείδω ὅτι πάλιν ἀφίεται, ἀλλὰ περὶ τῆ ποινῆς τῆς ἀφείδωτος ἀμαρτήματος. Καὶ ἔτι, αἱ ἀμαρτίαι ἐκ ἀφίεσθαι ἐλεημοσύνης καὶ ὁποιοῦντος, ἀλλὰ σωτηριῇ καὶ ὑπερβῇ, ὅθεν ἀφίεται Διὰ τῆς ἐλεημοσύνης ἡ ποινή, ἐξ ἧς ἐπεται μετὰ πῶς ἀμαρτίαν μένει πῶς ποινῶν, καὶ προσφέρουσιν εἰς ὡς ἀφίεται, ὅτι ἀφείδη τὸ ἀμαρτήμα πρὸς Δαυιδ, ἔμεινε δὲ ἡ ποινή ἢ ἡ πάλαιος αὐτῷ ὁ Θεός. Ἀλλὰ ῥητέον ὡς ταῦτα, ὅτι ἔρηται αὐτῶν Διὰ τὴν ἀφείδω-

σης τῆς ἀμαρτίας πρὸς Δαυιδ, γέγονε μεταστροφὴ τὰ ἀπεληθύντα, καὶ ὅθεν ἀφείδωται ἐκ τῆς καὶ πῶς τοῦτον οἱ ἀσκηταὶ πῶς συγχωρητικῶν. ἔπειτα ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων φανερώτατόν ἐστιν, ὅτι Διὰ τῶν 10 ἀποκρίσεων καὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ πῶς λοιπῶν ἀρετῶν, ἡ τὴν καλῶν ἔργων ὅτι ποινὰ ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ ἀμαρτίαι ἀφίεσθαι. πρὸς τέτοις, ὅτε ὁ Πνευματικὸς ἀφίησι τὰ ἀμαρτήματα ἡ τὰ ἀμαρτήματα, ἐκ ἀλλῶς ἀφίησι, ἀλλὰ Διὰ τῶν πῶς ὑπερβῇ, ἐλεημοσύνης, νηστείας, προσέυχης 15 καὶ πῶς λοιπῶν ἀποκρίσεων, καὶ καὶ καρπὸς μετανοίας ἡ αἰτία γὰρ λέγει, ὡς ἔρηται αὐτῶν, καὶ ἐξ ἑμὲ κατωτέρω. ὁποδιδῶσι δὲ ὁ Θεὸς τὰς ἀμαρτίας πῶς πατέρων ὑπὸ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ γονεῶν, ὅτι καὶ ψυχῶν, καὶ γὰρ ἐν τῇ δέκατῳ οὐτῷ κεφαλῇ τῆ 20 ἐξελικτὴ λέγουσιν, Οὐκ ὁποδιδῶται ἡς ὑπὲρ πατρὸς, ἀλλὰ κατὰ σῶμα, ἡτοι ἐκλόσιον ἐγκοσμίως, τοῖς μὴ ἀσεβέσι πρὸς νεθεσίαν πῶς εὐσεβῶν, τοῖς δὲ ἀσεβέσι, πρὸς τιμωρίαν, δι' αἰτίας ἀσέβους ὅς τῃ αὐτῶν προσεχῶς Παραγὰρ.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ΄.

Ἐπαλάλησις τῆς λόγου πῶς συγχωρητικῶν Διὰ τὸ λέγειν τὰς παπιστὰς, ἀφίεσθαι μὴ τοῖς ὁρθῶς μετανοῶσι πῶς ἀμαρτήματα καὶ ποινῶν αἰδίου καὶ μέγας ποινῆς χειρικοῦ, μερὸς δὲ αὐτῆς ὑπολάβεται πληρῶσαι τὸν 30 μετανοῶντα ἐν τῇ παρῶν, ἢ ἐν τῇ μέλλοντι αἰῶνι, ὁ Διὰ τῶν συγχωρητικῶν ὁ Πάπας λύσις. καὶ λύσις τῆς τριτοῦ τῆς ταύτης μυθολογίας.

Ἐπαλάλησις τὸν λόγον πῶς συγχωρητικῶν, καὶ ῥητέον ἔτι εἰς σαφεσέραν κατὰ ληψιν. λέγουσιν γὰρ οἱ παπισταί, ὅτι τοῖς ἀμαρτανέσι μετὰ τὸ βλάβισμα καὶ ἀληθείας μετανοῶν ἀφίεται πᾶσα ἡ ὁφειλὴ τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς αἰδίου ποινῆς, καὶ μερὸς τῆς χειρικοῦ ποινῆς Διὰ τῆς μετῆς τῆς μετανοίας, μερὸς τῆς χειρικοῦ ὅμως ποινῆς ὑπολαμβάνεται πληρῶσαι τὸν μετανοῶντα ἢ ἐν τῇ παρῶν αἰῶνι, ἢ ἐν τῇ μέλλοντι εἰς ἐκδίκησιν τῆς ἀμαρτίας, προσφθῶν δὲ ὁ Πάπας τῆς ῥώμης Διὰ τῶν συγχωρητικῶν, πληροὶ ταῦτα πῶς τιμῶν καὶ τὸ χρέος τὸ εἰς πῶς θάνατον δικαιοσύνης ὑπὸ τῆς θρασυῆς τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὅπως ἐλπίσθαι τοῖς αὐθροῦν τῆς ποινῆς, βεβαίως βεβλήω πρώτῳ περὶ τῶν συγχωρητικῶν κεφαλῇ τρίτῳ, καὶ βεβλήω δευτέρῳ κεφαλῇ δέκατῳ τρίτῳ λέγει, μετὰ πῶς ἀφίησι τῆς ἀμαρτίας τὸν Θεὸν ἐπισέβων ποινὰς χειρικοῦς τοῖς πιστοῖς εἰς ἐκδίκησιν τῆς ἀμαρτίας. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ὡς ἀπορῶν προσεχῶς αὐτῶν, ὁ μετανοῶν ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησεν, αὐτῶν ὑπερβῇ τῇ μετανοίᾳ, τὰς τῆς μετανοίας καρπὸς ἀπαιτῶται, Ἐκκλησίαν γὰρ φησὶν ὑπὲρ κακῆ καὶ ποίησεν ἀγαθόν. καὶ δὲ μὴ, ἀλλὰ χρεῖος ὑπὲρ ἀμαρτωλῶν ἀπέθανον,

ἵνα τὸν ἐρχόμενον Θεὸς αὐτὸν ὅτι μὴ ἐκβῇ ἐξω, τὸ γὰρ αἶχος τῆς ἀμαρτίας τῇ πίστει ἐπιστρέφει, τῇ 35 μετανοίᾳ Διὰ τῆς χάριτος τῆς πίστεως ἐκέρχεται ὑπολάβεται, καὶ ἐπιγινώσκεις ὅτι μετανοῶν, ἀπαίρων πῶς τῇδε, ἐκ ἐκείνου, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, ἀλλὰ τὸ, δευτεροεὐλογητικῶν τῆς Πατρὸς με. ὡς περὶ γὰρ ἡ ἀμαρτία θάνατον προσέχει, ὅπως ἡ μετανοία ζωὴν, καὶ ἡ 40 μετανοία καρπὸς ἀξίως προσβάλλει ἐν τοῖς ζῶσι τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ τὰς ἐν περιστάσει πιεζομένης, ἐκ ἀλλότρου ἐπὶ τῆς τῆς Θεοῦ φιλανθρωπίας καθάρεσθαι μόνῃ τῇ μετανοίᾳ, καὶ γὰρ δέχεται ἡ γὰρ μετὰ ζητήσας τὸ Θεὸν ἀφαιρέσθαι, αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς πνεῦμα καταυξέως 45 τοῖς μετανοῶσι, παρέχει καὶ πῶς ἀφίησι τῶν ἀμαρτιῶν ὅπως Διὰ τῆς οἰκτιρῆς αὐτῆς. ἔπειτα τίς ἡ ἀνάγκη, ἵνα τὸν ἐκταῦθα μετανοῶντα μὴ καὶ ἐκταῦθα ὑπολάβωσι τῆς ἐνοχῆς οἱ προσεσῶτες καὶ ὑπερβῇ τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς ἐκφάντορες Θεοῦ καὶ ὑποφῶνται 50 καὶ οἰκονόμοι μυσηρίων Θεοῦ; τίς ἡ ἀνάγκη, ἵνα μὴ ἀπολάβωσι καθάπερ τῆς αἰτίας, ὅπως καὶ τῆς ἐνοχῆς, ἀλλὰ πέμπωσιν ἢ εἰς χειρικοὺς ποινὰς, ἢ εἰς τὸ ἐργασθῆναι τῆς παραγοῦντος; ταῦτα μελέτιος Πιπῶν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ Ἐγχειρίδι αὐτῆς. Ἐμὲς

Φαρι,

Φαρισαῖς, ὡς ἡμετέροια πᾶν πρὸς τι συγχάρισμα, ἡ-
 νῶν γὰρ ἐστὶ, ταῖς τῶν ἀμαρτιῶν, αἰσὺν ἀκριβὲς καὶ
 τελεία γυνώσκω, λέλυται καὶ ἡ ἀμαρτία καὶ ἡ ἐπ'
 αὐτῇ τιμωρία, καὶ τὸ κωλύον ἐδὲν, ὁπολυθούσης τῆς
 5 σώματος, ὡς τῇ κλήρῳ πᾶν σωζομένων καταταγῆναι,
 αἱ δ' ἐκείνης ἡμετέροια αἴη, πᾶσι τῶν ἐδ' ἡ ἀμαρτία
 ἀφάρθη, καὶ ἀφάρθη τῶν τιμωρίαις ἐκείνης ἐνέ-
 χονται αἱ ἕως ἀπεβιέντες, ἔχοντες πᾶν μὴ ἀφισιν
 ἐκομίσαντο, πᾶν δὲ ποιῶν ἐκ ἐφθασαν ὁποτίσαι.
 10 ποῦ δὲ τοιαῦτα καθ' ἡμέραν ἀμαρτιώδην, ἐφ' οἷς
 ἡ ἐδ' ὅλως, ἡ γυνώσκω μετνοῦν, ἔτε δὲ ἐτέρων ἡ-
 νῶν πράξεων ἀντιστηκῶν αὐτὰ, καὶ ἀφάρθη πο-
 ῦ δὲ πᾶν τοιαῦτα ἐν τῇ κλήρῳ τῆς θανάτου, ἡ μετὰ θά-
 νατον τὰ μὴ ὑπὸ τῆς θείας ἀγαθότητος παρορῶνται
 15 κατὰ τὸν αἰὸν Διούσιον, τὰ δὲ δὲ ἀποκρίναι καὶ
 ἀρχὴν καὶ πᾶν ἄλλων, ὅσα ὡς τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ

τοῖς περνεῶσι γίνονται, συγχάριται. ταῦτα οἱ
 Ἀναπλικοὶ ἀφ' ἀφάρθη τῆς ἐφάρθη ἐν τῇ φερέσσει.
 τέταρτον μυσηρίον ἐστὶ τὸ τῆς μετανοίας, δὲ τῶν
 κατ' ἐέργειαν ἀμαρτιῶν ἀφισμένων, τὰ ἀγαθὰ
 αὐτοῖς ἀναλαμβάνονται ἐν τῇ αἰσθέρῳ τὰ ἀφ' τῆς
 ἀμαρτίας ὁπολυθούσης, ἡ τις δὲ μετέροια ἐν τῇ συν-
 τρεβῇ τῆς καρδίας καὶ τῇ ἐξομολογήσει τῆς σόμα-
 τος σωζίσταται μάλιστα, καὶ ἐν τῇ ἱκανοποίησει τῆς
 ἐργας, ὅτε μὴ ἀργήσῃ τῆς θανάτου πείρας. ταῦτα
 Γεννάδιος ὁ ἐσχολάριος ἐν τῇ Κωνσταντίνῃ Γερέως τῆς
 Ἀγγλῆς ὁμολογία τῆς πίστεως. ἰδέτω ὁ φιλομα-
 θὴς καὶ πᾶν ἀντίρρητον κατὰ τὰ δεκάτα ὕδρος κε-
 φαλαίης Κυρίως ἐν τῇ ἡμετέρῳ ἐγχαρίδι, καὶ τῆς
 συρίως πᾶν ἀντίρρητον τῆς αὐτῆς κεφαλαίης, καὶ
 μὴ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ Τόμῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

20 Ἀνθυφορὰ Λατίνων, πᾶν Ἀναπλικῶν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ τῆς μετανοίας μυσηρίῳ σερός ὑποτιθεῖναι πᾶν
 ἱκανοποίησιν λεγόντων, καὶ ὁπολογίᾳ ἡμῶν, πότε πᾶν ἱκανοποίησιν ἐπιτίθειναι τῷ μετνοῦντι, καὶ μετὰ
 τί, καὶ ἀφάρθη, καὶ πότε μόνον ἀρχὴν
 ἡγμέθη πᾶν τῆς μετνοῦντος ἐπιστρέφω.

25 Ἀνθυποφέρουσιν οἱ αὐτοὶ, ὅτι ἡ Ἀναπλικὴ Ἐκ-
 κλησία ἀφελανθάνουσα περὶ τῆς μυσηρίας τῆς
 μετνοίας, ὑποτίθει σερός πᾶν ἱκανοποίησιν, ἡν
 καὶ οἱ πατέρες ἐν τοῖς Κησὶ διορίζουσιν. ἀλλὰ ῥητέ-
 ον, ὅτι ἐν τοῖς μετνοῦντι καὶ ζῶντι ἰχυρῶς ἡ καθολικὴ
 Ἐκκλησία διδάσκει πᾶν ἱκανοποίησιν, ἀλλ' ἱκανοποίησιν
 30 φερνῇ, ἐκ ἀπαίτησι χερνικῆς ὀφειλομένης ποινῆς, ἔ-
 πληρωσιν χερεὺς αἰς ἐκδίκησιν ποινῆς, ἀλλὰ καρπὸς ἀξίως τῆς
 μετνοίας, καὶ ἰδοὺ τὰ περὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀγίας γραφῆς
 ἐν τῇ πρώτῃ Ὁρῇ τῶν Ἡθικῶν ὡς τῇ τῇ μεγάλῃ Βασι-
 λέῳ. καρπὸς δ' ἀρεῶν ἀξίως τῆς μετνοίας λέγει ὁ
 35 ἄγιος Βασίλειος ἐν τῇ ἀποστολῇ ὁ γδοηκὸς ἐβ-
 δόμῳ πᾶν κατ' ἐπιτίμιον ὄρων τὰ ἀντικείμενα τῇ ἀμαρ-
 τίᾳ ἔργα τῆς δικαιοσύνης, ὡς περὶ ὁ μετνοῦν καρ-
 ποφορεῖν ὀφείλει. ὅθεν οἱ ὀρθόδοξοι πατέρες ἀφελ-
 λογόμενοι, ὡς ἔρηται, ἐν φερέσει περὶ καθαρ-
 40 τηρίᾳ ἀφ' ἀφάρθη τῆς ἐφάρθη ἔλεγον τοῖς Λατίνοις,
 Γεοπαρεσκαδέκων καὶ τελευταῖον ἦν τῶν ἡρώτων-
 νων, εἰ τοῖς μετνοῦν ἡμῶς ἐπιτίθειναι ἐπιτίμια,
 καὶ τί, χάριν. λέγουσιν ἡν, ὡς ἔπρεπε πᾶν ἀ-
 φισιν καὶ πᾶν λύσιν διδόντες, ὡς περὶ ἔχοντες ἐξισίαν
 45 ὡς τῆς, τότε τῆς ἐπιτίμιας τῆς τῆς, ἐκ ἄλλως πᾶν
 ἀφισιν διδόντες, ἡ μετὰ τοιαύτων ἐπιτίμιων. ποῦ
 μὴ δὲ τῆς ἀφ' ἀφάρθη αὐτῆς, περὶ μὴ, ἵνα
 ἀφ' τῆς ἐνταῦθα κακοπαθείας ἡν ἐκὼν ὁ ἀμαρτηκὸς
 κατὰδέχεται, τῆς ἀκρίβους τιμωρίας ἐκείνης ἀπαλα-
 50 γῇ, ἐδὲν γὰρ ἔτω πᾶν ἄλλων ὡς κακοπαθείας Θεοῦ
 θεράπευται φησὶν ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, καὶ δά-
 κρυσι τὸ φιλήθροπον ἀντιδίδεται. δόλτερον, ἵνα
 τὸ φιλήθροπον φέρνῃ τῆς σαρκὸς, ὅτι πᾶν αἰς Θεὸν
 ἔχθραν ὁπορῶνται ἔωθε, καὶ πάσης ἀμαρτίας ἐστὶν
 αἴτιον, ἀφ' τῆς ἐπιτίμιας καὶ τῆς μετνοίας ἐξαιρε-

θῇ, τὰ γὰρ ὡς τῆς φασὶ πᾶν ἐναντίων ἰάματα,
 καὶ πᾶν ἡδονῶν ἀνάγκη δὲ ὀδυμῆς ὁποβληθῆναι.
 τῆς, ἵνα δεσμός τις ἡ καὶ χαλινὸς τῇ ψυχῇ τὸ
 δοθεὶς ἐπιτίμιον, αἰς τὸ μὴ κέχῃ τοῖς αὐτοῖς ἐγχαρίσσαι
 κακοῖς. τέταρτον, ὅτι καὶ φύσει τὸ τῆς ἀρετῆς χε-
 ρνικὸν ἐπίπνον, καὶ δὲ συνεθισθῆναι τοῖς πόνοις ἡν
 αἰς ἐξιν αὐτοῖς ἐλούσεσθαι μέλαιντα, καθάπερ ἀφ'
 τῆς ἡδονῆς αἰς πᾶν ἀμαρτίαν ὑπολιθεῖ. πέμπτον,
 ὅτι καὶ πίστεως λαβεῖν βεβλόμεθα ἀφ' τῆς τῆς δοθέν-
 τος ἐπιτίμιας καταδοχῆς, αἰς τελείως πᾶν ἀμαρτίαν ἐμ-
 σῆσεν. αὐταὶ μὴ αἱ τῶν ἐπιτίμιων αὐταῖς, καὶ πᾶν
 νῆς ἴσως ἕτεροι. πᾶν δὲ ταῦτα παρορῶντες ἐν οἷς
 τὸ χρεὼν κατεπέχθη πρὸς πᾶν ὁπὸ τῆς σώματος ἐξο-
 δον, ἀρετῆν ἡγμέθη πᾶν τῆς μετνοῦντος ἐπιστρέ-
 φω καὶ γινώσκω αἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς τῇ πᾶν τῶν
 ἡμαρτιῶν ἀφισιν, ἀφάρθη καὶ ἀφείδω αὐτὰ καὶ
 πᾶν δοθέντων ἡμῶν ἐξισίαν, καὶ ὡς τῆς ἀφ' ἀφάρθη
 πιστεύοντες αὐτὰ τε καὶ πᾶν ἐπ' αὐτοῖς πᾶσαν τιμωρίαν,
 ὅσα γὰρ φησὶ, λύσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λευκός
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ αἰς ἐχέγγυον τῆς πᾶν θείας
 δωρεῆς τῆς εὐχαριστίας ἐπιτίμιον τοῖς ἕως ἀπαλα-
 πόμενοι. τὸ μὴ γὰρ ἐπιστρέψαι καὶ μετνοῦσαι γινώ-
 σκω ἐν τῇ γυνώμῃ καὶ τῇ ἀμαρτηκότητι, τὸ δὲ μὴ
 πληρῶσαι τὸ ἐπιτίμιον, ἐν τῇ κρείσει τῆς ὡς ἐστὶ, τῆς
 πᾶν ἀθροῦν ὑπεξαιρέτως τῆς βίης, καὶ ἀφάρθη βα-
 σιλικῶς ὁ φιλήθροπος ἐκ φιλήθροπος μόνος πᾶν
 ἀφισιν τῇ ἡμαρτηκότητι χαρίζεται, καθάπερ καὶ τῇ
 λησῇ πρὸς ἐχάταις ἡν ἀναπνοῆς μνήμῳ ἐν τῇ βα-
 σιλικῇ μόνον ἀπτησάμεν, τὸν Παράδασον αὐτὸν ὁ
 μεγαλόδωρος ἐπεδωψίλευσεν. ταῦτα οἱ Ἀναπλικοὶ
 ἐν φερέσει, αἰς χρῆται καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πα-
 τριάρχης Γερεμίας, γράφων πρὸς Λαζάρους.

ΠΑΡΑ-

ὅτι ἐκ τῶν ἐνδικαίοις καὶ ἀδίκαις γυναικῶν λυπηρῶν τὰ συγχωρητικὰ τῷ Πάπᾳ αἰνέργητα ἔδωκε ὁ Βελλα-
μῖν[Ⓞ], καὶ εἰς μόνον τὸ μετανοητικὸν βῆμα ταῦτα μεταφέρειν, δέκνυται παρ' αὐτοῦ φλύαρος[Ⓞ] ἐκ τῶν
κοινῶν τῆς Ἐκκλησίας ἔργων καὶ τῶν ἐν ταῦτά ἐπωδύνων, δι' ὧν ἡ ἀφῆσις, καὶ ἡ Διὰ τῶν τῷ Πάπᾳ συγχωρητικῶν. 5

Υποκρίθεις ὁ Βελλαμῖν[Ⓞ] συγχωρεῖν τὸν Πάπαν
τοῖς συγχωρητικοῖς τῶν ὀφειλομένων ποινῶν,
καὶ βλέπων ὅτι καὶ ἄπειρα δῶκε ὁ Πάπας συγ-
χωρητικὰ, ὁ Θεὸς δίδωσι θλίψεις καὶ πειρα-
σμάς, καὶ πᾶσι καὶ δικαίοις καὶ μετανοῶσι, λέγει,
ὅτι Διὰ τῶν συγχωρητικῶν τῷ Ῥώμῃ ἐκείναι μόναι
αἰτιμωρεῖαι ἀφίενται, οἷς ἐσμὲν ὑπόδικοι ἐν τῇ με-
τανοητικῇ βήματι, καὶ δὲ ἐκείναι, καὶ ὀφειλομένη
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ βήματι. Ἀλλὰ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐστὶ
φλύαρος, καθότι ἡ μόνον χορηγασαί καὶ πανύχιος
στάσις, νηστία καὶ περιστάσις ἴδια καὶ κοινὰ,
ἐλεημοσύνη καὶ θῆαι ἱερουργίας καὶ δεήσεις τῶν
ἱερέων καὶ ἡ λοιπὴ ἐκείνῃ κατὰ χρεῖον ζῶν,
ἀλλὰ καὶ ἐκείνα τὰ λυπηρὰ καὶ ἐπωδύνων, αὐτὴν δι-

δωσιν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ βήματι, δεχόμενος
τὰ τῶν μετανοούντων κατὰ τὰς νόμους τῆς Ἐκκλη-
σίας, καὶ μετὰ χαρᾶς ὑποφειρόμενος, ἀφῆσιμα γί-
νονται τῶν ἐν τῇ μετανοητικῇ βήματι μετανοούντων 10
ἀμαρτημάτων (καὶ μὴ ποινῶν καὶ χρεῶν, ὡς ἔρηται
αὐτῶν Παρὰ γράφῃ δεκάτῃ ἐν ᾧ τῷ) ἡ Διὰ τῶν
συγχωρητικῶν τῷ αὐτῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ Διὰ τὸ ἔλεος
τῷ Θεῷ, φησὶ γὰρ Ἀνγέλι[Ⓞ] ἐν τῇ δεκάτῃ περὶ
πόλεως Θεῷ, κεφαλῇ τῶν τεσσαρεσθῶν τεταρτῷ, τῇ 15
μεταοίᾳ καθαιρεθῆαι τῆς ἀμαρτίας, καὶ μόνον ἐξο-
μολογήσει κατὰ ἀνάγκην ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ τῷ
Θεῷ, τὰς δ' ἄλλως περὶ τῆς τῷ Θεῷ φιλανθρωπίας
οἰομένης, τῆς τῶν χριστιανῶν μερίδος[Ⓞ] μὴ εἶναι. 20

ὅτι οἱ νεώτεροι τῶν σοφιστῶν εἰς σύστασιν τῶν τῷ Πάπᾳ συγχωρητικῶν παρ' αὐτοῦ χρεῖον τινὰ καμ-
πανῶν συλλέξαντες δεκάτην Πατριάρχων Κωνσταντινῆς πόλεως συγχωρητικὰ, καὶ κατὰ Βαρώνιον Νικολάου 25
μουσικῆ, καὶ δὴ καὶ Κορέσιον, λέγοντες δὴ τὸν τῶν θησαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀγίων, καὶ
μάλιστα τῶν τῷ χρεῖον παθημάτων ἡμῖν Διὰ τῆς ἐξουσίας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς χρεώσεσιν κολλήσεων
συγχώρησιν κοινῶν, ἐλέγχονται ἐν ταῦτά καὶ καὶ μάταια μυθολογῶντες, καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸ
πάτριον ἔθ[Ⓞ] συγχωρητικῶν τῶν Κωνσταντινῆς πόλεως Πατριάρχων, τῆς τε ἐξουσίας τῆς δεσμεῖν καὶ λύειν 30
τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἐσμὲν τῶν ὀνομασθῶν τῆς αὐτῆς ἐξουσίας τῷ Πάπᾳ.

Οἱ νεώτεροι τῶν σοφιστῶν παρ' αὐτοῦ συστάσεις ἡ-
ναὶ περὶ τῶν συγχωρητικῶν τῶν τῷ Πάπᾳ,
καὶ πρῶτον μὲν χρεῖον τινὰ, καμπανῶν καὶ κα-
νονάρχην ὑπὸ καλῶς, συλλέξαντες δεκάτην συγ-
χωρητικῶν Πατριάρχων τινῶν Κωνσταντινῆς πόλεως,
καὶ ἔτι συγχωρητικῶν Νικολάου τῆς μουσικῆς, Πα-
τριάρχης καὶ αὐτῆς Κωνσταντινῆς πόλεως, ὅπερ ὁ Βα-
ρῶνι[Ⓞ] ἐνέθηκεν ἐν τῇ ἐνωμοτοσίᾳ δεκάτῃ ἐβδόμῃ
ἔτα, καὶ Γεώργιον τὸν Κορέσιον, λέγοντες δὴ τὸν
ἐν τοῖς θεολογικοῖς αὐτῶν, τὸν θησαυρῶν τῆς Ἐκκλη-
σίας, λέγω τὰς Βασιλέας νηστίας, τὰς θεολόγους καὶ
χρυσόδομους τὰς πολλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν πόλεων
μόχθους, τῶν ἀγίων τὰς καὶ ἀναγκάσας αὐτοῖς ἱκανο-
ποιήσεις, μάλιστα δὲ τὰ πᾶσι τῷ χρεῖον, ὅπερ τῇ
μὲν σωτηρίᾳ καὶ ὁφέλημα πρὸς ἀφῆσιν τιμωρῶν, ἡμῖν
δὲ κοινῶν Διὰ τῆς ἐξουσίας τῆς Ἐκκλησίας
πρὸς συγχώρησιν τῶν τιμωρῶν καὶ χρεώσεσιν κολλήσεων
ἀλάσεων. καὶ ταῦτα οἱ παπῖσαι. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς
μὲν τὸ πρῶτον, ὅπερ ἔλεγον ὁ Λεγάτος τῷ Βασιλεῶς
τῆς Ἰβηρίας ἐν τῇ ἐν φλωρεντίᾳ Σινόδῳ, ἅγιος Πέ-
τρος, ἅγιος Παῦλος, ἅγιος Βασίλειος, θεολόγος Γρη-
γόριος, χρυσόδομος καὶ ὁχι καὶ Ἀριστότελες, τμήματι
ἐν ᾧ κεφαλῇ δωδεκάτῃ. οὐ χρεῖον ὡς οἱ καμπα-
νῶν καὶ ἐτέρων τινῶν τοιούτων γραμμοκατίνων ἀίρε-

τικῶν τῶν καμῶν καὶ ματαίων συγγραφῶν, ἀλλ' Ἀν-
γέλιος, Ἀμβροσίος, Θεοφίλος, Κυρίλλος, Ἀθανάσιος,
Ἰερόνυμος, Σωφρόνιος, Γρηγόριος, Βασίλειος, Ἐπιφα-
νῆς, χρυσόδομος, καὶ τῶν οἰκουμενικῶν Σиноδῶν, καὶ 35
πρὸ πάντων, τῶν γραφικῶν μαρτυριῶν. δεύτερον,
τὰ συγχωρητικὰ τῶν Πατριάρχων Κωνσταντινῆς πόλεως
ἦσαν ὡς εἶπεν καὶ τὰ τῶν νυν, καὶ γὰρ ἡ χρεῖον τινὰ
καμῶν, ἀλλὰ τὰ ἐκείνη καὶ πατέρα παρέχου-
σιν, ὥστε εἶπεν ὅτι τὰ συλλεχθέντα τῷ καμῶν 40
τοιούτων, ὥστε μὴ περὶ χρεῖον χρεώσεσιν κολλή-
σεων ἀλαμβάνειν, ἀλλὰ περὶ λύσεως τῆς ἐνοχίας
τῶν αἰώνων δεσμῶν, καὶ τέως τῶν ἐκείνων ἐν τῇ
τέλει τῶν παρῶν κεφαλῶν, δεχόμεθα αὐτὰ,
καὶ δ' ἀπῶντάς εἰσι, ἀναγκάσας καὶ ψόδεσιν πλάσας 45
εἶσι, ὅθεν καὶ ὁποτέρω. τρίτον, πρὸς τὰ τῷ
μουσικῷ ῥητέον, καὶ τοῖς ἔρηται αὐτῶν περὶ τῶν
ὀπισθίων τῶν Παπῶν καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν τοιού-
των, καὶ ἴδε βιβλίον πρῶτον κεφαλῶν ἐβδόμῃ.
Εἰ τῷ Ἀγῶνι[Ⓞ] καὶ τῆς Σινόδου αὐτῆς ἐξέτασται 50
τὰ σινωδικὰ ἐν τῇ οὐτῇ οἰκουμενικῇ, καὶ ἄλλῃ ἡμῖν,
πῶς ἡμῖς πιστεύομεν τῷ μυθολογῶντι Βαρῶνι[Ⓞ] πε-
ρὶ τῶν συγχωρητικῶν τῷ μουσικῷ, καὶ μάλιστα ἐν τρι-
τῷ πράγματι, ὅπερ παρ' αὐτοῦ ἀνήκεσεν ἢ τῆς ἀρ-
χαίους πατέρων, καὶ ἔχει ἐν τῷ ἀξιώματι τὸ τοιοῦτον
συγχωρη-

συγχωρητικὸν ὅτι ἐπὶ τῷ Νικολάῳ, ἅπε πολυ-
 ποικίλον καὶ φλύαρον ἐστὶ, καὶ δέκνυται σαφῶς ὅτι
 σωτήριον καὶ ἐξουσίαν ὡς καὶ λατίνους, ἢ
 καὶ αὐτῶν Βαρωνίαν, ἐπειδὴ περιέχει τὰ χθρὲς καὶ
 5 περὶ χθρὲς ὡς καὶ λατίνων ἐξουσίαν. πρὸς δὲ τὸ τῷ
 Κορέσιον ῥητέον, ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ Κορέσιον, καὶ
 γὰρ τοῖς ἐπὶ ἐκείνῳ Γεωργίῳ ὁ Κορέσιος, μάλι-
 στα τ' αὐαντία διδάσκει ἐν τοῖς Θεολογικοῖς αὐτῶν.
 δούτερον, καὶ καθ' ὑπόθεσιν ἅπε ταῦτα, ἔδωκεν πρὸς
 10 ἡμᾶς, νομίζοντες δὲ αὐτὰ ἔσθαι ἅπαν τοῖς ἀρεταῖς Βο-
 νιφάτιον, Καμπανῶν, Θωμᾶ τῷ Ἀκρίνῳ, Διπλοβα-
 πατζίῳ, Βονοβουτάρῳ, Βίλλῳ Ππολεμαίῳ, Λυκε-
 σίνῳ, Παχάλλῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς σοφισαῖς καὶ ψυ-
 δοδιδασκάλοις, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα παρ' ἐκείνων ἐρα-
 15 νισάμενοι ἔπε, καταφρονήσας τῆς γραφῆς καὶ τῶν
 ἁγίων πατέρων, ἴδε καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον κε-
 φαλαίῳ καὶ Παρὰ γραφὸν ἐβδόμον. τρίτον ῥητέον,
 ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐξουσίαν ἔχει, ἣν ἔδωκεν αὐτῇ ὁ Κύ-
 ριος, λύσαν τοῖς μετανοήσιν γνησίως καὶ κανονικῶς τὰ
 20 ἁμαρτήματα, λέγω δὲ κανονικῶς, ὅτι ἔχει ἐξουσίαν
 συγχωρῆν καθ' ὅν τρόπον διδάσκουσιν οἱ ἅγιοι πα-
 τέρες καὶ ἡ ἀρχαία ἐν αὐτῇ παρὰδόσει διδάσκει,
 καὶ πρὸς τέτοις ὁργανικῶς, ἐπειδὴ ποιητικὸν τῆς
 ἐξουσίας ταύτης ἐστὶν ὁ οὗ Τριᾶδι Θεός, μέσα δὲ,
 25 τὰ ἐν αὐτῇ παρὰδοξίᾳ Μυστήρια καὶ τὸ πάθος τῶν
 μεσίων Θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἰησὺ Χριστῷ, δούτερον
 δέ τινα ἐξουσίαν ἰδικωτέραν ταύτης καὶ χεδὸν ὑπο-
 λευμνίῳ πρὸς τὸ συγχωρῆν τοῖς λαβῶσι πᾶσι ἁφί-
 σιν τῶν ἁμαρτιῶν ποινὰς χρονικάς καὶ ἔξω τῷ μυ-
 30 στήρι καὶ ὑπὸ τῷ περιεσόμενῳ τῶν μισθῶν τῶν

ἁγίων, ἡ Ἐκκλησία ἔτε ἔχει, ἔτε γινώσκει, ἔτε
 ἔλαβον, ἔτε δίδωσιν, ὅθεν καὶ ταῦτα πᾶσι θρυλε-
 μνίῳ ἐξουσίαν καὶ τὰ σωτισμῶν ταῦτα ῥήματα,
 ἅτινά ἐστι συγγραφαὶ Ἰνδελγοντζίων, Δικασικὴ
 Διόλυσις, Δαψιλῆς δόσις, Ἐνέργεια δικαιοδοσίας,
 Ἐνέργεια δικασικὴ, χρονικὴ ποιητὴ, ὁφειλομένη
 ποιητὴ, Χρεωσμένη τιμωρία, Λύσις ποιητῆς ὁφει-
 λομένης τῇ ἁμαρτίᾳ, Περσάπτονται οἱ μισθοὶ τῶν
 ἁγίων χωρὶς τῶν μυστηρίων, τὰ συγχωρητικὰ ἐπὶ
 νομικῇ ἀπειρήσει, Σχολάζοντες μισθοὶ καὶ ἀνε-
 νέργητοι, καὶ περισσόντες τῶν ἁγίων μισθοί, μισθοὶ
 ἀνώφελες τοῖς ἁγίοις, Λύσις καὶ ὑποπλήρωσις ἐκ
 τῶν μισθῶν τῶν ἁγίων, Σωρὲς Θεσσωρὲς τῶν περιεσόμε-
 νων μισθῶν τῶν ἁγίων, Ἐπίθεσις Θεσσωρὲς, Οὐκ
 ἀναγνώσις ἱκανοποιήσεως, Ὁ Πάπας Διανομὴς τῶν
 κοινῶν Θεσσωρὲς, Μάλλον ἢ ἐξουσία τῷ Πάπᾳ ἢ τῷ
 λοιπῶν Ἐπισκόπων, Τὰ συγχωρητικὰ ἐπὶ πλή-
 ρη, πληρέσει, πληρέσει, μέσα, καὶ μερι-
 κά, Ἡ ἐξουσία τῶν Ἐπισκόπων διωρισμένη ἐπὶ
 πρὸς τῷ Πάπᾳ, Ὁ Πάπας συγχωρεῖ ὡς βέλτεται,
 Πρὸ τῆς χειροτονίας οἱ ψηφιδέντες Πάπαι καὶ Ἐπί-
 σκοποι διδόντες τὰ συγχωρητικὰ ἐν τοῖς ἐγκαινίοις
 τῆς ταύτης Ἐκκλησίας, Δίδονται τοσούτοις καὶ συγ-
 χωρητικὰ, ταῦτα, καὶ τὰ ὅμοια τέτοις ῥήματι
 ἡκαθολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῷ Χριστῷ γινώσκει ὅτι ἐστὶν
 ὑπὸ τῷ Διαβόλῳ καὶ ὑπὸ τῶν ὑποπλημένων ψυ-
 δοχειρισμένων ἐξουσιῶν, ἐπειδὴ περὶ αὐτῶν ἐπὶ τῆς
 διδασκαλίας καὶ τῆς μεσιτείας τῷ Χριστῷ ἀντίθεται, ὅθεν
 ἔχει αὐτὰ Χριστομάχα, Θεομάχα καὶ διόλου ἀντίθετα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι τὸν Γαβριὴλ φιλαδελφείας λέγοντες ἐφύρην τὸν Βονιφάτιον ὁ γδοὺν τὰ συγχωρητικὰ, οἱ λατῖνοι μὴ
 35 ἀληθῶς λέγοντες, ψεύδονται, ὁ δὲ Βονιφάτιος ὁ ταῦτα κηνοποιήσας, καὶ τὸν ἐν Ρώμῃ Ἰοβηλαῖον
 ἐπληροῦσας, καὶ ὑπὸ τὸν Ρώμη θρόνον πᾶσι οἰκουμενῶν ἐπὶ, δέκνυται ἡδὲ Διαβόλος, ὡς ἐφύρεταις
 δύο σωματικῶν θρόνων καὶ ψυχικῶν θρόνων κακῶν.

40 Περὶ φέρει δούτερον, ὅτι Γαβριὴλ ὁ φιλαδελφείας
 ἐκ ἀληθείας λέγων, ὅτι Βονιφάτιος ὁ γδοὺν ἐ-
 φύρε τὰ συγχωρητικὰ, ἦσαν γὰρ ἐξ ἀρχῆς. Ἀλλὰ
 ῥητέον, ὅτι ἦσαν ἐξ ἀρχῆς ὡς ἔχει καὶ χρηταί ταῦτα
 ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, οἱ δὲ λατῖνοι μετὰ τὸ χάρισμα
 ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐπὶ τὰ συγχωρητικὰ, ὡς φαίνεται
 45 ἐξ ὧν ἀπομνημονεύει ἀνωτέρω περὶ Ἰννοκентίου τῷ τρίτῳ καὶ
 Γρηγορίου τῷ ἐνάτῳ, ἣν ὁμοῦς τὸ κακὸν ὀλίγον,
 καὶ ὡς περὶ τὸν πατῆρα Βονιφάτιον, δὲ ὁ γδοὺς
 παρὰκινεῖται ὑπὸ τῷ Διαβόλῳ, ἐπειδὴ τῶν οἱ
 Ρώμῃ ἀφροῖσι περὶ τῶν συγχωρητικῶν, ἣν καὶ Ἰοβη-
 50 λαῖον ἐκάλεσε, καὶ ἤρχοντο ἐν Ρώμῃ ταῦτα μυ-
 ραῖδες ἀθλίων ἀνθρώπων, ψυχικῶς καὶ σωματικῶς
 φθαρμένων, σωματικῶς μὲν, ὑπὸ πολλῶν τολαιπω-
 ριῶν καὶ ἀφροῶν καὶ θαπνῶν καὶ θαλάσων, ψυ-

χικῶς δὲ, ὅτι ἡτοιμάτη συγχώρησις ἁγίων ἐστὶ
 τῇ γραφῇ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀφε-
 λῆς ἐστὶ καὶ ἀνώφελης, μάλιστα σωτισμῶν καὶ ἐπιτετη-
 δούμην ἀπὸ διαρρέσεων καὶ λογιδίων σοφοισμῶν καὶ
 ψυδολογίων ἀντικειμένων τῇ ἐκκλησιαστικῇ παρὰδόξει,
 καὶ τὸν Πάπα Θεοποιῶσα καὶ λέγουσα περὶ αὐτῶν τὰ ἀνή-
 κησα τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ἔτι ἐπιζήμιος ἐστὶ καὶ ψυ-
 χοφθόρος καὶ παντὶ χειρισμῷ πᾶσι τρόποις πο-
 λέμιος. ἔτι ὁ Βονιφάτιος ἕτος ἐπειδὴ ἔπε τῆς
 οἰκουμενικῆς καὶ παύτων τῶν ἀνθρώπων ἡ ὑποταγὴ πρὸς
 τὸν θρόνον τῆς Ρώμης ἀναγνώσις ἐπὶ πρὸς σωτηρίαν,
 ψύσης ἐπὶ, καὶ πατὴρ αὐτῶν ἐστὶν ὁ Διάβολος, ἔπερ
 πατὴρ τῶν ψεύδων κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν σω-
 τήρων ἐστὶν ὁ Διάβολος.

Ὅτι τῶν παπιστῶν λεγόντων, ῥῆμα ἐξηχηθὲν τῆς Εἰκόντος τῆς Θεοτόκου, τὰ συγχωρητικὰ ἐπὶ τῇ Βονιφατίᾳ τὰς ἐβεβαίωσεν, δέκνυται τετὶ τὸ ῥῆμα μὴ εἶναι τῆς Θεοτόκου, ἀλλὰ τῆς Βεελζεβὺλ.

Ἐπιλέγουσι, ὅτι ἐγένοντο θαύματα βεβαιῶντα τὴν Χρησιν τῶν τοιούτων τῆς Πάπας συγχωρητικῶν, γενομένη γὰρ ἰακώβος διάκονος καὶ Καρδηνάλις τῆς αἰγίας Γεωργίας, ὅς τις ἐξῆν ἐπὶ τῇ Βονιφατίᾳ τὰς, ὅτι τὰ συγχωρητικὰ ἦσαν καὶ δεύτερον, γενομένη δὲ θαψιλέσσευν ἐπὶ τῇ Βονιφατίᾳ, ἐβεβαίωθη ὑπὸ τῆς Θεοτόκου τῷ τρέπῳ τῷ. Κληρικὸς ἦν τῆς αἰγίας Γεωργίας σὺ Βελάβερν παρσούχου ἐνώπιον τῆς Εἰκόντος τῆς Θεοτόκου, ἤκασεν ἐκείνης αὐτῆς τρέπῳ, ὅτι Θεὸς ἐφάσατο πάντων ζώντων καὶ τεθνήκτων, ὅπερ εἶπον καὶ Θεοτόκος περὶ τῶν συγχωρητικῶν τῇ Βονιφατίᾳ. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι καὶ τὸ το-

γίδριον ἔτῃς Θεοτόκου, ἀλλὰ τῆς Βεελζεβὺλ ἐστὶ, καθότι ὁ Θεὸς ἀφ' ἑξ ἀπέσταλε τὸν τίον αὐτῆς γινόμενον αὐθροπον, ἐφάσατο τῶν ζώντων καὶ τεθνήκτων, εἰ δὲ ἐπὶ τῇ Βονιφατίᾳ ἐφάσατο, δῆλον ὅτι δεύτερον ἐκ ἐφάσατο, ὅπερ ἐκ εἶναι ἑτέρου, ἢ ἰο ἀντιστοίχως τῇ Μυστηρίᾳ καὶ τῆς τιμῆς τῇ Χρυσῇ, καὶ ἡμῇ τῇ Βονιφατίᾳ, ὅπερ ταύτῳ ἐπὶ ὅτι τῇ Διαβόλῃ λόγῳ ἐστὶ. δεύτερον, περὶ τῶν θαυμάτων, ὅτι βεβαίωσεν οἱ παπιστῆς, εἴρηται αὐτῶν κεφαλῇ πέμπτῳ καὶ σῆτῳ, καὶ ῥηθήσεται ἐμβλίσῃ σὺνδε καὶ τῷ κεφαλῇ δούτῳ.

Περὶ τῶν συγχωρητικῶν γραμμάτων τῶν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Πατριάρχων, καὶ τῆς ἐπὶ τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν ἐξουσίας τῶν Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ ὅτι μόνον τὰ τῇ Χρυσῇ πάθη εἶναι οἱ Θεσσαυροὶ καὶ αἱ ἐκτίσεις καὶ ἡ λύτρωσις τῶν ἀμαρτημάτων τοῖς μετανοῦσι καὶ αὐτὸ συγχωρητικῶν, καὶ ἡνι τρέπῳ δίδονται τὰ συγχωρητικὰ, καὶ περὶ ἀμείνων καὶ ἐμμεσῶν ἐξομολογήσεως, καὶ πῶς λέγονται τὰ τῶν Πατριάρχων συγχωρητικὰ, καὶ τὴν λύειν αὐτά τε καὶ ἡ αἰγία κωνσταντία.

Ἐπειδὴ συγχωρητικῶν ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἁπάντων ἐξ ἀρχῆς παρῆσαν, καὶ εἰς ἀρτί παρῆσαν οἱ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀγιώτατοι Πατριάρχαι, ῥητέον καὶ περὶ τῶν ἐν ὁλίγοις, καὶ πρῶτον, ὅτι οἱ ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι ἔχουσιν ἐξουσίαν πλήρη καὶ πληρεστέαν τῇ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, ὡς τῶν Ἀποστόλων ἐξίστη Διάδοχοι, ὡς ἐρεῖται ἐν τῇ πέμπτῳ μέρῃ τῇ δεκάτῃ βιβλίᾳ, ἐκ ἧς ὡς ὁμοῦ, ὡς ἕτος μὲν ὑπερηλικῶς, ἐκείνῳ δὲ ὑπερμύς, ἀλλ' ὡσαύτως πάντες, ὡς εἴπομεν αὐτῶν ἐν ποσὶ, καὶ ἐρεῖται κατωτέρῳ Δὲ ποσὶ, καὶ μάλιστα ἐν τῇ Διευφύνῃ τι πέμπτῳ μέρῃ τῇ αὐτῇ βιβλίᾳ, καὶ γὰρ τὰς κλῆς ὁ λόγῳ δηλώσει οὐκ, ἐκ ἐνίτινι καθολικῇ Ἀρχιερεῖ καὶ κεφαλῇ καθολικῇ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διδομένης, μόνῳ γὰρ τοιούτῳ ὁ Χρυσὸς ἐστίν, ἀλλὰ τοῖς Ἀρχιερεῦσιν, ἦσαν Ἐπισκόποις, καὶ δι' αὐτῶν τοῖς Πρεσβυτέροις καταλήλως, εἰς ἡδυνάμεις, ἐξουσία τε καὶ χάρις διεδόθη ὑπὸ Χρυσῇ Διὰ τῶν Ἀποστόλων δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐπὶ γῆς, εἰς γὰρ παρῆσαν καὶ ἐπιστάται τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐκφωτῶτες Θεῶν καὶ ὑποφῆται καὶ οἰκονόμοι Μυστηρίων Θεῶν, καὶ ταμῆα τῶν Θεσαυρῶν τῇ Χρυσῇ, καὶ ἀπολύει τὰς ἡμαρτηκότας καὶ μετανοήσας πεισὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἐμόνον τῆς αὐτῆς καὶ τῇ δεσμῷ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐνοχῆς. δεύτερον, ὁμολογῶμεν δὲ αὐτῶν ἐκείνη τὰ πάθηματα τῇ ἰησῷ Χρυσῇ καὶ μόνον πᾶς Θεσαυρὸς καὶ τὰς ἐκτίσεις καὶ τῷ λύτρωσιν εἶναι τῶν ἀμαρτημάτων τοῖς γνησίως μετανοῦσι, καὶ ἡνι εἶναι οἱ πωλῆντες καὶ ἀγοράζοντες τὰ συγχωρητι-

κα, ἀπείρατοι γὰρ ἡ τῇ Θεῷ χάρις, ὡς ἐρεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Μυστηρίων, ἐκ ἐμπόριον ἡ τῇ Χρυσῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ οἱ Θεσσαυροὶ αὐτῆς ἀκαπνύονται, ἐδ' ἐν βαλαυτίοις ἐναποκέμενοι, ἐδ' ὡς παρῆσαν 30 τὰς βαλαυτίαι. ταῦτα δὲ λέγοντες, τῶν ἡνι αὐτῶν κέρδεσιν ὡς ποιοῦμεν, καὶ τῶν ἰχθύων καὶ παρῆσαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἧς αὐτῶν ὁ Σωτὴρ τὰς κλῆς κατέθετο τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. ἔπειτα δὲ ὁ πλῆθος διήνικται τοῖς μετανοῦσι καὶ μόνον. 35 ταῦτα μελέτις ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας περὶ τὰ τὰ τῇ τῇ Εὐχαριστίᾳ αὐτῇ, πρῶτον, παρῆσαν δὲ τὰ συγχωρητικὰ ὡς τὰ τῇ ἀγιωτάτῃ Πατριάρχῳ ἐμόνον τοῖς εἰς αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἡ εἰς Ἐπίσκοπον, καὶ εἰς Πρεσβύτερον ἐξομολογηθῶσι, 40 Διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐξαίρετον τινὲ λόγῳ τῶν Ἀποστόλων διαδόχους, καὶ ἴδε κατωτέρῳ βιβλίᾳ δεκάτῃ μέρῃ πέμπτῃ κεφάλαιον σδέκατον. καὶ τῷ, ἐκ ὅτι ἔχουσιν τὰς βαδμῆς τῆς Ἐπισκοπῆς μέζοντας, ἀλλὰ διότι καθολικῶν, ἦσαν ὡς καθολικῶν παρῆσανται 45 ὡν, καὶ παρῆσαν τὰ συγχωρητικὰ τῇ κωνσταντί τῆς κατ' αὐτὰς παρῆσαν. εἰ δὲ καὶ μόνον παρῆσαν, ἀλλὰ παρῆσαν ὡς ὡς παρῆσαν ταῦτα, ἦτοι τῆς κατ' αὐτὰς Σιωδῆς. παρῆσαν δὲ τῇ καὶ ἐν αὐτοῖς ἐπαρχίαις καὶ Διοικήσεσιν, ἐπει- 50 δὴ τῷ τοῖς ἐξαίρετῳ τρέπῳ ἐφωσίστην ἡ μέριμνα καὶ ἐπιμέλεια παρῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπερ ἔτω πῶς παρῆσαν ὡς ἔξῃς τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις, καὶ τοῖς καλεσμένοις αὐτοῖς κεφαλαῖς Ἀρχιεπισκόποις, καὶ ἴδε κατωτέρῳ τῷ τόπον τῇ αὐτῇ παρῆσαν Διευφύνῃ κεφα-

κεφαλὰς, καὶ ἡ βεβαίωσις σαθρὰ, εἰ γὰρ καὶ
 ἐδιωρίσθη τὰ πρὸς τῆς γενομένης καὶ τῶν σωόντων,
 ἀλλ' ἔτις ἀπ' ἀρχῆς παρέδωκεν ἡ καθολικὴ ἐκ-
 κλησία, ἣτινι ὁ ἀντιστάμενος, ὑπὸ ἀνείθεμά ἐστι.
 5 τέταρτον, συγχωρεῖ ὁ Θεὸς τῷ μετανοήσαντι καὶ ἐξο-
 μολογησάντι καὶ πρὸς αὐτὸν ἀμέσως, ἀνάγκης κατε-
 παγέσας, καὶ ἐμμέσως πρὸς τὸν πιδύματικόν, εἴτε Ε-
 πίσκοπος ἢ εἴτε Πρεσβύτερος, τρέτη δὲ συγχωρεῖται
 ἐδίδοται, καὶ γὰρ δούτερον ἐσυγχωρεῖται τὸ ἀπαξ
 10 συγχωρηθὲν πλημμέλημα, ὅθεν τῷ πρὸς ἑτέρου ἐξομο-
 λογησάντι διδόμενον τῷ Πατριάρχῃ συγχωρητικόν, ἐ-
 ρηθῆναι αὐτῷ κυρίως συγχωρητικόν, ἀλλὰ συγχωρητι-
 κὸν ὑποδακτικὸν τῆς μετάνοιας ὑπὸ μισθῷ μέζονι, καὶ
 ὑποδείγματι τῶν ἄλλων διὰ τῆς μνήμης τῶν ἁμαρ-
 15 τημάτων. λύσει δὲ τὴν δεσμὴν, ἥτοι τῆς ἁμαρτίας
 καὶ τῆς ὀνοχῆς τὰ συγχωρητικά, καὶ τὸν κανόνα
 τῶν ἐξομολογησάντων, κατὰ τινὰ περιστάσιν μὴ πλη-
 ρωθῆναι, ὑποκινέσθαι ὁμῶς ἐν τοῖς λαβέσιν αὐτὰ
 καὶ μὴ κοιμηθῆσιν, ἀλλὰ ζῶσι πῶς ἱκανοποίησιν,
 20 ἥτοι τὰς καρπὰς τῆς μετάνοιας κατὰ τὴν κέλυσιν
 τῶν ἱερῶν Ευαγγελίων. Παλιλαογητέον. λύσει τὰ ἀ-

μαρτήματα τῷ ἐξομολογησάντι τὰ συγχωρητικά
 ὑποθετικῶς κατὰ τὸν ὕστατον καὶ θαύσιμον βα-
 θμὸν, διὰ τὸς ἱκανοποιήσεως μύτοι, ὅπερ ὅλον
 τὸ ἀντίτερον κεφάλαιον παρέστι, καὶ αἱ Εὐχαὶ τῆς
 μεταλήψεως, ὑποθετικῶς γὰρ ἐὰν λαὸν κοινωνίᾳ λύσει
 τὰ ἁμαρτήματα, ταύτη δὲ καὶ ὁ Χριστὸς ἱκανοποιή-
 σαι μεθ' ὑποθέσεως τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἔργων,
 πλὴν τῶν παπαρικῶν πλημμελημάτων, εἰ γὰρ καὶ
 τὰ ἔργα ἐκ ἰσχύος καὶ ἑαυτὰ, ἀλλ' ἔτις ἡθέλη-
 σαι ὁ Θεὸς ἵνα ἰσχύσιν διὰ τῆς Θείας ἐπαγγελίας,
 εἰ γὰρ, φησι, θέλει ἀσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον
 τὰς ἐντολὰς. πέμπτον, τὰς ἱκανοποιήσεις οἱ μὲν ἑοῖ
 Αἰρετικοὶ παντάπασιν ἀποβάλλουσιν, οἱ δὲ Λατίνοι
 δέχονται μὲν, ἀλλ' εἰς σύστασιν τῶν περὶ αὐτοὺς,
 δὲ ταύτας ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ἀποδέχεται,
 ἵδε ὡς ἔρηται τὸ παρὸν κεφάλαιον, καὶ μάλιστα Πα-
 τριάρχῃ ἐκκοσὸν δούτερον, καὶ τῶν Κωνσταντινουπό-
 λεως ἱερέων τὸ ἐνδέκατον καὶ δωδέκατον τὰ κεφά-
 λαία τῆς πρώτης αὐτῆς ὑποθέσεως πρὸς τὰς ἐν Βιτεμ-
 περγίδι Λατέρας. ταῦτα καὶ περὶ τῶν συγχωρητικῶν.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἐν Πίσῃ λατινικῆς Συνόδου, κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας ἔσης, καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν συνελεσθέντων
 κατὰ τῶν Πάπα Γρηγορίων, καὶ τῆς καθαιρέσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἀποβλήσεως Ἀλεξάνδρου πέμπτου, καὶ τῆς
 30 ὑπὲρ τῆς Συνόδου ταύτης αὐτῶν μαρτυρίας.

Χειροτονήσαντες ἐνὸς Πάπα εἰς πῶν Ρώμην, καὶ
 ἑτέρας εἰς τὸ Ἀβέριον τῶν καλαβρῶν Βενεδίκτης δε-
 κάτης, καὶ ἐν τῶν εἰς ὅλην πῶν Δύσιν σκανδαλῶν ἐκ-
 35 τῆτων πῶν δύο, ἵνα δὴ θῶν γένηται τρίτος καλῶν,
 ἐχειροτόνησαν εἰς πῶν Ρώμην Πάπαν τρέτην Γρηγό-
 ριον πῶν δωδέκατον, ὃς ἔτα χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ
 οὐκῶ, ἀλλὰ φανέντος τῶν Γρηγορίων ἀναξίως τῶν ἐλ-
 πίδων, συνοχωρεῖσθαι οἱ Αὐθένται καὶ οἱ ἐκκλησια-
 40 στικοί, καὶ μὴ δύναντες διασπείαν ἄλλω, ἔδραμον
 εἰς τὸ ἀρχαῖον κρητήριον, ὃ πάντοτε ἡ Ἐκκλησία ἐ-
 κρινε τὰ κατ' αὐτὴν, ὁπότερον ἡ Σύνοδος. καὶ δὴ
 ἀθροίζουσι Σύνοδον εἰς Πίσαν χώραν τῆς Ἰταλίας,
 ὅν ἦσαν Πατριάρχαι οἱ πρὸς Λατίνοις τρεῖς, Καρ-
 45 θινάκης ἐκκοσιτρεῖς, Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι

τρεῖς, Μοναστηρίων ἡ γὰρ μύριοι Διακόσιοι ὀγ-
 δοῖκοντα, Θεολόγοι καὶ πρέσβεις τῶν ἐν Δύσει ἡγε-
 μόνων πλῆθος, ὡς διηγῆται ἐν ταῖς σημειώσεσιν αὐτῶν
 πρὸς Ἀζωρίων ὁ Βίνις, πλὴν τῶν ἀριθμῶν τῶν Θεολό-
 γων καὶ τῶν νομικῶν διδασκάλων, οἵτινες μίαν συμ-
 πνοίαν καὶ γνώμην ἐκείνησαν αὐτῶν πῶν Πάπαν τῆς Ρώμης
 Γρηγόριον πῶν δωδέκατον ἄκουσα καὶ μὴ βεβλόμενον,
 ὡς φαίνεται ἐν τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ συνελεύσει αὐτῆς.
 παρέβαλον δὲ καὶ ἐχειροτόνησαν Πάπαν Ἀλέξαν-
 δρον πῶν πέμπτον, ὅστις ἐπατριάρχης ἦεν Μήνας ὁκτώ,
 καὶ ὁποθιήσκων ὡμολόγησεν ἐν ὧνιον σαύτων, ὅτι
 ἐκείνα τὰ διορισθέντα εἰς πῶν Σύνοδον τῆς Πίσσης,
 γεγονόσιν χωρὶς δόλεα τινὲς καὶ ὑποκρίσεως, ὡς ἄλλοι
 ποιοῖ, καὶ ὁ Πλάτινας ἰσορροῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντείᾳ λατινικῆς Συνόδου, κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας ἔσης, καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν συνελεσθέντων
 70 κατὰ τῶν Παπῶν ὑπὸ παρὰ τῆς Ἀλαμανίας Βασιλέως Σιγισμόνδου, ὅν ἡ κηρύσσεται πρὸς τὸν καθόλου
 Ἐκκλησίας ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, καὶ ὑπὸ αὐτῶν πᾶς Πάπας, ὅφ' ἧς καὶ παιδύεσθαι αὐτὸν ἁμαρτανόοντα ὡρεῖται.

Εν ἔτα χιλιοσῶ τετρακοσιοσῶ δεκάτῃ πεντάτῳ
 ἡθροίσθη Σύνοδος εἰς Κωνσταντεῖαν. σημεῖοι δὲ ὁ
 ὀνόματος εἰς τὸν βίον Ἰωάννην ἐκκοσὴ τετάρτη πρὸς

Πλάτινα, ὅτι συνελεσθῶν ἐν αὐτῇ ὁπὸ πάσης τῆς
 Δύσεως πολὺ πλῆθος, ὁ δὲ Βελαργμῖος διέχυε
 τὴν βιβλίαν πρὸς τὴν πρὸς τὴν Σύνοδον κεφαλῶν ἐβδί-
 μω

μὴ ὅτι ἦσαν ἐν αὐτῇ πατέρες χίλιοι, ἐξ ὧν ἦσαν οἱ τριακόσιοι Ἐπίσκοποι. ἦν δὲ ἡ αἰτία τῆς συμελεύσεως αὐτῆς, ὅτι, ὡς ἔρηται, τῷ βενέδικτε καὶ τῷ Γρηγορίᾳ τῶν Παπῶν οὕτων κακοτρέπων, ἐζήτησαν ἡ Ἐκκλησία τὰς παραιτήσεις αὐτῶν, καὶ μὴ θιλάσαι αὐτῶν αὐτοὺς δύναι, ἐχερστύνονσαν Πάπαν τρίτον νομιζόμενον γνήσιον, Ἰωάννην ἑκστὸν τέταρτον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀρχεῖ βίβ. ἡ θροῖσθ ἐν Σύνοδῳ, ἵνα καταπαύσῃ τὰ κακὰ τῶν τριῶν κακοτρέπων Παπῶν, ἦν δὲ ὡς πῶ Σινόδον παρὼν καὶ Σιγισμῦνδῳ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀλαμανίας. καὶ λοιπὸν λαβόντες οἱ πατέρες θάρσῳ καὶ ἐξουσίᾳ τῷ λαῷ ἐλάβον τὸν ἀρχαῖον Νόμον τῶν καθολικῶν Συνόδων, ἐξετάσαντες τὸν βίον τῷ Πάπᾳ Ἰωάννῃ, ὅσον αὐτὸν πᾶσιν εἰς τεσσαράκοντα κεφάλαια, ὅθεν ἐκάθισαν αὐτὸν καὶ περιέρισαν. ὁ δὲ Γρηγόριος φοβηθεὶς τὸ κράτος τῆς Συνόδου, ἔδωκε πῶ

παραιτήσει αὐτῶ. ἐκείθῃ δὲ καὶ τὸν Βενέδικτον ὁ Σινόδῳ. αὐτὴ λοιπὸν ἡ Σύνοδος πῶ ὀψέσθαι τῆς ἐν Πίστῃ Συνόδου ἐξηγαγμένη καὶ βεβαιῶσα, ἐκήρυξεν εἰς πῶ τετάρτην καὶ πέμπτῃ καὶ τεσσαράκοντην πέμπτῃ τὰς συμελεύσεις αὐτῆς, ὅτι ἡ οἰκουμενικὴ Σύνοδος ὁππότερ ἐπιστοπὸν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, καθότι ἔχει πῶ ἐξουσίαν ἀμέσως πρὸς Χριστῶ, ὅθεν ἀναγκαστικῶς πρέπει καὶ τὸν Πάπαν πείθεσθαι τῇ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, καὶ ὅτι ὁ Πάπας πῶ πρὸς αἰγμάτων καὶ τῶν Διαιτητῶν καὶ ἐπαγγελιῶν ὅποιος-10 δηποτε οἰκουμενικῆς Συνόδου γενόμενης, ἢ γενησομένης καταφρονεῖ, καὶ ἔχ' ὑπακούει, καὶ ἔχ' ὑπακούει, καὶ ἔχ' ὑπακούει, κατακρίεσθαι καὶ παιδεύεσθαι κατὰ τὸ ἀμάρτημα αὐτῶ. πᾶσας δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀφορισμῶς, καὶ ὁ Πάπας, μὴ βελομένης τῆς Συνόδου, 15 καταβρεγίτσει, εἶναι ἀκύρους καὶ ματαίους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ τῷ παρὰ τῆς Συνόδου ταύτης ἡγερωμένης Πάπα Μαρτίνου πέμπτου, τῷ ὁμολογήσαντος βεβαίως Διαιτητῶν καὶ ἀντιρρήτως πάντα τὰ ἐν αὐτῇ κυρωθέντα.

20

Τῷ χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοντατάτῳ ἔτει πρὸς τῆς Συνόδου ταύτης πρεβλήθη καὶ ἐκκηρυχθῆ Πάπας Μαρτίνος πέμπτου, καὶ εἰς τὸν βίον λέγει ὁ Πλάτινας, ὅτι τεσσαράκοντα χρόνους ἦν ὁ θρόνος τῆς Ρώμης ἐσρημένῳ ἀληθινῷ Πάπᾳ, ὅπερ βέλεται ἑπὶ, ὅτι τεσσαράκοντα χρόνους ἦσαν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ρώμης Πάπαι ψεύσαι δαλοῖται καὶ ὑπόκριται. ὁμολογήσαντες δὲ ὁ Μαρτίνος, Πάπας ἡγερωμένης, ἐνώπιον τῆς Συνόδου, ἔκαστα καὶ πάντα τὰ κυρωθέντα καὶ συμπερασθέντα ἐν τοῖς περὶ πίστεως καὶ ἐκκλησιαστικῶν υποθέσεων ὑπὸ τῆς παρεσσης ἐν Κωνσταντίας

Συνόδου βεβαίως Διαιτητῶν, καὶ ἀβιάως Διφυλάττειν, καὶ ὅποτε κατ' ἐξουσίαν τρόπον ἐναντιωθῇ 25 καὶ, ἢ αὐτεπεῖν αὐτοῖς, ὡς φαίνεται πράξει τεσσαράκοντην πέμπτῃ, ἐν ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ. ὅθεν φανερόν ἐστι, ὅτι συμφωνεῖ καὶ ὁ Πάπας μετὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς πρὸς ἀξιώματι τῆς Συνόδου, ὅτι δηλαδὴ τὸ ἀξίωμα τῆς Συνόδου ἐστὶ μὲν 30 ζον τῷ ἀξιώματι τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐγγράφως βεβαιῶν ταῦτα ἐν τῇ βέλῃ αὐτῆς τῇ κατὰ τὴν ἐκκλημάτων τῷ Ἰωάννῃ.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἐν Βασιλείᾳ λατινικῆς Συνόδου, κατὰ τῆς Ἀρχῆς τῷ Πάπᾳ ἔσης, καὶ περὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν συμελεύοντων κατὰ τῷ Μαρτίνῳ Πάπᾳ, τυραννικῶς διοικῶν ἀρχιερεῖς, καὶ ἀθετήσαντες ἀυπέχοντες ἐν τῇ ἐν Κωνσταντίᾳ Συνόδῳ, καὶ εἰς κατὰ τῷ Πάπᾳ Εὐγενίῳ, καὶ περὶ τῆς ὀσφάσεως αὐτῆς, ὑπὲρ τῷ Πάπᾳ καὶ 40 παντὶς ἐτέρῳ πῶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ὀσφαινομένης, καὶ τὸν ἀντιταττόμενον αὐτῇ Αἰρετικὸν νομιζομένης.

Ἡ ἐν Κωνσταντίᾳ Σύνοδος φῶς ἐκρημάτισε τοῖς δυτικοῖς, ὥστε καταβάλλειν πῶ ὀφρῶ τῶν Παπῶν, καὶ εἶναι τὰς Πάπας ὑποκειμένους ταῖς Συνόδοις, καθὼς ἦσαν καὶ πρὸς τῷ χρίσματι. καὶ ἐπειδὴ ὁ Μαρτίνος, ὃν ἐκκηρύχονσαν Πάπαν. αὐτὴ ἡ ἐν Κωνσταντίᾳ Σύνοδος, ἤρξατο ἀθετῶν τὰ τῆς Συνόδου, καὶ ζητῶν πάλιν διοικεῖν τυραννικῶς, ἡ θροῖσθ Σύνοδος εἰς Βασιλείαν πόλιν τῆς Γερμανίας, ἐν ᾗ ἦσαν Ἐπίσκοποι ἐπίσκοποι, καὶ ἡ γέφυρα καὶ ἄλλοι θεολόγοι καὶ Νομοδιδάσκαλοι πολλοί. ὀσφαινομένη ἐν καὶ ὀσφαινομένη καὶ αὐτὴ ἡ ἐν Βασιλείᾳ Σύνοδος, πρᾶξι δαυτέρᾳ, τρίτῃ καὶ ὀγδόῃ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν τετρακοστὸν δαυτέρῳ ἔτει, καὶ πρᾶξι

ὀδεκάτῃ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν τετρακοστὸν τρίτον ἔτος, καὶ μεταταῦτα ὀδὴ τῇ πρὸς ἐξουσίαν κατὰ τῷ Πάπᾳ Εὐγενίῳ τῷ τετάρτῳ ἐν τῇ ὀσφάσει τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, πρᾶξι τετρακοστῇ πρώτῃ, ἐν ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ τετρακοστῷ δαυτέρῳ, καὶ ἐν τῇ ὀσφάσει τῆς καθαιρέσεως αὐτῆς, ἐκφωνηθείσης πρᾶξι τετρακοστῇ τετάρτῃ, πρὸς αὐτῷ ἔτει, καὶ φησὶν, αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀλήθεια τῆς καθολικῆς πίστεως, ἡ ὁ πνευματικῶς ἀνδρισάμενος καὶ ἀντιταττόμενος, Αἰρετικὸς νομίζεται, πρᾶξι τετρακοστῇ τρίτῃ, ὅπου καὶ ταῦτα φησὶ, Πρὸς μείζονα δὲ ἐξέρωσιν καὶ βεβαίωσιν πάντων τῶν καθολικῶν τῇ ὁμοψύχῳ ὁμολογίᾳ αὐτῶν τῶν ἀληθινῶν, ταῦτα ἡ ἀγία Σύνο-

Συνόδῳ ἐρίξα καὶ ὑποφάνεται ὡς περ εἶπεται,
ὅτι ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἐξουσίας τῆς οἰκουμενικῆς
Συνόδου, πῶς καθολικῶς ἐκκλησίαν ὑπερέβηκε, ὑπε-
ρῶν τῷ Πάπῃ καὶ παντὶ ἑτέρῳ πρεσβύτῳ ὑπο-
φάνθησα. Διὰ τῆς ἐν Κωνστανταίᾳ, καὶ ταύτης τῆς
ἐν Βασιλείᾳ τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐστὶν ἀλή-
θεια τῆς καθολικῆς πίστεως. αὕτη ἡ ἀλήθεια, πῶς
τὸν Πάπαν πῶς οἰκουμενικῶς Συνόδον, ὑπερέβηκε πῶς
καθολικῶς ἐκκλησίαν, πράγματι καὶ νομικῶς συ-
νοδικῶς ἐβδόμῃ, καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποφάνθησαν ἐν

τῇ παλαιᾷ ἀλήθειᾳ ἀπὸ τῆς γνώμης ἐκείνης
τῆς Συνόδου ἐρίσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἐξουσιαστικῶς ἀφελῶ-
σαι, ἢ εἰς ἑτέρον καὶ ἑνὸς παρεκτείναι, ἢ ὑπὸ τὸν
ἐκείνους τὸν τρόπον μεταφέρειν, ἐστὶν ἀλήθεια τῆς καθολικῆς
πίστεως. ταῦτα τῶν δυσὶν ἀληθείαις ὁ πασματο-
κὼς ἀντιπαρὶστήμι, Αἰρετικὸς νομίζεται. Εἰδὼς ὁ
ἐν δημοσίᾳ ἡμετέρα σωελεύς ἐν τῇ μέλει ἐκ-
κλησίᾳ τῆς Βασιλείας δημοσίως ἐορπαδῆσα δεκάτῃ
ἐβδόμῃ καλανδῶν ἰουλίου κατὰ τὸ χιλιεστὸν τετρα-
κοστοστὸν τριακοστὸν ἔατον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς παρέσης Συνόδου καθαιρέσεως Εὐγενίου τέταρτου, καὶ παρὰ τῆς Φίληκῃ πέμπτῃ,
τῇ πῶς οἰκουμενικῶς Συνόδον ὑπὸ τῷ Πάπῃ ὁμολογήσαντος.

Ἀπέβαλε δὲ αὕτη ἡ Σύνοδος Εὐγένιον Πάπαν τὸν
τέταρτον καὶ ἀφώρισε καὶ ἐκείνην, καὶ αὐτὴν
αὐτὴ ἐχαρατόνησε Πάπαν φίληκα τὸν πέμπτον,
ὅστις καὶ αὐτὸς πρεσβεύει ἐκείνῃ τῇ ἀλήθειᾳ, ὅτι
ἡ οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐστὶν ὑπερῶν τῷ Πάπῃ, καὶ
ἐστὶν αὕτη ἡ ἀλήθεια, ἀλήθεια τῆς καθολικῆς πί-
στεως, ὅθεν ἑμὸν ὑπὸ τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν συ-
νόδων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν λατινικῶν οἱ Πάπαι τῆς Ῥώ-

μης κρύνονται καὶ κατακρύνονται, ὑπερβαίνονται καὶ
ἀντ' αὐτῶν ἄλλοι χαρτύνονται, ἐπεὶ δὲ ἡ Σύνοδος
ὑπερέχει καὶ τῶν οἰκουμενικῶν Πατριάρχων καὶ τῶν
οἰκουμενικῶν Παπῶν, ἐξ ὧν ἑμὸν οἱ αὐτῶν περὶ
δικῆς, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννης ἡμᾶρτον εἰς τὸν ἦθ, ἡ
ἐκ τῶν πολιτῶν, εἰς τὰς χαρτύνει καὶ εἰς τὴν πίστιν,
ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι Πάπαι χρημάτισαν τοῖς τοῖς, ἐξ ὧν
τινὰς εἰς δὴλωσιν καταγράφονται ἐν ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι πολλοὶ Πάπαι ἡμᾶρτον εἰς τὸν ἦθ καὶ εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ ἐν συνόψει ἀρχόμενοι ὑπὸ Νικολάου
πρώτου, καταπαύονται εἰς Εὐγένιον τέταρτον.

Καὶ πρῶτον ἦν ὁ σιμωνιακὸς τρόπος Νικολάου
τῷ πρώτῳ, τῷ μετὰ ἀναθέματος πρεσβύτῳ τῷ
Ῥαβέννῃ Ἰωάννῃ μὴ διερίξαν τὰ ἐσθητά τῆς
ἐπαρχίας αὐτῶν χωρὶς τῆς γνώμης τῷ Πάπῃ, ὅ-
πως ἐποίησιν σιμωνιακῶς, καὶ γὰρ τίς μετὰ τῆς ἡν τῷ
Πάπῃ τῶν ἐσθημάτων ἀποδείας ἐπαρχίας; καὶ
ὁ δὲ ὅπως ὁ Πάπας Νικόλαος, ὡς λέγει ὁ Πλά-
τυνας, γνώμη καὶ τῷ Ῥηγὸς Λοδοβίκου διέταξεν,
ἵνα δηλονότι μὴ δωρηταί ποτε λαϊκὸς μήτε αὐτὸς
ὁ Αὐτοκράτωρ ἐρχομένης εἰς τὰς Συνόδους τῶν ἐπι-
σκόπων, πῶς ἐκ βέβηλον καὶ ὑπερβύον; καὶ ἴδε
κατωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρῃ τρίτῳ κεφάλαιον
δωδέκατον. μαρτύνει ὁ δὲ ἄλλος τῶν πονηρῶν αὐτῶν
ἐπὶ τῇ δεσμολογίᾳ τὸν Πάπαν Ἰωάννην τὸν ὀγδοόν,
καὶ δὴ καὶ Πάπας ἐγείντο αὐτοῖς καὶ παρὰ τὸν τῶν
καθότι ἐβδόμῃ, ἡρπασε τὸν θρόνον ὡς λη-
στὴς καὶ κλέπτης, ὅθεν καὶ ἀπέπευθε αὐτὸν ταχέως
ὁ κύριος. Ὁ φόρμος τοῦ τῷ γαστρίᾳ Πάπας ἐπὶ
γῆς καὶ αὐτὸς δεσμολογῆσαι τὸν Πάπαν Ἰωάννην,
ἐπεὶ δὲ ἀνέστη αὐτὸς ὡς ὁ φόρμος, καὶ ὑπὸ ἐκείνῃ
καθαιρέται, ἀνέθεμα τῷ, ἅτα δωρεῖς καὶ δόλοις
σιμωνιακῶς καὶ πανέργως ἐγένετο Πάπας, ὅθεν

Στέφανος ὁ ἐβδόμῃ, ὅστις καὶ αὐτὸς σιμωνιακῶς
κακοτρόπως ἔλαβε τὸ παπᾶτον, ἀθροίσας σύ-
νοδον, ἀνέρξε τὸν τάφον τῷ Θωρμόσῳ, καὶ ἐξέβηκε
τὸ λαΐον αὐτῶν ὑπὸ τῷ τάφῳ, καὶ ἐκδύσας αὐτὸν
τὰ ἀρχιερατικὰ ἄμφια, ἐκδύσας αὐτὸν λαϊκῶς, καὶ
ἅτα ἐθαψεν αὐτὸν μετὰ τῶν ληστῶν, καὶ πρεσβεύει
τεμὼν καὶ τὰ δύο αὐτῶν δάκτυλα οἷς ἡυλόγη, ἐρρί-
ψεν αὐτὰ εἰς τὸν Τίβερην, καὶ τέως ὤρεται ἀνα-
χαρτηθῆναι ὅσας ἐχαρατόνησε ὁ φόρμος. Ἰωάν-
νης ὁ ἑνάτος θέλων ὑπερασπιδῆναι τῶν τῷ Θωρμό-
σῳ, καὶ ἐναντιοῦν αὐτῷ τῷ πλάσι μέρει τῷ
λαῷ τῆς Ῥώμης, πρεσβεύει τὸς τῶν σύγχυτον εἰς τὸν
λαόν, ὥστε καὶ ἐκινδύνυσαν κατασφάζειν αὐτὸν, ὅ-
θεν φυγὼν εἰς Ῥάβενναν, καὶ ἀθροίσας Συνόδον ἐβ-
δομηκοῦτα τεσσάρων ἐπισκόπων, κατέκρινε τὰ τῷ
Στεφάνῳ, καὶ ἐβεβαίωσε τὰ τῷ Θωρμόσῳ. Λέων
ὁ πέμπτος σιδηροδεσμεύει ὑπὸ χερσὶν τοῦ
βεβήλου ἀθροίσας, καὶ πρεσβεύει τῷ τῷ σκαύ-
δαλα, καὶ γίνεται πολλὴ ἀντιθέσιν φθορά. ἅ-
τα τυραννικῶς καὶ ὑπερβύον γαστρίᾳ Πάπας Σέρ-
γιος ὁ τρίτος, πῶς ὁμοίᾳ τῷ τῷ ἐδουσε τὸν χερσὶν
δεσμῶν σιδηρῶν, καὶ ἐφυλάκισεν αὐτὸν λίαν

σκληρῶς, ἡ κύρωσι δὲ καὶ αὐτὸς τὰ φορμόσιν τὰς
 πράξεις, καὶ προσέταξε ἀναχευθῆναι ὅσους ἐκεί-
 νος ἐχειροτόνησε, καὶ τὸ δὴ πρῶτον τῶν κακῶν ἀπα-
 θρωπον καὶ ἀσεβέσαντων, ὅτι ἐξέβαλε τὸ λείψανον
 τῆς φορμόσιν οὐρανίου, οὗτος ἦν τεταμμένος μετὰ τῶν
 λησῶν, καὶ προσέταξε καὶ ἐκεῖνον αὐτῶν τῶν κεφα-
 λῶν ἕως ἥν τεθνηκώς παρ' οὐκὼ ἐπὶ, καὶ ἐπειτα
 ἐρρίψεν αὐτὸν εἰς τὸν ποταμὸν Τίβεριν ὡς ταφῆς θῆ-
 σεν ἀνάξιον. ἦν δὲ ὁ Σέργιῳ ἕως τοῦ τῶν τοῖς ἀκό-
 λαστοι καὶ ἀσελγέσων. Ἰωάννης ὁ δέκατος πολέ-
 μος οὐκ ἔστιν λυμειώσας, καὶ πολλὰ αἵματα χειρῶν καὶ
 οὐκ ἔστιν, ἦν μάλλον τύραννος καὶ φονεὺς, ἢ ἐπίσκο-
 πος καὶ Πάπας, ὅθεν Γαίος ὁ κόμης συλλαβὸν
 αὐτὸν, καὶ ἐμβαλὼν τῷ σώματι αὐτῶν οὐα μέγαλον
 πάσκαλον, ἀνέχετο αὐτὸν ἀπέπνιξεν. Ἰωάννης ὁ δωδέ-
 κατος ἦν ἐκ νέου δεδομῆς εἰς τὰς ἡθροὺς καὶ κυνηγιέ-
 σια, ὅς ἐκοίπε ὑπὸ θηριώδους θυμῷ αὐτῶν οὐκ ἔστιν καρ-
 δηαίως τῶν ῥήτων, καὶ ἐτέρη τῶν χεῖρα. κινήσας
 δὲ διὰ τὰ ταῦτα κατ' αὐτῶν τῶν ῥήτων τῆς Γερμανίας
 ὁ ὅθωνος, αὐτὸς ἵνα φύγῃ τὸν κίνδυνον, ἔσπευεν αὐτὸν
 καὶ ἀνόμενον Ἀντοκράτορα μὲν Ῥωμαίων, Ῥήγας δὲ
 Γερμανίας καὶ Οὐγγρίας, μὴ παρατεταμένους ὅμως τῶν
 τῶν Ἰωάννη τῶν ἀσελγέσων καὶ βέβηλον αὐτῶν ζῶν,
 ἡθροισε Συμώδον ὁ ὅθων καὶ κατέκρινεν αὐτὸν, ὅ-
 θεν ἔφυγεν ὁ παγκράτης, καὶ ἐχειροτονήθη ἑτε-
 ρος Πάπας. ἀλλὰ μετὰ τῶν ἀναχωρήσιν τῶν ὀθωνος
 ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ὁ Ἰωάννης ἐλθὼν, ἐβίβησε τὸν καπο-
 νικὸν Πάπαν. τῆς μέμνηται καὶ ὁ Κεδρηνός, γρά-
 φων τῶν ἀνομῶν ζῶν θεοφυλάκτες Ἰωάννη ἀντιπεπόλεως
 Πατριάρχης, ἐφίλοτιμήθη γὰρ φησὶν, ὡς κακία, ἵνα
 οὐ τοῖς αὐτοῖς κακοῖς ἀθεμιτεργάσων οἱ δύο Οἰκουμενι-
 κοί, ὡς πέρτινες βέβηλοι καὶ ῥαυδαῖοι τυφῶνες,
 ὅθεν καὶ οἱ δύο πληγώτες ὑπὸ Θεοῦ, ἀνέχετο τῶν
 ἐτελεύτησαν. Ἰωάννης ὁ δέκατος τρίτος ἐδεσπόδθη
 καὶ ἐκλείσθη εἰς τὴν ἀνέχουσαν τῆς Ῥώμης, ἔπειτα ἐξω-
 ρίσθη, ὑπερὶν δὲ ἐπανελθὼν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας εἰς
 Ῥώμην, Πάπας τινὰ ἐχθρὸν αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν
 τριχῶν τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀπληρη-
 μένον ὑπὸ πολλῶν κακῶν, ἔπειτα καταβιβάσας αὐτὸν,
 οὐκ ἔστιν αὐτὸν ἐφ' οὗ ὅτι ἀντιστρέφω, βιάζων αὐ-
 τὸν κρατῆν τῶν ῥήτων τῶν ὀθων τῇ χειρὶ αὐτῶν, καθὼς
 ἐργάσατο ὁ Κοπρώνιος Κωνσταντῖνον τὸν Βικονομάχον
 Πατριάρχην, ἔπειτα μασιγώσας καὶ ἄλλαις σκλη-
 ραῖς καὶ ἀπανθρώποις παιδύσεσιν ἀπέκτεινεν αὐτόν.
 Βονιφάτιος ὁ ἑβδόμῳ λαβὼν πάντας τὰς θησαυροὺς
 τῆς Ἐκκλησίας καὶ φυγὼν, ἐδαπάνησεν αὐτὸς εἰς
 ἡθροὺς καὶ δώχους, ὅθεν ὡς ἀνέχετο Θεὸς ὑφ'
 ἐαυτῶν ἀπεσφάγη. Ἰωάννης ὁ δέκατος πέμπτος διε-
 σκόρπισεν εἰς τὰς συγγενεῖς αὐτῶν τῆς Ἐκκλησίας τὰς
 εἰσοδήματα, ὅθεν γέγονε κακὸν ὡς ἀνέχετο Θεὸς
 τὰς μετέπειτα Πάπας, καὶ ἐνομιζέτο εἰς τὰς κακοὺς
 αὐτῶν εἶναι Λύκος, Φθορεὺς, καὶ τῶν δημοσίων πολέ-
 μους, καὶ διὰ τὰ ταῦτα παρεχώρησεν ὁ Θεὸς καὶ ἐγχε-
 τὰς αὐτῶν καὶ παιδύσας, ὡς ἐκ ἄλλοτε ποτε, τότε εἰς τὴν
 ἀπὸ τῶν. Σίλβεστρος ὁ δέκατος παρὶδὸς ἰδίῳ αὐτῶν

Θελήματι τῷ Διαβόλῳ, ἵνα μόνον αὐτῷ βοηθῇ ὁ
 ποιῶν τὸ Θέλημα αὐτῶν, ὅθεν πονηρίας γέγονε Πά-
 πας, λέγουσι δὲ, ὅτι ὑπεχέθη τῷ Διαβόλῳ εἶναι
 οἰκείος καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ
 ἐβοήθησεν αὐτῷ μαγείας, καὶ νεκρομαντείας, καὶ ὅ
 ἄλλαις ἀνθρώπων τέχναις, καὶ ἔλαβε τὸ παπῶν,
 καὶ τοιγαυτοῦ ὑπερὶν λέγουσιν αὐτὸν μετανοῆσαι ἢ Βενέ-
 δικτος ὁ ἑναπὶς ὡς ἀνέχετο ἐποίησε παραίτησιν εἰς
 Ἰωάννην τὸν Ἀρχιδιάκον αὐτῶν, ὅθεν ὡς ὡς ἀνέχετο
 ἀπόφασιν ποιήσας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, κατεκρίθη ὑπὸ Ἰο-
 ῤῆ καὶ ἀνθρώπων, καθότι ἡ ἐκκλὴν αὐτῶν μετεβλή-
 θη εἰς ἑθὺς ἀλλοκότε Θεῶν. Δάμασκος ὁ δεύτερος
 ἐπήδησεν εἰς τὸν θρόνον θωασιανῶς καὶ τυραννικῶς, ὡς
 καὶ ἐκείνη κοινῶς καὶ Πάπας Ῥώμης ὀνομάζεσθαι.
 Γρηγόριος δὲ τῶν ἐβδόμῳ τὸς τραγωδίας τὰ κα- 15
 κα, ἡμῶν ὅθων ἐπίσκοπος. Φερσιγένους εἰς τὸ
 οὐκ ἔστιν κεφάλαιον τῶν πέμπτης βιβλίας τῶν χρονοῦ
 αὐτῶν, ἐν ᾧ φησὶν, ὅτι ὁ Γρηγόριος ἕως ἀφώ-
 ρισεν ἑνὶ τοῖς τὸν Βασιλέα Γερμανίας, καὶ ἔλαβε
 αὐτῶν τῶν βασιλείας, καὶ ἐρχὼν ἔχον αὐτῶν 20
 οὐκ ἔστιν πολλὰ κακὰ, καθότι ἐπαύσησεν Πάπας
 κατὰ Παπῶν καὶ Ῥήγας κατὰ Ῥήγων. ὡς ἀνέχετο
 ὁ Γρηγόριος ἦν ὁ ἀνθρώπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ ὅς
 τῆς ἀπωλείας, ὅς ὑπερπαῖν, ὅς λέγεται Θεός, ἡ σέ- 25
 βαρῶν ὑψωσθαι ἐαυτὸν, ὡς καθέζεσθαι ἐν τῇ
 Ναῶ τῶν Θεῶν ὡς Θεόν. ἔτι περὶ τῶν, ὡς λέγει
 καὶ Ῥιχάρδος ὁ Διδάσκαλος τῆς ἐν Παρισίοις με- 30
 γίστης σχολῆς, τὰς μὴ ὑπακούοντας αὐτῷ, ἔκρινεν
 εἶναι ἐιδωλολάτρους, ὡς ὁ αὐτὸς Γρηγόριος λέγει εἰς
 τῇ ἐν Ῥώμῃ Συμώδῳ, ἦν ἡθροισε κατὰ τῶν ἑνὶ τοῖς 30
 οὐκ ἔστιν χιλιοσῶ ὁ ὁδοκοσῶ, καὶ διώρισεν οὐκ αὐτῇ,
 ὅτι ὅσοι Ἀντοκράτορες, Βασιλεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ἡγε-
 μόνους ἀντιτάξας τῇ βελῆτῃ Πάπας, τὸν Πάπαν ἀφο- 35
 ρίσαν αὐτῶν, καὶ ἀπογυμνῶν αὐτῶν τῆς βασιλείας
 αὐτῶν, καὶ τὰς ὑποκαταστάς αὐτοῖς ἐλθούσας τῶν 35
 ὅρων τῆς πίστεως εἰς εἶχον εἰς αὐτῶν, καὶ ἕως ἡγε-
 ρον ἀποστασίας, καὶ πολέμους σκληροὺς, καὶ τὰς μὴ
 νικημένους ὑπὸ τοιούτων ἀφορισμῶν, ἐδίωκεν ὁ πλοῖς,
 ἄλλαις δὲ ἡπάταις καὶ ἐπεμπε εἰς τὴν Ἀσίαν ὅθεν εἰς
 τὸν ἑρὸν πόλεμον ὑπερῆρεσεν καὶ ἀπειλῶν. λέγει 40
 ὁ Ἀββας Οὐπεργίου εἰς τὸ χρονοῦ αὐτῶν εἰς τὰς
 χρονοὺς Φερσιγένους τῶν δούτερων, ὅτι τὰς ὡς ἀνέχετο
 καὶ τῇ ἀφορμῇ τῇ ὡς ἀνέχετο τὰς Λατί-
 νους εἰς τὸν ἑρὸν πόλεμον εἰς τὴν Συρίαν καὶ Πα- 45
 λαιστίναν, ἐδόθησαν ὅλοι εἰς πᾶν εἶδος ἀσωτίας καὶ
 μοχθηρίας, ἔπειτα καὶ οἱ Πάπας σιωχῶν αὐ-
 τοῖς τὰ πάντα, μόνον ἵνα ἔρῃσι σταυρὸν κατὰ τὸν
 Σαρακηνῶν. Παχάλης ὁ δούτερος διὰ τὸν φόβον
 ἑνὶ τοῖς Βασιλέως Γερμανίας, σιωχῶν εἶχον
 εἰς τὴν Γερμανίαν τὰς ἐπισκόπους τὰς ἐπαρχίας 50
 ἐν αἷς παρεχόμενος τῇ ἐκλογῇ τῶν ἑνὶ τοῖς, ὑπε-
 ρον δὲ ἀθροίσας Συμώδον, ἡθροισε τὴν τοιαύτῳ
 συγχώρησιν, καὶ λοιπὸν ἰδὲ ἔσφαλεν εἰς ἀπόφα-
 σιν ἐκκλησιαστικῶν, εἰδὲ καὶ βίβη αὐτῶν ἐποίησεν,
 ὅμως ἀρκεῖ ὅτι ἡμαρτον, εἰ καὶ ἐβίβη, ἔπειτα καὶ
 μετ' ἑαυτοῦ

μετέβαλε πάλιν ὑποφασιν αὐτῶν . κελεσίτην ὁ τρεῖς
 τῶν κωνσταντίνων πάλιν θυγατέρα τῆς Ρήγος Ρογερίαν
 μονάσειον ἔσαν καὶ εἰς μοιρασθήριον , ἀποδυσάμηνος
 αὐτῶν τὸ ἅγιον ὄχημα , δέδωκεν εἰς γυναικῶν Ἐνρίκῳ
 5 ἡὼ φειδερίκῳ , ἵνα λάβῃ δῆθρον εἰς προῖκα πάλιν Ἐπαρ-
 χίαν τῆς πατρὸς αὐτῆς , ἥτοι πάλιν Σικελίαν , πᾶν
 δ' ἀληθὲς ἦν , ἵνα παρέχῃ αὐτῇ κατ' ἑταῶν τόσα φλω-
 ρία , καὶ ἕκοντον τὸ ἅγιον ὄχημα ἠθέτησε , καὶ πάλιν
 ἀφιερωμένον θεῷ ἐποίησε κοσμητικῶν , κινῶν τὰ ἀ-
 10 κίνητα ἀπὸ ἰδίων κέρδων , ἀλλὰ καὶ πολέμους ἀ-
 γούρας προξένησεν ἀνήμερον Ἐνρίκῳ καὶ Τανκρέ-
 δῳ Ἀρχοντὶ Σικελίας . Γερμανοὶ δὲ τῆς αἰῶντος πᾶν
 ἀπαύθρωντον ἴδε βιβλίον ὀγδόον κεφαλῆς τεταρ-
 τῆς Παραγραφῆς ἐβδόμῃ , λέγει ἡμῶς περὶ αὐτῶν ὁ
 15 Ἀββαὺς Οὐπεργόντης , ὅτι ὁρῶν ἀφορμὴν πάλιν ἀπε-
 ρίαν φειδερίκῳ τῆς δούτρης , ἔλαβον ἀδίκως τὰς
 τόπας αὐτῶν , καὶ ὑπέταξον αὐτὰς ἑαυτῷ , ὅθεν
 ἔκ παθόν ποτε ὑπὸ τῶν ἑθνικῶν παύτας ὕβρις
 καὶ ζημίας καὶ αἰχμῶν , ὅσας ὑπὸ τῶν Παπῶν ,
 20 καὶ τῶν ὡς εἰς πάλιν Εὐρώπῳ μὴ ὁρῶνται ἕτερα ,
 εἰμὴ δόλους , ἀπειρίας , πονηρίας , πυρκαϊὰς πολέ-
 μους , ἀρπαγὰς , κλεψίας , ψευδορκίας , καὶ τὰ ὅμοια
 τέτοις , ὡς περ πάντα γίνονται ἀπὸ τὸν τύπον καὶ πάλιν
 φιλαργυρίαν καὶ τὸν δόλον καὶ πάλιν τυραννίδα τῆς
 25 θρόνου τῆς Ρώμης , καὶ ἴδε τὸν Ἀββαῦ περὶ τέττα
 εἰς τὰ κατ' ἐξουσίαν καὶ εἰς τὰς πολέμους Φιλίππου
 τῆς Βασιλείας Ἀλαμανίας . Ὁ τέταρτος Ἰννοκέντιος
 φεικτὴς καὶ λυμῶνας ἐποίησε πολέμους μετὰ τῆς
 Ρήγος τῆς Ἀλαμανίας περὶ ἐξωτερικῶν αἰτιῶν ,
 30 αἵπερ γεγονόσιν αὐτῇ καὶ τὰς Γλωσσόλους ἔθνος
 Ἀράβων ἀπαύθρωντον καταπατήσαντες πάλιν ἱεροσολύμους ,
 καὶ κατασφάζοντες ἐκείνους Χριστιανούς μέχρι καὶ
 τῶν βρεφῶν , καὶ βεβηλώσαντες καὶ τὸν κυριακὸν τάφον
 μετὰ καὶ ἀφ' ὧν βαρβαρικῶν τρέπων . Ἀλέξανδρος
 35 ὁ τέταρτος διήγειρε τὰς ἰσπανίας κατὰ τῆς Δέκας μαφρέ-
 δῳ , καὶ ἐξήγειρεν ἔθνη ὅπῃ ἔθνη , ὡς κατατέμενε-
 θαι τὰς λαὸς ὡς λάχανα , ὅθεν αἱ Ἀγαρηνοὶ ἀπὸ
 ταῦτα ἀπῆλθον εἰς πάλιν Ἰταλίαν . Οὐρβανὸς ὁ τέ-
 40 τартῶν ἔκραξε πρὸς Ρήγα τῆς φρεντζας κατὰ τῆς
 Μοφρέδῳ . Νικόλαος ὁ τρεῖς ἐξήγειρε πολέμους
 κατὰ Κερβῶν Ἡγεμόνῳ Ἰταλικῶν καὶ τῆς Βασιλείας
 Ἀλαμανίας , παρέχε δὲ καὶ τὰ ἀποδήματα τῆς Ἐκ-
 κλησίας τοῖς συγγενέσιν αὐτῶν ὅλα καθάπαξ . Κλή-
 45 μης ὁ οὐκτῶν ἀνάστην ἐποίησεν ὅλῳ πάλιν Ἰταλίαν ,
 ὡς καὶ οὐκτῶν οὐκτῶν ἐμάχετο , καὶ κατασφάζοντο καὶ
 αἰγείριες ὑπὸ ἀλλήλων . Ἰννοκέντιος ὁ ἕκτος ἠύξη-
 σε τὰ τοιαῦτα κακὰ , ὡς ἀνασῆναι ὅλους κα-
 θάπαξ τὰς Λυθέντας τῆς Ἰταλίας μετὰ ὀπλων κατ'
 ἀλλήλων , ἐλάμβανεν δὲ καὶ αὐτὸς χώρας καὶ πόλεις
 50 ἀλλοτρίας ὡς περ τις ληστὴς αἰμοβόρος . ἀπὸ πάλιν φι-
 λαργυρίαν καὶ φιλαρχίαν αὐτῶν . Τὰ αὐτὰ καὶ πλά-
 να ἐργάσαντο Οὐρβανὸς ὁ πέμπτος καὶ Γερμανοὶ
 ὁ οὐδέκατος . Ποία δὲ γλώσσα διώκεται εἰπὲν τὸν φε-
 ρικὸν τρέπον Βοιφάτιον τῆς αἰῶντος , τῆς διαφύσσας

τὰς Λυθούρας τῆς Δύσεως , ὡς περ ὁ Λύκος ὁ ἀλίζα
 τὸ ποίμνιον , καὶ κατεκόπηοντο ὑπὸ ἀλλήλων λαοί , φυ-
 λαὶ καὶ γλώσσαι , καὶ ἔτι τὰς ἀρπαγὰς καὶ ἀδικίας
 καὶ σιμωνίας αὐτῶν , ὡς ἐπαίει , ἵνα πλετίσῃ τὰς συγ-
 γενεῖς αὐτῶν . ὅσα ἐργάζετο εἰς πάλιν Ἀσίαν εἰς τὰς
 κομὰς ἐκείνας ὀντεμιρλέγγης , τσαῦτα καὶ ἔτι τῶν
 τῶν πλεῖον ἐποίησεν εἰς πάλιν Δύσιν ὁ Πάπας Βοιφάτιος .
 Τὸς ἐξέποι γηγενῶν τὰς παρχὰς ὡς προξένησεν εἰς
 πάλιν Ἰταλίαν Ἰννοκέντιος ὁ ἑβδόμος , εἶπε εἰτινὲς
 αὐτῷ ἔλεγον , τίνος ἕνεκα τὰ τοιαῦτα γίνεσθαι
 βικάριε τῆς δικαίας Χρυσῆς μακαριώτατε , ἐπεμπεν
 αὐτὸς εἰς τὸν ἀνέψιδον αὐτῶν , καὶ ἐκείνος τινὰς μὴ
 ἐφόνει , τινὰς δὲ ἐκρήμιζον ὑπὸ τῶν ὡς ἀδύρων ,
 ὅλλας δὲ ἀπέκτανον ἄλλοις βαρβαρικοῖς τρέποις .
 διαφθορῶντος δὲ ἔτις ὁ λαὸς τῆς Ρώμης , ἐκρα-
 ξαν εἰς βοήθειαν αὐτῶν τὸν Ρήγα τῆς Ἀπυλίας , ὃς
 ἐλθόντος εἰς πάλιν Ρώμην , καὶ πολεμήσαντος μετὰ τῶν
 στρατιωτῶν τῆς βικαριῆς τῆς Χρυσῆς Ἰννοκέντιου , ἐξέρ-
 10 σε ποταμὸν τὸν χειριστικὸν αἷμα , καὶ διώκεσθαι
 καὶ αὐτὸν τὸν Ἰννοκέντιον πάλιν κεφαλῇ τῆς Ἐκκλη-
 σίας ὡς φορέα ὑπὸ τῆς θρόνου τῆς Πέτρης , ἀλλ' οὐκ
 εἰς ἐπανελευθέρωσιν βίαν , κατέφθερε τὰς Ρώμους ,
 ταῦτον εἰπὲν κατέσφαζον ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον .
 Εὐγένιος ὁ τέταρτος ἦν φιλάργυρος καὶ ἀκόλαστος ,
 ζητῶν δὲ ὡς ἐδέξατο διψαλίαν τὰς θησαυροὺς τῆς
 αὐτῆς Μαρτίνου , γέγονον αὐτῇ ἵνα κέρξωσιν οἱ δια-
 20 ζόμενοι τὸν Ἡγεμόνα Κολώναν , ὃς σωμαψαντος πό-
 λεμον εἰς πάλιν Ρώμην μετὰ τῶν στρατιωτῶν τῆς Πά-
 πας , ἐχούθη ὡς τὸ τῆς κατακλυσμῶν ὕδωρ τὸν χει-
 ριστικὸν αἷμα , εἶπε εἰπόντων αὐτῷ τῶν ἐν Ρώμῃ Χρι-
 στιανῶν , ὅτι ἔξωθον ληλατῶνται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
 αὐτῶν , καὶ οὐδὲν εἰς πάλιν Ρώμην καταπατῆνται ὑπὸ
 τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν , ἀπεκρίθη αὐτοῖς πρὸς ἀναιμαρ-
 30 τέτω αὐτῶν σόματι , ὅτι ἡμεῖς εἰς πάλιν Βουετίαν ζώ-
 μεν χωρὶς ζώων καὶ ἀμπελοχωραφίων , ζῆτε ἔν καὶ
 ὑμεῖς ἔτις , ὅθεν ἐβιάσθησαν λαβεῖν τὰ ὄπλα , ὡς
 αὐτοὺς φονεύσωσιν αὐτὸν , φάγοντα δὲ αὐτὸν , ἐφθασαν
 καὶ ὕβρισαν , καὶ ἐβλασφήμησαν , καὶ ἀνέθεμάησαν ,
 καὶ ἐλιθοβολήσαν , ἀλλὰ πάλιν ἐφυγον αὐτὰς , καὶ
 40 μεταχρησάμενοι Βιτελέσκον τινὰ τυραννὸν , καὶ ἐπα-
 νελευθέρωσαν ἐταπένιστον αὐτὰς , ἀπικτήσας πρῶτον τὰς
 δημαρχίας καὶ ἀνέχοντας τῆς Ρώμης . εἰς τὸ τῶν
 θρησκίων ἀπῆλθον τυφλωθέντες οἱ Ἀνατλικοί , ὡς αὐ-
 ποιήσωσιν ἐννοσιν Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν φωνῶν τῆς
 ποιμνίας φθορῶν , καὶ μάλιστα ὑπὸ τῆς ἐν Βασιλείᾳ
 Σωμόδῳ , ὡς εἰρηται , ἀφωρεσμένη καὶ καθηρημένη ,
 καὶ ἴδε περὶ τέτων κολλὰς καὶ τὸν Πλάτινα , εἰ καὶ
 ὁ σοφιστὴς Βίνιῳ μάτην ἀπεδίδεκε παρεξηγεῖσθαι τὸν
 Πλάτινα ὡς τοῖς αὐτῶν σημαῖσι . τοιούτους
 50 ὁρῶντας ὡς ὄψιν πλάστον καὶ τὰς μεταταῦτα Πάπας ,
 οἷον ἦσαν καὶ ὅσους περιέχετο καὶ ὁ παρὼν κατάλογος ,
 ποιῶντας τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς , ὅτινα κατακτενῶν
 ὁ ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας , κεφαλῇ πρὸς μὴν .

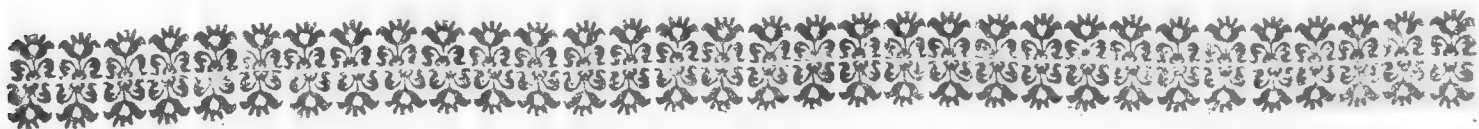
IE'.

5

δέκατον τρίτον ἐν τῷ ἔτει ἐνακοσιοςῶ ἐνετηκοσῶ
ἐκτῷ Ἰωάννῃ Ἀντίπαπα κατὰ Γρηγορίῃ τῇ πέμπτῃ ,
ὅτε τῶτον τὸν Ἰωάννην ὁ λαὸς ἐξελέξατο , καὶ ὁ 10
Κλήριος ἐχρηστέοντοσεν , ὕστερον δὲ ἐτύφλωσαν αὐ-
τὸν , καὶ ὕσερησαν καὶ τῆς ζωῆς , καὶ μάλιστα μετὰ
πολλῶν φόρων καὶ παρδένων κακῶν πᾶν ὅθω-
ν τῷ τρίτῳ Ρήγος τῆς Γερμανίας . Ἐν τῷ χιλιος-
ῶ τριακοσῶ τεταύτῳ ἔτει , Ἀντίπαπαι τρεῖς , 15
Σίλβερος , Ἰωάννης , καὶ Βουέδικτος , ἔγινον Βε-
νεδικτῷ Διὰ τὴν ἀρετὴν ἀξιονομίαν αὐτῷ μετὰ τὸν
Θάνατον αὐτοῦ τὸ ἀνθρώπον τῆς Θρωῆς αὐτῷ μετε-
βλήθη εἰς ἀνθρώπον Θρωῆς , ὁ δὲ Σίλβερος τρια-
κοσῶ καὶ ἐνέα ἡμέρας Διατελέσας Πάπας , ἐδιώ- 20
χθη , τὰ αὐτὰ ἔπαθε ἀσθενήσας ἀσθενέως καὶ ὁ
Ἰωάννης . Ἐν τῷ χιλιοςῶ πεντηκοσῶ ἐβδόμῳ Ἀντί-
παπαι , Διὰ ἀργυρίων καὶ σιμωνιακῶν ἀσβεβλητοί ,
Γεράρδῳ καὶ Βουέδικτος μετὰ πολλῶν καὶ Διαφόρων
σκανδάλων πᾶν Ῥωμαῖον καὶ πᾶν ὁπότερον τῷ Ρήγος 25
τῆς Γερμανίας . Ἀντίπαπα Κάδορος καὶ ἀλέξαν-
δρος δούτερος , καὶ γίνονται πόλεμοι πᾶν δύο μερῶν
εἰς τὸ χρυσῶν ὅρος , καὶ γίνονται καὶ φόνοι ἄμε-
τροι πᾶν Χριστιανῶν , καὶ πάλιν ἔρχεται ὁ Κάδο-
ρος μετὰ στρατόματων , καὶ λεηλατεῖ πᾶν Ῥώμαν , 30
καὶ ἀρξάντων τὰ πάντα κακὰ . Ἐν τῷ χιλιοςῶ
ἐβδομηκοσῶ τρίτῳ , Ἀντίπαπας Γιβέρτος ὁ Ραβέν-
νης κατὰ Γρηγορίῃ τῇ ἐβδόμῃ , καὶ συλλαμβάνε-
ται τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ὁ Γρηγόριος
ὑπὸ Κινκίῃ τῇ ἡγῆ Στεφάνῃ Ἐπάρχει τῆς Ῥώμης , 35
ὁπότερπῃ Ἐνέικῃ τῇ Ρήγος τῆς Ἀλμανίας , εἰς τὴν
Λεπτεργίαν , ὅτε ἐμέλιζε πᾶν ὅςτιν , ὅτι καὶ δεσπο-
σας ὁ Κινκίῃ , ἔσειλῳ ἔξω , καὶ ἀπέκλεισεν αὐτὸν
εἰς ἓνα πύργον , τρέχει ὁ λαὸς τῆς Ῥώμης , ἐλθού-
ροῖ τὸν Πάπαν , κατασκήπτει τὸν πύργον , τέμνει 40
ταῖς ρίνας πᾶν συγγενῶν τῷ Κινκίῃ , εἴπα ἐγείρει ἄλ-
λως πολλὰς ὁ Γιβέρτος κατὰ τῷ Γρηγορίῃ , καθε-
ρεῖ συνοδικῶς ὁ Γρηγόριῃ τὸν Γιβέρτον , πέμπει ὁ
Ἐνέικῃ ἵνα διώξῃ τὸν Γρηγόριον , ἀφορίζῃ ὁ Γρη-
γόριῃ τὸν Ἐνέικον καὶ πολλὰς πολλὰς , καὶ ὁπότε- 45
ρεῖ τὸν ὡς Ἐνέικον τῆς βασιλείας , τὰς δὲ ἄλλας πᾶν
ἀξιωματῶν ὡς ἔχον , ἀκολουθεῖσι πόλεμοι ἰσχυροὶ
καὶ συχνοὶ , βεβαιοὶ τὸν Γιβέρτον ὁ Ἐνέικῃ Πάπαν ,
καὶ ὀνομάζει αὐτὸν Κλήμηντα , ἔρχεται εἰς τὴν Ῥώ-
μην ἵνα αὐτὸν ἐνθρονιάσῃ , συλλοβεῖ τὰς Ἐκκλη- 50
σίας καὶ τὰ χωρία τῆς Ῥώμης , ἔρχεται Γβισκαρ-
δῳ ὁ Δυξ τῆς Ἀπυλίας εἰς βοήθειαν τῷ Γρηγορίῃ ,
ἀναχωρεῖ ὁ Ἐνέικῃ , ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν Κλή-
μηντα , ἀπέρχεται ὁ Γβισκαρδῳ εἰς τὴν Ῥώμην καὶ
κατακτείνει αὐτὸν , ἵνα ὑποτάξῃ τὰς ἐχθρὰς τῷ Γρη-

γορίᾳ, ἀναχωρεῖ τῆς Ῥώμης καὶ λαμβάνει καὶ τὸν
Γρηγόριον ὁμῶς, ὅτε καὶ ἐτελεύτησεν. Ἐν τῇ χι-
λίοσῳ ἑκατοστῇ ἔτη Ἀντίπαπαι Γιβέρτος καὶ
Θεοδώρικ^{ος} κατὰ Παχάλη τῷ δευτέρῳ, πέμπτη τῇ
5 Στρατεύματα αὐτῶν Παχάλης κατὰ τῷ Γιβέρτε καὶ
Θεοδώρικ^{ος} καὶ τινος ἑτέρου Μαγιλάφου, καὶ οὐκ ἐ-
γενήθη αὐτῶς, καὶ ἐπαυδύσεν αὐτῶς μετὰ καὶ τῆς βοη-
θείας Ρογορίᾳ Κόμητος Ἰταλίας, ὅτε καὶ ὁ Ἀβραῆς
Κολώνας πολλοὺς συμφωνήσας, ἐπολέμα τινὰ κα-
10 σεα τῷ Πάπᾳ, ὅς αὐτεπολέμησεν ὁ Παχάλης μετὰ
καὶ Καυεταῖς Ἀρχόντοις. ἔρχεται Εὐρεῖν^{ος} ὁ Ῥήξ
τῆς Γερμανίας μετὰ τῶν Στρατοδύματων αὐτῶν εἰς τὴν
Ῥώμην, καὶ ἀπληκῶς εἰς τὸ χρυσὸν ὄρεν, ἐσέρχεται
εἰς τὴν Ῥώμην καὶ ἀκασίως τῷ Παχάλη, περιπερό-
15 ῶν Ἀρχόντων καὶ Ἀρχιερέων μετὰ λαψάνων καὶ
θυμιαμάτων, περιπατᾷται ὑπὸ τῷ Πάπᾳ εἰς τὰς
σκάλας τῆς Ἐκκλησίας τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ, ἵσταται εἰς
τὸ δεξιὸν μέρος, ἅτα δεσμεῖ τὸν Πάπαν, καὶ τὰς
Καρδηνάλας ὑπογυμνοῖ καὶ ἐξορίζει εἰς τὸ ὄρεν τῷ
20 Σωκράτῃ, βιάζει αὐτῶς καὶ ἐπείσασεν παῦσθαι αὐτῶς
ἐβέλειτο. Σχίσμα δέκατον οὗτον Πέτρος Ἀν-
τίπαπας κατὰ Ἰννοκεντίου τῷ δευτέρῳ, ἐν τῇ χιλι-
στῇ οὐατοστῇ τετακοστῇ ἔτη, ὅτε περιβλήθης ὁ Πέ-
τρος Πάπας, ἐξέδυσεν καὶ ἤρπασεν τὰς θησαυρὰς τῶν
25 Ἐκκλησιῶν καὶ Σταυρὰς καὶ Κορώνιας καὶ ἄλλα τῷ
ἁγίῳ Πέτρῳ. Φύγει ὁ Ἰννοκεντίος εἰς τὴν Φραντζαν,
καθαιρῶν συνοδικῶς τὸν Ἀντίπαπαν, ἔρχεται μετὰ
Λοταρίῳ Ῥηγὸς τῆς Γερμανίας, καὶ μετὰ τῶν στρα-
τοδύματων αὐτῶν ἐσέρχεται εἰς τὴν Ῥώμην, ὑπο-
30 στρέφοντες δὲ τῷ Ῥηγὸς εἰς Γερμανίαν, ἐπολέμα καὶ
ἐφώριζεν ὁ Πέτρος τὸν Ἰννοκεντίον, καὶ ὁ Ἰννοκεν-
τίος τὸν Πέτρον, ἐπανέρχεται ὁ Λοταρί^{ος} εἰς τὴν
Ῥώμην καὶ οἱ Πιστοὶ μετὰ μεγάλῃ στόλῃ ἵνα ὑπο-
καταστήσωσι τὸν Ἰννοκεντίον. Ἐν τῇ χιλιόστῳ ἑκατο-
35 στῇ ἐξικοστῇ ἔτη Ἀντίπαπας Βίκτωρ πρὸς

Ἀλέξανδρον τρίτον, καὶ περκαλεῖ ὁ Ἀλέξανδρος τὸν
Ῥήγα Γερμανίας πρὸς βοήθειαν αὐτῶν, κρᾶζει ὁμῶς
καὶ τὰς δύο ἐκείνας ἵνα κριθῶσιν εἰς τὴν Σύνοδον
αὐτῶν, καταφρονεῖ ὁ Ἀλέξανδρος, ἀπέρχεται ὁ Βί-
κτωρ καὶ βεβαιῶται ὑπὸ τῆς Συνόδου τῷ Φριδερίκῳ
Πάπᾳ, ἀφορίζα αὐτῶν ὁ Ἀλέξανδρος, εἰρηδύσιν
ὑσερῶν, καὶ ἴδε πὲρ τῶν τῶν εἰς τὸ ὄγδοον κεφα-
λαίον τῷ ὄγδῳ βιβλίῳ. Ἐπὶ Ἀνδρυνίῳ τῷ Πα-
λαιολόγῳ Νικόλῳ^ς Ἀντίπαπας κατὰ Γωάννη
εἰκοστῇ πρώτῃ. Ἐπὶ Μαυρίῳ τῷ Παλαιολόγῳ ἐν τῇ
χιλίοστῳ τετακοστοστῇ ἐβδομηκοστῇ ὄγδῳ ἔτη
Κλήμης Ἀντίπαπας κατὰ Οὐρβανῶν τῷ ἑπτῷ,
διαίρεισθαι γὰρ οἱ Καρδηνάλας, καὶ βιαζόμενοι ὑπὸ
τῶν Ῥωμαίων ὅπλοις, ἐψηφίσαντο τὸν Οὐρβανὸν, ὑ-
σερῶν δὲ τὸ ὅτι μέγας τῶν Καρδηνάλεων ἔφυγεν εἰς τὴν
Δυναμίαν, καὶ ἐχερστύνοντο τὸν Κλήμηνα, καὶ
πρὸς αὐτὸν μεγάλη διχονοία, κληνόντων τῶν Αὐθεντῶν
τῶν Χριστιανῶν τῶν μὲν, εἰς τὸν Οὐρβανὸν, τῶν δὲ, εἰς τὸν
Κλήμηνα, ἐγένοντο κατ' ἀρχαίων Οὐγγροι, Βενέτι-
κοι, Κυπρίων ὁ Ῥήξ, Γερμανοὶ, Φλωρεντῖνοι, Πε-
ρῖν^{ος} ὁ Κώμης, καὶ ἄλλοι, καὶ μάχονται καὶ διὰ
Ἰηραῖ καὶ διὰ Θαλάσσης, κρᾶζει ἔπειτα ὁ Οὐρβανὸς
τὸν Ῥήγα Κάρολον, ἔρχεται, καὶ γίνονται φόνοι,
λεηλατισμοὶ, ἀρπαγαί, καὶ ἄλλα πάντοτε εἰς ὅ-
λας χρόνους ὄντα. Ἐπὶ τῆς ἐν Κωνσταντίᾳ Συνόδου
Ἀντίπαπαι τρεῖς. Ἐπὶ Γωάννῃ τῷ Παλαιολόγῳ
Κλήμης Ἀντίπαπας κατὰ Μαρτίνῳ τῷ πέμπτῳ,
καὶ πάλιν πόλεμοι καὶ αἵματα καὶ ἄλλα κακὰ.
Ἐπὶ τῷ αὐτῷ σχίσμα, εἰκοστὸν ἔκτον Ἀντίπαπας
Φίληξ κατὰ Εὐγκλείῃ τῷ τεταρτῷ, καὶ πάλιν
φόνοι, αἰχμαλωσίαι, ἀρπαγαί, πόλεμοι, καὶ
πᾶσι ὁμοία κακὰ. Τὰς σιμωνίας καὶ πονηρίας καὶ δόλους
καὶ δωροληψίας καὶ πολέμους τὰς συβεβηκότας εἰς τὴν
μετακῶτα Παπῶν τὰς Χερυρνίας, ἄλλοι λεγέτωσαν,
ἡμῖν γὰρ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀρκεῖ τὰ ἐνταῦθα εἰρηδύσιν.

40.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ις'.

Ὅτι καὶ πρὸς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν πολλοὶ τῶν Παπῶν ἤμαρτιν, τινὲς δὲ καὶ Αἰρετικοὶ ἐγένοντο.

45 Ὁ Ζεφυρίος ἐν ἔτη ὑπὸ Χρυσῷ Διακοποστῇ τρίτῃ
ὑπέπεσε τῇ Αἰρέσει τῷ Μοντανῷ, καθὼς λέγουσιν
ὁ Τερτυλλιανὸς βιβλίῳ κατὰ Πραξέων, ὁ δὲ Μοντα-
νὸς κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον ἐν τῷ δευτέρῳ κατ'
Εὐνομίᾳ, ἔλεγε ποίημα τῷ Πατρὶ τὸν Ἰῶν, ὁ δὲ
Βελαρμῖν^{ος} ἔφη τὸν Τερτυλλιανὸν ψεύδεσθαι μοντα-
50 νιστῶ ὄντα, ἐχρῆν ὁμῶς τὸν Βελαρμῖνον ἀποδείξαι τὸ
ψεύδεσθαι, καὶ μὴ καὶ τῶτον ὡς καὶ τὰς Πάπας ὑπὸ
καθ' ἑδρας λαλῶν. Ὁ Πάπας Μαρκελῖν^{ος} ἐχερμά-
τισεν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, καὶ ἴδε βιβλίῳ πρώτῃ κεφα-
λαίον εἰκοστὸν. Ὁ Διβέριος μετὰ τὴν ἐξορίαν σωή-
νεσε τῇ Αἰρέσει τῷ Ἀξίῳ, ὡς γράφει ὁ μέγας Ἀθα-

νάσι^{ος} πρὸς Μοναχὸς, καὶ ὁ ἱεράριος ἐν τῇ ῥεο-
νικῇ καὶ ἐν τῇ καταλόγῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγ-
γραμμάτων, καὶ ὁ Δάμασκ^{ος} ἐν τῷ βίῳ Αἰβερῖν, καὶ
ὁ Ἰλάρι^{ος} ἐν τῇ κατὰ Κωνσταντίαν, ἴδε καὶ βιβλίῳ
δευτέρῃ κεφαλαίον ὄγδοον. Ὁ Ναυῆρος κατὰ τὸν
ἱεράριον βιβλίῳ δευτέρῳ κατὰ Ραφῖν^{ος} ἐφώνει
ὅσα θεὸν τῶν ἱεραδίων τὸν Πατέρα τῷ Χρυσῷ, καὶ
μὴ θωάσθαι τὸν Χρυσὸν τῇ Πατρὶ ὡς ἀβασίλειον,
μόνον ὅτι θεῷ, ἡρῆτο δὲ καὶ τὴν μετάνοιαν, πρὸ-
δηλον δὲ, ὅτι ἦν Ἐπίσκοπος Ῥώμης ὁ Ναυῆτος. Ὁ
δεύτερος Φίληξ Ἀρσανὸς ἐγένετο, καθὼς γράφει ὁ
Ραφῖν^{ος} βιβλίῳ δεκάτῃ τῆς ἐξορίας κεφαλαίῳ
εἰκοστῷ

εἰκοστῷ δούτέρῳ, μάλιστα ὁ Θεοδώριτος βιβλίῳ δού-
τέρῳ τῆς ἰσορίας κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ λέγει,
ὅτι ἐκασίως ὁ θεὸς τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρεῖας συῶσε,
τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ὁ Σωζόμενος βιβλίῳ τετάρτῳ, καὶ
ὁ Ἰερώνυμος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν συγγραφέων ἐν
τῷ Ἀκανίῳ, ἴδε καὶ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δούτέρῳ κεφα-
λαίῳ ὀγδοῶν. Ὁ Ἰννοκέντιος ὑποσηλῇ δούτέρῳ κε-
φαλαίῳ δωδεκάτῳ διώρισε μὴ δέχεσθαι πλὴν πόρνην
μετανοῶσαν, εἰζῆ ὡς σωεπὸρναύσαν, ἐν δὲ τῇ δεκά-
τῃ ὀγδόῃ ὑποσηλῇ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἀλέξανδρον,
καλὸν εἶναι ἔφη καὶ τὸ βάπτισμα τῶν Ἀρεαίων, καὶ
ἐν τῷ Ἰερωνυμῷ, εἰ καὶ μὴ δίδεται χάρις. τὰς δὲ
ἐν ὁμολογίᾳ εἰσιν, ἐπεὶ πῶς ἐστὶ καλὸν τὸ βάπτισμα
τῶν μηπιστόντων τὸ ὁμοῦσιον ἐν τρεῖσιν ὑποστάσει;
καὶ εἰς τὸ βάπτισμα τῶν Ἀρεαίων δεκτὴν καὶ ἡ Ἰε-
ρωνυμία, πῶς ἔδιδεται ἡ χάρις τῇ σφραγίδος; εἰ
δὲ καὶ ὁ Βεθαρμίτιος συμπυκνίζοντος τὸ Ἰννοκέντιον
φησὶ περὶ μὲν τῶν πρώτων, ὅτι καλῶς λέγει ὁ Πάπας,
ἐπεὶ ἡμὴ βελομένη πόρνη ὑποδείσασθαι τὴν ἀνδρὸς
ἕως ἔτι, ἔκ ἔχα ὁρθῶν μεταίσιαι, περὶ δὲ τῆς
δούτερης, φησὶ λαμβάνειν τὸ μυστήριον ἀληθῶς,
ἀλλὰ μὴ λαμβάνειν πλὴν χάριν, ὅμως σφάλλει ὁ σοφί-
στης, ἐπεὶ ἔκ ἔφη ὁ Ἰννοκέντιος μεθ' ἑαμαρτάναι,
ἀλλὰ μεθ' ἡμάρτων, ἔτι τῶν πιστόντων Ἀρετικῶν εἰς
τὸ ὁμοῦσιον ἰσχύει τὸ βάπτισμα, ἡ δὲ Ἰερωνυμία πῶς
δεκτὴ; εἰ γὰρ Ἀρεαῖοι ἔκ ἐδέχοντο πλὴν μεταίσιαι.
Ὁ αὐτὸς, ὡς λέγει ὁ Αυγουστίνος βιβλίῳ πρώτῳ κατὰ
Ἰταλίας κεφαλῇ δούτέρῳ, καὶ βιβλίῳ δού-
τέρῳ κατὰ τῶν δύο ὑποσηλῶν τῆς Πελαγίας κεφα-
λαίῳ τεσσαρικοστῷ ἔκτῳ, ἐδογματίζει μὴ σῶζεσθαι
τὰ βρέφη καὶ μὴ κοινωνῶντα τῷ σώματι καὶ αἵματι
τῆς Κυρίας, καὶ λοιπὸν πῶς ἔχουσιν αὐτὸν οἱ Λατῖνοι
ἀνμαρτήτων, δογματίζοντα ὡς ἀντία αὐτοῖς; Ὁ Σι-
ρίκιος ἐξηγούμενος τὸ χωρίον τῆς Παύλου, Οἱ οὖν σα-
ρκὸς ὄντες, Θεῷ ἀρέσκει δυνάμει, εἶποι, ὡς σαρκὸς ὄντες
εἰσὶν οἱ γαμῖντες, καὶ ἔτι ὁ Πάπας ἐν τῷ θρόνῳ τῆς
Πέτρης καθ' ὅπως, τὸν γάμον ἀρεῖται, λέγων μὴ
ἀρέσκειν Θεῷ τὸ μυστήριον. Ὁ πρῶτος λέων ὁ καὶ μέ-
γας καλέμενος ὑποσηλῇ ἐβδόμηκοστῇ ἐκείτῃ πρὸς
τὸν Νικήταν ἔφη, ὡς σφάλλουσιν αἰγυνάικες ἀνομι-
λῆσαι ὑποθάνει τὰς ἐν ἐκείτῃ ὑποδημῶσας ἀνδρας
αὐτῶν ἐὰν συναφθῶσιν ἑτέροις Νόμῳ γάμος. Ἀλλὰ
ἐντέον, ὅτι δὲ μάρτυρας ἀξιοπίστες μαρτυρήσας ὅτι
τεθνήκασιν οἱ ἀνδρες αὐτῶν, καὶ ἔτι λαβεῖν αὐτὰς
δούτερας ἀνδρας, καὶ ἔτι μόνες ἀκοῆς ὁμιλῶν
αὐτὰς δούτεροις γάμοις, ἔτι γὰρ ἐπιταί πολλαὶ
γίνεσθαι μοιχείαι, καὶ ἴδε περὶ τῆς τῆς κανόνας
τῆς ἐν Τρεβῶν Σύνοδος. Ὁ αὐτὸς κατὰ τὸν Βαρλέ-
ταν πάντοτε τῶν Ἀρεαίων ἐβόηθα δόγματι, ὡς μαρ-
τυρεῖ ὁ Βαρλέτας, ὡς συνάμα καὶ ἄλλοι πολλοί.
καὶ ὑποσηλῇ πωτηκοστῇ πέμπτῃ πρὸς Ἀνατόλιον,
καὶ πωτηκοστῇ τετάρτῃ πρὸς Μαρκεριανόν, καὶ
πωτηκοστῇ πέμπτῃ πρὸς Πελαγίαν, ἀβελὸν καὶ
πολημῶν ὑποκαλεῖται πλὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, πρὸς τῆς
Ἀλεξανδρείας τάξασαν τὸν Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τῆς

λοιπῆς, ὅτι ἀσεβέστατον ἐστὶ τὸ βλάσφημῶν τὰς εἰκα-
μυρικός Σύνοδος. Ὁ Ἀρετικὸς Εὐτυχὴς εἶπεν,
ὅτι ἡ σάρξ τῆς Χρυσῆς μετὰ πλὴν αἵματι μετεβλή-
θη εἰς θεότητα, καθὼς ὁ φυσικὸς ἄρτος ἐν τῇ μυ-
στηρίῳ μεταβάλλεται εἰς σῶμα τῆς Χρυσῆς, ὁ δὲ Πά-
πας Γελάσιος φερόμενος καὶ ἐκείνῃ εἶπεν, ὅτι μὴ
ὁ φυσικὸς ἄρτος ἐν τῇ Εὐχαριστίᾳ, εἰ καὶ τὸ Γεζυ-
βιτάκιον ὁ Βεθαρμίτιος μὴ φέρων περὶ τῶν ἀρχαίων
ἀρχαίως μάρτυρας, φιλικῶν λέγει, ὅτι ἐστὶ τὸ βι-
βλίον ἑτέρων τινῶν, Γεωργίου τυχόν, ἡ Γελασίος ἰσ-
χυρίζεται. Ὁ αὐτὸς εἶπεν, Ἀντόλιος ἐστὶν ὁ
μὴν πατέρας εἶδος κοινωνῶν ἐν τῷ μυστηρίῳ, ὡς μαρ-
τυρεῖ ὁ Γελασίος διαιρέσει δούτερον, ὁ δὲ Βεθαρ-
μίτιος φησὶ, ὅτι ἡ περὶ ἱερῶν Διαλέγεται, ὅπερ
ὑποδηλῶ φανερόν ἐστιν. Ὁ δούτερος Ἀναστάσιος πω-
τηκοστῇ τῇ Αἰρέσει τῶν μονοφυσικῶν, καὶ ἴδε ἀνωτέρῳ βι-
βλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ ὕστατον, ἴδε περὶ τῆς
καὶ τὸν Γελασίον διαιρέσει δεκάτῃ, ὅτι ἦν καὶ Νεσο-
ριανός. Γεργόριος ὁ πρῶτος ἐξήμαρτε βιβλίῳ τρί-
τῳ ὑποσηλῇ εἰκοστῇ ἑκτῇ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον, 20
συνεχώρησε γὰρ ἵνα χεῖρσιν οἱ ἱερεῖς τῷ αἵματι κύ-
ρω, ὅπερ Ἀδελφὸς ὁ ἐκτὸς ἄρτος ὑστάτῳ περὶ
ἐκείνου αἰρετικὸν νομίζει, καὶ Διατάττει
ἔφη, ὅτι ὁ Πάπας ὅτε διακρίνει μόνον καὶ αὐτὸ
Συνόδου περὶ πίστεως, ἐνδέχεται ἀμαρτάνειν περὶ
πλὴν πίστεως, τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ὁ δὲ Παρσίς Γε-
ρων, καὶ δὴ καὶ ὁ Ἀλφόνσος βιβλίῳ πρώτῳ κατὰ
Αἰρέσεων κεφαλῇ δούτέρῳ, ἴδε καὶ ἀνωτέρῳ περὶ
τῆς Ἀναστασίας τῆς καὶ τῆς Κελεστίνης τρίτῃ βι-
βλίῳ ἑκτῇ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφοι 39
ὑστάτην. Μαρτίνος ὁ πρῶτος, καὶ τοὶ καλῶς καὶ συμ-
φώνως τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ καὶ τοῖς ἐγκρίτοις τῶν
ἀγίων πατέρων εἶποι, ὅτι δηλαδὴ οἱ ἱερεῖς θανά-
σιμα ἀμαρτήσαντες καὶ μετανοήσαντες, δέχονται
εἰς μεταίσιαι, ὡς δυνάμει ὅμως ἔχον πάλιν τὸν ἀξίωμα 35
τῆς Ἰερωνυμίας, ἀλλὰ τὴν ἡγεμένην ἐν Τριδόντῃ Σύνοδος
τῷ ἀναθέματι καθυποβαλῆσαι, συναυθεμάτισε καὶ
τὸν Πάπαν Μαρτίνον. Γεργόριος ὁ τρίτος εἶπεν ὅτι
τῇ πρὸς Βονιφάτιον ὑποσηλῇ, Δυνάται ὁ αὐτὸς, ὡς
τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἀδελφῆς, Διαζυγῆσαι αὐτῆς καὶ λα-
βεῖν ἄλλον, ἀλλὰ ὁ Βεθαρμίτιος καὶ Λατῖνοι αἰσχυρόμενοι
πλὴν φανερὰν ἀμαρτίαν τῆς Πάπας ὑποκαθίσταται,
κατακαλύψαι βέλονται τὸ μὴ καλυπτόμενον, ὅθεν
λέγουσιν, ὅτι κατὰ ἀγνοίαν ἡμάρτεν ὁ Γεργόριος,
καθὰ λέγουσιν καὶ περὶ τῆς Λιβερίας ὅτι τῇ βίβλῳ 45
Κωνσταντίνου παρετράπη εἰς τὸν ἀρετισμὸν, καὶ ὅμως
φρεσπατῶσιν ἐαυτοὺς, καθότι καὶ ὁ ἀγνοία καὶ βία ἀμαρ-
τήσας, ἀμαρτωλὸς καὶ ἐνοχὸς ἐστὶ. Τὸ θεῖον τὸ ἀήμερον
ὁ πρῶτος αὐτὸς πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ δύ-
σει κακῶν Νικόλαος ὁ πρῶτος τὸ γινώσκον βα-
πτισμα ἐν μόνῳ τῷ ὀνόματι Χρυσῆς, ἀληθῶς εἶναι
βάπτισμα λέγει, καὶ ὅμως ἐν τῇ αὐτῇ διαιρέσει μετὰ
πάσης δαγγελικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας Πε-
λάγιος καὶ Ζαχαρίας οἱ Πάπαι οὐκ ἰσχύει λέγει-
σι τὸ τοιαῦτον βάπτισμα. διχογνωμοῦσιν ἀρε καὶ

οἱ Πάπαι καὶ Διαφύρονται ἐν τοῖς περὶ πίστεως,
 αἱ δὲ καὶ ὁ Βελλαρμῖνος λέγει σφαλῆναι τὸν Νικόλαον
 ὡς μερικὸν Διδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ οἱ Πατριάρχαι
 καὶ παῖς Χριστιανὸς καὶ παῖς ἀνθρώπος ἐσφάληται
 5 ὡς Πατριάρχαι καὶ Χριστιανοὶ καὶ ἀνθρώποι, ἀλλὰ
 καθὼς ἀποστατευμένοι καὶ ὡς φύσιν, ὁ γὰρ ἀνθρώ-
 πος φύσιν φιλεῖ τὴν δικαιοσύνην, καὶ ὡς φύσιν
 ἡ ἀδικία, φύσιν γὰρ ὁ ἀνθρώπος ἐκτελεῖ τὸ καλόν,
 ἐπειδὴ ἐκτίθηται κατὰ τὸν Ἀπόστολον ἐπ' ἔργοις ἀγα-
 10 θοῖς, ὅταν δὲ παρομοιωθῇ τοῖς ἀνόητοις κτήνεσι,
 ἐργάζεται τὸ κακόν. Ἰωάννης εἰκοστὸς δούτερος ἐδό-
 ξαζε μὴ δυνάσθαι τὰς τῶν μακαρίων ψυχὰς τῷ
 Θεῷ ἀνατίλλειν πρὸς τῆς κοινῆς κρίσεως, πρὸ δὲ τριῶν
 ἡμερῶν τῆς ἰδίας τελευτῆς κατὰ τὸν Βιλαῶν Ἰωάν-
 15 νη μεταγυνέ, ὁπολαύειν ἔπει καὶ πρὸς τῆς κοινῆς
 κρίσεως ταύτας τῆς τῷ Θεῷ λαμβανόμενης, ἀντί-
 τιστον δ' αὐτῇ τῇ ἀρετῇ γνώμῃ, ὅπερ ἦν τῆς
 Γαλιλαίας Φίλιππου καὶ οἱ Καρδινάλιοι, ὁ δὲ ἔλεγον,
 ἀμείνω εἶναι τὴν δόξαν αὐτῆς, ἢ μὴ ταύτῃ ἀντικα-
 20 μῆν δόξαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διοριζομένη, ὅπερ ἐστὶ,
 μόνῃ τῇ Συνοδῷ τὸ ἀναμάρτητον δεδοκίμα. ἀρε-
 σέτατε δὲ ἔπος τοῖς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ πάρεσθαι τῷ δόγ-
 ματι αὐτῇ, πάντως δὲ ἐκτελεῖται ὡς μερικὸς δι-
 δάσκαλος, ἀλλὰ καθὼς Πάπας ὡς καθέδρας,
 25 ὅθεν ἐλέγχετο αὐτὸν ὁ Ἀδελφὸς ἐν τῇ περὶ τῆς Μυ-
 ρα ζητήματι, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Βελλαρμῖνος ἀποσάμε-
 νος ὀλίγον τι τὴν μοχθηρίαν αὐτῆς, ἐφιλαλήθου-
 σεν εἰπὼν, ὅτι ἀπέστη ὁ Πάπας τῆς ἀληθείας, κα-
 θότι ἔδωκε διορισμὸς περὶ τῆς τοιαύτης δόξης πα-
 30 ρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐγένετο. ἀρέσκουσι τόδε, λέ-
 γει Τεόφωτος ὁ Κορσικῶς, ἐπειδὴ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ
 καὶ τῷ Πάπᾳ διορίζον τὰ περὶ πίστεως ἀπονεμένεται.
 Ὁ τρίτος Ἰννοκέντιος ἔλεγον, Ἀπὸ μηδενὸς λόγου, ὡς
 εἰρηκεν ὁ Κύριος, τὸ Μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας γί-
 35 νεται, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τὰς Λατίνους βλάβη μὲν δόγ-
 μα. Ὁ ὄγδος Ἰννοκέντιος ἔλεγε, καὶ αὐτὸ εἶναι
 θυμαρὸν γίνεσθαι τὸ Μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας, κα-
 θὼς μαρτυρεῖ Ῥαφαὴλ Βολτερανὸς βιβλίῳ ἐξδόμῳ τῆς
 Γεωγραφίας, ὅτι καλῶς ποιήσασα αὐτή ἐστὶ ἡ ἐν Τρι-
 40 δώτῳ Συνοδῷ. Τὸν τρίτον Κελεστῖνον (ἐπιτηρη-
 τέον) ὁ Ἀλφόνσος Νδεκάσερ Ἀρετικὸν καλεῖ, λέ-
 γοντα δυνάσθαι ἐν τῇ γάμῳ γίνεσθαι Διαζύγιον,
 καὶ λῆψιν ἐτέρης γυναικὸς, αἱ δὲ ἀρετῆρα γυνὴ
 Ἀρετικὴ ἐστὶν, ὁ δὲ τρίτος Ἰννοκέντιος τὸ ἀνατίον
 45 λέγει, ὁ δὲ Βελλαρμῖνος ὡς μερικὸς Διδάσκαλος
 καὶ μὴ ὡς καθέδρας τῆς πίστεως ὑποτίθεται, ἀμαρ-
 τῆς δὲ ὁ Ἰννοκέντιος, ἐπειδὴ ἡ ἐκτὴ Συνοδὸς ἐν
 τοῖς Κανόσι τὴν ἀρετικὴν συζυγίαν ἀλάττει, καὶ
 γὰρ ἐκ εἰς ὁ τοιοῦτος γάμος ἐν Χριστῷ κατὰ τὸν
 50 Ἀπόστολον, ἐπειδὴ ὁ Ἀρετικὸς ἐκ εἰς Χριστιανὸς,
 ἔστι δὲ θάυμα τὸ ἐν τῇ καθέδρᾳ τὸν νῦν τῷ Πάπᾳ με-
 ταβάλλεσθαι. Ὁ τρίτος ἔπος Ἰννοκέντιος ἔτι ἔλεγε, τὸν
 Νόμον τὸν ἀρχαῖον μὴ ἀφαιρῆναι, κατὰ τὸ Πέτρον
 κεφαλῶν δεκάτῳ πέμπτῳ τῶν προφητῶν, καὶ τῷ Θεο-
 λόγῳ, λέγοντι, Τὰ ἀρχαῖα παραῆλθον, συμφώ-

νως τῷ Κυρίῳ, εἰπόντι ὑπὲρ τῶν Σταυρῶν, Τετέλεσται.
 ὁ δὲ Βελλαρμῖνος συσχεῖται τὸ ἀμάρτημα τῷ Πάπᾳ
 ἀσπαράζων, φησὶ, Τηρεῖσθαι τὸν Νόμον ἐκείν, καθὼς
 οἱ τύποι ἐκεῖ ἦσαν σχήματα τῶν νέων Νόμων, ἀλλ' οὕτως
 παρελθόντων τῶν σκιῶν, καὶ τῆς ἀληθείας ἐπιφάν-
 5 σης, ἐκ ἐκείνης τηρεῖσθαι τὰ ἀρχαῖα. Ὁ εἰς Νικό-
 λαον ἔλεγον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐφύλαξε τὴν ἐσχάτην
 ποιάν, ὁ δὲ εἰκοστὸς δούτερος Ἰωάννης τὴν δόξαν ταύ-
 την ἀρετικῶς καλεῖ, ὡς ἐρεμὴ μεταταῦτα, ὁ δὲ μοχ-
 θηρὸς, ἦτοι ὁ Βελλαρμῖνος λέγει, Ἀμείνω εἶναι τὴν
 γνώμην τῷ Νικολάῳ, μηδὲν ὅμως ὡς καθέδρας
 ἀφαιρῆσθαι, ὅπερ ταύτῳ ἐστὶν εἰπεῖν, Ὁ Πάπας τὸν
 Πάπαν ὑπὲρ Αἱρέσεως καταδικάζει. Καὶ, ἐπειθ' ἀρχαῖς
 τῷ Πάπᾳ, ἐπειθ' ἀρχαῖς τῷ Πάπᾳ. Ὁ οὖτος Στέ-
 10 φανος ἔλεγε, μὴ ἀγιάζειν καθ' ἑαυτὸ τὸ Μυστήριον,
 ἀλλὰ κατὰ τὴν δόξαν τῆς λατρευμένης, τῷ συ-
 νῆσι καὶ ὁ τρίτος Σέργιος κατὰ τὸν Βελλαρμῖνον.
 Ὁ τρίτος Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς περὶ τῶν Διαθηκῶν,
 τὰς πλείους τῶν τριῶν μαρτυριῶν πιστεύοντες τὰς
 Διαθήκας ἀφορίζει. Ὁ μέγας Γρηγόριος Πάπας
 15 ὢν, ἐν μὲν τῇ περὶ τῶν Διαθηκῶν, τὸ πῦρ ὅτι
 μαρτυρεῖται αἱ ψυχὰς οὐλοῦν εἶναι καὶ σωματικὸν δι-
 δάσκαλον, ἐν δὲ τοῖς ἡθικοῖς βιβλίοις ἐκκηδεκάτῳ κε-
 φαλαίῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ τὸ ἐνατίον φησὶ, καὶ
 βιβλίῳ τρίτῳ τῶν ἐπιστολῶν κεφαλῶν ἐκτῷ ἐπιτρέ-
 20 πει καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις τὸ χεῖρον, ἐν δὲ τῇ ἐκτῇ
 ἐπιστολῇ τῷ αὐτῷ τενατίον διδάσκειται, ἔρα καὶ
 ἔτι ὁ μέγας καὶ ἄγιος ἡμάρτων, ὅθεν καὶ ἡ πρῶ-
 τη Οἰκουμενικῇ τῷ Παφρατίῳ καὶ τῷ Ρώμης περὶ τῆς
 γάμῳ τῶν ἱερέων ἐπέσθη. ἀρετῆς, ὅτι ὁ Κλήμης
 Πάπας ὢν καὶ τῷ Πέτρῳ γνωστὸς καὶ Διαδοχῶν βι-
 25 βλίῳ τρίτῳ τῶν Διαθηκῶν κεφαλῶν δούτερῳ τὴν
 τετρακαίδεκα πορνείαν καλεῖ, ὅπερ ὁποιοῦται ἡ Ρώ-
 μαϊκὴ Ἐκκλησία. Ὁ δὲ Πάπας Εὐγενίος προέβη
 τετρακοστῇ τεταρτῇ τῆς ἐν Βασιλείᾳ Συνοδῆς ὡς Ἀι-
 30 ρετικὸς ἐκρίθη, καὶ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀπεγυμνώ-
 θη, ὅθεν καὶ Διακὸς ἐκ τῶν ἐνομένων ἢ ἐν Φλωρεν-
 τίνῃ Συνοδῷ. Διὰ τὴν ὑπερψίαν τῆς Αἱρέσεως τῇ
 Εὐγενίῳ. ἴσον δὲ ἐστὶ τὸ ψάμμον μετρεῖν, ἢ ἀσέρας,
 χροᾶς τε θαλάσσης τῇ τῆς ἀληθείας ὡς ἀσυστρέν-
 35 τας τῶν Παπῶν καταλέγειν βλάσφημα, πῶς γὰρ
 ὡς ἐρεμὴς πηλὸς αἶρα τέμνομι, καὶ καθάπερ Λύ-
 διοι ἄρμα πρὸς διήγησιν ἐλαύνομι, πάντα τὰς
 τοιαύτας καταρτιζομένων. ἴδε καὶ τὸ τῷ Πλάτῳ ἰσορι-
 40 κὸν σύσταγμα ἐπιμελῶς, πλήρες ἐν τῶν παμμιᾶ-
 ρων βίῳ τῶν Παπῶν τῆς Ρώμης, ὅθεν ὁ ἱερεὺς Αὐ-
 γυστῖνος Βεβαιῶν ἐκείνο τὸ κυριακόν, τὸν ὡς ἀκού-
 45 τα τῆς Ἐκκλησίας ἐθνικὸν εἶναι καὶ τελώνην, γρά-
 φων καὶ Κρεσκωνίᾳ γεγραμμένῃ βιβλίῳ πρώτῳ κε-
 φαλαίῳ τετρακοστῇ τρίτῳ, καὶ ἐπιστολῇ ἐκατοστῇ
 δεκάτῃ ὁγδόῃ, κατέχομεν φησὶ τὴν ἀλήθειαν τὴν
 50 τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρέσκουσαν, καὶ ἀλλοχῇ
 τὸ κῆρυξ τῆς ἀληθείας τῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ἀπέ-
 νεικον, ἴδε αὐτῶς περὶ πηγίλῃ βιβλίον πέμ-
 πτον, περὶ Ὀνωρίῃ βιβλίον εἰκόν, περὶ Φορμόσεως
 καὶ

καὶ Στεφάνου καὶ Σεργίου βιβλίον ἑβδόμον, καὶ περὶ
Δαμάστου τῆς δευτέρας κεφαλῆαιον δέκατον τέταρτον.
Καὶ λοιπὸν ὅτι ἔκ ἐστι διωγτὸν γινώσκειν Αἰρετικὸν
Πάπαν, καὶ ἀκολούθως ἔκ ἐστι διωγτὸν Πάπαν ποιῶ-
σαν λόφωσιν κατὰ τῆς πίσεως, εἰ καὶ Αἰρετικός
ἔστι, τὰ τοιαῦτα περὶ φωνῆς ἐστὶ φλυαρία. ἔστι δὲ ἡ
ἀλήθεια, ὅτι Πάπαι ἐγνώοντο κακίης πολιτείας,

καὶ ἡμάρταν καὶ εἰς πλὴν πίσειν, καὶ τὸ δὴ χεῖρισον,
ὅτι καὶ Αἰρετικοὶ ἐγινόντα πολλοὶ, κατὰ δὲ τὰς ἀγίας
πατέρας ὁ Αἰρετικὸς ἔκ ἐστι χεῖρισανδός, καὶ ἐπομένως
ἔτε μέρος ἔτε κεφαλὴ ἔστιν, ἀλλὰ πάντῃ καὶ πάντως
ἀλλότριον τῆς εἰς Θεὸν πίσεως, καὶ ἀκολούθως καὶ τῆς
καθολικῆς Ἐκκλησίας. ἴδε αὐτῶτέρῳ βιβλίῳ ἐν αὐτῇ
κεφαλῇ δευτέρῳ Παράγραφον ὄγδον.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Ζ'.

Περὶ τῶν τί ἐστι τῶν, τὸ λοιπὸν καθέδρας λοιποφαινόμενον τὸν Πάπαν, μὴ σφάλλειν, καὶ ὅτι ψευδὲς ἐστὶ,
καὶ ὡς διαιρεῖσιν εἰς παπισμὸν θεωσιμῶν τῶν Πάπα καὶ ὑποδιαιρεῖσιν εἰς ἀνήκοντα τῇ πίσει καὶ μὴ, καὶ
εἰς τὰ ἐκ διηρώματων καὶ ἐκ γεγονότων, τὸν Πάπαν ἢ ὡς ἀνθρώπον, ἢ ὡς μερικὸν διδάσκαλον, ἢ ὡς
ἀρχιερεῖα, καὶ ἔτι ἐξ ἀποσεξίας, ἢ πάσματος διορίζον λέγοντες, καὶ περὶ τῆς ἐν ταῖς Διαφωνίαις
πάν παπισμῶν, καὶ τῶν διὰ κηρύκων καὶ δρομέων καὶ ἀνασηλωσέως Διαλαλασμένων παπικῶν ὄρε.

Ἀνωτέρῳ βιβλίῳ ἔκτε κεφαλῇ πεντεκαιδέκατῳ
ἔπομπῃ τίνα λέγουσιν οἰσοφισαί, ὑποτιθέμενοι
τὸν Πάπαν τῆς πρώτης μὴ ἀμαρτάνειν περὶ πλὴν πίσειν,
καὶ δὲ ἐκλόμῳ σαφηνίσαι, τί ἐστι τῶν τὸ μὴ ἀμαρ-
τάνειν περὶ πλὴν πίσειν, λέγοντες, Τινὲς αὐτῶν διαι-
ρεῖσιν τὰ τῶν Πάπα θεωσιμῶν καὶ λέγουσι, πρώτων,
ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ἀνήκει εἰς πλὴν πίσειν, τὰ δὲ ἔκ ἀνῆκει,
καὶ τὰ μὲν μὴ ἀνήκοντα εἰσὶν, οἷον φιλοσοφία, μαθη-
ματικά, ἱστορικά, καὶ ἀπλῶς ἡ ἔξω παιδεία, καὶ
περὶ τῶν τοιούτων ὁ Πάπας λοιποφαινόμενος, διώκεται
σφάλλειν, τῶν δὲ ἀνῆκόντων εἰς πλὴν πίσειν, ἢ εἰς πλὴν
θρησκείαν, τὰ μὲν, εἰσὶν ἐκ διηρώματος, τὰ δὲ, ἐκ γε-
γονότος, καὶ τῶν γεγονότων τὰ μὲν, εἰσὶν λοιποκεκαλυμμένα,
τὰ δὲ, ἀποκαλύπτῃ. δευτέρων, ὁ Πάπας διορίζων,
κατὰ τρεῖς τρόπους θεωρεῖται, πρώτων, ὡς ἀνθρώπος,
δευτέρων, ὡς μερικὸς τις διδάσκαλος, καὶ τρίτων ὡς
ἀρχιερεὺς, κατὰ πλὴν Διαφορὰν τῶν πραγμάτων δηλονό-
τι, καὶ γὰρ ἡ μόνον περὶ ὅτε ἐκ δοξάζει, ἢ ἄλλως ἀπλῶς
διδάσκει, ἢ τέως μετὰ θεωσιμῶν καὶ ἐξουσίας διο-
ρίζει. τρίτων, τὰ περὶ πίσεως διχῶς διαιρεῖσιν, ἢ
εἰς σφάλμα γινώσκον ἐξ ἀπλῆς πλάνης, ἢ ἀμαθίας,
ἢ ἀποσεξίας, ἢ εἰς σφάλμα παρερχόμενον ἀπὸ πεί-
σματός, καὶ ἰχυρογνωμοσύνης, καὶ τὰ τό ἐστιν Αἰρε-
σις. τέτων τῶν τριῶν ἔτι ὑποδιαιρούμενον, λέγουσιν
ὅτι ὁ Πάπας ὡς ἀνθρώπος καὶ ὡς ἀπλῶς διδάσκαλος
διώκεται ἀμαρτάνειν (εἰ καὶ περὶ εἰς Αἰρεσιν καὶ ὡς
ἀπλῶς διδάσκαλος ἀρνέονται, ὅ, τε Πίγιος καὶ Βελ-
λαρμίνος) ὡς δὲ ἀρχιερεὺς διορίζων ἐκ καθέδρας,
ἔδιώκεται σφάλλειν. ταῦτα οἱ παπισταί. ἴσμεν ὁμῶς,
ὅτι κατὰ ταύτης τῆς δοξῆς ἔγραψαν πολλοὶ καὶ ἐπι-
σημοὶ ἄνδρες, κατὰ τὸ παρὸν δὲ οἱ πλείονες ὑπερα-
σίζονται αὐτῆς, καὶ ἔστι χεῖρὸν τῶν κοινῇ δοξῶν τῆς
ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Πάπας δηλαδὴ ὡς ἀρ-
χιερεὺς καὶ ὡς ἀπὸ καθέδρας διορίζων, ἔδιώκεται
σφάλλειν, ἀλλ' ὅτε θέλει ἐρμηνεύσαι, τί ἐστι τῶν
τὸ ὡς ἀρχιερεὺς ἐκ καθέδρας διορίζων, Διαφίρεται

ἀλλήλων καὶ κατ' ἀλλήλων, καὶ δὴ λέγουσι τινὲς μὲν, ὅτι
ὅτι τότε ὁ Πάπας λέγεται διορίζων ἐκ καθέδρας,
ὅτε πλὴν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ διδάσκει, καὶ ἔδι-
δάσκει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐντίθεται αὐτῇ πισθῆναι
ὡς ἔτος διδάσκει, ἢ διδασκαλίαν καὶ ἐπιταγὴν θε-
λοῦν καὶ ἀνάγειν καὶ ἄλλοι, ἢ τὸν διαιρισμὸν, ὡς
εἰσὶν ἄλλοι, ἢ δηλονότι λοιποφαινόμενος λέγει, ὅτι
διορίζει μετὰ καὶ βελῆς τῶν ἀδελφῶν, ἢ τοὺς καρ-
δηαίους, καὶ ἴδε αὐτῶτέρῳ κεφαλῇ δεκάτῃ Πα-
ράγραφον ἔκτον, ἢ δίδωσιν ἐπισιν, ὅτι τὸ τὰδε διο-
ρίζων, ἐκ πίσεως ἐστιν, ἢ πλὴν ἀντικειμένην γνώμην τῶν
διαρισμῶν αὐτῶν αἰρετικῶν εἶναι κρίνει, ἢ τὸν ἄλλως
δοξάζοντα πρὸς ἀνθέματι καθυποβόλῃ, ἢ καὶ τὰ
τέσσαρα ταῦτα ἐν τῇ λοιπόφασιν αὐτῶν ἐντίθῃσι. Τινὲς
δὲ λέγουσιν, ὅτι χρεῖα ἐστὶν, ἵνα ὁ Πάπας συμβεβλημένος
μετὰ συνόδου τινὸς ἢ καθολικῆς, ἢ μερικῆς, καθὼς τὸ
πρῶτον ἐπιζητῇ, καὶ καθὼς δοξῇ αὐτῶν. ἄλλοι δὲ
φασιν, ὅτι δεῖν εἶναι ἐξετάζεσθαι πλὴν συνεκλήρην
ὑπόθεσιν ἐπιμελῶς, καὶ τὸν ἐξετάζοντα, χρεῖα
πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς ὄρεσιν τῆς ἀλη-
θείας, καὶ εἶναι πασιδὴλα τὰ ἐπιχειρούμενα τοιαῦ-
τα μέσα, ὅποια εἰσὶν. ἄλλοι πάλιν λέγουσιν, ὅτι
ἀναγκαῖον ἐστὶν, ἵνα ὁ τοιοῦτος ἐκφωνηθῇ, ἢ τοὶ διο-
ρίζοντες ὅ, τε κηρυχθῇ εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς τό-
πους διὰ δρομέων, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς
καθολικῆς Καγκελαρίας καὶ τῆς βασιλικῆς Ἐκ-
κλησίας τῶν ἀγίων Πέτρων μετὰ λοιπόφασιν, καὶ μείνῃ
ἐκείνῳ πρὸς τὸν καὶ πρὸς τὸν διωρισμὸν καὶ
μεινῇ διώκεται αὐτὸν ἐκείθῃ ἐκβαλῶν. τελευτῶν,
ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι τὸ πρῶτον, ἢ τοὶ τὸ, μετὰ καὶ βελ-
λῆς τῶν ἀδελφῶν, μὴ εἶναι ἀναγκαῖον, πλὴν μὲν τοὶ ἐπι-
μέλῃσι ἐν τῇ ἐξέτασιν πάντες συμφωνῶντες εἶναι ἀ-
ναγκαῖον, ὡσαύτως καὶ τὸ κηρύττεσθαι διὰ δρομέων,
καὶ τὸ τίθεσθαι ἐν τῇ καγκελαρίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ πάντες θέλωσιν ὡς ἀναγκαῖον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι οἱ παπισαὶ Ἀσφόρω ἐξηγούμενοι τὸ, ὡς Ἀρχιερεὺς ὁ Πάπας ἀπὸ καθέδρας διορίζει, καὶ τὰς ἀσφαλεῖς καὶ ὑποφθαλμῆς αὐτῆς ἀποφάσεις καθ' αἵ μυσολογῶσι διατρέσας ἀκρίβειαν λέγοντες, δέκνυνται ἐν ταῦτα μάταια, ψευδῆ, βλάβημα, σχισματικὰ καὶ αἰρετικὰ ἀσάγοντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Τῶν παπιστῶν ἔτι Ἀσφόρω ἐξηγούμενοι τὸ, ὡς Ἀρχιερεὺς ὁ Πάπας ἀπὸ καθέδρας διορίζει, καὶ κατὰ τέρας τὰς τρέπας λεγόντων ἀκρίβειαν τὰς ἀποφάσεις τῆς Πάπας τὰς τε ἀσφαλεῖς ἔσας καὶ τὰς ἐκασφαλεῖς, εἰ καὶ οἱ τῶν αὐτέρω ἐρημίων δέκνυνται ταῦτα μάταια καὶ ψευδῆ, ὅμως ῥητέον καὶ ταῦτα πρώτων, ὅτι ἔδωκε ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Ἀποστόλων ἕως τῶν πατέρων ἡμῶν εἶπε ταῦτα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔτε ἐρρέθησαν ἐν ταῖς κοιναῖς συνελεύσεσι καὶ οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, ἔτε ἐν ταῖς μερῶν καὶ καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἰσορικών, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἐσημείωσεν τοῖς τῶν, ἐκ οἷον ἡ ἁγία Ἐκκλησία, ἔτε οἱ ἅγιοι πατέρες ὅτι ἡ κρίσις τῆς Πάπας, ἐκ καθέδρας διορίζοντος, ἐστὶν ἀσφαλεστέρα τῆς κρίσεως ἢ ἐκτίθεται ὡς μερικὸς καὶ κατ' ἰδίαν διδάσκαλος, ἐκ οἷον τί ἐστι τῆς ἐκ καθέδρας διορίζοντος, καὶ τίνα τὰ πρὸς τὸν τέρας καταρτισμὸν ὑποτίθεσθαι, ἐξίσως ἔχον τὰ τῶν Παπῶν θεασίσματα ὡς καὶ πᾶσι ἐτέρω Ἐπισκόποις, δηλονότι τὸ ἐνδέ-

χεται ταῦτα ἀσφαλῆ εἶναι καὶ ὑποφθαλμῆ, καὶ μάταιον κοπιῶσιν οἱ σοφοὶ τῶν παπιστῶν, τὰ μὴ εὐδοχεύοντα, μάλλον δὲ τὰ ἀδυνάτα εἶναι ὡς ἀναγνώσας ὑποτιθέμενοι, εἰπάτωσαν οἱ αὐτοὶ, ἐν ποίᾳ γραφῇ, ἢ ἐν ποίᾳ Συνόδῳ, ἢ ἐν τίνι ἰσορικῶ, ἢ ἐν ποίᾳ συγγράμματι τῶν Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν πατέρων ἐρρέθη τὸ τοιοῦτον ποτέ; καὶ, ὅτι μὴ ὁ Λιγέριος καὶ Βιγλίος καὶ Ὀνώριος καὶ ἄλλοι Πάπαι τῆς Ρώμης διώρισαν ἀπὸ καθέδρας αἰρετικὰ τίνα καὶ λίαν ἀσεβέστατα, λέγουσι πολλοὶ τῶν πατέρων ταῦτα, καὶ ἐν ταῖς οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἐγίνοντο δῆλα, καὶ τέως κατεκρίθησαν, ὡς εἰρημὸν ἐν πολλοῖς αὐτέρω, πᾶς δὲ γέγραπται τὸ ὅτι Πάπαν ἐκ καθέδρας διορίζοντα μὴ σφάλλειν; εἰπάτωσαν οἱ ματαιόφρονες παπισαί, καὶ τὰ γαστρίμαργα μεζεβιτακία, ἢ τάχα ἐρρέθη, ὅτι ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία ταῦτα ἐκ οἷον, καὶ ἔτι μαρτυροῦσιν μόνοι, ὅτι καὶ αἱ εἰρήνη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ βλάβημα, καὶ εἰς σχισματικὸν καὶ Αἰρετικόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ διορίζον μετὰ βελῆς τῶν τῆς Ρώμης κληρικῶν τὸν Πάπαν ὡς Ἐπὶ ἀρχὴν, καὶ δεσμῆς καὶ κήρυκας τὰ αὐτῆς θεασίσματα ἀπαλλέντας ἔχον, καὶ ὑπὸ τῶν τῆς Καγκελαρίας πυλῶν τὰς ὡς ἀπὸ καθέδρας ἀποφάσεις αὐτῆς τιθεῖται, δέκνυνται ἀνατιθέσθαι μυστήρια, ὑπερφυγῆ, ἐπίσταντα, ἀδόκοντα, καὶ ὑπὸ καθ' αὐτοὺς ἀποφασίζοντες ἐξευρημένα.

Εἰπάτωσαν, ποῖος ἀρχαῖος Πάπας ἐδήλωσεν ὅτι διορίζει μετὰ βελῆς τῶν ἀδελφῶν; καὶ, ὅτι μετὰ τῆς δυτικῆς Συνόδου ἔγραψεν ὁ Κελεστίνος πρὸς ἐπιστολὴν εἰς τὴν τρίτην οἰκουμενικὴν, καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς Συνόδου ἔγραψεν ὁ Λέων πρὸς ἐγκύκλιον, καὶ ἐπεμψεν αὐτὴν ὡς πρὸς τὴν Ἀνατολήν, δῆλόν ἐστι, καὶ ἴδε αὐτῶν τὰς τόπας, τὸ δὲ μετὰ βελῆς τῶν κληρικῶν τῆς Ρώμης ὡς Ἐπὶ ἀρχὴν τινὰ διορίζον τὸν Πάπαν, νεογενὲς ἐστὶ, καὶ ἐκ τῆς διαβολῆς ἐστὶ. ποῖος Πάπας τῆς Ρώμης ἀρχαῖος ἔχει κήρυκας καὶ δεσμῆς, εἴτινες τρέχοντες εἰς τὸ τῆς φλώρας πιδίον, ἐκέρυττον τὰ αὐτῆς θεασίσματα; ποῖος Πάπας ἀρχαῖος τὰς ἀποφάσεις καὶ βέβαιας αὐτῆς ἐτίθει ὑπὸ τῶν πυλῶν τῆς Καγκελαρίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας; καὶ, ὅτι ὁ Πάπας Λέων ἔγραψεν ὡς ἀπὸ τῆς Σύμβολον τῆς πίστεως, καὶ ἔθετο αὐτὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, γράψας πολλοὶ, καὶ ἴδε καὶ αὐτῶν τὸ βιβλίον ἐβδόμης κεφαλῆς ἐβδόμης Παράγραφου πέμπτου, τὰς δὲ ταχυδρόμους καὶ τὸ κήρυγμα καὶ πρὸς τῆς Καγκελαρίας καὶ Ἐκκλησίας τῶν ἀποφάσεων ἐνθεσιν οἱ νεοφανεῖς ἀπεγύνησαν παπισαί. οἱ Πάπαι Κελεστίνος, Λέων, Ἀγάθων καὶ Ἀδριανὸς ἐπεμψαν τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν εἰς τὴν Ἀνατολήν τοῖς

συναδελφοῖς αὐτῶν καὶ συνεπισκόποις σωφρόνως, προσαναθέμενοι τὴν ἀσφάλειαν τῶν κεκρυμένων, καὶ τὰς τελείας λύσεις τῶν ἀμφιβολιῶν τῇ κρίσει τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ καὶ γονομίας ἐσερρίζοντο ὡς τὸ θεῖον Ευαγγέλιον, ἰδέτω ὁ φιλομαθὴς καὶ πρὸς Ευτύχιον Βιγλίον ὑποσολὴν, καὶ πρὸς τὴν Πάπαν Μαρτίνον Συνόδον, καὶ πρὸς τὸν Ἀντιόχειον Κωνσταντῖνον τὸν Πρωτοπρεσβύτερον ὑποσολὴν τῆς Πάπας Λέοντος, καὶ γινώσκεται ὅτι ἐδέποτε ἐπεμψαν τὰ θεασίσματα αὐτῶν ἀπὸ καθέδρας διορισθέντα, εἴτινα ἐδέχθησαν ὡς ἀναμάρτητα, ἀκριτὰ καὶ ἀδοκίμαστα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, ἔτε μὲν εἶπον οἱ ἀρχαῖοι Πάπαι τὸν διορισμὸν αὐτῶν εἶναι ὁρὸν πίστεως, ὑπὸ πάντων ἀνεξετάσως δεχόμενον, καὶ τὰς μὴ ἀνεξετάσως καὶ ἀδοκίμασως αὐτῶν δεχόμενος Αἰρετικὰς εἶναι, τὰς δὲ εἶπον, ἔτε εἰς τὴν αὐτῶν ἡλθον, ἢ τάχα ῥητέον καὶ τὰς αὐτῶν, ὅτι ἐπειδὴ τῶν Παπῶν τὰ θεασίσματα ἐπεριέχον τὸ καὶ μετὰ βελῆς τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἐκέρυχθησαν ἀπὸ δεσμῶν, καὶ ἐβλήθησαν ὑπὸ τῶν πυλῶν τῆς Καγκελαρίας καὶ Ἐκκλησίας, πᾶς ἐδέχθησαν ὡς ἀπὸ καθέδρας τῆς Ρώμης ἀναγνώσας; ἢ τάχα ῥητέον πάλιν, ὅτι ὡς ταῦτα τῆς παπισμῆς τὰ μυστήρια

μυθάρια καὶ ἡ θεολογία καὶ ἡ ἰδικὴ διδασκαλία καὶ τῶν μυστηρίων ἡ συναγωγὴ καὶ ἀρχαῖα, καὶ δόκτορικά, καὶ πατερικά καὶ παπαστορικά εἶναι, ἀλλ' ὑπεργουῆ,

ἐπέσκαπτα, ἀλλόκοτα, καὶ διόλου τῆς χειρουργικῆς διδασκαλίας ὑποβλήτα, καὶ ὑπὸ κηκοδαιμόνων αἰθρηπαρίων ἀθίως ἐξέδρημα.

Α Π Ρ Α Γ Μ Α Τ Ο Ν Δ'.

5

Περὶ τῆς Διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος δοκιμαζέσης πῶς ἀλήθειαν ἢ τὸ ψεῦδος πῶν κρυφίων ἐγκλημάτων τελετῆς, καὶ ἐπεκύρωτον Εὐγνώσιος δούτερος, καὶ ἐκώλυτον ὁμνύειν ἐκκλησιαστικῶς, διορισάμενος καὶ τῆς γραφῆς ὡς Εἰδωλολάτρεως.

Ἐπειδὴ σωήθεια ἦν τῷ Λογγιβάρδοις καὶ τισὶ παρ' αὐτοῖς βορέοις λαοῖς δοκιμάζειν ἢ Διὰ πυρὸς, ἢ Διὰ ψυχρῶ ὕδατος πῶς ἀλήθειαν ἢ τὸ ψεῦδος πῶν κρυφίων ἐγκλημάτων, ὁ νομίζοντι γὰρ πλάτης, ἐπελαμβαίνετο ἢ τινὸς πεπυρεκτωμένης σιδήρεως, ἢ ἐπιπύου ἔσω ὕδατος ψυχρῶ, ταύτῃ πῶς δεισιδαιμονίαν ἐβεβαίωσεν ἢ ἐν Τριβερῇ Συνοδῷ κανόνι εἰκοσῶ δούτερον, καὶ ἐπεκύρωσεν ὁ Πάπας Εὐγνώσιος ὁ δούτερος ἐν ἑτα ὀκτακοσῶ εἰκοσῶ τετάρτῳ, ὡς φαίνεται εἰς τὰ Συναξάρια τῶν Μαβιζωνίων Τόμῳ πρώτῳ, ἐν ᾧ ὁ παλαιῶν ἡνι χερσίφ φέρεται ταῦτα ἐν τῇ ἀρχῇ. Τελετὴ τῆς δοκιμῆς Διὰ ψυχρῶ ὕδατος, ἢ ἐδίδαξε Εὐγνώσιος ὁ Πάπας, ἐν δὲ τῇ τέλει λέγει, τὴν κρίσιν ταύτην ἐπείνουν ὁ παντοδύναμος Κύριος, καὶ Διὰ δόμους Εὐγνώσιος δόκτορικῶς ἐφανερώθη, ἵνα παῖτες οἱ ἑσκόποι, Ἡ γάρδοι, Κόμητες, καὶ πάντες οἱ χειρουργοὶ ἐν πάσῃ τῇ οἰκονομίᾳ τηρῶν αὐτῶν ἀπατάτωσι, τῷ πολλῶν γὰρ ἐδοκιμάσθη, καὶ ἀληθείας ἀνέδειξεν, ἐδιδ-

δάχθη δὲ, ἵνα μηδὲν ἢ ἐξὸν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τροπῆς πείσης ἐπιτιθεσθαι τὰς χεῖρας, ἢ ἐπὶ πῶν λαϊκῶν πῶν ἀγίων σωμάτων τῶ ὁμνύειν. σημεῖοι δὲ ὁ αὐτὸς Μαβιζωνίος, ὅτι ὁ Ῥήξ Λοδοβίκος ἐν ἑτα ὀκτακοσῶ εἰκοσῶ ὁ γδῶ ἐν τῇ Καπιτωλερίῳ πῶν Ἀκονισμάτων, τμήματι ἐβδόμῳ κεφαλῇ δωδεκάτῳ, ἀπηγόρευσε 15 πῶς δοκιμῶν ταύτων ὡς πολυκρῶν καὶ δεισιδαιμονία. καὶ σημείωσεν δύο τινὰ, πρώτον, ὅτι ὡς λέων ὁ Ἀρμῆνιος ὠμνυε κατὰ πῶν σωήθειαν πῶν Εἰδωλολάτρων εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἄλλος ἐλληνικὸς ὄρεως κατὰ τῆς γραφῆς, ἐπελομήτης, Ἀποδώσας τῇ Κυρίῳ τὰς 20 ὄρεως σκ, ἔτις ὁ Πάπας Εὐγνώσιος ἐκώλυε τὰς ἱερὰς ὄρεως καὶ ἀντιστήκαγε πῶς δεισιδαιμονίαν καὶ ἐθνικῶν δοκιμῶν. δώτερον, ὅτι ὁ Πάπας ὀρίζων ὡς Ἀρχιερεὺς, ἐμόνον εἰς πῶν πῖσιν καὶ εἰς τὰ ἡθῆ ἐνδέχεται σφάλλειν, ἀλλὰ καὶ εἰς πῶν Νόμον, ὃν Διὰ 25 τῶν δόκτο καθέδρας, ἐνδέχεται ἀμαρτάνειν,

Π Α Ρ Α Γ Μ Α Τ Ο Ν Ε'.

30

Ὅτι Νικολάος τετάρτος ὦρ πῶν πῶν φρατζεσκάνων ἀκτημοσύνην κυρώσαντες, καὶ ἱωάννης εἰκοσῶ δευτέρως τῶτον τὸν ὦρον ἀνέστησαντες, καὶ πολλὰς πῶν φρατῶρων δι' αὐτὸν κατακαύσαντες, δείκνυνται οἱ Πάπαι ἐν κολλοῖς ἀμαρτανόντες καὶ ἀλλήλους καταβάλλοντες.

Οἱ φρατζεσκάνοι φράζοι ἐποίησαν ἐπαγγελίαν ἄρκως ἀκτημοσύνης, ὡς πε αὐτὰς αὐτῶν πῶν ἐδωδῖμων μόνον ἔχον πῶν χερσίν, ἀλλ' ἔχῃ καὶ πῶν δεσποταῖαν. τῶν ἀκαλῶς γέγονε, σμύβησαν Διὰ λέξεως καὶ εἰδέες. ὁ Πάπας δὲ Νικολάος ὁ τέταρτος, ὅς ἐπατριάχθησαν ἐν ἑτα χιλιοσῶ Διὰ κοσῶ ὁ γδοκοσῶ ὁ γδῶ, παρὶν θέρμῳ ἵνα παύσῃ τὰς λογομαχίας, ἐξέθετο ἐκῆκεν πῶν πολυθρύλκτου ὦρον, καὶ ἡ ἀρχὴ, ΕΞΗΛΘΕΝ Ο' ΣΠΕΙΡΩΝ. ἐπῆρε δὲ ἐν αὐτῇ Διὰ πολλῶν πῶν ἄκρων ἀκτημοσύνην πῶν φρατῶρων, παρσφέρει δὲ πῶς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τῷ ὡδῶν καὶ τὰς ἀγίας Ἀποστόλους, ὡς μὴ ἔχοντάς τιν' ἐπὶ κατ' ἰδίαν, ἔπε κοινοῦς, ἐξεφώνησε δὲ καὶ ἐπιτίμιον, ἀφορίζων τὰς τλήμῃσοντας τῷ βλάψαι, ἢ ἀντρέψαι τὸν ὦρον. ἀλλ' ὁ Πάπας ἱωάννης εἰκοσῶς δώτερος σμύβητο ἔπερον ὦρον, ἀναιρῶν τῶν τῶ Νικολάου, μάλιστα μαχόμενος ἐκῆκεν τῇ, ὅτι ὁ Κύριος ὡς ἔχει ὁ λίγων τινῶν, μόνον ἔχει πῶν χερσίν, ἀλλ' ἔχῃ πῶν δεσποταῖαν, ἀπεδῆκεν δὲ καὶ Διὰ φῶρις χερσίν δαγ-

γελιῶν ἀνέγκον τὸν ὦρον τῶ Νικολάου, καὶ αὐτὸν τὸν Νικολάον ἐψέγε Διὰ πολλῶν, αὐτῶν δὲ τῶ τῷ ὦρ τῶ ἱωάννης Μιχαὴλ Γωρεθῆς πῶν φρατζεσκάνων, καὶ Γελλίελμος ὁ ὅκων, ὃν καὶ αἰρετικὸν ἔπον, καὶ πολλοὶ φράτρες Διὰ τὸ ἐπεσθαι τῶ τῶ εἰς φυλακὴν ἐβλήθησαν, καὶ περὶ παρεδόθησαν 40 διώκοντες τῶ ἱωάννης, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῇ ἐν Ῥώμῃ Συνοδῷ, ἢ Δεσπίσματι ἰδίῳ ἡθροισοῦ ὁ Λοδοβίκος κατὰ τῶ τῶ Πάπῃ ἱωάννης, μίαν αὐτῶν τῆς χειρουργικῆς αὐτῶ ἐπὶ τὸν ὦρον ἐν ἐξέθετο κατὰ τῶ ὦρος τῶ Νικολάου, ὡς διηγῆται ὁ Βζόβις ἐν ἑτα χιλιοσῶ τετρακοσῶ εἰκοσῶ ὁ γδῶ, καὶ μὲν ἀλλὰ καὶ ὁ Πλάινος καὶ ὁ Βζνῖος μαρτυρεῖται πῶν τῶ ἱωάννης ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶ. καὶ σημείωσεν δύο τινὰ, ὅτι οἱ Πάπαι ὡς Ἀρχιερεῖς καὶ ἐκ καθέδρας καὶ μετὰ βετλῆς πῶν ἀδελφῶν ὀρίζοντες, ἀμαρτάνειν ἐμόνον 50 εἰς πῶν πῖσιν καὶ εἰς τὰς Νόμους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἡθῆ. δώτερον, ὅτι ὁ Πάπας Πάπαν καταβάλλει καὶ ψεύγει, καὶ ὡς Αἰρετικὸν δόκτο κηρύττει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

ὅτι ἐκ τῆς τῆ Βονιφατίου Γερμανίας ἀποστόλου ἐπιστολῆς πρὸς Δωροθέον ἰσοθάλμην, δέκνυται αἰ δὲ καὶ
θόδρεας ἀποφάσεις τῆ Παπᾶ ἐπιστολῆς.

5

Οἱ Ἀρχιερεῖς ὤρισαν μὴ δυνάσθαι τὸν Σωμπκον
λαβάν πῶς Σωτέκνισαν αὐτῶν, ἀλλὰ Βονιφάτιος
Γερμανίας ἀπόστολος ἔγραψε καὶ ἐζήτησε συμβαλῶν
πρὸς τῶν Δωροθέου Ἀρχιεπισκόπου ἰσοθάλμην, καὶ
10 τῶν Ἀββαῶν Δεδδώνου, εἰ ἄρα οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ῥώμης
περὶ τούτων καλῶς διώρισαν, καὶ δέκνυνται τὰς ἐπι-
στολάς ταύτας ὁ Βαρώνιος, ὡς ἔστι ἐπισκοπος τῆς τετρα-
κωσῆς τεταρτῇ, ὅπως ὁ Βονιφάτιος παρακαλεῖ τὰς

ἐρημίους ἵνα διδάξωσιν αὐτὸν, εἴπερ ἡ διδασκαλία αὐτῇ
τῆ Παπᾶ ἐνέχεται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ κανόνας τῶν καθο-
λικῶν πατέρων, καὶ αἱ πῶς θείαν γραφὴν, ἵνα πληρ-
φορηθῇ, καὶ ἔτι παύσῃ τὴν ζητήσιν. καὶ σημείωσαι ὅτι
ταῖς ἀπὸ καθέδρας τῶν Ῥωμαίων Ἀρχιερέων ἀποφά-
σεις ἐνέμιζον ὁ Βονιφάτιος δυνάσθαι ἐπιστολῶν διο-
ριζῶναι, καὶ ἀκολούθως τὸν Πάπαν ἀμαρτῆσαι.

50

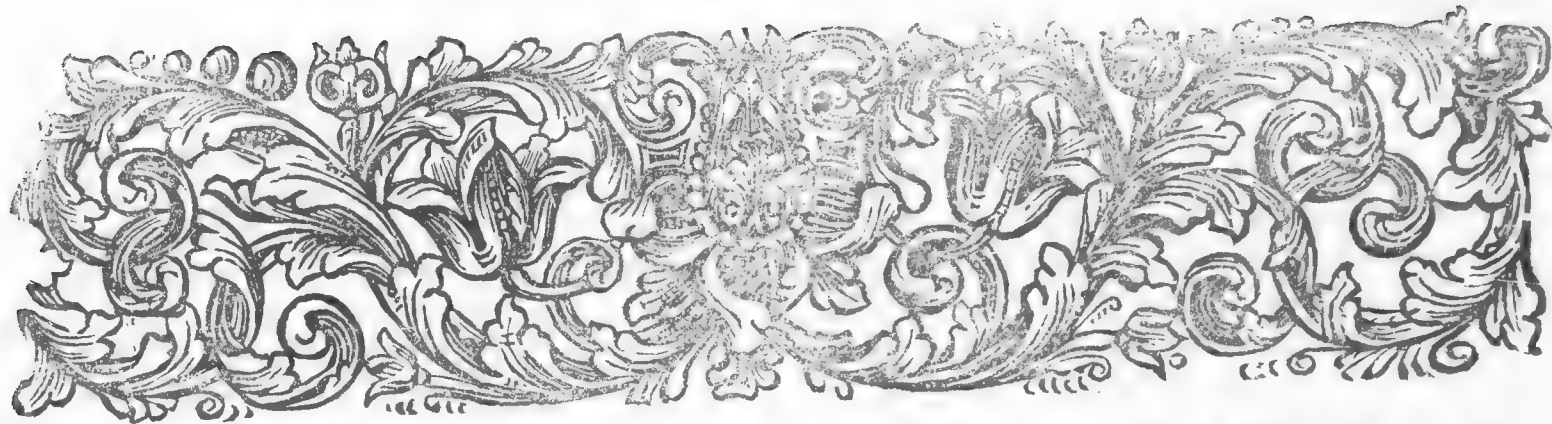
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

ὅτι ἐκ τῆς ἀποκρίσεως Καρόλου Φαλακροῦ τῆ Ῥηγὸς πρὸς τὸν Πάπαν Ἀδελανόν, δέκνυται ψευδέσασθαι τὸ
ἀπὸ καθέδρας ἀποφαινόμενον τὸν Πάπαν μὴ σφάλλαν.

20 Οἱ Ῥῆξ Καρόλος ὁ Φαλακρὸς ἔγραψε πρὸς τὸν
Πάπαν Ἀδελανόν, ὅτι ἡ ὡς ἀκρίβης ἐκείνη δὲ
ἡς περὶ τῆς αὐτῆς δέχεσθαι μετὰ ταπεινῆς γνώ-
μης πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας διο-
ριζόμενα, ἐκείνη ἐστὶ τῇ εὐαγγελικῇ ἀληθείᾳ καὶ τοῖς
25 Ὅροις τῶν ἁγίων πατέρων, καθ' ὅν ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς Ἀδᾶ
καὶ τῆς Ἐβᾶ, καὶ πάντα τὰς ἀφορισμὰς καὶ πέμ-
ψαι ἐξ ἰδίας ἐνόματος καὶ ἐκ τῆς ἐξουσίας μόνης τῆς
Ῥωμαϊκῆς θρόνου, ἐφοβεῖται, ἐκείνη γινώσκων
τῇ ὁδῷ τῶν ἱερῶν γραφῶν καὶ τοῖς Νόμοις καὶ ταῖς
30 Διαταγαῖς τῶν πατέρων. ναὶ, δέχεται μὲν, καὶ
μάστιγα ἀσπλῶς πάντα ὅσα τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκ-
κλησίας, σύμφωνον ὅμως ὅσα τοῖς ὁρθοδόξοις δόγ-
μασι τῶν ἁγίων πατέρων τῶν θερμῶν ἐξηγητῶν τῶν
ἁγίων γραφῶν, ἄλλως δὲ παρ' ἑτισσῶν σωτεθα-
μῶν, ἢ πεπλασμένων, ἐλέγχει καὶ ἀπερρίπτει.

ἐν ταῖς σημείωσαι πρώτον κατὰ τῶν ἱερῶν Ἀίρετι-
κῶν, ὅτι ἐν τοῖς Χριστιανοῖς τὰ πίστεως ἀξία εἰσὶν
ἐμόνον ἐκείνα ὅσα διδάσκει ἡ θεία γραφή, ἀλλὰ καὶ
ἐκείνα ὅσα οἱ ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι καὶ Διαταγαὶ τῶν
κοινῶν ἁγίων πατέρων περιέχουσιν ἀναγκαστικὰ καὶ διο-
ρίζουσι. δεύτερον, ὅτι ὅσα ὁ Πάπας διορίζει σύμ-
φωνα ταῖς γραφαῖς καὶ τοῖς Ὅροις καὶ ταῖς Διαταγαῖς
τῶν ἁγίων πατέρων, εἰσὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δεκτὰ,
ὅσα δὲ ἀσύμφωνα, ἐλεγκτέα καὶ ἀπερρίπτεα, καὶ
ἀπὸ χρυσοπάσης καὶ λιθοκομήτης καὶ ἐρημῆς κα-
θέδρας διορίζονται. ψευδέσασθαι ἄρα τὸ τὸν Πα-
τρίων λογίδιον, ὅτι ὁ Πάπας τῆς πρεσβυτέρας
Ῥώμης ἀπὸ καθέδρας ἀποφαινόμενος ἐσφάλλει, ἐπειδὴ
ἀποδέδωκεται σαφέστατα ὅτι σφάλλει περὶ τὰ ἡθῆ, περὶ
πῶς πολιτείας καὶ περὶ πῶς πίστεως καὶ ὡς μερικὸς διδά-
σκαλος καὶ ὡς Πάπας ἀπὸ καθέδρας ἀποφαινόμενος.

καὶ τὴν αὐτὴν δὲ ὡς ληξέ βιβλίον ε

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΝ

20 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς πρὸς Κάρολον φράντζας Ρῶμα ἀπεκρίσεως τῆς Ἀδριανῆς Πάπας ὑπὲρ τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς 25 καὶ Συνοδῆς, ὅτι καλῶς δι' αὐτῆς, καὶ μὴ ἐκ τῆς γιγῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἶπε, καὶ περὶ τῆς ἀποβολῆς τῶν Καρλόλων Λεγάτων πρὸς τὴν πατριάρχην αἰτησάντων ὑπὸ Λέοντος τρίτου, καὶ καὶ τὸ τῆς δευτέρας Συνοδῆς σύμβολον ἀσπίσιν ἐγχαράξαντες, καὶ περὶ τῆς ἀγωνισαμένης ὑπὸ φωτὶς Συνοδῆς κατὰ τὸ ἐν Βελγραδία πρὸς τὴν ἐκκλησίαν διδασκόντων, καὶ τοῦ ἁγίου Συμβολοῦ ἀκωνοτομίας μὴν διορισμένης, καὶ πόσαι Συνοδοὶ ἐγένοντο μετὰ τὸ χάρισμα κατὰ Λατίνων.

30 **Ε**τὰ πρὸς ἐβδόμην Οἰκουμενικὴν Σύνο-
δον ὁρῶν τῆς φράντζας Κάρολος ὁ
καλῶν μέγας ἐγραψεν πρὸς τὸν
Πάπαν τῆς Ρώμης Ἀδριανόν,
μεμφομένη πρὸς ἐβδόμην Σύνο-
35 δον, εἰπῶσα ὅτι οὐκ ἐπιδέχεται τὸ
Πνεῦμα τοῦ ἁγίου. Διὰ τῆς γιγῆς,
καὶ ἐκ εἰπῶσαι ἐκ τῆς γιγῆς. ὁ δὲ Πάπας ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὅτι τὰς εἰρηνας ἡ Σύνοδος καλῶς, ὡς εἴρηται αὐ-
τέρω βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλῇ πρῶτε Παράγραφῳ ἐ-
40 χάρτω. Πρὸς δὲ τὸν Πάπαν Λέοντα τὸν τρίτον τὸν Διάδοχον τῆς
Ἀδριανῆς παρεκάλει οἱ Λεγάτοι τῆς Καρλόλλας ἵνα βάλῃ
ἐν τῷ Συμβολῷ πρὸς τὴν ἐκ τῆς γιγῆς πατριάρχην, ὁ δὲ ἀπέ-
βαλεν αὐτὴν, καὶ ἵνα μὴ τις τλημῇ καὶ βάλῃ πρὸς τοιαύ-
την πατριάρχην, ἐγραψεν εἰς τὰς ἀσπίδας τὸ Σύμ-
45 βολον τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, καὶ
ἐβάλον αὐτὰς εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Πέτρης ἡ Παύλης,
καὶ ἴδε αὐτέρω βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλῇ ἐβδό-
μῃ Παράγραφῳ πέμπτῳ. Περὶ δὲ τὸ ὀκτακοσίων
ἐξήκοντον ἔτος ἡμέτερον ὅτι τινὲς Λατῖνοι ἱερεῖς ἐδί-
50 δασκον εἰς πρὸς Βελγραδίαν τὸ ἐκ τῆς γιγῆς ἐκπορεύεται
τὸ Πνεῦμα τοῦ ἁγίου, καὶ ἐταράχθη ἡ Ἀνατολὴ ἀ-
κρίστα τὸ ἄνομον πρὸς ἑαυτήν, ὅθεν ὁ φώλιος συ-
νοδικῶς ἠγωνίσθη κατὰ τῆς κωνοτομίας. Ἐν τῷ ὀκ-
τακοσίῳ ἐβδόμηκοσῷ ὡσάντῳ ἔτη ὑπὸ Βασιλέως τῆς
Μακεδονίας καὶ τῆς Πάπας Γεωργίου καὶ φωτὶς Πατριάρ-

χει ἐγένετο οἰκουμενικὴ Σύνοδος εἰς Κωνσταντινέπολιν,
διορίσασα μένειν διόλου ἀκωνοτομίας τῆς δευτέ-
ρας Συνοδῆς σύμβολον. Ἐπὶ Βασιλέως τῆς πορφυ-
ρεσιανῆτος καὶ Σεργίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
ἐγένετο εἰς Κωνσταντινέπολιν Τοπικὴ Σύνοδος κατὰ
τὴν Πάπαν τῆς Ρώμης, πατριάρχης εἰς τὸ σύμβολον τὸ
ἐκ τῆς γιγῆς, ὅτε καὶ ἀπὸ τῶν Διεπιστολικῶν ἐξέβαλον αὐτόν.
Ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῇ μονομάχῃ ἐγένετο τρίτη Σύνοδος
εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐκάλεσε τὸν Πάπαν Λέοντα
τὸν ἕνατον εἰς κλίσιν καὶ ἀπολογία, καὶ μὴ ἐλθόντος,
ἀπεδιώχθησαν οἱ Ῥωμαῖοι τῆς σώματος τῆς Ἐκ-
κλησίας. Ἐπὶ τῶν Βασιλέων Ἀλεξίου, Γεωργίου καὶ Μα-
ναήλ τῶν Κομνηνῶν ἐγένοντο Συνοδοὶ ἐν Κωνσταντινουπό-
λει, καὶ ἀνεδραμάρισαν τὰς κωνοτομίας τῶν Λατίνων.
Ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῶν Ῥωμαίων εἰς Νίκειαν ἐγένοντο
Διάφοροι Συνοδοὶ, καὶ κατεκρίθησαν οἱ Λατῖνοι καὶ ἀκωνο-
τομίας αὐτῶν. Ἐπὶ τῇ δευτέρῃ Ἀνδρονίκῃ τῇ Πα-
λαιολόγῃ ἐν ἔτη ἐξακισχιλίοσῳ ὀκτακοσίοσῳ ἐγένετο
Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατακρίνας πρὸς τὸν Λεγ-
θέντος Συνοδὸν πρὸς βεβαιώσασα πρὸς τὴν πατριάρχην, καὶ μὴ ἀ-
λλὰ καὶ ἄλλοτε ἐκρίθησαν καὶ κατεκρίθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ
τῶν Ἀνατολικῶν, ὡς εἴρηται αὐτέρω ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ ὀ-
γδόῳ καὶ ὡσάντῳ τοῖς βιβλίῳ ποσάκις. ἔπειτα δὲ ποσάκις
καὶ τὰ δύο μέρη ἵνα γινώσκται κοινὴ Σύνοδος περὶ τῆς ἀ-
σπίδος τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ πάντοτε οἱ Λατῖνοι ἦσαν
τὸ ἐμπόδιον, ὡς ἡ παρῶσα ἱστορία ἐδήλωσε ἐν ποσάκις.
Παρά-

Περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Μαρτίνον πρεσβείας Μανυὴλ Βασιλέως τῆ Παλαιολόγου χάριν ἐνώσεως, τῆ καὶ ἀπὸ Πελοποννήσου Ἰωάννου τὸν οὐδαίμονα πέμψαντος, καὶ ἀποδοχῆς καὶ βοηθείας καὶ γραμμάτων ὧς Πάπα πρὸς Μανυὴλ καὶ Ἰωάννου τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πρὸς Εὐθύμιον τὸν Πατριάρχην, ἡ κοιμηθεὶς πα- 5 τριάρχου Ἰωσήφ ὁ Ἐφέσιος. καὶ περὶ ἀντιγραφῆς τῶν Βασιλέων πρὸς τὸν Πάπαν, παρ' ἧς Ἀντώνιος πέμπεται πρὸς αὐτὸς, καὶ ἀντιπέμπεται τῷ μνηύσαι τῷ Πάπᾳ πῶς κατὰ τῆς πόλεως πολιορκίαν τῷ Σελταῶν Μερὰτ ἐμπόδιον, καὶ περὶ τῆς ἡμιπληξίας Μανυὴλ, καὶ βασιλείας Ἰωάννου μόνου.

Κτίζων τὸ Ἑξαμίλιον εἰς Πελοπόννησον Μανυὴλ ὁ Παλαιολόγος, μαθὼν ὅσα συνέβησαν ἐν τῇ αὐαμεταξὺ τῶν Λατίνων ὑπὲρ τῆς ἐν Κωνσταντῆα Συνό- 10 δος, καὶ ἀμνημονήσας τὰ ῥητὰ τῆς ἁγίας Βασιλέως, ὅτι οἱ Λατῖνοι ἔτε γινώσκουσιν τὰ ἀληθῆς, ἔτε μαθῆναι ἀνέ- χονται, καὶ ἔτι ὅσα συνέβησαν αὐτῷ, ὅτε ἀπῆλθεν εἰς Φραγγίαν, καὶ νομίσας φανῆναι τῆς εἰρήνης αὐ- τῶν σιωδερμότης, καὶ κατὰ τὴν δυνήθῃναι ὅσο- καταστῆσαι εἰρήνην ἐκκλησιαστικὴν μετὰ τῶν Λατίνων, καὶ ἐναντιωθῆναι τοῖς Ὀθωμανοῖς διὰ τῆς βοηθείας αὐτῶν, ἔχων σιωήγορον καὶ τὸν τῷ τότε κατὰ Πα- 15 τριάρχῳ Κωνσταντινῆς πόλεως Εὐθύμιον, ἀνδρα προ- ὅτι σοφώτατον καὶ ἀγιώτατον, ἔειπεν ἐκείτῳ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρεσβύτῳ εἰς τὴν Ῥώμην τινὰ τῶν Συγκλητικῶν Ἀρχόντων αὐτῷ Ἰωάννῳ ὑπὸ καλῶς Εὐδαίμονα, ὅστις ἀπελθὼν ἐκείσε, καὶ σιωεργή- σας τὰ διωκτὰ εἰς ὁμόνοιαν τῶν Δυτικῶν, ἀνέφε- 20 ρε τῷ ἡδὴ περὶ βληθέντι Πάπᾳ Μαρτίνῳ πῶς ὑπὸ θυ- μίαν τῷ Μανυὴλ περὶ ἐνώσεως τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας. ἦν δὲ καὶ τις Ἀνδρέας ὁ ῥηθόδο- ξος μὲν πρῶτος, ὁ ῥωμῶν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, σιωθέμενος δὲ τῷ παπισμῷ, ἐχερστῆθη ἐπί- σκοπος Ῥόδου πρὸς τῶν Λατίνων, ὅστις καὶ ἐκεί- 25 νος ἐγένετο σιωήγορος τῷ Εὐδαίμονι διὰ τὴν τοιαύ- τῳ ἐνώσειν, εἰ καὶ μετὰ ποικίλας. δέχεται ἔνθ' ὁ Μαρτίνος πῶς πρεσβείαν, καὶ σημεία ἐνεκεν οὐνοῦ εἶδωκε θελήμα, καὶ ἔλαβον ἐκείτῳ νόμφας ὅ,τε Βασιλεῖς Ἰωάννης καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος, καὶ ἔειλε καὶ βοηθῆσαν τῷ Μανυὴλ διὰ φυλακῶν

τῷ Ἑξαμίλιῳ, καὶ μερικὰς ἰνδελγέντζας, ὡς αὐτὸ 10 λάβωσιν αὐτὰς οἱ βελόμβροι λατινόφρονες, καὶ βοή- θήσωσι τῷ Μανυὴλ κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ἔει- λε δὲ καὶ γραμματα εἰς τε τὰς Βασιλεῖς, Μανυὴλ δηλοῦν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην, καὶ εἰς τὸν Πατριάρχῳ Εὐθύμιον, ἀλλ' ὁ μὲν Εὐθύμιος ἐλθὼν 15 μετὰ τῷ Βασιλέϊ εἰς Κωνσταντινῆς πόλιν ἀπὸ τῷ Ἑξα- μιλίῳ ἐν ἔτει ἑξακισχιλίου ὀκτακοσίου ἐκόςῳ τεταρτῷ, ἐκοιμήθη εἰς ἐκείνον τὸν χρόνον, καὶ ἐγένετο Πατριάρχης Ἰωσήφ ὁ Ἐφέσιος ἐν ἔτει ἑξα- κισχιλίου ὀκτακοσίου ἐκόςῳ πέμπτῳ. αὐτὸς γὰρ 20 ψαν δὲ ὅ,τε Βασιλεῖς καὶ ὁ Πατριάρχης τῷ Πάπᾳ γράφεται πῶς Σύνοδον εἰς Κωνσταντινῆς πόλιν, καὶ τὴν Βασιλεῖα ἀθροῖσαι αὐτῷ κατὰ τὸ ἀρχαῖον παρ- ὁμιον τῆς βασιλείας ταύτης, καὶ πέμπωσιν αὐτῷ τὰ γράμματα μετὰ τινος Ἰωσήφ Μοναχῆ, ὅς αὐτῷ 25 εἰς Ῥώμην καὶ πρῶτον μετὰ τῷ Εὐδαίμονι ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου. αὐτὸς γὰρ πρὸς τὸν σιω- μένος γράφεται πῶς Σύνοδον εἰς Βυζάντιον, καὶ πέμ- ψαι καὶ Λεγάτους εἰς αὐτήν. ἦλθε δὲ καὶ Ἀντώνιος τις πρεσβύτερος ἀπὸ τῷ Μαρτίνῳ τῷ εἰδέναι τὸν χρόνον 30 τῆς διωρίας τῆς Συνοδος, καὶ πρῶτος ἐλθὼν τὸν Λε- γάτον, ἀλλὰ τῷ Σελταῶν Μερὰτ ἔχοντι πῶς πόλιν περικυκλωμένην, ἐκωλύθη, καὶ περὶ τῶν ἑγγραφῶν γράμματα, καὶ ἔειλεν εἰς τὸν Πάπαν τὸν Ἀντώνιον, ἐν τῷ τοῖς καὶ ὁ Μανυὴλ πέμπωσιν εἰς ἡμιπληξίαν, 35 καὶ ἐγένετο ἐγκρατὴς τῆς Βασιλείας μόνος ὁ Ἰωάν- νης, Συρὶ πάλιν τμήματι δαυτέρῳ.

Περὶ τῆς ἐνεία συμπερασμάτων τῷ Πάπᾳ, ἀόρηθῆς Ἀντώνιῳ, τῷ Πατριάρχῳ Ἰωσήφ μετὰ Συνόδου καθε- 40 ζομένης, εἰπὼν εἰς ἐπίσημον πάντων, πρῶτον τὸν Πάπαν γῆς Θεὸν, διὰδοχὸν Χριστοῦ καὶ Κύριον τῆς Οἰκουμένης.

Ὁ ῥηθῆς Ἀντώνιος ἔχων ἔτι γε καὶ πρῶταγγελίας 45 πρὸς τῷ Πάπᾳ εἰπὼν διὰ νόματός, καὶ ἐζή- τησε φανερώς ἡ καταμόνας αὐτὰς εἰπὼν, ὁ δὲ Πα- τριάρχης Ἰωσήφ Σύνοδον ἀθροίσας τῶν παρόντων Ἀρχιερέων καὶ Συγκλητικῶν καὶ τῶν Κληρικῶν καὶ πολλῶν τῶν τῆς πολιτείας ἐκλογίμων, ἐκάθισε 50 τὸν Ἀντώνιον εἰς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ ὑπὸ ἰσοπέδιον, καὶ προσέταξε αὐτῷ αὐτὰς εἰπὼν φανερώς. ἦσαν ἅπερ εἶπε κεφάλαια ἐνεία, ἡ δὲ περὶ ἀποκαταστάσεως ἦν αὕτη, Ἐκλαμπεύοντες αὐθιγὰ καὶ Ῥωμαίων Βασιλεῖς, ὁ ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος πατὴρ ὁ Πάπας Μαρ- 55

τίνος ὁ πέμπτος, ὅς ἐστι Θεὸς ἐν τῇ γῇ, διὰδοχος 45 τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ, καὶ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ, καὶ Κύριος τῆς Οἰκουμένης, ἐν τῷ τῷ λόγῳ ταῖς ὑμετέρας βα- σιλικαῖς γαληνότησιν ἐνεία μεγάλων γυναικῶν συμ- περάσματα δηλοποιεῖ. ἦν δὲ ἡ σιωμεία αὕτη ἐν ἔτει ἑξακισχιλίου ὀκτακοσίου τετρακοσίου πρώτῳ, ἐν 50 τοῖς δεξιοῖς κατηχευμένοις τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡτοι τῆς ἁγίας σοφίας. Τὸ πρῶτον ἦν, ὅτι ὁ Πά- πας ὑπὸ θυμῷ πῶς ἐνώσειν, καὶ ὅ,τι πρῶτος καὶ Λεγάτον τὸν καρδινάλιον τῷ ἁγίῳ Ἀγγέλῳ. Τὸ δαύ- 55 τερον, ὅ,τι τὸ χρίσμα ἐφθαρὶ πῶς σοφίαν τῆς ἐλ- λείδους

λάδου, καὶ ἰχθυσαν καὶ οἱ ἔθνηκοι, καὶ δὲ Ἀθὰ τῆς
 ἐνώσεως γυναικὸς μιᾶς μαυδρας, ἐνὸς ποιμήνος, διορθω-
 θήσονται καὶ τὰ δύο. Τὸ τρίτον, ὅτι ὁ Εὐδαίμων Ἰωάν-
 νης καὶ Θεόδωρος Ἐπίσκοποι Ὀγένης ἀνήνεγκαν τῷ Πάπᾳ,
 5 ὅτι βέλονται ὅ,τε Βασιλεὺς καὶ ὁ Πατριάρχης γινέσθαι
 πῶς οἴωνται καθ' ἣν κατέχει πῖσιν ἡ Ρώμη, καὶ ἐρωτᾷ ὁ
 Πάπας εἰ ἔχει ἕως ἡ ἀλήθεια. Τὸ τέταρτον, ὅτι ὁ
 Λεγάτος Καρδηνάλις τῷ ἁγίῳ Ἀγγέλῳ ἀπῆκε καὶ τὸ πα-
 ρὲν εἰς πῶς Ἰσπανίαν, καὶ ἐλεύσεται, ἐπειδὴ κατὰ
 10 τὸ παρὸν ἐκ ἧσαν ἔτοιμα ὅσα ἦν χρεώδη ἵνα ἐν ταῦθα
 ἔλθῃ, καὶ γινέσθαι καθολικῶς Συνοδὸν Γραι-
 κῶν καὶ Λατίνων, ἵνα μὴ γένηται ἡ οἰκονομία ἀτελής, ὡς
 συμβέβη τῇ γενομένῃ ἐν Λαυδένῳ, ὅππῃ Μιχαὴλ δη-
 λονότι τῷ Παλαμολόγῳ. Τὸ πέμπτον, ὅτι ἔτοιμα-
 15 θῆκε ὁ Λεγάτος ἵνα ἔλθῃ, ἐκωλύθη ὑπὸ γραμμα-
 τῶν σαλόντων πρὸς αὐτὸν οὐτένθεν, καὶ λεγόντων,
 ὅτι ἐκ ἑσὶ καὶ ἡμερῶς, καθότι οἱ Ὀρθωματοὶ ἔχουσι περι-

κελευσμένῳ πῶς πόλιν. Τὸ ὅκτον, ὅτι ἔσθαι ἐν
 ἐμὲ ἵνα εὐρίσκωμαι ἐν ταῦθα χάριν ὅ γινέσθαι πῶς ἐτοι-
 μασίαν τῶν Γραικῶν Ἐπισκόπων, ἐν ᾧ χρεῖα ἐστὶ
 γινώσκουμε τέσσαρά τινα, πρῶτον, ἐν ποίῳ καὶ ἡμεῖς
 γυνήσεται ἡ Συνοδὸς, ἐν ποίῳ τόπῳ, ἐκ τίνων Ἐπι-
 σκόπων, καὶ πρὸς τί τέλος. Τὸ ἑβδόμον, εἰ ἔχει-
 τε σκοπὸν ὅ,τε Βασιλεὺς καὶ ὁ Πατριάρχης γινέ-
 σθαι πῶς οἴωνται πρὸς πῖσιν ἡ κατέχει ἡ ῥωμαϊκὴ
 Ἐκκλησία, καὶ γινέσθαι ὑποταγῶς εἰς τὸν Πάπαν,
 ὡς ἔπον παρ' ὑμῶν ὁ Εὐδαίμων καὶ ὁ ἐρημὸς Θεόδω-
 ρος. Τὸ ὄγδοον, ὅτι εἰ ἂν γινήται ἕως, ἐλεύσε-
 ται ὁ Λεγάτος μετὰ βοήθειας τῷ Βασιλεῶς Ἰσπανίας
 καὶ τῷ Ρηγὸς τῷ Πορτογάλῃ καὶ ἄλλων πολλῶν τοιού-
 των. Τὸ ὅκτον, εἰ ἂν γινήται ἡ τοιαύτη οἰκονομία,
 εὐθύς ἐν πρώτοις ὑπόρχομαι μεθ' ὅρκου ἔλθαι τὸν Λε-
 γάτον μετὰ Ἐπισκόπων καὶ Διδασκάλων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

20

Περὶ τῆς περσφύς ἀποκρίσεως τῷ Πατριάρχῃ Ἰωσήφ εἰς τὰ ἐνεία συμπεράσματα τῷ Πάπᾳ.

Ὁ Πατριάρχης ἀπεκρίθη εἰς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι
 καὶ ἡμεῖς ὁλοψύχως ἐπιθυμοῦμε πῶς οἴωνται. εἰς
 25 δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι ἀληθῶς εἶπας, ἀλλ' ἔχ' ἡμεῖς αἰ-
 τιοὶ τῶν τοιούτων, οἱ ἐμμένοντες ἐν τῇ πατρὸς παρὰ δότῳ
 πῖσιν, ὅσοι δὲ αἱ τοὶ, λόγον ὑφέξωσι πρὸς Θεῷ.
 εἰ δὲ τὸ τρίτον, ὅτι τὰ σαλόντα ὁκῆσε γραμμάτια
 καίτοι εἰς τὸν Κῶδικα, καὶ εἰ ἔπειτα ἔξω ὁκῆσιν τί ὁ
 30 Εὐδαίμων, ἐψύσατο, πῶς γὰρ οἴωνται βεβλόμεθα γε-
 νέσθαι νόμιμον καὶ δικαίον, ἐκ τῶν λόγων. εἰς δὲ τὸ
 τέταρτον, ὅτι ἡμεῖς τῆς πατρὸς παρὰ δότῳ ἐκ ἀφ' ἐξό-
 μεθα ἁγίας πίστεως, καὶ μυρίας οὐδαμονίας τῶν κό-
 σμου ἐλαμβάνομεν. πρὸς δὲ τὸ πέμπτον, ψάδου ὅτι
 35 ἐμνησάμεν μὴ ἔλθαι τὸν Λεγάτον, καθότι ἐ-
 ἤρχετο, ὁμοίως τῷ συμφύρῳ Ἀθὰ πολλαῖ. εἰς
 δὲ τὸ ἕκτον, ὅτι Ἀρχιερεῖς ἔσονται οἱ λοιποὶ τρεῖς
 Πατριάρχαι, καὶ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι, Ἀρχιερεῖς, ἱβη-

ρίας καὶ Πεκίᾳ, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς ἡμετέρας Ἐπαρ-
 χίας, ὁ καὶ δὲ ἔσαι τὸ ἕκτον, ὁ τόπος δὲ ἡ Κωνσταν-
 τινάπολις, τὸ δὲ τέλει ἔχ' ἡμεῖς ἐν γινώσκῃ, ἀλλὰ
 τῷ Θεῷ. εἰς δὲ τὸ ἑβδόμον, ὅτι ἐψύσατο ὁ Εὐδαίμων,
 ἐπειδὴ ἡμεῖς εἰς μόνους τρεῖς ἁγίους ὁκῆσιν. εἰς
 δὲ τὸ ὄγδοον, δεξιόμεθα πῶς βοήθειαν τῶν τοιούτων,
 ὅμως μὴ εἶναι αὐτῶν πρὸς ψυχικὴν ἀπώλειαν. εἰς δὲ
 τὸ ὅκτον, ὅτι Ἀθὰ ὁμοίως ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ
 κατὰ τῆς διδασκαλίας τῷ Σωτῆρι, ἡμεῖς τὰ αὐτὰ
 τοῖς πρῶτον λέγουμεν, ὅτι ἡμεῖς περὶ τῆς βοή-
 θειας ἀγαθῇ, τὸ δὲ ζητεῖμεν ἔργον κακόν, ἐπει-
 δὴ ἐκ ἐπαινετῇ ἡ ζημίας πρὸς Θεῷ δωρεὰ, καὶ μι-
 σσητὴ ἡ ἀτιμίας μὴ τῆς τιμῆς. Ζητεῖμεν δὲ γινέσθαι
 Συνοδὸν, πλὴν καυονικῶς κατὰ πῶς τῶν ἁγίων πρὸς
 40 δοσιν. ἐν τέτοις δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης ἀπῆκε
 πῶς Ὀυγγρίαν.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀποκρίσεως τῷ Βασιλεῶς Ἰωάννῃ εἰς τὸν τῆς Γερμανίας Βασιλέα, καὶ αὐτῷ ἐπαπόδῃ εἰς πῶς πό-
 λιν, καὶ αἰτήσεως Λατίνων γινέσθαι πῶς Συνοδὸν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ γυναικὸς τῶν Αἰαπολικῶν, καὶ
 45 συχνῶν πρέσβεων καὶ γραμματῶν πρὸς τὸν Βασιλέα παρὰ τῷ Ρώμῃς Μαρτίνῳ καὶ τῷ μπαλνῖν, καὶ τῶν με-
 τὰ πῶς τελευτῶν Μαρτίνῳ πρέσβεων καὶ γραμματῶν τῷ Βασιλεῶς πρὸς Εὐγρόνῳ Ρώμῃς.

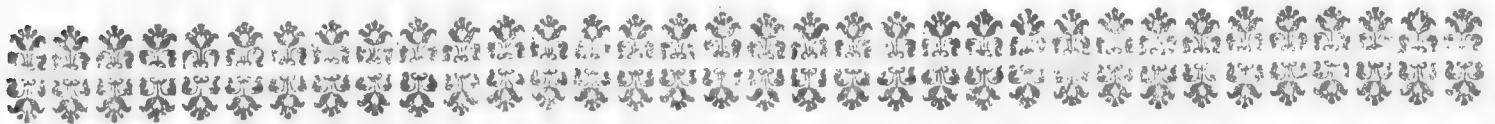
Εἰς ἔτος ἑξακισχιλίσῳ ὀνακοσῳδού-
 τέρῳ ἀπῆλθεν ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης εἰς τὸν Βασι-
 λέα τῆς Γερμανίας, καὶ τῷ ἑξακισχιλίσῳ ὀνακο-
 50 σῳδού τριτῷ ἐπανῆλθεν εἰς πῶς Κωνσταντι-
 νάπολιν, καὶ μετεβλήθησαν οἱ λόγοι τῶν Λατίνων
 περὶ τῆς Συνοδῆς, ἐζήτην γὰρ γινέσθαι πῶς Συνοδὸν
 εἰς πῶς Ἰταλίαν, ἐσοφίζοντο δὲ, ὅτι γινήσεται κατὰ
 Θεὸν τὸ ἔργον, ὑπεχέθησαν δὲ δεῖναι καὶ βοήθειαν
 εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως, καὶ δαπάνας τῶν ἀποικίων

ὁκῆσε τῶν Αἰαπολικῶν, ὡς δὲ ἔδωκαν γνώμην ἀπελ-
 θῆναι, ἐμνήσθη ὁ Μαρτίνος, ὅτι πρὸς Θεῷ τὸν Βα-
 σιλέα καὶ τὸν Πατριάρχην σπεύδουσι γινέσθαι πῶς
 οἴωνται εἰς πῶς καὶ ἡμεῖς, ὅτι γυνήσεται καλῶς, κα-
 θότι ἐμὲ παρελθόντος, ἐκ καλῶς γυνήσεται. ἅπερ δὲ
 πρὸς Θεῷ καὶ ὁ Σιγισμῦνδου τῷ Βασιλεῖ Ἰωάννῃ, ὅτι
 οἱ ἡμετέροι, ἦσαν οἱ Λατῖνοι ἔχουσι πολλὰ σφάλμα-
 τα, καὶ σπεύδουσι Ἀθὰ πῶς οἴωνται, ἵσως καὶ διορθω-
 θῶσιν ὑπὸ τῶν σφαλμάτων αὐτῶν. ἔλθον δὲ τὰ γραμ-
 ματια

μα παρὰ τῷ Μαρτίνῳ καὶ οἱ πρέσβεις, καὶ σὺν αὐτοῖς
ὑπὸ τῷ Πάπᾳ καὶ ὁ εἰρηνικός Ρόδης Ἀνδρέας· καὶ πάλιν
ὁ Βασιλεὺς εἰλκε πρέσβεις εἰς τὸν Ρώμης τὸν μέγαν
στρατοπεδάρχην Μάρκον τὸν Γάγκριν, καὶ τὸν
Ἡγούμενον τῶν Παντοκράτορος Μακάριον τὸν Κερκαῖν,
καὶ Δημήτριον τὸν Κλειδαῖν, καὶ ἐπαυήθησαν πάλιν
μετὰ γραμμάτων εἰς τὸν Βασιλέα· καὶ πάλιν εἰλκε
πρέσβεις εἰς τὸν Μαρτίνον τὸν εἰρηνικὸν Γάγκριν καὶ
τὸν Ἡγούμενον τῶν Μαγγανῶν Μακάριον τὸν Κερκαῖν
καὶ Δημήτριον γραμματικὸν τὸν Κλειδαῖν, ὅτι ἀπελύ-
σεται εἰς τὴν Φραγγίαν τὴν γεινόμεναι ἐκ τῆς πύ-
λῃς· ὡλοφύοντο δὲ, ὅ μὴ Πατριάρχης· ὅτι ἐβί-
βη γράφειν κατὰ τὰ Βασιλικά γράμματα τῷ Μαρ-
τίνῳ, Ἰωσήφ δὲ ὁ Διδάσκαλος καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἔ-
λεγον, γονομήτης τῆς Συμόδου εἰς Ἰταλίαν, ἔδεν
ἀπολεθῆσαι καλὸν, καὶ δὴ ὁ Πατριάρχης κάτοχος
ὑπὸ ἀθυμίας γονομήτης, ἡθροίσεν εἰς τὸ καλὸν αὐ-
τῷ Συμώδον παρόντων τῶν κληρικῶν καὶ τινῶν τῶ
Παλατίᾳ, ἔλεγε δὲ μετὰ τὰ πολλὰ, γενέσθαι τὴν
Συμώδον εἰς Ἰταλίαν, εἶτα δὲ τὴν δαπάνην τῆς ἀπο-

λεύσεως καὶ ἐπανελεύσεως ὑπὸ τῶν Λατίνων καὶ αὐ-
τῶν τῶν ζωοτροφίαν ἡμῶν, ἀνάγκη εἶναι γενέσθαι ἡ-
μας δέλτας τῶν Λατίνων, καὶ ἔπειτα ποιεῖν τὸν δῆλον
τὸ θέλημα τῷ Κυρίῳ αὐτῷ· οἱ πρέσβεις ὁμῶς μαθόν-
τες εἰς Καλλιόπολιν ὅτι τέθνηκεν ὁ Πάπας Μαρτίν-
ος, ὑπέσχεσαν, καὶ ἔστειλεν ὁ Βασιλεὺς τὰς
αὐτὰς πρέσβεις πάλιν τῷ Μακαρίῳ, καθότι εἰς τὸν
τόπον αὐτῶν ἐσπλήνθη ὁ ῥήθεις Ἡγούμενος τῶν Πρεδέρμ-
ων Ἰωάννης, καὶ γράμματα εἰς τὸν νέον Πάπαν Εὐγέ-
νιον, οἵτινες ἐπανελθόντες εἰς Κωνσταντινέπολιν, ἔ-
λεγον τὸ Φοινικὸν καὶ τυραννικὸν ἦθος τῶν Εὐγενίων,
καὶ δὴ καὶ τὰ γράμματα ἦσαν τῷ Εὐγενίῳ πλήρη δυ-
χερεσιῶν καὶ ἐρωνείας, ἐν οἷς ὁ Μιδεῖας Στέφανος μεμ-
ψάμμενος, ἐλοιδορήθη ὑπὸ τῷ Βασιλεῷ, ὡς γὰρ
κάτοχος κοινῶν ἐλπίδων ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Ἰταλίαν, ἵς
καὶ περὶ ὕδωρος αὐτῶν ἑτέρω ἔμελλε, καὶ γὰρ τὸ πι-
πρωμένον ἔμελλε γενήσεσθαι, ἥτοι ἡθροίσεν τὸν Βα-
σιλέα Συμώδον κατὰ Θεῶν, ἵνα ἀφανισθῇ τὸ γένος
αὐτῶν ὑπὸ τῷ Θεῷ, Συρόπυλος τμήματι δούτῳ.

29

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἐν Βασιλείᾳ Συμόδου πρέσβεων πρὸς τὸν Βασιλέα Ἰωάννην καὶ τὴν Συμώδον τῶν ἀπελθόντων
ἐκείσε, καὶ τῶν τῷ Βασιλεῷ πρὸς αὐτὸν, καὶ τῶν καθεξῆς πρέσβεων τῷ Βασιλεῷ, τῆς Συμόδου καὶ τῷ
Πάπᾳ, καὶ ὑποφάσεως τῶν Ἀνατολικῶν ἀπελθόντων εἰς τὴν Συμώδον καὶ μὴ εἰς τὸν Πάπαν.

30

Ἡ ἐν Κωνσταντίᾳ ἡθροισθῆσα Συμώδου, γέγονε
φως κατὰ τὴν τοῖς δυτικοῖς τῶν καταβαλῶν τὴν
ὀφρῶν τῶν Παπῶν· ὁ δὲ Μαρτίνος, ὃν ἐχευρό-
νησαν, ἤρξατο ἀθετεῖν τὰ τῆς Συμόδου, καὶ ζητεῖν πάλιν
διοικεῖν τυραννικῶς, ὅθεν ἡθροίζεται Συμώδου
εἰς τὴν Βασιλείαν πόλιν τῆς Γερμανίας ἐπακοσίων
ἐπισκόπων· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν μάστιξ·
ἦσαν δὲ εἰς ἐκείνῳ οἱ ἀρεκροτοὶ τῶν καρδονάλεων,
καὶ Ἡγούμενος τῶν Ἀρλατεύσης, ἥτις μαθῶσα
τὰ ἀναμεταξὺ τῷ Βασιλεῷ καὶ Μαρτίνῳ καὶ Εὐγε-
νίῳ, πέμπει εἰς τὸν Βυζάντιον πρέσβεις Σινδένσιν
ἐπίσκοπον καὶ Ἀλμπέρτον Διδάσκαλον, φανερώσα
ὅτι ἔχει τὸ κράτος μεζὺν τῷ Πάπᾳ, καὶ ὅτι πρὸς
κατανα αὐτῇ οἱ ῥήγες τῆς Δύσεως, καὶ ὁ Βασιλεὺς
τῆς Γερμανίας Σιγισμόνδος, καὶ πρὸς καλῶς ἐκεί-

σε τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Συμώδον τῶν Ἀνατολικῶν, καὶ
ὑποχωρήσῃ δύναι καὶ βοήθειαν ἀρκετὴν εἰς φύλα-
ξιν τῆς πόλεως, καὶ τὰς δαπάνας ποιῆσαι ἀρκετὰς
τῆς ἐκείσε ἀπελούσομένης Συμόδου· ἐδέχθη δὲ τὸν
λόγον ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις ἐκείσε·
ἔμαθε ταῦτα ὁ Εὐγενίος, καὶ γινέσθαι εἰς ἐκεί-
νην πόλιν αὐτῶν, ἔστειλεν εἰς τὴν πόλιν τὸν Κορώνης
Χρυσέφορον, καὶ ὑποχέσθαι γενέσθαι εἰς τὴν πόλιν
τὴν Συμώδον· καὶ οἱ ἀπελθόντες εἰς τὴν ἐν Βασιλείᾳ
Συμώδον πρέσβεις ἰδέχθησαν καλῶς, καὶ ἐπαυήθη-
σαν μετὰ γραμμάτων, καὶ καθεξῆς ἐγένοντο πολ-
λὰ καὶ ἀφόροι πρεσβεῖαι τῷ Βασιλεῷ καὶ τῆς
Συμόδου καὶ τῷ Πάπᾳ, καὶ ἀφόροι μέσα, καὶ τέ-
λος πάντων διωρόθη ἀπελθόντες τῶν Ἀνατολικῶν εἰς
τὴν Συμώδον, καὶ ἐχὶ εἰς τὸν Πάπαν.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῶν ὑπὸ τῷ Βασιλεῷ Ἰωάννῳ αὐθιγόντων πρέσβεων ὑπὸ τῷ Μίπῃ Ἰβηρίας, Κιέζῃ Ῥωσίας, Βα-
σιλείῳ Τραπεζούντης καὶ Λυθούτῃ Βλαχίας εἰς τὴν Συμώδον, καὶ ἥς ἐποίησεν ἀπάτης ὁ Βασιλεὺς τοῖς
τῆς ἐν Πατριάρχῃς ἀλλὰ φρεῖ Ἰωάννῳ.

Ἐστειλεν ὁ Βασιλεὺς πρέσβεις εἰς τὸν Μίπῃ τῆς Ἰβη-
ρίας καὶ εἰς τὸν μέγαν Κιέζην Ῥωσίας καὶ εἰς τὸν
Βασιλέα Τραπεζούντης καὶ εἰς τὸν αὐθιγόντων Βλαχίας,

ἵνα ληστέλωσιν ἐκ μέρος αὐτῶν αὐθιγόντες εἰς τὴν
Συμώδον, ἔστειλε δὲ εἰς τὰς Πατριάρχας τῆς Ἀνατο-
λῆς καὶ ἔφερε γράμματα παρ' ἐκείνων εἰς αὐτὸν, καὶ
γράμ-

γράμματα εἰς τὰς Τοποτηρητάς αὐτῶν, ἅπερ ἐσημείων
τοῖς αὐτοῖς ἵνα ὡς Τοποτηρηταὶ αὐτῶν, εἰς γούνηται ἡ
Συνὸς νόμιμος καὶ κανονικὴ, ὡς ἦσαν αὐτοὶ ἀπολα-
βεῖσαι Οἰκονομική, καὶ μηδὲν εἰς τὴν πατρὸς ἡμετέρας
πίσιν παρεσθῇ, ἢ ἀλλοτρίῃ, ἢ κτηνοτομηθῇ, καὶ τότε
ὡς ἀδέξονται καὶ ἐκεῖνοι τὴν γουησομένην ἀπέφα-
σιν. ἦν δὲ εἰς τὴν Κωνσταντινέαν πόλιν ἀπὸ τῆς Συνόδου
πρεσβυτέρους τῆς Θρᾷς Ἰωάννης, ὁδὸς καὶ τὰς δαπάνας,
καὶ ἀπελθόντων τῶν πρεσβυτέρων περὶ τῶν Τοποτηρητῶν,

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ψόλσάμενος τὴν ἀπὸ πρεσβυτέρων μίσηθῆσαν τῇ ἐν Βασιλέα Συνόδῳ ἀποδημίαν αὐτῆς,
ἀπῆλθεν εἰς Φερράρειαν, οὗθα ἦν ὁ Πάπας Εὐγενίος.

50

Εἰς τὴν ὥσῳ ἐγίνοντο αἱ πρεσβείαι, ὁ βασιλεὺς ἐπέλε-
ξε πρεσβείας εἰς τὴν Συνόδον ὅτι ἀπέρχεται ἐκεῖσε,
τὰ αὐτὰ ἐποίησε καὶ εἰς τὸν Πάπαν. ἔρχονται δὲ κά-
τετρα καὶ πρεσβείαι καὶ ἀπὸ τῶν δύο μερῶν, ὁ δὲ
20 ὡς ἄνωγε ὁ Θεὸς καὶ ἐκ ἀπέρχεται ὁ καλὸς βασι-
λεὺς εἰς τὴν Συνόδον, ὅπερ ἦν ἰσως καὶ συμφερώτε-
ρον, καὶ μάλιστα ὅτι βεβαίως κατεπαῖτο ἡ τυραννι-
κὴ ἐξουσία τῆς Ῥώμης καὶ ἡ ἐπαρσις τῶν Καρδινα-
λιῶν αὐτῆς, ἀλλ' ἀπῆλθεν εἰς τὸν Πάπαν. ἔλεγον δὲ
25 οἱ συνοδικοὶ τῇ βασιλῇ πολλὰ καὶ ἀναγκάστους λόγους,
ἵνα μὴ ἀπέλθῃ ἕτε εἰς τὴν Συνόδον ἕτε εἰς τὸν Πά-
παν, καὶ δὴ καὶ Σιγισμόνδος ἀγαθὸς καὶ δόσερής
αὐτῆς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀλαμανίας ἀπὸ Μανηλ τοῦ Δισ-
συπάτης ταχυδρόμῳ ἐμήνυσεν τῇ βασιλῇ, ὅτι

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐισελάσεως τῶν Ἀνατολικῶν εἰς τὴν Φερράρειαν, καὶ τῆς ὑπαγωγῆς καὶ ἐφόδου αὐτῶν εἰς τὸν Πάπαν
καὶ ἀτίμης καθίσσεως, καὶ τῶν μετὰ Λατίνων ἀλλοτέρων αὐτῶν, καὶ εἴτα ἀπαγωγῆς εἰς Φλωρεντίαν, οὗθα
35 καὶ ὑπέγραψαν εἰς τὸν τῆς ἀδείας Ὄρθον, καὶ περὶ τῆς ἐπαυτοῦ αὐτῶν εἰς Κωνσταντινέαν πόλιν, ἐν ᾗ, καὶ
ὡς τῇ Ἀνατολῇ ἀντιστοιχεί τῇ Συνοδικῇ ὁ Φλωρεντινὸς Ὄρθος.

Ἀλλ' ὁ μὲν Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος Βιταλιανὸς τῇ Ἀν-
τιοχείᾳ περικλόνσας εἰς Ῥώμην ἀποδημήσας, ἐξῆλ-
40 θεν μόνος μετὰ τῆς Κλήρης καὶ ἀποπλήνυσεν, ὁ
καλὸς δὲ ἔτι Ἰωάννης ἐπορεύθη εἰς τὸν Εὐγενίον
ὡς ἀργυρώμενος, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Πατριάρχης ὀνομί-
σας ἀπὸ τῆς Πάπας βεβαίως τὰ ἴσα τῆς Θρόνου,
ἔχων ὡς διώρισαν οἱ πατέρες, ἀλλ' ἰσοτύπα τῆς τυραν-
45 νίδος τῆς Ῥώμης, ἐκ ἡξιώθη ἀποπληνῆσθαι ὑπὸ
Καρδιναλέων, μήτε ὑπὸ ἀξιωματικῶν Ἀρχιερέων
καὶ Κλήρης, μήτε μὴν μακρόθεν, ἀλλ' εἰς τὴν γέφυ-
ραν τῆς πόλεως ὑπὸ ἐξ καὶ μόνων ἐπισκοπιδίων,
αἵτινα εἶπον αὐτῷ, ἵνα ὡς τυχεῖν τῇ Πάπᾳ φιλήσῃ
50 τὰς πόδας αὐτῆς. ἔλεγε δὲ ὁ Πατριάρχης, καὶ πεία
Συνὸς δέδωκε τῇ Πάπᾳ τὴν τὸ ἀντιόμιον; εἰ δὲ
καὶ εἰς αὐτὸς τῆς αἰγῆς Πέτρος ἀλάσχος, ἐσμέν καὶ
ἡμεῖς τῶν λειπῶν Ἀποστόλων, οἱ δὲ παπισταὶ ἔλεγον,
ὅτι τὸ ἀρχαῖον ἔθος δέδωκε αὐτῷ τῆτο, ὅθεν καὶ
Ῥήγες καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀλαμανίας καὶ οἱ Καρδι-

κατέπεισε τὸν Βασιλέα, καὶ ποιεῖ χέδιον καὶ ὁπο-
σέλει αὐτὸ εἰς τὰς Πατριαρχίας, ἐν ᾧ λέγει ἵνα ποιή-
σωσι τὰς Τοποτηρητάς αὐτῶν κατὰ τὸ χέδιον αὐτῶν
ὁπολελυμένων. ἀπὸ τιμῆς τῆς Συνόδου, καὶ περὶ τῆς
μὴ γυνέσθαι εἰς τὴν πίσιν κτηνοτομῆν, ἡμῖν μέλας ἔφη.
ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ὁ ἀσπαστὴς Ἀντίοχος Μοναχὸς τὰς
Πατριαρχίας, καὶ ἔγραψεν τὰ γράμματα κατὰ τὸ
χέδιον, καὶ ἡλλάξαν καὶ τινὰς τῶν Τοποτηρητῶν.

ἀποπλέοντες ἀπὸ τῆς Συνόδου πολλὰ ὡς κληρικὰ,
καὶ λέγουσι λέξαι, ἡσύχασον, ἀλλ' εἰς ἕδρην ἀφέ-
λησαν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐμελλε γὰρ πληθύν-
θῃναι τὴν ἀνομίαν καὶ κορυφωθῆναι ἀπὸ τῆς ἐπα-
ράτης Συνόδου. ἐκίνησεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Πατριάρ-
χης καὶ Ἀρχιερεῖς, Ἀρχοντες, Κληρικοὶ καὶ ἡγέ-
μνη, ὡς τὰ ὀνόματα ἐγράφοντο, καὶ ὅτι πλὴν ὀλί-
γων τινῶν οἱ λοιποὶ ἀρκῶν ὅτι ἐγράφοντο ὑπὸ τῶν
γαυῶν. ἐκίνησαν δὲ μετὰ κακῶν σημείων καὶ κα-
κῆς ὁδοπορίας. εἰς δὲ τὴν Βουετίαν πάλιν πολλὰ εἶπον
οἱ Βουετικοὶ ἵνα ἀποσπένωσιν ἐκτὸς γυνέσθαι τὴν Σύ-
νον, ἀλλ' ἕδρην ἀφέλησαν. ἐπορεύθησαν δὲ εἰς Φερ-
ράρειαν, ὅπερ ἦν καὶ ὁ Εὐγενίος.

νάλας, οἵτινες εἰς μέγας τῶν Βασιλέων, φιλεῖσι τὰς
πόδας τῆς Πάπας. εἶχε δὲ ὁ Πάπας ἡτοιμασμένους
πολλὰς Ἀρχοντας ἐν παραστάσει, ἵνα ἴδωσι πῶς ὁ Κων-
σταντινιπόλεως Φιλῆς τὸν πόδα αὐτῆς, ὅμως ἀπέφα-
σιν ἐποίησαι ὁ Πατριάρχης ἐκ αὐτῆς μόνος, ἀλλ'
ἔθ' ἄλλος τις τῶν Ἀρχιερέων ἢ τῶν Κληρικῶν φιλήσας
τὸν πόδα τῆς Θρόνου. ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἰππότες ἀρη-
γυρῶν τῆς Ἀρχοντίας τῆς Φερράρας Μαρκέση, καὶ
Καρδιναλέως ἀνέψιχ τῆς Πάπας, καὶ ὅσον ὡς περὶ
κεκλεισμένων τὸν ἀλαζόνα, καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ καλῆς
εἰς καλῆς, ἐν οἷς ἦσαν ῥαβδῶχοι, ἐπλοφόροι καὶ
ἕτεροι τοιοῦτοι, καὶ τέλει πάντων ἐνέτυχον αὐτῷ
ἐπὶ Θρόνον ὑψηλῆς καὶ ἐπὶ ἡμερῶν καθέζοντος, ὃν ἀπα-
σάμενος ὁ Πατριάρχης, ἐκάθισεν εἰς Θρόνον, ὃν τὸ
κάθισμα ἦν ἴσον τῇ τῆς Πάπας ὑποπόδιον, καὶ μα-
κρὸν αὐτῆς μίαν ὀργῶν, ὡς ἦσαν καὶ τὰ Θρόνα
τῆς Καρδιναλέων, ἴσαντο δὲ ὅσοι οἱ ἀποσπέντες τῶν Ἀρ-
χιερέων τῆς Ἀνατολῆς οἱ συνελθόντες τῇ Πατριάρχῃ,

καὶ

καὶ οἱ ἐγκριτοὶ τῶν κληρικῶν . ὑπέσχεψεν ὁ Πατρι-
άρχης εἰς τὸ οἶκημα αὐτῆς , καὶ θέλων ἐντυχῆν
τῇ Πάπᾳ δεύτερον , ὅθι ἐλεῖ περὶ αὐτῆς τὸ
Διβάμβελον καὶ ἡ Βακτηρία κατὰ πῶν πατρῶν τῶν
Πατριαρχῶν σιωπήσαν , ὁμοῦς ἀφῆκε τὸ Διβάμβελον
καὶ ἐπορεύθη μετὰ μόνης τῆς Βακτηρίας , ἔξυλο-
γῶντ' αὐτὸν καὶ ὁδὸν , ἔδδ' ἐκ τῆς ἐξαρῆς ἔκαστην
τόπῃ εἰς τιμὴν αὐτῆς . ἀνέβη εἰς πῶν σκάλαν πῶν πετρῶν
ἐφιππος , ἀλλ' εἰς πῶν ἐπαρόδον ἐκώλυσεν αὐτὸν ὁ Πά-
πας ἐυλογῶν καὶ ἔχεν ἔμπεδον αὐτῆς πῶν Βακτη-
ρίας , ὁ δὲ Πατριάρχης ἠνείχετο ὡς περὶ ὑποβεβηκό-
της , ἴσως ἐγκαταλείψαντες αὐτὸν τῇ Θεῷ , κα-
θότι γέγονε σιωπῶν ἀπελθὼν τὰς Ἀνατολικὰς
εἰς περὶ αὐτῆς τῆς Θεῶν . ἵνα δὲ θορυβηθῇ ἡ ὁν
Βασιλεὺς Συμῶδ' , σιωπῶν ὁ Πάπας κρυφθῇ-
ναι πῶν Συμῶδ' εἰς περὶ αὐτῆς , καὶ γινώσκων πῶν ἄθροι-
σιν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἐπισκοπῆς , ὡς ἔζητε ὁ Πά-
πας θῆναι τὸν θρόνον αὐτῆς ἐν τῇ μέσῃ τῆς ἀνατολι-
κῆς μέρης ἔμπεδον τῆς Ἀλταρίας , καὶ εἴτα καθίσαι
τὰς μὲν Δυτικὰς ἐξ ἀριστερῶν , τὰς δὲ Ἀνατολικὰς καὶ
τὸν Βασιλεῖα ἐκ δεξιῶν , καὶ γινώσκων ἰσχυρὰς αὐτῶν
γίαις τῶν Ἀνατολικῶν , ἐκώλυσαν αὐτὸν , ὅθι ἐκ-
θισον αὐτὸς καὶ οἱ Λατῖνοι εἰς τὰ ἀριστερά , ὁ δὲ Βα-
σιλεὺς καὶ οἱ Ἀνατολικοὶ εἰς τὰ δεξιά , πλὴν ἐμ-
χανήσαντο ὁ Πάπας καὶ ἔβαλε κατωτέρω αὐτῆς εἰς
θρόνον , ὡς δὴ θῶν εἶναι αὐτὸν τῆς Ῥηγὸς τῆς Ἀλαμα-
νίας , καὶ αὐτικρὺ ὁκῆν ἐκάθισεν ὁ Βασιλεὺς , ἵνα
ἡ κατωτέρω τῆς Πάπας , κατωτέρω δὲ τῆς Βασιλείας
ἐκάθισεν ὁ Πατριάρχης , ἔκ' αὐτῶν τῆς θρόν' ὅθι
ἀφῆκε θῆναι σκέπην ὁ Πάπας , μήτε ὅπιον ἀπαιω-
ρηθῆναι ποδέαν . Εἶποι δ' αὐτὸς εὐσεχὸς τῶν πραγ-
μάτων κριτὴς αὐτῆς , ἐκ μὲν τῆς μέρης τῆς Πάπας , εὐγέ-
τοι τύχη , ὅτι τὰς πατριαρχικὰς θρόνους τῆς Ἀνατο-
λῆς ἐμίαντα τυραννίᾳ καὶ χειροτονίᾳ ἀθέστοις Πα-
τριαρχῶν καὶ ἀνόμοις χρίσεσι Βασιλέων , τέλει
δὲ πάντων ὑπ' ἐμὲ ἐκάθισα καὶ Βασιλεῖα καὶ Πα-
τριαρχία , καὶ τέως περὶ αὐτῆς τῶν Ἀνατολικῶν
ὡς ἡμέρᾳ αὐτῇ . ἐκ δὲ τῆς μέρης τῆς καθολικῆς
Ἐκκλησίας ἀπάσης , ἀλλ' ἡ ἀγία Ἐπιφανίς Ἀνέ-
σσει ἐβδόμηκος ὁκῆν , ἡτοι κατὰ Ἀνατολίων , λέγε-
ται ὡς Πάπας Λατῖν' , ὅς ζητεῖς ὑπὸ πάντων πε-
σκυεῖσθαι ὡς Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς , ποία γραφὴ ἐδί-
δαξε περὶ αὐτοῦ Θεὸν ποιητόν ; σὺ δὲ λέγεις
ταῦτα ἐπ' ὅψα πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς , Ἀναβήσομαι
εἰς τὸν οὐρανόν , καὶ ἐκάνω τῶν Ἀσέρων τῆς οὐρανῆς

θήσομαι τὸν θρόνον μου , καὶ καθίω ἐν ὅρῳ ὑψηλῷ
ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ , ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφε-
λῶν , καὶ ἔσομαι ὅμοιος τῇ ὑψίστῃ , καὶ ταῦτο διωά-
μι' αὐτῇ Χριστῷ . κατεβήσῃ ὁμοῦς ἐν ὅρῳ εἰς τὰ θε-
μέλια τῆς γῆς , καθότι ἀλλ' ταῦτ' αὐτῇ τῇ ὁμοθείᾳ
σε καὶ Θεὸς περὶ αὐτῆς , ἀλλ' ἐσφόδρος , καὶ ταῦτα
μὲν περὶ τῆς καθίσματος . ἐκρηχθῇ δὲ ἡ Συμῶδ' ὡς
εἴτα χιλιοσῶν τετρακοσίων τετρακοσίων ὁγδὼν , ἀπει-
κῆς ὁκῆν , ἥτα ἐζήτησαν οἱ Λατῖνοι διωρεῖαν τεσσα-
ρων μηνῶν , ἵνα ἔλθῃ καὶ ἄλλοι Ἐπίσκοποι καὶ Λευγῶ-
τοι Ῥηγῶν , ἐν τῇ μεταξὺ δὲ διελέγοντο περὶ τῆς κα-
θαρτηρίας , καὶ ἴδε περὶ τῆς εἰς τὴν συγγραμμάτων Μάρ-
κετ' ἐφέσῃ . παρελθόντων δὲ τῶν τεσσαρῶν μηνῶν ,
ἐγένετο ἀσυνελύσας τῆς Συμῶδ' εἰς τὴν Παλῆτιον τῆς
Πάπας , ἵνα αὐτὸν περὶ αὐτῆς οἱ Ἕλληνες συχναίῃς . 15
ἐπὶ αὐτῆς οἱ Ἕλληνες κατὰ τῆς ἐν τῇ Συμβόλῃ περ-
οῦ ἡκῆς , ἀναγινώσκοντες οἱ ὄροι τῶν ἐπὶ τῇ Οἰκουμενι-
κῇ Συμῶδ' , ἐδιηρώσαντο τὸ ἀκρωμένον πλῆθος τῶν
Λατίνων τὰς Ἀνατολικὰς , ὅθι ἐδιώχθησαν μὴ ἐρ-
χεσθαι πρὸς , ὡς θῆσαν ἀδιώτοι οἱ Λατῖνοι , καὶ 20
ἰσχυροὶ οἱ Ἕλληνες , ὅθι ἵνα λιμοκνηθῶσι καὶ τα-
λαιπωρηθῶσιν , ἀπάγονται εἰς πῶν φλωρεντίας ἐπὶ
τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Πάπας . μηχανῶνται ὁ Βασιλεὺς
καὶ Λατῖνοι καὶ οἱ περὶ αὐτῆς ὅθι τῶν Ἀνατολικῶν , καὶ
ἴδωσι τὸ ἀφελῆσθαι περὶ τῆς περὶ αὐτῆς , καὶ διελέ- 25
γοντο περὶ τῆς Δόγματος , καὶ ὡς θῆσαν καὶ τῆς
οἱ Λατῖνοι ἀφῆσαν λίαν , ὅθι ὁ Βασιλεὺς καὶ Πάπας
καὶ οἱ περὶ αὐτῆς ἐμχανήσαντο , καὶ ἐχώρησαν εἰς μέ-
τα καὶ συμβιβῶσαι . γράφεται ὅθι ἀφῆσαν , καὶ
ὑπογράφεται εἰς ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν , εἴτα ἐλ- 30
λήθησαν καὶ ἄλλοι βλασφημίαι περὶ τῆς Ἀζύμης καὶ
τῆς ἀγίας μυσταγωγίας . ζητεῖ ὁ Πάπας καθαρῆσαι
καὶ υποβαλὼν τὸν ἐφέσῃ , ὅθι νικᾷ καὶ ἴσῃσι καὶ
τῆς ἀσεβείας τρέπαιον . ἐκαστὸν καὶ εἰς πῶν κων-
σταντινέπολιν οἱ Ἀνατολικοὶ ὁκῆσαν φέρνῃται , ἐμ- 35
δῶν αὐτὰς ὡς ἐλθῶν ὁ Πάπας , ἀλλὰ καὶ ψυχικὰ
καὶ σωματικὰ αὐτὰς ἔφθρε . χειροτονῶνται εἰς Βυ-
ζάντιον Πατριάρχης ἀθέστος Κυζικῆς μητροπολίτης ,
καὶ ἀφῆσαν βεβαιῶσαι τὸν παπισμόν , καὶ οἱ μὲν , ἀ-
πατῶνται . οἱ δὲ , ἐδραῖοι ἴσανται , τέλος πάντων 40
γίνεται Συμῶδ' εἴτε πῶν Ἀνατολίων ὑπὸ τῶν τριῶν
Πατριαρχῶν , καὶ εἰς Βυζάντιον πληρεσάτη , καὶ εἰς
ἄλλας πόλεις τόπῃς ὑπὸ τῶν ὁρθοδόξων , καὶ ἀναθε-
ματίζεσθαι τῆς τῶν φλωρεντινῶν σύλλογον καὶ τὸν
ὄρον καὶ πᾶσαν πῶν περὶ αὐτῆς καὶ ὑποφασιν αὐτῆς . 45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὅτι ἡ ἐν φλωρεντίας Συμῶδ' ἔπ' οἰκουμενικὴ ἐστὶν ἔτε ἀγία , ἀλλὰ δολία , τυραννικὴ καὶ ὡς θῆνον .

Τὰ ἴδια τῶν ἀγίων Συμῶδ' ἴδε κατὰ πλάτος εἰς τὰς
τόπῃς ἐκῆς τῶν ἐπὶ αὐτῆς . Εἰς πῶν παρῶν πραγ-
μα-

τάων , καὶ σιωπῶν εἰς τὸ τρίτον μέρος τῆς παρόν-
τος βιβλίου , ἐν οἷς ὡς ἀβελόμην ταῖς αὐτῆς δύο
κεφα-

κεφάλαια, γίνεται. φανερόν, ὅτι ἡ παρῶσα Σύ-
 νοδος ἐστὶ κατὰ πάντα τρέπον ὡς νόμον, καὶ γὰρ
 μήτε ὁ τρόπος τῆς ἀθροίσεως, μήτε ἡ ἀθροίσις,
 μήτε τὰ δίκαια τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Πατριαρχίας καὶ
 5 τῶν τοποτηρητῶν τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν
 ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν γεγόνاسι κατὰ τὸ ἀρ-
 χαιοῦ ἔθος, μήτε ἡ τάξις τῶν μαρτυριῶν καὶ δια-
 λέξεων καὶ ἡ τῆς ἀληθείας ἀρεταίς καὶ δόξασι ἐ-
 φυλάχθησαν, ἀλλὰ πάντα ἀντικειμένως ἐνηργήθη-
 10 σαν καὶ κακοτράπως ἐτελειώθησαν. ἀλλὰ ἔτι καὶ οἱ
 Ἕλληνες ἐκ ἐξ ἀποκρυφῶν τινῶν βιβλίων καὶ τοῖς
 λοιποῖς ἀγνώστον, ἐξ ἀμφιβόλων καὶ νεοθελῶν,
 ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν θείων γραφῶν καὶ τῶν ὡς πασὶν
 ὁμολογούμενων δόξασι τῶν ἁγίων τὰς λόγους ἐπαίν-
 15 οῦ καὶ τὰς διαλέξεις, οἱ δὲ Λατίνοι ἐκ τῶν ἀποκρυ-
 φῶν καὶ ἀγνωρίων καὶ διεφθαρμένων. εἰδοκὴ δὲ ἐκ-
 θετόν ἐν λόγοις καὶ τινὰ, ἐξ ὧν ὁ μέγας Ἐκκλησιασ-
 τὴς Σίλβεστρου ὁ Συρόπυλος περὶ αὐτῆς ἐφόρησε,
 καὶ ἄθροισι. ὁ Πάπας Μαρτίνος εἶπε τοῖς πρὸς αὐτὸν
 20 πρέσβεσι τῆς Βασιλείας Μανηλ, ὅτι ἐὰν γινώσκῃς ἡ
 Συνοδὸς παρελθόντος μὲν, ἡ ἐνωσις ἐκ καλῆς γυνήσε-
 ται. ὁ Πατριάρχης ἔλεγεν εἰς Βυζάντιον, Ἀπιοῦμαι
 ἡμεῖς εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἔχον τὴν ζωοτροφίαν καὶ τὴν
 διακίαν ἡμῶν ὡς τῶν Λατίνων, ἐπὶ τὸ γινώσκειν
 25 ἡμεῖς δὲ λόγους αὐτοῖς καὶ μισθώτες, καὶ ἐπὶ χάρις ὡς
 δόλως ποιεῖν ἡμᾶς τὸ θέλημα τῶν Κυρίων ἡμῶν, ἐὰν
 γὰρ μὴ τὰς ποιῶμεν, πῶς δύναμεθα ὑπερεῖναι
 εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν; ὁ Βασιλεὺς ἐκ ἔχει σκοπὸν
 χειριστικὸν περὶ τῆς ἐνώσεως, ἀλλὰ νομίζων ὅτι ἐὰν
 30 γένηται εὐνοία, βοηθήσιν αὐτῇ οἱ Λατίνοι καὶ τῶν Ὁθω-
 μανῶν, ἐσπάρδαζε μετὰ ποιητῶν ποιῆσαι εὐνοίαν ὡς ὁ
 πατριάρχης αὐτῷ Μιχαήλ, ὅθεν εἰς χάριμα ὑπερή-
 φωνον τῷ Πάπᾳ Εὐγενίῳ, δόκοντο δὲ τὸν Ῥώμης εἰς
 Βυζάντιον ὑπὸ τῶν πρέσβεων αὐτῶν, ἀπόντες τὸν Μισθίαν
 35 Στέφανον τὰ πρέποντα, ἐξύβρισαν ὁ Βασιλεὺς ὡς ἄ-
 χροικον. ἐκ ἔπειτα τὸς Πατριαρχίας πέμψαι τοποτηρη-
 τὰς ἰδίους, ἀλλὰ κατεσχόλασε καὶ ἐποίησιν ἰδίους, καὶ διέ-
 νημε τὰς τόπας καὶ τὰς γνώμας τῶν Πατριαρχῶν ὡς
 Ὀφφίκια. ἐκ ἀφῆκε τὰ γράμματα ὡς ἐκείνοι ἐγραψαν
 40 αὐτὰ μετὰ διορισμῶν κατὰ τὴν συνήθειαν, ἀλλὰ πέμ-
 ψας αὐτὰ ὀπίσω, ἡπάτησαν αὐτὰς καὶ ἐγραψαν ἑτέρας
 ἀδιωρίτως, ὅπερ παράνομον. μελλόντων ἀποδημεῖν τῶν
 Ἑλλήνων διὰ τὴν Σύνοδον, γέγονεν εἰς Βυζάντιον μέγας
 σεισμὸς, καὶ ἐνομήθη θεομηνία. ἀνέμνηθησαν δὲ οἱ
 45 Βυζάντιοι μετὰ τὸν σεισμὸν διότι τῆς Ἀστρονομίας, εἰπόν-
 τος Μανηλ τῷ Βασιλεῖ, ὅτι ὁ ἔρδομος τῶν Παλαιολό-
 γων μέγα ποιήσαν τὴν εἰρην, καὶ μέγα γυνήσεσθαι
 πολὺ κακὸν εἰς τὰς Χριστιανούς, ὡς εἶπε δηλονότι καὶ ὁ
 Σιγισμῦνδος, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. οἱ τοποτηρηταὶ τῆς
 50 Πατριαρχίας εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐμάχοντο περὶ πρῶ-
 καθεδριῶν, μὴ φροντίζοντες τὸ σῶμα τῆς Χρυσῆς,
 ἀλλὰ τὴν ἰδίαν συμφέροντα, ὅθεν πρὸς ἐκείνην μέγα
 κακὸν, ὅτι μαχομένων ἀλλήλων τῶν Ἑλλήνων, ἐγένετο
 ἡνὲς πρὸς τὴν πίστεως. περὶ τῆς ὡς αὐτῶν τῶν
 γυναικῶν ἐν τῇ Συνοδῷ τῆς Ἡρακλείας, τῆς Ἐφέσης καὶ

τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς τῆς Νομοφύλακος Φυγῆς βεληθού-
 των, ὑπερεῖψαν αὐτὰς ὁ Βασιλεὺς βιάως, καὶ πε-
 σέταξε χωρὶς τῆς ἐκείνης αὐτῆς μηδὲν ἄλλοσε ἀνα-
 χωρεῖν. ἐλιμοκτόνησαν αὐτὰς πολλὰς μὴ διδῶς ὁ
 Πάπας τὸν σπέρειον, καὶ ἰδόντες ὅτι ἀνθίστανται καὶ
 τῇ πᾶν καὶ ταῖς ἄλλαις κακώσιν, αἱ ἐποίησαν αὐτοῖς,
 ὁ Βασιλεὺς, ὁ Πάπας καὶ ὁ Πατριάρχης, μετέφε-
 ρον αὐτὰς εἰς τὴν Φλωρεντίαν (καὶ τοιγε ἑτέρας πε-
 φάσεσιν) ἵνα δόπογνωσθῶσι καὶ ἐνωθῶσιν αὐτοῖς
 εἰς τὴν Φλωρεντίαν, καὶ ἴδεν τὴν δεκάτην πέμπτην
 σωηλύνειν τῆς Συνοδῆς, ἵνα γινώσκῃ τὰς πονηρίας
 καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῆς Πάπας δι' ὧν ἡπάτησε καὶ
 ἐβίασε. θέλοντες ἐξελεῖν καθαρότερον τὸν Νι-
 κηῖας, ὑπερεῖψαν αὐτὸν οἱ φύλακες ἐπόντες, ἔχον-
 ται πρὸς αὐτὰς τῆς Βασιλείας μὴ εἶναι αὐτὰς ἐξίεναι.
 ἐν τῇ τοῖς ἔγραψαν καὶ τινὲς φίλοι ὑπὸ τῆς Ἀγκυ-
 νῆς τοῖς Ἑλλήσιν, ὅτι ἔρα κατεπόνηται ὅτι ἐς πε-
 ριειρημένοι; ὁ Πατριάρχης πλανηθεὶς ὑπὸ τῆς Βα-
 σιλείας λέγοντος, ὅτι μέγα ἡ ἐνωσις προσεξενήσεν μέγα
 καλὸν εἰς τὴν Κωνσταντινῆ πόλιν, καὶ θέλων καὶ αὐ-
 τὸς ὁπωσδήποτε γινώσκειν τὴν εἰρην, ὑπεκρίνετο
 ἀδίνειαν. ὁ Βασιλεὺς ἡχοῦστος εἰς τὴν κληρονομίαν,
 οἱ Ἕλλητες ἐπέων, καὶ ταῦτα πάντα, ἵνα βιασθῶσι
 ποιῆσαι τὴν εἰρην. ὁρῶντες δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ
 Πατριάρχης τὰς μὲν Ἑλλήνας ἰσχυρῶς διαλεγόμενους
 καὶ λόντας πᾶσαν ἐρώτασιν τῶν Λατίνων, ὅσο-
 ρῶντας δὲ τῆς Λατίνους δόποκρινῶνται αὐτοῖς εἰς τὰς
 ἐρωτήσεις, κατέλιπον τὰς διαλέξεις, καὶ μόνον
 τρέπας ἐνώσεως διεκόντη. ὅθεν ἀπαῖργοι τὸν Ἐφέση
 ποτὲ μὲν διαλέγεσθαι ἐλθόντες, ἀλλ' ὡς ἐκείνοι
 ἐβέβαιον, ποτὲ δὲ περὶ αὐτῶν αὐτῶν σιωπᾶν παν-
 τελῶς, καὶ τοῖς τῶν Λατίνων ταύτας τὰς σκώλιας
 εἰδόντων μὲν, ὑποκρινόμενων δὲ μὴ εἰδέναι, καὶ βοών-
 των, Πᾶς ἐστιν ὁ Ἐφέσης, ἵνα ἀκέσῃ. κατὰ δὲ τὰς τρέ-
 πας κατὰ τὴν ἐξήτην ποιῆσαι τὴν εἰρην ὡς περὶ αὐτῶν
 ἀρεβιστάτες, εἰπὼν ὁ Μονεμβασίας τῷ Βασιλεῖ, ἴδεν
 μὴ ποιήσῃς ὡς Μιχαήλ ὁ λατινόφωνος, εἰς ἃ δὲν ἐ-
 λογιόθη, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείας ἐξύβρισεν ὁ Βα-
 σιλεὺς καὶ ἄλλος. ὁμολογῶντος δὲ τῆς Βασιλείας τὸν
 λατίνισμὸν, ἐθρήνησαν αὐτῶν ὡς ὁ κύων αὐτῶν,
 ἐλέγχον τὸν ὑπερβλόν τῆς εὐσεβείας, ὡς πάλαι ἡ
 Ὀνῆς ἡλεγξε τὸν ὑπερβλόν τῆς Ἰσραὴλ Βαλαάμ, ὅ,τε
 Πατριάρχης εἰπὼν τὸν λατίνισμὸν, ἐξελέθη τῆς κό-
 πης αὐτῶν ἐκ τῆς σῶμα αὐτῶν, ἐξέψυχον ἐν τῇ τρα-
 πίζῃ ἐδίω, καὶ ὡς ἄλλος ἀρεῖ αὐτὸς ἐραμμένως
 διεβράγη. ἐπραγματεύετο ὁ Βασιλεὺς γραφῆναι τὸν
 Ὄρον, ἔχων σωεργὰς τὸν Νικηῖας, τὸν Ῥώμης καὶ
 τὴν Μαμμύ, καὶ ὁμῶς ἤρειε διὰ τὸν Ὄρον ὁ Βα-
 σιλεὺς, ὁ πρὸς τὸν κατὰ τὸν Συρόπυλον λέγων, ὅτι
 ζήτησαν οἱ Λατίνοι ἀναμέσει αὐτῶν ὅ,τι θέλουν,
 ἀλλ' ὁ σινοδικὸς Ὄρος ἐκίχουσε, ὃν ἐγὼ ἔτις ἐννοῶ,
 ὅτι ἐκείνους μόνους ἔσαι σινοδικὸς Ὄρος, ὅταν ἐκεί-
 νους μέγας, καὶ ἡ Λατίνων δηλαδὴ καὶ ἡ Γραικῶν Ἐκ-
 κλησία εἰς αὐτὴν καὶ τὸ αὐτὸ συμφωνήσῃ, τότε διὰ
 τὰς κοινὰς ἐλπίδας ἐσιώπησε καὶ περὶ περὶ αὐτῶν
 Πάπας

Πάπας, ὁμοῦ κατὰ τὸν τρόπον καὶ οὐκ ἐγράψαν
τὰς Ὁρὰς οἱ πατέρες τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνό-
δων, ἀλλὰ μόνοι, καὶ μάλιστα καθὼς οἱ Αἰρετικοὶ
ὑπέγραψαν τὸν Ὁρὸν αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ Σελδκείᾳ Συ-
νόδῳ, οὕτως οἱ περὶ Σιλβανὸν πῶ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ
ἔκθεσαν τὰς θύρας τῆς ἐκκλησίας κλεισάσας, ὑπο-
γράφοντες ἐκύρην, Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ κε-
φαιαίῳ τετρακοσῷ οὐκ ἄνω, ὅπως ὁ Πάπας μόνος
ὑπέγραφε καὶ τῶν πατέρων ἐν τῇ ὑπερώῳ, μετὰ
δὲ τὸ ὑπογράψαι τὸν Πάπαν μόνον, καὶ ὥστε ὑπο-
ψίας ὅτι ἔχ' ὑπογράψαν οἱ Ἕλληνες, ὁ Μυτιληνὸς
ἔλεγε, Δότω μοι ὁ Πάπας φλωρεῖα ἵνα δώσω εἰς
πρόσωπα, καὶ κατασκευάσω αὐτὰς ἐκόντως ἔχον
εἰς πῶ ὑπογραφὴν τῶ Ὁρᾶ καὶ πρὸς πῶ ἐνωσιν.
ὁ Νικομηδείας ἐζήτησε ὡς τῶ Πάπα Φελώνιον, καὶ
τέως οἱ κακοδαίμονες φλωρεῖα ἔλαβον, ἔχ' οἱ ἐγκρι-
τοί. ἡπατήθησαν λοιπὸν οἱ Ἕλληνες τινὲς μὲν φλω-
ρείοις, ἑνὲς δὲ κολακείας τῶ Πατριάρχῃ, καὶ ἑνὲς
ἀλλοῦς πονηρίας, ἵνα ὑπογράψωσιν εἰς τὸν Ὁρὸν. οἱ
δόκιμοι δὲ ἐπετιμῶντο σφοδρῶς μὴ λαλεῖν, μόνον
ὑπογράψαν, εἰς δὲ πῶ γνωμοδότησιν ἐκέρωτόν τ' ἵνα
εἴπῃ ἕκαστος πῶ γνώμην αὐτῶ ἐλθέτω, ἀλλὰ
ἑνὲς μὲν ἐσκώπησαν ὑπὸ τῶ Βασιλέως, ἑνὲς δὲ ἐ-
βιάζοντο, καὶ πάντες ἐκελεύοντο ὑπογράψαν καὶ
σωπαῖν. ὑπέγραψεν ὁ Ὁρὸς ἐχ' κοινῶς, ἀλλὰ ἄλλοι
ἔγραψαν οἱ Ἀρχιερεῖς, ἄλλοι οἱ κληρικοί, καὶ ἄλλοι
ὁ Πάπας. ὁ Ὁρὸς ἐκ ἐγράφη κατὰ τῶ τᾶξιν
τῶν ἁγίων Συνόδων, ἤτοι ἐκ ἐγράφη τὸ σύμβολον
τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Συνόδων ἐν τῇ ἀρχῇ
τῶ Ὁρᾶ, ἐκ ἐγράφη ἐκ μέρους τῶν πατέρων, ἀλλὰ
μόνον τῶ Πάπα, καὶ ἴδε τῆς Συνόδου πῶ ἐκόντως
πέμπειν πρᾶξιν, ἐκ ἐτέθησαν ῥητὲς αἰμαρτυρίαι
τῶν πατέρων, καὶ τέως ὁ δὲ μία ὁμοιότητα ἔχει
ἐν τῇ ὁρᾷ μετὰ τῶ Ὁρῶ τῶν Οἰκουμενικῶν ἐπὶ
ἁγίων Συνόδων. περὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος καὶ Ἀζύ-
μων καὶ Παρρησίας καὶ τῶν λοιπῶν ἑξῆς καὶ ἀπό-
τριά τῆς εὐσεβείας ἐδίδαξε, περὶ δὲ τῶ Πάπα τὸ
ἐξῆς, τί γὰρ ἔχον εἶπαι; ὅθεν ἔπαιον ἔχον αὐτὸν
τὸ πρὸς ὁμοίαν ἄπερ ἔχει καὶ τῶ χρίσματος, καὶ ὡς ἐν

τοῖς πρακτικοῖς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τοῖς
Κανόσι διαλαμβάνεται, ὅπερ ψεῦδος ἐστὶ φανερόν,
καθότι ἐκ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας κεφαλῇ καὶ δι-
δάσκαλον εἶπον αὐτὸν αἱ Συνόδοι καὶ οἱ Κανόνες,
ἔχοντά τ' ἰδικὸν πρὸς ὁμοίον, ἀλλὰ μόνον πρὸς
τῇ τάξει, ψόδῃς λοιπὸν διόλου καὶ ἡ ὑπερφανείᾳ αὐ-
τῆς. ἐκ ἐβαλον δὲ εἰς αὐτὸν οἱ Ἕλληνες ὥστε ἀφο-
ρισμὸν ὥστε ἀνάθεμα, ἐπειδὴ ἔχον σκοπὸν ἐπι-
τῆσαι αὐτόν. αὐτῇ οἱ Ἕφες τῶ Πάπα συνοδι-
κῶς παρεκαθήμεν, ἡ βελήθη αὐτὸν ὁ Πάπας καθῆραι καὶ
ἐκ ἐδωκῆθη. ὁ Ἐπίσκοπος ὁ Τοποτηρητὴς τῶ κα-
θολικῆ τῆς Ἰβηρίας κολακούδωτος ἵνα ὑπογράψῃ
πρὸς μὲν ἔδωκε γράμμα τῶ Ἀντιοχείας, τῶ πα-
τριάρχῃ αὐτῶ πρὸς ἔχον μὴ δεῖσθαι μῆτε πρὸ-
θεσις μῆτε ἀφαίρεσις, εἴτα φοβερῶς πῶ βίαν, ἵνα
ὑπεκρίθη τὸν φρενίτῳ καὶ ἔφυγον. ὁ Ἀρχὼν τῶ
Βασιλέως Ἰβηρίας ἐλέγξας τὸν Πάπαν συνοδικῶς
παρακαθήμενον, ὡς φανερῶς ὡς ἀνομήντα, ἀπεχώρη-
σαν. ὁ Δεσπότης ὁ μετὰ τῶ Βασιλέως καὶ ὁ σο-
φὸς Γεμισὸς καὶ Γεώργιος ὁ Σχολάριος ἀπεχώρησαν
εἰς πῶ Βουσίαν καὶ τῶ Ὁρᾶ τῆς συνοδικῆς καὶ
ὑπογραφῆς. ἐζήτησαν λατρυγῆσαι οἱ Ἕλληνες πα-
ρόντες τῶ Πάπα εἰς φλωρεντίαν, καὶ φθονήσας τὸ
λαμπρὸν τῆς τάξεως αὐτῶν, ἐκώλυσαν αὐτὰς. ἐζή-
τησαν ἐκβαλεῖν τὰς λατρυγίας ἐπὶ τῶν ἐκκλησι-
ῶν πόλεων, ἵνα μὴ ὡς δύο Ἐπίσκοποι εἰς μίαν πόλιν,
καὶ ἀπέβαλετό τ' ὡς μετέγραψαν οἱ Λατῖνοι τὸν Ὁρὸν
καὶ ὁ Βασιλεὺς εἶπε τοῖς Ἀρχιερεῦσι, μὴ ὑπο-
γράψαι αὐτὸν, πρὶν ἢ λαβεῖν τὸ σιτηρέσιον, ἀλλὰ
ὥστε πάντες μετὰ ταῦτα ἡθέλησαν ὑπογράψαι
αὐτόν. εἰς πῶ Βουσίαν ἐκόντος τῶ Βασιλέως λα-
τρυγῆσαι πάντας τὰς Ἀρχιερεῖς εἰς τὸν ἅγιον Μάρ-
κον, ὁ Ἡρακλείας καὶ οἱ ἄλλοι ἀνέβησαν πῶ λα-
τρυγίαν, ἵνα μὴ συγκοινωνήσωσι Λατῖνοις, εἴτα
ὅσοι ἐλατρυγῆσαν, ἐλατρυγῆσαν μετὰ Ἀντιμινσίᾳ
ἡμετέρῃ καὶ ἑρῶν σκευῶν ἡμετέρων, εἶπον τὸ σύμβο-
λον οἱ ἡμέτεροι ἀνὸς πρὸς ἡμᾶς, τῶ Πάπα ἐκ ἐ-
μνημόνευσαν, ὡς ὡς ἐφροντας εἰς Βυζάντιον καὶ
ὁδὸν ἀντιμεμάτιζον οἱ ὁρθόδοξοι ὡς λατρίσαντας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ'.

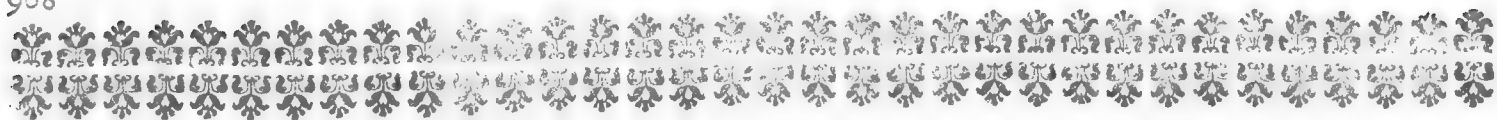
Συνοψις τῶν ἱστορικῶν τῶ μέγα Ἐκκλησιαρχῇ περὶ τῶν μετὰ πῶ ἐν φλωρεντίᾳ Συνόδου ἐν Κωνσταντινῇ πόλει γενομένην, δι' ὧν δείκνυται αὐτῆς ἡ ματαιότης.

Ἐπειδὴ οὕτως παλαιῶ χειρογράφῳ, ὅτι ἐστὶ
ἑξακισχίλιος ὁ ἀνακοσῶς τεσσαρεσῶς οὐκ ἄνω,
Δεκεμβρίᾳ πρώτῃ ἐπέλασεν ὁ Βασιλεὺς, ὁ Πατριάρ-
χος, Ἀρχιερεῖς ἐκκοινωνεῖα καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, καὶ
ἀπῆλθον εἰς πῶ Ἰταλίαν, ὑπέγραψαν δὲ τῶ χι-
λίου τετρακοσίου τετρακοσῷ οὐκ ἄνω, ἱανουαρίῳ
μυῖ, τῇ ἑβδόμῃ τῆς Τυρινῆς, ἐκ ἐλατρυγῆ-
σαν δὲ κατὰ τὰ Σάββατα καὶ τὰς Κυριακὰς οἱ κλη-

ρικοί, οἵτινες ἦσαν εἰς Ἰταλίαν, ἐγένετο γὰρ σύγκυ-
σις, ὡς μὴ συλλεγεμένων αὐτοῖς τῶν μεναιμάτων ἐν
Κωνσταντινῇ πόλει Ἐκκλησιαστικῶν ὡς λατρίσαντας
οἵτινες ἐκ ἐκκοινωνήσαν τῶ Ἀρχιερεῖ τῶν μο-
νασίων, καὶ τῶ Ἀρχιερεῖ τῶ Ἀντιμινσίᾳ, ἀλλὰ ὡς
μὴ δεξάμενοι μῆτε ὑπογράψαι τὸν Ὁρὸν, τοῖς ἄλλοις
δὲ ἐκ ἐκκοινωνήσαντες τῶ Βασιλέως ἵνα συλλε-
γεσθῶσι. δευτέρῃ, λατρυγῆσαντων μετὰ ταῦτα μό-
νων

των τῶν ἐπαγελθόντων ὑπὸ Ἰταλίας οὐδικῶν, ἔφυ-
γον αἱ ἱερεῖς καὶ παρετήσαντο τῷ Ἐκκλησίαν. τρι-
τον, καὶ τοὶ τῶν οὐδικῶν λατρευσάντων, ἀλλ' ὅτε ὁ
Ὁρθεῖς ἀνεγνώσθη, ἔπε οὐ πᾶσι ἐμνημονύθη. τέ-
ταρτον, ἕως εἰς τρεῖς μῆνας ὁ Βασιλεὺς ἔδωκεν ἐπεπε-
ρώσεις, ἀλλὰ καὶ εἰ πολῖται ἐκ ἐμνημόνους τῶν Βα-
σιλέως εἰς τὰς Ἐκκλησίας ὡς λατινίσαντες. πέμπτον,
ἐλθόντων Ἀρχιερέων καὶ τῆς Συγκλήτης εἰς τὸ ψηφίσα-
σθαι Πατριάρχην μετὰ τὰς τρεῖς μῆνας, ὁ μὲν Εὐφεί-
σας ἀπῆλθε παντελῶς, ὁ δὲ Ἡρακλείας δὲ ἀπελθὼν
εἶπεν, Ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν εἰς τὸν Ὁρθεῖν βίβλιν, καὶ
ὅτι τὰ γυνώσκοντες εἰς τὴν Φλωρεντίαν εἰσὶν ἀθέμιτα,
καὶ ὅτι ἀθετεῖται ταῦτα, καὶ ὅτι δὲ ἀποτεμεῖν αὐτῶν
τὴν χάριν διότι ὑπεγράψαν, εἰ καὶ βίβλιν. Φερόν-
των δὲ αὐτῶν ψηφισαθαι αὐτὸν Πατριάρχην, ἡθέ-
τησε τῷ, εἰπὼν πάλιν ὅτι ἀθετεῖται τὴν οἰκωσιν.
εἶπεν ὁ Βασιλεὺς βαλεῖν ἐν ταῖς ψήφοις τὸν Τραπε-
ζῆτον, καὶ ἐκείνῳ εἶπεν, ἡ οἰκωσις ἐκ ἑστὶ καλὴ,
μήτε ἀσεβής, μήτε κατὰ Θεὸν γενομένη, καὶ πα-
ρητήσαντο καὶ αὐτοί. οἶκον, ὁ Κυζικὴς Μητροπολίτης
δεξιὰν τῶν οἰκωσιν, καὶ μετατεθείς Πατριάρχης,
ἦν χερδὸν ὁ αὐτὸς τῷ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Πάπας
εἰς Βασιλέως τῶν Δικέων Τιμοθέω, καὶ ἴδε αὐ-
τέρω βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῶν δεκάτῃ τρίτῃ Πα-
τριάρχον δούτερον, ἐπειδὴ τοῖς τῶν οἰκωσιν δεχόμε-
νοι δέδωκεν ἔγγραφον ὁμολογίαν κρυφίως, τῷ δὲ
Χαρτοφύλακι καὶ Ἐκκλησιαρχῇ εἰπῶσιν αὐτῷ διορ-
θῶσαι τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπεκρίθη, προσκαλεσώμεθα
τὸν Εὐφείσας καὶ τὸν Ἡρακλείας, καὶ ποιήσωμεν μετ'
αὐτῶν τὴν διορθώσιν, ἅπερ ἦσαν ἀπάτη, πλὴν ἐκ
ἡπατήθησαν οἱ αἰετοί, ὅθεν ἔτε ὁ Εὐφείσας ἔτε ὁ
Ἡρακλείας ἦλθον εἰς τὸ μήνυμα. ἔβδομος, ἀπερχο-
μῆς τῶν Πατριαρχῶν ὑπὸ τῶν βασιλέων εἰς τὸ Πα-
τριαρχεῖον, τῶν λαῶν τινὲς μὲν ἀπεστέφοντο τῷ Εὐ-
φείσῳ, τινὲς δὲ καὶ Εὐφύγον, καὶ ἱερεῖα τινὰ ἐλ-
θόντα ἰδόν, ἀπὸ τῶν εὐλογηθῆναι ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν,
ἀπεστέφθησαν αὐτὸν οἱ οὐνοῖται αὐτῶ. ὁ γδοος,
τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πουτηκοῦς ἐλατύνθη ὁ Πατριάρχης,
ἀλλ' ὁ σωματεπύργον αὐτῷ ὁ Εὐφείσας καὶ ὁ
Ἡρακλείας καὶ ὁ Χαρτοφύλαξ καὶ ὁ Ἐκκλησιαρχῆς,
ἔτα τὸ εἰσπείρας ἔφυγον ὁ Εὐφείσας εἰς Περσῶν, καὶ
ἀπῆλθον εἰς Ἑφeson, ὁ δὲ Ἡρακλείας ῥωμαλαίῳ φρε-
νῇ καὶ, καὶ τοὶ γέροντες αὐτῶν, ἔφυγε πεζὸς τὸν αὐτοῦ
Βασιλέα ὡς ὁ Ἡλίας τῷ Γεζάρβελ, καὶ ἐσώθη εἰς
Τραπεζούν. ἔτι ὁ Χαρτοφύλαξ καὶ ὁ Ἐκκλησιαρχῆς
ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν Ἀρχόντων καὶ αὐτῶν τῶν
Βασιλέων κολακούμενοι, βιασύντες, ἀπεληθύν-
τες πολλὰκις, ἐκ ἐκοινώνησαν τῷ αὐτῷ Πατριάρ-
χῃ. οἶκον, ἔλεγον οἱ Ἀρχόντες οἱ μεσάζοντες τῷ
Χαρτοφύλακι καὶ Ἐκκλησιαρχῇ, ὅτι μήτε ἡμεῖς λέ-
γομεν γενομένην τὴν οὐ Φλωρεντίαν καλῶς, ὅμως ἀπὸ
οἰκουμένη καὶ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος μενάτω
ὁ Ὁρθεῖς ἀργός, καὶ μόνον δεχθήτε τὸ μνημόσιμον
τῶν Πάπας, ἢ ἐπεὶ λόγῳ ψιλῶς, οἱ δὲ αὐτέλεγον
θεολογικῶς, ὅτι πολὺς ἐστὶν ὁ τῶν μνημοσίων λόγος,

ἐκεῖνοι γὰρ μνημονεύονται ἐπ' Ἐκκλησίας, ὅσοι εἰσὶν
ὁρθεῖς καὶ κοινωνικοὶ πρὸς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν,
οἱ δὲ ἀκοινωνῆται ἔδωκεν μνημονεύονται, ἔδωκεν γὰρ ἔχει
ἀδελφὸν τὸν τῶν ἱερωμένων εὐχεσθαι ἐπ' Ἐκκλησίας
ὑπὲρ ἀκοινωνήτων, ὁ δὲ Πάπας ἐστὶν ἀκοινωνήτης, πῶς
ἐν μνημονεύεται ὁ ἀκοινωνήτης μετὰ τῶν κοινο-
κῶν; ὁ δὲ μεσάζων εἶπεν ὁ Νοταριῶς, ἐκ ἑστὶν αὐτῷ
μνημόσιμον εὐχῆς, καὶ τὰ ἐξῆς, οἱ δὲ τέλος εἰπόν-
τες, ἐκείνοι μνημονεύονται, ὅσοι ὁρθοδομοί, ὁ δὲ
Πάπας εἰσάγει τὰ νόθα, ὁρθοδομοὶ δὲ ὁ τέμνων τὰ
νόθα, ἐκ ὁ εἰσάγων αὐτὰ. δέκατον, ὁ Πατριάρχης
τὸν Ὁρθεῖν ἐκ ἀνεγνώ, μόνον τῶν Πάπας ἐμνημόνους
ὡς λέγει καὶ Ἰωάννης ὁ Νομοφύλαξ εἰς τὴν ἀντίρρη-
σιν τῶν Ὁρθεῖν. ἐγένετο δὲ Πατριάρχης ἔπειτα ὁ Κυζι-
κὴς κατὰ τὸ φρατζὴν ὅν ἔτα ἑξακιχίλιος ὡς ἀνακοσῶν
τισαρκακος ὡς ὁ ἀνὰ - οὐδέκατον, ὁ Δεσπότης ἔφυ-
γε, καὶ ἡπάει πόλεμον, ἐὰν ὁρδοδομῇ τὸ ὁρδο-
δοξὸν φρονῆμα. δωδέκατον, εἰρήνην ποιησάμενος μετὰ
τῶν Δεσπότην ὁ Βασιλεὺς, ἐζήτησεν εἰσῆσαι τὴν οἰκωσιν,
καὶ ἐποίησε διωρεῖαν ἡμερῶν δεκαπέντε γινώσθαι τὴν
ἀθροῖσιν ἀπὸ τῶν ἐξέτασιν καὶ βεβαίωσιν τῆς οἰ-
κωσιν, ἀλλὰ τῇ δεκάτῃ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Πατριάρχης
συχεθεῖς νόσῳ βαρύν καὶ ἀπεστέφοντο, κακῶς ἐτε-
λούτῃσε, πατριαρχίας ἔτη τρία καὶ μῆνας τρεῖς.
δέκατον τρίτον, ἦλθε καὶ ὁ ἀνέψιός τῶν Πάπας, καὶ
ἐζήτησεν περὶ τῶν ὅσων καὶ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν βασι-
λειαν, ἐψυχράθη ἡ οἰκωσις, καὶ πάντῃ ὁ Βασιλεὺς
ἦν ἀμελής εἰς τὴν οἰκωσιν. περὶ δὲ τῶν αἰτίων τῆς ἀνα-
βολῆς λέγει ὁ Λαόνικος, ὡς δὲ οἱ Ἕλληες ἐπ' οἶκον
ἐγένοντο, ὁ Εὐγένιος ἔδωκεν λόγους ἄξιον ἐπράξαι πρὸς
αὐτὰς τὴν ὁπικεῖαν φέρειν, ἀντίκα οἱ Ἕλληες ἐπέ-
ποιοντο, καὶ μετέμελλον αὐτοῖς καταλισσάμενοι πρὸς τὸν Ἀρ-
χιερέα. ἐκ ἑπεμπε δὲ δι' αἰτίας τῶνδε, πόλεμος
γὰρ ὦν ἡ αὐτὴ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὅπῃ τὰς Τυρρέ-
νους ὅπῃ Χώρας Διαφορᾶ, καὶ στρατὸν ἔχων, καὶ
δαπάνην καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῷ προσήκοντα εἰς γέ-
νους αὐτῶν ἐπιδόμιμον Πατριάρχῃ (ἦτοι τὸν Ἀλέξαν-
δρῆας ὡς λέγει ὁ Νομοφύλαξ) ὁ αὐτὸς Λαόνικος
φησὶν, Εὐγένιος μετὰ τὴν Σωμόδον ἐβοήθει Βενε-
τίκοις, ἰσχυρῶς μαχομένους Λιγυρίοις. ἀφ' ὧν ἦλθεν
ὁ Βασιλεὺς ὑπὸ Ἰταλίας εἰς Βυζάντιον, παρελθὼν
ἔτη ὀκτώ, καὶ κατ' ἑξῆς τρεῖς χρόνους γεγονέναι σύ-
σας τῆς Σωμόδος εἰς Βυζάντιον. σημείωσαι λέγοντα
τὸν Νέποτα κεφαλῶν τετρακοσῶν πρώτῳ, ὅτι οἱ ὑπὸ τῆς
οὐ Φλωρεντίας Σωμόδος Ῥωμαῖοι ἐλθόντες εἰς Κωνσταν-
τινοπολιν, καὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ τῶν λοιπῶν, τί ἐποίησαν,
ἔλεγον, Ἐπωλήσαμεν τὴν πίσιν ἡμῶν, Ἀζυμῆται γεγό-
ναμεν, κόψατε τὴν δεξιά ἡμῶν τὴν ὑπογράψασαν,
ἐκτελέσωμεν τὴν γλώσσαν ἡμῶν τὴν τοιαῦτα ὁμολογήσα-
σαν, καὶ κεφαλῶν τετρακοσῶν ὅτῳ λέγει ὁ αὐτός, ὅτι ἐκ
ἡθελον μεταλαβῆναι εἰ πολῖται ἐκ τῶν χρισματικῶν,
ἦτοι τῶν λατινοφρονούντων, καὶ δὴ καὶ ὁ Ἀμυράντης γρά-
φει πρὸς Δημήτριον Ναυπλίαν ἡγεμόνα, αἰτήσαντα
μαθεῖν περὶ τῶν ἐν Φλωρεντίᾳ γυνώσκων, δέκνυσιν
ἐκείνῳ τὴν Σωμόδον ὅπως κακῶς πεποιθέναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ὅτι τὰ πρακτικά τῆς Φλωρεντινῆς Συνόδου ἐνοθώθησαν ἐν πολλοῖς, ὡς ἐνταῦθα ἐξαχῶς δέκνυται. 5

Τὰ πρακτικά τῆς Συνόδου ταύτης ὅτι εἰσὶν ἐν πολλοῖς νοσηρόμενα, εἰς φανερόν, πρῶτον, ὅτι μήτε πάντα εἰσὶν ὅσα ὁ Ἐκκλησιαάρχης καὶ ἄλλοι ἰσορῆκοι καὶ πολλοὶ τῶν πατέρων ἀποράδην λέγουσιν, μήτε μὲν σύμφωνά ἐκείνοις, ὅτι δὲ ἐκείνοι ἀληθεύουσιν, ἀντιρρήπτον πολλῶν εἶκον. ὁ δὲ ἄλλος, ὅτι περιέχουσιν λόγους τινὰς ἐπιτηδεύοντας ποτὲ μὲν Γεωργίου τῷ Σχολαρίῳ, ποτὲ δὲ Γεωργίου Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πῶς ἐπὶ ψάδος, ὡς δεχθήσεται. τρίτον, ὅτι ἐκείνους ψάδονται, λέγουσι γὰρ, ὅτι ὁ Ἐφέσιος ἐρωτηθεὶς, τὸ χορηγούμενον Πνεῦμα πᾶσι τῶν ἱερῶν κτίσεων εἰσὶν ἡ κτίσιμα, ἐσιώπα, ὅπερ ἔχεται ἔχει, ὁ γὰρ ἐσιώπα, ἀλλ' ἔλεγε, ταῦτα εἰσὶ πᾶσι τῶν ἐκκλησιαστικῶν. τέταρτον, ὅτι νοθεύουσιν τὸ ῥητὸν τῶν ἁγίων μαζίων, καθότι ἄλλα λέγει ἡ ἐπιστολή, καὶ ἄλλως αὐτῶν ἀποσέφερον οἱ Λατῖνοι, καὶ ἴδε τὰς τόπας. πέμπτον, ὅτι συκοφαντοῦσι πᾶν ἐβδόμην Συνόδον, ὡς δεχθῶν εἰπάσαν ἐκείνῳ τὸ σύμβολον τῆς δόξης Συνόδου μετὰ τῆς ἀποθήκης ἐκ τῆς ἱεῖς. ὅτι δὲ ἐψεύδασαν οἱ Λατῖνοι, εἶπον ὁ Γεμισὸς, ὅτι εἰ μὴ τὰς ἀλήθειας, εἶπον αὐτῶν ὅσοι ἔγραψαν περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, μάλιστα δὲ τὰς μόνον ἤρκα βεβαιώσαι τῶν Λατίνων τὸ δόγμα. σημειῖ δὲ ὁ Γεωργίος ὁ Σχολάριος ἐν τῷ λόγῳ κατὰ τῆς Συνόδου ταύτης, ὅτι

ἐν μιᾷ συνελεύσει ἐν τῇ Φερράριᾳ ἐπὶ τῷ τῷ ῥόδῳ Ἀνδρέᾳ ἐκ τῶν προέξων τῆς ἐβδόμης Συνόδου, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται ἐκ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, Πλατὼν ἐγέλασαν γέλωτα, ἡ γὰρ τῷ Ταλασίῳ ὁμολογία ταῦς προέξουσιν ἐγκυμῆται ἐκ Πατρὸς δι' Υἱοῦ λέγει ἐκπορεύεται, ὁ δὲ ἐκ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, ὁ δὲ καὶ ἀντιθέτως κατέγνωσαν οἱ Λατῖνοι τὰ ῥηθῆναι ἐπισκόπων, καὶ ἐξέβαλον τῷ ὑπὲρ αὐτῶν διαλέγεσθαι, ἴδε καὶ αὐτῶν βιβλία ἐβδόμης κεφα- 15 λῆς πρώτης Παράγραφος εἰκοστὴν δεύτερον. ἔκτον, ὅτι παρήγαγον τὸ ῥητὸν τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ νοσηρόμενον καὶ ἀποκεκομμένον καὶ διεσπασμένον, ποιήσαντες αὐτὸ ὡς ἡ αὐτοῖς, ὡς ἐποίησαν καὶ εἰς ἄλλα τῶν ἁγίων ῥητὰ καὶ ποιῆσαι ἕως τῆς σήμερον, ἡ ὁ Ἐκκλῆς καὶ οἱ κατ' ἐκεί- 20 νο καὶ ἡ λατινίσαντες ἐφθίον καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἁγίων, ὡς μαρτυρεῖ Ἰωάννης ὁ Νομοφύλαξ ἐν τῇ ἀντιρρήσει τῷ ὕμνῳ τῆς Συνόδου ταύτης. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Σχολάριος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀποσέθησαν τῇ Θεολο- 25 γίᾳ τῶν Χριστῶν τῶν Δεσποτῶν ἡμῶν, καὶ τῶν Ὀικουμενικῶν Συνόδων τῇ πίσει ἀποσέθησαν, τίς ἐν Σαυμασὸν μὲν ἀποσέθεναι αὐτὰς καὶ ἐν τοῖς τῶν διδασκάλων βιβλίοις, ὧν τὸ ἀξίωμα ἐλαττόν ἐστι τῶν Ὀικουμενικῶν Συνόδων. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν διεφθαρμένων πρακτικῶν τῆς Φλωρεντινῆς Συνόδου δέκνυται αὐτῆς αἰτιολογία, ἐξ ὧν συνάγεται εἶναι αὐτῶν συνέδριον κοσμικὸν πενηνταμελὲς κατὰ τῶν Κυρίων καὶ κατὰ τῶν Πνεύματος αὐτῶν. 35

Εἰς τὴν διεφθαρμένην εἰς τὰ τοιαῦτα πρακτικά, ὁμῶς καὶ ἐξ αὐτῶν συνάγεται τὸ ἀθέμιτον τῆς Συνόδου ταύτης, συνάγεται γὰρ ἐξ αὐτῆς πρῶτον, ὅτι οἱ Ἀναρχοὶ πάντα ὅσα οἱ Λατῖνοι ἀποσέφερον αὐτὰ διέλυσαν, πᾶν λήψιν δηλαδὴ καὶ πᾶν ῥῆσιν τῶν ἐπιφανῶν καὶ πᾶν τὰς κατὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, ἡ γὰρ οἷον τὰς ἔχει καὶ φύσιν ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ἔχει καὶ τὸ Πνεῦμα κατὰ τὸν Υἱόν. Καί, τὸ Πνεῦμα ἡρτῆται μὲν τῶν ἱερῶν, τῆς δὲ τῶν Πατέρων αὐτίκας ἐξημῶν ἔχει τὸ εἶναι. Καί, πᾶντοτε οἱ Λατῖνοι μακροθυοῦντες, ἐπεσφρίζοντο εἰς τὸ νόθον ῥῆτὸν τῶν Βασιλέων, ὅτι δηλαδὴ ἀξιώματι δούτερον εἰς τῶν ἱερῶν τὸ Πνεῦμα, παρ' αὐτῶν ἔχον τὸ εἶναι, καὶ ὅπως τῆς αὐτίκας ἐκείνης ἐξημῶν ἔχον τὸ εἶναι. ὅτι δὲ νόθον τὸ ῥητὸν, φανερόν ἐστιν ἐκ δύο τινῶν, πρῶτον, ὅτι τὸ ὉΛΩΣ, δηλοῖ ὅτι τὸ Πνεῦμα ἔχει τὸ εἶναι ἐκ μόνων τῶν ἱερῶν, ὅπερ αἶθεν. δεύτερον, ἐδήλωσαν ὁ Ἐφέσιος ἐπὶ τῶν, ὅτι πλείονα τῶν χιλίων βιβλίων εἰσὶν εἰς τὸ Βυζάντιον λέγοντα ὡς. ἀξιώματι δὲ δούτε-

ρεύον τῶν ἱερῶν τὸ Πνεῦμα, πᾶσι δίδωσιν ὡς ὅτι τῆς εὐσεβείας λόγῳ (καθ' ὑπόθεσιν δηλονότι καὶ ἀντιπρόθεσιν) ἵν' ὅπως καὶ συγχωρήσωμεν. τῶς, μὴ δὲ μίαν ἐλπίδα νίκης ἔλπιον οἱ Ἐκκλῆς ἔχον τὰς 40 Λατίνους ἐκ τῶν ἀποσέθεντων αὐτοῖς ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν. τρίτον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐχλεύαζε τὰς ἐπιτηδεύοντας τῶν Πατριαρχῶν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐβίβασεν, ἔχων συνεργὸν τὸν κληρὸν, τὸν ῥωσὶαν καὶ τὸν πνευματικὸν, νομίζων 45 διορθῶσαι πᾶν Βασιλεῖον. Ἀλλὰ τῆς μετὰ τῶν Λατίνων ὁμώσεως, ὅθεν ἐκώλυε τὸν Ἐφέσιον ἀπαλῆγεσθαι, καὶ τῶν Λατίνων ὑποκρινόμενων μὴ εἰδέναι τὰς σκωρίας, καὶ μεγαλοῤῥημονέντων εἰς πᾶν κακόσυνελόντων, πᾶς ἐστὶν ὁ Ἐφέσιος ἡ ἀκρότης; τέταρτον, 50 ὁ ἀπειροεμπής Βασιλεὺς μετὰ τὸν ῥωσὶαν κόμπος τῶν Λατίνων, πάλιν ἐκώλυε ἰσχυρῶς τὸν Ἐφέσιον καὶ τὸν Ἡρακλείαν ἐλθεῖν εἰς πᾶν συνελόντων, ὁ γὰρ περὶ τῶν δόγματος ἐμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ τῶν ἐξήτει αἰώσεως ὡς ὁ ἀπαππος αὐτῶν Μιχαήλ, ὁ πρῶτος ἐν τῶν τοῖς

τέτοις διδάσκαλος τῆς ἀσεβείας, καὶ ἴδε πράξει
 ἑκοστῇ τρίτῃ λέγοντα αὐτὸν, Ἐυρωμὴν τρέπας σὺ-
 σεως, ὅτι τὸ ἀπελθεῖν ἡμᾶς χωρὶς βοηθείας, γί-
 νεται εἰς τὴν πόλιν χεῖρνα τῇ Διοκλητιανῇ καὶ Μα-
 5 ξιμιανῇ κακὰ. πέμπτον, ἐγώνετο βία ἰχυροτάτη
 ὑπὸ τῷ Πάπα λιμοκτονῶντος τὰς Ἑλλήνας, καὶ ἄρ-
 καὶ ὅπερ ἔπειτα εἰς τὴν ἑκοστὴν πέμπτῃ σωματεύουσιν ἐν
 τῇ λόγῳ, ἡ ἄρχη, Ἐγὼ ἀδελφοὶ τῆς Ἀνατολικῆς
 Ἐκκλησίας λογάδες, εἰς τὴν ὠφελήσῃ ἡ διαίρεσις ὑ-
 10 μᾶς; ὅμως ἐτέπιν γονήσεται (ἡ γὰρ εἰ μὴ σὺν ἡμῶν
 πᾶν τρέποις λατίνοις) πῶς μέλλεται ἀπελθεῖν εἰς
 ὑμᾶς ἐν τῇ πατρὶδι ὑμῶν; τῆς σὺν σέως δὲ γεγενη-
 μένης, καὶ οἱ ῥήγες οἱ Δυτικοὶ καὶ ἡμεῖς πάντες με-
 γάλως βοηθήσομεν ὑμῖν κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ
 15 ἐθνηκῶν, τὰ αὐτὰ ἔλεγε καὶ ὁ Ῥώσιος ἐν τῇ αὐτῇ
 σωματεύουσα, τὸ ἀπελθεῖν ἀπρόκτως εὐκολόν ἐστι,
 τὸ δὲ πῶς, καὶ πῶς, ἡ πότι μέλλομεν ἀπέρχεσθαι,
 ἐκ ἐπιστάμεν. ὅθεν ἐξεβόησαν ὁ Μονεμβασιῆς, καὶ
 τὴν βέλτερον; Διὰ τὸ ἀπελθεῖν ἡμᾶς ἐν τῇ πατρί-
 20 δι μετὰ τῶν δακρυῶν τῷ Πάπα, θέλετε ἵνα παρ-
 δώσωμεν τὸ δόγμα ἡμῶν; ἡ βία ἔν ἐγόνετο μακρὰ,
 ποιήσῃ καὶ ἰχυρὰ πρὸς τῷ Πάπα, τὸ μὲν, ὅτι εἰ μὴ
 σὺν ὡσιν ὁπίσω ἐχ ὑποσέφεσσι, τὸ δὲ, ἐλπίσι
 κενῶς, καὶ τῇ πείρῃ ἔτω βιάσας καὶ ἀπατήσας ἡνω-
 25 σον, ἔπειτα ἐψεύθη μηδὲν βοηθήσας, μάστιγα
 δὲ ἡ ἐνώσις αὐτῇ ἐγόνετο αἰτία περὶ τῆς καὶ ἔλα-
 βον τὴν πόλιν οἱ Ὀρθόδομοι, καὶ ἴδε κατωτέρω. ἔκ-
 ρον, ἔδωκε τῶν Πατριαρχῶν ἔγραψον εἰς τὸν Ὄρον,
 ὃ γὰρ Κωνσταντινουπόλεως παρτελεύτησεν, ὡς εἰρη-
 30 κεν αὐτῶν ὁ Σίλβεστρος, καὶ ἐμαρτύρησαν ἡ τε
 ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῷ Βασιλεῖ εἰς τὴν ἀγίαν Σοφίαν
 Συμῶν καὶ ὁ Γεμισὸς ἐν τῇ πρὸς Βυζαντινῶν ἐπι-
 σολῇ καὶ Ἀμυράτῃς ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξιον Ναυπλίῃ
 Ἡγεμόνα ἐπισολῇ. ἔβδονον, ὁ Ἐφέσιος ἦν Ἐξαρχος
 35 πάσης τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτίς καὶ
 Πάπα καὶ Βασιλεὺς καὶ Πατριάρχῃ ἐκρυφίως, ἀλλὰ
 φανερώς καὶ σωματεύουσιν, καὶ εἰς τὸν Ὄρον ἐχ ὑπε-
 γραψον, εἰς δὲ τὴν Κωνσταντινουπόλιν τὴν Συμῶν
 παρέρχοντα ὡς κοσμηκὴν ἀπεκέρυξε, καὶ ὡς βλάσφη-
 40

μον κατέκρινε καὶ λόγοις καὶ συγγράμμασι, καὶ
 ἐπὶ τέτοις παῖσι, ὡς ἐδωκε τῶν Πατριαρχῶν, ἔτε
 Ἀρχιερέων, ἡ Βασιλείων ἡ λέγεται, ἔτε καθήρηθη, ἔτε
 μὴ ὅπως ἐπελήθη, ἡ κατεφρονήθη. ὅ γδον, οἱ Πα-
 τριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς ἐκ ἐδέξαντο τὰς ὑπογραφὰς
 τῶν Τοποτηρητῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἡδέτησαν αὐτὰς καθάπαξ,
 ἡ γὰρ τῶν πεμπομένων ὑπογραφὴ ἔδωκε ἰσχύος εἰς
 πρὸς γνώμῃ τῇ πέμποντι. ἦσαν λοιπὸν ἐν τῇ
 παρῶν Συμῶν αὐτογραφὰς τῶν Τοποτηρητῶν ἀκυ-
 5 ροι, ὅτι ἀπωθήθησαν ὅτε τῶν τότε Πατριαρχῶν
 καὶ ὅτε τῶν μετέπειτα, ὡς καὶ Ἀντωνῖν Λατίνος ἰσο-
 ρικός ἐν τῇ τρίτῃ μέρει τῆς ἰσορίας αὐτῇ Τίτλῳ
 ἑκοστῇ δούτῳ, καὶ Λευιάρδῳ ἰσορικός καὶ αὐτὸς
 Λατίνος καὶ ὁ Γεμισὸς καὶ ὁ Ἀμυράτῃς λέγουσιν,
 ἦν δὲ τῶν Πατριαρχῶν ἡ πρώτη καὶ κυρίως ἐπιτρο-
 πή, ὅπως γένωνται οἱ ἀγῶνες σὺν ἀληθείᾳ, καὶ ἔτω
 γνησμένης τῆς Συμῶν νομίμῃ, τὴν νικήσασαι εἰς ἰσχύος
 ἡ σωματικὴ πῆφθῃ. ἔνατος, οἱ Λατῖνοι ἔλεγον, ὅτι
 Διὰ τῆς Ἀρσενίου ἐγένετο ἡ παρῶν, παρῶν
 ψευδομάχοι, ἔγδον ἦσαν Ἀρσενιοὶ ὅτε ἐγένετο ἡ παρ-
 10 ὀνική, ὅμως τῇ Ἐφέσιος ἐπόντος, εἰ δὲ οἰκονομίαν
 ἐβλήθη ἡ παρῶν ὡς λέγετε, δι' οἰκονομίαν ἀφαρ-
 θῆτω. ὅπως εἰρήνη ταῖς Ἐκκλησίαις ἐπασαχῆθῃ,
 οἱ Λατῖνοι πρὸς ταῦτα ἀποκρινόμενοι ἔλεγον, Οὐδυ-
 νάμεθα, σωζομένης τῆς ἡμετέρας τιμῆς, καὶ ἔτω
 παρῶν τῶν τιμῶν τῶν ἀνθρώπων τῆς τῇ Θεῷ τι-
 15 μῆς. δέκατος, οἱ Ἀνατολικοὶ ἐπὶ τῶν Διαλέξεων,
 ὡς εἴρηται, μάλλον ἰσχυον, καὶ τῶν Λατίνων κα-
 τακράτῃ περιεγόνον, καὶ σκέψαι ὅτι ἐσιώπων
 ὅτε παρῶν αἰμαρτυρία, καὶ δὴ καὶ κατὰ τῶν
 ἀγίων πατέρων ἐν τῇ ἑκοστῇ πέμπτῃ σωματεύουσα
 παρῶν τῶν, ΔΙΑ, ἈΝΤΙΤΗΣ, ΕΚ, καὶ
 τέως ἐπεσπρήθη ἡ Συμῶν αὐτῇ μαρτυρίας νόθαις
 καὶ ἀποκεκομμέναις καὶ διεφθαρμέναις καὶ διδοι-
 20 μέναις, καὶ οἰσγείαις καὶ συστάσειν ἀντικειμέναις
 ταῖς ἀγίαις οἰκουμενικαῖς Συμῶν, ὅθεν ἔτε οἰκ-
 μενική ἐστιν ἔτε ἀγία, ἀλλὰ σωμαγωγὴ ποτηρομένη
 καὶ σωματεύουσα καὶ τῇ Κυρίᾳ καὶ κατὰ τῇ Πνεύματι αὐτῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

45

Περὶ τῶν γονομένων κατὰ Διαφύρας τόπους καὶ ἔθνη ὑπὸ Ἀυθροπῶν, Ῥηγῶν, Βασιλείων καὶ κατ' ἰδίαν Συμῶν-
 δων, τῶν ἀναθέματι καὶ κατακρίσει καθυποβαλεσῶν τὴν φλωρεντινὴν Κωνσταντινῶν, καὶ τῆς ἐν πάσαις ταῖς
 Συμῶν εἰς τῶν Ἀνατολικῶν, ἐξ ὧν Πλάτυνας, Τριθέμιος, Ψυδογεννάδιος, Ψυδοχολάριος, καὶ ὅσοι
 τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀποστάται δέκνυνται ψεύσαι.

50

Ἐπὶ Μανηλ τῷ Παλαιολόγῳ ἐν ἔτει ἑξακχι-
 λιοσὺν ὀνακοσὺν δεκάτῳ ἐβδόμῳ ἐχερπ-
 νήθη Μητροπολίτης Ῥώπας φώλῃ ὅση αὐτῇ,
 ἔκοιμηθη, καλῶς ἐψηφίσαντο ἡ ἐν Ῥώπῃ σύ-
 νδος εἰς Μητροπολίτῃ τὸν Ῥέζαν Ἀρχιεπίσκοπον

ἰωνῶν, ἐν τέτοις δὲ ἰσίδωρος ἡς κακομήχανος ἀν-
 5 θρωπῶν πανουργίας χρησάμενος, ἐχερπνύθη Ῥώ-
 σίας πρὸς ἡ φθόσας τὸν ἰωνῶν εἰς Βυζάντιον, πα-
 ραγνομένη δὲ τῇ ἰωνῶν εἰς Βυζάντιον, ἔπειτα ὁ Κων-
 σταντινουπόλεως τῇ ἰσίδωρῳ, ἰσίδωρος ἐπειδὴ ποιηταῖς
 ἐχερ-

ἔχοντο τῆς, ὑπερεσφορήσας. ἀπελθόντες ἔν τῃ Ἰσίδωρ εἰς Ῥώσιον, καὶ κἀκεῖθεν ἐσπένθη εἰς τὴν ἐν Φλωρεντίας Συνόδον, ὅπως ἀγωνισαμένους, καὶ ἐπανελθόντες εἰς Ῥώσιον τῷ διδάσκει τὸν λατίνισμὸν, ὁ μέγας Κνέζης Βασίλειος τὴν μὲν Συνόδον καὶ τὴν κατ' αὐτὴν ἐνωσιν μετὰ πάσης τῆς ἐν τῇ Ῥωσίᾳ ἑκκλησίας ἀνεθεμάτισε, τὸν δὲ Ἰσίδωρον καθαιρῶν εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν, ὅθεν φυγὼν ὁκνῶν ἀπῆλθεν εἰς Ῥώμην, ὅπως γυνώσκῃ καρδηνάλις Πολωνίας, ἐτελεύτησε, ταῦτα λέγουσι τὰ ἱστορικὰ τῶν Ῥώσων. δεύτερον, ὁ Κράλης Σερβίας μὴτε Τοποτηρηταὶς ἔσκαλε, μὴτε γράμματα εἰς τὴν Συνόδον, μὴτε ἐδέχθη αὐτῷ. τρίτον, ὁ Βοερόδας Μολδοβλαχίας ἐπανελθόντες τῷ Νεάγωγι καὶ τῷ Μητροπολίτῃ ἀπὸ τῆς Συνόδου, ἀπέβαλον αὐτῷ καὶ ἀνεθεμάτισε. τέταρτον, τὰ αὐτὰ ἐποίησαν καὶ πάντες οἱ Ἰβηρες, Μεγγρέλοι, Σααοὶ, Ἀλβανοὶ, Ἀβασγοὶ, καὶ περὶ τὴν Ἰβηρίαν ὁρθόδοξα ἔθνη. πέμπτον, τὰ αὐτὰ ἐποίησε καὶ ὁ Βασιλεὺς Τραπεζούντης, καὶ ἄλλα ἡ Ἀνατολή καὶ Δύτις. ἕκτον, ἐγένετο Συνόδος πατέρων δεκαεπτά, καὶ ἔγραψαν τῷ Βασιλεῖ Ἰωάννῃ κατὰ ταύτης τῆς ἐν Φλωρεντίας Συνόδου, ἐν οἷς ἦσαν οἱ πλείους τῶν ἐπανελθόντων ἀπὸ τῆς ἐν Φλωρεντίας Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν, καίτοι δὲ ἡ ἀναφορὰ αὐτῶν εἰς τὸ τέλος τῆς Σωταγματικῆς Νεκταρίας Ἱερσολύμων. ἑβδομον, ὁ Νικομηδείας Μακάριος καὶ ὁ Νομοφύλαξ Λέων ὄντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ, συνέγραψαν ἰδίαν κατάκρισιν τῆς Συνόδου, ἣτις καὶ αὕτη καίτοι εἰς τὸ Σωτάγμα τῆς Νεκταρίας. ὄγδον, συνελθόντες ἐγένετο ἐν τῇ αἰγῇ Σοφίᾳ πλεονεκτή Ἐπισκόπων, Κληρικῶν, Ἡγούμενων καὶ Διδασκάλων, καὶ ἀπέβαλε τὴν Συνόδον μετὰ ὑπὸ μίαν ἀναθέματον, ἣτις καίτοι ἐν τῇ Καταλλαγῇ. ὅγδοον, Συνόδος ἐγένετο ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἣτοι ἐν Ἱερσολύμοις τῶν τριῶν Πατριαρχῶν Φιλοθέου Ἀλεξανδρείας, Δωροθέου Ἀντιοχείας καὶ Ἰωαννῆς Ἱερσολύμων, παρόντες καὶ τῷ Καίσαρῃ Ἀρσενίῳ, καὶ ἀνεθεμάτισε τὴν Συνόδον ταύτην τῆς Φλωρεντίας ἐν ἑταίρῳ κοσμικῷ ἑξακισχιλίοσιν ὀνομασίοσιν πενηκὸς πρῶτον, καὶ ἐκάθηρε καὶ ἀνεθεμάτισε τὸν Κωνσταντι-

νι πόλεως μητροπολίτη τὸν λατίνόφρον, καίτοι δὲ τὸ σωδοκὸν ἐν τῇ Σωταγματικῇ τῇ Νεκταρίᾳ. δέκατον, οἱ ἐρημένοι Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας καὶ ὁ μετὰ Ἰωαννῆς Θεοφάνους Ἱερσολύμων ἐλθόντες εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ Συνόδον ἀθροίσαντες ἐν τῇ αἰγῇ Σοφίᾳ ὑπὸ Κωνσταντίνου τῷ Βασιλεῖ, τὸν μὲν Γρηγόριον ψευδοπατριάρχην ἐδίωξαν τῷ θρόνῳ, Ἀθανάσιον δὲ ὁρθόδοξον ἀπέβαλον, ἔτα σωδοκὴν καὶ ὁποδοκτικῶς ἀπέβαλον τὴν ἐν Φλωρεντίας ταύτην κερσίδαν, καὶ τῷ αἰσθήματι παρέπεμψαν, καίτοι δὲ ἡ Συνόδος ἐν τῇ Καταλλαγῇ. ὁ δέκατον, εἰ καὶ λέγει ὁ Πλάτυνας καὶ ὁ Τριθέμιος ὅτι τρισημιδὲ καίς ἐκινήθησαν οἱ Ἕλληες ὑπὸ τῶν Λατίνων, ὅπερ ἐστὶ ὁ ὅλος τῶν Λατίνων καὶ καταφρηνήσις τῶν Ἑλλήνων, Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἰδέτω ὁ φιλομαθὴς ἐν τοῖς ἀνωτέρω βιβλίοις τὰς λατινικὰς Συνόδους πῶς ἔχον Πατριάρχας λατινοεπισκόπους, καὶ ἦσαν Λατῖνοι καὶ οἰνικῶντες καὶ οἰνικῶντες. δεύτερον, ὅσαίς γεγόνασι Συνόδοι Οἰκουμενικαί, πάντοτε οἱ Ἕλληες ἦσαν Διδασκαλοὶ, ὅθεν καὶ νικηταί. τρίτον, ὅσαίς ἦλθον Λατίνων Διδασκαλοὶ εἰς Εὐζαντίον καὶ εἰς Νίκηαν, πάντοτε οἱ Λατῖνοι ἐκινήθησαν, καὶ δὴ καὶ ὑπὸ τῶν παρόντων Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου ἐξηλέγχθησαν ὡς ἁχαράται τῆς ὁδοσεύας, ὅθεν καὶ κατεκρίθησαν ὡς ἱερσαλήμ, ἐν Συρίᾳ, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Βυζαντίῳ πολλαίς, ἐν Σερβίᾳ, ἐν Ἰβηρίᾳ, ἐν Τραπεζούντῃ, ἐν Βελαγρίᾳ, ἐν Μολδοβλαχίᾳ, ἐν Οὐγγροβλαχίᾳ, ἐν Ῥωσίᾳ, καὶ Ἀλανίᾳ καὶ Ἑλλάδι, ἐν Νήσοις καὶ ἀπλῶς ὑπὸ τῶν τεσσάρων Πατριαρχικῶν θρόνων, καὶ τῶν αυτοκεφάλων Ἀρχιεπισκόπων, ὑπὸ Βασιλέων, ὑπὸ Ἡγεμόνων, ὑπὸ Αὐθοντῶν, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων Κωνσταντινιπόλεως πολλαίς σωδοκῶς ἐξηλέγχθησαν, καὶ ὡς ὡς βλάται κατεκρίθησαν, ὅθεν καὶ τὰ αἰθροπάρετα Πλάτυνας καὶ Τριθέμιος, ψευδογυνάδιος, ψευδοχολάριος, καὶ ὅσοι ὁποδοκῶν καὶ δεδιωγμένοι καὶ καθηρεμῶν ὑπὸ τῆς αἰγῆς Ἀνατολικῆς ἑκκλησίας ἐψύχθησαν, καὶ ψύχονται καὶ τὸ ἴδιον τῷ παπισμῷ, ὃ ἡ πᾶσα σύστασις εὐγκαταί ἐξ ὑποκρίσεως καὶ ψεύδους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν γυνώσκων κατὰ τῆς Φλωρεντίας Συνόδου ὑπὸ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τῷ ὑστάτῃ Βασιλεῖ Ῥωμαίων.

Αποθανόντες τῷ λατίνόφρονι Μητροφάνῃ, ἐγένετο Πατριάρχης ὁ Πρωπσύνγκελλος Γρηγόριος ὁ καὶ Μαμμή ὑπὸ καλῶν, ἀλλὰ μετέπειτα μεμφομένη ὡς λατίνόφρον, ἐδίωχθη ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ῥώμην εἰς τὰς συμμύσας αὐτῆς. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ὕστατος Βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἢ καὶ ὥστερον ἀπερίετο τὴν ὁῶσιν, ὅμως ἀπὸ τῶν πρῶ-

δοκωμένων ἔφοδον τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τῆς πόλεως, ὡς λέγει Μιχαὴλ ὁ Νέποτας, ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην ζητῶν βοήθειαν, καὶ ὅπως οἰσθῶσιν αἱ ἑκκλησίαι καὶ τὰ ἐν Φλωρεντίᾳ δεδογμένα, καὶ μνημονεύῃ ὁ Πάπας ἐν Κωνσταντινιπόλει, καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ἐπανεέλθῃ εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὁ δὲ Πάπας ἀπέστειλε πρὸς εἰρημὸν Ἰσίδωρον Καρδηνάλιν Πολωνίας εἰς Κωνσταντιν-

πόλιν ὡς ἔτα ἑξακισχίλιον ὀνομαστοςὶ ἐξηκοστῷ πρώ-
 τῳ, καὶ συγκατένευσεν ὁ βασιλεὺς καὶ τινες ἄλλοι πρὸς
 αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς πλάσῳς, αἱ δὲ ἄλλοι ἀνα-
 φανδόν. ὤρισεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἵνα λατρεύῃσιν τὸ
 5 κλῖνον μέγας εἰς τὴν αἰλίαν σοφίαν, ἀλλ' οἱ πολλοὶ ἐπο-
 ρεύθησαν εἰς τὴν κέλευσιν Γουναθίᾳ τῇ ποτὲ σχολα-
 ρίᾳ, ἐρωπύοντες τὸ, τί αὐτοὶ ποιήσωσιν. ὁ δὲ ἀπεκρίθη,
 ὡς πτωχοὶ Ῥωμαῖοι ἀφέντες τὴν εἰς θεὸν ἐλπίδα, ἠλ-
 πίστατε εἰς τὰς φεγγύας, καὶ συὺ τῇ πόλει ἀπλῆ-
 10 σετε καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν, ἀθῶν εἰς τὴν τῆς αἰ-
 ματος ὑμῶν. ταῦτα γράψας καὶ εἰς χάριτίν, ἔβα-
 λεν εἰς τὴν θύραν τῆς κελίᾳ αὐτῆς, αὐτὸς δὲ ἐκλεί-

διη ἑσώθη. ὅθου Γερωνίμοι καὶ λαῖκοι ἀντιμα-
 τίζον καὶ τὰς ἀποδεξαμένους τὴν σωσθῆναι καὶ τὴν ἐνω-
 σιν, καὶ ἐδέοντο, εἴπερ βοηθήσει αὐτοῖς ὁ κύριος, ἵνα
 βοηθήσῃ. Ἀλλὰ τῆς θεωρίας, τὴν δὲ τὴν λατρίαν βοη-
 θῆσαν ἀπεστέφοντο. τὸ δὲ ἐνωτικὸν ἐλατρεύησαν εἰς
 τὴν αἰλίαν σοφίαν, καὶ ἐμνημόνευσεν τῇ Πάπᾳ Νι-
 κολάῳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ Πατριάρχῃ Γρηγορίῳ Δε-
 κεμβερίῳ δωδεκάτῃ, ὡς ἔτα ἑξακισχίλιον ὀνομα-
 στοςὶ ἐξηκοστῷ πρώτῳ, οἱ πολλοὶ δὲ ἔκλεβον αὐτί-
 15 δωρον, βδελυκτικῶς νομίζοντες τὴν τοιαύτην λατρείαν,
 ὅπως δὲ ἐφάνετό τις Γερῶν ἐνωτικὸς, ἐφύγον ἐξ αὐτῆς,
 αἱ δὲ καὶ ἦν πνέματικὸς, καὶ ἐτι ἐξωμολογέοντο εἰς αὐτὴν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

15

Περὶ τῶν ὀκτὼ μέμψεων τῆς Νεπότας κατὰ τῶν Βυζαντινῶν ὑπὲρ Λατίνων, καὶ τῆς πρὸς ταύτας ἀπαυτίσεως.

Οἱ λατινόφωνοι Νεπότας μέμψεται τὰς Βυζαντίδας,
 πρώτων, ὅτι ἐπαίθοντο τῇ σχολαρίᾳ, λέγοντι
 20 μὴ εἶεν Λατίνοι, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσωσι.
 δεύτερον, ὅτι ἔχον τὰς ἐνωτικὰς σιχαυτὰς. τρί-
 τον, ὅτι ἀντιματίζον τὴν φλωρεντινὴν σωσθῆναι. τέ-
 τартον, ὅτι καὶ τὰς δεξαμένους καὶ τὰς δεξαμένους. πέμ-
 πτον, ὅτι ὁ Πάπας ἠθέλει δεῖναι βοηθῆσαι, καὶ ἀλλὰ
 25 τὸ μὴ ἐνωθῆναι καὶ ἐδωκεν. ἕκτον, ὅτι εἰς τὴν αἰλίαν
 σοφίαν καὶ ἐδίδαν κηρὸν καὶ ἔλαιον, ὅθου καὶ ἦν ὡς
 αὐτῇ λυχνία. ἑβδόμον, ὅτι ἐκείσε καταφυγόν-
 τες σωθῆναι, ἐκεί ἀπώλοντο. ἀλλὰ θείαν ἀγανάκτη-
 σιν. ὀγδοον, ὅτι ἐμερίσθησαν εἰς χώρας καὶ ἔθνη,
 30 χωριζόμενοι ἀπ' ἀλλήλων. ῥητέον ὁμῶς, ὅτι τὴν σύ-

νοδον καὶ τὴν ἐνωσιν αὐτῆς οἱ πολῖται ὡς θεμιστῇ τε
 καὶ ἀποτρέπαιον καὶ ἐδέχοντο, ἀλλὰ δὲ τὸ τὰς ἀρχηγὰς
 αὐτῶν πραγματεύεσθαι τὸ θεῖον καὶ πιστῶς τὸ ψευ-
 δῶς τῆς ἀληθείας, παρεδωκεν ὁ θεὸς αὐτὰς εἰς αἰχ-
 μαλωσίαν ἐγκόσμιοι, ἵνα φυλάξῃ τὰς ἐκλεκτὰς ἀπὸ
 τῆς νοσητῆς ἀπωλείας. ὅθου ὡς περὶ ὅτε ὁ Μιχαὴλ ἐλα-
 τιστοφρονεῖ, αὐτίσθη ὁ θεὸς τὴν Ὀτμάν, ὥς ὅτε ἐγέ-
 νετο ἡ ἀκρὰ κορυφὴ τῆς κακῆς, καὶ ἦν ὡς ὁ Κωνσταν-
 τῖνος Λατίνους, αἱ καὶ πλάσῳς, ἐδωκεν ὁ θεὸς εἰς
 τὸ ἔχατον ἀρρώστημα τὸ ἔχατον φάρμακον τὴν αἰχ-
 μαλωσίαν, εἰ γὰρ μὴ ἐδωκε τὴν αἰχμαλωσίαν, ἔχου-
 σεν αὐτὸν ὁ παπισμὸς, καὶ ἐφθάρη αὐτὸν ἡ εὐσέβεια, ἣν ὁ
 κύριος ἀφαιρῶν ἐπηγάλατο.

35

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Γερῶν σχολαρίᾳ καὶ τῇ ἀξιώματι αὐτῆς καὶ τῆς ἐν φλωρεντιά ἐκθέσεως αὐτῆς καὶ τῆς πρὸς
 τῇ φλωρεντίᾳ ὅρα ἀναχωρήσεως αὐτῆς ἐκείθου καὶ τῆς εἰς Γουναθίον μετωνυμίας αὐτῆς. Ἀλλὰ τῇ μοναχικῇ
 40 σχήματι καὶ Πατριάρχῃ μετὰ τὴν ἄλωσην Κωνσταντινῶν πόλεως, καὶ ὡς σιωπέγραψε συγγραμμάτων.

40

Περὶ τῆς ἐπομῆς ἐν τοῖς περιγεγραμμένοις τῇ Τόμῃ
 τῆς ἀγάπης φύλλοις ἀκοσῆς, ἀλλὰ καὶ ἡδὲ ῥη-
 τέον, ὅτι πρὸ τῆς ἐν φλωρεντίᾳ σωσθῆναι τὸς μόνον
 γινώσκοντες περὶ αὐτῆς, ὅτι ἦν γνωστὸς καὶ οἰκῆτος τῇ
 45 βασιλεῖ Ἰωάννῃ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς, ἔχων ἀξίωμα
 ἵνα ἡ καθολικὸς κληρὸς τῶν Ῥωμαίων, ὡς λέγει
 ὁ Νεπότας κεφαλῶν τετακτοῦ πρώτῳ. μελετωμέ-
 ρης δὲ τῆς σωσθῆναι, ἦν ἔτι σύμβελος αἰετῶν ὅ
 ἐκκλησιαστικῇ διανομήματι, ὡς φαίνεται πρὸς συ-
 50 ρεπῆλῳ τμήματι δαυτέρῳ κεφαλῶν ἐκκοστῷ ὀγδόῳ
 καὶ τμήματι τρίτῳ κεφαλῶν ὡς τῷ. ἐν δὲ τῇ φε-
 ρερίᾳ ἐν τῇ ἐβδόμῃ σιωπέγραψε ἀναλεγομένης τῇ
 Νικηίας, καὶ ἀνασκαφῆσαι τὴν ὑπὸ τῇ ἀνδρείᾳ
 ῥημῶνα περὶ τῆς ἐν τῇ συμρόλῳ πρὸς τῆς, λέγει
 καὶ συρῆπλῳ, ὅτι τὸ γυναικῶς καὶ λογικῶς ῥημῶνα

τὸτε τῇ Νικηίας κατὰ τῇ ἀνδρείᾳ πάντες ἦσαν μεμε-
 λητημένα καὶ ἐχέμενα ἀπὸ τῇ διδασκαλίᾳ τῇ
 σχολαρίᾳ, δόντες αὐτῇ ταῦτα τῇ βασιλεῖ καὶ αὐτῇ
 τῇ Νικηίας, τμήματι ὅτῳ κεφαλῶν ἐκκοστῷ πρώτῳ.
 ἐν δὲ τῇ φλωρεντίᾳ ζητῶντες τῇ βασιλείᾳ ὁπω-
 σθήποτο τὴν αὐτοῖς μετὰ Λατίνων, καὶ ἵνα γινώσκῃ
 ἐκθέσις τις περὶ τῆς πρὸς τῆς, ὁ σχολαρίῳ ἐδωκεν εἰς
 τὸ κοινὸν ἐκθέσιν τινα, ἣν εἶχε ἀντιματίζον. ἀπο-
 κλίνεσαν ὁμῶς τῇ ἐρῶδοξῇ πίστεως, ἣν οἱ μὲν δό-
 κίμοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐδέξαντο, ἐπειδὴ ἔλεγον, ὡς
 ἀπὸ μιᾶς πρὸς τῆς Πατρὸς καὶ ἵνα ἐκπορεύεται τὸ
 πνέμα τὸ ἅγιον, οἱ δὲ περὶ τὸν Νικηίας καὶ τὸν Ῥω-
 σίας καὶ τὸν Πρωτοσύγκελλον ἐδέξαντο δι' αὐτὸ τῇ το-
 οἱ Λατῖνοι ὁμῶς καὶ ἐδέξαντο, ἐπειδὴ τὸ τῆς ἀνατο-
 λικῆς ἐκκλησίας δόγμα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως ὅ
 αἰετῶν

ὡς Πνεύματος ὡς ἀπ' αὐτῆς περιβαλλόμενον ὁλόκλη-
ρον ἐφύλαττον, ὅθεν ἠθέτησαν αὐτῶν, καὶ περιέβα-
λον κατ' αὐτῆς δώδεκα ὁπορίαις, ἐζήτην δὲ ἵνα καὶ οἱ
Ἕλληνες φανερώς εἴπωσιν, ὅτι ὁ πατὴρ ἐκπορεύεται
καὶ διὰ τῆς ἰσχυρῆς ἀναβλύσειν, καὶ ἐκείνους ἐξ ἀμφοῖν, ἥτοι
ἐκ πατρὸς δι' ἰσχυρῆς ἐκπορεύεται, ἀλλὰ τὸ ἐκ πατρὸς
καὶ ἰσχυρῆς ἐκπορεύεται, συνέπλησεν τμήματι ὁγδόῳ
κεφαλῶν δεκάτῳ ἐβδόμῳ. ἥτινα ὁποτέρῳ τῶν Λα-
τίνων ἰδὼν ὁ σχολάριος, καὶ τὰς περὶ τὸν Νικηάας
ἀποδείξοντας διόλου πρὸς ἀναγνώσιν τῆς δόγματος, καὶ
βεληθῆς ὡς εἰκὸς λαβεῖν συγχώρησιν πρὸς τοὺς ἐν
ᾧ παρετρέπη ἐν τῇ ἐκείνῃ, καὶ πρὸς τέτοις ἰσχυρῶς
ἐξομῶν θεοθεῖται διώκεται τῇ ἀληθείᾳ, ἡσυχάζει τὰ
λοιπὰ. τὰ δὲ ὅσα τῆς ἀσεβείας συμπεριφέρει, καὶ
κατασκοινοῦντων τῶν ἀντικειμένων τῇ ἀληθείᾳ ἵνα
ὑπὸ πάντων καθάπαξ ὑπογραφῇ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος,
ὁ Δεσπότης ὁ ἀδελφὸς τῆς Βασιλείας (λέγει ὁ συνέ-
πλησεν) ἀπῆλθον εἰς Βουκελίαν, παραιτησάμενος καὶ
τὸ σιτηρέσιον, ἐπεὶ ἐκ ἀπεδέχετο παρῆναι ἐν τῇ ὑπο-
γραφῇ τῆς ὁρίας, ἡ ἐν τῇ κρίσει, ἀπῆλθον δὲ μετ'
αὐτῶν καὶ οἱ σοφώτατοι διδάσκαλοι, ὅτε Γεμιστὸς καὶ
ὁ σχολάριος, μήτε αὐτοὶ παρῆναι βεβόητοι, τμή-
ματι ὀκτῶ κεφαλῶν ὀκτῶ. μεταπῶτα ἐλ-
θόντες τῆς Βασιλείας καὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν, λέγει ὁ Καλκοκονδυλῆς, οἱ μὲν ἔν τῇ Ἑλλάδι
ὡς ἐπ' οἴκῳ ἐγένοντο, ἐκ ἔτι ἔφασαν ἐμμένειν τοῖς
ὁμολογημένοις, ἀλλὰ τὴν αὐτίκῃ κατέστη, μηκέτι βε-
βόητοις συντίθεσθαι τοῖς Ῥωμαίοις, ὁ μὲντοι Ἀρ-
χιερεὺς (ἔπος ὁ Εὐγένιος) καὶ σοφὸς ἵνας ἐπεμ-
ψεν ἐπὶ Βυζάντιον πρὸς τὰς Ἑλλήνας εἰς Διάλεξιν
ἀφιξιόμενος τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς, οἱ δὲ πρὸς ἑ-
κατὸ πλὴν γονομῶν σφίσι συνέθεν κατὰ πλὴν ἰτα-
λίαν, μάρτυρες τῇ ἐφέσει Ἀρχιερεῖς καὶ δὲ πλὴν
ἀρχὴν τιθεμένων τῇ τῶν Λατίνων δόγματι τὸ
πρὸς τὸν πατέρα, καὶ σχολάριον τῇ τότε παρ' Ἑλλήνων τὰ εἰς
σοφίαν ἀποδοκιμῶντι, καὶ μὲντοι ἡνύκεν αὐτοῖς ἔχοντες
λόγων ἀμυνῶν ἀρκευμένους, ἀλλ' ὑπεχώρησεν ἀπρακ-
τοὶ ἐπ' ἰταλίαν, βιβλίῳ ὀκτῶ. οὗτος δὲ ἐν Κωνσταντι-
νούπολιν Πατριάρχης τῆς ποτὲ Κυζίκου Μητροπόλεως,
ἀδελφὸς Μάρκος ὁ ἐφέσιος, καὶ σιωπῶν ὅτι τῆς βίβ-
λῳ ἐξέρχεται, ἐμνήσθη καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ σχολά-
ριος, καὶ ἐλέγχων αὐτὸν ἡρέμα περὶ τῆς γονομῆς
πρὸς τρεπῆς, ἥτοι περὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Διαλη-
φθείσης Ἐκθέσεως, ἐδείχθη αὐτῷ ἵνα αὐτὸν αὐ-
τῷ φροντίῃ τὰ λοιπὰ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δόγ-
ματος κατὰ Λατίνων, καὶ ἴδῃ περὶ τέτων ἐν τῇ αὐ-
τέρῃ τόπῳ τῆς Ἀγάπης. ἀποδεχθεὶς δὲ πλὴν ὑπ-
ταγῶν ἀσμένως ὁ σχολάριος, μετὰ πλὴν κοίμησιν τῆς
ἐφέσεως ἔγχετο Μοναχὸς καὶ ὀνομάσθη Γεννάδιος.
ἐλθόντες δὲ εἰς Βυζάντιον τῆς ἰσχυρῆς καὶ τῆς Πα-
τριάρχης Γρηγορίου, ὡς εἴρηται πρὸς ἑαυτὸν ἀνωτέρω,
λέγει ὁ Νέποτας, ἐφάσκει ὁ Καρδηνάλις εἰς Κωνσταν-
τινούπολιν ὡς ἔτι ἐξακισχιλίοσιν ἀνακοσιόσιν ἐξηκοσὶ
πρώτῳ, καὶ ἐλθόντες δὲ λειτεργεῖν εἰς πλὴν αἴαν
σοφίαν, τὸ χρισματικὸν μέρος ἐλθὼν ἐν τῇ μονῇ

τῆς Παντοκράτορος ἐν τῇ κείνῃ Γενναδίᾳ τῆς ποτὲ Γεωρ-
γίου σχολαρίου. Καὶ, ὅτε δὲ ἐν τῇ Λειτεργίᾳ ἐμνημο-
νύσθη ὁ Πάπας Νικόλαος καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγό-
ριος, ἐβλασφήμη τὸ πλῆθος. καὶ ταῦτα μὲν γὰρ
ὁ δὲ σχολάριος ἀριστόμωρος εἰς Βυζάντιον, καὶ ἀρ-
χόμενος συγγράφειν κατὰ Λατίνων, ἔγραψε καὶ
εἰς τὸν Βασιλέα Τραπεζούντης τὰ γονομῶν ἐν Φλωρεν-
τίᾳ, ὡς οἱ λέγει καὶ ταῦτα ῥητῶς, καὶ ἡμεῖς γὰρ
πολλὰ περὶ τῆς ἐνώσεως συσβεβόλησμεν, ἕως ἄ-
λλοι πλὴν τῆς πρὸς τὴν ἐξέσιν λαβόντες ὑπόνοιαν ἡ-
μῶν, ἔτω ταῦτα διέδοικον, ὡς ἀπορρήγνυσθαι λοιπὸν
ἡμᾶς ἐκείνων ἀναγκαζέσθαι. καὶ, ἐμὲ ὁ καλὸς Ἀμυ-
ράτζης τοῖς πλὴν ὤκωσεν Διαπραγματούμενος καὶ τοῖς λόγοις
αὐτῶν ἀνεπιστάτητος ἔως ὅπως ὁπίσθου ἐλπίσας αὐτὸς
καὶ νοῆσαι καὶ βεληθῆναι τὸ δέον. ὅπερ λέγει, ταῦτα
εἰς, ὅτι συσβεβόλησεν ὁ σχολάριος ἵνα γυμνῇ ἡ
ὤκωσις κανονικὴ καὶ ὁρθόδοξος, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπο-
στάται καὶ ὁ Βασιλεὺς αὐτῶν ἐζήτην τὸ ἐναντίον,
ὁ σχολάριος ἀπεδήμησεν ἐκείνων, καὶ μετὰ πλὴν ἀπο-
δημίαν ἐκεῖνοι ἐτελείωσαν καὶ ὑπεγράψαν τὸν 20
τῆς ἀσεβείας, ὅθεν ἡ ἀναγκάσθη ὁ σχολάριος καὶ οἱ
περὶ αὐτὸν ὁρθόδοξοι ἀπορρήγνυσθαι τῶν τοιούτων, ὅ
δὲ Ἀμυράτζης, καὶ οἱ ὁρθόδοξοι ὡν, ἀλλ' ὑποκλαπείς
ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Νικηάας, καὶ νομίσας γινέσθαι
πλὴν ὤκωσιν κανονικῶν, ὁπίσθου αὐτοῖς, ὅθεν 25
καὶ παρετρέπη τῆς ἐκείνης ὁδῆς, κοινωνήσας τῇ
ὁρίᾳ, εἰ καὶ πρὸς καὶ ἑν. Μετὰ πλὴν ὤκωσιν τῆς Κων-
σταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἀσεβήθη Πα-
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γεώργιος ὁ καὶ Γεννάδιος
ὁ σχολάριος, διέξισεν γὰρ Μανυῆλ ὁ Μαλαξὸς ταῦ-
30
τα, συνέδος γενομένη κατὰ τὸν ὁρισμὸν τῆς Σελ-
ταῖας, ἐξελέξαντο Γεώργιον τὸν σχολάριον, ὄντα
κρίτῳ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν Βασιλείων Ῥωμαίων,
ὄν καὶ Ἰωάννης ἔχεν εἰς Φλωρεντίαν Πατριάρχην.
ταῦτα φησὶ καὶ Θεοδόσιος ὁ Ζυγομαλαῖς γράφων πρὸς 35
Μαρτίνον τὸν Κρέστον. σιωπῶν δὲ ὅσα ἡμεῖς
ἴσμεν ὁ σχολάριος, τὸ σιωτάγμα. καὶ ἑτέραν ἵνα
πραγματεύειν κατὰ Λατίνων, τμήματα αὐτῶν ὀνο-
μάσας, αἵτινα καὶ ἀσεβήσαντες τῇ Βασιλεῖ Τρα-
πεζούντης, καὶ Διάλογον πρὸς ὅσα ἔχοντα Ὀλβιανόν, 40
Εὐλόγιον καὶ Βενέδικτον, καὶ ἑτέρον Διάλογον ἔχοντα
πρὸς ὅσα Νεόφωνα καὶ Παλαίτιμον, καὶ σημεῖον εἰς
πλὴν κατὰ Βέκκῳ συνέδον, καὶ σημεῖον εἰς τὸ σύγ-
γραμμα τῆς ἐφέσεως, καὶ θρησκείαν καὶ ὀνειδισμόν πρὸς
τὰς Κωνσταντινουπολίτας κοινωνήσαντες Λατίνους ἐπὶ 45
Κωνσταντίνῳ τῆς Βασιλείας, καὶ περὶ ἀσεβείας, καὶ
πρὸς τέτοις πλὴν ἐσχάτῳ ὁμολογίαν αὐτῶν περὶ τῆς
ἐκπορεύσεως τῆς ἁγίας Πνεύματος, καὶ ὑπαστάσεως
εἰς τὸ ῥητὸν τῆς Θεοδώρου τῆς γρηγορίου περὶ Διαφορᾶς
θείας ἐσθίας καὶ ἐνεργείας, καὶ ἔτι περὶ τῆς ἁγίας Πνεύ- 50
ματος, καὶ κατὰ τῆς ἐν τῇ Συμβολῇ περὶ τῆς
καὶ κατὰ σιμωνίας, καὶ κατὰ τῆς ἐν τῇ Σαββάτῳ
νῆσεως, καὶ περὶ γάμῳ ἱερέων, καὶ κατὰ τῆς κα-
ρῆς τῶν γυναικῶν, αἵτινα καὶ ἐν τῇ Τόμῳ τῆς Ἀγά-
πης, καὶ ἔτι περὶ πίστεως πρὸς τὸν Σελταῖ Μωσμέτ

ἐν κεφαλαίοις εἰκοσι, καὶ ὑπεροχῇ πρὸς τὰς συνάγας περὶ τῆς παρακλήσεως τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν, καὶ ὑπεροχῇ ἐς ἀποφόρον, καὶ λόγον πρὸς ἰωάννην τὸν βασιλέα, καὶ κατὰ τὴν ἀπορίαν τῶν Πλη-

θωνος, καὶ ἐξηγήσιν εἰς τὸ τῷ Θεῷ τῶν Ἀκρίων περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς καὶ τῆς ἐκείνης, καὶ περὶ τῆς θείας ἱεραρχίας, ὅτι ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μετασχηματίζεται, καὶ περὶ πεσορισμῶν, καὶ ἑτέρων πολλῶν.

5..

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'

Ὅτι οἱ ἐν τῇ τέλει τῆς φλωρεντινῆς Συνοδῆς Γεωργίῳ τῷ Σχολαστικῷ ὑπεργραφομένοι τρεῖς λόγοι, δέκνυνται ἐν ταύτῃ ἀπὸ πολλῶν ἀντιφάσεων ψευδεπίπλαστοι.

10

Φέρονται δὲ ἐν τῇ τέλει τῆς ἐν φλωρεντίᾳ Συνοδῆς λόγοι τρεῖς, ὑπεργραφομένοι εἶναι Γεωργίῳ τῷ Σχολαστικῷ, οἵτινες συμβαλόντες τοῖς συνοδικαῖς Ἑλλήσι καὶ Λατίνοις πρὸς ἐνώσιν, ἀλλ' ὅτι οἱ λόγοι αὐτοὶ εἰς 15 ἐκ εἰς τῶν Σχολαστικῶν, ἀλλ' ἐπλάσθησαν ὑπὸ τινος κακοδαίμονος Λατίνου ἢ λατινοφρονέοντος, διήλθον ἐπὶ, πρῶτον, ὡς ἐρητῶ αὐτότερον, ὅτι ὁ Σχολαστικός ἐφυγον ἡδὴ σωτεριώδη τῶν ὄρων, ἵνα μὴ ὑπογράψῃ ἐν αὐτῷ, εἰ δὲ λόγοι σωτηριώδησαν πρὸς τῶν ὄρων. εἰ δὲ τὰς λό- 20 γους σωτέρετο ὁ Σχολαστικός ἐν οἷς ἐπαυδῶς φέρεται κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν, καὶ πᾶσι τρόποις βοηθεῖ Λατίνους, πῶς πάλιν ἐφυγον ἵνα μὴ ὑπογράψῃ ἐν τῷ ὄρῳ; δεύτερον, πῶς γράφει εἰς τὸν βασιλέα Τραπεζούντης καὶ μέμφεται τὰς ποιήσαντας πλὴν εἰσιν; 25 ἐξ ἧς ὁμολογεῖ, ὅτι ἀπεκρέθησαν αὐτὸς καὶ οἱ ὀρθόδοξοι. τρίτον, πῶς ἐν ταύτῃ μέμφεται τῷ Ἀμυράτῳ ἀπατηθῶντι ὑπὸ τῶν λατινοφρονούντων; ἐξ ἧς δέκνυται ὅτι αὐτὸς ἐκ ἡπατήθη. τέταρτον, εἴπερ τὰς λόγους συνέθετο ὁ Σχολαστικός καὶ ἐλατινοφρόνως, 30 πῶς ὁ Πάπας Εὐγενίος ἐπέσει σοφὸς τινὰς διαλεξιμῶς τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς, μάρκα τῷ Ἐφέσῃ καὶ Γεωργίῳ τῷ Σχολαστικῷ τοῖς μὴ δεχομένοις πλὴν Συνοδὸν; εἰ δὲ ὁ Ἀλάτιος παρερμηνεύων τὸν Χαλκοκονδυλίαν, λέγει ὅτι ὁμῶς Ἐφέσῃ καὶ σωτέρετο τῷ δόγματι τῶν 35 Λατίνων τὸ πᾶν, ἐμὴν καὶ ὁ Σχολαστικός, ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι καθαρῶς λέγει ὁ Χαλκο-

κονδυλίας, μὴ πρὸς ἡμεῖς τὰς τῶν Ἑλλήνων σοφὸς μάρκα καὶ Σχολαστικὸν πλὴν ἐν φλωρεντίᾳ Συνοδὸν. δεύτερον, ἐλέγα ὅτι ἀπεκρέθησαν οἱ τῶν Εὐγενίου σοφοὶ πρὸς τῶν Ἐφέσῃ, ἀλλ' ὅτι ἀνέχοντο ἀπὸ τοῦ ὑπὸ ἰταλίαν, ὅπερ ταυτέν ἐστιν ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν δύο κοινῶς καὶ ἀπεκρέθησαν καὶ ἀνέχοντο. εἰ δὲ ἐλατινοφρόνως ὁ Σχολαστικός, θυμῷ θάτερον, ἢ ἐβόηθη τοῖς σοφοῖς τῶν Εὐγενίου, ἢ μὴ, ἐκ ἀτέλειαν αὐτοῖς, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατέστη, ὅθεν ὁ Σχολαστικός κατὰ Λατίνων ἐφρόνως, καὶ κατὰ Λατίνων ἐνήργει, ἐμὴν καὶ ἐλατινοφρόνως. τρίτον, ὁ Σχολαστικός ἡμάρτε σωτηριώδεις ἐν τῇ Ἐκθέσει, ὁ δὲ Ἐφέσῃ ἐκ ἡμάρτε πῶποτε, ἔτε ἐν λόγῳ ψιλῶς, ἔτε μὴ ἐν συλλαβῇ, καὶ ὡς εἶπεν, ἔτε κατὰ διαίωσαν, ὅθεν καὶ περὶ τῶν δύο ἐξίστη ἔπειτα ὁ Χαλκοκονδυλίας, ὅτι ἐπρὸς ἡμεῖς πλὴν ἐν φλωρεντίᾳ Συνοδὸν, καὶ ὅτι οἱ τῶν Εὐγενίου σοφοὶ ἀνέχοντο, περὶ δὲ τῶν Ἐφέσῃ ἔπειτα ἰδίως, ὅτι τὸ πᾶν καὶ σωτέρετο τῷ δόγματι τῶν Λατίνων. τέταρτον, ὑπὸ Κωνσταντίνῃ τῷ βασιλεὺς ἐπράξε καὶ ἔπειτα ὅσα ἐρητῶ αὐτότερον κατὰ τὴν κοινῶν Γρηγορίῳ καὶ Ἰσιδώρῳ. πέμπτον, μετὰ πλὴν ἐν φλωρεντίᾳ Συνοδὸν σωτέρετο ἰκανὰ συγγραμματα κατὰ Λατίνων. ὅσον, ὅτι καὶ πολλοὶ Λατίνων σοφοὶ ἐξ ὧν ἐπὶ καὶ ὁ Ῥιβέρτος καὶ Κρηνηθό- 40 νος, ἐξολέγευσιν, ὅτι οἱ λόγοι εἴτε πεπλασμένοι εἰς τὸ πᾶν παπίζῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀπολογίαν Γεωργίῳ τῷ Σχολαστικῷ εἰς τὰ κατὰ Λατίνων συλλογιστικὰ κεφάλαια μάρκα τῶν Ἐφέσῃ προσφέρουσιν, δέκνυνται ἐν ταύτῃ περὶ πολλῶν ψευδολόγων.

Προσφέρουσιν οἱ Λατῖνοι ἀπὸ τινος βιβλίου ὁμοσκο- 45 μῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐν τῇ σχολῇ τῷ Ἑλληνικῷ, καὶ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ βατικῇ βιβλιοθήκῃ, ὅτι ὁ Ἐφέσῃ μάρκος ἔγραψε συλλογιστικὰ κεφάλαια κατὰ Λατίνων, ἐν οἷς ἀπελογήσατο Γεωργίῳ ὁ Σχολαστικός, καὶ ὅτι φθάσαντος τῶν θανάτου τῶν κοινῶν χρέος τὸν Σχολαστικόν, ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸς ἀπολογεῖται. ἀλλὰ ῥη- 50 τέον, ὅτι τὸ ἐν τῇ σχολῇ τῆς ἀπάτης βιβλίον ἐκ ἀξιοπιστοῦ ἐν τοιαύτοις πρὸς μαρτυρίαν. δεύτερον, ὅτι ἡ βιβλιοθήκη τῆς βατικῆς ὡς ἐρητῶ αὐτότερον ἐν τῷ ἐβδόμῳ βιβλίῳ, ἐπὶ ψευδοθήκη καὶ ἀπατηθήκη ἐν πολλοῖς. τρίτον, ὅτι ὁ Σχολαστικός ἦν τῆς αὐτῆς γνώμης ἐν τοῖς περὶ πίστεως μετὰ τῶν Ἐφέσῃ, καὶ πρὸς τὴν Πατριαρχίαν

καὶ ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ καὶ μετὰ πλὴν Πατριαρχίαν πολλὰ ἔγραψε καὶ Γενναῖα κατὰ Λατίνων. τέταρτον, ὅτι καὶ οἱ Λατῖνοι αὐτοὶ λέγουσι μέρῃ τῆς ἀπολογίας ταύτης ψευδῶς ὑπεργραφομένη τῷ Ἐφέσῃ, ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων, ὅθεν ἐκ τοιαύτων νόθων, ἀποκρύφων καὶ ἀμφιβόλων ἔτε μὴ ἀλήθεια συμπαράνεται. ἕκτον, ὅτι ὁ Γεωργίῳ ὁ καὶ Σχολαστικός καὶ Γενναῖος ἔτεποτε ἐγνώθη λατινοφρο- 55 νῶν, ἢ συμωνίων, ἢ συμβοηθῶν, ἢ συμωνιαστροφῶν Λατίνους ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ παρατη- σάμενος, καὶ ἡσυχίας, καὶ ἀποθανόντων ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν Προδρόμων εἰς τὰς Σέβρας, ἔτε ἐγνώθη, ἔτε ὑποπλάσθη λατινοφρονῶν, ἔτε σύγγραμ- 60 μα

μα αὐτῆς εὐρίθνη ἐν τῇ μοναστηρίῳ συνηγορεῖν Λα-
τίνοις, ἀλλὰ πάντοτε καὶ αἱ πράξεις καὶ οἱ λόγοι
καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῆς ἦσαν κατὰ Λατίνων, ὅθεν
φθάσας τὸ κοινὸν χρέος καὶ ἀποθανὼν, ἐκ ἀφῆ-
κων ἀτελείωτον πῶς ἀπολογίαν πρὸς τὰ κεφάλαια

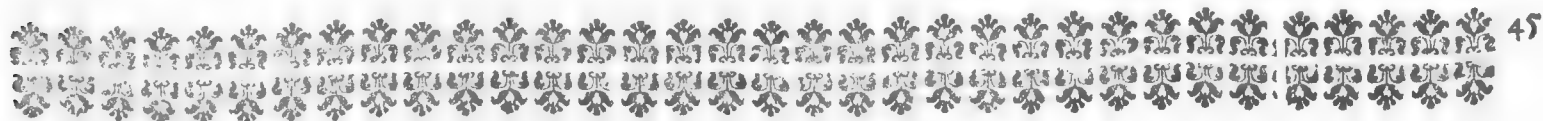
τῆς ἐφέσεως, ἀλλ' ἐπαύσατο γράφειν κατὰ Λατίνων,
ἐγὰρ αὐτὴν περιῆν, πάντως σωζόμενος καὶ ἄλλα κα-
τὰ τῆς ἀδόμης Συνοδῆς, καὶ πρὸς τούτοις εἰσπέθανε
λαϊκὸς ὁ Σχολάρχης, πῶς πάλιν κατ' αὐτὴν ἔπερ ἡ ὁ
μεταταῦτα γενόμενος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ αὐθυποφορίας Λατίνων, δύο Γεωργίους Σχολάρχους, τὸν μὲν ὑπὲρ Λατίνων, τὸν δὲ κατὰ Λατίνων λε-
γόντων, καὶ τῆς περὶ αὐτὰς αὐτῶν Διαφωνίας καὶ περὶ τῆς παρ' ἡμῶν ἐνταῦθα 10
ἀποδείξεως, ὅτι Γεώργιος ὁ Σχολάρχης ὁ καὶ Γεννάδιος καὶ Πατριάρχης ἦν καὶ αὐτὸς ἐστίν, ὁ καὶ Λατίνους πολέμιος.

Ἀλλ' αὐθυποφέρουσιν, ὅτι ἕτερός ἐστι Γεώργιος ὁ Σχο-
λάρχης, ὁ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Συνοδῶν ἀγωνισθεὶς
ὑπὲρ Λατίνων, ὁ γενόμενος Πατριάρχης Κωνσταν-
τινουπόλεως, μετεκλήθη Γεννάδιος, καὶ ἔγραψεν
ὑπὲρ Λατίνων, καὶ ἕτερος Γεννάδιος Σχολάρχης
ὁ φίλος Μάρκος τῆς ἐφέσεως, ὁ καὶ Μοναχὸς γε-
νόμενος, ἐκάθητο ἐν τῇ μονῇ τῆς Παντοκράτορος,
καὶ ἔγραφε καὶ ἔλεγε κατὰ Λατίνων. Ἀλλὰ ῥητέον,
ὅτι περὶ τῶν νεωτεριστῶν τῶν Λατίνων ἔπειτα ὁ
Γεράσιμος, (ὁ ῥῆξιον Αἰρετικὸν ἀνδρα σιωπῶν ὄντων,
ἐπειδὴ ἔμῳνον ψεύδονται περὶ αὐτοῦ καὶ αὐαῖς,
μαχόμενοι τῇ Ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ
ἀλλήλους καταβάλλουσι, πρώτων, ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐδείχθη, ὅτι ὁ Σχολάρχης ἐχέδιδασκε τὰς λό-
γους ὅς ἐστιν ὁ Νικαίας κατὰ τῆς περὶ τῆς καὶ
ἐφυγε μετὰ τῆς Δεσποτῆς καὶ τῆς Γεμιστῆς ἐς Βουτιᾶν,
ἵνα μὴ εὐρεθῇ εἰς πῶς συνέπιν καὶ ὑπογράψῃ εἰς
τὸν ὕμνον. δεύτερον, ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει μόνῃ ἡμαρ-
ταν, οὐκ εἰρηται τρέπον, ἄλλοτε δὲ ἔδεδετο. τρί-
τον, τὰς ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς τρεῖς λόγους ἐκ αὐτῶν
ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ παντολμία ἐπλασε τῶν λατινοφρο-
νούντων. τέταρτον, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπαμειβόμενος,
ἔδεδετο συνηγορεῖν Λατίνοις, ὅτε ἔγραψεν ὑπὲρ
αὐτῶν. πέμπτον, ὅτι ὡς ἔγραφε καὶ ἔλεγε λαϊ-
κός, ὅπως ἔγραψε καὶ εἶπε καὶ Μοναχός, καθήμιος
ἐν τῇ μονῇ τῆς Παντοκράτορος, κατὰ Λατίνων, καὶ
καθ' ἑξῆς ὅσα ἐπορεύοντο αὐτῶν περὶ αὐτῆς, ῥηθῆσεται
καὶ ἐνταῦθα. ἕκτον, ὅτι τινὲς μὲν τῶν Λατίνων λέ-
γουσι τὰ αὐτῶν, ἡνὲς δὲ αὐτῶν πάλιν λέγουσιν,
ὡς φαίνεται ἐν τινὶ βιβλίῳ τυπωθῆναι ἐν Ῥώμῃ εἰς
ἀπλήν φράσιν, καὶ περιέχοντι τὰς ἐπ' ὀνόματι Γεν-

νάδιος Κωνσταντινουπόλεως πέντε λόγους περὶ τῶν πρῶ-
τε Διαφορῶν, κεκρίμενος ἐν τῇ τέλει τῆς ἐκκλησι-
αίας Συνοδῆς, ὅτι ὁ Γεώργιος ὁ Σχολάρχης ὁ συ- 15
εκδημήσας ἐν Ἰταλίᾳ ἰωάννης τῷ Παντοκράτει, καὶ ἀγ-
νωστὸς ὑπὲρ Λατίνων, ἀπέθανεν ἐν Κωνσταντινουπόλει
λαϊκός καὶ πρὸ τῆς ἀλώσεως, εἰς καὶ εἰς τὰ κεφάλαια
τῆς ἐφέσεως πῶς ἀπολογίαν ἡ ἐξίωθη ποιήσασθαι πρὸς
Γρηγορίαν τῆς Πατριάρχης, ἀποθανόντα, ἐκ ἐτελείωσε, 20
καὶ Διατῆται αὐτῆς τῆς αὐτῆς Γρηγορίας ἐτελείωσεν
αὐτῶν ὁ Βιοσελίων, Γεώργιος δὲ ὁ Σχολάρχης ὁ
γενόμενος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁνο-
μασθεὶς Γεννάδιος, ἦν ὁ φίλος τῆς ἐφέσεως καὶ τοῖς
Λατίνοις πολέμιος. τῶν πρώτων ποιῶν Λατίνων 25
λεγόντων, ὅτι ἔστι Γεώργιος ὁ Σχολάρχης ἔγραψε
τρεῖς λόγους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Συνοδῶν περὶ ἐνώ-
σεως, καὶ μεταταῦτα γενόμενος Πατριάρχης ἔγρα-
ψε τὰς πρῶτες περὶ τῶν πρῶτε Διαφορῶν λόγους,
τῶν δὲ δεύτερων, ὅτι πρὸ τῆς ἀλώσεως ἀπέθανεν 30
ὁ λατινόφρων Γεώργιος, καὶ οἱ πρῶτοι λόγοι οὐκ εἰσὶν
ἐκείνους, ἀλλὰ τῶν ἑτέρων Σχολάρχων καὶ Γενναδίων καὶ
φίλων τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησι-
αίας Συνοδῆς, καὶ γενόμενος Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρ-
χος, τίσις τῶν Λατίνων πισυτέρων, τοῖς πρώτοις, ἡ 35
τοῖς ὑστέροις; ἢ ῥητέον, ὅτι ὑστέροις, ἐπειδὴ καὶ
τὰ δύο μέρη ψεύδονται περὶ αὐτοῦ, καθότι ὡς ὁπ-
δέδενται ἦν ὁ Σχολάρχης, πρώτῳ Γεώργιος, καὶ
ὑστέρον Γεννάδιος, καὶ Πατριάρχης Κωνσταντινουπό-
λεως ὁ αὐτός, πάντοτε ὁ αὐτός ἐν παντὶ καὶ 40
ἐν παντὶ τόπῳ καὶ ἐν παντὶ περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τρέποις
Λατίνοις ἀντίδοξος καὶ πολέμιος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ σοφίᾳ ὑστάτης Συνοδῆς, καὶ τῶν ἐπιγραφῶν αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐπὶ σιωθῆσθαι πῶς τῶν
μαθητῶν πρεσβυτέρων ὁ Πατριάρχης Ἀθανάσιος τῷ Κωνσταντίνῳ Λασκαρίῳ, ὡς περὶ αὐτοῦ οἱ Λατῖνοι νενοθυ- 50
μῶναι, δείξαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ Συνοδῶν, ἀλλὰ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνοδῆς ταύτης ἐκβαλὼν τῆς αὐτῆς Βι-
βλιοθήκης, καὶ περὶ τῆς σημειώσεως τῆς χροῆς τῶν πρακτικῶν τῶν τῶν.

Σύνοδος ὑστάτη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τελε-
θῆσα ἐν τῇ ἁγίᾳ σοφίᾳ μετὰ πῶς τελευ-

πῶς τῆς λατινόφρωντος ἰωάννης τῆς Παντοκράτορος, τῆς
ἀπατηθείσης ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ἐπὶ τῇ βιβλίᾳ, καὶ
ἐπὶ

ἔτι τελευτῆς συμφρονήσαντος τῷ ὁρθοδόξῳ δόγματι
 ἔτι τῷ ὁρθοδόξῳ ἀδελφῷ αὐτῷ Κωνσταντίνῳ Βα-
 σιλέως . αὐτῇ ἡ ὑπεργραφή τῶν πρακτικῶν τῆς Συ-
 νόδου, ἣν καὶ ἀληθευμένη ἐστίν, ὡς παρίσταται παρ' ἡμῶν .
 5 ἡμῖν ἀντίγραφον, ἥτις καὶ σφωλυτωμένη παρ' ἡμῶν .
 ἀλλὰ δὲ ἀντίγραφον ἔχουσιν ὑπεργραφῶν,
 Συνοδῶν ὑστάτη ἐν Κωνσταντινῇ πόλει ὑπὸ τῆς αὐτῆς
 ἐν τῇ ἀρχῇ Σοφίας μετὰ τῶν γενέσιν τῆς ψαλδοσυ-
 λλόγου Φλωρεντινῆ ἐνδὲς ἐνιαυτῷ δι' αὐτῆς καὶ ἡ-
 10 μίσεως μετὰ τῶν τελευτῶν τῆς λατινῆς φρονιᾶς Ἰωάν-
 νη . ταῦτα ἐν ταῖς ὑπεργραφαῖς .
 οἱ δὲ λατῖνοι νοθούσιν αὐτάς, καὶ αὐτὶ τῷ ἀδελ-
 φῷ αὐτῷ Κωνσταντίνῳ τῷ Βασιλέως, ἐνέθηκον ἔτι
 τῷ ἡμῶν Κωνσταντίνῳ τῷ Βασιλέως, ὅπερ καὶ τυ-
 15 φλῶν δῆλον, ὅτι παρ' αὐτῆς ἐστὶ, τὸ δ' ἐνδὲς ἐνιαυτῷ
 δι' αὐτῆς καὶ ἡμίσεως ἐνομήσαν μετὰ τῶν τελευ-
 τῶν τῆς λατινῆς φρονιᾶς Ἰωάννη, οἱ λατῖνοι λέγουσιν
 ἐνομήσαν μετὰ τῶν γενέσιν τῆς ψαλδοσυλλόγου τῆς
 Φλωρεντινῆς, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἀναμφιβόλως πλάσμα
 20 καὶ συκοφαντία ἐστίν, ἡ γὰρ ἐν Φλωρεντίᾳ Συνοδος
 ἐγένετο τῇ χιλιοστῇ τετρακοσιῳστῇ τετρακοστῇ ἐνάτῃ
 ἔτη, ἐν δὲ τῇ χιλιοστῇ τετρακοσιῳστῇ τεσσαρακοστῇ
 ἐρδόμενῳ ἀπέθανεν Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐγένετο
 αὐτ' αὐτῷ Βασιλεὺς ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ Κωνσταντίνος,
 25 καὶ μετὰ οὗ καὶ ἡμῖς ἔτι τῷ θανάτῳ τῷ Ἰωάννῃ
 καὶ τῆς βασιλείας τῷ Κωνσταντίνῳ ἐγένετο ἡ σύ-
 νοδος, καὶ τῷ βεβαίῳ καὶ τῷ ἐν τῇ Αἰατλῇ
 ἀντίγραφῳ, ἀλλὰ οἱ λατῖνοι λέγουσι κατὰ τῆς Συ-
 νόδου ὑπὸ τῆς ὑπεργραφῆς ἐθελεύσια αὐτῶν εἰς κα-
 30 κερήματα . ἔτι ἐν τῇ ὑπεργραφῇ φέρεται,
 Ἐξεβλήθη ἐκ τῶν τῆς Βιβλιοθήκης ἰδιοχείρων Κων-
 σταντίνου τῷ Λασκάρει τῷ ὄντι σοφώτατος, καὶ
 τῶν ἀπὸ τῆς Γραμματικῆς διδάξαντος, Ἐπι-
 ταγῇ τῷ σοφώτατῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινῆς πόλεως
 35 Ἀθανασίῳ .
 Λέγουσιν οἱ λατῖνοι, ὅτι ψεύδῃ ἐστὶ τὸ, ὑπὸ τα-
 γῇ τῷ Ἀθανασίῳ ἔγραψεν ὁ Κωνσταντίνος τῶν Γραμ-
 ματικῶν, ἐπειδὴ ἔγραψε αὐτῷ μετὰ πολλὰ ἔτη
 τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινῆς πόλεως ἐν τῇ Σικελίᾳ, ψευ-
 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐπιχαρημάτων ἐνέα λατίνων, δι' αὐτῶν ὑπὸ πλάσιν τῶν Συνοδῶν παρωμένων .

45 ἔτι ἀνθυποφίρεσιν ὑπὸ χαρημάτων ἵνα ὑποδεί-
 ξωσιν ὅτι ἡ συνοδὸς ἐστὶ πεπλασμένη, καὶ πρῶ-
 τος, ὅτι ἐν τῇ δαυτέρᾳ σφωλυτῇ Διαθήκῃ γρά-
 φεται Ἀντιοχείας, ὅπερ παρ' ἡμῶν ἐστὶ ψεύδῃ, ἐπει-
 δὴ ἐν τῇ ὑπογραφῇ γράφεται Ἀνατίας . δαυτέρως, ὅτι
 50 ἐν τῇ χερσιν τῷ Ἀθανασίῳ φέρονται Μακάριος
 Νικομαχίας, Νικόφυτος Νικαίας καὶ Μητροφάνης
 Κυζίκου, ἐν δὲ τῇ ὑπογραφῇ γράφονται ὁ μὲν Παρ-
 θένιος, ὁ δὲ Σταυρόκιος . τρίτον, ὅτι ὁ Ἐφέσιος
 ἔπει ἐν τῇ δαυτέρᾳ σφωλυτῇ, ὅτι ὁ Ἡράκλειος
 ἔπει ἐγὼ ἔκαν τῇ ὑπογραφῇ διὰ τὸ ἐγνωσθῆναι ὅτι

δὴς ἄρα καὶ ἡ συνοδὸς . ἀλλὰ ῥητέον περὶ τούτου,
 ὅτι παρ' ἡμῶν τῷ Ἀθανασίῳ ἔχει ὁ Κωνσταντίνος σφω-
 λητο τῶν Γραμματικῶν, ἀλλὰ τὰ πρακτικὰ τῆς
 Συνοδου ἐξεβλήθη ἐκ τῶν ἰδιοχείρων τῆς Βιβλιοθήκης
 αὐτῆς, συγχύσεων γὰρ ἔσων, καὶ ἀλλ' ἐπαλλήλων
 κακῶν ἐν Βυζαντίῳ, ἐνδέχεται παρ' αὐτῶν τὰ
 πρακτικὰ, καὶ ὡς ὑπὸ ἀνοδείων καὶ ἀναμφιβόλων
 τῶν ὑπὸ τῷ Λασκάρει συγγραφόντων, ἐξεβλήθη,
 ἔκ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ἀλλὰ μετὰ ἵνα ἔτη μετὰ γὰρ
 τέσσαρα καὶ ἡμῖς ἔτη τῆς ἀθροίσεως τῆς Συνοδου
 ἐάλω ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ἐκὸς ζῶν
 ἔως τῆς ἀλώσεως, ἡ μετὰ τῶν ὁλωσιν τὸν Ἀθανάσιον .
 σφωλύσας δὲ ὁ Λάσκαρις τῶν Γραμματικῶν ἐκ τῶν
 δύσιν μετὰ τῶν Συνοδῶν ἔτη ἀκοσμήτο, ἐν δὲ τῇ
 κατὰ τῆς Συνοδου ἦν ἐκ Κωνσταντινῆς πόλεως . ἔσων δὲ
 τότε ἐν τῇ Δύσει ἑλλήνων διδάσκαλοι ἐνόησαν
 ὁ Γαζής, Γεώργιος ὁ Τραπεζέντιος, ὁ Χρυσολωρῆς,
 ὁ Χαλκοκονδυλῆς, ὁ Μενέλαος, ὁ Γεμιστός, Ἀνδρέας
 ὁ Τραπεζέντιος, ὁ Λάσκαρις, ἐξ ὧν τινὲς μὲν ἀπὸ τῆς
 90 ἐκείνης περὶ τῆς ἀλώσεως, τινὲς δὲ μετὰ τῶν
 ὁλωσιν τῆς πόλεως . ἔτι λέγουσιν, ὅτι ἐκ ἔχει τὰ
 πρακτικὰ σημείων χρόνῳ, ὅτι Μηνὸς, ἀλλ' ὅτι
 ἀνατίπαισι φέρεται ἐν αὐτοῖς, ἡ μνήμη ὑπὸ τῆς
 Ἀθανασίου, ὅτι καὶ ἐν ἀρχαῖς πολλαῖς συνοδαῖς τῷ
 συμβέβηκεν, ὡς εἰσὶν ἀπὸ τῆς Σαμοσατέως, καὶ
 κατὰ τῶν Ναυάτων, καὶ ὑπὸ Κωνσταντίνου τῷ μεγάλῳ
 ποταμῷ, καὶ ἡ ἐν Γάργα, Λαοδικείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ,
 καὶ ἀλλὰ πολλαῖς, εἴτα παρ' αὐτοῖς ψεύδονται καὶ
 ἐκ τῶν οἱ λατῖνοι, ἐπειδὴ ὁ χρόνος εἴρηται, κα-
 95 ὅτι ἐρρέθη μετὰ ἡμῖς καὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ Ἰωάν-
 νη τῷ Βασιλέως, καὶ ὑπὸ Κωνσταντίνου τῷ Βασιλέως .
 ὅτι δὲ καὶ Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς σφωλύσας τῇ ὁρ-
 θοδόξῃ, καὶ πρῶτον τῷ ῥηθῇ, ἐρηθίσεται μετὰ ταῦτα
 κεφαλῶν δεκάτῳ τῷ τῷ . ὅτι δὲ θορυβῆσθαι, ὅτι
 ἐκ ἐμνημονεύθη ἡ συνοδὸς ὑπὸ τινος ἀρχαίου ἱσο-
 ρικῆς, καὶ γὰρ ὁ ἱεροσολύμων Ἀναστάσιος ἐν μόνῃ
 τῇ ἐν Τρέβη Συνοδῷ καταγράφεται, ὅτι δὲ ἱσο-
 ρικός, ἡ καὶ κατὰ τὴν Διηγήσιν ἐμνησθῇ αὐτῷ .

Γρηγόριος

Γρηγόριος, ἡ δὲ Σιώνος ἡγερούση ἔπω ὄντος Πα-
τριάρχου τῷ Γρηγόριος. εἶπον, ὅτι γραφεται ἐν
τῇ πρώτῃ σωμαλεύσει τῆς Σιώνος, ὅτι ἐχρησθήσαν
τὸν Ἀθανάσιον Πατριάρχην Μακάριον Νικομηδείας,
Νεόφυτον Νικαίας καὶ Μητροφάνη Κυζίκου, ὅπερ
ἐξήκολούγησαν, ἐπεὶ τὸν μὴ χρησθῆναι ἐξέ-
τε Ἡρακλείας, ἀδελφὸν εἶναι Κωνσταντινουπόλεως Πα-
τριάρχην. ἐβδόμον, ὅτι ψάδῳς λέγει ἐν τῇ τρίτῃ
σωμαλεύσει Διοφυθῆναι πλὴν ἐν Φλωρεντίᾳ Σιώνος.

Ἀλλ' ὅν λοιπόν, ἐπειδὴ αὐτῇ Φλωρεντία τότε λα-
 μὸς ἐκέχεντο . ὁ ὅσος, ὅτι λέγει τὰ πᾶσι λατίνοις
 ἐπιχειρήματα περὶ τῆς τελειώσεως τῆς Μυστηρίου διε-
 λύθη πρὸς τὴν Μυτιλήνης . ἔπειτα, ὅτι αὐτῇ φέ-
 ρονται μαρτυρίαι ἁγίων δυτικῶν πατέρων, ὅτι
 τὰ ὀνόματα μόλις ἐγένεσκον τότε εἰς Ἀνατολικούς, κα-
 τὰς ὁ ἐφέρεται μαρτυρεῖ αὐτῶν Ἀνατόλιν τῶν αὐ-
 τῶν Φλωρεντία . ταῦτα εἰς λατίνοις .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Περὶ λύσεως τῶν ἐν ἐπὶ παραγράφοις τῶν Λατίνων, καὶ ἄλλων ὑπὸ τέτοις, καὶ ὧν ψευδολογῶσιν ὅτι αὐτοῖς οἱ Λατῖνοι.

Αλλὰ ῥητέον, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι Δωροθέου
 γράφεται καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ ἐν τῇ ὑπο-
 γραφῇ, καὶ ψεύδονται αἱ γυναικαὶ Λατῖνοι. πρὸς
 δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει καὶ
 ἐν τῇ ὑπογραφῇ Παρθένου γράφεται Κυζίκης, πλά-
 σμα ἄρα πῶν παπιστῶν ὅτι γράφεται ἐν μὲν τῇ πρά-
 ξει Μητροφάνης, ἐν δὲ τῇ ὑπογραφῇ Παρθένης.
 αἱ δὲ Νικαῖας ἐν τῇ ὑπογραφῇ ἐκ ἑστὶ Νεόφυτος, ἀλλὰ
 Σταυράκιον, ἐκ ἀπαρκῶς ἑστὶ, γενομένων γὰρ τῶν συ-
 νελεύσεων ἔκαστὸν σωέχων, ἀλλὰ ποτὲ μετὰ πολ-
 λὰς ἡμέρας, καὶ ποτὲ μετὰ Μῶως, ὡς ἔστιν ἰδεῖν
 ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν Σωόντων, ἐνδέχεται ἀπο-
 θανόντα τὸν Νεόφυτον, χειροτηθῆναι τὸν Σταυρά-
 κιον, ὅπερ ἐκ αἰαγῆων ἦν ἰῖα γραφῇ ἐν τοῖς πρακ-
 τικοῖς. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ὅτι ἐμάχεται τοῖς ῥή-
 μασι τῆς Ἐφέσου τὸ ὑπογράψαι ὕστερον τὸν Ἡρακλείας,
 ἐπειδὴ διὰ τούτων λέγει ὁ Ἐφέσεως πῶν γεγονῶν ἔ-
 ρασιν τῆς Ἡρακλείας ἰῖα μὴ ὑπογράψῃ, ὁ θὸς ἐκ
 εἰπον ὅτι ἐκ ὑπέγραψεν, ἀλλ' ἔτε ἔκρινε τῇ ὑπογρα-
 φῇ δὲν ἔγνωκεν, πῶν δὲ γνώσιν ταύτῃ ὁ μὲν Ἐφέ-
 σες ἐφύλαξεν, ὁ δὲ Ἡρακλείας ἐκ ἐφύλαξε. πρὸς
 δὲ τὸ τέταρτον, ὅτι ἐγράφεται ἐν τῇ Σωόντι ὡς ὁ
 Ἡγέμενος τῆς Περιβλέπης Ἀθανάσιος ἐγένετο Πα-
 τριάρχης, ἀλλ' ἀπλελυμένως, ὅτι Ἀθανάσιος ἐγέν-
 ετο Πατριάρχης, ἐν δὲ τῇ ὑπογραφῇ φέρεται ὁ πο-
 τὲ Ἡγέμενος τῆς Περιβλέπης Ἀθανάσιος, ἐξ ὧν δέ-
 κνυται ὅτι διωφέρει θάτερος θάτερος. πρὸς δὲ τὸ πέμ-
 πτον, ὅτι αἱ ὁ Γρηγόριος ἐγένετο Πατριάρχης παραιτη-
 σαμένης τῆς Μητροφάνης ἐν ἑτῇ χιλίᾳ τετρακοσίᾳ
 τεσσαράκισσι πέμπτῃ, ἡ δὲ Σωόντι ἐγένετο ἔμμετος ἐν
 καὶ ἡμῖς ἔρως τῆς Φλωρεντινῆς Σωόντος, ἀλλὰ με-
 τὰ τὸν θάνατον τῆς Βασιλείως Ἰωάννης, ὅς συμβέβη-
 κεν ἐν ἑτῇ χιλίᾳ τετρακοσίᾳ τεσσαράκισσι ἐβ-
 δόμῃ, ἀναμφιβόλως ὁ Γρηγόριος ἦν Πατριάρχης
 Κωνσταντινουπόλεως ὅτε ἡ θρόνος ἡ παρῆσα ἀγία Σύ-
 νοδος, πλὴν καθηρημένη, καὶ ψεύδονται καὶ ταῦ-
 τα πρὸς αὐτοὺς αἱ Λατῖνοι. πρὸς δὲ τὸ ἕκτον, ὅτι ψεύ-
 δεται ἐπὶ τῷ, ὁ Κωνσταντινουπόλεως μὴ χειροτηθεὶς ὑπὸ
 τῆς Ἡρακλείας, ἐκ ἑστὶ Πατριάρχης, ὡς γὰρ τῆς
 πρῆπε πλὴν τῶν νεωτεριστῶν, καὶ πρὸς αὐτοὺς ζητούντων
 ἐπὶ καταγραφῇ τῆς ἀληθείας, ἐχειροτονήσαν γὰρ οἱ

τρεῖς τὸν Ἀθανάσιον Πατριάρχην ἀπετροπή τῆς Συνο- 15
 δος, ἐν ᾗ ἔπαρυν ὁ Ἡρακλείας, οὗ ἴσως ἀπὸ πείρασιν
 τινὰ ἐκ ἡδυνήθη παρῆναι οὐ τῇ χειροτονίᾳ, ἢ ἕτως ὡ-
 ρισσοῦ ἡ Συνοδὸς, ἥτις καὶ Πατριάρχης χειροποιεῖ τῇ
 ἰδίᾳ αὐθιγίᾳ, αἰωτέρᾳ ἔσα πᾶν τοιαύτων ἀτατυ-
 πώσεων, ὅθεν ἡδυνήτερά ἔδωκε τὰς θύρας τῇ Γα- 20
 ρουσαλύμῳ καὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ, οἱ ἐπίτροποι τῆς
 τρίτης οἰκουμενικῆς ἐχειροτόνησαν Κωνσταντινῆ πόλιν
 τὸν Μαξιμιανὸν ἐν Βυζαντίῳ, ἡ τετάρτη ἐχειροτό-
 νησαν Ἀλεξανδρείας τὸν Πρετέριον, ἡ ὡστὶ Ἀντιο-
 χείας τὸν Θεοφάνη, ἕτω καὶ ταῦτα ἐγένετο. ὡς 25
 δὲ τὸ ἐξόδοις ῥητέον, ὅτι ἐκ τῆς ἐγγραφῆς ἐκεί-
 νου τὸν λοιμὸν οἱ τὰδε καὶ τὰδε ἰσορικοί, ἀλλὰ
 μόνον ἡ παρῆσα Συνοδὸς ἐμνήσθη αὐτῶν, ἢ παράδειξον
 ἐστὶ, καὶ γὰρ τὰ γράμματα ἐπὶ τῆς εὐαγγελίως τῆς
 Κυρίας, καὶ τοὶ ἀναφανόσιν γεγονότα, ἔδει ἰσορῶ- 30
 σαι ἅλλοις, εἰμὴ τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια, εἴτα καὶ ἐν
 πολλοῖς ἄλλοις ἐστὶ τὰς θύρας, καὶ ὅπου εἶπον εἰς (ἀξιο-
 πιστοῦ μὴτοι) ἐκ εἶπον ἄλλοι. ὡς δὲ τὸ ὁ γδοον
 ῥητέον, ψεύδεται ἐστὶν ὅτι εἶπον ἡ Συνοδὸς περὶ τῆς
 τελειώσεως τῷ Μυστηρίῳ ὅτι πάντα τὰ ἐπὶ χειρήμα- 35
 τα πᾶν Λατίνων διελύθη ὡς τῆς Μυτιλήνης, ἐν
 γὰρ τῇ τετάρτῃ συνελεύσει τόσον μόνον φέρεται, ὅτι
 ἐρωτησάντων πᾶν Πατριαρχῶν καὶ ἐπισκόπων, τί
 συνεπεράνατε περὶ τῆς ὥρας τῆς μεταβολῆς τῆς
 Εὐχαριστίας, ὁ Ἐπίσκοπος Ὀπκρινθίος εἶπον, ἡ τῇ 40
 κατὰ τὴν ὥρην καὶ κατὰ τὰ ἄλλα οἱ Λατῖνοι.
 ὡς δὲ τὸ εὐαγγελίον ῥητέον, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος βλέπων τὰς
 Λατίνους παρεμυνοῦντας καὶ ὡς χαράτιντας τὰ
 ῥητὰ πᾶν Δυτικῶν πατέρων, ἀγωνιστικώπερον εἶπε
 τὸ, μόλις γνωσκόμεν τὰ ὀνόματα πᾶν Δυτικῶν ἀγίων, 45
 ὅτι γὰρ εἶχοι οἱ Ἀνατολικοὶ πᾶν εἶδον τῶν Δυτικῶν ἀγί-
 ων, πασιδὴλόν ἐστι, καὶ πόρριστοι μάρτυρες αἰοῖκα-
 νη καὶ Συνοδοὶ τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, ἕκτη καὶ
 ἐξδόμη, καὶ οἱ κατ' αὐτὰς ἄλλοι πατέρες, ἐν αἷς καὶ
 ἐν αἷς φέρονται μαρτυρεῖται πᾶν Δυτικῶν ἀγίων, ἡτοι 50
 Ἰγνατίου, Φίλημονος, Λέοντος, Ἀναστασίου, Δαμάσκου,
 Κελεσίου, Ἀμβροσίου, Ἰλαρίου, Αυγουστίνου, Κυπριαν-
 οῦ καὶ ἄλλων, καὶ δὴ Μαξιμὸς ὁ Πλαγέτης μετέφρα-
 σε τὸ τῆς Αυγουστίνου περὶ Τριώδος εἰς πᾶν ἐκκλησια-
 γλῶσσαν, καὶ ἐπὶ ἰωάννη τῷ Κωνσταντινῶ μετέφρασαν

ὁ Κυδώνης τινὰ τῶν συγγραμμάτων Θημᾶ τῆ
 Λαβίνια, καὶ τέως, μετὰ τὸ χρίσμα ἐγίνωσκον οἱ
 Ἀνατολικοὶ τὰς κατὰ καιρὸς παρεκτροπὰς τῶν Λατίνων,
 καὶ τὰς συγγραφὰς αὐτῶν, καὶ ὅλως βλέπον-
 5 τες τὰς Λατίνους παρερμηνεύοντας τὰς ἀγίας, συ-
 νᾶδον μαθῆναι τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐρμη-
 νεύειν τὰ συγγράμματα αὐτῶν εἰς μαρτυρίαν καὶ βε-
 βαίωσιν τῶν θείων δογμάτων, ὡς φαίνεται ἐν τῇ
 Νάλω καὶ τῇ Σχολαρίῳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς, ἐξ ὧν ἡ-
 10 νὲς παρόντες τῇ αἰγῇ Συνοδῷ τὰ αὐτὰ ἐποίουν, ἡ

πρόφατον ἔργον ὑποπληρῦντες, ἀλλ' ἀρχαῖον καὶ πα-
 τριον. προσφέρουσι δέκατον, ὅτι ἡν Ρώσας Μητρο-
 πολίτης ὁ ἱσίδωρος, ἐν δὲ τῇ Συνοδῷ γράφεται Θεό-
 δωρος, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ τὸ ἐκείσιν ψῆφον
 εἰς τῶν Λατίνων, καθότι ὁ ἱσίδωρος ἦν καθ' ἡγεμονίαν
 ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἰσορροπία τῶν Ρώσων μαρτυρεῖ, καὶ
 ἡ ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Συνοδῷ Ρώσας Φώτιος, κα-
 θὼς γράφει ὁ Συρὶππυλ. ἐν δὲ τῇ παρέσῃ Συνοδῷ
 ἡ γραφικὸν σφάλμα ἐγείρε καὶ ἐγράφη ἀπὸ τῆς
 Θεόδωρος, ἡ ὑποθαυόντες τὴν Φώτιον ἐγείρε Θεόδωρος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὸ μᾶχεσθαι τὰς Λατίνους τῇ Συνοδῷ ταύτῃ, καὶ περὶ ὧν ἔπαθον κακώσεων οἱ Ἀνατολικοὶ ἐν Φλωρεντίᾳ.
 15

Μάχονται οἱ Λατῖνοι τῇ Συνοδῷ ταύτῃ, καὶ ἄρα
 Διὰ τὴν ἡδύοτι φανερῶς ἀντίκειται τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ
 ψευδοσυνοδῷ. ἡ Συνοδὸς ὁμῶς ἀνωτέρα εἰς τῶν
 συκοφαντιῶν αὐτῶν, ἐπεὶ μετὰ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀπο-
 20 σόλων ἕως ἄρτι καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐπ' αὐτῶν οἷς
 διωρίσθη συμφωτῇ. ἡ τὰχα συκοφαντεῖσιν αὐτῶν,
 ὅπως δείξωσιν, ὅτι ἡ μία ἀρχαία Συνοδος ἀπέβα-
 λε τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ, ἀλλ' ἔρηται ἀνωτέρω πόσαι
 Συνοδοὶ καὶ πόσαι συναλεύσεις ἐν Διόφθοροις ἔθενται
 25 καὶ τόποις καὶ καιροῖς ἀνθεματίσαν αὐτῶν, καὶ δὴ
 καὶ ἐν ταῖς ἐξακισχιλίοσι συνακοσίσι συνουσιασῶ

δωτέρω Συνοδῷ ἀθροισθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει
 Οἰκουμενικῇ, κατέκρινε καὶ ἡθέτησεν αὐτῶν, τὴν
 ἀργυρομοιβικὴν καὶ σιμωνιακὴν καὶ βιβαίαν, καὶ μὴ
 ἀποδέξασιν ἀγίων, ἀλλὰ βίβας βασιλέως, περιε-
 χούσας τὴν πλάνην καὶ σκοποδινιάσαντες, καὶ ἀπειλαῖς
 καὶ πείνῃ καὶ δίψῃ καὶ περιορισμῷ καὶ ἄλλοις ποικί-
 λους ἐξδιωγῆμασι ἐκέναν καὶ τῇ Πάπᾳ Εὐγείᾳ συ-
 νειθεσίᾳ ἐν Φλωρεντίᾳ Συνοδόν, ἣν ἐτυπώσαμεν
 ἐν τῇ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης, καὶ ἴδε ἐκεῖ σελίῳ περὶ
 τακτισιοῦ ἐξηκοσίων ὀγδόων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

30 Ὅτι ἐκ τῶν θείων τινῶν τῶν ἐν Οἰκουμενικῇ καὶ ἐν ἄλλαις Συνοδοῖς συναλεθόντων, ὕστερον δὲ ἀντικειμένων
 αὐταῖς ὁφθόντων ὑπὸ χερσίν τε οἱ Λατῖνοι τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ Συνοδὸν συζητήσαν, καταβάλλοντες ἐκ τῶν
 ἐν ταῦτα νομίμως λεγομένων.

35 Ἀλλ' ἔτι προσφέρουσιν οἱ Λατῖνοι λέγοντες, ἐπειδὴ ἐν
 τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ
 Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ τινὲς ὑπογράψαντες ἐν τοῖς ὁ-
 ρισθεῖσιν ὑπὸ αὐτῶν, μεταυτῶν ἐγείναντο φανεροὶ
 ἀντικείμενοι αὐταῖς, ἀλλ' ἡ παρεβλάβη ἐκ τῶν τοιαύτων
 τὸ κέρτος τῶν Συνοδῶν, ὥτως ἐν ταῦτα εἰρηλίκως τῶν
 40 ὑπογραψάντων ἐν τῇ ὁρῇ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνο-
 δῆς ἔβλυνται ἡθέτησαν τὰ ὁρισμῶν ὑπὸ αὐτῆς, ἡ δὲ
 μία γίνεται ζημία τῇ ἀξίᾳ καὶ τῇ ὁρισμῷ αὐτῆς.
 Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ἐκεῖνοι αἱ Συνοδοὶ ἦσαν νόμιμοι,
 καὶ ἐκείνης ἡ ἀθροισί καὶ ἡ τάξις καὶ ἡ κρίσις καὶ ἡ
 45 ἀκρίβεια καὶ ἡ ὑπόφασις ἦσαν κανονικαί, τῆς δὲ
 παρέσσης Συνοδῆς τὰ πάντα ἦσαν ὑπόφασις ὡς ἀπε-
 δείχθη ἀνωτέρω. ἔτα ἐν ἐκείναις ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἀντι-
 κείμενοι, οἱ πλείους δὲ κοινωνικοὶ, ἐν ταῦτα δὲ μόνοι
 Γρηγόριος, Βασίλειος, Μητροφάνης καὶ ἱσίδωρος ἔμει-
 50 ναν ἐν ταῖς διορισθεῖσιν, οἱ λοιποὶ δὲ πάντες καθάπαξ
 ἡθέτησαν αὐτὰ, καὶ τῇ Συνοδῷ λόγοις καὶ συγγράμ-
 μασι καὶ Συνοδοῖς ἀντέπαν, καὶ ὡς ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ

βλάσφημον ἀπέρριψαν καὶ ἀνθεματίσαν αὐτήν,
 τέως, ἐν ἐκείναις πρώτοις ἀνθεματίζετο ἡ Αἰρεσις
 εἶτα οἱ Διαδοχολογοὶ τῆς Αἰρέσεως, ἐν ταῦτα δὲ
 κρινομένη καὶ πρὸς τὴν Σύμβολον τῆς πρώτης καὶ
 δευτέρας τῶν Οἰκουμενικῶν ἀγίων Συνοδῶν, ἐκδι-
 κος δὲ τῇ Συμβόλῃ μάλιστα ὁ Ἐξάρχος τῆς Συ-
 νόδου Μάρκος ὁ Ἐφέσιος, ὅθεν τὸ Σύμβολον εἰ καὶ
 παρεξηγήθη, ἔμεινεν ὁμῶς ἐν τῇ ἰδίᾳ τιμῇ καὶ ἐν
 τῇ ἰδίᾳ ἀξιώματι, ὁ δὲ ἐκδικος αὐτῇ ἐκατεκρίθη,
 ἔτι ὑπὸ τῇ Πάπᾳ, ἔτι ὑπὸ τῆς Συνοδῆς ταύτης,
 ἔτι ὑπὸ Βασιλέων, ἔτι ὑπὸ Συγκλήτους, ἔτι ὑπὸ
 Ἀρχιερέων, ἔτι ὑπὸ Διδασκάλων, ἔτι ὑπὸ τινῶν
 ἡ ὑπότις ὁπωσδήποτε χειρῶν τὸ ὑπόφασιν, ἀλλ'
 ἔμεινε καὶ καὶ ἐνδοξὸς διαδοχολογὴς τῇ ἐκκλησια-
 στικῇ δικαίᾳ, καὶ ἐγκαλῶν ἐπ' ὅψιν πάσης τῆς
 Οἰκουμενικῆς καὶ ἐν ταῖς τῇ πᾶσι καὶ ἐν τῇ Τριάδι Θεῷ
 καὶ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῇ Ἀγγέλων καὶ παντοκράτορος
 τῆς ἐνδοξοῦς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀκέραιον βλασφημίων
 τῆς πεπονηθεμένης Συνοδῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τῶν ἀνόμως καὶ ἀθέως λεγομένων ἐν τῇ παλαιᾷ Κωνσταντίνου Βασιλείᾳ τῆ Παλαιολόγου ἐπιστολῇ τῆ Πάπᾳ Νικολάῳ. 5

Επειδὴ ἀπηλπίσθησαν οἱ Πάπαι ὑπὸ ἰωάννου τῆ Βασιλείως, οὗ ἐπὶ ἡν ἔχον ἄγον, γράφει ὁ Νικόλαος εἰς Κωνσταντίνον τὸν Βασιλέα ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ σημειοῖ πρώτον, ὅτι ἐστὶ τῆς οὐσεβείας παροίμιον ἢ τῆ Συμβολῆς ὁμολογία, ἐν ᾗ λέγεται μία εἶναι τὴν Ἐκκλησίαν, ἀδυνατῶν δὲ μίαν εἶναι, μὴ ἔσσης μίας κεφαλῆς, ὅθεν ἀναγνώσκον ἐκ αὐτῆς οἷα εἶναι

ἡγεμόνα τὸν Πάπαν, ὃ πάντας πείθεσθαι ἀναγκάζον. δούτερον, ὅτι καταριθμεῖ πληθύνει Βασιλείων, ῥηγῶν καὶ ἡγεμόνων δεξαμένων τὴν αἰῶσιν. τρίτον, λέγει ὅτι οἱ ἐκ ὑποτάσσονται τῇ Ῥώμῃ, ἀπὸ σχισματικῶν, καὶ ὑποβεβλημένων ὡς οἱ θεοὶ, καθὼς οἱ ἐκ ἡσασ εἰς τὴν Κιβωτὸν τῆ Νῆς ἀπώλοντο. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

15

Περὶ ἐξηγήσεως τῆ παπικῆς λόγου τῆ Πάπᾳ Νικολάῳ, καὶ σημασίως τῶν ἀποστόλων κυρίως ἐπὶ μόνῃ τῇ Χρυσῇ, εἰς δὲ τὸν Πάπαν ὡς ταύτην καὶ Χρυσῇ λίαν ἀσεβῶς ὑπὸ τῶν Λατίνων μεταφερομένων, καὶ ἐδήσειε εἰς τὰς ὁρθοδόξους παρὰ φύλαξιν.

Τῶν ὁρθοδόξων τινὲς νομίζουσιν, ὅτι ὁ Πάπας ζητεῖ εἶναι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πρώτος, ὥστε αὐτὸν ἐκδικεῖν καὶ εἰς ἀποτρέψας τὰς τῶν Συνοδῶν ἀποφάσεις, ὅθεν νομίζοντες τὸτο ἀλλὰ μικρὸν, συγκοινωνήσαν ἐν τισὶ τοῖς Λατίνοις, πλανῶνται ὁμῶς, οἱ γὰρ παπισταὶ μὴ θέλοντες μὴ ὁρᾶν ὁ σαφῶς ὁρᾶσιν, ἀλλὰ τὰς γραφὰς βιαζόμενοι ἐξεπίτηδες, κιβδηλόεσι καὶ παρερμηνεύουσιν, ὅθεν τινὰς ἐπὶ τῇ Χρυσῇ καὶ μόνῃ ἐναργῶς καὶ κυρίως λεγόμενα, μὴ δ' ἄλλω τινὶ τῶν θρησκείας περὶ αὐτοῦ, ἀθλίως καὶ λίαν ἀσεβῶς εἰς

τὸν Πάπαν μεταφέροντες, λέγουσι τὸν Πάπαν ἅπαντα εἶναι καὶ ὑπὲρ ἅπαντα, καὶ τοσαῦτα διώκοντα ἐπὶ τῆς γῆς, ὅσαπερ καὶ ὁ Χρυσὸς, καὶ σχεδὸν λέγουσιν ἅπαντας τὰς Βασιλεῖς καὶ ἅπαντας τὰς Ἐπισκόπους ἐκ τῆ πληρώματος αὐτῆς λαμβάνειν. ἵνα 25 ἐν γνώσκουσιν οἱ ὁρθόδοξοι τί λέγουσιν οἱ Λατῖνοι περὶ τῆ Πάπᾳ, γράφομεν ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐξ ὧν λέγουσιν, ἵνα ἔχουσιν ἔδωκεν σαφῇ τῆς μεγάλης βλασφημίας τῶν τοιούτων, καὶ μὴ ἀπατάσονται ὑπὸ τῶν ψευδοδολογιῶν καὶ ὑποκρίσεων αὐτῶν. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι κατὰ τὰς παπιστὰς καὶ τὰς Πάπας, θεοὶ καὶ Πάπας, θεοὶ ἴσοι κατὰ τόπον.

Λέγουσι λοιπὸν οἱ παπιστὰς, ὅτι εἰς θεὸς ἐν τῇ οὐρανῷ, καὶ εἰς θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Πάπας, ὡς ἔγραφε καὶ μαρτύνει ὁ Πάπας παρὰ Μανηλ καὶ ἰωάννου τὰς Παλαιολόγους, ὅτι ὁ Πάπας ἐστὶ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς. ὅθεν ὁ παρὼν Νικόλαος παρσέφερε τὸ ἄγον σύμβολον εἰς τὸν Βασιλέα, ἵνα ἀδείξῃ ὅτι αὐτὸς μόνος ἐστὶ θεός, καὶ γὰρ εἶπεν ὁ ἀναιδέστατος,

ἵνα μὴ εἶπω ὁ δίδω αἰθερ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐστὶ μία, ὅτι ἔχει μίαν κεφαλὴν τὸν Χρυσόν, ὡς λέγεται καὶ εἰς τὴν ἐβδόμην Συνοδόν, καὶ ἴδε τὸν τόπον βιβλίου ἐβδόμης κεφαλῆς πρώτης Παρεργασίᾳ δωδεκάτῃ, ἀλλ' εἶπον, ὅτι ἀλλὰ τὸ εἶναι μίαν, δὲ ἔχει οἷα 40 ἡγεμόνα καὶ οἷα ἄρχοντα ἐκ τῶν Χρυσόν, ἀλλὰ τὸν Πάπαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

45

Μαρτυρεῖται Ἀνυγνήσις, καὶ ὁπίσθεν, ὅτι τὰ ἱεζεκιήλ περὶ Δοιάτης καὶ τῶν θελόγων ἀρχὴν παύων τῇ Ἐπισκόπων.

Ο θελόγων, ἀγνοοῦσιν, εἰλεγον οἱ Δουατισταί, ὡς μαρτυρεῖται ὁ Ἀνυγνήσις κεφαλῇ τρίτῃ καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆ Παρμηνίου. ὁ δὲ ὁπίσθεν γράφει ἀλλὰ τὸν Δουάτην ταῦτα, μὴ εἶναι μεδονὸς ἐπαῖω τῆ Βασιλείως εἰ μὴ ὁ θεός, ὃς ἐποίησε τὸν Βασιλέα, ἐπαίω ῥόμῳ ὁ Ἀίρετικὸς Δουάτης ἐπαῖω τῆ Βασιλείως εἶναι, καὶ ὅρα τὸν ἀνθρώπων ὡς ἀντρέχει, νομίζων εἶναι τὸν ὡς θεὸν καὶ ἔχων ἀνθρώπων, μὴ ἀλαβήμε-

ναι τὸν μετὰ θεὸν ὡς ἀνθρώπων φοβερόμενον. λέγει δὲ ὁ ἀσφύτης ἱεζεκιήλ κεφαλῇ ἑκστῇ ἐβδόμῃ, τίς ἀνθρώπων, εἶπε κατὰ τῆ Ἀρχοντος τύπος, ὅτι ὑψώθη ἡ καρδιά σου, καὶ εἶπας ὅτι ἐγὼ εἰμι θεός, σὺ δὲ ἀνθρώπος εἶ καὶ ὁ θεός. παρὰ ταῦτα λέγει ὁ αὐτὸς ὁπίσθεν περὶ Δοιάτης, ὅτι λαλεῖ ὁ Πρεσβύτερος ἀλλὰ Ἐπισκόπων καὶ ἐξουσιάζει Ἀρχοντες, καὶ ἀλλὰ τὸν βελομόνον εἶναι ἡγεμόνα πάντων τῶν Ἐπισκόπων. 50

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι οἱ Πάπαι ἐκ τῆς καὶ ἀπολελυμένης Θεοῦ εἶναι φρονεῖντες, καὶ Πάντες θαλάσσης αὐτῆς, ἐπ' αὐτὰς μεταφέρουσιν.

5 Ὅτι δὲ ὁ Πάπας μόνος ἐστὶν ἄρτος, ὅστις βέλεται
καὶ πᾶσι θεοποιῖαν, φανερὸν, πρῶτον, ἐπειδὴ λέ-
γει ὅτι ἐκ ἐστὶν ἀνθρώπων ὑπὸ τὸν οὐρανὸν παρ-
μοῖος αὐτῷ. δεύτερον, ὅτι φρονεῖ τὸν ψαλμὸν πε-
ρὶ αὐτῆς λέγειν, καὶ ΠΑΝΤΕΣ ΔΟΥΛΕΥΣΟΥΣΙΝ Αὐ-
10 τῷ. τρίτον, ὅτι διδάσκει, ἵνα οἱ ἄνθρωποι ὡς Θεὸν
καὶ Θεὸς ὁπίσθουσιν ἀπαξάπαντες αὐτὸν προσκυνοῦσιν,

ὅθεν ὁ Σπαλάθρι βιβλίῳ δούτέρῳ περὶ πολιτείας
ἐκκλησιαστικῆς κεφαλῶν δεκάτῳ μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ
Πάπας ὑπὸ τῶν ἀρχιεπισκόπων αὐτῶν καλεῖται Ἀντίθεος,
ἥτοι ἰσόθεος, καὶ Θεὸς ὅλη τῆς γῆς, μάλιστα καὶ Θεὸς
ἀπολελυμένος, ὅπερ ὁ ταῦτα ὁ Νικόλαος εἶπεν ἔτι
φαιερῶς αἰχμηθεὶς, εἶπεν ὅτι δεῖ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
οἷα ἡ γέμενα, μόνον δηλονότι καὶ καθόλου τὸν Πάπαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

15 Περὶ φλυαρίας Βενάρδου Σπαλάθρι, μέλη τῶν Πάπα πᾶσι Ἐκκλησίαν, ἐκείνον δὲ κεφαλὴν αὐτῆς μυθολογῶντος,
καὶ τῆς δούτερας βοσκῆς τὰ μέλη, ἥτοι τὰ ἀρνία διώσθαι καὶ τοῖς τῷ Πάπα ὑποκειμένοις προσελθεῖν ἐρεχέμεντος.

Βενάρδος Ἀρχιεπίσκοπος Σπαλάθρι ἐν τῷ λόγῳ
ὁν εἶπεν ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι τῆς ἐν Λατερανῷ
20 Συνόδου, παρὲντος ἱελίου τῆς δούτερας, λέγει, Στε-
ρεῶς κρατεῖ ἡ σὴ ἀγιωσύνη πᾶτες μακαριώτατε κα-
θὰ κεφαλὴ καὶ κύριος. καὶ μετ' ὀλίγα, ὡς περ
τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ὑπὸ κεφαλῆς καὶ πολλῶν συ-
νίσταται, ἔτι καὶ ἡ πολεμική Ἐκκλησία ὡς σὴ
25 τῶν ἀγιωτάτων Ἀρχιερέων ὡς ὑπὸ κεφαλῆς καὶ ὑπὸ τῶν
λοιπῶν Χριστιανῶν ὡς ὑπὸ μελῶν κραταῖται, τῶν

καὶ δὲ τῶν σώματος καὶ Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς σημεῖ
τῆς Χριστοῦ πολεμικῆς, ἡ ἐξουσία ἐλδοτέρῃ καὶ ἄκρῃ,
ἥ τε διανοητική καὶ αἰνῶναι τῇ σὴ ἀγιωσύῃ ἱερώ-
τατε Ἀρχιερεὺς παρεδόθησαν. ποίουνται τὰ κρίμα-
τά της, βόσκει τὰ ἀρνία της. ἀλλὰ τίς ἡ δούτερα βο-
σκὴ; ὡς τῆς σὴς ἀγιωσύνης ἱερώτατε Ἀρχιερεὺς,
ἡς τὰ μέλη καὶ αἱ τῆς σὴς ὑποκειμένες προσελθεῖν
διώσθαι, καὶ ἡ σὴς ἐν τῷ πιστεύειν. ταῦτα ἐκεῖνος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

30 Περὶ ἐτέρας φλυαρίας Καίταρος, οἷα πᾶν ἐν οὐρανοῖς τὸν Χριστὸν μόνον Κύριον, καὶ οἷα πᾶν ἐπὶ γῆς τὸν
Πάπαν μόνον Κύριον, φέροντα καὶ δύο ῥομφαίας φρενοβλαβῶς μυθολογῶντος.

Ἐν τῇ αὐτῇ Συνόδῳ προέβη δούτερος λόγος εἰς
Καίταρον τῆς ταξέως Περιδικατόρων ὁ Ἐξάρχος,
35 καὶ μεταταῦτα Καρθηναῖος, ἐν ᾧ λέγει πρὸς τὸν αὐ-
τὸν ἱελεῖον ταῦτα, Κατὰ τὸ ὡς ἀδείκνυται τῆς ἐν οὐρα-
νῷ Γερεσίας ταύτης τῆς σὴς πᾶσι ἡ γέμενα διαιτά-
ξα τοῦ Θεοῦ, κατ' ἐκεῖνο γὰρ, ἐχὶ ὡς πᾶσι, ἡ
ὡς πολλοῖς, ἀλλὰ παρ' ἐνὶ τῷ βικαριῷ Χριστῷ καὶ
40 τῆς κυριακῆς ποιμένης τῷ Ποιμνίῳ σωλίσταται, διότι
καθάπερ ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ ἐκείνῃ τῇ ἐν οὐρανοῖς,
ἥτις καὶ μήτηρ ἡμῶν ἐστὶν, εἰς μόνον ἐστὶν ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἔτις ἐν ταύτῃ τῇ Ἱερουσαλὴμ,
τῇ θυγατρὶ ἐκείνῃ, τῇ τῷ αἵματι τῶν Χριστῶν ἀρδού-
45 μή, καὶ ταῖς τῆς μητρὸς λάμψεσι καταγλαΐζομένη,
εἰς μόνον ἐστὶν ἡ γέμενα καὶ Κύριος τῶν Χριστῶν βι-
καριῶς καὶ ἄκρος Ἀρχιερεὺς, ᾧ πᾶτες οἱ τῆς ἐπὶ
οὐρανοῦ καταβαινέσης Ἱερουσαλὴμ πολιταὶ καὶ κά-

ρχοὶ ἐ μόνον διωρισμένως εἶναι, ἀλλ' ἔτι καὶ κα-
θόλου πάντες ὑποτάσσονται Χριστῷ, καὶ ὅν τε
πονοῦσιν ἐν τῇ αὐτῇ Ἱερουσαλὴμ ἀγίοι καὶ εἰς καθ' ἑαυτὸν
καὶ ὅμως πάντες ἐνὶ μόνῳ τῷ πλάσῃ ὑπόκεινται,
ὑποτάσσονται καὶ ὑπακούουσιν. Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ
λόγῳ πρὸς τὸν αὐτὸν ἱελεῖον λέγει, καὶ ἵνα ἐκ πρώ-
της ἀφετηρίας πᾶσι διώκῃν μεμεθῆς, περιζῶσαι πᾶ-
τες ἀγίοι πᾶσι ῥομφαίαν σου, περιζῶσαι φεμὶ, ἐπειδὴ
δύο ἔχεις, μίαν σοὶ καὶ τοῖς λοιποῖς ἡ γέμεσι κοι-
νὴν, καὶ ἐτέραν δούτεραν σοὶ ἰδίαν, καὶ ἔτι σὺν,
ὥστε αὐτῷ ἐδῆς ἀλλ' ἑαυτῷ διώσθαι ἔχεις, εἰ μὴ λαβὴ
αὐτῷ ὑπὸ σὴ. ταῦτα τοίνυν πᾶσι σὺν ῥομφαίαν,
ἥτις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας ἐστὶ, περιζῶσαι δυ-
νατὲ ἐπὶ πᾶν μηρὸν σου, τατίσιν ἐπὶ πάσας τὰς ἀν-
θρώπινους γούνας τὰς ἐξουσίας. ταῦτα ὁ Καίταρος.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐτέρας ὡς ἀπληξίας Χριστοφόρου Μαρκελλοῦ, πᾶσαν πᾶσι Ἐκκλησίαν τοῖς ποσὶ τῶν Πάπα ὡς βασιλέως
καὶ Νυμφίος καὶ Θεὸς γῆς κυλιερμένην διωκεῖν λέγοντος.

Τμήματι τετάρτῳ, προέβη ὁ γδὸς τῆς αὐτῆς Συνόδου

Χριστόφορος Μαρκελλὸς δημηγορῶν πρὸς τὸν αὐτὸν ἱελεῖον,
πρὸς-

πρωτοῦ, σοὶ πρὸς καλίστῳ καὶ μεγίστῳ Ἡγεμόνι
Φωδρῷ, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας πρὸς ἑξέχει παμ-
πληθὲς, καὶ εἰς τὰς πόδας σε κυλιομένη ἡ Ἐκκλη-
σία, βοήθειαν ἐξαίτη καὶ ἐλπίζει. πρὸς σὲ ὁ Ἰ-
λιε μακαριώτατε Παιμὼν ἱκετεύσας, καὶ ὡς πρὸς ἀλη-
θινὸν Ἡγεμόνα διαυθεντόντων πατέρων καὶ Νυμφίων
πρὸς ἑξέχει. ὅπως μελήθῃσι μακαριώτατε πατέρες, ἵνα

τῆς σῆς Νύμφης τὸ εἶδος καὶ ἡ εὐλογία ἐπανέλθῃ. σὺ
ἰατρὸς, σὺ κυβερνήτης, σὺ ἐργάτης, δόκιμος ἄλλος
Θεὸς ὑπὲρ τῆς γῆς. ταῦτα ἐκεῖ. ἴδε καὶ αὐτῶν βί-
βλιν ὁ γδοὺς κεφαλὰς δεκάτης ἐβδόμης Παρ' ὅραφον
τρίτον, ὅτι τὰ αὐτὰ ἔλεγε περὶ ἐκὼν ἐννοκένῃ. 5
ὁ τρίτος ἐν τῇ ἐν Δατρεσῶν τετάρτῃ Συναγωγῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

10

Περὶ τῆς ἀσεβείας Κολοφών. Βονιφάτιος Πάπας ὁ γδοὺς, πάση ἀνθρωπίνῃ φύσει ὑποκείμεναι τῇ Πάπᾳ,
Βασιλείων Αὐτοκρατόρι ὄντι, πρὸς ἀπὸντος, ὡς καὶ πάντων πάντων ἐξουσίαν ὡς Χριστὸν ἔχοντι.

Τὸ βεβαίον καὶ Βονιφάτιος Πάπας ὁ γδοὺς εἰς
τὰς κοινὰς Τίτλους περὶ πρεσβυτέρων καὶ ὑποακούς
κεφαλῶν πρώτων, μίαν ἀγίαν Ἐκκλησίαν λέγει,
ταῖς διπλῇν εἶναι τὴν ῥομφαίαν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς
Ἐκκλησίας πνευματικῇ καὶ ὑλικῇ, καὶ τὴν μὴ ὑλι-
κῶς τὰς τῶν τῆς χειρὸς τῶν Βασιλέων καὶ τῶν στρατη-
γῶν ἐνεργεῖσθαι νόσει τῇ Πάπᾳ, αὐτὸν δὲ τὸν
Ἀρχιερεῖα τῆς Ρώμης ἔξω πάσης ἀνθρωπίνης κρι-
σεως εἶναι, ὡς αὐτὸς ὡς Θεὸς καὶ μὴ ὡς ἀνθρώ-
πος κριθῆναι δυνατὸν, εἴτα πρὸς τῇ τῶν Κολο-
φώνων τῆς ἀσεβείας ὁ αὐτὸς λέγων, τὸ ὑποκείμεναι
τῇ Ἀρχιερεῖ τῆς Ρώμης πάση ἀνθρωπίνῃ κτίσει ὀκ-
σίμεθα, λέγοντες, ὅπως φανόμεθα καὶ πρὸς ἀπὸντος
εἶναι ἀναγκαστότατον ἔργον τῆς ἀνθρωπίνης σωτηρίας.
ἐρμηνεύων δὲ τὴν Πέτρου ὁ Βερτράντης Φησί, ἰησὺς

ὁ Χριστὸς ὁ Τίος τῆς Θεῆς φυσικῇ δικαιοματίᾳ ἔχει τὴν
Ἡγεμονίαν Βασιλείων καὶ Αὐτοκρατορίων, καὶ τὴν ἐ- 15
ξουσίαν καθαιρεῖν καὶ κατακρίνειν αὐτοὺς, τὸν αὐ-
τὸν τρόπον καὶ ὁ τῆς Ρώμης Ἀρχιερεὺς κατὰ ἀνά-
δοχον. τὴν Πέτρου καὶ τῆς Χριστοῦ πάσης ἀνθρωπίνης
κρίσεως ἡγεμονίαν, καὶ ὁμοίαν ἀποφάσεις κατὰ
Αὐτοκρατόρων καὶ ἐτέρων, ὡς βλέπεται, ὅπως φαίνεται. 20
Ὁ αὐτός. Ὁ Χριστὸς ἐδόκε τῇ ἁκρῇ Ἀρχιερεῖ τὸν τό-
πον αὐτῶν, καὶ τὴν αἰδίαν ἀρχὴν τῆς βασιλείας καὶ
τῆς ἱερωσύνης, ἀπαμύνη τῇ Χριστῷ ἐδόθη πᾶσα ἐξου-
σία, ἅρα καὶ τῇ Πάπᾳ ὡς ὑπὸ τῆς ἐδόθη πᾶσα
ἐξουσία. ἔτι ὁ αὐτὸς περὶ τῆς Θεῆς κυριότητος λέ- 25
γει, ὅτι πᾶσα πνευματικὴ ἐξουσία ὑπόκειται τῇ
πνευματικῇ, καὶ δεόν τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἁρ-
χῶν τῶν πρεσβυτέρων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

30

Περὶ τῶν τῇ Πάπᾳ ἀσεβημάτων Κανονισμῶν, τὸν Πάπαν κρίνειν πάντας, καὶ ὑπὲρ ἐδωκεν κρίνεισθαι, καὶ πάσης
Ὀικουμένης μέζον τὴν ἀπόφασιν ἔχειν λεγόντων.

Ἐπὶ οὖν τοῖς τέτοις οἱ Κανονισμοί, λέγουσι διατρέσαι
τετρακοστήν, αὐτὴν ὁ αὐτὴ, ζητήματι τρίτῳ,
Ὁ Πάπας κρίνει τὰς παύτας, καὶ ἐδωκεν ἀνθρωπίνῳ
κρίτην ὑπὲρ γῆς ὑπόκειται. Καί, ὅτε ὡς
ἀνθρώπος, ὅτε ὡς τῆς Κλήρης, ὅτε ὡς Βασιλέων,
ὅτε ὡς Λαοῦ τινος κριθῆσεται, ὅθεν φησὶν ὁ συγ-
γραφεὺς τῶν Κανόνων, εἰ καὶ πᾶσα ἡ Ὀικουμένη ἀπο-

φαίνεται κατὰ τὴν Πάπᾳ τῇ τῇ Πάπᾳ γνώμῃ ἐναν- 35
τίον καὶ ἐπὶ τῆς Ὀικουμένης, μέζον ἰσχύος ἢ γνώ-
μης τῇ Πάπᾳ. εἰς ὃ δέ φησιν ὁ ἁγὼς Γερωνύμῳ γρα-
φὴν πρὸς Εὐάγγελον, ὅτι ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ ζητεῖται, μέ-
ζον εἶναι ἢ Ὀικουμένη τῆς πόλεως, αὐτὸς αὐτὸς λέγων,
ὅπως φαίνεται, ὅτι ἐδὲ μία εἶναι Ἐκκλησία, ἥτις ἐπὶ 40
ὑπόκειται τῇ κληρονομίᾳ τῆς Ρώμης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἰσχυρὸς ὁ δόκιμος ἐκὼν Νυμφίον, κεφαλὴν, κύριον, γῆς Θεὸν καὶ Βασιλέα ὑπερέτελῃ τῆς Ἐκκλησίας 45
ἐνέδωκε καλεῖσθαι.

Συναγὰ τέτοις ἰσχυρῇ ὁ δόκιμος ἀφῆκε καὶ ἄπον
αὐτὸν τόμῳ ἐνάτῳ κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις Ἐκθε-
σιν, ἐν ἧτι χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ δεκάτῳ δόκι-
μῳ, ὅτι ἐπὶ δηλοῖται Νυμφίον καὶ κεφαλὴν καὶ κύ-
ριον καὶ ἁγίον Θεὸς ὑπὲρ τῆς γῆς, καὶ ὅτι πάντες

οἱ Χριστιανοὶ εἰς μέλη τῆς Πάπας καὶ ὑποκείμενοι,
καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ Νύμφῃ τῇ Πάπᾳ, καὶ ἡ Γερ-
σία τῶν Χριστιανῶν Γερουσία τῇ Πάπᾳ, καὶ ὅτι ὁ 50
Πάπας ἐπὶ Βασιλεὺς ὑπερέτελῃ καὶ πανάγαθος καὶ
ἀγιός καὶ μέγας Ἀρχων.]

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι Ἀντώνιος Πέκιος πῶς τῷ Λέοντι δέκατος Θεότητι ἐκφοβεῖν αὐτὸν ἐπὶ τῷ, Περσικωήσασιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς ψαλμικὸν ἐπ' αὐτῷ ληρεῖ.

5 **Κ**αὶ δὴ καὶ Ἀντώνιος Πέκιος εἰς τὸν λόγον ὃν ἐποίησον ὅτι παρὰ τὸν Λέοντα τῷ δέκατος, σιωπῇ λέυσει οὐατὴ τῆς αὐτῆς Σιωδῆς, οὗ ἔτα χιλιοστὴ πωτακοποςὼ τεσσαρεσκαδεκάτῳ φησὶν, Ἐκφο-
10 βᾶμε τῆς Θεότητος σε μεγαλειότητι ἡ παρὰ τὴν, ἥς ταῖς ἀκτίσι καὶ αὐτοὶ ὁφθαλμοὶ με ἀμυρεῖνται. καὶ

αἱ φύλλα ἐκατονδεκατέσσαρα, εἰ σοὶ ἐπληρώθῃ ἐκεί-
νο τὸ πεφνητικὸν ὡς νομίμῳ καὶ ἀληθεῖ τῷ Θεῷ ὅτι-
τρέπω, Περσικωήσασιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς
γῆς, πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ, ἡδὴ ἅπαν τῆς Ἐκ-
κλησίας τὸ σῶμα μιᾷ κεφαλῇ, καὶ δηλοῖται ὑπο-
κάμνον εἶναι ὁράται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

15 Περὶ βλασφημίας τῷ αὐτῷ Ἀντώνιος, πῶς αὐτῷ ἱερεσσαλήμ κυλινδεμένην εἰς τὸν Πάπα ἐπόντος.

Οὗτος οἱ τῷ αὐτῷ λόγῳ φέρει καὶ πῶς αὐτῷ ἱερεσσαλήμ
κυλινδεμένην τῷ Πάπα καὶ λέγασαν, γλυκύταπε
Νυμφίε, ὁφρόσωμε Νυμφίε, δρόμε πατὴρ, σιωδῆσμε
20 ἡ, πεφθασον Νυμφίε, ἐγὼ γὰρ σε ὡς πατέρα καὶ τῷ
Θεῷ ἐπίτρεπον περσικωῶ, καὶ ὡς ἀνθρώπου ἡνὸς σε φιλῶ,

καὶ ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας Νυμφίον ἐναγκαλίζομαι.
καὶ μεταταῦτα, Ἐγέρθη τὸν πᾶσι παναγιώτατε, πῶς
μητέρα ἡμῶν πῶς Σιών καὶ σοὶ Νύμφῳ περιπίυξον,
καὶ αὐτῷ ἐναγκαλίσαι.

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἐλεγχῶ τῆς πρώτης βλασφημίας τῷ Πάπα Νικολά, ἥ ἐστι, ὅτι μία ἡ Ἐκκλησία, ἐπειδὴ μίαν ἔχει
κεφαλὴν τὸν Πάπαν.

30 **Σ**ύμφωνα φησὶ ὁ Νικόλαος τοῖς λοιποῖς μετὰ
τὸ χρίσμα Πάπαις καὶ τοῖς Θεολόγοις αὐτῶν,
ὅτι ὁ Πάπας ἐστὶν ὁ κατήντη ὁ τῷ οἴκῳ τῷ Θεῷ,
ταχέσις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῷ Χριστῷ ὡς Θεός, ἐκ ἔστι
δὲ Θεός κατὰ τὸν Προφήτην λέγοντα, Σὺ δὲ ἀνθρώ-
35 πος εἶ καὶ ὁ Θεός. εἰ δὲ ἐκ ἔστι Θεός, ἄρα καὶ δὲ ὁ
Χριστός, ὁ γὰρ Χριστός Θεός, ἄρα ἐστὶν ὁ τῷ Χρι-
στῷ ἀντικείμενος. παριστάσι δὲ τὸν λόγον τὰ αὐωτέ-

ρω ἀνθρώπου βέβηλα ὀνόματα, καὶ γὰρ ἐκείνῳ εἰς
ὃν κυλίνεται ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ δέεται αὐτῷ,
καὶ ἔχει αὐτὸν Νυμφίον αὐτῆς, ἔστι ἐπὶ πεφθασὶς
ὁ ἀντικείμενος αὐτῷ τῷ Χριστῷ, ἡ ὁφθίμως αἰπὴν,
καὶ ὡς αὐτῷ ἡ μακαριότης αὐτῷ ὁ Πάπας ἡδωθήναι,
οἰσόχριστος, περὶ ἧς τῆς μοναρχίας εἶπε καὶ ἡ Σί-
βυλλα κεφαλῇ οὐδόω, Ἀναξ πολυκερῶν
πάντα σεβάσματα λύσει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

40 **Ο**τι ἐν τῇ παλαιᾷ Ἐκκλησίᾳ οἱ Τίτλοι καὶ τὰ βέβηλα ὀνόματα τῶν Παπῶν ἐκ ἦσαν, ἀλλὰ Γρηγορίου
ἐβδόμου εἰσὶν ἐφύρματα.

Οὗκ ἦσαν οἱ Τίτλοι καὶ τὰ ὀνόματα ταῦτα γνώρι-
45 μα εἰς πῶς παλαιὰν Ἐκκλησίαν, καὶ μάρτυρες
ἡ γραφὴ, τῶν Σιωδῶν τὰ πρακτικά, τῶν πατέρων
τὰ συγγράμματα, καὶ ἡ ὁφθαλμοὶς καὶ περὶ τῆς
καθόλου Ἐκκλησίας. ἀφ' ἧς δὲ ἡ Αὐτοκρατορία τῶν
Ῥωμαίων ἡδωθήναι, καὶ ἡ ἐξουσία ἐκλείπειν, ἡ ἐξουσία ὁ
50 Πάπας λέγειν Θεός ἐμὶ ὅτι γαίης. ὅθεν λέγει ὁ
Γερσολύμων Κύριος κατηχήσας οὐδεκάτῃ, Νῦν
ἐστὶν ὁπωσάσας, ἀπέστησαν οἱ ἀνθρώποι τῆς ὁφθῆς
πίστεως, ἔρχεται ὁ Ἀντίχριστος καὶ ὅταν πληρωθῶ-
σιν οἱ καὶ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας, σημεῖον δὲ, ὅτι

ὅτε εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι τὰ κακὰ, καὶ ἡ ἐξουσία καὶ τὸ
μέγιστον κακὸν ὁ Ῥογέριος ἀφαιρεῖν πάντων μάλ-
λον καὶ ἔχον τῷ ἱταλίαν ὁπὸ τῶν Ῥωμαίων, ἦν Πάπας
Γρηγόριος ὁ ἐβδόμος, ὅς καὶ Σιωδῶν ἡδωθήναι κατὰ Βα-
σιλέων καὶ ἡγεμόνων, καὶ τὰ βέβηλα ταῦτα ὀνόματα καὶ
καὶ τὰς ἀντιχριστιανικὰς Τίτλους αὐτὸς πρῶτος ἐφύρσας,
ὡς μαρτυρεῖ ἡ χάρις ὁ τῆς ἐν Παρισίοις Σοφώνας κα-
λεμένης Σχολῆς διδασκαλίας, εἴρηται δὲ αὐωτέρως περὶ
αὐτῶν ἐν πολλοῖς, καὶ ὁ Ὀνέφριος περιγράφων εἰς τὰς
σημειώσεις αὐτῶν εἰς τὸν Πλάτωνα πῶς βέβηλον αὐτῶν τῷ
Γρηγορίῳ ζῶν, φανερὸν αὐτὸν ὅποιος ἀνθρώπος ἦν.

Ὅτι λέγων ὁ Πάπας ἑαυτὸν μονάρχην, καὶ ὑπὲρ τῶν βασιλείων, λέγει ἑαυτὸν μείζονα τῶν ἀποστόλων, ὡς ὅτι τῆς πατρὸς τὸν Πάπαν Εὐγενίου ἐπιστολῆς τῷ Βενάρδῳ, καὶ τῆς εἰς τὸ, Πᾶσα ψυχὴ, ἔχον ἐρμηνείας τῇ χρυσοδόμῃ δέκνυται, ὅθεν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Πάπας λαλεῖ.

5

Ὁ Βενάρδος γράφων πρὸς Εὐγενίου Πάπαν τὸν τρίτον περὶ μελέτης βιβλίου τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ λέγει· Ἀμαρτανῶς, ἐὰν ὡς ἀκραν ἔτω καὶ μόνῃ πρὸς Θεὸν πῶς δοποσολικὴν συνέξυσίαν διαπραγῶσαν πιστεύῃς· εἰ τὰ τοιοῦτά, ὡς ἀλογίζῃ τὸν λέγοντα, οὐκ εἰσὶν ἐξουσία, εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ, καὶ τὸ ἀκόλουθον, ὁ ἀντιστάμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ διαπραγῇ τῷ Θεῷ ἀντιθέσκει. καὶ, φησὶ γὰρ ἐτέρωθεν ὁ ἀπόστολος, Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίᾳς ὑπερεχέσταις ὑποτασσέσθω, ὡς λέγει ὑπερεχέσθαι μιᾷ, ἀλλὰ πληθυστικῶς ὑπερεχέσταις· ἔκ εἰσιν ἄρα ἡσὴ ἐξουσία μόνῃ πρὸς Θεὸν· καὶ, τέρας ποιεῖς εἰς ἀφελῶν τῆς πατρὸς τὸν δάκτυλον, κρεμάσθαι ποιεῖς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὑπέρτερον τῆς χειρὸς καὶ σωτήριον τῷ βραχίονι· ὁμοίον τι εἰς τὸ, εἰς τὸ σῶματι τῷ Χριστῷ ἐτέρω τρόπῳ διατίθῃς τὰ μέλη, παρὲρ ὁ Θεὸς διέθετο ταῦτα, ὅστις ἐθετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τινὰς, ἀποστόλους, τινὰς, προφήτας, ἄλλους, εὐαγγελιστὰς, ποιμένας, διδασκάλους

πρὸς καταρτισμὸν τῶν αἰγίων, πρὸς ἐργασίαν τῆς διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τῷ σώματι τῷ Χριστῷ, ὃν οἱ πληθυστικῶς πᾶσα φέρεται, καθότι ἔκ εἰσιν αὐτοῖς μήτε εἶναι ὁμείζων, ἀλλὰ μένος αὐτοῦ ὁ Χριστός. Ὁ αὐτὸς γράφων πρὸς τὸν αὐτὸν Πάπαν, φησὶ, μὴ εἶναι τὸν Πάπαν νυμφίον τῆς ἐκκλησίας, νύμφη γὰρ ἡ ἐκκλησία μόνῃ τῷ ἀρμοσασμένῳ αὐτῷ Χριστῷ. περὶ τούτου ἐνταῦθα τὸ τῷ Χρυσόδομῳ, ὡς ὁμιλίᾳ ἐκείνῃ τρίτῃ πρὸς Ῥωμαίους ἐξηγούμεν· ἰσχυρῶς, Πᾶσα ψυχὴ, λέγει, καὶ ὁ ἀπόστολος ἡ, καὶ εὐαγγελιστής, καὶ προφήτης, καὶ ἐσθλός. καὶ λοιπὸν ἔκ εἰσιν μείζων τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν ὁ Πάπας, ἔκ εἰσιν ἐπάνω τῶν βασιλέων, ὡς ἔχει Ἡγμενίαν ἀκραν ὑπὲρ τῆς καθόλου ἐκκλησίας, λέγων καὶ δὲ ὅτι ἔχει ταῦτά, λέγει ὅτι ἐστὶ μείζων τῶν ἀποστόλων, ἄρα αὐτὸς εἰς κατὰ τὸν ἐπιστήμιον κεφαλῇ ἐκδόμῳ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, καὶ ζητῶν πῶς ἰδίαν δόξαν, καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ ἐπὶ ὁμοίῳ δῆλον.

25

Ὅτι τὸ ὑπὲρ ἐδενδὸς κρένεται τὸν Πάπαν, καὶ κεφαλῇ, ἢ νυμφίον καθόλου, ἢ διμάχαιον εἶναι, δέκνυται ἐνταῦθα ὡς τε Συνοδῶν καὶ διδασκάλων ἐξοχωπάτω ἄθεον.

39

Ὅπερ δὲ εἶπον ἀνωτέρω οἱ κανονισαί, ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος κρένεται, ἐδογματίσεν αὐτὸ ὡς τερατοῦνται καὶ ἡ ὑπὲρ Σιλβέστρου τῶν διακονούντων ὡς ἀπὸ ἐπιστολῶν ἐν Ῥώμῃ Συνοδῶν κεφαλῇ ἐκδοῦν, λέγουσα, ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος ὑπὲρ ἐδενδὸς κρένεται, ὥστε γὰρ ὑπὸ ἀυτοκρατόρων, ὥστε ὑπὸ τῶν κληρῶν, ὥστε ὑπὸ τῶν βασιλέων, ὥστε ὑπὸ λαῶν ὁ κληρὸς κληθήσεται· δοκεῖ ὁμοῦς ἀπὸ τῆς μεσότητος, καὶ γὰρ κρένεται καὶ καθαιρέται, ὅθεν λέγει ὁ ἐξερὸς Νεῖλος, ὅτι δὲ πάντας ἀνακρίνων, αὐτὸς ὑπὲρ ἐδενδὸς ἀνακρίνεται, τὸ καὶ ψευδές, καὶ τοῖς τῶν ἀποστόλων ἡθεσιν ἐσυμβάινει, καὶ ἔχεις ἀνωτέρω πολλὰ ἐξοχάγματα ἐμὸν τὰς ὁρθοδόξους Συνοδοὺς καὶ οἰκουμηνικὰς καὶ τοπικὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν Πίσῃ καὶ κωνσταντινῇ καὶ βασιλεῖα, ὅθεν οἱ ἀπὸ τῆς ἐν Περσείᾳ σχολῆς ἄθεον τῶν τῶν λόγων κρένουν εἶναι, λέγουσι γὰρ ἰωάννης ὁ Γέροντος καὶ ἄλλοι ἐξοχωτάτοι αὐτῶν διδασκαλοὶ ἐν ἐνὶ ῥήματι δοποφαιρό-

μενοι ταῦτα, οὐδὲν ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει πισυτέον, ἐὰν μὴ ὁμοφρόνως τῷ φυσικῷ καὶ τῷ κατονικῷ νόμῳ συμφωνῶσιν οἱ λόγοι αὐτοῦ, ἀλλὰ μὲν οἱ περὶ τῆς ἐκκλησίας λόγοι ἀντίκεινται τῷ Θεῷ καὶ τῷ φυσικῷ νόμῳ, τῶν τῶν ὅτι ὁ Πάπας ὑπὲρ ἐδενδὸς κρένεται, καὶ δὴ καὶ οἱ ἄλλοι, ὅτι ἐστὶ μετὰ Χριστὸν τῆς καθόλου ἐκκλησίας κεφαλὴ καὶ καθόλου νυμφίος, καὶ ἔχει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πᾶσαν γονικὴν καὶ αὐτοκρατορικὴν Ἡγμενίαν καὶ ἐξουσίαν ἀπολελυμένην καὶ δύο μαχαίρας, ἄρα ὁ Νικόλαος καὶ οἱ κατ' αὐτὸν δογματίζοντες καὶ ὁ ἡμεῖς ὁ λόγος, ἀλλ' ὅπως, Γρηγορίῳ τῷ διαλόγῳ, Γέροντος καὶ τῶν ὁμοίων ὑπὲρ τῆς δόξης τῷ Θεῷ θεολογούντων· ἴδε καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ ἐκ τῶν κεφαλῶν δεκάτης παραγράφου δόξαιον· ὅτι δὲ ἡ ὑπὲρ Σιλβέστρου Συνοδὸς συκοφαντῆται ὑπὸ τῶν ἰταλῶν, ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῳ κεφάλαιον ἔχον.

50

Ὅτι τὸ, ὁ μὴ παθόμενος τῷ Πάπᾳ ἔκ εἰς Χριστιανός, λείδον μυστήριον, ἐλέγχεται ἐνταῦθα ὡς ὅτι πατέρων ἐγκρίτων καὶ ὅ ἐν ταῖς οἰκουμηνικαῖς Συνοδοῖς λεχθέντων μάταιον, ὡς μὴ βεβαιώμενον ὡς τῆς γραφῆς.

Εἴ τι δέκνυται μάταιον τῷ τῷ μυστήριον, τὸ, ὁ μὴ παθόμενος τῷ Πάπᾳ, ἔκ εἰς Χριστιανός, καθότι ἐβεβαιώται

βεβαιῶται ὡς τῆς γραφῆς, καὶ γὰρ κατὰ τὴν
 μέγαν Βασιλεὺς ὁμιλία περὶ πίστεως, φανερώς ἐκ-
 τῶς πίστεως καὶ ὑπερφαιίας ἐπὶ κατηγορία ἡ ἀθε-
 τῆν τὶ τὴν γεγραμμένων, ἢ ἐπιστάγει τὶ τὴν μὴ γε-
 5 γραμμένων, καὶ Θεοδώριος δούτερος Διολόγῳ, μη-
 δὲ φησι τοιμάτω ὡς τὴν γραφὴν λαλῶν. καὶ
 Ἀθανάσιος ἐν τῷ κατὰ Ἀνομοίων, Τὶ πρὸς ἡμᾶς δια-
 μέγεθε, τὸς μὴ ἀκῶν μῆτε λέγειν ὡς τὰ γε-
 γραμμένα παθομένης, λέγοντες τὴν Κυρίαν, Ἐὰν μείνη-
 10 τε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ὅπως ἐλεύθεροί εἰσι, καὶ ὁ
 ἱεροσολύμων Κυρίαν κατηχήσει τετάρτη, Δεῖ
 περὶ τῶν θείων καὶ ἀγίων τῆς πίστεως μυστηρίων μῆ-
 τε τὰ τυχόν ἀπὸ τῶν θείων ὡς ἀδιδόδοι γραφῶν.
 καὶ Χρυσόστομος ὁμιλία περὶ τῆς οὐδοῦ τῆς δεκά-
 15 τῆς κεφαλῆς εἰς τὸν Ἰωάννην, Τὸν μὴ κεχηρμένον
 τῇ θείᾳ γραφῇ ἐν τῇ ἰδίᾳ δεξιᾷ, μὴ Διὰ τῆς θύ-
 ρας, ἀλλὰ ἀπαχόθου ἀναβαίνειν. Δοποροκαρίζοντι
 ἔν τῷ ἐφύρεται τῆς πονηρᾶς θέσεως καὶ τῆς πα-
 θομένης αὐτῇ, ὡς μὴ τὰ τῆς Θεᾶς, ἀλλὰ τὰ Ἰδα λα-
 20 λήσας. ἔτα Χρυσόστομος λέγεται ἀπὸ τῆς Χρυσῆς,
 καὶ παπικῆς ἀπὸ τῆς Πάπας, πάντως δὲ ἔχῃ ὁ μὴ πα-
 θομένη τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ ὁ μὴ παθομένη τῇ ὡς ἀ-
 δόσει τῆς Χρυσῆς, καὶ ἀπὸ ἐφύρεται ἰεῖα καὶ ἀγί-
 σα τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς ἐπὶ ὁ Πάπας, ἐκεῖ-
 25 νος ἔστι Χρυσόστομος. Γραττιανὸς, Οὐαλουτιανὸς
 καὶ Θεοδόσιος οἱ Ἀυτοκράτορες γραφόντες Κωνσταν-
 νουπόλιν λέγουσι, Χρυσόστομος ἐστίν, ὁ πιστὸς
 μὴ εἶναι Θεότητα ἐν ἴσῃ ἐξουσία Πατρὸς, ἴσῃ καὶ
 ἀγίᾳ Πνύματος, ὁ δὲ ὡς τὰ ἐν τῇ δοξάζων, Ἀρε-
 30 τικός ἐστι, βασιλικῶν βιβλίων πρώτῳ Τίτλῳ πρώτῳ
 κεφαλῇ πρώτῳ. ὁ ἱεράριος ὁμιλία τελευτῆς
 τρίτῃ εἰς τὰς προφῆτας τῶν Ἀποστόλων φησὶ, Χρυσ-
 οστομος ἐστίν, ὁ ἐμμένων τοῖς τῆς Κυρίης διδάγμασι.
 καὶ ὁ Χρυσόστομος ὁμιλία δεκάτῃ ἐκτῇ, Χρυσόστομος
 35 ἐστίν, ὁ πιστὸς τῆς γραφῆς. καὶ Ἀμβρόσιος βι-
 βλίων ἐκτῇ κεφαλῇ ἐνάτῃ, Χρυσόστομος ἐστίν, ὁ
 συνεζόμενος τῇ πέτρᾳ, ἡτοι τῇ Χρυσῇ. τίνες δὲ εἴπον
 τῶν πατέρων τὸν μὴ παθομένη τῷ Πάπᾳ Χρυσόστομον μὴ
 εἶναι; καὶ πῶς ὁ Βασίλειος ἐν τῇ τέλει τῶν κατὰ πλά-
 40 τος Ὁρίων πολλὰ ἐπὶ περὶ τῆς Χρυσῆς, καὶ τὴν
 τὸ ἴδιον Χρυσόστομον, ἐκ ἐκείνου τῆς Πάπας, ἐπαπαίει δὲ
 τῷ μὴ διδάσκοντι ἕδαις ὅτε πείθεται ὅτε πεσθίσει-
 ται, ὁ δὲ Πάπας τὴν Ἀνατολικὴν ἐδιδάσκει, ἐδιδάσκον
 γὰρ οἱ ἄρχαυοὶ Πάπαι καὶ αὐτεδιδάσκοντες, ἐν γὰρ
 45 τῇ πρώτῃ Συνοδῷ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω περὶ τῆς
 καὶ μάλα βιβλίου ἐκτῇ κεφαλῇ δεκάτῃ Παρά-
 γραφῇ δούτερος μόνι τρεῖς ἦσαν ἀπὸ τῆς Δυτικῆς Ἐκ-
 κλησίας, ὁσὶος Κεδρένης, Βίτων καὶ Βικέντιος,
 πάντες δὲ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες ἦσαν καὶ Ἀνατολικοί,
 50 καὶ ἐν ταῖς Διαλέξεσιν εἰς τὴν ὁσὶος Δυτικός, πάν-
 τες δὲ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, ὡς γράφει καὶ ὁ Γελάσιος.
 ἐν τῇ δούτερᾳ ἕδαις ἦν ἀπὸ τῆς Ρώμης, ἐν τῇ
 τρίτῃ ἡμιμὴ τῶν λοιπῶν ὁ πρῶτος Διδάσκα-
 λος, Κύριος ὁ Ἀλεξανδρείας, ὡς πᾶσα ἡ Ἐκ-
 κλησία καὶ ὁ Πάπας Κελεσίτιος καὶ αὐτὴ ἡ πᾶσα

ἐμαρτύρησεν, ἀπὸ δὲ τῆς Ρώμης μόνι τρεῖς,
 καὶ ἕδαις ἑτέροις, καὶ ἔτοι ἡλθον μετὰ τῶν λοιπῶν
 τῆς Συνοδῆς. ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι ἦσαν μόνι τρεῖς
 Ρωμαῖοι, οἱ δὲ λοιποὶ ἑξακόσιοι εἰκοσιπέντε πάντες
 Ἕλληνες ἐξετάσαι καὶ τῆς πίστεως οὐδικοί. ἐν τῇ πέμ-
 πτῃ ἕδαις ἡ Ρώμη, ὡς καὶ ἐν τῇ δούτερᾳ, ἀλλὰ
 οἱ πάντες Ἀνατολικοί. ἐν τῇ ὅτῃ ἦσαν ὡς καὶ ἐν τῇ
 τετάρτῃ. ἐν τῇ ἐκδόμῃ καὶ ὅκτῃ τρεῖς Ρωμαῖοι, οἱ
 δὲ λοιποὶ πάντες Ἕλληνες, ἐξετάζοντες καὶ τῶν Πα-
 τερῶν καὶ τῆς Πάπας τὰς ὑποστάσεις καὶ τὰς μαρ-
 τυρίας καὶ τὰ κωδίκια, καὶ βεβαιῶντες ὅτι τῶν
 γραφῶν καὶ τῶν ἐγγεγμένων πατέρων τὰς λοιπὰς
 αὐτῶν. ἐδιδάσκοντες οἱ ἄρχαυοὶ Πάπαι καὶ ἐδιδάσκον-
 τες, ὡς ἡ προφῆτις βεβαίῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας,
 καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι βεβαίῃ ἐν τῇ πρὸς τὸν Βασίλειον
 Μαρκιανὸν ἀποφωτιστικῇ αὐτῆς. εἰ δὲ εἴποι ἰεῖα καὶ
 Διόκλητος ἀντικείμενα τῇ γραφῇ καὶ τοῖς πατέρεσιν
 ἀνόμοια ἐφύρεται καὶ καταστρεφῶν τῶν Ἐκκλησια-
 στικῶν δογμάτων καὶ ἡθῶν καὶ ὡς ἀδιδόδοι. τρίτον.
 ὅτι ἐδιδόκει μὴ παθεῖν τὸν Χρυσόστομον τῇ Ἀρετικῇ
 Πάπᾳ, ἀλλὰ μόνον τῇ ἀγίᾳ καὶ τῇ παθομένη τῆς οἰ-
 κουμενικῆς Συνοδῆς, γινώσκοντες γὰρ πρῶτον εἶναι τὸν
 Πάπαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς Χρυσῆς ἢ τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ
 ἀπὸ τῶν πατέρων, καὶ οἱ ἑκάστον Χρυσόστομον ἀπολα-
 55 θῶν τῇ Πάπᾳ ὅτι διόκει καὶ ἐκδικεῖ τὰ τῶν οἰκου-
 μενικῶν Συνοδῶν, καὶ ἐν τῷ τῷ δὲ πείθεται καὶ
 τοῖς λοιποῖς Πατερῶν, καὶ γὰρ ἐδέχεται τὸ μα-
 ρκον καὶ τὸ ἡθῶν ἡ ἀλήθεια, εἰ γὰρ καὶ ὑποπίπει τῷ
 αἰαθέματι ὁ ἀπειθῶν ταῖς οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, ἐκά-
 60 σθη δὲ οἰκουμενικῇ Συνοδῇ ἐστὶν ἀθετοῖς πολλῶν
 ἀνακεφαλαιωμένων εἰς τὴν πρῶτην Πατερῶν, ἀνάγ-
 κη καὶ τοῖς πείθεται πείθεται καὶ ἐκείνοι τῇ Πάπᾳ, καὶ μάλα
 εἰς τὴν διδάσκει Ἀρεσίαν, ἡ ἡ ἀλλότεια τῆς γραφῆς καὶ
 τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξωὶ Πάπας πρῶτος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
 ἀλλὰ καὶ ἀληθῶς Διὰ τὸ εἶναι πρῶτον, ἐδέχθη γὰρ
 ἀνωτέρω πόσι Γάπαι ἐγένοντο τῆς ἀληθείας πα-
 65 ραχαράκται ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλαις, ἀλλὰ ἀληθῶς ὁ
 σοφὸς καὶ ἀγίος καὶ Διὰ τὴν Πνύματος φωτισμόν ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς εἰ Ἀπόστολοι ἰδύται ὅντες, καὶ ὑπὸ
 τῆς Πνύματος φωτισθέντες, εἴπον καὶ ἐγραψαν ὑπὲρ
 τῆς σοφῆς τῆς ἐξάρετας, καὶ Διὰ τὴν οἱ σοφοὶ πατέ-
 70 ρες ἐν ταῖς Συνοδοῖς ἐδιδάσκον, ὅθου καὶ οἱ Πάπαι
 εἰς τὰ συγγράμματα αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐ-
 τῶν εἰς τὰς οἰκουμενικὰς Συνοδοὺς, καὶ αἱ Συνο-
 δοὶ ἐν τοῖς Ὁρίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς αὐτῶν τῆς αἰῶνος
 πατέρας προσέφερον μαρτύρας, καὶ ἰδε ἀνωτέρω τῆς
 τῶν οἰκίας Συνοδῆς, καὶ δὴ καὶ ἡ ὅτῃ καὶ ἐκδόμῃ
 αἱ Συνοδοὶ καὶ εἴπον δὲ πείθεται τῇ Πάπᾳ, ἀλλὰ
 τοῖς ἀγίοις πατέρεσιν καὶ διδασκάλοις, ὡς εἶπε καὶ Γρη-
 75 γόριος ὁ δούτερος ἐν ταῖς πρὸς τὸν Ἰσαυρὸν ὑποστά-
 λαῖς αὐτῶν. ὅθου ὁ Ἀμβρόσιος κεφαλῇ δούτερᾳ
 περὶ τῆς ἀγίας τῆς ἱεροσύνης λέγει, Ἀποστόλοι καὶ
 ὁ ποιμνίου καὶ μόνος ὅτε ὁ μακάριος Πέτρος ἐδέ-
 80 ξατο, ἀλλὰ καὶ μετ' ἡμῶν ἐκείνα ἐδέξατο, καὶ μετ'
 ἐκείνων ἡμᾶς ἐδέξαμεθα. καὶ ὁ Κυπριανὸς βιβλίων

τρίτῃ ὑπισολῇ δεκάτῃ τρίτῃ, εἰ γὰρ φησι καὶ πο-
λλοὶ ὑπαρχοῦναι Παιμάδες, μίαν ὁμῶς πείμναι ποι-
μάνοιεν, καὶ τὰ καθόλου ἀέβαστα, ἀλλὰ ὁ Κύριος τῷ
ἰδίῳ περιεποιήσατο αἵματι, συνάγειν καὶ περιθάλλ-
παιν ὁφείλουεν, καὶ ἀπλῶς οἱ σοφοὶ καὶ ἄγιοι πατέ-
ρες τῆς Οἰκουμενικῆς Φωστῆρες καλῶνται ὑπὸ τῆς ἐβ-

δόμης Συνοδῶν, δι' ἣν αἰτίαν πείθοντα πάντες οἱ
Χριστιανοὶ καὶ αὐτὸς ὁ Πάπας, ἅπερ ἐθέλοι Χριστα-
νὸς εἶναι, τοῖς Θεοφόροις πατέρεσι, καὶ ἐν τῷ ἀνάπαλιν.
οἱ μὴ παθόμενοι τοῖς ἁγίοις πατέρεσιν, ἀλλότριον κερ-
νόνται τῆς Εκκλησίας, ὡς μὲν καὶ οἱ μὴ τῷ Πάπᾳ τῆς
Ῥώμης παθόμενοι, καὶ ἄλλοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀνθεσμιῶν Συνοδῶν καὶ ἐγκλήτων ἁγίων τῷ Πάπᾳ ὑπὲρ τῆς ὁμῆς Κυπριακῆς μέχρι Φωτίου, δέκνυται ἰο-
τέως μὴ τοῖς ἁγίοις πατέρεσιν καὶ ταῖς Συνοδοῖς, ἀλλὰ τῷ Πάπᾳ παθόμεναι, μὴ εἶναι Χριστιανούς.

Ὁ ἄγιος Κυπριανὸς ἀπὲρ ἐπέειπεν τῷ Πάπᾳ περὶ ἀνα-
βαπτισμῶν, ἀλλ' αὐτέσῃ ὡς γράφει αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς
Πομπηϊὸν ὑπισολῇ, καὶ μάλιστα αὐτέσῃ διὰ δύο με-
γάλων Συνοδῶν. τὸ αὐτὸ ἐποίησαν ὁ Καισαρείας Φιε-
ριλιανὸς καὶ Ἐλευθ. ὁ Ταρσῆ, ἀλλ' ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ
τῇ Σαμοσατέως Συνοδῷ ἁγίως ἔχει αὐτάς. περὶ
τῆς Πάχας αὐτέσῃ τῷ Πάπᾳ συνοδικῶς ὁ Εὐφύσιος Πο-
λυκράτης καὶ οἱ ἄσσανοὶ ἐγκλητοὶ ἐπίσκοποι, ἀλλ' ἦσαν
οἱ ἀνθεσμίῳ τῷ Πάπᾳ Χριστιανοὶ καὶ οἱ πλείους ἄγιοι
ὁ Πάπας Βίκτωρ ἀφ' ὧν τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνα-
τολῆς διὰ τὸ Πάχας, ἀλλ' αὐτέσῃ αὐτῷ καὶ ὠνείδισεν
αὐτῷ ὁ Λεγυδένων ἄγιος Εἰρηναῖος, καὶ πᾶσαι αἱ Ἐκ-
κλησίαι κατεφρόνησαν τὴν ὑπὸ τῶν αὐτῶν. ὁ Πο-
λυκάρπος Σμύρνης ἦλθε μετὰ τῷ Πάπᾳ Ἀνικητῇ
διὰ τὸ Πάχας, καὶ εὐόνοον ἐκέπειν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ
αὐτέσῃ, καὶ μάλιστα ἔστω τῆς Ῥώμης, καὶ ἔστιν ὁ Πο-
λυκάρπος ὑποσολικός ἄγιος, ὅτε δὲ ἡ πρώτη Σύ-
νοδος διώρισε περὶ τῆς Πάχας, πάντες ὑπήκουσαν.
περὶ τῆς ἀναβαπτισμῶν καταφρόνησας ὁ μέγας Βασι-
λεὺς τῶν παπικῶν ἐνταλμάτων, Συνοδὸν ὑψίστη-
τῆς, ὅθου τῇ δούτῃ Οἰκουμένη Συνοδῷ διορισάσῃ
περὶ τῆς βαπτισματικῆς πάντες ἐπέειπεν. οἱ Ῥω-
μῶν τῷ Ἀθανασίῳ καὶ ἐν τῷ Πάπᾳ ἐπέειπεν πε-
ρὶ ἐπίσεως καὶ ὑποστάσεως, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Θεολόγος
ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐγκωμίῳ. ὁ Πάπας Λιβέριος, ἐπ-
πόντος αὐτῷ τῷ Βασιλέως Κωνσταντίνῳ, Ποσὸν εἰ μέ-
ρες τῆς οἰκουμένης, ὅτι σύμμενος τῆς Οἰκουμένης πᾶσι
ἐρεῖται καὶ ὅλα τὰ κόσμῳ λείας, ἐκείνου ὅτι Βα-
σιλεὺς μὴ ἀντιλέγει τῷ Πάπᾳ, καὶ πείθειται πάντα
Χριστιανὸν ἀνάγκη, ἀλλ' εἶπε Συνοδὸν ἀθροισθῆναι καὶ
διορισθῆναι τὸ δίκαιον. ὁ Πάπας Δάμασχος ἐδιηρώ-
σε τὸν Οὐπάτιον ἀπατηθῆναι ἐξ ἀπλότητος, ἐκ ἐπει-
δῆ δὲ αὐτῷ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, ἀλλ' ἔστιν ὁ
Γρηγόριος ἄγιος. ὁ μέγας Βασίλειος κατέκρινε
τῶν Παπῶν τὸ ὑπερήφανον ἦθος, καὶ ἐμαρτύρησεν
αὐτὰς μὴ εἶδέναι πᾶσι ἀλήθειαν, καὶ τὸ δὴ χεῖρισεν
κακὸν, ὅτι μήτε διδάχθῃναι ταῦτά τε ἀέχονται, ἀλλὰ
Καλὴν πίστιν ὁ Βασίλειος. ὁ Ἀντιοχείας Φλαυιαν-
νὸς ἐκ ἐπειδῆ τοῖς Πάπαις, ἀλλὰ μάλιστα τρισὶν
αὐτέσῃ, ἀλλ' ἦν Χριστιανός. οἱ πατέρες τῆς δούτε-
ρης Συνοδῆς Χωρὶς τῆς τῷ Πάπᾳ γνώμης ἠθροισαν
τῷ Συνοδῶν, καὶ ὑστερον καλέσαντος αὐτῶν αὐτὰς
εἰς Συνοδὸν ἢ αὐτὸς ἠθροισεν ἐν Ῥώμῃ, διὰ τὸ ὅτι

λογον ἐφ' ὧν ἐκείνην ἐκείνησαν αὐτὰς, καὶ δὴ καὶ τὸν
ὅτι τῷ Πάπᾳ δυνάμειον Φλαυιανὸν εἰς τὴν θρό-
νον Ἀντιοχείας ὑποκατέστησαν. μελέτιον τὸν Ἀντιο- 15
χείας ἐκ ἐδὲχοντο οἱ Πάπαι, μάλιστα ἀντιχεροτό-
νησαν κατὰ τῶν ἁγίων τὸν Παυλῖνον, ἀλλ' οἱ πατέρες
τῆς δούτερας Συνοδῆς καὶ πᾶσα ἡ Ἀνατολή τὸν μὴ
μελέτιον ἔχον ἄγιον, τὸν δὲ Παυλῖνον ἀφ' ὧν.
ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος ἐμάχετο τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς 20
Ῥώμης, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐν Κωνσταντίνῳ Συνοδος Κα-
νόνι ἐκατοστῇ ἑκτῇ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀντιλέγων τῷ Πά-
πᾳ, ὡς Χριστιανὸς ὁ Θεόφιλος, καὶ μάλιστα ἄγιος.
ἐπεμψεν ὁ Πάπας Ἰννοκέντιον Λιγάτους συστήσαι εἰς
Βυζάντιον Συνοδὸν ἵνα ἀθροίσωσι τὸν Χρυσόστομον, οἱ δὲ 25
Κωνσταντινουπολίται ἐκείνους ἐδίωξαν μετ' ἀσχυμῆς, ἀλλ'
ἦσαν οἱ καταφρόνησαντες τῶν παπικῶν ἐπεσκήματων
Χρισταί καὶ ὁρθόδοξοι. ὁ Πάπας Λέων ὁ πρῶτος ἔ-
γραψε πρὸς τὸν μικρὸν Θεοδόσιον τῆς πρεσβυτέρου γενέ-
σθαι Συνοδὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τῆς Διοκέρως, ὁ δὲ 30
Βασιλεὺς ἐμόνος ἐκ ἐπειδῆ, ἀλλὰ καὶ αὐτέσῃ. ὁ αὐτὸς
Λέων ἐβιβάσθη πρὸς Στέφανον εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ τὸν
Θεοδώριτον ἔγραψεν ὑποκατασταθῆναι, ἀλλ' ἡ ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνοδος τὸν μὴ Στέφανον τῆς θρόνου ἀπεδίωξε, τὸν
δὲ Θεοδώριτον ἀπέβαλε, καὶ ἐδέξατο ὅτι ἀνθεσμίως 35
ῥητὴς τὸν Νεστέριον, καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
κοινῶς ἡ Συνοδος, καὶ ἰδίως πάντες οἱ ἐπίσκοποι τῆς
Ἀνατολῆς αὐτῶν τῷ Πάπᾳ Λέωνι, ἀλλ' ἦσαν Χρι-
στιανοὶ πάντες οἱ ἀντιπόντες τῷ Πάπᾳ, καὶ πάντες
χερὸν ἄγιοι. Εὐθύμως καὶ μακεδόνως οἱ Κωνσταν- 40
τινουπόλεως Πατριάρχαι ἐμνημόνεον τῆς Ἀνακίης ἐν
τοῖς Διπύχοις, καὶ ἠναντιῶντο τοῖς Πάπαις ἀναθεμα-
τίσαι τὸν Ἀνακίον ὑπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀλλ' ἦσαν Χριστα-
νοὶ, καὶ μάλιστα ἄγιοι. Ἰωάννης ὁ Μαξέντιος καὶ
οἱ μοναχοὶ συγκύβαν αὐτῶν τῷ Πάπᾳ Ὀρμίσδῳ, 45
ἀλλ' ἐδὲς αὐτὰς κατέκρινον, ἦσαν δὲ Χριστιανοί. ὁ
Κωνσταντινουπόλεως Μηναῖς αὐτέσῃ τῷ Πάπᾳ Βιγίλιῳ,
καὶ ἀκοινωνήσαν κατακρινθεὶς, ἀκοινωνήσαν αὐτῶν
γαγεν, ἀλλ' ἔστιν ὁ Μηναῖς ἄγιος. ἡ πέμπτη Οἰκου-
μένη Συνοδος τὸν Πάπαν Βιγίλιον κατέκρινεν, 50
ὅθου ὁ Βασιλεὺς ἐκείνου ἐξώρισε διὰ τὸν ἀπείθετον
ἀλλ' ἔστιν ἡ Συνοδος ἁγία καὶ καθολική, καὶ ὁ Ἰου-
λιανὸς ὑπὸ τῆς ἑκτῆς Συνοδῆς λέγεται ἄγιος. ἡ
ἐν Κωνσταντίνῳ Συνοδος αὐτέσῃ τοῖς Πάπαις καὶ διὰ
λόγων καὶ διὰ ἡγῶν καὶ διὰ ὑποπολῶν, καὶ ὁμῶς
ἐστὶν

ἐστὶν ἀγία καὶ ἱερὰ Συνοδὸς . πολλοὶ κατέκρινον
 τινὰς μεμφομένους τὰς μὴ παθομένους τῇ ὁμοφασίᾳ
 τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας Διὰ τὴν ἡγεσίαν τῆς Σαβ-
 βάτης, ἀλλ' ὁ Αὐγουστίνος τὰς μὲν δικρινόντας περὶ
 5 τὰς τὴν Πάπαν κατέκρινε, τὰς δὲ ἐναντιωμένους
 ἐδικαίωσε . Ἰωάννης ὁ νηστεύτης, ὃν ἡ ἐβδόμη Οἰκ-
 μενικὴ μαρτυρεῖ ἄγιον, ἀντιφέρειν πρὸς τὸν Πάπαν
 Διὰ τὴν Οἰκουμενικὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀντέλεγον ἀνα-
 φωνὰς καὶ πάσῃ ἀσυνεσίᾳ, ἔκ ἑκτον ὅμως μῆτε οἱ
 10 τότε Πάπαι Πελάγιος καὶ Γρηγόριος, μῆτε οἱ
 τότε κληρὶ Πατριάρχαι καὶ λοιποὶ Ἐπίσκοποι, μῆτε
 Βασιλεῖς, μῆτε οἱ λοιποὶ σοφοὶ καὶ οἱ ἰδιώται τὰς
 ταύτας μὴ εἶναι Χριστιανὰς . κατὰ τὸν μέγαν Μάξι-
 μον οἱ Κωνσταντινουπολίται ἐπελάβοντο τὴν συνοδί-
 15 κὴν τῆς Πάπας, ὁπολογίζοντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι Διὰ τὴν
 ἀγίαν Μαξίμην ἔκτον τὴν λύσιν ἐκκλησιαστικῶς, πῶς
 δὲ ἔκ ἐγνώσκον οἱ τότε Ῥωμαῖοι ἔτε μὲν οἱ Κωνσταν-
 τινεπαλίται ἔτε ὁ Μάξιμος, ὃν ὁ μὴ τῆς Πάπας πει-
 θόμηνος ἔκ ἐστὶ Χριστιανός ; ἡ κατὰ Φωτίου Συνο-
 20 δὸς διορίζουσα κανόνι δεκάτῳ τρίτῳ, ἐι γούναί τις
 ἐν οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ἀμφιβολία περὶ τῆς ῥωμαϊ-
 κῆς Ἐκκλησίας, χρηθὲν δεχέσθαι τὴν λύσιν, καὶ ἡ
 ὠφελῆσθαι ἢ ὠφελεῖν, εἰ δὲ ὠφελήσῃσεται ἡ Ἐκ-
 κλησία Ῥώμης, πῶς τῆς Πάπας δεῖ πείθεσθαι καὶ
 25 μὴ κατὰ πρῶτον λόγον τῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ; ὁ

Κωνσταντινουπόλεως Ἰγνατίος ἀπέστειλε τὴν Πάπαν Ἰωάν-
 νην Διὰ τὴν Βαλχαρίαν, ὡς φέρεται ἐπιστολῇ ἐπι-
 δομητικῇ ὁγδοῇ, ἀλλ' ὁ Ἰγνατίος τὴν ἀγανάκτησιν
 αὐτῆς εἰς ἐβδόμη λογισάμενος, τὴν Βαλχαρίαν ἐκ ἑδω-
 κε, καὶ ἀπέθανεν, ἔχων ὅμως αὐτὸν καὶ οἱ Λα-
 τῖνοι ἄγιον . ἡ ἐν Τρέλλῳ Συνοδὸς ἐκπέσθη τῇ
 Πάπᾳ κακῶς νομοθετῶντι ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἀλλὰ Νό-
 μους ἔθετο περὶ τῆς ἡγεσίας τῆς Σαββάτης καὶ τῆς
 γαίας τῶν Ἱερῶν καὶ τῆς Πάπας, ὅμως ἐστὶν ἀγία, ὡς
 μαρτυρεῖ ἡ ἐβδόμη ἀγία Συνοδὸς καὶ ὁ Πάπας Ἀδρια-
 νὸς ὁ πρῶτος . τὸν Φωτίου ἀντιθεματίσαντος οὐδένα
 Πάπαν, ἀλλ' ὁ ὡπῖον πάσης τῆς βασιλείας Ῥωμαίων
 καὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ
 Κωνσταντίνου τῷ Πορφυρογεννήτῃ τῆς ἐνώσεως Συνο-
 30 δὸς ἐβόησεν, Ἀπαστατὴ κατὰ Ἰγνατίου καὶ Φω-
 τίου τῶν ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν γερφύται ἡ λα-
 ληθούσα, ἀνάθεμα . καὶ ὁ Ἀδριανὸς Πάπας ἐν τῇ
 κατὰ Φωτίου ἐν Ῥώμῃ Συνοδῷ ἔλεγε, Δεῖ καὶ τὰς
 μικρὰς κατεξάνισσασθαι τῶν Αἰρετικῶν Παπῶν, καὶ
 μὴ ὑποτάσσασθαι . ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ τεταρτῷ κε-
 Φαλαίᾳ πέμπτῃ Παράγραφον ὁγδοόν, καὶ βιβλίῳ
 ἑκτῷ κεφαλαίῳ δεκάτῃ Παράγραφον τέταρτον, καὶ
 βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἑχατῷ, καὶ βιβλίῳ δευ-
 τέρῳ κεφαλαίῳ ἑκατῷ Παράγραφον ἑχατὸν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι οἱ παπιστὰς Διὰ τὸ πείθεσθαι τοῖς μετὰ τὸ χίσμα δογματίσασιν Πάπαις πιστεύοντες εἰς τὰς Πάπας, πα-
 30 πιστὰ λέγονται, οἱ Φωτιανὲς ἡμᾶς τὰς τῶν πατρικῶν δογμάτων ἐγκρατεῖς λέγοντες, δεικνύοντες φλύαρους.

Ἀλλ' ἐδ' αὐτοὶ οἱ παπιστὰς τοῖς ἀρχαίοις Πάπαις πεί-
 θονται, ἀλλὰ τοῖς νέοις, καὶ ἐκ ταύτης τῆς πα-
 35 ρατρικῆς ὑπέπεσον χεῖρας εἰς ποσθήκοντα αἵρετι-
 κα φρονήματα, ἅτινα ὁ φιλομαθὴς ἰδέτω εἰς Γεώργ-
 γιον τὸν Κορίνθιον ἐν τοῖς πρὸς τὸν Βελλακρινόν περὶ
 τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας ἀντιρρήτικοις . ἐνταῦθα δὲ
 δῆλον, ὅτι οἱ Λατῖνοι Διὰ τὸ πεποινηκοῦν μετὰ τὸ
 σχίσμα δόγμα πίστεως ἵνα πιστεύῃ εἰς τὴν Πάπαν Ῥώμης
 40 ὅστις βέλεται σωθῆναι, λέγονται δικημῶς παπιστὰς.
 τὸ δὲ τὰς παπιστὰς λέγειν Φωτιανὲς ἡμᾶς τὰς ὀρθο-
 δόξους τὰς κρατύνοντας τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ ἀποστολικά καὶ
 πατρικά ἀκηνοτόμητα, ἐστὶ πρὸφανὴς φλυαρία, κα-
 θότι ἡμεῖς εἰς μόνον τὸν Χριστὸν πιστεύομεν καὶ τὸν
 45 Πατέρα καὶ τὸ Πνεῦμα αὐτῶν, καὶ εἰς ἐδωῖα ἕτερον,
 μέγιστα ἔστω τῶν Λατίνων ὁ λόγος ἐστὶν Αἰρετικῶν
 ἰδιότης, ὁ γὰρ Νικαῖος ἔλεγε τὰς ὀρθοδόξους Κορ-
 νηλιανὰς, τὰς δὲ αὐτῶν ἐπομύνας ἔλεγε Καθαρὰς,
 ὡς φησὶν ὁ Ἀλεξανδρεὺς Εὐλόγιος πρὸς Φωτίου ἀ-
 50 ναγνώσας ἐκατοστῇ ὁγδοηκοστῇ δούτέρᾳ, καὶ ὁ τρι-

θείτης φιλόπονος Ἰωάννης τὴν ἐν χαλκηδόνι Συνο-
 δον Νεστοριανῶν ἔλεγον, ὡς Φωτίος φησὶν ἀναγνώσας
 πωτηρικῇ πέμπτῃ . καὶ οἱ Ἀρετανοὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τὰς
 ὀρθοδόξους Εὐσταθιανὰς καὶ Παυλιανὰς ὠνόμαζον,
 ὡς ἡγεῖτο Παῦλος καὶ Μελέτιος, Εὐμερίας βιβλίῳ
 ἑκτῷ κεφαλαίῳ εἰκοστῷ πρώτῳ . καὶ Ἀπολιναριὸς
 ὁ Ἱεραπόλεως λέγει, ὅτι οἱ περὶ τὸν Μοντανὸν τὸν
 Αἰρεσιάρχην Προφητιφόντας ἐκάλουν τὰς ὀρθοδόξους,
 ὅτι μὴ τὰς ἀμετροφώνους αὐτῶν Προφήτας ἐδέχον-
 το, Εὐσεβίου βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ
 ἑκτῷ . καὶ Βασίλειος ὁ μέγας γράφων τοῖς ὑφ' ἐαυτοῦ
 Ἀσκηταῖς, λέγει περὶ τῶν Ἀρετιανῶν, Τόινυν καὶ τὸν
 ἐν Νικαίᾳ Δοκίμωσι πίπιν, καὶ Ομοουσιαστὰς ἡμᾶς
 ὁμοκαλήσει . καὶ ὁ αὐτὸς Ἀτίσιος ὁ τῶν Αἰρετικῶν ἐπι-
 γηγὴς Χρυσιτὰς ἐκάλει τὰς ὀρθοδόξους, ὡς ὁ Νύκτος
 Γρηγόριος μαρτυρεῖ . καὶ ὁ Ἀντιοχείας Μακάριος
 Μονοθελήτης ὢν, ἔλεγον ἐν τῇ ἑκτῇ Οἰκουμενικῇ τὰς
 ὀρθοδόξους Μαξιμιανὰς, ὅθον καὶ οἱ Λατῖνοι τὰς ὀρθο-
 55 δόξους Φωτιανὰς καλέοντες, τὴν μοίραν εἰς τὴν Αἰρετικῶν .

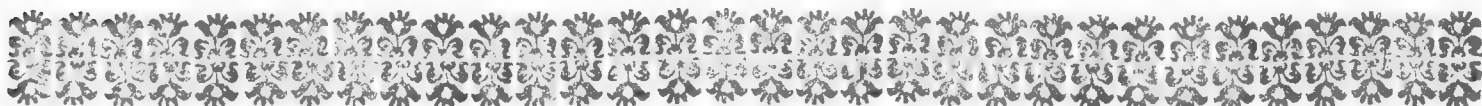
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι τὸ πείθεσθαι τῇ Πάπᾳ, ἐκ πάντων ἀπλῶς ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἰσορριμῶν χρισματικῶν δάννυται, ἡ
 δ' ἐχάτη ψῆφος, τῆς κληνότητος, καὶ κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὁ Χριστός .

Και νῦν λοιπὸν ὁ λόγος ἔστω καὶ βλασφημία σα-
φής, βλασφημιον δὲ καὶ ἰεὺς πίσει ἡ ἀνατολι-
κὴ ἐκκλησία ἀδέχεται, γράφει γὰρ ὁ μέγας Βα-
σίλειος τῇ ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείῳ, ἡμεῖς νεωτέρων πίσει
ἀδεχόμεθα, ἀλλ' ἅπερ ὡς τῶν πατέρων ἐδιδάχθημεν
πιστεύομεν. καὶ Ἀθανάσιος λόγῳ περὶ τῆς ΠΑΝΤΑ-
ΜΟΙ ΠΑΡΕΔΟΘΗ, ἀληθινὴ φησὶ διδασκαλία εἶναι,
ἣτις τῶν πατέρων ἐκ τοῦ ἀποστόλου. ὁ δὲ λόγος ἔπος τῆς
πέποιθαι τῇ Πάπᾳ σχισματικὸς ἐστίν, ἔπε γὰρ ὑπὲρ τῆς

ἡρώδης, ἔτε ὑπὸ τῶν πατέρων, ἡ βασιλείῳ, ἡ
συνοδῶν, ἡ ἐπισκόπων, ἡ ἱεροκλῶν ἀρχαίων, ἔτε
ὑπὸ τῶν ἐπισκεφόντων Αἰρετικῶν ἐς τὴν ἐκκλησίαν
καὶ διδόντων λιβέλλας ταῖς οἰκουμενικαῖς συνοδοῖς,
ἔτε ὑπὸ ὑμῶν δὲ, ἡ ἀσκητῶν, ἡ τῆς μεταφρεσῆς,
ἡ τῶν συγγραψαμένων τὰς τῶν ἁγίων βίβλιν ἐξέτα, ἀλ-
λὰ πάντες κοινῶς καὶ ἰδίως πᾶν ἰσχυρῶς ψῆφον τῇ
κοινοτῇ τῆς ἐκκλησίας ἀπόειμαν, καὶ τῆς καθό-
λης ἐκκλησίας μίαν κεφαλὴν εἶδαν τὸν χριστόν.

10

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Β'.

15

Εὐεργος ὁ δεύτερος τῆς Πάπᾳ Νικολάου βλασφημίας, ἥ ἐστιν, ὅτι πικροὶ οἱ παπισταί, καὶ ἀπὸ τῆς ὁρθόδοξοι.

Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ῥητέον, ὅτι δὲ ἡμᾶς διαρεῖν
τὰς καρεῖς καὶ τὰς ἀποδόξας καταστάσεις τῆς ἐκ-
κλησίας. ἡ εἰς κατάστασις τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνα-
τολικῆς ἡ ἐπὶ Νικολάου ἐκ τῆς ἐξουσίας καὶ ἀπειθείας,
ἀλλ' ἀρχαῖα καὶ σωθήσεται, Νικολάος δὲ ὑποκρινόμε-
νος μὴ εἰδέναι τὸ πλῆθος τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας,
λέγει ἄλλα αὐτ' ἄλλων, εἰ ᾗσαν ὁμοῦ καὶ ὀλίγοι οἱ
ἀνατολικοί, πάλιν κακῶς ἔπειν ὁ Νικολάος, καθό-
τι ὡσαῦτα ἔπειν τῷ διηρώ καὶ τοῖς πατέρεσι. κατὰ
τῶν τοιούτων φερούμενος ὁ Αὐγουστίνος ἔλεγε, τῷ καρεῷ
ἐκείνῳ ἔλεγον οἱ Ἀρειανοί, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ κόσμος
συμφωνᾷ, οἱ δὲ ὁρθόδοξοι ἀπεκρέοντο, ὅτι καὶ
μετὰ πλείους τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἀληθείας ἡ σωτηρία
εὐφρῇ καὶ κακῇ. Ὁ αὐτὸς ἐπιστολῇ πρὸς Εὐκλείτιον
λέγει, ἡ ἐκκλησία πολλὰς συγκρινόμεναι μετὰ
τῶν λοιπῶν, ἐν ὀλίγοις ὑπάρχει, καὶ γὰρ τότε
ὀλίγοι τινὲς ὑπὲρ πίσεως ἀθλαῖτες, τινὲς μὴ αὐ-
τῶν ἐξωρίζοντο, τινὲς δὲ ἐκρύπτοντο, καὶ ἔτις ἡ
ἐκκλησία, ἣτις κατὰ πάντα τὰ ἔθνη αὐξάνει ἐν
ταῖς ὑποθήκαις τῆς κυρίας, πρὸς καρεῖν διεφυλάχ-
θη. ἱερώνυμος ἐν τῇ κατὰ Λεκιφεριανῶν ἀπαλό-
γῳ λέγει, ὅτι ἀπὸ τῶν Λεκιφεριανῶν ἐθρῆναι ἅπας ὁ κό-
σμος, καὶ ἐθαύμασον Ἀρειανὸν ὁρῶν αὐτὸν, καὶ καὶ
ἱωάννης ἱεροσολύμων γράφει φησὶ, κατεκράτα πά-
σης τῆς ἀνατολῆς ἡ αἵρεσις τῶν Ἀρειανῶν. ὁ Βελ-
δίνος ἐν τῇ αὐτῇ ἱστορίᾳ, τῆς ἀφρικῆς φησὶν ἡ
τῆς Ἀρείας αἵρεσις ἐκράτησε καὶ τῆς δύσεως, καὶ αὐτὸν
τὸν Ῥώμης ἐπισκόπον κατέστρωσαν, ὅθεν καὶ ὁ Λι-

βέριος Ῥώμης σωθήσεται Ἀρειανῶν, καὶ ἔγραψεν
ὑπὲρ τῆς αἵρεσεως τῆς Ἀρείας, ὡς φαίνονται αἱ ἐπι-
στολαὶ αὐτῆς ἕως καὶ τῆς σήμερον ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐς τὴν 20
βιβλιοθήκην ἐν τῷ βαλκανῶ. καὶ ὁ δεύτερος φίληξ
ἀρεαίσεων, ὃν καὶ ἀνεθεμάτισαν. καὶ ὁ καὶ ἀπὸ τοῦ
ὁρθόδοξοι πρὸς Κριτόβελον τὸν Πελαγαιὸν ἔλε-
γε πρὸς ἱερώνυμον ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης βιβλίας καὶ
Πελαγαιῶν, Πᾶς ὅστις διαυθοντεύσῃ σε, καὶ κακῶς 25
πιστεύοντα καλῶς νοεῖν ἔποισε, ἔτε το ποιῇ, ἵνα σε
τῆς δυσφημίας ἐλδοθεύσῃ, ἀλλ' ἵνα σε αὐτὸν δυσφη-
μήσῃ τῇ κακοπιστίᾳ, τὸ πλῆθος τῶν ἐπαδόντων ἐκ
ὁρθόδοξον, ἀλλ' αἰρετικὸν ἐνώσει ἀπεδείξα, διὸ ἡ
διαυθοντεύσῃ ὁ πιστεύς, ἡ ἄφες ὁ διαυθοντεύσῃ 30
ἐδυνασαι, πάντα ὅν αὐ ἐς τὴν σὴν διαυθοντεύσιν
πρὸς φέροις, ἐχὶ κηδεμόνα, ἀλλ' ἀκόλυσον ὀνομάσας.
καὶ ἐν τῇ πρὸς οὐμίῳ τῆς πέμπτης βιβλίας πρὸς ἱερεμίαν
λέγει, ἡ ἀλήθεια κλειδοῦναι καὶ δεθῆναι διώκεται,
ἀλλ' ἐχὶ τῇ τῇ τῇ, ἣτις καὶ τῇ ὀλιγότῃ τῶν αὐτῆς 35
ἀρκεῖται, καὶ τῇ πλῆθει τῶν ὑποτακτικῶν ἐκ ἐκφραστῆ-
ται. Ὁ αὐτὸς ἐπιστολῇ πρὸς Ῥεφίριον, ἡς ἡ ἀρχὴ,
ΜΑΚΡΟΝ ΧΡΟΝΟΝΣΟΙ Εἴη Ῥώμῃ, φησὶ, τῶν ἀ-
μαρτανόντων τὸ πλῆθος ἐγενῆται τῷ ἀμαρτησάντι βοή-
θειαν. τοιούτων ἐν λέγεται εἶσεσθαι καὶ τὸν καρεῖν τῆ 40
ἀντιχρίστου, ὃ πᾶσα ἡ γῆ ἀκολουθεῖται ἐκ τῆς ὀλί-
γων τιῶν, ὡς τὰ ὀνόματα ἐγράφει ἐν τῇ βίβλῳ τῆς
ζωῆς, ἡ δὲ ἐξουσία τῆς πραγματεύεσθαι κοινῶς ἀπη-
γόρευται πᾶσι τοῖς μὴ ἔχουσι τὸν χαρακτῆρα τῆς 45
ἐκείνης, ἡ τὸ ὄνομα, ἡ τὸν ἐκείνου τῆς ὀνόματος αὐτῆς.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς μετὰ τῶν πατέρων ἐξετάσεως, ὅτι τὸ πλῆθος ἐκ ἀρκετὸν τῇ ὁρθοδοξίᾳ, μὴ συμπαράχουσι αὐ-
τῇ τῆς ἀληθείας, διδασκαλίας, καὶ, κρείων, ἐς ὁρθοδόξων πάσης πῆς οἰκουμένης.

50

Τὸ τοιούτων τῆς Νικολάου ἐπιχρήματα λίαν φρονίμως
ἐξετάζειν δὲ μετὰ τῶν ἁγίων πατέρων, ἥτοι πᾶς
ἐκείνους οἱ θεοφόροι ἐκείνους, ἡ τῷ ὁμοίῳ ἐχρήσασθαι ἐπι-
χρήματι, διότι ἐκ ἀρκετὸν μόνον τὸ πλῆθος, εἰ μὴ συν-

δράμῃ ἡ ἀλήθεια τῆς διδασκαλίας, εἰ καὶ πολλὰ
κις ὑπὲρ τῆς εὐρεῖν καὶ γινώσκειν πᾶν ἀλήθειαν ἐκατα-
φρονητῶν τὸ ἐκ παρομιλῶν ἐπιχρηματίζεσθαι ἐκ τῆς συμ-
φωνίας τῶν πολλῶν πιστεύοντων ἐνισχυρῶς, εἰ δὲ ἡ ἀλή-
θεια

55

τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων
λάμπουσα ἀλήθεια τῇ γνώμῃ τῶ πληθους μάχεται,
ἀρετέα ἢ ἀλήθεια, ἀφ' ὧν τῶ πληθους, καὶ ἡ
ἐν τῇ Οἰκονομίᾳ ὁρθόδοξος. εἰπόντες γὰρ τῶ βα-
5 σιλέως Κωνσταντίῃ τῇ Πάπᾳ Λιβερτίῳ, ὡς Θεοδώρ-

τος βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἕκτῳ, πο-
σὸν εἶ μέρους τῆς Οἰκονομίας, ἀπεκρίθη, Οὐδέ πο-
εἶναι με μόνον ὁ τῆς πίστεως ἐλαττεῖται λόγος. καὶ
γὰρ κατὰ τὸ παλαιόν, ἦτοι Δανιὴλ κεφαλαίῳ τρίτῳ,
τρῆς μόναι εὐρίσκονται ἀντιστάσεις πρὸς αὐτόν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Μαρτυρία Λυγυσίνης κατὰ τῶ ἀνωτέρῳ ἐπιχρημάτος τῇ Πάπᾳ Νικολάῳ.

10

Λυγυσίνη βιβλίῳ κατὰ τῆς ἐπιστολῆς τῇ Μανι-
χαίῃ, ἣν ὠνόμαζον τῶ Θεμελίῳ, κεφαλαίῳ τε-
τάρτῳ, ἀριθμηθεσῶν ποσῶν αἰτιῶν, αἷς ἐν τῇ
κοινωνίᾳ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐκρατῆτο, ἐν
15 αἷσι τίθησι καὶ πλὴν σωαίνεσιν τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν,
καὶ πλὴν ἀθετοχίῳ τῶν ἱερέων, μεταβαλὼν τὸν λόγον
πρὸς Μανιχαίους, παρ' ὧν φησὶν ὅπως ἐδὲν τοιοῦτόν
εἶναι ὅμε πρὸς ἐκείνους καὶ πρὸς ἐκείνους, καὶ μόνους τῆς

ἀληθείας ἢ ὑπόχρεσις μορμολυκεῖται, ἥτις ἐκεί-
νῳ πᾶρρησίᾳ δέκνυται, ὥστε περὶ αὐτῆς μὴ ἐξῆναι
ἀμφιβόλησιν, ὅμως πρὸς τῇ δὲ πάντων ἐκείνων
τῶν πραγμάτων, οἷς ἐν τῇ καθολικῇ κρατῆται,
εἰδὲ μόνον ὑπόχρεσις καὶ ἐδίδοτε, ἐδέξαι με σπλάσσει
ἀπ' ἐκείνης τῆς πίστεως, ἥτις τὸν νῦν καὶ πλὴν κατόπιν
τῶν τοιούτων θεσμοῖς τῆς χριστιανικῆς οὐσεβείας κατέδρασε.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Μαρτυρία Βικοντίου Λιερνίσσης κατὰ τῶ ἀνωτέρῳ ἐπιχρημάτος τῇ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Βικόντιος Λιερνίσσης εἰς πλὴν αὐτῶ νηθεσίαν καὶ τῶ
25 νεωτερισμάτων κεφαλαίῳ τρίτῳ φησὶν, Ὁρθόδο-
ξοί εἰσι τὸ ἀπανταχῶς, τὸ αἰεὶ, τὸ πάντων καὶ

πάντα πᾶσι πιστεύοντες, σωδραμεσῶν τῆς κοινότητος
τῆς παλαιότητος ἐν ἐνὶ φρονήματι, καὶ ἐν τῇ πληθους,
τὸ νεωτεροποιὸν δηλονότι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

30 Μαρτυρία τῶ αὐτῶ καὶ Βασιλείῳ, Ἀθανασίῳ καὶ Κυπριανῶ, ὅτι ἐπεσώποις, ταῦτον δ' εἶπεν, πληθους ὁ
χριστιανισμὸς χαρακτηρίζεται, ἀλλὰ πίστις.

Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ νηθε-
τῇ μὴ δέκνυται πλὴν πίστιν ἐκ τῶν πεσώπων,
35 ἀλλὰ τὸ πεσώπα ἐκ τῆς πίστεως, ὡς καὶ Βασίλειος
ἐν τῇ Γρηγορίῳ φησὶν, οὐ πεσώποις τὸν χριστιανι-
σμὸν, ἀλλὰ πίστις χαρακτηρίζεται. αὐτὸς δὲ πε-
σώποις ἐν τῇ πληθους, ἀλλὰ τῇ πίστι. ὅπερ δὲ λέγουσιν
οἱ πατέρες, ὅτι ἡ πίστις ἐστὶν χαρακτηρὶς τῶ χριστιανι-
40 σμῶ, καὶ ἐκ τῆς πίστεως δοκιμάζεται τὸ πεσώπα,
ἐκ ἐνοχῶσι πλὴν ἐσωτέρῳ ἐξὶν τῆς πίστεως, ἥτοι πλὴν
πίστιν ἢ πισδύεται, ἥτις ἐτίγχε ἐκ ἐξὶν κοινῇ πάντων,
ἀλλ' ἰδίᾳ ἐνὶ ἐκάστῳ πισδύονται, ἀλλ' ἐνοχῶσι πλὴν πί-
στιν ἢ πισδύεται, ἥτοι ἐκείνην πλὴν διδασκαλίαν
45 τῆς πίστεως, ἥ ἐξωτέρῳ ἐπαγγέλλονται οἱ λέ-
γοντες ἑαυτοὺς εἶναι χριστιανούς, καὶ αὐτοὺς εἶναι πλὴν

ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ γὰρ εἰσὶ γνωστοὶ ἀφ' ἧ
γνωρίζονται λέγονται, μάλλον δὲ γνωρίζεται πλὴν
πίστιν, ἢ τὸν πισδύοντα. περὶ ταύτης τῆς πίστεως ἡ ἀγία
γραφή φησὶν, Εἰς κύριος, μία πίστις, οὐ βᾶπτισμα.
καὶ, ἡ ἀπαξ δοθεῖσα τοῖς ἁγίοις πίστις ἐκ ἡμερῶν καὶ πε-
σώποις καὶ κατ' ἡμέραν ὁναλλατομένη καὶ καινοποιεμένη
ἐν τῇ τῇ Πάπᾳ, ἀλλ' ἡ ἀπαξ δοθεῖσα ὑπὸ τῇ Ἀπο-
στόλων καὶ ἐρμηνεύεται ἐν τῇ τῇ ἀγίων πατέρων, ταύ-
πλὴν καὶ ὁ ἀγίος Ἀθανάσιος καθολικῶν πίστιν καλεῖ,
καὶ ὁ ἐπ' ἀγγελίας, ἡ ἀρνήσεως αὐτῆς γινώσκονται οἱ
ὁρθόδοξοι καὶ οἱ ἁρετικοί, ἐκ ἐνὶ ταῖς δὲ τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ ὅσοι ἐν τῇ Εὐαγγελίᾳ χωρίζονται, ὡς φησι
Κυπριανός, καὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι ὥστε δηλονότι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

50 Μαρτυρία Γρηγορίου τῶ Θεολόγου ἐκ τῶ εἰς τῶς ἐκκατηνπονήκοντα ἑπισκόπου λόγου κατὰ τῶ ἀνωτέρῳ ἐπι-
χρημάτος τῇ Πάπᾳ Νικολάῳ.

Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῇ εἰς τῶς ἐκκατηνπο-
νήκοντα ἑπισκόπου λόγῳ φησὶν, Ἀγνοῶν ὅτι
καθ' ὅσον ὑπαιθερὸς πίστεως πολυτελὲς ἀσεβείας, καὶ

πλείους Θεῶν τρεῖς σωτηγυμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου πολ-
λῶν ἀρνημένων Θεότητων, ἢ καὶ τῶς κανοναίως ἀπαν-
τας περὶ τῆς ἐνὸς τῇ ἀβραάμ, ἢ καὶ τῶς σοδο-
μίτας

μίτας ἐνός τῷ Λώτ, ἡ Μαδιαναίης Μωσέως τῶν πα-
ροίκων καὶ ξένων. τί δαὶ τὰς μετὰ Τεδεὼν τριακοσὺς
τὰς λαΐψαντας τῶν ὑποστραφεσῶν χιλιάδων; τί δαὶ
τὰς οἰκογενεῖς Ἀβραάμ τὰς μικρὰν ὑπὲρ τῆς τῆς
ἀριθμῶ τῶν πολλῶν βασιλέων καὶ πᾶν τὸ στρατὸ μυ-
ριάδων; καὶ καὶ περ ὄντες ὀλίγοι κατεδίωξαν καὶ ἐπε-
ψατο. ὁ αὖτο δὲ πῶς νοεῖς, ὅτι ἐκ γυνήτων ὁ ἀριθ-
μὸς τῶν ἡνὶν ἱσραήλ ὡς ἡ ἄμμη τῆς θαλάσσης,

τὸ κατάλειμμα σωθήσεται; τί δαὶ τὸ, κατέλειπον ἐμω-
τῷ ἐπὶ ακιχιλίης ἀνδρας εἴτινες ἐκ ἑκάμψαν γόνυ τῇ
Βάαλ; ἐκ ἐστὶ τὰ ἐκ ἐστὶν, ἐκ οὐ τοῖς πλείοσιν ὀδό-
κησεν ὁ θεός. σὺ μὲν ἀριθμοῖς τὰς μυριάδας, θεὸς δὲ
τὰς σωζομένης. καὶ σὺ μὲν τὸν ἀμέτρητον χεῖν, ἐγὼ δὲ
τὰ σκόλη τῆς ἐκλογῆς. ἐδὲ γὰρ ἔγωγε θεῷ με-
γαλοπρεπὲς ὡς λόγῳ κεκαθαρημένῳ, καὶ ψυχὴ τε-
λὴς τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

10

Μαρτυρία πρὸς φύς τῆς μεγάλης Ἀθαιασίης κατὰ τῆς αὐτῆς ἑπὶ χειρήματα τῆς Πάπας Νικολάου.

Ἀθαιασίῃ ὁ μέγας κεφαλῶν τεταρτῷ κατὰ
διαφόρων Αἰρέσεων λέγει, Εἰς ὀδοικισμῶν, πρῶ-
τιμότερος ὑπὲρ μυριάδας αὐθαδέας σερφυνομάχας,
ὡς καὶ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης εὐρίσκομαι, ὅν
ἡ χιλιάδες μὲν ἐπιπῶν τῷ λαῷ Θεολότῳ πληγῇ,
μόνῳ δὲ ὁ φινεὲς ἐξιλιάσας. καὶ, ἀλλὰ σὺ μὲν
πρωτίμην, εἰ δοκῇ, τῶν σωζομένων. ὡς τὸ ὑπερβύ-
χιον πληθύνῃ, ἐμοὶ δὲ συγχώρησον τῇ τῆς ὀλίγης

ἐχέσει Κιβωτῇ πρὸς δόξα. καὶ σὺ μὲν, εἰ βέλῃ,
τάξον σεαυτὸν μετὰ πολλῶν ἐν Σοδόμοις, ἐγὼ δὲ
συνοδύσω τῇ Λώτ. καὶ, ἐμοὶ πληθύνῃ αἰδέσι-
μον ἐπὶ τοῦ χαῖρου καὶ νομίας, ἀλλὰ τὸ φυλάττον πα-
τρῶν κληρονομίαν. καὶ, πληθύνῃ τὸ ψαύδῃ κρε-
τιώης, ἐδεξάμενος τῶν θανάτων ἐπὶ ταῖς, ὅσα γὰρ πλείον
ἐν τῇ κακῇ, πρὸς τὴν μίαν ἢ συμφερέει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Μαρτυρία τῆς Χρυσόστομος κατὰ τῆς πλήθους τῆς Πάπας Νικολάου.

25

Ὁ Χρυσόστομος, τί γὰρ μετὰ πλήθους ὀφείλος ἔ-
πέμοι, ἀνὰ μετὰ κακίας ἢ πολιτείας; καὶ πρὸ
ὀλίγον, εἰ ἴδοις πῶς ἀγορεύει ἔχουσιν ἀνδρας ἐπι-
καῖς, σὺφρονας καὶ μετρίους, μακάρις πῶς πόλιν
ἐκείνην, ἐδὲ γὰρ αὐτῶν ὁ ὀλιγότης ἐξελθὼν πο-

τὲ διωθήσεται ἀρετῆς πρὸς ἑσθῆς, ὡς περ ἐν τῇ πλη-
θύνῃ ἐδὲ ὁ φιλῆσαι ποτὲ κακίας ἔσθῃς. εἰ δὲ ἡ
ἀριθμὸς τῶν ἡνὶν ἱσραήλ, φησὶν, ὡς ἡ ἄμμη τῆς
θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται, ἐδὲ δὲ τὸ
πληθύνῃ θυσωπῆσαι διωθήσεται φησι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Μαρτυρία Αὐγουστίνου κατὰ τῆς λεγομένης κεφαλῆ καὶ νυμφίῃ τῆς Ἐκκλησίας Πάπας, καὶ τὸ πληθύνῃ 35
ἀρετῆς αἰτίαν πρὸς βλάστησιν.

Ὁ Αὐγουστίνος, ὅλῃ ὁ Χρυσὸς κεφαλῇ καὶ σώμα
ἐστὶ, κεφαλῇ ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ σώ-
μα ἡ αὐτῆς Ἐκκλησία, νυμφίῃ καὶ νύμφη οἱ δύο
εἰς σάρκα μία, ὅστις ἐσυνώθη τῇ αὐτῇ κεφαλῇ
ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν (ὅς δ' αἰεὶν καὶ ἐκ τῆς
καθαρᾶς καὶ κοινῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων πατέρων)
εἰ καὶ ὅν ἅπαντες τοῖς ῥήτοις εὐρίσκεται, ὅν οἱ διατυ-
πῶται ἡ Ἐκκλησία, ἐκ ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. καὶ
πάλιν βιβλίῳ περὶ εὐσέπειας τῆς Ἐκκλησίας κε-
φαλῶν τεταρτῷ λέγει, Ὅσοι συμφωνῶσι τῇ αὐτῇ
κεφαλῇ, καὶ τῇ οὐότητι τῆς Ἐκκλησίας ἐκκοινωνῶ-
σιν, ἐκ ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ἐπὶ γὰρ μετὰ τῶν
δυνατιστῶν ἐστὶν ἐμὶν ἡ πάλη, ἐκὶ περὶ τῆς κεφα-
λῆς, ἀλλὰ περὶ τῆς σώματος, τετέστι ἐκὶ περὶ αὐ-
τῆς τῆς σωτηρίας. εἰσὶν Χρυσὸς, ἀλλὰ περὶ τῆς αὐτῆς

Ἐκκλησίας, αὐτῇ κεφαλῇ ἢ σωμαίνῃ θάκυσιν
ἡμῖν τὸ αὐτῆς σῶμα ἐφ' ἧς διαφωτισμῶν, ὡς τε 40
τῶν αὐτῆς ῥημάτων τῆς Διαφωτισμῶν καταλείπομαι, ὡς τε
ὅταν ἡ διδασκαλία ψαύδῃ, ἐδὲ πρὸς βλάστην τὸ πλη-
θύνῃ. καὶ ἐπειδὴ οἱ λατῖνοι ἐσυνφωνῶσι τῇ κα-
θολικῇ Ἐκκλησίᾳ, μυριάκις κερταίτες καὶ κατακε-
ρταίτες, ἐδὲ ὡχθησαν ὑπὸ αὐτῆς ὡς νεωτερικά καὶ
ἐκότεροι γονόμοιοι αὐτῆς, καὶ ἐδὲ ὡφελῆνται, καὶ 45
πολλοὶ ἐστὶ καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄμμον τῆς θαλάσσης, εἰ
καὶ ἀπὸ ταύτης αὐτῶν πᾶν ἄλογον καύχησιν γρη-
νοσιν οἱ πλείους τῶν ῥηγῶν καὶ ἡγεμόνων, καὶ μὲν
καὶ οἱ πλείους τῶν παπιστῶν, ἐς πρὸς βλάστην ὁ ἐγκου-
χώριος Νικόλαος, καλῶν, ἀγέρτοι, καὶ ἐπὶ 50
τῶν πολλῶν καὶ ἀμετρήτων εἰδῶν Αἰρετικῶν, καὶ
τῶν παπισμῶν ἀντιδόχοι, καὶ γοναίως πολέμιοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

5 Ἐλεγχος τῆς τρίτης βλασφημίας τῆς Πάπα Νικολάου, ἥ ἐστιν, ὅτι οἱ πατὴρ Πάπα μὴ ὑποτασσόμενοι, εἰς σχισματικὴν καὶ σωτηρίας ἐκτὸς, καὶ ὅτι τὰ κατὰ τὴν παλαιὰν σχισματικὴν ἐπιχειρήματα τὴν ἀγίων ἀρμόζει καὶ τοῖς Λατίνοις.

Πρὸς δὲ τὸ τρίτον ῥητέον, ὡς εἴρηται κατὰ τισὶ τῶν ἀρχαίων κατὰ τὴν Δυνατιστῶν, Φλυαρέντων πα-
10 ρακλησίᾳς τῇ ἀποχαρακτηρίτῳ τέτῳ Θεῷ ὑπὸ γένεσιν. καὶ Ἡγεμόνι καὶ Ἀρχοντι τῆς Ἐκκλησίας ἀντιπρο-
τεικῶ, μᾶλλον δὲ Ἀρχοντι τῆς αἰωνίου τέτῳ. Κα-
θάρπερ τὸν ἅπαντα κόσμον κατακρίναντες ἐκείνοι
15 οἱ παλαῖοι Σχισματικοί, περιέσφιξαν τὴν κληρονο-
μίαν τῆς Χρυσῆς εἰς τὴν γωνίαν τῆς Ἀφρικῆς, ἥντινα
ἄκην τὰ τε σωθέντα καὶ αὐτοῖς ὁμόφρονα, καὶ τὴν
γνώμην αὐτῶν ἀνθρώποις μᾶλλον ἢ Θεοῖς διδάγ-
μασι συστήσαι σπαράζοντα, καὶ περὶ τινὰ σκοτεινὰ
20 (ὡς φησι καὶ μάλιστα ὁ Πελοποννήσιος ἐν τῇ ἐγ-
χαριδίᾳ αὐτῆς κατὰ τῆς Πάπα) καὶ ἀμφίβολα τῆς
γραφῆς ῥητὰ διὰ μόνης τῆς ἐαυτῶν ἐξουσίας πρὸς

τὴν αὐτῶν ἀσυνεπείαν χρώμα, ἔτω καὶ Νικό-
λαος ἕως καὶ οἱ περὶ αὐτῶν Ῥώμανοι κατακρίνον-
τες ἅπαντα τὸν κόσμον τῆς ἀρχαίας καὶ ἀληθῆς
Ἐκκλησίας, σπαρασσὶ τὴν Χρυσὴν κληρονομίαν εἰς
γωνίαν τινὰ τῆς Ἰταλίας, δηλονότι ἐν Ῥώμῃ, τὰ τε
σωθέντα τὰ ὁμοφρονούντα τῇ αὐτῶν κληρονομίᾳ καὶ τὴν
γνώμην αὐτῶν ἀνθρώποις μᾶλλον ἢ Θεοῖς διδάγ-
μασι ὑποστηρίζουσιν, ἢ καὶ τινὰ σκοτεινὰ καὶ ἀμφίβολα
τῆς γραφῆς καὶ τῶν πατέρων ῥητὰ πρὸς διαστροφὴν
τῶν κληρονομίων αὐτῶν διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν χρώ-
νται. Ἄρα τὰ ἐπιχειρήματα τὰ πρὸς τὴν ἀγίων πα-
τέρων κατὰ τὴν παλαιὰν Σχισματικὴν ληθρότητα διὰ
τῆς συνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἀρμόζει καὶ τοῖς Λατίνοις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

25 Ἐλεγχὸς δὲ τῆς Ἀνυγνήσεως, ὅτι αὐτὸ καὶ ἄλλων κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπα Νικολάου, τῆς
στρατοδουλείας κατὰ τῆς χρίσεως τῶν παπῶν, τὴν τῇ πίστει περὶ τῆς Ἐκκλησίας
ἀλλοιωσάντων, ὅθεν ἀπὸ λαοῦ Λησίων ἢ Ῥώμης καὶ Γαλιλαίας.

Φάσκοντες αὐθαδῶς λαόν, Χριστιανοὺς εἶναι, τολμῶσι
30 λέγειν, μόνοι ἡμεῖς ἐσμὲν, ὅπερ αἰρετικόν ἐστιν ὡς
φησὶν ὁ Ἀνυγνήσιος βιβλίῳ δευτέρῳ κατὰ τῆς ὑπε-
ροπίας τῆς Παρμενίου. Ὁ πᾶσις ὁ Μιλεβιτῆρος βιβλίῳ
δευτέρῳ ἐπαινεῖ τὴν ὁμοίαν ἢ εἶχον οἱ Ἄφροι μετὰ
τῇ καθέδρᾳ τῆς Πέτρας καὶ τῶν αὐτῶν ἀσυνεπείαν Ἐπισκό-
35 πων Ῥωμαίων, ἀλλ' εἶδει αὐτὸν εἰπεῖν ταύτην τὴν ὁμοίαν
εἶδει ὁρθόδοξον εἶναι, μὴ εἶναι μετὰ μόνης τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ῥώμης, ἀλλὰ μετὰ πάσης τῆς Οἰκουμένης, καὶ
γὰρ ἡ ὁμοφωνία καὶ ἡ συντροφία μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκ-
κλησιῶν εἰς ἀντιδόχον αἰ γράφει, καὶ ἐν αἷς οἱ Ἀπό-
40 στολοι καὶ οἱ Ἀποστολικοὶ ἄνδρες ἐδίδασκαν, ἀναγ-
καίᾳ ἐστίν, εἰ γὰρ καὶ τὴν καθέδραν τῆς Ῥώμης τῇ Ἀπο-
στόλῳ Πέτρῳ κληρωθεῖσαν λέγουσιν, ἀλλ' ἀνάγκη,
ἵνα ὡς περὶ ἐνέκῃ τῇ μιᾷ καθέδρᾳ, ἔτω μετὰ τῶν
τῆς Ἐκκλησίας κοσμίῶν καὶ πατέρων ἡμεῖς, ὥστε με-
45 τὰ τῶν λοιπῶν λέγεσθαι κόσμιον, φυλαττομένης τῆς
ἐνότητος, καὶ παρατηρούμεν τὴν σχισμὰν αὐτῆς,
καὶ δηλὸν ὅτι ὅσα οἱ ἄλλοι πατέρες εἶπον περὶ τῆς Ῥώ-
μης καλὰ καὶ ἐγκωμιαστικά, εἶπον αὐτὰ ὅτε συνε-
φώνη ἡ Ῥώμη μετὰ πᾶσιν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Ἀπο-
50 στολικῶν, μεθ' ὧν καὶ Ὁ πᾶσις ἀναγκαίως εἶπεν εἶναι
τὴν ὁμοίαν ὅτε συνάξις τις ἢ μέγας, τὴν Ἐκκλησια-
στικὴν ὁρθόδοξον βέβαιον εἶναι, αὐτὸ γὰρ τῆς κοι-
νῆς μετὰ τῶν ἀποστολικῶν Ἐκκλησιῶν ὁμοιότης πάν-
τη καὶ πάντως ἀντίδοξον, ἢ γὰρ καθολικὴ Ἐκκλη-
σία μιᾷ γνώμῃ τῇ Ῥώμῃ ὡς νομίζουσι ὁ Νικόλαος καὶ πε-

ρικλείεται, ἀλλὰ πάντα καὶ ἀσυνεπείαν, ὅθεν τὰ ἐπι-
χειρήματα τῆς Νικολάου στρατοδουλείας κατὰ τῆς χρί-
σεως τῶν Ῥωμαίων, Ἐπιστρέψαι γὰρ φησὶν ὁ ψαλ-
μὸς ὁ πόντος αὐτῆς εἰς κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ὑπὸ
κορυφῇ αὐτῆς ἡ ἀδικία αὐτῆς καταβύσεται. λέγο-
μεν ἔν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ῥώμης συνεφώνη μετὰ
πᾶσιν τῶν ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, τότε ἀναγκαίως
ἦν καὶ ἡ συμφωνία μετὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας,
τῆς δὲ Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας μεταστροφῆς εἰς πᾶσαν
ἐσμὸν σφαλμάτων, ἐκ αὐτῆς ἔτι ἔτε Ὁ πᾶσις, ἔτε ἄλλος
τίς ἔμφρων τοιαύτην ἡμεῖς συγχωρήσασθαι τῇ Ῥώμῃ, μά-
λιστα δὲ αὐτὸς ὁ Ὁ πᾶσις ἐν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ δι-
δάσκει, Ἀπὸ τῆς πίστεως, διὰ τὴν Μυστηρίων καὶ
διὰ τῆς ὁρθοδοξίας μᾶλλον, ἢ διὰ τῶν ἐξω κοσμίῶν
καὶ πονηρίων γινώσκουσαι τὴν Ἐκκλησίαν, αἱ πρεῖ-
κες γὰρ τῇ Νύμφῃ ἀλλ' ἐχ ἡ Νύμφη ταῖς προεξί πρέ-
παι λέγει ὁ αὐτὸς ἐκεῖ. καὶ ὁ Χρυσόστομος, Ἐμοὶ
πόλις μὴ ἔχουσα πολίτας Θεοφιλεῖς, πάσης κώ-
μης ἐστὶν ἀτελεστέρα, καὶ ἀσυνεπείαν πάντος ἀτι-
μότερα. καὶ ἔχεις πρὸς ὅσον τὴν ἐν ἱεροσολύμοις
ἡμεῖς κληθώτα ἀπὸ λαοῦ Λησίων καὶ Γαλιλαίας, τοιαύ-
τη ἐστὶ καὶ ἡ Ῥώμη, ἐπεὶ ἐν τῇ κοινῇ πίστει περὶ
θῆκε, τὰ μυστήρια μετέβαλε, τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡθῆ
καὶ ἀρχαῖα μετέβαλε, καὶ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν τά-
ξιν καὶ πρὸς ὅσον καθάπαξ ἡλλώωσε, ὥστε μόνον τὴν
ὀνομασίαν τῆς Ἐκκλησίας ἔχει καὶ ἔδωκε πλέον.

Ἐλεγχοῦ τρίτου κατὰ τῆς βλασφημίας τῆ Παπᾶ Νικολάου ἐκ τῶ λόγου τῆ Ὁπιάτου πρὸς Παρμενιανόν .

Τὴν Ἐκκλησίαν (φησὶν ὁ αὐτός) σὺ ἀδελφε Παρ-
μενιανέ παρ' ὑμῖν μόνον ἔφησας εἶναι , ἴσως ὅτι
λόγῳ ἐξ ὑπερηφανίας μερικὴν ἀγνοσίμωσιν ἡμῖν
φανερῶσαι , ὅτι ὅπως θέλετε , ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ Ἐκκλησία ,
καὶ μὴ ὅπως εἰ θέλετε . ἄρα ὡς περ ἐν τῇ μορίῳ τῆς

Ἀφρικῆς ἐργασίᾳ βραχυτάτης Ἐπαρχίας εἰ δύνα-
ται εἶναι ἡ Ἐκκλησία παρ' ὑμῖν , ὡς ἂν μορίῳ τῆς
Ἀφρικῆς εἶναι ἔσται , ὥς ἔσται καὶ ἰσπανία , Γαλλία ,
Ἰταλία , καὶ ὅπως ὑμεῖς ἐκείσε , παρ' ὑμῖν γὰρ μόνον
θέλετε αὐτὴν εἶναι .

16

Ἐλεγχοῦ τέταρτου κατὰ τῆς βλασφημίας τῆ Παπᾶ Νικολάου τὴν ἀναιδέαν αὐτῆς , ἀλαζονείαν , ἀντίθεόν π
θεοποιεῖν καὶ πρὸς τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν χωρισμὸν αἶμα ὁπιάτω παριστῶν .

Ῥητέον μετὰ τῶ αὐτῆς ἐν βιβλίῳ ἐκ τῆς αὐτῆς
πραγματείας , πόθεν ὁ Νικόλαος τὰς ὁρθοδόξους
σχισματικὰς καλεῖ , ἢ διότι τῇ θελήματι καὶ τῇ
προσαγωγῇ τῆς τοῦ ἀκολουθεῖντες , ἀσπάζομεθα τὴν εἰρή-
νην , κοινωνοῦντες τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις καὶ τοῖς ἀγίοις
πατέρι , καὶ μάλιστα ὁμοφρονῶντες πάσῃ τῇ ἀνα-
τολή , ὅπως κατὰ τὴν αὐτῆς ἀνέκδοτον ἐργασίαν ἡ Χρυσός ,
ὅπως τὰ αὐτῆς ἀγαθὰ ἡ ἐτυμώθησαν , ὅπως παρ' αὐτῆς το-
σαῦται διωκταί γεγόνασιν , ὅπως αὐτῇ πιστοὶ Ἀπόστολοι
συνώδυσαν , ὅπως ἐστὶν ἡ ἐπιμέμορφος Ἐκκλησία , ἀφ' ἧς
ὑμεῖς οἱ Λατῖνοι ἀποχωρισθέντες , ἐμόνον ἐκκοῦρεσθε ,
ἀλλὰ καὶ τρεῖς τι καίρετε , ὅτι τὴν τοῦ ἀρεσκῶς εὐσέπεια
ἡθετήσατε . Σχισματικὰς δὲ καλεῖ ἡμᾶς ὁ πάντων
ἀνθρώπων ἀναιδέστατος Νικόλαος , ὁ Κορινθίος , Γα-
λάτης , Φιλιππησίος , Θεσσαλονικεύς καὶ τῇ Ἀπο-
στολῇ Πόντι , Γαλατίας , Βιθυνίας , Ἀντιοχείᾳ , Ἐ-
φεσίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς Ἐκκλησίαις τὴν ἀρχαίαν ὡνοσιν
καὶ παραδόσιν ἀπαρασάλευτον φυλάττοντες . Σχισματι-
κὰς ἀποκαλεῖ ὁ ἀλαζὼν σὺ καὶ ἀντίθεος , θεὸς καλὸς
καὶ ἄρχων τῶ σκότους , ὡς τῆς καθόλου Ἐκ-
κλησίας ἐκ τῶ τὰς Ἀποστόλους Ἀδάμου καὶ συ-
νεργός , ἀλλὰ ἄρχων εἶναι βεβηλὸς , καὶ τ' ἄλλα

ὅσα εἴρηται ἀνωτέρω πρὸς τὴν ὁμοίαν σοι , ὡς καὶ
ὁ θεὸς μαχόμενος , ἀλλὰ ταῦτα ἔπειτα ἄρχοντα τῶν
ἑιδωλολατρῶν Τυρών , ὡς ἡμεῖς οὐκ ὁπιάτοις ,
καὶ γὰρ ὅσοι παπολατρεῖσι , ταῖς πείθονται τῇ
Πάπᾳ ὡς δὴ θοὴ κεφαλὴ αἰσθητὴ καὶ γερικὴ ὄντι τῆς 20
Ἐκκλησίας , καὶ ἡγεμονίαν ἔχουσι ἐπὶ πᾶσιν τῶν
Ἐκκλησιῶν ὑποταγμένων , καὶ ἐξουσίαν καθόλου καὶ
αὐτοκρατορικὴν πεντηκῶν ἐπὶ πάντων , ἀμφοτερό-
τως ἄθεον ἔργον ποιῶσι , προσκυνοῦντες τὸν εἰρη-
γαθὸν θεόν . Σχισματικὰς καλεῖ τὰς κλειψίμακας μὴ 25
γνωσκουσας , τὰς τὰ ἀρχαῖα φυλάττοντας , τὰς τὴν
διδασκαλίαν τῶν ἀγίων πατέρων ἀναπνέουσας . καὶ δὲ
ναοὶ ὑμεῖς οἱ κακοτόμοι Λατῖνοι οἱ ἐγκαταλιπόν-
τες τὴν εὐθείαν ὁδὸν τῶν πατέρων καὶ ταῖς ἀρχαῖαις συνό-
δαις , καὶ ἀκολουθεῖντες σχολαστικοῖς καὶ ἐπιστολικοῖς καὶ 30
νεωτέραις συνόδοις εἰπὼν μὴ ἀναγινώσκειν τὰς ἐτέρων μα-
θήματα , καὶ τὴν ἀρετὴν πλεονεξίαν ἀναγινώσκειν τὰς ἀγίας
πατέρας , ὡς ἡμεῖς μὴ παρεξηγεσθε , ἡμεῖς δὲ
ἀντιθέοι , ἡμεῖς δὲ καὶ ἀνταρκαίμεθα . τῶν κατὰ
ἐχόντων , ἔλθετε εἰς αἰσθησιν , ὅτι ὑμεῖς ἐσεῖς οἱ σχι- 35
σματικοί , ὅτι ὁπὸ τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ἀπικόπη-
τε , καὶ ἡμεῖς μὴ εἶναι σχισματικὰς , ἀλλὰ ὁρθοδόξους ,

17

25

35

Ἐλεγχοῦ πέμπτου κατὰ τῆς βλασφημίας τῆ Παπᾶ Νικολάου ἐκ τῆς κατὰ Ὁρελίαν ὁμιλίας καὶ τῆς
πρὸς Κασσιανόν ὁπισθοῦς τῆς Λυγυσιανῆς , μέρῳ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ὡς ἀπομὲν εἰς τὸ Σάββατον τὴν
ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν λέγουσιν .

40

Ὁ Λυγυσιανός ἐν τῇ ὁμιλίᾳ περὶ τῆς νηστείας τῆ
Σαββάτου κατὰ Ὁρελίαν , ἀκολουθεῖν τῇ συ-
νηθείᾳ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας , καὶ διδάσκον-
τος τὴν ἀνάγκην ταύτης τῆς νηστείας , μέρῳ λέ-
γει τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλη-
σίαν . καὶ ὁπισθολῇ ἐγδοηκοστῇ ἐκτῇ πρὸς Κασσιανόν
ταῦτα διεξιὼν , ἀφ' ἧς φησὶν , ὁ σωτὴρ ἀμφο-
τέρων ἐν Σαββάτῳ γενέσθαι βεβέληται , τότε ψώ-
χων τὰς εὐχάριδας , καὶ τὸ εἶδέναι τὰς μαθητάς
εἶνα ἰκανοὺς μὴ ἢ κατὰ τὴν χολαζόντων , τὰς δὲ

κατὰ τὴν ἀναγκαζόντων νηστεῖαν ἐν Σαββάτῳ , εἶπα 45
ἐπιφέρει , εἶθε ὥς ἐξήτα , ἢ καὶ ὥς ἀπεδέκνυ-
το , ταῖς εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμενὴν κρατῆσαι
ταύτην τὴν νηστείαν , καὶ μὴ εἰς ἡμεῖς ῥωμαῖοι
ἢ καὶ ὀλίγαις Δυτικαῖς , ἐν γὰρ ταῦτα ἐποίησεν , καὶ
ἀν' ἧς φανερῶς ἐβλασφήμη τὴν Ἐκκλησίαν τῆς 50
τοῦ . καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ ὁπισθολῇ φησὶ ,
μὴ πείθεσθαι πρὸς ὥς ἐπαινεῖν τὴν χειριστικὴν πό-
λιν τὸ Σάββατον νηστεύσαν , ὥς διὰ τὴν σεαυ-
τὸν κατακρίναν τὸν χειριστικὸν κόσμον γὰρ ὁμῶς .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Εἰσερχόμενος οὖν κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Πάπας Νικόλαου ἐκ τῆς Ἀμβροσίου καὶ τῶν ἐκταύθων ἀριθ-
μηρῶν Παπῶν τῶν τοῖς Βασιλεῦσι δουλοπρεπῶς ὑποταγέντων, χρυσοδόμυτε καὶ Θεοφυλάκτε, Ἀθανά-
σινος τῆς μεγάλης καὶ Ἐπιφανίως, πᾶσαν ἐξέσταν τῆς Πάπας ὅπῃ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἀπαπύων, καὶ
τὸν Πάπαν Νικόλαον ληρώδη δαποδανύων.

Ὅτως οὖν ἔχον τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν
αἰλοπαῖ Ἐκκλησίαι, ὥστε ἐξέσταν ἔχειν δόπο-
10 χωρίζεσθαι δὲ τῆς διδασκαλίας καὶ βοηθείας αὐ-
τῆς, καὶ μετὰ ἐλευθερίας ἀφαιρῶν ἀπ' αὐτῆς
ὅτε αὐτῶν πλείων ἐγνώκεισαν, καὶ ἔτε αὐτῶν ἀναμάρ-
τητον εἶναι ἐνόμισαν, ἐπειδὴ ἐστὶ μερικὴ Ἐκκλησία
καὶ ἔχι καθολικὴ. ὅθεν ὁ Ἀμβρόσιος ἐν τῷ περὶ
15 μυστηρίων κεφαλῶν πρώτῳ, ὅπου ἀφ' αὐτοῦ περὶ
τῆς πλύσεως τῶν ποδῶν, φησὶν, ἐν πᾶσι πο-
δῶ ἀκολυθῆν τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὅμως καὶ
ἡμεῖς ἀνθρώποι ἐσμὲν, καὶ ἀδυνατοῖν ἔχομεν, δια-
τῆτο ὅπερ ἀλλὰ καὶ ὁρθοτέρως ἀφαιρῶνται, αὐτὸ
20 καὶ ἡμεῖς καλῶς φυλάττομεν, καὶ ἔτι αὐτῶ ἀκο-
λυθῶμεν τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, καὶ τῇ αὐτῇ ἐυλα-
βείᾳ περιελάβομεν. τί ἔτι ἐστὶν ἔχας ἐπὶ αὐτῶ
χρισματάρχᾳ Νικόλαε; ὁ Πάπας Γεωργίου γονυπετῆς
ἐδέετο Γεωργίου τῆς Θεοδόσεως. ὁ Πάπας Βιγίλιος ἐκεῖ-
25 θι ὑπὸ τῆς Γεωργίου. ὁ Κωνσταντῖνος ἐκεῖθεν τὸν Λιβέ-
ριον. ὁ Λέων ἐδέετο τῆς Θεοδόσεως συχωρεῖσθαι γαι-
δαίον Σινδοῦ ἐκ τῆς Ἰταλίας. ὁ Βιτθολέωνος ἐκ τῆς
τῆς Κωνσταντῖνος τῆς Ρώμης. ὁ Ἀγάθων ἐγγραφὸν ἐαυ-
τὸν δέχον τῆς Παναγιᾶς, καὶ οἱ λοιποὶ Πάπαι ἔτι
30 ὑπετάσσοντο τοῖς τῶν Χριστιανῶν Ἀποστόλοις ὡς κοι-
νοῖς πάντων ἀνθρώπων ὑποτάσσονται, ὡς λέγει ὁ ἱε-
ρατικός Νεαρά ἐκατοστῇ τετρακοστῇ τρίτῃ, ἐπὶ ὁμοῦ
τῷ Μακαρίῳ Πέτρῳ λέγοντι, ἵστασθε ἐν πάσῃ
ἀνθρώπινῃ κτίσει ἀπὸ τῶν κύριον, εἴτε βασιλεῖς, ὡς
35 ὑπερέχοντες, εἴτε ἡγεμόνας, ὡς καὶ κύριον γρά-
φει ὁμιλία πρὸς Νεστόριον, Γίνονται δὲ ἡμεῖς τρέμεν
καὶ φοβεσθαι τὴν ἐκείνου, καὶ βασιλεῖ Θεοφιλε-
στάτῳ ὑπακούειν γίνεσθαι, καὶ ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις
ὑποτάσσασθαι. ἐν τῇ κατὰ Φωτίου Σινδοῦ πρὸς
40 πρῶτον ὁ Ρώμης Νικόλαος λέγει ἐαυτὸν ὑπερέπαι βα-
σιλεῖ τῶν Μακεδόνων, καθυπερέβητο γὰρ φησὶ τῇ Θεᾷ
βελῇ καὶ ψήφῳ τῆς φιλοχρείας καὶ θεοκυβερνήτης
μεγάλης βασιλείας ἡμῶν βασιλεῖς. καὶ χρυσοδόμος,
οὐ γὰρ ἐστὶν οὐβελῶν ἐμότημον τινὲς ἔχον ὅπῃ
45 τῆς γῆς, βασιλεῖς γὰρ κορυφῇ καὶ κεφαλῇ τῶν
ὅπῃ γῆς ἐστὶν ἀπάντων ἀνθρώπων, ἀπὸ τῆς δὲ πρὸς
τὸν αὐτὸν καταφύγων βασιλεῖ, Ἀνδριανῶν λόγῳ
δούτῳ, ἴδε καὶ αὐτῶν κεφαλῶν οὐδεκάτῳ τὸν
Βασίλειον καὶ τὸν χρυσοδόμον. καὶ σὺ Νικόλαε χρι-

στων εἰς ἀποκρίσιν ὁρθόδοξον, πῶς ἀπαυθαδιάζει
κατὰ τῆς γραφῆς, κατὰ τῶν Σινδῶν, κατὰ τῶν πα-
τέρων, κατὰ τῶν Χριστιανῶν πάντων καὶ κατὰ τῆς
Βασιλείας; Γρηγόριος ὁ δούτερος γράφει πρὸς Λέον-
τα τὸν Ἰσαυρὸν, λέγει ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ κεφαλῇ
τῶν Χριστιανῶν, καὶ σὺ ταλῶντα γράφει εἰς τὸν Βα-
σιλεῖ, πῶς τοιοῦτος καλεῖται ἡγεμὼν τῆς Ἐκ-
κλησίας ἀπᾶντος; γινώσκεις καλῶς ὅτι βλασφη-
μῶς (ἐμῆς καὶ μαῖνης) ἀλλὰ κατὰ τὸν στραματέα
λόγῳ ἐβδόμῳ πάντα κάλων κινεῖς, καὶ ἀσεβεῖς
μέλεις, ἥπερ μεταδέδωκες ὑπὸ φιλοτιμίας τῶν
ἡμινομιῶν σου καὶ τῆς πολυθρησκίης κατὰ τὰς Ἐκ-
κλησίας, ὡς νομίζεις, πρωτοκαθεδρίας σου, ἀλλ' αὐ-
πράττει σοι ὁ Θεοφυλάκτος, λέγων ἐν τῇ δεκάτῃ τῇ
Γεωργίου, καὶ γενήσεται μία ποιμήν, εἰς Ποιμὴν, ἐν
γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἔκ ἐστιν Ἐκκλησία καὶ Ἰσθμὸς, ὃς δὲ δια-
φορεῖται, εἰς γὰρ χαρακτὴρ ἀπασιν, μία σφραγὶς
τῆς βαπτίσματος, εἰς Ποιμὴν ὁ λόγος τῆς Θεᾶς καὶ
Θεός, ἐκκατακυριεύοντες κατὰ τὸν λόγον τῆς Χρι-
στῆ εἰσὶν ἐθνικαί, ἡμεῖς πάντες σῶμα Χριστοῦ, καὶ
μεθ' ἡμῶν καὶ αὐτὸς ὅταν ὁρθόδοξος μέλη ἐκ μέ-
ρους, κεφαλὴ δὲ μόνος ὁ Χριστός, ὅθεν καὶ καθόλου
ἡγεμὼν, ὃς δὲ μέσον ἡμῶν πάντων καὶ τῆς Χριστοῦ,
καὶ ἀνάψων, ἴδε τὸν χρυσοδόμον λέγοντα ὁμιλίᾳ
ὁ γδὲ εἰς τὴν πρῶτῃ πρὸς Κορυνθίους. εἰ δὲ καὶ τρι-
τον καὶ τέταρτον ζητεῖς ἀναρῶντά σου τὴν πεπλα-
σμένην ἡγεμονίαν, ἴδε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ὑπε-
ροχῇ πρὸς Ἀντιόχῳ λέγοντα, ἵσως ὁ κύριος ἐλεῇ-
σει ἡμᾶς, καὶ σωθήσεται τὰ διηρημένα, καὶ γονυ-
μῶντες μίαν ποιμήν πάλιν, πάντες οἱ ἔχοντες κα-
θηγεμόνα τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐπι-
φάνιος Αἰρίστη Ναζωραίου, ὁ Χριστὸς τῆς βασιλείας
τῆς Δαβὶδ μεταστήσας, καὶ χαρισάμενος τοῖς ἐαυτοῦ
δούλοις καὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ, τῷ ἐστὶ τοῖς ἀρχιερεῦσι
τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, καὶ τῷ ἀρχιερεῖ τῆς Ρώ-
μης δηλονότι. ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφα-
λαίῳ πρῶτῃ πρὸς γράφει δωδεκάτῳ, καὶ κεφαλῶν
δούτῳ ὑπεροχῇ Γρηγορίου δούτερος πρὸς τὸν Ἰσαυ-
ρον. Τὸτό ἐστι Νικόλαος τὸ φρόνημα τῆς ἀγίας πί-
στεως, καὶ δὲ σὺ ληρεῖς, καὶ ἐστὶ ταῦτα τῆς καθολικῆς
Ἐκκλησίας, καὶ δὲ ταῦτα οἱ πατέρες ἐφρόνησαν, ἀ-
γὰρ ὁ Ἀθανάσιος γράφει πρὸς Ἐπίκτητον.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Ὅτι μία τῶν ποδῶν ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία κατὰ τὸν διάλογον Γρηγόριον.

Ὁ διάλογος ἀπεκρινόμενος εἰς τὸ τρίτον ζήτημα ἀνυγνίσκας καυτεροκόδον, σιωπῶντα τὴν ῥωμαϊ-
κὴν

κὼ ἐκκλησίαν ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις ὡς μία
τῶν πολεμῶν, ἐγάρ φησιν ὑπὲρ τῶν ῥήτων τὰ πρῶτα

ματα, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν πραγμάτων τὰς τέρας
ἀσπάζεσθαι δεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι Ἀρνεόφλ[Ⓢ] ὁ Ἀρμενιανὸς, κατὰ τὴν Σιλβέστρου δούτερον ἰσορίαν, Ἰωάννην τὸν ἑβδόμῳ, ἐν τῇ οὐ
Ἑρεμότητι Σωμόδῳ, Ἀντίχειστον καὶ Ἐιδωλον ἐν τῇ Ναῶ τῇ Θεῷ ἐς ὧς ἔπει.

Ἐγούπετο Σωμόδεστις εἰς φέρνιζαν ἐν ἔτει ἐνα-
κοσίοσῳ ἐνενηκοσῷ πρώτῳ ἐν Ἑρεμότητι, ἐν
ἡ καθ' ἡρέθη Ἀρνεόφλος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Μητρο-
πόλεως, καὶ γέγονε Βιγέρτος, ὃς μετ' ὀλίγου ἐ-
γνώστο Πάπας, Σιλβέστρου δούτερον κληθῆς, ὃς
καὶ ἔγραψε τῷ ἰσορίαν τῆς Σωμόδῳ, καὶ εἰσφέρει
ἐν τῇ εἰκοσῷ ὀγδόῳ κεφαλῇ Ἀρνεόφλον τὸν Ἀρμε-
νιανὸν γνώμη τῆς Σωμόδῳ κατὰ Ἰωάννη Πάπα τῷ
δεκάτῳ ἐβδόμῳ λέγοντα, τί τῷ τῶν Πάπαν ὁ-
λαβέσεται πατέρες ἐπὶ ὑψηλῇ θρόνῳ καθήμενοι,

πορφύρα καὶ χρυσῷ διαλάμποντα; τί τῶν ὀφθαλ-
μοῦ νομίζετε; ἐμὴν ἡ ζωτρίωται τῆς ἀγάπης, καὶ
μόνη ὀφθαλμῶν τεύχεται καὶ ἐπαίρεται, Ἀντίχει-
στός ἐστιν ἐν τῇ Ναῶ τῇ Θεῷ καθ' ἡμέραν, καὶ διακρίν
ἐαυτὸν ὡς Θεὸν, ἐδὲ ἕκτονον ἔμελλεῖται ἐν τῇ
ἀγάπῃ, ἀλλ' ἐδὲ μετέχει ἰπισήμης τινός, ἐν τῇ Ναῶ
τῇ Θεῷ ἐστὶν ὡς περ Ἀγαλμα, ὡς περ Ἐιδωλον, ἐξ ἧς
καὶ ἀποκρίσεις δέχεσθαι δεῖ ὡς ποτε ταῖς ἀπὸ τῶν
λίθων οἱ ἀναισθητοί.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς Κωνσταντῖνον Βασιλέα ὁπιοσὶν τῷ Πάπα Νικολάῳ, καὶ τὸν Σχολάριον ἐν τῇ κατὰ παρθεῖνης
λόγῳ, ἐκ τῆς ὡς ἀληθῶς λατινόφρων καὶ αὐτὸς ὁ Παλαιολόγ[Ⓢ] Ἰωάννης, ἀλλὰ πραγματικῶς ἐλπίδι βοηθείας.

Ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτὸς ἡ ἄνευ κεφαλῇ τῆς λατινικῆς
ἔδρας ὁ Παλαιολόγ[Ⓢ] Ἰωάννης ὅτι ἐκ τῆς ἐκδόσεως εἰς
τὸ λατινικὸν δόγμα ὡς νομίζει ὁ Νικόλαος, ἀλλ' ἐ-
πραγματώετο καὶ πρὸ τῆς Σωμόδῳ καὶ μετὰ τὴν
Σύνοδον τῷ ἐκκλησίαν, νομίζων ἐκ τῆς βοηθείας
τῇ πολιτείᾳ, εἰρητὴ ἀνωτέρῳ, καὶ ἐν τῇ παρῶν ἐπι-
στολῇ ὁλοφύρεται ὁ Νικόλα[Ⓢ], βεβαίῳ τῷ, λέ-
γων πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Βασιλέα, ὡς ἐκ κατὰ μικρὸν
γὰρ ἐκείνους (ὁ Ἰωάννης) ἰχὺν τοῖς γυροῦσιν περ-
δεῖναι ἐβόλετο, ἐδὲ αὐτὸν ἦν ἐμποδὼν μὴ εἰς τέλος
δύτυχες τὰ τῆς Σωμόδῳ περὶ ἡσθαι, καὶ δὲ ἀλλ' ἀπὸ
αὐτῶν παραινεῖται, καὶ ἔργον θῆναι ἐπιθυμία πραγ-
μάτων πολιτικῶν μάλλον τῷ δέοντι φιλοτιμέμενος
ἐρχομένης, ὅτι χρεὼν παραινεῖσθαι ἐκ ἀγαθῆς κατα-
σεφῶν τῷ βίῳ λαμβάνει πρὸ Θεοῦ. ἀλλὰ καὶ ὁ

Σχολάριος ἐν ᾧ γράφει κατὰ τῆς παρθεῖνης λέγει, 25
Περὶ μὲν Ἰωάννη τῆς ἰσχυρῆς καλῶς τί περὶ τῶν ἐν
Φλωροντία ὑπὸ αὐτῷ γεγονότων ἐφρονεῖ, καὶ πῶς
ταῖς ἡμετέραις ἡορμαῖζον ἀποκρίσεις, καὶ ὅπως
ἐτέπλωσεν, καὶ ἐβόλετο τὸ πάτερνον ἡμᾶς ἀνα-
φυλάττειν δόγμα, καὶ ἐπὶ τῆς τῆς πρῶτης, ἐ-
μίσητε τὰς ἀλλὰς ἀνεκλήσεις, ἡμεῖς τῶν μάρτυ-
ρες πάντες ἐκ τῆς ἐκείνης φωνῆς καὶ ἡλῶντες ἕκαστος
πάντα εἰδότες, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀρετῆς δεδιώς ἀδελφεῖς ἡ
δέος, ἐκ ἡνείκετο φαιερὰ τῷ ἰατρῇ. τῆς ψυχῆς
ἐξεργάσασθαι. Καὶ, ἐδὲ εἶσαι τί πλέον αὐτῷ πρὸς
τῆς θείας φιλανθρωπίας ἀπὸ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡμερό-
τητα καὶ τὰς οὐδὸν μεταμελείας ὑπὸ τῶν κακῶς αὐτῇ
ἡμιτομηθόντων, Θεὸς αὐτῷ εἰδείη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

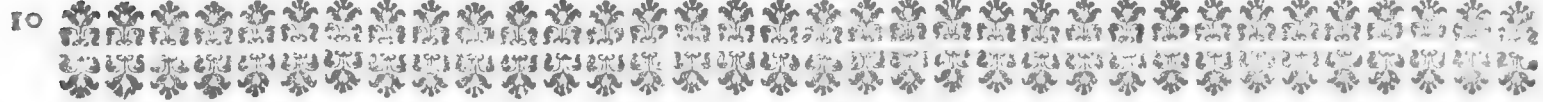
Ὅτι σκοπὸς τῆς ἐν Φλωροντία Σωμόδῳ ἦν, σμικρυνθῆναι τῷ τῶν Ῥωμαίων Βασιλείᾳ, καὶ ὑψωθῆναι
τὸν Πάπαν, καὶ περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς πολέμου μέχρι τῷ Πάπα Νικολάῳ ὁπιοσὶν τῶν Παπῶν καὶ Λα-
τίνων, τῶν καὶ τὸ χρίσμα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῷ Πάπα κοινησάντων.

Καὶ μὲν σὺ τὸ τῆς ἐρημώσεως βδέλυγμα, ἡ μὴ
Ἀκαρῶν ὁ Νικόλα[Ⓢ] ἐς ὧς ἐν τῷ αὐτῷ ἀπὸ
καταψύχῃ; ἀπ' ἀρχῆς τῆς Σωμόδῳ ἐκ τῆς ὁ λόγος
τῶν περὶ τὸν σὺ μαρτύριον καὶ Εὐγενίᾳ καὶ τῶν φρα-
σίων καὶ Κερδανάλων ὅτε βυζαντίῳ καὶ ἰταλίᾳ
γενέσθαι ἐνωστὶ, καὶ τὸν Πάπαν δέναι βοηθῆσαι ἀφ'
ἐαυτοῦ, παρακινῶσά τε καὶ τὰς ἡγεμονίας τῆς δύ-
σεως βοηθῆσαι ὅσα διώξεις εἰς κατασεφῶν τῶν
ἐν Θράκῃ καὶ Ἀσίᾳ ἐφινῶν; ὅπερ καὶ σὺ κολλοῦσθαι

τὸν Κωνσταντῖνον καὶ ὁρμαίνων εἰς παπισμὸν ἡδὲ λέ-
γας, ἔχεις ἡμᾶς καὶ τὰς Καρδανάλους βοηθῆσαι σοι.
μέμφει λοιπὸν σεαυτὸν καὶ τὰς πρὸς σὺ, διότι ἐχί-
σατε τῷ βασιλεῖ, καὶ γὰρ τῆς παντόλμου ταύ-
της Σωμόδῳ ἐδὲς ἔτερον, ἢ ὁ κυρίως σκοπὸς, ἢ ὅπως
ἀπελθόντ[Ⓢ] τῷ Βασιλεῖ Ῥωμαίων εἰς ἰταλίαν
σμικρυνθῇ μὲν ἡ Βασιλεία, ὑψωθῇ δὲ ὁ Πάπας.
ἐχίσατε τῷ ἐκκλησίαν, ἐποίησατε τὸν ἱερὸν πό-
λεμον, ἐλάβετε τὸν Ῥωμαίων τὰς Β' αρχίας,
ἐποίησατε

ἐποιήσατε αὐτοῖς μυρία. ὑπεβλάς, ἐπλανήσατε αὐτὰς καὶ ἦλθον εἰς ἰταλίαν καὶ ἐποιήσατε αὐτὰς ἐχθρὰς τῷ θεῷ, ὥς περ ποτὲ οἱ Μωαβῖται τῷ Ἰσραὴλ τῇ συμβελῇ τῷ βαλαάμ, καὶ ἔτις ἐσβέσατε αὐτὰς. ὅν δὲ Ἰωάννην μὴ κατάκρινε ζητῶντα τὰ συμπεφωνημένα παρ' ὑμῶν, τῶν μὴ ἀμαρτανόντων· μάλλον δὲ αἱ ἀνομύοντων καὶ ἀδελῶς δολιχο-

μύων καὶ ὑπορκέντων ἐν παντὶ καρπῷ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ καὶ ἐν παντὶ περιστάσει, ἐλθεῖν εἰς τέλος. ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης εἰ διόλκῃ ἐλατίνιζε, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ὁμοίως, ἔδωκε μίαν παρ' ὑμῶν κατὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχον βοήθειαν, ἐπὶ φανερῶν ἐκ πολλῶν ὧν ἐπορεύθη ἀνωτέρω, καὶ ἐξ ἑμὲ μεταταῦτα βιβλίῳ ἐνδεκάτῳ κεφαλαίῳ πρώτῳ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Ἐπισκόπων, ἡ Ποιμνῶν, καὶ πανταχῶς λέγονται.

15

Ἐπίσκοπος ἡ Ποιμνὴ ἐστὶ σκοπὸς ἀποκαθιστάμενος τῷ ὑπμελομένῳ καὶ ποιμανομένῳ ποιμνί. λέγεται δὲ πανταχῶς, πρώτον, ἡ ὑπμελᾶται τῶν ἀλόγων, ὡς ὁ Ἰακώβ τῶν περὶ τῶν τῷ Λάβαν, καὶ ὁ Μωϋσῆς τῶν τῷ Ἰσραὴλ. δεύτερον, ἡ ἐκτείνε-
ται ὑπὲρ τὰς βασιλεῖς καὶ ἐξουσιασὰς τῶν λαῶν, ὡς ὁ Σωεσίτης καὶ ὁ Ὀμηρὸς εἶπον ὅτι Ἀγαμέμνονα Ποιμνῶν λαῶν· τρίτον, λαμβάνεται ἡ ὡς σημαίνω τῷ καθόλου πνεύματι καὶ ὑπμελᾶται, ταυτιζομένη τῇ
25 ὑποστολῇ, ὡς ἔχει τὸ, Καὶ τῷ Ἐπισκοπῇ αὐτῶν ἄνθρωποι ἔτεροι, ἡ ὡς σημαίνω τῷ ὁλόκληρῳ ἐν τόπῳ ὑπμελᾶται, καὶ τῷ πανταχῶς ἀπεριλήπτῳ ποιμνί. πνεύματι, ὡς τὸ, Ὁ θεὸς ἔθετο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς μὲν Ἀποστόλους, τὰς δὲ Προφῆτας, τὰς δὲ
30 Ποιμνῶν, τὰς δὲ Διδασκάλους, καὶ ἑκατέρως πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐξίστα ἦσαν καὶ Ποιμνῶν καὶ Ἐπίσκοποι τῆς Οἰκουμένης, καὶ ὡσαύτως τὰς περὶ τὰς αὐτοῖς ἐνεχερίσθησαν. Βίς πᾶσαν τῷ γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης
35 τὰ ῥήματα αὐτῶν. Καὶ, κατεστήσας Ἀρχοντας αὐτὰς ὑπὲρ πᾶσαν τῷ γῆν. Καὶ, καθίστατε ὑπὲρ δώδεκα θρόνους, κείμεντες τὰς δώδεκα φυλάς τῷ Ἰσραὴλ. κατὰ δὲ τὸν δεύτερον τρόπον εἰς Ποιμνῶν καὶ Ἐπίσκοποι, οἱ κατὰ τόπους καὶ Ἐπαρχίας πᾶσι
40 τῶν Ἀποστόλων χειροτονηθέντες Διάδοχοι αὐτῶν, ὅθεν ὁ Παῦλος πρῶτον κεφαλαίῳ εἰκοστῷ φησὶ, Περσέχετε ἑν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνί, ὡς ὑμεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο Ἐπισκόπους τῶν ποι-

μῶν τῷ Ἐκκλησίᾳ τῷ θεῷ. ἡ θεία γὰρ χάρις, ἔχῃ ἡ ἀνθρώπινη δύναμις περιχαρίζεται τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ὁ χειροτονῶν εἴτε Ἀπόστολος, εἴτε Ἀρχιερεὺς μόνον ἀπλῶς ὄργανον καὶ μέσον ἀναγκῶν ἐστὶ, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐστὶ τὸ ποιητικὸν αἷον καὶ καθεστὸν. ἔμελλε τῷ πιστῷ ὁ ἱερεὺς ὁ τελὴν τὰ μυστήρια εἶναι ἀμαρτιῶν γέμων, ἀλλ' ἀπέχεται πρὸς αὐτὸν καὶ ζητῶν τῷ λύσει τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν παρ' αὐτῶν, καὶ ἐπολυπραγμονεῖ περαιτέρω, καθὼς ἔτε ὁ Ἡλίας ἠρώνα εἶπεν Κόραξ ὅτι τῷ τροφῷ αὐτῷ ἐκόμιζε, τὸ γὰρ ὡς ἐκκλητον Πνεῦμα ὃν ἡ πηγὴ τῶν χαρισμάτων καὶ ὅτε ἀγα-
σμεῖς δοτῆρ, ἐκείνο βαπτίζει, χεῖρ, σέφη, χειρο-
τονεῖ, μεταστάζει, λύει, δεσμεῖ, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐκτελεῖ, πάντα μὲν Διὰ τῶν Ἀρχιερέων, τινὰ δὲ Διὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ὅθεν ψάλλει ἡ Ἐκκλησία, Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, βύβη ἀπο-
φηταί, ἱερεῖς τελῶν, ὅλον συγκροτῶν τὴν ἐκ-
σμὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα καὶ ὑπὲρ τὸν αὐτοποιμνῶν καὶ Ἀρχιερέα χεῖρον, ὃν ὁ μα-
κάριος Πέτρος φησὶν Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν, παρ' ἧς καὶ Ποιμνῶν καὶ Βασιλεῖς καὶ πᾶσα φύσις διοικεῖται, καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν Ἐκκλησιῶν περινοεῖται, περιολίζεται, διακρίνεται, σεφαιῖται, καὶ δοξάζεται, εἰς καὶ μόνος ὢν καὶ ἑδύτερος κατ' ἐκείνον, ἐκείνοι δὲ
45 δεύτεροι Διὰ τῶν, καὶ πληθύνοντες, σωρευθ-
μέμενοι καὶ σωτατόμενοι τῇ αὐτῇ ἐξουσίᾳ καὶ δυ-
νάμει, ἔς, ὡς εἴρηται, πέμπτον ὡς τῶν Πατρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Ἐπισκόπους ἀποκαθίστησι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

45

Περὶ Μητροπολιτῶν καὶ Πατριάρχων, καὶ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κλήσεως αὐτῶν.

Ἐπίσκοπος λοιπὸν ἐχειροτόνησαν οἱ Ἀπόστολοι, ἐκλή-
50 θησαν δὲ μεταταῦτα Μητροπολίται οἱ τῶν Μητρο-
πόλεων τῶν Ἐπαρχιῶν Ἐπίσκοποι, ὅμως κοινῶς Ἐπί-
σκοποι πάντες ἐλέγοντο. ἐσημαίνετο δὲ Ἐπί-
σκοπος τῆς Μητροπόλεως μετὰ σεφαισμοῦ, λε-
γόμενος Ἐπίσκοπος τῆς Μητροπόλεως, ὕστερον δὲ
ὠνομάσθησαν οἱ τοιοῦτοι καὶ Μητροπολίται. ἀλλὰ καὶ

ἡ πρώτη Συνοδὸς ἡ τὰς τέσσαρας πρώτας θρόνους ἡ-
μήσασα εἰς τὸ μέγιστον ἀζώμα, καὶ ἡ δεύτερα ἡ εἰς
τὸ αὐτὸ ἀζώμα ἀναβιβάσασα τὸν Κωνσταντινουπόλεως
καὶ τὰς πρῶτες τέσσας Ἐπισκόπους ὠνομάζον, καὶ ἔτις
ἐκαλεῖτο εἰς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ. ἡ δὲ δεύτερα
δὲ Οἰκουμένη ὠνόμασε Πατριάρχας ἑμόνους τὸν Κων-
σταντινουπόλεως, ἀλλὰ καὶ τινὰς Ἐξάρχας τῶν Ἐπαρ-
χιῶν,

χιών, καθὼς καὶ ὁ Σωκράτης λέγει εἰς τὸ πέμπτον βιβλίον περὶ τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, ὅτι ἐβεβαίωσαν πλὴν ἐν Νιζάρ πλῆθιν, καὶ Πατριάρχας κατέστησαν, Ἀθηναῖοι τὰς Πατριαρχίας, Νεκταρίου μὲν πλὴν μεγάλης πόλιν καὶ πλὴν Θράκην, τῆς δὲ Ποντικῆς Διοικήσεως καὶ ἀπὸ Βιθυνίαν ἕως Ἀρμενίας Ἑλλάδι, ὁ Κασσαρείας Καππαδοκίας, ὁ Νύκτες Τρηγόριον καὶ ὁ Τρηϊτικὴν Μελιτινῆς πλὴν Ἐπαρχίαν ἐκλήρωσαν, πλὴν Ἀσσυρίων δὲ Ἀμφιλόχιον ὁ ἰκονίης καὶ Ὀπίμις ὁ Ἀντιοχείας Πισιδίας, τὰ δὲ ἐν Αἰγυπτίῳ Τιμοθέῳ Ἀλεξανδρείας περὶ αὐτῆς. τῶν δὲ εἰς πλὴν Ἀνατολίαν Ἐκκλησιῶν ἐπέτεψαν Πελαγίῳ Λαοδικείας, καὶ Διοδώρῳ τῷ Ταρσῷ, φυλάττοντες τὰ πρεσβεῖα Ἀντιοχείας, ἅτινα παρὸντι μιμετῖν ἔδωκαν, καὶ ἴδε περὶ τῆς αὐτῆς βιβλίας δούτερον κεφάλαιον τρίτον καὶ τέταρτον, καὶ βιβλίας τρίτης κεφάλαιον τέταρτον. καὶ δὲ τῆς τρίτης Συνόδου ὁ Σωκράτης εἰς

τὸ τριακὸς πρῶτον κεφάλαιον τῆς ἐβδόμης βιβλίας τὸν Νεσόριον Πατριάρχην ἔπει. εἰς δὲ πλὴν τρίτῳ Συνόδου Πατριάρχης ἤκουσε ὡς τῷ μικρῷ Θεοδοσίῳ ὁ ῥώμης ὑπιστάμενος τὸν Βασιλέα τῶν Ἑσπερίων Οὐαλεντιανὸν, καὶ μὴ πράξαι πρώτη τῆς τετάρτης Συνόδου. ἡ δὲ τετάρτη ἐν ταῖς ἀναφωνήσεσιν αὐτῆς ἔπει, Λέοντι πολλὰ τὰ ἔτη, τῷ Πατριάρχῃ πολλὰ τὰ ἔτη. καὶ ἀφ' ἧς ἐδόθησαν καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως αἱ χειρουργαὶ τῶν εἰς τὸν τόπον ἐρημίων Διοικήσεων, συνείδισαι λέγεσθαι Πατριάρχας μόνους τὰς Ἐπισκόπους 10 τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων εἰς σημεῖον τῆς μεγίστης ἀξιώματος τῶν πρῶτε μεγάλων Ἀρχιερέων, εἰ καὶ Λέων ὁ ῥώμης πολλὰ ἐμόγησε κατὰ τῷ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων, φθονῶν ὡς αὐθροπῶν τῷ ὀνόματι, ὅμως ἡ κοινὴ ψῆφος υπερίχυσεν, ὅθεν ὡς 15 ἔρηται, ὁ ἱεσιναιὸς εἰς πλὴν ἑκατέρω ἀκροῖν τρίτην Νικαίαν ἐξίσα τὰς πρῶτες Πατριαρχίας ὀνομάζον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι Πατριαρχικοὶ θρόνοι πάντες μόνον ὡς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διωρίζονται, καὶ καὶ λέγονται Οἰκουμενικῆς. καὶ ὅτι καὶ ἡ μόνον τῇ Ἀντιοχείας ἰδικὴν τὸ Πατριάρχης ὄνομα, ὃ καὶ ὑπὸ τῆς Ἀκυληίας καὶ Ἐφέσης καὶ Θεσσαλονίκης λέγεται, καὶ ἀπὸ τῶν οἱ Πατριάρχαι λέγονται Ἐπίσκοποι, Ἀρχιεπίσκοποι, Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι.

Ἐπὶ ἱεσιναιῶν Παυλίῳ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀκυληίας τὸν ὑπερηφανώθη, ὥστε καὶ ἐτόλμασε καλεῖσθαι Πατριάρχης, ὡς μαρτυρεῖ τῷ Παυλίῳ ὁ Διάκονος, καθὼς ποιών περὶ αὐτοῦ, ἐπειδὴ τῷ τὸ ὄνομα εἰς μόνους ἀπενεμήθη τὰς πρῶτες Πατριαρχικὰς θρόνους, ὅθεν ὁμοχώματα ἔπειν ὁ ἑπὶ τῷ ἱεροῦ καὶ ὁ Βαλσαμὸν ἐν τῇ περὶ τῶν Πατριαρχῶν μελέτῃ) ὅτι οἱ Πατριάρχαι εἰσὶ τῆς Οἰκουμενικῆς ΚΑΡΑΙ, καὶ μόνον πρῶτες, καὶ ἀπὸ τῆς τετάρτης Συνόδου τὸ τοιοῦτον ὄνομα δόθον τῇ Μητροπόλει Ἐφέσῃ ὑπὸ τῷ Διοσκῶρῳ καὶ Τιμοθέῳ τῷ Αἰλέρῳ, ἡθέτησαν, ἐπειδὴ, ὡς ἔρηται, καλεῖται μόνον οἱ ὑπιστάμενοι πρῶτες θρόνοι Πατριαρχικὰ εἰσὶ, καὶ λέγονται καὶ Πατριάρχαι ὡς διοριζόμενοι ὑπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἵνα ὡς καὶ ὑπερέτερον λόγον τῶν Ἀποστόλων ἀπόδοι, καθὼς καὶ ὁ ὁμολογητὴς ἁγίου Μάξιμου εἰς τὰ χόλια τῆς πρὸς Δημόφιλον ὑπιστάμενος Διονυσίου Ἀποστόλου ἀποδόχου φησὶ τὰς νῦν Πατριαρχίας, οἱ μάλιστα εἰσὶ τῶν Ἐπισκόπων, ὅθεν τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν κενύτῃσι καθόντες καὶ Συνόδοι, καὶ ἐγκωμιάζοντες Βασιλεῖς, καὶ πῶς εἰς πλὴν καθολικῶν Ἐκκλησιῶν εἰσὶν ἀσύγκλητοι. εἰ δὲ οἱ αὐτοὶ λέγονται Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ ἐστὶν ὁνομασθέντες, ἐπειδὴ ἐν τῇ πατριαρχικῇ ἀξιώματι πάντες τὰ ἀξιώματα περιέχονται, ὅθεν καὶ λέγονται Πατριάρχαι, Ἀρχιεπίσκοποι, Ἐπίσκοποι, Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι. ἔπει δὲ δευτέρων ὁ Ἀντιοχείας Πέτρος, γράφον πρὸς τὸν Ἀκυληίας, ὡς εὐηῆσε καὶ ὁ Βαλσαμὸν ἐν τῇ αὐτῇ ἐρημῇ τόπῳ, ὅτι μόνον ὁ Ἀντιοχείας ἐλέγετο Πατριάρχης, καὶ ἐστὶ τῷ ἰδικῷ αὐτοῦ ὄνομα, καὶ πολλοὶ ἠκολούθησαν τῇ γνώμῃ τῶν

τῶν ἐξ ἀγνοίας, ὅμως ἔπειτα, ὅτι ἐβλέποντο τῇ λέγειν οἱ Ἐπίσκοποι περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ τί περὶ αὐτῶν λέγει ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία. ἔπειτα ἀνέξε- 25 τίστως τῷ ἔπει, ὡς γὰρ πλὴν πρῶτην, δούτερον, τρίτῳ καὶ τετάρτῳ τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους οἱ Ἀντιοχείας Ἐπίσκοποι μόνον Ἐπίσκοποι ὀνομάζοντο, 30 καὶ καὶ Πατριάρχαι. καὶ ὅτι μὲν ἐν τῇ πρώτῃ μόνον Ἐπίσκοπος ἐλέγετο ὁ Ἀντιοχείας, μαρτυρεῖ αὐτὸ ὁ Γελάσιος βιβλίῳ δούτερον κεφάλαιον δεκάτῳ τετάρτῳ λέγων, Ἀπόκρισις τῶν πατέρων τῶν φιλοσόφων) ἀπὸ Βυσαθίης Ἐπισκόπος Ἀντιοχείας, 35 ἴδε καὶ τὸν Βυσέτιον ἐν τῷ βίῳ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, καὶ τὸν Θεοδώρετον ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαιῷ ἐβδόμῳ. ἡ δὲ δούτερον Σύνodus ὑπιστάμενος πρὸς τὰς Δυτικὰς λέγει τὸν Φλαυιανὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας. ἐν δὲ τῇ 40 τρίτῃ εἰς ὅσους τόπους ἀναφέρεται ὁ Ἀντιοχείας, Ἐπίσκοπος ὀνομάζεται, καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ ὁμοίως. μετὰ ταῦτα ὅμως ἐν τῷ βίῳ τῷ ἁγίῳ Σάββα καὶ εἰς τῶν Νεαράων τῷ μεγάλῳ ἱεσιναιῶν Πατριάρχῃ ἐκλήθη, καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Οἰκουμενικῇ πράξει δι- 45 κατὴ ἐβδόμῃ ἐρρέθη, Θεοφάνης Πατριάρχης (Ἀντιοχείας) πολλὰ τὰ ἔτη. εἰς ὁ ῥώμης ἐρρέθη Πατριάρχης ὡς τῷ μικρῷ Θεοδοσίῳ, καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ Βασιλεῖ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης ἐρρέθη, ὡς λέγει ὁ Σωκράτης βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφα- 50 λαίῳ τριακὸς πρῶτον, καὶ καθεξῆς ὀνομάζοντο καὶ οἱ δύο ἔπειτα (πρὸς γὰρ λοιπὰς Πατριαρχίας χάριν συντηρίας ἀλέγουσιν κατὰ τὸ παρὸν) Ἐπίσκοποι, Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Πατριάρχαι, ὁ δὲ Ἀντιοχείας ἐρρέθη Πατριάρχης μετὰ πλὴν τετάρτην Συνόδον, 55 πῶς

πῶς μόνῳ τῷ Ἀντιοχείας ἰδιαίτερον προσέκη τὸ Πα-
 τριάρχης ὄνομα; ἢ ποία Συνοδὸς τῷτο εἶπον ἢ
 διώρισεν; ἐφύρην καὶ προσῆψαν ἑαυτοῖς τινὲς ἑτε-
 5 ροὶ γυνικὰ προσρημάτια πρὸς καταστροφὴν τῆς ἐκ-
 κλησιαστικῆς ὁμονοίας, ὡς μιμήμενοι καὶ ὁ Ἀντιο-
 χέας Πέτρος, εἶπε τῷτο τὸ ψυχρὸν καὶ ἑώλον λε-
 γόμενον, διότι τῇ ἐκκλησιαστικῇ δόξῃ καὶ πράξει
 ἀντίθετον, ὅθεν καὶ καθάπαξ φωνήσας, ἀπέπη εἰς
 τὸ μὴ δόξαι. Σημειώτεον ὅτι τὸ Πατριαρχικὸν δίσκον,
 10 ὅπερ ὁ Αἰλεὺς ἔδωκε τῷ Μητροπολίτῃ Ἐφέσῃ, ὅτι
 ἦν τοιοῦτον ὡς περ τὰ νῦν Πατριαρχικά, ἀλλὰ τὸ Μητρο-
 πολιτικόν, ὃ πρῶτον μὲν εἶχον, ἀφῆρητο δὲ ὑπὸ

τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, καὶ ὡς ὅτι ὑποκείμεναι αὐ-
 τῷ τῷ Κωνσταντινουπόλεως. ἀλλὰ καὶ τὸν Θεσσαλονί-
 κης οἰκονομὸς Θεόδωρος Πατριάρχην εἶπον, ὅμως
 εἶπον αὐτὸν καὶ ὅτι τὸν διώρισεν ἡ δούτερος Σύ-
 νοδος λέγεσθαι τινὰς Ἐξάρχας καὶ Πατριάρχας ὡς
 εἴρηται αὐτῷτο. ἔμεινε λοιπὸν κυρίως καὶ πρῶ-
 τως καὶ κατ' αὐτὸ Πατριαρχικὰς θρόνους εἶναι τὰς
 πέντε, ὧν ἐπειδὴ ὁ πρῶτος ἀφῆρται, ἔμεινε εἶναι
 τὸν δούτερον, ἡτοὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως πρῶτον, τὸν
 Ἀλεξανδρείας δούτερον, τὸν Ἀντιοχείας τρίτον, τὸν
 Ἱερουσολύμων τέταρτον, προσετέθη δὲ πέμπτος ὁ
 τῆς μεγάλης Μοχολίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

15 Τὸ αἴτιον τῶν τῶν Πάπας τινὰς τῶν ἑλθάντων Ἐπισκόπων αὐτῶν κεκληκέναι Πατριάρχας, δι' ὃ καὶ Αἰρετικοῖς ἡσι
 κοινωνῶσι, καὶ ὅτι τὸ σεφθῆναι ὑπὸ τῶν μεγάλων Κωνσταντίνου τὸν Τηριδάτην Βασιλέα Ἀρμενίας, καὶ τὸν
 Γρηγόριον ὑπὸ τῶν Σιλβέστρου Πάπα τῆς αὐτῆς Πατριάρχης προσχεροῦναι, δέκνυται ἐνταῦθα ψεύδος
 τῶν Λατίνων λαμψέτατον.

20

Οἱ Ἐπίσκοποι Ρώμης μὴ ἰσχύσαντες ἐν οἷς ἐπε-
 χάρησαν κατὰ τῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱερου-
 25 σολύμων, ὑδαμινὲς τινὰς Ἐπισκόπους τῆς Ἐπαρχίας
 Ρώμης ὠνόμασαν Πατριάρχας, καὶ δι' αὐτὰς αἰτίας
 ὡς ἐρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἵνα δείξωσι μὴ εἶναι δῆλον ἰσό-
 τιμον τὸ Πατριαρχικὸν ἀξίωμα τῷ Παπικῷ. εἶπει-
 τα τὸν Μητροπολίτῃ Ἀρμενίων, ὃν ἐκεῖνοι ὀνομά-
 ζουσι καθολικόν, καὶ τὰς Μητροπολίτας Ἰακωβιτῶν,
 Νεστοριανῶν καὶ Αἰγυπτίων λέγουσι Πατριάρχας κα-
 30 θὰ λέγουσιν αὐτὰς καὶ οἱ οἱ ἴδιοι, κοινωνῶντες
 κατὰ τῷτο καὶ τοῖς Αἰρετικοῖς τέτοις, καὶ ἑτέροις
 τοιοῦτοι καὶ τοῖς Ἀρμενίοις, τοῖς τὰς πρῶτας τῶν Ἐπι-
 σκόπων αὐτῶν ἐκ καταφρόνουν τῆς καθολικῆς Ἐκ-
 κλησίας ὠνομάσαντι Πατριάρχας. Περὶ δὲ τῶν Ἀρ-
 35 μενίων ἱστοροῦσιν οἱ Λατῖνοι, ὅτι ὁ Τηριδάτης ὁ πρῶτος
 Ἀρχηγὸς τῶν Ἀρμενίων, ὁ χειριστὴς ὑπὸ τῶν μεγάλων
 Κωνσταντίνου, καὶ Γρηγόριου ὁ Ἀρμενίας ἀπῆλθεν
 εἰς τὴν Ρώμην, καὶ τὸν μὲν Τηριδάτην ἔσεψεν ὁ
 μέγας Κωνσταντῖνος εἰς Βασιλέα Ἀρμενίων, τὸν δὲ
 40 Γρηγόριον ὁ Σιλβέστρου εἰς Πατριάρχην τῶν Ἀρμε-
 νίων καὶ Ἀλβανίων, ὅπερ ἐπὶ ψεύδι καὶ ἐπὶ φαντασίᾳ
 πρῶτον, ὅτι τότε ἔπλετο τὸ Πατριαρχικὸν ὄνομα ἐν

τοῖς προσεῶσι τῶν Ἐκκλησιῶν. δούτερον, ὅτι εἰς τὸν
 βίον τῶν ἀγίων Γρηγορίου ἀλλῶς λέγεται περὶ τέτων.
 τρίτον, ὅτι Σωκράτης, Σωζόμενος, Θεοδώριτος, οἱ πε-
 ρὶ τῶν τοιούτων ἀκριβολογέμενοι, καὶ περὶ τῶν Ἀρ-
 45 μενίων πότε καὶ πῶς ἐχειριστῶσαν εἰπόντες, ἐδὲν
 τοιοῦτον εἶπον, μάλιστα ὁ Σωζόμενος, ὁ ἀπὸ τῶν οὐκ
 κεφαλαῖς ἕως τῶν δεκάτων πέμπτῃ ἐν τῷ δούτέρῳ βι-
 βλίῳ διηγέμενος εἰς πλάτος τὰ κατὰ τὰς Ἱερῶν καὶ
 Ἀρμενίας πότε ἐχειριστῶσαν, καὶ τὸ ἀπλερὴν πλῆθος
 τῶν Ἀρμενίων τόσον Ἱερουσολύμων ὅσον καὶ λαϊκῶν,
 τὸ μαρτυρῆσαν ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ τὴν βοήθειαν
 ἣν ἐποίησαν αὐτοῖς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, ὅμως ἐδὲν
 τοιοῦτον εἶπε. τέταρτον, ὅτι τὸν Γρηγόριον Ἀρμενίας
 ἐχειροτόνησεν ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας Λεόντιος,
 καὶ ἐκεῖθεν ἐχειροτονεῖτο οἱ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας Ἐπί-
 50 σκοποι ἕως ὅκτω Ἐπισκόπων, καὶ μετὰ τὰς οὐκ
 ὠνομάσθησαν καθολικοὶ, καὶ ἐχειροτονεῖτο ὑπὸ
 τῆς ἰδίας Συνοδῆς, καὶ πῶς εἶησαν αὐτοκέφαλοι καὶ
 Πατριάρχαι ἐχειροτονεῖτο ὑπὸ τῶν Μητροπολίτων Και-
 σαρείας; ἴδε κατωτέρῳ βιβλίῳ δωδεκάτῃ κε-
 55 φάλαιον ἑβδόμον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

45

Ὅτι τὸν Ἐπίσκοπον Ἀρμενίας χειροτονῶν Πατριάρχην Ἀλβανίας, καὶ τὸ τὰς Ἱερῶν Διὰ τὴν ἐν τῷ
 Συνοδὸν ὑποχρεῖσθαι τῶν Ἀρμενίων, καὶ τὸ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον αἰτῆσαι ἐν Ρώμῃ ὄντα ὡς τὸ Τηρι-
 50 δάτης σωματοφύλακας, δὲναί τε τῷ Τηριδάτῃ μέρος τῶν ἡμῶν ξύλων, καὶ ἐτι τὸν Σιλβέστρου Πάπαν
 προσήμια ὑπὸ τῶν τῆς ἑω Πατριαρχῶν καὶ τόπως καὶ καὶ ὅν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ τῶν Χριστῶν σκιαδῶν
 50 δὲνα τῷ Ἀρμενίας Γρηγόριῳ, δέκνυται ἐνταῦθα δι' ὑποθέσεων ἀναμνηστικῶν ψόματα πατρίδων τῶν
 μυθοπλαστῶν Λατίνων. καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Δωδεκάτῃ Πατριαρχῶν τῶν Ἑβραίων.

Ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ, ἐχειροτόνησεν ὁ Ἀρμενίας Πατριάρ-
 χην Ἀλβανίας, ψεύδι ἐστὶ, πρῶτον, ὅτι οἱ
 ἑλληνικοὶ ἱστορικοὶ λέγουσι τὰς Ἱερῶν ζητῆσαι Ἀρχιε-

ρεῖα ἐκ τῶν τῶν Ἀρμενίων, ἢ τῶν Ρώμης Ἐπισκόπων,
 ἀλλὰ τὸ τῶν Βασιλέων Κωνσταντίνου, ὅστις ἐπεμψεν
 αὐτοῖς καὶ Ἐπίσκοπον καὶ Κληρὸν, εἶπε κατὰ τὸν
 Στραβῶν

στράβωνα ἐν τῇ οὐδεκάτῃ βιβλίῳ εἰς ἱβηρίαν καὶ Ἀλ-
βανίαν ἢ εἰς Βασιλέως, καὶ πῶς ἐχειροτόνησε Πα-
τριάρχῳ Ἀλβανίας ὁ Ἀρμένιος χωρὶς τῆς γνώμης
τῆς Βασιλείας; ἢ πῶς τότε πῶν ἱβηρίων χειροανισάν-
των, καὶ Ἐπίσκοπον ὡς Κωνσταντινουπόλεως λα-
βόντων, ὁ Ἀλβανίας ἐχειροτονῶτο ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων;
δοῦντες, ὅτι τὸ ἐκεῖ ἀξιόλογος ἡ γνώμη πῶς
τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἰσορικός ἔστι. τρίτον,
καὶ τὸ ὑπὸ μαρτυρολογίων καὶ βαρυνίᾳ τῆς μυθο-
πλαστῆς μαρτυρεῖται. τέταρτον, ὅτι καὶ οἱ Ἀρμένιοι
λέγουσι τὸ εἰς τὰς ἰσορίας, ὅμως ὡς βάρβαροι ψύ-
δονται, καὶ γὰρ πιστεύουσιν τοῖς Αἰρετικοῖς ὡς τῇ καθο-
λικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκ παραδόσεως μαρτυρεῖται ἅπασι ὁ
βίος τῆς Γρηγορίου κηρύττει. πέμπτον, ὅτι μήτε αὐτοὶ
τὸ λέγουσιν, ἀλλὰ πῶν τοιούτων γυνήτωρ μωσῆς,
ὅς τὰ πολλὰ ψεύδεται ὡς ἐξηγήσεται. ἕκτον, ὅτι
οἱ ἱβηρεὶς ἐκ ἀρνούντων τὸ, εἴτις καὶ τὸ Πατριαρ-
χικὸν μεγαλεῖον ἔχειν εἰς τόπον χειρῶν, καὶ ἁ-
κρως ὑλαβένται, καὶ τὸ δὴ κύριον, ὅτι ὑδέποτε
οὔτε τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς καὶ τοῖς πολιτικοῖς οἱ ἱβηρεὶς
ὑπετάχθησαν Ἀρμενίοις, καὶ πῶν Ἀρμενίων ὑπερη-
θύντων αὐθατίας ἤδη τόσους χρόνους, οἱ ἱβηρεὶς καὶ
Ἀλβανοὶ ἰδίῳ αὐθατίας μέχρι τῆς δευτέρου κυβερ-
νῶνται. ἑβδομον, καὶ αὐτὸ ὅπερ λέγουσιν οἱ Λατίνοι,
ὅτι δηλαδὴ γυνώσκουσιν τῆς ἐν τῇ τῶν Ἀρμενίων συ-
νόδῃ καὶ κηρυττομένης, οἱ ἱβηρεὶς ἀπεχωρίσθησαν
ἐκείνων, ψεύδονται εἰς τὴν περὶ τῆς αὐτῆς
αἰτίας, καὶ δείκνυται ἐκ τῆς πράξεως, ἐκ τῆς ἀρ-
χαίας ὑπερδόσεως καὶ κοινῆς φήμης καὶ δόξης, ὅτι
ἡ ἱβηρία καὶ Ἀλβανία εἶχε Μητροπολίτην ἕως τῆς
μονομάχας, ἐφ' ἧς γέγονε Ἀρχιεπίσκοπος αὐτοκέ-
φαλος ὁ Μητροπολίτης ἐκείνων, καθολικὸς ὀνομα-
σθῆς. Ἀκούετε πᾶσι τὰ ἔθνη τὰ ψέματα πῶν
παπιστῶν, οἱ ψεύμασιν ἀπατῶσι τὰς ἀθλίους Ἀρ-
μένους. Λέγουσι λοιπὸν ἔτι οἱ αὐτοὶ, ὅτι ὄντων Γρη-
γορίου καὶ Τηλαδάτῃ εἰς Ῥώμῃ, ἐκάθισεν ὁ μέγας
Κωνσταντῖνος ἐν τῇ Ναῶν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων μετὰ
τρεκακοσίων ἑνδίκων καὶ ἑκοσιπενσάρων Βασιλέων, καὶ
ὅτι ἠτήσατο ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὡς τῆς Βασιλείας
Ἀρμενίας τὰς τρεκακοσίων σωματοφύλακας. Καὶ ὁ-
μως ῥητέον, ὅτι ὁ Λέκκας μετὰ ὀκτὼ χιλιάδων
Ῥωμαίων συνέτριψε τὸν Βασιλεῖα Ἀρμενίων, ἔχοντα
ἑκάτῃ καὶ πεντήκοντα χιλιάδων στρατόμα ὡς φησι
Πλάταρχος, καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐζήτησε σω-
ματοφύλακας ὡς πῶν Ἀρμενίων, ὁ Σεβαστὸς, ὁ μέ-
γας Βασιλεὺς; λέγουσιν ἔτι, ὅτι ἰδὼν τὸν Τηλα-
δάτη μέγας Σταυρὸς ἐξ ἑξέφερον ὑπὸ ἱεροσολύμων ἢ
μήτρε Ἐλσίη. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἀφ'
ἧς ἦλθε καὶ ἐκτίσεν τὸ Βυζάντιον, ἔπεμψε πῶν μη-
τέρᾳ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκ ἔτι ὑπέστρεψεν εἰς πῶν
Ῥώμῃ. Λέγουσιν ἔτι, ὅτι ὁ Σίλβεστρος ἐτίμησε τὸν
Γρηγόριον σιωτήματι τῇ ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξαν-
δρείας καὶ Ἀντιοχείας τοῖς Πατριάρχασι. Ἀλλὰ ῥη-
τέον, ὅτι τότε ἦν πρὸ τῆς πρώτης Συνόδου, καὶ ἔ-
δᾳς ἦν Πατριάρχης, καὶ μάλιστα ὁ Καισαρείας ἔχα-

ρτόνη τὸν καθολικὸν Ἀρμένιον, ὅθεν ὁ Καισαρείας
Λεόντιος ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ, ὡς λέγει ὁ Γελάσιος,
ὑπεγράφη Μητροπολίτης Ἀρμενίας, ἴδε καὶ ἀνω-
τέρῃ βιβλίῳ δωδεκάτῃ κεφάλαιον ἑβδομον. λέγου-
σιν ἔτι, ὅτι ἔδωκεν ἔκαστον ὁ Σίλβεστρος τῇ Γρη- 5
γορίῳ χειροπῶν Ἀρχιεπισκόπους ἐν Διαφόροις ἔθνε-
σιν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι τότε τὸ Ἀρχιεπίσκοπος ὀνο-
μα ἐκ ἦν εἰς πῶν Ἐκκλησίᾳ ἐν χρείᾳ, καὶ ὁ Ἀρμε-
νίας ὑποκείμενος τῇ Καισαρείας, πῶς περιβάλετο
Ἀρχιεπισκόπος, καὶ πῶς, καὶ ποῖος; λέγουσιν ἔτι, 10
ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ περιόμιον, ἵνα οἱ τρεῖς Πατριάρχαι
τῇ θελήσει τῶν Ἀρμενίων ἐνεργῶσι, καὶ πῶν ἐνθε-
νσιακῶς πῶν αὐτῶν τῇ Ἀρμενίας πέμπωσι, καὶ ὅτι
ἔδωκεν αὐτῷ πολυτελὲς ἄμφιον, ὅτι τῶν Ἀδελφο-
δίας, καὶ δακτύλιον, καὶ ῥάβδον λιθομάρμαρον, 15
καὶ Ποτήριον καὶ Δισκάλιον ἐκ Τοπαζίης, καὶ πῶν Μί-
τραν αὐτῷ, ἥς ἦν ποτὲ σκιάδου τῶν Χριστῶν, καὶ ὅτι
ἔδωκεν αὐτῷ τόπον ἐν τῇ Γολγοθᾷ, καὶ ἀνέστη
τρεῖς κανδήλας ἐν τῇ αἰγῇ τῇ αὐτῇ, καὶ τὸν Ναὸν τῆς
αἰγῆς ἱακώβ. Ἀλλὰ ῥητέον, αἱ ῥάβδοι αἱ χρυσαῖαι καὶ 20
Ἀσπιδοὶ εἰς χθίζαι, ὁμοῖως καὶ αἱ Μίτραι, καὶ ὅτι τὸ
σκιάδου τῶν Χριστῶν ἡμῶν μόνον ἡμεῖς αὐτοὶ, καὶ ὅτι τὸ
ἐν τῇ Γολγοθᾷ ἦν Ναὸς τῆς Ἀφροδίτης, καὶ Ναὸς
ἐκ ἦν τῆς αἰγῆς ἱακώβ. Λέγουσιν εἰς αὐτὸ τὸ Σινάταγ-
μα οἱ αὐτοὶ καὶ ἄλλα πολλὰ γελοῖα, οἱς πλαιώσι τὰς 25
Ἀρμενίας, ἵνα νομίζωσιν αὐτοὶ συγγενεῖς, ἔδει ὁμοῦ
ἀναθεῖναι ἔχον αὐτοὺς συγγενεῖς τῇ οἰκειτέρῃ τρέ-
πῃ καὶ ὁ κοινωθέντων αὐτοῖς, ὅστις ἐστὶν ἡ Αἰρεσις,
ὁ κοινωθέντων γὰρ ἀκοινωνήτων, ἀκοινωνήτος ἐστὶν, ἀρε-
σημείωσαι δὲ ὅτι τόσον μαίνονται οἱ Πάπαι κατὰ τὰ 30
Πατριαρχικὰ ὀνόματα, ὥστε καὶ περὶ καθ' ἑκάστην τῆς
Καρδιᾶς τῶν ὀνομαζομένων ὁ καὶ Πατριάρχων,
καὶ ἴδε τὰς ὑπογραφὰς τῆς ἐν Τελωνίῳ συναγωγῆς,
καὶ ἐνταῦθα τὸ περὶ Καρδιᾶς ἐν Σινάταγματι τῶν
ῥᾶς λέγοντας, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι Διασπαρσέντες, κατεσῆ- 35
σαντο ἑαυτοῖς περὶ τρεῖς, καὶ καὶ Πατριάρχας ἐκάλε-
σαν καὶ Ἀποστόλους, φησὶ γὰρ ὁ Ἐπιφανὴς Αἰρεσις
τρεκακοσῆ, εἰς δὲ ἔται μετὰ τὸν Πατριάρχῳ Ἀπό-
στολοι καλεῖσθαι, περὶ τρεῖς δὲ τῇ Πατριάρχῃ.
ὅθεν Φλαῦιος Βοπίσκος μέμνηται τινὸς Ἰουδαίου Πα- 40
τριάρχῃ Ἀλεξανδρείας, περὶ πῶν γὰρ τὸ τετρακοσιο-
σὸν ἔπος τῆς Συνόδου ἦρθη ἐκ πῶν Ἰουδαίων τὸ ὄνομα,
καὶ μετητέχθη εἰς τινὰς ἀναπληρᾶς Ἐπισκόπους, ἐν-
θα μάλιστα ἐκμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, ὅθεν ὁ Σωκράτης
ἐν ἑτα τετρακοσιοσῷ τεσσαρακοσῷ δοῦτέρῳ φησὶν, 45
ὅτι ἡ δούτερα οἰκουμενικὴ Πατριάρχας ἐκάλεσε ἱναὶς
Ἐπισκόπους, βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, καὶ
ὅτι ἡ καὶ Θεοκὰ ἐρρέθη ὁ Γεραδῶν, καὶ τρίτος ὁ Φο-
ρεῖς καὶ. καὶ Γρηγόριος ὁ Γερουσίτης βιβλίῳ πέμ-
πτῳ τῆς ἰσορίας αὐτῶν κεφαλαίῳ ἑκτοσφ πρώτῳ, 50
τὸν Λαγυδένων Πατριάρχῳ καλεῖ, ἐξαίρετῳ ὁμοῦ
λόγῳ, ὡς εἴρηται, οἱ πότε πῶν καθολικῶν θρόνων
Ἐπίσκοποι Πατριάρχαι καλεῖνται κυρίως, πρῶτος
καὶ κατ' αὐτὸν, καὶ ὡς πᾶσι τῇ Ἐκκλησίᾳ σεβάζον-
ται, ὡς ἀποδέχεται καὶ μαρτυρεῖ πᾶσα ἡ οἰκουμενική.

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

5 Περὶ τῆς Πάπας ὀνόματος, καὶ τῆς σημαίας Πάπας, Παπᾶς καὶ Πατὴρ, καὶ ὅτι τίσι, καὶ πότε τὸ Πάπας ὄνομα ἦρθε).

Πάπας, Παπᾶς, καὶ Πατὴρ ταῦτ' ὅσον σημαίνει. καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες τῆς τοῦ πατρὸς λέγουσι, Παπᾶς, τιθέντες τὸν τόνον ἐν τῇ ληγέσῃ, οἱ δὲ Λατίνοι ἐν τῇ 10 πατρὶ ληγέσῃ κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς γλώττης αὐτῶν, καὶ λέγουσι, Πάπας. Πάπας ἐστὶ καὶ κύριον ὄνομα μαρτυροῦν, ἐορταζομένη τῇ δεκάτῃ αἰτῇ τῆς Μαρτίης. καὶ οἱ Δάκεις ἕως καὶ τῆς σήμερον κύρια ὀνόματα, Πάπας, ἔχουσιν πολλαῖς. ἐλέγετο δὲ Πάπας πολλαῖς 15 ὁ Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος ὡς ὁ Ἀθανάσιος καὶ ἄλλοι μετὰ αὐτῶν, καὶ ἴδε πῶς δολιχῶς ἀπολογίαν τῆς ἀγίας Ἀθανασίας, Κυρίῳ Πάπᾳ Ἀθανασίῳ Οὐργάνῳ καὶ Οὐάλλῃ. Τῷ μακαρίῳ Πάπᾳ Ἀθανασίῳ Γ' κύριος. Νικητῆς Κωνσταντίνου μέγιστος σεραπὸς τῷ Πάπᾳ 20 Ἀθανασίῳ. μακαρίῳ Πάπᾳ Ἐπισκόπῳ ἡμῶν Ἀλεξάνδρῳ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι ἐν Κυρίῳ χαίρουσιν. καὶ Ἐπιφάνῳ Δίεσσι ἐξηκοστῇ ἐνάτῃ ἀπὸ Νικομηδείας, τῷ ἁγιοτάτῳ Πάπᾳ. καὶ ὁ Καρθαγίνης Πάπας ἐλέγετο. ἐλέγετο δὲ πολλαῖς καὶ ὁ Ρώμης 25 Ἐπίσκοπος Πάπας. Ἔτι Πάπας ἔπουν τινὲς πολλὰς Ἐπισκόπους, σημειώοντες αὐτὰς τῷ ὀνόματι τάττω ὡς πατέρα σημαίνοντι, καθὼς ὁ ἅγιος Λακκιδὸς γράφων ὑπὸ Διοκλητιανῶν εἰς τὰς Ἀντιοχείας διὰ τὸ μαρτυροῦν Ἀνθίμῳ Ἐπισκόπῳ Νικομηδείας, ἔπουν αὐτῷ 30 τὸν Πάπαν. καὶ ὁ ἅγιος Γερώντιος τὸν Κύριον Ἐπι-

φάνιον ἔγραφε Πάπαν. καὶ οἱ Ἀλεξανδρινοὶ ἐπα- νελάθοντι πρὸς Αἰλιανὸν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας λέγοντες αὐτῷ, Ἐψάμιας Πάπα τὰς ἐχθράς σου. ἴσον ὁπισθοῦς Νεσορίῳ μετὰ τὸν Πάπαν κύριον. Σύνοδος τρίτη μέρα πρώτη. Θωμᾶ Πάπα Ἐρεσολύμων. ὁπισθο- λῇ μετὰ Ἀερδρίας. ἔτα τοῖς καλεσμένοις ἰδιαίτερον Πάπας, εἶον πρὸς Ἀλεξανδρείας καὶ πρὸς Ρώμης ἔλεγον τὰ κατὰ καιρὸς καὶ ἐπαύτοτε. διὸ καὶ εἰς τὰς λατινικάς ἔρηται, εἰς τὰς ἑλληνικάς ἱστορίας οὕτως ἔχ- δούλοισιν ῥηθῆναι τὸν Ρώμης, Πάπαν, ἐν Συνό- δῳ, ἀλλ' ἢ πρώτων ἐν τῇ ἐν Καρθαγίνῃ. ἔτα ἐν τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ πράξῃ τρίτῃ ἐπὶ τοῖς τοποτηρηταῖς τῆς Ρώμης τὸν Ἐπίσκοπον Ρώμης, Πάπαν. εἰς δὲ πῶς τετάρτην Οἰκουμενικῇ ἐν ταῖς ἀναβοήσεσι (λέγουσιν δὲ ἀναβοήσεις, ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι θερμότερως εὐφρή- μων τὰς Βασιλεῖς καὶ ἡγᾶς τῶν θερμότερως ὁμι- λησάντων περὶ τῆς πίστεως Ἐπισκόπους) ἡ πᾶσα Σύ- νοδος ἐπεκράτωσε ταῦτα, ἅυτη ἡπίσις τῶν ὁρ- 35 θοδοξῶν, ἔτω πάντες πιστοὶ, ὁ Πάπας Λέων ἔτω πιστός, κύριος ἔτω ὁπισθός, ὁ Πά- πας ἔτω ἐρμηνεύων, ἐρρέθη ὁ Ρώμης Πάπας, ἀλλ' εἰς πῶς γεφύλῳ ὡς ἐπεμψεν ἡ Σύνοδος μετὰ τὸν Λέοντα, καὶ εἰς τὸν ὄρον αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπον ἔπεν αὐτὸν, ἔμην Πατριάρχῳ, ἢ Πάπαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ὑπερβαλλόντων τῷ Πάπᾳ ὀνόματι, καὶ τῶν ὀνομάτων Παπᾶς.

35 Εἶπεν καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας ὑπεργράφεσθαι συχνότε- ρον Παπᾶς, ἔχον ὅτι γε ἔλαβε τῆς τοῦ Κυρίου ὡς τῆς Κελεσίνας ἐν τῇ τρίτῃ συνόδῳ ὁπισθόθεν, ἀλλ' εἶχον αὐτὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὡς ἔρηται. πῶς σήμερον 40 δὲ εἶπεν εἰς χρῆσιν εἶναι τῷ Ρώμης καὶ Ἀλεξανδρείας

ἐκπερὶ ὅμων ὑπό τε Λατίνων καὶ Ἑλλήνων, Πάπας, ὑπό δὲ τῶν αὐτῶν Παπᾶς λεγόμενον, ὅτι τὸν Πρε- σβύτερον. σημαῖται δὲ ὅτι εἰς τὰς πεπραγμένας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Φλαυιανῶν κατὰ Εὐτυχῆς, ἔρηται ὁ Εὐτυχῆς ἱερός ὡς Πάπας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς πόθου ἔχει πῶς ἀρχὴν τὸ Πάπας ὄνομα, καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ χη- 45 ρεως συχνότερον ὑπὸ τῷ Ρώμης καὶ τῷ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὅτι γελοιὸν Λαυρέντιον ὁ Μπερβερίνγε, ἐκ τῆς κοινῆς μὲν τῷ Ρώμης τὸ Πάπας ὄνομα δεθῆναι λέγουσιν.

Τινὲς περὶ τῆς Πάπα ὀνόματι λέγουσιν ὅτι εἶναι ἑλληνικόν, καὶ σημαίνει πατέρα, τὸ γὰρ βρέφη 50 πρὶν Ἑλλήνων Πάπα καλεῖται τὸν πατέρα. καὶ αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες Πάπκον λέγουσιν τὸν τῆς πατρὸς πατέρα. ὅθον καὶ ὁ κομικὸς Φιλήμων λέγει πρὸς τὸν Δε- πνισσοφιστῇ Ἀθηναίῳ, χαῖρε Πάπα φίλτατε. καὶ ὁ Ὀμηρεὺς εἰς τὸ Σ. γράμμα τῆς Ὀδυσσεύς, Πάπα φίλε. πῶς ὅθον καὶ εἰς ἑλληνικὸς πῶς ἀρχὴν, ἐν

τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξετάσεται εἰς τὸν Ρώμης καὶ εἰς τὸν Ἀλε- ξανδρείας, ὡς ἔρηται. καὶ περὶ μὲν τῆς Ρώμης λέγει ὁ Ἰουστινιανὸς εἰς πῶς ἐκαστὸν τετρακοσίων πρώτων Νεαράν, Διατῆς Θεοπίστον κατὰ τὰς τῶν ἁγίων πατέρων ὅρας τὸν ἀγιώτατον τῆς πρεσβυτέρου Ρώ- μης Πάπαν πρώτον εἶναι πάντων τῶν ἱερέων. καὶ ὁ Μεταφραστὴς εἰς τὸν βίον τῆς ἀγίας Ἀρσενίου Φησὶν, Οἱ πάλιν τῷ συνεδρῶντι τῆς κατὰ Ρώμην Ἐκκλη- 55 σίας,

σίας, Πάπαν αὐτὸν σιωήθεις ὀνομάζαν, ἐγχερίζει πῶν ἑρδίας. καὶ Κωνσταντῖν^ο ὁ Μακαρὶς ἐς τὸ χρονικὸν αὐτῶ, τῶν ἄλλων τε πρωτόαρχ^ο πῶν ἱερυπόλων Λέων, Πάπας κατονομάζεται τῇ πῶν Ρώμαιων γλώτῃ, καὶ Μαρτῖνον Ἐπίσκοπον Ρώμης, Πάπαν αὐτὸν ὀνομαζέει οἷδε Ρώμαιων γλώτῃ. καὶ ὁ Εὐσταθί^ο Ἰλιάδ^ο Η. Πάπας τῇ Ρωμαίων φωνῇ Πατέρα σημαίνει. περὶ δὲ τῆς Ἀλεξανδρείας λέγεται ἐν τῇ τρίτῃ βιβλίῳ τῆς αὐτολογίας Σωφρονίου Πατριάρχ^η Ἱερουσολύμων, εἰς τὸν τάφον Ἰωάννου Πάπα Ἀλεξανδρείων Ἐπίγραμμα. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Θωμάς, ὡς ὀρεται, Πάπας ἐκλήθη, ὡς μαρτυρεῖ καὶ Εὐτύχι^ο Ἀλεξανδρείας, καὶ ἰδε αὐτῇ-

ρω βιβλίον ἐβδόμου. ὁ δὲ Μπερβερίνους Λαυρεντίους λέγων ἐν τῇ ἑκτῇ Τόμῃ τῆς Θεάτης αὐτῶ, ὅτι ἔως τῆς ὀκτακοσούτης πεντηκούς ἔτης ἦν καὶ ὁ Πάπας ὄνομα καὶ Ἐπισκόποις καὶ Ἱερέσιν, ἔτα ἑδόθη μόνῳ τῷ Ρώμης, γελοῖ^ο δοκεῖ εἶναι ἐν δύο τι- 5 νῶν, πρώτῳ, ὅτι ἐφ' οἷς ἡ Ἐκκλησία τὸ ὄνομα ἐπέχρητο ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἐκείνοις χρηταὶ καὶ μεταταῦτα, ὅθου καὶ ἔως τῆς νῦν λέγεται ἕκασ^ο τῶν Ἱερέων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, Παπῆς, ὁ Ρώμης καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας, Πάπας. δεύτερον, ὅτι τὸ λέγεσθαι το μόνον τὸν Ρώμης Πάπαν, πόθεν ἢ ἀποδοχῆς; καὶ ποία ἢ δόξα Οἰκουμενικῇ Συνόδ^ο;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

15

Ὅτι τὸ Πάπας ὄνομα ἔπλεον^{τι} σημαίνει τῇ Πατριάρχ^ῃ ὀνόματι, ὡς δοκεῖ Λαυρεντίῳ, καὶ πότε πρώτον ὑπὸ τῆς Ρώμης ἐρρέθη ὡς ὑπὸ Πατρὸς, καὶ πότε ὡς ὑπὸ Ἐπισκόπου, καὶ πότε αὐτὴ τῇ Πατριάρχ^ῃ ὀνόματι ἐλήφθη, καὶ τί δηλοῖ τὸ Πάπας ἢ μόνον ἢ καὶ τῇ Ἐπίσκοπος ἢ τῇ Ἀρχιεπίσκοπος ὀνόματος λεγόμενον, καὶ ὅτι ἰδίως τῇ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ τῇ Πάπας μέζον τὸ Πατριάρχ^ῃ ὄνομα. 20

Ὅτ' ἐπὶ λέγων Λαυρεντί^ο, βέλεται δῆθεν δῆξαι ὅτι τὸ Πάπας τὸ ὄνομα ὑπὸ τῆς Ρώμης λεγόμενον, πλεον^{τι} δηλοῖ καὶ μέζον τῇ Πατριάρχ^ῃ ὀνόματι, ἀλλ' εἰ καὶ ἀσθενὲς ἐστὶ τὸ λογίζεσθαι τὸ καὶ αὐτοκατάκριτον, καὶ σαφὲς ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν αὐτῶν ἐρεμείων, ὅμως πάλιν ῥητέον, ὅτι ἅπασαν τῶν Ἀποστόλων ἔως τῆς τετρακοσούτης ἐνδεκάτης ἔτης, ὡς ἡ θεία ἢ ἐν Καρθαγίνῃ Συνόδ^ο, ὁ Ρώμης ὑπὸ πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν χρονογράφων καὶ Ἐπισκόπων καὶ Συνόδων τῶν ἀρχαίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων (ἴσως γὰρ ὑπότινων δυτικῶν πατέρων λατινιστῶν ἐρρέθη καὶ πρῶτον, ὡς ἐλέγοντο καὶ ἄλλοι Ἐπίσκοποι ὡς ἐπομῆρ αὐτῶν) Ἐπίσκοπος μόνον ἐλέγετο καὶ ἐγράφετο, εἰς δὲ πῶν Συνόδων ταύτῃ ἐρρέθη Πάπας. ὑπὸ δὲ τῆς τρίτης Συνόδου πρῶτος τρίτη Φίλιππου Λεγάτ^ο τῇ Ρώμης εἶπε τὸ ὄνομα τὸ, καὶ ἐξέλαβον αὐτὸν εἰς σημασίαν τῆς Ἐπισκόπου Ρώμης, εἰπὼν, Ὁ ἅγιος καὶ μακαριώτατ^ο Πάπας ἡμῶν, ἐπεὶ δὲ ἐξέτενετο τὸ ὄνομα καὶ εἰς ἄλλους πολλούς, καὶ ἔτι ἵνα μή τις νομίσῃ ὅτι εἶπον αὐτὸ περὶ τιν^ο αὐθρόπ^η πατρὸς καλεμῆς, ἐπήγαγε, κελεῖν^ο ὁ Ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Πρεσβύτερος, Λεγάτος καὶ ἔτ^ο τῇ Ρώμης, εἰπὼν, Τῷ ἁγίῳ Πάπα Κελεσίῳ, ἐπήγαγε καὶ ἔτ^ο Διὰ πῶν αὐτῶν αἰγίων, τῇ Ρωμαίων Ἐπισκόπου. ὡς ἐν ἡ πρώτῃ Συνόδ^ο εἶπε τὸν Σίλβεστρου πρῶτος Τελασίῳ, καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ Συνόδ^ο τὸν Ἰγνατίον Ἐπισκόπου μόνον, ἡ δὲ δεύτερα Οἰκουμενικῇ εἶπε καὶ αὐτῇ τὸν Δάμασον ἐν τῇ πρῶτῃ τῶν Δυτικῶν Ἐπιστολῇ αὐτῶς συναρθεμένητα μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων Ἐπίσκοπον, ἔτω καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ Κύριλλ^ο καὶ οἱ λοιποὶ πάντες Ἐπίσκοποι, καὶ δὴ καὶ οἱ Βασιλεῖς καὶ ἡ Συνόδ^ο ἐν ταῖς πρῶτῃ αὐτῶν τὸν Ρώμης Ἐπιστολῇς ἐκ εἶπον αὐτὸν ἔτε Πατριάρχ^ῃν ἔτε Πάπαν, ἀλλ' ὡπλῶς Ρωμαίων Ἐπί-

σκοπον, καὶ Κελεσίον Ἐπίσκοπον, ὡς εἶπον καὶ τῶς λοιπῆς Πατριάρχ^ῃς, ἐπὶ δ' ὅτε εἶπον αὐτῶς τινὲς καὶ Ἀρχιεπισκόπους, καὶ μὴ καὶ ἡ Συνόδ^ο ἐν τῇ πρῶτῃ αὐτῶν τὸν Ρώμης Ἐπιστολῇ. δεύτερον πρὸς τῆς τετάρτης Συνόδ^ο 25 δὲ εἶρηται ὁ Ρώμης πρῶτος τῇ μικρῇ Θεοδοσίῳ Πατριάρχ^ῃς, ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ Συνόδ^ο εἶρηται ποτὲ μὴ Ἐπίσκοπος, ποτὲ δὲ Πατριάρχ^ῃς, καὶ ποτὲ Ἀρχιεπίσκοπος. ἐν ταῖς ἀναβοήσεσιν ὅμως, ἦτοι ἐν ταῖς φήμασι τῶν Βασιλέων καὶ Πατριαρχῶν ἐρρέθη ὁ Ρώμης Πάπας, 30 καὶ καθέξης ἐρρέθη ὑπὸ τῶν Ἰβηριανῶν ἐν τισὶ Νεαυραῖς Πάπας ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ Συνόδ^ο ἐν τισὶ σωμαλοῦσιν αὐτῆς, καὶ ἐν τισὶ ὑπεροχῇς. ἔπειτα ἐρρέθη Πάπας. ἐν τῇ ἑκτῇ μὲν ποτὲ ἐρρέθη Πάπας ὁ Ρώμης ὑπὸ τῶν Βασιλέων καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων 35 Λεγάτων. ἐν δὲ τῇ ἐβδόμῃ ἐρρέθη ὑπότινων πατέρων. ἔπειτα ἐν δυνάμει εἶχε τὸ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ καὶ τῇ τρίτῃ ταῖς Συνόδοις, καὶ τὸ Ἀρχιεπίσκοπος ἐν τῇ τετάρτῃ Συνόδ^ο, εἶχε καὶ τὸ Πάπας, ῥῆθ^ο ἐν τῇ τετάρτῃ, καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ 40 ὑπ' αὐτῆς καὶ ὑπὸ τῶν Ἰβηριανῶν, καὶ ἐν τῇ ἑκτῇ καὶ ἐβδόμῃ ταῖς Συνόδοις, καὶ γὰρ ὁ Ρώμης ἐλάβεν ἡ ἀξίωμα ὑστερον ὅπερ ἐκέλευον ἅπασαν τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς, ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς Συνόδοις ταύτῃν ἰδὲ καὶ τὸ Ἐπίσκοπος καὶ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πατριάρχ^ῃς 45 ἐν πάσῃ τοῖς Πατριαρχικοῖς θρόνοις, ὡς εἶρηται καὶ ῥηθῆσεται, ἀρε καὶ ἐν αἷς ἐρρέθη μεταταῦτα ὁ Ρώμης Πάπας, ταύτῃν ἰδὲ καὶ καὶ ἐδέν τι μέζον ἢ ἔτερον. ἔπειτα ἐν τῇ ἑκτῇ ὡς περ ἐρρέθη ὁ Ρώμης Πάπας, ἐρρέθη καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Πάπας ἐν τῇ δευτέρῃ 50 καὶ τῇ τρίτῃ πρῶτος, καὶ ἰδε τὸν τόπον. ὡς ἐν τῷ Πάπας νοεῖται ἐν τῇ Ἀλεξανδρείας, νοεῖται καὶ ἐν τῇ Ρώμης. ῥητέον ἔτι, καθὼς ἄλλως ἐρρέθη ὑπὸ τῆς δευτέρας Συνόδου τὸ Πατριάρχ^ῃς ὄνομα, καὶ ἄλλως ἐλήφθη μεταταῦτα, ἔτω καὶ τὸ Πάπας ὄνομα

εἰς τὴν ἀρχὴν μὴ ἐξετένετο εἰς πολλὰς ἄλλας καὶ εἰς
 τὴν Ῥώμην, καὶ ἐδήλωε τὸ Πατὴρ, ἔπειτα δὲ ἔμεινον
 ἐκ σωτηρίας καὶ μόνος ὅππῃ μόνων τῶν Ῥώμης καὶ Ἀλε-
 ξανδρείας ληφθεὶς αὐτὶ τῷ Πατριάρχῃ, ὅπως μὴ
 5 τοῖσι λέγεται τὸ Πάπας καὶ Πατριάρχῃς ὁμῶς, δη-
 λοῖ τὸ Πάπας Πατὴρ, ταῦτέστι Πατὴρ καὶ Πατριάρ-
 χης, ὅπως δὲ λέγεται ἢ μόνον τὸ Πάπας, ἢ Ἀρχιεπί-
 σκοπῷ καὶ Πάπας, τὸ Πάπας δηλοῖ τὸ Πατριάρ-
 χης καὶ ἕδωκεν ἔπειτα, μάλιστα μᾶλλον καὶ ἰδιαίτερον
 10 τοῖς μεγίστοις θρόνοις τὸ Πατριάρχῃς ὄνομα τῶν λοι-
 πῶν, καὶ ταῦτα δηλοῦσι πάντα ἐκείνα, ὅθεν ὁ μέ-
 γας Γρηγόριος βιβλίῳ τρίτῳ τῶν Διαλόγων κα-
 φαλαίῳ δούτέρῳ τῶν Πάπας Ῥώμης Ἰωάννην καὶ Ἀγα-
 πητὸν Πατριάρχας καλεῖ, καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ οὕτῃ
 15 πράξει τῆς οὗτης Συνόδου λέγεται, Σεργίῳ καὶ Οὐρ-
 σίῳ τῶν υἱοῦντων Πατριαρχῶν, καὶ πράξει δού-
 τέρῃ τῆς ἐβδόμης Συνόδου Ἰωάννης Τοποτηρητῆς
 τῶν Ἀνατολικῶν Ἀρχιερέων ἔπειτα, ἔλεγε καὶ ἀλή-
 θεια ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐστίν, ὅς μετὰ
 20 Χρῆ δὲ καὶ οἱ ἀγιοτάτοι Πατριάρχαι καὶ τῆς Οἰκου-
 μένης Ποιμένες ὑπαρχοσιν καὶ λέγονται, καὶ γὰρ ἔλεγε

καὶ ἀλήθεια σωτήρησεν Ἀδελφούς, ὁ ἀγιοτάτος Πα-
 πας τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, καὶ Ταράσιος ὁ μα-
 κριώτατος Πατριάρχης τῆς βασιλίδος Κωνσταντι-
 νουπόλεως, ἴδε καὶ ἄλλες μυρίας τύπας αὐτότερον καὶ
 κατωτέρω ἐν τῇ παρέσῃ ἐκκλησιαστικῇ διδασκαλίᾳ.
 καὶ ὁ ἱεσπινανὸς ὁπισολὴ πρὸς Ἐπιφάνιον λέγει,
 πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης καὶ Πατριάρχην, καὶ Δα-
 λέξαν ἐξηκουσὴ ἐβδόμη λέγει, Μην ὁ Οἰκουμενικῷ
 Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Πατριάρχῃ. ἴδὲ λοιπὸν πάντων
 τῶν ὀνομάτων, καὶ ἰδίως τῷ Ἀρχιεπίσκοπῷ καὶ Πά-
 πας μᾶλλον τὸ Πατριάρχῃς, εἰ δὲ καὶ ὁ Πάπας αὐ-
 χεῖ ὅτι μόνῳ καλεῖται Ποιτίφει, ἥτοι Ἀρχιερέως,
 ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχικοὶ θρόνοι Ἀρχιερατικοὶ
 καλεῖνται κατ' ἐξάρεσιν λόγον, καὶ ἴδε τὸν φωτίον
 ἀδελφὸς Δακκασὸς ἢ πεντηκὸς ὁ γόγγυς, καὶ ἄλλες
 μυρίας πατέρας, καὶ τὰς ὁπισολὰς τῶν ἁγίων Ταρά-
 σίου πρὸς τὸν Πατριάρχῃ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τὴν ἐκεί-
 νων πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς ἐβ-
 δόμης Συνόδου, καὶ τὴν ὅππῃ φωτίς Συνόδον, καὶ αὐ-
 τὴν τὴν κατὰ φωτίς αὐτότερον βιβλίῳ ἐβδόμῳ, καὶ
 κατωτέρω κεφαλαίῳ τετάρτῳ Παραγράφῳ πέμπτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

25 ὅτι Πάπας καὶ Πατριάρχῃς, Πατὴρ καὶ Πατριάρχῃς, καὶ Πατὴρ Πατέρων ταυτοσημάντα. καὶ τί δηλοῖ
 τῷ Λατίνους Πάπας, παρ' Ἑβραίοις Πατριάρχῃς, καὶ παρ' ἡμῖν Ἀρχιεπίσκοπῷ.

Εἰ καὶ ἐρρέθησαν ὁ Ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ ἱε-
 ρουσολύμων Πάπαι καὶ Πατριάρχαι, καὶ ἐκ ἐκλήθησαν
 30 ὅπως ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ ῥητέον, ὅ-
 τι ὁ μὲν Ἀντιοχείας λέγεται Πατὴρ καὶ Πατριάρχῃς, ὅπερ
 ταῦτόν ἐστι τὸ Πάπας καὶ Πατριάρχῃς, ὁ δὲ Κωνσταντινουπό-
 λεως ἐν τῇ Ῥῶμῃ Καππαδόκος καὶ ἐν τῇ ὁππῃ Μηνᾷ ταῖς
 Συνόδοις Πατὴρ Πατέρων, ὡς ἐρρέθη καὶ ὁππῃ ἱεσπινανῷ
 35 ὁ Ῥώμης Ἀγαπητός. προσεκτεῖν ὁμῶς, ὅτι ἐκ τῆς λαμ-
 βάνεσθαι τι ἰδικὸν ἀξίωμα ἔτε ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔτε ἐν τῇ Κων-
 σταντινουπόλει, ἐρρέθη γὰρ καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῷ
 Στεφάνῳ Πατὴρ Πατέρων, ὡς δὲ λαμβάνεται ἐν τέ-
 τῳ, ἔτω καὶ ἐν ἐκείνοις, τὰς μαρτυρεῖ καὶ Θεόδω-
 40 ρος Ἀντιοχείας ὁ Βαλσαμὼν ἐν τῇ μελέτῃ λέγων,
 Πάπας τῷ Λατίνους κέκληται ὁ Πατὴρ τῶν Πατέρων,
 καὶ τῷ Ἑβραίοις Πατριάρχῃς, ἥτοι ὁ Ἀρχων, ὁ Πατὴρ
 τῶν Πατέρων, καὶ Ἀρχιεπίσκοπῷ ὁμοίως ὁ Πατὴρ
 τῶν Ἐπισκόπων. καὶ γὰρ ὡς τὸ Πάπα, τὸ Πα-
 45 τριάρχῃς καὶ τὸ Ἀρχιεπισκόπος τὰ σημαίνοντα τῇ
 Διαλέκτῳ Ἀφφρα, ἀλλὰ τῇ δυνάμει (ὅππῃ τῶν Πα-
 τριαρχῶν) κατὰ μὲν Ἀφφρα, διὸ καὶ πάντες

κοινῷ ὀνόματι Πατριάρχαι καπονομάζονται. καὶ,
 μετωνομάσθησαν ἐν οἷς ταῦταις ἀρχιερατεύοντες
 Ἀρχιεπίσκοποι, ἥτοι ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἱεροσο-
 λύμων, ἀρχαῖα δηλονότι καὶ κεφαλὰ πολλῶν Ἐπι-
 σκόπων, ταῦτόν δ' εἶπεν καὶ Πατριάρχαι. ἐρρέθη
 δὲ πρῶτον τὸ Πατὴρ Πατέρων καὶ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα
 ὀνόματα εἰς ἐκείνα τὰ πατριαρχικά πρόσωπα, Ἰωάν-
 νη, Μηνᾷ καὶ Ἀγαπητῷ Διὰ τὴν δρακοντάτην ἐνέ-
 γειαν καὶ Διακασάτην φροντίδα, ὡς ἔχον ἐκείνοις
 καθάρεσιν μὲν τῶν Ἀιρετικῶν, βεβαίωσιν δὲ τὴν ὁρ-
 θοδοξίαν ἑμόνον εἰς τὰς ἰδίας Ἐπαρχίας, ἀλλὰ χεδὸν εἰς
 πᾶσαν τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν, καθὼς θερμότατα
 καὶ ὁππῃ μελέσας ἐνέργειαν ὁ τὸ πάντα ἀγιώτατος ὁ
 μέγας Λέων ὁ Ῥώμης, ὅθεν καὶ διηρώς ἐκλήθησαν πρῶ-
 τισαὶ οἱ τέσσαρες ἥτοι Πατέρες Πατέρων, καθολικοὶ Ἀρ-
 χιεπίσκοποι καὶ Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι, ἐμὴν ἀλλὰ
 καὶ πολλοὶ τῶν πατέρων Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, εἰ καὶ
 ἐκ ἐρρέθησαν Οἰκουμενικοὶ Πάπαι, ἢ Πατριάρχαι,
 ἀλλὰ ἐκλήθησαν Πατέρες Πατέρων καὶ Οἰκουμενικοὶ δι-
 δασκαλοι, ὡς ῥηθῆναι κατωτέρω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

50

ὅτι οἱ Λατῖνοι σηματοῦντες ἐξωθεν τῆς πέμπτῃς πράξεως τῆς ἐβδόμης Συνόδου μὴ ἀνεγνωκέναι τὴν Καρ-
 τούλακα Ἀνασάσον τὴν ἐν τῇ τῷ Πέτρῳ Λεγάτῃ τῶν Ῥώμης Διαφάσιαν ῥηθῆσαν Οἰκουμενικὸς λέξιν ὅππῃ
 Ταράσιῳ, ἀποδείκνυσται ἐν ταῦτα σωὲν ἐκείνῳ ψόφῳ καὶ φθορεῖ τῶν πρακτικῶν τῶν Συνόδων.

Εἰ τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς ἐβδόμης Συνόδου, ὅτι πρὸς τὴν ἡ Δεσποτικὴν ἀγία Βικὼν εἰς προσκύνησιν,

προκατηρξεν τὴν λόγῳ Πέτρῳ ὁ Λεγάτος τῆ Παπᾶ, καὶ δὴ λέγοντα αὐτῷ ἔτω, Πέτρῳ ὁ ἀγιώτατος πρωτοπρεσβύτερος καὶ Τοποτηρητὴς τῆ ἀγιωτάτης Παπᾶς Ρώμης Ταρρασίῳ τῷ ἀγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, καὶ πάσῃ τῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ. εἰς ταῦτῃν ἔν τῳ Δαλαλῶν ἐσημαίωσαν ἔξωθεν οἱ παπῖσαι, ὅτι ταῦτῃν τῷ λέξι (οἰκουμενικός) ὁ ἀρχαῖος ἐρμηνεύς Ἀναστάσιος ἐκ ἀέθῳ, καὶ εἶκοι παρεμβεβλήθη. Ἀλλὰ οἱ καὶ εἰς τὸν τόπον εἶρηται περὶ τῆς παρ' ἐκείτῃ, καὶ ἦδη ὅμως εἰρητέον, ὅτι οἱ Λατῖνοι ποτὶς ἔχουσιν γραφικὰ σφάλλματα εἰς τῷ ἀγίῳ γραφίῳ, καὶ ἴδε τὸ Συναγμάγιον Νεκταρίῳ Ἱεροσολύμων, ἔτω καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν Συνοδῶν ἐφθέρων ἐν πολλοῖς. δούτερον, ὁ Ἀναστάσιος ἔτος αὐτῷ ἐκ ἐφθέρων εἶμαι τὸν Παπᾶ μονάρχῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐβέλετο ὅμως παρτιμᾶσαι αὐτὸν μᾶλλον τῶν Πατριαρχῶν ὡς ἐ Οὐρασίῳ τῶν λαιπῶν αὐτοῦσεων, καὶ τοιούτῳ ὦν, ἐκ ἐστὶ ὡμασδὸν εἰσέβληθη, φθοιῶν τοῖς Ἀναγκαστοῖς, καὶ ὡς Σαρποφύλαξ Ρώμης χάριν ποιῶν τοῖς τότε Παπᾶς

Νικολάῳ καὶ Ἀδριανῷ, μαινομένοις ὅση δύνανται ἐφωτίει. εἴτα οἱ παπῖσαι ἐν μεγάλοις καὶ μάλιστα μεγίστοις πράγμασιν ἐφέρουσιν ἰσορριμὰς ἀρχαῖας καὶ ἀναμφισβήτητους, ἀλλὰ τὰς ὑπαίτιδας καὶ τὰς ἐπαγομύνας καὶ μεταγωγιστέρας καὶ ἡμῖν παντάπασι ἀγνώστες. τρίτον, ἐνδέχεται σικοφαντεῖσθαι τὸν Ἀναστάσιον ὑπὸ τῶν Λατίνων, εἰδὲ μὴ, εἰσέβληθη καὶ εἰσελόντι οὐκ ἀκέρησε παρ' αὐτοῦ, καθότι, ὡς εἶρηται, ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐρρέθη οἰκουμενικός ἐν ἑτα πρυτανισμοῦ διακρίτῳ οὐδόῳ ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ Καππαδόκειῳ Συνοδῷ, καὶ ἐν ἑτα πρυτανισμοῦ τετρακοσῷ ὅτῳ ἐπὶ τῆς ἐπὶ Μηνᾷ Συνοδῷ, καὶ ὑπὸ Ἱσπανίᾳ καὶ Τιβερίᾳ καὶ Ἡρακλείᾳ τῶν Βασιλέων, καὶ ἐν πολλοῖς τοποῖς, καὶ ὑπὸ τῷ Πωγωνιάτῃ ἐν τῇ ἑκτῇ Συνόδῳ, καὶ πῶς ταῦτα εἰδὲς ὁ Ἀναστάσιος εἶρηκεν ὅτι ἐκ αἵμων ὁ Πέτρῳ τὸν Ταρρασίῳ Οἰκουμενικόν, ἀλλὰ παρεμβεβλήθη ἡ λέξις; ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἐψεύθη ὁ Χαρτοφύλαξ τῆς Ρώμης, ὡς εἶρηται ἡμῖν αὐτέρῳ ἐν πολλοῖς τόποις, ψευδῶς δὲ καὶ ὡταῖσθαι, τὸ ἴδιον αὐτῷ πεπώηκε. 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι τὸ οἰκουμενικός ὄνομα ἔτε ὑπὸ Συνοδῶν ἔτε ὑπὸ Κανόνων ἡ διορισμῶν κοινῆς ψήφῳ ἐρρέθη τῷ Ρώμῃ, ὥστε μόνον ἐκείνου καὶ μὴ καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικόν λέγεσθαι, καὶ περὶ τῆ πότῃ, καὶ ὑπὸ τῶν τίνων, καὶ Διὰ τοῦτο Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικοὶ ἐρρέθησαν.

Τὸ οἰκουμενικός ὄνομα ἐκ ἐρρέθη μόνῳ τῷ Παπᾶ, ἔτε ἐρρέθη ὑπὸ τῶν Συνοδῶν Διὰ Κανόνων ἡ διορισμῶν ἡ ὑπὸ κοινῆς συνοδικῆς ψήφῳ, ὥστε εἶναι ἴδιον αὐτῷ, καὶ δηλῶν ἰδικόν τι ἀξίωμα, καὶ ἔχον μόνον αὐτὸν τῷ καὶ ἔχῃ καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἢ ἄλλον τινὰ, ἀλλὰ ἐρρέθη αὐτῷ πρώτῃ ἐν τῇ ἐκ Χαλκηδόνι Συνοδῷ ὑπὸ τινῶν καὶ μόνων ἐδικημένων Ἀλεξανδρινῶν εἰς λίβελλον, ὡς εἶρηται εἰς τὸν τόπον καὶ ἐρρήσεται κατωτέρω, ἡ δὲ Συνοδὸς ἐκ ἐβεβαίωσε, μάλιστα δὲ βαθέως ἐσιώπησε, καὶ καθὼς ἐν αὐτῇ εἰπόντῃ τῇ Ἱεροσολύμων Ἰβρεναλίᾳ ὅτι εἰς ἑτα ὁ ἀρχαῖος ἵνα κείνηται ὁ Ἀντιοχείας εἰς τὸν Ἱεροσολύμων, ἡ Συνοδὸς ἐσιώπησε, καὶ ἔμεινον ἀβέβαιον ὁ λόγος τῇ Ἱεροσολύμων, ἔτις ἔμεινον ἀβέβαιον ὁ λόγος τῶν Ἀλεξανδρινῶν τῶν εἰπόντων τὸν Παπᾶν οἰκουμενικόν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Πατριάρχῃ, ὅθῃ ἡ Συνοδὸς ἐν τῇ ὁπιοσολῇ ἡ ἐπεμψε τῷ Ρώμῃ, μόνον εἶπον αὐτὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ρωμῶν καὶ ἐδὲ ἔτερον, τῷ δὲ Κωνσταντινουπόλεως ἐρρέθη πρώτῃ ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ Καππαδόκειῳ Συνοδῷ, καὶ ὑπὸ τῶν τυχοῦτων ὡς ἐρρέθη τὸ πρώτον τῷ Παπᾶ, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν πατέρων τῶν ἐλθόντων ἀπεσταλμένων ὑπὸ τῶν ὁπιοσολικῶν Θρόνων Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ ὑπὸ τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῆς μέσης τότε Συνοδῷ. τὸ δὲ αὐτῶν ἐρρέθη ὁ Ρώμῃς οἰκουμενικός, ἐπὶ τῇ μείνῃς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῇ Ἀγαπητῇ, ὑπὸ Ἀρχιμανδριτῶν καὶ μοναχῶν Ἰνῶν, καταβοῶντων Σεβήρη καὶ τῶν περὶ αὐτὸν Ἀιρετικῶν,

ἀλλὰ τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἀφ' ἧς ἤρξατο λέγεσθαι ἐπὶ τῷ Καππαδόκειῳ ἐκ ἔπαυσε τὴν λέγεσθαι, ὅθεν οἱ μετ' οὐκ ἔμεινον ἐπιφανῆ καὶ Ἀνθιμῷ καὶ Νικαῖ 39 καὶ Εὐτυχίῳ ὑπὸ τῶν μεγάλων Ἰβνιανῶν ὅτι τε Νεαράς καὶ Ἡδρίτοις οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι ἐκλήθησαν. τρίτον, ἐρρέθη τῷ Ρώμῃ ἐκ τῆς ἐκ τῷ ὁπιοσολικῷ ὑπὸ τῶν Βασιλέων Κωνσταντίνῳ ἀλλ' ἐμόνῳ, ἐρεψε γὰρ εἰς τῷ παρ' αὐτὸν Σάκραν, τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ 39 μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Παπᾶ Ἀγάθῳ, ἀλλ' ἐρεψε ἐν ταύτῃ καὶ εἰς τῷ παρ' αὐτὸν Κωνσταντινουπόλεως Σάκραν, Γεωργίῳ τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ 40 καὶ ταῦτα μὴ ὁ Ἀντιοχείας, εἰδὲ Συνοδος γεῖψα τῷ Ἀγάθῳ, ἐκ εἶπον αὐτὸν οἰκουμενικόν, ἀλλὰ μόνον, τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ Παπᾶ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης Ἀγάθῳ. Ἐτι πράξα οὐδότῃ τῆς αὐτῆς Συνοδῷ ἐρωτηθέντες οἱ πατέρες παρ' 41 ἐκ τῶν Βασιλέων, εἰ δέχονται τὰ δοτὰ τῆς Ρώμης ἀπεσταλμένα γράμματα, καὶ ὁπιοκρινέντες δὴ δέχονται αὐτά, ἐκ εἶπον τὸν Ρώμῃς οἰκουμενικόν, ἀλλὰ μόνον Παπᾶ. ἐν δὲ τῇ δαυτέρᾳ πράξῃ τῆς ἐκ τῆς 42 Ρώμης Συνοδῷ ἀναγνωσθέντων τῶν ὁπιοσολικῶν τῷ Παπᾶ 50 καὶ τῶν Βασιλέων καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐρωτησάντων Πέτρου καὶ Πέτρου τῶν τοποτηρητῶν τῆς Ρώμης τὰς πατέρας, εἰ δέχονται ταύτας, ἀπεκρίθησαν ὅτι δέχονται, ἀλλὰ πάντες μὴ εἶπον τὸν Ρώμῃς μόνον ἀγιώτατον Παπᾶν, τὸν δὲ Τεράστιον εἶπον οἱ 51 πλάγες

πλέες Οἰκουμενικὸν Πατριάρχῳ . ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν
τῇ τρίτῃ πράξει ἀναγνωσθέντων τῶν Ἐπιστολῶν τῇ
Κωνσταντινουπόλει· πρὸς τὰς τῆς Ἀνατολῆς Πατριάρ-
χας, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς
5 πρὸς τὸν Ταράσιον, καὶ τῇ Συνοδικῇ τῇ ἁγίᾳ Θεο-
δωρῇ Πατριάρχῃ Ἱερουσολύμων, οἱ πατέρες τῆς
Συνόδου δεχόμενοι ταῦτα, πάντες σχεδὸν ἐν ταῖς
ἰδίαις Διακλυσταῖς ἔπουν τὸν Ταράσιον Οἰκουμενικὸν
Πατριάρχῳ, ὡς ἔπουν αὐτὸν καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς
10 τῶν Ἀνατολικῶν Ἀποστολικῶν Θρόνων ἐν τῇ πρὸς αὐ-
τὸν Ἐπιστολῇ αὐτῶν, κειμένην πρῶτον τῇς αὐτῆς
Συνόδου, ἀλλὰ καὶ ἡ Σύνοδος καὶ ὁ Ταράσιος· γρα-
ψάντες πρὸς τὸν Πάπαν Ἀδελφόν, ὅτι ἔπουν αὐτὸν
Οἰκουμενικόν, ἀλλὰ μόνον ἀγνώστου καὶ μακαριώ-
15 τατον ἀδελφόν καὶ συλλειτουργόν Πάπαν τῆς πρεσβυ-

τέρας Ρώμης· οἱ δὲ εἰπόντες τὸν Πάπαν Οἰκουμενι-
κόν, οἱ αὐτοὶ ἔπουν καὶ μάλιστα οἱ πλέες καὶ τὸν Κων-
σταντινουπόλεως, ποτὲ μὲν, ὡς εἴρηται, Διὰ τὸν ἐν ταῖς
δυσὶ Πατριαρχικοῖς Θρόνοις τὸν Πατριαρχεῦντων ζή-
λον καὶ ἄνεον ἐγκέρδιον ἐπιμέλειαν καὶ ἐνέργειαν ὑπὲρ
τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ποτὲ δὲ ἐκ συνηθείας καὶ
μόνης, ὅτι καὶ Κανόνων, ἢ ἄλλων τινὸς ἀναγκῆς
γραφικῆς ἢ συνοδικῆς ἢ πατρικῆς διορισμῆς, καὶ τί μα-
τὶν παρόπτεται ὁ Πάπας Διὰ τὸ ὄνομα, καὶ ὁ Ἀνα-
στάσιος συκοφαντῇ τὸν Πέτρον καὶ τὴν ἁγίαν Σύνο-
δον Διὰ τὸ Οἰκουμενικόν; ὅπερ ἔστιν ἕως ἐκλάβοι, ὥστε
νομίζαν ἔχειν αὐτὸ γνησίου τινος ἐξουσίας σημασίαν ἐν τῇ
καθόλου Ἐκκλησίᾳ, περὶ δὲ τὸν ὅτι αὐτοὶ ἐπὶ ὁ πα-
τριάρχης τῆς Ἀντιχείας, ὡς εἴρησεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι εἰς πρεπὺς κατὰ τὸν ὑποβαίνοντα ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις Ἀναστάσιον Οἰκουμενικὸς ὁ Κωνσταντινουπό-
20 λεως λέγεται, ἀπρεπὺς καὶ ῥώμης, ὡς ἄμφω ὑπὸ τῶν αὐτῶν Οἰκουμενικῶν ἐκηθέντες, καὶ περὶ τῆς πῶς
καλῶς καὶ πῶς κακῶς τὸ Οἰκουμενικὸς ὄνομα λέγεται.

Ὅτι ἐκ τῆς Βιβλιοθηκῆς Ἀναστάσιος ἐν τῷ παροι-
μῷ, ὅποιός τις πῶς ἐβδόμῳ Συνοδὸν, λέγει
25 πρὸς τὸν Πάπαν Ἰωάννη τὸν ὀγδοόν, Συχνάκις οἱ
Γραικοὶ ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ ἀπρεπὺς τὸν αὐτὸν Πα-
τριάρχῳ Οἰκουμενικὸν καλεῖσιν, ὅμως ἐγὼ ὀρθόδοξος
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, συχνάκις Διὰ ταῦτα πῶς ὀνο-
μασίαν ἢ λεγόντων τὰς Γραικὰς, καὶ κατηγοροῦν αὐ-
30 τῶν ὑπερηφάνειας καὶ αὐθαδεῖας, οἱ δὲ ἀπεκρίνοντο
ὅτι ὁ Δατῆρ Οἰκουμενικὸν ἔλεγον τὸν Πατριάρχῳ,
ὅτι παντὸς τῆς ἁγίας ἐκράτει πῶς ὑπὸ τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ ὅτι
μὲν τῶν μερῶν τῆς ἁγίας, ὁ ὡς τῶν Χριστιανῶν
κατέχεται ἐκράτει. Εἰ δὲ ὁ Ἀναστάσιος ἀσεβῶς αὐθι-
35 βαίνει τῇ ἁγίᾳ Οἰκουμενικῇ ἐβδόμῃ Συνόδῳ, καὶ
μάλιστα ἐν ταύτῃ μόνῃ, ἀλλὰ καὶ τῇ ἑκτῇ (ἢ ἐὰν σω-
μῇ τὰς λοιπὰς) ἐν αἷς κοινῶς ὑπὸ τῶν πατέρων ὁ
Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸς καλεῖται, αὐτὸς ὅψε-
ται. εἰ δὲ ἀπρεπὺς κατ' αὐτὸν ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν
40 αὐταῖς Οἰκουμενικαῖς λέγεται, πάντως ἀπρεπὺς λέ-
γεται παρ' αὐτῶν Οἰκουμενικὸς καὶ ῥώμης, εἰ δὲ ὁ ῥώμης
πρεπόντως λέγεται, πρεπόντως καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
λέγεται, ὅτι ὅταν γὰρ ὁ ῥώμης Οἰκουμενικὸς καλεῖται,
ὑπὸ αὐτῶν τῶν καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸς
45 λέγεται, ἐμὴν καὶ ὑπὸ Κανόνων καὶ συνοδικῶν ἀ-
ποφάσεων, ὡς εἴρηται πολλαῖς, ἀρκεῖ ὅμως ὅτι ἐκ
ἐτόλμῃσι εἰπὼν τὸν Πάπαν ἕως καλεῖσθαι ὡς παγ-
κόσμιον Ἐπίσκοπον, ἀλλὰ μαρτυρεῖ ὅτι τὸ Οἰκου-
μενικὸς ἐβάλεται εἰπὼν ἔχειν ἡμεῖς ἐξουσίαν ὑπὲρ πάντων

τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς πῶς σήμερον οἰκοποιεῖται
τῆτο ὁ τῆς Ρώμης Πάπας τῇ ὑπερηφάνῳ ἐκείνῃ καὶ
αὐθαδεῖ ἐννοίᾳ, ἢ παντὸς τῆς κόσμου πῶς ὑπὸ τῆς αὐτῆς
ἐαυτῷ ἀντιχριστιανικῶς ὑπογράφει. ὅτι δὲ τῆτο καὶ
ὁ Ἀναστάσιος ἔτ' ἐκ τῆς τῶν Πατριαρχῶν ἡγεῖται
τῆς Ρώμης κατὰ τὴν εἰδικὴν ἀξίωσιν, ἐξ ἐκείνου καὶ
τῆς Ἐκκλησίας τὸν ῥώμης, μάρτυς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ
παραλόγῳ τῆς κατὰ Φωτίου Συνόδου πῶς ὑπὸ αὐτῆς
περὶ τῆς αὐτῆς πρὸς τὸν Πάπαν Ἀδελφόν τὸν δευτέρου,
Ἐπειδὴ· Φωτίου, ὁ Χριστὸς ἐν τῇ σωματικῇ αὐτῇ, ὅπερ
ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία, πᾶσι τῶν Πατριαρχικῶν Θρόνων
ὅσας ἐν ἐκάστῳ τῶν ἀνθρώπων σωματικῶν αἰδήσεις κατέθετο,
ἐπ' ἀληθείας ἐξ ἐκείνου ἐκείνης τῇ κοινότητι τῆς Ἐκκλησίας,
εἰ πάντες ἐκείνοι οἱ Θρόνοι ἐνός ἦσαν θελήματος,
καθότι ἐξ ἐκείνου ἐκείνης ἐστὶ τῇ κινήσει τῆς σωματικῆς,
εἰ πάσαι αἱ πέντε αἰδήσεις σῶσαι καὶ τῆς κοινῆς ἦσαν
ὑγιείας, καὶ ὡς μετὰ τὸν Θρόνον ἐπὶ ὁ ῥώμης ὑπερτερεῖ,
ἐκ ἀναξίως τῇ δόξῃ συγκρίνεται, ἥτις κατὰ
ἀλήθειαν πασῶν τῶν αἰδήσεων ὑπερέκειται, ὅξυτέρα
ἐκείνων ὑπαρχούσα, καὶ κοινωνία ὡς ἐξ ἐκείνου μετὰ
πασῶν ἐκείνων ἔχουσα. ὅτι δὲ καλῶς τὸ Οἰκουμενι-
κὸς λέγεται διὰ τὸ τῆς ἐκείνου πολὺ τῆς οἰκουμένης
μέρος, μάρτυς ἡ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ Σύνοδος,
λέγουσα μὴ εἶναι Ἀντίχριστον τὸν καλῶν Οἰκου-
μενικὸν ὡς πλέως τῆς Οἰκουμένης μέρος ἐπάρχον-
τα, ἀλλὰ τὸν ἀπλῶς ἀπάσης τῆς Οἰκουμένης κρα-
ταῖν ἐθέλοντα, τῶν γὰρ ἀποσκυβαλίζον ὁ Διάλογος.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἁγίας Ἀναστάσιον παρακαλεῖν τὰς πρὸς Πατριάρχας ταῖς πρὸς αἰδήσεις ἐν τῇ παρρησίᾳ ὑπὸ
γραφῇ, δέκνεται εἰς τῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἰσότιμος αὐταῖς κατ' ἀξίαν καὶ ἐξουσίαν ὁ ῥώμης.

Εἰ καὶ ἐπαίει ὁ Αἰατάσι τὰ οἰκῶν, ἀρκεῖ ὁμῶς
ἔστι μαρτυρεῖ ὅπερ ἐκράτει ἐν τῇ κληρῶ ἐκείνῳ
ἡ Ἐκκλησία περὶ τῶν Πατριαρχῶν, καὶ γὰρ ἔλε-
γε τὸν Πάπαν μόνον κυβερνήτην τῆς Ἐκκλησίας,
ἀλλὰ κοινῶς τὰς πέντε Πατριαρχὰς ὡς πέντε αἰδήσεις,
ὧν συμφωνούντων, ἔδοξεν ἐκλέπει τῇ Ἐκκλησίᾳ. λέ-
γων δὲ τὰς πέντε Πατριαρχικὰς θρόνους ἀναγκάσας
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς θεὸν κατασταθῆναι ὡς τὰς πέντε
αἰδήσεις ἐν τῇ ἀνθρώπινῳ σώματι, ἀναλογεῖ τὸν
τῆς Ρώμης τῇ Ὁράσει, ὥστε καὶ κατ' αὐτὸν ἔκ ἐστι
ὁ Ρώμης, ἀλλ' ἡ μόνον αἰδήσις μία, καὶ αἰσθητικὴ
χρεία καὶ τῶν λοιπῶν αἰδήσεων ἔχ' ὑποταγμένως, ἀλλὰ

συμμεταγμένως, τοιαύτη γὰρ ἡ τῇ αἰδήσειν πρὸς ἀλλήλους
χρεία, ἣταν ἀναλογία (εἰ γὰρ καὶ ὁ Ρώμης δίκαιον τινὸς
ὁράσειως συνεκαθέζετο ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς Ἐκκλησίας,
ἀλλ' ἐπηκολυβέθα ἡ Ἀκρόν, μεθ' ἧν ἡ Ὁσφρησις, ἢ πα-
ρ' ἡ Γούσις, καὶ τῶς ἡ Ἀφῆ) πασῶν πρὸς ἀλλήλους συμμε-
δεμένων καὶ συμμετριμμένων, καὶ πρὸς τῇ μιᾷ κεφαλῇ τῇ
Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐξουσιασμένων καὶ συνεχομένων ἐπὶ
τῇ κοινῇ καὶ ἀσχετικῇ καὶ συλλεπτικῇ ἐνθύμη-
μα τὸ σῶμα τῆς μιᾷ πίστεως, καὶ πῶς φωνεῖται πῶς
μία τῆς ἀχωρίστου ὁμογίας καὶ τῇ λόγῳ τῆς συλλε-
πτικῇ διδασκαλίας, καὶ ἐν λέγειν πλήρωμα τῆς αὐτο-
κεφαλῆς τῇ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι'. ΜΕΡΟΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆ ποσυχῆς λέγεται τὸ οἰκουμενικὸν ὄνομα, καὶ τίσι τρόποις ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
Οἰκουμενικὸν λέγονται.

Εἰ καὶ ἐν τῇ καταλλαγῇ καὶ αὐτῇ ἐν ποσυχῇ
ἀρκετῶς, ὡς εἶμαι, διέληπται ἡμῖν περὶ τῆ
ὀνόματος τῆς, ῥητέον ὁμῶς περὶ αὐτῆς ἰδιαιτέρως
πρὸς σαφές ἐκινῶν κατάληψιν. Τὸ τοίνυν ὄνομα τῆ-
το, ὅσον εἰς φανέρωσιν τῆς παρῆς ὑποθέσεως,
διαμετρεῖται αὐτῇ εἰς ὅντα, πρῶτον, εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν
πρωτόκλητον κατὰ τὸ εἶναι τῆς ἀξίας καὶ τῆς χάριτος,
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅς ἐστι φύσις ἐξουσι-
στικός καὶ χαριστικός καὶ πρωτοκλήτος Ἀρχιερεὺς,
πηγὴ τῶν χαρισμάτων τῇ ἀγίᾳ Πνεύματι, τῇ παν-
ταχῇ παρόντι καὶ τὰ πάντα πληρῶντι, μόνῃ
καθόλου καὶ αἰδίου καὶ κυρίως κεφαλῇ τῆς Ἐκκλησίας,
μόνος ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς τῆς πίστεως ἡμῶν, καὶ
μόνος κυρίως Ποιμὴν, ὅθεν καὶ μία ἡ ποιμνὴ αὐτῆς
ἀπαξάπασα ἡ Ἐκκλησία. δεύτερον, εἰς τὸ πρωτοκ-
λήτον οἰκουμενικῶς, ὡς πρωτοκλήτον καὶ ἐξουσιόκλ-
ητον καὶ χαριστόκλ-ητον κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν χαρισμά-
των ὧν ἐκκληρώσατο πρὸς τὴν πρωτοκλήτην Χριστῷ,
τοιοῦτον εἶναι τὸ ὑποστατικὸν ἀξίωμα, κοινότατον καὶ οἰ-
κουμενικώτατον κατὰ τὸν λόγον τῆς ὑποστατικῆς, πε-
ριέχον ἐν αὐτῇ πάντα τὰ χαρίσματα τῇ Πνεύμα-
τι, καὶ γὰρ κοινῶς ἕκαστος ἀπόστολος Οἰκουμενικῶς
λέγεται, ὡς ἔχει τὴν ἐξουσίαν Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς ὑπο-
στατικῆς πανταχῇ περιέχουσα, ἡ δὲ γὰρ τὴν Οἰκουμε-
νικὴν ἐπεπιστάσαν, καθότι ἐκ ἐξουσίας αὐτοῖς, ψήφῳ
καὶ δοκιμασίᾳ τῶν δέοντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν τὸν
δεῖναι ἐπεπιστάσαν ἡ δὲ χάρις Ἐπισκόπων ῥώμης,
ἡ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰς ἐξῆς, ἀλλὰ πορεύσασθαι εἰς
τὸν κόσμον ὅπου καὶ κηρύττετε, καὶ περὶ ἑκάστης πε-
ριέχον τὴν Οἰκουμενικὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν Διέκκλινον ἐκ-
τελεῖται ὡς ἔτυχε τὸν ἀποστολικόν αὐτῇ τόπον καὶ
χώρον χάριν ἐπιστολικῶς, διὸ καὶ Ἐπίσκοποι λέ-
γονται εἰς ἀπόστολοι, ἐκείνο μὲν, Οἰκουμενικὸν πρω-
τόκλητον Ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς ὑποστατικῆς καὶ τὴν κα-

θόλου πρῶτον, τῇ δὲ, Ποιμνὴς καὶ Ἐπίσκοποι
Ἀπὸ τὴν περιέχον καὶ φροντίδα τῆς Ἐπισκοπῆς,
καθ' ἣν Οἰκουμενικὸν πρῶτον καὶ αὐτὸ ῥητέον, ὅτι
μή γε Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς καθόλου διδασκαλίας τῇ
ὁδηγῶντος Πνεύματος, καὶ τῆς κοινῆς πρὸς ἀλλήλους
ἀδελφίας, συγκοινωνίας καὶ σὺν ὁμολογίας. τρίτον, λέ-
γεται πρωτοκλήτος ἡ δὲ τὸν Οἰκουμενικὸν Ἀπὸ τὴν ἐκείνου
καὶ τὸν καθόλου χαρακτῆρα τῇ μιᾷ Ἀρχιερωσύνης, κοινῶς
τιθεμένη καὶ χαρακτηριζομένη ἐπὶ πάντας τὰς κατὰ χά-
ριν καὶ θέσιν ὑποταγμένους Ἀρχιερεῖς, ἡ δὲ ὑποταγμένοι
δεσποτικῶς ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ Ἐπίσκοποι καὶ θείᾳ
ἐπίτροποι κατὰ τὴν τάξιν τῶν Ἀποστόλων, ἐν μιᾷ πί-
στει καὶ ὁμολογίᾳ τῇ εἰς Χριστόν ποιμαίνουσι καὶ ποιῶ-
σι πρῶτον τῇ ἐμπιστάσαν αὐτοῖς ποιμνὴ κατὰ τὴν
τῆς τόπῳ καὶ τῆς ἀφορμῆς αὐτοῖς Ἐπαρχίας,
καὶ ἔτι πάντες λέγονται Οἰκουμενικοί, πρωτοκλήτοι
πρὸς τὴν μόνον λόγῳ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς σωτη-
ριζομένης αὐτοῖς χάριτος ἐπὶ τοῖς κατὰ θύμασιν, ἡ
μὴ καὶ τῇ λόγῳ τῆς μιᾷ ἀξίας καὶ ὁμολογίας, καὶ ταύ-
την γὰρ ἕκαστος Ἐπίσκοπος καθόλου εἶναι Ἐπίσκο-
πος, καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος.
τέταρτον, λέγεται ἕκαστος Χριστιανὸς ὁρθόδοξος
καθολικὸς Χριστιανὸς Ἀπὸ τὸν καθόλου λόγον τῆς
καθολικῆς πίστεως καὶ καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν
μία κεφαλὴν αὐτῆς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στόν. πέμπτον, σημαίνει τὸν ἱερέα ἐφ' ᾧ σύμπαν
λαμβάνεται καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχιερωσύνης, καὶ
σημαίνει κοινῶς τὸν οἰκουμενικὸν πρωτόκλητον, μὴ τοῦ
ὡς θεολογῆται, ὡς ἔχει τὸ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ
πρῶτη κεφαλὴν δεύτερῳ, Παρακαλῶ ἐν πρώτῳ
πάντων ποιῆσαι δεήσεις, προσεύχαι, ἐνθύμους,
ὅπως ὁ Χρυσόστομος φησὶν, ὡς περὶ κοινῆς ἐπὶ Πα-
τρὶ τῆς Οἰκουμενικῆς ἀπάσης ὁ ἱερεὺς, πάντων τοίνυν
ἀξίον αὐτὸν κηρύττειν, καθάπερ καὶ ὁ Θεὸς ἐν ἱερῇ
ἐκτον,

ἔκτον, λέγεται πρεσβυτέρα Οἰκουμενική κατὰ τὴν
 πρὸς Ἀθήλα διοίκησιν τῶν μελῶν τῆς σώματος, ὡς
 ἔγραψεν ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος ἐν τῇ ἐγκυ-
 κλίῳ αὐτῇ κατὰ Ἀρέε ἐπιστολῇ, ἔνδε σώματι
 5 οὗτῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς πολλὰς τε ἔσσης
 ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς τηρεῖν τὸν σωδεσμον τῆς ὁ-
 μοιότητος καὶ εἰρήνης, ἀκόλουθόν ἐστι γράφειν ἡμᾶς καὶ ση-
 μαίνειν ἀλλήλοις τὰ παρ' ἑκάστοις γινόμενα, ἵνα ἔτε πά-
 ρχει ἢ τε χαίρει ἐν μέλῳ, ἢ συμπάχωμεν ἢ συχαίρω-
 10 μεν ἀλλήλοις, ἔγω γὰρ πάντες οἱ διδάσκαλοι ὑπερασπί-
 ζονται τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἐν μιᾷ Ποίμνῃ, ἐν
 εἰς Πνύματι, ἐν εἰς Ποιῶν καὶ μιᾷ κεφαλῇ τῇ
 Χριστῷ σωματολογούμενῳ, ὅθεν καὶ Οἰκουμενικοὶ δι-
 δάσκαλοι καὶ κοινοὶ πατέρες ὑπὸ πάσης τῆς Ἐκκλη-
 15 σίας καλεῖνται. ἔβδομον, λέγεται πρεσβυτέρα Οἰκ-
 ομενική τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, καθὼς ὡς τῆς αὐτῆς
 πηγῆς καὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς τῇ σωτηρίῳ Χριστῷ ὡς-
 πέρ τινες πρὸς αἰδήσεις ἐκχεόμενοι ἐπὶ τὸ καθό-
 λον σώμα τῆς Ἐκκλησίας, τῇ ἐκείνῃ χαίρει διοικῶ-
 20 σιν αὐτὴν κατὰ τὰ κλίματα καὶ μέρη τῆς Οἰκου-
 μένης ἐφ' ἧς διατάχθησαν. τοιαῦτα εἰσὶν αἱ πρεσβυτε-
 ραὶ διοικήσεις τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας τὰ πρὸς Πα-
 τριαρχεῖα καθάπερ πρὸς αἰδήσεις ἀνακεχυρίσθαι
 καὶ ἀδεδομῆναι καὶ ἐπικεχορηγῆναι πρὸς ὅλον τὸ
 25 σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς γράφει καὶ ὁ Ἀντιοχείας

ἀγιώτατος Πέτρος πρὸς τὸν Βουετίας καὶ ὁ Βαλσαμών,
 καὶ δὴ καὶ ὁ ὁμολογητὴς Θεοφάνης λέγει ἐν τῇ πρεσι-
 μίῳ τῆς χειρικῆς αὐτῆς, Τὰς Ἀρχιερεῖς τῶν μεγάλων
 καὶ οἰκουμενικῶν θρόνων, Ῥώμης Φημὶ Κωνσταντινουπό-
 λεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσαλὺμων.
 τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ ἐν τῇ ἐκπύρῃ ἐκείνῃ Νεαρχῇ τῇ
 Ἱερουσαλὺμ, ὅπως ἐξίσως τὰς πρὸς πάσης τῆς Οἰκου-
 μένης Πατριαρχεῖας καλεῖ, καὶ ἰδε αἰωτέρῳ βιβλίῳ πέμπτῃ
 κεφαλαίᾳ δεκάτῃ ἐκείνῃ Παράγραφῳ δεύτερῃ, ἀνα-
 30 τί δὲ τῆς αὐτῆς οἷον πάντες τάξεις ἐκ ἑτυχόν
 τῆς αὐτῆς κλήσεως, ῥηθῇσεται μετὰ ταῦτα. ὅγ-
 δοον, ἐρρέθη οἰκουμενική πρεσβυτερία, ἀλλὰ ὅτι ἔχον
 ὑπὸ αὐτὴν πολὺ τῆς Οἰκουμένης μέρος, καὶ ἀλλὰ τὴν
 πρεσβυτερίαν σπασθῶν καὶ ἀνακευρῶν φροντίδα
 καὶ δραστηριότητα ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν εἰς
 καθάρσεις καὶ τῶν Αἰρετικῶν, βεβαιώσιν δὲ τῆς ὁρ-
 θοδοξίας ἐμὸν εἰς τὰς ἰδίας Ἐπαρχίας, ἀλλὰ
 σχεδὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἔτι ἐρρέ-
 35 θησαν Οἰκουμενικοὶ ὁ Ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως.
 οὐαυ, λέγεται ὑπὸ πρεσβυτερίας τῆς κριτῆς καὶ τῶν
 κρινομένων, ὡς περὶ ὁ Ἀλεξανδρείας ἀλλὰ τὸ κεκλημένον
 τὴν ἀφ' ὧν Βασιλεῖς τῆς πορφυρογενήτης καὶ τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως Σεργίου, ὡς οἰκουμενικὰ πρεσβυτε-
 40 ρα καταλλάξας, κριτῆς τῆς Οἰκουμένης ἐκλήθη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων μέχρι τῆς τετάρτης Συνόδου πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς Ἐπίσκοποι ἐλέγοντο ἐπὶ μαρτυ-
 30 ραίαις, ὡς πρώτη αἱ πρὸς τὰς Ἐπισκοπὰς Ῥώμης ἐπιστολαὶ Κυπριανῆ.

Ἡμῖν περὶ τῆς οὐδὲς μάλιστα ἐστὶν ὁ λόγος ἐπὶ
 τῇ αὐτῇ. Ἰστέον λοιπὸν ὅτι, ὡς εἴρηται αὐ-
 35 τέρῳ, ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων ἕως τῆς τετάρτης σχεδὸν
 οἰκουμενικῆς Συνόδου πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς Ἐπίσκο-
 ποι ἐλέγοντο, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι τῶν Μητροπόλεων πο-
 τὲ ἐλέγοντο Ἐπίσκοποι ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ ποτὲ
 Μητροπολίται, ἥτοι τῶν Μητροπόλεων Ἐπίσκοποι.
 ὅθεν ἐν ἑτῇ ἀνακοίνωσιν ποταμικῇ τεταρτῇ ὁ Καρ-
 40 θαγὸς Κυπριανὸς ἐπιστάτης τῇ Ῥώμῃ ἔγραφε,
 Κυπριανὸς Κορινθίῳ τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν. Ὁ αὐ-
 τὸς Κυπριανὸς καὶ τετρακονταετής Ἐπίσκοπος τῷ ἀδελ-

φῷ Κορινθίῳ, καὶ ἀντάπτονται Κυπριανὸς καὶ τετρα-
 κονταετής Ἐπίσκοπος τῇ Ῥώμῃ Κορινθίῳ. καὶ ἐπι-
 45 σολὴ ποταμικῇ οὐδὲ, Κυπριανὸς μετὰ τῶν ὁπα-
 δῶν Λυκίῳ τῷ ἀδελφῷ. καὶ ἐπιστολῇ ἐβδόμησιν
 δεύτερῃ, Κυπριανὸς καὶ οἱ ὁπαδοὶ Στεφάνῳ τῷ ἀδελ-
 φῷ, καὶ πάντες ἔγραψαν τῇ Ῥώμῃ ἀδελφεῖ περι-
 πόθητε. καὶ πρὸς Ἀντωνιανὸν περὶ Κορινθίῳ τῇ Πά-
 πα γράφει, Μετὰ Κορινθίῳ τῇ Ἐπισκοπῇ ὑμῶν.
 καὶ ἐπιστολῇ ποταμικῇ δεύτερῃ, ἥτοι βιβλίῳ τεταρτῇ
 50 ἐπιστολῇ δευτέρῃ, πρὸς Κορινθίον τὸν ὁπαδὸν ἡμῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

45

Μαρτυρία δεύτερα ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου.

Ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ Παύλῳ τῇ Σαμοσατέως Σύ-
 50 νοδῷ ἐν ἑτῇ ἀνακοίνωσιν ἐξήκωσιν τεταρτῇ, ἐν
 τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτῇ ἐπιστολῇ, Διονυσίῳ (τῇ Ῥώμῃ)
 Μαξίμῳ (Ἀλεξανδρείας) καὶ τοῖς καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν
 πᾶσι συλλεγεμένοις ἡμῶν Ἐπισκόποις Πρεσβυτέροις

καὶ Διακόνους. Εὐσέβειῳ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ βι-
 βλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῇ τετρακωσῷ. ἰδε ὁ Ῥώμῃ
 σωματομεταί μετὰ πάντων τῶν ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλη-
 55 σίᾳ Ἐπισκόπων Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Μαρτυρία τρίτη ἐκ τῶν πρὸς τὸν Ῥώμῃ καὶ τὸν Συρὸν ἀντιοχείας καὶ Καρθαγόνῃς ἐπιστολῶν τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ.

Ο μέγας Κωνσταντῖνος ὁ ἔτα τετρακοσῶν δεκάτῳ, Κωνσταντῖνῳ Μιλτιάδῃ Ἐπισκόπῳ Ρώμαίων· Κωνσταντῖνῳ Χρήστῳ Συρρέακυσίων· Κωνσταντῖνος Καυκλιανῷ Ἐπισκόπῳ Καρθαγίνης· Εὐσέβιῳ Ἐκκλη-

σιαστικῆς Ἱερῆας βιβλίῳ δεκάτῳ κεφαλῶν πέμπτῳ· ἰδὲ καὶ ὁ αἰὶν Βασιλεὺς ἀποσταλάκτως γράφει τῷ Ρώμης καὶ Συρρέακυσίης καὶ Καρθαγίνης Ἐπισκόπῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Μαρτυρία τετάρτη ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ρώμης Ἐπιστολῆς τῆς ἐλαμψάκῃ Συνοδῷ τῶν Μακεδονιανῶν, καὶ ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀποκρίσεως τῆς Ρώμης, διανομῆς αὐτῇ Ἐπισκοποῦ Ἰταλίας ἐαυτὸν λέγοντις.

10

Ἡ ἐν λαμψάκῃ τῶν Μακεδονιανῶν Συνοδος ὑποκρίθητα ὁρθοδόξως, ἔπεμψεν εἰς Ρώμην πρέσβεις ὡς ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῶν δεκάτῳ πέμπτῳ Παραγράφῳ τετάρτῳ, οἱ δόντες τῷ Ρώμης λίβελλον εἶπον, Κυρίῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Λιβερῷ Εὐστάθιῳ Θεόφιλῳ καὶ Σιλβανὸς ἐν Κυρίῳ χάριν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ρώμης πρὸς τὰς Μα-

κεδονιανὰς ἔγραψε, τοῖς ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς Τίθῳ καὶ τοῖς ἐξῆς τοῖς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁρθοδόξοις Ἐπισκόποις Λιβερῷ Ἐπισκόπῳ Ἰταλίας καὶ οἱ κατὰ πλὴν Δύσιν Ἐπισκοποι. Σωκράτης βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῶν δωδεκάτῳ· ἰδὲ 15 Ἐπίσκοποι, Ἐπίσκοποι, καὶ μάλιστα διανομῆς Ἐπισκοπῇ Ἰταλίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

20

Μαρτυρία πέμπτη ἐκ τῆς περὶ τῆς Ἀρείας Ἐπιστολῆς Ἀλεξανδρῶν Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ πρὸς τὰς ἀπανταχῇ Ἐπισκόπους, καὶ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς πρὸς Δάμασπον καὶ Ἀμβρόσιον, καὶ τῆς Ἀμβρόσιου πρὸς τὸν Ρώμης, καὶ τῆς μεγάλης Βασιλείας πρὸς τὰς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας Ἐπισκόπους, καὶ τῆς Δαμάσκου πρὸς πλὴν ἐν Ἰλλυρικῇ Συνοδῷ.

Ἀλεξανδρῶν Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολῇ περὶ τῆς Ἀρείας, τοῖς ἀγαπητοῖς καὶ τιμιωτάτοις συλλειτουργοῖς τῆς ἀπανταχῇ Ἐκκλησίας, ἡ ἐν Σαρδικῇ αὐτῇ συνοδικῇ Ἐπιστολῇ τοῖς ἀπανταχῇ Ἐπισκόποις λέγει περὶ τῆς Ρώμης, Ἰνάλῳ τῷ συλλειτουργῷ ἡμῶν τῷ τῆς Ρώμαίων Ἐπισκόπῳ· ἡ δευτέρα Οἰκουμενικὴ Συνοδος γράφει, τοῖς τιμιωτάτοις καὶ ἐλαβεσάτοις ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς Δαμάσῳ Ἀμβρόσιῳ καὶ τοῖς ἐξῆς· ὁ αἰὶν Ἀμβρόσιος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Πάπαν, Κυρίῳ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Σιελίῳ Πάπῃ Ἀμβρόσιῳ συνεπίσκοπῳ Βασιανὸς καὶ οἱ λοιποὶ καὶ ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐπιστολῆς, Κύριε ἀδελφε ἡμῶν πα-

ρικόθῃτε. καὶ ἐν τῷ τέλει, ὁ Θεὸς ἀσπληνῆσαι ἀδελ- 25 φέ περιπόθῃτε· βιβλίῳ πρώτῳ ἐπιστολῇ ἑβδόμῃ· ὁ μέγας Βασιλεὺς γράφει, τοῖς κατὰ πλὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν Ἐπισκόποις, οἷς καὶ ὁ Ρώμης· γενομένης Συνοδῆς ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ, ἔγραψεν ὁ Πάπας Δάμασος ἐπιστολῇ αὐτῇ ὕστερ, οἱ Ἐπίσκοποι οἱ ἐπὶ τῆς Ρώμαίων εἰς τὴν ἱερὴν συνόδον συνελθόντες τοῖς ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ καθιστάσιν Ἐπισκόποις Δάμασῳ καὶ οὐαλέρι- 30 οῦ καὶ οἱ λοιποῖς τοῖς ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς· Εὐμεῖας βιβλίῳ ἑκτῷ καὶ ἑκκοστῷ τρίτῳ· Θεοδώριτῳ βιβλίῳ ἑκοστῷ δευτέρῳ.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Μαρτυρία ἕκτη τῶν πάντας τὰς Ἀρχιερεῖς καὶ τὸν Ρώμης Ἐπισκόπους μόνον λέγεσθαι, ἐκ τῆς ἐν τῇ τρίτῃ 40 Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ἐπιστολῆς τῷ Κυρίῳ πρὸς Κελεσίῳ, καὶ τῷ Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ, ἐξ ὧν δέκνυται τὸν Ρώμης ἐν ταῖς συνοδικαῖς καὶ ἰδικαῖς Ἐπιστολαῖς γράφεσθαι μόνον Ἐπίσκοπον.

Ἐν τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ὁ αἰὶν Κύριλλος γράφει τῷ Ρώμης, τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ Θεοφιλεστάτῳ πατρὶ Κελεσίῳ· Καὶ, ἡ αὐτὴ Συνοδος ἡ κατὰ Θεὸν χάριν συναχθεῖσα αὐτῇ Ἐφεσίων Μητροπόλει Κελεσίῳ Ἐπισκόπῳ· ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης, τοῖς ὁσιωτάτοις καὶ Θεοφιλεστάτοις ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς Εὐσῳ Κυρίῳ καὶ Μαξιμιαῳ, ἡτοὶ τῷ Ρώμης Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως· ἰδὲ λοιπὸν ἐν τῇ συνοδικῇ καὶ ἰδικῇ τῶν πατέρων ἐπιστολαῖς ὁ Πάπας, ὡς εἴρηται, Ἐπίσκοπος γράφεται μόνον καὶ ἄλλοις ἀδελφοῖς, καὶ συναρμῆται πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις λίαν ἀδιορίτως,

ὥστε ἀπὸ τῆς κατὰ τῶν Ἀποστόλων ἕως τῆς τετάρτης Συνοδῆς ἔτε πρωτόθρονον, ἔτε κεφαλὴ τῆς 45 Ἐκκλησίας, ἔτε αἱρετῶν Ἀρχιερεῶν, ἔτε Οἰκουμενικὸς ἐκλήθη, μάλιστα ἡ ἐν Καρθαγίνῃ αὐτῇ Συνοδος Κανόνι τεσσαρεσῶν δευτέρῳ ἰχυρῶς ἀποφαίνεται ὥστε μηδένα λέγεσθαι Ἐξάρχον τῶν ἱερῶν ἢ ἄλλου ἱερέως, ἡ τις καὶ Κανόνι πεντηκοστῷ πρώτῳ τὸν Ρώμης Σιελίον καὶ τὸν Μεδιολάνων Συμπληκτιανὸν ἐξίσιν καλῶ ἀδελφοῖς καὶ συνιερεῖς, καὶ πρὸς τῆς Ἐπιστολῆς τῷ Ρώμης μένει ἐν μόνον τοῖς ἰδοῖς ὄροις, ὡς ἀνωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ· ἡ δὲ τῆς τετάρτης Συνοδῆς, ὡς φαίνεται πρὸς τὴν τῆς Ἀλεξανδρείας Ἰνέας 50 Θεόδωρος

Θεόδωρον καὶ ἰσχυρίων Διακόνου, Ἀθανάσιος
Πρεσβύτερον καὶ Σωφρόνιον χειριστὰς δόντες
τῇ Συνόδῳ κατὰ Διοσκόρου λιβέλλους ἄπον, τῷ ἀγιο-
τάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ οἰκουμενικῷ Ἀρχιεπισκόπῳ
5 καὶ Πατριάρχῃ Λέωνι, καὶ τῇ ἀγίᾳ καὶ Οἰκου-
μενικῇ Συνόδῳ. ὥστε ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ
πρώτον ἔχοντες τὸν πατέρα τῆς Συνόδου, ἀλλ'
καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἡγουμενικῶν ἐξέρεθον ὁρῶ-
μεν οἰκουμενικὸς, ὡς αἰρεται.

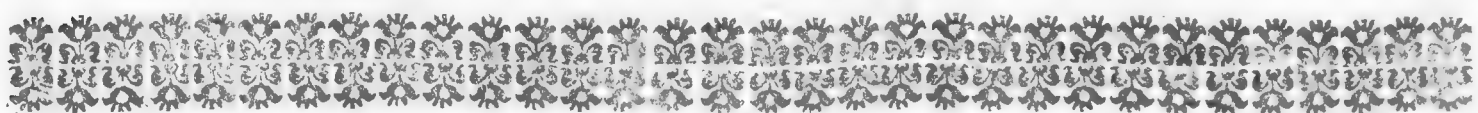
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων μέχρι τῆς τετάρτης Συνόδου οἱ πλείους τῶν Παπῶν ὑπὲρ τῆς καθολικῆς καὶ θείας δόγ-
10 ματος ἡγωνίσθησαν, καὶ πλείονος τῶν Λέων, ὁ καὶ οἰκουμενικὸς ἀπὸ τῶν μέλειντων πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν κληθεὶς.

Εἰ γὰρ καὶ μὴ πάντες, οἱ πλείους ὁμοῦ τῶν μα-
καριωτάτων Παπῶν, λέγω περὶ τῶν ὑπὸ τῶν
Ἀποστόλων ἕως τῆς τετάρτης Συνόδου, πολλοὶ ἰδρύ-
15 τας πεποιήκασιν ἀγωνιστοὶ ὑπὲρ τῆς θείας καὶ κα-
θολικῆς δόγματος, ὡς αἰρεται ἐν τοῖς περὶ λαβεῖν
βιβλίοις, ὁ Πάπας ὁμοῦ Λέων ἐδοξέ τι μᾶλλον πάν-
των τῶν πρὸ αὐτοῦ πεποιηκέναι, πρῶτον, ὅτι γε-
νομένης τῆς ἐν Ἐφέσῳ Συνόδου, καὶ τῆς Διοσκόρου
20 λίαν κακῆργως τῷ πλείονι ἀθετήσας καὶ ἀσεβῶς
ἐνεργήσας, ὡς αἰρεται ἐν τῷ τόπῳ, ὁ μέγας
Λέων ἔγραψε τῇ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, καὶ μὴ εἰσα-
καθεῖς, ἐδείκθη μετὰ δακρύων οὐαλονῆσαι τῇ
Ἀυτοκράτορι Ῥώμης καὶ τῇ συζύγῃ καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς,
25 καὶ ἔγραψαν καὶ ἐκείνοι πρὸς τὴν Θεοδοσίαν ἵνα γένη-
ται Σύνοδος πληρετέρα οἰκουμενική, καὶ διορθω-
θῶσι τὰ κακῶς πεπραγμένα, καὶ μὴ εἰσακαθεῖς,
ὡς αἰρεται ἐν τῷ τόπῳ, ἐκείνῳ, ἀλλὰ ἀπο-
φύγει καὶ ὁλοψύχως ἐσπεύδαζε ἀπὸ τῶν διόρθωσιν
30 τῆς θείας δόγματος. δεύτερον, ὅτι ὁ καὶ Ἀλεξανδρείας
Διοσκόρος ἦν Αἰρετικός, ὁ δὲ Ἀντιοχείας καὶ Ἰερο-
σολύμων διωκτοὶ θέντες ὑπὸ τῆς Διοσκόρου ὑπέ-
γραψαν ἐς τὴν παρρησίαν ἐκείνην, διὸ μόνος ἑμο-

νομάχαι κατὰ πάντων τῶν ἐν τῇ οἰκουμενικῇ Αἰρετι-
κῶν ὁ αἰσίδιμος, ἀκακῶς ἔχων πρὸς τὸν Κύριον καὶ
τῷ Ἐκκλησίᾳ αὐτῇ τρεῖς, τῇ Θεοδοσίᾳ θάτον-
τος, καὶ ἔδωκεν ὑπνοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἕως ἔπα-
ρανέσσει, δείξειν, ἄλλως τε διδασκαλίαις ἔπαυσε
τὸν Ἀυτοκράτορα Μαρκιανὸν καὶ σωεσθήσεται τῷ ἐν
Χαλκηδόνι ἁγίῳ Συνόδῳ, καὶ εἰ καὶ εἶχε σμωερ-
γὸν τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον, ὡς αἰρεται
ἐν τῷ τόπῳ, ἀλλ' αὐτὸς ἦν μετὰ Θεὸν ὁργανικῶς
διωκτὴς τῶν πλῆθον, ἕως ἔσωσεν ἡ Σύνοδος, ἐς
ἣν καὶ δεσφάτοι οἱ ὁρθόδοξοι σὺν ἡγωνίσαντο,
καὶ ἔτι καὶ ἀμφιβολία ἐλύθησαν, τῇ θείᾳ δόγ-
μα ἐδιδάχθη, ἡ Αἰρεσις ἐθελαμβόλη, καὶ οἱ
ἀσθενεῖς διωρθώθησαν. ἔχων ἔν ὁ Λέων ἀπὸ ταῦτα
καὶ τῷ αὐτοκράτῳ ἦν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐς
τῷ Συνόδῳ, ἐνομίζετο μέγας τις ἐν τῇ Συνόδῳ,
διὸ ἐξέρεθον οἰκουμενικὸς Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πατριάρ-
χος καὶ κατὰ ἄλλων τινῶν τρόπον ἡσυχίαν, ἀλλ' ἡ
μόνον διότι εἶχε τῷ μέλειντων πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν,
καὶ ἴδε καλῶς αὐτῶν βιβλίον τετάρτον κεφαλῆς
πρώτης Παράγραφον δωδέκατον.

35

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

40 Πρὸς Ἰωάννην Κωνσταντινουπόλεως τῇ Καππάδοκῃ, τῇ ὑπὲρ πάντας τὰς πρὸ αὐτοῦ Θεοτίτους καὶ ἑξαίρετους
Πατριάρχας ἐν τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας χρηματίσαντες, καὶ ὧν ἔπραξεν ἀγαθῶν ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῆς κτίσεως
αὐτῆς ἕως ἰσχυρίων τῶν Θεοφάνους καὶ ἑκείνους Αἰρετι-
45 κοὶ ἐγνώοντο Πατριάρχαι, οἱ πλείους ὁμοῦ καὶ σχεδὸν
οἱ πάντες ἐγνώοντο Θεότατοι καὶ ἑξαίρετοι ἄνδρες, ὡς
λέγουσιν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἱστορικοὶ, καὶ πολλοὶ τῶν
πατέρων καὶ τῶν ἁγίων Συνόδων τὰ πρακτικά, Ἰωάν-
νης ὁμοῦ ὁ Καππάδοξ μέγας τρόντι καὶ ὑπὲρ πάν-
50 τας σχεδὸν τὰς πρὸ αὐτοῦ πατριάρχας γέγονον ἐν τῇ
κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἱ ἔτος ἐν τῇ Μηνί θε-
κα ἡγουμένου, καὶ ὡς περὶ ὁ Πάπας Λέων ἐπὶ Θεο-
δοσίᾳ καὶ Μαρκιανῷ, ὥστε ὁ Ἰωάννης ἐπὶ ἰσχυρίων
Θεοφάνους, ὡς γὰρ ὁ αἰὲς ὁ ἐκκλησιαστικὸς Πίπλος πολε-
μευμένη τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐβόηθησε, καὶ συστήσας ταῖς

πρὸς τὰς Εἰσαγγελίας παραινέσεις καὶ δείξει τῷ ἐν
Χαλκηδόνι Συνόδῳ, τῷ ὁρθοδόξῳ δι' αὐτῶν ἐβ-
βαίωσεν, ὥστε ὁ Καππάδοξ πολεμηθεῖσαν τῷ ὁσέ-
σαν ὑπὸ Ζήνωνος καὶ Βασιλίσκου καὶ Ἀντιστίου
τῶν τριῶν βασιλέων ἐτη τεσσαράκοντα τέσσαρα (ὁ γὰρ
Ζήνων πρὸ ἡλθον ἐς τὴν ἀρχὴν ἐν ἔτη τετρακοσιοῷ
ἑννηήκοντι πρώτῳ, καὶ ἐβασιλεύσεν ἐτη ἑκοσιπέντε,
καὶ ἀπέθανον ἐν ἔτη πεντακοσιοῷ δεκάτῳ ὁ γδ' ὁ)
οὗτε Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας,
καὶ σχεδὸν κινδυνεύσαντες περὶν, αἰετήσας, καθότι
τὰς κατ' ἐκείνην καὶ Αἰρεσιάρχας σμωερτικῶς ἐθελαμ-
βόυσε, τὰς Ἐκκλησίας Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως
πασῶν ἐτη πεντακοσιοῷ ἑσας ἐρητύσθητε καὶ
ἡγήσας,

ἡνώσει, καὶ τὰς τέσσαρας ἀγίας καὶ Οἰκουμενικὰς Συνο-
δους καὶ τὸν μακάριον Λέοντα πρῶτος τῆς Διηγήσεως
ἐπέταξε, καὶ δὴ καὶ ἐν Ἱερουσολύμοις ἐκείνη ὁρθοδο-
ξία ἐφυλάχθη πᾶσι τρόποις ἀσφαλῆς, ὁ Πατριάρχης

καὶ ὁμοίως ὑπὸ τῶν Ἀναστασίου καὶ Σεβήρου κακῶς ἐ-
παθόν, καὶ ἴδε περὶ τῶν πάντων ἀνωτέρω ἐν τῇ τετάρ-
τῃ βιβλίῳ, ἔχων μὲντοι ἐν πᾶσι τέττασι πᾶσι ἀνθετίαι
καὶ πᾶσι ἀκέραια βεβήθαι καὶ τῶν βασιλέων ἰσχύει.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Διατί, καὶ ὡς τίνων, καὶ πότε πρῶτον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης ὁ Καππάδοξ Πατριάρχης Οἰκου-
μενικὸς ἐβρέθη, εἶτα καὶ ὑπὸ τῆς Συνοδῆς, καὶ περὶ ὧν ἡ Συνοδὸς τῷ Πατριάρχῃ ἔπειτα, ὁ λαὸς τῇ
Πατριάρχῃ, ὁ Πατριάρχης δὲ τοῖς πᾶσι καὶ αὐτοῖς ὁ λαός.

10

Εἰ γὰρ καὶ εἴρηται ἐν τῇ ἀρχῇ τῆ πέμπτῃ βιβλίῳ,
ἀλλὰ καὶ ἡδὴ ῥητέον, ὅτι ὁ παρὼν Ἰωάννης Συνο-
δὸν ἀφροσύνας ἐν Κωνσταντινουπόλει, σπαρασσάμενος ἐφρό-
ντιζον ἵνα καταβληθῇ μὲν ἡ Αἵρεσις, θραμβάσῃ δὲ
ἡ ὁρθοδοξία. ταῦτα δὲ μαθόντες ἐκκλησιαστικοὶ Ἀντιο-
χείας καὶ οἱ ὁρθόδοξοι ἐν Βυζαντίῳ, τὸν Ἰωάννην
ὡς ὑπὲρ τῆς θείας Λειτουργίας ἔ-
πον πρῶτον καὶ πρῶτον τῶν Κωνσταντινουπόλεως
Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην εἰς τὴν πόλιν καὶ τῶν χειρῶν
κατακοσμοῦ δεκάτῃ ὁγδόῃ, ὅτε δὲ τῆς πρώτης
Συνοδῆς ἐκατοστῇ ὁγδοηκοστῇ ὁγδόῃ, ἔγραψαν γὰρ
ἐν λίβελλῳ, τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ Ἀρ-
χιεπισκόπῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ καὶ
τῇ ἐκκλησίᾳ ἁγία Συνοδὸς. ἔπειτα δὲ ταῦτα ῥητέας,
Δεόμεθα τῆς ὑμετέρας ἀγίας Συνοδῆς ὅπως καὶ μέ-
λις εἴησιν τὰ συνέχοντα κακὰ πᾶσι ἡμετέραν Ἐκ-
κλησίαν καὶ πᾶσαν σχεδὸν πᾶσαν Ἀνατολικὴν Διοίκησιν,
καὶ τῶν παμπονήρων ἀνδρῶν (Σεβήρων) ἡμᾶς ἐλεύθε-
ρῶσαι, καὶ κινήσασθαι ὑμᾶς δεόντως, καὶ μὴ περι-
δῶν ἡμῶν τὰς αἰτήσεις, ἀναγαγόντες δὲ ταῦτα πᾶσι
ἐπὶ τὰς ὁδοιπορίας ἡμῶν βασιλεῖς, καὶ πᾶσι πᾶσι
αὐτῶν γαληνότητα τῆς αὐτῶν καὶ ἡμῶν περιουσίας τυχεῖν.
Ἐνδεόμεθα ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνοδὸς τῷ Ἰωάννῃ.
Τῷ δευτέρῳ ἡμῶν τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ πα-
τρὶ πατέρων Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πα-
τριάρχῃ Ἰωάννῃ. Ὅτι μὲν Φωνὴ ἐκίνησε τὸν ἀναεί-
θμητον μυριάδων λαόν, ὥστε ζήλῳ θείῳ τῶν ἐκ-
καυθέντων ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπὶ μόνως αἰτῆσαι πᾶσι ὑμε-
τέραν μακαριότητα ἐπὶ τῷ Ἀμβρόσιῳ ἀνελθεῖν, καὶ
προσφωνῆσαι ὑπὲρ τῆς ὁρθῆς πίστεως ὑπὲρ ἧς καὶ
ἡγωνίσασθε καὶ ἀγωνίζεσθε.

Ὁ λαός.

Πολλὰ γὰρ ἔτη τῶν βασιλέων, τῆς Αυγαστῆς, καὶ τῆς
Πατριάρχῃ. Ἀκούοντες δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς ῥαυ-
τῆς ἔτη; Διότι ἐκκοινωνήσας; Διότι τῶν χειρῶν σου κα-
νωμένης θείῳ, Εἴ Ε', ἀνελθεῖς ἐν τῇ Ἀμβρόσιῳ,
Εἴ Ε', πᾶσιν τὸν λαόν σου, ὁρθόδοξος εἶ, τίς φη-
σὶ ἀξίως τῆς Τριᾶδος, πᾶσι ἀγίας Συνοδὸν ἄρτι κή-
ρυξον. Ἰσχύει. Αυγαστῆς πᾶσι Συνοδὸν καλῶν δόντες
ἄρτι κήρυξον, Σεβήρων τὸν ἰόν Ἰνδὸν τὸν ἐπὶ τῶν 20
τῆς Τριᾶδος ἔχον βασιλεῖς. ἀδελφοὶ Χριστιανοὶ μία
ψυχὴ, πᾶσι ἐν τῇ, ἐκείνῃ ἀπλῶς.

Ὁ Πατριάρχης.

οἶδατε τὰς ἐμὰς ἀγίας ἀγαπητοὶ καὶ καὶ ἐν τῇ
πρεσβυτερίᾳ ὡς κατεβαλόμενος, καὶ νυνὶ ἀντέχον τῆς
ὁρθοδόξιας, καὶ ἀντέχομαι ἕως θανάτου, ἐχρεία
τοίνυν ταραχῆς ἢ θορύβου, ὅτε γὰρ τι παρεμβάσθῃ
τῆς ὁρθῆς πίστεως, ὅτε πᾶσι ἁγίας Συνοδὸν τολμήσῃ
ἀναθεματίσαι, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν καὶ τὰς τρεῖς λοιπὰς
ἀγίας Συνοδὸς δεχόμεθα.

30

Ὁ αὐτός, ἦτοι ὁ Πατριάρχης ἔπειτα μετὰ τὰ πολλὰ.
Σεβήρων, ἐπὶ μὲν τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἀγίοις
πατέρας, ἀπόστολον ἡγούμεθα, καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν
κανόνων ἡδὴ διὰ τὰς αὐτὰς βλασφημίας κατὰ κρά-
τος, ἀναθεματίζομεν καὶ ἡμεῖς. Καὶ, λαβὼν
τὰ δέπνυχα ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐκίλευσε
ταχθῆναι τὰς ἀγίας τέσσαρας Συνοδὸς, καὶ τὰ ἐνό-
ματα Εὐθυμίου καὶ Μακεδονίου καὶ Λέοντος.

Ὁ λαός.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὅτι ἐπισκέψατο τὸν λαόν αὐτῶν.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

45

Περὶ τῆς Ἱωάννης Ἱερουσολύμων ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Καππάδοκα ἐκείνου τῆς κατακρίσεως καὶ
ἀναθεματισμοῦ τῶν Σεβήρων.

Ὁ Ἱερουσολύμων Ἰωάννης καὶ ἡ Συνοδὸς αὐτῶν ἐν τῇ
ἀντιγραφῇ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Καππάδοκα
καὶ πᾶσι αὐτῶν Συνοδὸν εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν κατά-
κρισιν ἣν πεποιήκασι τῶν Αἰρετικῶν, καὶ πᾶσι ὑπερέ-
σσωσιν τῶν τεσσάρων Συνοδῶν καὶ τῶν Λέοντος, ἔ-
πον, ἰδὲ γὰρ ὁ Θεὸς φησὶ διὰ τῆς Σαμὴλ, ποιῶν

τὰ ἔργα μου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε πᾶσι ἀκούοντες το
ἡχῆσαι ἀμφότερα τὰ ὅσα, ταῦτα καὶ ἐπὶ τῶν χεί-
ρων τῶν ἡμετέρων ἔργα προήλθε, τὸ γὰρ βδέλυγ-
μα τῆς ἐρημώσεως Σεβήρων ἀναθέματι ὑποβέβλη-
ται ὁ ὑμῶν ἱερατικὸς σύλλογος.

ΠΑΡΑΓ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς συγχαρτικῆς ἐπιστολῆς πῶν τῆς δαλτέρας Συρίας Ἐπισκόπων πρὸς τὸν Καππαδόκα ὄντος τῆς
 ὑπ' αὐτῇ ὑπερασπίσεως πῶν δογμάτων .

5

Οἱ πολλὰ παθόντες ὑπὸ πῶν περὶ τὸν Σεβήρη Ἀιρε-
 τικῶν τσαῦτα ἔτη τῆς δαλτέρας Συρίας Ἐπίσκο-
 ποι πρὸς τὸν Ἰωάννην . Βασιλέως γὰρ πρὸς χρη-
 ματίζοντος καὶ πῶν καρδίας ἐλαμπομένης ἀσκηθείας

10

τῇ κρείττονι , καὶ Ἀρχιερέως ὅς τις ψήφῳ τῆς Θεᾶς
 χάριτος ἀναφανέντος κατὰ πῶν βασιλίδων πῶν πόλεων ,
 καὶ πῶν ὑποσολικῶν ὑπερμαχεύοντι δογμάτων ,
 πῶς ἐνεσι μὴ λίαν ἀφραίνεσθαι .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι καὶ ὁ Ῥώμης καὶ ὁ Ἱερουσολύμων ὑπὲρ τῆς ὁμοερείας συνηγωνίσθησαν τῷ Καππαδόκι , ἀλλ' ὅτ' αὐτῶν
 διουερῶν πανταχῇ καὶ τελειῶν ὡς Καππαδόξ , ὅθεν καὶ ὑπὸ Συνοδῶν πάσης τῆς Ἀνατολικῆς Διοική-
 15 σεως ἐμόνον Οἰκουμενικὸς , ἀλλὰ καὶ Πατὴρ Πατέρων ἐξέβη , ὡς πῶν μέλειται πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐχρηκῶς .

Εἰ καὶ ὁ Ῥώμης Οὐρίσδας καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Ἰωάν-
 20 νης συνηγωνίσθησαν τῷ Καππαδόκι ὑπὲρ τῆς
 ὁμοερείας , ὡς μαρτυροῦσιν αἱ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπί-
 σκοποι Ἐπιφανίου καὶ Μηνᾶς καὶ ὁ μέγας Ἰωάν-
 νης , ὁ Ἐπιφανίου καὶ ἡ ὑπ' αὐτῷ ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει Συνοδὸς κατὰ Σεβήρη καὶ Πέτρε περὶ
 25 τῶν τελειῶν τέτων φασίν , ὥστε ἐγκλήματος εἶναι
 μέγιστον μὴ τέτοις ἐξακολουθεῖν τοῖς ἐμικρῶς ἰδρω-
 30 τας ἐχρηκῶσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς τῶν ἀγαθῶν Ἐκ-
 κλησιῶν εἰρήνῃ , καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ Πατριαρ-
 χικοῖς ἀγαλάμψασιν θρόνοις . Ὁ δὲ Μηνᾶς ἐν τῇ
 ψήφῳ κατὰ Σεβήρη καὶ Πέτρε πρῶτα πέμπτῃ , κα-
 35 τεφρόνησαν μὲν (Σεβήρη καὶ Πέτρε) τῆς ἐν τῇ Ῥώ-
 30 μαίων ἀγαθῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀπασθῶν ἀπο-
 δοχῆς πῶν κατ' αὐτῶν ὑποφασίν ποιησαμένων , παρ'
 ὧν λογισαμένοι καὶ τὸν τῆςδε τῆς βασιλευσῆς Πα-
 τριαρχικὸν θρόνον καὶ πᾶσαν πῶν ὑπ' αὐτῶν αὐγίαν Συνο-
 35 δον τῶν τε αὐτῶν ἰσχυροτέρῃ καὶ σωτηρίῃ τῶν ὁλων ἐν τοῖς
 ἀγίοις τόποις ὑποσολικῶν ἀποδοχῶν , καὶ πρὸς πᾶσι
 ἑτέροις πῶν πάσης τῆς Ἀνατολικῆς Διοικήσεως κατ'

αὐτῶν γεγονυμένων ψήφῳ . Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ
 ἀφτάξῃ κατὰ τῶν ἐρημίων Ἀιρετικῶν , οὐ μὲν δὲ καὶ
 πῶν διηκῶς ἐξενεχθεῖσαν καὶ Σεβήρη ψήφῳ τὴν ἐκ πα-
 40 τῶν ὡς εἰπὼν τῶν ἀρχιερατικῶν καὶ πατριαρχικῶν μετὰ
 καὶ τῆς μοναχικῆς συναινέσεως παρελθεῖσαν θρόνων . καὶ
 ταῦτα μὲν ἔτι . ἀλλ' ὁ Καππαδόξ τὸ πρῶτον τῷ Οὐρίσδῃ
 ὁνήρη , τὰ πρῶτον τῷ Ἱερουσολύμων καὶ πῶν Ἀντισιόχῳ
 ἐτελείς , τὰ πεπραγμένα ἐπιμποιῶν ὡς Ῥώμῃ καὶ Ἱερου-
 45 σαλήμ ἐν Τύρῳ καὶ ἄλλα καὶ εἰς βεβαίωσιν , καὶ με-
 τὰ μερικῆς Συνοδῆς ἰσχυρῶς ἀνέζωπύρησε τὸ ἐν
 Χαλκηδόνι . ἔτα αὐτῶν καὶ τὰς λοιπὰς τρεῖς Συ-
 νόδους καὶ τὸν θρηγόρον Λέοντα τοῖς διττύχοις ὡς ἐτα-
 50 ζον , ὅθεν ἐμόνον Οἰκουμενικὸς ἐκκλητή ὡς ὁ Λέων ,
 ἀλλὰ καὶ Πατὴρ πατέρων , καὶ ἐμόνον ὑπὸ τιστάρων
 τινῶν δυσυχῶν ὡς ὁ Λέων , ἀλλὰ ὑπὸ Συνοδῶν καὶ
 πάσης τῆς Ἀνατολικῆς Διοικήσεως , πλὴν καὶ τέττω
 ἐκ ἐξέβη τὸ Οἰκουμενικὸς κατ' ἄλλην τινὰ συνάσιν
 ἡσκοπὸν ἔπρην , ἀλλ' ἡ μόνον δι' ὁμοῦ , καθ' ὃν ἐξέ-
 55 βη καὶ τῷ Πάπῃ Λέοντι , ἥτοι ἀπὸ πῶν μέλειται τῶν
 ἑξῆς πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

40 Ὅτι μετὰ τὸν Λέοντα μέχρι Διαλόγου ἐπικαθήκε Παπᾶι παρελθόντες , ὅκ ἐξέβησαν Οἰκουμενικοὶ πλὴν
 τῷ Ἀγαπητῷ ὑπότιμῳ Μοναχῶν .

Μετὰ τὸν Λέοντα γεγονῶσιν ὡς Παπᾶι , καὶ
 45 ὡς αὐτῶν καὶ δὲ πρῶτον τῷ τυχόντος ἐξέβη Οἰκουμενι-
 45 κός ἔως τῷ πρὸς τὸς τριακοστὴν ἔκτα ἔτα ,
 ὅτε ἀνελθὼν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ὁ αἰδίδμος Παπᾶς
 Ἀγαπητός , καὶ ἐλθόντων ἐκείσε τῶν Μοναχῶν Συρίας
 καὶ τῶν τελειῶν Παλαισινῶν , καὶ καταβοώντων Σεβή-
 50 ρη καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῷ καὶ τῷ Ἀιρετικῷ Ἀνθίμῳ Πα-
 50 τριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως , ἐξέβη ὁ Ἀγαπητός ὑπὸ
 τῶν ἐρημίων Οἰκουμενικὸς Ἀρχιεπίσκοπος , ὡς ὡγα-
 νισαμένοις ἀσκαίῃ καὶ ἐπιμελείᾳ αὐ-

δαυοτάτῃ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας , ὡς ἀνωτέρω βι-
 βλίῃ πέμπτῃ κεφαλαίᾳ ὡς δεκάτῃ Παρεχρησθῆναι κο-
 55 σῶν πέμπτῃ . καὶ πάλιν μετὰ τὸν Ἀγαπητὸν γεγονῶσιν
 Παπᾶι ἔξ ἔως τῷ Διαλόγῳ , καὶ ὡς αὐτῶν ἐξέβη
 Οἰκουμενικὸς ὡς τινὲς τῷ πρῶτῳ , καὶ τῷ τῷ
 Βιγλίῃ παρόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῆς πέμ-
 60 πτης Συνοδῆς , ἀλλ' ὡς αὐτῷ λόγος , μάλιστα ὡς
 μὴ συμφωνήσας τῇ Συνοδῇ ἐξωρίσθη , ὡς εἴρηται
 ἀνωτέρω βιβλίῳ πέμπτῃ .

ὅτι καὶ μετὰ τὸν Καππάδοκα Ἐπιφάνιος Ἀνθιμος Μηνᾶς Εὐτύχιος καὶ Ἰωάννης Οἰκουμενικοὶ ἐκλήθησαν.

Μετὰ τὸν Καππάδοκα γέγονε Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιφάνιος Πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας ὃν ἔγει πρεσβυτερίου δέκατῳ ἐνάτῳ, καὶ ἐπατριαρχόσων ἔτη δεκάτῃ καὶ Μηνᾶς τρεῖς, ἐκλήθη δὲ καὶ ἔτος Οἰκουμενικὸς πρὸς τὰ Ἰεπινιανᾶ Νεαυῶς τριῖτη πέμπτῃ ἑκτῇ καὶ ἐβδόμῃ. μετὰ τὸν Ἐπιφάνιον

ἐγείετο Κωνσταντινουπόλεως ὁ Τραπεζεῦτης Ἀνθιμος, καὶ ἐσάθη Μηνᾶς δέκα, ἐκλήθη δὲ καὶ ἔτος Οἰκουμενικὸς πρὸς τὰ Ἰεπινιανᾶ Νεαυῶς ἐκαταδεκάτῃ. μετὰ τὸν Ἀνθιμον ἐγείετο ὁ Μηνᾶς, ἔτα ὁ Εὐτύχιος καὶ Ἰωάννης, ἐκλήθησαν δὲ καὶ ἔτοι Οἰκουμενικοί, ὡς ἔρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ. 10

Ὁ ἡ πρῶτος Ἰωάννης ὁ Νηεβύτης ἐν τῇ ὑπὸ γραφῇ αὐτῆς ἔγραψεν ἑαυτὸν πρὸς τὸ λέγεσθαι παρ' ἄλλων Οἰκουμενικὸν Πατριαρχίῳ, καὶ τὶ τὸ ὑπὸ κρατῆσαν λέγεσθαι τὰς τε Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχίας Οἰκουμενικὰς. 15

Ὁ Νηεβύτης Ἰωάννης ἐκ κινήθη ἵνα γράψωσιν αὐτὸν Οἰκουμενικὸν αἰβελόμην, ἀλλὰ πρῶτος ὃν τῇ ἐπιγραφῇ αὐτῆς ἔγραψεν ἑαυτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχίῳ. καὶ ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ὅτι ἀκολυθῆσας τῷ Καππάδοκι ἐσπύδατε κατ' ἐκείνου Διὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα, μάρτυς ἡ πρὸς αὐτὸν τῇ Πάπῃ Οὐμίσδα ἐπιστολή, κερμὴν ἐν τῇ πέμπτῃ πρὸς τὴν Μηνᾶ Σιωδόδῃ, καὶ ἔπειτα αὐτῷ, ὅτι ἐκ ἀπεικὸς ἦν τὸ κληθῆναι καὶ ἐκείνον Οἰκουμενικόν, πῶς δὲ ὁ Ἀνθιμος Αἰρετικώτατος ὡς ἐκλήθη ἔτω; καὶ μετὰ ταῦτα εἰ καὶ πολλοὶ Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχαὶ ἔφανησαν ὃν πολλοὶ δόκιμοι καὶ ἰσχυροὶ καὶ τῶν Αἰρετικῶν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ γεγόνασιν Αἰρετικοί, τινὲς δὲ καὶ ἀχρεῖοι, ὡς καὶ μετὰ τὸν Λέοντα καὶ Ἀγαπητὸν γεγόνασι πολλοὶ ἀξιώτατοι Πάπαι, πολλοὶ ὁμῶς ἐγείοντο καὶ ἐκ τῶν Αἰρετικοὶ καὶ βλάσφημοι, πολλοὶ δὲ καὶ ἀχρεῖστοι, Διὰ τὸ ὅτι πάντες καὶ δόκιμοι καὶ ἀδόκιμοι καὶ Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχαὶ ἐκλήθησαν

Οἰκουμενικοί; πάντως ἐδὶ ἄλλο τι, ἀλλὰ Διὰ μόνον τὴν σωθήσαν, ὡς συμβέβηκε καὶ ἐν ταῖς ἔξω Ἀρχαῖς ἐς τὰς Βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων καὶ Ρωμαίων, ὡς οἱ μὲν Πτολεμαῖοι, οἱ δὲ Καίσαρες ἐκλήθησαν, καὶ τοὶ τῶν 20 μεταγενεστέρων Βασιλέων Αἰγυπτίων καὶ Ρωμαίων ἀνομοίων πασιπασί γεγενημένων καὶ κατὰ ἀρετὴν καὶ κατὰ δυνάμιν καὶ ἐνέργειαν τοῖς ἔτω πρῶτως κληθεῖσι. Διὰ τὴν σωθήσαν λοιπὸν ἐρρέθησαν καὶ οἱ μετὰ τὸν Ἰωάννην καὶ Ἀγαπητὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ρώμης 25 Πατριαρχαὶ Οἰκουμενικοί, βοηθήσαντες αὐτοῖς καὶ τὰ πολλὰ τῆς Οἰκουμενικῆς μέγας τῶν οἰκείων Διοικήσεων, ὡς ἔρηται περὶ αὐτῶν ἀνωτέρω. περὶ δὲ τῆς Οἰκουμενικῆς ἐκτελεστοῦσας καθαρῶς ἡ ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ Σιωδόδος λέγει, μὴ εἶναι Ἀντίχειρον τὸν καλεσμένον Οἰκου- 30 νικόν, ὡς πλείους μέρες τῆς Οἰκουμενικῆς ἐπέρχοντα, ἀλλὰ τὸν ἀπλῶς ἀπάσης τῆς Οἰκουμενικῆς κρατῆν ἐθέλοντα, τῷ τοῦ ἄρα Διὰ τὴν καὶ σκυβαλίζεσθαι ὁ ἅγιος ἦτοι Γρηγόριος ὁ Διάλογος πρὸς τὴν ταύτην. 35

Ὅτι Διὰ τὰς δύο ἀνωτέρω αἰτίας καὶ Διὰ τὴν ὑπὸ μίαν τῆς ἐνώσεως τῶν δύο Πατριαρχῶν Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως λέγονται ἀμφότεροι Ρώμης παλαιᾶς καὶ νέας Οἰκουμενικοί. 40

Πολλοὶς καλεῖται Οἰκουμενικὸν τὸν ἐρημικὸν θρόνον οἱ Ἐπίσκοποι, ἐμόνου δὲ ἁπλῶς ἐπὶ αἰτίας ὅτι καλεῖται οἱ ἀρχαῖοι καὶ οἱ φῶλοι, ἦτοι Αἰρετικοί, ἀλλὰ καὶ δι' ἡν αἰτίαν ἐκλήθη ἔτις ὁ Καππάδοξ καὶ ὁ Μηνᾶς, ὡς ἐκλήθησαν ἐν αὐτῇ τῇ Συνοδῷ καὶ ὁ Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γὰρ εἰς αὐτοὺς ἡ Αἰρεσις τῶν Μονοθελητῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπου τὰ ἑκοστὰ ἔτη ἦρχε κλάσ, ὁπότε ἐπὶ τὸς σωτήριον ἑξακοσίων τριακοσίων, ἔως τῆς Πατριαρχίας τῆς Γεωργίου, ἥτις ἐγείετο περὶ τὸ ἑξακοσίων ἐβδόμηκοσίων ὥσπερ ἔτος, καὶ ἦσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχαὶ Αἰρετικοὶ Σέργιος Πύργος Πύλῳ καὶ Πέτρος, οἵτινες εἶχον κατὰ τῆς ῥωμαϊκῆς τότε ἀγίας Ἐκκλησίας ἀδίκως μεγάλην ἀπέχθειαν καὶ μάχην. τὰ δὲ Γεωργίου ἀκολυθῆσαν τὸς

ἄλλους τῇ γνώμῃ Ἀνυγῆς τὰς Πρωτομάχας ἵνα γείνηται Συνοδὸς Οἰκουμενικὴ καὶ εἴσιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ τότε Πάπας ἐδί- 45 σταζε μήπως καὶ γείνηται ἐν τῇ Συνοδῷ νεωτέρηματι κατὰ χάριν τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, ὅθεν ἐδέετο τὰ Βασιλεῖς ἵνα φυλαχθῇ ἰσότης, Διὰ τὸ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔγραψεν ἰσχυρῶς ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν Σάκκῃ ὅτι πάντως φυλάξαι πᾶν ἰσότητα. Διὰ δὲ τὴν ὑπὸ μίαν τῆς ἐνώσεως τῶν Πατριαρχῶν τῶν δύο θρόνων ἔγραψε καὶ τὸν Ρώμης καὶ τὸν Κωνσταν- 50 τινουπόλεως Οἰκουμενικὸς, καὶ ἴδε βιβλίῳ ἑκτῷ τὸν τόπον. ἐν δὲ τῇ ἐβδόμῃ Συνοδῷ ἐπεδὴ ἡ ὑπὸ μίαν καὶ ἡ φροντίς ἵνα γείνηται Συνοδὸς Οἰκουμενικὴ καὶ εἴσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἦν ἀσυγκρίτως πλεον τῶν Βασιλέων ἢ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ρώμης, ἡ ἐπεὶ οἰκειότερον ἦν 60 μόνη

μόνη τῇ Ταράχη, ὡς ὁπποῦν ὁ Ταράχης ἐλέ-
γετο ἐν ὁσάνῃ τῇ Συνοδῷ Οἰκουμενικῆς Πατριάρχης
ἐν τῇ Βασιλείᾳ καὶ ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ καὶ
ἐν τῇ παύσει καθάπαξ τῶν πατέρων τῆς ἀγίας ἐκεί-
νης Συνοδῆς. ἡ δὲ καὶ εἰπαπισταὶ πρὸς τὴν ἀντιθέ-

ρουνται κατὰ τὸ συνήθες αὐτῶν, ἀλλ' ἄρῃται πρὸς
αὐτὰς τὰ ἐκότεα καὶ περὶ τῆς αὐτῆς βιβλίου ἐβ-
δομῇ κεφαλῇ πρῶτῃ Παραγράφῳ δεκάτῳ ἐκείτῳ,
καὶ δὲ ἐκείτῳ τὰ ἐκείτῳ τὰ κατὰ συνήθειαν λόγῳ.

10

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς Διαφορᾶς Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου τῶν Νησώτῶν τῶν ἀγίων, εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν ὀνόματι.

15 **Μ**ετὰ τὴν κοίμησην τῆς Εὐτυχίης ἐγένετο Κων-
σταντινουπόλεως Ἰωάννης ὁ Νησώτης ὡς ἔτα προ-
τακτοσὶ ὁ γδοηκοσὶ δούτερον κατὰ τὸν Καλλίστιον,
κατὰ δὲ τὸν Βαρώνιον προτακτοσὶ ὁ γδοηκοσὶ τρί-
τῳ, καὶ ἐπατριάρχουσιν ἔτη δεκάτῃ καὶ Μῆνας
πέντε. καὶ τὸν μὲν Καππαδόκα καὶ Ἀγαπῆτον καὶ
20 τὸν μετ' αὐτῶν Πατριάρχας Ῥώμης καὶ Κωνσταντι-
νουπόλεως τινες, ὡς εἴρηται, ἔγραψον οἰκουμενικὰς,
καὶ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ ποτὲ, ὡς ἐπὶ πασίδηλον ἐκ
τῶν αὐτῶν ἐρημίων, οἰκουμενικὴν ὁμωσιν τινὰ Πα-
τριάρχην ἐπιγράψαν ἑαυτὸν ὡς τῇ τότε κατὰ ἐκ
25 ἢν ἐπιστολῶν. ὁ Νησώτης δὲ Ἰωάννης ἡ θείῃ βελή-
ματι, ὡς τινὲς λέγουσι, ἀπὸ τὸν Ῥώμης δῆθον
μέλαν ἀφαιρῶν, καὶ μέλαν τὸν Κωνσταντινουπόλεως
πρῶτον τῇ τάξει, ἢ, ὅπερ καὶ ἀληθῶς ἐστιν, θείῃ
ἐκκλησίᾳ, ἵνα ἀποκαθίστασι σκανδαλα καὶ ἐκ-
30 σματὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπεγράφητο Οἰκουμενικὸς
Πατριάρχης μόνος αὐτός, ὁ δὲ Ῥώμης Πάπας
ὁ δούτερος καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Πάπας Γρηγόριος ὁ Διά-
λογος ἐμάχοντο ὅση διὰ τὴν τῆς Νησώτῃ, ἵνα ἐάσῃ
τὸν τριττον Τίτλον καὶ ἐκ ἐπιστολῶν. ἔγραψον ὁ
35 διάλογος πρὸς τὸν Βασίλεα Μαυρίκιον καὶ τὸν Πα-

τριάρχην, καὶ ἐδὼν ἦν, ὡς γράφον δὲ πρὸς τὸν Βα-
σιλέα Μαυρίκιον, ἔλεγε, ὁ βελόμηνος καλεῖσθαι
Οἰκουμενικὸς, ἐπὶ πρῶτον τῇ ἀντιχείᾳ. πρὸς
τὸν Νησώτῃ δὲ γράφον, ἔλεγε, μήτε ὁ Πέτρος
μήτε ὁ Παῦλος ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ
μέρη τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, καὶ κεφαλὴ μερι-
κῶν Ἐκκλησιῶν. καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ ἐπιστολῇ
τετακτοσὶ ἑκτῇ, μηδένα λέγει τὸν πρὸ αὐτῶν Ἐπι-
σκοπὸν καθολικὸν καλεῖσθαι Ἐπίσκοπον. καὶ ἐν
τῇ πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Ἐυλόγιον ἐπιστολῇ, ἐπει-
δὴ πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς οἰκουμενικῆς
ἐκκλησίας, ἀντιγράφον ἔλεγε, μήτε καλέσης τῶν
λοιπῶν καθόλου Ἐπίσκοπον, τῶν γὰρ τὸ ὄνομα
μυσάτομαι. μόνον τὸν μετὰ πᾶσι τῶν
Νησώτῶν ἐν τῇ γνώμῃ αὐτῶν, ὁ διάλογος μάλ-
λον δυσχεραίνων, κατέκρινε τὸν Τίτλον ἐκείνον, ὀνο-
μάζων αὐτὸν βέβηλον γλῶσσαν θειοδιδάσκοντα ὑπερ-
φρον ἰσχυρὸν μιστὸν βλάσφημον ἀθεοσεβὲς
ἀντιχειστικόν, καὶ τέως ἐκήρυξε ὅτι τὸν μιστὸν
ταύτῃ λέξιν ὁ θεοδόμῳ ἐκ τῆς ἀλλοῦ, ἀλλ' ἡ πε-
δοτικῆς τῆς πίστεως, ὅθεν ἔγραψε τὸν Ἀποκριστικὸν
αὐτῶν Σαβινιανῶν ἵνα μὴ κοινωνῇ τῷ Νησώτῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς μέσης Γρηγορίου Διαλόγου καὶ Ἰωάννου Νησώτῃ ἐσφρησάσης ὀμωνυμίας τῶν Οἰκουμενικῶν ὀνόμα-
40 τος, καὶ δηλώσεως τῆς διπλῆς αὐτῶν σημασίας κατὰ τὴν ἐκάτερον ἀληθείαν, καὶ ὅτι ἔτι οἱ ἀπόστολοι Οἰκου-
μενικοὶ ἢ κεφαλῇ λέγονται κατὰ τὸ πρῶτον σημαντικὸν αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ δούτερον, ἢτοι σινεκεδοχι-
κῶς, καὶ περὶ σινεκεδοχικῶς λεγομένων.

15 **Τ**ῶν ὁμῶς ὅτι ὀμωνυμία ἐσφρησεν εἰς τὸ μέ-
45 σου τῆς Διαλόγου καὶ Νησώτῃ, ἐπειδὴ τὸ ὄνομα
Οἰκουμηνικός διχῶς ἐνοεῖται, ἢ γὰρ ἐκλαμβάνε-
ται ἀπλῶς ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, τετέστιν
ἐν αὐτῇ Ἐπίσκοπον ἔχοντά τινα ἐξουσίαν ἐν τῇ
καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἰδικῶς, ὡς ἐξῆλθον μετὰ ταῦτα
50 πλατύτερον ἐν ἀρμοδιωτέρῳ τόπῳ, καὶ ἀληθῶς ὁ
διάλογος, ὡς αὐτὸς κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐπὶ
καθόλου, ἢτοι οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἢ ἀπὸ τῶν
κατὰ τὸν Καππαδόκα ὁπποῦν ἔστασαν συνήθειαν,
καὶ κατ' ὅσον πολλοὶ πολὺ τῆς οἰκουμενικῆς μέρους, ὡς
εἴρηται πρὸς τὸν αὐτῶν, καὶ ἀληθῶς ὁ Νησώ-

της. καὶ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον τρόπον ὁ λεγόμενος
ἢ Οἰκουμενικός, ἢ καθόλου Ἐπίσκοπος, ἢ κεφαλὴ
τῆς Ἐκκλησίας, ἢ πρῶτος θρόνος, ἢ ἀρχιεπί-
σκοπος, ἢ πατὴρ πατέρων, ἢ Ἐπίσκοπος Ἐπι-
σκοπῶν, ἢ πατὴρ Ἐπισκοπῶν ἐν τῇ καθόλου Ἐκ-
κλησίᾳ μοναρχικῶς, ἢ Ἀρχιεπίσκοπος, ἢ Ἡγούμενος,
ἢ Ἀρχιεπίσκοπος, ἢ ἀλλῶς πως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας,
ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ἐπὶ κατὰ τὸν διάλογον καὶ κατὰ τὴν
ἀληθείαν ὁ πρῶτος τῆς ἀντιχείας, καὶ μήτε ὁ Πέτρος
μήτε ὁ Παῦλος ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν
αὐτὸν τρόπον καὶ κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ δὲ τὸν δούτερον
τρόπον σινεκεδοχικῶς λέγονται καὶ ὁ Ῥώμης καὶ ὁ

Κωνσταντινουπόλεως Οικουμενικοί. Καί περί μὴ τῆς συ-
νηθείας ἔμποδον ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλῇ, νυν δὲ
ἀεγοῦν περὶ τῆς Συνοδοῦ, ἥτοι περὶ τῶ πολλῶ
μύθου, εἰ γὰρ καὶ ἔμποδον περὶ τῆς αὐτῆς, ὅμως
ἐκείνου καὶ πάλιν πλατύτερον, καὶ πρῶτον, ὅτι
εἰς τὴν τρίτην καὶ τετάρτην τὰς Οἰκουμενικὰς, καὶ εἰς
τινὰ πρακτικὰ, ὅπου οἱ Ἐπίσκοποι ἀπεκρίνοντο τῇ
Αὐτοκράτει Λέοντι Δὲ τὸν Αἰληρον, καὶ εἰς τὰς
ἐπὶ τῇ Καππαδοκίᾳ καὶ Μητρί Συνοδοῦ, καὶ εἰς
ἄλλας πολλὰς τόπας, ὡς ἔρηται αὐτῇ, ἐρρέθη-
σαν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ τῆς Οἰκ-
ομένης καὶ πάντες ἔθνη καὶ γένεα Δεσπόται, καὶ δὴ
καὶ Εὐαγγελίᾳ βιβλίῳ τρίτῳ καὶ ἐπὶ αὐτοῦ δεκάτῳ ἐρρέ-
θη ὁ Ζήνων τῆς Οἰκουμενικῆς Δεσπότης. ἐλέγοντο δὲ
οἱ Βασιλεῖς τοῦτοι, διότι ἐβασίλευον πολλὰ μέρη
τῆς Οἰκουμενικῆς, τὴν βοηθῆσαν τῇ μετὰ τὸν Καπ-
παδόκα σωτηρίᾳ, ἐποίησαν ἵνα λέγονται οἱ αὐτοὶ
ἔτσι Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχαι Οἰκ-
ο-
μ-
ε-
ν-
ι-
κ-
οί,

ἴδε καὶ αὐτῇ βιβλίῳ τετάρτῳ κεφα-
λαίᾳ πρώτῃ Παράγραφον δωδέκατον. δόξετε, ὅτι ἡ
Συνόδος ἡ ἐπὶ Συμμάχου καὶ ἡ ἐν Τολέτῳ τρίτη
Τοπικὴ ἔσται, Οἰκουμενικὴ καλεῖται ὑπὸ τῶν Λα-
τίνων Δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀθροισθέντων ἐκεῖ λόγῳ 5
πολλῶν καὶ Διωφώρων ἐθνῶν, καὶ ὁ Παῦλος εἶχε
τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὁ ἑν-
εῖς εἰς τὴν τρίτην Συνόδον καλεῖται Ἀποστόλος
τῆς Οἰκουμενικῆς μυσταγωγίας, καὶ τῆς ἡ Συνόδου
ἐκείνη ὁκάλεσε τῆς Οἰκουμενικῆς καθηγητὴν, καὶ τὸν 10
ἄλλον Ἀθανάσιον ὁ Θεολόγος εἰς τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ
καλεῖ τῆς Οἰκουμενικῆς πατριάρχου, καὶ τὸν Κύριον οἱ
Ἀλεξανδρινοὶ εἶπον τῆς Οἰκουμενικῆς παιδούτῳ, καὶ ὁ
Χρυσόστομος τῇ Αὐρηλίᾳ ἐπιστολῇ ἐκατστῇ τετα-
ρακοστῇ ἀνὰ τὴν ὑπὲρ ἀπάτης τῆς Ἐκκλησίας πόσις 15
ἠγάθη, καὶ ὁ Θεολόγος πρὸς Νεογυναρτίαν τὴν Κα-
σάρειαν μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν καλεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'

Ὅτι τῇ Διαλόγῳ ἐρρέθημεν τῇ Ἀντιχείᾳ τὸν καλὸν Οἰκουμενικόν, ἥτοι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας
Ἐπίσκοπον λέγοντες, καὶ στρατὸν τῆς ὑπερηφάνιας τῆς πρὸς τοῖς τοῖς ἐκείνῳ καλεῖται, δά-
κνυται εἶναι τοῖς τῆς ἑνὸς νυν καλεσμένους Πάπας.

Σημειώτες οὐταῦθα πρῶτον, ὅτι ὁ Διαλόγος
ἔλεγε ἐρρέθημεν τῇ Ἀντιχείᾳ τὸν καλὸν Οἰκουμενικόν,
ἥτοι τῆς καθόλου Ἐκκλησίας Ἐπί-
σκοπον, καὶ ἐπειδὴ ἔγω καλεῖται οἱ νυν Πά-
παι, οὗχοι εἰσιν ὁκαίνων τῶν ὑποφάσεων, καὶ γὰρ
τὸ ὅπερ ὀρίζεται ὁ Γρηγόριος ἐκ εἰς ἐνὶ ἐνὶ, δη-
λαδὴ πότις τῆς ἑνὸς ὁκαίνων, τὸν ἰωάννην ἢ τὸν Κυ-
ριακόν ἐκεῖ καλεῖται Οἰκουμενικόν, ἀλλὰ κοινόν ἐστι
καὶ γυνικόν, καὶ ἐδ' αὐτὸς ὁ Ῥώμης Ἀρχιερεὺς ἐξου-
ρεῖται, ὡς τε λέγεσθαι αὐτὸν Οἰκουμενικόν. τὸ τὸ
γυνικόν ζήτημα ἐκεῖ ὀρίζει γυνικῶς, ἐρρέθημεν,
καὶ ἐχ' ἀπαξ, ἀλλὰ πολλὰς, γράφον γὰρ πρὸς τὰς
δύο Πατριάρχας Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας, βι-
βλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ τρισκαδεκάτῳ ἐπιστολῇ
τεταρακοστῇ ἐκτῇ λέγει, ὅτι ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνο-
δος ἐπεμψε πρὸς τὸν Ῥώμης τὸ πρακτικὸν αὐτῆς
ἔχοντα τὸν Οἰκουμένην Τίτλον, ὅμως ἐδὲ τῶν
πρὸς αὐτὴ ἀπιδέχθη αὐτὸν ὡς τε γράφεσθαι Οἰκ-
ομ-
ε-
ν-
ι-
κ-
οί,

τρίτῳ ἐν τῇ κατὰ φωνὴν Συνοδῷ, λεγομένην συ-
νήθεσιν τῇ Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικῇ, ἐν ἑνὶ
ἐκείνῳ ἐκείνῳ ὁ Ἀναστάσιος καὶ τινες ἑτέροι Ῥώμῳι
παρόντες, λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος (ὅσα οἱ αὐτοὶ
ἐκεῖ λέγει) ὅτι εἶπον αὐτοῖς οἱ Κωνσταντινουπό- 30
λιται, αὐτὸ τὸ ὄνομα ἰσχύει εἰς μόνον τὴν Ἐπαρ-
χίαν τῇ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὅτι ἔχει τὴν δόξιν
ἐκείνη μετὰ τὸν Ῥώμης, ὅ μὲν εἶπον ὅτι ἐπὶ
Ῥώμης ἐπὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν κατὰ τινεῖς ἐξου-
σίαν ἢ δύναμιν ἢ ἐξουσίαν, ὡς ψεύδεται οἱ Λα- 35
τῖνοι τοιαῦτα ἰσορῶντες, καὶ ὁ Ἀναστάσιος τεταρά-
κνυται εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἐβδόμης Συνοδῆς, ἐχ' ὅτι
ἐτόλμησε κακῶς, εἶπεν τὸν Πάπαν Οἰκουμενικόν
κατὰ τινεῖς γυνικῶς ἐξουσίαν, ἐπειδὴ τὸ ἑνὶ ἐκείνῳ
ἐκεῖ ἦλθε τὸν καλὸν, ὡς ἔρηται πολλὰς, ἀλλ' ὅτι 40
εἶπαν αὐτὸν ὑπερέχον ὡς ὁ Ὀρθόδοξος τῶν λοιπῶν αἰ-
σθησίων, ὡς ἔρηται αὐτῇ. τέταρτον, αὐτοὶ οἱ
Λατῖνοι οἱ λέγοντες τῇ Ἀντιχείᾳ ἐρρέθημεν τὸν
καλὸν Οἰκουμενικόν τῷ τοῖς τῆς ὀνόματι, βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς
ὑποδοχῆς αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀνατολικόν, ἐν τῇ ἐν Λα- 45
τεράνῳ Συνοδῷ παρόντος Ἰννοκентίου τῆς τρίτης,
ἐν ἑτῇ χιλιοστῇ Δωκοσιοστῇ δεκάτῳ, ὡς ἔμασαν τὸν
Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικόν, καὶ ἐν τῇ ἐν Φλω-
ρεντίᾳ Συνοδῷ ὁ ἰωσήφ ὁκαλήθη Οἰκουμενικὸς κα-
τὰ τὸ πρῶτον τῇ Εὐαγγελίᾳ, ἐχ' ὑπὸ ἀγνότητος ἐκείνῳ 50
σὴφ, ὡς λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ἀλλὰ Δὲ τὴν ἀνάγκην
τῶν παρομένων τῇ ἑνὶ. πέμπτον, μεμφομένης
ὁ Διαλόγος τὴν τότε Συνόδον, ἣν ἔμποδον αὐτῇ βι-
βλίῳ ἐκτῷ κεφαλῇ δόξιν συνηθῆται περὶ τῇ
Γρηγορίᾳ Ἀντιοχείας, μήπως καὶ ἡ ἐκεῖνη βεβαιώσῃ

ἡ, ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, ἔγραφε τῇ Νησούτῃ βιβλίῳ τετάρτῳ, ὁ Βασιλεὺς τῆς ὑπερῆφανίας πλησίον ἐστὶ, καὶ ὁ ἀπὸν ἐστὶ ἀθέμιτον, ἱερέων αὐτοῖς στρατὸς ἐτοιμάζεται. λέγουμεν ἡ κατὰ τὸν ἅγιον
5 Διάλογον, ἔστι στρατὸς τῆ Βασιλείας τῆς ὑπερῆφανίας εἶναι οἱ ἱερεῖς εἰσχωριστὴς λέγεσθαι ἐν τῇ κη-

θόλῃ Ἐκκλησίᾳ τινὰ Ἐπίσκοπον καθόλου, ὁ πρῶτος δὲ τῶν τοιούτων ἱερέων ἐστὶν ὁ τοιούτος Βασιλεὺς, ἀλλὰ μὴ οἱ Γεζυβῆται καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς τῶν Λατίνων τοιούτων λέγουσι καὶ πιστεύουσιν εἶναι τὸν Πάπαν, ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι στρατὸς ἐστὶ τῆ Βασιλείας τῆς ὑπερῆφανίας, ὁ Πάπας δὲ ἐστὶν ὁ τοιούτος Βασιλεὺς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

10 Ὅτι λέγοντες οἱ Λατῖνοι τὸν Πάπαν ὑποφαινόμενον περὶ τῶν πίσεων καὶ τὰ ἡθῆ καὶ τῶν σκανδαλοποιῶν ποιεῖται καὶ τὸν κατὰ πάσης Ἐκκλησίας δεσμὸν μὴ εὐάγγελον, δέκνυνται ἐνταῦθα ἐκ τῆς καταστραφείσης καὶ καταφρονηθείσης ἐν τέτοις κρίσεως τῆ Διαλόγου πεφωκὸς ψεύσαι.

51 Πρὸς τέτοις ῥητέον, ὅτι ἔδει βεβαίως εἶναι ταύτῃ τῶν κρίσεων τῆ Διαλόγου, πρῶτον, διότι εἰπαριστὰ λέγουσιν, Ἀδριανόν ἐστι τὸν Πάπαν ἀμαρτάνον ὅτι δηλοποιᾷ τὴ συμφωνίαν τῇ πίστει, ἢ τὴ μαχομένη τῇ πίστει, ἐνταῦθα δὲ ῥητὶς λέγει ὁ Γρηγόριος ὅτι ἐστὶ περὶ τῆς πίσεως ὁδοχόμος τῶν
20 οὐμιαρῶν λέξιν ταύτων. δεύτερον λέγουσιν, ὅτι ἀδυνατόν ἐστι ἵνα σφάλη ὁ Πάπας ὅταν διορίζῃ περὶ πραγμάτων ἀνυπόστατων τοῖς ἡθεσιν, ἐνταῦθα δὲ ὁ Γρηγόριος ὀνομάζει τῶν λέξιν ταύτην βέβηλον, ὑπερήφανον, μικρὸν, ἀλαβουλὴν καὶ αὐτοκράτορα
25 νικῶν. λέγουσι τρίτον, Ἀδριανόν ἐστι ἵνα σφάλη ὁ Πάπας ὅταν ὑποφαινῇ περὶ τινος ποταμίου ὅτι ἐστὶ σκανδαλοποιὸς, ἐνταῦθα δὲ ὁ Γρηγόριος ἐμμένον ἀπαξ, ἀλλὰ πολλαῖς λέγει ὅτι ἐκείνι διωκτὶν αὐτὸν σκανδαλὸν ὀνομασθῆναι τινὰ Ἐπίσκοπον οἰκουμενικόν, βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ
30 ἐπιστολῇ τετακτοῦ δευτέρου, καὶ βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ ἐπιστολῇ δεκάτῃ. λέγουσι τέταρτον, ὅτι ὁ Πάπας ἀδυνατόν ἐστι σφάληναι ὅταν ἐννοῇ θῆσαι πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἐνταῦθα δὲ ὁ

Γρηγόριος ἔχει τῶν τῶν σκοπῶν, γράφει γὰρ πρὸς τὰς Αἰαπλικὰς λέγει, Εἴτε, ὅπερ ἐπιστάμεν, τῶν παρόντων γεγραμμάτων ἐστὶν μέγα καταφρονησὶς, γινώσκω ἐμὸν τῆς κοινῆς τῆ μακαρίου Πίτρου τῆ κορυφαίας τῶν Ἀποστόλων κεχωρισμένης, βιβλίῳ ἑβδόμῳ κεφαλαίῳ δευτέρῳ ἐπιστολῇ ἑβδόμῃ κοστῇ πρώτῃ. τῶν ἕως ἐχόντων, σημειώσαι ὁρθόδοξε ὅτι κατεφρονησὶς ἐκείνις τῆ Γρηγορίου καὶ διόλου καταφρονησὶς, πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ Ἀδόχοι τῆ Γρηγορίου θερμότητα ἠρπασαν τὸν τίτλον, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν ἀπηνγορῶν τρέπον. δεύτερον, ὁ Νησούτης καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Κυριακὸς περιεποιήθησαν τὸν τίτλον, καὶ οἱ δυοῦντες καὶ καταφρονησὶς τῆ Γρηγορίου, ὡς εἴρηται, καὶ ἐμμένον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀδόχοι αὐτῶν, καὶ πάλιν Φωκά τῆ τυραννίδος ὑπὸ τῆ Βασιλείας καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας ἢ πάντων τῶν Πατριάρχων καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν οὗτε κοινῶς σωτηρίᾳ καὶ ἰδίοις χράμασι Οἰκουμενικοὶ ἐκλήθησαν καὶ καλεῖνται, καὶ δὴ καὶ ὑπὸ τῶν Λατίνων ἕως ἐκλήθησαν, ὡς ὅραται ἀνωτέρω πολλαῖς.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ τίτλος ὑπὸ τῆ Διαλόγου ἐν τῇ Νησούτῃ ἐκατ' ἄλλω ὀνόματι κατεκρίθη, κατ' ἄλλω δὲ ἐς τὴν μετ' αὐτὸν διεδόθη, ὡς διαμαρτυρεῖται τὸν Πάπαν εἰς μερικὸν Διδάσκαλον καθὸ πᾶσι, καὶ εἰς
40 κριτῶν καθὸ ἀμαρτάνων, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν εἰσάγεται ὁ οἰκουμενικὸς Ἐπίσκοπος εἶναι μόνον Ἐπίσκοπος, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἐπισκόπων ἐκείνους ἐπὶ τρεῖς.

Ἀνθυποφέρειν οἱ ῥωμαῖοι λέγουσι, ὅτι καὶ ἄλλοι ὀνόματι ὁ Γρηγόριος κατέκρινε τὸν τίτλον τῶν
45 οἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ κατ' ἄλλω διεδόθη τοῖς Ἀδόχοις αὐτῶν, κατεκρίθη γὰρ πρὸς τῆ Γρηγορίου ἐννοῦντες τὸν Οἰκουμενικὸν Ἐπίσκοπον εἶναι μόνον Ἐπίσκοπον, τὰς δὲ λοιπὰς πάντας Ἐπισκόπους εἶναι ὑπὸ τρεῖς αὐτῶν. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὁ Νησούτης καὶ οἱ Ἀδόχοι αὐτῶν ἐκ ἐφρόνησαν ποτὲ ὥστε
50 ἐννοῦνται αὐτὰς μόνους Ἐπισκόπους, τὰς δὲ λοιπὰς εἶναι ὑπὸ τρεῖς αὐτῶν, ὡς μεταταῦτα ῥηθήσεται πλατύτερον. δεύτερον, ὅτι ὁ Γρηγόριος αὐτὸν τῆ μνησθῆναι αὐτὸν ποτὲ τῆς ὁμωνυμίας τῆς λέξεως, καὶ χωρὶς τῆ διαμαρτυρίας τὰς Διαφύρας ἐννοίας τῆς φωνῆς

κατέκρινεν αὐτῶν, ὑποθέμενος γὰρ τῶν φωνῶν ἀπλῶς καὶ σωφρονισμῶν, ἐνόμισεν τῶν σημασίαν αὐτῆς κατὰ πάντα τρόπον εἶναι ἀπρεπῆ μιαν καὶ βλάβη-
60 μιν. τρίτον, ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἣν γράφει πρὸς Μαυρίκιον τὸν Βασιλέα ὁ Γρηγόριος βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ ἐπιστολῇ τετακτοῦ δευτέρου, λόγον ποιῶμεν περὶ Νεστορίου καὶ μακεδονίου Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Αἰρεσιάρχων λέγει, Εἰ ποτε σφάλη ὁ Οἰκουμενικὸς Ἐπίσκοπος, πᾶσα ἡ Ἐκκλησία ὑπολαμβάνεται, καὶ Ἀνατὸς ἐπὶ τὸν ἵνα τις λέγεται Οἰκουμενικὸς, πάλιν πῶς οὐκ ἐγνώσκον ὁ Γρηγόριος ἵνα ποιῇ διαίρεσιν καθὼς ποιεῖν οἰκονομῶν τοῖς τῶν παπιστῶν τῶν σφωλμά-
των

των θηλονότι εσάντων, ἃ ἵνα ποιῇ Ἐπίσκοπός τις ὡς
μερικὸς Διδάσκαλος, καὶ τῶν σφαλμάτων ἐκεί-
νων, ἃ ἵνα ποιῇ τις ὡς κριτὴς τῆς Ἐκκλησίας; καὶ ὅτι

τέτων ἐπὶ δὴλον, ὅτι αἱ διαρρέσεις τῶν μετὰ τὸ χάρισμα
θεολόγων τῶ Πάπα περὶ μοναρχίας καὶ ἀναμαρτησίας
αὐτῶν προάγονται πάντως ἐκ τῆς καρδίας τοῦ Διαβόλου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

5

Ὅτι ἐκ τῶ πέν Διαλόγων μετὰ τὰ πολλὰ προβάλαν τελευταῖον κατὰ τὴν Νησὶν τῶ συνοδικῶ κρείσιν,
δάνυται ἡ καταστροφὴ τῆς μοναρχίας τῶ Πάπα.

Μικρὴ δειψύγυνος ἡμεῶς τὸ μέγιστον ὑπάρχοντα κατὰ
τῆς γυναικὸς ἐξουσίας τῶ Πάπα, ἀλλ' ἡυδοκῆσεν ὁ
Θεὸς καὶ ἐμνήσθη αὐτῶ. Ὁ Διάλογος γὰρ τοσαύ-
τα εἰπὼν καὶ πράξας κατὰ τὴν Νησὶν, καὶ μὴ
δυνάμενος καταπαῖσαι αὐτὸν πρῶτῃσιν αὐτῶν οἰκου-
μενικῶς προσηγορίαν, προσέφερε κατ' αὐτῶ τὸ
μέγιστον καὶ ἔχατον ὑπάρχοντα, ἡπάλησε γὰρ ἵνα
ἀναφέρῃ τὸ πρῶτον πρὸς τὴν κοινότητα τῆς Ἐκκλη-
σίας, ἥτοι πρὸς τὴν συνοδὸν, λέγει γὰρ βιβλίῳ τε-
τάρτῳ ὑποσολῇ τετακτοῦ ὁ γδὴ, καὶ ἡμεῖς μὴ καθ' ὅ-
ν τρεῖς τινες δι' αὐτοῦ τολμήματι ἀμαρτήματα γινε-
ται, φυλάττομεν ὅ ἡ ἀλήθεια ἐν τέλει λέγουσα,
Ἐὰν ἀμαρτή εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε καὶ ἐλεγξον
αὐτὸν ἀναμεταξύ σου καὶ αὐτὸς μόνος, καὶ εἰς αὐτὸν ἀκού-
σῃ, ἐκέρδῃσας τὸν ἀδελφόν σου, εἰ μὴ δὲ ἐκ ἀκούσεως,
λάβε μετὰ σεαυτὸν δύο ἢ τρεῖς, ἵνα ἐν
τοῖς δύο, ἢ τριῶν μαρτύρων σταθῇ πᾶν ῥήμα,

εἰ μὴ δὲ καὶ τέτων ἐκ ἀκούσεως, εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ, 10
εἰ μὴ δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακλήσῃ, ἕως οὗ ὡς περ
ὁ Ἐθνικός καὶ Ἐτελώνης. ἐγὼ λοιπὸν Διὰ τῶν ἐμῶν
ἐπιστολῶν ἅπασι καὶ δις ταπεινοῖς ῥήμασι τὸ ἐν πάσῃ
τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀμαρτήματα διορθῶν ἐπαύσατο, ὅ, ἡ μοι
ἐχρὴ ταπεινῶς ποιῆσαι ἐκ ἡμέλεισας. ἀλλ' ἐπεὶ τῇ 15
ἐμῇ διορθώσει καταφρονεῖται, μὴ εἶναι τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ εἰπὼν ὁφείλω. ταῦτα ὁ Γρηγόριος. ἐν οἷς
σημαῖναι πρῶτον τὴν ταπεινοφροσύνην τῶ Διαλόγου,
καὶ ἐπειδὴ οἱ νῦν Πάπαι ὑπερέγκως λαλεῖσιν, ἐκ
ἐσὶν ἐκείνους Διδάσκαλοι. δεύτερον, ὅτι ἀναντιρρήτοι 20
εἰσιν, ἐπειδὴ ὁ Γρηγόριος προβάλλει κατὰ τὴν Νη-
σὶν τῶ κρείσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι τῇ Συνοδῷ,
ἡ Συνοδὸς ἐπὶ τῶ Πάπα καὶ ἡ Πάπας ἐπὶ τῆς Συ-
νόδου, καὶ ἕτω κατατρέφονται καὶ ἐν τούτῳ πάντα 25
τὰ μηχανήματα τῶν Ῥωμαίων περὶ τῆς κτηνοπονηθεί-
σας μοναρχίας καὶ ἀναμαρτησίας τῶ Πάπα.

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Διατὶ τῶν Πατριαρχῶν πάντων καὶ ἄλλων πολλῶν πατέρων οἰκουμενικῶν κληθούτων, μόνος ὁ Ῥώμιος καὶ
ὁ Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικοὶ φημίζονται.

Οἱ οἰκουμενικοὶ ἐκλήθησαν οἱ πάντες Πατριάρχαι, ὡς
εἴρηται ἀνωτέρω ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ καὶ ἰδίως οἱ με-
γάλοι Ἀθανάσιος, Βασίλειος, Χρυσόστομος, Κύρι-
λλος καὶ ἄλλοι οἰκουμενικοὶ προσηγορίαν ἐκλήθησαν, ὡς
εἴρηται καὶ ῥηθῆσιν ἐν τῇ ἐξῆς κεφαλῇ. ἔστιν
ὁ μὲν ἡ ἀφορρὰ, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι πατέρες αἰδιωπρὲς
ψαυτες τῷ λόγῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κοινῇ τῆς
Ἐκκλησίας ἐκλήθησαν καὶ καλεῖνται οἰκουμενικοὶ προ-
σηγορίαν καὶ διδασκαλοὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἔκτον τρέ-
πον, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι τῶν καθολικῶν θρόνων, ἥ-
τοι οἱ Πατριάρχαι ἢ Πατριάρχαι καλεῖνται οἰκου-
μενικοὶ κατὰ τὸν ἑβδόμον τρέπον συνωνύμως καὶ διό-
λε ὁμοπαύτως καὶ ὁμοτίμως. φημίζονται δὲ οἱ δύο ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ οἰκουμενικοὶ Διὰ τῆς τάξεως τὸ καλὸν
καὶ τῆς συγχύσεως τὸ δοποτέρου, καὶ ὅτι τρεῖς
ποινὲς ἐξῆς καὶ ὁ Πέτρος ὡς τοῖς ὁμοτίμοις καὶ ἰσο-
δυναμοῖς Ἀποστόλοις πρῶτος, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἱερώνυ-
μος βιβλίῳ δούτῳ κατὰ ἰοβαννῆ κεφαλῇ πρῶ-
τῳ λέγων, Εἰ καὶ ἐξίστα ἅπασι τοῖς Ἀποστόλοις ἡ

τῆς Ἐκκλησίας ἐπεσκήχθη δυνάμεις, ὅμως Διὰ
τῶν εἰς μετὰ τῶν δώδεκα ἐκλήγεται, ὅπως κε-
φαλῆς κατασταθείης ὑπὸ τῆς ἀφαιρεθῇ τῶ χάρισμα-
τος, διττὴ γὰρ ἡ τάξις, ἡ μὲν, καθ' ἣν ἡ σύγχυσις
δοποβάλλεται, περὶ ἧς ὁ Ἀπόστολος Κορινθίοις πρῶτη 40
κεφαλῇ δεκάτῳ τετάρτῳ, τὰ πάντα φησὶ κατὰ
τάξιν γινέσθω. ἡ δὲ, τὸν ἐκείνου δειλῶσα τῆς ἱε-
ρωσύνης, καὶ κατὰ μὲν τὴν πρῶτην, ὁ Ῥώμιος πρῶ-
τος τὸ πάλαι, νῦν δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ
δὲ τὴν δούτῳ, ἴσοι οἱ Πατριάρχαι. Διὰ τῆς ἐν ἐξ- 45
ῆς καὶ οἱ δύο εἰσὶν Ἐπίσκοποι οἰκουμενικοὶ, εἴρηται
ἀνωτέρω. Διὰ τῆς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι ἐφα-
μίζονται ἕτως, αὐτὴ καὶ μόνῃ ἐστὶν ἡ αἰτία, ὡς γὰρ
ἐκ ἐστὶν ὁ Θεὸς Θεὸς ἀκαταστάσις, ἀλλὰ Θεὸς ἐρή-
νης, ἕτως ἐδωρήσατο τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτῇ φυλάττειν 50
ἐν ἅπασιν τὴν ὁμοτιμίαν, μητέρα ἔσαν ἐρήνης καὶ
συνωσύνης, ἥν μὴ φυλάξας ὁ Ῥώμιος, ἀλλὰ φρονέσας
παρ' ὁ δειφρονεῖν, αἰτίος ἐγένετο τῶ παρολεθῆναι χρί-
σματος, ὑφ' ἧς ἀπώλετο αὐτὸς καὶ οἱ ἀκούοντες αὐτῶ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι εἰ τοῖς κείναις Πατριάρχαις τὰ πρεσβεία δεδοκότες κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ὡς μοι αὐτὸ ἀκίνη-
τοί εἰσι, καὶ μᾶλλον πάντων τῶν παρονομιῶν τῶν ἐπομένων τῇ τάξει καὶ τῷ διορισμῷ τῶν Κανόνων ἰσχύουσι
καὶ ἐν τῷ παλαιῷ, καὶ ὅτι τῇ τάξει μόνῃ πιστευόμενα πρὸς ἀλλήλους οἱ Πατριάρχαι, δι' ἣν καὶ ὁ Κωνσταντι-
νουπόλεως Οἰκουμενικὸς λέγεται, καὶ ὅτι ἐδὲ μία Σύνοδος δυνάται ποτε νομοθετῆσαι κατὰ τὴν πράξιν τῶν
ἐπὶ αὐτῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν.

10 **Ε**ἴρηται βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῶν τρίτῳ, καὶ βι-
βλίῳ τετάρτῳ κεφαλῶν τρίτῳ, ὅτι εἰ τέσσαρες
καθολικοὶ θρόνοι καὶ πρὸ τῆς πρώτης Συνοδῆς εἶχον
ἐκ πρεσβείας καὶ σωτηρίας πρεσβεία ὑπερῆρης
καὶ τιμῆς ὑπερέτιμον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐδὲ ἄλλαν αἰ-
τίαν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ ἀξιόλογον τῶν πόλεων.
15 ὥστε δὲ τῆς πρώτης Συνοδῆς ἔλαβον καὶ διὰ Κανόνων
τὰ πρεσβεία καὶ τὴν τάξιν, πληρέστερον μὲν τοὶ καὶ πε-
πλατυσμένως, ὡς ἔλαβον αὐτὰ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως
πρὸς τῆς δευτέρας. εἰσὶ δὲ κανόνες οἱ τε δόντες οἱ τε
βεβαιώσαντες αὐτοῖς τὰ πρεσβεία ὁ ἐκτὸς καὶ ἐβ-
20 δομος τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς, ὁ τρίτος τῆς
δευτέρας, ὁ τέτατος ἐν γόδοις τῆς ἐν Χαλκηδόνι, καὶ
ὁ πέμπτος ἐκ τῆς ἐν Τρένδῳ. ὥστε Κανόνων ἐν
αὐτοῖς τὰ πρεσβεία καὶ ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνο-
δῶν δοθέντα καὶ βεβαιωθέντα, ὅθεν ἀποδείκνυται
25 τὰ εἶναι, ἀμετάθετα καὶ ἀδιάσπαστα ὅπως, ὡς τε
ἐν νόμοις ὁ Ἀλεξανδρείας, ἢ ἕτερός τις τῶν μετ'
αὐτὸν Πατριαρχῶν Πάπας, ἢ Οἰκουμενικὸς Πατριάρ-
χης, ὁ δὲ Ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως μόνον ἐπί-
σκοποι, ἐπιστημιᾶται ὁ Ἀλεξανδρείας, ἢ ἕτερός τις
30 Πατριάρχης τῆς Ῥώμης ἢ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ
τῆς τίτλου καὶ τῆς ἐγκώμια, ἢ δι' ἄλλαν τινὰ ὁπωστὴν
αἰτίαν, καὶ γὰρ οἱ κανόνες ἰσχύουσι περὶ ἐκάστης, καὶ
ἐχάπλως τὰ ἐγκώμια καὶ αἱ φῆμαι καὶ τὰ μεγάλα
ὀνόματα, αἵτινα εἰσὶν ἐν τῇ τόπῳ τῶν τῇ τάξει
35 καὶ τῷ διορισμῷ τῶν Κανόνων, ἐκ ἐπειτα δὲ ἡ τάξις
τοῖς ὀνόμασι καὶ ταῖς φήμαις, ὡς τυχὸν εἴη καὶ ὁ
Καππαδόξος ἐρρέθη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὁ
δὲ τότε Ῥώμης Οὐμίσδας ἐκ ἐρρέθη, ἀλλ' ἐκ ἣν
μείζων τῆς Οὐμίσδας ὁ Καππαδόξος, καθότι ἀπαρ-
40 λόγισται οἱ κανόνες, καὶ ὡς μοι αὐτὸ εἶπαι διότι ἀ-
κίνητοι. ὥστε τῶν Κανόνων λειπὸν ἔχον ὁ Ῥώμης
τὰ πρῶτα, καὶ ὥστε τῶν Κανόνων ἔχον ὁ Κωνσταν-
τινουπόλεως τὸν δευτέρον τῶν Πατριαρχῶν τόπον,
καὶ ἐκ ὥστε τῆς Οἰκουμένης καὶ ἑτέρων ὀνομά-
45 των χθρὲς καὶ πρῶτον ἐξ ὁρμηδίων ὄντων. πρὸς ἡ-
μῶν δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Ἀντιοχείας τῆς Ἱερου-
σολύμων, καὶ ὁ Ἀντιοχείας τῆς Ἱερουσολύμων καὶ Με-

σοχίας, καὶ ὁ Ἱερουσολύμων τῆς Μεσοχίας τὰς ἐκείνη
τῇ κανονικῇ ἢ πιστευμένῃ ὁ Ῥώμης τῆς Κωνσταντι-
νούπολεως καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως τῶν λοιπῶν τεσσα-
ρων, καὶ ἐξ αὐτῶν οἱ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ καὶ τὰ λοιπὰ
μεγάλα ὀνόματα, ἐπεὶ ἄλλῃ τινὶ κατ' ἐδὲ τὰ τρέ-
πον αἰτία. φανερὸν ἐν καὶ διότι ἀνατίθεται ὅτι
πάντες οἱ πατριάρχαι καὶ τῶν ὑποα-
ριθμῶν ἐξίστη καὶ τῇ αὐτῇ αἰτία πατριάρχαι
καὶ ἐδὲ ἰδικῶ ἢ γυναικῶ ἀξιωματι, ἀλλὰ
μόνη τῇ τάξει, δι' ἣν καὶ ὁ πρῶτος ταύτη καὶ ὁ μετ'
ἐκείνων μοῖοι ψηφίζονται οἱ οἰκουμενικοὶ, καὶ ἐπ' αὐτοῖς,
ἵνα φυλάττῃται αὐτὴ, ἢ τοὶ ἡ τάξις, καὶ μὴ γί-
νεται χρίσματα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. εἰ δὲ καὶ ὁ Ῥώ-
μης ἀπεβλήθη, ἀλλ' ἀφένται τὰς νεωτερισμὸς ὡς
ἐγένετο ἐσσηγῆς, ἐδὲ αὐτὸν κωλύσαι θύεται μὴ
ἀδύς πρῶτον εἶναι, ἐρηται γὰρ ὅτι οἱ καινὲς ἀπα-
ράλλακτοι. ἐδύεται δὲ τῆς τῶν μετὰ τὸν Κωνσαν-
τινουπόλεως Πατριαρχῶν Οἰκουμενικὸς καλεῖσθαι, ἐπει-
δὴ ἀντίκειται ταῖς πράξεσι καὶ ἐνεργείαις καὶ ὁπο-
δοχῆς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, αἵτινες κατὰ τὸν
Διάλογον καὶ τὸν μέγαν Ἰεσυνιανὸν καὶ τὸν Ἀνδρέαν
Λέοντα τὸν σοφὸν, καὶ κατὰ τὴν δόξαν ἀπλῶς
τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τιμῶνται ὡς τὰ ἅγια Εὐαγ-
γέλια. ἔτε θύεται Συνοδὸς ἡς Οἰκουμενικὴ παγ-
κόσμιος κατὰ τινὰ ὁπωσδήποτε αἰτίαν νομοθετῆσαι
τὴ κατὰ τὴν πράξιν καὶ ὁποθέσεων τῶν ἐπὶ αὐ-
τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ἔτε περὶ πίστεως, ἔτε
περὶ ἡθῶν, ἔτε περὶ Μυστηρίων, ἔτε περὶ τά-
ξεων καὶ πρῶτον τῶν Πατριαρχῶν, αὐτονο-
μοθετῆσαι γὰρ ταύτας, ἐκ ἔσεται αἷμα Συνοδος,
ἀλλὰ βέβηλος, ποιηρὰ, βίαία, ληστρική, καὶ
διότι πρὸς αὐτοῖς, ὡς γεγόρασι πολλαὶ τῶν παπ-
σῶν, καὶ ἀποχόμεθα γινώσκοντες τοῖς τόντι
μιαρὸν ἄθροισμα καὶ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ,
ἅπαντα γὰρ τὰ πρὸς τὴν διδασκαλίαν καὶ διὰ τὴν
πῶσιν καὶ πρὸς τὴν τῶν αἱμάτων πατέρων παραχθέν-
τα ἢ παραχθέντων, ἀνάθεμα πᾶσα ἡ καθολικὴ Ἐκ-
κλησία ἐκφωνεῖ κατ' ἔτος ἐν τῇ Συνοδικῇ τῇ ὁρμηδίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

50 Ὅτι τὸ ἐν τῇ πρὸς τῆς ἐν Βιτεμπεργίδι Λεθέρης ἑπιστολῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας ἐκ τῶν περὶ τῶν
πρεσβείων τῆς Ῥώμης, τῇ τάξει μόνον πρῶτον ὀνομασθὲν πρὸ τῆς πώσεως τὸν Ῥώμης, καὶ περὶ ὧν λέγει
διὰ τῆς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Πατριαρχίας Κωνσταντίνου. Ἱερεμίας ὁ Ἀγγελοῦ ἐν τῇ τῆς πίστεως αὐτῇ λιβέλλῳ.

Ὅ δὲ λέγει ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας γράφον πρὸς τῆς ἐν Βιτεμπεργίδι Λεθέρης, ὅτι ἡ Ῥώμη

954

ῥώμη τὰ πρεσβῆα τῆς ὀρθοδοξίας ἔληφε, καὶ αὐτὴ τῆς πρώτης ἐς κεφαλὴν τέτακται, καὶ ἀλλοις ὑπερέχει, ἀλλ' ἡ μόνον ὡς ἡ ὀρώμης παρὰ τῆς πτωχικῆς αὐτῆς, τάξιν δὴλονότι μόνον καὶ ἐνδοξίαν ἑτέραν ἰδίαν ἀξιώματι, ὡς ἐστὶ δῆλον ἐκ τῶν εἰρημῶν παλλάνων. ὅθεν καὶ Κωνσταντῖνος ἱερός ὁ ἄγγελος ἐν τῇ λιβέλλῃ τῆς πίστεως αὐτῆς ὅτι ἐξεδιάσθη αὐτῇ Γεώργιος ὁ σχολάριος, ὁ καὶ τεθείκαμεν ἐν τῇ τόμῃ τῆς Ἀγάπης, τοιαῦτα φησὶ, ὅποσοι ταῖς ἐν χειρῶν τῶν καθολικῶν χερσὶ πίπιν βεβαίως τε καὶ γνησίως ἀσπάζεσθαι, ὅποσοι τῇ αὐτῇ χάριτι φωτισθέντες τὰς κοινοτομίας ἐπεσείεσθαι ἐνωθύντες μετὰ τῆς ἁγίας μητρὸς ἡμῶν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ γὰρ ἀρκεῖ ἡμῖν ἡ τῆς ἀληθείας

ἀπὸ γινώσκου καὶ τὸ δὲ τῶν σκαυδαλιζόντων φησὶ, ἀλλὰ δὲ πάντως καὶ πᾶσι καθολικῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇδε τῇ κόσμῳ ἐπαζητήσασθαι ἐς ταύτων καταφυγῆν, καὶ ταύτη περιπλακῆναι, καὶ ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς περιθάλπειν, αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἡ ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, τέσσαρσι εὐλαῖς τοῖς πατριάρχικοις θρόνοις ἐρεθδομῶν, ὧν ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπερέχεται, καὶ τύφω, καὶ δεσποτείᾳ, καὶ δὲ ταῖς κοσμητικαῖς φαντασίαις ἐπείχων, ἀλλὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς οὐταξίας ἀρχαίῳ καὶ κανονισμῶν ἰο ἀξιώματι, καὶ τῇ τῆς ὀρθῆς λόγου διδασκαλίᾳ. ταῦτα ὁ Κωνσταντῖνος. ἴδε περὶ κεφαλῆς αὐτῆς βιβλίῃ πέμπτῃ κεφάλαιον δέκατον ἑξατον, καὶ ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'

Ὅτι ἐν τῇ ἀσολόγῳ μελετίᾳ τῶν Πηγαῶν μετὰ ἐρωτήσεως μαθητῶν ἡτῶν ἀρχιερέων περικαθιδεῖα ἀπὸ τῶν τάξιν καὶ ἡ αὐτὴ αὐτῶν ἐν ἁπασιν ἰσχύς ἀπὸ τῶν ἀξίων ἐξηδηλεύεται.

Μελετίῳ ὁ Πηγαῖς ἐν τῇ ἀσολογικῇ ἐκτεθούτι ἐγχειρίδιῳ αὐτῆς φησὶ, τάξις ἔν τις ἐστὶ ἐν ἀρχιερέουσιν, ὥστε περικαθίζεσθαι καὶ ἐν ταῖς ἀσολέξεσι ταῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς, ἰσχύς δὲ ἡ αὐτὴ ἐν ἁπασιν, ἵνα πάντες ὡς μιᾶς ἀγίας καθολικῆς καὶ ὁμοουσικῆς Ἐκκλησίας, μίαν ἰσχύος καθολικῶν κεφαλῶν τῆς χερσὸν. ΜΑΘΗΤΗΣ. τί ἐν βέλεται τὸ λέγεσθαι τινὰ οἰκουμενικὸν Πατριάρχην; ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ. ὅτι ἔδει εἶνα τινὰ ὑπερέχειν πᾶν λαὸν τῇ τάξει,

ἔχοντα ταῦτα τὸ πνεύματιον, ὥστε τὰς εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν ταῖς κοιναῖς συνελεύσεσι καὶ συμβούλοις, ἐστὶ δὲ ἀξίας ἀδελφικῆς ἡ ὑπερυψηλὴ αὐτῇ ἐκ ἐξουσίας τυραννικῆς κατεξουσιασμένης τῶν ἀδελφῶν, ἡ τῆς ὅλης κατεξουσιασμένης Ἐκκλησίας καὶ ὁμοθυμῶν δι' ἐξουσίας κατ' ἰδίαν βέλυσιν πᾶν, ταῦτα γὰρ ἴδια εἶναι βασιλείων τῆς γῆς καὶ ἀρχόντων ἐστίν, καὶ χερσὶ δὲ μαθητῶν αὐτῶν ἵφη ὁ σωτὴς.

20

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐν τίσι δὲ τιμᾶσθαι, κατὰ τὸν ἀγκύρας Μακάριον, τὸν ῥώμης, πρωτεύοντα τῇ τάξει.

Τὰ αὐτὰ φησιν ὁ ἀγκύρας Μακάριος κεφαλῶν ἐν αὐτῷ (ἐστὶ ἐστὶν, ὅς ἐν τῇ τόμῃ τῆς καταλλαγῆς ὠνομάσθη ἀώνυμος πρῶτος) λέγει γὰρ, Τιμᾶσθαι ἔν δέον τὸν τῆς πρεσβυτέρως ῥώμης ὡς πρῶτον τῇ τάξει καὶ τῇ ἀριθμῷ τιμῶν πνευματικῶν.

καὶ, τίς δὲ ἡ τιμή; τὸ περὶ εἶναι, τὸ περικαθίζεσθαι, τὸ πρῶτον ἀσολέγεσθαι, τὸ πρῶτον γινώσκου, τὸ πρῶτον ὑπογράφου ἐν ταῖς συνοδικαῖς συνελεύσεσι καὶ πράξεσι, καὶ πρὸς γὰρ, τὸ ἐκφωτίζεσθαι τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν τοῖς διηγήτοις.

40

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι'. ΜΕΡΟΣ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

45

Περὶ ἐγκωμίων, ἐπηγοφῶν καὶ μεγάλων ὀνομάτων τῶν ἐπισκόπων κατὰ τῶν λεγόντων ἀπὸ ταῦτα μονάρχων καὶ ἀναμάρτητον τὸν Πάπαν, καὶ πρῶτον περὶ τῶν Ἀγίων Νύκωνος Γρηγόριον, Κύριλλον, Γλάριον, Ἀνδρέαν, Ἰεσινιανὸν καὶ Αὐγυστίνον.

Ἐπεὶ οἱ λαῖτοι ἐμὸνον τὸ Οἰκουμενικὸς ὄνομα περὶ ἀλλοῦ ἀρμόζειν τῇ Πάπᾳ, ἀλλὰ καὶ ἑτέρα ὀνόματα, ἥτοι τὰ πρὸς τῆς ἐκτῆς συνοδῆς τὸ, ὀρώμης ἀρχιερατικώτατος πρέσβυς, τὸ πρωτόθρονος, καὶ ἔτι ἀλλὰ ἑνὶ αὐτῷ νόμῳ ἐγκωμιαστικῶς ἀσπάζεσθαι, ὥπως καὶ ἀπὸ τέτων ὑποδεί-

ξωσι τὸν Πάπαν μονάρχῳ ἀναμάρτητον ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀπὸ τούτου ἡμεῖς ἐκ τῆς αὐτῆς ἐν ταῖς ἰδίαις τόποις ἀπομῶν περὶ ἐκείνου ὀνόματος τῶν τοιούτων τὰ εἰκότα, ὅμως καὶ ῥητῶς ἐπηγοφῶν ἐν ταῦτα τινὰ ἐξ ὧν εἶπον οἱ ἅγιοι πατέρες ἀλλήλοις ὀνόματα καὶ ἐγκώμια, ἵνα ἴσῃ ὅτι καὶ χερσὶ αὐτῶν

Χρειανὸς γινώσκων, ὅτι καθὼς οἱ λοιποὶ θρόνοι
ἰδιόθεν προσήμιοι ἐκ ἑλᾶθον ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐ-
γκωμίων καὶ ὁσιμάτων, ἕτω μή τε ὁ τῆς Ρώμης
Πάπας τοιούτῳ τι δυνάται λαβεῖν ὑπὲρ τῆς καθόλου
Ἐκκλησίας. Ἀγαθὸν ὁ Πάπας ἐν τῇ ἀναφορᾷ λέ-
γει, Τρηγόρευε ὁ Νύκτες μέγας Ἐπίσκοπε, ὁ

τυσανικός τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κῆρυξ Κύριλλος,
ὁ τῆς ἀληθείας ἐξοχώτατος ὁκδικητὴς Ἰάριος,
ὁ ὁκδικητὴς τῆς ἀληθείας Λέων, ὁ τῆς ἀληθείας
ὁκδικητὴς Κύριλλος, ὁ μέγας Ἀναστάσιος, ὁ ζηλω-
τὴς τῆς ἀληθείας καὶ ἀποστολικῆς πίστεως ἱεραρχὸς,
ὁ σοφώτατος τῆς ἀληθείας κῆρυξ ὁ μακάριος Λυγαρίος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

10 Περὶ ἐγκωμίων Ἀναστασίας Συναίτης πρὸς Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, καὶ τῷ Λαῷ Ἀλεξανδρείας πρὸς Παῦλον
Ἐμέσης καὶ Κύριλλον κατὰ παπίζόντων.

Ἀναστάσιος ὁ Συναίτης ἐν τῇ Ὁδηγῷ κεφαλαίῳ
ἑβδόμῳ περὶ τῆς Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου λέγει,
15 τῷ Κυρίλλῳ τῆς σφραγιδὸς τῶν πατέρων. καὶ κε-
φαλαίῳ ὀγδῷ, Παραστήσωμεν αὐτὸν τὸν Φωστῆρα καὶ
τῷ χορῷ τῶν πατέρων ὑπόδεσμον. καὶ κεφαλαίῳ
δεκάτῳ, Κυρίλλε πάλιν λέγω αἰώνια ἡμνήμη, μὴ
συγχωρῶν ἡμᾶς τῆς ἀληθείας πλανηθῆναι. Ὁ αὐ-
20 τὸς ἐν τῇ αὐτῇ πραγματείᾳ, καὶ γὰρ ὑδαὶς τῶν πα-
τέρων τὸ πανάγιον καὶ ἀμέωτον καὶ αἰώνιον καὶ ἀνε-
ξάλειπτον τῶν χειρῶν φύσεων ἔρηκτον ὡς ὁ Θεοφά-

τωρ Κυρίλλος, οἱ μὲν γὰρ μακάριοι πατέρες τὸν ἀρειθ-
μὸν ἐρήκασιν, ὁ δὲ τεισμακάριος Κυρίλλος μετὰ
τῷ ἀρειθμῷ τῶν ἀνεξάλειπτων καὶ τηρεμνῶν αἰῶν τῶν
φύσεων Ἀθαρμῶν μετὰ τῶν οὐσῶν. ὅσοι γὰρ οἱ
Φωστῆρες καὶ πυρσὲς καὶ εὐλὲς τῆς ἀληθείας. Παῦλος
τῷ Ἐμέσης διδάσκοντες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπαινεῖ-
τες τὸν Κύριλλον, ὁ λαὸς ἐβόα περὶ τοῦ Κυρίλλου, τὸν
πατέρα τῶν Ἐπισκόπων Κύριε σῶσον, περὶ δὲ Παῦ-
λου, Καλῶς ἤλθες ὀρθόδοξε τῷ Οἰκεμένῳ παιδούτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25 Περὶ ἐγκωμίων Ἀσέρει Ἀμασείας πρὸς τὸν ἅγιον Φωκαῖ καὶ ἑς τὰς Μάρτυρας κατὰ παπίζόντων.

Ἀσέρει Ἀμασείας ἐγκωμῶν εἰς τὸν ἅγιον Φω-
καῖ λέγει αὐτὸν στυλὸν καὶ ἑδραίωμα τῶν θείων
30 τῆς Οἰκεμένης Ἐκκλησιῶν. καὶ ἐγκωμῶν περὶ μαρ-

τύρων, ὅτι κορυφαῖοι καὶ πρῶταί τε τυχεύουσιν οἱ
σήμερον δημαγωγῆσάσες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἐγκωμίων Βασιλείας τῆς μεγάλης πρὸς Ἀμβρόσιον, Εὐσέβιον Νεοκαισαρείας, πρῶτος τῆς Ἐκκλη-
35 σίας, Ἀθανάσιον Ἀγκύρας, Ἀμφιλόχιον Ἀντιοχείας καὶ Ἑρμογόνην κατὰ παπίζόντων, καὶ περὶ ὑπε-
ρηφανίας καὶ μίμψεως Παπῶν, ὡς οὐκ ἔστι μόνον περιουσιζομένων.

Βασιλείᾳ ὁ μέγας περὶ Ἀμβρόσιου Ἐπιστολῇ πρὸς
αὐτὸν λέγει, Ἐπειδὴ ἔσθ' αὐτῶν παρὲλα-
40 βες, ἡ ἐδιδάχθη τὸ Εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ, ἀλλ' αὐ-
τὸς σε ὁ Κύριος ὑπὸ τῶν κριτῶν τῆς γῆς ὑπὲρ τῶν
πρῶτον τῶν Ἀποστόλων μετέθηκε. καὶ Ἐπιστολῇ
πρὸς Νεοκαισαρείας περὶ Εὐσεβείας Νεοκαισαρείας Φη-
σί, στυλὸς καὶ ἑδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, σερῆμα
45 τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. καὶ ἐν τῇ τρίτῃ κεφαλαίῳ Ἡ-
σαΐας, Ἀλλ' ἡμεῖς ἐξόμεθα ἔχον τῶν Ἐκκλησιῶν
τῶν Ἐπιχορηγῶν τῷ πνεύματι, ὥστε ἀναδείκνυσθαι
ἡμῖν τὰς πνευματικὰς Ἀρχιτέκτονας. καὶ ἐν τῇ δε-
κάτῃ πέμπτῃ κεφαλαίῳ φησὶν, Διότι ἀντὶ κεφα-
50 λῆς εἰσὶν οἱ πρῶτοι τῶν σώματι τῶν Ἐκκλη-
σιῶν, καὶ Ἐπιστολῇ πρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀγκύρας
περὶ Ἀθανασίου Ἀγκύρας λέγει, Πέπληκτον ἀνὴρ εὐ-
λογῶ τῷ ὄντι καὶ ἑδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἔρασμα
ὀρθότητος. καὶ τὸν ἅγιον Ἀμφιλόχον λέγει τιμω-

τάτῳ αὐτῷ κεφαλῷ. καὶ Ἐπιστολῇ πρὸς τὸν μέγαν
Ἀθανάσιον περὶ τῆς Ἀντιοχείας λέγει, Ὅτι περὶ κε-
φαλῇ ἐξέστη παστὴρ τῷ σώματι ὑγίειαν Ἐπιχορη-
γήσει. καὶ Ἐπιστολῇ πρὸς Πατρίφρον Ἐπίσκοπον
Φησὶν, Ἐκοιμήθη Ἑρμογόνης, καὶ πάλιν μετέστη-
σαν (οἱ Ἀρειανοὶ) πρὸς Εὐσέβιον, αὐτὸς κορυφαῖος
τῷ κατ' Ἄρειον κύκλῳ. Ὁ αὐτὸς μάχεται φανερώς πρὸς
Πάπα, λέγει γὰρ αὐτὸν ὑπερήφανον καὶ δυτικὴν ὀ-
φρῶν, καὶ ὅτι ὡς ὑπερήφανος καὶ θεραπυόμενος,
μᾶλλον ὑπερηφανώτερος γίνεται, καὶ ὅτι τὸ ἀληθές
ἐκ οἷδε, καὶ ὅτε μαθεῖν ἀνέχεται. καὶ Ἐπιστολῇ
πρὸς τὰς δυτικὰς ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας μέμφεται αὐτοῖς,
χρηστησάσιν Ἀντιοχείας πρὸς Καρόνας τὸν Παυλί-
νον, καὶ μάλιστα Αἰρετικὸν καὶ πεποιθότα ὑπὲρ τὸ δόγ-
μα τῷ Μαρκέλλῳ. καὶ Ἐπιστολῇ πρὸς Εὐσέβιον Σαμο-
σάτων φησὶν, Ἐβελόμην Ἐπιστάλῃ αὐτῷ τῷ κορυ-
φαίῳ, ὥστε μόνοις τοῖς δυτικαῖς κορυφαῖος ὁ Πάπας.

ΠΑΡΑ-

Περὶ ἐγκωμίων Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ εἰς Εὐσέβιον Σαμοσατῶν, Βασίλειον τὸν μέγαν, Ἐπίσκοπον Δοάρων, κατάπλην Αἰγυπτίων, Ἐπισκόπους ἐν τοῖς αὐτῷ ἔασι καὶ ἐν τῷ περὶ Διταξίας, Νεοκαισαρεῖς καὶ Ἐκκλησίαν Καισαρείας ἐν ὁμιλίᾳ εἰκοστῇ κατὰ παπίζόντων, καὶ περὶ μέμψεως τῆς πρὸς Δάμασον, καὶ 5 πρεσβείας τυραννικῆς, καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἀποστόλῃς ἀναρχικῆς Ἰβλίου τῷ πρὸς τὸν ἱερέα.

Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ὑποσημαίνει πρὸς Εὐσέβιον Σαμοσατῶν λέγει αὐτὸν Στύλον καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας, Φωστῆρα ἐν κόσμῳ, Κανόνα πίστεως. καὶ ἐγκωμίων εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, ὅτι τὰς κλῆς τῶν Οὐρανῶν πιστεύεται, Ἰσακὴ ἀπηγγέλη καὶ πρὶν γενέσθαι, ὁ δὲ αὐτεπάγγελτος ἦν, καὶ τὴν ῥῆ- βέκταν λέγει δὴ τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ῥῆσιν ἀγγέ- λους ἡγάγετο, καὶ πρὸς πρεσβείας ἰκετικῶς, ἀλλ' ὅτι θεὸς δοξάσας καὶ πιστάσας. καὶ ἐγκωμίων εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ὅτι τὴν Οἰκονομίαν διέχειται, καὶ τὴν τῷ λαῷ πρεσβείαν πιστεύεται, ταῦτα δὲ εἰ- πὲν τῆς Οἰκονομίας ἀπάσης ὑποσημαίνει. καὶ ὁμιλίᾳ πρὸς Ἡρώνα περὶ τῶν αὐτῶν Ἀθανασίῳ, Ἐπειδὴ τὸν ἀγιώτατον τῆς Οἰκονομίας ὀφθαλμὸν καὶ τὴν μεγα- λὴν Φωνὴν, τὸ τῆς πίστεως ἔρεσμα, τὸν δόξαν Χριστοῦ λύχον καὶ πρεσβῆρον. καὶ λόγῳ, ὅτι ἔτβ- λησεν ὁ ἰησοῦς τοῖς λοῖτοισι, φασὶν, εἰ δὲ εἰς Χριστὸς, μία κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μία σὰρξ, ἡ δούτερά δὲ ἀποπνέει. καὶ ἐν τῇ χερσὶ τῆς Ἐπισκόπου Δοάρων περὶ τῶν Ἐπισκόπων, Τίμιον ἰσχυρὸν, κεφαλὴν γινώσκοντα, ἄγιον καλῶν, μό- τον ἔσω φιλότεκνον καὶ πάσης πνεύματι Ἐκκλησίας. καὶ εἰς τὸν κατάπλην τῶν Αἰγυπτίων, Ἀφ' ἡμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τῷ θεῷ εἰς πάντας ἀνθρώπους ὑγιῶς πιστεύοντες καὶ κηρυττόμενοι. καὶ, ὑμεῖς ἀριστοὶ καρποδοῦντες, καὶ τρέφετε πνευματικῶς μικρὰ πα- σάντων τῶν Οἰκονομῶν. καὶ εἰς τὴν ἑπὶ, ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι θεμέλια.

ὁ θεὸς ἀνθρώποις μέγ' ἔδωκεν εἰς αἰῶνις, ὁ κόσμος θέμεθλα, μία φάος ἐρμαλόγοιο. καὶ ἐν τῷ περὶ Διταξίας, καὶ πρὸς Νεοκαισαρεῖς, 10 Πάσης μὲν ἔν Ἐκκλησίας φροντισέον ὡς Χριστὸς σώ- ματος, μάλιστα δὲ τῆς ἡμετέρας, ἡ μήτηρ σχεδὸν ἀπάσων τῶν Ἐκκλησιῶν ἦν τε ἀπ' ἀρχῆς καὶ νῦν ἐστὶ καὶ νομίζεται, καὶ πρὸς τὴν τὸ ποιῶν βλέπει ὡς κού- τρω κύκλος περιγραφομένης. καὶ ὁμιλίᾳ εἰκοστῇ τῷ 15 Ἐκκλησίαν Καισαρείας ἀσπασον καὶ ἀνεπηρέασον τῶν Ἐκκλησιῶν μήτερα καλεῖ. καὶ ὑποσημαίνει πρὸς Σιμ- πλικίαν, Τὸν μέγαν Βασίλειον, τὸ τῆς πίστεως ἔρε- σμα, τὸν τῆς ἀληθείας Κανόνα καὶ χαρακτῆρα τῆς Ἐκκλησίας. καὶ πρὸς Κληδόνιον μέμφεται τὸν Πά- 20 παν Δάμασον περὶ τῶν Οὐιπάλις ὡς ἡμαρτηκότα καὶ μεταμελόμενον. καὶ ὁμιλίᾳ εἰς εἰαυτὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπα- νήκοντα φησὶν, ὡς ὀφείλον γε μὴδὲ ἦν πρεσβεία μὴ δέτις τὸ πρὸς πρεσβείας καὶ τυραννικῇ πνεύματι, ἵνα ἐξ ἀρετῆς μόνης γινωσκόμεθα, νῦν δὲ τὸ δεξιὸν 25 καὶ ἀριστερὸν καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ ὑψηλότερον καὶ τὸ χαθαρμάτερον πεποίηκε τὰ σωτηρίσματα ἡμῶν Διανοητῆς (τὰς δὲ ἐκ αὐτῶν εἰπον ὁ ἄγιος, εἰ ἦν τις ἐξ ἡμῶν τῷ ῥώμῃ πρὸς Χριστὸν καὶ τῷ Πέτρῳ) καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἐπιτομικῶ, Οὐκ ἠδέσθης (Ἰβλίου) 30 τῶν μεγάλων ἀνταγωνιστῶν, τὸν Ἰωάννην ἐκείνον, τὸν Πέτρον, τὸν Παῦλον, τὸν Ἰάκωβον, τὸν Στέφανον, τὸν Λεωνῶν, τὴν Μαρίαν, τὴν Θέκταν. καὶ εἰς τὸν Ἀπολογητικὸν λέγει, ὅτι ὁ ἱερεὺς ἐστὶ μεσίτης θεῷ καὶ ἀνθρώπων.

35

Περὶ ἐγκωμίων Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας, Θεοδοσίᾳ τῷ μικρῷ, Λέοντι τῷ σοφῷ καὶ Ἀνώνυμῳ εἰς Χρυ- σόστομον, καὶ Θεοδώρῳ εἰς τὸν αὐτὸν καὶ Βασίλειον τὸν μέγαν κατὰ παπίζόντων.

40

Γρηγόριος Ἀλεξανδρείας ἐν τῷ βίῳ τῷ Χρυσόστομῳ λέγει αὐτὸν τῆς Οἰκονομίας ἀπάσης Διδάσκαλον καὶ Φωστῆρα, καὶ Τόμῳ ὀγδὼ φύλοισι ἑκατὸν ποι- τητικῶν καλεῖται ὁ αὐτὸς ἄγιος. καὶ ἡ ἑπὶ Ἀπόστο- λῳ. καὶ ὁ μικρὸς Θεοδόσιος καλεῖ αὐτὸν Οἰκονομι- κὸν Διδάσκαλον. Λέων ὁ σοφὸς ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν ἐγκωμίῳ, ὁκοινοῦς τῆς Οἰκονομίας Ποιμήν. καὶ ὁ Ἀνών- 45

υμῶν ἐν τῷ βίῳ αὐτῷ λέγει αὐτὸν κοινὸν τῆς Οἰκονομίας πρεσβυτέρου καὶ πρεσβυτέρου. καὶ ὁ Θεοδώριτος πα- ρὰ Φωτίῳ ἀναγνώσει Διανοητῆς ἐβδόμηκος τρι- τη λέγει αὐτὸν, Τὸ τῆς Ἐκκλησίας σῶμα, ὁσιβείας 45 ἀνθρώπων ὀφθαλμὸν. καὶ βιβλίῳ τεταρτῷ κεφα- λαίῳ ἐβδόμῳ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ λέγει τὸν μέ- γαν Βασίλειον τῆς Οἰκονομίας Φωστῆρα καὶ Διδάσκαλον

50

Περὶ ἐγκωμίων Γρηγορίου Νύσσης εἰς Ἐφραίμ τὸν Σύρον καὶ μελέτιον Ἀντισοχίας κατὰ παπίζόντων.

Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐγκωμίων εἰς Ἐφραίμ τὸν Σύ- ρον λέγει αὐτὸν, Ὁμέγας πατὴρ ἡμῶν καὶ τῆς

Οἰκονομίας Διδάσκαλος Ἐφραίμ. ἐγκωμίων εἰς μελέ- τιον Ἀντισοχίας λέγει, Ἡύξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν τῶν

τῶν Ἀποστόλων οἰεός Ἀπόστολος, ὁ συγκαταψήφιστος
μετὰ τῶν Ἀποστόλων. καὶ ὁ ὁμιταφίω Πλακιδίας τ' βα-

σπίσσης, τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀρμοσία, ὁ τῇ πίστεως ζῆλος,
ὁ τῆς Ἐκκλησίας σύλῳ, ὁ τῶν θυμαστικῶν νόστος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ ἐγκωμίων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας εἰς τὰς ἀγίας πατέρας κατὰ παπιζόντων.

10 **Η** ἀγία Ἐκκλησία ψάλλει ἱερίῳ ἐν τῇ Κοντανίᾳ
τῶν πατέρων, τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα καὶ
τῶν πατέρων τὰ δόγματα τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν
πίσιν ἐκράτουν ἐκ τῆς ἀνωθεῶς Θεολογίας. καὶ
Ὀκτωβρίῳ περὶ τῶν πατέρων, τῆς μουσικῆς Σιών
οἱ ἀκαθάρτοι πύργοι, καὶ πολλὰ ἔπερα. καὶ Ἰαν-
νουαρίῳ εἰκοστῇ πρώτῃ περὶ Μαξίμου, Ἐκκλησίας
15 σύλῳ, ἔρρασμα τῆς πίστεως, ἀσάλλυτος βάσις τῶν
δογμάτων. καὶ Αὐγύστῳ δεκάτῃ τρίτῃ περὶ τῶν αὐτῶν, ὅτι
ἐστὶ παμμέγιστος ἱερέων, κρηπὶς, βάσις δογμάτων
σῆλη ὁρθοδοξίας οἱ λόγοι αὐτῶν, πύργος ὁρθοδο-
ξίας, καὶ ὅτι τὰ βᾶθρα τῶν κρημάτων ἐξηρδύνει.
20 καὶ Ἰαννουαρίῳ εἰκοστῇ ἐβδόμῃ περὶ τῶν χρυσοσόμων,
Ἐκκλησίας στήρυγμα, πέτρα πίστεως ἀρρέκτης, σύ-
λῳ καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας. καὶ τριακοστῇ,
οἱ μετὰ τὰς δώδεκα τρεῖς Ἀπόστολοι, ἀσεβείας ἀν-
βολοί, ὁμιταφίω τριᾶς. καὶ Αὐγύστῳ τρίτῃ, Ἐλυσας
25 Ἀλέξανδρος Αἰρετικῶν τὸ ὀχυρώματι. καὶ Δεκεμβρίῳ
οἷτῃ, τὸν Νικόλῳ Στήρυγμα τῶν πιστῶν, σύλῳ
καὶ ἐδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ, τὸν μέγαν Ἀρ-
χιποίωνα. καὶ ἐβδόμῃ περὶ Ἀμβροσίῳ. Βάσις τῆς
Ἐκκλησίας, ἔρρασμα Ἀρχιερέων, σοφὸς Ποιμνάρ-
30 χης, ὄρεος ὁρθοδοξίας. καὶ Νοεμβρίῳ εἰκοστῇ τεταρ-
τῇ περὶ Κλήμους Ρώμης καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας,
Ἐκκλησίας ἄσπεροι πύργοι, ἀσεβείας σύλῳ. καὶ,
Χαίροις Πέτρε ἡ πέτρα τῆς πίστεως. καὶ Ὀκτωβρίῳ
πρώτῃ, Ἀρχιποίων ὁ Ἀναίας. καὶ Ἰαννουαρίῳ ὀκτω-

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ ἐγκωμίων τῶν μεγάλων Ἰσπανίων εἰς Κύριλλον καὶ Πρωτέριον Ἀλεξανδρείας, Ἀθανάσιον τὸν μέγαν
καὶ τὴν Βασιλείαν, καὶ τῶν πλήθους τῶν ἱεραίων εἰς Πολύκαρπον, Ἰσιδώρον εἰς Χρυσόσομον καὶ Βασι-
40 λειον τὸν μέγαν, Σωφρόνιον ἱεροσολύμων εἰς Σέργιον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἰερώνυμον εἰς Ἐπιφάνιον καὶ παπιζόντων.

Ἰσπανίαν ὁ μέγας ὁπισολῇ πρὸς τὴν πέμπτῃ σύ-
νοδον τὸν Κύριλλον λέγει παροσιώπων, τὸν δὲ
Ἀλεξανδρείας Πρωτέριον λέγει, ὁ μέγας ἱερός,
45 τὸν δὲ ἄγον Ἀθανάσιον, ὁ μέγας τῆς Ἐκκλησίας
Διδάσκαλος. καὶ ἐν τῇ κατὰ Ὀριγένης λέγει τὸν
Ἀλεξανδρείας ἀρετῶνα καὶ ἀμπελεγμένον. καὶ Νεαφῶ
εἰκοστῇ τριακοστῇ τρίτῃ, λέγει τὴν βασιλείαν κοι-
νὴν πάντων ἀνθρώπων ὁπισασίαν ἐκ Θεοῦ ἀξια-
50 βῆσαν συμφώνως Γρηγορίῳ τῇ δούτῃ, εἰπὸν ὅτι ὁπισ-
σολῇ πρὸς τὸν Ἰσαυρον, ὅτι ὁ Βασίλειος ἐστὶν κεφαλὴ
τῶν Χριστιανῶν. ἱεραίων περὶ τῶν πλήθους καὶ τῶν ἱερῶν
ἐβδὼν περὶ Πολύκαρπον Σμύρνης, οὕτως ἐστὶ ὁ τῆς
Ἀσίας Διδάσκαλος, ὁ πατὴρ τῶν Χριστιανῶν. ἐν
ὁκτώ τῇ κεφαλῇ καλεῖται ὁ αὐτὸς ἀποστολικὸς

καὶ δεκάτῃ, Ἀθανάσιος καὶ Κύριλλος Ποιμνάρχαι
καὶ ἀνέδροι τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας. καὶ Ὀκτωβρίῳ
εἰκοστῇ τρίτῃ, Ἀρχιποίων καὶ Ποιμνάρχης, κο-
σμήτωρ τῆς ἀποστολικῆς χειρὸς, ἀνέδροι μα-
θητῆς, Ἀρχιερός αὐτεργῆς τῶν λόγων χειρὸς πρῶ-
τῆς τῆς Ἐκκλησίας, φωστὴρ καὶ ἱεράρχης πρῶ-
της τῆς καὶ τῆς ἀληθείας, καὶ Κυριακῇ μετὰ τὴν
Χρυσῇ γούρῃ, Ἰακώβῳ τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρό-
νον παρέδωκε Χρυσῇ. καὶ Ὀκτωβρίῳ εἰκοστῇ τεταρτῇ
Ποιμνάρχης λέγεται ὁ Ἀρέθας. καὶ Ἰαννίῳ δούτῃ
ρα, ὁ καὶ Νικηφόρος πίστεως ἔρρασμα, Ἀποστόλων
ἀνέδροι, σερεὰ πέτρα, καὶ ὅτι πᾶσαι Ἀρχαὶ
τῶν οἰκονομῶν, ὡδὴ ἕκτη. καὶ Ἰαννίῳ τεταρτῇ ὁ Μη-
τροφάνης Ἀποστόλων ἀνέδροι, Ἐκκλησίας θεμέ-
λιον, ἀνέδροι τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας, ἔρρασμα,
σύλῳ, Κανὼν, τὸν Χρυσῇ θρόνον ἐκκληρώσαντι ὅτι
γῆς, καὶ ὅτι ὡς ὁ Πέτρος ἀνέδροι τὸν τῶν Θεῶν
ὁμοσίαν, καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις ἀνέδροι καθε-
δρα, καὶ πατὴρ πατέρων, καὶ ὡς Πέτρος Πέτρα
ὁμολογίας, ἐν ἧ ἔπηξεν ὁ Χρυσὸς τῶν Ἐκκλησιῶν
αὐτῶν. καὶ περὶ Εὐσεβίῳ Σαμοσατῶν, ὅτι ἐστὶν Ἐκ-
κλησίας ὁφθαλμός, Ποιμνάρχης, ὁρθοδοξίας σῆ-
λη, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας. καὶ Φεβρουαρίῳ δώδε-
κάτῃ ὁ Ἀντιόχειας Μελίτιος τῶν Ἀποστόλων τὴν
αὐθεντίαν καὶ τὸν θρόνον ἐκκληρώσαντι, ἀνέδροι
τῆς Συνοδῆς, ἡτοι τῆς δούτῃς.

καὶ ἀνέδροι αὐτῶν, Εὐσέβιος βιβλίῳ τεταρτῷ
κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ. καὶ βιβλίῳ τεταρτῷ
κεφαλῇ δεκάτῃ τεταρτῷ λέγεται ὁ αὐτὸς χα-
ρακτὴρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας. ἱεραίων τμή-
ματι πρώτῃ ὁπισολῇ εἰκοστῇ πεντηκοστῇ οἷτῃ πε-
ρὶ Χρυσόσομον, ὁ γὰρ τῶν τῶν Θεῶν ἀνέδροι τῶν σο-
φῶν ὑποφῆτης Ἰωάννης, ὁ τῆς ἐν Βυζαντίῳ Ἐκκλη-
σίας καὶ πάσης ὁφθαλμός. καὶ τμήματι πρώτῃ ἐπι-
σολῇ ἐξήκοστῃ πρώτῃ, τῶν Θεοπόδων πατέρων ἡμῶν
Βασιλείας. ὁ ἱεροσολύμων Σωφρόνιος Σέργιον τὸν
Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ ὁπισολῇ λέγει ἀποστόλων πᾶν-
των. ἱεραίων ἐν τῇ πρὸς Παμμάρχιον ὁπισολῇ λέγει
τὸν Ἐπιφάνιον πατέρα τῶν ἐπισκόπων, ὡς καὶ ὁ
μέγας Ἀθανάσιος ἔπειτα ὅτι τὸν Κεδρέβης.

Παρά-

Περὶ ἐγκωμίων Μιχαὴλ Συγκέλλου εἰς τὸν Ἀρεοπαγίτῳ, Πολύκαρπον, Τίτον καὶ Εὐστάθιον Ἀντιοχείας, καὶ Μάξιμον εἰς Σωφρόνιον καὶ Ἀρκάδιον κατὰ παπιζόντων.

Μιχαὴλ ὁ συγκέλλου ἐγκωμίων εἰς τὸν Ἀρεοπαγίτῳ λέγει περὶ αὐτοῦ, ὅτι τῆς ὑποσηλικῆς συνεδρίας ὡς ἀληθῶς ἀξιωματικῶς, καὶ Διδάσκαλος διδασκάλων, καὶ Ποιμὴν Ποιμῶν, καὶ Παῦλον ὁ ἀπλήσιος, καὶ κορυφαῖός τις, καὶ ἄλλος Ἀπόστολος. καὶ

περὶ Πολυκάρπου καὶ Τίτου λέγει, Τῶν τῆς ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας θεμελίων. Ὁ αὐτὸς τὸν Εὐστάθιον Ἀντιοχείας κορυφαῖον τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων εἶπε. Μάξιμος ὁ ὁμολογητὴς ἡ λέγει περὶ Σωφρόνιου καὶ Ἀρκαδίου, ἰδὲ αὐτῶν βιβλίον ἐβδόμῃ κεφαλῇ οὐχότι. 10

Περὶ ἐγκωμίων Χρυσόμοις εἰς Μάρτυρας, Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, Ἀντιοχείας, Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Παῦλον τὸν Ἀπόστολον, καὶ Κελεσίωνα Πάπαν εἰς Ἀπικὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθανάσιον τὸν μέγαν, 15 Φωτίον εἰς Ἡγούμενον, Γελασίον εἰς τὸς τῆς πρώτης Συνόδου πατέρας, καὶ Κυρίλλον εἰς Ἀθανάσιον τὸν μέγαν κατὰ παπιζόντων.

Χρυσόμοις ὁμιλία, ὅτι θεὸς ὁ Χριστός, τὰς Μάρτυρας λέγει Θεσσαλὸς τῆς Ἐκκλησίας εὐλῆς καὶ πύργος. καὶ Κολοσσαῖσι κεφαλῇ δούτέρῳ, Χαίρω βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ σεβασμὸν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. καὶ ὁμιλία ἐβδόμῃ εἰς τὸν ματθαῖον, Πέτρε φιλέεμε, ποίμηνε τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ τρίτον αὐτὸν ἐρωτήσας, τίς ἐφίσηται εἶναι φίλος τεκμήριον. ὁ αὐτὸς ἱερέας τῶν μόνον εἰρηται, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑκάστον ἡμῶν τῶν μικρῶν πεπιστωμένων ποιμνιον. καὶ ὁμιλία εἰς ματθαῖον ἐβδόμῃ ἔλεγε πρὸς Ἀντιοχείας, ὅτι ὅταν συνεδρία ἦ λόγος, ἀξιώτε τῆς Οἰκουμενικῆς συνεκδηθῆναι πάσης, ἐπεὶ ἡ πρώτη ἡ πόλις ἡμῶν τὸ τῶν Χριστιανῶν ἐδέξατο ὄνομα. καὶ ἔπειτα πρὸς τὸν Χαλκηδόνι ἐγκεκλησάμενος Ἐπισκόπος καὶ πρεσβυτέρους φησὶ, Παρακαλῶ κύριοι μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ πάντων

κατὰ τὴν Οἰκουμενικὴν Ἐκκλησίαν. καὶ περὶ συνεκδηθῆναι λόγῳ πρώτῳ, ὅτι ὁ Παῦλος τῶν Ἀποστόλων ἦγε 20 μὲν. καὶ αὐτὸς δὲ πρῶτος, ὅτι Κελεσίονας ὁ Πάπας ἐπιστολὴν πρὸς Κωνσταντινουπολίτας τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀπικὸν λέγει Διδάσκαλον τῆς καθολικῆς πίστεως. καὶ ἐν τῇ πρὸς Κωνσταντινουπολίτας ἐπιστολῇ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον ὑποσηλικὸν καλεῖ. καὶ Φωτίον 25 ἀναγνώστη Θεοδοσίῳ ποιητικῶς δούτέρῳ τὸν Ἡγούμενον ὑποσηλικὸν καλεῖ. καὶ ὁ Γελασίος βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλῇ ἐκδομῇ πάντας τὰς πατέρας τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὑποσηλικῶς ἀνδρας καλεῖ. Κυρίλλος ἐπιστολὴ 30 πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας τὸν μέγαν Ἀθανάσιον λέγει, τὸν ἀκριβῆ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ πίστεως ἑκδικον.

Περὶ ἐγκωμίων Παύλου Ἐμέσης εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Θεόφιλον κατὰ παπιζόντων.

Παῦλος Ἐμέσης ὁμιλία εἰς τὸν Ἀλεξανδρεῖν πατρὸς Κυρίλλον, μέρι τρίτῳ Συνόδῳ τρίτης,

τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον καὶ τὸν Θεόφιλον καλεῖ εὐλῆς 40 τῆς ὁρθοδοξίας.

Περὶ ἐγκωμίων εἰς Ἀυτοκράτορας Ῥωμαίων, Αἰνίον εἰς Ποιητὰς, Στεφάνον Καρθαγίνης εἰς Δάμασον, Συνόδῳ 45 τῆς ἐν Χαλκηδόνι εἰς Λέοντα Ῥώμης, Κυρίλλον εἰς Κελεσίον, Χρυσόμοις εἰς Ἰννοκένιον, Κλήμεντα Ῥώμης εἰς τὸν Ἀδελφόθεον, Ἀθανάσιον εἰς Ὀσίον, Συνόδῳ ἐβδόμῃ εἰς Νύκην Τρηγόριον Ἐπιφάνιον καὶ Χρυσόστομον, Θεοδώρον Στεδίον εἰς τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰερεμόλῳ, Συνόδῳ τῆς ἐν Καππαδόκῃ εἰς Καππαδόκα, καὶ ἄλλων εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου εἰς τὸν Ῥώμης κατὰ παπιζόντων.

Ἀγιοτάτης ὀνόμαζον τὰς Ἀυτοκράτορας εἰς Ῥωμαῖοις ἀλλὰ τὸ ἀξίωμα τῆς βασιλείας. καὶ ὁ Αἰνίος ἀγιοτάτης εἶπε τὰς Ποιητὰς ἀλλὰ τὸ χάρισμα τῆς Ποιήσεως, ἥσαν ὅμως ἀληθῶς ἐκκλησιαστικῶς ἀλλὰ τὴν ἀσέβειαν. Στέφανος ὅμως ὁ Καρθαγίνης Ἐπίσκοπος ἐπιστολῇ

πρὸς τὸν Ῥώμης Δάμασον, εἶπον αὐτὸν πατέρα πατέρων. καὶ ὁ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ ἐπιστολῇ εἰς τὸν Πάπαν Λέοντα, εἶπον αὐτὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ ὁ ἅγιος Κυρίλλος ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Ῥώμης Κελεσίον, εἶπον αὐτὸν πατέρα, καὶ ὁ Χρυσόστομος ἐπιστολῇ πρὸς Ἰννοκένιον.

Ἰννοκέντιον τὸν Πάπαν, εἶπον αὐτὸν Διεσπότην αὐτῶν.
ἀλλὰ καὶ ὁ Ῥώμης Κλήμης τὸν Ἀδελφόθεον γράφει
Ἐπίσκοπον τῶν Ἐπισκόπων. καὶ ὁ μέγας Ἀθανά-
σιος ἐν τῇ δούτῃ δαπολογίᾳ ὅτιον τὸν Ἐπίσκοπον
5 Κεδρεβῆς εἶπε πατέρα τῶν Ἐπισκόπων. ἡ ἐβδόμη
Συνόδος πρᾶξι ἐκτῇ Τόμῳ πέμπτῳ, τὸν μὲν Νύσσης
Τετάρτῳ πατέρα πατέρων, τὸν δὲ Ἐπιφάνιος εἶπε
πατέρα καὶ Διδάσκαλον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.
καὶ πρᾶξι τετάρτῃ ὁ Χρυσόστομος πατὴρ πατέρων
10 καλεῖται, καὶ πρᾶξι τρίτῃ οἰκουμενικὸς καὶ δα-
σολικὸς καλεῖται. Θεόδωρος ὁ Στυδίτης γράφων πρὸς
τὸν Ἀλεξανδρεῖς, εἶπε, Τῷ παραγιωτάτῳ πατρὶ

πατέρων καὶ φωτὶ τῶν φωτῶν, καὶ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν
Ἱερουσολύμων εἶπον αὐτὸν πρῶτον Πατριάρχῳ. καὶ
ἐν τῇ ᾧ τῷ Καππαδόκος Συνοδῷ ἐρρέθη ἡ Κων-
σταντινουπόλεως πατὴρ πατέρων καὶ οἰκουμενικὸς Πα-
τριάρχης. καὶ ὁ Ῥώμης Ἀγαπῆτος ἐκλήθη ὁ Κων-
σταντινουπόλει πατὴρ πατέρων καὶ οἰκουμενικὸς Πα-
τριάρχης. καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριος τὸν Κωνσταντι-
νουπόλεως Σέργιον εἶπε πατέρα πατέρων καὶ οἰκ-
μενικὸν Πατριάρχῳ. ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος εἶπε τὸν
Πάπαν Λέοντα φύλακα τῆς ἀμπέλης, ἀλλὰ περὶ
τῆς ἰδὲ αὐτῆς βιβλίου τετάρτῃ κεφαλῇ πρῶτῃ
Παραγράφῳ εἰκοσὸν ὄγδοον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

15 Περὶ πατρικῆς κλήσεως τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ Παπῶν εἰς τὰς πόλεις ἀγίας, καὶ Πατριαρχῶν καὶ
Παπῶν εἰς ἀλλήλας, καὶ ἐγκωμίων Συνόδων εἰς Πατριάρχας καὶ πᾶσι Ἱερουσαλήμ.

20 Ἐν ταῖς οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς μεμνημένοι οἱ πατέρες
τῶν πόλεων ἀγίων, καὶ αὐτοὶ οἱ Πάπαι εἰς τὰς πρὸς
τὰς Συνόδους ἐπιστολάς αὐτῶν λέγουσι, Τῶν ἐν ἀγίοις
πατέρων ἡμῶν. καὶ Κύριον ἐπιστολῇ πρὸς Μαξιμια-
νὸν τὸν Κωνσταντινουπόλεως τρίτῳ μέρει τῆς τρίτης
Συνόδου λέγει αὐτὸν πατέρα, ὡς εἶπε καὶ τὸν Κελε-
25 σίων. καὶ ἐπιστολῇ πρὸς Ἀκάκιον τὸν Βεργίου τὸν
ἄγιον Ἀθανάσιον καὶ τὸν Θεόφιλον πατέρας αὐτῶν καλεῖ.
καὶ ὁ Ταράσιος ἐπιστολῇ πρὸς τὰς Πατριαρχὰς τῆς
Ἀνατολῆς πατέρας αὐτῶν καλεῖ αὐτούς. καὶ ὁ Θεο-
λόγος τὰς ἑκατὸν ποιήκοντα, πατέρας αὐτῶν κα-
30 λεῖ. Χρυσόστομος πρὸς Τιμόθεον πρῶτῃ κεφαλῇ δού-
τέρῳ φησὶν, Ὁ κερκοίνοςτις ἐστὶ πατὴρ τῆς οἰκ-
μενικῆς ἀπάσης ὁ ἱερεὺς. καὶ ὁ Βασίλειος ὁ μέγας ἐπι-
στολῇ τοῖς ἐν Δύσει ἀδελφοῖς λέγει, Ὁ τιμιώτατος

πατὴρ ἡμῶν Ἀθανάσιος. καὶ ὁ Πάπαις Ἀδριανὸς τῷ
Ταρασίῳ γράφει, Ἡ σὴν σπουδὴ ἐσιότητος καὶ σεπτο-
τάτης ἀγιωσύης, βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῇ πρῶτῳ
Παραγράφῳ δεκάτῳ. καὶ αἰνῶνι φωτὶ καὶ κτ' φω-
τὶς Συνόδοι λέγουσι τὰς Πατριαρχὰς Ἀρχιεπισκόπους,
πατέρας πατέρων, Ἀρχιερεῖς μεγίστους, κεφαλὰς
τῆς Ἐκκλησίας, κειτὰς ὁμοτίμους, μεγάλους Ἀρ-
χιεπισκόπους, πᾶσι Ἱερουσαλήμ μητέρα πασῶν τῶν Ἐκ-
κλησιῶν καὶ θρόνον τῷ Χριστῷ, καὶ ἰδε αὐτῶν βι-
βλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῇ τετάρτῳ δεκάτῳ τρίτον, καὶ τῷ αὐ-
τῷ βιβλίῳ κεφαλῇ τετάρτῳ Παραγράφῳ πέμπτῳ,
ἐν ᾧ λέγεται Ἱερουσαλήμ, τῷ δεσπότη καὶ σωτῇ-
ρι ἡ ἐν τοῖς ἀγίοις τόποις δαπολικὴ Ἀξιοδοχὴ.
ἰδε καὶ πᾶσι ἐν τῇ μηνῇ Συνόδου αὐτῶν βιβλίῳ πέμ-
πτῳ, πᾶσι καλεῖται κοινῶς οἱ Πατριάρχαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

35 Περὶ κυριακῆς καὶ δεσποτικῆς κλήσεως Πατριαρχῶν εἰς Πατριάρχας Ἐπισκόπους καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ
Συνόδων εἰς Πατριάρχας.

40 Κύριον γράφει τῷ Ἱερουσολύμων Ἰεβραϊστῷ καὶ
τῷ Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ καὶ τῷ Νικοπόλεως Δονάτῳ καὶ τῷ
Βεργίου Ἀκακίῳ, Κυρίως αὐτούς καλεῖ, καὶ τῷ Κων-
σταντινουπόλεως Μαξιμianiῳ γράφει, Διεσπότη ἐ-
μῷ λέγει. ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης τὸν Νισόρειον
45 καὶ τὸν Κύριον Διεσπότην αὐτῶν λέγει, μέγα
πρῶτῳ καὶ τρίτῳ τῆς τρίτης Συνόδου. τῷ Ἱερο-
σολύμων Ἰωάννῃ γράφει ὁ Χρυσόστομος, Διεσπότης,
καὶ ἐπιστολῇ ἐβδομηκοστῇ δούτέρῳ φησὶν, Ὁ κύριός μου
ὁ Πρεσβύτερος, καὶ ἐπιστολῇ Θεοδότῳ Ἐπισκόπῳ

λέγει, Αὐτὸς ἐν κύριέ μου. ὁ Ἱερουσολύμων Ἀλέ-
ξανδρος τοῖς Ἀντιοχείαι γράφει, Κύριοί μου. καὶ
ἐπιστολῇ πρὸς Νεργέση, τὸν Στρωματῆα Κλήμηντα
κύριον αὐτῶν λέγει, ὡς Εὐσέβιος βιβλίῳ ἑκτῷ κε-
φαλῇ δεκάτῳ καὶ δεκάτῳ τετάρτῳ. ἡ πρώτη
Συνόδος ἐπιστολῇ πρὸς τὰς Ἀλεξανδρεῖς τὸν Ἀλε-
ξανδρεῖς Ἀλέξανδρον κύριον αὐτῶν καλεῖ. καὶ πρᾶ-
ξι τρίτῃ Συνόδου ἐβδόμῃ οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνα-
τολῆς τὸν Ταράσιον Διεσπότην καὶ κύριον καλεῖ.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ τῶν γραφόντων Παπῶν καὶ Πατριαρχῶν ἑαυτοὺς ἀπλῶς Ἐπισκόπους ὡς ταῖς πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς
τὰς Συνόδους ἐπιστολαῖς αὐτῶν.

960

Εν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ μέρα πρώτη, γρά-
φει ὁ Πάπας Λέων τῷ Εὐτυχῇ καὶ τῷ Κωνσταν-
τινουπόλεως Φλαυϊανῷ, Λέων Ἐπίσκοπος. καὶ ἄλλοι
Πάπαι ἄλλοις πολλοῖς ἕτω γράφουσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ
Κωνσταντινουπόλεως Ἀπικὸς γράφει τῇ ἐν Καρθαγίνῃ
ἐπὶ Αὐρηλίῃ Συνόδῳ, γράφει, Ἀπικὸς Ἐπίσκοπος.
καὶ μέρα πρώτη τῆς τρίτης Συνόδου, Αὐτοκράτο-
ρες Θεοδέσιος καὶ Οὐαλεντιανὸς Κυρίως Ἐπισκό-

πῶ. καὶ πρὸς Κωνσταντινουπόλιν, Κυρίως Ἐπί-
σκοπος. Καὶ, τῷ συλλαβεργῷ Κυρίως Μαξιμιανὸς
Ἐπίσκοπος. Καὶ, τῷ Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανῷ
Κυρίως Ἐπίσκοπος. καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ Συνόδῳ
Λέων (ὁ Ῥώμης) Φλαυϊανῷ Ἐπισκόπῳ. καὶ ἐν ταῖς
Συνόδοις τρίτῃ τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ μυριάκις ὁ
ἅγιος Κυρίως μόνον Κυρίως λέγεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

10

Ὅτι Πάπαι καὶ Πατριάρχαι πρὸς ἀλλήλους γράφοντες, μόνον τὰ αὐτῶν ὀνόματα τιθέασιν, καὶ περὶ τῆς
πῶς ἔγραφον τοῖς Πάπαις καὶ Πατριαρχαῖς Σύνοδοι καὶ Βασιλεῖς καὶ ὀνόματι αὐτῶν, καὶ πῶς ἀλλήλοις
Πάπαι Πατριάρχαι καὶ Μητροπολῖται.

15

Ὅτι καὶ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπιγράφουσιν οἱ
πατέρες πολλάκις, ὡς, τῷ Θεοφιλεστάτῳ πατρὶ
Κελεσίῳ Κυρίως. Καὶ, τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Κυ-
ρίως Κελεσίῳ. Καὶ, τῷ συλλαβεργῷ κυρίως Κων-
σταντίνῳ (ἡτοί τῷ Πάπᾳ) Ἰωάννῃ. Καὶ, τοῖς Ἀρ-
χιεπίσκοποις Πρόκλῳ. πρὸς δὲ τὸς Πάπαις καὶ Πατριαρ-
χας αὐτὴ Σύνοδοι καὶ Βασιλεῖς καὶ αὐτὶ πρὸς ἀλλή-
λους Πάπαι Πατριάρχαι καὶ Μητροπολῖται γράφου-
σιν ἕτω, ἢ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν
Πάπαν γράφει, τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ.
καὶ Ἰωάννῃ ὁ Κωνσταντινουπόλεως τὸν Ῥώμης Κωνσταν-
τῖνον, καὶ ὁ Φώτιος Νικόλαον τὸν πρῶτον, καὶ ἕτεροι
τὸν Ῥώμης γράφουσιν ἁγιωτάτων καὶ μακαριωτάτων.
ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰβηρῖανος καὶ Ἡράκλειος καὶ Λέων ὁ
σοφὸς καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Πωγωνάτης καὶ ἄλλοι πολλοὶ
Αὐτοκράτορες καὶ ἡ ἐπὶ τῇ Καππαδόκῃ Συνόδῳ τὸς
Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχας ἁγιωτάτους καὶ μα-
καριωτάτους γράφουσιν, ὁ δὲ Ἰβηρῖανος καὶ Θεοτάτης.
καὶ πράξει ἐβδόμῃ τῆς ἑκτῆς Συνόδου ὁ Κωνσταν-
τινουπόλεως παναγιώτατος καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρ-
χος καλεῖται, καὶ πράξει δεκάτῃ τρίτῃ Θεοτί-
μητος Δεσπότης καὶ ἁγιάδος Ἀρχιεπίμω. καὶ εἰς

τὸν Κωνσταντινικὸν αὐτῆς λέγει περὶ τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως, Γεωργίῃ τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ Πατριαρ-
χῃ. καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Μηνῇ Συνόδῳ ἐρρέθη, Πρεκαθεζο-
μένης τῆς Δεσπότης ἡμῶν τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ
Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Πατριαρχῇ Κωνσταντίνῳ. καὶ ἐν τῇ ἐν 20
Ἱεροσολύμοις Συνόδῳ ἐρρέθη, Πρεκαθεζομένης τῆς
ἁγιωτάτης καὶ μακαριωτάτης Ἀρχιεπισκόπου καὶ πα-
τριαρχῆς Πέτρου. ὁ Κυρίως τὸν Κωνσταντινουπόλεως
Μαξιμιανὸν ἁγιωτάτων γράφει, καὶ ὁ Νεσὸρ τὸν
Κυρίως. καὶ Βασίλειος ἐπιστολῇ πρὸς τὸς Δυτι- 25
κὰς τὸν Καισαρείας Ἐρμογόνω μακαριωτάτων λέγει
καὶ Ἐπιφανίῳ. Αἰρέσει ἐξηκοστῇ ἐνάτῃ, τῷ ἁγιω-
τάτῳ Πάπᾳ Ἀλεξάνδρῳ. καὶ ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς
τῆς ἐπὶ Μηνῇ Συνόδου, Ἡράκλειος ἐλέω Θεῷ Διέ-
κονος καὶ Ἀποκρισιάρχης τῆς ὁποσολικῆς τῆς Θεο- 30
πολιτῶν καθέδρου καὶ τῆς τὰ πάντα ἁγιωτάτης καὶ
μακαριωτάτης Πατριαρχῆς Ἐφραίμ. Καὶ, Σαβῖνος
ἐλέω Θεῷ Διέκονος τῆς ἁγίας τῆς Χρυσῆς καὶ
Θεῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως, πληρῶν τὰς ὁποσολικῆς Πέτρου
τῆς ἁγιωτάτης Πατριαρχῆς Ἱεροσολύμων. καὶ ὁ ἅγιος 35
Σωφρόνιος τὸν Σέργιον, Δεσπότη τῶν πάντων ἁγιωτά-
τῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

40

Ὅτι ἕκαστος, ἢ δὲ πάντοτε τῷ Ῥώμῃ καὶ τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν ἁγιωτάτους καὶ μακαριωτάτους γράφουσιν, ἀλλὰ Ἀρμόδιος.

Ὅτι πάντες, ἢ πάντοτε τὸν Ῥώμῃ, ἢ τὸς ἄλλους Πα-
τριαρχῶν ἁγιωτάτους, ἢ μακαριωτάτους γράφουσιν.
Κυρίως, τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ Θεοφιλεστάτῳ πα-
τρὶ Κελεσίῳ. τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Κυρίως Κε-
λεσίῳ. Κυριανὸς τῷ ἀδελφῷ Κορηλίῳ χαίρειν.
Καὶ, Κυριανὸς καὶ οἱ ὁπαδοὶ Στεφάνῳ τῷ ἀδελ-
φῷ ἐν Κυρίῳ χαίρειν. Καὶ, ἀγαπητῷ ἀδελφῷ
Σιρκίῳ Πάπᾳ Ἀμβρόσιῳ Ἐπίσκοπῳ καὶ οἱ λοιποὶ
χαίρειν. Χρυσόστομος, τῷ ἀδελφῷ καὶ Θεο-
φιλεστάτῳ Ἰννοκентίῳ. Καὶ, Κυρίως ἀδελφῷ καὶ
συλλαβεργῷ Λιβερτίῳ Εὐστάθιῳ Θεόδωρῳ καὶ

Σιλβανός. ἡ δὲ ἑτέρα οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐπὶ τῇ
πρὸς τὸν ἐν Ῥώμῃ Συνόδῳ, Κυρίως ὁλοφρονέας
ἀδελφοῖς καὶ συλλαβεργοῖς Δαμασκῷ Ἀμβροσίῳ Βρύ- 45
τωνι καὶ τοῖς λοιποῖς ἁγίοις Ἐπισκόποις. Τοῖς Θεοφιλε-
στάτοις καὶ ὁσιωτάτοις καὶ τῷ Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ Ἐπισκό-
ποις Βασίλειῳ καὶ Εὐσέβιῳ. καὶ ἐν τῇ τετάρ-
τῃ Συνόδῳ, τοῖς τὰ πάντα Θεοφιλεστάτοις ἁγίοις
πατράσι Λέοντι Ἀνατολίῳ καὶ Μαξίμῳ. Κυρίως 50
ἀγαπητῷ Δόμνῳ Κυρίως. τῷ ὁσιωτάτῳ Θεο-
φιλεστάτῳ καὶ συλλαβεργῷ Δόμῳ Πρόκλῳ. ἴδε
καὶ ἀνωτέρῳ κεφαλῇ τῆς Πατριαρχῆς ὁ ὁποσολικῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῶ ἐπόντος πρώτον τὸν Κωνσταντινῆ πόλεως Παναγιώτατον, ὃ ταῦτόν ἐστι τὸ τὰ πάντα ἁγιοτάτω. καὶ ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριάρχων Παναγιώτατοι ἐρρέθησαν.

5

Τὸ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ πρῶτονμα εἶπε πρῶτον
 ὁ Ἀντιοχείας Μακάριος ὁ Αἰρεσιάρχης ἐν τῇ αὐτῇ
 Συνόδῳ περὶ Σεργίου Κωνσταντινῆ πόλεως. ὅθεν ἐν
 τῇ αὐτῇ Συνόδῳ ἐρρέθη καὶ ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως
 10 Γεώργιος Παναγιώτατος, δοκεῖ δὲ εἶναι ταῦτον
 τὸν τὰ πάντα ἁγιοτάτω, ὡς ἔγραψεν ὁ Ταρσῖος,
 τῷ τὰ πάντα ἁγιοτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ
 Ἀδριανῷ Πάπᾳ Ῥώμης. καὶ ὁ φῶτις, τῷ τὰ
 πάντα ἁγιοτάτῳ ἱεροτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργ-
 15 ῳ γὰρ Νικολᾷ Πάπᾳ Ῥώμης, καὶ ἄλλοι πολλοὶ
 ἔτι πολλοῖς ἔγραψαν. ἐπ' αὐτοῖς δὲ λέγεται ὁ
 Κωνσταντινῆ πόλεως Παναγιώτατος, ὅθεν οἱ Ἀρχιε-
 ρεῖς τῆς Ἀνατολῆς, τῷ ἁγιοτάτῳ καὶ μακαριώτατῳ
 Κυρίῳ καὶ Δεσπότη Ταρσῷ. Καὶ, φησὶ τὸ ἁγιο-
 20 τάτως Πατριάρχης Κωνσταντινῆ πόλεως, ἴδε καὶ ἐν
 τῇ Συνοδικῇ τῆς ὁρθοδοξίας. Καὶ, Πρεσβυτέρῳ
 τῷ ἁγιοτάτῳ ἡμῶν Δεσπότη καὶ Οἰκουμενικῷ Πα-
 τριάρχῳ Μιχαῖλ. Καὶ, Πρεσβυτέρῳ τῷ ἁγιοτάτῳ

ἡμῶν Δεσπότη καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῳ Λεκά.
 καὶ ἐν ταῖς κατὰ Βαρλαάμ Συνόδοις ὁ Κωνσταντινῆ
 πόλεως ἁγιοτάτος Πατριάρχης καλεῖται. Συμμόνον
 δὲ ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως καλεῖται Παναγιώτατος,
 ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Παναγιώτατος καλεῖται
 ἐκ τῆς Στεφάνου, ὡς αὐτῶν βιβλίῳ ἐβδόμῳ.
 ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν τῇ Παμμκαρείῳ, τῇ ἐπι-
 κλησιῳ ἐκαστῷ πρώτῳ ἔτι ἡθροισέσθαι, ὁ Κων-
 σταντινῆ πόλεως Ἱερεμίας, ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης καὶ
 ὁ Ἱερουσολύμων Σωφρόνιος Παναγιώτατοι ἐρρέθησαν,
 καὶ ἴδε τὸν συνοδικὸν Τόμον αὐτῶν. Ἐν ἔτι χιλι-
 σμῷ ἑξακοσῶν δεκάτῳ ἑκτῷ, Παναγιώτατος καλεῖται ὁ
 Ἱερουσολύμων Θεοφάνης ἐν τῇ ἀποδημίᾳ αὐτῶν εἰς Με-
 σοβορίαν. ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφάλαιον
 ὕστατον, ὅπου ὁ Ἱερουσολύμων Εὐθύμιος καὶ ὁ Ἀρσέ-
 νιος Παναγιώτατοι καλεῖνται. τῷ χιλισμῷ ἑξακο-
 σῶ πενητησῶν δούτῳ ἔτι ὁ Ἀλεξανδρείας Ἰωαν-
 νίκιος τὸν Ἱερουσολύμων Παΐσιον Παναγιώτατον γράφει.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Ὅτι ἐμὸν ὅτις Ῥώμης θρόνος ὁπσολικὸς λέγεται, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριάρχων θρόνοι, μαρ-
 τυρεσθὲν τῆς ἑκτῆς καὶ ἐβδόμης τῶν συνόδων καὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ.

30 Ἡ Ῥώμη λέγεται ὁπσολικὸς θρόνος καὶ ὁπσο-
 λικὴ καθέδρα. Ἀλλὰ ῥητέον, καὶ οἱ λοιποὶ πατριαρ-
 χικοὶ θρόνοι ὁπσολικοὶ θρόνοι λέγονται Συνόδῳ ἑκτῆς
 πρῶτῃ δεκάτῃ ἑκτῇ, Θεόδωρος Διάκονος τῆς ἐν ταῦθα
 ἁγιοτάτης τῆς Θεῆς καθολικῆς καὶ ὁπσολικῆς μεγάλης
 35 Ἐκκλησίας. καὶ πρῶτῃ δεκάτῃ ὀγδόῃ, Πέτρος Πρε-
 σβύτερος καὶ Τοποτηρητὴς τῆς ὁπσολικῆς θρόνου
 τῆς Ἀλεξανδρείας μεγαλοπόλεως. Γεώργιος Πρε-
 σβύτερος ἐπέχων πρὸς τὸν Θεόδωρον Πρεσβύτερον καὶ
 Τοποτηρῆ τῆς ὁπσολικῆς θρόνου τῆς ἁγίας τῆς χει-
 40 ρῆς καὶ Θεῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως πόλεως Ἱερουσολύμων.
 ἐν τῇ αὐτῇ πρῶτῃ, ἔγενετο ἀπόφασις ἵνα πεμφ-
 θῶσι συνοδικὰ γράμματα τῷ ὁπσολικῷ θρόνῳ ὅ-
 ὅτις κορυφαῖα τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ τῷ θρόνῳ
 τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ὁπσολικῆς μεγάλης Ἐκ-
 45 κλησίας Κωνσταντινῆ πόλεως, καὶ τῷ ὁπσολικῷ θρό-
 νῳ τῆς Ἐβανγγελιστῆς Μάρκας. Καὶ Συνόδῳ ἐβδόμῃς
 πρῶτῃ, Ἰωάννης καὶ Θωμᾶ τῶν ὀλαβεσάτων
 Πρεσβυτέρων καὶ Τοποτηρητῶν τῶν ὁπσολικῶν θρό-
 νων τῆς Ἀνατολικῆς Διοικήσεως. Καὶ ἐν τῇ ὑπογρα-
 50 φῇ τῆς ὁρᾶς, Ἰωάννης Πρεσβύτερος καὶ Τοποτηρη-
 τῆς τῶν ὁπσολικῶν θρόνων τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ,
 Ἰωάννης καὶ Θωμᾶς Πρεσβύτεροι καὶ Μοναχοί, καὶ
 τὸν τόπον ἐπέχοντες τῶν ὁπσολικῶν θρόνων τῆς

Ἀνατολικῆς Διοικήσεως. Καὶ πρῶτῃ ἐν δεκάτῃ τῆς
 αὐτῆς Συνόδου, Κωνσταντῖνος Ἀρχιδιάκονος τῆς
 ἐν ταῦθα ἁγιοτάτης τῆς Θεῆς καθολικῆς καὶ ὁπσο-
 λικῆς Ἐκκλησίας. καὶ ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Συνό-
 δῳ συνελέσθαι δεκάτῃ ἐβδόμῃ, Ἀντώνιος καὶ Γρη-
 γόριος Τοποτηρηταὶ τῆς ὁπσολικῆς καθέδρας Ἀλε-
 ξανδρείας. Ὁ Ῥώσιος καὶ Ἐφέσιος Τοποτηρηταὶ τῆς
 ὁπσολικῆς καθέδρας Ἀντιοχείας. Ὁ Μονεμβασίας
 Τοποτηρητὴς τῆς ὁπσολικῆς καθέδρας Ἱερουσό-
 λυμων. καὶ συνελέσθαι δεκάτῃ ἐβδόμῃ, οἱ ἐκ τῆς
 Καρθαίνης ὁπσολικῆς καθέδρας Φησὶ τὸς πα-
 τριαρχικῆς θρόνους. καὶ ἐν τῇ ἐν Καλκηδόνι Συ-
 νόδῳ μέρει τρίτῳ, ὁ θρόνος Ἀλεξανδρείας θρόνος
 ἀναγγελικὸς ἐρρέθη, καὶ ἐν τῇ ὁρᾷ ὁμοίως. ὁμοίως οἱ
 πατριαρχικοὶ θρόνοι μεγάλοι λέγονται θρόνοι, καὶ
 ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῇς ἐν δεκάτῃ
 Παράγραφῳ δέκατον ὕστατον. καὶ καθολικοὶ θρόνοι,
 καὶ ἴδε βιβλίῳ αὐτῆς κεφαλῇς δεκάτῃ ἐν αὐτῇ
 Παράγραφῳ δέκατον τρίτον, καὶ βιβλίῳ ἐβδόμῃς
 κεφαλῇς πρώτῃ Παράγραφῳ δέκατον τρίτον. ἴδε
 καὶ κεφάλαιον ὀγδοὸν βιβλίῳ τῆς αὐτῆς περὶ ἐγνω-
 μῶν Ἀδριανῆς, Ταρσῆος, Νικηφόρου καὶ τῆς Στεφάνου,
 καὶ κεφαλῇς δεκάτῃ τρίτῃ Παράγραφῳ δέκατον.

ὅτι ἑμόνον ὁ τῆς Ῥώμης Θρόνος προσηγουμένως εἴρηται, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατριαρχῶν Θρόνοι, καὶ αὐτὸς ὁ Καρθαγίνης σὺν τῇ Συνόδῳ.

Περὶ τῆς ἑκτῆς Συνόδου γράφει ὁ Πάπας Λέων ὁ δούτερος πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ γὰρ ἐπέγεινεν ὅτι ἡ ἀγία καὶ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ ἑκτὴ Συνόδος, ἥτις κατὰ Θεῶν χάριν τῇ βασιλικῇ προσαγματοῦ ἐκαγχεῖται ἐν τῇ βασιλίδι σικυθροῦ πόλει, καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας τάξεως ἕως ὁ προσκυνητὸς καὶ ὑποτακτικὸς Θρόνος ὁμογενομένως τε καὶ ὁμοψύχως τοῖς παρ' αὐτοῖς ὁρμηθεῖσι σικυθῶν, καὶ τῇ αὐθεντικῇ τῷ μακαρίτῃ Πέτρῳ βεβαίῳ, ἀλλὰ ὅτι καὶ Συνόδος ἡ ἐκ Καρθαγίνης σὺν τοῖς προσηγουμένοις, καὶ μὴ μόνον πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀλεξαν-

δρείας καὶ Ἀντιοχείας τὰς προσκυνητὰς Ἱερῆς. καὶ καὶ οὐκ ὀρθοῦται ἑκτῇ, ὁ προσκυνητὸς Ἐπίσκοπος ἐστὶν τῇ θρόνῳ τέτῳ προκαθήμενος. καὶ καὶ ἐκαγχεῖται τῇ τῇ, ἐν ταῖς Εἰδοῖς γενομένην προσκυνητὴν Συνόδον. καὶ καὶ ἐκαγχεῖται τῇ τῇ ὀρθῇ ἐν τῇ πρὸς Κελεσίον Ῥώμης ἐπιστολῇ αὐτῆς, καὶ παρὰ τῆς προσκυνητῆς Ἀπικῆς τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπισκόπῳ. ἴδε καὶ κατωτέρω μέρεσι τρίτῃ κεφαλαιῶν ἑβδόμου περὶ τῶν Συνόδων τῆς χωρικῆς, καὶ τῆς Ἐπαρχίας κεφαλαιῶν ὀγδοῦν.

ὅτι ἐδὲ αὐτὴ ἡ δὲ τῶν δέλων τῇ Θεῷ ὑπεγράφη τῇ Ῥώμης ἐνέμενον ἰδίως αὐτῇ μείω λέγεσθαι, ὅθεν ἐδὲ ἐνομα ἰδίως ἔχει ὡς ἐν ἰσχυρίστοις Ἐπισκόποις.

Ὁ Ῥώμης γράφεται Δεῦλ τῶν δέλων τῇ Θεῷ. ἀλλὰ καὶ Στυλιανὸς Ἐπίσκοπος γράφει τῇ Ῥώμης Στεφάνῳ, γράφεται Δεῦλ τῶν δέλων τῇ Θεῷ ἐν τῇ κατὰ Θεοτίαν Συνόδῳ ἐν τῇ τέλει. καὶ αὐτῇ βιβλίῳ ἐκτῇ κεφαλαιῷ ἑβδόμῃ Παρὰ γράφει

ὀγδοῦ, Μαῦρος ὁ Ῥαβδίκης ἕως ὑπεγράφεται. καὶ σημειώσαι ὅτι ἐδὲ ἐνομα ἔμενον ἰδίως λέγεσθαι ἡμῶν τῇ Ῥώμης, ἀλλὰ ἐξίσχιν λέγονται πᾶσι τοῖς ἀγίοις πατέραςιν, ἐπεὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ καὶ ἀξία ἐξίσχιν ἐστὶν ἐν πᾶσιν αὐτοῖς.

Περὶ αὐτοποφορίας παπιστῶν, ὅτι ἡ Ῥώμη ὑποπελυμένη ἀποστολικὴ καθέδρα λέγεται, καὶ περὶ τῆς αὐτοτροπῆς αὐτῆς διὰ τῆς γραφῆς καὶ τῶν Κανόνων καὶ τῆς ἀποδοσεως καὶ πράξεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πατέρων καὶ τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ Σακράτων, καὶ περὶ ἐξισχίνων ἐν τῇ ἀποστολικῇ θεωρητικῇ καθέδρῃ, ἐξ ὧν δέκνεται μηδὲν τὰς παπιστὰς ὠφελῆσθαι τῇ ἐπιχειρήματι τῆς καθέδρας.

Αὐτοποφέρων οἱ ἑτεροδόξοι, ἥτοι οἱ παπιστῶν, ὅτι ἡ Ῥώμη λέγεται ὑποπελυμένη ἀποστολικὴ καθέδρα, ἐξ ὧν ὁ δὲ γινώσκων ὅτι πρώτη ἐστὶν ἑμόνον κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ κατ' ἐξισχίαν. ἀλλὰ ἐπιτερον πρώτων, ὅτι περὶ τέτων καὶ τῶν ταύτων Τίτλων ἐβλέπουσι τί λέγουσιν ὁ δὲ αὐτῶν, καὶ ὁ δὲ αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν λέγουσιν ἡ γραφὴ οἱ Κανόνες καὶ ἡ ἀποδοσεως καὶ πράξεις τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ κοινῶς αἱ ἐγχεῖται ἅγιοι πατέρες καὶ αἱ οἰκουμενικαὶ Συνόδοι, ὡς εἴρηται ἐν τῇ τῇ τῇ κεφαλαιῷ καὶ ἐξηγήσεται ἐν τῇ πρώτῳ κεφαλαιῷ τῇ πέμπτῃ μέρει, ὅπου καὶ πᾶσι ὅτι λέγεται ὁ Ῥώμης λέγονται καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες, ἑμόνον οἱ Πατριαρχαί, ἀλλὰ καὶ Μητροπολῖται καὶ Ἐπίσκοποι. δούτερον, οἱ ἅγιοι πατέρες ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων ἕως τῆς τρίτης οἰκουμενικῆς ἔχον τὸν Ῥώμης ἄλως, ἀλλὰ ἡ ὡς τὰς λοιπὰς πατέρας, ὡς παρὰ τὴν τὰ πρακτικὰ τῶν Συνόδων καὶ τὰ συγγραμματα τῶν ἀγίων πατέρων καὶ ἀσάκρας τῶν Ἀποκρυφίων καὶ τὰ ἡδὲ διὰ ληφθέντα κεφαλαια. τρίτον, ἐν τῇ τρίτῃ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ πρὸ-

τοι οἱ Λεγάτοι τῇ Ῥώμης ἔχον Ἀποστολικὴν καθέδραν, κατὰ προσηγουμένην μὲν τοῖς. γράφει δὲ ὁ μέγας Ἰσχυριανὸς τῇ πληρώματι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, λέγει, Πλὴν καὶ ἐνὶ δὲ προσέχειν τὰς πλὴν ἀλήθειαν ἐρρωδῶντας, ὅτι πολλοὶς τῶν ἐν ταῖς Συνόδοις ὡς τῶν τῶν αὐταῖς ὁρμητικῶν λέγεται ἡ καὶ προσηγουμένη, ἡ κατ' ἐναντίωσιν, ἡ καὶ ἄγιοι, καὶ δὲ προσέχειν τοῖς κατὰ μέρεσι τῶν τῶν λεγομένων, ἀλλὰ μόνον τοῖς κατὰ κοινὴν συλλογισμὸν ὡς τῶν πάντων ὁρμητικῶν, εἰ γὰρ κατ' ἐκείνας βεληθεῖται τῆς προσέχειν ταῖς τριαταῖς ἐναντιώσεσιν, ἐκάστη Συνόδος ὁρμηκεται ἐαυτὴν ἀνατρέψαι. τέταρτον, λεγομένης ἀποστολικῆς καθέδρας, ἐξ τινὰ θεωρητικῶν πρώτων, ὅτι ἀποστολικὴ καθέδρα καὶ ἀποστολικὸς Θρόνος ταυτόν ἐστι, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλαιῷ ἐνδεκάτῃ Παρὰ γράφει δέκατον. δούτερον, ὅτι ἀποστολικὴ καθέδρα λέγουσιν ὡς ἐπὶ πλείους οἱ Ῥωμαῖοι κατ' ἰδιότητα ἴσως τῆς ἰταλικῆς γλώττης, σαφῶς δὲ τῇ λέγουσιν οἱ Ἀνατολικοὶ, ἐπεὶ ὅτι ἐν τῇ ἐξισχίᾳ τῇ ἀποστολικῇ Θρόνος. τρίτον, οἱ

ἄγιοι πατέρες ἐδέξατο ἔπειτα ὑποπελυμνίως ὑποσο-
 λικὸν Θρόνον, ἢ ὑποσολικὴν καθέδραν, ἀλλὰ πάν-
 τε μετὰ παροδήκης, δηλῶντες παρφαῶς τὸν Πα-
 τριαρχικὸν Θρόνον περὶ ἑὸ λόγος. τέταρτον, εἰ
 5 ἐλέγετο ἀπλῶς ὑποπελυμνίως ὑποσολικὴ καθέδρα
 ἡ ῥώμη, καὶ ἐδήλωε τινὰ ἰδικὴν ἐξουσίαν, πάντως
 ἕως αὐτῶν ἔλεγεν αὐτῶν καὶ οἱ Τοποτηρεῖς τῆς ῥώμης,
 καὶ κοινῶς οἱ ἄγιοι πατέρες, καὶ οἱ ὑποκράτορες, καὶ
 ὁμοῦς ἐπ' αὐτοῖς λέγουσιν αὐτῶν ἕως, ἀλλὰ ὑποσο-
 10 λικὴν καθέδραν, ὑποσολικὸν Θρόνον, ῥωμαϊκὴν
 Ἐκκλησίαν, πρεσβυτέρων ῥώμης, καὶ ἄλλως, ἕως δὲ λέ-
 γοντι καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχικοὶ Θρόνοι. πέμπτον, οἱ
 Ἀρχιερατικοὶ τῆς Ἀνατολῆς Θρόνοι, καὶ οἱ ἰσοῦ-
 μοι ὄντες τῶ ῥωμαϊκῷ Θρόνῳ, ἀλλὰ ἐκ ἐκάλαν ἑαυ-
 15 τὰς αὐτοὺς Θρόνους καὶ καθέδρας ὑποσολικὰς, ἢ διὰ
 τὸ σιωπικὸν μέγεθος ἀρχαῖον καὶ πάλαιον φρόνημα,
 ἢ διότι πολλῶν ὁσίων Θρόνων, εἰπὼν ὁ λόγος περὶ ἐνός,
 καὶ ἐλέγετο ἀπ' ἀπολυμνίως, καὶ ἦν φανερόν περὶ ποίης
 ἢ ὁ λόγος. εἰ δὲ ἦν περὶ τῶν τριῶν, αἱ μὴ ἐλέγετο
 20 καὶ ἡ παροδήκη τῆς Ἀνατολῆς, ἀναμφιβόλως ἐνοεῖ-
 το ὁ λόγος καὶ περὶ τῶν πέντε Πατριαρχικῶν Θρό-
 νων, ὅθεν εἰς τὴν δύσιν ἦν καὶ ἕτερος Θρόνος Πα-
 τριαρχικός, καὶ αὐτὸς ἐλέγετο ἡ ῥώμη ῥαδίως ὑποσο-
 λικὴ καθέδρα. ἔκτον, ὅπως ἐρρέθη ἡ ῥώμη ἀπο-
 25 σολικὸς Θρόνος καὶ ἀποσολικὴ καθέδρα, καὶ ἐρ-
 ρέθη ἀπλῶς ἀποπελυμνίως, ὡς συκοφαντῶσι τὰς ἐπὶ
 πόντας οἱ Λατῖνοι, ἀλλὰ μετὰ παροδήκης, ὥστε ἡ
 σιωπημνίως τῆς λέξεως, ἢ παρὰ τῆς λέξεως, ἢ μετὰ τῶν
 λέξεων σιωπεῖται αὐτῶν τὸν Θρόνον τῆς ῥώμης, καὶ
 30 ἄθροισμα. ἔπειτα, ὡς ἔφημεν, πρῶτον οἱ Λεγάτοι, οἱ
 ἄγιοι Πάπας ἡμῶν, ὁ τῆς ἀποσολικῆς καθέδρας
 Ἐπίσκοπος, ὁ περὶ ταῦτόν ἐστι τῶν, ὁ Πάπας ὁ Ἐπί-
 σκοπος τῆς καθ' ἡμᾶς ἀποσολικῆς καθέδρας. ὅ-
 35 θεν ὁ ἄγιος Κύριος ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ ἐπὶ τῇ
 τῆς ἀποσολικῆς καθέδρας Ἐπισκόπος, ἐπὶ ἡμῶν,
 τῆς ῥωμαίων Κελεσίως, ὁ περὶ ταῦτόν ἐστι τῶν, Κελε-
 σίως Ἐπίσκοπος τῆς ῥωμαϊκῆς Θρόνος, ὡς αὐτὸς ἔλεγεν,
 εἰς καὶ ἄλλαι ἀποσολικαὶ καθέδραι, ὁ δὲ λόγος ἐστὶ
 περὶ τῆς ἐν ῥώμῃ καθέδρας. ὅτι δὲ τὰς ἕως
 40 ἔχῃ, δηλόν, ὅτι ἡ Ἱερουσολύμων Ἰεβουδαίος καὶ
 ὁ αἰς Λεγάτος τῆς Πάπας καὶ εἶπον ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ ἀπο-
 σολικὴ καθέδρα, ἀλλὰ τὰς ἀγιωτάτας Ἐπισκόπους
 τῆς ῥωμαίων ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας. καὶ ὁ Ἐφῆσος
 μένων ἐν τῇ τρίτῃ πράξῃ ἔφη, τῆς ἀποσολικῆς
 45 καθέδρας τῆς μεγάλης ῥώμης, ἴδε καὶ αὐτῶν
 ἐν τῇ τρίτῃ βιβλίῳ τὸν τόπον τῆς Σιωδῆς. ἐν τῇ
 τῇ τετάρτῃ πράξῃ τῆς αὐτῆς Σιωδῆς ὁ Ἱερουσολύ-
 μων Ἰεβουδαίος θέλων εἰπῶν περὶ τῆς ῥώμης καὶ
 τῆς Ἱερουσολύμων, εἶπε καὶ τὰς δύο Θρόνους ἐξίσως
 50 ἀποσολικὰς, καὶ ἴδε κατωτέρω μέρος τρίτον κεφα-
 λαίως τρίτον τμήμα, τετάρτον Παράγραφον ὀγδοόν.

ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐν Καλκηδόνι Συνόδῳ, ὅπως ἐρ-
 ρέθη ἀποσολικὴ καθέδρα ἡ ῥώμη παρὰ τινῶν, ἐρ-
 ρέθη μετὰ παροδήκης ἢ τῆς παροδῆς, ἢ τῆς Πάπας,
 ἢ τῆς Ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης, ἢ τῆς πρεσβυ-
 τέρας ῥώμης, ἢ σιωπημνίως, ἢ ἡγεμνίως, ἢ ἐπο-
 μνίως. ὁ δὲ Θρόνος Ἀλεξανδρείας ἐρρέθη Θρόνος εὐαγ-
 γελικός, μετὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον τῶν ἀποστόλων, ὅθεν
 ἔπεται εἰς αὐτὴν μείζων τὸν Θρόνον Ἀλεξανδρείας τῇ τῆς
 ῥώμης Θρόνον. ἐν δὲ τῇ ἐν Μηνῶ ἐρρέθη ἡ ῥώμη ὑποσο-
 λικὴ καθέδρα, ἀλλὰ ἦν παρηγεμνίως καὶ ἐπομνίως ὁ ῥώμης
 Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ σιωδία αὐτῆς, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ
 πέμπτῃ κεφάλαιον ἐνέκατον, ἐρρέθη ὁμοῦς ἐκῆ καὶ,
 Ἡράκλειος Ἀποκρίσεως τῆς ὑποσολικῆς Θρόνος
 Ἀντιοχείας, καὶ ἐπὶ ἐρρέθησαν ἐξίσως ὑποσολικὴ
 20 καὶ πατριαρχικὴ Θρόνοι ὁμοῦς ἡ ῥώ-
 μη καὶ Ἱερουσαλὴμ. ἐν δὲ τῇ ἐν Σιωδῇ ποσά-
 κης ἐρρέθησαν καὶ οἱ πέντε Θρόνοι ὑποσολικοὶ Θρό-
 νοι, καὶ ἴδε τὸ αὐτῶν Παράγραφον. καὶ ἐν πά-
 ραι ταῖς ἀρχαῖς τῶν πράξεων λέγεται, τῷ Ἀρ-
 χιεπισκόπῳ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, καὶ μεγα-
 λοπόλει Ἀλεξανδρείας, καὶ Θεοπόλει Ἀντιοχείας.
 ἐν δὲ τῇ ἐν δόμῃ Σιωδῇ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν πρά-
 ξων λέγεται περὶ τῶν Τοποτηρητῶν, τὸν τόπον
 ἐπὶ ἔχοντες τῆς ὑποσολικῆς καθέδρας τῆς τῆς
 πρεσβυτέρας ῥώμης. καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς, τῷ
 ἀγιωτάτῃ Πάπῃ ὁ Τοποτηρητής. καὶ, τῶν Τοπο-
 τηρητῶν τῶν ὑποσολικῶν Θρόνων τῆς Διαπολικῆς
 Διοικήσεως, πρὸς αὐτὴν ἀποσολικὴν δηλονότι τῆς Θρόνε
 τῆς δυτικῆς Διοικήσεως. καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ἐκτῇ
 καὶ ἐν δόμῃ, ὁ Θρόνος Κελεσίως ἀγάθειος καὶ
 Ἀδελφῶν, πρὸς αὐτὴν ἀποσολικὴν δηλονότι τῶν Θρόνων
 τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς. ἐν δὲ τῇ κατὰ πρῶ-
 τῆς, πράξῃ ὑσάτη, λέγονται ἀδελφῶν οἱ πέν-
 τε πατριαρχικοὶ Θρόνοι. καὶ ἰσὺς ἐν δόμῃ ἡ Ἐκ-
 κλησία τῶν Κωνσταντινουπόλεως καλῶς Θρόνοι τῆς Χρι-
 στῆ καὶ ἀκρετάτῃ καθέδραν. καὶ ὁ Ἐπιφάνιος ἀγείρας
 ἐν δόμῃ καὶ ὁ γὰρ λέγει τῷ Ἱερουσαλὴμ Θρόνον
 τῷ Κυρίῳ. ὑσάται ἄρα ὁ Καρλόφωλος λέγων ἐν
 τῇ ἀντιρρήσει τῆς πόλεως κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πά-
 πας, ὅτι ἐν μόνῃ τῇ ἐκτῇ Σιωδῇ ἐρρέθησαν οἱ πα-
 τριαρχικοὶ Θρόνοι ἀποσολικοὶ, ἐπὶ δὲ ἐν τῇ τρίτῃ
 ὅτε ἐρρέθη πρῶτον ἡ ῥώμη ὑποσολικός Θρόνος,
 ἐρρέθη καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ ὡσαύτως ἀποσολικός
 Θρόνος. ἐν δὲ τῇ ἐν Καλκηδόνι ἐρρέθη ὁ Θρόνος
 τῆς Ἀλεξανδρείας εὐαγγελικός. ἐν δὲ τῇ ἐν Μηνῶ
 ἐρρέθη ὁ Θρόνος τῆς Ἀντιοχείας ὑποσολικός, καὶ
 καθέδρῃς ἐρρέθησαν ἕως, ὡς εἶρηται, καὶ μάλιστα
 ἡ Κωνσταντινουπόλις καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐρρέθησαν Θρό-
 νοι τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς εἶρηται. καὶ οὐδὲν
 καὶ ἐν τῇ καθέδρῃς ὡφελήθησαν οἱ παπολάται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Κατὰ παπίσαν, τὸν ῥώμης Θρόνον οἰκουμενικὸν λεγόντων, καὶ ὅτι ἐν τῇς Θρόνοις ἐπὶ γῆς οἰκουμενικός ἰδικός.

Προσέτι

Προσέτι οἱ αὐτοὶ λέγουσι τὸν Θρόνον Ρώμης Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Ἀλλὰ ῥητόν ἐστι Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πάπας ἐκλήθησαν ὁ Ρώμης καὶ ὁ Κωνσταντινῆ πόλεως, πῶς δὲ, καὶ Διὰ τὴν ἐρρῶσιν αὐτῶν κεφαλῶν τετάρτῳ. ὡς δὲ ἐδυνάται αἱ Συνόδοι αὐτῶν καλεῖσθαι Οἰκουμενικαί, ἕως εἰς Θρόνοι αὐτῶν ἐδυνάμηνται κληθῆναι Οἰκουμενικοί. ἐπεὶ δὲ οἱ Οἰκουμενικοὶ Θρόνοι ἐδύναντο ἐπὶ τῆς γῆς ἰδικῶς, ὅθεν ἔτε ὡς ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, ἔτε ὡς ταῖς Σάκραις, ἔτε ὑπὸ τινος τῶν πατέρων, ἢ τῶν ἀρχαίων ἐκκλησιαστικῶν ἰσορρικῶν, ἔτε ὑπὸ Ἀσκητῶν, ἢ ἄλλων Χριστιανῶν τοιοῦτόν τι ἔρηται, καὶ εἰρηές ἔπον τῶν, ἀλλ' ἔπον κατὰ παρρησίαν, ἢ

κατ' ἐναντίωσιν, ἢ κατὰ ἄγνοιαν, καὶ μάλιστα χθές καὶ πότεντα ἐν μὲν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ρώμῃ μετὰ τὸ σχίσμα καὶ πῶς ὑποστάσαν ὁ Πάπας, ἐν δὲ τῇ Κωνσταντινῆ πόλει ὑπὸ Κυρίλλου τῆς Λακάρειος πρώτου, καὶ μετὰ ταῦτα ἔπον τῶν τινος κατὰ παρρησίαν, ὡς ἔρηται, ἢ ἄγνοιαν, ἀλλὰ πάντως σαφῶς, καὶ τοιαῦτα ὅμως ἔρηται αὐτῶν, ὅτι αὐτέρεψεν ἄρδην ὁ μέγας Ἰσπανιανός. εἰ δὲ ἔπον εἰς ἐκτὴν Θεοφάνη ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Χρυσῆς αὐτῆς τῆς πέντε πατριαρχικῆς θρόνους καθολικῆς καὶ οἰκουμηνικῆς θρόνους, ἀλλ' ἔπει τῶν κατὰ τὸν ἐβδόμου τρύπον, ὃν ἐπορεύ αὐτῶν κεφαλῶν τρίτῳ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀγίας καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ πόσα τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ Διὰ λέγονται καθολικαὶ καὶ ἀποστολικαὶ αἱ μερικαὶ Ἐκκλησίαι, καὶ τινες αὐτῶν μητέρες καὶ κεφαλὰι τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ Διὰ ἡ Κωνσταντινῆ πόλεως Ἐκκλησία καὶ ἄλλαι ἐκκλησιαστικαὶ μεγάλαι, καὶ τίς ἡ αἰδὶς τῆς Ἐκκλησίας κεφαλὴ, καὶ τίς ἡ καθόλου Ἐκκλησία.

Η καθολικὴ Ἐκκλησία ἐστὶ σωμαθροισμα τῶν πιστῶν τῶν πιστεύοντων εἰς τὴν ἀγίαν γραφὴν καὶ εἰς τὰς οἰκουμηνικὰς Συνόδους, ἢ σωμαθροισμα τῶν πιστῶν τῶν παθαρμένων τῇ ὑποκαλυφθείσῃ Θεοῦ ἀληθείᾳ ἢ Διὰ τῶν γραφῶν ἢ Διὰ τῶν Οἰκουμηνικῶν Συνόδων, ἢ ἐστὶ σωμαθροισμα τῶν πιστῶν ὑπὸ τῇ κτήσῃ τῆς θείας μακαριότητος, ἢ ἐστὶ σωμαθροισμα τῶν πιστῶν, πῶς αὐτῶν πρίν ἐπαγγελιομένην ἔτε τῇ Τριᾷδι καὶ τῇ ἐν σαρκὶ οἰκονομίᾳ καὶ τοῖς κυστέροις, καὶ ἐν ὅσοις ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία σωμαδικῶς καὶ Οἰκουμηνικῶς διορίζεται, ἢ καθολικὴ Ἐκκλησία ἐστὶ σύστημα μόνων τῶν ὀρθοδόξων καὶ περὶ τὸν Χριστιανισμόν κατὰ πάντα ὑμνούντων, ἢ κατὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν καθολικὴ Ἐκκλησία ἐστὶ σύστημα τῶν ἀπανταχῆ τῆς Οἰκουμένης ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν ἀκίνητων καὶ ἀσάλευτων τὰ τῆς ἐσπερίας δόγματα Διὰ τῶν τῶν, καὶ κατὰ τὸν Χρυσόστομον, αἱ κατὰ πόλεις καὶ χώρας Ἐκκλησίαι περὶ τὸν ἀριθμὸν ἔσονται, μία ἐστὶν Ἐκκλησία, εἰς γὰρ ἐν αὐταῖς ὁ Χριστὸς ἀπανταχῆ ὁ τέλει καὶ ἀμέλει, Ὁμιλίᾳ ἐκατῇ τεσσαρακοστῇ ἐνάτῃ τόμῳ πέμπτῳ, ἢ καθολικὴ Ἐκκλησία ἐστὶ κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας μελέτιον σύλλογον, εἰς, ἔστιν συναγωγὴ ἀνθρώπων, τῶν περὶ καταβολῆς κόσμου παρρησιωσμένων καὶ σωρευομένων καὶ ἐκκλησιωμένων ἐν Χριστῷ, ἰδίαις κυρίως πολυτρόπως κεκληρωμένων ὑπὸ φωτὸς εἰς ἔπαινον δόξης Θεοῦ, καὶ εἰς ταῦτα Διὰ πίστεως ἀληθείας καὶ ζωτικῆς ἐσαγωγῆς. Γνωρίσματα δὲ αὐτῆς τρία, εἰς γὰρ μία, ὡς ἐν ὅλῳ, ἔχει δὲ μέρη τὰς μερικὰς Ἐκκλησίας, αὗτινες ἀνάγονται εἰς τὰς καθολικωτέρας, αἱ δὲ εἰς αὐτὰς εἰς πέντε Πατριαρχικοὺς θρόνους, εἰ γὰρ εἰς καὶ ἑνὲς αὐτῶν κεφαλῶν Ἀρχιεπίσκοποι, ἀλλ' εἰς τὰς πα-

τριαρχικὰς καὶ αὐτοὶ ἀναφέρονται καθέδρας. μία, ὅτι εἰς Θεὸς, μία πίστις, ἐν βᾶπτισμα. καὶ ἀγία, ὅτι πῶς ἀγίαν αὐτῆς κεφαλὴν, ἢ εἰς ἐν Χριστῷ, καὶ Διὰ τὴν πλῆσιν τῆς κυριακῆς αἵματος καὶ τὸ παρ' ἐκτὸς Πιόμα τὸ Διὰ τὸν Χρυσόστομον καὶ ἀγίαζον αὐτῶν. καὶ καθολικὴ, ὅτι τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα καλύπτει πάντας τὴν Οἰκουμένην. λέγονται δὲ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ αἱ μερικαὶ, ὡς ἔρηται αὐτῶν βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ πέμπτῳ, ἐπεὶ δὲ ἡ Διὰ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ὁμοία τῇ Διὰ τῆς τῆς καθόλου, ἀλλὰ καὶ μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν λέγεται Κωνσταντινῆ καὶ Κωνσταντινῆ πόλεως ὑπὸ τῆς Ναζιανζηνῆς Διὰ τῶν τότε ἐκκλησιαστικῶν Διδασκαλῶν, καὶ κεφαλὴ τῆς Οἰκουμένης ἢ Ἀντιόχεια καὶ τῆς Χρυσόστομος, διότι ἐκτὸς ἐκλήθησαν πρώτοι οἱ πιστοὶ Χριστιανοί, καὶ μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ Σιών ὑπὸ τῆς Ἰακώβου ἐν τῇ Λατινῇ, καὶ τῆς Ἀμασκηῆς ἐν τῇ Ὀκτωήχῳ, καὶ τῆς δούτερας Οἰκουμηνικῆς Συνόδου ἐν τῇ πόλει τῆς δυτικῆς Ἰταλίας, καὶ ὑπὸ πάσης ἀπλῶς τῆς Ἐκκλησίας. λέγεται δὲ ἡ Κωνσταντινῆ πόλις ὡς ἀγία Ἐκκλησία, μεγάλη Ἐκκλησία ἐν τῇ πέμπτῃ πρὸς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ ὅγδοῃ πρὸς τῆς ἐκτῆς Συνόδου, ἐκλήθη δὲ ἔτι Διὰ τὴν ἀγίαν Σοφίαν, λέγει γὰρ ὁ Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῶν ἑκτῷ, καὶ ἐν μὲν τῇ τῆς ἐκτῆς ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐκκλησίᾳ τῆς μεγάλης καὶ σοφίας ὀνομαζομένης Χερουσίταις Πάντες. καὶ, βίβλ. καὶ πολιτεία Συμεὼν τῆς Διὰ Χρυσόστομον σαλῆς, συγγραφεὺς τῆς Νικηφόρου Ἰερούσολιμῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων τῆς ἐπωνύμῳ Σοφίας. καλεῖται ἔτι ἔτις ἡ Κωνσταντινῆ πόλις, ἀλλ' ἐμὴν, ἐπεὶ ἐν πάσῃς τῇς

ταῖς πράξεσι τῆς ἐβδόμης Συνόδου ἢ ἐν Νικαίᾳ ἀ-
γία Σοφία, εἴθ' αἱ πατέρες τῆς Συνόδου σωθή-
χοντο, μεγάλη Ἐκκλησία καλεῖται, καὶ ἡ τρίτη
Συνόδος ἐν τῇ πόλει τῶν Βασιλέων ἀναφορᾷ περὶ κα-
5 θαρύσεως Νεσορίας Φησὶ, τῇ δὲ ἐπαύριον συναχ-
θόντες ἐν τῇ αἰγᾷ καὶ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῇ καλε-
μῇ Μαρία. ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας
μεγάλη Ἐκκλησία καλεῖται ὑπὸ τῆς πρώτης Οἰκε-
μενικῆς Συνόδου ἐν τῇ πόλει αὐτῇ ὑπεροχῇ, ὡς Θεο-
10 δότως βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαιῷ ἐγδὼν. καὶ Νι-

κηφόρος Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ χερσινῇ Φησὶ, θα-
κείδι, ἐφ' ᾧ τὰ ἐγγράφια τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.
ὁμοῦ ὡς ἀληθῶς μία τῆς Ἐκκλησίας αἰτίαι, ἡ σω-
δαιωνίζουσα καὶ ἀγία κεφαλὴ ἐστὶν ὁ Χριστός, ἡ μία
ἡ καθολικὴ ἀγία ὑποστατικὴ καὶ μεγάλη Ἐκκλησία
κυρίως καὶ πρώτως, καὶ κατ' αὐτὸ ὅλον τὸ συναθροί-
σμα τῶν ἀπανταχῇ τῆς Οἰκουμένης πιστῶν τῶν τε
ποιμαινόντων καὶ τῶν ποιμαινομένων, ἥτοι ἐξ ἱερέων νο-
μάρχων Πατριάρχων, Παπῶν, Ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν
Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'

Περὶ ἐρμηνείας εἰς τὸ εἶς μίαν ἀγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν τῶν Συμβόλων, καὶ εἰς τὸ εἶς τὴν μίαν Ἐκκλησίαν
15 ἡ μίαν Ἐπισκοπὴν ἐκκλησίαν τῶν Κυριανῶν, καὶ περὶ τῶν πῶς Γρηγόριος ὁ Διάλογος, Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος,
Ἰσίδωρος ὁ Πηλεσιώτης, Χρυσόστομος, Ναζιανζηνὸς καὶ ὁ Ἀπόστολος ταύτῃ καλεῖται, καὶ τίνι τρόπῳ εἰς
μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν πιστεύομεν.

Κύριος ἱεροσολύμων κατηχήσει δεκάτῃ ἐγ-
20 δὴ ἐρμηνεύων τὴν λέξιν τῶν Συμβόλων, Εἰς μίαν
ἀγίαν καθολικὴν, Φησὶ, καθολικὴ καλεῖται,
διότι κατὰ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ὑπὸ τῶν ἀκρῶν τῆς
γῆς ἕως τῶν ἀκρῶν αὐτῆς ἐξαπλᾶται, καὶ οὐκ ἐστὶν τέτις
τίθῃσι τὸ καθολικόν, τέτις τὸ ἀπανταχῇ, τὸ αὐτὸ ἐλ-
25 λείψανον περὶ πάντων τῶν δογμάτων, ὥστε δὲ τὰς
ἀνθρώπους γινώσκον περὶ πάντων ἐρετῶν καὶ ἀο-
ράτων, ἐρετῶν καὶ ὑπερῶν, καὶ ὅτι πᾶν γένος
ἀνθρώπων ὁμοειδῶς ὑποτάσσεται ταύτῃ, ἄρχονται καὶ
ἀρχομένοι, σοφοὶ καὶ ἰδιώται, καὶ ἔτι εἰς τὸ καθό-
30 λον ἵσταται πᾶν γένος ἀμαρτημάτων, καὶ τὰ ἅλα τῆς
ψυχῆς καὶ τῶν σώματός ἐργαζόμενα, καὶ ἔρχεται ἐν
αὐτῇ πᾶν γένος ἀρετῆς καὶ ἔργοις καὶ λόγοις καὶ τοῖς
παγγενεῖς πνευματικαῖς χαρίσμασι. ὁ Κυριανὸς ὑπε-
ροχῇ ποιητικῇ ἐβδόμῃ βιβλίῳ δευτέρῳ πρὸς Ἀντωνια-
35 ἰον Φησὶ, μία ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία κατὰ πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην ἐν πολλοῖς μέλεσι κεχωρισμένη, ὁμοίως
καὶ μία Ἐπισκοπὴ πολλῶν Ἐπισκόπων συμφώνως ἀρι-
σμοῦντ' ἀνακεχυμένη. ταύτῃ τὴν καθολικὴν Ἐκ-
κλησίαν Γρηγόριος ὁ Διάλογος γενικῶς καλεῖ καὶ
40 γενικωτάτῃ βιβλίῳ τεταρτῷ ὑπεροχῇ τεταρτῇ
δευτέρῳ, ἥτοι κεφαλαιῷ ἐβδόμητος ἐκτῷ. Ἰγνά-
τιος ὁ Θεοφόρος ἐν τῇ πρὸς Τρελλιανὸς ὑπεροχῇ,
καλεῖ Ἐκκλησίαν ἐκλεκτὴν, συναθροίσμα ἁγίων,
συναγωγὴν ὁσίων. καὶ Ἰσίδωρος ὁ Πηλεσιώτης βι-
45 βλίῳ δευτέρῳ ὑπεροχῇ ἀνακεχυτικῇ τριακοντῇ
ἐκτῇ, καλεῖ Ἀθροίσμα τῶν ἁγίων τὸ ἐξ ἐρῆς πί-

σεως καὶ ἀρετῆς πολιτείας συγκεκερωμένον. καὶ ὁ
Χρυσόστομος Ὀμιλίᾳ ἐγδοκασῇ δευτέρᾳ Τόμῳ ἔκτῳ
λέγει αὐτῇ Δικαστήριον, ἐκ δυνάμεως ἀμαρτημάτων
ἀπαντᾶν, ἀλλὰ συγχώρησιν παρέχον. καὶ Ὀμιλίᾳ τρια-
κοστῇ δευτέρᾳ ἐν τῇ γαλέσῃ Φησὶ, Παιήγουρις ἐπὶ
πνευματικῇ ἡ Ἐκκλησία τῷ Θεῷ. καὶ Ὀμιλίᾳ τρια-
κοστῇ ἑκτῇ ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς Κορινθίους λέγει αὐ-
τῇ τόπον Ἀγγέλων, τόπον Ἀρχαγγέλων, βασι-
λεῖαν Θεῷ, αὐτὴν τὸν Κύριον. καὶ Ὀμιλίᾳ δε-
κάτῃ ἐγδὴ Τόμῳ πέμπτῳ, Νύμφῃ ἐσολισμένην,
Βασιλίδι μεκαλλοπισμένην, Παράδεισον καμάντι,
Λειμῶνα βρύοντι τὴν ὀκαρπίαν. καὶ ὁ Ναζιανζηνὸς
λόγῳ δωδεκάτῳ, Ἄτμυτον καὶ ἀμέριστον καὶ ὑφαν-
τὸν διότις Χιτῶνα. αὐτὴ γάρ ἐστιν ἡ μήτηρ πάντων
ἡμῶν ἡ τελέα, ἡ ὁμομορφία Νύμφῃ, ἡ ἀμαρτητοῦς,
καὶ περὶ αὐτῆς εἶπεν ὁ Κύριος, Ὁμὴ ἀκῆν τῆς
Ἐκκλησίας, ἐστὶν ἑθνικὸς καὶ Τελώνης. καὶ ὁ Παῦλος
ὑπογράφων αὐτῇ, λέγει ὅτι ἐστὶν ἡ ἐκκλησία
μα τῆς ἀληθείας. ὅθεν ὑδέποτε ἔχυσαν, ἡ κα-
ταχύσαντες αὐτῆς αἱ πύλαι τῆς ἁβδ., τὰ ἀπύλωτα
τῶν Ἀρετικῶν καὶ Σχισματικῶν τόματα, ὡς διει-
κεμένης τῷ τῷ Σωτῆρι, καὶ Ἀποστόλῃ πιστεύομεν
εἰς μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλη-
σίαν σωματικῶς δηλονότι, ἐπειδὴ ἡ πρὸς τὴν Ἐκ-
κλησίαν πίσις ἀνάγεται εἰς τὸν δι' ἱδρώνοντα ταύτῃ Σω-
τῆρα Χριστόν, καὶ μονώτατον κυρίως ὄντα αὐτῆς κε-
φαλῇ, καὶ εἰς τὸν μόνον κυρίως καὶ ἀληθῶς καὶ Ἀποστόλῃ
διδάσκαλον αὐτῆς τὸν Πατέρα καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'

50 Περὶ τῆς κυρίως καὶ πρώτως καὶ ἀληθῶς καὶ μόνως κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας κατὰ Θεοφύλακτον, Βασι-
λεον τὸν μέγαν, Ἀποστόλῃ, Ναζιανζηνόν, Ἰερώνυμον, Χρυσόστομον καὶ ὡρίων, καὶ κατὰ τίτῃ κε-
φαλῇ τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστός, καὶ ὅτι ἐκ ἀνθρώπου, ἐκ Ἀγγέλου δυνάται ζωοποιεῖν καὶ σωτηρεῖν ἀρ-
μοζόντως τὸ ζῶν τῆς Ἐκκλησίας σῶμα, ἀλλ' ἡ ὁ Χριστός.

Κεφαλὴ δὲ αὐτῆς ἐστὶν, ὡς ἄρχει, κυρίως καὶ πρώτως καὶ ἀληθῶς καὶ μόνως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστός.

Χριστός αὐτὸν γὰρ ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ
 Ἐκκλησίᾳ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ, ὃν τῇ πατρὶς Ἐφεσίῃς κεφα-
 λαίᾳ πρώτῃ, ὃς ἐν ὁμοφύλακτις κεφαλαίᾳ ἐκδεκάτῃ
 τῆς πρώτης πατρὸς Κορινθίαις φησὶν, ἡμῶν κεφαλὴ ὁ Χρι-
 στός, καὶ ὡς σῶμα αὐτοῦ ὄντων ἡμῶν. Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ
 τῆς αὐτῆς ὑπεροχῆς κεφαλῆς ἐκδεκάτῃ φησὶ, καθο-
 λικὴ Ἐκκλησία ἐστὶν ἡ ἀποσταχὺς τῆς οἰκονομίας,
 ἥτις τὸ σῶμα συνίστηεν ὡς πᾶν ἀποσταχὺς Ἐκκλησιῶν,
 ἔχει κεφαλὴν τὸν Χριστόν. καὶ κεφαλῆς ἐνδε-
 κάτῃ τῶν ἰωάννη, εἰς αὐτὸν Χριστὸς ἡμᾶς συναγαγόν,
 εἰς μίαν Ἐκκλησίαν καὶ ζυγὸν ὡς συναγαγόν, καὶ
 τὰς ἐγγύς καὶ τὰς μακρὰς ἐν σῶμα ποιήσας, ἵνα
 ὁ ἐν τῇ ῥώμῃ καθήμενος πᾶν ἐν ἑνότητι ὄντων μέλος
 οἰκῶν λογίζεται, καὶ πάντων ἡμῶν μίαν κεφαλὴν
 ὁμολογῇ τὸν Χριστόν. καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τῇ
 παροιμίᾳ πᾶν ἡθικὸν περὶ κλέματος Θεοῦ, ἡμεῖς δὲ
 εἰς σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους, κρατῆς δὲ
 λοιοῦ τῆς συναπτάσεως ἕκαστον τῇ ἑαυτοῦ πατρὶς ἐμό-
 νοιαν τῆς μιᾶς καὶ μόνης κεφαλῆς, ἥτις ἐστὶν ὁ Χριστός.
 καὶ ὁ Θεοδώριτος ἐν τῇ πατρὶς Κορινθίαις, πρώτη κεφα-
 λαίᾳ ἐκδεκάτῃ, Παντὶς ἀνδρὸς κεφαλὴ ὁ Χριστός·
 ἐστὶ, δηλονότι πᾶν πιστεύοντα, κεφαλὴ δὲ ἡμῶν ἐστὶν
 ὁ κατὰ πᾶν Θεότης, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἀνθρωπότης, σῶμα
 γὰρ αὐτοῦ συναγορεύόμεθα, καὶ δὲ σῶματι ὁμοφύ-
 λον εἶναι πᾶν κεφαλῆς, κατὰ πᾶν ἀνθρωπότητα
 τοῦτο ἡμῶν κεφαλὴ. Ὁ αὐτὸς, κεφαλὴ τῆς Ἐκ-
 κλησίας ὁ δεσπότης καλεῖται Χριστός. Ὁ αὐτὸς,
 κεφαλῆς τάξιν ὁ δεσπότης ἐπέχει Χριστός, οἱ δὲ γε
 πιστεύοντες εἰς αὐτὸν, πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐν τῇ πατρὶς
 Ἐφεσίῃς κεφαλῆς πρώτῃ. ὁ Νεζιανζένος λόγῳ,
 Οὔτε βτέλθεν οἷον τοῦτο τοῦ λόγου, φησὶν,
 εἰ δὲ εἷς ὁ Χριστός, μία κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας,
 καὶ μία σάρξ, ἡ δὲ δὲ ἀποτίθεται. πρῶτον,
 ὅτι ἰδὲ ἡ γραφὴ καὶ οἱ πατέρες μόνον τὸν Χριστόν λέ-
 γουσι κεφαλὴν, καὶ λέγουσι καὶ τὸ Δεσπότην, ὅτι ἐκ-
 δεκάτῃ ἐτέρῳ περὶ τῆς. δὲ περὶ, ὅτι καὶ ὡς ἐν
 παλαιῇς Θεμελίον ἄλλον εἶναι ὡς τὸν κείμενον,
 ὡς ἔτε κεφαλῆς. τρίτον, ὅτι περὶ τῆς φη-
 σὶν ὁ πατὴρ, ἡ δὲ δὲ ἀποτίθεται, καὶ δηλαδὴ
 καὶ ἑωλον αὐτῶν περὶ τῆς τῆς ὅτι ἐστὶ κεφαλὴ τῆς
 καθόλου Ἐκκλησίας τῆς, ὅτι ἐστὶν ὁρατὴ. καθότι ἡ Ἐκ-
 κλησία, κατὰ τὰς πατέρας καὶ πᾶν ἱερώνυμον ἐν τῇ
 ἐρμηνείᾳ ἕκαστος τελευτῶν τῆς ψαλμοῦ, ὅτι ἐστὶν
 ἐν ταῖς τοίχοις, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐστὶ πᾶν δογμα-

των, αὐτὴ δὲ ἡ αὐτοῦ κρατῆς κεφα-
 λὴ τῆς Ἐκκλησίας ὁμολογῇ ἐστὶν ὁ σεσημασμένος καὶ
 ἀμαρτημάτων. τέταρτον, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ἥτις ἐστὶν
 ὡς εἶρηται, οἱ σωζόμενοι, ὅτι ἐστὶν αὐτῇ, ἀλλὰ
 μόνον τῇ Θεῷ γνωστῇ. πέμπτον, ὅτι ὁ δὲ δὲ αὐτοῦ
 πᾶν παρέχει τῇ Ἐκκλησίᾳ πᾶν ἐρμολύσαν καὶ
 ἱκανὴν διαίτησιν καὶ ζῶν, ἀλλὰ μόνον ὁ πᾶς, αὐ-
 τῶν ἀνθρωπῶν ἱσχυρὸς Χριστός. ὅσον ὁ χρυσοῦς-
 μῶν ἐν τῇ πέμπτῃ ὁμιλίᾳ τῆς δὲ δὲ περὶ Θε-
 οσαλονικῆς φησὶ, καθάπερ κυβερνῆται ἅπαν τὸ ἰο-
 σῶμα ἐν ὁμοίᾳ, ἐν γὰρ τῇ κεφαλῇ καὶ οἱ τῶν σῶ-
 ματος καὶ οἱ τῆς ψυχῆς ὁφθαλμοί, ἐκείνου ἐκεί-
 νου τῶν διορατικῶν, ἐκείνου τῶν ἡγεμονικῶν,
 καὶ τὸ μὴ λοιπὸν τὰ πέταται εἰς ἀσκήσαν, αὐτὴ δὲ
 εἰς τὸ ἐκείνου καὶ, πᾶσι αὐτοῦ εἶναι ἐκείνου 15
 ἔχουσι πᾶν ἀρχὴν καὶ πᾶν πηγὴν, καὶ φησὶ τῆς
 ὁρατῆς ἐκείνου ἀναπέμπεται, τὸ διορατικόν, τὸ
 ὁφθαλμικόν, ἡ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἡ γὰρ πᾶν ἰδὲν εἶδον
 καὶ πᾶν ὁρᾶν ἐκείνου συνίστηεν. Ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς
 πρώταις λόγοις ἐκείνου τέταρτον φησὶ, μία γὰρ γε-
 νήσασθαι Ἐκκλησία, μιᾶς κεφαλῆς συναρμοσθέν-
 τας μέλη τοῦ σώματος, ὅτι γὰρ οἱ πάντες κατὰ τὸ
 σῶμα. καὶ ὁ Νεζιανζένος βιβλίῳ ἐκείνου κατὰ Κελοῦ
 φησὶ, λέγουσιν ὅτι σῶμα Χριστοῦ φησὶν εἶναι οἱ
 εἶναι λόγοι ὑπὸ τῆς γῆς τῆς Θεοῦ ψυχῆς πᾶν 25
 σῶμα τῆς Θεοῦ Ἐκκλησίας, μέλη δὲ τῆς τῆς σῶ-
 ματος εἶναι ὡς ὅτι τῆς δὲ τῆς τῆς πᾶσι εἶναι,
 ἐπεὶ περὶ ὡς ψυχὴ ζωοποιεῖ καὶ καὶ τὸ σῶμα, ὁ περὶ
 καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ κινεῖται ζωτικῶς, ὡς ὁ λόγος
 κινεῖται ὡς τὸ δὲ εἶναι καὶ ἐνεργεῖν, τὸ ὅλον σῶμα πᾶν 30
 Ἐκκλησίαν κινεῖ, καὶ ἕκαστον μέλος πᾶν ὅτι τῆς
 Ἐκκλησίας ἐκείνου χωρὶς λόγου περὶ τῆς. καὶ εἶτι
 Χρυσόστομος ὁμιλίᾳ δεκάτῃ ὅτι δὲ Τόμῳ πέμ-
 πτῃ φησὶ, Πολεμικὴ νικᾷ, ἐκείνου ἐκείνου περὶ
 γίνεται, ὡς ἐκείνου λαμβανόμενα καὶ εἶναι, εἶτι 35
 ταῦτα, καὶ ἐκείνου πᾶσι, ὑπὸ πᾶν ἐ-
 κείνου κλυδωνίζεται, ἀλλὰ ἐκείνου πᾶσι, χαρμᾶ-
 ζεται, ἀλλὰ ἐκείνου ἐκ ὑπὸ πᾶσι, παλαιῖς, ἀλλὰ ἐκ
 ἡτῆται, πνεύμα, ἀλλὰ ἐκείνου. ταῦτα δὲ ἐκείνου
 ἀνθρωπος, ἐκείνου ἐκείνου, ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐκείνου 40
 σῶμα ζῶν, ἀλλὰ ὡς Ἀγγέλῳ, ὡς Ἀρχαγγέλῳ
 δυνάται ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὁ λέγων ὅτι
 δυνάται, ψάλλει ἐκείνου καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅσον καὶ
 δικαίως ἀποτίθεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς τῆς τῆς πᾶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀλλοτρίαν αὐτῶν καὶ πᾶν ἀγνωστικῶν αὐτῆς, καὶ τῆς
 γυναικὸς τῆς χρίσματος, καὶ πᾶν τῆς τρέφεται καὶ διαμαρτυρεῖται, καὶ ὅτι φόνος καὶ ἀδολογητῆς ἐκείνου
 τῆς χρίσματος, καὶ οἱ χρισματικοὶ ἀντίχριστοι.

Τῶν Ἐκκλησιῶν ποιεῖ ἡ ἐκείνου καὶ ἀληθῆς οὐνοὶ
 καὶ ὁμοψυχία, τὸ δὲ χρίσμα γυναικῶν, διαρρη-
 χθῆναι τῆς συναδέλφου, καὶ ἀποσταθῶν πᾶν τῆς
 ἐκείνου ἀδελφῶν, φθόνῳ τρέφεται, φιλοεικίας καὶ

ἀντιτάξεται διαμαρτυρεῖται, ὅσον καὶ ἀποσταθῶν πᾶν
 μητέρα πᾶν Ἐκκλησίαν καὶ ἀποσταθῶν τέκνα, ἐκείνου
 αὐτῆς, καὶ ἀποσταθῶν ἐκείνου ἀποσταθῶν τῆς
 μητρός. ταῦτα ὁ πᾶς βιβλίῳ πρώτῳ κατὰ
 Παρ.

Παριζιανῶν περὶ τῶν σχίσματος τῶν Δονατιστῶν, καὶ κατωτέρω, Ἀπὸ ἐπὶ πονηρία τὸ σχίσμα, τὸ φόβος καὶ τῆς Εἰδωλολατρίας θανότερον, ἔχει τὴν ἰδίαν τὴν Δαθῶν καὶ Ἀβερῶν καὶ Κορὲ, οἵτινες τῶν ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ σχίσματος, καὶ ἐαυτὸς καὶ τὸς σὺν αὐτοῖς φονεύσαντες ἀπώλεσαν, οἱ γὰρ Σχισματικοὶ ἦσαν Ἀντίχριστοι. καὶ βιβλίῳ δευτέρῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας φησὶ, μία ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία, ἥ ἡ ἀγιοσύνη ἐκ τῶν Μυστηρίων συμπεραίνεται, ἀλλ' ἐπὶ τῇ 10 τῶν προσώπων ὑπερηφανία ζυγισαίνεται, ταύτῃ αἶμα μίαν καὶ ἐκλεκτὴν Περιεργὴν καὶ Νύμφην ἐαυτῇ ὁ Κύριος καλεῖται, αὕτη ὡς πᾶσι τοῖς Αἰρετικοῖς καὶ Σχισματικοῖς κρατῆσθαι ἐδύναται. καὶ μετ' οὐλίγα, Ἐνεκὸν τῆς καθολικῆς, ὅτι καὶ λογικῇ λέγεται καὶ 15 ἀπανταχῇ διεπαρρηγμένη, ἥστιν ἡ μέλη καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν. καὶ ὁ Κυριανὸς βιβλίῳ περὶ οὐσίως Ἐκ-

κλησίας φησὶν, Ἐς ἐστὶν ὁ Θεός, καὶ ἐς ἐστὶν ὁ Χριστός, καὶ μία ἡ αὐτῆς Ἐκκλησία, καὶ μία ἡ πίσις, ὅ,τι λαὸς εἰς τρεῶν οὐσίαν τὸ σῶμα τοῦ Θεοῦ τῆς συμφωνίας ἡνωμένης, Διαρρήγνυσθαι ἡ σὺν τῇ ἐδύναται, ὅτε τὸ οὐσῶμα διαρρηθῇ. καὶ ὁ Ἀν- 20 γκεστίνος βιβλίῳ πρώτῳ περὶ βαπτίσματος κατὰ Δονατιστῶν κεφαλῇ δεκάτῳ πέμπτῳ δεκάτῳ ἑκτῷ καὶ δεκάτῳ ἐβδόμῳ φησὶν, Αὐτὴ ἐξ ἀρχῆς ἦν ἡ Ἐκκλησία ἡ τὴν Ἀβελ τεκῆσα, ἥτις καὶ μέχρι τῆς σωτελείας Διαμῆται, αὕτη ἐν τῇ ὁμοθυμῇ τῆς παρέσης ζωῆς ἔχει ἐν τοῖς ἀλλοῖς ἀνθρώποις τὸ μέρος τῆς ἀλογίας ὡς ἀχυρὸν, ὡς περὶ ἐν τῇ Καίῳ καὶ τῇ Χάμ καὶ τῇ 25 Ἠσαῦ, τῇ Κορὲ, τῇ Δαθῶν, τοῖς ψευδοπροφῆταις καὶ ψευδοχρηστωμένοις, τοῖς ἐν τῇ πάθῃ τοῖς ἀλογίας πασματικῶς πασμοθῆσιν, ἐν τοῖς ἀλλοῖς δὲ κέντηται τὸ πνευματικὸν μέρος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

20 ὅτι ὡς τὸν τὸ σχίσματος τὸ ἀδελφικὸν μῖσος, ὡς τὸ μπάλιν τῆς οὐσίως ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη, ἥ ὁ ἐχόρμνος Σχισματικὸς ἢ Αἰρετικὸς εἶναι ἐδύναται. καὶ περὶ τῶν τῶν παρακάσονται οἱ Σχισματικοί.

Οὐδέτινες δὲ ἐποίησαν αὐτὸ σχίσμα, εἰ μὴ ἀδελφικῶς 25 μίσητα ἐκατεφλέγοντο, φησὶν Ἀνγκεστίνος βιβλίῳ πρώτῳ περὶ τῶν βαπτίσματος κατὰ Δονατιστῶν, κεφαλῇ δεκάτῳ. Οὐδὲς ἐν τῇ ἑκτῇ καὶ ἐβδόμῃ πράξῃ εἰς τὴν ὁπισθολὴν τῶν ἰωνῶν φησὶ, Μὴ θυμωθῆσαι τὸς Αἰρετικὸς ἔχον Πνῦμα Θεῶν, καὶ πᾶς Σχισματικὸς, ὅστις διαρρηθὴ τὴν Ἐκκλησίαν τῇ Θεῷ 30 καὶ τῷ σχίσματι, καὶ Διαρρήγνυσιν τὸ σῶμα τῆς Χριστοῦ, ἐστὶν Ἀντίχριστος. καὶ βιβλίῳ τεταρτῷ κεφαλῇ δεκάτῳ ἐνάτῳ κατὰ Δονατιστῶν, ταύτης τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης οἱ ἐχθροὶ φανερώς ἔξω εἰσὶν, εἰ δὲ καὶ ἔσω εἶναι δοκῶσι, ψευδοχρηστωμένοι 35 εἰσὶ καὶ Ἀντίχριστοι. καὶ βιβλίῳ δευτέρῳ κατὰ Κρησκωνίου, κεφαλῇ δεκάτῳ τρίτῳ φησὶν, Οὐδὲς ὅστις ἔχει τὴν ἀγάπην θυμωθῆσαι εἶναι Σχισματικὸς, ἢ Αἰρετικὸς. καὶ βιβλίῳ δευτέρῳ περὶ βαπτίσματος κατὰ Δονατιστῶν, κεφαλῇ ὀγδόῳ, 40

Τὸ ὡφελεῖ ἀνθρώπων ἡ ὑγιὲς πίσις, ἢ τὸ ὑγιὲς μόνον τῆς πίστεως μυερίον, ὅπως θανατηφόρος πληγὴ τῷ σχίσματι ἀφίρηται ἡ τῆς ἀγάπης ὑγίεια, δι' ἧς μόνως τὴν ἀφίρησιν καὶ τὰ λοιπὰ σῶμα προφανῶς ἔλκονται. Ἐνὸς δὲ, ὅς ἦν ἐν τῇ πεντακοσῶν ἔτει, βιβλίῳ περὶ τῶν Σιωδῶν Συμμάχῃ τῷ Πάπα, Τόρῳ τρίτῳ τῶν Σιωδῶν φησὶν, Οὐ Διαφέρει πῶς οὐδὲς πρὸς τὸν τὸ κόσμῳ ἡγεμόνα τρέχει, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγίας οὐσίτης Διαρρηθῇ, πῶς οὐδὲ καὶ αὐτὸ αὐτοῖς αἰεὶ τῇ Διαβολῇ ὁ τὴν Ἐκκλησίαν καταθλίβων. Οὐδὲς περὶ Δονατῆ κεφαλῇ τρίτῳ κατὰ Παριζιανῶν φησὶ, Τὸ μέρος ὑμῶν ὡς ἡ Ἐκκλησία ἐστὶν, ἀλλ' ἐπὶ καθολικῇ, ὅθεν τὸς Δονατιστὰς ταύτης χωρίζομεν, καλῇ βιβλίῳ δευτέρῳ ὑπὲρ Ἰσπερβί, 45 ἐλέχη ἐκ τῆς δούλης ἀποκοπὴν, αὐλακὰς τῆς πηγῆς χωριθείσας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Περὶ τῶν τῶν σχίσματος, Αἰρεσις καὶ Παρασυμωγαί, καὶ τῆς διαίρεσως αὐτῶν εἰς ἀπλῶς Σχισματικὸς καὶ εἰς Σχισματοαιρετικὸς μετὰ τῶν ὡσαύδαυμάτων αὐτῶν.

45 Σχίσμα ἐστὶν νείας σωμαθροίσεως ἑκτινος Διαφορᾶς γνωμῶν χωρισμός, καὶ γὰρ Σχίσμα ἐδύναται γινέσθαι, εἰ μὴ Διαφορᾶ τινι ἀκολουθήσωσιν οἱ ποιῶντες αὐτὸ, ὃ δὲ Αἰρεσις πεπαλαιωμένη ἐστὶ Σχίσμα. 50 ταῦτα Ἀνγκεστίνος βιβλίῳ δευτέρῳ κατὰ Κρησκωνίου, κεφαλῇ ἐβδόμῳ, ὃ δὲ μέγας Βασίλειος ὁπισθολῇ πρώτῃ κανονικῇ πρὸς Ἀμφιλόχιον, καὶ ἐν πρώτῳ φησὶ, Τὸς παλαιὸς τῶν πατέρων διδωσκίμεν ἀκριβῶς τὴν διαίρεσιν μετὰ τῶν Αἰρέσεων Σχισματικῶν καὶ Παρασυμωγῶν. Καὶ Αἰρεσις μὴ ἐστὶν, ὅταν οἱ

ἄνθρωποι παντελῶς ἀποχωρίζονται καὶ κατὰ πίσιν ἀλλοιώνται. Σχίσμα δὲ, ὅταν περὶ αἰτίας τινὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ ζητήματα ἰσίσταται πρὸς ἀλλήλους διενεχθέντες ὁμοχρῆσται. Παρασυμωγαὶ δὲ εἰσὶν τὰς σωμαθροίας ὡς τὰ τῶν ἀνυποτάκτων Πρεσβυτέρων, ἢ Ἐπισκόπων, καὶ ὡς τῶν ἀπειθῶν λαῶν ἡγεμόνας, ταῖς ἐστὶν, ἑστὶς ἀμαρτήσας φωραθῇ, καὶ τῆς τῶν Μυστηρίων κωλυθῇ Διακονίας, αὐτὸς δὲ μὴ ὑπακούσας τοῖς Κανόσιν, ἀλλ' ἐαυτῷ προεδρίαν καὶ τὴν Λειτουργίαν ἀπατήσας, πᾶντες δὲ ὅσοι μετ' αὐτῶν, ἢ ὁπίσω αὐτῶν

αὐτὰ ἐπορεύθησαν καταλιπόντες πλὴν καθολικῶν
ἐκκλησιῶν, σχισματικοὶ εἰσι. καὶ ἐπειδὴ ἡ Παρα-
σωαγωγὴ ἐστὶν εἰδὸς τῆς χλίσματος αὐτῆς Αἵρεσεως,
παῦ δὲ σχίσμα ἔχει πλὴν ὡς ἀποκλήν, διαρετέον
τὸ σχίσμα τῆς καθαρᾶς δόξασίας, ἡ φαρτρία δὲ
τῆς δογματικῆς σχίσματος, ὥστε σχισματικὸς τὸς
μὴ εἶναι ἀπλῶς, τὸς δὲ σχισμαπαυρετικὸς, ἡ καὶ
αὐτὸ τὸ σχίσμα τῆς δόξασίας κακῶς διηρημένον,
τέως εἰς Αἵρεσιν μεταγίνεται, καὶ Αἵρεσίν ἴνα εἰσὶν
γυνῶν, ἵνα ὁρθῶς δὲ τῆς ἐκκλησίας ἀφαιρεθῇ
δόξη. δίδωσι δὲ ὡς ἀποκλήν τῶν σχισματικῶν τὸς
Ναυαλικὸς περὶ μετανόας Διαφωτιστας δὲ τῆς
καθολικῆς ἐκκλησίας, τῶν δὲ Αἱρετικῶν, τὸς Δια-
φωτιστῶν περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως. καὶ μὴ τοὶ τὰς
Παρασωαγωγὰς ἐκείνας, αὐτὸ μέγας Βασίλειος κα-
λεῖ τῶν Αὐυποτάκτων, λοιμικὴ νόσος κατέχευται δι-
δάσκει ὁ θεὸς ὁφείλει ἵνα γινώσκῃ ὅτι τῆς Τραχιδιαιῶς

ἐπιστολῇ. ἀλλὰ δὲ καὶ ἡ οἰκουμενικὴ δούτρεα ἀγία
συνοδὸς. Κανόνι ἑκτῷ φησὶν, ὅτι μετὰ τῶν Αἱρε-
τικῶν παυτέον τὸς ὑγῆς μὴ ἔχοντας πίσιν, κα-
χωρισμῶν δὲ ὄντας, καὶ κατὰ τῶν κανονικῶν ἐπι-
σκόπων φαρτρία καὶ σωαθροίσεως ποιῆντας. Αὐυγ- 5
στὶνος περὶ τῶν σχισματικῶν ὅτι τὸ περὶ πόλειως
θεῶ βιβλίῳ δεκάτῳ ἐγδόῳ κεφαλῶν κατηκλεῖ-
πρώτῳ φησὶ, Περὶ δὲ τῶν σχίσματα ποιόντων ἐπ-
εὐνῆσι ζήτημα, ἡ δὲ αὐτοῦ γὰρ ἡ κυριακὴ ἀλλως μέλει
τῆς κατὰ τῆς ἐχάτης ἐκκλησιᾶς ὡς περὶ ἄχουρα ὑπο- 10
μῆναι, εἰ μὴ τὸ τῆς ὑπερηφανίας αἰετῶ καὶ τῆ πο-
κῆ καφότητῃ ἀπεδήμησαν αὐτῶν τῶς σίτες. καὶ
ὅτι τοῖς ἀναγγελικοῖς ζητήμασιν εἰς τὸ καὶ ματθαῖον
κεφαλῶν ἀνδεκάτῳ φησὶ, Τὸς σχισματικὸς ποιῶ
ἐχ ἡ Διαφωτιστῶν πίσις, ἀλλὰ ἡ Διαφωτιστῶν τῆς κοι- 15
νωσίας συντροφία, τὸ δὲ σχίσμα κακῶς διαμῶν, γίνε-
ται Αἵρεσις, ἡ καταφέρεται εἰς Αἵρεσιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

10

Περὶ Διαφωτιστῶν ἀπλῶς Αἱρετικῶν καὶ σχισμαπαυρετικῶν ὡς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς κατ' αὐτῶν ἐλέγχου.

Παρὰ τῶν ἄλλων δὲ ἀπλῶς Αἱρετικῶν διίεσται
οἱ σχισμαπαυρετικοί, ὅτι οἱ ἄλλοι Αἱρετικοί, εἰ καὶ
ὅλως μὴ θέλουν, ἀποβρίθονται ὁμως καὶ ἀποβάλλ-
ονται τῆς κοινωνίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας
ἀλλὰ τὸ μιστὸν καὶ ἀφώρητον τῆς δόξας αὐτῶν σφάλ-
μα, καὶ μᾶλλον εἴπω τῆς ψεύδους τῆς ἐαυτῶν γνώ-
μης ὑπερασπίζονται ἵνα πλανῶσι καὶ τὸ πλῆθος,
ὡς ἐρυνδύει ὁ Αὐυγστίνος βιβλίῳ δούτρεω περὶ
ἀληθείας δόξης κεφαλῶν πέμπτῳ, καὶ βιβλίῳ
δούτρεω τῶν ἀναγγελικῶν ζητημάτων εἰς τὸν ματ-
θαῖον κεφαλῶν ἐνδεκάτῳ φησὶν, οἱ δὲ σχισμα-
παυρετικοί, εἰ μὴ ὑπομόλησαν τῆς ἐκκλησίας, καὶ
τῶν ἐκείνων διεγρήγνυντο, καὶ εἰρηκῶς ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ ζῶν ἡθέλον, ὑπεφύοντο αὐτῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὡς ἀδελφοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἄχουρα ἐν ὀλίγῳ τὸ ὡς ἀπαι-
οντες, σαζομῶν ὁμως τῆς δεσμῆς τῆς ἀληθείας
καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐλεγχομῶν μόνης τῆς Αἵρεσεως
τῶν τοιούτων ἐν τῇ νομίζεν Διαφωτιστῶν τῶν σω-
τροφίᾳ ὑπὲρ τῶν διδασκαλιῶν, ἡ καὶ πράξεων ἐξω-
τερικῶν, ὑπὲρ ὧν ἐκ ἑδὸς γίνεσθαι τοιούτων σχίσμα,
καὶ Διαφωτιστῶν τῶν τῆς θεῆς δίκης μινύει αὐτοῖς ὁ Εἰρη-
νικὸς. τῆτοι τοῖς ῥήμασιν ἐν τῇ τεταρτῇ βιβλίῳ

κατὰ Αἵρεσεων κεφαλῶν εἰκοστῇ δούτρεω, Κρησὶ
δὲ καὶ τὸς τὰ σχίσματα ἐργαζομῶν, τὸς αἰσάδεις,
τὸς μὴ ἔχοντας ἀγάπην θεῶ, τὸ ἐαυτῶν ὀφείλει 25
μόνον σκοπεύοντας, οἱ πλὴν τῆς ἐκκλησίας ἐνότητι ὑπέρ-
λινον καὶ ἐλιδαν αἰτιῶν τὸ μέγα καὶ εἰδὸς ἐν-
μα τῆς Χρυσῆς διαρεῖσι καὶ Διαφωτιστῶν, καὶ ὅσον
τὸ κατ' αὐτῶν ἀποκτείνουσιν, ἐρυνδύει ὁμοιογῶντες,
πόλεμον ἐργάζονται, ἀληθῶς τὸν κῶντοπα διῶλί- 30
ζοντες, καὶ πλὴν κῶντοπα καταπίνοντες, ἔδεις γὰρ
τῶν κατ' αὐτῶν διώκεται γίνεσθαι ἔλεγχος, ὅση
τῆς σχίσματος ἐστὶν ἡ λύμη, Διαφωτιστῶν τῆς ἐν-
ότητος, ἀποκτείνουσιν ὅτι τὸ καὶ Χρυσῶν, σωρεύοντες ἐκ
σφάλματα, ἐγερῶν μετὰ συκοφαντῶν κατὰ 35
τῶν ὁρθοδόξων, τῶν ἐν τῇ ἐνότητι μινύοντων, ἔς καὶ
ὑπερηφανῶν ἐδελύγματος μισῶσι, καὶ πολιτικῶν τὰ
ὡτα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀπλῶς ἐκείνων, ἵνα αὐτῶν δὲ
τῆς ἐνότητος ἀποπᾶσσωσι, καὶ εἰς τὸ τῆς ἐαυτῶν κα-
κίας χωρισμῶν βάρβαρον καταφύωσιν, ὡς περὶ δη- 40
λαδὴ περὶ τῶν παλαιῶν σχισματικῶν Ναυαλικῶν
ἐγερῶν Κυριακῶν καὶ ἐπιφανῶν, καὶ περὶ τῶν
Δοναλιστῶν ὁ ὀπῆτος, καὶ Αὐυγστίνος.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Ὅτι ἔτε ἐν σχίσμα ἔδων, εἰ μὴ ὡς ἄλλοι Αἵρεσίν ἴνα ἀπλάσῃ, καὶ τί ἐστιν Αἵρετικὸς, καὶ ὅτι Αἱρετικοὶ οἱ Λατῖνοι.

Ὁ Αὐυγστίνος ἐπιστολῇ ἑκατστῇ πρώτῃ φησὶν,
ἔτε ἐστὶν ἔδων σχίσμα, εἰ μὴ ὡς ἄλλοι Αἵρεσιν
ἵνα ἀπλάσῃ, ἵνα ὁρθῶς τῆς ἐκκλησίας δόξη
ἀφαιρεθῇ. Γεώργιος ὁ σχολάριος ἐν τῇ κατὰ
σιμωνίας, Αἵρετικὸς ἐστὶν ὁ πᾶς ὁ περὶ τῆς
πίστεως ἀφώρητον ἡ κατ' ἐλιδαν, ἡ πλῶν πλᾶν

μινύον. καὶ ὅπερ οἱ πολιτικοὶ Νόμοι φασὶν, Αἵρε- 50
τικὸς ἐστὶ, καὶ τοῖς Αἵρετικῶν ὑποκείται Νόμοις, ὁ μι-
κρὸν γυνὴ τῆς ὁρθῆς πίστεως παρεγκλίνων. καὶ
ἐν τῇ ἐνφωροντῇ σιωελόσει ἀποστῇ πέμπτῃ ὁ Εἰφε-
σε ἐφη, ἡμεῖς δὲ ἔδων ἄλλο ἀπεχλῶν τῶν Λα-
τίνων, ἀλλὰ ἡ ὅτι εἰσὶν ἔδων σχισματικοί, ἀλλὰ καὶ
Αἵρετι-

Αἱρετικοί, διὸ ἐδὲ πρέπει ὅλως ἐνωθῆναι αὐτοῖς, εἰ μὴ ἐκ ἄλλωσι πῶς περὶ ἡμῶν λόγος τῆς Συμβολῆς. ὁ αὐτὸς ὡς λέγει ὁ μέγας Ἐκκλησιαρχὴς τμήματι ἐνάτω κεφαλαίῳ πέμπτῳ, ἔλεγε ἐν τῇ αὐτῇ Συμβολῇ, Ἡ πᾶν Λατίνων Ἀναφορὰ Αἵρεσις ἐστὶ, καὶ ἔτι εἶχον αὐτῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, πλὴν ἐκ ἡθελήσαν ἑξαμβόλῃ τὰς Λατίνους ὡς Αἱρετικούς, πῶς ἔπι-
 5 σφύζον αὐτῶν ἐκδεχόμενοι, καὶ πῶς φίλως πραγ-
 ματοδύναμοι. καὶ ὁ Ταράσιος πρᾶξει πρώτη τῆς

ἐβδόμης Συνόδου ἔφη, Τὸ γὰρ ἐπὶ δόγμασιν εἶτε μικροῖς εἶτε μεγάλοις ἁμαρτάνειν, ταῦτόν ἐστιν, ἐξ ἀμφοτέρων γὰρ ὁ Νόμος τῆς Θεᾶς ἀδεύεται. καὶ οὐκ αἶνον τὸ τῆς φωτὸς, γράφοντες πρὸς Νικόλαον Ἐπίσκοπον Ῥώμης, ἐν τῇ δευτέρᾳ Ἐπιστολῇ, καὶ γάρ ἐστιν οὕτως κοινὰ πᾶσιν ἅπαντα φυλάττειν ἐπάναγκες, καὶ πρὸς γὰρ τῶν ἁλίων τὰ περὶ πίστεως, οὕτως καὶ τὸ παρεκκλῖναι μικρὸν, ἁμαρτάνειν ἁμαρτίαν πῶς πρὸς πάντας.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ἐλεγχος κατὰ τῆς γλωσσαλγίας Λεοπόλδου Κρονίκης Καρδηνάλεως, γράψαντος πρὸς Οὐγγροβλαχίας κατὰ τῆς ὀρθοδόξου δόγματος τῶν Ἀνατολικῶν.

15

Λεοπόλδος Κρονίκης Καρδινάλιος ὑπὸ Βιέννης γράψας πρὸς τὸν Μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας ἐν ἑτῇ χιλιεσῶ ἐπικοποσῶ δευτέρᾳ, λέγει πρὸς τοῖς ἁλίοις οἷς γράφει κατ' ἡμῶν, Τὸ ἀσεβέστατον θί-
 20 σμα τῶν Γραικῶν τῶν Ἀνατολικῶν. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι οἱ Ἀνατολικοὶ Γραικοὶ ὀρθόδοξοί ἐσιν, καὶ γὰρ φυλατ-
 τασιν πάντα τὰ ἀρχαῖα καὶ πατέρα καὶ δόξαν, καὶ μαρτυροῦν τὴν γραφὴν, οἱ πατέρες, καὶ ἡ ἀληθὴς Ἀ-
 25 δοχὴ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐδόξασεν, οἱ δὲ Λατῖνοι κηνοτομήσαντες καὶ εἰς πῶς πίστεν καὶ εἰς τὰ μυστήρια καὶ εἰς πάντα τὰ ἐκκλησιαστικά, εἰς
 περὶ πάντας ἀσεβεῖς καὶ σχισματικούς, ὡς πεινῶντες πῶς

μερικῶν καθολικῶν, καὶ αὐτὶ τῆς ἑκκλ. πὴν χριστὸν κεφαλῇ ἡγνῆται κεφαλῇ τὰς Πάπας, καὶ πῶς ῥω-
 μαϊκῶ Ἐκκλησίαν μερικῶν ἔσαν, ποῖοι καθο-
 λικῶν, ὅθεν κατὰ τὰς ἀνωτέρω περὶ τῆς Ἀληθ-
 φθίντας πατέρας καὶ διδασκάλους εἰς πλάσι, ἀχυ-
 ρα, αἰαδιᾶς, μὴ ἔχοντες ἀγάπην, πολέμοι τῆς ἐκ-
 κλησιαστικῆς ἡρενῆς, συκοφαντοῦν τῶν ὀρθοδόξων,
 σωρὸς κίων σφαλμάτων, παρήκοι, ὁπταταί, τῆς
 ἀληθείας ἐχθροί, φθοιροί, φιλόνοκοι, πεισματι-
 κοί, ὡς περὶ τῶν πατέρων ὁμολογεῖται, ὅθεν καὶ ὑποπτεύουσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

30

Ὅτι τῶν Λατίνων λεγόντων μὴ εἶναι σφας αὐτὰς Αἱρετικές, ὡς πρὸς Ἐφέσον δὴθεν ἔδοξε μαρτυρῶν, καὶ τῆς Χωματονῆς Δημητρίου τὰς τύπας καὶ τὰ ἔθνη αὐτῶν μὴ καταγινώσκουσι, μήτε αὐτὰς ἀπεβλήτους ὡς Αἱρε-
 σιώτας δημοσίᾳ γενοῦσθαι λέγουσιν, δέκνυνται ἐν ταῦτα καὶ ἰδίως καὶ συνοδικῶς πολεμῶντες αὐτὰς ἀνα-
 θεματίζουσι ὡς Αἱρετικές. Ἀλλὰ τὸ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Συμβολῇ, καὶ ἐκ τῆς γίγνεται τὸ ἅγιον Πνεῦμα δογματίζειν,
 35 καὶ ἄξιμα εἶναι, καὶ τὸ ἐν τῇ τῆς Κυρίας μεταμορφώσεως φῶς κτισθὲν λέγειν.

40

Πρὸς ταῦτα τῆς Ἐφέσου λέγουσιν οἱ Λατῖνοι, ὅτι ἐκ εἰσὶν Αἱρετικοὶ ὡς εἰσὶν ἕως καὶ ἄλλοι ἡνέες τοιοῦ-
 40 τοι, ὅθεν Δημήτριος ὁ Χωματονῆς ἀποκρίσει πρὸς
 Κωνσταντῖνον Καβασίλαν Ἀρχιεπίσκοπον Δυρράχου περὶ τῆς Βαλσαμῶντος ἐν ταῖς ἐρωταποκρίσεσι Μάρ-
 κος Ἀλεξανδρείας, Αἱρετικές ἀποκαλεῖται Λατίνους, λέγει, τῇ τοιαύτῃ δὲ ἀποκρίσει τινικαῦτα πολλοὶ τῶν
 45 ἰταμῶν, καὶ μὴ περὶ αὐτῶν μέμψαντες Λατίνων τύ-
 πων τε καὶ ἔθων, ὅτι τε φασὶν ἐκατεγινώσθη ταῦ-
 τα συνοδικῶς, καὶ ἐδὲ ὡς Αἱρεσιώται ἀποβλήτοι δη-
 μοσία γεγονόσιν. Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς ταῦτα, ὅτι τῆς
 50 Λατίνους ὡς ἀβάτας γενομένης ἐν πολλοῖς τῆς ἐκ-
 κλησιαστικῆς φρονήματι, οἱ Ἀνατολικοὶ ἔτι ἀναφαν-
 δὸν ἐκ ἀνεθεμάτισαν, λέγει τὸ ἅγιον αὐτῶν ὁ
 αὐτὸς Ἐφέσος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ μακαρίτης ἱεροσο-
 λύμων ἡκτάριος τμήματι δευτέρᾳ φύλοισ ἐβ-
 δομηκονταπέντε τῆς Συναγωγῆς αὐτῆς. λέγουσιν
 ὅμως καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἔφ' ὅσον οἱ Λατῖνοι ἐψιθύριζον

ὑπὸ ὀδόντα τὰς κηνοτομίας αὐτῶν, καὶ ἡ Ἐκκλησία
 οἰκονομῶσα, καὶ πῶς διόρθωσιν αὐτῶν ἐλπίζεσα, συ-
 νεπιγυμνῶς κατέκρινεν αὐτὰς, ἀφ' ὧς δὲ ἤρξαντο γυ-
 μνῇ τῇ κεφαλῇ βλασφημεῖν, ἀνεθεμάτισαν αὐτὰς
 καὶ κοινῶς καὶ ἰδίως. ἀνεθεμάτιζε ἡ τρίτη Οἰκουμε-
 νικὴ Σύνοδος, οἱ δὲ ἐβδόμῳ αὐτῆς καὶ οἱ τῆς τε-
 55 ρτῆς πολήσαντες ἐν τῇ τῆς πίστεως Συμβολῇ,
 καὶ καθεστῆς αἰμὲν αὐτῶν ἄγαι τέσσαρες Οἰκουμενικαὶ
 Σύνοδοι ἔτι ὡς ὤρισαν ἐν τοῖς ὅροις αὐτῶν, ἀδαμῶν οἱ
 Λατῖνοι ἐτόλμησαν περὶ ἡμῶν ἐν τῇ Συμβολῇ, οἱ Λα-
 τῖνοι ἄρα ἀνεθεματίζονται ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συ-
 νόδων, ταῖς ἐν ὑπὸ πάσης τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.
 δευτέρᾳ, ἀπομὲν αὐτῶν βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφα-
 λαίῳ ἐβδόμῳ, καὶ ἔτι ὡς ἔπει ἐν τοῖς περὶ πε-
 60 ρτῆς ὁ Βεθαρμῖνς συμφώνως Πέτρῳ πρὸς Λομ-
 παρῶν διαιρέσει ἐνδεκάτῃ, ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ ἐκ ἐσέργετο ἡ περὶ ἡμῶν, ἀνεχωρήτων δέ τιτων,
 λέων ὁ τρίτος τὸ Σύμβολον τῆς δευτέρας Συνό-
 65 δος ἐχάραξεν ἐς τὰς ἀργυρὰς ἀσπίδας, καὶ κατὰ

τὸ εἶδος ἐξεφώτισε τὸ ἀνάθεμα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ῥα-
 μήσοντας· τρίτον, ἡ κατὰ φωτίαν καὶ ἡ ἐπὶ φωτίαν
 αἰνωδοὶ ὤρισαν μὴ εἶναι τὸ σύμβολον τῆς πίστεως
 ἀκτιστοτόμητον, καὶ ἴδε τὰς τόπαις ἀνωτέρω, ἐκ αὐτῶν
 ὅμως πᾶν ὑπὸ πᾶν καὶ αὐτῶν οἰκουμενικῶν συνόδων
 ἐκφωνηθέντων ἐπιτημίαν, καὶ ἴδε ἀνωτέρω ὅλον τὸ
 δεύτερον κεφάλαιον τῆς ὁγδόου βιβλίου· τέταρτον,
 ἐπὶ Βασιλείᾳ Πορφυρογεννήτῃ καὶ Σεργίᾳ Πατριάρχῃ
 Κωνσταντινουπόλεως ἐγύετο ἐν Κωνσταντινουπόλει συνό-
 δος Τοπικὴ κατὰ τὴν Πάπαν τῆς Ῥώμης, καὶ ἐξέ-
 βαλεν αὐτὸν τῶν Διπτύχων· πέμπτον, ἐπὶ Κων-
 σταντινῇ τῇ Μονομάχῃ ἐγύετο τρίτη συνόδος ἐν Κων-
 σταντινουπόλει σχεδὸν Οἰκουμενικὴ, ἣτις καλέσασα
 αὐτὸν τὸν Πάπαν λέοντα τὸν ἑναπὶν εἰς ἀπολογία, καὶ
 μὴ ἐλθόντα ἀπέκοψε τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας·
 ἕκτον, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Ἀλεξίου Γ' Ἰωάννη καὶ Μα-
 νουήλ τῶν Κομνηνῶν ἐγύετο συνόδος περὶ τῆς
 ἰδίως δὲ ἐπὶ Μανουήλ τῇ Κομνηνῇ συνόδου γεγονυῖα
 ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ᾗ παρῆν καὶ ἡ σύγκλητος,
 τελειῶν χωρισμῶ ἀπέκοψε καὶ αὐτὴ τὸν Πάπαν καὶ
 τὰς σὺν αὐτῇ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, καὶ ἴδε
 ἀνωτέρω βιβλίου ὁγδόου κεφάλαιον δέκατον· ἑβδο-
 μον, ἐν τῇ Νικαίᾳ ἔσσης τῆς Βασιλείας, πολλοὶς
 κατεκρίθησαν οἱ Λατῖνοι ἐν τῇ καλεσμένῃ Νυμφαίᾳ,
 ὅμως ἐπὶ Γερμανῇ τῇ ἑξῆς συνόδου ἀθροισθεῖσα
 Γραικολατίνων, καὶ τῶν Λατίνων μὴ ἀφισαρμένων τῆς
 καθολικῆς, ἡ συνόδος ἀνθεματίσκει αὐτούς, καὶ
 γὰρ ῥητῶς εἶπον ἐν τῇ ἀποφάσει, ἥτοι ἐν τῇ ὀρῇ
 αὐτῆς, τοῖς μὴ ὁμολογεῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡς
 τὰ Πατέρες περὶ αὐτοῦ ἐκπορεύεται ὡς περὶ καὶ τὸν
 υἱὸν ὡς τὰ Πατέρες περὶ αὐτοῦ γεννᾶται, καθὼς
 περὶ αὐτοῦ ὁ Θεὸς Λόγος τοῖς Ἀποστόλοις διέθετο
 εἰπὼν, ὅΤΑΝ ΔΕ ἘΛΘῃ Ὁ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ, ὉΝ
 ΕἶΓΩ ΠΕΜΨΩ ὙΜῖΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟ
 ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ Ἀληθείας, Ὁ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑ-
 ΤΡΟΣ ἘΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ· ἀλλὰ πᾶρ ἑδὸν θεμιτοῖς πᾶσι
 τῇ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν ὡς ὁδοῖν, ῥημῶσι φά-
 σκειν ὡς τὰ γὰρ ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
 καὶ ἔχι ὡς τὰ Πατέρες περὶ αὐτοῦ καὶ ὁμολογῶν, Ἀ-
 νάθεμα· τοῖς ἐναντία τῇ Δεσπότῃ Χριστῷ δογμα-
 τίζουσιν ἐπιχερεῖν, καὶ λέγουσι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ὡς τὰ Πατέρες καὶ τὰ γὰρ ἐκπορεύεται, καὶ ὡς τὰ
 γὰρ μὴ ὁμολογῶν καὶ περὶ αὐτοῦ, ὡς τὰ Πατέρες δὲ
 ἔκπορεύεται, ἀλλὰ πόρρω, ὡς πᾶν μὴ τὸν ὡς τὰ Πα-
 τέρες ὁμολογῶν, τὸ δὲ Πνεῦμα ὡς τὰ γὰρ, καὶ πολλῶσι
 λέγουσι πᾶν μὴ τὸν ὡς τὰ Πατέρες τὸ Πνεῦμα αἴτιον,
 πόρρω δὲ τὰ Πνεύματα αἴτιον πᾶσι Πατέρες, ὡς τε
 εἶναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνεργεῖα μὴ τὰ γὰρ, διωάμεθα
 δὲ τὰ Πατέρες, καὶ βαθμῶς καὶ υποβάσεις αὐτῶν
 καὶ αἰτιατῶν ἐπὶ τῆς ἀπλῆς καὶ ἀδιακρίτου Τριά-
 δος ἐπιστάμενοι, Ἀνάθεμα· τοῖς δοξάζουσιν ἐπὶ
 τῆς ἀγίας Τριάδος δοξάζειν καὶ τῆς καὶ ἀξιομα-
 τῶν διαφορᾶς, καὶ πολλῶσι λέγουσι τρίτον εἶναι
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑπὸ τῇ Πατρὶ τῇ τε τάξει καὶ
 τῇ ἀξίᾳ, δεύτερον δὲ τὸν υἱόν, καὶ ἔτι πᾶσι μίαν

καὶ ἀπλὴν καὶ ὁμόημον καὶ ὁμόδοξον καὶ ὁμόθετον κατατέ-
 μναι Θεότητα, καὶ εἰς τὸ τῆς Τριάδος ἐμπόνησι βάρος
 θεῶν, Ἀνάθεμα· τοῖς μὴ καταδεχομένοις ἀπο-
 ποιῆσαι καὶ ἀπόδοτον εἶργον τὸ κατ' ἐκείνῳ ἐν
 τῇ ἀγίᾳ Λειτουργίᾳ ὡς πᾶσι ὁρθόδοξων ὁμολογῶ-
 ντων ἅγιον σύμβολον, τὸ ὡς τῆς πρώτης τέφρας
 καὶ δευτέρας πᾶσι ἀγίων συνόδων ὁμολογικῶς ὡς τῆς
 καὶ βεβαιωθὲν ὡς πᾶσι λοιπῶν, ἀλλὰ μεταποιῶν τῆ-
 ρ, καὶ λέγουσι, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον
 καὶ ζωοποιόν, τὸ ὡς τὰ Πατέρες καὶ τὰ γὰρ ἐκπορεύο-
 υμενον, καὶ ἑμόνον τὰς πᾶσι ἀγίων πατέρων σὺν-
 δικᾶς ὡς ὁδοῖς, καὶ πᾶσι ἀγίων καὶ θεοδιδάκτων
 Ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ ἀληθείᾳ ἡμῶν Θεῷ
 καὶ Σωτῆρι ἡμῶν Χριστῷ ὡς ὡς τῆς Θεῶν τῆς
 Ἀνάθεμα· τοῖς κακῶς ἐκλαμβάνουσιν τὴν τῇ παρα-
 γίᾳ Πνεύματος ἐκπόρουσιν, καὶ λέγουσι, ταυτὸν εἶναι
 ἐκπόρουσιν καὶ περὶ αὐτοῦ ἡ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κατὰ τὰς
 θεῶν πατέρας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν θεὸν Κύριον
 περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐκ τῇ γὰρ καθὼς περὶ καὶ
 ἐκ τῇ Πατρὶ, ἐκπορεύεται ὡς καὶ ἐκ τῇ γὰρ, μὴ
 νοῦντες οἱ ἄφρονες, ὅτι ἡ μὴ ἐκπόρουσιν τὸν ἅγιον
 τρέπον τῆς τῇ παραγίᾳ Πνεύματος κατὰ τῆς
 ἔξω, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τινὸς ἐκ τῇ Πατρὶ ταυ-
 τῶν ὁμολογῶν, τὸ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ αὐτοῦ, πᾶσι
 ἄφρονον τῇ παραγίᾳ Πνεύματος χορηγῶν καὶ πᾶσι
 πᾶσι αὐτῇ χαρισμάτων ἀνομιᾷ, διὸ καὶ τῇ αἰτίᾳ
 δι' ἣν καὶ περὶ αὐτοῦ οἱ θεοὶ πατέρες φέρουσιν, ὅτι ἡ μὴ
 ὑπὸ χεῖρον, τοῖς ἔν μὴ ὁμολογῶν τὸ Πνεῦμα τὸ
 ἅγιον ἐκ τῇ Πατρὶ ἐκπορεύεται ἔχον πᾶσι ὑπαρξίν,
 ὡς περὶ καὶ τὸν υἱὸν γεννητῶς, καὶ τρέπον ὑπαρξίως τῇ
 μὴ γὰρ πᾶσι γέννησιν, τῇ δὲ παραγίᾳ Πνεύματος πᾶσι
 ἐκπόρουσιν, ἀλλὰ ὁλοῦς ἀθετῶν πᾶσι τῇ παραγίᾳ
 Πνεύματος ἰδιότητα, καὶ φάσκουσιν ὡς κατὰ ἐκπορεύον
 ἔχον πᾶσι ὑπαρξίν ἐκ τῇ Πατρὶ, καὶ ταῦτα τῇ Θεο-
 λόγῃ Γρηγορίᾳ εἰς τὸν περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος λόγον, 35
 καὶ τῇ Θεολογικῶτάτῃ Δαμασκηνῇ μέσον ἀγνοή-
 τῃ καὶ γεννητῇ βούλων εἶναι τὸ ἐκπορεύον ἕτερον
 τρέπον ὑπαρξίως τῆς τε ἀγνοήσεως τῇ Πατρὶ καὶ
 τῆς γεννήσεως τῇ γὰρ πᾶσι τῇ παραγίᾳ Πνεύμα-
 τος ἐκπόρουσιν, Ἀνάθεμα, καὶ τὰ ἔξω· ὁμοίως 40
 ἐπὶ τῇ ὡς τῆς πᾶσι ἱερῶν καὶ ὡς τῇ πᾶσι Ἀζύ-
 μων νεκρῇ θυσίᾳ, καὶ τῇ περὶ τὸ βάπτισμα καυνο-
 ρμία, καὶ τῇ τῇ περὶ αὐτοῦ Φλυαρίᾳ, καὶ τοῖς
 κατὰ μικρὸν ὡς τῆς καὶ κατὰ μικρὸν ἀθέτοις
 καὶ καταγελάστοις αὐτῶν ἔσσης, ἴδε ἀνωτέρω βιβλίου 45
 ὁγδόου κεφάλαιον δέκατον ὁγδόον· ὁγδόον, ἀφ' ὧν
 συνόδοι συνηλθον ἐπὶ Ἀνδρονίκῃ τῇ Παλαιολόγῃ,
 καὶ Ἀννης τῆς Βασιλίσσης, καὶ Ἰωάννῃ τῇ Καντα-
 κληνῇ, ὡς εἶρηται ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς τῆς Ἀγά-
 πης, καὶ ἀνωτέρω βιβλίου ὡς τῆς κεφαλῆς τρίτης, 50
 ἀναθεματίσασαι Βαρλαάμ καὶ Ἀκίνδυνον καὶ Ἰωάν-
 νην Καλέκα Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
 Πέτρου τὸν Κυδωνίην, φρονέοντας κτιστὸν τὸ Φῶς
 τῆς μεταμορφώσεως, καὶ ταῦτα ὡς τῆς καὶ ἐνέ-
 γειαν ἐπὶ Θεῷ, ἀλλὰ μὴ ταῦτα φρονέοντες καὶ οἱ Λα-
 τῖνοι,

τῖνοι, ἅρα κοινόν ἐστι τὸ ἀνάθεμα τοῖς ἀπολεσθεῖσι καὶ τοῖς Λατίνοις. ἔπειτα, ὅτι Μαννὴλ τῷ Παλαιολόγῃ ἠκμαζοῦσι Ἰωσήφ ὁ Εὐρένιος, καὶ Φανερῶς κατεκρίθησαν καὶ τότε οἱ Λατῖνοι, καὶ ἰδεὶ αὐτῶν βιβλίον ἐν αὐτῇ κεφαλῇ ἐνδεκάτῃ Παράγραφῳ τρίτῳ. δέκατον, πῶς ἐν Φλωροντία Σύνοδοι κατέκριον ἀπέβαλε καὶ ἀνθεμάτισον ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία εἰς πρῶτον καὶ ἀφ' ὧν τῶν, καὶ συνοδικῶς, καὶ ἰδεὶ αὐτῶν ἐν τῇ πρώτῃ μέρει τῆς παρῶντος δεκάτου βιβλίου. ἐνδεκάτη, ἐν ἧτι ἐξοικιστὶς ἐν ἡμετέροις ἐν κοινῇ δούτῳ Σύνοδοι γεγονῆα οἰκουμενικὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει, φανερῶς κατέκρινε τὰς Λατίνους ὡς Ἀρετικούς, ὥστε καὶ ὁρθόδοξος χριστιανὸς μετὰ ἀπολεσθῆαι καὶ λιβέλλῳ καὶ κατακρίσει 15 πῶς Λατινικῶν ἡμερομηνιῶν καὶ χρίσει τὰς ἀγίας Μύρας ὡς γινώσκουσι, ἰδεὶ καὶ ἐν τῇ Τόμῃ τῆς Ἀγάπης καταβατὸν ποταμοποιῶν ἐξήκοστον ὄγδοον. δεκάτην, ἰδεὶ πῶς κατὰ Εἰκκῆ Σύνοδοι αὐτῶν βιβλίων ἐν αὐτῇ κεφαλῇ τρίτῳ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεῖς 20 μίας μεταταῦτα ἐν ἧτι γράφει ἀπὸ πολεμίου πρὸς τὰς ἐν Βιτεμπεργίῃ Λατίνους ἐγκυκλίους ἡγουσας, κατέκρινε τὸ ὅτι τὰ ἴδια, καὶ ἄλλα ἡμερομηνήματα Λατινικά, καὶ τῶς αἰ ὅτι Παρθενία Κωνσταντινουπόλεως ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Γασπῷ 25 Σύνοδοι ἀνθεμάτισαν καὶ ἀφώρισαν δημοσίως τὰς λέγοντας ἡ φρονεῖντας καὶ ἐκ τῶν ἴδιον ἐκπορεύεσθαι

τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλὰ καὶ καὶ ἰδίως ὑπὸ πολλῶν πατέρων κατεκρίθησαν οἱ Λατῖνοι ὡς Ἀρετικοί, ἐξ ὧν πατέρων ἐπὶ καὶ ὁ Ἀντιόχειος Πέτρος γράφει πρὸς τὸν Κρηματιστὴν καὶ λέγει, Κακῶν κακίστοι ἡ ἐρεθίσθη καὶ ὁ συγχωρῶν ταῦτα, ἀσυγχώρητος. τῷ πρῶτῳ καὶ ὁ Θεοφύλακτος Βελγρίας, ὁ συγχωρῶν πῶς ἐρεθίσθη, ἀσυγχώρητος. ἰδεὶ περὶ τοιούτων ὁπιτιμίων καὶ αὐτῶν βιβλίων ὁ γότος τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον τὰ κεφάλαια, καὶ ἐν τῇ Καταλλαγῇ Βασιλεῖς τῆς Ἀγκύρας τὸ ἑκατοστὸν εἰκοστὸν κεφάλαιον, καὶ τὸν Βλασσαρὶν περὶ τῶν ἐπὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐν τῇ Καταλλαγῇ καταβατῇ τιτοσκοπιστῶν τεσσαρικοστῶ τετάρτῳ, καὶ Μάρκῃ τῆς Ἐφέσου τὸ δύο κεφάλαιον ἐν τῇ Τόμῃ τῆς Ἀγάπης καταβατῇ πεντηκοστῶ ὁδοποιῶν πρῶτῳ, καὶ ἐν τῇ Συνοδικῇ τῇ κατὰ πῶς πρώτῳ Κυριακῇ πῶς ἡσυχῶν ἀναγιγνωσκουσιν, Ἀπαντα τὰ ἐν τῇ πῶς ἐκκλησιαστικῇ ἐνδεκάτῃ καὶ ὑποτύπωσιν πῶς ἀγίων πατέρων ἡμερομηνιῶν καὶ πρῶτον, ἡ μετὰ τῇ πρῶτῃ ἐνδεκάτῃ, ἀνάθεμα, καὶ ἐν τῇ κατηχητικῇ πῶς ἐνδεκάτῃ ἀρετικῶν ὅτι πῶς ἀγίας καὶ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὴν ἡ βασιλεῖς εἰς πῶς ἐνδεκάτῃ πρῶτον καὶ πρῶτον καὶ πῶς, ἀνάθεμα. καὶ εἰς ἐνδεκάτῃ καὶ πῶς πῶς τῶν τῶν ἐνδεκάτῃ δὲ, ἀνάθεμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

30 Περὶ ἀνθυποφωρῶν Λατίνων, πῶς μέσον ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἀφ' ὧν κατὰ Βαρλαάμ, Ἰωάννην Κύτρε, Θεοφύλακτον, Νικήταν Σεῖδον καὶ Ἀνδρόνικον Καματηρὸν λεγόντων εἶναι μόνον ἐν τῇ ἐρεθίστῃ τοῖς Ἀζύμοις καὶ τῇ ἐκ τῶν ἴδιον δόγματι, τὰ δ' ἄλλα μὴ καλύψαι πῶς εἶναι.

35 Ἀνθυποφέρουσι πρὸς ταῦτα οἱ Λατῖνοι, ὅτι ὁ Μοναχὸς Βαρλαάμ λέγει, Ἐπεὶ περὶ ἀμάλισα ἀφ' ὧν μεθ' ἡμῶν, τότε πρῶτον ἐν τῇ συμβόλῃ, καὶ ἰδεὶ Ἀζύμων τελευτῇ, πῶς γὰρ ἄλλα ἀφ' ὧν μὴ ἰδεὶ εἶναι, ἐμὴν τοιαῦτα, ὥστε δι' αὐτὰς τῶν ἡμετέρων ὁρισμῶν γινώσκουσι. Ἐν Ἰωάννης ὁ Κύτρε πρὸς Κωνσταντῖνον Καβασίταν γράφει, λέγει, Δύο εἰς φανῇ καὶ μεγάλα πρῶτον ἀφ' ὧν μέσον ἡμῶν καὶ πῶς Λατίνων, τὸ πρῶτον καὶ μεῖζον τὸ περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος δόγμα, δεύτερον δὲ καὶ τῆς ἰσχυρῶς, Ἀζύμων ἡ ἀφ' ὧν. Ἐν τῇ Θεοφύλακτος λέγει 45

γὰρ μόνον πῶς ἐν τῇ συμβόλῃ ἐρεθίστῃ. Ἐν Νικήτῃς ὁ Σεῖδον, Πολλὰ μὴ ἡμῶν ὡς ἄνθρωποι ῥωμαῖοι (ἡ γὰρ Λατῖνοι) τὰ δι' ὧν τὰς ἡμῶν ἀφ' ὧν, καὶ πῶς ἐνδεκάτῃ, τρία δὲ πῶς ἄλλων ἐνδεκάτῃ, ὡς πῶς λοιπῶν μὴ τοιούτων πῶς ὡς πῶς καλύπτουσι. καὶ τῶς Ἀνδρόνικον ὁ Καματηρὸς φησὶν, Ἡ τῶν πρῶτον τῆς ἰσχυρῶς συμβόλῃ πῶς ἐνδεκάτῃ πρῶτον καὶ πῶς τῶν πρῶτον παρῶντος ἐρεθίστῃ ἐρεθίστῃ, καὶ δὲ πρῶτον καὶ μετὰ ἡμῶν σύμψαλαι καὶ τῶς ὅτι πῶς πατέρων αὐτὸ παρελάβομεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

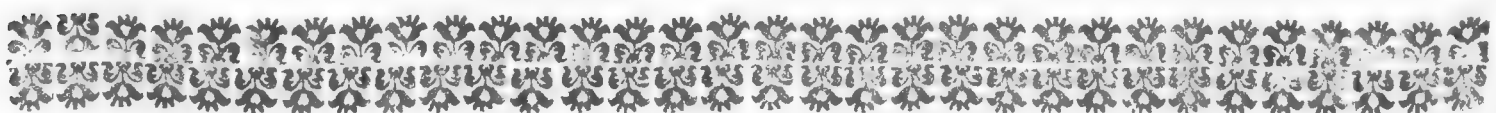
Περὶ ἀπαντήσεως πρὸς τὰ ὑπὸ πῶς Λατίνων ἀνθυποφωρῶν αὐτῶν, καὶ ὁποιοῦν εἰς ἡ ἀφ' ὧν πρῶτον οἱ αὐτοὶ ὅτι τῶς πατρῶν Νικήτα, τῶς λέγουσι, ἀφ' ὧν μὴ καὶ μεταταῦτα εἰσάγεσθαι ἀντιθέτως πῶς πῶς Λατίνων σφάλματα, ὡς καὶ ὅτι τῶς ἐκτῆς Συνοδοῦ μέχρι τῆς Κρηματιστῆς, ὥστε καὶ τῶς ὡς πῶς.

Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ἅρα αὐτῶν βιβλίων ὅτι κεφαλῇ δέκατῃ ὁ γότος Πατριάρχης δεκάτῃ τρίτῃ, τὰ κατὰ κοινὴν συνέλευσιν πῶς πατέρων βιβλίων ἐνδεκάτῃ καὶ κατὰ μέρους γράφει

των, καὶ τὰ ἐξ ὧν. δεύτερον, ἰδεὶ καὶ ὅτι πῶς κατὰ μέρους καὶ ἰδίως ὑπότινων γράφουσιν οἱ Λατῖνοι ἐλέγχονται ὡς Ἀρετικοί, καὶ ὡς ἔχουσι τὰς ἡμερομηνίας, ἀσυγχώρητοι εἰς, τῶν ὑπὸ ἀνάθεμα εἶναι,

εἶναι, ἐπεὶ δὲ ὅπερ λέγουσι οἱ ὀλίγοι εἶς περιβάλλουσιν, ἀσυγχώρητον ἐστὶ, καὶ οἱ τοιαῦτα συγχωρῶντες, καὶ οἱ οὕτως τῶν ἀσυγχώρητοι θεμελιῶνται ἐπὶ τῇ γραφῇ καὶ τῇ κοινῇ ἀποφάσει καὶ τῶν τῶν ὀλίγων, καὶ τῶν λοιπῶν πατέρων καὶ διδασκάλων. τρέπον, οἱ γραψάντες ταῦτα τὰ ὀλίγα σφάλματα τῶν Λατίνων, ἔχουσιν αἷτιον τὴν χρηστότητα, καὶ γὰρ ὡς ἐδόξεν αὐτοῖς ἠλπιζον τὴν διορθώσιν τῶν ἀδελφῶν ὡς εἴρηκεν αὐτοῖς ἐξέφρα, ὅπερ ὅτι πᾶτριόν ἐστιν, θῆλον γίνεσθαι ἐξ ἐκείνου, ὅπως ὁ ἅγιος Κύριος γράψαντος πρὸς τὸν Πάπαν Κελεστίνον κατὰ Νεσορίαν, ἔλεγον, ὅτι μακροθυμεῖν δεῖ, ἵσως διορθωθῇ, καὶ ἴδε αὐτοῖς τὸν τρόπον τῆς τρίτης Συνόδου. ἀλλὰ δὲ καὶ οἱ Ἀρμενοὶ παντάπασιν ἄθεοι ὄντες, ἔχον τὴν κοινωνίαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, ὡς εἴρηκεν αὐτοῖς βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαίῳ ἕκτῳ, ἐδὲ ἄλλο τί, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς διορθώσεως, καὶ ἐπεὶ δὲ ἐμενικὸν ἐν τῇ περμονῇ, ἀπερίφραστον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἴδε αὐτοῖς τὸν αὐτὸν τρόπον, ἦτοι βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῶν ἕκτον. τίως ὁ χειριστικὸς τῆς Γίγας, Μάρκος ὁ ἐφῆσε ἐν τῇ λόγῳ, καὶ ἡ ἀρχὴ, Εἰ γὰρ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, καταλέγων πολλὰς τῶν Λατινικῶν Αἱρέσεων, καὶ εἰπὼν, ὅτι οὐ καὶ μόνον ἱκανόν ἐστιν ἡμᾶς ἐξ αὐτῶν ἀφαιρῆσαι, ἀκολουθήσω ὅμως τοῖς λέγουσιν πρὸς τὸν δούτερον αἷτιον τῆς ἀγίας Πνεύματος, καὶ τῆς, ἵνα μὴ ἀποσῶσι, μὴ μόνον ἀκοινωνήτες ἔχον, ἀλλὰ μήτε ἀδελφὸς ὀνομαῖεν, ἐπεὶ δὲ ἄσπαστοι οἱ τῆς Ἐκκλησίας διδασκαλοὶ, πᾶσαι αἱ Συνόδοι, καὶ πᾶσαι αἱ θείαι γραφαὶ φάσκοντες τὰς ἐτερόφρονους παραινεῖν, καὶ τῆς αὐτῶν κοινωνίας διύσασθαι. καὶ ἐπεὶ δὲ ἀφαιρῶνται ἅρα οἱ Λατῖνοι τῇ κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ἀναθέματι, καὶ καὶ μὴ πάντες οἱ διδάσκαλοι πᾶσας τὰς κληρονομίας αὐτῶν καταλέγουσιν, ἀρκεῖ καὶ γὰρ τῶν τοῖς τελειοτέροις ἐν καὶ μόνον αὐτὸς Αἱρετικὸς ἀποφῆναι ἢ εἰς τὸ πρῶτον τὸ ἅγιον βλασφημία, καὶ εἰς τὸ ἥλιος ἐφορᾷ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἀποδιύσασθαι. τίως, ἐπὶ τοῖς ἀδελφῶν περιβάλλουσιν τὸν πατριολογίαν Νικήταν πρὸς Νικήτας βιβλίῳ κατὰ σχισματικῶν λέγοντα, τὰ αἰτιώματα ὅπερ ἡ ἕκτη συνὸς καταμέμφεται ἀάθησαν ἀνέξετα, ὅθεν διὰ τῆς ἕκτης εἰς τῆς ἐβδόμης Συνόδου ἦσαν αἱ Ἐκκλησίαι ἡνωμέναι, διὰ δὲ τῆς ἐβδόμης Συνόδου εἰς τὴν φωτίαν ἔδεν ἐκινήθη κατὰ Λατίνων σφάλμα, καὶ πάλιν τῇ φωτίᾳ ταράξαντες καὶ σπειλῶντες, ἦν ἡ οὕτως

ἡ χεὶρ Σεργίου καὶ Κρημαρίου, καὶ πάλιν ἡ μέμφει ἐπιστήλῃ, ἥτινα ἔχρησεν ἡ ἀποστροφὴ, ἡ διορθώσασθαι, καὶ δὲ τὴν δύναμιν ὑπερέβαινον ἡ διορθώσας, τίως διὰ λόγων ἀντιστῆναι, καὶ ἐπιστῆναι χεῖρας τὰ αἰτιώματα ἀάθησαν ἀνέξετα, διὰ τὴν καὶ μετα-
 ταῦτα ὕτως ἀάθησαν, ταῦτα οἱ Λατῖνοι. Ἀλλὰ
 ῥητέον, ὅτι ἡ ἕκτη συνὸς ἡγίασά τινα τῶν ῥω-
 μαίων, ἀλλ' ἡ ἀπεδέχθησαν, ἡ τελευτήσας ἐσώπῃ-
 θησαν ὡς τὸν Λατίνων, ὡς μαρτυρεῖ τὰ ἐν τῇ
 ἐβδόμῃ συνόδῳ ὑπὸ τῷ Πάπᾳ Ἀδελμῶ γερου-
 μῶν, καὶ γὰρ ἀπεδέχθη ὡς ἀγία καὶ θεοβέλτης
 ἐν πᾶσιν ἡ συνὸς ἡ ἐν Τρεβῶν, καὶ ἀναμνηστὴν ταύ-
 τας τῆς ἐν Τρεβῶν καὶ τῆς ἐβδόμης Συνόδου ἀναφα-
 νέντων τῶν Εἰκονομάχων, οἱ Πατριάρχαι ὁ Ἀλεξαν-
 δρείας Κοσμάς, ὁ Ἀντιοχείας Θεόδωρος, καὶ οἱ ἐν
 πολύμῳ Θεόδωρος, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γερμανὸς καὶ
 οἱ ῥώμης Γρηγόριος καὶ Γρηγόριος, Παῦλος καὶ Στέ-
 φανος καὶ ἄλλοι, ὡς ἐπεμὲν αὐτοῖς βιβλίῳ ἐβδό-
 με κεφαλῶν πρῶτον Περσέφω ἐν αὐτῇ καὶ δευ-
 τερῷ τετάρτῳ, ἀλλήλοισι ἔγραφον, καὶ ἰσχυρῶς ἔγω-
 νίσαντο κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, μετὰ δὲ τὴν ἐβδό-
 μῃ συνόδῳ ἠνέστη, ὅτι ἐδὲ μία κληρονομία ἐγεί-
 νη ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ. ἐπὶ δὲ φωτίᾳ ἐξεφω-
 θῇ τινα κληρονομήματα, ἀλλ' ἐν τῇ Βεγγαρίᾳ καὶ μὴ
 ἐν τῇ ῥώμῃ, αἷτινα ὁ Φωτίος κατήλειπον, καὶ
 ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ αἷτινα διεφέρετο μετὰ τῆς ἐν
 Κωνσταντινουπόλει διὰ τὴν καθαίρεσιν Ἰγνατίου καὶ τῷ
 Πάπᾳ Νικολᾷ ὑπὸ Φωτίου, ἀλλ' ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν ἡ
 ἀποφασίς περὶ ἐκκλησιαστικῆς δόγματος, ἀλλὰ πε-
 ρὶ ἐθῶν τινῶν ἐκκλησιαστικῶν, πάλιν ἡ οὕτως καὶ
 ἐρήνη τῶν δύο θρόνων ἐγένετο ἐφιδιώτατο, ὅθεν καὶ
 ἔμενον εἰς τὴν Σεργίου. καὶ ἐπεὶ δὲ τότε οἱ ῥωμαῖοι
 καὶ ἐν τῇ συμβόλῳ προσέθεναν, καὶ ἅπα ἴσως πι-
 κρὰ καὶ βλαπτικὰ ἐκμαντομήσαν, ἐγένετο ἡ ἀπο-
 βολὴ τῷ Πάπᾳ ὑπὸ τῶν διπύχων, καὶ καθέτης μὴ
 γυναικῆς διορθώσεως, ἡ κολεῖσθαι ἡ τελεῖα ἀκοι-
 νωσία, καὶ ἡ οὕτως διὰ λόγων συνὸνικῶν, καὶ
 τὰ αἰτιώματα αἷτινα μὴ πάντα, ἀλλὰ τὰ δοκῶντα κυ-
 ριότερα ἐγένετο διὰ τῷ Κυρελλῶν, καὶ τῷ Ἀντιο-
 χείας Πέτρῳ, καὶ Νικήτᾳ τῷ Στιθέτῳ, καὶ τίως τὸ
 τῷ Ἀντιοχείας, ἡ ἀποθήκη κακῶν κακίστων, καὶ
 τῷ Βεγγαρίᾳ τὸ, ὁ συγχωρῶν ἀσυγχώρητος, καὶ
 ἔφρα ἅρα ὁ γονιμάς Νικήτας σχισματικὸς ὢν, σχι-
 σματποιά τινα εἶπε καὶ πᾶν ψεῦδος. ἴδε καὶ αἰτί-
 ρω βιβλίῳ ὁ γδὸς κεφαλῶν δεκάτῃ παρὰ γραφὸν ἐβδό-
 μον, καὶ ἐν βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλῶν δέκατον ὁ γδὸς.

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὅτι τὸ καθόλου κλητήριον τῆς Ἐκκλησίας εἰς κοινὴς οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ ἀκακοίκατοι καὶ ἰόμιμοι Συνόδοι.

Εὐνάτω ὁ Θεὸς διὰ τῆς ἀπολαύσεως αὐτῶν δυ-
 νάμει καὶ χωρὶς Συνόδου κυβερναῖ καὶ διὰ

φυλάττειν τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπως καὶ τὴν κοινὴν αὐτῶν
 ἀφαιρῶν τὰς Συνόδους εἶναι ἀναγκαστάτας εἰς πει-
 ματικῶν

μακρῶν κυβέρνησιν τῆς Ἐκκλησίας ἠθέλησαν, ὅθεν εἰέλπον αἰσώοδοι, ἔχ' οἱ ὑποπλευρόντες, ἀλλὰ καὶ οἱ σωζόμενοι ὁσμήραι ἐχραίνοντο ἐλαττώμασι κακίαις καὶ βλασφημίαις. εἰδὲ καὶ οἱ Ἀπόστολοι πάντες ἰδὼντες ἰδίᾳ ἕκαστον κλίνειν καὶ διορίζειν τὰς συμβαινύσας διαφορὰς, ὅπως ἵνα μὴ δόξωσι καταφρονεῖν τῶν κρινῶν μέσων τῶν ἐν ᾧ θεῷ δοθέντος, καὶ μάλιστα ἵνα σαφῶς δέξωσιν ὅτι τὸ κοινοτάτην καὶ ἀναγκαιότατην μέσον ἐς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶν ἡ Συνοδος, ἣν ἠθέλησαν διωρεῖσαι περὶ τῶν νομικῶν ἐνταλμάτων κατὰ τὸν εὐαγγελικὸν σκοπὸν, ἃ καὶ ἡ Ἀδ' Κοινὴ αὐτῶν σιωλεύσεται, ὅθεν ἐν παύτῃ κληρῶ ἐφυλάχθη ἡ τοιαύτη συνήθεια καὶ πράξις ἐς τὴν Ἐκκλησίαν, ὥστε δι' αὐτῆς τὰ ἀμφίβολα ἐκφυγεῖσθαι,

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἕκαστος τῶν Πατριαρχῶν ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας εἰς μέρος καὶ ὄργανον τῶν ὁλων ἐν ᾧ ἡ ἁγία ἐκκλησιαστικὴ ἐκστα. καὶ περὶ τῶν ὑποκειμένων καὶ τῆς ὑσιαστικῆς κεφαλῆς τῶν τῆς Ἐκκλησίας σώματός. καὶ ὅτι ὁ Πέτρος 20 Ἀδ' τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἕνεκεν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔρ' ἀνάπαλιν. καὶ περὶ ὡς ἀδείγματός τῆς Ἱερουσολ. καὶ τῶν μὴ συνοδικῶς βεβαιωμένων κανόνων.

Ἀ' εἰ ἡ διὰ τῆς ἐνέργειαν κυριότητος ἐστὶν ἐν τῷ ὅλῳ, ἢ ἐν τοῖς μέρεσιν, αἵ ἐστιν ὅργανα τῶν ὁλων, καὶ κυριότερος γὰρ λέγεται ὁ ἀνθρώπος ὅλον, ἢ ὁ ὀφθαλμὸς, ὅθεν ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία, συναρμυρῶν ἐκαστὴ τῶν Πατριαρχῶν, ἐστὶ τὸ ὅλον, καὶ ἕκαστος τῶν Πατριαρχῶν (Πατριάρχης δὲ καὶ ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ὡς αἴρεται ἐν πολλοῖς ἀνωτέρω) ἐστὶν ἡ 30 μέρος καὶ ὄργανον τῶν ὁλων, ἀπολυθεὶς κυριότερος τῶν Ἐκκλησιᾶν κοινῶς ἔχων τὴν ἁγίαν ἐκκλησιαστικὴν ἐκστα, ἢ τῶν Πατριαρχῶν ἕκαστον. Ἐπεὶ οὖν ὄργανον τῶν σώματος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ ἐλαχίστου αὐτῶ τῶν ὁλων, ἐστὶν ἕκαστος τῶν Πατριαρχῶν, καθὼς 35 δηλαδὴ ἐν τῷ ὅλῳ αὐτὸν τὸν χεῖρὸν ὡς ὑποκείμενον ἐν ὁλοκλήρῳ, ὁ δὲ χεῖρὸς ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον καὶ ἡ ὑσιαστικὴ κεφαλὴ τῶν σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἢ διώκεται ἀπολύγουσθαι τῆς ὑμῆς αὐτῆς, ὅθεν ὑπόκειται κατὰ τὴν κεφαλὴν δεκάτῳ ὀγδόῳ, δυσὶν 40 ἢ τρισὶ τῶν Ἐκκλησιᾶν σιωλεύσεται, καὶ συναρμυρῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς, παρὼν αὐτὸς ἐσέσθαι ἐν αὐτοῖς. εἰ δὲ ἐν τῷ ἀρίθμῳ τῶν τελῶν ὑπολείπεται τις τῶν Πατριαρχῶν, ἃρα φάσκειται ὁ χεῖρὸς ἀπὸ τῶν λοιπῶν τῶν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῶ συναρμυρῶν; Οὐ, καὶ γὰρ 45 ἐκ ἀναγκῆς πρὸς εὐαγγελικὰ ῥήματα, ἃ καὶ μετὰ ἕκαστον τῶν Πατριαρχῶν ὡς ὄργανα, καὶ ἀντὶ τῶν Πάπα ἢ τινὸς τῶν Πατριαρχῶν ἡ Συνοδος συνίσταται, ὡς ἡ δούτερα καὶ ἡ πέμπτη ἀντὶ τῶν Πάπα, καὶ ἡ τρίτη ἀντὶ τῶν Ἀντιοχείας, καὶ ἡ τετάρτη ἀντὶ τῶν Ἀλεξανδρείας σιωλεῖται, καὶ γὰρ ὅτι ἐξίστα πάντες οἱ Πατριαρχαὶ ἀναγκαστοὶ ἐς τὴν ἀφροσιν τῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου, αἴρεται ἐς πλάτος ἀνωτέρω ἐν ὅλοις τοῖς βιβλίοις, καὶ ῥητῶς βιβλίῳ ἑκτῶ κεφαλῶν δεκάτῳ ἑκτῶ Παραγράφῳ τετάρτῳ, καὶ βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν πρῶτῳ, καὶ ῥηθῆσεται

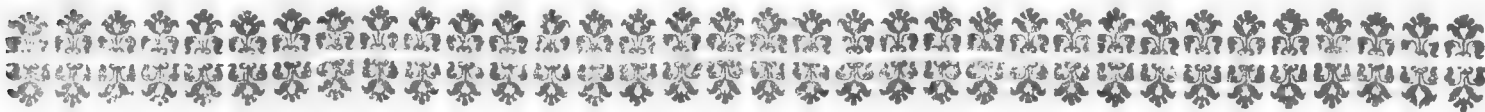
καθὼς μόνῃ ἡ Συνοδος ἀπαιτεῖται ὅσα καὶ ἀναμάρτηται, μόνῃ ἀναμαρτήτως ἐξηγεῖται τὴν ἁγίαν γραφὴν, καὶ Ἀποστόλος εἰς Πάπας ἢ Πατριάρχης ἢ ἄλλος Ἐπίσκοπος μέρος ἔχειν ἵνα Ἀίρεσιν, ἢ μόνος ἀπείσθε τῇ γνώσει αὐτῆς, ἢ ἀπεισδοκῶσιν ὑποκάλυψιν ἐν ᾧ θεῷ περὶ τῶν ἀμφιβεβημένων, ἀλλὰ πάντοτε κατέφυγον ἐς τὸ κοινὸν κριτήριον, ὅπερ ἐστὶν ἡ Συνοδος, ἣτις ἐξήτασεν, ἔκρινεν, διώρισεν, ὑποφασιν ἐποίησεν. ὅθεν πολλοὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ λοιπῶν Ἐπισκόπων μόνον διωρίζοντες, ἡμάρτον ἐς τὸ μέγιστον, αἰδὲ Συνοδοὶ καὶ ἀπαιτεῖται πρῶτον, ὥστε τὴν ὑπόφασιν τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων εἶναι ἀληθῆς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἣτις ὁ ἀντι- 50 στήριξ, Αἰρετικὸς νομίζεται.

κατωτέρω κεφαλῶν τρίτῳ μέρος τρίτῳ τῶν παρῶν βιβλίου τμήματος ὀγδοῦ Παραγράφῳ δούτῳ, καὶ ἄλλα καὶ, ὑποκρινόμενος ὅμως τῶν Πάπα ἢ τινὸς τῶν Πατριαρχῶν, ἢ ἐστὶν ἀκέφαλος ἡ Ἐκκλησία, ἔπειτα τὸ ἀμειώτερον καὶ ὑποδεέστερον ἐν πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν χεῖρὸς ὅπερ ἐστὶν ὁ ἱερατικὸς βαθμὸς, ὃ ἐξίστατον ἐπὶ τῇ ἡ Συνοδος, κρείσσον ἵνα δι' αὐτῶ διοικῇ τὴν Ἐκκλησίαν, ἔχῃ δὲ ἐν τινὶ μερικῷ ἀπασαν τὴν κοινότητα. ἀληθῶς ἡ τελικὴ αἰτία τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ Ἀδ' τῆς ἀγαθῆς διοικήσεως, δέκνυσθαι φανερώς τῶν Πατριαρχῶν ἕκαστον ὁρῶμεν ἐξίστα εἶναι Ἀδ' τῶν Ἐκκλησιᾶν καὶ ἕνεκα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἔχῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἕνεκα τῶν Πάπα, ἢ τῶν Πατριαρχῶν, καὶ γὰρ ὁ κεφαλὴ καὶ Ἀποστόλος καὶ Παῦλος Ἀδ' τῶν Ἐκκλησιᾶν, καὶ ἔρ' ἀνάπαλιν. εἰς ὃ δὲ ἀπεσφίγγουσιν οἱ παπισταὶ λέγοντες τὴν ἐκστα τῶν Πάπα ἀπὸ ἐξωτερικῆς αἰτίας, τρεῖς ἐστὶν ἀπὸ θεοῦ καὶ μὴ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἀποστόλοις, ἐρωτηθεὶς, εἰ κατὰ πρῶτον Ἀποστόλῳ ὁ κύριος τῶν Ἐκκλησιᾶν ἐστέρησεν ἕνεκεν τῶν Πέτρων, ἢ τὸν Πέτρον ἕνεκεν τῆς Ἐκκλησίας, πάντως εἰ μὴ μαίνονται, ἐρεῖσιν τὸν Πέτρον καὶ τὴν λοιπὴν Ἀποστόλων εἶκον τῆς Ἐκκλησίας. Χρηστέως τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πέτρων, ἢ τῶν Πάπα, ἢ ἄλλος ἐτέρων Πατριαρχῶν, ἢ ὑποφασιν ἢ κοινῇ Ἱερουσολῇ, ἀφ' ἧς ψηφίζεται ἕτερος Πάπας καὶ Πατριάρχης, καὶ γὰρ ἡ Ἱερουσολῇ ἐστὶν ὡς εἰς μία ψυχὴ ἐν εἰς σώματι τῶν πιστόντων, ἢ ἡ θεία καὶ φυσικὴ νόμῳ κοινωνοῖ τοῖς μέλεσι τῶν ζωπυρίας τῶν αἰσθητικῶν καὶ τῶν αὐτοκινήτων, καὶ ἐδὲ ἀπλῶς ἐκ τῶν τόπων ἢ τῶν θείων καρπῶν, ἢ γὰρ μέλει τῷ θεῷ κατὰ πρῶτον λόγον περὶ τόπων γῆς, ἀλλὰ περὶ τῶν διοικήσεως, ὡς ἕνεκα καὶ οἱ Πατριαρχικοὶ θρόνοι ὡς 55 τῶ

τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας γεγόναι, ἔκ ληλυ-
μῶν ἐξασία, ἀλλὰ ἀποσταγμῶν καὶ διωρισμῶν
ἀξιώματι ἐρριζώσας, ὡς πρὸ συγγράμματος τὰ ἀ-
μφιβολία πρὶν ἐγκρίτων πατέρων καὶ οἱ κανόνες
τῶν Συνοδῶν ἐρριζώσας ἀποσταγμῶν, λέγου δὲ
συνοδικὰς κανόνας, ἐπειδὴ ὅν τῇ ἐκκλησιαστικῇ
διοίκησει ἐπεταῖ ἵνα καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς κανό-
νας μὴ διατάσσῃ, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς Συνοδῆς κατα-
τάσσῃται, καὶ εἰ Πάπας ἢ Πατριάρχης ἢ ἄλλος τις

ἐπίσκοπος ἀποφάσας μὴ κατὰ τὰς κανόνας τὰς ἐκ-
κλησιαστικὰς ποιήσῃ, ἔδυνάται ἐκείναι αἱ ἀποφά-
σεις κανόνες καλεῖσθαι ἢ ἀποσταγμῶν ἐκκλησιαστικῶν,
ἕτε μὲν ἔχουσι τὸ σφύρον αἱ ἐκείναι μερικῶς ἀπο-
σταγμῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτι τῶν Οἰκουμενικῶν Συνο-
δῶν βεβαιῶνται, ἢ τὸ ἐλάχιστον καὶ τοῖς τῶν Οἰκυ-
μενικῶν Συνοδῶν κανόσι συμφωνῶσιν, ἐν οἷς δὲ ἕτε
βεβαιῶνται ἕτε συμφωνῶσιν, ἔδοξε.

10

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΤ Γ'. ΤΜΗΜΑ Α'.

15

Ἦτοι ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῷ Κυρίῳ ἕως τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς.
Ὅτι οἱ Ἀπόστολοι, καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Ἐκκλησία τὰς συμβαινέσας ἀμφιβολίας ἀπὸ τῆς Συνοδῆς ἔλυσε.

Κοινῶς οἱ Ἀπόστολοι ἰδεήθησαν, ἵνα κατὰ τὴν
Ἀποστολῇ εἰς τὸν τόπον τῷ Ἰούδα, πρῶτον κε-
φαλαιῶν πρώτῳ, καὶ προσδεδωμένοι εἶπον, εὐκρί-
ως καρδιογνώστα πάντων ἀποδείξον ἐκ τούτων τὴν οὐ-
σίαν, ὃν ἐξελέξω. καὶ ἔδωκαν κλήρας αὐτοῖς, καὶ
ἔπεσον ὁ κληρὸς ἐπὶ ματσίαν. Κοινῶς ἔκρινον τὴν
Πέτρον βαπτίσαντα τὸν Κορινήσιον, πρῶτον κε-
φαλαιῶν δευτέρῳ, ἠκούσαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν ἰσχυρίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη
ἐδέξαντο τὸν λόγον τῷ Θεῷ, καὶ ὅτι ἀνέβη Πέτρος
εἰς Ἱερουσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτο-

μῆς, ἀρχαίως δὲ ὁ Πέτρος ἐξετίθει αὐτοῖς, ἦτοι
ἀπολογισμῶν, ἀπελύθη. Κινηθεὶς δὲ λόγῳ περὶ
τῆς περιτομῆς τῶν ἐθνῶν, κοινῶς γέγονον ἡ λύσις τῆς
ἀμφιβολίας, πρῶτον κεφαλαιῶν δευτέρῳ πέμπτῳ,
ἔκρινον δέ τινες λέγοντες, ὅτι δὲ περιτέμναι
αὐτοὺς, ὅπως γένοιτο τῇ τῆς Νόμου Μωσίου,
συνήχθησαν δὲ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν
περὶ τῶν λόγων τούτων. Καὶ, οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρε-
σβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ
Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς. Ἰδε αὐτοῖς βιβλίον
πρῶτον κεφαλαιῶν πέμπτῳ.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Βίκτορος καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ περὶ τῆς ἡμέρας τῷ Πάσχα ἀμφισβητήσας δόγμα, ἔπειτα
Βίκτορος ἀντεφείρετο Πολυκράτης καὶ Ἀνικητὴρ Πολύκαρπος, ἀπὸ τῆς Συνοδῆς διευκρίνη.

35

Ἐπὶ Βίκτορος Ῥώμης γενόμενης ἀμφισβήτησεως
περὶ τῷ Πάσχα, γράφει ὁ Εὐσεβίος βιβλίῳ πέμ-
πτῳ κεφαλαιῶν ἐκστῷ τρίτῳ, Συνοδοὶ δὲ καὶ συγ-
κροτήσεως Ἐπισκόπων ἐπὶ ταῦτα ἐγένοντο, πάντες τε
μὴ γνῶναι δι' ἡμετέρας ἐκκλησιαστικὸν δόγμα τοῖς
πανταχόσε διευκρίνη, ὡς αὐτὸ μὴ δ' ἄλλη ποτὲ τῆς
Κυριακῆς ἡμέρας τῇ τῆς ἐκκλησιῶν ἀσάσειος ἀπο-
τελοῖτο τῷ Κυρίῳ Μυστήριον. ἐγένοντο δὲ Συνοδοὶ ἐν
Παλαιστίνῃ, ἐν αἷς συνήσαν Νάρκισος, καὶ Θεόφι-
λος, καὶ ὁ Τύρος Κάσιος, καὶ Κλεόων Πτολεμαῖδος,
οἵ τε μετὰ τούτων συνεληθόντες περὶ τῆς κατελθέ-
σης αἰς αὐτοὺς ἐκ Ἀλεξανδρίας τῶν Ἀποστόλων περὶ τῷ
Πάσχα ὁμοδοσίως, καὶ ἐν Ῥώμῃ ἡς ἡγήτο Βίκτωρ,
καὶ ἐπὶ Πόντον, ἡς ἡγήτο Πάλμας, καὶ ἐν Γαλιλαίᾳ, ἡς
ἡγήτο Εἰρηναῖος, ἔτε τῶν κατὰ τὴν Ὀρεινὴν καὶ
τὰς ἐκείσε πόλεις, καὶ ἰδίως Βακχυλλῆς τῆς Κοριν-
θίων Ἐκκλησίας Ἐπισκόπος, καὶ πλείων ὄσων
ἄλλων, οἱ μὲν καὶ τὴν αὐτὴν δέξαντο καὶ κρίσιν ἐ-

ξεννησμένοι, τὴν αὐτὴν τέθενται ψῆφον. λέγει δὲ
ὁ αὐτὸς βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κεφαλαιῶ ἐκστῷ τεταρτῷ
καὶ ἐκστῷ πέμπτῳ, ὅτι ἀντιφερέμενος τῷ Βίκτορι
ὁ Εὐσεβίος Πολυκράτης ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ Ἀποστόλων καὶ Ἐπισκόπων, ἰσχυρῶς βε-
βαιῶν τὴν γνώμην αὐτῶν, ἐν οἷς λέγει, ὅτι ὁ Πε-
λύκαρπος Σμύρνης ἀνελθὼν εἰς Ῥώμην ἐπὶ τῷ Πά-
σχα Ἀνικητῇ, διηκέσθη αὐτῷ περὶ τῷ Πάσχα, ὅτι
ἕτε ὁ Ἀνικητὴς τὸν Πολύκαρπον πῶσαι ἐδύνατο μὴ
τῆς (τὴν δεκάτην τεταρτὴν τῆς Σελήνης) αὐτὸ ἐπὶ
μεν τῷ Ἐπισκοπῷ καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις οἱς συ-
διέτριψεν, ἕτε μὲν ὁ Πολύκαρπος τὸν Ἀνικητὴν ἐπα-
στὲ τῆς, λέγοντα τὴν συνήθειαν τῶν πατέρων πρε-
σβυτέρων ὀφθαλμοὺς κατέχευε, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
παρεχώρησεν ὁ Ἀνικητὴς τὴν Εὐχαριστίαν τῇ Γε-
λυκαρπῷ κατ' ὁμοτροπὴν δηλονότι, καὶ μετ' ἐξήνης
ἀλλήλων ἀπηλλάγησαν. Ἰδε αὐτοῖς βιβλίον πρῶτον κεφα-
λαίων δευτέρῳ.

Παρά-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ὁ Βόσρων Βήρυλλος ἔσται ἵνα τῆς πίσεως περιώρῃται παρυσφέν, ἀλλ' μερικῆς Συνοδῆς διορθώθῃ.

7 Βήρυλλος Βόσρων ἔσται ἵνα τῆς πίσεως παρυσφέν ἐπαρῇ, ὅτι τῶν πλείων Ἐπισκόπων ζήσεις καὶ ἀλλόγους πρὸς τὸν ἀνδρα πεποιτημένων. Καί, φέρονται γὰρ εἰσὶν αὐτῷ ἔγγραφα τῆς Βήρυλλος καὶ τῆς

δι' αὐτὸν γενομένης Συνοδῆς. Εὐσέβιος βιβλίῳ οὐτῷ κεφαλῶν τετακτοῦ τρίτῳ· ἴδε καὶ αὐτῷ βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῶν δέκατον τρίτον.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι τὸ ἐν Ἀραβίᾳ ὁπφύοντο ἀλλότριον δόγμα ἀλλ' μερικῆς Συνοδῆς καθιερώθῃ.

15 Αἱ δὲ τῆς Ἀραβίας ὁπφύονται δόγματος ἀλλοτρίῃ εἰσηγηταί, καὶ δὴ καὶ τότε συγκροτηθείσας ἡ μικρῆς Συνοδῆς. Εὐσέβιος βιβλίῳ οὐτῷ κε-

φαλῶν τετακτοῦ ἐβδόμῳ· ἴδε καὶ αὐτῷ βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῶν δέκατον τρίτον Παρυσφέν δευτέρῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

20

Ὅτι ὁ Ναυᾶτος καὶ ἡ Αἰρέσις αὐτῆς ἀλλ' μερικῶν Συνοδῶν ἀνεθεματίσθησαν.

25 Φησὶν ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ οὐτῷ κεφαλῶν τετακτοῦ ἐβδόμῳ τρίτῳ, ὅτι Ναυᾶτος Αἰρέσεως ἀρχηγὸς καθίσταται, ἐφ' ᾧ Συνοδῆς μεγίστης ὅτι Ρώμης συγκροτηθείσης ἐξήκοντα καὶ ἑπτακόπων, πλεόνων δ' ἔτι μάλλον πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, ἰδίως τε καὶ τὰς λοιπὰς Ἐπαρχίας τῶν καὶ χώρων Ποιμένων πε-

ρὶ τῶν πρακτικῶν ἀποκεφαλίων. Καί, Κορινθίῃ Ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Ἀντιόχειας Φάβιον, δηλῶσαι τὰ περὶ τῆς Ρώμης Συνοδῆς καὶ τὰ δόξαντα πᾶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀφρικὴν καὶ τὰς αὐτῇ χώρας. ἴδε καὶ αὐτῷ βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῶν δέκατον πέμπτον.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ'.

Ὅτι τὸ δόγμα περὶ τῶν ἀναβαπτίζαν καὶ μὴ, ὅτι Κυπριανὸς καὶ Στεφάνος Ρώμης, ἀλλ' Συνοδῶν διευτυπώθῃ.

35 Τῶν περὶ ἀναβαπτισμῶν δόγματι κινηθείστος ὡς ἐπὶ Κυπριανῷ, καὶ τῷ Πάπᾳ Στεφάνῳ ἀγαπητοῦ, καταρτιζομένη ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν πέμπτῳ τὰς ἐν Δύσει καὶ Ἀνατολῇ καὶ Ἀφρικῇ πρεσβυτάς τῶν Ἐπισκόπων, συνοδικῶς περὶ τοῦ δόγματος ἀποκεφαλίων καὶ ψήφους ἐξουγκόντας. 40 ἡθροισε δὲ ὁ Κυπριανὸς δύο Συνοδούς, ὧν ἡ μὲν πρώ-

τη εἶχε Ἐπισκόπους ἐβδομηκοταίᾳ, ἥς καὶ Ἐπιστολὴν πρὸς Στέφانون Ρώμης, ἣτις ἐστὶν Ἐπιστολὴ τῷ Κυπριανῷ ἐβδομηκοστῇ δευτέρᾳ. ἡ δὲ δευτέρᾳ εἶχε Ἐπισκόπους ὀγδοηκονταίᾳ, ἣς συνέστη μετὰ τὸ λαβὼν ἀποκερικῶς ἐπιστολὰς τῷ Στεφάνῳ τὸν Κυπριανὸν καὶ τῆς Συνοδῆς αὐτῆς. ἴδε αὐτῷ βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῶν δέκατον οὐτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ Παῦλος τῆς Σαμοσατέως Αἰρέσις ἀλλ' Συνοδῶν ἀποφύγει ἀνεθεματίσθῃ.

45

45 Παῦλος τῆς Σαμοσατέως Αἰρέτικῆς ἀναφωρότος, καταρτιζομένη ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν ἐκτοστῇ ὀγδόῃ ἐκτοστῇ οὐτῷ καὶ τετακτοῦ τὰς πρεσβυτάς τῶν Ἐπισκόπων ὑπὸ ἀποφύγων Ἐπαρχίων καὶ Διοικήσεων, Συνοδὸς ἀποφύγει ἀνεθεματίσθαι ὅτι τῆς Ἀντιόχειας κατὰ τῆς Αἰρέσεως, καὶ

ἴδε αὐτῷ βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῶν δέκατον οὐτῷ. Συνοδὸς θεία καὶ ἱερὰ, μερικὴ, συναθροισθεῖσα ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ὑπὸ Ἀρχιεπισκόπου Καρχήρων καὶ Διοδώρου ἱερέως κατὰ μαίνοντος τῷ Ἐρεβώδους καὶ Διοδώρου πρεσβυτέρου, καὶ πολυτέρῳ πως τῶν ἐλέγχων ἀπεκήρυξε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ τῶν ἐν τῷ διωγμῷ ὡς περὶ τῶν διόρθωσις ἀλλ' τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Τοπικῆς Συνοδῆς διευτυπώθῃ.

Γρηγό-

Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς καὶ ἐν ἐβδόμῳ φησὶ, τὰς αἰχμαλωτικότητας καὶ τοὺς βαρβάρους συμμάχοντας, καὶ τῆς ἀκρωτάτης ἀπειρίας δὲν, μέλει αὐτοῖς περὶ αὐτῶν τι δόξῃ σωελεῖσθαι τοῖς ἀγίοις, καὶ περὶ αὐτῶν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Σύνοδος θία καὶ ἱερὰ τοπικὴ συνάθροισα ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας ὑπὸ δεκαοκτὼ ἐπισκόπων ἐν ἑταίρει τριακοσιοσῶν δεκάτῳ πέμπτῳ, ὡς ἐξήρχετο Μάρκελλος τῆς αὐτῆς ἐπίσκοπος καὶ Ἀγγελκόλας Καυσαρίας Καππαδοκίας, κανονικῶς τυπώσασα τὴν διόρθωσιν τῶν ἐν τῷ διωγμῷ ᾤκισαν, ἐξέδωκε καὶ ἐκδο-

πότε. Σύνοδος θία καὶ ἱερὰ τοπικὴ ἑκοσι καὶ τριῶν ἐπισκόπων, ὡς ἐξήρχετο Βιτάλιος, συνάθροισα ἐν Νικομηδείᾳ τῷ Πόντῳ ἐν ἑταίρει τριακοσιοσῶν δεκάτῳ πέμπτῳ περὶ τῶν ἐν τῷ διωγμῷ ὀπίσθων καὶ ἐξομοσασμένων ἢ ἐδωλοθύτων γόστων, ἢ καὶ περὶ τῶν ἀφ' ὧν τῆς ὁδοῦ ἀνάλογον καὶ τὴν διόρθωσιν κανονικῶς διετύπωσε, ἐξέδωκε καὶ ἐκδο- δεκάπρωτος. Σύνοδος ἡ ἐν Γάγγραι ἐν ἑταίρει τριακοσιοσῶν τεσσαράκοντ' ἢ ἐξέδωκε καὶ ἐκδο- ἦσαν δὲ πατέρες δώδεκα.

ΤΟΤ' Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἦτοι ὑπὸ τῆς πρώτης οἰκουμενικῆς συνόδου ἕως τῆς δευτέρας. Ὅτι Σύνοδος μερικὴ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῷ αὐτῆς Πρεσβυτέρῳ Ἀλεξανδρῷ κληθεῖσα, ἄρσεν σὺν τοῖς ὁπαδοῖς αὐτοῦ καὶ ἐτέρῳ Ἀρσένῳ ἀνεθεμάτισε, καὶ τίς ἐστι Σύνοδος μερικὴ.

Σύνοδος θία καὶ ἱερὰ, μερικὴ δὲ, ὡς φέρεται ἐν τῇ ἐν τῷ περὶ αὐτῶν ἐκλογῶν καὶ ἀποδείξεως ἐπισκόπων συνελθούσῃ, ἣτις συγκληθεῖσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ Ἀλεξανδρῶν τῷ μάκαρι, ἀπεκήρυξε καὶ ἀναθέματι καθυπέβαλε τὰς ἐμμένοντας τῇ ἀπειθείᾳ καὶ σπυριδοῦν τῇ ἐκκλησίᾳ προσάγοντας ἄρσεν, Εὐζών, Ἀχιλλεῖον, ἀεθάλιον, Λεόντιον, Σαρμάτιον, Ἰσίδωρον, Μηνῆν, Ἄρσεν ἑτερον καὶ Ἐλάτιον, καὶ τὴν αὐτῶν καθάρεισιν πανταχῶς ἐξαπέστησεν, ἐς τὴν ὑποστάσιν ἐπισκοπῶν Λιβύης καὶ Πενταπόλεως,

Συρίας καὶ Λυκίας, Καππαδοκίας καὶ Ἀσίας, καὶ Ἀλεξανδρῶν ὁ Κωνσταντινουπόλεως γράφει δὲ ἄρσεν τὰ συμβαίνοντα πρὸς τὸν Νικομηδείας Εὐσέβιον καὶ τὸν ἐκείνῃ Παλαιστίνῃ ὁμόφροντα καὶ σωφρονιστὴν, οἱ ὁμοφρονεῖς τῇ ἀσεβείᾳ κατὰ Ἀλεξανδρῶν καὶ τῆς Χρυσῆς ἐκκλησίας, διώκει καὶ κακουργεῖ πολλὰ ᾤκισαν. ὅθεν ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος συγκροτηθῆναι θεασάμενος τὴν Σύνοδον. ταῦτα τὸ Σαμοδικὸν βιβλίον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς δευτέρας καθολικῆς ὁμοσολῆς τῷ Ἀλεξανδρῷ Ἀλεξανδρῷ περὶ τῆς συνόδου αὐτοῦ καὶ κατὰ ἄρσεν καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ, δέκνεται τῇ τῶν ἐπισκόπων τῶν ἀφ' ὧν ἐπαρχίᾳ συμπίπτει καὶ συμψηφίσαι τὴν Σύνοδον αὐτοῦ βεβαιωθῆναι.

Ἀλεξανδρῶν Ἀλεξανδρῶν καθολικῇ δευτέρᾳ ὁμοσολῇ περὶ ἄρσεν καὶ τῆς συνόδου ἣν ἡθροισεν κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἀπολεθυσάντων αὐτῷ φησὶν, ἡ ἐκκλησία ἐπαναστάσα τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀσεβείᾳ διδασκαλίᾳ, ἑβλῶνός ἐστι καὶ ἄρσεν, καὶ ζήλῳ τῷ κατὰ ἀντιόχεον Πάυλῳ τῷ σαμοσατέως, Σύνοδον καὶ κρίσει τὴν ἀπανταχῶς ἐπισκόπων ὁμοκηρυχθείσης τῆς ἐκκλησίας. Καὶ, ὅθεν ἡ τῶν συλλεγεμένων σύνοδος περὶ χρεῖς εὐλάβειαν τὴν κατ' αὐτοῦ θρα-

σύνητα ἡμάρωσεν (ἦτοι ἡ Σύνοδος ἣν ἡθροισεν αὐτοῖς ὁ Ἀλεξανδρῶν κατὰ ἄρσεν καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ) καὶ, σύμψηφοι γίνεσθαι κατ' ὁμοίωσιν τῶν ὁμοσολῶντων κατ' αὐτῶν, καὶ τῷ τέρμῳ συγγράψαντων Αἰγυπτῶν, Θηβαίων, Λιβύης, Πενταπόλεως, Συρίας, Λυκίας, Πομφυλίας, Ἀσίας, Καππαδοκίας, καὶ τῶν ἄλλων περιχώρων. Θεοδώρου βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ τεταρτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ πρὸς τὰς πατέρας κατ' Εὐσέβιον, δέκνεται ὅτι τῶν οἰκουμένων Συνόδων πάντα σὺνδεσμον ἀμφιβολίας ἐπιλύσθαι.

Εὐσέβιος βιβλίῳ τρίτῳ ἐς τὸν βίον Κωνσταντίνου φησὶν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔλεγε τοῖς πατέρεσσι τῆς συνόδου, μὴ δὴ ἐν μέλει ὡφίλοι, μὴ δὴ, λατρευτοῖς θεοῖς, καὶ τῷ κοινῷ πάντων ἡμῶν Δεσπότη

καὶ σωτῆρι ἀγαθῷ Θεοῦ ποτε τὰ τῆς ἐν ὑμῖν διατάξεως αἴτια ἐντεῦθεν ἔδη φέρειν ἐς μέσον, ἀρξάμενοι πάντα σὺνδεσμον ἀμφιβολίας νόμοις ἐρήνης ἐπιλύσασθαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς τῆ μεγάλης κωνσταντίνης ἐπιστολῆς πρὸς τὰς ἐκκλησίας καὶ πᾶσι ἀλεξανδρίων ἐκκλησίαις, δέ-
κνυται μὴ ἄλλως διακρίνεσθαι πᾶσι προσήκουσαν τῇ ἀγιωτάτῃ ἡμῶν θρησκείᾳ τάξιν καὶ ἀκριβῆ βεβαίω-
σιν, ἀλλ' ἢ διὰ τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν.

Ὁ μέγας κωνσταντίνος ἐπιστολὴν ταῖς ἐκκλησίαις,
ἀλλ' ἐπαδὴν τῆς ἐτέρως ἐχούοντος ἐν τῇ ἀκρι-
βῇ καὶ βεβαίᾳ τάξιν λαβεῖν, εἰ μὴ εἰς ταύτῃ πάν-
των ὁμοῦ, ἢ πᾶσι γὰρ πλεονόντων ἐπισκόπων συνελευθόν-
των, ἐκάστη πᾶσι προσήκουσιν τῇ ἀγιωτάτῃ θρησκείᾳ
διακρίσεις γινώσκω. καὶ, ὅχι μὴ τῇ ταύτων ἐφό-
δῳ θεῶν ἀρέσκουσα γνώμη πρὸς τὴν τῆς οἰότητος συμ-
φωνίαν εἰς φῶς περὶ ἤθη. καὶ, ἐστὶ δὲ τάξις ὁπρι-
πὸς ἢ καὶ τῶν δυτικῶν τε καὶ μεσημβρινῶν καὶ ἀρ-
κτικῶν τῆς οἰκουμένης μερῶν πρὸς φυλάττειν ἐκκλη-
σίας. καὶ, ἐν ᾧ κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν τε
καὶ ἀφρικῶν, ἰταλίων ἀπασαν, αἰγυπτίων, ἰσπα-

ρίας, γαλιίας, βρετανίας, λιβύας, ὅλως ἐλλάδα,
ἀσπασίως διοίκησιν καὶ πονηκῶν καὶ κιλικίαν μετ' συμ-
φῶν φυλάττειται γνώμη, ἀσμελῶς τῆς καὶ ὑμῶν τε
δεξιάτω συνέσις, καὶ γὰρ ὁ, ἢ καὶ ἐν τοῖς ἀγίοις πᾶσι
ἐπισκόποις συνελευθὶς περὶ τῆς, τῆς καὶ πρὸς πᾶσι
θείαν βέλησιν ἔχει πᾶσι ἀναφερόν. Ὁ αὐτὸς ἐπιστολὴν
τῇ ἐκκλησίᾳ ἀλεξανδρείας. Ὁ γὰρ τοῖς τριμυριοῖς
ἡρεσιν ἐπισκόποις, ἐκδὼν ἐστὶν ἕτερον, ἢ τῇ θεῷ
γνώμη, μάλιστα γὰρ ὅπως τὸ ἄγιον πνεῦμα τοιούτων
καὶ τηλικύτων ἀνδρῶν ταῖς ἀποφασίαις ἐγκρίματα, πᾶσι
θείαν βέλησιν ἐξεφώτισε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι τῶν τῆς πίστεως ὄρεον καὶ τῶν τῆς τῆ πάχα ἐορτῆς χρόνον ἐκ τῶν ὑποσολικῶν θρόνων παρελήφθημεν, καὶ
αὐτῆς ἐν Νικαίᾳ πατέρες κατὰ Γαλάστον, ἄνδρες ἄγιοι καὶ ὑποσολικοί.

Ὁ Γελάσιος βιβλίῳ πρώτῳ φησὶν, ὅτι ἔλεγεν
ὁ ναυατιαῶν ἐπίσκοπος ἀλέσιος τῇ μεγάλῃ
κωνσταντίνῳ, οὐδὲν ἔχον ὡς βασιλεὺς ἢ συνοδὸς ὤρε-
σεν, ἔγω γὰρ ἅπαντες ἐκ τῶν ὑποσολικῶν θρόνων
παραλήφθημεν καὶ τῶν ὄρεον τῆς πίστεως καὶ τῶν χρό-
νων τῆς τῆ πάχα ἐορτῆς. Ὁ αὐτὸς βιβλίῳ δευτέρῳ
κεφαλῇ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ φησὶν, οὕτως οἱ ἄγιοι

καὶ ὑποσολικοί ἄνδρες πάντας ταῖς ἐκ τῶν οὐρα-
νῶν ἀγλαῖς τῇ θεῷ ἐκκλησίαις τὰ ἐν τῇ Νικαίᾳ
ἀγά μεγάλη καὶ οἰκουμένην συνοδὴν κεκλημένη δια-
πορεθμοῦντες πάντα καὶ τῆς παρέδωκαν. σημεῖα-
σαι ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ, ἦτοι τῇ δευτέρῳ, κε-
φαλῇ δεκάτῳ τρίτῳ, λέγει ὁ γελάσιος τὰς πα-
τέρας ὑποσολικὰς ἱερεῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὁ ἐκ τῆς δευτέρας ὑπολογίας, καὶ τῆς, πάντα παρεδόθημεν, λόγῳ, καὶ τῆς πρὸς βασιλέα ἰοβριανὸν
ἀναφοράς τῆς μεγάλης ἀθανασίας κατὰ θεοδώριον, δέκνυται διὰ συνοδῶν πᾶσι ἐκκλησιαστικὸν ἔργον καὶ
διδασκαλίαν καὶ αὐτῶν πᾶσι ὁρθεόδοξον πίσιν ἔχειν τὸ κύριον.

Ἀθανάσιος ὁ μέγας ὑπολογίᾳ δευτέρᾳ, Πέ-
τρου μελήτιον ἐν κοινῇ συνοδῇ τῶν ἐπισκόπων
καθεῖλον, ἀλλὰ μελήτιος ἐπὶ πρὸς ἐτέραν συνοδὸν
κατέφυγον, ἐδὲ ἐσώθησαν ὑπολογίσασθαι. Ὁ
αὐτὸς λόγῳ, ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΕΔΟΘΗΜΟΙ, φησὶν, ἀλλ-
θινὴ διδασκαλία ἐστὶν, ἥτις τῶν πατέρων ἐκδὼν δια-
φέρει. καὶ ἀναφορᾷ πρὸς ἰοβριανὸν τὸν αὐτοκράτορα,
γίνωσκε θεοφιλέστατε αὐγασε ὅτι αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἐξ αἰώ-

νος κληρονομία πίστεως, ταῦτα ὁμολόγησαν οἱ ἐν Νικαίᾳ
πατέρες, καὶ σύμψηφοι τυγχάνει πᾶσι αἱ κατὰ
τόπον ἐκκλησίαι, γαλιίας, ἰταλίας, καμπανίας,
δαλματίας, μυσίας, μακεδονίας, ἐλλάδα, ἀφρι-
κῆς, σαρδηνίας, κύπρου, κρήτης, παμφυλίας,
λυκίας, ἰσκαρίας, αἰγυπτῶν, λιβύας, πόντου, καπ-
παδοκίας, καὶ αἱ κατὰ ἀνατολὰς ἐκκλησίαι. θεο-
δώριος βιβλίῳ τεταρτῷ κεφαλῇ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι πᾶσι κοινῶν ἀθανασίᾳ τῇ μεγάλῃ κατὰ ἐρμείαν καὶ σωκράτη, ὁ ἱεροσολύμων μάρτυρ διὰ συνοδῶν ἀπέδωκε.

Ερμείας βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ εἰκοστῷ δευτέρῳ,
καὶ σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῇ εἰκοστῷ
τεταρτῳ, μάρτυρ τῶν ἀποπέμπεται διὰ συρίας
καὶ παλαιστίνης ἐπισκόπους, καὶ καθίσας συνελευθόν,

ὑποδίδωσι καὶ αὐτὸς πᾶσι κοινῶν ἀθανασίᾳ, καὶ γρά-
φει τοῖς ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν αἰγυπτῷ καὶ
λιβύῃ ἐπισκόποις τὰ ἐγνωσμένα. ἴδε αὐτῶν βι-
βλία δευτέρᾳ κεφαλῇ ἐβδόμῳ.

ΠΑΡΑ-

ὅτι ἐκ τῶ ῥόν μέγαυ Ἀθανάσιον διειργῆσαι ἀπόντα γυνέσθαι πυνόδον ὑπὲρ ἐαυτῶ ἐν Αἰγυπτῷ, δέκνυται τὸ ἀναγνῶν τῶν Σνωδῶν.

Εἰ ταῦτα περὶ θησιν οἰεῖς, θώτι, ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος μετὰ πῶ ἐν Σαρδικῇ καὶ ἱεροσολύμοις ἀθώων ἐδῶς ὡς μέγα ἐκείνη ὡρορία ἐχύει εἰς τὰ κατ' αὐτῶν ὡς ἐκός, συμβαίνει, Σνωδῶν τῶν

καὶ Αἰγυπτίων συγκροτήσας Ἐπισκόπων, Παρισκώσας καὶ αὐτὰς ὁμοίως τοῖς ἐν Σαρδικῇ καὶ Παλατιῇ περὶ αὐτῶ ψηφίσασθαι καὶ χωρεῖς ὄντας Πατριάρχας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ἐκ τῶ ῥόν μέγαυ Βασίλειον καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας Διονύσιον, ῥόν μὲν τὰς Διαφανῆς πατέρας μάρτυρας τῆς τῶ ἀγίας Πνύματος θεότητος, καὶ εὐλως αὐτὰς ὀνομασί καλεῖν, καὶ πλὴν τῶν πατρικῶν ἑτέρα δόγματα μὴ δέχεσθαι λέγειν, καὶ πλήρωμα Σνωδῶ εἶναι ζητεῖν τὰς ἐκ πρώτης ὑποδημίας εἰς διόρθωσιν, ῥὲ δὲ Διονύσιον καὶ ῥώμης Διονυσίῳ γράφοντα, λέγειν τὰ τῶν πατέρων, τύπον αὐτῶ καὶ κανόνα, δέκνυται τὰς ὑποδόσεις καὶ ἐκθέσεις τῶν ἀγίων πατέρων καὶ τὰς Σνωδῶ εἶναι θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πίσεως.

Ὁ μέγας Βασίλειος ὑπὲρ τῆς θεότητος τῶ ἀγίας Πνύματος φέρει μάρτυρας τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Διαφανῆς ἐν τῇ ἐκείνῳ ἐκείνῳ τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον κεφαλῶν, Βίρηναιον, Κλήμηντα ῥώμαϊον, Διονύσιον ῥώμαϊον, Διονύσιον Ἀλεξανδρείας, ὅς γράφοντα ῥώμης Διονυσίῳ ἔφη, Τύτοις πᾶσιν ἀκολούθως καὶ ἡμεῖς, καὶ δὴ καὶ ὡς τῶν πρὸ ἡμῶν Πρεσβυτέρων τύπον καὶ κανόνα παρελθόντες, ὁμοθυμῶν τε αὐτοῖς ἀποδοχαριστέμεναι. καὶ ἔτι ὁ αὐτὸς Βασίλειος ἀπαρτιμῇ μάρτυρας Βυσέβιον, Γεργόριον, Ἀφρικανόν, Γεργόριον τὸν Θωματρεγόν, Φιρμιλιανόν Καισαρείας καὶ Μελέτιον, καὶ πῶ Εἰώαι καὶ Δύσιον καὶ Ἰδουρικόν καὶ Καππαδοκίαν, λέγει δὲ τὰς ἐρημίας, εὐλως τῆς Ἐκ-

κλησίας. καὶ κεφαλῶν τριακοντῶ φησὶ ῥόν λόγον 20 Διακονεῖν ῥόν ἐκ τῆς τῶν πατέρων ὑποδόσεως πρὸς ἡμᾶς ἀκολουθία μνήμης ἐλθόντα. καὶ ὑποσολῇ τοῖς ἐν Δύσει ἀδελφοῖς φησὶν, ὡς τε καὶ Ποιμένας ἀναδανύσαι τοῖς ἔχουσιν τῶν πατέρων ἀκολουθίας. καὶ ὑποσολῇ τοῖς Δυτικῶν, ὡς τε πλήρωμα εἶναι 25 Σνωδῶ τὰς ὑποδημίας, ἵνα μὴ μόνον ἐκ τῆς τῶν ὑποσολῶν σεμνότητος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶ ἐκείνῳ ἀρτιμῇ ῥὲ ἀξιοπίστον ἔχωσιν πρὸς διόρθωσιν. Καὶ, καταπεφρονῆται τὰ τῶν πατέρων δόγματα, ὑποσολῇ καὶ ὑποδόσεις ἐξεδύνονται. καὶ ὑποσολῇ τῇ Ἐκ- 30 κλησίᾳ Ἀντιόχειας, Νέαν πῖσιν ὑδεχόμεθα, ἀλλ' ἀπερ ὡς τῶν πατέρων ἐδιδάχθημεν, ἐκείνη καὶ πιστεύομεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι Γεργόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῇ πρὸς τὸν Νύσσης ἐγκωμίῳ, καὶ ἐν τῇ δούτῃ πρὸς Κληδόνιον ὑποσολῇ, καὶ ἐν τῇ ἐξ ἀγρῶ ἐπαυήκοιτος λόγῳ, τὰς ὑποδόσεις τῶν ἐγγύς χρεῖς ἀγίων πατέρων καὶ τὰ δόγματα, καὶ πῶ ἐν Νικηῇ πῖσιν τῶν πατέρων ὑποκαταθήκῃ ὑποκαλῶν, πέρρω τῆς Ἐκκλησίας ὑποδο- 35 πομπῆται πῶ μοναρχικῶν ἐξουσίαν.

Γεργόριος ὁ Θεολόγος ἐγκωμίῳ εἰς τὸν Νύσσης φησὶ, καὶ ὁμολογῶμεν μέγας ἐκείνης ἀπαυήκοις ἐν πολεῖ παρρησία πῶ καλῶ ὑποκαταθήκῃ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐγγύς τε χρεῖς καὶ τῆς πρώτης πίσεως. καὶ ἐν τῇ πρὸς Κληδόνιον ὑποσολῇ δούτῃ 40 Ἡμεῖς τῆς κατὰ Νίσηαν πίσεως τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐκείνῳ συνελθόντων ὑπὸ καθάρσει τῆς ὡρεανῆς Αἰρέσεως ὑδὸν ἀρετιμῇσιν πῶποτε, καὶ δὲ ἀρετιμῇ θυωόμεθα, ἀλλ' ἐκείνης ἐσμὲν τῆς πί-

σεως καὶ ἐσόμεθα. Ὁ αὐτὸς ἀπαρτιμῇ ὅτι ἐπὶ ὡς θεῶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικῆς ἐξουσίας, λόγῳ ἐξ ἀγρῶ ἐπαυήκοιτος, λέγων, ὡς ὁφελόν γε μὴ δὲ ἦν ἀρεδεία, μηδέτις τόπῳ ἀρετῇσιν καὶ τυραννικῇ ἀρενομία, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς τῶ σωτρείας 45 καὶ ἐκείνο ὅπερ λέγει περὶ τῶ Δαμάσῳ ὅτι ἡμεῖς, καὶ ὅτι ἀλλῶς ἡθελεν ὁ Θεολόγος παρὲς ἡθελεν ὁ Πάπας Δάμασος περὶ οὐκ ἐκείνης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι ἐκ τῶν λεγομένων ὡς τῶ Ἐπιφανῆς ἐν ταῖς Αἰρέσεσι, δέκνυται τὰς Σνωδῶς ἐν πᾶσι τοῖς ἀμφιβόλοις ποιεῖν τὰς λύσεις καὶ πῶ ἀσφάλειαν, καὶ ὅπως πίσεως, ὑποδόσεις τε ἀποσδῶν καὶ γράφας ἀγίας, καὶ διδασκάλων ἀδελφῶν ἡμῶν τεθακόν, πῶ ἀληθινῶ πῖσιν καὶ τὰς ὑποδόσεις κατεχόμεναι. 50 Ἐπιφάνης

Επιφύλαξι. Αίρεσις εβδομηκοστή ἐβδόμη, τινὲς ὁμοό-
μου τὸ τῷμα τῆ χειρὸς τῇ θεότητι λέγειν ἐτόλ-
μησαν, δι' ἧς ἀνάγκη γένοιτο σύνοδον συγκροτηθῆναι καὶ
ἀναθεματίζειν τὰς τοιαύτας, ἀλλὰ καὶ ὑπομνήματα γέ-
γραπται, ὡς πρὸς ἀντίγραφον πρὸ μακαρίτη Πάπα Ἀθα-
νασίου ἀπεστάλη, δι' ἣν αὐτίκα ἠναγκάσθη κατ' αὐτῶν
γραφῆσαι. πρὸς Ἐπίκτατον. καὶ Αἵρεσις εβδομηκοστή
τετάρτη φησὶ, πρὸς γὰρ τὸ ὑποπίπτον ἐκ χειρὸς, καὶ

Συνόδοι πᾶσι ἀσφάλειαν ποιῶνται. καὶ Αἵρεσις ποι-
τηκοσὴ πέμπτη, καὶ ὅροι γὰρ ἐτέθησαν ἡμῖν καὶ
θεμέλιοι, καὶ οἰκοδομὴ πίστεως, καὶ ἀποστόλων πα-
ραδόσεις, καὶ γραφαὶ ἀγίας, καὶ ἀδελφοὶ διδά-
σκαλοι, καὶ πανταχόθεν ἡ ἀλήθεια ἡσφάλισται.
καὶ Αἵρεσις εβδομηκοστή πέμπτη, Ἡ Ἐκκλησία λα-
βῆσα ὡς πρὸς τῶν αὐτῆς πατέρων, ἀλλὰ τῆς δούρας
κατέχευε πᾶσι ἀληθινῶς πίστιν καὶ τὰς παραδόσεις.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἱερωτικὸν συνόδον ἀποδεδῆται τὸ τῆς Τριᾶδος ὁμοόσιον, δέκνυται εἶναι πᾶσι κοινότητα
ἐξηγητῶν τῆς γραφῆς καὶ ἐκ πᾶσι τοῖς δόγμασι διδάσκαλον τῆς Ἐκκλησίας.

15

Θεοδώριτος. βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ,
Συνόδου δὲ τηλικαύτης συγκροτηθείσης ἐν τῷ ἱερω-
τικῷ, καὶ ζητήσεως πολλῆς γονομίας περὶ τῶν θεῶν
λόγων, ἀπέδειξαν οἱ τρισμακάριοι Ἐπίσκοποι τῆς Τριᾶ-
δος τὸ ὁμοόσιον, ἔπεμψαν δὲ καὶ ὑπιστολὴν, ἥς

ἡ ὑπεργραφή, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς ἱερωτικῆς ταῖς Ἐκκλη-
σίαις τῆς Θεᾶς καὶ Ἐπισκόποις Διοικήσεως Ἀσιανῆς,
Φρυγίας, Καρυφρυγίας, Καπατωκίας. Ἰδε αὐτῶν
βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαιὸν δέκατον ἕκτον.

20

ΤΟΥ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἡτοι ἀπὸ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς τρίτης.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἱερωτικὸν συνόδον ὑπιστολῆς τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, δέκνυται
τὰς Συνόδους οἰκοδομῆσαι τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ πίστει.

25

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδῳ ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ
μεγάλῳ γραφέναι τῇ τότε ἐν Ῥώμῃ Συνόδῳ φη-
σὶ, καὶ πᾶσι ὑμετέροις συγκαίρειν πρὸς ἀλλήλους ἀλλά-
30 βειαν μυστῶν πολλῆς ἀγάπης καὶ τῆς κυριακῆς φόβου,
πᾶσαν ἰδίᾳ καταστῆναι ἀντιθέμεναι πρὸς ἀλλήλους,
πᾶσι δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν οἰκοδομῶν πρὸς ἑαυτοὺς ποιῶν-
τα. Ἡ αὐτὴ ταῖς αὐταῖς ἐν τῇ αὐτῇ ὑπιστολῇ, Πε-

ρὶ δὲ τῶν οἰκονομιῶν πᾶν κατὰ μέρος ἐν ταῖς Ἐκκλη-
σίαις παλαιὸς ἵερος θεσμός κεκράτηκε καὶ τῶν ἀγίων
ἐν Νικαίᾳ πατέρων ὅροι, καὶ ἐκάστην Ἐπαρχίαν
τὰς τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἑπὶ ἐκείνοις βέλονται σὺν
αὐτοῖς τὰς ὁμοόσεις, πρὸς τὸ συμφέρον ποιῶνται τὰς χει-
ρουργίας. Ἰδε αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαιὸν τρίτον.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Νεκτάριον ἀποκρίσεως τῆς Ναυματιανῆς Σισινίης, καὶ τῆς βεβαιώ-
σεως τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως ὡς πρὸς τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ ἀναμεμήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς
τὰς παρ' αὐτῆς κατασταθούσας Πατριάρχας, καὶ ἐτέρων αὐτῆς Θεωσιμμάτων, δέκνυται αἰτῶν πάλαι
40 ἀγίων πατέρων ἐκδόσεις καὶ μαρτυρίας ἐνείηγμα τῆς πίστεως, καὶ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι ἔχασιν καὶ ἀκρι-
βεστέρων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Καλέσας ὁ μέγας Θεοδόσιος τὰς πρεσβύτας Ἐπι-
σκόπους τῶν Αἰρετικῶν εἰς Βυζάντιον, ἠρώτησε τὸν
45 Νεκτάριον τί ποιήσῃ, ἵν' ἴσως φέρῃ αὐτὰς εἰς ὁμό-
νοιαν τῆς ὁρθοδόξου, τῆς δὲ Νεκταρίου ἐρωτήσαντες Σι-
σινίου τὸν Ναυματιανὸν σοφώτατον ὄντα, σωβεβῶ-
λως αὐτῷ ἐκείνῳ εἰπὼν τῷ Βασιλεῖ, Μάρτυρας
δὲ καλέσεις τὰς Ἐκδόσεις τῶν παλαιῶν, καὶ πρὸς
50 σιν ὡς πρὸς τῶν Βασιλέων τοῖς Αἰρεσιάρχαις πρὸς ἀνα-
στασι, πότερον λόγον ποιῶνται τῶν πρὸ τῆς διαι-
ρέσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς ἀρμονικῶν διδασκα-
λῶν. καὶ, εἰ δὲ μὴ πρὸς ἀκρίβειαν τὰς ἀρχαίας
τῶν διδασκαλῶν. ἡμέτερον ἐστὶν τὸ πρὸς ἀκρίβειαν τὰς βί-

βλας τῶν παλαιῶν, δι' ὧν ἡ παρ' ἡμῶν δόξα μαρ-
τυρηθήσεται. Σωκράτης βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαιῷ
δεκάτῳ. Ἐβεβαίωσάν τε αὐθις πᾶσι ἐν Νικαίᾳ πί-
στιν, καὶ Πατριάρχας κατέστησαν διαθεμάριοι τὰς
Ἐπαρχίας, ὥστε τὰς ὑπὲρ Διοίκησιν Ἐπισκόπους
ταῖς ὑπερεξουσίαις Ἐκκλησιαστικαῖς μὴ ὑπερβαίνειν, τῶν
γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν τὰς διωγμὸς ἐγένετο ἀσφαφέως.
καὶ, ὤρισαν δὲ, ὡς εἶχε καλέσει, τὰ κατὰ
ἐκάστην Ἐπαρχίαν ἵνα ἡ τῆς Ἐπαρχίας Συνόδος διοικῇ,
τέτοις καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐγείνηται σύμψυχος. βιβλίῳ
πέμπτῳ κεφαλαιῷ ὀγδόῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ψηφισάντων περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πίσεως καὶ ὑποβολῆς τῶν Αἰρέσεων καὶ τάξεως τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς Ἐπισκόπων κατὰ Ἑρμέαν, δέκνυται εἶναι τὰ ἄκραν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Μεταυτῶν δὲ συνελθόντες αὐτοὶ τε ὁ Νεκτάριος καὶ οἱ ἄλλοι ἱερεῖς, ἐψηφίσαντο τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου βεβαίαν μῆσιν πλὴν πίσειν, ὑποκρεσάμενοι καὶ πᾶσαν Ἀίρεσιν, Διακρίναι δὲ τὰς πρώτων Ἐκκλησίας κατὰ τὰς πάλαι Κανόνας, καὶ τὰς Ἐπισκόπους ὑπὲρ τῶν ἰδίων μῶνον Ἐκκλησιῶν, καὶ μὴ

ἐκτὴν ταῖς ὑπερλείοις ὑπερβαίνειν, μὴ δὲ ἀκλήτως χαρακτηρίαις καταδικέσαις σφᾶς ὑπερβάλλειν, καθὼς κριτέον ὡς ἔτυχεν, διακριτικῶς τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, πολλὰν συνέβη, πλὴν δὲ παρ' ἐκείνῳ συμβαίνειν. 10
ταὺν τῶν ἔθνους Συνόδον, ὡς αὐτὸς φανερῶς διοικεῖν τε καὶ πράττειν. ἑρμείας βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν ἐκτῶ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι κατὰ τὸν Ῥώμης Δάμασσοι ἡ ὑποσολικὴ πίστις ἐκτέθειται ὑγγραφοῦς ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου.

Δάμασος ὁ Πάπας ὑπεσολῇ πρὸς Παυλίῳ Φησί, Μεμνημένοι τῆς ὑποσολικῆς πίσεως, ταύτης μάλιστα, ἥτις ἐν Νικαίᾳ ὑπὸ τῶν πατέρων ὑγγραφοῦς

ἐξετέθη. Θεοδώριτος βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῶν ἐκτῶ. Ἴδε περὶ τῶν ὑπὲρ Δαμάσου Συνόδων αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν πέμπτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν τὸν Ῥώμης Ἰννοκίτιον ἐπὶ πρὸς τὰς Κωνσταντινουπολίτας ὑπεσολῇ ἐπὶ μόνῳ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων δύνασθαι τὰς τῶν τοιούτων καταγίδων κινήσεις καταστῆλαι, δέκνυται εἶναι τὸ μεγαλύτερον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὑπὲρ πάντων.

Ἰννοκίτιος ὁ Πάπας ὑπεσολῇ πρὸς Κωνσταντινουπολίτας περὶ τῆς Χρυσόμοις φησὶν, Ἀναγνώσας ἐπὶ Διάγνωσις Συνοδική, ἣν καὶ πάλαι ἔφαρμενυσαθροισίαν, μόνῃ γὰρ ἐστὶν, ἥτις δυνάται τὰς κινήσεις τῶν τοιούτων καταστῆλαι καταγίδων. Καί,

καὶ γὰρ ἡμεῖς πολλὰ σκεπτόμεθα ἐν τῷ τῶν Συνόδου Οἰκουμενικῇ συναρχίᾳ, ὅπως τῇ γενέσῃ τῆς ἐκείνου παραχώρις κινήσεις παύσωνται. Ἑρμείας βιβλίῳ 39 ὀγδόῳ κεφαλῶν ἐκτῶ. Ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν δέκατον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ὁ ἄγιος Ἀύγουστίνος ἐν τῇ περὶ τῆς ἐν τῇ βαπτίσματι λογομαχίας τῶν Ἐπισκόπων Διαλαμβανόντων, καὶ ἀπορίας τιναὶ προσφέρων, νομίζει εἶναι πλὴν πρώτῳ κρίσιν καὶ ἄκραν διδασκαλίαν, τότε κυρεῖται τὰς μερικὰς καὶ ὑποκυρεῖται τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Ὁ ἄγιος Ἀύγουστίνος ἀναγκαστὰν ἐπέμισε καὶ αὐτὸς καὶ πρῶτον πλὴν κρίσιν καὶ ἄκραν διδασκαλίαν τῆς κοινότητος, λέγει γὰρ ἐν τῇ διηγέται περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν δεδομένης βαπτίσματος ταῦτα, Τοιούτων ζητημάτων τὸ σκοτεινὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸ τῆς κρίσεως τῶν Δονατῶν μεγάλως ἀνέβη καὶ ὡς βεβαίως Ἐπισκόπος ἡμεῖς ἀλλήλοις ἡ ἀγάπη (σωζομένης εἰρήνης) λογομαχεῖν καὶ ἐξαπορεῖν, ὡς τε ὑπὲρ πολλῶν ἀποφάντων κατὰ τόπους Συνόδων ὄρεται ἐκθέσθαι, ὡς ἐν πληρεσάτῃ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὅπερ ὑγιᾶν ἐδοξάζετο καὶ αὐτὸς ἀμφισβητήσεων διοριστῇ, βιβλίῳ πρώτῳ κατὰ Δονατῶν κεφαλῶν ἐβδόμῳ. Ὁ αὐτὸς κεφαλῶν δέκατῳ ὀγδόῳ περὶ βαπτίσματος λέγει, Εὐσεβίος πιστόμοις ὅπερ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία μακρὰν ὥστε τῇ κρίσει Φυλάττει, ἐν ᾗ ὁμοῦς ἐπὶ ἄλλοι ἄλλοι, καὶ ἄλλοι ἄλλοι μέλει καὶ

καὶ περὶ τῆς τοιούτης ζητήματος (σωζομένης εἰρήνης) 49
ἐδοξάζον ὡς αὐτὸς Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἐν τῇ ὡρισμένην κυρωθῇ, τῆς αὐτοεπίσης ἀποφάντων ἐπὶ πλὴν ὑπολογίαν τῆς ἀγάπης ἡ οὐκίτης. καὶ βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῶν τετάρτῳ, οὕτως ἡμεῖς τοιούτων ἐπληρώσαμεν ἐμολογῶν, ἐμὴ τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας συμφωνεῖται ὅρα βεβαιωθέντες, ἥπερ καὶ αὐτὸς (ὁ Κυπριανός) ἀναμφισβητῶς καὶ ἀναγκαστικῶς ἐπέθετο, ὡς πρὸς τότε καμῶν τοιούτων ζητημάτων ἡ ἀλήθεια δὲ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἡ κεκυρωμένη. καὶ κατὰ Πατριάρχην βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῶν δέκατῳ τρίτῳ, Ἀπορῶ, πότερον τὸ παρ' ἐθνικῶν ἢ τῶν ἁγίων δεδομένης βαπτίσματος δυνάμειν ἔχει; καὶ ὑποφάσκει ὅτι δυνάμει τῶν ἁγίων διοριστῇ κριτέον, ἥτις αὐτὸς συναρχίᾳ μίαν τὴν Οἰκουμενικὴν Συνόδον. ὑπελείπει ὁ αὐτὸς ὅτι ἔτε- 50
ρον

ἐν ζήτημα ἐστὶ καὶ παρ' ἐκείνων, οἵτινες ὑπέποτε ἦσαν
Χριστιανοὶ, ἔτι δυνάμει μετὰ δύναι τὸ βᾶπτισμα;
καὶ λοιποφάνηται, ὅτι ὑδὸς περὶ τῆς δολοφονίας ὁμο-
λογεῖν δὲ ἀνὰ Συνόδου τῇ αὐτῇ ὑποδείξει ἐξαρκεῖ.
καὶ πάλιν περὶ αὐτῶν τῶν ζητημάτων λέγει περὶ βα-
πτίσματος κατὰ Δονάτου βιβλίῳ ἐκδόμῳ κεφαλαιῷ
πρωτοκροῦ τρίτῳ, Ἀλλ' ὑμῖν ἀσφαλές ἐστι μὴ σω-
χωρεῖν ἐς τιτὰ τλημμένα γινώμεν, ἥπερ ἐν ὑδὸς μίᾳ

τοπικῇ Συνόδῳ ἤρξατο, καὶ ἐν ὑδὸς μίᾳ Οἰκουμενικῇ
Συνόδῳ διωρίσθη. καὶ κατωτέρω ἐπαπορῶν, εἰχίον
τὸ κατὰ πάγιον καὶ μινικὸς διδόμενος βᾶπτισμα,
Πότερον ὡς ἀληθινὸν βᾶπτισμα ὁμολογεῖν ἔδει; ὁπο-
κρινόμενῳ λέγει, θάνατον τινὰ κρίσιν δι' ὁποκαλύ-
ψεως συμφώνῳ πρὸς ἀλήθειαν καὶ ἐκτελεσάτη δείξει καὶ
ἐκκαταλείπειν δέον ἐστὶν ὑγέμεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

10

ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ῥώμης Κλεσιῶν ὑπεροχῆς τῆς ἐκ Καρθαγίνης Συνόδου, δέκνυται τὰς τοπικὰς Συνό-
δους ἐπεὶ αὐταὶ αὐτὴν Οἰκουμενικῆς καὶ διορθώσῃ, καὶ ἐπὶ Πάπῃ.

15 **Η'** ἐκ Καρθαγίνης Συνόδου κεφαλαιῷ ἐκποσῶ τρια-
κισμῷ ὑγδὸς γράψασα πρὸς τὸν Πάπαν Κλεσι-
ῶν λέγει, καὶ τὰ ψευδίσματα τῆς ἐκ Νικαίας Συνό-
δου, εἴτε κληρικὸς τῶ κατωτέρῳ βαθμῇ, εἴτε αὐτὸς
τῆς Ἐπισκόπου τοῖς ἰδίῳις μαθητοπολίταις φανερώσας
20 κατέπεμψαν, σωπῶντες γὰρ καὶ δικαίως σωπῶντες,
ἅτινα δὴ ποτε πρὸς γὰρ ἀναφύεσι, ταῦτα ἐν τοῖς ἰδίῳις
ὀφθαλμοῖς παρατηρεῖται τόποις. ὅτε γὰρ μίᾳ ἐκαστῇ
ἐκείνῃ ἐλογίσαντο ἐξάγειν τὴν χάριν τῆς ἁγίας Πνεύ-
ματος δι' ἧς ἡ δικαιοσύνη ἀπὸ πάντων τῶν χειρῶν ἱερέων καὶ
25 ἑρῶται φρονίμως καὶ κατέχεται σταθερῶς. μάλιστα
ὅτι καὶ ἐπὶ καὶ ἐκαστῇ συγκεχωρήτω, ἐὰν περὶ τῆς

δίκης τῶν ἀγνωστῶν ἀνέστηται αὐτῇ πρὸς τὰς συ-
νόδους τῆς ἰδίας Ἐπαρχίας, ἥ ἔτι μὲν ἐς Οἰκουμε-
νικὴν Συνόδον ἐκκαλεῖται, εἰμὴ ἄρα τις ἐστὶν, ὅς τις
πιστεύσει ἐν ᾧ ποτε δυνάσθαι τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐμ-
πιστεύσαι πᾶσι δικαιοσύνην, τοῖς δὲ ἀναριθμήτοις ἐς
Συνόδον σωπῶντος μὴ οἱ ἱερεῖς ἀνέσθαι. καὶ πε-
ρίεχεν τὸ τέλος, ἐκβίβας τὸν κληρικὸν, ἡμῶν
τινῶν αὐτῶν, μὴ θέλειτε ὁποσέσθαι μῆτε πρὸς
χωρεῖν ἵνα τὸν καπιώδη τύπον τῆς κόσμης δόξης
ἐκείνῃ τῇ τῶν χειρῶν Ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐκ τῆς
ἀπλότητος καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης τῶν ἡμερῶν τοῖς
τὸν Θεὸν ἰδεῖν ὑπὸ θυμῷ πρὸς φέρει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

30 ὅτι ἐκ τῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τριῶν ἀλόγων, δέκνυται καὶ Θεοδώριτος τὸν Ἀποστόλων ἀδόχως καὶ τὸς μετ' αὐτῶν
Ἐπισκόπους εἶναι κήρυκας καὶ διδασκάλους τῆς πίστεως καὶ τῶν θείων δογμάτων κυριώτατος.

Θεοδώριτος ἐν ταῖς τριῶν ἀλόγοις τῶν Ἐκκλησιῶν
φέρει μάρτυρας Ἰγνατίον, ἱππόλυτον, Μιθό-
35 διον, Εὐστάθιον Ἀντιοχείας, Ἀθανάσιον, Βασίλειον,
Μαζιανζηνὸν, Νύσσον, Φλαυϊανὸν Ἀντιοχείας, Ἀμ-
φιλόχιον, Χρυσόστομον, Εἰρηναῖον, Θεόφιλον Ἀλε-
ξανδρείας, Κύριλλον Ἱερουσολύμων, Ἀντίοχον Ππλι-
μαίδος, Ἰλάριον, Σεβηριανὸν, Ἀπικὸν, Κύρι-
40 λλον, Δάμασον, Ἀμβρόσιον, καὶ Γελασίον Καισα-
ρείας, λέγει δὲ ἐν τῇ πρώτῃ ἀλόγῳ, Διαδόχοι
τῶν θείων Ἀποστόλων οἱ αὐτοὶ γεγενῆσθαι, ἵναι
δὲ καὶ τῆς ἱεραῆς αὐτῶν φωνῆς καὶ τῆς ἀξιαγάτης
θείας ἀπῆλυσαν, οἱ δὲ γε πᾶσι τοῖς μαρτυρῶσι σε-
45 φάσις κατεκοσμήθησαν. καὶ, ἕμμενον προφῆται καὶ
Ἀπόστολοι καὶ εἰ μετ' αὐτῶν χωρηθῶσιν τῆς Οἴκ-

μῆτος διδασκαλοὶ. καὶ ἀλόγῳ δεύτερῳ, Ὁρθόδο-
ξος. Μανικόν ἐστι καὶ σαθρὸν κατὰ τὸν γοναίων ἐ-
κείνων καὶ τῆς πίστεως ἀφίστηναι (ἥτοι τῶν διδασκά-
λων) πᾶσι γλώσσαις κινεῖν. καὶ ἀλόγῳ τρίτῳ,
Ὁρθόδοξος. ἰδεῖσαι καὶ τὰς τὰς εἰρήναι καὶ τὰς τὰς εἰρή-
ναι, καὶ μῆτοι καὶ τὰς τὰς νότια καὶ βορρᾶ τῆς Οἴκ-
μῆτος γεωργήσαντας τμήματα τῆς κληρῆς ὑμῶν Αἰ-
ρέσεως κατηγορεύοντας ἐδάξαντες, καὶ τῆς θείας φύ-
σεως ἀφανθὸν πᾶσι ἀπαθῶν κερύπτοντας, καὶ γλώ-
σσαις ἐκτέρας πᾶσι ἐδάδα φημι καὶ πᾶσι ῥωμαῖαν
σύμφωνον περὶ τῶν θείων ὁμολογῶν κερύξασαν. τὰ
αὐτὰ, ἥτοι ταῖς μαρτυρίαις τῶν ἐνδόξων πατέρων
βεβαιῶσι τὰ θεία δόγματα ὅτις τῶν ὑπεροχῶν
αὐτῶν ὁ Θεοδώριτος.

ΤΟΥ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Δ'.

50

Ἦτοι ἀπὸ τῆς τρίτης οἰκουμενικῆς Συνόδου εἰς τὴν τετάρτην.
Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας, Νεστόριον, Ἀσκητᾶς, κληρικὸς Καισαριανῶν πόλεως καὶ τὰς Βασιλίδας ὑπεροχῶν
Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, δέκνυται πᾶσαν περὶ τῶν πίστεως καὶ τῶν δόγματων ἀμφιβολίαν ἀπὸ Συνόδου ἀπαιεῖται.

Κύριλλος ὑπεροχῇ πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας, ἡ ἀ-
μαρτωλὴν Συνόδῳ φανερὰ τιτύπεται, καὶ δὴ
καὶ γεγραφέα πρὸς τὴν σὴν Θεοπέεσαν, ὡς οἱ
ἀνάγκη πέσειν τὰς ἀντεχρήσεις τῆς πρὸς ἅπαντας
τῶν

πῶς Δύσιν κοινωνίας . Ο αὐτὸς μετὰ τῆς ἐν Αἰγυπτῷ
 Συνοδῆς Νεσόριον , ἰδὼς τοίνυν ἅμα τῇ ἀγίᾳ Συνο-
 δῇ τῇ κατὰ πῶς μεγάλῃν Ῥώμην συναλεγκμένην παρε-
 δρέοντες τὰ ὁσιωτάτα καὶ Θεοσεβεστάτα ἀδελφεῖ
 καὶ συλλατρυγῆ ἡμῶν Κελεσίνο τῷ Ἐπισκόπῳ . Καί,
 αὐτὴ γὰρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλη-
 σίας ἡ πίσις , ἣ συναγῆσιν ἅπαντες οἵτε κατὰ πῶς
 Ἐσπεραν καὶ πῶς Ἐφάν ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι καὶ Διδά-
 σκαλοι καὶ λαὸν ἡγέται , συνέθετο δὲ καὶ ἡ κατὰ
 πῶς Ῥώμην ἀγία Συνοδὸς ταῖς γραφείαις ὑψιστο-
 λαῖς πρὸς πῶς τὴν Θεοσέβειαν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων
 Ἐκκλησίας . Καί , ἐκ τοῖς τῶν ἀγίων πατέρων περι-
 τυγχάνοντες λόγοις καὶ δοκιμάζοντες ἑαυτοὺς εἰς-
 μὲν ἐν τῇ πίσει . καὶ ἐπιστολῇ τοῖς τὸν μονήρην βίον
 ἀπεῖσι , ταύτῃ ἡμῖν πῶς πίσιν παρέδωκαν οἱ Θε-
 σπέσιοι μαθηταί , καὶ ἐκ τῆς λέξεως πεποινηται μνή-
 μῳ , ἔτω φρενὴν δεδιδάγμεθα πρὸς τῶν ἀγίων πα-
 τέρων . καὶ ὑψιστολῇ πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 κληρικὰς , ἡ τῷ Σωτήρι οἰκονομία διὰ μικρῶν καὶ
 ἐπιτελεσάτων πραγμάτων συναγῆς Συνοδόν , ἵνα κα-

θαρίσῃ πῶς ἑαυτὴ Ἐκκλησίαν , ἄσπιλον καὶ ἀσίγ-
 χυτον ἔχουσαν πῶς δύναμιν πίσιν . καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸν
 βασιλέα αὐτοφωνητικῇ , ἀπερίστει ἐχόμεθα τὸν ἱε-
 ρῶν γραμμάτων , πῶς δὲ ἀπλανῆ τῶν ἀγίων δεδι-
 δάγμεθα τρέπον . καὶ Ὀμιλίᾳ ἐς πῶς ἀγίαν Μα- 5
 ρίαν ἀποτεινόμεν πρὸς Νεσόριον , Μάρτυρα δέχεσθαι τὸν
 τίμιον καὶ ἅγιον Ἀρχιεπίσκοπον Κελεσίνον γραφον-
 τάσιν ἀποστῆναι τὰ πρὸς αὐτὸν δόγματῳ , ἔτι δὲ καὶ
 πῶς ἡμετέραν πτωχείαν διὰ βραχείων τὸν αὐτὸν τρέ-
 πον ὠφθαλμῶν . φέρει δὲ μάρτυρας ἐν τῇ πρὸς 10
 ταῖς βασιλίαις ὑψιστολῇ Ἀθανάσιον , Ἀπικόν , Ἀν-
 τίοχον , Ἀμφιλόχιον , Ἀμμωνα , Χρυσοστόμον , Σε-
 βεριαδὸν , Γεταλίον καὶ Θιόφιλον . καὶ ἐπιστολῇ
 πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰσβεράλιον , ὅπως αὐτὸς ἐκ
 μιᾶς ψυχῆς καὶ σωματός περὶ θύρας πῶς εἰς Χριστὸν 15
 ἀγαπῶν ζωσόμεθα . Καί , διὰ τὴν ἡμῶν αἰαγνείαν καὶ
 τὴν φιλοχρίστω βασιλεῖ καὶ ἅπασιν τοῖς ἐν τέλει
 γραφῶν καὶ συμβαλόντων μὴ περὶ μῆσαι τῆς εἰς
 Χριστὸν ὁσερέας ἀνθρώπων , ἀλλὰ χαρίσασθαι τῇ
 Οἰκονομίᾳ τὸ βέβαιον εἰς πίσιν ὁρθῶς . 20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Νεσόριον ὑψιστολῆς τῷ Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννῃ , δέκνυται πῶς τῶν ἀγίων πατέρων κοινοῦ-
 τα ποιεῖν πῶς τῶν Ἐκκλησιῶν εἴωσιν . 25

Ἰωάννης Ἀντιοχείας Νεσόριον , ἡ γὰρ Δύσις καὶ
 Αἰγυπτῶς , τάχα δὲ καὶ Μακεδονία ἔκριναν ἀπὸ
 ῥαγῶν τῆς οὐσίας , ἣν ἰδρώσι πολλοῖς καὶ πόνοις
 ἀγίων καὶ ὑψιστῶν Ἐπισκόπων , καὶ μάλιστα τῷ
 τὰ πάντα ἅγῃ καὶ κοινῇ ἡμῶν πατρὶ τῷ μεγάλῳ Ἀκακίῳ
 ἡ τῷ Θεῷ χάρις τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας κεχαρίσαι . 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ῥώμης Κελεσίνο ὑψιστολῆς τῷ Ἀλεξανδρείᾳ Κύριλλῳ , δέκνυται βεβαιῶσαι πῶς
 ὁρθόδοξον πίσιν διὰ τῶν ὠφειδόμενων , μαρτυρῶντες καὶ ἐκθέσεων τῶν ἀγίων πατέρων , καὶ πᾶσαν ἀμ-
 φιβολίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑψηλῶσαι . 35

Κύριλλος Κελεσίνο Ῥώμης , ἔπειθ' ἐκ τῆς Θεοῦ ἀπαι-
 τεῖς πρὸς ἡμῶν τὸ νηφάλιον ἐν τέτοις , καὶ τὰ μα-
 κρὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἔδει ἀνακοινῶσαι τῇ τῇ ὁσιότητι,
 γράφω πάλιν ἀναγκαίως . καί , ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ
 καὶ τοὶ βεληθεὶς συνοδικῶς γραμματικῶς φανερὸν αὐ-
 τῷ καταστήσαι , ὅτι ταῦτα λέγοντι καὶ φρενὴν καὶ κοι-
 νωτῶν ἔδωκέμεθα , τὰς μὲν ἐπεποίηκα , λογισά-
 μην δὲ ὅτι χρὴ τοῖς ὀλιθίσασιν χεῖρα διδόναι ,
 καὶ ὡς ἀδελφὸς πεσόντας ἐγείρει . καί , καὶ τοὶ πῶς
 ἐκ ἑδῆ πληροφωρεῖσθαι μάλλον αὐτὸν , ὅτι πάντων τῶν
 κατὰ πᾶσαν πῶς Οἰκονομίᾳ ὁρθόδοξων Ἐπισκόπων

καὶ λαϊκῶν ὁμολογούντων ὅτι Θεὸς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ,
 καὶ Θεοτόκῃ ἡ τεκῆσα αὐτὸν Παρθένῳ . (ὁ αὐτὸς
 τῷ αὐτῷ , ἵππερ δὲ τῷ εἰδέναι σαφῶς πῶς πῶς ὁσιό-
 τηται τίνα ἐστὶν ὁ αὐτὸς μὲν λέγει καὶ φρενὴ , τίνα 40
 δὲ οἱ μακάριοι καὶ μεγάλοι πατέρες ἡμῶν , ἀπέσει-
 λάσοι Τόμους διὰ Πουκερῶν . Οὐ αὐτὸς πρὸς τίνα ,
 τὸ ἐν ἐκώλυε καὶ ἡμῶς ταῖς ἐκείνης φωναῖς γράψω
 τὰ ἐναντία καὶ εἰπεῖν , ἔτις ἐλέγετο Θεοτόκον εἶναι
 πῶς Μαρίαν , Ἀνάθεμα , ἀλλ' ἐπεποίηκα τὸν , ἵνα μὴ 45
 λέγασιν οἱ τινες , ὅτι αὐθεμάτισεν αὐτὸν ὁ Ἀλεξανδρείας
 Ἐπίσκοπος , ἥτοι ἡ Συνοδὸς ἡ Αἰγυπτιακή .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Κύριλλον ἀποκρίσεως τῷ Ῥώμης Κελεσίνο , καὶ ἐτέρων αὐτῷ πρὸς Κων-
 σταντινουπόλεως καὶ Νεσόριον καὶ πῶς τρίτῃ Συνοδὸν ὑψιστολῶν , δέκνυται εἶναι τὸν Κύριλλον πᾶσι τῶν
 πρὸ αὐτῷ ἐκδίκων τῆς πίσεως κρείττονα , καὶ πῶς ἀπόφασιν τῆς κοινοῦ τῆς , καὶ πῶς τρίτῃ Συνοδὸν ὁμοίως
 ταῖς ἀποστολικαῖς Συνοδαῖς , καὶ πᾶσιν τῶν Ἐπισκόπων τῶν Ἀποστόλων διὰ δόξης . 50

Κελεῖν Κυρίως, τὰ γράμματά σε Δὲ Ποσει-
δωνίε λαβόντες, ἑσμικρὸν κατ' αὐτὸν τὸν ψυ-
χλὸν πεπληγμένοι πόνῳ Δαφόροις σκέψεων κούτροις
βασανίζόμεθα, ὀνοῶντες ὅπως βοηθῶν εἰς τὸ ἑμ-
5 μῆν, τῇ πίσει, ὡς δὲ τὸν ἡμετέρων Διόνοισιν εἰς τὸ
ὡς τῆς σῆς ἀδελφότητος γραφόντα μετεσῆσαμιν,
ῶφθῃ ἡμῖν δούξῃ ἐτοιμοτάτῃ θεραπείᾳ, δι' ἧς ἡλοι-
μώλῃς νόσῳ ὑμῶν φαρμάκῳ ἀπελαθῇ, φημί
δὲ τῆς καθαρᾶς πηγῆς ἐκροῖαν τὸν δόποτ' λόγῳ τῆς
10 σῆς ἀγάπης ἐκρέεσαν, δι' ἧς πᾶσα καθαρᾶται ἡ ψυχή
τῆς κακῆς Δαχεομῆς ἐσθλῆς, καὶ πᾶσιν αἰοῖγεται
ὁ τρεῖς τῆς δεύσης περὶ τὸν ἡμετέρων πῖσιν ὀ-
νοίας. Καὶ, ὡς ἡδῆσε νεκρικῶς τὰ ὑποδείγματα
τῶν πρὸ σὲ πενηγισαμῶν, γονομῶν καὶ αὐτῶν αἰ-
15 σλῶκων τῆς ὀρθοδόξου πίσεως. Καὶ, ἐαυτὸν βεβαιώ-
σα (ὁ Νεσὸρ) ταύτῃ κατέχειν τὸν πῖσιν πε-
ρὶ τῆς γονήσεως τῆς Χρυσῆς, ἣν καὶ ἡ Ῥωμαίων, καὶ
ἡ τῆς σῆς ἀγιότητος Ἐκκλησία, καὶ ἡ καθόλου καθο-
σίωσις κατέχει. Οὗτος Κωνσταντινουπόλις, ἐκί-
20 ησε ποτὲ ἱερόσυλον ζήτησιν ὁ Σαμοσατικός Παῦ-

λῶ, ὅτε τῆς ἀγίας κατὰ τὸν ἀντιόχου Ἐκκλη-
σίας περὶστατο, ἀλλὰ τῶν δὲ τῆς θείας ἐν ᾧ μια-
ρῶς πρὸς καθέξῃ καθήρησιν οἰωθεῖσα τῶν καθο-
λικῶν ἱερέων ἡ δόξασις. Οὗτος Νεσὸρ, ἐὰν
μὴ περὶ Χρυσῆς κηρύξῃ ἅπερ καὶ ἡ Ῥωμαίων καὶ ἡ
Ἀλεξανδρινῶν καὶ πᾶσα ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία κα-
τέχει ὡς καὶ ἡ ἀγία ἡ κατὰ τὸν μεγάλῳ Κωνσαν-
τινουπόλιν Ἐκκλησία ἕως σὲ κάλιστα κατέχει.
Καὶ, ἐπειδὴ πάντες εἰδὼσι ὁφείλασι τὸ πρᾶξιμέ-
νον, ὁσᾶν περὶ τῆς κοινῆς πράξεως ἡ σκέψις.
Οὗτος τῇ σωδῶ, εἰ δὲ ἔδὲ τῆς τῶ βραχέως ἀρ-
μῆ τὸ πνῦμα τὸ ἅγιον δόπλεται, πῶς μᾶλλον
αὐτῷ νῦν μεσιτόθεν πιστόν ἔπῃ εἰς εὐσυνήχθη
τοσῶτον πληθῶν ἀγίων, καὶ γὰρ ἅγιόν ἐστι κατὰ τὸ
εἰκὼν σέβας σωδέλῳ, ἐν ᾧ καθάπερ ἐκέναι ταῖς
μεγίσταις τῶν Ἀποστόλων Σωδοῖς ἔπῃ ὅρῳ τὸν
ἐλάβαν. Καὶ, ἐνταῦθα τῇ φροντίδι σφιστομέ-
θα οἱ ἅπαντα καὶ καὶ ἀπὸ πᾶσαν τὸν οἰκονομῶν, τῇ
ἐκείνων Δαδοχῇ τὸ ὄνομα Κυρίως κηρύττοντες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

25 ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ Σωδῶ λόγων Φιλίππου καὶ Ἀρκαδίου τῶν τῆς Ῥώμης Λεγάτων καὶ τῶν λοιπῶν,
δείκνυται οἱ πάντες ἀκόλῃδοι τῆς Σωδῆς.

Ὁ Λεγάτος τῆς Ῥώμης Κελεσίππος Φίλιππον εἶπον,
Εὐχαριστοῦμεν τῇ ἀγίᾳ καὶ σεπτῇ Τριᾷδι, ὅτι ἡμᾶς
τὰς εὐτελεῖς τῆς ἀγίας ὑμῶν συλλόγου ἡξίωσε. πρᾶ-
30 ξα δούτερα. καὶ πρᾶξα τρίτῃ ὁ Ἀρκαδιός, Λεγά-

τος καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς, ἀκολοθήσαντες τοῖς τύποις
Κελεσίππου καὶ τῆς ἀγίας Σωδῆς τοῖς δόγμασιν.
ἔτως εἶπον καὶ οἱ λοιποί.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

35 ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν τρίτον Σωδῶν ὁππολῆς τῆς Καρθαγένης Καπριόλης, δέκνυται μηδένα τῶν παύτων
Ἐπισκόπων βεβαιῶν τὰ ὑπὲρ καθολικῆς καταστάσεως τῇ ἰδίᾳ αὐθεντίᾳ, ἀλλὰ τῇ τῶν ἀρχαιοτέρων ψήφῳ.

Καρπῶλ Καρθαγένης ὁππολῇ πρὸς τὸν τρί-
τῳ Σωδῶν, ἅπερ ἡδῆ ἐστὶ πρὸς τῶν πατέρων
ὁριθεῖται, φυλακτεῖται ἐστὶν, ἐπειδὴ ὅστις βέλεται

ἅπερ ὑπὲρ τῆς καθολικῆς καταστάσεως ἐθέσπισεν
εἰς τὸ διωκεῖν μῆνιν, ἐ τῇ ἰδίᾳ αὐθεντίᾳ, ἀλλὰ τῇ τῶν
ἀρχαιοτέρων ψήφῳ ὁφείλει βεβαιῶσαι. πρᾶξα πρώτη.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

ὅτι ἐκ τῶν τῆς ὁσίας Δαλματίας πρὸς τὸν λαὸν περὶ τῆς Βασιλέως Θεοδοσίας καὶ τῆς Σωδῆς λόγων, δέ-
κνυται πάντες οἱ Ἐπίσκοποι σὺν τῇ Βασιλεῖ ἀκόλῃδοι τῆς τρίτης Σωδῆς.

45

Ὅσοι Δαλματίαι πρὸς τὸν λαὸν Κωνσταντι-
νόλεως εἶπε περὶ τῆς Βασιλέως Θεοδοσίας καὶ
τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Σωδῆς, ὁ Δεσπότης γὰρ
πάντα ἀκόλῃθως ἡκασε τὰ γεγενημένα, καὶ σὺν
50 φώνησε τοῖς ῥήμασι τῆς ἀγίας Σωδῆς. Καὶ, εἶπον
αὐτῷ τῇ Βασιλεῖ ἔμπεδον πάντων, τίνος θέλεις
ἀκούσαι, τῶν ἑξακισχιλίων ἀρμῶν Ἐπισκόπων, ἢ

εἰς αὐτῶν δυσεβῆς; τῶν ἑξακισχιλίων εἶπον,
οἵτινες εἰσὶν ὑπὸ τὸν ἑξῆσαν τῶν Μητροπολιτῶν τῶν
ἀγίων Ἐπισκόπων. Καὶ, ὡς ἔειπε ὑπὲρ ἐμῶν. καὶ
οἶδα ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐξακολοθήσει μᾶλλον τῇ Θεῷ καὶ
τῇ ἀγίᾳ Σωδῶ. ἰδε αὐτῶν βιβλίον τρίτον κεφαλῆς
δεκάτης πέμπτῃ Παράγραφῳ τριακῶν τέταρτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῶν τῶ Ἱερουσολύμων Ἰβουσαλίς ἐν τῇ Συνόδῳ λόγων, δέκνυται εἶναι πῶ οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀκρὸν καὶ ἔχατον κριτήριον.

Ιβουσαλίς Ἱερουσολύμων εἶπον, Ἐχρὶν μὲν Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας ἐνθυμέμενον πῶ ἀγίαν καὶ μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν Σύνοδον ταύτην, καὶ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον συνεδρεύοντα ἡμῖν τῆς μεγάλης ρώμης, διότι εἰς ἀπολογίαν τῶν ἐπαγομένων αὐτῷ θεσφῶν, καὶ τῷ ἀποστολικῷ τῆς Ἱερουσολύμων ἀγίας

τῇ Θεῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπακῆσαι καὶ τιμῆσαι, παρ' ᾧ μάλιστα ἔστι αὐτὸν τὸν Ἀντιοχείων θρόνον ἐξ ἀποστολικῆς ἀκολουθίας καὶ πρῶτόσεως ἰδιωτέως, καὶ παρ' αὐτῷ δικάζεσθαι. πράξει τετάρτη. Ἰδε αὐτέρῳ βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλαίᾳ δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ 10 φον τετακτοὶν πρώτων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Θεοδοσίον καὶ Οὐαλοντιανὸν τὰς Βασιλεῖς δειξέως τῇ Βασιλεῖ καὶ Θαλασίᾳ, δέκνυται εἶναι πῶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς αὐτῆς Διδασκάλας πίστεως καὶ νόμους.

Βασιλεῖ καὶ Θαλασίᾳ δείξει πρὸς τὰς Βασιλεῖς Θεοδοσίον καὶ Οὐαλοντιανὸν, ὅτι ὑπὸ Πέτρῳ, Γακώβῳ, καὶ Ἰωάννῃ τῶν Ἀποστόλων, Εἰρηναίῳ, Γρηγορίῳ Νεογυσσαρείας, τῆς ἀγίας Συνόδου τῶν ἐκ τῶν ὁμοδόκωντα Ἐπισκόπων τῶν καθελόντων τὸν Σαμοσατία, ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου τῆς βεβαιωσάσης τὸν ὅρον τὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, Βασιλείᾳ καὶ Γρηγορίᾳ τῶν ἀδελφῶν, Ἀθανασίᾳ Ἀλε-

ξανδρείας, Ἐφραίμ τῷ Σύρῳ, Γρηγορίᾳ, Ἀμμωνίῳ, Ἰταλίᾳ, Ἀμφιλοχίᾳ, Παύλῳ, Ἀντιόχῳ, Εὐσταθίῳ, Μεθοδίῳ, Ὀπίμῳ, Λιπορίῳ, Ἀμβροσίῳ, ὅλης 20 τῆς ἐν Ἀφρικῇ Συνόδου, Ἰωάννῳ, Σεβηριανῷ, Ἀπικῷ, καὶ Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας ἐξακολουθεῖν περὶ τῆς ἀληθείας γνώσεως. μέρει πρώτῳ Συνόδου τρίτης, καὶ αὐτέρῳ βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ δεκάτῳ ἐνάτῳ. 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ Συνόδῳ ῥητῶν τῇ Ἱερουσολύμων Ἰβουσαλίς, καὶ τῆς πάντων τῶν Ἐπισκόπων εἰς ταῦτα συμφωνίας, δέκνυται ἡ οἰκουμενικὴ Σύνοδος κριτὴς ἀπλῶς πάντων. 30

Εν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς τρίτης οἰκουμενικῆς Συνόδου εἶπον Ἰβουσαλίς, τὰ πρὸς τῆς ἀγίας Συνόδου καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῇ Κυρίλλῳ σύμφωνα εὐρίσκειται, καὶ τέτοις τοῖς δόγμασι σωτίζεσθαι καὶ σωαίνεσθαι, ὁμοίως

καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον, ὡς αὐτέρῳ βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ πέμπτῃ Παραγράφῳ ἐκτοστῷ ἐνάτῳ.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι τῇ Φιλίππων Φλαυϊανῷ ἐπόντῳ περὶ μαρτυρῶν ἀγίων κατὰ Νεσορίᾳ, οἱ πάλαι ἅγιοι πατέρες ἤχησαν εἰς μαρτυρίαν.

40

Φλαυϊανὸς Φιλίππων εἶπον, Ἀκόλουθόν ἐστιν εἰπεῖν ἢ ἔχον περὶ τῶν σεσημειωμένων δόξαν (ἥτοι περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως κατὰ Νεσορίᾳ) οἱ μακάριοι πατέρες ἡμῶν, καὶ σεσημειώθησαν μαρτυρεῖς Πέ-

τρος Ἀλεξανδρείας ὁ μαρτυρῶν, Ἀθανάσιος ὁ μέγας, Ἰσίδωρος καὶ Φίλιππος ῥώμης, Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας, Κυριανὸς, Ἀμβρόσιος, ὁ Νικαίᾳ ζήνων, Εὐστάθιος ὁ μέγας, ὁ Νύσσης, Ἀπικῶς, Ἀμφιλόχιος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὰς Βασιλεῖς ὑποβολῶν τῆς Συνόδου περὶ καθαιρέσεως Νεσορίᾳ καὶ τῶν ὑποστατῶν, δέκνυται εἶναι πῶ οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἔχατον κριτήριον.

50

Ἡ αὐτὴ Σύνοδος πρὸς τὰς Βασιλεῖς ἔγραψε, τῇ Νεσορίᾳ καθαιρέσει κανονικῶς ποιησάμενοι, καὶ ἐπαινέσαντες τὸν Θεοφιλέστατον καὶ ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον τῆς μεγάλης ρώμης Κελεστίνον, πρὸς τῆς

ἡμῶν ψήφῳ καταγινόντα τῶν αἵρετικῶν δόγματων Νεσορίᾳ, καὶ πρὸς ἡμῶν ἐξουεγκνόντα πῶ κατ' αὐτῇ ψήφῳ. Ἡ αὐτὴ Σύνοδος τοῖς Βασιλεῶσι κατὰ τῶν ὑποστατῶν ἔγραψε μετὰ τὸν ἔλεγχον τὸ ἐπιτίμιον, ταῦτα

ταῦτα, Δέξατε ὡς τῆς Συνόδου ἔχουσιν πάντας τὰς τῆς Οἰκουμενικῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκόπης, καὶ τὸ αὐτὸ φρονήσαντας, Δὲ τὸ καὶ τὸν τῆς μεγάλης Ρώμης συμπαρεῖναι τῇ Συνόδῳ, καὶ τὰς τῆς Ἀφρικῆς Δὲ τῆς

Θεοσεβεστάτης Ἀρχιεπισκόπης Κυρίλλου, ὃ καὶ πᾶσι τῶν γνώμων ἐνώσαντες, πεχωροῦντο μόνῳ πρὸ τῶ τῇ αὐτῇ τε καὶ πάντων ἡμῶν ψήφῳ συνηύσαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ρώμης Κελεστίνου Ἐπιστολῆς τῆς τρίτης Συνόδου, δέκνυται εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους κρείτας καὶ βεβαιώτας τῶν μελετῶν.

10

Ἡ αὐτὴ Σύνοδος Κελεστίνῳ Ἐπισκόπῳ. Τῆς μὲν οὖν ὁσιότητος ὅπερ πᾶσι δόξεν ζῆλος καὶ ἡ περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως τῶ πάντων ἡμῶν σωτηρίᾳ θεῷ φίλτατε καὶ ἀρεσκέστα φροντὶς ἀξία παρὰ τὸ γέγονε θαύματος.

15 Σημείωσαι ὅτι ἐν ταῦτα γράφουσι περὶ τῆς περὶ τῆς σμίας ἢν ἐποίησαν ὁ Βασίλειος, καὶ ὅτι ἀναγκασθῶντων τῶν πεπερασμένων ὡς Ρώμῃ κατὰ Κελεσίαν καὶ

Πελαγίῳ καὶ τῶν ὁπαδῶν τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν, Φησὶν ἡ Σύνοδος γράφουσα πρὸς τὸν Κελεστίνον, ὅτι ἐδινώσαντο καὶ ἡμεῖς ἰσχυρὰ καὶ βέβαια ἐμύνην τὰ ἐπ' αὐτοῖς ὁρισμῶνα ὡς τῆς σῆς Θεοσιβείας, καὶ σύμψηφοι πάντες ἔσμεν, καὶ καθηρημένους ἔχομεν αὐτάς. Ἰδε καὶ αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφάλαιον δέκατον πέμπτον περὶ τούτων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

20

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἀρμενίαν Ἐπιστολῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρέκλῃ, αὐτῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων καὶ τῶν αὐτοῖς ὁμοφρόνων ὡς δόσεις καὶ ἐκθέσεις μαρτυροῦνται εἶναι δόγματα τῆς ὁρθοδόξης πίστεως.

25 Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πρέκλος Ἐπιστολῇ πρὸς Ἀρμενίαν. Ἀλλὰ φυλάττοντες τὰς παραδόσεις ἅς παρελάβετε τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ πᾶσι ὁρθόδοξον πίσιν ἐκθερμῶν, καὶ τῶν

περὶ τὸν ἅγιον καὶ μακάριον Βασίλειον καὶ Γρηγόριον, καὶ τῶν λοιπῶν τῶ αὐτοῖς ὁμοφρόνων, ὧν τὰ ῥήματα ἐν βιβλίῳ ζωῆς. Ἰδε αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δέκτῳ πέμπτῃ Παράγραφῳ τριακοστῶν ἐξομῶν.

ΤΟΥ Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Ε.

30

Ἡ τοι ὅπῃ τῆς τετάρτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς πέμπτης.

Ὅτι ἐκ τῆς κατὰ Εὐτυχῆς Ἐπιστολῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φλαυϊανῆς, δέκνυται τὰς Πατριάρχας καὶ Πάπας ταῖς ἀγίαις γραφαῖς καὶ ταῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἐκθέσειν ἐπὶ μὲν βεβαιῶν τὰς περὶ πίστεως ἐκδόσεις.

35 Φλαυϊανὸς ὁ Κωνσταντινουπόλεως γράφων πρὸς Εὐτυχῆς πρὸς τὸν Βασίλειον Θεοδοσίον τὸν νέον ἰδίᾳ χειρὶ, Φησὶ, φρονέον ὁρθῶς καὶ ἀνεπιλέπτως πάντοτε ταῖς θείαις γραφαῖς ἐπὶ ῥῶν καὶ ταῖς ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων. Σημείωσαι ὅτι ἐν

40 τῇ δολιτέρᾳ πρὸς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου

κατὰ Εὐτυχῆς ἐξέθετο ὁ Φλαυϊανὸς πᾶσι πῶς αὐτῷ, ἢ ἡκολύθησαν ὁ Ρώμης Λέων. ἔλεγε δὲ Εὐστάθιος ὁ Βηρυτῆς, ἡ ἡκολύθησαν ὁ Φλαυϊανὸς τοῖς δόγμασι τῆς μακαριωτάτης Ἀλεξανδρείης Κυρίλλου. πρὸς τὴν πρώτην τῆς τετάρτης Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων τῇ συγκλήτῳ πρὸς τὰς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου πατέρας καὶ τοῖς αὐτῆς πατράσι, δέκνυται πᾶσι ὁρθόδοξον πίσιν ταῖς ἐκθέσει τῶν πρεσβυτέρων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ταῖς μαρτυρίαις καὶ κανονικαῖς ἐπιστολαῖς τῶν ἁγίων πατέρων βεβαιῶνται, καὶ τὰς περὶ πίστεως ἐπιστολὰς καὶ ἐκδόσεις Παπῶν τε καὶ Πατριαρχῶν δοκιμάζεσθαι.

50 Οἱ ἄρχοντες καὶ ἡ σύγκλητος εἶπον πρὸς τὰς πατέρας τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, Ἐκαστος τῶν Ἐπισκόπων τῆς παρόσης ἀγίας Συνόδου ὅπως πιστὸν ἐγγράφως αὐτῷ τινὸς δέος τὸν τῷ θεῷ καὶ ὁφθαλμῶν τιθέμενος φόβον ἐκθέσθαι ἀπαρτὰς τῶν γνώμων ὡς ὁ θεότατος καὶ σεβέστατος ἡμῶν Δεσπότης κατὰ πᾶσι ἐκθέσει τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πα-

τέρων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ κατὰ πᾶσι ἐκθέσει τῶν ἑκατὸν πενήκοντα τῶν μεταταῦτα, καὶ τὰς κανονικὰς Ἐπιστολὰς καὶ ἐκθέσεις τῶν ἁγίων πατέρων Γρηγορίου, Βασιλείου, Ἀθανασίου, Ἰλαρίου, Ἀμβροσίου, καὶ τὰς Κυρίλλου δύο κενονικὰς Ἐπιστολὰς τὰς ἐν τῇ κατ' ἐφ' ἑστέον πρώτῃ Συνόδῳ βεβαιώσας πιστὸν, κατ' ἕδρα τῶν τῆς αὐτῶν πί-

σεως

σεως ἀναχωρῶν . πράξις πρώτη . Οἱ αὐτοὶ ἐν τῇ δού-
τέρᾳ πράξει πρὸς τὴν Συνοδὸν πάλιν εἶπον , Εἰδὼμι
γὰρ ὑμᾶς βεβλόμεθα , ὡς ὁ Θεόπατρις καὶ ὁ Σεβέ-
στας Δεσπότης τῆς Οἰκουμένης καὶ ἡμεῖς τὴν ὁρθό-
δοξον πίσιν τὴν ὡς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκ-
τῶ , καὶ ὡς τῶν ἑκατὸν ποιτήκοντα , ἔτι μὲν καὶ
ὡς τῶν λοιπῶν ἁγίων καὶ ἐπιδόξων πατέρων πα-
ροδοθεῖσαν φυλάττομεν , καὶ κατὰ ταύτην πίσεύο-
μεν . καὶ μετ' ὀλίγα , ἐπόντος Φλωρεντίας Ἐπισκό-
που Σπύργου , ἀμφιβάλλοιτος, ἐκαλῶς Θεολογεῖ ἡ Ἐπι-
σολὴ Λέοντος , ἱκετούμεν τὸ ὑμέτερον μέγεθος
δοθῆναι ἡμῖν παροδοσίαν , ὥστε μετὰ σκέμματι
πρέποντος παροδοθεῖν τῇ ἀληθείᾳ τῆς πράξεως ,
καὶ τὰ μάλιστα ἐς ἡμέτερον πρὸς τὸν ὑπο-
γραψάντων τῇ Ἐπιστολῇ τῶ ὁσιωτάτῃ Λέοντι , ὃ δ' ἐ-
μεθα διορθώσεως . τῇ δὲ Κερκυρῇ Ἐπισκόπῳ Σε-
βαστιανῶν ἐπόντος , ἡ πίσις καλῶς εἴρηται ὑπὸ
τῶν τριακοσίων δεκαοκτὶ ἁγίων πατέρων , καὶ ἐβεβαιώθη
ὡς τῶν ἁγίων πατέρων Ἀθανασίου, Κυρίλλου, Κελεσίνου,

Ἰλαρίου, Βασιλίου, Γρηγορίου, καὶ πάλιν διὰ τῆ
ἀγιοτάτης Λέοντος , καὶ Ἀχιλλίου καὶ τῶν ἁγίων πα-
τέρων τῶν τριακοσίων δεκαοκτὶ , καὶ τὰ τῇ Λέοντι
ἀναγνωσθῆναι . εἶπον οἱ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἀνεγνώθησαν
τὰ σύμβολα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας , καὶ αἱ δύο
Ἐπιστολαὶ Κυρίλλου , καὶ ἡ Ἐπιστολὴ Λέοντος πρὸς
Φλαυιανὸν , ἐν ᾗ Λέων φέρει μαρτυρὰς καὶ βεβαιω-
τὰς τῆς πίσεως αὐτῆς Ἰλαρίον, Ναζιανζηνὸν, Ἀμ-
βρόσιον, Χρυσόστομον, Ἀνυστινὸν καὶ Κυρίλλον . ὁμοίως
πάλιν συγκρίνεται ἡ Ἐπιστολὴ Λέοντος μετὰ τῶν
Ἐπιστολῶν τῆ Κυρίλλου , ἐκαλῶς ἔχει , αὐτῆσι Ἀτ-
τικῇ Νικοπόλει ὑπὸ διωρῆα ἡμερῶν . πράξις δευτέ-
ρα . ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ πράξει οἱ Ἀρχιεπίσκοποι εἶπον ,
Ἐπεὶ δὲ τὰ Θεῖα Εὐαγγέλια ὡς τῆς ὑμετέρας ὁμο-
βίας παροδοθεῖσα ὁρῶμεν , διδάξαίτω ἕκαστος , ἐν
Ἐπιστολῇ Λέοντος τῇ Συμβολῇ τῶν δύο Συνοδῶν συμ-
φωνεῖ . πάντες ἀπεκρίθησαν ὅτι συμφωνεῖ τῇ πρώ-
τῃ καὶ τῇ δευτέρᾳ καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῃ ὑπὸ Κυρίλλου .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ πράξει τῆς τετάρτης Συνοδῆς ῥητῶν τῶν τῇ Ρώμῃ Λεγάτων περὶ Διοσκόρου , δεί-
κνυται τὰς Συνοδὸς τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων Κανόσιν ἐπομύνας κατακρίνειν τὴν Αἰρετικὴν .

Πράξις τρίτη οἱ Λεγάτοι τῇ Ρώμῃ εἶπον περὶ
Διοσκόρου , Οὗτος γάρ , ἵνα τὰ πολλαὶ ὡς ἀλεί-
ψωμεν , Εὐτυχῇ τὸν ὁμόδοξον αὐτῷ κατονικῶς κα-
θαιρεθῶντα ὡς τῇ ἰδίᾳ Ἐπισκόπῳ τῇ ἐν ἁγίοις
πατρὶς ἡμῶν Φλαυιανῇ , αὐθιγῶς ἐς κοινωνίαν
ἐδέξατο πρὶν σιωδρῶσαι ἐν τῇ Ἐφέσῃ μετὰ
τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων , καὶ τὴν Ἐπιστολὴν

ἐκ ἀνέγνωσε , καὶ τοὶ ὡς ἀκληθεῖς ὡς τῶν ταύτων
κεκομικῶν , καὶ κατονικῶς κληθεῖς ἐκ τῶν ἁγίων
συν ἑλθεῖν καὶ ἀπολογησάσθαι περὶ τῶν ἐνεκαλεσθῶν
ἔσω καθ' ἡμερῶν , τοιγαρὶν καὶ ἡ ἀγία αὐτῇ καὶ
μεγάλῃ Συνοδῇ τὰ δόξαντα τοῖς Κανόσιν ψιφί-
σεται . Ἀναγνίσκω καὶ ἡ Συνοδὸς τὰ αὐτά .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει τῆς αὐτῆς Συνοδῆς Διαλέξεως περὶ τῆς τῇ Ρώμῃ Λέοντος Ἐπιστολῆς,
δείκνυται εἶναι τὴν Συνοδὸν κατὰ τῇ τῇ Ρώμῃ καὶ βεβαιωτῶν .

Πράξις πέμπτη . Ἐν αὐτῇ μεγάλῃ Διαλέξει γε-
νομένης ἵνα τεθῇ ἡ Ἐπιστολὴ Λέοντος ἐν τῇ Ὁρῷ,
οἱ Ἐπίσκοποι ἐκ ἡθέλησαν . καὶ τῶν Λεγάτων τῇ
Πάπᾳ ἐπόντων , ὅτι ὑπερέφασιν καὶ γίνεται Συνοδὸς

ἐν τῇ Δύσει , ἐδὲν ὡφέλησαν , ἀλλ' ὡς ἐγράφη ὁ Ὄρος ,
ἥτοις ἀνεγνώθη . ἴδε περὶ τῶν βιβλίων τετάρτης κε-
φαλαίας πρώτης Παράγραφου δέκατον ἐβδόμον :

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ πρὸς τὸν Βασιλέα παρ' ὁφθαλμῶν ἀπολογίας τῆς αὐτῆς Συνοδῆς ὑπὲρ τῆς Ρώμης , δεί-
κνυται εἶναι τὰς Οἰκουμηνικὰς Συνοδὸς κατὰ τῶν περὶ πίσεως Ἐπιστολῶν τῶν Παπῶν , καὶ ἀκροτάτης
Διδασκαλίας τῆς πίσεως , καὶ ὑπὸ πάντων .

Ἐπεὶ δὲ αὐτελέγη ἡ Ἐπιστολὴ Λέοντος , ἡ Συνοδὸς
ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογεῖται ἐν παρ' ὁφθαλμῶν αὐτῆς
πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα μαρτυροῦν λέγασα , ὅτι ἐκ ἡ-
νοπουσῶσι , ἀλλὰ τοῖς ἁγίοις πατέρας ἀκολοθεῖσιν , τοῖς
καὶ μετὰ τὴν μεγάλην Συνοδὸν τὴν ἐν Νικαίᾳ τὰς

κατὰ καὶ τὸν ἀναφύεσθαι Αἰρέσεις ὁμοιοτρόπως ἐλέγ-
ξασιν . καὶ , ἀλλ' ἐκ ἡθέλησε τὸν ἀκρίμην ὅτις φύ-
σεως ἐχθρὸς ὁφθαλμῶν , ὡς φησὶν ὁ Ὄρος τοῖς ἐν
πλάνῃ ἀπαθείσιν τὰς πατέρας , τῆς πίσεως ἀπα-
σιν ἀναπύσσοντας τὴν ἀλήθειαν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

ὅτι ὅκτ' εἰπὼν πῶς αὐτὸν Συνοδὸν ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Ρώμης Λέοντα αὐτῆς ἐπιστολῇ τὸν Βασιλέα βεβαιωτῶς τῆς κρίσεως τῆς Λέοντος, δέκνυται εἶναι τὰς βασιλεῖς μείζονες τῶν Παπῶν.

5

Εἰς τὴν πρὸς τὸν Πάπαν ἐπιστολὴν ἡ Συνοδὸς ὑπὲρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως φησὶν, οὕτω γὰρ καὶ Βασιλεῖς ὁσέτις Θεραπεύθησονται εἰπὼν τῆς σῆς ὁσιότητος ὡς νόμῳ βεβαιώσαντες κρίσιν. Καὶ, ἵνα δὲ γινώτε ὡς ἔδωκεν πρὸς χάριν ἢ πρὸς ἀπέχθειαν πε-

10

ποιήκαμεν, ἀλλ' ὡς θεῶν κυβερνώμενοι νόμιμα, πᾶσαν ὑμῶν τῶν πεπραγμένων πῶς δυνάμει ἐγνωρίσαμεν εἰς σύστασιν ἡμετέραν καὶ τῶν πραγμάτων βεβαιώσιν τε καὶ συγκατάθεσιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

ὅτι ὅκτ' πρὸς τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μονάζοντας ἐπιστολῆς τῆς Βασιλεῖος Μαρκιανῆς, δέκνυται τῇ τῶν πατέρων διδασκαλίᾳ ἐπιθεῖν πῶς Συνοδὸν.

15

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιστολῇ πρὸς τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μονάζοντας φησὶν, ἡ ἐν Χαλκηδόνι περὶ τῶν ἀποστολικῶν πίστεων ἔδωκεν ἐκμνηστέρας, ἀλλὰ πάντων δὲ τῇ Ἀθανασίᾳ καὶ Θεοφίλῳ καὶ Κυρίλλῳ ἡκολούθησε

20

διδασκαλίᾳ. μένει τέρτω τῆς τετάρτης Συνοδῆς. ἴδε περὶ τῶν εἰς πλάτος αὐτότερον βιβλίον τετάρτης κεφαλῆς πρώτης Παράγραφον τετακτοῦν πρώτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

ὅτι ὅκτ' ἐπὶ Γενναδίου κατὰ σιμωνιακῶν Συνοδῶν, καὶ τῶν ἐπὶ Λέοντος τῆς ἰσαύτης συμβαίνοντων εἰς Ἀντισα-
25 σίᾳ Βασιλεῖος, δέκνυται μὴ εἶναι μοναρχίαν τινὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πῶς κοινότητάς τε τῶν πατέρων μαρτυρίας διαλύειν πάσας τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαινέσας ἀμφιβολίας.

25

Ὁ μετὰ Ἀνατόλιον Κωνσταντινουπόλεως Γενναδιὸς ἐβδόμηκονταοκτὼ Ἐπισκόπων ἀθροίσας Συνοδὸν, ἐγγράφῳ ἐγκύκλιον ἐπιστολῶν τοῖς ἀπανταχῆς Μητροπολίταις κατὰ τῶν ἐπὶ χρήμασι χειρουργούντων. ἴδε ἐν παντὶ τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ περὶ τῶν συμβάντων τούτων ἐπὶ Λέοντος, Ζήνωνος, Βασιλίσκου καὶ

30

Ἀντισασίᾳ ἐν ταῖς ποίτε καθολικοῖς θρόνοις, καὶ περὶ τῶν Συνοδῶν κατὰ Πέτρον τῆς Κλαφείας, καὶ τὰς ἐγκυκλίους ἐπιστολάς αἱ ἔειλαν οἱ ἀπανταχῆς Πατριάρχαι, Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Λέοντα, ἐρωτήσαντα αὐτὸς περὶ Τιμοθέου τῆς Αἰλάρχας.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

ὅτι ὁ περὶ τῶν πίστεων ζῆλος Λέοντος Βασιλεῖος τῆς μεγάλης μαρτυρεῖται ὅκτ' πρὸς Βασίλειον Ἀντιοχείας ἐπιστολῇ Συμεὼν τῆς Στυλίδος, καὶ ἡ βεβαιώσις τῆς πίστεως πρὸς τῶν πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς,

Συμεὼν ὁ Στυλίδης ἐπιστολῇ πρὸς Βασίλειον Ἀντιοχείας φησὶν, Ἐθαύμασα τὸν ζῆλον καὶ πῶς ἐνέβριον τῆς Θεοφιλεστάτης ἡμῶν Βασιλεῖος (ἡτοὶ Λέοντος τῆς μεγάλης) πῶς πρὸς τὰς ἀγίας πατέρας καὶ πῶς τῶν βεβαιῶν πίστεων ἡνέπεδαξε καὶ ἐπιδέκνυται. καὶ, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ὑπελάθης τῶν ἄλλων τῶν μοναχῶν ἐγνωρίσα τῇ αὐτῇ βασιλείᾳ πῶς ἐμὲ πρὸς θεοῖν πῶς περὶ τῶν πίστεων τῶν ἀγίων πατέ-

45

ρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνηλθόντων ἑξακοσίων τετακτοῦν, ἐμὲ καὶ ὑποσηλοζόμην ὑπ' αὐτῆς τῆς ὑπὸ τῆς ἀγίας Πνεύματος φανερωθείσης, ἀλλὰ μετὰ τὸ δύο ἢ τριῶν συνηλθόντων ἀλλ' ὁ ὄνομα αὐτῆς παρέστιν ὁ σωτὴρ, πῶς μετὰ τὸ πᾶσι καὶ τηλικῶν ἀγίων πατέρων ἐνεχώρησεν, εἰμὴ ἦν ἀπ' ἀρχῆς μετ' αὐτῶν τὸ ἅγιον Πνεῦμα; εὐάγγελος βιβλίῳ δεκάτῳ κεφαλῆς δεκάτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

50

ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὸν Ἱερουσολύμων Ἰωάννην καὶ τὸν Ἐπιφάνιον τύχης ἐπιστολῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης τῆς Καππαδόκης, καὶ τῆς τῆς Ἱερουσολύμων ἀποκρίσεως, δέκνυται τῇ κοινῇ Ἱερουσολύμῳ δεδῶσθαι τὴν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἐκείνην καὶ φυτῶν.

Ἰωάννης, ὁ Καππάδοξ ἐπιστολὴν πρὸς Ἰωάννην ἱερο-
σολύμων γράφει, ἑπ' αὐτοῖσι θάα τίς ἐρευνόσθαι
γέγονε κίνησις τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ τῆς βασιλίδος
ταύτης πόλεως, καὶ πάντα τὰ ἐκβοηθούτα παρ' αὐ-
τῷ καὶ περιεφωτηθέντα παρ' ἐμὲ δῆλα τῷ κόσμῳ γε-
γνησθαι, ἀναγκάσιον ἐλογισάμην συμβῆναι τῇ σὴ Θεο-
φιλίᾳ, ἵνα τῇ συνεργίᾳ τῆς ἁγίας Πνύματος ταύ-
της γνῶσα, ὑποσφραγίσῃ τὴν λόγον τῆς ἀληθείας,
ἐπεὶ δὴ μάλιστα ἡ ὁδοῦσα ἁγία Συνοδὸς τῇ αὐ-

τῇσι πατρὶσι τῷ μοναδικῷ πάγματι ἐγγράφως πε-
ῤῥώσῃ καὶ ἀπεύρῃσι, τῇ σὴ ἀγιότητι Διὰ τὰς ἐκ-
πέμψαι ἐπαυδάσαντες. τὰ αὐτὰ καὶ Ἐπιφανίῳ Τυ-
ρῷ. Ἐκ τῆς ἀντιγραφῆς Ἰωάννης ἱεροσολύμων πρὸς
τὸν Καππάδοκα, ὁ γὰρ παρεχρηκὼς ἱερεῖα τῷ περιφῆ-
τη τὸ ἀνοικοδομεῖν καὶ κατασκάπτειν καὶ ἐκκεῖν καὶ κατα-
φυτεύειν, καὶ Πέτρῳ τῷ κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων τὸ
λύειν καὶ δεσμεῖν, καὶ τῇ κοινῇ τῇ ἐφιλοκήσασθαι
ἱερωτικῇ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Καππάδοκα ἐπιστολῆς τῶν τῆς δευτέρας Συρίας Ἐπισκόπων, ὁ Βασιλεὺς ἴδεντος καὶ ὁ
Καππάδοξ δέκνυται ὑπερμαχοὶ τῶν Ἀποστολικῶν δογμάτων.

15

Οἱ τῆς δευτέρας Συρίας Ἐπίσκοποι πρὸς τὸν Καπ-
πάδοκα, Βασιλείῳ γὰρ πιστῷ χρηματίζοντι, καὶ
τῷ καρδίᾳ ἐλαμπούμεν περιμεθεῖα τῷ κρείττονι,
καὶ Ἀρχιερεῖς οἷσι ψήφῳ θάα χαρίτις ἀναφανέντες

κατὰ τὴν βασιλίδι τῶν πόλεων, καὶ τῶν Ἀποστολι-
κῶν ὑπερμαχῶν δογμάτων, πῶς ἐκένεσι μὴ ἐν-
φρακίεσθαι τῇ ταχείᾳ τῶν χειρῶν μεταβολῇ.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῆς δευτέρας Συρίας Ἐπισκόπους ἐπιστολῆς τῶν τῆς Ἀπαμείας Κληρικῶν, δέκνυται
οἱ αὐτοὶ τῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ τῶν Πατριαρχῶν σκοπῇ ἀκόλυνθαι.

25

Οἱ τῆς Ἀπαμείας Κληρικοὶ τοῖς Ἐπισκόποις τῆς
δευτέρας Συρίας, Ἀκόλυνθοντες τῷ δόξῃ σκο-
πῷ τῷ γαληνότητι Βασιλείῳ καὶ τῶν ἀγιωτάτων ἐν

θέσμων Πατριαρχῶν. Καὶ, σύμπαστα ταῦτα γνώ-
ρισμα καθιστάτες καὶ τῷ ἀγιωτάτοις ἐνθέσμοις
Πατριάρχαις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἐπιστολῶν τῷ Ῥώμῃ ὁρμίσθαι, μαρτυρεῖται
τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δόγματα καὶ τὰς Διατυπώσεις εἶναι κοινῶς τῶν πατέρων, καὶ ὡς τέλεια περὶ τῆς
μὴ διόρθωσις, πῶς δ' ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν ἰδίᾳ αὐθιγῶν βεβαιώσιν τῶν δογμάτων τῶν πρὸ αὐτῆς Συνοδῶν.

35

Ὁ Πάπας Ὀρμίσθας ἐπιστολὴν πρὸς τῆς Ἀνατολι-
κῆς γράφει, ἑν ὁφθαλμοῖς, ἐν τῷ φόρῳ, ἐν
αὐταῖς ταῖς χειρῶν εἰς τῶν πατέρων τὰ δόγματα,
ἀφυλάττειν ἐντελέμεθα καθ' ἐκάστην, πρὸς τὴν
φυλακὴν ἐκ τῶν αἰσεβασμῶν Συνοδοὶ περισφίγ-
γυναι, Διὰ γυναικῆς σωτηριώδους ἐν τῇ ὑμῶν πα-
ρρωδῇ, παρ' ὅτι ἐν ἐξουαντίας τῶν πατρικῶν καὶ ὁρίων
ἐξοῶν δῆποτε ὑπομνημάτων περισερχοῦν ἀπώσαντες,
μηδὲς ὑμᾶς ἀπερσφόροις περισφραγίσαι, ἡνωτέροις
ἐρίσματος ἡνωσάτω. καὶ μεταξὺ Λούτιν καὶ τῷ
οἰκῆς λαῷ διέλεε τὴν λειτουργίαν. Ἀλλ' ἐστὶν ἡ τῶν
ἀνθρώπων ἔχουσα, ἀλλὰ αὐτῇ ὑπερσφραγίσαι τῶν ἱερέων.
Ὁ αὐτὸς Ἐπιφανίῳ Κωνσταντινουπόλεως, ἑπ' αὐτῇ
χαρᾷ, ὅτι περὶ τὴν ἐρήνῃ τῆς Ἐκκλησίας καὶ
τῆς ἀγιωτάτης Βασιλείας καὶ τῆς σὴς ἀγάπης τοιαύτη
παρρησία, ἡν Διὰ τῶν γραμμάτων ἐμήνυσας, καὶ
Διὰ τῆς τῶν ἐμῶν πρέσβων συγκαταθέσεως ἔγνω,

σαφῆς γὰρ ἐντελέμεθα ἡ τῆς ὑπερσφραγίσαι ἀσπληγνίας
ἐντελέμεθα πύσιν, ὅταν καὶ οἱ τῷ κόσμῳ Βασιλεῖς
ταῖς ὑποθέσεσι ταῖς περὶ πίστεως μετὰ τῆς διοικήσεως
τῆς πολιτείας ζυγνύωσι, καὶ οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡγέ-
μνοι τὰ συντάσσοντες εἰς τὴν ἰδίαν οἰκονομίαν με-
μνημένοι τῆς καθήκοντος ἐκτελέσας. Καὶ, αἵτινες εἰ
ταῖς τῶν ἁγίων πατέρων Διατυπώσεις φυλάττειν,
εἰ ἐκείνης τῆς πίστεως τῆς θιμελῆς σέβονται, καὶ
ἐκ τῶν τῶν δὲ αὐτῶν, τῆς ἁγίας Πνύματος κατα-
νύσσοντες, ἐκτελέσων ἐκ ἀποχωρήσων, εἰ γὰρ εἰς
τέλεια ὡς πρὸς εἰς, περὶ τῆς ὑπερσφραγίσαι, ἡ καλῶς
βέβαια, καὶ Διατῆτο ἐκ ἀμετῆς, καὶ ἡ ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνοδῷ ἡ τῶν περιλαβασῶν ὁμοίως τὰ
δόγματα ἡ τελευτῶν ἐφανερώσας, ἡ ἐπ' αὐτῇ
ληφθεῖσα τῇ αὐθιγῶν ἐβεβαιώσας. Ἰδε αὐτῶν
βιβλίῳ πέμπτῳ κεφάλαιον εἰδέκατον.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τῆς Πατριαρχίας ἀποστάσεως τὸν ἐν τῇ Συνοδῷ κατακελεύσας, ἀλλ' ἁλλῃς Συνοδῶν ἐξέτασις.

40

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶς ἐν τῇ ἀποφάσει καὶ Πέτρῳ καὶ Ζωόρῳ φησὶ, τὸν κατωκεκρυμμένον ἐν τῇ Συνοδῷ, μηδέ τι τι τρέπω δυνάσθαι λατρεῖν ἱερατικῆς ἀντιλαβεῖσθαι, μέχρ' ἂν ἐξέτισις ἐπ'

αὐτῷ γυναικίῃ ὑφ' ἐτέρας Συνοδῶς ἀθῶον αὐτὸν ὁποδείξῃ. Ἰδε τὰ ὅτι τῆς Μηνᾶ Συνοδῶς βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ οὐδεκάτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς Λέοντος καὶ Κυρίλλου ὑπιστολῶν συμφωνίας, καὶ τίνος ὕδατος ἡ, ἐκατέρως, λέξις, καὶ περὶ ὧν ὁ Ζωόρῳ ὁ Λέων πατέρων εἰς μαρτυρίαν εἰσαύτε καὶ τῶν ἐπηρεαζομένων ῥητῶν τῆς Κυρίλλου, ὧν ταῖς γνώμας ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδὸς ἐπεκύρωσε πῶς οὐδέποτε.

Εὐφραίμ Ἀντιοχίᾳς βεβαιῶν πῶς ὑπιστολῶν Λέοντος ὅτι συμφωνεῖ ταῖς ὑπιστολαῖς τῆς Κυρίλλου, ὡς ἔχει μάρτυρας, τὸν Νύσση, τὸν Ἰλίον, τὸν Ἀθανάσιον. Καὶ ὅτι ἡ, ΕΚΑΤΕΡΩΣ, λέξις, ἐκ ἑσπ. ὕδατος Λέοντος, ἀλλὰ πονητικῶς ὑπὸ Κυρίλλου ἐρρέθη, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔπει ταύτην (πῶς λέξιν) ὁ μέγας Βασίλειος. ὅτι δὲ ὁ Λέων ὁρθόδοξος ἦν, φέρει μάρτυρας, Ναζιανζῶν, Πρόκλον, Ἀμφιλόχιον, Χρυσόστομον καὶ Ἰγνατίον. Φωτίῳ ἀπαγγέλλει Διοσκοπῶς ἡ ἐκδοὶς ὁ γδὴ. Ὁ αὐτὸς περὶ τῶν ἐπηρεαζομένων ῥημάτων Κυρίλλου φέρει μάρτυρας, Εὐστάθιον Ἀντιοχείας, Ἀντίοχον Πτολεμαῖδον, Ἀμφιλόχιον,

Ἀμβρόσιον, Ἀθανάσιον, Πρόκλον, Χρυσόστομον, Νύσση, Ἰλάριον, Κυρίλλον, Πάφον, Πέτρον Ἀλεξανδρείας τὸν μάρτυρα, Βασίλειον, Ναζιανζηνόν, Μαξιμόν, Ἰλίον, Ἐπιφάνιον, Ἀπικόν, Γρηγόριον Θαυματουργόν, καὶ Εὐφραίμ, καὶ ἔτι Συμεῶνα, Βαρθολαίῳ καὶ Ἰάκωβον Ἀσκητᾶς, καὶ φησιν, ὅτι τῶν ταῦ γνώμας ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἐκμελετήσασα, πῶς οὐδέποτε ἐπεκύρωσε, φησὶ δὲ προσέτι, ὅτι ἡ ἐν Χαλκηδόνι ὡς εἶπε περὶ τῆς Συμβόλου, ἔτω καὶ ἔπραξε, δηλοῖται ἐφύλαξεν ἀκωνοτόμητον. Φωτίῳ ἀπαγγέλλει Διοσκοπῶς ἡ ἐκδοὶς ὁ γδὴ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ λόγῳ τῆς μεγάλης ἱεσπινανῆς, δέκνυται εἶναι τὰς αἰγὰς πατέρας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διδασκάλους καὶ καθαιρέτας τῶν Αἰρέσεων.

Ὁ μέγας ἱεσπινανὸς ἐν τῇ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶν αὐτῷ λόγῳ φησὶν, Ἐπέπερ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, ὡς ἡνὲς καταλέψαντες τὰς θείας γραφὰς καὶ τὰς αἰγὰς πατέρας, ἐς ἡ καθολικὴ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησία διδασκάλους ἔχα, καὶ δι' ὧν πᾶσα μὴ πανταχῶς Αἵρεσις ἀπελήλαται, ἡ δὲ ὁρθόδοξος πίστες σεσαφηνίσαι. Φέρει δὲ μάρτυρας βεβαιωτὰς καὶ Ὀριγένης, Γρηγόριον, Χρυσόστομον, Πέτρον Ἀλεξανδρείας τὸν μάρτυρα, Ἀθανάσιον, Νύσση, Θεόφιλον, Κύριλλον, Βασίλειον, Διονύσιον, Ἡρακλᾶν,

Δημήτριον, Θεωνῶν Ἐπισκόπος Ἀλεξανδρείας, Δάμασκον Ῥώμης, Ἰωαννίκιον, Ἀναστάσιον Ῥώμης, καὶ Συνοδὸν δυτικῶν. Καὶ ἕκτονον πρὸς πῶς οὐκ ἀγνωστῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἀγιώτατον καὶ μακαριώτατον Πάπαν τῆς πρεσβυτέρως Ῥώμης καὶ Πατριάρχην Βιγλίον, καὶ τὰς λοιπὰς ἅπαντας ἀγιωτάτους Ἐπισκόπους καὶ Πατριάρχας, τετέσιν Ἀλεξανδρείας, Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἱεροσολύμων, ὡς τε καὶ αὐτὰς πρὸς τοὺς θείους τῶν ἔργων, καὶ πέραν ταῦτα ὡς ἀποδοθῆναι.

ΤΟΥ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ 5'.

Ἦτοι ὁπὸ τῆς πέμπτῃς Οἰκουμενικῆς Συνοδῶς ὡς τῆς ἑκτῆς. Περὶ ὧν πρὸς φέρει μαρτύρων ὁ μέγας ἱεσπινανὸς κατὰ Ὀριγένης.

Ἰουστινιανὸς ἅπαντι τῷ πληρώματι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ Ὀριγένης γράφει, ἐν ᾧ Γρη-

γόριον, Βασίλειον, Νύσση, Κύριλλον, Δάμασκον, Ἀθανάσιον, Ἀπολινάριον, Λέοντα, φέρει μάρτυρας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἐν τῇ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιον ἐπιστολῇ ὁ Ῥώμης Βιγλίος μαρτυρεῖ τὰς αἰγὰς πατέρας καὶ τὰς τέσσαρας Συνοδῶς κήρυκας καὶ σαφηνιστὰς τῆς τοῖς Ἀποστόλοις ὡς ἀποδοθῆναι ὑπὸ τῆς Σωτηρῆς πίστεως, καὶ εἰαυτὸν ἀκόλουθον αὐτοῖς ὡς πᾶσι λέγει.

Ὁ Πάπας Βιγλίος ὑπιστολῇ πρὸς τὸν Εὐτύχιον Κωνσταντινουπόλεως, Ἀὐτὸν ἐφύλαξεν καὶ φυλάττει πῶς

πῶς πίσι πῶς ἐξ ἀρχῆς ὡς οὐδέποτε ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τοῖς ἁγίοις αὐτοῖς Ἀποστόλοις, καὶ παρ' ἐκείνων ἐν παντί τῷ κόσμῳ κηρυχθεῖσαν, καὶ ὑπὸ πᾶν ἁγίον πατέρων σαφηνισθεῖσαν, καὶ μάλιστα ὑπὸ πᾶν ἐν ταῖς

ἁλλοῖς τέσσασι Συνοδοῖς συνελθόντων, οἷς καὶ πατέρων καὶ ἐν ἅπασιν ἀκολουθήσῃ. ταῦτα ἐν τῇ πέμπτῃ συνελεύσει τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνοδῆς. ἴδε τὰ περὶ Βιγιλίας αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ τρίτῃ πράξει μαρτυρίας τῆς πέμπτης Συνοδῆς, δέκνυται εἶναι τὰς ἁγίας πατέρας ὑποδέκτας συγγραφῆς τῆς ὁρθῆς πίστεως κατὰ τὴν Αἰρέσειν.

Ἡ πέμπτη Σύνοδος. Ἀκολουθήσῃ ἐν ἅπασιν τοῖς ἁγίοις καὶ διδασκάλοις τῆς ἁγίας τῆς Θεῆς Ἐκκλησίας, Ἀθανασίῳ, Ἰλαρίῳ, Βασίλειῳ, Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ, Γρηγορίῳ τῷ Νύκτι, Ἀμβροσίῳ, Λύκασι, Θεοφίλῳ, Κυρίλλῳ, Ἰωάννῃ τῷ Κωνσταντινουπόλεως,

Λέοντι, Πρέκλῳ, καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτῶν συγγραφοντα περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ πρὸς κατακρίσιν τῶν Αἰρετικῶν δεχόμεθα. πράξει τρίτῃ. ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαῖς δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφον τέταρτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι κατὰ τὴν Εὐαγγελίον αἱ Σύνοδοι καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία κατακρίνει καὶ ἀναθεματίζει τὰς Αἰρετικές.

Εὐαγγελίῳ βιβλίῳ τεταρτῷ κεφαλῇ τετακτοῦ ὁγδόῳ ἐκ τῆς ὁρθῆς πέμπτης Συνοδῆς, κατακρίνεται καὶ ἀναθεματίζονται πρὸς τοῖς ἁγίοις Αἰρετικῶν

κοῖς τοῖς κατακρίθῃσιν ὑπὸ τῶν εἰρημῶν ἁγίων προσάτων Συνοδῶν, καὶ ὑπὸ τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς Ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὁ μετὰ Ἰβητιανὸν Βασιλεὺς Ἰβητῶν καὶ ἐξέθετο περὶ πίστεως, καὶ πῶς τῶν ὁρθῶν δογμάτων ὡς οὐδὲν εἶναι τῶν ἁγίων πατέρων.

Ὅ μετὰ Ἰβητιανὸν Βασιλεὺς Ἰβητῶν ἐν τῇ προγράμῳ τοῖς ἁπανταχῇ φησὶ, τῶν ὁρθῶν τοῖν δογμάτων τῶν ὡς τῶν ἁγίων πατέρων ὡς οὐδὲν εἶναι ἡμῖν κηρυττομένων, πρὸς τὴν ἡμῶν

ἅπαντας ἐς μίαν καὶ πᾶν αὐτῶν καθολικῶν καὶ ὁποσοδικῶν Ἐκκλησίαν σωτρέχων, μάλλον δὲ ὡς οὐδὲν καλεῖται. ἴδε βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ ἐχάτῃ Παράγραφον πέμπτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι Γρηγόριος ὁ Διάλογος ἴσας τοῖς Εὐαγγελίοις τὰς Οἰκουμηνικὰς Συνόδους εἶπὼν, καὶ ὑπὸ πάντων εἶναι διαβεβαιῶν.

Γρηγόριῳ ὁ Διάλογος τὰς τέσσαρας Συνόδους λέγει ὅτι δέχεται ὡς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια, καὶ κατὰ τὴν Νησούτῃ πῶς ἐχάτῃ ἀπειλῇ ἐθηκε σύ-

νοδον, ἵνα ἀκερὴν τὰ περὶ τῆς Οἰκουμηνικῆς ὁμόματος, καὶ ἴδε αὐτῶν μέγας δούτερος κεφαλῇς πέμπτῃ Παράγραφον ἕκτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ὁ Εὐλόγιος Ἀλεξανδρείας τὰς ἁγίας πατέρας καὶ ἱεράρχας κατὰ τὴν πρᾶξιν, καὶ μάρτυρας καὶ τὴν Μοισοφυσιστῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Ῥώμης αὐτῆς ἐπιστολῇ καθίζει.

Εὐλόγιῳ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας φησὶ, ὅτι τῆς Οἰκονομίας λόγῳ καὶ τὰ τυχόντα τῶν πρὸς τὴν ἐπόπῃ καὶ διαίτησιν καθίζει τῶν πράξεων, ἀλλὰ τὰς ὑποθέσεις Χριστῷ καὶ οἰκονόμῳ τῶν τῆς Θεῆς Μυστηρίων, καὶ οἷς τῶν ἀρχιερατικῶν θεῶν οἰνόμοι καταπισθέντες. Φωτίῳ ἀναγνώστῃ ἀκολουθῶν.

κοσῇ ἐβδόμῃ. ὁ αὐτὸς ἐπιστολῇ πρὸς τὴν Ῥώμης κατὰ Μοισοφυσιστῶν φέρει μάρτυρας, τὴν ἁγίον Ἰωάννην Ἀντιόχειας, Φλαυιανὸν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀμβροσίον, Ἀθανάσιον, καὶ Γρηγόριον. Φωτίῳ ἀναγνώστῃ ἀκολουθῶν τετακτοῦ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Ἀντιοχείας Γρηγόριον συκοφαντηθείσης ἐπικαλέσασθαι Βασιλέα καὶ Συνοδὸν ἵδαναι τὴν Βασιλέα ἀφροισιν τῶν Συνοδῶν, τὰς δὲ Συνοδοὺς κριτὰς εἶπαι πάντων.

Ὁ Ἀντιοχείας Γρηγόριος (συκοφαντηθείς) Βασιλέα καὶ Συνοδὸν ἐπικαλέσασθαι. καὶ, τῶν ἐκασταχῶ Πατριάρχων, τῶν μὲν δι' ἑαυτῶν, τῶν δὲ δι' ἑτέρων τῇ ζητήσει ὡς ἀπογορευμένων, καὶ ἀποστείλει δὲ τῆς ἱερᾶς Γερουσίας καὶ πολλῶν ὁσιωτάτων μητρῶ-

πολιτῶν τῆς ὑποθέσεως δοκιμαθείσης μετὰ πολλὰς τὰς ἀγῶνας κρατῇ. Εὐαγγελικὴ βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ. Ἰδε καὶ αὐτῶν βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλαίῳ δευτέρῳ Παράγραφον τρίτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς Μαρίνον ἐπιστολῆς τῆς ἀγίας Μάξιμος, μαρτυρεῖται ἐγκληθῆναι τὰ συνοδικὰ τῆς Ῥώμης τοῖς Κωνσταντινουπολίταις, καὶ τὸ ἐκ τῆς τριτῆς δόγμα πρὸς τῆς ἑκτῆς Συνοδῆς ἐν τῇ Δύσει ἀπογορευμένον ὑπάρχειν.

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ἐπιστολῇ πρὸς Μαρίνον, τῶν τῶν αὐτῶν ἀγῶνι τῆς Πάπας συνοδικῶν ἐκ ἐκ τῶν τοῖς τοῖς γεγραφέτε κεφαλαίοις οἷς τῆς βασιλίδος ἐπελάβοντο, δυσὶ δὲ μόνοις. καὶ, καὶ τὸ μὲν πρῶτον συμφώνως παρήγαγον χρήσεις Ῥωμαίων πατέρων, ἔτι γε μὴν καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πονηθείσης αὐτῷ ἱερᾶς πραγματείας ἐς τὴν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, ἐξ ὧν ἐκ αἰτίας τὸν τῶν ποιόντας τῆς Πιού-

ματος σφῆς αὐτῆς ἀπέδειξαν, μίαν γὰρ ἴσασιν τῆς καὶ Πιεύματος τὴν Πατέρα αὐτῶν, τῆς μὲν κατὰ τὴν γέννησιν, τῆς δὲ κατὰ τὴν ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἵνα καὶ δι' αὐτῆς ἀποδείξαι δηλώσωσι, καὶ ταύτη τὸ συναφὲς τῆς ἐσθίας ἀποδείξαι κατεστήσῃ. Συνοδὸς Φλωρεντίας πρῶτον εἰκοστῇ τρίτῃ, καὶ αὐτῶν βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ Παραγράφῳ δεκάτῳ ἑκτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ἡ ὑπὸ Μαρτίνου Πάπας Συνοδὸς καὶ ἡ ὑπὸ Σωφρονίου Γερουσίαν, κοινῶς ἀπὸ τῶν μαρτυριῶν τῶν ἀγίων πατέρων ποιῶνται περὶ τῶν δύο ὑπὸ Χρυσῆς Φύσεως τὰς ἀποδείξεις, ἐκ ἐμνήθησαν τῆς Ῥώμης.

Ἡ ὑπὸ Μαρτίνου ἐν Ῥώμῃ Συνοδὸς ἐν πάσαις αὐτῆς ταῖς πράξεσι, καὶ ἐν τοῖς εἰκοσιν αὐτῆς κεφαλαίοις κοινῶς ὡς τῶν ἀγίων πατέρων ποιῶνται τὰς ἀποδείξεις περὶ τῶν δύο ὑπὸ Χρυσῆς Φύσεως, καὶ εἰς μίαν δὲ μνείαν μόνον τῆς Πάπας. ἐν δὲ τῇ δεκάτῳ ἑκτῷ Κανόνι μόνον μνησθῆναι πρὸς ἑκάστῳ ἀποδείξιν τῆς ἀγίας Κυρίλλου. Στέφανος δὲ ἐπίσκοπος Δωρίδος καὶ Λεγάτος τῆς θείας Γερουσίαν ἐν τῇ λιβελλῇ οὐδὲν καὶ ἐκείνη τῇ Συνοδῇ μνημὸν ποιῶνται Σωφρονίου Γερουσίαν, ὅτι σαφερῶς ἠγωνίσασθαι πρὸς ὑπερασπι-

σμὸν τῆς ὁρθοδοξίας κατὰ Σιργίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Αἰρετικῶν Μονοθελητῶν, λέγει γὰρ ὅτι ὁ Σωφρόνιος ἔτι ζῶν σφοδρῶς αὐτῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπὸ πλήτην καὶ παρτρύων ἐκείνης ἵνα παύσωνται τῆς ἰδίας Αἰρέσεως, καὶ πρὸς τὴν ὁρθὴν τῶν πατέρων πίσιν ἐπιστραφῶσι, καὶ ἐν δυσὶ βιβλίοις ἐξακοσίας μαρτυρίας πατέρων πρὸς ἑλεγχον τῆς ἐκείνων δυσσεβείας, καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδείξιν. Ἰδε αὐτῶν τὰς σημειώσεις τῆς ὑπὸ Μαρτίνου συνοδῆς βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ.

ΤΟΥ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Ἦτοι ἀπὸ τῆς ἑκτῆς οἰκουμενικῆς Συνοδῆς ἕως τῆς ἐβδόμης.

Ὅτι ὁ Ῥώμης Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὴν πρὸς τὴν Βασιλέα αὐτῆς ἀναφορὰν, μαρτυρεῖ εἶναι τὴν ἐκθεσιν τῆς πίσεως αὐτῆς ἀπὸ τῶν ποιεομένων οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ μαρτυριῶν τῶν ἀγίων πατέρων.

Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Πάπας ἐν τῇ πρὸς τὴν Βασιλέα ἀναφορᾷ λέγει, Παρὰ γὰρ ἀνθρώποις ἐν μέσῳ ἐθῶν τυγχάνουσι καὶ ἀπὸ σωματικῆς μόχθου τὴν τρυφὴν μετὰ μεγάλης δισαγμῆς ποιεῖσθαι, πῶς ἐς τὸ πλήρες διωθήσεται ὁρεθίσθαι ἢ τῶν γραφῶν ἑδῆσις, εἰ μὴ ὅτι κανονικῶς ἀπὸ τῶν ἀγίων ποιεῖται Συνοδῶν, ἀπὸ ὧν ὁρισμὸς εἰσὶν ἐν ἀπλότητι καρδίας, καὶ ἀναμφιβόλως ἀπὸ τῆς ὡς ἀποδείξεως πα-

ρὰ τῶν πατέρων πίσεως φυλάττονται, καὶ καὶ ἐξαίρετον ἔχει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων διόμοι καὶ σπύδοντες, ἵνα μηδὲν ὡς τὰ κανονικῶς ὁριζήντα μενοειδῇ, μηδὲν ἀλλοτρίῳ, ἢ πρὸς τὴν, ἀλλὰ ταῦτα καὶ ῥήματα καὶ νοήματα ἀποδείξωται φυλαχθῶσι, οἷς τισι ἀκομισαῖς καὶ χρήσεσι τινὰς τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ ἐδέξατο αὐτῇ ἡ ἀποστολικὴ τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τῶν βιβλίων αὐτῶν ὡς ἀποδείξεως. φέρει δὲ

Βρόσον, Διονύσον, Κύρην, Γωάννην Σκιθοπό-
λεως, Εὐλόγιον Ἀλεξανδρείας, Ἐφραίμ καὶ Ἀναστά-
σον Ἀντιοχείας.

5

Η ὁ ῥώμη σωσθεσθαι ἀναφορὰ πρὸς τὴν βασιλέα·
 Ἐὰν δὲ πρὸς διγλωπίαν βιωτικῶν, ἔχ' ὑπολαμ-
 βαίνοντι τινὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις θυμιάσθαι
 εὖρεσθῆναι πὸς περὶ ἄλλας εἰδήσεις καὶ χώρων,
 ὅποτε ἐν τοῖς ἡμετέροις κλίμασι τῶν ἀναφορῶν ἐθνῶν
 ἡ μακρὰ βράχια, ποτὲ μὲν καταπονῶντες, ποτὲ κα-
 τατρέχοντες καὶ ἀρπάζοντες, ὅθου ὅλ' ὁ βί' ὅ
 ἡμῶν μεριμνῶν ἐπὶ πεπληρωμένῳ, ἔς τινος περὶ-
 κυκλοῖ ἢ τῶν ἐθνῶν χεῖρ, καὶ ἐκ τῆ σωματικῆ κα-
 μῆτος ἢ τρυφῆς, καθὼς ἡ παλαιὰ ἀνακράτης τῶν

Εκκλησιῶν κατ' ὀλίγον ταῖς Διαφόροις συμφοραῖς 10
 ἐκλείψασα ὑπέπεσε, καὶ μόνη ἐστὶν ἡμετέρα ὑπό-
 στασις ἡ πίσις ἡμῶν, μεθ' ἧς τὸ ζῆν ἄκρα ἐστὶ δοξα,
 οἱ ᾧ τὸ ὑποθαλεῖν κέρδι αἰώνιον ἐστι. Ἡ ὙΠΟΓΡΑ-
 ΦΗ. Ἀγάθων Ἐπίσκοπος τῆς αὔρας τῆ Θεᾶς κα-
 θολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας πόλιως Ρώ- 15
 μης. πάντες δὲ οἱ Ἐπίσκοποι ὑπογράφοντες, πέ-
 ρι τῆς ἀναφοράς εἶπον, Ἦν ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς
 ἡμῶν πίστεως ὁμοθυμαδὸν συνετάξαντο.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας τῶν τε πρώτων Ἀγγέλων ἀναθερμὴν πρὸς τὰς τῶν ἐγκρίτων πατέρων χρήσεις καὶ
τὰς πρὸτε Οἰκουμενικὰς Συνόδους, δέκνυται εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους τὸ ἔχατον καὶ ἄκρον κρη-
τήριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, κρινέσας καὶ ἀνακρινέσας τὰς περὶ πίστεως Παπῶν καὶ Πατριαρχῶν ἐκθέσεις. 25

Ὁ Κωνσταντινὸς πόλεως καὶ Ἀντιοχείας αὐτοῖσι τὸν Βασιλέα ἵνα ἀντιβάλλωσι τὰς χρήσεις τῶν ἐγκρίτων πατέρων τὰς κειμένας ἐν ταῖς ἀναφοραῖς τῆς Πάπας καὶ τῆς Συνόδου αὐτῆς μετὰ τῶν βιβλίων τῆς Πατριαρχίας Κωνσταντινιπόλεως . πρῶξι ἐξδόμῃ . Ὁ αὐτὸς εἶπε τῇ Βασιλεῖ, ὅτι ἔφερε τὰς συγκεκλιμένας χρήσεις τῶν ἐγκρίτων πατέρων τὰς ἐν ταῖς ἀναφοραῖς συναρθέσας ταῖς δοποκειμέναις ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ, καὶ ἔτω πάντες οἱ πατέρες καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐσάχησαν αὐταῖς . πρῶξι ἐγδόῃ . οὐκ ἤρκεσθη ἡ Σύνοδος εἰς τὰς ἀναφορὰς καὶ τὰς λόγους τῆς Πάπας καὶ τῆς Συνόδου αὐτῆς, ὅθεν ἐν τῇ δεκάτῃ πρῶξι προσέφερε διὰ τῆς Κωνσταντινιπόλεως καὶ ἐτέρας χρήσεις ἀγίων καὶ ἐγκρίτων πατέρων παρισώσας δύο θελήματα καὶ δύο ἐργείας ἡμὶν Χριστῷ, ἡτοι Λέοις, Ἀμβροσίς,

Χρυσόσῳμα, Ἀθανασίῳ, Νύσῳ, Κυρίλλῳ, Ἐπι-
φάνῳ, Ναζιανζινῷ, Αὐγυστίνῳ, Ἰεσινιανῷ, Ἐφραίμ,
Ἀναστασίῳ, καὶ Ἰωάννῳ Σκυθοπόλεως. ἀλλὰ ἐγὼ καὶ
ἐν τῇ δεκάτῃ τεταρτῇ πράξει Ἐπίσκοποι Κύπριοι 39
ἔφερον χρήσεις ἐγκρίτων πατέρων δηλώσας τὰ δύο
θελήματα. Ἡ Σύνοδος ἐν τῇ αὐτῇ τὸν Πάπαν ἔπι-
στολῇ αὐτῆς φησὶν, εἶτα καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως
ἀγκυτάτῃ πατρὶτι συθεμένῃ πρώτῃ τῇ αὐτῇ τὸν
ἀποστόλῃ ἡμῶν Βασιλεῖα παρ' ἡμῶν σολένη συ- 35
τάγματι, ὅτε κατὰ πάντα τοῖς ἐγκρίτοις καὶ θεο-
φόροις πατέρεσι καὶ ταῖς ἀγίαις πέντε οἰκουμενικαῖς
Συνόδοις ὁμοφωνήσαντι. Καὶ, καρδίᾳ γλώσσῃ τε
καὶ χειρὶ συμφωνήσαντες, ἀπλανέστατον τε καὶ ἀσφα-
λέστατον τῇ συνεργείᾳ τῶν ζωοποιῶν Πνεύματι 40
ἔσφωκον. πράξει δεκάτῃ ὑπόδοξ.

ὅτι οἱ ἔρροπλῦμων σωφρόνιος ἐκ τῆ ἀγαθωσύνης ἐν τῇ ἑκτῇ Σωμῶδι ὀψιολογῆς αὐτῆς, θάκενται ἀπὸ τοῦ χρόνου 45
τάς τε πέντε οἰκουμενικάς Σωμῶδας καὶ τὰς τῶν ἀγίων πατέρων περὶ πίστεως ἐπιστολάς τε καὶ συγγράμματα.

Ὁ Τοποτηριτής τῶ ἱεροσολύμων ἤτησεν ἀναγινώσκειναι πῶς ὑπῆσολην σωφρονίαις, ἵτις αὐτοῦν ὡς πρῶτα δωδεκάτη, οὗ ἡ λέγει ῥητὴς, ὅτι δέχεται πᾶς πέντε Σωφροναί, καὶ τῶ Κυρίως τὰ θεόσοφα διδάγματα, καὶ πῶς τῶτοις ἱερὰ καὶ ὁμότιμον Λέον-

τῷ Ὁπισθίῳ, καὶ πάντα πάντα τῶν τῆς κα-
θολικῆς Ἐκκλησίας ἐγκρίτων μυσταγωγῶν θεόσο-
φα διδάγματα, εἴτε ἐν λόγοις τε καὶ συγγράμμα-
σι, εἴτε ἐν Ὁπισθοῖς περιέληπται. Ἰδε αὐωτέρῳ
βιβλίῳ ἔκτε κεφάλαιον ὅγδοον.

τοῦ γ'. κεφαλαίου τῆς μα θ'.

Ἦτοι ἀπὸ τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἕως τῆς κατὰ Φωτίου.

Ὅτι ἐν τῇ δεξιᾷ λέοντα Ἰσάουρον πρῶτῃ καὶ θούτῃ ἐπιστολῇ τῆς Ρώμης Γρηγορίου τῆς θούτης, μαρτυρεῖται
ἐπικατάρατος ὁ πᾶς οὐρανὸς τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων καὶ τὰς τῶν ἐξ Ὀικουμενικῶν Συνόδων ἐκδόσεις
λύων, καὶ κατὰ τὴν εἰρη. ἐξ Βασιλείς Ἱερῆς, καὶ τὴν πρὸ δι' ἡμῶν αὐτῶν τῶν Ἀρχιερέων.

Ο Πάπας Γρηγόριος ὁ δεινότερος ἐπιστολὴν πρώτην
 πρὸς Λέοντα τὸν Ἰσαυρὸν . Οὕτως ἀπολόγησας τη-
 10 ρεῖν καὶ φυλάττειν ἀνελλιπῶς πάσας τὰς παραινε-
 σεις τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων . Καί,
 ὁ λῶν καὶ καταλύων τὰ ὄπλα τῶν πατέρων ἐπικα-
 τάρει . Καί, σὺ ἀπώσω καὶ ἡγήσω καὶ ἐξε-
 15 βαλεῖς ἔξω τὸς ἁγίους πατέρας ἡμῶν καὶ διδασκά-
 λους , οἷς ἰδιοχειρῶς καὶ ἐγγράφως ἀπολόγησας
 πεποιθῆσαι καὶ ἀκολουθεῖν . ἡ γραφὴ ἡμῶν καὶ τὸ
 φῶς καὶ ἡ σωτηρία ἡμῶν οἱ ἅγιοι καὶ θεοφόροι πα-
 20 τέρες καὶ διδάσκαλοι ἡμῶν τυγχάνουσιν , καὶ αἱ οὐ-
 χειρὶ ἐξ Σιώνοι παρέδωκαν ἡμῖν , καὶ ἡ παρα-
 θέχη αὐτῶν τὰς μαρτυρίας . ἀνάγκη ἔχοντες ὑπα-
 ψαι σοὶ παχέα καὶ ἀπαιδύτα , ὥς περ εἰ ἀπαιδύ-
 25 τος καὶ παχύς . Ὁ αὐτὸς ὁ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιστο-
 λὴν δευτέραν . Οὐ μετέγνωσ , ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς κακοῖς
 ἐπιμύει , μὴ φρονῶν πρὸς τὴν χειρῶν , καὶ μὴ πρὸς
 30 τὴν συνέστασιν τῶν ἁγίων ἐνδοξῶν καὶ θαυματουργῶν ἡμῶν
 πατέρων καὶ διδασκάλων , μὴ πρὸς τὴν ξέναν δι-
 δασκαλίαν , εἰ μὴ τὸς τῆς πόλεως σου καὶ τῆς χῶ-
 ρας σου . ἄρα φρονιμώτερος εἶ σὺ Γρηγόριος τῶν θαυ-
 35 ματουργῶν , καὶ Γρηγόριος τῶν Νουσαέων , καὶ Γρηγόριος
 τῶν Θεολόγων , καὶ Βασίλειος Καππαδοκίας , καὶ Ἰωάννης
 τῶν Χρυσοστόμων . Καί, ἔτοι οἱ Βασίλειος Θεοπρεπῶς
 ἐβασίλευσαν , μετὰ τῶν Ἀρχιερέων μιᾷ βελῇ καὶ γνώ-

μη τὰς Συνόδους σωμαθροῖσαντες, καὶ πῶς ἀλή-
θειαν τῶν δογμάτων ἀκζητήσαντες, τὰς ἀγίας Ἐκ-
κλησίας συνεισήσαντο καὶ κατεκόσμησαν, ἑτοι εἰσὶν
ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς. Καὶ, ἔκαστος τὰ δόγματα τῶν
Βασιλέων, ἀλλὰ τῶν Ἀρχιερέων, ὅτι ἡμῖς καὶ
Χριστὸν ἔχομεν. Ἄλλα παύσασθε ὑπὲρ τῶν οὐκ ἐκκλησια-
στικῶν δογμάτων, καὶ ἄλλοι υἱὲς τῶν κοσμικῶν εἰς
τὰς διοικήσεις τῆς κόσμου. ὡς περὶ γὰρ ἔκ ἑξέ-
στου ὁ Ἀρχιερεὺς ἐγκύψαι εἰς τὸ Παλάτιον καὶ παρ-
βαλέσθαι ἀγίας βασιλικὰς, ἕτερος βασιλεὺς ἐγκύ-
ψαι εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ ψήφους ποιήσασθαι εἰς
τὸν κλήρον. Καὶ, ἀλλ' ἕκαστος ἡμῶν οὗ ἡ κλήσει
ἐκλήθη ὑπὸ Θεοῦ ἐν ταύτῃ καὶ μόνῃ. Καὶ, ἡμεῖς
ἀσπλιν καὶ γυμνοὶ, μὴ ἔχοντες στρατόπεδα ὀπί-
γεια σαρκικά. γράψον εἰς πάσας τὰς χώρας οἷας
ἐσκανδαλίσας, ὅτι Ἰερηγοῦσι ὁ Πάπας ῥώμης ἑσφα-
λε περὶ τῶν εἰκόνων καὶ Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἡμεῖς ἀνταρχόμεθα τὸ σφάλ-
μα τῆς ἀμαρτίας, ὡς λαβόντες ὡς κύριον πῶς ἑ-
ξοσίαν καὶ αὐτοκράτειαν λύειν καὶ δεσμεῖν τὰ ὀπίγεια
καὶ τὰ ἐσχέδια, καὶ σὲ ἀμέλεινον ποιήσμεν. Καὶ,
ὁποκατάστησον πάλιν τοῖς ταπεινοῖς λαοῖς εἰς οὐκ
Ποιμένα τὸν Χριστὸν, καὶ εἰς μίαν ποιμήνην τῶν ὁρθο-
δόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἱερέων.

П А Р А Г Р А Ф О Н В'.

35 ὅτι, ὅκ τῷ πρὸς πᾶν σύγκλητον λόπολογητικῇ τῷ Ταρρασίᾳ, δάκνεται ὁ βασιλεὺς ἀφ' ἑοις ἡς πᾶν συνόδῳ.

Ο Ταρασίς ^ⲓ ὦν πρὶ ληποληνικῷ ἔλεγε πρὸς πᾶν
 σύγκλητον, Αἰτέμα ἀδελφοί σῖμαι θὲ καὶ ὑμεῖς,
 40 ἔπαθ' ἡ γνώμη πῶν φόβον τῷ θεῷ ἔχον ὑμᾶς,
 καὶ πᾶν εὐσεβεσάτων καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν
 σωσόδον Ὀκυμβρικῶν σωματορροῖν ἦναι, ἵνα γνωμέθαι
 οἱ τῷ εἰνὸς θεῷ εἴ. καὶ ὦν τῇ πρὸς τῆς συνόδου συγ-

γραφή ὃν ἔτα ἑξακισχίλιος ᾧ Ἀνακοσιος ᾧ πεντηκοστῇ
τρίτῳ λέγεται, καὶ ἀναγνωσκόντων ἡνὶν συνοδικῶν
πάν διαγορεύόντων, μὴ δεῖν γενέσθαι πῦτε Σωῶδον
Οἰκονομικῶ παρεκτός συμφωνίας πάν λοιπῶν ἀγιο-
τάτων Πατριάρχων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

45

ὅτι ἡ ἐνὶ ἐλαχίστης πλὴν εἰκονομάχων συνόδῳ μὴ ἔχουσα σύμφωνας τὰς Πατριάρχας καὶ τὰς σὺν αὐτοῖς Ἀρχιερεῖς, βλάσφημος ἐστὶ καὶ ἐκ οἰκουμενικῆς.

50 Ε^ν τῶν ἑκοντομάχων ἐπὶ οὐτῶν πλὴν ἐν βλαχέρ-
ναις Σωόδοις αὐτῶν οἰκεθρικήν, ἡ ἀγία Σωό-
δο ἐλέγχουσα τὸ βλάσφημον διὰ Ἰωάννη Διακό-
νου, εἶπε, πῶς μεγαλήτη καὶ οἰκεθρική, ἥν ἔτε
ἐδέξαντο ἔτε σωεφώνησαν οἱ πλὴν λοιπῶν ἑκκλησιῶν
ἀπὸ ἐδρῶν, καὶ ἀναθέμεναι ταύτῃ παρὲπεμπαν, ἔκ

ἔχει Συναγωγὴν τὴν τινικαὺτα τῆς Ῥωμαίων Πάπας, ἣ
τὰς περὶ αὐτὴν ἱερεῖς, ὅτε διὰ Τοποτηρητῶν αὐτῆς ἔτε
δὲ ἐγκυκλίῳ Ἀποστολῆς καθὼς Νόμος ἐστὶ ταῖς Συνόδοις,
ἀλλ' ὅτε συμφρονῶντας αὐτῇ τὰς Πατριάρχας τῆς Βῤ, ἢ
Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, καὶ τῆς αὐτῆς πόλεως,
ἢ τὰς σὺν αὐτοῖς μύσας καὶ Ἀρχιερεῖς. πράξει ὅλην.

ПАРА-

Ὅτι ὅκ τῶν πρὸς τὰς Βασιλεῖς καὶ Ταράσιον καὶ Ταρσίον πρὸς τὰς τῆς Ἐκκλ. Πατριάρχας καὶ τῶν πρὸς τὴν Συνοδὸν Ἐπιστολῶν, δέκνυνται τὰς Συνοδοὺς τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ τὰς πατριαρχικὰς διδασκαλίαις καὶ μαρτυρίαις διορθῶν τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν χρίσματα καὶ τὰ σιμωνιακά.

Ὁ Ταράσιος πρᾶξι δεινότερα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἐπιστολῆς τῆς Πάπας ἔφη, ὅτι ῥώμης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἀληθινῶν τοῖς ὁσέουσιν ἡμῶν βασιλεύουσιν, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν μετεμίσθηται, βεβαιώσας ὅτι καλῶς ἔχον τὴν ἀρχαίαν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πατριαρχικὴν διδασκαλίαν, καὶ αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς γρηγορικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς καὶ συλλογιστικῶς καὶ ἀποδεικτικῶς ἐξετάσαντες, καὶ τὰς πατριαρχικὰς διδασκαλίας μαθητεύσαντες, ἔγω καὶ ὁμολογήσαμεν καὶ ὁμολογήσαμεν καὶ ἐμφορήσαμεν, καὶ καθεξῆς αἱ πατέρες εἶπον ὅτι φρονῶντες κατὰ τὰς Ἐπιστολὰς τῆς Ῥώμης καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ταρσίου. Ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος πρὸς τὰς Πατριάρχας τῆς Ἀνατολῆς γράψας, αἰτεῖται τὴν ἡμετέραν ἀποστολὴν εἰς τὴν δύο Τοποτηρητῶν ἀποστολῇ μετὰ διευθέσεως

γραμματικῶν ὑμῶν, καὶ εἴτι ἐστὶν ὅτι ὑμῖν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης, φανερῶσατε ἡμῖν, ὡς ὁφειλόντων καὶ τῇ Τοποτηρητῶν ὑμῶν καὶ τῇ γραμματικῶν ὑμῶν συνοδικῶς ἐπὶ πᾶσι τῶν μὲν λαλῆσαι, τῇ δὲ ἀναγνωστῆναι, ὅπως εἰσῶν τὰ διεχισμένους αὐτὸ γὰρ τὸ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πρεσβυτερίας Ῥώμης ἡγησάμεθα. πρᾶξι τρίτη. Ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος πρὸς τὸν Πάπα, ὅτι ὅκ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἡ ἀληθὴς συμφωνία ἐκφανέτω, καὶ ἡ καθολικὴ ἢ Ἐκκλησία τὴν εὐσυνεπείαν ἐπελάμβανε. Καὶ, ἀναγνωστῶν τῶν Ἀνατολικῶν γραμμάτων τῆς πατριαρχικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡ ἀνάγνωσις ἐδεικνύετο καλῶς, καὶ τῆς ἀληθείας ἡ δυνάμις ἐκφανέτω. πρᾶξι ὀγδόη. Ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος ἐγκυκλίῳ πρὸς Ἀδελφούς, τὸν Πάπα καὶ τὴν Συνοδὸν φέρει μάρτυρας, Βασίλειον, Χρυσόστομον, Γεωργίου καὶ τὴν τεταρτίαν καὶ ἐκ τῶν τῶν Συνοδῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ὅκ τῶν λεχθέντων τῷ Κύριον Κωνσταντίνῳ ἐν τῇ Συνοδῷ, δέκνυνται αἱ Συνοδοὶ δοκιμασαὶ τῆς πίστεως καὶ Πατριαρχῶν καὶ Παπῶν, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλις Οἰκουμενικός.

Κωνσταντῖνος Κύριος εἶπον, ἔπειδὴ ἐμφέρεται ἐν τῇ Σάκκῃ ὡς γράμματα ἀπὸ τῆς Ῥώμης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἀληθινῶν τοῖς ὁσέουσιν ἡμῶν βασιλεύουσιν, καὶ δύο τετράδια πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῶν Ἀρχιερέων, καὶ τῶν μὲν γραμμάτων τῆς Πάπας Ῥώμης ἡμεῖς, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμφερόμενα ἔγνωμεν, ἀξιόμην δὲ τὴν ἡμετέραν ἀποστολὴν

ἐπεφυέσασθαι Πατρικοίς ὅπως καὶ ὅκ τῆς Ἀνατολῆς πεμφθέντα ἀναγνωστῶσι τῇ αἰγίᾳ ταύτῃ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ, ἵνα γινώσκω, εἰ τὰ αὐτὰ φρονῶσι καὶ τὰ αὐτὰ δοξάζουσιν, ὅτε τῆς πρεσβυτερίας Ῥώμης Πάπας καὶ ὁ ἀγιώτατος καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ταράσιος τοῖς τῆς Ἀνατολῆς Ἐπισκόποις, πρᾶξι τρίτη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι ὅκ τῶν πρὸς Ταράσιον γραμμάτων τῆς τῆς Ἐκκλ. Πατριαρχῶν, καὶ τῆς ἰσοῦς συνοδικῆς Ἐπιστολῆς τῆς Ἱεροσολύμων Συνοδῆς, καὶ τῶν λεχθέντων ἀπὸ τῶν τῆς Ῥώμης Λεγάτων καὶ τῆς Συνοδῆς, ἡ τῶν Εἰκόπων ἀποσκευασίς ἐγένετο.

Οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς Ἐπιστολῇ πρὸς Ταράσιον φασί, Πέμπομεν τὰς Θεοφιλεῖς ἀδελφές ἡμῶν ἰωάννην καὶ Θωμᾶν δύο ἀγίους καὶ μεγάλων Πατριαρχῶν ὁμοψύχους καὶ συγκύριους γονομνούς, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν μετεμίσθηται ἡμῶν γραμμάτων καὶ πληροφορίαν τῆς ἡμετέρας διανοητικῆς μακαριότητος καὶ τῶν τρυφαιῶν ἡμῶν Βασιλέων συνοδικῶν καὶ τῶν ἰσῶν τῆς συνοδικῆς ἐπιστολῆς τῆς αἰγίας πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριαρχῆς Ἱεροσολύμων Θεοδώρου ἀποτάξας τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφῆσι. λέγει δὲ ὁ Θεοδώρος ἐν τῇ αὐτῇ συνοδικῇ, Οὐδὲν γὰρ ὑπολείπεται τῶν ἀποστολικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἢ πατριαρχικῶν ἐκδόσεων δεινῶν διορθώσεων. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Ῥώμης

εἶπον, Περὶ τῆς κατὰ τὴν ὁρθόδοξον ὁμολογηθεῖσαν πίστεως τῆς Ταρσίου τῆς ἀγιωτάτης καὶ μακαριωτάτης Πατριαρχῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ κατ' ἡμᾶς Πάπας Ἀδελφάνδρος δεξάμενος, καὶ πᾶσα ἡ κατ' αὐτὸν αἰγία Συνοδὸς ἐσοίχησε, καὶ ὁλοκληρῶς ὁ Θεός, ὅτι καὶ τῆς Ἀνατολῆς οἱ ἀγιώτατοι Ἀρχιερεῖς σύμφωνοι ἐν τῇ ὁρθοδόξῳ πίστει καὶ τῇ ἀποσκευασίᾳ τῶν σεπτῶν Εἰκόπων τοῖς ἀγιωτάτοις Ἀδελφαῖς καὶ Ταρσίῳ ἀρέθθησαν, καὶ καθεξῆς πάντες οἱ πατέρες εἶπον, τὴν γονομνὴν ἀποφορὰν ἐκ τῆς Πάπας Ἀδελφᾶν πρὸς τὰς Βασιλεῖς καὶ τὸν νυνὶ ἀναγνωσθέντα Χάρτην ὅλον ὁρθοδόξως τῆς Ταρσίου ὄντα, καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς πεμφθέντα πρὸς τὴν αὐτὴν μακαριότητα γράμματα ἀποδεχόμενοι εὐχόμενοι. πρᾶξι τέτλη.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ Σύνοδος διὰ μαρτυρίας τῆς γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων ἐβραίωσε πῶς περικύησιν τὴν Εἰκότιν .

7 **Κ**αὶ τοὶ καὶ ἀνεγνώθησαν τὰ γράμματα τῶν ῥώμης καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, ὅμως ἐκ ἡρέθη ἡ Σύνοδος, ἀλλὰ πρὸς τελείαν πληρωθεῖσαν τῆς περικυήσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων μαρτυρίας περσφύρα τῆς γραφῆς καὶ τῶν ἁγίων, Χρυσόστομος, Νύσσης, Κυ-
10 ρίμης, Ἀντιπάτρως Βόσσης, Ἀσέρης Ἀμασείας, ἐκ τῶν μαρτυρίων Ἀναστασίας Πέρσης, Ἀθανασίου Νείας, Μαξίμου, ὁσπερ Σύνοδος, Ἡλία πρεσβυτέρου, Λεοντίου Νικοπόλεως, Ἀναστασίας Ἀντιοχείας, Σωφρονίου Γεργουλίμων, ὁπότε τῶν μαρτυρίων Κοσμά καὶ Δαμιά-
15 νος, Βασιλείου, Θεοδορίου, Συμεὼν τῶν ἐν τῇ Θυμασῶ ὄρεσι, ὁπότε τῶν βίβων Ἰωάννης τῶν ἐν τῇ Μα-
ρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁπότε τῶν μαρτυρίων Προκοπίου, Θεοδώρου Συκεώτου, ὁπότε τῆς ἐπιστολῆς Γρηγορίου Ῥώ-

μης πρὸς Γερμανὸν Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἡ μάρ-
τυρες Βασίλειος, Χρυσόστομος. ἔπειτα ἀνεγνώσαν
τὰς ἐπιστολὰς Γερμανῶν πρὸς τὸν Πάπαν Γρηγόριον,
πρὸς Ἰωάννην Συναδῶν, πρὸς Κωνσταντῖνον Νακω-
λίας καὶ πρὸς Θωμᾶν Κλαυδιπόλεως. ἔπειτα ἡ
Σύνοδος ἐβόησεν, Ἡμεῖς τῇ ἀρχαίᾳ Θεοδοσίᾳ
τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐπακολουθεῖν, ἡμεῖς
τὰς θείους τῶν πατέρων φυλάττειν, ἡμεῖς τὰς περ-
σφύρας τὴν ἀφαιρέσας ἐκ τῆς καθολικῆς Ἐκ-
κλησίας ἀναθεματίζοντες, τῶν θεοφθόγων πατέ-
ρων ἡμῶν αἰδιδασκαλίαν διωρθεῖσασιν, ἵνα αὐτοὶ ἀρ-
σάμενοι πῶς ἀλήθειαν ἐποτίσθωμεν, αὐτοῖς κατὰ κο-
λῶθῃσασιν, τὸ ψῆδος ἐδιώξαμεν. πρὸς τετάρτην.

22

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Τίνας μισητάμενοι οἱ Εἰκονομάχοι, ἀπέβαλον τὰς Εἰκόνας.

25 **Ὅ**τι εἰ κακότεργοι Εἰκονομάχοι Σαρακηνοὶ, Ἑβραῖοι, Ἕλληνας, Σαμαρείτας, Μαιμαχίους καὶ Θεοπαχί-
τας μισητάμενοι, τὰς Εἰκόνας ἀπέβαλον, καὶ μάρ-
τυρες Κύριλλος Γεργουλίμων, Συμεὼν ὁ συλίτης, Ἰωάννης Θεσσαλονίκης, Ἀμφιλόχιος, Ἀντίπατρος,

Θεόδωρος ἀναγνώστης, Ἰωάννης Ἀκρινόμηνος, Βί-
τῆς ἁγίας Σάββα, Ἰωάννης Γαβάλων, Σύνοδος ἡ ἐπὶ
Μηνᾷ, Κωνσταντῖνος Χαρτοφύλαξ Κωνσταντινουπόλεως,
Εὐάγγελος, Λαμωνάριοι. πρὸς πέμπτην.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐνταῦθα Συνοδῶν τὸ πῶς χρὴ δέχεσθαι τὰς ἐξ Αἱρέσεων ὑπερρέφοντας ἡ Σύνοδος ἔλαβεν.

35 **Ἰ**ωάννης Τοποτηρητὴς τῆς Ἀντιοχείας. Παρακαλεῖται
πῶς ἁγίῳ Συνοδὸν ὅπως ἔλθωσιν αἱ βίβλοι τῶν ἁγίων
πατέρων, καὶ Θεωρῶμεν, καὶ ἀνακρινώμεν, καὶ ἐκδοῦν λά-
βωμεν πῶς ἀκριβῆς ἀσφάλειαν ὅπως χρὴ δέχεσθαι αὐ-

τὰς (τὰς ἐξ Αἱρέσεων ὑπερρέφοντας) καὶ περσφύρα
μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος, καὶ
ἡ ἐν Εἰσῶ, ἔπειτα Βασίλειος, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας,
Ἀθανάσιος, Ρεφίνος, Σωκράτης. πρὸς πρώτην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

40

Ὅτι κατὰ τὸν τῶν Ἀγκύρας Βασιλείου λίβελλον, ἰσοδυνάμοι καὶ ἰσότιμοι οἱ πρὸτε πατριαρχικοὶ θρόνοι.

45 **Β**ασίλειος Ἀγκύρας εἰκονομάχων, καὶ προαιρέ-
τως εὐθῆναι τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι τῷ
δοθείν παρ' αὐτῶν λίβελλον τῇ Συνοδῷ ἔφη, Ἀδριανῶ
Ῥώμης, Ταρασίῳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῖς ἀγιοτά-
τοις ὁμοδοτικοῖς θρόνοις Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας,

καὶ τῆς ἁγίας πόλεως, καὶ πᾶσι τοῖς ὁρθοδόξοις
Ἀρχιερεῶσι καὶ ἱερέσι ταύτῃ μετὰ πᾶσι παρῶσι ἐγγρα-
φοῖ ὁμολογίας ποιῆσαι, καὶ εἰσαγαγεῖν τοῖς ἐξ ὁμοδο-
λικῆς ἀνδοτίας λαβεῖν πῶς ἐχέσιν. πρὸς πρώτην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

50

Ὅτι ἡ Σύνοδος ἐν τῇ ὁρῷ ἐπεται τοῖς πατέρεσι καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἡ Σύνοδος ἐν τῇ ὁρῷ. Τάτων ἔτι ἐχόντων,
Ἡ βασιλικὴ ὡς περ ἐρχόμενοι τείβον ἐπακο-
λῶντες τῇ θειῶν διδασκαλίᾳ τῶν ἁγίων πα-

τέρων, καὶ τῇ ὁρθόδοξῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας,
τὴν γὰρ ἐν αὐτῇ οἰκισαντοὶ ἁγίῳ Πνεύματι εἶναι
ταύτῃ ὁρίζομεν.

μαρτυ-

Μαρτυρία ὑπὸ τῆς κ' Φωτίου γονιμῆς Συνοδῆς .

Ὅτι πρὸ τῆς ἐκείνου καὶ ἀφίβολου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαλὼν, Διὰ Συνοδῶν λύεται, καὶ τίς ὁ Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ κεφαλὰς τῶν Πατριαρχῶν, καὶ ὅτι ἀμετακίνητοι καὶ ἀναλλοίωτοι τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν αἱ ἀποφάσεις, ἐξ ὧν καταβάλλεται ἡ παπικὴ μοναρχία . Μαρτυρία Α' .

5

Νικόλαος ὁ Πάπας ὑπεσολῇ πρὸς Ἰγνατίου Κωνσταντινουπόλεως, Διὸ καὶ παρόντος τῆ βασιλικῆς Ἀποκριματικῆς, συγκαλεσάμενοι πάντες τῶν παρ' ἡμῶν Ἐκκλησιᾶν καὶ ἐκ πολλῶν Ἐπαρχιῶν τῶν δυτικῶν χωρῶν ἀγιωτάτης Ἐπισκόπου σφόδρα πολλοί, ψήφῳ κοινῇ τὸν Ζαχαρίαν καθάρσει ὑπεβάλλομεν . Καὶ ταῦτα εἰς τὴν ἀδελφὴν ἀπερ' ἐν τῇ μιᾷ Συνοδῷ τῶν ἀδελφῶν καὶ σωτηριῶν ἡμῶν ἐκ Διαφόρων Ἐπαρχιῶν τῶν δυτικῶν ἐπόμην τῶν παρ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀδελφότητι ἐπράξαμεν .

Μαρτυρία Β' .

Ὁ Πάπας Ἀδριανὸς ὑπεσολῇ πρὸς τὸν Βασιλέα Βασίλειον, καθὼς ἡ ὑποσολικὴ καθέδρα μετὰ πάντων τῶν ἑσπερίων καθεδρῶν ἐθείσισε .

Μαρτυρία Γ' .

Θωμᾶς Τύρος καὶ Ἡλίας Σύγκελλοι ἐν τῇ παρ' αὐτῶν Ἐκκλ. φασίν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς μετεκαλέσατο καὶ τῶν ἑτετέρων ταπεινῶν ἐκ τῶν ἀνατολικῶν θρόνων καὶ Διοικήσεων, ἵνα μετὰ τῶν Τοποτηρητῶν Ῥώμης τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐριδας διαλύσωμεν . Ὁ αὐτὸς Σύγκελλος ἔφη, Γινώσκετε πάντες ὅτι Διατῆτο τὰς πατριαρχικὰς κεφαλὰς ἐν τῷ κόσμῳ ἔδει το πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἵνα τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶ Θεῷ ἀναφύοντα σκάνδαλα δι' αὐτῶν ἀφανίζονται . πρῶτος πρῶτη .

Μαρτυρία Δ' .

Βασίλειος Πρεπόσιτος ἔπει, Ἀποστολὴν τῆς κρείσσεως, ὡς ἐκ ἐξ ἐνὸς μόνου θρόνου, ἀλλὰ ὑπὸ πάντων τῶν Πατριαρχῶν ἡνωμένη . πρῶτος πέμπτη .

Μαρτυρία Ε' .

Οἱ ἀγιώτατοι Τοποτηρηταὶ πάντες ἔπει, Ταῦτα πάντα διαλύοντες χάριτι ἰησοῦ Χριστοῦ τῶ δεδωκότος ἡμῖν ἐξουσίαν τῶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν .

Μαρτυρία ς' .

Ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἐπισκόπον Φωτίου, ἴδε ἡκούσατε τὸ φρόνημα τῶν Πατριαρχῶν, τί ὑμῖν δοκεῖ . Καὶ, ἐμαυτολογήσατε ἡλμύσαντες εἶπεν μάταια τὰ ἀναγνωσθέντα, ἐλαλήθη γὰρ ἐκ τοιούτων μεγάλων Πατριαρχῶν, ὑμεῖς ἀρχοντικῇ χάριτι Συνοδοὺς ἀτάκτως μόνοι χωρὶς Πατριαρχῶν πεποιηκότες, ἀγίας ταύτας καλῶν ἐτολήσατε, καὶ ταῦτα ὑπὸ πάντων τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων συγκροτηθεῖσαν πολυμάτη διαβάλλειν, εἰκόκατε ἀπιστεῖν ὅτι τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν Πατριαρχῶν εἰσιν . Ὁ αὐτὸς . Πρῶτος τῶν Πατριαρχικῶν θρόνων τίς λύσαι δύναται, καὶ πρὸς τίνα καταφύξει τῶ λύσει αἰτέμενοι τῶ δεσμεῖν, ὑπὸ τῶν τῶν τῶν τῶν κατακρινόμενοι . πρῶτος ἕκτη .

Μαρτυρία Ζ' .

Ἀνεγνωθῆ Κανὼν Μαρτίνου τῶ Πάπα λέγων, ἔτις κατὰ τὸς ἀναγνῶντες ἀρετικὰς καὶ οἷον δὴ ποτε τῶν ἡ λόγον ἡ κατὰ τὸν ὑπεσολῇ ἡ ὅρα μετακινή- 10
σαι ἀέθροτο οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας πατέρες, ἡ μᾶλλον αἱ ἅγιοι οἰκουμενικαὶ Συνοδοί, ἡ κληρονομία ὑπονοῦν καὶ πίστεως ἐτέρας Ἐκθέσεις, ἡ λιβελλὰς ἡ Συνοδοὺς καὶ πράξεις, ἡ τοποτηρησίας, καὶ μέ-
χρη τέλους ἀμετανόητα τὰ τοιαῦτα ἐνεργεῖ, ὁ τοῦ 15
τῶ εἰς τὸς αἰῶνας εἴη κατακεκρυμμένος . πρῶτος ὀγδόη .

Μαρτυρία Η' .

Ὁ Ἀλεξανδρείας Μιχαὴλ ὑπεσολῇ πρὸς τὸν Βασιλέα Φησί, Διὰ τῶν μαρτύρων ἀψάδευσάντων πα-
ραστήσαι αὐτῷ ἡνδόκησε τῶ ἀλήθειαν, τετέστι Ῥώ- 20
μης, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱερουσολύμων .

Μαρτυρία Θ' .

Ἐν ταῦτῳ Ἡλίας ὁ Σύγκελλος ὁ χαριστικὸς εἶπε τῷ Θεῷ, ὅτι κατηξίωσε τὰς πατριαρχικὰς κεφαλὰς ὡς θῆναι ἀλήθειας πρὸς δόξαν Θεῷ . πρῶτος εἰσὶν . 25

Μαρτυρία Ι' .

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰγνατίος ἔπει, Ἐπίστατε πατέρες με ἀγιώτατοι, ὅτι ἐν ταῖς παλαιαῖς πράξεσιν ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις γέγονεν ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐρμόν καὶ τάξιν συνοδικῶν, νυνὶ δὲ Θεῷ 30
Συμεργνόντες κατέλαβε καὶ τῶ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας ὁ Τοποτηρητὴς, τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ τῶ Ῥώμης σὺν τοῖς ἀνατολικοῖς ἔπει, Ἀναγνωσθέντων ἡ ὑπεσολῇ . πρῶτος εἰσὶν .

Μαρτυρία ΙΑ' .

Σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐν τῷ δότῳ Κανόνι βεβαιῶται τὰ ὑπὸ Νικόλαου καὶ Ἀδριανῶν ὑπὲρ Ἰγνατίου . Ἦ δὲ πρὸ πάντων σημειῶσαι, ἅγιον, ὅτι ἐν τῷ δεκάτῳ τρίτῳ αὐτῆς Κανόνι καταβάλλει λίαν ἰσχυρῶς τῶ παπικῶν ἐξουσίαν, λέγει γάρ, Εἰδὲ συγκροτη- 40
θεῖσης Συνοδῆς γονιμῶν καὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ῥωμαίων ἀμβολία, ἔξεσιν ὑλαρῶς καὶ μετὰ τῆς προσοχῆς αὐτῆς διαπισθάνεσθαι περὶ τῶ συνεκρινῶν ζητήματι, καὶ δέχεσθαι τῶ λύσειν, καὶ ἡ ὀφειλῆται ἡ ὀφειλῆται . Ἰδε τὰ περὶ τῆς Συνο- 45
δῆ ταύτης ἀνώτερω βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ . Ἰδε καὶ τὰς σημειώσεις ἐν τῇ ὑπὸ Φωτίου Συνοδῷ ἀνώτερω βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τετάρτῳ, καὶ ἀνώτερω πασῶν τῶν Συνο-
δῶν τῶ τῶν, καὶ Γρηγόριον τὸν Νύσσης ἐν τῷ 50
εἰς τὸν Γρηγόριον τὸν Θαυματουργὸν λόγῳ, ὅπως τῶ ὁρθόδοξον πίσει ἀπεκάλυψε τῷ Θαυματουργῷ ἡ Θεοτόκῃ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης .

35

40

45

50

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

5 Οὗ οἱ Βασιλεῖς ἤθροισαν τὰς μεγάλας καὶ οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ περὶ ὧν ἤθροισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν Δύσει.

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας Μιλτιάδην Ἐπισκόπον ἑω-
μαίων. τὸν Καικιλανὸν Καρθαγινῆ μετὰ ἑκοσιν
Ἐπισκόπων ἐλθόντα συμπαρόντων Ἀρχόντων τριῶν, ἵνα
10 θωρηθῶσι τὰ κατ' αὐτὰς καὶ ἀνενεχθῶσι τῷ Βασιλεῖ.
καὶ, Κωνσταντῖνος Χρήστω Συρακουσίων. Διεπετυπώκεν
ὥστε ὁπτοαρχόντων ὑπὸ Γαβρίας Ἰνδῶν Ἐπισκόπων, ἀλ-
λαμὴν καὶ πῶν κληρικώντων ὑπὸ τῆς Ἀφρικῆς, παρόντες τε
καὶ τῶν ῥώμης Ἐπισκόπων. τῷ τῷ ὅπερ ἐδόκει κεινῇθαι,
15 διωκηθῇ ὑπὸ τῆς παρεσίας αὐτῶν μετὰ πάσης ἐπι-

μελὸς Διακρίσεως κατηρρώσεως τυχεῖν. καὶ, ἐπει-
δὴ πλείους καὶ ἀμυθήτων τόπων Ἐπισκόπους εἰς τὴν
Ἀρεταλισίων πόλιν συνελθῆν ὁκελῶσαμην, καὶ
σοὶ γράψαι ἐνομίσαμεν. Εὐσέβιος βιβλίῳ δεκάτῳ
κεφαλαίῳ πέμπτῳ. καὶ τὸ συνεδικόν, ταύτῳ τοίνυν
(ἦτοι τῷ ὅτῃ Μιλτιάδης καὶ μακάριος τῷ Παπῶν) καὶ
τῷ ὅτῃ Ἀρελάτῳ πρεσβύτας συνηροτηθῆναι ὁ μέγας
Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τῷ ἐν Νιγηά πρώτῳ Οἰκουμενικῷ Συνόδῳ ἤθροισε.

20

Περὶ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου Εὐσέβιος
βιβλίῳ τρίτῳ φησὶν εἰς τὸν βίον Κωνσταντῖνος,
Ἐπιστάτοντος αὐτῷ Θεῷ, Συνόδον ἤγαγε παντα-
χόθου, τὰς Ἐπισκόπους ῥάμμασι τιμητικαῖς πε-
25 σκαλῶν, παρέχων καὶ ὀχήματα καὶ τροφάς.
Κωνσταντῖνος τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείαν γράφει,
συνεκάλεσα εἰς τὴν Νίχηαν τὰς πλείους τῶν Ἐπισκό-
πων, μεθ' ὧν περ καὶ αὐτὸς τῷ τῆς ἀληθείας ἐξέτα-
σιν ἀνδραγαθῶν. καὶ, τριακοσίων γέν καὶ πλειό-
30 νων Ἐπισκόπων ὅτῃ σωφροσύνῃ τε καὶ ἀγχινοῖα θαυ-
μαζομένων, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πίσιν, ἢ καὶ ταῖς ἀληθείαις
καὶ ἀκριβείαις τῶν θεῶν νόμων πέφυκε πίστις εἶναι βεβαιῶ-
ται. Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ὀνάτῳ. Οὐ-
τως ἐν τῇ προομιᾷ τῶν πέμπτῳ βιβλίῳ φησὶν, Ἀφ'
35 ἧς χριστιανίζον ἤρξαντο τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγμα-
τα, ἐξ αὐτῶν (Βασιλέων) ἤρτητο, καὶ αἱ μέγισται
Συνόδοι τῇ αὐτῶν γνώμῃ γεγονασί τε καὶ γίνονται.
Θεοδώριτος. Τῷ πολυθρύλῳ ἐκείνῳ ὁ Βασιλεὺς
εἰς τὴν Νίχηαν συνήγαγε Συνόδον, δημοσίῳις
40 ὀχήμασι χρήσασθαι τὰς Ἐπισκόπους παρεγγυ-
ήσας. βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ ὀνάτῳ. Οὐ-
τως σημειοῖ τὴν ὁπισθολὴν ἢ ἐπεμψον ἡ Συνόδος
τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας, ἐν ἧ λέγεσθαι, Ἐπειδὴ
τῆς τῆ Θεῷ χάριτος, καὶ τῆ Θεοφιλεστάτης Βασιλείας
45 Κωνσταντῖνος συναγαγόντος ἡμᾶς ἐκ Διαφόρων Ἐπαρ-

χιῶν καὶ πόλεων, ἡ μεγάλη καὶ ἁγία Συνὸς ἐν
Νιγηά συνεκροτήθη. βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ὀγ-
δόμῳ. Γελασίος. ὁρῶν τοίνυν ὁ Βασιλεὺς τετραγα-
μῶν τῷ Ἐκκλησίᾳ, Συνόδον Οἰκουμενικὴν συνη-
τῇ, τὰς ἀπανταχόθεν Ἐπισκόπους διὰ γεγραμ-
των εἰς Νίχηαν ἀπαντῆσαι ὁρῶν καλῶν. βιβλίῳ δό-
τέρῳ κεφαλαίῳ πέμπτῳ. Ἐπιφάνιος. Τῷ γὰρ ὅτῃ
δύο μέγισται ἡμῖν κατῳρῶσιν ὁ Θεὸς διὰ τῶν ἁγίων
Κωνσταντῖνος, τὸ συναγαγεῖν οἰκουμενικὴν Συνόδον καὶ ἐκ-
δέσθαι τὴν ἐν Νιγηά ἐκτεθείσαν πίσιν καὶ ὁμολο-
γηθεῖσαν μεθ' ὑπογραφῆς τῶν συνελθόντων Ἐπι-
σκόπων, καὶ τὸ περὶ τῆ Πάχας εἰς οὐρανὸν ἡμῶν ὑπὸ
αὐτῶν διορθωθῆναι. Αἰρέσει ἐβδομηκοῦ, ἦτοι Αὐ-
διαίων. Οὐτως. ὁ Βασιλεὺς μέλμεναι συνεσσευ-
κάμπος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ τὸ ἦδη πικρὰς πολείας
εἰς ἀλλήλους Διαφέρεσθαι, καὶ χίσματα πολείας εἶναι,
συνεκροτήσας οἰκουμενικὴν Συνόδον τριακοσίων δέκα
καὶ ὀκτὼ Ἐπισκόπων, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσέτι δό-
τερ σῶζεται. ταῦτα περὶ Ἀρριανιστῶν, ἦτοι Αἰρέ-
σει ἐξηκοστῇ ὀνάτῃ. ὁ Κωνσταντῖνος πόλεως Φώτιος πρὸς
Μιχαὴλ Ἀρχόντα Βελγάρων γράφον, ἦτοι ὁπ-
σολῇ πρώτῃ φησὶν, Ἐφ' οἷς ἀπασιν ὁ μέγας καὶ
ἀξιάγαστος Κωνσταντῖνος τῆς ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς ἐξού-
ων τὰ σκηπτήρα διέπρεπε, τῷ τε Συνόδῳ ἀθροίζων,
καὶ λαμψυτέραν τῇ παρεσίᾳ ἀπεγαζόμενος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι κατὰ Λιβέριον πῶν ῥώμης κελύσθαι τῶν Βασιλέων γίνεται Συνὸς.

50

Ἐν τῇ Διαλόγῳ Κωνσταντῖνος Λυγάς καὶ Λιβέριος
Πάπα φέρεται ταῦτα. ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Ἡμεῖς
διὰ τὸ εἶναι σε Χρῆσταν καὶ Ἐπίσκοπον τῆς ἡμετέρας
πόλεως, ἀξίον ἐκρίναμεν. ΛΙΒΕΡΙΟΣ. Εἴσε δοκεῖ
τῇ ὁμοβίᾳ, κλητήριον συσταθῆναι κελύσθαι. ὁ ΒΑ-

ΣΙΛΕΥΣ. Τὰ ἦδη τύπον ἔχοντά ἀναλύσθαι ἐδωκό-
τόν ἐστι, πῶν γὰρ πλείονων Ἐπισκόπων ἡ ψήφος. Θεο-
δώριτος βιβλίῳ δότέρῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἑκτῷ.
Ἴδε καὶ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δότέρῳ κεφαλαίῳ ὀνάτῳ.

ὅτι ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος κελεύσει Κωνσταντῖν καὶ Κώνσαντρος συνηλθεῖν.

Η ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος ὑπερολή τοῖς ἀπανταχῆ λέ-
γει, τοιγαρὲν τῆς χάριτος τῆς Θεῆς συνεργήσας,
οἱ διοφιλέσασθαι βασιλεῖς συνηγάγον ἡμᾶς ἐκ Διαφό-
ρων Ἐπαρχιῶν καὶ πόλεων, καὶ πῶς ἄλλαν ταύτων
Σύνοδον ὑπὸ πῶς Σαρδικῇ πόλιν γενέσθαι δεδωκα-
σιν, ἵνα πᾶσα διχόνοια περιωρεθῇ. καὶ, ἡλ-
θον Ἐπίσκοποι ἅπασαν τῆς Εὔρας, πρεσβύτεροι καὶ αὐ-
τοὶ ὡς πᾶν δόσε βασιλέων βασιλεῖς. Θεοδώριτος
βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ. ὁ Θεοφάνης γρά-
φει, ὅτι τῆς Κωνσταντινουπόλεως Παῦλος μετὰ γράμ-
μάτων ἰερέως ἐλθόντος εἰς Βυζάντιον, ὁ Κωνσταν-
τινος φιλιππῶς Ἐπαρχῶν προσέταξε καὶ ἐξώρισεν αὐ-
τόν. Παῦλος δὲ καὶ Ἀθανάσιος φυγόντων εἰς Κωνσταν-
τιν, τῆς δὲ Κωνσταντρος γράψαντος εἰς τὸν ἀδελφόν,
γένεσθαι ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος. καὶ Θεοδώριτος γρά-
φει, ὅτι πῶς περὶ Εὐσέβιον μὴ ὑπακούσαντων
ἰερέων εἰς Ρώμην ἀπελθεῖν, ὅπως ὁ Ἀθανάσιος ἦν,
ὁ Ἀθανάσιος πρὸς Κωνσταντὸν ἀφικόμενος, τὸν κατὰ
τῆς Ἀποστολικῆς πίστεως ὡλοφύρετο πόλεμον. καὶ
ἀπέστειλε δὲ Κωνσταντὸς τὸν ἀδελφὸν παλαιόν, τῆς πα-
τρῶς δόσεβας ἀστυλὸν Διαφυλάξαι τὸν κλήρον,

καὶ τέτοις περὶ τοῦ Κωνσταντινίου, προσέταξε εἰς
Σαρδικῇ τὰς τῆς Εὔρας καὶ τῆς Εὐσέβειας συνδρο-
μῆν Ἐπισκόπους, πολλὰ γὰρ καὶ ἕτερα τῆς Ἐκκλη-
σίας παθήματα τῆς συνοδικῆς διαπραγμῆς εἶδεν.
βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ τετάρτῳ. καὶ Φώτιος γρά-
φει, ὅτι Κωνσταντὸς τὸν ἀδελφὸν Κωνσταντῖν γράφει, ἵνα
συμπαρορμῶντος αὐτὸν καὶ τῆς Ἀρχιερέως ἰερέως, ὥστε
τὰς ὑποσκοπὰς λαβεῖν τὰς ἡδικομίας, ὥς δὲ ἔδεν
ἦναι, ἀξίωσιν αὐτὸν εἰ περὶ Ἀθανάσιον Οἰκουμενι-
κῇ Συνόδῳ τὰ περὶ αὐτῶν τε καὶ τῆς συνεπηρεαζο-
μένης πίστεως ἐπικριθῆναι, καὶ κηρύττεται γνώμη 15.
τῶν δύο βασιλέων εἰς Σαρδικῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ.
ἀναγνώσας Διακοσίου πρυτανικοῦ ὀγδόῳ. Θεο-
δώριτος βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ ἑκοστῷ δούτέ-
ρῳ, χρεὶς διελθόντος, ὑπὸ πῶς Εὐδοξίῳ κατηγό-
ρων ὑπομνηθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος, εἰς Σελεύκειαν πῶς Σύ-
νοδον θείσθαι προσέταξε. καὶ τὸ συνοδικόν, Διασπα-
ροῦντες οἱ ἑτέρωδοξοι, τὸν Κωνσταντῖνον ἐν Σελεύκειᾳ
τῆς Ἰσαυρίας ποιῆσαι ὡς ἀποκρίσεις Σύνοδον, ἥτοι
ἐν ἑταίρῳ τριακοσῶν πρυτανικοῦ πρώτῳ. ἴδε αὐ-
τέρῳ βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλῶν ὀγδόον. 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

ὅτι αἱ ἐν Λαμψάκῃ, Ἰλλυρικῇ, καὶ Τυανόις Σύνοδοι κελεύσει οὐαλουτιανῶς ἡθροίσθησαν.

Ο Θεοφάνης γράφει, ὅτι ὑπερολή τῆς βασιλείας
οὐαλουτιανῶς εἰς Λαμψάκην Σύνοδον ἡθροίσαν
οἱ ὀρθόδοξοι, τὰ ὑπὸ Εὐδοξίῳ καὶ μακεδονίᾳ ἀθε-
τήσαντες, ὡς Ἐπισκόπους ὁ οὐαλὸς ἐξώρισε,
καὶ τὰς θρόνους Εὐδοξίῳ παρέδωκεν, οἱ δὲ ὀρθό-
δοξοι ἔτε Παιδιά ἔτε Ἐκκλησίαν ἔχον. ἴδε αὐ-
τέρῳ βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλῶν δέκατον πέμ-
πτου. μαθὼν δὲ ἴνας ὁ βασιλεὺς (οὐαλουτιανὸς)
ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Φρυγίᾳ περὶ πᾶν θείαν ἀμ-
φισβητήσαντος δογματῶν, ἐν μὲν τῇ Ἰλλυρικῇ Σύνο-
δον γενέσθαι προσέταξε, τὰ δὲ παρ' ἐκείνων ψη-
φισθέντα καὶ κυρωθέντα τοῖς ἀμφισβητήσιν ἐξέπεμ-
ψε. Θεοδώριτος βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῶν ἑβ-
δόμῳ, καὶ συνεκρίθη βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν ἑκοστῷ

δούτέρῳ. ἴδε καὶ αὐτέρῳ βιβλίῳ δούτέρῳ κεφα-
λαίων δέκατον ἑκτον. καὶ τὸ συνοδικόν. οὐαλουτιαν-
νὸς ὁ μέγας τοῖς ὀρθόδοξοις τῆς πίστεως πρεσβυ-
τασι θρασυῖς ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ θείαν γενέσθαι καὶ
πανίαν Σύνοδον, ἥτοι ἐν ἑταίρῳ τριακοσῶν ἐξηκο-
στῷ ὀγδόῳ. τὸ αὐτό. αὐτίκα γὰρ οἱ τῆς Ἀλβανίας
παρρησιασάμενοι πρὸς οὐαλουτιανὸν ἐποίησαν τῆς
ἐν Τυανόις ἡθροισθῆναι Σύνοδον, ὡς αὐτὸς
ἐν Νικαίᾳ ἐλθόντα κυρώσας, ἥτοι ἐν ἑταίρῳ τρια-
κοσῶν ἐξηκοστῷ πέμπτῳ. τὸ αὐτό. οἱ πρεσβύτεροι 35
τῆς Εὔρας τὸ ὁμόσιον οὐαλουτιανῶν προσήλθον,
Σύνοδον ἐν Λαμψάκῃ αὐτῶν κυρῶσαι τὰ ἐν Νι-
κηᾳ, ἥτοι ἐν ἑταίρῳ τριακοσῶν ἐξηκοστῷ ἑκτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

ὅτι ἡ δούτερη οἰκουμενικὴ Σύνοδος κελεύσει Θεοδοσίῳ τῆς μεγάλης συνηλθεῖν.

Μηδὲ δὲ ὁ βασιλεὺς (Θεοδοσίος ὁ μέγας) ὑπερ-
σέμενος, Σύνοδον Ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς πίστεως
συγκαλεῖ ὑπὸ τὸ κρατῆρ πῶς ἐν Νικαίᾳ πίσει,
καὶ χαρτονοῦσαι Κωνσταντίνου πόλεως Ἐπισκόπον. σω-
κράτης βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῶν ὀγδόῳ. καὶ ὁ
Εὐμενίας. ἔνταχαι τε καὶ Σύνοδον Ἐπισκόπων ὁμο-

δόξων αὐτῇ συνεκάλεσε, ρεβαιότητος τε οἷα πᾶν
ἐν Νικαίᾳ δοξάτων. βιβλίῳ ἑβδόμῳ κεφαλῶν ἑβ-
δόμῳ. Θεοδώριτος βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῶν
ἑκτῷ, Εὐθύς δὲ ἐν πῶς βασιλείαν ὡς ἀλλοτρίαν,
τῆς πᾶν Ἐκκλησίαν πρὸς πᾶν ἄλλαν συμφωνίας ἐπι-
μελήθη, καὶ τὰς τῆς οἰκίας ἡγεμονίας Ἐπισκό-
πας.

πρὸς εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν δεξαμένη παρεγγύησεν.
Ὁ αὐτός. Τότε δὲ ἕνεκα μόνης τῆς οἰκείας βασιλείας

τὰς ἐπισκόπους εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν συναθροί-
σθηναι προσέταξε. βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῇ ἐβδόμῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὅτι ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ συνόδος καλούσα θεοδόσιον τὸ μικρὸν καὶ οὐαλεντιανὸν συναΐλθεν.

Οἱ βασιλεῖς θεοδόσιος καὶ οὐαλεντιανὸς ἐν τῇ αὐτῇ
κύριον σάκρον περὶ τῆς τρίτης συνόδου. Ἡ-
10 μῆς μάλιστα συνταράσσεται τὰς πόλεις καὶ τὰς
ἐκκλησίας ἐκ ἀνεξομέθου, ὅτι μὴ ἀνεξετάστους
εἶναι τὰς λόγους, ὧν κριτὰς προκαθίσαι δεῖ τὰς
τῆς ἀπανταχῇ παρεστώτας ἱερωσύνης, καὶ δι' ὧν
ἡμεῖς ἐγκρατέστεροι τῆς ἀληθείης δόξης ἐσμὲν καὶ
15 ἐσόμεθα. Καὶ, γέγραπται γὰρ τὰ ἴσα τῷ πνεύματι
ἡμετέρας καληνότητος τοῖς θεοφιλεσάτοις ἐπι-
σκόποις τῶν ἀπανταχῇ μητροπόλεων περὶ τῆς αὐ-
τερου λεχθείσης ἀγιωτάτης συνόδου, ὥστε τὰς

γυναῖκας, πλὴν ἐκ τῶν ἀμφισβητημάτων συμβαίνοντων
παρχίῳ κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς κανόνας ἀπα-
λυθῆναι. μίση πρώτῃ τῆς τρίτης συνόδου πα-
ραγράψας ἐκείνῳ ὁγδόῳ. Οἱ αὐτοὶ βασιλεῖς γράψας
τῇ τρίτῃ συνόδῳ, ἀνεξικακῶς δὲ τῶν λεγομένων
ἐκείνου ἀκροώμενον προσέειπεν τὸ δοκεῖν, ἡ αἰτί-
θῃς, καὶ ἔτι κατὰ πρῶτον καὶ λυτὴν τὴν
περὶ τῆς ἀληθείας δόγματος ἐρευνᾶν δίχα τῶν πα-
ραχῆς ἀπαλυθῆναι, καὶ κοινῇ τῆς ὑμετέρας ἐσθ-
τητος ψήφῳ τὸν πᾶσιν ἀρέσκοντα τύπον λαβεῖν.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ συνόδος φησὶ θεασίματι τῶν βασιλέων συναλελυθῆναι.

Ἡ συνόδος ἐν ταῖς ἀρχαῖς πασῶν τῶν πράξεων
25 λέγει, Ἐκ θεασίματος τῶν θεοφιλεσάτων καὶ
φιλοχρίτων βασιλέων. καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς πρώτης
πράξεως, καὶ συγκεκριμένη ἐκ βασιλικῆς νόμου
συνόδου οἰκουμενικῆς. καὶ πράξις τρίτη ἐπιστολῇ τῆς
συνόδου πρὸς τὰς βασιλεῖς. Ἡ ἀγία σύνοδος ἡ χάρις
30 καὶ κλεῖς καὶ ἐνέματι τῶν ὑμετέρων κράτους συναχθεῖσα
ἐν τῇ ἐφ' ἐσίων μητροπόλει. τὴν περὶ τὴν ἐνσέβειαν
ὑμῶν φροντίδα καὶ ἀσφάλειαν φιλόχριστοι βασιλεῖς ἀ-
πεδεξάμενοι ὅτι τὸν ὅλον θεὸς, καὶ τῶν ἀγίων ἐπι-
σκόπων τῶν κατὰ δύσιν τῆς γῆς τὰς ψυχὰς ἀνε-
35 πέρωτον εἰς ἐκδίκεσιν τῶν ὑβρισμένων χοίρεται, εἰ γὰρ
καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ὁδοῦ ἀνάστημα φθάσαι πρὸς ἡ-
μᾶς εἶρεται τὸ πληθὺς ἐκείνου τῶν ἀγιωτάτων ἐπι-
σκόπων, ἀλλ' αὐτοὶ συναχθέντες παρόντος καὶ
τῆς τῆς μεγάλης Ῥώμης ἐσθωτάτης καὶ θεοφιλεσάτης
40 ἐπισκόπου κελεσίνας, καὶ νῦν τὸ ἡμέτερον φρονήμα
τῆς πίστεως μετὰ πολλῆς ἀνεκλήρυξαν τῆς συμφω-
νίας, καὶ τὰς ἐξω τῆς φρονήσαντας ἀποτρέψαντες εἶναι
παντελῶς ὤρισαν παντὸς ἱερατικῆς κλήρος καὶ βα-
θμῆς. πράξις τρίτη. καὶ, ταῦτα μὲν δὴ καὶ πρὸς
45 τερον καὶ ὅτις μεγάλης Ῥώμης ἀγιωτάτος ἐπί-

σκοπος κελεσίνας πρὶν συναλεῖναι τὴν ἀγιωτάτην
ταύτην σύνοδον ἀπὸ τῶν ἐαυτῶν γραμμάτων ἐμήνυσε.
καὶ, νῦν δὲ αὖθις καὶ δι' ἐτέρων γραμμάτων ταῦτα
δήλα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ κατέστησεν, ἥν συναχθεῖσαι
τὸ ὑμέτερον κράτος προσέταξε, ἃ καὶ ἀπέστειλε ἀπὸ
τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων ἀρκαδίου καὶ προέκτου
καὶ τῶν πρεσβυτέρων φιλίππου. ἐπεὶ ἔνι οἱ ἄνδρες πα-
ραγοώμενοι τὴν γνώμην πόσης τῆς κατὰ δύσιν συ-
νόδου φανερὰν τῇ ἐνταῦθα γενεᾷ τῇ συνόδῳ πεποι-
κασιν ἀπὸ τῶν γραμμάτων, σύμφωναν τε ἡμῖν τὸ φρο-
νήμα καὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς πίστεως. ἔδειξαν
καὶ ἡμῖν ἐμόψηφοι ἀγαθὴ τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν ἐν-
τεταλμένων αὐτοῖς, ἃ καὶ ἐγγράφως κατέθετον, γε-
γέννηται, ἀναγκαίως καὶ τῆς αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς συμ-
φωνίας πράξαντες τὰ εἰκότα, ὅτι τὸ ὑμέτερον ἀπ-
νεγκάρη κράτος, ὡς εἰδέναι ἔχει ἡ ὑμῶν ἐσέβεια
ὅτι μία καὶ κοινὴ ψήφος ἀπάσης οἰκουμενικῆς ἡ παρ'
ἡμῶν ἑναγχεῖ ἐξωχθεῖσα κρίσις γεγέννηται,
ἥν ἀναδίδαχθῆναι καὶ φανερὰν γενέσθαι ὅτι περὶ τὴν
πίσιν καὶ τὴν ἐσέβειαν ὑμῶν ζῆλος παρεσκύευσεν.
ἴδε βιβλίον τρίτον κεφάλαιον δέκατον πέμπτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Μαρτυρία τῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως κλήρος περὶ τῶν αὐτῶν.

50

Καὶ ἐπιστολὴ τῆς κλήρος Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὴν
ἀγίαν σύνοδον. τοῖς θεοφιλεσάτοις καὶ ἐσθωτά-

τοῖς πατέρασιν ἡμῶν, τοῖς ἀθροισμένοι κατὰ πρῶτον
τῶν ἐσσεβασάτων βασιλέων ἐκ τῆς ὑφ' ἡμῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Μαρτυρία Εὐαγγέλιου ὡσαύτως.

Εὐαγγέλιον

1000

Εὐάγγελος βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ φησὶν, Ἐκόντως ἐδέχθη ἡ πόλις τὰς νέας Θεοδοσίας τὰς σκληρὰ τῆς ἑώρας διέποντας, πλὴν ἐν ἑφέσῳ πρώτῳ συνο-

δον ἀλιθῆναι, γραμμάτων βασιλικῶν γυνομένων, ὥστε κύριλλον καὶ τὰς ἀπανταχῆ τῶν ἀγίων ἑκκλησιῶν πρὸς ἐσηκότητα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

5

Μαρτυρία τῶν Συνοδικῶν ὁμοίως.

Καὶ ἐν τῇ συνοδικῇ λέγεται, Ὅπερ θρωγῶν ὁ βασιλεύς ὁ μικρὸς Θεοδοσίος, ἐν ἑφέσῳ τῶν δια-

κοσίων μακαρίων πατέρων τριτὴν Σύνοδον συγκατηθῆναι ἐκέλευσε.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Μαρτυρία ὅκ τῶν Λέοντος Ρώμης ἐπιστολῶν, ὅτι κελεύσει τῶν βασιλέως ἡ τρίτη Σύνοδος συνηλθε.

Λέων ὁ Πάπας ἔγραψε Θεοδοσίῳ τῷ βασιλεῖ περὶ τῆς ἐν ἑφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου Συνόδου ταῦτα, Ἐπεὶ περ ἡ ὑμετέρα εὐσεβεία ἡ εἰς τιμὴν τῆς Θεοῦ πλὴν ὁ λαβεσάτω καθολικῶν ἀλήθειας ἀγαπῶσα, τετύπωνε συνοδικὸν κριτήριον, ὥστε τῷ ἀπείρῳ γένοιτο πλὴν ἀλήθειας περὶ ἧν μάλιστα διέσφαλται φανερωθῆναι, τὰς ἀδελφὰς τὰς ἡμετέρας ἰσχυρίων τὸν ἐπισκοπὸν καὶ Ῥουῖαν τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸν διάκονον Ἰλαρον πέμπομεν, τὰ αὐτὰ καὶ τῇ Πελχερίᾳ μέρεϊ πρώτῳ κεφαλαίῳ πρώτῳ τῆς τεταρτῆς Συνο-

δου. Ὁ αὐτὸς τῇ αὐτῇ Συνοδῷ, καὶ ὁ Ὀσσεβὴς δὲ καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς Ὀσσεβὴς ἅμα καὶ Ὀλαβὸς ἔχων, πλὴν τῶν ἐπισκόπων ἀθροισθῆναι Σύνοδον ἡρεμήθη, ὥστε κείσοι τελεσιτέρας διωκθῆναι πασῶν ἀπαλείφειν πλάνην, τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν ἰσχυρίων, Ῥουῖαν καὶ Ἰλαρον ἀπεστείλαμεν, εἰς τὰς εἰς ταῖς ἐμὴν τῇ ἀγίᾳ τῆς ὑμῶν ἀδελφότητος Συνοδῷ παρέσονται, καὶ τὰ τῇ κοινῇ μετ' ὑμῶν γνώμῃ τὰ κατὰ Θεὸν ἀρέσκειντα ψηφισένται.

15

20

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Ὅτι ἡ ἑφέσῳ δαυτέρᾳ Συνοδῷ κελεύσει τῶν βασιλέως Θεοδοσίᾳ συνηλθε.

Θεοδοσίος ὁ βασιλεὺς Διοσκόρῳ περὶ τῆς ἐν ἑφέσῳ δαυτέρᾳ Συνόδου γράφει, Δι' ὧν δῆλον ποιῶμεν τῇ σῇ Θεοσεβείᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ, ὅτι περὶ ἡμῶν ἐπόμφοι τοῖς καὶ τοῖς ἀγίων πατέρων, ὁ μόνων ἐνεκα Θεοδώριτος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἀκηκόντων τῇ ἐν αὐτοῖς ἀθροισθῆναι ἀγίᾳ Συνοδῷ πλὴν αὐθουσίᾳ καὶ τὰς πρώτας τῇ σῇ Θεοσεβείᾳ παρέρχομεν. Ὁ αὐτὸς τῇ Συνοδῷ, Ἐννοήσαί τε ὅτι περὶ ὧν ἐστὶν ἀσφαλὲς παρὲκ τῆς ἀγίας ὑμῶν Συνόδου

καὶ τῶν πανταχῆ πρωτόντων τῶν ἀγίων ἑκκλησιῶν τοιαύτων ζητήσιν περὶ πίστεως ἀνακινῆσθαι, ἀναγκῶν ἐνομήσασθαι συλλεθῆναι πλὴν ὑμετέρας ἀγνωσίᾳ. ὁ Διοσκόρος τοῖς Ἀρχιερεῶσιν ἐν τῇ τεταρτῇ Συνοδῷ, οὐκ ἐμὴ μόνον ὁ βασιλεὺς ἐπέτρεψε πλὴν κείσοι, ἀλλὰ καὶ Ἰσβασιλίῳ καὶ Θαλασίῳ πλὴν αὐθουσίᾳ τῆς Συνόδου δέδωκε. καὶ Ἰσλαῖος κῶς ἔπει, Τῷ ὁμοίῳ τύπῳ ὡς τῶν βασιλέων καὶ ὁ Πάπας Λέων ἐκλήθη.

30

35

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

Ὅτι ὡς τῶν βασιλέως ἡ αὐθουσία τοῖς ἐπισκόποις τῆς αὐτῆς Συνόδου ἐδόθη.

Οἱ Ἀρχιερεῖς ἔπον, οἱ ἐπίσκοποι οἷς ἡ αὐθουσία τότε τῶν προπομένων ὡς τῆς βασιλικῆς ἐδέδοτο κορυφῆς λεγέτωσαν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τῶν Λέον-

τος ἐκ ἀνεγνώστη, καὶ μάλιστα διαλαλῶν πρὸς 45 χωρησάσης, ὡς κελεύομένης αὐτῶν ἀναγνωθῆναι. ταῦτα πάντα πράξει πρώτη τῆς τεταρτῆς Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ΄.

50

Ὅτι ὁ Διοσκόρος τῆς Συνόδου θεώρησεν τῶν βασιλέως ἐξήρχεν.

Οἱ Εὐάγγελος γράφει, Ὅτι Ἐξάρχος καθίσταται Διοσκόρος Θεοδοσίᾳ θεώρησεν, τῶν πρὶν δικασάτων τῇ εὐτυχῇ παρόντων μὴ καὶ δυσχερόντων,

τάξιν δὲ δικαστῶν μὴ ἐπεχόντων, ἀλλὰ πλὴν κοινῆς πάντων τῶν ἀγιωτάτων πατέρων ἐπιμνημόντων, ψῆφον βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ὅτι Λέων ὁ Ῥώμης δέεται Μαρκιανῶ, καὶ οὐδ' αὖτε οὐαλοστυανῶ περὶ ἀθροίσεως Συνοδῶ.

5 **Ο** Θεοφάνης. Ὅτι Λέων ὁ Πάπας Ῥώμης ἔγραψε Μαρκιανῶ αὐτῶν τὰ ῥημιζόντα πρὸς Διοσκόρυ καὶ Εὐτυχῆς ἐν Ἐφέσῳ εἰς τὸν ἅγιον Φλαυϊανόν, ζητηθῆναι ὑπὸ Οἰκουμενικῇ Συνοδῶ, καὶ ἐκείλευσεν ὁ Βασιλεὺς σωμαχθῆναι πάντας τὰς Ἐπισκόπους. Καί,

ὁ Πάπας Λέων πέρσενσι τῷ Βασιλεῖ Οὐαλοστυανῶ καὶ ταῖς Αὐγέσαις (Πλακιδίᾳ καὶ Εὐδοξίᾳ) μετὰ δακρύων αὐτῶν ὑποστῆλαι ὑπὸςολαὶ τῷ Αὐτοκράτρε Θεοδοσίῳ γράψαι διόρθωσιν γινώσκειν πῶς ἐν Ἐφέσῳ ἀθέσμως ὑπὸ Διοσκόρυ πεπεραγμῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον ἐκκλητικῆς καὶ μετὰ δακρύων ὑπὸςολῆς Λέοντος τῷ Πάπᾳ καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνοδῶ, δέκνυνται οἱ Βασιλεῖς ἀθροίσαι τῶν Συνοδῶν καὶ παποσκοπῶνται.

15 **Θ**εοδοσίῳ Αὐγέσῳ Λέων ὁ Πάπας καὶ ἡ ἐν Ῥώμῃ Συνοδος. Παρακαλῶν πάντας ἐν τῇ αὐτῇ κατὰφρασι εἶναι κελεύσατε ἐν ἡ γενόνασι πρὸς πάσης κρίσεως, ἕως αὐτοῦ πάντες τὰ κόσμῳ μέζων ἀρι-
20 θμὸς σωμαχθῆναι τῶν Ἐπισκόπων. Καί, ὅτι Μυστηρίῳ (τῆς ἐνανθρωπήσεως) ἐπειδὴ καὶ ἀσεβῶς ὑπὸ ὀλίγων ἀφρέων ἐκταίεται, πάντων τῶν μερῶν ἡμῶν αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τῆς ὑμετέρας Φιλαθροπίας καταδέονται, καὶ ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι
25 πῖσιν ἀντιερέκασιν, καὶ αὐτὸς ἐκείνος Φλαυϊανὸς ὁ Ἐπίσκοπος Λίβελλον ἐκκλητικῶς ὑπεδέδωκε, γινώσκων Συνοδὸν κελεύσατε ἐν Ἰταλίᾳ σωμαχθῆναι, ἥτις πάντα τὰ σκοπόμενα ὑποκινήσει καὶ καταπραΰνει, σωμαχουμένων δηλαδὴ καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἐπαρχιῶν Ἐπισκόπων. Καί, ἐκδικήσατε κατὰ τὴν ἀρετικὴν τὸν ἀσάλευτον τῆς ἐκκλησίας Θεομὸν, ἵνα καὶ τῆς ὑμετέρας βασιλείας τῇ δεξιᾷ τὰ χεῖρ' ἐκδικηθῇ τὸ πρῶτον. Ὁ

αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἡμετέρων μερῶν καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς τῶν ὑμετέρων ἡμερότητα μετὰ δακρύων ἐκταίεται κατὰ τὴν αἰτησίαν Φλαυϊανῆς τῷ Ἐπισκόπῳ ἰδικῶς Συνοδὸν ἐν ταῖς τῆς Ἰταλίας ὑπὸςολῆσιν. Καί, καὶ ταῦτα ἀναγνώσκων πρὸς φυλάξαι ὅσα ὁ ἐν Νικαίᾳ Καὶνὸν πρὸς κελύεται, ὅσα ὁ Ὄρις ὁ δὲ πᾶσι τῆς Οἰκουμενικῆς τῶν Ἐπισκόπων κατὰ τὸ ἔθος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων ἐλάβοιεν τῶν πῖσιν. Καί, ἐπεὶ ἐν τῷ σωμαχθῆναι τῶν Ἐπισκόπων ὅπερ γινώσκειν περὶτάξατε ἐν τῇ Ἐφέσῳ αὐτῶν καταβλάψαι τῶν πῖσιν, δέομαι γαληνότητε καὶ σκοπῶνται Βασιλεῖ μετὰ τῶν σὺν ἐμοὶ Ἐπισκόπων ἵνα πάντα μὴνῶσιν ἀπραγῇ καθὼς καὶ πρὸς τῆς δίκης ἐτύγχανε, περιμένωσι δὲ τὸ μείζον τῆς Συνοδῶς κριτήριον, ἐν ᾧ ὁ πᾶς ἀρεθμὸς τῶν Ἐπισκόπων ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς σωμαχεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

35 Ὅτι ἡ αὐθεντία τοῖς Πάπαις ἐν ταῖς Συνοδοῖς πρὸς τῶν Βασιλέων δίδεται.

40 **Ο**ὐαλοστυανὸς ὁ Βασιλεὺς Ῥώμης Θεοδοσίῳ Αὐτοκράτρε. ἵνα ὁ πρὸς ἐξουσίαν ἱερέων σωμαχθῶντων ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἱερέων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, πάντες πρὸς κέλευσιν ὑποκινήσιν,

ἐξουπαρχῆς τῶν γραφομένων αὐτῶν πεφροντισμένη δοκιμασία διαγινῶσκει, ἐξοίσῃ τῶν ἀποφασιν, ἡντινα πῖσιν καὶ ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἀπαιτεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

45 Ὁ βυρμὸς Λέοντος Πάπας πρὸς τὰς Βασιλεῖς περὶ ἀθροίσεως Συνοδῶ.

50 **Π**λακιδία ἡ μήτηρ Οὐαλοστυανῆς καὶ ἀδελφὴ Θεοδοσίᾳ τῷ Θεοδοσίῳ ὑπὸς Ῥώμης γράφει, ἔν τῷ αὐτῷ περὶ σωμαχθῆναι τῶν Ἀποστόλων Πέτρος ὁ ὀβλαβέστατος Ἐπίσκοπος Λέων ὀλίγον ὑπὸςολῶν ἐαυτῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, ὅσῳ τῆς καθολικῆς πῖσιν πρὸς ἡμᾶς ἐπαδύρετο, περιεσοχισμῶς τε πλήθοντα Ἐπισκόπων, ὅσῳ ὑπὸ ἀναρμόγιαν πό-

λεων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ σωμαχάγουσιν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰδίας ῥῆψ, καὶ τοῖς ῥήμασι σωμαχθῶντων τὰ δακρύα εἰς κοινωνίαν τῶν ἰδίων θρήνων καὶ τὰς ἡμετέρας οἰμωγὰς ἐξεκαλεῖτο. Καί, ἀπὸ τῶν λίβελλων εἶλαι πρὸς τὸν ὑποσολικὸν θρόνον καὶ πρὸς πάντας τὰς Ἐπισκόπους τῶν μερῶν τῆς τῆς αὐτῆς καὶ ἡ Βασιλεῖς Εὐδοξία.

Αὐτοῖς ἀγγέλουσι τοιοῦτόν τι Βασιλείῳ εἰς πλὴν δέησιν τῶν δέοντων. Πάπα περὶ συνοδῶν.

Ο Θεόδωρος ἀπαγορεύων πῶς αἰτήσιν τῆ Παύλου καὶ τῶν δυτικῶν Ἐπισκόπων, ὑπεκρινόμενος τὴν Οὐαλοσιανῶν γράφει, ἔπειθ' ἑνὶ τινὰς ἔγνωκε τὰς ἀγνωπίας Ἐκκλησίας ὑπεβλαβῆ κακοισμῶν Σορβεῖν, Συώδου ὡρίσασθαι ὡς ἔφ' ἑσφ γινώσκει, δηλαδὴ παρεστῆ τῶν ὑλαβεσάτων Ἐπισκόπων μετὰ

πολλῆς ἐλπίθειας καὶ ολοκλήρης ἀληθείας, καὶ οἱ
ἀνάξιοι τῆς ἱερωσύνης ἀπεκινήθησαν, καὶ οἱ κρείττοι-
τες ἄξιοι μεροσείχθησαν. Ὁ αὐτὸς τῇ Εὐδοξίᾳ. Καὶ
ἐδὼν ἕτερον τῶ λοιπῷ μετὰ ταῦτα διωγτὸν οἰοῖσαι
περὶ τῶ ἀπαξ ἡδὴ τετυπωμένων. Ἰδοὺ καὶ αὐτὴν
βιβλίαν τρίτην κεφαλαίῳ ἑχατῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ΄.

Ἐνδοσις καὶ ἀποστασία πρὸς τὸν ἑώμενος ὡς τὰ βασιλείῳ μαρτυρῶν περὶ ἀφροσύνης συνοδῶν.

Ἀποθανόντες τῇ Θεοδοσίᾳ, συγχωρεῖ τῷ Σώ-
δου ὁ Μαρκεῖος, περὶ τῆς Φησὶ Θεόδωρου ὁ Ἀνα-
γνώστης, Μαρκεῖος καὶ Παλχερία ἔγραψαν λέοντι

πῶ Πάπα Ῥώμης, πᾶσαν αὐθεντίαν παρέχοντες.
ἔγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ τοῖς καὶ τόπον ἑπιστολόποις.

П А Р А' Г Р А Ф О Н К В'.

Διατὶ Δίων καὶ Ἀνατόλιος Ἐξάρχοι τῆς τιτάρτης Σωόδα.

Ο Ζωναράς, Λέων ὁ Πρώτος, καὶ Ἀνατόλιος ὁ Κων-
σταντινουπόλεως ἡγήσαντο θεοδόσιον μὴ μῆναι ἀνι-
στήσας τὰ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρείας Διόσκορον καὶ

Εὐτυχῆ, καὶ ὅσα παρ' αὐτῶν ἐτλημένησιν εἰς Φλαυῖαν.
 ὁ Θεὸς ἐν τῇ τεταρτῇ πράξει τῆς σωθῆς λέγειται,
 ὅτι λέων καὶ ἄνθρωποις ἦσαν ἔξαρχοι τῆς σωθῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΤ'.

Ὁ κελεύσας τῶν βασιλείων ἡ αἰθροισί τῶν ἐπισκόπων καὶ ὁ τόπος τῆς σωοῦς ἐρῶνται.

Ὁ ὑποκλιτιανὸς καὶ μαρκιανὸς οὖν τῇ πρὸς τὸν Πάπαν
 Λέοντα Σάκρᾳ. Ὡς τε πάσης ἀσεβείας πλάνης
 ὑποκινήσεως διὰ τῆς συγκροτηθείσης ταύτης συ-
 νόδου, σὺ αὐθουτῶντος, μεγάλης εἰρήνης περὶ πάντας
 τὰς ἐπισκόπους τῆς καθολικῆς πίστεως ὑπαρχούῃ.
 Μαρκιανὸς Λέοντι τῷ Πάπᾳ. Εἰ δὲ ἐπαχθεὶς τῷ
 ἐσὶ, τὸ σὲ πρὸς ταῦτα ἐξαναγκάσαι τὰ μέρη, τῷ

αὐτὸ ἡμῖν ἰδιοῖς καταμηνύσει γράμμασιν ἢ σὺ ἀγα-
σώῃ, ὥστε πρὸς ἅπασαν πλὴν Ἀναργῶν καὶ πλὴν Θεο- 35
κλῶ καὶ τὸ Ἰ. Ξυρικὸν θᾶα ἡμέτεροι λῶπσαλίσονται
πρὸς φωνήσεσ, ὥστε πρὸς τινα ὠρισμῶν τρόπον, ἔν-
θα αὐτῶν δόξη, πάντες εἰ ἀγώτατοι ἐπίσκοποι
ἐργαζέωνται. τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Πελχιεῖα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

ὅτι κατὰ λέοντα ῥώμῃ βελῇ πᾶν βασιλείων αἱ συνέδοι ἀθροίζονται :

Λέγει ὁ Πάπας τῇ Σωφῶν· Δίχον καὶ πλήρως εὐσεβείας ὑπάρχει τῷ γαληνοτάτῳ Βασιλείῳ τὸ βέλημα, δι' ἃ πάλ' αἴαν ὑμῶν ἀδελφότητα πρὸς αὐτά.

τρεπὺν μὲν τῶν ἐπιβελῶν τῷ Διαβόλῳ, τῆς δὲ ὁπ-
κλήσιαστικῆς εἰρήνης ἀνάκτησιν σωελθεῖν ἡβελήθη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ.

ὅτι τὸ μέγαλον λαὸν πόκεν εἰς τόπον σωῶντα, βασιλέως, ὡς καὶ τὸ ἀφείδειν, ἢ δὲ ἀποφασίς, ἢ καὶ το
ὁ βασιλεὺς εἶργεν, τῆς σωῶντος.

Ο βασιλεὺς τῇ συνόδῳ ἐν Νικαίᾳ τὸ πρῶτον συ-
ναθροισάσης γραφεσιν, Ἐγνωρίψω φερόμεται πάλιν
ὑμετέραν ἐπιστολήν, μὴ τυχεῖν τινὲς τῶν τῷ Εὐτυ-

χάς φρονέτων, ἢ ἑτέροις τις εἰσιν ἢ θόρυβόν τινα
 παποσκόλλειν ὀπηρεύουσι, τῆτε οὐκ ἀπλημν
 ὑμῖν, ὥστε πῶς περὶ ἡμῶν αὐτίαν μὴ δ' ὁλοῦς ἀλα-
 βήματα

βελήναις εἰς τὴν Καλκηδονίαν ἀπαγεσθαι πόλιν.
Οὐτοκράτωρ Μαρκίανος ἀποκριθεὶς εἰς τὸν Λίβελ-
λον Καρόσσε καὶ Δωροθέε εἶπεν, Εἰ ἡθέλον ἐγὼ
καθεδρῶναι ἀναμέσον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων μοναχῶν,
καὶ Διακῆσαι μεταξὺ ἀμφοτέρων ὑμῶν, ἐκ αὐτῶν
ἀγίαν καὶ Οἰκουμένην Σύνοδον ἐσκευαῖα ἐταῦθα,
ἀλλὰ Διακῆτε ἀπαγορευμένων αὐτῶν καὶ δηλωσαύτων
ἡμῖν περὶ ὑμῶν, εἶπον ἀπαγεσθαι ὑμᾶς, καὶ

ἅπερ μὴ οἶδατε γινώσκειν, καὶ ἐρωτήσαντας ἂν οὐκ
οἶδατε μαθεῖν παρ' αὐτῶν. δίκαιον ἔν ἐκρίναμεν ἀπελ-
θεῖν ὑμᾶς εἰς τὴν Σύνοδον. ἵνα γὰρ τὸ ἐῖδητε, ὅτι
εἴη δ' αὖ τυπώση ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη Σύνοδος, καὶ
ἐπὶ αὐτοῖς ἐγγραφῶς, τέτοις σοιχῶ, τέτοις ἐέργω,
τέτοις πισύω. πρὸς τὸ ἐχέτε, καὶ ἄλλοι ἀπὸ κλεισιν
παρ' ἐμῶν λαμβάνετε. πράξει τετάρτη.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

Ὅτι κατὰ τὸ ὄρον, καὶ τὸ παροφωνητικὸν τὴν τετάρτην Σύνοδον, Θεωπίσματι τῆς Βασιλείας αἱ Σύνοδοι ἀθροίζονται.

15 **Η** Σύνοδος ὡς τὸ ὄρον. Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη καὶ
Οἰκουμένη Σύνοδος, ἡ κατὰ Θεὸν χάριν καὶ θέ-
μισμα τῶν Θεοφιλεσάτων καὶ Φιλοχρίτων ἡμῶν
Βασιλέων Μαρκίανου καὶ Οὐαλεντιανῆς Αὐγύστου σωμαχ-
θεῖσα, ὤρεσε τὰ ὑποτεταγμένα. Καὶ, ὁ Δεσπότης
Χρυσὸς παρονομήσας τὴν ἀνθρωπίνην γένεσιν, τὸν ὄντε-
20 βῆ τὸν καὶ πισότατον πρὸς ζῆλον ἀνέστησε Βασι-

λέα, καὶ τὰς ἀπανταχῶς τῆς Γερουσίας πρὸς ἑαυτὸν
Ἀρχηγὸς σωμακάλεσεν. Ἡ αὖτις ὡς τὸ πρὸς τὸν Μαρ-
κίανον παροφωνητικῶ. Ἦν ὅρα καὶ τὸ τῆς ὑμε-
τέρας Βασιλείας ἐκείνου, τῆς τῶν ὑποκώων ὡς τῶν
τῶ Θεῷ παρονομήτων ἐπιμελείας κατὰρχεσθαι, καὶ
πρῶτον ἐξ ὁσέβειας κατὰ τὴν Διαβόλῃ συγκροτῆ-
σαι Στρατόπεδον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς ἀπαντας Ἐπισκόπους καὶ πατέρας ἐγκυκλίῃ Ἰππολύτου Λέοντος Βασιλέως, καὶ τῶ
25 Συνοδικῶν, ἡ κατὰ τῶν Αἰρετικῶν ἀποφασίς ἀπὸ τῆς κοινότητος αἰτέται, καὶ ἀθροισαὶ Σύνοδον οἱ Βασιλεῖς δέκνυν.

Εὐάγγελος βιβλίῳ δούτέρῳ κεφαλαίῳ δούτέρῳ
περὶ Πρωτερίου καὶ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας. Εὐ-
κυκλίῳ δὲ χρεῖται γράμμασι (Λέων ὁ Βασιλεὺς)
30 τῶν ἀνὰ τὴν ῥωμαϊκὴν πολιτείαν Ἐπισκόπων πτω-
θανόμεν, καὶ τῶν ὡς τὴν μοναδικῶν Διακρεπόντων εἶναι
περὶ τῆς ὡς Καλκηδόνι Σύνοδος καὶ τῆς Τιμοθέου τέ-
πικλῶν Αἰλίου χαρτηρίας Διαπεμψάμεν. Ἀρ-
χεται δὲ τὸ ἐγκύκλιον τέτοις τοῖς ῥήμασι, ἴσον
35 θείῃ γράμματι τῶν ὡς Βεβαίως Βασιλέως Λέοντος,

πεμφθῶτος Αἰαπολίῳ Ἐπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως
καὶ τοῖς κατὰ τὴν Οἰκουμένην ἀπασαν Μητροπολίταις
καὶ λοιποῖς Ἐπισκόποις. καὶ ἴδε αὐτέρῳ βιβλίῳ
τετάρτῃ κεφαλαίῳ ἔβδωτον. Καὶ τὸ Συνοδικὸν πε-
ρὶ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν Διοσκόρου Φησί, ὡς καὶ ἰε-
ρὸν ὡς Θεσσαλονίκῃ Σύνοδον ἀθροισθῆναι ὑπὸ Εὐδο-
ξίου τῶ αὐτοῦ Ἐπισκόπου ἐθέσπισεν, ἥτοι ὁ αὐτὸς
Λέων, ὡς ἔτι τετρακοσῶν πενηκοσῶ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.

Ὅτι ἡ περὶ Στεφάνου Ἀντιοχείας Σύνοδος κελύσει τῶ Βασιλέως Σήνων συνῆλθε, καὶ ἡ ὡς Ῥώμη περὶ
40 Συμμάχου καὶ Λαυρεντίου παροφωνητικῶ.

Φησὶν ὁ Θεοφάνης, ὅτι ὁ Ἀντιοχείας Στέφανος κοι-
νῇ ψήφῳ ψηφισθεὶς εἰς Ἀντιόχειαν, κατηγο-
ρήθη ὡς Νεστοριανὸς ὑπὸ τῶν τῶ Κναφείως φίλων,
45 ἀλλὰ Σύνοδος Ἀναπλικῶν εἰς Λαοδικεῖαν σωμαχθε-
σα παροφωνητικῶ τῶ Βασιλέως Σήνων, ἀνέβητον
τῶ θρόνῳ ἀποκατέστησε. Καὶ τὸ Συνοδικὸν περὶ τῆς
αὐτοῦ αἰτίας φησὶ περὶ τῶ αὐτοῦ Σήνων, ὅτι ὡς

Ἀντιοχείας Σύνοδον ἀγίαν σωμαχθεσθῆναι παροφω-
νητικῶ, ἥτοι τῶ ἔτι τετρακοσῶ πενηκοσῶ τρί-
τῳ. Ὁ αὐτὸς Θεοφάνης. Γενικῶς Χρίσματος Λαυ-
ρεντίου καὶ Συμμάχου, παροφωνητικῶ ὁ Ἀφρὺς Ῥώμης
πρωτῶν, Σύνοδον κρητήσας, ἐβεβαίωσεν (Ἐπισκοπὸν
Ῥώμης) τὸν Σύμμαχον, τῶ δὲ Λαυρεντίῳ ἔδωκε
Νωκείαν, ὃν ὡς Συμμάχου σῶσαι ποιεῖται ἐξώλεσε.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΘ'.

Ὅτι ἡ ὡς Τύρῳ Σύνοδος κελύσει Ἀναστασίας Βασιλέως συνῆλθε.

Ο Βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὡς Τύρῳ Σύνοδον ἠθροισεν, σολύμων ἦσαν, καὶ ἴδε αὐτέρῳ βιβλίῳ τετάρ-
τῃ κεφαλαίῳ δέκατον τρίτον.

ΠΑΡΑ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Λ'.

Ὅτι ἡ πέμπτη Σύνοδος ἐκέλευσε Ἰβηστῶν Βασιλέως συνηλθεῖ.

Βιγιλίᾳ ἡ γαμβρία Ρώμης, Εὐτυχίᾳ Κωνσταντι-
νουπόλεως, Ἀλεξανδρείας Ἀπολιναρίου, Αἰτιοχίας
Δομνίου καὶ Εὐσεβίου Ἱεροσολύμων, πῶς πέμπτη

μεταπέμπεται Σύνοδον ὁ Ἰβηστῶν ἐξαίτιας τοιαύτης. 5
Εὐάγγελος βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαίῳ τετακτοῦ πρώτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΑ'.

Ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς πῶς Σύνοδον Σάκρας αὐτῆς ὁ Ἰβηστῶν, δέκεται αἰθροῖς αὐτῆς, ἡ δὲ ὑπόφασις 10
μετὰ μαρτυριῶν τῆς Συνόδου.

Ἰβηστῶν ἐν τῇ αὐτῇ πῶς Σύνοδον Σάκρας. Τοῖς μα-
καριωτάτοις Ἐπισκόποις καὶ Πατριάρχαις Εὐτυχίῳ
Κωνσταντινουπόλεως, Ἀπολιναρίῳ Ἀλεξανδρείας, Δομνί-
ῳ Θεσσαλονίκης, Στεφάνῳ, Γεωργίῳ καὶ Δαμιανῷ Ἐπι-
σκόποις, Εὐσεβίῳ τῷ μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ
Ἱεροσολύμων καὶ Πατριάρχῃ, καὶ τῇ λοιπῇ ἀγίᾳ
Συνόδῳ. πράξις πρώτη. Ὁ αὐτὸς τῇ αὐτῇ. Διὰ
ταῦτα ἔν τῃ ποιητικῇ καὶ ὁλέθριον δόγματα,

μᾶλλον δὲ ληρημάτων περὶ τῶν ὁπωσδήποτε 15
ὑμᾶς εἰς ἐπισυνήγαγον ἐπὶ μελῶς ἐτυχεῖν τῇ ὑπο-
τεταγμένῃ Ἐκδήσει, καὶ ἕκαστον τῶν αὐτῆς κεφα-
λαίων κατακεῖται καὶ ἀναθεματίζονται. Ὁ αὐτός. Ἀπαν-
τῇ τῇ πληρώματι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν ᾗ
Γρηγόριον, Βασίλειον, Νύκων, Κύριλλον, Δάμα-
σκον, Ἀθανάσιον, Βασίλειον, Ἀπολιναρίον, Λέοντα 20
καὶ φέρει μάρτυρας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΒ'.

Ὅτι κατὰ τὸ Συνοδικὸν καὶ τὸν Εὐάγγελον πῶς πέμπτη Σύνοδος ὁ Ἰβηστῶν ἡθροῖσε. 25

Καὶ τὸ Συνοδικὸν λέγει, Ἰβηστῶν ὁ Βασιλεὺς ὁ
φιλόχριστος Θεωδῶς τῶν κακοδόξων ποδῶν ἀναρρί-
πιζομένων σκοτόμαιναν, Σύνοδον ἀγίαν καὶ Οἰκου-
μενικὴν πέμπτην ἐν Κωνσταντινουπόλει κερτηθῆναι

ἐκέλευσε. Εὐάγγελος βιβλίῳ τετακτοῦ κεφαλαιῷ
τετακτοῦ ὁ γὰρ φησὶν, ὅτι πῶς πέμπτην μεταπέμ-
πεται Σύνοδον ὁ Ἰβηστῶν. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΓ'.

Ὅτι κατὰ τὰς αὐτῆς τῶν Ρώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Σάκρας Κωνσταντῆς τῆ Πρωγενίας, τῇ αὐτῇ κε- 35
λεύσει καὶ δαπάναις καὶ Λεγάτοις ἦλθεν τῆ Ρώμης καὶ ἡ Σύνοδος ἡθροῖσθη.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῆς ὁ Πρωγενίας ἐν τῇ αὐτῇ
τῶν Πάπῶν Σάκρας. Περί τῶν πῶς ὑμετέρων
πατρικῶν μακαριότητων διὰ τῆς παρεσχῆς ἡμῶν ἐνυ-
βῆς Σάκρας εἶλαι ἀνδρας χρησίμους καὶ ὑποτακ-
καί, ὅτι ἐκέλευσε Θεοδώρῳ τῷ Ἐξάρχῳ δεῖναι
δαπάνας καὶ πλοῖα τῆς ἐλθεῖν. Ὁ αὐτὸς τῷ Κωνσταν-
τινουπόλεως.

Ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν τῇ παρεσχῇ ἡμῶν
αὐτῇ πῶς ὑμετέρων πατρικῶν ἀγισσῶν Σάκρας, δι-
ὅτι καὶ περὶ τῶν αὐτῶν συλλαβεῖσθαι πῶς πατρικῶν
ὑμῶν μακαριότητα πάντα τὰς ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον 40
αὐτῆς θρόνον τυγχάνοντας ἱερωτάτους Μητροπολί-
τας καὶ Ἐπισκόπους κατὰ ταῦτα πῶς Βασιλεῖα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΔ'.

Ὅτι αὐτῇ τῆ θρόνου Ρώμης τῆ βασιλικῆς θέλει οἱ Λεγάτοις εἶπον πεμφθῆναι εἰς πῶς Σύνοδον. 45

Εἶπον οἱ Λεγάτοις τῷ Πάπῳ αὐτῇ τὸν Βασιλέα,
Παράσταθι δέσποτα κατὰ πῶς δοθεῖσαν Σάκραν
ἐκ τῆς Θεοδόξεως ὑμῶν κράτης αὐτῇ τὸν ἀγιώτατον
ἡμῶν Πάπαν ἀπεσταλμένῳ παρ' αὐτῆς αὐτῇ τὰ πα-
ρόντα βῆ ἵκη τῆς Θεομητορικῆς ὑμῶν γαλήνης μετὰ

καὶ ἀναφορᾶς αὐτῆς. πράξις πρώτη. Καὶ, εἰ ποδῶ-
κας τῆς δαλτικῆς ὑμῶν καὶ ἡμᾶς ἀποστολικῆς θρό-
νου περὶ τέττα ὑποκρίσαντες, εἴτα δὲ καὶ ποδῶκας 50
λέσαντες, καὶ μὴ δυσηθῶντες.

παισιγίε Πάπα θάας ὡς ἀζηλώσεως, τῆς τε πα-
ρῆσιν ἐγγελετικῆς συνελεύσεως, ἡμεῖς τε γὰρ ταῖς
ἐκείνης καὶ πρὸς ἡμῶν καὶ σὺν ἡμῖν ἐκείνῳ ὡς περ
ἀληθῆς τε καὶ πατρικῆς ἀκλόνητοι ἀνέστησαντες ὡς ἀδούσεσι,
καὶ ἡδὴ ἀπὸ τῶν τε καὶ ἀσύμφωνον τῆς αὐτῶν σοί-

χαιώσεως ἐφηνεχόμεθα. καὶ, χάριτος καὶ μέλαν
ἐφαίνετο, καὶ δὲ Ἀγάθων^α ὁ Πέτρος ἐφθέγγετο.
καὶ, τῷ συμβαλόντι Παντοκράτει Βασιλεὺς Ἀν-
τοκράτωρ σωψήφισεν σὺ θεοψήφισα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΗ'.

Ὅτι κατὰ τὸ Ἡ' δικτῶν καὶ πῶ μετὰ Ἀγάθωνα πρὸς Λέοντα ὑπισπύων τῷ Πωγωνάτῃ, δέκνυνται οἱ βασι-
λεῖς ἀθροισαὶ τῶν Συνοδῶν, καὶ αἱ Συνοδοὶ κριταὶ τῶν ἐκ ἐξέτασιν περὶ κερμάτων καὶ τῶν παπικῶν γραμ-
μάτων, καὶ οἱ Πατριάρχαι τῷ Ῥώμῃ συμθετοί.

Ὁ Βασιλεὺς ἐν τῷ Ἡ' δικτῷ. Ἀλλ' ἡμεῖς τοῖς αὐ-
θον ὡς ἐβόλῃς τε καὶ συωνύμως περὶ βασιλεὺς
κρίσει ὡς ἀμειψόμενοι, τῷ τε περὶ τῆς ὁρθῆς καὶ ἀ-
μωμότητος πίστεως καὶ ὁμολογίας ἡμῶν, πῶ πάντες τῶν
τῶν καὶ οἰκουμενικῶν ἐκτὶν συγκαλέσαντες Συνο-
δον, ὥστε ταῖς πρὸς αὐτῆς ἀγίαις πότε οἰκουμενι-
καῖς Συνοδοῖς ἐφάμιλλον εἰς μέσον ἄγειναι τῶν
ἐσφαλμένων δογμάτων, ταῦτ' ἐν λέγειν καὶ κρινε-
μάτων τὰς περὶ τὰς διεταξάμεθα, ἥτις ἀγία Σύνοδος
ἐκαστα δοκιμάσασατε καὶ ἀνακρίνασθε, τὰς μὲν τὸ
τῆς ὁρθῆς δόξης ἀναστήσαντες κήρυγμα, καὶ τὸ τῷ
Χριστῷ σκαιοδολίζοντες ποιμνιον τῆς ἱερατικῆς αὐ-
λῆς ἐξωστρέψετε. φέρει δὲ μάρτυρας Λέοντα, Κύ-
ριλλον, καὶ τὸν Ἡαζιωζηνόν, ὃ καὶ τὰς λέξεις ὡς
ἐπὶ πλεονάζον· χρηστὴν θεολογῶν, καὶ τὸν Νύσσης,
καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ πῶ τῶν ἐκείνων περ-
τήκοντα κατὰ τῆς μακεδονικῆς Αἰρέσεως καὶ μάγας
τῷ Ἀπολιναριστῇ συνοθροισμένων πατέρων, οἱ καὶ Συ-
νεργίᾳ τῷ Παναγίᾳ Πνεύματι^α τὸ λεχθὲν μέγα
καὶ σεβασμιον ἐφερμήνευσαν σύμβολον, τὸ περὶ
τῷ ἀγίᾳ Πνεύματι, ὅτι ΘΕΟΣ, βεβαιώσαντες
δὲ τῶν ἀνέπιπτον ἐκτυπώτερον. Ὁ αὐτὸς Βασιλεὺς

Λέοντι τῷ μετὰ Ἀγάθωνα γενομένῳ Πάπᾳ Ῥώμης,
Πολύκις γὰρ ἡ Ἐκκλησία ταῖς ἐισβολαῖς τῶν Αἰ-
ρέσεων ὑπὸ κινδυνῶς ὀνόσῃσιν, ἀλλ' ἐχ' ἐτέρως ἐδέξατο
τῆς ὁρθοδόξιας πῶ ἴασι, ἐμὴν ταῖς τῶν εὐσεβῶν καὶ
φιλοχρίτων Βασιλέων περὶ σκληρότητι, ταῖς δὲ τῶν θεο-
φόρων ἱερέων σιμνεύσεσιν τε καὶ σωπελεύσεσιν, καὶ δὲ
κατὰ πῶ ἡμετέρων περὶ σκληρότητι καὶ περὶ τῶν τε
τῷ μέγαν τῆς ὑμετέρας μακαριότητος, πῶ τε συν-
θετοῖν αὐτῇ μετ' αὐτῶν ἀγαθῶν Πατριάρχων
καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων ὁσιωτάτων Ἐπισκόπων, τῇ
ἡμετέρᾳ συνελευσάντων τε καὶ συνεδρευσάντων φιλο-
σεβῆ γαλιωτότητι, τὸν περὶ πίστεως διεγυμνάζον
λόγον. καὶ, ἡν ὑπισπύων τῷ Πάπᾳ εἰς ἐπήκουσιν πάν-
των ἀναγνωσθῆναι κελεύσαντες, τῆς ὑμῶν τε καὶ
αὐθούτης πίστεως ἐν αὐτῇ τὸν χαρακτήρα κατω-
πληροσάμεθα, τὰς τε γὰρ εὐαγγελικὰς τε καὶ ὁδο-
δικὰς φωνὰς ἀνακρίνασθε, τὰ τε πρὸς τῶν ἀγίων
καὶ οἰκουμενικῶν Συνοδῶν συγκερτηθῶντα καὶ ἐρμηνεύ-
τα τῷ τοῖς συγκερτηθέντες, καὶ ὡς περ' ἐφ' ἑρμηνείας
τοῖς πατρικοῖς ὡς ἀβαλόντες συντάγμασι, καὶ μη-
δὲ εὐρηκότες ἀσύμφωνον, ὡς ἀχάρακτον τῆς ἀλη-
θείας ὁμολογίας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον κατορθώσαντες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΘ'.

Ὅτι ἐκ τῆς πρὸς τὸν Πωγωνάτον ὑπισπύων τῷ Λέοντι^α Ῥώμῃ, δέκνυνται οἱ βασιλεῖς τῶν Παπῶν
Δεσπότης, ψηφισαὶ τῶν συνοδικῶν ὁποφάσεων, καὶ ἡοὶ καὶ ὁκδικηταὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Λέων ὁ Πάπας. Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ γαλιωτάτῳ
Δεσπότη. Τεταρτὴν συνοδικὴν ὁποφάσει καὶ ψή-
φῳ βασιλικῷ ἀποτάγματι καθάπερ τῇ τῷ Πνεύ-
ματι διδόνῳ μαχαίρᾳ ἅμα ταῖς παλαιαῖς Αἰρέ-
σεσι καὶ ἡ πλεονάζουσα τῆς αὐτῆς φανόση^α ἐξεκον-
τῇθι. καὶ, ὡς ἀγία μήτηρ Ἐκκλησία, ἰδὲ ὁ ἰός σου
ὁ συστατικώτατος Βασιλεὺς, ὁ σὸς ὁκδικητὴς καὶ βοη-
θός, μὴ παραχθῇς, περιεζώσασθαι γὰρ ῥομφαίαν

τὸν λόγον τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ διαρεῖ τὰς ἀπίστες ἀπὸ τῶν πι-
στῶν. ἰδὲ ὁ σὸς ἀνέμαχος ὁ ἰός Δαβὶδ. καὶ, σωμα-
θευόμενῃ καὶ σωματεύοντι ὡς θεοσεβέστατοι πάντες
τῷ κόσμῳ λαοὶ ἅμα τοῖς ἱερέσι τῶν τῷ Θεῷ Ἐκκλη-
σιῶν, ἄσπερ μεγάλη τῇ φωνῇ λέγοντες, ἐν ἡμεῖς ὁ
ἰός Δαβὶδ ὁ συστατικώτατος τῶν Αὐγύων, καὶ τὰ
ἐξῆς μεγάλα τε καὶ πολλα. περὶ τῶν ἰδὲ ἀντιθέτων
βιβλίων ἐκτε κεφάλαιον ὅγδον καὶ δωδέκατον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Μ'.

Ὅτι κατὰ τὸ χροινικὸν τῷ ἐν ἀγίοις Νικηφόρῳ, οἱ βασιλεῖς ἀθροισαὶ τῶν Συνοδῶν, καὶ αἱ Συνοδοὶ
πρωταὶ τῶν πρὸς αὐτῶν Συνοδῶν καὶ τῶν θείων δογμάτων.

Ὁ ἐν ἀγίοις Νικηφόρος ἐν τῷ χροινικῷ. Οὕτω
τεταρτὴν ἐκτελεσθῆναι πάντῃ τῇ Ῥώμῃ βασιλεῖς,
ἡ τῶν

ἡ τῶν Μοσσοθηλων δυσεβὴς Αἰρεσις ἐκρατύνετο
ἤδη, τῶν ἀφ' Ἡρακλείου χρόνων λαβῆσα τὴν ἀρχὴν,
καὶ χρίσμα ἦν περὶ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν.
ταῦτα Διόγνης Κωνσταντῖνος, Σιώνδον Οἰκουμενι-

κὴν συγκροτῇ, ἡ τὰς μὲν καταλάβσας πρῶτε ἀγίας
Οἰκουμενικὰς Συνόδους ἐκύρωσε, καὶ τὰ δύο ὑπὸ τῆς Σωτή-
ρος Χρῆστ' Θελήματα καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΑ'.

Ὅτι κατὰ τὸ παρόμιον τῆς ἐν Τρελλῷ Συνόδου, Θεώσιμα βασιλικὸν συγκροτῇ τὰς Συνόδους, τῶν δὲ
Κανόνων συγγραφῆς αἰσυνόδοι.

10

Ἡ Σύνοδος ἐν Τρελλῷ γράφα ἐν τῷ παρόμιῳ.
τῷ Δυσεβεσάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ Ἰσπανίῳ
ἡ ἀγία καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἡ κατὰ Θεὸν νόμος
καὶ Θεώσιμα τῶν Δυσεβεσάτων ὑμῶν κράτης σωμα-
15 θροισθῆσα κατὰ ταύτην τὴν Θεοφύλακτον βασι-

λίδαν πόλιν. Ἐν ταύτῃ. Ἐπὶ τῷ τοίνυν κατὰ
κέλευσιν τῆς σῆς εὐσεβείας σωμιθόντες καὶ ταύτῃ
τὴν Θεοφύλακτον βασιλίδαν πόλιν, καιόιας ἱε-
ρῆς ἀντιγράφου. Ἰδε αὐτῶν βιβλίον ἐκτὸς κεφά-
λαιον δέκατον ἕκτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΒ'.

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τὴν ἐβδόμην Σύνοδον Σάκραν τῶν Βασιλέων, ἀθροισαὶ Συνόδων οἱ Βασιλεῖς, ἡ δὲ κρίσις
κατὰ τὸν συνοδικὸν Θεσμόν τῶν πατέρων.

20

Σάκρα τῶν Βασιλέων πρὸς τὴν ἐβδόμην Σύνοδον.
Κωνσταντῖνον καὶ Εἰρήνην πιστοὶ Βασιλεῖς Ρωμαίων.
τοῖς ἄλλοις καὶ χάριτι Θεοῦ καὶ κελύσει τῆς ἡμε-
25 τέρως Δυσεβῆς Βασιλείας σωμαθροισθῆσιν ἀγιωτά-
τοις Ἐπισκόποις ἐν τῇ κατὰ Νίκειαν Συνόδῳ. Καὶ,
τὴν τῶν ἱερέων ὄψιν Διαπαντὶς ἐμπορεύεσθαι πρὸς
ἐξέμεθα, Ἀναπλῆς, Ἀρχιε, Δυσσεῶς τε καὶ Με-
σημβείας, καὶ παρὰ Θεοῦ ἄδοκῆσαι πρὸς Διὰ τῶν
30 αὐτῶν Τοποτηρητῶν μετὰ καὶ ἀντιγράφων τῶν ὑποσταλόν-
των συνοδικῶν γραμμάτων πρὸς τὰς ἀγιωτάτας Πα-
τερὰρχας, ἕως γάρ ἐστιν ἀρχὴ τῶν Νόμων συνοδι-
κὸς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. τοιγαρὶν σωμαγέ-

γομεν ὑμᾶς τὰς ὁπωτάτας αὐτῆς ἱερεῖς, ἵνα τοῖς ὁμοῖς
τῶν ὁρθῶν δογματισασὼν Συνόδῳ ἡ κρίσις ὑμῶν
ἐφάμιλλῳ γινῆται, καὶ πᾶσιν ἡ ἀγία τῆς Πνεύμα-
τος καταλάμψῃ. Καὶ, γράμματα ἐδεξάμεθα
Ἀδριανῶν τῶν ἀγιωτάτων Πάπα τῆς πρεσβυτέρως Ρώ-
μης Διὰ τῶν αὐτῶν Τοποτηρητῶν, καὶ κελύειν καὶ
τὸν συνοδικὸν Θεσμόν ἐς ἐπήκουον παύτων ἀναγνωσθῆ-
ναι μετὰ καὶ τῶν ὑποσταλόντων κεραῶν ἐν δυσὶ τε-
τραδίοις πρὸς τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων τῆς Ἀνατο-
λικῆς Διοικήσεως, καὶ δι' αὐτῶν γνώσεσθαι ὅποιον τῆς
καθολικῆς Ἐκκλησίας τὸ φρόνημα. πρῶτος πρῶτη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΓ'.

35

Ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τὴν Σύνοδον, τῆς Βασιλείας, καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὑποσταλὸν αὐτῆς ὁ Ρώμης, ἔχει-
ται ἀπὸ τῆς ὑποστάσεως τῶν πατέρων, τοῖς ἔχουσιν τῶν βασιλέων ὑπὲρ τῶν Εἰκότων κυλινδρῶν, καὶ μέσον
πρὸς αὐτὰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ τῶν αὐτῶν Λεγάτων καταβιβάζου.

40

Ὁ Πάπας ὑποσταλὴ πρὸς τὴν Σύνοδον. Μὴ γένοιτο
ἡμῖν Διασπῶναι μὴ δὲ ὑποστῆναι ἐκ τῆς ὑποστάσεως
τῶν ἀγίων πατέρων. φέρει δὲ μαρτυρίας Βασίλειον,
Χρυσόστομον, Κύριλλον, Ἀνυστῖνον, Νύκτιν, Ἀθα-
45 νάσιον, Ἀμβρόσιον, Ἐπιφάνειον. Καὶ, λοιπὸν ταύ-
τας αὐτὰς εὐσεβεῖς καὶ γαληνότατοι Δεσπότες καὶ
τέκνα τὰς πρεσβυτέρων καὶ ἀγίων πατέρων
περὶ τὴν βραχέως. Καὶ, δυσωπῶ δὲ μετὰ με-
γάλης πόθου καὶ καρδίας τὴν ὑμετέραν πραότητα,
50 καὶ ὡς παρὸν γορυπετῶν, καὶ τοῖς ὑμετέροις ἔχουσιν
κυλινδρῶν ἰκετεύω, καὶ ὁνόμιον τῶ Θεοῦ πρὸς

καλῶ καὶ ἐκκρίνω, τὰς ἱερεῖς Εἰκόνας ἐν αὐτῇ τῇ
Βασιλίδι πόλει ἐν τοῖς ἀμφοτέροις μέρεσι τῆς Γραι-
κίας εἰς τὴν ἀρχαίαν βᾶσιν συστῆσαι καὶ σπρῆσαι
κελύεσθε. Ὁ Πάπας τῷ Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ
ὡς ἐκ πρὸς ὅπως ἡμῶν, τῶν Δυσεβεσάτων καὶ Θεοσε-
πῶν μεγάλων Βασιλέων ἡμῶν τοῖς ὑπερέχουσιν
ἔχουσιν κεκλήρη, δυσωπῆσαι. Καὶ, τῆς ὑποσταλόντας
παρ' ἡμῶν Πέτρων καὶ Πέτρων τῶν τὰ ἔχουσιν γαληνότη-
των καὶ Δυσεβῶν Βασιλέων, δυσωπῆσαι ἵνα ἐν πᾶ-
σι αὐτὴν ἡμῶν καὶ ὁμολογῶν ἀνθρωπίνῃ Διόγῃ κα-
ταξιώσασιν. πρῶτος δούτερος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΔ'.

Ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἀθροισαὶ τῆς Συνόδου, τὸ δὲ κύριον αὐτῆς. πρῶτος ἐβδόμη.

Η'

Η γὰρ μεγάλη καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ καὶ
Θεῶν χάριν καὶ θέσπισμα τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν
Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτῶν
ἀκολουθήσασα τῇ ὁρθόδοξῃ τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας, ἔγραψε τὰ ὑποσημασμένα. Ἡμεῖς τὰς ἀπαν-

ταχὰς τῆς Ἱερωσύνης ἀρχιερεῖς τῇ αὐτῇ εὐδικίᾳ συνε-
κάλεσε θεῶν ζήλῳ καὶ ὀπινύσει Κωνσταντίνου καὶ
Εἰρήνης τῶν πισωτάτων ἡμῶν Βασιλέων, ὅπως ἡ ἐν-
θεῶν ὁρθόδοξος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας κοινὴ ψή-
φῳ ἀπολάβῃ τὸ κύρος. πράξει ἐβδόμη. 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΕ΄.

Ὅτι κελεύσει τῆς Βασιλείας ἐπιμψοὶ ὁ Ῥώμης εἰς πλὴν Σύνοδον Λεγάτος.

Ο Θεοφάνης. Ἀποστείλασα δὲ ἡ Βασίλισσα πρὸς
τὸν αὐτὸν Πάπαν, ἡγήσατο πεμφθῆναι γράμ-

ματά τε αὐτῇ, καὶ ἀνθρώπων, πρὸς τὸ εὐρεθῆναι ἐν
τῇ Συνόδῳ, καὶ ἀπίσειν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΣ΄.

Ὅτι ἡ κατὰ Φωτίου καὶ ὁπὶ Φωτίου Σύνοδος καὶ οἱ τοποτηρηταὶ κελεύσει τῷ Μακεδόني Βασιλεῖ συνηλθόν.

Ιδε αὐτῶν ἐν τῇ ἐβδόμῳ βιβλίῳ τὰς σημαώσεις
τῶν κατὰ Φωτίου καὶ ὁπὶ Φωτίου Συνοδῶν. ἐν
δὲ τῇ κατὰ Φωτίου ἢ δέχονται οἱ Λατῖνοι, ἴδε Νι-
κήταρ τὸν Παφλαγόνα, λέγοντα ἐν τῇ βίῳ τῷ Κων-
σταντινουπόλει Ἰγνατίῳ, ὅτι ὁ Ἰγνατίῳ ἐκαλιπα-
ρεῖ τὸν Βασιλέα (Βασίλειον) Σύνοδον Οἰκουμενικὴν
ἐκκλησίαν, δι' ἧς ἐστὶν τῶν σκανδάλων ἀπελάμ-

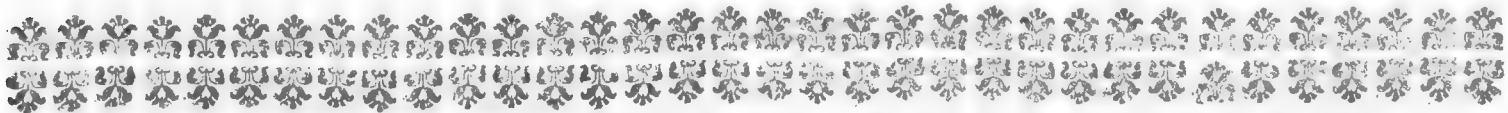
βαιε πλὴν ἴασι, καὶ ἔτις ὁ βασιλεὺς πέμψας ἔφε-
ρε τοποτηρητὰς ἀπὸ τῶν τεσσάρων Πατριάρχικων
θρόνων. ἴδε ὅκα ἐν ὅλῃς ταῖς πράξεσιν, ὅτι ὁ Βα- 20
σιλεὺς Βασίλειῳ ἡγάρε πλὴν Σύνοδον. βιβλίῳ ἐβδό-
μῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τρίτῳ. πλὴν δὲ ὁπὶ Φωτίου,
ὡς ὅκα τριανδῶς λέγεται, ὁ αὐτὸς συνεκρέτησε Βα-
σιλεὺς. βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ τετάρτῳ. 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΜΖ΄.

Ὅτι κατὰ κέλυσιν ἱερὰ τῶν βασιλέων ἡ ὁπὶ Μαρτίνου Σύνοδος ἡθροίσθη.

Εν τῇ ὁπὶ Μαρτίνου Συνόδῳ, πράξει πρώτη, καὶ ταῖς
ἐπιστολὰς Γολόσθου καὶ Περύβου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπι-
σκοπῶν τῆς οὐκ Ἀφρικῆς Κοινοβουλίας πρὸς Παῦλον
τὸν Κωνσταντινουπόλεως, οἱ ἡ Φασίν, Αἱ περὶ δόξοι τῶν

ἀγίων πατέρων Σύνοδοι κατὰ κέλυσιν ἱερὰν ἀθροί- 30
σθαι τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, πλὴν πολυχιδῇ μὴ
κακῶν καὶ πλῶν τῶν Αἰρετικῶν δι' ὅπερ φάσεως ἐ-
μοφῶνως κατέκριναν, πλὴν ὁρθόδοξον δὲ ἐκύρωσαν πίσιν.

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι΄. ΜΕΡΟΣ Γ΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ὅτι τὸ βεβαιῶν ῥῆμα πρὸς ταῖς Συνοδοῖς τελεῖ σημαίνει, ὡς τῷ πρώτῳ σημειωμένῳ ὁρθόδοξῳ πρῶτον.

Τὸ βεβαιῶν ῥῆμα, ὅσον αὐτῇ ταῖς ἀγίαις Συνέ-
δοις, τελεῖ τινὰ σημαίνει, πρῶτον τὸ συμφωνῶν,
συμπίπτειν, ἀποδέχομαι, ἀκολουθῶ, κατατίθε-
μαι, δοξάζω, σύμφημι, τὰ αὐτὰ φρονῶ, ἐπακο-
λουθῶ, κατέχω, ὁμολογῶ, συναρρέσκομαι, ὁμοφρονῶ,
ὁρῶ, συμψηφίζομαι, ἀμφυλάττω, ἀσπάζομαι,
συνήκω, συμτάσσομαι, ἀποφραίνομαι, ὑπογράφω, ὑπε-
σπυρνάμην, συγκατατίθεμαι, τοιχῶ, δέχομαι, ἐξα-

κολουθῶ, συμφωνῶ, καὶ τὰ ὅμοια, ἅτινα ταυτοδυνά-
μα ἐσιν, ἐν ᾗ οἱ ἐπίσκοποι καὶ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ
πάντες οἱ εὐσεβεῖς καὶ αὐταὶ αἱ Σύνοδοι ἀποδέχονται
τὰ τῶν ἀγίων καὶ τῶν Συνοδῶν συγγραμματα καὶ
ψηφίσματα. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ. Γράφει ἡ ἐκκυζίκου καὶ
Συνόδου πρὸς Λέοντα τὸν Βασιλέα, ὅτι ὁ Ἀλέξαν-
δρος Πρωτεύς ἐβεβαίωσε πλὴν ἐκ Χαλκηδόνος Σύνοδον. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Τῷ πρώτῳ σημειωμένῳ τῷ βεβαιῶν ὁρθόδοξῳ δεύτερον.

Ο μικρὸς Θεοδόσιος γράφει τῷ Ἀντιοχείᾳ Ἰωάν-
νῃ, Κύριῳ καὶ αἰμετ' αὐτῇ, καὶ Κελεστίνῳ, καὶ

πάντες οἱ ἀπανταχῇ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως ἱερεῖς τῇ σὴ
ἐπιστολῇ κοινωνήσουσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Τὴ πρώτη σημαινόμεν τὴ βεβαίω ᾠδὴδαγμα τρίτον.

5 **Κ**αὶ Ἰωάννης Ἀντιοχείας γράφει. Εὐσεβὴς Ῥώμης, Μαξιμιανῶ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας. Ὑπὲρ τῶ πλὴν ῥώμην βραβόθυ ἦναι ταῖς Ἐκκλησίαις τῆ Θεοῦ, καὶ ἡμᾶς αὐτὰς συντίθεσθαι τῇ ψήφῳ τῆς ἁγίας Συνόδου. καὶ ὑποσολῇ πρὸς Κύριλλον· Συνοικῶν τῇ χαριστοῖα τῆ Κωνσταντινουπόλεως Μαξιμιανῶ, καὶ κοινοῦν τῶς κατὰ πᾶσαν τὴν Οἰκὴν ῥώμην Ἐπισκόποις.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὴ πρώτη σημαινόμεν τὴ βεβαίω ᾠδὴδαγμα τέταρτον.

15 **Κ**αὶ ὁ Κύριλλος πρὸς Ἀκάκιον Ἐπίσκοπον Μελιτινῆς λέγει περὶ τῆ Ἐπισκόπου Ῥώμης Εὐσεβίου. Συμφωνοῦν γὰρ τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ γέγραφε, καὶ πάντα ἐβεβαίωσε τὰ παρ' αὐτῆς προχθόντα, καὶ ἔστιν ὁμόφρων ἡμῖν. μέρεϊ τρίτῳ τῆς τρίτης Συνόδου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

20

Τὴ πρώτη σημαινόμεν τὴ βεβαίω ᾠδὴδαγμα πέμπτον.

25 **Ἦ** ὁ καρθαγίνης Συνόδου περὶ τῆς πρώτης ὁ Νικαῖα Συνόδου ἔφη. Καὶ ἅπερ ἡ ὁσταῦθα δὸς τῶν παρ' αὐτῶν ἡμῶν πλὴν αὐτῶν Συνόδου βεβαιώσαντων. Ἡ αὐτὴ Συνόδου. Πάντες οἱ Ἐπίσκοποι εἶπον, πᾶσι ἡμῖν τὰς ἡμετέρας ὑπογραφῇ βεβαιώσω. Ἐνταῦθα. Ἀνυμνῶν Ἐπίσκοποι συγγένεσθαι. Καὶ ἐν ποιητικῇ ἐβδόμῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

30

Τὴ πρώτη σημαινόμεν τὴ βεβαίω ᾠδὴδαγμα ἕκτον.

Εν τῷ βίῳ τῆς αἰῆς Σάββα λέγεται. Τὰ ὅν τῇ πέμπτῃ Συνόδῳ προχθόντα δὸς ἑαλῶν τῆ Βασιλείᾳ ὡς ἱεροσολύμοις, καὶ πάντων τῶν κατὰ Παλαιῖν Ἐπισκόπων χαρὶ καὶ σώματι βεβαιώσαντων, πλὴν Ἀλεξάνδρου τῆ Ἀβίλης. πράξας πρώτη τῆς ἐβδόμης Συνόδου.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Τὴ πρώτη σημαινόμεν τὴ βεβαίω ᾠδὴδαγμα ἑβδομον.

40 **Λ**έων ὁ Πάπας ὑποσολῇ πρὸς τὸν Πωγωνάτον. Οὗτος ὁ θεσκουηρὸς καὶ δὸς τοῖς ὁμογυμνῶν καὶ ὁμοψύχως τῶς παρ' αὐτοῖς (τοῖς πατέρας τῆς ἑκτῆς Συνόδου) συγκαταστήσας, καὶ τῇ αὐτῇ τῆ Πέτρης βεβαίω. Ἡ ὁ Σαρδικῇ γράφει. εἰς πάντα καὶ πάντες Ἐπίσκοποι πλὴν κοινοῦ Ἀθανασίου ἐβεβαίωσαν. Ἀθανασίῳ δὸς τοῖς δευτέρῳ.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Τὴ πρώτη σημαινόμεν τὴ βεβαίω ᾠδὴδαγμα ὀγδοόν.

50 **Ἦ** τεταρτῇ Συνόδῳ γράφει πρὸς τὸν Πάπα Λέοντι. Ἀπάντων τῶν πεπραγμένων πλὴν δυνάμιν ἐγνωσάμεν ὡς σύσας ἡμετέρας (ἀπὸ πλὴν συμφωνίαν δηλοῦν) καὶ τῶν πεπραγμένων βεβαιώσαντες καὶ συγκατάθεσιν. Ἐχας Φιλαναγνῶστα καὶ ὁδὸν μὴ εἰς ᾠδὴδαγμα ὅς τοις πρακτικῶς πλὴν Συνόδου, καὶ ἴδε αὐτῶν τὰς τόπας. Καρτίως ὁ Πάπας ὑποσολῇ πρὸς τὸν Θεσσαλονίκης Παῦλον γράφει. Τὰ τῶν πατέρων καὶ πόντος Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐγγράφως κυρώσας. πράξας πέμπτῃ.

ΠΑΡΑ-

Περὶ τῆς ἐκείνης ἐρημικότητος τῆς Γεβραί, ὅτις, πάλιν, ὁ κρημνισμὸς συνοδῶν.

Δύτερον σημαίνει τὸ ἀποδιδόναι τῷ πικύρῳ καὶ
 πῶ βεβαιώσεται ῥῆσιν, ὥστε μὴ ἀνδέχεσθαι
 ἄλλως ἔχειν, καθ' ὃν τρόπον ἐβεβαίωσαν αἱ οἰκ-
 ονομίαι Σύνοδοι τὰς πρὸ αὐτῶν οἰκονομικὰς συνόδους,
 καὶ τὸ ἄγιον τῆς πίστεως σύμβολον, καὶ τὰς ὁπιο-
 λὰς τῶν πατριαρχῶν Λέοντος, Ἀγαπίου, καὶ
 Ἀθελανῆ Εὔμης, τὰς τῆς Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου,
 τὰς Σωφρονίου, καὶ Θεοδοῦρου Γερουσιούμων, καὶ τὰς τῶν
 λοιπῶν, ὡς ἐν τοῖς πρακτικοῖς, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
 ὄροις τῆς τετάρτης καὶ ἑκτῆς καὶ ἐβδόμης φαίνεται
 καθολότατα, καὶ ἴδε ἀνωτέρω τὰς τόπους. Ἴδε καὶ
 Ἰσπανικῆς ἀθήταξιν ἐβδόμην πρὸς Ἐπιφάνιον, ἐν
 ᾗ λέγει, Ἡ ἐκ Χαλκηδόνι Σύνοδος πῶ πρέκει πρὸς
 Ἀρμενίους ἐβεβαίωσε. καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς τοιαύτης ἐ-
 δας τῆς βεβαίωσης γράφει ὁ ἄγιος Κύριλλος τῇ ἐκ

Καρθαγυνή Συνώδω . Τὰ ἀληθέστατα ἴσα τῆς ἐν
τῇ Νικαέων Μητροπόλεως τῆς Βιθυνίας αὐθροτικῆς
Συνόδου , τὰ πρὸ τῶν ἀγίων πατέρων ἐρωδιότα καὶ
βεβαιωθέντα . Κανόνι ἐκατησὶν τετρακοσῶν ὀγδόῳ .
ἀλλὰ καὶ ὁ χρυσόσομος ἐξηγούμενος ὅτι , ἡ ἄλθον
μετὰ τῆς Συνοδικῆς τῶν Ἀποστόλων ἐπιστολῆς οἱ
περὶ Παῦλον εἰς Ἀντιόχειαν , λέγει , Οὐκ ἔτι χάρις
καὶ μάχη , διὸ καὶ βεβαιώσαντες αὐτὰς , ἀπῆλθον
μετὰ εὐχῆς . ὁμιλίᾳ τετρακοσῇ τρίτῃ εἰς τὰς πρά-
ξεις . τῆς αὐτῆς δὲ διωάμεως εἰσιν αἰ οἰκουμενικαὶ
Συνόδοι τῇ ἀποστολικῇ Συνόδῳ , ὅθι καὶ αἱ ὀπο-
φάσεις αὐτῶν παντάπασιν ἀεξέτατοι , ὡς ῥηθῆσε-
ται , διόπερ καὶ ἄκρα ἐξουσία ἀποκρίσας τῶν σὺ-
ματος τῆς Ἐκκλησίας αἱ αὐθροτικαὶ Συνόδοι τὰς
ἐναντίας φρονεῖντας ταῖς ἀποφάσεσιν αὐτῶν .

ПАРАГРАФОН I'.

Περὶ τῶ τρίτῃ σημερινῇ τῷ βασιλεῖ, ὃς ἐστὶ πᾶν βασιλείων.

Τέτοιον σημαίνει ἕμονον πλὴ συναινέσει καὶ ὑπο-
δοχίῳ, καὶ τὸ ἕκ ἐνδέχεται ἄλλως γινέσθαι ,
ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμμένει ἐν τοῖς ὁρίοις δι' ὑπεφάσεως
τῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ τελευτάτης ἐξουσίας , ἣτις ἐστὶν
ἡ πῶν βασιλέων . ὁ γὰρ βασιλὺς καθὼ μὲν ἐπὶ χρε-
στεινός , συναινῇ καὶ ἑπεται ταῖς ὑπεφάσεσι τῆς
ἐκκλησίας . ὡς ἔλεγον ὁ δαλμάτιος πῶ λαῶ περὶ
τῆ μικρῆς Θεοδοσίας , ὅτι ὁ βασιλὺς ἐξηκολύθησε

τῷ Θεῷ καὶ τῇ ἀγίᾳ (τρίτῃ) Συνόδῳ . ὡς δὲ κε- 25
 φαλὴ πᾶτων πᾶν χειριστῶν , βεβαιῶ ταύτας .
 γράφει γὰρ νόμος περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως καὶ
 ἰσχυαίων , ἔθινόν τε καὶ αἰρετικῶν , καὶ βεβαιῶ τὰς
 συνοδικὰς ἀπαφάσεις ἕτως , ὥστε τὰς ἐκφράζοντας
 παιδεύειν , δημεύειν καὶ ἐξοεῖν , ἕως ὅτε δὲ καὶ κε- 30
 φαλικῇ τιμωρίᾳ , καὶ ᾄδῃ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΓΑ΄.

Τὴ τρεῖς σημασιολογίας τῆ βιβλίου ἐνδεδειγμένα πρῶτον .

Η δ' αὐτὴ ὁ ἱκευμένη Σύνοδος ὅτι πρὸς τὴν μέγαν
 ἐκκλησίαν προσφωνητικῶς λέγει, καὶ ὑπὲρ τῆς
 ὁδοῦ πάντων ἐκκλησιῶν ῥητὰς καὶ ὁμίας ὡρίσασθαι,
 ὥστε ἅπαντα πρὸς τῶν ἐκκλησιῶν ὑπετάξασθαι.
 διότι τοῦτο τῆς σῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ὑπετάξασθαι

τῆς σῆς δύσεως ἀπικυρωθῇαι τῆς συνόδου πᾶν ψῆ-
φον, ὡς περ τοῖς τῆς κλήσεως γράμμασι πᾶν Ἐκκλη-
σίαν τετίμηκας, ἔτω καὶ πᾶν δοξαῖον ὁποῦρα-40
γίσης τὸ τέλος. Ἰδε αὐτότερον βιβλίον δαυτέρω
κεφάλαιον τρίτον :

П А Р А' Г Р А Ф О Н И В'.

Τῆς ταύτης σημασιολογίας τῆς βεβαιῶς ἀντιθέτου ἀποδείξεως .

Η τρίτη Συνόδος τοῖς Βασιλεῦσιν Ὁυαλοσταυρῶ
καὶ Θεοδοσίῳ κατὰ τῶν ἁποστολῶν . Τὰ γὰρ τυ-
πωθέντα ἀναγκάως ἔφη πᾶσι ὑμετέραν εὐσεβείαν ἀη-
νέγκασθαι, θεόμυθοι ὥστε μὴ Συνόδον κρίνεσθαι πᾶσι
συσεργόντων τῶν ὑπὸ αἰτίας γεγεννημένων, ἀλλὰ καὶ
πάντας ἔφη τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Συνόδου τῶν τρια-
κοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἔφη τῆς Νικηῆας σωτηλε-
γόντων τινὰς ἔτις ἁποστήναι τῆς μεγάλης ἐκείνης συ-

νόδα δειδοκίας τὸ ἐξ αὐτῆς ἐπιτίμιον, καὶ μήτε κει-
θῆναι Σωόνδον τέτρε ἐπὶ τῷ μεγάλῃ καὶ ἐν ἀγίοις
Βασιλέως Κωνσταντίνῃ, ἀλλὰ καὶ κελευθῆναι τοῖς
ὑποχθῆν ὑπὲρ αὐτῶν δοτοχίσαντες πᾶσι τῶν ἀγίων ἐκείνων
Ἐπισκόπων συμφωνίαν ἡρηήσαντο, ποιητῶ καὶ ἀπαρῶτοι
καὶ αὐτοὶ σωμαδῆσαι κεχερηδῶσι. ἄτοπος γὰρ Σωόνδῳ
Διοκοσίῳ δέκα Ἐπισκόπων, οἷς καὶ πᾶσι τῷ πληθὺς
τῆς Δύσεως τῶν ἀγίων Ἐπισκόπων σωμαδῶσι, οἷς

καὶ διαυγάνει πᾶν τὸ πληθύνει τῆς οἰκονομίας, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ, κελύσαι τὰ ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀγίας Συνοδῆς τυπωθῆναι εἰς συγκρότησιν δόσεως κατὰ Νεστορίαν καὶ τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν δόγμα-
 5 τος πῶς ἰσχυρὸν ἔχον, κρατυθῆναι τῇ ἐπινοίᾳ καὶ συγκαταθέσει τῆς ὑμετέρας δόσεως. πρῶτα πέμ-
 πη. ἡ αὐτὴ Συνοδὸς γράψουσα πρὸς τὸν βασιλέα πε-
 ρὶ καθαιρέσεως Νεστορίαν φησὶν, εἰ δέ τις καταφρο-
 νῶν πλὴν Θεοφιλοῦν, δεδιέναι τῶν ὑμετέρων κρατῶν

πῶς ἀγαπήσιν, ἔτι γὰρ καὶ ἡ δόσολογικὴ πίσις
 αὐτῶν Διὰ τὴν τῇ ὑμετέρᾳ δόσεως κρατυομέ-
 νῃ, πρῶτα πρώτη. ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτὸν βασι-
 λέα. καταφρόνουν ἀπαντες ἐπὶ τὸ κράτος τῆς ὑμε-
 τέρας δόσεως, δεδιέναι τὰ μὴ κατὰ Νεστορίαν τι-
 περγαθῆναι καὶ τῶν τὰ Νεστορίαν φρονούντων ἔχον πῶς
 ἰσχυρὸν, καὶ δὲ περὶ τῶν ἀδικούντων μέναι ἀπρακτα
 καὶ ἀργά. ἴδε αὐτῶν βιβλίον τρίτον κεφάλαιον
 δεκάτον πέμπτον.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Τὸ τρίτον σηματοδοτῶν τῆς βεβαιῆς ἐνδείξεως τρίτον.

15 Ἡ τετάρτη ἐν τῇ πρὸς τὸν μαρκιανὸν περὶ φωνη-
 τικῶν αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ φιλόχρηστοι πᾶσι τῆς δόσε-
 βῆς ὁμολογίας τὰς συμφωνίας βραβεύοντες, καὶ
 καθάπερ σφραγίδα τῶν ἀσεβῶν δόγματων τῇ παρ'
 ὑμῶν ἀθροιστικῇ Συνοδῇ τῆς Πέτρας καθέδρας βε-
 20 βαιώσαντες τὸ κήρυγμα, θαρρύνει γὰρ χρὴ πῶς
 ὑμετέρων εὐσεβείαν, ὡς ἐκ τῆς πάλαι ἐνδείξεως

ἀγίων πατέρων καταγγελλομένης πίσις ὁ Θεοφιλοῦς
 τῆς πρώτης παρεκκλήσεως πρὸς ἐδρεῖς. καὶ σημείω-
 σαι, ὅτι ἐπειδὴ ἐνδεχόμενον ἦν εὐαγγέλιον τὸν πρῶ-
 τος, οἱ πατέρες κλίναντες πῶς ἐπιστολῶν αὐτῶν, ἀπο-
 λογίζονται πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι ὁρθῶς ἔγραψεν ὁ
 Πάππας καὶ ἐκ ἐφαλμῶν ὡς τινες ἐνόμιζον.

25

Τὸ τρίτον σηματοδοτῶν τῆς βεβαιῆς ἐνδείξεως τέταρτον.

Μαρκιανὸς ἐν τῇ Σάκρα. ὡς μὴ δὲ μέλλει τῶν λοι-
 πῶν ταῖς συκοφανταῖς ἐκδόσει τὸ θεῖον ἀμφιβολίαν

ὑπολιμπανέσθαι, ἵνα τῆς ὑμετέρας ἐμμενείας δια-
 τάγματι πῶς ἀγίων βεβαιώσαντες Συνοδὸν.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Τὸ τρίτον σηματοδοτῶν τῆς βεβαιῆς ἐνδείξεως πέμπτον.

35 Ἡ Συνοδὸς ἐν τῇ πρὸς τὸν Πάππαν ἐπιστολῇ. Οὕτως
 γὰρ καὶ βασιλεὺς θεράπευθόντων οἱ πῶς τῆς

δοσιότητος ὡς νόμῳ βεβαιώσαντες κρίσιν. ἴδε καὶ
 αὐτῶν βιβλίον τετάρτον κεφάλαιον πρῶτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Τὸ τρίτον σηματοδοτῶν τῆς βεβαιῆς ἐνδείξεως ἕκτον.

40

Ἰσπανίαν ἐν τῇ καὶ τῆς Σεβήρης ἡδίκτω. Οὐ μὴν
 ἐδὲ πῶς δικαίως ἐξουχθεῖσαν καὶ Σεβήρη ψῆφον
 τῶν συμπάτων ὡς εἶπεν τῶν ἀρχιερατικῶν καὶ πα-
 45 τριαρχικῶν μετὰ τῆς μοναχικῆς συναγωγῆς πρὸς ἐλ-
 λῶσαν θρόνον καὶ τὸν ἀναθεματισμὸν ἐπάγαγαν
 αὐτῇ βασιλικῇ ἐξω καταλιμπανόμεν ἐπικυρώσεως.
 ὁ αὐτὸς Διὰ τῆς κατὰ Ἀντίμω καὶ Σεβήρη. ὅσα κίς
 γὰρ ἡ τῶν ἱερέων ψῆφος, τινὰς τῶν ἐκ ἀξίῳ τῆς
 ἱερωσύνης τῶν ἱερατικῶν κατεβίβασε θρόνον, ὅποιον
 50 ὁ καὶ Νεστόριον, Εὐτυχῆ, Ἀρσῶν, Μακεδόνην καὶ Εὐνό-
 μιον, καὶ ἄλλους δέ τινας εἰς κακίαν ἐκ ἐλάττης ἐκεί-
 νων, πσαυτικῆς ἡ φασίδια ψῆφος, γέγονε τῇ τῶν
 ἱερέων ἀντιθέσει, ὥστε τὰ θεοτάτα καὶ ἀνθρώπι-
 να σωδραμόντα, μίαν συμφωνίαν ταῖς ὁρθαῖς ποιῶ-
 νται ψήφοις. καὶ, διὸ καὶ ἀπαγορεύοντες ἀπασιν τῶν

αὐτῶν τί κεκτῆσθαι βιβλίον, ὡς περὶ ἐκ ἐξῆς ἐνδείξεως
 Νεστορίαν γράψαν ἢ κεκτῆσθαι βιβλία, διὸ τοῖς
 πρὸ ἡμῶν Ἀντικράτορι ἐδόξε τοῖς πρὸς Πορφυρίαν
 κατὰ Χριστιανῶν ἐρητύοις ὅμοια καθεσθῆναι, ἔτι
 μήτε τὰ Σεβήρη ἐνθούτα καὶ γράφοντα μὲν τῶν
 ἐνδείξεων χερσὶν, ἀλλ' ἐξω βέβηλα καὶ ἀνόμιμα
 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, πυρίτε φλογέοντα πα-
 55 ρὰ τῶν κεκτημένων, εἰ μὴ ἐκλόνται κινδυνεύειν εἰ ταῦ-
 τα ἔχοντες. καὶ κατὰ Πέτρον καὶ Ζωῶρα. καὶ,
 Διὰ ταῦτα τοῖσι πάνσι πῶς γινόμενον ἐπ' αὐτῇ
 τῆς καθαιρέσεως ψῆφον πρὸς τῆς ἀγίας Συνοδῆς
 κυρίαν τίθεται ἡ ὑμετέρα βασιλεῖα. καὶ ἐπιστο-
 λῇ πρὸς πῶς ἀγίαν Συνοδὸν. συνεδρῶν γέγονεν καὶ
 τοῖς ὁρθοδόξοις καὶ εὐσεβεῖς περιεβαστολόκοι τοῖς
 ὑμετέροις πατέρι τὰς κατὰ κληρὸν ἀναφορὰς διέ-
 σαι

σας Δὲ Συνοδῶν ὁσιωτάτων ἱερέων ἐκλήθησαν, καὶ τῶν ἁγίων τῶν Θεῶν Ἐκκλησίαν ἀφουλόγησαν. Ἰδοὺ αὐτῶν τῆς ὁρθῆς πίστεως καθαρώς κηρυττομένης ἐν εὐρήνῃ καὶ ἀγάπῃ τῶν ἁγίων τῶν Θεῶν Ἐκκλησίαν ἀφουλόγησαν. Ἰδοὺ αὐτῶν τῆς ὁρθῆς πίστεως καθαρώς κηρυττομένης ἐν εὐρήνῃ καὶ ἀγάπῃ τῶν ἁγίων τῶν Θεῶν Ἐκκλησίαν ἀφουλόγησαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ΄.

Τῆ τρίτῃ σημανομένη τῇ βιβλικῇ ἀποκάλυψιν ἐβδόμην.

5

Ἡ αὐτὴ Συνοδὸς ἐν τῇ πόλει τῶν Παλαιστών αὐτῶν ἐπεσφωνήθη. Ὁ Φιλάρετος καὶ Φιλοδότης Δέσποτα τῇ τῷ κράτει χαρισαντῶν σοι τιμῇ καὶ τῇ εὐνοίᾳ ἀντιχάρισται, καὶ τοῖς πατρὶσιν ὁριζήσιν σφραγίσαντες τὴν ἐκείνου τῶν ὑμῶν ἐγγραφὴν βασιλικῶς ὑποκρίνουν, καὶ Δὲ θείων ἡδίκτων καὶ τῶν ἐξ ἑθῶς εὐσεβῶν δια-

τάξεων τῶν τῶν ἀπάντων βεβαιώσιν, ὥστε μηδέ-
να τοῖς πατρισιν ἀντιφθέγγεσθαι ἢ κακότερον ζῆ-
τημα μηχανήσασθαι, ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασίλευς γαληνός-
τατος ὡς ἐδοκίμησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς Συνοδοῖς καὶ
τῶν ἐγκρίτων πατέρων τυπωθῆναι παρεχόμε-
νος, μὴδὲν μακρόν ἐβεβαίωσεν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ΄.

Τῆ τρίτῃ σημανομένη τῇ βιβλικῇ ἀποκάλυψιν ὀγδοὴν.

15

Ὁ Βασίλευς ἐν τῇ ἡδίκτῃ περὶ τῆς Συνοδῆς.
Ὁρῶν δὲ Θεοψήφισον καὶ τὰς ἁγίας τῆς Θεῶν Ἐκ-
κλησίας ἐνέργειαν ἐν ὁδοῖς ἐθεμάτισε, τοῖς μὲν
ἀποστολικαῖς καὶ ἀποστολικαῖς ἀκολουθίαις διαπί-
σμασι, ταῖς δὲ ἐρημικαῖς πρὸς Οἰκουμενικῆς Συνο-
δοῖς συναρμόνιαν, διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ παλαιὰ ὁροθε-
τηθέντα κυρώσαμεν καὶ βεβαιώσαμεν βεβαιώμενοι, τὸ
παρὸν δὲ σεβαστὸν ἡδίκτων ἐκτιθέμεθα. Ὁ αὐτὸς Λέων ὁ
Πάπας Ῥώμης. Ὁ αὐτὸς καὶ σεβασμῶν Ὁρῶν ἡ ἀγία
Συνοδὸς ἐξεφώνησαν, ὡς καὶ συνεπεγράψαμεν, καὶ
διὰ δὲ σεβαστῶν ἡμῶν ἡδίκτων τῶν ἐπεκυρώσαμεν.
Ὁ αὐτὸς Βασίλευς ταῖς Συνοδοῖς τῆς Ῥώμης. Ὁρῶν
δὲ σιπὴν καὶ σεβασμῶν ἡ ἀγία Συνοδὸς ἐθεμά-

τισε ταῖς ἁγίαις Συνοδοῖς καὶ ἐγκρίτοις πατέρεσι
συμβαινόντες καὶ συνεπόμενοι, ὡς καὶ τὸ ἡμέτερον 20
κράτος συνεπέγραψε, καὶ διὰ δὲ σεβαστῶν ἡμῶν ἡδίκτων
τῶν ὁριζήσιν. Ἰδοὺ αὐτῶν βιβλικῆς ἐκτὸς κεφα-
λαίου ὀγδοὴ. Ἡ ἐν Τριῳ γράφει πρὸς Ἰερουσαλὴν
τὴν Βασιλέα. Ἐπὶ τῇ τῶν τῶν κατὰ κέλαιον τῆς
σῆς δὲ σεβαστῆς συνεπόμενοι κατὰ ταύτην τῇ 25
φύλακτον βασιλίδος πόλιν, καὶ τὰς ἱερὰς ἀνεγρά-
ψαμεν, διὸ τῆς σῆς εὐσεβείας θέμεθα ἰνὸς
ταῖς τῆς κλήσεως γράμμασι τῇ Ἐκκλησίᾳ τετ-
μηκας, ἔγω καὶ τῶν δοξαρίων διὰ εὐσεβῶν κεραιῶν
ἐπισφραγίσαντες τὸ τέλος. Ἰδοὺ αὐτῶν βιβλικῆς ἐκτὸς 30
κεφαλίου δέκατον ἕκτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ΄.

Τῆ τρίτῃ σημανομένη τῇ βιβλικῇ ἀποκάλυψιν ἑκάτον.

35

Ἡ ἐβδόμη Συνοδὸς τοῖς Βασιλεῦσι Κωνσταντίνῳ
καὶ Βιρηνῇ ἐπεσφωνήσα λέγει, Πρὸς δὲ ἐπι-
σφραγίσαντες καὶ ὑποκρίνουν τῶν πατρὶσιν ὁριζήσιν,
καὶ ὑπὸ καὶ πληροφροῦν τῶν ὑμετέρων πανόσεβες
κράτες ὑπετάξαντες πατρικῆς χρήσεως ἐκ ποικίλων ὁλί-
γας συναγαγόντες τῇ λαμπρότητι τῆς ἀληθείας κα-
ταναρξήσας τὸ βέβαιον. καὶ πρὸς ὁρῶν τῇ αὐτῇ
λέγει. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλθόντων τῶν πατέ-
ρων ὑπὸ Νικηίας, ἐν ταῖς Παλατίοις ἐν τῇ Μαγ-
ναρᾷ ἐπεκαθίσαντων τῶν Βασιλέων τῆς Συνοδῆς

ἀνεγνώθη ὁ Ὁρῶν, καὶ ἐρωτηθείσης τῆς Συνοδῆς
τῇ τῶν Βασιλέων, ἑκατὰ συναινέσει πάντων ἐξε-
φώνηθη. αἱ δὲ ἐξεφώνησαν, Οὕτω πιστεύομεν πάν-
τες, ἔγω φρονέομεν, πάντες συναινέσαντες ὑπε- 40
γράψαμεν. αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν
πατέρων τῶν ὁριζήσιν. καὶ τῶν ἐκφώνησιν,
ἐπεσφύρει ὁ Πατριάρχης τοῖς Βασιλεῦσι τὸν ἀνα-
γνωσκόντα τόμον τῆς Ὁρῆς, καὶ ἐξίτη μετὰ πάσης
τῆς Συνοδῆς ἐπισφραγίσαντες καὶ ἐπιβεβαιώσαντες διὰ εὐσε-
βῶν αὐτῶν ὑπογραφῶν, καὶ ὑπεγράψαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ΄.

Τῆ τρίτῃ σημανομένη τῇ βιβλικῇ ἀποκάλυψιν δέκατον.

50

Ὁ Θεοφάνης. Ὁ Χριστιανικώτατος Βασιλεὺς Συνο-
δῶν Ἐπισκόπων ἀφαιρέσας ἀποκρίων ὁγδοηκονταετία,
τὰ ἐπεκυρώσαμεν ἐν ταῖς ἀγίαις Οἰκουμενικαῖς Συ-
νοδοῖς ἐβεβαίωσεν δόγματα. Ὁ αὐτός. Καὶ ἐπεκα-

θίσαντες τῶν Βασιλέων σὺν τοῖς Ἐπισκόποις ἐν τῇ
Μαγναρᾷ, ὑπεαγνώθη ὁ τόμος, καὶ ὑπεγρά-
ψαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς, κυρώσαντες τῶν
εὐσεβῶν καὶ τῶν ἀγίων πατέρων δόγματα. Ἰδοὺ

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

1013

καὶ αὐτέρῳ βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν πρῶτον, φωτίς Συνόδοις βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν δεκά-
καὶ τὰς σημειώσεις ἐν ταῖς κατὰ φωτίς καὶ ὑπὲρ τὰ τρίτῳ καὶ δεκάτῳ τεταρτῳ.

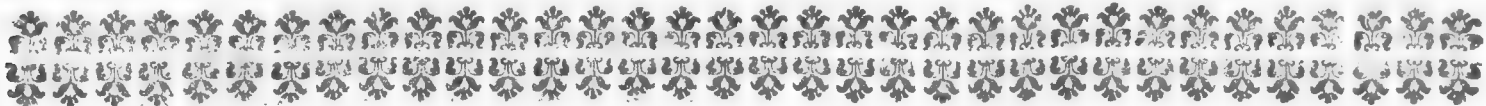
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

7

Περὶ τῶν πατριαρχικῶν ὑπὸ τῶν παπιστῶν ὑπὸ τῆς διαλέξεως μαζίμῃ μετὰ Θεοδοσίῳ Βιθυνίας εἰς ἀναίρε-
σιν τῆς ὡς τῶν Βασιλέων βεβαιώσεως τῆς Συνοδῶν, καὶ τῆς λύσεως αὐτῆς κατὰ τὰς τρεῖς τρόπους τῆς σημασίας.

10 Πρὸς οὐκ ἔτι δὲ ὅπερ πατριαρχικῶν οἱ μηχανορράφοι
παπιστῶν καὶ ἀναίρεσιν τῆς βεβαιώσεως τῶν
Συνοδῶν ὑπὸ τῶν Βασιλέων ὑπὸ τῆς διαλέξεως τῆς
ὁμολογητῆς μαζίμῃ μετὰ Θεοδοσίῳ Ἐπισκόπου Βι-
θυνίας (ὡς εἰπόντῃ τῶν Θεοδοσίῳ ὅτι ὁ Βασιλεὺς,
ἦτοι ὁ Κωνσταντῖνος ἐκέλευσε πᾶσι ἐν Ῥώμῃ ὅτι Μαρ-
15 τίνος Συνοδὸν, καὶ λοιπὸν ἐδὲ πᾶσι ἐκείνῃ αὐτῇ,
ὁ μαζίμῃ καὶ ταῦτα ἀπεκρίθη, ὅτι ἐκείνῃ ἐκέλευ-
σε τῶν Βασιλέων τὰς γονομίας Συνοδῶν κυρεῖν,
ἀλλ' ὅτι ἐκείνῃ πᾶσι καὶ ὁ ὁρθέτης τῶν δογμάτων
ἐγκρίνεται τὰς Συνοδῶν, οἷς καὶ ὁ Θεοδοσίῳ σωεί-
20 θεῖον) ῥητέον, ὅτι τὰ ἐκείνῃ ἐναντίον τῶν πα-

ρῶν κεφαλῶν, ἐπεὶ ὁ σκοπὸς τῶν κεφαλῶν ἐστὶν
ὡς ταῦτα, ὅτι ὁ Βασιλεὺς βεβαίῳ τὰς Συνοδῶν κατὰ
τὸν τρίτον τρόπον, ἐκείνας δηλαδὴ, αἵτινες νόμιμοι
καὶ κανονικαί εἰσι, καὶ πᾶσι περὶ πᾶσι τῆς πίστεως ὁρ-
θότητα τῶν δογμάτων αὐτῶν ὡς φασὶν αὐτοὶ μὴ
βεβαιῶσι κατὰ τὸν δῶτερον τρόπον, οἱ δὲ ὡς πλα-
πόλογοι πατέρες βεβαιῶσι καὶ ὡς δέχονται κατὰ τὸν
πρῶτον τρόπον, οἱ δὲ Βασιλεῖς κατὰ τὸν τρίτον τῶν
πῶν. τῶν Θεοδοσίῳ κατὰ τὸν δῶτερον τρόπον
εἰπόντῃ ὅτι ἐκείνῃ βεβαιώσεν ὁ Κωνσταντῖνος πᾶσι Συνοδὸν,
ὁ μαζίμῃ τῶν ὡς ἀδόκοντον ἀπεσκορράκισεν. Ἰδὲ
καὶ κατωτέρῳ κεφαλῶν δεκάτῳ Παράγραφον δῶτερον.

25

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς πατριαρχικῆς τῆς Συνοδῶν, ὅτι ὡς τῶν Βασιλέων ἐπιτάγηται. μαρτυρεῖται Ἑρμείῳ ὅτι τῶν μεγάλων Κωνσταντίνου.

30 Ὁ Βασιλεὺς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐκάλεισεν Σύ-
νοδον εἰς Νίκειαν τῆς Βιθυνίας, καὶ πανταχῶς
τῶν πατριαρχικῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἔγραψεν εἰς ῥητὴν
ἡμέραν παρῆναι. Ἐκείνῃ δὲ τῶν τῶν συλλόγῳ

μαζίμῃ. Ἰεροσολύμων, Εὐστάθιῳ Ἀντιοχείας,
Ἀλέξανδρου Ἀλεξανδρείας, Βιτῶ καὶ Βικτόριῳ Ἰερλίας
πρέσβεις. Ἑρμείας βιβλίῳ πρῶτῳ κεφαλῶν δεκά-
τῳ ἐβδόμῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

35

Περὶ τῆς αὐτῆς πατριαρχικῆς μαρτυρεῖται Ἑρμείῳ ὅτι Κωνσταντῖνος καὶ Κωνσταντῖνος.

40 Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος ἦεν πᾶσι ἀδελφὸν τὰς ἀμφὶ Ἀθα-
νάσιον, τὰς οἰκίας ὡς πλατύνει τρεῖς, καὶ ῥαφῶν ἐ-
δὲ ἦεν, οἱ περὶ Ἀθανασίου καὶ Παύλου παριστάμενοι αὐ-

τῶν, Συνοδὸν ἦεν. ἔδοξε γνώμῃ τῶν Βασιλέων τὰς ἀμφο-
τέρων Ἐπισκόπων εἰς ῥητὴν ἡμέραν καταλαβεῖν πᾶσι Σαρ-
δῶ πόλιν. Ἑρμείας βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν ὡς δεκάτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς πατριαρχικῆς μαρτυρεῖται Εὐαγγελίῳ ὅτι Θεοδοσίῳ τῶν ἰεῶν.

45 Εὐαγγελίῳ βιβλίῳ πρῶτῳ κεφαλῶν τρίτῳ. Ἐδίδου
νόμῳ τῶν ἰεῶν Θεοδοσίῳ πᾶσι σκηπτικῶν τῆς Εἰσῆς
διέποντῃ πᾶσι ἐν Εἰσῇ πρῶτῳ Συνοδὸν ἀλιθῶ-
ναι, γεγραμμάτων βασιλικῶν γενομένων καὶ τε Κῡ-

ρῶν καὶ τὰς ἀπανταχῶς τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν πα-
τριᾶς, οἱ κυρίαν τῆς σωλεύσεως ἀπέφηνε πᾶσι
ἀγίων Πιστηκωσίῳ ἡμέραν.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς αὐτῆς πατριαρχικῆς μαρτυρεῖται Σωκράτῃ ὅτι τῶν αὐτῶν.

Σωκράτῃ βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν τεταρ-
τῳ. οὐ πολὺς ἐν μέσῳ χρόνῳ, καὶ τὰς πανταχόθεν

Ἐπισκόπους παρῆναι Βασιλεῖς εἰς πᾶσι Ἐπισκόπων συ-
νέλκει ἐκείνῃ ὡς μετὰ πᾶσι τῶν Πάχῃ ἐορτικῶν.
Παρά-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙ ΑΡΧΙΕΥΣΑΝΤΩΝ

1014

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῆς αὐτῆς παρθενίας μαρτυρία ἐκ τῶν κύριων γραμμάτων Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντιανῶν τῶν Βασιλέων .

Θεοδόσιος καὶ Οὐαλεντιανὸς οἱ Βασιλεῖς Κυρίως .
Ὡς τε καὶ ἦκεν δεῖν πρὸς ἀλάβεσθαι κατὰ τὸν
χρῆνον ὅτι τὰ ἕτερα δηλοῖ γραμματα πρὸς πάντας
ἀπεσταλμένα τοῖς τῶν Μητροπόλεων Ἐπισκόποις .
Καί, συνεδρὴν ἡμέτερον πρὸς τῶν ἄλλων τῇ πρὸς ἐκ-
κλησιαστικῶν κατὰστασιν Θεῷ πρέπουσαν καὶ τοῖς ἡμέ-

τέροις παρόφορον διαμύσαν ἡμεροῖς . Καί, φροντίσας
ἡ σὴ Θεοσέβεια μετὰ τῷ ὑπὸν ἄγον Πάτρι εἰς τὴν
Ἐφεσίαν τῆς Ἀσίας ἐξυγενέσθαι κατ' αὐτὴν τῆς ἁ-
γίας Πεντηκοστῆς πρὸς ἡμέραν . μέρεα πρῶτον τῆς τρί-
της Συνόδου κεφαλαιῶν δικάτω ἐκτῶ .

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ΄.

Περὶ τῆς αὐτῆς παρθενίας μαρτυρία μέμινον Ἐφέας καὶ τῆς Συνόδου ἐπὶ τῶν αὐτῶν Βασιλέων .

15

Μέμινον Ἐπίσκοποι Ἐφέας ἔπει . Ἀπὸ τῆς ὁμο-
συνῆς παρθενίας ἐν τῇ ὁμοεβίῃ καὶ Θεοφιλεῖ γραμ-
ματὶ παρῆλθον ἡμέραι δεκάξι . Κύριος Ἀλεξανδρείας
ἔπε . Καί, δεύτερον θέσπισμα τῶν φιλοχρίτων Βασι-
λέων ὑπανεγνώσθη τῇ Συνόδῳ τὸ παρῶτον τὸ τῆς πί-
στεως ἐρῶν ὡς καὶ τυχεῖσθαι δίχα πάσης ἀναβολῆς .
πρῶτον πρῶτον . Ἡ Συνὸς ἐν τῇ πρὸς τῶν Βασι-
λέων ἀναφορᾷ περὶ τῆς καθαιρέσεως Νεστορίου . Οὐ

παρῆδε τὸ ὑμέτερον κράτος ταραχοῦντας τὰς ἁγίας
Ἐκκλησίας, καὶ νοθεύοντες τὰ τῆς πίστεως καὶ τὰ
τῆς ἀληθείας εὐσεβείας δόγματα, ἀλλ' ἐκπάσῃ Μη-
τροπόλει συναχθῆναι ἐκείλους καὶ ὑμετέρας εὐ-
σεβείας τὰς Θεοφιλεστάτας Μητροπολίτας, ἐπαγο-
μένους καὶ τινὰς τῶν ἄλλων πόλεων Ἐπισκόπους, καί-
ρῳ αὐτάρκει πρὸς τὴν συνδρομὴν τῶν ἄλλων τῆς Πεν-
τηκοστῆς ὁρίσασθαι . πρῶτον πρῶτον .

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

25

Περὶ τῆς αὐτῆς παρθενίας μαρτυρία ἐκ τῆς πρὸς Διόσκορον ὑψηλῆς τῶν αὐτῶν Βασιλέων .

Θεοδόσιος καὶ Οὐαλεντιανὸς Διοσκόροι . Καί, ἡ σὴ
τοιγαρεὶν ὁσιότης παρλαβῆσα σὺν αὐτῇ δέκα
καὶ εὐλαβεστάτας . τῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν Διοκιστῶν Μη-
τροπολίτας, ἐτέρως δὲ δέκα ὁσιωτάτας Ἐπισκόπους,
ταῖς πλησίον Καλαδίαις Ἀνγκύραις πρὸς Ἐφεσίαν Μη-
τροπόλιν τῆς Ἀσίας καταλαβῆναι ἀνυπερθέτως συνε-

δάσαι . Καί, ἐδέτερος πρὸς ἡμᾶς ἀναγκάσαν καὶ Θεοφι-
λῶν παριδῆναι εἰς τὴν Συνόδον, καὶ μὴ πάσῃ δυνάμει
κατὰ τὴν παρηγορίαν ἡμερῶν τὴν ἀπορριπτόμενην κατα-
λάβῃ τόπον, ὅθεν μίαν ἔχον πρὸς τὸ κρείττον καὶ πρὸς
τὴν ἡμετέραν εὐσεβείαν ἀπολογίαν .

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς αὐτῆς παρθενίας μαρτυρία ἐκ τῆς πρὸς πάντας Ἐπισκόπους ὑψηλῆς Οὐαλεντιανῶν καὶ Μαρκιανῶν .

Οὐαλεντιανὸς καὶ Μαρκιανὸς τοῖς ἀπῶτα καὶ Ἐπι-
σκόποις . Τῷ ἰδικῶς τῇ ἡμετέρᾳ ἡρεσῇ ἡμε-
ρότητι, ἵνα ἁγία Συνὸς ἐν τῇ τῶν Νικαίων πόλει
τῆς Βιθυνίαν Ἐπαρχίας συγκεκληθῇ, ἐφ' ᾧ τε συμ-
βασιούτων τῶν λογισμῶν, καὶ πάσης τῆς ἀληθείας
ἐρευνήσεως, πρὸς ἀληθῆ πῖσιν ἡμῶν σαφέστερον
ἐπαγνοῦσθαι, ὥστε τῷ λοιπῷ μὴ δέ μίαν δύνασθαι
εἶναι ἀμφιβολίαν, ἥτοι διχόνοιαν . ὅθεν ἡ ἀγνο-

της ὑμῶν μετ' ὧν ἀνάρσας Θεοφιλεστάτων Ἐπισκό-
πων πρὸς τὴν ἐρευνήσιν Νικαίων πόλιν ὡς καὶ Καλα-
δίαν ἐπιμεβέλων συνεδρασάτω . καὶ Ἀνατολίῳ Κων-
σταντινουπόλεως τὰ αὐτὰ . περὶ δὲ τῆς συστάσεως
ἢ παρὰ λαοὺς οἱ παπῖσαι, ὅτι ὁ ἴσως παρέχει πρὸς
παρθενίαν, ἴδε αὐτῶν βιβλίον τρίτον κεφαλαιῶν
τρίτον Παράγραφον ὅγδοον .

40

45

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι΄. ΜΕΡΟΣ Γ΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἡ Συνὸς λέγεται πτωχῶς, καὶ πρῶτον περὶ χωρικῆς, καὶ πτωχῶς ὀνομάζεται ἀπλῶς πᾶσα
Ἐπισκοπή, καὶ ὅτι πᾶσα Συνὸς Ἐπισκόπων, Μητροπολιτῶν, καὶ Πατριαρχῶν μετὰ μόνων τῶν ἰδίων
Κληρι-

Κληρι-

κληρικῶν ἐν τῇ ἐκείνῃ ὀνορίᾳ· γινώσκῃ, ἡ αὐτή ἐστι, καὶ περὶ τῆς τίνος τόπον ὁ Ἐπίσκοπος καὶ τίνος ὁ Πρεσβύτερος καὶ τίνος ὁ Ἱερωδίακων ἐπέχει.

Χρηκὴ συνόδός ἐστιν, ἥτινα σωίσῃσιν ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τῶν κληρικῶν, ἥτοι τῶν Πρεσβυτέρων αὐτῶν, καὶ θεωρεῖ δι' αὐτῆς τὰς περὶ αὐτῶν ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις. ἔσθ' ὅτε δὲ χρείας καταπευχῆς καλῶς εἰς τὴν συνόδον καίτινας τῶν ὑπ' αὐτῶν Ἱερέων καὶ σοφῶν. φησὶ γὰρ ὁ ὁσῶτος Κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου, ἔκαστον Ἐπίσκοπον ἐξουσίαν ἔχει τῆς ἐαυτοῦ παροικίας, διοικεῖν τε καὶ τὴν ἐκείνῃ ὑποβάλλουσιν δολάβαν, καὶ περὶ αὐτῶν ποιῆσθαι πάσης τῆς χώρας τῆς ὑπὸ τὴν ἐαυτοῦ πόλιν, ὡς καὶ χειροτονεῖν Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους, καὶ μετὰ κρίσεως ἕκαστα Διαλαμβάνειν. τὰ αὐτὰ λέγει καὶ ὁ Τριτικός τετάρτος Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλοι πολλοί. ἐξουσίας δὲ ἐστὶν ἕκαστος Ἐπίσκοπος ἐν τῇ ὀνορίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ ἐν αὐτῇ κεφαλῇ δώδεκάτῃ Παράγραφον ἕκοντον ἐβδόμου. λέγεται δὲ πᾶσα Ἐπισκοπὴ θρόνος, καὶ αὐθιγὴ καθέδρα. Καρθαγένης Κανὼν ἐβδόμου δώδεκῃ. καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή. Λαοδικεῖος Κανὼν δώδεκάτῃ. καὶ ποιμαστικὴ Ἡγεμονία. τῆς ἐν Τρεβῇ Κανὼν ἐκατοστῇ τρίτῃ. καὶ περὶ αὐτῶν Ἐπίσκοπος. Καρθαγένης Κανὼν ὀγδοηκοστῇ ἕκτῃ. καὶ Ἐπισκοπικὴ αὐθιγία. Καρθαγένης Κανὼν ἐξηκοστῇ ὀγδόῃ, καὶ Σαρδικῆς Κανὼν ἕκτῃ, καὶ Χαλκηδόνος Κανὼν δεκάτῃ ἕκτῃ. καὶ καθολικὸς Ἐπίσκοπος, Καρθαγένης Κανὼν ἐκατοστῇ δώδεκῃ. καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος. τῆς Οἰκουμενικῆς πρώτης Κανὼν δεκάτῃ ἐνάτῃ. καὶ αἰγιώτατος ἀδελφός. τῆς ἐν Καρθαγίνῃ Κανὼν ἐκατοστῇ τριακοστῇ πέμπτῃ. ἐκείνη δὲ καὶ μόνον πράττειν ἔχει ἐξουσίαν ἕκαστος Ἐπίσκοπος, ὅσα τῇ αὐτῇ παροικίᾳ ὑποβάλλει καὶ ταῖς ὑπ' αὐτὴν χώραις. τῶν αὐτῶν δὲ εἶδος ἐστὶ καὶ ἡ Σύνοδος ἥν σωίσῃσιν ὁ Μητροπολίτης αὐτοῦ Ἐπίσκοπος, ἀλλὰ μετὰ μόνων τῶν ἰδίων κληρικῶν, καὶ ἡ Διοίκησις κατ' ἡν διοικεῖ ὁ Μητροπολίτης τὴν ἰδιάν. **40** σαι αὐτῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ τῶν ὑποκαρμένων αὐτῇ Ἐπισκόπων. ὅθεν ὁ ῥηθὲς ἔνατος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ μετὰ τῶν τριακοστῶ τετάρτῃ ὀπισθοδικῇ καὶ πολλῶν ἄλλων συνοδικῶν Κανόνων φασὶ, Περαιτέρω δὲ μηδὲν πράττειν ὑπὸ χηρῶν (τῶν Ἐπισκόπων) δίχα τῆς **45** τῆς Μητροπόλεως Ἐπισκόπου, μηδὲ αὐτῶν (τῶν Μητροπολίτων) αὐτοῦ τῆς τῶν λοιπῶν γνώμης (ἔτσι ἐν τῇ κοινότητι τῆς Ἐπαρχίας, ἐν ᾗ δὲ γίνεσθαι καὶ θεωρεῖσθαι τὰ παρατυχόντα διὰ τῶν Μητροπολίτην καὶ τῶν Ἐπισκόπων) ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ ποιμανσις κατ' ἡν οἱ Πατριάρχαι **50** ὅταν αὐτοῦ Ἐπισκόπων, ἀλλὰ μετὰ μόνων τῶν ἰδίων κληρικῶν ὑποσκέπνυνται τὴν ἐπιβάλλον τῇ ἰδίᾳ πόλει ποιμνίον, τοιούτῃ ἐστιν, ὅθεν ὁ Ἀμβρόσιος τὴν αὐτῇ τιμώμενον πρῶτον ἐρμηνεύων, Ἡ συνοδική, ἔφη, καὶ ὑστερον τὰς Πρεσβυτέρους ἔχει ἡ Ἐκκλησία, ὡν αὐτοῖς βελτίος ἐπὶ γινέται. ὁ Ἀλέξανδρος

Ἀλέξανδρος τὸ πρῶτον μετὰ μόνων τῶν Πρεσβυτέρων ἐκάθηρε τὸν Ἄρσεν, ἔτα μετὰ τῶν Ἐπισκόπων. τὸ πρῶτον, ὡς τῆς πόλεως αὐτοῦ Πρεσβύτερον, τὸ δώτερον, ὡς Αἰριτικόν, πολλὰς εἰς ἀφόρους τόπους σκανδαλίζοντα. ἀλλὰ καὶ μετὰ μόνων τῶν Πρεσβυτέρων ἔγραψε τὰς ἐγκυκλίους ἐπιστολάς, καὶ ἴδε τῶν Γελασίου βιβλίου δώτερον κεφάλαιον τρίτον. καὶ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Θεόφωτος ἰγνάτιος ἐπιστολὴν πρὸς Μαγνησίους φησὶ, Προκαθημένη τῇ Ἐπισκόπῃ εἰς τὸν Θεόν, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων εἰς τὸν συνοδικόν τῶν Ἀποστόλων. τὰ αὐτὰ φησὶ καὶ ἐπιστολὴ πρὸς Τραλλιανούς ὡς ῥηθήσεται, καὶ αὐτῶν ἕως ἔρρηται ὅτι τῶν ὀπισθοδικῶν Διαταγῶν, καὶ ἴδε βιβλίῳ πρῶτον κεφαλῇ ἐνδεκάτῃ Παράγραφον ὅλτον. καὶ ὁ Γελασίος λέγει, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος ἐπέχει τὸν ὅλον Κυρίον, ὡς κεφαλὴ ὡς μετ' αὐτῶν τῆς Ἐκκλησίας ἥς παρεῖλπε, τὸν δὲ Πρεσβύτερον, Σερραφικόν ἐπέχειν θρόνον, τὸν δὲ Διάκονον, τὸν Χερουβικόν. ταῦτα δὲ ὡς φησὶν ὁ Τελάσιος διευτύσσει ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. εἰς τὴν τέσσα ὅπερ λέγει καὶ ὁ Ἱερώνυμος ἐν τῇ πρὸς Εὐάγγελιον ἐπιστολῇ, ὅτι καὶ ὁ Ἐπίσκοπος, εἴτε ἐν Ῥώμῃ, εἴτε ἐν Εὐαγγελίῳ, εἴτε ἐν Κωνσταντινπόλει, εἴτε ἐν Ῥηγίῳ, εἴτε ἐν Ταρσῷ καὶ ἄλλα χεῖρ, τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἀξίας, καὶ τῆς αὐτῆς ἱερωσύνης, ἡ γὰρ δυνάμις τῶν πλῆθους καὶ τῆς ποσότητος ἡ ταπεινότης αὐτῶν ἢ κατωτέρων Ἐπισκόπων ἐκέρχεται. καὶ οἱ Ἀναγκαστοὶ ἔγραψαν ἰσχυρῶς τῇ Ῥώμῃ, ἵνα ἐστὶν ἡ τιμὴ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀπὸ μεγαλείου πόλεως Ἐπίσκοπος καὶ ἀποτιμᾶται Ἐπίσκοπος κατ' ἐξουσίαν, αἷς ἐκ ἡμετέρας. ὁ Ἱεράριος, ἀλλὰ συνοδικῶν, εἰ ἐν ἀληθείᾳ ἴστω καὶ τὴν αὐτὴν ἡγεῖται τιμὴν τῶν Ἐπισκόπων, καὶ μὴ ἐκ τῆς μεγέθους τῶν πόλεων κρίνεται τῆς Ἐπισκόπου, ἔδει τὸν πεπιστευμένον μικρὸν μᾶλλον ἐν τῇ ἐμπιστοθείᾳ, καὶ μὴ ἐκείνους μὴ τὴν πεπιστευμένον, μεταβαίνειν δὲ εἰς τὴν μὴ ἐγχευεμένην, ἵνα τῆς μὴ ὡς Θεοῦ δόξης καταφρονῇ, τὴν δὲ τῶν ἀνθρώπων κορυφὴν ἀγαπήσῃ. Ἀθανάσιος ὁποσὺν γὰρ δευτέρῃ. γινέται δὲ καὶ τὸ κατὰ πλὴν ὅτι τέταρτος, οἷον Πάπαι (ἵνα ἐκ τῶν Πατριαρχῶν οἱ αἰσχυροὶ) ἐσάκεις περὶ κοινῶν πραγμάτων ἔγραψαν εἰς τὴν Ἀναγκαστὴν, ἡ ἐνέργησαν εἰς τὴν Ῥώμῃ, πάντες μετὰ συνόδου Ἐπισκόπων ἐνέργησαν, καὶ ἕδικοτε μόνον μετὰ τῶν ἰδίων Πρεσβυτέρων, ἐπειδὴ μετὰ μόνων τῶν ἰδίων κληρικῶν μόνον τὸ ὑποβάλλον μόνον αὐτοῖς μέρες δίδωκεν, καὶ διοικεῖν. εἰδὲ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν συνόδων καὶ πατέρων ἡ Κυρία τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Νεστόριον συνοδικὴ ἔσα ὅτι ἐστὶ ὁ Κυρία αὐτοῦ τῶν ἐπιστολικῶν, καὶ ἡ Λέοντος ἐπιστολὴ ἐγκυκλίῳ ἔσα ἡτοι συνοδικὴ μονοτέρως ὅτι ἐστὶ τῆς Λέοντος, ὡς καὶ ἡ Πράξις πρὸς Ἀρμενίους, καὶ ἄλλαι Πατριαρχῶν ἕως, ἀλλὰ ῥητέον, πολλὰς

ἐρρηται αὐντέρω, ὅτι τῶν Πατριαρχῶν πρόσω-
πον ὑπερεξίστην τῶν κατ' αὐτὰς Συνοδῶν, λέγονται
τὰ συνοδικὰ πεπραγμένα εἶναι αὐτῶν ὅσων συμ-
τομίας, ὅθου ὁ κύριός ἐγγραφὴ περὶ Νεσρείς,
καὶ ἵνα μὴ ἐπὶ πιν ὅθι ὁ κύριός, ἦγεν ἡ Αἰγυ-
πτιακὴ Σύνοδος ἀνεθεμάτισε, καὶ ἴδε αὐντέρω βιβλίῳ

τρίτῃ κεφαλῇ δέκατῃ πέμπτῃ Παράρτητον ἡκο-
σόν. ὅπερ ἐκ-ἐπιφέρειται, ὅταν τῆς ἰδίας πόλεως
ἐκαστοῦ τὰ πράγματα οἰκονομῇ, ὅν τρέπον ὁ παῖς
ἐπίσκοπος τὰ τῆς ἰδίας καὶ μόνης ἐνορίας καὶ
ὅσον ἀνήκει αὐτῷ ὀπισκέπτεται καὶ οἰκονομεῖ. 5

ΒΙΒΛΙΟΤ' . ΜΕΡΟΣ Γ' . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' .

Περὶ τῶν τίσις κυρίως Ἐπαρχία καὶ Σύνοδος τῆς Ἐπαρχίας, καὶ περὶ τίνων ἀθροίζεται, καὶ τίφωσι περὶ
αὐτῆς οἱ κανόνες, καὶ ποσαχῶς λέγεται ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ Θρόνος αὐτῆς καὶ ἡ Σύνοδος αὐτῆς. καὶ ὅθι Σύνοδος
Ἐπαρχίας καὶ Ἐπαρχία Πατριάρχῃ, καὶ τῶν ἑτέρων, καὶ ἡ Σύνοδος καὶ ἡ ἐνορία ἐκάστη Πατριαρχίᾳ καλεῖται. 10

Ἐπαρχία ἐστὶ κυρίως, ἡ ἐκάστη Μητροπολίτις
ἐνορία. Σύνοδος δὲ τῆς Ἐπαρχίας ἐστὶν ἡ
συνέλευσις ὁκείῃ, καὶ ὅθι ὁ Μητροπολίτης καὶ οἱ
ἐπισκοπῶν αὐτῇ πάντες, ἡ γὰρ οἱ πλείονες ἐπίσκο-
ποι συνέρχονται εἰς ὃν αὐτόπον δοκιμάσῃ αὐτοὺς, κα-
θώς φησὶν ἡ ὁ Τρέλλῃ Κανὼν ὁ γδῶ. συνέρχονται
δὲ ἐν αὐτῇ οἱ ἐπίσκοποι, ἀνακρίνοντες τὰ δόγματα
τῆς ὁσεβείας, καὶ τὰς ἐμπιστάσας ἐκκλησιαστικὰς
αἰτιολογίας ἀγαλῶντες, κατὰ τὸν τετακτοῦν ἐξδο-
μεν ὁπσοδικὸν Κανόνα. τὰ γὰρ ὑπὸ διοίκησιν ἡ-
νὸς ἐπισκόπου τῶν τοιούτων ὄντα, ἐν τῇ κοινότητι θεω-
ρεῖται, ἢτε ἐπίσκοπος ἀπλῶς εἰρηότοιχος, ἢτε
ὁ Μητροπολίτης. ὅθου φησὶν ὁ τετακτοῦν τέταρτος
ὁπσοδικὸς Κανὼν, μήτε τὰς ἐπισκόπους ποιῶν
αὐτὸν τῆς Μητροπόλεως, μήτε τὸν Μητροπολίτην ἀντὶ
τῶν ἐπισκόπων ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰς διοικήσεις αὐτῶν
δηλονότι συμβαίνεισιν. ἐμὲν ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ
διοίκησιν τῆς Μητροπόλεως ἡ ἐπισκόπος συμβαίνει
τινὰ, αἵτινα ἐδυνάμει θεωρεῖσθαι καὶ ἀγαλῶσθαι,
ἀλλ' ἢ μόνον ὑπὸ τῆς κοινότητος, ἢτοι τῆς Συνόδου
ὡς φησὶν ὁ ὁπσοδικὸς Κανὼν. καὶ ὁ δέκατος ὅσας
τῆς ἐν χαλκηδόνι φησὶ, καὶ διορθῶν ἐκαστὰ τὰ
ἀνακύπτοντα. καὶ ἡ ὁ Τρέλλῃ Κανὼν ὁ γδῶ φησὶ,
διὰ τὰ ὡς ἂν ἀνακύπτοντα ἐκκλησιαστικὰ κεφάλαια.
ὡς εἴλεγον, ἐκάστος ἐπίσκοπος διοικεῖ τὰ ἴδια καὶ
τὰς διοικησὶν Κανόνας, τὰ δὲ ἀνακύπτοντα, ἐν
Συνόδῳ ἀνακρίνεται κοινῶς. τὰ αὐτὰ φησὶ καὶ ὁ ὁ-
σας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἄλλοι ἄλλων Συνόδων Καν-
όνες. γίνεται δὲ τούτῳ τῷ Συνόδῳ δις τὴν ἑτέραν
ὁπτάτην ὁ τετακτοῦν ἐβδομὸς ὁπσοδικὸς Κανὼν,
καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης ὁ πέμπτος, καὶ ἄλλοι. ὁ
μάλιστα ὁ γδῶ τῆς ἐν Γερύλλῃ καὶ ὁ ἕκτος τῆς ἐβδόμης
ἁταξ γίνεται τὴν ἑτέραν κελεύσιν, ἐκ ἐναντιῶν
τοῖς πρὸ αὐτῶν Κανόνοι, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς τότε κατα-
δραμαίς τῶν ἐθνῶν. ὁκείνῳ δὲ ὅφησιν ὁ τέταρτος Καν-
ὼν τῆς πρώτης Συνόδου, τὸ κύριον τῶν μοναχῶν δι-
δοσθαι καὶ ἐκάστῳ Ἐπαρχίᾳ τῇ Μητροπολίτῃ,
λέγεται περὶ τῆς ὁκλογῆς τῶν ἐπισκόπων, εἰ δὲ καὶ
περὶ τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ ζητημάτων λαφθά, βέ-
λεται αὐτῷ τῇ Μητροπολίτῃ μὴ γίνεσθαι Σύνοδον,

καὶ τῷ ὁπτάσιν αὐτῆς βεβαιῶν τὸν Μητροπολίτην,
ἐμὲν ὅθι ὁ Μητροπολίτης μόνος ἐξ οἰκίας αὐτοῦ
δυνατὴν ὁπτάσιν ἐξευγχεῖν, ὅθου φησὶν ἡ αὐτὴ
Σύνοδος Κανὼν πέμπτῃ, μέλει αὐτῷ κοινῶ τῶν
ἐπισκόπων δόξῃ πᾶσι ψῆφον ὁκείδῃ. ὅθ' ὅτε δὲ 20
ὁ Μητροπολίτης χρείας κατεπευγῆς μετακαλεῖται
τινὰς ἐπισκόπους ἀπὸ τῆς πλησιέστερης Ἐπαρχίας τῇ
κρίναι καὶ βεβαιῶσαι σὺν αὐτοῖς τὰ περὶ τῆς
κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον Κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ
Συνόδου. ἔτι ἀπόντος τοῦ καὶ τινῶν ἐπισκόπων, 25
ἀπὸ γραμμάτων αὐτῶν γίνεται ἡ ὁκλογὴ καὶ χερο-
τονία ἐπισκόπων, ὁπτόντος δὲ Μητροπολίτη, ἢ γίνε-
ται. ἐν δὲ τῇ ὁκλογῇ καὶ χερτονίᾳ τῆς Μητροπολί-
της, καὶ ἐν τοῖς θεωρημαῖς ἐν τῇ Συνόδῳ ζητήμασι
αἱτινὲς ἀντιλέγουσι, κρατῇ τῶν πλείων ἡ ψῆφος. 30
ὅτ' ἂν μὲν οἱ ὁ Μητροπολίτης ὑπὸ αὐτῆς γινέτο, ἢ
Ἀρετικὸς, οἱ ἐπίσκοποι μόνον ἐκρίνον. τὸ πάλαι,
καὶ ἐκαστὸς αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ὁκείνῳ ἑτέρῳ Μητρο-
πολίτῃ ἐψηφίζοντο καὶ ἐχερτόνεν, ὡς καὶ οἱ Καν-
όνες καὶ ῥητὴς οἱ πατέρες τῆς τρίτης Συνόδου τῆς 35
ὁκείμηνικῃς φησὶ. καὶ δὲ τὰς Μητροπολίτας ἀνα-
κρίνουν συνοδικῶς οἱ Πατριάρχῃ, τὰς δὲ Πατριαρχί-
ας ποτὲ μὲν ὁκείμηνικῃ Συνόδῳ κατὰ πᾶσι ποιότη-
τα τὰ γονομῶν παρ' αὐτῶν ἐγκλήματα, ποτὲ δὲ
οἱ ὑπὸ αὐτῆς τελευτῶντες Ἀρχιερεῖς. λέγεται δὲ ὁ Μη-40
τροπολίτης πάντα, αἵτινα λέγεται καὶ ὁ ἐπίσκοπος.
καὶ ἔτι Ἐξάρχῃ τῆς Ἐπαρχίας κατὰ τὸν ἕκτον Καν-
όνα τῆς ἐν Σαρδικίᾳ. καὶ ἐπίσκοπος Ἐπαρχίας καὶ
τὸν πρώτον Κανόνα τῆς τρίτης Συνόδου. καὶ ὁ Θρόνος
αὐτῆς πρώτη καθεδρὸς τῆς Ἐπαρχίας κατὰ τὸν ἐν-45
κοσὸν τρίτον Κανόνα τῆς ἐν Καρθαγίνῃ. καὶ ἡ Σύ-
νοδος αὐτῆς περὶ σκυμνῆ, Καρθαγίνης Κανὼν ἐκα-
τοστῷ τρίτῳ. καὶ Σύνοδος Ἐπαρχίας, Ἀντιοχείας
Κανὼν δέκατῳ τεταρτῷ. καὶ Σύνοδος Τσιπικῆ,
ὡς φησὶν ὁ ὁ γδῶ τῆς ἐν Γερύλλῃ, καὶ ὁ ὅσας τῆς ἐν-50
δόμης. καὶ πρωτόθρονος, καὶ πρῶτος, ὡς φησὶν
ὁ Ἀντιοχείας Πέτρος ὁπσολῇ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον
Γρατσίης. καὶ πρωτόνῃ Ἐπαρχίᾳ, Καρθαγίνης
Κανὼν δέκατῳ σιάτῳ. ἴδε Ἀντιοχείας Κανόνα τέταρ-
τον καὶ δέκατον πέμπτον, καὶ Καρθαγίνης ὁκείμηνον ὁ γδῶ.

ἡ Σύνοδος τελεῖα, Ἀντιοχείας Κανόνι δεκάτῳ ἑκτῷ καὶ
 δεκάτῳ ἐβδόμῳ. τὰ αὐτὰ φησι καὶ ὁ Βαλσαμών καὶ Ζω-
 ναράς ἐξηγηταὶ τῶν Κανόνων, ὅτι Σύνοδος τῆς Ἐπαρ-
 χίας ἐκεῖνη λέγεται τελεῖα, ἥ καὶ ὁ Μητροπολίτης
 5 συμπάρεσι. καὶ Κανόνι ἑκοστῷ ἡ αὐτὴ Σύνοδος
 φησὶ, μὴ ἐξῆναι τινὰς καθ' ἑαυτὰς Συνόδους ποιῆ-
 θαι αὐτῶν πεπιστωμένων τὰς Μητροπόλεις. ὅθεν
 ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Κανόνι πέμπτῳ περὶ τῶν ὑπὸ
 τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας κειμένων ἐφη, τὸς
 10 ὑπ' ἐτέρων ὑπεβληθέντας ὑπ' ἐτέρων μὴ δεξι-
 εῖσθαι. καὶ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἐπικρατείαις τῶν Αἰρετι-
 κῶν καὶ ὑπὲρ Διοικήσεων ἐνήργησαν. Δὲ τὴν αὐτοῦ
 τινὲς Ἐπίσκοποι, ἡ δούτερος Οἰκουμενικὴ ἐν τῷ δού-
 τέρῳ αὐτῆς Κανόνι ἐπιτάττει, τὰ καθ' ἑκάστην Ἐ-
 15 παρχίαν ἢ τῆς Ἐπαρχίας Σύνοδος διοικήσει κατὰ
 τὰ ἐν Νικαίᾳ ὁρισμῶν, ἴδε αὐτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ
 κεφάλαιον τέταρτον. Οὐ μόνον δὲ οἱ Μητροπολί-
 ται κέκλυται χρεῖσθαι Κανονικόν, ἵνα Συνόδους ἀθροί-
 ζωσι κατ' ἑπὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ Πατριάρχαι, ὅθεν ὁ μέ-
 20 γας Ἰεσυνιανὸς Νεαράς ἐκατοστῇ ἑκοστῇ τρίτῃ καὶ
 ἐκατοστῇ τετρακοστῇ ἐβδόμῃ Θεοφίλῳ λέγων, οἱ
 Πατριάρχαι καὶ οἱ Μητροπολίται ἀπαξ τὴν ὁμιαντὴν

ἢ διὰ κοινὰς ποιήτωσαν Συνόδους, τὰς κατ' ἀλλή-
 λων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν
 ἀνακείμενους αἰτίας, καὶ τὰ ἀνακείμενα κατὰ Κα-
 νόνα Διατάττες κεφάλαια. ὡρίσθη δὲ γίνεσθαι τὴν
 Σύνοδον τῆς Ἐπαρχίας παρὰ τῶν Ἀποστόλων, ὡς
 εἴρηται, καὶ ἐφυλάττετο ἡ τάξις ὡς εἴρηται αὐτέρῳ
 βιβλίῳ πρώτῳ περὶ τῶν Συνόδων τῶν γενομένων περὶ
 τῆς βαπτίσματος καὶ τῆς Πάχας, ὅπῃ δὲ τῆς με-
 γάλῃ Κωνσταντίνῃ συνοδικῇ Σύνοδος Οἰκουμενικῇ ἐν
 Νικαίᾳ, ἀνεκρίνισεν τὴν τάξιν, ὅθεν καθεζέτης καὶ ὑπὸ
 Συνόδων καὶ ὑπὸ Βασιλέων Σύνοδος τῆς Ἐπαρχίας
 διορίσθη ἀσφαλιτῶς γίνεσθαι, κατὰ δὲ τὸν τρόπον
 τῆς, καὶ τὸν σκοπὸν τῆς δούτερος Κανόνος τῆς
 δούτερος Οἰκουμενικῆς, ἡ τῆς Πατριάρχῃ Σύνοδος,
 Σύνοδος Ἐπαρχίας καλεῖται. καὶ ἡ Διοίκησις καὶ
 ἐνορία ἐκάστη Πατριάρχῃ, Ἐπαρχία καλεῖται.
 ὅθεν Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλουτιανὸς ἐν τῇ πρὸς τὸν ἅγιον
 Κύριλλον Σάκρα γράφουσιν ἵνα ἔλθῃ εἰς τὴν οὐ ἐφέ-
 σω Σύνοδον, ἔχων ὀλίγους, ὡς δοκιμάσῃ ἐκ τῆς
 ὑπ' αὐτὸν τεταγμένης Ἐπαρχίας ἀγνωπῆτες Ἐπισκό-
 πους. ἴδε καὶ αὐτέρῳ βιβλίῳ δούτερος κεφάλαιον
 τρίτον, καὶ βιβλίῳ τρίτῳ κεφάλαιον τέταρτον.

25

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

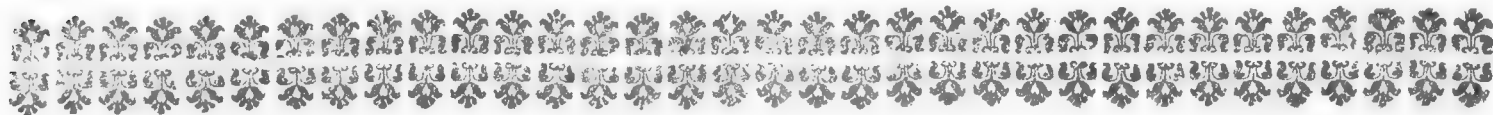
Περὶ τῆς πόσας σημαίνει τὸ τῆς Διοικήσεως ὄνομα, καὶ ποσαχῶς λέγεται ἡ τῆς Διοικήσεως Σύνοδος.

30 Τὸ ὄνομα τῆς Διοικήσεως, ὅσον ἐν τοῖς ἐκκλησια-
 στικοῖς πράγμασι, σημαίνει πρῶτον τὴν Ἐπαρχίαν
 ἐκάστη Ἐπισκόπος, ὡς οἱ Κανόνες τῆς ἐν Καρθαγέ-
 νῃ Συνόδου ποσθηκοῦς ἐβδόμῳ, ἐβδομηκοῦς δού-
 35 τερῷ καὶ ἐκατοστῷ δούτερῷ φασί. δάτερον,
 τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Μητροπολίτης, ὡς ὁ ἐκατοστῷ πρῶ-
 τος Κανὼν τῆς ἐν Καρθαγένῃ, καὶ ὁ ἑκοστῷ ὀγδοοῦς
 τῆς ἐν Χαλκηδόνι φασί. τρίτον, ποσῶν Μητρο-
 πολιτῶν Ἐπαρχίας ἐν μιᾷ Διοικήσει κειμένης, ὡς ὁ
 ἑκτὸς Κανὼν τῆς δούτερος Οἰκουμενικῆς Διαγορεύει.
 40 τέταρτον, τὴν ἐκάστη Πατριάρχῃ ἐνορίαν, ὡς λέ-
 γεται ἐν ποσῶς ἔποις τῶν πρακτικῶν τῶν Οἰκ-
 υμενικῶν Συνόδων, καὶ ἀρκεῖ εἰπεῖν, ὅτι ἐν τῇ ἐν Ἐφέ-
 σω πρώτῃ Συνόδῳ ἐβρέθη, ἡ αὐτὴ Σύνοδος τῆς
 Ἀνατολικῆς Διοικήσεως, δηλονότι ἡ ὑπὸ τὸν Θρόνον
 45 Ἀντιοχείας. καὶ, σμμελθεῖσα Σύνοδος ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς Διοικήσεως. πέμπτον,
 τὰς τινῶν Πατριαρχῶν ἐνορίας, ἀμὰ ἐνομορμίας, ὡς
 ἐν τῇ ἐβδόμῃ Οἰκουμενικῇ εἴρηται, ἰωάννης καὶ Θω-
 μᾶ τῶν Ὀλαβισάτων Πρεσβυτέρων καὶ Τοποτηρη-
 50 τῶν τῶν Ἀποστολικῶν Θρόνων τῆς Ἀνατολικῆς Διοι-
 κήσεως. Πενταχῶς ἔν λεγομένης τῆς Διοικήσεως,
 ἡ Σύνοδος τῆς Διοικήσεως λέγεται τευχῶς κατὰ τὸς
 περὶ τῆς δηλονότι εἰρημνίας τρεῖς τρόπους. καὶ κατὰ
 μὴ τὸν τρίτον τρόπον εἴρηται αὐτέρῳ βιβλίῳ τετάρ-
 τῳ κεφάλαιον τετάρτῳ καὶ πέμπτῳ, καὶ ἴδε τὸν τόπον.

ἔπαυσε δὲ ἡτοιμάτῃ συνέλευσις καὶ ἐέργεια μετὰ
 τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, ὅθεν ἔτε μένεται αὐτῆς
 ὁ Ἰεσυνιανὸς ἐν εἰς διορίζεται περὶ τῶν Διαφορῶν ὧν
 ἔχουσιν οἱ Ἐπίσκοποι μετὰ τῶν Μητροπολιτῶν αὐτῶν,
 ἔτε αὐτῶν ἔτε ἄλλῳ τίς. κατὰ δὲ τὸν πρῶτον τρό-
 πον ἔχεις ὡς δειγμάτων τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ
 Παύλῳ τῆς Σαμοσατέως, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐκθεμένην
 Κανόνας ὅπῃ Κωνσταντίνῃ, καὶ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ὅπῃ τῇ
 Βασιλέως Θεοφίλῳ, καὶ τὴν ἐν Μεσοβίᾳ ὅπῃ τῇ αὐτο-
 κράτορῃ Ἀλεξίᾳ, καὶ τὴν ἐν Βυζαντίῳ ὅπῃ Θεοδοσίῳ
 τῆς μεγάλης περὶ Ἐπισκόπων Βόσεως, ἐν ἣ παρήσαν Θεο-
 φιλῷ ὁ Ἀλεξανδρείας, Νεκτάριῳ Κωνσταντινουπό-
 λιος καὶ ὁ Ἀντιοχείας, καθ' ἣν καὶ νῦν ὅπῃ τῆς ὅπῃ-
 κρατίας τῶν Ὀθωμανῶν γίνονται ἐν Κωνσταντι-
 πόλει Σύνοδοι, παρελθόντων ποσῶν ἡ ἐνὸς ἢ δύο
 ἢ καὶ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ Θεω-
 ρεῖται ὡς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ παρ' αὐτῶν καὶ
 τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων ἐπὶ συμβῇ κοινὸν αἰαγ-
 κῶν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ἐρμηνείας ἢ βεβαιώσεως
 δεόμην, οἷς μεταπτώτα σμτίζονται καὶ εἰ μὴ πα-
 ρόντες Πατριάρχαι, καὶ πάντες οἱ κοινωνοὶ τῇ
 Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀρχιερεῖς, καὶ αὐτοὶ οἱ αὐτο-
 κέφαλοι καλῶν Ἀρχιεπίσκοποι. κατὰ δὲ τὸν
 τέταρτον τρόπον ἐν πᾶσι τοῖς πατριαρχικοῖς Θρό-
 νοις γίνονται συχιάκις Σύνοδοι καὶ σμμελεύσεις, ὡς πε-
 ς ἐπὶ ἐκκλησιαστικὸν δόγμα, ἢ ἑσπάλμα, ἢ ἑτέρῳ τι

ζήτημα λύσεως ἢ βεβαιώσεως δεόμενον, οὕτως τῶν Πατριαρχῶν μετὰ τῶν πατρισταρχικῶν Ἀρχιερέων ἐν τῇ ἰδίᾳ Διοικήσει μόνον θεωρεῖ, μηδαμῶς ἄλλῃ Πατριάρχῃ ὁποῖα δὴποτε τέρπῳ συγχέοντο τὰ μὴ ἀνήκοντα τῇ ἰδίᾳ Διοικήσει, κατὰ τὴν δούτερον Κανόνα τῆς δούτερας Οἰκουμενικῆς, καὶ κτ' ὅσων προῖεν καὶ ὡς ἔδοξεν καὶ κρίσιν καὶ λήψασιν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Σημειῶται ὅτι αἱ πατριαρχικαὶ Συνοδοὶ λέγονται ἁγίαι καὶ μεγάλαι, ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδοῦ

κεῖνται αἱ ἐπὶ Φλαυίαν ἐν Κωνσταντινῇ κατὰ Εὐτυχῆς συναλεύσεις, καὶ ἐκάστη λέγεται ἁγία καὶ μεγάλη. καὶ δεκάτῃ πράξει τῆς αὐτῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδοῦ Συνοδὸς τις γυναικὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπὶ Δόμνῃ, ἁγία καὶ μεγάλη καλεῖται. καὶ πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ Ἀρείῃ ὁ Ἐπιφανὶς Δίεσις ἐξηκοστῇ οὕτῃ μεγάλῃ καλεῖται. ἀλλὰ δὴ καὶ αἱ Τοπικαὶ Συνοδοὶ ἑμόνον μεγάλαι, ἀλλὰ καὶ μέγισται καλεῖνται, καὶ ἴδε αὐτῶν τὴν Ἀλεξανδρείας Διονύσιον βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ. 19

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ τί ἐσιν Οἰκουμενικὴ Συνοδὸς, καὶ πόσα τὰ ἐν αὐτῇ θεωρήματα, καὶ πόσα τὰ αἴτια δι' ἃ μόνον οἱ ὁρθόδοξοι Βασίλεις τὰς Οἰκουμενικὰς ἀθροίζουσι Συνοδοὺς.

Αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ γεγόνασιν, ὅτε ἐκ κελύσεως βασιλικῇ αἱ κατὰ πᾶσαν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν Ἀρχιερεῖς μετεκληθήσονται, καὶ ὅτε ἐν ἐκάστῃ περὶ πίσεως ἢ ζήτησις γέγονε, καὶ ψήφῃ, ἥτοι ὅρῳ ἐξεφωνήθῃ. ἂν γὰρ χειριστοῖεν ἤρξαντο τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα, ἐξ αὐτῶν Βασιλέων ἤρτην, καὶ αἱ μέγισται Συνοδοὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ γεγανάσκει καὶ γίνονται. Σωκράτης βιβλίῳ πέμπτῳ ἐν τῇ προομιᾷ. καὶ κτ' ὅσων μαρτυροῦν τὸν Βασίλεα Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ ὀνομαζόμεναι, διότι ὁ τῶν Ῥωμαίων Βασιλεὺς τῆς Οἰκουμενικῆς δεσπόζων, ἐκ παλαιόθεν πάντα τὰς Ἐπισκόπους Ἀεφόνων Ἐπαρχιῶν τῆς Οἰκουμενικῆς ἐν οὐα τόπον ἐλθεῖν κελεύει. ὥστε Οἰκουμενικὴ Συνοδὸς ἐστὶ καὶ λέγεται ὁκείνη ἢ σινελεύσις, ἐν ᾗ τὰ τρία ταῦτα θεωροῦνται, πρῶτον, ὅτι ἐκ κελύσεως βασιλικῆς ἠθροίσθησαν ἐκ τῆς ὑφ' ἡλίου ἔγκριτοι ὁκκλησιαστικοί, ἢ δὲ ἑαυτῶν, ἢ διὰ Τοποτηρητῶν. δεύτερον, ὅτι ἐν αὐταῖς ζήτησις περὶ πίσεως γέγονε. τρίτον, ὅτι ἐν αὐταῖς ψήφῃ, ἥτοι ὅρος δογματικὸς ἐξεφωνήθῃ, αἱ δὲ ἄλλαι αἱ ἢ πρὸς βεβαίωσιν τῶν ὁρισθέντων, ἢ πρὸς καθάρσεις τῶν ἐκαστῶν τλημσάντων, ἢ περὶ κανόνων καὶ ζητημάτων ἐκκλησιαστικῶν ὁρώντων εὐταξίαν μόνον ἀθροίσθαι, ὡς καὶ Οἰκουμενικαὶ ἐκλήθησαν. Ἐπὶ δὲ εἰπὼν σαφέστερον, Οἰκουμενικὴ Συνοδὸς ὁκείνη ἐστὶν, ἣν ὁ Αὐτοκράτωρ ἀθροίζει διὰ παλαιόθεν αὐτῇ (καὶ διὰ φέρει εἰπὼν πρὸς κλησιν, ὡς ἀκάλειν, πρὸς αὐτῶν, κελύσιν, ἀξίωσιν, θέμισμα, ἰδίαν ἀρέσκην, θέλησιν, νέυμα, τύπον, βελὺν, πρὸς πρὸν) καὶ συναθροίζονται ἐν αὐτῇ οἱ πρῶτοι Ἐπίσκοποι τῶν πρῶτοι μεγάλων καὶ ὁσπολικῶν θρόνων, ἥτοι αἱ Πατριαρχαὶ (εἰ μὴ πετύχη εὐλογόεως αἴτια τὰ μὴ πάντα παρῆναι ὡς ῥηθῆσεται, τὰ ἔτι γε λέγονται δι' αἰτίαν ἀναγκάσιν, παρῆναι δὲ τὸν Τοποτηρητῶν αὐτῶν) καὶ πάντες, ἢ οἱ ἐγκριτωτέρω καὶ σαφέστεροι Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι διὰ τῶν πρῶτοι θρόνων, καὶ ὁποῖα ἄλλοι ἐξαιρετικῶς ἐκ Βασιλέως κα-

λέσει, καὶ οἱ Πατριαρχαὶ πέμψουσιν, ἢ λαβόντες μεθ' αὐτῶν ἔχουσιν. τὰ αἴτια δὲ δι' ἃ οἱ ὁρθόδοξοι Βασίλεις μόνον αὐτῶν ἀθροίζουσι ἐπὶ πρῶτον, ὅτι τὸ συναχθῆναι διὰ Ἀεφόνων ἐθνῶν αὐθρόπως εἰς τόπον ἐθνικῆς Βασιλείας πρὸς σύστασιν Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπὶ ἐξίσῃ ἐπικρίσει αἵμα καὶ ἀδύατον. 21 δούτερον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς διώκεται μετὰ πρεσβείας ὀνόμαζον ἀναγὰν τὰς διὰ ξένων ἐθνῶν Ἐπισκόπους εἰς τὸν τόπον τῆς Βασιλείας αὐτῆς, ὡς γέγονεν ἐπὶ τῆς ἑκτῆς καὶ ἐβδόμης τῶν Οἰκουμενικῶν, ἀλλὰ δὲ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ὁ Βασιλεὺς ἐξένετο αἴτια τὰ ἐλθεῖν τὰ πρὸς τὰς Τοποτηρητάς τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς γράμματα, καὶ ὡς εἰς πλάτῃ ἴσορξῃ Σίλβεστρος ὁ μέγας Ἐκκλησιαρχῆς. τρίτον, ὅτι τοῖς Ἐπισκόποις τερφῆς, ὀχημάτων, καὶ ἐτέρων δαπανῶν ἔχουσιν χρεῖαν οἱ Αὐτοκράτορες καὶ αὐτοῖς ταῦτα παρέχουσιν, καὶ ἴδε τὸν Εὐσέβιον ἐν τῇ τρίτῃ βιβλίῳ τῆς βίβλου Κωνσταντίνου, καὶ τὸν Σωκράτη καὶ Θεοδώρου καὶ Σωζόμενον ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν βιβλίων τῆς ὁκκλησιαστικῆς ἱστορίας αὐτῶν, καὶ τὸν Γελάσιον βιβλίῳ δούτέρῳ, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὁκκλησιαστικῶν ἱστορικῶν, καὶ πάλιν Σάκεον τὸν Πρωγονάτη πρὸς Δόμνον τὸν Πάπα. τέταρτον, ὅτι ἐκ τῶν Ἐπισκόπων καταστάντων ἡνῶν πρὸς ἀκλήλεις, ὡς ἐγίνετο ἐπὶ Κορινθίᾳ καὶ Κυπριανῇ, Βίκτωρ καὶ Πολυκράτης, καὶ ἐν πάσαις ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς πάλιν τῆς δούτερας, ὅσα συμπεραίνεται ἀπὸ τῆς τῆς βασιλικῆς ἐπιστολῆς. πέμπτον, εἰ Αἰρετικοὶ ἐκ ὑποτάσσονται τῇ συνοδικῇ λήψασα, ὡς περὶ ὁ Σαμοσατῆς, ὃν εἶναι ἐδίωκε τὰ ἐθνικῆς Βασιλείας Ἀυρηλιανὸς ὁ ἀριστὸς, ὅθεν κατ' αὐτῶν ἔχουσιν ἢ τὸν Ἐπισκόπων κρίσει, καὶ ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς οἱ Αἰρετικοὶ ὡς τῶν Βασιλέων Ἀεφόνως ἐξαιρεθῆσαν καὶ ἐπαυδῶθησαν, καὶ τὰ βιβλία τῆς Δίεσεως αὐτῶν πυρκαῖα γεγανάσκιν, ἐξ ὧν οἱ ὁρθόδοξοι ἐλαβον μεγάλῃ ἰσχύϊ καὶ ἐπαύσαν, καὶ ἴδε τὰς

τόπας αὐωτέρω. Ἀλλὰ ταῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια τοῖ-
 νω μόνον ὁ Βασιλεὺς ἀθροίζει πλὴν Οἰκουμενικῶν Σύ-
 νοδον, ὅθεν ἐν αὐτῇ πρώτῃ ἀφημεύεται. καὶ φύ-
 λακες καὶ σήριγμα τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ Ἀρχιερεῖς
 5 καὶ ἱερεῖς, καὶ διδάσκαλοι πίστεως, καὶ χριστοὶ
 κυρίως ἑμόνον. Ἀλλὰ τὸ χρίσθαι αὐτοὺς πρὸς ἀγίῳ Μύ-
 ρω ἐν τῇ σέψει, ἀλλὰ καὶ Ἀλλὰ τὸ διορθῆναι τὰ ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβαινόντα δύσκολα, ὡς ἐξαρέτως
 φιλόχριστοι, καὶ ἄλλοι. Ἀλλὰ πλὴν ὑπὲρ τῆς ὀρθο-
 10 δοξίας περὶ αὐτῶν καὶ μέριμνα ἐκλήθησαν οἱ ἀθροί-
 σαντες αὐτὰς Βασιλεῖς, καὶ ἴδε τὰς τόπας αὐω-

τέρω τῶν Συνοδῶν, καὶ Μακάριον τὸν Ἀγκύρας ἐν
 τῇ ἐκδοῦναι κεφαλῇ, καὶ τὸν Παχυμέριον ἐν
 τῇ ἐκδοῦναι βιβλίῳ. ἔκπν, ὅτι ἐδὲς Πατριάρχης
 ἡ Πάπας ἔχει μῆτε δὲ τῆς γραφῆς, μῆτε δὲ τῶν
 Κανόνων, μῆτε δὲ τῶν σωτηρίας τοιαύτων ἐξουσίαν, ἵνα
 ἀθροίσῃ τὰς ἀπαιταχὲς Ἐπισκόπους εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ ἡ μό-
 νον ὁ Βασιλεὺς, ὅστις οἱ ὑπερόροι Ἀλλὰ πλὴν περὶ σκλη-
 ροῦ καὶ πρεσβείαν, οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῇ Ἀλλὰ πλὴν
 περὶ αὐτῶν, καὶ οἱ Αἰρετικοὶ Ἀλλὰ τὸν φόβον πέθονται,
 καὶ ἐκαστος Ἐπισκόπος μόνον ἐν τοῖς ὅροις αὐτῶν,
 γίνεται τὸ οἰκουμενικὸν σωμᾶρισμα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

15 Περὶ τῶν τῶν ἔργων καὶ ἡ δύναμις τῶν Ἀντικράτορων ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς.

Ἔργον τῶν Ἀντικράτορων ἐστὶν ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Συ-
 νόδῳ, πλὴν μὲν ἀθροίσιν αὐτῆς καὶ περὶ τρεπτικῶς
 καὶ περὶ σακτικῶς καὶ ἀπειλητικῶς ποιεῖν, ὡς εἴρηται
 20 αὐωτέρω κεφαλῇ τετάρτῃ. ἡ δὲ ἀθροιστὴς εἰ πα-
 ρεῖν ἐν αὐτῇ, ὡς περὶ σακτικῶς καὶ ἀπειλητικῶς καὶ
 συμβαλόντως ὡς ἀκαλεῖ τὰς πατέρας εἰς ὁμόνοιαν καὶ
 ὁπμιεῖαν πρὸς λύσιν τῶν ἀμφιβολιῶν καὶ ὁρίσιν τῆς
 ἀληθείας, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς βεβαίωσιν τῶν πραγμά-
 25 τῶν ἐν τῇ Συνοδῷ. ὅθεν περὶ τῶν μεγάλων Κων-
 σταντίνης παρὸν ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ λέγει
 ὁ Σωκράτης, τότε ἔν τας περὶ ὁμονοίας καὶ ἐρήνης
 λόγους εἰς πλάτῃ διεξελθόν, αὐτοὶ περὶ τῶν δογ-
 μᾶτων ὁπμιεῖαν ἐπισκέψασθαι τῇ αὐτῶν γνώ-
 30 μη ἐπέτρεψε. βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῇ ἐβδόμῳ.
 καὶ ὁ Εὐσέβιος ἐν τῇ τρίτῃ βιβλίῳ εἰς τὸν βίον τῶν
 Κωνσταντίνου λέγει, πλείων δὴ τῶν ἐφ' ἑκατέρῳ τάγ-
 ματι ὡς ἀτενομένων, περὶ τῆς ἀμφιλογίας τὰ πρώ-
 35 τα συνισαμένων, ἀντικαθίστα ὁ Βασιλεὺς
 τῶν πατέρων, χολῇ τε αὐτοῖς τὰς περὶ αὐτοὺς ὑπε-
 δέχετο, ἐν μέρεσι αὐτὴν λαμβανόμενον τῶν παρ' ἑκα-
 τέρῳ τάγματι λεγομένων, ἡρέμα σωῆγε τὰς
 φιλονεικίας συνισαμένων, πρᾶως τε ποιούμενον τὰς
 40 περὶ ἑκάστην ὁμιλίαν, ἐκτινάζων τε τῇ φωνῇ, ὅτι
 μὴ δὲ τῷ τῷ ἀμαθῶς ἔχει, γλυκύτερος ἢ ἢ καὶ
 ἡδύς, τὰς μὲν συμπείθων, τὰς δὲ καὶ δυσωπῶν πρὸς
 λόγῳ, τὰς δὲ εὖ λέγοντας ἐπαινῶν, πάντας δὲ εἰς
 ὁμόνοιαν ἐλκύων, ὁμογνώμονας τε καὶ ὁμοδόξους αὐ-
 45 τὰς ὅπν τοῖς ἀμφισβητημένοις ἀπασιν ὁπμιεῖαν κα-
 τεστήσατο, ὡς ὁμοφρονῶν μὲν καταστήσας πλὴν πίσειν,
 τῆς δὲ σωτηρίας ἐορτῆς τὸν αὐτὸν ὡς τοῖς πᾶσιν
 ὁμολογηθῆναι καὶ ἐκτελεσθῆναι, ἐκτελεσθῆναι τῇ καὶ ἐγγρά-
 φῳ δὲ ὑποσημασίᾳ ἑκάστη τὰ κοινῇ δεδογμένα.
 καὶ ὁ Θεοδώριτος Φριγίας, Βασιλεὺς ὁ παιεύφην
 50 τὰς περὶ τῆς ὁμονοίας τε καὶ συμφωνίας περὶ ἐκτι-
 χε λόγους, τῆς τε τῶν τυραννῶν ἐκείνων ἀναμνησ-
 τικῶν ὁμολογίας, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῇ θεοῦ παρ-
 χεῖας ἐν ἡμετέρας ἐρήνης, καὶ ὡς δεινὸν εἶναι καὶ
 ἄγαν δεινὸν, τῶν πολεμίων καταλυθούτων, καὶ μη-
 δεὶς ἀντικαθίστα, ὡς ἀλλὰ ἐκτινάζων, καὶ

τοῖς δυσμοίᾳ ἐν ἡδονῇ καὶ γέλωτι περὶ αὐτῶν, ὡς ἄλλως τε
 καὶ περὶ θείων ἀπολογισμῶν πραγμάτων, καὶ τῶν
 πατέρων Πυθιμάτων πλὴν διδασκαλίαν ἀνάγκη
 ἔχοντας, εὐαγγελιστῶν γὰρ, φησὶ, βιβλοὶ καὶ ὑποση-
 μασίαι, καὶ τῶν παλαιῶν Προφητῶν τὰ θεασίσματα
 σαφῶς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς περὶ τῶν θείων φρονέειν ἐκπαιδεύουσι.
 πλὴν πολεμοποιὸν ὅτι ἀπελάσαντες ἔρην, ἐκ τῶν θεοπνεύ-
 σων λόγων λαβόντες τὴν ζητεῖν πλὴν λύσιν. ταῦτα καὶ
 τὰ τέτοις ὡς ἀπλησία οἶα δὴ πᾶσι φιλοπάτωρ τοῖς
 ἱερέουσιν ὡς πατέρας περὶ αὐτῶν, τῶν ὑποσημασίαι δὲ
 μᾶτων πλὴν συμφωνίας πραγμάτων ὁρμῶν. βιβλίῳ πρώ-
 55 τῳ κεφαλῇ ἐβδόμῳ. τὰ αὐτὰ λέγει καὶ ὁ Γελάσιος
 βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλῇ ἐβδόμῳ, περὶ αὐτοῦ δὲ
 λέγων, Ἐπὶ ποικίλῃ ἡμέρᾳ, ὡς μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ καὶ
 ἐφ' ἑξῆς σωτηρίας ὡς τοῖς Ἐπισκόποις ὁ Βασιλεὺς,
 ἀλλὰ αὐτοῖς τὰ περὶ τῆς πίστεως διελάμβανε, τὰς τε
 ἀποφύγε αὐτῶν γνῶμας ἀνέλεγε. βιβλίῳ δευτέρῳ
 κεφαλῇ ὁγδόῳ. Ἐν δὲ τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ πα-
 60 ρὸν καὶ περὶ αὐτῆς ὁ μαρκιανὸς ἔλεγε, Ἡμεῖς
 γὰρ βεβαίωτα τοῖς πραγματικοῖς περὶ αὐτοῦ, ὡς δυ-
 νάμεως ὁπμιεῖαν ποιησόμενοι παρῆναι τῇ Συνοδῷ
 ἰδοκίμοι, ὑποσημασίαι ποιησόμενοι τὸν τῆς μακα-
 ρίας λήξεως Κωνσταντίνου. ὡς τε τῆς ἀληθείας ἀν-
 65 θίστας, μὴ περὶ αὐτῶν τὰ πλῆθη ὑποσημασίαι φά-
 λαις τινῶν διδασκαλίαις διχονοῦν. Καὶ, τῇ δὲ
 ἡμετέρας γαληνότητι σωδαῖον ἐπὶ τὰς δὲ ἡμε-
 τας μίαν καὶ πλὴν αὐτῶν περὶ τῶν θείων ἔχοντας γνῶ-
 70 μη, πλὴν ἀληθῆ καὶ καθολικῶν θερησκείαν τε καὶ πίσειν
 σέβειν, ἢ αὐτοῖς κατὰ τὰ ὡς ἀποδοθέντα ὡς τὰ
 ἀγίων πατέρων δόγματα ἐξηγήσασθαι. ἔργον τοῖ-
 νω γινώσκω τῆς ὑμετέρας ἀλαβείας, ἵνα ὁμογνώ-
 μοι ψυχῇ καθάπερ ἐν τῇ Νικαίᾳ ὁπωπῆται τῶν
 πατέρων Συνοδῷ φανερωθῇ ἡ πίστις, πλὴν
 75 μὲν ἡ ἀποδοθέντα τὰς ἀντιθέσεις, εἰς φῶς δὲ περὶ αὐ-
 τῶν, πᾶσιν ἐγγνώστη ὡς ἀπλησίως, καὶ καὶ δὲ τῆς
 ὑμετέρας συνοδῆς πᾶσι μὲν ἀμφίβολον ἐν τῇ ὀλίγῳ
 τῷ χρόνῳ τεχθῶν, καθὼς ἐφ' ἡμῶν φαιλότητι
 τινῶν καὶ ἀπλησίας περινοπῇ, οἱ αὖ δὲ τὰ παρ'
 ἡμῶν διχονομήματα φυλαχθῇ, ἔσται δὲ τῇ θείᾳ φρονείας

τῶν, ὅπερ ὁσεὶς γυνέσθαι παρθέσει παρδρά-
ζουσι εἰς τὸ διηνεκές ὅτι τῇ παρ' ἡμῶν ὠφελείᾳ
φυλαχθῶσι βέβαιον. πρὸς ἐξ ἐξδομῇ. Ἰδε καὶ τὸν
παρ' αὐτὸν παρσφονητικὸν τῆς αὐτῆς Συνοδῆς. Τὰ
δὲ περὶ Κωνσταντίνου τῆς Πωγωνιάτος οἷα, καὶ γὰρ διε-
λέγετο, καὶ παρῆλθε τὰς πόλεις καὶ λύσεις ὡς
εἰς τὴν πατέρων, καὶ ἐπράττει ὡς πρῶτος τὸς Ἐπίσκο-
ποι, καὶ ἔχων ἐν τῇ Συνοδῇ πῶν πνύματι καὶ αὐθου-
τῶν. Καὶ ἐν τῇ ἐν Κωνσταντίνῳ πόλει γυνομένη Συνοδῇ

περὶ τῆς Νινυίας Γεωργίου ὁπὶ Μανυῆλ τῆς Κομνηνῆς
ἐκείνῃ χιλιοσῶ ἐκατοσῶ ἐξηκοσῶ οἰκτῶ, ὁ Κωνσταν-
τίνος πόλεως Λεκάς ἐλεγχοι, ὡς φέρεται ἐν τῇ τῷ
γυνομένη συνοδικῇ σημειώματι, ὅτι γὰρ καὶ σήμερον
πάλιν Διὰ τῆς αὐτῆς βασιλικῆς γραμματικῆς ἀπηγγέλει
τῇ ἡμῶν μετρούτητι καὶ τῇ ἱερᾷ καὶ θείᾳ Συνοδῇ, ὡς
ἐκ παλαιότητος, ἀλλ' ἐν εἶδει συμβεβηκὼς ὁ κράτιστος
ἡμῶν καὶ ἁγίου Βασιλέως Φιλαδελφώτερον Διὰ π-
θεῖναι περὶ τῆς Νινυίας τῶν ὑποτίθῃσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'

Περὶ τῆς πότε καὶ πόσας εἰσέρχεται εἰς τὴν Συνοδὸν ὁ Βασιλεὺς, ἡ παρκαλεῖ αὐτὴν παρ' αὐτὸν, καὶ
πᾶς αὐτὸς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς, οἱ τε Πατριάρχαι καὶ οἱ ἄρχιερεῖς κάθονται, καὶ περὶ λόγου καὶ φήμης
τῆς Συνοδῆς καὶ τῆς βασιλείας, καὶ ὡς γράφει ἡ Συνοδὸς παρ' ἐκείνῃ τῶν Πατριάρχων καὶ ἐκ
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τίσι διανέμει τὰ πρακτικὰ αὐτῆς.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐρχόμενος παρ' αὐτὴν Συνοδῇ, ἡ
πρῶτην ἔρχεται καὶ μεταταῦτα πολλὰς, ἡ
ὅταν μετὰ τὴν πολλὴν ἐξοικον τὰ τῆς ὑποφάσεως
συμπερασματικῇ, ἡ τὴν Συνοδὸν παρκαλεῖ παρ' αὐ-
τὸν. ὁ δὲ ἄλλος, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ Συνοδῇ κάθ-
εται ἐκπαρδῶ τὴν καλῶν ἐν τῇ μέσῳ, οἷα
ἐπὶ τῇ ὡραίᾳ πύλῃ, ἡ εἰς βασιλικὸν θρόνον ὡς μαρ-
τυριὰ καὶ ὁ Πωγωνιάτος, ἡ εἰς χθαρμαλὸν θρόνον
ὡς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, κατὰ τὸ δοκῶν ἐκείνῳ
Βασιλεῖ δηλονότι. καὶ γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος με-
τὰ οἷον ἐν τοῖς βασιλείοις ἡντρέπισε, καὶ βάρβα-
ρον θρόνον ἐπὶ μάλιστα πλείους ἐν τῇ τεθῆναι
κελεύσας τῇ τῶν Ἀρχιερέων ὑποχρῶνται συλλογῇ,
ἔτω τὸ πρῶτον αὐτοῖς εὐπρεπῆσας γέρας, εἰσελθόντες
ἐπέτρεψε, καὶ περὶ τῶν παρκαλεῖται βελεύσασθαι.
Θεοδώριτος βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἐξδομῇ. καὶ ὁ
Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ὁ γὰρ φησὶ, τῇ δὲ
ἐξῆς ἅμα πάντες Ἐπίσκοποι εἰς οἷα τόποι συνηρχοντο,
παρῆν δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς μετ' αὐτοῖς. καὶ πάλιν ὁ Θεο-
δώριτος ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ. Εἰσελήλυθε δὲ καὶ αὐτὸς
ἔχων σὺν ὀλίγοις, ἀξιώσαντων μὲν ἔχων τὸ μέ-
γεθος, ἀξιώσαντες δὲ τὴν ὡρὰν, θανατωσικῶ-
τῶν δὲ τὴν τοῖς μετόποις ὑπὸ καθεστῆσαν αἰδῶ. καὶ
τελευτῶν βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαίῳ ἐκτῷ, τῇ δὲ
ἐξῆς ἅμα πάντες Ἐπίσκοποι εἰς οἷα τόποι συνηρχον-
το, παρῆν καὶ ὁ Βασιλεὺς μετ' αὐτοῖς. καὶ πάλιν ὁ
αὐτὸς καὶ ὁ Σωκράτης γράφουσιν, Ἐπεὶ παρῆλθον,
εἰς μέσον ἔστη, καὶ βάρβαρον Διὰ τεθέντων ἐφ' ἐκα-
τέρῃ τῇ οἷα πλοῦσι, μικρῇ καθίσταται
παρκαλεῖται, ἡ ὡς Θεοδώριτος γράφει, ὁρῶν δὲ
μικρῇ τεθέντος ἐν μέσῳ, πᾶσιν δὲ τῶν Ἐπισκόπων
ἐξουσιάζοντων, ἐπὶ τῶν Ἐπισκόπων ὑπὸ ἑαυτοῖς
ἐκάθισε. καὶ ὁ Σωζόμενος φησὶ, Καὶ ἐκ παλαιῶν κα-
θίσαντες ἡρώτη, περὶ αὐτοῖς Ἐπίσκοποι ὑπὸ ἑαυτοῖς
τοσάμητις εὐλάβεια καὶ αἰδῶς τὸν Βασιλέα κα-
τέχευε. καὶ ὁ Θεοδώριτος. ὁρῶν δὲ μικρῇ τεθέν-

τος ἐν μέσῳ καθεστῆσαν, ὑπὸ τῆς τῆς τῶν Ἐπι-
σκόπων αἰτήσεως, σὺν αὐτῇ δὲ ἅπας ἐκείνῳ ὁ θείος
ἐκκαθίστη χορὸς. Εἰ δὲ τῇ ἐκτῇ οἰκωμένη παρ-
καθίστη ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος, καὶ κελεύσει
αὐτῇ ἡλθον καὶ ἄρχοντες καὶ ἐκάθισαν ἐκπλα-
γίων τῆς βασιλείας. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐξδομῇ οἱ Βασι-
λεῖς παρκαλεῖται τῆς Συνοδῆς, καὶ ἴδε αὐτῶν κε-
φαλαιὸν πέμπτον. καθεστῶν τῆς βασιλείας ἐκπαρ-
δῶ τῆς ὡραίᾳ πύλῃς, καὶ ἐκπλαγίων αὐτῆς τῶν
Ἀρχόντων, εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μέρη καθίστανται
οἱ Πατριάρχαι, ἡ οἱ Τοποτηρηταὶ αὐτῶν, καὶ καθε-
στῶν κατὰ τάξιν οἱ Μητροπολίται καὶ οἱ Ἐπίσκοποι.
τρίτον, γίνεται ἡ φήμη τῶν βασιλέων, εἴτα ἡ φή-
μη τῆς Συνοδῆς ποτὲ μὲν παρ' αὐτῆς φήμης τῶν Ἀρχόν-
των, ποτὲ δὲ μετὰ τὴν τῶν Ἀρχόντων, τέταρτον,
γίνεται λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Αὐτοκράτορα
ἀφ' ἐκείνου τῶν μεγάλων Ἐπισκόπων, ἀνισαμῶν καὶ ἐπα-
νέντῳ καὶ μακαρίζοντῳ αὐτὸν Διὰ τὴν εὐσεβίαν 35
καὶ ὑπὸ μέλειαν καὶ τὸν ζῆλον ὃν ἔχει Διὰ τὴν ὁρ-
δόδοξον πίσειν, καὶ συγκρίνοντῳ αὐτὸν μετὰ τῶν
πάλαι βασιλέων καὶ ἰσαποσώλων, ὡς ἐγένετο ἐν τῇ
πρώτῃ Συνοδῇ ὑπὸ Εὐσεβίου τῆς Παμφίλης καὶ τῆς
Ἀντιοχείας Εὐσταθίου, καὶ ἐν τῇ πετάστῃ ὑπὸ πᾶ-
σιν τῆς Συνοδῆς. πέμπτον, ὁ Αὐτοκράτωρ λέγει ἑπα-
νον τῇ Συνοδῇ μέτρον, μακαρίζων τὰς πατέρας
Διὰ τὰς κόπας αὐτῶν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴρηται αὐ-
τέρῳ. ἕκτον, γίνεται πάλιν φήμη τῆς βασιλείας
καὶ τῆς Συνοδῆς ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐξδομῇ πράξει τῆς 45
ἐκκαθίσταται. ἕβδομον, ἡ Συνοδὸς γράφει Διὰ τῶν
τοποτηρητῶν εἰς τὰς μὴ ἐλθόντας εἰς αὐτὴν Πατριάρχας,
καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας τὰ παρκαλεῖται, τὰ δὲ πρακ-
τικὰ αὐτῆς γράφονται εἰς πέντε τόμους, καὶ πέμπτον-
ται εἰς τὰς πέντε πατριαρχικὰς Ἐκκλησίας, ὅτινα 50
πολλὰς παρ' ἐβελίωσιν ὑπογράφει ὁ Βασιλεὺς, ὡς
ἐγένετο ἐν τῇ ἐκτῇ Συνοδῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν πεμπομένων Ἀρχόντων πρὸς τὴν βασιλείαν εἰς τὴν Συνάδον, εἰς τὴν μακράν αὐτῆς, καὶ τὸ πρῶτον αὐτῇ ἐν αὐτῇ.

Εἵπερ ἡ Σύνοδος ἀθροίζεται μακρὰν τῷ τόπῳ ἔστιν
ὁ Βασιλεὺς, πέμπονται Ἀρχόντες εἰς Δακονίαν
τῶν πατέρων τῆς Συνόδου, ὡς ὁ Θεοδόσιος ὁ μικρὸς
ἔπεμψεν εἰς Ἐφέσον τὸν Κασιδιάρην, τὸ δὲ ἔργον
αὐτῷ παρίσθωσιν ἢ περὶ τῆς πρὸς τῇ Συνόδῳ τῇ
10 βασιλείῳ Σάμω. Ἐντέταλται τοίνυν κασιδιάρης
ὁ μεγαλοπρεπέστατος Κόμης τῶν καθοσιωμένων δο-
μεσίων ἄλλοι τῆς ἀγίας ὑμῶν Θεοῦ Συνόδου,
καὶ μηδὲν ἄλλο περὶ τῶν δογμάτων γινώσκαι ζητή-
σεις κρίναντες, τὰς κοσμικὰς δὲ καὶ μονάζοντας, τὰς τε
15 ἡδὴ ἀπὸ τῆς τοῦ σωτηλεγμένου, καὶ τὰς συνάγεσθαι
μέλλοντας τῆς αὐτῆς πατρὶ τρέψαι χωρεῖσαι πόλεως,
ἐπειδήπερ ἔχρη τὰς κατ' ἐξουσίαν αὐτοκρατορίας οὐκ
ἐμμέτρη τῷ δόγματι ἀσκήσει καὶ ἐνδοξάζει,
καὶ ἀπὸ τῆς ἐμποδίζου τοῖς εἰρηνικῶς τυπωθῆναι αὐτῶν
20 τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ὀφείλωσι, καὶ φροντίσαι
τῷ μὴ τινα διχονοίαν ἐξ αὐτοπαθείας ἐπιπλεῖον πα-
ραταθῆναι, ὡς αὐτὸν ὁ κατὰ τῆς ἀνωτάτης ὑ-
μῶν Συνόδου παρεμποδίζου ἀσκήσεις, καὶ ἡ ἀκρι-
βὴς τῆς ἀληθείας ζήτησις ἐκ τῆς ἐγγινώσκου τυχόν
25 αἰσάντων περιγρήσας ἀναρρήται, αὐτοκράτως δὲ
τῶν λεγομένων ἑκάστον ἀκροώμενον, παρὰ τὸν
δοκῶν ἢ ἀνελθόντι, καὶ ἔτι κατὰ πρότασιν τε καὶ
λύσιν τῶν περὶ τῶν ἀληθῶς δόγματι ἐρῶν διχα-
30 τινὸς παραχρῆς ἀλλοθῆναι, καὶ κοινῇ τῆς ὑμετέ-
ρας ὁσιότητι ψήφῳ ἀσασίαςόν τε καὶ τὸν πᾶσιν
ἀρέσκοντα τύπον λαβεῖν. Οὕτως ἔπεμψεν ὁ κατὰ
τῆς Ἐφέσου ἐπὶ Διοσκόρου Συνόδῳ τὸν Κόμητα Ἐλπί-

διον, καὶ τὴν Τριβῦνον Εὐλόγιον, καὶ παρίστησι τὸ
 ἔργον αὐτῶν τὸ βασιλικὸν γράμμα, ὅπερ κἔσται ὡς
 τῇ πρώτῃ πράξει τῆς αὐτοκρατορίας Σωδῆς, καὶ ἔστι
 σχεδὸν ταύτην πρὸς τὴν Κασιδιανὴν γραφέντι τέτρω-
 τὸν Εὐφρόσυνον. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Μαρκεσιανὸς ἐπέτρεψε τῷ
 Κονσταντίνῳ τῆς Βιθυνίας, ὅτι ἡ τετάρτη Σινὸς
 ἡ Θροῖς τὴν πρώτην αὐτῆς Νικαίαν, εἰς Ἀθηνᾶς αὐτῆς,
 τὴν δὲ τὸ ἔργον αὐτῆς, γράφει ἡ Βασίλισσα Πελχερία
 πρὸς αὐτὸν, λέγει γάρ, τινὲς δὲ, ὡς ἐπιβόμεθα τῶν
 ταραχῶν αὐτῶν καὶ συγχῆν τῷ αὐτῷ φίλῳ ὑπα-
 ξίαν ἐπισφρίσαντες ἑαυτοὺς πρὸς Νικαίαν κληρικοὶ τε
 καὶ μονάζοντες καὶ λαϊκοὶ, Θορυβεῖν ὑπερῶς,
 ἀφαιρουμένους πρὸς τὰς ἡμῶν δεδουκίμασθαι, ἀναγ-
 γλῶς τότε τὸ Εὐσεβεῖς πρὸς τὸν σὺν λαμάρτυρα πί-
 πομφα γράμμα, ὥστε μετὰ πάσης σφοδρότητος
 τὰς δίχας ἡμετέρας κλήσεις, ἢ ὑπερῶς τῶν οἰ-
 κείων Ἐπισκόπων αὐτόθι συνδεδυμένους κληρικούς,
 εἴτε αὐτοὺς τυχαίαν βαθμῶν, εἴτε καὶ τινες ἐξ αὐτῶν
 ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων ἀπαθήσαν, ἢ μονάζον-
 τας ἢ λαϊκούς, οὐκ ἔστι λόγος ὑπὲρ Σινὸν καλεῖν,
 πάντῃ ἀπελάσαι τῆς πόλεως τε καὶ τῶν αὐτόθι τό-
 πων, ὥστε μετὰ πάσης ὑπαξίας συνεδρεύσασθαι
 τῆς ἁγίας Σινὸς, δίχα σάλας τινὸς καὶ ἀμφι-
 σβητήσεως τὰς πρὸς τὴν Δεσποτικὴν Χρυσὴν κοινὴν πρὸς
 πάντων κεραιωθῆναι, ἴσθι γάρ, ὡς ἐφωραδείη ἡς
 τῇ λοιπῇ τῶν Θορυβοποιῶν εἰδεκμῶν τοῖς αὐτόθι, ἢ
 πρὸς τῆς παρεσίας τῆς ἡμετέρας γαληνότητος, ἢ με-
 τὰ τῶν παρεσόντων, ἢ ὁ τυχόντων περιησέσθαι κίνδυνος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

35

Περὶ τῆς βασιλείας πεμπομένων εἰς πᾶν Σύμβουλον Ἀρχόντων, ἀπώπων ὑπερέτων αὐτῶν μὴ ἀναγκασμένων εἰς αὐτὴν, καὶ πᾶς κάθεται αὐτοὶ τε καὶ οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ Πατριαρχῶν καὶ Πασῶν, καὶ καθέξῃς οἱ λοιποί.

40 **Ε**ἰ δὲ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐκ ἔλθῃ εἰς τὴν Συνόδον, καὶ
Φωνῇ αὐτῷ ὁλογοῦν δοποσεῖλαι Ἀρχοντας, πέμ-
παι δὲ τῶν ἐκδοχολογίων καὶ μεγαλοπρεπείων Με-
γισαίων καὶ δὲ τῶν τῆς ἐρείς καὶ ὑπερφανείας Συγ-
κλήτης χαρὶν ὑποθέσεων οἷον δέ τινα δογματικῶν
ἢ κανονικῶν. κάθονται δὲ οἱ Ἀρχοντες αὐτοῖς καὶ κέ-
45 λτοι, ὅπως ἐκείνητο δηλονότι ὁ Βασιλεὺς, καὶ προ-
κάθονται καὶ τῶν Πατριάρχων καὶ τῆς Συνόδου,
καὶ ἴδε τὰ πρακτικὰ τῶν Συνόδων τετάρτης, ἑκτῆς,
καὶ ἐβδόμης. ἐκ δεξιῶν δὲ καὶ ἐξ ὀκτωβίων αὐτῶν
κάθονται οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ αὐ-
50 τῶν καὶ τῶ Παπᾶ, καὶ καθέξῃ πάντες οἱ λοιποὶ
πατέρες, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐκ Χαλκηδόνι Συνόδῳ
ῥητῶς καὶ καθαρῶς, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῇ ἑκτῇ καὶ
ἐβδόμῃ ταῖς Οἰκουμενικαῖς. προκαθίσταται δὲ τῆς
Συνόδου πάντης καὶ πάντων τῶν Πατριάρχων καὶ τῶν
Τοποτηρητῶν οἱ Ἀρχοντες, πρῶτον, ὅτι ἐκείνη ἐκα-

εος τῶν Τοποτηρητῶν ἔχα τὸν τόπον τῆ ἑστῆς Τοπω-
 τηρητῆς, ἕτε Μητροπολίτη ἕτε Πατριαρχῆς, οἱ ἄρ-
 χοντες ὡς ὑπαφένοντες τὸ πρόσωπον τῆ Βασιλείας
 κἀθνῆνται εἰς τὸν τόπον τῆ Βασιλείας. δούτερον,
 ὑποκονόμενον ἕτωι ὁ Θεὸς, ἵνα σβέσῃ τὸν τίφον καὶ
 τὸ φίλαρχον τῶν Οἰκουμενικῶν καλεσθῶν, ἵνα μὴ
 νομίζωσι εἶναι πῶς ἐξασίαν αὐτῶν κοσμικῶς, μετρε-
 ρήν μετὰ θρόνων ὑψηλῶν καὶ πρωτοκαθεδρίας,
 ὅπερ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ὡς ἀδύνατον ἐμυκτή-
 ρισεν, ἀλλὰ πνευματικῶς πῶς τῶν Ἐπισκόπων με-
 γαλειότητα, ἣτις ἕτω φυλαττομένη, ὑπερέχει ἐν τοῖς
 ἐκκλησιαστικοῖς καὶ Βασιλείων, ὡς εἴρηται καὶ ῥηθῆναι
 ται, ἕκῃ ὅταν κομπᾷ καὶ ποιῇ τὰ πνευματικὰ
 λαϊκά. τρίτον, εἰ παρῇ τῇ Συνοδῷ καὶ ὁ Ρώμης,
 ἀπεκἀθνῆντο αὐτῇ ἕμόνον ὁ Βασιλεὺς εἰ παρῇ, ἀλλὰ
 καὶ οἱ βασιλικοὶ ἄρχοντες, καὶ παρόντος τῆ Βασι-
 λείας καὶ ἀπόντος. καὶ εἰ οἱ ἄρχοντες ἀπεκἀθνῆνται

τῆς Ῥώμης (καὶ γὰρ ὅπως ἐκείνην τοὺς Λατῖνοι τῆς Ῥώμης, ἐκείνους ἀνέστηντο καὶ ὁ Ῥώμης εἰ παρὴν. ὁ θῶς ἔγραφε λέγων ὁ Ῥώμης τῇ ἐν Ἐφέσῳ Συνοδῷ πέμπειν τὰς Λατῖνας εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ ἰδεῖν αὐτῶν κεφαλὰς τετάρτη Παράγραφον δώδεκατον) καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀφ' ὧν καὶ ὑποφραγίσει τὴν Συνοδὸν, φανερὸν ὅτι ὅσα ἡδη βεβαιώται ἐλεγομένη ἐξουσία τῆς Πάπας ἐπὶ πλάσμα καὶ μωρολογία πρὸς χωρήσει θεῶν κρείμασιν οἷς οἶδον αὐτός. τίτλων, ἔργων τῶν Ἀρχόντων ἐν τῇ Συνοδῷ εἶναι, ἵνα διδύμεται τὰ ζητήματα ἐνώπιον αὐτῶν, οἵτινες καὶ αὐτοὶ διδόναι γνώμην εἰς τὰ ἀρε-

σκοντα. ἔτι αἱ λίβελλοι ἀνάτινα ὑπόθετον ἐγκληματικῶν ἡθουματικῶν δοθῇ εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ βεβαιώσιν αὐτὸν εἰς Ἀρχόντες εἰς τὴν Συνοδὸν, καὶ ὅπως εἰς μέρει τῆς Συνοδῆς ἐξάρετον, κλίνοντες καὶ ἀνακλίνοντες τὰ πάντα κοινῇ γνώμῃ, καὶ ἀναφύοντες τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν βασιλικὴν κορυφὴν. ἰδεῖν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς τετάρτης Οἰκουμενικῆς καὶ τῆς ἑκτῆς καὶ ἐβδόμης τῶν Ἀρχόντων τὸ ἔργον ἐν ταῖς Συνοδοῖς. καὶ ταῦτα περὶ τῆς Βασιλείας καὶ τῶν Ἀρχόντων ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς. ἰδεῖν περὶ τῶν τῶν τὰς σημειώσεως αὐτῶν ἐν ταῖς ἰδίαις τόποις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι Βασιλέως παρὸντος, παρ' ἐδουδὸς τῶν πέντε Πατριαρχῶν διωκτῶν ἐπὶ γινώσκαι Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν. 15
δοθέντες δὲ τῇ ἐνὸς τῶν πέντε, διωκτῶν.

Ὅτι μήτε ὁ Ῥώμης, μήτε ὁ Κωνσταντινουπόλεως, μήτε ἄλλος Πάπας ἢ Πατριάρχης Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ἀφ' ὧν εἶναι διώκονται, ὅντος Βασιλέως καὶ μὴ αὐτοῖς ὑπακούοντες, καθὼς χρεῖας κατεπειγούσης δύναται συνασφροδῆναι λείποντος καὶ οἷος Πατριάρχης, τυχόν τῆς Ῥώμης, ἢ ἄλλου τινός. καὶ γὰρ ἡ Οἰκουμενικὴ δολύτερα Συνοδὸς αὐτὴ παρὰ τῆς ἡμετέρας ἢ ὑποσολῆς τῆς Πάπας ἡθροίσθη, ἀλλ' ἐδέξατο αὐτῶν ἀπασίως ὁ Πάπας Δάμασος καὶ πᾶσα ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἐπεδὴ ἔλιπε τότε ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς θεῆς ἡ ἐπάρατος Φιλαρχία. εἰδὲ καὶ λέγει ἡ ἑκτὴ τῶν Οἰκουμενικῶν ἐν τῇ πρὸς τὸν Βασιλέα παρὰφωτιστικῇ, ὅτι Θεοδόσιος καὶ Δάμασος ἡθροίσαν αὐτῶν, ἀλλ' ἰδεῖν περὶ τῆς αὐτῶν βιβλίου τρίτης κεφαλῆαιον τρίτον, καὶ βιβλίου ἑκτῆς κεφαλῆαιον ὀγδοόν. ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ πέμπτη Οἰκουμενικὴ χωρὶς παρὰ τῆς ἡμετέρας ἢ Τοποτηρητῶν ἢ ὑποσολῆς τῆς Ῥώμης ἡλίδθη. εἰδὲ καὶ λέγει ἡ ἑκτὴ Συνοδὸς ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ, Βιγίλιος Ἰερουσαλὴμ συμπεφώνηκε καὶ τὸ τῆς πέμπτης συνέση συνόδου, ἀλλὰ τὴν μετὰ τὴν Σύνοδον τῆς Βιγίλιος συναίνεσιν δηλοῖ, καὶ τὴν συναίνεσιν περὶ τῆς Συνοδῆς, καὶ ἰδεῖν αὐτῶν βιβλίου πέμπτης κεφαλῆαιον δέκατον πέμπτον, καθὼς δηλονότι καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ ἢ Ἀλεξανδρείας, ἐπεδὴ ὁ Διόσκορος κεκαθήρητο, ἀλλὰ συνήνεσαν αὐτῇ ὁ μεταταῦτα γυνώσκων Ἀλεξανδρείας Πρωτεύς, ὡς γράφει ἡ ἐν Κυζίκῳ Συνοδὸς πρὸς Λέοντα τὸν Βασιλέα, καὶ αἱ ὑποσολαὶ τῶν Αἰγυπτίων Ἐπισκόπων πρὸς τὸν αὐτὸν Βασιλέα, καὶ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον, καὶ ἡ ὑποσολὴ τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀυτοκράτορα, καὶ ἰδεῖν αὐτῶν βιβλίου ἑκτῆς κεφαλῆαιον δέκατον ἑκτόν. καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ ἢ Ἀντιοχείας ἰωάν-

νης, κακοτερεπῆσας, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα συνήνεσαν καὶ ἐβεβαίωσαν αὐτῶν ἀξιοπρεπῶς ὁ αὐτός. ἔτι ἐν τῇ αὐτῇ τρίτῃ καὶ ἢ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἐβεβαίωσαν αὐτῶν ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μάξιμος, ὡς παρίστην ἡ ὑποσολὴ αὐτῆς τῆς Μαξίμου πρὸς τὸν Κύριλλον, ἢ ἡ ἀρχὴ, ΠΕΠΑΝΗΡΩΤΑΙ ΣΟΙ. καὶ ἡ ἀμοιβαία τῆς Κυρίλλου πρὸς αὐτὸν. ἔπειτα πασίδηλον εἶναι δὲ τῶν πρακτικῶν τῶν ἀγίων Συνοδῶν, ὅτι μὴ οἷων ἐν τῇ τρίτῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀλλ' ἦσαν οἱ σωεληθόντες ἐν αὐταῖς Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι δὲ τῶν ὑποκαταμένων τοῖς τριῖν ταῖς θρόνοις. ἐν δὲ τῇ δολύτερῃ καὶ πέμπτῃ καὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς θρόνου Ῥώμης ἔτε Ἐπίσκοποι ἔτε καὶ ὑποσολή. ἐν δὲ τῇ ἐν Καλλικλόνι ἦσαν ὁ Θεόδωρος ὁ Ῥώμης Λέων, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος, ὁ Ἀντιοχείας Μάξιμος καὶ ὁ Ἱερουσαλὴμ Γερασίμους. εἰ ἐν λέγοντες Ἱταλοὶ, ὅτι ἡ τετάρτη, μὴ ὄντων ἐν αὐτῇ τῇ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν, συνέση ὑπὸ μόνου τῆς Πάπας, ψεύδονται διττῶς, τὸ πρῶτον, ὅτι ἦσαν ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Ἱερουσαλὴμ ὄντες ἐν τῇ ἀφ' ὧν τῆς Συνοδῆς σύμφωνοι ταύτῃ, καὶ κατήγοροι τῆς τόλμης τῆς Διοσκόρου, καὶ δεύτερον, ὅτι πρὸς τῆς 49 Συνοδῆς καὶ εἶχε τὸ ἀνεπίληπτον μόνον ὁ Ῥώμης, ἀλλὰ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος, ὁ καὶ ὁ ὁργανικῶς μετὰ τῆς Ῥώμης ἀφ' ὧν τῆς Συνοδῆς, ὡς εἴρηται εἰς τὸν τόπον. ἡ δὲ δολύτερα καὶ πέμπτη, δόκον τῶν Παπῶν καὶ Τοποτηρητῶν καὶ ὑποσολῶν αὐτῶν, 49 συνέση. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ, ὡς εἴρηται εἰς τὸν τόπον, μεγαλοφώνως αἰνέγων καὶ ἀντιπράττων ὁ Πάπας Βιγίλιος, καὶ ἐν ἰσχυρῇ τὸ πρῶτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐν πόλῃ Συνοδῆς ἢ τῶν πέντε Πατριαρχῶν τάξις ὡρίσθη, καὶ ὅτι ἔδαις ἀλλήλοις, εἰ μὴ μόνον ὁ Βασιλεὺς παρέχεα τοῖς Πάπαις καὶ Πατριαρχαῖς τὴν ἀντιπαρίστατον ἐν ταῖς Συνοδοῖς.

Ὅμως ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτοῖς πρωτεύει ὁ Ῥώμης, ἢ ἀλλὰ τῆς Πατριάρχης διοριστικῶς καὶ καυστικῶς ἐν ταῖς Οἰκ-

Οικουμενικαῖς Συνόδοις, ἀλλ' εἶχον μὲν οἱ Πατριάρχαι τὰς ἰδίαις τόπαις, καὶ ἐκάθηντο κατὰ τὴν τάξιν τῶν δὲ ὁρισμῶν τῶν Κανόνων, καὶ λέγοντες τὸν ὁρισμὸν τῶν Κανόνων, καθότι ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰς τὴν αἰσαρδικὴν ἀλφειοφύλαξιν ὑπέγραψαν, ἐν αὐταῖς γὰρ οἱ ἱεροσολύμων ὑπέγραψαν καὶ τὸν Ἀντιόχειας, δὲ τῆς τετάρτης, ἐν ᾗ διωρίσθη τὰ τῶν θρόνων, ἔμεινον ἡ νυνὶ τάξις, τὴν αὐθιγὰν δὲ ὁμοῦς εἶχον ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ὁ Ἀντιόχειας Εὐστάθιος, ὅς καὶ

10 ἐνεκωμίασεν τὸν Βασιλέα δὲ μέρους τῆς Συνόδου κατὰ τὸν Θεοδώριον, λέγοντα βιβλίον πρώτης κεφαλῆς ἐβδόμῃ, ὁ μὲν Εὐστάθιος τοῖς ἀνθεσὶ τῶν ἐγκωμίων τὴν Βασιλέως ἐσεφάνισεν κεφαλῶν. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἠέλεισεν ὁ Ἀντιόχειας Μελέτιος,

15 λέγει γὰρ ὁ Θεοδώριος βιβλίον πέμπτης κεφαλῆς ἐκτῷ, ἔδωκεν ὁ μὲν Θεοδόσιος κατ' ὕπνον ὁρᾶν τὸν θάον Μελέτιον, χλαμίδα τε αὐτῷ βασιλικῶν περιθώτα, καὶ παραπλησίως σεφάτω κοσμήντα τὴν κεφαλῶν, ὅθεν ἐλθόντα ἐν τῇ Συνόδῳ περιεπι-

20 σκεψαί καὶ κατεφίλει, καὶ ἴδε περὶ τέτῳ αὐτῷ βιβλίῳ τρίτης κεφαλῆς κεφαλῶν τρίτον. κατὰ δὲ τὴν τέτῳ τῶν Οἰκουμενικῶν ἐν τῇ τρίτῃ μέρῃ, καὶ τὴν ἐν τῇ αἰσαρδικῇ, ἦσαν κοσμημένοι τῆς δευτέρης Συνόδου Δάμασκος, Γρηγόριος, καὶ Νικηφόρος.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ τῶν καθισμάτων Πατριαρχῶν, Μητροπολιτῶν, καὶ τῶν ὑπογεγραμμένων πάντων.

30

Εἰς πάσαις ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἐπιθρονίζεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν τῇ μέσῃ τῆς Ἐκκλησίας, ἥ τῃ οἴκῳ, ἐν ᾗ συμφέρουσιν οἱ πατέρες, μονοεχὶ λέγων ὁ Δεσπότης Χρυσὸς αὐτοῖς, τὴν δικαίαν κρί-

35 νατε κρίσιν. δευτέρῃ, οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς ἐκάθηντο ἐμπροσθεν τῶν καθέκων, ἀλλ' ἐν τοῖς δεξιῶν καὶ ἀριστεροῖς τῷ Ναῷ, ἡ τῇ οἴκῳ τρίτον, οἱ θρόνοι τῶν Πατριαρχῶν εἰσὶν ἴσοι καὶ ὅμοιοι. τέταρτον, καθέξῃ τῶν Πατριαρχῶν κάθεται οἱ

40 Μητροπολίται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι κατὰ τὴν τάξιν τῶν Μητροπολιτῶν αὐτῶν. πέμπτον, εἰς λείπῃ τῆς Πατριαρχικῆς ἡ Πάπας, ὁ Τοποτηρητὴς αὐτῷ κάθεται ἐν τῇ τόπῳ αὐτῷ. ὁμοῦς εἰς ἐκ' ἐλθόντι καὶ τινὲς Μητροπολίται, πέμ-

45 ψτοι δὲ Τοποτηρηταί, κάθονται οἱ Τοποτηρηταὶ αὐτῶν ἐν τῇ τόπῳ τῶν ὑποσχεσάντων αὐτοῖς. ὅκτον, εἰς ὅσον τινὲς ἱερεῖς ἢ Διάκονοι Τοποτηρηταὶ τινῶν Ἀρχιερέων, κάθονται ἐν τοῖς τόποις τῶν ὑποσχεσάντων αὐτοῖς, καὶ διώκονται λέγειν καὶ εὐεργετῆν καθὼς καὶ

50 οἱ Ἐπίσκοποι. ἔβδομον, εἰς ὅσον ἱερεῖς καὶ κλη-

εῖς δὲ τῇ τρίτῃ, Κελεσῖν καὶ Κύριλλος. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ δευτέρᾳ, ὁ Διόσκορος καὶ ἄλλοι. ἐν δὲ τῇ αἰσαρδικῇ, ὁ Ρώμης Λέων καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος, καὶ ἴδε τῆς αὐτῆς Συνόδου πρῶτον πέμπτον. κατὰ δὲ τὸν Φώτιον καὶ τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἄλλον Γερμανὸν καὶ τὸν Συνοδικὸν βιβλίον καὶ ἄλλας ἱναὶς πατέρας ἦσαν πολλοὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ Ἐξάρχαι καὶ Πρωτόκοντοι ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ καὶ ἐν ταῖς μετ' αὐτὰν Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἕκκοντον Πατριαρχαι καὶ Μητροπολίται, ἀλλὰ καὶ Ἐπίσκοποι ἀπλῶς, καὶ ἴδε αὐτῶν τῶν Συνόδων τὰς τόπαις. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τῇ βίῳ τῷ Χρυσόστομῳ φέρεται, ὅτι ἔλεγεν ἡ Βασιλεὺς Εὐδοξία τῷ Ἐπιφανίῳ Κύπρι, Σοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν πασῶν τὴν ἐξουσίαν δίδωμι, καὶ ἀξιῶ Συνόδον κατ' αὐτῇ συναγεῖραι. καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐξορία τῇ αὐτῇ ἐχόλαζον ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος παρὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ὁ λαβὼν τὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Βασιλέως Λεόντι, ὁ Ἀγκύρας, τῆς τότε Συνόδου ἔνδοξα. ἴδε αὐτῶν τῶν τόπαις τῶν Συνόδων, καὶ τῇ παρόντι μέρει τὸ τέταρτον κεφάλαιον, ὅτι ἐδὲ ἄλλοι, εἰμὴ μόνον ὁ Βασιλεὺς παρέχεα τὴν αὐθιγὰν. ἴδε καὶ περὶ αὐτῆς αὐτῶν βιβλίου τετάρτης κεφαλῆς πρώτης Παραγράφου τέταρτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Σύστημα Λατίνων, ἐκ τῆς ἀναγωγῆς τῶν χειρῶν τῶν ἱακῶν ἐπὶ ταῖς τῶν ψωνῶν αὐτῶν κεφαλαῖς, καὶ ἐκ τῆς εἰπῆς τῶν ἱεροσολύμων σωφρονιστῶν ἐξ ὁμολογίας τῶν Θεοτόκων ἱσορῶν, λεγόντων τὰ ὁμολογία πιστιμότερα τῶν

πὺν δεξιῶν, ἀλλὰ ὅς τις τῶν Συνοδῶν ἐξ ὁμωνύμων τὰς τῆς ῥώμης Λεγάτας καθίσαι, καὶ ἀνατρέψῃ τὴν σοφίσματα αὐτῶν.

Εἰ τῇ ὁμωνύμῳ μέρῃ τῆς πρώτης Συνοδῆς ἐκάθισαν ὁ Ὀσίῳ, Ἐπίσκοπῳ, Κεδρεβῆς ὁ Τοποτηρητὴς ὁ Σιλβέστερος καὶ ἱερίαι, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος, ἐν δὲ τῇ δεξιῇ ὁ Ἀντιοχείας Εὐστάθιος καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Μακάριος. λέγουμεν δὲ ταῦτα καὶ τὰς ὁμοσπουδίας ὑπογραφὰς ἐν ταῖς πρακτικαῖς τῆς πρώτης Συνοδῆς, ἐγινώσκοντες ὅμως βεβαίως ποῖοι ἦσαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἁγίᾳ Συνοδῷ εἰσπράττοι, καὶ πῶς ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ. Εἰ δὲ τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἐν τῇ ἀριστερῇ μέρῃ ἐκάθισαν τὰς Λέοντος οἱ Τοποτηρηταί, Ἀνατόλιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μαξιμῶς ὁ Ἀντιοχείας, ἐν δὲ τῇ δεξιῇ ἐκάθισαν Διόσκορος Ἀλεξανδρείας καὶ ἱερεῖς Ἱεροσολύμων. Εἰ δὲ τῇ ἑκτῇ ἐξ ὁμωνύμων ἐκάθισαν οἱ Λεγάτοι ὁ ῥώμης καὶ τῆς Ἱεροσολύμων, ἐκ δεξιῶν δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ Λεγάτοι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας. Ἐπειδὴ δὲ ἐκάθισαν ἐν ἀμφοτέρω τῶν Συνοδῶν οἱ Τοποτηρηταί τῆς ῥώμης ἐξ ὁμωνύμων, λέγουσιν οἱ Ἱταλοί, ἔν τῇ ἀριστερῇ τῆς Ἱακώβου ὁ Ἐφραίμ, ἐν δὲ τῇ δεξιῇ αὐτῶν ὁ Μανασῆς, ὅτι δὲ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἐφραίμ ἔθηκεν ὁ Ἱακώβος πῶς δεξιῶν αὐτῶν, πιστιμότερον δὲ λέγουσι ὁ Ἐφραίμ τῆς Μανασῆς, ἄρα καὶ ὁ τρόπος τῆς Πάπας, ὅς ἐστι τὸ ἀριστερὰ ἐν ταῖς Συνοδοῖς, πιστιμότερος τῆς δεξιᾶς, ἄρα. πιστοποιεῖται δὲ ἐν βεβαίωσιν τὰς τῶν Ἱεροσολύμων Σωφρόνιον γραφόντα, ὅτι ἐν πῶς σάωρσιν τῆς Χριστοῦ ζωγραφῆται ἐξ ἀριστερῶν πῶς Παναγίας καὶ τὸν Πέτρον, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν καὶ τὸν Παῦλον, ἄρα. Ἀλλὰ ῥητέον καὶ μὴ τὸ δεύτερον, ὅτι ἐξ ἀριστερῶν τῆς

συνάξεως ἡ Παναγία καὶ ὁ Πέτρος, καὶ ἐκ δεξιῶν ὁ βαπτιστὴς καὶ ὁ Παῦλος, ὅσον καὶ ἡμεῖς, βλέποντας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἱσαμένους κατὰ ἀνάλογον, ἀλλ' ὡς καὶ πῶς ἁγίαν σάωρσιν τῆς Χριστοῦ, ἡ τις βλέπει κατὰ δύσιν, ἐπὶ τὸ πάλιν. ἐκ δεξιῶν ἄρα ἡ Παναγία καὶ ὁ Πέτρος ζωγραφῶνται, καὶ ἐξ ἀριστερῶν ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Παῦλος, ἄρα. καὶ δὲ τὸ πρῶτον, ὅτι ἀντί-10 καται ἡ γραφὴ καὶ τὸ σόφισμα, ἐπειδὴ ὁ Ἰωσήφ ἑνὶ τῶν τιμιωτέρων τῶν δεξιῶν ἐμέμφθη ὡς ἔργον ὁ Ἱακώβος. ἔπειτα ὁ Ἱακώβος ὁ Λεγάτος ἔθηκεν ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς Ἐφραίμ πῶς δεξιῶν, καὶ ἐπὶ πῶς ἀριστερῶν. ἔπειτα, ἐπιστιμότερα τὰ ἀριστερὰ τῶν δεξιῶν, 15 ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ ἐκάθισαν ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱεροσολύμων ἐξ ὁμωνύμων, πιστιμότερον ἄρα κατὰ πῶς τὰς τῶν Τοποτηρητῶν τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, καθισάντων ἐκ δεξιῶν, ὅπερ ἐκ ἑξέσι, καὶ ἔτι τῶν παπιστῶν ἡ κακοήθεια ἀνατρέπεται πασιδύως. 20 καὶ τέτοις, δέκνεται ἀναμφιβόλως ὅτι πιστιμότερα τὰ δεξιὰ τῶν ἀριστερῶν, ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἐκάθισεν ἐν δεξιῇ τῆς μεγαλωσύνης, καὶ ἐκ δεξιῶν ὁ Θεὸς, καὶ εἴησι τὰ μὲν πρῶτα ἐκ δεξιῶν, τὰ δὲ ἑρμῆα ἐξ ὁμωνύμων, ἡ καὶ κατὰ τὸν ἀγγελικὸν 25 σκοπὸν ἐν ταῖς Συνοδοῖς ἔχει ἐκαστος. Ἐπίσκοπος πῶς πιστῶν κατὰ πῶς κανονικῶς πῶς αὐτῶν, καθὼς δὲ μέρες τῆς Συνοδῆς ἐπιστιμᾶται ὅτε ὁ ἐκ δεξιῶν ὅτε ἐξ ὁμωνύμων, ἀλλ' ὁ δὲ καὶ καὶ ἄλλος, καὶ καὶ ἡ Ἐπίσκοπος Τελμυθῆντος ἀγγέλματος, 30 ἡ καὶ πῶς. Παφνῆς μονόφθαλμος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

35

Περὶ τῶν τῶν ἐν ταῖς Συνοδοῖς περιβάλλαν ἀπαιγούτων, καὶ διὰ τῶν δὲ τῶν τῆς Συνοδῆς ἀλλελέγειν, καὶ ὅτι διωστικῶς ἢ ἐξασπαστικῶς καὶ μετὰ θυμῶν ἔδωκε λέγειν τὴν Συνοδῶν, ἥς ἡμεῖς διόφασιν. ἀλλὰ τῶν ἁγίων Πνεύματος, οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς πάντες ἐξέτε καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν πᾶσι καὶ βεβαιωταί τῆς Ἐκθέσεως.

Εἰ ταῖς Συνοδοῖς καὶ παρ' ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ μὴ ἔδωκεν περιβάλλαν τίς περὶ τῶν ζητημάτων διὰ γνώμης φιλοσόφων, ἢ ἱσορικών ἐξωτερικών, ἢ διὰ ἄλλης τινὸς ἀνθρώπινης σοφίας, ἢ μετὰ ἐρεύνης καὶ σοφιστικῶν λογιῶν, ἢ μετὰ τῆς καταργητικῆς καὶ δαιμονιώδους σοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, μήτε ὄνομα ἀριστοτέλους, ἢ ἄλλης φιλοσόφου πιστοποιεῖται τίς ἐν μαρτυρίᾳ, μήτε διὰ νόμους πολιτικῶν μεταχειρίζεται διωκτικὰ λόγια, καὶ ἀλλὰ πόρρω διόβαλλοντες ἀπαντα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἔτι πᾶσαν ὑψηλοφροσύνην καὶ ὄγκον καὶ σοφιστικὴν ἐρεχείαν, πάντες οἱ συνοδικοί ἐξέτε ἀλλελέγοντες καὶ υποτάσσονται τοῖς προφήταις, Ευαγγελισαῖς καὶ Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Ὁρείοις καὶ Κασοῖς καὶ δόγμασι καὶ τάξεσι καὶ κρίσεσι τῶν προφητῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ τῇ Θεολογίᾳ καὶ μυσαγωγίᾳ καὶ

ἀπαρτίσει καὶ διδασκαλίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων. 49 δεύτερον, ὅτε βασιλεὺς ὅτε ἄρχοντες ὅτε Πατριάρχαι ὅτε Πάπαι ἐξασπαστικῶς, ἢ διωστικῶς, ἢ φεβρώς, ἢ μετὰ θυμῶν τίς λέγουσιν, ἢ περιβάλλουσιν, ἢ ἐρδύνουσιν, ἢ διορίζουσιν, ἀλλὰ μόνον λαλεῖσιν οἱ πάντες ἐξέτε διὰ τῶν πρώτων ὡς τῆς ἐκείνης καὶ αἰῶν-45 πάλιν ἀδελφικῶς, ἀποδεχόμενοι πῶς διόφασιν τῆς Συνοδῆς ἀλλὰ τῆς ἀρμοδίας τῆς Συνοδῆς καταστάσεως ὑπὸ μόνον τῆς Πνεύματος τῆς ἁγίας. ὅταν γὰρ ὁ βασιλεὺς θέλει λαλεῖν ἐξασπαστικῶς, ἢ οἱ Πάπαι καὶ Πατριάρχαι, ἢ ἄλλοι τινὲς τῶν συνοδικῶν πατέρων 50 θέλωσι λαλεῖν σοβαρῶς καὶ πιστευτικῶς, ἢ ἐκωνικῶς, ἐπὶ ὡς ἀνομώτατον. ὅσον γὰρ ὡφελῆ ἢ εὐσέβεια καὶ σωτὴρ τῶν ὁρθοδόξων βασιλέων ἐν ταῖς ἁγίαις Συνοδοῖς, ὅσον μάλλον ἐλάττει τῶν τυραννικῶν βασιλέων, ἢ ἔλα ἐν τῇ βέλῃαι ὡς ταῦτα τὰ δοκῶντα

δοκῶντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· τρεῖσι, ἕκαστος Ἐπίσκο-
 πος καὶ αὐτὸς ὡς ἐπ' αὐτῶν ἑλάχιςτος ἔχει
 ἀδελφὰν λαλῶν εἰς πλάτος ἕπερ αὐτῶν δόξα, ὅτε Βα-
 σιλεὺς οἷτε Ἀρχόντες οἷτε Πατριάρχαι καὶ οἱ λοι-
 5 ποὶ ἔχουσι χρέος ἀκάν αὐτῶ μετὰ πάσης ἀνοχῆς
 καὶ μακροθυμίας, ἵν' ἔλθῃσι Διὰ τῆς ὁμονοίας καὶ
 μακροθυμίας πρὸς τὸ συμπέρασμα· ὅθεν οἱ Ἀρχόν-
 τες καὶ ἡ Σύγκλητος ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ εἶπον,
 καὶ δὲ τὸ ζητέον καὶ κρινόμενον καὶ ἀποδεδεικμένον ἐστίν,
 10 ὥστε πᾶσι ἀληθῆ πῖστιν συγκροτηθῶσι, δι' ἃ μάλιστα
 καὶ ἡ Συνοδος γέγονεν· εἰδότες ἕνωσι καὶ τῷ Θεῷ λόγον
 δώσετε ὑπὲρ τῆς οἰκίας ὅλης ὑμῶν ψυχῆς, καὶ
 ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύγων, οἵτινες καὶ διδασχθῶσι τὰ τῆς
 Θεοσεβείας ὁμολογίᾳ, καὶ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν
 15 ἀφανισθῇσι ἐκ τῆς κατ' αὐτῶν τῶν ὁσίων πατέρων ὁ-
 μονοίας καὶ συμφωνίας καὶ συμφωνίας ἐκθέσεως καὶ
 διδασκαλίας, ἀποδύσατε ἀδελφοί φόβῳ ἡ χάριτι καὶ
 ἀπεχθείσθε πᾶσι πῖστιν καθαρῶς ἐκθέσθαι· πράξαι
 δούτερα· ἴδε καὶ ἀνωτέρω ὅλον τὸ τρίτον κεφάλαιον,
 20 εἰς γὰρ πάντες οἱ τῆς Συνοδοῦ Ἐπίσκοποι ἐξίστη καὶ
 ὡσαύτως κείται, καὶ ἐξίστη πᾶσι συνοδικῶν ἀποφα-

σιν ἐκτίθενται· ὅθεν ἔγραψεν ὁ Πάπας Κελεστίνος
 τῇ τρίτῃ Συνοδῷ, Μονομύη ὁμάδουχοι, οἱ καὶ τὸ αὐτὸ
 φρονῶντες, ἐπεδὴ τὰ συμφέρε, μηδὲ Διὰ φιλονει-
 κίας, μηδὲ πρᾶτταν Διὰ κενοδοξίας δόχοντο, μία
 ψυχὴ καὶ καρδία μία ἔσω τοῖς πᾶσι· ὅτε ἡ πῖστις, ἡ τις
 μία ἐστὶ, ὡς χαράσσεται, πονείτω, μάλλον δὲ θρυλάτω
 τὸ μεθ' ἡμῶν κοινὴ παρὰ τὸ σωτέριον· εἰς κερτήριον
 καλῶται ὁ κρίνων πᾶσαν πᾶν γῆν, ἐνθυμείται ὁ σείων
 πᾶσαν πᾶν γῆν· θωρηξάτω πᾶν πασιπῶν καὶ ὑμετέρας
 ἀδελφότης, ἐν ᾧ πρῶτον ὑμᾶς οἱ ἐκκλησιαστικοὶ περι-
 25 βολοὶ διδασκάλους ἐδέξαντο· καὶ, τοιγαρὶν οἱ ἐστὶ γνώ-
 ριμοι ἡ διδασκαλία τῆς πίστεως, ἔσω γνώσῃ καὶ ἡ ὑμετέ-
 ρα ἐκδίκησις· καὶ ὁ μέγας Κύριος γράφων τῷ Βασι-
 λεῖ Θεοδοσίῳ λέγει, Ἐκπε γὰρ ἐν τῇ ἀγίῳ θρόνῳ τὸ
 σεπτὸν Εὐαγγέλιον, μορφοῦν ἐπιφωτῶν τοῖς ἀγίοις
 ἱερεργοῖς, κρίμα δίκαιον κρίνατε, δικάσατε τοῖς
 ἀγίοις Εὐαγγελισαῖς καὶ ταῖς Νεσορίε Φωταῖς· ποι-
 νὴ δὲ ἐν τῇ πρώτῃ ψήφῳ τὰ μὲν ἀναγνωρίως κατεκρί-
 νεν, τὸ δὲ εὐαγγελικῆς ὡς ἀδούσεως τὸ ἀκραιφνὲς ἐδέ-
 κνυντο καὶ ἄλλος, ἴδε ὅλον τὸ τρίτον κεφάλαιον ἀνωτέρω·

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

25 Περὶ τῶν τῶν ἀγίων συγγράμματα αἱ Συνοδοὶ χρεῖται, καὶ ὅτι αἱ Οἰκουμενικαὶ τὰς πᾶσι πρὸς αὐτὰς Τοπι-
 κὰς Κανόνας καὶ δόγματα ψηλαφῶν, καὶ ἡ κρατύνουσιν ἡ ἀποβάλλουσιν, καὶ περὶ τῶν ὅτι ἐδὲ ἔδει πείθειν τινὰς δώ-
 ρους ἡ φόβῳ ἡ ἀλλῇ τινὶ αἰτίᾳ ἐργεῖν γινέσθαι τὴν τῇ Συνοδῷ, καὶ ὅτι μὴ συμπίοια πᾶσι δὲ τὸν Ὄρον ὑπο-
 γράφεται, καὶ πότε δὲ, ἐβέλεται, καὶ τὸν Βασιλέα ὑπογράφειν.

30 Οὐπαντὸς ἀγίᾳ συγγράμματα χρεῖται αἱ Συνοδοὶ,
 ἀλλὰ ὅλη καὶ μόνα, αἷμα κεχηρηματίσθαι ἐν
 τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ἀναμφίβολα καὶ γνώριμα, καὶ
 συμφωνῶντα τοῖς δόγμασι καὶ ἐκθέσεσι τῶν ἀπογεγο-
 νησίων Οἰκουμενικῶν ἀγίων Συνοδῶν, ἐκείνων, λέγω,
 35 τῶν πατέρων, καὶ ἀπεδέξατο αἱ τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλη-
 σίας καὶ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοί, καὶ τῶν Σχολαστικῶν,
 ἡ μάλλον ἐπ' αὐτῶν σοφιστῶν, καὶ ὅσοι τῶν Θεολογῶν ὕδα-
 τος τῆς χάριτος, ἡ τῆς ἀκαθάρτου ῥύακος τινῶν ἡ
 τινὸς ἀίρεσεων πινόντων, καὶ κατὰ τῶν ἀρχαίων ἀγίων
 40 πατέρων καὶ Συνοδῶν ἐλζόντων, καὶ τὰ μὲν σαφῆ
 καὶ ἀσάφη καὶ ἀναμφίβολα καὶ κοινὰ παρρησιάζωνται,
 τὰ δὲ ἀσαφῆ καὶ σκοτεινὰ μερικὰ καὶ ἀμφίβολα
 περιπορῶν· δεύτερον, εἴτις Τοπικὴ Συνοδος ἐν ἡμῖν
 μέγα τῆς Ἐκκλησίας σωτήριον καὶ ὁρμήν, οἱ καὶ ὁρμῆς
 45 καὶ τὰ δόγματα αὐτῆς ἐν Οἰκουμενικῇ ἀναψηλαφῶνται
 Συνοδῷ, ὑφ' ἧς τὰ δόξαντα αὐτῇ κατὰ κρατύνον-
 ται, ὡς αἱ περὶ τῆς Πάχας Συνοδοὶ ὑπὸ τῆς πρώτης,
 καὶ αἱ τῆς ἀναβαπτισμῶ ὑπὸ τῆς δευτέρας, αἱ μὲν
 ἐδέχθησαν, αἱ δὲ, ἀπεβλήθησαν, ἔτω καὶ καθεξῆς
 50 ὑπὸ τῶν λοιπῶν Οἰκουμενικῶν πολλὰ τῶν μερικῶν,
 αἱ μὲν, ἐκυρώθησαν, αἱ δὲ, ἀπεκηρύχθησαν· τρεῖσι,
 καὶ κατὰ τὰς Συνοδοὺς ἔτε τὸν Βασιλέα, ἔτε τὸν
 Ἀρχόντα, ἔτε τὸν Πατριάρχαν καὶ Τοποτηρητὰς,
 ἡ ἄλλος ἐγκρίτας τῆς Συνοδοῦ ἀποκαταστάσιν

τῶν Ἐπισκόπων καὶ συμβαλέειν καὶ χρήματα, ἡ ἑ-
 τερά τινὰ δῶρα παρέχειν αὐτοῖς, ἡ περιποιῆσθαι,
 ἡ δῶρα καὶ τιμὴν ὑποχρῆσθαι, ἡ ἀποβάλλειν φόβη-
 τρα καὶ θανά ἐλδυσόμενα, ἡ ἡμῶν καὶ ἀτιμίαν,
 ὥστε πείθειν αὐτοὺς Διὰ τῆς ἐργεῖν τὴν ἀληθῆ καὶ
 τὴν γινέσθαι ἐν τῇ Συνοδῷ, ἀλλὰ τῶν πᾶσι δὲ
 καθαρῶς πᾶσι Συνοδῶν, ἵνα ἡ ἀμαχος καὶ πνύμα-
 τικὴ ἡμελέτη, καὶ ἵνα κοινῶς ἀποβάλλονται, κοι-
 νῶς ἀναψηλαφῶνται, φιλαδέλφως δοκιμαζονται,
 καὶ κοινῶς τέμνονται τὰ ζητήματα, καὶ ἔτω κοινῶς καὶ
 ὁμοφώνως καὶ ὁμοεπικρινῶς καὶ ὁμογνωμῶν καὶ ἐλευ-
 55 θέρως καὶ αὐτεξουσίως γίνεσθαι πᾶσι ἀποφασί· τέταρ-
 τόν, δὲ πᾶσι σωτῆσθαι πᾶσι κοινῶς καὶ ὁ-
 μοφώνως καὶ μὴ συμπίοια καὶ αὐτεξουσίᾳ καὶ ἐλδύ-
 θέρᾳ γνώμῃ τῶν πατέρων, καὶ παρρησίᾳ, καὶ ὑπο-
 γράφεται ἐν ἐνὶ τόπῳ, καὶ ἀβιάτως, καὶ ἀδελφῶν
 δόλῳ, καὶ ὑπὸ πᾶσι φανερώτατα, καὶ ὑπογρά-
 φεται τῷ αὐτῷ τρέπῳ, ἡτοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μετὰ
 τῆς αὐτῆς τιμῆς μὴ συμπίοια, ἐλδύθέρᾳ ἀποκαρῆσαι
 καὶ αὐτεξουσίᾳ γνώμῃ τῶν πατέρων· καὶ ἐβέλεται
 καὶ ὁ Βασιλεὺς ὑπογράψαι ἐν τῷ Ὄρῳ, δὲ ὑπογρά-
 60 φειν ἡ πρὸς πᾶσι ἀπλῶς τῶν πατέρων, ὡς οἱ ἱε-
 ρειανδὸς ἐν τῇ ἐν Τρεῖσι, ἡ μετὰ πάντα τῆς πατέρας,
 ὡς Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη ἐν τῇ ἐβδόμῃ Οἰκουμενικῇ·

Ὅτι ἀναγκάσιον καὶ ἀπαραίτητον ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἀναγιγνώσκεισθαι κατὰ τὰς πρώτας συνελεύσεις τὰ τῶν προτέρων Συνόδων πρακτικά, δι' ὧν ἡ ἅπασα κατάστασις καὶ τάξις τῆς Συνόδου γινώσκεται κατὰ πᾶν ἐνταῦθα ἀπαρίθμησι .

5

Ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ Οἰκουμενικῇ ἐν ταῖς πρώταις συνελεύσεσιν ἐστὶν ἀναγκάσιον καὶ ἀπαραίτητον πρῶτον, ἵνα ἀναγιγνώσκωνται τὰ πρακτικά τῶν προγεγοννησάντων Οἰκουμενικῶν Συνόδων κοινῶς καὶ φανερώς καὶ μετὰ συνοχῆς εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ ὅπως γινώσκωνται ὡς πᾶσαι, πῶς, καὶ πῶς καθίσταται οἱ Βασιλεῖς, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πατριάρχαι, οἱ Τοποτηρηταί, καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες ἐν αὐτῇ, τί τὸ ἔργον τῶν Βασιλέων, καὶ ποῖον τὸ ἔργον τῶν Ἀρχιερέων ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ ποῖον τὸ τῶν πατέρων, τίς, καὶ πῶς γίνεται ἡ συνοδική ἐκκλησία, καὶ τίνων ὁ δόρυ, τίς ὁ ἐκκλησιαστικὸς Πατριάρχης καὶ Τοποτηρητὴς τόπος καὶ ἡ τάξις καὶ τὰ πρεσβεία, ποῖα ἡ καθολικὴ πίστις, τίνας οἱ πατρικοὶ ὅροι καὶ θεσμοὶ καὶ τύποι, τίς ὁ τρόπος τῶν Διαλέξεων, πῶς προτείνονται τὰ ἀμφιβολία, πῶς λύονται αἱ ἀμφιβολίαι, πῶς ἀνακληθῶνται αἱ τῶν Πατριαρχῶν ὑποστάσεις, πῶς ἐξετάζονται οἱ λίβελοι, πῶς δοκιμάζονται τὰ τῶν Αἰρετικῶν, ἐκ ποῦν βιβλίων καὶ πατέρων τέμνονται αἱ κρίσεις,

πῶς παύονται αἱ φιλονεικίαι, πῶς καθαιρεῖται οἱ Αἰρετικοί, πῶς κρύβονται καὶ παυοῦνται οἱ ἀπειθεῖς, πῶς ἐκτίθενται οἱ κανόνες, εἰδόξει Διατάσσασθαι τινὰς κατὰ τὰς ἡμέρας, ποῖα τῶν ἡθῶν καὶ τῶν δογμαμάτων εἰσὶν ἀσπλάγξατα καὶ ἀναλλοίωτα πάντα καὶ πάντως, καὶ τίνα δέχονται οἰκονομίαν καὶ συγκατάβασιν, καὶ τίως ἐπεὶ, πῶς γίνεται ἡ κοινή καὶ καθόλου ὑπόστασις ἐκάστης ἀμφιβολίας καὶ ἀγωγῆς, πῶς καὶ εἰς ποῖας πέμπονται συνοδικαὶ ὑποστάσεις, πῶς γίνεται ὁ ἔλεγχος συνοδικῶν καὶ ἀναφορῶν εἰς τὰς Βασιλεῖς περὶ τῶν πρακτικῶν ἐν τῇ Συνόδῳ, ποῖοις τρόποις σωτίζεται ὁ ὄρος, τίνας ὑπογράφονται, καὶ πῶς ὑπογράφονται, τίς ὁ βεβαιῶν ἔλεγχος πάντων, πῶς γράφει ἡ Σύνοδος τοῖς μὴ παρόντι Πατριαρχαῖς καὶ τῶν Τοποτηρητῶν, ποῖας τίτλους παρέχει αὐτοῖς, τίνα ἐγκώμια λέγει αὐτοῖς. τῶν προγεγοννησάντων Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῶν πρακτικῶν πάντων ἀναγιγνώσκωνται ἐσκεμμένως καὶ κατὰ τὴν τάξιν, ἐν ταῖς μετέπειτα συνελεύσεσιν γίνεται ἀρχὴ θεωρεῖσθαι τὰς ὑποθέσεις περὶ ὧν ἡ Σύνοδος.

15

20

25

Ὅτι αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι ἀναμάρτητοι, κατὰ τὰς ψήφους ἀμετάτρεπτοι, πρόσωπον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἐξηγηταὶ κυριώτατα καὶ μόνως τῆς θείας γραφῆς, κριταὶ τῶν βιβλίων τῶν ἀγίων, ἀρχὴ πάντος ἐκκλησιαστικῆς κριτικῆς, ἀκριτοί, καὶ ἰσοδυναμοῦσι τῇ θείᾳ γραφῇ, ὧν κεφαλὴ ὁ Χριστὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα Δικασκαὶ, καὶ οἱ οἱ Κανόνες αὐτῶν μάλλον ἐχούσι τῶν Νόμων.

Ὅτι δὲ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι εἰσὶν ἀναμάρτητοι, ῥητέον αἰτίας. Εἴρηται τῇ Κυρίῳ περὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τὸ, Εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥς ὁ ἀρχηγός, ὡς ὁ Θεὸς καὶ ὁ Τελεστής, καὶ, πῶς αὐτὴ ἐκκαθίσταται αὐτῆς. καὶ τῇ Παύλῳ, ὅτι ἐστὶν ἡ ἐκκλησία καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. Ὅτι δὲ αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνόδοι πρόσωπόν εἰσιν ἀσπλάγξατον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, εἴρηται ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ ἐν τῇ Συμβολῇ αὐτῆς, τῆς ἀναθεματίζουσας ἡ καθολικὴ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἥτοι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. ὅθεν ἡ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ψήφος αἰς ἀμετάτρεπτός ἐστι, κρίνει γὰρ τὰς πάντας, καὶ ἐδέχεται πᾶς ἔδοξεν κρίνεται, μετ' ὧν γὰρ εἰμι ἕως τῆς σωτηρίας τῆς αἰῶνος εἰπον ὁ σωτήρ, διὸ καὶ πᾶν ἄγαν γραφὴν κυριώτατα μόνη ἐξηγεῖται, νομοθετεῖ καὶ ὑποφαινεται ὡς αὐτὴ πᾶν γραφὴν πᾶν περὶ θεότητος καὶ ἐνσαρκῆς οἰκονομίας, καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας μυστηρίων καὶ ἡθῶν καὶ διατάξεων, καὶ τῶν ἀγίων τὰ βιβλία μόνη ἐξαιρέτως κρίνει, καὶ τὰς Ἐκκλησίας αὐτὴ μόνη κωδικοῖ, καὶ ἐν πᾶσι πάντα καὶ πάντως καὶ κατὰ πάντα ἀναμάρτητος καὶ

ὅπως ἀπαιτεῖται, ἀνεξέταστος ἐστίν, ἐπεὶ καὶ πᾶς τῆς πατρὸς ἐκκλησιαστικῆς κριτικῆς ἐστὶν ἀρχή. αἱ δὲ τοιαῦται ἀρχαὶ ἀκριτοὶ εἰσι, λέγει γὰρ ὁ μέγας Βασίλειος ἐρμηνεύων τὸν ἐκατοστὸν δέκατον πέμπτον ψαλμόν, Ἀνάγκη ἐκάστης μαθήσεως ἀνεξέταστος εἶναι τὰς ἀρχὰς τοῖς μαθηταῖς, ἐπεὶ ἡ ἀρχὴ ἐστὶν τὰς περὶ τὰ πρῶτα ζυγομαχίας διωθῆναι ὁδὸν καὶ τὰς ἀρχὰς πρὸς τὸ τέλος. εἰ δὲ τὸ ἔλεγχος τὸ ἀξιωματικὸν αἰσθητικῶς ἀπλῶς ἔχουσι διδασκαλίας ὑποστήναι, πόσω μάλλον ἔχει αὐτὸ ἡ κυριώτατα καὶ πρῶτος καὶ ἀκρὸς, καὶ μάλιστα ἔχουσι κεφαλὴν τὸν Χριστόν, καὶ τῇ αὐτῇ τῷ διδασκαλόν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Οἰκουμενικὴ Σύνοδος; ὅθεν καὶ ἀμετάπλητος ἐστὶ καὶ ἀπαρόδεκτος καὶ ἀληθινὴ καὶ πρώτη καὶ ἀκράδην ὡς περὶ τὴν θείαν γραφήν. εἰ γὰρ καὶ ἡ θεία γραφή ἐξ ἑαυτῆς τὸ πιστὸν ἔχει, καὶ μὴ δι' ἐτέρων ἔχει πᾶν πίστιν, καὶ καὶ τὴν μέγα Ἀθανάσιον γράφοντα κατὰ τῶν Ἑθνῶν, τῆς ἀρχῆς τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας ἔδοξεν, ἀφ' ἑαυτῆς γὰρ ἔχει τὸ γινώσκον καὶ πιστὸν, ἐπεὶ κατὰ τὸν Ἀπόστολον ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ὑποστάσει ὁ δόρυ, καὶ

τὸν

τὸν Νύσσης ἐν τῇ περὶ ψυχῆς Θεοπινύσεσι, καὶ
 πάλιν κατὰ τὸν Ἀπόστολον πάσης ἀποδοχῆς ἀξία,
 ἀλλὰ ἐρεβλαμμένη κατὰ τὸν μακάριον Πέτρον, ἥτοι
 παρεξηγῶν ὡς τῶν Αἰρετικῶν, ὑπὸ μόνῃ τῆς
 5 Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐρμηνεύεται ἀναμαρτήτως, ἐξε-
 τάσει μὲν καὶ ἐρένῃ, ἀλλ' ἡ συμφωνία καὶ ἡ ὁμο-
 φωνία αὐτῆς ἀναμφιβολῶς θεῖα ἐμπνέουσα καὶ ὁμο-
 καλύψαι γίγνεται, καὶ ἴδε ἀνωτέρω τῶν Συνόδων τὰς
 τόπας, καὶ βιβλίῳ τετάρτῃ κεφαλαίᾳ πρώτῃ Παρα-
 10 γραφον τετρακοσὸν πρῶτον, ὅθεν καὶ ἡ παρ' αὐτῆς
 ἐρμηνεία τοιαύτης ἐστὶ τάξεώς τε καὶ δυνάμεως, ὥστε,
 ὡς εἴρηται, παρ' ἐδουὸς κρινεται, ἢ ἀνακρίνεται, ἀλλ'
 ἐστὶ κατὰ πάντα τῇ παρ' αὐτῆς ἐρμηνευμένη θεῖα γρα-
 φῇ ἰσοδυναμοῦσα. διὸ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔλεγε,
 15 Πᾶν γὰρ, εἴτι δ' αὖ ἐν τοῖς ἁγίοις τῶν Ἐπισκόπων
 συνεδρίοις πρόκειται, τὸ πρὸς τῷ θεῷ βέλῃσιν
 ἔχει τῷ ἀναφορᾷ. βιβλίῳ τρίτῳ εἰς τὸν βίον Κων-
 σταντῖνος. καὶ ὁ μέγας Ἰβηρινανὸς Νεαρᾷ ἐκατοστῇ
 τετρακοστῇ πρώτῃ φησὶ, Θεωπινύσας τοῖνυν τάξιν
 20 Νόμων ἐπέχον τὰς ἀγίας ἐκκλησιαστικὰς κανόνας
 τὰς ὑπὸ τῶν ἁγίων τεσσάρων Συνόδων ἐκτεθεικτάς,
 ἢ βεβαιωθεύσας, ταῦτα τῆς οὐ Νικαίας τῶν τετρα-
 κοσίων δεκαοκτῶ, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν
 ἁγίων ἐκατὸν πενήκοντα πατέρων, καὶ τῆς ἐν
 25 Ἐφέσῳ πρώτης, ἐν ἣν Νεστόριος κατεκρίθη, καὶ τῆς
 ἐν Χαλκηδόνι, καὶ ἣν Εὐτυχὴς μετὰ Νεστορίῳ ἀνθε-
 ματίσθη. τῶν γὰρ περιερμένων ἁγίων Συνόδων τὰ
 δόγματα καθάπερ τὰς θείας γραφὰς δεχόμεθα, καὶ
 τὰς κανόνας ὡς νόμους φυλάττομεν, καὶ οὐκ ἐκ τῶν
 30 τεσσάρων Συνόδων τῶν οὐ Νικαίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως,
 ἐν Ἐφέσῳ καὶ ἐν Χαλκηδόνι τεθεικέντες ὅροι Νόμων τά-
 ξιν ἔχοντες, καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν ὡς αἱ Θεοπνευ-
 σοι τιμάμεθα γραφαί. ἀλλὰ δὲ καὶ ἡ τρίτη Διά-
 ταξις τῇ δευτέρᾳ Τίτλῃ τῶν Νεαρῶν τὰς τῶν ἐπι-
 35

Συνόδων κανόνας θεῖα κρατῶν, καὶ τὰ δόγματα
 αὐτῶν ὡς τὰς θείας γραφὰς, καὶ τὰς κανόνας ὡς νό-
 μους φυλάττομεν, λέγεται βιβλίῳ πέμπτῃ τῶν Βα-
 σιλικῶν, Τίτλῃ τρίτῃ, κεφαλαίᾳ πρώτῃ, θεματῇ
 πρώτῃ. ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ προῖτα τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συ-
 νόδου ἐγείνεται λόγος, πότερον οἱ κανόνες προτι-
 μῶνται ἢ οἱ πραγματικοὶ τύποι, ἢ καὶ τὰ βασιλικὰ γράμ-
 ματα καὶ θεασίσματα, καὶ ἐγείνεται κοινὴ δόξασις
 λέγουσα, οἱ πραγματικοὶ τύποι ἀργαίως, οἱ κανόνες
 κρατεῖν. ἔπειτα γὰρ οἱ Ἀρχόντες εἰπὼν, τῷ θεο-
 τάτῳ δεσπότη τῆς Οἰκουμενικῆς ἤρεσε μὴ κατὰ τὰ θεῖα
 γράμματα, ἢ πραγματικὰς τύπας τὰ τῶν ὁσίων τῶν
 Ἐπισκόπων προβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τὰς κανόνας τὰς
 ὡς τῶν ἁγίων πατέρων νομοθετηθείσας. καὶ, καὶ
 τῶν κανόνων πραγματικὸν ἔξοχον ἰσχύει, οἱ κανόνες
 τῶν πατέρων κρατεῖν. καὶ, εἰς τὴν κατὰ θεῖον
 πραγματικὸν ἀδελφείαν Ἐκκλησίαν δόγμα ἐτέρως
 Ἐπισκόπους παραρτῶσαι, ἡ ἁγία Σύνοδος ἔπειτα,
 καὶ ἔπειτα, τὰ πρὸς τὰς κανόνας ἐστὶ. καὶ, πάντες
 τὰ αὐτὰ λέγοντες, ὅλα τὰ πραγματικὰ ἀργήσας, οἱ
 κανόνες κρατεῖν, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν γίνονται.
 καὶ ἐπὶ ἴδε τὸν παρόντα τόπον ἀνωτέρω βιβλίῳ τε-
 τάρτῃ κεφαλαίᾳ πρώτῃ Παραγράφῳ δεκάτῳ ἔκτῳ.
 ἐπὶ μὲν δὲ τῇ δόξῃ τῆς Συνόδου ὁ Βαλσαμών,
 λέγει ἐν τῇ δευτέρῃ κεφαλαίᾳ τῇ πρώτῃ Τίτλῃ τῇ
 νομοκανόνες τῇ φωτίᾳ, Ἐπιστημῶσαι τῷ παρῶσαν
 ἐρμηνείαν, καὶ ἔχων αὐτῷ ὅτι μνήμῃς, λέγει τὰς κα-
 νόνας ἰσχύει πλέον τῶν νόμων. οἱ μὲν γὰρ, ἢ καὶ κα-
 νόνας ὡς βασιλέων καὶ ἁγίων πατέρων ἐκτεθεικέντες
 καὶ σκληροῦς, ὡς αἱ θεῖαι γραφαὶ δέχονται, οἱ
 δὲ νόμοι ὡς βασιλέων μόνον ἐδέχθησαν, ἢ συ-
 νειδέθησαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκατοχύσας τῶν θεῶν
 γραφῶν καὶ τῶν κανόνων.

40. ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀντιθέσεις ἐνεία τῇ Αἰρετικῇ κατὰ τὴν Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ. ὅν ἡ πρώτη δὲ τῇ παλαιᾷ γραφῇ, καὶ λύσις αὐτῆς.

45 **Α**πὸ πολλῶν τόπων τῆς παλαιᾷ γραφῆς γίνεται
 φανερόν, ὅτι πολλὰς οἱ Προφῆται καὶ οἱ Ἀδελ-
 φοὶ μετα τῆς πρώτης Ἀρχιερέως ἡμαρτῶν ἐν ταύτῃ,
 ἐνδέχεται ἄρα καὶ τῷ Ἐκκλησίᾳ σφάλλεσθαι. ἀλλὰ
 εἰρησίων, μὴ περὶ τῆς παλαιᾷ Διαθήκης, ἀλλὰ

περὶ τῆς νέας εἶναι ἡμῖν τὸν λόγον, ἐν ἣν Διαφύρεται
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνεργεῖ, καὶ εἰρησίων ἐδωρησατο
 αὐτῇ ὁ Κύριος τὸ ἀναμαρτήτων, εἰ καὶ παρεξηγῶνται οἱ
 Αἰρετικοὶ τὰ εἰρησίων τῆς τοιαύτης δωρεᾶς κατὰ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν.

50. ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

Λύσις τῆς δευτέρας ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἢ προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς ἐν Νεοκημηταρῆς Συνόδου.

Η ἐν Νεοκημηταρῆς Σύνοδος, ἢν δέχεται ἡ πρώτη
 Οἰκουμενικὴ, τὸν δευτέρον γάμον κατεδίκησε καὶ

τῇ Ἀποστόλῃ ἐπὶ τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ, κεφαλῇ
 ἐβδομῇ. καὶ ἕτεροι Τοπικαὶ Σύνοδοι ἄλλαι νομι-
 ζόμεναι

ζόμεναι ἡμᾶρτον εἰς ἑνά . Ἀλλὰ ῥητέον , τὰς Τοπι-
κὰς Συνόδους οὐδέχεται σφάλλεσθαι , ὑποδέχεσθαι
δὲ καὶ βεβαιεῖσθαι ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν κατὰ τὸ
πλεῖστον καὶ συμφωνεῖν αὐταῖς μέγας . καὶ ἕτως ἐδέ-

ξατο πλὴν εἰς Νεοκαισαρεῖα ἢ εἰς Νικαίαν , καὶ κατὰ τὸν
τρίτον τῶν ὑποδέχεται καὶ ἕκαστος τῶν ἀγίων
πατέρων , καὶ ἴδε βιβλίον πέμπτον κεφάλαιον δέ-
κατον ὀγδοον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Λύσις τῆς τρίτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν , ἣν προσφέρουσιν ἀπὸ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου .

Η ἐν Σαρδικῇ Συνόδῳ πλὴν Ἀρεανικῶν Συνόδων
ἐκύρωσε κατὰ τὸν Αὐγυστίνον βιβλίον τρίτον κα-
τὰ Λαοδικεύς . Ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι τὸ ῥηταίνεται ἐν
τοῖς ἀρχαῖς περὶ τῆς Συνόδου ἱστορίαις καὶ ἐν ταῖς
ἐπιστολαῖς αὐτῆς , καὶ πᾶς τὸ τοιοῦτον ἔχει ὁ Αὐγυσ-
τίνος ; δούτερον , εἰ λέγει περὶ ἐλπίων , ὅτι οἱ ὀρθό-
δοξοι καὶ οἱ Ἀρεανοὶ κοινωνικοὶ ὄντες , ἐν αὐτῇ ἐχω-
ρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων , ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὸν
τόπον , ἥτοι βιβλίον δούτερον κεφαλαῖον ἕκτον ,
ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι τὸ ἔγκλημα ἐκ τῆς Συνόδου , ἀλλὰ
τῶν κακώτερον . ἔτα ἐν ἐκείνῃ Συνόδῳ ἐχωρίσθη-
σαν οἱ ἀποστάται , ἀλλ' ἐδὲς ψόγῳ ταῖς Συνόδοις .
ἔπατα Συνόδῳ ἐν Σαρδικῇ μόνον ἐστὶ τὸ ἀθροισμα
τῶν Δυτικῶν , τὸ δὲ Ἀνατολικὸν αἰρετικὸν ἦν , εἰ καὶ
ὑπεκρίνετο εἰς τὴν ἀθροίαν ὁμοβίαν . πρὸς τέτοις
ὡς εἴρηται εἰς τὸν τόπον , ὁ Πάπας Ἰβλίου ὀκλήρουν

αὐτῶν εἰς τὰ δυτικὰ καὶ βόρεια μέρη , καὶ ἡ δούτε-
ρα Οἰκουμενικὴ δέχεται αὐτῆς τὸν Τόμον , καὶ ἡ
εἰς Χαλκηδόνι ἐν τῇ προσφωνητικῇ δέχεται αὐτῶν ,
μᾶλλον δὲ πιστόν τε καὶ ἰσχυρὸν καὶ ταῖς Οἰκουμενικαῖς
Συνόδοις , ἡ τῇ Αὐγυστίνῳ , καὶ μάλιστα ἀγωνιστικῶς
λαλήσαντι , τέως καὶ αὐτῇ Τοπικῇ ἦν . καὶ ὅσον 15
μὲν περὶ πίστεως , ἐβεβαίωσαν , ἥτοι ἀνεζωπύρυνσε
πλὴν εἰς Νικαίαν , ὅσον δὲ Μάρκελλον τὸν Ἀγκύρας Ἀρε-
τικὸν ὄντα , ἀπατηθεῖσα ἐδικύωσεν , καὶ τῇ Ρώμῃ
ἐκκλησίᾳ δῆναι ἠθέλησε , καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμᾶρ-
τον , ὡς δηλονότι ἐν τῇ ὀγδὼ αὐτῆς πλὴν ἑκτον 20
σαςιν εἶπον ὅτι τῆς ἀγίας Τριᾶδος , καὶ ἴδε ἀνω-
τέρω βιβλίον δούτερον κεφαλαῖον δωδεκάτης Παρά-
γραφου τρίτου , ὅμως ἐκ τῶν ἐδὲς ψόγῳ ταῖς
Συνόδοις , ἐπεὶ ἦν Οἰκουμενικὴ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐνταῦθα .

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Λύσις τῆς τετάρτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν , ἣν προσφέρουσιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς τὸν Περικλῆσιον ἐπιστολῆς τῆς Θεολόγας .

Ο Θεολόγος ἐν τῇ εἰς τὸν Περικλῆσιον ἐπιστολῇ
δὲ μιᾷ Συνόδῳ ἔφη περὶ τὴν τὴν τὴν . Ἀλλὰ
ῥητέον , ὅτι ὁ Θεολόγος μόνον πλὴν πᾶσι δέχεται
τῆς πρώτης Συνόδου , καὶ περὶ ἐκείνης ἦν ὁ ἀγὼν αὐ-
τῷ εἰς πᾶσιν τῇ ζωῇ αὐτῇ , καὶ τὰς πατέρας τῆς
δούτερας Συνόδου ἀκρῶς ἰγκωμιάζει , καὶ αὐτὸς ἦν
ὁ σωθὲν μόνον μάλιστα τὸ σύμβολον αὐτῆς . ἐμμέ-
φιστο δὲ τὰς κατὰ τὰ ὁμοσῆς Συνόδους , μὴ δεχομέ-
νας τὰ ἐν Νικαίᾳ διωρισμένα , ὡς ἔσαν ὁκταῖς περὶ
ὧν εἶπομεν κατὰ μέγαν ἐν τῇ δούτῃ βιβλίῳ . ἔσαν
γὰρ τυφλοὶ καὶ ἰχυρογνώμονες οἱ ἐν ἐκείναις συνε-
χόμενοι , ὥστε ἡττωμένους αὐτῶν παθῶν καὶ τιμῆς

κοσμικῆς ὡς ἐξήτα ταῦτα καὶ ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ Σύ-
νοδος , μᾶλλον εὐχαρίσταναι τῆς νίκης ἢ τῆς ἀλη-
θείας , ὅθεν ἔλεγον οἱ Λατῖνοι τοῖς Γραικοῖς , σω-
ζομένης τῆς ἡμετέρας τιμῆς . ἔγχετο δὲ ὁ Θεολόγος τὰς
ἀγίας , ἐν αἷς εἰσὶν οἱ ἐφελονέκων , ἀλλὰ οἱ πατέρες 35
τὰς ἀμφισβητήσεις νομίμως καὶ ἀβιάτως καὶ ἀπαντήσαντες
καὶ παρρησίᾳ ἐξήταζον , καὶ ἔτω κατὰ φανερὰ ποιέ-
τες τὰς κακοδοξίας , κοινῇ καὶ ἀβιάτως καὶ ὁμογνώμονι
ψήφῳ καὶ κοινῇ κρίσει καὶ ἀποφάσει ἀπεκέρυττον .
καὶ ἴδε περὶ τῶν ἀγίων Συνόδων τὰς αὐτῆς Κληδόνας 40
ἐπιστολὰς αὐτῆς .

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Λύσις τῆς πέμπτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν , ἣν προσφέρουσιν ἀπὸ τῆς τρίτης Κανόνος τῆς δούτερας Οἰκουμενικῆς Συνόδου .

45

Η δούτερος Οἰκουμενικὴ Κανὼν τρίτον τὸ πρῶτον
ἀποκρίνεται τῇ Ρώμῃ κατὰ τὰς οὐκ ἐβδόμην
τῶν Κανόνων τῆς πρώτης , εἰπὼν γὰρ τὸν Κωνσταν-
τινουπόλεως δούτερον , ἔδωκε τὸ πρῶτον τῇ Ρώμῃ ,
ὅπερ ἐ μόνον τοῖς Κανόσιν ἀντίκειται , ἀλλὰ καὶ τῇ
ἐκείνῃ , ἐκ ἐξῆν δὲ εἶπεν ὅπερ ἐκ εἴρηται πρῶ-
τερον . Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον , ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰ

καὶ ἡ ἰσοτιμία ἐν τοῖς Ἐπισκόποις τῶν Μητροπό-
λεων , ὡς παρίσταται ἐν τῇ ἀποστολικῇ Κανό-
νῳ , καὶ τῶν ἐργαζομένων αὐτῇ ἐν πολλοῖς , καὶ ἀνα-
ταραχῇ κατὰ Πολύκαρπον καὶ Ἀνίκητον , Στέ-
φανον , καὶ Κυπριανόν , καὶ Φιριλλιανόν , Εἰκτερά καὶ
Πολυκράτην , καὶ ἄλλαι ἱστορίαι πολλαί , οἱ θεοὶ
ὅμως Ρώμῃ , Ἀλεξανδρείᾳ , Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἱερου-
σολαίμῃ

λύμων εἶχον ἵνα πρεσβῆα προτιμήσῃς ὑπὸ συνη-
θείας, ἣν ἐβεβαίωσεν καὶ Δαὶ κανόνων ἡ πρώτη σύ-
νοδος, ὡς εἴρηται λόγικῶτα βιβλίῳ δευτέρῳ κε-
φαλαίῳ τρίτῳ, ῥητέον δὲ ἄλλῳ, εἴρηται αὐτῷ
5 βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ τεταρτῷ, ὅτι διωκομένης τῇ
ἐκκλησίας ὑπὸ Κωνσταντίνου, Ἰβλίου καὶ Οὐάλου-
πος, πολεῖα σωθήσῃ ὑπὸ τῶν Αἰρετικῶν, ὑφ' ἧν ὁ νε-
γυδίων τῶν παρ' οὐραίου, συνεχέοντο τὰ ὀκκλησιαστι-
κά, ἡ δὲ δὲ ἄλλῳ ὁμοῦς Συνοδὸς ἀπονομοθετήσῃ τῶν ἐκ-
10 κλησιαστικῶν δικαίων, ὥρῃσε κατὰ τὰς παλαιὰς κανό-
νας τὰς ἐπισκόπους μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐκκλησιῶν,
καὶ μὴ εἰς τὰς ὑπεροχὰς ὑπεβαίνειν, καὶ τὰ παρ'
ἐκαστοῦ συμβαίνοντα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν
διοικεῖν κατὰ τὰ ἐν Νικαίᾳ ὡρισμένα. ἐπεὶ δὲ τῆς
15 Κωνσταντινουπόλεως ἀρτίως ἀποκατασταθείσης θρόνος αὐ-
τοκρατορικῆς, τὰ πράγματα ἀναγκάως ἀπῆλθον δι'
ἄλλας καὶ δι' αὐτὴν ἀπομνημονεύσας βιβλίῳ τεταρτῳ κε-
φαλαιῳ τρίτῳ, τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον
συνήμαθαι τοῖς ἐπισκόποις τῶν ἐκκλησιῶν θρόνων,
20 ἡ αὐτὴ Συνοδὸς ἐποίησεν ὅπερ ἐξῆν. οὐκ ὀκνῶν δὲ πο-
λεῖων ἀναγκῶν πραγμάτων διώρῃσε τὰς ἐν τοῖς
θρόνοις πέποιθας, ὡς εἴρηται εἰς τὸν τόπον, καὶ ἀκολού-
θως συνοῖδον εἶπεν τινὰ τῶν τῶν ποῦτε πρώτον.
κατακολληθείσας δὲ τῇ συμβάσει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
25 συνεθεία, εἶπε πρῶτον τὸν ἐπίσκοπον τῆς πρώτης
πόλεως κατὰ τὴν πολιτικὴν διοίκησιν, καὶ καθεξῆς
δευτέρον εἶπε τὸν τῆς δευτέρας πόλεως καὶ τὰς λοι-
πὰς θρόνους ὁμοῦς τότε, καὶ μεταταῦτα ἐθήκει ἐν
τάξει μετὰ ὁλόγου αἰτίας. ἐποίησεν δὲ πρῶτον τὸν
30 ῥώμης, ὃς πρῶτον κατὰ τὴν ἑξῆς ἐξουσίαν ἔχοντα
ἰδικῶς ἐν τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ παρ' ἧς εἶχιν οἱ
λοιποὶ ὁρθόδοξοι ἐπίσκοποι ἐν τῇ ὀκκλησιαστικῇ διοι-
κῇ, ὅτε κατὰ τὴν ἰδικὴν πρεσβείαν παρ' ἧς εἶχον οἱ
τέρσαρες καθολικοὶ θρόνοι, ὅτε κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν
35 ἀξίωσιν, ἐν γὰρ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν
καὶ ἐξωτερικῶν ὡς ὡς λογίζονται οἱ σχολαστικοί,
ὅτι γὰρ νόθων ἐδιώκοντο πόλιν συστῆναι φησὶν ὁ
σεφὺς, ἀλλὰ τὰ πάντα πνευματικά. ἔδωκεν ἔν αυ-
τῷ μόνον πρωτεύον τάξιν, διὸ καὶ εἶπε τοῖς κανόσι
40 τῆς πρώτης συνάξεως, ὅτι τινὰς ὁκκλησίας διε-

σάφησε καὶ ἐβεβαίωσεν ἐν τῇ δευτέρῳ αὐτῆς Κανόνι,
λίαν ἰσχυρῶς διορίσας ἕκαστον ἐπίσκοπον ἐν τῇ
ἰδίᾳ διοικήσει μένειν. ὅθεν πρωτεύον τάξιν δέδω-
κεν αὐτῷ μόνον καὶ ἕδωκεν ἕτερον. τὸ γὰρ κατὰ τὴν
ἰδικὴν ἐξουσίαν πρωτεύον ἀνὴ χριστιανικὸν εἶναι. ἔγρα-
ψε γὰρ ὁ μέγας Γρηγόριος Ἰωάννῃ τῷ Νηεβύτῃ,
ἐὰν ἀφ' οὗτος ἡ ἐκκλησία κρέμαται, ὅλη καταπεσέσθαι.
ἐπὶ τῇ δὲ ἐκκλησίᾳ, καθότι πύλαι αὐτῆς ἐκαταχρύ-
σθαι αὐτῆς, ὅρα. ἀρτίως ὅρα ἐπὶ αὐτῇ τινὸς λήψεως
καὶ ἐξουσίας, ἄλλο δὲ τίς καὶ ἄλλο ἀξίον. ὅθεν ὅτε
πρῶτοι ἐν τοῖς μετ' αὐτῆς ἔχουσιν τινὰ ἐξουσίαν, ὅτε καὶ
μετὰ τὰς πρώτας λαμβάνουσιν ἡ πρῶτη τῶν πρώτων,
ὡς εἴρηται ἐν πολλοῖς αὐτῶν. ΑΠΟΡΙΑ. Ἀλλὰ
πῶς ὁ Πάπας ἐπὶ τῇ Πέτρῃ ἀπόδοχῇ, καὶ εἶτα ὑπὸ
τῶν πατέρων τῇ ἐξουσίᾳ κέκτῃται καὶ τὸ πρωτεύον
ἔχει; ῥητέον τὸν Πάπαν τριχῶς ἐνοεῖσθαι, ἢ ὡς ἔχον-
τα ἐξουσίαν κατὰ τὴν ἐν Ῥώμῃ διοίκησιν Δαὶ τῇ ἀναγε-
λικῇ κηρύγματι καὶ τῇ χειρουργίᾳ καὶ τῇ δεσμῶν καὶ τῇ
λύσει, ἢ ὡς κρατεῖται τῆς Ῥώμης καὶ τῶν ὑποκαταμένων
τῇ Ῥώμῃ πόλεων, καὶ προσόδους ἐρασιζόμενον καὶ συνα-
γοντα, ἢ ὡς ἐντα πρώτων πᾶτων τῶν ἱερέων. καὶ τὸ μὲν
πρῶτον ἔχει ὁ μόνον πρῶτος τῇ Πέτρῃ, ἀλλὰ καὶ πα-
ρὰ τῇ Παύλῳ. λέγει γὰρ ὁ ἐπιφάνης Αἰρέσει Καρ-
ποκρατιανῶν, ἐν Ῥώμῃ γεγονόσιν πρῶτος Πέτρος
καὶ Παῦλος οἱ ἀπόστολοι αὐτοὶ καὶ ἐπίσκοποι, εἶτα
Λίνος, εἶτα κλήρις, εἶτα κλήρις, περὶ τῶν γὰρ τῶν
ἐκ ἀποστόλων, ἐπισκόπους ἄλλους ἔδωκε καθεῖσθαι. Δαὶ
τὸ τῆς ἀποστόλων πολλὰς ἐπὶ τὰς ἄλλας παροικίας τὰς
πορείας ἐπέδωκε, καὶ μὴ διώσθαι τὴν Ῥωμαίων
πόλιν αὐτῷ ἐπισκόπῳ εἶναι. κατὰ δὲ τὸ δευτέρον,
ὑπὸ τῶν Συνοδῶν καὶ τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μετὰ τὰς
ἀποστόλους συμβάσεως ἐν πάσαις ταῖς ὑπὸ τῶν οὐρα-
νῶν ἐκκλησίαις περὶ τῶν ἐπισκόπων διοικήσεως
καὶ συνεθείας τοιῶς κατέστη. οἱ γὰρ ἀπόστολοι
μόνη τῇ πνευματικῇ ἐξουσίᾳ ἡγάγοντο, καὶ προσόδους
ἐκκλησιαστικὰς ὅτε συνεγὼν ὅτε παρέχον. ἀλλὰ δὴ καὶ
τὸ τρίτον ὑπὸ τῶν Συνοδῶν ἔχει πολλῶν ὑπερῶν τῶν
ἀποστόλων, ὡς ὁ παρὼν καὶ ὁ ἐκκοσὸς ὁ γδοῦ τῆς ἐν
Χαλκηδόνι φασὶν. ἐκ τῆς ἡμετέρας ὅρα ἡ Συνοδὸς,
ἀλλὰ δέησεν καὶ ἀκόλουθα πεποίηκε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Λύσις τῆς ἑκτῆς ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Προθέσεως.

45

Ἡ προθεσμία δέχεται τὸν ἀναβαπτισμόν, ὡς ἡ ἐβ-
δόμη βεβαιῶν εἰς τὴν τρίτην, τεταρτήν καὶ πέμ-

πηλὴν προξίν. ἀλλὰ περὶ τῆς εἴρηται αὐτῷ βι-
βλίῳ πρώτῳ κεφαλαιῳ δεκάτῳ ἑκτῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

50

Λύσις τῆς ἐβδόμης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἣν προσφέρουσιν ὑπὸ τῇ περὶ βαπτίσματος βιβλίῳ δευτέρῳ τῇ ἀναγνώσει.

Ἐφ' ἣν ὁ ἀναγνώστης βιβλίῳ δευτέρῳ περὶ τῆς βαπ-
τίσματος, κεφαλαιῳ τρίτῳ, τὰς ἀρετὰς οὐκ-
μωρικὰς συνοδῶν ὑπὸ τῶν ὑσέρων διορίζεται. Ἀλλὰ

ῥητέον πρῶτον, ὅτι κατὰ μὲν τὴν πρῶτην ἑδέποτε, καὶ
γὰρ ὅτε διώκεται τὸ δέξαι. οὐκοῦτε δὲ κατὰ τὰ
ἡθῆ καὶ τινὰς τῶν ὑπὸ τῶν Κανόνων, ἢ κυβερνήσε-
τινάς

τινας κατὰ τὸν καιρὸν οἰκονομήσιν εἰς τινα, ὅπερ διόρθωσις καταχρηστικῶς λέγεται, ὥσπερ τυχὸν οἱ ἀρχαῖοι Κανόνες δις τὴν ἑταρὰ ἔπον γίνεσθαι τὰς συνόδους τῆς Ἐπαρχίας, ἡ δὲ ἐν Τρέλλῳ καὶ ἡ ἐν δόμῳ εἶπον ἀπαξ τὴν ἑταρὰ διὰ τὴν καταδρομὴν τῶν ἐθνῶν ῥητέον ὁμῶς καὶ τῷ, ὅτι καὶ ἐν οἷς οἰκονομήσιν αἰ ὑπεραι συνῶδοι, ἔδειπτε τὸ πρῶτον ἀθετεῖσιν, ἀλλὰ τὸν τρόπον, ἢ τὸν καιρὸν, ἢ τὸν τόπον. εἰ δὲ καὶ ἡ δούτερα Οἰκουμενικὴ διώρθωσε τὸ Σύμβολον τῆς πρώτης, ἀλλὰ ἡ ἀνάπτυξις διόρθωσις καταχρηστικῶς ἤ- κησε, γυναικὶ ἐμόναις λέξεσι, καὶ ἐδάμῳ καὶ πίσι, πλὴν καὶ τῷ κεκώλυται τὸ τῶν μεταταῦτα συνῶδων, αἱ δὲ διὰ τῷ περὶ ὧν διώρταν, ὅπως ἰδίως ἐξέθετο, κατ' ἐξῆς τρόπον διαφωρῶντας κατὰ πί- σιν, ἀλλὰ κατὰ μόναις λέξεσι τινάς, ἐπειδὴ ἐρ- μηνεία καὶ ἐξηγήσις ἐκείνη εἰσὶν. ἀκολοθεῖται γὰρ καὶ πάντα αἰ ὑπεραι. ταῖς περὶ τῶν, ὅθεν καὶ τὰ πρῶ- τὰ τῶν περὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀναγιγνώσκονται, ἵνα κατ' ἐκείνη γυνῆται καὶ τὸ συμπέρασμα, καὶ ῥητὴς γυνῆται ἐν τοῖς ὅροις αὐτῶν τὸ Σύμβολον. καὶ δὴ ἡ δούτερα Κανὼν πρώτῳ λέγει, μὴ ἀθετεῖσθαι

τὴν πίσιν τῶν πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνεληθόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνην κυρίαν. καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἐν τῷ ὄρῳ, τὴν δὲ ἀπλανῆ τῶν πατέρων ἀναγνωσάμε- νοι πίσι, καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ αὐτοὶ τὴν αὐ- τὴν ὁμοφρονησάμενοι πίσι. καὶ, ὁρίζοντες τοῖς 5 τὴν τάξιν, καὶ τὰς περὶ πίσεως ἁπαντας τύπας φυ- λάττοντες καὶ ἡμεῖς τῆς κατ' Ἐφῆσον γεγεννημένης ἀγίας συνόδου, ἥς ἡγεμόνες Κελεσίμῳ καὶ Κύριλλῳ, καὶ τὰ ἐξῆς. ὡσαύτως πεποιήκασι καὶ αἱ λοιπαὶ Οἰκουμε- νικαὶ ἀπασαι, καὶ ἴδε αὐτῶν τὰς τύπας. τρίτον, 10 Οἰκουμενικὰς οἱ Λατῖνοι εἶπον πολλὰς Τοπικὰς συ- νεκδοχικῶς, ὡς τὴν ἐν Σαρδικῇ, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν Τολεντίνῳ ἐν τῇ δεκάτῳ ὁγδόῳ αὐτῆς κεφαλῇ Οἰκ- ομενικῶν εἶπον, καὶ αἱ διὰ Σύμμαχον συνῶδοι ἐπὶ Ἀναστασίου ἐν τῇ ἰταλίᾳ συνεληθῆσαι Οἰκουμενικὰς 15 ἤκησαν, ἐν τῷ τῷ καὶ ὁ ῥώμης καὶ ὁ Κωνσταντινουπό- λειος Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι λέγονται. αἱ δὲ Το- πικαὶ συνῶδοι ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν διορθῶνται, ὡς καὶ Αὐγυστῖνῳ ὡς περὶ ὑπερῶν ἐκείνων ἐν τῷ δούτερον βιβλίον κατὰ Δονατιστῶν, αἱ Τοπικαὶ συν- 20 ῶδοι εἶπον ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν διορθῶνται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΝ Η'.

Λύσις τῆς ὁγδοῆς ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἣν προσφέρουσιν ὑπὸ τῆς κατὰ Μαξίμου Ἀρεαν 3 βιβλίου τρίτης τῆς Αὐγυστίνου. 25

Οἱ Αὐγυστῖνῳ βιβλίῳ κατὰ Μαξίμου τῆς Ἀρεαν 3 τρίτῳ, κεφαλῇ δεκάτῳ τεταρτῳ φησὶ, τῷ τῷ ἐκείνῳ τὸ ὁμοῖον, ὅπερ ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ συν- ῶδῳ κατὰ τῶν Αἰρετικῶν Ἀρεανῶν τῷ τῷ ὁρ- θῶν πατέρων τῆς ἀληθείας τῇ μαρτυρίᾳ, καὶ τῆς μαρτυρίας τῇ ἀληθείᾳ ἐς ἐρεῶθη, ὅπερ ἔπειτα ἐν τῇ ἐν Ἀρμένιᾳ συνῶδῳ, διὰ τὸ ἐν λέξεσι ἵκον, ἡ τῶν ἡ ὡς ἔδει ὁμοῖον (ὅπερ ὁμῶς ἡ ἀρχαία πίσις ἔτεκε) τῆς πλάνης τῶν ὁλίγων ἀπατησάσης τὰς πολλὰς, ἡ αἰρετικὴ ἀσέβεια ἐπὶ τῆς Αἰρετικῆς Ρασιλέως Κωνσταντίνου βεβηλώσας ἐπεράθη, ἀλλ' ἐ μετὰ πολὺν χρόνον ὑπεριχυσάσης ἐν ἐλευθερίᾳ τῆς ὁρθοδόξου πίσεως, ἀφ' ἧς ἡ ἰσχὺς τῆς λέξεως ὡς ἔδει ἐκείνη τὸ ὁμοῖον ἐκείνῳ τῇ ὁρῶσῃ τῆς πίσεως πανταχῶς ἐπεκράτησε. τί γὰρ ἐστὶν ὁμοῖον, εἰ μὴ τῆς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐξῆς. τί ἐστὶ, λέγω, τὸ ὁμοῖον, εἰ μὴ τὸ, Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἑσμῷ. νῦν δὲ ἔτε ἐγὼ σοὶ τὴν ἐν Νικαίᾳ, ἔτε σὺ τὴν ἐν Ἀρμένιᾳ ὡς περ κα- τὰ τῶν ὁφείλας προσφέρειν. ἔτε γὰρ ἐμὲ ταύτης τὸ κύριον ὁμοῖον, ἔτε σὲ ἐκείνης. τῶν γυνῶν ταῖς μαρτυρίαις ἐχὶ ταῖς ἐκάσθῃ ἰδίαις, ἀλλὰ ταῖς ἐκα- τέξῃ κοινῇ πρῶτον πρῶτον, ὑπόθεσις ὑποθέ- σαι, λόγῳ λόγῳ συναγωνίζεσθαι. ταῦτα ὁ Αὐγ- στῖνῳ. οἱ δὲ Αἰρετικοὶ ἐκ τῶν ὁμοῖον λέγοντες, ὅτι ὁ Αὐγυστῖνῳ διὰ τῶν παρίστησι καὶ ὁμολογεῖ μὴ εἶναι κρείττον τὸ κύριον τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης. ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι εἴτι ἐπομῶς ἐν τῇ δεκάτῳ ὁ- γδῶ κεφαλῇ 3 τῆς βιβλίου περὶ τῆς βιβλίου 3 Αὐ- γυστίνου, λέγοντες καὶ ἐν τῷ τῷ, καὶ γὰρ ἐκ ἐστὶν ὁ Αὐγυστῖ- 30

νος Κανὼν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία τῆς Αὐγυστίνου, ὡς ἐκείνη ἀπερὶ ἐγκριτοὶ πατέρες συμφώνως ἐκρινον καὶ ἀπεδέχθησαν, ἐδωῶται μόνῳ ὁ Αὐγυστίνος ἄλλως διακρίνειν. ἀλλὰ μὴ πάντες οἱ πατέρες καὶ 35 πᾶσα ἡ Ἐκκλησία τὴν μὴ ἐν Νικαίᾳ συνῶδον ἔχου- σιν ἀγίαν καὶ ἀναμάρτητον, τὴν δὲ ἐν Ἀρμένιᾳ ἐν συν- ῶδῳ, ἀλλὰ βλάσφημον καὶ αἰρετικὴν συνάθροισιν, ὡς ἐκείνην ἡ ἐν Νικαίᾳ τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ κατὰ σύγ- κρισιν, ἀλλ' ἀπλῶς κρείττων καὶ κατ' ἐξοχὴν ὑπερ 37 βεβηκῆα. δούτερον, ἔρκεται αὐτῶν κεφαλῇς τρί- τῃ, τμήματῳ τρίτῃ, Παρογνῶσθαι ἕκτῳ, ὅτι ὁ Αὐγυστῖνῳ αἰσχυρότατον κρείττερον καὶ βεβαιότε- ρον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐοίμισεν τὰς Οἰκουμενικὰς συ- νόδους. τρίτον, ὁ Αὐγυστῖνῳ διηλέχθη τῇ Μαξίμῳ 40 μὴ κατὰ τὸ ἐκείνῳ, ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνῳ ἐκ ἐδέχε- το τὸ ὁμοῖον, κτίσμα λέγων τὸν τίον καὶ ἐχὶ τῆς αὐτῆς ἐξῆς τῇ Πατρί, καὶ ἀκολοθῶς μήτε τὴν ἐν Νικαίᾳ συνῶδον ἀπεδέχετο, ἀλλ' ἐομίζεν αὐ- τὴν αἰρετικὴν, καὶ ἐκ τῆς ἐκείνης, ὁ Αὐγυστῖνῳ 45 τὴν Ἀρεανικὴν Αἵρεσιν ὁποβαλλόμενῳ, ἀπερὶ ῥητέον καὶ τὴν ἐν Ἀρμένιᾳ συνῶδον. μὴ δεχομένης τοῖς ὑπὸ τῆς Αὐγυστίνου τῆς ἐν Ἀρμένιᾳ, καὶ ὑπὸ τῆς Μαξί- μῳ τῆς ἐν Νικαίᾳ, ὁ Αὐγυστῖνῳ συμβεβηκῆα διὰ- λέγεσθαι ἐκ τῶν κοινῇ ὁμολογεμένων, ὡς ἐστὶν 50 ἡ θεία γραφή. εἶχον ὁμῶς ὁ Αὐγυστῖνῳ τὴν ἐν Νικαίᾳ ἀγίαν καὶ ἀπερίτρεπτον, ὡς εἶχον ὁ Μαξί- μῳ τὴν ἐν Ἀρμένιᾳ. ὅθεν τὴν ἐν Νικαίᾳ πρεσβύτων καὶ ὑπερῶν, εἶπον ὅτι ἐκείνη ἐς ἐρεῶθη τὸ ὁμοῖ- σιν, ὅπερ πανταχῶς ἐπεκράτησε τῇ ὁρῶσῃ τῆς πίσεως

πίστεως, ἐστειρώθη δὲ εἶπον αὐτὶ τῷ ἡρμηνεύθῃ, ἐφανερώθη, ἐβεβαίωθη. ψαύδῃ ἄρα ὅτι ὁ Αὐγαστῖνός ἐκ εἰς κρείττονα πῶ μίαν τῆς ἄλλης,

ἐπειδὴ εἶχε πῶ μὴ οὐδ' αἰμίνῳ ὑπερέβαιον, πῶ δὲ ἐν Νικίᾳ ἀγίαν.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Αὐτοῖς τῆς ἐνάτης ἀντιθέσεως τῶν αὐτῶν, ἣν προσφέρουσιν ἀπὸ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τῶν Σαμοσατέως συνηγμένων πατέρων, καὶ ἀπὸ τῶν περὶ Συνόδων βιβλίων τῶν ἱλαρίων, ἐξ ὧν καὶ μάταιοι δέκνυνται ἐν ταῦθα οἱ Αἰρετικοὶ ἐρεχέμενοι.

10

Περὶ τῶν Τοπικῶν Συνόδων, ὅτι ἐδιεργάζονται ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν, περὶ βλάβης οἱ αὐτοὶ τὰς ἐν Ἀντιοχείᾳ πατέρας, τὰς κατὰ τῶν Σαμοσατέως συνηγμένων, οἵτινες ἀπερρίπτουν Φασι, τὸ Ὁμοῦσι-
15 ον, οἱ δὲ ἐν Νικίᾳ πατέρες κατὰ Ἀρείῳ ἐδέχθησαν αὐτὸ καὶ ἐβεβαίωσαν, λέγει γὰρ ὁ ἱλαρίος βιβλίῳ περὶ Συνόδων ἐν τῷ τέλει, κακῶς ἐνοεῖται τὸ Ὁμοῦσιον, τί πρὸς ἐμὲ ὁρῶς ἐνοεῖται; ἄρα μὴ Ἀρειανοὶ κρείττονι ἡγήσαντο; ἐκ τῶν ὁγδοήκοντα
20 Ἐπίσκοποι ποτὲ ἀπέβαλον, ἀλλὰ τετακόσιοι δεκαοκτὼ ἄρτι ἐδέξαντο. ἔμοιγε δὲ αὐτὸς ἐκείνῳ ὁ ἀρειθμός αἰγίος ἐστίν, ἐν ᾧ Ἀβραάμ νικητὴς τῶν ἀσεβῶν Βασιλέων. πρὸς ἐμὲ οὕτως ἐστὶ τῆς αἰδίου ἱερωσύνης εἰκὼν ὁλογοῦται. οἵτινες καθ' Αἰρετικῶν
25 καὶ ἀπεδοκίμασαν, ἄρα μὴ καὶ ἔτσι καὶ καθ' Αἰρετικῶν ἐδοκίμασαν; φανερὸν τῶν παλαιῶν ἡμαρτυρία. ἄρα μὴ καὶ τῶν ἡμετέρων ὁκαταφρονήσῃ; καὶ τὰ ἐν ταῖς ἀληθείαις ἐδόξασαν; ὁφθαλμοὶ ὡς κριταὶ τὰ κρείττονα δοκιμάζον. ταῦτα ὁ ἱλαρίος.
30 οἱ οὖν οἱ Αἰρετικοὶ λέγουσιν, Ἐπειδὴ ἡ μερικὴ συγκεννύεται μετὰ τῆς Οἰκουμενικῆς, ἰσχυροὶ εἰσι. δούτερον, εἰ αἱ Οἰκουμενικαὶ ἐβεβαίωσαν τὰς μερικὰς, πῶς τῶν ἐν ταῦθα ἐκ εἶπον ὁ ἱλαρίος; εἰ δέ τις εἶποι δυοῖν θάτερον, ἢ ὅτι οὐκ ἐγίνωσκον, ἢ ὅτι
35 ἐκ ἡθέλησε, ψαύδῃ ἐστίν, ἐπειδὴ ὁ ἱλαρίος ἦν καὶ ἄγιος καὶ σοφὸς καὶ τῆς ἀληθείας ἐκδικῆς. Ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ῥητέον πρῶτον, ὅτι ἡμεῖς ἐδεχόμεθα ὅτι ἐνόμιζον οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκ τῶν πενήκοντα πατέρες μὴ εἶναι Ὁμοῦσιον τὸν τίον τῷ
40 Πατρὶ, ἐπειδὴ τῶ Παύλῳ ἡ Αἰρεσις ἦν, ὡς λέγει ὁ Εὐσεβίος βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν τετακόσιον, τὸ πεφρονηκέναι περὶ τῶν Χριστῶν χαμερπῆ, ἦτοι ἐκ ἐβδόμου εἶπεν τὸν τίον τῶ Θεῷ ἐξ οὐρανῶν κατεκληυθέναι, ἀλλ' ὡς κοινὸν κατὰ φύσιν γινόμενον
45 αὐθροπον, ἦτοι ψιλὸν αὐθροπον, ὡς ἔλεγε δηλονότι ὁ Εὐρίων, καὶ μεταταῦτα ὁ Φωτεινός, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ πρώτῳ κεφάλαιον δέκατον ἐνάτην. τί ὤρισαν δὲ οὐκ οἱ πατέρες, λέγουσι Βασίλειος Διάκονος καὶ Θεοφάνους Ἀναγνώστης ἐν τῷ
50 λιβέλλῳ ὃ δεδώκασι κατὰ Νεσόριον τῷ μικρῷ Θεοδοσίῳ, ἐν ᾧ Θεοφάνους ποιεῖ τῆς πίστεως ἀλήθεια συνάγεται, λέγουσι μετὰ ἡμᾶς, καὶ πάντων τῶν πιστῶν αὐτῶν τῇ ὁμοῦσιν Τελαδί, ἦτοι τῆς ἀγίας Συνόδου τῶν ἐκ τῶν ὁγδοήκοντα Ἐπισκόπων ἐν Ἀντιοχείᾳ συναθροισθείσης κατὰ Παύλῳ τῶ Σα-

μοσατέως, ἥτις καθέλω αὐτὸν. Ἀλλὰ πῶς οὐδέ βεβαιον αὐτῶν, μὴ ὁμολογῆναι τὸν Χριστὸν φύσει Θεὸν καὶ τὸν Θεὸν Πατέρα, καὶ τῆς ἐν Νικίᾳ μεγάλης καὶ ἀγίας Συνόδου τῆς βεβαιώσεως τὸν ὅρον τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ. ῥητέον ἔτι, εἰ ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ φύσει τίον Θεὸν ὁμολόγησε τὸν τίον τῶ Θεῷ, καὶ τὸν ὅρον αὐτῆς ἐβεβαίωσεν ἡ ἐν Νικίᾳ, εἰ καὶ ἐπερήντως τὸ Ὁμοῦσιον, ἀλλὰ φύσει Θεὸν εἶπεν, τὸ Ὁμοῦσιον ὁμολόγησε κατὰ πῶν ἐνοίων. δούτερον, ὁ ἱλαρίος ὁποῦ δήποτε τρέπω δεχθῆς ὅτι ἐκείνη ἐκδέχεται τὸ Ὁμοῦσιον, τιμήσας ὅμως ἐκείνην. Ἀλλὰ πῶς ἀρχαιότητα, προστίμησε ταύτῃ καὶ πῶς ἀγιότητα, εἰ γὰρ καὶ ἐκείνη ἀγία, ἀλλὰ αὕτη κυρίως ἀγία. τρίτον, ἡ ἐν Νικίᾳ καὶ Ἀλλὰ τὸν ἀρειθμόν μόνον, ἀλλὰ Ἀλλὰ τὸ εἶναι εἰκόνα τῆς αἰδίου ἱερωσύνης, προστίμαται, ὅπερ καὶ πάσαις ταῖς τοιαύταις Συνόδοις ἴδιον. τέταρτον, ὁφθαλμοὶ δὲ εἶπον ὡς κριταὶ δοκιμάζον τὰ κρείττονα, ἐκ ἵνα ποιήσῃ ἡμᾶς κριτὰς καὶ ἐξετάσας τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἢ καλῶς εἶπε δηλονότι ἢ κακῶς, ἀλλ' ἵνα Θεοκρίτων πῶς τελεστέραν καὶ κρείττονα τῆς μερικῆς. ἔλεγε γὰρ ὁ Κύριος αὐτῶν κεφαλῶν δεκάτῃ Παραγράφῳ δεκάτῃ, ὅτι κρινονται οἱ Ευαγγελισταὶ καὶ οἱ Νεσόριος. ὁ Χριστὸς καὶ ὁ ἀλιτῆρς. ἄρα μὴ ἔλεγον ἵνα κρινῇ ἡ συνὸς εἰ ἡ γραφὴ ἀληθῶς εἶπον εἶναι τὸν Χριστὸν οὐ καὶ μίαν ὑπόστασιν; ἔδαμῶς, ἀλλ' ἵνα τῆς γραφῆς τὸ ἀξίωμα καὶ αὐτόπιστον οἱ πατέρες δεχθῶσι, τῶ δὲ Αἰρετικῶν τὸν νεωτερισμὸν ὑπεκρίνω. καὶ τὸν ἱλαρίον λοιπὸν ἡμεῖς ἐσμὲν κριταὶ ἵνα δοκιμάζωμεν τὸ κρείττον, ἦτοι δύο Συνόδων ἀρεσκυμένων, δοκιμάζωμεν ποία Οἰκουμενικὴ καὶ ποία μερικὴ, ἢ ποία κανονικὴ, νόμιμος καὶ ἀληθινή, καὶ ποία ληστρικὴ καὶ δολία, καὶ ἔτσι ἐκλέγομεν τὸ κρείττον, ἦτοι Ἀλλὰ τῆς Οἰκουμενικῆς ἀνακρίνωμεν πῶς μοιρῶν, καὶ Ἀλλὰ τῆς κανονικῆς ἀποβάλλωμεν πῶς ὑπερβύον, καὶ μὴ ἵνα κρινώμεν καὶ δοκιμάζωμεν πῶς κανονικὴ καὶ νόμιμον εἰ καλῶς συνεπέρανε. πρὸς τῶτοις ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος λέγει ἐν τῷ περὶ Συνόδων βιβλίῳ, Ἐπειδὴ γὰρ ὁ Σαμοσατέως ἐφρονεῖ μὴ εἶναι πρὸς Μαρίαν τὸν τίον, ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς πῶς ἀρχὴν ἐχρησάσαι τῶ εἶναι, τῶς οὖν οἱ τότε συνεληθόντες καθέλω αὐτὸν, καὶ Αἰρετικὸν ἀπέφηναν, περὶ δὲ τῆς τῶ τίον Θεότητος ἀπλῆστερον γραφόντες, καὶ κατεγύοντο περὶ πῶς τῶ Ὁμοῦσιον ἀνέβησαν, ἀλλ' ἔτσι ὡς ἐξηλύφασιν περὶ τῶ Ὁμοῦσιον ἐρήκασιν, πῶς

ῥητέον

φροντίδα γὰρ εἶχον πᾶσαν, ὅτι ἐκονόσω ὁ Σα-
μοσατικός ἀνελὼν, καὶ δεῖξαι πρὸ πάντων εἶναι τὸν
τίον, καὶ ὅτι ἐκ ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο Θεός, ἀλλὰ
Θεὸς ὢν, ἐνεδύσατο δὲ λυ μορφῇ, καὶ Λόγος ὢν,
ἐγένετο σὰρξ, ὡς εἶπεν ὁ Ἰωάννης. Ὡς τούτοις σημειώσαι
πρῶτον, ὅτι ὡς λέγει ὁ ἅγιος ἀνωτέρω ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ,
τῷ Παύλῳ σοφίζομαι θέλοντος καὶ λέγοντος, εἰ μὴ
ἐξ ἀνθρώπου γέγονεν ὁ Χριστὸς Θεός, ἔκκεν ὁμοῦσι
ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ἀνάγκη τρεῖς ὑπάρχειν εἶναι, μίαν
προσηγορίαν, τὰς δὲ δύο ἐξ ὁμοῦσι. Διὰ τὸ εἰκό-
τως ἀλαβηθόντες τὸ τοιοῦτον σόφισμα τῷ Σαμοσα-
τείῳ, εἰρήκασιν μὴ εἶναι τὸν Χριστὸν Ὁμοῦσιον, ὅτι
εἴτι γὰρ ἔτω πρὸς τὸν Πατέρα ὡς ὁμοῦσι οὐκ εἶ.
ὡ-

μολόγησαν ὁμοῦσι περὶ τῷ τίῳ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω,
ἡτις ὁμολογία καὶ πῶς ἐκκλησιαστικῶς εἰρηκται ταύ-
τόν ἐστι τῷ Ὁμοῦσιῳ. δούτερον, ἐπειδὴ ἐκείνοι οἱ πα-
τέρες εἰ καὶ τῇ διανοίᾳ ὁμολόγησαν τὸ Ὁμοῦσιον, τὸ
ὄνομα ὁμοῦσι Διὰ πῶς ἀνάγκη τῶν σοφισμάτων τῶν
Αἰρετικῶν παρετήσαντο, καὶ ὁρίσκον ὅτι τῆς οἱ
Ἀρετακοὶ λαβὼν, καὶ ἔλεγον ποτὶ κατὰ τῆς λέξεως
τῷ Ὁμοῦσι. ἡ ὅτι Νικητὰ Οἰκουμενικὴ εἶσα, Διὰ τὸ
ἀξίωμα αὐτῆς ἑμόνον κατὰ πῶς διαύοιαν, ἀλλὰ καὶ
κατὰ πῶς λέξιν ὥρισε τὸ Ὁμοῦσιον, ὅτι τῶν ἐν ὁ
ἡ Οἰκουμενικὴ διώρυξε πῶς μερικῶς. καὶ λοιπὸν μα-
ταίως ἐρεχελεῖσιν οἱ νεοὶ Αἰρετικοὶ, σοφιστὶκοὶ κατὰ
τῶν ἁγίων Συμβόλων.

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν παλαιῶν Λατίνων περὶ φερωνόμων σεσοφισμένων καὶ δολίως ἀπὸ τῶν μεγάλων Ἀθανασίῳ, Κεδρέ-
νης Οὐσίῳ, Γρηγορίῳ δούτῳ, Θεοδώρῳ στεδίτῳ ἐν δυοὶ τόποις, Στεφάνῳ οὐκ, Χρυσόστομῳ, Βασί- 20
λέῳ Μακεδόνῳ, τῷ Εἰς Νικηφόρον Κωνσταντινουπόλεως, Ἀναστασίῳ καὶ Πέτρῳ Ἀντιοχείᾳ, Εὐλογίῳ
Ἡγμένῳ, Ἰππολύτῳ τῶν τῆς Εὐ Πατριαρχῶν πρὸς Ταράπον, Βύσερῳ, Σεβῳ, Εὐχῆς τινος, Καίου
τῆς κατὰ Φωτίῳ Συνοδῶν δωδεκάτῃ, τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν καὶ τῶν κληθῆναι ἁγίων Βασιλέων Αἰρε-
τικῶν δεκαοκτώ μαρτυριῶν κατὰ τῆς ἐξουσίας καὶ ἀρετῆς καὶ ἐνεργείας ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς τῶν Βασιλέων.

Εἰς Πιλαμβάονται οἱ παπῖσαι τῆς δόξης καὶ ἐξ-
ουσίας καὶ αὐτῆς τῆς ἐνεργείας, ὡς ἔχουσιν οἱ Βα-
σιλεῖς ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς, καὶ ὅτι λέγου-
σιν, ὅτι οἱ Βασιλεῖς αὐτίκην τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῇ
ἐξουσίᾳ τῶν Συνοδῶν, καὶ ὅτι εἰ καὶ ἀρετῶνται τῶν
Συνοδῶν, ἀλλ' ἐκείναι μείζονες τῶν ἐν τῇ Συνοδῷ πα-
τέρων, μάλιστα δὲ οἱ Τοποτηρηταὶ τῷ Πάπῳ ἀρετῶ-
νται ἐν ταῖς Συνοδοῖς τῶν Βασιλέων, καὶ ὅτι εἰ καὶ
ἅγιοι λέγονται, ὁμοῦσι ὅτι σωτηρίας λέγονται καὶ
ὑπὸ ὑπερυψίων τινῶν, καὶ ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι μείζονες
εἰσὶ τῶν Βασιλέων, καὶ ὅτι οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς ἑδὲ μίαν ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐν τοῖς ἐκκλησιασι-
κοῖς πράγμασι. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγουσι, καὶ
τὸ αἴτιον τῶν τοιούτων λήρων ἐστὶ, τὸ ὑποτιθεῖναι τὸν
Πάπαν μείζονα τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Συνοδῶν.
Φανερόν δ' ἐστὶν, ὅτι μείζονες εἰσιν οἱ Βασιλεῖς τῶν Συνο-
δῶν, αἰδὲ Συνοδοὶ τῷ Πάπῳ. ἀπαράξουσιν ὁμοῦσι Διὰ
σοφισμάτων ἀνατρέψαι πῶς ἀλήθειαν, ἀρετῶν καὶ
αἰαδῶς ἀρετῶν καὶ ἱεροσυλῶντες τῆς βασι-
λείας καὶ τῆς πολιτικῆς χειριστικῆς ἐξουσίας τὸ ἀξίω-
μα. ἀρετῶνται τοῖσι μαρτυρίαι, πρῶτον, ὅτι
ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἀποτεινόμενος πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν
Βασιλέα ἔλεγε, Γνωρίζω Συνοδοῖς ἐκκλησιαστικῇ μα-
κρόν τῷ Παλατίῳ, ὅτι ἡ Βασιλεὺς ἐπάρεισιν, ἔκκο-
μης ἀρετῶνται, ἐκδικαστῆς ἀπαλῆς, ἀλλὰ μόνον
ὁ τῷ Θεῷ φόβος ἀρετῆς, καὶ ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀρετῶν-
τα, ἵνα ἔτω ἀρετῶνται ἡ ἐκκλησιαστικὴ πίστις σώ-
ζηται, κατὰ καὶ οἱ πατέρες ὥρισαν. δούτερον,
εἰρηκται τὰ ῥήματα αὐτῶν. ὅτι οἱ Κεδρένης Ἐπίσκο-
πος ἔλεγε τῷ αὐτῷ, ἡτοι Κωνσταντῖνῳ τῷ Βασιλεῖ,

Σοὶ πῶς βασιλεύων ὁ Θεὸς ἐν ἐνέργειᾳ, ἡμῖν τὰ τῆς
ἐκκλησίας ἐπίστασεν. ἀπὸ δὲ, γέγραπται, τὰ
Καίσαρ. Καίσαρι, καὶ τὰ τῷ Θεῷ τῷ Θεῷ. ἔτα
τοῖσι ἡμῖν ἀρετῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐξουσίας, ἔτα οὐκ
θυμῶν ἐξουσίαν ἔχεις Βασιλεῦ. Ἀθανάσιος ἀπολογία 30
δούτερον. τρίτον, τὰ ῥήματα τῷ Γρηγορίῳ Πάπῳ τῷ
δούτῳ ἐν τῇ πρὸς τὸν Λέοντα τὸν Ἰσαυρὸν Ἰππολύτῳ
δούτῳ, Οἶδας Βασιλεῦ, ὅτι τὰ δόγματα τῆς ἀγίας
ἐκκλησίας ἐκ τῶν Βασιλέων εἰσὶν, ἀλλὰ τῶν Ἀρχιερέων,
καὶ ἀσφαλῶς θέλεις δογματίζεσθαι, Διὰ τὸ οἱ 35
Ἀρχιερεῖς ἀρετῶνται εἰς τὰς ἐκκλησίας, ἀπὸ
χούτες τῶν δημοσίων πραγμάτων, καὶ οἱ Βασιλεῖς
ἐμοῦσι ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἔχουσιν
τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῖς. καὶ, ἀλλὰ πῶς δὲ
ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διδασμάτων, καὶ ἄλλος ἕως 40
τῶν κοσμικῶν εἰς τὰς διοικήσεις τῶν κόσμων. ὡς περὶ γὰρ
ἐκ τῆς ἐξουσίας ὁ Ἀρχιερεὺς ἐγκύψαι εἰς τὸ Παλά-
τιον καὶ ἀρετῶνται ἀξίας βασιλικαῖς, ἔτα ἔτα ὁ
Βασιλεὺς ἐγκύψαι εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ψήφει
ποιήσασθαι εἰς τὸν κλήρον. καὶ, ἀλλὰ ἔτα ἡμῶν 45
ἐν τῇ κλήσει ἐκλήθη ὑπὸ Θεῷ, ἐν ταύτῃ καὶ μετέτω.
πρῶτον πρῶτον τῆς ἐβδόμης Συνοδῶν. τετάρτῳ,
εἰρηκται ἀπὸ τῶν Θεοδώρων ὁ στεδίτης πρὸς Λέοντα
τὸν Ἀρμένιον, ὡς ἴσους Γεώργιος μοναχὸς ἐν τῇ ζῳῇ
τῆς τῷ Λέοντι, ἀπὸ τῆς καὶ Θεοδώρου ὁ ζῳῇ 50
τῆς καὶ Θεοδώρου τῆς ὁδοδοξίας ἀρετῶν καὶ τῶν
τῶν καὶ ἡγμένῳ λέγων, μὴ ἀρετῶνται Βασι-
λεῦ κατὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, εἰρηκται γὰρ ὁ Ἀπό-
στολος, καὶ ἔτα ἔτα ὁ Χριστὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
πρῶτον Ἀποστόλος, δούτερον πρῶτον, τρίτον Ποι-
μέναι

μέναις καὶ διδασκάλοις, καὶ ἔκ εἶπε βασιλεῦς. τοὶ
 μὲν γὰρ ἡ πολιτικὴ κατὰστασις ὑπεσβύθη καὶ τὸ στρα-
 τώπεδον, λοιπὸν τῶν φροντίζε, καὶ πῶς ἐκκλη-
 σίαν ἔασον ποιμέσι καὶ διδασκάλοις κατὰ τὸν θεῖον
 5 λόγον. καὶ ἐν τῇ εἰρῇ αὐτῇ λέγεται εἰπεῖν τὸν αὐτὸν
 τῷ κακοτράπῳ βασιλεῖ, τῷ τόσῳ παρὰ τῶν ἄλλων ἀπο-
 κρινόμεθα, ὅτι τὰ τῶν ἐκκλησιῶν τοῖς ἱερεῦσιν
 αὐτῇ καὶ διδασκάλοις, βασιλεῖ δὲ ἡ τῶν ἐξω πραγ-
 μάτων αὐταῖς διοικήσεις, τῷ γὰρ καὶ ὁ ἀπόστολος
 10 νομοθετῶν φησὶν, ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον δι-
 δασκάλους, καὶ ὑδαμῶς βασιλέως μέμνηται. ἔτσι γὰρ
 καὶ τὰ περὶ τῶν δογμάτων καὶ πίστεως νομοθετεῖν
 ἐποφάλασι, σὲ δὲ ἐπεσθαι τέτοις, καὶ μηδαμῇ πῶς
 15 τῶν λαμβάνειν. πέμπτον, Πάπαν Στέφανον τὸν
 ἕκτον ὑποσολῇ παρὰ βασιλεῖον τὸν μακεδόνα λέγον-
 τα, καὶ γὰρ αὐτῷ χρεῖσθαι τὸ ἀρχικώτατον ὑπὲρ γῆς
 ὑπεφέρει ὁμολογία, τῶν ὑπὲρ γῆς κοσμικῶν μόνον ὁ-
 φάλας φροντίζαν, ὁ καὶ εὐχόμεθα ὑπὲρ μηκίστους
 20 χρόνους κρατεῖν. καθ' ὃν ἔν τῷ τῷ ἐκ τοῦ ἀρχαίου
 τῶν βιωτικῶν ὑμῖν δέδοται, ἔτι καὶ ἡμῖν διὰ τῆς
 κορυφαίας πέτρας τὸ ἀρχαῖον τῶν πινύματικῶν. δέξαι
 ὑδαμῶς εὐμενῶς τὰ ἐξ ἡς. ἐδόθη σοι φροντίζαν,
 ἵνα τῶν τυραννούντων τὸ ἄθεον καὶ θηριώδες τῷ
 25 ἔθιμι τῆς ἀρχῆς ἀνατίμης, ἵνα πρῶτῃς δίνῃαι
 τοῖς ὑπὸ χάριτος, ἵνα νόμος συγγραφῇ, ἵνα γῆτε
 καὶ θαλάσῃ τὰ πολεμικὰ στρατεύματα διευθε-
 τῇ, αὐτῇ ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς ἡ φροντίς,
 τὸ δὲ καταπιστευθὲν ἡμῖν ποιμνιον ποσῶτον ἐστὶν ὑ-
 30 ψηλότερον, ὅσον ἀπόφορον οὐρανῷ παρὰ τὰ ὑπὲρ
 γῆς. ἐκείνῳ, τὰ τῆς χρυσοδόμου ὀμολογίας νέμ-
 πτη ἐστὶν ἡ σάββα, ἀλλ' εἰ βέλαι ἱερέως παρὰ βασι-
 λεῖα τὸ ἀπόφορον ἰδεῖν, τῆς ἐκείνῳ δεδομένης ἐξουσίας
 τὸ μέτρον ἐξέταξε, καὶ ποσῶν τῆς βασιλείας ὑψηλό-
 35 τερον ὅψα τὸν ἱερέα καθήκον. εἰ γὰρ καὶ σεμνὸς
 ἡμῖν ὁ θεὸς φαίνεται ὁ βασιλικὸς ὑπὸ τῶν παρ-
 ασηγῶν αὐτῷ λίθων, καὶ τῆς περισφίγγοντος
 αὐτὸν χρυσῆς, ἀλλ' ὅμως τὰ ὑπὲρ τῆς γῆς ἐλαχον οἰ-
 κοιμένοι, καὶ πλέον ἔδωκε τῆς ἐξουσίας ταύτης,
 40 ὁ δὲ τῆς ἱερωσύνης θρόνος ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἱδρυται,
 καὶ τὰ ἐκείνῳ διέπειν ὑπετέτραπται. τίς ταῦτα φησὶν;
 αὐτὸς ὁ τῶν οὐρανῶν βασιλεὺς, ὅσα γὰρ αὐτῷ δέσσητε φη-
 σιν ὑπὲρ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 καὶ ὅσα αὐτῷ λύσσητε φησιν ὑπὲρ τῆς γῆς, ἔσαι λελυ-
 45 μμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τί ταύτης ἴσον γινώσκῃ τῆς
 τιμῆς; ὑπὲρ τῆς γῆς πῶς ἀρχὴ τῆς κρίσεως λαμ-
 βάνει ὁ οὐρανός, ἐπαδὴ ὁ κριτὴς ἐν τῇ γῇ καθήκει,
 ὁ δεσπότης ἐπιταῖ τῷ δέλῳ, καὶ ἅπαν αὐτῷ ἐπὶ κα-
 τὰ κρίνει, ταῦτα ἐκείνῳ αὐτῷ κυρεῖ. ἐβδόμῳ,
 50 τὰ βασιλεῖς τῶν μακεδόνων ῥήματα ἐν τῇ κατὰ φω-
 τὶς συνοδῷ περὶ πᾶς τὸ τέλος τῆς δεκάτης προ-
 ξεως. ἀπὸ δὲ οἷον δέσσητε κατ' ἐξουσία τῶν ἐξουσιῶν
 λέγειν περὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἡ αὐτοῖς α-
 δαι ὁλοκληρῶς ἐκκλησία, ἡ οἰκονομικὴ συνοδὸς, ταῦ-
 τα γὰρ ἀνιχνεύειν τε καὶ ζητεῖν, πατερναρχῶν ἔργον

ἐστὶ καὶ ἱερῶν διδασκάλων, οἷς τὸ λῦεν τε καὶ δεσμεῖν
 δέδοται ἐκ τοῦ θεοῦ, ὁ γὰρ λαϊκὸς καὶ πάσης ἐστὶν ἀλα-
 βείας καὶ σοφίας μεσὸς, ἀλλὰ λαϊκὸς καὶ ἀσάβη-
 ρον, ὁ ποιμὴν. ὁ γὰρ δὲ, τὰ θεοδώρητα τῷ σταδίῳ
 ἐν τῇ παρὰ λέοντα τὸν σακεδάριον ὑποσολῇ. ἀλλ' ἔτι
 ἡμεῖς οἱ παρόντες κατὰ πρῶτον, ἔτι ὁ κλεινὸς
 ἡμῶν ἀρχιερεὺς ἠνέχετο ὡς ὁ θεσμός καὶ ὁ θείος,
 ὅπερ καὶ ἀληθῆς παμπόθητε ἡμῶν Δέσποτα, καὶ
 δὲ γὰρ περὶ βιωτικῶν καὶ σαρκικῶν ὁ λόγος, ὡς
 βασιλεὺς τὸ κράτος ἔχει τὰ κρίνειν, καὶ τὸ βιωτικὸν
 κριτῆριον, ἀλλὰ περὶ θείων καὶ ὑπερῶν δογμάτων,
 ὁ ἄλλος ἐκ ὑπετέτραπται, ἡ ἐκείνῳ ἐστὶν φησὶν ὁ αὐ-
 τὸς θεὸς λόγος, ὅσα αὐτῷ δέσσητε ὑπὲρ τῆς γῆς, ἔσαι
 δεδεμμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. τίνες ἔτσι οἰεῖτε ταλμῶν;
 ἀπόστολοι καὶ οἱ τῶν ἀποστόλων, τίνες δ' ἐν οἰοῖν ἀ-
 ποστόλοι; ὁ τῆς πρώτης ἐκ τῶν πρώτων, ὁ τῆς κων-
 σταντινουπόλεως δούτερον, ἀλεξανδρείας, ἀντιο-
 χίας καὶ ἱερουσαλὺμ, τῶν τῶν πετακέρυφον κρά-
 τος τῆς ἐκκλησίας, τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 10 δογμάτων κριτῆριον, βασιλεῶν δὲ καὶ ἡγεμόνων τὸ
 σωπερικυρεῖν καὶ σωπεπισφραγίζειν τὰ δεδωμένα
 καὶ ἀνατάττειν τὰ σαρκικῶς διαιρέματα, ἐκ ἀλλο-
 τῶν τοῖς θεοῖς δογμασιν ἔτι δέδοται παρὰ τοῦ θεοῦ,
 ἔτι γινώσκοντες εἴσεται, ἀπὸ τῶν ἀπεδοκιμασθῆναι
 τῶν δογμάτων τῶν θείων εἰκότων τὰ ὑπὲρ τῆς πάλας
 κωνσταντίνης καὶ λέοντος βασιλικῆς κράτος καὶ θεο-
 σεσωδελιασώτατε καὶ βασιλειώτα, ἐφ' οἷς ἐτμή-
 θη ἡ τῆς ἐκκλησίας τῶν ἐτέρων τετάρτων, αἰα-
 τισματισμοῖς ὑποβαλλομένη αἰωνίως σφραγίδι τῆς ἀγίας
 πινύματος, ἔτσι ἐλέω τοῦ ἡγέρθη κέρας ὁρθο-
 δοξίας ὑπὲρ Ἑβραίων τῆς παύσας αὐτῆς ῥαδαῖν,
 ἐφ' οἷς σωφύθη τὰ διεσώτα μέχρι λέοντος τῆς
 20 παρὰ τοῦ θεοῦ, ἐφ' ᾧ αὐτῷ διετμήθη ἡ τῆς ἐκκλησίας
 αἰαθεματικὴ ὑπὸ τῶν παρὰ τῶν ἰσορρόπως. ἀμύ-
 χανον ἔν ἐστὶν ὁ Δέσποτα βιωτικῶν κριτῆριον
 λέγειν τὸ θεῖον κριτῆριον, ἡ σωφύθη τῶν τῶν τῶν
 30 ἐκκλησιῶν, μὴ ἐπὶ ὁμονοῦνται τῶν πρώτων πατερναρ-
 χῶν. ἐκείνῳ, ὅτι τῶν βίβ Ν. καὶ ὁ πατερναρχῶν
 κωνσταντινουπόλεως, προφῆτας, ἀποστόλους καὶ δι-
 δασκάλους ὑπεκοδομεῖν δεδιδάμεθα, βασιλεῖ δὲ,
 ὑπέκειν μὲν καὶ ἔργον τοῖς παρὰ αὐτῶν κεκρυμμένοις
 ἐπεγνώμην, νομοθετεῖν δὲ, καὶ ὅπως τῇ ἐκκλησίᾳ
 σεσιγημένους πηγυῖναι πάμπαν ἐκ ἐγνωμῶν. δεκά-
 40 τῶν, τὸν ἀναστάσιον πατερναρχῶν ἀντιοχείας ἐκείνῳ
 αὐτῷ σημειώματι λέγοντα, μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ
 ἀρχιερατικὸν ἄξιωμα, καὶ ἀδωάπην ἀνακρίνεσθαι ἱε-
 ρεία ὑπὸ λαϊκῶν, ἀλλ' ὑπὸ μέζοντος ἀρχιερέως. ἐπὶ
 δεκάτῳ, ὅτι τῆς ὑποσολῆς πέτρας πατερναρχῶν ἀν-
 τιοχείας παρὰ μιχαὴλ τὸν κρησάριον, καὶ θαῦμα
 μέγα κατέχον ἡμᾶς, ὑπὲρ τῶν σωιδῶν μὴ διωπα-
 ρῶν, ὅθεν κινηθεῖς, ἡ τὶ βελόμην ὁ ἰταλὸς το-
 σαύτω ἀνιδίαν ἐξέκλινον ἀργυρῶν, καὶ τοῖς ἱεροῖς
 50 ἐπεχέρει αὐτοῖς ὡν. τί γὰρ φησὶ κοινὸν καὶ καὶ
 βαλασθῶν, ἡ ἐκείνῳ ἐν λαϊκοῖς τεταγμένῳ τῶν
 ἱερέων πολυπραγμοῦν, καὶ συγγραφεὶς τοιαύτας ὡς
 ἐδήλω-

ἐδήλωσας ψόδεις ὀφνησὶ καὶ ἀπαρτίηται. Δω-
δεκάτις, τὸν ἡγέμενον βυλόγον, ὃς βιαζόμενος
ὑπὸ Μοδέστῳ Ἐπαρχῇ τῆς Βασιλείας Οὐάλουτος ἀρπα-
γίσαι, καὶ ἐπόντο αὐτῷ τῷ Ἐπαρχῇ, Κοινωνήσαν
τῷ Βασιλεῖ, ἐρωτικῶς καὶ μάλα χαριότως παρσε-
φεν, μὴ γὰρ ἔφη καὶ μετὰ τῆς βασιλείας τῆς ἱε-
ρωσύνης μετέλαχον; ὁ δὲ Ἐπαρχὸς τῆς ἐρωτικῆς
αἰδομένης, ἐχαλέπνε, καὶ λοιδορίας κατὰ τὴν πρε-
σβυτέρην χρυσάμην, καὶ ταῦτα παρσεύετο, Οὐ
τὸ ἐῖπον ἐμβρόντητε, ἀλλ' οἱ κοινωνοὶ Βασιλέως
τέτων κοινωνῆσαι ὑμῖν παρήνεσα. Θεοδώρητος βι-
βλίῳ τεταρτῷ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὁγδόῳ. περὶ
τῆς καὶ ὁ Νικηφόρος Φωστὶ, καὶ ὁ Ἐπαρχὸς, Τοι-
γάρτοι Βασιλεῖ κοινωνῆσαι ἔλε, ὁ δὲ ἀσείως μά-
λα καὶ χαρίζεται τῷ ἡθῆ παρσεμειδιότας, παρσε-
φει γάρ, ἔφη, καὶ μετὰ τῆς βασιλείας καὶ τῶ ἱε-
ρωσθῆαι κεκληρώται; ὁ δὲ χαλεπῶς ἐρωτικῶς ἐπηθῆ-
μένης, λοιδορησάμενος δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ, παρσε τοῖς
ἄλλοις καὶ ταῦτα ἐπήγαγον, Οὐ τὸ ἐῖπον ἐμβρόν-
τητε, ἀλλὰ κοινωνῆσαι οἱ, ὁκείνῳ Ἐπισκόποις κε-
λόει. Δεκάτις τρίτῳ, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνα-
τολῆς ἔγραψον παρσε Τάρασον τὸν Κωνσταντινουπόλεως
ταῦτα, ἡ γὰρ κέρως σωτηρίας ἡμῖν καὶ ἀνταρτώσεως
ἐν οἴκῳ καὶ Θεοδόχῳ Ναῶ τῷ μονογονεῖς ἱεὺς αὐτῶν. Κυρίως
δὲ καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν ἱεὺς χεῖρας, οἵτινες
ἐς ἐὶν ἡμῶν ἀγῶτατοι, καὶ οἱ τὰ δόύτερα κατὰ θε-
σμὸν καὶ τάξιν Ἐκκλησίας φέρντες ὑμῶν παρσεφεί-
τε παρσεχοὶ καὶ παρσεψήφισοι Βασιλεῖς ἡμῶν καὶ δε-
σπότης τῆς Οἰκουμένης, ἱερωσύνη γὰρ βασιλείας
ἀγιασμός ἐστι καὶ ἀσσοιχείωσις, καὶ βασιλεία ἱε-
ρωσύνης ἰσχύς καὶ κραταίωμα, περὶ ὧν σοφός τις
Ἀναξ καὶ ἐν Βασιλείᾳ ἀγίοις μακαριστότατος ἔφη,
Μέγιστον δῶρον Θεὸς ἀνθρώποις παρέχον ἱερωσύνην
καὶ βασιλείαν, πῶς μὲν τὰ Οὐράνια κοσμεῖσαν καὶ διέπα-
σαν, πῶς δὲ οἰκονομεῖσαν θεσμοῖς δικαίοις τὰ ἐπίγεια.
Συνόδος ἐβδόμης περὶ τῆς τρίτης. σημειώσαι δὲ ὅτι ἔται
πᾶν μέγα ἱσχυριανὸν λέγεται ἄγιον, ὃς Νεαρεῖς οἱ
Φωστὶ, Μέγιστον πᾶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ δῶρον Θεὸς
παρσε τῆς αὐθιγῆς διδομένης φιλανθρωπίας ἱερωσύ-
νη καὶ βασιλεία, ἡ μὲν γὰρ τοῖς θεοῖς ὑπερε-
τεμένη, ἡ δὲ πᾶν ἀνθρώπων ἐξάρχισα καὶ ὀψι-
μελεμένη. Δεκάτις τεταρτῷ, τὸν Εὐσεβίον, λέ-
γοντα περὶ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς
βιβλίῳ τεταρτῷ κεφαλαιῷ τετρακοσῷ ἐβδόμῳ, Οἱ ἄν-
θρωποι Ἐπίσκοποι ὁκείνῳ καθιστάμενοι, Συνόδους
πᾶν τῶ Θεῷ λατρεῖν σιωπῶντες. καὶ βιβλίῳ πῶ
αὐτῷ κεφαλαιῷ τετρακοσῷ ἑκτῷ λέγει περὶ τῆς αὐτῆς,
Αὐτὸς ἐν ἐσθλαῖ ποτὲ δεξιόμενος Ἐπισκόπους, λέ-
γων ἀφῆκε, ὡς ἄρα εἶη καὶ αὐτὸς Ἐπίσκοπος, ὅ-
δε πᾶν αὐτοῖς ἐπὶ ῥήματι ἔφ' ἡμετέροις ἀκούει,
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πᾶν ἔστω τῆς Ἐκκλησίας, ἐγὼ δὲ πᾶν

ὁκείνῳ καθιστάμενος Ἐπίσκοπος αὐτῶν
ἀκούει δὲ τῶ λόγῳ ἀφῆκε, τῶ ἀρχο-
μήνους ἀπῆκε ἐπισκόπος, περὶ τῆς ὁσπερ αὐ-
τῶν δυνάμεις τὸν δὲ τῶ μετὰ δυνάμει βίον. Δεκάτις
πέμπτῳ, παρσεφείσαι τὸν Σαβῖαν, λέγοντα περὶ 5
Εὐσεβίας τῆς γυναικὸς τῆς Κωνσταντίνης καὶ τῆς με-
γάλης Κωνσταντίνης, ὅτι Συνόδους ποτὲ γινόμενης, καὶ
παρσεκινωμένης τῆς Εὐσεβίας ὑπὸ πᾶν Ἐπισκόπον,
εἰς τῆς Ἐπίσκοπος. Λεόντιος τὸν ὄνομα ἐμήνυσεν αὐ-
τῇ, Εἰδὲ θελήσας ἀφῆκε παρσε σέ, ὡς τῆς τοῖς 10
Ἐπισκόποις παρσεφείσαι φυλαχθῆσθαι αὐτῆς, ἵν'
εἰσελθῶμεν μὲν ἐγὼ, σὺ δὲ αὐτῇ τῶ θρόνῳ τῶ
ὑψηλῷ κατὰ βῆμα μετ' αὐτῆς ὑπακούσας ἐμῶν,
καὶ πῶς κεφαλῇ ὑπῆκεν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ πᾶν
ἄλλοις ἀξιομένη, καὶ παρσε καθεδρῆν μὲν αὐτῇ, 15
σὺ δ' αὐτῆς αὐτῆς ἀξιομένη ἡνίκα δοίμῳ τὸ σῶμα,
εἰς τῶν αὐτῆς, ἀφῆκε παρσε σέ. Δεκάτις ἑκτῷ,
Εὐχρίστῳ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ἀφῆκε παρσε φασὶν ὅτι
Βασιλεῖς γινόμενης ὁσάντις εἰσελθῶν παρσε αὐτῇ ὁ
Πατριάρχης. Δεκάτις ἐβδόμῳ, πῶς κατὰ φω- 20
τῆς Συνόδου Κανόνι δωδεκάτῳ λέγεται, ἡλθον
εἰς τῶν ἡμῶν ἀκούει τὸ μὴ δυνάσθαι αὐτῶν ἀρχοῦν-
τες παρσείας Συνόδου γινόμενης, ἔδωκε δὲ εἰ
θεοὶ Κανόνες σιωπῶντες καὶ κισμικῶς Ἀρχοντας ἐν
ταῖς Συνόδοις νομοθετοῦν, ἀλλὰ μόνως τῶς Ἐπι- 25
σκόπους, ὅσοις δὲ πᾶν πᾶν Οἰκουμένης Συνόδου
πᾶν παρσείας αὐτῶν γινόμενης ἀφῆκε παρσε, ἔδωκε γὰρ
θεμιτόν ἐστι γινόμενης θεατῶν τῶς κοσμικῶς Ἀρχοντας
πᾶν τοῖς ἱεροῖς τῶ Θεῷ συμβαινόντων παρσεφείσαι.
Δεκάτις ὁγδόῳ, ὅτι ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ 30
οἱ ὀυλαβέστατοι Ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν, Δεόμεθα τῶς
περὶ τῶς ἔξω βαλῆ, ὁ Βασιλεὺς Ἐπισκόπους ἐκάλε-
σον, ἡ Συνὸς Ἐπισκόπων ἐστὶ, περὶ τῶς Διατὶ
παρσεφείσαι; Δεκάτις ἐνάτῳ, πῶς καλεῖται μὲν ἄγιος
ἐν ταῖς Συνόδοις τῶς Βασιλεῖς, μὴ ἔχειν δὲ ὁκείνῳ 35
παρσεφείσαι, ἐπεὶ δὲ ἄγιος ὁκλήθη καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς
Θεοδώρητος ἐν τῇ τρίτῃ ἐπὶ Συμμάχῳ Συνόδῳ,
καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Μαρτίνῳ ἐν Ρώμῃ Συνόδῳ ὁ Κωνσταντίνος
Ἀλεξάνδρος ὦν, ἄγιος ὁκλήθη, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας
Διονύσιος τῶς ἐδωλολάτρης Οὐαλριανὸν καὶ τα- 40
λητῶν θεοφιλεστάτους ἔπει. Εὐσεβίος βιβλίῳ ἐβ-
δόμῳ κεφαλαιῷ ἐνδεκάτῳ, εἰ δὲ καὶ ἐν τῇ ἐν Χαλ-
κηδόνι Συνόδῳ ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐν ἁγίοις
ὁκλήθη παρσε ἐνδεκάτῃ, ὁμοῦ σφάλμα ἐστὶν, ἐ-
πεὶ δὲ ἐν τῇ βίῳ τῶ ἁγίου Νάλλε ὁ αὐτὸς ὁ ἐν 45
ἈΓΓΕΛΟΙΣ λέγεται. καὶ ὁ ἄγιος Μάξιμος ἐν τῇ
ἐν τῇ Σεκρέτῳ ἀφῆκε παρσεφείσαι ὅτι ὁ Βασιλεὺς
ἐστὶ καὶ Ἀρχιερεὺς. καὶ ἄλλα τοιαῦτα παρσεφείσαι
περὶ κοσμικῶν καὶ παρσεφείσαι εἰς ἀναιρέσειν τῆς
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξουσίας πᾶν Βασιλείων. 50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ὑποδείξεως τῆς ἐν ταῖς Οἰκουμένης Συνόδοις ἐξουσίας καὶ ἐνεργείας πᾶν Βασιλείων, καὶ λύσεως πᾶν

σεσοφισμένον δεκαοντία μαρτυριών τῶν Λατίνων . καὶ οὕτως ἄριστος Ἐπίσκοπον θεόθεν εἶναι τὸν Ρώμης , ἢ κορυφῶν ἐξέχειν , ἢ μόνον κεφαλὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , ἢ ἀθροιστὴν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων , ψευδέσαστον . καὶ περὶ τῶν ἑσμῶν τῶν κλήσεων οἷς ὀνομάζονται ἐν ταῖς πρακτικαῖς τῶν Συνόδων οἱ ὀρθόδοξοι Βασιλεῖς .

1 Ἀλλὰ ῥητέον περὶ ταῦτα , πρώτον , ὅτι οἱ Βασι-
λεῖς καὶ οἱ Ἀρχόντες τίνα δύναμιν καὶ ἐξουσίαν καὶ
ἐνέργειαν ἔχουσιν ἐν ταῖς Συνόδοις , εἴρηται ἐν
καὶ τοῖς ἀνωτέρω βιβλίοις ἐν ταῖς σημειώσεσι ,
καὶ ἰδικώτερον ἐν τοῖς ἀνωτέρω κεφαλαίοις τὰ λέ-
10 ρεταύτα , καὶ ἐν ταῖς ῥηταῖς μαρτυρίαις ὑποτί-
των πατέρων καὶ ἱσορριπῶν καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συ-
νόδων , ὅτι ἀνα κοινῶς καὶ ἰδίως κατὰ γυναικῶν ἀπε-
δέχθη ἡ καθόλου Ἐκκλησία , ὡς καὶ ἡ δὲ καὶ ἐ-
δυνάμει βλάψαι τὸν παπισμὸν τὸν σοφίσματα . ἐ-
15 δὲ δοκεῖ . Φέρωμεν μίαν καὶ δύο μαρτυρίας καὶ ἐν-
ταῦθα ῥητῶς ἐκ τῶν τῶν Ἑλλήνων , ἀλλὰ τῶν τῶν
Λατίνων . Γράφει γὰρ ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ δού-
τερος ὑποσημειῶν δούτερος πρὸς Δέοντα τὸν Ἰσαυρὸν ,
καὶ ἔγραψας ὅτι καὶ Βασιλεὺς καὶ Ἀρχιερεὺς εἰμι ,
20 καὶ τὰ οἱ πρὸς τὸν Βασιλεῖς ἔδωκαν ἔργον καὶ λόγον , οἱ κλησά-
ντες καὶ Φροντισάτες τῶν Ἐκκλησιῶν , ἀμα τοῖς Ἀρχιε-
ρεῖσιν ἐκζητήσαντες πόθεν καὶ ζήτησιν τῶν ὀρθόδοξων τῶν
ἀλήθειαν , Κωνσταντῖν ὁ μέγας καὶ Θεοδόσιος ὁ μέγας καὶ
Οὐαλοβιανὸς ὁ μέγας καὶ Κωνσταντῖν ὁ ἰσχυρὸς
25 πατὴρ ὁ τῆς αὐτῆς Συνόδου . ἔτσι οἱ Βασιλεῖς θεο-
προπῶς ἐβασιλεύσαν , μετὰ τῶν Ἀρχιερέων μιᾷ βε-
λῇ καὶ γνώμῃ τὰς Συνόδους συναθροίσαντες , καὶ
τῶν ἀλήθειαν τῶν δογμάτων ἐκζητήσαντες , τὰς
ἀγίας Ἐκκλησίας συνεστήσαντο καὶ κατεκόσμησαν .
30 ἔτσι εἰσὶν ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς , οἵτινες καὶ τὸ ἔργον
ἐπεδέξαντο . καὶ ἰσίδωρος ὁ μερκαύτωρ λέγει , οὐδὲ
ἄλλω ἢ ἐν αὐτῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τῆς Χρυσῆς Ἐκ-
κλησίας ὡς τόσοι συγκεχυμένη ὑπὸ πύργων Αἰρέ-
σεων , ἀλλὰ ὅτι καὶ διὰ τὰς διωγμὸς κατὰ τῶν Χρ-
35 στιανῶν ὡς αὐτῶν γινέσθαι Συνόδους Οἰκουμενικὰς .
Ὁ αὐτός . Οἱ Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὑπὸ
τῆς Κωνσταντίνης ἤρξαντο , δεύτερον γὰρ Λυμανο-
μύς τῆς διωγμῆς , ἐκ ἐδίδωτο ἄδεια τῆς διδάσκων
τὰς λαοὺς , ὅθεν οἱ Χριστιανοὶ εἰς Διὰφόρους Αἰρέσεις
40 ἐχρίθησαν , ὅτι ἐκ ἐξῆν τοῖς Ἐπισκόποις εἰς ἐν συ-
νελεύσιν , εἰμὴ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἀνωτέρω ἐρημίας
Βασιλεῖς . ταῦτα ὁ ἰσίδωρος ἐν τοῖς περὶ λεγομένοις
τῆς συλλογῆς ἦν πεποίηκε τῶν Κανόνων . ἐν οἷς ση-
μείωσα , ὅτι αἱ οἱ Βασιλεῖς μετὰ τῶν Ἀρχιερέων συμ-
45 φωνήσαντες , τὰ μέγιστα ὠφέλησαν τῶν Ἐκκλησιῶν , καὶ
οἱ ὀρθόδοξοι Βασιλεῖς μετὰ θεὸν πρώτη αἰτία τῆς αἰθροί-
σεως τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων , καὶ τῆς συμφωνίας τῆς
ἀγίων Ἐκκλησιῶν , μάτρω φέρονται εἰς παπισμὸν λυ-
μῆσαι περὶ μετὰ τῶν Βασιλέων τῶν μεγίστων ἐν τῇ
50 Ἐκκλησίᾳ ὠφέλησαν . ἀλλὰ ἵνα μὴ φύγωμεν τὴν ὑπό-
χρεωσιν τῆς ὑποσημειώσεως , ἀποκριτέον πρὸς τὰς Ἀντιθέ-
σεις πρὸς φωνήσαντες ὅτι ὑδὲ μία ὠφέλησις γίγνεται καὶ
ἐκ τῶν τῶν Ἑκκλησιῶν πρὸς σύστασιν τῆς αἰθροί-
του Πάπαν αὐτῶν ἢ μονάρχην ἢ ἀναμάρτητον , ἀλλὰ ἀνά-
λυσιν καταστροφῇ αὐτῆς . καὶ δὲ ῥητέον πρὸς τὴν πρώτῃν .

τῶν Βασιλέων Κωνσταντίνου βιάζοντες τὰς πατέρας συν-
θέσθαι τοῖς Ἀρεταῖς , εἶπον ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος
γινέσθαι Συνόδον μακρὰν τῆς Παλατίης , ἐμὴν εἶπεν ,
ἢ ἰδιωτῶν εἶπεν γινέσθαι Συνόδον Οἰκουμενικὴν αἰὲς
βασιλικῆς κελεύσεως , ὅπως ἔτε αἰὲς Συμμάχης Σύ-
νοδοι ἐδικαίωσαν συναλεθεῖν αἰὲς τῆς ὑποσημειώσεως τῆς
Ἀρχιερέων Ἱταλίας , Ἀρεταῖς ὄντες , καὶ ἰδε αὐτῶν
βιβλίας τεταρτὴν κεφαλὰς δεκάτῃ τεταρτῃ Παρὰ-
γραφῶν τρίτῃ . δεύτερον , τῶν Ἀποστόλων τῶν Ἀπο-
στολῶν καὶ τῶν περὶ τῶν πατέρων εἶπον ὅτι εἰσὶν
ἀρχαὶ τῆς Συνόδου , ἵνα δηλοῖται λύσῃσι τὰς ἀμ-
φιβολίας περὶ τῆς περὶ τῆς ζητήσεως , ἐμὴν ἰδίως
ἡ ὁλως ἐμνήσθητ' Πάπας ὡς κομπόζοντες οἱ παπισταί .
Πρὸς τὴν δούτερον , ἡ αὐτὴ ἀποκριθεὶς πρὸς τὸν αὐτὸν
Κωνσταντῖνον , ὅτι ἐβίαζε τὰς πατέρας διορίζαν κατὰ
τὴν γνώμην αὐτῆς τὰ περὶ πίστεως , καὶ ἰδε ταῦτα ἀνω-
τέρω ἐν τῇ δούτῃ βιβλίᾳ , καὶ τὸν Ἀλόγου τῆς
τῆς Κωνσταντίνου καὶ τῆς Πάπας Λιβερίας ἐν τῇ αὐτῇ
βιβλίᾳ κεφαλὰς ἀνάτῃ . δεύτερον , ὅτι καθαρῶς
ὁ ὁσῖος καὶ τῶν ῥημάτων τέτων παῦ μοναρχικὸν ἀξίω-
μα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καταβάλλει , καὶ τὸ κύριον τῆ
κοινοῦ διδωσι , λέγει γὰρ , Σοὶ τῶν Βασιλείων
ὁ Θεὸς ἔδωκεν , ἡμῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας ὑποστήσας ,
ἦτοι πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις ἀμέσως . καὶ πᾶς παπι-
σίδιον λοιπὸν ὅτι μόνον τῇ Πάπᾳ ὁ Χριστὸς τὰ τῆς
Ἐκκλησίας ἐξουσίαν ὑποστήσας ; τρίτον , ὅτι λέγει ,
Οὐκ ἔστιν ἄρχων τοῖς Ἐπισκόποις ὑπὸ τῆς γῆς . καὶ
λοιπὸν πᾶσι ὡς Ἐπίσκοπος Ρώμης ὅτι ἐξέτιστοι ἄρ-
χων ὑπὸ τῆς γῆς , ὥστε ἐνάσσει καὶ Ποιτίφικα καὶ
Βασιλεῖα ; Πρὸς τὴν τρίτῃν , τὰ αὐτὰ ῥητέον , ἐπα-
δὴ γὰρ ὁ Ἰσαυρὸς ἤθελεν ἐξουσίαν ὑπὸ τῆς πε-
σῆκον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ , τὰ αὐτὰ ἔκρινεν ἄπερ καὶ
ὁ Κωνσταντῖνος , ὁ αὐτὸς ἐξουσίαν καὶ ἐνέργειαν ἐν ταῖς Συ-
νόδοις τῶν ὀρθόδοξων Βασιλέων ἐκλυραίνεται . δέυ-
τερον , ὅτι καὶ ὁ Πάπας Γρηγόριος αἰνέσει τὴν μο-
ναρχίαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας , μὴ εἰδὼς ταῦτα
ὅλα ; ἐν τοῖς χρόνοις αὐτῆς , ὅθεν τὴν ἀπὸ ἐξουσίαν
τῇ κοινοῦ διδωσι , τὰ δόγματα λέγων εἶναι τῶν
Ἀρχιερέων , καὶ ἐπὶ τῆς Ἀρχιερέων δηλοῖται . τρίτον ,
εἰπὼν ἀπέχεν τὰς Ἀρχιερεῖς τῶν δημοσίων πραγ-
μάτων , ἵνα μὴ ἐπὶ οἱ οἱ οἱ διατητῇ σχολα-
στικοί , Ἀρχιερεῖς λέγειν τὰς ποικίλεις ἐμὴν τὸν Πάπαν ,
Πνεύματι ἀγίῳ κινηθεὶς ὁ Γρηγόριος , ἔγραψεν ὅτι ὁ
Ἀρχιερεὺς ἐκ ἐξουσίας ἐγκύψαι εἰς τὸ Παλάτιον καὶ
περὶ τῆς αἰθροῦς βασιλικῆς . καὶ σημείωσαι ποῖα
καταδίκη εἰσὶν ὑπεύθυνοι οἱ μετὰ τὸ χρίσμα Πά-
παι , λέγοντες εἶναι ἑαυτοὺς καὶ Βασιλεῖς , καὶ ἐξ-
ουσίαν ὡς καὶ χωρὶς ὡς κοσμικοὶ Ἀρχόντες ,
καὶ ἐνέργοντες ἐν τοῖς πολιτικοῖς ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἐκ-
κλησιαστικοῖς , πῶς ἐν ἐκ εἰσὶν ὡς οἱ οἱ καὶ ἀντίπα-
παι τῆς Γρηγορίας , Πρίγκιπας χειροτονῶντες καὶ
κομπά-

κομπάζοντες διώχθαι καὶ Βασιλεῖς μεταβάλλειν, ὡς ἐφρόνησε πρῶτος δ' αὐτιθέμενος Γρηγόριος ὁ ἐβδόμος· τέταρτον, ἐπειδὴ ὁ Πάπας λέγει εἶναι Ἀρχιερεῖς, ἡμῶν δὲ ἐν τῇ κλήσει τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐν ἡ σκληρῇ ὑπὸ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ νομίζε εἶναι καὶ Βασιλεῖς, ἀντίθεος ἐστίν, ὅθεν καὶ Ἀρχιερεῖς ἐσιν. ἴδε αὐτῶτερον κεφαλαῖς τρίτῃ τμήματι οὐδὲς Παραγράφῳ πρῶτῳ, καὶ τμήματι πέμπτῃ Παραγράφῳ δεκάτῳ τρίτῳ τὸν Πάπαν ὀρμίσσαν, καὶ βιβλίῳ ἑκτῇ κεφαλῇ δέκατον ὅσον. Πρὸς δὲ πῶς τετάρτῳ ῥητέον, ὅτι καὶ πῶς αὐτῶς αἰτίαν δι' ἣν Ἀθανάσιος, ὅτι καὶ Γρηγόριος ἀπέβαλον τὰς δυσσεβεῖς Βασιλεῖς τῶν ἡμετέρων, ὑποβάλλει αὐτὰς καὶ ὁ Στεφάνος, πῶς ἐξέστην δὲ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ αὐτὸς τῇ κοινότητι δίδωσι. καὶ γὰρ Ἀποστόλων μέμνηται καὶ Προφητῶν καὶ Διδασκάλων, οἵτινες νομοθετοῦσι τὰ περὶ πίστεως δόγματα, ἡμῶν καὶ τῷ Πάπᾳ μνημονοῦσι τὸ ἐνέχον. Πρὸς δὲ πῶς πέμπτῳ, ὅτι ὁ Πάπας Στέφανος δύο τινὰ λέγει, οἷ, ὅτι τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἐδόθη τὰ πνευματικά, ἐδὲ καὶ λέγει δεδότηναι καὶ τὴν κορυφαίαν πέτρην, ἀλλὰ τὰς πῶς δὲ νοεῖσθαι, εἰρηται καὶ ῥηθῆσεται, καὶ συμπόρως ἴδε βιβλίῳ ἑκτῇ κεφαλῇ τετάρτῃ Παραγράφῳ δεύτερῳ. ἔτερον, ὅτι τὸ ἀρχικώτατον ἐπὶ γῆς ὁμοίωμα τῷ Θεῷ ὑποφέρει ὁ Βασιλεὺς, καὶ γὰρ τὸ ἀρχικώτατον ἡδυνάται ἑτερόν τι ἀρχικώτερον ἢ ἀρχικώτατον εἶναι. τρίτον, ἐκ τῶν πῶν ῥημάτων τῷ Στεφάνῳ δεικνύται ὁ Στέφανος μὴ ἐχρησάσθαι οὐρανίου ἔτε περὶ μοναρχίας ἔτε περὶ βασιλείας τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ὡς οἱ παπῆσαι ἀντιβαπτῆσι. Πρὸς πῶς ἑκτῷ ῥητέον, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἱερωσύνη ὑποφέρει πῶς σωπον τῷ Θεῷ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐξαιρέτως πῶς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων ψυχῶν, ὑπερέχει κατὰ τὰς καὶ Βασιλέων καὶ πάσης κοσμικῆς ἐξουσίας, ὅπερ καὶ αὐτοὶ μόνοι οἱ Βασιλεῖς ῥητῶς ὁμολογῶσι, καὶ ἴδε αὐτῶτερον βιβλίῳ πρῶτῃ κεφαλῇ εἰκοστὸν πρῶτον. ἡμῶν ὁ Χρυσοστόμος καὶ τῶν Φρονεῖ εἶναι ἵνα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχίᾳ, ἀλλὰ κοινῶς ἕκαστον τῶν Ἐπισκόπων λέγει ἔχειν πῶς αὐτῶς ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς γῆς, πῶς πνευματικῶς δηλονότι, καὶ λέγει δὲ Ἐπίσκοπόν τινα ἔχειν μέγιστον ἐξουσίαν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τὸν μέγιστον καὶ μοναρχικὸν θρόνον ἐκείνου τὸν τῆς κοινῆς ἱερωσύνης λέγει (ὡς ἔγραψεν ὁ ἱερωσολύμων Ἰωάννης πῶς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην τὸν Καππάδοκα, ὃς σωφρονεῖ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶς, καὶ ἴδε αὐτῶτερον βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῇ εἰκοστῇ Παραγράφῳ οὐδὲς, δέκατον τέταρτον, καὶ δέκατον ἑκτον) καὶ καὶ ἑτέρῳ, μὴ ὅτι γε μέγιστον ἔτε μῶν λέγει, ὅσα αὐτῷ λύσης καὶ δόξης, ὡς ἐπὶ ἐνός, ἀλλ' ὅσα αὐτῷ δόξητε καὶ λύσητε, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἡς ἐξουσίας φησὶν καὶ δὲ μία ἀλλή ἴση ἐστίν, ὡς ἔτε μέγιστον. Πρὸς πῶς ἐβδόμῳ ῥητέον, ὅτι ἡ κατὰ φῶτις Συνοδὸς ψόδω-πίπλῃς ἔστα, ἐν πολλοῖς ἐφλητάφησεν, ὡς εἰρη-ται ἐν τῷ τόπῳ, ὅθεν καὶ ἐνταῦθα ὡς ὑπὸ πῶ-

σώπῃ τῷ δυσσεβεῖ Βασιλεῖ τὰτα ἐπῆσα, ἐψό-σασα, πρῶτον, ὅτι καὶ ὁ Θεοδόξιος λαϊκῶ πολλὰ καὶ σοφῶ καὶ δὲ λαβεῖ καὶ τιμῶν ὄντι ἔχεις λέγειν περὶ ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων. γράφει γὰρ καὶ ὁ Σωκράτης, ὅτι λαϊκὸς ὁμολογητὴς ἐπεσόμεσε τὰς κατ' Ἀρεῖον Δια-λεγομένης καὶ τῇ Θεότητος τῷ Μονογενεῖ. βιβλίῳ πρῶ-τῳ κεφαλῇ οὐδὲς. καὶ αὐτῶτερον βιβλίῳ πέμπτῃ κε-φαλῇ εἰκοστῇ Παραγράφῳ τρίτῳ εἰρηται ἐν τῇ ἐπὶ Μηνᾶ Συνοδῷ, ὅτι τὰς καὶ καὶ καὶ ἐκδικεῖσιν οἱ Ἐπίσκοποι, τὰ δὲ τῆς πίστεως ἐκδικεῖ καὶ πᾶσις Χριστιανός, ὅσον δηλονότι ἱερωμένῳ, ὅσον καὶ λαϊ-κός, ὅθεν καὶ οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐν ταῖς Συνοδοῖς πολυτρόπως καὶ λίαν ἐσκεμμένως ἡγωνίζοντο περὶ πίστεως, καὶ ἴδε Εὐσέβιον, Σωκράτη, Εὐμερίαν, Θεοδώριον, Θεοφάνη, Ζωναραῦ, Ρεφρίνον, Κεδρηόν, Νικηφόρον, Πορφυρογενήτον, Χωνειάτην, Παχυμέρη, Γρηγοράν, καὶ τὰς λοιπὰς Χριστιανὰς ἱσορην, καὶ τὰ πρᾶκτικὰ τῶν ἁγίων Συνοδῶν, καὶ αὐτὰς τὰς βα-σιλικὰς νόμους, ἐν οἷς ἰσχυρῶς σωσεβέλοισιν καὶ πρὸς τὰς αἰ Ἀρχιερεῖς, λέγοντες, ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἐκ ἄλλως, ἀλλ' ἡ ὡς αἱ πρὸς τὴν ἀμνηστὴν Συνοδοὶ καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες ἐκείνοι περὶ πίστεως, ἔτω γινέσθαι καὶ τῆς παρῆς Συνοδῆς πῶς ὑποφασιν βᾶλονται. δούτερον, τῷ, τὸ μὴ ἔξῃαι δηλαδὴ λαϊκῶ περὶ πίστεως λέγειν, ψόδός ἐστι καὶ λόγῳ αὐτίθεος, ὅ γὰρ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ Θεοδόσιος καὶ Μαρκεσιανὸς καὶ Ἰεσνιανὸς καὶ Ἰεσνιανὸς μετὰ Ἰεσνιανὸν καὶ ὁ Παγω-νίτης καὶ ἄλλοι Βασιλεῖς ἔγραψαν ἰσχυρῶς, εἶπον καὶ ἔγραψαν περὶ πίστεως, βοηθήσαντες τὰ μέ-γιστα τῇ ἀμνηστὴ πῆσαι. τρίτον, ὅτι ὁλοκλήρῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ ἀπολεσθῆναι ἔξε-σι καὶ λαϊκῶ καὶ παντὶ Ἐπισκόπῳ καὶ παντὶ ἄλλῳ Χριστιανῷ, ἡμῶν ἔχεις τῶν τινὲς ἡ καὶ αὐτοῖς Ἀρ-χιερεῖσιν ἢ Πατριάρχασι ἀντιθέμεν καὶ ἀντιθέμεν τὰ τῶν Συνοδῶν, ὡς εἰρηται ἐν τῇ ἐσχάτῃ Παραγράφῳ τῷ αὐτῶτερον πρὸς τῆς κεφαλῇ. καὶ ὁ Ταρά-σιος ἔλεγε ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συνοδῷ, τὰ γὰρ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑποδοχόμενα ἐν ἐπὶ Ναὶ καὶ Οὐ, ἀλλὰ Ναὶ εἰσὶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ μὴ ἀντιθέμεν ἀντιθέμεν καὶ ἀντιθέ-μεν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, ἀψόδους γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπαγγελόμενος, Πύλαι ἄρα ἐκαταχύουσιν αὐ-τῆς. πρῶτῃ. ἴδε καὶ ἐν τοῖς αὐτῶτερον κεφα-λαῖς ἐν πολλοῖς. τέταρτον, οἱ λαϊκοὶ πρὸς τὰς, ἡμῶν ἐν τῇ ἱερωσίᾳ τῶν Μυστηρίων καὶ τῶν λειτῶν καὶ δεσμεῖν, αἵτινα μόνῃ τῇ ἱερωσίᾳ ἀφωσώταται πῶς Θεῷ, πῶς τρεπομένης ὅμως τῶν Ποιμένων, καὶ ἡ φρο-νέων, ἡ ἐνεργέων ἐν αὐτῇ τῇ ἀγία γραφῇ, ἡ ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς, ἡ ταῖς Θεοφόροις πα-τράσι καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ὑποδοχόμενα, ἔχεις τὰς σοφοῖς καὶ ὁρθοδόξοις λαϊκοῖς μετὰ τῶν μενῶντων ὡς ἀντιθέμεν ἐκκλησιαστικῶν ἀντιθέμεν καὶ ἀντιθέμεν τὰ κατ' αὐτῆς, καὶ ἐλέγχον αὐτὰς καὶ καὶ συγγραμ-μάτων καὶ καὶ Συνοδῶν, καὶ σημειῶν ἀντιθέμεν, ὅτι ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία κοινῶς καὶ ἡ ἀνατολικὴ πα-τοτε ἔχουσι ἐν ταῖς κατὰ τῆς Συνοδοῖς τῶς Βασι-λεῖς

λαῖς συνεργῆς, ἔδέποτε ἡμάρτον. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν
 τῇ ὑπὸ κρατείᾳ τῶν Ὀθωμανῶν ἔχουσιν λαϊκὰς ἡλια-
 τολικὰς κατατεταγμένους ἐν τῇ κλήρῳ σοφῆς ὄντας
 καὶ ζηλωτὰς, καὶ σὺν αὐτοῖς θεωρεῖ τὰ κοινὰ, καὶ
 5 Διατέτο κατὰ παρχαίον ἔθνος ἔδέποτε τῶν τῆς
 πίστεως δογμάτων καὶ ὑποθέσεων παρεκκλίνει, ὡς
 ἡ ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία τὸτο πάχαι, μὴ ἔχουσα τὰς
 λαϊκὰς (καὶ γὰρ ἐν τῇ ἐκ Χαλκηδόνι Συνόδῳ ἔλε-
 γον οἱ Ἀρχόντες τοῖς πατέρας, Νυνὶ δὲ τὸ ζητέμενον
 10 καὶ κρινόμενον καὶ ἀποδοξάμενον ἐστίν, ὥστε τῶν ἀλη-
 θῶν πίσειν συγκροτηθῆναι, δι' ἣν μάλιστα καὶ ἡ Σύν-
 οδος γέγονεν. εἰδότες ἐν ὧς καὶ τῇ Θεῷ λόγον δό-
 σετε ὑπὲρ τῆς οἰκίας ἑκάστη ὑμῶν ψυχῆς, καὶ
 ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύτων, οἵτινες καὶ διδαχθῆναι τὰ
 15 τῆς θρησκείας ὑπομεμνησμένοι ὁρῶμεν, καὶ πᾶσαν ἀμ-
 φισβήτησιν ἀφαιρηθῆναι ἐκ τῆς πάντων τῶν ὁσίων
 πατέρων συνοικίας καὶ συσυνέσεως καὶ συμφωνίας ἐκ-
 θέσεως καὶ διδασκαλίας, ἀποδοξάσασθε αὐτὸν φόβον ἡ
 χάριτος ἡ ἀπεχθείας τῶν πίσειν καθαρῶς ἐκθέ-
 20 θῆναι, ὥστε καὶ τὰς δοκύντας μὴ ταῦτα πᾶσι πε-
 φρονηκῶς τῇ τῆς ἀληθείας ὑπὸ γνώσει ἐπαχθῆναι
 ἐς τὴν ὁμόνοιαν. εἰδόμεν γὰρ ὑμᾶς βεβόημεθα ὡς
 ὁ Θεὸς τὰ καὶ εὐσεβεῖσθε Δις πότις τῆς οἰκ-
 ιαῖς καὶ ἡμεῖς τῶν ὁρῶμεν πίσειν τῶν ὁσίων
 25 τριακοσίων δεκαοκτὼ καὶ ὡς τῶν ἐκαστὸν ποιηθέν-
 τα, ἐτι μὲν καὶ ὡς τῶν λοιπῶν ἀγίων καὶ ὑποδοξῶν
 πατέρων ὡς ἀποδοξάσασθε φυλάττοντες, καὶ κατὰ ταύτην
 πιστεύοντες. πρῶτον δὲ ὡς τῶν) ἀλλὰ μόνον τὰς ἐκκλη-
 σιακὰς, οἵτινες ἀπὸ τῶν τιμῶν καὶ τὸν φόβον τῶν ὁσίων
 30 μάρτυρων, τῶν Πάπα αὐτὰς ὡς περ μορμολυκεῖς τινοὺς ἐκ-
 φοβούντες, διορίζουσιν ὅπερ δοκεῖ τῇ γνώμῃ αὐτῶν,
 καὶ ὥς αἰετοὶ σφάλλουσι, καὶ ὡς ἀντιτίθενται τῆς
 πίστεως, καὶ κατὰ τὴν καμνοῖς ἐφύρουνται, καὶ
 ἐπισπώδουσιν εἰς ἀναίρεσιν τῆς ἀποστολικῆς πίστεως,
 35 βραβύουσιν δὲ τῆς παπικῆς, ταύτην εἰπεῖν τῆς καμ-
 νοτόμης, ὅπερ ἐστὶν ἀπιστία πίστεως, ἔστις, εἰ καὶ
 λέγει ὁ μέγας Ἀθανάσιος περὶ τῶν Εὐσεβιανῶν,
 Ἀλλ' αὐτοὶ θέλοντες ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ, εὐθὺς φόβον μὲν ἔχουσιν καὶ ἦν, μό-
 40 ρον δὲ ὅτι Θεὸς φόβος ἐστὶ, καὶ ἐλθούσαν ἑκα-
 στεῖ ἔχει τῶν πατέρων, ἀλλὰ τῶν εἰπεῖ, πρῶτον,
 ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁρῶμεν, καὶ ἐκ
 ἐβίβασε τὰς πατέρας. δεύτερον, ὅτι ὁ Πάπας ἐβί-
 βας ἦν ὁρῶμεν καὶ ἐκτισματικὸς. τρίτον,
 45 ὅτι ὡς τῶν ἡ Σύνοδος καὶ ἔχουσιν μοιάρχεις ὁ Πάπας.
 Πρὸς δὲ τῶν ὁ γόνην, ἡ αὐτὴ δύναμις πρὸς αὐτοὺς
 Βασιλεῖς, οἵτις γὰρ Λέοντος τῶν Ἀρμενίων Μονο-
 θελήτης, καὶ θέλοντος ἰσχύειν ἐν τοῖς περὶ πίστε-
 ως, ὁ Στεφάνος ἔγραψε περὶ αὐτῶν ὅπερ εἶπον Ἀθα-
 50 νάσιος, Ὅσιος, καὶ Γρηγόριος πρὸς Κωνσταντῖνον καὶ
 Λέοντα τὸν ἰσαυρὸν, αἵτινα τῶν τῶν ὁρῶμεν
 Βασιλέων ἀποδῶν καὶ ἐνέργειαν ἐν ταῖς κοιναῖς συ-
 νόδοις ἐκωλύουσιν, τὸ γὰρ τὰς ὁρῶμεν Βασιλεῖς
 τῶν Συνόδων κωλύουσιν, τυφλῶνται τῶν Ἐκκλησιῶν
 ἐστίν, ἐπειδὴ τὸ Φῶς τῆς Ἐκκλησίας τὸ πρῶτον καὶ

τῶν Συνόδων οἱ ὁρῶμεν εἰσὶν ἡγεμόνες, ὡς παρ' ἐστὶ
 τὰ ῥήματα τῶν Στεφάνου ἐν ταῖς, ῥήτως διορίζονται
 τὰ τῶν Βασιλέων ἔργα ἐν ταῖς Συνόδοις καὶ τῶν
 δύναμις τῶν ἀνόντων Βασιλέων. δεύτερον, ὁ Στε-
 φάνος ἐν ταῖς ἰσχυρῶς ἀντιτίθει πάσῃ ἐν τῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ μοναρχικῇ καὶ πρεσβυτερικῇ ἀμαρτητῇ ἐκείνη,
 λέγει γὰρ τέσσαρα τινὰ, πρῶτον, ὅτι οἱ πρῶτοι Πα-
 τριάρχαι τῶν Ἀποστόλων εἰσὶν Ἀπόστολοι, καὶ ἐμμέ-
 σως δηλονότι ὡς οἰαροῦνται οἱ παπισταί, ἐπειδὴ τῶν
 διαίρεσιν ταύτῃ ἐκ οἰδασιν οἱ ἀγιοὶ πατέρες, ἔτερος Στε-
 φάνος, ἀλλ' ἀμέσως καὶ ἐξίσως. δεύτερον, ὅτι οἱ πρῶτοι
 Πατριάρχαι εἰσὶν πεντακόρουφον κράτος, τρεῖς μί-
 κορυφῇ καὶ ἐν ταυτοῦτον κριτήριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.
 τρίτον, ὅτι ἐγίνεται Σύνοδος ὁ κληρικὴ αὐτὴ
 τῶν πρῶτοι Πατριάρχων. ψεύδους ἄρα ἐστὶν, ὅτι ὁ Πά-
 πας μόνος ἐστὶν ἀμέσως Ἐπίσκοπος ὡς Θεὸς. ψευ-
 δος, ὅτι ὁ Πάπας μόνος ἐστὶ κορυφὴ ἐκείνη ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ. ψεύδους, ὅτι ὁ Πάπας μόνος ἐστὶ κριτὴς
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ψεύδους, ὅτι ὁ Πάπας μόνος
 δύναται συγκροτῆσαι Σύνοδον ὁ κληρικῶν. ἴδε καὶ
 αὐτῶν βιβλίον ἐβδόμην κεφαλῇ πρῶτον Παρά-
 γραφον πέμπτην. Πρὸς δὲ τῶν ὁσίων, ἔτερος Ἀθα-
 νάσιος, καὶ γὰρ ἀντιφερόμενος πρὸς τὸν Ἀρμενίον
 καὶ ὁ Νικηφόρος, εἶπον ὅτι εἴρηκε καὶ ὁ Στεφάνος,
 ἐξ ὧν ἐδὲ μίαν βοήθειαν τοῖς παπισταῖς, ἔτερος ἐκείνη
 πρὸς τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκείνης καὶ ἐνέργειας
 τῶν Βασιλέων. Πρὸς τῶν δεκάτῃ ῥήτειν, ὅτι ὁ λαϊ-
 κὸς καὶ ἀνακρίνει ἱερέα, ἀλλὰ πρὸς τῶν ἱερέων
 καὶ κρινουσιν αὐτόν. ἔτερος ὁ μέγας Κωνσταντῖνος Σύν-
 οδος πρὸς τῶν καὶ ἐκείνην τὸν Καρθαγίνης καὶ κη-
 λιαδὸν, ὡς εἴρηκε αὐτῶν, καὶ περὶ Ἀθανασίᾳ, ὁ-
 μοίως ὁ Κωνσταντῖνος πρὸς τῶν καὶ ἐκείνην οἱ πατέρες
 τὸν Ἀντιόχειας Στέφανον, ὥστε καὶ τῆς Ἐκκλησίας
 ἐξήλασαν. Θεοδώριτος λόγῳ δευτέρῳ κεφαλῇ
 ὁσίων καὶ δεκάτῃ. καὶ τῶν οἱ Βασιλεῖς ἡγεῖσαν
 Σύνοδος καὶ ὁ κληρικῶν καὶ μερικῶν καὶ ἐκείνην τὰς
 Αἰρετικὰς καὶ ἄλλας ἐπὶ ἀμαρτημάτων κατηγορουμένους
 Ἐπισκόπους, ἐκείνη δὲ τὸν ἡμαρτηκῆτα Ἐπίσκοπον
 μέζων Ἀρχιερεὺς ἀπλῶς, ἀλλ' ὁ μέζων τῆς πρεσβυ-
 τερικῆς Συνόδου, ἡ ἡ πρεσβυτερικῆς τῶν Ἐπισκόπων Σύ-
 νοδος, καὶ καὶ μερικὴ εἴη, πρὸς τῶν μέζων κατὰ τὸν
 βαθμόν, καὶ γὰρ μέζων ἡ Σύνοδος τῶν Μητροπολί-
 τῶν καὶ τῶν Πατριάρχων, ὅσα καὶ δύο Ἐπίσκοποι ἐκεί-
 νῃ τὸν Σεβέρων, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίον τεταρ-
 τῇ κεφαλῇ δεκάτῃ τρίτῃ Παράγραφον τέταρ-
 τῃ. ἔτερος ἐκείνη καὶ ὁ πρῶτος Θεὸς, καὶ ἴδε αὐ-
 τῶν βιβλίον πρῶτον κεφαλῇ ἔχασιν. Πρὸς τῶν
 ὁσίων ῥήτειν, ὅτι περὶ τῶν Ἀργυρῶν τῶν εἰρη-
 αὐτῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ὁσίων βιβλίον, καὶ ἡ δὲ ῥή-
 τειν, ὅτι ἔτε Βασιλεὺς ἦν, ἔτε πρὸς τῶν εἴχε
 ὡς Βασιλεὺς, πρὸς τῶν ἦν καὶ Ἀζυμίτης, καὶ τὸ
 δὴ κρινουσιν, ὅτι ὡς τὸ ἴδιον τῶν φιλοχρίτων Ἀρ-
 χόντων ὑπὸ λαβόμενον τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγ-
 μάτων, σιωπῶν αὐτὰ, καὶ συγγραφὰς ἐκείνην
 καὶ μόνον ἐκείνης αἵτις μόνος τοῖς Ἐπισκόποις εἰσὶν
 ἴδιαι,

ἴδια, ἀλλὰ ψόδεπιπλάσας, ὅθεν καὶ ἰχυρώς κα-
τηγορεῖται ὑπὸ τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ἀντιβάλλει δὲ
ἡ κακία τῆς Ἀργυρῆ πλὴν ὀπμήλας καὶ ὑπεράσσι-
σιν καὶ τὸν ζῆλον περὶ τῆς ἀγιοτάτης πίστεως τῶν
ὀρθοδόξων ἡγεμόνων. Πρὸς πλὴν δωδεκάτῳ ῥητέον,
ὅτι τὰ ῥήματα ταῦτα δέκνυνσι καὶ τὰς ἀνόμους βα-
σιλεῖς μὴ κεκρικέναι ἐξ ἐαυτὸν τί σὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ,
ἅτε ἐκθέσθαι δόγμα ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ τοῖς ὁμόφρο-
σιν αὐτοῖς Ἐπισκόποις βεβουλημένοι, καὶ βίαν
ἐπιδεσμεύοντες τοῖς ὀρθοδόξοις τῆς σωθῆναι αὐτοῖς,
ὅπερ ἀντίκειται τῇ ἐκκλησιαστικῇ σωτηρίᾳ, ἥτις
βλέπεται διὰ τῆς γραφῆς καὶ τῶν πατέρων λύειν
τὰς Ἐπισκόπους τὰς ἀμφιβολίας, ἐκδικεῖν δὲ τὰς
Βασιλεῖς πλὴν ἀλήθειαν, καὶ μὴ τῷ ψόδεπιπλάσας
ῥῆτι, τῷ δὲ ἐκκλῆσαι τὰς ὀρθοδόξους ἡγεμόνας
σωθῆναι ταῖς ἀγίαις Συνόδοις. Πρὸς δὲ πλὴν δεκά-
τῳ τριτῷ ῥητέον, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνατολῆς
σύμφωνον ἔχον τῷ Χρυσόστομῳ, ὡς εἴρηται ἀνωτέ-
ρω, ἐν γὰρ τῇ πνευματικῇ ἐξουσίᾳ, ἥτις ἐστὶ τὸ
δεσμεῖν καὶ λύειν τὰς περὶ πίστεως ἀμφιβολίας,
τὰ δεύτερα τῶν πατέρων φέρουσιν οἱ Βασιλεῖς, πα-
ρέχουσιν ὅμως μεγάλην ἰσχύϊ τοῖς πατέρεσιν, ἀγέ-
ουτες τὰς Συνόδους, καὶ ἄλλοις τρόποις ὑπερασπί-
ζοντες τῆς ὀρθοδόξης πίστεως, ἐπεὶ δὲ ἔχουσιν ὡς
Θεὸς ἐν τῇ πολιτείᾳ τὸ ἀρχικώτατον ἀξίωμα. ὅθεν
συμφωνῶντες οἱ πατέρες καὶ οἱ πολιτικοὶ ἡγεμόνες,
μεγάλα τιμὰ καὶ μάλιστα μέγιστα προσέχουσιν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ. ἐκ τῶν ῥημάτων δὲ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνα-
τολῆς ἐν ἐπιγινεσάτω βοηθία παπισαῖς, ἀλλὰ αἰσχυρῶς
καὶ ὀρθῶς, ὡς ἀντιβλέπεται τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ προ-
φανῶς γεγενημένα, καὶ μετὰ τὸ χρίσμα συκοφαν-
τῶσι τὰς ὀρθοδόξους ἡγεμόνας, καὶ τὸ αἷτιον,
ἵνα ἀπέχωνται οἱ Βασιλεῖς ὡς περὶ αὐτοῖς ἔξεσιν ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἐνεργεῖν, καὶ ὅπως ἀδελφικῶς δέχωνται τὰς
παρ' αὐτῶν τῶν παπιστῶν δηλονότι κτηνοτροφίαν καὶ
τῶν Θεῶν καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, εἰ γὰρ ἦσαν ἐν τῇ
ὡς Τριδούτῳ Συνόδῳ Βασιλεῖς, καὶ ἂν ἐδυνάστη ἀνα-
θεματίζειν ὁκείνη ἡ Θεοσυγῆς συνάθροισις πλὴν καθο-
λικῶς Ἐκκλησίας, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω βιβλίου
ἐν δεκάτῳ κεφαλαιῷ ἐκτῷ. καὶ ἐκ τῆς ἐναγίας, ἐν
τῇ οἱ Κωνσταντῖα Συνόδῳ παρόντος τῆς Βασιλέως,
οἱ πατέρες ἐλεύθεροι ὄντες φόβου καὶ ἀπειλῶν, διώ-
ρισαν ἐλευθέρα καὶ μεγάλην τῇ φωνῇ ὅπερ ἐξῆλθε καὶ
μέγιστον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καλόν, ἦγεν πλὴν Συνόδον
ἐπὶ τῇ Πάπᾳ καὶ ἐπὶ πάντων, καὶ ἐν τῷ ἀνάπαλιν.
Πρὸς δὲ πλὴν δεκάτῳ τετάρτῳ ῥητέον, ὅτι ὁ Εὐσέ-
βιος σοφῶς ἐρμηνεύει τίνα τὰ ἴδια τῶν Βασιλέων ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τίνα τρόπον ἀρμόζει αὐτοῖς τὸ
ἘΠΙΣΚΟΠΟΣ ὄνομα, ὅπερ κατασχέσει τὰς ταῦ-
τα προσβάλλοντας παπισαῖς, συκοφαντῶντας τὰς
ἀγίας Βασιλεῖς, ὡς δὴ Θεὸς θελήσας ἔχον πλὴν
αὐτῶν ἐξουσίαν τοῖς Ἐπισκόποις ἐν τῇ πνευματικῇ
ἐπιστάτῃ. Πρὸς πλὴν δεκάτῳ πέμπτῳ ῥητέον, ὅτι
ἐκ τῶν χειλῶν ἐσπύσθη μία, ἡ γὰρ ἡ Ἐπισκόπος
Λεοντίος προπέτεια ἐγίνεται ὡς ἀδελφικῶς ἐν τῇ

Ἐκκλησίᾳ, καὶ γὰρ Νάθαν ὁ Περσῆτης προσεκύ-
νισε τῷ Δαβὶδ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ πλὴν γῆν,
ὅθεν καὶ οἱ Πατριάρχαι καὶ Ἐπίσκοποι, εἰ καὶ
κατὰ πολλὰς ἐκδόσεις ἀρχαίας εἰσερχόμενοι πρὸς
τὰς Βασιλεῖς ἡσυχάζοντο αὐτοῖς καὶ ἡυλόγουν αὐτούς, ὡς
προδὸν ὅμως, ὅτι πρῶτον προσεκύνησαν τὰς ἔχον-
τας τὸ ἀρχικώτατον τῆς Θεῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῆς γῆς,
κατὰ τὸν Πάπαν Στέφανον, καὶ κεφαλῶν οὐκ ἴστας
πρώτων τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὸν Πάπαν Γρηγόριον,
καὶ ὅπως ἡυλόγουν καὶ ἡσυχάζοντο αὐτούς, εἴτα τῆς 10
το καὶ τὸ τοῦτον κοσμικὸν μεγαλεῖον τῶν Πατριαρ-
χῶν ἀνείκειν ἐπὶ καὶ ὑπὲρ πλὴν σωθῆναι, τῆς γὰρ
μεγάλῃς Ἀθανασίᾳ Φυγόντῳ διὰ τῆς ἐν Τύρῳ συ-
νόδου, καὶ ἐλθόντῳ εἰς Βυζάντιον, γράφει περὶ αὐ-
τῆς ὁμῆρας Κωνσταντῖνῳ αὐτῇ τῇ ἐν Τύρῳ Συνόδῳ, 15
Συνέβαινε δὲ τῶν καὶ τῶν ἐφ' ἡμεῶν με ὁκείνη, ἐξαι-
φνης Ἀθανασίῳ ὁ Ἐπίσκοπος ἐν μέσῳ τῆς λαοφύρου
μετὰ ἱερῶν τινῶν, καὶ περὶ αὐτῶν ἔχον, ἀπεσδοκῆτως
ἔτι προσέλαθον, ὡς καὶ ἀδελφικῶς ἐκπλήξας ἀφορ-
μῶν. ἔτι κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἔλιπον διὰ τῆς 20
Ἐκκλησίας τὸν καὶ τῶν καὶ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἴδε
ἀνωτέρω βιβλίου τρίτῳ κεφαλαιῷ δεκάτῳ ὁ γδοῦς
Παράγραφον δέκατον οὗτον, πῶς ἐδέετο τῶν Βα-
σιλέων ἐν τῇ Ρώμῃ Λέων ὁ Πάπας, ὅθεν ὁκείνη
τῆς Λεοντίος ἡ προπέτεια, ἵνα δηλονότι αὐτοῖς καθ' 25
ση ἰσαμῶν τῆς Βασιλείας, εἰκὼν ἦν ὑπὸ τῆς Ἀνα-
βολῆς προηγμένη τῆς καὶ τῆς ἐξουσίας τῆς Πάπας. ἀλλὰ
θεωρεῖν τὰς πράγματῳ κατὰ νόμους, ἐμύ-
νον οἱ Βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ αἱ Βασιλίσσαι προσκυκλῶνται
ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων, ἔλεγε γὰρ ἡ Βασίλισσα Εὐ- 30
δοξία τῷ ἀγίῳ Ἐπιφανίῳ, Σοὶ πλὴν ἐξουσίαν δίδωμι, ὡς
εἴρηται ἀνωτέρω κεφαλαιῷ τρίτῳ, καὶ ἡ Πυλαγγεῖα ἔγρα-
φε τῷ Πάπᾳ Λέοντι περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου,
ὡς εἴρηται ἐν τῷ ῥήτι, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Συνόδῳ ἐφρ-
μίζετο καὶ ὁκαλεῖτο τῆς ἐλέει, ἀλλὰ δὲ καὶ ἡ Ἀν- 35
γῆσα ἰσχυρῶς τῆς Θρακῆς ἐφρμίζετο ἐν τῇ ἐπὶ τῇ
Καππαδόκῳ Συνόδῳ, καὶ ἡ Εἰρήνη πρὸς καθέτετο
πάσης τῆς Οἰκουμένης ἐβδόμῃς Συνόδῳ, καὶ ἡ Θεο-
δώρα προσκαθιμένη καὶ σεβαζμένη ὑπὸ παύσει τῶν
κατ' ἐκείνην καὶ ἐν Βυζαντίῳ ἀπὸ τῶν Θεοφό- 40
ρων πατέρων, ἀνέστησαν τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ
Ἄννα ἡ Βασίλισσα Ἀνδρονίκῳ τῷ Παλαιολόγῳ συ-
νεκρότησε πλὴν Συνόδον κατὰ ἰσχυρῶς τῆς Καλέας. ἴδε
ἐν ἀνωτέρῳ τῆς τῆς Θεοδώρας καὶ τῆς Βιγνίλῃς, καὶ ἄλλα
τοιαῦτα μυρία, ἐξ ὧν δῆλον γίνεται, ὅτι ἐν δίδωσι τῆς 45
Λεοντίος ἡ γνώμη σωθῆναι τῷ Πάπᾳ τῆς κατεπαύρε-
σθαι τῶν Βασιλέων, καὶ τοῖς Πατριαρχαῖς τῆς μὴ τὰς
Βασιλεῖς προσκυκλῶν, ἀλλὰ μιμηθῆναι τὰς μα-
καρίας Πάπας τὰς ἀπεδόντας τὰς Καίσαρος Καίσαρι,
καὶ κατὰ τὸ ἐκείνους τὰς Βασιλεῖς προσκυκλῶσας, καὶ 50
ἴδε βιβλίου δεκάτῳ κεφαλαιῷ δέκατον τρίτον. Πρὸς
πλὴν δεκάτῳ ἑκτῷ ῥητέον, ὅτι αὕτη ἡ μαρτυρία
ἀληθινῆς, ἐπεὶ καὶ καὶ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ μοχελίᾳ
οἱ ἀγιοτάτοι Πατριάρχαι πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα εἰσερ-
χόμενοι, εὐχόμενοι πρῶτον, ὑποκύζοντες αὐτῶν, πρὸ
πάντων

πρώτων ὅμως τέτων προσκυνοῦσιν αὐτὸν, κλίσι, καὶ χι-
μα ὑποταγῆς ποιοῦντες αὐτῷ κατὰ τὸ εἰρηδόν, ὅτι πο-
τάγῃ πᾶσι ἀρχῇ καὶ ἐξουσίᾳ. ὅθεν λέγουσιν ὁ
μέγας Κύριος, ὡς εἰρηται ποταγῆς αὐτῶν, Γέ-
5 νοιτο δὲ ἡμᾶς τρέμειν καὶ προσκυνοῦν τῷ σκότειναι,
καὶ Βασιλεῖ Θεοφιλεσάτω ὑποτάσσονται, καὶ
ἀρχῇ καὶ ἐξουσίᾳ ὑποτάσσονται. Ἰδε αὐτῶν
βιβλίᾳ δεκάτῃ κεφαλῇ οὐδεκάτῃ Παράγραφον
τρίτον. Πρὸς δὲ τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ ῥητέον πᾶ-
10 λιν, ἐπὶ δὲ ἑστὰ ἐκείνῃ ἡ Συνοδὸς ὡς ἀληθῆς, ἐ-
πειδὴ εἶναι μὴ πάντοτε Ἀρχοντας ἐν ταῖς Τοπικαῖς
Συνοδοῖς, καὶ ἀναγκαῖον εἶναι, εἰ χρεῖα ὅμως τῶν ὁπ-
ζητῶν, ἐξῆλθον παρὲναι τὰς Ἀρχοντας, καὶ ποιεῖν ἀπερ-
εἴσται αὐτῶν. ἐν γὰρ ταῖς Τοπικαῖς Συνοδοῖς ὅτι
15 τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ ἦσαν Ἀρχοντες Ρετέκι-
καὶ ματέρους καὶ μαρίνος, παρὲναι τῇ Πάπᾳ Μιλτιάδῃ.
καὶ ἐν τῇ ἐν Τύρῳ Συνοδῷ ἦν Διονύσιος ὁ δὲ ὑπάτων.
Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῇ δεκάτῳ ὀγδόῳ,
καὶ ὁ ὑπάτων Ἀρχελαῖος. βιβλίῳ τῷ αὐτῷ κε-
20 φαλῇ ἑκστῇ ἐνάτῳ. καὶ ἐν τῇ ἐν Σελεύκειᾳ πα-
ρῇ ὁ Λεωνῆς, ὥστε ἐπ' αὐτῇ γινέσθαι τῷ περὶ τῶν
δόγματῶν ψήφον. Σωκράτης βιβλίῳ δευτέρῳ.
καὶ ἐν ταῖς ὅτι Φλαυιανῇ Συνοδοῖς ἐν Βυζαντίῳ ὁ
μικρὸς Θεοδόσιος ἐπέμψον Ἀρχοντας τὸν Πατρί-
25 κιον Φλωρεντίον καὶ τὸν ὑπάτων Πρωτογόνον. καὶ ἡ
τῆς ἐν Ἀραβίᾳ Αἰρεσίως, ὡς αὐτῶν βιβλίῳ πρώ-
τῃ κεφαλῇ δεκάτῳ τρίτῳ, σὺνέγραψε μὴ ἀε-
γούης, σὺνέκρυσσε δὲ τῷ Συνοδὸν Ἀλκιβιάδης,
ἐξ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ὁρμώμενος, καὶ ἄλλοι ἄλλοι.
30 ὥστε τὸ, ἐν δὲ γὰρ θεμίσιν ἐπὶ γίνεσθαι θεατὰς τῶν
κοσμικῶν Ἀρχοντας τῶν τοῖς ἱεράσι συμβαινόντων
πραγμάτων, Αἰρετικόν ἐστι, ἐπειδὴ ὁ λαϊκὸς μέ-
γας Κωνσταντίνος μᾶλλον ἐκάλυψε τῶν Ἐπισκόπων
τὰ ἐλαττώματα, καὶ οἱ λαϊκοὶ Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες
35 ἐκάλυψαν τῶν Ἐπισκόπων τὰ ἐλαττώματα συμβι-
βίζοντες πρὸς εἰρήνην αὐτῶν, καὶ οἱ λαϊκοὶ Βασιλεῖς
ἐγχαψαν νόμους, ὥστε τὰ ἐλαττώματα τῶν Ἐπι-
σκόπων θεωρεῖσθαι ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς δικαστη-
ρίοις καὶ μὴ ἐν τοῖς πολιτικοῖς, ὅθεν καὶ παρόντες
40 καὶ ὁπότε ἐχρησάμενοι μείζονα πολλῶν Ἐπι-
σκόπων εἰς τὰ συμβαινόντα τοῖς Ἐπισκόποις. εἰ δὲ
τὰ συμβαινόντα περὶ πίστεως, φανερώς κρίνον-
ται καὶ ἐλαττωμένως, καὶ γὰρ καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ
πατέρες φανερώς σωήθησαν καὶ ἐκρίνον πάντοτε,
45 ὅτι τῷ τάξιν ἐδιδόταν ἀθετῆσαι ἢ ἀνατρέψαι καὶ δὲ
μία Συνοδὸς. ὅτι δὲ φανερώς γίνονται αἱ Συνοδοὶ
ἐκ μόνον εἰς τὰς οὐσεβείας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀσεβείας
Ἀρχοντας, λέγουσιν ὁ ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου Αἰμιλιαν-
νὸς ὅτι Οὐαλεριανὸς πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας Διονύσιον,
50 Οὐδαμῶς δὲ ἐξέσαι ἔτε ὑμῖν ἔτε ἄλλοις τισὶν, ἢ
Συνοδοῖς ποιεῖσθαι, ἢ εἰς τὰ καλὰ ἔργα Κοιμητήρια
εἰσελθόν, ἐπὶ μὴ δηλονότι προσκυνοῦσιν τοῖς Εἰδώ-
λοις. Εὐσέβιος βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῇ οὐδεκά-
τῳ, εἰ δὲ τὰ τῶν Συνοδῶν εἴσασιν οἱ Ἕλληνες, πῶς ἐν
αὐταῖς ἐκείναις θεαταὶ οἱ ὁρθόδοξοι ἡγεμόνες;

Πρὸς τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ ῥητέον, ὅτι ἡ Συνοδὸς
Ἐπισκόπων ἐπὶ κυρίως, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι κυρίως κρί-
ναι καὶ ὑπογράφουσιν, ὡς εἶπε καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
τῆς Μαρτίᾳ τῷ Εὐτυχῇ, καὶ ἰδε αὐτῶν βιβλίῳ
τρίτῃ κεφαλῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ Παράγραφον πέμ-
πτον. ἔχει ὅμως ἐν πολλοῖς σὺνέγραψε τὰς Ἀρχον-
τας ὅτι καλῶ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς εἰρηται αὐτῶν
βιβλίῳ τρίτῳ. τὰ δὲ λαμβάνει, ἐκ δὲ λαμβάνει τὰς
Ἀρχοντας τῶν Συνοδῶν. δούτερον, ἡ Συνοδὸς ἐξ
βάλλει βιώντας τὰς Αἰρετικές, ὡς ἦσαν οἱ περὶ Βαρ-
σιναν τὸν Αἰρετικὸν ἐν τῇ αὐτῇ Συνοδῷ, καὶ τὰς
τοιούτους ἐδίδον τῶν Συνοδῶν Θεοδόσιος ὁ μικρὸς
καὶ Μαρκεσιανὸς καὶ Πελαγέριος, καὶ ἰδε αὐτῶν τὰς
τόπας, καὶ μὴ τοὶ δίδωκε ἡ Συνοδὸς τὰς δὲ λαβὼν πα-
ρισαρμένους καὶ ἀκρωμένους, ὡς ἐποίησαν ἡ ἐν Φλωρεν-
τίᾳ Συνοδὸς, δίδωσιν τὰς μεμφομένους τὰ λαϊ-
νικὰ δόγματα ἱεροπρεπῆς καὶ τιμῆς ἀνδρες, ὡς
γράφει ὁ μέγας Ἐκκλησιαρχὴς τῇ ματὶ ἐκτῷ κε-
φαλῇ ἐνάτῃ. καὶ ἡ ἐν Τριδέντῳ ὁφείσται τὰς πό-
λεις, ἐν πολυχνίῳ σωήθησαν, ἵνα μὴ ἔχη τὰς μεμ-
φομένους εἰς ὅσα ἐνομοθέτησε κατὰ τῆς καθολικῆς
Ἐκκλησίας καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῇ Πάπᾳ, ὡς ῥη-
θήσεται κατωτέρῳ βιβλίῳ οὐδεκάτῃ κεφαλῇ ἐκ-
τῷ. ὅτι δὲ ἐν ταῖς Συνοδοῖς παρῆσαν πολλοὶ δὲ λα-
βεῖν, λέγεται ἐν τῇ ὀγδόῃ παράγραφῃ τῆς κατὰ Φω-
τίῃς Συνοδῆς, Βασίλειος ὁ Πραιπόσιτος εἶπον, Ὁ Βασι-
λεῖς, ἡ ὁ ἀρχὴ συμβεβλημένων, λέγει πρὸς τὰς κατη-
μένους ἐν τῇ ἀγίᾳ Συνοδῷ καὶ τὰς ἱσαμένους, καὶ τὸ
κοινὸν ἅπαν τῇ λαῷ. τὰ φάνεται καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ
τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς. τρίτον, τὰ κατὰ τῆς
κεφαλῆς τῶν παπιστῶν εἶναι, εἴτινες ἐν πόσας τὰς Συ-
νοδοῖς αὐτοὶ μόνον πεποιήκασιν, καὶ ἐν ταῖς ἐν Ῥώμῃ
συνελεύσεσι πρὸς τιμῶσι τὰς Πρεσβυτέρους καὶ Δια-
κόνους Καρδινάλιους τῶν Ἐπισκόπων, ἐπερ ὅτι ἀσε-
βῆσαν ἐν τῇ ἐξῆλθον κατωτέρῳ μέρει ἐκτῷ κεφαλῇ
πρώτῃ. ὅθεν ἐν κέρδος ἐγένετο κακίαν τῶν πα-
πιστῶν κατὰ τῶν ὁρθόδοξων Βασιλέων. Πρὸς δὲ τῷ
ἐχάτῳ ῥητέον, ὅτι εἶπον ὁ Ἀλεξανδρείας τὰς ἐδω-
λοάτραις Θεοφιλεσάταις, καὶ ὁ Αἰρετικὸς Κώνστας ὁ
πατὴρ τῇ Πωγωνάτῃ ἐκλήθη ὑπὸ πολλῶν ἁγίων.
ἀλλὰ ἐκλήθησαν ἔτι τῷ Ἀλῇ τῷ ὑπεκράσαν, ἐπειδὴ καὶ
οἱ Εἰδωλοάτραι καὶ ὁ Κώνστας ἐξουσίαζον. ἀλλὰ δὲ
καὶ Ἀλῇ τῷ σωήθησαν καὶ τῷ εὐφημον τῶν Χρησ-
τῶν ὁμιλίαν καλῶνται ποτε εὐφημῶς καὶ οἱ κατὰ κρι-
τοι, ἔτι γὰρ τὸν Πάπα φανερώς ἐλεγχθέντα ὡς πα-
ραβάτῳ ὅτι Σεργίῳ καὶ Μιχαὴλ τῇ Κληρυκῇ συ-
νοδικῇ, καὶ μὴ καὶ ὅτι Ἀλεξίῳ καὶ Ἰωάννῃ τῶν Κο-
μνηνῶν, ὡς εἰρηται αὐτῶν βιβλίῳ ἐβδόμῳ, μα-
ρκελ ὁ Κομνηνὸς οὕτω Ἀλεξίῳ μακαριώτατος εἶπε-
καὶ Νεστόριος καὶ Διόσκορος, καὶ τοῖς Αἰρετικοῖς ὄν-
τες, εὐλαβήσαντο ἐλέγοντο πρὸς τῆς καθαρῆς
ἐν ταῖς κατ' αὐτῶν Συνοδοῖς, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐν Φλω-
ρεντίᾳ Συνοδῷ καὶ Ἀλῇ τῷ ὑπεκράσαν καὶ Ἀλῇ τῷ εὐ-
φημῶν ὁ Εὐγενῆς ἐλέγετο μακαριώτατος. ἐδιδό-
ται δὲ ἐκ τῶν εἰρηται τῶν καὶ Θεοδόσιος καὶ Ἰερε-
νιαδὸς

καινός καὶ Κωνσταντῖνος ἅγιοι κληθέντες, τὴν τῇ τρέ-
πῃ ἐκλήθησαν καὶ ἐκ εἰσὶν ἅγιοι, ἐπεὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ
γραφῇ ἐρρέθησαν τὰ εἰδωλὰ θεοὶ, ἀλλὰ λέγει ὁ
Χρυσόστομος Ὁμιλία τετρακοστῇ ἐκτὴ ἐς πλὴν Γκέσιν,
θεοὶ καλεῖσιν ἐκ τὰ τιμῶν, ἕτε χάριτι προση-
γορίας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπάτην τῶν πλανηθέντων, καὶ
ἕτε καλεσάντων. ῥητέον ἔν, ὡς ἐλυμαίνεται ἡ
κλησις αὐτῇ τὴν κλήσιν τῆ ἀληθείᾳ καὶ ἐπὶ πάντων θεῶν,
ἕτεως ἔδὲ μία ζημία προσκοιῖται τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπι-
σκοποῖς μακαριωτάτοις λεγομένοις, διὰ τὸ καὶ τὸν ἀ-
ποστόλου ῥώμης ἕτεως ἐστὶ ὅτε, ὡς εἴρηται, ὑπὸ
τῶν ὀρθοδόξων κληθῆναι. ὅτι δὲ ὁ μέγας Κωνσταν-
τῖνος ἐστὶ καὶ λέγεται ἅγιος, δῆλον, καὶ ἴδε
ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῃ κεφάλαιον εἰκοστὸν, καὶ τὸ
μετωλόγιον ματῆς εἰκοστῇ πρώτῃ. ὁ δὲ μικρὸς Θεοδό-
σιος ἐρρέθη, ὁ ἔν ἈΓΙΟΙΣ δις ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συ-
νοδῷ πράξει σάδεκάτῃ. καὶ ὁ μέγας Ἰσπανιανὸς ἐρρέθη,
ὁ ἔν ἈΓΙΟΙΣ, πράξει δεκάτῃ τῆς ἐκτῆς Οἰκουμενικῆς,
ἕτεως ἐρρέθη καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς ἐν τῇ
ἐβδόμῃ συνοδῷ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. Πρὸς δὲ τὸ τῆ
Μαξίμου ῥητέον, ὅτι ὁ αὐτομορ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
ἐλέγετο Ἀρχιερεὺς, ἐπεὶ ἦν αἰρετικὸς, οἱ δὲ ὀρθόδο-
ξοὶ Βασιλεῖς ἀποφασίζον τῇ φωνῇ ἐρρέθησαν ὑπὸ
τῆ Πάπᾳ Γρηγορίᾳ, καὶ ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνο-

δοῖς βασιλεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἔτι ἐκλήθησαν
Φιλόχριστοι, Εὐσεβεῖς, Θεοφιλέστατοι, Θεότατοι,
Χριστιανικώτατοι, Ἐνδοξότατοι, Εὐλαρέστατοι, Πισ-
τατοι, Φιλόλαοι, Θεόσοφοι, Πανάγαθοι, Φιλοδί-
μοι, Θεοφύλακτοι, Θεοτίμητοι, τῆς ὀρθοδοξίας 5
ὑπέρμαχοι καὶ τῆς κακοδοξίας ἀντίμαχοι, Θεοδίδα-
κτοι, Δεσπότης Θεοσηρικτοί, Καλίνικοι, Θεοψύφιστοι,
Γαληνιώτατοι, Θεόσεπτοι, Διαπότης ἀγαθοί, Φύλακες
τῆς πίστεως, σῆμα τῆς ὀρθοδοξίας, εἰρήνης τῇ
ἐκκλησίᾳ παράτιτοι, Δεσπότης παύλαοι, πιστοὶ 10
Βασιλεῖς, Δεσπότης τῆς Οἰκουμενικῆς, ὀρθοδοξίας ἐκ-
δοίκοι, συστατικώτατοι Βασιλεῖς, πρέμαχοι, νέος Δα-
βὶδ, νέος Κωνσταντῖνος, νέος Ἐλσὴν, τοῖς ὑπὸ
τῆς ἀρχάντης Τριᾶδος ἐσεμνύοις, νέος Παῦλος,
εἰρήνη τῆς Οἰκουμενικῆς, βεβαιωταί τῆς ὀρθοδοξίας 15
ὡς οἱ Ἀπόστολοι, Φωστῆρες ὀρθοδοξίας, Φωστῆρες εἰ-
ρήνης, Φωστῆρες Οἰκουμενικῆς, ἄξιοι πίστεως, ἄξιοι
τῆ Χρυσῆς, δόξα τῶν ἐκκλησιῶν, διώκται καὶ κα-
θαρέται καὶ λικιμήτορες τῶν αἰρετικῶν, ζωὴ τῶν
ὀρθοδόξων, βοηθοὶ καὶ ὑπέρμαχοι τῆς ἐκκλησίας, 20
ἰσαπόστολοι, ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, πλὴν πολιτείαν τῶν
Χριστιανῶν ὑψώσαντες, ἐξοχώτατοι τῶν Ἀγγέλων,
καὶ ἄλλα παρόμοια μεγάλα τε καὶ πολλὰ, καὶ ἴδε
τὰ πρακτικὰ τῶν ἁγίων Συνοδῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παλαιᾷ γραφῇ Μωϋσέως, κριτῶν, καὶ βασιλέων, δέκνυται ἀρχαῖον καὶ πάτριον
τὸ λέγεσθαι τὰς Βασιλεῖς Ἀρχιερεῖς.

ὅτι τὰ τοιαῦτα λέγονται οἱ Βασιλεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς,
ἐκ ἐπὶ καινὸν καὶ πρόσφατον, ἀλλ' ἀρχαῖον καὶ πάτριον,
ὅ γὰρ Μωϋσῆς ἐκ τῶν Ἀρχιερέων, ἀλλὰ Δημαγωγὸς καὶ
πολιτικὸς ἄρχων, ῥητέον δὲ ὅτι καὶ βασιλεὺς, διὰ
τὸ εἶναι ὅμως αὐτὸν ἐν τῇ ἀγιοτάτῃ πίστι σιωπῶν,
καὶ σχεδὸν κομοθέτω, ἐκλήθη καὶ ἱερεὺς, διὸ
λέγεται ἐν ψαλμοῖς, Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱε-
ρεῦσιν αὐτῶν. τὸ δὲ ἱερεὺς ἐταῦθα ἀπὸ τῆς Ἀρχιερέως
ἐνοεῖται, καὶ ὁ Ἀαρὼν Ἀρχιερεὺς. τῆς αὐτῆς τά-
ξεως ἦσαν καὶ οἱ μετὰ Μωϋσέα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐκκλη-
σίᾳ ἀποκονήσαντες κριταὶ καὶ Βασιλεῖς, οἷον Ἰη-
σοῦς ὁ τῆς Νανῆ, Δαβὶδ, καὶ Σολομὼν, Ἐζεκίας,
Ἰωσαφάτ, καὶ Ἰωσίας, καὶ ἴδε τὰ ἀξιάγαστα καὶ με-
γάλα αὐτῶν ἔργα ὑπὲρ τῆς ἀγίας Θρησκείας ἐν τῇ

ἀγίᾳ γραφῇ, καὶ γὰρ ἠείδουσιν ὑπερβαλόντως
μᾶλλον τῶν Ἀρχιερέων. καὶ κατὰ τὴν τῶν τρέπον καὶ
ἐν τῇ νέᾳ Διαθήκῃ ὑπερέστησαν οἱ μεγάλοι Κωνσταν-
τῖνος, Θεοδόσιος, Μαρκεῖανος, Ἰσπανιανὸς, καὶ Κων-
σταντῖνος ὁ Πρωμανῆς καὶ οἱ λοιποὶ τοιοῦτοι, οἵτινες 35
τῆς ἐκκλησίας ἐφρόντισαν, τὰ μέγιστα καὶ αἰετα
καὶ κάλλιστα ἐνεργήσαντες ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου δόγμα-
τος, ἐν οἷς καὶ τὰς Οἰκουμενικὰς ἡγήσαντο Συνοδοὺς, ὅ-
θεν προσφυνὲς ὑπέγραψαν οἱ τῆς Ἀνατολῆς Ἀρχιε-
ρεῖς ἀνωτέρω συμφώνως τῷ μεγάλῳ Ἰσπανιανῷ τὸ μέ-40
γιστον καλὸν ὃ γίνεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, συμφω-
νησάντες ἱερωσύνης καὶ Βασιλείας, καὶ τέως τῆς Χρι-
στιανικῆς ἡγεμονίας γίνεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ ἀποποφορᾶς Λατίνων ἐκ τῆς πρὸς τὰς Ἑλλησπονδίας ἀποκρίσεως τῆς Βασιλείας Οὐαλκυτιανῆς, καὶ ἰωάν-
νης τῆς Παλαιολόγου κατὰ τὸν Ἰωσήφ Μεθώνης, ὅτι ἐκ ἰδίων τοῖς Βασιλεῦσι Συνοδὸς ἀφροῖζεν.

Ἀλλ' ἀποποφύεσιν οἱ αὐτοὶ, ἥτοι οἱ παπῖσαι τὸν
Βασιλεῖα Οὐαλκυτιανὸν εἰπόντα Ἑλλησπονδίοις καί-
τις αἰετοὺς Ἀνατολικαῖς ἐπισκόποις, ἡμεῖς μὲν μετὰ
λαῶν τεταγμένων ἐθέμεις τοιαῦτα πολυπραγμοῖεν,
οἱ δὲ ἱερεῖς, εἰς τὴν μέλει, καθ' ἑαυτοὺς ὅπως βέ-

λονται σιωπῶσαν. Σωζόμενος βιβλίῳ ἐκτῷ κεφα-
λαίῳ ἐβδόμῳ. ἔτι προσφύεσιν Ἰωσήφ τὸν Με-
θώνης γραφόντα κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐφέσεως,
ὅτι ἔλεγε Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος, Ἐγὼ Βασιλεὺς
ἐν τῇ χάριτι τῆς χρίσantos μεθεῖν, ἐκ ὀφείλω δεῖναι
τῇ

τῷ Θεῷ λόγον ὅσον ὑμεῖς, τὸ γὰρ χρεὸς τῷ Βασι-
λέως ἐστὶν ὑπερασπίζειν τῆς δοξασιᾶς τῆς Σωδὸς.
ὕμεις ἐστε Παιμῶνες τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ὑμᾶς οἱ Χρι-

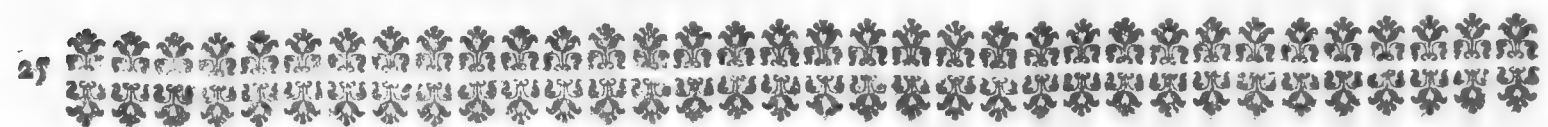
στῶν πάντες ἀφορῶσιν, Ἡγήτορες εἰς τὴν ψυχῶν
αὐτῶν, ὑμεῖς ὀφείλετε ὑποδύναι λόγοι τῷ Θεῷ
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ λύσεως τῆς ἀθυπορίας τῶν Λατίνων ἐκ τῆς αὐτῆς, τῇ ἀληθείᾳ καὶ τοῖς Βασιλεύσιν βοηθήσης, καὶ τὸν Πάπα
μὴ εἶναι Ἐπίσκοπον ἀποδεικνύουσης.

10 **Α**λλὰ ῥητέον, τὴν ὅπερ εἶπον ὁ Οὐαλστανδὸς
τοῖς Ἐπισκόποις, θέλημα ἦν, ἵνα ποιήσωσι τῷ
Σωδὸν, ὅθου καὶ ἡθροίσαν αὐτῷ εἰς λάμπαν, καὶ
καὶ ἴδω ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερος κεφάλαιον δέκα-
τον πέμπτον. ὅτι δὲ εἰ λόγοι εἴη τοῦ Βασιλέως πε-
15 τροπὴ ἦν εἰς ἀθροίσιν τῆς Σωδὸς καὶ ἐπαράτησις,
λέγει αὐτὸ ὁ Θεοφάνης, καὶ ἴδω ἀνωτέρω κεφαλῶν
τρίτῃ τμήματος πρώτῃ Παράγραφον πέμπτον. ἀλλὰ
δὴ καὶ τὰ τοῦ Βασιλέως ἰωάννη ἡμῖν βοηθῇ, πρῶ-
τον, ὅτι ἀληθεύει ὑπερασπίζειν τὰς Βασιλεῖς τῆς
20 δοξασιᾶς τῶν Σωδῶν, ἀλλ' ἐκείνων τῶν Σωδῶν
οἱ αὐτοὶ ἀθροίζουσιν, καὶ ἐργάζουσιν ἐν αὐταῖς καὶ πρὸς τῆς
ἀθροίσεως καὶ ἐν τῇ ἀθροίσει καὶ μετὰ τῷ ἀθροίσιν τὸ πρῶ-

σῆκοντα, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἵνα τῷ δοξασιᾶς οἱ πα-
τέρες συγκερτήσωσι. δώτερον, ὅτι ὁ μεθώτης, καὶ τοῖς
παπιστῆς ὢν, ἀλλ' ὁμολογεῖ καὶ ἄκων, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ
πρὸς τὰς Ἐπισκόπους ἀφορῶσι καὶ ὑπὲρ τὸν Ἐπί-
σκοπον, ἦτοι τὸν Πάπα, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Παιμῶνες
καὶ Ἡγήτορες εἰς τὴν ψυχῶν τῶν Χριστιανῶν ἐξίστη
καὶ πάντες δηλοῦσι, ὁ δὲ Πάπας, ὅς χωρίζομενος
τῶν Ἐπισκόπων, ἔκ εἰν Ἐπίσκοπος, καὶ γὰρ ὡς
εἴρηται ἀνωτέρω κεφαλῶν ἐβδόμῃ, ὁ Ἐπίσκοπος
ἐν τῇ Σωδῷ τῶν Σωδῶν αὐτῷ Ἐπισκόπων, ἡ τελευ-
χισον τῷ Πρεσβυτέρῳ, ἐδὲ ἐδαμῶς δυνάμει ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ. ἴδω περὶ τῶν καὶ ἀνωτέρω κε-
φάλαιον δέκατον.

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἀντιθέσας τῶν παπιστῶν ὀνεία, ὅτι ὁ Πάπας ἐξ ἰδίας αὐθεντίας ἀθροίζει τὰς Οἰκουμενικὰς Σωδούς.

30 **Π**ρώτη, ὅτι εἶπον οἱ Λατῖνοι τῷ Πάπα Λέοντος
ὅτι τῇ ἐν Χαλκηδόνι Σωδῷ πρῶτα πρώτῃ πε-
ρὶ τῷ Διοσκόρῳ, καὶ Σωδὸν ἐτόλμησε ποιῆσαι
ἐπιτροπῆς διὰ τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ, ὅπερ ἐδέ-
35 ποτε γέγονεν, ἐδὲ ἐξὸν γινώσκει. ΔΕΥΤΕΡΑ,
ὅτι λέγεται ἐν τῇ ἑκτῇ πρῶτῃ τῆς ἐβδόμης Συ-
νόδου περὶ τῆς ἐν Κωνσταντίνῳ τῷ Κοπρυύμῳ ἐν
Βλαχέρναις ψευδοσωδῶς, Πῶς μεγάλη καὶ Οἰκου-
μενικὴ ἡ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σωδός; ἦτις ἐκείνη
40 συμεργὸν τὸν τῆνικῶτα τῆς Ρώμης Πάπα, ἡ τῆς
περὶ αὐτὸν ἱερεῖς, ἔτε διὰ τοποτηρητῶν αὐτῶν, ἔτε
δι' ἐγκυκλίῃ ἐπιστολῆς καθὼς νόμος ἐπὶ ταῖς Συ-
νόδοις, ΤΡΙΤΗ, ὅτι λέγει Συμεὼν ὁ Μεταφραστής,
Πῶς δὲ καὶ Οἰκουμενικὴ αὐτὴ κληθεῖται, ἐφ' ἧς ὁ Ρώ-
45 μης ἀνέδοξε πρὸς τοὺς, ὅς χωρὶς ἀδυνάτου πάντως
τὰ ἐκκλησιαστικὰ κανονίζονται. ΤΕΤΑΡΤΗ, ὅτι γρά-
φει ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ δώτερος πρὸς Λέοντα τὸν
Ἰσαυρὸν, ἔγραψας ἵνα Οἰκουμενικὴ Σωδός γινώ-
50 ται, καὶ ἡμῖν ἀποσφορὸν ἐφανῇ, περὶ τῆς Σωδῆς,
ὅτι ἐπικύβερτον, καὶ συνηθροίσθησαν ἀπὸ πάσης
τῆς Οἰκουμένης οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ τὰ ἐξῆς. ΠΕΜΠΤΗ,
ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀνατολῆς πρὸς
τὸν Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχη, ἐν ᾗ λέγεται καὶ
ταῦτα, Τὴν δὲ ἐπὶ ἀκριβέστερον συνιδεῖν καὶ ἀπὸ
τῆς ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἑκτῆς Σωδῆς, ἐν ᾗ

ἐδὲ τῶν κατὰ κληρὸν ἐκείνων ἐν τέτοις ἐπισκοπῶν-
των τοῖς μέρεσι συμαχθεὶς εὐρεται διὰ τῶν τῶν
μιαρῶν ἐπιμελείαν, ἀλλ' ἐδὲ ἐκ τῆς τῆς ἁγίας Συ-
νόδου ἀποκρίσεως συνηπλάκη, ἐδὲ αὐτὴν παρρημαρτυρεῖ
καὶ λυσιτελεῖ συνηπλάκη, καὶ κατὰ δὴλα πᾶσι ποιῆ-
σαι τὰ ἐν τῇ τῆς ἀποστολῆς δόγματα, μάλιστα
τὰ ἀγιώτατα καὶ ἀποστολικὰ Πάπα Ρώμης συμ-
φωνήσαντος αὐτῇ, καὶ συνηπλάκητος διὰ τῶν οἰ-
κουμένων ἀποκρισάντων, καὶ ἀρτίως ἀγιώτατοι τῶν
γινώσκοντων τῶν Θεῶν. ΕΚΤΗ, ὅτι Νικέλαος ὁ ἑξῆς
τοῦ λέγει, Αἱ δὲ Οἰκουμενικαὶ γενόμεναι ἐκ θεοσι-
ματῶν τῶν μεγάλων Ἀρχιερέων Ρώμης καὶ τῶν
αὐτῆς Βασιλέων, ὡς Οἰκουμενικαὶ καὶ μεγάλοι πα-
ρήσαν Ἀρχιερεῖς, καὶ διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν ἐκλή-
θησαν, ὅτι ἐκ πάντων τῶν κόσμων συνηθροισμένων
εἰς, καὶ μάλιστα ὅτι ζήτησις περὶ πίστεως γέγο-
νε, καὶ ψῆφον, ἦτοι ὅτι δογματικὸς ἐξουσί-
ατος. ΕΒΔΟΜΗ, ὅτι Γεωργίου ὁ Κωνσταντινουπό-
λεως γράφων περὶ τῆς ἀρχῆς τῷ Πάπα λέγει,
Ὅτι οὐκ εἶδατε, ὅτι τῶν κατ' ἐφῆστον γινώσκων λησαι-
κῶν Σωδῶν πρὸς Διοσκόρῳ Πατριάρχῃ Ἀλεξαν-
δρείας καὶ Γεβιναλίῃ Ἱεροσολύμων καὶ τῶν περὶ
αὐτὰς Ἐπισκόπων κατὰ τῆς ὁρθῆς πίστεως τῶν ἐν
ἀγίοις Φλαυίαν Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως ὁ
ἀγιώτατος Πάπας Ρώμης Λέων ὁ δὲ ἐκείνου
μόνος.

μόν[Ⓢ] αὐτῷ αὐτέριψε καὶ ἀναθέματι καθυπέβα-
λον . Οἶδον , ὅτι λέγει ὁ Βησσαρίων Ἐπιστολῇ πρὸς
τὰς Ἑλλήνας , κελεῖν[Ⓢ] ὁ Πάπας μόν[Ⓢ] πῶς ὁ
Ἐφέσῳ πρώτῳ Συνοδὸν ἐδοκίμασέ τε καὶ ἐκήρυξε,
καὶ λέγει ὁ μέγας αὐτὸς μόν[Ⓢ] πῶς ὁ Ἐφέσῳ γουο-
μῶν ληστρικῶς Συνοδὸν ἀπεδοκίμασέ τε καὶ ἀπε-
κήρυξε , καὶ τοὶ σχεδὸν τῆς ὅλης Ἀνατολικῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ αὐτῶν τῶν Πατριαρχῶν ἐς ταῦτα συ-
νεληθόντων . ἘΝΑΤΗ , οἱ Βασιλεῖς Οὐαλονταῖοι καὶ
Μαρκιανὸς γραφόντες πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα Ἐπι-
στολῶν , λέγουσι πρὸς τοὺς ἀδελφούς καὶ ταῦτα τὰ ῥη-

ματα , τὴν σὺν ἀγιοσυνῶν ἑπισκοπὴν καὶ ἀρχι-
σαν τῆς θείας πίστεως . καὶ κατωτέρω , ὥστε πάσης
ἀρετῆς πλάτης ὑποκινηθείης Διὰ τῆς συγκροτη-
θείσης ταύτης Συνοδῆς , σὺ ἀνδοτῆν[Ⓢ] , μεγάλην
εἰρήνην περὶ πάντας τὰς Ἐπισκόπους τῆς καθολικῆς
πίστεως ὑπαρχούσῃ , παντὸς μύσου καθαρῶ καὶ
ἀσπι[Ⓢ] γουομῶν . λέγουσιν ἔτι ἐν ταῖς οἰσσι-
σαι , ὅτι ἐνταῦθα τὸ ἀρχαῖον ἔδωκε ἑτέροις θελοῖ,
ἀλλ' ὅτι ὁ Πάπας Ἀρχων ἐστὶν ἑπὶ τῆς καθόλου Ἐκ-
κλησίας . ταῦτα οἱ Λατῖνοι .

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀπώθησις πρὸς τὰς ὀνεία ἀντιθέσεις τῶν παπιστῶν , ἐξῆς μυθοπλασίας , ψεύσαι , καὶ δόλοιο δέκνυνται , καὶ
καὶ ἀντίφασιν πρὸς τὸν Πάπαν ἐκ τῶν πρὸς τὰς ἀγίας πατέρας ἐγνωσιατικῶς λεγομένων ἐνταῦθα κληρίων .

Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς ταῦτα , ὅτι τὰ ἑρῶ Νέλλε γρα-
φόντ[Ⓢ] κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας , ὁ Κα-
ρυόφυλλ[Ⓢ] αὐτιλέγων αὐτῷ , προσφέρει μαρτυρίαν
ἐκ σύστασι τῆς παπισμῆς (εἰ καὶ λίαν σοφιστικῶς , ἥτοι
ψεύδως) ὑπὸ τῆς ὁ καλῶς ὀνομάζεται Συνοδῆς , ἔδει
δὲ αὐτὸ περὶ τοιαῦτα μεγάλα , καὶ μάλιστα μεγάλα
πράγματα (ἐπεὶ ἐς τὰ κύρια ἄρθρα τῆς πί-
στεως καταλέγεσθαι αὐτὸ οἰσσι) προσοικνεῖν
μαρτυρίαν πρῶτον μὲν , ὑπὸ τῆς ἀγίας γραφῆς ,
ἥτις τῆς σαφούς μαρτυρίας χωρὶς ἐδιδόταται
τοιαῦτα σύστημα λαβεῖν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ . δότερον
δὲ , ὑπὸ τῶν Ἀποστολικῶν , καὶ καθ' ἑξῆς ὑπὸ τῶν
Διαδόχων αὐτῶν ἀγίων πατέρων . ὁ δὲ τῆς μὲν ἀγίας
γραφῆς μαρτυρίαν προσκομίσας ἐκ ἐδιδόταται , τὰς
δὲ ἀγίας πατέρας Διὰ τὴν αὐτῶν αὐτῶν ἐδιδόταται
παρατησάμεν[Ⓢ] , μετὰ τετρακόντα δεκαεννέα ἔτη
ὑπὸ τῆς Ἀναστάσεως τῆς Χρυσῆς ἔφερε μαρτυρίαν
ὅτι δηλονότι τὸ , ὁ Πάπας ὑπὸ τῆς ὁ καλῶς
ὀνομάζεται Συνοδῆς ἐρρέθη φύλαξ τῆς Ἀμπέλης . ἔτω καὶ ἐν
ταῦτα οἱ αὐτοί , ἥτοι οἱ παπιστῶν πῶς ἑπ' αὐτῶν
τῶν ἀντιθέσεων γραφῶν ἰσχυρὰ , τὰς δὲ συ-
στάσεις τῶν ἀντιθέσεων ὡς λίαν ἀδυνάτους , πρῶ-
τον , ὅτι ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ συνήλθε μετὰ ἐπι-
κόσια πονηκοιτατεία ἔτη ὑπὸ τῆς Ἀναστάσεως τῆς
Σωτῆρος , πῶς δὲ περὶ τῆς τῆς Πάπας ἑπὶ τῆς ἀθροί-
σεως τῶν Συνοδῶν ἐξουσίας ἐκ ἔφερον μαρτυρίαν
ἕτε τῆς γραφῆς , ἕτε τῶν οὐ τοῖς ἐπισημοῖς πονη-
κοιτα καὶ τρισὶν ἔτεσιν ἀκμασάντων οὐδόξων πα-
τέρων ; τί τὸ αἶτιον ; ὅτι ἐκ ἔχουσιν , ἐπεὶ καὶ ἡ
ἀγία γραφή , καὶ οἱ ἀγιοὶ πατέρες , καὶ οἱ τῶν τῶν
συνελευσάντων τῶν γουομῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ,
καὶ τὰ πρακτικὰ αὐτῶν , καὶ οἱ κατὰ κληρὸν ἐκκλη-
σιαστικοὶ ἰσορροποῦν τὰ ἐναντία τοῖς παπιστῶν φρονήσι
καὶ κηρύττει . δεύτερον , ὅτι καὶ τὰς μαρτυρίας ταύ-
τας αἱ προσφέρουσι λυμνίζονται καὶ πολοβεῖσι καὶ
ὑποκρίνται . τρίτον , ὅτι καὶ αἱ χρήσεις αὐταὶ ἐδὲ
περὶ τῆς ἀθροίσεως τῶν Πάπαν ἰδίᾳ ἐξουσία τὰς
Οἰκουμενικὰς Συνοδὸς ἀλαμβανέσθαι , ἀλλὰ σοφί-

τικῶς καὶ ἀναιδῶς ταύτας οἰσσι παρὲξ ἡγῆται ,
ἥτις ἵνα καταδῆλα γινώσκται , ῥητέον πρὸς ὁσέων
τῶν ἀντιθέσεων συνήκοντα τὰ ἀναγκαῖα . Πρὸς πῶς 20
πρώτῳ εἰρηται ἐς τὸν ῥῆσον τὰ εἰρηται , ἥτοι ἐκ βιβλίου
τετάρτης κεφαλῆς πρώτης Παράγραφου δέκατον , ἀλλὰ
καὶ ἡδη ῥητέον . Ὁ μέγας Ἰσπανιανὸς γραφῶν ἐς τὸν
ἐν τῇ πληρώματι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας λό-
γον , Πλὴν ἀρκέει δὲ προσέχων τὰς πῶς ἀλήθειαν 25
ἐρρεῖντας , ὅτι ποσάκις τινὰ ἐν ταῖς Συνοδοῖς πα-
ρά τινων ἐν αὐταῖς ὁριστικῶν λέγεται ἢ κατὰ προ-
σάθειαν , ἢ κατ' ἀντίθεσιν , ἢ κατ' ἄγνοιαν , ἔδωκε
δὲ προσέχει τὰς κατὰ μέρος ὁριστικῶν λεγομένων ,
ἀλλὰ μόνοις τοῖς κατὰ κοινὴν συναινέσιν ὁριστικῶν 30
ὁριστικῶν , ἐν γὰρ κατ' ὁριστικῶν βεληθείη τῆς προ-
σάθειαν ταῖς ποιῶνται ἐναντιώσιν , ἐκάστη Συνοδος
ὁρίζεται ἐαυτῷ ἀντιτρέψασθαι . κατὰ προσάθειαν
ἐν εἰρηται ταῦτα τοῖς Τοποτηρηταῖς τῆς Λέοντος ,
πῶς διότι ψεύδως , ὡς εἰρηται ἐς τὸν Διαληφθέντα 35
ῥῆσον . καὶ σωθήσεσθαι αὐτοῖς ἡ Συνοδος , ἥτις λαμ-
πρῶς καὶ πεπλατυσμένως ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν
αὐτῆς ἀναδοῖ , ὅτι συνήλθε προσαγῆ τῆς Αὐτοκρά-
τορ[Ⓢ] . κείνοια δὲ τῆς Πάπας πῶς ἑπιστολῶν καὶ τῆς
Εὐτυχῆς πῶς Ἀφίσεως , ἐδιδόταται τὸν Πάπαν , ἔτι 40
καὶ τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας ὁποῖα καὶ ὁποῖα ἐστὶν ἐδιδό-
ξε , καὶ οἷα ἐκδεμένη εἰκοσὸν ὁγδοὺν , καὶ ἔδωκε
ταῖς σημειώσεσθαι πρὸς ἀνατροπὴν πασῶν τῶν ὑπὸ τῆς
ῥῆσον τῆς ἀληθινοῦς παπισμῆς ἀντιθέσεων . Πρὸς
δὲ πῶς δότερον ῥητέον πρῶτον , ὅτι καὶ αὐτῇ ὑπὸ 45
κεκομμένη προσέχθη . δότερον , ὅτι περὶ αὐτῆς εἰρη-
ται αὐτῶν βιβλίου ἐβδόμης κεφαλῆς πρώτης Πα-
ραγράφῳ τρίτῳ , καὶ ἡδη ῥητέον , ὅτι τὰ ῥήματα τῆς
ἐβδόμης Συνοδῆς περὶ τῆς Συνοδῆς τῶν Εἰκονομάχων
ἴδε αὐτῶν κεφαλῆς τρίτης τμήματος ὁγδοῦς Πα- 50
ραγράφῳ τρίτῳ , καὶ γινώσκει τὰς ἀφ' ὧν τὰ πρῶτα καὶ
ὑστερα παπιστῶν , καὶ μόνοις τὰ ἐνταῦθα κείνοια λα-
βόντας ἐς μαρτυρίαν , ἕτε τὸν θεὸν φοβούμενους , ἕτε
τὰς ἀνθρώπους ἐντροπομίζοντας , ἐλέγχουσιν ὅμως ἀνα-
γκωτῆντας αὐτοῖς οἱ τὸ ταῦτα εἶδ[Ⓢ] τῆς ὁρισ-
τικῆς

πῶς τῶν γραφικῶν καὶ πατριαρχικῶν ἐρημάτων μυκτηρί-
 σαντες, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλῇ
 πρώτῃ Παραγράφῳ ἑκοστὸν δότερον. τρίτον, ὅτι
 τὰ ἐρήματα τῆς ἐβδόμης Συνοδῆς ταῦτα, ἦτοι ὡς
 5 γέγραπται αὐτῶν, ἦτοι ἐν τοῖς ἐρημώσεσι τοῖς
 καὶ ἐπὶ παρόντι μέρει ἐπὶ Παραγράφῳ τρίτῳ τῆς ὁγδόης
 τμήματος τῆς τρίτης κεφαλῆς ἢ περιόδου τελεία, ἢ
 δίδοσι τῷ Πάπῃ μοναρχίαν, ἀλλὰ τὸν μὲν Πάπαν ἴσα-
 σιν οὐκ Πατριάρχῳ ὡς καὶ τὰς λοιπὰς, ὅθεν καὶ σωρε-
 10 γόν μόνον λέγουσιν αὐτὸν, τὰς δὲ Συνοδοὺς Φατὶ σμύσαι-
 θαι ἐκ πάντων τῶν Πατριαρχῶν ἐξίστα καὶ τῶν λοιπῶν
 ἐγκρίτων Ἀρχιερέων τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς, τῷ
 δὲ ἄθροιστιν τῶν Συνοδῶν πᾶσα ἡ ἐβδόμη Οἰκου-
 νικὴ ὑπὸ τῶν Βασιλέων γεγενῆσθαι πεφαιέσθαι
 15 παρίσπον, καὶ ἴδε αὐτῶν τὸν τόπον. Πρὸς τῷ
 τρίτῳ δὲ, ὅτι ἀληθῶς ὁ Πάπας ὁρθόδοξῶν ἀναγ-
 γνῶν ἐστὶν ἐν ταῖς Συνοδοῖς, ἀλλ' ἔμμεν, τῷ αὐτῷ
 γὰρ τρίτῳ ἀναγνῶν καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχαὶ καὶ
 οἱ περὶ αὐτὰς ἱερεῖς, τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν παπιστῶν
 20 προβλήματα καὶ οὐκ ὄντων καὶ ὑπὸ τῆς σωκράτους καὶ
 ἑρμῆ καὶ Θεοδώρου ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ δότε-
 ρῳ, ἴδε καὶ τὰ οὐαχῶν πρὸς τῷ δότερον αὐτί-
 θεσιν ἐρημώμα. πρὸς δὲ τῷ τεταρτῷ ρητέον, ὅτι
 ὡς ἔγραψεν ὁ Ἰσαυρὸς τῷ Πάπῃ περὶ Συνοδῆς,
 25 ἕτως ἔγραψε καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς, καὶ ἴδε
 αὐτῶν τὰς τόπας τῆς τεταρτῆς καὶ εἰσῆς καὶ ἐβ-
 δόμης τῶν Συνοδῶν, ὅπως τῷ αὐτῷ τρίτῳ ἐκλήθη-
 σον οἱ Πατριαρχαὶ καὶ ὁ Πάπας πρὸς τῶν Βασιλέων
 ἐν αὐταῖς. δότερον, ὅτι ἔλεγε περὶ ἐαυτοῦ μόνον
 30 ὁ Πάπας τῷ Ἰσαυρῷ τὸ, ἔπλετο καὶ ἀλλὰ καὶ πε-
 ς τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, καὶ ὅλην ἐξ ὧν λέγει
 κατωτέρω ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλις Γερμα-
 νὸς ἔχουσι τῷ ἐξουσίαν τῆς δεσμεύει καὶ λύει τὰ
 ἐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια. τρίτον, ὅτι ὡς περὶ ἔφυγον
 35 ὁ μέγας Ἀθανάσιος τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ παρητήσιν
 τὸν Οὐάλοστα, καὶ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁρτοκόμῳ,
 καὶ ὁ Ἀντιόχεια Ἀναστάσιος αὐτέλεγε τῷ μέγα Ἰκ-
 σινιανῶ, εἰς ὃν Ἀναστάσιον καὶ πάντες οἱ κατ' ἐκείνῳ
 τὸν καὶ πατέρες ἀπέβλεπον, καὶ ὁ Ἀντιόχεια
 40 Φλαυιανὸς καὶ ὁ Ἡλίας καὶ Ἰωάννης οἱ Πατριαρχαὶ
 Ἱεροσολύμων αὐτέλεγον τῷ Βασιλεῖ Ἀναστασίῳ, καὶ
 ὁ Δαμασκηνὸς τῷ Καββαλίνῳ, καὶ ὁ Σεβέρῳ καὶ
 Ἰωάννης καὶ Μαρτίνῳ αὐτέλεγον τῷ Κῶνσταντίνῳ,
 καὶ ἄλλοι πατέρες ἄλλοις Βασιλεῦσιν, ἕτω παρητήσιν καὶ
 45 ὁ Γρηγόριος τὸν Ἰσαυρὸν, ἐπειδὴ ἐγίνωσκον αὐτὸν
 ἀμεταμέλητον καὶ ἀδιόρθωτον, καὶ γὰρ ἐζητεῖ συ-
 νοδὸν ἐπὶ αἵρεσιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ πρὸς σύστασιν
 τῆς Εἰκονομαχίας. ἔγραψε δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπο-
 τώμως, ἔχων ὡς μονάρχης καὶ μέγας καὶ ὑπὲρ τὰς Βασι-
 50 λείας, ἀλλ' ὡς ἐπερὶ δόμῳ τῇ τῶν Θεράγγων βορθεία,
 ὅθεν καὶ τὰ τέλη τῆς Ἱταλίας ἐκώλυσε τῶν δίδοσθαι
 εἰς Κωνσταντινέπολιν, αἰτίαν ἐν τῇ τῷ Εἰκονομαχίᾳ
 τῶ Ἰσαυρῷ, ὡς εἴρηται αὐτῶν εἰς τὸν τόπον. Σημέω-
 σαι οὖν, ὅτι περὶ Γρηγόριος ὁ Πάπας ἐγίνωσκε τὸν
 Ρώμῳν Ἐπίσκοπον μονάρχῳ καὶ κεφαλῇ τῆς

καθόλου Ἐκκλησίας, πῶς ἐκ ἔργου ἐαυτὸν ἐν ταῖς
 ὑπὸ αὐτοῦ τοῖς, ἀλλὰ μόνον εἶπον αὐτῷ ὅτι ἔ-
 πείθεται τοῖς πατέρεσι; καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς εἶπε τὸν
 Ἰσαυρὸν κεφαλὴν πάντων τῶν Χριστιανῶν; καὶ ὅτι
 τὸ αὐτὸς τῇ συμφωνίᾳ τῶν Βασιλέων καὶ Ἀρχιερέων
 ἔδωκε τὴν μέγιστον κῆρυξ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ; καὶ ὅτι
 τὸ σωτηρίσθαι τῷ ἐξουσίαν αὐτῷ ἀπλῶς καὶ ἀδελ-
 φῶς μετὰ τῆς ἐξουσίας τῶν Κωνσταντινουπόλεων Γερ-
 μανῶν; καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ ἑκτῇ κεφαλῇ
 ἔχαπιν. Πρὸς δὲ τῷ πέμπτῳ, ὅτι καὶ αὐτῷ ὅσοι
 κοινομύθῳ προσέφερον, καὶ ἴδε τὰ περὶ αὐτοῦ αὐ-
 τῶν βιβλίων ἐβδόμῃ κεφαλῇ πρώτῃ Παραγράφῳ
 δεκάτῳ τρίτῳ. Πρὸς δὲ τῷ ἑκτῷ ρητέον, ὅτι τὸ,
 ἐθέσπισε, κρινολογῆται καὶ ὑπὸ Βασιλέων καὶ ὑπὸ
 Ἀρχιερέων, καὶ ἐκ ὑπὸ μόνον τῶν Πάπα, οὐνοῖται δὲ
 πρὸς τὰς Βασιλεῖς ἐν ταῖς Συνοδοῖς αὐτὴν προσαγῆς,
 ὡς εἴρηται ἐν τοῖς αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰς Ἀρχιε-
 ρεῖς αὐτὴν δεήσεως; πρὸς τῆς καὶ σωμνέσεως. αὐτὴ
 δεήσεως μὲν, ὅτι ἐδέετο ὁ Πάπας λέγειν τῶν μικρῶν Θεο-
 δοσίᾳ ὑπὲρ ἀθροίσσεως Συνοδῆς, ὅπερ εἶδος τῆς διή-
 σεις ὁργανικὸν εἴρηται, Σίλβεστρος μὲν γὰρ καὶ Ἀλέ-
 ξανδρὸς τῷ πρώτῳ ἤγεραν Συνοδὸν, Δάμασος δὲ
 καὶ Νικηταρῖος καὶ Γρηγόριος τῷ δότερον σωμ-
 κρήσαν, Κελεσίῳ καὶ Κύριλλῳ τῷ τρίτῳ συ-
 νέστησαν, Λέων καὶ Ἀνατόλιος τῷ τεταρτῷ σωμ-
 γαγον, καὶ δεήσεσι δηλοῖσι καὶ παραινέσεσι καὶ τέως
 σωμνέσει, ἐπειδὴ πρὸς κληθῶντες πρὸς τῶν Βασιλέων,
 παρῆσαν ἐν αὐταῖς. αὐτὴ προσαγῆς δὲ, πρὸς τὰς
 Βασιλεῖς, οἱ γὰρ Βασιλεῖς Κωνσταντῖνῳ, Θεοδόσιος,
 καὶ Μαρκיאὸς τῷ πρώτῳ καὶ δότερον καὶ τρίτῳ καὶ
 τεταρτῷ ἤγεραν πρὸς τῆς καὶ προσαγῆς. τῷ δὲ
 πέμπτῳ ὁ μὲν Ἰκσινιανὸς ἤγερε προσαγῆς, οἱ δὲ Πα-
 τριαρχαὶ καὶ ὁ Βιγίλιος μόνον σωμνέσει, ἐμὴν καὶ
 ὁργανικῶς, ἐπειδὴ ἐκλήθησαν ὑπὸ τῶν Βασιλέων,
 μὲν πρὸς τῶν ἐνεργῶν αὐτοῖς πρὸς τῶν περὶ αὐτοῦ,
 καὶ μεταταῦτα οἱ μὲν Πατριαρχαὶ καὶ αὐτὸς ὁ Πάπας
 ἐρεγχοι, ἐπειδὴ ἐν μόνον ταῖς ἰδίαις Ἐπαρχίαις
 ἔλεγον τινὰ κατὰ τῆς μονοθελήσεως, ἐμὴν καὶ ἐν
 τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας ἀγαθόν τι κατὰ τῆς Αἵρεσεως
 ἐφροντίζον γινέσθαι, ὁ δὲ Πατριάρχης καὶ ὁργαν-
 κῶς, ἐπειδὴ ἐφροντίζετο κατὰ ὑπερβολὴν πρὸς τῶν
 πρὸς, συμβαλῶς, πρὸς κληθῶντες, κελόσσι καὶ πρὸς
 σαγαῖς σωμνέσει τὰς πατέρας, ὑποθήκη ὅμως
 Γερμανῶν τῶν Κυζίκων, τῶ χρηματίζοντες μεταταῦ-
 τα Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Γεωργίου τῶ
 νικαῦτα Κωνσταντινουπόλεως, ὡς γράφει Λέοντι τῷ
 Ἰσαυρῷ ὑπὸ αὐτοῦ πρώτῃ Γρηγόριῳ ὁ δότερος, ὅτι
 Βασιλεῖς καὶ αὐτὸν τὸν Πάπαν τοῖς αὐτοῖς τρόποις
 ἐκάλεσαν, ὁ δὲ Πάπας καὶ οἱ λοιποὶ Πατριαρχαὶ συ-
 ναιέσει μόνον ἤγεραν αὐτῷ, καὶ ἐδέετο πλέον
 ἐποίησαν πρὸς τῷ συγκλήσει αὐτοῦ. τῆς δὲ ἐβδό-
 μης ὁργανικῶς μὲν ἦν ὁ Ταράσιος καὶ μόνος, οἱ Βασι-
 λεῖς δὲ προσέταξαν καὶ παρεκάλεσαν, ὁ δὲ Πάπας
 καὶ οἱ Πατριαρχαὶ μόνον σωμνέσει προσέφερον ἐν
 αὐτῇ καὶ ἐδέετο πλέον. ἐμὸς ἐν ὁ Πάπας δεσπ-
 οματι

σμητι, ἥτοι πετροπῇ, ἡ σιωπῇ, ἡ θροισε τὰς συνόδας, ἀλλ' ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι. εἰ δὲ λέγει ὅτι τὸ θίσπισμα δηλοῖ περὶ τῶν, ῥητέον ὅτι αἱ μὲν τῶν Βασιλέων περὶ τῶν φαίνονται, πᾶς δὲ ἐπὶ τῷ Πάπᾳ ἡ περὶ τῶν: ἀλλ' ἐκ ἑκάστης δέξαι, ὅθεν καὶ ψόφῃσι ἀποδείκνυται. πῶς δὲ τρίτῳ ἡ θροισαν ὁργανικῶς καὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι. πῶς δὲ τετάρτῳ, καὶ γυνὴ ἡ Πυλῆ, καὶ ἴδε αὐτῶν τὰς τόπας. δεύτερον, ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τόπων τῶν φαίνεται Οἰκουμενικὰς κληθῆναι ἔξαι τὸν Πάπαν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας τὰς ἄλλας Οἰκουμενικὰς Πατριάρχας καὶ Διδασκάλους. ὅτι δὲ Οἰκουμενικοὶ ἐξίστη πάντες οἱ Πατριάρχαι κατὰ τὸ πρᾶγμα καλεῖνται, καὶ οἱ ἑγκριτοὶ Διδασκαλοὶ ὅμως, εἴρηται αὐτῶν μέρει δόξῃ. Πρὸς δὲ πῶς ἐξεδόμῳ, εἴρηται εἶναι πεφανῶς τὰ ῥήματα ταῦτα ψόφῃ, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφάλαιον ἑσχατὸν, καὶ ἡδὴ ῥητέον, ὅτι εἰ ἀντίρρῳ πῶς ληστικῶς Συνοδὸν ὁ Ρώμης μόνος, πῶς ὁ αὐτὸς εἶδετο τῷ Βασιλέως Θεοδοσίῳ ἵνα ἀπεργῇ ποιήσῃ αὐτῶν; καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίον καὶ κεφάλαιον τὸ αὐτὸ, καὶ ἐπὶ τῷ μέρει τῶν κεφάλαιον τέταρτον. περὶ τῶν ὁ Γενναῖος ἔπος ἐπὶ ψόφῳ γενναῖον, καὶ οἱ ἐπὶ ὁνόματι αὐτῶν γραφόμενοι λόγοι ἀπὸ τῶν Λατίνων ψόφῳ πλαστοῖσι, καὶ ἴδε αὐτῶν μέρει πρῶτον κεφάλαιον ὁ γδῶν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν δέκνυνται οἱ παπισταὶ ἔμῳν ψόφῃ, ἀλλὰ καὶ πεφανῶς δόξῃ. Πρὸς δὲ πῶς ὁ γδῶν ῥητέον, πᾶς γέγραπται μόνον τὸν Κελεστίνον δοκιμασθαι καὶ κηρύξαι πῶς τρίτῳ Οἰκουμενικῶν; ὅς ποιοις πρακτικοῖς καὶ ὅς ποιοις ἰσορικοῖς καὶ πατράσι; καὶ πῶς ἐκείνου ἡ ἀφορίσαι τὰς ταύτῃ ἀντιλέγοντας, ἡ πᾶσαι τὸν Ἀντιστοχίας Ἰωάννην, καὶ πολλὰς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀνατολῆς δέξασθαι αὐτῶν; ὅτι μὲν γὰρ ταπεινῶν τῶν πόλεων καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς ἀπὸ τῆς Αἰρέσεως τῶν Νεστορίων καὶ τῶν κατ' αὐτῆς μεγάλων φωνῶν τῶν ἀγίων Κυρίων συγκεκλήθησαν ὁ Βασιλεὺς πῶς Συνοδὸν ἵνα κληθῶν ἀπὸ αὐτῆς αἰφωναῖς Νεστορίων καὶ Κυρίων, φανερόν ἐστιν ἀπὸ τῆς περὶ πῶς Συνοδὸν βασιλικῆς Σάκρας, καὶ ἀπὸ τῆς Συνοδῆς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης περὶ τῆς αὐτῆς. ἀπέθανε δὲ ὁ Κελεστίνος ἐν τῇ αὐτῇ ἔτει, ὅθεν ὁ μετὰ Κελεστίνον ἐξῆς ἐβεδάωσεν αὐτῶν, ἥτοι σιωπῇ αὐτῇ, ὥς εἴρηται αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῇ δέκατῳ πέμπτῳ. κηρύξας δ' αὐτῶν πᾶσα ἡ Οἰκουμενικὴ δεξαμένη αὐτῶν, ἐν ἣ καὶ Ἀφρικῇ, μᾶλλον δὲ πάντων κηρύξας αὐτῶν ὁ Κύριος ἔξαι τε ὁπσολῶν καὶ ἄλλων συγγεγραμμάτων μέχρι τῆς κοιμήσεως αὐτῶν. εἴτα ἡ Συνοδος ἔγραψε περὶ τὸν Κελεστίνον πῶς κληθῶν αὐτῆς περὶ τὸν ἀποδοχικῶν, καὶ ἔχῃ περὶ δοκιμῶν, καὶ ἴδε αὐτῶν τὰς τόπας τῆς τρίτης καὶ τετάρτης τῶν Συνοδῶν περὶ τῶν ὁπσολῶν αὐτῶν ὡς ἐπεμψαν τοῖς Ἀρχιερεῶσι τῆς Ρώμης, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς ῥητάς μαρτυρίας. τὴν λοιπὴν τὸν Κελεστίνον δοκιμάσαι καὶ κηρύξαι πῶς τρίτῳ Συνοδὸν, μόνος ὁ μυθοπλαστὴς Βησσαρίων εἴρηκε πρῶτον, καὶ ἔδῃς ἑτέρους. τῶς, τῷ Βησσαρίωνος ἡ μαρ-

τυρία περὶ τῷ Πάπᾳ τοιαύτῳ ἔχει εἶσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ ἔχει Σεκένδῳ τῷ Πενταπόλεως ἡ μαρτυρία περὶ τῷ Αἰρεσιάρχῃ Ἀρέῃ. γνώτωσαν καὶ ἐν τῷ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ὅλης τῆς Οἰκουμενικῆς τὰς παπιστὰς, οἵτινες μὴ ἔχοντες περὶ τῶν παπισμῶν μάρτυρας ἀγίους καὶ ἀρχαίους, περὶ τῶν περὶ τῶν σεσωρευμένων ἀμαρτιῶν ἀνθρωπείων, τὰ χρηματίζοντα περὶ τῶν καὶ παλιμβόλων, ὅθεν καὶ ὁ παπισμὸς ἐδῇ κατὰ τὸ πρᾶγμα ἐστίν, ἐπειδὴ παρ' ἐδῇ κατὰ τὸ πρᾶγμα σωρίζεται. Πρὸς δὲ πῶς ὁ αὐτῶν ῥητέον, ὅτι περὶ μὲν τῷ Αὐθεντοῦντος, καὶ τῶν λοιπῶν ῥημάτων τῆς ὁπσολῆς εἴρηται εἰς πλάτῃ αὐτῶν βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ πρῶτῃ Παραγράφῳ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ, περὶ δὲ τῷ ἈΡΧΕΙΝ τῆς πίσεως, ῥητέον ἐν ταῦτα, ὅτι τὸ ἈΡΧΕΙΝ ὅσον 15 εἰς πῶς περὶ τῶν ὑποθέσειν περὶ τῶν ὁπσολῶν, ἡ ὡς ὁ Θεὸς λέγεται, καὶ ἐπὶ κυρίως καὶ ἀληθῶς καὶ ὡσαύτως ἔχων Ἀρχῶν πάντων Οὐρανῶν καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. δεύτερον, ὡς ὁ Χριστὸς λέγεται ἐν τῇ ἀποκαλύψει Ἀρχῶν τῶν 20 Βασιλέων τῆς γῆς. τρίτον, ὡς οἱ πολιτικοὶ Ἀρχοντες, οἱ μὲν βασιλεῖς ἐξαιρέτως, οἱ δὲ μὴ βασιλεῖς, ὑφειμένως. τέταρτον, ἐν ταῦτα εἰς πολλοὺς Ἀρχοντας τῆς αὐτῆς ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, λέγεται ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν Ἀρχῶν, ὡς Ληκῶ κεφαλῇ ὁ γδῶν, Ἀρχῶν τῆς Συ- 25 ναγωγῆς, καὶ περὶ τῶν κεφαλῇ τετάρτῳ, Ἀρχοντες τῷ λαῷ, καὶ Ἰωάννης κεφαλῇ τρίτῳ, Ἀρχῶν τῶν Ἰερουσαλὴν ὁ Νικόδημος. ἡ Ἀρχῶν λέγεται ὁ ἀρχιερεὺς τί πρᾶγμα ποιεῖν, ὡς τῆς περὶ Κορυθίως δεύτερας κεφαλῇ τρίτῳ, Ἀρχιερεὺς πᾶ- 30 λιν εἰαυτὸς σωρίζεται, καὶ περὶ τῶν κεφαλῇ δεκάτῳ ὁ γδῶν, Ἐξῆς παρρησιάζονται, καὶ Ληκῶ κεφαλῇ δωδεκάτῳ, Ἀρχιερεὺς τύπῃ τὰς πᾶδας. ὁ Πάπας ἐν τῷ τῶν Βασιλέων ἐλέγεται Ἀρχῶν μήτε ὡς ὁ Θεὸς, μήτε ὡς ὁ Χριστὸς, ἐ μὴ πᾶς μᾶνιτο, 35 ἐπὶ δὲ Ἐπίσκοπος Ρώμης μόνος, ἐν τῷ τῶν Ἀρχῶν ἀπὸ τῶν πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας εἰς, καὶ γὰρ καὶ οἱ ἄλλοι πατέρες καλεῖνται ἡγεμόνες, Ἐξάρχοντες, Ἀρχοντες, Πρεσβύτεροι, Πρεσβύτεροι, Συνοδοὶ, Φωστῆρες, Ἀποδέσμοι, Πυρσοὶ, Στύλοι τῆς ἀληθείας, Πατέρες τῶν 40 Ἐπισκόπων, Πατέρες πατέρων, Οἰκουμενικῆς Παίδου, Ἐδραῖωμα τῶν Ἐκκλησιῶν, Κορυφαῖοι, Δημιουργοὶ, Στερέωμα, Ἀρχιτέκτονες, Ἐρεσμα, Κεφαλῇ, Κανόνες πίσεως, τῆς Οἰκουμενικῆς ἀπάσης Πρεσβῆται καὶ Διδασκαλοὶ καὶ Ὀφθαλμοὶ, Καρποδοῖται, καὶ 45 τρέφοντες πῶς Οἰκουμενικῆς, Χαρακτῆρες τῆς Ἐκκλησίας, Μεγάλοι ἀνταγωνισταί, Μεγάλοι Ἐπίσκοποι, Νεοὶ Ἀπόστολοι, Ἰσαπόστολοι, κοῖοι τῆς Οἰκουμενικῆς Ποιμνῆς, Πρωμῆτες καὶ Πρεσβῆται καὶ Στόμα Ἐκκλησίας, Μεγάλοι πατέρες, Ζῆλῃ πίσεως, ἀ- 50 καθάριτοι Πύργοι, Βάσις δογμάτων, Πέτρα πίσεως ἀρρήκτου, Πρεσβῆτοι ἀσεβείας, Ἀρχιποιμνῆς, μεγάλοι Ἀρχιποιμνῆς, σοφοὶ Ποιμνῆται, Ὁρθοδοξίας, Φύλακες καὶ Ἀροτῆρες τῆς Ἀμπέλης, ἄσασοι Πύργοι, Κοσμήτορες ὁπσολικῆς χορείας, Ἀρχιερεῖς

Ἀρχιερεῖς αὐταρχία τῶ λόγῳ, Ἀποστόλων Διάδο-
χοι. ὅππῃ πᾶσαι Ἀρχόντες τῶ Οἰκουμενῇ, Ἐκκλησίας
Θεμέλιον καὶ Πρεσβύτεροι καὶ Καὶν, Κληρωταὶ
τῶ θρόνῳ τῶ χειρὶ ὅππῃ τῆς γῆς, ὡς Πέτρος Πέτρος
5 ὁμολογίας, ὅππῃ ἔπῃζον ὁ Χριστὸς τῶ Ἐκκλησίαν
αὐτῶ, Στήλη ὀρθοδοξίας, Παροσιώτατοι, Μακα-
ριώτατοι, Ἀγιώτατοι, Ἅγιοι, Φῶς, Ἄλως, μεγά-
λοι ἱερεῖς, ὅππῃ κοιῶς πάντων τῶ ὁπισθασίαν
λαβόντες, μεγάλοι τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλοι,
10 Ἀποστολικοὶ ἄνδρες, Ἀποστολικοὶ ἱερεῖς, Ἀποστολικὴ
Χορεία, ἐξ Ἀποστολικῆς αὐθεντίας Χορεία, Πατέρες
τῶν χειρῶν, Θεωρητικοὶ ἄνδρες, τῶν ὑπερέχοντων
σοφοὶ ὑποφῆται, Θεοφόροι, Θεοπρόδοτοι, Θεοφύλαχοι,
Δεσπότης πάντων, τῆς Ἀποστολικῆς αὐθεντίας ἄγιοι,
15 Διδάσκαλοι Διδασκάλων, Ποιμένες Ποιμένων, Παῦλῳ
ἐξοπλιστοὶ, Κορυφαῖοι ὡς ἄλλοι Ἀπόστολοι, Κυ-
φαῖοι τῶν πατέρων, Διδάσκαλοι τῆς καθολικῆς
πίστεως, ὄργανα τῶ ἁγίῳ Πνεύματι, ὅππῃ τῆς
Ἐκκλησίας, Κύριοι, Καθηγούμενοι, Πατέρες καὶ δι-
20 δάσκαλοι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, Φῶτα τῶν φῶ-
των, κριοὶ Πατέρες τῆς Οἰκουμενῆς, Θεότατοι, Θεο-
τίμητοι, Εὐλαβέστατοι, Θεοφιλέστατοι, τὰ πάντα
ἀγιώτατοι, ἀγαθοὶ Ποιμένες, Ὀσιώτατοι, Αἰδου-
μώτατοι, ἱερώτατοι, Κύριοι καὶ Δεσπότης, Θεοκυ-
25 νητοὶ Ἐπίσκοποι, δόδοι τῶν δόλων τῶ Θεῷ, Ἐπί-
σκοποι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, Λειτουργοὶ Θεῷ,
Ἀγαθοὶ Θεράποντες, Ἐδοξοὶ καὶ Ἐπίσημοι πατέ-
ρες, Γεωργοὶ, Μακάριοι, Μεγάλοι, κατασκάπτοντες,
ἐκτείνοντες καὶ καταφυτεύοντες, τῶν Ἀποστολικῶν
30 δογμάτων ὑπέρμαχοι, ψήφῳ τῆς θείας χάριτος
ἀναφανέντες ἡγούμενοι τῶν Ἐκκλησιῶν, Γαργα-
λῶν Χειρῶν, Θεωματοργοὶ, Θεομοθέται, ἐξ Ἀπο-
στολικῆς αὐθεντίας λαβόντες τῶ ἐξουσίαν, Ἀρχον-
τες ἱερωσύνης, ἐλάχις τῶν Ἐκκλησιῶν Πρεσβυ-
35 συμβασιλεύοντες τῶ Χριστῷ. ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦ-
τα ἴδε αὐτῶν μέρες δούτερη κεφαλῶν ἐχάτη,
καὶ εἰς τὰ Μηρολόγια, καὶ εἰς τὰ συγγράμματα τῶν
ἁγίων πατέρων, καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν ἁγίων Συ-
νόδων. ὡς ἔν λέγονται οἱ πατέρες πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ
40 Ἀρχόντες τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι ὅππῃ τῶν Ἀρ-
χόντων τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ἀρχόντες τῆς

Ἐκκλησίας, ἥτοι τῆς κατ' αὐτὰς μερικῆς Ἐκκλησίας,
ἔτι λέγεται καὶ ὁ Λέων, καὶ πάντες οἱ Ῥώμης Ἐπίσκοποι,
ὅππῃ ὁ Κωνσταντῖνῳ ἔγραφε κοινῶς τοῖς πατράσι τῆς
πρώτης Συνόδου, τῶ Θεῷ ὑμᾶς ἀπεχρηστωμένῳ ἱερεῖ πε-
καὶ Ἀρχόντας κρίναι τε καὶ Διακρίναι τὰ πλήθη καὶ
Θεῷ εἶναι ἅτε δὴ αὐθρόων ὑπερέχοντας ὁριστα-
μῶς κατὰ τὸ εἰρημῶν, Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐσε καὶ υἱοὶ
ὑψίστη πάντες. καὶ τῶ, ὁ Θεὸς ἐστὶν ὁ σωματογωγῆ
Θεῶν. Γελασῶν βιβλίῳ δούτερη κεφαλῶν ὁ γ-
δόμ. καὶ ὁ Θεοφύλακτος Ἰγνατίῳ ὁπισθολῇ πρὸς Τρέ-
λλας, λέγει Ἀρχόντα τῶν Ἐπισκόπων Πολύβιον.
Εὐσεβίῳ βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλῶν τριακοσῶ πέμ-
πῳ. καὶ αὐτῶν ὅππῃ πολλοὶ ὑπὸ Διαφόρων Ἐκκλη-
σιαστικῶν συγγραφέων ἐπομῶν Ἀρχοντας τῶς ἁγίας
πατέρας. καὶ βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλῶν ὁ γδόμ ὁ
Κύριος Ἀνατόλιῳ ἐβδόμῃ Περνασήμῳ τῆς ὀρ-
θῆς πίστεως, καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ πρὸς τῆς ἐβ-
δόμῃς ὁ κεκληρικῆς ὅππῃ ὁ γδόμ λέγονται οἱ πατέρες
Ἀρχεῖοι τῆς ἱερωσύνης, ὅππῃ δὲ ὁ Λέων ἐβδό-
μῃ ὑπὸ τῶν Βασιλέων Ἀρχῶν κατὰ τὸν πέμπτον
τῶν, ὡς ἀρχομῶν δηλονόμῃ τῆς ὁσεβείας, ἥτοι
κινῶν τὰ τῶ Εὐτυχῆ καὶ τὰ τῆς λησλικῆς Συνό-
δου, καὶ ζητῶν τῶν Βασιλέων Συνόδου πρὸς ἀνά-
κρυσιν καὶ διόρθωσιν, ἀλλὰ μήτε τῶ δίδωσι πρ-
νόμιόν ἢ τῶ Πάπῃ ὑπερῆς, πρῶτον, ὅππῃ αὐ-
τῶν εἴρηται καὶ ἄλλας ὄργανα γινέσθαι πρὸς ἄθροι-
σιν τῆς Συνόδου. δούτερη, ὅππῃ λέγει ὁ Ζωνάρας τῶν
Λέοντα καὶ τῶν Ἀνατόλιον ἐξοπλισμένους τὸν μαρτυ-
ρῶν περὶ τῆς Συνόδου, ὅππῃ ὅππῃ Συνόδῳ λέγε-
ται πρὸς πέμπτη, ὅτι Λέων καὶ Ἀνατόλιῳ τῆς
Συνόδου ἐξῆρχον. εἶτα ὅππῃ τρίτῃ Συνόδῳ ὁ κύ-
ριος ἐκλήθη πρὸς ἡμῶν τῶ Λέοντος, ἐβδόμῃ
καὶ ἔχῃ Ἀρχῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ τῆς Οἰκουμενῆς
Καθηγητῆς, καὶ ἔν ὁ Ἐφέσῃ Μητροπολίτης μένων
καὶ ὁ κύριος ἐκλήθησαν ὁρῶ καὶ ὡσαύτως κε-
φαλαῖ τῶν πατέρων τῆς Συνόδου, καὶ Πρεσβυ-
ἐξάρχου τῆς Συνόδου, ἐκλήθησαν δὲ ἔτι καὶ ὑπὸ
τῶν Βασιλέων, ἀλλὰ κοινῶς καὶ πολλοὶς ὑπὸ πάσης
τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου. ἔδοξεν ἔν καὶ ἐκ τῆς τῶ
τόπῃ ὡφελήθησαν οἱ σοφοὶ τῶν παπῶν εἰς βεβαίω-
σιν τινὰ τῆς ἥς πλατύνειν ἐξουσίας τῶ Πάπῃ.

45

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ. ΜΕΡΟΣ Γ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀρκαδιῶντες εἰς μαρτυρίαν τῶ ἀρκαδιζέσθαι τῶν Πάπῃ ὅππῃ τῆς Συνόδου καὶ τῶν Βασι-
λέων τῶ Συνόδου, τῶ Κωνσταντινουπόλεως Μακεδόνιον καὶ τῶ Φωρετικῶν σωματογῶν, ἐλέγχονται ὅ-
50 ταῦτα ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν ἱσορικῶν ἀπατείνες. καὶ ὅτι τῶ ἀρκαδιζέσθαι τῶς Βασιλεῖς
καὶ τῶς Ἀρχόντας ὅππῃ τῆς Συνόδου, εὐκατόδεκτον καὶ Πάπῃς.

Βεβαίως δὲ τῶν λόγων τῶν, πρῶτον ὑπὸ τῶ
Συνοδικῆ βιβλίῳ, λέγουσιν περὶ τῆς πρώτης
Συνόδου, ὅτι ἐξῆρχον αὐτῆς ἀρκαδιζέσθαι εἰς το-

ποτηρηταὶ τῶ Πάπῃ, εἶτα οἱ Πατριάρχαι, καὶ τέ-
λος πάντων Κωνσταντῖνῳ ὁ βασιλεὺς. δεύτερον,
ὑπὸ Θεοδώρῃ τῶ Ἀναγνώστῃ, λέγουσιν βιβλίῳ δούτερῃ,
ὅτι

ὅτι ζιζυντες Ἀναστασίῃ τῇ Βασιλείῳ Συνοδὸν ποιῆσαι κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Μακεδόνης χωρὶς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐχέσσης Πρεσβυτον τὴν τῆς μεγάλης Ρώμης Ἐπίσκοπον, ἔδεν ποιῆν ἔλεγε. καὶ τρίτον λόγῳ τῆς ἐν Φλωρεντίας Συνοδῆς, ὅπερ ὁ Πάπας Εὐγενίῳ παρεκάθισε πάντων ἐν αὐτῇ. ταῦτα οἱ Λατῖνοι. Ἀλλὰ ῥητέον περὶ μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι περὶ τῆς Συνοδικῆς ἔρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερος κεφαλαίῳ τρίτῳ, καὶ καθεξῆς ἐν τοῖς τόποις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, λέγοντος πολλὰς Ἀρχοντας, Πρεσβυτους, Ἡγουμενους, Ἐξάρχους, καὶ ἄλλους, καὶ μάλιστα ἰσοδυναμους τῇ Ρώμης. περὶ δὲ τὸ δούτερον, ἁπλῶς ἡμεῖς ἔλεγα θεῶν ἑμὸν σημείωσας ἐφιλοπονήσαντες ἐν τοῖς ἀνωτέρω βιβλίοις, ἀλλὰ καὶ ῥητὰς μαρτυρίας ἐθήκαμεν ἀνωτέρω ἐν τῇ μέσῃ τέρτῳ, ἵνα ἔχωσιν οἱ πιστοὶ δυνάμει ἀπαντᾷ εἰς τὰ σοφίσματα τῶν παπιστῶν, καὶ ῥηδὶως καταρρέουσιν τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν. ἐδείχθη λοιπὸν ὅτι ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἐκάθισαν οἱ Ἀρχοντες ἐν μέσῳ τῶν Καγκέλων, πρῶτον τῶν, ἥτοι περὶ τῶν Καγκέλων, πρῶτον δούτερος, τῷ αὐτῷ Θεοσσηνῶν, καὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτῶν ἐκάθισαν οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ Λειτουργοὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, ἐν οἷς καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ τῆς Πάπας, καὶ καθέξῃ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι, ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ πρῶτον ἡλθον ὁ Μαρκιανὸς εἰς πᾶν Συνοδὸν μετὰ τοσούτων Ἀρχόντων, καὶ ἐπειδὴ ἐν ταῖς πρώταις πρῶτον οἱ Ἀρχοντες παρεκάθισαν τῆς Συνοδῆς καὶ περὶ τῶν Καγκέλων, ὁ Βασιλεὺς ἔλθων, ἐκάθισε περὶ τῆς ὡραίας πύλης, ἐν δὲ τῇ ὀκτῇ Συνοδῷ, ἐπειδὴ ἐκ ἐγγύετος ἡ Ἀθήνη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἐν τῇ βασιλικῇ Παλατίᾳ, παρεκάθισαν ὁ Βασιλεὺς τῆς Συνοδῆς, δὴλον δὲ ὅτι καὶ οἱ Ἀρχοντες παρεκάθισαν τῆς Συνοδῆς κατὰ τὸν τύπον τῆς τεταρτῆς καὶ τῆς ἑκτῆς. ἡ δὲ πρώτη, ἐπειδὴ ἡ Συνοδὸς ἡλθον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐκάθισαν ἡ Συνοδὸς περὶ τῶν Ἀμβωνῶν, δὴλον δὲ οἱ Ἀρχοντες παρεκάθισαν τῆς Συνοδῆς κατὰ τὸν τύπον τῆς τεταρτῆς καὶ τῆς ἑκτῆς. ἡ δὲ πρώτη, ἐπειδὴ ἡ Συνοδὸς ἡλθον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἐν οἷκῳ, καὶ ἐκ αἰσ ἀπλῶν οἴκων, ἀλλὰ ὡς ἔρηται ἀνωτέρω, ῥητέον καὶ ἐν ταῦτα κατὰ Θεοδώριτον λέγοντα, Συμεων-λυθότων δὲ πᾶτων, οἶκον μέγιστον ἐν τοῖς βασιλείαις ἡντιθέμισαν ὁ Βασιλεὺς, βασιλεῖα καὶ θρόνος ὅτι μάλιστα πλείους ἐν τέρτῳ τεθῆναι κελεύσας τῇ τῶν Ἀρχιερέων ὁποχρῶντα συλλόγῳ, ἔτι τὸ πρῶτον αὐτοῖς ἀντιπρὶς γέρας, εἰσελθόντες ἐπέτριψε, καὶ περὶ τῶν παρεκκλησίων βεβαλυσάσθαι. ὁ δὲ Εὐσέβιος λέγει ἐν τῇ τρίτῳ βιβλίῳ περὶ τῆς βίβης Κωνσταντίνου, καθίσαι πᾶν Συνοδὸν ἐν αὐτῇ δὴ τῇ μεσαυτάτῳ οἶκῳ τῶν Βασιλείων, ὅτι δὴ καὶ ὑπερφίεον ἐδέκεν μεγέθει τῶν πᾶτων, βασιλεῖα τ' ἐν

τάξει πλείων ἐφ' ἑκατέρωθεν τῶν οἴκων πλούτῳς Διατεθόντων, εἰσω παρῆσαν οἱ κεκλημένοι, καὶ πᾶν παρῆσαν ἔδραν ἅπαντες ἀπελάμβανον. ἀλλὰ ὅτε δὴ σὺ κόσμῳ τῇ πρέποντι ἡ πᾶσα καθῆτο Σύνοδος, σιγὴ μὲν τῶν πάντων εἶχε παρῆσαν τῆς Βασιλείας 5 παρῆσαν, εἰσὶν δέ τις πρῶτος, καὶ πᾶσι δούτερος, καὶ τρίτος τῶν ἀμφὶ Βασιλεία, ἡ γὰρ δὲ καὶ ἄλλοι ἐπὶ τῶν συνηθῶν ὁπλιτῶν τε καὶ δορυφόρων, μόνον δὲ τῶν πιστῶν φίλων. πάντων δὲ ἐξαναπαύων ὅτι συνηθῆματι, ὁ πᾶν Βασιλεὺς εἰσοδὸν ἐδήλυν, αὐτὸς δὴ 10 λοιπὸν διέβαινε μέσος οἷα θεῶν τῆς ὡραίας Ἀγγελος, λαμπρὸν μὲν ὡς περὶ φῶς μαρμαρυγαῖς ἐξαερώων περιβολῇ ἀλαργίδος πυρῶν καταλαμπόμηναι ἀκτῖσι, χρυσῆ τε καὶ λίθων πολυτελῶν διαυγέσι φέγγεσι κοσμημένη. καὶ κατωτέρω. Ἐπειδὴ 15 παρῆσαν ὅτι πᾶν πρῶτον τῶν ταγματῶν ἀρχὴν, μέσος καὶ πρῶτος ἔσθι. σμικρὸν δέ τις αὐτῇ καθίσματα ὅτι χρυσῆ πεποιημένη παρῆσαν, ἐπε-τεροῦ ἡτῆς Ἐπισκόπος ὅτι πᾶν οἶκον ἐκάθισε, ταῦτον δ' ἐπὶ πρῶτον πάντες μετὰ Βασιλεία. ταῦτα καὶ Συμεων 20 τῆς βιβλίας πρῶτον κεφαλαίῳ ὁ γδῶν, καὶ Θεοδώρι-τος βιβλίας πρῶτον κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ, καὶ ὁ Γελάσιος βιβλίας δούτερος κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ. Ἐκάθισε δὲ ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ μέσῳ, ἐκ ἧτος μὲν ὡς ἔχεν τινὰς μὲν τῶν πατέρων ἐμπεδῶν, τινὰς δὲ ὁπλῶν, 25 ἀλλὰ τῶν πατέρων καθέδοντων ἐν ἀμφοτέρωθεν ταῖς τῶν οἴκων πλούτῳς ἐν αἷς ἡτοιμάσθαι καὶ οἱ θρόνοι, ὁ Βασιλεὺς μόνος ἐκάθισεν ἐν τῇ μέσῳ, ἥτοι ἐν τῇ μέσῳ τῆς ταίχης ὅτι ἦν ὅτι τῆς κεφαλῆς, ἥτοι αὐτῶν τῶν παρεκκλησιῶν τῆς Συνοδῆς πατέρων, ὅπερ ταῦ- 30 τόν ἐστι τοῖς Καγκέλοις τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, καὶ τῆς τόπῳ ἐν ταῖς παρεκκλήσεσι Κωνσταντίνου ὁ Πρωτοπρεσβυτέρου ἐν τῇ ἑκτῇ. ἦσαν δὲ μετὰ τῆς Κωνσταντίνου καὶ πιστοὶ φίλοι, ἥτοι Ἀρχοντες, ὡς ὅτι πᾶν πρῶτον ἀρχὴν μέσος καὶ πρῶτος ἔσθι, οἷτινες κατὰ τὸν αὐ- 35 τὸν τρόπον ἐκάθισαν μετὰ τὸν Βασιλεῖα, ἥτοι ὅτι πᾶν τῆς Συνοδῆς, ὡς ἐκάθισαν καὶ ἐν τῇ τεταρτῇ καὶ ἐν τῇ ἑκτῇ, τὸ γὰρ καθίσματα τῆς Κωνσταντίνου τύπος ὡς τῶν Βασιλείων καὶ τῶν Ἀρχόντων ἐν ταῖς μεταταῦτα Συνοδοῖς. ὅτι δὲ τὸ καθέζεσθαι 40 Βασιλεὺς καὶ τῶν Ἀρχόντων ἐν ταῖς Συνοδοῖς ἀπαρ-δεκτον ὡς καὶ τοῖς Πάπαις καὶ ἐκ ἐναντίας, γράφει τῆς ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ δούτερος ὅτι πᾶν πρῶτον περὶ τὸν ἴσχυρον. λέγει γὰρ, Συνοδὸς ἐν τῇ πρῶτῃ καὶ κατωτέρῳ καὶ συνηθῆσθαι ὅτι πᾶν πᾶσι τῆς Οἰκ- 45 μῆνης οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἡ σύγκλητος καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκάθισε, καὶ ὁ Βασιλεὺς ὁ φιλόχρηστος καὶ ὁ εὐσεβὴς ὁ καὶ συνηθῆσθαι ὁφείλων καθίσαι ἐν τῇ βεβλῇ, καὶ τῶν καλῶς λέγοντας φιλοτιμῆσθαι, καὶ τῶν ἐξω τῆς ἀληθείας ὁποδιώξαι, σὺ τῶν Βασιλέων ἀσα- 50 τῆτος καὶ βαρβαρίζοντες; ἴδε καὶ ἀνωτέρω κεφαλαίῳ δεκάτῃ Παράγραφῃ τέρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὁ δὲ ἐν τῇ, ἡ ἐπὶ τῇ ἡθηνεῦσαι τὰς Ἐπισκόπους ἐκάθισαν (ὁ μέγας Κωνσταντῖνος) αὐτῶν ῥήτῃ
τῇ Εὐσεβίᾳ, ὅτι ἐπινεῦσαι τὸ προσκυῖναι θεοῖς, καὶ ὅτι διὰ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τῶν τε κα-
5 θολῶν ἀκολουθησασάν αὐτῇ ἔντε τοῖς καθίσματι καὶ τῇ τάξει Συνόδων, καὶ τῇ Πάπᾳ Στεφάνῳ, δεικνύται
τῷ Βασιλεῖ καὶ τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ τῶν ἐκκλησιῶν Πατριάρχῳ τε καὶ Τοποτηρητῇ.

Ἐκείνο δὲ τὸ, ὅτι ἐκάθισαν, πρὶν ἢ τὰς Ἐπισκόπους
ἡθηνεῦσαι, ἡ μαρτυρεῖ τῇ Βασιλείᾳ ἐλάττωσιν,
10 ἀλλὰ μεγαλύνει τὸ ἄκρον, καθὼς γὰρ Ἀπὸ τῶν πατρῶν
τὰς πατέρας ἀλάττωσιν, ἡ ἐπὶ τῇ καθίσταν ἡθηνεῦ-
σαι λέγει ὁ Σωζόμενος, πρὶν αὖ οἱ Ἐπίσκοποι ἡθηνεῦ-
σασιν. πρῶτον τὴν εὐλαβίαν καὶ αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν
τῶν Βασιλέων κατεῖχον. οἱ δὲ πατέρες Ἀπὸ τῆς καὶ
15 τῶν πατρῶν ὑποταγῇ ἐδέχθησαν τὴν καθίσταν. ὁ
θεὸς δὲ ἡθηνεῦσαι ἐκ τῶν πατέρων, οἱ δὲ
ἐκάθισαν, ὡς ἐκ τῶν πατέρων αὐτῶν καθίσταν, ὅθεν
λέγει ὁ Σωζόμενος, Ἐπὶ δὲ ἡ κυρία παρὼν, καθ' ἣν
20 ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἀμφίβουλον, συνήλθον ἐκ τῶν Βασι-
λέων, καθὼς καὶ τῶν κρατῶντι ἐδέχθησαν κοινωνήσαι
αὐτοῖς τῆς βασιλείας. Ἐπὶ δὲ ἐκ τῶν πατέρων τῶν
ἱερέων, Ἀπὸ τῶν πατέρων ἀρχὴν τῆς συνόδου, ἡθηνεῦ-
σαι τινὲς ἐκάθισαν ὡς περὶ αὐτῶν κατεσκεύαστο,
25 καὶ ἡ συνὸς καθίσταν ἐκ τῶν πατέρων. βιβλίῳ πρώτῳ
κεφαλῇ ὁκτωκαιδεκάτῳ. ἦν δὲ ὁ θρόνος τῶν Κωνσταν-
τίνων μικρὸς, ὡς ἦσαν τυχὸν καὶ οἱ τῶν Μαρκιανῶν καὶ
Παυλῶν, καὶ γὰρ ὡς εἶρηται τύπος ἦν τῆς πρώτης
συνόδου τοῖς μεταταῦτα. μικρὸς δὲ, καὶ αὐτὸς Ἀπὸ

τοῦ τῶν ἐκ τῶν Βασιλέων συνήθως μεγίστου θρόνου,
καὶ μὴ ἀπλῶς μικρὸς ἀλλ' ἐξ ὑψηλῆς χρυσοῦ πεποιημένος.
Ἐπιλέγομεν δὲ, ὅτι ἐπειδὴ ἐν τῇ οἰκῇ τῇ οἰκῇ
τέρει τῆς Συνόδου ἐκάθισαν ἐκαστέρως αὐτῶν ταῖς
πλευραῖς, ἔτω καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκάθισαν ἐφ'
ἐκαστέρως ταῖς πλευραῖς τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὴν
τῶν Ἀρχόντων ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἐκκλῆσιων αὐτῶν.
ἔτω ἐκάθισαν, ὡς εἶρηται, καὶ ἐν τῇ οἰκῇ καὶ ἐκ-
δόμῃ. ἐξ ὧν γίνεται δῆλον, ὅτι παύτως οἱ Βασιλεῖς
παρόντες καὶ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι αὐτῶν ἐκ τῶν Οἰκουμενικῶν
συνόδοις προσκαθύνοντο τῆς Συνόδου πάσης, καὶ ἡ καὶ οἱ
τοποτηρηταὶ τῇ Πάπᾳ, ὡς ἐκ τῶν τόπων ἐκαθίσταντο
ἐκ τῆς καὶ Πάπας. τῇ, ἐκ τῆς καὶ τῶν ψόδων ἐκ-
ρίας, ἡ καὶ ὁμοιοῦ καὶ Στέφανος ὁ Πάπας,
γραφῶν καὶ Βασίλειον τὸν Μακεδόνα, λέγει γὰρ,
ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρώτῃ Συνόδῳ τὸ μακάριον Σίλ-
βιστρον ὁ Πάπας ἐξέφωκον, προσκαθύνοντες ἐκαστὸν καὶ
τῇ ἀγίᾳ Κωνσταντίνῳ. κατὰ τὴν ἀρχὴν λέγουσιν οἱ παπῆς
προσκαθύνοντες τῶν Βασιλέων ἐκ τῶν Συνόδοις τὸν Πάπαν,
ἐπειδὴ προσκαθύνοντες αὐτῶν ἡ μόνον οἱ Βασιλεῖς, ἀλλὰ
καὶ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι.

39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι καὶ ἐκ τῶν ὁμοίων καὶ ἀεργείας τῶν ἐκ τῶν λαοῖς Συνόδοις Βασιλέων, καὶ κατὰ τὴν οἰκῇ
θα, τύπος ἦν ἡ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

35

Ὁ μόνον τῇ καθίσματι καὶ τῇ τάξει ἦν ἡ πρώτη
συνὸς τύπος ταῖς μεταταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν
ἀλλοῖς ὁμοίαις, ὡς γὰρ ὁ Κωνσταντῖνος λόγον προ-
σφωνητικὸν εἶπε τῇ Συνόδῳ, ὅτι κατὰ τὴν οἰκῇ
40 βίος ἐν τῇ τρίτῳ βιβλίῳ τῇ βίᾳ αὐτῶν τῇ Κωνσταν-
τίνῳ, καὶ ὁ Θεοδώριος καὶ Γελάσιος καὶ Σωκρά-
της, καὶ ἄλλοι, ἔτω καὶ ὁ Μαρκιανὸς λόγον προ-
σφωνητικὸν εἶπον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Συνόδῳ, πράξει
ἐκτῇ. καὶ ὡς ὁ Κωνσταντῖνος κατὰ τὸν Θεοδώριον καὶ τὸν
45 Γελάσιον ἐνήργει ἐκ τῶν Συνόδοις, λέγουσιν γὰρ,
Ὁ πάνσοφος Βασιλεὺς οἶα δὲ καὶ φιλοπάτωρ τοῖς
ἱερεῦσιν ὡς πατέρας προσέφερε τῶν ἀποστολικῶν
δογματῶν τῶν συμφωνίᾳ πραγματεύομενος. καὶ ὁ Σω-
κράτης, τότε ἦν τὰς περὶ ὁμοιοῦ καὶ εἰρήνης λόγους
50 ἐκ τῶν πλατῶν διεξελθόν, αὐτῶν περὶ τῶν δογματῶν
ἐκ τῶν μελέων ἡθηνεῦσαι τῇ αὐτῶν γνώμῃ ἐπέτρε-
ψε. καὶ πάλιν Θεοδώριος καὶ Γελάσιος, ἐπὶ πο-
λλὰς δὲ ἡμέρας, καὶ δὲ ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐκκλῆσιαν συ-
νερχόμενοι τοῖς Ἐπισκόποις ὁ Βασιλεὺς, ἀμα αὐ-
τοῖς τὰς περὶ τῆς πίστεως διελάμβανε, τὰς τε

ἀλλοῖς αὐτῶν γνώμας ἀνελίγετο. καὶ ὁ Γε-
λάσιος, Πρὸς γε πάντων τὰς τῇ πιστοῦ Βα-
σιλέως Κωνσταντίνῳ, τῇ ἐκ τῇ Συνόδῳ συνεδρῶσαν-
τος, θείας καὶ ἀποστολικῆς οἰκίας. Ἰδε αὐτῶν
κεφαλῶν δέκατον. ἔτω Θεοδώριος ὁ μέγας
ἐποίησε μετὰ τῶν δούτερων Συνόδοις, προσκαθύνοντες
τῇ ἀρχηγῶν τῶν Αἰρετικῶν καὶ αὐτῶν, καὶ ἰδε αὐτῶν
τέρω βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν ἐκτῷ, καὶ ἐν τῇ μέ-
ρει τῇ κεφαλῇ τρίτῳ τμήματι τρίτῳ Παρά-
γραφον δούτερον. ἔτω ὁ Θεοδώριος ὁ μικρὸς ἐκ τῶν
καὶ τῶν Συνόδοις Σάκρας αὐτῶν ὑπετύπη τοῖς πα-
τέρας τὸν τρόπον τῆς ἀλλοῦ. ἔτω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐκ τῶν Συνόδοις ἐποίησαν οἱ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ ὁ Βασιλεὺς.
ἔτω ὁ μέγας Ἰσπανιανὸς ἐγγραφῇ λόγους περὶ πίστεως
καὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Μηνῶν, καὶ τὸ πλῆρω-
μα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ καὶ τῇ πύ-
πῳ Συνόδῳ. ἔτω ὁ ἀλλοῦ αὐτῶν Ἰσπανιανὸς ἐ-
γραφῇ ἐγγραμμά ἐκ τῶν πᾶσαν τῇ ἐκκλῆσιαν περὶ τῇ
ἐκ τῶν πίστεως, καὶ παρῆναι πάντας ἀποδέχε-
σθαι τὸ σύμβολον τῆς δούτερων Συνόδου. ἔτω ἐκ τῶν
Κωνσταν-

Κωνσταντίνῳ ὁ Πωγωνιάτῳ αὐτῇ ἑκτῇ, ὅς καὶ σύμψηφος τῇ Θεῷ αὐτῇ Συνοδῷ κληθῆναι καταξιώθη, καὶ καθ' ἑξῆς οἱ ὀρθόδοξοι βασιλεῖς αὐταῖς κατ' αὐτὰς αἰγλαῖς Συνοδοῖς. καὶ ὡς ὁ Κωνσταντίνῳ παρσεκέλευε τὰς πατέρας γραμμασι τιμητικῶς, καὶ σιτηρεσίαις θαψιλέσι καὶ ὀχήμασι περιέθαλπε κατὰ τὴν ἑυσέβιον αὐτῇ ἐρημικῷ τόπῳ, ἔτι καὶ Θεοδοσίῳ καὶ

Μαρκιανῶς καὶ Πωγωνιάτος καὶ Κωνσταντίνῳ καὶ Εἰρήνῃ ἐπαίειν ἔμμενον τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις, ἀλλὰ καὶ τοῖς δὸτῃ τῆς Ρώμης, καὶ ἴδε τὴν Σάκερον τῇ Πωγωνιάτῃ παρὰ τῇ Ρώμῃς ἀνωτέρῳ βιβλίῳ ἔκτε κεφαλαίῳ ὀγδόῳ Παραγράφῳ τρίτῳ, καὶ ὅλον τὸ παρὸν 5 μέρῳ, καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ πρώτῳ Παραγράφῳ τετάρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Τὴν δὲ λαὸν τὸν παρδρεύον, ἥτοι παρκαθῆναι αὐταῖς Συνοδοῖς κατὰ τὰς αὐταῖς παρκαθῆναι, καὶ τίςιν ἴδιοι.

Τὸ ΣΥΝΕΔΡΕΥΩ καὶ ΠΡΟΕΔΡΕΥΩ δηλοῖ τάξιν καὶ μόνον, οἷον τὸ τῷ Ἐπισκόπῳ Ρώμης παρὰ τῇ Εὐτυχῇ, ὁ Πέτρος αὐτῇ ἰδίᾳ παρκαθῆναι. δηλοῖ ὡς ἔρηται ἀνωτέρῳ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ ὀγδόῳ παραγράφῳ δωδεκάτῳ, ὅτι ὁ Πάπας αὐτῇ ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ παρκαθῆναι, δηλονότι τῷ ὑπ' αὐτῇ Ἐπισκόπῳ, ὡς ἔγραφε καὶ ὁ ἅγιος Κύριλλος, ὅτι ὁ Ρώμῃ Συνοδῷ τετύπωκε κατὰ Νεστορίαν, παρδρεύοντος Κελεσίου, τῆς ἰδίας δηλονότι Συνοδῆς, ὁκείων γὰρ καὶ μόνων τάξιν καὶ ἀξιώματι παρκαθῆναι, ἐπεὶ ὁκείῳ ἀκολοθεῖ ἡ Δυτικῇ Συνοδῷ. ὅθεν ὁ μέγας Ἰσωνιανὸς παρὰ Μησαν γράφων, λέγει περὶ τῷ Πάπᾳ Ἀνδραστίῳ, ὅτι καὶ πᾶσι τῶν μακαρίων κατὰ τὴν Δύσιν Ἐπισκόπων

ἔπεται Συνοδῷ. σημεῖσαι ὅμως ἐπὶ τῇ καὶ παντὶ Πατριάρχῃ καὶ Μητροπολίτῃ ἰδιόνοισιν, ἐπεὶ καὶ πάντες οἱ Πατριάρχαι, καὶ πάντες οἱ Μητροπολίται 15 τάξιν καὶ ἀξιώματι παρκαθῆναι τῶν ἰδίων Συνοδῶν. ἀλλὰ καὶ αὐταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς τάξιν δηλοῖ τὸ παρδρεύω, καὶ γὰρ ὁ Πάπας Λέων ἐπὶ τῷ ἑπτασολῇ παρὰ τῷ ὁ Καλλικρόνι Συνοδοῖς, διὰ τῶν Τοποτηρητῶν ἐμὲ παρδρεύειν, κατωτέρῳ λέγει, ὅτι ὁ 20 Κύριλλος τῆς τρίτης Συνοδῆς παρδρεύει. καὶ τὸ Συνοδικὸν καὶ ἅλοι πατέρες τῆς Πατριάρχας κοινῶς λέγουσι Προεδρεύοντας, Προκαθεζομένους, καὶ ἔξάρχοντας αὐταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνοδοῖς, καὶ ἴδε ἀνωτέρῳ τῆς τέρας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν. 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Τὴν αὖτις δηλοῖ τὸ παρκαθῆναι καὶ παρδρεύω αὐταῖς Συνοδοῖς κατὰ τὰς αὐταῖς παρκαθῆναι, καὶ ὅτι αὐταῖς 30 Συνοδοῖς ἦσαν καὶ πολλοὶ ἱεράρχαι, καὶ λαϊκοί.

Ἐν ταῖς Συνοδοῖς τὸ ΠΡΟΚΑΘΗΜΑΙ ποτὲ μὲν δηλοῖ τάξιν καὶ ἀξίαν, οἷον λέγεται παρκαθῆναι τῆς αὐτῆς Συνοδῆς Κωνσταντίνῳ τὴν Βασιλέα, καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παρκαθῆναι αὐταῖς Συνοδοῖς. ἀλλὰ τὴν αὐτῇ αἰτίαν, ὡς ὁπφύροντας παρδύπον τῇ Βασιλείᾳ, ἡ δηλοῖ παρτίμησιν πολλῶν κατὰ τάξιν καὶ ἀξίαν, ἥτοι τῇ Βασιλείᾳ, τῶν Ἀρχόντων, καὶ τῆς Συνοδῆς παρτίμησιν δὸτῃ πολλῶν ἄλλων, ὡς αὐτῇ δεκάτῃ καὶ δωδεκάτῃ πράξιν τῆς ὁ Καλλικρόνι Συνοδῆς λέγεται, Προκαθήμενῶν τῶν αὐτῶν Ἀρχόντων καὶ τῆς αὐτῆς Συνοδῆς. καὶ αὐτῇ ὀγδόῃ πράξιν τῆς ἐβδόμης Συνοδῆς λέγεται, Προκαθίστασης τῆς Βασιλείας καὶ τῇ συμβασιλεύοντῃ αὐτῇ ἡμῶν παρτίμη τῇ Συνοδῷ. καὶ ὁ Ταράσιος ἑπτασολῇ παρὰ Ἀδελφῶν τὴν Πάπαν ἔλεγε, Προκαθεσθῶντων ἀπάντων ἡμῶν, κεφαλῶν ἐποισάμεθα τὸν Χριστόν. τῇ δὲ ἐλέγεται, ὡς εἶμαι, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πλήθος καὶ παρκαθῆναι αὐταῖς Συνοδοῖς, καὶ γὰρ ὁ Εὐσέβιος εἶπε παρσεχῶς ἀνωτέρῳ, Ἐρχομένη τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ αὐτῇ Συνοδοῖς, παρκαθῆναι τὰ γράμματα, πρώτων, δευτέρων καὶ τρίτων, καὶ συνηλθον αὐτῇ καὶ φίλοι, οἱ γινῶν καὶ ἐκαστὸς μετ' αὐτόν. ὁ αὖτις αὐτῇ αὐτῇ τέρας λέγει περὶ τῶν Ἐπισκόπων τῆς πρώτης Συ-

νοδῆς, ἔπειστο αὐτοῖς Παρσευτέρῳ καὶ Διακόνῳ, ἀκολοθεῖν δὲ πλέσων, ὅσων δ' ἐτέρῳ, ἢ καὶ αὐτῶν εἰς κατάληψιν. καὶ αὐτῇ τετάρτῃ, ἐπεὶ ἡ 35 σάν παρκαθῆναι Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ τῇ Συγκλητῇ, ἀλλὰ πόσοι ἦσαν ἀκόλατοι καὶ ὑπερέτα, καὶ τῶν πατέρων ὁ παρκαθῆναι καὶ ὑπερέτα; αὐτῇ τῇ ἑκτῇ παρκαθῆναι τῇ Βασιλείᾳ καὶ τῇ Ἀρχόντων, πάντως ἦσαν καὶ τὰ γράμματα καὶ ἀκόλατοι, ὡς περὶ καὶ αὐτῇ πρώτῃ Συνοδῷ 40 δῶ. αὐτῇ τῇ ἐβδόμῃ Συνοδῷ συνηλθῆσθαι τῆς Συνοδῆς αὐτῇ Παλατίῳ αὐτῇ Μαγιστρά, καὶ τῆς Βασιλείας καὶ τῇ Βασιλείᾳ, λέγεται ἐκῇ αὐτῇ τέρας τῆς αὐτῆς, ἥτοι τῆς ὀγδόης πράξεως, ὡς ἀνωτέρῳ αὐτῆς (ἥτοι Χρήσεων πολλῶν ἐγκρίτων παρκαθῆναι 45 τῆς περὶ τῶν αἰγίων Εἰκότων) εἰς ἐπὶ τῇ αὐτῇ καὶ τῇ ὁδοξοτάτων Ἀρχόντων καὶ τῇ Φιλοφρίστῃ λαῷ, ὅπαντες καταλυγόντες τῇ παρκαθῆναι, ἐπὶ αὐτῇ τῇ ἀληθείᾳ. καὶ πάλιν, τὰ ἐκῇ τῇ Θεοφιλεῖς Ἐπισκοπῇ ἀφῆμῃσαν σὺν τῇ πλήθι 50 τῇ λαῷ, ἐπεπλήρωσε γὰρ ἡ παρκαθῆναι βασιλικὴ δόξα αὐτῆς, πᾶσι γὰρ ἡ πέλις παρκαθῆναι καὶ τῇ τῇ σεβαστικῶν Ταγματῶν, καὶ τῆς καθεσθῆναι ἐξουσίᾳσαν, οἱ καὶ τὴν Θεὸν ἐδόξαζον, καὶ χαίροντες ἀχαλίσαν τῇ ἔτις ἀδοκίμασαν. ἀλλὰ δὲ καὶ ἐν τῇ

ὡς τῇ ὁδοῇ πράξει τῆς κατὰ Θωτίε Σνωόδου λέγεται ὡς εἴρηται αὐτῶν, ὅτι Βασίλης ὁ Πρωτόστοπος εἶπεν, Ὁ Βασίλης ἡμῶν ὁ ἅγιος συμβουλεύων, λέγει πρὸς τὰς καθημένους ἐν τῇ ἀγίᾳ Σνωόδῳ καὶ τὰς ἱσταμένους καὶ τὸ κοινὸν ἅπαν τὰ λαὸν. πρὸς τοῖς καὶ ἐν τῇ κατὰ Βέκκε Σνωόδῳ παρήσαν καὶ λαῖκοι ὡς λέγει ὁ Παχυμέρης ἐν τῇ ἐβδόμῳ αὐτῶν βιβλίῳ. Ἡ τὸ ΠΡΟΚΑΘΗΜΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΕΤΩ δηλοῖ μόνον πῶς τάξιν, ὡς ἔλεγον αὐτῶν.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Τὶ δηλοῖ τὸ συνεδρεύω, συγκαθίζομαι, συνεδρεύω καὶ ἐξάρχω ἐν ταῖς Σνωόδοις καὶ τὰ ἐν ταῦτα ἐξομύσματα.

15 **Η** τὸ ΣΥΝΕΔΡΕΤΩ ΚΑΙ ΣΥΤΚΑΘΕΖΟΜΑΙ δηλοῖ ἐν ταῖς Σνωόδοις τὸ ὡσαύτως τὰς συνελεγκμένους περὶ τῆς αὐτῆς υποδείσεως καὶ τὰ αὐτὰ σκοπεῖ συνεληλυθῶσαι, ὅθεν καὶ οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ Ἀρχόντες καὶ οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Τοποτηροῦνται τῷ Πάπα καὶ πῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν ἐξίστα καὶ ὡσαύτως λέγονται συνεδρεύοντες. Γελασιος βιβλίῳ δολτέρῳ κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ, Ἐπείπερ ὡς ἀρτίως εἰρήκαμεν καὶ ὡς τῇ Σνωόδῳ συνεδρεύον, ἦτοι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος. καὶ ἐν τῇ δολτέρῳ πράξει τῆς 25 τρίτης Σνωόδου λέγεται, ὅτι συνεδρεύσαν τῇ Συνόδῳ οἱ Λεγάτοι τῷ Πάπα. καὶ πράξει τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τῆς αὐτῆς, ὅτι συνεδρεύον ἡ Σνωόδος. καὶ ὁ Πάπας πρὸς τὸν Κελεστίνον ἡ Σνωόδος, συνεδρεύσαν ἡμῖν καὶ ὡς τῇ τῆς σῆς ὁσιότητος ἀπεισκαμένους. καὶ ἀναφορὰ πρὸς τὸν Βασίλεα ἡ αὐτὴ Σνωόδος 30 περὶ ἑαυτῆς, Πᾶσαν μὲν πῶς Δύσιν καὶ πῶς Ρώμῳ συνεδρεύσαν ἔχοντες. καὶ ὁ Γερσολύμων Γεβονάλιος ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει, Τὸν ἀπαστολὸν Φρόνον συνεδρεύοντα ἔχοντας. καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ Συ-

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Τὶ δηλοῖ τελευταῖον τὸ πρέδρος κατὰ τὰ ἐν ταῦτα ἐξομύσματα.

40 **Τ**ελευταῖον τὸ ΠΡΟΕΔΡΟΣ δηλοῖ, τὸ εἶναι Πατριάρχῳ τινὶ, ἡ Μητροπολίτῳ, ἡ καὶ Ἐπίσκοπον σοφίᾳ καὶ ἀγιότητι ὑπερέχοντι, ὡς ἐκλήθη ὁ Νύσσης, καὶ τοῖς Ἐπίσκοποις ὡν, Πατριαρχῆς ὑπὸ πῶν πατέρων τῆς δολτέρῳ Σνωόδου, ἀλλὰ δὲ καὶ οἱ 45 ἄλλοις ἔγκριτοι πῶν Ἐπισκόπων καὶ οἱ Πατριαρχαὶ ἔτι καλεῖνται. ὅθεν ὁ Σωκράτης βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἔκτῳ λέγει περὶ τῶν ταρσομορμίων ὑπὸ τῆς Διείσεως τῷ Ἀρείῳ, Οὐ γὰρ μόνον ὡς ἰδὲν τὰς πῶν

ρω ὁ Μακεδόνης, ὅτι ἡ Σνωόδος θεία ἔχεν πρέδρον τὸν Ρώμης Ἐπίσκοπον. καὶ οἱ Πατριαρχαὶ Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιος καὶ Ἀλεξανδρείας Ἀπολινάριος τὸ αὐτὸ ἔγραφον πρὸς τὸν Ρώμης Βιγίλιον, ὡς εἴρηται αὐτῶν βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ. καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ Σνωόδῳ μετὰ πῶν ἀναγκῶν τῆς ἐπιστολῆς τῷ Πάπα Σικελοῖς Ἐπίσκοποις εἶπον τὰς Τοποτηρητάς τῷ Πάπα συνεκαθίζομένους.

νόδῳ ὁ Βασίλεως ἐν τῇ Σίκερᾳ περὶ πῶν Λεγάτων τῷ Πάπα, Τῶν καὶ συνεδρεύόντων ἡμῖν. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Σνωόδῳ, Ὁ Λεγάτος τῷ Πάπα ὅσιος σὺν Βίτῳ καὶ Βικοντίῳ ἐπέχων τὸν τόπον τῷ Πάπα, τοῖς πολλοῖς ἅμα συνεδρεύον. Γελασιος βιβλίῳ δολτέρῳ κεφαλαίῳ πέμπτῳ. Ἡ δὲ τὸ ΠΡΟΕΔΡΕΤΩ καὶ ἘΞΑΡΧΩ τὸν ζήλον τῆς πίστεως, καθ' ὃν τρεῖς ἐλέγοντο πρέδροι τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς καὶ ἔξαρχοι Κύριλλος καὶ Μέμνιος, ἔγραφε γὰρ ἡ Σνωόδος τοῖς Βασιλεῦσι περὶ αὐτῶν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ τόπῳ, ἦτοι, Ἀλλὰ καὶ μεγάλης δόξης καὶ σεφαίῳ ἀξίως ἡγούμεθα μόνους καὶ πρώτους ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἅπαντας ζήλῳ πῶς κατὰ Θεὸν κινησόμεθα, καὶ παυτοῖς γοησόμεθα ἐκκλῆσαι τὸν τῆς ἀσεβείας κήρυκα τὸν ἀσεβέστατον Νεστόρειον, καὶ τὰς Ἐκκλησίας τὰς τοιαύτας καθαρθῶσαι μύσους. ἴδε καὶ αὐτῶν βιβλίῳ ἔκτῳ κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ Παράγραφον εἰσὶν, καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ πρώτῳ Παράγραφον ἑκοστὸν πέμπτῳ, καὶ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ Παράγραφον τεσσακοστὸν ἑβδόμον.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

ὅτι πρέδρος εἴρηται ὁ Ρώμης ἀλλὰ πῶς τάξιν, καὶ ἀλλὰ ὁ Μακεδόνης μόνον αὐτὸν πρέδρον εἶπεν, ἔξῃ λύεται καὶ τὸ δολτέρῳ πρέδρον πῶν παπιστῶν.

Πρέδρος εἴνεται ὁ Ρώμης τῆς Σνωόδου ἀλλὰ πῶς τάξιν, καὶ ὅτι ἀλλὰ τινὰ ἔχοντες, ὡς ἐδιδόταται δῆλον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

1050

δῆσαι . ἔπει δὲ ὁ Μακεδόνη· μόνον τὴν Ῥώμης
πρεσβυτέρων· ἀποσωπήσας τὰς λοιπὰς Πατριάρχας,
διότι ὁ Βασιλεὺς Ἀναστάσιος· Συνοδὸν ἀθροίσας ἐν
Τύρῳ, μὴ σπουδαιεύσαντων τῶν Πατριάρχων τοῖς ὁπα-
δοῖς τῶν θόρυβων αὐτῶν· Ἐπισκόποις, ἐξώλεσε τὴν
Ἀντιοχείαν Φλαυϊανὸν καὶ τὸν Ἱεροσόλυμον Ἡλίαν,
περὶ τῶν εἰς μὲν τὴν Ἀντιόχειαν Πατριάρχην Αἰρι-
σιάρχην, εἰς δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα τὸν Ἰωάννην, εἰ καὶ ὁ ἴ-
διον ἔμενον ὁ Ἰωάννης ἐν τῇ ᾠδῇ τριτῇ . εἰς δὲ τὴν
Ῥώμην ἔμεινον ὡς ὁρθόδοξοι· ὁ Πάπας, ἀλλὰ καὶ
Ἀρχιερεὺς ἦν ὁ Ἀρεθαῖος· Θεοδώρητος· καὶ ἑαυτὸν

ἄρχων, καὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ· ἔχ' ὑποκείμενον, καὶ
ἐκ τῆς ἰδίας τοῦ Πάπας κακοποιήσας ὁ Βασιλεὺς, ὅθεν
πρὸς ἐμπόδιον αὐτοῦ Συνοδὸς· Διὰ τὴν αὐτὴν ταύ-
την πρεσβυτέρων τὴν Πάπαν ὁ Μακεδόνη, καὶ ὁ Διό-
τιμος ἐξῆλθον πρεσβυτέρων, ὡς δηλονότι εἴρηται αὐ-
τέρῳ ὅτι Διὰ τὴν αὐτὴν αὐτὴν, ἦτοι οὕτων τῶν
Βασιλέων ἐν Κωνσταντινουπόλει· Αἰρετικῶν, ἐν δὲ Ἱτα-
λίᾳ Βασιλέων ἄλλων, ἔγραψαν Ἀθανάσιος, Βασίλειος,
ὁ Στεφάνης, καὶ ἄλλοι πατέρες Ἀνατολικοὶ εἰς τὴν Πάπαν
ὑπὲρ βοηθείας, συνοδικῆς ὁμως καὶ ἐκ μοναρχικῆς 10
καὶ ἀπολελυμένης .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ἡ πρὸς τὸ τρίτον πρεσβυτήριον λύσις· ἐπὶ τὸ τυραννικὸν τῆς Φλωρεντινῆς Συνοδῆς .

15

Πρὸς δὲ τὸ τρίτον ἐκτίειν, ὅτι Διὰ τὸ ὅτι ἐν Φλω-
ρεντίᾳ Συνοδὸς παρακάζεται ταῖς ὅπῃ Κωνσταν-
τίᾳ, καὶ τῇ ἐν Ἐφέσῳ Ἀγγελικῇ, καὶ τῇ ὅπῃ τῶν Κο-

πρωτύμων ταῖς Συνοδοῖς, ἐπειδὴ βεβαίᾳ ἦν καὶ τυραννικῇ
καὶ ἀδόκιμος, καὶ κατὰ πάντα ἀνόμοιος ταῖς πρὸ
αὐτῆς ὀρίαις Συνοδοῖς .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι ὁ Ῥώμης πρὸς τῇ μὴ ἀνακαθίστασθαι τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Ἀρχόντων ἐν ταῖς Συνοδοῖς, καὶ δῆλος· τῶν Βασι-
λέων λέγεται .

25

Ὅτι δὲ ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ἔμεινον· ἐκ παρακλήσεως
τῶν Βασιλέων καὶ τῶν περὶ αὐτὰς ἐνδοξοτάτων
Ἀρχόντων καὶ τῆς ὑπερφυῆς συγκλήτης ἐν ταῖς Οἰ-
κουμένης Συνοδοῖς, ἀλλὰ καὶ δὲ τῶν Βασιλέων

λέγεται, καὶ ἴδε αὐτέρῳ ἐν πολλοῖς τόποις, καὶ ἰδίως
μέρες πρώτης κεφαλῆς· δεκάτης τρίτης Παράγραφου
ἑκτον, καὶ ἐν τῇ μέρῃ τῇδε ὅλον τὸ τέταρτον κε-
φάλαιον, καὶ ἰδίως τὰ αὐτῶν Παράγραφα .

30

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι΄. ΜΕΡΟΣ Γ΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

35

Μαρτυρεῖται παπῶν καταγέλαστος πότος, ὅτι τῶν Πάπων καθόλου καὶ ἀναμαρτήτης κριτὴς οὗτος, καὶ διαιρέτης
κρίνει τὰ περὶ πίστεως καὶ τὰς Αἰρέσεις μόνοι, ἐκ ἑπὶ ἀνάγκη γίνεσθαι Οἰκουμένης Συνοδῆς .

Εἰς σύστασιν τῆς κεφαλῆς· Φόρος μαρ-
τυρίας, Πρώτῳ, ὅτι Διὰ τὸ ὅτι Κυρεῖται τὰς
μεγάλαις Κωνσταντίνῃ· ἐγένοντο ἄθροισις Οἰκουμένης
Συνοδῆς, καὶ ὁμοῦς ὁ Πάπας ἔκρινε τὰ περὶ πίστεως,
καὶ κατέκρινε πᾶσαν Αἵρεσιν τῇ κατ' ἐκείνην ἡμέρᾳ,
Δεύτερον, ὅτι τῇ τῇ αἰσίματι τῇ Ῥώμης μαρτυρεῖται
ὁ ἄγιος Ἀθανάσιος· ἐν τῇ πρὸς Φίλημον τὸν Πάπαν
ἐπιστολῇ, καὶ Μαρκελῖνον· ὁ Πάπας ἐν τῇ πρὸς τὰς
Ἐπισκόπους τῆς Ἐπαρχίας Ἀντιοχείας ἐπιστολῇ·
Τρίτῳ, ὅτι ὁ ἄγιος Λυγαρίν· χλευάζει τὰς Πε-
λαγονίαν κατακικερωμένους ὄντας ὑπὸ τῇ Ἰννοκентίᾳ,
εἰτα ζητῶντας Οἰκουμένης Συνοδοῖς τὰ κρίνει αὐτῶν·
Τετάρτῳ, μαρτυρεῖται· Τερτυλλίαν, ὁ Αἰρετικὸς
Κέρδων· εἰς Ῥώμην ἐλθὼν, καὶ ἐγκληθείς ὑπὸ Ἰννων
εἰς τὸν Πάπαν Τελεσφόρον, ἀνεθεματίσθη ὑπὸ αὐ-
τῶν· Πέμπτῳ, εἰ Πάπας ὁ Ἀνίκητος· τὸν Μαρκιανόν,

ὁ Βίκτωρ τὰς Τεσσαρισηναιδεκατίτας, ὁ Στέφανος· 40
τὰς Ἀναβαπτιστὰς ἀνεθεματίσας, καὶ ταῦτα πρὸς
τῆς πρώτης Συνοδῆς, μετὰ δὲ αὐτῶν ὁ Ἰννοκέντιος
ἀνεθεματίσας τὰς Πελαγονίαν, ὁ Βασίλειος· ὁ Ἰσα-
κὸς καὶ Νικόλαος· ὁ δευτέρος ἄλλας, καὶ ἄλλας
Πάπας ἄλλας Αἰρετικὰς ἀνεθεματίσας, ἐξ ὧν γίνε- 45
ται δῆλον, ὅτι ἐκ ἀνάγκη εἰς γίνεσθαι Συνοδῆς
Οἰκουμένης, ἀρκετῆς ἔσσης τῆς κρίσεως καὶ ἀφ-
κρίσεως τῶν Πάπων μόνοι ἐν τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ·
ταῦτα ἐν τῇ Ταργῇ εἰρηκίαν, ἅτινα εἰ καὶ κα-
ταγέλαστος καὶ τὸ ὑδούσιον πρὸς σύστασιν τοῦτο περὶ 50
ματῶν, καταλέγομεν ὁμοῦς ἐν ταῦτα εἰς αἰσχύναν
τῶν ταῦτα περὶ ἀποκρίσεων . Ἐπὶ δὲ καταβαλεῖται αὐ-
τὰ ἐτάμιος, εἰ αὐτὸς ἐψαντες ἐπιστολὴν, αἰσχυρῶς
εἰς γίνεσθαι τὰς Οἰκουμένης Συνοδῆς, ἐξ ὧν
δείκνυται ὅτι ὁ Πάπας ἔτε καθόλου ἔτε ἀναμαρ-
τητός

τητός ἐστι κριτής, καὶ ἕκτον πάσας τὰς Αἰρέσεις,
ἀλλ' ἔδὲ ἵνα ἐδωκῆτε τελείως κατακρίναι, πλὴν
ὥς ἀσφάλειαν τῶν ἀπλησέων ῥητέων καὶ οὐτα-

θα ἵνα, ἀναγκᾶ ὄντα πρὸς καθάρειν ὀχυ-
ρωμάτων ἐπαρωμῶν κατὰ τῆς γνώσεως τῆς Θεᾶς.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι τὸ νομίσαι τὰς ἀρχαίας πατέρας ἀναγκᾶς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους πρὸς ἀνατροπὴν τῶν Αἰρέσεων,
καὶ πολλὰς περιστάσεις καὶ θλίψεις εἰς τὸ σωλῆθαι ὑπομέναι, παρέστη μὴδὲν φρόνημα ὑπάρχειν οὐ αὐτοῖς
περὶ καθόλου καὶ ἀμαρτητῆς ἐξουσίας τῶ Ἐπισκόπου Ρώμης, καὶ περὶ τῆς, ὁ Πάπας δοκιμάζει καὶ λοι-
10 δοκιμάζει τὰς Συνόδους, θέσεως τῶν παπιστῶν, τῶν καὶ πάσαις ταῖς Συνόδοις κατ' ὑπόθεσιν τὸ σφάλλειν
πρὸς ἀπὸ πᾶσι καὶ μὴ τῷ Πάπᾳ.

Φαίνεται ἔν Πρώτῳ, ὅτι ἔδωκε ἄλλο παρίστην ἔγω
τὸ μὴ ὑπάρχειν εἰδέναι ἵνα οὐτοῖς ἀρχαίοις, ἦτε
15 φρόνημα περὶ καθόλου καὶ ἀμαρτητῆς ἐξουσίας τῶ
Ἐπισκόπου Ρώμης, ὡς τὸ νομίσαι αὐτὸς ἐκείνους ἀ-
ναγκᾶς εἶναι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους πρὸς ἀνα-
τροπὴν τῶν Αἰρέσεων καὶ βεβαίωσιν τῶ ἐκκλησιασ-
τικῷ φρονήματι, διότι καθὼς σημειῶσι πολλοὶ καὶ
20 ἀξιόλογοι Θεολόγοι, ἐὰν ἐσφάλη ὁ Πάπας ἀπα-
λεγόμενος καὶ διορίζων τὰ περὶ πίστεως, τίς ἔ-
χρειά ἵνα γίνωνται Σύνοδοι Οἰκουμενικαί, καλεῖται
ὥς αὐτὰς ἔγκλητοι Ἐπίσκοποι καὶ Διδάσκαλοι καὶ
Θεολόγοι, ὥστε ἐξαρκῆν αὐτὸς πρὸς κρίσιν καὶ ἀνά-
25 κρίσιν τῶν προκειμένων ὑποθέσεων; καὶ παρὲς τὰ
λοιπὰ, ἴδε ἀνωτέρω τὰς ῥητὰς μαρτυρίας, δι' ἃν
ἐκάλουν οἱ Βασιλεῖς τῆς πατέρας εἰς τὰς Συνόδους
κατὰ τῶ τρίτῃ κεφαλῇ εἰς τῶ ἔκτῃ. Δεύτερον,
πᾶντως ἀνόητον ἔργον ἦν καὶ ἀφροσύνη ἴδιον, ἵνα
30 πρὸς αὐτῶν γίνεσθαι ἀπὸ πολλῶν ὅπερ γίνεσθαι δι-
εἶδε, καὶ μάλιστα κάλλιστον, ἐπειδὴ καὶ τοὶ ἀπὸ
πολλῶν Συνόδων τὸ γινόμενον γίνεται, ἀλλ' ὅσοι καὶ
αὐτοὶ πλεῖστοι καὶ Θεολογικώτατοι καὶ ὀρθόδοξότα-
τοι οἱ συνερχόμενοι, ὁ Πάπας εἰς ὃν, ἔχει μᾶλλον
35 πᾶντων αὐτῶν ἵνα δοκιμάζῃ καὶ ὑποδοκιμάζῃ τὴν
κρίσιν αὐτῶν. εἰς τῶ βοηθεῖ καὶ ὁ ὡς πᾶντων
σοφῶν ὑποδοχόμενος λόγος, λέγει γὰρ, μά-
λιν γίνεται ἀπὸ πολλῶν, ὁ ἀπὸ ὀλίγων, καὶ μά-
λιστα δι' ἐνὸς γίνεσθαι δυνάται. ἔθου ὁ Πάπας
40 ἔχῃ ἡμάρτανε διορίζων τὰ περὶ πίστεως, ματαότα-
τον καὶ ἀθλιώτατον ἢ τὸ σωερχεῖσθαι πολλὰς πα-
τέρας εἰς τὴν Σύνοδον ἵνα λύσωσι τὰς συμβαίνου-
σας οὐ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀμφιβολίας. Τρίτον, εἰς τὸ γινέ-
σθαι Συνόδους μεσολαβῶσι κόποι, ὁδοιπορίαι, μακρὰ
45 ἀσκήματα, κίνδυνοι θαλάσσης, δι' ἃς ὁ Πάπας κελε-
σίτος ἔκ ἤλθοι εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ Σύνοδον, ὡς ἔρηται
ἀνωτέρω βιβλίῳ τετάρτῃ κεφαλῇ πρώτῃ Παραγρά-
φῳ πέμπτῃ, λύπαι καὶ ἀσθεναγμοί, τῶν Ἐκκλησιῶν
μόνως καὶ ὡς περὶ ὑπερφανισμὸς ἀπὸ τῶν ὑποπλε-
50 ψιν τῶν Ποιμένων, σπῆλαι, φροντίδες ἐν ταῖς ἀπα-
λήξεσι, δυσκολία τῶ συγκατανοῦσαι τὰς Βασιλεῖς
εἰς τὴν ἀθροίσιν, ὑπεβελαι καὶ ἀντιστάσεις τῶν Αἰρε-
τικῶν, ἔριδες τῶν Ἐπισκόπων ἐν πολλοῖς, δαπάναι
μεγάλαι καὶ πρὸς ἀπὸ τὰ ὀχήματα καὶ σιτηρέσια,
ἅτινα ὅποσα αὐτῶν καὶ θαψιλῇ ἔσιν, εἰ Ἐπίσκοποι

πάλιν ὑπερῆται πολλῶν πολλοὶ οἷτες καὶ πολλὰς
ἔχοντες ἀκολούθους καὶ ὑπερῆτας, ὡς ἔρηται ἀνωτέ-
ρω, καὶ ἀπὸ ταῦτα ὅπερ Ἐφέσῳ ἔγγραφον ἡ τρίτη
Σύνοδος τοῖς Βασιλεῦσι Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλουτιανῶ
πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ ταῦτα, Δεόμεθα τῆς ἡμῶν ὁρί-
βείας ἀεῖναι λοιπὸν ἡμᾶς τῆς φροντίδος καὶ τῆς
ἐν τῇ ἑσθῇ ἀγωγῆς, τὰς μὲν πρὸς σφριγγομύρας,
τὰς δὲ ἐν ὁσῶ συνεχομύρας, τὰς δὲ τῶ γῆρας καμ-
πιομύρας καὶ τῶν ὅλων ἑσθῆς ἀσφριγγομύρας φέ-
ρειν ἐδωκαμύρας, ὡς καὶ τινὰς ἐξ ἡμῶν Ἐπισκόπους
καὶ κληρικούς ὁποθεῖν. καὶ ἕκτον ταῦτα, ἀλλὰ
καὶ ἔτιραι δαπάναι μείζονες προέχουσινται ὑπὸ τῆς
ἀθροίσεως τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, γράφει γάρ-
τις ἐν τῇ ἀπὸ ἡμῶν ἀπὸ μαρκελίνου, ὅτι τῶ
Κωνσταντίνου πολλὰς Συνόδους ἀγείρωντος, καὶ τὸ κοι-
νὸν τῆς πολιτείας Ρωμαίων, καὶ ἡ φρησικία τῶν
Χριστιανῶν ἡδονήσαν ἐν πολλοῖς. ὁ Πάπας Λιβέριος
ἐν τῇ ἀπὸ ἀπὸ τῶ Κωνσταντίνου Συνόδου αὐτῶν
Οἰκουμενικῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς ἀνάκλησιν τῶ ἀγίῳ
Ἀθανασίῳ, παρὲς τῶ ἵνδὸς Ἐπικτήτης Ἐπισκόπου,
καὶ εἰπόντος, ἀλλ' ὁ δὲ τῶ τῶν δημοσίων ἐχ ὑπο-
στήσεται τὴν χρεῖαν τῆς τῶ Ἐπισκόπων περιόδου,
ἀπικεῖται. Οὐ χρεῖαν ἔχει τὰ ἐκκλησιαστικὰ δημοσία
δρῶν, ἀλλὰ ἔκκλησιαστικὰ ἱκαναί εἰσιν εἰς θαλάσ-
σας ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν Ἐπισκόπων, ἐκ
ἐδωκῆτε ὅμως εἰπῶν, ὅτι μετὰ τὴν εἰς θαλάσσης
ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἐχρεῖαν ἔχουσι δαπάνων λοιπῶν
περὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτῶν καὶ ἀνάγκης εἰς τύχοι,
καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν καὶ τῶν ἀθροισόντων τὰς
Συνόδους Βασιλέων, τὶ δ' αὐτοὶ τῶν περὶ τῆς συ-
νὸς τῶν ὁσῶ ὁ γδοήκοντα Ἐπισκόπων τῶν ἀθρο-
ισόντων ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ Παύλου τῶ Σαμοσατέως,
καὶ ἄλλων κατὰ γινεῖν μεγάλων Συνόδων σωλῆ-
θαι ἀπὸ τῶν δαπάνων ἰδίων, καὶ ἵσως μετὰ δαείων
καὶ τῶν λαβεσῶν τὰ χρήματα τῆς δαπάνης. ἀλλὰ
ταῦτα πάντα καὶ τὰ ὅμοια τέτοις ἐδὲ εἰσιν ἀθρο-
ισόντων τῶν τοιούτων Συνόδων, ὅσον ἐστὶν ἐκείνο τὸ
δυσχερῆσαι, τὸ ἀναφυόμενον ὅπερ τῆς θέσεως τῶν
παπιστῶν τῆς, ὁ Πάπας δοκιμάζει καὶ ὑποδοκι-
μάζει τὰς Συνόδους, ἐπειδὴ κατ' αὐτῶν τὴν θέσιν
ἐνδέχεται τὰς Συνόδους ἐξολοκλῆναι σφάλλειν, ὥστε
εἰ ὁ πρώτη ἔκρινε κατὰ Ἀρεῖον, καὶ ἡ δεύτερα καὶ
μακεδόνιοι καὶ Ἀπολινάριον, καὶ ἡ τρίτη κατὰ Νε-
50 ρίου,

1052

τόρτον, καὶ ἡ τετάρτη κατὰ Εὐτυχῆ, ἡ ἑκτὴ κατὰ τὴν μονοθελήτας, ἡ ἑβδόμη κατὰ τὸν Ἰσαυρον καὶ τὸν Κοπρώνυμον, τὴν ἄρα ζυμὰ πρὸς αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ ἧς ὁ κύριος πρὸ αἵμα αὐτῶν ἐξέχεον, ἢ μὲν, ἄλλας συνόδους ἄλλοις Αἰρετικοῖς συνάβαντες συμπράξαν ἢ συναίνεσαι, καὶ ταῦτα ἐβίβλα, ἢ δόλω, ὡς συμβέβηκεν ἐν τῇ ἐν Ἐφέ-

σῳ λησερικῇ, ἀλλὰ πλὴν καὶ σφάλματι διασφαλί-
των ἢ πλανηθόντων τῶν Ἐπισκόπων ὑπὸ τῶν σο-
φισμάτων τῶν Αἰρετικῶν, ἢ ὑπὸ ἄλλης ἴνους αἰ-
τίας, ὡς συγχωρῶσιν οἱ ἀθεώτατοι παπισταί, ἵνα
δείξωσιν ὅτι πᾶσαν συνόδον οὐδέχεται ἀμαρτῆσαι, 5
τὴν δὲ Πάπαν ἐδέποτε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

10

Ἀνασκηδὴ τῆς καθόλου ἐκείνης τῆς Ῥώμης ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων ἀποβῶν πρὸς πάντας
κατ' ὄνομα μέχρη καὶ αὐτῶν τῶν Ἀποστόλων, ὡς δὴ θὸν ὑπεραγαπῶντας περὶ τὰς συνόδους ἀθεοίσεις,
ἅτε μόνον τῆς Ῥώμης αὐτὴ πάντων καὶ ὑπὲρ πάντων διωκμένη.

Εἰς αὐτὴν ἐστὶ τὸ, ὅσα ἀνάγκη γίνεσθαι τὰς Οἰκ-
μενικὰς συνόδους, ἐπεὶ δὲ ὁ Πάπας ἀρκεῖ πρὸς
διακρίσιν τῶν γινομένων ἀμφιβολιῶν, δέον ἐστίν, ἵνα
κατὰ τὸν Ἡσαΐαν ἐκαστὸν τῶν ὀρθοδόξων εἴπῃ πρὸς
τὸ πλησίον αὐτῶν, ἡ ψῶσοι τὴν φωνήν σου καὶ ἀνα-
βήσῃ ἐν ἰσχυρί, ὧς τοὶ ἄγιοι καὶ ἀπλόχοι πατέρες,
Ἐπίσκοποι, καὶ Κληρικοί, καὶ Σοφοί, καὶ Διδασκαλοί,
καὶ ἔγκριτοι Θεολόγοι, καὶ Βασιλεῖς ὀρθόδοξοι, Ἀρ-
χιερεῖς, ὁμολογῶντες, καὶ ἱερεῖς σύγκλητοι, καὶ αὐτοὶ οἱ
μοιναζόμενοι, καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐκκλησιῶν ὡς πρὸς ἴνους αἰ-
θερίαι Ἀγγελοὶ καθεζόμενοι, καὶ ὡς περὶ πάλαι ὁ ἱα-
κώβος ἐκείνῳ, ὁ μετὰ τοῦ καταξιώθαι παλαῖται,
ἀπομύνοντες τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας καὶ τὸν παγε-
τὸν τῆς νυκτός. ὧς τοῦτοι Χριστιανοὶ τίμιοι, καὶ το-
σαῦτα Θεοφιλέστατα ἔθνη, κείμενα ὑπὸ περάτων ἕως
περάτων τῆς Οἰκουμένης, διὰ τὴν καθάπαξ πάν-
τες ὁμῶς παρετρέπητε καὶ γεγονάτε ὑποκείμενοι
ἀλλήλοις καὶ πλάι, καὶ ἐμὸν συνεχώρησατε, ἀλλὰ

καὶ ἐσυνεδάσατε γίνεσθαι συνόδους Οἰκουμενικὰς, ἐξ ὧν 15
πρὸς αὐτῶν λύπαι, ταλαιπωρίαι, δυσκολαί καὶ
παραχαί, καὶ δαπάναι καὶ κίσερσεις, καὶ χρεὶ καὶ
δαίμα, καὶ μετὰ ταῦτα πάντα οὐδέχεται αὐτὰς
ἀμαρτῆσαι. διὰ τὴν ἰσαμύνην τῆς Πάπας τῆς Ῥώμης
ὡς ποτὲ τῶν Ῥόδων Κολοσσῶν, καὶ διωκόμενος μᾶλλον 20
τῶν ποδῶν, καὶ μάλιστα καθάπαξ πάντων τῶν Πα-
τέρων καὶ Θεολόγων καὶ Διδασκάλων εἰπὴν καὶ διο-
ρῆσαι περὶ τῶν περικειμένων, ὑμεῖς σχεδὸν ἀνάστατον
ἐποιήσατε ποδῶν τῶν Οἰκουμένων ἵνα ἀθεοίσιν τὰς
συνόδους, καὶ ποιήσιν διὰ ποδῶν ὅτι μᾶλλον 25
πάντων ὑμῶν ἐκθεῖναι ἐδωκάτω, ὡς καὶ ὑμεῖς ἄγιοι
Ἀπόστολοι, οἱ ἔχοντες τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀγίας Πνεύ-
ματος, πῶς διωκόμενος τῶν Πέτρων μόνον εἶσαι περὶ
τῆς ἐκλογῆς τῆς ματρὸς καὶ περὶ τῆς περιτομῆς, συνό-
δους ἐποιήσατε, κόπας παρέχοντες καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς 30
Πρεσβυτέροις καὶ πάσῃ τῇ ἐν Ἱερουσαλὴμοις Ἐκκλησίᾳ;

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

35

Ὅτι οἱ εἰς, ἢ τοὶ ὁ Πάπας ἀμαρτάνει καὶ ἔχ' οἱ ποδοί, ἢ τοὶ αἱ συνόδοι, ὡς τὸ ἀναγκαῖον δέδεικται καὶ κατὰ τὴν πρὸς
Ἰσαυρον δούτερον ὁπισθολῇ Γρηγορίου δούτερον ῥήματα, καὶ δεχθήσεται κατωτέρω καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρχαίων Παπῶν.

Λέγουσιν τὸ Ἰσαύρου γεγράφεν πρὸς τὸν Πάπαν
Γρηγόριον τὸν δούτερον κατὰ τὴν ἀγίαν Εὐκρί-
ναι, ὁ Πάπας ἀντέγραψεν αὐτῷ δύο ὁπισθολὰς,
ὡς ἐν τῇ δούτερᾳ λέγει ταῦτα, μὴ φροῶν τὰ τῶν
χειρῶν, καὶ ἀκόλουθον μνηστῶν γινώσκων τῶν ἀγίων
ἐκδόξων καὶ θαυματουργῶν ἡμῶν πατέρων καὶ διδασκά-
λων, καὶ ἀπλῶς μὴ προσφύρων ξένους διδασκάλους,
εἰ μὴ τὰς τῆς πόλεως σου. ἀρὰ φρονημότερος εἶ σὺ Γρη-
γορίε τῶν θαυματουργῶν, Γρηγορίε τῶν Νουσαίων καὶ
Γρηγορίε τῶν Θεολόγων καὶ Βασιλέων Καππαδοκίας
καὶ Ἰωάννης τῶν Χρυσοστόμων, ἵνα μὴ γεγράφῃς μυσίων
μυελῶν, τῶν ὁμοίων ἐκείνοις ἀγίων, καὶ ἐξηκο-
λέθης τῶν πεισμάτων καὶ τοῖς οἰοίκοις σε πάθος.
ταῦτα Γρηγόριος κατὰ δὲ τῶν τῶν τῶν εἰπω-
μένων καὶ ἡμεῖς διαπερυσίω τῇ φωνῇ, ὧς Ἰταλοί, ὡς
Λατῖνοι, ὡς παπισταί, ὧς οἱ εἰς ἀμαρτάνει καὶ ἔχ' οἱ
ποδοί, καὶ ὧς ἐδέποτε οἱ Πάπαι μόνον ἐκρινον

τελείως ἐν τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' οἱ ποδοί,
καὶ ὧς ὁ Πάπας ὑμῶν ἐκ εἰς μετὰρχης καὶ ἀναμάρ- 40
τητος, καὶ ὧς αὐτῶν ποδῶν τῶν μέτρων περὶ αὐτῶν
ταῖς συνόδοις, ὅθεν καὶ ἡ ἀθεοίσις αὐτῶν πᾶσι τρό-
ποις ἀναγνώσκειται, καὶ τοὶ τῶν ποδῶν ἀπεδέ-
ξαμεν ἀναγνώσκειται διὰ τῶν πατέρων, διὰ τῶν Βασι- 45
λέων, καὶ διὰ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ῥώμης, ἐμαρ-
τυρίαις ὑποκεινομένων καὶ κολοσσῶν, ὡς εἰσιν ἐκεί-
ναι ἀσύνετος προσφύρεται, ἀλλὰ τέλει ἐχέσας τὴν
ὑφ' αὐτῶν λόγους καὶ τῶν περιόδων, καὶ ἐξ ἀγίων,
ἀλλὰ διὰ ποδῶν, καὶ ἐξ ἀπὸ ἀπὸ κρυφῶν καὶ σεσο-
φισμένων, ἀλλὰ διὰ φωνῶν καὶ ἀποδείκτων, 50
καὶ πρὸς τῶν τῶν ἡμετέρων σωλίσται καὶ ἐν τῇ μέρῃ
τῶν κεφάλαια πάντων σαφές ἐστιν τὸ τρίτον, τὸ
τέταρτον, τὸ πέμπτον καὶ τὸ ἕκτον, μαρτυροῦντα
ὧς ἀφ' ἐκείνης τῆς οἰκουμένης πάντοτε ἐν τῇ κοινῇ
τῆς Ἐκκλησίας κοινῶς ἐκρινον οἱ Ἀπόστολοι, καὶ μετ'
αὐτῶν

αὐτὰς κοινῶς ἔκρινον οἱ ἄγιοι πατέρες ὃν τὸν δαίνα
καὶ δαίνα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Πάπας τῆς Ρώμης
ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις κατὰ τὸ παρὲν ὅμως εἰς
ὑποδείξιν τῆς ἀποκριμῆς κατὰ τὰς αὐτῶν ἐνστάτας
τῆς Γρηγορίου πρὸς τὸν Ἰσαυρὸν μόνος τὰς τῆς πό-

λεως καὶ τῆς χώρας ὑμῶν πατέρας ἀποφύρομεν
εἰς μαρτυρίαν, καὶ ἔτι καὶ ἡ διορθωθῆσέ τε αἰνυκα-
ζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀληθείας, ἡ φανερώς ὑποδειχθῆ-
σέ τε αἰσθήσεως δεινότητι ἡ πληγῶν, ἡ μὴ ἰσχύοντες
ἡ ἐξελοκακουργῶντες.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Ε'.

10 Ἀπόδειξις περὶ τῆς πᾶσι τρόποις ἀναγκαστικῆς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Παπῶν, ἐξῶς
δείκνυται οἱ Βασιλεῖς μόνον ἀθροίσαν τῶν Συνόδων.

Εἰσφερέτω πρῶτον ὁ ἱερεὺς Λύγασι, ἔστιν
τὰς ἐπὶ τῇ αὐτῇ κεφαλῇ τριτὸν τμήματος
τρίτη Παράγραφος ἔκτα. Δούτερον ὁ Πάπας Σίλ-
15 βεσρος, λέγει γὰρ ἡ ἑκτὴ Σύνοδος ἐν τῇ προφω-
νητικῇ, ὅτι κωνσταντίνου καὶ Σίλβεστρού τῶν πρῶ-
των ἡγουμένων Συνόδων, καὶ σημείωσαι, ὅτι εἰς τὴν
ὁ Πάπας πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Αἰρέσεως τῆς Ἀρείας
καὶ φανέρωσιν τῆς ὀρθοδόξου φρονήματος, πῶς ὁ
20 κωνσταντίνου τῶν Συνόδων ἡγουρ, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐ-
ζήτησιν τῶν λύσιν τῆς ἀμφιβολίας καὶ γνώσιν τῆς ἀ-
ληθείας; καὶ πῶς ὁ Πάπας συνελθόντες γινώσκων
τὸ περιττόν; Τρίτον Θεοδοσίον καὶ δάμασκον, ὅς
ἐν τῇ αὐτῇ προφωνητικῇ λέγεται συνηρτησάμενοι
25 δούτερον. ἀλλὰ καὶ ὁ δάμασκος ἔτι καὶ ὁ ἀκυλη-
τος Σύνοδος ἔγραψαν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδοσίον ὑπὲρ
ἀθροίσματος, ὅθεν ἐκένου ἡγουρ τῶν δούτερον, καὶ
ἴδε αὐτῶν βιβλίον τρίτον κεφάλαιον τρίτον. Τέ-
ταρτον ἔσω ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος, ζητῶν Σύνοδον
30 Οἰκουμενικὴν ὅπως τῆς Χρυσόμοι, καὶ ἴδε αὐτῶν
κεφαλῇ τριτὸν τμήματος τρίτη Παράγραφος
πέμπτον. Πέμπτον ὁ Πάπας Κελεστίνος, καὶ οἱ γὰρ
τυπώσας, καὶ μάλιστα μετὰ Συνόδου αὐτῆς, τύπον
κατὰ Νεσόριον, ἀλλὰ γινώσκων μὴ δυνάσθαι τὸν
35 τύπον αὐτῆς καταβαλεῖν τὸν Νεσόριον, ἀλλὰ δεῖσθαι
Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἔγραψε τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ
ἵνα ἔχη τὸν τόπον αὐτῆς πρὸς ἀθροίσμα Οἰκουμενικῆς
δηλονότι Συνόδου, ἔδωκε καὶ ἀναγκαστικῶς γινώσκων
τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων μᾶλλον ἑαυτῆς κριτῶν,
40 καὶ μάλιστα ἀπερίτρεπτον, ἔγραψε τῇ Συνόδῳ, Εἰ
ἐδὲ τῆς ἔτι βραχέος ἀριθμοῦ τὸ Πιστόμα τὸ ἅγιον
ἀπολείπεται, πόσω μᾶλλον αὐτῇ νῦν μισιτοῦσιν πι-
στόμα, ὅπως εἰς ὁσωνύχθῃ πᾶσι πληθὺς ἁγίων;
καὶ κατωτέρω, εἰς κριτήριον καλεῖται ὁ κριτὴν πα-
45 σαν τῶν Οἰκουμενικῶν, ἀδυνατῶν ὁσίων πᾶσαν τῶν
γῆν. Θωρηξάτω τῶν πανοπλίαν τῆς Θεοῦ ἡ ὑμετέ-
ρα ἀδελφότης. εἰς πρῶτον ὑμᾶς οἱ ἐκκλησιαστικοὶ
περίβολοι διδασκάλους ἐδέξαντο, δι' ὧν κριτῶν τέ-
λειον τῆς Αἰρέσεως καὶ ἀνακρίνοντα κριτῶν ἑαυτῶν
50 δεικνύσι τῶν Συνόδων. ἔκτον ὁ Πάπας Γέλιος,
ὁ κατὰ τῶν Ἀναπλιῶν καὶ ὑπὲρ τῆς Ἀθανασίως
Συνόδου ἡγουρ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς
τῶν Συνόδων ἐκάλεσε, καὶ ἀπολογησάμενος πρὸς αὐτὰς
ἔλεγον, ὅτι ἐκείνους αὐτῶν ὑπὸ πρῶτον τῆς
Συνόδου ἔγραψε, καὶ ἀποκριμῆς τῆς κρίσεως αὐτῶν,

ἡγουρ τῶν ἐν Σαρδικῇ Συνόδων δι' Ἀθανασίως καὶ τῶν
περὶ αὐτῶν πατέρων, δευτέρω τῆς Βασιλείως Κων-
σταντινῆς πρὸς κρίσιν καὶ βεβαίωσιν τῆς ἀποφάσεως
αὐτῆς ἡ ἐποίησε μετὰ τῆς ἐν Ρώμῃ Συνόδου, καὶ
ἴδε τὸν τόπον. Ἑβδομον ὁ Πάπας Λιβέριος Σύνοδον
ἦται καὶ κριτήριον Οἰκουμενικὸν περὶ Ἀθανασίως καὶ
τῶν Εὐσεβιανῶν, καὶ ἴδε τὸν Διόλογον αὐτῆς αὐτῶν
βιβλίῳ δούτερον. Ὀγδοον Λέων ὁ Πάπας πρὸς
ἀγωνιστάμενος κατὰ Εὐτυχῆς, καὶ μετὰ διωχθείς
αὐτοῖς, Σύνοδον ἐζήτησε, καὶ γέγονεν ἡ ἐν Β'-
φίσεω δούτερον, ἵνα κριθῇ ὁ ὑπὸ αὐτῶν πρῶτον
ἀποφύρομαι κατακρίθῃ, καὶ ὑπὸ τῆς κωνσταντινῆς
πόλεως Φλαυιανῆς Διόκληρου Συνόδων καθαιρε-
θείς Εὐτυχῆς, ἡ ἐν τῷ ἀξίωμα μαρτυρῶν εἶναι
ὑπὲρ τὸν θρόνον καὶ τῶν ἐξουσιῶν αὐτῆς, ἔγραψε
αὐτῇ, καὶ ὁ δούτερος δὲ καὶ φιλόχρηστος Βασιλεὺς
δούτερος αἶμα καὶ δόξα εἶχον, τῶν τῶν Ἐπισκό-
πων ἀθροισθῆναι Σύνοδον ἡβελήθη, ὥστε κρίσει
τελειότερα διωχθῆναι πᾶσαν ἀπαλείφεται πλά-
νῳ. τῇ δὲ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ἔγραψε, ἔπειπερ
ἡ ὑμετέρα δούτερος, ἡ εἰς τιμὴν τῆς Θεοῦ τῶν δόξα
ἐσπῶ καθολικῶν ἀλήθειαν ἀγαπῶσα, ὥστε τῇ ἀ-
πείρῳ γέροντι τῶν ἀλήθειαν περὶ ἡν μάλιστα διέ-
σφαλται φανερωθῆναι. καὶ ἴδε τῶν σημείων
αὐτῶν βιβλίον τρίτον κεφαλῇ δεκάτῃ ὀγδόου Πα-
ραγράφῳ ἑατῶ καὶ εὐδεκάτῳ. ὁ αὐτός, ληστὴς
γυναικὸς τῆς ἐν Β'φίσεω ταύτης Συνόδου, πρὸς
ἀνάκρισιν αὐτῆς ἔγραψε καὶ μόνος καὶ Διόκληρου Βα-
σιλείων τῆς Ρώμης πρὸς τὸν Θεοδοσίον, ἵνα μένωσιν
ἀπεργῇ τὰ ἐν αὐτῇ διωρισμένα, καὶ γινώσκων Συνο-
δος ἐν Ἰταλίᾳ πάντων τῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐπισκό-
πων, καὶ ἴδε αὐτῶν τῶν σημείων βιβλίον τρίτον
κεφαλῇ ἑκάτῳ, μὴ θελήσαντος δὲ τῆς Θεοδοσίας
ὑπακούσαι καὶ ἀθροίσαι Σύνοδον, ἔπεμψε Ἀπο-
κρισιάρχη εἰς τῶν Ἀναπλιῶν καὶ τῶν ἐγκύλιον ὁπ-
σολὺ αὐτῆς, ὡς ἀκαλῶν τὰς κατ' Ἐπαρχίαν Ἐπισκό-
πους ὑπογράψαι ἐν αὐτῇ, καὶ πολλοὶ ὑπέγραψαν
ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐχ' ὑπέγραψαν. ὅθεν βασιλεύσαν-
τος τῆς Μαρκιανῆς ἐδέχθη ὑπὲρ Συνόδου Οἰκουμενικῆς
καὶ γέγονεν ἡ ἐν Χαλκηδόνι, ἐν ἡ γράψας ὁπσο-
λὺ, εἶπε καὶ ταῦτα, Δίχρον καὶ πλήρης δούτερος
ὑπάρχει τῆς γαληνοτάτης Βασιλείας τῆς ἐκκλησίας,
εἰ τῶν ἁγίων ὑμῶν ἀδελφότης πρὸς ἀνατροπὴν μὴ
τῶν ὁπσολὺ τῆς Διαβόλου, τῆς δὲ ἐκκλησιαστικῆς
ἀρετῆς

εὐρήνης ἀνάστησιν συναλθῆναι ἡβελήθη, καὶ ἶδε πάλιν σημείωσιν ἀνώτερον βιβλίον τετάρτον κεφαλαιῶν πρῶτον. Ἦσαν οὖν οἱ Πάπας Βιγίλιος γυνὴς τὸ κοινὸν κατ' αὐτὴν μῖσος. Δὲ πάλιν κρίνιν ἦν ἐποίησε καὶ πάλιν τριῶν κεφαλαιῶν, τῷ πρῶτῳ ἐπιθεξίῳ ἔλαβε τὸ ὁμολογόν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν, ὁφθαλμοὶ δὲ πᾶσαν πάλιν ὑπόθεσιν εἰς πάλιν κρίσιν τῆς πέμπτῃς Συνόδου, ἀφελόντων ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τὸν βεληθησόμενον τι κατὰ τὴν τριῶν κεφαλαιῶν, πρὶν τῶν ὧν τῆς Συνόδου διοριθασομένων, καὶ ἶδε πάλιν σημείωσιν ἀνώτερον βιβλίον πέμπτῃς κεφαλαιῶν δεκάτῳ πέμπτῳ. Δέκατον ὁμῆγας Γρηγόριος μηδὲν δυνάμεν κατὰ Ἰωάννην τῶν Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῆς Οἰκου-
ΜΕΝΙΚΟΣ παρηγορίας, ἡπέλει Συνόδον συγκροτῆσαι, καὶ ἶδε ἀνώτερον μέρος δευτέρου κεφαλαιῶν πέμπτου. Ἐνδέκατον οὖν Πάπας Ἀγάθων, τῶν Παπῶν Σεβερῶν, Ἰωάννης, Θεοδώρος, Μαρτίνος καὶ Βιταλιανὸς συνοδικῶς ἀγωνισαμένων κατὰ τὴν Μονοθελη-

των, γράφων ἀναφορὰν πρὸς τοὺς βασιλεῖς, ὅθεν εἶπε περὶ τῆς κρίσεως τῶν τριῶν Παπῶν, ἀλλὰ τὰ πάντα ἀνέθηκε κρινῆναι ἐν τῇ ἑκτῇ Συνόδῳ, γράφει γὰρ τῷ Βασίλει, Οὗτινος ἡ δόξα ἐπεδὴ ἐκ τῶν Θεῶν εἶναι, ἐκ τῶν Θεῶν τελεῖται, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῖς ἀποστόλοις ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς ἐκκλησιῶν ἀντιπροσώποις μακρόν σερεωθῇ, καὶ ἐκκριθῇ ἐκ μίσους τῆς Θεῆς Ἐκκλησίας τῇ τῷ Πνεύματι δρεπανῇ τῶν ζιζανίων τὰ γονιήματα. Δωδέκατον οὖν Πάπας Ἀδελφάνος ὁ πρῶτος, καὶ οἱ πολλοὶ πρὸ αὐτῶν Παπῶν ἀγωνισα-
μένων κατὰ τὴν Εἰκονομάχων, εἰς πάλιν κρίσιν μακρόν ἀπέβλεπε τῆς ἐβδόμης Συνόδου, ἣν καὶ ἀπεδέξατο καὶ ἐκήρυξε. Τεσσαρδέκατον οὖν Πάπας Νικόλαος ὁ πρῶτος καὶ Ἀδελφάνος ὁ δεύτερος πολλὰ ἐπὶ οἵτοις καὶ πρὸς αὐτοὺς κατὰ τῶν ἱερῶν Φωτίου, καὶ μηδὲν δυνά-
μεντες, Σύνοδον Οἰκουμενικὴν κατ' αὐτὴν ἤγειραν γε-
νέσθαι ὧν Βασιλεῖς τῶν Μακεδόνων εἰς κρίσιν αὐτῶν καὶ τῶν Φωτίου. καὶ ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Παπῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.

Ἀποδείξεις περὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων τῶν Συνόδων ὑπὸ τῶν μετὰ τὸ χρίσμα Παπῶν.

Ἀπὸ δὲ τῶν μετὰ τὸ χρίσμα, πρῶτον περιφερέτω ὁ Πάπας Εὐγένιος τρίτος, ὃς ἐπεσκοπούσε τῷ χιλιοσῷ ἑκατοσῷ τριακοντοσῷ πέμπτῳ ἔτει. Γιλβέρτος Πωρρέτανος Ἐπισκόπος Παταβίας ἐγκατε-
δίκατος ὡς Ἀιρετικὸς ἐν Παρισίοις, καὶ ἐξέτατόν τε ὡς αὐτὸς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας περὶ τῆς αὐτῆς πί-
σεως, καὶ οὕτως ἔτι τῶν κατ' αὐτὸν ἀμφιβαλλομέ-
νων, ὁ Πάπας ἀκέσας ὅτι ὁ Γιλβέρτος ἦν δόξαβητος καὶ τίμιος ἀνθρώπος, ἔκρινεν ἵνα γνήσται διωρεῖα ἕως ἀθροίσσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἥτις ἀγαλῶσαι πάλιν δυσκολία, ὅθεν ἐκήρυχθη γενέσθαι πάλιν Σύνο-
δον ἐν Ρώμῃς Μητροπόλει τῆς Γαλλίας, καὶ ταῦτα διηγῆται ὁ Θωμ. Φλωρεντίας Ἐπισκόπος βιβλίῳ πρῶ-
τῳ περὶ τῶν γενομένων ὧν φησὶν εἶναι τῶν Βασιλέων. Δεύτερον, Ἀλέξανδρος τρίτος, ὃς ἐπατεριάρχουσεν τῷ χιλιοσῷ ἑκατοσῷ ἑξήκοντοσῷ ἔτει, γράφων πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Τασκίας, λέγει περὶ τῆς ἀθροί-
σεως τῆς κατὰ Λατίνους ἐν Λατερανῷ Συνόδου, ἔπει-
θὴ ἐν τῇ τῷ Θεῷ Ἐκκλησίᾳ ὁρῶντι πλείστα διορι-
θώσεως θέματα, τόσων πρὸς τὸ ἐπανορθῆναι τὰ ἐπα-
νορθώσεως ἄξια, ὅσων πρὸς τὸ ἀνακρεῦσθαι τὰ φα-
νέντα σωτήριον πρὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν, ὡς ἴσα-
μεν ἐκ ἀποφῶν μερῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν κα-
λέσαι, ἵνα τῇ αὐτῶν παρεστίᾳ τε καὶ βελῇ καὶ πάλιν παρά-
δοσιν τῶν παλαιῶν πατέρων τὸ καλὸν ὧν πολλῶν σερεω-
θῇ. καὶ σημείωσαι ὅτι ἐκ μερικῶν ἐγένετο, ὅτι ῥαδίως ἐδυνάτο πληρεῖς τὸ κύρος εἶναι. Τρίτον, Φίλιππος ὁ
Βασιλεὺς τῶν Γάλλων ἐπεθύμει ἵνα λυθῇ ὁ γάμος αὐτῶν
ὑπὸ ἱεροκρίτου τῶν τριῶν, ὁ ἱεροκρίτης ὅμως ὑποκρι-

νόμῳ αὐτῶν, λέγει ταῦτα. Εἰ περὶ τούτων αὐτὸς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὀρέσκει τὴν ἐπερὶ αὐτῶν (πάλιν τῆς 25
πρὸς τοὺς ὑβρεως καὶ τῆς ὧν τῶν κόσμῳ δυσφη-
μίας εἰς ἣν καὶ παρ' αὐτῶν ἐδυνάμεθα ἐμπεσεῖν) ἴσως καὶ τῆς ἀξίας καὶ ὁφειλῆς ἡμῶν ἐφίσητο κίνδυνος, ἐπὶ κατὰ τῶν ἀποστόλων τῆς ἀληθείας ὅπως ἡ ἐξου-
σία ἡμῶν ἐδυνάται συγχωρεῖν. βιβλίον τρίτον κα-
30
νὸν πέμπτῳ ἐπιστολῇ ἑκατοσῇ τεταρτῇ. τέταρτον, Γρηγόριος ὁ δέκατος, ὃς ἐπατεριάρχουσεν τῷ χιλιοσῷ
Διακοσιοσῷ ἐβδόμηκοσῷ πρῶτῳ ἔτει, ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς μετ' ὧν συνακρότησε πάλιν ἐν Λατερανῷ Συνόδῳ
λέγει, Πρὸς ὃν (δηλαδὴ πρὸς πάλιν τῶν ἐκκλησιαστι-
35
κῶν πραγμάτων κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν εἰκονομῶν)
εἰδότες ὅτι ἐδυνάμεθα ἐξαρκεῖν, ἀνελθόντες ἐφ' ὅφθαλ-
μὸς ἡμῶν πρὸς τὸ ὅπως εἴπωμεν τῶν Θεῶν, ὅπως πῶν, ὅπως
τετυρωμένων, ὅθεν ὁ καιρὸς ἡμῶν ἀνελθόντες ἐπι-
40
κρίαν, καὶ ταπεινῶς ζητήσωμεν, καὶ μετ' ὁμολογίας
ἐλπίσωμεν, καὶ ἔτι κατὰ πάλιν συνήθειαν καὶ ὧν
δειγμάτων τῶν παλαιῶν πατέρων ἔκρινεν ἵνα συνα-
ξῇ Σύνοδον, καὶ σερεωθῶσι καὶ βεβαιωθῶσι μετὰ
κοινῆς βελῆς τὰ ἀποσκήνουν. πέμπτου, ἶδε ἀνώ-
45
τέρῳ ἱστορίῳ τὸν Μεγαλόπρεπον ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν δω-
δεκάτων κεφαλαιῶν Παραγράφῳ δευτέρῳ. ὅτεν, Δὲ πάλιν αὐτῶν αἰτίαν καὶ οἱ λοιποὶ Πάπαι ὑπὸ τῆς
ἀληθείας ἀναγκαζόμενοι, καὶ οἱ ἀρχαῖοι ὑπὸ Γρη-
γορίου τῶν ἐβδόμων λέγουσιν εἶναι πάλιν ψήφον αὐτῶν ἀκρι-
50
τον, ὑπὸ τῆς ἀληθείας ὅμως βιαζόμενοι, πάντες τε
Δὲ Σύνοδον τὰ κατὰ καιρὸς ἀναγκῶν ἔκρινεν καὶ
βεβαιώσαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Βεβλήωσι πάλιν Παπῶν καὶ Συνοδῶν δυτικῶν, ὅτι αἱ ψῆφοι τῶν πᾶσι τρόποις ἀναγκασμάτων Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν εἰς ἀναμάρτητοι καὶ ἀνέκρητοι, ὅντων καὶ αὐτῶν Παπῶν ἀνακρίνονται κρίσεις.

5 **Εἴρηται** αὐτῶν κατὰ τὴν κοινὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ὅτι αἱ ψῆφοι τῶν κατωτέρων Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν εἰς ἀναμάρτητοι καὶ ἀνέκρητοι, τῶν ὁμοῦ καὶ πολλοὶ τῶν Παπῶν
10 βεβαιώσιν, οἷον ὁ Πάπας Γελάσιος ἐπιστολῇ πρὸς τὰς Ἐπισκόπους Δαρδανίας γράφει, ἡ καλὴ Συνοδὸς καὶ οὕτως χειριστικῇ ἀπαξ γεγονῆα, ὥστε διώκεται, ὥστε ὁφείλει νέας ἄλλης Συνοδοῦ ἀναγκασίσει ἀνασκέυεσθαι. Ὁ Πάπας Ἀδριανὸς ὁ ἕκτος, ὁ ἐπατριάρχης
15 χροῖται τῷ χιλισμῷ ποντανοσοσῶ ἐκκοσῶ δευτέρῳ ἔτι, ὅτι τῇ Διατάξει αὐτῶν δέδωκε τῷ αὐτῷ πρέσβει Χερουράτῳ τριῦτα λέγει περὶ Λεθέρου τῆς Αἰρεσιάρχης, ὡς ἀποκαλύπτει ὅτι κατεκρίθη χωρὶς τῆς ἀκκοθῆναι ὑπὸ Λέοντος τῆς δεκάτης, ὁμολογῶν τῷ
20 Λεθέρῳ ὅτι ἐκεῖ ἀρνεῖται ὁποιοῦναι εὐτατοῖς ἀπὸ εἰς τέλος (ἀσθὴνα γεγονότα) ἥτοι πότερον εἶπον, ἢ ὅτι, πότερον ἐκέρχον, ἢ ἐνέχον, ἢ ὅτι, οὐ οἷς δὲ εἰς (δηλαδὲ θῆς δικαιοσύνης ἢ νόμου) ἀμέλεια εὐτὴ ὑποτίθει τῶν μυστηρίων μὴν δὲ τὰς τῶν
25 αἰγίων θεσμῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας. πρὸς τούτοις πάντα τὰ κεφάλαια, οἷον ὁ Λεθέρῳ τῶν ἄλλων Διαφωνῶν, κατεκρίθη πῶτερον ὑπὸ Διαφόρων Συνοδῶν,

ἐκ ὁφείλει δὲ ἀνακαλεῖσθαι εἰς ὁπρὶαν καὶ ἀμφισβήτησι ὁ πάλιν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας δῆλον ἐστὶν ὁριζῶναι ὅπως πάντες ὡς σερεὸν κατέχουσιν, ὅσον γὰρ ἐμποεῖ τῇ τῆς Ἐκκλησίας Συνοδῷ ὁ πᾶς ὁρῶν Διατεθότα εἰς ὁπρὶαν καὶ ἀμφισβολίαν ἀνακαλεῖται περὶ μὴ. πρὸς αὐτὸς ὅτι καὶ ἡ Πίσσι καὶ ὁ Κωνσταντῆς καὶ Βασιλείας πάλιν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ οἱ αὐταῖς Παπῶν ἰσχυρῶς ἐψηφίσαντο ὅτι ἀναγκασίσει ἡ ἀδριανῶν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ὡς εἴρηται αὐτῶν, καὶ ἐκρίθηται κατωτέρω. ταῦτα οἱ Πάπαι. ἐξ ὧν γίνεται δῆλον, πρῶτον, ὅτι οἱ Πάπαι κρίνουν μερικῶς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι. δεύτερον, ὅτι αἱ ψῆφοι καὶ κρίσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν εἰς τελειότεραι καὶ φανερώτεραι, ὅθεν καὶ αἱ κρίσεις τῶν Παπῶν καὶ αἱ ψῆφοι πρὸς αὐτὰς ἀνακρίνονται. τρίτον, ὅτι καὶ οἱ Πάπαι ἐκρίναν τὰς Οἰκουμενικὰς γίνεσθαι Συνοδοὺς. τέταρτον, ὅτι αἱ ψῆφοι τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ἐκ ἀνακρίνονται. πέμπτον, ὅτι αἱ Οἰκουμενικαὶ Συνοδοὶ ἀναγκαστόταται εἰς ἰσασυέρχονται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

39 Ἀπάντησις πρὸς τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρόντος κεφαλῆς πέντε ψευδομαρτυρίας τῶν παπιστῶν, μὴ εἶναι ἀνάγκην γίνεσθαι Οἰκουμενικὰς Συνοδοὺς λεγόντων, ἀτε μόνον τὸ Πάπα ἀντὶ τέτων ἀρκεῖν.

35 **Πρὸς** τὰς μαρτυρίας ῥητέον, πρὸς μὴ τὴν πρῶτῳ, ψευδῶς ἐστὶν ὅτι ὁ Πάπας ἔκρινε τὰς Αἰρέσεις ἀπλῶς, ὡς περὶ γὰρ αὐτὸς ἔκρινεν ἐν τῇ Γ' ὡμῇ τὰς ὁκτὸς ἀναφύσας, ὥτως ἔκρινεν καὶ Πατριάρχαι καὶ Ἐπισκοποὶ τὰς εἰς τὰς τρεῖς αὐτῶν, καὶ ἄλλας Αἰρέσεις, ὡς εἴρηται αὐτῶν ἐν πολλοῖς,
40 καὶ ἰδίως βιβλίῳ ἑκτῶ κεφαλῶν ἑκτῷ, καὶ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ τρίτῳ. πρὸς δὲ τὴν δόξαν, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τῆς αἰγίας Ἀθανασίου πεπλάσθη ἐπὶ, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ δούτῳ κεφαλῶν ὁγδόῳ παραγράφῳ ἑκτῷ. πρὸς δὲ τὴν 3^{ην} μαρτυρίαν, ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ πρῶτῳ κεφαλῶν εὐδίκῳ περὶ τῶν ἐπιστολῶν τῶν Παπῶν. πρὸς δὲ τὴν τρίτῃ, ἴδε αὐτῶν κεφαλῶν τρίτῳ τμήματι τρίτῳ παραγράφῳ ἑκτῷ τὸν ἄλλον ἀνυπαῖνον

γράφοντα τὸ ἀναγκασίσει τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν. πρὸς δὲ τὴν τεταρτὴν, ἀρκεῖ τὰ πρὸς τὴν πρῶτῃν εἰρημνία. πρὸς δὲ τὴν πέμπτην, ἴδε τὰ περὶ τέτων εἰς πλάγιον αὐτῶν βιβλίῳ πρῶτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ. πρὸς δὲ τὴν ἰννοκентίαν, ῥητέον, ὅτι πρὸς τὴν ἰννοκентίαν ἄλλοι ἀνθεματίσαν τὴν Αἰρεσὶν Πελαγίαν καὶ Κελεσίαν. εἴτα τῶν αὐτῶν Παπῶν κατακρίναντων, ὡς δὲ τέλος γέγονον, ὅθεν ὁ Πάπας Κελεσίαν ἀνέφερε τὰ κατ' αὐτῶν πρὸς τὴν ἐν ἐφ' ἑσῶ αἰγίαν Συνοδόν, ἥτις ἐβεβαίωσε τὰ τῶν Παπῶν κατ' αὐτῆς τῆς Αἰρέσεως, καὶ ἴδε ἐν τῇ τέλει τῆς ἐπιστολῆς τῆς Συνοδοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Κελεσίαν, καὶ τὰς πρὸς αὐτῶν σημειώσεις αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ πέμπτῳ. περὶ δὲ καθόλου κερτῶ, ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ δούτῳ κεφαλῶν ἑκτῷ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι ὅτε τῶν ἐνταῦθα καταστρώσαντων ῥήτων τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων καὶ τῆς ἀποκαλύψεως, δέκνυται 5
ἐδικώτερον μὴ εἶναι τὸν μακάριον Πέτρον μονάρχῃ καὶ τῇ ἀποστόλῃ, ἀλλὰ κατὰ τεύχεσιν καὶ ἡμῶν αὐτοῖς ἴσον.

Τὰ ἁγία Εὐαγγέλια ἐν πολλοῖς καὶ διαφοραῖς ῥή-
ποις πᾶσι ἐξέσταν καὶ πᾶσι τιμῶν τῶν δώδεκα Ἀπο-
στόλων ἴσην ὑποφαίνονται. καὶ γραφέντα ἐνταῦθα
ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα. Δότε ὅπισθε καὶ ποιήσω
ὑμᾶς ἀληθεῖς ἀνθρώπων. Ἐποίησε δώδεκα ἵνα ᾧσι
μετ' αὐτῶν, ὅς καὶ Ἀποστόλοις ὠνόμασε. Καὶ ἀφέν-
τες, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Ἰδὲ δίδωμι πᾶσι ἐξέσταν
τὰ πατρὶν ἐπάνω ὅφρων καὶ σκευῶν. Ἀφαιρῶντες
θιγαπώετε, λεπτὰς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβά-
λλετε, θωρεὰν ἐλάβετε, θωρεάν δότε. Ὑμεῖς οἱ
ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ καθίσετε
ἐπὶ τῷ δώδεκα θρόνῳ. Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν,
ὅτι βλέπετε, καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούετε. Δότε
ὑμῖς αὐτοῖς φαγεῖν. Λάβετε πνεῦμα ἅγιον, ἀληθῶν
ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίσταται αὐτοῖς, αὐτῶν
κρατῆτε, κενεράτωται. Πάντες ὑμεῖς σκαυδαλιθί-
σεσθε ἐν ἡμῶν ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. Καθὼς ἀπέσταλ-
κέ μοι ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς. Τεκνία, ὑμεῖς
φίλοι μου εἰσὶ. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμὲ ἀκούει. Ἐμὴν
ὑμῖν. Παραδόντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη.
Ὑμεῖς δέ ἐστε μαρτυρεῖς τούτων. Καὶ, ἰδὲ, ἐγὼ ὑπο-
τίθω πᾶσι ἐπαγγελίαν τῶν Πατρὶς μου ἐφ' ὑμᾶς. Ὑμεῖς
δὲ καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως ἢ ἐνδύση-
θε θωρεάν ἐξ ὕψους. τὰ αὐτὰ λέγεται καὶ ἐν τῇ
πρώτῃ κεφαλῇ τῶν πράξεων, καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις
τόποις τῶν αὐτῶν. ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς
τῶν μακαρίων Παύλου καὶ τῶν ἁγίων Πέτρου πολλὰ καὶ
καθαρὰ ῥήματα διήσεις περιγράφοντα πᾶσι ἱσοτιμίαν τῶν
ἁγίων Ἀποστόλων. τὰ ποὺ αὐτὸ δέκνυται καὶ ἐκ τῆς
ἀποκαλύψεως, λέγονται γὰρ ἐν αὐτῇ οἱ δώδεκα Ἀπό-
στολοι ἱσοτίμως δώδεκα θρόνους καὶ δώδεκα λί-

θοι. πρὸς τέτοις καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες τὰ ἔγκωμια
ἅπερ εἶπον τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ, τὰ αὐτὰ εἶπον καὶ τοῖς
λοιποῖς Ἀποστόλοις, τινὰ μὲν κατὰ λέξιν, τινὰ δὲ 10
κατὰ τὴν ὁμοίαν, ἐξ ὧν πάντων δέκνυται ἰσότης
καὶ ἱσοτιμία τῆς ἱεραῆς δωδεκάδος. Ἀλλ' οἱ ἀντιπε-
τριανοὶ περὶ τῆς περικειμένης τῆς μὲν φανερώσεως τῆς γρα-
φῆς ῥήματα ὡρατρεύουσιν, τινὰ δὲ ἐρμηνείας διόμους,
μᾶλλον ἐκ καλῶς ἐρμηνεύοντάς τε καὶ τῶν ἁγίων πα- 15
τέρων ἐρεβλάδοντες, τὰς τε χρήσεις τῶν ἁγίων ὑπο-
κρίνοντες καὶ κολοβύνοντες περιβάλλουσιν, ἵνα δέξωσι
μονάρχῃ τῶν Ἀποστόλων τὸν Πέτρον. Ἡμεῖς δὲ εἰ
καὶ αὐτῶν ἐδέξαμεν ἀκριδέως καὶ πεπλατυσμέ-
νως ὅτι ἔτε ἐν τοῖς Ἀποστόλοις ἔτε ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς 20
ἦν, ἡ δυνάμει εἰναί τις μονάρχης, ὅμως ἰδιαίτερον
ἐνταῦθα περὶ τούτου ἀνακηρύσσειν, παρὰ τὸν
τὰς χρήσεις τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τὰς πρὸς αὐτὰς
ἀντιθέσεις τῶν Λατίνων, ταὐτὰ καὶ τὰς ἡμετέρας
λύσεις, εἴτα δὲ καὶ τὰ ῥήματα τῆς γραφῆς ἅπερ αὐτοῖς 25
περιβάλλουσι καταστρώσαντες, καὶ φανερώσαντες τὸν
ἐν αὐτοῖς νῦν, φανερώσαντες πᾶσι πρὸς αὐτὰ τῶν Λα-
τίνων συνοφαντίαν, ὅτι πάντα δὲ, ἀλλὰ τὰ μάλιστα
δοκῶντα τοῖς ἀντικειμένοις ἔχον ἰσχυρὰ τινὰ πρὸς ὁ βέ-
λονται. δὴλον δὲ ὅτι τούτων ἀναπηλωτικῶν, καὶ 30
τῶν λοιπῶν, ὅσα αὐτὸ περιβάλλουσιν, ἡ ἀληθὴς νῦν
ὀνόματι κατανοηθήσεται ὁ μόνος ὑπὸ τῶν σφῶν,
ἀλλὰ χεδὸν καὶ ὑπὸ παντὸς χειρὸς, καὶ ἔτω κα-
ταστραφῆσεται ἡ ἀντιχειρῶν μοναρχία. Ἰσέον δὲ,
ὅτι ὁ μόνος τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις λέγεται ὅσα λέγεται 35
καὶ τῷ Πέτρῳ, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἐπιδόξοις τῶν ὁρ-
θοδόξων πατέρων, ἐξ ὧν τινὰ καταστρώσαντες αὐ-
τῶν μέγας δαυτέρω κεφαλῇ ἰσχυρὰ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

40

Περὶ ἐγκωμίων τινῶν τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ ὡς τῶν ἁγίων πατέρων λεχθέντων.

Εγκώμια ἅτινα εἶπον οἱ ἅγιοι πατέρες τῷ μακα-
ρίῳ Πέτρῳ. Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης κεφαλῇ
τρίτῃ περὶ θείων ὀνομάτων. Ἡ κορυφαία καὶ πρε-
σβυτάτη τῶν Θεολόγων ἀκρότης. Βασίλειος Σελευ-
κίας λόγῳ δεκάτῳ ἐξδόμῳ. Πέτρος τῶν Ἀποστό-
λων ὁ κορυφαῖος, ὁ πᾶσι Χριστῷ μαθητῶν πρῶτος.
Ἐπιφάνιος Λίβερσι ποιετικῇ ἐνάτῃ καὶ Κασσιανὸς
κεφαλῇ δεκάτῳ ἐξδόμῳ. Γέγονον ἡμῖν ἀληθῶς
σερεὰ πέτρα θεμελιώσα πᾶσι πῖσιν τῶν Κυρίων, ἐφ'
ἧς ὁκοδόμηται ἡ Ἐκκλησία. Ἐν ταύτῃ, ὁ κορυφαῖος
τῶν Ἀποστόλων. Ἱερώνυμος ἐν τῇ κατωλόγῳ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν

Ἀποστόλων. Ἡ δὲ μὴν Σωδὸς πρῶτα τετάρτη.
Τὸν πρῶτον τῶν Ἀποστόλων. Εὐσέβιος ἐκκλησιασ- 45
τικῆς ἱστορίας. Ριβλίς δευτέρῃ κεφαλῇ δεκάτῳ
τρίτῃ. Τὸν κρατερόν καὶ μέγαν τῶν Ἀποστόλων
ἡ ἀρετῆς ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων ἀρετῶν Πέτρον.
Χρυσόστομος εἰς τὸ δέκατον ἔκτον κεφάλαιον τῆς μα-
θαίας. Τὸ εἶδος τῶν Ἀποστόλων ὁ Πέτρος, ὁ παν- 50
ταχὺ θέρμους, ὁ τῶν Χριστῶν τῶν Ἀποστόλων κυρ-
φῶς, πάντων ἐρωτηθέντων, αὐτὸς ὑποκρίνεται. καὶ πρῶ-
τος κεφαλῇ πρῶτῳ ὁμιλίᾳ δεκάτῃ ἔκτῃ. Καὶ
ὡς θέρμους, καὶ ὡς ἐμπιστοῦς ὡς Χριστῷ πᾶσι
ποιμνίῳ, καὶ ὡς τῷ Χριστῷ πρῶτῳ. Καὶ τόμῳ
πέμπτῳ

πέμπη ὁμιλία τριακοστῇ δούτέρᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν
 μυρίων τελευτῶν, Πέτρος ὁ τῷ χορῷ τῶν Ἀποστόλων
 κορυφαῖος, τὸ σῶμα τῶν μαθητῶν, ὁ σύλλογος τῆς Ἐκ-
 κλησίας, τὸ σπέρμα τῆς πίστεως, ὁ ὁμολογίας θεμέ-
 5 λιος, ὁ τῆς Οἰκονομίας Ἀλιεύς, ὁ πρῶτος ἡμῶν ἀπὸ τῆς
 βυθῆ τῆς πλάνης εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναγαγὼν, ὁ παντα-
 χῶς θερμὸς καὶ παρρησίας γέμων, μᾶλλον δὲ ἀγάπης καὶ
 παρρησίας. Καὶ ὁμιλία ἐβδομηκοστῇ ἐβδόμῃ εἰς τὸν
 Ἰωάννην, Ἐγκριτὸς ἦν τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶμα
 10 τῶν μαθητῶν, καὶ κορυφὴ τῷ χορῷ. Καὶ, Ἐγκρι-
 τὴν τὴν πρῶτον τῶν ἀδελφῶν. Καὶ, Εὐφραίνε-
 με Πέτρε, πρῶτος τῶν ἀδελφῶν. Καὶ, Ἐπεί
 ἔν αὐτῷ πρῶτος μεγάλᾳ, τῷ Οἰκονομῇ ἐνεχείρισε.
 Καὶ εἰς τὸν πρῶτον ψαλμὸν, Ἡ κεφαλὴ τῷ χο-
 15 ρῷ τῶν Ἀποστόλων ὁ Πέτρος. Καὶ ψαλμῷ ἐκατοστῇ
 ἐκκοστῇ ἐνάτῳ, Πρῶτον τῶν Ἀποστόλων κατέστησε.
 Καὶ ὁμιλία πεντηκοστῇ πέμπτῃ εἰς τὸν ματθαῖον,
 καὶ ἀνθρῶπον θνητῷ πάντων τῶν οὐρανῶν τῷ ἐξε-
 σίᾳ ἐνεχείρισε, πᾶς κλῆς αὐτῷ Θεός. Καὶ ὁ Θεο-
 20 λόγος Γρηγόριος δούτέρῳ λόγῳ περὶ Θεολογίας,
 καὶ τοῖς θερμοτέροις τῶν ἄλλων εἰς ἐπίγνωσιν χει-
 ρὸς Πέτρος, καὶ ἀποστολικὸς μακαριζόμενος, καὶ τὰ
 μέγιστα πιστεύων. Καὶ λόγῳ περὶ τῆς ἐν ταῖς
 ἀγαθέσιν ὑπαστάσεως, Ὁ μὲν Πέτρος καλεῖται, καὶ
 25 τὰς θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας πιστεύεται. Καὶ ἐν
 τῷ εἰς τὸν αὐτὸν πατέρα ἀπολογητικῷ, εὐρίσκω δὲ
 μακρὰ τὸν παλαιὸν ὁμῶν ἐν τοῖς κριταῖς, καὶ
 Πέτρον ὑπερῶν τῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔρρημα. Βασι-
 λεύς ὁ μέγας ἐν τῷ δούτέρῳ λόγῳ κατ' ἑννομίαν,
 30 Νοῦν Πέτρον τὸν ἀπὸ πίστεως ὑπερῶν ὑφ' ἑαυτὸν

τῷ οἰκονομῷ τῆς Ἐκκλησίας δεξιόμενον. Καὶ ψαλ-
 μῷ τρίτῳ, καὶ εἰς τὸν Ἠσαΐαν κεφαλῶν τετάρτῳ,
 Στίλβον, κεφαλὴν τῷ χορῷ, καὶ κρηπίδα τῆς Ἐκ-
 κλησίας καλεῖ. Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη ἐν τῇ αὐτῇ
 τῷ Συμῶν Σάκκᾳ, καὶ καθὰ Πέτρος ὁ πρῶτος
 5 τῆς ἀποστολικῆς ὁμολογίας. Συμῶν ἐβδόμῃ
 πρῶτῃ. Μάξιμος ὁ Πλακεδὸν ἐν τῇ ἐγκω-
 μίᾳ Πέτρος καὶ Παύλος, ταύτης τῆς ὁμολογίας ἀμοι-
 βῇ, μακαρισμοῖς, καὶ μαρτυρίᾳ ὡς καὶ τῷ ἀ-
 ποκαλύψει ἦεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐπὶ πέτρᾳ αὐ-
 τῶν τῆς Ἐκκλησίας οἰκοδομία, καὶ κλῆς τῆς τῶν οὐρα-
 νῶν διδόμεναι βασιλείας, καὶ τοῖς λυθῆεν ἡ δεξι-
 σιν ὑπὸ Πέτρος τῷ ἰσῷ κατέστη μῦρον καὶ ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς. Κύριος Ἰερουσαλὺμ κατηχῆσαι εὐδε-
 10 κᾶτη, Πέτρος ὁ πρωτοστόμῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς
 Ἐκκλησίας κορυφαῖος κήρυξ. Καὶ Πρῶτος Κων-
 σταντινουπόλεως λόγῳ εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τῷ Κυ-
 ρίῳ, Ἀλλὰ τῶν μαθητῶν κορυφαῖος καὶ πρωτοστόμῳ
 τῶν Ἀποστόλων Πέτρος. Καὶ ὁ Θεοφύλακτος εἰς τὸν
 Ἰωάννην, τῷ Πέτρῳ τῷ πρῶτῳ τῶν τῆς Οἰκονο-
 μίας πρεσβύτων ἐνεχείρισεν, ἐκ αὐτῶν δὲ, ἀλλὰ ταύτῃ
 τῷ δίδωσι. Καὶ ὁ Ζωναράς τῳ πρώτῳ τῆς
 ἱστορίας, τῷ κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα.
 Καὶ τῶς οἱ πατέρες καὶ ἡ Ἐκκλησία καλεῖσιν αὐτὸν
 Ἀρχιεπὶ, Ἐπαρχον, Ἀρχιεπὶ, Πρεσβύτερον, Ἀρχον-
 15 τα, τῆς Οἰκονομίας ἀπάσης φροντίζοντα, κρηπί-
 δα τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον τῆς πίστεως, τῶν μα-
 θητῶν Πρῶτον, Ἀρχιεπίσκοπον τῶν λογικῶν πρε-
 σβύτων, κληθεῖσιν τῶν ἐξουσίῳ πυλῶν, αὐτοῖς
 πᾶσι τοῖς μετὰ πίστεως πρεσβεῖν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ μερικῶν ἐγκωμίων ἐκ τῶν ποσῶν πρὸς Πέτρον καὶ Παῦλον σωτηριώδους καὶ τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους ὡς
 35 τῶν ἁγίων πατέρων λεχθέντων.

Ἐγκώμια ἐκ τῶν ποσῶν μερικὰ, ἅτινα ἔπον οἱ
 ἄγιοι πατέρες τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις. Ἀρχαῖον
 ὁ Πάπας ἀναφορᾷ πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πρωτοπρεσβύτερον,
 40 εἰς αὐτὸν τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἡμῶν
 πίστεως τὸ τηλαυγέστατον λάμψον φῶς ἐν ταῖς πᾶν-
 των καρδίαις, ὅπερ ἐκ τῆς πηγῆς τῆς ἀληθείας φω-
 τὸς, ὡς δι' ἀκτίνων τῆς ζωοποιῆς λαμπροῦς τοῖς
 μακαρίοις λειτουργοῖς Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τοῖς τῶν Ἀπο-
 45 στόλων κορυφαίοις, καὶ τοῖς τῶν μαθητῶν καὶ ἀπο-
 στόχοις τοῖς ἀποστολικῶς κατὰ βαθμὸν μέλει τῆς
 ἡμετέρας ἐδωκότῃ τῇ τῷ Θεῷ βοηθείᾳ ἐφυλάχ-
 θη. Ἀδελανὸς Πάπας ὁ πρῶτος ἀναφορᾷ πρὸς Κων-
 50 σταντῖνον καὶ Εἰρήνην, οὕτως ἀναδεχθήσεται καὶ
 τὸ ὑμέτερον ὡσεὶ βέστατον καὶ θεοδώρητον ὄνομα
 νέας Κωνσταντίνης καὶ νέας Ελένης ἐν πάσῃ τῇ Οἰκονο-
 μίᾳ ἐκαιομένῃ ἀποφαινομένων, δι' ἣν ἡ ἀγία κα-
 θολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἀνακηρύσσεται,
 καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἐκδοσῇ τῆς ὁρθοδόξου πί-
 55 στως τῆς Ἐκκλησίας τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ καὶ Παύλῳ

τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων ἐξακαλεσθήσῃ, καὶ ἀναγ-
 καλίσσῃ τὸν βικῆριον αὐτῶν, καθὼς καὶ οἱ ἐξ
 ἀρχῆς ἀποκηρύσσοντες Βασιλεῖς καὶ ἐτίμησαν τὸν βι-
 60 κῆριον αὐτῶν, τιμήσῃ δὲ τὸ ὑμέτερον θεοδώρητον
 κράτος τῷ ῥωμαϊκῷ ἀγιοτάτῳ Ἐκκλησίᾳ τῶν
 κορυφαίων Ἀποστόλων, οἱ ἐδόθη ἔκστασις παρ' αὐ-
 τῶν τῷ Θεῷ λόγῳ λείνῃ καὶ δεσμοῖς ἀμαρτίας
 ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ γὰρ αὐτοὶ ὑπερα-
 σσισαὶ γενήσονται τῷ ὑμέτερον κράτει, καὶ πάντα
 τὰ βάρβαρα ἔθνη τοῖς ἰσχυρῶν ὑμῶν ὑποταγήσε-
 65 ται, καὶ ὅπως ἀποδοθήτε, νικητὰς ὑμᾶς ἀναδεί-
 ξουσιν, αὐτοὶ γὰρ οἱ ἄγιοι καὶ κορυφαῖοι τῶν Ἀπο-
 στόλων, οἱ τῷ καθολικῷ καὶ ὁρθόδοξον πίσιν ὁμο-
 ξάμῃ, ἐγγράφως ἐθεσμοθέτησαν τῷ αὐτῶν πί-
 70 σιν κρατὶ πάντας τὰς μετ' αὐτῶν ἀδελφὰς μέ-
 λους γίνεσθαι τῶν θρόνων αὐτῶν, καὶ ἐν αὐτῇ
 ἀποφαινομένῃ εἰς τῆς σωτηρίας, καὶ ἔτω κρατὶ ἡ
 ἡμετέρα Ἐκκλησία, καὶ τιμῇ τῶν ἁγίων χαρεκ-
 75 τῆρας αὐτῶν. Ἰδε περὶ τῶν αὐτῶν βιβλίων
 ἐβδόμῃ

1058

ἐβδόμῃ κεφαλῇ πρώτη Παράγραφος εἰσπν-
 Αμβρόσιος ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτη κεφαλῇ
 τρίτῃ, Τὸ πρῶτον τοῖς Ἀποστόλοις, ὡς δὴλον ἐστὶν
 ἐν συνεργάζεσθαι, ἐπὶ γὰρ χερσὶ ὁπίστροποι. Ὁ αὐ-
 τός. Λεγομένης τῆς γνώμης τῶν πολλῶν (ὡς Πέτρος)
 εἰσιώπων, καὶ ὑποκρινόμενων τῶν ἁλῶν, ὡς ἐν πρώτῃ,
 εἰτι σιωπᾶς; ὅς καὶ ἐν ἑτέροις φησὶ, Μὴ ἐρωτῶμεν,
 ἐν θυμῷ δὲ τῷ ἰδίῳ ἀξιωματῷ, ἀπεκρίθη,
 ἀξίας δηλαδὴ τῆς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, ἐκ τῆς ἐν τῇ
 τιμῇ, ἀξίας τῆς ἐν πίστει, ἐκ τῆς ἐν δόξῃ. Καὶ ἐν
 τῇ πρὸς Κορινθίους δευτέρῃ κεφαλῇ ἐνδεκάτῃ περὶ
 τῆς Παύλου. Οὐκ ἔστιν ἡ Πάρος ἐν τῇ κηρύγματι, ὡς

ἐν ταῖς θαυμαποιαῖς, ὅτε ἐν τῇ ἀξίᾳ, ἀλλὰ μόνον
 ἐν τῇ χρόνῳ, σημαίνει δὲ τὸ δεσμεῖν καὶ τὸ ἀφορί-
 ζειν ματθαῖν κεφαλῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ, καὶ λόγῳ
 τριακοστῇ τρίτῃ, ὅτι τῷ Πέτρῳ λέγεται, καὶ τοῖς
 Ἀποστόλοις λέγεται. Καὶ Ἀνυσσίνῳ τόμῳ ἐνάτῃ 5
 φύλλοις τριακοστοῖς ὀγδοηκονταεξί. Τὰς κλῆς τῆς δι-
 σμῆν καὶ λύσιν ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ Πέτρῳ ἔλαβε. Καὶ
 ἐν τῷ περὶ χειριστικῆς ἐνότητος κεφαλῇ τεταρτῷ,
 ὅταν τῷ Πέτρῳ λέγεται, πᾶσι λέγεται, φιλεῖ με,
 Ποίμαινε, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἰδι αὐτῷ καὶ ἄλλα πολλὰ κα- 10
 τώτέρῳ. Ἀνδρέας ὁ Κρήτης περὶ Τίτῃ, Ὁ πρῶτος
 τῆς Κρητικῆς Ἐκκλησίας Θιμελίος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι Ἰάκωβος, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἐγκωμιάζονται κορυφαῖοι, καὶ ὅτι τῷ Θιμελίῳ τῶν Ἀποστόλων ἡ Ἐκκλη- 15
 σία, οἱ καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς Παῖδες ἴσοι κατ' ἐξουσίαν.

Βλέπων ὁ Ἀντιοχεὺς κεφαλῇ ἐνάτῃ ἐκ τῶν μέ-
 γων, Πέτρος Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης κορυφαῖοι τῶν
 Ἀποστόλων, καὶ Σωὶδος ἡ ἐν Φλωρεντία, Πρω-
 τοκορυφαῖοι Πέτρος καὶ Παῦλος. Καὶ Βασίλειος ὁ
 μέγας ἐκ τῶν Ἰσπανίων ὁμιλίᾳ δευτέρᾳ, ὁ κοδόμητο
 ἡ Ἐκκλησία ὅτι τῷ Θιμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ πρῶ- 20

φωτῶν. Ἐν τῷ Ὁρίῳ ἦν καὶ ὁ μακάριος Πέτρος.
 Καὶ λόγῳ περὶ ὑπακοῆς, Πέτρον μετ' αὐτῶν τῆς 20
 ἰδέας Ἐκκλησίας κατέστησεν, Πέτρος γὰρ φησὶ Φι-
 λεῖ με πλεον τῶν; καὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἐφεξῆς ποι-
 μένι τε καὶ διδασκάλοις τῶν ἴσων παρέδωκεν ἐξουσίαν,
 καὶ τὰς σημεῖον, τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν ἅπαντας ἐμῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ ἐγκωμίων ἐκ Πέτρον Παῦλον καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον, ἐκ τῶν Ἐπισκόπων Διαδοχῆς, καὶ πότε μὲν 30
 Αἰρετικὸς Κέρδων, καὶ περὶ τῆς Παύλου πρὸς ἡμᾶς ἐστὶν τῷ Πέτρῳ.

Εὐσεβίου βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῇ ἕκτῃ, Θι-
 μελιώσαντες ὡς καὶ οἰκοδομήσαντες οἱ μακάριοι
 Ἀπόστολοι (Πέτρος καὶ Παῦλος) τῶν Ἐκκλησιῶν,
 λίνῃ τῶν τῆς Ἐπισκοπῆς λειτουργίαν ἐνεχείρισαν, δια-
 δέχεται δὲ αὐτὸν Ἀνάκλητος, μετὰ τῷ δὲ τέτῳ
 τόπῳ ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων τῶν Ἐπισκοπῶν κληρεῖται
 κλήμης, ὁ καὶ ἐωρακῶς τῶν μακαρίων Ἀποστόλων
 καὶ συμβεβηκῶς αὐτοῖς. Ἐπιφανίος Αἰρέσει εἰκοστῇ
 ἐβδόμῃ, ἥτοι κατὰ Καρποκρατιανῶν, Ἐν Ρώμῃ
 γὰρ γεγῆνασι πρῶτοι Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ Ἀπόστο- 40
 λοι αὐτοὶ καὶ Ἐπίσκοποι ἐν ταῦτῃ, καὶ μηδεὶς θαυ-
 μαζέτω ὅτι πρὸς αὐτῶν κληρῶν ἄλλοι τῶν Ἐπισκο-
 πῶν διεδέξαντο ὡς τῶν Ἀποστόλων ὄντος τὰς συγ-
 χροῦς (τῆς κλήματος) Πέτρον καὶ Παῦλον. καὶ Αἰρέ-
 σει ἐβδόμηκοστῇ ὀγδόῃ περὶ τῶν ἀδελφότητος, καὶ
 πρῶτος ἕως εἰληφῇ τῶν καθεύδων τῆς Ἐπισκοπῆς,

ὡς πεπύσθηκα ὁ κύριος τὸν θρόνον αὐτῶν ὅτι τῆς γῆς
 πρῶτῳ, καὶ ἐκαλέσθη ἀδελφὸς τῶν κυρίων. Ἰδε καὶ
 αὐτῶν μέγας δευτέρῃ κεφαλῇ ἐχάτη Παράγρα-
 φος ὀγδοῦν, καὶ βιβλίῳ δευτέρῃ κεφαλῇ δέκατον
 ἔγδοον. Καὶ Αἰρέσει ἐβδόμηκοστῇ ἐνάτῃ περὶ τῶν 35
 αὐτῶν, Ἐξ ἑπὶ Ἐπισκόπων καὶ τῶν πρεσβυτέρων Ἀπο-
 στόλων κατεστάθησαν Διαδοχῆς Ἐπισκόπων καὶ Πρε-
 σβυτέρων ἐν οἴκῳ Θεοῦ. Καὶ περὶ Κέρδωνος τῶν Αἰρε-
 τικῶν, ὅτι ἐν ταῖς χερσὶν γέγονεν ἵγναις, εἰσπν
 κληρῶν ἁγίων ἀπὸ τῆς περὶ Ἰάκωβον καὶ Πέτρον 40
 καὶ Παῦλον τῶν Ἀποστόλων Διαδοχῆς. Καὶ ἐν τῇ
 ἀγκυρωτῇ, Παῦλῳ ὁ Ἀπόστολος, ὡς δεξιῶν ἔδωκεν ὁ
 κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος. Ἰδε καὶ αὐτῶν
 τῶν βιβλίῳ δευτέρῃ κεφαλῇ δέκατον ἔγδοον,
 καὶ ἄλλα τῶν Ἐπιφανίῳ, καὶ βιβλίῳ πρώτῃ κεφα- 45
 λαῖον εἰκοστὴν τρίτον, καὶ ἄλλα τῶν Εὐσεβίου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ ἐγκωμίων ἐκ Ἀνδρέαν καὶ Ἰάκωβον ἀδελφότητος τῶν Ἀποστόλων.

Ἡσύχιος πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων ὡς φωτῶν
 περὶ τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέαν, Σάλλινγξ Ἱερατικῇ
 Ἀνδρέας, ὁ τῶν χερσὶ τῶν Ἀποστόλων πρῶτόν τε, ὁ
 πρῶτοπαγὴς τῆς Ἐκκλησίας εὐλογος, ὁ πρὸς Πέτρον Πέτρον,

ὁ τῶν Θιμελίων Θιμελίων, ἡ τῆς ἀρχῆς ἀπαρχή. Ὁ αὐτὸς
 ὡς φωτῶν περὶ τῶν ἀδελφότητος. Ἐγκωμιάσω τὸν μέ-
 γαν τὸν Ἱερουσαλὴμ ἀρχιερέα τῶν, τὸν Ἱερέων ἡγεμόνα,
 τῶν Ἀποστόλων τὸν ἱεραρχον, τὸν κεφαλῆς κορυφαῖον,

τὸ ἐν λύχνιοις ὑπερλάμποντα, τὸ ἐν ἄστροις ὑπεμφαίνον. Πέτρος δὴμηγορεῖ, ἀλλ' Ἰάκωβος νομοθετεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐγκωμίων ἰσορρόπων κατὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ χάριν εἰς Βαρθολομαῖον, Πέτρον καὶ Παῦλον τὰς Ἀποστόλους.

5 Θεόδωρος ὁ Στεδίτης ἐγκωμίων εἰς Βαρθολομαῖον τὸν Ἀπόστολον λέγει, ὅσα δὲ Πέτρος, πᾶσι τὰς ἐνέργειαι Βαρθολομαῖος, ἐφ' ὅσα χωρὶς μυστήρια Πέτρου, ἔπαινε τὰ ἐμβαστάδια Βαρθολομαῖος, ὅτι σης εἰς τὴν Θεολογίαν ἀνέσιν ὅρος, ὅτι τῃς Θεμελιοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀντίρροπα ἔχει τὰ λοιπὰ θεία χάρισμα. Καὶ, χαίρει ὁ Θεοφάνης καὶ πυρεθδὴς εὐλος τὸ ὁρθοδοξίας. Θεοφύλακτος, Τίνος δὲ εἴνεκεν ὑπὸ Σαῦλα Παῦλῳ ἐκλήθη; ἵνα μὴ δὲ κατὰ τὴν 15 ἐλαττωθῇ τὴν κορυφαίαν τῶν Ἀποστόλων. Συμφωνεῖ τὴν καὶ ὁ Οἰκουμενικὸν λέγων ἐν κεφαλῇ δέκατῳ ὡς τὰ

πάντες πρᾶξαι, ἵνα ὅπερ ἔχον ἐξαίρετον ὁ κορυφαῖος τῶν μαθητῶν, τὸ καὶ αὐτὸς κτήσεται, καὶ πλείονος οἰκονομίας ὑποθέσιν λάβῃ. Καὶ ἐν κεφαλῇ πρώτῳ τῆς πρὸς Ῥωμαίους, Διατέτο δὲ ὑπὸ Σαῦλα εἰς Παῦλον μετετέθη, ἵνα μὴ δὲ ἐν τῷ φανῇ ἐλαττωθῇ τὴν κορυφαίαν τῶν Ἀποστόλων, μὴ δὲ αὐτὴ τὴν κορυφαίαν Πέτρος. Θεοδώρεται ὑπὸ τῇ ἐκατοστῇ δεκάτῃ τῇ πρὸς Λέοντα τὸν Πάπαν, ὁ ἁγίων (Πέτρος καὶ Παῦλος) Θεὸς νῦν τὸν ὁκνήων ἐλάμπρυνε θρόνον, τὴν ὑμετέρων ἀγαθῶν ἰδρύσας ἐν τῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

20 Περὶ ἐγκωμίων εἰς πάντας τὰς Ἀποστόλους, ὅτι ἐπ' αὐτῶν ἡ τῇ Ἐκκλησίᾳ δυνάμις ἐξίσχεται θεμελιώται, καὶ ἐξίσχεται κλῆς ἔλαβον, καὶ τὸ αὐτὸν τὴν πρώτην τὴν Πέτρον, καὶ τὴν Παῦλον ὑπερέχον τῶν Ἀποστόλων ἐν οἷς καὶ ὁ Πέτρος.

1 Ἰερώνυμος βιβλίῳ κατὰ Ἰοβιανὴν κεφαλῇ πρώτῳ, εἰ καὶ ἐξίσχεται ἀπασιν τοῖς Ἀποστόλοις ἡ τῆς 25 Ἐκκλησίας ἐπεσπέρηται δυνάμις, ὅμως Διατέτο εἰς μεταξὺ τῶν δώδεκα ὁκλήγεται, ὅπως κεφαλῆς κατασταθῆται, ἡ αἰτία ἀφαιρεθῇ τὴν χάρισμα. Καὶ, ὅτι τὴν Πέτρον θεμελιώσεται τὴν Ἐκκλησίαν, ὅτι πάντων δὲ ὑπὸ τῆς θεμελιώσεται τὴν τῆς Ἐκκλησίας 30 δυνάμιν. Ἰάκωβος εἰς τὸν ἐκατοστὸν τριακοστὸν ὁγδοὺν ψαλμὸν, Οἱ Ἀπόστολοι τῆς Ἐκκλησίας, τῆς τῆς σώματος τῆς χρεῖς ὁφθαλμοῖς εἰσιν, ὅθεν καὶ πρὸς αὐτοὺς φωτεινοὶ εἶναι, ἵνα καὶ ὁλον τὸ σῶμα φωτεινὸν ᾖ. Ὁ αὐτὸς κανὼν οὕτω ζητήματι πρώτῳ, 35 Οἱ Ἐπίσκοποι ὁφθαλμοὶ τῆς Ἐκκλησίας ὁνομάζονται. Ὁ αὐτὸς βιβλίῳ ἐκτῷ περὶ Τριᾶδος ὅτι αὐτοῖς φησὶν, ἵνα καὶ ὡς ἄνθρωποι καὶ μακάριοι ἄνθρωποι οἰκονομῶν τὴν μισθὸν τῆς ὑμετέρας πίστεως τὰς κλῆς τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν λαβόντες, 40 τὴν δεσμεῖν καὶ λύσιν ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς τὴν

ἐξουσίαν λαχόντες. Ἰσίδωρος ὁ Πηλεσιώτης ὑπὸ τῇ ἐκατοστῇ οἰκονομῶν, μὴ ὁκνήσας τελούτῃ τὸν Παῦλον διώκοντα, ἵνα μὴ ἀποχρήσῃ σιωπῆς τῆς Οἰκουμενικῆς τὰ τέμματα. Καὶ ὑπὸ τῇ ἐκατοστῇ ἐβδόμη ἐκτῇ, Ἐκαστὸν μὲν τῶν Ἀποστόλων, ὡς ἐπὶ εἰπὴν, μίαν ὑπολαβὸν χάριαν, ταύτῃ ἐνυμνῶν, ὁ δὲ Παῦλος ὡς περὶ ὑποπτεροῦ γεωργὸς πᾶσαν σχεδὸν ἐπέδραμε τὴν Οἰκουμενικὴν, καὶ εἰς αὐτὰς ἐφοίτησε τῆς γῆς τὰς ἐχατίας. Ἰγνατίος ὁ Θεοφύλακτος ὑπὸ τῇ πρὸς Ῥωμαίους, Οὕτως ὡς Πέτρος καὶ Παῦλος Διατάσσομαι ὑμῖν, ὅσοι Ἀπόστολοι ἴησιν χρεῖς, ἐγὼ δὲ ἐλάχις. Καὶ ὑπὸ τῇ πρὸς Ἀντιόχειας, Μνημονόετε Εὐδὶς τὴν ἀξιομακαρίαν ποιῶν ὑμῶν, ὅς πρῶτος ἐνέχευται τὴν τῶν Ἀποστόλων τὴν ὑμετέρων πρὸς αὐτὴν. Καὶ, Παῦλος καὶ Πέτρος γεγόνατε μαθηταί. Καὶ ὑπὸ τῇ πρὸς Μαγνησίους, Πέτρος καὶ Παῦλος θεμελιώσονται τὴν Ἐκκλησίαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι τὴν ἦσαν Ἰωάννης καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, ὅπερ ἦν Πέτρος, καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς πρώτης τῆς Πέτρος, 45 καὶ τῆς Διαφορᾶς τῆς Πέτρος ὁ χρεῖς καὶ Πέτρος ὁ Πέτρος, καὶ τῶν εἰς Παῦλον καὶ Φίλιππον ἐγκωμίων, καὶ ὅτι ἐν τῇ ὑποσολικῇ ἀξίᾳ πᾶσα ὁκκλησιαστικὴ θεωρεῖται δυνάμις.

Κυριανὸς Ομιλία τρίτη περὶ ἀπλότητος φησὶν, Ἰσοτίμως καὶ ἰσοδυναμῶν εἶναι τὴν Πέτρον πάντας τὰς Ἀποστόλους. Καὶ ἐν τῇ ἐξηγήσει τῆς, Δώσω σοι τὰς κλῆς, φησὶ περὶ ἐπὶ τῆς τῆς Ἐκκλησίας, Τὴν ἦσαν ἀληθῶς καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, ὅπερ καὶ ὁ Πέτρος, ὁμοίαν σιωπηρίαν δεδεμένον, τῇ ἴσῃ χάριτι καὶ δωρεᾷ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀξίας, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ ὅτι τῆς ἐπὶ τῇ ἀπλότητι ἀπάρχεται, καὶ τὸ πρῶ-

τῶν τὴν Πέτρον δίδεται, ὅπως μία Ἐκκλησία διαχέθῃ. Ὁ αὐτὸς βιβλίῳ περὶ οἰκονομίας ὁκκλησιαστικῆς φησὶ, μία ποιμένη δάκνυται ὑποθέσῃ τοῖς Ἀποστόλοις, ἵνα συμφώνως πάντες ποιμαίνωσι. Κύριος Ἀλεξανδρείας πρὸς Θεοδόσιον τὸν Βασιλέα, τὰς Ἀποστόλους καλεῖ τῆς Οἰκουμενικῆς μυσταγωγίας. Καὶ ἐν τῇ πρὸς Νεσόριον σιωπηρικῇ ὑπὸ τῇ φησὶ, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἰσοτίμοι ἀλλήλοις καθὼς καὶ Ἀπόστολοι,

1060

λοι, καὶ ἄλλοι μαθηταί, πλὴν ἔχουσιν οἱ δύο. μέ-
 ρα πρώτῃ τῆς τρίτης συνόδου. καὶ τότε πρῶτα βί-
 βλίῳ τρίτῳ, ἔφη δὴ πᾶς ὁ κληρὸς καὶ ἀπὸ τοῦ
 Δαβὶδ περὶ τῆς γῆς καὶ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, ἔγωγε
 ἐτερέωσα τὰς σύλλας αὐτῆς. καὶ βιβλίῳ δευτέρῳ
 ὅτι καὶ τῆς ἐξέθου ἐκκλησίας οἰκοδόμος ὡς περ
 εἶναι καὶ τεχνίτης πνευματικῆς τῆς ἁγίας Ἀποστό-
 λους. καὶ ἐν τῇ ἐγκυρίῳ τῆς Θεοτόκου, Παῦλος τὸ
 σκῆπτρον τῆς ἐκλογῆς, ὁ τέτιξ ὁ ἀνακλησιαστικὸς, τὸ
 εὐαγγελικὸν καὶ ἐπαγωγίον θυρίαμα, ἐμμερστὸς
 παγή. καὶ, ὅς τῳ Οἰκονομῶν ἐστὶν ἐξ ἐκείνων εἰς
 ἐμοῦσιν Τριτάτῃ. καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην βιβλίῳ τρίτῳ,
 καὶ πέτραν ἡμῖν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τῶν κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃν ὡς καθάπερ τι σπῆλμα,
 ἡ καὶ ἀποβάτων σηκὸς ἡ ἐκκλησία τοῦτο, ἀσφα-
 λῆ καὶ ἀκράδαντον ἔχουσα τὴν εἰς τὸ εἶναι ἀνα-
 μνην, σὺ γὰρ εἶ Πέτρος φησὶ. καὶ βιβλίῳ τε-
 τάρτῳ Ὀμιλίᾳ δυνάτῃ, ἡ παρὰ τὰς ἀποστόλους
 μέλι καὶ καταπὴρ ὡς ἐξέθου τριτάτῃ, οὐκ ἐ-
 χον ἅπαντα, καὶ ἀνακρίτων εἰς τὸ εἶναι ἐτερε-
 σμῶν. καὶ, Θεμέλιον δὲ ἀποσιχέσεται, καὶ ἐν

γὺς μάλλον ἢ κατ' ἡμᾶς ἐκείνου αὐτὸς Ἀπόστολος τε καὶ
 Εὐαγγελιστὴς, γονόμενος μὲν αὐτόπῃ καὶ ὑπερέπῃ
 τῷ λόγῳ, γονόμενος δὲ καὶ εἰς ἐδραίωμα πίστεως, ταῖς
 γὰρ αὐτῶν ὡς ἀδούσειν ἐπεσθῇ δὲ. καὶ, σὺ εἶ
 Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ θεμελιώσω μὲν τὴν
 ἐκκλησίαν, πέτραν, οἶμαι, λέγων τὸ ἀκράδαντον εἰς
 πίσιν τῷ μαθητῇ. καὶ οὐ τῇ, καθὼς ἀπέσταλκέ με
 ὁ Πατὴρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς, ἐν τῷ οὐρανῷ συναγε-
 θῶν τὰς Ἀποστόλους τῆς Οἰκονομῆς διδασκάλους, οὐ
 δὲ τῇ ἀποστολικῇ ἀξίᾳ θεωρεῖσθαι πᾶσαν ἐκκλη-
 σιαστικὴν θυρίδα. κύριον ἱεροσολύμων κατη-
 χησα ἔκτῃ περὶ τῆς ἐκκλησίας Ῥωμαίων λέγει,
 Παραγωγὸς δὲ τῆς πλάνης, ἀγαθὴν ζωοῦν
 διδάσκει. τὸ πᾶν τῷ, Πέτρος καὶ Παῦλος ὡς
 γονόμενοι, εἰ τῆς ἐκκλησίας πρῶτα. καὶ εἰς
 Κινητὸς βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῇ τριτάτῃ εἰς
 τὴν περὶ Φιλίππου καὶ Βαρδολομαίου, τὸν ἀρετῆ
 τοιμαρὲν τῆς πίστεως θεμέλιον ἐπὶ τὰς ἐκείνων πᾶ-
 σας πόλεις καταπῆξαντες, καὶ τὸν ὡς ἐκείνων, καὶ
 ἱερέας ἀποβάλλοντο.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ ἐγκυρίων εἰς Πέτρον, Παῦλον, Ἀνδρέαν, Ἰωάννην καὶ Ἰωάννην, Θωμᾶν, Φίλιππον καὶ Ἀδελφόν-
 θιον, ἐξ ὧν ἕκαστος ἐστὶν ἐτέρῃ ἀποτιμῆσαι, καὶ ὅτι ἡ δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων παντεργὸς, ἀδιαίρετος καὶ ἄτμητος.

Νικήτας ὁ Παφλαγὼν ἐγκυρίῳ εἰς Πέτρον καὶ Παῦ-
 λον, χείρας Πέτρε, ὃν παιδίον ἐπὶ τῶν ἐαυ-
 τῷ ἀποβάτων κατεσῆσατο. χείρας Παύλε, ὁ πι-
 στός καὶ φρόνιμος οἰκονόμος τῆς τῆ σωτῆρος ὁπο-
 δεχθῆς οἰκίας, διὸ καὶ πᾶσι ταῖς ἐπαρχίαις αὐ-
 τῷ καθίστατο. καὶ εἰς Ἀνδρέαν, καὶ τοῖνυν
 ἐκείνῃ ἐτέρῃ ἀποτιμῆσαι τῶν Θεοπιδῶν, οἷα
 μαργαρίτων πολυτίμων μὲν χείρας κατηρῆσαν, ἡ
 λείδων θυμῶν ἐσοτίμων εἰς τὴν στέφανον δόξαν ὑπερ-
 τιμον τῶν ὀυρανῶν ἀναπλερόμενον βασιλεῖ, οἷα Κεῖ
 τέλει τῶν τῶ Ἀρχιεπισκόπου ἀποβάτων ἔγχετο πᾶ-
 ντες ὁμοίως. καίρας ἀποβάτων τῶ Ἀποστόλων ἀρχι-
 γῆ, τῶν Ἀποστόλων ἐρεῖσμα, τῶν ἀγίων στήριγμα,
 τῆς ἐκκλησίας στέφανος. εἰς Ἰωάννην τὸν τῶ Ζεβε-
 δαίου, Πρωτόθρονος καὶ ἰσότητος (Ἰωάννης καὶ Ἰωάννης)
 πάντων μικρῶ φάει ἀποκρίνεται, ὡς τῆς ἰσῆς καὶ πρῶ-
 τῆς καὶ τῆς κορυφαίας αἷμα τῶ μεγάλῃ Πέτρῃ καὶ
 ἀκροτάτῃ καταξιοδοῦντες θυμῶν. καὶ, ὁ μετὰ Πέ-

τρον καὶ Ἰωάννην τῶν ἀποστόλων τάξιν καὶ τῶν κορυ-
 φῶν τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας διελήχως. εἰς Ἰωάν-
 νην τὸν Θεολόγον. σὺ δὲ ὡς μάκαρ τῶν ἀκρῶν τῆς
 ἀποστολικῆς μεγαλοπρεπείας καταλαβὼν κορυφῇ,
 εἰς Θωμᾶν. ὡς περὶ ὁ Πέτρος πρὸ τῶ πάθους καὶ
 τῆς ἀνάστασις, ἔτω μετὰ τῶν ἀνάστασιν ἐπὶ τὸ
 εὐσεβὲς καὶ διπλῶν ἀνεκέρυξεν τὸ Χριστόν, ὃ τῆς
 ὁμολογίας ὁ κύριος ἐπὶ τοῖς ὡς ἐκείνων, ἐπὶ
 αὐτῇ τῶν ἰδίαν ἐκκλησίαν ἐσπῆξατο. εἰς Φίλιπ-
 πον, ἀδιαίρετος μὲν ὢν καὶ ἄτμητος, ἡ τῶν Ἀπο-
 στόλων παντεργὸς δωδεκάς, πᾶσαν τοιμαρὲν ἐξε-
 σίαν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς λαβόντες Χριστόν, πᾶ-
 σαν δὲ αὐτῇ τῶ Οἰκονομῶν εἰς ἱερεῖς Θεολόγους τῶν
 κληρωσάμενοι, τῆς πρώτης ὡς τῶ βασιλεῖ κατα-
 ξιοδοῦντες τιμῆς. εἰς τὸν Ἀδελφόν θιον, καὶ τὸ ὡς
 τῶ Ἰακώβου ψιφιδῶν, εἰς τύπον τοῖς Ἀποστόλοις ἐξέ-
 στω, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ παριδίδοι.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Ὅτι μείζων παρὰ τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν καὶ ὑπόθεσις καὶ εἰς ἡ ἀποστολικὴ ἀξία κατὰ τὸν Χρυσόστομον
 καὶ περὶ ὑπερφῶν ἐγκυρίων ἐκ τῶν ὀμιλιῶν τῶ αὐτῷ εἰς τὰς δωδεκά Ἀποστόλους διηγεῖται ἅμα καὶ σφραγί-
 ρῶν λεγομένων εἰς αὐτὰς, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Παῦλον, ὃν καὶ Ἀρχοντα καὶ ἡγεμόνα τῶν Ἀποστόλων ὁπο-
 καλῇ, ὁ δὲ Ὀρίγηνς, πῆξαντα μετὰ Ἰησοῦν τὰς ἐκκλησίας.

Χρυσόστομος τὸν ὁδοῦ περὶ ὑπερφῶν τῆς ἀ-
 ναγιώσεως τῶν γραφῶν, οὐ ψιλὸν ἐπὶ τὸ ὄνομα

τῶν, ἀλλ' ἀρχῆς ἐπὶ ἀποσηγορίᾳ, ἀρχῆς μεγίστης,
 ἀρχῆς τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς τῆς αὐτῆς, καθὼς περ
 γὰρ

γὰρ ἐν τοῖς βιωτικοῖς πράγμασι εἰσὶν ἀρχαὶ πο-
 λαί, ἡ πᾶσα δὲ τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἀλλ' αἰνιμί μείζους,
 αἱ δὲ ἐλάττους, ἕτω καὶ τῶν πνευματικῶν πολλαὶ μὲν
 ἀρχαί, ἡ πᾶσα δὲ τῆς αὐτῆς ἀξίας, πασῶν δὲ
 5 μείζων ἡ τῆς ὑποστολῆς ἀξία. Καὶ, ὁ προφήτης
 Ἀρχὼν ἐστὶ παρ' ἡμῖν, ὁ Δαίμονας ἐξελαύνων, Ἀρχὼν
 ἐστὶ παρ' ἡμῖν, ὁ Ποιμὴν καὶ διδάσκαλος, Ἀρχὼν ἐστὶ
 πνευματικός, ἀλλὰ τῶν ἀπαύτων μείζων ἐστὶν ἡ
 ἀρχὴ ἡ ὑποστολική, καὶ αὐτὴ τῇ Παύλῳ ἀπέσωμεν
 10 ἀρχιμειντὸν τὰς ἀρχάς, καὶ ἐν τῇ ὑψηλοτέρῳ χω-
 ρίᾳ τῷ ὑποστολικῷ καθίζοντο. τί ἐν ἑτέρῳ φησὶν;
 Οὐκ ἔστι ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀπο-
 στόλος, δεύτερον Προφήτης, τρίτον Διδασκάλος
 καὶ Ποιμὴς. ἔτα χαρίσματα ἰαμάτων. εἶδες κορυφῶν
 15 ἀρχῶν; εἶδες ὑψηλὸν καθήκον τὸν Ἀπόστολον, καὶ
 εἶδες πρὸς ὅκλειον ὄντα, ἕτε αὐτότερον; Καὶ, ἡ
 ἀρχὴ δὲ ἐστὶν ἡ ὑποστολή τῶν ἄλλων ἀρχῶν, ἀλλὰ
 καὶ ὑπόθεσις καὶ ῥίζα. Καὶ, Ἀρχόντες γὰρ εἰσιν
 ὑπὸ Θεῷ χαρτηνησάμενοι οἱ Ἀπόστολοι, Ἀρχόντες,
 20 ἐκ ἔθνη καὶ πόλεις ἀναφύοντες λαμβανόντες, ἀλλὰ
 πάντες κοινῇ τῷ Οἰκονομῷ ἐπιτίθενται. Καὶ
 περὶ Παύλῳ ἐν τῇ αὐτῇ Ομιλίᾳ φησὶ, τῆς Οἰκ-
 ομῆς ἀπελαμβάνετο πρῶτος, καὶ διεκυβέρνησε τὰς Ἐκ-
 κλησίας. καὶ περὶ Ἰωάννῃ ἐς τὴν ἀπολογίαν τῆς
 25 Ἰωάννῃ, ὁ σύλος τῶν κατὰ τῷ Οἰκονομῷ Ἐκκλη-
 σιῶν, ὁ τὰς κλῆεις ἔχων τῶν Οὐρανῶν. καὶ εἰς τὸ
 ἐγκωμίου αὐτῇ, ἡ καλὴ τῆς πίστεως ἀρχὴ, ἡ ὑ-
 ψαλὴ ῥίζα, ἡ ἀνέκλειπτος πηγὴ, τὸ πρῶτον τῆς
 πίστεως ἀκροθύνιον. καὶ τόμῳ πέμπτῳ Ομιλίᾳ τρια-
 30 κοστῇ τρίτῃ περὶ Παύλῳ, ὁ πάντων ἀνθρώπων ἀ-
 μείνων, ὁ τῆς Οἰκονομῆς διδάσκαλος, ὁ θυμωγ-
 γὸς τῆς Χριστοῦ, ὁ τῆς Ἐκκλησίας φυτεργὸς, ὁ
 σφόδρος ἀρχιτέκτων, τῶν Ἀποστόλων μείζων. καὶ
 Ομιλίᾳ εἰς Ἀκύλῳ καὶ Περσικίδῳ. ὁ τῷ Οἰκονομῷ
 35 ἅπασαν ἐγκωμολογῶν. καὶ, Παύλῳ λαμβανόν-
 τιν ἐδοῦν ἦν. καὶ, τῷ γλωσσῷ τῆς Οἰκονομῆς.
 καὶ, τὸ φῶς τῶν Ἐκκλησιῶν. καὶ, τὴν θεμελίον
 τῆς πίστεως. καὶ, τὸν σύλον καὶ ἐξουσίαν τῆς ἀ-
 ληθείας. καὶ, τί γὰρ Πέτρος μείζων; τί δὲ Παύ-
 40 λος ἴσον. καὶ, τῶν μὲν αὐτῶν τὰς κλῆεις ἐληφότες,
 τῶν δὲ κάτω λύαν καὶ δεσμεῖν τὰς ἀμαρτίας ἐξου-
 σίαν ἔχοντες. καὶ, οἱ σύλοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ
 μεγάλοι τῆς Ἐκκλησίας Φωστῆρες. καὶ Ομιλίᾳ ἐκα-
 πστῇ ἐξηκοστῇ ὁ γδῆ, τῆς ὁρθοδοξίας ἀμετάθε-
 45 τοι σύλοι, τῆς Ἐκκλησίας πέτρα, τῆς βασιλείας
 σκῆπτρον, τῆς ποιμνίας πασάται. καὶ περὶ Παύ-
 λῳ, ὅτι ἐξ ἐσχάτων πρῶτος. καὶ εἰς τὸ, ὅτι ἡ ΛΟΒ
 ΠΕΤΡΟΣ ΒΙΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΝ, λέγει. Δεκνυώτο
 ἅμα καὶ τῷ ἰσότημον ἀξίαν αὐτῶν, καὶ τῷ ἐκ πα-
 50 ῥῆς πρεσβυτερίου περὶ τῷ ἀξίαν. καὶ, μετὰ το-
 σῶτα καὶ τοιαῦτα κατὰ τὰς μετὰ Πέτρον δεό-
 μιν, μήτε τῆς ἐκείνης φωνῆς, ἀλλ' ἰσότημῳ ὡς
 αὐτῷ, ὅμως ἀνέρχεται ὡς πρὸς μείζονα καὶ πρεσβύ-
 τερον, καὶ ἵνα μὴ ἄπη τις, ὅτι τὸ μείζον τῆς Πέτρος
 κατὰ τὴν ἀξίαν νοῦται, λέγει κατωτέρω, Πάντας

τὸς κατὰ μέρος τῆς Οἰκονομῆς ἐκείνης διορθωσά-
 μιν, καὶ τῷ Χριστῷ πρεσβυτέρων, πρῶτον μὲν ἐν-
 χεται πρὸς Ἰάκωβον μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινότη-
 τος ὡς πρὸς μείζονα καὶ πλεόντερον. καὶ Ομιλίᾳ
 πρῶτης πέμπτῃ εἰς τὸ ἐνδεκάτον κεφάλαιον τῆς
 κατὰ Ματθαῖον, Πόθεν ἔν ἔχον τὸ πλεόν ἔτοι
 Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης; ὑπὸ τῆς κατὰ
 ψυχὴν ἀρετῆς. καὶ εἰς τὸ εἰκοστὸν πρῶτον κεφάλαιον
 τῆς Ἰωάννῃ, Ἐπειδὴ γὰρ ἐμελλοῦ τῆς Οἰκονομῆς τῷ
 ὑπὸ τῆς ἀναδέξασθαι, ἕκ ἐδὲ συμπεπλέχθαι
 λοιπὸν ἀλλήλοις, ἡ γὰρ αὖν, μεγάλη τέτο τῇ Οἰκ-
 ομῇ γέγονε ζήτησις. καὶ λόγῳ ἐκαστῷ ἐξηκοστῷ ἐγ-
 δῶ, καθάπερ οἰκίαν μίαν τῷ Οἰκονομῷ ἀναμε-
 μοῖοι οἱ Ἀπόστολοι, ἕτοις ἅπαντα διοικῶντες, καὶ τῶν
 ἁπάντων ἐπεμελῶντο. καὶ ἐγκωμῶν, εἰς τὸς δώδε-
 κα, ἵμας ἐς τῆς ὁρθοδοξίας ἀμετάθετοι σύλοι,
 τῆς Ἐκκλησίας πέτρα, καὶ τῆς ποιμνίας τέτρα μάλι-
 στα ἀγρυπνοὶ πασάται. καὶ λόγῳ εἰς τῷ Πεν-
 τηκοστῷ, Συμ ὑπὸ τῷ Πέτρῳ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ὑπὸ
 τῇ ὁμολογίᾳ τῆς Πέτρος ἐθεμελιώθη ἡ Ἐκκλη-
 σία. καὶ κεφαλὴν ὡς τῆς πρὸς Κορινθίους πρῶ-
 τῆς, ὁ Παῦλος τῆς Οἰκονομῆς τῷ πρεσβυτέρῳ ἐδέ-
 ξατο. καὶ λόγῳ δευτέρῳ περὶ Ἱερουσώης, διὰ τὸ
 αἷμα αὐτῆς ἐξέχεται; ἵνα τὰ πρεσβυτε-
 ραῦτα, ἀπὸ Πέτρον καὶ τοῖς μετ' ἐκείνον ἐν-
 χέρι. καὶ πράξων λόγῳ τρίτῳ περὶ τῆς Ματθαῖα,
 ὅρα δὲ αὐτὸν (τὸν Πέτρον) μετὰ κοινῆς ποιούτα
 γνώμης, ἕτοις ἀποστολικῶς, ἕτοις ἀρχικῶς. καὶ μετ'
 ὀλίγῳ, διὸ πάντων παρῆντων τέτο αἰαφωνὴ. ἰδὲ
 Ἐκκλησίας ἀξίωμα, καὶ ἀγγελικὴ κατὰστασις.
 καὶ, ὅρα δὲ ὑπὸ τῆς Ἰακώβῃ, αὐτὸς ἔλαβε τῷ
 ἐπισκοπῇ τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ὁμοῦ τότε ἡ
 ἀλλήλῃ. ὅρα δὲ καὶ τῶν ἄλλων μαθητῶν πολ-
 λὴν ταπεινοφροσύνην, πῶς αὐτῷ συγχωρεῖν τὸν
 θρόνον, καὶ ἡ ἐν ἡμῖν βρεφῶσι πρὸς ἀλλήλους. καὶ
 Ομιλίᾳ, ὅτι χρησίμῳ ἡ τῶν γραφῶν ἀνάγνωσις,
 τῆς Ἀποστόλων ὡς περὶ ἵσταται μετὰ τῷ αυτοκρα-
 τορικῷ βασιλείᾳ ἐξουσιάζουσιν καὶ συμβασιλεύουσιν
 λέγει. καὶ Ομιλίᾳ εἰς τῷ ἵαν Κυριακῷ, Ἐγὼ τῷ
 δευτέρῳ ὁμολογίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κρηπίδα
 τυγχάνουσιν καὶ θεμελίον κρηπίδα. καὶ εἰς τῷ
 πρὸς Ἐβραίους κεφαλῇ δώδεκάτῳ, αὐτὸς ἐστὶν ὁ
 ὡς τῆς ἡμῶν τῷ πίπῃ, ὁ διαγωγῶς ἡλίου τῷ
 ἡμέρῃ τῆς Ἐκκλησίας διὰ δώδεκα ὥρῃς, τῶν ἐκ-
 δῶν αὐτῇ δώδεκα μαθητῶν. καὶ ἀλλὰ ἕ, ἐν-
 νόησον Παῦλον, ἡ τὰ ἱμάτια ἐνέργει, Πέτρον, ἡ
 καὶ αἰσκιὰ ἵχθου, βασιλείᾳ γὰρ ἔφερον εἰκόνα.
 καὶ Ματθαῖον κεφαλῇ δώδεκάτῳ περὶ τῆς Βηθ-
 σαϊδῆ, ἀφ' ἧς πρῶτος πρῶτος Ἀπόστολοι, ὅτι γὰρ
 Φίλιππος, καὶ αἱ δύο ξυμωρίδες τῶν κορυφαίων ὡς
 τῶν ἵσαν. καὶ πρὸς Γαλάτας, οὕτω καὶ ἕτε
 (ὁ Παῦλος) ὑπὸ τῆς πρώτης κλήσεως πρὸς τῷ ἄκρῳ
 ἀνέβη κορυφῶν τῆς Οὐρανῆς. ἐνταῦθα, κεφαλῇ δέ-
 τέρῳ, Παῦλος τῶν Ἀποστόλων ἡ γέμων. καὶ Ομι-
 λία πρώτη περὶ πρεσβυτερίας, ὅτι πρῶτος πάντων
 ἐγεί-

ἔγχετο . Καὶ ὁμιλία δευτέρα πρὸς Ῥωμαίους , τῆς
Εκκλησίας σὺλ^α , σιδήρε καὶ πέτραις σερρότεροις ,
πνευματικὸς Ἀδάμας , μυρίαὶ κερὰν πόλεις . καὶ ,
τὸ δὲ εἰς ἀνθρώπων , ἴδιον τῶν Ἀποστόλων , ἔγχετο δὲ
ἀνθρώπων ἐκάλειεν αὐτὰς , ἀλλ' αὐτοὶ δὲ ἑαυτὰς , οἱ
γὰρ μεταγνώστεροι , καὶ ἀγαθοὶ ὀκείνων , καὶ τοὶ
ἐκ ἀπ' ἀνθρώπων ἔχουσι τὴν εἰς τὴν κηρύγματος ,
ἀλλὰ δὲ ἀνθρώπων τῶν Ἀποστόλων . καὶ ἀλλὰ καὶ πε-
ρὶ τῆς Παύλου , Ἡρώδης ἕως τρίτης οὐρανῶν , ἵνα
μὴ δόξῃ ἔλαττον ἔχειν τῶν ἀμέσως συνομιλησάντων
τῷ Χριστῷ Ἀποστόλων . καὶ εἰς τὴν πρώτην πρὸς Κο-
ρινθίους κεφαλαίῳ δωδεκάτῳ , διὸ καὶ τὰς Ἀποστό-
λους πρὸς Θεοῦ , οἱ πάντα ἐν ἑαυτοῖς ἔχον τὰ χαρί-
σματα . καὶ ματθαίῳ κεφαλαίῳ δεκάτῳ , μετὰ
γὰρ τὰς δύο κορυφαίας τότε τὸν Ἀνδρέαν ἀρίθμῃ .
καὶ εἰς τὸ , Ὁ ΕΝΕΒΡΗΘΗΣΑΣ ΠΕΤΡῶ Εἰς τὴν ΠΕΡΙ-
ΤΟΜΗΝ , λέγει περὶ τῆς Παύλου , δέκνυσιν αὐτοῖς
ὁμοτίμον ὄντα λοιπὸν , καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἑαυτὸν ,
ἀλλὰ τῷ κορυφαίῳ συγκρίνει , δεικνύς ὅτι τῆς αὐτῆς
ἐκασ^α ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀξίας . καὶ κεφαλαίῳ ἐνάτῳ
πρὸς Κορινθίους , καὶ γὰρ στρατῶται καὶ Γεωργοὶ καὶ
Ποιμένες καὶ Ἀπόστολοι ἦσαν . καὶ ἐν τοῖς λόγοις εἰς
τὴν Πεντηκοστὴν , τῆς οἰκτιρῆς παιδούται οἱ Ἀπό-
στολοι , δώδεκα μαθηταὶ ἐξ ἐνὸς διδασκάλου παι-
θευόμενοι , δώδεκα στρατηγοὶ ὑφ' ἐνὶ Βασιλεῖ ταγ-
τήνιοι , δώδεκα φωστῆρες ἐκ μιᾶς κορυφῆς , δώδε-
κα Ἀκτῖνες ἐξ ἐνὸς Ἡλίου , δώδεκα λαμπάδες ἐξ
ἐνὸς Σπινθήρος , δώδεκα κλήματα ἐξ ἀληθινῆς Ἀμ-
πέλης , δώδεκα κόφιοι ἐκ μιᾶς πληρέμενοι τρα-
πέζης , δώδεκα Ποταμοὶ ἐκ μιᾶς Πηγῆς , δώδεκα
Γλῶτται ἐκ μιᾶς χάριτος φθεγγόμεναι . καὶ ὁμι-
λία πρώτη καὶ εἰκοστὴ δευτέρα πρὸς Φιλιππησίους ,

καὶ πρὸς κεφαλαίῳ ὀγδῶ καὶ ἐνάτῳ , κορυφαίους
καλῶ τὰς δώδεκα . καὶ ὁμιλία ὀγδοηκοστὴ ἐβ-
δόμη εἰς τὸν Ἰωάννην περὶ Παύλου , μηδὲ αὐτὸς
(τῆς Πέτρης) διόμνη^α , ἀλλ' ὁμοτίμ^α ὢν , πλέον
γὰρ ἐδὲ ἐρωτήσεως . Εἰς τὸ κατὰ ματθαίον ὁμιλία 5
πεντηκοστὴ τέταρτη , καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ ,
τετέστι τῇ πίσει τῆς ὁμολογίας . πρὸς κεφα-
λαίῳ δεκάτῳ περὶ Παύλου , σοφὸς ἀρχιτέκτων ,
πιστὸς οἰκονόμ^α , ἐργάτης ἀπεισχωτ^α , ἔχει τὴν
μέριμναν πάντων τῶν Ἐκκλησιῶν . ὁμιλία εἰς τὰς 10
δώδεκα Ἀποστόλους , Πέτρος ὀνόματι μαθητῶν
τῶν Ῥώμων , Παῦλ^α ἐκείθεν . ἀναγγελλίεται κό-
σμον , Ἀνδρέας τὸς τῆς Ἑλλάδος σοφὸς διορθῆται ,
Σίμων διδάσκει τὸν Θεὸν τὰς βαρβάρους , Θωμᾶς
ἀπὸ βαπτίσματος λαμβάνει τὰς Αἰθιοπίας , Ἰάκωβ^{ος}
β^α τὴν καθέδρον Ἰσραὴλ τιμᾷ , Μάρκος τὸν θρό-
νον Ἀλεξανδρείας ἢ περὶ Νέλου ἀσπάζεται . καὶ λό-
γῳ εἰς τὰς δώδεκα Ἀποστόλους , Ἡρώδης Πέτρος 15
λόγῳ , καὶ τῆς Ἀμπελῆ^α . καὶ μόν^α ὁ Παῦλ^α
περὶ ἑαυτὸς εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους δευτέραν κεφα-
λαίῳ ὀδεκάτῳ , λογιζομαι μηδὲ ὑπερηκόσαι τῶν
ὑπερλίαν Ἀποστόλων , ἐφ' ᾧ ὁ χρυσοστόμ^α ὁμιλία
εἰκοστὴ δευτέρα , ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ φησὶν , εὐχ
ἀπλῶς τῶν Ἀποστόλων εἶπὼν , ἀλλὰ τῶν ὑπερλίαν ,
Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην δηλῶν . συμφώνως 25
τῷ χρυσοστόμῳ λέγει καὶ ὁ Θεοφύλακτος . καὶ πρὸς Ῥω-
μαίους ὁμιλία πρώτη , Σαῦλον ὄντα , Παῦλον ἐκάλει-
σεν , ἵνα μὴ δὲ ταύτῃ τῶν Ἀποστόλων ἔλαττον ἔχη ,
ἀλλ' ὅπερ ἔχον ἐξάρετον ὁ κορυφαῖος τῶν μαθητῶν ,
τῷ καὶ αὐτὸς κτήσεται . Ὁ Ῥωμαῖος ἐπιβλή^α πρώτῳ καὶ 30
κέλευσεν περὶ τῆς Παύλου λέγει , τῷ μετὰ τὸν Ἰησοῦν
ταῖς ἐν Χριστῷ πῆξαι^α Ἐκκλησίας .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ἀποστολὴς ἐκ τῶν αὐτῶν Παράγραφων τῶν πρὸς ὅλας ἰδίως καὶ πρὸς πάντας κοινῶς τὰς Ἀποστόλους ὡς
τῶν ἁγίων ἁγιομένων ἐγκωμίων , ἐξ ὧν δέκνυσται ὁ Πέτρος κατὰ τὴν δυνάμιν καὶ ἐνέργειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ
ἀξίαν πνευματικὴν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἴσος τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις .

Εἰς τούτοις σημειῶσαι ὅτι ἔχ^α ὁ Πέτρ^α μόν^α , ἀλλὰ
καὶ Ἰάκωβ^{ος} καὶ Ἰωάννης καὶ Παῦλ^α καὶ Ἀνδρέας
καλεῖνται κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων . καὶ πάλιν Πέ-
τρ^α καὶ Παῦλ^α κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων . καὶ
τέως ὁ Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ πάντες Ἀπόστολοι κοι-
νῶς καὶ ἀφ' ὅπως καλεῖνται , οἱ ἐδὲ ἐξουσία
ὡς Χριστὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς λύειν ἁμαρτίας .
καὶ ὅτι ἀπ' αὐτῶν ἡ πίστις ἤρξατο καὶ ἐθεμελιώθη .
καὶ ὅτι τῆς Χριστῶς ἐπίτροποι . καὶ ὅτι ὁ Πέτρος
ἐκείν^α πρώτος τῶν Ἀποστόλων κατὰ ἡμῶν καὶ δό-
ξαν , ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς πίστεως . καὶ
ὅτι εἰς τὴν Πέτρῳ , δηλονότι Πέτρῳ , δώ-
σωμαι τὰς κλεῖς , Ποίμαινε , φιλῶς με , ταῦτα καὶ
τοῖς ἄλλοις Ἀποστόλοις λέγεται . καὶ ὅτι θε-
μελίαι τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἀπόστολοι ὡς συνεχέσονται ,
καὶ ὅρη , καὶ ἐν τῇ ἐνέργειᾳ ὁ Πέτρ^α , καὶ πᾶσι τοῖς

Ποιμέσι καὶ διδασκάλοις τῶν αὐτῶν ἐξουσίαν ἔδω- 40
κεν ὁ Κύρι^α ἡν ἔδωκε καὶ τῷ Πέτρῳ , καὶ ὡς ὁ Πέ-
τρ^α , πάντες δεσμεύσι καὶ λύσει . καὶ ὁ Ἰάκωβος
ἔχει τὸν θρόνον τῆς Χριστῶς ἐπὶ τῆς γῆς . καὶ ἡ
ἀγαδοχὴ τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κοινῶς ἐστὶν
ὡς Ἰάκωβος καὶ Πέτρος ὡς περὶ καὶ ὡς τῶν λοιπῶν 45
Ἀποστόλων . καὶ ὁ Ἀνδρέας πρωτότοκ^α τῶν Ἀποστό-
λων , καὶ πρωτοπαγὴς σὺλ^α , καὶ θεμέλι^α θε-
μελίς , καὶ ἀρχὴ τῆς ἐπαρχίης . καὶ ὁ Ἰάκωβος
ἐξ ἀρχῆς τῶν Ἀποστόλων καὶ κορυφὴ τῶν κεφαλῶν ,
ἦτοι τῶν Ἀποστόλων . καὶ ὁ Βαρδολομῶ^α τῆς αὐτῆς 50
δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ ἐνεργείᾳ ἦν ἦς καὶ ὁ Πέτρος .
καὶ ἐπὶ πάντων τῶν Ἀποστόλων ἐξίσως ἐπεστρέχθη
ἡ δυνάμις τῆς Ἐκκλησίας . καὶ ἐπὶ πάντων θεμε-
λίωται τῆς Ἐκκλησίας ἡ δυνάμις . καὶ ἐξίσως
πάντες οἱ Ἀπόστολοι ὀφθαλμοί , καὶ ἄλλοι , καὶ φῶς ,
καὶ

καὶ προσάται τῆς Ἐκκλησίας . Καὶ πάντες τὰς κλῆς
τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἔλαβον , καὶ τὴν ἐξου-
σίαν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς . Καὶ ὅτι πάντες οἱ Ἀπό-
στολοι ἰσότημοι καὶ ἰσοδύναμοι τῷ Πέτρῳ . Καὶ εἴη
5 ἦν ὁ Πέτρος , ἦσαν καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι κατὰ χά-
ριν καὶ ἡμῶν καὶ ἀξίας . Καὶ πᾶσιν ἐδόθη ἵνα συμ-
φώνως ποιμάνωσι μίαν ποίμνην τὴν Ἐκκλησίαν .
Καὶ τῆς οἰκονομίας μυσταγωγῶν , καὶ ἰσότημοι , καὶ σύ-
λλοι , καὶ τεχνίται , καὶ θεμελίοι κατασκευάζονται τῆς
10 Ἐκκλησίας , καὶ ἐδραῖωμα πίστεως . Καὶ θεμελιώσαν-
τες τὴν Ἐκκλησίαν . Καὶ τῆς οἰκονομίας διδασκαλοὶ .
Καὶ ἐν τῇ ἀξίᾳ πάντων τῶν Ἀποστόλων θεωρεῖται
πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν δύναμιν . Καὶ μαργαρίται
πολύτιμοι , καὶ λίθοι ἰσότημοι , καὶ πάντες ἡγέ-
15 μῶν . Καὶ ἐκ ἐστὶν ἑτέρων Ἀποστόλων ἑτέρων Ἀποστό-
λων προστιμῆσαι . Καὶ τῆς Ἐκκλησίας σκεῦος , καὶ
κατασκευαστὴς , καὶ ἀρχηγός , καὶ ἑρμηνεύς τῶν Ἀπο-
στόλων ὁ Ἀνδρέας . Καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης πρω-
τόθρονοι , καὶ μετὰ Πέτρον κατηξιώθησαν τῆς αἰ-
20 τάτῳ ἡμῶν , καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως , καὶ κορυφῆς .
Καὶ ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτῶν ὡς ὁ Πέτρος τὴν Ἐκκλησίαν
ἐσχημάτισεν . Καὶ οἱ Ἀπόστολοι κοινῶς τῆς πρώτης κα-
τηξιώθησαν ὡς τὰ κύρια τιμῆς , καὶ τῆς αἰ-
25

καὶ μεγίστης ἀρχῆς . Καὶ πάντων τῶν ἀρχῶν μέ-
ζων ἡ οὐπεσοδικὴ ἀξία , ἥτις καὶ κορυφὴ ἀρχῶν
ἐστὶ , καὶ ἐδὲμία ἀρχὴ ταύτης ὑψηλοτέρα . Ἀρχοί-
τες ἐξίστη οἱ Ἀπόστολοι . Καὶ κοινῶς τὴν οἰκονομίαν
ἐπιστάτησαν . Καὶ σύλλοι μεγάλοι , καὶ ἀμετάθετοι ,
καὶ φωστῆρες , καὶ πέτρα τῆς Ἐκκλησίας , καὶ σκε-
πτήρ τῆς βασιλείας , καὶ τῆς ποιμνίας ἀγρυπνοὶ προ-
σάται . Καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀνεδέξα-
το . Καὶ ὡς περ οἰκίαν μίαν τὴν οἰκονομίαν διοική-
ματ' . Καὶ τὰ πρόβατα τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς μετ'
ἐκείνῳ ἐνεχείρισεν . Καὶ ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις οὕτως
τῶν Ἀποστόλων ὁ Ἰάκωβος ἦν πρῶτος . Καὶ οἱ
Ἀπόστολοι μετὰ τὸν Ἀντικράτορα Θεὸν ἵστατο ἦσαν
συμβασιλεύοντες , καὶ συνεξουσιάζοντες αὐτῷ . Μα-
ρτυροῦντες , στρατιῶται , Γεωργοί , ποιμῆνες τῆς οἰκονο-
μίας , παιδευταί , στρατηγοί , ὑπὸ τῷ βασιλεῖ
ταπείνοιοι , Ἀκτίνες , λαμπάδες , κλήματα , κό-
φιοι , ποταμοί , γλῶσσαι , καὶ ἐπὶ πᾶσι θάλασ-
σιν ὁ αὐτὸς κύριος . Καὶ ὅτι πάντες ἐν ἑαυτοῖς
ἔχον τὰ χαρίσματα τῆς ἀγίας Πνεύματος . Καὶ ὅτι
Ἰωάννης ὁ θεολόγος ἐστὶν ἀρχὴ τῆς ποιμνίας , καὶ
ἀντικρατορ , καὶ τὸ πρῶτον τῆς πίστεως ἀντικρα-
τορ , καὶ τὰ ἐξῆς .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

25

Ἀποδοξίς συνοπτικὴ ἐκ τῶν ἐρμηνείων πρὸς τὰς Ἀποστόλους ἐγκωμίων , ὅτι κατὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν ὁμότημ' τοῖς
Ἀποστόλοις ὁ μακάριος Πέτρος , φέρων πρωτεῖον μόνῃ τῆς τάξεως .

30 Εἰς οἱ Ἀπόστολοι τὰ αὐτὰ ὀνόματα , καὶ ἐγκωμία ,
καὶ δυνάμεις , καὶ ἐνεργείας , καὶ τιμὰς , καὶ ἀ-
ξίας , καὶ ἐξουσίας μαρτυρεῖνται ἔχειν ὑπὸ τῶν
ἀγίων πατέρων , καὶ τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ στρατη-
γῶν ὑδὲ στρατηγότερος , καὶ τῶν ὑπὸ τῷ Ἀντι-
35 κράτορι ἵππατων , ὑδὲ μέζων ἵππατος , καὶ τῆς
οὐπεσοδικῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ὑδὲμία μέζων , ἡ
ὑψηλοτέρα , ἡ αἰωτέρα , φανεροῦνται , ὅτι ὁ μα-
κάριος Πέτρος κατὰ πάντα ὁμότημ' καὶ ἰσότη-
μ' ἦν πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις , τὴν αὐτὴν ἔχων πᾶ-
σιν αὐτοῖς τιμῶν , ἀξίας , ἀρχῶν , κορυφῶν , ἡ-
γεμονίαν , ἐξουσίαν , δύναμιν καὶ ἐνεργείαν ,
ὥστε αὐτὸν ἢτε βασιλεῖα , ἢτε Ἀντικράτορα , ἢτε
μονάρχην , ἢτε κατὰ τινα ἄλλον τρόπον ἐξουσίας
εἶναι πρῶτον τῶν Ἀποστόλων , ἀλλὰ κατὰ μόνον τὴν
τάξιν , καὶ ὑδὲ πλέον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ΄.

40

Ἀθροῖσις τῶν ἐρμηνείων ἐγκωμίων πρὸς τὸν Παῦλον ὡς τῶν ἀγίων πατέρων .

Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μακαρίων Παύλου λέγουσιν οἱ
ἀγιοὶ πατέρες ὅτι ἐστὶ μετὰ Πέτρον κορυφαῖος ,
45 καὶ πρωτοκορυφαῖος , καὶ ἡγεμὼν , καὶ πρῶτος
τῶν Ἀποστόλων . Καὶ φρόνιμος οἰκονομὸς ἀναδεχθεὶς
ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας , καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπαρχασι
τῷ κυρίῳ ἀναδεχθεὶς . Τῆς οἰκονομίας αὐτελαμβάνει
το , καὶ ἐκυβέρνησα τὰς Ἐκκλησίας . Καὶ πάντων αὐ-
50 θρώπων ἀμείνων , καὶ τῆς οἰκονομίας διδασκαλός ,
ἡμωφωγὸς τῶν χειρῶν . Φυτεργὸς τῆς Ἐκκλησίας ,
σοφὸς ἀρχιτέκτων . τῶν Ἀποστόλων μέζων . Τῆς
οἰκονομίας ἀπασαν ἐγκεχερισμένος . Οὐδὲν αὐτῷ
λαμψότερον . Γλῶσσα τῆς οἰκονομίας . Φῶς Ἐκκλη-
σιῶν . Θεμελίον . Στήριγμα . Στύλος καὶ ἐδραῖωμα

τῆς ἀληθείας . ἰσότημος κατὰ τὴν τάξιν τῷ Πέτρῳ ,
μετὰ Πέτρον θεόμνητος , μὴδὲ τῆς ἐκείνου φωνῆς , ἀλλ'
ἰσότημος ὡς αὐτῷ , μέζων αὐτῷ ὁ Πέτρος ὡς πρεσβύ-
τερος , ὡς ὁ Ἰάκωβος μέζων αὐτῷ ὡς τελεώτερος .
Πάντας τὰς κατὰ τὴν οἰκονομίαν διορθώσαντες , καὶ τῷ
Χριστῷ προσήγαγε . Πέτρος καὶ Παῦλος τῶν βασι-
λέως ἔφερον εἰκόνα . Καὶ ὁ Παῦλος πρὸς τὴν ἀνωτά-
τω αὐτῶν κορυφῶν τῶν οὐρανῶν . Καὶ μετὰ ἑλαττον
ἔχει τῶν Ἀποστόλων . Καὶ ὁμότημος τῶν Ἀποστόλων .
Καὶ τῆς αὐτῆς ἀπῆλυστον ἀξίας Πέτρος καὶ Παῦ-
λος . Καὶ ὁ Παῦλος ἐργάτης ἀεπαύχωντος . ἔχει
τὴν μέγιστον πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν . Καὶ ἐκ αὐ-
τῶν ἀνθρώπων ὑδὲ δι' αὐθρόπων ὁληθῆν , ἀλλὰ ἀπ' αὐτῶν
τῶν

1064

τῷ Χριστῷ, καὶ ἐδόξασεν ἡμεῖς ἔχοντες εἰς ὑπερλίαν
Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης. Καὶ με-
τεκλήθη δὸν τῷ Σαύλ εἰς Παῦλον, ἵνα δεχθῇ ἐδὲν

ἔχον ἑλαττον τῷ Ἀποστόλῳ, μήτ' αὐτῷ τῷ Πέτρῳ τῷ
κορυφαίῳ, ὃς ἔχον ἐξαίρετον πλὴν μετακλήσιν τῷ ὀνό-
ματι. Καὶ ὅτι τούτοις, πᾶσιν πλὴν Οἰκουμενῇ ἐπέδρομε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

5

Ἀπόδειξις σωστικῇ ἐξ ἧν ἐρρέθησαν πρὸς τὸν Παῦλον ἐγκωμίων, ὅτι ἴσους τῷ Πέτρῳ κατὰ πάντα ὁ Παῦλος
πλὴν τῆς ταξέως πρώτης.

Σημείωσαι, εἰ ὁ Παῦλος ἐκλήθη ἀμέσως ὡς
Χριστῷ καὶ πᾶσι τοῖς Ἀπόστολοις, ἴσους ἦν αὐτοῖς
κατὰ πλὴν ἀξίαν καὶ δυνάμιν καὶ τιμὴν καὶ ἐξουσίαν.
Εἰ δὲ οὐκ εἴνοι καὶ ταῦτα ἴσοι ἦσαν τῷ Πέτρῳ, ἀρὰ καὶ
ὁ Παῦλος. Εἰ ὁ Παῦλος Κορυφαῖος καὶ κορυφὴ καὶ πρω-
τοκορυφαῖος καὶ ἡγεμὼν καὶ πρωτοστάτης τῶν Ἀποστόλων,
καὶ μετνομάσθη ὡς περὶ καὶ ὁ Πέτρος, καὶ ἐστὶ τῷ Πέτρῳ
ἐλάττω, ἀλλ' ἴσους. Εἰ ὁ Παῦλος ἐδὲν ἐδέετο τῷ Πέ-
τρῳ, καὶ δὲ οὐκ εἴνοι ἦν ἐλάττω, μήτε τῆς οὐκείας ἐδέετο

φωνῆς, καὶ ἴσους ἦν αὐτῷ, καὶ ἦν ὡς καὶ ὁ Πέτρος εἰς ἰο-
κῶν τῷ Βασιλείῳ, καὶ τῆς αὐτῆς ἀπὸ πλάτους ἀξίας
τῷ Πέτρῳ, μόνῳ κατὰ πλὴν τάξιν ἦν αὐτῷ μεῖζων ὁ
Πέτρος, καὶ τὰς Διὰ πλὴν πίστιν καὶ ὁμολογίαν, ὡς
εἶπε αὐτῷ ὁ Ἀμβρόσιος, κατὰ δὲ πλὴν τιμὴν
καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀξίαν καὶ δυνάμιν καὶ ἐξουσίαν ἴσους ἴσους
τῷ Πέτρῳ ὡσαύτως κατὰ πάντα τρόπον, ὡς περὶ
ὁλοῦντι καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ΄.

20

Ἀνθυποφορεῖ παπισμῶν, ὅτι ὁ Πέτρος ἰδίως λέγεται κεφαλὴ καὶ Ἀυτοκράτωρ τῶν Ἀποστόλων, κεφαλὴν
καὶ αὐτῶν λεγομένων ὑπὸ ποιμνία τῶν Πέτρων. καὶ ἀπαύστης πρὸς ταῦτάς τας ἐκ τῶν αὐτῶν ἐρημύων πρὸς τῶν
Ἀποστόλων ἐγκωμίων ὡς τῶν αἰνῶν πατέρων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν, κεφαλῶν ἐρημύων, ῥητῶν τε ὁλοκληρικῶν
καὶ τῷ θύραθεν ὡς ἀειγμάτων, παπισμῶν τε αὐτῶν καὶ δυτικῶν πατέρων, καὶ ἐκ τῶν καὶ τί λέγεται ὁ Θεός
κεφαλὴ τῷ Χριστῷ, ὁ Χριστὸς τῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὁ πρῶτος ἀδελφὸς τῷ ὁμαμίῳ, τῷ τε τῷ μόνῳ, ἡ τάξις καὶ ἐξου-
σία κεφαλῆς, ἐξ ἧν πάντων σωσάμεθα, ὅτι ὁ πρῶτος δὲ ὁ Χριστὸς τῷ Πέτρῳ ἔδωκε καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις.

Ἀλλ' αὐτοφύρεσι πρὸς ταῦτα, ὅτι ὁ Πέτρος ἰδίως
λέγεται ἀρχηγὸς καὶ πρῶτος τῶν Ἀποστόλων, καὶ
πρῶτος τῷ χορῷ καὶ κεφαλὴ καὶ κορυφὴ καὶ ἀπὸ
καὶ ἐξάρχης καὶ πρωτάρχης τῶν Ἀποστόλων, ὅθεν
καὶ ἰδίαν ἀξίαν ἔχει ὑπὲρ τῶν Ἀποστόλων, ἡ τῆς ἐστὶν ὅτι
ὑπερέχει Ἀυτοκράτωρ αὐτῶν. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἔ-
ρηται αὐτῷ ὁ Ἀνδρέας τῷ χορῷ τῶν Ἀποστόλων
πρωτότοκος καὶ πρωτόθετος καὶ ἀρχηγὸς τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ ὁ ἀδελφὸς κεφαλὴ τῶν κεφαλῶν,
ἦτοι τῶν Ἀποστόλων, καὶ μέγας τῆς Ἱερουσαλὴμ Ἀρ-
χιερέτης, καὶ τῶν Ἀποστόλων Ἐξάρχης, καὶ Ἰάκω-
βος καὶ Ἰωάννης πρωτόθετοι, καὶ ὁ Ἰάκωβος ἔχει
τὸν θρόνον τῷ Κυρίῳ ὅτι τῆς γῆς, καὶ ὁ Παῦλος τῶν
Ἀποστόλων μεῖζων, καὶ ἐξουσίαν πρῶτος, καὶ ὁ
τῷ Πέτρῳ ἔρηται, πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις λέγεται,
καὶ πάντες οἱ Ἀπόστολοι τῆς αὐτῆς τιμῆς καὶ ἀξίας
καὶ ἐξουσίας, καὶ ὁμοῦ τῷ Χριστῷ, καὶ ἴσους
καὶ στρατηγὰ καὶ συμβασιλεύοντες. καὶ ὁ Χρυσό-
στομος ὁμιλῶν πρώτη περὶ πρῶτος, τὸν Παῦλον
λέγει τῶν Ἀποστόλων ἡγεμόνα, ὃ καὶ δεξιὰ ἔδω-
κεν (ἦτοι τὰ πρῶτα) ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀπο-
στόλων Πέτρος. καὶ ὁ Θεολόγος ὅτι περὶ ὁμοξίας
λέγει περὶ Πέτρου καὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου ὅτι
ἐκ τῶν ἄλλων ἀποτιμῶνται, καὶ εἰς ἰ. καὶ ἰαννα-
ρεῖς τριακοστῇ, ὡς τῇ τρίτῃ, ὁ Χρυσόστομος εἶμα. Χρι-
στῷ λέγεται. καὶ ἰαννῆς εἰκοστῇ ἐνάτῃ, Πέτρος καὶ
Παῦλος κορυφαῖοι τῶν μαθητῶν. καὶ αὐτῶν, Πέτρος

καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων. καὶ
ἐν τῇ ἐν φλωρεντία Σινόδῳ, καὶ ἐν τοῖς Μυνολογίοις
λέγονται πρωτοκορυφαῖοι. καὶ πάλιν αὐτῶν,
Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης τῆς ἰσῆς καὶ πρώτης καὶ κο-
ρυφαίας ἀμα τῷ μεγάλῳ Πέτρῳ καὶ ἀρεστάτης κα-
τηξιώθησαν τιμῆς. καὶ Ἰάκωβος ὁ τῷ Ζεβεδαίου
μετὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννη πλὴν αὐτάτω τάξιν καὶ πλὴν
κορυφῇ τῆς ὁποσολικῆς καθέδρας διεληχώς. καὶ
Ἰωάννης ὁ Θεολόγος πλὴν ἄκρην τῆς ὁποσολικῆς με-
γαλοπρεπείας καταλαβὼν κορυφῇ. καὶ δὸν τῆς
Βηθσαϊδῆς θύο ξυμμερίδες τῶν κορυφαίων πρὸς ἡλ-
θον. καὶ περὶ τῷ Παύλῳ ὅτι δὸν τῆς πρώτης κλή-
σεως πρὸς ἄκρην ἀνέβη κορυφῇ τῷ Κυρίῳ. καὶ Ἀπό-
στολοι ὑπερλίαν Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης. καὶ εἶτι
ὁ ἀδελφὸς κοσμήτωρ τῆς ὁποσολικῆς χορείας,
καὶ πρῶτος τῆς καινῆς Διαθήκης. καὶ ὁ Ἀνδρέας
ἀρχὴ τῆς ἀπαρχῆς. καὶ ὁ Ναζαριηνὸς λόγῳ πρῶ-
τος περὶ Παύλου, ὅτι πρῶτος δὸν Χριστῷ. καὶ ὁ Χρυ-
στόστομος περὶ τῷ αὐτῷ, ὅτι ἰσότιμος ἦν τῷ Πέτρῳ.
καὶ Ἀνυμνῶν ἐκτῇ, οἱ τρεῖς Ἀπόστολοι ἀρεταί, καὶ
τῶν Ἀποστόλων ἀρετῆς, καὶ κορυφαῖοι τῶν μαθη-
τῶν. καὶ ἰαννῆς εἰκοστῇ ἐνάτῃ, Πέτρος καὶ Παῦλος 30
τῶν Ἀποστόλων πρῶταται, πρῶταρχοντες, πρωτόθε-
τοι, κορυφαῖοι, εὐλογοί, βάσεις, σάλπινγες, ἀρε-
τάται, φωνῆρες, φίλοι Χριστῷ, καὶ ἄλλα. ὁ δὲ
Παῦλος μόνος εἶμα Κυρίῳ καὶ πρωτόθετος τῶν Ἀπο-
στόλων. Εἶτι κεφαλὴ λέγεται Χριστῷ ὁ Θεός, καὶ ὁ Χριστὸς

τῆς

τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ αὐτὸς τῆς γυναικὸς, καὶ ὁ πρῶτος ἀδελφὸς τῶν ἐμαυμῶν, ἀλλ' ὁ καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁ καὶ γὰρ θεὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Χριστὸς τῆς Ἐκκλησίας ὡς σωτὴρ καὶ μεσίτης, καὶ ἡνὶκα καὶ σώμα ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία, καὶ ὡς σώμα τῆς Πέτρης. ὡς δὲ ἀδελφὸς τῶν ἀδελφῶν κεφαλὴ καὶ πᾶσι τῶν, ἔτι καὶ ὁ Πέτρος τῶν Ἀποστόλων. παρ' ἡμεῶς δὲ μόνος ὁ Χριστὸς ἐστὶ κυρίως καὶ καθ' αὐτὸν καὶ αἰδίου καὶ αἰώνιος καὶ ἀπαρχὴ κεφαλὴ τῆς Ἀποστόλων, καὶ πάντες τῶν σώματός τῆς Ἐκκλησίας, ἥς αὐτοῦ ἐστὶ ἡ Ἐκκλησία, ὅθεν ἑξέποτε αὐτῆς ἀφίσταται, ἵνα μὴ νεκρωθῇ ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἴδε αὐγώτερῳ μέρει τρίτῃ κεφαλῇ πρῶτος Παράγραφος δούτερος. ὁ Πέτρος δὲ καὶ αἱ καὶ συμβεβηκὸς ἐστὶ κεφαλῇ, μηδὲν σωτήριον εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας σῶματός σου, καὶ γὰρ ἐκ ἐστὶ ἀκεφαλὴ ἡ Ἐκκλησία μετὰ τὸν ἐκείνων θάνατον. ἔτι τὸ τῆς κεφαλῆς ὄνομα λέγεται ἡμῶν τῇ τάξει, ἡ τῇ τάξει καὶ ἐξουσίᾳ. καὶ ἡμῶν τῆς ὁρᾶται ἐν τῇ ἀριθμῶσα τῶν ὁμοίων καὶ ἰσοδυνάμων, ἐπεὶ γὰρ ἐστὶ πληθύνει, ἐκείναι τῆς καὶ ἀριθμῶσαι, ὅθεν περὶ τῆς ματθαίου λέγεται, ὅτι σωτηρίᾳ μετὰ πάντων δεκά Ἀποστόλων. ἡ δὲ κεφαλὴ ἡ ἐστὶ κατ' ἐξουσίαν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ὑπερῷοις ὁμοιωμένη. ἰδέαθη δὲ ὅτι ἵσται οἱ Ἀπόστολοι τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ, ἄρα πρῶτος, κεφαλὴ, Ἐξάρχων, Πρώταρχος καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἐξουσίαν λέγεται, κατὰ τὴν τάξιν μόνον λέγεται, καὶ ὅθεν πλέον. ἔτι κεφαλὴ τῶν Ἀποστόλων ὁ Πέτρος κατὰ τὴν ἐξουσίαν, εἶχον αὐτῶν τῶν καὶ 30 τὰ ὅντα αὐτοῖς οἱ Ἀπόστολοι παρ' αὐτῷ, ἀλλ' ἐδείχθη, καὶ ἐμαρτυρήθη αὐτῶν ὅτι εἶχον αὐτὸ πάντα ἀμέσως ὡς θεὸς, ἄρα κεφαλὴ ἐστὶ τῷ λόγῳ τῆς τάξεως, ὡς καὶ ἡ ἱερουσαλήμ λέγεται κεφαλὴ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις τῇ μεγάλῃ πόλει. 35 καὶ ὁ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τῆς Γρηγορίου ὁ Θεολόγος τὸν μέγαν Βασίλειον καὶ τὸν Ἀμφιλόχιον κεφαλὰς αὐτῶν ὀνομάζει, καὶ τὸ δὲ θάυμαστον, ὅτι καὶ ἀπλῶς ἐπίσκοπον κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας καλεῖ. καὶ ὁ μέγας Βασίλειος περὶ τῆς μεγάλης Ἀθηνᾶς λέγει, ὡς περ κεφαλὴ ἐξουσίᾳ καὶ πᾶσι τῶν σώματι πᾶσαν ὑμῶν χορηγήσει, ἥτοι πᾶσι τῇ Ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐπισκόπος ἵνα κεφαλὴ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας καλεῖ, καὶ ἴδε αὐγώτερον βιβλίον δούτερον κεφαλῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Παράγραφος ἐκτοῦ 45 τῶν πρῶτον. ἴδε περὶ κεφαλῆς αὐγώτερον βιβλίον πρῶτος κεφαλῇ δεκάτῃ Παράγραφος ἑκτον, καὶ κεφαλῇ δεκάτῃ ἐβδόμῃ Παράγραφος δούτερον, καὶ βιβλίον τετάρτῃ κεφαλῇ πρῶτος Παράγραφος δέκατον τρίτον, καὶ βιβλίον ἐβδόμῃ κεφαλῇ πρῶτος Παράγραφος δέκατον, καὶ βιβλίον ὅγδοῃ κεφαλῇ πρῶτος Παράγραφος δέκατον, καὶ κεφαλῇ δεκάτῃ τετάρτῃ Παράγραφος πέμπτον, καὶ βιβλίον ὅγδοῃ κεφαλῇ δούτερον Παράγραφος δούτερον, καὶ τῷ παρὸν βιβλίον μέ-

γιστεῖται κεφαλῇ πρῶτος Παράγραφος δούτερον, καὶ μέγας δούτερος κεφαλῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἐν βιβλίῳ πρῶτος κεφαλῇ πέμπτον. καὶ ὁ Κωνσταντινούπολις Μητροπολίτης εἶρηται ὅτι τῷ Χριστῷ τὸν ὁρῶν ἐλαβὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς καὶ τῷ Ἀδελφοθεῷ τὸν Θεῶν αὐτῷ πεπρωμένον ὁ κύριος ἐπὶ τῆς γῆς. ἔτι τὸ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων Διάφορον ἐστὶ, καὶ γὰρ ἐλέγεται πάντοτε τῷ Πέτρῳ. ὅθεν ὁ Χρυσόστομος κεφαλῇ δεκάτῃ τῆς πρῶτης πρὸς Ῥωμαίους φησὶν, Ὁ καὶ ἐν μαρτυρίᾳ καὶ κατ' ἐξουσίαν αὐτῶν τίθηται, μετὰ γὰρ τῆς δύο κορυφαίας, τότε τὸν Ἀνδρέαν ἀριθμῶμεν, ἔτι δὲ καὶ ἄλλους, ἀλλὰ Διάφορος, μάλλον δὲ καὶ ὁμοῦ τὸν πολὺ καταδείξεται ἑαυτὸν ἀριθμῶμεν. καὶ ἄλλα καὶ, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς καὶ τῷ Πέτρῳ. καὶ, ἰάκωβος καὶ κίπριος, καὶ ἰωάννης. καὶ εὐσέβιος βιβλίον τρίτῃ κεφαλῇ δευτέρῃ πρῶτον τὸν Παῦλον τῷ Πέτρῳ, λέγων περὶ κλήματος, τῶν μετὰ Παῦλον τε καὶ Πέτρον ἐπιστολῶν. ἔτι ὁ Χρυσόστομος κατ' ἐξουσίαν εἶπαι ἵνα πρῶτον ἀπέβαλον. ὅθεν ὁ Χρυσόστομος ἐξηγούμενος τὸ, Εἴτε μὴ ἐπιστραφῇτε, καὶ γενήσθε ὡς τὰ παῖδιά, λέγει, ἡμῶν καὶ γὰρ φησὶν, ἐξετάζετε τίς μέγας, καὶ περὶ πρῶτον φιλοκατεῖ, ἐγὼ δὲ τὸν μὴ πάντων ταπεινότερον λεγόμενον, καὶ δὲ τῆς ἐξουσίας τῆς ἐκείνου εἶναι φησὶν, καὶ καλῶς τὸ ὑποδείγμα ὡς γὰρ, καὶ ὡς γὰρ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ παιδίον εἰς τὸ μέσον ἵστησι, καὶ διὰ τῆς ὁψέως αὐτῶν ἐντρέπων, καὶ πείθων εἶναι ταπεινὸς ἔτι καὶ ἀπλάγας, καὶ γὰρ φθόνος καθαρῶν τὸ παιδίον καὶ κοροδοξίας καὶ τῶν πρῶτων ἐραῖ. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς σφραγὸς ἐν τῷ ἐκείνῳ κεφαλῇ τῆς ματθαίου φησὶ, διὰ τῶν δάκτυλων ὅτι ἐδυνάμει τὸ πρῶτον ἐραῖ, καὶ γὰρ τυραννικὸν τὸ πάθος, καὶ συνεγὼς ὁσυχλῆς καὶ μεγάλοις ἀνδράσι, καὶ τὰ ἐξῆς. ἴδε καὶ διαγγελικὰ ῥήματα τῆς ματθαίου κεφαλῇ ἐκείνῃ τρίτῃ. ΤΜΕΙΣ ΔΕ ΜΗ ΚΛΗΘΗΤΕ ΡΑΒΒΙ. καὶ κεφαλῇ ἐκείνῃ τῷ αὐτῷ. ὍΣ Εἴτε τῶν ΘΕΛΗ ΠΡΩΤΟΣ Εἶναι, Εἴτε ΠΑΝΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΟΣ. καὶ λοιπὸν πασδὴλοι ἐστὶν, ὅτι κατὰ μόνον τὴν τάξιν ἐρρέθη πρῶτος τῶν Ἀποστόλων ὁ μακαρίος Πέτρος. ὅθεν ὅσοι ἐκ κομίας αὐτῶν, ἐκ ἐπὶ αὐτῶν ὑπεκρέτα τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ πρῶτον καὶ κορυφαῖον, καθ' ὃν τρόπον ὁ ἱερωνύμος κεφαλῇ δευτέρῃ πρὸς Γαλάτας, καὶ κατὰ Πελαγίαν κεφαλῇ πρῶτον, Πλάτων καὶ τῶν φιλοσόφων κορυφαῖον, Πέτρον δὲ τῶν Ἀποστόλων ὀνόμασε. καὶ ὁ Κικέρων, οἱ Ἐξάρχοντες τῶν Ῥητόρων, φησὶν, ἐν Ἀθήναις νομίζονται, αὐτῶν δὲ πρῶτος ὁ Δημοσθένης. καὶ ὁ διάλογος τῷ πρῶτῳ Σωκράτει κεφαλῇ τῶν τεσσάρων ὀνόμασε, καὶ ὁμοῦ τὸ αὐτὸ ἐξουσίας ἥτις πᾶσαι αἱ οἰκουμενικαὶ συνέδοι. εἰς τῶν σωτρίων καὶ ὅπερ φησὶν ὁ Βαρώνιος (εἰ καὶ ἀκρίβως) ἐν τῷ τετρακοσῷ δευτέρῳ ἔτα, Ἡ δοθέντα ὡς τῷ Χριστῷ ἀνεκὰ ἐξουσία, λέγεται ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἀποστολική. καὶ ὁ Βελλαρίνιος κεφαλῇ

πρωτηκοῦ τεταρτῶ· περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας
Φησὶ περιγεγραμμένον κυρίως, ὅτι ἐν τῇ ὑποσολικῇ ἐ-
ξουσίᾳ περιέχεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ. Ἐν ταύτῃ, κεφα-
λαίως εἰκός· τρίτῳ περιγεγραμμένον κυρίως καὶ ἑτέρων Πα-
τριαρχῶν, περὶ ὧν διελήπηται αὐτότερον, λέγει, Πᾶσι
τοῖς Ἀποστόλοις εἶρηκεν ὁ Κύριος, ΚΑΘΩΣ ἈΠΕ-
ΣΤΑΛΚΕ ΜΕ Ο ΠΑΤΗΡ, ΚΑΓΩ ΠΕΜΠΩ ὙΜΑΣ.
Ὁ πρῶτον μὲν πᾶσι ἐρρέθη, ὕστερον δὲ μόνῳ τῷ
Πέτρῳ εἶρηται. καὶ αὐτότερον ἐρρέθη κατὰ τὸν ἰσθμὸν
ἀνυψῶν, ὅτι τῷ Πέτρῳ ἐρρέθη, πᾶσι τοῖς
Ἀποστόλοις ἐρρέθη. Ἀλλ' ἀνθυποφέρουσιν οἱ αὐτοὶ λέ-
γοντες, ὅτι οἱ μὲν Ἀπόστολοι ἦσαν κεφαλῶν, ὁ
δὲ Πέτρος Παιμὼν αὐτῶν. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τὰ ἐγκώ-
μια καὶ ὑμῶν εἰς ταῦτα, ἅρα καὶ ἡ αὐτὴ ἐξου-
σία, ὅπερ δέκνυται καὶ ἄλλαις μαρτυρίαις ὁμοίως

σαφεσέταται, ὡς ἐστὶ καὶ λόγῳ ἀναντιρρήτως,
ὅ· γὰρ Κύριος ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ Πέτρῳ ποιμαίνειν
τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' οὐ τὰς Ἀποστόλους, ὅθεν, ὡς
εἶρηται αὐτότερον, ὁ Κυριανὸς βιβλίῳ περὶ οἰκονομίας
ἐκκλησιαστικῆς φησὶ, μία ποιμὴν δέκνυται ἡ δοθεῖσα
τοῖς Ἀποστόλοις, ἵνα συμφώνως πάντες ποιμαίνωσι.
καὶ ἰλάριος βιβλίῳ ἑκτῷ περὶ Τριᾶδος ἅνω
δι' ἀποστοφῆς φησὶν, ὅτι τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων
ἀνδρῶν εἷκεν τὰ μισθὰ τῆς ὑμετέρας πίστεως τὰς
κλῆρας τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν λαβόντες, τὰς πρὸ
δυσμῶν καὶ λύαν ἐν Οὐρανῷ καὶ ὑπὲρ γῆς τὴν ἐξου-
σίαν λαχόντες. ἐξ ὧν συνάγεται, ὅτι καὶ ἐκ πάντων
τῶν αὐτότερον Πατριαρχῶν, ὅτι ὅπερ ἔδωκεν ὁ Χρι-
στὸς τῷ Πέτρῳ, ἔδωκε καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις.

15.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Ἀνθυποφορὰ παπιστῶν δούτερον ὑπὸ τῶν (τῷ Πέτρῳ τὴν πρεσβυτερίαν τῶν τῆς Οἰκονομίας πρεσβυτέρων ἐγκυρί-
ζει, καὶ τῶν ἀδελφῶν. ἐκ αὐτῶν δὲ, ἀλλὰ αὐτῷ ταύτῃ δίδωσι) ῥητῶν τῶν Χρυσόσομου καὶ τῶν Θεοφυλάκτου. 20
καὶ ἀπαύτησι ὡς ταύτῃ πάλιν ἐκ τῶν τῶν Χρυσόσομου ῥητῶν, καὶ τῶν πρὸς τὰς Ἀποστόλους ἐγκυρίων τῶν
ἀγίων πατέρων, καὶ ἐκ τῶν μὴ λαβεῖν τὰς Ἀποστόλους ἔδωκεν ὡς τῷ Πέτρῳ, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν Χρυσόσομου ἐξίστη τῷ Πέτρῳ.

Ἀνθυποφέρουσιν δούτερον ὑπὸ τῶν Χρυσόσομου καὶ τῶν
Θεοφυλάκτου, λεγόντων Ἰωάννην κεφαλῶν εἰκός·
πρῶτον, Ἐπειδὴ τέλος εἶχεν αὐτῷ τὰ τῶν ἀγίων, τῷ Πέ-
τρῳ τὴν πρεσβυτερίαν τῆς Οἰκονομίας πρεσβυτέρων ἐγκυρί-
ζει, καὶ τῶν ἀδελφῶν. ἐκ αὐτῶν δὲ, ἀλλὰ αὐτῷ ταύτῃ
δίδωσι. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἐκ αὐτῶν ἐγκυρίων τὴν
πρεσβυτερίαν ὡς ἡδὲ ἔχοντι καὶ μὴ ὑποβεβληκῶν, ὡς
μὴ ἀρνησαμένη καὶ ἀθετίσαντι τὸν Διδάσκαλον, καὶ
γὰρ ἐνέαν τῷ Πέτρῳ πρεσβυτερίαν ἔδωκεν, ἀλλὰ τὴν
ὑποβεβληθεῖσαν διὰ τῆς ἀρνήσεως ἀνεκαίνισεν, ὅθεν
οἱ αὐτοὶ Χρυσόσομος καὶ Θεοφυλάκτος λέγουσι,
πρῶτον μὲν, ὅτι πάντων ἐγκυρίων, καὶ εἰς τὰς ἁγί-
ους πατέρας, εἶπεντα δεκνὺς αὐτῷ ὅτι χρὴ θάρσεν
λοιπὸν, ὡς τῆς ἀρνήσεως ἐξεληλαμένῃ, ἐγκυρίωνται
αὐτῷ τὴν πρεσβυτερίαν τῶν ἀδελφῶν. οἷον ἐν ὅπερ
ἡ ἐγκυρία καὶ εἰς τὰς Ἀποστόλους καὶ τὴν ἐ-
ξουσίαν τῶν δυνάμεων καὶ λύαν ἀποπέσαντι, ἀπε-
ληλαμένη τῆς ἀρνήσεως, ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Κύριος,
ἐνέον τὴν καὶ ὑποβέβηκεν. ἀλλ' εἶρηται αὐτότερον, ὅτι
καὶ ὁ Βαρθολομαῖος εἶχεν ἀντιρρόπα τῷ Πέτρῳ καὶ
αὐτὰς μυστήρια, καὶ τὸ αὐτὸ τῆς Θεολογίας ὅρος,
καὶ τὸ αὐτὸ θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀντιρρόπα
τὰ λοιπὰ θεῖα χάρισμα, καὶ παῖτες οἱ Ἀπόστολοι ἡ-
γέμενοι ὁμοίως τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἀρχιεπισκόπων, καὶ ἑτε-
ροι ἐτέρων ἐπαινεῖται, καὶ πάντες πρεσβύτεροι ἀγρυπνοῦν
τῶν ποιμνίων, καὶ τῆς Οἰκονομίας τὴν πρεσβυτερίαν ἐδέ-
ξαντο καὶ Παῦλος καὶ οἱ δώδεκα, καὶ ἴσοι οἱ Ἀπό-
στολοι πάντες τῆς ἀξίας καὶ τιμῆς καὶ τῆς ἐξουσίας,
καὶ τῶν κοινῶν ὑποσολικῶν ἀξιώματων ὑδὲ μὲν ἄλλα
ἀξία μισθῶν, ἢ αὐτότερον, ἢ ὑψηλοτέρων, ἢ πρετε-
ρα, καὶ ὁ Παῦλος τῆς Οἰκονομίας ἀνταλαμβάνοντο
πάσης, καὶ σοφὸς Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ τῆς Οἰκονο-

μίας τὴν πρεσβυτερίαν ἀνιδέξαντο, καὶ οἱ δώδεκα ὑπὲρ
τροποὶ τῶν Χρυσόσομου, καὶ τῆς Οἰκονομίας Διδάσκαλοι, 25
καὶ ὡς περὶ οἰκίαν μίαν τὴν Οἰκονομίαν οἰκῶμεν,
καὶ ὁ Χρυσόσομος λόγῳ δούτερον περὶ ἱεροσυνῆς
λέγει, Οὐ πάντα τὰ πρεσβυτέρων διδάσκει καὶ ἐπὶ
χεται ὁ Πέτρος, ἀλλὰ τὸ μᾶλλον μᾶλλον δίδεται τῷ
Παύλῳ, καὶ ὁ Ἰσίδωρος περὶ αὐτῶν τῶν Παύλου, 30
ὅτι πᾶσαν χεῖρ ἐπὶ δέξασιν τὴν Οἰκονομίαν, ἵδμε
καὶ πρῶτον κεφαλῶν εἰκός ἐν ὅθεν. καὶ ὁ Χρυ-
σόσομος περὶ αὐτῶν τῶν Παύλου ἐν τῇ δικαίᾳ ὁγ-
δῶ Ὀμιλίᾳ τῆς πρὸς Ῥωμαίους Φησὶν, ἐν τῇ κή-
ρυγμα παῶν καὶ τὰ πρῶτα τῆς Οἰκονομίας ὑπὲρ 35
δόσε, καὶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ τὴν οἰκονομίαν
ὅλῳ, καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ τῶν ἱερέων καὶ τῶν λοι-
πῶν Ἀποστόλων τὸ, ὅτι ἦσαν τῆς Οἰκονομίας Ἀρχι-
τες, πρεσβύτεροι, Διδάσκαλοι καὶ Ποιμνῆς, ἐνοεῖται
ὅτι εἶχον μὲν ἐξουσίαν κοινῶν ἐς πᾶσαν τὴν γῆν διὰ 40
δάσκει καὶ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας,
ἐν πᾶσι ὁμοίως πάντες ἐπὶ τὴν τὴν Οἰκονομίαν,
ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ μέρει, ὅθεν ὁ Χρυσόσομος αὐτο-
τέρῳ εἶρη, Πέτρος ἐν τῷ δευτέρῳ μαθητῶν τὴν Ῥώ-
μῳ, Παῦλος ἐκείθεν ἀναγγελλίεται νόσμον, Ἀν- 45
δρίας τὰς τῆς Ἐκκλησίας σαφὲς διορθῶνται, Σίμων
διδάσκει τὸν Θεὸν τὰς βαρβάρους, Θωμᾶς διὰ βα-
πτίσματος λόλῳ τὰς Αἰθίοπας, Ἰακώβος τὴν
καθ' ἑαυτὸν ἰσχυρίαν τιμῇ, Μάρκος τὸν θρόνον Ἀλε-
ξανδρείας ἡ περὶ Νέκλον ἀσπάζεται. καὶ, ἀγείτω 50
Πέτρος τῶν λόγων, καὶ τῶν ἀμπελῶν, καὶ τὰ
ἐξῆς. ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν κληρὸν καὶ τὴν τιμὴν καὶ
τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ πρεσβυτεῖον τῆς
Οἰκονομίας ἐκ ἑλκεος οἱ Ἀπόστολοι ὡς τῷ Πέτρῳ,
ἀλλ' ἀμέσως ὡς τῷ τῶν Χρυσόσομου, ὡς περὶ καὶ ὁ Πέτρος
αὐτῶν,

αἶρε· ὁ θς καὶ συνοδικῶς οἱ Ἀπόστολοι ὤρσαν· καὶ ἀναγνώσαν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω· βιβλίον πρῶτον κεφαλαιῶν πέμπτον· ὁ Πέτρος δὲ μόνον βεβαίωσεν·

οἰκονομήσαι τι περὶ τῶν ἰεραϊκῶν ἐθῶν, κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἡλέγχθη ὑπὸ τοῦ Παύλου.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Πρόβλημα παπισμῶν τρίτον ἐκ τῶν (πῶς τῶν Οὐρανῶν ἐξουσίαν αὐτῷ ὠνεχέρισον ὁ Κύριος, τὰς κλῆς αὐτοῦ δὲς, αὐθρόπῳ θνητῷ πάντων τῶν ἐν Οὐρανῷ πῶς ἐξουσίαν ἐγχερίζει) ρητῶν τοῦ χρυσοστόμου, ὃν εἶχον ἄκραν ἐξουσίαν ὁ Πέτρος, καὶ λύσις τῆς ἐκ τῶν διαγγελικῶν ρητῶν, καὶ τῶν πατέρων, καὶ ἄλλων ποικίλων, ὅτι ὁ π. Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ οἱ ἐφεξῆς Ποιμένες πῶς αὐτῷ ἐληφον ἐξουσίαν.

Τρίτον προβάλλουσιν, ὅτι πῶς τῶν Οὐρανῶν ἐξουσίαν αὐτῷ ὠνεχέρισον ὁ Κύριος, τὰς κλῆς αὐτοῦ δὲς, αὐθρόπῳ θνητῷ, πάντων τῶν ἐν Οὐρανῷ πῶς ἐξουσίαν ἐγχερίζει, ἐξ ἐδακνυται τοῦ αὐτοῦ, ἥτοι ὅτι εἶχον ἄκραν ἐξουσίαν ὁ Πέτρος. βεβαιῶσι δὲ τὸ τοῦτο τῶν ὑποσολιδίων παπισμῶν, καὶ μάλιστα σκοτεινῶν καὶ ἀποκρύφων, καὶ τῶν χρησίων πατερικῶν σκοτεινῶν, καὶ τῶς ἀπὸ τῆς κοσμικῆς σοφίας. Ἀλλὰ ρητέον ὅτι ἡ κλῆς αὐτοῦ καὶ κλῆς, κεφαλαιῶν εἰκοσῶν δούτερον τῶ Ἡσαΐα, καὶ τρίτῳ τῆς ἀποκαλύψεως, περὶ ἧς ἐρρέθη ματθαῖος κεφαλαιῶν δεκάτῳ ἐκτῷ πρὸς τὸν Πέτρον. ἔλαβε δὲ μετὰ τῶν ἄλλων, ματθαῖος κεφαλαιῶν δεκάτῳ ὀγδόῳ, καὶ ἰωάννης εἰκοσῶν. ἀπώλεσε δ' αὐτῷ, ἥτοι πῶς ἐξουσίαν ὑπὲρ τῆς ἀρνήσεως, ὅσας τῆς ὑποσολικῆς ἐξουσίας, καὶ ὅπως γινώσκοντες αὐτῇ ὑπὲρ τῆς τρίτης ἐρωτήσεως, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. ἐξηγῆται δὲ ὁ χρυστόστος ταύτας τὰς ῥήσεις περὶ λύσεως καὶ δεσμῶν τῶν ἁμαρτημάτων ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ἱερουσολύμων, μὴ ἀπεικοικῶν τῆς λέπρας τῆς θεραπείας τῶν ἰεραϊκῶν ἱερῶν. ἔλαβον δὲ ταῦτα πῶς ἐξουσίαν ὡς προέφηται οἱ Ἀπόστολοι ὡς καὶ Χριστὸς ἀμέσως, καὶ ὡς τὸ τῶ Πέτρος, ὁ θς κοινῆσι πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐπισκόποις, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ σαφέστατα παραγράφῳ τεταρτῷ ἡγεμῶν βασιλείας, καὶ ἐν ποικίλοις μέρεσι δούτερον κεφαλαιῶν ἐχάτῳ, καὶ κατωτέρω ρηθίσεται ἐν ποικίλοις, ὅτι ταῦτα ἐν τῷ Πέτρῳ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἔλαβε καὶ ὁ μόνος ὁ Πέτρος. καὶ πρὸς τέτοις, ὃν ὁ μόνος ἐν τῷ Πέτρῳ ἔλαβε ταῦτα πῶς ἐξουσίαν ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἀμέσως ὡς τὸ τῶ Κυρίου, καὶ ἴδιον κατωτέρω κεφαλαιῶν τρίτον, καὶ μέρεσι πέμπτῳ κε-

φαλαιῶν πέμπτον. ἔτι ἀφαιρῶν τὰς ἀντιλογίας, εἶπεν ματαιολογίας καὶ ἐνταῦθα τῶν παπισμῶν, τρίτον πάλιν ἀπὸ τῶν ἐκδοχῶν καὶ ἁγίων πατέρων λέγοντες, ὅτι ὁ Πέτρος καὶ ἀπὸ τῶν τῶν ῥημάτων πρῶτον εἶχε τάξιν καὶ ἐξουσίαν ἐξουσίας, πῶς δὲ ὑποσολικῶν ἀξίαν πάντας ἐξουσίας ἔχεν ὡς προεδεδέχται ἀπὸ τῶν γραφικῶν ρητῶν καὶ τῶν χρησίων τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ πρὸς τέτοις, τὸ κληθῆναι, τὸ εἶναι Ἀποστόλους, τὸ ἀπεστέλλεσθαι, τὸ θαυματουργεῖν, τὸ συνῆθαι γραφὰς ἀνὰ μαρτύριον, τὸ διδάσκειν, τὸ ἱερεῖν, τὸ κηρύττειν, τὸ χερουπεῖν, καὶ ἀποδόχους ποιεῖν, καὶ τῶς τὸ λύειν καὶ τὸ δεσμεῖν. ἀρχιθεῖν δὲ ἀπὸ τῆς μονάδος ἀπὸ τῶ μὴ γίνεσθαι κρίματα, ὅπερ ἐδόθη τῷ Πέτρῳ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀρετῇ καὶ ἀγαθίᾳ ἣν εἶχε πρὸς τὸν Χριστόν, ὁ θς εἴρηται ἀνωτέρω ὅτι ὁ ἰωάννης τὰς κλῆς τῶν Οὐρανῶν ἔλαβε. καὶ Πέτρος καὶ Παῦλος τῶν μὲν αὐτὰς κλῆς ἐληφότες, τῶν δὲ κάτω λύειν καὶ δεσμεῖν πῶς ἐξουσίαν ἔχοντες. καὶ πάντες οἱ Ἀπόστολοι τὰς κλῆς ἔλαβον, καὶ πάντες τὰ αὐτὰ ἔλαβον. οἱ ἐφεξῆς Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι πῶς αὐτῷ ἐξουσίαν ἔλαβον, καὶ σφραγίσαντες, ὅτι ὁμοίως λύειν καὶ δεσμεῖν. καὶ ὁ βασιλεὺς τὰς κλῆς τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν πιστεύεται, καὶ ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ δούτερος μετὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Γερμανῶν εἶχον πῶς ἐξουσίαν ἐν Οὐρανῷ καὶ ὑπὲρ γῆς λύειν καὶ δεσμεῖν. τῶ διδάσκειν πρὸς τοῖς πατέρεσι καὶ τοῖς κακοῖς τὰ βυχολόγια, τὰ μηνολόγια, τὰ συναξαρία, οἱ βίοι τῶν ἁγίων πατέρων, τὰ πρακτικὰ τῶν ἁγίων συνόδων, οἱ ἐξηγῆται τῶν κανόνων καὶ ἡ κοινὴ καὶ οἰκουμενικὴ, πατερικὴ καὶ προπατερικὴ καὶ ὑποσολικὴ πρᾶξις καὶ ἐργασία τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

Πρόβλημα τῶν παπισμῶν τέταρτον, ὃν ὁ Πέτρος λέγεται θεμέλιος, ὁ θς ἔπεται ἔχον ἄκραν ἐξουσίαν. καὶ ὅτι ὁ μὲν Χριστὸς κατὰ Γρηγόριον θεμέλιον πρῶτον, ὁ δὲ Πέτρος ἅμα τοῖς αὐτοῖς ἀποδόχοις δούτερον, οἱ δ' Ἀπόστολοι κατὰ Βελαργμῖνον τετραχῶς λέγονται θεμέλιον, ὑποτεταγμένοι ὅμως τῷ Πέτρῳ, ἐξ ὧν δέκνυνται ὅτι ἐνταῦθα σοφιστὰς ἄπομα λέγοντες, ὁ δὲ Πέτρος ἴσθαι τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις γινώσκεται.

Τέταρτον προβάλλουσιν, ὅτι λέγεται θεμέλιος ὁμολογίας ὁ Πέτρος, καὶ πάλιν ἔπεται ἔχον αὐτὸν ἄκραν ἐξουσίαν. ἀλλὰ ρητέον ὅτι ὁ ἀνδρέας τῶ θεμέλιος θεμέλιος. ὁ Βαρθολομαῖος θεμελιοῖ πῶς ἐκ-

κλησίαν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἀπόστολοι θεμέλιοι συνεχίστατοι. ὁ Παῦλος θεμέλιον πίστεως, καὶ ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλια τέθεικεν. ὁ Θωμᾶς θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας. Πέτρος καὶ Παῦλος ἐθεμελίωσαν πῶς

τῷ Ἐκκλησίᾳ . Φίλιππος καὶ βαρθολομαῖος ἀρεῖ-
γῇ τῆς πίστεως θεμέλια . καὶ σιδώδεκα Ἀπόστολοι
ἐξίστα θεμέλια . οὐδὲ τῶν ὁρέων ἦν καὶ ὁ Πέτρος . τὸ
δὲ οἱ τῶν ὁρέων ἡ καὶ ὁ Πέτρος , ἐκ τῆς μοναρχίας προ-
σαρμόζεται , καὶ γὰρ λέγεται εἰς τῶν ἀρχόντων ὁ
Βασιλεὺς . καὶ ὅτι τὸ Πέτρον θεμελιεύεται ἡ Ἐκκλησία ,
ὅτι πάντων δὲ θεμελιεύεται τῷ τῆς Ἐκκλησίας δύ-
ναμιν . ἴδε καὶ αὐτῶν μέρεα δούτερα κεφαλῶν
ἐχάτω πολλὰς τῶν ἐγκρίτων πατέρων λεγομένης θε-
μέλια πίστεως , ὁμολογίας , ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐκ-
κλησίας . Ἀλλὰ φασὶν οἱ αὐτοὶ πρώτων , καθὼς
εἶδε διωκτῶν θανατῇ , ἕως ἐδύνανται σαλεύσαι
τὸ ὡς Χριστὸς θεμέλιον , ὅτι οὐ Πέτρος . ὅθεν
λέγει Γρηγόριος ὁ τῷ Βιβαρμίνος ἐξηγητῇ , ὅτι ὁ Χρι-
στὸς ἐστὶ θεμέλιον πρώτων , ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἄλλοι
αὐτῷ θεμέλιον δούτερον , ὁ δὲ Βιβαρμίνος φη-
σιν , ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν θεμέλια , ἀλλὰ χωρὶς
ζημίας τῷ Πέτρῳ , καθὼς δηλονότι τοιαῦτα πρώτοι
πανταχῶς ἐθεμελίωσαν τὰς Ἐκκλησίας , καὶ γὰρ ὁ
Πέτρος ἐπεριήλθε τῷ Οἰκουμενικῷ , ἀλλ' ἕκαστος Ἀπό-
στολος ἄλλῳ , ὅθεν ὁ Παῦλος φησὶν , ὅτι ὁ εἰς
φυτεύει , ἕτερος ποτίζει , ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ , καὶ
οἱ θεμέλια , ὡς οὐ ψαλμοῖς , καὶ Ἀποκαλύψει
κεφαλῶν εἰκοσὴ πρώτων . δάτερον , ὅτι λέγον-
ται θεμέλια οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Προφῆται κατὰ
λόγον τῆς διδασκαλίας τῆς ἀπὸ Θεοῦ δοθείσης , διό-
τι ἐκείναι τῆς Ἐκκλησίας ἔρηται ἀποκαλύψεις ,

καὶ εἶχον οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Προφῆται , καὶ γὰρ πάν-
τες ἀποκαλύπτονται ἡ ἀρεθρα πίστεως , ἀλλ' ἀρ-
κεῖ ἡ ἐκείνων διδασκαλία , ἡν ἀπὸ τῆς κηρύγματος
καὶ τῶν συγγεγραμμάτων παρέπεμψαν τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ , ὅθεν λέγεται ἐν τῇ αὐτῇ Ἐφεσίᾳ δούτερα ,
ὅτι ὁκοδομήθη ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀπο-
στόλων καὶ Προφητῶν . τρίτον , ὅτι λέγονται θεμέ-
λια οἱ Ἀπόστολοι διοικήσεως λόγῳ , πάντες γὰρ ἦσαν
κεφαλῶν , διοικητῶν , καὶ ποιμένων ἀπάσης τῆς Ἐκ-
κλησίας , ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῆς τρέψῃ , διότι οἱ λοιποὶ
ἢ Ἀπόστολοι καὶ ἀπεσταλμένοι εἶχον ἀπασαν ἐξου-
σίαν , πλὴν ὑποταταγμένοι τῷ Πέτρῳ . Ἀλλὰ καὶ
ταῦτα ῥητέον πρώτων μὲν , ὅτι ἔρηται ὑπὸ πάντων
πατέρων προσηλωτῶς αὐτῶν ἴσον εἶναι τὸν Πέ-
τρον τοῖς λοιποῖς , ἐφ' οἷς λέγει ὁ ἱερώνυμος , ὅτι
πάντας ἐξίστα τῷ τῆς Ἐκκλησίας μερίζεσθαι διω-
μιν . καὶ ὁ Χρυσόστομος τὸν Παῦλον ἴσον λέγει
τῷ Πέτρῳ , καὶ ἐδὲ πλεον εἶναι αὐτῷ τὸν Πέτρον .
ἔτι ἐρωτητέον , οἱ Ἀπόστολοι πρώτοι ἦσαν θεμέ-
λια ἢ δούτερα ; καὶ ἐδὲ δύνανται εἰπῆναι λόγῳ ἄξιον ,
καὶ τὸ αἴτιον δηλοῦν , ἔπειτα γὰρ δύνανται καὶ τρίτον ,
εἶνα ἐκκαθάρσιν τὰς Ἀποστόλους , ὅτι ἐστὶ ὡς τὰς
γραφὰς καὶ τὰς ἀγίας πατέρας : καὶ ἐδὲ δύνανται φη-
σὶν τὸ ἄρπον εἰσεφικαὶ εἶναι , αὐτῶν γὰρ εἶπον ,
ὅτι τῷ Πέτρῳ ἐδόθη ἡ διοίκησις πάσης τῆς Ἐκκλη-
σίας κατὰ πίσιν , καὶ μεταταῦτα λέγουσιν , ὅτι καὶ
τὸν λόγον τῆς διδασκαλίας μὴ εἶναι τὸν Πέτρον μεζίστον ,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Πρόβλημα τῶν παπιστῶν πέμπτον , ὅτι ὁ Πέτρος λέγεται σερῆωμα , βάσις , ἐδραῖωμα , ἄρα . καὶ ἀπαύτησις ,

Πέμπτον προβάλλουσιν , ὅτι καλεῖται σερῆωμα , βά-
σις , στήριγμα καὶ ἐδραῖωμα ὁ Πέτρος , ἄρα .
Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι σερῆωμα πίστεως οἱ Ἀπόστολοι καὶ
εὐαγγελιστῶν , προσηλωτῶν μισθῶν εἰς ἐδραῖω-
μα πίστεως , ὁ Ἀνδρέας σερῆωμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ
τῶν ἀγίων στήριγμα . ἔγω λέγονται καὶ πάντες οἱ
Ἀπόστολοι σερῆωμα , ἐδραῖωμα , στήριγμα , ἔρεσμα
καὶ βάσις . ἔγω λέγονται καὶ πολλοὶ τῶν ἐγκρίτων πα-
τέρων τῆς πίστεως , τῶν κατὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Ἐκκλη-
σιῶν , τῆς ἀληθείας , καὶ τῆς ὁρθότητος , καὶ τῆς ὁρ-

θοδοξίας . τῆτο κοινολογεῖται καὶ εἰς πάντα χριστι-
ανόν . Αἱ μὲν γὰρ Ἐκκλησίαι ἐσερεῦντο τῇ πίστι , καὶ
ἐπερὶ αὐτῶν τῷ ἀρεθμῷ καθ' ἡμέραν . πράξουν κε-
φαλῶν δεκάτῳ ὄντων . καὶ , χαίρων καὶ βλέπων ἡμῶν
τῷ πᾶσι , καὶ τὸ σερῆωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως .
τῆς αὐτῆς Κολοσσαῖς κεφαλῶν δευτέρῳ . καὶ ὁ Γρη-
γόριος εἰς τὸν Ἐξισώτῳ , τὸ ἔρεσμα . καὶ ὁ ἄλλος
τὰ αὐτὰ λέγεται , καὶ εἰς τὸν γραφῶν , καὶ εἰς τὸ ἐγκύ-
μα τῶν πατέρων .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Πρόβλημα τῶν παπιστῶν ἕκτον , ὅτι ὁ Πέτρος ὀνομάζεται κύλις τῆς Ἐκκλησίας . καὶ ἀπαύτησις σαφεστάτη .

Ἑκτον λέγουσιν , ὅτι ὀνομάζεται κύλις τῆς Ἐκ-
κλησίας ὁ Πέτρος . Ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι οἱ δώδεκα
Ἀπόστολοι κύλοι . Ἐγὼ ἐσερεῖωσα τὰς κύλιν
αὐτῆς . ὁ ἱωάννης κύλις τῶν κατὰ τῷ Οἰκουμενικῷ
Ἐκκλησιῶν . ὁ Παῦλος κύλις τῆς ἀληθείας . οἱ
δώδεκα τῆς ὁρθοδοξίας κύλοι ἀμετάθετοι , καὶ πύρ-
ργοι . ὁ Ἀνδρέας πρωτοπαγὴς τῆς Ἐκκλησίας κύ-
λις . ὁ βαρθολομαῖος πυρραδὴς κύλις τῆς ὁρ-

θοδοξίας . καὶ ὀμιλία , ὅτε ἦλθε Πέτρος εἰς
ἀντιόχειαν , ὁ χρυσόστομος φησὶ τὸν Πέτρον καὶ
τὸν Παῦλον ἐξίστα κύλιν , προβάλλουσιν , περιβόλιν ,
καὶ ὁφθαλμὸς τῆς σώματος τῆς Ἐκκλησίας . καὶ
ἀνέχοντες τῷ ὁρεφῶ τῆς πίστεως . ἔγω καὶ πολλοὶ
τῶν ἐγκρίτων πατέρων καλεῖνται . καὶ ἴδε αὐτῶν
μέρεα δούτερα κεφαλῶν ἔχοντες .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Πρόβλημα τῶν παπιστῶν ἔβδωμον, ὅτι ὁ Πέτρος κατ' Ἐπιφάνιον καὶ ἄλλας, γέγονε σερρα πέτρα, θεμελιῶσα τὴν πίσιν τῆς Κυρίας, καὶ ὅφ' ἐκ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐδέξατο. καὶ ἀπάντησις ὅκ τῶν ἀνωτέρω πρὸς τὰς Ἀποστόλους εἰρημίων καὶ ὅκ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ αὐτῶν Πέτρα, ἐξ ὧν δέκνεται κοινὴ καὶ ταῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις καὶ πατέρεσιν ἡ πέτρα καὶ τὸ θεμελιεῖν ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ, ἣν μόνος ὁ Χρυσὸς ἔθετο θεμελίον τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς.

10 Ἐβδωμον λέγουσιν, ὅτι ὁ αὐτός, ἦτοι ὁ Πέτρος γέγονε κατὰ τὸν Ἐπιφάνιον σερρα πέτρα θεμελιῶσα τὴν πίσιν τῆς Κυρίας, καὶ κατ' ἄλλας πατέρας ὅτι ὅφ' ἐκ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐδέξατο. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι εἴρηται ἀνωτέρω, Πέτρος καὶ Παῦλος ἐθεμελίωσαν τὴν Ἐκκλησίαν. καὶ, οἱ θεμελίοι 15 αὐτῶν ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις. καὶ, ἐθεμελίωθη ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν. Ἐν δὲ τῶν ὁρέων ἦν καὶ ὁ Πέτρος. καὶ, τῆς ἐξ ἐθῶν Ἐκκλησίας οἰκοδόμος καὶ τεχνίτης εἶναι τὰς ἁγίας Ἀποστόλους. καὶ, ἐκ ἐπὶ τῇ ἀνθρώπῳ 20 τῇ Πέτρῳ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς Πέτρας ἐθεμελίωθη ἡ Ἐκκλησία. καὶ, οἱ Ἀπόστολοι Ἀρχιτέκτονες καὶ πέτρα κοινῶς. καὶ, ὁ Παῦλος φυτεργὸς καὶ πέτρα τῆς Ἐκκλησίας. καὶ, ὁ Βαρθολομαῖος ἡγήσας θεμελίον τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Πέτρῳ. καὶ, ὁ Μητροφάνης ὡς Πέτρος πέτρα, ἐν ἡ ὁμοδόμησεν ὁ Κύριος τὰς Ἐκκλησίας αὐτῆς. καὶ ὁ Ἀλεξανδρεὺς Πέτρος, καὶ 25 Πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως. καὶ ὁ Πέτρος ἐν τῇ ἐπιστολῇ, προσέρχεται τῷ ἀκλονήτῳ λίθῳ, καὶ ἐποικοδομεῖται ὡς λίθοι ζῶντες. καὶ ὁ Ἐπιφάνιος ἐν τῇ περὶ πίστεως τῇ καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐπ' αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν παρθένον Χρυσὴν Νύμφην καὶ ἀσφαλὴ βᾶσιν, καὶ 30 σκυμνὴν μητέρα ἡμῶν. καὶ ἰκνίετο ἐκ τῆς ἐνάτης, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς σῆς θεολογίας ἐπὶ τῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς. καὶ ἐστίλει ἐν τῇ περὶ ὑπακοῆς, 35 χαρίζεται γὰρ ὁ ἰσχυρὸς τὰ ἑαυτοῦ ἀξιώματα, καὶ ὁποῦν ἐκ δόξης, ἀλλ' ἐκ δόξης δίδωσι. φῶς ἐστὶν, ὅτι εἶς ἐστὶ τὸ φῶς τῆς κόσμου. Ἱερούς ἐστι, ποιεῖ Ἱερέας. πρὸ βαρύνειν, ἰδὲ ὁποῦν ὑμᾶς ὡς παύματα ἐν μίῳ λυκῶν. Πέτρα ἐστὶ, πέτρα ποιεῖ, καὶ τὰ 40

ἴδια χαρίζεται τοῖς δούλοις. ὡς ἐν τῷ ἄλλῳ τοῖς Ἀποστόλοις κοινὰ, ἔτω καὶ ἡ πέτρα. εἴτα ὁ Ἐπιφάνιος εἶπε τὸν Πέτρον σερρα πέτραν ἑμόνον ἀλλὰ τὸ ὁμολογεῖν τὸν Κύριον, δι' ἣν αἰτίαν πέτρα καλεῖται καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες ὡς θεμελιῶντες τὴν πίσιν ἐφ' ἡ ὁμοδόμητο ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ τὸ μετανοήσαντες, διὰ τῆς ἀρνήσεως ὑπερσφύοντα, ὅθεν λέγει ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῦτα (ὁ Πέτρος) σερρα πέτρα οἰκοδομῆς, καὶ θεμελίος ἐκ Κυρίας γεγόνεται, ἐν τῇ ἀρνησάμενον αὐτὸν καὶ πάλιν ὑποσφύοντα, δι' ἡσυχία τε ὑπὸ τῆς Κυρίας καὶ καταξιώσεται πάλιν ἀκνῆται, Ποίμην τὰ παύματα μὲν. ἐπὶ πᾶσι τῆτοις, ὁ μὲν Πέτρος καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πατέρες θεμελιῶσιν ἐπὶ τῇ πίσιν καὶ ὁμολογίᾳ, τῇ δὲ ὁμολογίᾳ καὶ ἔτι πάντες, ἀλλ' ὁ Χρυσὸς ἔθετο ἐπὶ θεμελίῳ, ὅθεν ὁ Χρυσὸς ἐσφύοντα τὸ μὲν πρῶτον τῆς σερρας κεφαλῇ δέκατον ἐκ τῆς Μητρός φησὶ, τῇ ὁμολογίᾳ ὁ Χρυσὸς θεμελίος ἔθετο τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς. καὶ τὸ μὲν δαυτέρῳ τῆς σερρας κεφαλῇ τῇ αὐτῇ λέγει ὁ μέγας Κύριος, ἑαυτὴ εἶναι φησὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣν καὶ θεμελιῶν ἐπαγγέλλεται, τὸ ἀκατάσχετον αὐτῇ πρὸς τὸν ὅλον, καὶ ταύτης Ποιμὴν τὸν Πέτρον ἐφίστηναι, εἴτα ἔφη, καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς, εἴτα δὲ μή τις τομίῃ ὅτι τότε μόνον τῇ Πέτρῳ ἔδωκε τὰς κλεῖς, καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶν, ἐπὶ φέρει ὁ ἅγιος, πλὴν ὅτι δώρηται καὶ τῇ ἡ τῆς ἀναστάσεως ὥρα, ὅτε εἶπε, λαβετε Πνεῦμα ἅγιον, αὐτῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίσταται αὐτοῖς, αὐτῶν κρατῆτε, κενερώσεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

Πρόβλημα τῶν παπιστῶν ὁ γδοσι, ὅτι πρὸς τὸν Πέτρον τῶν Ἀποστόλων, καὶ πρὸς τὴν τῶν θεολόγων ἀκρότης, καὶ Ποιμάρχης. καὶ ἀπάντησις ὅκ τῶν πρὸς τὰς Ἀποστόλους ἀνωτέρω εἰρημίων, καὶ πρὸς τὰς ἁγίας 45 πατέρας, καὶ ὅκ τὰ πάντα τὰ ἀξιώματα πρὸς τὸν μόνον τὸν Χρυσὸν λαβεῖν τὰς Ἀποστόλους, ἐξ ὧν ἀφαισμεν τὴν μοναρχίαν.

Ὁ γδοσι πρὸς τὸν Πέτρον, ὅτι πρὸς τὸν Πέτρον τῶν Ἀποστόλων, καὶ πρὸς τὴν τῶν θεολόγων ἀκρότης, καὶ Ποιμάρχης. Ἀλλὰ ῥητέον, εἴρηται ἀνωτέρω, 50 ὅτι αὐτοὶ ἐπὶ τῆς Βαρθολομαίου ἐπὶ τῇ τῆς θεολογίας ὅρεσι τῇ Πέτρῳ, καὶ ὁ Παῦλος Νυμφηγὸς, καὶ γλῶσσα τῆς οἰκονομίας, καὶ τέλει ὁκκλησιαστικῶς, καὶ οἱ δῶδεκα, γλῶσαι καὶ κήρυκες, καὶ διδάσκαλοι, καὶ φῶς, καὶ Ποιμῆς, καὶ Ἀρχιτέκτονες, καὶ τὸ πρὸς τὰς ἀδελφοφίαν ψηφιστῶν, ἐν

τύπον ἐγράφετο, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ παρὶδδοτο, καὶ ἐν ἁγίοις ὑπερλάμπων ὁ αὐτός, καὶ πᾶσι τοῖς μετὰ τὸν Πέτρον Ποιμῆσι καὶ διδασκάλοις τῇ αὐτῇ ἐξουσίᾳ, ἦτοι τῇ ἁγίᾳ θεολογίᾳ καὶ δυνάμει ἐδωκεν ὁ Κύριος, καὶ ἰκνίετο ἐκ τῆς ἐνάτης, ὁ Παῦλος ῥητέως τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγγος. ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες ὡς οἱ Ἀπόστολοι ἐγκυμιάζονται, καὶ πρὸς τῆτοις λέγονται μεγάλοι Ποιμῆς, καὶ μέγιστοι Ποιμάρχαι, καὶ ἴδε ἀνωτέρω μέρους δαυτέρῳ κεφαλῇ ἐξάτο.

1070

ἔχαπεν, καὶ μέρος τρίτον κεφαλαιὸν δέκατον τρίτον. Καὶ Αὐγύς τε ἕκτη λέγονται Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης. πρόθεσις ἐκείνου ἔχειν ἀφανισμόν τῆς μοναρχίας καὶ τῆς, εἴ ἢ

μοναρχίας ὁ Πέτρος, παρ' αὐτῶν ἔλαβον αὖ οἱ Ἀπόστολοι τὰ ἀξιώματα, καὶ ἔδωκεν Χρῆστος. ἀλλὰ μὲν πάντες πάντα τὰ ἀξιώματα ἔδωκε μόνον τῷ Χρῆστῳ ἔλαβον ἀμέσως, ἄρα.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

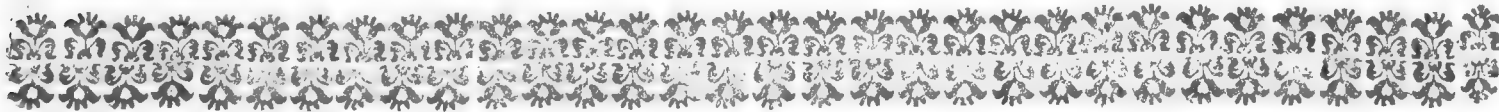
Συμπέρασμα ἐκ πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ καὶ τοῖς παραγράφοις αὐτῶν ἐρημίων, ὅτι Ἰσοὺς ὁ Πέτρος κατὰ πάντα τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις πληρὸν τῶν πρωτείων τῆς τάξεως.

10

Συμπεραίνοντες ἔν ἐκ πάντων τῶν, ὅτι ὅσοις ῥήμασι τε καὶ ὀνόμασι καὶ ἐγκωμίσις ἐπαινεῖται καὶ μακαρίζεται ὁ μακάριος Πέτρος, τοῖς αὐτοῖς λέγονται καὶ ἐγκωμιάζονται καὶ οἱ λοιποὶ ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ πολλοὶ τῶν ὑποδούλων καὶ ἐκκλησιῶν πατέρων, ἐξ ὧν καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων φαιερῶν καὶ καθαρῶν καὶ διόλου ἀναμφισβήτητων ῥημάτων τῶν αὐτῶν ἁγίων πατέρων δέκνεται ὅτι ὁ μακάριος Πέτρος τῆς αὐτῆς ἐπὶ τιμῆς, δόξης, ἀρχῆς, διαμένει,

ἐξουσίας καὶ ὁμιλίας μετὰ τῶν λοιπῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ὅτε μοναρχίας, ὅτε Αὐτοκράτωρ αὐτῶν ἦν, ἀλλὰ μόνωταρον πρωτεῖον καὶ τιμὴν τάξεως ἔχον ἐκ' αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν πλέον. καὶ ὅτω διελύθησαν πάντα αἱ αἰτιθεταὶ τῶν λατρίων καὶ τὰ σοφίσματα, καὶ αἱ δόπκεκομνῆσαι καὶ διυσεαμνῆσαι χρήσεις, καὶ δοσιότητες γέμειναι διαρέσεις, καὶ τὰ λοιπὰ θανατόματα τῶν σοφῶν τῶν παπισμῶν καὶ τῆς μοιότητος τῶν ἀντιχριστιανικῶν ἀξιώματι.

20

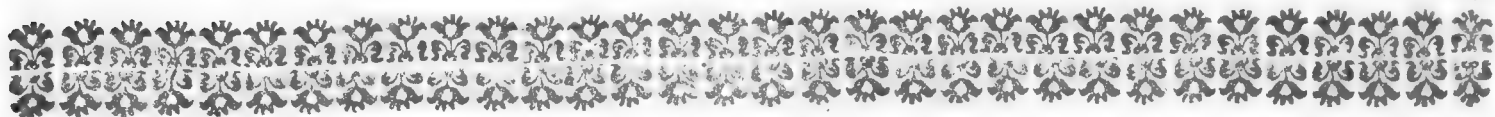
ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

25

Περὶ τῆς κατὰ τὸν ὁριζῶν τῆς Πέτρος καὶ ἐξουσίας τῆς πρωτείας καὶ τῆς τιμῆς, ὅς καὶ πρεσβύτερος ἐρρέθη τῶν Ἀποστόλων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῆς καὶ τὴν τῆς τάξεως μόνον πρωτεῖον.

Ἐδόθη τὸ πρωτεῖον τῇ Πέτρῳ ὡς τῷ ἀκρῶς τῷ, ΣΥ Εἰ ΠΕΤΡΟΣ Η ΠΕΤΡΑ. ματθαῖος κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἕκτῳ. καὶ ὡς τῷ ἀκρῶς τῷ, ΠΟΙΜΑΙΝΕ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ ΜΟΥ. Ἰωάννης κεφαλαιῷ ἑκάτῳ, ἐρρέθη γάρ, ΠΡΩΤΟΣ, ΣΙΜΩΝ Ὁ ΛΕΓΟΜΕΝΟΣ ΠΕΤΡΟΣ. ματθαῖος κεφαλαιῷ δεκάτῳ. εἰ καὶ μαρκαῖος κεφαλαιῷ ἑκάτῳ συναριθμεῖται τοῖς λοιποῖς, ὅτι γὰρ ἐρρέθη αὐτῷ, ματθαῖος κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἕκτῳ, ΣΟΙ ΔΩΣΩ ΤΑΣ ΚΛΕΙΣ, ἔγχετο πρῶτον, ἀλλὰ διότι ἡ πρῶτον, ἐρρέθη. ἢ δὲ θερμοτάτη ἐν τῇ αὐτῇ τὸν Κύριον ἀγάπη. ὅτι ἐκ πάντων ἀποκρίνεται. Ἰωάννης κεφαλαιῷ ἕκτῳ, ἐδαφίῳ ἐξηκοστῷ ὀνάτῳ, ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΑΠΕΛΕΥΣΟΜΕΘΑΣ ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΕΧΕΙΣ. καὶ ματθαῖος κεφαλαιῷ δεκάτῳ ἕκτῳ, ΣΥ Εἰ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, Ο ΤΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ. ὡς οἱ λέγει ὁ Ἀμβρόσιος, λεγομένης τῆς γνώσεως τῶν πολλῶν (ὁ Πέτρος) ἐσώπας, καὶ ἀποκρινόμενων τῶν ἄλλων, ὡς οὐ πρῶτος, ἔτι σωπας; ὅστις καὶ ἐν ἑτέροις, φησὶ, μὴ ἐρωτῶμεν, ἐν θυμῷ δὲ τῶν ἰδίων ἀξιώματος ἀπεκρίθη, ἀξίας δηλαδὴ τῆς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, ἐκ τῆς ἐν τῇ τιμῇ, ἀξίας τῆς ἐν τῇ πίσει, ἐκ τῆς ἐν δόξῃ. ὅτι ἐστὶν ὁ Πέτρος ὁ ὡς τῶν ἄλλων, καὶ ὡς ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀποκριθεὶς

οἷον τῆς λέγεται καὶ θυμῷ, ἔγω γὰρ ἐ μόνον φυλάττειν τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινόν. ταῦτα 30 ὁ Ἀμβρόσιος ἐν τῇ περὶ οἰκονομίας βιβλίῳ, κεφαλαιῷ τετάρτῳ. καὶ ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ δακτύλου κεφαλαιῷ τετάρτῳ φησὶν, Ἐλθόντῳ τῷ Πέτρῳ κατὰ τῷ Σίμωνι τῷ μάγῳ εἰς ῥώμην, ἰδούμασαν πολλοὶ τῶν ἀρετῶν τῶν ἀνδρῶν, μάλιστα εἰς 35 τὰς Διαλέξεις, ἐπειδὴ ἐκ μέρος πάντων ἑλάλει τῶν Ἀποστόλων, ὅθεν ἐπαινεῖ αὐτὸν λέγων, τὸν καρπερὸν καὶ μέγαν τῶν Ἀποστόλων, τὴν ἀρετὴν οἷον τῶν λοιπῶν ἀπάντων πρεσβύτερον Πέτρον. καὶ χρυσόστομος ἐν τῇ δεκάτῳ ἕκτῳ κεφαλαιῷ τῷ ματθαῖῳ, 40 τὸ νόμα τῶν Ἀποστόλων ὁ Πέτρος, ὁ πᾶσι θερμοῖς, ὅτι ἔχει τῶν Ἀποστόλων κορυφαῖος, πάντων ἐρωτησίων, αὐτὸς ἀποκρίνεται. σημείωσαι ὅτι τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν Διαλέξεων τῷ Πέτρῳ, ἢ τῷ ἀπὸ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, φαίνεται καὶ ἐν Διαφύροις 45 τόποις τῶν ἀποστολικῶν πράξεων, διὰ τὴν ἀρετὴν ὁμοῦ καὶ τὸ κατ' αὐτὴν τῆς τάξεως πρωτεῖον, καὶ ἐξ ἁλτίνα ἰδιότητος ἐξουσίας, ὅθεν ὁ χρυσόστομος ἀποκρίθη τὸ ἀρχικῶς καὶ αὐθεντικῶς πεποιτησὶν τὰς Διαλέξεις τῷ Πέτρῳ, καὶ ἰδε αὐτῶν βιβλίῳ πρῶτον 50 κεφαλαιὸν πέμπτον.

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ' ΜΕΡΟΣ Δ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

5 Περὶ πάντων σημειῶν τῆς τάξεως, καὶ τῆς τοπαχίης δίδεται ἡν ἡμεῖς, ἐξῶν ἀθροινώσκειται ὁποῖον εἶναι τὰ Πέτρῃ τὸ πρῶτον καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις. καὶ ὅτι ὁ Παῦλος ὑπερφέρει τὰ Πέτρῃ, καὶ ἅμῃς Ἀπόστολοι καὶ Ἐπίσκοποι ῥώμης, ὃν ἡ καὶ διάδοχοι προεβάλλοντο.

10 **Η** τάξις, ἡ σημείωσις πᾶν ἀναταξίαν καὶ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν πρᾶξιν ἀνατάξεται, ἡν ἔπει-
 νη ὁ Παῦλος πρώτη πρὸς Κορινθίους κεφαλῶν δεκά-
 τῃ τετάρτῃ λέγων, τὰ πάντα κατὰ τάξιν γινέ-
 σθω, καὶ περὶ ταύτης διηλέχθησαν αὐτῶν ὁ ἱε-
 ράνυμος καὶ ὁ Κυπριανὸς κεφαλῶν πρῶτον Παρα-
 15 γραφῶν ὁ γὰρ καὶ αὐτὰ, καὶ ἡμεῖς ἐσημείασμεν
 μέρεσι δούτερον κεφαλῶν ἀνατάξονται, καὶ βιβλί-
 ος τετάρτος κεφαλῶν τρίτῃ. ἡ τὸν βαθυὸν καὶ τὸ ἐπαγ-
 γέλμα τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἐν τῇ πρῶτῃ κεφα-
 λαίᾳ ἐδόξω. κατὰ πᾶν τὰς μελετισθεὶς καὶ
 20 Ἀσίων. καὶ κατὰ μὲν τὸ πρῶτον σημαίνοντες εἶχον
 ὁ Πέτρῃ τὸ πρῶτον τῇ τάξει, κατ' αὐτὴν γὰρ ἦν πρῶ-
 τος ἐν τοῖς ἱσοῖς. κατὰ δὲ τὸ δούτερον πάντες οἱ
 Ἀπόστολοι ἦσαν ἐξίσου πρῶτοι, ὅθεν ἐν τῇ πρῶτῃ Κοριν-
 θίᾳ πρώτη κεφαλῶν δεκάτῃ λέγεται, Πρῶτον
 25 Ἀποστόλους. ἡ δὲ τιμὴ δίδεται τῇ, ἡ ἀποβλέπει
 τὴν βαθυὴν καὶ τὴν ἐπαγγέλιαν, ἡ ἀποβλέπει τὴν
 πρῶτον καὶ τῆς τάξεως μετὰ καὶ ἐτέρων ἐν τῇ αὐτῇ
 βαθυῇ καὶ ἐπαγγέλιαν, ἡ δὲ τῆς ἀρεσκείας
 ἀρετῆς. πρῶτον Πέτρῃ κατὰ πᾶν δούτερον καὶ τρίτῃ
 30 ἐδόθη τὸ πρῶτον τῆς τιμῆς, καὶ πᾶν πρῶτον ὅμως
 εἶτι ἦν ὁ Πέτρῃ, ἦσαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, ὡς
 ἦτε καὶ ὁ Κυπριανὸς αὐτῶν κεφαλῶν πρῶτον Πα-
 παραγραφῶν αὐτῶν. ἔστι δὲ ἰδὲ σαφῶς ἐκ τῶν
 πᾶν ἀνατάξεων πᾶν ὅτι οἱ Ἀμβρόσιος τὸ πρῶτον
 35 τῇ Πέτρῃ ἐκλήθη πρῶτον ὁμολογίας, καὶ τιμῆς,
 πρῶτον τῆς πίστεως, καὶ δὲ καὶ τῆς ἐξέως. ἐκ
 τῶν ἦν δύο πρῶτον, ὡς, ὅτι ὁ Πέτρῃ πρῶτος
 ἦν πᾶν Ἀποστόλων κατὰ πᾶν τὰς, καὶ ἀπὸ πᾶν τὰ-
 ξιν, ἡ ὅτι ἦν ὑψηλότερος κατὰ τὸν ἱεράνυμον ἢ
 40 πρῶτος, καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλῶν
 ἐβδόμῃ. ἡ δὲ πρῶτος ἐποίησε πᾶν ἀνατάξιν, ἡ
 δὲ ἄλλῃ αὐτῶν, ἡ καθάρως οἶδε μόνος ὁ ἐτάξεν
 καρδίαν καὶ κατὰ τὸν ἱερὸν Ἐπιφάνιον,
 καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίῳ δούτερον κεφαλῶν δεκάτῃ
 45 ὁ γὰρ. ἡ δὲ πρῶτος ἐποίησε, ὡς λέγει ἐν αὐτῇ
 ὁ Ἀμβρόσιος, καὶ δούτερον, ὅτι ἦν πρῶτος ἀπὸ πᾶν
 ὁμολογίας, καὶ γὰρ ἐμὸν πρῶτος ἐποίησε, ἀλλὰ
 καὶ πρῶτος ὁμολόγησε τὸν Κύριον ὁμολογίαν τῇ Πατρί.
 Ἐκ τῶν δὲ καὶ τῶν δύο (καλιδογυγιόν) ἐσημε-
 50 γεται ὅτι ἦν ὁ Πέτρῃ ἡ μονάρχης, ὡς ἔχει αὐτὸν
 τινὰ πρῶτον ἡ δόξαν ἐκκλησιαστικῇ πρῶτον Ἀποστόλων,
 ἡ μόνος κατ' αὐτὸν καὶ ἰδίως ἦν ὁμολογητής, ἀλλὰ
 πρῶτος ἐν τοῖς ἱσοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἐμοῖς. ἐν τοῖς ἱσοῖς
 μὲν, ὅτι ὡς εἶρηται, ἴσοι αὐτῇ οἱ Ἀπόστολοι κατὰ
 πάντα, ἡτοι κατὰ πᾶν ἀποστολικῇ ἐξέως, ἐξέως

δυνάμει καὶ ἐργῇ. ἐν τοῖς ἐμοῖς δὲ, ὅτι ἐμοῖς
 ἦσαν αὐτῇ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι κατὰ πᾶν ἀγαπῶν καὶ
 ὁμολογίας, ὡς ἐμαρτύρησαν αὐτῶν τὸ πλῆθος πᾶν
 ἁγίων πατέρων. ὁ δὲ Παῦλος καὶ ὑπερτερεῖ τὴν Πέ-
 τρῃ, καὶ γὰρ ἐκ ἐστὶ ἀποστολικῇ πρῶτον τῇ Θεῷ,
 εἰ γὰρ καὶ ὑπερτερεῖ ἐκκλησίας ἐκ πᾶν ἀποστολικῇ χορῇ,
 καὶ κατὰ τὸν Χρυσόστομον ἦν μείζων αὐτῇ ὁ Πέτρῃ
 ὡς πρεσβύτερος δηλονότι κατὰ πᾶν ὁμολογίας, ἦτοι
 ὡς πρῶτον πιστεύσας καὶ ὁμολογίας, ὅτι τρεῖς ἦν
 καὶ ὁ ἱσχυρὸς μείζων αὐτῇ, ὡς εἶρηται αὐτῶν,
 ὑπερτερεῖ ὅμως αὐτῇ ὁ Παῦλος, ἐπεὶ ὁ μὲν Πέ-
 τρῃ ἐκλήθη ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ Παῦλος ἐκ τῆς διωγ-
 μῇ, ὁ Πέτρῃ ἐκ τῆς γῆς, ὁ Παῦλος ἐκ τῆς οὐρανῇ,
 ὁ Πέτρῃ ὡς ἐκ τῆς πᾶν ἀποστολικῇ, ὁ Παῦλος ἐκ
 τῆς τρίτῃ οὐρανῇ, ὅπως καὶ ἀρρήτα ῥήματα ἤκουσαν
 καὶ ἐκ τῆς αὐτῇ λαλήσαν. ὁ Πέτρῃ ἐπαινεῖ τὸν
 Παῦλον, ὁ Παῦλος ἠλεγξε τὸν Πέτρῃ, καὶ ἐδα-
 μῶς ἐπαινεῖ αὐτὸν μερικῶς, μάλιστα ἐν τῇ πρῶτῃ
 Γαλάτας γράφει, ὅτι ἐκ ἐκ τῆς πρῶτης
 πρῶτον Πέτρῃ, ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς. διὸ καὶ ὁ
 Χρυσόστομος ἔλεγε αὐτῶν, ὅτι μὴδὲ τὴν Πέ-
 τρῃ ὁ Παῦλος ἔδωκε, μὴτε τῆς ἐκ τῆς Φωτῆς,
 ἀλλὰ ἴσως ἦν αὐτῇ. ἐμὲν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κήρυγμα
 καὶ τῆς ἀγίας καὶ πᾶν θερμότητα καὶ ὁμολο-
 γίας καὶ ἐκ πάντα τὰ ἴσα τῆς ἀποστολικῇ ἐξέως
 ὑπερβάλλει πάντας τῆς Ἀποστόλων, ἐν οἷς καὶ ὁ
 Πέτρῃ, καὶ γὰρ ἐμὸν ὡς ὁ Πέτρῃ ἐκλήθη
 ἡμεῖς, ἔξαρχῃ, πρῶτος, πρῶτον κορυφαῖον καὶ
 πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ ἰδίως ἐκλήθη καὶ
 μείζων πᾶν Ἀποστόλων. καὶ ἐπὶ περὶ τῆς περιτομῆς
 πάντες οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκ τῆς
 τῇ Συνοδῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐξετάσαντες πρῶτον καὶ
 γνωμοδοτήσαντες, ἀλλὰ ὁ Παῦλος καὶ πρῶτος τῆς κοινῆς
 ἐκ τῆς καὶ κείσεως πᾶν Ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων
 κατέγνω αὐτῆς, καὶ ἰδὲ τὸν ῥῆτον, καὶ τὸν Χρυσό-
 στομον ἐρμηνεύοντα τῶν πρᾶξιν κεφαλῶν δε-
 κάτῃ πέμπτῃ. ὡς τῶν ἐκ τῆς πρῶτης ἰσχυρῶς ἀφῆ-
 κε μόνῃ τῇ Πέτρῃ, ἀλλὰ πρῶτον Πέτρῃ ἐκ τῆς ἐκ
 ἐκ τῆς ἐκ τῆς λαμπρῶς ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς
 κεφαλῶν πᾶν πρᾶξιν, καὶ τὴν Πέτρῃ μεταταῦτα
 ἐκ τῆς ἐκ τῆς πρᾶξιν, πάλιν ὁ Παῦλος κατὰ τὸ
 ἰδίωμα αὐτῇ ἐκ τῆς τῇ Εὐαγγελίῃ τῆς βασιλείας,
 ὅθεν ἐν αὐτῇ καὶ οἱ δύο ἦσαν Ἀπόστολοι καὶ Ἐπίσκο-
 ποι, καὶ ὡς αὐτῶς οἱ δύο πρῶτον ἀνάδοχον ὡς ἐκ-
 θήσεται. Τοσαῦτα κατὰ πᾶν ἐπαγγελίαν τῆς ἐκ-
 τομῆς περὶ τῆς τιμῆς καὶ τάξεως τῆς μεμελεμένης Πέτρῃ
 καὶ πᾶν λοιπῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

5

Πλατύτερον, διὰ τὸ ὅτι ὁ Πέτρος ἐκ μέρεος τῶν λοιπῶν ἀποστόλων ἀπεκρίθη, καὶ διὰ τὸ μόνον αὐτῷ ἐρρέθη, καὶ ὁ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ, μακάριος ὁ σῶμα, καὶ οἱ λοιποὶ.

Τοῦ ζητήματος τὰς δύο λόγους φέρονται ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ὁ ἓς Ἡθικός, ὁ δὲ ἑτερος Μυσικός. ὁ Ἡθικός πρέπον ἦν φησὶ μὴ δοπκρινῆναι πάντας διὰ τὴν σύγχυσιν, ἀλλ' οἷα ἀντὶ πάντων, καὶ ὀνομαζόμενον πρεσβυτέρων τῶν λοιπῶν. ὁ Μυσικός δὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐνότητα, διὸ ὁ Πέτρος ἔφερε τύπον τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν ὁμολογίαν τῶν πιστευόντων, δοπκρινόμενος ἀντὶ τῶν ἁγίων. ὁ δὲ ὁ κυριώτερος κατὰ Παμμελίαν βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαίῳ οὐδεκάτῳ, καὶ Λουκᾷ εἰς τὸν Ἰωάννην Οὐιλίαν ἐκατοστῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ φασίν, εὐλόγῳ ὁ Χιτῶν, ὃ σημαίνει ἡ ἀγάπη, ἄνωθεν ἡ ὑφαντὴς, ἁρῖς φησὶ δηλαδὴ, καὶ τὴν εὐότητα γυμνῶν ἔχων, πάντας γὰρ τὴν πίσυνον ἐν αὐτῷ συλλέγει, ὡς περὶ καὶ ἐν τοῖς ἀποστόλοις οὐτὶ τὸ ἁρῖς μὲ τῶν δώδεκα εἰς τρία τετραμεμερισμένη, καὶ ἐρωτησύντων ἀπάντων, μόνος ὁ Πέτρος ἀπεκρίνεται, Σὺ εἶ ὁ Χριστός, καὶ τὰ ἑξῆς. ἐρρέθη δ' αὐτῷ, ΣΟΙ ΔΩΣΩ ΤΑΣ ΚΛΕΙΣ, οἷον ἐν μόνῳ τῷ ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ λύειν λαβόντι, ἀλλ' ἐκ τῆς μόνου ὁ Πέτρος, ἀλλ' ἐν τῷ Πέτρῳ ὡς ἐν τῷ Χιτῶνι καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ ἅπαντα ἡ τῆς χειρὸς ἐκκλησία, εἶχε γὰρ τὴν εὐότητα, ὁ δὲ καὶ ἀντὶ πάντων εἶς. καὶ Οὐιλία ἐκατοστῇ ἐκαστῇ τεταρτῇ εἰς τὸν Ἰωάννην, τὸ πρῶτον τῆς

ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀρχὴν τὴν ἀποστολικὴν ἔχων ὁ Πέτρος, ἔφερεν ἐν αὐτῷ ἐκκλησιαστικὴν τὴν κοινότητα, καὶ ὁ δὲ ὁ Πέτρος, πάντες ἦσαν, καὶ ὁ γὰρ Πέτρος τῇ φύσει ἦν εἰς ἀνδρῶν, τῇ χάριτι εἰς Χριστιανούς, εἰς καὶ ὁ αὐτὸς πρῶτος ἀπόστολος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐρρηθῆναι αὐτῷ, ΣΟΙ ΔΩΣΩ ΤΑΣ ΚΛΕΙΣ, πᾶσαν ἐσπρέν τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν. καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην Οὐιλία ποιητικῇ, εἰ γὰρ ἐκ τῆς ἐν τῷ Πέτρῳ τῆς Μυσήριον τῆς ἐκκλησίας, ἐκ αὐτοῦ αὐτῷ ὁ κύριος, ΣΟΙ ΔΩΣΩ ΤΑΣ ΚΛΕΙΣ. εἰ γὰρ μόνον τῷ Πέτρῳ ἐρρέθη τὰς, ἐκ αὐτοῦ εἶχε ποιῆσαι τὴν ἐκκλησίαν. εἰ δὲ ἐπιτίλεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τὰς 20 τῆς ἐπὶ γῆς δεδεμένη καὶ λελυμένη, καὶ ἐν τῇ οὐρανῷ δεδεμένη καὶ λελυμένη, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐρρέθη σὺ τῷ Πέτρῳ. ἀφαιρῶν ἡ ἐκκλησία, ἐν οὐρανῷ δέδεται ὁ ἀφωρισμένος, συγχωρεῖται ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐν οὐρανῷ ὁμοίως λαμβάνει τὴν συγχώρησιν. γινώσκοντες ἅρα τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτε ὁ Πέτρος ἔλαβε τὰς κλεῖς, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν αὐτῷ λαβεῖν νόμιζε. καὶ βιβλίῳ τρίτῳ περὶ τῆς ἐπισκοπῆς κατὰ Δοισαζῶν, κεφαλαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ, εἰς τύπον τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐότητας ἔδωκεν ὁ κύριος τῷ Πέτρῳ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ λύειν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

35

ὅτι τὸ ἐνταῦθα ἐξωτερικὸν ἐξήδευμα τῶν λατίνων ἐσωίσθη τῷ Πάπᾳ μοναρχίᾳ, ὡς αὐτῶν κατὰ τὰς φωνὰς, καὶ παρ' ἐμῶν ἀποβαλομένη, ὡς καὶ ἐξ ἐξωτερικῆς καὶ τῇ πίσει αὐτικῆς.

Εὐνόμισαν οἱ λατῖνοι εἶναι τὸν Πέτρον μοναρχίᾳ τῆς ἐκκλησίας, καὶ κατασταθῆναι ὑπὸ χειρὸς, καὶ τὴν μοναρχικὴν ἐξουσίαν τοῖς ἐν Ῥώμῃ ἀποστόλοις ἀσφαλῶς ἐσθῆσθαι ἐπὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας, καὶ μὴ εἶναι ἄλλο θεμέλιον, καὶ λοιπὸν λέγουσιν. ὅτι δίδεται τῷ Βασιλεῖ, μετὰ τῆς βασιλείας δίδεται, καὶ μάλλον ὅτε τὸ διδόμενον εἰς κοινὴν εἶπεν ὠφέλειαν, ἅρα καὶ τῷ Πέτρῳ ἐδόθη ἡ μοναρχία μετὰ τῶν ῥημάτων τῆς χειρὸς, καὶ μάλιστα ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς νῦν πολεμικῆς ἐκκλησίας. ἀλλὰ ἐντέον πρῶτον, ὅτι ἡ μοναρχία αὕτη μάλα καλῶς καὶ καθαρῶς αὐτῶν κατέστρεψεν, ἐδέχθη γὰρ ὅτι

ἐμοναρχῆς ὁ Πέτρος, ἀλλ' ἴσως τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις κατὰ τὴν δυνάμιν καὶ ἐξουσίαν καὶ χάριν καὶ ὁρῶντες. καὶ δεύτερον, ὅτι αὐτῷ τῷ εἰκῇ καὶ ματαίως ἐπινοηθεὶς ἐξουσίαν, ὡς ὡρὴ κοσμικῶν ἐξουσιῶν ληφθεῖσαν, κοσμικῶν ἐκπερισμῶν καὶ ἡμεῖς συγκεῖναι κατακρινόμενοι. ἐπεὶ δὲ ἔτε δύνειται, ἔτε σωάγεται ὑπὸ τῶν ἁγίων γραφῶν, ἔτε μὲν εἰς νῦν ἡλθέτω τῆς παλαιᾶς ὀρθοδοξίας, ἔτε δὲ καὶ ἐξωτερικὰ ἐξωτερικῶν καὶ τυραννικῶν ἐκκλησιῶν, ὁ δὲ καὶ ὡς αὐτικῶν ἐξουσιῶν ταῖς ἁγίαις γραφαῖς, καὶ τῇ πατρὸς ἐξουσίᾳ ὁρθόδοξῳ πίσει αὐτῷ ἀποβαλομένη. 30

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

5 Περὶ τῆς πέτρας, ὃν ἡ ὁ Χριστὸς ἀπέχρησεν θεμελιῶσαι τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πρῶτον περὶ τινων περὶ τῆς πέτρας τῶν, οἱ πλατῖνοι ὑπόκεινται οἱ λατῖνοι.

10 Τρισὶ πλαταῖς ὑπόκεινται οἱ λατῖνοι ὡς φαίνεται ὡν τῇ Βεθαρμλίῳ. ἡ πρώτη ἐστὶν ὅτι νομίζουσιν πᾶς πάντες οἱ πατέρες καὶ ὁ ἐκκλησιαστικὸς ὁρθόδοξοι συγγραφῆς, καὶ πᾶσαι αἱ αἱ Σωδοὶ ἀντιρρήτως ἐδίδαξαν αὐτῶν τὴν πέτραν εἶναι τὴν Πέτρον. τινὲς δὲ τῶν ἀρχαίων λατῖνων λέγουσιν ἄλλην ἐξηγήσιν, ὅτι δηλονότι ἔχ' αὐτὴ ἐστὶν ἡ πέτρα ὡς
15 θέλουσιν οἱ λατῖνοι κατὰ Λυγαρίον, τῆς τῆς Πέτρος πέτρα καὶ θεμελίον λέγεσθαι ὡς εἰς Ἀποστόλου τῆς Ἐκκλησίας, ἔχ' δὲ ὡς Ἐπίσκοπος Ἡρώμης μετὰ τῶν Διδασκάλων αὐτῶν. ἔτε μὲν Οἰκουμενικὸς Παιμὼν, ἔτε μονάρχης τῆς ἀπασταχῆς Ἐκκλησίας, εἰς ὃν ὁ μὴ πισθῶν ἀπολύτως κολαθίζεται.
20 δούτερά, ὅτι λέγουσιν, πᾶς ἔτοι οἱ λόγοι, ΕΠΙ ΤΑΥΤῇ Τῇ ΠΕΤΡᾷ, ἔκ' ἐπὶ διωκτῶν ἀναφέρεται

εἰς Χριστὸν, ἔτε εἰς ἄλλον ἵνα, εἰμὴ εἰς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον, ἀνέδωκεν δὲ, ὡς ἡ γνώμη αὐτῇ ἀντίκειται πολλοῖς τοποῖς τῆς γραφῆς ῥητῶς, καὶ πολλοῖς ἀξιολόγοις πατέρας. τρίτον λέγουσιν, ὅτι οἱ πατέρες οὐκ εἶναι οἱ ἐρμηνεύοντες καὶ λέγοντες τὴν πέτραν πῖσιν, ὁμολογῶσιν εἶναι τὴν πῖσιν τῇ Πέτρῳ ἀνέκλειπτον, καὶ ἑμόνον τὴν τῇ Πέτρῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν αὐτῶν Διδασκάλων ἕως τῆς σωτηρίας, καὶ μὴ εἶναι τὴν πῖσιν ἐτέρῳ τῷ θεμελίον τῆς Ἐκκλησίας, εἰ μὴ μετὰ τῆς ἀποφασῆς πρὸς τὸν Πέτρον, καὶ πρὸς τῆς κατὰ κατὰ Διδασκάλους αὐτῶν, ὅς κατὰ λόγον τῆς ἀνέκλειπτος πῖσιν αὐτῶν ἐκτενέστερον ὑπόχρεα πέτρα, πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν βασιλεύουσα. ἀλλὰ καὶ τῶν καὶ τῇ γραφῇ καὶ τοῖς ἀγίοις πατέρας ἀντίκειται κατὰ Διδασκάλους ὅν, ψευδῆς ἀνὴρ ὑποδείκνυται.

25

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

30 Ἐλεγχῶ τῆς πρώτης πλατῆς τῶν λατῖνων, τῆς λεγούσης, ὅτι ὁ Πέτρος ἐστὶν ἡ πέτρα. καὶ τίς τῶν τοποῖς λέγεται ὁ Πέτρος πέτρα. καὶ ὅτι καὶ ἄλλοι λέγονται κατὰ Πέτρον πέτρα.

35 Ἀπὸ τῶν ἐρμηνείων ὡν τοῖς ἀντιρρήτως κεφαλαίοις ἀρμόδια ἔρρισκες πολλὰ εἰς ἀπολογίαν, ἐπειδὴ οἱ πατέρες οὐκ εἰς ἰκανῶς εἶπον τὸ ὄνομα τῆς πέτρας καὶ τῇ θεμελίῳ εἰς πάντας τὰς Ἀποστόλους ἐξίσχυ ἐφαιρῶνται, μόνον δὲ τῇ Πέτρῳ ἔδωκεν ἐτερον, εἰμὴ τὸ πρῶτον οὐκ εἶναι τῆς τάξεως καὶ τῆς τιμῆς ἐποδίδουσαι, ὡς τῇ ἑλικίᾳ αὐτῶν καὶ τῇ ἀρετῇ
40 τῇ πρεσβύτη. δούτερον, σημαίνειν δὲ τὴν πέτραν τὴν πῖσιν ἢ τὴν ὁμολογίαν ἢ τὴν διδασκαλίαν περὶ τῆς Χριστῆ τῆς τῆς Θεοῦ τῆς ζώντος λέγουσιν κοινῶς αἱ ἔχοντες τῶν πατέρων σαφές αὐτά, ὡς ὅτι ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν χρήσεων φαίνεται ἀσύμφωνον τὴν γνώμῃ
45 μὲν ταύτῃ ἢ λέγουσιν οἱ λατῖνοι ἀληθινῶς, ἐπειδὴ τὸ ὀνομαστικὸν παρέδωκεν οἱ πατέρες, εἰ καὶ φαίνεται ὁ Λυγαρίῳ ὡς ἐνὶ καὶ μόνῳ λόγῳ ἐρρισκεται ὅτι τῇ Πέτρῳ καὶ ὅτι τῇ πέτρῳ θεμελιωθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν. πλὴν βιβλίῳ πρῶτον τῶν διορθώσεων
50 εἰ καὶ ἔκαστα τὴν γνώμῃ αὐτῶν, ὅπως ἀφῆσαν αὐτῶν εἰς τὴν γνώμῃ τῆς ἀναγωγῆς, μάλιστα Δὲ τὰς εἰχῆς τῆς ἀμφοτέρων, αἵτινες ἐψάλλοντο ὑπὸ πολλῶν, ὅπως λέγει Δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, Δὲ τὴν πέτραν, καὶ Δὲ τὴν ἀφῆσαν τῇ Πέτρῳ. καὶ εἰ ἄλλως τόπος ὁ αὐτῶν Λυγαρίῳ ἀποφαίνεται μὴ

λέγεσθαι πλέον ἐκείνῳ τὴν πρῶτον αὐτῶν γνώμῃ εἶναι αὐτῶν, ἀλλὰ τὰς μετέπειτα, τῆς τῆς ΣΥ ΕΙ ΠΕΤΡΟΣ νοητῶν τὴν πέτραν εἶναι τῆς διδασκαλίας ἢ ὁμολογῆσθαι ὁ Πέτρος. τρίτον, ὅσοι τῶν ἀγίων πατέρων τὴν πέτραν, ἐφ' ἣ τὸν κύριον λέγεται θεμελιῶσαι τὴν Ἐκκλησίαν νοῦν τὸν Πέτρον, ἐνοῶσιν αὐτῶν διττῶς, πρῶτον, ἐνοῶσι τὸν Πέτρον πέτραν, δούτερον, ἑμόνον, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἄλλων ἐνοῶσι τὸν Πέτρον ἢ πισθύνοντα, ἢ διδάσκοντα. ὁ πρῶτος λόγος θεωρεῖ τὸν Πέτρον ὡς πῖσιν Χριστιανόν, ὅς καὶ ἐφαπλῆται εἰς πάντας Χριστιανούς τὰς πισθύνοντας καὶ ὁμολογῶντας εἰς ὃν ὁ Πέτρος ἐπίστασε καὶ ὁμολόγησεν. ὁ δούτερος θεωρεῖ τὸν Πέτρον πέτραν ὡς σφὸν ἀρχιτέκτονα τῆς οἰκίας Θεοῦ, καὶ ἐφαπλῆται εἰς πάντας τὰς σοφὰς ἀρχιτέκτονας τῆς Ἐκκλησίας, ἔδίδου δὲ ἔδωκεν μερικῶς πρῶτον τῇ Πέτρῳ, εἰμὴ τὸ τῆς τάξεως καὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀρετῆς. ἀλλὰ ἐπειδὴ οἱ λογισμοὶ δι' αὐτῶν λέγουσιν οἱ πατέρες τὸν Πέτρον πέτραν ἐφαπλῆται εἰς τὰς λοιπὰς ἀναγωγῆς, καὶ ἡ ΠΕΤΡΑ λέξις ἐκτενέται καὶ εἰς τὰς ἐκτενέστερας Χριστιανούς, καὶ εἰ ὁ Πέτρος Δὲ τὴν πρῶτον πέτραν τῇ Χριστῇ ὁμολογίαν ἐξέβηκε μακάριον.

ει¹, ἄρα καὶ ὅσοι τοιαυτοῦτως ὁμολογῶσι, τοιού-
τοι εἰσὶ, καὶ ἄθροι τὰς περὶ τούτων μαρτυρίας. Ὡς ὁ
γὼν ὁμιλία πρώτη εἰς τὸν ματθαῖον, Πᾶς ὁ νῶν
τῶν ζῶντων τῆ χειρὸς πέτρα ἐστίν, ἐφ' ἣ θεμελιῖται ἡ
ἐκκλησία, ἐν γὰρ τοῖς τελείοις καθίσταται ἡ ἐκ-
κλησία, καθ' ἣς καὶ ἰσχύουσιν αἱ πύλαι τῆς Ἀδ².
καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ ἐκτῷ κεφαλῷ τῆς ματθαίας,
φωτὶς ἡμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκλάμπαντος διὰ τῆς
ἐν οὐρανοῖς Πατρὸς, γινόμεθα Πέτρ³, καὶ ἡμῖν
αὖν λέγοιτο διὰ τῆς λόγ⁴ τῆς, ΣΥΒΙ ΠΕΤΡΟΣ, καὶ
τὰ ἐξ⁵ ἡς. πέτρα γὰρ πᾶς ὁ χειρὸς μαθητῆς, ἀφ'
ᾧ ἐπίκεινται οἱ ἐκ τῆς σωματικῆς ἀποκαθάρσεως πέτρας,
καὶ ὅτι πᾶσαν τὴν τοιαύτην πέτραν οἰκοδομεῖται ὁ
ἐκκλησιαστικὸς πᾶς λόγ⁶ καὶ ἡ κατ' αὐτὸν πολι-
τεία, καὶ ἐν ἐκάστῳ γὰρ τῶν τελείων ἐχόντων τὸ ἄθροι-
σμα τῶν συμπληρούντων τὴν μακαριότητα λόγων,
καὶ ἔργων καὶ νοημάτων, ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῆς Θε⁷ οἰκοδο-
μηθῆναι ἐκκλησία. ἐπεὶ δὲ ὅτι πᾶν οὗτο ἐκείνου Πέτρου
νοεῖται ὑπὸ τῆς Θε⁸ οἰκοδομεῖσθαι τὴν πᾶσαν ἐκ-
κλησίαν μόνον, τί αὖν φήσας περὶ Ἰωάν⁹ τῆς
Βροντῆς ἡμεῖς; ἢ ἐκάστη τῶν ἀποστόλων; ἄλλως τε ἄρα
τολμήσομεν λέγειν, ὅτι Πέτρ¹⁰ μὴ ἰδίως πύλαι Ἀδ¹¹
ἐκαστὸς ἐστίν, τῶν δὲ λοιπῶν ἀποστόλων, καὶ τῶν τελείων
καταχύσασθαι, ἐχ¹² δὲ καὶ ὅτι πάντων, καὶ ἐφ' ἐκάστη
αὐτῶν τῶν θεωρημάτων τῶν, ΠΥΛΑΙ ἈΔΟΥ ΟΥΚ Α-
ΤΙΣΧΥΟΥΣΙΝ ΑΥΤΗΣ γίνεσθαι, καὶ τὸ, ΕΠΙ
ΤΑΥΤῃ Τῇ ΠΕΤΡᾳ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΩΜΟΥ ΤΗΝ ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΑΝ. καὶ ὁμιλία δεκάτη ἐκτῇ εἰς τὸν ἱε-
ρεμίαν, Εἰς ἧς ἐλθὼν ὅτι τὸν χορὸν εἶπε τῶν Περσ¹³-
τῶν εἶπε τῶν ἀποστόλων εἶπε καὶ ἐπαπαβεβηκότων ἀγγέ-
λων, λέγω ὅτι πάντες οἱ χειρὸς μιμηταί, ὡς
ἐκείν¹⁴ πέτρα ἐστὶ, πέτρα γίνονται. ταῦτα ὁ ὀρί-
γῆνης. ἐξ ὧν δέκνεται ὅτι πέτρα καὶ πέτρας πᾶσας
τὰς ἀποστόλους καὶ τὰς τελείας καλεῖται. καὶ ὁ ἀμβρόσι¹⁵
εἰς τὸν Λευκῶν βιβλί¹⁶ ἐκτῷ, Πίστευε ὡς καὶ ὁ Πέ-
τρ¹⁷, ἵνα καὶ σὺ μακαρί¹⁸ ᾖς, καὶ ἀξιώ¹⁹ης ἀκ²⁰-
σαι, ὅτι ΣΑΡΞ ΚΑΙ Αἷμα ΟΥΚ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕΘΙΣ
ΑΛΛ' Ο ΠΑΤΗΡ ΜΟΥ Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ. διότι
ἡ σὰρξ καὶ δυνάμεις ἀποκαλύψαι, ἐμὴ ὁμολογία, ἀλλ'
ὁ ἐν πνεύματι ὁμολογῶν τὰ μυστήρια, ἐκ διὰ σαρ-
κὸς καὶ αἵματος, ἀλλ' ἐκ Θε²¹ ἀποκαλύψας ἔχει
τὴν γνώσιν, καὶ θεμελι²² τῆς ἐκκλησίας καλεῖται.
ὁ νικήσας τὴν σάρκα, θεμελι²³ τῆς ἐκκλησίας ἐστίν.
καὶ ἐκ δυνάμει ἐξιστάται τῇ Πέτρῳ, δυνάμει μι-
μεῖσθαι, μεγάλα γὰρ ἐστὶ τὰ Θε²⁴ τὰ χαρίσματα,
ὅς ἐ μόνον ὅσα ἡμέτερα ἡμεῖς ἀνενανίσκον, ἀλλὰ καὶ ὅσα
ἦν αὐτῷ ἐχαρίσατο. μεγάλα ἄρα ἐστὶν ἡ χάρις, δι'
ἣς πᾶν τὰ αὐτῶν ὀνόματα τοῖς αὐτῶν ἀποστόλοις
ἐδωρήσατο. ΕΓΩ ΕἶΜΙ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.
Ἰωάν²⁵ κεφαλῷ ὁ γδ²⁶. ΤΜΕΙΣ ΕΣΤΕ ΤΟ ΦΩΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ματθαῖ²⁷ κεφαλῷ πέμπτ²⁸.
ΕΓΩ ΕἶΜΙ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Ἰωάν²⁹ κεφα-
λαῖ³⁰ ἐκτῷ. ὅτι Εἰς ἄρτος οἱ πολλοὶ ἔσμεν.
πρώτης πρὸς Κορινθίους κεφαλῷ δεκάτ³¹. ΕΓΩ Εἶ-
ΜΙ ἢ ἈΜΠΕΛΟΣ ἢ ἈΛΗΘΙΝΗ. Ἰωάν³² κεφαλῷ

δεκάτ³³ πέμπτ³⁴. Εἰς τὴν ἐφύδα³⁵ ἀμπελὸν παρ-
ποφόρ³⁶ ἀληθινῶν. ἱερεμίας κεφαλῷ δούτέρ³⁷.
ΕΓΩ ἢ ΠΕΤΡΑ. πρώτης πρὸς Κορινθίους κεφα-
λαῖ³⁸ δεκάτ³⁹. Ἀρα καὶ ὑμεῖς, καὶ τὰ ἐξ⁴⁰ ἡς. ὁ αὐ-
τὸς ἐν τῇ δούτέρ⁴¹ λόγ⁴² περὶ τῶν ἀγγέλων, λέγεται ὅτι
ὁ Πέτρ⁴³ πέτρα, ὅτι πρώτ⁴⁴ εἰς τὰ ἔθνη ἐθεμελιώ-
σε τὴν πίσιν. ὁ λαβὼν σῖκα λέγεται πέτρα,
καὶ ἀρετῆς σῖκα πρώτ⁴⁵, ὡς μερικὰς ἐκκλησίας
θεμελιώσας, ἄρα. Τετταλιανὸς βιβλί⁴⁶ περὶ τῶν
παραγραφῶν κεφαλῷ ἐκείν⁴⁷ δούτέρ⁴⁸. Ὁδοῖα ἰο-
λὼ ὅπερ ἐκ ἔχ⁴⁹ ἐστὶν Πέτρ⁵⁰ ἐν τῇ θεμελιώσῃ τὴν
ἐκκλησίαν, καὶ γὰρ καὶ τὰς κλῆς, καὶ τὴν δεσμεῖν-
τε καὶ λύει τὴν ἐξ⁵¹ ἐστίν, τῶτο γὰρ τῆς διδασκαλίας
ἐπαγγελματ⁵² ἐστὶ δόξα, ὅπερ καὶ πᾶσι τοῖς λοι-
ποῖς κοινὸν πῖδος. Βασίλει⁵³ ὁ μέγας κεφαλῷ ἱε-
δούτέρ⁵⁴ τῆς Ἡσαΐ⁵⁵, Πᾶτες ἔν οἱ χωρῶντες τὴν τῆς
θεότητ⁵⁶ γνώσιν. Διὰ τὸ μέγ⁵⁷ τῆς ν⁵⁸ καὶ διὰ τῆς
ν⁵⁹ πράξεως τιτελεωμένοι τῇ ὑμῶν βί⁶⁰ τὰ ἄκρα εἰς
τὴν ὁρέαν, ἐφ' ὧν οἰκοδομεῖται ὁ τῆς Θε⁶¹ οἶκ⁶².
καὶ ὁμιλία περὶ μετανοίας, Ἀλλὰ Πέτρ⁶³ ἐπὶ καὶ 2⁶⁴
δύλογηθ⁶⁵, ἐπὶ καὶ ὅτι ἱὸς ἐστὶ τῆς Θε⁶⁶ τῆς ὑψίσ⁶⁷,
καὶ ἀκ⁶⁸ ὅτι πέτρα ἐστίν, ὁ κωμιά⁶⁹ς, ἐπὶ γὰρ καὶ
πέτρα, ἐχ⁷⁰ ὡς χειρὸς πέτρα, ὡς Πέτρ⁷¹ πέτρα,
χειρὸς δὲ ὄντως πέτρα ἀσάλα⁷²ς, Πέτρ⁷³ δὲ
διὰ τὴν πέτραν, χαρίζεται γὰρ ὁ χειρὸς τὰ ἐαυτ⁷⁴ 3⁷⁵
ἀξιώματα, ἐκ διδασκαλίας, ἀλλ' ἔχ⁷⁶ αὐτὰ δι-
δω⁷⁷. ἱερ⁷⁸ ὁ νύσ⁷⁹ λόγ⁸⁰ κατὰ ἰσ⁸¹ φη-
σὶ, Πέτρα λεγόμεν⁸² ὁ χειρὸς, ὁ φελέ⁸³ς διὰ
τὸ ὁμόμα⁸⁴ς τέτ⁸⁵ ἡμᾶς ἐν τῇ παγί⁸⁶ καὶ ἀμετα-
θέτ⁸⁷ τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς, καὶ ἐν τῇ σε⁸⁸ ἔχει 39
πρὸς τὴν τῶν παθημάτων ὑπερ⁸⁹, καὶ διὰ τῆς πρὸς
πᾶσαν πρὸς τοῦ ἀμαρτ⁹⁰ αὐτίτυπον καὶ αὐ⁹¹-
δο⁹² τὴν ψυχὴν ὑπερ⁹³ καὶ, διὰ τῆς γὰρ
καὶ τῶν τοιαύτων πέτρα καὶ ἡμᾶς ἐσόμεθα, μιμ⁹⁴-
νή⁹⁵ καὶ ὡς ἐστὶν μαρτ⁹⁶ ἐν τῇ τρεπ⁹⁷ φύσει τῇ ἀρετ⁹⁸ 35
τῶν τῆς Δεσπότης καὶ ἀμετάθετον. Ὁ Νε⁹⁹ λόγ¹⁰⁰ δ¹⁰¹-
τέρ¹⁰² κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπα, ὁ κοδόμ¹⁰³ς μὴ
τὴν ἐκκλησίαν ὁ χειρὸς, ὁ κοδόμ¹⁰⁴ς δὲ αὐτῷ ὅτι
τῇ ὁμολογί¹⁰⁵ τῆς Πέτρ¹⁰⁶, καὶ ὅτι πᾶσι, οἱ τῆς τοιαύ-
της ὁμολογίας φύλακες ἐσονται. καὶ ὁ Χρ¹⁰⁷ 40
μο¹⁰⁸ ἐγκωμ¹⁰⁹ εἰς τὸν ἄγιον Στέφανον, Τίς τοίνυν τῆς
πέτρ¹¹⁰ς ἐκείνης τῆς λογικῆς γινώσκει αὐτὸν δυνάτω¹¹¹ς;
τί δ' αὖν ὁφεί¹¹² τῆς φύλ¹¹³ τῆς ἐκκλησίας σε¹¹⁴ ὅτε;
Βασίλει¹¹⁵ ὁ μέγας ἐν τῇ δούτέρ¹¹⁶ κεφαλῷ τῆς Ἡσαΐ¹¹⁷,
Πέτρα ὑψηλὴ ἡ ψυχὴ τῆς μακαρί¹¹⁸ς Πέτρ¹¹⁹ς ὡς 45
μασαι, διὰ τὸ παγίως ἐν¹²⁰ τῇ πίσει, καὶ
σε¹²¹ ὡς καὶ αὐ¹²² ἔχ¹²³ πρὸς τὰς ἐκπερασμῶν
ἐπαγγελίας πληγὰς. καὶ ὁ Κύρι¹²⁴ς ἐν τῇ σε¹²⁵ εἰς
τὸν Ἰωάν¹²⁶, καὶ Σίμων μὴ ἐκ¹²⁷ ἐκ καλεῖσθαι συγχω-
ρεῖ, κατεξ¹²⁸ αἰσ¹²⁹ ἡδ¹³⁰, φερωνύμ¹³¹ς δὲ διὰ τῆς πέτρ¹³²ς 50
μετανομάζει Πέτρον, πολιτεῖαν δὲ αὐτῷ ἀρίστην ὅτι
μαρτυρεῖ. ἴδε καὶ αὐ¹³³ κεφαλῷ πρώτ¹³⁴, καὶ
μέγ¹³⁵ δούτέρ¹³⁶ κεφαλῷ ἐχ¹³⁷ τῆς πατέρας πέτρ¹³⁸
καὶ θεμελί¹³⁹ς καλεῖται.

ΒΙΒΛΙΟΥ . Ι' . ΜΕΡΟΣ Δ' . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' .

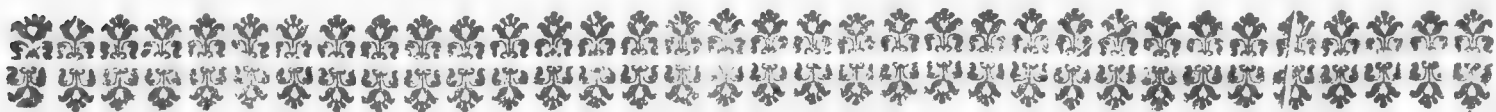
Γ Ε'λεγχθη τῆς δουτέρας τῶν λατίνων πλάνης, τῆς λεγούσης, ὅτι ἔτε εἰς Χριστὸν, ἔτε εἰς ἄλλον τινα, εἰ μὴ μόνον εἰς τὸν Πέτρον ἀναφέρεται ἡ πέτρα. καὶ βεβαίως διὰ πολλῶν ἐγκρίτων πατέρων, ὅτι μόνος ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἡ πέτρα.

Φασὶν οἱ λατῖνοι τὰ λόγια, **ΕΠΙ Τῇ ΠΕΤΡΑ** ΤΑΥΤῃ, ἀδυνάτου ἀναφέρεισθαι εἰς Χριστόν. **10** Αἰνῶν ῥητόν, ὅτι ἡ γνώμη αὕτη ἀντίκειται τοῖς ἀξιολογωτέροις τῶν πατέρων, καὶ ἄθρει. Ἰάερος βιβλίῳ δευτέρῳ περὶ Τελείας, εἰς ἅρα ἐστὶν ὁ ἀσάλευτος Θεμέλιος, μία αὕτη ἐστὶν ἡ μακαρία τῆς πίστεως πέτρα, ἡ τῇ σόματι τῇ Πέτρῃ ὁμολογηθεῖσα, **15** ΣΤ' Εἰ ΠΕΤΡΟΣ. καὶ Γρηγόριος Νύκσης κατὰ ἰσθαίων κεφαλῶν ἐχάτω, Ἐκεῖ ἐστὶν ἡ πέτρα τῆς πίστεως καὶ ὁ Θεμέλιος τῆς πίστεως, ὡς φησὶν ὁ Κύριος πρὸς τὸν πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, ΣΤ' Εἰ ΠΕΤΡΟΣ ἢ ΠΕΤΡΑ, καὶ ὑπὲρ ταύτης τῇ ΠΕΤΡᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν **20** Ἐκκλησίαν, ὑπὲρ τῆς ὁμολογίας ταύτης δηλοῖται τῆς, ΣΤ' Εἰ Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ Ὁ ΥἱΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ. ἱερώνυμος εἰς τὸν ἑβδόμον κεφάλαιον τῆς Ματθαίου, Ἐπὶ ταύτῃ τῇ Πέτρᾳ ὁ Κύριος ἐθεμελίωσε τὴν Ἐκκλησίαν, ἐκ ταύτης τῆς πέτρας ὁ Ἀπόστολος τὸ Πέτρος κεκληρονόμηκεν ὄνομα, καὶ δη- **25** λον ὅτι τὸν αὐτὸν ἔχει σκοπὸν ὁ ἱερώνυμος τῇ Νύκσης. Ἀμβρόσιος ἐν ταῖς διδαχαῖς περὶ διαφόρων ἔργων, λόγῳ ἐκτῷ τόμῳ πέμπτῳ, Βαθμῶτινές εἰσι πίστεως, καὶ ὁ ἀλαβείσεν πιστῶν, ὁσεβείσεν **30** καὶ ὁμολογῇ. περὶ ταύτης τῆς ἀλαβείας λέγεται τῇ Πέτρῳ, ΜΑΚΑΡΙΟΣ Εἰ ΣΙΜΩΝ, καὶ ΣΤ' Εἰ ἢ ΠΕΤΡΑ, καὶ ἘΠὶ ΤΑΥΤῃ Τῇ ΠΕΤΡᾳ οἰκοδο- ΜΗΣΩΜΟΙ ΤΗΝ Ἐκκλησίαν. ὀνομαζόμενος ἅρα Σίμων, διὰ ταύτης τῆς ἀλαβείας καὶ Πέτρος ὀνο- **35** μαζέσθαι κατεβλήθη, τὸ δὲ Πέτρος ἀπὸ τῆς πέτρας, ἥτις ἦν ὁ Χριστὸς, ὡς Παῦλος πρῶτῃ πρὸς Κορινθίους κεφαλῶν δεκάτῳ. ὁρθῶς ἅρα διὰ τὸ εἶναι τὸν Χριστὸν πέτραν, καὶ ὁ Σίμων ὀνομάσθαι Πέτρον, ἵνα ὁ ἔχων αἰσιν τῇ Χριστῷ τῇ πίστει, ἔχη καὶ κατὰ **40** τὸ ὄνομα καθ' ὅσον ὡς Χριστὸς λέγεται Χριστιανός, ἔτω καὶ ἀπὸ τῆς πέτρας τῇ Χριστῷ ὁ Ἀπόστολος πέτρα ὀνομασθῇ. Ἀνυσσῖν πρῶτον ἐκατῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ εἰς τὸν Ἰωάννην, Ἡ Ἐκκλησία ἐν τέτῳ τῷ αἰῶνι διὰφόροις περασμοῖς καθάπερ κλύδοσι καὶ **45** καταστροφαῖς πολεμεῖται, ἀλλ' ἔπίσθη, τίνος χάριν; ὅτι τεθεμελιώται ὑπὲρ τῇ πέτρᾳ, ἀφ' ἧς ἔλαβε καὶ ὁ Πέτρος τὸ ὄνομα, ἔτι καὶ ἀπὸ τῆς πέτρας πέτρα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πέτρας Πέτρος, ὡς ἔχ' ὁ Χριστὸς ἀπὸ τῆς Χριστιανῆς, ἀλλὰ Χριστιανός ἀπὸ τῆς Χριστῷ ὀνομά- **50** ζεται. οὕτως τῆς λέγει ὁ Κύριος, ἘΠὶ ΤΑΥΤῃ Τῇ ΠΕΤΡᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπ' ἐμὲ τῇ πέτρῃ, ἥν καὶ σὺ ὁμολόγησας, καὶ σὺ ἐθεμελιώθης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ πάντες θεμελιῶνται, ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ Θεμέλιος, ἐφ' οὗ ἅλιος ἔδεις δυνάται θῆναι. καὶ λόγῳ δεκάτῳ τρίτῳ περὶ τῶν τῇ Κυ-

ρίῳ λόγων φησὶ, Τὸ ὀνομάζεσθαι Πέτρος, ὡς καὶ τῇ Κυρίῳ λαβὼν ἔχει, καὶ γὰρ ἡ Ἐκκλησία σχη- ματίζεται ἐν τοῖς μεταξὺ λόγοις. ὁ Χριστὸς πέ- **55** τρα, ὁ δὲ Πέτρος, ὁ Χριστιανικός λαός. εἰδὼν ἀρχι- κὸν ὄνομα ἡ πέτρα, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ Πέτρος, ἔχ' ἡ πέτρα ἀπὸ τῆς Πέτρας. ΣΤ' Εἰ Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ Ὁ ΥἱΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ταῖς ἐν ἐμὲ τὸν τίον τῇ Θεοῦ οἰ- κοδομήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπ' ἐμὲ οἰκοδομήσω καὶ σὲ, ἐκ ἐμὲ δὲ ὑπὲρ σέ, ἐκλόδοι γὰρ οἱ ἄνθρωποι **60** ὑπὲρ ἀνθρώπων θεμελιῶνται, ἔλεγον, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλος, ἐγὼ δὲ Ἀπολῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, καὶ αὐτὸς ἐστὶν ὁ Πέτρος. ὅσοι δὲ ἐκ ἡθελον οἰκοδομεῖσθαι ὑπὲρ τὸν Πέτρον, ἀλλ' ὑπὲρ τῇ πέτρῃ, ἐγὼ δὲ εἰμι Χριστῷ. ὁ Ἀπόστολος τοίνυν Παῦλος γινέ τις ἀν- **65** θρώπων ἐαυτὸς μὴ αἰετέσθαι, τὸν δὲ Χριστὸν κατα- φρονεῖν, μεμελίσταί φησιν ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσαυρώθῃ ὑπὲρ ὑμῶν, ἥ εἰς τὸ ὄνομα Παῦλος ἐβαπτί- σθη; ἀπᾶντα καλῶς, τῇ αὐτῇ γὰρ τρέψω ἕκ εἰς τὸ **70** ὄνομα Παῦλος ἐβαπτίσθησαν, ἔδεις εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πέ- τρας, ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα τῆς Χριστῷ, ἵνα καὶ ὁ Πέτρος θε- μελιωθῇ ὑπὲρ τῇ πέτρῃ, ἔχ' ἡ δὲ καὶ ἡ πέτρα ὑπὲρ τὸν Πέτρον. Θεοδώρητος πρῶτῃ πρὸς Κοριν- **75** θίους κεφαλῶν τρίτῳ ἐδαφίῳ ἐδεκάτῳ ἐρμηνεύων τὸ, ΘΕΜΕΛΙΟΝ ἕτερον οὐδεὶς δύναται θεῖ- ναι, φησὶν οἰκοδομεῖν καὶ μὴ καθελεῖν τὸν Θεμέ- **80** λιον, ἔδυνάτω γὰρ ἄλλον Θεμέλιον θῆναι ὁ βελό- μητος σοφῶς οἰκοδομεῖν. τὸ τὸ Θεμέλιον ἔθετο ὁ μακάριος Πέτρος, ἡ μάλλον αὐτὸς ὁ Κύριος, ὅτε **85** εἰρηκεν ὁ Πέτρος, ΣΤ' Εἰ Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ Ὁ ΥἱΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτὸν, ΣΤ' Εἰ ΠΕ- ΤΡΟΣ, μὴ ἅρα καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ὀ- **90** νομάζεσθαι θέλετε, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Χριστῷ, ὅς ἐστι τὸ Θεμέλιον. Ὁ διάλογος εἰς τὸν ἰσθὺ βιβλίῳ εἰκοστῷ ὀγδόῳ κεφαλῶν αἰάτῳ, Ἐν τοῖς ἱεροῖς **95** λόγοις ἔχ' ἡ Θεμέλια πληθυστικῶς, ἀλλ' ἐνι- κῶς Θεμέλιον λέγεται, ἵνα σὺ διδαχθῇς, ὅτι **100** ἅλ' ἔδεις ἐστὶ τῆς τῇ Θεμέλιον, εἰ μὴ ὁ Κύριος. καὶ βιβλίῳ τριακοστῷ πρῶτῳ κεφαλῶν τριακοστῷ τετάρτῳ, Ἐν τῇ ἱερῇ λόγῳ ἐνικῶς λεγομένης τῆς **105** πέτρας, τίς ἕτερος, εἰ μὴ ὁ Χριστὸς νοπτεῖ. Μό- **110** δος Πατριάρχης ἱεροσολύμων Ὁμιλία εἰς τὰς μυροφόρας ὡς τῇ Βιβλιοθήκῃ τῇ φωτὶ, Ἡ ἀ- **115** παρχὴ τῶν Ἀποστόλων Πέτρος ὀνομάσθαι διὰ τὴν ἀσά- **120** λυτον πίσιν, ἥν εἶχον ὑπὲρ Χριστὸν τῇ πέτρῃ. Ὁ Ταρχάτος, Ἐπὶ τῇ πέτρῃ τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμῶν ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία τεθεμελιώθη, πρῶτον **125** τῆς ἐβδόμης Συνόδου. Κωνσταντῖνος καὶ Βιρήνη **130** ἐν τῇ πρὸς τὴν Συνόδον Σάκκας, καὶ βλέπω τὴν **135**

ὑπὸ τῷ πέτρῳ χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν τε θεμελιωμένον
ἐκκλησίαν αὐτῷ, ἐχρισμένῳ ἡμῶν, καὶ διεβήνῃ ἡμῶν.
πρῶτα πρῶτῃ τῇ ἐβδόμῃ συνόδῃ. ὁρῶντες ὅτι
τῷ πρώτῳ κεφαλῷ τῷ Ἰωάννῃ ἐν τῇ σαρκί, Πέ-
τρον δὲ αὐτὸν κληθήσεσθαι εἶπε, παρνομασίου-
τα ἀπὸ τῆς πέτρας, ἣτις ἐστὶν ὁ χριστός. Ἰνὸς περ
ἐκ σοφίας σοφός, καὶ ἀγιότητος ἀγιότης, ἔτι
καὶ ἐκ πέτρας Πέτρος. καὶ σάραξεν ἐρωτήσας ἐξη-
κοστὴ ἔκτῃ, οὗ δὲ Παῦλῳ φάσκων, Εἰς θεὸς ὁ
πατήρ, ἐξω αὐτὸν τῆς κυριότητος τίθεισιν, ἡ πά-
λιν λέγων, Εἰς κτίριον Ἰησοῦς χριστός, ἐξω
αὐτὸν τῆς θεότητος δέκνυσιν, ἔδ' ἔπαλει θεηγο-
ρῶν ὁ τίς, ἐπὶ τῇ πέτρᾳ ταύτῃ οἰκοδομη-
σῶμεν τὴν ἐκκλησίαν, ἁμιοιρὶ τῆς ἐκκλησίας
ὑπὸ δέκνυσιν. Ὁ ἀγιὸς ἀθανάσιος ἐρωτήσας ὁγδόῃ τό-
μῳ δευτέρῳ, Ἀνθρώπος ἢ ἐκδομήσε τὴν οἰκίαν αὐτῆς
ὑπὸ τῷ πέτρῳ, τίς ὁ ἀνθρώπος; ὁ ἀγιὸς Πέτρος
πέτρα, ὁ χριστός, οἰκία, ἡ πίσις. κύριον δὲ Ἀλε-
ξανδρείας ἐν τῇ τριακοντῇ τρίτῳ κεφαλῇ τῷ Ἰωάννῃ,
Εἰκὸς πέτραν ἡμῖν ὠνομάσθαι διὰ τῶν τὸν κύ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστὸν, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην στήλαιον,
ἡ παρθένος σηκὸς ἡ ἐκκλησία νοεῖται, ἀσφαλὴς
καὶ ἀκράδαντος ἔχουσα τὴν εἰς τὸ εἶναι ἀσμενίαν.
Σὺ γὰρ εἶ Πέτρος, φησὶ, καὶ ὑπὸ ταύτῃ τῇ πέ-
τρᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν ἐκκλησίαν. Ἰγνᾶτιος ὑπὸ

στολή πρὸς φιλαδέλφους περὶ τῆς χριστεύ, οὗτός ἐστι
ἡ πρὸς τὸν πατέρα ἀγασα ὁδός, ἡ πέτρα, ὁ φεγγ-
μός. καὶ ὑπὸ στολή πρὸς πολυκαρπὸν, ἀποδεχόμενος
τὴν ἐν θεῷ σα γνῶμην ἡδρασμένην ὡς ὑπὸ πέτρᾳ
ἀκίνητον. καὶ ὑπὸ στολή πρὸς ἐφεσίους, ἰσχυρὸς χρι-
στός ὁ θεμελιώσας ἡμᾶς ὑπὸ τῷ πέτρῳ. καὶ χρυ-
στός ἐστι. Ὁμιλία ἐκτὴ κατὰ Ἀπομύων ὑπὸ τῶν ἐκ-
δῶν, οὐχ ἡ φύσις τῆς ὁρωμένης πέτρας, ἀλλ' ἡ δύ-
ναμις τῆς νοεμένης τῆς ποταμῆς ἡφίε τῶν ὑδάτων.
καὶ πρῶτῃ πρὸς κορινθίους κεφαλῇ δεκάτῳ, Πνύ-
ματι πέτρα λέγεται ὁ χριστός διὰ τὸ ἀμετακί-
νητον. καὶ κύριον δὲ Ἀλεξανδρείας βιβλίῳ τρίτῳ
τῶν γλαφυρῶν εἰς τὴν ἔξοδον, Πέτρα παρκαίεται
διὰ τὸ ἀθρῶσεν καὶ ἀκλόνητον, ἐρήρσαι γὰρ ἐν
ἰδίῳι ἀγαθῶι ἡ θέα τε καὶ ὑπερτάτη φύσις. Βα-
σίλειος ὁ μέγας κεφαλῇ ὁγδόῳ περὶ τῆς ἀγίας
Πνύματος, Πέτρα διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἀσμενόν,
καὶ παντὸς ἐρύματος ἀρραγέστερον εἶναι φυλακτῆ-
ριον τῆς πίσεως. Γρηγόριος ὁ θεολόγος λόγῳ
περὶ εὐταξίας, οὐδὲ ἐστὶ πέτρα τῆς πέτρας ἐκεί-
νης ἀξίος, ἐφ' ἧς βεβήκαμεν, καὶ ἡ λατρεῖα, καὶ
ταῦτα καλῶς, ἐπειδὴ ὁ χριστός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἀκρυ-
γωνῆς, καὶ λίθος ἐν ἀπεδοκίμασθαι εἰς οἰκοδομή-
ταις, ὅς ἐγείσθαι εἰς κεφαλὴν γυνίαις. ταῦτα πρὸς
τὴν δευτέραν.

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι'. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Εἰς τὴν τῆς τρίτης πλάνης τῶν λατίνων περὶ τῆς πίσεως τῆς πέτρας.

Ἡ τρίτη πλάνη τῶν λατίνων ἐστὶν, ὅτι ἐκείνοι οἱ πα-
τέρες οἵτινες νοεῖσι πέτραν τὴν πίσιν, ὁμολογῶσι
τὴν πίσιν τῇ πέτρῃ ἀνέκλειπτον, καὶ ἄμεινον τῇ
πέτρῃ, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἐπισκόπου τῆς Ῥώμης εἰς
τῆς σωτηρίας τῆς αἰῶν. καὶ ἐν τῇ τρίτῳ δύ-
νασθαι εἶναι τὴν πίσιν θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας,

εἰ μὴ πρὸς ἀναφύσιν πρὸς τὸν Πέτρον, καὶ τὴν κα-
ρὸν ἀνεδόχης αὐτῷ εἰς Ῥώμην, ἡ κατὰ λόγον τῆς
ἀνέκλειπτης πίσεως αὐτῷ σιρεωπότη ἐστὶ, φέρουσα
ἐν αὐτῇ ἀπασαν τὴν ἐκκλησίαν. μακρὸν ὁμῶς ἀπέ-
χει ταῦτα τῆς ἀφαιρίας τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ
δείκνυται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς πίσεως ἡ πίσις λέγεται ἡ ἐν τῇ πιστεύοντι ἀνθρώπῳ κατὰ Πέτρον Λομβάρδου, καὶ πῶς ἡ πίσις λέ-
γεται ὁ πιστεύων. καὶ περὶ ᾧ φησὶν ὁ ἱλάριος πίσεων πρὸς κωνσταντίνον βασιλέα.

Ἰστέον ὅτι Πέτρος ὁ Λομβάρδος διαιρέσει εἰκοστὴ
τρίτῃ τῶν γινωμῶν λέγει, Ἡ πίσις λέγεται κατ'
οὐα μὴ τρεῖς περὶ τῆς θεολογικῆς ἀρετῆς, ἣτις
ἐστὶν ἐν τῇ πιστεύοντι ἀνθρώπῳ, ἀφ' ἧς καὶ πίσος
ὀνομάζεται, ἥς διὰ τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ ὀρέγουσαν,
καὶ τὸν ἐν τῇ σόματι καρπὸν, φησὶν ὁ ἀπόστολος
τῆς πρὸς Ῥωμαίους κεφαλῇ δεκάτῳ, καρδίᾳ μὴ
πισδύεται εἰς δικαιοσύνην, σόματι δὲ ὁμολογεῖται
εἰς σωτηρίαν. Ἀλλοτε ἡ πίσις λέγεται ὁ πισδύ-
ταις, ἣτις ἀντ' αὐτῆς τῆς σωτηριώδους παρτίθεται

πισδύεται, ἣτις καὶ πισδύεται φέρει σωτηρίαν, ὡς
Παῦλος τῆς πρὸς Γαλάτας κεφαλῇ πρώτῳ, ἔδα-
φίω εἰκοστῇ τρίτῳ, ἀπηγγελλίετο τὴν πίσιν, ἣν πο-
τὲ ἐπόρθει, ἡ δὲ ὁ μὴ ὁλοψύχως πισδύων ἔσώζεται.
καὶ ἱλάριος πρὸς κωνσταντίνον ἀνυγνῶν ἐν βιβλίῳ
ὁ περὶ καὶ ἔδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῷ, φησὶ, Δυσυχὴς
πράγμα ἐστὶ τσαύτας πίσεις εἶναι, ὅσα καὶ ἀνθρώ-
πων θελήματα, καὶ πσαῦται διδασκαλίας, ὅσα καὶ
ἡθῆ. διὸ χροινικὰ καὶ καταμνήσεις περὶ θεῶν πί-
σεις σωτῆριαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι ἡ πίστις ἢ πιστεύωμεν καὶ ἡ πίστις ἢ πιστεύεται συμφωνῶσιν ὡς ἔστι καὶ ἔργα, καὶ τὸ ὑποκείμενον τῆς πίστεως καὶ τὸ ὑποκείμενον.

5

Ἡ δὲ πίστις ἢ πιστεύωμεν, καὶ ἡ πίστις ἢ πιστεύεται συμφωνῶσιν ὡς ἔστι καὶ ἔργα, καὶ τὸ ὑποκείμενον τῆς πίστεως, ἡ τῆς ἐξουσίας. τὸ δὲ ὑποκείμενον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα τὸ διὰ τῆς διδασκαλίας διδόμενον, ἢ διδασκαλία

περὶ τῶν πραγμάτων ἀλλὰ πιστεύειν ἴσμεν, ὥστε καὶ αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν, ἢ τὸ πρᾶγμα περὶ τῆς διδασκαλίας οἰομάσθαι ὑποκείμενον τῆς πίστεως, καὶ ἀπολύτως κατὰ μετανυμίαν πίστιν, οὐκ ἐστὶν ἄλλο.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι ἡ πίστις ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν πιστῶν ἀπάντων μία ἐστὶν ἐπὶ ἀριθμῷ ἀλλὰ τῇ γνώσει, καὶ πῶς ὁπρὸς αὐτὴν ἀπιστεύεται κατὰ ἀνθρώπων, καὶ ἕτερον ἢ πίστις ἢ πιστεύεται.

15

Ἡ πίστις ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν πιστῶν ἀπάντων μία ἐστὶν, ἐπὶ ἀριθμῷ, ἀλλὰ τῇ γνώσει, διὰ τὴν ὁμοιότητα ὅμως καὶ ἀδιαφορίαν μᾶλλον μίαν λέγουμεν, ἢ ποῶς, ἀπὸ μιᾶς γὰρ διδασκαλίας ἐκτυπᾶται ἡ πίστις ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ὡς διδάσκει ἀνθρώπος βιβλίῳ δεκάτῳ τρίτῳ περὶ τελευτῆς κεφαλῆς δούτερον, ὅπου φησὶν, Ἐπράξουσιν ἀπιστεύεται, καὶ ἕτερον ἢ πίστις ἢ πιστεύεται. ἐκεῖνα γὰρ ἐν τοῖς πρᾶγμασι ἐστὶν, ἅτινα ἢ εἰσὶν, ἢ ἦσαν, ἢ μέλλουσιν εἶναι, ταῦτα δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν πιστῶν εἰσὶν, καὶ φαίνεται μόνον ὡς εἶναι. ἢ καὶ ἐν ἑτέροις ἐχὼν αὐτὴν, ἀλλ' ὁμοία ἐστὶν, ὡς περὶ φησὶν, Ὁ γυνὴ, μεγάλη σοφία ἢ πίστις. μαθηταὶ κεφαλῆς δεκάτῳ πέμπτῳ. καὶ ἐν ἑτέρῳ, Ὀλιγόπιστοι, εἰς τί ἐδίδασκας; μαθηταὶ κεφαλῆς δεκάτῳ τετάρτῳ, ἐν ᾧ σημαίνεται ἕκαστος ἢ πίστις. ἀλλ' ἔτι λέγεται πάντων ἢ πίστις μία, καὶ ὁ τῶν θελούντων τὸ θέλημα αὐτοῦ, ὅπου καὶ ἐν ταῖς θείαις αὐτῶν καὶ τὸ αὐτὸ τὸ ἕκαστος θέλημα, ἕκαστος φανερὸν ἐστὶν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ,

καὶ θέλει ὁ καὶ ἕτερος θέλει. ταῦτα ἀνθρώποις, ὅς ἐστι λέγει ἐν τῇ αὐτῇ, ἐν ταῖς ἀγίαις γραφαῖς ἀνταγωνισκομένους, ὅς ἐστι δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. ἀμβλαύει κεφαλῆς δούτερον. καὶ, Ἡ πίστις σε σείσει. ἀλλὰ κεφαλῆς ἐβδόμῳ. καὶ, κατὰ πλὴν πίστιν σε γυνήθητω σοί. μαθηταὶ κεφαλῆς ἐκῆς τῷ. καὶ, Διδόν μοι πλὴν πίστεως ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ γὰρ δίδω σοὶ ἐκ τῶν ἔργων μου πλὴν πίστεως. ἰακώβος ἐπηκολῶ, κεφαλῆς δούτερον. τὸ δὲ ἔργον ἐαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε ἐν αὐτῷ δοξαθήσεται, ἢ ἐν ἑτέρῳ. τῆς αὐτῆς Γαλάτας κεφαλῆς ἐκῆς. ἕκαστος τὸ ἴδιον φορτίον βασάσει. κεφαλῆς τῷ αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς ἡ ἀγγελία ἐξ οὐρανοῦ διαγγελλίεται ὑμῖν παρ' ὁ παρελάβετε, αἰάθεμα ἔστω. τῆς αὐτῆς Γαλάτας κεφαλῆς πρώτῳ. καὶ Τριφυλίων βιβλίῳ τῶν ἐπιστολῶν κεφαλῆς ἐκῆς τρίτῳ, ἐκ τῆς πίστεως τῆς ἀνθρώπου, ἐκ ἐκ τῶν ἀνθρώπων πλὴν πίστεως γινώσκοντες.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἀδυνάτου σωθῆναι τὸν χριστιανὸν τῇ πίστει ἢ ἀλλῶς πιστεῖν, καὶ πότε ἰδίαν ποιεῖ ἕκαστος πλὴν ἑτέρου πίστεως ἢ πιστεύεται, μίαν τῇ ἀριθμῷ κατὰ τὸ πρᾶγμα ἔσαν.

40

Καὶ λοιπὸν δέκνεται ὅτι ἀδυνάτην ἐστὶν ἵνα σωθῇ ὁ χριστιανὸς τῇ πίστει, ἢ ἀλλῶς πιστεῖν, ἀλλὰ τῇ πίστει ἢ αὐτὸς πιστεῖν σώζεται, ἥτις δηλαδὴ ἐστὶν ὁμοία τῇ πίστει τῇ κοινῇ τῆς ἐκκλησίας. πλὴν δὲ πίστιν τῷ ἑτέρῳ ἢ πιστεύεται, δηλαδὴ πλὴν ὅπου τῆς πίστεως διδασκαλίαν, τότε ἰδίαν ποιεῖται ἕκαστος, ὅτε πλὴν αὐτῷ πιστεύει καὶ ὁμολογεῖ. αὕτη ἐστὶν ὁμοία ἢ κοινὴ πίστις, ἢ κατὰ τὸ πεπιστευμένον

πρᾶγμα πάντων τῶν πιστῶν μία ἐστὶν τῇ ἀριθμῷ, δηλαδὴ ἵπσων τὸν χριστὸν εἶναι τὸν ἴδιον τῷ θεῷ καὶ ζῶντος, δεδομένου ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ ἐγγεγραμμένον διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν. πᾶς ὁ μεταπίστεως τῷ ὁμολογῶν, σωθήσεται, ἐκὼς μὴ ἐμὴν ἀδελφὴν περὶ τῶν πρώτων τῷ Πέτρῳ ἔλαβον, καὶ μηδέποτε περὶ τῷ Πάπῳ τῷ Ῥώμης ἡ κατέλιπον.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι, ὅπου τῇ πίστει ἢ ἀπιστεύσων ὁ Πέτρος, μόνον αὐτὸς ὡκοδόμηται, ὡς καὶ ἕτερος τις τῇ αὐτῇ, μίαν τῇ γνώσει καὶ τῷ Πέτρῳ ἔσται, καὶ ὅπου τῇ πίστει ἢ ἀπιστεύσων ὁ Πέτρος μίαν τῇ ἀριθμῷ ἔσται, καὶ ἐπὶ τῇ πίστει καὶ ὁμολογίᾳ τῷ Πέτρῳ, καὶ πᾶς ὁ πιστεύων οἰκοδομεῖται.

Εν τῇ πίστει τῷ Πέτρῳ ἡ ὑπόστασις, μόνος ὡκοδόμητος ὁ Πέτρος. καὶ ὑπὸ τῇ αὐτῇ πίστει, τῇ ὁμοίᾳ πίστει τῷ Πέτρῳ, μιᾷ ὕσῃ καὶ τῇ αὐτῇ τῷ γόνει, οἰκοδομεῖται πᾶσι τοῖς ἑτέροις Χριστιανοῖς. ἀλλὰ μὴν ὑπὸ τῇ πίστει ἣν ὑπέσχετο ὁ Πέτρος, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τῇ ἀρετῇ, τετέστιν ὑπὸ τῇ Χριστῷ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῷ Εὐαγγελίῳ κηρυχθούσῃ, οἰκοδομεῖται πιστῶν πᾶς Χριστιανός, τοῦτον, ὥστε πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἀρμόζει τῷ πεπιτυμένῳ ὑποκομῶν, ἐμὴν δὲ τῇ πίστει, ἡ τῇ ὁμολογίᾳ τῷ Πέτρῳ, ἡ οἷα δῆτινός ποτε πιστεύοντος. μόνος ὁ Πέτρος μακάριος ἦν κατ' ἐκείνῳ τῷ πρίν καὶ ἣν ὑπέσχετο, ἀλλὰ μὴν κατ' ἐκείνῳ τῷ πρίν καὶ ἣν ὑπέσχετο,

μακάριός ἐστι πᾶς ὅστις ἀποπιστεύσῃ ἐν αὐτῇ. οἱ πατέρες, οἱ τῷ Πέτρῳ πρίν ἐνόησαν, καὶ μὴ ὁμιλῶσι περὶ πίστεως ἡ ὑποστάσεως ὁ Πέτρος, καὶ τῷ αὐτῷ, τετέστι τῷ ὁμοίᾳ παρ' ἡμῶν αὐτέσιν, ἵνα ἐκείνῳ καλῶς τεθεμελιωμένοι. καὶ δὲ περὶ πίστεως ἣν ὑπέσχετο, καὶ ταύτῃ ἐξομολογήσιν ἡμῖν οἱ πατέρες ὡς κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιον, καθὼς λέγεται πρῶτης πρὸς Κορινθίους κεφαλαιῷ τρίτῳ, θεμέλιον ἄλλον ἡδὲς διώκεται θάνατον ὡς τὸν κέρματον, ὅς ἐστιν ἰησοῦς ὁ Χριστός, οὐκ ἐστὶν ἄλλο ἑτερον οἶμα ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ἐν ᾧ ἔσται ἡμεῖς. πρῶτον κεφαλαιῷ τετάρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

15

Περὶ τοῦ πῶς ὑπὸ τὸν Πέτρον καὶ τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους, ἡ ὑπὸ τῷ ἡ πιστεύεται καὶ ἡ πιστεύεται πρίν, ἡ ὑπὸ τὸν Χριστὸν κατὰ διδασκαλίαν ὑλῶν ἡ πράγματι θεμέλιον οἰκοδομεῖται ἡ Ἐκκλησία, καὶ ποσῶς λέγεται τὰ θεμέλια.

Λέγουσι οἱ πατέρες ἡ ἐπὶ τὸν Πέτρον, ἡ ἐπὶ πάντας τὰς Ἀποστόλους κατὰ κήρυκας καὶ Ἀρχιεπίσκοπους, ἡ ὑπὸ τὴν πίστιν ἡ πιστεύεται, κατὰ ἀρετὴν καὶ ὄργανον ἐκ τῶν ἡμετέρων μέρεσιν, ᾧ σωματικῶς μετὰ τῇ Χριστῷ, ἡ ὑπὸ τὴν πίστιν ἡ πιστεύεται, ἦσαν τῷ ὑμῶν περὶ Χριστοῦ διδασκαλίαν, κατὰ ὄργανον ἐκ μέρεσιν τῶν Θεῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῷ Εὐαγγελίῳ, ἀφ' ἧς ἐξ αὐτῆς ἡ πίστις, ἡ ὑπὸ τὸν Χριστὸν ἐκείνη τῇ διδασκαλίᾳ κεκρυμμένη κατὰ ὑλὴν τῆς διδασκαλίας, ἡ τέως ὑπὸ τὸν Χριστὸν κατὰ μόνῳ πράγματι

τῆς οἰκοδομῆς θεμέλιον οἰκοδομεῖται τῷ Ἐκκλησίαν 20 καὶ ἕκαστον τῶν πιστῶν, καὶ γὰρ ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἐννοία τῶν ὁρθοδόξων πατέρων, τετέστι τὸν Χριστὸν εἶναι θεμέλιον πραγματικόν, τὸ Εὐαγγέλιον θεμέλιον διδασκαλικόν, τῷ πρίν θεμέλιον ὁργανικόν, τὸν Πέτρον καὶ τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους πάντας ὑπηρετῶν, τετέστιν Ἀρχιεπίσκοπους, θεμελιῶντας, ὡς τὴν διδασκαλίαν καὶ ἀκροάζεσθαι καὶ δέχεσθαι δεῖ, ἵνα τῷ διδασκαλικῷ θεμελίῳ ἐκείνῳ τῷ μόνῳ πραγματικῷ θεμελίῳ, ἦται τῇ Χριστῷ.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς διδασκαλικῆς θεμελίας τῆς Ἐκκλησίας κατὰ Εἰρηναῖον.

Φησὶν ὁ Εἰρηναῖος βιβλίῳ τρίτῳ κατὰ Αἰρέσεων κεφαλαιῷ πρῶτῳ. Οὐδὲ ἑτέρων τῶν τῆς ἡμετέρας σωτηρίας ἀγώνισιν ἐγνώκαμεν, ἡ δὲ ὡς τὸ Εὐαγγέλιον πρὸς ἡμᾶς ἔλθοι, ὅ τότε μὲν ἐκήρυξαν,

ὑστερον δὲ ἀφ' ἐλλήματος Θεοῦ καὶ ἐν γραφαῖς παρ- 35 ῥέδωκαν ἡμῖν, γουησόμενοι θεμέλιον καὶ σῶλον τῆς ἡμετέρας πίστεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

40

Περὶ τῆς ὁργανικῆς θεμελίας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ κατ' Ἀμβρόσιον ἐκ ὑπὸ τῇ τῷ Πέτρῳ σαρκὶ θεμελιῶται.

Ἀμβρόσιος βιβλίῳ περὶ ἐκείνου οικονομίας κεφαλαιῷ πέμπτῳ φησὶν, ἡ πίστις ἀρχὴ ἐστὶ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιον, καὶ γὰρ ὑπὸ τῇ τῷ Πέτρῳ σαρκὶ, ἀλλ' ὑπὸ τῇ πίστει ἐρηται ὅτι πύλαι Ἰδὲ ἐκαλήχυσεν, ἡ γὰρ ὁμολογία ἱκανὴ τὸν ἄδην. καὶ αὕτη ἡ ὁμολογία ἐκ ἀποβάλλει μίαν μόνην Αἵρεσιν, ἡ γὰρ Ἐκκλησία ὡς πλεον ἐκείνῳ πολλοῖς καὶ

ἀσφόροις κύμασι τῶν ὑποστατικῶν καταπαλάσσει, κατὰ πασῶν τῶν Αἱρέσεων ἰσχύει τῷ θεμελίῳ τῆς 45 πίστεως. Ἐπιλέψαμε ἡμέτερα διηγήμενοι τὰ ὀνόματα τῶν Αἱρετικῶν καὶ τὸ πλεῖστον τῶν Αἱρέσεων, ἀλλ' ἐναντίον πάντων ἐστὶν ἡ κοινὴ πίστις, ὅτι δηλαδὴ ὁ Χριστὸς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τῷ ζῶντι, αἰνί- 50 ὑπὸ Πατρὸς, καὶ ἐν χρόνῳ ἀπὸ Πατρὸς γενόμενος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς ὑπηρετικῆς θεμελίας τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, καὶ τὶ θεοὶ τὸ ὑπὸ ταύτῃ τῇ πέτρῃ οἰκοδομήσω μετὰ τῷ Ἐκκλησίαν.

50

Οὐδέ τις τὰ βιβλία τῶ Ἀμβροσίῳ, κεφαλαιῶ
τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς, εἰς τὸ, ὅτι οἰκοδο-
μησόμεθα ἐπὶ τῇ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ προ-
φητῶν, ὅντες ἀκρογωνιαίαι λίθοι ἰσχυρῶς χεῖρας, λί-
θοι, τῶν ἐπὶ τὴν ἰεὺς καὶ παλαιὰ διαθήκην κα-
τασκευασθέντες, ὅ γάρ οἱ Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, οἱ προ-
φηταὶ μέλλον ἐκείναι προεῖπον, τῶν γὰρ προφητῶν
διαθεμένων τὴν διδασκαλίαν, ἐπ' αὐτὴν ἔθηκαν τὸν
θεμέλιον οἱ Ἀπόστολοι, ὅθεν λέγει ὁ κύριος πρὸς τὸν
10 Πέτρον, Ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν
ἐκκλησίαν, τῶν ἐπὶ ταύτῃ τῇ τῆς καθολικῆς
πίστεως ὁμολογίᾳ καταστήσω τὰς πύλας εἰς τὴν ζωὴν.

καθὼ καὶ Δαβὶδ διεθετο μὲν τὸν οἶκον τῷ Θεῷ, καὶ τὰ
τῶ οἴκου, καὶ τὸν τόπον, ὅπως Σολομὼν ἐθεμελίω-
σεν αὐτὸν, εἰς οὗ οἶκον σημειώσαι ὅτι πᾶσα ἡ οἰκο-
δομὴ ἐνωθεῖται, αὕξει εἰς Ναὸν ἅγιον Θεῷ, ἵνα μάθω-
μεν καὶ ἡμεῖς ὅλη τῇ πίστει σωθεσόμεθα, σωοικουμεῖ-
σθαι εἰς κατοικητήριον Θεῷ ἐν Γλυφμαῖ. καὶ αὕτη
ἐστὶν ἡ οὐνοῖα τῶ Κυρίου, λέγοντος, Ἐπὶ ταύτῃ
τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν ἐκκλησίαν. δύο γὰρ
λαβεῖς ἀνέλαβον ἐαυτῶ ὁ σωτὴρ, καὶ ἐποίησαν οὕτως ἐν
Κυρίῳ, ὡς καὶ ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος ἐν οὐότητι οἴκου
σερωσόμενος τὰς δύο κατέχευε τοίχους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

15

Περὶ τῆς πίστεως τῆς πέτρας κατὰ Ἰλάριον καὶ Νύσσης τῆς συγῆ ὁ Χρυσὸς, καὶ τὰ ἐξῆς, ὅς ἐστι τὸ πραγμα-
τικὸν θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας.

Ἰλάριος βιβλίῳ δευτέρῳ περὶ Τριάδος, Ἐν ἅρᾳ,
20 Φησὶ, καὶ ἀσφάλτου θεμέλιον· μία ἡ μακαρία
τῆς πίστεως πέτρα, ἡ τῇ σόματι τῶ Πέτρου ὁμολογη-
θεῖσα, ΣΥ Εἶ ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ΖΩΝΤΟΣ, καὶ βιβλίῳ ἑκτῷ περὶ Τριάδος, Ἐπὶ ταύτῃ
τῆς ὁμολογίας τῆς πέτρας γέγονεν ἡ οἰκοδομὴ τῆς ἐκ-
25 κλησίας. ἀλλ' αἰθερὶς σαρκὸς καὶ αἵματος ταύτης τῆς
ὁμολογίας τὴν οὐνοῖαν ἐκ ἀποκαλύψεως, τῶν ἐπὶ τὸν
μυστήριον τῆς Θείας ἀποκαλύψεως Χριστὸν τὸν Τύχον

τῷ Θεῷ, ὁμοῖον ὀνομάζον, ἀλλὰ καὶ πιστεύον. αὕτη
ἡ πίστις ἐστὶ τὸ θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας, διὰ ταύτης
ὁνατίου τῆς ἐκκλησίας ἀδωματοῦσι καὶ πύλαι Ἀδου,
αὕτη ἡ πίστις τὰς κλῆς κατέχει τῆς οὐρανῶν βασιλείας.
καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης κατὰ Ἰλάριον κεφαλαιῶ ὑ-
στάτῳ, Ἐπὶ ταύτῃ τὴν πέτρᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν
ἐκκλησίαν, ἐπὶ τὴν ὁμολογίαν δηλαδὴ τῶ Πέτρου ἡν
εἶπε, ΣΥ Εἶ ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

30

Περὶ τῆς πίστεως τῆς πέτρας κατὰ Χρυσόστομον, ὅτι ἐκ ἐπὶ τῶ Πέτρου τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἑαυτῷ
πίσιν ὁ κύριος, ἡ ἐστὶ, ΣΥ Εἶ ὁ Χρυσός, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐθεμελίωσεν τὴν ἐκκλησίαν.

Χρυσόστομος ὁμιλίᾳ πρώτῃ εἰς τὴν Ποντικὴν τό-
35 μῳ πέμπτῳ, Ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ, ἐκείνου ἐπὶ
τῶ Πέτρου, ὅτι γὰρ ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πίσιν
τὴν ἑαυτῷ ἐκκλησίαν ὁκοδοῦντε. τίς δέ ἐστιν ἡ πίστις;
ΣΥ Εἶ ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ΖΩΝΤΟΣ.
καὶ, ΣΥ Εἶ Πέτρος, ἐκ τῆς πέτρας ἡν ὁμολόγησας
40 Πέτρος καὶ αὐτὸς παρονομασθεῖς, ὡς οὐ πίστεως πιστός.
καὶ ὁμιλίᾳ ἑκστῇ τετάρτῃ εἰς τὸν Ματθαῖον, Ἐπὶ τῆς
πέτρας θεμελιώσεται ἡ ἐκκλησία αὐτῷ, πέτραν
δὲ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἑαυτῷ διδασκαλίας φησὶ, καὶ
γὰρ πέτρας ἰσχυρότερα τὰ προσάγματα αὐτῷ εἰσὶ,
45 ποιεῖντα ὑψηλότερον πάντων τῶν ἀνθρώπων κυμά-
των τὰς πειρὰς. καὶ Τόμῳ πρώτῳ ἐν τῇ σα-

ρᾷ, ὁμολογήσαντ' ὅτι γὰρ τῶ Πέτρου Θεῷ τίς ἐστιν ἡν
αὐτὸν, τὴν ὁμολογίαν ὁ Χρυσὸς θεμέλιον ἔθετο
τῆς ἐκκλησίας αὐτῷ. καὶ Τόμῳ ἐξδόμῳ ὁμιλίᾳ
πενταεκοστῇ τρίτῃ, Ἐπὶ τῇ πέτρᾳ, ἐπὶ τῇ πε-
πετραμένῃ σὺ πίσει οἰκοδομήσωμεν τὴν ἐκκλησίαν.
καὶ ὁμιλίᾳ ἑκστῇ πρώτῃ εἰς τὸν Ἰωάννην, τὴν
ἐκκλησίαν ἔφησεν ὁ Χρυσὸς ἐπὶ τῷ ὁμολογίᾳ οἰ-
κοδομήσαν τῶ Πέτρου. καὶ ἐν τῇ σειρά ἐν τῇ ἐκ-
στῇ πρώτῳ κεφαλαιῶ τῶ Ἰωάννη, τῷ μὲν γὰρ ἰ-
στῷ ὡς ἑτέρου περὶ ἐκείνου ὁ Χρυσός, ἀλλ' ὡς ἀ-
πληρισμῶς αὐτῷ τῆς πίστεως τὴν ἐκκλησίαν ἔφησεν
ἐπὶ τῷ ὁμολογίᾳ οἰκοδομήσαν τὴν ἐκκλῆν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

50

Κατὰ τὴν, καὶ Δατὶ εἶπον ὁ ἐπιφανὴς τὸν Πέτρον σερεῖν πέτραν καὶ οἶκον Θεῷ.

Ἐπιφανὴς Αἰρέτα ποντικῇ οὐατῇ παραγράφῳ
ἐξόμῳ, ὅς γέγονεν (ὁ Πέτρος) ἡμῖν ἀλη-
θὲς σερεῖν πέτρα θεμελιῶσα τὴν πίσιν τῶ Κυρίου,
ἐφ' ἣ ὁκοδομητὴ ἡ ἐκκλησία κατὰ πάντα τρόπον,

πρώτῳ μὲν, ὅτι ὁμολόγησε Χρυσὸν τὸν Τύχον τῶ
Θεῷ τῶ ζώντῳ, καὶ ἤκασεν, Ἐπὶ τῇ πέτρᾳ ταύ-
τῃ τῆς ἀσφαλῆς πίστεως οἰκοδομήσωμεν τὴν ἐκκλη-
σίαν, ἐπειδὴ σαφῶς αὐτὸν ὁμολόγησε Θεὸν ἀληθινόν,
τῷ

τῇ γὰρ εἰπὼν, τίον Θεὸς ζῶντος, ἔδειξεν ἴδον γνή-
σιον εἶναι μετὰ τῆς παλαιότητος τῆς, ζῶντος. καὶ
Παρθενώφω οὐδόω, ἀλλὰ καὶ οὐταῦθα σερρεὰ πέ-
τρα οἰκοδομῆς καὶ θεμέλιος οἰκὸς γεγνήσθαι, λέ-
γεται δὲ ὁ Πέτρος σερρεὰ πέτρα οἰκοδομῆς καὶ θε-
μέλιος οἰκὸς Θεὸς μετὰ νουμικῶς ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων

καὶ θεμέλιος τὸν θεμέλιον, ἥτοι θεμελίων πᾶσι πῖσι τῷ
κυρίῳ, ὃ καὶ οἱ λοιποὶ ἀποστόλοι ὁρᾷται, ὡς
Χρυσόστομος. Οἱ μίλις ἐκαστῇ ἐξηκοστῇ οὐδόω εἰς
πᾶσι σωᾶζιν τὸν ἀποστόλων, ὅπως εἰς τῆς ὁρθοδο-
ξίας ἀμετάθετοι εὐλοῖ, τῆς ἐκκλησίας πέτρα. 5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ὅτι κατὰ τὸν ἐπιφάνειον ἡ πίσις ἡ ἡτῆς πίσεως διδασκαλία ἐστὶν ἡ πέτρα ὡς ἡ οἰκοδόμησεν ὁ Χριστὸς πᾶσι
ἐκκλησίαν, ὅθεν καὶ τοῖς λοιποῖς πατέροι καὶ ὑπὸ πᾶσι πῖσι, καὶ ὑπὸ πᾶσι τῷ Χριστῷ ὁμολογίαν, καὶ ἐπ' αὐ-
τὸν τὸν Χριστὸν ταῦτόν ἐστι.

Δείκνυται πᾶσι πέτραν ὡς ὁ Χριστὸς ἐθεμελίωσε
πᾶσι ἐκκλησίαν, εἶναι πᾶσι πῖσι, ἡ πᾶσι τῆς πί-
σεως διδασκαλία, ἡτις ἐστὶν ὁ Χριστὸς. τὰ πᾶσι ὁ
πιστὸς ὁμολογῶν, σωθήσεται. ἀλλὰ Χριστὸν ἐφ' ὃν
οἰκοδομεῖται, εἰ καὶ μὴ θεμίαν οἶδε πᾶσι τὸν Πέτρον
ἀναφορὰν ὡς ταύτῃ τῇ ὑποθέσει μερικῶν, ὁμοίως
καὶ πᾶσι τὸν Πάπαν, ὡς οἱ λατῖνοι βέλονται. ἐπι-
φάνειος λόγῳ περὶ πίσεως τῆς καθολικῆς ἐκκλη-
σίας φησὶν, ἐπαπαύσεται ὁ Νουμφίος Χριστὸς ἡ
πέτρα τῆς ζωῆς ὑπὸ τῇ πέτρᾳ τῆς πίσεως. καὶ εἰς
τὰ ῥήματα τῆς ἁσματος τῶν ἁσμάτων κεφαλαίῳ δέ-
τερον, ἡ περιστερά καὶ ὡς σκέπη τῆς πέτρας, ὡς σκέ-

πη ὡς φιλασθεραπία δηλαδὴ Χριστῷ, καὶ ὡς ἐλέα
κυρίου, σκέπη πέτρας, σκέπη ἐλπίδος καὶ πίσεως 15.
καὶ ἀληθείας, ὅπως ὁ αἶμος εἰς πᾶσι εἰσέλθῃ τῆς πέ-
τρας ἀδελφώδους τὸν Χριστὸν καὶ πᾶσι πῖσι αὐτῷ ὄν-
μαζαι, γνώσκων πᾶσι πῖσι μὴ εἶναι ἡμῖν πέτραν, εἰ
μὴ κατὰ οἰοῖ ἡμᾶς τῷ Χριστῷ, ὅς ἐστι πέτρα τῆς ἡ-
μετέρας σωτηρίας, μήτε οἰκοδομεῖσθαι ἡμᾶς ὑπὸ 20
πᾶσι πέτρᾳ τὸν Χριστὸν, ὅτε κατοικῇ ὑπὸ πᾶσι σκέ-
πῃ αὐτῆς, εἰ μὴ περιστερά τῆς πίσεως, ἡτις
εἰς ἐξ ἀκτῆς τῆς κεκληρυμμένης ἀληθείας. ὅθεν καὶ τοῖς
λοιποῖς πατέροι καὶ, ἐπὶ πᾶσι πῖσι, καὶ ἐπὶ πᾶσι
Χριστῷ ὁμολογίαν, καὶ ἐπ' αὐτὸν τὸν Χριστὸν ταῦτόν ἐστι. 25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Ὅτι ὅτι τῷ Θεοδώρῳ, φωτί καὶ βασιλεῖ Σελεύκῃας δίδεται τὸ αἶνον ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ μόνος λέγεται πέ-
τρα καὶ θεμέλιος τῆς ἐκκλησίας. 30

Θεοδώρῳ ὑπὸ τῆς ἐβδόμηκος ἡ ἐβδόμη φησὶ,
Χριστὸς τῶν ἀποστόλων τὸν πρῶτον, ὃ πᾶσι ὁμο-
λογίαν οἰοῦντα κληπῖδα καὶ θεμέλιον τῆς ἐκκλη-
σίας κατέπηξε, συνεχώρησε σαλεύθῃναι. καὶ φω-
τίος ὑπὸ τῆς τετρακοστῇ πέμπτῃ, Μιῶδον τῷ Πέτρῳ
τῆς ὁρθῆς ὁμολογίας τὰς τε κλῆς τῆς βασιλείας
ὀνεχάρισε, καὶ ὑπὸ τῇ αὐτῇ ὁμολογίᾳ ἐσπεύχθαι
πᾶσι ἐκκλησίαν ἐκσταύωσεν. καὶ βασιλεῖ Σελεύ-
κῃας Οἱ μίλις εἰκοστῇ πέμπτῃ εἰς τὸ, σὺ εἶ Πέτρος
ἡ πέτρα, ταύτῃ πᾶσι ὁμολογίαν πέτραν καλέσας
ὁ Χριστὸς, Πέτρον ὀνομάζει τὸν πρῶτον ταύτῃ

ὁμολογήσαντα, γνώρισμα τῆς ὁμολογίας πᾶσι πε-
σχυρίαν δωρεῖσθαι, αὕτη γὰρ ἀληθεία τῆς ὁσι-
βείας ἡ πέτρα, αὕτη τῆς σωτηρίας ἡ κληπῖς, τὰ πᾶσι
τῆς πίσεως τὸ τέχος, ὅπως ὁ τῆς ἀληθείας θεμί- 35
λιος, θεμέλιος γὰρ φησὶν, εἰδὲς δυνάται εἶναι
ἑτέρον. εἰς ταῦτα τὰ λόγια δίδεται τὸ αἶνον ἀπὸ
τῆς ὁμολογίας τῷ τῷ τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι λέγεται
πέτρα καὶ θεμέλιος, ἀλλὰ τὴν δηλαδὴ ὁ Χριστὸς, εἰς
ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ κληπῖται, μόνον ἐστὶν ὁ καὶ 40
μέλιος, παρ' ὃ εἰδὲς δυνάται εἶναι ἑτέρον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Ὅτι κατὰ Αὐγουστῖνον ὁ Χριστὸς ἐστὶ τὸ θεμέλιον, καὶ ἀποκρίθως ἡ πίσις ἐστὶν ἡ πέτρα κατὰ τὸν ἀπόστολον. 45

Αὐγουστῖνος βιβλίῳ περὶ πίσεως καὶ ἔργων φησὶν,
ἐν τῇ οἰκοδομῇ τῷ σοφῷ ἀρχιτέκτονι ὁ Χρι-
στὸς ἐστὶ τὸ θεμέλιον. τῷ τῷ ἐρμηνείας εἰδῆται,
διότι εἰ ὁ Χριστὸς ἐστὶ τὸ θεμέλιον, ἀναμφιβόλως ἡ
πίσις τῷ Χριστῷ ἐστὶν ἡ πέτρα, ἀλλὰ τῆς πίσεως γὰρ
ὁ Χριστὸς ὡς οἰκὸς τῶν καρδίαις ἡμῶν. τῆς πᾶσι
κορυφαίας πρώτης κεφαλαίῳ τρίτῃ. καὶ οὐκ ἔστι ἡ
πίσις, ἢ λίγος ὁ ἀπόστολος ὃν ὡνεργεῖται ἀλλὰ

τῆς ἀγάπης, ἡ πίσις τῷ τῷ τῆς Χριστιανικῆς χά-
ριτος ὡνεργεῖται ἀλλὰ τῆς ἀγάπης, τῆς πᾶσι Γαλά-
τας κεφαλαίῳ πέμπτῃ, τίθεται ὡς τῷ θεμίῳ, 50
καὶ εἰδῆται ὡς πᾶσι συγχωρεῖ. καὶ πράξῃ κεφα-
λαίῳ δεκάτῃ. ὡς αὐτὸς εἰς πᾶσι ὑπὸ τῷ ἰωάννῃ,
τίθεται, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσωμεν πᾶσι
ἐκκλησίαν. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πίσει, ἢ ὁμολογήσας,
εἰπὼν, σὺ εἶ ὁ Χριστὸς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

ὅτι ὁ Διάλογος παρὲς τὸν Πέτρον, πρὸς ταύτην τὴν πέτραν ὡς ἀβάββα πρὸς τὴν πίστεως τὴν ἐπὶ τῆς πέτρας αὐτῆς Μαυσίως.

5 Ὁ Διάλογος ἡθικῶν βιβλίῳ τελευτῶν πέμπτῳ κεφαλαίῳ αὐτῷ φησὶ, τίθεται μωσῆς ἐν τῇ πέτρᾳ, ἵνα θεωρήσῃ πῶς ὁ ψιὶς τῆς Θεῆς, ὅτι αὐτῆς πρὸς τὴν πίστεως κρατήσῃ, πῶς τῆς Θεῆς πα-
10 ρεσίαν ἐγνώσκειται, περὶ ἧς σεβρότης ὁ Κύριος.

εἶπεν, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν Ἐκ-
κλησίαν, εἰς τὴν ῥητὰ τῆς Γρηγορίου ταῦτα τὸ σερεὸν
τῆς πίστεως πέτρα καλεῖται, καὶ ἐξ ἐμῆς μνείας
Πέτρος, εἰ μὴ κρυφίως, ὡς ἐν αὐτῇ τῇ πέτρᾳ, τῆς πί-
στεως τεθεμελίωται τὸ εἶδος τῆς Θεῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

15 ὅτι κατὰ Ἀδελφῶν τὸν Πάπαν Θεμελίον καὶ πέτρα πίστεως ὁ Χριστὸς, καὶ ὁ Πέτρος ἀντὶ τῆς κοινότητος
ἀποκρινόμενος, καὶ ἄλλοι πρὸς τὴν πίστεως αὐτῆς πέτρα λεγόμενος.

Ἀδελφῶν ὁ πρῶτος Ἰησοῦς πρὸς τὰς Ἐπισκόπους
Γαλιλαίας καὶ Ἰσραήλ φησὶ, τί ὁπρεπέστερον,
20 τί καθαρώτερον καὶ πάσης δόξα βλαβείας ἀσεβείας,
ἢ τὸ τῆς μακαρίας Πέτρος τὴν πρώτην προμνησθῆναι τῆς Ἐκ-
κλησίας πῶς μακαρίαν ὁμολογῶν τῆς πίστεως
κρατῆν τὸ Θεμελίον, Θεμελίον δὲ ὁ κρυπτός ὁ πῶς
ἐθιῶν διδάσκαλος. Τέτοις γὰρ τῆς Θεμελίῳ ἀσά-
λως σεβρότης ὁ μακάριος Πέτρος, ἐχὶ σαρκὸς
25 καὶ αἵματος, ἀλλὰ τῆς ἐν Οὐρανῷ Πατρὸς ἀποκα-
λύπτουτος, ὁμολογῆσαι ἐξηγήσασθαι, ἀποβάλλων συν-
έταται καὶ τὰς γνώμας τινῶν, αἳ εἶχον περὶ τῶν

Ἀποστόλων, δηλαδὴ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἡ πίστις
τὴν ἀργάσθεται, αὐτῶν ὡς πέτρα μόνος ὁ Πέτρος,
καὶ αὐτὴ τῆς εὐδοκίας εἰς τὴν μαρτυρίαν προσφέρει
λέγων, σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὃς καὶ τὸν μισθὸν τῆς ὁμολογίας
αὐτοῦ ἀναβολῆς ἐκτίσασθαι, καὶ τῆς Οὐρανῷ Θεοῦ
κατέστη. ὁ Θεὸς καὶ ὁ Κύριος, σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ
ταύτῃ πῶς πέτραν ἡν ὁμολόγησας, καὶ ἀφ' ἧς λέξεως
ἐληφας τὴν ἀξίαν, ἐπ' αὐτῇ πῶς σεβρότητα τῆς
πίστεως οἰκοδομήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἄλλοι τῶν
πύλων ἄλλοι ἐκατιχύουσιν αὐτῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

30 ὅτι κατὰ Θεοφύλακτον, Ἰωάννην Δαμασκηνόν, Γουναδίον, Οἰκονομίστην, Παῦλον Ἑμέστιον καὶ Φίληκον
Ῥώμης, ὁ ὁμολογία καὶ ἡ πίστις ἐν ἧς ἐσεβέωσεν πῶς Ἐκκλησίαν ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἡ πέτρα ὁ Χριστὸς.

35 Θεοφύλακτος μαρτυρεῖ κεφαλαίῳ δεκάτῳ αὐτῷ
φησὶ, Ἀμείβεται τὸν Πέτρον ὁ Κύριος, μι-
θὸν αὐτῷ διδόντες μέγαν τὸ ἐπ' αὐτῷ οἰκοδομηθῆναι
πῶς Ἐκκλησίαν, ἐπεὶ γὰρ ὁμολόγησεν αὐτὸν τὴν Θεῆς
ὁ Πέτρος, φησὶν, ὅτι αὐτῇ ἡ ὁμολογία ἡν ὁμολόγη-
σας Θεμελίον μέγαν εἶναι τῶν πιστεύοντων, ὥστε πα-
40 τα αὐθροπὸν μέγαντα κτίζεν τὸν τῆς πίστεως οἶκον,
ταύτῃ πῶς ὁμολογῶν ὑποτιθεῖται Θεμελίον. καὶ
γὰρ μυρίας ἀρεταὶ κτίζονται, μὴ ἔχοντες δὲ Θεμέ-
λιον πῶς ὁρθῶς ὁμολογῶν, σαθεῖ κτίζονται. καὶ
Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλαίῳ
45 αὐτοῦ πῶς πέτραν ἐν ἧς οἰκοδομήσῃ πῶς Ἐκ-
κλησίαν ὁ Χριστὸς εἶπεν, ἡ ἀσάλως πίστεως ὑπαρ-
χῇ. καὶ λόγῳ εἰς τὴν μεταμόρφωσιν, ὡς προσφέ-
ρεται ὁ Γουναδίου ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Συναγωγῇ, λό-
γῳ πέμπτῳ, αὕτη ἡ πίστις ἐκκλησίας καὶ ἐκλόι-

30 πης, ἐφ' ἧς ὡς πέτρα ἡ Ἐκκλησία ἐσθλὴνται. καὶ
ὁ Οἰκονομίστης ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ κεφαλαίῳ
τέτῳ, μὴ ἄρα προσέχεται, φησὶν, σήμερον οἱς ὑμᾶς
διακρίσιν, ἐκείνι γὰρ ἄλλο τὸ Θεμελίον, εἰ μὴ ὁ
Χριστὸς, ὃν ἀγγελίσαντες ὑμῖν. αὐτὸν κατέχετε,
αὐτῷ ἐνώθητε τῷ ἀσφαλεῖ Θεμελίῳ. καὶ Παῦλος
Ἑμέστιος Ὁμιλίᾳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ παρυσία τῆς ἁγίας
Κυρίας, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πίσει τεθεμελιώται ἡ Ἐκ-
κλησία τῆς Θεῆς, ἐπὶ ταύτῃ τῇ προσδοκίᾳ, ἐπὶ ταύ-
της τῆς πέτρας εἶπεν τὰ Θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας ὁ
Δεσπότης Θεός. καὶ Φίληξ ὁ Ῥώμης Ἰησοῦς πρὸς
τὸν Ἀντιοχείαν Ζήνωντα, εἰπὼν γὰρ αὐτὸς πρὸς τὸν
Κύριον, σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ τίς τῆς Θεῆς τῆς ζώντος,
ἀκήκοες παρ' αὐτῆς, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ
οἰκοδομήσωμεν τὴν Ἐκκλησίαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

ὅτι κατὰ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Γερμανόν, Ἀνώνυμον τε καὶ Ἰσίδωρον Πηλασιώτην, ἡ πίστις καὶ ὁμολογία
τῆς πίστεως ἐστὶν ἡ πέτρα ὁ Χριστὸς, ἐν ᾧ οἰκοδομήσῃ ἡ Ἐκκλησία.

Ο ἄγιος Γερμανὸς Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκοπὴ καὶ ὁ ἁγίος Κλαυδίου πόλεως ἐπίσκοπος, αὕτη ἐστὶν ἡ πόλις ἣν οἰκίσασα τὸν κόσμον, ἡ πίσις ἡμῶν. περὶ τῆς πόλεως δὲ καὶ παρ' ἡμῶν καὶ λεγέσθω, αὕτη ἐστὶν ἡ πέτρα ἐφ' ἣν Χριστὸς τὴν ἑαυτοῦ οἰκοδομήσαν ἐκκλησίαν, πύλαις Ἀδὲ, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐκκλησία τῶν ἀγαθῶν ἀκατάσειόν τε καὶ ἀπερίτρεπτον. καὶ Ἀνάνιμους οὐ τὴν δευτέρω Τόμῳ τῆς σφραγῆς, πέτραν τὴν πίστιν τῶν ὁμολογούντων ὁμολογῶν, ἐπὶ ταύτῃ δὲ ἐπαγγελάμενος τὴν ἐκκλησίαν οἰκοδομήσαι,

δὲ κινῶσιν ἐν ταύτῃ πολλὰς μέλαιντας πιδόειν ἴδω, καὶ αὐτίστοι τὴν πέτραν τὸ φρόνημα καὶ ποιῶν ποιῶν. καὶ ἰσίδωρ ὁ Πηλεσιώτης βιβλίῳ πρώτῳ ἐπισκοπῆς Ἀγαθοῦ τριακοστῇ πέμπτῃ, οὐκ ἀγνοῶν τὴν τῶν ἀδελφῶν περὶ αὐτῆς πολυάνυμον δόξαν ὅτι τὰς καρδίας ἐμβατόντων Χριστὸς, ἥρετο τὰς ἑαυτοῦ μαθητὰς τίνα μελέγουν οἱ ἀδελφοὶ εἶναι; ἀλλὰ τὴν ἀσφαλῆ ὁμολογίαν διδάξαι πάντας βυβλίοις, ἥτις ἐμπνεύσει ὁ Πέτρος, αὐτῶς ὡς κρηπίδα καὶ βῆθρον ἐπέθετο, ἐφ' ἣν τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶς ὁ Κύριος οἰκοδομήσει. 10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι κατὰ Κύριον Ἀλεξανδρείας, Ἀκάκιον Μελιτηνῆς, Ἀδελφόθεον, Γεννάδιον καὶ Θεοφάνη, τὸ ἀκρόθαιον εἰς τὴν πίσιν τὴν πέτραν πέτραν ἔπειν ὁ Κύριος, ἐν ἣν πίστις καὶ ὁμολογία τῇ Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς οἰκοδομητὴ ἡ ἐκκλησία. 15

Κύριος Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τετάρτῳ κεφαλῇ τῆς ἱστορίας φησὶ, Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν ἐκκλησίαν, πέτραν οἶμαι λέγων τὸ ἀκρόθαιον εἰς τὴν πίσιν τὴν μαθητῶν. καὶ ἀγαθὸς τετάρτῳ περὶ τῆς αἰτίας τριῶν, Πέτραν οἶμαι παρωνύμως εἶναι ἑξῆς ἑταίρον, ἡ τὴν ἀκατάσειον καὶ ἐδραιωτάτην τῆς μαθητῶν πίσιν ἀποκαλεῖ, ἐφ' ἣν καὶ ἀγαθῶς ἐρηρεῖσά τε καὶ ἀγαπῶντες ἡ ἐκκλησία τὴν Χριστῶν, καὶ αὐταῖς ἀνάλωτος ταῖς Ἀδὲ πύλαις εἰς αἶν Ἀδαμένους. καὶ Ἀκάκιος ὁ Μελιτηνῆς ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ἣν ἔπειν ἐν τῇ ἐφέσῳ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς τρίτης Συναγωγῆς, αὕτη ἡμῶν ἡ πίσις, ἐπὶ τῇ τῇ θεμελίῳ οἰκοδομήσῃ ἡ ἐκκλησία, καὶ πύλαις Ἀδὲ ἀκαταχύσεσιν αὐτῆς. καὶ ὁ Ἀδελφόςθεος ἐν τῇ

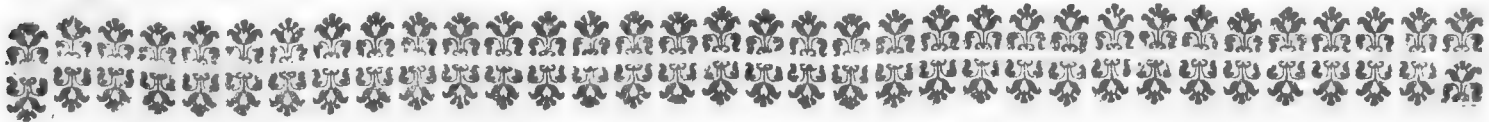
ἰδίᾳ Λατρυρίᾳ, εἰς κρηπίδα τῆς αἰτίας σε καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἥτις ἐμελίωσας ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστις, ἵνα μὴ πύλαις Ἀδὲ κατιχύσεσιν αὐτῆς. καὶ ὁ καλεῖσθαι Γεννάδιον 20 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Συναγωγῇ λόγῳ πέμπτῳ, ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ οἰκοδομήσωμεν τὴν ἐκκλησίαν. ὁ αὐτὸς ὡς διὰ τῆς ἐκκλησίας, ὁμολογίας τῆς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς κορυφῆς τῶν ἀποστόλων ἐμελίωσέ με. καὶ ὁ Θεοφάνης ὁμιλίᾳ ποιητικῇ 25 πέμπτῃ, Σὺ, φησὶ, Πέτρος, ὦν, πέτρα γενήσῃ τῆς κατὰ λόγον πίστις, καὶ τῆς ἐδραιωτικῆς ἐκκλησίας θεμελίῳ, καὶ πρώτη τῆς πιδυματικῆς οἰκοδομῆς ἀφορμή, ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ γὰρ ταύτῃ ἡ ὁμολογῶντας τὸν αὐτὸν εἰπώμε τῶν Θεῶν, καὶ τῶν 30 ἀδελφῶν, ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ θεμελίος στήσεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

Ὅτι ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων ἀπεδείχθη τρία ἵνα, ἐξ ὧν ἕκαστον καταβάλλεται ἡ βέβηλος μοναρχία. 35

Εδείχθη ὅρα ἐν ταύτῃ τρία τινὰ, πρώτον, ὅτι κατὰ τὸν τρέπον λέγεται ὁ Πέτρος πέτρα, λέγονται καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ πολλοὶ τῶν ἐγκρίτων πατέρων, καὶ πᾶς τις ἐκλεκτὸς Χριστιανός. δεύτερον, ὅτι πέτρα παθητικῶς, ἥτοι κυρίως καὶ ἀληθῶς μόνον ἐστὶν ὁ Χριστός. καὶ τρίτον, ὅτι ἡδὲ σώζεται τῇ ἐτέρᾳ πίστι, ἀλλὰ τῇ πίστι καὶ αὐτὸς πιστός, ἥτοι τῇ κοινῇ, καὶ ἕσθι πάντων τῶν Χριστιανῶν μίαν τὴν ἀριθμῶ κατὰ τὸ

πιστόμωρον πρῶτον, ὅτι ἐστὶν ἰησοῦς ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. τοιαύτη δὲ ἦν ἡ ὁμολογία τῆς πέτρας, ἐφ' ἣν οἰκοδομήσαν ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν. καὶ σημείωσαι ὅτι καὶ ἐκ τῆς τότε τῆς ἐκκλησίας καταστέφεται ἡ βέβηλος μοναρχία, δι' ἣς ὁ μὴ μακάριος Πέτρος συκοφαντεῖται, ὁ δὲ Πάπας τῆς β' ὥμης ἀτάκτως σκιστῶν, καταβάλλεται. 40

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ὧν καταβάλλονται οἱ Λατῖνοι πάντες ἐπιχειρήματα εἰς τὰ ῥήματα, ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σὺ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίσις σε, καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψῃς, στήριζον τὰς ἀδελφὰς σε. Ληκὰ κεφαλῇ ΚΒ'. ἐδαφίῳ. ΛΒ'. 50

Πέντε καταβάλλονται ἐπιχειρήματα ἐν ταύτῃ οἱ Λατῖνοι, πρώτον, τίνος οὐκ εἶναι τὴν πέτραν εἶρη-

κεν ὁ κύριος τὰς λόγους τῆς ἐκκλησίας, δεύτερον, πότερον, ὁ Χριστὸς ὑπὲρ τῆς πέτρας μόνος ἐδεήθη, ἡ καὶ

καὶ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων . τρίτον , τί δη-
λῶσιν ἐκεῖνα τὰ ῥήματα , ἵνα μὴ σκλεῖπῃ ἡ πίσις σὺ .
τέταρτον , πῶς ὀνοῖται τὸ , σὺ δέποτε ὤψερῃψας ,

ἐήρξεν τὰς ἀδελφές σου . πέμπτον , τίς ἡ οὐρα-
νὴ κυρία , ἐν οἷς προσάψῃ τῷ Πέτρῳ ἐπὶ τὰς
ἀδελφάς αὐτῆς .

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀποκρίσις εἰς τὸ πρῶτον ὀπηρεῖμα τῶν Λατίνων , οἷσι , Διότι ὁ κύριος τὰς λόγους τὰς τούτοις ἔπε τῷ Πέτρῳ .

10 Πρὸς τὸ πρῶτον ἀποκρίνεται τίτθ' ὁ Βόσρων εἰς πλὴν
ἐρμηνείαν τῆς κατὰ Λακὰν Εὐαγγελίας , ὡς ᾧ λέ-
γει , ἵνα παιδύσῃ αὐτὸν μὴ εἰσαυτῷ θάρρειν μόνον ,
ἀλλὰ τοῖς παρ' αὐτῆς τῷ Χριστῷ χαρίσμασι σεμνύ-
νεται . Βασίλειος ὁ μέγας λόγῳ περὶ ταπεινο-
φροσύνης , Οὐκ εἴ τῷ μακαρίῳ τιμιώτερος Ἀποστόλος
15 Πέτρος , ὅς ὅτι μεγαλοφρονέσετον ἐφ' ἐγγύτητος , λέ-
γων , Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ , ἀλλ'
ἐγὼ ὡς δέποτε σκανδαλισθῆσμαι , παρεδόθη τῇ αὐ-
θραπνίᾳ θαλίᾳ , καὶ πέπλωκα ἐν ἄριστον , σωφρο-
νίζομαι τῷ σφάλματι πρὸς Βυλάβειαν , καὶ δι-
20 δασκώμαι φάσκει τῶν ἀδικοκέντων , τῷ καὶ πλὴν
αὐτῆς καταμαθῆναι ἀποκρίσιν , καὶ γινώσκει σοφῶς ὅτι κα-
θάρει ἐν τῷ πελάγει καταπονιζόμενος ἐκκαθάρσει τῇ
τῷ Χριστῷ δεξιᾷ , ὅπως ἐν τῷ κλύδωνι τῆς σκανδαλισμοῦ
κινδυνεύσας ἀπολέσθαι δι' ἀπιστίας . ἐφυλάχθη διωά-
25 μα Χριστῷ , ὅς καὶ προῖπον αὐτῷ τὸ συμβεβηκότος
λέγων , Σίμων , Σίμων , ἰδὲ , ὁ Σατανᾶς ἐζητήσατο
ὑμᾶς , τὴ σινιάται ὡς τὸν σίτην , καὶ ἐδεήθη πε-
ρὶ σὺ , ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίσις σου , καὶ σὺ ποτε ὤψερῃ-
ψας , ἐπὶ τὰς ἀδελφές σου . καὶ Πέτρος μετὰ τῆς
30 ἐλευχθεῖς δικαίως ἐβουλότο πρὸς ἀπόθεσιν ἀλαζυνεί-
ας , καὶ φασὶ τῶν ἀδικοκέντων ὡς παιδολόγος . Καὶ

Θεοφύλακτος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ὁ Σα-
τανᾶς , φησὶν , ἡγήσατο ὑμᾶς σινιάσαι , τῆς τῆς πο-
ρᾶς , βλάβης , παρᾶσαι , ἀλλ' ἐγὼ ἐδεήθη περὶ σὺ , ἵνα
μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίσις σου , πρὸς δὲ τὸν Πέτρον ταῦτα ἀπο-
τάνεται , διότι καὶ θρασύτερος τῶν ἄλλων ἦν , καὶ
ἐπὶ αὐτὸν μεγαλοφρονῆσαι ἐφ' οἷς ἐπηγγέλατο ὁ
Χριστὸς , διὸ κατασέβων αὐτὸν φησὶν , ὅτι τῷ μὲν Σα-
τανᾷ πολλὴ σκεδὴ γένοιτο καθ' ὑμῶν , ἐγὼ δὲ ἡτη-
σάμην περὶ σὺ . Ἀμβρόσιος ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς ῥητι-
τῆς , ὁ δὲ Πέτρος εἰς τὴν πρόθυμον ἦν τῷ πνέματι , ἀλλὰ
τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς σαρκὸς μινύεται τὸν Χριστὸν ἀρησώμενος .
Χρυσόστομος Ομιλίᾳ οὐδοηκοῦ δούτερος εἰς τὸν Ματ-
θαῖον , Διατὲρ τοίνυν ἀφίησιν αὐτὸν πεσεῖν , παι-
δόων αὐτὸν ἐν τῷ τῷ παρὰ τῷ Πέτρῳ , καὶ
τῆς οἰκείας σωεδήσεως πισοτέρων ἡγεῖται τὴν ἀπό-
φασιν τὴν αὐτῆς . Καὶ μετ' ὀλίγα , Δέον γὰρ δεηθῆ-
ναι καὶ ἐπ' αὐτῷ , βοήθησον ἡμῖν ὥστε μὴ ὑποχωρή-
σαι , ὁ δὲ εἰσαυτῷ θάρρει . τὰ τοίνυν κατασεί-
λαι βυλάβως ὁ Χριστὸς , σκεπώσκει πλὴν ἄριστον .
Καὶ , ἐπειδὴ σφοδρὰ ἐγύμνωσεν αὐτὸν ὁ Θεὸς τῆς
αὐτῆς ῥοπῆς , ἐπειδὴ καὶ σφοδρὸν ἐν αὐτῷ τὸ πά-
θος ἦν τῆς ἀνταδείας καὶ τῆς ἀντὶρρήσεως .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

35 Ἀποκρίσις εἰς τὸ δεύτερον ὀπηρεῖμα τῶν Λατίνων , οἷσι , Εἰς τὸ ἐδεήθην περὶ σὺ .

Εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα ῥητέον , ὅτι ὁ Χριστὸς ἐ-
δεήθη ὑπὲρ πάντων , ὡς φαίνεται Ἰωάννῃ κεφα-
λαίῳ δεκάτῳ ἐβδόμῳ , καὶ Λακὰ κεφαλῇ εἰκοστῷ
40 τρίτῳ . Εἶπε τῷ Πέτρῳ , Εἰς τὸ ἐδεήθην περὶ σὺ . καὶ
γὰρ κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον ὡς μεγίστῳ κλύδωνι
τῆς σκανδαλισμοῦ ἐμελλε καταδύναι (ὁ Πέτρος) ἐν
τῷ καὶ οἱ λοιποὶ κατέδυσαν , ἀλλ' ἐχὼς αὐτὸς , ὅτι τὸ
πλῆμα αὐτῆς ἦν τῶν ἄλλων χαλεπώτερον , καὶ πλείο-
45 νον δεόμενον βοθείας , ὅθεν ὁ Χρυσόστομος ὁ
Ομιλία οὐδοηκοῦ δούτερος εἰς τὸν Ματθαῖον φησὶ ,
καὶ οἱ λοιποὶ δὲ ὑμῶν ὀκαρπώσαντο διὰ τῆς ἀρ-
νήσεως αὐτῆς , πλὴν ἀνθραπίνην ἀποκρίσιν καταρ-
σαντες καὶ πλὴν τῆς Θεοῦ ἀλήθειας . Καὶ Ἰγνατίος ὁ
50 Θεοφόρος ὀπποσολῇ πρὸς Σμυρναίους , ὁ κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς , ὁ δευθεὶς μὴ σκλεῖπεν πλὴν πίσιν τῶν
Ἀποστόλων . μακάριος ὁ Αἰγυπτίος Ομιλία πέμ-
πη , Τὰ λόγια τῆς κυρίας ἐνίστην περὶ τῆς δεή-

σεως , ἢ ὑπὲρ πάντων τῶν Ἀποστόλων ἔρηκεν ,
ἐχ' ὅτι μόνον τὸν Πέτρον ἐζητήσατο ὁ Σατανᾶς ,
ἀλλὰ καὶ πάντας . μέλλοιτος δὲ τὸ Σατανᾶ τὸν Πέ-
τρον πλεονὴς ἢ τὰς ἄλλας καταβαλεῖν , ὑπὲρ αὐτῆς
εἶπον ὁ κύριος , Εἰς τὸ ἐδεήθην περὶ σὺ . Κυπρι-
ανὸς ὀπποσολῇ οὐδόῃ , ἡ δέσπες τῆς κυρίας εἰς πάντας
τὰς πίσας ὀκτείνονται . καὶ βιβλίῳ τεταρτῷ ὀπ-
ποσολῇ τεταρτῇ , ὡς περὶ γὰρ τὰς Ἀποστόλους , ὅπως
καὶ ἡμᾶς ἐξαίτεται ὁ παρᾶσαι , τῇ δὲ τῆς Χριστῷ
δεήσει ἀνίσχυρος δέκνεται . Θεοφύλακτος ἐν τῷ
εἰκοστῷ δούτέρῳ κεφαλῇ τῆς Λακὰ , Ἀλλ' ἐγὼ ἐπαί-
τησε ἐγκατέλιπον , ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίσις σου
εἰς τὸ παταλῆς , εἰ καὶ ἐδεήθην δὲ ἐγὼ αὐτὸς πε-
ρὶ σὺ , ὅμως σὺ μὴ ἀναπέσης , ἀλλ' ὀψερῃψας ,
τῆς μετανοήσας , καὶ δακρύσας , καὶ διὰ τῆς
ἀρησέως φυγὼν , γοῶν καὶ τοῖς ἄλλοις πιστοῖς τύ-
πῳ τῆς μετανοῆς , καὶ μὴ ὑπογινώσκας .

παρὰ

Απόκρισις εἰς τὸ τρίτον ὑποχέρημα πᾶν Λατίνων, ὅτι, ἵνα μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίσις σου.

Εἰς τὸ τρίτον ζήτημα, ὅπερ ἐστὶν ὅτι ὁ Κύριος εἶπε τῷ Πέτρῳ, Ἀνακεφαλαίω ἐκ σοῦ δούτερόν, ἵνα μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίσις σου, ἀναγινώσκοντες αὐτῶν ἐν οἷς πῶς ἦν ὁ Πέτρος ὑπὸ τῆς ἐκείνου, καὶ πάντες οἱ Ἀποστόλοι, καὶ πάντες οἱ Χριστιανοί, ἐπειδὴ ταύτῃ ἦν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ὁ Πέτρος εἶπεν ὁ Κύριος ἔσθαι Πέτρον πᾶν ἀσάλευτον, ἥτις πύλαι Ἀδὲ ἐκατιχύσονται. Σημειώσαι δὲ ὅτι ἐδίδας κίνδυνον ἢ ἐκλείψαι ποτὲ ταύτῃ πᾶν πίσις, ἐπειδὴ πύλαι Ἀδὲ ἐκατιχύσονται αὐτῶν. ἡ δὲ πίσις ἦτο ἵνα ἐκλείψῃ ἐπὶ κίνδυνον, ἐπὶ ἡ ἀντικειμένη τῇ ἀπιστίᾳ καὶ τῇ ἀπελπισμῷ, εἰς ἣν ὁ Σατανᾶς ἐσώδαζεν ἐλκύσαι, ὅτι πᾶν ὁρμῶν ὁ Πέτρος ἐκ ἔφρα, συγχωρῶν καὶ τῷ Κυρίῳ ἵνα σαλευθῇ ἡ πίσις αὐτοῦ, καὶ ἐχὼν ἐκλείψῃ, ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἐκέλευεν ἵνα μὴ σαλευθῇ, τῷ γὰρ, ὡς εἶρηται, συνεχώρησεν, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκλείψῃ, τῷ εἶπεν ἵνα μὴ ἀπελπισθῇ καὶ ἀπολεσθῇ διὰ τὴν ἀπιστίαν, ὡς εἶπεν ὁ Βασίλειος ἐν τῇ περὶ μετανοίας, ὅτι μὴ τέλει ἀπολέσθαι. καὶ χρυσόστομος ὁμιλία ὁδοποιῶν δούτερόν εἰς τὸν ματθαῖον φησὶν, Οὐκ εἶπεν ἵνα μὴ ἀρνήσῃ, ἀλλ' ὥστε μὴ ἐκλείψῃ πᾶν πίσις, ὥστε μὴ τέλει ἀπολέσθαι, τῆς γὰρ αὐτοῦ καθεμονίας τὸ γέγονε. Καὶ ὁμιλία ἐβδόμη φησὶν τῇ τρίτῃ εἰς τὸν Ἰωάννην φησὶν, Καὶ ἐγὼ ἐδεδίδωκεν περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίσις σου, τῷ

εἰς ἵνα μὴ εἰς τέλος ἀπώλῃ. Αὐγυστίνος βιβλίον περὶ χάριτος κεφαλαίῳ ὁγδόῳ λέγει, ἵνα μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίσις τῷ Πέτρῳ, τῷ εἶπεν ἵνα μὴ ἡττηθῇ ὁ πᾶς αὐτοῦ. Θεοφύλακτος, Ἐδεδίδωκεν, φησὶν, ἵνα μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίσις σου, εἰ γὰρ καὶ πρὸς μικρὸν μέλλας σαλευθήσεται, ἀλλ' ἔχεις ἀποκατάστατα τὰ σπέρματα τῇ πίσει, καὶ τὰ φύλλα ἐρύψῃ τὸ πρόμα τῷ ἐπηρεάζοντες, ἀλλ' ἡ ῥίζα ζῇ, καὶ ἐκ ἐκλείψῃ ἡ πίσις σου. Σημειώσαι δὲ ὅτι αὐτὴ ἡ θεία χάρις ἐδίδεται εἰς μόνους τὸς Πάπας τῆς Ῥώμης, ἀλλ' εἰς πάντας τὸς ὁδοδόξους, καὶ καὶ ὁ Βελλαρμίνος βιβλίον τετάρτον περὶ τῆς Πάπας κεφαλαίῳ τρίτῳ τὸ ἀντίστοιχον διδασκῶν λέγει σοφιστικῶς, ἡ ἀλήθεια ὅμως ἐστὶν ὡς εἶρηται, ὅτι αὐτὴ ἡ ὑπόκρισις τῷ Χριστῷ καθὼς ἀπεβλέπει εἰς τὸν Πέτρον ὅτι ἀποβάλλει τὸ ἐξωτερικὸν πηῶν ἀπὸ τῆς πίσεως, καὶ πᾶν ἐξωτερικὸν ὁρῶν τῷ Χριστῷ ἐμπεριέχει πᾶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς μόνον πᾶν ἐσωτερικῶς τῆς πίσεως ἐκρίνωσιν καὶ ἀμεταμέλειαν ἀπεβλέπει, ἐξ ἧς καὶ οἱ λοιποὶ ἐφυλάχθησαν τῷ Κυρίῳ δευτέρῳ, ὅπερ ἐκτείνεται καὶ εἰς πάντας τὸς Χριστιανούς, καὶ πᾶσι εἶπεν εἰς πᾶσαν πᾶν καθόλου ἐκκλησίαν, ἐκείνους μόνους τὸς Πάπας, οἵτινες ὅτι ἐχάπτως ἡμαρτον περὶ πᾶν πίσις, εἶρηται αὐτίκῃ εἰς ποδοίς, καὶ ἰδίως βιβλίῳ ἐνάτῳ ἐν τοῖς ἐσχάτοις κεφαλαίοις.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Συλλογισμὸς πᾶν νεωτέρων, ὅτι, Ἐδεδίδωκεν περὶ σοῦ, μοναρχίᾳ δέκνυσθαι τὸν Πέτρον, καὶ ἀπιδέξαι, ἐν ψυδὴς ὁ συλλογισμὸς.

Ἀλλ' αὐτῶν λέγουσιν αἰνεώτεροι, ἔκαστος ἐστὶν, ἡ εἶσαι μοναρχίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπερῷ ἰδίως ὁ Κύριος ἐδεδίθη ἵνα μηδέποτε ἐκλείψῃ ἡ πίσις αὐτοῦ, ἀλλὰ μὲν ὑπερῷ τῷ Πέτρῳ ὁ Κύριος ἐδεδίθη ἵνα μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίσις αὐτοῦ, ἀλλὰ ὁ Πέτρος ἐστὶν ἡ εἶσαι ὁ τῆς Ἐκκλησίας μοναρχίᾳ. καὶ ταῦτα μὲν εἶπεν οἱ. Ἀμαρτάνουσιν ὅμως, πρῶτον, ὅτι τὸ μὴ ἐκλείψαι πᾶν πίσις ἄλλως ἐκλαμβάνουσιν ἐν τῇ μέζονι θεωρίᾳ, καὶ ἄλλως ἐν τῇ ἐλάττω, καὶ εἰσονται τέσσαρες ὁρεῖς τῷ συλλογισμῷ τῷ, καὶ ἡ ἐλάττω παύτη ψυδὴς, εἰς αὐτῇ ἐνοήσεται τὸ διηγεῖται αἰέ κλητὸν κατὰ πᾶν ἐξωτερικῶς ὁμολογίαν, καὶ ἡ ἑλπίς ἐκ εἰμῶν εἰς τὸ ἀνέκλειπτον, ἡρηται γὰρ. δούτερον, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ψυδὴς, τὸ γὰρ δωρησάσθαι τὸν Κύριον τινὶ μὴ ἐκλείψαι πᾶν πίσις αὐτοῦ,

τῷ ἐκ ὑποφύει μοναρχίᾳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καθότι τὸ τοῦτον δώρον πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις δέδοται, καὶ μάλιστα διότι ἐδωρήθη αὐτοῖς τὸ μὴ ἐκλείψαι πᾶν ἐξωτερικῶς ὁμολογίαν, ὡς καὶ τοῖς μάρτυσι, καὶ ὅμως ἐδὸν τῶν ἐδότην ἡ μοναρχία τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῖς καὶ πᾶν ἐξωτερικῶς, ὡς εἶρηται, ὁμολογίαν ὡς πᾶν ἐσωτερικῶς πίσις ἐκκλησίαν αἰέ κλητὸν. τρίτον, ὅτι γὰρ αὐτὸ τὸ ἰδίως δευτέρῳ τὸν Χριστὸν ὑπερῷ τῷ Πέτρῳ, εἰπάγει τῷ Πέτρῳ δέσιν μοναρχίᾳ, ἀλλ' ἀπεβλέπει πρὸς τὸν ἴδιον κίνδυνον καὶ ὀλιγον αὐτοῦ τῷ Πέτρῳ, ὅθεν Διονύσιος ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας κεφαλαίῳ πέμπτῳ φησὶν, Αὐτὸς ὁ πᾶν μαθητῶν κορυφαίῳ μετὰ τῆς ὁμοπαύσεως αὐτοῦ καὶ ἱεραρχικῆς δεκάδος.

35

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Απόκρισις εἰς τὸ τέταρτον ὑποχέρημα πᾶν Λατίνων, ὅτι, καὶ σύποτε ὑπερέβας, εἰς τὸν τὸν ἀδελφός σου. καὶ κατὰ Βελλαρμίνην, ἄλλως ἐρμηνεύοντες τὸ ῥήτον τῷ.

Εἰς

Εἰς τὸ τέταρτον ζήτημα, ὁπέρ ἐστι Ληκῶ κεφα-
λαίῳ εἰκοστῷ δούτέρῳ, καὶ σύποτε ὑπερέψας,
ἐήρξον τὰς ἀδελφάς σου, ῥητέον, ὅτι ὁ Βελλαρμί-
νῳ βιβλίῳ τεταρτῷ περὶ τῆς Πάπας κεφαλαίῳ τετ-
τῷ παρορμηθεὶς τὸ ῥητὸν, λέγων, τὸ σύποτε ὑπε-
ρέψας, ἐήρξον τὰς ἀδελφάς σου, ἐδιδάχθητο ἐννοεῖ-
σθαι πρὸς πᾶν μετανοῶν τῷ Πέτρῳ, ἀλλὰ πρὸς τὰς
παρασμὸς τῶν λοιπῶν, ὥστε πᾶν εὐνοῶν μὴ εἶναι,
σύ Πέτρε, ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας εἰς πᾶν μετανοῶν ὑπε-
ρέψας, ἐήρξον τὰς ἀδελφάς σου, ἀλλὰ σύ, ἢ ἡ πίστις
ἐδιδάχθητο ἐκλείπειν, ὅταν ἴδῃς τιτὰς παραζωμῆς, καὶ ἡδὴ
τῷ βυθῷ βαπτιζομένων, πρὸς αὐτὰς ὑπερέψας, ἐήρξον
αὐτάς. Ἀμβρόσιῳ εἰς τὸν τεσσαρακοστὸν τέταρτον ψαλ-
μὸν, εἰς τὸ, Ἐν τοῖς ἔθνεσι δίδασκας ἡμᾶς, ταύτῃ πᾶν

ὑπερέψας τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ ἐκτίθεισιν ὑπερέ-
ψας πρὸς ἀγαθὰς καρπὰς. Θεοφύλακτος, σύ γὰρ
ὡς Πέτρε ὑπερέψας, καλὸν ὑπόδειγμα γυνήσῃ πα-
σιν εἰς μετανοῶν, ἐδίδες τῶν πιστόντων εἰς ἐμὲ ὑπο-
γνώσεται, ὑπεβλέπων πρὸς σέ, Ἀπόστολον μὴ ὄν-
τα, ἀρετῶν ἀμφοτέρων δέ, πάλιν τὰ πρωτεῖα πάντων καὶ
πᾶν τῆς Οἰκουμένης ὑπερασίσαν λαβόντα. Δὲ μετα-
νοῶν. Ἐφῆ δὲ καὶ ὁ Κυπριανὸς τὰς Ἀποστόλους ὑπὲρ
τῆς ἀρετῆς τῷ Πέτρῳ σκανδαλιζομένῳ, ὅθου ἔφη ὁ
κύριος, καὶ σύποτε ὑπερέψας, ἐήρξον τὰς ἀδελ-
φάς σου τῇ καλῇ γνώμῃ, πρὸς σκανδαλιζομένης ὑπὲρ
τῆς ἀρετῆς. ἢ καὶ ἄλλως, θερμότερος ἐκείνων ὑπάρ-
χων πρὸς μετανοῶν, ἐήρξον ἐκείνας ἐπὶ τῇ πίστι, καὶ
ἐκ ἐξουσίας, ἀλλὰ διδασκαλίᾳ καὶ καλῷ ὑποδείγματι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ἀποκρίσις εἰς τὸ πέμπτον ὑποχέρημα τῶν Λατίνων, ὅστις, ἐήρξον τὰς ἀδελφάς σου.

Τὸ πέμπτον ζήτημα, ὁπέρ ἐστι τὸ, Στήρξον τὰς
ἀδελφάς σου, εἰ καὶ ἐστὶ σχεδὸν ταύτῃ τῷ τεταρ-
τῷ, ὅμως πρὸς σαφεστέραν κατάληψιν ῥητέον ἡ-
γά. Τίτῳ ὁ Βέζων ἐν τῷ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῷ Λη-
κῶ ὑπομνήματι, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ δούτέρῳ φησὶ,
Τοῦ ἐήρξον καὶ διδασκαλίᾳ τῶν Δὲ πίστεως πρὸς-
σιόντων ἡμῶν, καὶ γὰρ ὑπερέψας, φησὶν, ἀρετῶν ἀ-
μφοτέρων μετὰ ὑποστατικῆς χαρίσματος. ἐν τῇ βιβλιο-
θήκῃ τῶν πατέρων τόμῳ δευτέρῳ. Ἀμβρόσιος
εἰς τὸν τεσσαρακοστὸν τέταρτον ψαλμὸν, Σπεύδει
ὁ αὐτοκράτωρ, περὶ τῶν, καὶ πρὸς πᾶν ἑαυτὸν ζη-
μίαν καλῶν τὰς ἀγίας τῷ Κυρίῳ, ἀλλὰ ἐκ οὐδὲν

ὅτι ὁν περὶ τῶν βέλτων ὑποκαθίσταται, καὶ γὰρ
μετὰ τὸν παρασμὸν στήρξον τὰς ἀγίας. ὅθου προ-
βάλλεται καὶ ὁ Πέτρος τῇ ἐκκλησίᾳ παρὰ Κυρίῳ, ἵνα
μετὰ τὸν παρασμὸν ὁν ὑπέστη παρὰ τῷ Διαβόλῳ
γυνήσῃ στήρξον τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, τετέστι με-
τανοήσας ὑπερέψας ὁ Πέτρος πρὸς ἀγαθὰς καρπὰς.
καὶ, ἐκτελεσθέντος στίχου, ἵνα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀγίων
ἢ ἄρτις ἐνώπιον Κυρίου, ὅστις τῷ αὐτῷ παραδείγ-
ματι θείῃ ἡμᾶς, ὅταν γὰρ τῷ Πέτρῳ τὰς πράξεις
ἀναγνωσκώμεν, τῷ Πέτρῳ τὰς ὁρτάδας γνώσκωμεν,
καὶ γίνονται ἡμῖν ζωῆς αἰώνιης καὶ σωτηρίας τροφή.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Συλλογισμὸς Γρετζέρος, ὅτι τὸ, ἐήρξον τὰς ἀδελφάς σου, μοναρχίῳ δέκνυσιν τὸν Πέτρον. καὶ λύσις αὐτῶν.

Εἰς τὴν πέμπτην τέτῳ ζητήματι ὁ Γρετζέρος συλλο-
γίζεται ἕτως, ὅτι μὴ ἀπλῶς, ἀλλ' ἰδίῳ ἡνὶ τρέ-
πῳ προσεπρόβλεψεν στήρξον πάντας ἀπλῶς τὰς ἀ-
δελφάς, μηδενὸς ἐξηρημίσας, ποιμένων, κυβερνῶν,
40 κεκαθήμενῶν, διδασκων, ἐκείνῳ ἐπὶ μοναρχίᾳ τῆς
ἐκκλησίας, ἀλλὰ μὲν ὁ Πέτρος ἐπὶ τοῖς τῷ, ἀρε-
τήτεον ὅμως, ὅτι τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν, εἰ καὶ
διδάσκων ἐπὶ νοεῖσθαι καὶ τὰς Ἀποστόλους, καὶ τὰς
45 ἄλλας πειστές, καὶ πρὸς ἀπείρητον ὁ Πέτρος ἵνα ἐ-
ρήξῃ τὰς πάντας, ὅμως ἐχέεται ὅτι τέτῳ δο-
θῆναι τῷ Πέτρῳ πᾶν ἐξουσίαν ταύτῃ ὑπὲρ τὰς ὁμο-
ταγείς Ἀποστόλους, καὶ τὰς ἄλλας χερσιν, καὶ
γὰρ ὁ Πέτρος πᾶσι γέγονε σκάνδαλον, διὰ αἰτίαν
50 πτώματος, εἰ μὴ τυχερὸν μετενόησε, μετανοήσας
δὲ, ἔδωκεν αἰτίαν μετανοίας τοῖς ὑποπλήκτοις, καὶ
τέτῳ τὸ ἔργον τῷ στήρξον ἡνὶ ὀφειλέτης ὁ Πέτρος
πρωτῶν καὶ λόγῳ καὶ πράγματι, πρὸς μὴ τὰς
Ἀποστόλους ὡς ἀδελφούς καὶ σωτῆρας, πρὸς δὲ τὰς
χερσιν ὡς ἀδελφούς, καὶ ὡς ποιμὴν πρὸς τὸ ποιμνίον.

εἰ δὲ καὶ κοινὸν τέτῳ καὶ τοῖς λοιποῖς, ἀλλ' εἰς μόνον
αὐτὸν τέτῳ ἔπειτα ὁ κύριος, ἐπειδὴ μόνῳ ἔμελλεν
ἀρετῶσθαι, καὶ δώσεν τὸ σκάνδαλον, καὶ λοιπὸν
τῷ συλλογισμῷ ἡ ἐλάττων ἐπὶ ψεύδους, εἰ γὰρ ἐ-
νοῇ πᾶν πινυμένῳ καὶ ποιμαίνοντι ἐήρξῃ, ἐκείνη πᾶσι
τοῖς κατὰ τὴν ἰδέαν χερσιν ἐπὶ κοινή, καὶ πᾶσι τοῖς
Ἀποστόλοις ἐξίστα ἀνέκει, εἰ καὶ ὁ Πέτρος μᾶλλον
ὡφελον ὡς ὑπόσημος χερσιν καὶ Ἀπόστολος, οἷον
ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ἐνομιζόμενοι εὐλοῖ, καὶ ὡς πρῶ-
τος τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς ἐμὲ δὲ δίδοναι μέγα σκάν-
δαλον Δὲ τὸ μεγαλεῖον τῷ πρὸς τῷ. Χρυσόστομος
ὁμιλίᾳ ὀγδοηκοστῇ δούτέρῳ εἰς τὸν ματθαῖον, καὶ
οἱ λοιποὶ δὲ ἐμικρὸν ἐκάρπυσαν τὸ τῆς ἀρετῆς
σώσεως τῆς αὐτῆς, πᾶν ἀνδρῶν ἡνὶ ἀδελφῶν κατα-
νοήσαντες, καὶ πᾶν τῷ Θεῷ ἀνέθεσαν. Ἀνυγνωστός
ὁμιλίᾳ ἐκατοστῇ εἰκοστῇ τεταρτῇ περὶ χερσιν, ἡ μέ-
τρησι ὑποδείγματι εἰς ὁ Πέτρος, καὶ γὰρ αὐτὸς εὐ-
λόγῳ, ἀλλ' ἐσαλεύθη, ἡνὶ ἀγνῶστος, ἀλλὰ παρυσί-
α, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑποπρόσφύτοις ποτὲ, μᾶλλον

αὐτὸς πάλιν μετανοοῦν ὁπιστρέφειν, ὡς φησι Παῦλος
τῆς πρὸς Γαλατάς κεφαλαίῳ ἑκτῷ, Σκοπὴν σεαυ-
τῶν, μὴ καὶ σὺ περὰ αὐτοῦ. Βασίλειος ἐμύνας ἐν
τῷ περὶ ταπεινοφροσύνης λόγῳ, ὅτι μεγαλοφω-
νότερον ἐφθέγγετο, παρὲν δὲ τῇ ἀνθρωπίνῃ δα-
λίᾳ, σωφρονιστικῶς τῷ σφάλματι πρὸς ἀλάρεαν.
Ἐτι ὁ Λουκᾶς τὴν ὁμιλίαν ἐκατοστὴν εἰκοστὴν τετάρτην
φασί, τί δυνάται ὁ ἀνθρώπος αὐτοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ
χάριτος, ὁ φόβος τῆς μακαρίας Πέτρης φανερώς ἐ-
δήλωσε, ἀλλὰ μόνον γὰρ τῶν αὐτεξεσίων, ἐξω τῆς τοῦ
Θεοῦ βοηθείας ὑπέχετο ὑπὲρ τῆς κυρίας ἀποθανεῖν.
ἀλλὰ τί ἐπὶ ἀνθρώπου αὐτοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ χάρι-
τος, πλὴν εἰμὴ ὅπερ ἦν ὁ Πέτρος, ὅτε τὸν Χρι-
στὸν ἠρώσαστο, καὶ ἐδὼν ἔτιον, εἰμὴ ὁ φησὶν ὁ
Προφήτης, Πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ ἄλγιστος ὁ
κύριος τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μικρὸν ἐγκατέλειπον,
ἵνα ἐν αὐτῷ ἅπαν τὸ πᾶν ἀνθρώπων γένος οἰκίσθη-
ται γινώσκαι ὡς ἐδὼν τῆς αὐτοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος
ἰσχύν. Βίκτωρ ὁ ἀντιοχείας εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
μακαρίας κεφαλαίῳ δεκάτῳ τετάρτῳ, ἐδαφίῳ εἰκο-
στῷ ὁνάτῳ, ὅτι ὁ Πέτρος μετὰ τῶν λοιπῶν διε-
νηναι ἦν ἀνάγκη, καὶ εἰπὼν, βοήθησον ἡμῖν κύριε,
ἵνα μὴ λησώμεθα ὑπὸ τοῦ, ἀλλὰ ἐκ εἰπον. ὅτι
τῇ αὐτῇ θυνάσαι θάρρησαι, ὑπέχετο ὁ ἐκτεπλή-
ρωσαι, ὅθεν ταύτῳ πάλιν ἀνταδίδει καὶ τὸ παρ' ἡμῶν
θάρρος βελόμην τρέπω τινὶ καταπαύσαι, συ-
νελήσαστο τὸν Πέτρον τρεῖς ἀρνηθῆναι, τὰς δὲ λοι-
πὰς ἔπασσε φυγεῖν. Χρυσόστομος ἔτι γε ὁμιλίαν
ὀγδοηκοστὴν δολιτέραν εἰς τὸν ματθαῖον. Δέον γὰρ
διενηναι καὶ εἰπὼν, βοήθησον ἡμῖν ὡς μὴ ἀπο-
χιωθῆναι, ὁ δὲ αὐτῷ θάρρῃ, καὶ φησὶν, ἔτι
καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἀλλ' ἐγὼ ἐδέ-
ποτε, καὶ πάντες τὰς πάσας φησὶν, ἐγὼ ἐ-
πείσομαι, ὅπερ εἰς ἀνταδίδει αὐτὸν ἡγε κατὰ μι-

κρὸν. τὰς τοῖνυν βελόμην κατασεῖλαι ὁ Χρι-
στὸς, συνελήσαστο πάλιν ἀρήσιν. Καὶ, ἐγὼ δὲ ἐδεή-
θην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, τὸ
γὰρ σφόδρα αὐτῷ καταπρόμηνος ἔλεγε, καὶ δηλῶν
ὅτι τὸ πᾶν αὐτῷ τῶν ἄλλων χαλεπώτερον, καὶ
πλείονος διόμην βοηθείας, καὶ γὰρ δύο ἐγκλή-
μασιν εἶοχον ἦν, καὶ ὅτι αὐτεῖπε, καὶ ὅτι τῶν
ἄλλων ἐκωτὸν πρὸς θῆκε, μᾶλλον δὲ καὶ τρίτον, ὅτι
τὸ πᾶν αὐτῷ ἀνέθηκε, ταῦτα ἐνὶ ὧν ὁ Χρι-
στὸς, εἶπαστο γινώσκαι τὸ πᾶν, καὶ ἄλγιστος καὶ τὰς ἀλλὰ το
αὐτοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀποτέίνεται, Σίμων γὰρ φησὶ Σί-
μων, ἰδὲ, ὁ Σατανᾶς ἠτήσαστο ὑμᾶς σκιδάσαι ὡς πῶν
οἶπν, ταῦτα θορυβῆσαι, ταράξαι, πείρασθαι. Καὶ,
εἰ πάντας ὁ Σατανᾶς ἠτήσαστο, διατί ἐπεὶ πάντων
εἰπον ὅτι ἐδεήθη, ὅτι καταπρόμηνος αὐτῷ, καὶ δεκνύς
ὅτι χαλεπώτερον τῶν ἄλλων αὐτῷ τὸ πᾶν, πρὸς αὐτὸν
τρέπει τὸν λόγον. Καὶ, ἀμετρος δὲ ἐγένετο φόβος,
ἐπειδὴ σφόδρα αὐτὸν ἐγύμνωσεν ὁ Θεὸς τῆς αὐτοῦ
ἐροῆς, ἐγύμνωσε δὲ σφόδρα, ἐπειδὴ καὶ σφόδρα
ἐν αὐτῷ τὸ πάθος ἦν τῆς ἀνταδίδας καὶ τῆς ἀνιρ-
ρήσεως. ἵνα ἐν ἀντιρρήσει αἰέτῃ τὸ, ἄλγιστος
εἶπαστο ἔτι καταπαύσαι αὐτὸν πάλιν ἀγνοῖαν. Θεοφύ-
λακτος, Σὺ ἄρα Πέτρε ὁπιστρέφεις, ἀγαθὸν ὡς
δειγμᾶ μετανοίας εἶσθαι πᾶσιν, ὅπως μηδὲς τῶν πι-
στοντων σὲ βλέπων ἀπελπιθῇ ποτὲ, καὶ γὰρ Ἀπό-
στολος σὺ ὢν, καὶ ἠρώσῃς, καὶ μετεκλήθῃς, καὶ ἔλα-
βες τὸ πρῶτον, καὶ πάλιν διακινῶν πᾶσι τὸ κόσμον
ἀλλὰ πάλιν μετανοοῦν. ὅτι τῶν ἐν, καὶ ἐκ τῶν τοι-
πῶν πατέρων δεικνύται ὅτι ὁ ἄλγιστος μετανοοῦν ἐ-
δέθη, τὸ Πέτρω ὑπὸ τῆς κυρίας τῆς, ἐγὼ δὲ ἐδεήθην
περὶ σοῦ, ἀλλὰ ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπελπιθῆναι ὑπὸ τῆς με-
τέθας τῶν ἀμαρτημάτων ὡς πεπρωται, καὶ οἷον
παρὰδειγμα μετανοίας.

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τοῦ, Βόσκε τὰ ἀγρία καὶ τὰ κτηνὰ, ἰώαννα κεφαλαίῳ ΙΒ'. ἅπερ ὁ Βελαργίνος μὲν τῷ
Πέτρῳ λέγων ἀρμόζει, ψεύδεται πεφωλώς.

Τῶν σοφιστῶν ὁ ἑξάρχος Βιβλίῳ πρώτῳ περὶ
Πάπας φησὶ, μόνον τῷ Πέτρῳ ἀρμόζει ταῦτα
τὰ λόγια τοῦ Κυρίου. ψεύδεται ὅμως, ἐπειδὴ ἀλλὰ
πάλιν ἀρνήσιν τῆς Πέτρης εἶπον αὐτῷ ταῦτα ὁ κύριος,
καὶ ἔτι εἰς βιβλαῖον τῆς ὁποιοῦν ἀξιώματος, ὅπερ
ἐστὶν ὁ κλησιαστικὸς ὁ Χριστὸς ἐξουσία πρὸς πάντα τὰ
ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας πάλιν κτίσιν, ὡς φησι τὸ Εὐαγ-
γέλιον ἐν πολλαῖς. Παιδαίς εἰσὶ πάντες, ἀλλὰ ἐν ποί-
μνιον δεικνύται, ὅπερ ὑπὸ πάντων τῶν Ἀποστόλων
παράκειται ἐν τῇ ὁμοψύχῳ ὁμοφροσύνῃ, ὡς ὁ κυ-

ριανὸς λέγει ἐν τῷ περὶ οὐότητος Ἐκκλησίας.
πᾶσα ἡ ἐξουσία τῆς Ἐκκλησίας ἐν ταῖς τοῖς ῥήμασι
περιέχεται, καὶ ἴδε αὐτῶν κεφαλὰς πρώτη Πα-
ράγωγος ἔναπν. καὶ γὰρ ὁ ἦν ὁ Πέτρος, τὰς καὶ
οἱ λοιποὶ, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ
Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς, καὶ ὡς οἱ λοιποὶ πα-
τέρες φασὶν. Ἡ ἐξουσία ἡ δοθεῖσα τοῖς λόγοις τῶν
τοῖς, καὶ τῷ, Σὺ εἰ Πέτρος εἰ Πέτρος, καὶ τοῖς ἐξῆς,
ἐδόθη καὶ τοῖς λοιποῖς.

ΒερόσηⓈ βιβλίῳ πέμπτῳ περὶ πίστεως , ὁ ΠέτροςⓈ ποιμαίνων καλῶς τοῖς τῆς πίστεως βρώμασι τὴν τῆ χειρὸς παίοντι , καταπεσὼν , ἀπώλεσεν ἣν εἶχον ἐπιστάτην , τρεῖς ἀρνεψάμηνⓈ , ὅθου καὶ τρίτον ἐρωτᾶται , καὶ τρεῖς ἐκθετεῖται ποιμαίναν , ἵνα ὃν πρὶν τῆ Σταυρῆ τρίτον ἐκνήσαστο, τρίτον ὁμολογήσῃ . Καὶ βιβλίῳ δούτέρῳ περὶ μυστηρίων κεφαλαιῷ ἐβδόμῳ , ὁ ἈπόστολοςⓈ ΠέτροςⓈ μετὰ τὴν σὺν ᾧ τῶν ἐκ τῆς ἐκκλησίας κυρίας Διὰ τὴν ἀνθυπερίστην ἀδελφείαν τρεῖς ἐρωτᾶται , ὅτι καὶ τρεῖς ἠρνήσατο , τὸ γὰρ πρῶτον ΠΑΛΕΪΣ ΜΕΒ, τὴν ἀγάπην τὴν πρὸ τῆ Σταυρῆ δηλοῖ . τὸ δούτερον δὲ , τὴν πρὸς τὴν ποίοντι ἀγάπην . τὸ δὲ τρίτον , ἵνα συγχωρήσῃ αὐτῇ τὸ ἀμαρτήματα . ἸερώνυμοςⓈ ἐπιστολῇ πρὸς Μαρκέλλαν , ἥς ἡ ἀρχὴ , βραχυτάτην ἐπαίον , φησὶ , ΠέτροςⓈ ὁ ἈπόστολοςⓈ τὴν τριττὴν ἀρνήσιν τριττῇ ὁμολογίᾳ ἐξήλειψεν . ἈνυπερίστηⓈ πρᾶξις σκαπτοῦ εἰκοστῇ τέτῳ εἰς τὸν Ἰωάννην , Ἀποδίδεται τῇ τριττῇ ἀρνήσει ἡ τριττῇ ὁμολογίᾳ , ἵνα μὴ ἐλάττωσιν ὁμολογίᾳ ἡ γλῶσσα τῇ ἀγάπῃ , ἡ τῇ φόβῳ , καὶ πλεῖον Διὰ τῆς φωνῆς ἰχθῦσαι τὸν παρὸντα θάνατον , ἡ Διὰ τῆς ἀγάπης ὑπερῃχθῆσαι τὴν παρὸντα ζωὴν , εἰ γὰρ ἡ σήμας τὸν φόβον ἀρνήσασθαι τὸν Ποιμένα , ἔσται σημεῖον ἀγάπης τὸ ποιμαίνειν τὴν κυριακὴν ποίοντι . καὶ πρᾶξις πέμπτῃ εἰς τὴν ἐπιστολὴν Ἰωάννης , Τρεῖς ἠρνήσατο ὁ φόβοςⓈ , τρεῖς ὁμολόγησεν τὴν ἀγάπην , εἰ δὲ καὶ ζητᾷς τί δηλοῖ τὸ τῆς κυρίας πρὸς αὐτὴν , ΠΟΙΜΑΙΝΕ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ ΜΟΥ , μάθε ὅτι τὸ ποιμαίνειν ἐστὶ τὸ διδάσκειν , τὸ τρέφειν πνευματικῶς τρεφῶν . χρυσόστομοςⓈ Ὀμιλίᾳ ἐκτάτῃ εἰς τὸν μαθῶν , Τρίτον δὲ αὐτὸν ἐρωτᾷ , καὶ τρίτον ἐπιτάτῃ , τὰ αὐτὰ δεικνύς , ὅτι ἡμεῖς τὴν πρὸς αὐτὸν τὴν οἰκείαν πρὸς βράτων , καὶ ὅτι τῆς μάλισα τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπης σημεῖον . καὶ , ὅμως δὲ καὶ ἐδείκνυσεν , ὅτι καὶ θάρρος τοιοῦτον , ὡς τῆς ἀρνήσεως ἐξεληλαμμένης ἐγχερίζεται τὴν πρὸς αὐτὸν τὴν ἀδελφῶν . καὶ Ὀμιλίᾳ εἰς τὸν Δανιὴλ καὶ τὰς τρεῖς παίδας , Ἀρνήσεως ἐκδομῶν ἐστὶ κακόν , ἀλλὰ πάλιν πρὸς τὴν πρὸς αὐτὸν ἡγάγε τιμὴν . ΓρηγόριοςⓈ ὁ ΘεολόγοςⓈ Ὀμιλίᾳ τετακτοῦ ἐκτάτῃ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα , καὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἐρωτήσεως καὶ τῆς ὁμολογίας τὸ τελευτῶν τῆς ἀρνήσεως ἐξιδράκωσεν . ἘπιφάνιοςⓈ Αἰρέσεις πωτικῆς ἐκτάτῃ , καὶ Πέτρον ἀνακαλεῖται ὁ κύριοςⓈ μετὰ τὴν ἀρνήσασθαι , καὶ αὐτὸ τῶν τριῶν ἀρνήσεων τρεῖς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν εἰς ὁμολογίαν , ΑΓΑΠᾶΣ ΜΕ ΠΕΤΡΕ ; ΚΑΙ ΘΗΣΙ ; ΠΟΙΜΑΙΝΕ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ ΜΟΥ . Ἰσίδωρος ὁ Πηλεσιώτης βιβλίῳ πρώτῳ , ἐπιστολῇ

οἰαρχεῖν τρίτη, ἡ τριπλή τῷ κυρίῳ παρὰ τὸν Πέ-
τρον ἐρώτησις ἣν ἔστιν ἀγνοία τῆς δεσπόσης ὑπόνοια,
μὴ ἔτι τινὲς ἐξομολογέσθωσαν, ἀλλὰ τὸ τριπλὴν
τῆς ἀρνήσεως τῷ τριπλῷ τῆς καταθέσεως ὁ ἀγα-
θὸς ἰατρός ἐξωστράκισε. Καὶ ἡ πόλις οἰαρχεῖν πον-
ηροῦσιν οὐκ ἔστι, ἢ τριπλὴ πάλιν μεταγνώσκει ἰά-
σασθαι, ἀνάλογον καὶ τῷ τριπλῷ πορσεύμεν καὶ
τὸ φάρμακον. Βασίλειον ὁ μέγας εἰς τὰς ἀσκητικὰς
ἀρετάς κεφαλαιῶν ἑκοστῷ δουτέρῳ, ἱερουργῶν
τῷ θεῷ πῶς τῶν παθομένων αὐτῷ σωτηρίαν, καὶ τῷ
παρ' αὐτῷ τῷ Χριστῷ παιδουόμεθα, Πέτρον ποι-
μῆνα μετ' ἐαυτὸν τῆς ἐκκλησίας ἐαυτὸν καθιστώντος,
Πέτρος γὰρ φησὶ φιλεῖς με πλείον τῶν; ποιμαίνε
τὰ πρόβατα. καὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἐφεξῆς ποιμέσι καὶ
Διδασκάλοις πῶς ἰσὺν παρέχοντ' ἐξουσίαν, καὶ
τάς σημεῖον, τὸ δεσμεῖν ἅπαντας καὶ λύειν ὡς περ
ἐκείνους. Καὶ ὡς τῷ λόγῳ περὶ ὑπακοῆς, Πέτρον ποι-
μῆνα τῆς ἐκκλησίας ἐαυτὸν καθίστησι, Πέτρος γὰρ
φησὶ φιλεῖς με πλείον τῶν; καὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἐφε-
ξῆς πῶς ἰσὺν παρέδωκεν ἐξουσίαν, καὶ τὰς σημεῖον
τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν ἅπαντας ὁμοίως. Θεοφύλακτος,
Ἐρωτᾷ δὲ αὐτὸν ὅτι τρίτη, ἀλλὰ μὴ δακνύς ἰσὺν
ποιᾷται φροντίδα τῶν πισδόντων, καὶ ὅτι ποῦρον
ἀγαπᾷ τὰ πρόβατα, ὥστε καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπης
τῆτο ποιᾷται τεκμήριον, τὸ τῶν προβάτων περι-
εσθῆναι, ἀλλὰ δὲ καὶ τῷ τριπλῷ τῆς ἐρωτήσεως καὶ ὁ-
μολογίας τὸ τριπλὸν τῆς ἀρνήσεως θεραπεύει. Κύ-
ριον Ἀλεξανδρείας, ἀκράτῳ γὰρ δέματι κατα-
ληφθεὶς ὁ Θεοπέπλητος Πέτρος, ἡρῆσατο τρεῖς τὸν
κύριον, θεραπεύει τὸ πεπονηθὸς ὁ κύριος, καὶ ἀν-
ταπαιτῆ ποικίλως πῶς εἰς τρίτον ὁμολογίαν, αὐτί-
σταθμον ὡς περ ἐκείνῳ τῆτο τιθεῖς, καὶ αὐτίστερο-

πον τοῖς πταίσμασιν ἐξαρτῶν πῶς ἐπανόρθωσιν.
καὶ, ἔκτεν Ἀλλὰ μὴ τῆς εἰς τρίτον ὁμολογίας τῆς
μακαρίας Πέτρος τὸ ἐν τριπλῷ γενοῖς κατηργήθη
πλημμέλημα, Ἀλλὰ δὲ τῷ φανῶν τὸν κύριον, Βόσκε
τὰ πρόβατα, ἀναμένει ὡς περ τῆς ἡδὴ δοθείσης
δοποσολῆς αὐτῷ γινέσθαι νοεῖται, τὸ μεταξὺ λύει-
σαι τῶν πταισμάτων ὁμιλίσμων, καὶ πῶς ἐκ τῆς ἀν-
θροπίνης ἀποκρίσεως μικροψυχίαν ἐξαφανίζουσα.
ἀμμῶνι, ἀναζωπυρῆσαι αὐτὸν βεβλόμενον ἐκ τῆς
κατὰ πῶς ἀρνήσιν ἐξουσίας, ἐρωτᾷ αὐτὸν, καὶ Ἀλλὰ
τῶν τριπλῶν ἐρωτήσεων καὶ καταθέσεων ἐξαλείφει
τὰς τρεῖς φωνὰς τῆς ἀρνήσεως, καὶ Ἀλλὰ λόγων ἐπα-
νορθῶν τὰ ὅτι λόγοις γνωόμενα πταίσματα, ἔστι δὲ
γέγονον ὅτι τὰς τρεῖς ὁμολογίας ἀπαιτῆσθαι τὰς
μέλλοντας βαπτίζεσθαι. Ἀπολινάριος, τῶν περὶ 15
αὐτῷ ἐρωτήσεων ποιᾷται, ἀλλὰ μὴ ἀέμνησεν αὐτῷ ποιῶν
τὸ ὡς ἄγγελμα, ἀλλὰ δὲ καὶ τῆς τρίτης γνωμῆς
ἀρνήσεως ἀναμνήσκων, καὶ τριπλῷ ὁμολογίαν τῆς
ἀγάπης αὐτῇ τῆς τριπλῆς ἀρνήσεως ἀνταπαιτῶν,
καὶ πῶς περὶ τῆς ὑπερησίας ἀνταπαιτῶν, 20
ἐν ἔργοις ὁμολογήσει Χριστὸν, ὅτι λόγοις ἡρῆσα-
το, σωτηρίας ἀνθρώπων ἐπιδεικνύμενον. σημεῖον
ὅτι ἔστι, ἀμμῶνι καὶ ἀπολινάριον κένται ὡς
τῇ σειρά ὡς τῷ κατὰ ἰωάννην εὐαγγελίῳ. Ὁ οἰ-
κουμενικὸς ὡς τῇ ἐξηγήσει τῶν πράξεων, ἰσὺς μὴ 25
πάντων, φησὶν, ἐαυτὸν ἔξωσε τῷ χορῷ τῶν ἀπο-
στόλων, ὁ δὲ Πέτρος καὶ σιωπῶν, καὶ πρὸς τῷ διδα-
σκαλῷ Ἀλλὰ τῷ τριπλῷ τῆς ἐρωτήσεως ἀνακέκληται.
ἰωάννης ὁ δαμασκηνός, τῷ τριπλῷ τῆς ἐρωτήσεως τὸ
τρίτον τῆς ἀρνήσεως ὁ Χριστὸς διωρῶσατο. ταῦτα 30
ἀγιοὶ Πατέρες μαρτυροῦσι πᾶσι, καὶ φρονημά ἐστι
τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ὡς ὁ αὐτίλεγων, ἀίρετικὸς ἐστίν.

ΒΙΒΛΙΟΤ. Ι. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀντίθεσις παπιστῶν, ὅτι ἡ δὸς Σίμωνος εἰς Πέτρον μετωνυμία ἐστὶ σημεῖον ἐξουσίας. καὶ λύσις αὐτῆς.

Ἀλλὰ ῥητέον, καὶ τοὶ περὶ τὰς εἰρηται αὐ-
τέρῳ, ὅτι τῆς τὸ σόφισμα πόρρω τῆς ἀλη-
θείας ἐστίν, ἐπειδὴ περ τῶν ἀγίων καὶ τῶν Πρωφη-
τῶν τὰ ὀνόματα, τὰ μὴ ἔτις ἐξ ἀρχῆς ὡς ἔχον
ἀφῆθη, τὰ δὲ μετεκληθήναι, ὡς ἐκ τῆς παλαιᾶς ἢ
Σάρα μετωνομάθη Σάρρα, ὁ Ἀβραμ Ἀβραάμ, ὁ
Ἰακώβ Ἰσραήλ. ὡς δὲ τῇ νεᾷ ὁ Σίμων, Πέτρος,
ὁ ἰωάννης καὶ ὁ ἰάκωβ, Βοανεργές μετεκληθή-
σαν. ὅθεν ὁ Χρυσόστομος ἰωάννης κεφαλαιῶ πρώ-
τῳ φησὶ, τῶν μὴ ἔτις ὀνομασθῶν, ἦτοι τὸν Σί-
μωνα, Πέτρον, τὰς δὲ περὶ ἰάκωβον, ἡδὲ θρο-
νῆς. τίνος οὐκ ἔστι τῆς ποιᾷ; δεικνύς ὅτι αὐτὸς
ἐστὶν ὁ καὶ πῶς παλαιῶν δεδοκός, αὐτὸς καὶ ὁ τὰ ὀ-
νόματα μετεβλήθη, πολλαὶ δὲ καὶ ὁ ἀγνοεῖται
τὰ ὀνόματα ἔθηκεν, ὡς τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Σαμ-
ψὼν, καὶ ἰδε καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. Ὁ

αὐτὸς ὁμιλῶν πρώτη εἰς πῶς πρὸς ῥωμαίους ἐπὶ 40
λίῳ, Σαῦλον ὄντα, Παῦλον ἐκάλισεν, ἵνα μὴ
δὲ ταύτῃ τῶν ἀποστόλων ἐλατῶν ἔχη, ἀλλὰ ὅπερ
ἔχον ἐξαίρετον ὁ κορυφαῖος τῶν μαθητῶν, τῆς
καὶ αὐτὸς κτήσεται. καὶ ὁ Θεοφύλακτος ὡς τῷ
τόπῳ τῆτῳ, τίνος δὲ οὐκ ἔστι Σαῦλος Παῦ- 45
λος οὐκ ἐκλήθη; ἵνα μὴ δὲ κατὰ τῆτο ἐλατῶν
τῷ κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων. καὶ ὁ οἰκουμενικὸς ὡς
τῷ δεκάτῳ ὀνότῳ κεφαλαιῶ τῶν πράξεων, ἵνα
ὅπερ ἔχον ἐξαίρετον ὁ κορυφαῖος τῶν μαθητῶν,
τῆς καὶ αὐτὸς κτήσεται, καὶ πλείους οἰκιστέας 50
ὑποθέσιν λάβῃ. Ὁ αὐτὸς ὡς τῷ πρώτῳ κεφαλαιῶ
τῆς πρὸς ῥωμαίους, Διατῆτο δὲ δὸς Σαῦλος εἰς
Παῦλον μετετέθη, ἵνα μὴ δὲ ὡς τῷ φανῶν ἐλατῶν
ἔχον τῶν ἀποστόλων, μὴ δὲ αὐτὸς τῷ κορυφαίῳ Πέ-
τρος. Ἐπεται γὰρ ἐκ τῶν μὴ μένιν τὸν μακάριον
Πέτρον

Πέρσων μετονομασθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἄλλος ὅτε τῇ πα-
λαιᾷ ἢ ὑπερῆρα. καὶ ὅτι τὰ οὐκ ἀναγνωστὰ ἀφ' ὅρων ἐστὶν
ἐμφανισαμένη πρῶτον καὶ εἰς ἑπτά ἐκ' ἄλλοις, ἢ ὁ μὴ

μετρησόμενα ζώοντα ὅσα ἔχει λαβὴν χάρισμα καὶ ὑπερ-
βολῶν σπαρδαίως ζῶντος·

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Ἀντίθροισι παπισίν δατέρει, ὅν ὁ κύριος μετὰ μόνον τῷ Πέτρῳ τὰ δίδραχμα δέει, ἔχει αὐτὸν κατ' ἱξασίαν μαζίονα πᾶν Ἀποσόλων. καὶ λύσις αὐτῆς.

10 **Α**λλὰ ρητέον, ὅτι ἐμὴ ἦν ὁ Πέτρος πρωτότοκος, ὡς αὐτὸς εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος, Δός αὐτοῖς αὐτὴ ἐμὴ καὶ σὺ. Ἀλλὰ Ἀνατρεψαμένη αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ κεφαλὰς τῆς κατὰ Ματθαῖον, Ἀντί ἐμὲ δὲ καὶ σὺ εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς πρωτότοκος ἦν, ἡ γὰρ ὁ Πέτρος. δούτερον, ὅτι οἱ μαθηταὶ ἐκ τέτταρσεντα δύο ἀνθρώπων. καὶ περσελθόντες τῷ Κυρίῳ εἶπον, τίς μέζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; ὁ δὲ περσεκαλεσάμενος παιδίον, εἶπεν, 20 εἰ μὴ ὑπακούητε, καὶ γινώσθε ὡς τὸ παιδίον τέτε, ἐμὴ εἰσελάθτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. καὶ ὡς ἐρμηνεύων ὁ Χρυσόστομος, λέγει, ὅτι καὶ μὴ γάρ φησιν ἐξεταζέτε τίς μέζων, καὶ περὶ πρῶτων φιλονεικεῖτε, ἐγὼ δὲ τὸν μὲ πάντων ταπεινότερον γινώσκον, ὁ δὲ τῆς ἐσόδου τῆς ἐκείᾳ ἄξιον εἶναι φημι. Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ τόπῳ τῷ ἐν τῇ σερᾷ, οἱ μὲν ἄλλοι ἀνθρώποι δὲ ὧν ἄρχεσι λαμπρύνονται, καὶ ἰδὼσι τῶν πρῶτων, εἰδὲ ἐμοὶ μαθηταὶ δὲ ὧν ταπει-

ἡντο, ἡμῶνται, τὲν δὲ ἔπε, θέλων αὐτῶν κα-
 πασέειν τὸ φένημα . Ο αὐτὸς αὐτῇ σεραῖ, Τόμω
 οδύτέρω, διὰ τῶν δαίμωνιν ὅτι ἐθιμκόνει τὸ
 πρωτεῖον ἐραῦ, καὶ γὰρ τυραννικὸν τὸ πάθος, καὶ
 σωχῶς ἐνοχλεῖ καὶ μεγάλοις ἀνδράσι, Δρατῆ-
 π καὶ σφιδρύτερας δεῖται πληγῆς . κεφαλαῖω δε-
 κάτῳ ὀγδόῳ . Ο αὐτὸς Τόμω πρώτῳ τῆς σεραῖς,
 καὶ ἡμῶς διδάσκων, ὅτι ἐδεῖ σκαυδαλίζειν εὐθα-
 ἐ βλαπόμεθα, καὶ διατῆν Φησὶ τῷ Πέτρῳ, δὸς
 τὸ τέλος . ἵνα δὲ δῶξη ὅτι Θεὸς ἐστὶν ἀπαύτων, καὶ
 τῆς θαλάσσης κρατεῖ, ἐξαπέστειλε πῖν Πέτρον αἰ-
 τε κομίσει πῖν Στατήρα ἐκ τῆ ἰχθύος . Ἐν τῷ
 αὐτῷ Τόμῳ, εἶδε ὅτι τῶν ὑδάτων βαδίζων, πῖν
 αἶμον ἐφορῆξεν, καὶ τῶ ἐποίησεν αὐτὸν μὴ ὑψη-
 λοφροεῖν . Ἰδεὶ ἐν τῷ αὐτῷ Τόμῳ καὶ ἄλλα ποικί-
 τοιῶνται, ἀναιρέτικα ὄντα τῆς θρυλικῆς τῆ Πέ-
 τρε μοναρχίας . τίως, τὲν δηλοῖ ὑπόταξιν πρὸς
 τὸν ἐγκόσμιον Βασιλέα . Ἰδεὶς πῖν Θεοφύλακτον ἐν
 τῷ τόμῳ τῷ .

39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Αὐτῶν πεπρωμένων τρίτη, ἡ πρώτη ἐξελίγη ὁπίθους τῶ ποιμαίνειν τὰ ἱεῖρα, διὸ καὶ μοιάρχης . καὶ λύσις αὐτῆς .

35 Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὥσπερ ἐδόθη τῷ Πέτρῳ
ἡ περιτομή, ὕτως ἐδόθη τῷ Παύλῳ ἡ ἀκροβυστία
ὡς αὐτῷ ὁ Παῦλος γράφει πρὸς Γαλάτας, ἐν ᾧ φη-
σιν ὁ Χρυσόστομος, ὡς περ ἐν ἀκροβυστίᾳ ταῖς ἐθνη
καλῶ, ὕτω καὶ περιτομῇ Ἰουδαίους, καὶ δέκνυσιν
αὐτοῖς ὁμόημοι ὄντα λοιπὸν, καὶ ἔτι τοῖς ἄλλοις ἐαν-
40 ῶν, ἀλλὰ τῷ κορυφαίῳ συγκρίνει, θεοκτὺς ὅτι
τῆς αὐτῆς ἑκάστη ἀπῆλυσεν ῥίζας. δόκειν,
περὶ τῆς εἰρηπαι ἀνωτέρῳ κεφαλῇ πρῶτῳ, ὅτι
κοινῶς οἱ Ἀπόστολοι τῆς Οἰκονομίας Προμυθῶσι τῇ αὐτῇ
ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει καὶ ὡεργείᾳ, καὶ καθάπερ οἱ-
45 κίαν μίαν τῷ Οἰκονομῶντι διονέμεντο, καὶ πάντες Χρι-
στῷ μάρτυρες οὗτι Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖται καὶ ἕως ἐσχά-

τῆ τῆς γῆς, σὺ εἰς ὅμας μέρει τῆς οὐκ ἐκ τῆς οὐ-
 ρᾶς ἐπὶ τῆς γῆς. ὁ θς οὐκ ἀποκρίθη. ὁ π-
 λῆς πρὸς τοὺς ἀποστόλους φησὶ, τὸν πέτερον οὐκ ἐκ τῆς οὐ-
 ρᾶς ἐκκλησίαν σὺ ὅλη τῇ ἰταλίᾳ, καὶ σὺ τῇ ἐκκλησίᾳ
 τρεῖτον, ὅτι καὶ ὁ πέτερος ἐδίδασκεν σὺ τῇ ἀκροβυ-
 ρῇ, καὶ ὁ παῦλ· σὺ τῇ περιτομῇ, καὶ ὁ παῦλ·
 καὶ ἰωάννης σὺ τῇ ἁσίᾳ, καὶ ὁ παῦλ· καὶ ἀνδρέας
 σὺ πελοποννήσῳ, καὶ ὁ παῦλ· καὶ πέτερος σὺ τῇ
 ῥώμῃ. ὁ θς ἰσίδωρος ὁ πελαγονίτης φησὶν ὅτι
 ὁ π-λῆς σάκος ἡ ἐβδόμηκος ἡ στή τμήματι τρεῖτω,
 ἕκαστος τῶν ἀποστόλων, ὡς ἐπὶ ἐπὶ μίαν ὁπο-
 λαβὼν χώραν, ταύτῃ ἐρρύθμισε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

ὁ ἀντίθεσις παπισμῶν τετάρτη ὑπὸ πῶν τῶν χρυσοσόμων ῥητῶν, λέγοντος περὶ Πέτρου ἐν τῇ εἰς ταὶ πράξεις
 ἑκοστῇ πρώτῃ ὁμιλίᾳ, καθάπερ τίς στρατηγὸς περιήσθαι ὀπισκοπῶν, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐξ ὧν συνάγεται ἔχαστον
 τὴν Πέτρου πῶς ἄκραν ἐξουσίαν. καὶ λύσις αὐτῆς ὑπὸ πῶν τῶν αὐτῶν χρυσοσόμων ῥητῶν, ἐξ ὧν καταγράφεται
 Ἀσμπάξ τὸ θεμέλιον τοῦ παπισμοῦ.

Αὐτὸ ἐπὶ τῷ πρώτῳ, ὅτι κατέστηται ἀντιπρὸς κεφαλῇ τῇ πρώτῃ· Χρήσις τῇ χρυσοῦν, φανερὸς παρι-

παριστώσαι πῶς ἄκρην ἰσότητα τῶν Ἀποστόλων
καὶ πῶς ἄκρην ταύτην τῆς Δοκτολικῆς ἀξίας.
δοῦναι, ὅτι τῇ παρέσθῃ χεῖρεσσι αὐτοῖς πῶς ἐξέστησαν,
καὶ γὰρ ὑπογράφω πῶς τότε Φρυγίδα καὶ Ὀπμι-
λειαν τῷ Πέτρῳ, Φιλί, ταῦτα ποίω, ἐκ ἀπῆται
μεῖζονα τιμῶν. ὅς οἱ σημείωσαι, εἰ ἔχει, πῶς οὐκ
ἀπῆται, ἐκ ἔχει δὲ, ἀρετὴ δὲ ἀπῆται. καὶ ἔλεγε ἐξ-
στῶν, ἐπειδὴ τὸ εἰσάτινα ἐξέστησαν ἰδικῶν μεῖζονα
τῶν ἄλλων, ὁ Διάβολος μόνος πρωτογενήσας. ἀλ-
λὰ τιμῶν, τετέστιν διχαρισίαν, ἣ ἐκείνου ὡς τῶν
Ἀποστόλων. τρίτον, ὅτι τότε μὲν ὁ Πέτρος, μεταῦτα
δὲ κληθὲς ὁ Παῦλος, μᾶλλον τῷ Πέτρῳ ἐκοπία-
σας, ὡς δέδεκται ὅτι πρῶτον κεφαλῶν, καὶ αὐ-
τὸς ὁ Παῦλος περὶ ἐαυτοῦ δοκεῖν αὐτοῖς ὅτι τῇ
Γαλιλαίᾳ ὁπισθολῶν. τέταρτον, ὅτι καταστρωτίον
καὶ ταῦτα καὶ ἑτέρας χρήσεις τῷ Χρυσόμοι, πῶς
ἰσότητα τῆς Δοκτολικῆς ἀξίας παριστώσας, καὶ
τὸν Παῦλον ὡς περὶ καὶ τὸν Πέτρον ἰσοτίμον καὶ ἰσο-
δυνάμον Δοκτολικῆς. Ὁμιλία δεκάτη ὁ γὰρ εἰς
τὰς πράξεις, ὁ Φίλιππος τῶν Διακόνων ὧν, ἐκ ἐδί-
δου τὸ Πνεῦμα, ἐπειδὴ ἐκ ἔχει ταύτην πῶς ἐξέστησαν,
τῷ γὰρ τὸ δῶρον μόνων τῶν δώδεκα ἡν, καὶ τῷ
ἡν τὸ τῶν Ἀποστόλων ἐξοίρετον, τὸ μὴ μόνον ποιεῖν
τὰ σημεῖα, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις μεταδιδόναι. ὅθι καὶ
τῶν κορυφαίων, ἐκ ἄλλας τινὰς ἐστὶν ἰδεῖν τῶν ποιούν-
τας. καὶ, καθάπερ ὅτι τοῖς πολέμοις οἱ στρατη-
γοὶ ποιεῖσι, καὶ τὸ ποιεῖν τῶν πολέμων μέγας κατα-
λαμβάνει, τὸ αὐτὸ καὶ ἔστι Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἐξ-
γάζονται. καὶ ὅτι τῷ σὺν δεκάτῳ κεφαλῶν λέγει ὁ
αὐτὸς περὶ Βαρνάβαν, Πολύχρητος ἡν ὁ αὐτὸς καὶ
ἀφελῆς, καὶ τῷ Παύλῳ σωτήρης, διὸ καὶ ἦλθον
ἐπὶ τὸν στρατηγὸν (ἦτοι τὸν Παῦλον) ἐπὶ τὸν μο-
νομάχον, ἐπὶ τὸν λείοντα, ἐπὶ τὸν νόμα τὸ τῇ Οἰκυ-
μένη ἀρετῶν, ὅπως ἀπὸ τῶν ἄντιοχέων ἐχρημά-
τίσθωσαν καλεῖσθαι Χερσαῖοι, ὅτι πρῶτος ἐστὶν αὐτῇ
διέτριψε χεῖρον. καὶ, τῷ Παύλῳ κατόρθωμα,
τὸ κληθῆναι Χερσαῖον, δηλαδὴ τῶν πινέων. καὶ,
σύ δέ μοι ὡς ἀπῆται, πῶς ἔδωκε τῶν περιφανῶν αὐτοῖς
γίνεται διδασκαλός. Κυβερνῶν γὰρ ἔχον διδασκαλίας καὶ
Κυρηναῖος καὶ Παῦλος, ἐκ ἔστι ὑπερέβαινον αὐτὸς,
ἀλλὰ ἔδωκε τῷ τῷ ἡλῶσται, ἔχον δὲ ὅμως καὶ
τὸν Χερσῶν. καὶ, ὅρα τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πάντων
ὅτι ὁμοίως Φρυγίζοντας, ὡς μὲν εἰκῶν πῶς Οἰκυ-
μένην ἔχοντας. Ἡκούσας ὅτι ἡ Σαμαρεία δέδεκται
τὸν λόγον, καὶ ἐπεμψαν Πέτρον καὶ Ἰωάννην. ἦ-
κουσας τὰ εἰς Ἀντιόχων, πέμπει Βαρνάβαν, πο-
λὺν γὰρ τὸ ἄξιωμα ἡν, καὶ ἐκ ἔδωκε τῶν τῶν Ἀπο-
στόλων Χερσαῖον καλεῖσθαι, ἵνα μὴ ἰομιθῶσιν εἶναι
Φρυγαῖες, καὶ τῶν αὐτῶν πεφύλασαι, τότε δὲ
ἀναγκάως Χερσίζονται, ὅτι λοιπὸν ἔδοκε αἰσῶτα
ἔχει τὰ κατ' αὐτὸς, τότε λοιπὸν ὁ πόλεμος ἐπέ-
σεν, καὶ ὡς ἀπῆται ἔδωκε, ὅτι ἡ Δοκτολικὴ ἐξηνέχ-
θη, ἐπὶ ἡν Παῦλος εἰς Ῥώμην μὴ αἰετῶναι.

ὅτι ἦσαν. ἐξέρχονται δὲ ἐκ τῶν πόλεμων διδοί-
κότες, πῶς γὰρ, οἷον πῶς τῶν πολέμων μέλλοντας
ἀπῆσαν. καὶ, ὁ πόλεμος γίνεται λοιπὸν τελευ-
τησάντων τῶν Ἀποστόλων. ταῦτα λόγῳ ἐκόςῳ πέμ-
πῳ κεφαλῶν σὺν δεκάτῳ. καὶ Ὁμιλία τετακτοῦ
δοῦναι, ὅρα τὸν Πέτρον αὐτὸν καὶ Χερσαῖον τῷ
πράγματι, ἦτοι τῆς περιτομῆς, καὶ μέλει τῆς ἡν
ἐκ δαίμονα. ἦτοι ὁπισθολῶν, Φιλί, παρῶσαν ἴσως
καὶ οἱ ἐγκαλέσαντες αὐτῷ ἐπὶ Κορινθίᾳ πάλαι, καὶ
ἐσελθόντες μετ' αὐτῶν, ἀπῆται αὐτὸς ὡς ἀπῆται
μάρτυρας, ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ἡμῖν ὁ θεὸς ἐξε-
λέξατο, τί ἐστὶ ἐν ἡμῖν, ἦτι ἐν Παλαιστίνῃ Φιλί;
καὶ λόγῳ τετακτοῦ τρίτῳ, Σφοδρότερον μὲν ὁ Πέ-
τρος διελέγετο, ἔτος δὲ (ὁ ἀδελφός) ἡμε-
ρώτερον, ἔτος δὲ καὶ ἡν ἐν μεγάλῃ δυναστείᾳ ποι-
εῖν, τὰ μὲν Φρυγίᾳ ἑτέροις ὡς ἀπῆται, αὐτὸν δὲ
Δοκτολικῶν ἀπῆται (ἐν οἷς σημείωσαι
ὅτι ἀναμφιβόλως μέζων ὁ Ἰάκωβος τῷ Πέτρῳ) καὶ
αὐτῶν, ὅρα μετὰ Πέτρον Παῦλος φθέργεται,
καὶ ἔδωκε ὁπισθολῶν, Ἰάκωβος αἰετῶναι, καὶ ἐκ
Δοκτολικῶν, ἐκείνῳ γὰρ ἡν πῶς ἀπῆται ἐγκαλε-
σμός. καὶ, περὶ τῆς ὑποθέσεως, ὡς ἀπῆται
ὅτι ἐκ τυχονικῶς, ὅτι πᾶσι τὰ αὐτὰ δοκεῖ, ὅτι με-
τὰ σκέψει ταῦτα γράφοι. καὶ λόγῳ τετακτοῦ,
κεφαλῶν δεκάτῳ τρίτῳ, εἰ γὰρ Πέτρος ἀπῆται, καὶ
πολλῶν μᾶλλον ἔτος Δοκτολικῶν ἔδωκε. καὶ λόγῳ ἐκ-
όςῳ ἔκτῳ, ὅρα ὅτι τὸ κεφάλαιον ἐν τῷ τοῖς ἦν τοῖς
τρίτῳ, Πέτρῳ, Ἰωάννῃ, καὶ Ἰακώβῳ. τί δὴ ποτε
ἔδωκε τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων ἔτι ἐκάλισεν, ἔτι
ἀπῆται πῶς τῷ Παύλῳ κατήχησεν, ὅτι ἐκ ἐχρήν
δι' ἀνθρώπων ἐκάλισεν, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν Χερσῶν. καὶ
κεφαλῶν ἐκόςῳ ὅγδοον, Ὁμιλία πεντηκστή
πέμπῃ, ὅτι τῶν Οὐρανῶν ὑψηλότερος πάντων, ὁ τῶν
πρώτων κατήχων Παῦλος. καὶ, καθάπερ γὰρ Βα-
σιλῆς ναυμαχῶν, καὶ νικῶν, ἐπέβη τῆς βα-
σιλικῆς ἐκείνης πόλεως, ἦτοι τῆς Ῥώμης. καὶ,
ὅταν Ἀπόστολοι ἐκάλισαν, πάντες αὐτὸν ἐκάλισαν,
ὡς περὶ ὅταν βαπτιστῶν, τὸν Ἰωάννην. ἦν τῷ τοῖς πᾶσι
σημειώτερον, ὅτι ἐκ Παῦλος ἰσοτίμος καὶ ἰσοδύναμος
ἐστὶ τῷ Πέτρῳ, ὡς περὶ καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι κα-
τά τε δύναμιν καὶ ἐξέστησαν καὶ κλήσιν καὶ ἐέργειαν,
καὶ ὁ Πέτρος καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐκ ἦν μονάρχης
ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ κατεβέβη Ἀμαρῶν τὸ
δεμέλιον τῶν παπισμῶν, καὶ πᾶσι αἰσῶτιδες
αἱ ἀρεταὶ αὐτοῦ ἐκάλισαν τῶν πᾶσι αἰσῶτιδες
σοφιστῶν, ἀπῆται τῶν γράφων καὶ πατρικῶν
χρήσεων συμπλέκοντες. ἴδε αὐτῶν ἐκάλισαν πρῶ-
τον κεφαλῶν, πέμπῃ καὶ ἐκόςῳ τρίτῳ περὶ ἰσο-
τιμῶν τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Πέτρῳ. ἴδε καὶ τὸν κε-
ραμῆα Νικόλαον ἐκ τῶν τόμων τῆς κατὰ, ὅτι καὶ
ὡς Δοκτολικῶν ἰδιαίτερος εἰς πᾶσι τὰς ἀντιθέ-
σεις τῶν Λατίνων περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Πάπῶν ἐτυ-
πώσαντο θεὸς ἐκάλισαν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Δ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

5 Εἰ ὁ Πέτρος εἶχεν ἡν. Ἀποδοχὴν ἀρμόζουσαν ἰδίως τοῖς Ἐπισκόποις Ῥώμης, καὶ ὅτι πᾶσιν τῶν πνευματικῶν ἐξουσίαν μεγίστην τῆς ἀποστολικῆς ἔσχε, ἐκ εἶχε.

Οἱ μὲν οὖν ὅπερ ἦν ὁ Πέτρος, ἦσαν καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων πλὴν τῆς πρωτεύουσας τῆς τάξεως, 10 εἴρηται ἰκανῶς, λέγεται δὲ εἶπεν οὕτως, εἶπε ὁ Πέτρος εἶχε τινα Ἀποδοχὴν ἀρμόζουσαν ἰδίως τοῖς Ἐπισκόποις τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης. Τῆς ἀποστολικῆς ἐξουσίας ἔσχε πᾶσιν τῶν ἐν τῷ Θεῷ δοθέντων τοῖς ἀνθρώποις πνευματικῶν ἐξουσιῶν μεγίστην, 15 ὡς εἴρηται ἀνωτέρω μέρος τετάρτης κεφαλῆς πρώτῳ, ἀναμφιβόλως ὁκείνη ἡ καθόλου ποιμαντική καὶ

ἀκριβὴς ἐξουσία ἣν ὦν τῷ Πέτρῳ. ἀλλὰ τίς ἐστὶν ἡ ἀποστολική, ἥτις καὶ παρέσχε πᾶσιν τῶν ἄλλων ἐξουσίαν καθέστηκε, καὶ ταύτῃ ἐδέρμα ἀλλήλοισι, καὶ ταύτῃ καὶ πάντες οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἴσως εἶχον. τῆς δὲ ἐκ τῶν Λατίνων πεπρασμένης ταύτης Ἀποδοχῆς τῷ Πέτρῳ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐς ὧς ὡς ὡς οὐρεθῆναι ἡν λόγον ἰκανόν, ἡ θείαν μαρτυρίαν, πάντα ἀδύνατον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

20 Ἀπόδειξις πρώτη περὶ ἐξίσου Ἀποδοχῆς πάντων τῶν Ἀποστόλων ὑπὸ πάντας τὰς Ἐπισκόπους. Ματθαίος κεφαλῆς εἰκοσῷ ὀγδῶ, καὶ Ἰερώνυμος ὑπὸ τῇ ὀκτῇ Εὐαγγελίου.

Εἰσὶ τῷ ἀποστολικῷ χαρίσματι συνεταγματῆται καὶ πάντες οἱ κατώτεροι ἱερεῖς βαθμοὶ, εἰ καὶ μερ- 25 κῶς, καὶ πρὸς ἡμεῖς διατεταγματῆται, ὡς οἱ Προφῆται καὶ Εὐαγγελισταί, τὰ χαρίσματα τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ἔξῃς, οἵτινες καὶ μερκοὶ ἦσαν ὡς Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι, ὅπερ ὦν τῇ τῶν Ἀποστόλων διακο- νία ἐκ τῷ μερικῶν, καὶ πρὸς ἡμεῖς, καὶ παρ' ἑτέροις 30 ἡμερκοῖς καὶ πρὸς ἡμεῖς διακόνοις ἔμελλε, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀπόλετο, ὅδ' ἦν μερικόν, καὶ εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα διαμένειν ἔμελλε κοινὸν πᾶσι τοῖς μερικοῖς τῆς εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα διαμνήσεως Ἐκκλησίας δια- κόνοις. καὶ ὡς περ πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις ἐξίσου ἐδόθη 35 ἡ ἀποστολικὴ ἐξουσία, ἔτω καὶ τὴν μερικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαμνῆν πρὸς τὰς αὐτῶν διαδό- χους τῇ ἴσῃ ἐξουσίᾳ ἔδωκεν οἱ Ἀπόστολοι τρεῖς, ὅτι ἡ ἐξουσία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκείνη μικροτέρα τῆς δια-

δεξαμένη τὸν Ἰωάννην, ἢ τὸν Παῦλον, ἢ τῷ διαδεξα- μένῃ αὐτῷ τὸν μακάριον Πέτρον, πᾶσι γὰρ ἐξίσου ἐδό- θη ἡ ἐκδοχὴς τῆς αἰωνίας παρρησίας τῆς Κυρίας. Ματθαίος κεφαλῆς εἰκοσῷ ὀγδῶ. ἀλλ' ἔτε δια- φορεῖς τόπων, ἡ πρὸς ὅσων ἀπερχομένων, ἡ καὶ ἐπαρχομένων τῶν ἐξουσιῶν ταύτῃ ποιῇ Ἀπόστορον, ἀλλ' ὡς γράφει Ἰερώνυμος ὑπὸ τῇ ὀκτῇ Εὐαγγελίου, ἡς ἡ ἀρχὴ, Ἀνέγνωμεν ἐς τὸν Ἰωάννην. ὅπως αὖτις ὁ Ἐ- πίσκοπος, ἡ ἐν Ῥώμῃ, ἡ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἡ ἐν Κανθαν- ἰσπόλῃ, ἡ ἐν Ρηγίῳ, ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἡ ἐν Ταίσις τῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἀξίαν καὶ ἱερωσύνης. ἡ δὲ αὐτῆς τῆς πλῆθους καὶ τῆς ποιότητος ἡ ταπεινότης, ἡ ἀνώτερος, ἡ κατώτερος, ἡ ἐκδοχότερος, ἡ χαμμερπέτερος ἢ ποιῇ ποτὲ τὸν Ἐπίσκοπον, ἀλλ' ἐξίσου πάντες οἱ Ἐπίσκο- ποι τῶν Ἀποστόλων εἰς Ἀπόστολοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

10

Ἀπόδειξις δεύτερα ἐκ τῶν τῷ Κυριανῷ ὑπὸ τῇ ὀκτῇ Εὐαγγελίου περὶ τῶν αὐτῶν. καὶ ὅτι ὁ γράφει ὁ αὐτὸς εἰς τὴν οὐδε- σιν τῷ Παμμελιανῷ περὶ τῆς καθέδρας τῷ Πέτρῳ. δεικνύται ὑποβολιμαία.

45 Κυριανὸς ὑπὸ τῇ ὀκτῇ πεντηκστῇ δούτερον, ἥτοι βιβλίῳ τετάρτῳ ὑπὸ τῇ ὀκτῇ δούτερον πρὸς Ἀν- τוניανὸν Φησὶν, ὡς περ μία ἐστὶ ἐν τῷ Χριστῷ εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα ἐν πολλαῖς μέρεσι μεμερισμέ- νη ἡ Ἐκκλησία, ἔτω καὶ ἡ Ἐπισκοπὴ μία ἐστὶ 50 πολλῶν Ἐπισκόπων ἀριθμότητι διασπαρμένη. ὁ αὖτε ὑπὸ τῇ ὀκτῇ ἐξηκστῇ ἐβδόμῃ, ἥτοι βιβλίῳ τρί- τῳ ὑπὸ τῇ ὀκτῇ δεκάτῃ τρίτῃ πρὸς Στέφανον Ῥώμης Φησὶν ὡσαύτως, καὶ περ πολλοὶ ἐσμὲν Ποιμένες, μία ποιμνὴν ὅμως βόσκοντες, καὶ ἅπαντα τὰ περὶ βατα, αἱ ἐκ Χριστοῦ ἐκ τῷ αἵματι καὶ τῷ πάθει αὐτοῦ ἐζήτησαν,

ἀγαγεῖν καὶ διατηρεῖν χρεωστῶμεν. ὁ αὖτε, Πάν- τες εἰς Ποιμένες, ἀλλὰ μία δεικνύται ποιμνὴ, ἡ ἐν τῷ πάθει τῶν Ἀποστόλων ὁμοψύχῳ διαταγῇ βόσκεται, ἡ ἐκείνη σερρώς κατέχει καὶ δε- φουδῶμεν χρεωστῶμεν, ἵνα καὶ τῷ Ἐπισκοπῷ μίαν καὶ τῷ αὐτῷ ἀδιδάκτετον ὑποδείξωμεν. μηδὲς τῷ ἀδελφότητι τῷ ψόφῳ πλανᾷται, μηδὲς τῷ τῆς πίστεως ἀλήθειαν ἀόμῳ ὡς ἀλλοτρίᾳ ἀποφθερέτω. μία ἐστὶν ἡ Ἐπισκοπὴ, ἡς παρ' ἐκείνων τὸ μέρος σερρώς κατέχεται. καὶ ἡ Ἐκκλησία πρὸς εἰς μία ἐστὶν, ἥτις εἰς πλῆθος ἀνταποδοτῇ ὁκταίνεται. ταύ-

τα ὁ κυπριανὸς ἐν τοῖς περὶ οὐότητος τῆς ἐκκλησίας . ἡ δὲ ὁ αὐτὸς γράφει εἰς πλὴν ἐκδοσιν πλὴν Παρμελιανῷ περὶ τῆς καθέδρου τῆς Πέτρης, ταῦτα ἡ παρὲς πλὴν τῆς Ναυαθιανῶν διαίρεσιν δὲ ἀναφέρειν, ὅστις ὁλίσμα ποιῶν κατὰ Κορινθίαν ῥώμης, ἐαυτὸν ἐπίσκοπον ῥώμης χαρακτηρηθῆναι κατεσκευάσκει, ἡ παρὲς σημειῶσιν μυσηλὶ τῆς οὐότητος τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἴδε πλὴν ἐβδόμηκος πλὴν αὐτῆς ὑπερβολῶν, ἡ τέως ἐν ἀληθείᾳ ὑποβολιμαία εἰσὶν, ὡς ἐσημείωσεν καὶ Ποσειδῶν ὁ ἰησώτης ἐν τῇ ἱερᾷ ἐτοιμασίᾳ, καὶ μάρτυς Αὐτῶν Νετομινίς Ἀρχιεπίσκοπος Σπαλάθῃ βιβλίῳ πρώτῳ περὶ Γερουσίας ὁκκλησιαστικῆς, κεφαλῶν ἐβδόμῃ, ἀρι-

θμῷ δεκάτῳ ὁγδόῳ, καὶ ἀνδρέας ὁ ῥιβετός εἰς τὸ ἱερὸν κρητικὸν βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ τετάρτῳ, οἱ πάντες λέγουσιν εἶναι ὑποβολιμαία τὰ αὐτῶν, καὶ ἐν ἀληθείᾳ καθὼς ἐπὶ τῶν παπιστῶν λαμβάνονται, ὡς συμφωνοῦσιν ἐν τοῖς 5 ἐκείνῃ ἀκολουθοῦσι ῥήμασι τῆς κυπριανῆς, ὅτε συμφωνοῦσι τῇ διδασκαλίᾳ καὶ πράξει τῆς κυπριανῆς, ὡς εἰς ἴδεν διὰ τῆς ὑποκαίνης ἀθροιστικῆς ἐκκαρθαγωγῆς Συνοδῆς τῶν ὁγδοηκοσιπέντε ἐπισκόπων, καὶ τῆς ἐβδόμηκος τῆς τετάρτης αὐτῆς ὑπερβολῆς παρὲς 10 Πομπήϊον, καὶ τῆς ὑπερβολῆς Φερμιλιανῆς παρὲς κυπριανῆς, ἡτις εἰς ὑπερβολὴν ἐβδόμηκος ἡ πέμπτη τῆς κυπριανῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ἀπόδοξις τρίτη ἐξ ὧν ἔφη ὁ κυπριανὸς ἐν τῇ τῶν ὁγδοηκοσιπέντε ἐπισκόπων Συνοδῷ καὶ ἐξ ἐτέρων αὐτῶν ὑπερβολῶν, ὅτι ὡς ἐπίσκοπος ἐαυτὸν ἐπίσκοπον τῶν ἐπισκόπων εἶναι ἐνόμισεν, καὶ τὰ ἐξῆς, ἐξ ὧν δέκνυται πλάσμα τῶν παπιστῶν ἡ αἰσῶς ἀφαιρομένη τῆς Πάπας καὶ ἀγνῶστος.

Ἐν αἰνῇ τῇ Συνοδῷ φησὶν ὁ κυπριανὸς, Οὐδὲν ἐκείνου, ἡ τῆς κοινωνίας ἀπεβάλου, ἀλλὰ νομίζοντες δοξάζειν πλὴν ἀλήθειαν, ἡτις εἰσὶν, ὅτι ὡς ἐπίσκοπος ἐαυτὸν ἐπίσκοποι τῶν ἐπισκόπων εἶναι ἐνόμισεν, καὶ φόβῳ τυραννικῷ εἰς πλὴν ἀνάγκῃ τῆς ὑπακοῆς τῶν ἀδελφῶν καὶ ὁπαδῶν αὐτῶν ὑπάγκασεν ποτε. ἔχει γὰρ ἔχει πᾶς ἐπίσκοπος ὡς ἐξέειπεν τῇ ἰσχυρίᾳ καὶ ἐξουσίᾳ αὐτῶν αὐτεξουσίαν, ὡς τε κρινέσθαι ὑφ' ἐτέρων μὴ δυνάσθαι, ὡς αὐτὸν ἐπερὶ ὁμοπαγῇ μὴ κρίνειν, ἀλλ' ὑπερμένοντες πάντες πλὴν κρῖναι τῆς κυρῆς ἡμῶν ἰησὺ χριστῷ, ὅστις εἰς καὶ μόνος ἔχει τὴν ἐξουσίαν καὶ προβάλλειν ἡμᾶς ἐν τῇ διοικήσει τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ περὶ τῶν ἡμετέρων ἔργων λόγον λαβεῖν. ταῦτα ὁ κυπριανὸς ἐν τῇ Συνοδῷ τῶν ὁγδοηκοσιπέντε ἐπισκόπων. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ συνοδικῇ αὐτῆς ὑπερβολῇ παρὲς Στέφανον ῥώμης ἡτις λέγεται ὑπερβολὴ ἐβδόμηκος ἡ δούτρεα τῆς κυπριανῆς, ταῦτα φησὶ, τῇ συνοδικῇ ἀδελφῇ περιπόθητε καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπλῆς ἀγάπης ἀναφέρου, πιστεύοντες ὅτι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῆς σῆς δόξα βίας καὶ τῆς πίστεως, ἡ ἐδόξεν ἡμῖν, καὶ σοὶ ἀρετὰ εἶναι, καὶ ὡς ἐβίβη δηλαδὴ καὶ ἀληθῆ, εἰ καὶ καλῶς εἰδόμενοι ἡμᾶς, οἷον τὸ ἀπαξ ῥηθὲν ἐβλάστηται ἀποβλάσκειν, ὅτε πλὴν ἐαυτῶν προέθεον μεταβάλλειν, ἀλλὰ φυλαττομένη μεταξὺ τῶν ὁμοπαγῶν τῆς συνοδῆς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὁμονοίας, μερικὰ ἡμᾶς, ἡ παρ' αὐτῆς ἀπαξ ἡρπᾶγη μέχρι τέλους κατέχευεν, ἐν ᾧ πράγματι ὅτε ἡμεῖς βίαν

ἡνὲ ἐποιήσαμεν, ἡ νόμοι ἐδώκαμεν ἔχοντες ἐκάστη παρὲς αὐτῶν ἐν τῇ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας διοικήσει ἐλαύ- 5 σερν τῆς αὐτῆς θελήσεως τὸ ἀντιθέσθαι τῆς ἀποδοῦναι αὐτὸν περὶ ἐαυτῶν τὸν λόγον τῷ κυρῷ. εἰ δὲ αὕτη ἡ ὑπερβολὴ τῆς παρὲς συνοδῆς τῶν Ἀφρι- 25 καίων ἐπισκόπων, οἵτινες ἦσαν ἐβδόμηκοντα καὶ εἰς, περὶ τῆς ἀναβαπτίζαντες αἰρετικὰς ἀθροιστικῆς. καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν παρὰ τῆς στεφάνου ἀποκρητικῆς ὑπερβολῆς, ἐκ αὐτῆς ἔλεγεν ὁ στέφανος, μὴ θεῖν ἀναβαπτίζαν, ἐγένετο ἡ συνοδικὴ τῶν ὁγδοηκο- 30 σιπέντε ἐπισκόπων, ἐξ ἧς εἰσὶν ἡ ἑπτακῶν αἰωτέ- ρω τῆς κυπριανῆς. ἀπεβλήθη εἰς πλὴν Συνοδὸν ἐκεί- νῃ καὶ ἡ γνώμη τῆς στεφάνου, καὶ γέγονεν διόφαν- σις εἶνα ἀναβαπτίζονται οἱ αἰρετικοί. ἐκ ἀριεῖται δὲ τὰς Συνοδὸς ταύτας ὅτε ὁ βαρβάρως ἐν τῇ ἀφρι- 35 κασιανῇ πατρικῆς ὁγδόῳ ἔτα, ὅτε ὁ βίβιος τό- μος πρώτῳ τῶν Συνοδῶν, καὶ Παρμελιῶς ἐν τῇ παρολογῇ τῆς ἐκκαρθαγωγῆς τῶν ὁγδοηκοσιπέντε ἐπισκόπων Συνοδῆς. εἰς τὰς πράξεις τῆς κυπριανῆς, ὅτι τρόπον καὶ εἰς τὰς ὑπερβολὰς τῆς αὐτῆς παρὲς 40 πηϊόν, καὶ τῆς Φερμιλιανῆς παρὲς κυπριανῆς, ἡ τῆς στεφάνου γνώμη ἰσχυρῶς ἀπρβάλλεται καὶ κατοπο- λεμεῖται. καὶ εἰ δὴλον καὶ ἐκ τῶν τῶν πλάσμα τῶν παπιστῶν περὶ τῆς αἰσῶς ἀφαιρομένης, καὶ ὅτι τὸ τοιαῦτον ἦν παντελῶς ἀγνώστον τῷ κυπριανῷ καὶ τοῖς 45 αὐτῶν ὁπαδοῖς, καὶ τῷ Φερμιλιανῷ, καὶ τοῖς ἐπι- σκόποις τῆς Ἀσίας, καὶ ἴδε περὶ τῶν ἀνωτέρω βιβλίων πρώτων κεφάλαιον δέκατον οὖτον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

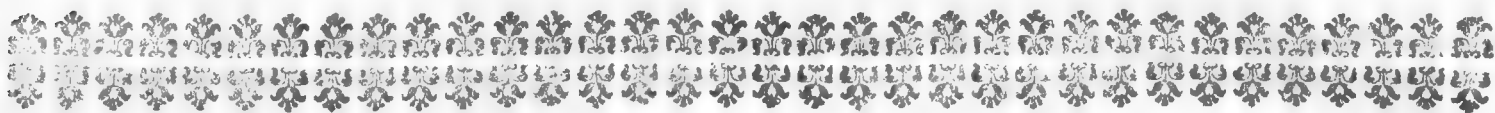
Ἀπόδοξις τετάρτη ἐκ τῆς ἐπιφανείας, ἰσχυρῶς καὶ ἀσχυρῶς, ὅτι ὡς ἐπίσκοπος διεδέ- 5 ξατο τὸν Πέτρον εἰς ἰδικήν τινα ἐξουσίαν, ὡς τε πάντες οἱ ἐπίσκοποι τῇ ἀξίᾳ καὶ ἐξουσίᾳ ἴσοι κατὰ κυπριανόν.

Ἐκείνη τὰ λόγια τῆς κυπριανῆς καὶ παρὲς Στέφανον ῥώμης γεγραμμένα, καὶ ὁ ἰερόσυλος ἀναφέρει παρὲς 10

Ὅτι ἐδιδόταί τις πρὸς Ἐπισκόπων, καὶ Πατριάρχης ἥ, ἔχας ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτῇ ἀντ' αὐτοπραγμάτων ἔξουσιαν, ὅσοι ἢ νῦν ἐν Ῥώμῃ Διόδοχῃ τῷ Πάπᾳ πλάσμα καὶ παροζόμῳ σφαιραῖον καὶ Διολοικῆς σκλήης μυθάρειον.

Κὶ δὲ καὶ περιλάβουσιν οἱ παπισταὶ ἐγκώμια τινὰ καὶ
 ὀνόματα ὑπέρβουλα ῥηθῶσι τῇ Ἐπισκόπῳ Ῥώ-
 μης, ἀλλ' ἔδὲ τῆτο βοηθεῖ αὐτοῖς ἐκ σύστασιν τῆς
 αὐτοῦ Ἀναδοχῆς, καὶ ἴδε αὐτῶν τὰ δούτερον μέ-
 ρος πῶς ἔχουσιν κεφάλαιον. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος
 εἰ καὶ ἔχει τὸν ἀρετὴν βαθμὸν ἐκ τῇ Ἐκκλησίᾳ,
 ἐξ οὗτος οὕτως ἔχει ἀποκριτικὴν ἐξουσίαν ἐν
 τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτῇ, ἀλλὰ τὰ πάντα πράττει μετὰ
 τῆς ἐκκλησίας καὶ ὑποκρίσεως τῇ πρεσβυτερίᾳ, ἥτοι
 τῶν κληρικῶν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω μέρος τρίτον κε-
 φαλαίῳ ἐβδόμῳ. εἰ δὲ καὶ εἰσὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
 Πατριάρχαι, ἀλλ' ἔκ εἰς ὧς τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ
 ὧς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ὀικουμενικῶν Συνόδων,

ἔχουσιν ὁμοῦς ὥστε ἔχον αὐτὰς ἑτερόν τινα βαθ-
 μὸν Ἐπισκοπικῆς ἐνδὲ τὸν κοινόν, ὡς ἐρεῖται, εἰ δὲ
 καὶ ἔχουσιν ἀξίωμα μείζονος τάξεως καὶ Διοικήσεως,
 ἐκλήτοι γὰρ μετὰ γερικῆς τιπὸς ἐξουσίας· εἰς πᾶν κα-
 θόλου Ἐκκλησίαν, ἀλλ' εἰς τινὰς τόπους διωρισμένους ἰο-
 ῦναι τῶν Κανόνων, καὶ εὐδὲ ἐν τέτοις σφαιραῖσιν ὁπο-
 λευρχίως, ἢ αὐτοκρατορικῶς, ἀλλὰ κατὰ τὴν γε-
 φύην, κατὰ τὰς Κανόνας, κατὰ πᾶν κοινὴν τῆς
 καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐνδὲ δόσιν καὶ συνοδικῶς.
 Φαίρειν ἔν ὅτι ἡτὶ Παπὰ φημιζομένη Διδοχὴ ἐν
 τῇ Ρώμῃ ἐνδὲ τῇ ἰερέα, εἰς πλάσμα, καὶ ἐνδὲ
 ἀθλοῖς ἀνθρώποις καὶ δεσποδαίμοσι παζόμενον σφαι-
 ρεῖον, καὶ ἐν σκληρῇ Διδοχῇ Διδοχῇ μυσταῖον.

ΒΙΒΛΙΟΤ. Ι. ΜΕΡΟΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπειδὴ ὡταῦθα ὁ λόγος ἐστὶ περὶ ὀκκλησιαστικῆς λαοδοχίης, ἥς ἡ συνέλευσις αἱ Κληῖδες τῆς βασιλείας τῶν ἁγίων Ὁυρανῶν, διοικεῖται ἐν ὀλίγοις περὶ αὐτῶν, ὧν τῆς ἐξουσίας τρεῖς τάξεις τίθενται αἱ Σχολαστικοί, λαφύ-
ρως ἀποκαλύπτοντες καὶ διαιρεῖντες.

ΤΡᾶς τάξεις ἐξουσίας τίθενται αἱ Σχολαστικοὶ εἰς τὸν Πάπαν καὶ τὰς λοιπὰς Ἐπισκόπους, πρῶτῳ πᾶσι τῷ βασιλεῖ, δεύτεραν διοικήσεως ἐσωτερικῆς, τρίτῃ διοικήσεως ἐξωτερικῆς, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπὸ τελεῖν τὰ μυστήρια, ἡ δὲ δεύτερα ἀναφέρεται πρὸς τὸν λαὸν τῷ Θεῷ, εἰς τὸ κυβερνᾶν δηλαδὴ πᾶσι ἐσωτερικῶς τῶν πιστῶν σωαίδησιν, καὶ ἡ τρίτη εἰς αὐτὸν τὸν λαόν, εἰς τὰ ἐξωμύτοι ἡθ. εἰς ταῦτα δὲ πᾶσι τρίτῳ βέλονται εἶναι ἀνισότητά τῆς ἀξιοδοχῆς, καθ' ἧς ἐξ ἑκάστη μεταταῦτα. Ἔτι ῥητέον σαφέστερον, ἐσωτερικῶς διοίκησιν καλεῖσιν ἐκείνην, δι' ἧς ὁ Γέροντες διώκεται συγχωρεῖσθαι τὰ ἐξομολογησάμεν πρὸς αὐτὸν ἁμαρτωλῶν, μὴνύων καὶ πᾶσι ἱκανοποίησιν. ἐξωτερικῶς δὲ διοίκησιν λέγουσιν ἐκείνην, δι' ἧς οἱ Γέροντες τὰς φανεράς ἁμαρτάνοντας τὰ ἀφορ-σμῶν δεσμεῖν, παρέχοντες αὐτοῖς παντοίας καὶ ἄλλας ἐξωτερικὰς παιδείας, ἀφ' ὧν καὶ συγχωρεῖσθαι αὐτοῖς ὅτ' αὐτὸν βέλονται. καὶ ἐκείνη μὲν τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν καλεῖσιν διοίκησιν ἱερατικὴν, ταύτην δὲ τὴν ἐξωτερικὴν διοίκησιν λέγουσιν διοίκησιν Ἐπισκοπικὴν. Ἄλλοι δὲ τὴν μὲν ἐσωτερικὴν διοίκη-

σιν καλῶσιν ἐξέσιαν τῶν κλειδῶν τῆς τάξεως ὡς τῇ
 Φόρῳ τῆς σωειδήσεως, ἥτοι τῆς μετασείας, ταύτῃ 30
 δὲ τὴν ἐξωτερικὴν καλῶσιν ἐξέσιαν τῶν κλειδῶν τῆς
 διοικήσεως ὡς τῇ κλειτρῷ τῇ ἐλεγκτικῇ εἰς τὸ δεσμεῖν
 διὰ τῆς ἀφορισμοῦ καὶ λύσιν διὰ τῆς ἀφορισμοῦ. Ἀλ-
 λὰ οἱ δὲ καλῶσιν ἐκείνην μὲν, δηλοιοῦν τὴν ἐσωτερικὴν
 κλειδα τῆς τάξεως, ταύτῃ δὲ τὴν ἐξωτερικὴν κλειδα δι- 35
 ημολογίας, ὅπως γε τὸν οὐρανὸν τῆς διημολογίας ἐγγί-
 ζει τῇ κλειτρῇ ἐξωτερικῇ ἐξέσιᾳ. Ἐν δὲ αὐτῇ δια-
 ρέσει διαρῶνται αἱ κλειδεὶς εἰς τὴν κλειδα τῆς γνώσεως
 καὶ τῆς ἀποκρίσεως, καὶ εἰς τὴν κλειδα τῆς γνώ- 40
 σεως ἢ τῆς ἰαχῆς. Οἱ αὐτοὶ τὸ τῆς δυνάμεως ὄνο-
 μα, ὅπερ αὖτως ἐπὶ κοινὸν, σωάτῃσι τῇ δυνάμει
 τῆς κρίναι, ἢ τῆς ἀποφαίνεσθαι, ὥτως αὐτὴν τὴν
 κλειδα διαρῶντες διὰ τῆς δυνάμεως τῆς κρίναι καὶ
 διακρίναι πρὸς τὴν ἀποφάνεσθαι, ἀμφοτέρω δὲ ταύτῃ τὴν
 κλειδα λέγουσιν εἶναι ἀποφάνεσθαι ἀμφοτέρω τῇ βήματι 45
 τῇ τε τῆς σωειδήσεως, ὅπως τάτῃσι τὸ ὄνομα τῶν κλει-
 δῶν τῆς τάξεως, καὶ τῇ βήματι τῆς αἰτίας, ὅπως λέ-
 γονται κλειδεὶς διημολογίας, διότι εἰς παῦ ὅρθον κριτή-
 ριον ζητεῖται ἡ γνώσις τῆς πράξεως καὶ ἡ ἀπόφασις.

ПАРАГРАФОН В'.

ὅτι μιᾶς ὕψους ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ βήματι τῆς Κληδὸς καὶ ἰδιαιτάτης τῇ Ἐπισκόπῳ, βλάσφημον δέκνυται καὶ καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν Λατίνων πῶς ῥηδολύτῳ τὰς ἱεραρχικῶν, πῶς δὲ τρεῖς ἐπισκοπικῶν. καὶ περὶ τῶν ποταχῶν ἀνεργούντων ἐν τῇ ἐξωτερικῇ βήματι.

Αγνωστα ἦσαν τοῖς πάλαι ἀγίοις πατέρι ταῦτα
τὰ κρυφὰ καὶ ὁμόματα, καὶ αὐτοὶ αἰσθαφῆς καὶ
σοφιστικῆς διαρέσεις, πλὴν ὁρθῶς ἐνοουμένη ταύ-
τας εἰ δεξιόμεθα, ἐδὲ ἡμῖν ἐμποδῶν ἐσιν. Οὐκ ἐστὶ
δὲ ὁρθὸν τὸ, ὅτι ἱερεὺς δυνάται συγχωρῆσαι τῇ
ἐξομολογητικῇ πρὸς αὐτὸν ἀλατρωτῇ, ἔδει γὰρ αὐτὸς
εἶπαι, ὅτι ἐπίσκοπος, ἢ ὁ ὡς τῆς ἐπισκόπου λα-
βὼν ἐξουσίαν ἱερεὺς, ὅπερ καὶ ἡ ἐν Τριδίνῳ Σύ-
νοδος, καὶ οἱ παπῶν ἐπιστολὴν ἔσται, ἐκ ἐδωκέναι φυ-
10 γῆν, ἀλλ' οὐδὲν ἐστὶν εἰπῆσαι, ὅτι ἱερεὺς κατ' ἐπιτρο-
πὴν τῆς ἐπισκόπου ἔχει τὸ δικαστήριον. πρὸς τε-
τάρτην. Οὐκ ὁρθόν ἐστιν εἶπαι καὶ τὸ, ἢ μὴ ἐσωτερι-
κῇ διοίκησιν ἐστὶν ἱερατικῇ, ἢ δὲ ἐξωτερικῇ διοί-
κησιν ἐστὶν ἐπισκοπικῇ, καὶ γὰρ βλάσφημον ἔσται
15 πῶς χωρὶς διορισμῶν ἀπομένει τῷ μὴ τῇ ἱερεῖ. τῷ
δὲ τῇ ἐπισκόπῳ, μία γὰρ ἐστὶν ἡ κλῆσις καὶ ὡς τῇ
ἐσωτερικῇ καὶ ὡς τῇ ἐξωτερικῇ βήματι ἰδιαίτη
τῇ ἐπισκόπῳ, ὁ μὴ γὰρ ἐπίσκοπος ἔχει ἀκωνήματα
ἴδια, τὸ χειροτονεῖν ἐπισκόπος, πρεσβύτερος,
20 διακόνος, καὶ τὰς λοιπὰς ἐκκλησιαστικὰς βαθμοὺς
διδόναι. οἱ δὲ ἐπὶ δίδονται, καὶ τὸ ἅγιον μυστήριον
ἐπιτελεῖν, ὅθεν ἱερεὺς λαβὼν ἐκ τῆς ἐπισκόπου τὸν
βαθμὸν, ἱερεὺς τὰ διορισθέντα αὐτῷ ὡς τῆς
γραφῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ μετὰ ἐπιτροπῆς
25 τῆς ἀρχιερέως, ἐκ ἧτος ὁμοῦ ὥστε ἀφοσιῶνται τῇ
ἱερεῖ τὸ ὅτι βῆμα, τῇ ἐπισκόπῳ δὲ τὸ ἔξω, ἀλλὰ
τὸν μὴ ἐπίσκοπον ἐπιτελεῖν πάντα τὰ μυστήρια ὡς
ἔχοντα ὡς αὐτῷ τὸ πλήρωμα τῆς ἱερωσύνης, καὶ ὅντα

ἀρχοῦντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ Νυμφίον τῇ ἐκκλησίᾳ,
τὸν δὲ ἱερεὺς ἐνεργεῖν τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ ἐκ μόνου ἐν τῇ
οἴκῳ καὶ μεταπολεμικῇ βήματι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ
καὶ κριτικῇ τῇ ἀποταγῇ καὶ δοθείσῃ αὐτῷ ἐξουσίᾳ ὡς
τῆς ἀρχιερέως, εἰ δὲ καὶ διάκονοι καὶ ἄλλοι ὀφφικιάριοι
ἀφορίζουσι καὶ συγχωρεῖσιν, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐσωτερικῇ
βήματι, ὡς ὁ αἰνέσκοντες δυνάται πᾶν μὴ ὄντα
ἱερεὺς ἐνεργεῖν κατ' ἐξουσίαν τρέπον, ἀλλὰ ἐκ μόνου
τῇ ἐξωτερικῇ βήματι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ
ἐξ ἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς περ εἰς τοποτηρητῶν καὶ Λε-
γάτων ἐνέργησαν ἐν ταῖς οἰκουμένης καὶ ἄλλαις συ-
νόδοις οὕτως ὡς ἐν ἐκκλησίᾳ τὰς πέμψαντας
αὐτὰς ἐπισκόπους, ἢ ἐκ ἀποθέσεως εἰς ἕτερον, ὡς
ἐν ταῖς μερικοῖς ἐκκλησίαις ἐνεργεῖσιν ἐκείναι, ὡς
αὐτοῖς περὶ τὰς ἑρμηνείας, ὡς εἴρηται, ὡς τῇ ἐπι-
σκόπῳ, ἢ ἐκ ἀποθέσεως τῆς κοινῆς νόμου, δίδεται
γὰρ ἐξουσία τοῖς πρεσβυτέροις τῆς ἐκκλησίας ὡς
τῆς γραφῆς, ὅσα γὰρ αὐφῆσι λύσητε καὶ δήσητε,
ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐκ τῆς ἐπισκόπου κρέμαται, καὶ γὰρ
πρεσβυτέρους οὐκ εἰσὶν οἱ γέροντες ἀπλῶς καὶ λαϊ-
κοί, ἀλλὰ οἱ τῶν ἐκκλησιῶν πρεσβύτεροι. ἢ ὅτι συ-
νηθείας, ὡς περ εἰς ἐνορεῖται ἱερεῖς ἐν ταῖς κληρικαῖς
καὶ ἐν ταῖς ἀρπαγαῖς καὶ ἐν ἄλλαις φανερῶς τοιαύ-
ταις ἀμαρτίαις ἀφορίζουσι καὶ συγχωρεῖσιν. ἢ ἐκ
τῆς ἰδίας δικῆς, ὡς ἐκαστὸς τῶν κληρικῶν ἔχει
διαίωμα οὕτως συγχωρεῖν τῷ ἐκ αὐτῶν ἀμαρτή-
σαντι, ὅπερ ἐστὶν ἔξωθεν τῆς μεταπολεμικῆς καὶ κρι-
τικῆς βήματι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

30

Δόγμα Παπῶν καὶ παπιστῶν, ὅτι οἱ ἐποψήφιοι εἰς ἐπισκοπὴν πρὶν ἢ χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπος. ἢ καὶ
ἱερεῖς, δυνάται πάντα τὰ τῆς ἐπισκόπου ποιεῖν. καὶ, ὁ πάπας ἐκ ἐστὶν ὄνομα βαθμῆς, ἀλλὰ δικαιοκρατίας
καὶ ἐπαγγελματικῆς. καὶ, ἢ πάπας ἐκ ἔχει ἐξουσίαν ἐπιτελεῖν τὸ ἀληθές σῶμα τῆς κυρίας, μὴ ὡς ἱερεὺς, εἰ
καὶ δυνάται διακρίνει αὐτὸ καὶ μὴ ὡς ἱερεὺς.

35

Μεγάλως ἀγνώστους ἔδωκε τοῖς σχολαστικοῖς ἐκείνη
ἡ σκηθεὶς ἢ ἐβλεπον ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ,
ἀγνώστους μὴ ἦσαν ἐν τῇ παλαιότητι τῶν ὁρθόδοξων,
40 ἐν δὲ ταῖς μεταγενεστέροις καιροῖς ἐισπηρόσαντες. θεω-
ρεῖντες ἔν τῃ πάπῳ βεβαιώσαντες ταῦτα, κατα-
κρίναι φανερώς ἐκ ἐτόλμων, ἀλλὰ τε τρέπον ἵνα συμ-
βιβάζωμεν μετὰ τῆς διδασκαλίας τῶν κληρικῶν ὁρι-
σμοῦ. ἐστὶ δὲ αὕτη ἡ σκηθεὶς ἐκείνη ἣτις καὶ σή-
45 μερον ὑπὸ τῶν παπῶν καὶ παπιστῶν ἐνεργεῖται,
πολλοὶ γὰρ μήτε καὶ ἱερεῖς οἷον κληρικῶν, ἀλλὰ
ἐποψήφιοι λαβόντες τὴν ἐκλογὴν, καὶ τὰς ψήφους
πρὸς τὴν ἐπισκοπὴν, πρὸ τῆς χειροτονίας αὐτῶν
ἐκ μόνου ἐπίσκοπος, ἀλλὰ ἐκ τῆς καὶ ἱερεῖς, ἀφορίζουσι,
50 καὶ ὅλως κρίνουσι, καὶ ἐξουσιάζουσι τῇ κληρικῇ βήματι
κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἐκείνην τῇ ἐκκλησιαστικῇ, τὴν μόνου
καὶ ἀνήκοντα ταῖς κληρικῇ. ὅθεν καὶ φασὶ, δυνάται αἱ
τινὲς μὴ ὄντα μὴ ἱερεῖς, ἐκλεγόμενα δὲ εἶναι Πάπας,
ἐνεργεῖν καὶ πρὸ τῆς χειροτονίας τὰ πάντα, ὡς αὐτὸς ἐκ
χειροτονητῆς ἐπίσκοπος. ῥώμης. ἐπεταὶ δὲ ἐκ τῆς

τῆς τῶν Πάπας ἢ Πάπας δυνάται μὴ εἶναι ἐπίσκο-
πον, καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς καθολικῆς ἐπίσκοπον. τὸ δὲ
δυνάται τὸν Πάπαν εἶναι Πάπαν ἀπὸ τῆς βαθμῆς τῆς
ἱερωσύνης, καὶ τῆς χειροτονίας τῆς ἐπισκόπου, ἐσημέω-
σε σιφὸς αὐτῇ, ὅτι πρὸς τριακοσίῳ σχεδὸν ἔσται
ἐδίδαξεν Ἀνγκανῶν Τριόμφου ὁ Ἀγκωνιταῖος,
ὡς μαρτυρεῖ ἐν τῇ Καλτέλλου ὁ Δομινικανὸς δι-
δάσκαλος Θεολόγος ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ τῆς Κολωνίας,
ὅς τις καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς αὐτῆς Ἀνγκανῆς ἐβεβαίω-
σεν ἐν τῷ λόγῳ αὐτῇ, ὅτι εἶπεν ἐν τῇ Συνοδῷ τῆς Βασι-
λείας κατὰ τὸ τρίτον ἄρθρον τῶν Πόλεμων, ἐν ἑτῇ
χιλίσμῳ τετρακοσίου τριακοσῷ τρίτῳ, ὅπως ὑπὲρ
τῆς ἐξουσίας τῆς Πάπας λογοποιήσας φησὶν, ὁ Πά-
πας ἐκ ἐστὶν ὄνομα βαθμῆς, ἀλλὰ μόνου δικαιοκρα-
τίας καὶ ἐπαγγελματικῆς, δηλοῖ δὲ ὁ Πάπας δυνάται
ἀπέχειν τῆς παπάτης, τρέπον ὥστε μὴ εἶναι πλέον
Πάπας, ὅμως ἐδυνάται ἀπέχειν τῆς ἱερεῖς βαθμῆς,
ὥστε μετὰ τὴν χειροτονίαν μὴ ἔχειν πᾶν τὸν
χαρακτήρα τῆς ἱερωσύνης. καὶ τὰς μὴ ἀνέκτον, τὸ

τὸ δὲ μετακίβηται, βλάσφημον, ὑπλήγῃ γὰρ, ὅτι ὁ Πάπας ἢ Πάπας ἐκ ἔχας ἐξουσίαν ὑπατελεῖν τὸ ἀλλοθίς τῷ Κυρίῳ σῶμα, εἰ μὴ χειροτονηθῇ Πρεσβύτερος, εἰ καὶ διώκεται διοικεῖν τὸ μυστικὸν σῶμα τῷ Χριστῷ, καὶ μὴ ἔχῃ τὸν βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, ὡς συμπεραίνει, ὁ ἀπὸ Ἀγκῶν, Ἀυγουστίνου, ἐν τῷ βί-

βλίῳ περὶ σὺλλησιαστικῆς ἐξουσίας, ζητήματι τεταρτῷ, ἄρθρῳ δευτέρῳ. ταῦτα ὁ καλτεῖζον Τόμῳ ὁ γδὲ τῶν Συνοδῶν, τύπῳ τῇ Παρισίᾳ, ἐριθμῷ τετρακοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ, ἐν τῇ Κολωνίᾳ, ἐν τῇ πράξει τῆς πρώτης ἡμέρας, καὶ γὰρ ἐν τῇ σὺν ἡμέραις μέλει, κατεπικύσατο τῷ λόγῳ,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι πρὸς τὴν ἀντικεισθῆναι τῇ γραφῇ τὸ αὐτότερον παπικὸν δόγμα, ἀναιρέται ὑπὸ Νικολάου Καζάνου Καρδηνάλειος, 10 καὶ Στοπάτη Ἀβελίας Ἐπισκόπου, ὡς τῆς Κλειδὸς καὶ τῆς δικαιολογίας ἐν βαθμῷ διδομένης.

Καὶ τὸ τῷ δόγμα τῶν παπιστῶν ἀντίκειται τῇ γραφῇ καὶ τοῖς κανόσι καὶ τῇ πράξει καὶ ὡς δόξει τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀρκεῖ ὅμως εἰς ἀναιρέσειν αὐτῇ Νικολάου Καζάνου ὁ Καρδηνάλειος, ἐν τῇ περὶ συμφωνίας κεφαλῇ δεκάτῳ λέγων, διώκεται ψηφισθῆναι Πάπας μὴ ὡς ἱερεὺς, καθὼς ψηφίζεται καὶ Ἐπίσκοπος, καὶ ἀρκεῖ εἰς ὡς δόγμα ὁ Κωνσταντινουπόλεως Νοτάρης, ὅμως ἐδιώκεται ὀνομασθῆναι Πατριάρχης τῆς Ρώμης, εἰ ἐλάβη τὰς βαθμοὺς τῆς ἱερωσύνης καὶ Ἀρχιερωσύνης. καὶ εἰ καὶ ὑπὸ τῶν ψήφων ἔχας τὸ δικαιολόγημα, ἀλλὰ πρὸς τῆς χειροτονίας ἀνεπίδεκτος ἐστὶν ἐξουσίας. συναρᾷ τῷ Νικολάῳ καὶ Τσαῦπς Ἀβελίας Ἐπίσκοπος, φησὶ γὰρ, Ἡ κλῆς, ἥτις ἐστὶν ἐξουσία ἢ πνευματικὴ, ἐν βαθμῷ δίδεται. δικαιο-

λογία δὲ ἐδίδεται ἐν βαθμῷ, ἀλλὰ τότε, ὅτε μετὰ τὸν βαθμὸν δίδεται αὐτῷ ἡ ὕλη, τετέστιν ὁ ὑποκείμενος λαός. πρὸς τῷ λαβῆναι ἄρα πλὴν ὑποκείμενον ὕλην, εἰ λάβῃ τὸν βαθμὸν, ἔχει μὴ τὰς κλῆς, ἀλλ' ἔκ ἔχας πᾶς ἐνεργῆσαι αὐτὰς, ὡς ἐκ ἔχας καὶ ὅταν ἀφαιρεθῇ παρ' αὐτῇ ἡ ὕλη, ὡς δηλονότι συμβέβηκεν Εὐσταθίῳ τῷ Παμφυλίᾳ, καὶ Στεφάνῳ καὶ Βασίλειῳ τοῖς Μητροπολίταις Ἐφέσεως, ὧν 20 τῷ μὲν Εὐσταθίῳ ἡ τρίτη Συνοδὸς, τοῖς δὲ, ἡ σὺ Χαλκηδόνι ἀφῆκεν μὲν τὸν βαθμὸν ὅσοι τῷ ἱερατοῦ ἐν περὶ ἐαυτῶν μόνων, μὴ δύνασθαι δὲ ἐνεργεῖν τῷ τῶν ἐκείνων τινὶ ὡς ὑπερεπὶ τῆς Ἐπισκόπου τινός, καὶ τὸτο, ἐν διωρισμῷ αὐτῶν τῷ παρέχοντι 25 πλὴν ὑπερεπὶ τῆς Ἐπισκόπου δηλονότι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Περὶ τῷ πῶς ἐρμηνεύει τὰς κλῆς ὁ Ἀλεξανδρείας Μελέτιος, καὶ πῶς εἰ λαβῆναι μετὰ τῆς ἐκείνης τῷ Πέτρῳ.

Τὰς κλῆς φασὶν ὁ Ἀλεξανδρείας Μελέτιος, δύο δὲ ταύτας φαιδρῶ, εἶναι διπλὰς, τὸ κήρυγμα τῷ Εὐαγγελίῳ, δηλῶν, δι' ὅ τοις πιστεύουσιν σωτηρία παρορνεῖται. τὸτο ἐστὶν ἡ αἰοῖς τῶν κλειδῶν αἰθάτεραι. οἱ δὲ ἀπειθῶντες κατακρίνονται, καὶ κατ' αὐτῶν ἡ Βασιλεία τῷ Θεῷ κέκληται, αἰδεῖται αἰθάτεραι. οὐσεβὴς ἡ ἐκδοχή, καὶ γὰρ τῷ οἶντι ὁ λόγος τῷ Σταυρῷ τοῖς μὲν ὀπολιμῶν εἰς μωρῶν, διὸ καὶ ἀπειθεῖται, καὶ ἀπόλλυται, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν. ὁ θὼν ἔλεγον ὁ Ἀπόστολος, Χριστὸς ὡς ἐστὶν ἐν τοῖς ὀπολιμῶν καὶ ἐν τοῖς σωζομένοις, οἷς μὲν ὁ σμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν, οἷς δὲ ὁ σμὴ θανάτου εἰς θάνατον. ὁ δὲ Σωτὴρ φησὶ, Πορεύσθε εἰς τὸν

κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας, καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται, Ἡ ΚΛΕΙΣ ἩΜΙΝ, ὁ δὲ ἀπισήσας, κατακριθήσεται, Ἡ 35 ΚΛΕΙΣ Ἡ ΔΕΥΤΕΡΑ, κλειδὸς εἰς κατὰ τὰς λατίνας, ἡ μὲν, τῆς γνώσεως, ἡ δὲ, τῆς ἐξουσίας, καὶ φασὶν πλὴν Ἐκκλησίαν εἰληφείαν, ὡς τε διώκεται ἐπιγινώσκου μὲν τὰ ἀμαρτήματα τῶν μετανοούντων. διωκεσθαι δὲ πρὸς τὰ ἐγνωσμένα καὶ πλὴν ψήφου ἐξεν- 40 γκεῖν, λύσαν τὰ λύσεις καὶ δεσμεύσαν τὰ δεσμεῖ ἀξία. ὅσα ἀπεικότως δὲ ταῦτα ἐφύεν, εἰ μὴ προστίθῃ, διὰ Πέτρῳ μόνῳ ταῦτα εἰληφείαν πλὴν Ἐκκλησίαν. ταῦτα ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἱερεμίου ὑπὲρ τῷ, Τίς ἐστιν ἡ ἀληθὴς Ἐκκλησία 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ ἐξηγήσεως τῶν κλειδῶν ἀναφόρως ὡς τῶν θεῶν πατέρων, καὶ τῶν διορισμῶν αὐτῶν τῶν δεσμεῖν τε καὶ λύειν, καὶ τῆς τελειότητος δόσεως αὐτῶν εἰς τὰς Ἀποστόλους.

Ἰστίον λοιπὸν πρώτῳ, ὅτι αἱ κλειδὲς αἱ καθυποχρεῖσθαι τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις καὶ παντὶ ὄσσει, ἀναφόρως ἐξηγῶνται ὡς τῶν θεῶν πατέρων, συναρμοστικῶν ὅλοις εἰς πλὴν μίαν

ἀρμονίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ κλειδοποιῆς χάριτος τῷ τελεταρχικῷ Πιόματι, καὶ γὰρ οἱ μὲν αὐτῶν σημαίνει αὐτὰς φασὶν πλὴν πῶν τῶν μακαρίων Πέτρων, ὡς ἔχας ἡ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδος. οἱ δὲ, τῷ λόγῳ πλὴν διώκεται.

δυνάμει, ὡς ὁ Στυδίτης Θεόδωρος. αἱ δὲ πᾶν ἄφεν
 καὶ πᾶν θέναν τῶν ἀμαρτημάτων, ὡς ὁ ἱερεὺς Ἀμβρό-
 σιος εἰς πᾶν ἐξηγήσιν τῆς τελευτῆς ἐκείνῃ ψαλμῷ.
 αἱ δὲ τὸ βάπτισμα, ὡς ὁ Θεολόγος Γρηγόριος λόγῳ
 5 εἰς τὰ φῶτα λέγων, φωτισμὸς κλέος Οὐρανῶν, ἡ
 παῖτες ἔχουσιν ἐξουσίαν εἰσελθεῖν εἰς πᾶν Βασιλείαν τῶν
 Οὐρανῶν, καὶ γὰρ κοινῶς διδάσκει ἡ Ἀνγκλὴ καὶ ὁ
 Ἀντιφωτισμὸς παῖτας τὰς ἀποστόλους αὐτῶν, λέγων,
 10 ποτὲ δὲ, οὐδὲν δυνάμει εἰσελθεῖν εἰς πᾶν Βασιλείαν
 τῶν Θεῶν, ὅτι μὴ ὁ γονιθῆς αὐτῶν, ποτὲ δὲ, Ἀ-
 φεῖται, καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν, ποτὲ δὲ, Πᾶν
 δυνάμει τῶν πιστῶν. Ἐδόθη δὲ ἡ κλέος, εἰς τὴν
 κλέος, τερματῶν, τὸ μὴ πρῶτον, ἡ γὰρ πρῶτον τὰ πᾶ-
 15 θεν τῶν Χριστῶν ἀμυδρῶς, ἡ ἡμεῖς ἔδωκε τοῖς Ἀποστόλοις
 ὁ κύριος ἐξουσίαν κατὰ πρῶτον ἀκαθάρτων, καὶ
 τὸ θρασυῖν τὸ ἀρρώστια, καὶ ὁ καθαῖν τὰ
 δαιμόνια, ὅτι πρῶτον ἡδυνάτω τότε κατὰ τὸν Χρυ-
 σόστομῳ καὶ τὸν Βαλαάριον οἱ αὐτοὶ τὰ λόγῳ.
 20 τὸ δὲ δεύτερον, τελειότερον, ἀμείλις λύει καὶ δε-
 σμῶν ἀμαρτίας, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐπαγγέλιον καὶ ἡ
 ὑπακοή. ἡ γὰρ Πέτρος μὴ σιωποῦν καὶ ἀπο-
 ποιηθῆσαι, ὅτι πᾶν δὲ τῶν Ἀποστόλων περὶ τῶν
 μὴ κατὰ πᾶν τῶν Χρυσόστομῳ ἐξηγήσιν, καὶ πᾶν τῶν
 25 ἐπαγγελίας ἐκβάσιν. Δὲ τῶν, Λάβετε Πνῦμα ἁ-
 γιον, αὐτῶν ἀφῆται τὰς ἀμαρτίας, ἀφίστανται αὐτοῖς,
 αὐτῶν κρατῆται, κρατῆται, τὸ δὲ πρῶτον, κα-

τὰ πάντα ἐνεργῶντες, οὐκ ἀρχόντες τοῖς Ἀποστόλοις
 Δὲ τῶν αὐτῶν δυνάμει καὶ ὑπακοῇ ὡς αὐτοὶ τῶν
 ἐνεργῶν τῶν παλαιῶν Πνῦματος, τὰ τὰ πάντα ἰχθυ-
 οῦν καὶ ὁδωμένους, ὡς τότε μὴ λαβεῖν αὐτῶν
 τὸ καθαῖν καὶ θρασυῖν ἰσχύς, ὅτι δὲ τέτοις
 τὸ ἀφίσταν καὶ δεσμεύει τῇ τῶν κλέος ἐμφυσῆσαι ἁ-
 μαρτίας, οὐδὲ πληρέσται καὶ τελειόταται τὸ σημε-
 ποιῶν καὶ θαυματουργῶν, καὶ ἔχον πᾶν κλέος τῆς
 ζωῆς καὶ τῆς θανάτου, ὡς καὶ νεκρὸς ἐγείρει καὶ
 ζῶντας καταδικάζει, ὡς φαίνεται ἐν ταῖς Ἀποστο-
 λικαῖς πράξεσι τῇ ἑπιτιμῇ κατὰ τῶν ψόσμοις
 τὸ πανάγιον Πνῦμα, καὶ Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ
 πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐπράξαντο μετὰ πᾶν ἐπ' αὐτῶν
 καὶ τὸν τῶν παλαιῶν Πνῦματος, ὡς αἱ πράξεις καὶ
 τὰ θεία, καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὑπομνήματα ἐξισο-
 ρῶσι. ταῦτα Νικόλαος ὁ Κεραμαεὺς ἐν τῷ κατὰ τῆς ἀρ-
 χῆς τῶν Πάπῶν αὐτῶν βιβλίῳ. τὰ αὐτὰ φησι καὶ Γα-
 βριήλ ὁ φιλαδελφείας ἐν τῇ δευτέρᾳ Διαφορᾷ.
 κείνῳ ὅτι κλέος κατὰ τὸν Χρυσόστομον ἡ ἑπιτιμῇ ἐπὶ
 τῶν γραφῶν, κατὰ δὲ Τερτυλλιανὸν ἡ τῶν νόμων ἐξή-
 γησις, κατὰ δὲ Εὐσεβίον τὸ ῥῆμα τῶν Θεῶν. ἐν ταῖς
 30 δὲ ὁ λόγος ἐπὶ περὶ τῶν κληδῶν καὶ δεσμῶν
 καὶ λύσεων οἱ ἀποστόλοις τῆς Ἐκκλησίας πᾶν τὰ δε-
 σμῶν καὶ λύσεων ἄξιον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποκρινῶν καὶ
 αὐτῶν καὶ ἐξίσως πάντες, ὡς ἐρῶνται. ἴδε
 αὐτῶν μέγας τετάρτος κεφαλῶν πρῶτον Παράγρα-
 φον δεκάτην ὁδοῦν.

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΣ Ε΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ διακρίσεως τῆς τῶν κληδῶν ἐξουσίας ὡς τῶν σχολαστικῶν εἰς τρία, καὶ ὡς ἐν τέτοις ματαιολογῶσι,
 καὶ περὶ τῆς κληδὸς τῆς Διακονίας κατὰ τὸν θέναν Ἀμβρόσιον, καὶ αὐτὸν τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ τὸν Ἀπόστολον,
 35 ὅτι ἐκ τῶν ὁ Ἐπίσκοπος ἔχει τὸν ἁγρον βαθμόν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἡ δοθεῖσα αὐτῇ ἐξουσία ἐκ τῶν αὐτῶν
 κρατῆται, ἀλλὰ Διακονική. καὶ ὁ Πέτρος κατὰ κληδῶν παρ' Εὐσεβίῳ ἴσθι κατὰ πάντα τοῖς Ἀπο-
 στόλοις. καὶ κατηράρις καὶ ἐνταῦθα τὸ σοφισμῶν τῆς μοναρχίας τῶν ἀντιθέτων τῇ Κυρίῳ Πάπῳ.

Τῆς ἐξουσίας τῶν κληδῶν, ἡ πᾶν κληδῶν διακρίσιν
 40 οἱ σχολαστικοὶ εἰς κληδῶν ἐξουσίας, εἰς κληδῶν ὑπε-
 ρχῆς, καὶ εἰς κληδῶν Διακονίας. ἡ πρώτη μόνῳ τῷ
 Θεῷ τῇ ἀδιαίρετῳ Τριάδι ἐστὶν οἰκεία. ἡ δευτέρα μόνῳ
 τῷ μεσίτῃ Ἰησοῦ Χριστῷ πρέπει. ἡ τρίτη τῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ δέδοται. Δὲ τῆς πρώτης λέγουσιν ἀφί-
 45 θαι πᾶν ἀμαρτίαν, ἐξαλειφόμενης τῆς ὀνοχῆς
 τῆς αἰωνίᾳ τιμωρίας καὶ τῆς μώμης τῆς ἀμαρτίας.
 Δὲ δὲ τῆς δευτέρας λέγουσιν ἀφίεσθαι πᾶν ἀμαρ-
 τίαν τῇ πληρωμῇ τῆς πεινῆς. Δὲ δὲ τὸ μόνον τὸν
 Θεὸν δύνασθαι ἀφίσταν πᾶν ἀμαρτίαν, καὶ μόνον
 50 τὸν Χριστὸν τῇ πληρωμῇ τῆς δικαίας πεινῆς συγ-
 χωρεῖν πᾶν ἀμαρτίαν, ἀλλὰ μόνον ὁ Θεὸς λέγε-
 ται ἔχειν πᾶν κληδῶν τῆς ἐξουσίας, καὶ ὁ Χριστὸς
 πᾶν κληδῶν τῆς ὑπερχῆς. περὶ δὲ τῆς κληδὸς
 τῆς διακονίας φησὶν ὁ Ἀμβρόσιος, οἱ ἄνθρωποι οὐ
 τῇ ἀρίστῃ τῶν ἀμαρτιῶν ἀποσφίγγουσι πᾶν Διακονίαν

αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ ἐνεργῶν δι' ἡμῶν τινὲς ἐτέρας ἐξουσίας.
 καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ τῇ τῶν Πατρῶν, καὶ τῶν, καὶ
 ἀλλ' ἐκ τῶν Πνῦματος ὀνόματι ἀφίεσιν τὰ ἀμαρτήματα. ἔτσι
 αὐτοῖς, ὁ δὲ Θεὸς χαρίζεται. καὶ γὰρ ἐκ τῶν αὐ-
 θρωπίνῃ ἡ ἑπιτιμῇ, ἀλλὰ τῆς ἀνθρώπου ἐξουσίας ἡ
 ἀνθρώπου, βιβλίῳ τρίτῳ περὶ τῶν ἁγίων Πνῦμα-
 τος, κεφαλῶν δεκάτῳ ἐκείνῳ. τῶν βεβαίῳ καὶ
 ὁ κύριος λέγων, οἱ δοκῶντες ἀρχεῖν τῶν ἐθνῶν,
 κατακυριεύουσιν αὐτῶν, ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἔτσι, ἀλλ' ὁ
 60 θέλων εἶναι πρῶτος, ἔτσι πάντων Διακονός. δι'
 ὧν ῥημάτων ὁ κύριος ἐκείνους καθίστησι τῆς ἑπι-
 τάτας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ Διακόνους ὀφείλοντας,
 ἔχ' ὡς ἀκρίτους τινὰς τυφάνους, ὡς ὑπερεχόν-
 τας Δεσπότην, ἔχ' ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς προστάτησαν,
 μακάριος γάρ φησιν ὁ κύριος, ὁ δὲ ἑκείνους,
 ὁ ἐκείνους ὁ κύριος ἀνέστη γρηγορεῖν ἔτσι, ἔτσι
 φησὶ, καὶ ἐκ αὐτῶν. ἀπέσταλτο δὲ αὐτοῖς εἰς Δια-
 κονίαν

κενίαν ὡς ὁ Ἀπόστολος λέγει πρὸς Κορινθίους, οὕτω
λογιζέσθω ἡμεῖς ἀνθρώποι, ὡς ὑποκρίεται Χριστὸς
καὶ Οἰκονόμος Μυστηρίων Θεῶν. ἔχ' ὥστε νομοθε-
τεῖν ἀφ' ἑαυτῶν, ὡς ἐφαντάσθη ἡ ἐν Τελειότητι Σωό-
δος κεφαλαιῶν πρώτη περὶ τῆς Εὐχαριστίας τὸν λό-
γον παιδικῶν, ἵνα δηλαδὴ εἰλαϊκῇ κοινωνίᾳ μόνῃ
τῇ ἐν ὁρῇ εἶδεν, τὴν γὰρ εἶναι ἀνθρωποθετεῖν τῇ Θεῷ,
ἀλλ' ὥστε νομοθετημῶν ὑπὸ Θεῶν, ὑποφητικῶς
ὑπαγορεύειν, διὸ φησὶ, Πορεύσονται κηρύττειν
ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. εἰ δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐρη-
νύουσα τῷ γρηφῶν, ἐν πολλοῖς νομοθετεῖ, ἀλλὰ
Διὰ τῆς κοινότητος, ὡς ἐπηγγέλατο ὁ Κύριος, ἡ ὀφεί-
λουσιν οἱ πάντες ἀκολληθῆναι. κρινεῖ γὰρ ἡ Ἐκκλη-
σία ἀπὸ αἵματός Κλεδὶ, καὶ ἀπὸ ἐρῆως κρινεῖ κατὰ
τὸν Θεοῦ Νόμον. ὁ δὲ εἰς ἀμαρτησὶν ἐνδύεται,
ὡς πεπύθασιν καὶ πολλοὶ Ἐπίσκοποι Ῥώμης. Ἐπειδὴ
λοιπὸν δὲ καὶ τὰς Πάπας ταῖς τῇ κοινότητι ἁποφά-
σεσιν, ἵν' ὥσι καὶ αὐτοὶ Διάκονοι Θεῶν, καὶ ἔχ' ἵ
λέγειν αὐτὰς ῥωμαϊκῶν τῶν καθολικῶν, καὶ ἕως
ἀναιρεῖν καὶ τῶν καθολικῶν. ὁ δὲ καὶ ἡ Διάδοχος Ἦ
Πέτρος οἱ ταῦτα λέγοντες Πάπαι, ἀλλ' ἀντίθετον,
παρέχειν γὰρ ἑαυτοῖς ἔχ' ὑποκρίσιν καὶ Διαικονίαν,
ἀλλ' ἐξουσίαν αὐτοκρατορικῶν κυρίαν, ἰσχύσαν καὶ τῇ
Εὐαγγελίᾳ, καὶ αὐτῆς τῆς αὐθεντίας τῇ Χριστῷ
ὑπεραίχουσιν, καὶ πᾶς τὸ ἔσω Διάκονος; Καὶ, ἔδο-
ξε τῷ Πιόματι τῇ ἀγίᾳ, καὶ ἡμῖν; ὁ Πέτρος ἐλέ-
γχιται, ἐξέλεται, κρινεῖται, ἀπολογεῖται, καὶ πῶς
τέττι Διάδοχος ὁ ἀνέλεγκτος; μαθητῆς ὑπερέχει
μαθητῆ, καὶ Ἐπίσκοπος Ἐπισκόπου, ἀλλ' ὡς ὁ Ἀρ-
χωὶ τάξι, καὶ ἐκ αἱξία. ἀλλο τάξι, καὶ ἀλλο
αἱξία. τίνα γὰρ τῶν Ἀποστόλων ὁ Πέτρος ἐδίδα-
ξεν, ἡ ἐκάλεσεν, ἡ ἐπεμψεν, ἡ ἐκρινεν, ἡ ἐρε-
ταξεν, ἡ ἐποίμανε; Σωοδὲ γέγονεν ἐν Ἱερουσα-
λήμ, ὁ Πέτρος ἐδημηγόρησεν, ὁ Ἰάκωβος ἐκρινεν,

ἀλλ' ἡ κοινότης διώρισε, καὶ ἔγραψεν, ἐκ αὐθεν-
τικῶς, ἐδὲ ἀρχικῶς, ἀλλὰ Διαικονικῶς, καὶ ἴδε
αὐωτέρω βιβλίᾳ πρώτῃ κεφάλαιον πέμπτον. ὥστε
ὁ Πάπας ἀπολύτῳ ἐξουσίᾳ κρινῶν, ἀντίθετός ἐστι
τοῖς πατέρεσι, τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ πρὸ πάντων τῷ
ἀγίῳ Πιόματι, καὶ γὰρ καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῇ τῇ ἀντι-
πίπτει αὐτῷ. πρὸς αὐτὸν, εἰδὼς συγχωρήσομεν, ὅτι
Ἀπόστολος ἐδίδαξεν Ἀπόστολον. Ῥητέον ὅτι ὁ Κλή-
μης ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῶν ὑποτυπώσεων λέγει, Ἰα-
κώβῳ τῷ δικαίῳ, καὶ Ἰωάννῃ, καὶ Πέτρῳ μετὰ Ἰα-
κώβῳ ἀνάστασιν παρέδωκε τὴν γῆν ὁ Κύριος, ἔπει-
δὲ τοῖς λοιποῖς παρέδωκεν, ἔδωκε δὲ πῶποτε ἀρχαῖς
καὶ ἔγκριτος εἶπεν ὅτι μόνῳ τῷ Πέτρῳ ὁ Κύριος ἔ-
δωκεν. εἰ δὲ εἴποι τις πάλιν τὸ, ΣΟΙ ΔΕΙΞΩ ΤΑΣ
ΚΛΕΤΣ, ΚΑΙ ΤΟ, ΠΟΜΑΙΝΕ, ῥητέον σὺν ταῖς 15.
ἀλλοῖς οἷς ἐπεμψεν αὐωτέρω, τὸ, ὁ Πέτρῳ λέγεται,
καὶ τοῖς Ἀποστόλοις λέγεται. ἔτι ὡς αὐτὸς φησὶν
ἐν τῷ αὐτῷ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως παρ' Εὐσεβίῳ, βι-
βλίῳ δωτέρῳ κεφαλαιῶν πρώτῳ, Πέτρον, καὶ Ἰά-
κωβον, καὶ Ἰωάννην μετὰ τῷ Ἀνάληψιν τῇ Σωτῇ 20
εως ὡς αὐτὸς ὑπὸ Κυρίᾳ τιμημῶς, μὴ ὀφθαλ-
μίζεσθαι δόξης, ἀλλ' Ἰάκωβον τὸν δίκαιον Ἐπίσκο-
πον Ἱερουσαλὺμων ἐλέσθαι. ἔδωκε δὲ πῶποτε εἶπεν
ὅτι μόνον τὸν Πέτρον ἐρετίματον ὁ Κύριος πάντων
τῶν Ἀποστόλων, ὥστε εἶναι αὐτὸν μόνον ἀρχὴν ἐπ' αὐτῶν, 25
ἡ ἀπολύτῳ τινὰ ἐξουσίαν ἔχειν αὐτὸν πρὸς τὰς λοι-
πὰς Ἀποστόλους. Κατηδ' ὀφισαι ἄρα καὶ ἐν ταῦτα
τὸ τῆς ἀπολύτης ἐξουσίας ἐλεσθὲν σοφισμῶν, ῥη-
τῶς γὰρ λέγουσι Κλήμης καὶ Εὐσεβίος, ὅτι ἐξίσω
ἦσαν οἱ τρεῖς ἐρετίματοι ὑπὸ Κυρίᾳ, καὶ ὅτι καὶ 30
οἱ τρεῖς δόξης κατεφρόνουν, ἐξ ὧν εἶπεται τὸν ζητῆσαι
δόξαν ἐρετίματος καὶ ἀπολύτης ἐξουσίας οὐ τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ἀντίθετον εἶναι καὶ τοῖς Ἀποστόλοις καὶ
τῷ Κυρίῳ, ὡς εἴρηται.

35

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι. ΜΕΡΟΣ Β. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅτι αἱ κλεῖδες ἐξίσω ἐδόθησαν τοῖς Ἀποστόλοις καὶ ἀμέσως, καὶ ἔτι δίδονται καὶ τοῖς Ἐπισκόποις, ὡς 40
Χρυσόσομος, Ἀμβρόσιος, Κυπριανὸς καὶ Αὐγουστίνος. τὸ, ποὶ δώσω τὰς κλεῖς, καὶ τὸ, ὅσα ἀνέστης καὶ λύ-
σης, ἐπὶ τῷ Πέτρῳ μόνῳ ἐρετίματι λέγουσιν, ἀλλὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ὁ Πέτρος μουσικῶς ἐσήμανε.

Ταύτης τῆς ἐρετίματος ἡ ἀλήθεια ὅσον πρὸς τὰς
Ἀποστόλους ἐδέχθη αὐωτέρω ἐν τῷ ἐρετίματι μέ-
ρε, ὅσον δὲ καὶ πρὸς πάντας τὰς Ἐπισκόπους τὰς
Διάδοχους τῶν Ἀποστόλων ἀρκέτως φανερεῖται ἐξ ὧν
ἐδέξαμεν εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῇ παρόντι μέ-
ρε, πλεῶν ὅμως ἐρετίματον ἐν ταῦτα Διὰ τῶν
φιλόνεικον τῶν ἀντικειμένων γνώμων, δεικνύοντες τῶν
ισότητων ἐκ τῶν τῶν τάξιν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ
τῶν δεικνολογίαν. Ἐκ τῆς τῆς τόπῃ τῇ ματθαίᾳ
κεφαλαιῶν δεκάτῃ ἔκτῃ, ἡ ἐξουσία τῇ ἀφορίζεν
καὶ τῇ τῇ ἀφορισμὸν λύνει ἐδόθη πᾶσι τοῖς Ἱερέ-
σι, δηλονότι τοῖς Ἐπισκόποις, ὅπερ δείκνυσιν ὁ

Χρυσόσομος βιβλίῳ τρίτῳ περὶ Ἱερουσαλὺμ κεφα-
λαίῳ πέμπτῳ, καὶ ὁ Ἱερώνυμος εἰς τὸ δέκατον ἔκτον 45
τῇ ματθαίᾳ, καὶ ὁ Ἀμβρόσιος εἰς τὸν τετρακοστὸν
ὁ γδοον ψαλμὸν, εἰχὼ ὑσώτῃ φησὶν, ὁ δὲ τῷ
Πέτρῳ λέγεται, τοῖς Ἀποστόλοις λέγεται, καὶ Διὰ
τῆς τῇ ἐξουσίας ἐκείνῃ Διὰ ὀφθαλμῶν τῇ
Χριστῷ ἐρετίματον ὡς Ἐπίσκοποι. Ὁ αὐτὸς βιβλίῳ 50
περὶ τῆς Ἱερουσαλὺμ αἱξίας κεφαλαιῶν πρώτῳ φησὶ,
Τὰς κλεῖς ἐκείνας τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασιλείας ἐν
τῷ μακρότῳ Πέτρῳ πάντες ἐλάβομεν οἱ Ἱερεῖς,
δηλονότι οἱ Ἐπίσκοποι. Κυπριανὸς κεφαλαιῶν δε-
κάτῃ ἔκτῃ τῇ ματθαίᾳ, ἡ οἰκοδομὴ τῇ ἐξουσίαν
πάντων

πρώτων τῶν Ἀποστόλων Νόμῳ θάρ τεθεμελιωμένῳ,
ἐπιστολῇ εἰκοστῇ ἐξδόμῃ, ἥτοι βιβλίῳ πέμπτῳ ἐ-
πιστολῇ ἑκτῇ περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς. Αὐγυσ-
τίνῳ πραγματείᾳ ποιητικῇ εἰς τὸν Ἰωάννην. Ὁ ἑ-
λέχθη τῷ Πέτρῳ, σοὶ δώσω τὰς κλῆς, καὶ ὅσα
ἀποδείξω καὶ λύσω, καὶ τῷ Πέτρῳ μόνῳ εἰρήνη.

ἀλλὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣν ὁ Πέτρος - μουσικῶς ἐσήμαι-
νε. Καὶ πραγματείᾳ ὑστάτῃ εἰς τὸν ἐπιστολὴν τῆς
Ἰωάννης ὁμιλῶν περὶ τῆς εἰς τὸν οἰκουμενικὸν διασπα-
ρμῆς Ἐκκλησίας λέγει, ὅτι ταῦτ' ἐρηται, ὅσα αὐ-
τοῦ καὶ λύσης, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

10 ὅτι τῇ βιβλίῳ ἰσορικῶς μόνον λέγεται τὸν Πέτρον σημαίνει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς, δει-
κνύται ὅτι καὶ ἰσορικῶς ἔλαβε τὰς κλῆς ὡς οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς μόνος
κατὰ τὸν Αὐγυστίνον ὡς τύπῳ τῆς Ἐκκλησίας.

15 Ἐξαιρέτῃ ὁ Βελλαρμίνος, ὅτι ὁ Πέτρος ἐσήμαινε
τὴν Ἐκκλησίαν ἰσορικῶς, καὶ ἔχῃ ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς
κλῆς, βιβλίῳ πρώτῳ περὶ τῆς Πάπας, κεφαλαιῷ
δωδεκάτῳ. Ἀλλὰ ῥητέον πρώτον, ὅτι ἐπεὶ ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς τοῖς
σχολαστικοῖς, ἀλλὰ τοῖς ἀγίοις χρώμεθα ἐρμηνεύταις τῆς
γραφῆς, ὡς ἐποίησαν αἱ Ἐκκλησίαι. ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς,
20 ὅτι ἐπεὶ ἀρτίται ἰσορικῶς τὸν Πέτρον ἀληθεύει
τὰς κλῆς, αἱ Ἐκκλησίαι ἔλαβον πάντες οἱ Ἀπό-
στολοι, καὶ πάντες ἔλαβον καὶ λαμβάνουσιν οἱ Ἐπί-
σκοποι. ὁ Πέτρος δὲ ἰσορικῶς ἔλαβε τὰς

κλῆς μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς, ὡς
τύπῳ τῆς Ἐκκλησίας, διὸ καὶ ἐρρέθη αὐτῷ ἐνί,
σοὶ δώσω τὰς κλῆς, ἐνί δὲ λέγω ἔχῃ ἰσορι-
κῶς, ἀλλὰ ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς νομοισμῶν, εἰ γὰρ οὐ τῷ
Πέτρῳ ἔκ τῃ τῷ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ αὐ-
τοῦ αὐτῷ ὁ κύριος, σοὶ δώσω τὰς κλῆς,
ὡς λέγει ὁ Αὐγυστίνος πρῶτον ποιητικῇ εἰς τὸν
Ἰωάννην, ταῦτα εἰς αὐτὸν ἔδωκεν, ἀλλὰ μετὰ
τῶν λοιπῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

25

Ἐνταῦς Βελλαρμίνος σοφιστικῇ ὑπολόγῃ τῇ Αὐγυστίνῳ, ὅτι ὁ Πέτρος ἐσημαί-
νει τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἡγεμονίαν τῆς Ἐκκλησίας,
ὡς περὶ ὁ βασιλεὺς φέρει τὸ πρῶτον τῆς βασιλείας.
ἡγεμονίαν. καὶ ἀπαύτησις ὑπολόγῃ τῇ Αὐγυστίνῳ, ὅτι ἔχῃ ὡς ἡγεμονίαν, ἀλλὰ ὡς τύπῳ αὐτῆς κατὰ τὸ, σοὶ δώσω
τὰς κλῆς, καὶ τὸ πρῶτον ἰσορικῶς ἦν, οἱ οἱ καὶ τῶν Ἐπισκόπων κατὰ Κυριακὸν, καὶ τακτικὸν ἀδελ-
φόν, καὶ τὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον, ἴδιον τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν.

30

Ἀντίστασις ὁ αὐτὸς, καὶ φησὶ, ὅτι ὁ Πέτρος ἐσημαί-
νει τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἡγεμονίαν τῆς Ἐκκλησίας,
ὡς περὶ ὁ βασιλεὺς φέρει τὸ πρῶτον τῆς βασιλείας.
35 ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς εἰς βεβαίωσιν αὐτῆς τῆς λόγου τῇ Αὐγυσ-
τίνῳ γράφοντι, ὅτι ὁ Πέτρος ἀπὸ τῆς πρῶτης τῆς ὁδοῦ
τῆς ἀποστολῆς αὐτῇ ἐβάστασε ἐκκλησιαστικὴν ὑποκοπὴν τὸ πρῶ-
τον τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ὑστάτῃ εἰς τὸν Ἰωάννην.
τὰ ὅμοια εἶπεν φέρει ὅτι τῇ Αὐγυστίνῳ εἰς τὸν ἑκατοστόν
40 ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς, καὶ ὁμιλία δεκάτῃ τρίτῃ. ῥητέον
ὅμως, ὅτι τὸν σοφιστικὸν ταύτῃ ἐρμηνείαν τῇ παπιστῶν
φανερῶς ὑποβάλλει ὁ λόγος τῇ Αὐγυστίνῳ, καὶ γὰρ
ἡ ἡγεμονία καὶ τὸ πρῶτον τῇ Πέτρῳ ἐκ τῆς ἐκκλη-
στίας, ἀλλὰ ἰσορικῶς, εἰ καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἰσορικῆς
45 πρῶτον ἡ ἐκκλησία ὁ κύριος ἐκ τῆς οὐκ ἐκ τῆς
ἐκκλησίας αὐτῆς, ἥτις τῇ τῇ πρῶτον ἐβά-
στασε ἔχῃ ὡς μοναρχίαν αὐτῆς. ἀλλὰ ὡς αὐτῆς μουσικὸν ἐκ-
κλησίαν, καὶ μουσικῇ εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ αὐτῷ αὐτῷ περὶ ἡγε-
μονίας ἡνὸς τῇ, σοὶ δώσω τὰς κλῆς. ὅτε
50 ἡνὸς τῇ πρῶτον τῇ Πέτρῳ μοναρχικὴ ἐκκλησία
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πρῶτον τῆς τάξεως μετα-
ξύ τῶν Συνοδικῶν, ἴσως τιμῆς καὶ ἐκκλησίας ἡνὸς
μῶν, πρῶτον δὲ φημι μόνῳ τῷ Πέτρῳ πρέπον,
ἀλλὰ καὶ κατὰ ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς μεταβαίνει, καθάπερ ὁ
Ἰωάννης ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς κακίαν λέγεται

βαστάσαι τὸ πρῶτον πάντων τῶν κακῶν, ἔχῃ
αὐτῶν ἡγεμονίαν, ἡ βασιλεία, ἀλλὰ ὡς εἰς καὶ με-
ρικῶς, καὶ εἰς τὰ κακὰ ἀρκετῶς, ὡς τε βαστά-
σαι τὸν τύπον πάντων τῶν πονηρῶν. καὶ κατ'
αὐτὸν τὸν Αὐγυστίνον ὁ Ἰωάννης ὁ πονηρὸς τὸ σῶμα
τῶν πονηρῶν σημαίνει, ὡς περὶ ὁ Πέτρος τὸ σῶμα τῶν
ἀγαθῶν, καὶ μάλιστα τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας,
ἀλλὰ ὡς τοῖς ἀγαθοῖς, εἰ γὰρ ἐκ τῆς οὐκ ἐκ τῆς Πέτρῳ τῷ μυστή-
ριον τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ αὐτοῦ αὐτῷ ὁ κύριος,
σοὶ δώσω τὰς κλῆς. καὶ πρῶτον ποιητικῇ εἰς
τὸν Ἰωάννην ὁ αὐτὸς, ἡ Ἐκκλησία ὁ Ἀπόστολος
Πέτρος ἀπὸ τῆς πρῶτης τῆς αὐτῆς ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς ἐκκλη-
σιαστικὴ καθολικότης ἐβάστασε τὸ πρῶτον, ὁ γὰρ
ἴδιος ἦν αὐτῇ, τῇ φύσει εἰς τὸν ἀνδρῶτα, τῇ χά-
ριτι εἰς Χριστῶν, τῇ περιστάσει τῆς χάριτος
εἰς καὶ οὗτος πρῶτος Ἀπόστολος, ἀλλὰ ὅτε ἐρρέθη
αὐτῷ, σοὶ δώσω τὰς κλῆς, ἀπασαν ἐσημαί-
νει τὴν Ἐκκλησίαν. ταῦτα πρῶτον ἐκατέρωθεν ἐκ τῆς
τάξεως εἰς τὸν Ἰωάννην. Ἐπὶ γὰρ κατὰ ἀλήθειαν ἐμικροῦ
αἰσχύνη τῇ τῇ τῇ μοναρχικῶν οὐκ ἐκ τῆς πρῶτης
τῇ Αὐγυστίνῳ, θερμότητι ὅτι τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλη-
σίας ἀνταγωνιστῇ ἐκ τῆς αὐτῆς τῇ Ἀπίας, ἐκ τῆς
ἐκ κατὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀποστολῆς, καὶ ἀκρῶς ἐπαι-
νῆται τῶν λόγων τῇ Κυριακῇ, εἰς λόγους ὁ Κυριακῶν
ἐκ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙ ΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

1100

ὡς τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἐξωτερικῆς δικαιολογίας, ἥτοι
ὡς τῇ ἐξουσίᾳ τῇ κρινεῖν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ βήματι καὶ
ἀφορίζειν, δι' ἧς ἐκτελεῖται πάντα τὰς ἐπισκόπους
ἵστας εἶναι θάω καίονι, ὡς ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται εἰς πᾶν
ἐν καρθαγωγῇ τῶν ὀγδοηκονταπέντε ἐπισκόπων σύ-
νοδον, καὶ μαρτυρεῖ Ἀνγκλὶν βιβλίῳ τρίτῳ πε-
ρὶ βαπτίσματος κατὰ Δονατιστῶν, κεφαλῶν τρίτῳ.
καὶ ἴδε αὐτῶν ἐν πολεῖς, ἥτοι τὸ πρῶτον ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ Πάπᾳ καὶ ἐπὶ πάντων, ἐστὶν
ἴδιον τῶν Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, καὶ ἴδε μέρες τρίτης
κεφαλῆς τρίτης τμήματος τρίτης Παραγράφου σήκον.

Ὁ αὐτὸς ἐπιτολὴν ἐκτελεῖ ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται, ἐκτε-
κακῶς κρινόντων οἱ Ῥώμαιοι ἐπίσκοποι, δὲν τῇ κρίσει
Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς. Καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τῷ τόπῳ, ἥτοι βι-
βλίῳ τρίτῳ περὶ βαπτίσματος, Διαφωτιστῶν τῇ
Πάπᾳ Στεφάνῳ καὶ τῇ Κυβερνήτῃ, ἔφη, Διότι αὐτῶν
αὐτῶν Διαφωτιστῶν σωζομένων τῆς ἀγάπης μέχρι δις-
ρισμῶ Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς. καὶ ἴδε αὐτῶν βι-
βλίῳ πρώτῳ κεφαλῆς δέκατος σήκον. ταῦτα δὲ
πάντα ἀπαρτίζονται εἰς ἑξῆς κατακερματίζονται πᾶν
ἀδολοχίαν τῇ σοφίᾳ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι πᾶν, Ὅσα αὖθις δῆσθε καὶ λύσθε δύο δηλοῖ. ὡς τὸ ἕτερον τῶν ἐπισκόπων καὶ τὰς πρεσβυτέρους δηλοῖ. 15.
ὡς ὁ ὡς αὐτῶν, ἐστὶ τῇ ἐπισκόπῳ ὡς ὁ ἐθνικός καὶ τελώνης κατὰ Χρυσόστομον καὶ τὰς ὁ ταῦτα λοιπὰς πα-
τήρας, ὡς τε οἱ ἐπίσκοποι ἔχουσιν τὸ πλήρωμα τῶν κλειδῶν κρινόντες ἑμῶν ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐπισκόπων,
ἔχουσιν τὰς καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ ἑμῶν οἱ Πέτρος, ὡς καὶ δὲ μόνον ὁ Ῥώμης.

Τὰ κυριακὰ λόγια, ματθαῖος κεφαλῶν δεκάτῃ
ὀγδόῃ, Ὅσα αὖθις δῆσθε καὶ λύσθε, ποτὲ μὲν δὴ-
λῶσιν ὅλας Χριστιανὸν δεσμεῖται καὶ λύονται τὸν
ἀντικείμενον αὐτῷ, ὅμως τὰς ὡς αὐτῶν εἰς
τὸ ἐξωτερικὸν βήμα, ἐπειδὴ ὁ ἀπλῶς Χριστιαν-
ὸς ἐδιδάσκει ἐκβάλλειν, ἢ ἐσώγειν τινὰ εἰς
τὴν ἐκκλησίαν. ποτὲ δὲ δηλῶσιν τὸν ἐπίσκοπον
καὶ τὰς πρεσβυτέρους, ὡς φησὶν ὁ Χρυσόστομος εἰς
τὸν αὐτὸν τόπον, ὡς ὁ ὡς αὐτῶν, ἐστὶ τῇ ἐπισκό-
πῳ ὡς ὁ ἐθνικός καὶ τελώνης, τρεῖς κρινόνται ἐν
τῇ ἐξωτερικῇ βήματι, καὶ ἐκβάλλεται τῇ ἐκκλη-
σίᾳ. ἴδε λοιπὸν κατὰ τὸν Χρυσόστομον πολεῖ με-
τὰ τῇ ἐπισκόπῳ κρινόντες, καὶ ἑμῶν, ἀλλὰ συ-
νοδικῶς κρινόντες, ὡς ἔρηται ἐν πολεῖς αὐτῶν. ὡς
δὲ πᾶς ἐπίσκοπος ἔχει τὸ πλήρωμα τῶν κλειδῶν,
ἄρα καὶ πάντες οἱ ἀπόστολοι ἔχουσιν αὐτὸ, καὶ ἑμῶν
ὁ Πέτρος, ὡς τε καὶ δὲ μόνον ὁ Ῥώμης, ὁ ὅς
καὶ δὲ ἑμῶν ἀπόφασις δεχθῆσθαι ὑπὸ τῆς κοιότητος

αὐτῶν Συνοδῶν ἐποίησέ ποτε. διὸ ὁ ἱερόνυμος πλῆθος 20
καλῶ εἰς τὸν τόπον τῶν τὰς κρινόντας, καὶ ἱε-
ρηνόει εἶναι τὰς ἀποστόλους. Καὶ ἰδού ἐν τῇ δὲ
τῇ τόπῳ λέγει, Ἀνάσταν τῆς ὀπισθοδικῆς σοβα-
ρήτης κρινόντες πᾶς πρεσβυτέρους, ἵνα ὡς ἐν τῇ γῇ οἱ
δεσμεῖται. καὶ δὴ καὶ οἱ σχολαστικοὶ ἀπὸ τῶν 25
τόπων τῶν ἐξουσίαν τῶν κλειδῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ κρί-
ματι τῇ ἐκκλησίᾳ δεδοῦναι δεκνύμενοι, ἐν οἷς ἰδίως
φησὶν ὁ Δεράνιος ζητήματι δαυτέρῳ ἀρχιμῶν πέμ-
πῳ, τῶν ἀποφασίᾳ τῇ ἀφορισμῷ ἔχει πᾶν ἀρχιμῶν
ἐξ ἐκείνων τῶν λόγων, Εἰ δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας πα- 30
ρακάσσει, ἔσονται ὡς ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. σπ-
μείνωσαι ὅτι ὁ Χρυσόστομος ἐν τῇ πρώτῃ τόμῳ τῆς
συναγῆς ἐν τῇ τῇ τόπῳ λέγει, πρεσβυτέρους τῆς ἐκ-
κλησίας εἶναι τὰς ἐπισκόπους, φησὶ γὰρ, Δημο-
σίδου αὐτῶν ἐπὶ τῇ τῆς ἐκκλησίας πρεσβυτέρων. 35
ἐὰν δὲ καὶ αὐτῶν, τῶν ἀρχιερέων ὅλησιν, ὡς αὐτῶν
συναγῆς, ἔσονται οἱ πρεσβυτέρους ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι ὡς τῇ, Λάβετε Πνύμα ἅγιον, αὐτῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ἐξῆς τῇ κατὰ Ἰωάννην, λέγοντας τῇ
Βεθαρμῆ μὴ δεδοῦναι πᾶσαν πᾶν ἐν τῇ κατὰ ματθαῖον υποχρεῖται ἐξουσίαν, ἀλλὰ μόνον ἐξουσίαν τάξως,
δείκνυται ὡς ταῦτα πᾶν τῇ κατὰ ματθαῖον υποχρεῖται τῆς ἐξουσίας πλήρωμα τῶν κλειδῶν δεδοῦναι ἐν τῇ κατὰ
Ἰωάννην τῇς ἀποστόλοις καὶ τοῖς ἀποστόλοις αὐτῶν ἐξίστα, ὡς μετὰ τῇ ἀμβροσίῳ ὁ Χρυσόστομος συμπεραίνει,

40

Περὶ τῶν λόγων τῇ Κυβερνήτῃ, Ἰωάννης κεφαλῶν ἐ-
κστῇ, Λάβετε Πνύμα ἅγιον, αὐτῶν ἀφῆτε
τὰς ἁμαρτίας, ἀφίονται, καὶ αὐτῶν κρατῆτε,
κεκρατῆται, ὁ σοφιστὴς φησὶ, βιβλίῳ πρώτῳ πε-
ρὶ τῇ Πάπᾳ κεφαλῶν πρώτῳ, Βέβαιον εἶναι μὴ
δίδοσθαι ὁκείνοις τοῖς ἑμῶν πᾶσαν τῶν κλειδῶν
πᾶν ἐξουσίαν, ὡς ὑπέχειται ἐν τῇ δεκάτῃ σήκῳ κεφα-
λαῖς τῇ ματθαῖος, ἀλλὰ μόνον ἐξουσίαν τάξως πρὸς
τὸ ἀφίονται τὰς ἁμαρτίας ἀλλὰ τῇ μυστηρίῳ τῇ βαπτί-
σμῳ καὶ τῇ μετανοίᾳ, καὶ πέμπτῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸν

Χρυσόστομον καὶ κύριον ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ. Ἡμεῖς δὲ
ἐὰν καὶ ἐπιμῶν ὀνομασθῶμεν τὸν λόγον καὶ περὶ τῶν
βαπτίζομένων καὶ μετανοούντων, καὶ αὐτῶν ἀποφάνισι,
μᾶλλον δὲ καὶ ἀναγκάσει, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους ἀφίονται
ἁμαρτίας, ἀλλὰ ὁ λόγος ἐκείνους περὶ τῇ μυστηρίῳ τῇ 50
μετανοίας μόνον, ὡς καὶ ἔχει χάραν ὁ ἀβάπτιστος
ἵνα κρινῇ ἀσέβητος βαπτίσματος, τὸ γὰρ τοιοῦτον
μυστήριον τὰς μετὰ τὸ βάπτισμα ἁμαρτανόοντας μό-
νος οἶδεν, ἀλλὰ περὶ τῇ βαπτίσματος καὶ τῶν ὁμορ-
τημάτων, αὐτῶν ἀλλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἀπο-
στόλων

45

50

5 δόλων καὶ Ἐπισκόπων κληρόνους, ἡ δεισμῶσιν ἡ λύσι
τὰς ἐσθλὰς. ὅθεν οἱ λόγοι εἰσι καθόλου, ὅτι καὶ
περὶ πάντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πράγματα θεόμους
δεσμῶ ἡ λύσις ἐνοῦνται, ταῦτόν ἐστιν εἰπεῖν, ἔτι
7 ἐν τῇ τῷ τόπῳ δέδοται τοῖς Ἀποστόλοις καὶ τοῖς
αὐτῶν Διαδόχοις ὅκνητο τὸ πλήρωμα τῆς ἐξουσίας τῶν
Κληδῶν, ὅπερ ὑπέχεται Ματθαίῳ κεφαλῶν δεκά-
τῳ σάτω, καὶ Ἀποστόλῳ καὶ ἐξουσία τῶν δεσμῶν καὶ
τῶν δημοσίων ἀφορισμῶν, καὶ τῶν λύσιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν,
10 ταῦτά ἐστιν περὶ τῶν Μυστηρίων τῶν βαπτίσματος, καὶ περὶ
τῶν Μυστηρίων τῆς μετανοίας, καὶ περὶ τῆς δημοσίας
ἐξουσίας τῶν Κληδῶν τῶν ἀφορισμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν δε-
σμῶν λύσιν. ὁκτάνονται δὲ οἱ λόγοι, καὶ ἡ δι' αὐτῶν
διδομένη ἐξουσία ἐξίστα κοινῶς εἰς πάντας τὰς Ἀποστό-

15

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ε'.

ὅτι τὰς κλῆς τῆς βασιλείας ἔμουντο ὁ Πέτρος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον ἐν τῇ, Ἀντιων ἀφῆτε
ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς κατὰ Χρυσόστομον.

20

Ὁ Χρυσόστομος ἐν τῇ πρώτῃ Τόμῳ τῆς σειράς, ὡς-
περ γὰρ ὁ Πατήρ μου, Φησὶ, δέδωκέ σοι τὴν γνώσιν
τῶν Μυστηρίων, ἔγωγε καὶ γὰρ δώσω σοι τὰς κλῆς τῆς
Βασιλείας, ταῦτά ἐστιν δεσμῶν τε καὶ λύσιν τῶν
25 ἀνθρώπων σφάλματα, ἔχουσι γὰρ ἐξουσίαν τῶν συγ-
χωρῶν καὶ δεσμῶν καὶ ὡς κατὰ Πέτρον τῶν Ἀρχιερα-
τικῶν ἀξιώσεων χάρισμα. ἔμουντο δὲ τῷ Πέτρῳ
τῶν διδωμένων, ἀλλὰ καὶ τοῖς λοιποῖς μαθηταῖς,

30

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ζ'.

ὅτι ὁ τῷ δώσω σοι τὰς κλῆς καὶ κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Κύριλλον ἦν ἡ τῆς ἀναστάσεως ὥρα, ὅτε ἔπον
ὁ Κύριος τοῖς Ἀποστόλοις, Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ἀντιων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ ἔχοντα. καὶ κατὰ
35 πόσας τρεῖς ἀφίενται αἱ ἁμαρτίαι. ὅθεν τὰ ἐν Διαφόροις τόποις ὑπὸ τῶν Κυρίων ἐρημῶν καὶ πᾶσαν κρί-
σιν ὑποκαταστήσει τῇ διδασκαλίᾳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Ἐπισκόπων ἐνοῦνται.

Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ αὐτῇ τόμῳ, Τόμῳ
ὅμους δούτέρῳ τῆς σειράς, Ἀθροῖς πᾶσι Κυρίων
ἑαυτὸν συλλέξαν ἀποφαίνει Οὐρανῶν τε καὶ γῆς,
40 ὑποκαταστήσει γὰρ τὰ ὑπὲρ φύσιν, ὅσα μόνῳ Θεῷ πρέ-
πει, χαρίζεται. πρῶτον μὲν γὰρ φησιν ἑαυτῷ εἶ-
ναι τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ καὶ Θεμελίον ἐπαγγέλλε-
ται, τὸ ἀκατάσχετον αὐτῇ πρὸς ἐμῶν, ἡ ὡς αὐτὸς
ὑπαρῶν ὁ πᾶν διωκόμενος Κύριος, καὶ ταύτης
45 Παιδεία τὸν Πέτρον ἐφίσπειν, εἶτα ἔφη, καὶ δώ-
σω σοι τὰς κλῆς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. ταῦτά
δὲ τὴν φωνὴν ἔκ Ἀγγέλῳ, καὶ ἄλλῃ τῆς λογικῆς
Δυνάμει φθιγγεῖσθαι δυνάται, πρέπει γὰρ μάλλον
τῶν πάντων κρατεῖν Θεῷ, καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι γῆς
50 καὶ Οὐρανῶν, πλὴν ὁ τῷ δώρη καὶ κατὰ τὴν ἡ τῆς ἀνα-
στάσεως ὥρα, ὅτε ἔφη, ΛΑΒΕΤΕ ΠΝΕΥΜΑ ἍΓΙΟΝ,
ἈΝΤΙΩΝ Ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται
ἀπὸ τοῖς, ἈΝΤΙΩΝ ΚΡΑΤΗΤΕ, ΚΒΚΡΑΤΗΝΤΑΙ.
Ὁ αὐτὸς Ἰωάννης κεφαλῶν ἐκόςῳ ταῦτα φησὶ, Δο-
θεὶς γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι τοῖς μαθηταῖς,

λαί, ὡς γὰρ Βασιλεὺς ἔσται ὁ Χρυσόστομος τὰς Ἀποστό-
λους πάντας Ἀρχοντας, ἵνα βάλλωσιν εἰς φυλακὴν καὶ
ὁκράτωσιν, ὡς φησιν ὁ Χρυσόστομος εἰς τὸν τόπον,
ὅπερ συμπεραίνει ἐν τῇ ἡθικῇ καὶ τῶν ἱερῶν, ταῦτά
τὰς Ἐπισκόπους ἔχει τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν, ἡ ἔδωκεν
ὁ Κύριος τοῖς Ἀποστόλοις. συγκαταλέγει δὲ ὁ Χρυσό-
στομος εἰς τὴν αὐτὴν τῶν Κληδῶν φωνήματα, ὡς
ἐπορεύετο εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, καὶ τὸ εἶδος τῆς διδα-
σκαλίας, ὡς καὶ ὁ Ἀμβρόσιος βιβλίῳ περὶ ἱερατι-
κῆς ἀξίας κεφαλῶν πρώτῳ φησιν, Οὐαὶ ἡδὲ μοι
ἐστίν, εἰς διδασκῶ, τὰς τε θύρας τῆς ἀνθρωπίνης ἁμα-
ρτίας οἱ ὁκάνων τῶν Κληδῶν τῆς τῶν Οὐρανῶν Βασι-
λείας, καὶ τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ τῷ Ἀποστόλῳ οἱ ἱερεῖς
πάντες ἐλάβοντο, καὶ αὐτοῖς.

ὅτε ἔπειν αὐτοῖς, Ἀντιων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας,
ἀφίενται αὐτοῖς, ἀντιων κρατῆτε, κρατεῖνται.
Ὁ αὐτὸς, ἐν τῇ δεκάτῳ ὁγδόῳ κεφαλῶν τῶν αὐτῶν
Τόμῳ, ἐρημῶν τῶν, ὅσα αὐτὸς δίδωσιν καὶ λύ-
σητε ἀπὸ τῆς γῆς, φησιν, Ὁ Θεὸς τὸ θεοπρεπὲς ἀξίω-
μα δίδωσι τοῖς μαθηταῖς, καὶ φησὶ, τὸ ὑφ' ὑμῶν
διδομένη καὶ λαλῶν, ταῦτα καὶ ἐν τοῖς Οὐρανῶν ἔσται.

Ἀντιων ἀφῆτε, φησὶ, τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται.
καὶ ἀληθῶς μόνον τῶν ἀληθινῶν Θεῶ ἐστὶν ἵνα διω-
ται ἀφίενται τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, τίνι
γὰρ ἑτέρῳ τῶν ὁκράτωσιν τῶν νόμων ἔχοντι ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας αὐτῶν ἐλευθερώσαι, εἰ μὴ τῇ ποιητῇ τῇ
αὐτῇ νόμῳ, ἔγωγε γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις πράγ-
μασι γίνεσθαι ὁκράτω, διότι ἔδωκε τὰς νόμους τῶν
Βασιλείων ἀνδρὶ ποιῆς ὁκράτω καὶ ὁκράτω, εἰ μὴ αὐτοῖς οἱ
Βασιλεῖς, ἐν οἷς τῆς ὁκράτωσιν τὸ ἔγκλημα τῶν
καὶ ἔχει, σαφῶς γὰρ ἔρεται ἀσβεστῶς εἶναι τὸν λέγον-
τα τῇ Βασιλεῖ κακῶς ποιῆς. τίνι ἔν λόγῳ τὴν ἀξίαν
τῆς θείας φύσεως καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῖς μαθηταῖς ὁ
Σωτὴρ ἔδωκεν, ὅτι ἀληθῶς καὶ ἀπὸ τῶν ἐστὶ διω-
καὶ ἀφίενται τὰς ἁμαρτίας ὁκάνων, εἴητες ἐν
ἑαυτοῖς ἔχοντες τὸ Πνεῦμα καὶ ἅγιον, ὅτε γὰρ αὐ-
τοῖς ἀφίενται, ἡ κρατῆσι, τὸ ἐν αὐτοῖς ὁκράτω
Πνεῦμα δὲ αὐτῶν κρατῆσι, καὶ ἀφίενται. ἔπειτα δὲ
τῶν δὲ αὐτῶν δύσιν οἶμαι τρεῖς, πρῶτον τῇ βαπτί-
σμῳ, ἔπειτα τῇ μετανοίᾳ, καὶ γὰρ ἡ τῶν πιστῶν καὶ
τῇ

τῇ τῆς ζωῆς ἀγνοσίᾳ μαρτυρεῖται· ἀνδρας πρὸς τὸ βάπτισμα ἔλκεσι, καὶ τὰς ἐκείνων αἰσθύναι ἐμμελῶς ἐκδιώκεσιν, ἢ τὰς ἡμῶν τῆς ἐκκλησίας ἀμαρτωλὺς μὴ ἐλέγχουσι, μετανοοῦσι δὲ συγχωρεῖσιν, ὡς περὶ ὁ Παῦλος ποτὲ τὸ ἐκπορεύεσθαι πρὸς Κορινθίους εἰς φθορὰν τῆς σαρκὸς ἐξεδίδωκεν, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ, καὶ πάλιν μετακαλεῖ, ἵνα μὴ μῆζονι πόνῳ καταποδῇ. ἰδὲ λοιπὸν καὶ ὁ χρυσόστομος καὶ

ὁ ἄγιος Κύριλλος· ἔχ' ἐρμηνεύσει τὰ λόγια τῷ Κυρίῳ ἐρημῶν ἐν Δαφόροις τόποις ὅτι ἐνοχῶνται Δαφὸν μόνον ἐξουσίαν τῶν ἐκείνων πρὸς τὸ ἀφίκοιαι τὰς ἀμαρτίας Δαφ τῷ βαπτισμῷ καὶ τῆς μετανοίας, ἀλλὰ Δαφ πᾶσαν κρίσιν ὑποκαθίστην τῇ διδασκαλίᾳ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἐπισκόπων, ἥτε ἐν τῷ μετανοητικῷ, ἥτε ἐν τῷ ἐξου-
τερικῷ ἔηματι εἴη, καὶ ἀπαυτῶσαν δεσμὸν ἢ λύσιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

10

Ὅτι κατὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, Εὐτυχιανὸν ῥώμης, Ἀμβρόσιον καὶ Ἀνώνυμὸν τινα, πλὴν ἐξουσίαν τῷ λύειν καὶ δεσμεῖν καὶ πλὴν ποιμαίνειν πρὸς τὴν Σωτῆρος· οἱ Ἀρχιερεῖς ἔλαβον, καὶ κατὰ πόδας τρεῖς ἀφίκοιαι τὰς ἀμαρτίας.

Ἀθανάσιος· ὁ μέγας Ὀμιλίας εἰς τὸν Ἀσώτον, Ἡ γὰρ ἐδέπω ἐλύθησάν σε οἱ δεσμοί, δὲς σου τὴν τοῖς μαθηταῖς τῷ Ἰησοῦ, πάρεσι γὰρ οἱ λύοντες ἡμεῖς, πλὴν ἐξουσίαν ταῦτων λαβόντες πρὸς τὴν Σωτῆρος, ὅσα γὰρ αὐτοὶ φησὶν δέσσητε καὶ λύσητε ἐν τῇ γῇ, ἔσται δεδεμμένα καὶ λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Εὐτυχιανὸς ὁ Πάπας πρὸς Σικελὸς Ἐπισκόπους ἐπιτολὴν δαυτέραν φησὶν, ὁ Κύριος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῖς Ἀποστόλοις καὶ τοῖς αὐτῶν Διδάχοις ἀναγγε-
λιζόμενος φησὶν, ὡς αὐτοὶ φησὶν τὰς ἀμαρτίας, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀμβρόσιος· εἰς τὸ, ποιμαίνει τὰ πρόβατά μου φησὶν, Ἡ ποιμνία ἐμὴ μόνη τότε ὁ μακάριος ἔλαβε Πέτρον, ἀλλὰ καὶ πᾶτες ἡμεῖς ἐν αὐτῷ ἐλάβομεν, ὅθου τοῖς ἱεροῦσι τὴν ποιμαίνειν αὐτὰ ἐξεδίδονται, βιβλίῳ περὶ ἱερατικῆς ἀξίας, κεφαλαιῷ δαυτέρῳ. Ἀνώνυμος· δέ τις κείμενος πρὸς τῇ σερῇ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίῳ φησὶ,

Δὲς δὲ τὸ πνῦμα χριστὸς, αὐτῶν φησὶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφένονται, αὐτῶν κρατῆτε, κρατῶνται, τὰ μόνον θεῷ πατρὶ ἰσχύοντι, τίς γὰρ δύναται ἀφίκοιαι ἀμαρτίας, εἰ μὴ μόνον ὁ θεός. ἔδρα δὲ τὰς καὶ σφάδρα καλῶς, ὥστε γὰρ δὲν τὰς ἔχοντας ἐν αὐτοῖς ἔδη τὸ θεῖον καὶ δεσποῖνόν 20 πνῦμα. καὶ τὴν Δαφὸν τὰς τῶν ἀμαρτίας εἶναι κυρίως. Ἀφίκοιαι γὰρ μὴ ἀμαρτίας, ἥτοι κατέχευσι οἱ πνῦμα τοῦ θεοῦ κατὰ δύο τρόπους, ἢ γὰρ καλῶσιν ἐπὶ τὸ βάπτισμα τὰς σεμνότητι βίβλιν καὶ πίστιν δεδοκιμασμένην, ἢ Δαφὸν λύει τὰς καὶ τῆς θείας χάριτος ἐξέρχουσι 25 ἔκαστος γεγενημένος ἀξίως, ἢ καὶ ἕτερον τρόπον ἐπιτιμῶντες τοῖς ἀμαρτανύουσι τοῖς τῆς ἐκκλησίας τέκνοις, καὶ μετανοοῦσι συγχωροῦντες, καθάπερ Παῦλος τὸν ἐν Κορίνθῳ πορεύεσθαι παρεδίδοκεν ἡμῖν ὅτι ἐν τῇ σαρκὶ, ἵνα τὸ πνῦμα σωθῇ, πρὸς 30 σίτησιν, ἵνα μὴ τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποδῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι κατὰ Φώτιον, Θεοφύλακτον, Βασίλειον τὸν μέγαν καὶ Ἀνυστῶν τὸν, δώσω σοι τὰς κλῆς ἐν πρὸς ὧν 35 τὰ Πέτρον καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν μαθητῶν δεδοται ἐν τῷ, Ἀνώνυμος ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, δώσω σοι ἐπέχεσθαι τὴν Σωτῆρος τὴν πλὴν τὴν ποιμαίνειν αὐτοῖς ἐξουσίαν παρέχοντος.

Εὐλογίαι τῷ Ἀλεξανδρείας Πατριάρχῃ, πρὸς τῇ Βιβλιοθήκῃ τῷ Φωτίῳ, ἀναγνώσας Δαφὸν 40 οὐδοκῶσιν, ἐπὶ τοῖς, ὅτι Δαφὸν ἔτε πρὸς Ἰωάννην, ἥτε πρὸς ἕτερον τινα τῶν μαθητῶν ἐφη ὁ Σωτὴς τὸ, δώσω σοι τὰς κλῆς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τὰ ἐξῆς, ἀλλὰ ἢ πρὸς τὸν Πέτρον, ὅς ἐμελλε τῷ τῆς ἀντήσεως περιπίπτειν ἐκείνῳ, καὶ Δαφ δακρύων καὶ μετανοίας ἀπονίπτειν τὸ ἀμαρτήματα, ἵνα τῷ κατ' ἐαυτὸν ὑποδείγματι πρὸς τὰς ἀμαρτανύοντας φιλανθρωπότερον Δαφίθεται, οἱ γὰρ 45 ἄλλοι ἀπείραστοι μεμνηκότες, τάχα αὐτοὶ ὁποιοῦντες αὐτοῖς Δαφὸν χεῖρα. πρὸς ταῦτα τῷ Εὐλογίῳ ἀπαρεσκόμῳ· ὁ φῶτιος, ἐσημείωσεν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ εἶπε, τὰ μὴ φησὶν ὁ Εὐλόγιος· πρὸς αὐτὸν μᾶλλον ἢ ἀλλοθίς τινος λέγων, εἰ γὰρ καὶ πρὸς Πέτρον εἶρηται, ἀλλὰ ἐν οἷς πρὸς ὧν 50 κορυφαίαι καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν μαθητῶν ἢ ταῦτα

ἐξουσία ἐδέδοτο, ὅπως καὶ τοῖς ἀπ' οὐραίων τὸ ἀρχιερατικὸν κατὰ Δαφὸν πρὸς ἐκείνους ἀξίωμα 40 πλὴν αὐτῶν πρὸς εἶναι τὴν δεσμεῖν καὶ λύειν ἐξουσίαν πρὸς εἶναι. ὁ Θεοφύλακτος· οἱ τῷ δεκάτῳ κατὰ κεφαλαιῷ τῷ ματθαίῳ φησὶ, κλείδας νοήσεις τὰς δεσμεύσας καὶ λύσας τὰς τῶν σφαλμάτων ἢ συγχωρήσεις ἢ ἐπιτιμήσεις, ἔχουσι γὰρ ἐξουσίαν ἀφίκοιαι καὶ 45 δεσμεῖν εἰ μετὰ Πέτρον τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξιώσεως χάριτος, εἰ γὰρ καὶ πρὸς Πέτρον εἶρηται τὸ, ΔΩΣΩΣΟΙ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις δέδοται, ὅτε; ὅτε εἶπον, Ἀνώνυμος ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίκοιαι. ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας 50 Διουσκῆτος Ἀρεοπαγίτου κεφαλαιῷ ἐξεδόμῳ ἀνιδμῶν ἐξεδόμῳ, τῷ τὰς θείας δόξα καλύψει τὴν παναγεσάτη Πατρὸς ἐκδομῶν τὰ λόγια φησὶν, ὅτι ἐν λύσει ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένος ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἐκείνους καὶ παντὸς τῷ κατ' αὐτὸν ἱεραρχίᾳ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ γνω-
μῆσιν

μύας τῶν πατρικῶν δικαιωμάτων ἀποκαλύψας ὁ-
φανερικῶς καὶ ἀπορρητικῶς τὰς τῆς Θεοφιλεῖς
ἐπιστολῆς καὶ τὰς ἀθέτας ἀποκαλύπτει. Βασιλεὺς
ὁ μέγας ἐν ταῖς ἀσπασίαις τῶν μοναχῶν κεφαλαιῶν
ἐκκοσῶν δούτερον, ὁ καθ' ἑαυτὸν ἐπὶ ἐτέρῳ ἐστίν,
ἡ ὅτι σωτηρίας ἐπέχων πρὸς ὅσον, καὶ μάλιστα Θεῶν
καὶ ἀνθρώπων γονιμὸς, καὶ ἱερεῶν τῶν Θεῶν
τῶν τῶν πατριάρχων αὐτῶν σωτηρίας, καὶ τὰς παρ'
αὐτῶν τὰς χεῖρας παιδαγωγείας, Πέτρον Ποιμένα μετ'
10 ἐκείνων τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν ἐκκοσῶν, Πέτρον
γάρ φησι, φιλεῖς με πλείον τέτων; ποίμαινε τὰς ἐκ-
κλησίας, καὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἐφεξῆς ποιμαίνει καὶ δι-
δασκάλοις τῶν ἰσὺν παρέχοντων ἐκκοσῶν, καὶ τὰς
τὰς σημαίνει, τὴν δὲ σημαίνει ἀπαντας ὁμοίως καὶ λύει

ὡς περὶ ἐκείνου. καὶ αὐτὰ καὶ λόγῳ περὶ ὑπακοῆς,
καὶ ἰδὲ αὐτῶν μέρες τετάρτης κεφαλαιῶν πρώτης
Παραγράφου τέταρτην. τῷ τῷ συμφωνεῖ ὁ Λύει-
σιν ἐξηγῆται ἐκκοσῶν δούτερον καὶ τρισεκακοσὴ
τρίτη ἐς τὸν ἰωάννην λέγων, Ἡ ἐκκοσμία ἐστὶν αἱ
κλεῖδες, οἱ δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἐκείνων ἀποδοχοὶ
δεσπόζουσι τὰς ἀμαρτανίας, ἢ λύουσιν. Ἐν ταῖς
σημαίνει ὅτι καὶ ἄλλοι πατέρες, καὶ μάλιστα τῶν
ἐκκοσίων καὶ ἐκδοχῶν συμφώνως τοῖς ταῖς πάντα ἀγίοις
Χρυσόστομῳ καὶ Κυρίλλῳ ἐρμηνεύουσι τὰ κυριακά
λόγια, ὡς ἐρῶνται αὐτῶν. καὶ ἀναμφισβήτητος οἱ
φίλοι λαοὶ παρερμηνεύονται δεκνύονται λαμβάνου-
ντες τῶν τῶν κυριακῶν λογίων, ὡς περὶ καὶ ἄλλων πολλῶν.

15

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

20 Ὅτι πᾶσα ἐκκοσμία ἐπισκοπικὴ καὶ ἱερατικὴ ἀμείσως δίδεται ὡς Θεῶν, καὶ πάντες οἱ ἐπίσκοποι ἴσοι τῇ ἐκκοσμίᾳ.

Ὅτι δὲ τὰς ἐκκοσμίας τὰς μέγας ἐκκοσμίας τῆς
ἐτέρῃ δοθῆναι, ὅτι δὲ τὰς δοθῆναι τῆς
ἐτέρῃ δοθῆναι, ὅτι γὰρ ἀπὸς ἐπιτίθεται τὰ ὅτι
25 γυναικὰ μέγα ὡς αὐτῶν ἡ ἐκκοσμία ἐκκοσμία ἐδίδεται,
εἰ μὴ δὲ τῶν τοιούτων, ὡς βέλονται οἱ παπασαί,
ἵνα δαίμων τὸν ὡς Πάπαν χειρουργῶν ὡς Θεῶν,
τὰς δὲ ἐπισκόπους ἐμμεσῶς δὲ αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ περ
τέτων ὅπως ἐχόντων, ἀμφοτέρω ἡ ἐκκοσμία ἡ τε τῇ
30 τάξεως ἡ τε τῆς ἐκκοσμικῆς ἐκκοσμικῆς διανο-
μοῦσας ὡς Θεῶν δίδεται ἀμείσως, καὶ γὰρ ὁ χα-

ρουργῶν ἐπίσκοπος τὸν ἱερέα ἐκκοσμίας τῆς
ἐκκοσμίας τὰς βαθμῶν, ἐπεὶ ἡτοιμάτη ἐκκοσμία δίδο-
ται ὡς Θεῶν ἀμείσως, καὶ ὡς καὶ πᾶσα ἐκκοσμία,
ἡ δὲ τῆς χειρουργίας τῶν ἐπισκόπων θεοῦ ἀσ-
ταχθεῖσα δίδεται, ὡς καὶ ὁ χειρουργὴς ὡς
τὰς ἀρχιεπισκόπους, ἡ τὰς Πάπας, ἡ τινὸς τῶν λοιπῶν
Πατριαρχῶν ἐπίσκοπος, ἔχει τῶν ἐκκοσμίᾳ τῆς ἐπι-
σκοπικῆς τάξεως ἰσορροπῶς μετὰ τῶν χειρουργῶν
τῶν, καὶ ἴσως, καὶ ἀμείσως ὡς Θεῶν τὰς Θεῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

35 Ὅτι ὁ Θεὸς κατὰ τὸν ἀμεισῶν δίδωσι μόνος δὲ τὰς χειρουργῶν τῇ χειρουργίᾳ τῶν τάξιν, τῶν ἡμῶν καὶ ἀξίαν.

Ὁ ἀμβρόσιος περὶ ἱερατικῆς ἀξίας κεφαλαιῶν
πέμπτῳ, τίς δίδωσι φησὶ τῶν ἐπισκοπικῶν χά-
ριν, ὁ Θεὸς, ἢ ἄνθρωπος; καὶ ἀποκρίνεται ὅτι ἀναμ-
40 φισβήτητος ὁ Θεός. ὁ Θεὸς δὲ τὰς ἀνθρώπων δίδωσιν,
ὁ ἀνθρώπος ἐπιτίθεται τὰς χάριτας, ὁ Θεὸς δωρεῖται
τῶν χάριν, ὁ ἱερεὺς ἐπιτίθεται τῶν δεσποτικῶν δεξιάς,
καὶ ὁ Θεὸς ἐκκοσμῶν τῇ κραταίᾳ δεξιά, ὁ ἐπίσκο-

πος ἐκκοσμῶν τῶν τάξιν, καὶ ὁ Θεὸς δίδωσι τῶν ἀ-
ξίαν. ταῦτα ὁ ἀμβρόσιος, δεκνύων ὅτι μόνος ὁ
Θεὸς δίδωσι δὲ τὰς χειρουργῶν ἐπισκόπους τῶν
τάξιν, τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀξίαν. ἡ τις ἐκκοσμία
τῶν ἐκκοσμίᾳ τῶν κλεῖδων κατὰ τὸ πλήρωμα καὶ καὶ
τῶν ἐκκοσμίᾳ τῶν δεσποτικῶν καὶ λύει ὡς τῇ ἐκκοσμίᾳ
κερτικῶν βήματι.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι κατὰ Δέδρον ἡ ἱερατικὴ καὶ ἀρχιερατικὴ ἐκκοσμία τῶν ἀγίων Πνεύματος ἔργα.

Ἡ ἱερατικὴ ἐκκοσμία καὶ ἡ ἀρχιερατικὴ φησὶν ὁ
50 Δεδρόν, ὅτι ἐστὶν ἐκ ἀνθρωπίνης ἐπινοίας γεγε-
νημένη, ὅτι δὲ μόνος τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων
συμφωνίας, ἀλλὰ δὲ χεῖρας καὶ Πνεύματος ἁγίου

ἀσταχθεῖσα καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς τοῖς ἀποστόλοις
δοθῆσα, ἐπὶ ὁμοίας ἐκκοσμίας τὰ τέλη εἶναι ἔργα
τῶν ἀγίων Πνεύματος, καὶ ὡς τῶν δωμάτων τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι κατὰ Βελλαρήμιον ὡς Θεὸς δίδεται ἡ δικηολογία τῷ Ἀρχιερεῖ .

Βοηθεῖ ἡμῖν καὶ ὁ Ῥωμαϊκὸς Γολιάθ Βελλαρήμιος, παρέχων καὶ ἄκων τῷ ῥομφαίᾳ αὐτὸ πρὸς σφαγὴν αὐτῆς, λέγει γὰρ βιβλίῳ δαυτέρῳ περὶ τοῦ Πάπα κεφαλαίῳ τετακτοῦ, ὅτι ἡ δικηολογία δίδεται μὴ τῷ Ἀρχιερεῖ ὡς Θεὸς, ἀλλὰ τῇ συνδουλῇ τῶν ἀνθρώπων, καὶ δηλον, καθότι ἡ τῶν ἀνθρώπων ἔχει ἕως ὁ ἀνθρώπος, οὗ πρόηκ ἦν Πάπας,

τὸ ἄρχεσθαι εἶναι Πάπας . Εἰ δὲ ὁ Πάπας ὡς δι' ὄργανον τῶν Ἐπισκόπων λαμβάνει τὸ εἶναι Πάπας, καὶ ἐκ ἐμμέσως παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἀμέσως ὡς Θεὸς, δηλον ὅτι καὶ οἱ Ἐπίσκοποι ὡς δι' ὄργανον τῶν χειροτονιῶν γίνονται, καὶ ἐκ ἐμμέσως, ἀλλ' ἀμέσως ὡς Θεὸς . καὶ αὖτε φησὶ καὶ ἡ παρῶσα παπικὴ τρέβολα, ἡ ἀνὰ τὴν αὐτὴν τῆς ἀληθείας, κατεφλογίσθη .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι κατὰ Χρυσόστομον, Αὐγουστίνον καὶ Ζωναράν ὁ Θεὸς ἐν ταῖς χειροτονίαις τὸ πᾶν ἐργάζεται, κατὰ τὸ, Ἡ ἱεὴ θεία χάρις περὶ χειρίζεται καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ πάντα τὰς Ἀποστόλους Ἐπισκόπους κατέστησε .

Ὁ Χρυσόστομος λόγῳ τετάρτῳ ἐπὶ τὰς πράξεις περὶ Παύλου καὶ Βαρνάβα φησὶν, Ὅρα δὲ πῶς ἐκ ἐπὶ περιττοῦς ὁ συγγραφεὺς, ἐγὰρ λέγει πῶς, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι ἐχειροτονήσαντες διὰ πνεύματος, τὸ γὰρ ἡ χειροτονία εἶναι . ἡ χάρις ἐπιτίθεται τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ δὲ πᾶν ὁ Θεὸς ἐργάζεται, καὶ ἡ αὐτὴ χάρις ἐστὶν ἡ ἀποστολή τῆς κεφαλῆς τῷ χειροτονιῶν, ἐκ ὧν δὲ αὐτὸς χειροτονῆται . καὶ λόγῳ ἐκστῶ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ δωδεκάτῳ, τὸ μὴ ἐκ ἀπ' ἀνθρώπων εἶπον, ἵνα δηλώσῃ ὅτι ἐκ ἀνθρώπων αὐτὸν ἐκάλεισεν, ἐδὲ πνεύματι γινέσθαι . τὸ δὲ ἐδὲ δι' ἀνθρώπου, ὅτι ἐκ τῶν ἐπὶ ἐπέμφθη, ἀλλ' ἐκ τῶν Πνεύματος . καὶ πρώτη πρὸς Τιμόθεον κεφαλαίῳ πρώτῳ, λόγῳ πέμπτῳ, Διακρίνας τῶν αὐτῶν, καὶ ἡ φωνὴ ὡς ἀποστόλων καὶ ἐργη

γορέσει, ἀναμνησθε τὴν ἐλομήνην καὶ χειροτονήσαντες, ὡς ἐλέησεν, ἐβίβει σὺ ἐξελέξατο, αὐτὸς σὺ ἐπετίθεισεν, ἐκ ἀνθρώπου γίνοντας ψήφῳ . καὶ 20 δαυτέρῳ πρὸς Τιμόθεον, λόγῳ δαυτέρῳ, Οὐκ αὐτὸς τῷ ἱερέως καταφρονεῖς, ἀλλὰ τῷ χειροτονήσαντι αὐτὸν Θεὸς . καὶ ὁ Αὐγουστῖνος ζητήματι ἐνοσηκοῦ ἐβδόμῳ περὶ τῶν ὀνομάτων τῆς Διαθήκης, Πάντας τὰς Ἀποστόλους ὁ Χριστὸς Ἐπισκόπους κατέστησε 25 φησὶ . καὶ ὁ Ζωναράς ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν πρώτων λόγων καὶ καὶ φησὶ, Νυνὶ μὲν χειροτονία καλεῖται ἡ τῆς καθιερώσεως τῷ ἱερεῖ λαχόντι τελεσίεργία τῶν Εὐχῶν, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι ἐπιτελεῖται 30 ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων τῶν πᾶσι τῶν χεῖρα ἀπολογιστῶν τῶν χειροτονιῶν, Ἡ θεία χάρις περὶ χειρίζεται .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιτελείας καὶ τῶν ἀρχῶν συνάγεται ἀμέσως ὡς Θεὸς τὰς χειροτονίας γίνεσθαι, καὶ ψευδὲς 35 περὶ φανέσας τὸ ἐμμέσως ὡς Θεὸς τὸ Πάπα .

Ἐν τῇ χειροτονίᾳ . Ἡ θεία χάρις ἡ τὴν ἀδούνην θεράπευσα, καὶ τὰ ἐκείοντα ἀναπληρῶσα περὶ χειρίζεται . ἀλλὰ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν Εὐχῶν τῶν ἐν ταῖς χειροτονίαις Διακόνων, Πρεσβυτέρων καὶ Ἐπισκόπων τὸ συνάγεται ἀκριδέως . σημαίνει ἄρα ὅτι περὶ φανέσας ἐπὶ ψευδῶς τὸ ἐν μὲν Πάπα χειροτονῶν

αὐτὸς ἀμέσως ἐκ Θεοῦ, τὰς δὲ λοιπὰς Ἐπισκόπους ἐμμέσως δι' αὐτῶν, καὶ πασίδηλον ὅτι καὶ Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι, εἰ καὶ διὰ Ἐπισκόπων ὡς ὄργανον χει- 40 ροτονῶνται, ἀμέσως ὁμοῦ οἱ πάντες ἐκ Θεοῦ λαμβάνουσι τὸ χάρισμα τῆς ἱερωσύνης . καὶ κατεστρέφη καὶ ἡ παρῶσα θεία τῶν παπικῶν .

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι'. ΜΕΡΟΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

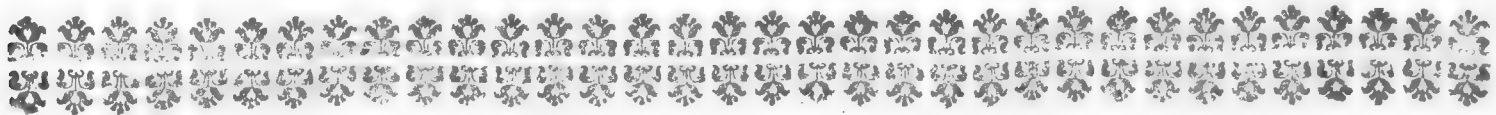
Ὅτι τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑξουσίας, ἡ τάξις δηλονότι, ἡ δικηολογία, ἡ νοεῖται ἐκπληρωθεῖς, καὶ πρὸς 50 τὰς ἐνεργείας ἐκείνης τῆς ἑξουσίας, ἡ καθὼς πᾶν ὑποκαταλήγει ὑπὸ τῆς ἐκείνης αἰνεύσεως .

Τὸ πρῶτον μεγαλεῖον ἐστὶν ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν, τὸ δεύτερον ἐξωτερικόν, καὶ κατὰ συμβεβηκός, κατὰ τὸ πρῶτον σημαίνει πᾶν

ἴσοι ἐπὶ τῇ ἑξουσίᾳ ὅσοι ἔχουσιν πᾶν αὐτὸ τῷ εἶδει ἐξουσίας τῷ ἴσῳ συμπληρώματι καθὼς πρὸς τὰς ἐνεργείας, καὶ ὅπως ἐν πᾶσι τοῖς ἐνεργεῖται 55 Πρεσβυ-

Πρεσβυτέροις ἴσοι ἐὶν ἡ ἐξουσία, ποσὶν ὧς ἐδόθησαν
 Δακρύσαι ψυχὰς, ὅσον ὧς ἐδόθησαν μυρία·,
 πᾶσας γὰρ τὰς ἐνεργείας τῆς ἱερατικῆς αἰτίας δι-
 νάται ἐκτελεῖν ἐν ταῖς Δακρύσαις αὐτῶν, φέρε εἰ-
 5 πᾶν, ὁ Πέτρος, ἀς ἐκτελεῖ ὁ Παῦλος ἐν ταῖς μυ-
 ρίαις, καὶ τῶν αὐτῶν ἀπασῶν ἐνεργειῶν χρεῖα τῷ Πέτρῳ
 ὡς διοίκησιν τῶν Δακρύσων, ὅσας χρεῖται καὶ ὁ
 Παῦλος ὡς διοίκησιν τῶν μυρίων, ὅθου καὶ εἰ ἀδι-
 νῆα τινὶ κατὰ συμβεβηκός ἐπιτελεσθῇ, καὶ κατὰ
 10 τύχην, ἡ ἀλλή τινὶ δυστυχίᾳ συχεσθῇ· τῷ ποι-
 μνίᾳ τῷ Πέτρῳ, δποθαῶντι οὐ τῷ ποιμνίᾳ αὐτοῦ
 οἱ ἐκτελεστέοντες, καὶ μένωσι μόνοι ποιηέοντες,
 ὁ δὲ Παῦλος ἔχει σῶμα τῶν μυρίων, ἢ καὶ πλείους
 ἐπιτελεστέοντες, ἐδὼν μεῖται κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ
 15 ἑσπαστικὴν μεγαλειότητα τῆς ἐαυτοῦ ἐξουσίας ὁ Πέ-
 τρος τῷ Παύλῳ. ἔτω πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς αὐτῆς
 εἰσὶν ἐξουσίας καὶ ἴσοι κατὰ τὰς ἐνεργείας τῆς Βασι-
 λείας, εἰ καὶ μὴ πάντες ἔχουσιν ὑποκειμένους ἴσους
 τῷ ἀρεθμῷ, ὅθου καὶ Μαυρίλ ὁ Κομνηνός ἐσοχα-
 20 ρεμνίᾳ ἔχων τὴν ὑποκειμένην ὕλην, καὶ σχεδὸν μὴ-

τε ποιηέοντες μέρος ἢς οὐκ ἔστι ὁ μέγας Κωνσταν-
 τίνος, Δαδούχος τῶ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ γράφεται
 εἰς τὴν Σάκρον, ὡς ἔγραψε Βεβαῖον τὴν περὶ τοῦ
 Ὁ Πατὴρ μεῖζον με ἐπὶ Σωλδον, καὶ ἴδε αὐτὴν
 βιβλίᾳ οὐδόξ κεφάλαιον εἶναι. Καὶ αὐτὸς ὁ ἔχα-
 5 πος τῶν Ῥωμαίων Βασιλέων Κωνσταντίνῳ ἐσο-
 χαρεμνίᾳ ἔχων τῆς βασιλείας τὰ ὅρια τοῖς τέχεσι
 τῷ Βυζαντίᾳ, Ἀυτοκράτωρ Ῥωμαίων ὑπὸ τῷ Πάπᾳ
 Μαρτίνῳ ἐγράφετο. κατὰ τῆς ἐν ἴσοι οἱ Πατριάρ-
 χαι ἀλλήλοις, Πατριάρχῳ γὰρ Φημι καὶ τὸν Πά-
 παν ὁρθεξέντα, ἐπειδὴ τὰς αὐτὰς χρεῖται ἐσπασ-
 κας ἐνεργείας, εἰ καὶ τὸ ὑποκειμένον τιτὸν ἑλῶ-
 10 ται, καὶ ἐδὼς τῶ ἑτέρῳ μεζῶν εἴναι τὸ ὡς ἔπαν,
 εἰ μὴ ἐν τῇ τῆς πρωτοκαθεδρίας τάξῃ, ὡς οἱ τῶν Συ-
 νόδων διώρισαν Κανόνες, καὶ εἴρηται αὐτέρῳ πολ-
 λάκις. ἴσοι δὲ καὶ οἱ Ἐπίσκοποι πάντες κατὰ τὴν
 ἑσπαστικὴν ἐξουσίαν, ὡς τε ἴσῳ ἐπὶ ὁ Πάπας καὶ
 15 εἰς τὴν τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, καὶ ὁ ἐν Εὐαγγελίᾳ
 Ἐπίσκοπος, ὡς εἴρηται εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον.

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

25 Οὐμὼν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλήρωμα τῆς ἐξουσίας τῶν Κλαδῶν, καὶ τὴν διημολογίαν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ βήματι καὶ
 ὅσον ὡς πᾶσας τὰς ἐνεργείας ὁμοίως ἔχουσι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι κατὰ Κυριακόν.

30 Τὸ αὐτὸ τὸ πλήρωμα τῆς ἐπισκοπικῆς διημολογίας
 καλεῖ ὁ Κυριακός ἔχων πληρεσάτην, ἢ δὲ τὸν
 Ἐπίσκοπον ἐνεργεῖν τῆς Ἐπισκοπῆς τὴν ἰχμὴν, καὶ
 διοικεῖν τὸ ὕψος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν θείαν ἐξου-
 35 σίαν, ἢ ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κριτικῶς νοεῖ-
 ται ὑπερεπιδικῶς τῷ Χριστῷ, ὑπερολῇ ποσὶν ὧς
 πρῶτη, ἢτοι βιβλίῳ πρῶτῳ ὑπερολῇ τρίτῳ ὡς
 κορυφήν, ὁμοίως τὴν ἐξουσίαν τῆς καθέδρας, τὴν
 ἰχμὴν τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ τὴν δυνάμιν τῆς ἐπισκο-

πικῆς τιμῆς, ὑπερολῇ ἐξηκοστῇ πέμπτῃ, ἢτοι βι-
 βλίῳ τρίτῳ, ὑπερολῇ εἰσῆτι, ὅθου καὶ ἐν τῷ τόπῳ
 τρίτῳ καὶ ἀλλὰ καὶ τὸν Ἐπίσκοπον καλεῖ τῆς Ἐκκλη-
 40 σίας πρεσβυτέρων, τῶν Ἐπισκόπων λέγων ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ πρεσβεύειν, βιβλίῳ περὶ εἰότητος τῆς Ἐκ-
 κλησίας. ἐπὶ τῇ τῷ πρεσβεύειν καὶ πρεσβεύειν ἴδιον
 ἐπὶ πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, εἴρηται καὶ αὐτέρῳ μέρος
 τρίτον κεφαλῶν δέκατῳ τεταρτῷ, καὶ μέρος δέ-
 45 τερον κεφαλῶν ἑκάτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

40 Ὡς καὶ Ἐπίσκοπος κατὰ Ἀναγνώσιν, Γραμματὸν καὶ Ἰσιδωρὸν Πλησιώτῳ ἔχει τὴν ἐξουσίαν τῶ κρίναι
 τῶ αὐτῷ ὑποκειμένους καὶ κατακρίναι καὶ ἀφορίζειν ὡς καὶ οἱ Ἀπόστολοι, πλὴν τῆς καθολικότητος τῆς ὕλης,
 ἢ ἐδὼν ἐπὶ αὐθρόπῳ μετὰ τῶν Ἀποστόλων πρέπα.

45 Ἐπὶ τούτοις καὶ Ἀναγνώσιν ὡς Γραμματῷ, Διορ-
 θῶσά φησιν οἱ ὑποκειμένοι ὑπὸ τῶν πρεσβε-
 μνίων αὐτῶν διορθώσιν πρεσβεμνίαις ἐξ ἀγάπης καὶ
 τὴν ἀφορεῖ τῶν ἐγκλημάτων ἀφόροις, ἢ μεζο-
 50 σιν, ἢ ἐλάττωσι, διότι καὶ αὐτὴ ἡ τις καλεῖται κα-
 τὰ τὴν ἰχμὴν τῶν Ἐπισκόπων ποιεῖ, ἢς ποιῆσι
 δὲ ὑπὸ μεζῶν ἐπὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ (ὡς ἀποκρίνεται)
 ἐν διορθώσιν σωτηριώδεις μεταβληθῶναι καὶ πρεσβεύει
 δυνάται, αἰτίᾳ ἀποσῇ τεταρτῇ, ζητήματι τρίτῳ,

καρὸν ΔΙΟΡΘΩΤΗΣΘΗΣΑΝ, ὅτε ὁ Γραμματὸς συμ-
 55 πνεύσει τὸν ἀφορισμὸν ἴδιον αἶμα τῶ Ἐπισκόπου,
 πρεσβεμνίαις καὶ ἑτέροις ὑπερεμνίαις, ὅτι δηλαδὴ ὁ
 ἀφορισμὸς λέγεται ῥομφαία τῶ Ἐπισκόπου, ἢ δὲ
 καθολικότης μετὰ τῶν Ἀποστόλων ἐκ ἔστι, εἰ γὰρ
 καὶ ἴσον τὸ ἀξίωμα, ἀλλὰ ἐκ ἔστι ἢ ὑπερεμνίαις. καὶ ὁ
 Πλησιώτης Ἰσιδωρὸς βιβλίῳ τρίτῳ ὑπερολῇ ἀφ-
 60 ορισμῷ δέκατῳ οὕτῳ, λειτεργίᾳ ὑποδύμενον, ἐκ
 ἀρχῆς ἀνέξεται λέγει τὴν Ἐπισκοπικὴν.

ὅτι τὸ τινας ὁμολογητὰς καλέσαι τὸν Ῥώμης Κορηλίον καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον, ἔκωφελέ τῷ ἡν διδάσκει οἰκουμενικῇ τῇ Πάπᾳ μοναρχίᾳ, ἔτε δὲ ποσὶ τὸ πᾶν Ἐπισκόπων πλήθος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τῆς μερικῆς, φράσις γὰρ παλαιὰ ἦν καὶ τῇ κηρὶ ὁκείνῃ λέγεσθαι ἐκείνην Ἐκκλησίαν ὁρθόδοξον καθολικῶν, ὡς ὁ αὐτῶν δέκνυται.

Ἐκείνο δὲ ὁπέρτινες τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τῆς Αἰρέσεως τῆς Νοβατιανῆς ὁπσρέφοντες ἔγραψαν πρὸς Κορηλίον, καλέσαντες αὐτὸν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον (διηγείται δὲ τῷ δὲ ὁπσολῆς ὁ Κορηλίου πρὸς Κυπριανόν, ἡτις ἐστὶ τῆς τῆς Κυπριανῆς ὁπσολῆς τεσσαρακοστῇ ἐνάτῃ, ἡτοι βιβλίῳ τρίτῳ ὁπσολῆς οὐδεκάτῃ) ἔκωφελέ τῷ μοναρχίᾳ ἡν διδάσκει οἰκουμενικῇ τῇ Πάπᾳ, καὶ δὴ καὶ ἐνὶ καὶ Παμμέλῳ ματαίως καὶ ἀδίκως κοπιῶσι δῆσαι ὅτι τῆς ὁ βέλονται. Ἔτι περὶ τῆς πρὸς φέρει τῷ ὁπσολῶ Κορηλίῳ πρὸς Φάβιον τὸν Ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας Τόμῳ πρώτῳ τῶν Συναόδων, ὅμως ἔδον ἕτερον ἔλεγον ὁκείνῃ οἰομολογηταί, ἐμὴ τῆτον εἶναι Νόμον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἵνα ὅν μιᾷ πόλει εἰς μόνον Ἐπίσκοπον πρὸς καθιέξεται. ἔτα παλαιὰ φράσις ἦν καὶ τῇ κηρὶ ὁκείνῃ ἐκείνῃ Ἐκκλησίαν ὁρθόδοξον καλεῖν καθολικῶν Ἐκκλησίαν, τὸν τε Ἐπίσκοπον αὐτῆς Ἐπίσκοπον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὀνομάζαν. ἔδον ὁ Εὐσέβιῳ ἰστορίας ὁκκλησιαστικῆς βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν εἰκοστῷ ἐβδόμῳ, εἰκοστῷ ὀγδόῳ, εἰκοστῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ, διηγέμεν τῷ ὅν Ἀντιοχείᾳ κατὰ Παύλῃ τῆς Σαμοσατέως Συναδόν, λέγει, οἱ λοιποὶ τῆς Ἐκκλησίας Ποιμένες ἄλλοι ἄλλοι ὡς ὅτι λυμενῶν τῆς τῆς Χριστοῦ ποιμένης σωλῆσαν ὅτι τῷ Ἀντιόχειαν, σωλῆσαντες ἕτερον αὐτῶν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ καταστήσαν Ἐπίσκοπον. καὶ δὴ καὶ ὅν Νικαίᾳ πρώτῃ Συναδῶν Κανόνι ὀγδόῳ λέγει, τῆς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπος. καὶ ἐν τῇ ὁπσολῇ τῆς ὅτι Μαρτίνῃ Συναδῶν γίνεται μνήμη τῶν

πρὸς πάντας τῆς πίστες τῆς Χριστοῦ ἀγίων τῆς Θεῆς καθολικῶν Ἐκκλησιῶν. μία δὲ ἐστὶ τῶν ἔτω λεγομένων καθολικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰο Ῥώμης. ὅθεν ἐν τῇ κατ' αὐτὸν Συναδῶν ὁ Πάπας Μαρτίνος γράφεται, Μαρτίνος Ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας πόλεως Ῥώμης, καὶ ὁ Πάπας Ἀγάθων ἐν τῇ πρὸς Κωνσταντίνον Βασιλείᾳ τὸν Πωγωνάτον ἀναφορῇ τῆς κατ' αὐτὸν Συναδῶν γράφει, Ἀγάθων Ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας τῆς Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας πόλεως Ῥώμης, ταύτῃ τῇ ἀναφορῇ ἅμα τῇ κοινῇ ὅλης τῆς Συναδῶν τῆς ἀποστολικῆς θρόνῃ. καὶ ὅτι λέοντος αὐγῆς τῆς μεγάλῃς οἱ Ἐπίσκοποι Ἀλεξανδρείας ἔγρα- 20 φον τῇ Κωνσταντινῇ πόλει Ἀνατολίᾳ, καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιεπισκόπῳ. ὅτι ἐβέλονται ἔν οἱ ὁμολογηταί, λέγοντες τὸν Κορηλίον Ἐπίσκοπον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ βέλαιον τὸ πλῆθος τῶν Ἐπισκόπων ἀπὸ τῆς καθολικῆς Ἐκ- 25 κλησίας, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς μερικῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης Διοικητικῆς, γινώσκοντες δηλαδὴ καὶ κοινῇ (ὡς ἐξηγῆται ὁ Κυπριανὸς κατ' ἐκείνῃ τῆς Χρίσματος) μὴ διώσθαι εἶναι ὅν εἰς τόπον ἡ ποδὲς Ποιμένης, ἡ ποδὲς ποιμένας, βιβλίῳ περὶ ἐνότητος τῆς Ἐκ- 30 κλησίας. καὶ ὅτι γινώσκοντες τῆς Ἐπισκόπου καὶ τῇ μαρτυρίᾳ τῆς λαῶν, τῇ τε κρίσει τῶν ὁπαδῶν βεβαιωθέντες, ζῶντες ὁκείνῃ, κατ' ἐκείνῃ τῇ τῇ τῇ δυνάμει εἰς τὸν τόπον αὐτῆς ἐισελθεῖν, ὁπσολῇ τεσσαρακοστῇ πρώτῃ, ὅπως ἔτι γράφει, τι- 35 νες ἀπεσταλμένοι εἰς Καρχηδόνα πρὸς τῆς Νοβατιανῆς, ἐδοκίμασαν πᾶν τὸ σῶμα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας χρίσαι καὶ ἀφῆρξαι.

ὅτι ἐκ τῶν πρὸς Ἀντωνιανὸν καὶ Φλωρεντίον ἐπιστολῶν τῆς Κυπριανῆς, δέκνυται εἶναι ἐκείνην κατὰ τῷ οἰκουμενικῇ μερικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναστὰ μερικὸν Ἐπίσκοπον πρὸς τῶν αὐτῶν ὡς ὁ Κορηλίον τῇ Ῥώμῃ δηλοῖ.

καὶ περὶ αὐτῆς τῆς Νοβατιανῆς γράφον πρὸς Ἀντωνιανὸν λέγει, ἂν δέ εἰς ἰδῶν περὶ τῆς Ἐπισκόπου τῆς Νοβατιανῆς ἀδελφὴ περιπόθητε, ἔτε ἀδελφικῶν ἀγάπῃ, ἔτε ὁκκλησιαστικῶν ἐνότητι οἰκότησον, ὅθεν καὶ ὅτι ἡν πρώτῳ ἀπώλεσεν, ἐμὴ δόξατοι Ἐπίσκοπος ὁμοιχὸς, ὅστις Ἐπίσκοπον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς δεκάτῃ Ἐπισκόπων χειροτονηθέντα ὁβέλαιον ἀναστὰς, καὶ ἔσπε μιᾷ πρὸς τῆς Χριστοῦ κατὰ πᾶσαν τῷ οἰκουμενικῇ ἐκποδῇς μέρεν διαιρεσμένης τῆς Ἐκκλησίας, ὁμοίως καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς ποδῶν Ἐπισκόπων συμφώνῳ ἀριθμό-

τητι ἀφῆρξαι, ὁκείνῃ μετὰ τῷ παρὰ δὲ 45 σιν τῆς Θεῆς, καὶ μετὰ τῷ πανταχῇ γινώσκοντες τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐνότητι, ἀνθροπίνῃ Ἐκκλησίᾳ ποιῆσαι ἀναστὰς, ἀποστέλλαν νέας δι' αὐτῆς ἀποστέλλαν εἰς ἀφῆρξαι πόλεις, ἵνα τῆς νεωτερικῆς αὐτῆς διμελιώσωσι, καὶ πρὸς ποδὲς κατὰ 50 πᾶσας τὰς Ἐπαρχίας καὶ ἐκπᾶσαι ταῖς πόλεσιν ὄντων χειροτονημένων Ἐπισκόπων τῇ ἡλικίᾳ γηραιῶν, τῇ πίσει σώων, τοῖς διωγμοῖς δοκίμων, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι χαρίσμασιν ὁδοκίμῶν, ὁκείνῃ ἐπ' αὐτῆς ἄλλας ψόδεπισκόπους χειροτονῶσαι

σας ἀποτολμᾷ, ὑποσολῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ πρὸς Ἀντιωνιανόν. καὶ ὑποσολῇ ἐξήκοστῇ σάτῃ πρὸς Φλωρεντίαν ΠάπIAN ὄν γράφει, ἔνθεν γὰρ τὰ χρίσμα-

τα καὶ αἱ κίριες ἤρξαντο, καὶ ἀρχοῦνται, ἐπεὶ δὲ ὁ Ἐπίσκοπος ὁ δὲ ἴσιν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας κρίνεται, ὑπερηφάνῳ τινὶ δοκιφροσυνῇ καταφρονῆται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ὅτι ἐκ τῶ πρὸς Φάβιον ἐπιστολῆς τῆ Κορηλίου Ρώμης δέκνυται λέγεσθαι καθολικῆς Ἐκκλησίας τῷ μερικῇ τῶ Ρώμης.

10 **Ο** Κορηλίου πρὸς Φάβιον Ἀντιοχείας, ὡς φησιν ἑστῆς βιβλίου ἕκτῳ κεφαλῶν τεσσαρεσθῶ τρίτῳ περὶ τῆς ἐπαύσεως αὐτῶν τῶν ὁμολογητῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Νουατῶν, καὶ τῶ Νοβατιανῶ πρὸς τὸ λῆμα κατ' αὐτῶ τῆ Κορηλίου, ὅτι τὸ πρὸς Νοβατιανὸν αὐτὸν νομίσαι ἑαυτὸν Ἐπίσκοπον, καὶ 15 χερσίνων καὶ ἄλλας, φησὶν, ἔκκα Ἐπίσκοπον

δαὶν εἶναι ἐν καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ ἐκ ἡγνότητος, πῶς γὰρ, εἶναι Πρεσβυτέρους τεσσαρεσθῶν, Διάκονους ἐπὶ τῇ, ὑποΔιακόνους ἐπὶ τῇ, Ἀκούοντας τεσσαρεσθῶν, Ἐξορκιστὰς καὶ Ἀναγνώστας μετὰ τῶν Ὁσιολογῶν ποιητικῶν τεσσῶν, χήρας μετὰ ἁλῶν τιῶν πρῶτῳ πλῆξε, ἢ ἐκκατῶν τεσσῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

10 Ὅτι καὶ ἡ ἐκκατῶ πρῶτη Σύνοδος Κανόνι ἐγγράφῳ περὶ τῶν Νουατιανῶν Ἐπισκόπων νομοθετῶσα, τῷ μερικῇ Ἐκκλησίᾳ καθολικῇ ἔπεκατὰ τῶς αἰωτέρῳ ὁμολογητῶς.

25 **Κ**ατὰ τῶν οὐθῶν ἐκείνων τῶν ῥημάτων ὡς ἐχρήσαντο οἱ ὁμολογηταὶ πρὸς Κορηλίον λέγοντες, μὴ ἄγνοῦν σὺ δαὶν εἶναι Ἐπίσκοπον ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, τατέσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἦν ἡ Ρώμη. καὶ ἔτω περὶ τῶν καθολικῶν Ἐκκλησιῶν τῶν λοιπῶν πόλεων. τέτοις τοῖς λόγοις ὡς ἀκινήθωτες καὶ οἱ ὡς Νικαῖα ἅγιοι πατέρες περὶ τῶν Ἐπισκόπων τῶν Νουατιανῶν, εἰς τῶ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπανερχομένων, ἀπεφάναντο, ὅτι πανταχῶ 30 ὅπου γε αὐτοὶ εὐρεθῶσιν αὐτοὶ μόνιοι, ἐν τῇ αὐτῇ χήματι καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τάξει μένουσιν. ὅπου δὲ ὑπῆρχε καὶ

καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, ἡ τιμὴ τῆς Ἐπισκοπῆς μὴ ἐστὶν ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐμὴ ἄρα τὸ ὄνομα τῆς τιμῆς ἐτέρῳ κοινωθῆσαι αὐτὸς βέλοιο. εἰδὲ τῶ αὐτῷ μὴ ἀρέσκει, ἐπινοήσας τόπον, ἵνα μὴ ἐν μιᾷ πόλει δύο Ἐπίσκοποι ὦσι, κανόνι ἐγγράφῳ. τῷ τῷ ὑπὸ χερσίνων ἐχρήσαντο καὶ ἰωάννης ὁ χρυσόστομος κατὰ Σισίλιαν τῶ Νοβατιανῶν Ἐπισκόπος, ὡς Σωκράτης βιβλίῳ σῆς κεφαλῶν εἰκοστῷ δεύτερῳ, ὅτι ἐκ ἔχει μία πόλις δύο Ἐπισκόπους. ἴδε τὰ περὶ τῶν πλατύτερων αἰωτέρῳ βιβλίῳ πρῶτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ πέμπτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

35 **Ὅ**τι δίδοσθαι ὡς χερσὶν ἀμέσως τοῖς Ἐπισκόποις καὶ ἐπὶ τῶ Πάπα πᾶσαν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς καὶ τοῖς Ἀπασόλοις, πλὴν τῆς καθολικότητος τῆς ὕλης, ἀπεδέχθη.

40 **Ε**δέχθη ἔν ἱκανῶς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐπισκοπικῆς διημολογίας, ὅσον πρὸς πᾶσας τὰς ἐν τῷ ἔξωτεινῷ ῥήματι ἐνεργείας, καὶ ὅσον πρὸς τῶν ὀρέγμων τῶ ἀφορισμῶ δίδοσθαι πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις ὡς χερσὶν, καὶ δὲ ὡς τῶ Πάπα τῆς Ρώμης. τὸ δὲ πλήρωμα τῆς Ἐπισκοπικῆς διημολογίας, ὅ- 45

σον πρὸς τῶ καθολικότητα τῆς ὕλης, τατέσιν πρὸς πᾶσας τὰς χερσίνων, ἐδού ποτε αὐθρόπων μετὰ τῶς χερσὶν τῶν Ἀπασόλων θάα ψήφῳ ἡ δίδοται, ἢ κεκράτηται, καὶ Ἀπατῶ τὰ παπιστῖδια ταύτων τῶ ἐξουσίαν ὡς χερσὶν τῷ Πάπα δοθῆναι οὐδὲν, ἀθλίως Πλαυῶνται.

ΒΙΒΛΙΟΓ Ι. ΜΕΡΟΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

50 **Ε**ν ᾧ ἐτι πλατύτερον δέκνυται, ὅτι οἱ ζητῶντες τῶ αἰσῶν Ἀθροχίῳ, ματαίαν ἐρόνῳσι καταφυγῶν τῶ διαίρεσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς διημολογίας, ἢ τὸν Πάπαν ἀμέσως ὡς χερσὶν λαμβάνειν τῶς δ' Ἐπισκόπους ἐμέσως φασὶ Λαϊνέζιος Γουερράλῃς Γίεζβιτῶν καὶ Βελλαρμῖνος.

Ομολογῶσιν οἱ Λατῖνοι, ὅτι ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι εἰσὶν ἴσοι τῷ λόγῳ τῆς τάξεως, λέγουσι ὅμως μὴ εἶναι

ἔτι καὶ ἴσως τῷ λόγῳ τῆς διηκολογίας, καὶ συγ-
χωρήσῃ τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης μὴ ἔχειν ἀξίαν,
ἢ χαρυνίαν ἐπισκοπικὴν μέζονα, θέλουν ὁμως
ἔχειν αὐτὸν πῶς ἐπισκοπικὴν διηκολογίαν, ἐκείνην
δηλονότι πῶς ἐξωτερικὴν, πῶς ἐν τῷ βήματι τῆς αἰτίας,
καὶ ταύτῃ ἐκ ἐκείνου εἶναι ἢ ἔχει καὶ οἰσιότιμοι
αὐτῷ λοιποὶ Πατριάρχαι, καὶ ὅσων διορίζουσιν οἱ
Καθολικοὶ, ὡς εἴρηται αὐτῶν ἐν ποταμοῖς, ἀλλ' ὅρι-
χωρηγὰ τῇ ποσότητι, ὡς τε αὐτὸν ἐκρίναται πάντων
καὶ ἔδει ὑποκείμενον εἶναι, καὶ μόνον ἀμέσως ὡς
Χρυσὴ λαμβάνει πῶς ἐπισκοπικὴν διηκολογίαν,
τὰς δὲ λοιπὰς Ἐπισκόπους μὴ λαμβάνειν αὐτῶν ἀπὸ
Χρυσῆς ἄλλως, ἢ μὴ ἐμμέσως, ὡς δὲ τὴν Πάπα

ἀμέσως, ὡς δὲ καὶ καθολικῆς μονάρχης πάσης τῆς Εκ-
κλησίας θεία ψήφῳ χαρυνισμένης. ἔτι καὶ Λαί-
νιζι. Γενεράλης τῶν Γεζυριτῶν ἐς τὴν Δατριαν
αὐτῶν ὡς ἔχει περὶ τῆς τῆς ὑπὸ χειρὸς αὐτοῦ
τῆς ἐν Τριδόντῃ συλλογῆς ἰδοτέως ἐν ἑτὶ Χι-
λίου πνευματικῶς ἐξήκοντος δότῳ, Ὀκτωβρίῳ
ἐκόςῃ. μένεται δὲ τῶν ῥημάτων τῶν ἐν συγγρα-
φῇ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνόδου ἐς βιβλίον ἐβδό-
μου, ὅπερ γε ἀρκεῖ γράφει τὰς συμβεβηκυίας καὶ
φροντίδας καὶ ἄλλων θεολόγων τῆς συμμορίας ταύ-
της, ἵνα συζητήσῃ τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ἢ καὶ
ὁ Βελλαρμίνος ἐπαναλαμβάνει, καὶ ἀκολουθεῖ, καὶ
διαυδουτῶν βιάζεται ἐν τοῖς περὶ τῆς Πάπα βιβλίοις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄

15

Ὅτι κατὰ Φραντζίσκον Βιτόριαν καὶ Ἀλφόνσον Ἀκάστο τὰς περιφύμῃ θεολόγους, καὶ τὰς ἐν τῇ ἰστορίᾳ
τῆς ἐν Τριδόντῃ Συνόδου θεολόγους καὶ Ἐπισκόπους, ὡς Ἐπίσκοποι ὡς καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀμέσως ὡς Χρυσὴ
λαμβάνουσιν τὴν διηκολογίαν, τὴν ἐξωτερικὴν δηλονότι, καὶ ὡς τὴν Πάπα, καὶ ἡ Σύνοδος ἐστὶν ὑπεράνω τῆς Πάπα.

Τῆς τοιαύτης διηγήσεως τῆς Βελλαρμίνος, βιβλίῳ πε-
τάρτῳ, κεφαλαίῳ ἐκόςῳ δότῳ, πῶς ἐκείνου
γνώμῃ κρατῶσι δύο περίφημοι θεολόγοι παπι-
στοὶ Φραντζίσκος ὁ Βιτόριαν ἐν τῇ δότῳ ἐπαπα-
γνώσει περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας ζήτηματι
δότῳ, καὶ Ἀλφόνσος Ἀκάστο βιβλίῳ δευτέρῳ
κεφαλαίῳ ἐκόςῳ τετάρτῳ περὶ τῆς διηκολογίας τῶν
Ἀρετικῶν παιδῶν, ὅπερ διδάσκει τὰς τε Ἀποστό-
λους καὶ τὰς λοιπὰς Ἐπισκόπους ἀμέσως ὡς θεῶν
λαβεῖν καὶ λαμβάνειν πῶς διηκολογίαν (τετάρτη ταύ-
την πῶς ἐξωτερικὴν περὶ τῆς ὁ λόγῳ) ὡς ἀντίθετος
ἐκ τῆς ἰστορίας τῆς ἐν Τριδόντῃ βιβλίῳ ἐβδόμῳ
Ἀντώνιον Ντεμόντε Ἀκκίνο θεολόγον Φραντζισκά-
νον, Μιχαήλ Ὁρρέσσον θεολόγον Πομπηϊοπολι-
τῆον, Γεωργίου Φυσίκα θεολόγον Γεζυριτῶν,
Γεωργίου Γεζυριτῶν θεολόγον Δομινικῶν, Πέτρον
Ζώπον τῆς αὐτῆς τάξεως θεολόγον, καὶ τῆς ἰσπανί-
ας, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ Συνόδῳ συνε-
στη-

κοιτασθέντες Ἐπισκόπους ἀπὸ τῆς ἐπαυτοῦ τῶν Γα-
λλῶν Ἐπισκόπων, εἴτινες ἦν ἀριθμὸν ἡύξησαν,
πάντας κρατῶντας πῶς αὐτῶν γνώμῃ τῇ παλαιᾷ καὶ
συνήθει ὡς Γάλλοις ἀξιώματι, ἢ τοὶ Ἀρμενιῶν
ταῦς πῶς Συνόδου εἶναι ὑπεράνω τῆς Πάπα, ἐχόντων
δηλαδὴ τῶν Ἐπισκόπων πῶς διηκολογητικὴν ἐξου-
σίαν ἀμέσως ὡς Χρυσῇ, ἔχοντες δὲ ὡς τῆς Πάπα.
τῆτῳ τῇ ὑπὸ χειρὸς αὐτοῦ ἐν Τριδόντῃ ἐχρήσατο Γεώρ-
γιος Σιγκάτζιος ὁ Μινωρίτης Ἐπίσκοπος Σοικίου,
ἡ Σύνοδος ἔχει πῶς δικαιολογητικὴν ἐξουσίαν ἀμέ-
σως ὡς θεῶν, Ἀπὸ τῆς Χρυσῆς ἔκαστος τῶν Ἐπισκό-
πων ἀφ' ὧν συνίσταται ἡ Σύνοδος ἔχει πῶς δικαιο-
λογητικὴν ἐξουσίαν ἀμέσως ὡς θεῶν, ἀλλοτρίως
γὰρ ἐδιδάχθη λέγεσθαι πῶς Συνόδου ἔχει ταύτῃ
ἀμέσως ὡς θεῶν, ἀλλὰ μόνον ἀμέσως ὡς ἀνθρώ-
πων, ὅπερ ἐκ' ἐξέρχεται. διηγεῖται δὲ ταῦτα Παῦ-
λος ὁ συγγραφεὺς τῆς Συνόδου βιβλίῳ ἐβδόμῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄

40

Ὅτι τῆς αὐτῆς ἐκείνου εἰς καὶ πάντες οἱ ὀρθόδοξοι πατέρες, βασιλεῖς, Σύνοδοι, Πάπαι, Πατριάρχαι,
Μητροπολίται, καὶ οἱ πάσης τάξεως ἄνθρωποι, ὅτι δηλαδὴ ἡ Σύνοδος ἐστὶν ὑπεράνω τῆς Ρώμης καὶ τῶν λοιπῶν
Πατριαρχῶν, καὶ ἀμέσως ἔχει ὡς θεῶν πῶς διηκολογίαν, καὶ κρίνει πάντας καὶ τὸν Πάπαν.

Τῆς αὐτῆς ἐκείνου εἰς καὶ πάντες οἱ ὀρθόδοξοι πατέ-
ρες, ὅτι δηλονότι ἡ Σύνοδος ἐστὶν ὑπεράνω καὶ τῆς
Ρώμης, καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν, καὶ ὡς θεῶν
ἀμέσως ἔχει πῶς ἐξουσίαν τῆς ἀντιβαίνειν διηκολο-
γητικῇ, καὶ καὶ ἀντιλέγει καὶ ἐθέλει ὁ Ρώμης,
ἢ τις καὶ αὐτὸν τὸν Πάπαν κρίνει. ἐν τῇ γνώμῃ ἦσαν
πάντες οἱ ἄγιοι πατέρες, Πατριάρχαι, Μητροπο-
λίται, Ἐπίσκοποι, Ἀρχιερεῖς, ἡγούμενοι καὶ
ἄλλως κληρικοί, καὶ αὐτοὶ οἱ ἄσκηται καὶ στυλῆται
ἐν ἰδίᾳ συγγράμματι καὶ ὑποσημαίνει καὶ συγκατα-

θέσει, καὶ ἐν ταῖς συνοδικαῖς οἰκουμενικαῖς καὶ
μερικαῖς συνελεύσεσι, καὶ οἱ ὀρθόδοξοι ἄντοκαρπες
καὶ αἱ σύγκλητοι καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πάντες οἱ
ὀρθόδοξοι λαοί, ὡς ὑποδέδεικται ἀφηγηματικῶς
καὶ ἐρμηνευτικῶς ἐν πάσῃ τῇ παρῶν συγγραφῇ,
καὶ ῥητῶς ἐν τῇ τρίτῃ μέρῃ, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ ἐγ-
κεῖνοι Πάπαι τῆς Ρώμης τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν,
ὡς ἐσημεῖσαμθα ἐν τῇ ἐσχάτῃ κεφαλαίῳ τῆς τρίτης
μέρους, καὶ πρὸς τούτοις, καὶ Ἀπὸ Καθόνων καὶ ἐκ-
θέσει ἰσχυρῶν καὶ ἐν παντὶ τῇ κρίσει πασιδήλως

45

οἱ ἐξακόσιοι τεράκοντα πατέρες τῆς Οἰκουμενικῆς ὡς καὶ Χαλκηδόνι Συνοδῷ, οἵτινες τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπέταξαν τῷ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ μὴ θέλοντες τῷ Λέοντι Ρώμῃ, καὶ οἱ οὐκ ἔχοντες ἐξήκοιτο καὶ πρὶν πατέρες τῆς πέμπτης Οἰκουμενικῆς, οἵτινες παρόντα τὸν Πάπαν Βιγίλιον καὶ συντιμέρον αὐτοῖς ἐξώρισαν, καὶ τέλει πάντων ὑπέταξαν εἰς τὴν ὑπόφασιν αὐτῶν, καὶ οἱ διακόσιοι δεκαεπτά εἰς τὴν Ἀφρικήν, οἵτινες ἰσχυρῶς ἀντέστησαν τοῖς Πάπαις. Δὲ τὴν αἰτίαν τῶν Ἀπιαρίων, καὶ Κωνόνα ἐξέδοτε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, οὐ οἷς καὶ

ὁ μακάριος Αυγουστίνος, καὶ ἔτι οἱ πατέρες τῆς ἡμετέρας Συνοδῆς, ὅς δέχονται ἐξολοκλήρως καὶ οἱ Λαῖνοι, ἀποφαίνονται οὐ καὶ οἱ αὐτῶν δεκάτῳ τείτῳ κρίνεται καὶ τὸν Πάπαν ὑπὲρ Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς. κρίνει δὲ κατὰ τὴν ὑποστολὴν τῶν Πάπων Νικολάου ὁ μείζων τὸν ἐλάττω, καὶ ἴδε αὐτῶν βιβλίον οὗτος κεφαλαιὸν ἕκτον. λαμπρῶς δὲ ἀπεφάνηται καὶ ὁ Πάπας Ἀδριανὸς ὁ ἕκτος ἐν τῇ περὶ τῶν χρίσματος ζητήματι τὴν ἀσφάλειαν τῆς κρίσεως περὶ τῶν δογματικῶν μὴ εἶναι ἐν τῇ Πάπᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

15 Ὡς αὐτως τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν, ὅτι δηλονότι ἡ Συνοδος ὑπὲρ πάντων καὶ τῷ Πάπᾳ, καὶ οἱ καθήραιτες Γρηγόριον τὸν δαδίκηντον ἐν τῇ ἐπίσῃ Συνοδῷ.

Εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην ἦσαν ἐκείνοι οἱ καρδινάλες, καὶ οἱ καλῶντες ὡς Λατίνους Πατριάρχαι, Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ Ἀββάδες μετὰ ἀπείρους πλήθους τῆς Θεολογίας, καὶ ἀμφοτέρων τῶν Νόμων, οἵτινες πάντες ἐν τῇ ὡς Λατίνους Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ, ἀφροσύνη εἰς Πίσαν, ὡς ἐδηλώθη αὐτῶν βιβλίῳ οὗτος κεφαλαιῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ, ἐκάθησαν Γρηγόριον δαδίκηντον τὸν Πάπαν (ὅτι οἱ ῥωμαῖοι τάττειν οὗτοι νόμοις) ἀκούει καὶ μὴ βυλόμενοι, πρᾶξαι τῆς Συνοδῆς τεσσαρεσκαίδεκάτῃ,

κατὰ τὸ χιλιοστὸν τετρακοσιστὸν ὅσον ἔτος. λέγουσι δὲ ὁρεθῆναι ἐν τῇ παρέσῃ Συνοδῷ Καρδινάλες εἰκοστέρας, Πατριάρχαι τὸς ὡς Λατίνους τρεῖς, Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐπισκόπος τεράκοντα, Μοναστέων ἡγεμόνες διακοσίους ὀγδοῖκοντα, Θεολόγους καὶ Πρέσβεις τῶν ἡγεμόνων τῆς ἐκείνης οὐκ πλείους, ὡς διηγῆται ἐν ταῖς σημειώσεσιν αὐτῶν ὡς Ἀξιώτης ὁ Βίνιος, πλήν τῶν ἀρχαίων τῶν νομικῶν διδασκάλων, οἵτινες πάντες συμφώνως ἐξέδοτε τὴν καθάρισιν τῷ Πάπᾳ Γρηγόρι, ὡς καὶ αἱ πράξεις ταύτης τῆς Συνοδῆς μαρτυροῦσι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

30 Ὡς αὐτὴν γνώμην ἔχον ὁ τὸν ἐκδοστὸν τρίτον Ἰωάννην καταδικάσασα ὁ Κωνσταντία Συνοδος, καὶ τὸν Μαρτίνον τὸν πέμπτον ὑψηλοτάτην Πάπαν, ὅτι πᾶσα Οἰκουμενικὴ νόμιμος Συνοδος ἐπιφέρει τόπον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, κρίνεται καὶ κατακρίνεται ὡς ἀκούοντα καὶ τὸν Πάπαν.

35 Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχει καὶ ὁ Κωνσταντία Συνοδος, ἐλπίσασα ὡς ἔτι χιλιοστῷ τετρακοσιστῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ περὶ Βονεδίκτου τῆς αὐτοπάπας, ὡς ἐξεδέμεθα αὐτῶν βιβλίον οὗτος κεφαλαιῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ. ἦσαν δὲ εἰς τὴν ὡς Κωνσταντία ταύτῃ Συνοδὸν πολὺ πλεονάζοντες τῆς Οἰκουμενικῆς, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ὁμοφρονεῖς εἰς τὸν βίον Ἰωάννην εἰκοστῇ τεταρτῇ ὡς Πλάτωνα. ὁ δὲ Εὐδοκίμης Φίσις ἐν ταύτῃ τῇ Συνοδῷ ὁρεθῆναι σχεδὸν χιλίους πατέρας, ἐξ ὧν τεράκοντα ἦσαν Ἐπίσκοποι, βιβλίῳ 40 πρώτῳ περὶ τῶν Συνοδῶν, κεφαλαιῷ ἐβδόμῳ. αὕτη ἡ Συνοδος τὴν ὑπόφασιν τῆς ἐπίσης βεβαιώσα, καὶ κηρύττεισα, διωρίζου, ὅτι πᾶσα Οἰκουμενικὴ νόμιμος καὶ ἁγία Συνοδος ἐπιφέρει τόπον τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἔχει τὴν ἐξουσίαν 45 ὁμοίως ὡς χρίσας, καὶ ὅτι ὁ Πάπας ἵνα κείνηται καὶ ὑπακὴ τῇ Συνοδῷ ἐν τῇ περὶ πίστεως αἰσχυρίζων τῷ χρίσματι, καὶ διόρθωσι τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ὁ Πάπας πᾶσι τοῖς διωρισμένοις ποταγμασι καὶ ταῖς ἐπαγγελίαις ὁποιᾶν Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς καὶ οὐκ ὡς ἰσχυρῶς, ἢ ὡς ἰσχυρῶς

ἵνα κείνηται, εἰδὲ καὶ ἔχει ὑπακὴν, ἢ μεταμεληθῇ, ἵνα κατακρίνηται καὶ παιδωνύται κατ' αἴτιαν. ὅλας δὲ τὰς ἀφορισμῶν καὶ τὰς καταρὰς, αἱ ἡ Συνοδος μὴ ἔθελον, ἔτι νομίζουσι εἶναι ὁλόγους, ὁ δὲ Πάπας θέλει αὐτὰς ἐνεργῆσαι, πᾶσας εἶναι ἀκέρους, κοινὰς καὶ ματαίας καὶ εἰς ἐξουσίαν λογιζομένας, πρᾶξαι τεταρτῇ, πέμπτῃ, καὶ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ. τὸν δὲ ἐκδοστὸν τρίτον Ἰωάννην καὶ ἀκούοντα πάσης παπικῆς πρᾶξεως ἤργησε, καὶ διώριτο ἐξεδέμεται καὶ τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν πάντα. ἵνα ὑπερηθῇ καὶ τῷ ἀξιώματι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, πρᾶξαι δεκάτῃ, ἔτι χιλιοστῷ τετρακοσιστῷ ποταμειοκαίδεκάτῳ. ὡς τῆς Συνοδῆς ταύτης ἐψηφίσθη Πάπας Μαρτίνος ὁ πέμπτος, ὅς ἐν ὧσι πάντων πάντων καὶ ἕκαστα τὰ διορισθέντα καὶ κρινόντα καὶ συμπεριλαμβανόμενα. Δὲ τῆς παρέσσης ὡς Κωνσταντία Συνοδῆς ὁμολόγησε φυλάττειν ἀναμφιβόλως, καὶ ὅτι ἀβιάτως πᾶσι ταῖς συγκατέθετο, καὶ ἵνα μὴ ποτε κατ' ἐξουσίαν τρόπου ἀντάπη, πρᾶξαι τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, ἢ τοῖς ὑσάτῃ, ἔτι χιλιοστῷ τετρακοσιστῷ ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ. ὁ δὲ δὴλον, ὅτι καὶ ὁ Πάπας μαρτυρεῖται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙ ΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

ΥΜΝΟ

Τῆς συνεφάνη τῇ ἀποφάσει τῆς Συνόδου περὶ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς, ἣν καὶ ἐνώπιον πάντων ὁμολόγησε κρα-
τῆν, καὶ μάλιστα ἐγγράφως εἰς τὴν βιβλίαν τῆς κατακρίσεως τῶν ἐγκλημάτων Ἰωάννη τῷ Βίγελφ, καὶ Ἰωάννη τῷ Χῆς ὅν τοις ἐρωτήμασιν, τίνα ὑποτί-

θενται τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀρθρῶν. ὁρίζεται δὲ ἡ βιβλία αὐτὴ περὶ τὸ τέλος τῶν πράξεων τῆς Συνόδου. ἔστι δὲ αὐ-
τὴ ἡ διδασκαλία περὶ πίστεως, σωτηριοδότη τῇ περὶ Ἐκκλησίας ἀρθρῶν.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.

Ὁμοίως καὶ ἡ τὴν τέταρτον Ευγούιον καθαιρέσει υποβαλῶσα ἐν βασιλείᾳ Συνόδου τὴν αὐτὴν διδασκαλίαν ὡς-
φανερώς διδάσκει, ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐστὶν ὑπεράνω καὶ Πάπα καὶ παντὸς ἑτέρου προσώπου. 10

Τὴν αὐτὴν διδασκαλίαν περὶ τῆς ἐξουσίας τῆς Συνό-
δου ἔχουσιν διδάσκει καὶ ἀποφαίνεται καὶ ἡ ἐν Βασι-
λείᾳ Συνόδῳ πράξις δούτερον, τρίτη καὶ ὀγδόη,
κατὰ τὸ χιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν τριακοστὸν δούτερον
ἔτος, καὶ πράξις ποντηκαδεκάτη, κατὰ τὸ χιλιο-
στὸν τετρακοσιοστὸν τριακοστὸν τρίτον ἔτος, ὡς δι-
ηγήται ἀνωτέρω βιβλίῳ ἐν αὐτῇ κεφαλαίᾳ τεσσαρε-
σκαυδεκάτῃ. καὶ μετὰ ταῦτα δὲ περὶ τῆς ἀρχίας Ευ-
γούιος Πάπα τῷ τέταρτῳ, πράξις τριακοστῇ πρώτῃ, ὅ-
τε αὖτε χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐνάτῳ, καὶ οὕτῃ
ἀποφάσει τῆς καθαιρέσεως τῆς αὐτῆς οὐφωτισμένης πρά-
ξις τριακοστῇ τετάρτῃ τῇ αὐτῇ ἔτι, καὶ ταύτων
διδάσκουσιν εἶναι τὴν ἀλήθειαν τῆς καθολικῆς πί-
στεως, ἢ ὁπαισματοῦς ἀντιστάμεν, καὶ ἀντιπα-
τιόμεν, ἀιρετικὸς νομίζεται, πράξις τριακοστῇ
πρίτῃ, ὅπῃ ἐπαναληφθεὶς τὴν ἀποφάσειν ἐκεί-
νων τῆς Συνόδου περὶ τῆς ἐξουσίας φασὶν οἱ πατέ-
ρες τῆς Συνόδου, ὅτι τῷ, ἢ τῇ ἀποφάσει τῶν
Συνόδων ἐστὶν ἀλήθεια τῆς καθολικῆς πίστεως.
βεβαιῶται καὶ ἐκ πολλῶν δημηγοριῶν ὅσοις τῆς
ἐν Κωνσταντείᾳ Συνόδου, ὅσον καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς
ἐν Βασιλείᾳ, ὡς μάλιστα ὁμοῦς διερώσιν καὶ βε-
βαιῶσιν πάντων τῶν ὁρθοδόξων, τῇ ὁμοψύχῳ
ὁμολογίᾳ αὐτῶν τῇ ἀληθείᾳ, ταῦτα ἡ ἀγία σύ-

νοδὸς ἐρρίξα, καὶ ἀποφαίνεται ὡς περ ἔπειτα, ἡ ἀλή-
θεια περὶ τῆς ἐξουσίας τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τῆς
τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν ὑπερέχουσα, ὑπεράνω
τῷ Πάπᾳ, καὶ παντὸς ἑτέρου προσώπου ἀποφανθεῖ-
ται 15
ἐν αὐτῇ τῇ ἐν Κωνσταντείᾳ, καὶ ταύτης τῆς ἐν Βασι-
λείᾳ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐστὶν ἀλήθεια τῆς
καθολικῆς πίστεως. Αὕτη ἡ ἀλήθεια, ἡ τὴν Πά-
παν τὴν Οἰκουμενικὴν Συνόδον ὑπερέχουσαν τὴν καθο-
λικὴν Ἐκκλησίαν, πράγματι Κωνσταντῶν 20
ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀποφανθέντων ἐν τῇ κεφαίᾳ
ἀληθείᾳ ἀντὶ τῆς γυνώσκουσας τῆς Συνό-
δου ὁρίσασαν, ἢ δὲ ποσῶς ἐξουσιαστικῶς ἀπαλῶσαι,
ἢ εἰς ἑτέρον κῆρον παύσασθαι, ἢ ἀπὸ τῆς εἰς τὸν
μεταφέρειν, ἐστὶν ἀλήθεια τῆς καθολικῆς πίστεως. 25
ταύταις ταῖς δυσὶν ἀληθείαις ὁπαισματοῦς ἀντι-
στάμεν, καὶ ἀντιπατιόμεν, ἀιρετικὸς νομίζεται.
Ἐδόθη ἐν δημοσίᾳ ἡμετέρα πράξις, ἐν τῇ μέζονι
Ἐκκλησίᾳ τῆς βασιλείας δημοσίως ἐορτασθεῖσα μηνὶ
Ἰουλίου, ἔτι χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐνάτῳ 30
τῷ. ταύτῃ τῇ ἀποφάσει αὐτῶν οἱ πατέρες πάλιν
ἀποφαίνονται εἶναι βεβαίαν, καὶ τὰ ἀντικείμενα σφάλ-
ματα ἀποβάλλει τῇ αὐτῇ ἔτι ἐν τῇ ἀποφάσει τῶν
πρώτων συμπερασμάτων, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα μετὰ τὰς
πράξεις τῆς ἐσχάτης συνελεύσεως τῆς Συνόδου. 35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 2.

Ὅτι καὶ τὰ γράμματα Καρδινάλιων, Ἐπισκόπων, Θεολόγων, Κανονιστῶν, καὶ Ἀκαδημικῶν Λατινικῶν μετὰ τῶν
ἐρμηνευτῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν εἰς καταλέγει βεβαρμίν, κρατῆς τὴν διδασκαλίαν ταύτην, ὅτι δη- 40
λαδὴ ἡ Συνόδος ἐστὶν ὑπὲρ τῆς Πάπας. 1

Ἐνταῦθα συνηχθήτω τὸ πᾶν τῶν Καρδινάλιων
καὶ Ἐπισκόπων, καὶ Θεολόγων, καὶ Κανονιστῶν, καὶ
πολλῶν περιφώνων Ἀκαδημικῶν λατινικῶν, καὶ ταύτην
τὴν διδασκαλίαν ὁμοψύχως κρατῆσιν, καὶ οἱ ἐρ-
μηνεύοντες οὕτῃ τεσσαρεσκοστῇ διαρείσει, ἥτις ἡ ἀρχὴ,
ΒΙ Ο ΠΑ ΠΑΣ, καὶ αὐτὰ πρώτη ζητήματι πρώτῃ,
κατόν, ἢ ἡ ἀρχὴ, ὅτι τίς, καὶ περὶ τῆς ἀποβ-
λῆς ἐν τῇ Σοφίᾳ κεφαλῇ πρώτῃ, καὶ οὕτῃ περι-
γραφή τῆς συμβαίνουσας τμήματος, σημεῖον, ΕΠΙ-
ΠΑΒΙΟΝ, ὅτι ἡ Συνόδος ἐστὶν ὑπεράνω τῆς Πά-
πας. τῷ διδάσκοντι (φασὶν οἱ βεβαρμίν) βιβλίῳ

δούτερον περὶ τῶν Συνόδων κεφαλῇ τεσσαρεσκαυδε-
κάτῃ) Καρδινάλιαις ὁ Καμερατῶνσις, Ἰωάννης ὁ Τέρ-
σιον, Γάκωβος Ἀλμαϊν, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐν ταῖς 45
πραγματείαις αὐτῶν περὶ τῶν Ἐκκλησιῶν. ὁμοίως Νι-
κόλαος ὁ Κεζάνι πρᾶγματι περὶ συμφωνίας
κανονικῆς, Σεβλὶν δούτερον κεφαλῇ ὑστάτῃ. ὁ Πα-
νορμιτῶν ἐν κεφαλῇ, ΕΣΗΜΒΙΩΣΑΣ ΕΣΗΩ
ΨΗΦΟΝ, καὶ αὐτόθι ὁ διδασκαλὸς αὐτῆς Καρδ- 50
ινάλις ὁ Φλωρεντίνος. ὁμοίως ὁ Ἀβελίνος εἰς τὸ δέ-
κατον ὀγδοὺν κεφαλῇ τῆς μετὰ τὴν ζητήματι
ἐκαστῷ ὀγδοῷ, καὶ τινες ἄλλοι. ταῦτα ἐκείνῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ὅτι καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν τετῶν Συνοδῶν χειροτονησάντων Παπῶν, καὶ βεβαιωσάντων τὰς αὐτῶν πράξεις, καὶ τῶν καθαιρεθέντων, δέκνυται ἡ ἐξουσία τῆς Συνοδῆς ὑπεράνω τῆς Πάπας, τῆς Συνοδῆς δηλοῦναι χωρὶς τῆς Πάπας.

Ἐπεὶ οὖν ὁμοῦ τὸν αὐτὸν εἶπεν καὶ παμπόδας ἄλλας, ἐν οἷς καὶ Ἀλέξανδρον τὸν πέμπτον ὑπὸ τῆς ἐν Πίσσης Συνοδῆς, καὶ Μαρτίνου τὸν πέμπτον ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντίας Συνοδῆς ψηφισθέντας καὶ χειροτονηθέντας, καὶ ἀναδεχθέντας, καὶ βεβαιώσαντας τὰς πράξεις τῶν Συνοδῶν. καὶ ἐτι εἶπεν ταύτῃ εἶναι πᾶσι κοινὴν ὑπόφασιν τῆς χειριστικῆς πληρώματός περὶ Εὐαγγελίου Πάπας τῆς τετάρτης, ἔχοντες κατὰ τὴν σφαι-

μάτων καὶ τῆς Φανεραῆς (ὡς ἐκεῖνοι καλεῖσιν) ὑποστασίας οἱ ἐν Βασιλείᾳ πατέρες ὤρισαν, καὶ διόρισαν ταύτῃ πᾶσι ἀληθεῖαν περὶ τῆς ἐξουσίας τῆς Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς ὑπεράνω τῆς Πάπας (τῆς Συνοδῆς δηλοῦναι χωρὶς τῆς Πάπας) εἶναι ἀληθεῖαν τῆς καθολικῆς πίστεως, ἡ ἀληθεία περὶ τῆς καὶ Φίλητος ὁ πέμπτος, ψηφισθεὶς καὶ χειροτονηθεὶς παρ' αὐτῆς τῆς Συνοδῆς.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

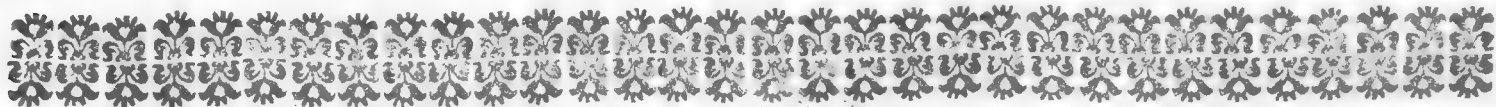
Ὅτι ἐκ τῶν τῆς ἀνατολικῆς καὶ λατινικῆς Ἐκκλησίας ἀρχαίων πατέρων καὶ συγγραμμάτων συμπεραίνεται ὑπερανέχαν τὰς Συνοδὸς τῆς Πάπας, καὶ πάντας τὰς Ἐπισκόπους ἀμέσως ὥστε Χρὶς λαμβάνει πᾶσι ἐξουσίαν τῆς Ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς τάξεως, καὶ ἴσως εἶναι τῇ Πάπᾳ ὁρθεοδοξῆναι.

20

Οὐ μόνον ἄρα οἱ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀρχαῖοι πατέρες, καὶ τὸ ἀρχαῖον πλήρωμα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ πᾶσι ὡς Λατίνοις ἐκρέτων σοφῶν, καὶ πολυπληθῶν Παιδῶν καὶ Διδασκάλων συγγραμματα, αὐτοῖς τε οἱ τῆς Ῥώμης Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Οἰκουμενικῶν ὡς Λατίνοις Συνοδῶν ταύτης ὑπερασπίζονται τῆς γνώμης τῆς, ὅτι αἱ Συνοδοὶ ὑπερανέχουσιν τῆς Πάπας ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Πατριάρχων, καὶ ἀκολουθεῖ ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι καὶ ὑπὸ τῆς Πάπας τῆς Ῥώ-

μης, ἀλλ' ὑπὸ τῆς Χρὶς ἀμέσως λαμβάνουσιν πᾶσι ἐξουσίαν τῆς Ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας. ὅθεν συμπεραίνεται) πάντας τὰς Ἐπισκόπους εἶναι ἴσους τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ὡς περὶ καὶ ἴσοι εἰσι τῇ ἐξουσίᾳ τῆς τάξεως, τὸν τε Ἐπίσκοπον τῆς Ῥώμης, ὅτε ὁρθεοδοξῇ θεῖα ψήφῳ ἴσον εἶναι ὡς καὶ ἕνα ἄλλον ἀληθινὸν Ἐπίσκοπον καθ' ὅσον πρὸς ἀμφοτέρους τὰς ἐξουσίας, καὶ ἀκολουθεῖ πρὸς πᾶσαν πᾶσι Ἐπισκοπικὴν ἐξουσίαν, ἥτις γνώμη βεβαιῶνται καὶ διὰ λόγων ἀναμνήσεως.

30

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

35 Ὅτι καὶ διὰ λόγων ἀναμνήσεως δέκνυται ἕνα ἄλλον ἀληθινὸν Ἐπίσκοπον ἴσον εἶναι τῇ Ῥώμῃ τῇ λόγῳ τῆς Ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας, ἥτις ἐνεργεῖται ἐν τῇ ἐξωτερικῇ βήματι. Λόγος Α'.

Τῇ ἐσιαστικῇ ἐξουσίᾳ τῆς Ἐπισκοπικῆς ἔχουσιν ἐξουσίαν καὶ ἀμέσως ὥστε Χρὶς πάντες οἱ Ἐπίσκοποι. ἀλλὰ μὴν ἡ ἐξουσία τῆς Ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας Β'. καὶ τὴν πᾶσι καὶ τὸ μεταβαλλόμενον ἐν τῇ τῶν Ἀρχιερέων μεταθέσει.

40 Ἡ ἐξουσία ἡ διδομένη διὰ τῆς ἱερωσύνης, εἴτε ἐν τῇ χειροτονίᾳ, εἴτε μετὰ τὴν χειροτονίαν θεῖα ψήφῳ, αὕτη πᾶσι τοῖς τῇ αὐτῇ χειροτονίᾳ χειροτονηθεῖσιν ἐξουσίαν καὶ ἀμέσως δίδεται ὡς θεῖα. ἀλλὰ μὴν ἡ ἐξουσία τῆς Ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας δίδεται διὰ τῆς ἱερωσύνης, ἄρα. ἡ μείζων δέκνυται πρὸς τὴν κεφαλὴν ἐκείνην, ἐν ᾗ ἔθετο ἡμᾶς Ἐπισκόπους τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ πρῶτον πρὸς 45 κορινθίους κεφαλὴν δωδεκάτῳ, οὗτος ἔθετο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. καὶ τῆς πρὸς Ἑβραίους κεφαλὴν πέμπτῳ, ὁ καλεῖται ὑπὸ θεοῦ. καὶ περὶ τῆς Ἀντιοχείας λέγει ὁ Πάπας, ὅτι ἐπὶ θεοῦ ὑπὸ θεοῦ. καὶ τῆς πρὸς Ἑφραίμ κεφαλὴν τετάρτῳ, αὐτὸς ἔδωκε, τὰς μὲν, Ἀποστόλους. τὰς δὲ,

λόγους ἐν τῇ ἐξωτερικῇ βήματι εἶναι ἐξουσία τῆς Ἐπισκοπικῆς ἐσιαστικῆς, ὡς εἰρηται ἀνωτέρω κεφαλῶν ἐκτὼ καὶ ἐβδόμῳ, ἄρα.

Εὐαγγελιστὰς, καὶ ἀνωτέρω εἰρηται περὶ τῆς κεφαλῆς πέμπτῳ, ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῶν αἰνεμάτων δέκνυται, οἱ γὰρ Λατίνοι δέχονται καὶ τὸν Αἰρετικὸν Ἐπίσκοπον, ὅς ἐστι ὑπὸ τῆς Πάπας ἔτε ἀμέσως ἔτε ἐμμέσως καὶ χειροτονηθεὶς δηλοῦναι, ἔχον ἐξουσίαν τῆς δεσμεύει καὶ λύει παπισμῶν γινόμενον, ἢ φασιν εἰληφέναι ὑπὸ τῆς κατὰ τῆς χειροτονίας, ὡς λέγει ὁ Γραμματεὺς αὐτῆς πρώτη, ζητήματι πρῶτῳ, κανόνι, ὅτι τίς. ἐτι ὁ Βεδικάρμινος ἐμολογεῖ τὸν Πάπαν μὴ ἔχον ἀξίαν, ἢ χειροτονίαν τῆς Ἐπισκοπικῆς μείζονα, βιβλῶν περὶ τῆς Πάπας κεφαλῆν ἐκείνην ἐβδόμῳ, καὶ καλῶς φησὶν, ἐπειδὴ ὁ Πάπας ἐλαμβάνει τὸ ἐξέλιμα τῆς Ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας παρ' αὐτῆς χειροτονεῖται, ἀλλὰ ἀμέσως

ἀμέσως ὡς θεῶ, ὡς λαμβάνουσιν αὐτὸ καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι χειροτονήσομεν. ἐπεὶ δὲ ἄρα ἡ ἐξουσία τῆς ἐπισκοπικῆς δικαιολογίας δίδεται τῷ Πάπῃ ἀπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς χειροτονίας, ἥτις ἐστὶ κοινὴ πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις, δῆλον ἐστὶ τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν δι-

λόγους Γ'. καὶ ἀποκρίσεις Βελλαρμίνου

Ὁ Διονύσιος βιβλίῳ περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, κεφαλalaίῳ πέμπτῳ, λέγει τὴν τὴν Ἐπισκόπων ἱεραρχίαν ἀμέσως τελεῖσθαι εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὥστε πάντες οἱ Ἐπίσκοποι πᾶσαν τὴν ἐπισκοπικὴν αὐτῶν ἐξουσίαν ἀμέσως λαμβάνουσιν ὡς τὴν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. ὁ δὲ Βελλαρμίνος ἀποκρίνεται βιβλίῳ τετάρτῳ περὶ τοῦ Πάπα, κεφαλalaίῳ ὑστάτῳ ὡς τὸν λόγον τῆτον, ὅτι ὁ Διονύσιος ἐμίλει περὶ τῆς τάξεως τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἔτι περὶ τῆς δικαιολογίας. Ἀλλ' ἡ ἀποκρίσις αὐτῆς ἀναιχλωτός ἐστιν, ἐπεὶ δὲ μᾶλλον ἐστὶν ἀπορία ἢ λύσις ἐκείνη περὶ ἐζητεῖται, ὁ γὰρ Διονύσιος ἀπλῶς ἐμίλει, καὶ χωρὶς Ἰνδὸς διαμερίσεως, καὶ καθὼς ὑπάρχει ἀπ' ἀρχῆς εἶπεν περὶ τῶν ἱεραρχικῶν τάξεων, καὶ περὶ τῶν ἀποπληρώσεων, καὶ δυνάμεων αὐτῶν, καὶ τελεώσεων, ἔτω δὲ καὶ λαλεῖν εἴτα αὐτὸς ὁ Βελλαρμίνος ἵνα δεῖξῃ ἁλῶς κατὰ τῶν νέων Αἰρετικῶν μέζονας τὰς Ἐπισκόπους τῶν Πρεσβυτέρων, καλῶς καὶ θεολογικῶς ποιών, χρᾶται τοῖς ῥήμασι τέτοις τῷ Διονυσίῳ, βιβλίῳ περὶ τῶν κληρικῶν, κεφαλalaίῳ τριακονταεκάτῳ. τὸν αὐτὸν εἶχε σκοπὸν καὶ Ἰγνάτιος ὁπποῦλῃ ὡς Τραχιανὸς, καὶ ἴδε ἀνωτέρω κεφαλalaίῳ πρώτῳ. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν ἑτέρῳ αὐτῆς ὁπποῦλῃς ὁ Ἰγνάτιος ἐπιτίθεισι πρώτῳ τὸν Ἐπίσκοπον ὡς πᾶσιν ἐκκλησιαστικῇ ἐξουσίᾳ καὶ δικαιολογικῇ, καὶ ὡς πᾶσιν διοικήσει, καθίσταται δὲ καὶ τὰς μαγισίας, ἵνα σωθῶσι πάντα ποιῶν ὡς ὁμοίᾳ θεῷ, λέγει γάρ, Περὶ αὐτῆς

Οἱ τῇ ἐξουσίᾳ τῶν κλειδῶν τῆς οὐρανόων βασιλείας, τῷ Πέτρῳ ὑποχειθεσὶν ματθαίῳ κεφαλalaίῳ ἐκκοσμάτῳ, ἴσοι ὄντες, οἱ αὐτοὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἐπισκοπικῆς δικαιολογίας ἴσοι εἰσιν. ἀλλὰ μὴ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι τῇ ἐξουσίᾳ τῶν κλειδῶν ἴσοι, ἄρα. τὴν μέζονα βεβαιῶσιν οἱ πατέρες, πάντες γὰρ διδάσκουσιν πᾶσαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν, ἔτι καὶ τὴν ἄρῃ δικαιολογικῶς συνέχεται τῇ ἐξουσίᾳ τῶν κλειδῶν (ὅπερ ἐστὶν ἡ ἐλάττω) διδάσκου ὁ Κυβερνῶν βιβλίῳ περὶ ἐκείνου τῆς Ἐκ-

Οἱ ἀποστολοὶ ἔλαβον ἀμέσως ὡς τὸ Χριστῷ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, ἄρα καὶ οἱ Ἐπίσκοποι λαμβάνουσιν καὶ αὐτοὶ ἀμέσως ὡς τὸ Χριστῷ τὴν δικαιολογίαν αὐτῶν, ἔτι δὲ ἀπὸ τοῦ Πάπα, ἀλλ' ἀμέσως ὡς τὸ Χριστῷ, καθὼς ὁ τρέπον λαμβάνει καὶ ἔλαβε τὴν δικαιολογίαν αὐτῶν ὁ Ρώμης. ὁ λόγος τῆς ἀκολουθίας ἔστιν ἐπὶ τοῦ ἀποστόλου ἀπ' ἐκείνου ἔχει τὴν δικαιολογίαν, ἀφ' ἧς ἔχουσιν αὐτῶν καὶ ὁ παρῶν καὶ αὐτῶν, ἀλλὰ γὰρ αὐτῶν, ἐκ ἀληθείας ἐστὶ ἀπόστολος, ἐκ ἀληθείας ἀποστό-

δοῦμαι πᾶσι τοῖς Ἐπισκόποις ἀπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς χειροτονίας. Εἰ δὲ καὶ γίνεται μετάθεσις ἐξ ἐνὸς εἰς ἕτερον θρόνον, καὶ δίδεται νέα ἐξουσία, ἀλλὰ μόνον γίνεται μεταβολὴ ἔσοντος ὡς τὴν ὕλην, μὴ δὲ ἡ αὐτὴ ἐξουσία ἀπαξ ληφθεῖσα ἀπὸ τῆς χειροτονίας. 5

εἰς τὸν τὸν λόγον. καὶ ἀναίρεσις αὐτῆς. μὴ τὴν Ἐπιστολήν εἰς τόπον θεῶ, καὶ τὴν πρεσβυτέρων εἰς τόπον τῆς σινεδρίου τῶν Ἀποστόλων. ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς ἐν φιλαδελφείᾳ καθίσταται, ἵνα αὐτοὶ Ἐπίσκοποι μὴδὲν ποιῶσι, μὴδὲν δηλαδὴ τῶν ἀντιθέτων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς φησὶν ἐπιστολῇ ἐκ τῆς Σμυρναίης. τὰ αὐτὰ σκοπῶν καὶ ὁ Κυβερνῶν, ὅπως τὸν οὐρανὸν Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον καλεῖ κατὰ τὴν εἰς τόπον Χριστῷ, καὶ εἰς οὐρανὸν τὸν ἴδιον ἀρχόντον τῆς ἐκείνου καὶ τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης Κορνήλιον, ὁπποῦλῃ τριακονταεκάτῳ πέμπτῳ, ἡτοι βιβλίῳ πρώτῳ, ὁπποῦλῃ τριακονταεκάτῳ ὁ γὰρ, ἔστι τῇ τῇ ὡς τὸν αὐτὸν Κορνήλιον, καὶ μεταταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ ὁπποῦλῃ φανερώς χειρὶς οὐρανῶν Ἐπισκόποις ἄρῃ ὑπὸ Χριστῷ ἐξουσίαν, καὶ δυνάμειν δικαιολογικῶν τῶν διοικῶν, καὶ ποιμάνων καὶ κυβερνῶν τὸ μέρος τῆς δοθέντος αὐτοῖς ποιμνίας. ἔτω καὶ ὁπποῦλῃ ἐξηκονταεκάτῳ, ἡτοι βιβλίῳ τρίτῳ, ὁπποῦλῃ τριακονταεκάτῳ, καὶ βιβλίῳ περὶ ἐκείνου Ἐκκλησίας, καὶ ἁλῶς, ὡς τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν ἐκράτισαν οἱ ὁρθόδοξοι πατέρες, ὡς ἀνωτέρω κεφαλalaίῳ πρώτῳ. ἐν ταύτῃ τῇ διδασκαλίᾳ σωτὴρ καὶ καὶ οὐρανῶν τῶν ἀποστολικῶν διδασκάλων, ὅπως τὸν Ἐπίσκοπον καλεῖται τύπον θεῶ ἐν ἀνθρώποις, Ἀρχιεπίσκοπος ἱερέων, Βασιλεὺς, Ἀρχόντων, Πατέρων, Ἀρχόντων, ἡ γὰρ ὁπποῦλῃ βασιλείᾳ, καὶ δυνάμει τῶν Χριστιανῶν, καὶ θεὸν ὁπποῦλῃ τῆς γῆς, καὶ ἔχοντα ἐξουσίαν τὰ κρίνειν τὰς ἡμαρτηκότας, καὶ ἴδε ἀνωτέρω βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλalaίῳ εἰδεκάτῳ. Παρ' ὧν οὐκ ἔστιν.

Λόγους Δ'.

ἐκκλησίας, καὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ τῆς ἐν Καρθαγίνῃ συνόδου, καὶ ὁπποῦλῃ ἐξηκονταεκάτῳ, καὶ εἰς ἄλλας τόπους ἀνωτέρω σημειωθέντας, καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη καὶ ἐν Νικαίᾳ πέμπτῳ, καὶ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὑποκεισθαι καὶ τὸν Πάπαν διδάσκει ἡ ἐν Ἀφρικῇ 40 συνόδος (ἐν ἣ καὶ ὁ Αὐγουστίνος) ὁπποῦλῃ ὡς Κελεσίον τὸν Ρώμης, ἐπ' αἰτίᾳ τῆς Ἀπίας γράφειται. τὴν αὐτὴν ἐλάττω βεβαιῶσιν καὶ ὁ δόξιος ὁ δόξιος Οἰκουμενικῆς συνόδου, καὶ τὰ ἀνωτέρω εἰρημνία.

Λόγους Ε'.

χεται, ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ τόπῳ ἀνατίθεται. οἱ δὲ Ἐπίσκοποι ἀπόδοχοι εἰς τὴν Ἀποστόλων, ὡς περὶ ὁ Ρώμης τῷ Πέτρῳ. ὁ θὸν ὁ Αὐγουστίνος ἐν τριακονταεκάτῳ τετάρτῳ ψαλμῷ ἐκτίθειται τὸ, Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγὼν ἠγάπησάν σου οἱ υἱοί σου, πατέρες ἀπεσταλμένοι φησὶν, εἰσὶν οἱ Ἀπόστολοι. αὐτὶ τῶν πατέρων υἱοὶ ἐγκαίνηθησαν, κατέστη Ἐπίσκοποι διευθύνοντες. ἐν τῇ καὶ ἡ φλωρεντινὴ συνόδος ἐν τῇ καθίσταται τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἡ ἐν Τριδέντῳ πρώτῃ τῇ, κεφαλalaίῳ τετάρτῳ.

ἀκασαι καὶ βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς φανεραῆς ἀληθείας τὰς
Ἐπισκόπους διδάσκουσιν Δαδόχους εἶναι τῶν Ἀποστόλων,

καὶ κρατῆν τὸν τόπον αὐτῶν.

Ἀπόκρισις βεβαρμίνε εἰς τὸ ἀνωτέρω συμπέρασμα .

Ἀλλ' ὁ βεβαρμίνος μαχόμενος ἀναιδῶς τῇ ἀληθείᾳ,
5 ὑποκρίνεται πρὸς τὴν τὸ συμπέρασμα βιβλίῳ πε-
ταρτῷ περὶ τῆς Πάπας, κεφαλαίῳ εἰκοστῇ πέμπτῳ,
τὸν Πάπαν Δαδόχον μὴ εἶναι τῶ Πέτρῳ ἰδίως, ἀλλ'
ἔχ' ὡς Ἀπόστολον, ἀλλ' ὡς κοινῇ Παιμόνος, καὶ Δαδ'
τῆτο ἀπ' ἐκείνου ἔχει τὸν Πάπαν πῶς δικαιολογίαν,
10 ἀφ' ἧς ἔχου αὐτῶν ὁ Πέτρος, τὰς δὲ Ἐπισκόπους μὴ

Δαδέχεται τὰς Ἀποστόλους ὡς τρέπον εἰς Ἐπίσκοπος
Δαδέχεται ἕτερον, καὶ εἰς Βασιλεὺς Δαδέχεται ἕ-
τερον, εἰ γὰρ Ἀπόστολοι ἦν ἦσαν Ὁρδινάριοι, ἀλλ'
ἔξω Ὁρδινάριοι, καὶ σχεδὸν ἀπεσπλημένοι Ποιμένες
ὡς Λευῖται, ὧν Δαδοχὴ ἔκ' ἐστίν, ἢ γάρ τις αὐτὸς
Δαδέχεται .

Ἀπάντησις πρώτη τετραχῶς εἰς τὸ χθιζὸν τατὶ μυθᾶριον τῆς βεβαρμίνε .

Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι τὸ χθιζὸν τῆτο μυθᾶριον ἀρ-
κετῶς ἀπεβλήθη ἀνωτέρω, ἀπεδοξάμεν γὰρ
πῶς ἀποστολικὴν ἐξουσίαν εἶναι ἄκραν, ἥς δὲ Χρ-
15 στὸν ἐδὲ μίαν μέζονα εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ . δούτε-
ρον, ὅτι ἐν τῇ ἀποστολικῇ συμπεριλαμβανέται πᾶσα
τάξις τῶν κατωτέρων, καὶ αὐτὴ ἡ τῶν Ὁρδινάριων ἐ-
ξουσία . τρέπον, ταύτην πῶς ἀρυχωρτάτην ἐξου-
σίαν πῶς ἀποστολικὴν, κοινὴν εἶναι πᾶσι τοῖς Ἀποστό-

λοις, τῆς αὐτῆς τιμῆς καὶ ἐξουσίας ἔσ' . τέταρτον,
ὅ ἐν τῇ ἀποστολικῇ χειρίσματος ἦν Ὁρδινάριον, τατ'
αὐτὸ εἰς τὰς Δαδόχους αὐτῶν κυριακῇ Δαδοχῇ Δα-
νομίμῃ χειρουργίας μετενεχθῆναι, καὶ ἴσως καὶ ἰδίως
τὰς ἄλλας Ἐπισκόπους Δαδεχθῆναι τὰς Ἀποστόλους
καὶ τὸν Πέτρον, ὥς περ καὶ Ὁρδινάριος τὸν Πέτρον καὶ
τὰς λοιπὰς Ἀποστόλους .

20 Ἀπάντησις δούτερα ἐκ τῆς Ἐιρηναίου καὶ τῆς Τερτυλλιανῆς εἰς τὸ αὐτὸ μυθᾶριον τῆς βεβαρμίνε .

Ἐχομεν λέγει ὁ Ἐιρηναῖος ἀειθμεῖν ἐκείνους, οἱ
ὧν τῶν Ἀποστόλων Ἐπίσκοποι διατάχθησαν ἐν
ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ Δαδόχοι αὐτῶν μέχρις ἡμῶν,
οἱ καὶ αὐτὰς τὰς Ἐκκλησίας ὧν δαδῶκασι, ἔς
25 καὶ Δαδόχους κατέλιπον, τὸν ἑαυτῶν αὐτοῖς τόπον
καὶ τῆς αὐτῶν Δακονίας ὧν δαδιδόντες . ταῦτα βι-
βλίῳ τρίτῳ κατὰ Αἰρέσεων, κεφαλαίῳ τρίτῳ, δι-
δάσκων ἐκ ἑλαπίον ἰδίως ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐπισκοπικῇ
τὰς Ἐπισκόπους Δαδεχθῆναι τὰς Ἀποστόλους ἀφ' ὧν
30 διατάχθησαν, ἔς καὶ Δαδόχους κατέλιπον, ἡ ἐκεί-
νη Ἀπάντησις τρίτη ἐκ τῆς Κυριακῆς καὶ Ἰακώβου τῆς

νῆς τὰς Ἐπισκόπους ἔς ἕτεροι Ἐπίσκοποι μεταταῦτα
διεδέχοντο . ὁ δὲ Τερτυλλιανὸς, ἐκθέτωσαν ἄρα,
Φησὶ, ταὶς ἀρχαῖς τῶν αὐτῶν Ἐκκλησιῶν, θεολογῶ-
ντων πῶς τὰς τῶν ἑαυτῶν Ἐπισκόπων ἔτω κατὰ
Δαδοχὰς ὑστερον αὐτῶν Δατρέχουσιν, ὥστε ὁ πρῶ-
τος ἐκεῖνος Ἐπίσκοπος ἔχει ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ ἀρχαί-
τερον ἵνα τῶν ἀποστολικῶν ἀνδρῶν, ἐς τὴν μέλειτέ-
ρας μετὰ τῶν Ἀποστόλων διέμεινε, βιβλίῳ τῶν πα-
ραγραφαῶν, κεφαλαίῳ τετακτοῦ δούτέρῳ . καὶ ἰδὲ,
οἱ ἀρχαῖοι, Ἀπόστολοι, οἱ δὲ Δαδόχοι, Ἐπίσκοποι .
Παμμελίε εἰς τὸ αὐτὸ μυθᾶριον τῆς βεβαρμίνε .

Μνημονεύσαι δὲ χρὴ τῶν Διακόνων Φησὶν ὁ Κυρια-
αῖος, ὅτι τὰς Ἀποστόλους, τατέσι τὰς Ἐπισκόπους,
καὶ ἀρτίσταμους ὁ Κύριος ἐξελέξατο, τὰς δὲ Διακό-
35 νους μετὰ πῶς τῆς Κυρίας εἰς Οὐρανὸς Ἀνάληψιν οἱ Ἀ-
πόστολοι κατέστησαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐπι-
σκοπίας αὐτῶν Διακόνους, εἰ γὰρ ἡμεῖς ἡ κατὰ Θεὸν δυ-
νάμεθα ὑποπλάμῃ, ὅς τις ποιεῖ τὰς Ἐπισκόπους,
δυνάται καὶ κατ' ἡμῶν ὑποπλάμῃ οἱ Διακόνου . ἐπι-
40 σολὴ ἐξήκοστῃ πέμπτῃ, ἥτοι βιβλίῳ τρίτῳ ὑπὸ τῇ
ἐνάτῃ, πρὸς Ρωμαίους τὸν Ἐπίσκοπον περὶ τῆς ὑ-
περφάνους Διακόνου . ὅπως ὁρᾷς ὧν τῇ Κυριακῇ

αὐτὸς τὰς Ἀποστόλους πρῶτος εἶναι Ἐπίσκοπος, καὶ
ἐκ ἑλαπίον ἰδίως τὰς ἄλλας Ἐπισκόπους διεδέχθαι
τὰς Ἀποστόλους ὅσον τὰς καταδειξέρας Διακόνους τὰς
πρῶτας Διακόνους . Ἰακώβος Παμμελίος σημειώσα
τρίτῃ ἐν ταύτῃ τῇ τῆς Κυριακῆς ἐξήκοστῃ πέμπτῃ ὑπὸ
σολῇ Φησὶν, Ὁρδινάριος τὰς Ἐπισκόπους τῶν Ἀποστόλων
Δαδόχους ἀποκαλεῖ ὧν καὶ ἀρχαῖοι ὁ Κυριακός . καὶ
σημειώσα ὁ γδὲ εἰς πῶς ποιεῖται τὴν πέμπτῃ ἐπιστολῇ
τῆς αὐτῆς, Θεὸς Φησὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Δαδό-
χων αὐτῶν Ἐπισκόπων ἐξουσία Δαδοχῆται .

Ἀπάντησις τετάρτη ἐκ τῆς Γρηγορίου τῆς Δαλόγους καὶ
Γρηγορίου ὁ διάλογος Ὀμιλίᾳ εἰκοστῇ ἑκτῇ εἰς τὰ
45 Εὐαγγέλια, ἰδὲ, Φησὶ, κρατῆν τῶν ψυχῶν γί-
νονται οἱ Ἀπόστολοι, τῶν αὐτῶν ὡς ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ τὰς τόπας κρατῆν οἱ Ἐπίσκοποι, τὰ δεσμεῖν
καὶ λύειν πῶς ἐξουσίαν λαμβάνουσιν οἱ λαχόντες πῶς
τάξιν τῆς Διοικήσεως . ζήτη καὶ τὰ εἰρημνία τῇ Πάπᾳ
50 Εὐτυχίαν ἀνωτέρω κεφαλαίῳ τετάρτῳ, καὶ τὰ εἰ-
ρημνία τῇ Πάπᾳ κελεσίῳ μέρεος τρίτου τμήματος τε-
τάρτου Παραγραφῇ τετάρτῳ . καὶ Ἰωάννης ὁ Δελ-
δος Φησὶ, κατέστησαν οἱ Ἀπόστολοι Διακόνους, Πρε-
σβυτέρους καὶ Ἐπισκόπους κατὰ τόπας καὶ πόλεις,
ἀλλ' ἐν διατάξαι Ἰερουσαλὴν ἐξουσίαν, ἡ ἀρχιερατικὴν

Ἰωάννης τῆς Δελίδος εἰς τὸ αὐτὸ μυθᾶριον τῆς αὐτῆς .
παρ' ἡν ὁ μόνος ὁ Χριστὸς διατάξαι, δωρεμέτος αὐ-
θου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, χειροζόμενος τε αὐτῶν τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἕως
τῆς σωματικῆς τῆς αἰῶνος, πῶς αὐτῶν χορηγῶν αὐ-
τοῖς, οἵτινες ἐχειροποιήθησαν ὧν τῶν Ἀποστόλων,
ἡ δὲ τῶν Δαδόχων αὐτῶν . Ὁ αὐτὸς, ἔκ' ἡ Ἐπι-
σκοπὴ δὲ τῆς ἐσότητος κατὰ γίνεται, ὅπως οἱ Ἐπι-
σκοποι κατονικῇ χειροποιᾷ ἀλλήλους εἰς Δαδόχοι
ὧν τῶν Χριστῶν Δαδ' τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὧν τῶν Ἀπο-
στόλων πρὸς τὰς Δαδόχους ἀρχαῖς ἡμῶν . ταῦτα Ἰωάννης
ὁ Δελίδος βιβλίῳ τετάρτῳ περὶ εὐαγγελικῶν δογμα-
των, κεφαλαίῳ τρίτῳ, μέρεος πρώτου . ὅρα ἰδίως ἐν τῇ

ποιμα-

ποιμαντική Αρχιερατική ἐξουσία μέχρι τῆς σωτηρίας τῶν αἰώνιων οἱ Ἐπίσκοποι ἀποδέχονται τὰς Ἀποστόλους .

Οἱ οὖν ἀδελφοί ἴσοι ἐν τῇ Διαδοχῇ τῶν Ἀποστόλων , οἱ αὐτοὶ ἴσοι εἰσὶν ἀδελφοί τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ποιμαντικῆς δικαιολογίας . ἀπαμύνη οἱ Ἐπίσκοποι .

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τάξεως τῆς Ἐπισκοπῆς , ἀναγκαῖα εἰσὶν ἡ δικαιολογία , ἡ ἀρετὴ ὁ Θεὸς συνσφύρων πλὴν τῶν , συνσφύρει καὶ πλὴν δικαιολογίᾳ . Πρὸς τὴν τὴν ἑκτέλεσιν ἀποκρίνεται ὁ Βεδαρμίνος βιβλίῳ τεταρτῷ περὶ τῆς Πάπας , κεφαλῇ ὑστάτῳ λέγων , Παρὰ Θεῷ ἀμφοτέρω διδόνται , ἀλλὰ τὸ ἐν ἐμείσῳ , τὸ δὲ ἕτερον ἀμείσῳ , διὸ τὸ αὐτὸ , τετέστιν ἡ ἐξουσία τῆς τάξεως ἐπὶ τῇ χαρακτῆρι καὶ πλὴν χάριν , ἡν μένος ὁ Θεὸς ἐπι- λόγῃ .

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτὴν Βεδαρμίνος , ὅτι καὶ ἐμείσῳ ὁ Πάπας δύναται χειροτονεῖν Ἐπισκόπους δι' ὧν ὁ Πέτρος κατ' ἀρχαίαν κατέστησεν Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας Πατριαρχῶν , καὶ ἀπ' αὐτῶν οἱ ἄλλοι ἀπὸ ποσῶν ἁγίων πατέρων καὶ τῶν Ῥώμης Δαμάσκου , ὅτι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι ἐξίσχουσιν πάντων τῶν Ἀποστόλων Διαδόχοι .

Εἰ δὲ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι λαμβάνουσιν πλὴν δικαιολογίαν τῶν Πάπων , πολλοὶ Ἐπίσκοποι ἐκ τῆς ἀληθείας Ἐπίσκοποι , καὶ γὰρ ἡ πᾶσι τὰς Ἐπισκοπὰς , καὶ μάλιστα τὰς τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς ἐψηφίσαντο , ἡ ἐχειροτόνησεν ὁ Πάπας . Τὸ τὸ ἐπὶ χειρὸς ποσῶν ῥήμασιν ἀναρῆσαι ἀποδίδει ὁ Βεδαρμίνος βιβλίῳ τεταρτῷ περὶ τῆς Πάπας , κεφαλῇ ὑστάτῳ , ὅπως ταύτην ἐκτελέσῃ τὴν ἀποκρίσιν , λέγει γὰρ , ὅτι ἐκ τῆς ἀναγκῆς ἵνα ψηφίζηται ὁ Πάπας ἀμείσῳ τὰς Ἐπισκοπὰς , ἀλλ' ἀρ- καὶ καὶ ἐμείσῳ ἀπὸ τῶν Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων τῶν ποιῶν , ἀπὸ τῶν κατ' ἀρχαίαν ὁ Πέτρος κατέστησεν Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας , καὶ Ἀλεξανδρείας , οἵτινες λαβόντες πλὴν ἐξουσίαν τῶν Πάπων , σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς ἐκτελείοντο , καὶ ἐδυνάμηντο χειροτονεῖν Ἀρχιεπισκόπους , οἵτινες μεταταύτην χειροτονεῖσιν Ἐπισκόπους . Ὅμως ἀποκρίνεται ἐκ ἀδυναμίας εἰς ταῦτα , Τιμόθεος γὰρ καὶ Οὐνήσιμος καὶ οἱ Διαδόχοι αὐτῶν Ἐπίσκοποι ἐφέ- στω , περὶ ὧν ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνόδῳ πράξει οὐδεμία , Λεόντιος Μαγνητίας εἶπεν , Ἀπὸ τῆς ἁγίας Τιμοθέου μέχρι νῦν ἐκκοιμήθη Ἐπίσκοποι ἐγένοντο , καὶ πάντες ἐν ἐφέσῳ ἐχειροτονήθησαν . ὅτι δὲ ὁ Οὐνήσιμος διεδέξατο πλὴν Ἐπισκοπῶν τῆς ἐφέσεως μετὰ τὸν Θάνατον τῆς Τιμοθέου , φανερεῖται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ἰγνατίου πρὸς Ἐφέσιους , ὁμοίως καὶ περὶ τῆς Σμύρνης Πολυκάρπου καὶ τῶν αὐτῶν Διαδόχων , λέγει γὰρ ὁ Εὐσέβιος περὶ αὐτῶν , Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων κατασταθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλησίᾳ Ἐπίσκοπος , καὶ ταῦτα διδά- ζας καὶ ἡ καὶ τῶν Ἀποστόλων ἐκδοῖς , καὶ οἱ μέχρι νῦν Διαδοχολογοὶ τὸν Πολυκάρπον θρόνον , βι- βλίῳ τεταρτῷ , κεφαλῇ ὑστάτῳ . Ὁ αὐ- τὸς , Τημεκκῆς ἐπὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας Θεόφιλος αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐγνωρίζεται , βιβλίῳ τε- τάρτῳ , κεφαλῇ ὑστάτῳ . Ὁ αὐτὸς , Κοδράτος , καὶ ἄλλοι

καὶ τῶν Ῥώμης , καὶ ἐν Βυγαβίᾳ ἀδελφοί εἰσὶν ἴσοι ἐν τῇ Διαδοχῇ τῶν Ἀποστόλων , ἡ ἐκτελέσει δὴ ἡ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐκ ποσῶν ἁγίων .

τελέσται δύναται , τὸ δὲ ἕτερον , τετέστιν ἡ δικαιο- λογία ἐπιζητῆ μόνον τὸ θέλημα τῶν ἀποστόλων . ταῦτα ἐκτελεῖ . Ἡμεῖς ἔμμεν ταύτην πλὴν ἀποκρίσιν ἀπεβόλομεν κεφαλῇ τρίτῳ , καὶ ἡδη ἰο- ρήτεον , ὅτι τὸ πνευματικὸν χάρισμα , καὶ αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ἀμφοτέρω ἐξουσία μετὰ δίδονται τῶν μόνων τῶν Θεῷ ἀμείσῳ , ὡς περὶ εἴρηται πλατύτερον ἐκ ποσῶν αὐτῶν .

ὅτι καὶ ἐμείσῳ ὁ Πάπας δύναται χειροτονεῖν Ἐπι- σκόπους δι' ὧν ὁ Πέτρος κατ' ἀρχαίαν κατέστησεν Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας Πατριαρχῶν , καὶ ἀπ' αὐτῶν οἱ ἄλλοι ἀπὸ ποσῶν ἁγίων πατέρων καὶ τῶν Ῥώμης Δαμάσκου , ὅτι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι ἐξίσχουσιν πάντων τῶν Ἀποστόλων Διαδόχοι .

ὅτι τῶν πλείονων ἐγνωρίζονται κατὰ τὴν τὴν πρῶ- τὴν τάξιν τῆς τῶν Ἀποστόλων ἐπέχοντες διαδοχῆς , βιβλίῳ τρίτῳ , κεφαλῇ τρίτῳ ἐκδοῖς . Ὁ αὐ- τὸς καταλέγων τὰς ἀπὸ ἐθνῶν Ἐπισκόπους Ἱερου- σολύμων Φησί , Καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν Ναρκίσσον Τρια- κοςὸν ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων κατὰ πλὴν τῶν ἐξῆς Δια- δοχῶν γεγεννημένων , βιβλίῳ πέμπτῳ , κεφαλῇ ὑστάτῳ , καὶ ὁ Ἐπιφάνιος Φησὶν , Ὁ Κέρδων ἐν χερσὶν γεγεννησὶ τὴν Ἐπισκοπὴν τὴν αὐτὴν κλη- ρον ἔχοντες ἀπὸ τῆς τῶν περὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον Ἀποστόλων Διαδοχῆς , Αἰρέ- 30 σαι τεσσαρακοστὴ πρώτη . Ὁ αὐτὸς , ὅτι τὰς χρο- νικὰς καθιέρων καὶ καθ' ἑρμὸν ἀπὸ τῆς Ἰακώβου τῆς Ἐπισκοπῆς , τὰς κατὰ Διαδοχῶν Ἐπισκόπους ἐν Ἱερουσολύμοις , Αἰρέσει ἐκκοιμήσῃ πέμπτῃ , καὶ ὁ Εὐγε- νιος ἐρμηνεύων τὸν τεσσαρακοστὸν τέταρτον ψαλ- 35 μόν , Φησὶ γυνέσθαι ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων Ἐπισκό- πους . Καὶ ὁ Ἱερώνυμος ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ , Ἀπόν- των , ἔφη , τῶν πατέρων , ἡ γὰρ τῶν Ἀποστόλων , αὐτὸς ἐκείνων νῦν εἰσὶν οἱ Ἐπίσκοποι . καὶ Διονύσιος ἐν τῇ πρὸς Δημόφιλον ἐπιστολῇ λέγων περὶ Ἐπι- 40 σκόπων καὶ τῶν Διαδόχων τῶν Ἀποστόλων , ὑπο- τίθηται πολλὰς Διαδόχους τῶν Ἀποστόλων , ὅπερ ἐρμηνεύων ὁ Θεὸς Μαξιμὸς , ἐδ' ὅπως μνημονεύει τῆς Πάπας , ἀλλὰ Φησὶ , Διαδόχους δὲ τῶν Ἀποστό- λων οἱ μὲν λέγουσιν τὰς νῦν Πατριαρχὰς , καὶ Διά- 45 μαστον ἐπιστολῇ τεταρτῇ πρὸς τὰς Ἐπισκοπὰς , τοῖς Ἐπισκόποις , ἔφη , πλὴν καθόλου Ἐκκλησίας γυναικὶς ἐπιτετέλεσται . καὶ ὁ Τριφυλιανὸς Φησὶ , Τὰς Ἀποστόλους πλὴν Ἐκκλησίας καταστήσασθαι , καὶ τὰς ὑστέρας Ἐκκλησίας ἀποστολικὰς πασσαγορεύσθαι 50 τῆς πρώτης Ἐκκλησίας περαχθείσας . Καὶ , καὶ ὁ ἀπ' ἀνθρώπων , ἐδὲ δι' ἀνθρώπων λαβὼν τὸ χάρισμα τῆς ἀποστολικῆς ἀξίας Παῦλος . Καὶ , μὴ δειμέ- νῳ Πέτρῳ , μήτε τῆς ἐκείνου Φωτῆς , ἀλλ' ἰσο- 55 ὦν αὐτῷ , ἐπεμψεν εἰς Κρήτην τὸν Τίτον , καὶ ἐπὶ ταῖς

τάτην αὐτῇ καταστῆσαι κατὰ πόλιν Πρεσβυτέρους,
ἦτοι Ἐπισκόπους. καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀμέσως ὡρᾶ Χρι-
στῷ λαβόντες τὴν δόπτολιν ἐξέστησαν καὶ διώσαντες
καὶ ἐνέργωντες, ἕκαστος ἔχοντος ὅπως ἐκέρχοντο
5 Ἐπισκόπους ἐξ οὐκίας διαλάμψας, αἱ καὶ ὁργανικῶς
ὡς εἴρηται ἐν πολλοῖς ἀντιθέται κατὰ τὴν ἐνέργειαν πα-
τέρας. Ἐπιλέγει ἡμεῖς διηγουμένους ὁ Χρῆστος ἵνα
κατ' αὐτοὺς γράψωμεν μίαν πρὸς μίαν τὰς μαρτυ-
ρίας τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν
10 Ἀπάντησις ἐτέρα εἰς τὴν ἀνείχοντον δόπτολιν τῆ Βεβαρμίνης, λέγοντος τῆς Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
καὶ Ἀντιοχείας λαβὼν τὴν ἐξέστησαν ὡρᾶ τῆς Πάπας.
Παλιγογητόν ὅμως, καὶ ῥητέον ὅτι καταγέλαστον
ἐστὶν καὶ διόλου ἀνείχοντον, ὅτι αἱ Πατριάρχαι Ἀλε-
ξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας ἔλαβον τὴν ἐξέστησαν ὡρᾶ
15 τῆς Πάπας, φανερῶς γὰρ μάχεται τῇ καθολικῇ ἀρ-
χαίᾳ περὶ ἐσότητος πάντων τῶν Ἐπισκόπων,
ὡς δέδεικται, καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς πρώτης καὶ
δευτέρας καὶ τετάρτης τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων περὶ
τῶν ἐκτονομίαν τῶν αὐτῶν ἐρημικῶν θρόνων, καὶ τῇ γνώ-
20 μη τῆς πέμπτης Οἰκουμενικῆς, ὡς ἡ οἱ Πατριάρχαι
τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ἐπισκόπων
τὰς συνοδικὰς πράξεις ἐπράξαντο, καὶ ἀπεφάνησαν
καὶ ὤρισαν, ματαίως ὑποβουλεύσας τὴν Βιβλίαν, κα-
θάπερ ματαίως ἠγωνίζετο λεὼν ὁ Πάπας περὶ τῆς
25 δόπτολιν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου περὶ τῶν πρε-
σβύτων τῆς θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπεὶ δὲ ὁ λό-
γος τῆς Συνόδου ἵχυσεν ἐν πάσι, καὶ δὴ καὶ αἱ
μεταγενέστεραι Σύνοδοι ἐδείξαν καθέξιν κατὰ πλά-
τῃ καὶ καθ' ἑαυτὰς τὴν ἐσότητά ἢ ἔχουσιν ἀλλήλοις
30 πάντες οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ ἀπολύθας ὅτι ἕκαστος Ἐπι-

σκοπὸν περὶ τῆς ὅτι ἔδωκε μίαν ἐξέστησαν ἔλαβον
οἱ Ἀπόστολοι ὡρᾶ τῆς Πέτρης, καὶ ὅτι ἕκαστος τῶν
Ἀποστόλων ἔχοντος ὅπως ἐκέρχοντο Ἐπισκόπους
ἰδίᾳ αὐθιγῇ, καὶ ὅτι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι ἐξέ-
στησαν ἐν πάσι τῶν Ἀποστόλων Ἀπόστολοι. ἴδε καὶ
αὐτῶν Βιβλίαν πρώτη κεφάλαιον ἐκστὸν τρίτον,
καὶ κεφαλὴν δεκάτην εἰς τὴν αὐτὴν Βιβλίαν Πα-
τριάρχον πέμπτον.
σκοπὴ ἴση ἐστὶ μετὰ τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς Ρώμης ἐν
τῇ δόπτολιν Ἀποστολῇ καὶ ἐπισκοπικῇ ἐξέστησαν τῆς
τάξεως καὶ τῆς διηγουμένης. ὅθεν καὶ καὶ γέ-
νηται ἄξιον ὡς εἴρηται τὸ πλάσμα τῆς αὐτῆς Ἀπο-
στολῆς, ὡς τῆς Ρώμης ἐκστὸν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀλλῆς
ὑψέται, ἀλλ' ὁ Βάτραχος Φησὶ ὁ Πατριάρχης ὅσον
αὐτοὺς φησὶ, ὡς ἔπειτα γινώσκεται ταῦτα. ὡς
πληρεστέραν ὅμως δόπτολιν τῆς πεπλοσμένης ταύ-
της καὶ βεβήλει τῆς Ρώμης. Ἀποστολῆς ῥητέον, ὅτι
ἡ ἐν Ρώμῃ Ἀποστολὴ καὶ ἡ μόνον τῇ Πέτρῃ, ἀλλ'
ὡς αὐτῶν καὶ τῆς Παύλου, καὶ ἡ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῶν αὐ-
τῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων. ἀλλὰ καὶ περὶ
τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀποστολῆς ἐκστὸν τὴν ἐκστὸν
τα, καὶ δὴ καὶ κατ' ἄλλας φανερῶς καὶ ἀντιθέται
τῆς τρέψης ὡρᾶς φησὶ, ὅτι οἱ μετὰ τὴν φύσιν
τῆς πεπλοσμένης ἀξιώματι Πάπας ὡς ὅλως εἰσὶ
ἐτε τῆς Πέτρης, ἐτε τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων Ἀποστολοι.
ἴδε καὶ αὐτῶν Βιβλίαν πρώτη κεφάλαιον ἐκστὸν
τα, ὅτι ἴσα οἱ Ἐπίσκοποι.

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι. ΜΕΡΟΣ Β. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

35 Ὅτι τὸ ὑποσκοπεῖν τὸν Πέτρον εἰς Ρώμην ἔτι ἐκστὸν εἰς ταύτην δόπτολιν τῆς δευτέρας ἔτα τῆ
κλαυδίου, ψόδῃ δέκνεται ἐκ τῶν πράξεων καὶ τῶν Παύλου ὑποσκοπεῖ καὶ τῆς περιόδου τῆς ζωῆς Πέτρης,
καὶ πάντες τῆς δόπτολιν ἱστορίας καὶ τῶν παλαιῶν μαρτυριῶν.
40 Ὅτι καὶ ὁ Πέτρος εἰς Ρώμην ἀπῆλθε, μάρτυς
ὁ Εὐσεβίου Βιβλίῳ δευτέρῳ, κεφαλῇ τρια-
κονταδικῇ, καὶ ἐκστὸν δεκάτῃ, καὶ ἐκστὸν πέμπτῃ,
καὶ Ὁριγόνος παρ' Εὐσεβίου, Βιβλίῳ τρίτῳ, κεφα-
45 λαίῳ πρώτῳ. ὅτι δὲ ἐκστὸν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν
ἐν Ρώμῃ, ψόδῃ, αὐτίκην γὰρ πρὸς λέγουσι
τῇ Λατίνῃ αἱ δόπτολιν πράξεις, αἱ Παύλου ὑπο-
σκοπεῖ καὶ ἡ περίοδος τῆς ζωῆς τῆς αἰῶνος Πέτρης,
καὶ αἱ τῶν παλαιῶν μαρτυρίαι, ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ ἡ τῆς
50 Ὁριγόνος παρ' Εὐσεβίου, Βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλῇ
πρώτῳ, καὶ ἡ τῆς Λακτατίου παλαιῆς καὶ περιφώνου
ἐκστὸν ἀνδρὸς, λεγόντων, Πέτρος πρὸς τὸ
πέλῃ τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐλθὼν εἰς Ρώμην, τῇ ἰδίᾳ
αἵματι ἐτίμησεν αὐτὴν. καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας
καὶ μάρτυς ἐν τῇ καυτικῇ αὐτῇ ὑποσκοπεῖ, κεφα-

λαίῳ ἐκστὸν Φησὶ, ὁ ἀνέχεται τῶν Ἀποστόλων Πέ-
τρος πολλὰς συλλογὰς, καὶ φυλακιστῆς, καὶ
ἀτιμαστῆς, ὡς ἐκστὸν εἰς Ρώμην ἐκστὸν ταῦτα Φησὶ
καὶ τὸ Μηνολόγιον ἰσχυρῶς ἐκστὸν αὐτῇ. οἱ Λατί-
νοι δὲ, ἦτοι οἱ σοφισταὶ Ἀποστολῆς καὶ μεταπλά-
ττει τὰς χρονολογίας κατὰ τὸ ἐκστὸν αὐτῶν, ὅθεν καὶ
μαρτυρίας κινδύλους ἀποστρέφει πρὸς δόπτολιν ὅτι ἐν
τῇ δευτέρῃ ἔτα κλαυδίου, ὅπερ ἐστὶν ἐκστὸν σιγήριον
τριακοντὸν δεκάτῃ, ἀπῆλθεν ὁ Πέτρος εἰς Ρώ-
μην, ἀμφότερα δὲ ψόδῃ, ἐπεὶ δὲ δόπτολιν ἀκριβεστά-
τα σοφισμῶν ἀξιολόγων ἀρχαίων συγγραφέων δει-
κνύται ὅτι ὁ Ἡρώδης ἐλθὼν ὡρᾶ κλαυδίου δόπτολιν Ρώ-
μης εἰς Παλαιστίνην, τῇ τρίτῃ ἔτα κλαυδίου ἀπέκτα-
ται τὸν Ἰάκωβον, καὶ τὸν Πέτρον καθέξιν εἰς φυλα-
κὴν, ἵνα δόπτολιν περὶ τὸ Πάσχα, Πέτρος δὲ λυ-
θεῖς

Θαὶ πᾶν δεσμῶν, ἐπορεύθη, ὡς φησὶν ἡ γραφή, εἰς ἄλλον τόπον, ὅπερ ἐξηγέμεθα ὁ Χρυσόστομος, καὶ εἶπε τὸν τόπον, ἀλλὰ τόσον μόνον, ὅτι ἐπορεύθη εἰς ἄλλον τόπον, ὅτι μὴ ἐμβάλλαν ἑαυτὰς εἰς περισμὸν ἐδιδάχθησαν ὡς τὰ Κυρίῃ οἱ Ἀπόστολοι. ἄλλος τόπος, τίς δ' αὖ ἐστὶ περὶ τῆς Παλαιστίνης, ἢ ἡ Ἀντιόχεια. οἱ δὲ παπισταὶ λέγουσι ὅτι ἐπορεύθη εἰς Ῥώμην, ὅπερ καὶ ψαλμὸς ἐστίν, ἀλλ' οὐ ποιεῖ πάλιν τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔτη, ἀτινα ὑποκρίνεται οἱ αὐτοὶ, ὥστε γὰρ τὰ τρίτα ἔτος τῆς Κλαυδίας, ἐφ' ἧς οὐκ ἐπιδέχεται οἱ παπισταὶ ἐλθεῖν τὸν Πέτρον εἰς Ῥώμην, ἕως τῆς οὐδεκάτης ἔτος τῆς Νέωνος, ὅπερ ἐστὶν ἔτος ἔκτοστο Χριστοῦ ἐξηκοστὸν πέμπτον, ἐφ' ἧς ἐσαυρώθη ὁ Πέτρος κατὰ τὴν κοινὴν καὶ ἀναμφίβολον μαρτυρίαν τῶν συγγραφέων, παρερρέυει ἔτη ἑκοσι καὶ οὐ. ἀλλ' ὁ Βαρώνιος φησὶν ὅτι καὶ πάντα τὰ τῆς Πέτρος ἰσορήσκει ὁ Λεκάς. ῥητέον ὅμως πρὸς αὐτὸν ὅτι ἀναδίδει ἐστίν, εἰ γὰρ ὁ Λεκάς τὰς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ Λύδῃ καὶ Ἰόππῃ δόκησας τῆς Πέτρος ἰσορήσκει, πῶς τὸ ἐπὶ Ῥώμῃ ἐπορεύθη μετὰ τῆς ἑσπέρης; εἴτα ὡς ἔστι δὲ τὸ Χριστοῦ τεσσαράκοντα ἐβδόμῳ, καὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς Παύλου πρὸς Χριστὸν ἔστι τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἐλθὼν ὁ Παῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅθεν οὐκ εἰς τὸν Πέτρον, ὡς γράφει πρὸς Γαλάτας κεφαλαίῳ δέκτῳ, καὶ σωτὴν ἐν τῇ ἀποστολικῇ συνόδῳ περὶ τῆς εἰς δὲ φυλάττειν τὰ ἐν τῇ μεσσηνικῇ νόμῳ, καὶ μετὰ τὴν συνόδον ἀπῆλθεν ὁ Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, ὅτε μετὰ τινὰ χρόνον αὐτὴν αὐτῷ ὁ Παῦλος, ὡς γράφει πάλιν πρὸς Γαλάτας ὁ αὐτός. ἀλλ' ὁ Βαρώνιος συγχέει τὰς ἰσορήσας, καὶ λέγει, τῆς Κλαυδίας διώξεως τῆς ἐν Ῥώμῃ ἰσχυρῆς, ὁ Πέτρος ἀναχωρήσας τῆς Ῥώμης, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὤρεθη εἰς τὴν συνόδον. ὁ ὀρθὸς ὅμως λατρίοις καταθύμιος, καὶ ἀρχαῖος, γράφει δὲ μαρτυρίας ἰωσήφ, ὅτι ὁ Κλαύδιος τὸν διωγμὸν ἐποίησε πρὸς αὐτὸν ἔστι τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν ἔτος

τεσσαράκοντα ἑνατον, τρίτῳ δὲ μετὰ τὴν ἰσοκλητικὴν συνόδον. δούτερον, πρὸς πρῶτον τεταρτῷ ἔστι ἔγγραφον ὁ Παῦλος τῇ πρὸς Ῥώμην ἐπιστολῇ, ἐν ᾗ ἐδέχθη μὴ μὴ τῆς Πέτρος. τρίτον, ὅτι πρὸς πρῶτον ἐβδόμῳ ἔστι ὁ Παῦλος δέσμιος εἰς Ῥώμην ἀπάγεται, καὶ ἀπαντῶν αὐτῷ οἱ ἀδελφοί, καὶ ποιεῖ μετὰ τῶν ἐν Ῥώμῃ ἰσχυρῶν τὸν διάλογον, ὃν περιγράφει ὁ Λεκάς κεφαλαίῳ ἑκάτῳ, καὶ πάλιν ἐδέχθη μὴ μὴ τῆς Πέτρος. διαμνηστικὸς δὲ τῆς ἀπαγωγῆς ἐπὶ ἔτη δύο, ἔγγραφον ἐκείνου ὁ Παῦλος 10 τὰς πρὸς Κολοσσαεῖς καὶ Ἐφεσίους καὶ Φιλιππησίους καὶ Φιλήμονα ἐπιστολάς, ἐν αἷς ἐδὲ σημειῖται, ἐδὲ γνώρισμα (εἰ μή τις μαντεύεται βέβαιον) τὸ Πέτρον ἡ τότε εἶναι ἐν Ῥώμῃ, ἢ γινώσκειται πᾶσι, μάστις δὲ πᾶν τὸν ἀντίον φαίνεται, ὡς γὰρ τῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολῇ, κε- 15 φαλαίῳ τεταρτῳ, τὰς μετ' αὐτῶν ὄντας ἐν Ῥώμῃ ὁ Παῦλος ἀπαριθμῶν, ἐκ τῆς περιτομῆς μόνης τίθεται Ἀρβάρχοι, Μάρκον καὶ Ἰῶσον. Οὗτοι μόνον, φησὶν, ἡσάμην συνεργοὶ εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Θεᾶς, οἵτινες ἐγενήθησαν μοι παρηγορία. τὸ δὲ ἡ τὸν Πέτρον τὴν συνείδησιν ἀπα- 20 νήσασθαι, ἢ τὸν Παῦλον τὴν σιγῇ παρελθεῖν, ἐδὲ ἐχέφρων πισύσσει. καὶ τῇ πρὸς Τιμόθεον δέκτῳ, ἢ δοκεῖ τὴν καὶ τὸν Παῦλον γεγραφοῦναι. φησὶν, ἐν τῇ πρώτῃ μετὰ τὴν ἀποστολὴν ἐδὲ μοι συμπαρεγίνετο, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς με ἐγκατέλειπον. ἐξ ὧν 25 δυνάται πᾶσι τις εἰκάσαι μὴ πᾶσι ὡς γινώσκειται τὸ Πέτρον εἰς Ῥώμην. Λυθὲν δὲ τὸ ἐν Ῥώμῃ φυλοκῆς, καὶ ἡ Διαιρέτων ἐν ἰταλίᾳ, ἔγγραφον τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν, ἐν δὲ τῇ ταύτῃ τέλει μέμνηται Τιμόθεον, ὅπως τε τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ ὅτι ἐλεύσεται σὺ αὐτῷ πρὸς 30 ἐκείνους, καὶ αὐτὸς δὲ εἶσεν ἐν τοιαύτῃ τῇ λόγῳ δόξασαι τὰς πόδας, τὰς μερίμνας, καὶ τὰς κινδύνους τῆς Πέτρος, εἰς τὴν ὑπὲρ γενῶν ὁ Πέτρος ἐν Ῥώμῃ, ἢ ἐν Δύσει ὑπάρχων, ἐκ πάσης ἐν τῇ ἀποστολικῇ ἰσορήσας φαίνεται μὴ πᾶν τὸν Πέτρον εἰς 35 Ῥώμην ἐλθεῖν.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Β'.

ὅτι ἔστι τὰ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς φυγῆς τῆς Ἀθανασίας, ἔστι ὁ ἐν τῇ τῆς Πέτρος καὶ Παύλου κοιμήσει λόγος 40 τῆς Λέοντος Ῥώμης, ἢ τὰ Εὐσεβίου καὶ Ἱερωνύμου καὶ ὁ πᾶν Ἀρχιερέων τῆς Ῥώμης κατάλογος βοηθῶσι λατρίοις, ἐπὶ Κλαυδίᾳ λέγουσιν ἀνελθεῖν τὸν Πέτρον εἰς Ῥώμην καὶ ἀποσκοπεῖν ἔτη ἑκοσι πέντε, ἄτε ἐπὶ Νέωνι ἀνελθόντα, καὶ ἄπαξ, ἔτε συγχωρῶν τὸ ἀποστολικὸν ἀζώμα εἶναι μερικὸν ἐπίσκοπον τὸν Πέτρον, καὶ ὅτι ἐ μόνον ὁ Πέτρος, ἀλλὰ καὶ ὁ Παῦλος ὁποδομήσει πρὸς Ῥώμης ἐκκλησίαν.

Οὐ μόνον τὰ ἔκτοστο πᾶν ἰσορητικὸν περιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν τὸν Πέτρον πρὸς δούτερον ἔστι τῆς Κλαυδίας εἰς Ῥώμην ὡς γινώσκειται βοηθῶσι αὐτοῖς ἐδὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔκτοστο πᾶν ἀρχαῖον πατέρων πιστευόμενα, καὶ γὰρ ὡς ἐπέμπευσιν ἡμεῖς εἰς τὰς μεγάλας Ἀθανάσιον καὶ Λέοντα, τὸν μὲν Ἀθανάσιον λέγοντας ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς ἰδίᾳς φυγῆς, Πέτρον δὲ ὁ Διάκονος τὸν φόβον τῶν ἰσχυρῶν κρυπτόμενον, καὶ Παῦλον ὁ ἐν βαρβάνῃ χαλασθεὶς καὶ φεύγων, ἀπῆλθεν, Δεῖ ὅμως εἰς Ῥώμην μαρτυρησάσαι, καὶ

ἀνελθόντα πρὸς δόκησιν, χαίροντες δὲ μάλλον ἀπῆλθεν. καὶ ὁ μὲν, ὡς πρὸς τὰς ἰδίους σπουδὰς, ἐγείνεται σφαζόμενος. ὁ δὲ, καὶ παρόντων τῶν καίρων ἐκατέπνευεν, ἀλλὰ καὶ ἐκαστὸν λέγων, Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπώδομαι, καὶ ὁ καίρων τῆς ἐμῆς ἀναλή- 50 σιως ἐφύσκη. τὸν δὲ Λέοντα, εἰπόντα λόγῳ εἰς τὴν κοιμήσειν Πέτρον καὶ Παῦλον, Πέτρος ὁ μακάριος καὶ κορυφαῖος τῆς ἀποστολικῆς τάγματος πρὸς ἀκρόπολιν τῆς Ῥωμαϊκῆς Βασιλείας κληροῦται. ἔτε φοβῶν τὴν δέσποιναν τῆς κόσμου Ῥώμης σὺ ὁ ἐν

τῇ οὐκία τῆ καὶ ἄρα φορηθεὶς πλὴν τῆ ἱερέως πα-
 δίσκην· μή τι ἄρα ἦεν τῇ κρείσσει τῆ Πιλᾶτος, ἢ ἐν τῇ
 ἀπειθείᾳ τῶν Ἰουδαίων ὑπαρχόντων ἐλάττω ἢ ἡ ἐκ Κλαυ-
 δίου ἐξουσία, ἢ ἡ ἐν Νέρωνι ὁμότης· Ἀλλὰ ῥητέον περὶ
 5 μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι τὸ, ὡς περὶ τὰς ἰδίους ἀποδίδων,
 ὅπερ ἐμφανιστὶ παρέχεται ὅτι ὁ Πέτρος φυγὼν ἀπὸ Ρώ-
 μης πάλιν ἐπαπῆλθεν εἰς αὐτὴν, ἐν ἧτοις πολ-
 λαῖς καὶ ἀμφιβόλοις ἀντιγραφῶν λέγεται, ὁ ἀσ-
 10 τερον τὰς ἰουδαίας φύγων, ἐξ ἧς παρίσταται περὶ
 μίας καὶ τῆς αὐτῆς φυγῆς τῆ Πέτρος λέγειν τὸν ἄγον
 Ἀθανάσιον, καὶ προσέτι ὅτι ἐδέποτε δύναται ἐκ
 τέτων τῶν λόγων συναγαγεῖν τί οἱ ἀντικείμενοι εἰς
 πλὴν ὑπόθεσιν αὐτῶν. περὶ δὲ τὸ δαύτερον, ὅτι τῶν
 Ρωμαίων Ἀυτοκράτορος ὑπὲρ τῶν Ἀποστόλων τέτων μό-
 15 νοι ἐφρουράσαντο κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Κλαυδίου καὶ
 Νέρωνος, ὧν πλὴν ἐξουσίας καὶ ὁμότητος εἰς ἐξουσίαν λογιζέ-
 σθαι ὁ Πέτρος ἠδυνάτω, εἰ καὶ μήπω εἰς Ρώμην ἤλ-
 θεν ὑπὲρ Κλαυδίου. εἴπερ ὁ Λέων ἐπαύσατο τὸν Πέτρον
 μεγαλύνει ὡς ῥήτωρ, τὸ δὲ τοιαῦτα τῆς συγγραφῆς
 20 εἰς δυνάμειν ἔχει τὸν ἔχον ἰσορροπία καθάρως πε-
 ρὶ ἀμφιβόλου. περὶ τέτοις εἰσοφισαί φέρει τὸν Εὐ-
 σέβιον τάχα γράφοντα ἐν τῇ τεσσαρικοσῶ τρί-
 τῳ ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ, Πέτρος ὁ Ἀπόστολος μετὰ
 τὸ θμελιώσαι πλὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίαν αὐτῶν
 25 χεῖται εἰς Ρώμην, οὗτα ὑπὲρ ἐκκοσιπέντε ἔτη κη-
 ρύττει τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς αὐτῆς πόλεως Ἐπί-
 σκοπος Ἀθανάσιος. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι παρ' Εὐσε-
 βίου ἔχει ἀντισημαίνει τὰ ῥήματα, εἰ δὲ καὶ
 ὁ μεταφράσας αὐτὸν εἰς πλὴν λατινικὴν γλῶτταν ἱερῶ-
 30 νυμ, ἢ ἄλλος ἢς εἴπαι τῆ, μακρὰν τῆς ἀλη-
 θείας εἶπαι, ὁ γὰρ Εὐσεβίου ἐν ἐξουσίᾳ αὐτῆς συγ-
 γραμμάτων, ὥστε ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῆς ἰσορροπία
 περὶ Ἐπισκοπῆς μίαν ἡνὶ ποιεῖται τῆ Πέτρος,
 ἢ δὲ Ἐπίσκοπον ποτε καλεῖ τὸν Πέτρον, τόσον
 35 δὲ μόνον εἶπαι, ὅτι ὁ Πέτρος ὑπὲρ Κλαυδίου κατὰ
 τῆ Σίμωνος ἀπῆλθεν εἰς Ρώμην, ἢ λέγει δὲ τὸν
 χεῖρον. ὅτι δὲ ὁ Εὐσεβίου ἐν τέτῳ ἡπατήθη,
 δηλόν, ἢ διωκόμεθα ὅμως γινώσκαι πόθον αὐτῶν περιε-
 γυῖται ἢ ἀπάτη. ὁ δὲ ἱερώνυμος ἐν ἄλλοις, καὶ ἐν
 40 τῇ καταλόγῳ τῶν ἱερῶν συγγραφέων λέγει Ἀπὸ
 πολλῶν, ὅτι ὁ Πέτρος πρὸ δαυτέρῳ ἔτη Κλαυδίου
 ἀπῆλθεν εἰς Ρώμην, καὶ κατέβαλε Σίμωνα τὸν
 μάγον, καὶ ἐν ἑτέροις ἐκκοσιπέντε πλὴν ἱερατι-
 κῶν κατέχευε καθέδραν. Ἀλλὰ ῥητέον, πόθον
 45 ὁ ἱερώνυμος λαβὼν εἶπαι· ἐκ τῆς κοινῆς ὑποθέ-
 σεις· ἀλλ' ἔκ τῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοιαύτη ὑποθέ-
 σεις, εἰ γὰρ ἦν, ἔγραψεν αὐτὸν καὶ ἄλλοι περὶ αὐ-
 τῆς, ἢ τάχα ἐκ τῆς Λακτατίου παρέλαβον, εἰπότες
 τὰς Ἀποστόλους κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ πάσας
 50 τὰς χώρας δι' ἐπὶ ἐκκοσιπέντε ἔως ἀρχῆς τῆς Βασιλείας
 τῆς Νέρωνος. ὅτι ὁμοῦ ὁ ἱερώνυμος εἶπαι ὁ ἀρχηγὸς
 ταύτης τῆς δόξης, τῆς, ὁ Πέτρος δηλαδὴ κατέχευε
 πλὴν ἱερατικὴν Ἐπισκοπὴν ἐν τῇ Ρώμῃ ἔτη ἐκκοσιπέντε,
 δοκῶ ἀμφιβόλου. τέως οἱ σοφισαί προσβάλλουσιν τὸν
 κατάλογον τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ρώμης, ἀλλὰ καὶ τῶν

το μάταιον, δέκνεται γὰρ Ἀπὸ πολλῶν, ὅτι εἰ τοι-
 οῦτοι κατάλογοι ἀπὸ πλάσσοις, καὶ περὶ χάριτος γυναι-
 κῶν, καὶ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων πολυεθῶς εἰσοφισ-
 τῶν, τῶν ἐν διεσπασμένῳ, καὶ ἐν τῇ μεταξὺ αὐτῶν
 ἀσύμφωνοι, ὅθεν καὶ ἀμφιβόλοι, καὶ ἀδυνάτοι το-
 ιοῦται περὶ σύστασιν ἀληθείας. Περὶ τέτοις ἐπι-
 κηφόροις βιβλίῳ δαυτέρῳ, κεφαλῶν ἐκκοσῶ πέμπτῳ
 φησὶ περὶ Πέτρος, Ἐν ταῖς ἀρχαῖς Νέρωνος τῇ Ρώ-
 μῶν ὑποδημήσας. καὶ τὸ μυθολόγιον ἱερίως τερα-
 κοσῶ φησὶ, μετὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἐν τῇ Ἀλαπορᾷ κατέ-
 5 βη ὁ Πέτρος εἰς πλὴν Ρώμην, καὶ ἐσαυρώθη ὑπὸ Νέρω-
 νος, καὶ ἐλέγετο ὅτι ἐκείνους ἀπῆλθεν, ἢ ὑπὲρ Κλαυ-
 δίου, ἀλλ' ὑπὲρ Νέρωνος, καὶ ἐκ ἀπὸ ἱεροσολύμων, ἀ-
 λλά μετὰ τὸ κηρύττειν ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ
 Καππαδοκίᾳ, καὶ Ἀσίᾳ, καὶ Βιθυνίᾳ. ὑπὲρ λαμ-
 βάσονται οἱ ἀλλοφρόντες τῶν αὐτῶν ῥημάτων τῶν
 Λακτατίου, καὶ λέγουσι, ὅτι ἔκ ἀρτίως Ἀπὸ τέ-
 των τῶν Πέτρον ἀνελθὲν εἰς πλὴν Ρώμην ὑπὲρ Κλαυ-
 δίου, καὶ διδάξει ὑπὲρ ἑτέροις ἐκκοσιπέντε. Ἀλλὰ ῥη-
 10 τέον, ὅτι ὁ Λακτατίος περὶ τῆς θανάτου τῶν διωκτῶν
 κεφαλῶν δαυτέρῳ ῥητῶς ταῦτα φησὶ, Διεσπάρησαν
 οἱ Ἀπόστολοι εἰς πάσας τὰς γῆν εἰς τὸ κηρύττειν τὸ Εὐα-
 γγέλιον καθὼς αὐτοῖς ὁ Διδάσκαλος Κύριος ἐνετεί-
 λατο, καὶ δι' ἐπὶ ἐκκοσιπέντε μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς
 Νέρωνος Βασιλείας κατὰ πάσας τὰς Ἐπαρχίας καὶ
 πόλεις πλὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσαν, βασιλεύοντες
 δὲ Νέρωνος, Πέτρος εἰς Ρώμην ὑποδημῶν, καὶ θά-
 15 ματα τινὰ ὑποδείκνυμενος, ὅπερ ἐποίησεν Ἀπὸ τῆς δωρη-
 θείσης αὐτῷ ἐν τῇ τῇ διωκόμενῳ καὶ ἐξουσίας, ἐ-
 πέσρεψε πολλὰς περὶ πλὴν διηγουμένων, ἢ δὲ πράγ-
 ματος αἰνεύοντες περὶ Νέρονος, πρῶτος πάντων
 καταδικάζας τὰς δόξας τῆς θείας, προσήλασε τὸν Πέ-
 20 τρον σαυρῶν, καὶ τὸν Παῦλον ἀπέκτενον, ἐξῶν δη-
 λόν, μὴ εἶναι ἄλλην οὐσίαν πᾶν τοιαύτων λόγων,
 εἰμὴ ταύτην, ὅτι δηλαδὴ μετὰ πλὴν εἰς Οὐρανὸς Ἀνά-
 ληψιν τῶν Χριστῶν οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι αὐτὰς πάσας
 τὰς Ἐπαρχίας καὶ πόλεις ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον
 25 τῶν Χριστῶν ὑπὲρ ἑτέροις ἐκκοσιπέντε, βασιλεύοντες δὲ Νέ-
 ρωνος, ἢ λθὲν καὶ Πέτρος εἰς Ρώμην, καὶ θεμε-
 λιώσας πλὴν Ἐκκλησίαν οὐκ, σαυρῶν τελευτᾷ. ὁ
 δὲ προσβάλλονται οἱ ἀντικείμενοι, ψάδδος εἰς σαφές,
 καὶ ἀσύμφωνον πᾶσι τοῖς Λακτατίου λόγοις. ἐκ
 τῶν ἐρημίων δὲ γίνεται σαφές, ὅτι ὁ Πέτρος ὥστε
 30 γέγονεν, ὥστε ἐρρέθη μερικὸς καὶ ἰδικῶς Ἐπί-
 σκοπος Ρώμης, πρῶτον, ὅτι ὁ λόγος τῶν δόμο-
 σολικῶν ἀξιωματικῶν συγχαρῶν τὸν Πέτρον εἶναι Ἐπί-
 σκοπον Ρώμης μερικόν. δαυτέρον, ὅτι ὡς πᾶν
 ἀρχαῖον τῶν ἐσημείωσεν, ὁ γὰρ Εἰρηναῖος παρ'
 Εὐσεβίου βιβλίῳ πέμπτῳ κεφαλῶν ἑκτῷ πρῶτῳ
 35 πλὴν Ἀλαπορᾷ πᾶν ἐν Ρώμῃ Ἀρχιερέων ὑποδείκνυ-
 ῖτω λέγει, θεμελιώσαντες εἶναι, καὶ οἰκοδομήσαντες
 οἱ μακάριοι Ἀπόστολοι πλὴν Ἐκκλησίαν, λίαν πλὴν τῶν
 Ἐπισκοπῶν λειτουργίαν ὀνεχέμεσαν. σωφῶς πᾶν Εἰρη-
 ναῖον καὶ ὁ Εὐσεβίος λέγει βιβλίῳ τρίτῳ κεφα-
 40 λῶν δαυτέρῳ, μετὰ τὸ μαρτυρεῖν Παῦλον καὶ Πέτρον,
 πρῶτον

πρώτος τῆς Ῥώμης Ἐκκλησίας κληρεῖται πῶς ἔπι-
σκοπὸν Λίνος, μάλιστα πολλοὶ τῶν ἀρχαίων, καὶ
Βασίλειος καὶ πατέρες Πέτρω πῶς Ἐπισκοπὴν Ῥώ-
μης χαρίζονται, συμφερόντι καὶ συνεπίσκοπον καὶ
τὸν Παῦλον ὁμολογεῖσι, κοινῶν δηλονότι πῶς λα-
τρεῖαν αὐτῶν, ἀμφοτέρους τῆς αὐτῆς ὁξίας καὶ
φροντίδος ἔμεινεν εἰς τὸ θεμελιώσαι, ἀλλὰ καὶ εἰς
τὸ διοικῆσαι πῶς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίαν. ὁ δὲ ὁ Ἐπι-
σκοπὸς Λίριος κατὰ καρποκρατῶν φησὶν, ἐν
Ῥώμῃ γὰρ γεγονόσιν πρώτοι Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ
Ἀπόστολοι αὐτοὶ καὶ Ἐπίσκοποι, εἶτα Λίριος, καὶ
πάλιν, ἢ τῶν ἐν Ῥώμῃ Ἐπισκόπων Δαδὸχὴ ταύ-
τῃ ἔχει πῶς ἀκολουθίαν, Πέτρος, Παῦλος, Λίριος, καὶ
τὰ ἑξῆς. καὶ ὁ Πάπας Ἀγάθων ἐν τῇ πρὸς τὸν Αὐτο-
κράτορα Κωνσταντῖνον ἀναφορᾷ φησὶν, ἵνα δὲ αὐ-
τῇ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἡμῶν πίστεως τὸ

τηλαγέστατον λάμψῃ φῶς ἐν ταῖς πάντων καρδίαις,
ὅπερ ἐκ τῆς πηγῆς τῆς ἀληθινῆς φωτὸς ὡς δι' ἀκ-
τίνων τῆς ζωοποιᾶ λαμπρότης τοῖς μακροῖς λα-
τρεῦσι Πέτρω καὶ Παύλῳ τοῖς τῶν Ἀποστόλων κο-
ρυφαίοις, καὶ τοῖς τῶν μαθητῶν καὶ Δαδὸχοις 5
τοῖς ἀποστολικοῖς κατὰ βαθμὸν μέχρι τῆς ἡμετέ-
ρας ἐδενότητος τῇ τῆς Θεοῦ βοηθείᾳ ἐφυλάχθη. καὶ ὁ Πά-
πας Ἀδριανὸς ἐν τῇ πρὸς Κωνσταντῖνον καὶ Εἰρηνίου ἀναφο-
ρᾷ, ἥν καὶ αὐτῇ δούτῃ προέχει τῆς ἐβδόμης Οἰκου-
μενικῆς, φησὶ περὶ τῆς Ταρασίης, καὶ μάλιστα ἐν τῇ 10
ἐβδόμῃ τῆς ἐκδοδῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας τῇ
ἀγίᾳ Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων
ἐξακολουθήσῃ. ταῦτα καὶ ἄλλοι πολλοὶ λέγουσιν ἕτα
ρητῶς, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀληθείας τῆς ἀποστολικῆς
ἐπιτομῆς.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι πρὸς Πέτρον καὶ Παῦλον ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον ἄλλοι, καὶ πότε Παῦλος καὶ 20
Πέτρος ἐπεδήμησαν εἰς Ῥώμην, τίνας τε αὐτῶν οἱ Ἀντιοχείαι ἐκλήθησαν Χριστιανοί, καὶ ὅτῃ τῇ Βασι-
λεύει ἀνεχώρησαν οἱ Ἀπόστολοι τῶν Ἱερουσαλῶν. καὶ περὶ τῶν Πέτρον καὶ Παῦλον Δαδὸχων ἐν Ῥώμῃ καὶ
Ἀντιοχείᾳ, καὶ Δαδὸς ἐν αὐταῖς πολλαῖς μόνον τῇ Πέτρῳ ἢ Δαδὸχῇ λέγεται.

Ὅτι πρὸς ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸς τῆς ἐκείσε ἀποδημίας τῇ
Πέτρῳ καὶ Παύλῳ, ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον Ἰνέες,
μαρτυροῦντες τῇ Λακκᾷ κεφαλαίῳ ἐχάτω πῶν πράξε-
ων, ὅτι ἀπαγορεύει τῇ Παύλῳ εἰς Ῥώμην, ἐξῆλ-
θον οἱ ἀδελφοὶ εἰς ὑπαύτην αὐτῶν, εἶτα ὁ Παῦλος
μείνας ἐκεῖ ἔτη δύο, ἐκήρυξε περισσότερον πῶς Βα-
σιλείαν τῇ Θεῷ, ὅτῃ δὲ Νέρωνος ἀπελθὼν ἐκεῖ καὶ
ὁ Πέτρος, ἐπαίησε τὰ ἑαυτοῦ, λέγει γὰρ ὁ Νικηφό-
ρος βιβλίῳ δούτῃ, κεφαλαίῳ εἰκοστῷ πέμπτῳ, ἐν
ταῖς ἀρχαῖς τῇ Νέρωνος τῇ Ῥώμῃ ἀποδημίας
ὁ Πέτρος, ἐθεμελίωσαν πῶς Ἐκκλησίαν ὁ Πέτρος
καὶ ὁ Παῦλος, ὅπερ ἐστὶν ὅτι τελειότερον πῶς εὐαγγελι-
κὸν σκοπὸν ἐποίησαν, ἦγον ἐκήρυξαν, ὠκονόμησαν
καὶ Ἐπισκόπους κατέστησαν, Λίνον, Ἀνάκλητον, καὶ
κλήρωτα. ὡς ἐν ταῦτα ἐν Ῥώμῃ ἐγίνετο, ἕτω καὶ
ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, ὡς ἴσμεν πάλιν ὁ Λακκᾷ πράξεων
κεφαλαίῳ εἰδεκάτῳ, πρώτοι ἐκήρυξαν ἄνδρες Κύ-
πριοι, καὶ Κυρηναῖοι, πολλοὶ τε ἀρεθμοὶ ὅσοις ὄντων
εἰς τὸν Κύριον ἦσαν. εἶτα οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ Ἱερου-
σαλῶν ἀπέσαντες ταῦτα, ἐπεμψαν τὸν Βαρνάβαν
καὶ σεστέτην ὁ καλεῖται Ἰκάρους πρὸς Κυρίῳ. μετα-
ταῦτα δὲ ὁ Βαρνάβας ἀναγαγὼν τὸν Παῦλον ἀπὸ Ταρ-
σοῦ εἰς Ἀντιόχειαν, ἔμεινε σὺν αὐτῷ ὄντων τῶν οἰ-
κιστῶν καὶ οἱ πῶς Χριστιανοὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ αὐτῶν
τῇ Παύλῳ, λέγοντες τῇ Χρυσόμοις ἐν τῇ τῇ τό-
πῳ ἔτῳ, διατέτο ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐχηματίζθησαν κα-
λεῖσθαι Χριστιανοί, ὅτι ὁ Παῦλος ἐν ταύτῃ ποσὶν
διέτριψε χρόνον. ὡς δὲ ὁ χρόνος ἔτῳ ὅτῃ Κλαυ-
δίῳ τῇ Κασσαρῇ, ὡς λέγεται ἐν τῇ αὐτῇ κεφαλαίῳ
περὶ τῆς γεγονότος τότε λιμῆς, ὅτι καὶ ὁ Πέτρος
ἔτῳ ἐξῆλθε τῆς Παλαιστίνης, μετὰ γὰρ τὸν Ἡρώ-

δὴν ἀποκτεῖναι Ἰάκωβον, ὁ Πέτρος λιτρώθηκε τῆς 25
Φυλακῆς, ἀνεχώρησε τῆς Ἱερουσαλῆμ, καὶ ἐπορεύθη
εἰς ἄλλον τόπον, ἦτοι πρὸς τῇ τῇ Κλαυδίῳ, ὅπερ
ὡς εἴρηται ἦν ἔτῳ ἀπὸ Χρυσῆς τεσσαρεσθῆς δούτι-
ρον. ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσθῇ ἐβδόμῃ ἐγίνετο ἐν Ἱε-
ρουσαλῶν οἱ ἀποστολικὴ Σύνοδος περὶ τῆς Περιτο- 30
μῆς, καὶ τῶν μωσαϊκῶν ἐθῶν. μετὰ δὲ πῶς Σύνοδον
ταύτην, ἐν τῇ διωγμῷ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ Κλαυδίου, ὅς
ἐγίνετο πρὸς αὐτῶν ἔτα τῆς Βασιλείας αὐτῶν, ἐπερ ἦν
τρίτον μετὰ πῶς ἀποστολικῇ Σύνοδον, ἀνεχώρησαν
οἱ Ἀπόστολοι τῶν Ἱερουσαλῶν, ὅτε καὶ ὁ Πέτρος ἦλ- 35
θον εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ διέτριψεν σὺν αὐτῇ χρόνον
ἱκανόν, ὅτε καὶ ὁ Παῦλος ἀπέστη αὐτῇ φυλάττοντι
(εἰ καὶ εἰκονομικῶς) τὰ ἔθνη Μωσέως, καὶ ἐκείθεν
ἐπορεύθη εἰς πῶς Δαμασκόν, καὶ ὅτῃ Νέρωνος ἀνῆλ-
θον εἰς Ῥώμην. σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ Παῦλος ἀπῆλ- 40
θε δέσμιος εἰς Ῥώμην πρὸς ποσὶν ἐβδόμῃ ἔτα,
καὶ λέγει ὁ Χρυσόμοις λόγῳ εἰκοστῷ πέμπτῳ εἰς
ταῖς πράξεις, ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἐν Ἱερουσαλῶν,
καὶ ἕως Παῦλος εἰς Ῥώμην μὴ ἀνέβαινον, ἐκεῖ ἦ-
σαν. εἰ δὲ οἱ Κύπριοι, καὶ Κυρηναῖοι, καὶ Βαρνά- 45
βας, καὶ Παῦλος ἐκήρυξαν ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ
μεταταῦτα καὶ ὁ Πέτρος, μάλλον δὲ πάντων ὁ
Παῦλος, δι' ὃ ἐκλήθησαν οἱ πῶς Χριστιανοί, ἀλλὰ
ἐπειδὴ τῇ Βαρνάβᾳ πρὸς καὶ ἀνεχώρησαν τῆς Ἀν-
τιοχείας, ὁ δὲ Πέτρος καὶ Παῦλος μένοντες εἰς ἄλλας 50
τόπους ἀποδημεῖν, ἐθεμελίωσαν πῶς Ἐκκλησίαν, τε-
τέστιν ἕμεινον ἐκήρυξαν καὶ ὠκονόμησαν περισσότερον,
ἀλλὰ καὶ Ἐπίσκοπον ἐχαιροτόνησαν τὸν Ἡρώδην, καὶ ἕως
ἐκείθεν ἀπῆραν. λέγεται δὲ ὅτι ἐν Ἀντιοχείᾳ Δα-
δοχὴ ποτὲ μὲν τῇ Πέτρῳ, ὡς λέγεται ὁ Νικηφόρος
βιβλίῳ.

βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ ἑκοστῷ πέμπτῳ, καὶ ὁ
 Εὐσέβιος βιβλίῳ τρίτῳ, κεφαλαίῳ τριακοστῷ πέμπτῳ,
 ὃν ὁ Ἰγνατίος τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν Πέτρῃ Δαδοχῆς
 δούτερος πλὴν ἐπισκοπῶν κεκληρωται. καὶ Σωκράτης
 5 βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλαίῳ ὀγδόῳ, Ἰγνατίος Ἀντιο-
 χίας τῆς Συρίας τρίτος δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ
 Ἐπίσκοπος. καὶ Μακάριος ὁ Ἀγκύρας Φησί, Θρύ-
 ρος πρῶτος τῷ Πέτρῳ ὁ τῆς Ἀντιοχείων, τέττα Δα-
 δοχὸς Εὐδοκῶ, καὶ τέττα Ἰγνατίῳ. ποτὲ δὲ τῶν
 10 Ἀποστόλων, καὶ ποτὲ Πέτρῳ καὶ Παύλῳ, ὅτι δὲ
 τῷ Πέτρῳ, καὶ τῷ Παύλῳ, καὶ κοινῶς τῶν Ἀποστό-
 λων ἴσιν ἡ Δαδοχὴ, δῆλον, ὅτι Ἰγνατίος ἐπι-
 σοπὴ πρὸς Ἀντιόχειας Φησί, μνημονεύσας Εὐδοκῶν
 τῶν ἀξιωμακέρων ποιμένων ὑμῶν, οἱ πρῶτος οὗ-
 15 χερῶν τῶν Ἀποστόλων πλὴν ὑμετέρων πατριάρχων.
 Ἐν τῇ αὐτῇ, Παύλῳ καὶ Πέτρῳ γινώσκοντες μαθηταί-
 καὶ ὅτι τῶν τεσσαρῶν ὀγδόῳ κεφαλαίῳ τῷ ἑβδόμῳ
 βιβλίῳ τῶν Διακόνων λέγεται, Εὐδοκῶν μὲν ὑπὲρ Πέ-
 20 τρῶν Ἀντιοχείας, Ἰγνατίος δὲ ὑπὸ Παύλῳ. καὶ ἐπισκο-
 πῇ πρὸς Μαγνησίας ὁ Ἰγνατίος λέγει, Πέτρῳ καὶ Παύλῳ
 Θεμελιώταις τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείων. τῷ Φησί
 καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς δούτερος πρὸς Κορινθίους κεφαλαίῳ
 25 εἰδεκάτῳ, Παῦλος καὶ Πέτρος Θεμελιώσαντες τὴν Ἐκ-
 κλησίαν Ἀντιοχείων. καὶ Δεκεμβρίῳ ἑκοστῇ τῷ Μη-
 νολόγιον λέγει, ὅτι ὁ Ἰγνατίος ἦν τῶν Ἀποστόλων
 Δαδοχὸς. τῷ αὐτῷ λέγει καὶ Νικηφόρος Κάλκιδος
 30 βιβλίῳ πρῶτῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ, καθὼς ἔν τε τῇ
 Ῥωμαίων ἡ Δαδοχὴ ἦν τῷ Πέτρῳ καὶ τῷ Παύλῳ,
 Φησί γὰρ ὁ Εὐσέβιος βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ δούτέ-

39

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι ἔστι λόγος καλὺς καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας Δαδοχὸς εἶναι τῷ Πέτρῳ ὡς τὸν κληρῶντα
 Ῥώμης, καὶ πάντων ἔχειν τὰ πρωτὰ. καὶ τί δὲ τῷ Θεμελιώσαντες οἱ Ἀπόστολοι, ἡ ὁ Ἀπόστολος πλὴν
 35 Ἐκκλησίαν, ἡ τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι πολὺ ὕστερον τῶν Ἀποστόλων καὶ ἐξ ἑξῆς τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα,
 καὶ ὅτι Πέτρος καὶ Παῦλος καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων μόνον ἐπισκόπους ἀπλῶς ὡς αἱ ἐκέρχων πόλεις
 κατέστησαν, καὶ οἴχεται καὶ τὸ ὑπομνητικὸν ἀξίωμα τῷ Πάπῳ.

Εἰς Ἀλεξανδρείαν καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν μέρεσιν ἐκ-
 40 ρυζῶν πρῶτος τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρ-
 κος, ὅθεν ὡς τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ ἡ Ἀλεξανδρεία
 ἐξέρεθῃ εὐαγγελικὸς θρόνος, ἐπέμψεν δὲ αὐτὸν ἐκεῖ
 ὁ μακάριος Πέτρος, ὅθεν καὶ Δαδοχὸς τῷ Πέ-
 45 τρῳ ὁ Ἀλεξανδρείας ἐκλήθη, λέγει γὰρ ὁ Βαρ-
 λαάμ βιβλίῳ τρίτῳ περὶ τῆς ἀρχῆς τῷ Πάπῳ,
 τίς δὲ λόγος καλὺς καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας
 Δαδοχὸν εἶναι τῷ Πέτρῳ, καὶ πάντων ἔχειν τὰ πρω-
 50 τὰ, ὡς περὶ γὰρ κληρὸς Ῥώμης, ὡς ὁ Εὐαγ-
 γελιστὴς Μάρκος Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος ὑπὸ
 τῷ θῷ Πέτρῳ ἐγένετο. τῷ αὐτῷ λέγει καὶ Νεῖλος ὁ
 δόξα πατρὶς, γράφων πρὸς Ῥογέριον Ῥώμα Σικελίας,
 καὶ Νικηφόρος βιβλίῳ δούτέρῳ, κεφαλαίῳ ἑκο-
 στῷ πέμπτῳ. καὶ δὴ καὶ ὁ Διάλογος γράφει πρὸς
 τὴν Ἀλεξανδρείαν Εὐλόγιον βιβλίῳ ἑκτῷ, ἐπι-
 σοπὴ τριακοστῇ ἑβδόμῃ, τὸν αὐτὸν τῷ Πέτρῳ θρό-

νον, τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας μετὰ Πέτρῳ καὶ Παύλῳ
 πλὴν μαρτυρίας, πρῶτον κληρῶντα πλὴν ἐπισκο-
 πῶν Ἀπλῶν. καὶ κεφαλαίῳ εἰκοσθέντῳ, ὁ κλη-
 ρὸς τρίτος τῶν μετὰ Παῦλον καὶ Πέτρον ἐπισκο-
 πούσαντων. καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλαίῳ πέμ-
 πτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας ὃν ἔχει πέμπτῳ Δαδοχῶν
 δὲ Πέτρῳ καὶ Παύλῳ, καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ κε-
 5 φαλαίῳ πρῶτῳ, ἑβδόμῳ δὲ τῶν Ἀποστόλων Δα-
 δέχεται Τελεσφόρος. καὶ βιβλίῳ πέμπτῳ κεφα-
 λαίῳ πρῶτῳ, τέττα δωδέκατῳ δὲ τῶν Ἀποστό-
 λων Εὐλόγιος Δαδέχεται. καὶ ἐπιφανὴς Αἰρέ-
 σις ἑκοστῇ ἑβδόμῃ, καὶ μηδὲς θαυμάζειν ὅτι πρὸς
 αὐτῶν κληρῶντες ἄλλοι πλὴν ἐπισκοπῶν διεδέξαντο δὲ
 τῶν Ἀποστόλων, ὅντος τέττα συγχρόνῳ Πέτρῳ καὶ
 Παύλῳ. καὶ Αἰρέσις τεσσαρῶν πρῶτη κατὰ Κέρ-
 10 δωνος, οὗτος μὲν ὁ Κέρδων ὡς χρόνιος μὲν γέγο-
 νος Ἰγνατίος Ἐπισκόπος τῷ αὐτῷ κληρῶν ἄγοντες δὲ
 τῆς τῶν περὶ τὸν Πέτρον καὶ Παῦλον Ἀποστόλων
 Δαδοχῆς. καὶ Θεοδώριτος ἐπισκοπὴ ἑκατῇ τρι-
 15 σκαυδεκάτῃ πρὸς τὸν Πάπαν Λέοντα περὶ Πέτρῳ καὶ
 Παύλῳ Φησί, ὁ ἐκείνων Θεὸς καὶ νυνὶ τὸν ἐκείνων
 ἐλάμπρυνε θρόνον, πλὴν ὑμετέρων ἀγιοσωφῶν ἰδρύ-
 σας ὡς τέττα. λέγεται δὲ πολλὰκις ὑπὸ πολλῶν
 ἡ Δαδοχὴ μόνῃ τῷ Πέτρῳ κοινῇ εἶσα, χάριν ἐπι-
 20 τμῆς ποιούντων τῷ τῶν συγγραφέων. εἶδ' ὅτι δὲ
 καὶ Δαδὲ τῶν τάξιν, καὶ ὁ Πέτρος πρῶτος τῶν Ἀποστόλων
 κατὰ πλὴν τάξιν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω πολλὰκις, καὶ
 μάλιστα ὡς τῷ πρῶτῳ κεφαλαίῳ τῷ παρόντος μέρες.

εἶναι ὡς ταῖς τριῖς καθεύδων, ἦν ὁ Ῥώμης,
 Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, ὡς μόνον δὲ εἶται,
 ἀλλὰ καὶ ἄλλοι παλαίῳι τε καὶ νέοι τῷ λέγεσι.
 σημαίνοντες ὅμως πρῶτον, ὃν τὸ Θεμελιώσαντες, καὶ
 ὑποδόμησαν οἱ Ἀπόστολοι, ἡ ὁ Ἀπόστολος πλὴν Ἐκκλη-
 35 σίαν, ἡ τὰς Ἐκκλησίας, ὡς εἶπεν ὁ Πέτρος, εἰμὴ τὸ
 κληρῶντα τὸ Εὐαγγέλιον, ταῦτα τὸ διδάσκει πλὴν ἀγίαν
 πίσιν, τὸ ὑπομένειν τὰ μυστήρια αὐτῆς, καὶ τὸ χα-
 ρισμῶσαι Ἐπίσκοπον, ἡ Ἐπισκόπους. τῷ δὲ ὡς μόνον
 ὁ Πέτρος ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι
 πανταχῶς πορεύοντες καὶ κηρύσσοντες, Ἐπισκόπους κα-
 40 θίσαντες ἐν ἐκάσῃ πόλει ὡς αἱ περιέρχοντο. ὅθεν
 Νικηφόρος ὁ Κάλκιδος Φησί περὶ Βαρθολομαίου καὶ
 Φιλίππου, τὸν ἀρρέσων τὸν τοιαύτον τῆς πίστεως Θεμέ-
 λιον ἐπὶ τὰς ἐκείνων πόλεις ὡς αἱ περιέρχοντες,
 καὶ τὸ ἐκδόμην, καὶ ἱερείας πρὸς πόλιν, βιβλίῳ
 45 δεκάτῃ πέμπτῃ, κεφαλαίῳ τριακοστῷ ὀγδόῳ. καὶ ὁ
 μακά-

μακάριον Παῦλον γράφει Τίτῳ, τέττα χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ ἐκείνοια ὑποδιορθώσης, καὶ καταστήσης κατὰ πόλεις Πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην. ἐν ᾧ φησὶν ὁ Χρυσόστομος λόγῳ δευτέρῳ, καθάπερ οἰκίαν μίαν πῶς οἰκονομήσας θανισμάδου (οἱ Ἀπόστολοι) ἕτως ἅπαντα διηκονῶντο, καὶ τῶν ἁπανταχῆς ἐπεμέλοντο, ὁ μὲν γὰρ τὸ, ὁ δὲ ὁκείνο λαβὼν τὸ μέρος. καὶ ταῦτα ὑπηρετρεῖται τῷ μαθητῇ, τῶν ἐπισκόπων, λέγων, τὰς χρηστονίας, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα ἐδεῖτο τιτὸς διορθώσεως, οἷον αὐτῷ εἶπε τις πλείονος καταρτισμῶς, ὅπερ ταῦτόν ἐστι τῷ, ὡς ὁ Πέτρος καὶ Παῦλος ἐθεμελίωσαν τὰς ἐκκλησίας Ῥώμης καὶ Ἀντιοχείας, ἥτοι ἐν αὐταῖς πλείονα καταρτισμὸν ἐποίησαν, ἕτως ἐθεμελίωσε καὶ πῶς ἐν Κρήτῃ ἐκκλησίαν ὁ Τίτος, ὡς τε λοιπὸν τὰ ἐθεμελίωσαν, ὑποδόμησαν, καὶ τῶν ὁμοίων ὑδὸν ἰδικὸν ἀξίωμα σωματεύεται. δευτέρῳ, ὅτι ἕτε ἐν Ῥώμῃ ἕτε ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἕτε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἶχε σκοπὸν ὁ μακάριος Πέτρος, ἡ ὁ Παῦλος ἵνα ὡς θρόνοι Πατριαρχικοὶ καὶ ὑπερεκείμνοι τῶν πέρτε πόλεων καὶ ἐθνῶν, ἀλλὰ μόνως ἐπισκόπους κατέστησαν ὁκείνων τῶν πόλεων, ὡς καὶ ἐν ἄλλαις. μετὰ δὲ τὰς Ἀποστόλους ἡ γενομένη σωτηρία ἐκ τῶν κοινῶν ἐνεργειῶν ὧν ἐποίησαν οἱ ἐν αὐταῖς ἐπίσκοποι διὰ τὸ ἀξίωμα καὶ πῶς διώκων τῶν πόλεων, παρέδωκε μέγιστον πρεσβυτερίαν καὶ ἐξουσίαν. ὁ θὸν ἡ πρώτη Σύνοδος εἶπον ἐν τῇ ἐκτῇ καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ τοῖς καὶ οἷον αὐτῆς, τὰ ἀρχαῖα ἔθνη κατετάτω. καὶ, ἐπειδὴ σωτηρία κεκράτηκε καὶ ἀρχαῖα ἐξουσίαι, καὶ ἴδε πῶς ἐρμηνεύσαν τῶν κανόνων αὐτέρῳ βιβλίῳ δευτέρῳ, καὶ

σημείωσαι, ὅτι ὡς τῇ ἱερουσαλὺμῳ, Ἀντιοχείᾳ, καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ὁ καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐδόθη ἀπὸ τῆς σωτηρίας ἡ πρεσβυτερία καὶ ἡ ἐξουσία τῶν τὰδε ἑπαρχιῶν, ἕτως ἐδόθη καὶ τῷ Ῥώμης διὰ σωτηρίας τὰ ἑσπέρια. εἰ δὲ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ συγγενεῖς, καὶ πολλοὶ τῶν ἐγκρίτων πατέρων λέγουσι τὰς μετὰ πολλὴν χρόνον τῆς ζωῆς τῶν Ἀποστόλων ἐπισκόπους Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἀντιοχείας Πατριαρχίας, ἀλλὰ τὰς λέγουσι κατὰ ἀντιχρυστόν, οὐ γὰρ τῶν μελόντων, ἥτοι τῶν μετὰ ταῦτα γενομένων ἐκάλεσαν τὰς ἀρχαῖς τῶν θρόνων ὁκείνων, καὶ ἔχοντι γὰρ τότε χρηστηροῦτες ὡς τῶν Ἀποστόλων εἶχον πρεσβυτερίαν, ἡ πατριαρχικὸν ἀξίωμα, καὶ γὰρ τὰς ὑδὸς διώκεται δεῖξαι, ἐμνήμη διὰ τινῶν ὁμολογιῶν καὶ σοφισμάτων, ὅπερ ἔργον ταῦτόν ἐστι τῷ ψεύδει, τῷ ὁρθολογισμῷ, καὶ τῇ συκοφαντίᾳ. σωματεύεται ἔν ὁκτέτων, ὅτι ὡς ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ Ἀντιοχείᾳ κοινῶς ὁ Πέτρος καὶ Παῦλος, ἕτως ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Μάρκος πεμφθεὶς ὑπὸ τῷ Πέτρῳ, ἐθεμελίωσε πῶς ἐκκλησίαν, ὡς ὁ Τιμόθεος ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ὁ Τίτος ἐν Κρήτῃ ὑπὸ τῷ Παύλῳ, καὶ ὁ Πολύκαρος ἐν Σμύρνῃ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ ὑπὸ τῶν καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, κατὰ γὰρ τὸν Πιλασώτῳ ἰσίδωρον ὑποσολῇ ἐκαπσῇ ἐβδομηκοστῇ ἐκτῇ, τμήματι τρίτῳ, ἕκαστος τῶν Ἀποστόλων, ὡς ἐπὶ εἶπεν, μίαν ὑπολαβὼν χώραν, ταύτην ἐρρύθμισεν, ἡ ἀμείνω, ἡ ἐμμέσας δηλονότι, ὡς τε ὑδὸς ὁρελήθησαν ὑδὲ ἐν τῷ θῷ οἱ παπισταὶ περὶ τῷ πομπητικῷ ἀξιώματι.

30

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι. ΜΕΡΟΣ Β. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

35

Περὶ τῆς διηκολογίας ὡς ἔχουσιν οἱ ἀνώτατοι Πατριαρχαὶ ἐν τῇ καθόλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῆς ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων, οἱ ἥς σωματεύον ἔχον τὸν Πάπαν κατὰ πάντων ἰδικῶν ἐξουσίαν, καὶ περὶ τῆς ὁρθοσκότης εἰς πῶς ἀπαύτησιν ταύτης πρώτον διὰ τῆς πενταχῆς κοινωνίας τῶν Πατριαρχῶν μετὰ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων.

40

Ἀνθυποφέρων πρὸς τὰ αὐτέρῳ οἱ Λατῖνοι, καὶ λέγουσιν, Βίβλοι εἰσι πάντες οἱ ἐπίσκοποι ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης τῇ ῥωμανικῇ διὰ δόχῃ, καὶ ἐπισκοπικῇ ἐξουσία τῆς τε τάξεως καὶ τῆς διηκολογίας, πῶς οἱ Πατριαρχαὶ τῆς ἀνατολῆς ὑποτίθενται ὡς τῇ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας μέγιστον ἐξουσίαν ἔχον τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἐπισκόπων; εἰ δὲ τὰς ἕτως ὁμολογεῖται, ἀρὰ ἐκ ἀντικειμένων ἐστὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ κανόνι τὸν Πάπαν ἰδικῶν ἐξουσίαν ἔχον κατὰ πάντων. ταῦτα οἱ παπισταὶ. Ἀλλὰ ῥητέον, ἡμεῖς ἐκ ἀντιμέθεν, ἀλλὰ μᾶλλον γοναίως ὁμολογῶμεν ἔχον τὰς Πατριαρχίας ἐν τῇ καθόλῃ ἐκκλησίᾳ μέγιστον ἐξουσίαν, ἥ ὡς φιλεῖς λέγειν οἱ λατῖνοι, μέγιστον διηκολογίαν, ποῖα ὁμῶς ἐστὶ, καὶ

πόση, καὶ ποῖοις τρόποις ἔχουσιν αὐτῶν, εἴρηται αὐτέρῳ ἐν πολλοῖς, καὶ μάλιστα ἰδίως ἐν τῷ ἑσπέρῳ Παραγραφῷ τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ ὅ παρόντος μέρους πρὸς σαφερέραν ὁμῶς λύσιν τῆς ἀντιθέσεως ῥητέον καὶ ἐν ταῦτα τινὰ, καὶ πρῶτον τίς ἡ κοινωνία ἡ καὶ διὰφορὰ τῶν Πατριαρχῶν, Μητροπολιτῶν, καὶ ἐπισκόπων. εἰ δὲ καὶ περὶ τῆς ἐκείνης εἴρηται αὐτέρῳ μέρες τρίτης κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ, ὁ γδὲ, καὶ ἐν ὅλῳ, καὶ μάλιστα ἐν ὅλῳ τῷ δευτέρῳ μέρει, καὶ ἐν ὅλῳ τοῦ γδεὶν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ, καὶ μάλιστα τέττα τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ κεφαλαίῳ τρίτῳ, ὁμῶς ὡς εἶπον, ῥητέον καὶ ἐν ταῦτα διὰ πῶς αὐτῶν αὐτῶν. ἐπερὶ πάντων δὲ ὅ ἐν οἷς κοινωνεῖς καὶ διηφέρειν ἐρμηνεύω, ἀλλὰ περὶ μόνων τῶν σωματευόντων ἐν ταύτῃ τῇ ὁκείνῃ.

Θέση

Θέσει. Κοινωνῶσιν ἔτι οἱ Ἐπίσκοποι, Μητροπολίται καὶ Πατριάρχαι πρῶτον, ὅτι οἶον λόγον ἐνεργῶσιν οἱ Ἐπίσκοποι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν τὰ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίας, ἢ ἐκ μυστήρια, ἢ ἐκ ἄλλο τι δηλαδὴ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐνεργῶσιν αὐτὰ καὶ οἱ Μητροπολίται καὶ οἱ Πατριάρχαι ἐν ταῖς ἰδίαις ἐνορίας, καὶ γὰρ ἔποιε Διαφορὰ Ἐπισκόπων, Μητροπολίτου καὶ Πατριάρχου ἡ πούλα καὶ ὁ πλάτος καὶ τὸν ἱερώμενον, καὶ ἡ μέζων καὶ ἡ ἐλάττω παροικία, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω κεφαλαίῳ σὺν τῷ. δούτερον, ὅταν τύχη ζήτημα ἐκκλησιαστικόν, ὅπερ ἐκ αὐταῖς οἷα Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ πλείονας, ὡς περὶ ὁ Ἐπίσκοπος Θεωρεῖ αὐτὸ ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Ἐπαρχίας, ἔτι αὐτὸ Θεωρεῖ καὶ ὁ Μητροπολίτης ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Ἐπαρχίας, εἰ δὲ τὸ ζήτημα δόξῃ εὐσληπτόν, ὡς περὶ Θεωρεῖ αὐτὸ ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Πατριάρχης, καὶ αὐτῇ τῷ Θεωρεῖ αὐτὸ καὶ ὁ Πατριάρχης ἐν τῇ αὐτῇ Συνόδῳ, ἢ τοι τῆς κατ' αὐτὸν Διοικήσεως, καὶ γὰρ ἐδιδάται ἐνεργῆσαι εἰς, ὅπερ ἔξεσι τοῖς πολλοῖς. τρίτον, ὁ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ ἰδίᾳ παροικίᾳ εἰς ἐνεργῆσαι, αὐτῶν τῶν ἐξηγούμε-

νων καὶ ἀγίων γραφῶν, ἐπὶ οὐρανῷ τοῖς ἀσκητοῖς ἀγίοις πατέρεσσι καὶ Συνοδοῖς, καὶ ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὡς ἔδοξεν, καὶ κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐνεργῶσιν ἐν ταῖς ἰδίαις παροικίαις καὶ ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ Πατριάρχης, ὅθεν λέγεται ἐν τῇ Τόμῳ τῆς ἐνώσεως, καὶ ἐν τῇ Συνοδικῇ τῆς ὁρθοδόξου κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Οἰκουμενικῆς ἐβδόμης Συνόδου, ἡ πρώτη τὰ ὡς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὡς ἔδοξεν καὶ διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν ἀγίων πατέρων προχθέντα, ἡ προχθέντος ἀνάθεμα. τέταρτον, ὡς τὰ ὅρια τῆς παροικίας ἔστι Ἐπίσκοπος διωρισμένη εἰς, ἔτι καὶ τὰ ὅρια τῶν ἐνοριῶν τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Πατριαρχῶν διαρισμένη εἰς. πέμπτον, ὡς ὁ Ἐπίσκοπος ἐνεργῆσαι ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐπαρχίᾳ συνοδικῶς, ἔτι ἐνεργῆσαι καὶ ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ Πατριάρχης συνοδικῶς, καὶ γὰρ ὡς εἴρηται ἐδιδάται εἰς ἐνεργῆσαι, ὅπερ τοῖς πολλοῖς ἐρρήκεν, εἰ γὰρ ἀφ' ἐνὸς ἡ Ἐκκλησία κρέμαται, ὅλη καταπίπτει, καὶ ἴδε ἀνωτέρω μέρος τρίτον κεφαλαιῶν ἐνδεκάτῃ Παράγραφῳ πέμπτον. καὶ ταῦτα περὶ τῆς κοιναγίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀσκητικῆς δούτερον εἰς τὴν ἀπαύτησιν τῆς ἀντιθέσεως τῶν Λατίνων ἀπὸ τῶν τριῶν Διαφορῶν τῶν μεταξὺ Πατριαρχῶν, Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων.

Ἡ Διαφορὰ δὲ ἐστίν, ὅτι ὁ Μητροπολίτης αὐτὸ πᾶν τῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ μετὰ τῶν παρόντων διώταται Θεωρεῖται τὰ ἀνήκοντα τῇ Συνόδῳ τῆς Ἐπαρχίας, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι πάντες ἐδιδάται Θεωρεῖται τὰ αὐτὰ αὐτὸ τῇ Μητροπολίτῃ. καὶ τὰ ἀνήκοντα τῇ Συνόδῳ τῆς Διοικήσεως διώταται Θεωρεῖται ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς Συνόδου τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων, οἱ δὲ Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι καθ' ἑαυτοὺς πάντες τῆς αὐτῆς Διοικήσεως ἐδιδάται αὐτὸ Πατριάρχῃ Θεωρεῖται τὰ ἀνήκοντα τῇ Συνόδῳ τῆς Διοικήσεως. καὶ εἰ ὁ Πατριάρχης ἀποθάνῃ, ἢ Ἀιρετικὸς ᾗ, καθαιρεῖται αὐτὸν, καὶ χρεωτέον ἐπεὶ Πατριάρχῃ, καὶ ἔτι μετ' αὐτῆς Θεωρεῖται τὰ ἐκκλησιαστικά, ὡς πεποιήκασιν οἱ τῆς Αἰγυπτιακῆς Διοικήσεως ἐν τῇ ἐν Χαλκιδόνι Συνόδῳ παρόντες Ἐπίσκοποι, καὶ ἴδε ἀνωτέρω τὸν τρόπον βιβλίου τετάρτου κεφαλαιῶν πρώτῃ Παράγραφῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ. δούτερον, τῇ Ἐπισκόπῃ ἡ Σύνοδος συνίσταται ἀπὸ μόνων Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, ἡ δὲ τῇ Μητροπολίτῃ καὶ ἀπὸ τῶν, καὶ ἀπὸ Ἐπισκόπων, ἡ δὲ τῇ Πατριάρχῃ καὶ ἀπὸ τῶν παύτων, καὶ ἀπὸ Μητροπολιτῶν. τρίτον, ἡ Σύνοδος τῇ Ἐπισκόπῃ ἐνδέχεται σφαλῆναι εἰς λύσιν ἀσπασίας ἀμφιβολίας, ἡ δὲ τῇ Μητροπολίτῃ ἢ τῇ σφαλῆναι ἐνδέχεται, ὡς ἔχουσα κληρικὰς πλείονας, καὶ σοφώτερας, καὶ μάλιστα τὰς Ἐπισκόπους. μᾶλλον δὲ ἢ τῇ ἐνδέχεται σφαλῆναι ἢ τῇ Πατριάρχῃ ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν ἔχον αὐτῶν σοφώτερας καὶ πλείονας κληρικὰς εἰδότας καλῶς τῆς νόμου καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δι-

και, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν ἔχον αὐτῶν τὰς Ἐπισκόπους καὶ Μητροπολίτας, ἐξ ὧν κατὰ τὸ εἶδος πολλοὶ εἰς σοφοὶ καὶ εὐδμήμονες τῶν ἐκκλησιαστικῶν διηγεμάτων, ἔχοντες καὶ ἐρμηνείας τῆς ἀγίας γραφῆς, καὶ βιβλία τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν Κανόνων, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἀκριβεστέρως γινώσκοντες. ὅθεν τὴν μὲν Σύνοδον τῇ Ἐπισκόπῃ ἀνακρίνει ἡ Σύνοδος τῆς Ἐπαρχίας, εἰ δὲ ἀδυνατήσει λύσαι τὴν ἀσπασίαν ἀμφιβολίαν ἡ Σύνοδος τῆς Ἐπαρχίας, ἡ διορίσει ὡς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὡς ἔδοξεν, κρίνει καὶ ἀνακρίνει αὐτῶν ἡ πατριαρχικὴ Σύνοδος, καθὼς τὴν πατριαρχικὴν εἰς αἵμαρτοι, κρίνει καὶ ἀνακρίνει καὶ διορίσει ἡ Οἰκουμενικὴ, ἣτις καὶ ἀνακατήν ἐστιν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν πολλοῖς, καὶ ἰδίως μέρος τρίτον κεφαλαιῶν δεκάτῃ Παράγραφῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, ἡ τελευτῶν ἡ κοινότης τῶν Πατριαρχῶν. ὅθεν Βονιφάτιος τῇ Μαγνητικῇ Ἐπισκόπῃ ἐν τετάρτῃ διαίρει Φησὶν, εἰ τοῖνυν κριτὴν ἔχα, ἀναμφισβητήτως εἶναι τὸν δικαστὴν χρὴ, ἵνα μὴ ἐπ' ἄπειρον ἡ τῆς αἵμαρτίας γινώσκται ἀσπασίς, τοῖς ποῖς δ' ἐδιδάται εἶναι, εἴμῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, ἡ τελευτῶν εἰ τῶν Ἀποστόλων Διαδόχοι. ἴδε καὶ ἀνωτέρω μέρος τρίτον κεφαλαιῶν τρίτῃ τμήματι ἐκτῇ Παράγραφῳ ἑβδόμῃ. τῶν ἔτι διωρισμένων, Θεωρεῖται τὴν Διαφορὰν ἰδικῶν ἔχον οἱ Πατριάρχαι τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, ἢ τὴν Διαφορὰν χάριν τῶν παπικῶν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἐρμηνεύει καὶ ἐν ταῦτα Διαφορὰν διηγεολογίας.

ΠΑΡΑ-

Τὸ σῶμα ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, καὶ τίς καὶ ποίας φύσεως ἡ κεφαλὴ αὐτῆς, καὶ τίς ὁ ἀνάκεινται αὐτῆς καὶ αὐτὰς μερικὰ κεφαλὰι, καὶ τίνα ἀσφοδρὰ ἰδικίῳ ἔχουσιν οἱ Πατριάρχαι τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, ἐξ ὧν καὶ ἡ τῆς ἀντιθέσεως τῶν παπιστῶν λύσις.

5

Ἐπεὶ δὲ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία σῶμα ἐστὶ τῆς Χρῆ-
σεως, καὶ ἔχει κεφαλὴν τὸν Χριστὸν, ὡς εἴρηται
αὐωτέρῳ ἐν πολλοῖς, καὶ ἰδίως μέγας τρίτη κεφα-
λαίᾳ πρώτῳ, ἔχει δὲ κεφαλὴν τὸν Χριστὸν τῆς αὐ-
τῆς φύσεως, συνεχῶς γὰρ ἔχει, καὶ λέγεται κε-
φαλὴ κατὰ συνάφειαν ἡνωμένη ἡμῖν ἀπασι, κα-
θότι ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος κεφαλὴν δούτερον πρὸς
Εἰβραῖς, καὶ κοινῶν ἡμῖν σαρκὸς καὶ αἵματος,
καὶ ὡφείλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι,
πλὴν τῆς ἁμαρτίας δηλονότι, ὅθεν ὁ Αὐγουστῖνος
ἐν τῇ βιβλίῳ περὶ διορθώσεως τῶν Δυναστῶν πρὸς
Βονιφάτιον Φησὶν, Εἰς ἅρπας, ὅτι σῶμα οἱ πολλοὶ ἐ-
σμὲν, μόνη ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία σῶμα ἐστὶ τῆς Χρῆ-
σεως, ἧς ἕκαστος κεφαλὴ ἐστὶ, σωτὴρ τῆς ἰδίας σώ-
ματος. Ἐν τούτῳ τῷ σῶματι ἔθηκεν ὁ Κύριος ἀνά-
κειν αὐτῷ τῷ κοινῇ ἱερωσίῳ, ἧς μερικὰς κεφα-
λαὶς ἔθηκε τὰς πρώτας Ἐπισκόπους ἕκαστος ἔθνος,
ὡς διορίζει ὁ τριακῆς δὲ τέταρτος ὁποσολικὸς Κανὼν,
ὅς ἐστιν ἡ συνήθεια κατὰ τὸ ἀκόλυθον Μητροπολίτας ὡς ὁ-
μασας. Ὑπὲρ πάντων δὲ τούτοις ἔθηκε κεφαλὰς κατὰ
πρεσβείαν τῆς Ἐπισκοπῆς τῶν πρῶτε καθολικῶν Θρό-
νων, ὅς ἐστιν ἡ συνήθεια πάλιν κατὰ τὸ ἀκόλυθον Πα-
τριάρχας ὀνόμασι. τῆς ἑν ὡς ἐπὶ ἡμῶν πρῶτε αἰ-
σθησὶς ἐνέθηκεν ὁ Θεός, ὡς εἴρηκε καὶ ὁ Λιαστάσιος
αὐωτέρῳ μέγας δούτερος κεφαλὰς δούτερος Πατριάρχῳ
ὁ γὰρ. καὶ Πεντακόρυφον κράτος, καὶ τῶν θείων δογ-
μάτων κερτήριον, ὡς εἴρηκε Θεόδωρος ὁ Στυδίτης, καὶ
ἴδε αὐωτέρῳ μέγας τρίτη κεφαλὰς δώδεκάτη Πα-
τριάρχῳ πρῶτον. καὶ Κάρας, ὡς ἄλλοι ἠρήκα-
σιν. Ὡς δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων λέ-
γεται εἶναι ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις πρεσβε-
ροι, Ἡγούμενοι, Πρεσβύτεροι, Ἀρχοντες, Ἐπαρχοντες,
Ἡγούμενοι, Πρεσβύτεροι, Κεφαλὰι, Ἀρχιερεῖς
μέγας, Πρεσβύτεροι, Ταξιάρχαι, καὶ ἄλλοις ὀνό-
μασι, καὶ ἴδε αὐωτέρῳ τὰς τέρας. καὶ τὸ, διό-
τι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους πρεσβεύοντες τὰς Βα-
σιλεῖς ἡγεῖσαν, συνέστησαν, καὶ διαυτῶν διώρισαν
καὶ ἐβεβαίωσαν τῷ ὀρθόδοξον πίσιν, ὡς αὐωτέρῳ
εἴρηται καθαρῶς ἐν πολλοῖς. Οὗτοι ἔν ὧν ταῖς Οἰ-
κουμενικαῖς Συνόδοις ἔχουσιν τῷ αὐθουσίῳ, ἡτινίς,
καὶ ὅσα πάντων τινές, καὶ ἴδε αὐωτέρῳ βιβλίῳ τετάρ-
τη κεφαλὰς πρῶτος Πατριάρχῳ, ἕκαστον ὁ γὰρ.

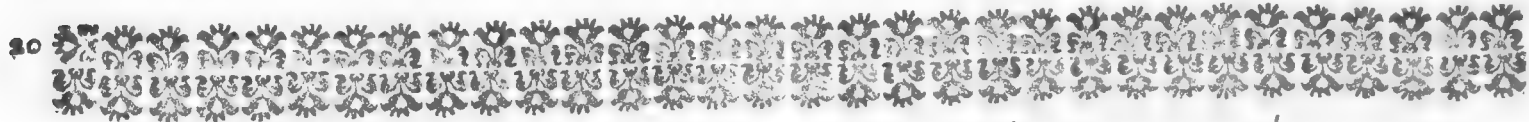
καὶ τῶς αἰεὶν, ἕκαστος τῶν Πατριάρχων ὡς
συνήκης ἐστὶν ἀρχῆς μονοκράτωρ, καὶ κοινῶς κερταί-
εσι καὶ οἱ πρῶτε ἐν ταῖς Συνόδοις, ὧν ἡ συμφωνία
διορίζει τῷ ἐκκλησιαστικῇ εὐστασίῳ, ὡς εἴρηται ἀ-
10
νωτέρῳ βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλὰς δεκάτῳ ἐνάτῳ καὶ βι-
βλίῳ ἐβδόμῃ κεφαλὰς πρῶτος Πατριάρχῳ τρίτῳ.
Τούτων αὐθουσίᾳ ὑπερῆχον νομίζονται, καὶ
ἔτι γράφονται, ὡς αὐωτέρῳ βιβλίῳ ἕκτῃ κεφα-
λαίῳ δεκάτῃ πέμπτῃ Πατριάρχῳ ὁ γὰρ. Οὗτοι
15
καὶ ἐν ἀποτορίαις Ἐπαρχίαις, καὶ ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς
πατριαρχικαῖς ἐν κερτῇ ἀνάγκῃ ἐνεργῶσιν, εἰ γὰρ
καὶ πᾶς Ἐπίσκοπος ἐν κερτῇ ἀνάγκῃ ἐνεργεῖ ὅπως
ὅπως διωκεθῇ, ὡς εἴρηται αὐωτέρῳ βιβλίῳ πέμπτῃ
κεφαλὰς ἐνδεκάτῳ, ἀλλὰ μάλιστα πάντων καὶ ἀ-
20
συνκρίτως οἱ Πατριάρχαι ἐνεργῶσιν, ὡς εἴρηται ἐν
τῷ αὐτῷ κεφαλὰς, ἐκδικεῖται καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις καὶ
ἐν ταῖς ἀποτορίαις παροικίαις τῶν προγράτων ἀπαι-
τήτων τὰς ἐκκλησιαστικὰς Κανόνας καὶ τὰ ἐκκλησι-
αστικὰ δίκαια, ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀποτορίαις διοική-
25
σιν ἡμῶνται ὡς καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις, καὶ ἴδε τὸν Βαλ-
σαμῶνα ἐν τῇ περὶ τῶν Πατριάρχων μελέτῃ,
καὶ ἱεροῖς ἰδικαῖς ἀμφοῖς κατακισμῆνται, καὶ
ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἀσφοδρῶς μεγαλύνονται προ-
30
μασιν, ὅθεν καὶ Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι ὀνομά-
ζονται, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν καθολικοὶ θεοὶ κα-
λεῖνται, καὶ τῷ δικηολογίᾳ αὐτῶν ὁ ἱερός μά-
ξιμῳ ὁποσολικῷ ἀσφοδρῶ ἰδιατέρῳ τρίτῳ ὀνό-
μασι, καὶ ἴδε αὐωτέρῳ βιβλίῳ τετάρτῃ κεφαλὰς
35
τρίτῃ Πατριάρχῳ τεσσαρεσκαιδέκατον, καὶ βιβλίῳ
ἐβδόμῃ κεφαλὰς ὁ γὰρ. πρὸς τὸ τέλος περὶ
τῶν ὁ ἱερός Αὐγουστῖνος πρὸς Γραμματεῖς, Διορθώ-
σας, Φησὶν, οἱ ὑποκείμενοι ὑπὸ τῶν πρεσβε-
40
των αὐτῶν, καὶ ἴδε αὐωτέρῳ κεφαλὰς ἐβδόμῃ Πα-
τριάρχῳ δώδεκον. τῆς ἰωάννης ὁ Νομοφύλαξ
ἐν τῇ ἀντιρρῆσιν τῆς φλωρεντινῆς Ὁρθῆς φησὶν ἰσοτί-
μης καὶ ἰσοδυναμίας τῇ πνευματικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ
ἴδε περὶ τῆς πρεσβείας καὶ ἰσοτιμίας καὶ ἰσοδυναμίας αὐτῶν
45
τῆς τετάρτης βιβλίῳ τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἕως τῆς πέμ-
της κεφαλὰς, καὶ τὸ δέκατον ἕνα κεφάλαιον
καὶ ἕκαστον τῆς πέμπτῃ βιβλίῳ, ἐξίσου γὰρ ταῖς
πέντε τὰς τῆς Οἰκουμενικῆς κλήματα διήρηται, ὡς παρί-
50
στησι Θεόδωρος Πατριάρχης Ἀντιοχείας ὁ Βαλσαμῶν.

ὅτι αὕτη ἡ τῶν Πατριάρχων πρεσβεία καὶ ἐξουσία ἡ δικηολογία τρισὶν ἀλύσει περιρρῆζεται, ἕκαστα
αὐτοδέσποτος καὶ ἀπολελυμένη, ἀλλὰ ἀσφοδρῶ καὶ ἀδελφικῇ, ὅθεν ἀσώμετος καὶ ἀσφελὴς ὁ παπισμός.

Πᾶσι δὲ πρεσβεία καὶ δυνάμις καὶ ἐνέργεια καὶ τὸ ΠΕΝΤΑΚΟΡΥΦΟΝ ΚΡΑΤΟΣ καὶ τῶν θείων δογ-
μάτων

μάτων ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ, ἡ ὡς φίλον Λατίσις ἀ-
πὸν, ἡ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ, ἡ ἐκείνη αὐτεξέστης καὶ
αὐτοδίδακτος καὶ αὐτοεργική, ἡ ἀπολελυμένη ἐξ-
οἰα καὶ γυνική καὶ καθόλου, ἀλλ' ὑπεργική καὶ
5 Δακονική, ὡς ἐρεται αὐτῶν κεφαλῶν τρίτῃ,
καὶ περιωρισμένη ὁλύσει τέλει, τῆς γραφῆς,
τῶν ἐρηγησμένων πατέρων, καὶ τῆς ἐκκλησια-
στικῆς εἴτε σωτηρίας εἴτε ὑπακοῆς κοινῆς καὶ
ἀρχαίας, καὶ γὰρ Δὲ τέτων λαλῶν καὶ ἐρεργῶν
10 τῶν Πνεύμα τοῦ ἁγίου ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ
τέτοις τοῖς τρόποις. ὅτε δὲ ὡς τὰς τρέψας τέ-
τας λαλῶν, ἡ ἐρεργῶν οἱ Πάπαι καὶ Πατριάρ-
χοι, ἡ ὡς παραβάται τῶν ἱερῶν Κανόνων, ἡ ὡς
καταφρονεῖται τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπακοῆς, ἡ ὡς
15 ὑπακούεται τῆς ἀγίας γραφῆς νομίζονται, ὅθεν κρί-
νονται, καθαρῶνται, καὶ ἀποβάλλονται ὑπὸ τῆς ὑμῶν
μέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἴδε αὐτῶν τὰς
τόπας τῶν Σωμάτων, καὶ βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῶν

ἔχον. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ τῶν Σωμάτων
ἐν ὧν τὸ σωτήριον ἐρεργῶν παρορῶνται, καὶ
ἴδε αὐτῶν βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλῶν πρώτῳ
Παράγραφον ἑκστὸν ὁ γὰρ. συμπεραίνοντες ἔν,
ὅτι ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία πῶς σωθεῖται καὶ τὴν πρῶ-
τῶν καὶ πῶς ὑπεργικῶς δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ
κοινῶν ἐρεργῶν τῶν Πατριαρχῶν γινώσκου, καὶ
ἔχον, ἔχ' ἔτις ὅμως ἀπολελυμένη ὡς ἐξουσίᾳ
μετὰ τῆς Βασιλευσῆς τῆς γυναικείας αὐτῶν ἐν
τῇ ἀρχῇ τῆς ὁδοῦ κεφαλῶν περὶ τῆς ῥώμης,
ἀλλὰ ὡς ἐρεται Δακονικῶς, καὶ ἀδελφικῶς, καὶ
ὑπὸ τῶν Κανόνων διωρισμένη, ὥστε ἐν ὧν τῆς
περιέργης καὶ εἰσοφισμένης ταύτης διαμερίσεως ὡφε-
λήθη ὁ ἀσυνέτος παπισμός. ἴδε καὶ αὐτῶν βι-
βλίῳ δεύτερῳ κεφαλῶν τρίτῳ καὶ τέταρτον, καὶ
βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν πρώτῳ Παράγραφον τρί-
τον, καὶ βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν τέταρτον.

ΒΙΒΛΙΟΥ Ι'. ΜΕΡΟΣ Ε'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ Διαδοχῆς ἀληθῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῇ οἱ ἀληθεῖς τῶν Ἀποστόλων Διαδόχοι γινώσκονται Δὲ τριῶν
25 τινῶν, καὶ ποῖα εἰσὶ ταῦτα,

Τρία εἰσὶν ἐκείνα δι' ὧν ἡ Διαδοχὴ τῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν Παιδῶν ὡς τὰς Ἀποστόλους δίδεται, πρῶτον
ὁ τόπος, δεύτερον τὸ ἐπάγγελμα, τρίτον ἡ διδα-
30 σκαλία. Διαδοχῶς ἐν τῷ τόπῳ λέγουσιν ἐκείνην,
δι' ἧς ἐν πῶν Ἐπισκοπῶν τῆς αὐτῆς πόλεως πρὸς διοί-
κυσιν τῆς μερικῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας γίνεται ἡ δια-
δοχὴ, ὅν τῶν λέγονται οἱ Ἐπίσκοποι Ἱεροσολύ-
μων Διαδόχοι ἐν τῷ Θρόνῳ τῆς Ἀδελφοφίης, καὶ οἱ
35 Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοποι Διαδόχοι ἐν τῷ Θρόνῳ τοῦ
Μάρκου. Διαδοχὴ ἐν τῷ ἐπάγγελμα εἰσὶν ἐκείνη, ἡ ὡς
γίνεται Δὲ νομικῶς χειροτονίας. ἡ Δὲ τῆς οὐδὲ τῆς
ἐκκλησιαστικῆς χειροτονίας παρ' Ποιμῶν ἐκκλησιαστικῶς
Δι' ἑνὸς τόπου ἐν Διαδοχῇ τῶν Ἀποστόλων ἐν πῶν

Δακονίᾳ πῶν ποιμαντικῶν. Διαδοχὴ ἐν πῶν διδα-
σκαλίᾳ, ταῖς ἐν πῶν ἀληθείᾳ τῆς πίστεως εἰσὶν
ἐκείνη. δι' ἧς ὁ ἐκκλησιαστικὸς Ποιμὴν ἐπὶ κήρυξ καὶ
πίστος ὑφηγητὴς τῆς αὐτῆς ἀληθείας διδασκαλίας,
τῆς κηρυχθείσης ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἀσφαλῶς
ἐν ταῖς ἀγίαις γραφαῖς ὑπακοῆς τῆς μετὰ γε-
νεσέως πρὸς τὸ κηρύττειν, ὅσον ὁ Εἰρηναῖος φησὶν, ὅ
δι' ἐτέρων πῶν Διδασκῶν τῆς ἡμετέρας σωτηρίας ἔγνω-
μεν, εἰμὴ δι' ὧν τὸ Ἐυαγγέλιον πρὸς ἡμᾶς ἦλθεν, ὁ τό-
πος μὲν ἐκέρχον, μεταγῶντα δὲ Δὲ θελήματα θεῶν ὅ
ταῖς γραφαῖς παρέδωκεν ἡμῖν οἱ Ἀπόστολοι, ἐπὶ
μὴν θεμελίον καὶ σῶλον τῆς ἡμετέρας πίστεως.
βιβλίῳ τρίτῳ κεφαλῶν πρώτῳ καὶ Διέρεσιν.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι ἡ κατὰ τόπον Διαδοχὴ καὶ διδασκαλία κατὰ δύο τρόπους εἰσὶν ὡφέλιμος καὶ αἰσχυρὰ, καὶ κατὰ
45 τὸν Εἰρηναῖον οἱ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις Ἐπίσκοποι τῶν Ἀποστόλων Διαδόχοι, οἱ καὶ τὰ ἀπόκριφα μυστήρια
παρ' ἐκείνων διδασκούντες.

45

Ὁφέλιμος εἰσὶ, καὶ μάλιστα αἰσχυρὰ ἡ Διαδοχὴ
κατὰ τῶν Διέρεων, τῶν τὰς θείας γραφῶν καὶ
πῶν θείων διδασκαλῶν Διαφθερόντων. πρῶτον,
50 ὅτε αὐτὰ τῶν γραφῶν τῶν ἀποστολικῶν καὶ αὐτογρα-
φα ἐν ταῖς κατὰ μέρος Ἐκκλησίαις ἐφυλάσσονται,
καὶ ἔτι κατὰ τῶν ποιητῶν τῶν νέων δογμάτων, καὶ
ὅσον κοινῇ ἐν ἐκείναις ταῖς Ἐκκλησίαις ἀδολ-
γεύονται ἡ ὁμολογία τῆς ὡς τῶν Ἀποστόλων λαφ-
θείας διδασκαλίας. δεύτερον, Δὲ πῶν ἀδελφῶν

καὶ ἀληθεστάτη Διαδοχὴν ἀπλοδιαδόχως τῇ
Ἐπισκοπῶν, τὰ αὐτὰ διδασκόντων τοῖς Ἀποστόλοις
καὶ ταῖς ἀγίοις πατράσι, ὅθεν ὁ Εἰρηναῖος φησὶν,
ἔχοντες ἀπαριθμεῖν οὐκ εἶναι, οἱ ὡς τῶν Ἀποστό-
λων Ἐπίσκοποι ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἀποκατεστάθη-
σαν, καὶ τὰς Διαδόχους αὐτῶν μέχρις ἡμῶν, οἱ ὡς
ἐκείνοι αὐτοῖς ἐδίδαξαν, ὥστε ἔγνωσαν ὅποιον
ὡς τῶν νῦν νοθεύεται, εἰ γὰρ εἶδον οἱ Ἀπόστολοι τὰ
ἀπόκριφα μυστήρια, ἂν κατὰ μέρος καὶ ὡς τῶν
ἄλλων

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙ ΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

1124

ἄλλων τὰς τελείας ἐδίδασκον, ταῦτα οἰκείοις αὐτῶν
ἐδίδωκαν οἷε καὶ αὐτὰς τὰς Ἐκκλησίας, ἕμιν δὲ τοῖς

ἀδελφοῖς. ταῦτα βιβλίῳ τρίτῳ κατὰ Αἰρέσεις,
κεφαλაίῳ τρίτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

Ὅτι ὁ Τερτυλλιανὸς τὰς μερικὰς Ἐκκλησίας καθέδρας τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν περιέσκαθεν
λέγων, ἀρίθμη καὶ ὀνομασί.

Ὅμοιος ὁ Τερτυλλιανὸς φησὶ, Δίελθε τὰς δόπο-
σοδικὰς Ἐκκλησίας, παρ' οἷς ἔτι πῶς σήμερον
αὐτοὶ αἱ καθέδραι τῶν Ἀποστόλων ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν
περιέστανται, καὶ ἐν αὐταῖς ἀρίθμους τὰς αὐτόγραφας
αὐτῶν ἀναγνωσκόμενα, καὶ φωνήντα πῶς φωνῶν,
καὶ παρίστανοντα τὰς ἐκδόσεις ἐκαστῆς ἀφ' ἧς ἐρ-
ρέθη. ἐγγύς ἐπί σοι ἡ Ἀχαΐα, ἔχει πῶς Κόριν-
θον. ἐμὴ μὲν ἐκ δὲ Μακεδονίας, ἔχει Φι-
λίππους καὶ τὰς Θεσσαλονικεῖς. ἐδιδάσκει ἐν Ἀσίᾳ
πορεύθησαν, ἔχει πῶς Ἐφέσον, ἐκ δὲ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ,
ἔχει πῶς Ρώμην. ἴδες ὅτι κατὰ τὰς Ἐκκλη-
σίας, οἷε πόσους πῶς τῆς χειρὸς διδασκαλίας τῶν
ἀποστόλων αὐτῶν ἑσπεραν οἱ Ἀπόστολοι, ὅπως Πέτρος ἐμι-
μήθη τῆς κυρίας τῆς πάσης, ὅπως Παῦλος τῆς ἐκβά-
σει τῆς Βαπτίσεως τεφανέται, ὅπως Ἰωάννης ὁ Ἀπό-

στολος μετὰ τὸν θυτὸν τῆς ξυλίνης ἐλαίας ἔδωκε πα-
θῶν, ἐξωρίθη ἐν πῶς Νῆσον. ἴδωμεν τί ἔπει, τί
ἐδίδαξε, τί μετὰ τῶν Ἀφρικανῶν περιέσκει Ἐκκλη-
σιῶν διηλέχθη. οὐκ οὖν εἶπε ποιητῶν τῆς παντός,
καὶ Χριστὸν ἱστοῦν ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἴδον Θεῶν
τῆς ποιητῆς. Καὶ, Νόμον καὶ Προφήτας μετὰ δὲ ἀγγε-
λικῶν καὶ δόποσοδικῶν γραμμάτων μέγιστον ἔνθεν, καὶ
ἐπὶ τῆς ἐκείνου πῶς πίσι ἀφ' ἧς ἐσημαίωθη καὶ αὐτὸς,
ἡ τῆς Πιόματι τῆς ἀγίας ἐνδύει τὰς πίσεις, τῆς Εὐ-
χαριστίας τρέφει, τῆς μαρτυρίας πρὸς τὰ ὅμοια παρ-
τρέψαι, καὶ ἕτως ἔδωκε τῶν ἀλαμβαίει τὸν αὐθιγόν
μῶν ταύτῃ τῇ θείᾳ καὶ παναληθείᾳ τῇ Διὰ τῆς
βιβλίου περὶ τῶν ἀγαθῶν κεφαλῶν τεταρτῶ κατὰ
Μαρκίαν, καὶ τὰ ὅμοια βιβλίῳ τεταρτῶ κατὰ
Μαρκίαν, κεφαλῶν πέμπτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ΄.

Ὅτι κατὰ Κυπριανὸν καὶ Πακινανὸν τὸν Βερκιλονίαν ἡ ἐν τόπῳ Διὰ τῆς
κατὰ τῶν Σχισματικῶν, ὡς καὶ ἡ τῆς Ρώμης κατὰ Νανάτε καὶ κατ' ἄλλων ἄλλῃ.

Ἐπὶ ἴδον πῶς Διὰ τῆς τῶν Ἐπισκόπων τῶν ὁρ-
θοδόξων ἐν τῇ τόπῳ κατὰ τῶν σχισματικῶν, οἷε
πῶς χάριν τῶν ἐτέρων ἀρπάζοντες, ἐγείρουν
Θυσιαστήριον κατὰ Θυσιαστήριον, ὅποιοι ἦσαν ποτὲ
ἐν Ρώμῃ Νοβατιανὸς ὁ πρῶτος τῆς τῶν καθαρῶν Αἰρέ-
σεως Ἐπίσκοπος, καὶ οἱ Διὰ τῆς αὐτῆς, καὶ Βί-
τωρ ὁ Γερβασίου τῆς τῶν Δονατιστῶν Αἰρέσεως πρῶ-
τος, καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς πόλεως Ἐπίσκοπος, καὶ
ἕτως ὡς τῶν ὑπερακρίτων τῶν ἐρημίων Αἰρέσεων
ἐγένοντο καὶ ἐν ἐτέροις ἱστοῖς πόλεσιν, ὅθεν ὁ Κυ-
πριανὸς περὶ τῆς Νοβατιανῆς καὶ τῶν Διὰ τῆς αὐτῆς
φησὶν, οὗτοι εἰσὶν, οἷε τῶν αὐθιγῶν τισιν
αὐτῶν τινὲς θείας Διὰ τῆς αὐτῆς περιέστανται, οἷε
καὶ αὐτὰς περιέστανται αὐτῶν τινὲς χειρουργίας νό-
μου ὁμοιογενῶν, οἷε μὲν μὲν δὲ διδόντῃ πῶς
Ἐπισκοπὴν πῶς τῆς Ἐπισκόπου ὀνομα ἐκαστοῖς ὑπε-
σώρυσεν. παρήκοος δὲ ὅς, ἡ δὲ ἀσβεστῆς, ἀδελ-
φὸς ἐχθρὸς, καταφρονήσας Ἐπισκόπων, καταλιπὼν
Θεῶν ἱερῶν, δόποτολμᾷ ἑτέρων Θυσιαστήριον ἀνι-

σταῖν. ταῦτα βιβλίῳ περὶ αἰότητος ἐκκλησιαστικῆς.
καὶ ὑπεσολῇ ποιητικῆς δούτερος, ἡ βιβλίῳ τε-
ταρτῶ ὑπεσολῇ δούτερος πρὸς Ἀντωνιανὸν φησὶ,
καὶ πῶς μὴ δόξης σὺ Ἐπίσκοπος μοιχὸς καὶ
ζούτος, οἷε τὸν ἀληθινὸν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ ὡς δὲ δικαῖος Ἐπισκόπων χειρουργηθεῖται ἀ-
ποβαλὼν, ἐτέρως ψεύδομαι ἐπισκόπου ἐν τῇ τόπῳ
αὐτῆς χειρουργῶν ἀπαυθαλασίῃ; πρὸς περὶ γὰρ
κατὰ πάσας τὰς Ἐπαρχίας, καὶ τὰς τῶν Χριστι-
ανῶν πόλεις κεχειροτόνηται Ἐπίσκοποι τῇ ἡλικίᾳ
περὶ βηκότες, τῇ πίστι ἀκέραιοι, ταῖς θλίψεσι
δόκιμοι, τοῖς διωγμοῖς καρτετικοί. τίς ἐπ' αὐτῶν τῆ-
των ἄλλῃ; τίς ἐτέρως θήσεται; περὶ τῆς τῆς Νο-
βατιανῆς γράφει ὁ Πακινανὸς Ἐπίσκοπος Βερκιλο-
νίας ὑπεσολῇ τρίτῃ πρὸς Σιμωνιανὸν, τόμῳ τρι-
τῷ Βιβλιοθήκης τῶν πατέρων, καθημέριον τῆς Ἐπι-
σκόπου ἐν Ρώμῃ, κατὰ τῆς διηγήσεως τῆς ἱερωσύνης αὐτῆς
ἐτέρως Ἐπισκόπου ὀνομα ἐκαστοῦ περιέστανται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Ὅτι κατὰ Ὀπιδανὸν Μιλεβιτῶν, Εὐσεβίου, Θεοδώρου, Νικηφόρου Κωνσταντινῆς πόλεως, Νικηφόρου Κωνσταντινῆς πόλεως,
καὶ τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον, ἀναγκαστοτάτη καὶ ἐπωφελεστάτη ἡ ἐν τόπῳ Διὰ τῆς.

Ὀπιδανός

Ο ἡγῶν ὁ Μιλεριτῶν κατὰ Δονατιστῶν, με-
τὰ τὸ ἀπαριθμῆσαι τὰς Ἐπισκόπους Ῥώμης ὑπὸ
Πέτρῳ τῷ Ἀποστόλῳ ἕως Δαμάσκου, λέγει περὶ τῆς
Δαμάσκου, Ἡμέτεροί εἰσι ὁπαδοί, μεθ' ἧς ἡ σύμπα-
σα ἐν μιᾷ ὁμοφρονίᾳ ἐμολογίᾳ ὁμοφρονεῖ. αἱ δὲ ἡ-
μέτεραι καθέδραι τῶν ἁγίων πληρεῖσιν Ἐκκλησίαν,
αὐτῶν αἰδρωμένων ἐν Ῥώμῃ παρ' ἡμῖν, καὶ ἄλλα χεῖ-
ρα ἐν ἀφρόνοις τόποις. τὰς δὲ ὑμετέρας καθέδρας
πᾶς θήσωμεν; ποῖον ἔχετε μέγας αἰεχθροὺς ἐν Ῥώμῃ,
10 ἢ καὶ ἄλλα χεῖρα; εἰλεχθὲν ἐστὶ τῆς ὑμετέρας βλασφη-
μίας, ὃ ἀρῆλθον ἐκ ὑπο τῆς ῥίζης τῆς ἀληθείας,
ἀλλ' ὑπο τῆς τῆ ψεύδους. τίς ἐμακρόβριον ἐρωτη-
θῇ, πᾶς κἀπταται; διώκεται τὰ χαρὰ ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ κα-
θίδρῳ τῷ Πέτρῳ; τὸν Μακρόβριον εἶπον, καὶ γὰρ Βικ-
15 τὼρ ὁ Γερμανικός ἐστὶ τῶν ὑμετέρων πρὸς ὀλίγους
τινας ἐν Ἀφρικῇ πεπλανημένους ἐπέφθη, καὶ ἦν ἐκεῖ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ πατρὸς, ὁ Στρατιώτης αὐτοῦ Ἡγεμόν, ὁ
μαθητὴς αὐτοῦ Διδασκάλος, τὸ ἀκόλουθον χωρὶς
τῆς μέσης πρεσβυτείας, ὁ ἐργάτης αὐτοῦ οἶκος, ὁ ἐξέ-
20 νον αὐτοῦ ἑνοδοχέας, ὁ ποιμὴν χωρὶς ποιμνῆς, ὁ
ἐπίσκοπος χωρὶς λαοῦ, καὶ γὰρ ἐκ ἐκλογόντες ποι-

μὴν καὶ λαὸν ὀνομάσαι ἐκείνους τὰς ὀλίγους, αἵτινες
μεταξὺ, καὶ ἐπέκεινα ὑμῶν ἐκ εἶχον τόπον ὅπου συ-
νασέλωσιν, ὅθεν καὶ ἀπὸ λαοῦ ἡ ἐξω τῆς πόλεως
ὑποβάθεις καὶ σκοτεινὸν μόλις ἐκτίσαντο πρεσβυτε-
ριον τῷ αὐτῷ συνεδρίᾳ ἀρμόδιοι, ὅθεν καὶ Σπηλαιώται
ὠνομάσθησαν. ἄρα ἐπεδὴ Κλαυδιανὸς τῷ Λακκιανῷ, Λα-
κκιανὸς τῷ Μακρόβριῳ, Μακρόβριος τῷ Ἐγκολπίῳ, Ἐγ-
κολπίος τῷ Βονιφατίῳ, Βονιφάτιος τῷ Βίκτωρι, δε-
κα λέγειν Διάδοχος σε εἰμί. ἐρωτήσωμεν δὲ τῷ Βί-
κτωρι πᾶς ἐκείσε, καὶ δεξάτω τὸν αὐτῷ. ὁ δὲ διώ-
κεται καθέδραν ὁποσοικινῶς ὑπὸ δεῖξαι, εἰ μὴ ἄρα πῶς
τῶν λοιμῶν. βιβλίῳ δολτέρῳ κατὰ Παρμενίου.
ἔτις Εὐσέβιος, Σωκράτης, Σωζόμενος, Θεοδώρι-
τις, Νικηφόρος ὁ Κωνσταντινουπόλις, Νικηφόρος Κά-
λλιστος, καὶ ὁ ἄλλος Ἐπιφάνιος τὰς κατὰ τὸν τόπον
Διαδοχὰς τῶν πατριαρχικῶν θρόνων, καὶ τινῶν ἐτέ-
ρων ὑπομελῶς ἐκτίθενται, ἀλλὰ δὲ καὶ ἑτεροί πα-
τέρες, καὶ βίβλιν τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἀρχαίων
πατέρων περὶ ταύτης τῆς κατὰ τόπον Διαδοχῆς
Διευκρινέωσιν, ἐξ ὧν δῆλον ἀναγκαιοτάτην εἶναι
καὶ ἐπιφανεστάτην πῶς ἐν τῷ τόπῳ διαδοχῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

25 Ὅτι ἡ ἐν τόπῳ ἀναγκαστικὴ Διαδοχὴ ἐπερὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν καθολικῶν καὶ πρώτων
Πατριαρχικῶν λέγεται, ὡς μηδέποτε ὑπῆκουσεν πατὴρ ἀμαρτησασὼν ὡς δέκνυται, καὶ τοὶ ἐδέχοντο τῆς
τύτῳ ἐκκλῖναι τῆς ὁμοσεβείας, ὡς ἡ Ῥώμη Ἐκκλησία, ἥτις ἐδὲ ὠφελεῖται ἐκ τῶν τόπων καὶ τῶν οἰκοδομιῶν
καὶ τῶν ἄλλων κατὰ ἱλάριον, καὶ κατὰ τὸν Χρυσόστομον καὶ ἱερώμενων ἐτείχεσι καὶ λίθοις, ἀλλὰ ἀληθείας
θευμάτων σωίσταται ἡ Ἐκκλησία.

30

Λέγει δὲ ἀναγκαστικὴ τὴν διαδοχὴν ἐν τόπῳ ἐπερὶ
πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, καθὼς βλέπομεν ἐν
πολλοῖς τόποις ὅσα ποτὲ ἡ ὀρθοδοξία ἦν, καὶ
ἐξέλιπε θιόλη, ἀλλὰ περὶ τῶν καθολικῶν καὶ πρώ-
35 τῶν θρόνων τῶν καὶ πατριαρχικῶν λεγομένων, αἵ-
τινες πάντες ὑπῆσαν αὐτὸ ἕως ἡμετέρου ποτε, ἔτι δυνα-
τὸν ἀμαρτῆσαι, ὄντων γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλε-
ξανδρείᾳ, καὶ Ἀντιοχείᾳ Ἀρεαίων Πατριαρχῶν,
ἦσαν ὀρθόδοξοι ὁ Ῥώμης καὶ ὁ Ἱεροσολύμων. Ἀρεα-
40 νίσαντος τῷ Ῥώμης λιβερίῳ, ἦν ὁ Ἱεροσολύμων
ὀρθόδοξος. καὶ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀρεαῖοι τότε Πα-
τριαρχαὶ ὡς Κωνσταντινουπόλιν, ἐκ ἦσαν
Διάδοχοι, ἔζη γὰρ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ γνήσιος
Διάδοχος. Ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ λησληκῇ παρετρέπησαν
45 τινὲς Πατριαρχαί, ὁ Ῥώμης ὁμοῦ ἦν ὀρθόδοξος.
Ἐν τῇ πέμπτῃ συνόδῳ παρετρέπη μόνος ὁ Ῥώμης
Βιγίλιος. Ἀναφύσεως τῆς Αἰρέσεως τῶν Μοινοθελη-
τῶν, ὁ Ῥώμης Ὀνώριος, ὁ Κωνσταντινουπόλις Σέργ-
γιος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριος ἦσαν Αἰρετικοί,
50 ἀλλ' ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Ἱεροσολύμων ἦσαν ὀρθόδοξοι.
Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἑκτῆς συνόδου μόνος ὁ Ἀντιοχείας
ἦν Αἰρετικός, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ὀρθόδοξοι. Ἐπὶ
τῆς ἑκτομῆς Ἀναστάσιος, Κωνσταντῖνος, Νι-
κήτας, Ἀντώνιος, Θεόδοτος, καὶ Ἰωάννης Κωνσταν-
τινουπόλις Πατριαρχαὶ ἦσαν Αἰρετικοί, τῶν δὲ

λοιπῶν θρόνων οἱ Πατριαρχαὶ ἦσαν ὀρθόδοξοι. ἀναγ-
νῶν ἐν τῷ τόπῳ ἡ Διαδοχὴ κατὰ τῶν τῶν τῶν
ποιν, ὁ μὲν ἐκ ἐνδέχεται τῶν τῶν θρόνων ἐκκλῖ-
νῶς τῆς ὁμοσεβείας, ὡς πέπονθεν ὁ τῆς παλαιᾶς
Ῥώμης, ὡς ἀπεσῶν εἰς μυρίας Αἰρέσεις, ὅθεν περὶ
τῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας λέ-
γεται ἐν τῇ Ἀποκαλύψει, κεφαλῶν δολτέρῳ, Ἐξ-
χομαῖοι παχὺ, καὶ κινήσω πῶς λυχνίαν σου ἐκ τῶ
πῶ αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃ. καὶ ἐπεδὴ πολλὰ
καὶ ὀρθόδοξοι ἡ Ῥώμη, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω ἐν
πολλοῖς, καὶ ἰδίως ἐν τῷ ὀγδὲ βιβλίῳ, καὶ ἐμε-
τερόντων, ἀφείθη τῇ σπριγμῇ. εἰ δὲ καὶ ἡ ἀπειλή
κοινή εἰσιν, ὑπὸ τῆς γὰρ, ὁ ἔχων ἕς, ἀκυσάτω
τὴν Πνεῦμα λέγει ταῖς Ἐκκλησίαις. ἀλλὰ νοη-
τεῖν τὸν λόγον ἐν τῷ τόπῳ ἐπιμῶν, καθότι οἱ λοι-
ποὶ πατριαρχικοὶ θρόνοι ἀποσπαστικῶς φυλάττει
πῶς ἐκκλησιαστικὴν ὡς ὁδοῖν, ἡ δὲ Ἐκκλησία Ῥώ-
μαίων καθάπαξ καὶ πῶς πῶς καὶ τὰ ἡ ἡ ἐν τῶν
καταλείπει παρέρειπον. ὡς εἶρηται καὶ ῥηθῆσεται, ὅ-
θεν ἐσβέθη ἡ λυχνία αὐτῆς, καὶ αἱ ὁ Γρετζιερὸς
λέγει, ὅτι τὰ μέλα γυνήσεσθαι ἐν τῷ κατὰ τῶ
Ἀντιοχείας εἰς πῶς Ῥώμην, ὁμοῦ ὡς ἀληθῶς μετὰ
τὸ χρίσμα ἐξέλιπον ἡ ὀρθοδοξία ὑπο τῆς Ῥώμης, καὶ
πολιτεύεται ἐν αὐτῇ ὁ ἀντιχριστιανισμὸς ἐκείθεν ἔξ-
μῶν, καὶ δεξιόμῶν. αἱ δὲ ὡς ἀποβάλλουσιν οἱ παπῆς
αὐτοῦ.

ἀνομῶντες, καὶ μὴ μετανοῶντες τὸν τόπον, ἥτοι
τὰς οἰκοδομὰς τῆς Ναῦ τῆς ἁγίας Πέτρης, καὶ τὰς αὐ-
λὰς αὐτῆς τὰς μεγάλας, καὶ τῆς Ῥώμης τὸ μέγε-
θος, καὶ τὰ τείχη, καὶ τὴν τετραπύργον τῆς Ῥώμης
μίτραν, καὶ κληρικὰς κοκκινεφόρους, βυζαντινοὺς
ὑπὸ τῆς τοιαύτης τόπῃ δέξαι τὴν ἀλήθειαν τῆς πί-
στεως ὡς ὑπὸ αὐτῆς ἀναγκαίως, ματαιοποιῶσιν. ὅτι
γὰρ ὑπὸ τῆς παροφάσεως ταύτης ἔδωκεν ὠφελεῖνται,
ὑποκρινέσθω ὁ ἱερεὺς βιβλίῳ κατὰ Αὐξεντίου
Ἀρσενίου, κατακρατῶν τῆς Ἐκκλησίας Μεθυστῶν,
Φησὶ γὰρ, Προσέχετε ὑπὸ τῆς Ἀντιχρίστου, κακῶς
γὰρ ἡ ἀγάπη τῶν τοίχων κυριεύει ὑμῶν, κακῶς τὴν
τῆς Ἐκκλησίας ὡς ταῖς σκέπαις καὶ ταῖς οἰκοδο-
μαῖς προσκυνοῦτε, κακῶς ὑπὸ αὐτῶν τῶν οἰκοδο-
μῶν τὸ τῆς εἰρήνης ὄνομα ἀφαιρῶντες, ἵσως ἀμφι-
βολόντες, ὅτι ἐν αὐτῇ μέλλει καθίσειν ὁ Ἀντίχριστος.
τὰ ὅσα, πεισύνετε μοι, αἰετημοί, αἰλίμναι, αἰ

Φυλακαὶ, αἰ ῥοπαὶ τῆς γῆς ἀποφάσεις ἔσονται. Δι-
τὴν τῆς Θεοῦ προσκυνοῦσιν, ἐν ταῖς γὰρ οἱ Προφῆται
ἢ ἀναγγέλλοντες, ἢ καταβυθίζοντες τῇ θείᾳ Πιότητι
προφητεύουσιν. Φύγετε ὑπὸ τῆς Αὐξεντίας τῆς ἀγγέ-
λες τῆς Σαπφίας, τῆς ἑχθρῆς τῆς Χρυσῆς. καὶ Χρυσό-
σομος Ὁμιλίας τριακοσῆς εἰς τὸν Ἰωάννην, κεφαλὴν
τετάρτῳ Φησὶ, Τόπῃ μὲν εἶκον ἔδωκεν δὲ λοιπὸν
φιλονεικῶν. Καὶ, τίνες εἰσὶν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνη-
ταί, οἱ μὴτε τόπῃ περικλαινόντες τὴν λατρίαν, καὶ
Θεὸν ἐν Πιότητι θεραπεύοντες; ἢ γὰρ τῆς ἐκείνου
ἀλθείας σωίσεται ἡ Ἐκκλησία, ἀλλ' ἀληθείᾳ δογ-
μάτων. τὸ αὐτὸ διδάσκει ὁ ἱερώτατος ἐν τῇ ἐρμη-
νείᾳ τῆς ἐκείνου τριακοσῆς τρίτης ψαλμῆς, ὅπως φη-
σιν, Ἡ Ἐκκλησία ἐκ τῶν τοίχων, ἀλλ' ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ ἐστὶ τῶν δογμάτων. τὸ αὐτὸ διδάσκει καὶ περὶ
τῶν λοιπῶν ἐγκρίτων πατέρων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

30

Περὶ τῆς εἰς τὸ ἐπάγγελμα Διαδοχῆς. ἥτις ἐδίδεκεν ἑαυτῇ λαμβάνει, ἀλλ' ὁ καλὸς μὲν Θεός.

Τῆς ποιμαστικῆς ἐπαγγελίας, ἥτοι τῆς νομίμης
χειροτονίας τῶν ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων τὴν ἀνάγ-
κην πάντες γνώσκουσιν, ὅτε διωκταί τις ἀρετῆς
τὴν ἀνάγκην τῆς νομίμης κλήσεως εἰς τὸ ποιμαστικὸν
ἐπάγγελμα, ἔδιδεκεν ὁμοῦ ἑαυτῇ λαμβάνει ταύτην τὴν

τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλὸς μὲν Θεός, ὡς Μωϋσῆς καὶ
Ἀαρὼν. Ποιμὴν δέ ἐστιν ὁ εἰσερχόμενος Διὰ τῆς θύ-
ρας, ὁ δὲ ἀλλοχόρου, ἥτοι ὁ καλὸς καὶ ὁ κακός
χόρος, καὶ προσάπτει ἑαυτῇ ὅπως ἐκ ἑξέως,
κλήσεως ἐστὶ καὶ ληψῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

30

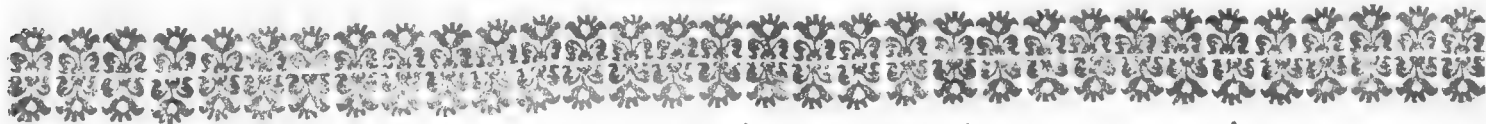
Ὅτι διττὴ ἡ κλήσις, ἡ μὲν ἀδιαδοχῆς, οἷα ἦν ἡ τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἡ δὲ Διαδοχῆς, ὅπως
ἦν καὶ ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ τῶν ὁποσολικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν καθ' ἑξῆς Ἐπισκόπων, ἡ ὡς ἀρχαῖα καὶ ἡ
ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία, ὡς χρισματικὴ ὑπεβίβληται.

Ἡ δὲ κλήσις, ἡ μὲν ἐστὶν ἀδιαδοχῆς, οἷα ἦν τῶν
Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ἡ δὲ ἐστὶν Διαδοχῆς,
ὅπως ἦν καὶ ἐστὶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ, οἱ Ἀποστο-
λικοὶ Διαδοχῆς μετὰ τῆς Ἀποστόλης ἀρχιερατεύσαντες,
τετέστι οἱ ὁποσολικοὶ ἄνδρες, καὶ καθ' ἑξῆς οἱ τῆς
καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκοποι, οἵτινες πάντες
διεδέχθησαν τῆς Ἀποστόλης οἱ τὴν ποιμαστικὴν ἐπαγ-
γέλιματι ἐξέσταν ἄχρι τῆς σήμερον, ἐκ ἀδιορίστου
μῆτος ὡς οἱ Ἀπόστολοι, ἀλλ' ἐν τόποις διωρισμένοι.
ταύτην λέγουσιν ὅτι ἐστὶν ἀναγκαία εἶκον τῆς συ-
στάσεως καὶ τῆς φυλακῆς τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς
γὰρ τῆς μυστηρίου τῆς Ἐπισκοπῆς ὅτε Ἐκκλησία ἐστὶν,
ὅτε Ἐκκλησία φυλάσσεται. Διατίθεται δ' αὐτῇ
Διὰ τῶν νομίμων χειροτονούντων Ἐπισκόπων ὁ Χρυσός,
ὅς ἐστι δέσπης τῆς τάξεως καὶ τῆς εἰρήνης, ὅτε συγ-
χύσις καὶ ἀκαταστασία, ὅθεν καὶ ἐν τῇ οἰκῇ αὐτῇ
πάντα πρεπόντως καὶ κατὰ τάξιν γίνονται ἐπηγ-
γάτο. κερδάνουσι δὲ ὑπὸ αὐτῇ οἱ παπισταὶ
ὑπὸ τῆς μάχης ἥτις κινῶσι περὶ τῆς κλήσεως ἐκείνης,
ὡς τῇ Διαδοχῇ τῇ παρελθούτι χειρὶ ἢ ἡ ἀληθῆς

διαδοχῇ καὶ ὁρθοδόξῃ εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ γὰρ ἐν-
τὸν Θεὸν ὑποφύεται κατάλυσις ἰσχυρῆς τῆς ἐπαγγελ-
ματικῆς καὶ τῆς ἀρετῆς τῶν Πατέρων τῆς Ῥώμης,
διδάσκει γὰρ, ὡς εἴρηται, ὅτι τὴν γενεάν καὶ
τὴν κοινὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων πατέρων, περὶ
δὲ τῶν τοιαύτων λέγει πρὸς Γαλάτας ὁ Παῦλος, Ἐὰν
καὶ Ἀγγέλῳ ἐξ οὐρανόθεν ἀγγελίζηται ὑμῖν παρ' οὗ
παρελάβετε, ἀνάθεμα. καὶ Ἰωάννης ὑποσολῇ δό-
τέρᾳ, ἐδαφίᾳ ἐβδόμῃ, Πολλοὶ πλάστοι ἐσθλὸν εἰς
τὸν κόσμον. καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ Εὐαγγελίᾳ, τῶν προ-
βῆται τῆς Χρυσῆς ἰδιότητος τῆς Φωτὸς τῆς Χρυσῆς ἀκτίνος,
καὶ αὐτῇ ἀκολουθεῖν, ἀποτελεῖ δὲ ὅτι μὴ ἀκολουθήσω-
σιν, ἀλλὰ φύζονται ἀπ' αὐτῆς. ὅθεν καὶ Διὰ γενο-
μάτων τῶν προεσώτων, καὶ Διὰ σωόντων ἡ καθολι-
κὴ Ἐκκλησία χρισματικῶς καὶ ὑπεβίβληται εἰς τὴν
ῥωμαϊκὴν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ ὁγδόῳ καὶ
ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ μέρῃ τῆς βιβλίου, καὶ
ἐν ἄλλοις, καὶ ἐν οἷς ἑπομένῳ πρὸς τὴν ὑποσολὴν τῆς
Πάπας Νικολάου, καὶ προσέτι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τρίτης μερῆς.

οἱ ἄγιοι καὶ αἱ καὶ κοινὴ καὶ σωθεὶς. ὅθεν ὁ Ἐπίσκοπος
οὐ πάλιν φασί, καὶ ὅρα γὰρ ἐτέθησαν ἡμῖν,
καὶ θεμέλιοι, καὶ οἰκοδομὴ πίστεως, καὶ ἀποδόλων
καὶ ἡρώδης, καὶ ἡρώδης αἱ, καὶ διδασκαλίας διδασ-
καλίας, καὶ πανταχόθεν ἡ ἀλήθεια ἐσφάλισται, ὅ
καὶ μηδὲς ἀπατάτω κοίτης μύθους. ταῦτα Αἰρε-
σις πωτητικὴ πέμπτῃ. ἐπεὶ δὲ ἔν ὁ Πάπας τῆς
Ῥώμης προσέθηκε, καὶ ἀφῆκε πολλὰ, καὶ ὁ-
σημέρι προσέθηκεν ἐν τῇ τῆς Ἐκκλησίας διδασκα-
λίᾳ, ὅς ὡφελεῖ αὐτὸν ἡ Ῥώμη, καὶ ἡ ἐπαγγελία, ἡ
μάστιξ ὅτι τῷ Ἀποστόλῳ τῆς ἐπαγγελίας ἔχει,
ἐπεὶ δὲ ὅς ἐκλέγαντο αὐτὸν οἱ Ἐπίσκοποι κατὰ τὸ
ἑρμῆον πάτριον καὶ κοινὸν ἔθος, ἀλλ' οἱ Καρ-
δινάλοι, καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἐν τῇ Πρεσβυτέρῳ, ἀ-
λλὰ Διάκονοι καὶ Διάκονοι ὄντες, καὶ τὸ δὴ χά-
ρις, ὅς καὶ ῥαδιέρως καὶ σιωπηλῶς ἐκλέγαντο
αὐτὸν ὡς ῥηθῆσεται. εἴτα εἰ κατὰ καιρὸς, ὅν τρε-
πον εἴρηται αὐτῶν, ὅν τῃς λοιπῆς Πατριαρχι-
κῆς ἑξῆς γεγόναι Πατριάρχαι Αἰρετικοί, ἀλλ'
ἐπὶ πάντες, καὶ οἱ πλείους τῶν ὑποκαμένων αὐτοῖς Μη-
τροπολιτῶν καὶ λοιπῶν Ἐπισκόπων ἦσαν ὁρθόδο-
ξοι, οἱ δὲ τῇ Ῥώμῃ ὑποκαμένοι καθάπαξ χισμα-
τοαιρετικοὶ γεγόνασιν, ὅθεν καὶ καθάπαξ ἐσβέθη
ἡ λυχνία τῆς ἐν τῇ παλαιᾷ Ῥώμῃ καθέδρας.

25

Δόγμα καθολικωτέρῳ περὶ τῆς ἱερωσύνης καὶ μοναρχίας τοῦ Παύλου, ὃ τὸ ἐκτενέστερον εἰς ὅσῳ τιμῇ ὁ ταῦτα συμπτέμενον). 30

βιβλίῳ τεταρτῷ κεφάλαιον πέμπτον, καὶ μέρες
τρίτῃ κεφάλαιον ἔχατον, καὶ μέγιστα ὅλον τὸ πα-
ρὸν βιβλίον. Ἐκπὺν εἰς ἐξουσία τῆ σωτη-
ρίας νόμους περὶ πάντων μέσων, ἡ ὡς αὐτοῖ φασι δια- 35
φύσεων πραγμάτων, οἵτινες νόμοι ἰσχύουσι δεσμεῖν
πάντα σωσθήσιν, καὶ ἔξω καταφρονήσεως καὶ σκα-
θάλης ποιῶν, τεπέσι τὸ πνευματικόν ὡς τῆ Πάπας
ποιητέον ἐκ ἐκκλησιᾶς καὶ κατὰ τῆς σωσθεσίων ἐστιν,
ἀλλὰ τὸτο ὑποβιβλῆται ἀνωτέρω μέρες τριῶν κεφα- 40
λαίων δότῃ. Ἐξδομὸν ἐπὶ ἡ ἐξουσία τῆ συγχωρεῖν
μετὰ ἐκκλησίας νόμους, ἀφορισμούς, ἀναθεματισμούς,
ἁμαρτήματα, ἀλλὰ τὸτο καταβιβλῆται ἀνωτέρω, τὸ
μὴ, ὅτι ἡ ἀρχιερατικὴ ἐξουσία ἀκατονική ἐστι, τὸ
θεῖ, ὅτι ἡ σωσθὲς ἐπὶ τῆ Πάπας, ὡς καὶ παντὸς 45
ἐπισκόπου. ὁ γινώσκουσιν, ὅτι ὁ Πάπας ὑπὸ ἑδνός
ἀνθρώπου, ἡ σωσθὲς ἐπὶ γῆς κληθῆναι δυνάται.
ταῦτα μὴ τὸ πνεύμα ἰσχυρῶς ἀνῆρηται ἀνωτέρω,
ῥητέον ὅμως ἐν ταῦθα διεξοδικώτερον περὶ μόνων
τῆ πρώτης, ἔστιν ἐκ καταστροφῆς, ἡτοι τῆς πε- 50
πλασμένης μοναρχίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐπισκοπῆς,
καὶ πάντα τὰ λοιπὰ πνεύματα καὶ ὑπὸ τῆ τόπῃ τῆ
καθαρῶνται ματαιωθῆσονται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι ἡδὲ αὐθρόπων καθολικὸς Ἐπίσκοπος παντὶ τῷ κόσμῳ, δέκνυται .

5 **Ε**ἰ καὶ παντὶ τῷ δικαίως κρίνεται αὕτη ἡ μυθώ-
δης μοναρχία φανερώς ἐκπομπύεται ἐξ ὧν ἔ-
ρηται ἀνωτέρω, ὅμως ὅλγ' ἅπτα εἶπεν καὶ οὐταῦ-
θα, ἡ ἔστιν ἀνωφελες, ἀλλὰ μάλιστα ἀναγκαῖον,
κηρύσσεται γὰρ ἡ ἀλήθεια τηλαυγέστερον . ὅτι μὲν

ἡ ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης ἡ ἔστι μοναρχικὸς Ποιμὼν
καὶ καθολικὸς Ἐπίσκοπος παντὶ τῷ κόσμῳ,
συμπεραίνεται ἐκ τούτων τῶ ἀκολουθεῖται ὁ ἡγερέ-
ματος, ἦτοι τῷ, ἡδὲ τῷ αὐθρόπων ἐπὶ καθολικὸς
Ἐπίσκοπος παντὶ τῷ κόσμῳ .

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

ὅτι ἐκ τῆς οὐταῦθα συλλογισμῶ συμπεραίνεται μὴ πρέπειν τῷ Πάπᾳ Ῥώμης μοναρχικὸν εἶναι Ποιμὼν καὶ
καθολικὸν Ἐπίσκοπον παντὶ τῷ κόσμῳ .

15

Τὸ ἡδὲ τῷ αὐθρόπων μετὰ τῆς καθολικῆς χρέως
πρέπον, ἥτε τῷ Πάπᾳ τῆς Ῥώμης πρέπει, ἢ ἄλλως
τῷ αὐτῇ ὁμοίως . Τὸ πρέπον τῷ Πάπᾳ τῆς Ῥώμης,
τὸτο καὶ ἑτέρω τινὶ τῶν αὐθρόπων πρέπει μετὰ
20 τῆς καθολικῆς χρέως . ἀλλὰ μὲν τὸ εἶναι μοναρχ-
ικὸν Ποιμὼν καὶ καθολικὸν Ἐπίσκοπον παντὶ τῷ
κόσμῳ, ἡδὲ τῷ αὐθρόπων μετὰ τῆς καθολικῆς
χρέως πρέπει, ὅρα τὸ εἶναι μοναρχικὸν Ποιμὼν
καὶ καθολικὸν Ἐπίσκοπον παντὶ τῷ κόσμῳ τῷ
25 Πάπᾳ τῆς Ῥώμης ἡ πρέπει . λέγουμεν δὲ μετὰ τῆς
καθολικῆς χρέως, διότι εἰ καὶ ἡδὲ ποτε ὡς
τῷ σωτήρι μοιάρχῃς εἶναι, ἢ καὶ καθολικὸς καὶ
μοναρχικὸς Ποιμὼν παντὶ τῷ κόσμῳ, ἢ καὶ τῆς αὐτῆς
πᾶσαν τῷ οὐκ ἐκείνῳ καθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς
30 κατέστη, θετέον ὅμως ἐπὶ πάντας, καὶ ἐκάς τῶν

ἀποστόλων Ποιμὼν καθολικὸς εἶναι τῆς Ἐκκλησίας,
οἷς ἔρηται, Πορεύσασθε εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κη-
ρύξατε, καὶ μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, εἰ καὶ
ἡδὲ τῶν ἔχόντων ταύτην τῷ ἐξουσίᾳ ἐρέσθαι αὐτο-
νομικῶς καθολικὸς Ἐπίσκοπος, ὡς διδάσκει ὁ Διά-
λογος βιβλίῳ τεταρτῷ τῶν Ἐπιστολῶν αὐτῆς, κε-
φαλαίῳ ὀγδοηκοστῷ δευτέρῳ, ἦτοι ὁ ἡγερέτης τριτα-
κοστῇ ὀγδόῃ . ἡ μὲν ὡς πρῶτασι ἀρεθῇ εἶναι ἐδωί-
ται ὡς τῶν ὁμολογούντων τῷ Πάπᾳ εἶναι αὐθρο-
πον θνητόν . τῷ ἐλάττω καθολικῆς οἱ παπ-
σαι μετὰ ἐνστάσεως ἐν ἐκείνῳ μόνῳ περὶ ἡ ζήτησις
τετέστιν ἐν τῷ ἡγερέτῃ τῆς Ῥώμης, ὃν φασὶν εἶναι
μοναρχικὸν Ποιμὼν, καὶ καθολικὸν Ἐπίσκοπον παν-
τὶ τῷ κόσμῳ . ὅμως βεβαιωθῆσιν ὅτι ἡμετέρας μὲν
35 πρῶτασι τῇ ἐλάττω, εἴχεται καὶ ὡς αὐτῶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Δεῖξαι τῆς ἐλάττω τῷ ἀνωτέρῳ συλλογισμῷ, ὅτι τῷ βαθμῷ τῆς ὁμοιοκείας, ἢ οἱ παπσαι καθολικῶν .

35

Η Ἐπισκοπὴ ἐστὶν ἄκριτος βαθμὸς τιμῆς ἐκκλησια-
στικῆς, καὶ τῇ ἐπισκοπικῇ ἐξουσίᾳ κατὰ τὰ
30 καὶ διοίκησιν πάντες οἱ Ἐπίσκοποι ἀλλήλοις εἰσὶν
ἴσοι, ὅρα ἡδὲ τῷ λοιπῶν ταύτῃ τῇ ὑπερῷ ὑπέρ-

τερός ἐστιν, ὡς εἶναι αὐτὸν μοιάρχῃ ἀπάσης τῆς
Ἐκκλησίας, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ καθολικὸν Ἐπί-
σκοπον . ἡ δὲ τῆς μέρους ἀλήθεια κατὰ πλάτος
ἐδέχθη κεφαλαιῶ ἐβδόμῳ τῷ παρόντι μέρει .

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Δευτέρῳ δεῖξαι τῆς αὐτῆς ἐλάττω τῷ τῷ κυριανῷ ὁμοιοκείας ἀπὸς Ἀντωνιανὸν καὶ τῆς Πάπας Κορ-
νηλίον καὶ Στέφανον, ὅτι ἡδὲ εἰς Ἐπίσκοπος μοναρχῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ Ποιμὼν μίας ποιμένης .

45

Οὗτος τῆς Ἐκκλησίας ὡς χεῖρ εἰς ἅπαντας τὸν
κόσμον ὡς ποῖος μέρει διηρημένης, ὁμοίως καὶ
τῆς Ἐπισκοπῆς μίας ποῖος Ἐπισκόπων ὁμοφρονῶν
ἀριθμότητι μεμερισμένη, ὡς φησὶν ὁ κυριανὸς ὁμο-
50 ὁμοῦ ποσηκοστῇ δευτέρῳ ἀπὸς Ἀντωνιανὸν, οὐδὲν
εἰς Ἐπίσκοπος ἐπὶ μοναρχῆς ἀπάσης τῆς Ἐκκλη-
σίας . Ἡ Ἐπισκοπὴ μία ἐστὶν, ἥτε τὸ μέρος παρ' ἐκεί-
νης κρατῆται φησὶν ὁ αὐτὸς κυριανὸς βιβλίῳ πε-
ρὶ ἐκείνης Ἐκκλησίας, τετέστιν ἐκείνῳ Ποιμὼν μέρος τὴν
τῆς ποιμένης παρεδέθη τῷ κυριανῷ αὐτῷ, ὡς δὲ οἱ

ἡ λόγον περὶ τούτων τῷ κυριανῷ τῆς ἐργασίας αὐτῆς, ὡς
ἐκτίθησιν αὐτὸς ὁ κυριανὸς ὁμοῦ ποσηκοστῇ
πέμπτῃ, ἦτοι βιβλίῳ πρώτῳ ὁμοῦ ποσηκοστῇ
κορνήλιον . καὶ ἀλλὰ ὁ αὐτὸς κατέστη τὸν Στέφα-
νον Ῥώμης ἐπὶ τῇ γράψαι τοῖς ἐκ Γαλτίας Ἐπισκόποις,
εἶνα ἐξώσωσιν ἐκ τῆς τάξεως τὸν Ἐπίσκοπον μαρτι-
νιανὸν τὸν ἀρεθῆσαν, τὸν ἀνέλεον τῷ κορνήλι-
ῳ, ἡ καὶ αὐτὸς μὴ μὲν ποιῆσαι τῆς μοναρχικῆς
ἐξουσίας τῷ τῆς Ῥώμης Ἐπισκόπῳ, εἰ αὐτῷ ἐχέτω-
σκον, ἥτε ἐκ τῶ ἀδελφικῇ ἐπαγγελίας τῷ Ἐπί-
σκοπῳ .

σκοπῶν πᾶσαν τὴν δυνάμει τῆς αὐτῆς καθεσίας ἀπε-
γραψατο αὐτῷ, λέγων, Διὰ τὸ τοιοῦτον γὰρ ἀδελφὲ πε-
ραπόθητε πολυπληθὲς ἐστὶ τὸ σῶμα τῶν ἱερουργῶν καὶ
θεσμῶν τῆς οἰκίας καὶ τῆς ὁμοφροσύνης συνοδείας
ἐν ᾧ, ὥστε εἴτε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας συνοδείας ἄρε-
ται ποιῆσαι καὶ πάλιν τὰ χεῖρ' ποιήσῃ Διασωτράζου
τλημήσοι, βοηθήτωσαν οἱ λοιποὶ, καὶ ὡς ἐπωφελῆς
Παιμῶν καὶ ἐλεήμονες τὰ πρόβατα τὰ Θεοῦ εἰς τὴν ποι-
μηνὴν συναγαγέτωσαν, καὶ γὰρ εἰ ποδοῖ ἐσὼν Παιμέ-
νες, μίαν ὁμῶς ποιμνὴν ποιμαίνοντες, καὶ πάντα τὰ
πρόβατα ἃ ὡς τῇ αἵματι αὐτῆς ὁ Κύριος ἐξητήσατο,
καὶ θάλπει, καὶ ἄγει ὁ Φείλων, ὥστε ὑποφέρειν
τὰς δεσμάδας, καὶ πολυμερῆς ἀδελφὸς ἡμῶν σκλη-

ρως καταφρονεῖσθαι, καὶ ὑπερφανῶς τινῶν ὑπερ-
 ψία καταπατῆσθαι, κυριανὸς Ἐπιστολῇ ἐξηκοστῇ
 ἐβδόμῃ, ἥτοι βιβλίῳ τρίτῳ Ἐπιστολῇ δεκάτῃ τρί-
 τῃ πρὸς Στέφανον Ῥώμης, ὅπου τὰς ἀδελφὰς εἰς
 τὴν τῆς Μαρτυριανῆς σκληρῶς καταφρονεῖσθαι βοᾷ, ὅ-
 τες μετανοήσας ἀπὸ τῆς ἀπειθείας, ὡς αὐτὸς ἐκεῖ ἐλάττωσι.
 σημείωσαι δὲ καὶ ἐκεῖ τὰ ῥήματα, ἃ γὰρ οἱ οὐ
 τῆς ἡμετέρας συνοδείας Δίρεσιν ποιήσω, καὶ τὰ
 ἐξῆς, οἷς φαίνεται μηδεὶς Ἐπίσκοπον, μήτε αὐτὸν
 τὸν Ῥώμης ἐξαρεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλέγχου, ἀπ' αὐ-
 τῆς Δίρεσεως καὶ Σχίσματος. ὧσαυτὰ καὶ ἐπὶ
 τῶν γυναικῶν ὑποδείξει.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.

15.

Απόδειξις ἐστὶν συνλογικὴ καὶ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας καὶ τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς καὶ ὑποτάξεως καὶ ὑποτακτικῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπας.

Ὅτι τισὶν ὑποκείμενῳ, ὅτε ἔσται μοναρχικῶς πᾶσι
 περιεστέλλεται. ἡ λαμπρὴ παρ' ἐπίσκοπον, καὶ αὐ-
 τὸς ὁ Ῥώμης ἔστι τισὶν ὑποκείμενῳ, ἄρα ἔδῃς ἐπί-
 σκοπον, ἕτε ὁ Ῥώμης, ἕτε ἄλλῳ. τίς ἐστὶ μοναρχι-
 κῶς περιεστέλλεται τῶν ἄλλων. πῶς μέζονα καὶ τοὶ τῆ
 ἐκείνης φωτὶ φανεραὶ ἔσαν βεβαιαὶ ὁ Βελαρμύνῳ
 φάσκον, ἡγίσκενται τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ περιεστέλλε-
 νον πάντων, καὶ ὑποκείμεναι τισὶ, βιβλίῳ δὲ λέ-
 γει περὶ τῆ Πάπας, κεφαλαίῳ τοσαυτεσχημένῳ.
 ἡ ἐλάττων ἐστὶ τῆ Κυριακῆ ἐν τοῖς περιεστέλλεσι. μά-
 λιστα τῆτο φανερώς διδύσκει ἡ θεία γραφή, τὸ
 Πνεῦμα τῶν Προφητῶν Προφητῶν ὑποτάσσεται φά-

σκυσσά πρώτη πρὸς Κορινθίους κεφαλαίῳ δωδεκάτῳ,
 διὸ ὁρθῶς ἰσίδωρτος ὁ Πηλεσιώτης βιβλίῳ τρίτῳ, ὅτι· 20
 πολλῇ Διανομοσῇ συνέκρινε τὴν Φυσὶ τῶν Ἐπισκοπῶν
 εἶναι μὴ ἀνύστατον ἔχουσιν, ἀλλ' ὑπόστατον λατρε-
 ρίαν· πλείω ταύτῃ τῶν ἐλάττωνα βεβαιώθησιν ὁ-
 ρήσεις ἐν τοῖς ὁδοθετοῖς ἐλέγχοις καὶ ῥομφαίαις
 κατὰ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ρώμης, ὡς Βιγλίς, Οἰω- 25
 ρίς, καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ ἐν σκένῳ, ὅτι αἱ συνόδοι
 αἱ Οἰκουμενικαὶ ὑπερανῶσι πάντων, καὶ αὐταῖς ὑπό-
 κείται ὁ Πάπας, ὡς καὶ παῖς Ἐπισκοπῶν· ἴδε καὶ αἰμ-
 τέρω κεφάλαιον, ὅχθρον·

30

П А Р А' Г Р А Ф О Н З'.

Ἀπόδειξις ἰστέα συλλογιστική κατὰ τῆς μοναρχίας τοῦ Πάπα ὅτι τῶν τοῦ Κυβεραντῆ ἡμερῶν, οἱ ἕδαις
ἱστορ. Ἐπισκοπ. Ἐπισκόπων.

35

Ὁ μοναρχικὸς Παιμὼν, καὶ καθολικὸς Ἐπίσκοπος
παντὸς τοῦ κόσμου, εἰν Ἐπίσκοπος τῶν Ἐπι-
σκοπῶν. ἀλλ' ἐνδεῆς ἐστὶν Ἐπισκόπων Ἐπίσκοπος,
ἄρα. πῶς μείζονα καταφάσκει καὶ οἱ ὀυαντίοι, ὅ-
λομυροὶ πάντας τὰς Χριστιανὰς, καὶ αὐτὰς τὰς Ἐπι-
σκοπὰς ὥστε ἀρτέωται ὑποκείμεται τῷ καθολικῷ Ἐπι-
σκόπῳ, ὁ Βελλαρμίνος καὶ ὁ Γρετζέρος βιβλίῳ δι-
κὰτῳ περὶ τοῦ Πάπα κεφαλαιῷ συνυδενάτῳ, ὃ δὲ
Βελλαρμίνος περὶ τοῦ Πάπα βιβλίῳ δευτέρῳ κεφα-
λαίῳ τετακτοῦ πρώτῳ, βέλεται τῷ τῶν Τίτλων ἰδίων
εἶναι μόνῳ τῷ Πάπα, ὥστε λέγεσθαι Ἐπίσκοπον
τῶν Ἐπισκόπων. ἡ ἐλάττω ἀνάστασις δὴ καὶ ἐν τῶν
τῶ Κυριακῇ λόγων ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν ἑυδοκούν-
των Ἐπισκόπων, καὶ γὰρ φησὶν, Οὐδὲς ἡμῶν
Ἐπίσκοπος Ἐπισκόπων ἐκτρέφει σωτηρίαν, ἡ τυ-
ταρμῶν φόβος καὶ πῶς ἀνάγκη τῆς ὑποκοῆς τὰς
ὀπαδοὺς αὐτοῦ κατασημαίνει. ἔχει γὰρ ἔχει παρ'
Ἐπίσκοπος. ὡς ἔχει τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ

ἐξουσίᾳ ἰδίου αὐτεξέσπου, ὥστε μὴ θυνάσθαι ὑπο-
 ἄλλῃ κρείσσεται. ἀλλὰ μένοντι πῶ καθολικὴν κρεί-
 σιν τῇ Κυρίᾳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὅστις μόνος ἔχει
 πῶ ἐξουσίαν παρ᾽ ἑαυτοῦ ἡμᾶς ὡς τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ 40
 σὶς διοικητᾶς, καὶ κρῖναι ἕκαστον κατὰ πῶ ἐρ-
 γασίαν αὐτῆς. ταῦτα ὁ Κυρηναιὸς, συμφωνούντων αὐ-
 τῇ καὶ πῶν ἀρειῶν πῶν ὡς τῇ Συναγωγῇ, οἱ δὲ πα-
 πιστοὶ πολλὰς διαίρεσεις ποιοῦνται, ἵνα συγχύσωσι
 τῇ Κυρηναιῇ τὰ ῥήματα, ἀλλὰ νικᾷ ὁ ἀληθεύς, 45
 καθότι ὁ Βίβλος καὶ ἄλλων σημεῖοι ὡς ταῖς, ὅτι
 ὡς παύχθη ὁ Στέφανος ῥώμης, καὶ τὰ ῥήματα
 τῇ Κυρηναιῇ πῶν Τίτλων καὶ τῆς καθολικῆς ἐξου-
 σίας τῇ Ἐπισκόπῃ πῶν Ἐπισκόπων καθολικῶν, 50
 παρ᾽ ἑαυτοῦ αὐτῶν, ἥτοι καὶ τὸς Τίτλους καὶ πῶν
 τοιούτων ἐξουσίαν. τὰ αὐτὰ ῥήματα τῇ Κυρηναιῇ
 καὶ Λυκαῖνῳ βιβλίῳ τρίτῳ περὶ βαπτισμοῦ καὶ
 Δουατισμῶν, καθολικῶν τρίτῳ ἀναγινώσκει, καὶ παλὴ
 παρ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ ἀληθεύοντες λόγοι τῆς ἀληθείας.

Ὅτι τὰ, ἔχα παρ' Ἐπίσκοπος αὐτεξέσισιν ἰδίον ὥστε μὴ κρίνεται ὑφ' ἑτέρου μήτι αὐτὸν ἑτέρου κρίνῃ;
 ῥητὴ τὰ Κυπριανῶ, δαλεῖ πῶς ἔνοιαν ὁ Ἀνγκλῆνος, ἐπαιῶν αὐτόν.

[illegible]

Ἀπόδειξις ἑτέρα κατὰ τῆς μοναρχίας τῆ Παπᾶ ἐκ τῆ ἐπαύρις τῶν κυριωτέρων ῥημάτων ὡς καὶ τῶν ἀνυπαρξούντων, καὶ τῆ δὲ ἐκλαμβάνου τινος τοῦ Ἀρχιερέως ὁμίλτος κατὰ Τριτημιαιὸν ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ὡς οὗτοι συνάγουσιν ὅτι εἶχε τότε ὁ Πάπας τὴν ἐκκλησίαν, ἀρχιερεὺς καὶ ἄλλων ἀποστόλων, καὶ ἀποστόλων τοῖς ὡσαύτα πατέρας καὶ Πάπας.

30 **Ε**τέραν παρτίτην διχομολογίαν ἀνέσκαψεν οὐκ ὀλίγον
 πρὶν ὥστε τὰ Λουγανίον ἐπαινον τῶν τῆ Κυβερτανῆ
 ῥημάτων, ὅθεν ἔτις ἤντικειντο, ἡν ἔχουσιν εἰς
 καὶ μόνον ἔχει ὁ Χρυσός, ὅθεν ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων αὐτῶν ἔχει, ἀλλὰ ὅτι ὁ Πάπας. ἀπαμύνη τῶν
 ἐχουσιν τὴν μοναρχικὴν Ποιμνίαν, ἥτοι τὰ Ἐπισκόπων
 35 τῶν Ἐπισκόπων παρτίτῃ παύτων τῶν λοιπῶν Ἐ-
 πισκόπων ὡς τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας, καὶ
 λόγον ἀπαμύνη περὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, εἰς καὶ
 μόνον ἔχει ὁ Χρυσός, ἀλλὰ ἡ ἐλάττω ἐπὶ τῆ Κυ-
 βερτανῆ καὶ τῆ Λουγανίον ὡς τοῖς παρτίτῃ.
 40 Ἀλλ' ὁ Βελαρμίνος ὡς τῇ ἡτοιμάσει τὰ δὲ τῆς βί-
 βλης περὶ τῆ Πάπας κεφαλῶν τριανκῶν πρώτῃ,
 καὶ Βαρνίος ἔτις Διοκωσιανῶν δεκάτῃ ἑκτῇ, καὶ
 Βίβλος ὡς τοῖς σημειώσεσι τῆς ὑπὸ τῆ Κυβερτα-
 νῆ συγκεκρωμένης ὡς Κερθαυγίῃ Συμῶν, καὶ Παμ-
 45 μέλιος ὡς ταῖς αὐτῆς σημειώσεσιν εἰς τὸ τῆ Τερτεβανῆ
 καὶ περὶ σωφροσύνης, κεφαλῶν πρώτῃ, ἀντι-
 μῶ πέμπτῃ, ἐκλαμβάνουσιν τὰς λόγους τὰς ἐπὶ τῇ
 τῇ τῷ τόπῳ τῆ Τερτεβανῆ, Ἀρχιερέως δηλαδὴ
 ὁ μέγας, ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Ἐπισκόπων, καὶ
 50 ὡς τῇ σωμαίνεσιν, ὅτι ἔχον ὁ Πάπας τότε ταύ-
 τῶν τῶν κλησιν. Ἀλλὰ ὅμως ἐπὶ αὐτῇ ἡ δὲ
 δαξίς, καὶ λίαν ἀδυναμία, ἵνα εἰς ἀνθρώπων Ἀρετῆς

καὶ εὐχαριστοῦμεν τῇ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μίση
 ὁ λόγος δωρηθῇ συστήσαι δόγμα εἰς τὴν Ἐκκλη-
 σίαν, καὶ ὁ λοιπὸς βιβλὶς τῆς Ἐκκλησίας ἵνα
 ἔχῃ δόξαν ὁρθόδοξον καὶ ἀγίαν ἀνδρῶν, καὶ μάλιστα
 ὅπῃ ὁ λόγος εἶται πρὸς τοὺς παλαιούς ὁρθόδοξους
 ἁγίοις γυνόσκουσιν αὐτῶν ὑπομνήμασιν ἔχοντες
 εἶτα ἀπεδέχθη αὐτῶν βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλῇ
 δεκάτῃ πέμπτῃ, ὅτι αὕτη ἡ λέξις, ΜΕΓΙΣΤΟΣ
 ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΕΞ ΑΣΕΒΕΙΑΣ ἤρξατο, καὶ ἐδωλολάτρεσθαι
 διώκτης τῶν Χριστιανῶν ἐφύρεμά ἐστιν. ἔπειτα πρὸς τὴν
 κυρταὶ καὶ τῶν πατέρων τῶν καθ' αὐτὴν Συνόδων
 καὶ τῶν λοιπῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, καὶ πρὸς Λιγυρίαν, καὶ
 εἰς πρὸς Πελαγονίαν, καὶ Γρηγόριον τὸν Διαλόγον φε-
 νερώς κατακρίνεται, ὅπῃ τὸν τίτλον τῆς Ἐπισκόπου
 τῶν Ἐπισκόπων ἀρνεῖται οὐδέποτε τῶν ἀνθρώπων ἐ-
 φαρμοπῆν, καὶ δὴ καὶ τὸ ἱερδικάμου ὄνομα τῆ
 καθολικῆς Ἐπισκόπου, καὶ ἀφ' αὐτῶν καὶ ὑπὸ πα-
 τέρων ἁγίων Ἐπισκόπων πόρρω ἐκβάλλεται Πελαγος ὁ
 πρώτος καὶ Γρηγόριος ὁ διάλογος, καὶ ὡνοηκοῦ
 ὁνάτη διαιρέσει τῶν κανόνων, ἧς ἡ ἀρχὴ, ΟΤ ΔΕΙΣ,
 καὶ κανόνι, ἸΔΟΥ, ἐμποδίζουσι ταῦτα. αὐτῶν
 δὲ ἑτέραις τῶν ὁμοφύτων ὑποδείξις τῆς ἡμετέρας
 ἐλαπίδος περὶ αὐτοῦ.

Ἀπόδειξις ἐτέρα συλλογικὴ Γρηγορίῳ τῷ Διάλογῳ κατὰ τῆς μοναρχίας τῆς Πάπας, ὅτι λῆψις διαβολικὴ ἢ καθόλου πρὸς Γρηγορίῳ.

Συλλογίζεται ὁ διάλογος φερύβρις κατὰ τῷ Νηφελῶ τῷ Διά τῷ πρὸς Γρηγορίῳ τῷ καθολικῷ ἔτι, τὸ νέον ὄνομα, ἥτοι τὸ καθολικὸς Ἐπίσκοπος ἐστὶν ἐθνικὸν, αὐθαδὲς, δεσποταῖς, ἄφρον, πομπητὸν, ὑπερήφανον, ἀλιτήριον, ληρώδες, εὐεικτὸν, βλασφημιῶν πλήρες, τὸ δὲ οἰκοποιεῖται τῷ πρὸς, λῆψις ἐστὶ διαβολικὴ. ἀλλὰ μὲν τὸ οἰκοποιεῖται νέον ὄνομα, καὶ τὰ ἐξῆς, ἄρα τὸ οἰκοποιεῖται τὸ ὄνομα τῷ καθολικῷ Ἐπισκόπῳ, Διά-

βολικὴ ἐστὶ λῆψις, δηλαδὴ ὡς περὶ ὅθεν ἑαυτὸν καλῶν ἀνθρώπος ὢν ψιλὸς, οἰκοποιεῖται ὄνομα ἐθνικὸν, αὐθαδὲς, δεσποταῖς, ἄφρον, πομπητὸν, ὑπερήφανον, ἀλιτήριον, ληρώδες, εὐεικτὸν, βλασφημιῶν πλήρες, ὅπερ ἐστὶ διαβολικὴ λῆψις, ἔτι παρὰ τῶν Ἐπισκόπων ἑαυτῷ ταύτῳ τῷ παρόντι τὴν τιμὴν οἰκοποιεῖται, ἵνα καθολικὸς καλεῖται.

Εἰν πόσοις τόποις τῶν συγγραμμάτων αὐτῷ Γρηγορίῳ ὁ Διάλογος καὶ πρὸς τίνας καλεῖ τὸ ὄνομα τῷ καθολικῷ Ἐπισκόπῳ νέον, ἐθνικὸν, ἄθεον καὶ τὰ ἐξῆς, λέγων καὶ αὐτὰς τὰς πρώτας τῶν Ἀποστόλων κεφαλὰς μὲν μερικῶν ὁχλῶν, μέλη δὲ πάντας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ μιᾷ κεφαλῇ τῷ Χριστῷ.

Ὁ συλλογισμὸς ἔτι ἐστὶ Γρηγορίῳ τῷ Διάλογῳ, ὅτι τῷ οἰκοποιεῖται τῷ τῷ ὀνόματι καλεῖ οἰκοποιεῖται διαβολικὴν βιβλίῳ τεταρτῷ τῶν ὁππολῶν κεφαλῶν ὁ γδοηκοστῷ, ἥτοι ὁππολῇ τεταρτῇ ὁκτῇ πρὸς Εὐλόγιον τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, ὅστις αὐτὸ τὸ ὄνομα τῷ καθολικῷ Ἐπισκόπῳ λέγει ὅτι ἐστὶ νέον, ἐθνικὸν, καὶ τὰ ἐξῆς, βιβλίῳ τεταρτῷ τῶν ὁππολῶν κεφαλῶν ἐβδομηκοστῷ ἑκτῷ, ἐβδομηκοστῷ ὁ γδοῷ, ὁ γδοηκοστῷ, ὁ γδοηκοστῷ δευτέρῳ, καὶ βιβλίῳ ὁκτῷ κεφαλῶν ἐκατῷ ἐξηκοστῷ ὁκτῷ, ἐκατῷ ὁκτῷ δευτέρῳ, ἐκατῷ ὁκτῷ ἐκτῷ τεταρτῷ, ἐκατῷ ὁκτῷ ἐκτῷ πέμπτῳ, καὶ βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλῶν ἐξηκοστῷ ὁκτῷ. καὶ πρὸς Ἀθανάσιον Διάκονον Κωνσταντινουπόλεως γράφον λέγει, ταύτην τῷ ἄθεον λέξιν ἐργάζεσθαι, ὅθεν ἑτερόν ἐστι, εἰμὶ τῷ πῶς δύναμαι, βιβλίῳ τεταρτῷ, ὁππολῇ τεταρτῇ ὁκτῇ, ἥτοι κεφαλῶν ὁ γδοηκοστῷ τρίτῳ. καὶ ἵνα μή τις νομίσῃ ὅτι ἐξαίρετον τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης, καὶ τῆς λαοποιεῖται μόνους μὴ ἀρμόζειν τῷ λέξιν, τῷ δὲ Πάπα καὶ δίκαιον καὶ ὁ λόγος ἐστὶ τὸ οἰκοποιεῖται τὸ ὄνομα τῷ πρὸς, ὁ διάλογος αὐτὸς ἀπαρτῇ, καὶ μεγαλοφώνως βοᾷ, οὐδεὶς ποτε τῶν πρὸς κατόχων μὴ ταύτῃ τῇ ἀθέτῳ λέξει χρῆσθαι ἢ ἐλθεῖν, ἢ ὑμετέρας ἀγνοίας ἐν ταῖς ὁππολῇ αὐτῆς ἐπὶ κατὰ καθολικὸν ὀνομασάτω, βιβλίῳ τεταρτῷ κεφαλῶν ὁ γδοηκοστῷ, ἥτοι ὁππολῇ τεταρτῇ πρὸς Εὐλόγιον τὸν Ἀλε-

ξανδρείας. καὶ ἐτέρῳ λέγει ὁ αὐτὸς, Εὐγὼ δὲ θαρρῶν λέγω, ὅτι παρὰ ὁ ἑαυτὸν καθολικὸν Ἐπίσκοπον καλῶν, ἢ καὶ καλεῖται ὁππολῶν ἐν τῇ ἐπαρσῇ αὐτῷ, πρὸς τῷ Ἀντιχείῳ, ὑπερηφανοῦ. 25 ὁμοῦ γάρ, ἑαυτὸν τῶν λαοποιεῖται πρὸς τῷ, ὡς τῷ ἀνίστη ὑπερηφανοῦ τῷ τῷ Ἀντιχείῳ ὁκτῷ φέρεται, βιβλίῳ ὁκτῷ κεφαλῶν ἐκατῷ ὁκτῷ ἐκτῷ πέμπτῳ, ἥτοι ὁππολῇ τεταρτῇ πρὸς Λαοποιεῖται τὸν Ἀντιχείῳ, πρὸς τῷ διὰ τῷ ἐκτῷ 30 καὶ αὐτὰς τὰς Ἀποστόλους, καὶ πάντας τὰς ἀγίας ἐξαίρετον τῷ τοῖς τῷ τῷ λέγων, Ἀληθῶς Πέτρος ὁ Ἀπόστολος τὸ πρῶτον μέρος ἐστὶ τῆς ἀγίας καθολικῆς Ἐκκλησίας, Παῦλος, Ἀνδρέας, Ἰωάννης, καὶ ἑτέροι, εἰμὶ τῶν μερικῶν ὁχλῶν κε- 35 φαλαίῃς, καὶ ὁμοῦ ὑπὸ μιᾷ κεφαλῇ ὁππολῇ μέλη ἐστὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἵνα τὰ πάντα βραχυτάτῃ τῷ λόγῳ περιόδῳ σφίξω, ἅγιοι πρὸς τῷ νόμῳ, ἅγιοι ὑπὸ τῶν νόμων, ἅγιοι ὑπὸ τῷ καρῷ, πάντες ἔτι τελευτῶντες τὸ σῶμα τῷ κυρίῳ 40 ἐν μέλει τῆς Ἐκκλησίας καθίσταται, καὶ ὅθεν ποτε καθολικὸν ἑαυτὸν ὀνομάσαι ἢ ἐλθεῖν, ἢ δὲ σὴ ἀγνοίας γινώσκω πόσῳ μάλλον τυφῆται ὁ τῷ τῷ ὀνόματι καλεῖται ζητῶν, ὅθεν ποτε καλεῖται ἐλθεῖν, ὅστις ἀληθῶς ἅγιος ἦν. ταῦτα Γρηγορίῳ βιβλίῳ 45 τεταρτῷ τῶν ὁππολῶν κεφαλῶν ὁ γδοηκοστῷ δευτέρῳ, ἥτοι ὁππολῇ τεταρτῇ ὁ γδοῷ πρὸς Ἰωάννην τὸν Μησευτῷ, ὅς ἑαυτὸν ὡς εἴρηται καθολικὸν ὀνομάσας.

Πρόβλημα τῶν παπιστῶν, ὅτι τὸ ὄνομα τῷ καθόλου Ἐπισκόπῳ διχῶς διαίρεται, ἢ εἰς δύο μόνον πασῶν τῶν πόλεων Ἐπίσκοπον, ὁ καὶ ὁ διάλογος ἀπεσφύρετο, ἢ εἰς τὸν ἔχοντα τῷ μέλει τῶν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ καὶ τῷ πρὸς τῷ Διάλογῳ μόνῳ τῷ Ῥώμης ἀρμόζειν. ὁ καὶ πρὸς τὸν ὁ βεβαρμῖνος τῶν δὲ πρὸς βεβαρμῖνος.

Προβάλλουσιν οἱ οἰκουμενικοὶ ἐκ διαυθύνουσιν αὐτῶν
 πῶς διαίρεισιν ὡς περὶ τοῦ Βελλαρημίτου βιβλίου τε-
 τάρτῳ περὶ τοῦ Πάπα, κεφαλῇ ὑσάτω, ἥτοι τὸ
 ὄνομα τῆ καθολικῆς Ἐπισκοπῆς διχῶς διωκόμεναι δια-
 5 ρεῖσθαι, καθ' ὅσον μὴ τρέπον ὁ λεγομένης οἰκουμενικὸς
 παστὴρ εἶναι μόνος Ἐπίσκοπος πάντων τῶν Χριστιανικῶν
 πόλεων ὥτως, ὥστε τὰς λοιπὰς μὴ εἶναι Ἐπισκόπους,
 ἀλλὰ βικαρίους μόνον ἐκείνῃ τῇ λεγομένης καθολικῆς
 Ἐπισκοπῆς, καὶ ὡς τῶν τῶν τρέπον ἐστὶ τῶν τῶν ὀνο-
 10 μα ἀληθῶς βέβηλοι, ἱερόσυλοι καὶ ἀντιχριστιανικοὶ,
 καὶ περὶ ταύτης τῆς σημασίας ὁμιλεῖ ὁ διάλογος,
 ὅπερ φανερόν ἐστιν ὑπὸ τῷ λόγῳ ὃν ἀποδίδωσιν ὁ Γρη-
 γόριος, λέγων βιβλίῳ τετάρτῳ, ὅτις ἐπὶ τεταρτο-
 15 ῳ τετάρτῳ πρὸς Κωνσταντίαν, ἀντιπρὸς ἐστὶ λίαν
 ὡς μὴ ὑπομονῆς φέρειν αὐτὸ, καθότι καταφρο-
 νήσας πάντων τῶν ἀδελφῶν, καὶ συ-
 νεπισκόπος μὲν, μόνος βιάζεται καλεῖσθαι Ἐπίσκο-
 πος, καὶ βιβλίῳ τετάρτῳ ὅτις ἐπὶ τεταρτοῦ ἐκ-
 20 τη πρὸς Ἐυλόγιον λέγει, Εἰ ἄς Πατριάρχης κα-
 θολικὸς λέγεται, τὸ ὄνομα τῶν Πατριαρχῶν ἀφαιρέ-
 ται τῶν λοιπῶν. καὶ βιβλίῳ ἐβδόμῳ, ἐπιστολῇ ἐξη-
 κοστῇ ὡς πρὸς Εὐσέβιον, Εἰ ἄς καθολικὸς ἐστὶ,
 μαρτυρεῖ ἡμᾶς μὴ εἶναι Ἐπισκόπους. κατὰ δὲ δεύ-
 25 τερον τρέπον δυνάται λέγεσθαι οἰκουμενικὸς Ἐπί-
 σκοπος, ὅς ἔχει πῶς φροντίδα ἀπάσης τῆς Ἐκκλη-
 σίας, ἀλλὰ γυναικῶ ὥτως, ὥστε μὴ ἀποβαλεῖν τὰς
 μερικὰς Ἐπισκόπους, καὶ κατὰ τῶν τῶν τρέπον τὸ
 ὄνομα τῶν δυνάται δοθῆναι τῷ Πάπῃ ὡς τῶν νε-
 30 τῶν Γρηγορίῳ. βιάζεται δὲ ὁ Βελλαρημῖνος δέξαι κα-
 θὼν τὸ ἀνέλεον τῶν τῶν τρέπον ἀποδέξαι, πρῶ-
 τῳ ὅτις ἐπὶ τεταρτοῦ δευτέρῳ τὸ ὄνομα τῆς οἰκου-
 μενικῆς Ἐπισκοπῆς δοθῆναι ὡς τῆς ὅν Χαλκηδόνι Συ-
 νόδῳ τῷ Πάπῃ, ὡς ἀγίαν καὶ καθολικὴν εἶδος ὁ
 35 Γρηγόριος, φαίνεται ἄρα ὅτι ὁ Γρηγόριος βιάται
 τὸ ὄνομα τῶν ἀρεμότιον τῷ Πάπῃ. δευτέρῳ, ὁ αὐ-
 τὸς Γρηγόριος βιβλίῳ τετάρτῳ, ἐπιστολῇ τεταρ-
 τῇ δευτέρῃ φάσκει πῶς φροντίδα πάσης τῆς Ἐκ-
 κλησίας δοθῆναι τῷ Πέτρῳ ὡς τῇ Κυρίῃ, καὶ τῇ
 40 τῇ ταύτῃ ἐστίν, ὡς ἔπειτα, ὁ Πέτρος οἰκουμενικὸς
 Ἐπίσκοπος κατέστη ὡς τῇ Κυρίῃ. τρίτον, εἰ καὶ
 ὡς τῆς Ῥώμης Ἀρχιερεῖς, ὡς ὁρθῶς φησὶ ὁ Γρηγόριος

ἐκ σάλιασαν ἑαυτὴν οἰκουμενικὴς Ἐπισκοπὴς, ὅμως
 πολλὰς ἐκάλισαν ἑαυτὴν Ἐπισκόπους τῆς καθο-
 λικῆς Ἐκκλησίας, Σίκας ὁ πρῶτος ἐπιστολῇ δεύ-
 5 τερά, Βίκτωρ ὁ πρῶτος ἐπιστολῇ πρώτη, Πουλανὸς
 ἐπιστολῇ δευτέρῃ, Στέφανος ὁ πρῶτος ἐπιστολῇ
 δευτέρῃ, Λέων ὁ πρῶτος ἐπιστολῇ πεντηκοστῇ τε-
 τάρτῃ, καὶ ἐξηκοστῇ δευτέρῃ, καὶ ἐξηκοστῇ πέμπτῃ.
 λέγουσι λοιπὸν, ὅτι ταύτας τὰς μαρτυρίας ἀέγων ὁ
 Γρηγόριος, καὶ ἔγνω καλῶς μὴ ἀφαιρῆναι ἐάν τις
 εἴη Ἐπίσκοπος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ
 Ἐπίσκοπος καθολικόν. λεγόντων δὲ ἡμῶν τὸν Γρη-
 γόριον ἀπολελυμένως λέγειν τῷ οἰκουμενικῷ
 10 ἀπομονῶν καὶ ἀντιχριστιανικόν, καὶ ἀπολελυμένως
 ἀποβαλεῖν πῶς χρῆσθαι αὐτῇ, ὁ Βελλαρημῖνος ἀπο-
 κρινόμενος λέγει τὸν Γρηγόριον ποιῆσαι τὸ δεύ-
 ρον αὐτῶν, ὡς ἐπὶ πρώτη ἢ χάριν πεσοχῆς, κα-
 15 θότι καὶ τῷ οἰκουμενικῷ ἀγαθῶν ἔχει πῶς
 εἶναι, ἀλλ' ὅμως οἱ πατέρες ἀπεδοκίμασαν πῶς καὶ ἡ-
 σιν ἐκείνῃ τῇ ὀνόματι, ἵνα μὴ ὡς αὐτὸ ἡ τῇ Νε-
 σορέῃ κρύπτηται Ἀίρεσις, ὡς πῶς ἀγίαν Μαρίαν Χρι-
 20 στῇ μετέρα, καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς. δευτέρῃ, ὅτι τὸ ζή-
 τημα ἦν τότε πότερον δυνατόν ἐστι συγχωρῆσαι
 τὸ ὄνομα τῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννη, ὡς μὴ
 δὲ, εἰ δυνατόν ἐστι συγχωρῆσαι τὸ τῷ Ῥώμης,
 25 ἐπεὶ ἄρα τῷ Ἰωάννῃ ἐκείνῳ ὡς ὡς μὴ ἐκείνῳ ἡμο-
 ζοῦ τὸ ὄνομα τῆς καθολικῆς, τῆς χάριν κατέκρινον αὐ-
 τὸν ὁ Γρηγόριος, καὶ ὅμως αὐτὸ ἰδιοποιεῖτο ἑαυτῇ,
 ὅθεν ἀπλῶς καὶ ἀπολελυμένως ὁ Γρηγόριος ἔλεγε
 τὸ ὄνομα τῶν βέβηλον καὶ ἱερόσυλον, ταῖς κα-
 30 θὼν ἐδίδοτο τῷ Κωνσταντινουπόλεως, εἰ δὲ καὶ ἑαυτῇ ἐν-
 τινι ἐκείνῳ ἡμοζοῦ τὸ ὄνομα, ὅμως ἵνα καταβῇ
 ῥῶν πῶς ὑπερφανίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπε-
 ποιῆτο αὐτὸ τελῶς. ταῦτά ἐστιν ἐκείνα ὅποια δὴ
 τὰ καταφύγια, οἷς ἀναγκάζονται οἱ παπισταὶ ἐκ-
 κλίνειν πῶς βίαν πῶς περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
 35 τῆς διαλόγου λόγων, ἀλλὰ πᾶν ἀδυνάτον καὶ δυ-
 συχὲς τέλει ἀποβήσεται τῷ οἰκουμενικῷ καὶ τῶν τοιούτων
 χερσίνων μύθῳ. σὺν τῷ Βελλαρημῖνῳ δὲ ταῦτα φη-
 σὶ καὶ Βαρώνιος ὡς ἔπειτα πεντηκοστῇ πέμ-
 40 πτῃ, ἐλέγχονται ὅμως ἄμφω ὡς σοφιστῶν κατα-
 κέραι τὰς παρεῖσαι ἀντιθέσεις.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

45 Ἀντίθεσις πρώτη, ὅτι ὡς ποτέ τις τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν ἠθέλησε καλεῖσθαι οἰκουμενικὸς ὡς
 πῶς πρώτην διαίρεισιν τῇ Βελλαρημῖνῳ, ἥτοι μόνος Ἐπίσκοπος πάντων τῶν Χριστιανικῶν πόλεων.

50 Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπος ἠθέλησε λέγε-
 σθαι οἰκουμενικὸς, ἥτοι καθολικὸς, ἐκείνῳ μύθῳ
 καθ' ὅσον τρέπον λέγει ὁ Βελλαρημῖνος τὸ ὄνομα τῆς
 καθολικῆς Ἐπισκοπῆς βέβηλον καὶ ἀντιχριστιανικόν,
 καὶ γὰρ ὁ Νησύτιος Ἰωάννης καὶ ὁ Δαδὸχος αὐτῇ
 κυριακῶς ὡς ἔλεγον ἑαυτὴν εἶναι μόνος Ἐπίσκο-
 55 πος ἀπάσης τῶν Χριστιανικῶν πόλεων ὥτως, ὡς

τὴν μὴ κρατῆν τὰς λοιπὰς Ἐπισκόπους κυρίῃ καὶ ἀλη-
 60 θῇ ἀδελφῇ, καὶ κυρίως εἶναι ἕκαστον κεφαλὴν
 τῆς παροικίας αὐτῆς, ἀλλ' εἶναι αὐτὴν βικαρίαν ἐκεί-
 νῃ, ὡς ἔλεγετο οἰκουμενικὸς Ἐπίσκοπος, ὡς
 τοιαύτῃ τινι εὐνοίᾳ ἔλαβεν ἡμεῖς περὶ ἑαυτῆς Ἐπί-
 65 σκοπος ἡς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἑαυτὸν οἰκουμενικόν
 εἶπε, καὶ μάλιστα τὸ ὄνομα τῆς εἰς τῆς σήμερον
 70

αἱ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐπισκόποις καθ' ἑαυτὰς ἐ-
πικρατεῖ, καὶ πρὸς τὸν λοιπὸν τῆς Ἀνατολῆς Ἐπι-
σκοπῶν δίδονται αὐτῶν, ἡ ἀληθὴς ἐκείνης ὁμοτί-
μος συνοπισκόποις γινώσκαι, καθὰ καὶ πρὸς τὴν
Νησὸν καὶ τὴν Κυριακὴν ἐπὶ τῶν συνοθροιστῶν
Συνόδων ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ Καππάδοκι καὶ Μηνᾷ οἱ
Ἐπίσκοποι Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸν ἐκαλέον-
το, ὡς φαίνεται πρῶτον δούτερον καὶ τετάρτῃ καὶ
πέμπτῃ τῆς ἐπὶ Μηνᾷ Συνόδου, καὶ εἴρηται αὐτῶν
βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῇ οὐδεκάτῃ. ἀλλὰ δὴ
καὶ ὁ μέγας Ἰσπανὸς Μηνᾷ, Ἐπιφάνιον καὶ Ἀνθι-
μον τὰς Κωνσταντινουπόλεως Ἐπισκόπους Οἰκουμενικὰς
καλεῖ, ὡς φαίνεται αἰ τὰς Νεαράς αὐτῶν, δηλαδὴ
τρίτῃ καὶ πέμπτῃ καὶ ἐβδόμῃ καὶ ἐκκαιδεκάτῃ
καὶ τεσσαρακοστῇ δούτερον καὶ ἐβδόμηκοστῇ ἐκείνῃ

καὶ ὁ γδοηκοστῇ τρίτῃ, καὶ τῇ Κώδικι Κανόνι ἐβ-
δόμῃ περὶ τῆς ἀγίας Τριᾶδος, καὶ Κανόνι Τρια-
κοστῇ τετάρτῃ περὶ τῆς ἐκείνου τῆς Ἐπισκοπῆς.
καὶ δὴ καὶ ὁ Μαυρίκιος Οἰκουμενικὸν ἐκάλεον τὸν Νη-
σὸν, καὶ ὁ Ἡρόκλητος τὸν Σέργιον, ὡς καὶ Λέων
ὁ σοφὸς ἐν ταῖς Διαταγαῖς τὸν Στέφανον. καὶ ἐν
ταῖς πρῶταις τῆς ἐβδόμης Συνόδου μεγαλοφώνως
πρὸς πάντων τῶν πατέρων ὁ Τάρχσιος Οἰκουμενικὸς
ἐκαλεῖτο, ἀλλ' ἐδέετο ἐφρονέσασθαι οἱ Ἐπίσκοποι Κων-
σταντινουπόλεως, ἕτε ἐπὶ τῇ Νησῷ καὶ τῇ Κυ-
ριακῇ, ἕτε πρὸς αὐτῶν, ἕτε μετ' αὐτῶν περὶ αὐ-
τῶν καὶ δὲ γὰρ, ὡς ὁ Βελλαρμῖνος φησὶ κατηγορῶν
τῇ Νησῷ, καὶ ὡς ὁ Πάπας τῆς Ρώμης καταχρώ-
μενος τῷ ὀνόματι εἰς περικάλυμμα τῆς ἀκρας ὑπε-
ρηφανίας αὐτῆς, ἀναδίδωσι ὅτι λίαν μυσθόεται. 15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ἀντίθεσις δούτερα, ὅτι ὁ πρῶτος ῥητὰ τῷ Διαλόγῳ ὁ Βελλαρμῖνος αἰς πρώτην διαίρεσιν τῷ Οἰκουμενικῷ
ὀνόματι, δέκνυται ἐκ τῶν αὐτῶν ῥητῶν τῷ αὐτῷ, καὶ ἐπιστολῶν ἐκ ἀπολελυμένων ἀλλὰ συγκεληκῶς εἰρησάτω. 20

Τῷ Διαλόγῳ τὰ ῥήματα, ἵνα ὁ Βελλαρμῖνος
λαμβάνει ἀπὸ τῆς τετάρτης βιβλίας ὑποσημειω-
ται τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ ἑκτῇ, καὶ ἐκ τῆς ἐβ-
δόμης βιβλίας ὑποσημειωθῇ ἐκείνῃ, ἡ ἐκείνου
ῥητὴ τῷ ὅτι λέγει ὁ Βελλαρμῖνος, καὶ γὰρ ἐκ
ἀπολελυμένων, ἀλλὰ συγκεληκῶς λαμβάνει τὰ ῥή-
ματα, ὅ γινεται δῆλον ἐκ τῶν αὐτῶν τῇ Τριγο-
ρίῳ Διαλέξει, καὶ ἐξ ἐτέρων αὐτῶν ὑποσημειωθῶν, ὅπως
δέκνυσιν ταύτῃ τῆς ὑπερηφανίας τῇ λέξει τὸν Ἐπί-
σκοπον Κωνσταντινουπόλεως μιμεῖσθαι τὸν Διόδορον,
ὅστις καταφρονήσας τῶν Λεγεόνων τῶν Ἀγγέλων τῶν
συνόντων αὐτῷ ὁμοφρονῶν χαρᾷ, ἠναγκασθῇ πρὸς
τὸ ὑψοῦν τῆς μονότητος ὑπεβῆναι. ἕτως ἐνόμο-
λογα ὁ Τριγόριος. καὶ βιβλίῳ τετάρτῃ ὑποσημειωθῇ
τριακοστῇ τετάρτῃ, ἥτοι κεφαλῇ ἐξηκοστῇ ὁγ-
δόμῃ πρὸς Κωνσταντίαν καὶ Εὐλογίῳ Ἀλεξανδρείας
γράφων φησὶ, Διὰ τῶν ἡμετέρων ἀγισμῶν ἐν
ταῖς αὐτῆς ὑποσημειωθῶν μυσθία ποτὲ καθολικὸν ὀνο-
μασάτω, ἵνα μὴ τὸ πρέπον ἐλαττωθῇ, ἐτέρω
πάλιν μὴ πρέπυσαν ἡμῶν πρὸς τὸν. Καὶ, μεγα-
λαυχίαν ἐλαβὼν ἰωάννης ὁ Κωνσταντινουπόλεως πρῶτον,
ὅτι πάντες δοκιμάζει αὐτῶν περιγραφῶν, καὶ πάν-
τες, ἀμὰ μόνῃ κεφαλῇ συγκρίνονται δηλαδὴ τῇ
Χρυσῇ, ἀπὸ τῆς ἐπαύριος τῆς πομπῆς λόγῳ,
τῇ Χρυσῇ τὰ μέλη ὑποχέρι ποιῆσαι ἀναδίδωσι
βιβλίῳ τετάρτῃ ὑποσημειωθῇ τριακοστῇ ἑκτῇ, ἥτοι
κεφαλῇ ὁγδοηκοστῇ πρὸς Εὐλόγιον. Ὁ αὐτὸς φη-
σιν, Οὐδαί ποτε τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ρώμης ἐλα-
βε ταύτῃ πάλιν λέξιν τῆς μονότητος, ἕτε χρῆσθαι
ἐαυτῶν συνοχώρησιν, ἵνα μὴ ἐν μερικόνῃ διδούμενον
τῆς πρεπύσεως ἡμῶν αἰετῶν (ἥτοι οἱ λοιποὶ Ἐπί-
σκοποι) ὑπερηβῶσι, βιβλίῳ τετάρτῃ ὑποσημειωθῇ τρια-
κοστῇ δούτερον, ἥτοι κεφαλῇ ἐβδόμηκοστῇ ἑκτῇ
πρὸς Μαυρίκιον Λυγρὸν. καὶ πρὸς αὐτὸν γράφων

τὸν Νησὸν φησὶ, Πρὸς τὴν ποδιάς πρὸς βίβλιν,
ὅτι καταφρονήσας τῶν ἀδελφῶν, μόνῃ καλεῖσθαι
Ἐπίσκοπον ὑπεβῆναι. λαμβάνει κατὰ τὴν ὑποσημειωθῶν,
ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ αὐτῇ οἴσας ἀπάσης τῆς Ἐκκλη-
σίας ἡ ἐρήνη διαφυλάσσεται, καὶ ἀντιλέγεται τῇ χάριτι τῇ
κοινῇ πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις ἀναδοθείση. ἀληθῶς
Παῦλος ὁ Ἀπόστολος ἀκούων τῶν λόγων, Ἐγὼ εἰμι
Παῦλος, ἐγὼ δὲ Ἀπὸλλων, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ταύτῃ πάλιν
ἀναδίδωμι τῇ κυριακῇ σώματι. δι' ἧς τὰ μέλη 30
αὐτῶν τρεῖς ἵνα ἐτέρας τισὶ κεφαλῇς συνογύνον-
ται, σφοδρῶς φρίττων ἐβόησαν, μὴ Παῦλος ὑπερ-
βῶν ἐσαυρώσῃ; ἡ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβλαστήθη-
τε; ἀλλὰ ἐκείνῃ τὰ μέλη τῇ κυριακῇ σώματος
μερικῶς ἦσαν ἔξω χερσὶ κεφαλῆς, καὶ μὴ τοὶ ὅπο- 35
σοι καὶ ὑποτάσσονται μερικῶς ἀπηγορεύσασθαι, εὐ-
τὶ τῇ Χρυσῇ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τῇ κεφα-
λῇ ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῆς κρίσεως ἐξετάσει εἰποι; ὅς
πάντα τὰ μέλη σὺ μόνῃ τῇ κλήσας τῇ Οἰκουμενικῇ
ἀναγκάζῃ. τίς πρὸς τὴν αὐτῇ πρὸς τὴν 40
ἐκκλησίαν ὀνόματι πρὸς τὸ μιμεῖσθαι πρὸς τὴν
εἰ μὴ ἐκείνῃ ὁ καταφρονήσας τῶν Λεγεόνων τῶν Ἀγ-
γέλων τῶν συνοδικῶν αὐτῶν ἀναδοθείσας, μόνῃ
πρὸς τὸ ὑψοῦν τῆς μονότητος ἐπὶ βῆναι ἠναγκασθῇ,
ἵνα μηδὲν ὑπεβῇ, καὶ μόνῃ πᾶσι πρὸς τὴν 45
δόξῃ, ὅστις καὶ εἶπον, ἀναβήσομαι εἰς τὸν οὐρανόν,
ἐπὶ τῆς ἀέρας τῇ οὐρανῇ ὑψώσας τὸν θρόνον μου,
καθίσομαι ἐν τῇ ὀρᾷ τῆς ἀναθήκης ἐν τοῖς μέρεσι
τῇ Βορρᾷ, ἀναβήσομαι ἐπὶ τὸ ὑψοῦν τῶν νεφελῶν,
καὶ ἔσομαι ὅμοιος τῇ ὑψίστῃ. τί γὰρ πάντες εἶπον 50
οἱ ἀδελφοὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοποι,
εἰ μὴ ἄλλοι τῇ οὐρανῇ εἶπον, ὡς ἡ ζωνὴ ὁμοίως καὶ
ἡ γλῶσσα μεταξὺ τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν σφαλμάτων
τῶν ἀνθρώπων, ὡς εἰ μεταξὺ τῶν σκότους τῆς νυκτὸς
ἐκλάμπουσιν, ὡς ἐπὶ τοῖς σιωπῶν τῶν ῥήματι τῆς
ἐπαύριος

ἐπάρσως περιθούαι, τότε αὐτῶν ὄνομα τῆ σεαυ-
τῆ συγκρίσει καταπατήσαι, τί ἕτερον φῆς, εἰ μὴ ἀνα-
βήσομαι εἰς τὸν οὐρανόν, ὅππῃ τὰ Ἄσπερα τῷ οὐρανῷ ὑψώ-
σω τὸν θρόνον μου. ἄρα ἔτι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι Νέ-
5 φη, οἱ τοῖς λόγοις τῆ κηρύξεως βρέχουσι καὶ τῷ τῷ ἀγα-
θῶν ἔργων φωτὶ, καὶ καταφρονῶσι τὸν ἀδελφότητος, ὑπὸ
σεαυτῶν καταβαλὼν σπύδας, τί ἕτερον φῆς, εἰ μὴ
τὸ τῆ παλαιᾷ ἐχθρῇ λεγόμενον, ἀναβήσομαι ὅππῃ τὸ
ὑψώσω τὸν νεφελῶν. γνώτω δὲ ἡ σὴ ἀγιωσύνη πό-
10 σον παρ' αὐτῶν τυφῶται εἰς τὸ σκῆνω τῷ ὀνόματι κα-
λεῖσθαι ποθὲν, ὃ ἔστιν ὀνομασθῆναι ὡς ἡ, ὁ ἀλη-
θὺς ἅγιος ἦν. ἄρα ἔτι γινώσκει καὶ ἄλλος τις ὡς ἡ
σὴ ἀγιωσύνη, ὅτι ἀπὸ τῆ περικοπῆς ἀγίας ἐν Χαλκη-
δόνι, συνῶδε τάδε τῶ θρόνῳ οἱ Ἀρχιερεῖς, ὃ θρόνῳ
15 καὶ γὰρ θεὸς ἀποκέντος ὑπεριτῶ, καθολικοὶ περι-

πόντως ὀνομασθήσαν, ἀλλ' ὅμως ἐδέετο ταύτη
τῇ λέξει καλεῖσθαι ἡθέλησαν, ἐδέετο ἑαυτῶν τὸ
ἀναίχωνον ὄνομα ἔλαβον, ἵνα μὴ ἐν τῇ βαθμῇ
τῆς Ἀρχιερωσύνης πῶν τάξιν τῆς μονότητος ἰδιοποιή-
μην. ταύτῃ πάντων τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ἀπαγο-
ρεύσαι δόξη. τί δὲ ὁ κύριος φησί; Πατέρα ὅππῃ
τῆς γῆς μὴ θέλετε καλεῖσθαι, εἰ γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τί ἄρα ἀδελφεὲ περιπόθητε ἐν
σκάνῃ τῇ φοβερᾷ ἐπὶ τῇ ἐρχομένῳ τῇ κριτῇ ὁπο-
κειμένη; ὅστις ἔμνησεν πατὴρ, ἀλλὰ καὶ γυναικῶς
πατὴρ ἐν τῷ κόσμῳ ὀνομασθῆναι ποθῶν. ταύτῃ
Γρηγόριος ὁ διάλογος βιβλίῳ τετάρτῳ, κεφαλαίῳ
ὀγδοηκοσῷ ὀγδῶ, ἦτοι ἐπιστολῇ τετακτοῇ ὀγ-
δόῃ πρὸς Ἰωάννην τὸν Κωνσταντινουπόλιος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Ἀντίθεσις τρίτη εἰς τὴν αὐτὴν, ὅτι τὸ ὄνομα τῆ καθολικῆς Ἐπισκόπης ἀλαμβάνομεν καὶ ὅν τρόπον οἱ σχο-
20 λαστικῶς διδῶσι τῷ Ῥώμῃ, ἐστὶ καὶ τὸν καὶ τῶ διαλόγου βέβηλον καὶ διαβολικὴν λήψιν, ὡς ὑψος μονότητος δηλῶν.

Τὸ ὄνομα τῆ καθολικῆς Ἐπισκόπης λαμβανόμε-
νον κατ' ὁμοίαν τὸν τρόπον, ὃν οἱ σχολαστικοὶ
ὁμοίαν δεκνύσιν, καὶ διδῶσι τῷ Ῥώμῃ, ἐστὶ κατὰ
25 τὸν καὶ τῶ Γρηγορίου βέβηλον, ἱερῶν, ἀνὴρ, ἱερα-
ρικὸν καὶ διαβολικὴν λήψιν, ἐπεὶ τάδε τὸ ὄνομα,
ὡς αὐτὸ σήμερον ἑαυτῷ ἰδιοποιεῖται ὁ Ῥώμῃ, δη-
λοῖ τὸ ὑψῶ τῆς μονότητος, καὶ πάντα ἃ μόνῃ
μια κεφαλὴ συγκρίνεται δηλαδὴ τῇ Χρυσῇ, καὶ
30 ἔπαρσεν τῆ πομπικῆς λόγῳ, αὐτῆς τῆ Χρυσῆς τὰ
μέλη ὑποτάσσει τῷ Πάπῃ τῆς Ῥώμης, καὶ τὸν Πά-
παν περιτίθει πάντων τῶν λοιπῶν, καὶ μερικόν τι
δίδωσιν ἐνὶ, δι' ἧς περικοπῆς τιμῆς ὑπερένται
οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ
35 ἀντιλέγεται τῇ χάριτι τῇ κοινῇ πᾶσι διαχυθεί-
σῃ, καὶ βεβαίως ἴδω τῆ Χρυσῆς ὡσανεὶ τῇ κεφαλῇ

τὰ μέλη τῆ κυριακῆ σώματος μερικῶς ὑποτάσσονται,
καὶ πάντα τὰ μέλη τῆ Χρυσῆς τῇ κλήσει τῆ κα-
θολικῆς τῷ Πάπῃ ὑποτίθενται, καὶ ὁ Πάπας κα-
ταφρονῶν τῶν ὁμοιωτῶν τῆς χάριτος, εἰς ὑψος τῆς
μονότητος ὑπεβαίνει, καὶ ἑαυτῷ ταύτῃ πῶν δόξαν τῆς
μονότητος ἰδιοποιεῖται, ἵνα μηδὲν ὑπείκη, καὶ μόν-
ον πάντων περιτίθεται δόξη, καὶ πάντων τῶν
ἄλλων Ἐπισκόπων τὸ ὄνομα συγκρίσει τῇ ἑαυτῷ κα-
ταπατήσῃ, καὶ ἑαυτὸν τῇ τῆς λέξεως ἐπάρσας ὁμοίαν
ὑπερτίθει, καὶ ἔτι καὶ ἑαυτὸν μιμητῶν τῶ διαβόλου
καθίστησιν, ὅς ἐστιν, Ἐπὶ τῆς Ἀσπερας τῷ οὐρανῷ
ὑψώσω τὸν θρόνον μου, καὶ ἀναβήσομαι ἐπὶ τὸ ὑψος
τῶν νεφελῶν, καὶ ἔσομαι ὅμοιος τῷ τῷ τῷ, ὅθεν καὶ
γυναικῶς πατὴρ ἐν τῷ κόσμῳ καλεῖσθαι ὑπερποθῶ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Ἀντίθεσις τετάρτη εἰς τὴν αὐτὴν, ὅτι ὁ διάλογος κατὰ πῶν πρὸς Ἀιανδὸν ὑπερβολῶς αὐτῶν τὸ τῆ καθολικῆς ὀνο-
μα ἀπλῶς ὡς ἑκάστῃ Ἐπισκόπῃ ὁποκηρύττει.

Ὁ μόνον αἰκὼν περικοπῆς, ἔτι μετὰ διαφορᾶς
τῶν περικοπῶν, ἀλλ' ἀπλῶς παρ' αἰκῶν Ἐπι-
45 σκόπῃ, εἴτε Ῥωμαίων, εἴτε ἄλλῃ, τὸ ὄνομα τῆ κα-
θολικῆς ὁποκηρύττει ὁ Γρηγόριος ὡς αἰθερῶν, ἀντι-
χειριστικὸν, διαβολικόν, ὡς αἰθερῶν, καὶ αἰρετικόν,

καὶ γὰρ πρὸς Ἀιανδὸν γράφει Φιόν, Ἐν τῇ τῇ
αἰθερῇ ὀνόματι συγκρίνεται, ἐδὲ ἕτερον ἐστίν, εἰ μὴ
πῶν πῶν ὁπολέσει, βιβλίῳ τετάρτῳ ὑπερβολῇ τετα-
κτοῇ ὡσάν, ἦτοι κεφαλῇ ὀγδοηκοσῷ τετάρτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Ἀντίθεσις πέμπτη εἰς τὴν αὐτὴν, ὅτι καὶ ἡ ὁμοίαν ὁ Βαλαμίνος λέγει τὸ ὄνομα τῆ καθολικῆς βέβηλον,
κατ' αὐτὴν οἱ Γεζεβίται καὶ ἄλλοι τῷ Πάπῃ διδῶσιν, ἐμμέσως παρ' αὐτῶν ὡς μονάρχῃ ἀπάσης τῆς Ἐκ-
κλησίας τὰς Πατριάρχας καὶ πάντα Ἐπίσκοπον λαμβάνει πῶν ὑποκοπικῶς διηκολογίαν λέγοντες, ὡς
δακνύται τῇ καὶ ὡς τῆς περὶ τῶν Γεζεβιτῶν Διαταγῆς τῇ τρίτῃ ἰννοκετίῃ ἐν τῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδῳ.

Τὸ ὄνομα τῆ καθολικῆ τῷ Πάπᾳ διδόσιν οἱ Γιεζ-
βίται, καὶ ἵνα ἄλλοι ὡς ἀληθῶς τῇ αὐτῇ ἐνοσίᾳ,
καθ' ἣν τῷ τὸ ὄνομα λέγει ὁ Βελλαρμίνος ὅτι ἐπὶ βέβη-
λον, καὶ τὰ ἐξῆς, βελομήροι πᾶσαν ἐπισκοπικὴν
δικαιολογίαν ἀμέσως ὡς χρεῖσθ' διδοῦσι μόνῳ τῷ
Ρώμης ὡς ἡγεμόνι καὶ μονάρχῃ ἀπάσης τῆς Ἐκκλη-
σίας, πᾶν δὲ ἐπισκοπικὴν δικαιολογίαν πᾶσαν τῶ-
σον εἰς τὰς Πατριαρχίας τῶν καθολικῶν θρόνων, ἥτοι
τῶν Πατριαρχικῶν, ὅσον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀπα-
ξάπαντας Ἐπισκόπους ἐμέσως καταβαίνειν ὅπερ ὁ
Πάπας τῆς Ρώμης, καὶ μὴ λαμβάνειν ταύτην ὡς ἀνέως
ἀμέσως ὡς χρεῖσθ', ἀλλ' ὅπερ τῷ Πάπᾳ, ὡς μετὰ
καὶ τῶν καὶ ἄλλων ἱνῶν Σχολαστικῶν διδάσκει ὁ Βε-
λλαρμίνος βιβλίῳ τετάρτῳ περὶ τῆς Πάπας, κεφα-
λαίους εἰκοσὶν δούτέρῳ, εἰκοσὶν τετάρτῳ, καὶ εἰκο-
σὶν πέμπτῳ, ἔπερ δόγματι καὶ Λαϊνέσιος ὁ Ἠγέ-
μων τῆς συντροφίας τῶν Γιεζβιτῶν ἐν τῇ ἐν Τελ-
δούτῳ συναγωγῇ ἐσπάρδατον ὑπερασπίσασθαι ὡς
αὐτοὶ περὶ σκόμματος καὶ σκανδάλου πολλῶν Ἐπισκόπων
σοφῶν καὶ ἱμῶν, ὡς διηγᾶται Παῦλος ὁ Σομάβε
εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς αὐτῆς Συνόδου βιβλίῳ ἐβδόμῳ,
καὶ ἴδε ἀνωτέρῳ κεφάλαιον ὀγδοόν. ἡμεῖς ὁμῶς τὸ
πασιδήλως ἄτερον τῷ δόγμα ἀπεβάλομεν ὅτι
τοῖς ἀνωτέρῳ κεφαλαίοις πέμπτῳ καὶ ὀγδοῷ τῷ πα-
ρόντι μέλει. ὅτι δὲ τὸ δόγμα τῷ ἐλέγετο εἰς
τὴν Ρώμην καὶ πρὸ τῆς γυνέθαι τὸ τάγμα τῶν Γιε-
ζβιτῶν, φαίνεται ἐν σημείῳ ἐκ τῆς συνοδικῆς Δια-
ταγῆς ἱεροκουτίᾳ τῆς τρίτης ἐν τῇ κατ' αὐτὴν ἐν Λα-
τεράνῳ Συνόδῳ, κεφαλῶν πέμπτῳ, ὅπου ταῦτα
ὡς ἔστιν εἰπε ῥητῶς, Τὰ παλαιὰ τῶν πατριαρχικῶν
θρόνων ἐκνομία ἀναμένει τῇ τῆς ἱερέως Οἰκουμε-

νικῆς Συνόδου βεβαιώσει, ὡς φαινόμεθα, ὅτι με-
τὰ τὴν ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις οὐκ ἄδικαιότε-
ρῃ πάσας τὰς λοιπὰς πᾶν τῆς κοινῆς ἐξουσίας κατέ-
χευε ἡγεμονίαν, οἷα μήτηρ ἀπαξάπαντων τῶν πι-
στῶν καὶ διδάσκαλος, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτη, 5
δευτέρα ἡ Ἀλεξανδρινή, τρίτη ἡ Ἀντιοχείαν, καὶ τε-
τάρτη ἡ ἐν Ἱερουσολύμοις τὸν τόπον κατέχευε, φυ-
λακτομένης ἐκάστη τῆς ἰδίας ἀξίας ἕτως, ὥστε με-
τὰ τὸ λαβεῖν αὐτὰς τὰς Πατριαρχίας τὸ Παλίον ὡς
τῷ Πάπᾳ τῆς Ρώμης, ὅπερ ἐστὶ τῷ πληρώματι τοῦ
Ἀρχιερατικῆς ἐπαγγέλματος ἡ σφραγίς, δοθέντος
αὐτῇ παρ' αὐτῶν τῆς ὁρκῆς τῆς πίστεως καὶ τῆς ὑπα-
κοῆς, ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς ἐξῇ καὶ αὐτοῖς τοῖς ὑπὸ αὐτὰς δωρε-
ῖται τὸ Παλίον, λαμβάνουσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὸ κανονι-
κὸν ἐπάγγελμα, καὶ ὑπὲρ τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλη- 15
σίας τὴν ὑπόχρεσιν τῆς ὑπακοῆς, τὰ δὲ κυριακὰ
σταυρῶν τὴν σημαίαν (παιτιέραν) πάντοτε αὐτῶν
ἐκπορεύεσθαι ἐκ τῆς καὶ μόνῆς τῆς Ρώμης, καὶ ὅπου
αὐτὸς ὁ ἄρχιερεὺς παρῇ, ἢ καὶ ὁ παρ' αὐτῆς ἀπε-
σταλμένος, καὶ τῆς ὁποιοῦσιν ἐξουσίας χρώμενος 20
τοῖς σημείοις. ἔτι ἐν πάσαις ταῖς Ἐπαρχίαις ταῖς
τῇ αὐτῇ δικαιολογίᾳ ὑποκαταμέναις, ἔστιν χρεῖας
πρὸς αὐτὰς, ἐκπορεύεσθαι Ἐκκλησίαν, πᾶν
τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ἀντικειμένων τῇ ὁποιοῦσιν θρόνῳ,
καὶ γὰρ μετὰ ταπεινότητος αὐτῇ μόνῳ τῇ θρόνῳ τὰ 25
ἐκποῦν ἀναφέρειν ὀφείλουσιν ἀπαντες οἱ Χριστιανοί.
ταῦτα ἱεροκουτίος ὁ τρίτος, συνοδικῆς τῆς συ-
νόδου, ὡς ἔστι χιλιοσῶν Ἀποστολῶν περὶ τετραδέ-
κάτῳ, καὶ ἴδε ἀνωτέρῳ βιβλίῳ ὀγδοῷ κεφα-
λαίον δέκατον ἐβδόμον. 30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'

Ὅτι τὸ βέβηλον τῆ καθολικῆ ὄνομα κατὰ Βελλαρμίνον, καὶ Βουάρδος Ζαῦας ὁ Σπαλάτιος καὶ Θωμαῆς Ντεβίος καὶ Χρι- 35
σόφορος Μάρκελλος, ἐν ἄλλῃ ἐν Λατεράνῳ Συνόδῳ, ἔχοντες τὴν δευτέρῳ παρόντι δεδοκασιν, μέλη αὐτῶν τῆς
Χριστιανικῆς, καὶ μόνον ὅτι γῆς Βασιλείᾳ αὐτὸν διμάχωνται, καὶ κυλιόμενοι εἰς τὰς πόδας αὐτῶν ὡς οὐκ ἔστι
τὴν Ἐκκλησίαν εἰπότες.

Βουάρδος Ζαῦας (Γιούτος) Ἀρχιεπίσκοπος
Σπαλάτιος, ἐν τῇ ἀρχῇ, ὡς ἔρηκεν ἐν τῇ πρώτῃ τμή-
ματι τῆς ἐν Λατεράνῳ ἄλλης μετέπειτα Συνόδου, ὡς ἔστι
χιλιοσῶν πεντακοσίων δώδεκάτῳ, παρόντος Ἰουλίου
τῆς δευτέρου, ταῦτα εἰπε ῥητῶς, Σταθιμῶς κρατῆ
ἡ σὴ ἀγωνιστὴν πάτερ μακαριώτατε καθὼς κεφαλὴ καὶ
κύριος. καὶ μετ' ὀλίγα, ὡς περὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ὅπερ
κεφαλῆς καὶ πολλῶν μελῶν σωίζεται, ἵνα ὁπο-
τελῇ τὰς ἀποφόρους ἐνεργείας τῆς φύσεως, ἔτω
καὶ ἡ πολεμικὴ Ἐκκλησία ὡς σὴ τῆς ἀγιωτάτης
Ἀρχιερέως ὡς ὁποιοῦσιν κεφαλῆς, καὶ ὁποιοῦσιν
Χριστιανῶν ὡς ὁποιοῦσιν μελῶν σωίζεται. τῆτι δὲ τῆ
σώματος καὶ Ἐκκλησίας ὑπὸ τῇ σημείῳ τῆς Χρῆσθ'
πολεμικῆς ἡ ἐξουσία ἐλθούσης καὶ ἄλλης, ἥτις δι-
καιολογία καὶ αἰ ἡνία τῇ σὴ ἀγωνιστὴν ἱερώτατε Ἀρ-
χιερεὺς παρεδόθησαν. ποίμναι τὸ ἐκδοκῶν, καί-

μαίνε τὰ ἀντίμα. ἀλλὰ τίς ἡ δεινὴ βοήθεια; πα- 40
ρὰ τῆς σὴς ἀγωνιστῆς ἱερώτατε Ἀρχιερεὺς, ἥς τὰ
μέλη καὶ εἰς τὰς σὴς ὑποκαταμέναις ἐκδοκῶν
ταῖς, ὡς ἡ ἐνότης ἐν τῇ πίστει, καὶ τὰ ἐξῆς. ταῦ-
τα οὐκ ἔστιν. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Συνόδῳ πρῶτος δειν-
ρα, παρόντος τῆς αὐτῆς Ἰουλίου, λόγον ἔρηκε Θω- 45
μαῆς Ντεβίος ὁ Καϊτάνος τῆς τάξεως τῶν Περιδικα-
των ὁ Ἠγέμων, καὶ μετὰ ταῦτα Καρδινάλιος, ὡς
ὡς λέγει, κατὰ τὸ ὡς ἀγαθὸν τῆς ἐν Οὐρανῷ Ἱεραρ-
χίας ταύτης τὸ ἐν τῇ γῇ μακαριώτατε πᾶν ἡγεμονίαν
διετέλετο ὁ Θεὸς, κατ' οὐκ ἔστι γὰρ, ἐχὶ ὡς πᾶσι, 50
ὡς πολλοῖς, ἀλλὰ παρ' οὐκ ἔστι τῇ Βικαρίῳ τῆς Χρῆσθ',
καὶ τῆς κυριακῆς ποιμένης τῇ Ποιμνῇ σωίζεται, διό-
τι καθάπερ ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἔστι τῇ ἐν Οὐρανῷ,
ἥτις καὶ μήτηρ ἡμῶν ἐστίν, ἥς μόνος ἐστὶν ὁ Κύριος
ἡμῶν ἰησοῦς Χριστὸς, ἔτω ἐν ταύτῃ τῇ Ἱερουσαλὴμ
τῇ

τῇ θυγατρὶ ἐκείνῃς, τῇ τῷ αἵματι τῶ χειρὸς ἀρδουμένη, καὶ ταῖς τῆς μητρὸς λάμψεσι καταυ-
 γαζομένην εἰς μόνον Ἡγεμόν ἐστι καὶ κύριος τῶ
 5 Χειρὸς Βικάριος, καὶ ἄλλος Ἀρχιερεὺς, ὃ πάντες
 οἱ τῆς ἐκ' Ὀυρανῆ καταβαινόντες Ἱερουσαλὴμ πολί-
 ται καὶ κάτοικοι, ἑμὸν διηρημένως ἕκαστοι, ἀλλ'
 εἴη ὡς ὁμῶς καὶ καθόλου πάντες ὑποτάσσονται ὀφθαλ-
 10 λισι, καθ' ὃν τρόπον εἶναι τῇ αὐτῇ Ἱερουσαλὴμ ἁγι-
 οὖ καὶ εἰς καθῶς καὶ ὁμῶς πάντες ἐνὶ μόνῳ τῷ πλη-
 ρεῖ ὑπόκεινται, ὑποτάσσονται, ὑπακούουσιν. καὶ με-
 ταταῦτα ὅτι τῷ αὐτῷ λόγῳ παρὸς τὸν αὐτὸν Ἰσάριον ὁ αὐτὸς
 τοῖςδε τοῖς ῥήμασι παροφώνει, καὶ ἵνα ἐκ' ἐκ' ἐκ' ἐκ'
 15 τῆς ἀφειρησίας τῶν δυνάμεων μιμηθῇς, περιζώσαι
 πᾶτες ἅγε τὴν ῥομφαίαν σου, περιζώσαι φημι, δι-
 τὰς γὰρ ἔχεις, μέλαν σοὶ, καὶ τοῖς λοιποῖς Ἡγε-
 μόσι κοινὴν, δούτεραν δὲ σοὶ ἰδίαν, καὶ ἔτω σὴν,
 ὥστε αὐτῷ ἕδαις ἄλλος εἰμὴ δὲ σὺ αὐτῷ ἔχαις δὲ

νότοι. ταύτην τοῖνυν πῶ σὴν ῥομφαίαν, ἡ τῆς Ἐκ-
 κλησιακῆς ἐξουσίας ἐστὶ, περιζώσαι δυνατὸν ἐπὶ
 πᾶσι μέρουσιν, ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τῶν τῶ ἀνθρωπίνῃ
 γένει ἐξουσίας. ταῦτα ὁ καὶ ταῦτος. καὶ πράξει τε-
 20 τάρτη τῆς αὐτῆς συνοδῆς Χειροφόρος μακάριος
 δημηγορῶν, εἶπε πρὸς Ἰσάριον, σοὶ τῷ καλίστῳ καὶ
 μεγίστῳ Ἡγεμόνι φαιδρᾷ δαδῶσαι τῇ ψυχῇ ἐπὶ
 τῷ σὴν Βασιλεῖαν παμπληθεῖ παροφώνει, καὶ δὴ
 εἰς τὰς ἀρχὰς σου πόδας κυλιομένη ἡ Ἐκκλησία κα-
 25 τὰ τῶν τῶν τῶν βοήθειαν ἐξαίτη, καὶ δόδοκε
 πρὸς σὲ ὡς Ἰσάριε μακαριώτατε ποιμὴν, ἱκετεύουσα
 ὡς πρὸς ἀληθινὸν Ἡγεμόνα, διαυδατοῦ τῷ καὶ
 πατέρει καὶ νυμφίῳ παροφώνει. ἐπιμελήθητι μα-
 καριώτατε πᾶτες, ἵνα τῆς σῆς Νύμφης τὸ εἶδος
 καὶ ἡ εὐλογία ἐπαυλῇ, σὺ γὰρ Γοιμὴν, σὺ ἱατρεῖς,
 σὺ κυβερνήτης, σὺ ἐργάτης, σὺ ἄλλος θεὸς τέως
 ἐπὶ τῆς γῆς. ταῦτα ὁ Χειροφόρος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

20

Ὅτι καὶ Παμμέλιος καὶ Βίνιος τὸ οὐ καθολικὴ Ἐκκλησία δὲ οὐκ ἔστιν Ἐπίσκοπον εἶναι ῥητὸν τῶν ἐμολογητῶν,
 εἰς τὴν παγκόσμιον Ἐπισκοπὴν τῶ Ῥώμης μεταστέλλουσιν, ἣν καὶ Βονιφάτιος ὁ ὀγδοὺς καὶ Λέων ὁ δέκατος
 οἱ οἱ σημαῖον ἐνταῦθα ῥήμασι ἀντιχριστιανικῶς δόποφάνονται καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

25 Παμμέλιος δὲ παρὸς τῶν σημαῖον αὐτῶν ἐμολογῶν αὐτῶν
 εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Κορινθίαν τῶ Πάπα πρὸς Κυ-
 πριανόν, ἥτις ἐν ταῖς Ἐπισκοπῇς Κυπριανὸς ἀρχι-
 μέτης Ἐπισκοπὴν προσερχομένη οὕτη, καὶ ὁ Βίνιος εἰς
 30 τὰς σημαῖον τῆς τῆς τῆς Κορινθίαν Ἐπισκοπῆς
 πρὸς Φάβιον Ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας, καμνίον εἰς
 τὸν πρώτον τόμον τῶν συνοδῶν, τὰς λόγους ἐκείνας
 τῶν ἐμολογητῶν, τὰς, ἀνάγκη εἶναι οὐκ εἶναι καὶ
 μόνον Ἐπίσκοπον ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ,
 35 λέγοντας, ταῦτα ἐν μιᾷ πόλει οὐκ ἐστὶν Ἐ-
 πίσκοπον καὶ ἑξὺς δὲ εἶναι, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω
 κεφαλῇ ἐβδόμῳ, καὶ βιβλίῳ πρώτῳ κεφαλῇ
 δεκάτῳ πέμπτῳ, τὰς λόγους ἐκείνας φημι μετὰ
 40 μεγάλης καταστροφῆς καὶ αἰχμῆς αὐτῶν, καὶ βίβλιν
 συγγραμμάτων, μεταστέλλουσιν εἰς ἀντιστήριγμα
 τῆς παγκοσμίας Ἐπισκοπῆς τῶ Πάπα. Ὁρᾷς φη-
 45 σιν, ὁ Παμμέλιος οὐκ ἔστιν Ἐπίσκοπον ἐνταῦθα ἀπλῶς
 αὐτὸ τῶ Ῥώμης λαμβανόμενον. ὁ δὲ Βίνιος φησιν,
 εἰς τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ οὐκ ἔστιν Ἐπίσκοπον καὶ ἄ-
 λλον Ἀρχιερεῖα, ὅστις τὰ πρὸς βατὰ ὁμῶς καὶ τὰ ἀρ-
 45 ἵνα τὰς κληρικὰς αἶμα καὶ τὰς λαϊκὰς πάντας
 διακρίσῃ. ὅστις ἄρα ἔχ' ὑποτάξει ἑαυτὸν τῇ πα-
 στικῇ ὑπακοῇ τῷ ἐνὶ τῷ Ποιμνίῳ ἐν τοῖς ἡμέραις
 καὶ ἐν τῇ πίστει, σχισματικὸς ἐστὶ. ταῦτα ὁ Βίνιος
 καὶ Παμμέλιος. τὸ βιβλίον τῶ τῆς ἐπαρσίως φύ-
 50 σημα φανερώς ὁρᾷται καὶ ἐν τοῖς λόγοις τῶ Πάπα
 Βονιφάτιος τῶ ὀγδοῦ, λέγει γὰρ, ὅτι δὲ πᾶσι

οὐκ ἐστὶν Ἐπίσκοπος τῆς Ῥώμης πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην
 κτίσιν. ἔστι δὲ πᾶσι καὶ πᾶσι ἐξ ἀνάγκης τῆς
 ἀνθρωπίνης σωτηρίας ἵνα Ἐπιγράφεται ὁ Πάπας,
 Βικέμεθα, Οὐρίοι, Λέγοι, Περσέτι, καὶ
 ταῦτα δέφηνον ἐν τοῖς κοινοῖς τίτλοις αὐτῶν κεφα-
 5 λαίῳ πρώτῳ. Φύεται αὖτε αὕτη ἡ ποικιλία ῥίζα
 καὶ ἐκείνη τῇ πρᾶξι τῆς ἀναβλήτης τῆς οὐ λα-
 τερᾶς συνοδῆς Ἰσάριος τῶ δούτερος, ἥτις ἀρχε-
 10 ται, Ὁ ΑΚΑΤΑΛΗΠΤΟΣ. Τὸ ὕψος τῆς θείας πα-
 ροίας ἐπὶ τῆς ἡμᾶς μάστιγα δόδοκας τῆς πα-
 ροίας τὸ πλήρωμα τῆς αὐτῆς ἐξουσίας ἐπὶ πᾶσαν τὴν
 κυριακὴν ποιμὴν παροφώνει. εἶπε, καὶ τὰ ἐ-
 15 ξῆς. ὁμοίως καὶ Λέων ὁ δέκατος ἐν τῇ πρᾶξι καὶ
 Λεθέρης, ὅς ἐστιν ἀρχὴ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ. ὡς σφαλερᾶν
 κατακρίνει τὴν γνώμην τὴν λέγουσαν, μὴ εἶναι τὸν
 Ῥώμης μόνον ἀρχιδόχον τῶ Πέτρῳ, μήτε Βικάριον
 20 τῶ Χειρὸς ἐν πάσαις ταῖς τῶ κόσμῳ Ἐκκλησίαις
 ὡς τῶ Χειρὸς ἐν τῇ μακαρίῳ Πέτρῳ καθισταμέ-
 ναις. ἀλλ' ὅτι ἡ γνώμη αὕτη ἐστὶν ἀληθὴς, μαρτυρεῖ
 ἡ γραφὴ, οἱ πατέρες καὶ ἡ ἀρχὴ δόξα καὶ πρᾶξις
 25 τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται ἡμῖν
 κατὰ πλάτος, ἡ δὲ αὐτῆς κατακρίσεις ὡς τῶ Λέον-
 30 τος τύπον δέκνυσιν ἀντιχριστιανικόν, βέβηλον, καὶ
 αἰρετικόν ἐν τῇ Πάπα. ἀλλὰ τὴν ἐπαρσίαν τῶ αὐ-
 35 χίοντος λόγῳ κατὰ τὸν Γρηγόριον, τὰς ὁρᾷ τῶ
 μέτρῳ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀλαβρίας ὑπερβαίνοντες.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Ἀντίθεσις οὕτη εἰς τὴν δούτεραν διαίρεσιν τῶ Βικαρμίου, ὅτι ἡ δοθεῖσα φρονιτὶς ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας τῷ
 Πέτρῳ

ψ ψ ψ ψ ψ ψ

Πέτρω ἔταυτον τῷ καθολικῷ Ἐπίσκοπῳ, ἔγὰρ λέγεται, ἔδεδωκε μονάρχης τῶν Ἀποστόλων ὁ Πέτρος, ἅτε καὶ πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις τῆς αὐτῆς Φρονίδος δοθήσης.

Λέγει ὁ Γρηγόριος βιβλίῳ τετάρτῳ ὑπεροπῆς τριακοστῇ δολυτέρῳ, ὅτι ἡ Φρονίς ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας ὡς κυρίως ἐδόθη τῷ Πέτρῳ, ἀλλὰ τῷ ἔκ τῶν αὐτῶν τῷ ὁ Πέτρος ἐπὶ καθολικῷ Ἐπίσκοπῳ πάσης τῆς Ἐκκλησίας, ὡς λέγουσιν οἱ παπῖσαι περὶ τῶν Πέτρων καὶ τῶν Πάπων. ἡ Φρονίς λέγει ὁ Διάλογος καὶ ἡ Ἡγεμονία ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας ἐδόθη τῷ Πέτρῳ, καὶ ὁμοῦ καθολικῷ Ἐπίσκοπῳ ἔκαλεται. ταῦτα ὁ Γρηγόριος ἐν τῷ σημειωθῇ τόπῳ, τῷ τέτῳ ἡ Φρονίς ἀπάσης τῆς

Ἐκκλησίας ἐδόθη τῷ Πέτρῳ ὡς Ἀπόστολῳ, καὶ πᾶσι, καὶ ἐκάστῳ τῶν Ἀποστόλων ἡ αὐτὴ Φρονίς παρεδόθη ἰσησυσυγία ἡμῆς καὶ ἐξουσίας. ἔτι τῷ Φρονίδα ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας ἔμεινον ἑαυτῷ ὁ Πέτρος, ὡς καὶ ὡκετοποίησεν, καὶ καὶ τῷ Ἡγεμονίῳ ἔλαβον ἵνα ἡ πρώτην μέλη τῆς ἀγίας καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐκτίθησιν ὁ Γρηγόριος βιβλίῳ ἰοτετάρτῳ ὑπεροπῆς τριακοστῇ ὀγδόῃ. καὶ εἶπε δὲ ὁ Γρηγόριος ὅτι ἐπὶ ὁ Πέτρος καθολικῷ Ἐπίσκοπῳ, ἡ μονάρχης τῶν Ἀποστόλων ἐξουσίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ΄.

15

Ἀντίθεσις ἐβδόμη εἰς τὴν αὐτὴν, ὅτι ἄλλο Ἐπίσκοπος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄλλο καθολικῷ Ἐπίσκοπῳ καὶ ἔταυτον κατὰ τὸν Διάλογον.

Ὁ Γρηγόριος καλῶς οἶδεν, ὅτι ἄλλο ἐστὶν Ἐπίσκοπος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄλλο καθολικῷ Ἐπίσκοπῳ, καὶ ἔγνω δὲ ποτὲ ὅτι τῷ ἐπὶ ταύτῃ, ὅθον ἀπαντας τὰς Ἐπισκόπους καλεῖ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπος, καὶ ἔδωκε

θέλει καλεῖσθαι Ἐπίσκοπον καθολικόν, ὡς τε εἶναι 20 ἐπὶ πάντων τῶν ἀπανταχῇ Ἐπισκόπων. βιβλίῳ τετάρτῳ ὑπεροπῆς τριακοστῇ ὀγδόῃ, ἡτοι κεφαλαίῳ ὀγδοηκοστῇ δολυτέρῳ ὡς Ἰωάννην τὸν Κωνσταντινουπόλεως.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ΄.

Ἀντίθεσις ὀγδόη εἰς τὴν αὐτὴν, ὅτι ὅτι τῷ μὴ ἀνταπεῖν τῷ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν τοῖς ἐπὶ σὶ Οἰκουμενικὸν τὸν Λέοντα Ρώμης Διδόχῳ, καὶ διδοῖται τῷ Ρώμης μοναρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, τὰ ἴσα πρεσβείᾳ ἔχοντι μετὰ τῇ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸν εἰκοστὸν ὀγδοὺν Κανόνα τῆς αὐτῆς Συνοδῆς. 30

Ὁ δὲ ὁ Γρηγόριος καὶ Ἰσχυρίων Διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας Ἀλέξανδρος, καὶ Ἀθανάσιος Πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Σωφρόνιος λαϊκῶς ἔδωκεν λιβέλλας κατὰ Διοσκὸρον εἰς τὴν τετάρτην Οἰκουμενικὴν Συνοδόν, ἡτοι τῷ ἐν Χαλκηδόνι, ὡς φαίνεται εἰς τὴν τρίτην περὶ αὐτῆς. ἔγραψαν δὲ εἰς τὴν ὑπεροπῆς τῶν λιβέλλων, τῷ Οἰκουμενικῷ Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ Πατριάρχῃ τῆς μεγάλης Ρώμης Λέοντι. λέγει δὲ ὁ Βελλαρμίνος βιβλίῳ δολυτέρῳ περὶ τῶν Πάπων, κεφαλαίῳ ὑσάτῳ, ὅτι τὸ ὄνομα τῷ Οἰκουμένικῳ, ἐδόθη τῷ Πάπῳ ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς, καὶ ὅτι ἡ Συνοδὸς καὶ ἀντεῖπον, καὶ δὲ ἀπέβαλον αὐτὰ. ῥητέον ὁμοῦ πρώτον, μαρτυρεῖται Λατίνων, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς ἐρρέθη τὸ πρῶτον ὁ Πάπας Οἰκουμενικός, καὶ καὶ ὡς ἄλλοι. δολυτέρῳ, ὅτι καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων τῆς ἡ Συνοδῆς εἶπε, μαρτυρεῖ καὶ ὁ Βελλαρ-

μίνος βιβλίῳ δολυτέρῳ περὶ τῶν Πάπων, κεφαλαίῳ ὑσάτῳ. ἐκεῖνο δὲ, ὅπερ ἐν τῷ τόπῳ τέτῳ περὶ τῆς Βελλαρμίνου, τῷ τέτῳ τὸ ὄνομα τῷ διδομένῳ τῷ Πάπῳ, μὴ ἀπαρέσχοι φαῖναι τῇ Συνοδῇ, καὶ εἶναι σημεῖον ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Συνοδῇ ταύτῃ ἡλεγχθη τὴν ὀνομασίαν, λέλυται, καὶ ἴσως ἀποδείξει, καὶ γὰρ ἐπὶ τῷ εἶπε, κατεβάλετο αὐτῷ ὑπόψης ὅτι τῶν εἰκοστῇ ὀγδοῦ Κανόνος τῆς αὐτῆς Συνοδῆς περὶ τῶν ἴσων πρεσβείων τῇ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῇ Ρώμης Διδιαλαμβάνοντες. καὶ εἰς τὸν δὲ τὴν ὀνομασίαν τῇ Οἰκουμενικῇ τέτῳ τῷ τῷ μοναρχικῷ, ὅτι τῷ σήμερον οἰκοποιεῖται αὐτῷ ὁ Πάπας εἶναι ἐναντίαν τῇ ἀγίᾳ Συνοδῇ, καὶ ἴδε 45 ἐκεῖ τὸν τόπον, ἡτοι αὐτῷ βιβλίῳ τετάρτῳ κεφαλαίῳ πρώτῳ Παράγραφον δωδέκατον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ΄.

50

Ὅτι τὸ τῇ Κωνσταντινουπόλεως παρόμοιον ὡς τε Συνοδῶν καὶ Πατριαρχῶν καὶ τῇ μεγάλῃ Ἰεσνιανῇ βεβαιώται, ὅθον ἡ ἐν τῇ πρώτῃ βιβλίῳ κεφαλαίῳ πρώτῳ τῇ Κρήνῃ τῇ Ἰεσνιανῇ ὡς τὸν Ρώμης Ἰωάννην ὑπεροπῆς ἐπὶ πλάσμα ὡς μαρτυρεῖται παλαιά.

Πόσον βεβαιῆται καὶ οὐτως ἐν τῷ περιόμιον τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ἐπειδὴ καὶ ἐν ταῖς Συνόδοις,
καὶ ἐν τῇ τῶν Πατριάρχων καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπι-
σκοπῶν, καὶ ἐν τῇ τῆς ὑπὲρ τῆς Νησούτης Συνόδου κα-
5 λῆται Οἰκουμενικὴ Πατριάρχης, καὶ ἴδε αὐτῶν ἐν
πολλοῖς. ἡ ὑποσημειωθεὶς δὲ, ἡ καὶ βιβλίῳ πρώτῳ κεφα-
λαίῳ πρώτῳ ὁ κώδικος ὁ ἑσπινανός, ὡς ὁ ῥώμης Ἰωάν-
νην, ἐν πλάτῃ, ὡς μαρτυρεῖται πολλὰ θεολόγοι, καὶ

ἰα.ωβ.Ⓢ. ὁ ἐλέκτις.Ⓢ. ἐν πολλοῖς, μάλιστα αὐτὸς ὁ
ἑσπινανός λέγει τῷ Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίαν
πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν κεφαλὴν εἶναι ἐν τῇ περὶ Ἐ-
πισκόπων καὶ Κληρικῶν κεφαλῇ ἐν τῇ κώδικι, ἐν δευ-
τέρῳ αὐτῷ τίθῃσι καὶ ἐν τῇ τριτακτοῦ πρώτῃ,
ὡς ἐδούτερος Οἰκουμενικὴ Συνόδος διατίθεται καὶ ἐν τῇ
τῷ. Ὁ αὐτὸς ἐν πολλοῖς τῆς Πατριάρχης Κωνσταντι-
νουπόλεως Οἰκουμενικῆς καλῆς, ὡς ἔρρηται ἐν πολλοῖς.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

Ὅτι ὁ Βένι.Ⓢ. μὴ δύρεσκεται λέγων ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Νησούτης Συνόδου τὴν Οἰκουμενικὴν Τίτλον τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, ὅτι ἔχει δαῖσαι αὐταπύσαν τῇ Τίτλῳ τῷ Συνόδοι, ἥτις μάλιστα καὶ οἱ Πατριάρχαι ὑπερασπασθέν-
τες αὐτῇ, κατεφύνησαν τῶν νεφελῶν Πελαγίου καὶ Γρηγορίου τῶν Παπῶν.

15

Συλλογίζεται ὁ Βένιος λέγων, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως
ἔχει τὴν Τίτλον τῆς Οἰκουμενικῆς Πατριάρχης αὐ-
τῶν τῶν ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων ἐν τῇ κανονικῇ αὐ-
τῶν συνελούσῃ ὑπὲρ Ἰωάννη τῆς Νησούτης, καὶ ἐν ἡ-
20 μῇθῃ ὅπως ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἐκείνης τῆς Συνόδου
τῆς κατὰ Πελαγίου καὶ Γρηγορίου τῶν Παπῶν, τῶν
τῇ περὶ ἡμεῖς τῶν καὶ τοῖς αὐτῇ χρωμένοις Ἰωάννῃ
τῇ νησούτῃ καὶ τῷ Δαδόχῳ αὐτῆς Κυριακῷ ἀντι-
λεγόντων, πῶς ἐκείνη ἡ δύναμις τῆς Συνόδου ἔχ-
25 δύρεσκεται; Ἀλλὰ ῥητίον πρώτον, ὅτι ἡ δύναμις ὁ
Βένιος δαῖσαι τῷ Συνόδοι ὑπὲρ ἡμῶν, ἡ ὅπως
αὐταπύσαν περὶ τῶν τῷ Κωνσταντινουπόλεως. δού-

τιον, ὅτι ἡ Συνόδος ὑπερέσπισε τῆς λέξεως, καὶ
φανερὰ ἐστὶν ἡ δύναμις αὐτῆς, καθότι κατεφύ-
νησε τῶν νεφελῶν Πελαγίου καὶ Γρηγορίου τῶν Πα-
πῶν, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα παρίστη, καὶ ὁ Γρη-
γόριος μαρτυρεῖ βιβλίῳ ἐβδόμῳ ἐπιστολῇ ἐξηκο-
5 ῃ ἐν αὐτῇ. τρίτον, ὁ Ἀλεξανδρινός, καὶ οἱ λοιποὶ
Πατριάρχαι εἰς ἐδὲν ἐλογίσαντο τῆς ἀγῶνας τῶν
Παπῶν, καὶ μισοσύνῃ οἱ αὐτῶν Δαδόχοι διδόντες
μέχρι τῆς σήμερον τῷ Κωνσταντινουπόλεως τῷ ὀνο-
μασίαν τῆς Οἰκουμενικῆς Πατριάρχης. ἔνδε, ὅτι ὁ Γρηγό-
ριος ἔκ ἐγὼ τῶν τῷ βέβηλον ἀξίωμα, ὡς τοῖς παρῶ-
σιν ἴδε καὶ αὐτῶν μέγας δευτέρῳ κεφαλῇ ἐμπῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΕ'.

30

Ἐπαλάλησις τῆς αὐτῆς ὑπὲρ ἡμεῖς, ὅτι ἐστὶν, ὅτι πρέπει τῷ Πάπῃ αὐτῷ, καὶ ἑτέρῳ τινὶ πρέπει, καὶ τὰ ἐξῆς ὁ
συλλογισμὸς μετὰ τῆς συμπεράσεως, καὶ περὶ ἡμεῖς ἑτέρῳ ὑπὲρ ἡμεῖς, ἐξ ὧν δέκνυται μὴδὲν πατέρῳ
πατέρων καλεῖσθαι τῇ μοναρχικῇ οὐσίᾳ ἐν τῇ κόσμῳ, καὶ κατανύσαν ἐν τῇ μὴδὲν καὶ τὰ ὅκτῳ Ἰωάννῃ ῥώμης.

35

Ἐπαλάλησις τῆς αὐτῆς ὑπὲρ ἡμεῖς, ὅτι ἐστὶν, ὅτι πρέπει τῷ Πάπῃ αὐτῷ, καὶ ἑτέρῳ τινὶ
35 ἔστιν, ὅτι πρέπει τῷ Πάπῃ αὐτῷ, καὶ ἑτέρῳ τινὶ
ἐν τῇ οὐσίᾳ, ἡ ἡμεῖς δίδεται τῷ Πάπῃ, ἐδὲν τῶν
αὐτῶν πρὸς τῆς, ὅτι ἐστὶν τῷ Πάπῃ πρέπει. ἡ
40 ἐλάτῃων πολλοῖς διανοησάμενοι ἐβεβαίωθη, οἱ καὶ
ταύτῃ τῷ παρῶν βεβαίωσαν περὶ ἡμεῖς, ὅτι
καθολικὸς Ἐπίσκοπος πᾶσι τῆς κόσμῳ κατὰ τῷ
ἐκείνῃ ἐννοίαν ἐπὶ πατὴρ πατέρων, καὶ μάλιστα
καὶ μόνῳ πρώτῳ μεταξὺ πάντων τῶν ἐκκλησιασ-
45 τῶν Ποιμένων, ἀλλὰ μὴν ἐδὲν τῶν αὐτῶν κατὰ
τῶν τῶν τῶν ἐπὶ πατὴρ πατέρων, ὅτι ἐδὲν
τῶν αὐτῶν ἐπὶ καθολικὸς Ἐπίσκοπος πᾶσι τῆς
κόσμῳ κατὰ τῷ ἐκείνῃ ἐννοίαν. τῷ μάλιστα κα-
ταφάσκῃ οἱ ὑποκαταστάται, καὶ ὁποῦνται τῷ
50 ἐλάτῃον, καὶ γὰρ λέγουσι, ὅτι Πάπας ἐπὶ πατὴρ
πατέρων, καὶ μάλιστα ἐν τῇ μόνῃ, καὶ ἐδὲν ἑτέρῳ
ποτὲ τῶν τῶν ὀνομα κοινωθεῖν ἀναγινώσκοντες, Βε-
βαίωσαν βιβλίῳ δευτέρῳ περὶ τῆς Πάπας, κεφα-
λαίῳ τριτακτοῦ πρώτῳ. λέγει δὲ τὸν Βεβαίωσαν
συλλογισμὸν ὁ Γρηγόριος ἐν τῇ ὑπερασπασίᾳ τῆς αὐτῆς

κεφαλῇ, ἡ καὶ ἰσηγυρία καὶ ἰσοχυσία, ὅτι τρε-
τίζερε καὶ Βεβαίωσαν ὑπερασπασίᾳ βέβηλον τῶν
τῆς κεφαλῇ, ἐδὲν τῶν ἀμφὶ κατεργασθέντες, ἡ καὶ
ἀγινώσκοντες, ἐν τῇ ἰσηγυρία τῶν πρακτικῶν τῶν Συνό-
δων, καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ
τῷ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς ὁδοῖν καὶ προ-
ξίν, ὅτι αὐτὰ τοιαῦτα ἔπουν. Ἐρχόμενοι ἐν ὑπὲρ
τῆς περὶ ἡμεῖς λέγουσι, τῇ μοναρχικῇ οὐσίᾳ, καὶ
ἡ ὁ Πάπας τῷ σήμερον ἐλθὼν καλεῖσθαι πατὴρ
πατέρων, ἐδὲν τῶν αὐτῶν πρὸς τῆς καλεῖσθαι
ταύτῃ τῇ περὶ ἡμεῖς, καὶ γὰρ κατὰ ταύτῃ τῷ
ἐννοίαν ταύτῃ ἐπὶ πατὴρ πατέρων τῇ καθολικῇ πα-
τὴρ ἐν τῇ κόσμῳ, ὅτι ὀνομα ὁ διάλογος δι' ἡ-
σκει μὴδὲν τῶν αὐτῶν πρὸς τῆς συγγραμμάτων,
βιβλίῳ τεταρτῷ, ἐπιστολῇ τριτακτοῦ ἐκδόῃ, ὅτι
κεφαλῇ ὁ γδοκτοῦ δούτερος. ὅμως λέγει ὁ δέκα-
τος ἐν τῇ ἐν Λατεραίῳ Συνόδῳ τμήματι ἐν αὐτῇ, καὶ
ὁ Πάπας Βυζέν.Ⓢ. ἐν τῇ Φλωρεντινῇ ὁδῷ, τὴν Πά-
παν φασὶν εἶναι καθολικὸν πᾶσι τῶν χρι-
στianῶν πατέρων. φερωνόμ.Ⓢ. ἐν τῇ τῆς ἐπι-
χειρήσεως κατὰ τῆς μοναρχίας, ἡ τῆς καθο-
λικῆς

λικῆς Ἐπισκοπῆς τῆ Παπᾶ, ταύτῃ δηλαδὴ πάλιν ἀξίον ἔδει τῶν ἀνθρώπων· πρέπειν, καὶ Διετέρε δὲ τῷ Παπᾶ πρέπειν, ὡς Φανερὸν καὶ αἰαγκαῖς ἐπιχειρήματος, καὶ τὰ λοιπὰ ἀνωτέρω εἰρημῶς ὁκτώ ἴδια, ἅπερ οἱ ῥωμαῖοι τῷ Ἐπισκόπῳ αὐτῶν διδόναι

καθ' ἅπαρ ἐλεγχόμενα καὶ ὁταῦθα, τῆς δοκίμης ὑποστάσεως αὐτῶν ὑπεβρέχονται, καὶ εἰς τὸ μηδὲν κατακτανῶσι. περὶ δὲ τῶν Οἰκονομικῶν ἴδε καὶ ἀνωτέρω τὸ δεύτερον μέρος.

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι'. ΜΕΡΟΣ 5'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς αὐλῆς τῆ Παπᾶ, ἥτοι τῶν Καρδινάλεων, καὶ τῶν δηλοῦν Καρδινάλις, καὶ περὶ τῆς ἐκείνῃς Κανόνας τῆς τῶν Καρδινάλεων, Θεωριᾶς ἐκείνῃς Παπῶν ἐπὶ τέσσαρσι κενοτομίαις.

Ἰστέον ὅτι τὸ Καρδινάλις ὄνομα, ὃ δηλοῦν σύλον, ἔστι ἀρχὴν, ὅμως ἦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀγνώστον καὶ ἀχρηστον, μετὰ δὲ τὸ χρίσμα ἔφερον εἰς αὐτὴν αὐτὸς ὁ Παπᾶς, καὶ ὠνόμασαν τὸς Κληρικὸς Καρδινάλες, οἵοντι Στύλεις. ἔπειτα ἔν τῷ ἑξῆς ἐστὶν ἀρχαῖα καὶ Νόμοι καὶ Κανόνες ἵνα ὧσιν οἱ ἱερεῖς Ἐπίσκοποι πρῶτοι πάντων, καὶ αὐτοὶ ἀθροίζωσι Συνοδὸν, καὶ κένωσι καὶ ἀνακένωσι, καὶ λύωσι καὶ δεσμώσιν, οἱ δὲ Κληρικοί μόνοι ὑπερῶν τῶν Ἐπισκόπων εἰς ὁρθὴν διεξαγωγὴν τῶν κατ' αὐτὰς Ἐκκλησιῶν, οἱ Παπᾶς σιμῶν καὶ ὁταῦθα τὰ ἐκκλησιαστικά, καὶ ἐτίμησαν αὐτὰς Καρδινάλες ἐκείνῃς Κανόνας, ἐνδύσαντες αὐτὰς Σκιάδεα καὶ ἱμάτια κόκκινα, ὡς εἴρηται ἐν τῷ δεκάτῳ ἐν αὐτῷ κεφαλαίῳ τῆς ὁγδόης βιβλίου. ἔπειτα ἐθέτισαν πρῶτον, ὁκλέγεσθαι καὶ ἀρεσκῆσθαι τὸς Παπᾶς ἐκείνῃς τῶν Καρδινάλεων, καὶ ἔτι ἐκείνῃς τῶν Ἐπισκόπων. δεύτερον, πᾶσας τὰς ἐν τῇ ῥώμῃ Καρδινάλες εἶναι μέζοντας τῶν Ἐπισκόπων ὡς ψευδομένους τὸν Παπᾶν. τρίτον, γίνεσθαι καὶ Ἐπισκόπος Καρδινάλις. τέταρτον, ὁ Καρδινάλις εἰς ἀπέλθῃ εἰς Ἐπισκόπον Ἐπαρχίαν, καὶ ἔκ ἐστὶν ἱερομνήστῳ, ἀρεσκῆσθαι αὐτῷ τὸν Ἐπίσκοπον, εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ἱερομνήστων καὶ ἡ καὶ Διάκονος, ἀρεσκῆσθαι τῷ Ἐπισκόπῳ. ἀλλ' εἰς τῶν αὐτῶν κακίαν ἡδονῆς καὶ κοσμικῶν ὑπερφηφάνων καὶ ματαιότητων ἡλθεν αὐτῷ τὸ πάγμα, ὥστε πάλιν ἐν Τριδέντῳ πάλαιναν συν-

νοδὸν ἐν τῇ ἐκείνῃ τεταρτῇ αὐτῆς συνελεύσει ἀνα-
σενάξασαν θεασάσαι, πανταχόθεν δὲ τὸν Παπᾶν 15
συνάγειν σοφὸς καὶ σαρῆτης, καὶ ποιεῖν αὐτὰς Καρ-
δινάλες ἵνα σιμῶνται εἰς μόνα τὰ Ἐκκλησιαστι-
κά, ἀλλ' ἔτι ἐν ὁφείλῃσι τῇ Συνοδῷ, ὅθεν ἐπειδὴ
ἐλάμβανον χρήματα οἱ Καρδινάλες ἐκ τῶν ἐν ῥώ-
μῃ ἐκκλησιαστικῶν Πρέσβειων τῶν ἑσπέρων, ἵνα ψη- 20
φίζονται Παπᾶν ἐκ τῶν μέρεων αὐτῶν, Πῶς ὁ τί-
ταρτος ἐν ἑτὶ χιλιοσῷ πέντακοσις ἐξῆς, καὶ
Γρηγόριος ὁ δέκατος πέμπτος ἐν ἑτὶ χιλιοσῷ ἐξα-
κοσις ἐθέτισαν μετὰ αἰαθέματος, ἵνα ὅταν οἱ
Καρδινάλες ὁκλέγωσι Παπᾶν, μὴ δέχωνται τινὸς 25
Πρέσβεως γράμματα, μήτε τίς γράφῃ αὐτοῖς, μήτε
συνομιλῇ μετ' αὐτῶν, καὶ ἐκείνοι ὅμως οἱ ὄντες με-
σίται εἰς τὰ γράμματα ἢ εἰς τὰ λόγια ἵνα ὧσιν ἐν
τῷ ἐπιμύθῳ. ἀλλὰ ματαίως ἐσπείσαν, ἐπειδὴ οἱ
Καρδινάλες ἡ Διὰ χρήματα, ἡ Διὰ χάριν ψευδίζον- 30
ται τὸς Παπᾶς σιμῶνται τε καὶ ἐκείνῃς, καὶ
ἀρεσκῆσθαι τῶν ἀφορισμῶν τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἀργύ-
ριον, καὶ Διὰ τῆς τῆς σιμῶνται πολὺν χρόνον βί-
βλια, ἐξωπύοντες καὶ ἀπεκρινόμενοι, πόσον Κανόνα
δὲ ποιῆσαι ἐκείνους τὸς Καρδινάλες, οἱ λαμβάνοντες 35
χρήματα, γίνονται ὁπίσθεν Διὰ τῆς σιμῶνται ὁ-
λης τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. τρίτον, ἔντελος
ἔχει καὶ ἡ εἰς τὸς Κληρικὸς κενοτομία τῆς ῥώμης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

ὅτι οἱ ματισμοὶ καὶ ἡ φατεία τῶν Καρδινάλεων καὶ τὸ ἀρεσκῆσθαι τῶν Ἐπισκόπων, ἀποφαστικῶς ἐστὶ καὶ ἀθε-
σμον ἔργον, τὸ γὰρ Καρδινάλες μόνον ἀββάσι καὶ Δικαῖσι ἦν ὀφείκειον.

Ὅτι δὲ ἔμμενον οἱ ματισμοὶ τῶν Καρδινάλεων ἀπο-
σφαστικῶς ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ ἡ φατεία αὐτῶν ὑπερ-
γυνῆς ἐστὶν, δέκνεται Διὰ πολλῶν, τὰ γὰρ Διακόνες
Πέτρος τῷ μετὰ τῆς ἀγίας Γρηγορίου τὸς Διακόνους
ποιήσαντες. γράψαντες ὅτι οἱ Καρδινάλες τῷ καὶ
ἐκείνῳ καὶ δηλοῦντι ἀρεσκῆσθαι τῶν Ἐπισκόπων.
ὁ Βεζαρινὸς λέγει, τῷ ὅτι ὁ Γρηγόριος ἀρε-
τίμα τὸς Καρδινάλες τῶν Ἐπισκόπων ψευδῶς
ἐστὶν, ὡς μαρτυρεῖ Ἰωάννης ὁ Διάκονος, εἰ γὰρ καὶ
τὸ ἔξιμα τῶν Καρδινάλεων ὑψηλότερον ἐστὶ τῷ ἀξίω-

ματι τῶν Ἐπισκόπων, ὡς δέκνεται ἐκείνῃς Λατί-
νοις πολλοῖς, ἀλλὰ ἐκείνῃς τοῖς ἀρχαίοις ἔκ ἡν ἔτι
ἔως Βονιφάτιος τῆς ὁγδόης, ἔως γὰρ τότε τῶν ῥω-
μαϊκῶν ἐδέετο ἡ ἐξουσία πορφυροκαλῶπισμος, σιμῶνται
γὰρ οἱ τότε ἀνθρώποι σοφοὶ καὶ ἀλαβῆς οἶτες, ὡς
δεσμὸν εἶναι τὸ ἀρεσκῆσθαι τὸς Κληρικὸς, ἥτοι
τὸς Καρδινάλες τῶν Ἐπισκόπων, καὶ Καρδινάλες
ἐγίνοντο ὅσοι ἐβάπτιζον τὸς κατηχεμένους, καὶ ἀπε-
κόμιζον τὰς νεκρὰς εἰς τὸν τάφον. ταῦτα ἱστορεῖ
πολλοὶ, καὶ ἱππόλυτος ὁ Μαρσίλιος, ὅς ἀρεσκῆσθαι
ὅτι

ὅτι μέλει κλήρωσις τρίτη, ὡς ἔτα χιλιοσῶ ἑκα-
 τὰς ὀγδοηκοσῶ ὀγδόη, τὸ Καρδηνάλων ἐδίδετο
 μόνοις Μοιχαῖς καὶ Ἀββάσι καὶ Δικαῖς καὶ Η-
 γουμέναις, ψόδος αὖτε ὅτι ἐπὶ τῇ Διαλόγῃ οἱ Καρδη-
 νάλες ἀρετιμῶν τῶν Ἐπισκόπων. ταῦτα οἱ Λατί-

νοι. ὅτι δὲ οἱ πῶλυτοι ἀλήθως εἶπε, φαερὸν
 εἶναι καὶ ὑπὸ τῆς ὁπῆ φωτὶς Συνοδῆς, καὶ ἴδε αὐτῶν
 βιβλίον ἐβδόμη κεφαλῇ δεκάτῃ τεταρτῇ Παρά-
 γραφὸν δεκάτην ἐβδόμον, ὅπως λέγεται ὅτι ἐν τῇ
 Δύσει κληρικοί ἐγίνοντο μόνοι Μοιχαῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τὸ ἀρετιμῶν τὰς Καρδινάλες τῶν Ἐπισκόπων δέκνται ἐνταῦθα ἀντικείμενον τῇ γραφῇ, τοῖς πα-
 10 τέρσι, καὶ τοῖς Κανόσι, καὶ ἡ δὲ ταῦτα τῇ Συνοδῇ μετὰ τῇ βιβλίῳ τῆς Πάπας ἀθέμιτος καὶ ἀνάθεμα.

Ὅτι δὲ ἔπειτα ὁ τῆς ὑπερφανίας σωρὸς ἀντίκειται τῇ
 ἀγίᾳ γραφῇ καὶ τοῖς ἀγίοις πατέρι καὶ τοῖς ἱεροῖς
 Κανόσι, δηλον, ἀρετίζεται γὰρ αἱ οὐ μακάριοι
 15 Παῦλος τὰς Ἐπισκόπους τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ τὰ
 τὰς τῶν Διακόνων, καὶ τὸ μόνον οἱ οἱ Αἱρετικοὶ
 ἡ δέχονται, ταῦτον λέγοντες εἶναι Ἐπίσκοποι καὶ
 Πρεσβύτεροι, οἱ δὲ ἀγιοὶ πατέρες καὶ ἐκθετικῶς
 καὶ ἐξηγηματικῶς, ἥτοι πῶς εἶχαν γραφὴν ἐρη-
 20 νύοντες, πῶς ἀφ' ὧν ὑποδιδόσιν ὡς παρέλασε
 καὶ παρέδωκεν ἡ καθολικὴ τῇ Χρυσῇ Ἐκκλησίᾳ,
 τὸ γὰρ ἔλαβον ὑπὸ τῇ κρείττονος ὀλογοῦται. Ὁ
 Θεοφόρος Ἰγνατίος λέγει, Τί γὰρ εἶπεν Ἐπίσκο-
 πος, ἀλλ' ἡ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐπέκεινα,
 25 οἱ ἱερεῖς σύμβουλοι, καὶ συνεδρεύοντες τῷ Ἐπι-
 σκόπῳ, Διάκονοι λειτουργοὶ τῷ Ἐπισκόπῳ. καὶ
 Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης φησὶν, Ἡ θεία τῶν ἱερα-
 ρικῶν τάξις πρώτη μὲν ἐστὶ τῶν Θεοπικῶν τάξεων, καὶ
 ἴδε αὐτῶν μέρες πέμπτης κεφαλῆς πρῶτον, καὶ
 30 βιβλίον πρώτη κεφαλῇ δεκάτῃ Παράγραφον
 τρίτον. Ἡ ἐν Λαοδικαῇ Συνοδος Κανόνι εἰκοσῶ φη-
 σὶν, Ὁ δὲ Διάκονος ἐμμενῶν πρεσβυτέρῳ κα-
 θέζεσθαι, ἀλλὰ μετὰ κελύσεως τῷ Πρεσβυτέρῳ.
 Ἡ ἐν Νικαῖᾳ Οἰκουμενικῇ πρώτη Κανόνι δεκάτῃ ὀγ-
 35 δῶ φησὶν, Οἱ Διάκονοι ὑπηρετοῦντες εἰς τῷ Ἐπισκό-
 πῳ, τῷ δὲ Πρεσβυτέρῳ ἐλάττωτες, καὶ μὴ ἐξίσω
 αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῶν Πρεσβυτέρων καθέζεσθαι, ὡς
 Κανόνι γὰρ καὶ ὡς τῇ τάξιν ἐστὶ τὸ γινώσκον. Συνο-
 40 δος ἡ ἐν Τρέλλῳ Κανόνι ἐβδόμῃ φησὶ περὶ τῶν Ὀφ-
 θείκων ἐκκλησιαστικῶν ἐχόντων Διακόνων, καὶ ἐξ αὐ-
 θάδης τῶν Πρεσβυτέρων ἀρετιμῶν, ὡς ἔτα-

μὲν ὡς τὸν Διάκονον, καὶ ἐν ἀξιώματι, τετίσιν
 ἐν Ὀφθείκῳ οἱ δὲ ἥποτε ἐκκλησιαστικῶ τυχαῖοι,
 τὸν τοιαῦτον μὴ μετὰ τῷ Πρεσβυτέρῳ καθέζεσθαι, ἐλ-
 45 τὸς εἰ μὴ τὸ ἀρεσιον ἐπέχων τῷ οἰκῷ Πατριάρχῃ,
 ἡ Μητροπολίτῃ, ἐν ἑτέρῃ πόλει ὡς ἀγαστήται ὁπῆ-
 ναι κεφαλῇ, τότε γὰρ, ὡς τὸν ἐκεῖν τόπον αἰα-
 πλῶν, ἡμνηθήσεται. καὶ ἐν τῷ τέλει, τὸ δὲ αὐτὸ
 φυλαχθήσεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἱερῶν ταγμάτων,
 ἐπειδὴ τὸν κατὰ κόσμον ἀξιώματι κρείττονα τὰ
 πνευματικὰ ὁπῆσμεθα. καὶ βιβλίον τῶν Διαταγῶν
 ὀγδόη, κεφαλῇ τετρακαδέκῳ, μεταλαμβάνει-
 50 τὸ Ἐπίσκοπος, ἔπειτα οἱ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι.
 καὶ ὁ Τελάσιος βιβλίον δέκατῃ, κεφαλῇ τετα-
 ρκῶ φησὶν, Ὡς εἶπαν οἱ τετακτοὶ δεκαοκτὶ πα-
 τῆρες, τὸν μὲν Ἐπίσκοπον ἐπέχει τὸν τόπον τῷ
 Κυρίῳ, τὸν δὲ Πρεσβύτερον τὸν Σεραφικὸν ἐπέχει
 τόπον, τὸν δὲ Διάκονον τὸν Χερυβικόν. καὶ ὁ
 ἱερώνυμος γράφει πρὸς Εὐάγγελον, ὅτι ἐν τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ Ῥωμαίων οἱ Διάκονοι ἴσανται, οἱ δὲ ἱερεῖς
 κάμνεται, καὶ αὐξανεῖται τῆς κακίας, καθε-
 55 ται οἱ Διάκονοι ἐν μέσῳ τῶν Πρεσβυτέρων. ταῦτα
 οἱ Κανόνες καὶ οἱ πατέρες. καὶ ἐπειδὴ οἱ Καρδινάλες
 ὡς τὰς Κανόνες καὶ ὡς τῇ τάξιν ἀρετίζονται
 τῶν Ἐπισκόπων, ὡς ἄνομον καὶ ἄτακτον ἔργον ποι-
 ῶσι, καὶ ἡ δὲ ταῦτα αὐτοῖς Συνοδος, ἀθέμιτος,
 καὶ ὁ βιβλίων τὰ ταῦτα Πάπαι, ἔλκεν πρὸς ἑα-
 60 πὶ τὸ, Πάντα τὰ ὡς τῇ πῶς διδασκαλίαν καὶ ὑπο-
 τύπωσιν τῶν ἀγίων πατέρων παραχθῆσιν, ἡ παραχ-
 θησόμενα, ἀνάθεμα ἔστω.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

45 Ἀνθυποφῶρα παπιστῶν, ὅτι ἐλάσσονες τῶν Ἐπισκόπων τῷ βαθμῷ οἱ Καρδινάλες, μέζοντες δὲ τῷ ἀξιώματι,
 ὡς οἱ καὶ πρῶτε τινὰ ἀρετίζοντες εἰς βιβλίῳ τῆς.

Ἀνθυποφῶρα οἱ παπιστῶν πρῶτον, ὅτι οἱ Πρε-
 50 σβύτεροι καὶ Διάκονοι καὶ Ἀναγνώσαι Καρδη-
 νάλες, εἰ καὶ ἐλάττωτες τῷ βαθμῷ τῶν Ἐπισκό-
 πων εἶναι, ὅμως εἰς τὸ ἀξιώματι μέζοντες, ὅπερ
 ὅτι ἐκείνου, δηλον, ἐν γὰρ ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συ-
 νοδοῖς αἱ τοποτηρηταὶ τῶν Πατριάρχων ἐμόνον Ἐπί-
 σκοποι, ἀλλὰ καὶ Πρεσβύτεροι ἦσαν, καὶ ὅμως ἔχον
 τὰς τόπας τῶν ἀρεσιλάντων αὐτοῖς, δούτερον, ὅτι

ὁ Ἐπίσκοπος Ἱερουσολύμων, καὶ οἱ ἐλάττω κατὰ
 πῶς ἐξουσίαν τῷ Καίσαρι ὡς ἐκείνῳ γὰρ εἶπεν ἁ-
 55 πλῶς Ἐπίσκοπος, ἔτα δὲ Μητροπολίτης, ὅμως
 κατὰ τὸν ἐβδόμον Κανόνα τῆς ἐν Νικαῖᾳ μεζόνων ἐ-
 πελάβετο Πρεσβυτέρων ὡς τὰς λοιπὰς Ἐπισκόπους.
 τρίτον, ὅτι οἱ Καίσαρες ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικῶν πραγ-
 μασι τοῖς ἱεροῖς εἶπεν ὡς ἡ ἀρεσιλάντων. τέταρτον, Ἀλέ-
 ξιος ὁ Κομνηνὸς τὸν Χερυβικὸν ἀρετιμῶν τῶν
 Ἀρχιε-

Ἀρχιερέων Ἀπὸ διπλωμάτων περσέταξε . πέμπτον·
ὡς ἴσμεν ὁ Συμεὼν ἐπὶ τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Συνο-
δῳ εἰς ἔκκλησιν κληρικοὶ ἀπεκρίθησαν τῶν Ἐπι-

σκόπων . ταῦτα, καὶ ἄλλα ἅπασαν συλλογισμῶν καὶ π-
λινκῶν ὑπὸ χερσίν αὐτῶν ἀναδύσασθαι πρὸς σύστασιν τῆς
καρδηνάλικῆς ἀλαζυνείας .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

5

Ἀπαιτήσις οἱ τὰ πρῶτα ὑπὸ χερσίν αὐτῶν παπικῶν, ἵνα δὲ δέκνυται ψῆφον τὸ ἐλάττω βαθμῷ ὄντα δύ-
νασθαι ἔχειν μᾶλλον ἀξίωμα, καὶ τὸ τάγμα τῆς Καρδηνάλικῆς ἀξίωσιν, καὶ ψῆφός τοι ἰσοτίμους εἶναι αὐτὰς τῇ Βασιλείᾳ.

Ῥητοὶ περὶ μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς
Συνοδαῖς τῶν Πατριαρχῶν καὶ ἄλλων Ἀρχιερέων οἱ
Τοποτηρηταὶ Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι εἶχον τὰς τέρας
τῶν ἀποσταλατῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ἐν ταῖς καὶ πρῶτον δι-
εσπάρει, ὡς λέγει ὁ αὐτὸς Κανὼν τῆς ἐκτῆς Συ-
νόδου . οἱ δὲ Καρδηνάλοι οὐκ ἔπαινον Συνοδὸν ἵνα τὸ
Ῥώμης ἀποστολῶν ὑπὸ χερσίν αὐτῶν παπικῶν, ἀλλὰ
ἀπλῶς οἱ πάντες, καὶ πανταχῶς, ὅπου
ἐκ τῆς ἐξουσίας . δεύτερον, ὅτι ἔμεινον οἱ Πρεσβύτεροι
Καρδηνάλοι παπικῶν τῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ
Διάκονοι καὶ Ἀναγνώσται . ὁ δὲ Κανὼν φησὶ, τὸ
αὐτὸ φυλαχθῆσθαι καὶ ὑπὸ τῶν λαϊκῶν ἱερῶν ταγμα-
των, ἐπεὶ τὸ κατὰ κόσμον ταγματῶν κρείττο-
να τὰ πνευματικὰ ἀπαιτῶμεθα . ὅτι δὲ κοσμικὰ
τάγματα εἰς τὰ Ὀφφίκια, ἢ τὴν Ἀρχοντίαν,
ἀποδίδου . πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, εἴρηται αὐτῶν ἐν
τῇ δευτέρᾳ βιβλίᾳ, ἐν τῇ ἐκδόμῃ Κα-
νόνι τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς, ὅτι ὁ ἱεροσολύ-
μων ἐδέχθη τὴν Καίσαρῆας Ἐπίσκοπον, εἰ δὲ
καὶ ἂν τὸ μὴ ματαιολογῆν δώσωμεν τῷ, ἀλλὰ ὁ
σκοπὸς τῆς Κανόνος ἐκ τῶν ταύτων, ὥστε τὸν ἱε-
ροσολύμων ὑποκείμενον εἶναι τῇ Καίσαρῆας, ἀλλὰ ἡ-
μινοῦμεν τῇ ἱεροσολύμων, τὴν Καίσαρῆας μὴ γε-
νέσθαι Ἐπίσκοπον ὑπὸ Μητροπολίτη, ἀλλὰ εἶναι μὲν
Μητροπολίτην, ὑποκείμενον ὅμως τῇ ἱεροσολύμων,
ὡς περὶ τῆς Βυζαντίου Πατριαρχεῖας γινώσκοντες, ὅτι Ἡρα-
κλείας ἔμενε Μητροπολίτης ὑποκείμενος τῇ Κωνσταν-
τινουπόλει . ὡς περὶ ὁ Κωνσταντινουπόλις ὑπο-
κείμενος τῇ Ἡρακλείας τάξει καὶ ἀξιώματι, ὥστε ὑπο-
κείμενος ὁ ἱεροσολύμων τῇ Καίσαρῆας . πρὸς τούτοις
ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος πρῶτον τετάρτη διορίζεται,
οὐχ οἶόν τε τὸ ἐλάττω βαθμῷ ὄντα μᾶλλον
ἀξίωμα καθεσθῆναι Ἀρχιερέων, ὅπερ ταῦτόν ἐστι
τὸ ἐλάττω βαθμῷ ὄν, ἐδύναται ἔχειν μᾶ-
λλον ἀξίαν τῇ ἑχούτῳ τὸν μᾶλλον βαθμόν . πρὸς
δὲ τὸ τρίτον, ὅτι ἡμῖν βοηθεῖ ὁ λόγος, εἰ γὰρ οἱ
Καίσαρες κοσμικοὶ ὄντες Ἀρχόντες ὑποκείμενοι τοῖς ἱε-
ρεῦσι . πῶς οἱ ἔχοντες Ὀφφίκια καὶ Ἀρχοντίαν κοσμικὰ
ἀποκηρύσσονται τῶν Ἐπισκόπων; ἴδε καὶ αὐτὸς βι-
βλίᾳ πρώτη κεφάλαιον εἰκοστὸν πρῶτον, καὶ μέρος
τρίτον ὅλον τὸ δωδέκατον κεφάλαιον . πρὸς δὲ τὸ
πέμπτον, ὅτι οἱ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῆς πατέ-
ρες πρῶτον τετάρτη ὁμῶς μετὰ τῶν Ἀρχόντων ἐψη-
φίσαντο τὰς πραγματικὰς τύπας ἀρξάν, τὰς δὲ
Κανόνικας κρατῆν . φησὶ γάρ, οἱ πραγματικοὶ τύ-
ποι ἀρξάντων, αἱ Κανόνικες κρατῆται . ὡς περὶ μᾶ-

λλον ἀποκηρύσσονται τῶν Ἐπισκόπων, διὸ καὶ τὸ
πρῶτον τῆς Βασιλείας Ἀποκρίσεως κατὰ τῶν Κανόνων
ἀποκρίσεως, ὡς ἐδὲν λογιζήσεται . ἴδε καὶ αὐτὸς
βιβλίᾳ πρώτη κεφάλαιον εἰκοστὸν πρῶτον, καὶ περὶ
τῆς Χαρτοφύλακος . πρὸς δὲ τὸ πέμπτον, ὅτι συ-
κοφαντοῦσι τὸν Συμεὼν οἱ λατινοφρονεῖς, ἐπεὶ
ἐκείνους λέγει τὰς πρῶτες Ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἡθῶν
ἐγγὺς τῇ Πατριαρχεῖα ἐκδοτέας, ἡτοι εἰς ἡθῶν-
σματα, ἰσόπεδα, ἡτοι ὅτι ὁμαλῶν σαλίδων
συγκείμενα ἔχουσιν ἐγγύματα, ἵνα ἔχη ὁ Πα-
τριαρχὴς ἰσότητα αὐτῶν σοφῶν ὄντας, ἢ περὶ τύχοι
τῇ ἀναγκῇ, ἐκείνους δὲ τὸ καδίσμα ἡν ὁπίω τῇ
Πατριαρχεῖα, ἐκείνους κατ' ὁμοίαν σαρὰν ὡς ἡ ἐκ-
δοτὴ οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῇ Πατριαρχεῖα, καὶ οἱ μὲν
Κληρικοὶ, ἡτοι μὲν οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἐκδοτὴ τῇ
τοῦτον καδίσματος, καὶ ὁπίω, οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς
ἐπὶ τῇ θείᾳ, καὶ κατὰ σαρὰν . εἴτα τῷ ἐγγύματι
ἐν ταῖς μεγάλαις συλλογαῖς, ἐμὲν καὶ πᾶσι,
καὶ ὅτι ἐν ταῖς οἰκουμέναις Συνοδοῖς οἱ Κληρικοὶ ἐκ
ἐκδοτῶν, ἀλλὰ ἴσως, ὅτι ἐν ταῖς συλλογαῖς τῶν
Πατριαρχῶν λέγεται, Πρεσβυτέρους τῇ ἀνωτάτῃ
Πατριαρχεῖα, συλλογίζοντες αὐτῶν καὶ τῶν δέων
Ἀρχιερέων, καὶ ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχόντων παριστάμενων.
ψῆφον ἂν τὸ ἐλάττω βαθμῷ ὄντα ἔχειν
μᾶλλον ἀξίωμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ . ὅτι δὲ καὶ ἡ κα-
ρδηνία τῇ Πάπᾳ μὴ γινώσκοντες τῶν Ἐπισκόπων
τῆς δυτικῆς Συνοδῆς, ἀλλὰ τῶν Κληρικῶν, ἐκ τῆς
νόμιμον, ἡτοι . σημειώσω ὅμως ἐτι τρία τινα,
πρῶτον, ἐπεὶ τὸ τάγμα τῶν Καρδηνάλων ἐστὶν ἐμὲν
ὡς πρῶτον ἐκκλησιαστικὸν τάγμα καὶ ὡς Κανόν-
ικας, ἀλλὰ καὶ ὑπερεργαίους, ἀξίωσιν ἐστὶ, καὶ περ-
φαιὲς κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πατρὸς ἀποδοτέας εὐτα-
ξίας ἐκδοτέας . δεύτερον, ὅτι οἱ Τοποτηρηταὶ τῇ
Πάπᾳ Ἀρχιδιῶν ἐλεγον ἐπ' ὅψι τῆς Οἰκουμενικῆς
ἐκτῆς Συνοδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα, Ἀπεσταλμένοι ὡς
Ἀρχιδιῶν εἰς τὰ ἔχον τῆς Θεοσεβείας ὑμῶν γαλή-
νης, καὶ λοιπὸν ψῆφον παπικῶν ἐστὶ τὸ, οἱ Καρδη-
νάλοι εἰσὶν ἰσοτίμοι τῶν Βασιλέων . τρίτον, ὅτι ἡ
ἐκδοτὴ Οἰκουμενικῇ, ἐν τῇ δευτέρᾳ πρῶτον, ὁ Κων-
σταντινουπόλις Ταράσιος ἐξέταξε, εἰ οἱ Τοποτηρη-
ταὶ τῇ Πάπᾳ ἀληθεῖς εἰσι, καὶ ἐμαρτύρησαν τρεῖς
Ἐπίσκοποι Σικελοὶ, ὅτι ἀληθεῖς εἰσι . καὶ ὁ Πάπας
ἀνδραγαθῶς ἔγραφε τῇ Ταρρασίᾳ, ἵνα συστήσῃ αὐτῶν
εἰς τὸν Βασιλέα . ἐξ ὧν συλλάβεται ὅτι ἡλθον εἰς
Κωνσταντινουπόλιν οἱ Τοποτηρηταὶ σεμνῶς, καὶ ὡς
ἀληθεῖς,

λικῶς, ταῖσι παπαιῶς καὶ κανονικῶς, ταύτων ἐπεὶ
αὐτοῖς τινὸς φαινομένης καὶ κόμπης. ὥστε, ὡς εἴρη-

ται, ἐν τῇ δόξῃ καὶ ἐπαγγελίᾳ τῶν καρδινάλιων
ἐκ τῶν ὑποτάκτων ἀπλῶν τῆς ὑπερφανείας ἐστὶ.

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Σ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀσεβείας Βιοσαρίωνος καὶ Νικηίας τῆς καρδινάλιως.

- 10 **Μ**ανηὴλ ὁ Ῥήτωρ ἰσορρεῖ πῶς μισερὸν ζῶντι Βιο-
σαρίωνος καὶ Γεμισῶ, ἡμεῖς ὁμῶς ἀφέντες
τὸν Γεμισῶν, γράφομεν ὅλγ' ἅπαντα ἐξ ὧν ἔπαιον ἐκεί-
νους περὶ τῆς Βιοσαρίωνος. Φησὶ γὰρ ὅτι ἦν θεομα-
15 χος, καὶ πολυειδὴς διεφθαρμένος, κόθορνος,
καὶ θεοκάπηλος, καὶ ἔχων Αἰρετικὸς μόνον ὑπόληψιν,
ὅσον καὶ τοῖς ἐναντίοις νόμιμα δίδωκε, καὶ τὰς σε-
σαύχοντας αὐτῷ ἀποσέφθερε, καὶ πῶς ἀλήθειαν
ἀποδίδει τιμῶν καὶ δωρεῶν ἐπαγγελίας, ἀλλὰ καὶ
20 ἀσεβὴς ἀνὴρ ἦν, τὴν πάλαι τῶν Ἑλλήνων περὶ
Θεῶν, ἡ Δαιμόνων ἐπεὶ οἰκειότερον βδελυγμίου ἐν
τῇ αὐτῇ περιφέρει ψυχῇ, καὶ τὰς αὐτῇ ἀδελ-
φὰς τῶν ἐκ τῶν συγγράμματα Διοσαφῶν. γράφει γὰρ
ὁ Βιοσαρίων ὁ καρδινάλιος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας
25 πρὸς Γεμισῶν, λύσει δὲ τῶν ζητῶν ἐπ' ἀπείρας τῶν
κατ' αὐτὸν ἀντιφάσεων, ἡ Θεῶν, ταῦτα, Κριτὴς
γὰρ, φησὶ, πᾶσιν ἐκασταρῶν ἐννοίας, καὶ ταῖς
τῆς ἀληθείας, μηδὲν μηδαμῇ ἀναιδὲς εἶναι, ἐκ
ὀλίγου δὲ τῶν Πλάτωνος ἐτέρων, ὡς Πρωκλῶν,
30 Ἑρμείων καὶ Δαμάσκιον, τήν τε ψυχὴν, τὰς τε
πρὸς αὐτῆς πᾶσας, εἴτε νοητὰς καὶ νοεράς, εἴτε
νοεράς Θεῶν ἀνθυποστάτας εἶναι τιθεμένων ὅσον ἐκ-
κλῆ. εἴπει δ' αὖτις, μὴ δ' αὖ μὴδὲ πορφυρίῳ, Ἰαμβλί-
χῳ καὶ Συριανῷ περὶ γε τῶν τριῶν καὶ τοσούτων πράγ-
35 ματος ἄλλως δοκεῖ, τῆς τε ἀποφασίως ὁρῶν σω-
φίας τὰς τῶν ἀντιφάσεων ἐννοίας, καὶ ταῖς αὐτῶν
ἐπολύτως ὡς τὰ πολλὰ δόξαι. ὥστε τὸν αὐτὸν ἐκ μίας
δόξης ἡ τριῶν τῶν ἀποφασίως ἀνδρῶν ἀνθυπόστατα
εἶναι τὰ τοιαῦτα τῶν ὧν ὁποφαινέται, καὶ ἔτι
40 ἀνθυπόστατα ὡς αὐτὰ εἶναι ὑφιστάμενα, καὶ ἐκ-
τὴν αἰτία ὅντα, καὶ ὅλα ἅμα αἰτιατά τε καὶ αἰ-
τίᾳ. Ὁ αὐτὸς ἀποθανόντος τῆς Γεμισῶ γράφει πα-
ραμυθόμενος τὰς ἡμέρας αὐτῆς, καὶ φησὶ, Πέπει-
σμαι τὸν κοινὸν πατέρα καὶ καθηγεμόνα τὸ γεῶδες πᾶν

ἀποφαινέμενον, ἐς οὐρανὸν καὶ τὸν ἀκραιφνῆ μεταστῆ-
ναι χώρον, τὸν μυστικὸν τοῖς ὀλυμπίοις Θεοῖς συγ-
χορεύοντα Ἰακχον. καὶ κατωτέρω, ὡς εἴ τις τὸν
περὶ τῆς ἀπείρας τῶν ψυχῶν ἀνάστα καὶ καθόδε
Πυθαγόρα τε καὶ Πλάτωνος ἀποδέχεται λόγον,
πάνυ δὴ λογὸν ὄντα, ἐκ αὐτῶν ἠκούσας καὶ τῆς σε-
δῆσαι, ὡς ἄρα Πλάτωνος πῶς ψυχὴν τοῖς τῷ Ἀδρα-
σεῖας ἀρρήκτοις δεσμοῖς δεῖσαν δελεῦσαι, καὶ
πῶς ἀναγκαίαν ἀποδεῖναι περίοδον, ὅπῃ τῆς γῆς
κατέστησαν τὸ Γεμισῶ σκότος, καὶ τὰς αὐτῶν ἐκείνῳ
εἶναι ἔχουσαν. ταῦτα τὰ συγγράμματα τῆς ἀθείας.
ὡς οἱ φησὶν ὁ Μανηὴλ, Φῶς, μετ' αἰθέρα ἰέμενος ζο-
φώδες, μετ' ἀλήθειαν ψεύδος, μετὰ ἥλιον σκό-
τος, μετὰ τρισηπόδαρ ὅσα τῇ ὑσίᾳ Θεὸν ἀλη-
θῆ, καὶ τῶν ὧν ἀπάντων δι' ὑπερβολὴν ἀγαθό-
τητος δημιουργόν, Θεοὶ πολλοὶ, κατὰ τε φύσιν καὶ
χρόνον καὶ τόπον ἀμφοτέρω, καὶ ἀντιφάσεων καὶ
αἰτιατῶν. καὶ αὖτις, Πῆ μὲν ἀντιφάσεις κατ' αἰ-
τίας τῶν κατ' αὐτὰς Θεολόγων, πῆ δὲ ἀντιφάσεις
καὶ ἀντιφάσεις ἔτι μερζόμενοι, ἐδ' ὅπως Θεοὶ σε-
σαγορεύονται ἄλλοι, τὸ γὰρ Θεὸν ἀμέλειον, ὡς οἱ γε
καὶ ὁ ἀρχιστὸς Ἰακχος, καὶ ταῦτ' ἐν ψυχῇ καὶ χέ-
λεσιν ἐμφερόμενοι, καὶ δόγμασι τῆς τῆς πρεσβυτέ-
ρας Ῥώμης χρηματίσαντος καρδινάλιως Βιοσαρί-
ωνος. ἀκούετωσαν σωφρονεῖς οἱ ἐν τῇ ἰταλίᾳ κοινῶς
ἀπαστες χριστιανοὶ, ἀνάσσαντες καὶ ἀνασσίμενοι,
ἰδιώται καὶ Ἀρχόντες. ἀκούετωσαν οἱ ἀδελφῶν
ἀνδρῶν δώροις ὅτι πολλοὶ καὶ ἀξιώμασι λαθόντες
λαμπρῶς ἐτίμων, σεφαιδῶς ἐργάζετο καὶ λόγοις
χειρὸν τὸν Θεὸν ἱμῶν ἀθετήσαντα, καὶ τῇ ὑπα-
ρᾷ αὐτῇ ψυχῇ περιφέροντα Θεὸς πολλὰς αὐτοπα-
ραγωγίας, ἥτοι πλήθος ἀκαθάρτων Δαιμόνων, καὶ
τὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ τοῖς Ἀριστοφάνειοις Βασιλέχοις ἀχρη-
μονέτατοι Ἰακχον, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'. ΜΕΡΟΣ Σ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

50 Πόσους ἡμεῖς γνώσκοντες Ἑλλήνας συγγράψαντας κατὰ τὴν κεινότητα τῶν λατῶν.

Αδελφῶδες Βελγάρειας. Ἀνδρόνικος ὁ Καματηρὸς.
Ἀνδρόνικος Δέκας ὁ Συγγραφεύς. Ἀγγελος Γρη-
γόριος. Ἀποστόλος πολλὰς κατὰ Διαφύρας κα-
ρῆς. Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός. Ἀγγελος Νηκοζέλης.

ὁ Ἀθηναῖος. Ἀσένιος. Γερμόναχος. Ἀλέξιος
Ἀρσένιος. Βασίλειος ὁ Κερκύρας. Βαρλαάμ ὁ
ἰταλός. Βαρλαάμ μοναχός. Βασίλειος Θεσσα-
λονίκης ὁ Ἀχειρίδιος. Βαρλαάμ μοναχός ἱερός.
Βασίλειος.

ΒασίλειⓂ. ΣτυδίουⓂ. ὁ Στηθάτος . Εποταρίων Μά-
κρης ὁ ἐξ Ἰωαννίνων . ΓεώργιⓂ. ὁ Γεμιστός . Γεώρ-
γιⓂ. μέγας Λογοθέτης ὁ Ἀκροπολίτης . Γεώργιος
Κωνσταντινουπόλεως ὁ ὑπὲρ Νικαίας . ΓρηγόριⓂ. Κων-
σταντινουπόλεως Πατριάρχης ὁ ΚύπριⓂ. . Γρηγόριος
ὁ Παλαμάς . ΓεώργιⓂ. Τορνίκης . ΓεώργιⓂ. Γαβριη-
λόπουλⓂ. . ΓεώργιⓂ. ΚύπριⓂ. . ΓεώργιⓂ. ὁ Σχο-
λάριⓂ. . Γαβριήλ ὁ Φιλαδελφείας . ΓεώργιⓂ. ὁ
ΚορέσιⓂ. . ΓεωργίουⓂ. Βελγαρίας . ΓεώργιⓂ. ὁ Πα-
χυμέρης . Αἰαλέξης ὑπὲρ Ἀλεξίᾳ τῶ Κομνηνῷ . Δη-
μήτριⓂ. Χρυσολωραῖ . ΕὐθύμιⓂ. ὁ Ζυγαβητός .
ΕὐσεβίουⓂ. ὁ Νικαίας . ΕὐθύμιⓂ. Πατριάρχης Κων-
σταντινουπόλεως . ἘπιφάνιⓂ. Μοναχός . Θεοφύλακ-
τος Βελγαρίας . Θεόδωρος ΣμυρναῖⓂ. ὁ Κερραλαῖ-
της . Θεόδωρος Ἀγαθιανός . Θεοφάνης ὁ Νικαίας .
ὁ Βασιλὸς Θεόδωρος . Δέκας Λάσκαρις . Θεοφά-
νης Πατριάρχης Ἱερουσαλὺμων . Θεόδωρος Ἀντιοχείας
ὁ Βαλσαμών . ἹερώνυμⓂ. Μοναχός . Ἰωάννης πρε-
σβύτερος ὁ Φικρής . Ἰωάννης ὁ Ζωναράς . Ἰωάννης
Πατριάρχης Ἱερουσαλὺμων . Ἰωάννης Πατριάρχης Ἀν-
τιοχείας . Ἰωάννης Κλαυδίουπόλεως . Ἰωάννης ὁ Μό-
χιⓂ. . Ἰωσήφ ὁ ΒρυόνιⓂ. . Ἰωάννης ὁ Νομοφύλαξ .
Ἰωάννης Ναυπάκτου . Ἰωάννης Βασιλὸς ὁ Καντακ-
ζηνός . Ἱερωνήμων . Ἰωσήφ Φιλάνδρης , ἡ Φιλά-
γριⓂ. . Ἰωάννης Κεβερλήσιος . Ἰωάννης Σαῖτος Κρής ὁ
Κυδωνεάτης . Ἰωάννης καὶ ΣωφροῖνⓂ. οἱ Κεφαλληνῶσι Ἱε-
ρομόναχοι καὶ ἀντίπαλφοι . ΚύριλλⓂ. Μοναχός ὁ Πε-
τρινός . ΚάλλισⓂ. μελινίκιⓂ. . ΚύριλλⓂ. Κωνσταν-
τινουπόλεως ὁ Λέγκαρις . ΚωνσταντῖνⓂ. Ἱεροῦς ὁ Ἀγ-
γελⓂ. . Λέων Βελγαρίας . Λέων Πρεσλάβας ἡτοίμαρ
κωνσταντινουπόλεως . Λέων Ἀχιρεϊνός . Μιχαήλ ὁ Κηρεβάριος .
Μιχαήλ ὁ Ψεδός . Μιχαήλ Βαλσαμών . ΜατθαῖⓂ.
Κοιαίσιωρ ἈγγελⓂ. . Μιχαήλ ὁ Ἀγχιάλας . Μαννὴλ
ὁ Κομνηνός . ΜελέτιⓂ. Μοναχός . ΜεθόδιⓂ. Πατριάρ-
χης Κωνσταντινουπόλεως ὁ ὑπὲρ Νικαίας . ΜάξιμⓂ. ὁ
Πλανυδής . ΜατθαῖⓂ. ὁ Βλάσαρις . Μαννὴλ Κρής .

Μεθόδιος Μοναχός . Μανυήλ ὁ Ῥήτωρ . Ματθαῖος
Μονότροπος . Ματθαῖος ὁ Καμαριώτης . Μακάριος
Ἱερομόναχος ὁ Μακρής . Μάρκος ὁ Ἐφέσιος . Μάρ-
κος ὁ Ἀγκύρας . Μάξιμος ὁ Μαρτυρικός . Μελέ-
τιος Ἀλεξανδρείας ὁ Πηγάς . Μάξιμος ὁ Πελο-
ποννήσιος . Μητροφάνης Σμύρνης σύγχρονος Φω-
τίου . Μιχαήλ ὁ Γλυκάς . Μιχαήλ Ἀποστόλης
Βιζαντίας . Μοσχάμπαρ . Ματθαῖος Βυλαρείας .
Ματθαῖος Μυρσών . Μάρκος Ἀλεξανδρείας . Νι-
κήτας Δαβίδ ὁ Παφλαγών . Νικήτας ὁ Στυδιᾶτος . Ἰο-
Νικήτας Πατείκιος Κωνσταντινουπόλεως . Νικήτας
Σειδῆς ὁ ἐξ Ἰκονίων . Νικήτας ὁ Χανειάτης . Νι-
κόλας Μεθώνης . Νικηφόρος ὁ Βλεμμίδης . Νι-
κόλας Μεζάλων . Νικηφόρος ὁ Γρηγοριάς . Νε-
ῆλ ὁ Θεσσαλονίκης . Νικόλας ὁ Καβάσιπας . Νε-
ῆλ Δαμύλας . Νεῆλ Ῥόδου . Νεῆλ Ἱερομόνα-
χος ὁ Τραχανιώτης . Νικήτας Σεβρίων . Νικηφό-
ρος ὁ Κάλσιος . Νεῆλ Κωνσταντινουπόλεως . Να-
θαναήλ ὁ Χύκιος . Νεκτάριος Ἱεροσολύμων . Νικό-
λας ὁ Ἐπίσκοπος Ἱδρῶντος . Νικόλας Κερα-
μύς ὁ ἐξ Ἰωαννίνων . Νεκτάριος Ἡγούμενος . Νι-
κήτας Μιρσινιώτης . Νικόλας Σελουκείας . Οἰκυ-
μηνίτης . Πέτρος ὁ Ἀντιοχείας . Πανάρετος Πατριάρχης
Συρίας πρὸς Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον . Συ-
μεὼν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων . Συμεὼν ὁ Θεσσα-
λονίκης . Σύνοδος ἡ ἐπὶ Κωνσταντίνου τῷ Μονομά-
χῳ . Σύνοδος ἡ ἐπὶ Μανυῆλ τῷ Κομνηνῷ . Σύνο-
δος ἡ ἐπὶ Γερμανῷ ἐν Νικαίᾳ . Σύνοδος ἡ κατὰ
Βούκων . Σύνοδος ἡ ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ ἐπὶ Ἰωάν-
νῳ τῷ Παλαιολόγῳ . Σύνοδος ἡ ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ ἐπὶ Κων-
σταντίνῳ τῷ Παλαιολόγῳ . Συναδικὴ Διόγνουσις τῶν
πριῶν Πατριάρχων καὶ Ἀνατολῆς . Σύνοδος ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει ὡς ἔτε ἐξακισχίλιος καὶ ἑνακοσος καὶ ὡς ἑκατο-
ντὴ δέκα . Σίλβερος ὁ μέγας Ἐκκλησιάρχης . Συμεὼν
ὁ νέος Θεολόγος . Σεβαστὸς Τραπεζέντιος ὁ Κυμνίτης . Φώ-
τιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως . Φιλόθεος Κωνσταντινουπόλεως .

ΒΙΒΛΙΟΤ Ι. ΜΕΡΟΣ 5. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀπεστέφουσιν πάλιν γραφῇ, καὶ φέρουσιν τὰ βιβλία τῶν ἁγίων καὶ τοὺς κανόνας.

Ὁ μέγας Κύριος Ἰησοῦς πρὸς Ἰωάννην τὸν
 Ἀντιοχείαν, ἧς ἡ ἀρχὴ, Εὐφραίνεσθαι οἱ
 οὐρανοί. καὶ γὰρ, φησὶν, ἔτιτε πᾶν νομοθετῶν
 ἀλαστέρεα τὰ ὄρθα καὶ τὰς ἑμαὶς φωνάς, καὶ κα-
 τὰ ἀρέσκαιαν μετατίθησι, μὴ θαυμάζετε τὴν
 αἰσίοτην, εἰδὼς ὅτι καὶ πάντες οἱ αἰρετικοὶ ἐκ
 τῆς θεοπιδέου γραφῆς τὰς τῆς ἑαυτῶν πλάνης
 συνάγουσιν ἀφορμὰς, τὰ δὲ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι
 ὁρῶντες ὁρῶμεν ταῖς ἑαυτῶν κακονομίαις ὡς ἀφά-
 ρουτες. τίθησι δὲ ὡς ἄβυσσος, ὅτι ἡ Ἰησοῦς τῷ
 ἁγίῳ Ἀθανασίῳ πρὸς Ἐπίκτητον ἐφάρα. καὶ οὖν
 τῷ πρὸς Ἀλέξιον Ἰησοῦς, ἧς ἡ ἀρχὴ, ἈΜΟΙΒΑΙΑ

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ . ὡς τῇ τέλει φησὶν , Εἰ δὲ ὡς παρ' ἑμῶν
 γραφόμενα πρὸς αὐτῶν παρονομαστικῶς ὅτι μεταμελήθησαν 45
 περὶ τούτων αἱ ἐν τῇ Ἐφεσίων ἐπιδείξιμι , γελασθήτω
 καὶ τῶν , ἐσθλὴν γὰρ Διὰ τῆς τῶν χειρῶν χάριτος
 καλῶς τοῦτο , ἀλλ' ἐν δ' ἔξω τῶν ὁρίων λόγῳ ἀγόμεθα .
 ταῦτα ὁ Κύριος . οἱ Λατῖνοι δὲ ἐξομοιούμενοι τοῖς ἐν τῇ
 Κυρίῳ Αἰρετικῶς , ἐμόνον Διὰ τῆς φησὶ τὰς γραφὰς
 φησὶ , τὸν ἐν αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς , ἀλλὰ καὶ τινὰς
 τῶν ἀγίων πατέρων καὶ πολλὰς καὶ ὁμοίας Διὰ τῶν
 ῥασι , ὅθεν Νικήτας Μιρσινιώτης ἐν τῇ περὶ ὁμο-
 πορεύσεως τῶν ἀγίων Πινύματις κατὰ Λατίνων Φη-
 σιν , Εἴ δὲ ἐν αὐτοῖς τῶν βιβλίων καὶ περὶ τῶν γραφῶν
 κακουργεῖ ,

κακουργῶσι, ὅτι δοκῶν αὐτοῖς εἰκοθεν τοῖς πᾶσι ἀγίων
 συγγράμμασι παρενέχοντες ἐν οἷς θεολογοῦσι περὶ
 τῆς τῆς Πνύμματος ἐκπορεύσεως, ἐπὶ δ' ἐκ τῶν μέρη
 τῆς λόγου κατὰ τὴν οἰκίαν λαμβανόμενα σημασίαν
 5 ἡμῶν, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συμβαίνοντα, πρὸς τὸ δοκῶν
 αὐτοῖς σφίσι βιάζονται, τὰς ῥήσεις παρεξηγῶντες.
 καὶ, τί γὰρ εἰοικατὶ τῆς ἀληθείας μεμνηότες
 ὑστερον τὰς τοιαύτας ῥήσεις διέφθεραν; τί δὲ εἰ καὶ
 ἀλάτιστα ἴσως οἰκονομίαν μικρύνει τῆς ἀκριβείας
 10 εἶναι ἡ παρενέχθησαν οἰοί, ἵνα ἔτωγε ἡ κατὰ τὸν
 τῆς τῆς φρεναξομένη τὴν μαλίστα ὑποχωσιν, ἡ τὰς
 λυπιδντας κατὰ τῆς Πνύμματος ὑποχωσιν. καὶ
 Νικόλαος Σελδουκίας ἐν τῇ ἀπολογία πρὸς Ἡσίοαν
 ραυκολατίνου πρὸς Κύριον λέγει, Ἐν ῥητοῖς φῆς πο-
 15 λῶς τοῖς ἐκείνων δόξω, ὡς σὺ νοεῖς ἀνδρῶν,
 ἔχ' ἔγωγος ἡ ἀλήθεια ἔχει ὁ πρὸς φέρει, πολλὰ νεο-
 θομῶν εἰς τὴν τῶν οἰκονομῶν, καὶ τὸ πᾶν ἀ-
 πατωμένων τῇ ὑπερηφανίᾳ. ἐνθάδε οὖν οἱ Λα-
 τῖνοι καὶ οἱ τῆς ἐν Σαρδικῇ, ἐπὶ οὖν αὐτῶν ἐν
 20 Κωνσταντίνῳ εἶναι τῆς πρώτης Οἰκουμένης, καὶ ἴδε
 αὐτῶν βιβλία δούτερὰ κεφαλῶν πέμπτης Παρά-
 γραφῆς δέκατον ἑβδομον, καὶ βιβλία τρίτης κεφα-
 λαῖς δέκατος τρίτης Παράγραφου ἔκτον καὶ ὄγδον.
 καὶ ἐν Κωνσταντινῶν περὶ Ἀκακίᾳ, καὶ ἴδε αὐ-
 25 τῶν βιβλίων τετάρτης κεφαλῶν δέκατος Παράγρα-
 φον τρίτην. καὶ ἐν τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ, καὶ
 ἴδε βιβλία τετάρτης κεφαλῶν τρίτης Παράγραφου
 δέκατον τρίτην. Πατέρας δὲ, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον
 ἐν τῇ καλῶν αὐτῶν Συμβόλῳ, ὡς εἰποῦν αὐτῶν
 30 βιβλίων τρίτης κεφαλῶν πέμπτης Παράγραφου ἔκτον,
 καὶ βιβλίων ὄγδον κεφαλῶν δούτερων Παράγραφου
 τετάρτην. πρὸς τῶν Νικόλαος ὁ ἴδιος φησὶν,
 ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Λατῖνοι ἀγνοοῦσι τὸς ὁ πρὸς ἐν τῇ
 πίστι τῆς ἁγίας Ἀθανασίᾳ τῇ καθολικῇ λεγομένη,
 35 ὡς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔχ' ἔγωγος, ὅπερ ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς
 τῆς, περιέχεται, ἔτε ἐν τῇ Συμβόλῳ. εἶτα πᾶς
 αἰσθητικὸς πρὸς φέρει ὑπὸ Μαξίμου ῥήσεις Ῥωμαίων
 πατέρων, τὰ δὲ Συμβόλῳ τῆς Ἀθανασίᾳ ἐκ ἐμνή-
 40 σθησαν; ὅπερ ἔγωγος ἔχον, ὡς οἱ Λατῖνοι βέλουν-
 ται, ἥρκει αὐτοῖς αὐτὶ πάντων. καὶ πᾶς ὁ Δαμα-
 σκηνὸς ἐναντὶ τῆς Ἀθανασίᾳ θεολογήσας, ἐπὶ οὖν,
 ἔκ τῆς τῆς ἔγωγος, ἐκ ἐμνήσθη τῶν πᾶν
 τότε καὶ μεταῦτα πατέρων καὶ Συνοδῶν; καὶ πᾶς
 ὁ Ἀθανάσιος ἐν τῇ ἀποκρίσει αὐτῶν ἔπειτα, ἔκ
 45 μόνον τῆς Πατρὸς ἐκπορεύεσθαι, καὶ μόνον αἶνον
 τὸν Πατέρα; ἀλλὰ καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον παρε-
 χέρας ἐν τῇ τρίτῳ κατ' Ἑνωμῆ, ὡς φαίνεται
 ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐν ὅλῃ τῇ ἀποκρίσει χειρογράφῳ;
 καὶ ἐν τοῖς τυπωθεῖσιν ἐν ὅλῃ τῇ δύσει βιβλίῳ,
 50 ἐνθα ἐκείνῳ τίθησι, τῷ ἀξιώματι μὴ γὰρ δότε-
 ρον τῆς τῆς, ἐκ τῆς δόξας ἴσως ὁ τῆς ὁσεβείας
 λόγῳ. οἱ Λατῖνοι δὲ πρὸς φέρει ἐπὶ οὖν, Ἀξιώ-
 ματι μὴ γὰρ δότερον τῆς τῆς, παρ' αὐτῶν τὸ εἶναι
 ἔχον, καὶ παρ' αὐτῶν λαμβάνον, καὶ ὅλως τῆς αἰ-
 τίας ἐκείνης. ἐξημῶν ἔχον τὸ εἶναι ἐκ τῆς δόξας ὁ

τῆς ὁσεβείας λόγῳ. ὅτινα ὅτι φθορῶν, ἀνα-
 τέρηται ἐν, εἰ δὲ ἰωσήφ ὁ μεθ' ὅν ἐν τῇ ἀπο-
 λογῇ πρὸς μαρτὸν τὸν ἐφ' ὅν λέγει, τὸ ῥητὸν τῆ-
 το τῆς ἁγίας Βασιλείᾳ νοθεύεται ἐκ τῆς τῆς
 5 ἐκ, ἀλλὰ τῆς φλυαρίας ἐπὶ φανερῇ. ἐνθάδε οὖν
 καὶ τὸν Νύσσης ἐν τῇ ἐν τῇ, Πατέρων ἡμῶν, Ομιλίᾳ.
 εἰ δὲ καὶ ὁ Βούλῳ ἐν τῇ πεπληρωμένῳ σωοδικῷ
 ἀμαρτύρεται, ὅτι ἐπ' αὐτῶν κληρικός ἡς ἔξας
 μετήμειψε τὸ ῥητὸν, ὡς γὰρ λέγει, Φησὶν,
 ὁ Νύσσης, τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τῆς Πατρὸς
 εἶναι, καὶ ἐκ τῆς τῆς εἶναι πρὸς μαρτυρεῖται, ἐ-
 κείνῳ ἔξας πᾶν, ἔκ, πρὸς φέρει, ἀφ' ἧς λέ-
 γεται, καὶ τῆς τῆς εἶναι πρὸς μαρτυρεῖται, Ἀλλὰ
 ῥητὸν, τῆς ἐν τῇ ἔγωγος ἔχει, πᾶς ὁ πρὸς φέρει
 αὐτὸ κατὰ τὸν ἀνατολικὸν οἱ πρὸς τῆς Βέκκῳ Λα-
 τῖνοι; καὶ πᾶς ἐναντὶ τῆς Νύσσης θεολογήσαν-
 10 τες ὅ, πρὸς φέρει καὶ ὁ Δαμασκηνός, ἡ ἐ-
 κείνῳ ἔξας πᾶν πόπτῃ τῶν πατέρων; καὶ
 πᾶς ὁ Κούρῳ ὁ πρὸς φέρει τῆς κατὰ πρὸς φέρει-
 τα; Εἰ δὲ καὶ ὁ Πρὸς φέρει πρὸς φέρει πρὸς φέρει
 Λάσκῳ λέγει, τῆς Βέκκῳ χθὲς καὶ πρὸς φέρει
 γεγονότῳ, αἰβίβῳ πρὸς φέρει τῆς παλαιότεραι ἦσαν,
 καὶ πᾶς λέγειν πρὸς φέρει, ὡς Λατῖνοι καὶ Βέκκῳ
 πρὸς φέρει πρὸς φέρει; Ἀλλὰ ῥητὸν, ὅτι ὁ Βέκκῳ
 πᾶν διωρομῶν μαρτυρεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τόπῳ,
 ὅτι ἐπ' αὐτῶν ἔγωγος ἡ φθορῶν ἐν τῇ Νύσσης, ἐ-
 καὶ ὅπερ ἐκείνῳ ἐπὶ οὖν, ἔπειτα ἄλλον τῆς πε-
 ποιηκέναι. ὅτι δὲ ὁ Βέκκῳ φθορῶν ἐν τῇ πατρι-
 κῷ βιβλίῳ, ἴδε αὐτῶν βιβλίων δούτερων κεφα-
 λαῖς πέμπτης Παράγραφου δέκατον ἔκτον ἐν τῇ τῆς.
 ἐνθάδε οὖν καὶ τὸν Μαξίμον, καὶ τὸν Δαμασκηνόν;
 καὶ πᾶς ἡ βιβλίῳ Συνοδῶν. ὅ, πρὸς φέρει Γεώργῳ
 ὁ Γεμιστός, εἰώθασιν οἱ Λατῖνοι ἀφ' ὅν τας βί-
 βλους, ἴσως γὰρ πᾶσαι περὶ τῆς τῆς ἡ-
 15 ξίμον ἐν τῇ τῆς βασιλίδῳ εἰς Ῥώμῳ περὶ
 τῶν τῆς Πάπῳ Μαρτίνῳ σωοδικῷ ἰχνηλατῶντα
 ὡς ὁ Πάπῳ διωρίζῃ τὸ Πνύμα καὶ τῆς τῆς ἐκ-
 πορεύεσθαι, ἐκείνῳ δὲ παρ' ἡγοῦν χθὲς Ῥωμαίων
 πατέρων, ἔτι δὲ καὶ Κυρίῳ Ἀλεξανδρείας. πᾶς
 ὁ ἡγούμενος καὶ ἐκ τῆς βασιλίδῳ Ἀθανάσιον καὶ Βα-
 σίλειον καὶ ἄλλους νεοθρομῶν, καὶ μετ' ἐκείνων οἱ
 20 Ῥωμαῖοι καὶ ὁ Μαξίμῳ; καὶ πᾶς ἡγούμενος οἱ μετα-
 ταῖτα Λατῖνοι τὰς τοιαύτας μαρτυρίας; καὶ πᾶς ἡγούμε-
 σον αὐτῶν καὶ ὁ πρὸς φέρει; καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς φέρει
 Δαμασκηνός ἐπὶ οὖν, τὸ Πνύμα ἐκ τῆς τῆς ἔ-
 γωγος; καὶ ἐκ τῆς τῆς ἐκείνῳ πᾶν ὑπαρξιν; καὶ
 πᾶς ὁ τῶν τῶν βίβλοις ἔγωγος; συμφῶν
 τῷ Γεμιστῷ λέγει καὶ ὁ Ἀμνέτῳ, Ἀθὲν τῶν
 τῶν ἡγούμενος πρὸς φέρει, ὡς καὶ τὸ τῆς Ἀθανασίᾳ
 σύμβολον, καὶ τὸν Νύσσης ἐν τῇ ἐν τῇ, Πατέρων ἡμῶν,
 Ομιλίᾳ, καὶ τὸν Δαμασκηνόν ἐν τῇ ἐν τῇ βασιλίδῳ
 λόγῳ, πᾶς γὰρ οἰκίαν δόξας, καὶ ἐκ τῆς ἀλήθειας
 ὑποβλέψαν. ἀλλὰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἡγούμενος
 25 ἔγωγος ἐν τῇ Συνοδῷ τῇ ἐν τῇ ἡγούμενος Σιφίᾳ, ὁ Λα-
 τῖνοι μὴ ἔχοντες τὸν πρὸς φέρει ἔγωγος, ἐνθάδε οὖν
 τῶν

πῶς ἐβδόμῳ Συώδον, καὶ νοθεύσαντες, κατη-
 χυώθησαν, δι' ἡγουμένην γὰρ τὴν ἐβδόμῳ Συώ-
 δον τὸ ἐκ τῆς ἱεῖς Συμβόλης τῆς δούτερας προση-
 ὅται. ἐιόθασαν καὶ τὸν Θεὸν Μάξιμον, καὶ συμ-
 φώνως παρήγαγον χρήσεις Ῥωμαίων, ἐξ ὧν ἡ καί-
 τισι ποιῶντες τὸν Τῶν τῶ Πνεύματος ἀπέδειξαν,
 μίαν γὰρ ἴσασιν τὸν Πατέρα αἰτίαν τῶ ἱεῖς καὶ τῶ
 αἱεὶ Πνεύματος. ἔτα ἀδίκως ἐγκαλεῖται τὴν δυ-
 κὴς μίαν ἐδότας τὸν Πατέρα καὶ τὸν Τῶν αἰτίαν
 τῶ Πνεύματος μετ' ἐχέουσιν. ἰδε περὶ τῆς ἐβ-
 δόμενης Συώδος καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφα-
 λαίᾳ πρώτῃ Παράγραφῳ ἀποδοὺν δούτερον, καὶ ἔτι
 περὶ φθορᾶς βιβλίων βιβλίῳ ἑκτῷ κεφαλαίῳ ἐκ-
 α-

τῶ Παράγραφῳ τέταρτον. δίδεκατῷ ἐν ἐν-
 τόμῳ, ὅτι οἱ λατῖνοι φθορᾶς εἰσι τῶν αἱεὶ βι-
 βλίων. ἰδε καὶ ἀνωτέρω μέρεσι πρώτῃ κεφαλᾷ
 πέμπτῃ, ἔτι ἰδε ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον κεφα-
 λαίᾳ ὀγδόῃ Παράγραφῳ ἑκτον, καὶ βιβλίῳ τρίτῳ
 κεφαλαίᾳ δεκάτῃ πέμπτῃ Παράγραφῳ τεταρτῷ
 ὀγδοῇ ἐν τῇ τέλει, καὶ βιβλίῳ ὡστὶς κεφαλαίᾳ
 πρώτῃ Παράγραφῳ δέκατῃ τέταρτον, καὶ βιβλίῳ
 τῶ ἐν χειρὶ μέρεσι πρώτῃ κεφαλᾷ πέμπτῃ, καὶ
 βιβλίῳ πρώτῃ κεφαλαίᾳ δεκάτῃ πέμπτῃ Παρά-
 γραφῳ δούτερον, καὶ βιβλίῳ τρίτῃ κεφαλαίᾳ δε-
 κατῇ τρίτῃ Παράγραφῳ ἑκτον.

Ἐιπὼθα λήξε καὶ δέκατον βιβλίον.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΓΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

20, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

25 **Λ**ατίνων πρόβλημα, ὅτι Δὲ πάλιν πρὸς τὸν Πάπαν τῶν Ῥωμαίων ἀπεστάλην παρέδωκεν ὁ Θεὸς πάλιν Κωνσταντινούπολιν τοῖς Ὁθωμανοῖς, καὶ ὑπέκρινε πρὸς αὐτούς.

30 **Π**ερὶ τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως σημειῶσαι ὁ ταῦθα ἔδεξάμεθα ἡμᾶς καλεῖ, πολλῶν τῶν κατ' ὅκνον καὶ κατὰ τὴν μετέπειτα ἰστορικῶν πότε, καὶ ὡς ἐγένετο ἡ ἀλὼσις ἰστορησάντων ἐς πλῆθος. Δὲ δὲ τὸ λέγειν τὰς Λατίνους οὐκ ἐστὶν τῆς πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης ἀπεσταλίας τῶν Ῥωμαίων ἐπαρθεδνωσάαι τὸν Θεὸν τοῖς Ὁθωμανοῖς πάλιν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἡχθῆναι ὑπὸ τῆς ἀληθείας εἶπεν τὰ τῆς ἀληθείας, ἐλέγχαι τε καὶ ἀνατρέψαι αὐτῶν τὸ ψεῦδος, οἵτινες κατ' ἐξαιρέτως ἡμῶν σιωπῶντων λέγουσιν, ὅτι τῆς

40 πρὸς τὸν Πάπαν ἀπεσταλίας οὐκ ἐστὶν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπαρθεδνωσάντες. Ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι περὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν ἀπεσταλίας ἔρηται αἰωτέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρει πρώτῃ κεφαλῇ τετρεκαίδεκάτῃ, καὶ ἔτι ἀρκυτέρως ἀπεκρίθη ἐν ταῦτα ἰωσήφ ὁ Βρυένιος, ὅστις καὶ οὐκ ἐστὶν συλλογισμὸς ἐπιείκους ὑποκρινόμενος

50 εἰς τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐστὶν τῶν λόγων αὐτῶν, καὶ ἴδε αἰωτέρω βιβλίῳ ὡς κεφαλῇ ἐνδέκατῃ. καὶ δὲ καὶ ὁ ἱεροσολύμων Νεκτάριος εἰς τὸ Συναγμάγιον αὐτῶν, καὶ Μελέτιος ὁ Πηγάς, καὶ ἄλλοι σοφοὶ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἰκανῶς εἰς τὰ τοιαῦτα πάλιν ὑπολόγησαν ἐποίησαν, καὶ ἡμᾶς ἀρκυτέρως ἐπορεύθημεν περὶ τῆς ὕλης ταύτης ἐν τῇ δεκάτῃ βιβλίῳ, μάλιστα δὲ πᾶσα γραφὴ παλαιά τε καὶ νέα, καὶ πᾶς ἀγίας βίος ὑποκρινόμενος εἰς τὰς τὸ λατινικὸν πρόβλημα, ῥητέον ὅμως καὶ ἡδὴ, ὅτι ἐξ ἀμαρτιῶν γί-

γουν τὰ ἄλλασι ἐμολογῶμεν, ἡμῖν καὶ τῆς πρὸς τὸν Πάπαν ἀπεσταλίας οὐκ ἐστὶν. πολλοὶ γὰρ Πάπα ἀπεσταλίας ἐρξόδοξοι τε καὶ Αἰρετικοὶ, καὶ ὅμως ἔχουσιν καὶ πάλιν Βασιλείαν καὶ πάλιν ἐλευθερίαν αὐτῶν, ὡς Ἑγκλίβοι, Φιλαμένιοι, Δάριοι, Σφέτιοι, Βαῖδαοι, Γότθοι, Μόχοβοι, Ῥώμοι, Ἰβηρες τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἄλλοι. ὁ δὲ τῶν, ὅτε ἔλαβον τὴν Αἴγυπτον, Παλαιστίνην, Ἀφρικὴν, Συρίαν, Φοινίκην, Ἀραβίαν, καὶ ἄλλας ἐπαρχίας τῶν Ῥωμαίων εἰς Σαρακηνῶν, ἦν πρὸς τῆς ἐκτῆς Οὐκεμμενικῆς Συναόδου, ὅτε ἡ Ἐκκλησία Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ἐτύγχανεν ἑσθ' ἡνωμένη, καὶ τότε τίνος κατὰ τὴν Αἰρέσεως αὐτῶν ἦν τῆς ἐκπορεύσεως τῶν Σαρακηνῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν; τῶν, παντάπασιν τὴν Λιβύην καὶ Κιλικίαν καὶ Μεσσηποταμίαν καὶ πολλὰς Νήσους κατέδραμον εἰς Σαρακηνῶν πρὸς τῆς ἐβδόμης Συναόδου καὶ πρὸς Φωτίου καὶ Κερκυραίου, ὅτε ἦν ἡ Ἐκκλησία Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως μία, καὶ τίνος τότε ἐφθασον αἱ τέσσαρες, ὅτε ἡ χυμωτική καὶ ἡ ἀλὼσις ἡ Ῥώμη καὶ ἡ Ἰταλία ὑπὸ τῶν Γότθων Ἀλαρίκου καὶ Τωτίλα, καὶ ὑπὸ τῶν Οὐνδ' Ἀττίλα, καὶ ἐν τῇ τετρακοσῷ πεντηκῷ ἐτάθη ἔτι ὑπὸ τῶν Βανδάλων Γίζερικου, ὁμοίως καὶ ἡ Ἀφρικὴ, καὶ καθ' ἑξῆς ὑπὸ Γότθων καὶ Βανδάλων, ἕως ἐξήλασε Βελισάριος καὶ Ναρσῆς οἱ Σαρακηνοὶ τὰ Ἰουστινιανῶν, ὡς Εὐάγγελος, Προκόπιος, καὶ ἄλλοι ἰστορικοὶ καὶ περὶ τὰ πεντακῶσα πενήκοντα καὶ ὀκτώ ἔτη ἐκράτησαν εἰς Λαγγιβαρδοὶ, καὶ ἐβασαύζον Δαυίδος Ῥώμης καὶ Ἰταλίας, καὶ κατεφρόνεν τὰ τε Πάπα

φασίς ὅτι τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας τῆς Μα-
 νασῆ Βασιλείως ἰδὼν, ὡς ἔλεγε ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς
 περὶ τὴν Ὀλβαν, καὶ ἰδὼν Βασιλεὺς τετάρτης
 κεφάλαιον εἰκοστὸν δούτερον. ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ Βα-
 σιλεῖς ἐκ ἐσωφρονισθῆσαν, ἀλλ' ἀπέβλεπον εἰς παπισ-
 μὸν ἀπὸ βοήθειαν δῆθεν ἐγκόσμιον, καὶ ὁ Ἰωάννης γέ-
 γονε κατὰ τῆς βλασφημίας, ὥστε καὶ Σωὸδον ἤθελε
 εἶναι τῇ Φλωρεντίας ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ὁ μετ' αὐτὸν
 Κωνσταντῖνος ἐμνημόνους τῷ Ρώμῃς ἐν τῇ αἰγῇ Σο-
 φίας, καὶ ἠκολούθει πάντως ἐκκλίνειν εἰς παπι-
 σμὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔτι πᾶσι Ἐκκλησίαν ὑπο-
 στήσεται ἑλθεῖν κατὰ τὴν ὁρθόδοξον, ὁ δὲ πᾶν
 πύλαι ἁδὲς ἐκκαυχόσασιν αὐτῇ, ἐξαπέστειλε τὸν
 Μωαμίτῃ καὶ κατέρξετο τὴν Βασιλείαν, ἵνα ἀποσώ-
 σῃ ἀπὸ τῆς Βασιλείας, ὅπερ καὶ γέγονε, καὶ
 καθότι καὶ ἐξ ἐκείνης μένει ἡ Ἐκκλησία ἁπλοῦς καὶ
 ἀκαταμάχητος, καὶ μὴ εἰς τῆς ἡμέρας τῆς Κυρίας
 σὺν αὐτῇ τῇ Θεῷ, καὶ ὡς ὅτε ὁ Ναβαχοδόνοσος
 κατέσρεψε τὴν Ἱερουσαλὴμ, συγκατέσρεψε καὶ τὴν
 ἑδωλολατρίαν, καὶ ἔλειπον ὅτι τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς
 Χρυσῆς. ὅτι δὲ ὁ παπισμὸς ἦν τὸ περὶ σεχέσασιν αὐ-
 τῶν τῆς ἀλώσεως, μαρτυρεῖ Φραντζῆς ὁ Λογοθέτης
 εἰπὼν, ὅτι ἀπὸ τὸ γινώσκειν τὴν Φλωρεντιανὴν Σωὸ-
 δον, νομίσαντες οἱ Ὀρθωματοὶ γεγενηθῆναι αἰῶσιν τῶν
 Χριστιανῶν κατ' αὐτῶν, κατεπολέμησαν τὴν Κωνσταν-
 τινὴν πόλιν ἀπὸ ὑπερβίσεως καὶ καὶ, καὶ ἔτι καὶ ἡ
 βοήθεια, ἣν ὑπέχετο ὁ Ρώμῃς τοῖς λατινικοῖς Βα-
 σιλεῦσιν, ἦν ἀντίστροφος, ἐπειδὴ ταῖς πράξεσιν
 αὐτῶν ἐγίνετο σωμαργὸς τοῖς Ὀρθωματοῖς εἰς καταστρο-
 φὴν τῆς πόλεως.

Πρόβλημα λατίνων δύοτερον, ὅτι λέων ὁ πρῶτος, Γρηγόριος ὁ διάλογος, Νικόλαος ὁ πρῶτος καὶ ὁ πέμ- 35
 νητος περιφύλαξαν πῶς ἐσομένην παντελῆ ἀπώλειαν τῆς κωιναγίνουπόλεως. Αὐτὸ πῶς ἔπαρσεν καὶ ὠρῶρευσεν
 καὶ ὑποσασίαν αὐτῆς εἰς πῶς φωροῦντινὸν συναγωγῶν καὶ τὸν Πάριον, καὶ ὑπὲρ κλισίας καὶ αὐτὰς χωρῶν τῶν τῶν.

Λέγουσι δούτερον, ὅτι Λέων ὁ πρῶτος καὶ Γρηγόριος ὁ Διάλογος καὶ Νικόλαος ὁ πρῶτος καὶ ὁ πέμ-
πτος παρεφθόσαν, ὡς ἡ Κωνσταντινούπολις ἔμελλε
πλεῖν. Δὲ πάλιν ἔπαρσιν εἰς παντελὴ ἀπώλεσαν, ἰδίως
δὲ ὁ Νικόλαος εἶπε, καὶ ἀσπαρήσονται εἰς τὸ ἔθνη
οἱ Ῥωμαῖοι, ἀλλὰ δὴ καὶ Νικόλαος ὁ πέμπτος γρά-
φω εἰς Κωνσταντῖνον τὴν Βασιλέα, παρεφθέουσιν, ὅτι
διὰ τὸ παρῆναι τὰς Ῥωμαῖας τὰς σωτήρας τὰς ἐν
Φλωροντία σωεδρεῖς, καὶ λησασθῆναι τὴν Πάπα, ὁρ-
γίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός, ἵνα ἀφανισθῇ τὴν Βασίλειον αὐ-
τῶν μετὰ τρεῖς χρόνους. Ἀλλὰ ῥητέον, περὶ μὲν Λέοντος
(καὶ εἰς ἡμῖν ἴλεως αὐτός τε καὶ ὁ Διάλογος, περὶ
γὰρ τῶν λοιπῶν δύο εἰς ἡμῖν λόγος) ὅτι ἠαν-
τιώθη τῇ λησφάσει τῆς δούτερας καὶ τετάρτης τῶν
Οἰκουμενικῶν Σиноδῶν περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς
εἴρηται εἰς τὰς τόπας, οἱ δὲ τοῖστοι καὶ παρεφθόσαν,
ἀλλὰ ἀξιοῦνται συγγνώμης, ἐπειδὴ ἁμαρτανύουσιν,

καὶ αἱ ἄγιοι· περὶ δὲ Γρηγορίου διώκεσθαι ἐκ τῷ δέ-
 κατον βιβλίον κατὰ ποῖον τρόπον τὸ Οἰκουμενικὸς 40
 συνέστημα ἐπὶ βλασφημία, καὶ κατὰ ποῖον ἔκ ἔστιν.
 ὁ δὲ Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρὸ τῆς Διαλόγου ἔτη σὺν-
 τὸν ὀρθοῦνται, ἀπὸ Θεοδοσίου δηλονότι τῆς μικρῆς,
 ἕως Μαυρικίου ἐλέγετο Οἰκουμενικὸς κατὰ τὸν αὐτό-
 θυτον τρόπον, καὶ ὅν καὶ ὁ Πάπας ἐξέβριση οἱ 45
 κεμενικὸς ἐν τῇ αὐτῇ Σαλκεδόνι Συνόδῳ. ὁ δὲ Γρηγό-
 ριος ἐναντία ἐπὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς παρεφύτα-
 σεν, ἀλλ' ἡμάρτε καὶ αὐτὸς ὑπὸ φιλαρχίας ὡς
 αὐθροπῶς, ὁ δὲ ἁμαρτανίων περὶ τὴν ἀλήθειαν,
 ὡς δυνάσται λέγειν κατὰ τῆς ἀληθείας, καὶ εἶτι ἔφη, 50
 κακῶς αὐτὸ λέγει. περὶ δὲ Νικολάου, ἕως πρῶτον
 ὅτι ἡ σκαιδαλοποιός, καὶ ἀρχικὴ αὐτῇ τῇ χρίσμα-
 τος, καὶ ὅτι πρὸς Κανόνας ἐκινήθη κατὰ φωτίαν,
 καὶ εἰς τὸν ἡμερὸν αὐτῇ ἐδίδασκον οἱ Λατῖνοι εἰς τὴν
 Βελγριαν τὰ πρῶτον δόγματα, καὶ ὑπεψιθυ-
 ζετο

ζεῖν ἡ αὐτοκράτειρα . δούτερον , ἦν φίλαρχος , διότι
 ἐζητεῖτο ὑποτάξαι Λοδοβίκον τὸν Βασιλέα , εἰς μὴ
 ἐδωκέναι . τρίτον , εἰλεγεν κατὰ τὴν Ευγγελίαν , ὅτι
 τὸ βαπτισμα ἐὰν γένηται ἢ εἰς μόνον τὸ ὄνομα τοῦ
 5 Χριστοῦ , ἐστὶν ἀρκούν . τέταρτον , ὅτι παρὰ τὴν ἐξουσίαν
 αὐτῆς , ἐπειδὴ οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὰ ἔθνη ἐδιδάσκοντες ,
 ἀλλ' εἰς τὰ ἔθνη ἰσχυροὶ , πυκνύουσι , καὶ ἰσχυροὶ .
 καὶ αἱ τινὲς πωλύνται ὑπὸ τῶν ἔθνικων , ἀλλὰ τὰ
 θειότερα πάντα καὶ ὡς καὶ οἱ παπῆσαι , Λέ-
 10 χοι , Οὐγγροὶ , Νέμτζοι , Ἰταλοὶ , Φραντζέζοι , καὶ
 Ἰσπανοὶ , ἐπειδὴ πωλύνται καὶ ὡνύνται εἰς τὴν Ἀνα-
 τολίαν καὶ Δύσιν , Αἰγυπτίον καὶ Λιβύην ὑπὸ τῶν
 ἔθνικων , ὥστε ἀπλῶς ψευδοπροφήτης ὁ πρῶτος Νι-
 κόλαος . περὶ δὲ Νικολάου τὴν πέμπτην ῥητέον , ὅτι
 15 ἦν σχισματικὸς , καὶ συνήγαγεν τὴν φλωρεντινὴν συλ-
 λόγην , τὴν ὑποπαχθέντες συνιδεῖν κατὰ τὴν Κυρίαν καὶ
 κατὰ τὴν Χριστὸν αὐτῶν , ἐποίησε δὲ ὡς ἄνθρωποι Ἰσραηλῶν ,
 οὐκ ἀπεπείγησαν πλῆθος ἀνθρώπων φθαρθεῖν τὴν γε-
 φύρας εἰς τὴν ποταμὸν Τίβεριν , καὶ φθαρθεῖν περὶ τὴν
 20 τριηκόσους ἀνθρώπων , οἱ δὲ τοῖς τοῖς Πάπαις ἐκ εἰς
 Προφήται , ἀλλ' ἐνοχοὶ αἰνίσιν κρίσεως . ἔτι εἰς τὴν
 Προφήτην , καὶ ἐγίνωσκε πάντως τὴν καταστροφὴν τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τρία ἔτη ἰσορρήν , ἔδει
 μὴ θελήσει βοηθεῖν τοῖς Ῥωμαῖοις , ἀλλ' ἐπεμελή-
 25 θη βοηθεῖν , καὶ ἐκ ἐδωκέναι , ὅθεν ἀπὸ πα-
 ρηγορίαν τῆς αὐτῆς ἀδυναμίας ἐρρέψεν τὴν ἀφορμὴν
 εἰς τὴν πύλιν καὶ κατὰ τὸν Πλάτωνα . ἀλλὰ δὴ καὶ
 Κάλλιστος ὁ Πάπας καλὸς καὶ γὰρ ἀνὴρ πολλαὶ συ-
 νεβλάσει τοῖς δυτικοῖς ἡγεμόσι κατὰ τῶν ἔθνικων ,
 30 ἀλλ' εἰς ἑδωκέναι ἐτίθει τὴν λόγους αὐτῶν , ὅθεν ἐκρά-
 ζον ὁ Κάλλιστος , φθαρθεῖν τῆς τῆς γένεσις οἰκίας ,
 φθαρθεῖν καὶ ἡ ἡμετέρα . ἔμην ἀλλὰ καὶ τὴν Βασιλείαν
 τῶν Ἀρμενίων καὶ Περσῶν λίαν ἐσώζετο κινηθῆναι
 κατὰ τῶν ἔθνικων , ἑδωκέναι ὅμως ἡδυνήθη . τί δαί ;
 35 ὁ μετὰ Κάλλιστον Πῖος πολεμὸν ἐπαίνων ἄξιος ἀπὸ τῶν
 ὀνέρεων αὐτῶν καὶ ὁσίων ζων , καθότι ἦν αἰσ-
 κητικώτατος , καὶ ὡς ἀπλῶς Μοναχὸς ἀνεγίνωσκε τὴν
 ἀκροβύδιον αὐτῶν . ἔργον ἦν θροισσὸν εἰς τὸν Ἀγκυρῶνα
 τῶν Ἀυθόγτας κατὰ τῶν ἔθνικων , ὅπως φορεθῶν καὶ
 40 αὐτὸς ἀπῆλθε , καὶ θνήσκων , παρήγγαλε τοῖς
 Κερδηνάλοις μετὰ δακρύων , μὴ ἀφῆναι τὸν κατὰ
 τῶν ἔθνικων πόλεμον . ἀλλὰ θάουτος αὐτῶν , πα-
 σα ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἔμεινε νεκρά . ὅθεν Ἀδελφωδὸς
 ὁ ἔκτος , ὁ λιγοδίατος καὶ αὐτὸς καὶ σοφὸς ἀνὴρ ,
 45 παρεμοιάζον ἑαυτὸν ὁψαλίῳ ὄντι , ὅπερ ἐκ ἔχει
 ἡμῖν , εἰμὴ ὡς τοῖς πτωχοῖς , ἔλεγε δὲ ταῦτα ,
 μεμφομένης τῶν κακῶν Πάπας , καὶ τῶν δυτικῶν
 αὐθόγτας , μὴ φροντίζοντας περὶ τῆς ἐλπίδας
 τῶν Ἀνατολικῶν . ἀλλ' ὅτι λοιπὸν ἦν τὸ αἶνον τῆς
 50 ἀλώσεως Βυζαντίου ἡ ὡς αὐτοκράτειρα τῆς πίστεως τῶν
 Ῥωμαίων , καὶ ἡ αὐτὴ παπισμὸν κλίσει , ἔμην ἡ αὐτὴ
 τῶν παπισμῶν διάστασις , ἥτις ἀντιρρήτως εἰς κοι-
 νωμία τῆς πίστεως τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων πα-
 τέρων , δὴλόν ἐστι . ὡς ἀλόγως τοῖσι μὴ μακαριώ-
 ται τοῖς τοῖς αἰσιν , εἴγε αἰσιν , καὶ μὴ εἰς

λατρίαν πλάσματα , ὥστε αὐτοῖς ἀρμόζειν τὴν ἐν τῷ
 Δούτερον οὐκ τῶν ψευδοπροφητῶν ῥῆσιν τὴν , ἐν
 ἀσβεβείᾳ ἐλάλησαν , καὶ ἐκ τῆς Κυρίαν . εἴπα εἰς τὸ
 βασίλειον ἐφθάρη , ἀλλ' ἡ ὁρθόδοξος πίσις ἡδυνήθη ,
 καὶ λάμπει ὡς ἔλαμπε , καὶ λάμπει ὡς τῆς ἡμέ-
 ρας τῆς Κυρίαν . καὶ καθὼς ἀπὸ τῆς Χριστοῦ ὡς τῆς
 μεγάλης Κωνσταντίνης ἐκ ἔχεν οἱ Χριστιανοὶ Βασίλειον ,
 ἦσαν δὲ ἁγιάτοι καὶ ὁρθόδοξοτατοι καὶ κεκοσ-
 μημένοι ἀπείροις πλῆθει μαρτύρων , ἔγω καὶ ἰωὴ ὁ
 αὐτὸς καὶ ἐστὶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ , καὶ
 ἐκείνη ἡ πολιτεία καὶ τὸ ἀπλετοὺς πλῆθος τῶν μαρ-
 τύρων ἀπῆλθε ἐν αὐτῇ , ἔμην ἀλλὰ καὶ χαρκατη-
 ρισκὸν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας ἡ κοσμικὴ Βασιλεία ,
 ἦν ὁ Χριστὸς ἡγήσατο ἀπὸ τῆς Πιλάτης , ὅθεν θλί-
 ψεις , ταλαιπωρίας , ἀρπαγὰς καὶ θανάτους ἐπηγ-
 γέλατο , ἔμην καὶ κοσμικὴν βασιλείαν . ἔτι δὲ ἀπὸ
 ἀδυναμίας ὡς τῆς Χριστοῦ εἰς γυναικὶν τεσσαρεσκαι-
 δύο , ὡς αἰμὴν ἐκποκτικῶν ἐκυβερνήθησαν Κριταῖς ,
 ἐν δὲ μόναις ταῖς τεσσαρεσκαιδέκα ἦσαν Βασιλεῖς
 ἀπὸ Σαβῆλ ὡς τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶν , δη-
 λοῦν κατὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σαμάρειαν , καὶ
 σημειώσαι πρῶτον , ὅτι οἱ Κριταῖς ἦσαν πάντες ὁρ-
 θόδοξοι . δούτερον , εἰς μὴ τὴν Ἱερουσαλὴμ Βασιλεῖς
 ἦσαν ὁρθόδοξοι μόνον ἐπὶ αὐτῶν , εἰ δὲ λοιποὶ Βιδωλο-
 λάτραι , εἰς δὲ τὴν Σαμάρειαν σχεδὸν ἀπαξάπαντες εἰδω-
 λολάτραι καὶ ὡς ἄνθρωποι . τρίτον , ὅτι ἡ Βασιλεία
 ἐγινετο ἀκρίβως τῆς Θεῆς , ὡς περιέχει ἡ πρώτη τῶν
 Εσθλῶν , καὶ δὴ καὶ εἰς τὴν νέαν ἀποκάλυψιν πολλοὶ
 Αἰρετικοὶ ἐφάνησαν ὡς τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης , ἀλλὰ
 ῥῶν διελύθησαν ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων καὶ Διδα-
 σκάλων , μετὰ δὲ Κωνσταντίνου , ἐπειδὴ Κωνσταντῖος
 καὶ Οὐάλης ἐβοήθησαν τῷ Ἀρειανισμῷ , Ζήνων καὶ
 Ἀναστάσιος τοῖς Μονοφυσίταις , Ἡρόκλητος καὶ Κων-
 στας καὶ Ἀρτέμιος τοῖς Μοροθελήταις , Λέων Κο-
 πρώνυμος , Λέων Ἀρμένιος , Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς
 καὶ Θεοφίλος τοῖς Εἰκονομάχοις , ἔλαβον οἱ Αἰρε-
 τικοὶ αὐξήσιν καὶ πληθυσμὸν , καθὼς φάνονται
 ὡς τῆς σήμερον . τέλει πάντων ῥητέον εἰς παν-
 τελεῖν αὐτοῦ τῶν κατηγόρων ὑμῶν παπισμῶν , εἰ
 ἡ Βασιλεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφθάρη , ἀφῆκεν
 ὁ Θεὸς τῶν ἱβήρας ἐλπίδας , εἰς δὲ τὴν Ῥώσιν
 ἀνέστησε τὴν χριστιανικὴν τὴν καὶ παύσεβεσάτω
 ἀνακτορίαν , ἐπαπόσειπεν Βασιλείαν , ἀλλὰ Θεός-
 επὶ Ἀυτοκρατορίας , καὶ λοιπὸν εἰχοντα πᾶντες οἱ
 συλλογισμοὶ τῶν Λατίνων καὶ ἐν τῇ τῇ παρὰ τὴν
 55 ματι . Σὺ δὲ σημειώσαι κατὰ αὐτὰ ὡς ἐν ὁπτημῇ
 τῶν πολεμῶν ἐρημίων , ὅτι ἔμεινον τῆς δυτικῆς
 Ἐκκλησίας εἰς ἀφόρους Αἰρεσεις ἀναομή γένεσις
 ἡ ἐξουσία τῆς Πάπας αὐτῆς , ἀλλὰ καὶ τῆς Βασιλείας
 τῶν Ῥωμαίων καταστροφὴ , ἔμεινον ἀπὸ τῶν Παπισμῶν ,
 ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς κοσμικῆς πύλης , καθὼς ὁ Γρη-
 γόριος τῇ περὶ τῆς Ἰσαύρας Λέοντος ἀφορμὴ ἀ-
 πῆρξε τῶν φόρων τῆς Δύσεως τῶν δίδεσθαι τῇ
 Βασιλείᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως , καὶ ἀδυνατῆσαι
 ἐποίησε τὴν Βασιλείαν . δούτερον , ὅτι ὁ Λέων αὐτὸς

φόνος θεῶ περιποιήσθαι τὸν Κάρλον Βασιλέα τῆς Δύσεως, διότι πῶν Βασιλείαν ὑποσατήσας. τρίτον, ὅτι οἱ Πάπαι ποτὲ μὲν τοῖς Ἰταλοῖς Αὐθούταις, ποτὲ δὲ τοῖς Ρήξι τῆς Ἀλαμανίας, καὶ ποτὲ τοῖς Σικελοῖς καὶ Βουεττικοῖς καὶ Κελτοῖς καὶ ἄλλοις Αὐθούταις τῆς Δύσεως μαχόμενοι, διήγαγον αὐτὰς καὶ ἄλλήλων, καὶ παρεξέεντο τοῖς Χριστιανοῖς πολέμους καὶ μάχας, καὶ ἐγένοντο ἐμπόδιον βοηθῆσαι τοῖς Ῥωμαίοις κατὰ τῶν ἐθνῶν. τέταρτον, ὅτι ὁ αὐτὸς Λέων τῇ αὐτῇ ὑποσατήσας καὶ τοῖς νεωτερισμοῖς χρίσμα παρεξήσας εἰς πῶν καθολικῶν τῶν Χριστῶν Βασιλείαν, ἔβαλε σκαῦδαλον μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν καὶ ἔχθραν, ὥστε ἐμόνον τὰς τῆς Δύσεως ἡγεμόνας μὴ βοηθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις, ἀλλὰ καὶ ἐπιβυλούσαν αὐτοῖς, καὶ πολεμεῖν, ὡς δηλῶσι τὰ ὑπὸ Κασέλλης καὶ καθεξῆς ἕως τῆς σκώσεως. πέμπτον, ὅτι οἱ Λατῖνοι ἀφορμῇ τῆς λυτρώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐπεβέβησαν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Ῥωμαίων Διαφύρεως ὥστε καὶ τὴν Κωνσταντινέπολιν ἔλαβον, καὶ διήρσαν περισσότερην τὴν Βασιλείαν εἰς τὴν Ἀνατολήν καὶ Τραπεζήντα καὶ Ἡπείρου, καὶ καθεξῆς αὐτοὶ ὑπὸ Ἰταλίας καὶ Σικελίας ἀνιχνεύοντες τὰς Ῥωμαίους καὶ κατακτώντες καὶ οἰκοποιεῖν, ἐποίησαν ἐνδυαμνηθῆναι τὰς ἐθνικὰς, φθιέροντες καὶ ἀφανίζοντες τὰ Ῥωμαίων, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Πάπας ἐχειροτόνει γλυκίως καὶ λιγυρῶς, γανυόμενος εἰς φθορὰν τῆς Βασιλείας, Βασιλεῖς καὶ Πατριάρχας ὡς ἀνόμως καὶ ἀθέτως ἐν τοῖς Ἀνατολικῶν θρόνοις, συγχέων καὶ συνταράσσων τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Θεῶν, καὶ πολεμῶν αὐτῇ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς. ἔκτον, εἰ ἡθελον καὶ οἱ Χριστιανὲς Αὐθούταις βοηθῆσαι κατὰ τὴν τοῖς Ῥωμαίοις,

αὐτοῖς τοῖς ἰδίαις αὐτῶν πολέμοις ἐκώλυσεν αὐτοὺς, καὶ ἴδε τὸν Λαόνικον καὶ ἄλλους ἰστορικούς. ἑβδομον, οἱ Λατῖνοι καὶ ἐδωλώθησαν μὲν τοῖς ἐθνικοῖς, ἀλλὰ ὑπέπεσαν εἰς μεγάλας Αἰρέσεις καὶ χρίσματα. εἴτα ἐκρίνεται ἡ ὁσέβεια ὅτι τῆς κοσμικῆς δουλείας ἡ ἐλευθερία, ἀλλὰ ἐκ τῶν δογμάτων καὶ τῶν ἡθῶν, καθότι πολλὰ μὲν Βασιλείαι εἰσὶν ἐν τῷ κόσμῳ ἔχουσαι πλεον καὶ δόξαν ἀφ' ἑαυτῶν, ἐπὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν αἱ μὲν εἰδωλωλάτραι, αἱ δὲ Αἰρετικαὶ, καὶ ἄλλαι καὶ ἄλλως τρέπουσιν ἀσβεβέσταται. Σὺ δὲ ἐπεὶ τὸν Αὐτογέστον ὑποσολῇ τεσσαρακοστῇ ὁ γδοῇ πρὸς Βικτόριον λέγοντα, ἡ Ἐκκλησία ἡ καθολικὴ ποτὲ μὲν φαίνεται ἡσυχῇ καὶ ἐλευθερία ἐν τῇ γαλήνῃ τῆς κηρύξεως, ποτὲ δὲ καλύπτεται τοῖς κύμοσι τῶν θλίψεων καὶ τῶν περισσῶν, καὶ κλυδωνίζεται. τοιούτως 15 ἢ ὁ κηρύξας περὶ τῆς γράφει ὁ Ἰλάριος, καὶ τότε μὲν οἱ εὐαγγελισταὶ ἐδωλώθησαν ἐνοητοῖς τὰ ποιητὰς ἐκλωμάται τῶν Αἰρετικῶν, ὀλίγοι μὲν ἦσαν ὅσον εἰς πῶν σύγκρισιν τῶν λοιπῶν, ἀλλὰ τινὲς μὲν αὐτῶν γενναίως ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς πίστεως, τινὲς δὲ παντοῦ 20 τί τῷ κόσμῳ ἐλάνθανον, ἀλλὰ ὥτως ἡ Ἐκκλησία, ἥτις διὰ πάντων τῶν ἐθνῶν αὐξάνει ἐν ταῖς κυριαρχίαις ἀράραις, καὶ ἕως τέλους φυλαχθήσεται, ἕως αὐτῆς πᾶν τὰ ἐθνη, καὶ αὐτὰ τὰ βαρβάρων. ταῦτα ὁ Αὐτογέστον λέγομεν ἐν καὶ ἡμεῖς ἅπερ 25 ἔγραψον ὁ Πάπας Ἀγάθων καὶ ἡ κατ' αὐτὸν ἐν Ῥώμῃ Σύνοδος πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ὅτι μόνον εἰσὶν ὑποστάσεις ἡπίστες ἡμῶν, καὶ οἱ ἐθνικοὶ κρατῶσι ἡμῶν, καὶ δὲ μία ζημία τῆς πίστεως, καὶ ἴδε αὐτὴν τέρω βιβλίῳ δεκάτῃ μέρει τρίτῃ κεφαλῇ τρίτῃ 30 τμήμα ἑβδομον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Πρόβλημα Λατίνων τρίτον, ὅτι Βελγίτη τινὶ γυναικὶ χριστιανικῇ καὶ ἐγγεγραμμένῃ ἀπεκαλύφθη ὁ 35 ἀφαισμός τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων, ἕως ἃ ὑποκλίνωσι πῶν δούλασαν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ῥωμαίων, καὶ ὑποκρίσιν πρὸς αὐτὰς ἐκ τῶν ἀγίων γραφῶν καὶ πατέρων καὶ τῆς περὶ τῆς Τροίας ψυχῆς Διαφωτῆος Βελγίτης καὶ Μεκτίλδης καὶ αὐτῶν παπιδῶν, ὅτι ἡ ὑποκαλύψις αὐτῇ τῆς Βελγίτης ψυχῆς εἴσι καὶ πλάσμα παπιδῶν.

Λέγουσι τρίτον, ὅτι γυναικὶ καλεῖται Μαρίᾳ καὶ Βελγίτη καλεῖται εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπερχομένη κατὰ πῶν κύσεων ἀπεκαλύφθη ὁ μέγας ἔσθαι ἀφαισμός τῶν Βασιλείων καὶ δεσποτῶν τῶν Ῥωμαίων διὰ πῶν πρὸς τὸν Πάπαν αὐτῶν ἀπείθεαν, ἕως αὐτῶν ὑποκλίνωσι πῶν δούλασαν αὐτῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης. Ἀλλὰ περὶ τῶν τοιούτων εἶδος τῆς περὶ τῆς ἀποκρίσεως ἐποικῆς ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλῇ τῆς ἐνάτης βιβλίου Παραγράφων δευτέρῃ, εἰ δὲ δὲ καὶ τινὰ ἐπὶ, ῥητέον πρῶτον, ὅτι τῶν ἐστὶ μεγάλη αἰχμὴ τῶν Λατίνων, ἐπειδὴ διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς κοθάρπας ἀνόμους διὰ πῶν ἐσθιόντων καὶ ἄλλας αὐτῶν βλασφημίας, καὶ τὸν αἰσχρομόρον βίον, ὅτι ἔμεινον ἐν αὐτοῖς ὡς ἡ ἀνδραποδεῖς, ἀλλὰ περὶ τῶν γυνή. δεύτερον, ὅτι ψεύδεται, ἐπειδὴ ἐδέποτε οἱ Ῥωμαῖοι ὑπετάγησαν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώμης, ἀλλὰ ἐν τῷ τῷ ἡ Ῥώμη ἡνωμένη

αὐτοῖς, ἦσαν καὶ αὐτοὶ ἐκείνη ἡνωμένοι, ἀλλὰ ἐδέδοτο ὑποταγῆσονται ποτε, καὶ γὰρ ὡς ἀκωρήσει εἰς τοὺς ἐκκλῖναι αὐτοὺς τῆς ὁσέβειας. καὶ γινώσκται αὐτῶν ἐλευθερία, γινώσκται ὑπὸ τῆς ἐλέως τῆς Θεῶν, καὶ ἐχὶ ὑπὸ τῆς τῆς Ῥώμης ἀρχῆς ἡντινα αὐτοὶ γινώσκται βλασφημίαν, οὐχ ὡς αὐτοὶ 45 γὰρ φησιν ὁ Σαράχ αἰὼς ἐν εὐμαρῇ ἀμαρτωλῶν. τρίτον, ὅτι τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα ὡς βεβαιωμένα ὑπὸ τῆς γραφῆς, ὑπὸ τῆς παραδόσεως, ὑπὸ τῶν Συνοδῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἐγκρίτων πατέρων, καὶ εἴτις ἄλλως διαγγέλλεται αὐτῇ, 50 καὶ Ἀγγελῶν ἡ ἐξ Ὀυρανῶν γινώσκται αὐτῶν ἀντίθεος καὶ ὑπὸ ἀνάθεμα, κατὰ πῶν νομοθεσίαν τῆς μακαρίου Παύλου, ἐπειδὴ μάλλον πιστὸς ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία τῇ γραφῇ καὶ ταῖς Συνοδοῖς, ἢ ὑποκαλύψει καὶ θαύμασι, μὴ ὅτι γε γυναικὶ, καὶ

ταύτην χριστιανικήν, καὶ κατὰ τὴν ἀληθείαν λαλήσῃ· τίτάρ-
 πον, ἡ Ἐκκλησία καταφρονεῖ τῶν τοιούτων ὑποκαλύψεων,
 καὶ ἐξ αὐτῶν οὐδὲν σωάζει, καὶ ἴδε τὸ δόύτερον Παράγρα-
 φον τῆς αὐτῆς κεφαλῆς τῆς αὐτῆς βιβλίας· πέμπτον, Αἰ-
 5 ρετικῶν ἐστὶν ἴδιον τὸν περὶ Σαβέλλιον καὶ Μάρκελλον
 τὸν Γαλάτιν περφέραν ὑποκαλύψεις εἰς καταφροσίν
 τῆς διδασκαλίας τῶν ἀγίων, καὶ ἴδε τὸν μέγαν
 Βασίλειον εἰς τὴν ὑποβολήν, ἥς ἡ ἀρχή· Ἡ ΜΕΝ
 ΣΥΜΦΩΝΙΑ· καὶ εἰς τὴν πρὸς Νικομησοῦς, ἥς ἡ ἀρ-
 10 χή, ΟΛΩΣ ΜΕΝ, ὅπως τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐλέγχου
 Βασιλείου λέγων, Τὴν χρὴ πρὸς ὁμολογίαν καταφροσίν,
 καὶ ἀνάγνωθι τὴν ὑποβολήν ὅλην· ὅσον, ἡ γραφή
 καταργεῖ τὰ τοιαῦτα, ὡς Ζαχαρίας φησὶ κεφαλῇ
 δεκάτῃ, Οἱ ὑποφθγγόμοι ἐλάλησαν κόπας, καὶ
 15 τὰ ἐνύπνια ψεύδῃ ἐλάλουν· καὶ Ἡσαΐας κεφα-
 λαίῳ πεντηκστῷ ἔκτῳ, Ἐνυπνιαζόμενοι κοίτῃ,
 φιλονέτες νυσάζει· ἴδε καὶ τὸ δέκατον τρίτον κεφα-
 λαίου τῆς δόυτερου οἰκίας, καὶ τῆς Ἱερεμίας τὸ εἰκοστὸν
 τρίτον καὶ εἰκοστὸν ἔβδομον καὶ εἰκοστὸν ὅταν τὰ
 20 κεφάλαια, ἵν' ἴδῃς ὅτι αὐτοὶ αὐτῶν περφέραν εἰς
 πλάνην σατανικήν ἐκείνης τῆς ἀποκαλύψεως περφέραν
 καὶ ὅτι πολλαὶς ὁμοίαις πλάνης τῆς ἀποκαλύψεως
 ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἀποκαλύψεως, καὶ τὸ πονηρὸν
 πνεῦμα ἐπέμψθη εἰς ἀπάτην τῆς Ἀ' χαρᾶς, εἰδὲ ἐξ-
 25 λει, ἴδε τὰ τοιαῦτα πλαγίους εἰς τὸ Νεκταρεῖ
 Συνοταγματίον· ἔβδομον, ἐψεύδῃ ἡ Βεργίτη,
 καὶ ἐπὶ φανερᾷ Ἐγγασέριμθος, εἶπε εἶπε τὰ τοιαῦ-
 τα, καὶ μὴ εἰς πλάσματα τῶν Λατίνων, ἐπειδὴ
 ἡ μοναρχία τῆς Πάπας ἐστὶν κληρονομία, καὶ αὐτικῇ
 30 ὥρῃ κατὰ Διόμετρον τῇ περὶ γραφῇ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ,
 καὶ ἴδε τὰς τόπας τῶν Συνοδῶν εἰς τὴν παρεῖσαν
 ἱστορίαν· ὡς δὲ τὸν καταργημάτων καὶ βλασφη-
 μῶν ὁ περφέρεται συστατικὰ, βλασφημίες, ἡ Προ-
 φητείας· καὶ οἵ γε τῶν Λατίνων καὶ τῶν τῶν ἐπι-
 35 χείρημα, Αἰρετικῶν ἀναφανερῶν ἴδιον, καὶ κατὰ τῆς
 ἀληθείας περφέραν ὑποφθγγόμοι, μάλιστα οἱ Λα-

τίνοι αὐτὰ ἔδωκε λυπηθῆναι ὑπὸ τοῖς Αἰσχυροῖς
 χαίρειν, ὅπερ ὡς ἔργον ἀσεβέστατον μέμφεται ὁ
 Θεὸς τῆς Ἀμῶς κεφαλῇ ἑκτῷ, Οὐκ ἔπαχον ἔ-
 40 δὲ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας Ἰωσήφ, καὶ τῆς Μιχαῖα πρῶ-
 τῳ περὶ τῶν τῶν Συνοδῶν οἰκείων, Οὐκ ἐξήλθον
 κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῶν· ὅθεν ὁ Θεὸς πα-
 ρεχόμενος αὐτοῖς τὰ αἰωτέρω, ἡ καὶ ἐκ αἰδιότου
 ὄντες πεπρωμένοι· ὅθεν, τέως τῶν παπιστῶν
 ἡμεῖς μὲν περφέραν τὴν Βεργίτην ὡς θεολόγον Προ-
 φητιῶν, οἵτινες καὶ ἐνταῦθα περφέραν εἰς μαρ-
 τυρίαν κατ' ἡμῶν τὴν ὑποκαλύψιν αὐτῆς· οἱ δὲ
 ἐνκαίριότεροι αὐτῶν τὴν ὑποκαλύψιν αὐτῆς ταύτην
 ὡς ἀντικατάστησιν τῇ Ἐκκλησίᾳ νομίζουσιν, καὶ ὑπο-
 σκοπεύουσιν, λέγουσι γὰρ, ὅτι ἡ περὶ τῆς ὑποκα-
 λυψίως τῆς Βεργίτης καὶ μεκτίλδης ἱστορία ἡ λέ-
 45 γουσα τὸν Τραϊανὸν λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως, ψεύ-
 δής ἐστι, λέγουσι γὰρ ὡς ὁκείνη, ὅτι ὁ Τραϊανὸς ἀγα-
 θὸς καὶ ἐν ἀρετῇ ἦν, καὶ μόνον ἡ δόξα ἐκείνης ἐλίπετο
 πρὸς αὐτῶν, ἀλλ' ὡς συμφωνοῦσιν, ἡ γὰρ Βεργίτη ἀπο-
 λευκώσας ὑποφθγγόμοι τὴν τῆς Τραϊανῆς ὑποκαλύψεως,
 ἡ δὲ μεκτίλδη φησὶν ἐδωκόσθαι εἰδέναι τί περὶ ὁκεί-
 50 νης, ὡς γὰρ τῇ ἐκείνης ἑστῶ φησὶ πρὸς αὐτὴν ὁ Νυμ-
 φίδης, ὅπερ ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς ἐλάτρευσις τῆς ὑπο-
 φηναίμιν περὶ τῆς Τραϊανῆς ψυχῆς, ἐβέλομαι ἵνα
 ὡς ἀνθρώπων γνώσκω, ἵνα μάλλον αὐτοῖς ἡ
 καθολικὴ πίστις, ἐκείνος γὰρ καὶ οἱ πολλαὶ ὡς ἀ-
 55 ρεταῖς κατηγλαῖσται, ἀπὸ τῆς ἡμετέρας καὶ ἐπὶ τὸ
 βάπτισμα ἔλαβε· ταῦτα ἡ μεκτίλδη, ὡς οἱ φασὶν
 οἱ ἀποφθγγόμοι, Εἰ ἡ τῆς μεκτίλδης διήγησις ἀλη-
 θής, τῆς Βεργίτης πάντας ψεύδεις, καὶ τῆς μεκτίλδης,
 ὡς οἱ σημειώσας, ὅτι καὶ αἱ δύο Προφητείας ψεύ-
 60 δεις εἰσι καὶ κατὰ Λατίνους· ὅτε δὲ οἱ Προφῆται ἐν
 ἐνὶ, καὶ μάλιστα μεγίστῳ ψεύσαι εἰσι, ὅτι καὶ ἐν
 τοῖς λοιποῖς ψεύσαι εἰσι, ὥστε καὶ ἡ ὑποκα-
 λυψίς τῆς Βεργίτης περὶ τῆς ἀληθείας τῶν Ρωμαίων,
 καὶ κατὰ Λατίνους αὐτῆς ψεύδής ἐστι.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Δ'.

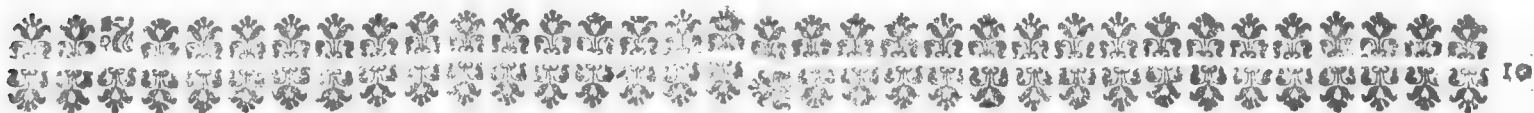
40 Τὸ δηλοῖ ἡ Νυμφὴ λέξις, καὶ πόθεν σωτήριαι, καὶ ἀπὸ οἱ ἐθνικοὶ οἰοῦνται εἶναι ἀμαρτίαν τὸ χρῆ-
 σθαι ἐν ταῖς σωάζουσιν αὐτῶν τὴν ἡμετέραν ἀλόκον, καὶ ὅτι καὶ οἱ Λατῖνοι ὁμοίως ὑποκρινόμενοι μὴ εἶναι
 ἡγεμονίαν καὶ βασιλείαν τινὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, λέγουσι ἀλλὰ τὸ μὴ δεῖσθαι τὸν παπισμὸν
 ἐκτελέσθαι τῆς βασιλείας.

45 Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Σαρακηνῶν καὶ Ὁ-
 θωμανῶν ἐν τῇ ἐκείνῃ αὐτῶν ὡς ὑποφθγγόμοι
 βλασφημίας τὰς Χριστιανὰς λέγει· τινὲς δὲ μεταγυ-
 50 ροῖ τῆς θρησκείας αὐτῆς λέγουσιν αὐτῆς ἀσεβείας,
 ὅπερ δηλοῖ ἡ Νυμφὴ λέξις, ἡ περὶ δηλοῖ ἀγνοῶν
 καὶ αὐτοῦ καὶ παρῶν βοῖ, ὑποτῆς Νυμφῆς τῆς
 περὶ δηλοῦντες βῆν, καὶ τῆς Βεργίτης τῆς δηλοῦντες τὸ
 ἄγαθον σωτήριον εἰς μίαν λέξιν Νυμφῆς, ἡτοιόσθαι
 τὸν βῆν, ἡτοιόσθαι περφέραν, ἡ ὡς βῆν ἄφρον ὡν, καὶ
 ἐκινώσθαι τὸ συμφέρον, ὅπερ ἐστὶν ἡ εἰς Θεὸν πίστις.
 λέγουσι δὲ τὴν Νυμφῆς λέξιν ταύτην μάλιστα κατὰ

τῶν Ρωμαίων ἰδίως, καὶ ὅτι νομίζουσιν τὰς Ρωμαίας
 καὶ Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν ἰσχυρὸν ὄντα Βασιλεῖα ἀ-
 55 θροῖσαι ἐν τῇ Νικίᾳ παγκόσμιον Σωδὸν καὶ ἐκβα-
 λῆν ἀπὸ τῆς Εὐαγγελίας (ἵλαως ἔσω Θεός) τὸ ὄνομα
 τῆς Ἀρχηγῆς τῆς θρησκείας αὐτῶν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ
 βασιλικῇ Παλατίᾳ, καὶ ἐν πάσῃ αὐτῶν σωάζουσιν ἐν-
 60 τιμοῖς, λαλοῦσιν οἱ γνώσκοντες λατινικὴν ῥωσικὴν
 ἱβηρικὴν καὶ πάσαν ἄλλην ἀλλόφων, τὸ δὲ ῥωμαϊκὴν
 ἀλλόφων χρῆσθαι, αἰσχυρὸν ἔχον καὶ ἀμαρτίαν,
 ὡς μόνον Ρωμαίων ὄντων ἀκρὸς αὐτοῖς ἀντικατάστησιν
 ἑστῶ καὶ οἱ Λατῖνοι ὑποκρίνονται μὴ εἰδέναι ὅτι ἐστὶν

ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ Βασιλείᾳ καὶ Δεσπο-
τικῇ καὶ Τοπάρχῃ ἐλθούσῃ, καὶ μέντοι τὰς Ῥώ-
μαίους ἔχουσιν ἐν τῇ σομάχῳ αὐτῶν ἀνδρείαν, καὶ βύ-
λονται συμπεράναι, ὅτι διὰ τὸ μὴ τὴν παπισμὸν
δέξασθαι, ἀπώλεσαν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν Βασιλείαν, ἐπε-
δὴ οἱ Ῥωμαῖοι ἐλέγχουσιν αὐτοὺς, εἰ καὶ δελεῖται ὑπό-
κρινται καὶ παλαιπωρεῖται, καὶ καταχυνώσιν αὐτοὺς,

ὁποῦ δὲ κινύοντες χρισμαίνουσιν καὶ κηρύττουσιν, καὶ πρὸς
τέτοις, εἰς διδάσκαλοι πάντων τῶν ἐρθευόντων
ἐν τῇ, διδάσκοντες αὐτοὺς μετὰ προσοχῆς ἀπέ-
χεσθαι τῆς τῶν παπιστῶν ἱδυσκαλίας ὡς λόγῳ ἐκ
ἡμεῶν καὶ σκερπίων, καθὼς ὁ παπισμὸς ἐστὶν ἀνὴρ
χρηστισμὸς.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἀγίων λειψάνων καὶ μερῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ζύλης καὶ τῆς λόγχης καὶ ἄλλων τῶν ἐν τῇ πόλει τῇ
κυρίᾳ, καὶ τῶν ἐκδυμάτων αὐτῆς καὶ τῆς Θεοτόκου, ἀρροσισμῶν πρὸς τῆς ἀλώσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει.

15

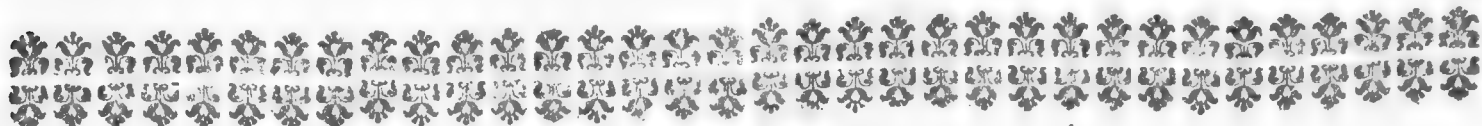
Μιχαὴλ ὁ ἀρχὴ ἐν τῇ μονῇ τῇ θρησκείᾳ τῶν Κων-
σταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ὁθωμανῶν ἀλώθησαν,
ὅσοι πρὸς τοῖς ἄλλοις, πρὸς τὰ τῶν Ἀποστόλων τῶν
Κυρίων μεσσηνιστῶν, τὰ πρὸ πολλῶν φυλάσσοντα ἐν τῇ
ἀειθαλεῖ Παρθένῳ, τὸ πορφυρὸν ἱμάτιον, ἡ
λόγχη, ὁ σπόγγος. ὁ Κάλυπτος ἦσαν γὰρ ἐν
Βλαχέρναις τὰ σπαργάνια τῆς Χρυσῆς, ὁ ἀκωνίτιος
ἐφέωντος, ἡ σινδὼν τῆς Χρυσῆς καὶ τὸ Λόγιον,
καὶ τὸ πορφυρὸν ἱμάτιον, καὶ ὁ σπόγγος τῆς Ζωο-
δότης, τὸ Ὠμοφόριον καὶ ἡ Ζώνη τῆς Θεοτόκου. ἐν
δὲ τοῖς Χαλκοπεραταῖς ἡ ἑσθὴς τῆς Θεοτόκου, καὶ
τῆς Προδρόμου τρεῖς. ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τὸ
μέρος τῆς ἡμέρας Εὐλᾶς τὸ κομιδὸν ἀπὸ ἱερουσαλήμ
ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἐλένης. λέγει δὲ Γεώργιος ὁ Κωδινός
(ὅς ἦν κμαζὲς τῇ πεντακισχίλιος ὁκτακοσίων
τρεκισμῶν ἐβδόμῳ ἔτει) ὅτι ἐπὶ τῇ μεγάλῃ Κων-
σταντίνῃ ἡ Χρυσὴ καὶ ἡ Ῥάβδος τῆς Μωυσέως εἰς Βυ-
ζαντίον, καὶ αὐτοῦ πῆντησαν αὐτῶν ὁ Βασιλεὺς πεζὸς,
καὶ οἰκοδομήσας Ναὸν τῆς Θεοτόκου, ἐβαλεν αὐτῶν
ἐκεῖ, εἴτα μετήνεγκον αὐτῶν εἰς τὸ Παλάτιον. καὶ
ὅτι τὸν Ναὸν τῆς Σωτῆρος εἰς τὴν Χαλκὴν ἐκτίσας Ῥω-
μαῖος ὁ Λεκαπιδὸς, ὁ δὲ Ἰωάννης Τζημισκὴς ἐμε-
γάλυνεν αὐτὸν, ἡγάγε δὲ ἐκ Βηρυτῆ τὴν Εἰκόνα
καὶ τὰ Σανδάλια τῆς Χρυσῆς καὶ ἔβαλεν αὐτὰ ἐκεῖ.
καὶ ὅτι εἰς τὴν μονὴν τῶν λεγομένων Μυριονέων ἐ-
κρέματο τὸ κέρας τῆς Σαμῆλ. καὶ ὅτι ἐπὶ Μιχαὴλ
τῆς Παφλαγόντος λέγει ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ Κωδινός
πάλιν γενομένην λιτανείαν, ἐν ᾗ ἐβάσταζον οἱ
τῆς Βασιλέως ἀδελφοί, ὁ μὲν, τὴν πρὸς Αὐγαρεν τῆς
Σωτῆρος ἑσθῆς, ὁ δὲ, τὰ σπαργάνια τῆς Σω-
τῆρος. οἱ δύο σωροὶ τῶν ληστῶν ἦσαν βεβλημένοι
κατωτέρω τῆς πορφυρῆς Κίοντος τῆς ἐν τῇ πόλει, καὶ
βίβιον Μύρα ὃ ἠλέψατο ὁ Χρυσός. καὶ εἰς τὸν Κί-
ονα τῆς Κωνσταντίνου ἦσαν οἱ ἑλκοὶ τῆς Σταυρῆς. καὶ
ὅτι τὸ σόμιον τῆς φρενῆς ἐν ᾧ ἐκάθισεν ὁ Χρυσός,
καὶ τὰς Σάλπικας, δι' ὧν ἐπὶ Ἰησοῦ τῆς Ναυῆ κατέπι-
σον τὰ τέλη ἱερὰ, ἡγάγε ὁ Ἰεραρχὸς καὶ ἔθηκεν
εἰς τὴν ἀγίαν Σοφίαν. καὶ ὅτι εἰς δύο ἀψίδας εἰς τὸ
ἔδρασμα τῆς ζύλης τῆς πορφυρῆς Κίοντος τῆς κεφαλῆς
ἐν τῇ Πλακωτῇ τῆς πόλεως ἔθηκεν ὁμίλιας Κωνσταν-

τῶν ἰδίων Χερσὶ τῆς δωδεκά κοφίνης καὶ τὰς
ἐπὶ τῇ Σπυρίδας ἐν αἷς ἐβλήθησαν τὰ περιστάματα
εἰς τὴν ἀρετοπλασίαν τῆς Κυρίης, καὶ εἴτι τὴν ἀξίαν
τῆς Νωῆ δι' ἧς κατισκώσασιν τὴν Κίβωτον. καὶ ὅτι τὸν
ἐν τοῖς Χαλκοπεραταῖς Ναὸν τῆς Θεοτόκου ἔχοντος 20
καὶ Σοφίαν ἀνήγαγον, εἰ δὲ τῇ ἐκείνῃ γυναικὶ
ἀρροπία ἐποίησιν τὰς ἀναγνώσεις μεγάλοι ἀνδραποί,
ὡς καὶ Μιχαὴλ ὁ Ῥαγγαβὲς πρὸς τῆς βασιλεὺς Κων-
σταντίνης ὦν, καὶ Βάρδας ὁ Καῖσαρ μετέπειτα,
καὶ πολλοὶ τῶν Μεγιστῶν ἐκαιοκράτες, καὶ ἄλλοι 25
ἰδικοίς Ἀρκετοῖς ἐποίησιν, ἐπεδὴ ἐκεῖ ἐναπέκειτο ἡ
τιμὴ Ζώνη καὶ ἑσθὴς τῆς Θεοτόκου, τὸ δὲ Ὠμο-
φόριον ἐν Βλαχέρναις. περὶ δὲ τῆς ἑσθῆς λέ-
γει ὁ Νικηφόρος ὅτι ἡ ἐξ ἐρίων ἀφθάρτων ἐξυ-
φασμένη, καὶ σήμερον ὁμοειδῶν καὶ ὁμοχρῶν, καὶ 30
ἀδιάφθορος ἐστὶ καὶ ἀδιάλυτος μέχρι τῆς νῦν,
τῆς Ἀπαρθοῦς τὸ θαῦμα ἀνακηρύττειται. καὶ δὴ
καὶ Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς κατὰ τῆς τυραννικῆς ὁμῆ-
νευσε τὰ τίμια Εὐλᾶ καὶ τὴν ἑσθῆν τῆς Θεοτό-
κου. ὁ δὲ Ἰωάννης λέγει εἰς τὸ χρονικὸν αὐτοῦ, ὅτι 35
Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς μέγας τὴν ἱματίαν τῆς Βαπτιστῆς,
ὅπερ ὄρεον ἐν Βεγγρία τῆς Συρίας, ἔφερον εἰς Βυ-
ζαντίον, καὶ κέρατον ἔχοντα τὸ ἀχρεοποίητον ἐκ-
τύπωμα τῆς Σωτῆρος, ὅπερ ὄρεον ἐν ἱερουπόλει, καὶ
τῶν τρεχλῶν τῆς Βαπτιστῆς ὁστροχον πεπιλημένον αἰ- 40
ματι, καὶ πρὸς τέτοις ὁλκὸν τῆς τιμῆς σώματος καὶ
αἵματος αὐτοῦ. καὶ ὅτι ἐπὶ Ῥωμανῶν καὶ Ζωῆς Γεώρ-
γιος ὁ Μασσακὴς τὴν ἑσθῆν ἐλὼν, καὶ ὄρεον ἐν
αὐτῇ τὴν ἑσθῆν τῆς Κυρίης πρὸς Αὐγαρεν, ἔπεμ-
ψεν αὐτῶν τῇ Βασιλῇ εἰς Βυζαντίον. εἰ δὲ τίνα λό- 45
γον ἐπὶ γράφομεν Γερμανεῖ Πατριάρχῃ, ἡ κατ' ἄλ-
λας Εὐτυχίᾳ μοναχῇ λέγεται, εἰς τὰ ἐγκαινία τῆς Ναῆς
τῶν Χαλκοπερατῶν, καὶ τὴν κατάθεσιν τῆς τιμῆς Ζώ-
νης, καὶ τῶν σεβασμίων Σπαργάνων τῆς Σωτῆρος
ἡμῶν. εἴτι ὁ Κωδινός φησὶν, ὅτι ὁ ῥήθας ἔχοντος 50
ἀνήγαγε τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Ἰακώβου, ἐν ᾧ ἦσαν τὰ
λείψαντα τῶν ἀγίων Νηπίων, Συμεὼν τῆς Θεοδόχου,
τῆς Προφῆτης Ζαχαρίας, καὶ Ἰακώβου τῆς Ἀδελφούνης,
ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μέρει τῆς ἀγίας σορὲς οἰκίᾳ τῶν
ἀγίων Μυριονέων τὰ σώματα, καὶ ὅτι Λέων ὁ σοφὸς
ἔφερε

ἔφερε Λαζάρου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Μαρίας τὰ
 λείψανα εἰς Κωνσταντινέπολιν, καθὼς ὁ Ἀρτέμιος ἔ-
 φερε τὰ λείψανα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἑτέ-
 ρων ὑπὸ πύλιν ἀγίαν τεύχοντες τὴν αὐτὴν.
 5 Σημεῖοι καὶ Εὐθύμιος ὁ Συμβαλὼς εἰς τὸν αἰσθη-
 οῦν τίτλον τῆς Παναγίας αὐτῆς, γράφων κατὰ
 τὴν ἐθνικὴν, ὅτι δὲ ἐχὶ ἡ σκία τῆς Χρυσῆς, ἀλλ'
 αὐτὸς ὁ Χρυσὸς ἐσαυρώθη κατὰ σάρκα, δηλοῖ τὸ
 κατὰρξάναι αἷμα τῆς παρὰ τὴν σὸς αὐτῆς πα-
 10 ρὰς Χριστιανῶν Φυλακῆς αὐτῆς, καὶ βρῦον ἰάσαι, καὶ
 πολλοὺς θαύμασι μαρτυρῶντες εἶναι τὴν Χρυσῆν.
 Ἰσορῆ Γεώργιος ὁ Λογοθέτης, ὅτι ἐρετύσας Ἰσαά-
 κιος ὁ Ἀγγελοῦ κατὰ Λαοὶ τῆς Βελγάρου, καὶ
 διελκυστῆς ἐφοδὸν εἶναι σκυθῶν, ἱκᾶται, καὶ
 15 ἀλίσκεται ὡρὰ τῶν Βελγάρων ὁ βασιλικὸς Σταυ-
 ρός, ὅν ᾧ ἦν γὰρ τῆς Παναγίας, καὶ τῆς ἁγίας Ζώ-
 ης αὐτῆς μέγας, καὶ μέγας τὸ τίμημα πύλιν, ἦσαν
 ὑπὸ ταῦτα εἰς Κωνσταντινέπολιν. Σὺ δὲ φιλαναγνώστα
 ἔχων αἰτίαν, εὐρὲ καὶ τὰ πᾶν ἁγίων λείψανα, ἀπερ-
 20 ᾶν ὅκα, τίνων ἦν καὶ πόσα. Φοβερὸν ὅμως πρὸς
 μα ἡμῶν τοῖς ὡσὶν ἐνηχῆθη, φασὶ γὰρ ὅν τῇ
 κατὰ πύλιν Βουστῖαν Σκευοφυλακίᾳ τῇ ἁγίᾳ Μάρ-
 κῃ εὐρεθῆναι κιβώριον μικρὸν ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ
 Λατῖνοι ὁπότε Κωνσταντινὴ πόλις, εἶχον ἔχον ἔξω-
 25 θος λέγοντα.

Ἐχας μὲ Χρυσὸν, αἷμα σαρκὸς καὶ φέρον.
 ποῖα δὲ ἀπαρα θαύματα. Θέλεις δέ τινες εἶναι
 ὁπότε τὸ αἷμα τῆς ῥεύσαντος ὁπότε τὸ Λυτρωτῆ
 σαυρεῖται. ἄλλοι δὲ φασὶν εἶναι ὁπότε τὸ αἷμα τῆς
 30 βλύσαντος ὁπότε τῆς Εἰκόνος τῆς τρωθείσης ὡρὰ
 τῆς Βεραίας ἐν Κωνσταντινὴ πόλιν. ἄλλοι δ' αὖθις φα-

σὶν εἶναι ὁπότε τὸ αἷμα τῆς Εἰκόνος τῆς τρωθείσης ὡρὰ
 τῆς Βεραίας ἐν τῇ Βυρρητῇ, ἥ Εἰκόνος μέμνηται καὶ ὁ
 Ἰεροσολύμοις Σωδὸς, γράφοντες ὡς Θεόφιλος τὸν
 Βασιλέα. Ἰσορῆ δέ τις ῥομπέρτος, ὅτι ὅτι ἐ-
 κτάδουσαν τρισεκατόντα χιλιάδας Σαρμακηνῶν κατὰ
 τῆς Ἀσκαλῶν, καὶ ἐξήλθον κατ' αὐτῶν ἔσθον
 τρεῖς χιλιάδας Χριστιανῶν, ὁ Ἀββὰς Πόντιος ἐβά-
 5 σαι πύλιν ἀγίαν Λόγχιον, ἡ ὁ στρατιώτης ὁκεί-
 τισι τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὁ δὲ τῆς Βηθλαέμ
 Ἐπίσκοπος ἐβάσας ἱερὰ πύλιν, ὅν ἦν μέγας
 τὸ κατὰ γάλακτος τῆς Θεοτόκης. ὁ αἰγνώ-
 της Θεοδόωρος λέγει, ὅτι ἡ Βυδοκία ἐπεμψεν
 εἰς Κωνσταντινέπολιν ἐξ Ἰεροσολύμων πύλιν Εἰκόναν
 τῆς Θεοτόκης πύλιν ἱεροθεῖσαν ὑπὸ τῆς θαύ Λαοῦ.
 Ἰδε καὶ αὐτὴν βιβλίον ἐγδὸς κεφαλῆς δωδεκά-
 10 τῃ Παράγραφον ἐβδόμου. Ἐν δὲ τῇ Ἀλεξανδρι-
 νῇ ἱστορίᾳ λέγεται ὅτι συμψύθη ὁ Σπόγγος
 τῇ Σταυρῷ τεθείς ἐπ' αὐτῇ, πεμφθῆς ὡρὰ Νι-
 κητῇ Πατρικίᾳ, καὶ Ὀκτωβρίᾳ ἐκποκτῇ ἡμέρᾳ
 ἐβδόμῃ ἡμερῇ τῇ ἁγίᾳ Λόγχι, ἦν τῶν ἐγχεόμενων
 εἰς τὴν Σαρδάρᾳ λαβὼν, δέξασθαι τὴν Νικητῇ, καὶ
 τῇ Κυριακῇ ὁκτὴν, καὶ περσεκωθῆναι ὑπὸ αὐτῶν τῇ
 καὶ γυναικῶν. Ἰωσήφ ὁ Βρυένιος ὅς τῇ λόγῳ πε-
 15 ρεῖ τῇ, εἰ ἔξει δέξασθαι εἰς κοινωνίαν τῆς Κυ-
 ρίας, φησὶ, ὅτι καὶ ἡ Βῆθλῆ καὶ ἡ Ζώνη τῆς
 τῶν Ἀγγέλων Κυρίας, καὶ αὐτῆς τῆς Δεσποτῆς Χρ-
 σῆ ὁ Χιτὼν ὁ αὐτῶν ὑφαπτός, καὶ τὰ ἱμάτια αὐ-
 τῆς, τὸ κατὰ πλάγας αὐτῆς ῥύσαν αἷμα, ἡ
 Λόγχι, οἱ ἦσαν, ὁ Σπόγγος, ὁ Κάλυμνος ἦσαν
 ἐν Κωνσταντινὴ πόλιν. Ἰδε καὶ αὐτὴν βιβλίον ἐγ-
 20 δὸς κεφαλῆς δωδεκάτῃ Παράγραφον ἐβδόμου.

35 ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς μετὰ πύλιν ἀλλοσι τῆς Κωνσταντινὴ πόλεως ὑπερβασιμῇ τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀρχιδιόσκου, Πικίου, καὶ
 Τοριόβου εἰς Μητροπολίτας, καὶ ἀθιγῆσαι πύλιν τῇ Τοριόβου.

40 Ἰβραὴμ ὁ μέγας Λογοθέτης, ὅστις ἤματι περὶ
 τῇ ἐπικλητῇ ὁγδοηκὸς ἐστὶ, ἱσταμέν-
 ον, ὅτι μετὰ πύλιν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἀλλοσι
 τῆς Κωνσταντινὴ πόλεως ἡθροῖσθαι Σωδὸς ἐν Κων-
 45 σταντινὴ πόλιν, ὅν ἡ λόγος ἐγχεῖται περὶ τῆς ὅτι
 καὶ ἡ ἡθροῖσθαι οἱ βασιλεῖς γοιέδαι τῆς Ἐπαρχίας
 Ἀρχιεπισκοπῆς ἀποκεφάλαις. ὅθι ἐπαθῇ τῆς Ἐκ-
 κλησίας τότε μὴ διωθῆσθαι τοῖς Βασιλεῦσιν αὐτῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

50 Περὶ τῆς Πάπας Ῥώμης Σίλβου τῆς τετάρτης, καὶ τῶν ἀρπαγῶν καὶ πολέμων αὐτῆς, καὶ τῆς κληρονομίας τῇ γί-
 νεται τὸν Ἰοβηλαῶν εἰς ἀποσπαστέ ἔτη.

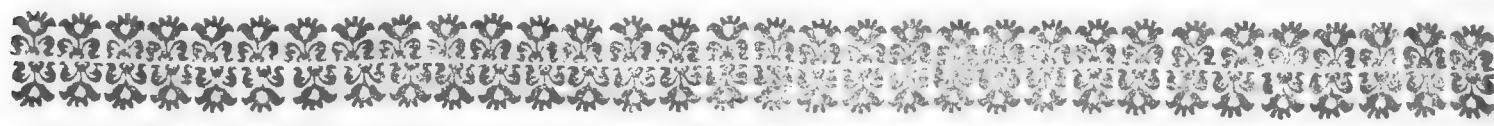
Ἐπὶ τῇ τῇ Σελτῶν περὶ τὸ χιλιοστὸν τετρα-
 50 κωσὸν ἐβδόμῃ ἐστὶ ἐγχεῖται Πάπας Ῥώ-
 μης Σίλβος ὁ τέταρτος, ὅς ἀφ' ὃς σφόδρα φι-
 λῶν τὰς συγγαίας αὐτῆς, ἰδέλυσεν ὁκείναις τῇ

αὐτῇ αὐτῇ, ἰδεῖν ἐχρημάτισεν καὶ πατὴρ
 φιλαργυρίας, ὅστις μετὰ τὴν ἀρπάζει τὰ τῆς Ἐκ-
 κλησίας, καὶ τὴν αὐτῇ ἀποκεκλῆται Ἀρχιεπίσκοπος καὶ
 ἡμῶν τὰ ὑπάρχοντα, ὁκείναις καὶ εἰς πολέμους

τὴ λαβεῖν καὶ ὅπλοις τὰ ἀλλότρια . ὁ θς καὶ πῶς
Γερμανίαν τῶν Βουερίων ἀντιτείναντες αὐτῇ τοῖς πα-
ραλογισμοῖς ἀντιθέμεναι , καὶ ὑπέστη καὶ τῆς ἀξίας ,
ἣν αὐτὸς αὐτῇ ἐκ ἑωκον , ἀλλ' ὁ θεός , καὶ ἡ τῆς
συγκλήτης ἐπιμέλεια , καὶ τὰ ὅπλα . ἐπειρήσε δὲ
ἀλλὰ πῶς αὐτῶν αἰτίαν ἠμνοτομήσαι καὶ τὸν Ἰοβηλαῖον .
καὶ ὁ μὲν βοιφάτις ὁ πρῶτος ἐφάρει τῇ Ἰοβη-
λαίᾳ διώρισε γίνεσθαι αὐτὸν ἐν ἐκάστῃ ἐτῶν ἐκα-
πντὰς ἀπαξ , ὁ δὲ οὐρβανὸς σιωέταμι τὰ ἐκ τῶν
ἐτη εἰς ποντήκωνται , ὅτε δὲ ἡ τῆς πλεονεξίας λύσας

ἐθίσσισον εἶναι μόνον ἐκκοπισαίτε . ὅπως εἰ οἱ Πάπας
ἐμόνον τὰς μακρὰν , ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλλήλων καταβάλ-
λῃσι , τὸ γὰρ καὶ ἐν ἐμόνῳ τῇ καλῶ , ἀλλὰ καὶ αὐτὸ
ἐαυτῷ ἐναντίον ἐπὶ κατὰ τὸν ἀριστοτέλειον καὶ τὸν
μέγαν Βασίλειον , καθότι τὰ πρῶτα ἀλλοιωτάτα
καὶ ἄστατα . ἰστέον δὲ , ὅτι μετὰ τὸν Ἰοβηλαῖον ἐκι-
νήθησαν οἱ Ἰταλοὶ , καὶ Ἰσπανοὶ , καὶ Κελτοὶ καὶ τῶν ὁθω-
μανῶν , ὅμως καὶ τὸ μέγεθος Μιτυλήνης ἐδυσύχησαν , αἱ
δὲ Βουερίκοι φουβηθῶτες , ἐξ οὗ ἐφιλιώθησαν τοῖς
ὁθωμανοῖς .

10

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ΄ . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῶν γονομῶν ἀποικίων ἐν τῇ Μοναστηρίῳ Σαμελά , καὶ ἐν τῇ Πατριαρχίῳ τῆς Ἱερουσαλήμ , καὶ ἐν ἄλλοις
Χριστιανοῖς πρὸς τὴν Αἰγυπτίαν λαβόντων . Σαλαῦ Σελήμ .

15

ΕΝ τῇ χιλιοστῇ πεντακοστῇ δωδεκάτῳ ἔτα
ἐβασίλευσεν ὁ Σαλαῦ Σελήμ , ὁ πρῶτος τῶν
τῶν Αἰγυπτίων , ὃς ἐν τοῖς χρόνοις σημείωσαι πρῶτον ,
ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως Παχώμιος ἀπῆλθεν εἰς Βλα-
χομπογδανίαν χάριν ἐλέως , ἐπειδὴ τότε ἔπω-
ῆσαν αἱ Ζηταῖαι , καὶ Βούθαιαι , καὶ τὰ ἑμβατοί-
κια ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ , ὁ δὲ ἐλέει
μόνῳ ἔζων οἱ Πατριάρχαι . δεύτερον , ὅτι αὐτὸς ὁ
Σαλαῦ Σελήμ πρῶτον ἐν τοῖς τῷ πατρὶ αὐτοῦ χρό-
νοις ἦν διατῶν καὶ εἰς τὴν Τραπεζῆντα , καὶ ποτὲ
κυβερτῶν εἰς τὸ ὅρος τῇ Σαμελά , εἶδεν ἐν τῇ ὄρει
φώτῃ , καὶ μαθὼν εἶναι ἐκ τῇ Μοιῇ τῆς Θεοτό-
κης , ἠβελήθη κατασκάψαι αὐτὴν , μὴ διωκηθεὶς δὲ
ἐξανασηῖται ἐκ ἐκείνου τόπου , εἶπεν , ὦ μήτηρ Μα-
ρίᾳ , εἰ μὴ βασιλεύσω , ποιήσω ἐν τῇ Μοναστηρίῳ σκ-
ῶσας ἀνεργείας ἐποίησαν οἱ Βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων ,
καὶ δὴ βασιλεύσας , δέδωκε Χρυσόβυλλον κατὰ τὸ
Χρυσόβυλλον ὃ ἔχον οἱ πατέρες τῶν Κομνηνῶν Βασι-
λέων , θεώσας ἐν αὐτῇ ἐλευθέρῳ εἶναι πάσης
ἐσφορᾶς καὶ δόσεως τῇ Μοναστηρίῳ , ἔχον τε αὐτῶν
τὰς κτήσεις πάσας καὶ τὰς παροίκους . ἐπεμψε δὲ
καὶ πούτε λαμπράς , καὶ ἀπηνόητους εἰς τὸν τῆς

Ἐκκλησίας τῶν ἁγίων , αἱ καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐκεί-
κρέμανται . τρίτον , ὅτι ἡγάπα τὰς Χριστιανὰς ,
ὁ θς ἐυκόλως παρεῖχον αὐτοῖς ἄδαν καὶ ἀνεδόμην
Ἐκκλησίας . τέταρτον , ἀπερχόμενος εἰς τὸ λαβεῖν
τὴν Αἰγυπτίαν , ἀπῆλθεν καὶ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα , καὶ
φιλοτιμησάμενος τὸν Πατριάρχην καὶ τὰς πατέρας ,
δέδωκε καὶ Ἀχτιναμὲ (ἀγαθὴν χάριν) θισ-
πίσας ἐν αὐτῇ εἶναι τὰ πρῶτα κινήματα , καὶ τὰ Μο-
ναστήρια , καὶ αἱ Ἐκκλησίαι εἰς χάρας τῷ Πατριάρχῃ ,
εἰνάτε τὸν Πατριάρχην ἐν πάσαις ταῖς φυλαῖς πρῶ-
τον , καὶ αὐτὸς τῇ θελήματι τῷ Πατριάρχῃ πρῶ-
σκιωεὶν τὰς λοιπὰς εἰς τὰ πρῶτα κινήματα , ἐλευθέρως-
τε εἶναι κομμερκίων , καὶ φόρων , ἥτοι χαρτζίων ,
καὶ ἄλλων ἐσφορῶν καὶ ἀπατήσεων τὰς πατέρας ,
τὰς δὲ λαϊκὰς Χριστιανὰς τῆς Ἱερουσαλήμ μὴ δὲ
μίαν ἐσφορὰν διδόναι πλὴν τῇ τέλει , ἥτοι τῷ χα-
ρτζίῳ . πέμπτον , ὅτι τότε ἦσαν στρατιῶται
πολλοὶ Χριστιανοί , ὡς ἦν καὶ ὁ Τζεριωτῆς Πελοποννή-
σιος Μπέης , ὁ ὠφελήσας τῇ πρὸς τὸν Σαλαῦ Σε-
λήμ μιστείῃ τῇ Συναΐτῃ , καὶ λίαν αὐτὴν ἀνε-
ργήσας , καὶ ἐλευθερώσας τὴν ἀφαισμεν τὸ εἰς τὸ
Καίερ μετόχιον αὐτῶν ἐν τῇ τῆς καταδρυμῆς καὶ

40

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ΄ . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Αἵρεσις Λατέρναι καὶ Καλβίναι , καὶ τίς ἡ αἰτία αὐτῆς , καὶ πόθεν ἤρξατο ἡ εἰς , καὶ τίς ὑπερήνωσεν
τὴ Λατέρναι , καὶ πῶς ἡ τῆς Αἵρεσεως φλόξ ἀνῆψεν .

45

ΚΑτὰ τὸ χιλιοστὸν πεντακοστὸν ἐπὶ ἀντιθέμενον
ἔτος ὁ τότε Πάπας Λέων ὁ δέκατος ἐξέδωκε συγ-
χωρηχάρτια , ὅσον μὲν κατὰ τὸν ἀληθινὸν σκοπὸν ,
εἶνα σιωάζῃ χρήματα , ὅσον δὲ κατὰ τὸ φαινόμενον ,
περὶ τῶν μελλόντων πρὸς ἀγανάκτησιν κατὰ τὸν Σαρα-
κηνῶν ὑπὲρ τῆς Χρυσῆς δῆθον Ἐκκλησίας εἰς τὸν
χρόνον τῆς Κρητιζιάτας . κατέστησε γὰρ ὁ Πάπας

τὸν Ἀλμπέρτον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Μυγνιτίας ὁπιστά-
την τῇ φροντίσει καὶ εἶναι αὐτῷ χρήσιμον , εἶνα
εἰς ὅλην τὴν Γερμανίαν περὶ τῇ τῇ διακρίσει τῶν
τοιούτων συγχωρηχάρτια . ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ἐν κα-
θάρῳ σιωεῖν ἐξελίξατο ἡ Δομινικᾶν Ἰωάν-
νην Τερτζέλιον καλὸν μόνον , καὶ διωρίσας αὐτὸν
ἀναῖναι μίαν ποσότητα τῶν συχωρητικῶν τῶν καὶ
εἰς

εἰς

ἐς τὴν Γερμανίαν, ὥστε δυσκρεστῆσαι· Μαρτίνος
Λέστερς Λατίνῳ ἱερομόναχῳ, ὁ δὲ τῷ χήμα-
τῷ τῶν Λυγασινίων, ὁ καὶ τῷ διδασκαλίῳ
ἐκείνῳ ποιήσας, ὁμοίως καὶ ὁ Γουερνάλς τῶν Λυγ-
5 σινίων τῷ πύκλῳ Σταυρίτῃ, ἤρξαντο ψεύειν τὰ
τοιῦτα συγχωρηθέντα, καὶ μάλιστα ὁ Λέστερς
ἐπ' Ἀμβωνῷ ἐβόωντο καὶ ἤσαντο κατὰ τὴν Ἰνδελ-
γυρτζιάν, λέγων μὴ δίδοσθαι τοιαυτῶς ἀφισπ
καὶ συγχώρησιν. ὡφθη δὲ ὑπερασπίζων τῷ Λε-

16

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Σύγγραμμα Εὐρέως Βασιλέως Ἀγγλίας καὶ Λετέρς, καὶ ἐμπροσθεν τῶν βιβλίων αὐτῶ, καὶ συγγραφεὶς ἐτέρων.

15 Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ὁ Εὐρέως ἔγραψεν
ἐναντίον τῷ Λετέρς τὸ βιβλίον σεφώτατον καὶ
πολυμαθές, ὅθεν ἐφημίθη ὑπ' αὐτῶ τῷ Πά-
πα Λέοντι τῆς πίστεως ὑπερασπιστῆς καὶ ὑπέρ-
μαχῳ, ὡς διηγῆται τῷ τῷ Ἀλίῳ εἰς τὸ χρονοκόν
20 αὐτῶ. ἐγνώστῳ γὰρ ἀπ' ὧρας τόσον ὅσο τῷ δεκάτῳ
τῆς Λέοντος, ὅσον καὶ ὅσο τῷ Καρόλῳ τῷ πέμπτῳ

τέρς ὁ δὲ τῆς Σαξονίας Θεοδωρῆς, νίϑ καὶ ἡ-
δονικὸς ὡς τις πῶλῳ ἀδάμας, ὡς, ὅστις ἐποίησεν
ἐπιβληθῆναι θέσας περὶ τὰ συγχωρηθέντα. τῷ
καὶ Τερτζελίῳ ὑπερασπιστῆς τῶν συγχωρηθέντων,
τῷ δὲ Λετέρς σφοδρῶς κατ' αὐτῶν φερόμεν, ἤρξατο
ἀνάπαιον ἢ φλόξ τῆς Αἰρέσεως, ἥτις καὶ μέχρι τῆς
σήμερον ἀνάπαι εἰς Γερμανίαν, Ὀγγυρίαν, Εὐρελί-
αν, Φρόντζαν, Εὐγκλιτέραν, Ὀλάνταν, Σφειτζίαν,
Γοτθίαν, Δανίαν, Λιχίαν, καὶ εἰς αὐτῶ τῷ Ἀμερικῶ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25 Ὅτι ἡ κατὰ τῆς Μυσταγωγίας κακία τῷ Λετέρς ἦν, ἵνα τὸ, ὑπὲρ ἀφίσεως καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρ-
τιῶν, τῶν δέλων τῷ Θεῷ συὲ τῇ μνημόσυνῳ τῶν Μοναχῶν ἐξαλείψῃ. Ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸν Πάπαν πῆγμα.

Εἰσάγον, λέγει τις Θεολόγῳ καὶ ἀλαβῆς
αὐτῇ, μετ' ὀπμελείας μαθεῖν, τις ἡ τρωατή
30 κακία κατὰ τῆς Μυσταγωγίας, καὶ ἔγιγνεν ὅτι τὸ παῦ
ἦν Ἀλλὰ τὸ λέγειν ἡμᾶς αἰ, ὑπὲρ ἀφίσεως καὶ συγ-
χωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δέλων τῷ Θεῷ. καὶ
λοιπὸν ὅλον τῷ ἐπονερύσατο ἐδολιώτατῳ. Λε-
τέρς ἐξαλείψας ὅσο τῷ πρὸς τῆς γῆς, καὶ
35 ἐπορεύσε καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν Μοναχῶν, διότι
ἐν ὅσῳ ἦσαν μερίδες, μνημόσυνα, τεσσαρακονθί-
μεροι Λατῆρς ἐν τῇ τῷ Χρυσῷ Ἐκκλησίᾳ, ἡ πί-
στις τῶν Χριστιανῶν ἐφυλάττετο, διεσπείρετο, καὶ ἀπα-
ρῶθραυσε. ἔμενε σχεδὸν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. ὁ φι-
40 λομαθὴς ἰδίῳ τῷ Ἀλέξιῳ τῷ γυναικίῳ ἐν τῇ
αὐτῇ τῷ Δεκάτῳ τῆς Σαξονίας Γεωργίῳ, ἐν ᾗ ὡφθη ὁ

Λέστερς λίαν θρασυς καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον θυμώ-
δης, ὅθεν λέξαντῳ αὐτῷ ἐνός τινος ἄλλου παρ-
μοῖς αὐτῷ κατὰ τῷ θρασυτικῷ καὶ ὑπερφανίαν
ὑπέρβηκε, ὡς δηλαδὴ ἔχ' ἀρμόζει αὐτῷ τοσούτον
ταρώσεσθαι, ἀπεκρίθη αὐτῷ κατὰ τὸ αὐτὸ θράσος
καὶ θάρρῳ ἐπών, μήτε Ἀλλὰ τὸν Θεὸν ἤρξατο ἢ
ὑπόθεσις αὐτῇ, μήτε αὐτῇ Ἀλλὰ τὸν Θεὸν μέλει
τελεσθῆναι (ὡς αἰεὶ ἔλεγε Ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸν Πάπαν πῆ-
γμα καὶ τῷ Φιλαργυρίῳ αὐτῷ ἠθέλησε γυνώσθαι
Ἀρχηγὸς Αἰρέσεως, ἢ καὶ τοι γινώσκων ἀπώλειαν ψυ-
χῶν, ἔχεται ὁμοῦς τῆς γνώμης αὐτῇ) καὶ ὁμοῦς
ἐκ Θεοῦ δὲν Ἀρχεῖσθαι, καὶ εἰς Θεὸν ἀπαπέσθαι με-
μαθήκατο ἕμῳν ὅσο τῷ Σικελιώτῃ, ἀλλὰ μάλι-
στον ὅσο τῷ Ναζιανζηνῷ ἐν τῇ Ἀπολογητικῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

45 Περὶ τῷ συζητησῶν Μοναχῶν Λετέρς, καὶ τῷ Λετερίσαντος Βασιλέως Ἀγγλίας τῷ ὀγδόῳ.

Ἀλλὰ ὡς τῆς παρανομίας τῷ Λετέρς. ἔχ' ἄρῃσκον
ἄλλου λαβεῖν εἰς γυναικῶν αὐτῶ, ἀλλὰ ἡ τῷ Μοι-
αρίῳ Αἰκατερίαν ἐδῆλῳ τῷ Διαβόλῳ ὡς κακί-
50 μόναχῳ, ὡς τῷ διηγῆται ὁ Σέρι. ἀλλὰ καὶ ὁ κα-
λὸς Εὐρέως ὅτι τῆς Ἀγγλίας Βασιλεὺς ὁ ὀγδοῦς
ἀπεσάτεσε Ἀλλὰ τὸ θηλυμανὲς αὐτῷ, καὶ Ἀλλὰ πύ-
χημα τῆς κακοδοξίας αὐτῷ ὅσο λύσας τῷ νόμιμον

αὐτῷ γυναικῶν Αἰκατερίαν, καὶ λαβὼν τῷ ἐρωμένην
αὐτῷ Ἄνναν, τῷ δὲ Πάπῳ μὴ συγχωρήσαντος αὐτῷ
ὅσο Ρίμης τὸ Ἀλζύγιον, ἐγνώστῳ Λετέρς, καὶ
οὐκ ἔφη κεφαλὴ τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας.
τίς λοιπὸν μὴ καυχᾶσθαι τῷ ἁγίῳ, καὶ ὅσο χι-
σματικῶς ἐγνώστῳ κεφαλὴ καὶ τῷ ὅσο ἐπικατήνῳ
τῆς πολυπλόκου Αἰρέσεως.

Περὶ τῆς αἰφνιδίᾳ τελευτῆς μαρτίνου τῆς Λατέρας, καὶ ὡς ἐζητοῦτο ἐπ' αὐτῇ, καὶ περὶ ἰωάννου τῆς Καλβίνου, καὶ τῶν ἐνεία αὐτῶν πατέρων, καὶ τῆς βεβήλης ζωῆς, καὶ πότε ἀπερρέαζεν τὸ βίον.

Ἀπέθανε δὲ ὅτε ὁ Αἰρεσιάρχης Λατέρας αἰφνιδίᾳ θανάτῳ, ἐξήκοντα καὶ τρία ἔτη ζήσας, ὡς ἴσους τὸν ὁ ἴσους ὁσπ. ἡμεῖς δὲ τότε καὶ ἰωάννου ὁ Καλβίνου, ὁ λεγόμενος εὐαγγελιστὴς (ἦν γὰρ φεαγγοῖς τινὸς παῖς) κανονικὸς εἰς τὸ Νοβοδιένιον, ὡς φησὶν ὁ Βέσσας. ἦν δὲ λίαν φιλάδωτος, ἔφερε γὰρ ἐν ἑαυτῷ ἐνεία ἀδελφούς, ἀρτέριον, κώληκα, δυσμερίαν, φθίσιν, αἰμορροΐ-

δας, ἄσθμα, ἡμικρανίαν, διηλεκτὴν καταρρέων, καὶ αἱματώδη ἐμετόν. κατὰ ἀλήθειαν ὅτε ὁ σκώληκος βρωτός σκῆνον. Ἡρώδης διώκεται συγκρινόμενος τῷ Καλβίνῳ κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς νόσους, ὡς βεβαιοῖ τὸ Βέσσας ὁ μαθητὴς αὐτοῦ. ἀπέθανε δὲ ὁ Καλβίνος κατὰ τὸ χιλιόσδον πεντακοσίοτον ἐξηκοσὸν τέταρτον ἔτος, δυσχερὲς βίᾳ ἀνδρωπ. ὡς εἴρηται, καὶ ὑπὲρ τὸν Σαρδανάπαλλον καὶ Ἐπίκυρον βέβηλ. 5

Περὶ τῆς τῆς Καλβίνου καὶ Λατέρας Αἰρέσεως, καὶ τῶν μισθῶν αὐτῆς δογματῶν, καὶ ἐκ ποίων Αἰρέσεων σύγκεται, καὶ τίνα τὰ συμπεράσματα ἐκ τῶν βλασφημιῶν αὐτῶν.

Ἡ Αἰρεσις τῆς Καλβίνου καὶ Λατέρας ἐστὶν ἄλλο ἐστίν, ἀλλ' ἡ μία σωμαθροῖς πολλῶν Αἰρέσεων, πάσας γὰρ τὰς βλασφημίας τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων Αἰρετικῶν σχεδὸν σωμαγαγόντες, σωμαίνοντες πᾶσι ἰδίαν αὐτῶν ἀσέβειαν. καὶ δὴ λέγουσι μὴ εἶναι τὰ ἔργα ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν, ὡς ἀρκέσει μόνη τῆς καθαρᾶς πίστεως, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἦν Αἰρεσις Σίμωνος τῆς μάγας, καὶ μαρτυρεῖ ὁ Εἰρηναῖος βιβλίᾳ δαυτέρᾳ κεφαλῶν εἰκοσῶν, ἦν ἔτιγε τὸ Αἰρεσις τῶν Ἀνομοίων, ὅς ἡ Ἐκκλησία ἀναθεματίσκει ἐν ἑτα τετακοσίοτον ἐξηκοσῶν, καὶ μαρτυρεῖ ὁ Αὐγουστίνος Αἰρέσεις πεντηκοστὴν ὡσπ. λέγουσιν ἀρκέσει εἶναι μόνον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πᾶσι γραφῇ, τῶν δὲ πατέρων τὰς ἐρμηνείας εἶναι ἀνωφελεῖς, ὡς ἔλεγον ὁ Εὐτυχὴς ἐν τῇ τρίτῃ συνοδικῇ τῆς ὁπλ. Φλαυιανῶν Συνοδῶν, ἣτις κείται ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς ἐκ Καλκηδόνος Συνοδῶν. ἔλεγε γὰρ ὁ Εὐτυχὴς, Εἰδέμεν τύχοι τι παρ' αὐτῶν (τῶν πατέρων) ὅς τισι λέξεσιν ἡ Διὰ σφαλθῶν, ἡ Διὰ πλανηθῶν, τὸ μὴ Διὰ βλάβην, μήτε καταδέχεσθαι, μόνον δὲ τὰς γραφὰς ἐρμηνεύειν ὡς βεβαιότερας εἶσας τῆς τῶν πατέρων Ἐκθέσεως, καὶ αὐτὴ ἡ Αἰρεσις ἀναθεματίσθη εἰς τὸν Ἀρεον, Νεστόριον, Διόσκορον, καὶ μαρτυρεῖ ὁ Αὐγουστίνος βιβλίᾳ πρώτῃ κατὰ Μαξιμὸν κεφαλῶν δαυτέρᾳ. ταύτῃ πᾶσι Αἰρεσιν ἀναθεματίσκει καὶ ἡ ἐβδόμη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. καὶ ἐν τῇ συνοδικῇ τῆς ὁρθοδοξίας ἀναγνωσκαται, Εἰ τις πᾶσι γραφῇ δέχεται ἄλλως παρὰ ἡρμηνεύσαν αὐτῶν οἱ ἅγιοι πατέρες, ἔστω ἀνάθεμα. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ πράξει ἡ αὐτὴ ἐβδόμη Σύνοδος λέγει, Εἰ τις λαμβάνει τὰς φωνὰς Ἀρείου, Νεστορίου, Εὐτυχῆος καὶ Διόσκορου, ὡς εἰ μὴ ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Διὰ θήκης ἀσφαλῶς διδαχθῶν, ἔχ' ἐπόμεθα ταῖς διδασκαλίαις τῶν ἁγίων πατέρων, ἀνάθεμα. λέγουσι τὸν Λατέραν καὶ Καλβίνον καθάρσαι πᾶσι Ἐκκλησίᾳ ὅσοι πολλῶν σφαλμάτων ὡς ἐδέξατο ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τὸ ἦν Αἰρεσις τῶν ἀσεβῶν Ἀνο-

μοίων, λέγουσιν γὰρ ἐφ' ὅτι αὐτῶν τιστάρων 20
εἴ, ὅτι ἔλεγον οἱ Ἀνόμοιοι Αἴτιον καὶ Εὐνόμιον μόνον ἀνακαθάραι τὰ τῆς ὁσεβείας δόγματα τῇ χερίᾳ συγκεχωσμένα τερατόμοροι. ἴδε καὶ Εὐσεβίᾳ βιβλίᾳ πέμπτῃ κεφαλῶν ἑχαρτον, ὅπως οἱ τὰ Ἀρτέμιον φρονέοντες ἔλεγον, τὸς μὴ πρῶτες 25
ἀπαντας καὶ αὐτὰς τὰς Ἀποστόλους παρεληφέναι καὶ δεδιδάχθαι ταῦτα, ἀντὶ ὅτι λέγουσι, καὶ τετραρῆσαι πᾶσι ἀλήθειαν τῇ κερύγματι μέχρι τῶν Βίβλων χερῶν, ἀπὸ δὲ τῆς Διὰ δόχου αὐτῆς 30
Ζεφυρίου ὡς ἀνακαθάραι πᾶσι ἀλήθειαν. Ἀρτέμιον τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας, καὶ τὸ ἦν Αἰρεσις τῆς Ναυάτης, ἦν ἀναθεματίζει ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἐκείνου ἕως τῆς σήμερον. λέγουσι πᾶσι πρῶτες εἶσαν Θεολογικὴν Ἐκκλησίαν ἐκλεῖψαι, ἀρτέμιον δὲ μένον αὐτῶν νῦν ἐν τῇ σωμαξίᾳ αὐτῆς, ὅπερ ἦν Αἰρεσις 35
τῶν Δουατιστῶν κατὰ τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, καὶ ἴδε τὸν Αὐγουστίνον ἐν τῇ περὶ εὐσεβείας τῆς Ἐκκλησίας κεφαλῶν πεντηκοστῇ δαυτέρᾳ. Φέγουσι τῶν ἁγίων τὰ λείψανα, πᾶσι τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀρτέμιον λέγουσιν Εἰδωλολατρίαν, ὅπερ ἦν Αἰρεσις 40
τῆς Βιγλιαντίου, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Γερόντιμος, καὶ τῶν Εἰκοσιμάχων, τῶν ἀναθεματισθέντων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας κοινῶς ἐν τῇ ἐβδόμῃ Οἰκουμενικῇ Συνοδῇ, καὶ ἰδίως ἐν ὅλοις τοῖς Πατριαρχείοις, καὶ ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰγνατίου καὶ ἐν τῇ ὑπὲρ Φωτίου ταῖς Συνοδοῖς, καὶ ἐν τῇ Νικηφόρου 45
καὶ Μεθοδίου τῶν Πατριαρχῶν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἕτερον τῇ Κυριακῇ τῆς ὁρθοδοξίας ἀναθεματίζεται ὁ πᾶσι ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. Ἀποβάλλουσι τὰς πρῶτας ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, καὶ πᾶσι μεγάλῃν πονηρίαν, καὶ τετραρῆσαι καὶ Πατρι- 50
σκήν, καὶ πρῶτες πᾶσι ὡς ὁδοῖν ἐκκλησιαστικὴν, καὶ τὸ πᾶν ἦν Αἰρεσις τῶν εἰρημίων Ἀνομοίων, ἦτοι Ἀεθιανῶν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Αὐγουστίνος κατὰ Αἰρέσεων γραφῶν, καὶ ὁ Εἰρηναῖος κύριον Αἰρεσις ἐβδομηκοστὴ ὡσπ., καὶ Αἰρεσις ἐβδομηκοστὴ πέμπτῃ τῶν Ἀεθιανῶν

Αιρέων . ὁ θς λέγει ὁ αὐτς Αἰρέσει ἐξηκοστῇ , Δε
 δὲ καὶ ὡς ἀδούσει κεχρησθαι , ἐγὰρ πάντα ὅσα τῆς
 θείας γραφῆς δυνάμει λαμβάνονται , διὰ τὰ μὲν οὐ
 γραφῇ , τὰ δὲ οὐ ὡς ἀδούσει παρέδωκεν οἱ ἄγιοι Ἀπό-
 5 στολοι , ὡς φησιν ὁ ἅγιος Ἀπόστολος , ὡς παρέ-
 δωκεν ὑμῖν . καὶ ἄλλοτε , Οὕτω διδάσκω . καὶ ,
 ἔγω παρέδωκα οἱ ταῖς Ἐκκλησίαις . καὶ , ὁ κατέ-
 χετε , ἐκτὸς ἐμῆ ἐκκλῆς ὑποτάσσεται . Ὁ αὐτς Αἰρέ-
 σε πωτηκοστῇ πέμπτῃ , Ἀποστόλων ὡς ἀδούσει , καὶ
 10 γραφῇ ἁγίᾳ καὶ Διαδοχῇ διδασκαλίας , καὶ ἐκ
 τέτων ἡ ἀλήθεια τῆς θεῆς ἡσφάλισται . ἔγω καὶ Βα-
 σίλειος ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον κεφαλαίῳ εικοστῷ
 ἐξδόμῳ , καὶ πᾶντες οἱ πατέρες . λέγουσιν ὅτι τὰ
 ἔργα τῶν πατέρων ἐσὶν ἁμαρτία , ὡς ὁ Καλρίνιος
 15 ἐν τῇ πρώτῃ βιβλίῳ περὶ αὐτεξουσίας λέγει ρητῶς ,
 ἁμαρτανέουσι οἱ δίκαιοι ἐστὶ καὶ εἰς τὰ καλὰ ἔργα , καὶ
 ἅπαντες λέγουσιν καλὰ ἔργα , εἰσὶν ἅφ' ἑαυτῶν θανά-
 σιμαι ἁμαρτία , καὶ ἐν τῇ αὐαίρεσει τῆς Πατό-
 με λέγει . Πᾶσα δικαιοσύνη ἀκαθάρτος , πᾶν ἔρ-
 20 γον καλὸν ἁμαρτία . καὶ ὁ ἄλλτερος ἐν τῇ περὶ
 ὁρίσεως τῆς Σταυρῆς λέγει , τὰ ἔργα ἐσώζει , τὸ
 μαρτύριον ἔργον , ἅρα ἐσώζει . συμπεραίνεισι
 λοιπὸν ἐκ τῶν βλασφημιῶν αὐτῶν πρῶτον , ὅτι οἱ
 αὐθροπῶντες ἔτε μὴ δυνάμει ἔργων καλῶν ἢ κακῶν
 25 προσορίζονται εἰς ζωὴν αἰώνιον , ἢ δόξαν αἰώνιον
 ἐκείνου αἰώνιον . δεύτερον , ὅτι ὁ Χριστὸς οὐκ ἀ-
 πέθανεν ὑπὲρ πλῆθους , ἀλλ' ὑπὲρ μόνων τῶν σκ-
 λεκτῶν , οὐκ ἔστι τῆς Ἀποστόλης ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους
 δεύτερα . τρίτον , ὅτι ὁ θεὸς ἐδίδωκε πᾶσι τὴν χά-
 30 ριν , ἀλλὰ μόνους τοῖς θεωρησιμῶν . τέταρτον , ὅτι

ἐπειδὴ ὁ αὐθροπῶντες σκπέπικον , ἀπώλεσε τὴν σω-
 τήραν φύσιν , καὶ ἐπορεύθη καὶ τὸ αὐτεξουσίον ,
 ὥστε ἀναγκάζεται ἁμαρτανέου . πέμπτον , ὅτι ὁ
 θεὸς ἐπεσέταξε τοῖς αὐθροπῶντες ἀδυνάτεια , Διατὶ
 ἐδυνάμην πάντα ὅσα ἐπεσέταξε αὐτοῖς φυλάττειν .
 ἕκτον , ἀρρύνται ἐν τῇ Μυστηρίῳ τῆς Εὐχαριστίας
 γίνονται μεταβολὴν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εἰρῆς , ἀλλὰ
 μόνον σημεῖα ἀπλὰ ταῦτα λέγουσιν , ἐκτὸς ὁ ἄλλτε-
 ρος κατὰ τὴν Διοφίτην , λέγει γὰρ εἶναι τὸν Χρι-
 στὸν ἐν τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ οἰκῇ πραγματικῶς , ἀλλὰ Χρι-
 στὸς μεταβολῆς τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς οἰκῆς , ὡς αὐτὸς καὶ
 τὰ λοιπὰ πρὸς Μυστήρια ἱερουργίαν , Χρίσμα ,
 Μετάνοιαν , Εὐχέλαιον , Γάμον , ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Μυ-
 στήριον τῆς Βαπτίσματος λίαν βλασφημῶσιν . Ἐπὶ
 λέγουσιν μὴ Διαφίτην τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Πρεσβυ-
 τέρων , ἀλλὰ ταῦτον εἶναι Ἐπίσκοπον καὶ Πρεσβύ-
 τερων , ὅπερ ἦν Αἰρεσις τῆς Αἰρέως , ὡς λέγει ὁ
 ἅγιος Ἐπιφάνιος Αἰρέσει ἐβδομηκοστῇ πέμπτῃ ,
 καὶ ἴδε τῆς περιουσίας τὸ περὶ Μυστηρίων καὶ θεωρη-
 σμῶν , καὶ τῆς Συρείας τὸ κατὰ τῶν κεφαλαίων Κυ-
 ερίως τῆς Λακάρων , ἐν δὲ τῇ παρόντι ἴδε τὸ τῆς ἱε-
 ρεμῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως , τῆς κατὰ τὸ χιλιεσὸν
 πωτακοσιεσὶ ὁδοκοσιεσὶ ἐτῶν πρὸς τὰς ἐν Βιτεμ-
 περγίδι τῆς Γερμανίας Λατέρων γραψαντῶν ὡς πο-
 λογίας τρεῖς , καὶ Διαλύσαντῶν πᾶσαν αὐτὴν κακο-
 δοξίαν , καὶ διδάξαντῶν πᾶσαν ἀλήθειαν τῆς κα-
 θολικῆς Ἐκκλησίας , ἐλημμένῳ ὡς τῆς γραφῆς
 καὶ τῶν πατέρων καὶ τῆς ἀκλυοδιαδόχου ὡς ἀδού-
 σεως ἁλῆς ἡμῶν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν τὰ Λαθίρη ἄλλως ἄλλων τινῶν ἰσορρήτων ἐπ' αἰτία τῶν τῆς Πάπας Ἰνδελογουζίων , τῶν κατὰ
 35 τὴν τῶν ἀργυρίων ποσότητα τὸν τῆς συγχωρήσεως χρόνον οὐκ ἐκτελεσμένων καὶ συσελεσμένων τῶν ἀγορεύοντι ,
 ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐτέρῳ τάγματι ὡς πρὸς τὸ ἑαυτῶν ὑπὸ τῆς τῆς Πάπας ἀδελφῆς πωληθεσῶν ὁ ἄλλτερος χαλο-
 πέντας , οὐκ ἔστι κατὰ τῆς Πάπας . καὶ περὶ τῆς ἐν Τριδόντῃ Συνόδου κατὰ τῆς Λατέρων , καὶ ὧν ἰσορρῆσι
 Λατῖνοι πολέμων Καρόλου Βασιλέως Ἀλαμανίας κατὰ Λατέρων , ἐν ᾗ καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν μυθολογῆται .

40 Τινὲς δὲ ἰσορρῆσι τὰ τῆς Λαθίρης ἔτι , ὅτι ὁ Πά-
 πας μελετῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὅπως ἄλλῃ τρέ-
 πης λαμβάνει ἀργύρια καὶ ἑαυτῷ θησαυρίζειν ,
 ἐξέδωκεν εἰς τὸ παρὸν τὰς λογομῆδας Ἰνδελογουζίας ,
 ἐν αἷς λέγει ταῦτα , ὡς Διαδοχῇ Πέτρου καὶ Ἰπ-
 45 τρυπῶν Χριστῷ ἔχον ἐξουσίαν συγχωρῆσαι ζωὴν
 καὶ τιμωρῆσαι , καὶ μάλιστα τὰς ἐν τῇ καθάρτη-
 ρίᾳ πρὸς Διαλύσαντας , καὶ τὴν τοῦ Διατὶ εἶναι
 ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῆς τὸ ἅπαντες πληθύνει τῆς μισθῆς
 τῶν παθιμάτων τῆς κυρίας ἡμῶν μετὰ καὶ πάντων
 50 τῶν ἁγίων , ὡς ἐπορεύθη αὐτῶν βιβλίῳ ἐν αἷς κε-
 φαλαίῳ δωδεκάτῳ . ἡ ἀφάσις δὲ τῶν τοιούτων ἦν
 τῆς συναχθῆναι ἀργύρια ὅτι μισθοδοσία δῆθον
 τῶν στρατομάτων , οἵτινες ἐν τῇ ἀνατλήσει κατὰ
 τῶν Ἀγαρηίων ἐπολέμουν , ὁ θς ἐν τοῖς συγχωρῆ-
 χαρτίσις ἐβεβίβη , ὅστις αὐτῶν δόξα τμήμα ἐνὸς ὅλο-

κλήρης ἔτι περὶ ἐνὸς στρατιώτου , ἔχον συγχώ-
 ρησιν ἐν ὅσοις ἀνάρμαρτησιν δι' ἐπὶ σκίτι , ὅστις
 δὲ πλείω δόξα , κατὰ τὸ δόγμα αὐτῆς ἡύξαι καὶ τὰ
 τῆς ἀφάσεως ἔτη . ταῦτα τὰ συγχωρηχάρια ἀ-
 πέσθησαν ἵνα πανταχῇ τῆς Φραγγίας κηρύττειν
 ἦν δὲ σωήθεια τῆς ὡς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
 γομῶν ἱερουργῶν φράξις ἐπ' Ἀμβωνῶν αὐτὰ
 κηρύττειν , τῆς δὲ τότε Πάπας Λέοντος δωρησαμένη
 μὴ αὐτῆς ἀδελφῇ Διακόνων χιλιάδων γροσίαν ἱνδκ-
 γούτζας τῆς πέμψαι καὶ Διακόνων ταύτας εἰς ὅτι
 αὐτῆς ἀδελφοὶ τόπον , ἡ δὲ πέμψασα αὐτὰς εἰς Γερμα-
 νίαν , καὶ εἰς τὴν Θεοκατάρατῶν γυνὴ λίαν φιλό-
 γυρος , οὐκ ἔδωκεν αὐτὰς τῶν ἱερουργῶν τῶν
 ματι κατὰ τὴν σωήθειαν , ἀλλ' ἵνα συναθροίστην
 τὰ ἀργύρια , ἐπώλησαν αὐτὰς τοῖς τῶν φραγγίων
 καὶ φράξις , οἱ καὶ πλείονες αὐτὰς ἡγόρασαν τιμῶν
 ματ

μαρτυροῦντες ἑλπίσαντες ἐκ τῆς ἀναπείραστος κέρδος τῶν
αὐτοῖς παλιγκαπηλοῦσι παρὰ τὴν ἐκείνου . ἀλλ' ἡ
ἐκείνου πρὸς ἐκείνου μεγάλου σκώδαλον καὶ κακὸν
αἰάτην , ὁ γὰρ μαρτίνος ὁ ἄλλος μέγας θεολόγος ὢν
ἐκ τῆς ταύματος τῶν ἱερουργούντων , μὴ ὑπομείνας
ἀρπάζει τῶν χαρῶν αὐτῶν τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν
καὶ τὸ κέρδιον τῆς φρασεύσεως , ἐπεχείρησε γρά-
φειν κατὰ τῶν συγχωρητικῶν , ἐκ τῶν ταῦτα λέγων
ὠφελεῖν τὰς ἀνθρώπους , ὅτε τὸν Πάπαν τοιαύτῳ ἐξ-
ορίαν ἔχειν , ἀλλ' εἶναι ταῦτα τῆς φιλαργυρίας αὐ-
τῆς καὶ τυρανίας παρὰ τὴν ἀλήθειαν . αὐτὴ δὲ διδασκαλία τῆς
λατρείας ἤρρεσε τοῖς πλείοσι , μάστιγα τοῖς ὑπογυμνω-
θεῖσιν ὑπὸ τῆς ἀπληθείας τῆς Πάπας , ἣν καὶ ἐδέξατο
μετὰ χαρᾶς . ταῦτα μαθὼν ὁ Λέων , ἐκράξε τὸν Λε-
τερον εἰς Ῥώμην τῆς ὑποκρίσεως αὐτῶν , ὅτι ἀπελθεῖν μὴ
ὑπακούσαντος , ἔβαλεν ὁ Πάπας ἱναὶ ποιῆσαι Δι-
κώματα ἀντιθέσεις τῆς διδασκαλίας τῆς μαρτίνου ,
καὶ πλείους καὶ αἰτίαι ὑποβαλὼν καὶ ἀναθέματι τὸν
ἀνθρώπον . ἀλλ' αὐτὸς ἐκ τῶν παρὰ τὴν ἐκείνου , ἡκό-
νησον ἰχυρῶς αὐτῶν τὴν γλῶσσαν , καὶ ἐπεχείρησε
ἀποφύγειν κεφαλῶν ἐλέγχων ὅτι μόνον τὴν ἀκα-
σίαν καὶ φιλαργυρίαν τῶν ἀρχιερέων τῆς Ῥώμης,
ἀλλὰ καὶ καὶ ὑπερβαλεῖν Συνοδὸν τῆς θεωρηθῆναι
ἐν αὐτῇ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆς , λέγων εἶναι τὴν Συνο-
δὸν ἐπὶ πάντων , καὶ ἀκαλῶς ἐπὶ τῆς Πάπας . ἐπε-
καλεῖτο δὲ Συνοδὸν , ἐλπίδι τῆς αὐτῶν τε ἀφωθῆναι ,
καὶ τὴν μεγάλῃ τῆς Πάπας ἐξουσίᾳ συσταλῆναι .
πάντες δὲ μετὰ χαρᾶς ἐδέξατο τὴν περὶ τῆς Συ-
νόδου γνώμην , καὶ μάλιστα οἱ ἀρχιερεῖς , οἵτινες ἦσαν
ὡς ἀνδράποδα δεδωσασμένοι οἱ ταλαίπωροι , ὅπερ
γὰρ ἰδίᾳ κόποις ἀνέκτετο , τὸτο ἦν τῆς Πάπας ,
αὐτοὶ δὲ μόνον ἦσαν ἄεμον ἐν ταῖς χερσὶ φέροντες ,
ταῖς ἐν ἐκείνῳ ὢν κεκοπιήκασιν ἔχοντες . ὁ δὲ Πά-
πας λίαν ἐσπούδασεν εἰρᾶν καὶ ἀποφυγεῖν τὴν Σύ-
νοδον , ὅθου εἰς τὴν Διὰ τὴν τῆς πάντας ἐκείνου κοινῆς καὶ ζη-
τῆν Συνοδὸν , ἐπέτρεψεν αὐτῷ γινώσκειν , ὅμως τεχνικῶ-
τως συνεπέβαινε τὸν καιρὸν , μετὰ τὴν αὐτῷ ὑπὸ
τόπῳ ἐς τόπον , καὶ πολλαῖς ἐργαῖς ποιεύμενος αὐ-
τῆς , ἐφύλασεν ἀφορμὰς καὶ μετετίθει αὐτῷ εἰς
ἄλλον καιρὸν , ὥστε παρελθεῖν ἐν τῇ μεταξὺ ἔτη ἐ-
κκεῖν . τὸτο δὲ ἐποίησε , ὥστε ἀνβαρυνθῶσιν οἱ ζητούν-
τες Συνοδὸν , καὶ ἰάσων αὐτοὶ περὶ ἀθροίσεως Συ-

νόδου , ἡ καὶ ἐκείνη διελθούσα αὐτῷ τελειῶσαι , γινώ-
σκειν τὸ παῦ αὐτῆς τῇ ἐξουσίᾳ τῶν αὐτῶν οἰκείων , τῶν
δὲ ὁρκῶν δηλονότι αὐτῶν οἰκισθῶσιν . κατέπεσε
δὲ καὶ τῆς Συνοδου ἐξουσίας ποτὲ μὴ ἀπαλαῖς , πο-
τὲ δὲ δωρεῶν καὶ ὑποσχέσεσι μεγάλων ἀξιομάτων ,
αὐτῶν ὅτε δὴ ἔτε ὁ ἄλλος , ὅτε οἱ οἰκῆσαι αὐτῶν ἡθέ-
λησαν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Συνοδὸν , ἀλλ' ἐπεχείρησαν
ὅπλοις καὶ βιβλίοις πολεμεῖν τοῖς Ῥωμαίοις . ἐγένετο
δὲ ἡ Συνοδὸς ἐν Τριδάντῃ πολιχνίᾳ , καὶ τότε
οἱ Λατῖνοι ἰσορῶσιν , ὅτι κινήσεως τῆς Διέσεως
τῆς Λατρείας , ἐκείνη καὶ περὶ τὴν χιλιάδα Λα-
τερον ἀποκρίσας ἐν τῇ Γερμανίᾳ ὁ βασιλεὺς τῆς
Αἰλαμίας Κάρολος ὁ πέμπτος , ὅς καὶ ἄλλα πολλὰ
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς , ὅμη ἐκώλυσεν αὐτῶν ὁ
Ῥήξ τῆς φρασεύσεως φρασεύσεως , πόλεμον κινή-
σας κατ' αὐτῶν , καὶ ἐγένετο αἰτία ὁ χειριστικὸς
Ῥήξ κατὰ πατηθῆναι τὴν Ῥώμην , καὶ φυγεῖν καὶ τὸν
Πάπαν κλήματα τὸν ἐβδόμον εἰς τὸ Κάστρον τῆς
Ἀρχαγγελίας . ἀλλὰ δὴ (λέγουσιν εἰ αὐτοὶ) καὶ Παῦ-
λος ὁ τρίτος φροντίζων ποιῆσαι τῆς παῦσαι τὴν 20
Διέσιν τῆς Λατρείας , διελθούσα Συνοδὸν γινώσκειν
περὶ τὴν μὴ εἰς Πάπαν , εἶτα εἰς Βικοντίαν , καὶ
τελευτᾶν ἐς τὸ Τριδάντην , Διὰ τὸ εἶναι πλησίον τῷ
Γερμανίαν , καὶ μὴ ἀποφασίσαι τῆς Λατρείας
καὶ Εὐαγγελικῆς καὶ Πρωτεσταντικῆς . καὶ εἰ καὶ περὶ 25
γραψὼν ὁ Πάπας δίπλωμα πρὸς τὸν Κάρολον ἵνα
συγκατανοῦσιν γινώσκειν τὴν Συνοδὸν , καὶ ὁ Κάρολος
εὐφραδὲς νικητῆς ὑπὸ τῆς Ἀφρικῆς ἦν παρὰ τὴν περὶ
τῆς ἀθροίσεως τῆς Συνοδου , ἀλλὰ πάλιν ὁ Ῥήξ τῆς
φρασεύσεως ἐκώλυσεν αὐτῶν τοῖς πόλεμοις αὐτῶν , ὅ-
θεν ὁ Χρῆστος Κάρολος ἠνγκάσθη ποιῆσαι εἰρήνην
διὰ τὸ καλὸν τῆς Συνοδου . ἀλλ' οἱ Διέτικοι κατε-
φρονῶντες τῆς Καρόλου ἀπαναίονται τὴν Συνοδὸν .
κινήσεως δὲ πάλιν τῆς Καρόλου κατ' αὐτῶν ὅπλοις ,
ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ ἔσθ' ὁ ἡλίου ὡς ἐπὶ ἱστῶν τῆς 35
Ναυῆς , ἵνα κατακοπῶσιν ὑπὸ τῆς Καρόλου αὐτῶν οἱ
νέοι ἐφύλαται τῆς παντόλης Διέσεως , καὶ ταῦτα
μὴ οἱ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ἰσορῶσι περὶ τῆς Λατρείας . τῆ-
το γὰρ τὸ ἐπὶ τὴν ἡλίου ὁμοιότης ὑπὸ τῆς τῆς
αἰωτέρῃ εἰρημικῇ βιβλίᾳ ἐγδόῃ κεφαλῶν αὐτῶν , 40
ὅτι ἔσθ' ὁ ἡλίου καὶ ὅτε ἔλαβον τὴν ἱερουσαλήμ οἱ
Λατῖνοι ὑπὸ τῶν Ἀράβων , καὶ ἴδε τὸν τόπον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

ὅτι ἡ ἐν Τριδάντῃ Συνοδὸς ἐκ ἦν κατὰ πρῶτον λόγον Διὰ τὸν Θεὸν , ἀλλὰ Διὰ τὸ ὕψος τῆς μονότητος
τῆς Πάπας κατ' ὅσον ἐφύλατο ὁ ἄλλος , καὶ περὶ τῶν τρισημίδεκα βλασφημιῶν αὐτῆς δογμάτων , ἐν οἷς
ἀναθεματίζει τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν , τὰς ἁγίας πατέρας , τὰς ἀποστόλους , καὶ αὐτὸν τὸν Χριστόν .

Ἡ παρῶσα Συνοδὸς ὅτι εἶπε τινὰ καλῶς κατὰ
τῶν νέων Διέτικῶν περὶ μυστηρίων , περὶ σεραφισμῶν
καὶ διανοήσεως , περὶ τῆς σεραφικῆς ἀμαρτίας , καὶ
περὶ ἄλλων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων , ὑποδου-
τέα ἐστίν , ὅτι δὲ ἐν τοῖς καλοῖς ἐγκατέμειξε πολλὰ
τινὰ βλάσφημα , ἐπὶ τῶν καὶ καὶ ὑποτρέψαι ἐστίν .

Διὰ τὴν ἡμετέραν εἶναι , εἰ καὶ μὴ περὶ πάντων , ἀλλὰ περὶ 50
τινῶν ἡμῶν ἐξείλετο , ἡ ἐβεβαίωσε βλασφημιῶν , καὶ
πρῶτον , ὅτι οἱ Πάπαι ἐπέχον τὴν ἀθροίσιν αὐτῆς
ἐκείνην ἐπὶ ἐκκεῖν , καὶ δὲ αὐτοὺς , καὶ ἵνα εὐρωσὶν τὴν
καταβαλὼν τὰς Διέτικας , οἱ γὰρ ἔλεγχον καὶ
τῶν Διέτικῶν ἐνκόλως λαμβάνοντες ὑπὸ τῆς γρηφῆς ,
καὶ

καὶ τῶν πατέρων, ἀλλ' ἰκανωθῶσι κατασκευάσαι
 μηχανῶν περὶ τῶν μὴ μενοεινῶν πλὴν ὑπόλυτον ἐ-
 ξισίαν τῶ Παπᾶ, καὶ γὰρ ταύτη ἐμάχοιτο πρὸς
 5 παντὶ λόγῳ λυσιτεροῦ καὶ ῥαλλεῖν, ὅθεν ἡ Σύ-
 νδος ἐκ τῶν κατὰ πρώτον λόγον Διὰ τὸν Θεὸν καὶ πλὴν
 Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ Διὰ τὸν Παπᾶ καὶ τὸ ὕψος τῆς
 μισοτικῆς αὐτῆς, δούτερον, ὁ Παπᾶς Παῦλος ἔγρα-
 φων ἐν τῇ βιβλίῳ αὐτῆς Διὰ πλὴν ἀθροισμὸν αὐτῆς τὰ ῥή-
 10 ματα πᾶν πρὸς αὐτῆς Βοιφατίαν, μαῖλον δὲ ἐπο-
 λυπλάσασεν αὐτὰ εἰπὼν, Προλέγουσιν, Καταγ-
 γέλωδον, Συγκαλῶν, Σωφισμὸν, ὑψηλοῦς,
 Οὐρίζον, καὶ Προσάφον. Ἀλλὰ ῥητόν, ὅτι τὰ
 ῥήματα ταῦτα ἐγέγραπται ἐν ταῖς ὑπεροχαῖς κε-
 15 λεσίαις, Λέοντες, Ἀγάθων, καὶ Ἀδριανὸν πλὴν
 Ἀρχιερέων τῆς Ῥώμης ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ καὶ
 ἑκτῇ καὶ ἑβδόμῃ ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, μά-
 λιστα ὁκταὶ δεσπικῶς καὶ πρεσβεπτικῶς καὶ ὑπε-
 κλητικῶς ἔγραφον, καὶ ἴδε ἀνωτέρω τὰς τόπας.
 20 ὡς τε ὁ Παπᾶς Παῦλος ἀντίπαπας ἐστὶν ὁκταὶς, καὶ
 ὁ Διάδοχος, ἀλλὰ ἄνθρωπος πλὴν Ἐκκλησίας Διαχίζων
 καὶ καταπατῶν καὶ τῶν ἀφαιζών. Τρίτον, τὸ
 Σύμβολον τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Οἰκου-
 μενικῶν Συνόδων εἰρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ ὁγδόῳ κε-
 25 φαλαίῳ δευτέρῳ ὅτι ἀνεγνώσκειτο ἐν πάσαις ταῖς
 Ἀνατολικαῖς καὶ Δυτικαῖς Ἐκκλησίαις ἀκρονο-
 μητον, ἀλλὰ δὴ καὶ Ἀνυγῶν βιβλαῖς, λέγων
 περὶ τῆς δευτέρας Συνόδου, ὅτι ἔδωκε τὸ Συμ-
 βόλον τύπον, ὃν ὅλη τῶν Γραικῶν καὶ τῶν Λατί-
 30 νων ὁμολογία κηρύττει, τὰς δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν
 ὁρίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἔτις ἐφυλάχθη,
 ἡ παρεῖσα ὁμοῦς Συνόδῳ βιβλαῖς αὐτῇ, ἀλλὰ μετὰ
 τῆς πρεσβυτέρου, ὡς τε ἀντικαμῶν ἐπὶ τῇ προῆξαι τῆς
 καθόλου Ἐκκλησίας, καὶ ταῖς πρὸς αὐτῆς ἁγλαῖς Οἰκου-
 35 μενικαῖς Συνόδοις, καὶ λοιπὸν ἐχ' ἁγλα μῆτε κα-
 νονικῇ, ἀλλ' ἐριδῆλως ἐξῆνομόεσι. Τέταρτον,
 ἡ προῆξαι τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐν ταῖς ἀρε-
 μίαις πλὴν ὁρθοδοξίαν καὶ πρεσβεπτικῶς τῇ ἀρεβείᾳ,
 καὶ ἐν τῇ Ἀρεβείᾳ, ἐκ καταρμῆς ὁ ἑβδόμος Κα-
 40 νὼν τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, χεῖται τὸ
 ὁρίων μῦρον ἐκ κοινωνίαν αὐτῆς διχορήγῃ, ἡ δὲ
 παρεῖσα Συνόδῳ ἀναθεματίζει ἐν τῇ ὁράτῳ κεφα-
 λαίῳ πλὴν προῆξαι ταύτῃ, τετέστιν ἀναθεματίζει πλὴν
 45 Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας φυλάττειν τὸ κανονικὸν
 ἔθος. πέμπτον, ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία λὸτὸ πλὴν
 Ἀποστόλων ἐξῆλαβῶσα, βαπτίζει ἐκ τρεῖς κατα-
 δύσεις καὶ ἀναδύσεις Διὰ τὸν τριεσπόσαν τῆς Θεό-
 τητος καὶ πλὴν τελέμερον Ἀνάσσαν, καὶ μάρτυρες
 κανόνες ὑποσολικοὶ καὶ οἱ ἁγιοὶ πατέρες, ἡ δὲ πα-
 50 ρεῖσα Συνόδῳ ἐν τῇ τρίτῃ κανόνι προῆξαι ἑκτῇ
 ἀναθεματίζει τὰς λέγοντας, Οὐκαλῶς ἐποίησαν ἡ
 Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία κηνοτομήτασα ἐκ τὸ Βασιτισμῶ,
 καὶ ἔτις ἀναθεματίζει πλὴν καθολικῆς Ἐκκλησίας,
 τὰς ἁγλας πατέρας, καὶ τὰς ἁγλας Ἀποστόλους
 αὐτῆς. ἔπειτα, τὸ ἁγιοὶ μῦρον κατασκευάζει μὴ
 μένος ὁ ἐπίσκοπος, χεῖται δὲ τὰς βαπτίζοντες καὶ

ὁ ἐπίσκοπος καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ αὐτῇ δέξαι καὶ
 προῆξαι ἀρχαῖα ἐπὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. ἡ δὲ
 παρεῖσα Συνόδος λέγει ἐν τῇ ἑβδόμῃ αὐτῆς προ-
 ῆξαι, Ἐάν τις εἴπῃ τὸν τῆς βεβαιώσεως ὑπερέτιν μὴ
 μόνον τὸν ἐπίσκοπον εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερέα,
 ἀνάθεμα, καὶ ἔτις ἀναθεματίζει πάλιν πλὴν κα-
 10 θολικῆς Ἐκκλησίας. ἔρδομεν, ὁ κύριος μόνος
 ὡρε, Λάβετε, Φάγετε, καὶ πίετε ἐξ αὐτῆς πάν-
 τες, καὶ οἱ ἁγιοὶ πατέρες ἔτις ἐδέξαντο τὰς λό-
 γους τῶ κυρίου, ἵνα πάντες οἱ χριστιανοὶ δηλονότι
 τρώωσι τὸ σῶμα καὶ πίνωσι τὸ αἷμα, ὁ δὲ Πα-
 πας κηνοτομήσει κατὰ τῶν ἁγίων καὶ αὐτῶν τῶ χρι-
 15 στῶ, καὶ ἔκρινε τὰς λαϊκὰς μόνον τῶ ἐνὲς εἶδος, ἡτοι
 τῶ ἄρτε κοινωεῖν, τῶ δὲ ἐβεβαίωσαν πρεσβε-
 καὶ ἐν Κωνσταντία καὶ Βασιλέα λαϊνικῶς Συνόδοι,
 ἀπεδέχθη δὲ τὰς καὶ ἡ παρεῖσα μετὰ μεγάλης
 βλασφημίας, καὶ γὰρ ἀναθεματίζει τὰς λέγοντας
 μὴ δολόως ποιῆσαι τὰς πλὴν Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλη-
 20 σίας. ὁ γδοος, ὁ κύριος εἶπε, Λάβετε, Φάγετε,
 καὶ πίετε ἐξ αὐτῆς πάντες, καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκ-
 κλησία ἀπ' ἀρχῆς παρέχε τῶ κοινωίαν τῶ μυ-
 στήρι καὶ τοῖς παιδίοις, ἡ δὲ Ῥωμαϊκὴ, ἡτοι ἡ
 παπικὴ Ἐκκλησία διώρεισι μόνον τὰς μεγάλας
 μεταλαμβαινῶν, ἔμῳ καὶ τὰ παιδία, τὰς δὲ λέ-
 25 γοντας μὴ δολόως ταῦτα πεποιήσιν τὴν παπικὴν
 Ἐκκλησίαν καὶ διορίσει, ἀναθεματίζει, καὶ ἔτις
 πάλιν ἀναθεματίζει τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν,
 καὶ τὰς ἁγλας πατέρας, καὶ αὐτὸν τὸν κύριον. ὁ-
 30 ιατον, ἐν τῇ ἑβδόμῃ αὐτῆς κανόνι ἀναθεματίζει τὰς
 Διὰ μοιχείαν ποιῶντας Διαζύγιον, καὶ ἔτις ἀνα-
 θεματίζει τὸν ἐπόντα, ὅστις ὑπολύσῃ τὴν γυ-
 ναῖκα αὐτῆς παρικτὸς λόγος πορείας, καὶ πλὴν
 καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὰς ἁγλας πατέρας.
 35 δέκατον, ὑποτίθησι τὸ καθαρτήριο πῦρ, καὶ
 βεβαιεῖ τὰ συγχωρητικὰ τῶ Παπᾶ. εἰδέμερον,
 ζητῶσιν οἱ ἐν αὐτῇ πατέρες τῶν πεπεραγμένων πλὴν
 ὑπεκέρωσιν ὡρὸς τῶ Πάπα, καὶ ἐσυγκατάθεσιν
 καὶ συμφωνίαν ἐζήτην, ἐκ ἀπεικῆς ἦν, ὡς εἰρηται
 40 ἀνωτέρω, καὶ ἴδε τὰς τόπας τῶν ὑπεροχῶν τῶν
 Οἰκουμενικῶν Συνόδων πρὸς τὰς Παπᾶς, καὶ μέρες
 τρίτης κεφάλαιον πέμπτον. εἰδέ ἐζήτην ὑπεκέρωσιν
 ὡς οἱ παπιστᾶ βέλονται, σημεῖον ἐστὶν ἀομοίως ταῖς
 πρὸς αὐτῆς Συνόδοις ἐκρηγνῆσαι καὶ ἐν τέτῳ. εἴτα
 45 τὸ ὑπεκέρωσιν καὶ τὸ λαῶ τῶν χριστιανῶν δέδοται, καὶ
 ἐπὶ τῶ Παπᾶ, ἡ ἐτέρῳ τινὶ μόνῳ, καὶ ἴδε πλὴν ὑπε-
 κολῶ τῆς δευτέρας Οἰκουμενικῆς πρὸς τὰς δυτικὰς
 Ἐπισκόπους, ὅπως φησὶ τὸν λαὸν ὑπεκέρωσιν πλὴν
 τῶ Κωνσταντινουπόλεως χριστιανῶν. δωδέκατον, ἐν
 50 ταῖς φήμαις πρώτων ὁφημῶν τὸν Παπᾶν, εἴτα τὸν
 ὑπεκέρωσιν καὶ τὰς βασιλεῖς, ὅπερ ὅτι ἐξῆνομος
 ἐστὶν, ἴδε ἀνωτέρω τὰς τόπας τῶν Οἰκουμενικῶν Συ-
 νόδων, ὅπως πάντοτε οἱ ὑπεκέρωσιν πρὸς τιμῶνται
 καὶ ἐν ταῖς φήμαις πάντων τῶν Πατερικῶν. δι-
 55 κατον τρίτον, ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς ἔγραψαν πρώ-
 τιν οἱ Λεγάτοι τῶ Παπᾶ, δούτερον οἱ μὴ Λεγάτοι
 καρδη-

Καρθινάλης . τρίτον οί κληρύχοι Πατριάρχαι Γέρο-
σολύμων , Βουτίαι , καὶ Ἀμφιφυλαί , ὅπερ καὶ
αὐτὸ καὶνοτομία ἐπὶ παλαιότητι τῶν

κληρικῶν τῶν Πατριαρχῶν , καὶ ἴδε αὐτῶν βί-
βλια δεκάτη μέρος ἐκτε κεφάλαιον πρῶτον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἡ παρῶσα ἐν Τριδόντῃ Σύνοδος καὶ τοὶ παπικὴ καὶ ἀθέμιτός ἐστι , σιωπᾷται ὁμῶς ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῇ
διοριζόντων , δεκαχῶς ἔχον τὴν κοινότητα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ κύριον καὶ τὴν αὐθεντία , καὶ καταστέ-
φεται καὶ ἀντιθέτω ἡ τῆ Παπᾶ μοναρχία .

Ἡ παρῶσα ἐν Τριδόντῃ Σύνοδος αἱ καὶ παπιστικῆς
νεωτερικῆ καὶ ἀθέμιτός ἐστι Σύνοδος , ἐν ταῖς ὁπο-
δείξουσιν ὁμῶς τῶν παρ' αὐτῆς διωρισμένων ἐκ ἡδυνή-
θη μὴ εἶπεν καὶ ἄλλα τινὰ , ὁποβλέπονται πρὸς
καταστέφω τῆς μοναρχίας τῆ Παπᾶ , καὶ πάσης ἀ-
πολύτης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξουσίας , λέγει γὰρ περὶ
ἐαυτῆς ὡς οὐκ ἔστι πᾶσα τὰ ὑπ' αὐτῆς Διαταχ-
θῆσθαι τοσούτων μέζοντος ὑπολήψεως
καὶ τιμῆς ἀξιοθέσσεσθαι , ὅσα αὐτὸς μέζοντι καὶ πλε-
ρετέρῳ πατέρων ἀφείσματος καὶ παρυσία κεκυρω-
μένη καὶ κατασφαλισμένη ὡς , πρῶτον τρίτη . δέ-
τερον , λόγον ποιῶν τίνος ἐστὶ τὰ βιβλία τῆς ἀγίας
γραφῆς , τὰς ἀγίας πατέρας πρὸς βίβλιν κειτὰς
αὐτῶν , καὶ τὴν ὑποθέσιν τῆς κοινότητος ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ , φησὶ γὰρ , τοῖς τῶν ὁρθοδόξων πατέ-
ρων ὑποδείγμασι καὶ κατακληθήσασα , καθὼς καὶ ἐν
τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ (τὰ βιβλία) εἰσάσιν ἀ-
ναγιγνώσκονται , ἐν οἷς καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐκδομή-
κωνται πρὸς τῆς πασῶν τῶν Ἐκδόσεων ἐν ταῖς δια-
λέξεσι καὶ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς πίστεως . καὶ ὅτι μὴ
χρηθῆται τῇ Εὐαγγελίᾳ ἄλλως , εἰ μὴ ὡς ἐνέηκε καὶ
ὡς ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία , ἥ ἐστὶ τὸ κείμενον , τίς ὁ
τῶν γραφῶν γινέσθαι ἔστι , πρῶτον τετάρτη . τρί-
τον , περὶ τῆς παλαιᾶς ἀμαρτίας Διαλαμβά-
νισα λέγει , ταῖς τῶν θείων γραφῶν , ἔτι δὲ
ἀγίων πατέρων , καὶ μάλιστα ὁδοκίμησας τῶν Συνο-
δῶν (ἡτοὶ καενικῶν καὶ ὁρθῶν) μαρτυρίας , καὶ
τῇ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς γνώμῃ καὶ συμφωνήσας
κατακληθήσασα περὶ τῆς παπατορικῆς ἀμαρτίας
ὁμολογίᾳ καὶ ὁποφάνεται , πρῶτον πέμπτη . τέταρ-
τον , ἐν τῇ ἑκτῇ πρῶτον φησὶν , Ἀληθὴς ἐστὶ διδα-
σκαλία , ἣν ὁ κύριος ἐδίδαξεν , οἱ Ἀπόστολοι πα-
ρέδωκεν , καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ὑπαγορεύ-
σαι τῇ ἀγίᾳ Πνεύματι διηκῶς ὁκράτισε . πέμ-
πτον , περὶ δικαιοσύνης λέγουσα ἐξ ἔργων , καὶ
ὅτι οὐκ ἐστὶν μόνος δικαιοσύνη τὸν ἀνθρώπον , ἐν
ταύτῃ καὶ περὶ τῶν μυστηρίων Διαλαμβάνουσα , λέγει

ἐν βεβαίωσιν , τῇ διδασκαλίᾳ τῶν γραφῶν , καὶ
τῶν ὁποσολικῶν ὑποθέσεων , καὶ τῶν Συνοδῶν , καὶ
πατέρων ὁμολογίας . ἔκτον , ἐν τῇ δεκάτῃ τρίτῃ
πρῶτον περὶ τῆς μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας Διαλαμ-
βάνουσα , λέγει , ὅτι οἱ πατέρες εἰσὶν ἐρμηνεύται
τῶν κυριακῶν λόγων περὶ τῆς μυστηρίου τῆς
ὅτι ἡ μετασχηματισμοῖς , μετασώσεως , ἐκλήθη ὑπὸ τῆς
καθολικῆς Ἐκκλησίας . ἑβδόμον , ἐν τῇ τεσσαρε-
σκαδεκάτῃ πρῶτον φέρεται ἡ ἀκρὰ καθάρσις τῆς
παπικῆς μοναρχίας , λέγει γὰρ , μέλλων ὁ Χρῆστος
ἀναλαμβάνεσθαι , τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπέχοντας τὴν ἱερεῖα ,
οἷα τινὰς πρὸς τὴν κατὰς κατέλιπον , οἵτινες
ἔχουσι καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ψῆφον τῶν κλη-
ρῶν . ὅγδοον , ἐν τῇ ἑκστῇ δέκατῃ πρῶτον φησὶν ,
Ἐν τῇ Εὐαγγελίᾳ , καὶ ταῖς τῶν Ἀποστόλων ὑποθέ-
σεσι , καὶ τῇ τῶν ἀγίων πατέρων διδασκαλίᾳ τι-
θεμελιώται ἡ πίστις . ὅκτον , ἐν τῇ ἑκστῇ τρίτῃ
πρῶτον φησὶν , Ἐκ τῆς τῶν γραφῶν μαρτυρίας ,
καὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων ὑποθέσεως , καὶ τῆς πα-
τέρων ὁμολογίας συμφωνήσεως δέκνεται δηλο-
ν ὅτι αὐτῶν εἶναι τὰς Ἐπισκόπους τῶν Πρεσβυ-
τέρων . δέκατον , ἐν τῇ ἑκστῇ πέμπτῃ πρῶτον καὶ
ἡ βεβαίωσις τῆς Συνοδῆς ἡ ἐπαίησεν ὁ Πάπας , ἐν ᾗ λέ-
γει , Ἀὐτὴ ἡ Πίστις καὶ Παύλος πίστες , καὶ τῇ ὁποσολι-
κῇ ἡμῶν αὐθεντία , καὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν καρδινάλιων
βελῆ καὶ γνώμῃ τῆς Συνοδῆς ὑπεκρινόμεν . Ἀλλὰ ῥητέον ,
ὅτι τὰ καὶ πᾶσι Ἐπισκόποις ἴδιόν ἐστι , χάρις λόγος ,
ὁ παλαιῶν Πατρῶν ἀναγιγνώσκων τὰ τῆς ἐκτῆς Οἰκ-
ομενικῆς Συνοδῆς , διώκται εἶπεν , Ἀὐτὴ τῇ Ἀνδρείᾳ
ἡ πίστις , καὶ τῇ ὁποσολικῇ ἡμῶν τῆς Ἐπισκοπῆς
αὐθεντία , καὶ τῇ βελῇ τῶν ἀδελφῶν (τῶν κατ' ἐμὲ
Ἐπισκόπων) καὶ τῇ Πρεσβυτερίᾳ τῆς Συνοδῆς ὑπε-
κρινόμεν . ἡ ὅτι Εὐαγγελίᾳ , ἡ ὅτι Εὐαγγελίᾳ Ἐπίσκοπος
ἀναγνῶς τὰ τῆς αὐτῆς Συνοδῆς , διώκται εἶπεν ,
Ἀὐτὴ ἐστὶν ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων , καὶ τῇ ὁποσολι-
κῇ ἡμῶν τῆς Ἐπισκοπῆς αὐθεντία καὶ τῇ βελῇ τῇ
ἡμετέρᾳ Πρεσβυτερίᾳ τὰ τῆς Συνοδῆς ὑπεκρινόμεν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Συμπέρασμα ἐκ τῶν αὐτῶν δεκαχῶς ὑποδείχοντων , ὅτι τὸ κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐστὶ τῆς κοινότητος ,
ἡ δὲ τῆ Παπᾶ μοναρχία ἑτέρως τις τραγέλαφος .

Εἰς τὸν ὁ μέζον ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Συνοδῇ πατί-
ρων μέζοντος ὑπολήψεως καὶ τιμῆς ποιῶν τὰ κα-

κερμῆς τῶν τῶν Συνοδῶν (ὡς εἶρηκε καὶ ὁ μέγας Βα-
σίλειος , καὶ ἴδε αὐτῶν βίβλια δέκατῃ κεφάλαιον
δέκατον

δέκατον ἑβδομον) καὶ τοῖς ὑποδείγμασι τῶν πα-
τέρων καὶ τῇ ἀγίᾳ γραφῇ καὶ τοῖς πατέρεσι καὶ
ταῖς ἐκδόσεσιν τῶν Συνοδίων δὴ ἀκολουθεῖν . καὶ
ἀπὸ τούτων ἡ πίστις τεθεμελιώταται , καὶ ὁ Χριστὸς
5 παρὲς καὶ κρατὶς καὶ ἐξουσίας τῶν κληδόνων , καὶ
ἐρμηνεύων τῆς ἀγίας γραφῆς κατέλιπε τὰς πα-
τέρας , καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ συμφο-
νία τῶν πατέρων βεβαιῶν τὴν Μυστήρια καὶ τὰ δόγ-
ματα τῆς Ἐκκλησίας , καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία
10 ἐπὶ κρατὶς , τίνα τὰ γνήσια βιβλία τῆς ἀγίας γρα-
φῆς , καὶ ἡ βελὴ τῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν τῆς

ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας σωεργεῖ πρὸς βεβαίωσιν τῶν
Συνοδίων , καὶ ἐκδοσὶν τούτων παύτων ὁ Πάπας ἰδι-
κῶς μνημονεύεται , ἡ μὲν οὖν πρὸς μαρτυρίαν ὡς ἁ-
λαμβάνεται ὡς ἀπὸ θρόνου μοναρχικῆς , φανερὸν
ἐστὶ τὸ κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι τῆς κοινότητος .
ἡ δὲ θρυλικὴ μὲν τῇ Πάπᾳ μοναρχία καὶ αὐτὴ
μαρτυρία καὶ ἀπόλυτον ἐξουσίαν εἶναι πάντως ἐτε-
ρὴν ἢ τὴν τραγέλαφον , καὶ ψοφιδίον ἢ πρὶν ἢ ἡχῆ-
σαι ἀφαιρούμενον , καὶ δὲ καὶ ψιμμουθίῳ , ἥτοι
τοῖς σοφίσμασι τῶν φρασεῶν ὁπλίζονται τὸ τέρας
τῆς , ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ τριβὸν , εὐθὺς ἀφανίζεται .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

15 Περὶ τῆς ὡς τῶν ἐν Βιτεμπεργίδι Λατέρων καλβίνων ἐκδόσεως ὁμολογίας τῆς πίστεως αὐτῶν πρὸς τὸν κων-
σταντινουπόλεως ἱερεμίαν , καὶ τῶν ἐκατέρωθεν ἀποκρίσεων , καὶ περὶ τῶν ὁρθοδόξων σοφῶν τῶν τότε κα-
ρῶν , καὶ ὧν συνέγραψαν .

Μετὰ τὴν ἐν Τριδίνῳ ταύτῃ Συνοδὸν γενομένην
20 τῶν κωνσταντινῶν Λατέρων καὶ Καλβίνων ἀρχιεπίσκοποι μα-
κρόν βλάσφημοι τῶν διδασκάλων αὐτῶν . οἱ δὲ Λα-
τεροὶ ἀντιφύλακτοι τῶν Ἱεροσολύμων Ἱεροσολύμων παπιστῶν εἶπεν
τῶν πίστιν αὐτῶν ὅτι τὸ τίς ἐστὶν εἰς ἡν πιστεύουσιν ,
συνέγραψαν ὁμολογίαν , ἣν καὶ Αὐγουστίνῳ ὀνόμα-
25 σαι , καὶ ταύτῃ οἱ ἐν Βιτεμπεργίδι πόλει τῆς Γερ-
μανίας Λατεροὶ ἐξαπέστειλαν εἰς Βυζάντιον πρὸς τὸν
τότε ἀρχιεπίσκοπον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἱε-
ρεμίαν , διηκολογούμενοι ὅτι καλῶς ἐποίησαν τὸν
Πάπαν τῆς Ῥώμης ἀποβαλόντες . ὁ δὲ Πατριάρχης
30 συνοδικῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς , ὅτι καλῶς ἐποίησαν
ἀποσπάζοντες τὸν Πάπαν , ἀλλὰ κακῶς ἐποίησαν τῆς
καθολικῆς Ἐκκλησίας διόλκον ἀποστατήσαντες .
ἀντέγραψαν ὅμως αὐτῷ πολλὰς , ῥομίζοντας δίκαια

τινὰ λέγειν , ἀλλὰ καὶ ὁ Πατριάρχης ἀντέγραψεν
αὐτοῖς , ἐλέγχων αὐτῶν τὴν ἀνιδέαν , τὴν οὖν πᾶν-
των γνῶσιν αὐτῶν διεστραμμένην , παρετήσατο αὐτοῖς κα-
τὰ τὴν ἐν πολλῇ τῇ ἀγίᾳ Παύλῳ πρὸς Τίτον κεφα-
καίῳ τριτῷ , τότε ἡκουσθε καὶ μαζόμενοι ὁ μαργα-
ριτῶν σοφώτατος τῶντι ἀνὴρ , ὅς ἐστι καὶ ἐξέτερι φι-
λίῳ πρὸς τινὰς σοφῆς τῶν Λατέρων δι' ὧν ἐτύπωσε
τὴν Μυριόβιβλον τῶν φωτίων , καὶ ἄλλα τινὰ ἐκ-
κλησιαστικὰ βιβλία , ὅμως ὁρθοδόξοις τῶν ,
ἔγραψε καὶ κατὰ τὴν παπισμῶν , καὶ κατὰ τὴν Ἀι-
ρετικῶν τέτων , ὅτε καὶ Γαβριὴλ ὁ φιλαδελφείας
μητροπολίτης ἔγραψε τὸ περὶ Μυστηρίων βιβλίον
ον , καὶ μετ' αὐτοῦ πάλιν κατὰ τῶν ἐγράψεν Γε-
ωργίου ὁ Κορίνθιος , Μελέτιος ὁ Συεργῶν , καὶ ἄλλοι ,
καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ , ὡς ἐρεμῶν ἐν τοῖς ἰδίῳ τόποις .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

35

Περὶ τῆς ὁμολογίας ἢ ἀπολογίας τῆς πίστεως τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Λατέρων ἢ Ζυγγλίων , καὶ πόσαι Αἱρέσεις , καὶ
πῶς γεγόναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀπὸ Χριστοῦ .

40 Ἐγράψαν καὶ οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ Λατεροὶ , ἢ Ζυγγλίοι
ὁμολογίαν , ἣν καὶ ἀπολογίαν ὀνόμασαν τῆς
Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας , ἀλλ' ἐν αὐτῇ πάλιν αὐτο-
δὴς ἀντιφύλακτοι καὶ βλασφημῶσι τὰ ἐκκλησια-
στικὰ μυστήρια , ἐπεὶ γὰρ χεδὸν ἀφῆκαν ἐκκλη-
45 σιαστικὸν δόγμα , ἡ ἡθ' , ἡ ἀρχιεπίσκοπος ἀβλασφη-
μῶν . διηκολογούμενοι δὲ καὶ ἔτι , ὅτι τὴν παπισμῶν
ζυγὴν ἡλκωθήσαντες εἰσὶν . Ἀλλὰ ῥητέον , ὅτι ἐκ
ἐξαιρέσει τῆς αὐτῆς μὴ εἶναι Αἱρετικῆς καὶ αὐτοδὴς
συκοφαντίας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας , καὶ δὲ
50 καὶ ὑποκρίσεως , ἐπεὶ δὲ ἐπαρητήσαντο τὸν παπι-
σμὸν , ἔδει αὐτοῖς παραιτηθῆναι καὶ μὴ ἔχειν καὶ
ταῖς κωνσταντινῶν ἀρchieπισκοποῦ ὁ Πάπας ἐν τῇ κα-
θολικῇ Ἐκκλησίᾳ , ὧν οὐκ οὐκ ἀπερρέαυεν αὐτῆς ,
ἀλλ' ἐπανελθεῖν ὅτι τὸ ἀρχαῖον καὶ τῆς πρὸ

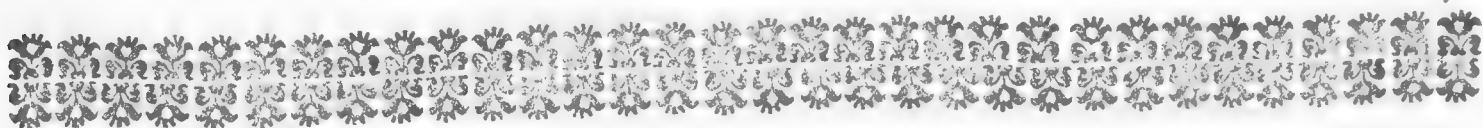
πατριάρχης κοινῆς Ἐκκλησίας , καὶ μὴ ἀφῆκε
ἀποφυγῆς τὴν παπισμῶν καθάπαξ ἀφαιρῆσαι τὰς
ἀποστολικὰς ἐκδόσεις , καὶ τὸ παγκόσμιον καὶ ἀρ-
χαῖότατον κράτος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας , ἔτι
δὲ ποιῶντες , καὶ ὁθιῶς ὑποδύμενοι τὸ τίμιον ὄνο-
μα τῆς Ἐκκλησίας , ἐπὶ ὧν φελλοῦται μὴ εἶναι νωπε-
ριστῶν ἐν πᾶσι χεδὸν οἰκονομίζουσιν ἐαυτοὺς Χριστιανούς
εἶναι , μάλιστα δὲ καὶ αἱ τοὶ ἐγούοντο μυρίων ἑτέρων
Αἱρέσεων , περὶ ὧν παραιτηθῆναι λέγειν . σημεῖ-
σεως ὅμως ἄξιον , ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀπὸ
Χριστοῦ γεγόναι Αἱρέσεις , ἐν ᾗ τῇ δύσει Λατεροὶ
καὶ Καλβῖν , Φίλιππος ὁ μελάχθων , καὶ ἄλλοι
πόλλοι , ἐν δὲ τῇ Ἀνατολῇ ἐγούοντο ἡ Αἵρεσις τῶν Ἀρά-
βων καὶ Περσῶν , ἀπὸ τῆς καὶ ἐν αὐτοῖς γεγονόσας κων-
στομίας ἰσχυρὰν τῆς θρησκείας αὐτῶν .

ΠΑΡΑ-

ὄρας τῶν Συνοδῶν καὶ ἀποφασίσας ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ κα-
τανομήσας αὐτὸς ὡς αὐτῷ δοῖται. καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐ-
πιστάμενα ὄντα ὑπὸ αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῶν τὰς Κανόνας, ἀπε-
βόλοντο τὰ τοιαῦτα. ἔβρισκον, ὁ Πάπας λέγει
εἶναι ἐπ' αὐτῶν τῶν Συνοδῶν, ἅτα εἰς αὐτὸν μυστῶν
ἀμαρτιῶν καὶ Αἱρέσεων σμῆν, ἡθ' ἔτλησαν καὶ τὰ
τέκνα αὐτῆς τὰς ἀγίας Συνοδούς, περιφασίζούμενα ὅτι
εἰς εἶναι ὁ ὅτι τῶν Συνοδῶν τοιούτων, τοιαῦται καὶ 15
αἱ Συνοδοί, ὅθεν ἐτόλμησαν εἶπαι τὰ πονηρὰ γυν-
νήματα τῶν κακῶν καὶ μιαινῶν πατρῶν ὅτι ἡ Ἐκκλησία
ἀπατᾷ καὶ ἀπατάται, ἐπειδὴ καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτῆς
ὁ Πάπας ἀπατᾷ καὶ ἀπατάται. ὁ γὰρ, ὁ Πά-
πας διδάσκει περισκεπτικῶς τὴν Εἰκόνα τῶν Χριστῶν 20
λατρευτικῶς, τὸ δὲ ἀγάλματι περισκεπτικῶς περισκε-
πτικῶς ὡς Εἰκόνας ἐναντίων τῶν ἀγίων Συνοδῶν.
καὶ οἱ Αἱρετικοὶ μὴ ἀφ' ἑαυτῶν περὶ Εἰκόνων κα-
λῶς καὶ ἀποφυγὴν τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἔχοντες τὴν
πατρικὴν ἀνταδία κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἡθ' ἔ- 25
τλησαν τὴν τιμὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων καὶ ἀπατᾷ.
ἔναρ, ὁ Λαυρέντιος Κέλσος γινώσκων Δεῦξ Βου-
τίαν, καὶ μέλλων κατὰ τὴν συνήθειαν περισκεπ-
τικῶς καὶ ὑπὸ τῶν πατρῶν αὐτῶν, ἔβαλε Σταυρὸν εἰς
τὴν Τράπεζαν αὐτῶν, ἵνα ἀναφέρηται ἡ περισκεπτικὴ εἰς 30
τὸν Σταυρὸν, καὶ ἔχῃ εἰς αὐτὸν, ἔτω καὶ ὁ μέγας
Κωνσταντῖνος εἰς τῆς σημαίας αὐτῶν τὴν κορυφὴν ἔ-
βαλε τὸν Σταυρὸν, ὡς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Ἀυτοκράτο-
ρες ἐποίουν, ἀλλὰ δὴ καὶ Βασιλεῖς καὶ Πατριάρχαι
εἰς τὰς Μίτρας καὶ ἄμφια αὐτῶν βάλλουσιν ἀπολογίαν 35
χάριν τὸν Σταυρὸν, ὅστις καὶ ὅτι Κωνσταντῖνος ἦν
τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ ὡφθῇ ἐν Οὐρανῷ λάμπων
ὑπερὲς τὸν ἥλιον, τί δὲ πολυλογεῖν, ὁ Δεσπότης
Χριστὸς ἐβάπτισεν αὐτὸν ὅτι τὸν ὅμον αὐτῶν. ὁ δὲ
καλὸς Πάπας βάλλει αὐτὸν εἰς τὴν κεντρῆσαν αὐτῶν, 40
ὅθεν ὁ μαθητὴς αὐτῶν Καλρίος παρ' αὐτῶν ἔμαθε μὴ
τιμᾶν τὸν Σταυρὸν, καὶ ἵνα μὴ γινώσκται δῆθεν κατὰ
τὸν Διδάσκαλον αὐτῶν Πάπαν σαρωπατητῆς, ἐγ-
νετο σαρωπορευτῆς. δέκατον, ὁ Πάπας εὐδοκῶν ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐθέλωσι λαλεῖν ὅρνια, καὶ ἀφίησι 45
συνεισέρχεσθαι τοῖς παπισταῖς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς
αὐτῶν κύνες. ἐπ' αὐτῶν δὲ ἔμαθον οἱ Αἱρετικοὶ λέ-
γειν, ὅτι οἱ τῶν Χριστιανῶν Ναοὶ ἔκ εἰσὶν ἄγιοι, ἀλλὰ
μόνον εἰς χρῆσιν Μυστηρίων καὶ διδασκῶν. ἐν δέκα-
τον, ὁ Πάπας καθήκον μεταλαμβάνει τῶν κυρι- 50
κῶν αἱμάτων, καὶ οἱ Αἱρετικοὶ ἠρῆσαι τὴν πραγ-
ματικὴν καὶ ἐσιώδη παρεστῶν τῶν κυρίων ἐν τοῖς μυσ-
τηρίοις. δωδέκατον, ὁ Πάπας δίδωσι συγχωρητικὰ,
καὶ συγχωρεῖ ποτὲ μὴ τὸ ἡμῖν, ποτὲ δὲ τὸ ὅλον
τῶν Κανόνων τῶν μετανοούντων, πλάττει καὶ τερα-
τολογεῖ

πολογῶν αἱ γραφαὶ ἐκ ἐθίδαζον, ἡ Ἐκκλησία ἡ
 γνώκε, αἱ Συνάδοι ἠδιδόσαν· οἱ αἱ πατέρες
 ἐκ ἐγραψαν· καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἵνα ἐκκλίνωσι τῶν
 τοιούτων, ἠθέτησαν τὸ μίσθιον τῆς μεταίτιας·
 5 δέκατον τρίτον, οἱ Κανονικοὶ πῶ πορεύσαν τῶν ἀγ-
 μων λέγουσι μὴ εἶναι πορεύσαν, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Καρ-
 ἀνάγιος Καμπήγιος, καὶ ὁ Ἀλβέρτος Πήγιος, καὶ
 ἄλλοι τῶν παπιστῶν Διδάσκαλοι λέγουσι, ὡς δὴ οἱ
 ἱερεῖς αὐταῖς παλαιαῖς συζῶντες, ὁσιώτερον καὶ
 10 ἀγνώτερον· ἀλλὰ καὶ τῶν ἐνόμων γαμῶν ἱερέων.
 καὶ ὁ Πάπας λαμβάνων κατ' ἐπὶ τοσούτων χιλιάδων
 φλωρίων ποσότητα πρὸς τῶν ποριῶν, συγχωρεῖ
 αὐταῖς εἰς αὐτὴν αὐτῆς τὴν καθέδραν ἀθεμιτῶν,
 ὅθεν καὶ οἱ παρ' αὐτῆς Φωῖτες Βασιλίσκοι ἀρνούνται τὴν
 15 γάμον εἶναι Μυστήριον· δέκατον τέταρτον, τὸ Μύ-
 ρον λέγει ὁ Πάπας μὴ εἶναι ἀναγκαῖον τοῖς βρέφεισι,
 καὶ ἐπειδὴ τὸ Μύρον ἐκ ἐστὶ τοῖς πᾶσιν ἀναγκαῖον,
 ἠθέτησαν τὰ οἱ Αἰρετικοί· δέκατον πέμπτον, τὰς
 τῶν ἁγίων εὐστάς ὁ Πάπας ἀθετεῖ, ὥστε καὶ ἵνα
 20 πρὸς γράφει, καὶ ὡς καὶ ἀρχαῖαι, τινὰς δὲ εἰσα-
 γὰς δολίως, ἠθέτησαν καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς τὰς εὐ-
 στάς τῶν ἁγίων· δέκατον ἕκτον, ὁ Πάπας πο-
 πάζει αὐτὸν εἶναι μόνον λέγων ἐξηγητῶν τῆς γρα-
 φῆς, ὅθεν τὰς ἐρμηνείας τῶν ἁγίων πατέρων ποτὲ
 25 μὴ πρὸς γράφει, ποτὲ δὲ παρεξηγεῖται, καὶ τινὰς
 αὐτῶν ἀθετεῖ, ἀθετεῖ καὶ ἔτοι αὐτῆς οἱ μαθηταὶ
 καὶ πᾶσα αὐτῶν ἡ συμμορία τὰς ἐρμηνείας τῶν
 ἁγίων πατέρων εἰς πῶ ἁγίαν γραφὴν· δέκατον ἑβ-
 δομον, ὁ Πάπας διορίζει ἐτάσεις καὶ τιμωρίας,
 30 καὶ μοναχὰς ἔχει ὑπετάτας τῶν ἡμερῶν κατὰ τὴν
 ἀποστόλου λεγοῦντος, Αἰρετικὸν ἀνθρώπον μετὰ

πρώτῳ καὶ δεύτερῳ κηδεσίᾳ παρῆναι, Φρονέει,
 δημῶν, κλέει εἰς δεσμωτήριον, διώκει τὸς αὐτῶν
 ἀντικειμένους, καὶ οἱ Καλβίτοι ὅπως διώκονται διώκονται
 τὰς Λατίνους· κοινωνοὶ λοιπὸν οἱ Λατῖνοι τῶν τοιούτων
 Αἰρετικῶν, καὶ πρὸς φυλάδας ἔτοι οἱ Αἰρετικοί τῶν
 Λατίνων, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰσὶν ἅπερ ἔχουσιν οἱ Λα-
 τεροκαλβίτοι μεγάλα κακὰ καὶ ὀλέθρια, ὡς τὰς
 αἰτίας ἔλαβον ἀπολήτων κληρονομιῶν, ἀπ' ἀρνήσεως
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡτὶς Πάπας μετὰ τὸ χρίσμα ἐξ-
 οσία· λέγει δὲ ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος· Αἰρεσις ἐκίστη
 δεύτερα, Ἀσπίδας κατέκλεισε τις ἐν χύτρᾳ τιλῇ,
 ὡς ἡμία ἐξ αὐτῶν κατέφαγε, μέισα δὲ μόνη,
 καὶ τρυφῆς· ὁπρὸς, αὐτὴ ἰαυτῶν ἀπὸ τῆς κέρ-
 κος ἀρεσμένη ὡς μέγας τιπὸς τῆς σώματος κατα-
 βέβρωκον, ἔτω καὶ ὁ μακαριώτατος Πάπας ταῖς
 αὐτῆς κληρονομίαις κατέφαγε ἵνα παπιστικὰ φυ-
 λάς, ἀλλὰ καὶ τὰς λοιπὰς τὰς ἔτι μετ' αὐτῆς μενέσας
 κατ' ὀλίγον ἐφίλει κληρονομίᾳ, καὶ ἔτι ἐν πολλοῖς κληρο-
 νομίᾳ, ἵνα μὴ φύγουν οἱ περὶ αὐτὸν εἰς τὰς Καλ-
 βίνους· καὶ ὅτε μὴ ἐξίτη ὁ Λατερός· συγχωρήσαν τὸν
 Πάπαν τὸν γάμον τοῖς ἱερέσι, καὶ ἄλλα τινὰ ἔθι-
 μα γινώσκον ἐν τῇ Ἀναπληρῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκ τῆς
 35 καὶ νῦν δὲ ἵνα μὴ οἱ παπιστῶν ἐκκλίνωσιν ἀπ'
 αὐτῆς, καὶ περὶ ἐλθῶσι τῇ αὐτῇ τῶν τέκνων αὐ-
 τῆς, συγχωρεῖ αὐτοῖς τὰ διόλου κεκωλυμένα, ἀλλὰ
 ματαίως πρὸς ταῦτα ὡς ἐν ἄλλοις ἐρηθίσεται· καὶ
 πρὸς παρὸν ὅμως ἀρετῶς ἀπεδέχθη ὅτι αὐτὸς μὴ
 εἰσὶν ὁ ὄφρις, τὰ δὲ τέκνα αὐτῆς εἰσὶν οἱ Βασιλίσκοι·
 ἡ δὲ Ἀναπληρὴ Ἐκκλησία ὡς ἡ αὐτῶν καὶ ἐξ ἀρ-
 χῆς ἀγία· ἔτω καὶ ἐστὶ, καὶ ἔσται ἕως τῆς ἡμέ-
 ρας τῆς Κυρίας.

35 ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Διωγμὸς Ἀράβων ἐξ Ἰσπανίας καὶ Εβραίων, οἱ γυμνοὶ ὡς ἔχον ὀρήξ τῆς Ἰσπανίας διώκας, ἠξιώθη λεί-
 γασθαι τῇ καὶ περὶ τὰς τίτλους κληρονομίᾳ τῆς Πάπας Καθολικὸς, ὡς καὶ ὁ τῆς Φραντζῆς Χριστιανικώτατος,
 καὶ περὶ τῆς ἀκολυθίσαντος ἀθῆς κατορθώματός· καὶ τῆς ἔργου τῆς.

40 Τὸ κατὰ Φερδινάντε Ρήγος τῆς Ἰσπανίας κατὰ
 τὸ χιλιοσὸν τετρακοσποδὸν ὀγδοηκοσποδὸν ἐξδομον
 ἔτ' ἐδιώχθησαν οἱ Μωρεῖ καὶ οἱ Σαρακῆναι ἀπὸ
 τῆς Γρανάτας, ἡς ἐκράτην ἔτη ὀκτακόσια· διεφ-
 45 μίθη δὲ καὶ ἠξιώθη ὁ Φερδινάντος λέγεσθαι κα-
 θολικὸς ἀπὸ τῆς Πάπας Ἰννοκετίου τῆς ὀγδοῦς Ἀπ-
 ρίλιος ἐκδιώξαι τῆς αὐτῆς Βασιλείας πάντας τὰς εἰσι-
 κὰς, σχεδὸν δὲ καὶ Εβραίους ἔκοσι πρὸς ταῖς εἰσι-
 πὸν χιλιάδας τῆς Ἰσπανίας· ἐξέβαλον ὁρσμοῦ τῆς
 50 μήτινα ἐξ αὐτῶν μεθ' αὐτῆς λαμβάνει ἐκ χρυσῆς
 ἡ ἀργύρης εἰδός τι, μήτε τι ἕτερον πολυτίμον πρᾶγ-
 μα, ὡς σημεῖον τῆς καὶ ὁ Σπονδαῖος· Σὺ δὲ ση-
 μείωσαι πρῶτον, ὅτι οἱ τῶν Χριστιανῶν Βασιλεῖς ὀνο-
 μαζοντο Χριστιανικώτατοι, Ὁρθόδοξοί τε, Εὐσε-
 βίστατοι, Φιλόχριστοι, Θεοφιλέστατοι, Πράοι,

Εἰρηνοποιοί, Γαληνότεροι, καὶ ἄλλως, καὶ ἴδε αὐτῶν
 τέρῳ βιβλίῳ δεκάτῃ μέγας τρίτῃ κεφάλαιον δε-
 δέκατον· ὁ δὲ Ρώμης κληρονομήσας ἐς πῶ γραφὴν καὶ
 εἰς τὰς ἀγίας, ἐχώρησε κληρονομήσαι καὶ εἰς τὰς
 βασιλικὰς τίτλους, καὶ ὠνόμασε τὸν μὲν Ρήγα τῆς
 Φραντζῆς, Χριστιανικώτατος, τὸν δὲ τῆς Ἰσπανίας
 ἐφήμισε Καθολικόν· ἀλλ' ὡς ἀνθρώπων, καὶ πᾶς Χρι-
 στιανὸς ὁρθόδοξος Χριστιανικώτατος λέγεται καὶ Κα-
 θολικὸς, πόσω μάλλον οἱ Βασιλεῖς ἐκδιδοὶ ὅτε τῆς
 πίστεως καὶ ὁρθόδοξοι; Ἀπὸ τῆς λήξεως καὶ μῦθου
 τῶν τοιούτων, καὶ παιδαρίοις θαυμαστὰ, ἐκ ἀνδρά-
 σιν ὡς φρονέει· σημείωσαι δεύτερον, ὅτι καὶ οἱ πᾶ-
 λαι τῶν Χριστιανῶν Ἀντοκράτορες ἐγίνωσκον τὰς ἰσχυρὰς
 ἀσεβείας, ἀλλὰ κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς Εὐαγ-
 γελίας καὶ περὶ αὐτῶν φιλανθρώπων ἔποιον τὰς πολι-
 κὰς

καὶ νόμος, οἷς καὶ οἱ παλαιοὶ πατέρες καὶ αὐτοὶ οἱ σχο-
λαστικοὶ συμφωνοῦσιν, ὅθεν εἶδα τὸν Ἰσσανὸν περὶ αὐ-
ταῖς ἀποστολῇς ἐξελθεῖν μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν, ὡς
ἀλλὰ μὴ μετὰ βίας καὶ γυμνότητος, πλὴν δὲ τοιαύτην
ἀδικίαν ὁ ῥώμης ἑμὸν σιωπῶντος, ἀλλὰ καὶ τίτλους
ἐχαρίζετο, εἰδὲ ἦν δίκαιον τὸ τοιοῦτον, πῶς οὐκ οὐδὲν
καὶ αὐτὸς τῆς ῥώμης τὰς ἰουδαίας; ἔτα οὐκ ἔργον
τέγε ἠκολούθησε κατόρθωμα πάντολμόν τε καὶ χε-
ρὸν αἰθέριον, πολλοὶ γάρ τῶν ἰουδαίων μὴ βελόνην
φυγεῖν γεγυμνωμένοι ὧν εἶχον, ἔμεναν ὃν τῇ ἰσπα-
νίᾳ, τὸν μὲν ἰουδαϊσμόν κρυφίως ἔχοντες, εἰς δὲ
τὸ φανερὸν βαπτίζονται, γίνονται ἱερεῖς τῶν χει-
ριστῶν καὶ πνευματικοὶ (τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας
μήτε εἰς Ναὸν χειριστῶν ἐστέρεσθαι τὰς ἀπίστους
θεολόγους) καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καταλιπαροῦντες καὶ
συγγενεῖς καὶ ὑπαρχόντας, φεύγουσιν εἰς Λιγυρίαν

καὶ εἰς τὰς ἄλλας τόπας τῶν παπιστῶν, καὶ ὅλην
ἱερὴν τῶν χειριστῶν γίνεται ἰουδαία φανεροὶ χει-
ριστικοί, καὶ οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τῶν οὐκ ἐκκλησια-
στικῶν ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτὰς τιμωρεῖται. ὅθεν ῥώ-
μης ὁ πᾶς τοιοῦτος συγχωρεῖται, διὰ ποίαν αὐξήσιν
τῆς πίστεως καὶ ἐπιδοσιν, καὶ διὰ ποίαν ἀνάγκην
οἰκονομῆσαι ταῦτα καὶ συγχωρεῖται; καὶ ὅπως μί-
κρος τῆς ἀγίας γραφῆς, ἡ καινὴ, ἡ ὧς σιω-
δικῆ, ἡ ἀποδόσεως ἔχει τὰς ἀφορμὰς; ἀλλὰ ὅπως
μόνης τῆς καλημέρης παρ' αὐτῆς ἀκρας καὶ ὁπολύ-
του, ὡς εἶρηται αὐτῆς ἐν βιβλίᾳ δεκάτη πέμ-
πτῃ, ἐξουσίας, ἡ δὲ τοιαύτη ἐξουσία δηλοῖ ἐπὶ
ὅτι περὶ χθὲρ οὐκ ἔστι ἄλλο καὶ τὸ σαταναῖ, ὅτι
οὐκ ἔστι εὐαγγελίᾳ τὸ χεῖρ, ὅτι γὰρ περὶ σέπας
ὅτι τὰ τοιαῦτα ἡ τὸ σωτῆρος διδασκαλία. 15.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

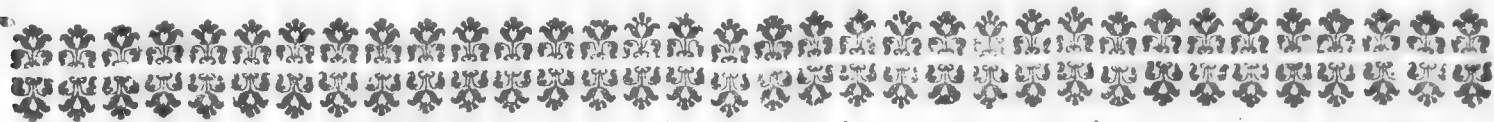
Τίς ἡ αἰτία τῆς διώξεως τῶν ἑβραίων ἐκ τῆς ἰσπανίας, ὅτι τὸ ταλμὺθ λεγόμενον ἑβραϊκὸν βιβλίον, καὶ 20
περὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς, καὶ ὧν περιέχει τριακονταβιβλίων βλασφημιῶν καὶ ἀσεβειῶν.

Ἡ αἰτία τῆς διώξεως τῶν ἑβραίων ὅλην τῆς ἰσπα-
νίας ὑπὸ τῆς ἰσπανίας ἦν αὕτη. Ἐν τῇ ταλμὺθ
βιβλίᾳ τῶν ἑβραίων φέρονται βλασφημίαι καὶ
ἀσεβεῖαι, ἐρμηνεύεται δὲ τὸ ταλμὺθ ὀδηγία,
καὶ περιέχει καὶ ὀλίγας φλυαρίας καὶ ἀσπίας, ἐξ
ἧς ἴδεσθαι οὐκ ὀλίγας, καὶ γινώσκει καὶ τὰς ἄλλας.
λέγουσι ταῖς, ὅτι οἱ ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς βί-
βλης, διερίζονται ἀρήται τῆς θεῆς, ὅθεν ἀρμόζει
λιθοβολεῖσθαι ἀσυγχώρητος, τῆς δὲ ἀρήτης εἰς
τὸ τέταρτον Παράγραφον τῆς βίβλης ἐν τῇ πε-
ρὶ λόγῳ. Ἐν τῇ δεκάτῃ κεφαλῇ τῆς σακεδρεῖ
λέγουσι ὅτι αὐτοὶ εἰς, τὰς τοῖς δόγμασι τῶν
Γραμματέων καὶ ῥαββίνων ἀντιλέγοντας, καλὰ-
ζεσθαι βαρύτερον τῶν ἀντιλεγόντων τῇ τῆς Μωϋσέως νό-
μῳ, οἱ γὰρ ἀντιλέγοντες τῇ νόμῳ τῆς Μωϋσέως, συγ-
γινώσκουσιν, τὰς δὲ τοῖς ῥαββίνοις ἀντιλέγοντας, χωρὶς ἐξε-
τάσεως θανατῶνται. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον μέρος τῆς αὐ-
τῆς βίβλης παράγραφῳ κεφαλῇ ἐβδόμῃ λέγουσιν, ὅτι
ὁ θεὸς ἐποίησε τὸ σάββατον τῆς πύξης τῇ ἡμέρᾳ τῆς σαβ-
βάτου. Εἰς δὲ τὸ τέταρτον μέρος παράγραφῳ κεφα-
λαίᾳ ἐβδόμῃ τῆς αὐτῆς βίβλης λέγουσιν, ὅτι οἱ ῥαββίνοι
θυμωμένοι κατὰ θεῶν διὰ τὸ δικαιοῦσαι τὸν βασιλεῖα
ἐλπίεζον, ἀφώρσαν αὐτὸν καὶ ἀνέθεματίσαν. Εἰς
δὲ τὸ δεύτερον μέρος παράγραφῳ πέμπτῃ κεφαλῇ οὐ-
δόμῃ λέγουσιν, τὸν ἀρχάγγελον Γαβριὴλ περὶ ἐνός
ὅτι ἐποίησε σφάλματος βαρυτάτου, βασανισθῆναι
ὑπὸ θεῶν ἐραβδαίως πυρίναις, ἦν δὲ αὐτῆς τὸ σφάλ-
μα, ὅτι ἀγγελιστὸς τῶν μαρτῶν, εἶπε, μέ-
λας ὁ γίνομαι αὐτῆς γίνομαι κληθήσεσθαι γίνομαι, ὅπερ
αὐτῇ ὁ θεὸς ὑπαρήγαγον. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος παρά-
γραφῳ πρώτῃ κεφαλῇ τριακονταβιβλίᾳ λέγουσιν,
ὅτι ὁ θεὸς τὰς πρώτας τρεῖς ὥρας ἐκάστης ἡμέρας
ἀνάλισκας εἰς τὴν τῆς ἰουδαίας νόμον ἀνάγνωσιν.

Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος παράγραφῳ ὀγδόῃ κεφαλῇ πέμπτῃ
λέγουσιν, ὅτι ὁ θεὸς σολὴν λαλῶν ἐνδεσφύσθη,
καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἔχων δεδεσφύσθη, γενομένη 25
μὲν ὧν, καὶ σαυραδὸς τὰς χεῖρας ἔχων, περὶ ἑκά-
στης καὶ ἐκάστης. Εἰς δὲ τὸ πρῶτον μέρος παρά-
γραφῳ πρώτῃ κεφαλῇ πρώτῃ λέγουσιν, ὅτι ὁ θεὸς ἔχει
οὐκ ὅλον ὅλον, εἰς ὃν συχναίς ἐαυτὸν
ἐλκων, δάκρυσι πικρῶς ὀδύρεται τὴν κατὰ τὴν 30
τῆς Ναῦ τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν ἀλλοτρίαν μετὰ τῆς
ἀποστολῆς τῆς ἱερουσαλὴμ λαῶν. Εἰς δὲ τὸ πρῶ-
τον μέρος παράγραφῳ ἐβδόμῃ, καὶ εἰς ἄλλας ἀποφόρες
τόπας τῆς αὐτῆς βίβλης λέγουσιν, ὅτι ἐν τῇ
κοινῇ ἀνασάσει οἱ ἀρχάγγελοι ἀνθρώποι εἰς λήψονται 35
κατ' ἐξουσίαν τρεῖς τὰ σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ γυμνοὶ
ἐξολεθρῶνται εἰς σκοτεινὸν καὶ ἄγνωστον τόπον.
Εἰς δὲ τὸ τρίτον μέρος παράγραφῳ δούτῃ λέγουσιν,
ὁ περὶ τὸν ἁγίον κατὰ βορέαν, λαμβάνει ἐκ θεῶν
πλῆθος καὶ σοφίαν, ὁ δὲ κατὰ μεσημβρίαν περὶ 40
ἁγίον, τὴν αὐτὴν, κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς.
Εἰς δὲ τὸ δεύτερον μέρος παράγραφῳ πρώτῃ λέγουσιν,
ὁ λαμβάνων εἰς γυναικα τὴν θυγατέρα αὐτῆς, ἡ
τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς περὶ μίμησιν τῶν ἡν τῆς ἀδελφῆς
ποιᾷ μεγάλην χάριν τῇ θεῷ. Εἰς δὲ τὸ πέμπτον 45
μέρος παράγραφῳ πρώτῃ κεφαλῇ δούτῃ λέγουσιν,
ὅτι τῶν ῥαββίνων ἑμισὴ τὸν ἐχθρὸν αὐτῆς μέ-
χρη θανάτου, καὶ ἐζητεῖ ἐκδίκησιν, ἐκ ἑσπέρου
τῆς κλήσεως τῶν ῥαββίνων, καὶ εἰς δὲ ἐχθρὸν
τὸν χεῖρ καὶ τὰς χειρῶν. Εἰς δὲ τὸ πρῶτον 50
μέρος παράγραφῳ πρώτῃ κεφαλῇ τέταρτῃ, καὶ εἰς
τὸ τέταρτον μέρος κεφαλῇ ὀγδόῃ λέγουσιν, ὅτι
ὅλοι οἱ ἰουδαῖοι εἰς χρεώσιν τρεῖς τῆς ἡμέρας ἀνα-
θεματίζουσιν τὰς χειρῶν, καὶ δέσονται τῆς θεῆς
ἐξολοθρεῖσθαι αὐτὰς καὶ τὰς βασιλεῖς καὶ ἡγε-
μόνας

μόνας αὐτῶν. Ἔτι δὲ φασί, καθ' ὅλην τὴν τρύ-
πην μὴ ἔχειν αὐτὴς ἀμαρτίαν ἀρπάζειν τὰ πᾶν
Χριστιανῶν ἡθικῶς, ἢ μετὰ δόλῳ, ἢ ἀπὸ τόκῃ,
ἢ κρυφίως, ἢ φανερώς, νομίζοντας πάντας τὰς
5 ἑκκλησίας ὡς ζῶν ἀκάθαρτα, καὶ ὡς ἔχουσι διωά-

μιαν ἀνύδαν ἀποζῶν αὐτοῖς θανάτῳ. Ἐκ τούτων
παρεκινήθη ἡ βασιλεῖα τῆς Ἰσπανίας καὶ ἐδίωξεν
αὐτὰς ἀπὸ τῆς τόπῃ αὐτῆς ἀμετακλήτως. Ἰδε κα-
τωτέρω βιβλίῳ δωδεκάτῃ κεφάλαιον δέκατον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

10

Περὶ τινῶν συμβαίνοντων ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Κωνσταντινπόλει ὑπὲρ τῶν Σελτῶν Σελείμων, οὗτοι Δωρθεῖς Ἱε-
ροσολύμων, καὶ ὑπὲρ τῶν Σελτῶν Σελήμ, καὶ τι τὸ αἴτιον τῶν καθίσαι τῶν Σελτῶν Σελείμων ἐν τῇ τῇ ἀγίᾳ
τάφῃ θύρᾳ φύλακος εἰς τὸ λαμβάνειν παρ' αὐτῆς φυλῆς τῶν περικυκλωτῶν διωρισμένα χρήματα, πλὴν τῶν
15 ἱβήρων καὶ χαμπεσίω.

15

Κατὰ τὸ χιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν καὶ ἑκοσιοστὸν
ἔτος ἐβασίλευσεν ὁ Σελτῶν Σελείμων, οὗ καὶ
αὐτὸς ἔθηκε Χρυσόβαλλον τῷ Πατριάρχῃ Ἱερουσολύμων
ὁμοίον αὐτῷ τῷ πατρὶ: αὐτῷ. Ἦν δὲ Πατριάρχης
20 Ἱερουσολύμων, ὅτε αὐτὸς ἐβασίλευσεν, ὁ Δωρθεῖς.
δωτέρω, ἔσπε τῆς πόλεως τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν
συναχθῶν πολέμων ἀνέποιησαν ἐν αὐτῇ οἱ Λατῖνοι με-
τὰ τῶν Ἀράβων καταδραφισμῶν, καὶ εἰδόντες κώ-
μη, αὐτὸς ὁ Σελτῶν Σελείμων περιετείχισεν αὐτῶν
25 ὡς ἴδῃ νῦν ἔχει. Τέλειον, τὸ Ἱερὸν ὅπερ ἦν μικρὸν
πρότερον, αὐτὸς οἰκίσεν αὐτὸ μέγα ὡς νῦν ὁρᾶται,
καὶ τότε ἔλαβε τὰ μάρμαρα ἀπὸ τῶν ἐσφραγισμένων
ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἀγίας Βηθλεέμ,
ὁμοίως καὶ τὰ ὀρθοῦ μάρμαρα, καὶ ἐπέστησεν ἐξ αὐτῶν τὸ κα-
30 πύρισμα τῷ Ἱερῷ καὶ τῷ ἱερῷ ὀρθομαρμαρῶσιν. καὶ
ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβιμέλεχ θέλων οἰκοδομησάμενος τὸν Ναὸν ἔ-
μαχῶ, καὶ βελόμην λαβεῖν τὰ μάρμαρα ἀπὸ τοῦ
Ναοῦ τῆς Γεθσημανῆς, ἀφῆκε καὶ ἐκ ἑλᾶβεν αὐτὰ
δείκναι ἱερῶν καὶ τῶν ῥινομήτεω ὡς λέγει ὁ Θεοφάνης,
35 τῷ περὶ δὲ τῆς ἡδυνάτῃ ἐμποδίσαι: τίταρτον, χαλᾶ
τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς τῆς μοναστηρίου τῆς Προδρόμου ἔ-
σῃον ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ ὄντος, καὶ λαμβάνει τὰς πέ-
πρας εἰς οἰκοδομὴν τῆς πόλεως. πέμπτον, Παλαι-
κῆς τινὸς τῆς τῆς βασιλείας καὶ αὐτῆς ἐν Ἱερουσα-
40 λὴμ ἱμαρὶτ (τρυφῶν πτωχῶν καὶ σφῶν) ἔπα-
ξεν αὐτὴς φύλακος εἰς τὴν θύραν τῆς μεγάλης Ἐκ-
κλησίας τῆς ἀγίας τῆς ἔχειν αὐτῶν κελευσμένῳ
καὶ ἐσφραγισμένῳ, χρεῖας δὲ γυναικός, αὐτὴς
αὐτῶν αἰοῖσαν καὶ αὐτῆς κλέψαν, λαμβάνοντες ἀφ'

αὐτῆς χρυσῶν ἐρχομένων εἰς περικυκλώσιν ὑπὸ χρεῶν
τῆς ἐσόδου, ἀφ' αὐτῆς μὲν Λατῖνῳ γέσπα δεκατί-
σσαρα, ἀπὸ δὲ αὐτῆς τῶν Ἑβραίων καὶ Μακεδόνων
καὶ τῶν λοιπῶν ἀπὸ ἱκονίᾳ ἕως ὅλης τῆς Λύσειας ῥώ-
μαίων γέσπα ἑπτά, ἀφ' αὐτῆς τῶν Καρχαίων
πέντε, ἀφ' αὐτῆς τῶν Ἀράβων καὶ Αἰγυπτίων τέσσαρα,
ἀπὸ δὲ τῶν χαμπεσίων καὶ ἱβήρων ἕδον, μόνους γὰρ τῶν
Ἱερέων καὶ χαμπεσίων περὶ τῆς μνηστῆς διδόναι.
καὶ αὕτη ἡ τάξις ἕως τῆς σήμερον φυλάσσεται. οὕτως,
ἐξ αἰτίας τῆς ἀρχιεπίσκοπος ζητῶντος λαβεῖν ὑπὸ αὐτῶν
πλὴν Βέρροια, ἐγίνετο περὶ αὐτῆς εἰς τὸ περὶ αὐτῆς, ἡτοι
δωτέρω τὸ βασιλικὸν ὑπὲρ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας
Κωνσταντινπόλεως φλωρία οὐκ ἔστι, ἐξήτει γὰρ πα-
ρανόμως ὁ ἀρχιεπίσκοπος πλὴν Βέρροια, ἐπειδὴ ἡ Βέρ-
ροια ἦν ἐπισκοπὴ τῆς Θεσσαλονίκης τῆς τῆς Κων-
σταντινπόλεως υποκαμένης. ἔβδομον, ἀπὸ θανά-
του τῆς τότε Κωνσταντινπόλεως Ἱερεμίας, καὶ γυναι-
κὸς Πατριάρχῃ Κωνσταντινπόλεως τῆς Νικομηδείας
Διονυσίου, παρῆντο καὶ τῆς Ἱερουσολύμων Γερμανὸς εἰς
Κωνσταντινπολιν, ζήτησις ἐγένετο περὶ τῆς ἐπι-
σκοπῆς τῆς ὁρῆς Σινᾶ ὑπὸ ποῶν Πατριάρχων καί-
ται, καὶ ἐβεβαιώθη εἶναι ἐν τῇ κλίματι τῆς Ἱεροσο-
λύμων, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μετέπειτα Κωνσταντινπόλεως
Ἱερεμίας, ὡς ἐβλήθηται εἰς τὸν τόπον πλατύτερον.
ὄγδον, οἱ Ὀθωμανοὶ τὸν Σταυρὸν τὸν εἰς τὸ τότε κα-
τεβίβαντο ὑπὲρ τὸν Ναὸν τῆς Παμμακαρίσας κατεβίβα-
σαν, καθὼς ὁ οὐμᾶρος κτίζων ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ τὸ
Ἱερὸν κατεβίβασε τὸν Σταυρὸν τὸν ἐν τῇ ὁρᾷ ὄντα
πάντελαιον.

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἀποδηθείας τῶν βασιλέων ῥωμαίων καὶ ἄλλων Ἰνδιᾶ εἰς τὰς ἀγίας τόπους τῆς Ἱερουσαλὴμ
ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν μεταξὺ Ἀράβων καὶ Λατῖνων πολέμου ἕως τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινπόλεως, καὶ
50 τῆς αἰτίας τῆς πτωχείας τῶν Πατριάρχων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς κατὰ τῆς Πατριαρχίας ἐν αὐτῇ Γερμα-
νὸς τῆς Πελοποννησίας.

Σημείωται ὅτι, ἐκ τῆς ἐκκρίσεως τῆς Παλαιστίνης οἱ
Ἀράβες, ἀλλ' οἱ βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων ἐπεσκέπτοντο
τὰς ἀγίας τόπους. καὶ οἱ Λατῖνοι ἐμάχοντο τοῖς Ἀρα-

βίς περὶ τῆς Παλαιστίνης, ἀλλ' εἰς τὴν ἡμέραν αὐτῶν περὶ
φθάνοντο βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων πάλιν, καὶ ἐκυβέρνησαν τὰς
ἀγίας τόπους πρὸς βεβαίως, δώροις, βοηθείαις, καθὼς ἐποίη-

σαν ὁ Ἰσαάκιος ὅτι ἔλαβεν ὁ Σαλαδῖνος τὰ ἱερ-
σόλυμα ἀπὸ τῶν Λατίνων, καὶ οἱ λοιποὶ Βασιλεῖς,
οἵτινες ἐπεσκέπηον τὴν Ἱερουσόλυμον Ἐκκλησίαν ἕως
τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως, καὶ δὴ καὶ οἱ τῆς
Τραπεζούντης Βασιλεῖς τὸν ὀνόντα ἐπεσκέπηον αὐτῶν,
καὶ αἰδέσσοιναι αὐτῶν ἀπέρχοντο εἰς περσικὴν,
ἔχουσαι καταγώγιον τὸ Μοναστήριον τῆς ἁγίας Ευθυμίας
τὸ εὖρον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ Σέρβοι Ζεμπάνοι
τὰ ὁμοία ἐποίουν, ἔχοντες ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ τὸ Μο-
ναστήριον τῆς Ἀρχαγγέλης. ἀφ' ὧς ὁμοῦ οἱ Ὀθωμανοὶ
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξήσπασαν, κατεφρονήθησαν
οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, καὶ μόνον ἔχον πα-
ρηγορίαν τὰς ἱβήρας, ἐπεὶ δὴ οἱ Σαλταῖοι τῶν Αἰγυ-
πτιῶν ἦσαν κερκῆται, Ἀβασγοὶ, καὶ Ἰβηρες, καὶ
ἐδιωκθήσαν οἱ Ἰβηρες εἶναι ὑπερσπασταὶ τῶν πε-
ρσικῶν καὶ Μοναστηρίων, ὅθου ἔχουσιν ἐν τῇ
Ἱερουσαλήμ ἡδὴ ἕξ Μοναστήρια, τῶν δὲ ἁγίων Θέκλαν
καὶ τὸ Μοναστήριον τῆς Προδρόμου οἱ Πατριάρχαι πολὺ
ὑστερον ἔλαβον ὡς τῶν ἱβήρων δωρεάν, καὶ τὸ τῆς
Θεολόγου Μοναστήριον, ὅπερ ἔχουσι νῦν οἱ Φράγγοι, τῶν
ἱβήρων ἦν, ὁμοίως καὶ ὁ ἁγιος Γάκωβος, ὃν ἔ-
χουσιν οἱ Ἀρμένιοι. λέγω δὲ ταῦτα κατὰ μέρος, ὅτι
καὶ ὁκαῖναι ἐφθόνην αὐτοῖς καὶ διηνώχλην, τὸ γὰρ

βάρβαρον κατ' Εὐριπίδην ἔποτε ἔλθουσι γόοιτο Φί-
λον, ἔτ' αὖθις δυνάμει, ἔμην ἀλλὰ καὶ Διὶ τὸ εἶναι
τῶν Παλαισίνων ὑπὸ τῶν Σαλταῶν τῆς Αἰγυπτίας,
καὶ τὰς Ῥωμαῖας ὡς ὑπερσπαστῶν ὑπὸ τῆς Ὀθωμανίας,
ἐκ ἀπέρχοντο δύκολως οἱ Χριστιανοὶ εἰς περσικὴν,
ὅθου καὶ οἱ Πατριάρχαι ἦσαν πηλωχότατοι, σημεῖον δὲ
πρώτων, ὅτι τὰ Μοναστήρια καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς ἁγίας
τάφης καὶ ἡ τῆς Βηθλεέμ ὑδὲ μίαν ἀνακαίνισιν ἔχον
εἰς τὰ ἀπελευθέρωτα καὶ ἀπαπελευθέρωτα πᾶσι μέρη. δού-
τερον, ὅτι μήτε καὶ ἱερὰ σκύφη, ἢ ἁμφια ἔχον, 10
ὅθου Πανόσις ἱεροῖς ἐλειτῆργον, καὶ Τελικήριον ἔχον
σιδηρεῖν. τρίτον, ὅτι οἱ Πατριάρχαι ἔζων ἐργαζόμενοι
ταῖς ἰδίαις χερσὶ κατὰ τὸν Ἀπόστολον, μὴ ἔχοντες
ἔτε ἔλεος, ἔτε πένθος, καὶ Διὰ τὸ ἡκολύθησε
καὶ τῇ κοινότητι τῶν Χριστιανῶν εἶδεα, ἀφ' ἧς ὅσα 15
τίκτονται, εἶδασιν οἱ παῖτες. εἰ δὲ τὰ χιλιεσῶ
πεντακοσίων τετρακοσίων τεταρτῶ ἔτι ἐγένετο ὁ ῥη-
θῆς Γερμανὸς Πατριάρχης Ἱερουσόλυμων, ὁρμύμε-
νος ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ χώρας ἥτις λέ-
γεται Ἀράχωβα, ἐκ τῆς ἐμῆς τῆς ὑπὸ τῶν Ἐπαρχίαν 20
τῆς Μητροπόλεως Κορίνθου κερκῆτης, ἀλλ' ἀπ' ὁκείνης
τῆς κερκῆτης ἐν ταῖς μέρεσι τῆς Τραπεζιτζῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25

Περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς Ἱερουσόλυμων Γερμανῶν, καὶ ἧς ἐποίησαν ἀνακαίνισέως, καὶ πᾶς ἀπειδήμησε χάριν
ἐλέως, καὶ πᾶς ὡς ὑπερσπαστῶν ὤκη, καὶ περὶ τῆς ὑπερσπαστικῆς τῶν Φραντζεσκανῶν ἐν τῇ Ἀποκαθλώσει,
καὶ τῶν κερκῆτικῶν Διὰ σπασμῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ τᾷφῃ καὶ ἐν τῇ Βηθλεέμ, καὶ περὶ Σωφρονίᾳ τῆς Πελοποννήσου.

30

Ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ὁ Γερμανὸς ἦν Ῥωμαῖος, καὶ ἡ
Ἱερουσαλήμ ἦν τότε ὑπὸ τῶν Κωνσταντινουπόλεως,
δι' ὃ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἤρξαντο εἰς περσικὴν τῶν ἁγίων
τόπων ἔρχεσθαι, ἦλθον εἰς Κωνσταντινουπόλιν, καὶ
ἀπῆλθε καὶ εἰς ἄλλας τόπους χάριν ἐλέως, χρησι-
μοφαιῖς ἐν πολλοῖς τῇ ὑποσολικῇ θέρῃ. Ση-
μείωσαι δὲ ὅτι οἱ Ἀραβες ὅτε ἔλαβον τὴν Ἱερουσαλήμ
ὡς τῶν Λατίνων πρὸς τοῖς πολλοῖς κακοῖς καὶ ἀφα-
νισμοῖς οἵς ἐποίησαν τοῖς Μοναστηρίοις τῆς ἁγίας
γῆς, σιμῆτρον καὶ τὸ τῆς λαοῦ τὸ μικρὸν ὃ ἦν ἐπά-
νω τῆς Κεβερκῆς τῆς ἁγίας τάφης. ἀλλ' ὁ Πατριάρχης
ἔτ' ὁ Γερμανὸς ἀνεκάνισεν αὐτὸ ὡς ὁρᾶται νῦν σύ-
λοις μαρμαρέοις καὶ μολύβδῳ. ἐκείνητο δὲ ὡς ὑπε-
ρσπαστικῶν πέραν τῆς Ἰορδάνης, ὅτι ἦσαν ἐκεῖ Χρυσια-
νοὶ πολλοὶ καὶ πλέστοι, οἵτινες ὑπὸ τῆς περσικῆς
τῆς Σαλτᾶς μάμμετ ἠφαιώθησαν. Σημείωσαι δὲ
ὅτι ὑποδημῶν τῶν Γερμανῶν πέραν τῆς Ἰορδάνης,
οἱ Φράγγοι Φραντζεσκανοὶ κατεσκάδασαν ὁκίβωτιον
σιδηρεῖν αὐτερομύθον, ἔχον κατὰ τὸν Διὰ κερκῆτον,
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐπάνω τῆς Ἀποκαθλώσεως καὶ
ἐλειτῆργον, μαθὼν δὲ τὸ γεγονός ὁ Πατριάρχης
Γερμανὸς, ἦλθε καὶ ἐξέριψεν αὐτὸ ὁκαῖναι. ἐν ταῖς
κερκῆσι δὲ τὰς τῶν Γερμανῶν πρὸς τὴν γυναικῆ, ἐπε-

σαν ὁ τῆς λαοῦ τῆς πύργου τῆς χαλκῆς καμπάνης, ἥτοι
τὸ καμπανερῶν τῆς ἁγίας τάφης ὑπὸ τῆς ἐγγυὲς αὐτῆς
Ναῦ τῆς Ἀναστάσεως, καὶ σιμῆτρον τὸν τῆς λαοῦ
τῆς Ναῦ τῆς Ἀναστάσεως, καὶ μὴν ἔτι εἰς τῆς
σήμερον. ἐν τῇ αὐτῇ σπασμῷ ἐκρημνίσθη καὶ τὸ καμ- 35
πανερῶν τῆς ἁγίας Βηθλεέμ ὡς νῦν ὁρᾶται, μό-
να γὰρ ταῦτα τὰ δύο εἶσαν οἱ Ἀραβες ἀκέρηκτοι,
καὶ τότε ἔπασαν ὑπὸ τῆς σπασμῆς ὡς γράφει ὁ Γερ-
μανὸς πρὸς τὴν τῆς Κρήτης αὐτῆς Φίλον. Διὰ
σκύφου δὲ εἰς Κωνσταντινουπόλιν ὁ Πατριάρχης Γερ- 40
μανὸς, ἱερέα τινὰ κοσμικὸν Πελοποννήσιον ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Νικολᾶς τῇ ἐγγυὲς τῆς τείχους
τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ λεγόμενον τερκογραι-
κιστὶ Ἀγιάσπι ἐξῶθεν ἔση ὄντα εὐρών, ἔλαβε
μεθ' ἑαυτῆς εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπανερχόμενος, καὶ ἐνέ- 45
δυσεν αὐτὴν τὸ τῶν Μοναχῶν γῆμα, καὶ μέλλων
ὑποθνήσκον, ἐποίησεν αὐτὴν αὐτῆς Διὰ δοχον, ἔ-
τι τῶν παλαιῶν διέκρηκτον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τῶν
περσικῶν τῆς Σωφρονίᾳ (ἔτω γὰρ ὁκαῖναι ὁ Διὰ-
δοχος αὐτῆς) ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῆς τότε τυ- 50
νός, ἦν ἀραβιστὶ ἔσαν, μετεφράσαμην ἐλληνιστῶν,
εἰς δὲ αὐτῇ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῷ γράμματι τῆς παραιτήσεως τῆς Ἱερουσολύμων Γερμανῶν, καὶ συμβιβασμῶν αἱ τῶν Θρόνων τῶν Σωφρονίων.

Εἴ τις ὅντι ἐπὶ αὐτοῖς ὁ γδομηκὸς ἐβδόμη ἐν
 ἡμέρᾳ τρίτῃ ἡθροισαν ὁ Πατριάρχης κύριος Γερ-
 μανὸς Σύνοδον ἐν τῇ κελίᾳ αὐτῆς Ἀρχοντας τῆς
 Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς κληρικὰς μικρὰς τε καὶ μεγάλας,
 καὶ ἔπεισεν αὐτοὺς, τίς μιν ὁ Θεὸς ἐβλόγησεν ὑμᾶς,
 ὅτι ἐδυνάμην καθίσαι ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ, γέρον
 ἀνθρώπων, καὶ μὴ ἔχων δυνάμιν ὑπομένειν ἐν
 αὐτῇ, ἐκλήξατο ὁμοῦς οὗτοι αὐτὸν ἐμὲ, καὶ βάλτε
 αὐτὸν ἐν τῷ ἐμῷ τόπῳ. καὶ πάντες ἐδίδξαντο τῷ
 πῶν τῶν λόγων, καὶ μετεπέμψαντο τὸν Ἀλεξανδρείας
 Πατριάρχην Σίλβεστορον εἰς τὸ κελίον οὗτοι ὅσαν
 ὁ Μητροπολίτης Δωρόθεος, καὶ ὁ Μητροπολίτης Νεκ-
 τάρει, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Σινᾶ Εὐγένιος, καὶ
 Συμεὼν ὁ Ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας Ἀννης ἐκ τῆς Δα-
 μασκῆ, καὶ συζητήσαντες ὅλοι οἱ Πατριάρχης
 τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ οἱ Μητροπολίται, καὶ οἱ Ἱππὸλοιποι
 Ἀρχιερεῖς προσελθόντες Πατριάρχῳ εἰς τὸν τό-
 πον τῆς Πατριαρχίας κυρίως Γερμανῶν τῇ αὐτῇ Θελή-
 ματι, καὶ ἔδωκαν κλήρος κατὰ πῶν τάξιν τῆς ὑ-
 γιαιότητος νόμου, καὶ ἔγραψαν εἰς τρία φύλλα ὀνό-
 ματα τρία, ἕκαστος ὁ Πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας
 καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἔφερον τὰ
 τρία φύλλα, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἐν τῇ αἴθρᾳ τραπεζῇ,
 καὶ ἐλατρεύσαν κατ' ἐκείνῳ πῶν ἡμέραν, καὶ πάντες
 ἐδεήθησαν τῷ Θεῷ, μετὰ δὲ πῶν ἀπολύσιν τῆς Λατρε-
 γίας, εἰσῆλθον ἐν τῇ, ἦσαν παυδίων εἰς τὸ ὄχιον
 βῆμα, καὶ ἔφερον ἔξω οὗτοι τριῶν φύλλων, καὶ ἔτε-
 χον εἶναι τὸ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πατρὸς Σωφρονίου γεγραμ-
 μένων, καὶ πάντες, ἦσαν ὁ Πατριάρχης τῆς Ἀλε-
 ξανδρείας, καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ μικροὶ τε καὶ
 35 μεγάλοι ἠθέλησαν αὐτὸν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν Θελήματι
 καὶ τῇ Θελήματι τῆς Πατριαρχίας Γερμανῶν. ἐζήτησαν
 δὲ ὁ Πατριάρχης Γερμανὸς ἀπὸ τῆς Πατριαρχίας Σω-
 φρονίου λαβῆναι ὁμοίαν πῶν Λύδδων καὶ τὸ Ρέμπλι,
 καὶ ἔχων αὐτῶν ἀλλὰ βίβαν παυτὸς, ὁμοίως καὶ πῶν
 40 ἐξέστειλεν αὐτῇ μόνον αὐτὸς, τὸν δὲ Σωφρόνιον μὴ
 ἔχειν ἐν αὐτῇ ἐξέστειλιν. καὶ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ εἶπον
 τῇ Πατριαρχίᾳ Γερμανῶν, ἦσαν οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ἱερου-
 σαλὴμ, ὅτι ἡμέτεροι πάντες μὴ ἀπελθῶμεν ἀπὸ ἡμῶν,
 ὅτι γὰρ ὡς ἡμῶν ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ. ἔπεισεν δὲ αὐτοὺς,
 45 Τολίμας, ὅτι ἐβλόγηται ἀπὸ Θεοῦ, εἰάνθρωποι

θῶν καθίσαι ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ, καὶ θῶμαι, ἐδυνα-
 θήσομαι ἀναπαύσθαι, εἰάνθρωποι μὴ ἀναπαύσθω, πο-
 ρεύομαι εἰς Λύδδων καὶ εἰς τὸ Ρέμπλι. ἀποκριθεῖ-
 τε δὲ πάντες οἱ τῆς Ἱερουσαλὴμ Χριστιανοὶ εἶπον
 αὐτῇ, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ὅλοι τῆς Ἱερουσαλὴμ παρὲν-
 τῶν τῆς Πατριαρχίας τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς
 Μητροπολίτης Νεκταρίου, καὶ τῆς Ἐπισκοπίας τῆς Σινᾶ
 Εὐγενίου ἐσερξάντο εἰς αὐτό. καὶ, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ τῆς
 Ἱερουσαλὴμ μεγάλοι καὶ μικροὶ ἔχουσιν εἰς τὸν Πα-
 τριάρχῳ δίδοντες, ὅτι συμφωνίαν, ὅτι ζήτη-
 μα, ὅτι πρᾶγμα ἀπὸ τῆς ἀγίας τάφου, ὅτι ἀπὸ
 πρᾶγμα ἀφιερωμένη, ὅτι ἀπὸ χειρὸς, ὅτι ἀπὸ
 ἀργυρίου, ὅτι ἀπὸ πρᾶματος ὅτι ἀγία τάφος, ὅτι ἀπὸ
 ἀλλὰ τιμὸς. καὶ, ὅτι ἐδέξατο ὅλοι ἀφορισμὸν ἀπὸ
 Θεοῦ, καὶ τῆς Συνόδου τῶν ἡμετέρων, καὶ τῶν ὁρι-
 σθέντων πατέρων, ἵνα ὡς οἱ ἀφορισμοὶ ἀπὸ Θεοῦ
 Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἀγίου Πνεύματος, καὶ ἀπὸ
 τῶν τελεουσίων δικαιοκρίτων πατέρων, καὶ τῶν παρ-
 ουσούντων Ἀρχιερέων (τῶν δὲ τῶν ἀφορισμῶν
 ἐδέξαντο ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ Χριστιανοὶ ἀπὸ ἐαυτῶν)
 εἶνε ἐμποδίσαντες αὐτὸν, ἡ ἐγκαλέσαντες, ἡ λυπή-
 σαντες ἰδίᾳ αὐτῶν Θελήματι, καὶ εἰσὶν ὁ Πατριάρχης
 Νασράλλας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ υἱός, καὶ ὁ ἀδελφὸς
 αὐτοῦ ὁ Καλλίππος, καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ υἱός τῆς Ζω-
 ρῆς, καὶ ὁ Μιχαήλ τῆς Σαμπῶν ὁ υἱός, καὶ ὁ
 ἀδελφὸς τῆς Ρίσκᾶλα, καὶ Ἰσᾶς τῆς Σαλῆμα ὁ
 υἱός ὁ Ἀβραμῆς, ὁ Ἰωάννης τῆς Λατᾶφ ὁ υἱός, καὶ
 οἱ λοιποὶ, οἵτινες εἰάνθρωποι ἐμποδίσαντες αὐτὸν, ἡ ἐγκα-
 λέσαντες, ἡ λυπήσαντες, ἔχουσιν διδόναι τῇ Ἱερῇ Φλω-
 ρία βενέτικα πωτήματα κατὰ τὸν ὁρισμὸν τῆς
 κρίσεως. καὶ, ὅτι ὁ Πατριάρχης ὁ Γερμανὸς κα-
 τέβη ἀπὸ τῆς Θρόνου ἰδίᾳ αὐτῆς Θελήματι. καὶ, ἵνα
 ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος ἀνακρίβη τὸν Γερμανὸν
 Πατριάρχῳ, καὶ ἔχη αὐτὸν ὡς πατέρα, καὶ, ἡ
 ἐβλόγηται εἰς τὸν τῶν ἀνέκτων ἀλλὰ πρεσβυτέρων τῆς
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας,
 τῆς ἀγίας ἐνδόξης Ἀποστόλου Ἰακώβου τῆς Ἀδελφοφίης,
 καὶ πάντων τῶν ἀγίων. ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἔτι ἀπὸ
 Ἀδάμ ἐπὶ αὐτοῖς ὁ γδομηκὸς ἐβδόμων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἱλαρότητος τῆς Ἱερουσολύμων Σωφρονίου καὶ ἀλαβείας, καὶ ὡς ἐποίησαν ἀντισημνίσαντες ἐπὶ τῶν Σχλητῶν
 50. ἡμέρᾳ, καὶ τῆς ἀποδημίας αὐτῆς εἰς Βυζάντιον, μολδαβίαν, καὶ Βλαχίαν, ὡς ἡ ἱλαβὴ τῆς Μοναστηρίου τῆς Γερῆας.

Ὅτι οὖν Σωφρόνιος ἦν ἀνθρώπος ἱλαρὸς, καὶ
 περὶ τῆς θείας ὅτι μάλιστα ἀλαβείας. ἔτι αὐ-
 τῷ καὶ τὸν κατὰ τὸν ἀγίον Κωνσταντῖνον τὸν ὄντα
 ὡς εἰς τὸν Πατριάρχῳ, ὡς φαίνεται σημάδιον εἰς

τὸν κατὰ τὸν τῶν τῶν,
 ἀντισημνίσαντες ὁ θῶν. ἔτι καὶ πάντες καὶ
 καὶ ἀντισημνίσαντες εἰς τὸ ὄνομα τῶν ἀγίων ἐνδόξων με-
 γάλων βασιλέων καὶ ἱσχυροτέρων Κωνσταντῖνων καὶ
 ἑλένης.

Ελένης, ἀλλ' αὐτοδερμῆς καὶ δαπαῖς τῆ παραγι-
ταῖς Πατριάρχης Ἱερουσολύμων κυρίῃ Σωφρονίᾳ
εἰς μνημόσυον αἰώνιον αὐτῆς τε καὶ τῶν γονέων αὐτῆς.
ὅν ἔτι ἐπὶ αὐτοῖς χιλιοσῶν ἑκατοσῶν δεκάτῳ ἔκτῳ. ὅπῃ
τῆς βασιλείας Σελταῦ Ἀχμέτ.
ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνακαινίσας πεποιήκον. ὅτε
ἐξελεύσθην, ἦλθον εἰς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰς Γα-
σίαν τῆς Μολδοβλαχίας ὅπῃ Πέτρος βοροβόδα. ἡ δὲ
λαβὲ δὲ ἀπελεύσθην εἰς Μοχοβίας, ἀλλ' ἐκ ἀπῆλθον,
ἐπεὶ ἦν ὁ καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας, ὅτε καὶ
ἡ Μητροπολίς Μοχοβίας εἰς Πατριαρχεῖον ἐτιμήθη.
ἀπῆλθον ὁμοῦ εἰς τὴν Βλαχίαν, ὅτε ἔλαβε καὶ
τῆ Γερμῖα τὸ Μοναστήριον, καὶ ἀπὸ τῆς Βύζαντος
ἐπαυλῆθον εἰς Ἱερουσόλυμα. τὸ δὲ τέμπλον τῆ Ναῦ
τῆ ἀγίας τὰς ἡμέρας κατασκευάζειν ὁ Σωφρόνιος,
ἔτελειώθη δὲ ὅπῃ Θεοφάνης, ὡς φαίνεται ἐκ σημειω-
μῶν ἐπάνω τῆ τέμπλης ὅπου τὸδε,

Ἀνεκινήθη τὸ τέμπλον τῆ ἀγίας καὶ ζωοδόχης τῆς
κατὰ τὸ χιλιοσὸν ἑξακοσιοσὸν δέυτερον ἔτος,
Μηνὶ Ἀπριλίῳ, ἐκ τῆς ἡμέρας Κρήτης ὑπὲρ ἐμὲ Μακα-
ρίῃς Ἱερομονάχῃς, καὶ ὁ Σταυρὸς κατὰ τὸ χιλιοσὸν
ἑξακοσιοσὸν ὀγδοὸν, ἐν τῇ Μαρτίῳ. ἔτελειώθησαν
ὅλα τὰ παλαιὰ καὶ ἀκόκκινα καὶ τὰ ἡερῶνα. μετὰ τῶν
Ἀσρων ἀπὸ χειρὸς καὶ δαπαῖς ἐμὲ τῆ ἀντιφύτου ἀμαρτωλῆ
Μακαρίῃς, πατριαρχεῖν τῆ μακαρωτάτης κυρίῃ Θεο-
φάνει. ὅτε δὲ ἐφύεργον τὸ τέμπλον, ἦν ὁ μακαριώτα-
τος κύριος Σωφρόνιος, ὅστις τὸν αὐτὸν χρόνον ἐτε-
λειώθη. καὶ τὸ χρύσωμα τῆ τέμπλης ἀπὸ χειρὸς Μαξι-
μῆς Ἱερομονάχῃς τῆ Κρήτης. τὸν αὐτὸν χρόνον κατεσκευά-
θη καὶ ὁ Τερεβὼς τῆς ἀγίας τραπέζης ἀπὸ αὐτοδερμῆς
ἡμετέρας. ἅπαντα αὐτὸς ἐκινήθησαν ἐκ τῆς ἡμέρας Κρή-
της. Ἐγράφη αὕτη ἡ ἐκδήμιος ἀπὸ χειρὸς ἐμὲ Μα-
καρίῃς καὶ ἀμαρτωλῆς Ἱερομονάχῃς τῆ ἐκ τῆς ἡμέρας Χίης,
ὅν ἔτι χιλιοσῶν ἑξακοσιοσῶν ὡτά, Μαρτίῃς ἡμετέρας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5.

Περὶ τῆ ποίῳ τῷ ἔλαβον οἱ Φράγροι τὸ ἅγιον Σπήλαιον καὶ τὸν Γολγοθᾶν, καὶ αὐτοῖς ὁ Σωφρόνιος τὸν Γολ-
γοθᾶν ἔχον, καὶ πότε ὁ Σωφρόνιος ἐχρηρτόνησεν αὐτῷ τὸν Θεοφάνη, καὶ ἐκτίσας τὰς τέσσαρας ἀψί-
δας τῆς ἀγίας Σπηλαίας, καὶ πόσα ἐπατριαρχεύσαν ἔτη, καὶ περὶ τῆς εἰς Μοχοβίαν ἀποδημίας τῆς Θεοφάνης.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἦσαν ἐν τῇ Βηθλεὲμ ὀρθόδοξοι τε-
ταγμένοι ὑπὸ τῆς Πατριαρχίας ἔχον τὴν μεγάλην
ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἅγιον Σπήλαιον εἰς τὴν ἐξουσίαν
αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες (ἀγιοῦ καὶ
δὲ τὸ ἔπος) εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τῇ μεγάλῃ Σαββά-
τῳ, καὶ ἔμεινε μόνος ὁ Κανδηλάτης, ἡ δὲ ἔλησε πο-
ρεύσθαι καὶ αὐτὸς, ὡς δὲ ἀπλῶς ἀνέβη ἔπει-
σάσθαι καὶ ἀφῆκε τὰς κλῆς τῆς ἀγίας Σπηλαίας ταῖς
χειρὶ Φράγροις, ὡς ἀγγέλλει αὐτῷ ἀνάψαι τὸ
ἐσπέραις τὰς Καυδῆλας τῆς ἀγίας Σπηλαίας, καὶ ποιῆ-
σαι παννύχιον καὶ εὐχεῖσθαι, καὶ ὅπως ἐπορεύθη εἰς Ἱερου-
σαλὴμ χάριν προσκυλήσεως (αὕτη ἐστὶν ἡ ἀλήθεια,
καὶ ἔχον ὅπερ φησὶν ὁ Πατριάρχης Νεκτάριος εἰς τὸ
συνογμᾶριον αὐτῶν) ἐλθὼν δὲ τὸ πρῶτον, ἐζήτησε
τὰς κλῆς ὡς τὰς Φράγροις, ἐκείνους δὲ ὑβρίσαν αὐτῶν,
οἱ δὲ Φράγροι ἀπελεύοντες εἰς τὰς κλῆς, καὶ χρε-
μάτων πληθύνοντες, ἐγούοντο κύριοι τῆς
ἀγίας Σπηλαίας ἕως τῶν ἡμερῶν τῆς κυρίῃ Θεοφάνης
Πατριαρχίας τῶν Ἱερουσολύμων. Ἐν δὲ τοῖς ἡμεροῖς
τῆς παρῆντος κυρίῃ Σωφρονίᾳ ἦλθον εἰς πρεσβυτέρους
Φραντζέζους ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως χάριν προ-
σκυλήσεως τῶν ἀγίων τόπων, καὶ δὲ ἐξ ἑξ ἑλπίδας
Φλωρίᾳ χρυσᾷ τοῖς κλῆσιν, ἔλαβον δὲ τὸν ὀρ-
θοδόξον καὶ τὸν ἅγιον Γολγοθᾶν. ὁ δὲ κύριος Σω-
φρόνιος ἐδαπαίησε δώδεκα χιλιάδας, καὶ ἔλαβον
αὐτὸν ὁπίσω, ἐμῶντο ὅλον, ἀλλὰ τὸ ἐτερεύηκε τε-
τραγώνιον, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ μέρῳ τῆς μεγάλης ἐκ-
κλησίας, ἐν ᾧ ἐστὶ καὶ τὸ ἴδιον κρανίον, τὸ δὲ ἄλλο τε-
τραγώνιον, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τὸ νότιον μέρος, ἐκράτησαν
οἱ Φράγγοι ἕως τῶν ἡμερῶν τῆς κυρίῃ Θεοφάνης. καὶ
ἐπειδὴ ὁ κύριος Σωφρόνιος τὰς δώδεκα χιλιάδας

δαπανῶν ἔλαβε, καὶ ἦν γέρον ἀνθρώπων, ἔχον 25
τόνησον αὐτῷ τῆς Πατριαρχίας τὸν κύριον Θεοφάνη,
ἑὸν ὄντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐξω χάριν ἐλεημο-
σύνης, πατριαρχεύσας αὐτὸς χρόνος εἰκοσιονεῖς.
Οὗτος ὁ Σωφρόνιος ἐκτίσεν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλη-
σίᾳ τῆς Βηθλεὲμ τὰς τέσσαρας καμάρας τὰς ὡς 30
τοῖς δυοῖς μέρεσι τῆς ἀγίας Σπηλαίας, ἐμῶντο γὰρ κατὰ
τὴν ἡμέραν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ δὲ κτίσας αὐτάς
τὰς καμάρας, ἐδοκίμησε τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς ὁμοῦ αἱ
καμάραι αὐτῶν δὲ τῆς μέρας τῆς Δύσεως ἐκινώσκον-
ται, ἐπειδὴ ὅτε ἡμεῖς σὺν Θεῷ ἀνυπερβόλητον τὸν 35
Ναὸν τῶν, ἀπεκλῆσαν αὐτάς, καὶ ἐβόλοισιν
θύρας, ὁρῶνται ὁμοῦ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς μέρας, καὶ
ἀποκινώσκονται καὶ ἀρῶν, ἐπειδὴ αὐτὰς ἐστὶν αἱ θύραι
αἱ κατὰ τὸ πλάρην αὐτῶν χωρίζουσαι τὰ βήματα
τῆς ἐκκλησίας τῆς μεγάλης τῆς ἐξώθεν καὶ δυτικῆς 40
καὶ μέρας αὐτῆς. Τῶν τὸν Σωφρόνιον ἔτι ζωῶντα
ἐφθασεν ὁ μακαρίτης Πατριάρχης Παῖσιος, χρη-
ματίσας αὐτῶν καὶ ὑποκρίτης, καὶ πολλὰς κεραι-
ὄντι καὶ ἀποκρίναι αὐτῶν ἔλγος, ὅτι τῶν βρωμάτων
τῶν ἀποκρίναι ἀπὸ τῶν ἀγγέλων περὶ αἱ ἀνὰ 45
μόνησαν ἐν τῇ ἐρμαρίῳ, καὶ ὅτε ἐδυσκόπησαν ἐν το-
σούτων ἡμερῶν ἀποκρίναι ἐκείνους μέναι, ὅτε σε-
σήπασιν. Οὗτος ὁ Σωφρόνιος ἀπὸ τῆς κλῆσιν τὰς θύ-
ρας τῆς ἀγίας τὰς βασιλικῆς ἀνθρώπων κατὰ
τὴν συνοήθησιν καὶ τὸ βασιλικὸν ἀπόταγμα, καὶ καὶ 50
μαῖσται ἐν τῶν ἀνθρώπων καὶ γυναικῶν, καὶ ἐποκρίναι
ἐκ τῆς ἀποκρίναι γυναικῶν, ἡ δὲ ἔλησεν ἐμ-
ποδίσαι τῶν, καὶ ἐρῶν καὶ ὑπὸ τὸν χρόνον λέγονται
αὐτῶν, ἐπίσκηπε, ἐγὼ ὑποφέρω ταῦτα, σὺ δὲ ἀπο-
κρίναι ἐμποδίσαι τὸν λαόν μου μὴ ἐκτρέψαι ἐς τὴν
ἀρετήν

ἀρχὴ ἡ δὲ κρίσις τῶν, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν οἰκονομῶν. ὁ δὲ κύριος Θεοφάνης ἀπεβίβασεν κοινῇ ψήφῳ τῆς γέφυρας κυρτῆς Σωφρονίᾳ καὶ ἀπάσης τῆς Συνοδῆς Πατριαρχικῆς Ἱεροσολύμων ἐν ἑταχιλίῳ

ἑξακοσῶν ὀγδόῳ, ἔμεινεν δὲ Ἱερουσαλὴμ μερικὰ ἔτη, καὶ ἦλθεν εἰς Κωνσταντινὴν μετὰ τῆς τιμιωτάτης καὶ εὐχομένης Ἀρχιεπισκοπῆς Σκαρλάτης, καὶ κλητῶν εἰς Μοχρὸβίαν.

5

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

10 Περὶ τῆς εἰς τὸ ἅγιον Πάτρια καὶ κληρικῆς Τρηγόρης τῆς τρισεκαδέκας, ἡ ὡς ἐξέτασεν ἡ ἐν Κωνσταντινὴ πόλις Συνοδὸς ἀπεβίβατο.

Ὅτι μέγιστοι σκαυτάλοι προέξουσιν ἡρώμῃ καὶ ὁ Πάτρις Τρηγόριος ὁ τρισεκαδέκας πατὴρ τῶν κλήρων, καὶ πᾶσι τοῖς κληρικαίοις ἔδνετο διὰ τὴν κληρονομίαν εἰς τὸ ἅγιον Πάτρια, τὴν, ἡ κληρονομία δηλονότι περὶ τὸ ἅγιον Πάτρια ὑποδείξεως ἐδῆται, ἐπεὶ ἡ κατ' ἐπὶ προαίρεσις μέρους ἀπαρέγγεγκτος. οὕτως ὁμοίως τῆς, ὅτι ἐγένετο ἀσφαλὲς καὶ ἡ τοιαύτη λεγομένη διόρθωσις, ἀλλοτε μὲν γὰρ οἱ Λατῖνοι τὸ Πάτρια τῶν Ἑβραίων συνεορτάζουσιν, ἀλλοτε δὲ τῶν τοῖς Ἑβραίοις συνεορτάζουσιν, καὶ τῇ ταύτῃ τῶν διόρθωσιν, δέκνεται φανερὸν τὸ ἀμαρτημα τῶν ὁρῶν τῶν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας κανόνας Λατίνων. ὅτι δὲ ἡ ἀνατολικὴ Ἐκκλησία φυλάττει τὸ ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν ἔθος, ἐδίδοτε ὑποπίπτει τῷ ἀμαρτηματι τῶν,

ἀλλὰ μὲν καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀγίαν καὶ ὡς καὶ οὗτοι λοιποὶ πᾶσι, φανερὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐξόδοις τῆς τέσσαρας διορισμῶν καὶ κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἰς δὲ φυλάττειται τῶν τελεσιουργῶν τῆς ἀγίας Πάτρια. περὶ δὲ τῆς ὑποδείξεως ταύτης τῆς ἀγίας Πάτρια πλατύτερον ὡταῦθα εἰπὼν, περιττὸν αὖ εἶναι, ἐπεὶ δὲ ἡ ἐν Κωνσταντινὴ πόλις συναθροισθεῖσα ἀγία Συνοδὸς ὑπὸ παρουσία τῶν Πατριαρχῶν, Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας, Ἀλεξανδρείας Μελέτιος, καὶ Ἱεροσολύμων Σωφρονίᾳ, ἀπεβίβατο ταύτῃ τῶν ἐξέτασιν μᾶλλον ἢ διόρθωσιν τῆς ἀγίας Πάτρια ὡς ὑπερβαλὴν, ὡς μὴ ἀναγκαῖον, ὡς αὐτῶν μὲν τοῖς ἱεροῖς κανόσι, καὶ ὡς ἐξέχουσιν ποσῶν σκαυτάλων εἰς πᾶσι τὰ κληρικὰ ἔθνη ὡς ἐρηται.

30

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἐκ πολὺ πρῶτον ἡμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πρῶτον 35 ὑπὸ Ἱερεμίας ἕως Νεοφύτου, καὶ τῆς Τόμης τῆς καθαιρέσεως τῶν μὴ διδόντων Μητροπολιτῶν τὰς ἐπισκοπὰς ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν δόσεις, καὶ τῆς καθαιρέσεως ἐπ' αὐτὰ ἐγκλημάτων τῶν κύριων Ἀθανασίου.

Περὶ τῶν ἀπὸ Τιμοθέου Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδὲν ἔχουσιν σαφὲς εἶπεν, ἀλλὰ 40 ὅτε ἀρίσκειται κῶδιξ ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ, ὡς αὐτῶν μαθῆναι πλεον, ὅσοι δὲ τινῶν ἐπισκοπῶν κῶδικων, καὶ αὐτῶν συγκεχυμένων καὶ χθιζῶν ὡς εἶπεν, ἐδὲν ἀρίσκειται ἴδιον ἔργον Πατριαρχικόν. καὶ ὅτι ἐν ἑταχιλίῳ 45 ἑξακοσῶν ἐβδόμῳ (ὅτι γὰρ τῆς τῆς ἐξ ἀρίσκειται κῶδιξ) ὁ Ἱερεμίας τὰς εἰς τὴν χώραν τῆς Βεργίας ἐκδομηθεῖσαι αὐτῇ οἰκίας, ἀμπελῶνας, καὶ κήπους ἀφιερεῖ τῇ Μονῇ τῆς Παμμακαρίσσης, καὶ ὅτι εἰς τὸ χωρίον οὗτο ἦν ἀγίασμα 50 τῆς ἀγίας Παρασκευῆς, καὶ ὅτι ἦν Πατριαρχικῆς ἱεράσας ἐν ἑταχιλίῳ ἐβδόμῳ ἐβδόμητος, καὶ Μητροφανίας ἐν ἑταχιλίῳ ἐβδόμητος, καὶ Θεόκλητος ἐν ἑταχιλίῳ ἐννεήκοτος, καὶ Ματθαῖος ἐν ἑταχιλίῳ ἐκατοσῶ ὁκτώ, καὶ δὲ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Κωνσταντι-

νουπόλεως Πατριαρχῶν ὁ Ἀλεξανδρείας Μελέτιος. καὶ ὁ Ῥαφαὴλ ἐν ἑταχιλίῳ ἐκατοσῶ δεκάτῳ 55 πρῶτῳ, καὶ ὁ Νεόφυτος ἐν ἑταχιλίῳ ἐκατοσῶ δεκάτῳ καὶ ἐν ἑταχιλίῳ ἐκατοσῶ δεκάτῳ τρίτῳ, καὶ πάλιν Ῥαφαὴλ ἐν ἑταχιλίῳ ἐκατοσῶ δεκάτῳ τεταρτῳ, καὶ ὁ Νεόφυτος αὖτις ἐν ἑταχιλίῳ ἐκατοσῶ δεκάτῳ ἑκτῳ. ὑπὸ δὲ Ῥαφαὴλ ἐγένετο Τόμος βεβαιῶν τὸ πρῶτον καὶ τυπωθῆναι, ἵνα δηλαδὴ ὁ μὴ διδὼν Ἀρχιερεὺς τὰς διωρισμένας ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν δόσεις καθαρῇ 60 ται. καὶ ὑπὸ Νεοφύτου οὐ ἐταχιλίῳ ἐκατοσῶ ὁκτώ ἐγένετο Συνοδικόν, ὡς Πολυφύγος ἐπίσκοπος μὴ χρεωπνεῖται τῶν λοιπῶν, ἀλλ' εἶναι τῶν ἐπισκοπῶν ὑποκαρτερῶν τῶν κορινθίων κληρῶν ἐπισκόπων. καὶ ὁ Ῥαφαὴλ Ματθαῖος γράφει τοῖς οὗ τῇ κύριᾳ ἐπισκόποις καὶ κληρικοῖς, ὅτι ἐπεὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Μελέτιος ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον αὐτῶν Ἀθανάσιον μεθ' αὐτῶν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν, 65 πρῶτον,

πρώτῳ, ὅτι Ἀντιμίνισια παλαιὰ διέρρηξε καὶ ἔκαυ-
σεν, ἵνα πωλήσῃ αὐτὸς καὶ αὐτὴ ποιηθῇ. ὁ δὲ
δύττερον, ὅτι διέταξε πωλεῖν τὸν θρόνον τῆς
καρτίης Γερμανῶ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, καὶ ἔ-
λαβεν ἄγον λαΐψανοι ὅτι οὐ αὐτῇ. καὶ τρίτον, ὅτι

ἀθεμιτογραμίας ἐποίησεν, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
ἄλλων τῆς Μελετίης νεοτετίσας αὐτὸν, ἐκείνου
αὐτὸν συνοδικῶς ὡς ἀντιθέτου αὐτὸν καὶ ὁ Μελί-
της, ἦτοι ὁ Ἀλέξανδρος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

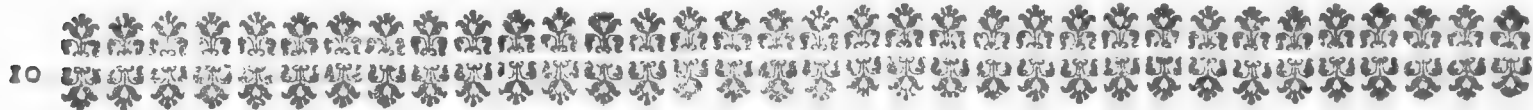
Δύττερον, περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχῶν ὑπὸ Τιμοθέου ἕως Παρθενίου τῆς νέας, καὶ τῶν μετὰ
συμβαίντων ἀναδράζων, ἐξορίων, καὶ ἀπὸ πνιγμῶ θανάτων. 10

Ἐπὶ τῇ Ἱεροσολύμων Θεοφάνει ἦν ἐν Κωνσταντινουπό-
λει Πατριάρχῃς ὁ Τιμόθεος, φαίνεται δὲ καὶ ὅτι
γραφοῦνται ὑπ' αὐτοῦ Συνοδικῆς ὡς τὰς ἐν τῇ Σιναίῳ
ἔστι, καὶ αὐτὴ ἐν τῇ Ἀνατολῇ βιβλίῳ πρώτῳ, καὶ
γραφοῦνται ἐν τῇ ἐπιτομῇ τοῦ ἐκείνου δεκάτῳ
πέμπτῳ, καὶ ὁ καὶ ἐπατριάρχῃς, ὡς μὴ δὲ
ὑπὸ τῆς κατὰ Κύριον Πανόρους, ὡς αὐτὸς Μη-
τροπολίτης παλαιῶν Πατρῶν. ψεύδεται δὲ λέγων
ὁ Ἀλάτιος γραφῶν τὸν Λέοντα Φαρμακῶσαι
τὸν Τιμόθεον, ὅτι μὴ γὰρ ὁ Τιμόθεος Φαρμακῶσαι
ἀπέθανε δηλητηρίῳ κατὰ πλὴν μεγάλην ἐβδομάδα
τῆς Πάσχα, ἀληθές, ποιεῖ δὲ αὐτὸν ἐφαρμακῶ-
σεν, ἀληθὲς ἐστίν. θανόντος ἔν τῇ Τιμοθέῳ, Κύρι-
λλος ὁ Λέων Πάπας ὡς Ἀλεξανδρίας, καὶ ἀνα-
τρίβων εἰς Οὐγγροβλαχίαν, ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς
παρὸς τοῦ Συναίου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῇ
Κλήρῳ, καὶ μετετέθη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπό-
λεως, ὃν Γρηγόριος ὁ Ἀμασείας ἐκβαλὼν τὸν θρό-
νον, καὶ πατριαρχῶσαις Μῆνας τρεῖς, ἐξωθήσεται
τῇ θρόνῳ συνοδικῶς τῶν Ἀρχιερέων, καὶ ἐξορίζεται
εἰς Ρόδον, καὶ ἀναβιβάζεται εἰς Πατριάρχῃς ὁ Ἀν-
τιόχειος Ἀνθίμῳ, ἐφ' ᾧ ἀφωρίθη καὶ ἀνθεμα-
τίσθη ὁ Γρηγόριος, ἔτις ὅντος ἐπιτομῇ τοῦ ἐκείνου
τρεῖς πρώτοι. θανόντος δὲ δύο Μῆνας ἐν
τῇ θρόνῳ τῇ Ἀνθίμῳ, καὶ παραιτησαμένης, καὶ μο-
νάσας ἐν τῇ τῇ Ἀθῶν. Λαύρας, ἀποκαλεῖται
ὁ Λέων. ὅστις ἀποθνήσκων δὲ ὁ Καλλιστῶς, ἵσταται
πατριαρχῶσαις, ἐκωλύθη ἐνδύσθαι καββάδιον
ἐν τῇ διωρισμένη ἡμέρᾳ, ἀλλὰ τὸ ἐμπροσθεν τὸ ἐν
τῇ διπλοκονίῳ βασιλικὸν Παλάτιον, ὅθεν γίνε-
ται κατασκήνη, καὶ ἐξορίζεται εἰς Οὐγγρίαν, καὶ
ἐμῶν αὐτοῖς τὸ τρίτον ὁ Κύριλλος. βλασησάντων
δὲ μετ' ἑπομένῳ χρόνῳ τῶν Ἀρχιερέων ἐκβαλὼν τὸν
θρόνον τὸν Κύριλλον, αὐτὸς χρησαμένης κατασκήνη
ἐνδύεται καββάδιον, καὶ ἔρχεται ἐκόντων αὐτῶν
εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τὸ τέταρτον. ἔπειτα πατριαρχῶσαις ὁ Βε-
ρόιος Κύριλλος ἅμα τῷ Ἀμασείᾳ Ζαχαρίᾳ, ἐπατριάρ-
χῶσαις αὐτοῖς ὁ καὶ Βερόιος. κρυβὲς δὲ ὁ Κύριλλος ὡς
τῇ πρέσβει Φιαμέγκῳ, μετὰ ὅκτω ἡμέρας ἐξορίζεται
καὶ τὰς δύο, καὶ πατριαρχῶσαις τὸ πέμπτον. ὑπο-
θαίνοντες δὲ ἐν τῇ ἐξορίᾳ τῇ Ἀμασείᾳ, ὁ καὶ Βε-
ρόιος ἀνακληθεὶς, ἐπανέλαβε πλὴν Βερόιαν. μετὰ
δὲ χρόνῳ ὁ Θεσσαλονίκης Ἀθανάσιος Κρητὸς ὁ Πατε-
λάριος ἐξορίσας τὸν Κύριλλον εἰς πλὴν Τένεδον, ἔλα-

βε τὸ Πατριαρχεῖον, ἔτι καὶ μετὰ τοσούτων ἡμέ-
ρας ἐκκλησίου, ἀποκατέστη ὁ Κύριλλος τὸ ἐκ-
τον τῇ μεγάλῃ Τετραδί, τῇ δὲ Πατριάρχῃ ἐδόθη
πάλιν ἡ Θεσσαλονίκη, ὅς τις ἐκείνου εἰς Ἀγκῶνα ἀπο- 15
δημῶσαι, καὶ ἀνατομῶσαις ἀπὸ τῆς καὶ εἰς Ρώμην,
ἐπεμψεν τὸν Ἐπίσκοπον Δρινηπόλεως πρεσβυτέρῳ
ὡς τὸν Πάπαν Κάδιον, γραφῶν αὐτῷ ὅτι ἔχει
σκοπὸν ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Ρώμην, ἐὰν ὅμως ἔχῃ τὸν
θρόνον καὶ τὸν ῥόπον Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ Πά- 20
πας ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι ἐὰν θελήσῃ ὑπογράψαι
εἰς πλὴν ῥωμαϊκῶν πίσιν, δώσῃ αὐτῷ θρόνον καὶ καρδινα-
λικόν. καὶ λοιπὸν δυσαρνήσας ὁ Πατριάρχῃς, καὶ
ἐπαυλῶν, ἀπῆλθεν εἰς Μπουθάνιαν, καὶ ἐκείθεν εἰς
Μοχόβιαν, καὶ ταῦτα μὴ ἔτι. τὸν ἔν Λέοντα μετὰ 25
ἔτις ἐν τῇ τῆς ἐκείνου αὐτοῦ Πατριαρχείας ἐξώρισαν
ὁ καὶ Βερόιος Κύριλλος εἰς πλὴν Ρόδον, πατριαρχῶ-
σαις αὐτοῖς ἐκώσθη Μῆνας. πλειόντης δὲ ὡς,
ἀναβιβάζεται, καὶ ἀναβιβάζεται εἰς Πατριάρχῃς ὁ
Ἡρακλείας Νεόφυτος, αὐθροπῶσαις. ἐπαυλῶν 30
τῇ δὲ τὸν Κύριλλον ὁ Νεόφυτος ἠδέσθη ὡς εἰσελθόντος αὐ-
τοῦ, καὶ παρητήσας, καὶ ἀπελθόντος εἰς πλὴν ἐν τῇ
Χίῳ ἁγίᾳ Μονῇ ἡσύχασε, καὶ πάλιν τὸ ἐξορίσας
ἀναγέται εἰς τὸν θρόνον ὁ Λέων, ὃν αὐτοῖς ὁ καὶ Βε-
ρόιος ἐκβαλὼν, καὶ περιόρισας εἰς Λαυμοκοπίην τὸν 35
δυτικὸν Νεόφυτον κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον, ἀπέ-
πνιξε, δὲς περὶ τῆς ἐκείνου τῇ τότε ἐν Κωνσταντινουπό-
λει Ἀνθυπάτῳ, τῇ γὰρ Ἀνθυπάτῳ ἀναφασὶν ποιη-
σαμένης ὡς τὸν Σελταῦ Μερῶ κατὰ τῇ Κυρίλλῳ, καὶ
μαρτυρήσας αὐτῷ πολλὰ κακὰ, ἰδιοχέρως ὁ Βασιλεὺς 40
ἐβεβαίωσεν ἵνα ὁ γέρον Πατριάρχῃς ἀποπνιγῇ, καὶ
ἔτις ὁ πολὺ φημι καὶ πολὺ σφοδρῶς τὸν βίον κατέστρεψε,
καὶ ῥίπτεται αὐτῷ τὸ σῶμα ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὅπερ ὁρῶ-
ντες τινὲς εἰς τὸν ῥήγον παρέδωκαν τῇ ταφῇ ἐκ τῆς πει-
χρῶς, ὡς καὶ Μιχαὴλ ποτε τὸν Παλαιολόγον, μετὰ 45
ταῦτα δὲ ὁ Πατριάρχῃς Παρθενίου ὁ πρῶτος ἔφερε τὸν
λαΐψανον αὐτοῦ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον συνεργάων τῶν φί-
λων αὐτοῦ, καὶ ἔψαλλον αὐτῷ, ἔπειτα ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς
πλὴν Νῆσον τῆς Χαλκίδος, καὶ ἐτόφισαν ἐν τῇ μοναστη-
ρίῳ τῆς Παναγίας. μετὰ τὸν θάνατον ἔν τῇ Κυρίλλῳ 50
καὶ Λεκάριος ὁ καὶ Βερόιος ἀποβλήθας τῇ Πα-
τριαρχείᾳ, ἐξορίζεται εἰς Καρδιανήν, ὅπερ συνοδικῶς
τῶν τῇ Λεκάριος φίλων πνιγμῶ ὑποθνήσκει ὡς ἔτι
χιλίοσῳ ἐξακοσίοσῳ τριακοσίοσῳ αὐτῷ. ἐγώ περ δὲ με-
τὰ πλὴν ἐξορίας αὐτοῦ Πατριάρχῃς Παρθενίου ὁ
πρῶτος,

πρώτος, ὁ καὶ γέρον λεγόμενος τῷ αὐτῷ χιλιοσῷ ἑξα-
κοσῷ τριακοσῷ ὅντιν' ἔτα· ὡς δὲ ὑπὸ τῆς
Ἡπείρου, μὴ ἀγαπῶν· δὲ τὰς μακρὰς ἀκολουθίας
καὶ ἀγρυπνίας, πρὸς αὐτῇ ἔγκλημα καθαρῆ-
I σως ἡ τῆς ὑπερηφανείας καὶ Ἀσματικῆς λεγομένης
πρὸς τὰς Συμίων Θεσσαλονίκας ἀκολουθίας ἀμέλειαν
ἔγχετο δὲ ταῦτα ὅς ἔτι χιλιοσῷ ἑξακοσῷ τεσσα-

ρακοσῷ τεταρτῷ, ὅτε τὰς τῆς Παρθονίας ἐκβα-
θύτους, ἐγένετο ὁ καλόμενος Παρθένος, ὃς
ὅς ἔτι χιλιοσῷ ἑξακοσῷ τεσσαρακοσῷ ἑκτῷ ὀκ-
βληθὲς, ἔγχετο Πατριάρχης ὁ Ἰωαννίκιος, ὃς
ὀκβαλὼν πάλιν ὁ Παρθένος ὀνέτος, ἐπατριάρχου-
σεν, ἀπεκτείνε δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς πνιγμῷ, ὡς ἐρ-
μῶν κατωτέρω.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ΄. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς βιβλίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου Λεκάριου, τῆς ἀναθεματιζομένης αὐτῇ ὑπὸ τῆς ὀκ Βερ-
ρύας Κυρίλλου, καὶ τῶν συμβαίνοντων τοῖς ὀκ Λιτφάνια, Ὀκράϊνα, Ποδολία καὶ Λεχία Ρώσους, καὶ τῆς
15 ὁμολογίας Πέτρου τῆς Κιέβου, καὶ τῆς ὀκ Γιάπων ὑπὸ Βασιλέως Ἡγεμονίου καὶ Παρθένου Κωνσταντινουπόλεως
τῆς γένετος δι' αὐτὴν Συνοδὸν.

Πρῶτον κύριος ὁ Λέκαρις πατριάρχης, ὡς καὶ πρότερον, καὶ ἀπὸ τῆς
20 ὅς τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας, ἡτοίμασε ὁρθόδοξον, ὡς ἐσημασμένον ὅς τῇ ἡμετέρῃ ἐγκλησιν, καὶ ὅς
τῇ ὑπερηφανείᾳ ἡ συνεισφοράς καὶ βεβαιώσιν τῆς ὀκ
Βηκρεσίῃ τυπωθείσης ὁρθόδοξης ὁμολογίας ὅς ἔτι
χιλιοσῷ ἑξακοσῷ ὀκτακοσῷ ὅντιν' ὅτι ὅμως ἦν
25 κρύφιος Αἰρετικὸς, ὃς φανερὸν ὀκπολὼν συστατικῶν, εἰ
καθάρων καὶ ὀκπρὸς γεγεννημένων. ἔστι δὲ καὶ
τῆς, ὅτι ὅς ἔτι χιλιοσῷ ἑξακοσῷ τριακοσῷ ὀκ-
τέρῳ ἰφώνη εἰς Κωνσταντινοῦ πόλιν βιβλίδιον ἡ συ-
τεθειμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυρίλλου, καὶ τετυπωμένη,
30 περιέχει δὲ κεφάλαια δικοσὶν καὶ ἑξήκοντα τέσσα-
ρας, ὅς οἱ ἐγγράφηται ἡ Αἰρεσις τῆς Καλβίνου,
ἡ δὲ καὶ ὑπερηφανὴς συτετυπωμένη Καλβινικῶν,
ἡτις καὶ αὐτῇ ἔλεγε σύγγραμμα εἶναι τῆς Κυρίλλου
τῆς βιβλίδιον. ὁ δὲ κύριος ὑπερήφανος μετὰ τὸ φα-
35 νῆναι τὸ βιβλίδιον χρόνος ἔξ, ὅς αὐτὸν ἔρα-
ψεν, ὅτι ὀνόματι τῆς βιβλίδιον ἔψιξεν, ἀλλ' ἔλε-
γε μόνον τόσον, ὅτι ἔκ ἔχει τὰ κεφάλαια σύστα-
σιν, ὅτι ἔκ ἔστι σύγγραμμα αὐτῆς, ὡς ἐδικοσολο-
γῆται ποτὲ περὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς Μάρκου ὁ
40 Γαλάτης. ὅς οὖν ὁ ἀντίδικος αὐτῆς ὁ ὀκ Βερρύας
κύριος Συνοδὸν ἀθροίσας κατὰ τὸ χιλιοσὸν ἑξα-
κοσῶν τριακοσὸν ὀκτακοσὸν ἔτ', ὅς μὴ σιγησὶν,
παρόντων καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας κυρίου μητροπολίτου καὶ
τῆς Ἱερουσολύμων κυρίου Θεοφάνους, ἀνθεματίσας καὶ
45 τὸν κύριον Λέκαριν καὶ τὰ κεφάλαια αὐτῆς. ἀλλὰ
τὸ κακὸν, ὃς ἔπαιον, ἐπεὶ δὲ ἐΓιεζεβὴται τῆς ὀκ

Λιτφάνια, Ὀκράϊνα, καὶ Ποδολία, καὶ ὅς αὐτῇ
τῇ Λεχίᾳ ὁρθόδοξης Ρώσους τυραννικῶς ὀκάνον, ἵνα
μεταβαλῶσιν αὐτὰς εἰς τὸν παπισμὸν, καὶ βαλῶσιν
αὐτὰς δὴ ὅς οὐλογοῦν τὸν καλβινισμὸν τῆς Πατριάρ-
χου αὐτῶν, δακνύοντες τὸ ἑρμῆς βιβλίδιον. ὅς
ὁ τότε μητροπολίτης Κιέβου Πέτρος τῆς ὀκ Ἀρ-
χιερέως σωτέθηκε τῶν λεγομένων ὁμολογίαν τῆς
Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, δι' ἧς ἐδάνειε τῆς Ρώσους
ὀκσεβίτας εἰς ἄκρον. καὶ δὴ καὶ ὁ τότε τῆς Μολ-
δοβλαχίας Ἡγεμονίου ἀξιωματικῶς αὐτῇ Βασίλειος
βοεβόδας, Ἀλεξάνδρος ὢν, καὶ ὅς μὴ τῆς Ἡπείρου
ὀκ πρὸς τῶν, ὅς δὲ πατέρες, τῆς ὀκ τῆς μαρκα-
νεπόλεως Ἀλβαντχάρις, μέγα τότε δυνάμει καὶ
πρὸς τῇ τῶν ὀκματων Βασιλείᾳ, καὶ πρὸς τῇ Κρά-
τῃ τῆς Λεχίας, ἐπείσθαι εἰς τὴν ὀκ Κωνσταντι-
νεπόλεως Συνοδὸν ὑπὸ τῆς Πατριαρχίας Παρθένου
τῆς γένετος, καὶ ἐπεμψεν ὁ Παρθένος τινὰς Ἀρ-
χιερεῖς εἰς τὸ Γιάπον, καὶ τὸν Διδάσκαλον μελέτιον
τὸν Συρίγην, ἐμεσίτουν δὲ καὶ εἰς τὸν Κράτῃ τῆς
Λεχίας καὶ ἦλθον ὁ Πέτρος Κιέβου καὶ ὀκ τινες
πάλιν εἰς τὸ Γιάπον, ὅς οὖν συγκροτηθείσης Συνο-
δὸς ὅς ἔτι χιλιοσῷ ἑξακοσῷ τεσσαρακοσῷ ὀκ-
τέρῳ, κείνεται πάλιν αἰρέτικὰ τὰ κεφάλαια, καὶ
ἀναθεματίζονται ἐμὲ καὶ ὁ συγγραφεὺς αὐτῶν. ὅς
ἀνθεματίσας δὲ οἱ τῆς Συνοδὸς πατέρες ὀνόματι
τὸν κύριον, ἐπεὶ δὲ ἐποτε ἦσαν αὐτῶν ἐπόντες τὴν
ἡ συγγραφήν κατὰ τῆς ὁρθόδοξης πίστεως. ἀλλὰ
καὶ ὁ ἀληφθεὶς ὁμολογία δοκιμασθεὶς καὶ διερ-
ωθεὶς ὑπὸ τῆς Συνοδὸς ταύτης, ἐβεβαιώθη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

50 Περὶ Θεοδοσίας τῆς Κορυθαλέως καὶ τῆς ἀρεβίας αὐτῆς, καὶ μελέτις τῆς Συρίγης καὶ τῆς ἀρεβίας αὐτῆς,
καὶ τῶν συμβαίνοντων μετὰ τὴν ἐπ' Ἀμβωνῶν διδασκῶν ἀμφοτέρων, καὶ περὶ τῆς Μωαμέτ Εὐφύτης ἀδελφῆς,
καὶ τῆς κακῆς τέλεος αὐτῆς καὶ Κορυθαλέως καὶ Λεκάριος.

Ἀπὸ τῆς, πᾶσι τοῖς ὅς ἔλθον τὴν μέγα κακὴν εἰς
τὸν κόσμον, ὅς οὖν ὁ Θεὸς ἐκείνη καὶ τὸ ἀντίδοτον

αὐτῆς, ὡς ἔπαιον αὐτῆς βιβλίον εἶναι, καὶ
φωλαίᾳ τεταρτῇ. Θεόφιλος ὁ Ἀθηναῖος ὁ Κορυ-
θαλέως

δαλούς ἔμαθε γράμματα τὸ πρῶτον ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Παταβίῳ, μαθητὴς γονόμῳ τῷ ἀσβεβαστῇ Κρεμονίῳ. ἔτι χειροτονηθεὶς Πρεσβύτερος, ἦλθεν εἰς Κωνσταντινέπολιν πρὸς τὸν Κύριλλον Λέκαρον, καὶ ἠνώθη ὁ ὑπαλῶς πρὸς ὑποκριτῇ, ὁ ἄθεός τῃ Αἰρετικῇ, εἰ καὶ εἶχον ἐν ᾧ εὐσεβῶς τὰς βλασφημίας αὐτῶν, ὡς πάλαι ὁ ἀσβεβὴς Εὐνόμιος ἐν Κυρίῳ τὸ κατὰ τὴν μεγάλην Βασιλείαν ἐγχαρίδιον. ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα ἔμελλον φανήσεσθαι κακίστοι, ἢ περὶ τὴν ἐκείνου ἐπλευσεν Κρήτηθεν ὁ Δαλαφθαῖς Μελέτιος ὁ Συρίγης εἰς τὴν Βενετίαν, ἔνθα ὄρων τὸν Κορυθαλέα Διδάσκαλον, δέδωκεν αὐτῷ ἐκ τῶν φλωρίων χάριν τῆς διδασκαλίας ὑπὸ αὐτῷ τὴν λογικὴν τέχνην, ὥστε διδασκόμενος, κατόνησε χωλῶντας τὸν Κορυθαλέα ἐν τοῖς περὶ πίστεως. ἀκούσας δὲ καὶ τινῶν Ἐπιστημῶν ἐν Παταβίῳ, ἐπαρέλυσεν εἰς τὴν Κρήτην, φερόμενος καὶ τῶν παπιστῶν ἰσχυρῶς. ἐγκαλεσάτων δὲ αὐτὸν τῶν φερόμενων πρὸς ἡγεμονίαν τῆς Κρήτης, ἐζήτησε ὁ ἡγεμὼν Σαραπῶσαι αὐτὸν, ὅθεν νόστος Θεῶν Φυγῶν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, μαθὼν δὲ ὅσα Βερρόσιας Κύριλλος ὄντα αὐτὸν ὅκῃ, ἐγγραφῇ αὐτῷ καὶ ἦλθεν εἰς Κωνσταντινέπολιν, ἵνα ἡ ἀντίδοτος καὶ τῷ Κυρίλλῳ Λεκάρεως καὶ τῷ Κορυθαλέῳ. ἔξορῶντες ἔν τῷ ὁ Βερρόσιας, χειροτονεῖται Πατριάρχης, ὃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χειροτονίας ὁπτραπῆς ὁ Κορυθαλέος διδάσκει, καὶ θέλων ἑπὶ τινὰ περὶ τῶν περὶ τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῷ Κυρίλλῳ Λεκάρεως, εἶπε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα, ὅτι τὰ κεφάλαια τῷ Κυρίλλῳ ἐπὶ ἡ ἀληθείᾳ πίστες τῶν Χριστιανῶν. ἐγνώθη ἔν ὅτι ἐχῶλον ἐν τοῖς περὶ πίστεως, πλὴν ἵνα μὴ γίνεται σύγχυσις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐσώπησαν πάντες. μετὰ δὲ τὴν ὑπόλυσιν ἐμήνυσεν ὁ Πατριάρχης πρὸς Συρίγην εἶπεν ἐπὶ Ἐκκλησίας τὰ τῷ ὁρθόδοξῳ φρονήματος δόγμα, καὶ ἀναιρῆσαι καὶ τὰς τῷ Κορυθαλέῳ βλασφημίας, καὶ μάλιστα τὰς περὶ τῷ Μυστηρίῳ τῆς ἱεραῆς Βύχαριστος. καὶ λοιπὸν τῇ Κυριακῇ τῶν ἀνίων πατέρων μετὰ τὴν ἐνδεκάτην τῷ Οὐκτωβρίῳ ὁ Συρίγης ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῷ Ἀμβωνίῳ ὑψώσε τὴν φωνὴν αὐτῇ, καὶ ἀνέβόα ἐν ἰσχυρί, ἡστραπτε καὶ ἐβρόντη καὶ τῷ Κορυθαλέῳ, κατηρέθμισε γὰρ πρῶτον τὰς φιλοσόφους μὴ ὄντας, Αἰρετικὰς δὲ, οἷοι ἦσαν Ὁλιγίστης, Πορφύριος, Αἰτίος,

Εὐνόμιος, Φιλόποιος, καὶ τῶν οἱ πάλαι Αἰρετικοί, ἐν οἷς καταρτιμῆσας καὶ τὸν Κορυθαλέα, ἐσηλίτυσεν αὐτὸν, ὃς παρὼν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ζητήσας ἀπαρᾶχθῆναι ὑπὸ τῷ λαῷ, ἐφυγεν εἰς τὸν οἶκον τῷ Ἀρχιεπίτῳ Δημητρίῳ τῷ Ἰελαίῳ, ἐν ᾧ καθεζόμενος καὶ διδάσκων τὴν φιλοσοφίαν, λάθρα ἔσπυρε πείραν ἐν μὴ τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ ἀθεϊσμόν, ἐν δὲ τῇ Θεολογίᾳ τὸν καλβινισμόν, ἐδὼν ὁμοῦ ἀπάνωτα, τινὲς γὰρ δελεασαυτές, ταχέως ἐξέλιπον, ὑποθαυόντες γὰρ Κυρίλλῳ τῷ Λεκάρεως καὶ 10 Κορυθαλέῳ, σωμαπέθανε καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτῶν, μέγιστα μόνοις τοῖς Καλβίνοις. ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ Ὀμιλίᾳ εἰπὼν περὶ τῆς Θείας μετεστώσεως ὁ Συρίγης τὰ πρέποντα, ἠρώτησεν, Βί καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔτω δοκεῖ. καὶ ἐξελεθόντες τὸν καθιδρῶν ὅτε Πατριάρχης καὶ οἱ 15 Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Κληρικοί καὶ οἱ Ἀρχόντες, ἐβόησαν μετὰ πάντοcs τῷ λαῷ μίαν φωνὴν ταῦτα, Αὐτῇ ἡ πίστις ἡ ὑποστατική, αὐτῇ ἡ πίστις ἡ πατρογενετική, αὐτῇ ἡ πίστις τῶν ὁρθόδοξων, αὐτῇ ἡ πίστις ἡν παρέλαβε καὶ φυλάττει ἡ καθολικὴ τῷ Χριστῷ Ἐκκλη- 20 σία, καὶ ἀνάθεμα μυριάκις τοῖς μὴ ἔτω πιστοῦσι καὶ ἄλλως ὁμολογεῖσιν. ὁμόνον δὲ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ οἱ περὶ Κρεμονίον, καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁ Κορυθαλέος, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Ὀθωμανοῖς ἦν τις Μωαμέτ ἐφέντης, ὃς περιπατῶν εἰς τὰς ἐν Βιζαντίῳ οἰκίας τῶν Ῥωμαίων, 25 ἐδίδασκε τὸν παντελῆ ἀθεϊσμόν, ὅθεν οἱ τῷ Κορυθαλέῳ συμμύσαι ἵσα τῇ αὐτῶν ψυχῇ ἡγάπων αὐτόν. ἀλλ' ὅρα τῆς Θείας περὶ τῆς μισοπόνησιν, ὁ Κύριλλος κακῶς ἀπεπνίγη, ὁ Κορυθαλέος χειροτονηθεὶς Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης, καὶ ὅτε 30 βλεθεῖς, καθὼς Διούσιος ὁ τύραννος Συρρακυσίων, ἔπαιζον ἐν τοῖς τῆς Κορίνθου καπηλείοις ὑπὸ τῆς ποίσεως, ὥστε ὁ Κορυθαλέος ἐν ποίᾳ ἐσχάτῃ ἀρρεσκόμενος, περιεπάτει ἐν τῷ κακῷ, τὴν ἰατρικὴν πραγματεσίαν, ὑποθνήσκων δὲ ἐν Ἀθήναις, 35 κέχνηε μᾶλλον Θεοφίλῳ Βασιλείῳ τῷ Φίλῳ αὐτῷ, ὥστε καὶ ἐφάνοντο τὰ ἀσπλάγχνα αὐτῷ. τὸν δὲ Μωαμέτ ἐφέντῳ Ἀρμενίῳ τις ὑβρίσαντα αὐτὸν ἡγαγον εἰς τὸ κελτῆρον ἐν Κωνσταντινέπολει, ἔνθα βεβαιωθείσης ὑφ' Ἀρμενίων τῆς ὑβρεως, ἥτις ἦν κατὰ 40 Χριστῷ, ἀπετμήθη ὁ Μωαμέτ ἐφέντης τὴν κεφαλὴν, καὶ γὰρ περιέχεται ἐν τῷ Κορίνθῳ ὑποκείμενῳ τῷ βλασφημήσαντα Περφήτην ἀπαραιτήτως.

Σημείωσαι πρῶτον, ὅτι Ἀλάγιος συνοδικῶς λέγων καλβινίσαι τὸν Λέκαρον, καὶ ὑπερὶν καθαιρεθῆναι, καὶ Σαυμάζων πῶς γραμμικὴ Σύνοδος Σύνοδον γραμμικῶς καθῆκε, ψεύδεται ὁ Χρὶς ὡς δέκνυται.

Σημείωσαι πρῶτον τὸ κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας φερόμενον Ἀλάγιον, λέγοντα περὶ τῶν καὶ τῷ Κυρίλλῳ Λεκάρεως ὅτι τῷ ὁ Βερρόσιας καὶ Πατριάρχῃ Συνοδῶν, ὅτι ὁ Κύριλλος ἐκαλβίνισε συνοδικῶς, καὶ ὑπερὶν ὑπὸ μέμψιν ἐγείρε συνοδικῶς, καὶ ἐπὶ Σαῦμα, πῶς γραμμικὴ Σύνοδος γραμμικῶς Σύνοδον καθῆ-

λον; Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι ὁ Κύριλλος ἐ συνοδικῶς, 30 ἀλλὰ πάνυ λαθραίως ἐφληνάφησε καὶ μυστικῶς. ὅθεν αἱ τὸν Κύριλλον καθελθῆσαι Σύνοδοι, ἔκ ἡθέτησαν Σύνοδον, καὶ ψεύδεται περὶ αὐτῶν ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ὁ Χρὶς. δούτερον, εἰτυχὸν καὶ μετὰ τινῶν ὁμοίων ἡρεχίλα, τὶ Σαυμάζων ἐπληρεστάτη Σύνοδος τῶν

πάν ἐλαπίδων καὶ αὐτῶν τὸ κακότερον ἀπέ-
βαλον ; ὅπερ πολλαίς οἱ συνακροτήσαντες πα-
πῶν μοναχὸν Συώδον μέρος ἦσαν κύριον ἐνόμων Συω-
δῶν πρὸς ὑποβολὴν τῶν πρυτέρων κακῶς ἐρημίων, ὡς
5 εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συώδον μέρος ἦσαν τὸ κύριον οἱ
παροήσαντες εἰς τὴν ἐν Εἰφύῳ ἐπὶ Διοσκόρου κατὰ τῆ

ἐν ἁγίοις Φλαυῖαν ἐκ τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν οὐλίαν
καὶ ἐβδόμην ποταμοὶ μονοθελήται καὶ Εἰκοσιμάχοι ἐπί-
σκοποι μέρος γεγόνασι τῶν Συωδῶν, ἴδε καὶ τὰ περὶ
Βιγλίου Ρώμης εἰς τὸ πέμπτον βιβλίον, ὡς τε καὶ ταύ-
θα οἱ Λατῖνοι φαίνονται κατὰ περμονὴν λαλῶντες, δη-
λον δὲ, ὅτι ἡ περμονὴ ἐκ ἐστὶν ἐκ τῆ καλῆς τοῦ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

10 Τρίτον, ὅτι εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν μεταφραδέσσης τῆς νέας γραφῆς καὶ τυπωθείσης εἰς ἱκανῶν χιλιοδὲν βι-
βλίῳ ἀριθμὸν ὡς καλβίνις, τῆ δὲ Κωνσταντινουπόλεως Παρθένῃ τῆ νέας παθούσῃ Διανοῦσαι ταῦτα
ταῖς Ἐκκλησίαις, ὁ Συρίγης ἐπ' Ἀμβωνῶν ἐξέθεντο, καὶ ἐξεργάζεται ἐπ' αὐταῖς αὐτίς, τὰ δὲ βιβλία μὴ
Διανομῆσθαι ἠφανίσθησαν .

15 Τρίτον, ὅτι Μαξιμόσις Καλιπολίτης μαθητὴς τῆ
Κυρίλλου τῆ Λεκαρίου μετέγραψεν ὅλην τὴν νέαν
γραφὴν εἰς ἀπλὴν φράσιν, ὅπερ ἔργον ἐποτρέπαιον
ἔχει ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία . ἐτύπωσαν δὲ τὴν
μετάφρασιν ταύτην οἱ Καλβῖνοι εἰς ἱκανὰς χιλιά-
20 δας βιβλία, καὶ ἔφερον αὐτὰ εἰς Βυζάντιον, καὶ
παίεται ἔτι ὁ βίαιος Πατριάρχης, ἦτοι ὁ Παρ-
θένιος ὁ δεύτερος καὶ νέος καλέσθη, Διανοῦσαι αὐ-
τὰ ταῖς Ἐκκλησίαις . ἀλλ' ὁ Συρίγης τὸ πρᾶγμα μα-
θῶν, ἐπὶ τῇ δόξῃ ποιεῖται καὶ λαμβάνει δύο βι-
25 βλία ἐξ αὐτῶν, ὧν τὸ ἐν τῇ περικοπῇ Εὐαγγέ-
λια ἔχει, καὶ τὸ ἕτερον τὰς ὑποστάς καὶ πράξεις
τῶν Ἀποστόλων καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν, καὶ ἐν μιᾷ

Κυριακῇ διδάσκων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆ Πατριαρχείας,
καὶ θεράπευσας τὸ φιλότιμον τῆ Πατριαρχείας, λα-
βὼν ἐκ τῆ ὑπερήκου ὀπίσθῃ αὐτῆς ἱσαμῶς τὰ βι-
βλία, ἔδεξεν αὐτὰ τῇ λαῷ, ἔτα ἀπέδεξεν ἰχυ-
ρῶς, ὅτι καὶ μεταφράσαι, καὶ οἱ τυπώσαντες, καὶ
οἱ ἀναγιγνώσκοντες, καὶ οἱ συνιργεῖτες λαβὼν, ἡ
ἀναγιγνώσκων αὐτὰ τὰς ὁρθόδοξας, πάντες εἰς πόρ-
ρῳ τῆ χειρᾶς, καὶ ἀναθέματι ὑπεβεβλήθη .
τῆς ἔτι γοιμῶν παρέλπίδας, τὸν μὲν Διδάσκα-
λον τὸν Συρίγην ἐξώρισεν ὁ Πατριάρχης εἰς τὴν
Κίον ἐπ' αὐταῖς αὐτίς, τὸ ἔργον ὅμως ἔμεινεν, συ-
γῆσαι γὰρ τὰ βιβλία τῶν λοιπῶν ὁ Πατριάρχης ἐκέτε-
λησεν, ὅθεν ἐδιεινμήθησαν, καὶ ἔτις ἠφανίσθησαν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

30 Τέταρτον, ὅτι Ἀθανάσιος τις Κύπριος παπιστὴς ἠγόρασεν ὀλίγα ἡμέματ' ὑπὸ τῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆ
Κωνσταντινουπόλεως μοναχῶν, βιβλία ἁγίων πατέρων, ὅς οἱ φράσαι δολίως ἐποίησαν ἐν τῇ ἀλώσει τῆς Κρήτης .

35 Τέταρτον, ὅτι Ἀθανάσιος τις Κύπριος, παπιστὴς
ὅμως, κατ' Ἑλλήνας ἠμφισβήτησεν, καὶ ὑποκει-
νόμενος τὸν ὁρθόδοξον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῆ
Ἀθωνῆς, καὶ εἰς αὐτὰ μοναστήρια θεάκης, Θεσα-
λίας, καὶ Μακεδονίας, καὶ ἐκλεξάμενος ποτὰ
βιβλία τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τῆς ἐξω σοφίας, ἠγό-
40 ρασεν αὐτὰ ὀλίγα ἡμέματ' . τὰς δὲ ἐν τῇ μοιῇ
τῶν λεγομένων Μετεώρων πατέρας τούτων ἡμετέρων,
ὡς τε καὶ τρυτῶν ὅπερ λέγεται κοινῶς σοτέριον ἠγό-
ρασε τὰ τῆς μοιῆς αὐτῶν βιβλία, ἐν ἐκάστῃ τριλί-

τρῳ, ἦτοι ὁ καὶ δὲ αὐτοῖς τὴν συμπεφωνηθεῖσαν
ποσότητα τῶν ἀργυρίων . ἔτις ἐποίησαν καὶ οἱ φρά-
σαι ἐν τῇ Κρήτῃ ἀλῆση ὑπὸ τῶν Οὐφωλῶν, ὡς τε
ἐν τῇ ζαλῇ τῆς ἀχμαλωσίας εἰληφέναι αὐτὰς ἀ-
πάταις ποταμοῖς τὰ βιβλία ἅπερ ἦσαν ἐκ τῶν
ἁγίων πατέρων, ἀναγκάστε αὐτὰ συγγράμματα Δι-
φόρων συγγραφέων ἐκ τῆ ἀρεσκείας ἔτις τὸ γέ-
νη τῶν Ἑλλήνων ἐποτεμῆτο ἔσθαι καὶ ἐξώθεν
ὑπὸ τῶν παπιστῶν ἔντε τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Δύσει .

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

Πέμπτον, ὅτι ὁ Λέκκιος ὑπαπάσας τῆς κορίνθου κακῶς τὴν κεφαλὴν καὶ Ζάκωθον, ἐποίησαν Ἀρ-
χιεπισκοπὴν, καὶ περὶ τῆ Ρίζαις, καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Μοιῆς τῆ φιλοσόφου, καὶ πότε τῇ αὐτῇ τὰ φῶ
ἀφίερων ἡ ὁ Γιάσις Μοιῇ τῆ Μπαρβόσκου .

50

Πέμπτον, ὅτι ὁ κύριος Λέκκιος ἐν ἔτει χι-
λίοσῳ ἑξακοσῶν εἰκοσῶ πρώτῳ τὸν Νικηδὸμον
μεταξὺ περὶ χεῖρας Ἀρχιεπισκοπῆς Κεφαλῆας
καὶ Ζακωθῆ, ὑπαπάσας ταύτην κακῶς καὶ πα-
ραλόγως ὑπὸ τῆς κορίνθου, ὑπὸ γὰρ τῆ κατὰ τὴν

ἁγίων Ἀποστόλων ὑποκειμένην Ἐπισκοπὴν ἀπέσπασε
πρᾶνῶς . εἰ δὲ καὶ περὶ ἀλλοίτινες οἱ Βαπ-
ταῖς ἔχουσιν ἐξουσίαν καὶ οἱ Πατριάρχαι ποιεῖν τοιαῦ-
τα, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ψεῦδος τὰς ἐστὶν, ὁ γὰρ Νι-
κόλαος Κωνσταντινουπόλεως ἔλεγεν Ἀλεξίῳ τῷ Κομνη-
νῷ,

ΔΙ 74

νῶ, ἐξέρχεται Βασιλείας ἀντιγραφὴν, ἐφ' οἷς ἐβλά-
πτεται ἕτερος, ἕμην καὶ αἶ . Καὶ, ἕχρη Βασιλείας
κοινὰς εὐεργεσίας εἰς βλάβην ἄλλων αὐτεργίαις χα-
ρίζεται . Καὶ, ἕκ' οφείλυσιν ἑτέροις εἶναι ἐπιζη-
μιοὶ αἱ ἑτέρων τιμαί . ὁδὸν οἱ καὶ οἱ βεβαιῶντες
τῷ Κύπρῳ τὴν περιόμιαν λέγουσιν, μὴ συγχέεσθαι τὰ
δίκαια τῶν Ἐκκλησιῶν . τὸ γὰρ μὴ μετὰ λογισμῷ εἰ-
σσερχοῦν, ἀλλὰ κατὰ πλάνην καὶ σωτήριαν κρα-
τήσαν, ἕδ' κρατεῖν ἐν τοῖς ὁμοίοις . ὁδὸν τὸ
ῥίζιον, ὅπῃ Γερμανῶν τῷ ὁμολογητῇ, ἐγένετο
ἀρχιεπισκοπὴ, ἀλλὰ μετὰ ἀσκόσια ἔτη ὅπῃ
Θεοφυλάκτῃ καὶ Ῥωμανῷ ἐδόθη Νικηφόρῳ τῷ Νεο-
κρησαρείῳ . σημείωσαι δὲ ὅτι τῷ Μονίῳ τῆς Θεο-

τόκου, τῷ ὁπλιγεμένῳ τῷ φιλοσόφῳ, κερδῆναι εἰς
Πελοπόννησον, ἀνέχεσθαι Ἰωάννης ὁ Λαμπαρδόπα-
λος φιλόσοφος καὶ Πρωτασηκρῆτις, καὶ ἐποίησεν
αὐτῷ Σταυροπήγιον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πολύδ-
κτος ὃν ἔτα ἑξακισχιλίων τετρακοσίων δε- 5
κάτῳ πέμπτῳ, ἕτ' ὁ Σιγριδιώδης γράμμα ὁ Κύριλλος
αἰνέει . ὅπῃ τῇ ἀφίερῳ καὶ ἡ Μονὴ τῷ Μπαρ-
νόσκῃ ἡ κατὰ τὸ Γιάστον κερδῆναι τῷ ἀγίῳ τῷ Φῶ ὃν
ἔτα ἑπτακισχιλίων ἑκατοσίων τετρακοσίων ἑκτῳ .
ἡγάπα δὲ ὁ Κύριλλος σφόδρα τὸν ἄγιον τῷ Φῶν, ὁδὸν 10
καὶ εἰς τὰς πόλεις τῷ Θεοφάνει μετὰ τῶν Λατί-
νων ὡφθῇ αὐτῷ μέγας ἀρωγὸς τῷ ποιεῖν ἀφ' ὧν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

15

Περὶ τῷ πότῃ καὶ τίνες ἔφερον τυπογραφίαν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, ἥν οἱ κρατεῖτε ἀπὸ τῷ ὅπῃ τῶν Λα-
τίνων λαβεῖν δῶρα ἐξέριψαν ἐν τῇ θαλάσσῃ .

Ἐπὶ τῷ Κυρίλλῳ τῷ Κωνσταντίνῳ Νικηφόρῳ
ὁ μεταξὺ καὶ τίνες ἄλλοι ἔφερον εἰς τῷ Κωνσταντιν-
πόλιν τυπογραφίαν ἑλληνικῶν, καὶ ἐτύπωσαν τῷ Πα-
λαμῷ τὸ Σύνταγμα καὶ τῷ σχολαρίῳ, καὶ τὸν Διά-
λογον τῷ μαργαρίτῃ περὶ τῆς ἐκτορεύσεως, καὶ ἡ-
ίας ὁπλοίας τῷ Ἀλεξανδρείῳ μελετῇ, καὶ Βαρ-

λαμῷ μοναχῷ κατὰ τῷ καθαρτηρίῳ πυρὸς, καὶ 20
τῷ τῷ φιλαδελφείῳ Ταβερῇ περὶ τὸν πότῃ ἀφ-
φορῶν, ἀλλ' οἱ Λατῖνοι ἐπετίθοντο ἀπὸ δόσεως
πλήθους χρημάτων πρὸς τὰς ἐθνικὰς, καὶ ἐξέριψαν
ἐν τῇ θαλάσσῃ τῷ τυπογραφίαν .

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῷ ὅπῃ τῷ Λεκάρεως ζητησάτω Ἰνδῶν σοφὸς ἄνθρωπος κατὰ τῷ ἐπηρεάζοντων αὐτὰς Λατῖνοι ὅπῃ τῷ παπίσῃ .

30

Ἐπὶ τῷ τῷ Κυρίλλῳ Ἀρμένιος τις πραγματευτὴς
ἐλθὼν ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, εἶπε τῷ
Πατριάρχῃ, ὅτι ἐν τῇ Ἰνδίᾳ εἰς λαὸν πλήθην ἄπει-
ρα ὁμοφρονεῖται τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ πα-
ράσσεται ὑπὸ τῶν παπιστῶν, ὁδὸν δέονται αὐτῷ ἀπὸ
ἐξέλιαι σοφὸν ἡν αὐτὰς εἰς βοήθειαν αὐτῶν, ἵνα

μὴ ὑπὸ τῶν παπιστῶν ἀπαυδῇται, ἀλλ' ἐκ ἐμέλῃσιν
ἕτε τῷ Πατριάρχῃ, ἕτε τοῖς περὶ αὐτῶν, τὸ γὰρ οἱ-
κουμενικὸς ὢν μόνος καταδικασθείας καὶ ἀρπαγαῖς ἐφί-
π' ἔχεν, ἕκ' ὃν οἱ αὐτῷ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ἐδέ-
ξατο, καὶ παρέδωκε .

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν πυρποληθέντων ἐν Βυζαντίῳ Ναῶν ἐν οἷς καὶ τὸ μετόχιον τῷ ἀγίῳ τῷ Φῶ ὅπῃ τῷ Σουλτῶ ἱμπερῇ, ἕκ' 40
ναυρεθοῖσι, ἐρασίδουσι ὁ ἦος αὐτῷ Σουλτῶ Μωαμέτ .

Ἐν τῷ ἔτα ἐν ἑβασίλειουσιν ὁ Σουλτῶ ἱμπερῇ, ἡ-
τοι τῷ χιλίῳ ἑξακοσίων τεσσαρακοσίων, μηνὶ Ἀυ-
γύστῳ, γέγονε πυρκαϊὰ ἐν τῷ μπαλατῇ καὶ Φα-
ναρίῳ, καὶ ἐπευρίσθη τὸ μετόχιον τῷ ἀγίῳ τῷ Φῶ,
καὶ ἕτεροι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἕμενον ἡφανισμέ-
ται, καὶ τῷ χιλίῳ ἑξακοσίων τετρακοσίων ἐβδό-

μῳ ἐποίησαν ὁ μπαϊράμ πασαὶς Τζαμὴ τῷ ἐν Κων-
σταντινουπόλει Ἐκκλησίᾳ τῷ Περδρόμῳ τῷ ἔσωθεν
τῆς πύλης Ἀδελφῶν λεγομένης, ἥτις ἦν μοῖρῃ τῶν μο- 45
ναζκῶν γυναικῶν . καὶ τῷ χιλίῳ ἑξακοσίων τεσσαρα-
κοσίων ὀγδῶ ἔτα, μηνὶ Ἰβλῖν ὁ Σουλτῶ ἱμπερῇ,
καὶ ἑβασίλειουσιν ὁ ἦος αὐτῷ Σουλτῶ Μωαμέτ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

50

Ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης ὁ γέρονι μιανταῖς αὐταῖς ἔλαβε χρήματα ὅπῃ τῷ Νικηφόρῳ Ἀλεξανδρείῳ,
καὶ περὶ τῷ Ἱεροσολύμων Παίσις, καὶ πᾶς κεχεροτόνηται, καὶ ποσάκις καὶ εἰς ποῖας τόπους ἀπεδήμησε,
καὶ τὶ τὸ αὐτίον τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχῳ τὸν ἱεὸν ἐπιβελῶσαι αὐτῷ, καὶ ἕτα Βασιλείῳ Μολ-
δαβίας καὶ Ματαίῃ Βλαχίας ταῖς ἡγεμόσιν, ὃν τῇ σωτηρίᾳ πρὸς τῇ Βασιλείᾳ ἀπεπνίγη .

Χειρῶν.

Χαρτηθησάντων κανονικῶς τὰ κυρία Νικηφόρου Πάπα Αλέξανδρείας, καὶ ἐλθόντος εἰς Βυζάντιον ἵνα δόποθμήσῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ χρέας οὐκ ὄντας κατ' αὐτὸν δόποθλικὴν θρόνον, Παρθένος ὁ γέρον πα-
Τελαρχῶν, ἔπλασεν αὐτῶς μισραῖς, δι' αὐτὴν καὶ ἑλα-
 βε παρ' αὐτῆς δύο χιλιάδας γρόπα. χαρτηθησάν-
 τος καὶ τὰ Ἱερουσαλὴμων κυρία Παῖσις ἐν Γιάσιω
 ἐπὶ Παρθένῳ τῆς νέας, καὶ ἐλθόντος εἰς Βυζάντιον
 ἵνα δόποθμήσῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐζήτησε παρ' αὐτῆς
ΙΟ ὁ Παρθένιος χρήματα, ὡς καὶ ὁ παρ' αὐτῆς πρὸς τῆς
 Αλέξανδρείας, καὶ ὁ Παῖσις τὸ σιμωνιακὸν ἄριστον
 ἀψευδῆ γνώσκων, ὅτι ἔδωκεν αὐτῇ ἕτε ὀβολόν.
 μεταταῦτα δὲ τὰ κυρία Παῖσις ἐπανελθόντος δὲ
 τῆς αἰτίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ δόποθμήσαντες
ΙΣ εἰς μοχοβίαν χάριν ἐλέος, ἔπλασεν ὁ Παρθένιος
 αἰτίας, καὶ ἔγραψε κατ' αὐτῆς πρὸς τὸν ἀοιδίμον Ἀν-
 τικράτορα Αλέξιον Μιχαηλοβίτην, ἀλλ' ἔδεν ἰχυσεν
 ἢ τὰ Παρθένια ποιηρία. ἐπανελθόντα δὲ τὸ κύριον Παρ-
 θένιον δὲ μοχοβίας τῆς ἀπίστου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐλ-

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ΄.

Τίνος ἡ οἴκος πρῶτον τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετόχιον τῆς αἰγίης τάφου, καὶ τὴν Πατριάρχης τῶν Ἱερου-
 σολύμων ἡγόρασεν αὐτὸν, καὶ τίνων συωδρομῇ μετὰ τὸ ἐμπροσθὴν αὐτοκοδομήθη.

25

Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετόχιον τῆς αἰγίης τάφου
 ἡ οἴκος τῶν Κωνσταντινουπόλεως, περιέχων ἐν αὐτῇ
 καὶ σμικροτάτην Ἐκκλησίαν ὅσον μόλις περιέχε-
 σθαι τὸν Ἱερεῖα ἐν αὐτῇ τὴν θείαν Ἱερουργίαν ἐπὶ
30 τολεῖντα. τὰ δὲ κυρία Θεοφάνης ἀγοράσας τῆ-
 πον τὸν οἶκον, καὶ ποιήσας Μετόχιον τῆς αἰγίης τά-
 φου, ἐμπροσθὸς δὲ τῆς τῆς μετὰ τὴν ὅτι καὶ
 τὸ φανάριον ἐπερίσθη, ἀπῆλθον εἰς τὸν τότε Βεζύ-
 ρην οἱ ἄρχοντες τῶν γενεαρχῶν, καὶ ἐδεήθησαν αὐτῆς
35 δύναι θέλημα τῆς αὐτοκοδομηθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν
 τῆς μετὰ τὴν ὡς καὶ πρῶτον ἦν. τὰ δὲ Βεζύρη αὐτοῖς
 μὴ μὴ δὲ μίαν δόποθμισι δόντες, ἐλθὲν δὲ ἐν ὧ-

θέντα εἰς Βυζάντιον, διέβαλεν αὐτὸν ὡς δὴ θέν ἐπὶ βυ-
 λην τῆς Βασιλείας ὁ Παρθένιος εἰς τὴν Τζεβαν Κα-
 πιτζήμπασιν τὸν τότε Βεζύρη τῆς Σελταῖ ἱμπαρῆμ.
 ὁ δὲ Βεζύρης τὸν κύριον Παῖσιον πρὸς καλεσάμενος,
 καὶ αὐτὸν ἐμπροσθὸν αὐτῆς ἐλθόντα ἐρωτήσας, καὶ
 γινέσθαι αὐτὸν εἶναι ἀνθρώπον δίκαιον, ἀφῆκεν αὐτὸν
 μετ' εἰρήνης, ἔλαβον ὁμῶς παρ' αὐτῆς δύο χιλιάδας
 φλωρία χιλιάδας τέσσαρας. τὰ δὲ κυρία Παῖσις
 αὐτῆς δὲ τῆς αἰγίης πόλεως ἐπανελθόντος, καὶ εἰς
 Βλαχεμπογδαῖαν ἀπελθόντος, ὁ Πατριάρχης Παρ-
 θένιος πάλιν κατέτρεχον αὐτῆς, καὶ πρὸς ἐθῆκεν
 ἐπὶ βυλὸν πρὸς τῇ βασιλικῇ πόρτῃ Βασιλείᾳ τῇ
 Μπογδαῖας Ἡγεμόνι καὶ Ματαίῃ τῇ Βλαχίας Ἡγε-
 μόνι. τί δὲ τὸ μεταταῦτα; ἐκήγησαν οἱ Ἡγεμόνεις
 εἰς πλὴν πόρταν Διὰ Φίλων καὶ χρημάτων, καὶ ἐπὶ
 ξαν τὸν Παρθένιον, καὶ ἐπαυσαν τὰ κακὰ τὰ
 πρὸς ἐθῆκεν ἐν τῇ αἰγίᾳ τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὰ
 τυραννικὰ καὶ βίαια ἔθῃ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

40

Ὅτι αἰτία τῆς χρεολυτῆσαι τὸ Πατριαρχεῖον λαβὼν χρήματα ὄντος Παρθένιος πρὸς τῆς Μολδαβίας
 Ἡγεμόντος Βασιλείς, ἀπέστειλε τὸ τῆς ὁσίας Παρασκευῆς λείψανον εἰς Γιάσιον πρὸς κρυφίως, καὶ Διὰ τὴν.

Ο Παρθένιος ὄντος καλὸς λαβὼν χρήματα
 δὲ τῆς Ἡγεμόνος Μπογδαῖας Βασιλείς αἰτία
 τῆς χρεολυτῆσαι τὸ Πατριαρχεῖον, κατεβίβασε νυκ-
 τὸς δὲ τῆς τέχνης τῆς αἰσῶς τῆς φανερῆς τὸ λείψα-
 νον τῆς αἰγίης Παρασκευῆς, ὅπερ ἔκειτο ἐν τῇ Πα-
 τριαρχείῳ, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς Γιάσιον, ὅπερ
50 καὶ εὐρίσκεται οὕτως ἐν τῇ Μοιῇ τῶν τριῶν Ἱεραρ-
 χῶν. ἦν δὲ τὸ λείψανον τῆς εἰς Βελεγραδίου τῆς

Σερβίας, λαβόντες δὲ οἱ Ὀθωμανοὶ Νόμω πολέμου
 τὸ Βελεγραδίον, ἀπέστειλαν τὸ λείψανον εἰς Βυζάν-
 τιον, ὅπως δὲ τοιαύτης αἰτίας τῆς λείψανου, φοβέ-
 μος ὁ Παρθένιος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν φανερώς αὐτὸ
 δόποθλαι εἰς Γιάσιον, ἀπέστειλε κρυφίως. ἔτι δὲ πρὸς
 ἡ αἰγία Παρασκευῆς ἡ ἀρχαία ἡ δὲ Ἱταλίας, ἀλλ' ἔ-
 τις δὲ Ἱπποβοτῶν Κώμης κατὰ Σηλυμβρίας κειμένης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ΄.

Περὶ τῆς Πατριαρχίας Ἀθανασίου Πατριάρχου, καὶ ὅσον, καὶ τῆς συγγράφου κατ' αὐτῆς Ἀθανασίου κυρίου.
 Εὐελκό-

Εὐλασκόμενος εἰς Γιάσον Ἀθανάσιος ὁ Πατελάρος, ἥλ-
θον ἐξαίφνης εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐπατριαρχεύ-
σαν ἡμέρας δεκατίσας, ὅτε τῇ πᾶσι ἀγίων Ἀποστόλων
εὐρετῇ ἐποίησαν ὁμιλίαν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀρχῆς

τῆς Πάπας, καὶ ὁ αὐτὸς ἐνθάδε Ἀθανάσιος ὁ Κυ-
πριος ἐπελάβει τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐτύπωσε βιβλίον καὶ
ταύτης αὐτοῦ τῆς διδασκῆς, περὶ τῆς κατωτέρω ἐρῆμης.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

10

Περὶ τῶν Κωνσταντινέπολεως Πατριαρχῶν ὑπὸ Παρθένῳ τῇ ἱεῳ Παρθένῳ τῇ Μογιλάλῃ, καὶ τῶν συμ-
βαύτων αὐτοῖς, ἐξ ὧν δύο ἐμαρτύρησαν Παρθενάκης καὶ Γαβριήλ, καὶ τρίτος ὁ Σεργίος Γαβριήλ.

Εἴρηται ὅτι Παρθένῳ ὁ γένων ἐπατριαρχέυσεν
ὡς ἔτι χιλιοσῶ ἐξακοσιοσῶ τετρακοσῶ ἐνάτῳ,
καὶ τῇ χιλιοσῶ ἐξακοσιοσῶ τεσσαρακοσῶ τετάρτῳ
ἐξέβαλον αὐτὸν ὁ Ἀδελαντινέπολεως Παρθένος ὁ νέος,
ὃν τῇ χιλιοσῶ ἐξακοσιοσῶ τεσσαρακοσῶ ἐπὶ ἔτι
ὁ Ἡρακλείας Ἰωαννίκιῳ ἐκβαλὼν, ἐξώρισεν εἰς Κύ-
προν, ὁ δὲ Παρθένῳ φυγὼν κατ' ὁδὸν, ἦλθεν
εἰς Γιάσον, καὶ συνεργεῖα τῇ Βασιλείᾳ Εὐεβόδα ἔ-
λαβε τὸ Πατριαρχεῖον δότιον, ὅτε καὶ ἀπεκταν-
θη τῇ χιλιοσῶ ἐξακοσιοσῶ πεντηκοστῇ ἔτι, μηνὶ
Μαΐῳ. τῇ αὐτῇ ἔτι καὶ μηνὶ ἐγένετο Πατριαρχῆς
δύοτερον ὁ Ἰωαννίκιος, πατριαρχήσας ἔτος οὐ καὶ
ἡμέρας τεσσαράδεκα, εἴτα κύριον ὁ ποτὲ Κορίν-
θῳ ἡμέρας ὀκτωκαίδεκα, καὶ μετὰ τῇ μετατεθῆναι
ἐξεβλήθη, εἴτα ὁ Πατελάρος Ἀθανάσιος τὸ δώδεκον,
πατριαρχέυσας ἡμέρας τεσσαρεσκαιδεκάως εἴρηται,
εἴτα Παῖσιῳ ὁ Λαρόσης τῇ χιλιοσῶ ἐξακοσιοσῶ
πεντηκοστῇ πρώτῳ ἔτι, Ἰουλίου πρώτῃ, ἐκβληθείς
δὲ, καὶ ἀπελθὼν εἰς Λέσβον πάλιν ἰδὼν πατρίδα,
ἐσυχάσας ἔτι τεσσαρεσκαιδεκά, καὶ ἀπέθανε. μετὰ
τῇ ἐγένετο τρίτον ὁ Ἰωαννίκιος, ὃς ἐκβληθείς
ὡς τῇ χιλιοσῶ ἐξακοσιοσῶ πεντηκοστῇ ἔτι, ἔτι
ἐπατριαρχέυσεν ὁ Χίμ Παρθένιος ὁ καὶ Παρθενάκης
καλέμενος, ἀγαθὸς καὶ θεὸς ἀνὴρ, ἐφ' ὃ ὑπὸ
τῇ Γαβριήλ παρὸς τὸν Καζακίαν Κάτμανον πεμφ-
θεὶς πρεσβυτῆς ἰδὼν ἐκ τῆς ὁδοῦ ἡμῶν τινα Μητροπο-
λίτην πρώην Νικαίαν, καὶ ἐπαυελθὼν, εἶπε πολλὰ τῇ Κά-
τμῳ, ὃς δὲ καὶ ὑπογράψαντες τῇ Βεζύρῃ κατὰ τῇ Πατριαρχ-
κῇ, ἐκρῶκεν ὁ Βεζύρης τὸν Πατριαρχῆν, καὶ ἡρώτησεν
αὐτὸν, εἰ ἐπεμψεν αὐθροπὸν εἰς τὸν Κάτμανον.
καὶ εἰ καὶ αὐτὸν ὄρεον αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τὸν λό-
γον τῇ Χάτμῃ ἐκρέμασεν αὐτὸν τῇ χιλιοσῶ ἐξακο-

σιοςῶ πεντηκοστῇ ἐβδόμῃ ἔτι, τῇ Σαββάτῳ τῇ
Λαζάρῃ, ὃς καὶ ἵστατο κρεμῶμενος ἡμέρας τρεῖς, 15
εἴτα ἐφθασε ἐν τῇ θαλάσσῃ, δέσμεται ὑπερὺν,
καὶ θάπτεται εἰς τὴν Κισία, καὶ γίνεται θάψις εἰς
πάλιν πόλιν. ζητεῖται δὲ ὁ ἱεροσολύμων Παῖσιῳ
ὑπὸ τῇ Βεζύρῃ ὡς γινώσκον αὐτὸν πατριαρχέυσαι,
καὶ κρύπτεται. καὶ τῇ Μητροπολίτῃ ἀγρομάματος 20
Γάων καὶ Χώρας τὸν ὄνομα Γαβριήλ πορεύσας εἰς
τὸν Βεζύρην γίνεται Πατριαρχῆς, καὶ μετατίθεται
ὑπὸ τινων ἀθλίων Ἀρχιερέων, καὶ μετὰ δύο μῆ-
νας σεφαιώσανται γάμον ἀρχοντικόν, μετὰ τὸ εἰ-
πεῖν κακῶς τὰς δόχας, ἐκράδυσεν αὐτὸν οἱ Ἀρ- 25
χιερεῖς, καὶ αὐτοσάγει τὸν Πρέσβη Παρθένιον
τέταρτον μετὰ τοῖς ὀνόματι Πατριαρχῆς Κων-
σταντινέπολεως, τὸν καὶ Μογιλάλον καλέμενον, ἰ-
λάλει γὰρ τὰ πλεῖστα διὰ τῆς εἰνός. τὸν δὲ Γα-
βριήλ ἡσυχάζοντα ἐν τοῖς ἰδίοις, καὶ μετὰ δύο χρό- 30
νους ὄντι τῇ Σελταίᾳ ἐν τῇ Πρέσῃ βαπτίσαντα
ἰνὰ Ἐβραίων, ἐσυκοφάντησαν οἱ Ἐβραῖοι βαπτίσαν
ἐχ' Ἐβραίων, ἀλλὰ τῇ τῇ, ὅθου κρεμῶ καὶ αὐτὸν
ὁ Βεζύρης, εἰς πάλιν Πρέσαν τότε ἀπατρίβων μετὰ
τῇ Σελταίᾳ. τότε καὶ τῇ Σεργίῳ Ἀρχιεπισκόπῳ 35
Γαβριήλ εἰς Μοχοβίαν ἀπελθόντι, ἐπαυελθὼν εἰς
τὸν Σεργίῳ θρόνον ληστεικῶς μαζιμὸς τις. ἐπα-
υελθὼν δὲ ὁ Γαβριήλ, καὶ ζητῶν αὐτὸν τὸν θρό-
νον, συκοφαντῶνται ὡς τῇ Μαζίμῃ ὡς ὑπὸ βελ-
τῆς Βασιλείας, καὶ κρεμῶ καὶ αὐτὸν ἀδίκως ὁ Βε- 40
ζύρης ἐν τῇ Πρέσῃ. πολλὰ δὲ τοῖς τοῖς τέτοις
ὡς ἐθνηκεῖ ἐποίησαν τῇ ἐξομώσαι, ἀλλ' ἔλπει ὅτι
γένοιτο τοιαύτη ὁδοχώρασις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅθου
ἐσάθηνσαν καὶ εἰς τρεῖς μάρτυρες, καὶ Ἀρχιερεῖς τῇ
τι χειρομύμητοι. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ Νικολάου τῇ Κεραμέως ὑπὸ τῆς Πατριαρχίας τῇ Παρθενάκῃ, καὶ τῶν ἀσφόρων αὐτοῦ συγγραμμάτων.

50

Τῇ Παρθένῳ, ἥτοι τῇ τρίτῃ τῇ καὶ Παρθενάκῃ
πατριαρχεῖν, δέσμεται ἐν Κωνσταντινέπολιν
Νικολάος τις, ὁρμώμενος ἐξ Ἰωαννίνων, τὴν πάλιν κε-
ραμείας, τὸ ἐπάγγελμα ἱατροφιλόσοφῳ, ὃς πε-
ρὶ τῇ τῇ Πατριαρχῇ τῇ Παρθενάκῃ καὶ τῇ συ-

νόδῳ σωέγραψε κατὰ τῇ εἰρηδικῇ αὐτοῦ Ἀθα-
νασίᾳ Κυπρίῳ, καὶ σωέταξε βιβλίον κατὰ τῇ
ἀρχῇ τῇ Πάπᾳ ἀγωνιστικῶς καὶ ὑποδικτικῶς μετὰ
Γεωργίου τὸν Κορέσιον δούτερον, ἔγραψε δὲ καὶ
ἀλλὰ περὶ ἱατρικῆς, καὶ περὶ τῇ ἀκολοθίας τῇ
ἀγίᾳ

ἀγία μύρα, καὶ περὶ ἁγίων Θεολογικῶν, καὶ περὶ
φιλίας καὶ ἐρωτῶν, καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν
τῶν μέρη τινὰ τῆς ἀγίας γραφῆς μὴ εἶναι γνή-

σια αὐτῆς. ἐτελεύτησε δὲ εἰς Γιάσιοι τῇ χιλιοστῇ
ἐξακοστῇ ἐβδομηκοστῇ ἔτη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐλθέσης τάργας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ὑπὸ Παρθένῳ τῇ τέταρτῃ, καὶ τῆς κατακαύσεως
αὐτῆς ἐπ' αἰχμῇ τῶν παπιστῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν. καὶ περὶ τῆς Πατριαρχίας Διοιυσίου τῇ
Λαρίσης, ἀνδρὸς ἐναρέτου, καὶ πᾶς ἐκκοιμήθη.

10

Εἰς ἔτη δὲ χιλιοστῇ ἐξακοστῇ ποιητικῶν ὄγ-
δῶν ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν καὶ ἀπλῶς
εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς Φραγίας
ἐλεγομένη τάργα. καὶ λαβὼν θέλημα ἀπὸ τῆς
15 βασιλέως ὁ Πατριάρχης Παρθένῳ ὁ τέταρτῳ,
ἔγραψεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν Γαλατῶν, ἀλλὰ
δὴ καὶ εἰς Σμύρνην καὶ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώ-
ραν ὁρθοδόξων κατ' αὐτῆς. καὶ ἀγοράσαντες οἱ ὁρ-
θοδοῖσι τὴν τάργαν, κατέκαυσαν πᾶμποδα βι-
20 βλία αὐτῆς ἐν τοῖς φόροις, καὶ ἐγένετο τοῖς πα-
πιστῶν αἰχμῇ μεγάλη. ἐκβάλλεται δὲ μετὰ τρεῖς

ἔτη τῆς Πατριαρχίας καὶ ὁ Παρθένῳ, καὶ κοινῇ
ἐκλογῇ περὶ χειρίζεται Πατριάρχης ὁ Λαρίσης Διο-
νύσιῳ, ὁρμώμενῳ ἀπὸ τῆς Νήσου Ἀνδρῶν, μετὰ
τιμωρίῃσι ἔκ ἔχων τὸν συγκληρόμενον αὐτῷ Πα-
τριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως ἕως τῆς ὥρας ταύτης ὑπὸ
φρονήσει καὶ ζωῇ ἐναρέτῳ, γέγονε δὲ Πατριάρχης.
ὁ ἔτα χιλιοστῇ ἐξακοστῇ ἐξηκοστῇ, τοῦ χάσματος
δὲ ἐν τῇ Λαρίᾳ τῇ Ἀδριῳ, ἐκοιμήθη τῇ χιλιο-
στῇ ἐξακοστῇ ἐννεηκοστῇ ἔκτῳ, μηνὶ Αὐγύστῳ,
ᾧ ἡμεῖς ἀφιερῶσαμεν τὴν Καταδραγὴν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

25 Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Χίῳ, καὶ Ἀρτῇ σχολείων τῇ Κασοριανῇ Μανολάκῃ, καὶ τῶν εἰς τὴν μεγάλην
Ἐκκλησίαν τῆς Βηθλεὲμ ἐλεημοσιῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς γνώμῃ τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν ἀγίας
τῇ χειρουργεῖσθαι τὴν Μοσχοβίας ὑπὸ τῆς ἰδίας Συνόδου, παρὲντος καὶ τῇ πρέσβειος τῆς Μοσχοβίας ἐν
Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς ἐξώσεως τῇ ἀγίᾳ Διοιυσίᾳ ἀπὸ τῆς θρόνῳ ὑπὸ τῇ Μοιλάλῃ Παρθένῳ, καὶ τῶν
ἕως Γαβριὴλ Καλκιδόνος Πατριαρχῶν, καὶ τῶν κακῶν καὶ ζημιῶν ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ, καὶ
30 ὑπὸ Βεβλῶν καὶ ἀναφορῶν κατὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ἀρχόντων τῆς πόλεως τῆς τῇ Μοιλάλῃ Παρθε-
νῇ, ἔχοντες σιωπῶν καὶ τὸν Γ' Ἰωάννην Ἀλεξανδρείας, καὶ τῇ Διοιυσίᾳ Μοσέλῃ, σιωχῶντες ἰπεσπιδόν-
των εἰς τὸν θρόνον μετὰ μεγάλων δαπανῶν καὶ σκανδάλων καὶ ἀγῶνων, καὶ μέχρι τίνῃ Πατριάρχῃ ἐφό-
ρην κόκκιναν Σκιαδέα οἱ Πατριάρχαι.

35 Εἰς δὲ τῇ χιλιοστῇ ἐξακοστῇ ἐξηκοστῇ πρώτῳ ἔτα
ἔλθων εἰς Κωνσταντινέπολιν ὁ ἱεροσολύμων κύριος
Νεκτόριῳ, γέγονε πᾶσι τῇ ποιῆσαι σχολαῖον
τὸν Θεοφίλῳ ἁγίῳ τὸν Μανολάκῃ τὸν Κασοριαν-
τῇ Χίῳ, καὶ τρεῖς ἐν τῇ Ἀρτῇ. ἔτῃ ὁ Μανολά-
40 κῆς ἔδωκε καὶ ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐν Βηθλεὲμ
μεγάλῃς Ἐκκλησίας φλωρία χιλιάδας ἔκκοι, καὶ
σταυρῶν πολυτίμων. κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἦλθεν
ὁ πρεσβύτερος ἀπὸ Μοσχοβίας, ὅτε ἔδωκεν θέλημα
45 οἱ τέσσαρες Πατριάρχαι χειρουργεῖσθαι τὴν Πατριαρ-
χίαν Μοσχοβίας ὡς τῆς Συνόδου αὐτῆς χρεὶς τῇ
ἐρωτῆσαι τὸν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γὰρ πρῶτον
ἡρώτων. τὸν μῆτοι ἀγιώτατον Διοιυσίον ἐξέβαλεν
ὁ Μοιλάλῃ ἐρημῇ Παρθένῳ ἐν ἔτη χιλιοστῇ
50 ἐξακοστῇ ἐξηκοστῇ πέμπτῳ, ὅτε ὁ αὐτὸς Παρθένῳ
καὶ Ἀλεξανδρείας Πατριάρχῃν πρέσβευσε τὸν Γ' Ἰω-
άννην ὡς εἰρητῶν, καὶ ἄλλα κακὰ καὶ ἀδυσμαίποισ-
τον. ὅμως Μητροπολίτης τῆς Ἰκονίας ἀγγελώθεω-
πῳ ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ ἐξώρσειν εἰς Τένεδον,
ἀλλὰ ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐκβάλλεται καὶ ὁ Κλήμης, πρὶν

ἢ μετατεθῆναι, καὶ περὶ χειρίζεται Πατριάρχῃ μετὰ
μεγάλων δαπανῶν ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιῳ, ὅς ἐφί-
λοισι χεῖρα ἐν Ἀδριανουπόλει, καὶ ὑπερέβη ἀπὸ τῆς
Παλατίης εἰς τὴν Μητροπολιν φορῶν ὑπὸ τῆς κεφαλῆς
σκιάδου κόκκινου μεταξὺ τῶν, ἦγεν κατ' ἑαυτοῦ με-
τὰ λόκου χρύσων σταυρῶν, ὅπερ ἐξ ἐκείνης καὶ ὕστερον
ἔλαψεν ἀπὸ τῶν μεταγυρισθέντων Πατριαρχῶν. ἐκ-
βληθεὶς δὲ καὶ ἔτι, ἀπῆλθεν εἰς Βουετίαν, καὶ
ἀποθανόντος τῇ Φιλαδελφείᾳ, ἐκυβέρνησε πρε-
δρικῶς τὸν ἐκεῖ θρόνον. καὶ εἰ καὶ ὁ τῆς Ρώμης Πά-
πας σφόδρα μαινώμενῳ, ἔγραψε τῇ τῶν Εἰσπιδόν Γε-
ρεσίᾳ κατὰ τῇ Μεθόδιῳ, καὶ ἔτι τῇ διωκταί εἶναι
ἐν μίᾳ Ἐπαρχίᾳ δύο Πατριάρχας, Πατριάρχῃν
κακῶς καὶ ὡς ἀνόμιμος λέγειν τὸν Βουετίας Ἐπίσκοπον,
ὅμως ἐκ ἐσσηκίῃ καὶ ἀπέθαιε πρεσβυτέρῳ ἐκεῖ
ὁ Μεθόδιῳ. ὑπὸ δὲ τῆς Πατριαρχίας τῆς τῇ Με-
θόδιῳ ὁ μέγας Ἐρμηνεύτης τῆς κραταιᾶς τῆς Ὁρθο-
μῶν Βασιλέως Πατριάρχῃς ἐκλήρησε καὶ ἐτυπώθη
ἐν τῇ Ὁλαίτῃ τῇ βιβλίῳ τῇ καλῶμεν Ὁρθόδοξῳ
Ὁμολογίᾳ, ὅστις ἐν τῇ Κρήτῃ, ὡς μετὰ τῇ Βεζύρῃ,
ἔλαβε τὰ τῆς Ὁρθόδοξης Ὁμολογίας βιβλία, καὶ ἔ-
πεμψε

πεμψον αὐτὰ πρὸς τὴν Πατριαρχίαν, ὁ δὲ Πατριαρχὴς διέπεισεν αὐτὰ πρὸς τὸν ὁρθόδοξον λαὸν δημοσίως. ἔπα-
τριαρχήσας δὲ ὁ Μεθόδιος ἐν ἔτει χιλιοσῶ ἑξακο-
σιοςῶ ἑξήκτος ἑβδόμῳ, καὶ ἐξεβλήθη ἐν τῇ χιλιοσῶ
ἑξακοσιοςῶ ἑβδόμηκτος πρῶτῳ ἔτει, ἐξέβαλε δὲ αὐτὸν ὁ
Μοιλάλος, ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ὁ Βεζύ-
ρης μετὰ τῶν ἄλλων τῶν Χαύδακ, ὅτε καὶ αἰκοσι
χιλιάδες Φλωρία χερδὸν ἐδαπανήθησαν, ἡμῶν δὲ
ἡμεῖς οἰκοδομῶντες τότε τὸν περίκλυτον Ναὸν τῆς
αἰῆτος Βηθλεὲμ. μεμφομένῳ δὲ ὁ Πατριάρχης ὑπὸ
τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἀρχόντων διὰ τὴν ὑπέρβασιν, ἡνώ-
θη τῷ κακῶς χρηματίσαντι Ἀλεξανδρείας Γωακίμ,
καὶ διὰ τὴν ἐπίσκεψιν γραμματικὸν τινὰ Ἀραβὰ ὑπὸ Βερ-
ροίας τῆς ἐν Συρίᾳ, καὶ συγγράφῃ ἀναφορᾷ πρὸς
τὸν Σουλτᾶν κατ' αὐτῶν, ἐν ᾗ ἔλεγον εἶναι τὰς δὲ
τῆς Ἀρχιερέων καὶ τῆς Ἀρχόντων τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως ὑπερέβας τῆς Βασιλείας (ὅσοι δηλαδὴ
αὐτέλεγον ταῖς ὑπονομίαις αὐτῶν) ἡνδρόκτες δὲ ὁ
Θεὸς ἐμβαλεῖν αὐτὰς ἐν τῇ ἀναφορᾷ καὶ τὸν μέγαν
Ἑρμηνεὺς τῆς Βασιλείας Παναγιωτάκην, ὃν ἡγάπα ὁ
Βεζύρης. ἔδωκεν ἔν τῷ λίβελλον τῷ Σουλτᾷ διὰ
τρίβονι εἰς τὸ ὅρος τὸ λεγόμενον τῷ Δεσπότη, καί-
μηνον ἀναμέσον Φιλιππουπόλεως καὶ Νόβουκώπης (Νι-
κοπόλεως τῆς Μακεδονίας) ὅς ἐσταλὸν αὐτὸν τῷ Βε-
ζύρῃ. ὁ δὲ Βεζύρης γινὼς αὐτῶν τὴν ψευδογραφίαν, τὸν
μὲν γραφεὰ τῷ Λιβέλλῳ ἐβαλεν εἰς τὸ κάτεργον, οὗθα
καὶ ἐτελεύτησε, τὸν δὲ Μοιλάλον ἀπέβαλε, καὶ
κατεβλήθη Πατριαρχὴς ὁ Λαρίσιος Διονύσιος ὁ Με-
σελήμης, ὃν ἐξέβαλεν ὁ Τορνόβης Γεράσιμος, τῷ-
τον αὖθις ἐξέβαλεν ὁ Μοιλάλος τῷ χιλιοσῶ ἑξα-
κοσιοςῶ ἑβδόμηκτος πέμπτῳ ἔτει ἐν Ἀδριανούπολει,
ἔπειτα δὲ ὁ Διονύσιος ὁ Μεσελήμης, πατριαρχήσας
δύο τετάρτα, τῶν δὲ ἐξέβαλεν ὁ Ἐπίσκοπος Ράουδης
ἀλλ' ἀχρεῖος ὢν, ἔμετετέθη, ἀλλ' ἐξωρίσθη, καὶ κατε-
χερίσθη σιωπικῶς ὁ Λαρίσιος Γάκωβος ὁ Χῖος, ἔ-
μετὰ τρεῖς χρόνους παραιτησαμένης, γέγονε τὸ τρίτον
ὁ Διονύσιος, τῶν δὲ ἐξέβαλεν ὁ ῥηθὲς Μοιλάλος, πα-
τριαρχεύσας πέμπτῳ, τῶν δὲ ὁ Χῖος Γάκωβος,
καρσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Σιωδῆς, ἀλλ' ἐν Ἀδριανούπο-
λει τῷ χιλιοσῶ ἑξακοσιοςῶ ὀγδοηκτοςῶ ἔκτῳ ἔτει
ἐξέβαλεν αὐτὸν ὡς ἀνόμους ὁ Διαιφεθεὶς Διονύσιος.

ὁ δὲ Γάκωβος ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῷ Σουλτᾷ καὶ τῷ Σουλ-
τᾷ Μωαμέτ ἀπῆλθεν εἰς Φιλιππουπόλιν, καὶ αἶτι
χωρίον ταύτης ὀξυτὴν ὁβία τερκιστὴν λεγόμενον οὐί-
δυσον αὐτὸν Καββάδιον ὁ Βεζύρης χωρὶς Σιωδῆς καὶ
καρσκληθείς, ἔμετὰ τρεῖς μῆνας παραιτησα- 5
μένης, ἔπατριαρχήσας κοινῇ ἐκλογῇ, καὶ ψήφῳ ἡ-
μετέρῳ ὁ Πρέσβης Καλλίνικος ὁ Ἀκαρνᾶν, ὃν μετὰ ὁ-
κτὼ μῆνας ἐξέβαλεν ὁ Ἀδριανούπολις Μεόφυτος,
μετατεθείς καὶ τῷ Ἀδριανούπολιν ὡς τῷ Σιωθῆ-
αν, ἔμετὰ τρεῖς μῆνας ἐκβληθείς, πάλιν ἔπα- 10
τριαρχεύσας ὁ Καλλίνικος, ὅς ὅτε τὸ πρῶτον ἔπατριαρ-
χεύσας, ἦν ἔτος χιλιοσῶ ἑξακοσιοςῶ ὀγδοη-
κτοςῶ ἑνατον, Μαρτίᾳ πρώτη, καὶ τῷ Ἀδριανούπο-
λιν, ἐν δὲ τῇ χιλιοσῶ ἑξακοσιοςῶ ὀκτωηκτοςῶ τρί-
τῳ ἔτει ἀπερχομένης τῇ Βεζύρῃ καὶ τῶν Γερμανῶν, καὶ 15
διοδεύσας διὰ τῆς Οὐγγροβλαχίας εἰς τὴν Διου-
σίον ὁ Μεσελήμης διέτριβεν, ὁ Αὐθύντης Βλαχίας
Κωνσταντῖνος ὁ Μπασαράμπας, καὶ τοὶ Θεοφιλεῖς
ὢν, ἡπατήθη ὑπὸ τῇ Διουσίᾳ, καὶ ἐμεσίτευσεν
εἰς τὸν Βεζύρην καὶ ἔφερον τῷ Διονύσιῳ Καββάδιον, 20
καὶ ἔλαβεν τὸ Πατριαρχεῖον, καὶ ἦλθεν εἰς Ἀδριανού-
πολιν, καὶ ἐκείθεν ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν,
ἐπανελθόντες δὲ τῇ Βεζύρῃ ὑπὸ τῆς πόλεως τῆς Γερ-
μανίας μάχης εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ κακῶς ποιῶν-
τες τῇ Διουσίᾳ τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν κυβέρνησιν, 25
ἐμήνυσαν τινὲς τῷ Καλλίνικῳ καὶ ἦλθεν εἰς Ἀδριανού-
πολιν, ὅπερ μαθὼν ὁ Διονύσιος, ἀπῆλθεν καὶ
αὐτὸς ἐκείσε, καὶ πολλῶν σκαιδῶν γονομίων
καὶ ἀγωγῶν διὰφόρων εἰς τὸ βασιλικὸν βῆμα, τέ-
λειαν πάντων ἐδόθη τῷ Πατριαρχεῖον τῷ Καλλίνι- 30
κῳ τῷ χιλιοσῶ ἑξακοσιοςῶ ὀκτωηκτοςῶ τεταρτῳ
ἔτει, ἐν Μηνὶ Ἀπριλίῳ, ὁ δὲ Διονύσιος φυγὼν εἰς Βυ-
ζαντινὴν, καὶ ἐκείθεν εἰς Βλαχίαν, ἀπέθανεν ἐν τῇ
πόλει Τεργοβύζῳ, ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ Καλλίνικος ἐν
ἔτει χιλιοσῶ ἑπτακοσιοςῶ δευτέρῳ, ἐν Μηνὶ Ἀυγύ- 35
στῳ, καὶ ἐκλογῇ κοινῇ κατεβιβάσθη εἰς τὸν Θρόνον
Κωνσταντινουπόλεως ὁ Χαλκηδόνιος Γαβριήλ, τῷ αὐτῷ
Μηνὶ ὀκτωβριῳ Καββάδιον ἐν Ἀδριανούπολει,
ἐνθα γέγονε καὶ ἡ μετέθεσις αὐτῶν, ἔτω κληιάσης
τῆς περὶ αὐτὸν Σιωδῆς. 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ Γεωργίου Χίος τῷ Κορέσι, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ 45
συκοφαντίας τῶν παπιστῶν ὡς διήθον μαρτυρήσαντι δι' ἐπιστολῆς σφαλῆσαι διὰ τὸ καὶ λατίνῳ γράψαι.

Γεώργιος Χίος ὁ Κορέσιος ἔμαθε μὲν τὴν κυκλο-
παιδείαν καὶ τὴν ἑξω σοφίαν ἐν Γαλλίᾳ, ἔχρη-
μάσθη δὲ διδάσκαλος καὶ ἐν τῇ Βουετίᾳ πολλῶν,
καὶ ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ, ὅπου καὶ ἐκιδιώευσεν ὑπὸ
τῶν παπιστῶν. γέγονε δὲ διδάσκαλος φιλοσοφίας
καὶ θεολογίας ἐν Χίῳ, μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ, Γρηγό-
ριος ἱερομόναχος Πρωτοσύγκελλος τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως μεγάλης Ἐκκλησίας, ὁ σιωαγαγὼν τὸ περὶ μυ-

στηρίων βιβλίον, καὶ ἑτεροὶ ἱερομόναχοι κλήμης καὶ
Λαυρεντίος, καὶ Νικόλαος ἱερεὺς, καὶ ἄλλοι πολλοί.
σιωέγραψε δὲ πολλὰ περὶ τῆς ἑξω παιδείας
σεως καὶ περὶ τῆς θεολογίας, ὡς μαρτυρεῖ τὰ
συγγραμμάτα αὐτοῦ, ἀπέθανε δὲ ὑπὲρ γῆρας καὶ
παρεθνήσκει, ἦν δὲ ἀντικείμενος εἰς ἄκρον τοῖς λατι-
νόφροσι, καὶ ὢν καὶ σιωέγραψε πολλὰ, οἱ Γε-
ζυβίται ὁμῶς μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ μὴ διαμάρτοι
τοῖς

τοῖς συγγράμμασιν αὐτῶν ἀνταπεῖν, ἵπλασαι ὀπι-
 σολήν τινα, ὡς τάχα ἔχει. Ἐπορεύθη καὶ γεγραμμένην
 ὑπ' αὐτῶν τῇ Κορίνθῳ, μαρτυρεῖν τὴν σφαλη-
 ναι. Δὲ τὸ κατὰ Λατίνων γράψαι, ἕως δὴ θου
 5 τῆς παπιστικῆς Ἐκκλησίας ἀληθῶς Ἐκκλη-
 σίας, καταψυδόμενοι τῷ ἀδελφῷ φανερώς, καὶ
 γὰρ ἕως τῶν ὅρων τῆς κοιμήσεως αὐτῶν ἔκ εἴπε τοιῶ-
 ντι τι ἡ συγγνώμη αὐτῶν, ἡ μαθητῇ, ἡ ἄλλῃ καὶ ὁρθῶ.

δόξῳ, ἀλλὰ χρεῖται καὶ ψυχροῦ ἰσχυροῦ, κατένευεν πρὸς
 παπισμῶν. ὅπως ἂν οἱ παπισταὶ συκοφαντῶνται ὅτι
 τῶν ἀγίων, ἐκ αἰσχυμῶνται ψυδόμενοι καὶ κατὰ τῶν
 μακαρίων. ἦν δὲ ὁ Κορίνθιος ἑμῶν τοῖς παπισαῖς
 ἀντικείμενος, ἀλλὰ καὶ τοῖς Λυττεροκαλβίνοις ἐχθρῶς
 ἀδυσώπητος, ἄκρως γὰρ ὡς τῆς ἀληθείας φίλος,
 ἄκρως ἐμίση καὶ τὸ ψεῦδος.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Ποῖα τρέπω οἱ Πατριάρχαι τὰς ἐπιδημῦντας εἰς Κωνσταντινὸν Πατριάρχας ἰδέχονται, καὶ τὶς τῶν Πα-
 τριάρχων τὸ ποῖον ἀνέστη.

15 Ποῖα τρέπω οἱ Πατριάρχαι τὰς ἐπιδημῦντας Πα-
 τριάρχας εἰς Κωνσταντινὸν ἰδέχονται, ὑπο-
 μετῶμεθα ἱκανῶς ἀνωτέρῳ βιβλίῳ πέμπτῃ κεφαλῇ
 τετάρτῳ, ῥητέον ὁμοῦς πάντων θά τινά. ὁ Πάπας
 Ἀγαπητὸς ἐπιδημῶντας εἰς Κωνσταντινὸν, πρὸς πτω-
 20 τήθῃ οὖν τρέπον εἴρηται ἀνωτέρῳ ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ
 καὶ κεφαλῇ. ὁ δὲ Χρυσόστομος καὶ τὸν Ἐπιφά-
 νιον Κύπρου ἐτίμησε. λέγει γὰρ ὁ Σαζόμωρος, ὅτι
 τῷ Ἐπιφάνῳ τόπον ὑπερέτισεν ὁ Χρυσόστομος ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐτίμησε δὲ καὶ τῷ Κλήρῳ πάντος
 25 ὑποαυτῇ, βιβλίῳ οὐδόῳ κεφαλῇ δεκάτῳ τετάρ-
 τῳ. τοῖς Πατριάρχεσι δὲ ἵτοιμάζετο ὑπὸ τῶν Βα-
 σιλέων κόπῃ, ἤρχοντο ὁμοῦς πρῶτον εἰς τὸ Πα-
 τριάρχειον μετὰ τῆς σωήσεως ὑποαυτῆς, καὶ οὐ-
 μῶροι πρῶτον τῷ Κωνσταντινῷ Πατριάρχῃ, ὁ
 30 ἤρχοντο εἰς τὸν ἵτοιμασμένον αὐτοῖς τόπον. φησὶ
 γὰρ ὁ Ἑρμίας, καὶ Θεοφίλος ἐλθόντι ὑπὸ Καλλιστῶν
 εἰς Κωνσταντινὸν, ἔδωκε τῶν κληρικῶν ὑπόμνητον,
 δὴ καὶ γὰρ ἦν τῷ Ἐπισκόπῳ (τῷ Χρυσόστομῳ) δυ-
 σμῶντος, οἱ δὲ ἐπιδημῶντες ἐν Βυζαντίῳ Αἰγύπτιοι πρὸς
 35 πεμψαν, καὶ ὑποδραμῶν τῷ Ἐκκλησίᾳ, εἰς Βα-
 σιλικὴν οἰκίαν ἦλθον, ἐν ἧς καταμύσαν αὐτῷ ὑπερέτι-
 σον, βιβλίῳ οὐδόῳ κεφαλῇ δεκάτῳ ἐβδόμῳ.
 πῶς δὲ ἐξεδέχοντο οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινῶν
 40 τὰς τῆς Ἀνατολῆς Πατριάρχας ἀπερχομένους μετὰ τῆς
 ὑποαυτῆς εἰς τὸ Πατριάρχειον, ἡ ἀπολαβὴ σωή-
 θεια μαρτυρεῖ. Ἀπερχομένους λοιπὸν τὰς Πατριάρ-
 χας εἰς τὸ Πατριάρχειον, οἱ κληρικοὶ ἡμφισμῶροι
 τὰς ἱερατικὰς φορὰς, μετὰ τῶν ἱερῶν ἑυμγγελίων
 καὶ κηρῶν καὶ θυμιατῶν καὶ ψαλμῶν ἐξεδέχοντο
 45 ἕως τῆς πύλης τῶν παλαιῶν, εἰσερχόμενοι δὲ
 ὁ Πατριάρχης εἶπεν τῷ Ναῦ, καὶ πρὸς κληρῶν τὰς

ἀγίας εἰκόνας, καὶ ἀλογῶν, καὶ μνημονεύοντων,
 ἐξήρχετο τῷ Ναῦ, ὁ δὲ Κωνσταντινῶν ἱεράρχης
 ἡ μακάριος ἐν δευτέρῳ, καὶ τῷ βακτηρίῳ τῇ δεξιᾷ φέρον
 ἐγγύς τῆς πύλης τῷ Ναῦ ἔξωθεν μετὰ τῶν Ἀρχιε-
 ρῶν τῶν ὑποαυτῶν ἐν τῇ πόλει, ἡ τῶν πλειόνων,
 πρὸς ἐξήρχετο αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ ἐναγκαλιζόμενοι ἀλ-
 λήλους ἡσυχάζοντο ἐν Κυρίῳ, εἶτα ἐπιλαβόμενοι
 ἀλλήλων τῶν χειρῶν, ἤρχοντο εἰς τὸ κελίον τῆς Κων-
 σταντινῶν, καὶ μετὰ τὸ σωομιλῆσαι τὰ πρέπον-
 τα, ἀπῆρχετο ὁ ἐπιδημῶντας Πατριάρχης εἰς τὸ οἶκον
 50 αὐτῶν, συμποσάμενος ἐκεῖ ὑπὸ ἱκανῶν Ἀρχιε-
 ρῶν καὶ κληρικῶν. τὸ ἐγγίνατο ἐν Κωνσταντινῶν
 πόλει ἕως τῆς Πατριαρχίας Κυρίως τῷ γέροντι,
 καὶ Παρθένῳ τῷ γέροντος. ἐδὲ ἐν ἀρχῇ τῆς παρ-
 τος κεφαλῆς ἀσκητικῆς Παρθένου, ὁ ἰεὺς, ὁ καὶ
 Γολιάθ ἐπικληθεὶς, ὑπὸ ἄκρας σωεχόμενος ὑπε-
 ρφωσας, ἀνέστη τῷ σωήσαν, ὃ καὶ ἡ σωεχὴς
 ἀνωμαλία καὶ μεταβολὴ τῶν ἐφεξῆς αὐτῶν Πατριαρ-
 χῶν ἀκολοθήσασα, ἔλυσεν τὸ καλῶς ἡμετέροις.
 σημεῖον δὲ, ὅτι γυνὴ ἐρχομένη τῶν Πατριαρχῶν
 εἰς Κωνσταντινὸν, ἔγινετο πρὸς αὐτὴν ἡ ὑποαυτῆς
 τῷ Κλήρῳ. Δὲ τῷ ὑπεκράτειαν τῶν Ὀθωμανῶν, ἀλλ'
 ἐρχόμενοι μετὰ τῶν ἰδίων εἰς ὃν πρὸς τοιμάζοντο οἶκον,
 οὐκ εἶδον ἀπῆρχοντο εἰς τὸ Πατριάρχειον, καὶ πρὸς
 55 πάντων ὡς εἴρηται ἀνωτέρῳ. ἐμὲ ὁμοῦς ἐλθόν-
 τῳ ὑπὸ ἱεροσολύμων εἰς Λαμασκὸν, ὁ Ἀντιοχείας κύ-
 ρῳ Μακάριῳ ὁ γέρον ἐως πρῶτος ὅρων ἀσκή-
 ματος ἐπιμψεν τινὰς τῶν Ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν
 εἰς ὑποαυτῶν, εἶτα ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν λαῶν
 καὶ τῶν ἱερατικῶν ὡς ὡρας ἀσκήματος, αὐτὸς μὲν ἑφίππος,
 60 τὸ δὲ πλῆθος πεζόν, καὶ εἰσῆλθοντες εἰς τὸ Πατριάρχειον
 κοινῶς πάντες ὁμοῦ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

10 Ἰστέον τῶν παρ' Ἑλλήσι σοφῶν ὑπὸ τῷ δεκάτῳ ἔκτῃ αἰῶνι μέχρι τῆς παρῆντος, ἦν καὶ ὑπὸ τῷ Κωνσταντινῶν
 πόλει ἱερεμίας τῶν γραμμάτων πρὸς τὴν ἐν Βιτιμπεργίδι σοφῶν τῶν Λυττεράων τὰς ἀποκρίσεις, ἕως μελετῆς
 Μητροπολίτη Ἀθηνῶν.

Μετὰ τῶν Ἀρσένων τῶν κληρικῶν, ἦτοι ὑπὸ τῷ Χιλιά-
 τῳ πρὸς τοκοσπορῶν οὐδόκῳ ἔκτῃ καὶ ἐξῆς ἐχρημά-

τισαν ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ σοφοί, ὅσοι δη-
 λουσί ἦλθον εἰς ἡμετέραν ἀδελφίαν, πρῶτος, ὁ Κων-
 σταντινῶν.

σωτινι πόλεως Ἱερουσαλῆμ, ὡς ὁ ἐγγράφει οἱ ἀπὸ Βι-
 τεμπεργίδου σοφοὶ τῶν Λατινῶν, καὶ ἀπεκρίθη αὐ-
 τοῖς. δώδεκός, Θεοδόσιος ὁ Ζυγομαλάς, ὁ συγ-
 γραψάμενος τὴν Τερκογραΐτιαν. τρίτος, Γαβριὴλ
 Σεβήτης ὁ Φιλαδελφίας, ὁ τὸ περὶ Μυστηρίων Σω-
 παγματίου συγγράψας, καὶ περὶ τῶν πούτε Διόφο-
 ρῶν καὶ ἄλλων τινῶν. τέταρτος, Μελέτιος ὁ Πηγαῖος Πά-
 πας Ἀλεξανδρείας, ὁ συγγράψας Διολογικῶς ἐρ-
 μηνεῖαν τῆς Συμβολῆς, καὶ τῆς Πάτρὸς ἡμῶν, καὶ τῆς
 Καθαρτηρίας, καὶ τῶς εἰπεῖν, ὁ συγγράψας ποῦν
 κατὰ τὴν Καλβίνων καὶ παπιστῶν, καὶ φιλόσοφα Ἰνὰ.
 πέμπτος, Μάξιμος Πελοποννήσιος μαθητὴς τῆς Με-
 λετίου, ὁ συγγράψας τὸ Ἐγχερίδιον κατὰ τῶν πού-
 τε Διόφορων (ὅπερ ἡμεῖς παρεδώκαμεν τύπῳ) καὶ
 Ὀμιλίαν εἰς πάσας τὰς Κυριακάς τῆς ὁκτωβρίας, καὶ
 ἐρμηνεύσας εἰς ἀπλὴν φράσιν τὴν περὶ παρθενίας
 λόγον τῆς μεγάλης Βασιλίδος, καὶ ὡς τέτοις φιλοπο-
 νήσας ἀπὸ τῆς παλαιᾶς γραφῆς χρήσεις ποῦν μαρ-
 τυρέσας τὴν εὐσταχὴν οἰκονομίαν τῆς Σωτῆρος ἡμῶν
 Θεοῦ. ὅγδοος, Μάξιμος ὁ Μαργενίου, ὁ φέρεται πο-
 ῦν καὶ Διόφορος συγγράμματα, ἀπερ ἡμεῖς πάντα
 μὴ γινώσκοντες, ὁ καταλέγομεν ὡς αὐτῶν. ἐξέδο-
 μος, Γεώργιος Χΐος ὁ Κορέσιος, περὶ ἑξήκοντον
 αἰώνων. ὅγδοος, Θεοφάνης Πατριάρχης Ἱερουσαλῆ-
 μων, ὁ συγγράψας Διόφορος ὑποσημασίαν εἰς ῥώσαν,
 καὶ Σωπαγματίον ἐκδέχον κατὰ Λατίνων περὶ
 τῆς ἐκπορεύσεως τῆς ἀγίας Πνεύματος. εἰσὶν, Κύρι-
 λλος Ἀγκαρῆς, περὶ ἑξήκοντον αἰώνων. δέκατος,
 Γεράσιμος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὁ φέ-
 ρεται ὑποσημασίαν κατὰ Ἰνῶν καλβινιστῶν, τὴν ἵνα
 ἀγίαν γραφὴν εἰς ἀπλὴν φράσιν μεταφρασάντων
 ὡς ἐπομένῳ αἰώνων. εἰσὶν, Φίλιππος Κωνσταν-
 τινι πόλεως, ὁ ἵκνεται ἐξέδομτος τύπῳ δοθέν
 περὶ τῶν κληρικῶν τῆς Ἀληφθείας ὁκτωβριτικῆς
 καθεδρίας. δωδέκατος, Νικόλαος Πελοποννήσιος καὶ
 μέγας Ἐκκλησιαρχῆς, ὁ ἵκνεται τὰ συγγράμματα κατε-
 κῆν ἐν τῇ ἐν τῇ Φαναρίῳ γυναικὶ πυρκαϊᾷ. τρισκαίδέ-
 κτος, Θεόφιλος Ἀθηναῖος ὁ Κορυθαλῆς, ὁ συγγρά-
 ψας εἰς Διόφορος πραγματείας τῆς Ἀριστοτέλους, πε-
 ρὶ ἑξήκοντον αἰώνων. τεσσαρεσκαιδέκατος, Γρη-
 γόριος Χΐος ὁ Πρωτοσύγκελλος, ὁ συγγράψας τὸ
 περὶ Μυστηρίων βιβλίον, καὶ κλήμης καὶ Λαυρέν-
 τιος Ἱερομόναχοι, καὶ Νικόλαος Ἱεροῦ, μαθηταὶ
 Γεωργίου τῆς Κορέσιος. πεντεκαδέκατος, Μελέτιος
 Πρωτοσύγκελλος ὁ Συρίγης, ὁ ἵκνεται τὴν ἵνα ἐση-
 μεῖσας ἐν ἀρχῇ τῆς κατὰ Καλβίνων αὐτῶν βιβλίου,
 καὶ ἐμνησθέντων αὐτῶν καὶ αἰώνων. ἐκκαδέκατος, Να-
 θαναὴλ Μητροπολίτης Νιγηρίας, καὶ Ἀθανάσιος
 Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὁ Πατιλάρης, φίλος
 καὶ συμπατριώτης Νεκταρίου Πατριάρχης Ἱερουσαλῆμων,
 καὶ ὡς τέτοις Νικηφόρος Πατριάρχης Ἀλεξανδρεί-
 ας τῆς αὐτῆς πατρίδος καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς. ἐπὶ κα-
 δέκατος, Μελέτιος Ἱερομόναχος, ὁ ὑποκαλέμενος Μα-
 ρῆς, ὁ ἀρχὴ διδάσκει ἐν τῇ Κρήτῃ, ἐν τῇ Χανδακί,
 μαθητὴς χρηματίσας Ἰωαννικῆς Ἱερομόναχος τῆς ἐν

Βενετίας μέγας ὄνομα κατεκέρχον, ὑπὸ τῆς περιβλήτης
 Γερουσίας ἐν τε σοφίᾳ καὶ εὐρίστῃ πολιτείᾳ. ὁκτωκαίδέ-
 κατος, Ἰωαννίκιος Πάπας Ἀλεξανδρείας, ὁ μόνον σοφὸς,
 ἀλλὰ καὶ πολιτικώτατος καὶ ἀξιώτατος αἰὲρ, καὶ παρ'
 αὐτοῖς τοῖς ἐθνικοῖς ἐπαινετός. ἐκκαδέκατος, Γερά-
 σιος Βλαχῆς Μητροπολίτης Φιλαδελφίας, ἀλλὰ
 δὴ καὶ ἕτεροι Μητροπολίται Φιλαδελφίας, ὡς τὰ
 συγγράμματα Διόφορος ὄντα, ἀλλὰ μὴ ἐλθόντα
 ὡς ἡμεῖς, ὁ καταλέγομεν. εἰσὶν, Πέτρος Μο-
 γήλας καὶ Μητροπολίτης Κιέβου, ὁ συγγραψάμενος
 τὴν ὁρθόδοξον ὁμολογίαν, ἣν διωρθεῖσιν Μελέτιος
 ὁ Συρίγης. εἰσὶν, Νικόλαος Ἱατροφιλόσο-
 φος ὁ Κερμαῖος, περὶ ἑξήκοντον αἰώνων. εἰσὶν
 δεύτερος, Γερμανὸς Αἰτωλὸς μαθητὴς τῆς Κορυθα-
 λῆος, πλὴν ὁρθόδοξος, ὁ καὶ Μητροπολίτης Νύσσης
 χρηματίσας. εἰσὶν, Διονύσιος Μητροπο-
 λίτης Ναυπλίου φιλόσοφος ἄριστος, καὶ αὐτὸς μα-
 θητὴς τῆς Κορυθαλῆος. εἰσὶν, τέταρτος, Ἰωάννης
 Καρυοφύλλης ὁ μέγας Λογοθέτης. εἰσὶν, πέμπτος,
 Βλαχῆς Ἱερομόναχος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων, ὁ συγγρά-
 ψας τὴν διεξοδικωτέραν ὁρθόδοξον ὁμολογίαν, ἣν ἡ-
 μεῖς συνετυπώσαμεν τῇ ὁρθόδοξῳ ὁμολογίᾳ. εἰσ-
 ος, ἕκτος, Παναγιώτης ὁ Ἑρμηνεύς τῆς Ἀνατολικῆς
 καὶ Δυτικῆς Κρήτης. εἰσὶν, ἑβδομῶς, Σεβαστὸς
 Κυμινίτης ὁ Τραπεζούντης. εἰσὶν, ὀγδοῶς, Παί-
 σιος Λαγαρίδης ὁ Χΐος λατινόφωνος, ὁ σωτήρ
 ἐρμηνεῖαν τῆς Θεᾶς Λατινίας, ὁ καὶ ὡς βοή-
 θησας τῶν νεωτεριστῶν τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας,
 εἰς συνέγραψε καὶ ἰσορρικὸν περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμοις
 Πατριαρχευσάντων εἰς χαρτίον κόλλας ὁγδοήκοντα
 καὶ τρεῖς, ἐξ ἧς καὶ ἡμεῖς ἴσμεν ἐβουλόμεθα ἐν τῇ πα-
 ρόντι συγγράμματι, ἔγραψε δὲ ἐν αὐτῷ περὶ τῶν
 Πατριαρχῶν ἕως Ἡρακλείου, μετὰ δὲ τὸν Ἡρακλίον
 ἐπὶ ἑξήκοντον αἰώνων ὡς, τὸ τρίτον δὲ τῆς συγγρά-
 μματος μέγας ἦν περὶ τῶν Ἀσκητῶν, καὶ περὶ τῶν Πα-
 τριαρχῶν, τὰ δὲ δύο μέρη ἦσαν κατὰ τῆς Ἀνατο-
 λικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδίως κατὰ τῆς ἱερῆς Φωτίου, καὶ
 μάλιστα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας, ὅπερ ἰσορρικὸν
 ἀναγνόντες ὁ τε Κωνσταντινουπόλεως κύριος Μεθόδιος,
 καὶ ὁ Ἱερουσαλῆμων κύριος Νεκταριος, καὶ γινόν-
 τες τὴν ἐν αὐτῷ ἄκραν βλασφημίαν, ἀντιμαρτυρήσαντες,
 καὶ αὐτὸν τὸν Λαγαρίδην ὡς Αἰρετικὸν ἀφώρισαν,
 μέμνηται δὲ αὐτῶν ἡ Τάργα, καὶ δὴ καὶ ὁ Ἀρκιδίος ἐν
 τῇ ἀντιρρήσει τῆς Βαρλαάμ κατὰ Καθαρτηρίας, ἀ-
 πέθανε δὲ εἰς Κίεβον καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, τῆς ἐμνή-
 σθημεν καὶ ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς τῆς Τόμης τῆς Ἀγά-
 πης, ὅτι ἐστὶν ὁ λεγόμενος ἐν τῇ Τάργᾳ Παιτολέων
 Λαγαρίδης. εἰσὶν, Παλάσιος ὁ μέγας Σκόβο-
 φύλαξ, πατρίων Πελοποννήσιος, μαθητὴς τῆς
 Κορυθαλῆος, ῥήτωρ ἀπέρτις ἄλλος, καὶ συγγραφεὺς
 τῶν Πατριαρχικῶν γραμμάτων ἐν τῇ αὐτῇ τῇ Πα-
 τριαρχίᾳ Κωνσταντινουπόλεως. τεσσαρεσκαι-
 δέκατος, Ἰωάννης ὁ Τζιζιάλας, ὁ χρηματίσας Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου
 ὁ Ἱερομόναχος ἐστὶν, καὶ ὁ ἑξοκόμενος ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ, ἐχρημάτισε συγγράφοντι τῇ κυρίᾳ Νεκτα-
 ρίῳ

είω κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας ἐρμηνεύει πολλὰν χρη-
σεων δυτικῶν πατέρων, τῶν γὰρ συγγράφοντα
ὑπὲρ τῆς τῆς Πάπας ἀπλανὲς ἐορτῆς, ἐκάλυσεν ὁ
Θάνατος ἐν Κωνσταντινπόλει. τριακὸς δὲ πρῶτος,
5 Γαβριὴλ Ναυπάκτου καὶ Ἀρτῆς Μητροπολίτης, Θεο-
λόγος καὶ ἄκρως ὁρθόδοξος, ὁ συγγραψάμενος
Ὁμιλίαις εἰς τὰς Κυριακὰς τῆς ὧραις. τριακὸς δὲ

δύτης, Ματθαῖος Μητροπολίτης Μυριών, ὁ συγ-
γραψάμενος πολλὰ διὰ τίχων, καὶ κανόνας κατὰ
Λατίνων. τριακὸς δὲ τρίτος, Παρθένος ὁ καὶ Παρ-
θούκης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἱερομάρ-
τυς, περὶ ἑξήκοντα αὐτῶν. τριακὸς δὲ τέταρτος,
Μελέτιος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ὁ συγγραψάμενος
ἐκκλησιαστικῶν ἱστορίων.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΕΒΡΟΣΟΛΤΜΩΝ.

10

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς λατινόφωνου γνώμης μεταβολῆς τῆς Λαγαρίδης εἰς τὴν ὁρθόδοξον.

Ὅπως ὁ Λαγαρίδης Παῖσιος ἀληθῶς λατινόφωνος ἦν καὶ πρῶτον, ἀπελθὼν ὁμῶς εἰς τὴν Εὐσεβίαν Μο-
χοβίαν, ἐγύμνω ἄκρως ὑπεραπαισῆς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἶθ' αὖ καὶ συνέγραψε κατὰ Λατε-
15 ρικανῶν λατινιστῶν πολλὰ, ἀλλὰ καὶ ζηλωτὴς κατὰ τῶν Νίκωνος ἐχρημάτισεν, ἐλθὼν δὲ εἰς Κιέβον,
ἐδίδαξε πολλὰ ὁρθὰ καὶ ὠφέλιμα, καὶ κοινῶς, καὶ κατ' ἰδίαν, καὶ δὴ ἔγραψε λατινιστῶν ὑπολοῖς πε-
φασμένοι, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου τῶν Πατέρων ἐκπορεύεται, καὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας, ἅπερ
συγγράμματα ἡμεῖς εἶδομεν ἐν Κιέβῳ παρὰ τοῦ Θεοφιλοῦ Μητροπολίτη ταύτης τῆς πόλεως κυρίως Βαρλαάμ
Γιασίνσκου, ἐκοιμήθη δὲ ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει, ὅτι καὶ ἔχουσιν οἱ ἐν Κιεβίᾳ ὁρθόδοξοι ῥῶσαι εἰς ἁγ-
20 θὴν φήμην καὶ δόξαν. ὁ δὲ αἰδίδιμος ἡμέτερος Δεσπότης τὰ πρότερα μόνον τῶν αὐτῶν τῶν εἰδῶν
καὶ ἐπὶ τὴν μεταῶν μεταμέλειαν καὶ διόρθωσιν, σημειοὶ καὶ ἐνταῦθα, καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς
τῆς Ἀγάπης ὅσα τοῖς τῆς ὁρθοδοξίας ζηλωταῖς ἀρμόζει καὶ τῶν τοιούτων γράφει.

καὶ οὐδέποτε ἔδ' ἔληξεν βιβλίον.

ΔΟΣΙΘΕΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

20

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

25 Ὅτι τὸ πᾶν μοναχῶν σχῆμα καὶ ἡ τάξις ἀπ' ἀρχῆς ἦσαν οὕτως. καὶ τότε οἱ νεωτεριστὰὶ Πάπαι ἐπειρήσαντο ἀάφορα μοναχῶν σχήματα, ἀλλήλοις μὴ μαχόμενα, οὗ δὲ κοινὸν ἔχοντα τὸν παπισμὸν. καὶ τότε ὁ ἐν Βαλχαρίᾳ ψιθυρισμὸς κατὰ τὴν αἰγὴν Πνύματος ἐν Κωνσταντινπόλει ἤκυσεν. καὶ τότε τὸ σχῆμα τῶν κλενιακῶν, καμελτελουσίων καὶ φρατζεσκαίων ἐκφυγομήθη. καὶ τότε καὶ ὑπὸ τῷ Πάπᾳ ἐψάλη μετὰ τῆς περὶ τῆς ἐν Ἱερουσόλυμοις μακαρίας πρώτου τῶν φρατζεσκαίων.

30

35

Ὁ πᾶν μοναχῶν αἶνον σχῆμα ἡμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἐν πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ δὲ ἰεσίν τε θρακῶς ὁ αἶνος Βοιείδικτος συνέγραψε μερικὰς ἀσταγὰς εἰς μοναχὰς, καθὼς περὶ τὴν ἐποίησαν ὁ αἶμος Παχώμιος,

ἡ δὲ ὁμοῦς ἡ τάξις μία καὶ οὗ τὸ σχῆμα. ὅφ' ἔδὲ ἤρξαντο ἐκφυγομήναι οἱ λατῖνοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ψι-

40 θυρίζοντες πᾶν κατὰ τὴν αἰγὴν Πνύματος βλασφημίαν, ἤρξαντο ὁδοῦναι καρκινικῶς εἰς τὰ ὀπίσω, εἰσάγοντες κατ' ὀλίγον νεωτερίσματα εἰς πᾶν ὁδοδοξίαν, ὥστε ἀποσταθεῖν πᾶν δυνάμει ἐκκλησίαν ὡς ἐπὶ τὴν πλεῖστον εἶδον ἔπεσον εἶναι, ἀλλ' ἡ ἀρετὴ καὶ σωρὸν νεω-

45 τερισμάτων ἐξ ἀποστεινῶν καὶ ὀκφύλων μερῶν συγκεκλήρωτο. ἐπὶ δὲ τοῖς νεωτερίσμασιν ἐπειρήσαντο καὶ ἀάφορα σχήματα μοναχῶν, ἀλλήλα ἐχθρικῶς ὑποβλέποντες, καὶ ἀλλήλοις μαχόμενα λόγοις τε καὶ συγγράμμασιν, ἐπειδὴ ἡ τε δόξα καὶ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀποσταθία

50 καὶ τὰ ἑξῆς αὐτῶν ἀφάρεται, καὶ ὡς εἶπεν, ἔδωκεν ἔργον ἔχον κοινόν, εἰ μὴ τὸν παπισμὸν μόνον. ὁ δὲ ψιθυρισμὸς κατὰ τὴν αἰγὴν Πνύματος ἤκυσεν πρῶτον ἐν Κωνσταντινπόλει ὅτε ἔχοντο εἰς πᾶν Βαλχαρίαν περὶ πᾶν ὀκτακοσὸν ἐξήκοσόν ἔτος ὑπὸ χειρὸς. κατὰ δὲ τὸ ὀκτακοσὸν ἐξήκοον ἔτος ἐκφυγομήθη τὸ

σχῆμα τῶν κλενιακῶν. εἰς δὲ τὸ χίλιον οὗτον ἔτῳ ὅτε Βασίλειος τῷ Πορφυρογεννίτῃ ὁ Πάπας Σέργιος πρῶτον ἐψαλε τὸ σύμβολον μετὰ τῆς περὶ τῆς, καὶ ἐν οὗτῳ τῷ ἔτει ἐνεωτέρωθη καὶ τὸ σχῆμα τῶν καμελτελουσίων, ὅτε καὶ αἰάφανθον ὡρταραπόντες λατῖνοι τῆς πατρωνοδότου καὶ ὁποσολικῆς πίστεως ἀπεσχίσθησαν, καὶ ἐκλήθησαν ἀπὸ τῆς κοινῆς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μετὰ τὸ ἑξακισχίλιον πεντακοσὸν πενηκοστὸν δούτερον ἔτῳ, ὡς εἴρηται ἡμῖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς οὐδόου βιβλίας, ἐπλήθυσαν καὶ τὰ σχήματα, καὶ οἱ βελέμφοι ἰδέτωσαν τὸν Αἰμίλιον ἐν τῇ πέμπτῃ βιβλίῳ, καὶ τὸν καλὸν βιβλίῳ πέμπτῃ, καὶ τὸν σαβέλικον βιβλίῳ ἐκτῇ τῆς οὐδοῦς αὐτῷ ἔνταδῳ, καὶ τὸν πολυδωρὸν Βιργίλιον περὶ τῶν ἐφύρεται τῶν πραγμάτων βιβλίῳ ἐβδέμῳ κεφαλαίῳ τετάρτῳ, καὶ τὸν Σπονδαῖον, καὶ γὰρ ὅτε ἀνέκλυτον ἦν, ἐπειδὴ ὁ Πάπας τῷ ἑωμῆς ἀπεσάτησε τὴν κοινὴν ὁμοίαν τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἡ δὲ ἔλτρεται εἶναι καὶ λέγεσθαι ὡς θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ταῦτον εἶπεν αὐτῷ τῷ, ἡ καθὼς λέγεται ἐν τῇ οὐδοῦς κεφαλῇ τῆς ἀποκαλύψεως ἐβραϊστὶ μὴ ΑΒΑΔΔΩΝ, ἐβραϊστὶ δὲ ΑΠΟΛΛΥΩΝ, ταῦτον ὁ καταλύτης καὶ φθορὸς τῆς γυναικὸς τῶν χειρῶν, καὶ βασιλεὺς μὴ, ἀλλὰ τῶν τοιούτων ἀκρίδων τῶν μαρῶν σχηματῶν π

καὶ

καὶ ταγματῶν μεθ' ὧν στρατεύεται . περὶ ὧν ἔλεγε καὶ ὁ διάλογος , ὁ Βασιλεὺς τῆς ὑπερφηφάνιας πλησίον ἐστὶ , καὶ οἱ εἰπεῖν ἀθέμιτον , ἱερέων ἀπὸ στρατῶς ἐτοιμάζεται εἰς κατάλυσιν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν τῶν ὁρθοδόξων γένους , ψυχικῶν μὲν , καθότι μεταστέφει πολλὰς εἰς τὴν ἀπώλειαν , σωματικῶν δὲ , ὅτι πάλιν διὰ τῶν ψευδοσχημάτων τῶν σκάνδαλα , πολέμους , καὶ ταραχὰς διεγέρει μεταξύ τῶν Χριστιανῶν , ὅτε ἐν ἐνὶ ἡμερῶν ὡς αἱ Ἀκρίδες αἰὶον Αἰγύπτῳ , ἀλλὰ ἐν παντὶ ἡμερῶν καὶ πανταχῶς γίνεται αἰτία ὀπλίσσασθαι κρινηδόν , μάλλον δὲ ποταμηδόν τὰ Χριστιανῶν αἵματα ὅτε Ἀναπλῆ καὶ Δύσσα , Ἀρετῶν καὶ Μεσημβρία , καὶ αὐτὸς ἡδεται Θιωρῶν τὸ τοιαῦτα ὡς ἄλλως Ζεὺς , ἐκ ἐπὶ τῆς Ἰθῆς , ἀλλ' ἐπὶ τῇ Παν-

θῆ καὶ θήμῳ . περὶ τῶν τῶν χιλιοσὸν ἑκαπσὸν ἐβδόμηκον ἐστὶ ἀνέστη ῥίζα αὐτῶν φύσας τὸ χημα τῶν φρονιτίζεσκάων , ὡς Σαβέλικο καὶ Βιργίλιο λέγουν ἐν τοῖς εἰρημίοις τόποις . καὶ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰωάννη τῷ Καντακζηνῷ ἦλθον τινες φράροι φρονιτίζεσκάοι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ , καὶ δελεάσαντες τὸν τότε Πατριάρχην τῇ συνήθει αὐτῶν ὑποκρίσει , ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας Σιών , ἀλλ' ἔλαβον αὐτὸ παρ' αὐτῶν οἱ Σαρακῆνοι , καὶ ἐποίησαν αὐτὸ διδασκαλεῖον . δέδωκαν δὲ τοῖς φράτορσι τούτοις οἱ ἱβηρεῖς δι' οὐκίαν τὸ μοναστήριον τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ τὸν οὐδὸν ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ , ὅπερ καὶ ἰδιοποιήσαντο .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄

Ὅτι ἐπὶ μαῖζον κακὸν τῶν ταγματῶν τῶν μοναχῶν τῷ Πάπᾳ καὶ μάλιστα τῶν φράρων , καὶ περὶ ὧν ποιῶσιν ἐπὶ ἐκλῶν καὶ κακουργῶν τῷ ἀγίῳ τάρῳ , καὶ παρανομῶν καὶ δολιοτήτων ἱερέυσι καὶ λαϊκοῖς , ἐξ ὧν ὑπόχρεως ἐγένετο ὁ τῆς Ἱερουσαλήμ θρόνος καὶ οἱ Πατριάρχαι αὐτοῦ καὶ κόσμον πλανήται μὲν , ἀλλὰ τὸ ὁρθοδόξῳ στελεγματός . 20

Ὅτι ἐκείνη ἡ ἐναντία τύχη τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν Σαρακηνῶν , ἀλλ' ἔφερε τὰς Λατίνους εἰς τὴν Ἀναπλῶν , καὶ προξένουσε τὰ τόσα κακά , ὅτι ἐπορεύθη ἐν τῷ ὁγδόῳ βιβλίῳ . καὶ ἐπειδὴ ἐδιόχθησαν ἐκεῖθεν οἱ Λατίνοι , ἦν ἡσυχία ὁ οἶκος ὁ αἰὶνός . ἀλλὰ πάλιν παρεχώρησαν ὁ Θεὸς ἔλθῃν τὰς παρόντας φράρας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ , ἴσως , καθὼς ἔλεγε ὁ σοφὸς Ὀνομάδης , ἐν ἡμερῶν ἐσσεως συμβεβῆκον τοῖς ὑπερέχουσιν ἐν Χρῷ ὑπολείπεισθαι τινὰς τῶν αὐτοκρινῶν , μὴ πρὸς τὰς φίλας ἀρξώμεθα διαφένεσθαι , τῶν ἐχθρῶν παντάπασιν ἀπαλαγύστες , ἔδωκεν αὐτὰς ὁ Θεὸς ἵνα ὧσιν αὐτοὶ πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας , καὶ μὴ μάχεσθαι ἀλλήλοις τὰς Ἱερουσολυμίτας , ὡς συμβέβηκε τοῖς λοιποῖς θρόνοις , ἢ διότι ἀπλῶς δέον τῷ ἀγαθῷ ἐναντίον ἔχειν , ὡς ἔδοκε καὶ Πλάτωνι , εἰπόντι ἐν τῷ Κρατύλῳ , ἀλλ' ἔπε ὑπολείπει τὰ κακά διωκτῶν ὁ Θεὸς ὅπως (ὑποστάντων γὰρ ἡ τῷ ἀγαθῷ εἶναι ἀνάγκη) ἔτ' ἐν τοῖς ταῦτ' ἰδρύνεσθαι , τὴν δὲ θνητὴν φύσιν περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης . ἐπὶ δὲ μαῖζον κακὸν τῶν μοναχικῶν ταγμάτων τῷ Πάπᾳ , καὶ μάλιστα τῶν φράρων , ὅτε καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν Ἰνῶς τῇ ὑποκρίσει εἰς τὴν αἰμοβόρην αὐτῶν γνώμην ἐκλύσαντες , πρῶτον , ὅτι ἦσαν ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ Σαρακενοὶ , καὶ ἄλλα φύλα τῶν Αἰρετικῶν , ἀλλὰ σπαινίως ἀπειδήμην οἱ Πατριάρχαι εἰς Κωνσταντινέπολιν , καὶ τὰς περιουσίους χάριν μόνον καὶ ὁμιλίας πνευματικῆς , ἀφ' ὧν οἱ φράροι ἐκείσε παρεγούοντο , ἕως μὲν ἦν ἡσυχία ἦγον , ἡσύχαζον καὶ οἱ Πατριάρχαι , ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο ἐπὶ Γερμανῶν κακουργεῖν , ἤρξαντο καὶ οἱ Πατριάρχαι περιέρχεσθαι ὡς περ πλανήται , νυκτὸς καὶ ἡμέρας γῆν καὶ θάλασσαν περιάγοντες , καὶ αἱ καταπιεζόμενοι ὑπὸ τῷ καύσῳ τῆς ἡμέρας καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτὸς , ἐμὲν ἀλλὰ καὶ θηριομα-

χῶντες μετὰ τῶν ἐν Κωνσταντινέπολιν δουτικῶν πρέσβειων τῶν Ῥηγῶν , ἔλκονται εἰς κρητήρια , παρίστανται Βασιλεῖσι καὶ ἡγεμονίαις ὑπὲρ τῆς πόλεως (ὡς ἔλεγε καὶ ὁ ἱερεὺς) καὶ τὰ οἶκον τῷ Θεῷ ἡμῶν . οἱ δὲ φράροι ἐπὶ μὲν τῇ Ἀράβῳ ἐκ ἰσχυον , ἐπικρατήσαντες δὲ τῇ Σελταῖ Σελτῇ περὶ πρὸ χιλιοσὸν ποντακισπὸν ἐπὶ ἡμετέρας ἐτος , ἤρξαντο οἱ φράροι ἐν πολλοῖς κακουργεῖν , χρωόμενοι τὰ ἀργύρια . δεύτερον , ὅτι τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὁρθοδόξων ἡθῶν ἐντίσιν ἐμάωσαν , καὶ οἱ τὸν πορνόσυνταξιν ἱερεῖα , ἢ φονόσυνταξιν , ἢ ἄλλην ἀμαρτίαν θανάσιμον ποιήσαντα , καὶ ἐπὶ ἡμετέρας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας , ἔτοιμοι οἱ παρ' αἰορίας αἱ ἐνεργεῖντες φράροι δέχεσθαι αὐτὸν , καὶ συγχωρεῖν εἶναι πρῶτον τῶν ἱερέων κατὰ τὴν γνώμην τῶν λατρινικῶν ψευδοσυνόδων , καὶ μάλιστα τῶν ἐν Τριδίντῳ πεπονημένων καὶ πλήρως ἀθεμίτων κακουργεῖν συνειδρίαι , διὰ τοῦτο αἱ καὶ καθεστημένοι καὶ αἱ εἰσὶν κατὰ τὰς ὁρὰς τῶν ἀγίων πατέρων . τὰ αὐτὰ πράττειν καὶ τοῖς λαϊκοῖς Χριστιανοῖς , συγχωρεῖν αὐτοῖς νηστειῶν καταλύσεις , ἀθεμιτίζαμεις , πορνείας , μοιχείας , φόνους , ἐπὶ βλασφῆμίας , μάχας , καὶ τὰ ὅμοια . τρίτον , ἐκ τῶν ἐπὶ βλαδῶν αὐτῶν οὐκ ὑποκειμένων τῷ Πατριάρχῃ πάντοτε χρεῖσι θυσερασάκοις , ἐδωμάται οἱ Πατριάρχαι φροντίζουσι ὡς δὲ τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ ὁρθοδόξων , ὅθεν πολλοὶ γεγονόσιν ἀρεταί , ἐκ τῆς ἡθείας πρὸς αὐτὴν ἀντιπρόσταται τῇ ἀνομίᾳ τῶν φράρων , αὐτὶ τῶν ὑποβεβλημένων καὶ ἀπαταμένων ἐν Παλαισίνῃ ὑπὸ τέτων , μυριόβλημα πληθὺν ἐθῶν καὶ πόλεων ἐρεῖζαν εἰς τὴν ἀσέβειαν τῇ περιουσίᾳ τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ , ὅπως γὰρ αὐτὸν περιπατήσωσι , τὸ πρῶτον αὐτῶν ἔργον ἐστὶ τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα τῷ πρῶτῳ ἀφίλαργύτῳ , ἢ διόρθωσις τῇ Χριστιανῶν πρὸς χρῆσιν ἡθῶν , ὁ σκληρὸς εἰς τὴν ἀσέβειαν θρησκείαν , ἢ ἀντιπρόσταται πρὸς τὰς Αἰρετικές , καὶ

καὶ ὁμοῦ καὶ ὁ ἀγαθὸς χρηματίζεσσι τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς καὶ τινες ἐκ τῶν ποδῶν συλθεῖν ῥηθήσεται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

5 Περὶ τῶν συμβαίντων πρὸς τῶν φερόμενων ἐν τῇ ἀγίᾳ Σπηλαίᾳ λιτανεύοντι ὡς ἔθ'· τῇ Πατριάρχῃ Θεοφάνᾳ κατὰ τὰ ἑσπέρια τῆς Χριστῆ γυνήσεως, δι' ἧς ἔλαβον ὁ Πατριάρχης τῇ τε κριτῇ τῆς Ἱερουσαλὴμ ὁποφάσα τὸ ἅγιον Σπήλαιον καὶ τὸν Γολγοθᾶν, ἕτα καὶ ὅτι τὴ βασιλικὴν βῆματις Διὰ Χρυσόβελλου Ἀποκαθήλωσιν, ἅγιον Σπήλαιον, καὶ Γολγοθᾶν, φυγῶν πάσας τὰς ὑπερβαλὺς τῶν φερόμενων οὐτε Ἱερουσαλὴμ καὶ καθ' ὁδὸν, αἱ καταλέγονται ἐταῦθα.

10

Εἴρηται ἔν τ' ἐπετηδύσασιν ὅτι σωφρονίᾳ εἰς πράγ-
γοι, κυριόσαστες τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀγίας Σπηλαίας.
Συνήθεια ἐπεκράτησε κατὰ τὰ ἑσπέρια τῆς ὥρας
μονῆς τῆς Χριστῆ γυνήσεως γίνεσθαι οὐ τῇ μεγάλῃ
15 ἐκκλησίᾳ λιτανείαν μετὰ τῇ Πατριάρχῃ καὶ τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ ἀπάσης τῆς ἐκκλησίας, καὶ
ἐρχομένων τῆς λιτῆς ἐκτελέσασθαι τὰ μέγας, τὰ βο-
ρείς φημι καὶ τὰ δυτικὰ ἐς τὴν θύραν τῆς ἀγίας Σπη-
λαίας, πλὴν οὐ τῇ βορείᾳ μέγας ἔσιν, Διὰ μέγας τῆς με-
20 γάλῃς ἐκκλησίας, ἐστέλειτο τὸ Ἱερατεῖον Διὰ τῆς
βορέας πύλης εἰσὼ τὰς ἀγίας Σπηλαίας, καὶ ἔψαλε τὸ,
ἩΓΕΝΝΗΣΙΣ ΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ Ὁ ΘΕΟΣ, ἕτα ἐξήρχετο
τὰς Σπηλαίας Διὰ τὴν ἰοτίαν πύλην. τότε οὐ τῇ χιλιοσῶ
ἐξακοσῶν εἰκοσῶ ὥσπερ, ἦτοι τῇ χιλιοσῶ τεσσα-
25 ρακοσῶ ἔτε τῶν Ὀρθομαίων, ἐλθόντες τῇ Πατριάρ-
χῃ ἐς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ βεληθόντες ποιῆσαι τὴν ἐξ-
ἔθ'· λιτὴν, καὶ ἔσπερ χρεῖαι εἰσελθεῖν ἐς τὸ ἅγιον
Σπήλαιον Διὰ τῆς βορέας πύλης, καὶ ἐξελεῖν Διὰ
τῆς ἰοτίας, αἱ λατῖνοι φερόμενοι τῇ ὥρᾳ τῆς λιτῆς εἶπον,
30 ὅτι ἐκ κωδελάπης ἐστίει ἄρην. θρόνος δὲ τεθροῦν, καὶ
καθίσαντες τῇ Πατριάρχῃ, εἶπον πάλιν μετὰ πό-
λῳ, ὅτι ἐκ κωδελάπης ἀπῆλθεν ἐς Ἱερουσαλὴμ.
ὁ δὲ Πατριάρχης Θεοφάνης ἐκτελείσας τὸν ἑσπερι-
νὸν ὕμνον, ἀλλ' ὅμως ἦλθεν ἐς Ἱερουσόλυμα καὶ ἡ-
35 σύχασον. οἱ δὲ φερόμενοι ἡρέμισαν τὸν Πατριάρχην
ιδόντες, ἐπειδὴ εἶχον τὸ ἥμισυ τῆς Γολγοθᾶς, ἐτρέ-
πησαν τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τὸν μεταξὺ τῶν ἀψί-
δων, ὡς δὴ ὅσον σφῶν αὐτῶν ἐς τὸ ἥμισυ τῆς Γολγο-
θᾶς, ἐτρέπησαν ἔτι καὶ τὴν ἀντικρὺ τῆς θρόνου ἀψί-
40 δα καὶ ἔβαλον οὐ σίδηρον ὅγκον φέρον ἀντίπερα. τὸ
τε παρῆλθεν τῇ πνύματι ὁ Πατριάρχης, ἀπῆλ-
θεν ἐς τὸν κριτὴν τῆς ῥῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὰ
παλαιὰ τῶν Σηλαίων Χρυσόβελλα, καὶ ἔλαβε τῇ
ὁποφάσα τῇ κριτῇ καὶ τὸ ἅγιον Σπήλαιον καὶ τὸν
45 ἅγιον Γολγοθᾶν. ἦν δὲ τότε Πάσας, ἦτοι Ἐπαρ-
χῇ τῇ ῥῆς οὐτόπιός τις Ἀμπυφάλης λεγόμενῃ,
ὅστις ὑποαχρῶσται αὐτῇ τῶν φερόμενων ποδῶν φλω-
ρίᾳ, ἔβαλε τὸν Πατριάρχην ἐς τὸν κελαρ, ἦγαν ἐς
τὴν πύργον τῆς ἀκροπόλεως ἐς φύλαξιν, καὶ τὸ ἑσπέρ-
50 ῥας παρεγύμνω ἐς τὸν καπλῶν, ἦτοι τὸν κριτὴν τῆς

τότε τῇ ὁμοφώνῃσιν αὐτῇ καὶ ὁποκτείνῃ τὸν Πα-
τριάρχην. ὁ δὲ κριτῆς ἐξεθρόνισεν αὐτὸν, καὶ σέμ-
ψας ἐξέβαλε τῆς φυλακῆς τὸν Πατριάρχην, καὶ ἀπέ-
σπασεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κελαρίου αὐτῇ. ἐκρύβη ὁμοῦ ὁ Πα-
τριάρχης, καὶ τῇ ἱερίᾳ Μηνί, καὶ οὐ γινώσκων πα-
νήγουσι ἐν τῇ Μοιῇ τῆς ἀγίας Ἡλίας, τῇ κερδῇ με-
ταξὺ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς Βηθλεὲμ, ἐξῆλθε τῆς
Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν γυναικῶν γυναικείᾳ ἱμάτιον
ὀρθοδουμένη, ὁπο δὲ τῆς Μοιῆς τῆς ἀγίας Ἡλίας ἔφυ-
γε νυκτὸς ἵνα ἀπέλθῃ ἐς τὸ Ἀκρη. μαθὼν δὲ τῇ-
πο ὁ Πάσας, τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἔγραψεν ἐς τὸν Μπέην,
ἦτοι ἐς τὸν Ἡγεμόνα τῆς Τζηνίς συλλαβεῖν τὸν Πα-
τριάρχην, καὶ λαβεῖν οὐ μέγας τῶν φερόμενων τῇ χει-
ρὶ αὐτῇ τρεσάσας χιλιάδας φλωρίᾳ. ὁ δὲ ἔπεμ-
ψεν ὁ Μπέης τὸν δυνάχον αὐτῇ δύναι τὸν Πατριάρ-
χην, καὶ ἦσαν αὐτῶν ἐγγυὲς τῇ Καρμηλίᾳ ὅρας ὥρᾳ-
τινι κρήνη ἀπαυρόμενον, Λιθίον δ' ὡς ὁ δυνάχῃ
καὶ Χρυσάδης τὸ πρῶτον, ἀλαβηθῆς τὸν κύριον Θεο-
φάνη, ἀφῆκεν αὐτὸν ἐς ὁδὸν εἰρήνης, καὶ φιλοδωρή-
μα λαβὼν χρυσᾷ ἑκατὸν, ἐπαυλῆσεν ἐς τὸν Μπέην,
εἰπὼν ὅτι ἐχ' ἔσπον αὐτόν. ὁ δὲ Θεοφάνης φθάσας ἐς τὸ
Ἀκρη, καὶ ὅτι Ντὸς ὅτι βασιλεὺς ἀφίκετο ἐς Κωνσταντινούπολιν,
εἰς ἣν ἦλθεν καὶ αἱ φερόμενοι καὶ ἐκίνησαν ἀγῶνιν, καὶ κεί-
νονται μετὰ τῇ Πατριάρχῃ ἐς τὸ Νηβάν, ἦτοι ἐς τὸν βα-
σιλικὸν βῆμα, καὶ λαμβανῇ ὁ Πατριάρχης Διὰ Χρυ-
σοβέλλου τὰ περσικὰ ἑλμάτια, καὶ δὴ τότε ἔλαβον ὁπο
τῶν φερόμενων Ἀποκαθήλωσιν, Γολγοθᾶν, καὶ ἅγιον
Σπήλαιον, πλὴν κωδελῆας καὶ ποδέας ὅσας εἶχον
καὶ ἐξέβαλεν ἀφῆς. ταῦτα γέγονε κατὰ τὸ χιλιο-
σὸν τεσσαρακοσὸν τρίτον ἔτος τῶν Ὀρθομαίων. ἔλα-
βον ἔν ὁ Θεοφάνης καὶ Χοτζέτι, ἦτοι ὁποφαινὸν
καὶ βεβαιωτικὸν γράμμα πρὸς τῶν Καζασκέριδων,
καὶ κατὰ τὸ Χοτζέτι, ἔλαβε κατὰ Σερίφ, ἦτοι
Χρυσόβελλον, καὶ πέμψας Ἀγαῶν, ἦτοι Ἀρχόντα βασι-
λικὸν, ἔλαβον ὁπο τῶν Λατίνων τὸ ἅγιον Σπήλαιον
τῆς Βηθλεὲμ, καὶ τὴν Ἀποκαθήλωσιν, καὶ ὅλον τὸν
ἅγιον Γολγοθᾶν, καὶ ἔτι τὸν ὅτι Βηθλεὲμ κῆπον
τὸν πλησίον τῆς βῆματις τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας, καὶ
τὴν νότιον αὐλήν, ὅς ἦσαν καὶ μνημεῖα Χρυσάδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

ὅτι τῶν Ἀρμενίων Διὰ δόσεως πλήθους χρημάτων πρὸς τὰς κρατύντας αὐτῶν πειρᾶσαι τὴν πόλιν τῇ ὥρᾳ
φωτὸς πρὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει, οἱ ζήλωται τῆς πίστεως Κωνσταντινουπολίται ἀπελθόντες ἐς τὴν
Ἀδρια-

Ἀδριανὴ πόλιν πεδία, ὅπου ὁ Σηλατὴν μερὰ ὑπὸ σκηνὰς ἠπλήκοντο, ἔλαβον ἀνιπτήρια, μετὰ δὲ τὸ τὴν Βασιλέα εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἀπεστείλαι, ἀφ' ὧν αὐτῶν τῶν Ἀρμενίων εἰς τὸ βασιλικὸν βῆμα, βοηθῶ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μπρσαντζήμας τρέπων τοὺς, ὅπου ἦν ἱερομόναχος τεπίκην Ἀμυγδαλῶν, ὅπου τῶν τυχόνων, ὅπου αὐτῶν καὶ ὁ Βασιλεὺς ἱματισμῶν ἀλλοίωσεν τὰ βασιλεῖα ὡδύον, προσποιηθῆναι ἄγνοιαν, καὶ λαλῆσαι αὐτῶν ἐρωτήσονται ἐλθούσης.

5

Εἰ δὲ τῶν αὐτῶν ἔτι, ἦτοι τῶν χιλιοσῶν τεσσαρεσ-
σὼν τρίτῳ τῶν Ὁθωμανῶν, οἱ Ἀρμενιοὶ ἐπειδὴ ἔ-
χοντο συνηθῆσαν ἐν ἐκείνῳ ἐνενηκὼσῳ ἐνιαυτῷ ποιεῖν τὸ
Πάσχα αὐτῶν μετὰ ἐβδομάδα μίαν τῶν ὑπὸ τῆς κα-
θολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἦν τότε ἐκεῖ ὁ ἐνιαυτός
ἐν τῷ χιλιοσῷ τεσσαρεσῶν τετάρτῳ ἔτι, δηλονότι
τῶν Ὁθωμανῶν, παρισκιάζοντο ποιεῖν αὐτοὶ τὴν
τάξιν τῆς ἀγίας Φωτὸς πρώτοι, καὶ ἔτι δὲ ἐκείνηται συνη-
θείας ἔχον καὶ πρώτοι. καὶ δὴ ἐπειδὴ τὸ ἔκαστος
ἑαυτοῦ θελήματι τῆς Κατῆ, ἦτοι τῆς Κεϊτῆ, ἢ τῆς
Παοῦ, ἦτοι τῆς Ἐπαρχῆς, ἀλλ' ἐδείκτο βασιλικῆς ἐν-
σταλτῆς, ἐφρόντισαν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν τὸ ποιη-
τεῖν. ἦν δὲ τότε ὁ Σηλατὴν μερὰ ἐν τῇ Ἀδριανῇ-
πόλει μαινόμενος κατὰ τῶν Ὀυγγρῶν, οἱ καὶ ἐρήνι-
στοι. καὶ ἠγέρθησαν ὑπὸ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως πολλοὶ
τῶν Θεοφιλῶν ἀνδρῶν, καὶ ὡδύσαν εἰς τὴν Φέρεσαν
εἰς Ἀδριανὴν πόλιν, καὶ ἦσαν τὸν Βασιλέα ἔξω τῆς
Ἀδριανῆς πόλεως ἐν τοῖς πεδίοις ὑπὸ σκηνὰς, ἦτοι τῶν
δαδ οἰκῶντα (ἴσονται δὲ ὅτι δι' ὁλίαν πολλοὶ ἀνυ-
πόδητοι ὑπὸ Κωνσταντινῆς πόλεως ἀπῆλθον εἰς Ἀδρι-
ανὴν πόλιν τῆς κατὰ βοῶν τῶν Ἀρμενίων. καὶ γὰρ πα-
ρόμιον δέδοται ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τῷ ὁρθόδο-
ξῳ λαῷ τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως βοηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ
ὡς τὰ ὑπὸ Βασιλέως, καὶ ἰσχύει τῆς Θεοῦ, καὶ τὰ
περὶ τῆς τρίτης Συνόδου μετὰ Δαλματίου ὑπὸ Θεο-
δόσιον τῆς μικρῆς μαρτυρεῖ. ἦσαν δὲ πιστοὶ οἱ ἀπει-
θόντες εἰς Ἀδριανὴν πόλιν εἰς ἡμέρας χιλιάδας συναρ-
μύμνοι. ἦν δὲ Βεζύρης ὁ ἱμπεραὶς Παοῦς ὁ ἐξ Ἀρ-
μενίων, ὅπως διόλκῃ ἡμεῖς τοῖς Ἀρμενίοις. εἶχε δὲ
καὶ ὁ Βασιλεὺς μεσσηπὴν ἡμέραν, ἦτοι συνόμιλον ἴ-
σαν αὐτῷ ἀγαπήτην, τὸν ὄνομα Ἀμπαζᾶ Παοῦ, οἷος
καὶ αὐτὸς ἦν φίλος καὶ βοηθὸς τῶν Ἀρμενίων. τέλος
πάντων ἐκέλευσεν ὁ Βεζύρης κειθῆναι τὴν Ῥωμαίων
καὶ Ἀρμενίων εἰς τὸν Καζασκίον τῆς Δύσεως, ἦτοι
τὸν μέγαν καὶ ἀρχηγὸν πάντων τῶν κειθῶν τῆς δυ-
τικῆς μέρας. εἶχον δὲ οἱ Ἀρμενιοὶ ἀναφορὰν ὑπὸ τῶν
Γεραματίων ἱεροσολυμιτῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἀνα-

φορὰν τῆς Κεϊτῆ, ὅτι σφῶν αὐτῶν ἐπὶ τὸ δύναιτο
ἀλλ' ὁ Καζασκίος εὐαίετος αὐτῶν καὶ μόνον ἐρωτήσας,
ἀπὸ τίνων δηλονότι ἔλαβον ὁ ὁμοῦ τῶν ἱεροσολυμι-
τῶν ἀνέκτας παρ' αὐτῶν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, εἶπε, 10
καὶ τὴν κοινὴν λοιπὸν Ἀρμενίων καὶ τῇ ἱεροσολυμῇ
καὶ λοιδορήσας πρώτον τὸν Κατῶν, ἦτοι τὸν Κεϊτῶν
ἀπὸ τῶν ἀναφορῶν, καὶ τῆς Γεραματίου δι' αὐτὸ τῆς
διωρίσας εἶναι τὰ πρώτιστα τῶν Ῥωμαίων, καὶ θεῶν χά-
ριτι πάλιν ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἔλαβον Χοτζέ- 15
τι, ἦτοι βεβαιωτικὸν γράμμα, καὶ κατὰ τὸ Χοτζέτι
ἔλαβον χρυσόβελλον. ὅτε δὲ ὁ Βασιλεὺς ἦλθεν εἰς τὴν
Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ οἱ Ἀρμενιοὶ ἐντόπιοι καὶ ἑσίοι,
καὶ οἱ Πέρσαις πλεῖστοι οὗτοι περιεπάτησαν εἰς τὰς θύ-
ρας τῶν μεγάρων, καὶ ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς χεῖρας 20
τετρακωσίας χιλιάδας γρόσια, ἀπὸ ἱσῶσι Φλαρία
χιλιάδας ἐκείνην καὶ ἐξήκοντα, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι εἶχον
μὴ τὸ ὄμμα εἰς Θεὸν, ἐσώδαζον δὲ καὶ τὸ κατὰ δύ-
ναμιν, καὶ ἐπειδὴ ἐώρων πάντας οὕτως ἐσθλὰς τῶν
Ἀρμενίων, παρεγίνοντο εἰς τὸν Μπρσαντζήμασιν, ἦτοι 25
τὸν κηρυγῆναι, δηλονότι τὸν ἀρχιφύλακα πάντων τῶν
βασιλικῶν Παλατίων, ὅς ἦν ὁ ὁμοῦ Ῥωμαῖος, καὶ κηρύ-
χων τῆς ἐκείνης ζωῆς (ἦν ὁ Θεοφάνης μετεπέμψατο
ὑπὸ τῆς ἐκείνης, καὶ λίαν ἐβοήθησεν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
μεσιτείας αὐτῆς πρὸς τὸν ὅσον αὐτῆς) ὁ δὲ Μπρσαν- 30
τζήμασις ἐδίδαξεν αὐτὸς τῶν τῶν τρέπον, ἡμέρας
μὴ ἦν Νηβανίς, ἦτοι κείσεως τῆς βασιλικῆς βῆμα-
τος, τὸ δὲ ἀπερὶν πληθῶν τῶν Ἀρμενίων συνεχύθη
εἰς τὸ Νηβανί, καὶ ἐγεμίσθη Ἀρμενίων ἡ αὐλή καὶ τὰ
προαύλια καὶ τὰ κύκλω τῆς ἀγίας Σοφίας. καὶ φέ- 35
ρει ὁ Θεὸς τὸν Βασιλέα Τεπίλ, ἦτοι ὁμοίους ἱμα-
τίους ἡμφιεσμένους, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Μπρσαντζή-
μασιν. εἰς δὲ ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης, ὁ λεγόμενος
Ἀμύγδαλος, ὅς καὶ ἐχρημάτισε Μητροπολίτης Χίος,
προεγγύσας συνεπορεύετο αὐτοῖς, ὃς εἰσεύοντο ὁ Μπρ- 40
σαντζήμασις πρῶτον προσποιηθῆναι μὴ εἰδῆσαι αὐ-
τόν τε καὶ τὸν Βασιλέα, ἔτι λαλῆσαι ὡς πρὸς ἡμέ-
τερον ἐλθούσης.

Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Ο Ν Ε '

45

Ἐρώτησις τῶν Μπρσαντζήμασι πρὸς τὸν Ἀμύγδαλον, πῶς τῶν Ἀρμενίων συνάξιν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν, καὶ ὑπὸ κει-
σις Ἀμυγδαλῶν, ἐξ ἧς λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀπαγγέλλεται ἰκανῶς τῷ Ἀμυγδαλῶν, ὅσο
ὑποκεφαλίζει Ἀμπαζᾶ Παοῦ, τῶν βασιλικῶν χειρὶ πολλὰς τῶν Ἀρμενίων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐρ-
γάζεται τῶν πρὸς αὐτῶν, τῶν δὲ Θεοφάνης δίδωσι χρυσόβελλον.

50

Εἰ περὶ ὁ Μπρσαντζήμασις αὐτὸς, ὡς δὲ ἦν μὴ ἐ-
δῶκε τὸν Ἀμύγδαλον, λέγει αὐτῷ, ΜΠΡΕ καλόγη-
ρε, ἦτοι ὡς σὺ μοναχὸς, ἢ κατὰ πῶς μοναχὸς, τὴν
ἐπὶ αὐτῇ ἡ συνάξις τῶν Ῥωμαίων; ὁ δὲ ὑποκείμενος εἰ-

πον, οὐκ εἶπεν αὐτῇ ἡ συνάξις αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων,
ἀλλὰ τῶν Ἀρμενίων. λέγει αὐτῷ ὁ Βασιλεὺς, καὶ τί
θέλεις οἱ Ἀρμενιοὶ; ὁ δὲ Ἀμύγδαλος ἀπεκρίθη τῷ
Βασιλεῖ διηγηματικῶς μετὰ τῶν αἰνῶν πῶς ὑπόθεσις,
λέγων,

λέγων· Οὗτοι ἦτοι οἱ ἑρμῆοι εἰς ἕξει· καὶ Πέρ-
σαι, καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ βασιλεία ἦν τῶν Ῥωμαίων,
καὶ οἱ Ῥωμαῖοι εἰσὶν ἐντόπιοι, ἀλλὰ οἱ μεσσημαῖοι
τόσον ὁ ὠκεὺς καὶ οἱ μετ' ἐκείνων τῶν Ἀράβων φύλαρ-
5 χοι, καὶ Ἀμπεράδες καὶ Σελταῖοι, ὅσον καὶ εἰς Αὐ-
τοκράτορες Ὀθωμανοὶ ἔδωκαν ἔχον τὰς Ῥωμαῖους πλὴν
Ἱερουσαλὴμ ὡς ἰδίον αὐτῶν κτῆμα, καὶ μάλιστα γρά-
φει ὁ ὠκεὺς ἐν τῇ συνθήκῃ, ἣν ἐποίησε μετὰ τῷ Πα-
τριάρχῃ Σωφρονίῳ ὅτε αὐτῷ πλὴν Ἱερουσαλὴμ δέδω-
10 κεν, ἵνα πάντες οἱ Χριστιανοὶ, οἱ δὲ πατρὶς τῷ νό-
μῳ ἐρχόμενοι εἰς Ἱερουσόλυμα χεῖρην προσκυνησέως,
ὡς οἱ ὑποκατάμενοι τῷ Πατριάρχῃ τῶν Ῥωμαίων, καὶ
τῷ ἰδίῳ αὐτῷ θελήματι ἐν Ἱερουσόλυμοις προσκυνη-
σι, καὶ παρέχη αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν ἀργυρὸν εἰς
15 ἡμέρην δράμιον δίδων, νυνὶ δὲ οἱ Ἀρμένιοι καυχώμενοι ἐν
τῷ πλῆθει αὐτῶν, ἀποδέχονται λαβεῖν ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ
τὰ προσκυνηματα καὶ τὰ πρωτόα, μάλιστα δὲ ἀνι-
σχῶνται ὄντες, θάρσυνον ἐπὶ τῇ συνάξει αὐτῶν ταύ-
τῃ ἐμποίῃσιν καὶ τῷ βασιλεῖ φόβον. λέγει αὐτῷ ὁ
20 βασιλεὺς, καὶ ἄρα ἔχει ὁ βασιλεὺς εἰδῆσιν τινα
τῶν τοιούτων; τίχα μὴ τύχη καὶ ἐπὶ βοήθῃ τῶν Ἀρ-
μενίων; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἀμύδαλος τῷ βασιλεῖ εἶπε,
μὴ γινώσκω ἄγαμα, ἦτοι Ἀρχοντάμεν ἔχον τὸν βα-
σιλέα εἰδῆσιν τινα τῶν τοιούτων, καὶ μάλιστα τὸν δι-
25 κατόπιν Σελταῖν μερὸς ἀναχέσθαι ποτὲ ἀδικη-
θῆναι τὸ καθολικὸν αὐτῷ ὑπὸ κέρους, καὶ περιτομη-
θῆναι τὰς Ἀρμενίας, μόνον φοβόμεθα τὸν Ἀμπα-
ζᾶ Πασᾶ τὸν συνόμενον τῷ βασιλεῖ· ὅντα ἠνωμέ-
νον τοῖς Ἀρμενίοις, καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ αὐτοῖς,
30 ἐπειδὴ ἔλαβε παρ' αὐτῶν ἐξήκοντα πεγγυῖαν ἀργύ-
ρια, ἦτοι γρόσια χιλιάδας τελέοντα, καὶ μή-
πως ἀναφέρῃ δολίως τὰ πρᾶγματα τῷ βασιλεῖ, καὶ
γινώσκεται ἡμῖν ἀδικία. λέγει αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, καὶ
οἶδας βεβαίως, ὅτι ὁ Ἀμπαζᾶ Πασᾶς ἔλαβε πεγγυῖαν
35 ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων; λέγει τῷ βασιλεῖ ὁ Ἀμύδαλος,
καὶ, οἶδα τὸ πᾶν, καὶ νομίζω προσέτι εἶναι ἐσφρα-
γιστὴν ταῖς τῶν Ἀρμενίων σφραγίδι τῇ πεγγυῖᾳ εἰς
τὴν ταμῆν αὐτῇ. τότε ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς ἐκέλευεν

ἀπέσταν αὐθρόπως καὶ κατεπάτησαν τὴν ταμῆν
τῇ Ἀμπαζᾶ Πασᾶ, καὶ ἔδωκεν τὰ πεγγυῖα ταῖς τῶν
Ἀρμενίων σφραγίδι ἐσφραγισμένη ἐτι ὄντα, καὶ
αὐτοῖς ἔφερε τὸν Ἀμπαζᾶ Πασᾶ, καὶ ἐκοίψατο αὐτῷ
τῷ κεφαλῇ, ἔπειτα ἐσελθὼν εἰς τὰς παλαιὰς τῆς
ἀγίας σοφίας, καὶ εἰς κατὰ τὸ μέγεθος τῆς βήματος,
ἐτόξευσε βέλεσι, καὶ ἀπέκτεινε πολλοὺς τῶν Ἀρμε-
νίων κατὰ τῇ βασιλικῇ. ἐνδὲ δὲ Παπᾶ Ἀρμενίας λίαν
παύν βοῶντες, προσέειπε τῷ δαμῖν καὶ ἐκοίψατο πλὴν
κεφαλῇ αἰφιδίως ὅπως ἴσασιν, καὶ ἐπεπλήθησαν
ἡ κεφαλὴ αὐτῇ εἰς τὸ αὐαυτεῖς. ἐκελθόντος δὲ τοῦ
Βασιλέως ἀπὸ προσευχῆς αὐτῇ ἀποκτείναναι πάντας
ἐκείνους τὰς Ἀρμενίας, ὁ Καπιτζιάρης Κεχαμαῖς,
τυχὼν ἐξ Ἀρμενίων, εἶπεν, ὅτι ἐπὶ αἰεὶ ὁ λαὸς, ἀλλὰ
οἱ προσεσῶτες αὐτῇ, καὶ ὥτως ἀπέσταν ὁ βασιλεὺς
ἀπὸ φασιν εἰς τὸν Βεζύρη, ὅντα ἐτι ἐν τῇ βασιλικῇ
βήματι, συλλαβὴν τὰς προσεσῶτας τῶν Ἀρμενίων,
καὶ ἀποσῆλαι πρὸς αὐτὸν, εἰ συλλαβὴν ὁ Βεζύρης,
ἀπέσταν τῷ βασιλεῖ ὁδοήκοντα τὸν ἀριθμὸν ὄν-
τας. θέλοντος δὲ τῷ βασιλεῖ ἀπαντας τὰς
ἀποκτείναναι, μετὰ τὸ κακοτομήσθαι τὰς ἐξ αὐτῶν
ὑπὸ τῇ δαμῖν, εἶπε τῷ βασιλεῖ ὁ ἐκείνους ἐξ Ἀρ-
μενίων Ὀθωμανός, ὅτι ἀλογώτερόν ἐστι μὴ ἀποκτεῖ-
ναι αὐτούς, ἀλλὰ καθάρσαι ἐν φυλακῇ, καὶ λαβεῖν
παρ' αὐτῶν ἀργύρια πολλὰ ὅντων. καὶ ὥτως ὤρ-
σε βλεθῆναι αὐτούς εἰς φυλακὴν, καὶ ἔλαβε παρ'
αὐτῶν ὅσα πρὸς αὐτὸν ὑπέσχετο δῆναι. ἀπε-
σῶλη δὲ τὸ χρυσοβύβαλον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐγέ-
νετο τὸ πᾶν κατὰ πλὴν γνώμῃ τῆς καθολικῆς
ἐκκλησίας, καὶ κατηχώθησαν οἱ Ἀρμένιοι. ἐμὴν
ἀλλὰ καὶ τῇ ἐξ Ἀρμενίων Ἱερμόναχῳ Ἀθανάσιῳ
λαβὼν τὸ ἴσον τῷ χρυσοβύβῳ, περιήλθον ὅλης
τῆς ἀνατολῆς τὴν κερτήριαν, καὶ ἐποίησαν ἀνιγερ-
φῆναι ὑπὸ τῶν κερτῶν ἐν τοῖς κώδικι τῶν κερτη-
ρίων πάντων, ἵνα ὅππῃ πανταχῇ πρῶτοι οἱ Ῥωμαῖοι
τῶν Ἀρμενίων. καὶ ὥτως ἔταυσαν οἱ Ἀρμένιοι τὸν σκα-
δάων ἕως τῷ χιλιοσῷ ἐξακοσῶς πρῶτητος ἔτους ὡς
ἐκηθῆσται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

40

ὅτι οἱ φερόμενοι ἀπερχόμενοι εἰς τὸν κατὰ τὴν Μπαγντατίαν πόλεμον τὸν Βεζύρη ἀπατήσαντες δι' ἀργυρίων, ἔλα-
βον αὐτοῖς τὰ προσκυνηματα τὰ ἀγία τάφου, ἀπὸ αὐτοῖς τῇ εἰσηγήσει τῷ Καϊμακὰμ Μεσᾶφ Πασᾶ
ἔλαβον οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ χρυσοβύβου, καὶ ἰδιογράφου ἐν αὐτῇ προσευχῇ τῷ βασιλεῖ, ἀπαλῆσθαι θάνατον
45 τοῖς ἄλλοις ποιήσασιν κερταῖς.

45

Κατὰ τὸν χιλιοσὸν τεσσαρικοσὸν πέμπτον ἔτος τῶν
Ὀθωμανῶν ἐκίνησε πόλεμον ὁ Σελταῖν μερὸς καὶ τῇ
Μπαγντατίᾳ, καὶ πέμπτη τὸν Βεζύρη αὐτῇ τὴν ἱμπεραῖαν
50 Πασᾶ εἰς τὸν πόλεμον μετὰ παντός τῷ στρατῷ-
ομάδος, ὁ δὲ ἱμπεραῖαν Πασᾶς ἀπὸ δώρων ἀπατηθεὶς
ὑπὸ τῶν φερόμενων, ἠπάτησε τὸν Σελταῖν μερὸς, εἰπὼν
αὐτῷ, ὅτι ἀπὸ Νικαίης τῷ Σελταῖν Σελεῖμα φεί-
νεται εἶναι τὰ προσκυνηματα τῆς Ἱερουσαλὴμ δεδομένα
τοῖς φερόμενοις, ἀπὸ δὲ τῷ κώδικος τῷ Σελταῖν Σελεῖ-

μαῖ ὁπλίσσας τὸ Ῥωμαῖον ὄνομα, ἔβλεπε τὸ φερόγ-
γων, ἔπειτα δέδωκεν ὁρισμὸν τοῖς φερόμενοις ἔχον πάλιν
αὐτοῖς τὰ προσκυνηματα, αὐτῶν οἱ φερόμενοι δέδω-
καν τῷ βασιλεῖ φλωρία χιλιάδας οὐκ αἰδέμενα, καὶ
τῷ Βεζύρῃ γρόσια χιλιάδας ἐκοπόντες, καὶ ἀπελ-
θόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἔλαβον πάλιν τὰ προσκυνη-
ματα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἡλπίζον τῇ πλῆθει
τῶν ὧν δέδωκεν χρημάτων βασιλεῖ, Βεζύρῃ, μεφ-
τῇ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἔχον αἰωνίως τὰ προσκυνη-
ματα

ματα . ἦν δὲ τότε ὁ Θεοφάνης ἐν τῇ Βλαχίᾳ . ὠκονόμησεν ὁμοῦς ὁ Θεός , καὶ ὡς εἰπομένη ὁ Βεζύρης ἐστράτευσεν εἰς τὴν κατὰ τὴν Περσῶν καὶ Μπαγδατίε πόλεμον , ἔμεινε δὲ ἐν τῇ γῆ αὐτῇ ἑπταετής . τῷ βασιλεῖ , ὃν οἱ Ὀθωμανοὶ λέγουσι Καϊμακὰμ , εἶποι δ' αὖτις αὐτῷ Αἰθιόπαιον , ὁ Καρὰ Μασαφὰ Πα-
 5 ασαῖ , τὸ γένος Ἀλβανίτης . ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ Βεζύρης εἰς τὸν πόλεμον τῷ Χιλιοςῶ τεσσαρκοῦς πύμνω ἔπει τὴν Ὀθωμανῶν , ὁ Μασαφὰ Πασαῖς ἐστηγῆται τοῖς Ῥωμαίοις τὸ ποιῆσαι . καὶ παρόντος τότε τῷ Θεοφάνει ἐν τῇ Κωνσταντινπόλει , καὶ τῷ Βασιλεῖ ἐξωτῆς πόλεως εἰς περάσειον ἢ Δατρίβουτῶντατ Πα-
 10 ασαῖ λεγόμενον , ἀπέρχονται εἰς τὴν Βασιλέα ὁμέγας Οἰκονόμοι τὴν Ἱερουσόλυν Ιωάννης Ἱερῆς , καὶ ὁ ῥηθῆς Ἀμύδαλος , καὶ ἀναφέρουσιν αὐτῷ Δαλίβη τὴν πονηρίαν τῷ ἱμπερῆι Πασαῖ , ὥστε τὴν Βασιλέα ἰδίῳ σώματι λαλήσαι μετὰ τῷ Οἰκονόμῳ ἀραβισί . εἶπε ἐξωτῶ τὴν Μασαφὰ Πασαῖ ἐβα-
 15 σιλόος περὶ τέτων , καὶ κείνος βεβαοῖ τὴν λόγον τὴν πῶν ἀναφορῶν ποιησαμένην Ιωάννη καὶ Ἀμυδαλῆ , ὅθεν πέμπεται πρὸς τῷ Βασιλεῖ εἰς Ἀγῶς , καὶ σφραγίζει τὸ ἄγιον Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ , καὶ λαμβάνει τὰς κλῆς τῆς αἱγῆς Σπηλαίης , καὶ μερικὰς
 20 Φράγους , καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Κωνσταντινῆ πόλιν . καὶ τῷ Χιλιοςῶ τεσσαρκοῦς ἐβδόμῳ ἔπει τὴν Ὀθωμανῶν δικάζονται πάλιν ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Λατίνοι ἐνώπιον τῷ μηφτῇ πρώτῳ , εἶπε ἐν τῷ βασιλικῷ βήματι , καὶ πάλιν ἐλέει Θεὸς δίδονται τὰ περσικῶν
 25 ματα τοῖς Ῥωμαίοις , τὰς δὲ κλῆς τῆς αἱγῆς Σπηλαίης ἔδωκεν ὁ Βασιλόος Δατῆ Ἀιθιόπατα ταῖς χερσὶ τῷ Πατριάρχῃ Θεοφάνει , ἔπειτα ἔδωκεν αὐτῷ καὶ Καβδαδίου καὶ τῶν ἑπταετῶν τῆς αἱγῆς τὰ Φε ὁμῶ , καὶ περὶ τῶν εἰς βασιλικὸν Τζαῖσοι
 30 τὴν Πατριάρχῃ μετὰ τὴν περὶ αὐτῶν ὑπὸ τῷ βασιλικῷ βήματος εἰς τῷ Μιτχίε τῷ αἱγῆ τὰ Φε , καὶ περὶ τῶν Φαναρίων , ὑποκάτωθεν τῷ Παιαγίας , ἥτις λέγεται Μαγγελιώτισσα . μετέπειτα ὁ Πα-
 35 τριάρχης ἔλαβε Χοτζέτι , ἥτοι ὁπφανήκον καὶ βεβαιωτικὸν γράμμα πρὸς τῷ Νηβαίε , ἥτοι τῷ βασιλικῷ βήματος , καὶ Χρυσόβελλον περὶ πάντων τῶν περσικῶν . ἐν τῷ τοῖς δὲ εἰς ἰδίῳ τινὰ τὸ ἔλεος
 40 τῷ Θεῷ καὶ Σαυμάσαι , πῶς ἐνέθηκε τῇ καρδίᾳ τῷ

Βασιλεῖ . ἐκείνη ὁ Θεὸς πῶν πρὸς τὰς ὁδοδόξας ἀγάπῃ μεγάλῃ , γράφει γὰρ μόνος τῇ ἰδίᾳ αὐτῇ
 5 χερσὶ ἐπὶ τῷ ἔλεος κατὰ τὸ πλάγιον μέρος τῷ μο-νογράμματι λαλῶν τῷ Κατῇ , ἥτοι τῷ κριτῇ , καὶ τῷ Πασαῖ , ἥτοι τῷ ἑπάρχῳ ταῦτα , κατὰ τὴν θῆσαν
 10 με ἐν πᾶσι ποιήσατε γινώσκοντες πῶν ἐνέργειαν , εἰ δὲ ποιήσετε δουλοπότη , καὶ πῶν ὑμῶν τὰς κεφαλὰς , ὑμεῖς γινώσκετε . ἔπειτα μετὰ τῷ Χρυσόβελλῳ τῷ ἀπείσπα-
 15 λον ὁ Θεοφάνης Ἀγῶν εἰς Ἱερουσόλυν , καὶ ὡ-τως ὁ Ἀγῶς ὁμῶ μετὰ τὴν κριτῶν ἔδωκεν τοῖς Ῥω-
 20 μαίοις ὅλα τὰ περσικῶν ματα , καὶ ἡοῖσαν καὶ τὸ ἄγιον Σπήλαιον , ὃν πῶν αἱγῆς Μιῶν ἐσφραγισμένην . καὶ ἐξ ἐκείνης παρετήσαντο οἱ Φράγοι τὰ Ντιβανία , ἥ-
 25 τοι τὰ βασιλικὰ κριτήρια ἕως τῆς ἡμετέρας Πα-τριαρχείας κατὰ τὸ χιλιόστον ἑξακοσίοστον ἐβδομη-
 30 κῶστον πέμπτον ἐτῶν τὸ σωτήριον ἑπταετῶν Μωαμέτ Βασιλεῖ , καὶ Ἀχμέτ Πασαῖ Βεζύρη ἐν Ἀδριανουπόλει , ὡς λέξιμῃ σὺν Θεῷ περὶ τέτων ἐν τοῖς ἰδίῳ τόποις . Σι-
 35 μέωσαι δὲ , ὅτι ὅτε ἔλαβον ὁ Θεοφάνης τὰ περσικῶν ματα , εἶπε μὴ μὲν μερικὰς καὶ δόξας τῶν Λατίνων , καὶ 20
 40 Ἀρμενίων εἰς τῷ Γολγοθῶ καὶ ἐν τῷ αἱγῷ Σπηλαίῳ . ὅτε δὲ οἱ Φράγγοι τὰ περσικῶν ματα ἔλαβον , ἔρριψαν
 45 ἔξω τὰς τῶν Ῥωμαίων καὶ δόξας . ἔθεν ὅτε ἀνετίσαν-το ταῦτα οἱ Ῥωμαῖοι . ἔρριψαν ἔξω καὶ αὐτοὶ τὰς κα-
 50 δόξας τῶν Λατίνων . οἱ δ' Ἀρμένιοι ὁκράδοντες μοῖοι 25
 55 τὰς αὐτῶν καὶ δόξας , λεγόντων τῶν μοιχαλῶν , ὡς οὗτοι
 60 εἶσατε εἰδὼν τὰς ὑμῶν καὶ δόξας ὑμεῖς , ἀπεκρί-
 65 θησαν τοῖς μοιχαλῶν , Ἀνδρῶν αὖτις οἱ Φράγγοι λαμ-
 70 βάνεσι τὰ περσικῶν ματα , καὶ κρεμῶν καὶ ἡμεῖς
 75 ἡμῶν τὰς καὶ δόξας ἐν αὐτοῖς , καὶ ἔτι εἰς μέιναν 30
 80 ὁπφειβημένη καὶ τῶν Ἀρμενίων αἰκαδοδήλαι . δι-
 85 λάμβανε δὲ τὸ Χρυσόβελλον λαβεῖν τὰς Ῥωμαῖας
 90 καὶ τὸ Μοναστήριον τῶν Λατίνων ἐν τῇ Βηθλεὲμ ,
 95 ὡς ὁ Βηθλεὲμ Μητροπολίτης Ἀθανάσιος ἐπταετῶν
 100 τότε τὴν θῆσαν , καὶ ἰδέσθαι κρῖμασιν οἱ οἶδε Θεός 35
 105 λαβεῖν αὐτό . Σιμέωσαι δὲ , ὅτι ἐπείσει τότε ὁ
 110 Θεοφάνης συνθήκῃ , ἵνα παρέχῃ ὁ Θεός τῆς Ἱε-
 115 ρουσαλήμ τοῖς ἐν τῷ Τζαμῇ τῷ Σελταῖ Ἀχμέτ
 120 τῷ πατρὶ τῷ Σελταῖ μερῶν κατ' ἐτῶν Φιλέα
 125 βεῖτικα τετρακόσια καὶ ἑκοσιν , ὡς μῆκετι πρὸς 40
 130 τοῖς κρατέουσιν οἱ Φράγγοι ὁρῶσι χώραι καὶ θάρρους , καὶ ὁπ-
 135 τινὺν ὁμῶν αὐτῶν εἰς τῷ νῦν τοῖς ἐν τῷ ἑρημῷ Τζαμῇ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς βοηθείας τῷ Κωνσταντινπόλει Κυρίως Λεκαρέως πρὸς καφισμὸν τῷ ἐκ τῶν σκανδαλίων τῶν Αἰ-
 5 ρετικῶν ἐπεσελθόντος χρέως τῷ τῆς Ἱερουσαλήμ θρόνῳ , καὶ τῆς δι' αὐτὸν περιουσίας τῷ Θεοφάνει εἰς Μα-
 10 κεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν .

Ἐπὶ τῇ δὲ βαρύντῃ χρεῖᾳ εἰς τὴν πατριαρ-
 5 χικὸν τῆς Ἱερουσαλήμ θρόνον αἰτία τῶν σκαν-
 10 δαλίων τῶν Αἰρετικῶν , καὶ μάλιστα τῶν Λατίνων .
 15 καὶ ἐκ τῶν ἐλπίδων ἀπαθῶν τῶν χρέων δι' αὐθρο-
 20 πίνης δυνάμεως . ἐβοήθησε δὲ τῷ θρόνῳ τῆς Ἱε-
 25 ρουσαλήμ περὶ τῶν χρέων ὁ Κωνσταντινπόλεως Κύριος

κατὰ δύο τρόπους , εἰς μὲν , ὅτι διδοῦσας εἰς τῇ
 5 Κωνσταντινπόλει καὶ ἐν τῷ Γαλατῇ , παρεκίνησε τὰς
 10 Χριστιανὰς σφοδρὰ , καὶ ἐβόηθησαν οἱ Φιλόχρηστοι
 15 ἰκαυδῶς . δούτερον δὲ , ὅτι περσικῶν εἰς τὸ
 20 Πατριαρχεῖον Ἀρχοντας καὶ ἀρχιερεῖς καὶ τὰς ἐξ-
 25 νας Ναυάρχους , καὶ ποιήσας κατάστιχον , ἠθροίσας
 30 πολὺν

πολύ τι χρῆμα ἔλεος . ἡ δὲ πάλιν δὲ ὁ Θεοφάνης ἀπὸ τῆς Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας χάριν ἐλεημοσύνης .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

5 Περὶ τῆς εἰς Ἰβηρίαν ἀποδημίας τῆς Θεοφάνους , καὶ ἔχαστα αὐτῇ ποτηρίῃ πολυτίμῃ ὁ Τετμερόζης μέγας , ὁ ὀκλάπη ἐν Κωνσταντινπόλει , καὶ περὶ τῆς γνώσεως τῆς Βασιλῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σκαρλάτης .

10 Ἀπὸ τῆς δὲ καὶ εἰς Ἰβηρίαν ὁ Θεοφάνης , ὅτε καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ Κωνσταντίνῳ ἔδωκεν ἑξουσίαν ὀνομάζε-
 15 σθαι αὐτὸν Μητροπολίτην , καὶ φορεῖν σάκκον , ἐφι-
 λοδώρησεν δὲ τῷ Θεοφάνει μάλιστα ὁ Τετμερόζης
 μέγας , ἡτοὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Καχέτις (Ἀλβανίας)
 δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλοις ποτηρίῃ ἐν ποταμίοις ἐγκυ-
 σμημένοι , ἡ τὴν καὶ ὀλίγη , ἡ γὰρ δώδεκα χι-
 20 λιάδες γερσίων , ὅπερ ὕστερον ὁ Θεοφάνης ἐκ τῆς
 κινήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σκαρλάτης ἐκόμισεν εἰς τὴν
 Κωνσταντινέαν πόλιν δόναι αὐτῇ τῆς χάριτος , οὗσα δὲ
 σμικρὰ ἦσαν οἱ τιμησόμενοι αὐτὸν λιθογνώμονες Ἑβραῖοι ,
 25 καὶ χερσὶν ἐλθὼν ἀφ' ἑτέρων εἰς ἑτέρων , ὀκλάπη ,

καὶ ὀκλήλοιπον ἐκ μέσων . Σημῶσαι δὲ ὁ ῥηθὴς ὅτος
 Σκαρλάτης ἦν γνώσας τῇ Σκαρλάτῃ , καὶ ἀπελθὼν
 εἰς Ἱερουσαλὴμ χάριν προσκυνησῶς , ἔχων ἑαυτο-
 εἶς , ἡτοὶ χρυσόβαλλον , ὃ καὶ ἱερὸς τύπος λέγεται ,
 ἐσελθεῖν εἰς τὸ Ἱερὸν , ὃ καὶ οἱ κληταὶ ἔδωκαν θεί-
 λημα ἐσελθεῖν . εἰσόντι δὲ εἰς τὴν θύραν τῆς αὐλῆς ,
 εὐχόμενοι τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ , ἔπειτα αὐτῷ , ὃ Χρυσία
 ἔχει ὀρισμὸν ἐσελθεῖν , ἀλλ' ἔχει καὶ ἐξελθεῖν ;
 καὶ ὅπως οὐκ ἐσελθὼν , ἔτι μετὰ τὴν ὑψώσαν αὐ-
 τῆς Ἱερουσαλὴμ πατέρες ἐν τῇ Πατριαρχίᾳ μελι-
 κὸν τοῖχον , τὸν ἐμπροσθεν τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας
 Κωνσταντίνου οὕτως .

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ποσάκις ἡρημώθη ἡ Ἱερουσαλὴμ Μονὴ τῆς ἁγίας Σάββας . καὶ περὶ τῆς ἀνταρσίας τῶν Ἀγιοσαβιτιῶν καὶ
 Ἀρχαγγελιῶν κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ Θεοφάνους , καὶ τῆς ἐξουσίας κρίσεως τῶν τῆς ἐν Πατριαρχίᾳ ,
 25 ἀποστρεφουσάντων τὸν Ἱερουσαλὴμ τῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτῷ Μοναστηρίων τέτων Ἐκκλησίας . καὶ περὶ τῆς
 συμβαίνουσας χάριτος τοῖς Μοναστηρίοις τέτοις , καὶ φυγῆς τῶν ἐν αὐτοῖς Μοναχῶν , καὶ δόσεως τῆς χάριτος τέτοις
 ἐπὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ ὡς αὐτὴν κυριεύουσιν τῶν Μοναστηρίων παπικῶν καὶ Ἀρμένιων . καὶ ἀποδημίας τῆς Ἱε-
 ρουσαλὴμ Θεοφάνους εἰς Μολδαβίαν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Βασίλειον , παρ' ἧς καὶ δέδοται ὅλον τὸ χρῆμα τῆς ἁγίας
 30 τῆς φλωρίας χιλιάδας ποικιλοτάτης . καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν ἁγίον τάφον ἔλεος τῆς Ἀιγυπτίας Σεΐδηλαχ
 φλωρίας χιλιάδων δέκα .

30

Εὐρίσκειται βιβλίον τὸ πατριαρχικὸν ἐν τῇ Λαύρᾳ τῆς
 ἁγίας Σάββας ἔχον τὸ σημεῖον τῆς , Ἐκτί-
 35 σθαι ὁ ὑπερβαύμας Νὰς τῆς Λαύρας τῆς ἁγίας Σάβ-
 βας ὅντινα ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἑξακχιλίοσφι ἐβ-
 δομηκόσφι , καὶ ἐπὶ Ἡρακλεῖς ἡρημώθη ὑπὸ τῶν
 Περσῶν , καὶ ἐν τῇ ἑξακχιλίοσφι ἑξακοσίοσφι δεκά-
 τῃ πέμπτῃ ἔτι ἡρημώθη ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ
 40 τῶν Ἰσλαμίων τῶν Λατίνων , καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐπὶ ἁ-
 κχιλίοσφι ἑκατοσφί τεταρτῇ ἔτι ἡρημώθη ὀλίγον ,
 καὶ ἐν τῇ ἐπὶ ἁκχιλίοσφι ἑκατοσφί δώδεκάτῃ ἔτι πάλ-
 λιν ἡρημώθη , καὶ κύριος σφραγίσαι αὐτὸν ἕως τῆς
 σωματείας τῆς αἰῶνος . καὶ ποικίλως σμικρὰ , ἀμήν .
 45 αὐτῇ . ὅμως ἐγινώσκοντες ἀπὸ τίνος αἰτίας καὶ ἐν
 τίνι καίτοι οἱ Σέρβοι Μοναχοὶ οἱ ὑποκείμενοι τῷ Ἀρ-
 χιεπισκόπῳ Πεκίῳ κατέκησαν εἰς τὴν Μονὴν τὴν ἐν
 τῇ Ἱερουσαλὴμ τῆς Ἀρχαγγελίας , καὶ ἔξασπασαν αὐ-
 τήν , οἵτινες ὡς εἶπεν ὁ ἁγίος κληρικός ὑπὸ τῶν δα-
 50 σμοφορέων , ὡς τοῖς φορολόγοις ἀπεδίδεν , γεγόνασι
 κοινόβιοι τοῖς τῶν Λαύρας τῆς ἁγίας Σάββας οἰκίσιν ,
 ἐγούοντες ὅμως αἰτία δύο κακῶν , πρῶτον , ὅτι ὡς περ
 καὶ οἱ Ἰβηρες , ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐκατεδέχοντο εἶναι σύμ-
 φωνοὶ τῇ Πατριαρχίᾳ , ἀλλ' ἐποίησαν ἀνταρσίαν , καὶ
 ἐδίδαν χωρὶς τῆς φόρας αὐτῶν , καὶ ἐζήταν ἔχειν ἐν τοῖς

προσκυνημασὶ τόπον διωρισμένον , καὶ ἦρχετο ὁ Ἡγέ-
 55 μων αὐτῶν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν μετὰ τῆς βασιλείας ,
 καὶ τελευτῶν ἀπὸ τῆς εἰς Κωνσταντινέαν πόλιν καὶ εἰς τὰς
 λοιπὰς Πατριαρχίας προσκυνησάντων ὡς δὲ ὁ ἀδικεῖν-
 ται ὑπὸ τῇ Πατριαρχίᾳ τῶν Ἱερουσαλὴμ , καὶ λαμ-
 βάνει γράμματα , καὶ προσκαλεῖται καὶ τὸν Ἀλέξαν-
 δρείαν καὶ Ἀντιοχείαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ κλίνονται , καὶ
 βεβαιῶσιν οἱ Πατριάρχαι εἶναι αὐτὸς ἐλθόντες καὶ
 60 μὴ ὑποκαθίσταναι τῇ Ἱερουσαλὴμ , καὶ ἀφῆρσαν οἱ
 ἁγιοὶ ἐκείνοι Πατριάρχαι , ἡ ἀργύριον λαβόντες ,
 ἡ ὑπὸ ἀγνοίας , τὴν Ἐκκλησίαν τῇ Πατριαρχίᾳ Ἱε-
 ρουσαλὴμ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις , ἔστιν ἡ ἀπὸ τῆς
 τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτῇ , ἀλλ' ἐν τῇ πόλει τῇ θρόνῳ αὐτῇ ,
 ἐνεργήσαντες κατὰ τῶν Κανόνων καὶ τῆς πίστεως , καὶ
 65 ὅτι καὶ τὸν βίον τῆς ἁγίας Σάββας ἀνέγνωσαν , καὶ
 ὅτι ἐπῆραν ὁφρῶν οἱ Μοναχοὶ Σέρβοι καὶ οἱ Ἀγιο-
 σαβιτιῶν . δεύτερον , ὅτι ἐρχομένων τῶν προσκυνη-
 τῶν προσκύνειν οἱ Ἀρχαγγελοαγιοσαβιτιῶν , καὶ
 ἐλάμβανον αὐτὸς εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτῶν , καὶ ὁ Πα-
 70 τριάρχης ἦν ὑπερημνός . συμβῆν ὅμως παλαιότερον
 εἶναι τὰς Ἀγιοσαβιτιῶν ὑπὸ τῶν Ἀρμένων ,
 ὅθεν ἔκτισαν εἰς πύργον ἀντικρὺ τῷ Μοναστη-
 ρίῳ αὐτῶν κατὰ τὸ μέρος τὸ δυτικόν , ἐγούοντες δὲ ἡ
 διαπάνη τῆς οἰκοδομῆς τῆς πύργου γερσίαι χιλιάδες
 δώ-

δώδεκα, ἐξ ἧς δὴτα δαπάνης καὶ ὅκ τῶν ἀφροσυνῶν αὐτῶν ὑπόχρεω ἔγινοντο ὑπερβολικῶς, καὶ ἐπωλησαν πᾶν εἶν καὶ ἂν εἶχον ἐν τοῖς μοναστηρίαις αὐτῶν, ἀλλὰ πάλιν ὑπόχρεω οὔτε, ἠναγκάσθησαν φυγεῖν πάντες χωρὶς τῆ μείνου τινὰ ἐξ αὐτῶν ἐν ταῖς μοναῖς αὐτῶν. ὁ δὲ ἠγέρθησαν οἱ μὲν φεράγγαι λαβεῖν πλὴν Μονὴν τῆ Ἀρχαγγέλου ὡς ἐγγίζουσιν αὐτοῖς, οἱ δὲ Ἀρμόριοι πλὴν Μονὴν τῆ ἀγίας Σάββα. καὶ πάλιν κοπιᾷ ὁ Θεοφάνης, καὶ δίδωσι ποιτήκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδας γρόσια τὸ χρέος τῶν Μοναστηρίων ταῖς Χρεωφειλέταις, καὶ λαμβάνει καὶ τὰ δύο Μοναστήρια. ἀλλ' οἱ ἐξουσιασὰ ἀπῆλθον τὸν Πατριάρχην καὶ τὰς φόρους ἕς ἐδίδαν ἐκείνα τὰ Μοναστήρια καὶ τὰς ἐκ σωτηρίας, ἥντινα συνήθισαν Δαὶ πολεμῶν ὁρισμῶν βασιλικῶν καὶ δαπανῶν ἀνέστηκεν ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Παῖσιος. ὡς ἔν ὅκ τῶν σκανδάλων τῶν Ἀρμόριων καὶ τῶν φεράρων ἐπληρώσαντο ἐπιπλεῖον τὸ χρέος τῶν Μοναστηρίων τῆ ἀγίας Σάββα καὶ τῆ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐσβέδθη πᾶσα ἀνθρωπίνη ἐλπίς, ἀπέρχεται ἐς τὸ Γιάσιον πρὸς τὸν Βασίλεον βοεβόδα ὁ Θεοφάνης, αὐτοῦ ὁρεθεῖς μιᾷ τῇμέρᾳ πρῶτ' ἐν τῇ Ἀρχαίᾳ τῆ Ἡγεμονίᾳ, ὅπερ μαθὼν ὁ Βασίλειος ἐξῆλθεν αὐτόπῳ, ἀσπαζόμενος τὸν Δεσπότην, ὁ δὲ ἐπέδωκεν αὐτῷ ὀχλοῖον, εἰπὼν, Τέκνον μου πίξου με, ἵνα μή με πίξωσιν οἱ Ὀθωμανοὶ χρεωφειλέται. καὶ ἔτις ὁ Αὐτοκράτης αὐτῷ ἔγραψε τοῖς ἐν Κωνσταντινπόλει Ἀρχιεπίσκοποις αὐτῶ καὶ ἀπέδωκεν τοῖς χρεωφειλέταις τὸ χρέος τῆ ἀγίας τάφου φλωρία χιλιάδας ἐξ Βουέτικα. ἔπολύ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἤλθον ἐς Γιάσιον ἕς Ἀγῶς, μετὰ ὁρισμῶν βασιλικῶν λαβεῖν τὸν Πατριάρχην οὕτως ἄλλων ἐξ χιλιάδων ὧν ἐχρεώσθη φλωρίαν, καὶ ἀπέδωκε καὶ ταῦτα ὁ Αὐτοκράτης. εἶτα ἰδὼν ὁ μακάριος ἐκείνῳ Ἡγεμονίᾳ τὸν ἄγιον τάφον κατὰ χρεων, ἀπέπελκε ἐς Ἱερουσαλήμ δύο Ἀρχοντας αὐτῶ μετὰ τεσσαράκοντα χιλιάδων φλωρίων ἑγγαλειῶν, καὶ ἀπέδωκεν ὅλον τὸ χρέος τοῖς

χρεωφειλέταις τῆ ἀγίας τάφου, ἔμειναν δὲ τέσσαρες χιλιάδες γρόσια, καὶ ἀπῆλθον οἱ χρεωφειλέται Ὀθωμανοὶ ἐς πλὴν Μπογδανίαν, καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς κακῆνα ὁ φιλόχριστος ἐκείνῳ ἄνθρωπος, ἔργον βασιλικὸν ποιήσας καὶ ὁρθόδοξον, μάλιστα δὲ καὶ ὑπὲρ τὸ βασιλικόν, ὅτι μετὰ πλὴν τῆς Κωνσταντινπολεως ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἄλωσιν, ἔδωκεν Βασίλειος, ἡ Ἡγεμονίᾳ ἐποίησε τῷ Πατριάρχῳ Θρόνον τῆς Ἱερουσαλήμ τοῖς τὸν καλόν. Ἐυρηται μία ὁπισθολὴ τῆ μακαρίτου Γερασίου Πάπα Ἀλεξανδρείας, 10 γεγραμμένη ἐν Αἰγυπτῷ τῷ χιλισμῷ ἑξακοσις καὶ ἑκὼς τεταρτῷ ἔτει, Νοεμβρίᾳ εἰκοστῇ πέμπτῃ πρὸς Θεοφάνη τὸν Πατριάρχην Ἱερουσαλὺμων, ὡς ἡ λέγει, ὅτι Δαὶ τὸ ἔχον τὸν ἄγιον τάφον χρέος πολὺ, καὶ πρὸς θῆναι καὶ ἕτερον χρέος οὕτως τῆς διορθώσεως 15 τῆς Μοναστηρίων τῆ ἀγίας Σάββα, δέδωκεν ὁ Θεοφάνης τὰ ἱερὰ σκῆπη τῆ ἀγίας τάφου καὶ πλὴν Κορῶναν αὐτῷ τῷ Παπᾷ Φιλοθέῳ καὶ τῷ γέροντι Βαρθολομαίῳ τῆ ὁποκομίσαι ἐς Αἰγυπτὸν καὶ ἀπομπολῆσαι, ἀπερ ἰδὼν τις Ἀρχων ἐν τῇ Αἰγυπτῷ οἰοματι Σεῖδηλάχ 20 ἐν ταῖς χερσὶ τῆς Βεραίων ἐλυπήθη, καὶ ἀπέπελκε ἐσφραγισμῶν τῇ τέτῃ τῆ Ἀλεξανδρείας Γερασίου σφραγίδι μετὰ τῆς ἐπιμῆνης Παπᾷ Φιλοθέῳ ἐς Ἱερουσαλήμ τῷ Θεοφάνῃ φλωρία χιλιάδας ὀκτώ, καὶ μετ' ἐπολὺ ἀπέπελκε μετὰ τῆς γέροντος Βαρθολομαίου τῷ 25 αὐτῷ τῇ σφραγίδι τῆ αὐτῆς Πατριάρχῳ ἐσφραγισμῶν φλωρία χιλιάδας δύο, καὶ ὑπέσχεσαν ἔτοι οἱ ἐρημίται πατέρες τὰ ἱερὰ σκῆπη τῆ ἀγίας τάφου καὶ πλὴν Κορῶναν ὁπὸ τῆς Αἰγυπτῆς ἐς πλὴν Ἱερουσαλήμ. καὶ γράφει ἔτι τῷ Θεοφάνῃ ὁ Ἀλεξανδρείας ἰδὼν αὐ- 30 θύς τὰ χρήματα τοῖς χρεωφειλέταις, μουσικῶς ὁμως, καὶ ἐπαινῶ αὐτὸν πρὸς ἐπὶ Δαὶ τὸ πεποιηκέναι κοινόβιον μετὰ τῶν Ἀγιοσαβεϊτῶν, γράφον δὲ τῷ Θεοφάνῃ, πάντοτε παραγιώτατον Πατριάρχην καλεῖ. Αἰωνία δὲ ἡμνήμη καὶ τῆ ἀξιοτιμῆς καὶ οὕτως Πα- 35 τριάρχῳ Γερασίου, καὶ τῆ μακαρίτου Σεῖδηλάχ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι.

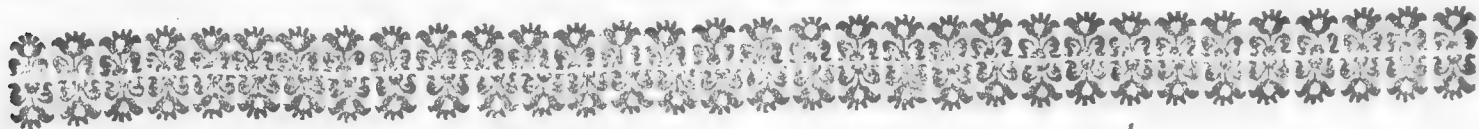
ὅτι τὸ ἀντικρὺ Γιάσιον κείνον μοναστήριον, Γαλατᾷ λεγόμενον, καὶ τὸ τῆ ἀγίας Γεωργίας ἐν Βυκκρεσίῳ 40 Ἱερουσαλὺμων Θεοφάνης ἔλαβε, καὶ τὸ ἐν Κωνσταντινπόλει Μετρίχιον ὁ αὐτὸς ἠγόρασε σὺν τῷ αὐτῷ κήπῳ, ὁ δὲ Παῖσιος τὸν δυτικὸν κήπον, τὰ δὲ πέτραια οἰκήματα τῆ Κασοριανῆς μονολάκη δέσις ἐπὶ, τὰ δὲ ἐξαμφοτέρων μερῶν οἰκήματα ὁ τῆς Βίβλου συγγραμμῶς ὠνήσατο. καὶ περὶ τῆς τελευτῆς τῆς Θεοφάνης, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας αὐτῆς, καὶ τῆς ὁκλογίης καὶ χερτονομίας Παῖσιος ἐν Γιάσιῳ, καὶ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῶ καὶ τῇ περιγραφῇ αὐτῶ.

Ὁ Θεοφάνης ἔτις ἔλαβε τῶν τῆς Ράδελ βοεβόδα τὸ μοναστήριον τῆ Γαλατᾷ, τὸ ἀντικρὺ τῆς Γιάσιος κείνον, ὅπερ ἠκοδόμησε καὶ ἀφίερωσε τῷ Κιέβῳ ὁ Πέτρος βοεβόδας, Δαὶ δὲ τὸ Δαφθέραι τῆς Ράδελ τὰ πρᾶγματα τῆς Μοναστηρίου, ὁ Ράδελ βοεβόδας, ἐπανελθόντος τῆς Μαρίας γυναικὸς μὲν τῆ Ζώτης, θυγατρὸς δὲ τῆς Πέτρος βοεβόδα ὁπὸ Βουετίας ἐς Γιάσιον, ἔδωκε τὸ Μοναστήριον τῷ ἀγίῳ τάφῳ, ἔλαβε δὲ αὐτὸ ὁ Μητροπολίτης Βηθλέμ Αἰθανάσιος,

ἐξάδελφος τῆς Πατριάρχῳ (ἦσαν γὰρ ἀμφότεροι Πελοπονησοὶ ὁπὸ χωρίᾳ Δημητριάδας) θαυμαστὸς καὶ ἄγιος ἄνθρωπος. ὁ αὐτὸς Θεοφάνης ἔλαβε καὶ τὸ Μοναστήριον τῆ ἀγίας Γεωργίας, τὸ ἐν Βυκκρεσίῳ τῷ τῆς 50 βλαχίας Θρόνῳ κείνον. Ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Θεοφάνης ἔλαβον οἱ Ἀραβες πλὴν ὀκέλας, ἡτις ἦν ἐγγὺς τῆς Πατριαρχίας, ἀσάμεσον τῆς Πατριαρχίας καὶ τῆς λατρῆς. Αὐτὸς, δηλαδή ὁ Θεοφάνης ἠγόρασε καὶ τὸ Μετρίχιον τὸ ἐν τῇ Κωνσταντινπόλει, ὡς ἔχει ἡ Ἐκκλησία μετὰ

μετὰ τῷ αὐτῷ κήρυξεν τὸν δὲ δουλικὸν κήπον ἡγό-
ρασαν ὁ Παῖσιος, τὰ πέτραια οἰκήματα δέδωκε τῷ
αὐτῷ τὰ φάρμακα μαρολάκης ἐπὶ Νεκταρίῳ, τὰ δὲ
ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῷ Μετρίῳ οἰκήματα ἡγο-
5 ράθησαν παρ' ἡμῶν. Πατριάρχους δὲ ὁ Θεοφάνης
ἐπὶ Τελακονταπλῶν, ὁκομήθη ἐν Κωνσταντινὴ πόλει τῷ
Χιλιοστῷ ἔξακοσιον τρεῖς καὶ πενήντα, καὶ
ἐψάληθον ἐν τῷ Πατριαρχείῳ, ἐτάφη δὲ ἐν τῇ
Μοιῇ τῆς Θεοτόκης τῇ ἐν τῇ Νήσῳ τῆς Χαλκίδος, ὁ-
10 πὺς ἦν τὸ ἀμύμονος ὁ Κωνσταντινὴ πόλεως Τιμόθεος, καὶ
ἄλλοι τοιοῦτοι. Τότε ὁ Κωνσταντινὴ πόλεως Πατριάρχης
ὁ ἱεροσολύμων Φρυνὼν ὑπὲρ τὸ δέον, ἐβύλετο Πα-
τριάρχῳ ποιῆσαι ἱεροσολύμων τὸν ἱωαννίκιον Μη-
τροπολίτην Βεργίου. οἱ ἱεροσολύμιται δὲ γνώσκον-
15 τε, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον τῶν ἱεροσολύμων δέεται Πα-
τριάρχῳ ἐκκλησιαστικῷ καὶ ταπεινῷ αἰσθητῷ, ἡγούμενῳ καὶ
ἐκ διαστάσεως, περὶ ἑσπερίαν ἱκετικῶς τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Βασί-
βόδῃ τῆς Μολδοβλαχίας Βασιλείῳ, πλείων κομῶν
καὶ διατάσσῃ ἰσχύοντι ὡς τοῖς Βασιλείοις, καὶ δὴ
20 ἰσχυρὰν δι' αὐτῶν, καὶ ἀντιβάνοντα Πατριάρχῳ
αὐτῶν τὸν ἡγούμενον τῆς Γαλατῆ Παῖσιον (ἦσαν γὰρ
τότε τῷ ἁγίῳ τῷ Μοναστήριον ἐν Γασιῳ τέσσαρα,
τὸ τῆς Γαλατῆ, τὸ τῆς Μπερόσκης, τὸ τῆς ὁγδοῦς Σάβ-
βα, καὶ τὸ τῆς Νικορίτζας) καὶ γράφει ὁ ἡγούμενος τῷ
25 Πατριάρχῳ Κωνσταντινὴ πόλεως καὶ τῇ Συνοδῷ τῶν
ψηφον τῶν Ἀγιοταφικῶν πατέρων. ὁ δὲ Πατριάρχης

φοβούμενος τὸν Βασίλειον Βασίβόδα, ἐκ αἰτίαις τῇ
ψήφῳ καὶ ἐκλογῇ τῶν πατέρων, ἀλλ' ἀπέσταλκεν ἐκεί-
σε τὸν Δαριῶντος Μητροπολίτην Γρηγόριον Β' ἱερα-
ρχον, καὶ ἄλλους, καὶ ἐκπερτοῦσαν ἐν Γασιῳ τὸν
Παῖσιον Πατριάρχῳ ἱεροσολύμων. ἦν δὲ ὁ ἕτος ἐν-
30 θεος αἰὲρ, ὁπότε τῆς Δημητριάδος καὶ αὐτῶν, καὶ συγ-
γυῖς τῷ Θεοφάνῳ, ἦλθε δὲ εἰς ἱεροσολύματα ἱερός
λίαν, καὶ ἐκρημάτισε ὑπερέτης τῷ Σωφρονίῳ πο-
λλὰς χεῖρας, ἔτα ἀνάστα ἐπορεύθη εἰς τὰ τῆς ἱε-
ραρίας κύκλῳ, καὶ ἡσκήτοσεν ἐκεῖ ἱκανὸν καιρὸν,
καὶ ἔπειτα μεταπέμπεται αὐτῷ ὁ Θεοφάνης, καὶ περ-
40 χαίρεται ἡ γυνὴ τῆς ἐν Γασιῳ Μοιῆς Θεοτόκης
τῆς Μπερόσκης, καὶ παρὰ τῆς Μοιῆς τῶν ἀντικρὺ Γα-
σίῃ Γαλατῶν. καὶ ἔπειτα ὁ Παῖσιος ὁ ἕτος τότε εἰς
τὸ ἱεροσολύματα χεῖρα καὶ βοήθειαν ὡς ἄλλος ἡ-
γεῖται, καὶ δὴ καὶ ἄλλους καὶ βέτυρον ὁπότε Μολδο-
βλαχίας ἐν καιρῷ λιμῆ, καὶ πᾶν ὁ φέρει τὸν Γασιῶν
ἀγαθὸν διὰ φορητῶν πλοίων. ἦν δὲ ἀκτῶν, ὁ-
50 θεν ἡδέποτε ἐκείνητι κίβωτον, ἡ ἄλλο τίποτε, καὶ
ζηλωτὴς τῶν θείων, μάλιστα καὶ ἀνδρείος, ἐρχόμε-
νος γὰρ ὁπότενος χεῖρα τῆς Παναγίας ἐγγύς ὄν-
τος τῆς Χοτινίας, τοποθετῆς λεγομένης, δώδεκα λη-
σας μόνος κατέβαλε, καὶ τὰς ἰππεὺς αὐτῶν ἔλα-
βε, μικρὸς τῇ ηλικίᾳ, καὶ θεομῆτος τὸν πύργον,
μεγάλυχρος, ἐκκλησιαστικὸς, ἀνδρείος, φιλαλήθης,
καὶ μεγαλοπρεπέστατος.

30 ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν ἱεροσολήν Πατριάρχῃς ὁ Παῖσιος, καὶ ἀποδεχθεὶς ὡς τῆς Συνοδῆ καὶ τῶν πα-
τέρων, τὰς κληρικὰς ἐναντίας αὐτῷ πάντας παιδούλας τρέπων ἐπιτηδεύων, καὶ περὶ τῆς εἰς Δαφόρους ἔπαις ὁπο-
δημίας αὐτῶν, καὶ τῆς κατ' αὐτῶν ἐπιβλήτης τῆς Κωνσταντινὴ πόλεως Πατριάρχῃς τῆς δευτέρας, τῆς κλέσαιτο τὸ Με-
35 τόχιον, καὶ ἐπιβελούσαντος τοῖς Μολδοβλαχίας καὶ Βλαχίας ἡγούμενον, ὃν τῇ συμφερίᾳ καταδικάζεται ἀγχόνῃ
ὡς τῆς βασιλείας.

Πατριάρχους δὲ ὁ Παῖσιος, ἀπῆκε διὰ τῆς
Κωνσταντινὴ πόλεως μετὰ αὐτῶν βασιλικῶν διὰ
40 ξηραὶς εἰς ἱεροσολύματα, καὶ ἀπεδέξαντο αὐτὸν ὁ Σωφ-
ρόνιος καὶ οἱ πατέρες ὡς εἰκῶν καὶ νόμιμον Πατριάρ-
χῳ, οἱ κληρικοὶ ὁμοῦς ὡφθησαν ἐναντίοι δι' αἰτίαν
τοιαύτην, ἔπειθ' ὡς ἀπερίορον διὰ τὸ ἔχειν ἐξουσίαν
ἐν ἱεροσολήν τῆς τῆς Αἰγυπτίας Αὐθωνίας, ὅτι
45 ἦσαν Ῥωμαῖοι, ἀλλὰ Ἄραβες Πατριάρχαι, ἐπε-
κράτους δὲ ἐξ αἰῶν τῶν καιρῶν ἰσχύον τῆς ἐντοπίης
ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, ἔπειθ' ὡς μάλιστα οἱ Ἄραβες εἰς
μικροπρεπείας, καὶ τοῖς ἰδίοις ὑπὲρ τὸ μέτρον αἰ-
καριζόμενοι, καὶ διὰ τὸ οἱ Ἄραβες Πατριάρχαι διω-
50 κνύον μετὰ τῶν συγγενῶν αὐτῶν καὶ ἐντοπίων ἀδια-
φόρων, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι Πατριάρχαι ὕστερον ἔχοντες
σκαῦδαλα μετὰ τῶν ἐθνῶν, ἔσων τῶν Ἄραβας ἐν
ὃ ἔχει δεδομένην ἡ σωτήριον, ὥστε πάντων τῶν τῶν
θρόνων ἐσοδημάτων τῆς ἐντοπίης Ἀραβας ὡς ἐπι-
πλάσαν τῶν ἐξουσίαν ἐχρηκοῖαι, καὶ περὶ αὐτῶν αὐ-

τῆς τῶν αὐτοκράτων χρεῶν εἶναι, ἀφορῶντας ὁμοῦς
μόνον εἰς τὴν ἰδίαν συμφέρον, καὶ ἐπειδὴ ὁ Θεοφάνης
ὑπέστησαν αὐτῶν ἀλίαν τὴν τῆς τέλεως τῆς παλαιᾶς
καὶ ὁ Παῖσιος ἦλθε Πατριάρχῃς ἱερός, οἱ ἐντόπιοι
ὁμοφωνήσαντες, ἐξῆλθον ἐξω τῆς ἀγίας πόλεως καὶ
ἐποίησαν σωρὸν λίθου, καὶ ταῦτα πάντα ἐγένοντο,
ἵνα ὡς ἐναντίοι τῷ Πατριάρχῳ. ὁ Παῖσιος δὲ ὡς
εἴρηται ἀνδρείας ἐν ψυχῇ, σιωπῶντας τοῖς κρι-
ταῖς κρυφίως, καὶ δέδωκεν αὐτοῖς καὶ μέτρον τῆ
χερμάτων ἐπὶ ῥητοῖς, ὅτι ἐὰν τις τῶν ἐντοπίων θε-
λήσῃ ἀρνήσασθαι αὐτῶν τὸ σέβας, μὴ γίνεσθαι δε-
κτὸν, ἔτα ἐποίησαν ἀγωγὴν κατ' αὐτῶν, καὶ τα-
σῶν ἐπαίδευσεν αὐτῶν, ὥστε καὶ ἐσωφρονήθησαν
ὡς ὁρῶνται τῶν σήμερον ὁπότε καὶ ἐκκλησιαστικοί, μέ-
τρον τέλει δόξα βίας καὶ φόβου Θεοῦ ἔχοντες.
ἐν λοιπὸν τῇ πρώτῃ καλῶν ἐν ἱεροσολύμοις τῇ
Παῖσιος μάλιστα δὲ ἐν ἱεροσολύμοις μερικὸν καιρὸν ἀπεδή-
μησεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθε εἰς Κωνσταντινὴ πόλιν διὰ θα-
λάσσης.

λάωσης, ὅπου δὲ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Μολδοβλαχίαν, καὶ κειθὺς εἰς Μοχοβίαν. ὁ δὲ ῥηθὲς Παρθένος Κωνσταντινουπόλεως ὁ δούτερος ἔγραψε κατ' αὐτῆς πολλαὶ κακὰ εἰς Μοχοβίαν, πλὴν ματαίως ὡς εἴρηται. φιλοδωρησάμενος γὰρ αὐτὸν ὁ δούσεβέ-
 5 σατος Αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος Μιχαηλοβίτζης, τοῖς προσήκονσι δώροις βασιλοπρεπῶς ἐτίμησεν. ἐπαυλ-
 θὼν δὲ εἰς Γιάσιον, ἀπῆλθον κειθὺς εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, οὗθα διεβλήθη ὑπὸ τῶ Παρθένου εἰς τὴν Βασιλείαν, ὡς ἦν ἐν τῇ Μοχοβίᾳ ἐν τόπῳ ἀλλο-
 10 τέρῳ, ὅθου ἔλαβε παρ' αὐτῆς ὁ Βιζύρης τῶ Σελ-
 ταῦ Ἰμπραήμ περὶ ἑσπέρου, ἥτοι δώρον φλωρία χι-
 λιάδας τίσεσθαι. ἅτα ἐκείθου ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ὑπέσχετο αὐτῷ εἰς Βλαχομπογδαίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἐκκλησία τῶ ἐν Κωνσταντινουπόλει Με-
 15 τοχίᾳ σμικροτάτη ἦσα, καὶ πυρποληθεῖσα, ὡς κη-
 νήθη μεγάλη ὡς νῦν ὁρᾶται σωεργεῖα πῶν γενε-

ράδων, καὶ ἔφερον οὐκ ὅσον οἱ Ἅγιοι ταφῆται μίαν θαυ-
 20 ματεργὸν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, μαχόμενος δὲ ὁ Παρ-
 θένος τῷ Πατριάρχῃ Παΐσιῳ Δὲ καὶ μὴ θῆναι αὐτῇ χειροτονικά, καὶ ὁρῶν ἀφορμὴν πῶν συγκρό-
 25 τησιν τῶ πλῆθους τῶ λαῷ εἰς τὸ μετόχιον χάριν τῆς εἰκόνος, κλήσας τὴν Ἐκκλησίαν, ἀτιμίαν εἶναι τῶ Πατριάρχῃ τὴν ἐκείσε σωάθροισιν τῶ λαῷ
 30 προσφασίζόμενος. ἔμειν ἄλλα καὶ τοῖς ἡγεμόσιν ἐ-
 πεβέβηκε τῆς Βλαχομπογδαίας τῶ κακῶσαι αὐτὸς καὶ ταπεινώσαι, ἐν τῷ περὶ ἐβέλετο ὁ Πάπας Νικό-
 35 λαιος ὁ πρῶτος ταπεινώσαι Λεοδοβίκον τὸν Βασιλέα τῆς Δύσεως, ἀλλ' ἔτι ἐκείνους ἔχουσιν ἀγαγεῖν εἰς ἔργον τὰ τῆς διανοίας αὐτῶν, ἔτι ἔτι, καθό-
 40 τι οἱ ἡγεμόνες ἀέροντες ἀφορμὴν πῶν πρὸς τὸν ἅγιον τάφον ὕβριν, σωήρησαν, καὶ ἐπινέχον αὐτὸν εἰς ἡ Βασιλεία ἀναμέσσην Ὀξίας καὶ Πλάτης. ἐπινεμά-
 45 νθη δὲ Δὲ πῶν ὑψηλοφροσύνῃς αὐτῶν Γολιάθ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

20

Περὶ τῶ γεγονότος θαύματος ἐν Βιλεργαδίῳ κατὰ τῆς περὶ ἡμέρας τῶν δέκα ἡμερῶν τῶν Λατίνων, παρὼντος τῶ Ἱεροσολύμων Παΐσιῳ.

Ὁ ἅγιος Παῖσιος ὅπου Γιάσιον ἦλθον εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, ἔπα εἰς Ἀδριανέπολιν, Φιλιππῶν πόλιν, Σοφίαν, καὶ Βιλεργαδίον, ἐν ᾧ ὄντος αὐτῶ τῶ Πα-
 5 τριάρχῃ Παΐσιῳ, σωέβη γινέσθαι τοιούτων ἡ. Γυνή-
 τις ὁρθόδοξος Λατινίδι γυναικὶ ζυμῶσαι θελήσῃ κατὰ τὴν εἰκοστὴν τῶ Ἰουλίου, ὡς ἦν τῶ Ἡλίου τῶ Περ-
 10 φήτης ἐορτάζεται μνήμη, ἔπα, Σήμερον ἐστὶν ἡ ἐορτὴ Ἡλίου τῶ Περφήτης, καὶ μὴ ἀπὸ ἔργων. ἡ δὲ Λα-
 15 τινὶς ὑπολαβῆσα ἔφα, ὅτι δέκα παρῆλθον ἡμέραι ὅπου τῆς ἐορτῆς Ἡλίου τῶ Περφήτης, καὶ ἔτι αὐ-
 20 φότεραι ἀπὸ ἡλίου ἐφειλομένην, εἰ ἄρα αὐδὲκα ἡμέραι καλῶς προσετέθεισαν τῶν παπικῶν, καὶ ἡρ-
 25 ζατο ἡ Λατινὶς ζυμῶν. καὶ ὡς τῶ θαύματος, μετε-

βέβηκε ὅνταίς χειρὶν αὐτῆς τὸ φύρμα εἰς πέ-
 25 τραν, οἷόν ἐστι τὸ κισύριον, τὸ κοινῶς λεγόμενον πο-
 30 ρὶ, καὶ ἠκώθη εἰς τὴν Σερβίαν τὸ πρᾶγμα, καὶ διέ-
 35 νειμαν ἑαυτοῖς τὴν πέτραν οἱ ἄνθρωποι εἰς μαρτύ-
 40 ριον, καὶ ἔλαβε καὶ ὁ Παῖσιος μέρος ἐκ τῆς πέ-
 45 τρας, ὅπερ ἔως τῶ νῦν κείται κρεμῶμενον εἰς τὴν εἰκόνα τῶ Περφήτης ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἱερουσαλήμ Με-
 50 ρασηρίῳ αὐτῶ. ἅτα ὁ Παῖσιος ἀπῆλθον εἰς Σέρ-
 55 ρας, Θεσσαλονίκην καὶ Βιζύριον, καὶ αὐτῶς εἰς Κων-
 60 σταντινὴν πόλιν, καὶ κειθὺς εἰς Ἱεροσόλυμα. σωέβη δὲ ταῦτα ἡ πολέμων μεγάλων καὶ πόων καὶ μυ-
 65 ρίων δαπανῶν αὐτῶν.

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι τῶ Φονικῶ γυναικὶ πῶν Ἀρμενίων Φαρμάκῳ Ὑποκρίναιτος τῶ Χαμπέσις, καὶ κυριόσαιτος τῶν ἐν Ἱε-
 40 ρουσαλήμ προσκυνημάτων αὐτῶν, καὶ πάντων ὧν ἔχον, ἔλαβον αὐτὰ δι' ὁρισμὸν βασιλικῶν ὁ Παῖσιος, τῇ δὲ δυνάμει τῶ Γάβριος Ἐπαρχῆς ἔλαβον αὐτὰ αὐτῶς οἱ Ἀρμενιοὶ, ὅθου καὶ ἀγῶνι ἀμφοτέρων ἐν τῇ βασι-
 45 λείᾳ ἔως ἀναλλαγῆς τριῶν Βεζυράδων, καὶ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τῶν Μεγισαίων ὑπὸ τῶ Στρατῷ, καὶ Βε-
 50 ζυράτῃ τῶ Κιοπρελῇ, καὶ τῶ γυναικὶ αὐτῶ, καὶ Διὰ λέγεται Κιοπρελῆς.

Ὁ ἅγιος Χαμπέσις, Δὲ τὸ εἶναι αὐτὸς γένους τοῖς Σελ-
 5 ταιῶς τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὁμοπίστες τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ κόπταις, ἔλαβον τῶν Σελταίων τῆς Αἰγύπτου μέρος τῆς ἀγίας πέρας τῶ ἀγίου τάφου ἐν τῇ Ἀ-
 10 νατολικῇ μέρᾳ, ὅπερ λέγεται τῶ Ἀβραάμ, οἷοντες ἔχον καὶ ἄλλας οἰκίας ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, ἐν δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ μεγάλῃ τῶ ἀγίου τάφου ἔχον τόπον
 15 τὰς καμάρας τὰς κατὰ τὸ νότον μέρος τῶ ἀγίου Κε-
 20 βελλῆς, καὶ ἄλλα τινὰ, ἔχον δὲ καὶ σκούη χρυσᾷ καὶ ἀργυρᾷ πολλαῖ, καὶ δὴ καὶ χρυσιδύφανα, ἀλλ'

ἐπειδὴ τοῖς Θεοπαχίταις Ἀρμενίοις Θεοπαχίταις
 5 οὔτε κοινωνοῖν, οἱ Ἀρμενιοὶ ὡς κακότερον γένος καὶ Φονικὸν, ἐδελέσαν μὲν τῶς Ἱακωβίταις καὶ ἔλα-
 10 βον τὰς ἐν τῇ Βηθλεὲμ αὐτῶν οἰκίας, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὰς μέζονας, καὶ ἐκυρίωσαν αὐτῶν, ἐδελέσαν
 15 δὲ καὶ τῶς Κόπταις καὶ λατρεῦσιν ἐν τῇ κατὰ τὴν Βηθλεὲμ τραπεζίᾳ αὐτῶν, ἐδελέσαν καὶ τῶς Πα-
 20 τριάρχαις καὶ ἔλαβον τὸν ἅγιον Ἱακωβὸν δι' οἰκίαν πονηκόντα φλωρίων κατ' ἔτι, καὶ κατ' ὀλίγον τῶ οἰκίᾳ ὑποφράξαντις τὴν δόσιν, ἐκυρίωσαν τῶ ἀγίου
 25 Ἱακώβου

45

ἰακώβω ὡς ἰδίᾳ κτήματος, καὶ λέγοντες ἔχον αὐ-
 τὸν ὁπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, περὶ αὐτοῦ
 φλυαροῦσιν. ἐφιλιώθησαν ὡς κατὰ τὸν πόντον ποταμὸν
 καὶ μετὰ τῶν χαμπεσίων, καὶ κατ' ὀλίγον λαμβάνου-
 5 τες ὀλίγους ἡνὸς ἡμῶς τὰ καμήλια αὐτῶν σέχοντα,
 καὶ συγκοινωνήσαντες καὶ ταῖς τραπέζαις αὐτῶν καὶ ταῖς
 οἰκίαις, οὗτοι περὶ οὗτοι ἐφαρμάκοντο αὐτοῖς, ὡς δὲ
 πάντες ἐξηλείφθησαν οἱ χαμπεσίοντες, ἐκυρίευσαν οἱ
 Ἀρμένιοι τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν οἰκιῶν.
 10 μαθὼν δὲ τὸ συμβαλὸν ὁ βασιλεὺς τῶν χαμπεσίων,
 ἐκ ἀπέσειλον ἄλλους εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ἔμεναν λοι-
 πόντες οἱ Ἀρμένιοι κύριοι πάντων τῶν πραγμάτων τῶν
 χαμπεσίων, ὡς ἦν καὶ εἰς ἀλογόμυλόν αὐτικὸν τῆς
 θύρας τῆς Πατριαρχίας, ὃν οἱ Ἀρμένιοι ἐποίησαν ἐπὶ
 15 ποκομῆτον, καὶ σωμαγόμῳ οὐκ ἦν ἡχημένον. ἔπειτα
 ὁ πατριάρχης καὶ οἱ πατέρες ποδάρις τοῖς Ἀρμε-
 νίοις, δότε καὶ ἡμῖν ἐκ τῶν χαμπεσιακῶν κτημά-
 των καὶ αὐτῶν τὸν μύλον, ἵνα μὴ ἀχρημονώσι τὰ
 παιδία ὑμῶν ἐν ὧτιον ἡμῶν, οἱ δὲ ἐλοιδόρησαν αὐ-
 20 τῶν. ὁ δὲ Παῖσιος ἐν τῇ Κωνσταντινὴ πόλει ἐκρά-
 λα ὀρισμὸν περὶ τῶν Πασάδων, ἦτοι τῶν ἑπαρχῶν
 τῶν ἀσιατικῶν τὰς περὶ αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς εἰς
 τὸν Ἰορδάνου αὐτῶν ἀφίξεως, καὶ περὶ τῶν ἐφ' Ἀρ-
 25 μένῳ καὶ κισθίῳ ὡς ἐπετίθεν τοῖς μοναστηρίοις χρη-
 μάτων βιωτικῶν, καὶ ἀπῆλθεν καλὰ, καὶ περὶ ἄλλων
 αἰμάτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν χαμπεσίων ὅτι εἰσὶν ὑπε-
 κείμενοι τοῖς Ῥωμαίοις αὐτοῖς καὶ τὰ ὑπαρχόντα αὐ-
 τῶν, καὶ δὴ διὰ μεσιτείας αὐτῶν περὶ τὸν Ἰορδάνου
 30 ἰὸν χειρὶ βασιλικῇ, γράφει γὰρ ἐν τῇ δεξιᾷ μέρᾳ
 τῆς μοιογραμμάτης ὁ βασιλεὺς, κατὰ τὸν θεῖον με-
 τύπον ἐνεργείῳ, λέγεται δὲ κατὰ κυριολεξίαν
 ἱερὸς τύπος. καὶ ἀπελθὼν εἰς ἱεροσόλυμα ὁ Παῖ-
 35 σιος, λαμβάνει ὅλα τὰ χαμπεσιακὰ τὰ ἐν τῇ ἱε-
 ρουσαλὴμ καὶ Βηθλεὲμ, καὶ τὸ μοναστήριον αὐτῶν, καὶ ὅσα
 ἦχον οὐδὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας τάφου, καὶ τὰς καν-
 δήλας αὐτῶν τὰς ἐν τῇ ἁγίᾳ Κεβεκλίᾳ, καὶ τὰς ἐν τῇ ἁγίᾳ
 Ἀποκαθελώσῃ. ἔπειτα οἱ Ἀρμένιοι λαβόντες τὴν χερσὶν Πα-
 40 σαῶ τῶν ἡγεμονίων Γάζης καὶ ἱερουσαλὴμ, ἰχυρῶ
 ὄκνη καὶ δυνάμει, διδόντες αὐτῇ πληθύνειν χρυσίον,
 καὶ λαμβάνει διωστικῶς ὀπίσω τὰ χαμπεσιακὰ πᾶν-
 τα, καὶ δίδωσιν αὐτὰ τοῖς Ἀρμένιοις, ἔτι καὶ τῶν μίαν

τόρταν τῆς ἁγίας Σπηλαίας ἐν τῇ Βηθλεὲμ δίδωσιν
 αὐτοῖς, καὶ βάρβαρον ἔιδον καὶ κανδήλας, ἑπτὰ ζῆ-
 τῆτες οἱ Ἀρμένιοι ἐβωδῶσαι τὸ τόλμημα αὐτῶν καὶ
 ὀρισμῶ βασιλικῶ, περιπατῶσιν εἰς τὴν Κωνσταντινὴ-
 πόλιν εἰς τε τὰς εἰς τὴν βασιλικὴν Παλατίαν Ἀγά-
 θης λευκὰς καὶ μέλαινας, καὶ εἰς τὰς ἐξω Συγκλητι-
 κὰς, καὶ ὅτε ἔμελλε γίνεσθαι περὶ αὐτῶν ἡ κατ' αὐ-
 τὰς βεβλή, ἐπαίσαται τὸ στρατόμα τῶν μεγιστάνων
 ἐν Κωνσταντινὴ πόλει, καὶ ὁπκτείνουσι πάντας, καὶ
 ἐκδύοντες αὐτοὺς, ἐκρέμασαν αὐτῶν τὰ σώματα
 ὁπὸ τῶν ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ Πλατάνων, καὶ διεσκε-
 δάθη ἡ ποντοῦ βεβλή τῇ Ἀρμένιᾳ. Περὶ τούτοις γινέ-
 45 Βεζύρης ὁ Σεβείμων ὁ ἐξ Ἀρμενίων, καὶ πάλιν τὸ αὐ-
 τὸ ἐυχέρημα, δώρεα, περγαῆα, καὶ χρημάτων πληθεύ-
 ῃ δὲ Κωνσταντινὴ πόλιν Πατριαρχίᾳ τότε ὁ δὲ
 Ἡρακλέας Ἰωαννίκιος, ὃν μεταπέμπεται ὁ Βεζύ-
 ρης, διεγέρεται τὸ κοινὸν τῶν ὀρθοδόξων, τρέχουσι
 εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν καὶ εἰς τὴν Παλάτιον τῆς Βεζύ-
 ρης, ποιεῖσι βοήν, θρήνον, βεβλῆτες τὸ, μὴ ἀδικη-
 θῶμεν. αὐτοῖς ὁ Βεζύρης τὸν Ἰωαννίκιον δύναι γινώμην,
 ὁ δὲ ἀπεκρίθη εἶναι τὴν ἀπὸ κείνου ἔργον ἐκ αὐτῶν,
 ἀλλὰ τῶν ἱεροσολύμων. καὶ ἐν τούτοις, ὁποβάζεται ὁ
 Σεβείμων, καὶ γίνεται Βεζύρης ἄλλος, καὶ πάλιν ἡ
 αὐτὴ ἐπιμέλεια τῶν Ἀρμενίων, καὶ τὸ αὐτὸ φρόνημα
 τῶν ὀρθοδόξων, καὶ γίνεται σύγχυσις ἐν τῇ Κων-
 50 σταντινὴ πόλει. ὁ δὲ Βεζύρης γράφει ὀρισμὸν ὡς ἡ-
 θελον οἱ Ἀρμένιοι, καὶ ἐνθαῖς αὐτῶν τὴν κόλπον ἀπέρ-
 χεται εἰς τὸν βασιλέα (ἦν δὲ τότε ὁ Σεβαστὸς Νικα-
 μέτ ὁ πρὸ μικρῶν εὐβελήθης) τὴν ποιῆσαι αὐτῶν κατ'
 Σεβείμ, ἦτοι ἐβωδῶσαι διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς.
 ἀπελθόντες δὲ αὐτοὶ εἰς τὰ Βασίλεια, ὡς τῶν θαυ-
 μασίων σε χρεῖς βασιλεὺς, λαμβάνει ὁ βασιλεὺς
 παρ' αὐτῶν τὴν βασιλικὴν βάρβαρον, καὶ γίνεται Βεζύρης
 ὁ Κιοπρελῆς, ὃς ἦν τὸ γυνεὺς Ἀλβανίτης, καὶ ἦν
 ἱερεὺς, καὶ ἡ μήτηρ ἀπέθανεν ἐν τῇ μοναχικῇ χη-
 55 ματι. ὡς δὲ ἔτιν ἔκτισιν ὅτι τῇ θρησκείᾳ τῶν ὀρθο-
 δόξων περὶ ἡλθε, καὶ κατὰ βαδμὸν τοῖς βασιλε-
 κοῖς ἀξιωμασι δαδῶσας, αὐτῶν εἰς τὴν τῆς πατρὸς
 ταύτης ἀρχὴν, διὰ δὲ τὸ ὁμιλῆσαι γὰρ οὐκ ἦν
 χώρα, καὶ ὡς ὑπὲρ τῶν Σινώπων, ΚΙΟΠΡΗ λεγόμενῃ,
 ὡς μάλιστα Κιοπρελῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

45

Τίτι τῶν ἡλθον εἰς Κωνσταντινὴ πόλιν ὁ Παῖσιος, καὶ περὶ τῆς ἐπὶ τῇ Κιοπρελῇ κείσεως αὐτῶν μετὰ
 τῶν Ἀρμενίων, καὶ λήψεως αὐτῶν τῶν χαμπεσιακῶν, καὶ διώξεως τῶν Ἀρμενίων ὁπὸ τῆς Βηθλεὲμ ὀρισμῶ βασιλι-
 κῶ, καὶ περὶ τῶν ἀφείκε τοῖς Ἀρμένιοις τόπων ἐκ τῆς περὶ τὸν Παῖσιον περμονῆς ὁ τῆς ἁγίας τάφου ἐπὶ τῆς Ἀνθίμου.

50

Ὁ δὲ Παῖσιος ἐν ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῆς Γάζης
 Πασαῶ ἐπὶ βασιλεὺς ὁ βασιλεὺς, ἔγραψε τοῖς ἐν Κων-
 55 σταντινὴ πόλει αὐτῶν ἐπὶ τῶν ποταμῶν, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Ντιβάνι
 τῇ Κιοπρελῇ ἐνεφανίσθησαν, καὶ αἰέφερον τὴν Κιοπρελῇ
 πάντα τὰ περὶ αὐτοὺς, καὶ δὴ ὁποσείκει ὁ Κιοπρε-
 λῆς ὀρισμὸν καὶ Ἀγάν, καὶ ἀπέρχεται εἰς ἱερουσα-

λήμ, καὶ ὡς τὸν Πατριάρχην εἰς Κωνσταντινὴ πόλιν,
 ἔλθων ὡς εἰς Κωνσταντινὴ πόλιν ὁ Παῖσιος τῷ χι-
 λιοσῶ ἑξακοσίοσῳ ποντοκῶς ἐκτὼ ἔτα, ἱανναρεῖ
 ἐπὶ ἡμετέρας, ἡμέρα Κυριακῇ, ἐσθλῶς εἰς τὴν βα-
 60 σιλικὴν Ντιβάνι, ὅντος Βεζύρης τῆς ἐρημίας Κιο-
 πρελῆς μετὰ Πασαῶ, καὶ ἐκείνη μετὰ τῶν Ἀρμενίων
 Διὰ

Ἀπὸ τῶν ἁγίων Βηθλεὲμ καὶ τὰ ἀφιερώματα τῶν
Χαμπεσίων . καὶ κηρύσσων τῶν Ἀρμενίων , ἐποίησαν
εὐχὰς . Τελχίς , ἦτοι ἀναφορὰν ὁ Βεζύρης τῇ κα-
θόλῃ κειτρίῃ εἰς τὸν Βασιλέα , καὶ γένοιε κατὰ
τὴν ἀναφορὰν ὑπόφασιν τῇ Βασιλείῃ : ὅπερ λέγε-
ται κατ' Σερίφ , καὶ κατὰ τὴν ὑπόφασιν ἐγράφει ὁ
εὐσμός καὶ ἐπεδόθη ταῖς χερσὶ τῇ Πατριάρχῃ καὶ
τῶν Ῥωμαίων . ἦν δὲ ἐν τῷ βασιλικῷ βήματι ἐρμη-
νὸς τῇ Πατριάρχῃ ὅ,τι κητρίῃ Κυρίτζης Μιχαὴλ
ὁ μέγας Διανοφύλαξ ὑπὸ τῷ ἀντικρὺ τῷ Κωνσταν-
τίνῃ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς , ὁ ὁπτηροπόδας τὸν
ἄγιον τάφον χεῖρας τεσσαράκοντα καὶ πέντε , ἀν-
θρῶπον τὴν ὡρὴν ἡλικίαν μικρὰς , τὴν δὲ γλῶτταν
καὶ φωνὴν καὶ γινώσκον μέγας , καὶ τὸν ζῆλον τὸν περὶ
τὴν δόξιν αὐτοῦ ὡς ἔστι , καὶ ὁ Κωνσταντῖνός , ὁ ὑπὸ τῶν
Πατριάρχων τῆς Τραπεζούντης , καὶ ὁ ἐξ Ἰερουσαλὴμ ἱερε-
μὴν ἄρχοντα Γαβριὴλ , ὁ ὑπὸ τῆς παλαιᾶς Πάτρως ,
ὁ μὲν καὶ οἱ Καπικεχαμάδες , ἦτοι οἱ ὑποκλεισάμενοι
τῆς Πογδαυίας καὶ Βλαχίας . ὡς ἔν δὲ ἔδωκεν ἔτοι-
μα χρυσόβουλλα τῶν Σελταίων τῶν παλαιῶν καὶ νέων
ταῖς χερσὶ τῇ Βεζύρῃ ἐν τῷ βασιλικῷ βήματι , ἐκεί-
νῳ ὁ λῶν πινὼν χάριτος ὑπὲρ τῶν Ῥωμαίων , προ-
σέταξεν ἀναγνωστῆναι τὰ χρυσόβουλλα εἰς ὅππῃον τῇ
βασιλικῇ βήματι , καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν εἶπε
τοῖς Ἀρμενίοις , Ἀκούετε : τοῖς χρήμασιν ἐκκρεθῆ-
τε ἔργον , τὸ γὰρ δίκον ἐστὶ τῶν Ῥωμαίων , καὶ οὐ-
θὺς ἐδώκεν αὐτοῖς , καὶ ἔγραψε τὴν ἀναφορὰν πρὸς
τὸν Βασιλέα , ὃν τρόπον εἴρηται ἀνωτέρω . λέγει δὲ ὁ
Βεζύρης τῇ Πατριάρχῃ , Δὲς τῇ Βασιλεῖ διαικώσαν-
τίσε ἑκατὸν πηνυγίων ἀργύρια . ὁ δὲ Πατριάρχης εἶ-
πεν , Ἡμεῖς ἐσμὲν πτωχοὶ ἀνθρώποι , καὶ δίδωμεν
καὶ τοῖς ἐν τῇ Τζαμῇ τῇ Σελταῖ Ἀχμέτ κατ' ἔρε

χίλια τετρακόσια φλωρία Βεζέτικα . λέγει αὐτῷ ὁ
Βεζύρης , Ἐπαύει καὶ δίδοτε τοῖς ἐν τῇ Τζαμῇ τέττω
ταῦτα τὰ χρήματα κατ' ἔρε , δότε τετρακόσια πηνυγία
ἡδὴ , καὶ ἀπέλθετε . γραφομένη ἐν τῇ ὁρμῇ , ὁ
μέγας Ἐρμηνὸς Πατριάρχης σωτήρησεν καὶ ἐχρά- 5
θησαν ἐν τῇ ὁρμῇ ῥητῶς τὰ κατ' Σερίφ , ἦτοι οἱ ἱερεῖς
τύποι ὡς ἔστι , καὶ Σελταῖν Σελεῖμ , καὶ Σελταῖν
Σελήμ , καὶ Σελταῖν Μερῆτ , καὶ Σελταῖν Ἰμπραήμ
τῶν Βασιλείων . τελευτήσαντες δὲ τῇ ὁρμῇ , ἔπεμ-
ψον αὐτὸν ὁ Παῖσις εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῇ Χυσεῖν 10
Τζαχίς , δὲς αὐτῷ ὁδοπόρον γρόσια ἑξακόσια ,
ὅστις φθάσας εἰς Ἱερουσαλὴμ , ἐπορεύθη εὐθὺς εἰς
τὸν Κατὶν , ἦτοι τὸν κριτὴν , εἰς τὴν ἡλθε καὶ ὁ Πατριάρχης ,
ἦτοι ὁ Πατριάρχης , καὶ παρέδωκε τὰ ἀφιερώματα τῶν χαμ-
πεσίων ταῖς χερσὶ τῶν Ῥωμαίων , ὡς καταγράφονται ἐν 15
τῇ Χοτζετίρ , ἦτοι ἐν τῇ βεραιωτικῇ γραμμῇ . καὶ
τῇ ἐπαύρῳ ἐπορεύθησαν ὁ,τι κητρίῃ καὶ ὁ Τζαχίς εἰς
τὴν Βηθλεὲμ , καὶ ἐκδιώξαντες τῇ ἁγίᾳ Σπηλαίᾳ τῆς Ἀρ-
μενίας , δέδωκεν αὐτῷ τοῖς Ῥωμαίοις κατὰ τὸ χίλιον
ἑξακοσίων πηνυγίων ἐβδομον ἔρε , Μαῖα πέμ- 20
πη . ὁ δὲ μαρτὶς Ἀνθίμ , ὁ σικεῖρος , ὁ ἔχων τὸ
πείσμα καὶ τὴν μῆνιν τῇ Ἀχιλῆϊ , φθόνα τικώ-
μηνος τῷ κατὰ τῇ Πατριάρχῃ , ἐπορεύθη καὶ διέ-
λυσε τὰς σφραγίδας τῇ ἁγίᾳ Ἰωάννῃ τῇ ἔξω τῆς
ἁγίας πόρτας ὄντος , καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τοῖς Ἀρμε- 25
νίοις , ὡς αὐτῶς καὶ τὰς τέσσαρας καμάδας τὰς ὑπὸ
τῆς ἁγίας πόρτας ἔσας , ἀλλὰ καὶ τὸν ἅγιον Ἰάκω-
βον ἐκάλυψε τῇ λαβῇ αὐτοῦ τῇς Ῥωμαίας , ὅσων
ἔμενε ὡς τοῖς Ἀρμενίοις . πλὴν ὁ Πατριάρχης ὅτι
ἔλαβε τὰ περικολλημένα καὶ τὰ λοιπὰ τὰ χαμπε- 30
σιακά , ἔδωκε δόξαν τῷ Θεῷ .

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Ε.

Περὶ ὧν εἶπε κατὰ τῇ Γάζῃ Χυσεῖν Πασᾶ ὁ Κιοπρελῆς ὅτε ὑπέσχετο ὑπὸ Χεβρών Ἀπὸ τῆς Γάζῃ εἰς Κωνσταν-
τινέπολιν , καὶ περὶ τῶν δωρηθέντων ὡς τῇ Παῖσις τῇ Βασιλεῖ ἀργυρίων ἀδίκως ἔλαβεν ὑπὸ τῆς Ἱερου-
σαλὴμ ὁ Χυσεῖν Πασᾶς , καὶ ὅτι ἔλαβεν αὐτοῖς ὁ Παῖσις τὸν ἅγιον Ἰάκωβον ἐν ὁρμῇ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων
ἐπὶ Ταγαρόγλι Ἐπάρεχας τῆς Ἱερουσαλὴμ .

Ὁ ῥηθὴς Βεζύρης ἐν τῇ κητρίᾳ κατ' ὅ,τι ἦν ὁ Παῖ-
σις ἐν τῇ Σεβίᾳ , ἦν δὲ τῆς Δαμασκῆς , ὡς
δὲ οὔτων τῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ Νικαπόλεως καὶ
Γάζῃ καὶ Γαλατῶν , ἦτοι Γυέμπλε ἀγγιγὼς ἡ-
γεμόνων ἐν τῇ ὑποταγῇ αὐτῇ , ἠθέλησε περι-
δείαν ποιῆσαι χάριν ψυχολογίας , καὶ ἀφορμὴ τῇ
περικολλησῆναι ἐν Ἱερουσαλὴμ , ἀπῆλθεν ἐκείσε ,
καὶ ἐκείθεν μετέβη εἰς τὴν Φιλεζουλὴν τῇ Ἀβραάμ
εἰς Χεβρών , καὶ ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἀγγελλοῦν ὅτι ἐγί-
νετο ἄλλῳ Δεξὶ ἐν τῇ Δαμασκῇ , καὶ ἐκείθεν Ἀπὸ τῇ
ἐν αὐτῇ πετρώδῃ τῇ Ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ ὁδῶν , κατέ-
βη εἰς Γάζαν , ἵνα ἐκείθεν ἀπέλθῃ εἰς τὴν Κωνσταν-
τινέπολιν . ὅτε δὲ ὡδὸς Ἀπὸ τῆς Γάζῃ , ἐξῆλ-
θεν εἰς ὑποταγὴν αὐτῇ ὁ Χυσεῖν Πασᾶς μετὰ πρῶ-
τον χιλιάδων Στρατῇ Ἀράβων . ὁ δὲ ὡς δὲ ἦν ὁ

Κιοπρελῆς καὶ βαρύνουμ , ἔγνω τὸ μὲν , ὅτι Ἀπὸ
ὑπερβολῆς καὶ ἐξουθενήσιν πρὸς αὐτὸν ἐκ ἡλθε
μετὰ ὀλίγων εἰς περικολλησῆναι αὐτῇ , ἀλλὰ μετὰ
πολλῶν , τὸ δὲ , ὅτι Ἀπὸ τῇ ἀνθρώπων μικρῆς ἐπι-
στασίας , εἰς τὴν ἡ Γάζαν , ἔχει τσαυτότω μεγαλειό- 45
τητα . καὶ ὡς ἔστι , ὅμως ἐσιώπησεν , ἵσως ποιῶν
κατ' ὅ,τι ὡς ἔστι τὸν κητρίᾳ πρὸς ὅ,τι . ὡς ἔστι ὁ
Κιοπρελῆς ἐχρημάτισε Βεζύρης , καὶ ἠθέλησε ἵνα
ταπεινώσῃ τῇς ὑπερηφάνειας , ὁ Χυσεῖν Πασᾶς αὐ-
τῇς ἐπὶ τὴν ψάμμον Θεμελιῶν , συνεφώνησε μετὰ 50
τῇ Ταγαρόγλι τῇ Δακῇ τῆς Δαμασκῆς , καὶ μετὰ
τινῶν ἄλλων , ἵνα ποιήσῃ αὐταρδέως κατὰ τῇ
Κιοπρελῇ , καὶ λοιπὸν ἵνα μὴ δόξῃ αὐτῇ φοβεῖσθαι
τὸν Κιοπρελῇ , ἐκ ἔδωκε ταῖς Ῥωμαίσις τὸν ἅγιον
Ἰάκωβον , ἀλλ' ἔτε τὸν Τζαχίον Χυσεῖν , εἰς ἔλθῃ
εἰς

αἱ τῶν Κωνσταντινέπολις. Ἐκρέμασαν δὲ ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει ἐν Πατριάρχῳ Παρθένον, καὶ οἱ Αἰρε-
 τικοὶ ἐν Ἱερουσολύμοις εἶπον τῇ Χρυσῇ Πασᾷ ὅτι
 ἐν τῇ Κωνσταντινιούπολει ἐκρέμασαν τὸν Ἱερουσολύμων
 5 Παῖσιον, καὶ ἐκείνῳ νικώμενόν τῷ τριῶν πραγ-
 μάτων, εἶδεν μὲν, ὅτι ἐμάχητο τῷ Πατριάρχῳ
 δελεάσαντι αὐτὸν καὶ ἐλθόντι εἰς τὴν Κωνσταντινέπο-
 λιν, δούτερον δὲ, ὅτι ὡς ὁ Θωμανὸς ἠδυνάτω καὶ
 χειριστῶν φέρεσθαι, καὶ τρίτον, ὅτι ἦν κρυφίως βε-
 10 βαπτισμὸς ὑπὸ τῶν Φεράγγων, ἐπεὶ δὲ καὶ ἐμα-
 ταιετο, ὅτι ἐκ συνβῆ αὐτῷ ἀνάγκη, φυγεῖν εἰς
 Φεράγγαν καὶ ζῆσαι ἐκεῖ, Φεράγγοι δὲ καὶ Ἀρμε-
 νιοὶ ἐν Ἱερουσολύμοις πάντοτε φίλοι, καὶ ὡσαύτως
 ἐχθροὶ τῶν Ῥωμαίων, τίς διηγῆσεται τὰ κακὰ ἀπερ-
 15 εἰποίησαν ἐκεῖ, καὶ ὅσα ἔλαβον ἀργύρια; ὁ δὲ Πα-
 τριάρχης εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἔμεινεν ἐλθὼν
 τὸν Τζαχσίον, καὶ ἦλθεν τὸν Σεπτιέμβριον, ὅτι καὶ ὁ
 Χρυσὴν Πασᾶ ἐγένετο μαζιλίης, ἦτοι παρελύθη
 τῆς ἀρχῆς τῶν Ἱερουσολύμων, καὶ ἐδόθησαν τὰ
 20 Ἱερουσόλυμα τῷ Ταγιαέρυγι Δεσπότη τῆς Δαμασκῆ,
 καὶ ὁ Χρυσὴν Πασᾶ ἀπῆλθεν εἰς Γάζαν εἰς τὰ ἴδια. εὐρι-
 σκωδῆς δὲ τῆς Βεζύρης εἰς τὴν ἀνακαινίσιν τῶν νέων
 Φερείων ἐξώθεν σπασῆ καὶ Ἀβύδα, ἀπῆλθεν ἐκεῖ ὁ
 Παῖσιος μετὰ τῆς Τζαχσίης τῆς ἐλθούσης ἀπὸ Ἱερουσα-
 25 λήμ. ἔπει δὲ ὁ Τζαχσίος τῷ Βεζύρῃ, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι
 εἰσὶν ἠθικηφόροι, καὶ ὁ Χρυσὴν Πασᾶ ἔτε τὸν Βασι-
 λέα φοβεῖται ὥστε τὴν σὺν δεσποτείαν, καὶ ἐβλά-
 τόμε ἀποκτεῖναι, καὶ ἔφυγον κρυφίως, καὶ ἔλαβε
 καὶ ὡς τῶν Ῥωμαίων τόσα ἀργύρια. ἔπει δὲ ὁ

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

ὅτι ἀβελήθη ὁ Πατριάρχης Παῖσιος ὡς τινὼν τῷ Ἀνθύπατῳ, ὡς κατεσκόλασε τῇ κράτῃ μοχολίας
 Κορώναν δώρον, κλέεται ἐν τῷ τῶν Φονέων λάνκῳ, καὶ πέμπεται ἡ Κορώνη μετὰ ἀναφορᾶς τῇ Ἀνθυπατῇ
 35 εἰς Ἀδριανέπολιν πρὸς τὸν Κιοπερλί, πέμπονται δὲ ὡς τῆς Πατριάρχης πρὸς τῆς ἀναφορᾶς ἀνδραποὶ καὶ
 γνωρίζουσι τῷ Βεζύρῃ τὴν ὑπόθεσιν.

Ὁ ἀποκριμὸς ἐξ Ἰουδαίων Γαβριὴλ ὡς ἀρτί-
 λιθογιώμων, καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχον ὁ Παῖσιος μίαν
 40 Κορώναν μοχλινὴν μετὰ λίθων ποικυτίμων, καὶ βε-
 λόμενόν κλέψαι μερικὰς ἐξ αὐτῶν, σιωπῶν ἐλάσσε
 τῷ Πατριάρχῳ μετασκόλασαι αὐτὴν εἰς τέχνην βυ-
 ζαντιανὴν, καὶ ὅπως κάλλιον, καὶ δὴ πείθει τὸν Πα-
 τριάρχην ἐν τῷ τῷ. ὁ δὲ κατεσκόλασεν τῆς Μί-
 45 τρας, διέβαλον τινὲς τῷ ἐν Βυζαντίῳ Ἀνθυπατῇ
 τὸν Πατριάρχην Ἱερουσολύμων, εἰπόντες, ὅτι κατε-
 σκόλασε μίαν Κορώναν, ἥτις ἡ τιμὴ γερσίων χιλιάδων
 οὐκ ἔστιν, καὶ βέλεται ἀποσείλαι αὐτὴν τῷ τῆς μοχ-
 βίας Βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀνθύπατος ἔλαβον αὐτήσας
 50 τὴν Κορώναν ὡς τῆς Πατριάρχης. ἠθέλησε δὲ ἀπελ-
 θεῖν εἰς Ἀδριανέπολιν ὁ Πατριάρχης, λέγων καὶ
 παροιμίαν ταύτην, καὶ ἵκνῃ ἐν κλωβίῳ, ἢ
 κληνὸν ἐν κυρτίδι, ἦτοι κλωβίῳ, καὶ ἐποίησαν αὐ-
 καλῶς, ὁ δὲ τινὲς τῶν ἐπιτροπῶν ἐμποδὼν αὐτὸν ἐγέ-
 νον ἀπὸ τῆς εἰς Ἀδριανέπολιν. μετὰ δὲ τρεῖς

Βεζύρης τῷ Πατριάρχῳ, Πόσα ἀργύρια παρ' ὑμῶν
 ἔλαβον ὁ Πασᾶ; λέγει αὐτῷ ὁ Πατριάρχης, ἐκα-
 τὴν χιλιάδα γέρσια, ἀπερ' ἡμᾶς δωρεμέθα τῷ θε-
 μοσίῳ τῆς Βασιλείας. καὶ ὁ Βεζύρης ἔσπελε τισαράκουτα
 μπακί κηλάρ, ἦτοι δέχας τῶν ἀναπολεφθόντων,
 καὶ ἀπῆλθεν εἰς Γάζαν, καὶ ἔλαβον ταῦτα ὡς τῆς
 Χρυσῆς. πέμψας δὲ τῶν εἰς τὸν Χρυσὴν Πασᾶ
 20 καὶ ταῦτα τὰ ἀργύρια ὁ Βεζύρης, ἀπέσπελε καὶ
 οὐκ ἄλλαν ὀνόματι Ἰσμαήλ μετὰ τισαράκουτα ἀν-
 δρας καὶ ἐρσμον καὶ ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Ταγιαέρυγι
 δεῖναι τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τοῖς Ῥωμαίοις. ὁ δὲ λα-
 ρὼν ὡς τῶν Ἀρμενίων ποιτήκοιτα πρυγγίων γέρ-
 σια, ὑποσέψαι ἐποίησαν ἀπρακτον τὸν Ἀγῶν, καὶ
 ἔμεινε πάλιν ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὡς τοῖς Ἀρμενίοις,
 μάλιστα ἵνα φοβηθῶσιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἔδωκεν ὁ Ταγια-
 25 εργίς ἔτι ἀπὸ Ἱερουσολύμων τὸν Παρθένον ἀπὸ
 Ἀμυκλείς, καὶ τὸν γέροντα Ἀθανάσιον τὸν Ἀρχεπί-
 καὶ ἀπῆλθεν αὐτὰς περὶ εἰς Δαμασκὸν, καὶ ἄλλα
 ποτὰ κακὰ τὰς πατέρας ἐργάσατο. ὁ δὲ Παῖσιος
 ἀπέσπελεν εἰς Ἀδριανέπολιν πρὸς τὸν Βεζύρην τὸν Πα-
 παὺ Διονύσιον Δημητσανιώτῃ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ
 Βασιλικὸν βῆμα, καὶ ἐγνωρίσε τῷ Βεζύρῃ τὰ γε-
 νόμην, καὶ ὁ Βεζύρης ἀπέσπελε καὶ τρίτον
 ἐρσμον, καὶ οὐκ ἄλλαν Τζαχσίον Ἀλβανίτῃ μετὰ τισ-
 σάρων ἀνδρῶν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ
 30 ἐπῆλθον τῷ Κατῇ, ἦτοι τῷ κλητῇ ἀνάγκῃ, καὶ ὥστε
 ἐδόθη τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος τοῖς Ῥω-
 μαίοις, καὶ ἔπαυσεν ἡ κατὰ τῶν Ἀρμενίων ἐργασία.

ἡμέρας μεταπέμπεται αὐτὸν ὁ Ἀνθύπατος, καὶ συ-
 νελθόντων αὐτῷ ὁ ἐξ Ἰουδαίων καὶ ἄλλοι, καὶ λέγει αὐ-
 τῷ ὁ Ἀνθύπατος, σὺ τίνος εἶ τῆς Βασιλείας
 40 ἐπῆλθες; ὁ δὲ Πατριάρχης ἀποκριθεὶς ἔφη, σὺ
 λέγεις ὅτι ἐμὶ τῆς Βασιλείας ἐπῆλθες, ἢ ἄλλοι
 τῶν μαρτυρῶν; ὁ δὲ Ἀνθύπατος ἔδωκε αὐτὸν ἀν-
 εξεστῶς ἐν τῇ κανλῇ καὶ, ἦτοι ἐν τῇ λάνκῃ τῶν
 Φονέων. φυγόντων ἐν τῶν ἄλλων, ὁ ἐξ Ἰουδαίων Ἀν-
 υπατος ὢν, φυγὼν ἐκ ἰσχυρῶν, ἔδωκε ἐβλήθη μετὰ
 τῆς Πατριάρχης ἐν τῇ λάνκῃ τῶν Φονέων, μάλιστα ἐκεῖ
 45 τρεῖς ἡ τέσσαρας ὥρας, ἐβλήθη δὲ ἐκείθεν ὁ Πα-
 τριάρχης εἰς τὴν Ἀνθυπατῆ, ἐβλήθη ἐν τῇ Φυ-
 λακῇ τῶν χρεωφειλετῶν. ἠλπίζε γὰρ ὁ Ἀνθύπατος
 λήψεται ὡς τῆς Πατριάρχης χρήματα, καὶ ἔα-
 σαι μὲν αὐτὸν, ἔπειτα δὲ συλλαβεῖν τὸς τῆς Κωνσταντι-
 νουπόλεως Ἀρχοντας ὡς δῆθεν σιωπεύοντες, καὶ λαβεῖν
 50 καὶ παρ' αὐτῶν χρήματα. ὁ δὲ ὁ καλὸς Ἀρχιερεὺς τῆς τῶν
 Ἀρχόντων ζήμιας τὸν θάνατον περικείμενος, ὑπέφερε

Βασανι-

Βασανίζομεν . ἰδὼν δὲ ὁ Ἀνθύπατος ὅτι ἔδοξεν ἔβρισκετο κατὰ τοὺς ἡμέρας, καὶ φοβούμενος ἵνα μὴ ἐκ χειρὸς αὐτοῦ κατακτανῶνται τῷ Βασιλεῖ, ἀποστείλας αὐτὸν εἰς τὴν Κορίνθον μετὰ καὶ ἀποδοῦναι εἰς Ἀδριανέπολιν πρὸς τὸν ἐπίτροπον τῆς Βασιλείας, γράψας τοιαύτης περὶ, ἔπειθ' ὡς ἔδειξεν ἡμῖν ἔγχετο, ὅτι ὁ ἱεροσολύμων Παῖσις κατασκάδατο Κορίνθον τμήσας γυναικῶν χιλιάδων πολλῶν τὰ πέμψαι αὐτὴν τῷ Κράτῳ Μοχολίας, τὴν μὲν κατέχομεν ἐν Φυλακῇ, τὴν δὲ Κορίνθον πέμπομεν τῇ ὑμετέρῃ ἐξουσίᾳ, καὶ κατασκάδατο

δοτικῶς τὴν ποιητὴν περὶ τῆς . οἱ δὲ πατέρες τῆς αἰῶνος πίστεως οἷς κεκυρμένοι, καὶ μακάριοι τὰς ἡγεμονίας, ἐτοιμάζονται ἐξ αὐτῶν τέσσαρες, ὁ αὐτὸς Ἀλεξανδρῆς Παπᾶς Διονύσιος Δημητριάδης, ὁ Παπᾶς Θεοδώρητος, ὁ χρηματίας μετέπειτα μητροπολίτης Λακεδαιμονίας, καὶ αὐτὸς Δημητριάδης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Παπᾶς Ἰωσήφ ὁ Ἀνδρῆς, καὶ ὁ Παπᾶς Μελέτιος ὁ Θεσσαλονικεύς, καὶ ἀπὸ τῶν καὶ αὐτοὶ εἰς Ἀδριανέπολιν πρὸς τὴν Ἀγίαν, καὶ ἐκφανίσαντες αὐτοὺς τῷ Κισπρῆτι, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ αὐτοῖς ἔχουσιν ὑπομονὴν ἕως αὐτῶν ἔλθῃ καὶ ὁ Ἀγίος .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν ἀποφόρων αἰκίων καὶ μαρτυρικῶν ἁγίων κατ' αἶθρα, ἀποδείξῃ δὲ ὅλης νυκτὸς ὁ ἀθλητικώτατος ἱς Πατριάρχης Παῖσις τῇ τῷ Ἀνθυπάτῃ κελεύσει πρὸς τὴν γεινέσθαι τὴν τῷ Βαζύλῳ ἀπόφασιν .

Εἰς τούτοις, ὁ Ἀνθύπατος πέμψαι καὶ ἐκβάλλει τῆς Φυλακῆς τὸν Πατριάρχην καὶ τὸν ἐξ ἱερδαίων νυκτὸς, καὶ τὸν μὲν ἐξ ἱερδαίων εὐσεβὴν ποῖον, τὸν δὲ Πατριάρχην ἀντίβιβασαν ἐφ' ἑπτα ὥρᾳ ἀγασμάτων ἐστρωμένων φορητῶν, ἥτοι χαμαλινῶν, μὴ δόντες ταῖς χερσὶν αὐτῶν τὸ καπίσιον κρατῆρ, ἀλλὰ ταῖς τῶν δεινῶν, οἱ καὶ ἔλκον αὐτόν . οὐδ' ἔτι ἀναβολίας τὸ ὥρᾳ ἀγασμάτων ἔχον, ἵνα ὥρᾳ πρὸς αὐτοὺς τὰς πόδας ὁ Πατριάρχης . τῇ δὲ ἑπτα καταστῆται ταῖς πληγῶν οὔτως καὶ ἀδυνατεῖ καὶ ἀνεπιμελήτης, καὶ περιπατεῖν εἰς τὸ λιθόστρωτον βιαζομένης, καὶ ποτὲ μὲν ἐφ' ἐνὶ μέρει πεσεῖν κλίνοντες, ποτὲ δὲ ἐφ' ἐτέρῳ μέρει πεσεῖν μετακλίνοντες, καὶ κατὰ συμβεβηκός ὡς οὐκ ἔστι τῇ νυκτὶ τῶν ποδῶν τῷ ἀθλητῇ Πατριάρχῃ τέσσαρα παθῶν ῥυθμικῶν ἔλγεις πιεζομένων, διεφθάρησαν αὐτῶν οἱ μῆροί τῷ ὥρᾳ ἀγασμάτων κατατρυβόμενοι, καὶ ἀπεδερματώθησαν οἱ ὀδόντοι αὐτῶν . ἐν δὲ τῷ ἀναβαίνειν αὐτῶν ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰς τὸ ὀζύντζαρσι, ἥτοι εἰς τὸ μηκοπερσῆριον, ἦλθον εἰς φέρον ἐπ' ὧμων κάμακα ξύλινοι, καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτῷ μετὰ φωνῶν, καὶ ἄλλον τῷ Σέμπασι, ἥτοι τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, ὡς ἔδειξεν ὁ Ἀνθύπατος ἵνα ἀνασκολοπίσῃ αὐτὸν, ἦγον τὸν Πατριάρχην . τότε ὁ μὲν ἐξ ἱερδαίων ἔκλειε, τὸν δὲ Παῖσιον ἡμέτερος εἶναι ἐν τῇ κλίτῃ αὐτῶν ἀναπαυόμενον . λέγουσι δὲ αὐτῷ ὁ Σέμπασι καὶ ὁ Χασάσμπας, ἥτοι ὁ Ἀρχιεπισκόπος καὶ πρῶτος, Ἀθροπε φῆσαι τῆς ζωῆς σου, ἰδὼν δὲ ὁποθύνσκεις, εἰπέ τί ὑπόσχῃ τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἵνα φύγῃς τὸν θάνατον . λέγουσιν αὐτοῖς ὁ Πατριάρχης, οὐδὲν ὑπόχομαι, ἔδοξεν δίδωμι, ποιήσατε ἥτις ἐθέλειτε . καὶ ἔδοξεν ἄλλος ἐκείθεν μετὰ φωνῶν ὑπὸ τῷ Ἀνθυπάτῃ ἔλθων, λέγει τῷ Σέμπασι, Ἀγᾶ, ὁ Ἀνθύπατος ὡς ἔδειξεν ἵνα κρεμάσῃ καὶ τὰς δύο, ἦγον τὸν Πατριάρχην καὶ τὸν ἐξ ἱερδαίων ἐν τῷ Παρμάκκαπι, ἥτοι ἐν τῇ καυκαλωτῇ πόρτῃ . ὅτε δὲ ἐγγύς τῷ Παρμάκκαπι ἐγγύοντο, ἐξέλιπον αἱ ἀμφιβολίαι καὶ ἀγαρηγοῦναι τῆς ἀθανάσιος αὐτῶν, περιέθνηκεν γὰρ τῷ λαμῶ τῷ Πατριάρχῃ τὸ ὄχιονον,

καὶ ἔστησαν αὐτὸν κατὰ τὸ μέσον τῆς πόρτας φέροντες, καὶ ὁ μὲν ἐλκυσὼν τὸ σχοινίον ἄνθρωπος αἰέβη ἐπὶ τῆς πόρτας, ὁ δὲ Πατριάρχης ἵστατο βλῆ- 20 πων εἰς τὸν οὐρανόν, δεόμενος ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν . καὶ λέγουσιν οἱ Σέμπασι, τί δίδως τῷ Πατριάρχῃ, αὐτὸς ἐσιώπα, κατασκάδατο τὸν θάνατον . ὁ δὲ ἐξ ἱερδαίων εἶα δὴ εἰς ἀπελπισμὸν τῆς ζωῆς αὐτῶν ἔλθων, κατωδύρετο . καὶ ἔφθασε πάλιν ἄλλος μετὰ φωνῶν 25 λέγων, Ἀγᾶ, μὴ κρεμάσῃς αὐτόν, ἦγον τὸν Πατριάρχην, καὶ εἰς τὸ Ἀκ Σαράγιον βάλε αὐτόν ἐγκάρσιον εἰς τὸ τζεγγέλη, ἥτοι εἰς τὴν ἀρπαγὴν ἦγον ὡς αὐτὸς εἰς τὴν οἰκίαν τῷ Σέμπασι ἀναμέσον οἱ Βλάγκας καὶ τῷ Κοιτοσκλίε, καὶ περιεσώτες κλοιὸς 30 τοῖς ποσὶ τῷ Πατριάρχῃ οἰδαλίους τότε ἔστιν, ὡς τε ἐπελθόντας εἰς τὸ οἶδμα μὴ φαίνεσθαι, καὶ περᾶσαι μίαν ῥᾶβδον ἀπὸ τῶν δύο αὐτῶν ποδῶν εἰς σπυρταῖον ἢ τῶν κλοιῶν ἄλλους, εὐσεβὴν αὐτὸν κύνειον τὸ οἰκίας, λέγοντες αὐτῷ, τί ὑπόσχῃ τῷ Πατριάρχῃ 35 δὲ ἀλγύσας, ἐβόα, καὶ κατεβόα τῶν τιμωρευμένων αὐτῶν . ὡς δὲ εἶδον τὴν ἐκέρωσιν αὐτῶν, ἔπαυσαν τῶν κολάζειν αὐτόν . πρῶτος δὲ γονομήτης, ἦλθον εἰς τὴν Ἀχμέτ τζελεπῆς ἐκ Χίων Λατίνων Ὀθωμανός, τεχνικῶς ἀπεσκαλίσας τὸν τῷ Πατριάρχῃ, 40 εἶπε γὰρ ὁ μέγας τῆς Ἀδριανουπόλεως ὁ Πατριάρχης . καὶ ἐνέτυχεν τῷ Πατριάρχῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῷ Σέμπασι, ἥτοι τῷ Πράκτορι, καὶ καταποιστόντος τὸ εἶναι φίλος αὐτῷ, ἐγένετο ἐγγυητὴς καὶ ἀφῆκεν ὁ Σέμπασις τὸν ἐξ ἱερδαίων, ὅς καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ Μετρίχιον, 45 τῷ δὲ Πατριάρχῃ ἐξέβαλε τὸν ποδῶν τῶν κλοιῶν τὰς σιδηρεῖς . οἱ δὲ ἐν τῷ κοιτοσκλίῳ πατριώται τῷ Πατριάρχῃ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν καὶ ὑπερέτουν αὐτῷ, καὶ παρείχον αὐτῷ καὶ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν . καὶ ὡς ἔοικεν ὡς ἔπειτα περὶ πᾶσι τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀνυπόδητος, καὶ 50 εἰς σανδαλίων ἀπηρεχόμενος πρὸς αὐτόν ὑπὸ τῷ Μετρίχι, καὶ ἡμέρας μὲν ὑπερέτουν αὐτῷ, ἐσπείρας δὲ, ὑπέστρεφον καὶ ἐκείθεν ἐν τῷ Μετρίχι . λέγουσιν δὲ ὅτι ἡμῶν ἀνυπόδητος, ἐπεὶ ἔτῳ τῷ κατὰ ἐκείνην ἐπαυδαγώγῃ ἡμᾶς οἱ κατασώτες, καὶ ἔτῳ ἐφῆρμεν τὴν παιδαγωγίαν

παιδαγωγία, γιῶμη ὑπαθῆ, καὶ αἰδοῖ πρὸς τὰς ἐργασίας ἡμῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

5 Ἀπόφασις ἐν τῇ βασιλικῇ βήματι τῷ Βεζύρη, καὶ τῷ Μεφτῇ, ὅτι ἡ Κορῶνα οὐδὲν τῷ Πατριάρχῃ, ἢ ὁ Βεζύρης τῇ Βασιλεῖ ἔδωκεν, ὅς ἦν αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῇ δυνάμει ἡνός, καὶ ὡραῖον αἰπὸν, ἐχάρισατο τῷ Πατριάρχῃ φορεῖν. ὁ δὲ ἐλάττωσεν ὁ Πατριάρχης τῆς φυλακῆς, ἐποίησε μικρὰν περιόδον χάριν ἐλέως.

10 Ὡς ἔφθασε καὶ ὁ ἀνθρωπῶν, φέρων τὴν Κορῶ-
ναν καὶ τὰ γράμματα τῷ Καϊμακάμ, ἦτοι τῷ
Αἰθυπάτῃ εἰς τὴν Ἀδριανέπολιν, συνησῆλθον αὐτῷ
καὶ οἱ πατέρες εἰς τὸ κριτήριον τῷ Βεζύρη, καὶ ἀπι-
λογῶντο, ὅτι ταύτην τὴν Κορῶναν ἔθος ἐστὶ φορεῖν
15 τὸν Πατριάρχην, ἥτις περὶ αὐτῆς κατεσκοτάθη,
καὶ μαρτυρία σαφὴς ἐκ τῶν κατὰ κορυφὴν αὐτῆς
περὶ τὸν Σταυρὸν γραμμάτων, ἀλαμβανόντων
εἶναι αὐτῷ τῷ Πατριάρχῃ, καὶ ἔτι τῷ Κράλῃ τῆς Μο-
σχόβιας. δόλτρον, ὅσως τῆς τιμῆς αὐτῆς ἕως πέν-
20 τι χιλιάδων γρεσίων, καὶ ἔχῃ ὡς λέγει αὐτὸς ἐν-
τὸν, ὁ Κράλης τῆς Μοσχόβιας ἑσώτης ὀλίγης τι-
μῆς Κορῶνας ἔφορε. τρέπον, ὅτι τὸ ἐπαῖον αὐτῆς
τάση, ἦτοι πέταλον ἐστὶν ἀργυρεῖν. καὶ τέταρτον, ὅτι
δύο λίθοι αὐτῆς εἰσὶν ὑάλινοι, καὶ ταῦτα πάντα συλίστη-
σιν αὐτῷ εἶναι κτήμα πτωχῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Κράλης Μο-
25 σχόβιας ἀρνούμενος. ὁ δὲ ἐπίτροπος βυλόμενος βεβαιῶν
τὴν ὑπόθεσιν τῷ Πατριάρχῃ ποιῆσαι, πέμψας τὰς πα-
τέρας καὶ τὸν Ἀρχοντα τῷ Αἰθυπάτῃ κληθῆναι ὑπὸ
τῷ Μεφτῇ, ἦτοι τῷ κυριώτε τῶν ὀυλῶν τῷ Νόμῳ,
ὃν κληθόντων, γέγονεν ἀπόφασις εἶναι τὴν Κορῶναν
30 τῶν πατέρων, ἐπεὶ τὸ φορεῖν τοιαῦτα τὰς Πατρι-
άρχας τῶν Ρωμαίων, ἐστὶ χάρις βασιλική. ἰδὼν δὲ
ὁ ἐπίτροπος ὅτι ὁ περὶ τὴν Κορῶναν λόγος διεδόθη
εἰς τὸ κοινόν, καὶ μή πως ἀκωστή καὶ εἰς τὸν Σουλτᾶνον,
ὁ δὲ ἄλλως ὑπολάβοι τὸν λόγον, καὶ ἔχῃ ἔχασ,
35 ἀρᾶσαι καὶ λαβὼν τὴν Κορῶναν, ἐπορεύθη πρὸς τὸν
Βασιλέα, καὶ δέξας ταύτην αὐτῷ, εἶπεν αὐτῷ εἰς
πλάτος καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν, πρὸς μάλιστα,
ὅτι ὅτε δὸς Δαμασκὸς ἀπῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς
σκυῶσαι, ἔδωκεν αὐτῷ ἄλλας εἴς, καὶ ὅτι τὴν ἐστὶ δώρον
40 τῶν γυναικῶν αὐτῆς τῆς Βασιλείας πρὸς τὰς Πατριάρχας,
ἔπειτα μετεπέμψατο καὶ λιθογυμναῖα ἰδῆν αὐτῷ
πότε τιμᾶται, καὶ ὁ ἰσχυρὸς λιθογυμνῶν εἶπεν

εἶναι αὐτῷ ἕως τεσσαρῶν χιλιάδων γρεσίων τιμῆς
καὶ ἔπλεον. ὁρῶν δὲ ὁ Σουλτᾶνὸς τὴν καλοκηντῆς
Κορῶνης, τὰς πέριξ δώδεκα πυργίσκας, τὸ ἄγμα τὸ
δύονέσασον, ἐθαύμασε, θὰς δὲ αὐτῷ ἐφ' ἐνὸς δυνά-
μει χαρμυξίαν κεφαλῇ, εἶπε, θαυμάσιον εἶδός, ὅ-
περ ἐπεδὴ οἱ γονεῖς με ἐχάρισαν τοῖς Πατριάρ-
χαις, χαρίζομαι καὶ γὰρ αὐτοῖς, καὶ ὡρίσθη δόξῃαι
τῷ Πατριάρχῃ, καὶ εἶναι κακῆτον ἀζήμιον. καὶ
λαβὼν ὁ ἐπίτροπος τὴν Κορῶναν, ὑπέστρεψεν εἰς
τὸ Παλάτιον αὐτῆς. καὶ μετεπέμψατο τὰς πατέ-
ρας, καὶ δὲ αὐτῷ αὐτοῖς, δέδωκε καὶ ὀρισμὸν καὶ
ἀνθρωπον μετὰ τῷ ὀρισμῷ, ὅστις ἀπελθὼν εἰς Κων-
σταντινέπολιν, ἐφοίτησεν πρὸς τὸν Καϊμακάμ, ἦτοι
τῷ Αἰθυπάτῃ, καὶ δέδωκεν αὐτῷ τὸν ὀρισμὸν,
καὶ πέμπεται Τζαῆς καὶ λαμβάνει τὸν Πατριάρ-
χην δὸς τῆς οἰκίας τῷ Σέμπασι, ὃς συνησῶν ἀκο-
λεθῶντες πέτερι ὁ Κακῆτης γέναις, ὁ δὸς τῆς
Τζερεντζας τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἄλλοι πατεῶται,
καὶ γὰρ. ὡς δὲ ἐφθασεν εἰς τὸ Παλάτιον τῷ Αἰθυπά-
τῃ, ἀφείθη τῆς φυλακῆς, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ μετό-
χιον, καὶ οἱ Ἀρχοντες, οἱ ἔχον ἑαυτοὺς καταμόνας πε-
φυλαγμένους, ἐξῆλθον καὶ ἐκάθισαν εἰς τὰς οἰκίας αὐ-
τῶν, καὶ ἐγένετο ἡσυχία. τὸν δὲ Καϊμακάμ μετ' ἐποδοῦ
ἡμέρας ὁ Βεζύρης ἐκβαλὼν τῆς Αἰθυπατίας, ἀπέστα-
λον εἰς τὸν πόλεμον τῆς Κρήτης, καὶ αὐτὸν ἀπέκτανε.
λυθὲς δὲ ὁ Πατριάρχης τῶν δισμῶν, καὶ μαθὼν ὅτι καὶ
τὸν ἅγιον Ἰάκωβον ἔλαβον δὸς τῶν Ἀρμενίων οἱ εὐσεβεῖς,
ἐπλήθη χάριτος. καὶ κατὰ τὸ παρὲν ἀπῆλθε τῷ Ἰαν-
νακρίῳ Μηνὶ εἰς Πάνορμον, εἶτα εἰς Πέργαμον, εἶτα εἰς
Ἀρτάκη καὶ Μιχανιῶνα, εἶτα εἰς Καλόλιμιον, καὶ ἐ-
ποίησεν αὐτῷ τὸ Πάσχα, καὶ ἐκείθεν ἀπῆλθον εἰς Συ-
κὴν καὶ Μενταῖα, εἶτα εἰς Κατηρλή, καὶ ἐξῆς εἰς
Κωνσταντινέπολιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

45

Περὶ τῆς ἀποδημίας εἰς Ἰβηρίαν τῷ Πατριάρχῃ Παΐσι, καὶ τῆς θαυματουργίας αὐτῆς ἐν Σινώπῃ, καὶ τῇ
ἐν Τζαρκασίᾳ ἀσύλληπτος τέσσα καὶ τῆς ἐρήνης καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἐνεργειῶν θαυμασίων, καὶ περὶ ἰσορίας
τῶν Ζήκων, ἦτοι Τζερεντζῶν.

50 Ἐρρηται ἀντίρρως, ὅτι ἔλαβεν ἡ βασιλεῖα πρὸς τῷ
Πατριάρχῃ χρήματα πνευγῶν τελέοντα, ἅλλα
κατὰ τὸ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς πόρτας ἔλαβον καὶ ἄλλοι
πρόδοι, καὶ ἐγένετο διπλὴ ἡ δαπάνη, ἣν πᾶσαν δαψα-
κῶς ἔλαβον ὁ Πατριάρχης, ἀπῆλθε χρεῖα ἦν δὸς
δημητῶν πρὸς αὐτὸν χάριν βοήθειας. καὶ δὴ εἰς μὴν τὸν

Γιάσιον ἀπέσταλεν ἀνθρωπον, ὃς ὡφείλετο ἔδωκε
ἀπὸ τῶν ἀντάρτων Στέφανον τὸν δυνάστην τῷ Βασιλεῖ
Βοεβόδα, ὅθεν βουληθεὶς μόνος αὐτὸς ἀπελθεῖν,
καὶ μὴ δυνηθεὶς ἀπὸ τὸ χρηματίσαι τῷ χιχισῶ ἔξα-
κοσιοςὶ πεντηκοντῶν ὀγδόῳ ἔτη Μίχραν τινὰ Αὐθι-
την τῆς Βλαχίας, περὶ ἧς ῥηθήσεται, ὅπως ἄλλοι
ἀπὸ αὐτοῦ

ἀποβαίνει εἰς Ἰβηρίαν . καὶ δὴ τῷ χιλίῳ ἐξακοσίῳ
ποταμῷ ὀνόμαζεν , καὶ μαζὶ ἐπλούσαντο Σι-
νώπην μετὰ τῆς σιωδίας αὐτῆς , ἥ συγκατελεγόμην
καὶ γὰρ . γενεαρχίας δὲ οὗ Σινώπῃ τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ μαίε
μεγάλῃς πυρκαϊᾷς , ἥτις ἦρξαν ὑπὸ τῆς βορέας μέρης ,
καὶ οὐ μέγα ὡς χόρται τὰς οἰκίας κατὰ τὸ πάσον , ὁ
Πατριάρχης βαλὼν ὀλίγον ὕδωρ εἰς τρυβλίον , ἀπέ-
σπευσε τινα δακρυῶν αὐτῶν καὶ ἐρῶντισε κατὰ πρῶ-
τον τῆς πυρκαϊᾷς , καὶ ὡς τῆς θαύμας , ἐσάθη
ἐκείνη πυρκαϊὰ ἕως ἑς ἐσβέθη . τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ
ἐπιβάντες πλοῖον , ἐπλούσαντο ὅθι μεγγυρελίας , καὶ
ἔρῳ ἀνέμῳ ὁρμήσαντες , μετὰ πρῶτε ἡμέρας
ἤλθομεν εἰς τὴν τζαρκασίαν , τὰς δ' ἐν αὐτῇ ὁρμὴν στρά-
βων Κερκέτας ὀνομάζει , οἱ δ' Ὀθωμανοὶ Τζερκέζες ,
εἰσὶ δ' ἀλλοθίσεσιν οἱ Ζήκχοι , οἱ ἐξ ἀμαθείας οἱ Ναυ-
ται καλεῖται Κερκέτας . οἱ γὰρ Κερκέται οἰκοῦσι τὸ βο-
ρεον μέρος τῆς καυκάσις ὡς τοῖς ἐκείσε πεδίοις , ὅπερ
δὲ ἡμεῖς τὴν ἀγκυρὰν ἐχαλάσαμεν , ἦν σκάλα τῶν
Ζήκχων , καὶ ὠνομάζετο Κόντσι , ὅθι ἀναμέ-
σον δύο ποταμιδίων ὁρμήσκει ἐπὶ ἀσυλῷ παρ' αὐ-
τοῖς . καίτοι δὲ ἐκεῖ στήλη μία πέτρα ὄρεθι πε-
τράγων ἐτερομήκης , καὶ ἐπ' αὐτῇ ὡς σκιά-
δον πέτρων , ἡ κοίτη ὑποκάτωθεν , ὁ δὲ ὀρεθὸν .
ὁρμήσκει δὲ καὶ ἡ μεσότης τῆς στήλης εἰκόνα χαλ-
κίνη τῆς ἀγίας Γεωργίας , κύκλῳ δὲ τῆς στήλης ἦσαν
κεφαλὰι Χοίρων καὶ ἑλάφων , καὶ βέλη τηλέβολα , δό-
ρα καὶ σπάρται , καὶ ὅτι τῶν δούδρων ἀγκυραὶ νηδὺν
πρεμύμεναι . ἐστὶ δὲ ἡ ἀσυλία , ὅτι ἐὰν ὄρωσι πέραν
τῶν ποταμιδίων τινὰ , γυμνῶσιν αὐτὸν , τὸν δὲ ζῶον
καὶ δαλῶσιν . ἐὰν ναυαγήσῃ πλοῖον καὶ ἐποκέλη τῇ
ζηρᾷ , ἀχμαλτωτίζουσι τὰς Νάυτας , καὶ ἐὰν χαλάσῃ
τὴν ἀγκυρὰν , χωρὶς τῆς λαβῆς τὰς ἐν τῇ πλοίῳ εὐδον
ἐντόπιον ἀνθρώπων , ἄλλον ἔξω ἐκ ἐκβάλλουσιν . ἀλλ' οἱ
τὸ Κόντσι Ῥωμαῖοι καὶ Ὀθωμανοὶ καὶ ἄλλοι , ὅστις αὐ-
τόχων , καλεῖται τὴν ἀγκυρὰν ὡς ἐν ἰδίῳ λιμένι , καὶ
δοποβαίνουσι τῆς Νηὸς , καὶ καταλύουσιν ὡς περ εἰς τὰς
οἰκίας αὐτῶν , καὶ ἐκ ἐστὶν ἐκεῖ ὅτε γυμνῶσι ὅτε δα-
λάει ὅτε ἄλλοι , μάλιστα τὰς ζῶας ὡς φίλας οἱ
ἐντόπιοι περιποιῶνται καὶ φιλοξενεῖσιν . εἴτα ἐαυτοὶ
ἐκεῖ καταλείψουσιν , ἢ ἐπιλήσονται , ὅθεν αὐτὸ λαμ-

βάσει ἐξ αὐτῶν . ἐδίδασκον δὲ καὶ ἡμεῖς μὴ κατὰ τύ-
χην καὶ κλέψωμεν , ὅτι παρόμεθα κακὸν ἀ-
νίατον , ὁ καὶ ὡς δαίμονι ἐβεβαίεν ἡμῖν , λέ-
γοντες , ὁρᾶτε ὅθεν τὴν τριήρη τὴν μικρὴν ἔξω
τῆς λιμένος καμμένη (ἦν γὰρ μία τριήρης ἐκεῖ ἡμι-
βρύχι) ἐξελθόντ' , γὰρ ὑπὸ τῆς καφῆ τῆς τῶν
Ὀθωμανῶν στόλῃ , καὶ περιπεσόντ' ἐναντίοις ὡε-
μοῖς , καὶ ἐλθόντ' ἐνταῦθα , πάντες οἱ Ναῦται καὶ
στρατιῶται ἐφύλαξαν τῆς στήλης καὶ εἰκόνας
ταύτης τὸ σεβάσμιον , οἱ δὲ στρατιῶται ἐκ ταύτης
τῆς τριήρης καταφρονήσαντες αὐτῶν , ἔλαβον ἐπ' αὐ-
τῶν καταπέλτης , ἦτοι Τεφέκιον , καὶ πᾶσαι ὁρμὴ
τριήρης , ἦτοι τὰ κάτερρα ἀπῆλθον , αὐτῇ δὲ μό-
νον ἀπεπνίγη . ὁρᾶτε ἔν καὶ ὑμεῖς , ἵνα μὴ πάθῃ-
τε τὰ ὅμοια . μετὰ τὰς ποταμὸν δὲ , ἤλθον ἐν γερωντίδιον εἰς
καὶ ἔλεγον , ὅτι παρὰ τὸν Χάηον τῶν Τατάρων αἰφί-
κετο πρεσβύτης ὡς τῶν ἐκεῖ Ζήκχων , καὶ ὅτι
τὴν πίσει αὐτῆς ἐκ ἡλίου . ἡμεῖς καὶ ἡρωτέρῳ αὐτῶν ,
ποία ἐστὶν ἡ πίσις αὐτῆς ; ὁ δὲ φανερώς εἶπεν ὅτι ἐδωκάμ ,
ἔπειτα ἐξέβαλεν ἐξ βιβλίου ἐκ περὶ τινος , ὅπερ
ἔχον ἀπὸ τῆς τριήρης τῆς δεξιάς αὐτῆς ἀμάλης , καὶ
ἡρώτα ἡμᾶς , εἴ ἔχομεν καὶ ἄλλα τοιαῦτα θέναι αὐ-
τῷ , καὶ ἡμεῖς ἀντίδωκεν τὸ βιβλίον , εἰδόμεν ὅτι ἦν
ἡμιωρολόγιον ἐλληνικόν , ἐν βορείᾳ τετυπωμένον , καὶ
ἔχομεν αὐτῷ , ὅτι ἐν τῇ πλοίῳ ἐστὶν ὁ Πατριάρχης
τῆς Ἱερουσαλὴμ , καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἀνθρώποι αὐτῆς ,
καὶ αὐτὸς ἀκέρως τὸν λόγον , ἔδειξε σημεῖον χαρῆς ,
ὁμοίως καὶ οἱ περὶ αὐτὸν , καὶ ἔγνωμεν ὅτι ἐστὶν Χρι-
στianoι , ἐν τῷ τῷ μόνον , ἐπειδὴ καὶ εἰς Τετράδα
καὶ Παρασχολὴν , καὶ τινες αὐτῶν καὶ μεγάλην Τεσσα-
ρακωσίαν . φαίνεται δὲ ὅτι ἐκεῖ ἦσαν τὸ πρῶτον Χρι-
στianoι , καὶ ἡμεῖς , ὡς γὰρ λέγει ὁ Πατριάρχης
ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐνενηκὸς ἑκτη , φέρων μαρτυρεῖ τὸν
στράβωνα ἐν τῇ ἐβδόμῃ βιβλίῳ , ἄξιον ἦν ὁ Πόν-
τος ἄλλ' ἐν τῷ ἀνθρώποισιν μάλιστα τὰς Σκυθίας , ἀλλὰ
Μιλήσιοι καὶ Ἰωνεῖς κτίσαντες ἐκεῖ πόλεις , ἡμέτεροι
τὰ ἐκεῖ ἔθνη , ὅμως κατὰ τὴν ὑπερέτασαν τῶν Ὀθω-
μανῶν ἤλθον τὰ ἔθνη ἐκεῖνα σχεδὸν εἰς τὴν πρώτην
τῆς ἀγνοίας κατάστασιν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ ἱστορίας τῶν Ἰβηρίων καὶ τῶν περὶ τὴν Ἰβηρίαν ἐθνῶν Πατζινακῶν , Χαζάρων , Ζήκχων , Σαχιδῶν , Ἀβασγῶν ,
Ἀπχάζων , Σαυῶν , καὶ ἄλλων ποταμῶν , καὶ τῆς θρησκείας αὐτῶν , καὶ ἡθῶν , καὶ τῶν κατὰ ἡμέρας αὐτοῖς συμβαίνοντων . 45

Τὸ πάλαιον ὑπὸ Παννονίας ἕως Σάρκελ τῆς ἀσείας
ὅντος Δασημάτος ἐξήκοντα ἡμερῶν , ὅκον Πατζι-
νακῶν . ἐστὶ δὲ τὸ Σάρκελ ἐν τῇ ἀνατολικῇ τῇ μέ-
ρῃ τῆς Ταυαῖδος , ὑπὸ γὰρ Σάρκελ καὶ Καρσάκλ κα-
ταρρέει ὁ ποταμὸς ἕως . ἐκτίσθη δὲ τὸ Σάρκελ ὁ
ἀντικράτωρ Θεόφιλος αὐτίκα τῶν Χαζάρων ἀπὸ Πέ-
τρῳ Σπαθαρῶν διδάτῃ τῆς Καματηρῆς , ὅτε καὶ τῆς
Χερσῶν ἐστὶ δημοκρατία , καὶ κερνομένη ὑπὸ
Ἀρξοῦ τῆς Χερσῶν καὶ ὀνομαζομένη Πρωτόου-

τῆς , καὶ ἀρίστη τινῶν , καλεσμένων πατέρων τῆς
πόλεως , ὁ Θεόφιλος καταλύσας τὴν Δημοκρατίαν ,
ἔταξε στρατηγὸν τῇ πόλει τὸν Πέτρον αὐτῶν . ἐν
δὲ τῇ βοσπόρῳ εἰς Φρέζον τὸ Παυτικαίαιον , ἀπὸ
ἧς ὡς ὑπὸ μιλίῳ ὀκτωκώδεκα εἰς τὰς Μάτραχας , ἀπὸ
ἧς ἕως δέκα μιλίων εἰς ποταμὸς ὁ Οὐκρὺς , ἐξ
ἧς ἀρχεται ἡ Ζηκχία , καὶ ὡς ἀπὸ τῆς ἕως τῆς ποτα-
μὸς Νικόψους , ἐστὶ δὲ αὐτῆς ἡ ὡς ἀπὸ τῆς μιλίας τριᾶ-
κόσια . ἀνέστη δὲ Ζηκχίας ἐστὶν ἡ Παπαγία , καὶ
ἀνέστη

αὐτοὺς ταύτης ἡ καταλία, καὶ ἀνῶθεν ταύτης τὰ
 καυκάσια ἔρη, ὧν καὶ τὸ βόρειον μέρος ἐστὶν ἡ Ἀλανία,
 ὡς φησὶν ὁ δὲ καυκάσιος ὡς κασσίας, ὡς Προκόπιος
 τετάρτῳ τῶν Γοτθικῶν. ἔχουσιν δὲ ὡς ἀλάνες Νήσους
 5 οἱ Ζήκχοι, ἐν αἷς ἔχον πόλιν τὴν Τερχανήν, καὶ
 τὴν Τζερεβενήν, καὶ ἑτέρας, αἱ αὖτε κατέφθονον ἀπὸ
 τῶν καταδρομῶν τῶν Ἀλανῶν. ἀπὸ τῆς ποταμῆς Νι-
 κόψου ἐστὶν ἡ Ἀβασγία μέχρι τῆς ἁγίας Σωτηρίας
 πόλεως μίλια τετρακόσια, ὡς φησὶν ὁ καυκάσιος
 10 ἀπὸ Ζηκχίας ὡς Κεραυνίων ὁρῶν καὶ κασσίας ὡς
 εἴρηται, αἱ δὲ οὐκ αὐτῇ σχεδὸν ἐβδόμηκοντα ἔθνη
 ὡς λέγει ὁ Στράβων. ἦσαν δὲ οὐκ ἧττοὶ Χριστιανοὶ Ἀλα-
 νοὶ, Ζήκχοι, Ἀπχάζοι, Σααῖοι, Κολχοὶ,
 Ἰβηρες. καὶ περὶ μὲν Ἰβήρων Κολχῶν καὶ Ἀλβανῶν
 15 εἴρηται ἐν τῇ πέμπτῃ βιβλίῳ ὅτι οἱ Ἀλανοὶ ἔχουσιν πο-
 τὴν, καὶ ὅτι ὡς ἰσορῆ ὁ Μοῦσανδρος, ὅτε πρῶτον ἡ-
 θον αἱ τὰ ἐσταυθῆα εἰς Ἀβασγίαν, ἐδήθησαν τῇ Ἡγε-
 μένῳ Ἀλανῶν Σαρωσίῃ καὶ ἐπεμψε περὶ αὐτῶν πρε-
 σβυτῶν τὴν Κανδὶχ πρὸς τὸν μέγαν Ἰβηριανόν, ὃς
 20 δέδωκεν αὐτοῖς κατοικίαν πᾶσι Παννονίαν, οἵτινες εἰσὶν
 οἱ Οὐγγροὶ. καὶ ἔπειτα Ἰβηριανὸν πρεσβυτῆς Ὁθωμανῶν
 ἡλθον ὁ Μαιωχ, μετ' ἑαυτῶν πρεσβυτῆς πρὸς
 Ὁθωμανῆς Γεώργιος, καὶ ὑπέσχετο ἀπὸ Ἀλα-
 νῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἡγεμένης τῇ Παροδίῃ. ἔπειτα δὲ Ἰβ-
 25 ηνικαὶ συνεμαχέσαντο τοῖς Πέρσαις, ὡς Προκόπιος
 τετάρτῳ τῶν Γοτθικῶν. Ἰβηριανὸς δὲ ὁ ἐμιότμητος
 μαχόμενος Ἀβασγοῖς, ἀπέστειλε κατὰ τὸν Ζωαραῦ
 Λέοντα τὸν Ἰσσανρον, Ἀρχόντα τότε ὄντα, εἰς Ἀλα-
 νίαν, καὶ κατεπολέμησαν τὴν Ἀβασγίαν χάριν τῇ
 30 βασιλείῳ. ἦσαν δὲ καὶ Ἀλανοὶ καὶ Ζήκχοι Ἀσε-
 βῆστοι, ἀλλ' ἐλθόντων τῶν Τατάρων, δηλονότι φι-
 λιασάτων αὐτοῖς, καὶ πολλῶν πόλεων Ῥωμαίων τῇ
 αὐτῇ φιλῇ κυριεύσαντων, ἐκλίναν εἰς πᾶσι τῶν ἔθνε-
 ων θρησκείαν, ἀλέσθη δὲ καὶ τῆς Κωνσταντινουπό-
 35 λεως ὑπὸ τῶν Ὁθωμανῶν, τῷ μὲν ὑπὸ τῶν Τατάρων
 ἡ βυζαντινὴ πόλις, τῷ δὲ, καὶ ἑπισκόπος, μὴ ἀ-
 φικνωμένη πρὸς αὐτὴν ἀπὸ Βυζαντίας, ὑπερμύχοι,
 ἐξέκλιναν τῆς αἰθείας ὁδοῦ. ὅτι δὲ Χριστιανοὶ ἦσαν,
 φανερὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας τῆς Κων-
 40 σταντινουπόλεως Γερμανῆς τῇ ἐν Νικαίᾳ πρὸς τὸν Ῥώ-
 μῃος, ἔπειτα ἡ τῆς Γερμανῆς ἡ ἐπίσκοπος Ἀλανίας
 Θεόδωρος, καὶ ἡ τῆς Ἀλκᾶ Σιωδῶν ἦσαν Γοτθῶν
 καὶ Ματράων καὶ Σαγδαίων Ἀρχιεπίσκοποι. ἐν δὲ τῇ
 τάξει τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων ἦν ὁ μὲν τῷ Μιχαήλ
 45 Ἀνδρόνικῳ ἐποίησε, καὶ ἐν τῇ Σιωδῶν ἦν ἡ θρόνος ὁ
 αὐτοῦ καὶ τῷ Βέκκῳ, ἀνέστησαν Μητροπολίται Ἀλα-
 νίας, καὶ Σωτηρίας πόλεως, καὶ Ζηκχίας, καὶ δὴ καὶ
 καυκάσιος βασιλεῖος. ἔπειτα δὲ τῆς Σιωδῶν τῆς ἀθροί-
 σης εἰς Βυζαντίον μετὰ πᾶσι ἄλλοις ἐνταῦθα ἐξακισχι-
 50 λιοσὶν ὁμιλοῦσιν ἐν αὐτοῖς δευτέρῳ κατὰ τὴν φλωρεν-
 τινῇ συλλογῇ ἡ ὁ Σαγδαίων Θεοφάνης, τὸ δὲ ἐν τῇ
 τῇ Σεμελά Μοναστηρίῳ χρυσόβανδον τῷ Τραπεζούντι
 βασιλεῖ, ὑπογράφεται, Ἀλέξιος ἐν Χρυσῷ τῷ Θεῷ
 βασιλεῖ καὶ Ἀντοκράτορι πάσης Ἀνατολῆς, Ἰβήρων, καὶ
 Περσῶν, ὁ μέγας Κομνηνός, Περσῶν δὲ λέγει

ἀπχάζους καὶ Ζήκχους, ὅθου ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνῃ,
 μετὰ δὲ πᾶσι καταλύσιν τῆς ὁδοῦ βασιλείας ἐφ-
 θάρησαν καὶ αἱ ὡς εἴρηται, καὶ ὅσον μὲν οἱ Ἀλανοὶ
 ἐμίγησαν τοῖς Τατάροις, οἱ ἐγγιζόντες αὐτοῖς καὶ
 τερκίζουσι τινές, οἱ δὲ λοιποὶ αὐτῶν εἰς Χριστιανοὶ,
 ἀβάπτιστοι ὅμως, ἀφαιρέσει δὲ τῶν ἐκείνους τερκίζοντων
 αἰτιῶν ἡθῶν Χριστιανῶν ἀπερ' φυλάττει, καὶ
 αἰτιῶν τῆς αἰνῶν, καὶ τρίτον, ὅτι οἱ μὲν Χριστιανοὶ
 εἰδίαν χοίρειον κρέας, οἱ δ' οὐκ. ἔτω καὶ οἱ Ζήκχοι
 ὅσοι ἐγγιζοῦσι τοῖς Τατάροις, εἰς μισοῦμενοι, οἱ δὲ
 μακρὰν αὐτῶν οἰκόντες, εἰσὶν ὡς καὶ οἱ Ἀλανοὶ. πε-
 ριποιεῖται δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ βιβλία, καὶ τὰς
 Ἑλλήνων ἱερεῖς ὅταν ὄρωσιν ἀλαβάνται. Σημείω-
 σαι κατὰ τὴν Προκόπιον ἐν τῇ τρίτῃ κεφαλῇ τῇ
 τετάρτῃ τῶν Γοτθικῶν, ὅτι τοῖς Ζήκχοις εἰσὶν ἀνα-
 μεμιγμένοι οἱ Σαγδαῖοι, εἰς δὲ ἔτι δυσικώτεροι τῶν
 Ζήκχων οἱ Σαγδαῖοι, οἱ οἱ εἰσι καὶ ἡ Σιβασπόλις
 καὶ ἡ Πιτυς, ὡς ἔστιν Ἰβηριανῶν ἐλθόντες ἀπὸ τῆς
 Λαζικῆς οἱ Πέρσαις ἡ γαλῶντες, καὶ δὲ ἐπ' ἑκείνους
 ἡ δὲ ὄνομα ἔχουσιν παρ' ἡμῖν αἱ πόλεις αὐταί. Σημείω-
 σαι ὅτι ἐν Ἀβασγίᾳ ἦν Ἀρχιεπισκοπὴ ἡ Σεβασπό-
 λιν, ὡς τῇ Κωνσταντινουπόλει διοικημένη, ὡς
 φησὶ Γεώργιος ὁ Κύριος ὁ ἀπὸ Λαπαθῶν ἐπ' ἔγρα-
 ψε πατρικῶς ἡμεῖς Ἀντοκράτορος βασιλεῖος καὶ φωτίου Πα-
 60 τριάρχου ἐνταῦθα ἑξακισχιλιοσὶν τετρακοσίοις ἀνι-
 στροφῶν δευτέρῳ, ὅτι οἱ Σααῖοι ἐχρησάντο ὅτε καὶ
 οἱ Κολχοὶ, κατὰ γὰρ τὴν Προκόπιον ἐν τῇ τετάρτῃ βι-
 βλίῳ τῶν Γοτθικῶν τὰ ἔθνη τὰ δυσικάθαρτα παλαρ-
 θον ἦσαν Χριστιανοί, ἦσαν δὲ τὸ πάλαι ὀνομαστοί,
 ὅθου Πέρσαις ὁ ἑρῆτος ἰσορῆ, ὅτι ἡμεῖς Ἀντοκράτορος
 καὶ ἔχουσιν ἀφαιρέσαν Ῥωμαῖοι καὶ Λαζοὶ ἀπὸ τῆς
 Σααῖας, καὶ οἱ Πέρσαις ἐπολέμουν Ῥωμαῖοις ἀπὸ τῆς
 πρὸ τῆς Σααῖας. Μοῦσανδρος δὲ ὁ Περσικῶς
 λέγει, ὅτι ἦλθε πρεσβυτῆς ὡς Περσῶν ὁ ἰζήλ
 ἀπὸ τῆς Σααῖας ἡμεῖς Ἰβηριανῶν, καὶ εἰς τὰς συμμά-
 65 χας Ῥωμαίων καὶ Περσῶν ἡμεῖς αὐτῶν Ἰβηριανῶν
 λόγῳ ἐγένετο περὶ τῶν Σααῖων. καὶ ἐν τῇ Περσίᾳ
 ὁ πρεσβυτῆς Ῥωμαίων Πέτρος διελόμενος Χοσρόην
 ὃν ὁ Ἡγεμὼν Σααῖας ὑπετάσσεται τῷ Ἡγεμόνι Λα-
 ζῶν, καὶ εἰδὼς φόρον μέλι καὶ δέρματα, καὶ ὅτε
 ἀπέθνηκεν ὁ Ἀρχὼν Σααῖων, ὁ τῶν Κολχῶν Ἡγε-
 μὼν ἐποίησε ἀναφορὰν τῷ βασιλεῖ Κωνσταντινουπόλεως,
 ὃς ἐπέμπε τῷ νῆφ Ἡγεμόνι Σααῖων τὰ ἀρχον-
 70 τικὰ σύμβολα. ἔχε δὲ ἔργον ὁ Σααῖων Ἡγε-
 μὼν, φυλάττει τὴν μὴ ἐρχομένην τῆς Σααῖας εἰς Κολ-
 χίδα, ἡ εἰς πᾶσι Ῥωμαίων κατὰ τὴν Προκόπιον, ὁ
 δὲ Χοσρόης ἀπεκρινόμενος τῷ Πέτρῳ, ἔλεγεν τὴν Σα-
 αῖαν φῶρος καὶ λαφυραγωγὴς, καὶ ὅτι ἡθελον αὐ-
 τὴν ἔχειν μόνον καὶ ἀπὸ τῆς, ἵνα μὴ δηλαδὴ οἱ Σαυ-
 75 θαι περὶ αὐτὴν ἐκείνῳ εἰς πᾶσι Ἀσίαν, καὶ ὅτι ὁ τόπος
 τῶν Σααῖων εἰς πάσῃ τῶν λαθρῶν ἡμεῖς ἐκείνῳ
 Σαυθῶν. συνεμαχέσαντο δὲ οἱ Σααῖοι καὶ Καθάρται
 Περσῶν κατὰ Ῥωμαίων, ἀπὸ ἑως ὤντων κατὰ τὰ
 πολιτικά οἱ Ἰβηρες, ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ, μετὰ δὲ πᾶσι
 ἄλλοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ὁθωμανῶν.

ἀποσησάντων τῶν Ἰβήρων, μᾶλλον αὐτῶν ἠδυσήσαντο
Σαυῶι, ἦσαν ὁμῶς ἀπὸ ῥυθόδοξοι, ὅθεν ἤρχοντο εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ χάριν παροικουήσεως μετὰ τῶν Ἰβήρων, ἐπειδὴ
ἰβηρικὴ καὶ αὐτοὶ ἀναγινώσκουσιν. καὶ ἀφ' ἧς ὑπὸ Μωυσαμέτ,
μετὰ τὸ χίλιοςδὲν ἑξακοσοςδὲν ποσὶ τοσούτων ἔτος δηλοῦν,
οἱ Ἰβηρες ἐταπεινώθησαν ὡς ἐδύποτε, καὶ ὁ Ἡγεμὼν
Μεγυρελίας ὃς ὑπετάσσοντο, ἠδυσήσαντο ἄκρως ἐκ τῶν
ἐπιβλαβῶν Ἰβήρων καὶ Ἀπχαζίων, ἐξέκλιναν κατὰ
μέρος καὶ οἱ Σαυῶι ἀπὸ τῆς δόξα βίαιας, ἐμὴν ἀπὸ τῆς
δύσε βίαιας. Ὅτι οἱ Ἀβασγοὶ ἐχρησάμενοι ὡς εἰρηται ὑπὸ
Ἰβηριανῶν, ἀπέσειλον γὰρ εἰς τὴν ῥωμαίαν δύναμιν,
ὅθεν Ἰβηριανὸς παροικουήσεως, ἐμὴν αὐτοῖς παῦσαι
ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐργασίας, καὶ ὅτι ἐκ αὐτῶν ὡς εἴταί τις,
καὶ ὅπως ἐπαύσαν, καὶ ἐχρησάμενοι, καὶ ἐκτίσαν
αὐτοῖς ὁ Βασιλεὺς ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου, καὶ ἄλλα
ἰερά τελεῖν. ἐσέβοντο δὲ αὐτοῖς ὡς ἡλικας κατὰ τὸν
Προκόπιον ἐν τῇ τετάρτῃ βιβλίῳ τῶν ἱστοριῶν, καὶ
εἶχον δύο Βασιλεῖς, ἀλλὰ μετὰ τὸ χρευσάμενοι καὶ
λόγους αὐτῶν, ἔζων ἐλεύθερως, ὅθεν ἐζήτησαν καὶ
ἐλαβον Ἀρχόντας Ῥωμαῖον, καὶ εἶχον αὐτοὺς καὶ τὰς
μετ' αὐτῶν Ἀρχοντας ἕως τῆς Πωγωνίας. Ἀλλὰ γὰρ τὸ
εἶναι τὰς Ἀρχοντας ἀδίκους, λέγει ὁ Ζωσιμαῖος, οἱ Ἀ-

βασγοὶ ἐποίησαν λοιπὸν ἴδιον Ἀρχοντα, ἕως ἃ ἀπὸ-
σταλὼν ὁ Ρινότμητος τὸν Ἰσαυρον, καὶ Ἀπὸ τῶν Ἀλαβῶν
κατεπολέμησεν αὐτούς, καὶ ὑπετάσσοντο τῷ Βασιλεῖ.
καὶ ὑπὸ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρου ἐπέμπετο Στρατηγὸς
Ἀβασγῶν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ Κωνσταντῖνος
ὁ Πορφυρογενήτης Παγκράτιον τὸν Ἀβασγίας ἐτίμησε
Κυρπαλάτην. καὶ ὑπὸ Βασιλέως τῆς Πορφυρογενήτης
Γεωργίου ὁ Ἀρχὼν Ἀπχαζίας ἤρχε καὶ ἰβηρίας
περὶ πρὸς τὸν ὁκτακοσοςδὲν, ἑξακοσοςδὲν ἔτος. καὶ ἐν τῇ
χίλιοςδὲν ἑκατὸς ἑτα Ῥωμαῖνος ὁ Ἀργυρόπυλος Ἰο-
Παγκράτιον τὸν Ἀπχαζίας ἐτίμησε Κυρπαλάτην.
καὶ ἡ γυνὴ τῆς Βασιλέως Ἀβασγῶν ἐλθούσα εἰς τὴν
τὸν Ῥωμαῖον, ἔδωκεν αὐτῷ τὸ ἄστυ τὴν Ἀναλὺ-
φιν, ἰχυρότατον ὄν, καὶ ἐτίμησεν ὁ Ῥωμαῖνος τὸν υἱὸν
αὐτῆς Δημήτριον Μάγιστον ὡς Φησι Κεδρηός. ἥρ- 15
κεσε δὲ ἐκείνη ἡ ἀρχὴ ἕως τῶν ὑπὸ Τραπεζούντῃ Κο-
μνηνῶν, ἐδιδόθη γὰρ αὐτῷ Μοναστηρίῳ τῆς Μεγυρε-
λίας, κειμένη ἐγγὺς τῆς Ἀπχαζίας, καλεομένη δὲ Μό-
κφι, γεγραμμένα ἐλληνικὰ γεγραμμένα ἐν τῇ ζωγρα-
φίᾳ αὐτῶν, λέγοντα ῥητικῶς, Ἐζωγραφήθη ὑπὸ Ἀλεξίου 20
Κομνηνῶν, καὶ Δαυὶδ Μεγάλου Βασιλέως Ἀπχαζίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΑ'.

25

Περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν γένεων τῶν Ἀπχαζίας Βασιλέων, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν Ἰβήρων, καὶ τῶν ἐν
τῷ κατὰ τὴν Μεγυρελίαν Ναῶ τῆς ἁγίας Γεωργίας γενομένων κατ' ἐτὸς θαύματων, καὶ τῶν ἐν Ζετζαντέλι
ὀσκήσαντων Ἰωάννη, καὶ ἧς ἔχουσιν οἱ Ἰβηρες χρέας πρὸς τὰς Ἀπχαζίας Ἀπὸ τῶν Μύρων ἐψησιν, καὶ περὶ
τῶν χωρισμῶν τῶν Μεγυρελίων ἀπὸ τῆς Βασιλείας τῆς ἱμερικῆς τῇ τῆς Σαλατῶν Σαλεϊμῶν βοήθειαν, καὶ πῶς
ἐρμηνεύεται Γυβρία, καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν Βασιλέων τῶν Ἰβήρων ἦν ὡς τοῖς Ἀυτοκράτορσι τῶν Ῥωμαίων. 30

Εὐρίθνησαν τὰ παρόντα γεγραμμένα ἐν ἀρχαίῳ βι-
βλίῳ ἰβηρικῷ κατὰ τὸ τέλος, ἅτινα ἐσημείωσε
Παγκράτιος ὁ Βασιλεὺς Ἀπχαζίας. φαίνεται δὲ, ὅτι
ἦσαν ἔτσι οἱ Βασιλεῖς μετὰ τὴν καταλύσιν τῶν Ῥω-
μαϊκῶν Ἀρχόντων. λέγει τοῖσι, ὅτι ἦν πρῶτος Βα-
σιλεὺς Ἀπ, εἶτα ὁ τέτατος ὁ Γόζαρ, εἶτα ὁ τέτατος ὁ
Ἰβηριανός, εἶτα ὁ τέτατος ὁ Φιλίππος, εἶτα ὁ τέτατος
ὁ Καπαρκεν, εἶτα ὁ τέτατος ὁ Δημήτριος, εἶτα ὁ
τέτατος ὁ Θεοδόσιος, εἶτα ὁ τέτατος ὁ Κωνσταντῆς,
εἶτα ὁ τέτατος ὁ Θεόδωρος, εἶτα ὁ τέτατος ὁ Κωνσταντῆς,
εἶτα ὁ τέτατος ἀδελφὸς Λέων ἔτη τριακοντακοντα καὶ
πέντε, εἶτα ὁ τέτατος ὁ Θεοδόσιος ἔτη ἑκοσιπέντε,
εἶτα ὁ τέτατος ἀδελφὸς Δημήτριος ἔτη τριακονταεξί,
εἶτα ὁ τέτατος ἀδελφὸς Γεώργιος, εἶτα ὁ τέτατος Δημήτριος
ὁ Παγκράτιος ἔτη δώδεκα, καὶ ὁ τέτατος ὁ Κων-
σταντῆς ἔτη τριακοντακονταεξί, καὶ ὁ τέτατος ὁ Γεώρ-
γιος ἔτη τριακοντακονταπέντε, καὶ ὁ τέτατος ὁ Λέων
ἔτη δέκα, ὁ ἀδελφὸς Δημήτριος ἔτη ὀκτώ, καὶ
ὁ τέτατος ἀδελφὸς Θεοδόσιος ὁ τυφλὸς ἔτη τρία, καὶ
ὁ ἀνέψιός αὐτῶν Ἀντάρης Δαυὶδ, εἶτα ἑβασίλευσεν
ὁ σημερινὸς τῶν παρόντων Παγκράτιος, ἀνέψιός αὐτοῦ
Γεωργίος τῆς παροικουήσεως Βασιλεὺς Ἀπχαζίας, ὁ
δὲ Παγκρατῆς Βασιλεὺς Ἰβήρων ἔτη τριακονταεξί.
ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἰβηρες νομίζουσιν τὸν Παγκράτιον, τὸν

τέτατον τὸ ὄνοματι βασιλεύσαντα πρῶτον τῶν Ἰβήρων,
κατάγειται ἀπὸ τῶν γένεων τῆς Προφῆτης καὶ Βασι-
λέως Δαυὶδ, καὶ λέγειται τὰς Βασιλείας αὐτῶν
καὶ Παγκρατῆος κατ' ἐξοχήν, Ἀπὸ τῶν καὶ ἕως 35
τῆς σήμερον ἐν ἡμετέρι, Κάρτελι, καὶ Καχέτι
οἱ Ἀυθόται Παγκρατῆος εἰσὶν (οἱ γὰρ Μεγυρελίας
καὶ Γυβρίας Ἀυθόται εἰσὶν ἐξ ἐτέρας καὶ κατωτέρας
γένεων) ἤρξε δὲ ὁ Παγκράτιος ἔτος ἐν Ἀπχα-
ζίᾳ κατὰ τὸ ἑξακισχίλιοςδὲν ποσὶ τοσούτων ἔτος, 40
καὶ μετὰ τῶν ἡρξεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Δαυὶδ ἔτη δώδεκα.
Ὅτι Ἡνῖνος ἀπὸ τῶν ἱεροσολύμων εἰς Κάρτελι ἐν ἔτη
ποσὶ τοσούτων ὀκτακοσίουδὲν τριακοσῶν πέμπτῳ, καὶ
ἔζησε ἐκεῖ ἔτη δώδεκα. καὶ ὅτι ἀπὸ Μυράνη Βασιλέως
Ἰβήρων ἕως τῆς τετάρτης καὶ τῆς Βαχτάνης παρεβόρην ἔτη 45
Ἀναπόσια, καὶ γεγόνησι Ἀυθόται δώδεκα. καὶ
τὸ ἑξακισχίλιοςδὲν ἑπτακοσοςδὲν ποσὶ τοσούτων
ἔτη ἀπῆλθεν εἰς ἰβηρίαν ἀπὸ τῶν ἁγίων ὄρων Γεώρ-
γιος, Εὐφραίμ, καὶ Θεόφιλος, καὶ μετέφρασαν πολ-
λὰ βιβλία ἐλληνικὰ εἰς ἰβηρικὰ γλῶσσαν. ἦν δὲ 50
τότε Βασιλεὺς Ἰβήρων Δαυὶδ ὁ τρίτος ἀπὸ Δαυὶδ
τῆς Προφῆτης. ὅτι τὸ ἑξακισχίλιοςδὲν ἑκατοσῶν ἔτη
καὶ ἔτη ἡλθεν ἀπὸ Μεσοποταμίας Ἰωάννης πῆς
καὶ ἡσκητόσεως ἀεὶ εἰς Ζετζαντέλι. ὅτι ἐν τῇ Μεγ-
υρελίᾳ τῇ τρίτῃ τῇ Νοεμβρίᾳ συμβαίνει θρονοῦνται Ἰβηρες,
Μεγυρε-

μεγρέλοι καὶ Ἀβασγοὶ, καὶ πῶς αὖτε Ἐκκλησί-
αν τῆς αὐτῆς Γεωργίας κλέσει, καὶ σφραγίσουσιν ἀφ'
ἐσπέραις, ἕτα πρὸς τῆς Λατινικῆς αὐτοῖς αὐτῶν,
καὶ ἀνέστησαν. ἔν τῳ αὐτῷ ἐξαίρετον, ὃν ἀποσφάτιον-
5 τις, ἀφ' ἐκείνων αὐτοῖς, καὶ πέμπουσιν μέρη καὶ τοῖς
Βασιλεύουσιν αὐτῶν. γίνεται δὲ τὸ πρῶτον καὶ τῆς
σήμερον. Σημειώσαντες δὲ πρῶτον, ὅτι πεπόνθασιν καὶ
οἱ Ἀβασγοὶ τὰ αὐτὰ τοῖς Ἀλαιοῖς καὶ Ζήκχοις ἀφ'
πῶς αὐτῶν αὐτῶν. δεύτερον, ἀφ' ὅτι γεγυνομένη πῶς
10 μοναρχίαν τῆς κάτω Ἰβηρίας ἐν τῇ Ἀπχαζίᾳ, ἐπι-
κράτησεν εἶναι ἐκείνῃ πολλῶν κερῶν πῶς καθο-
λικῶν Ἐκκλησιῶν, ὅθεν καὶ νῦν ὅτε θέλουσιν ἐψῆ-
σαι ἄλλον μῦθον οἱ Ἰβηρες, ἐκ οὗ αὖτε τῷ πῶς αὐτῶν
ἐψῆσιν ποιεῖσιν, ἀλλ' ἡ ἐκεί, ὅθεν καὶ ἀρνηθεῖσιν μετὰ
15 πῶν Ἀπχαζίων, καὶ λαμβάνουσιν ὁμῶς ὡς πῶν Ἀπ-
χαζίων, ἕτα ἀνέχονται ἐκεί, καὶ ποιεῖσιν πῶς ἐψῆ-
σιν τῆς αὐτῆς μύθου. τρίτον, ὅτι Ἰβηρ Δαδῆλῳ ὁ
αὐτοκράτης ποιεῖ χερῶν, μετὰ τὸ χιλιοσὸν ἐξα-
κοσιοσὸν ἔτος, ἔδωκε τοῖς Ἀπχαζίοις τριακοντα
20 χιλιάδας πάλαι περσικά, καὶ ἐβάπτισε τριακοντα
τα χιλιάδας Ἀπχαζίους, δὲ αὐτοῖς καὶ ἐπίσκοπον.
τέταρτον, ὅτι οἱ μεγρέλοι ὅπῃ τῆς Σελταῦ Σελεί-
μαῦ μετὰ τὸ χιλιοσὸν πεντακοσιοσὸν αἰῶσιν ἔπε-
αὐτῶν πῶς μέγας ἱμερετίς, καὶ ἦλθον ἐς Βυζάν-
25 τιον, καὶ ὑπεσχέθησαν πῶς Σελταῦ Φόρως, καὶ τῇ
βοηθείᾳ αὐτῶν ἐχώρισαν πῶς μεγρέλιν ἀπὸ τῆς
ἱμερετίς. λέγεται δὲ ὁ Ἀρχηγὸς πῶν μεγρέλων

Δαδῆλῳ, τέτῃ τῇ τῶν, καθὼς ἡ μεγρέλιν
ὡς ὅπῃ πῶν ἐπὶ πεδία. πέμπτον, ὅτι ὁ Γυργίος
λέγεται ἕτος, ὡς αὐτῶν ὁ Ἰβηρ, ὅθεν γὰρ ὁ
Ἐβραῖος Ἰβηρ, κατὰ πῶν γὰρ πῶν ἐκεί πῶν
30 Ἐβραίων. οἱ δὲ τῶν, ἱμερετίς, καρτελίς, καὶ
καχτίς λέγονται μέγας, ἡτοι Βασιλεῖς, ἀλλὰ ὡς
τοῖς Ἀυτοκράτεσιν ἔχουσιν ἀξίωμα Κεραπαλάτης,
ὅθεν καὶ οἱ Ἀρχόντες πῶν Ἀυτοκρατόρων οἱ μέγας
Κεραπαλάτης ἀνέκλινται πῶν τοῖς Βασιλέων.
ὁ Ἰβηρ καὶ τὸν Γερίμερ Βασιλεῖα πῶν ὡς Ἀφελῆ
Βαυδάλων ἐν τῇ Λιβύᾳ, ὃν ἔφερον ὁ Βελισάριος
αἰχμαλώτων, ἡ βελήθη τιμῆσαι ἀρχιεπισκοπῇ ἀξίωμα-
τι, ἀλλὰ ἀφ' ὅτι πῶν Ἀρσένων ἐκ ἐπίσκοπος αὐτῶν
ἀξίω ἦν, ἀλλ' ἡ μόνη ζωοτεροφίᾳ. τὸ δὲ λέγεσθαι
πῶν Κεραπαλάτης μέγας Βασιλεῖα πῶν Βασιλέων τῆς
Ἰβηρίας, ἔστιν ἡ αἰτία ὅτι τὸν Τζάδον Βασιλεῖα πῶν
Κολχῶν, ὅθεν ἔστι τὸ ἱμερετίς, καὶ ἡ Γυργία, καὶ
ἡ μεγρέλιν, ἐδέδυσεν ὁ Ἰβηρ κατὰ τὸν Θεο-
φάνη ἐφέσιν καὶ Χλαμύδα λευκὸν χρυσὸν μετὰ
πίνακτον χρυσῶν, ἔχοντες πῶν εἰκόνα τῆς Ἰβη-
ριαν, καὶ σιχαίον λευκὸν χρυσόκεσον, ἔχον καὶ
εἰκόνα πῶν αὐτῶν, καὶ τζαυγία (σαυδάλια) ὡς
βαφῇ, ἡτοι κύτριν περσικῶν χίμαρ, καὶ ζώνην
χρυσῶν μαργαρίτων. πῶν τῶν καὶ ὁ Σελταῦ πῶν
Ὀθωμανῶν γράφον, ὀνομάζει αὐτῶν μελίαν, ἡτοι
Βασιλεῖον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

30

Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς Κόνσταντινουπόλεως τῆς Τζαρκασίας εἰς τὸν Κερσὶν λιμένα τῆς μεγρέλιν κατὰ πῶν Πατριάρ-
χε Παίσις, καὶ ἀφ' ἧς εἰς πῶν ἐπισκοπῶν τῆς Μομφέλης τὸ μοναστήριον, καὶ ἔστιν εἰς τὸ Παλάτιον τῆς
Αὐτοκράτου Βάμεχ, ἕτα εἰς τὸ μετόχιον τῆς Σταυρῆ Κοχέρη.

35

Ἐπὶ πῶν ἀπὸ τῆς Κόνσταντινουπόλεως τῆς οὐδοῦ
Ἰβηρίας, καὶ ἦλθον ἐς μεγρέλιν, χαλάσαν-
τες πῶν ἀγκυραν εἰς τὸν Κερσὶν λιμένα, ὅθεν
ἦ ποτε Διοσκουρίας, καὶ ἀπὸ βαυτῶν τῶν πλοίων ὅπῃ
πῶν χερσὶν, ἀνέστη ἐκεί εἰς τὸ ἐπίσκοπον ὡς τὸν αὐ-
40 χαλὸν οἰκίαν καλαμίας καὶ μίαν Αἰθυσαν ξυλί-
νην, ἡτοι κίονα, ὃν ἡ κατὰ κίονα ὁ Δεσπότης, καὶ
μετὰ δύο ἡμέρας ἦλθον ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἐπαρ-
χίας Μομφέλης (ὃς λέγεται Μομφέλης ἀπὸ τῆς
Μομφῆς, ἕτα γὰρ τὰ κτηνικὰ λέγονται Ἰβηρικῶς,
45 ἀπὸ τῆς Γεωργίας γυναικῶν, ἀπὸ τῆς Κεραπαλάτης
Κεραπέλης, καὶ ἀπὸ τῆς Μομφῆς Μομφέλης) καὶ λα-
βὼν ἡμᾶς ἐκεί, ἦλθεν εἰς τὸ μοναστήριον αὐτῶν,
ὅπου καὶ ἐπίσκοπος αὐτῶν. καὶ μετὰ τὸ μοναστήριον τῶν
αὐτῶν δύο ποταμῶν ἐν τῇ ὑπερῷᾳ τῆς Μομφέλης
50 ἀνέστη. ἦν δὲ ὑπὸ ἑλάνων ζωοφίαν τὸ μονα-
στήριον ἐξωγεαφῶν, ὃν ὡς καὶ τὰ ταῦτα σημεῖα
ἦν, ἱεροῦ ὅπῃ Ἀλέξιος Βασιλεὺς τῆς Κομνηνῆς,
καὶ Δαυὶδ μετὰ Βασιλεὺς Ἀπχαζίας. Νικόλαος
δέ τις Ἰβηρ ἐξ ὀγενῶν γυναικῶν ἦλθον εἰς ἱεροσόλυ-
μα, ἐμύνασεν εἰς τὸ καθολικὸν μοναστήριον πῶν

Ἰβηρῶν, λεγόμενον Σταυρῶν, καὶ ἔστιν, αὐτῶν καὶ
ἀπὸ τῶν, ἀπὸ εἰς Βουτίαν καὶ Ἑρμῶν καὶ Γαβρίαν
καὶ Ἰστανίαν καὶ Ἀγκλίαν, καὶ εἰς ἄλλας Βασιλείας
καὶ Τοπαρχίας ἱεροῦ χάριν, καὶ πάλιν ὑπερ-
ψῶν εἰς ἱεροσολίμην, καὶ πολιτικῶν ὡν, τὰ πολε-
μικῶν τῶν Πατριάρχῃ Θεοφάνῃ, ὡς ἐν τῷ ἀπο-
θνήσκον τὸν Θεοφάνη ὡς ἀγγεῖλαι ἵνα ποιήσωσιν
αὐτῶν ἀδελφὸν αὐτῶν, εἰ καὶ ἀπέτυχεν τῆς ἀδελ-
φῆς. ἕτος ἦν ὁ Νικόλαος ἦν τότε ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ,
ὅστις, καὶ ὁ Μομφέλης λαβόντες τὸν Δεσπότην, μετὰ-
γυσιν αὐτῶν εἰς τὸ καθολικὸν Παλάτιον τῆς Δαδῆ-
λης, εἰ γὰρ μεγρέλοι Αὐτοκράτου χῶρον κατοικίδιον
ἐκείχουσιν, ἀλλὰ Παλάτια ἐν πολεμικοῖς τόποις, καὶ
τὸ καθολικὸν Παλάτιον αὐτῶν λέγεται ΖΟΥΓΔΗ-
ΤΙΟΝ. ἐκείνῃ ἐνέτυχεν ὁ Δεσπότης τῷ Δαδῆλῳ Βά-
μεχ, καὶ ἔλεγε τῇ γυναικὶ αὐτῆς, καὶ ἔπειτα δέ-
δοται κατὰ λῦμα τῷ Δεσπότη τὸ Κοσχερὶ μετόχιον
τῆς Σταυρῆς, καὶ πῶν ἐν ἱεροσολύμοις Ἰβηρῶν. ὑπὸ
δὲ τῆς κακοπαθείας ἡρώσησάν, καὶ πεπόνθα-
ν πολεμικῶν.

ΠΑΡΑ-

Περὶ τῆς δὲ τοῦ Κοσμάου ἐν τῷ Κωνσταντινίῳ πόλει ματαρώσεως τῶν Παίδων πρὸς τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, καὶ ὧν ἀνέρεσκονται ἐν τῇ Μοναστηρίῳ Κελεύτῃ θείαν καμιλίαν κατ' εἶδος, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Μοναστηρίῳ Χάπῃ λειψάνων τῶν ἁγίων Κηρύκων, καὶ τῶν ὑποκαμίσων τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ θαύματος.

Εἰς αὐτοὺς δὲ ἀπὸ τῶν ἑκείνων τῶν κατατίσεων, πάλιν πρῶ-
τῶν ἱμερητίων, ἥς μέμνηται καὶ Περικλῆς βί-
βλῳ τετάρτῳ τῶν Γοτθικῶν, ἣν δὲ μέπερ ὁ Ἀλέ-
ξανδρος, ὅστις, οὐτῶν ἡμῶν ἐκεῖ, ἔφθερον, ὀλίγους
ὄγων ἱβήρας, μυριάδας ἐθνικὰς καὶ γυναικείας. πα-
ρεχάμασε δὲ ὁ Πατριάρχης ἐν τῇ μοναστείᾳ Κελάτῃ,
καθὼς ἐπ' αὐτῇ τῇ κατατίσει ὡσεὶ ὥρας τρεῖς. ἐπὶ δὲ
τῷ μοναστείῳ τῇ κατατίσει Κελάτῃ ὑποδομητρίον
ὑπὸ τῶν βασιλέων τῶν ἱβήρων οἰκοῦντο ταφίαι αὐτῶν,
καὶ ἱστορητὴρ ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ἱβήρων ζωγράφων
θαυμασίως, καὶ εἶδον ἐν τῇ αἰγίᾳ τραπέζῃ κατὰ
ἀνατολὰς εἶναι εἰς ἥλος ὑπὸ τῶν τῶν κυρίων, ὃν ὁ μέγας
Κωνσταντῖνος τοῖς ἱβήροις, ἐν τῇ κατὰ αὐτῶν χειρὶ
νίσασιν, ἀπέσταλκεν αὐτῇ πολυτίμητα δῶρα, καὶ εἶναι
ἐσφραγισμένην τῇ σφραγίδι τῶν βασιλέων. καὶ ἔξω-
θεν τῇ τέμπελῃ ἐξ ἀριστέρων τῇ δεξιᾷ εἶναι εἰκὼν
τῆς Θεοτόκου ὁρθῆς, ἔχουσα ἐν τῇ αἰγίᾳ,
καὶ εἰς βασιλεὺς γενοιατωμένην ἐμπαθεῖσαν αὐτῆς,
ἔχουσα ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτῆς οἷα ἄνθρακα σχεδὸν
ὡσεὶ ὡδὸν Πέρδιος ἀτίμητην, ὅθεν δὲ τῇ δυνάμει
μὲν τῆς εἰκόνης εἶναι εἰς σταυρὸς χρυσοῦς, ὁ-
λος κατὰ πᾶσιν λίθων πολυτίμων, ὡς οἱ πλείο-
ντες εἰσὶ Σμάραγδοι καὶ Σάπφειροι, καὶ πάντες
μεγάλοι, κατὰ δὲ τὸ μέσον ἔχει σμικροτάτῳ χρυ-
σοῦν πλάκα, καὶ λέγεται εἶναι τὸν χρυσοῦν, ὃν πα-
σκέομεθα οἱ μάγοι δῶρον τῇ κατὰ ἡμᾶς καὶ δι' ἡμᾶς
ὡναθρονησάντων Θεῶν λόγῳ εἰς τὴν βασιλείαν. ἐν δὲ
τῇ αἰγίᾳ τῇ τέμπελῃ ὑπὸ τῇ δυνάμει μέρους εἰς
μία εἰκὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ θυρεῶν, ἑσώθου
καὶ ἔξωθου πεχυσωμένη, ἑσώθου ὅμως εἶναι ὅλη κα-
τὰ πᾶσιν πολυτελεῶν λίθων μεγάλων, ὁ δὲ εἰφα-
νος αὐτῆς εἶναι ἐκ λίθων σφυγγύλων Σαρδίων, ὅς τρε-
πιστὶ φασι λέγεσθαι Λάλη, μεγάλῳ σχεδὸν ὡσεὶ ὡ-

ὧν, πάντων πολυτίμων, ἔλεγον δὲ οἱ ἐπὶ ἱστορίᾳ
 τῆς Λακκᾶς ἢ Βικίων. ἐμείναντο δὲ οἱ καὶ ἱκανὸν καιρὸν,
 καὶ δὲ πᾶν θεοφανείων προσεκαλέσατο ὁ μέγας τὸν δε-
 σπότην ἐορτάσαι ὁμῆ πᾶν ἐορτῶν ἐν χωρίῳ Γυγέριαν 10
 καλεσθῆναι, κατὰ τὸ Κάρτελι κειμένη ὑπὸ Κυτατι-
 σίς, καὶ χειροτονῆσαι καὶ Κινάτελον, ἦτοι Ἐπίσκοπον
 τῆς Κελάτης Μοναστηρίου, ἐνθα ἦν δὴ δηλαδὴ. εἰς δὲ τὸ
 Κάρτελι ἔκ αὐτῆς θομῆς, ἦν γὰρ ὁ ἐκεῖ μέγας Ὁθωμαν-
 νός, καὶ ἐφοβήθη ὁ δεσπότης, ἵνα μὴ οἱ Ἀρμένιοι (μεθ' 15
 ὧν εἶχε τότε τὰς πολέμους ὁ μέγας Ἀλέξανδρος) κα-
 τασκολεύσασιν τέχνασμα, καὶ λάβῃ αὐτὸν ἐς τὸ Ἰσπα-
 χαὶν ὁ Περσάρχης, ἀλλὰ τῷ καιρῷ τῆς χειμῶνος ἡλ-
 θομῆς εἰς πᾶν Μεγγρελίαν, εἰς τὸ Μοναστήριον Χώπη,
 καὶ ἐμείναντο οἱ καὶ ἱκανὰς ἡμέρας. ἐπὶ δὲ τὸ Μοναστή- 20
 ριον ἐκείνο πρὸς ὄρεον τῆς Ζευδατίς, κατὰ πᾶν Γυγ-
 ρίαν δηλονότι, καὶ ὠνομάσθη Χώπη ὑπὸ τῆς ὡς
 κειμένης αὐτῇ ποταμῷ, Χώπη λεγομένη, τὸ δὲ Χώ-
 πη ἐξεκκηνιζόμενον κώπη λέγεται, οἱ γὰρ Ἰθῆρες πᾶν
 κώπῃν τρυπῇ τῆς Κ'. εἰς Χ' - Χώπην λέγουσιν. εἰς 25
 δὲ ἐν αὐτῇ τῇ Μοναστηρίῳ ἀφόρα λείψανον ἄγων, ὧν
 ἐμύνημαι, πλὴν δύο ἱνῶν, εἰδὸς μὲν, τῆς λειψαίας
 τῆς ἀγίας Κηρύκας, ἣ τὸ πλεῖστον μέρος ὁρίσκεται ἐν
 αὐτῇ τῇ Μοναστηρίῳ. δούτερά δὲ, εἰδὸς ὑπεκαμίσεως
 παιῆς πύκνωσιν βαθεῖαν ἔχοντος, καὶ οἷα τὰ σή- 30
 μερον ἐν ἱεροπολύμοις ὑφανόμενα παιῆς, καὶ μι-
 κρὸν τράχηλον, καὶ ἐν τῇ κάτω μέρῃ κατατετριμμένης
 οὐκ ἔστι, καὶ ἐν ἐνὶ λεπιδὶ κινεσθῆναι αὐτὸν ἐσφραγισμένην
 τῇ αὐθιγνικῇ σφραγίδι κειμένη, ὅπερ εἰδόμενοι τοῖς ὁρώσιν
 αὐτὸ εἶναι ἁγνὸν, βέλεται δὲ ἡ ὡς ὁδοὺς εἶναι τῆς 35
 ὑποκαμίσεως τῆς Παιαγίας Θεοτόκος. οἱ δ' οἱ γέ-
 ροντες ἔλεγον, ἐνθυμῆσθαι μείζονα μὲν ὑποκαμίσεως ἢ ὡς
 νυνὶ ἔχει τὸν τράχηλον τῆς ὑποκαμίσεως, σμικρυνόμενον
 δὲ καὶ ὀλίγον ἔχει, τὸ δ' αὐτοῖς μοίον οἷον ὁ κύριος.

40

Περὶ τῆς λοιπῆς ποταμῆς Κώπης εἰς τὴν Θάλασσαν καὶ εἰς τὸν Φάσιν ποταμὸν κατὰ πλεῖστον τῆς Πατριαρχικῆς Παῖσις
 ἕως τῆς Κεπελετή (τῆς σκιάλας Γυαλίας, ὡς ὠνόμαζεν τῆς Γυαλίας Αὐθούτης Κερχόσρε) καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς καὶ αὐτὴ
 ὡς τῆς μητρὸς Ἀλεξάνδρου πολέμῳ φοιτοῦσιν γυναικες ἐμέμψαντο τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τὸν Πατριάρχην, 45
 καὶ περὶ τῆς Φασίδος ποταμῆς, καὶ τῶν Φρυγίων Πέτρων καὶ Λύσυρτι, καὶ διὰ τὴν λέγεσθαι Ἀψυρτος.

Εἰς τοὺς λοιποὺς ἐν τῇ Μοναστείῳ Χώπῃ κατὰ τὴν με-
γαλὴν Τεσσαρακοσίῳ γεωμετρίας τῆς ἐτοιμασίας
τῆ πλῆ, ἐπέβητο ἀκατὶ ἰβηρικῷ, καὶ διὰ τῆ
Χώπῃ ποταμῷ (ὅς ἐστι μέγας, οἷον ὁ ὧ Μολδοβλα-
χία ποταμὸς ὁ ΣΒΙΡΕΤΙ λεγόμενος, ἡ δὲ τὴν μο-
ψκεσίαν ὠχρᾶρέων Πύρασμος) κατέβητο εἰς τὴν
θάλασσαν, δι' ἧς εἰσήλθομεν εἰς τὸν ποταμὸν φάσιν,
ὃν οἱ Ἰβηρες κοινῶς Ρίοσι καλεῖται, Νῆσσοι πολλὰς καὶ

Διάφορα εόματα ἔχοντα, καὶ μέγαν χειδὸν ὅντα
ὥς περ τὸ τῆς Διναβέως εόμα, τὸ ἐμβάλλον εἰς Κελή-
περὶ δὲ τῆς ποταμῆς τῆς πολλὰ λέγεται τῇ Γερ-
γορφῷ Στραβῶνι καὶ Καισαρεῖ Περιοπίῳ . ἔστι δὲ
μεθόριον ὁ φάσις τῆς Μεγαυρελίας καὶ Γυαρίας . ἡ
ἀληθὲς δὲ ὁ Στραβὼν, λέγων ἐξέρχεσθαι τὸν φά-
σιν ἀπὸ τῆς Μοχικῆς . καὶ οὗτις ἀπὸ φάσιδος ἕως
Δρασήματος ἡμερῶν τριακῶν ἐστὶν ὁ κύριος ποτα-
μός

μὲς πλωτὲς, ἐπεὶ δὲ ὁ θαλάσσιος κατέρχεται ὑπὸ τῶν
 Κανκασίων ὄρεων ἀπὸ τῆς ἡμετέρας, καὶ ὁ κύριος κα-
 τ' αὐτὴν τὴν Τριφυλίαν ἐπὶ πλωτὲς, ἀπὸ τῆς ἐνδοῦς
 αὐτὸν τῆς Ἀραβίας ποταμῷ κατὰ πλὴν Σχέταν, καὶ
 5 περὶ λαμβάνειν καὶ ἄλλας ποταμὸς, καὶ κάτωθεν
 τῆς πόλεως Γυγίας ἐνδοῦς τῆς Ἀραβίας, ὅμως αὐ-
 τέρω τῆς Σχέτης τῆς τῆς θέρης καὶ ἡμερῶν ἀναβαίνουσιν
 εἰς αὐτὸν τὸν Ἀραβίων ποταμὸν ἵπποτα, καὶ δὴ
 καὶ τὸν κύριον ποταμὸν ἡμῶς ἵπποτα διέβημον τῆς
 10 Αὐγέως Μηνὶ αὐτέρω τῆς καὶ Κόρη λεγομένης, κα-
 τ' αὐτὴν ἕως ἀναστήματός ἡμέρας αὐτὴν τὴν Τριφυλίαν.
 ὑπὸ τῆς θαλάσσης αὐτὴς ἡλθομεν εἰς τὴν Σκαλάν
 τῆς Γυγίας Κυπριέτη λεγομένην, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκεί πο-
 ταμῷ πορεύσασθαι ἕως ἀναστήματός ὡρὼν δύο, κα-
 15 τεύσασθαι εἰς Ἐκκλησίαν καὶ οἰκίας αὐθουτικὰς, οὗ-
 τας, τῇ ἐκεί δούτερᾳ Μαρτίᾳ, ὅν ἐστι χιλιάσιν
 ἑξακοσίᾳ πεντηκόςιν ὡρῶν. ἡλθε δὲ ἐκείθεν καὶ
 ὁ Αὐθούτης Γυγίας Κανχόσης, καὶ ὡρῶν τῆς

Δεσπότης δαινοπαθῶν καὶ μεμφομένης τὸν Ἀλέξανδρον,
 τὸν νικήσαντα αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ. ἡλθε δὲ καὶ ἡ
 μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἄλλαι γυναῖκες ἀρχόντων, τὸν
 ἀναμενόντων ἐν τῷ πολέμῳ, φορέσαι κίλιναν καὶ
 δέματα. ἔστι δὲ ἐκεί ἐν τῷ Κυπριέτῃ κατὰ Ἀ-
 νατολὰς ὡς εἰς ὄρεα μία ἡ καὶ πλεον τὸ καὶ εἶναι ἡ Πέ-
 τρα, περὶ ἧς εἰσύνοντο εἰς πολυθρύλῃσι πόλεμοι
 Ἰσπανίᾳ καὶ τῆς Περσίας, καὶ καταναλώθησαν
 πολυαρίθμα στρατόματα καὶ στρατηγῶν πλῆθος,
 καὶ τὰ κύκλῳ ἐκεί ἐστι καὶ φυλὰς γενομένης αὐ-
 τῇ καὶ κάτω. εἶχε δὲ ἡ Πέτρα λιμένα τὸν ἡδὴ λεγο-
 μένον Μπατώνη, κατὰ Δίαπολιν κείνον αὐτῆς, εἰ
 καὶ μετ' ἐγγύς. ἔστι δὲ ἡ Πέτρα νῦν καταπεπληρω-
 μένη καὶ αὐτῆς ἡ Ἀψυρτος πόλις ἡμέρας ὁδὸν κα-
 τὰ τὸν Περσκόπιον, ὑπὸ δὲ Ἀψυρτος ἕως τῆς Ἀθή-
 νης ἐστὶν ὁδὸς τριῶν ἡμερῶν. λέγεται δὲ Ἀψυρτος
 καθότι ἐκεί ἐξ ὀπιβαλῆς μηδείας καὶ ἰσπανίας ὁ Ἀ-
 ψυρτος ἠφανίσθη.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Γυγίας εἰς Τραπεζῶντα κατάπλες τῆς Πατριάρχης Παΐσις, καὶ κείθεν εἰς Τρίπολιν, Ἰνέος, Σι-
 νώπην, Ταφόνιον, Κελλή, καὶ αὐτὴς εἰς Σινώπην ἀναστῶν, καὶ κείθεν δι' Ἰωνοπόλεως, Ἀμάσειδος, Πον-
 τηρακλίας, καὶ Χηλῆς εἰς Νεοχώριον, καὶ περὶ τῶν μεταξύ τῶν κατάπλες συμβαίνοντων.

25

ἡλθομεν εἰς Τραπεζῶντα Μηνὶ Μαΐῳ, ἔστι χιλιο-
 σὶν ἑξακοσίᾳ πεντηκόςιν ὡρῶν, καὶ ἐδεξιώθη-
 μεν ἱκανῶς, καὶ ἡ Γερουσία ἐβοήθησε τῷ Δεσπότη
 ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ τὸ κοινὸν τῶν Χριστιανῶν ἠλέησεν αὐτὸν
 30 κατὰ δυνάμιν, ὅν πάσαις τῶν γενομένων Ἐκκλησί-
 ας προσκληθῶντα καὶ ἱερουργήσαντα, καὶ ὡρῶν μο-
 ναστηρίῳ τῆς Θεοτόκου ὁμοίως, τῷ ΘΕΟΣΚΕΠΑΣΤΟΣ
 λεγομένῳ. τῆ δὲ Πασᾶ, ἥτοι Ἐπαρχίας βασιλευσῶν
 ἐπηρεάσας τὸν Δεσπότην, ὁ τότε Τραπεζῶντος Κατῆς,
 35 ἥτοι Κελλῆς, ἐπεὶ δὲ ἦν ποτε Ναήτης, ἥτοι ὀπίσθ-
 πῳ Κελλῆς τινὸς τῆς Ἰερουσαλὴμ, καὶ τῷ Δεσπότη
 γνωστὸς, θάλα νόσας ἡλθὲν ἑρῶς αὐτὸν τῆς κατα-
 δυνάσεως τῆς Ἐπαρχίας. ἐκείθεν ἔτι περὶ πλεον τῆς τε-
 λευταίας ἡμέρας τῆς Μηνὸς Ἰνίᾳ ἀνῆλθομεν εἰς τὴν
 40 ὄρεν, καὶ ἀπὸ δύο ἡμερῶν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ μοναστή-
 ριον τῆς Σαμελᾶ, κείνον ὅπῃ κρημνῶν καὶ δυσβά-
 τῳ τόπῳ, εἰς ὁ οὐδὲν ἡμεῖς ἀναστῶντες ἀνακλίσαντες εἰσε-
 ρχόμεθα. ἐκείθεν δὲ μετέβημεν εἰς τὸ Κελλή, ἔστι ὑπε-
 ρέψασθαι εἰς Τραπεζῶντα τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Ἡλίας,
 45 καὶ ἐλαττωρήσαμεν ἐν τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Φιλί-
 ππας λεγομένη Ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως, γενο-
 μένης συναγωγῆς πᾶσις τῆς λαῶ. καὶ κείθεν ἐπὶ πλεον
 50 εἰς Σινώπην, ἔστι τῇ ὀπιβαλῆς πλοῖα ἀπελ-
 θῶν εἰς Δανάβιν, ἐβόλετο γὰρ ὁ Δεσπότης ἀπὸ αὐτοῦ

εἰς Βλαχομπογδανίαν, καὶ Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τῆς
 Σινώπης ἐξελθόντες, ἡλθομεν εἰς τὴν Ταφόνιον
 τὸν Μπαλακλαβαν, ἡ δὲ λιμὴν παύεσθαι. ἦσαν
 δὲ ἐκεί καὶ Χριστιανοὶ εὐλαβεῖς, καὶ μοναστήριον ἐν
 ταῖς ἱστικαῖς μέρεσι τῆς λιμῆς κείνης, κατὰ
 τὴν ἀκρότητα σχεδὸν τῆς ὄρεως, τῆς ἁγίας Τερε-
 γίας, αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἁγία ἡ αὐτικὴ τῆς Καρσάμπης.
 ἐμείναμεν δὲ ἐκεί ἱκανῶς ἡμέρας, οὗτοι σχεδὸν κεκυμ-
 μένοι, ἐφοβέμεθα γὰρ, ἵνα μὴ ἡμεῖς ἡμεῖς ἐπὶ
 δημῶν φανερὰ γινώσκαι τὴν λαῶν καὶ πρὸς αὐτοῦ
 οἷα πέπονθεν ὁ κύριος Θεοφάνης ὁππότε αὐτοῖς ἔχ-
 ἐκείθεν ἀπὸ τῆς ἰδίας πλοῖα, ἡλθομεν εἰς τὸ Κελλή
 ἥν δὲ ἡ γερῶν Βλαχίας ὁμίχνας, οὗτοι ἐπεὶ δὲ ἄσπε-
 ράσθαι τῆς ὑποταγῆς τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ἦσαν
 πόλεμοι, ὁ Δεσπότης ἐπέβη πλοῖα, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς
 Βάρια, ἐξελθόντες δὲ τῆς λεγομένης Σελτῆς ε-
 μία τῆς Δυναμῆς ἡμέρας Τρίτη, ὅκτω βίβας ὁρῶν,
 καὶ ἦν ἡ τῆς ἁγίας Πελαγίας μήμη, τελευτήσας
 γενομένης, διενεικνύμεσθαι τὰ μέγιστα, ὅ-
 λίσαντες καὶ τὴν Λέμβον τῆς πλοῖα κατὰ τὸ μέρος
 τῆς Ποντηρακλίας, καὶ πάλιν ἀπῆλθομεν καὶ ἐκε-
 τες εἰς τὴν Σινώπην, καὶ κείθεν ὀπιβαλῆς πλοῖα, ὅ-
 Ἰωνοπόλεως καὶ Ἀμάσειδος καὶ Ποντηρακλίας καὶ
 Χηλῆς ἡλθομεν εἰς τὸ Νεοχώριον Νοεμβρίῳ ἐκείνῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν ἀδικιῶν καὶ φόνων τῆς Βελλῆ Πασᾶ εἰς τὴν ὁ Ἰερουσαλὴμ Ὀθωμανῶν, Χολιανῶν, καὶ τὸν ἁγιοντάφον,
 καὶ πᾶσις τὰ μοναστήρια, ὅντος τῆς Παΐσις ἐν Ἰβηρίᾳ.

Ἰ. Ἰ. Ἰ.

Ἰστέον ὅτι ὅπῃ ἦν εἰς ἱβηρίαν ὁ Δεσπότης Παΐσιος, ἦν Ντιούτενταρκ, ἦτοι πρωτβεσηάριος τῆς Βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν ὁ ἱμπραήμ Πασσάς (ὅστις ὕστερον ἐχρημάτισε καὶ Λιγυρσάκιος Ἀιγυπτίας) ὃς ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ μαῦ Βελλῆς ἦν Φλαμανεάριος ὡς ἱεροσολύμοις (ὃς ὕστερον γυγνοῦσα Σεβασίας Πασσάς, καὶ ἀδικεῖντα πολεῖς, ἀπέκτεινεν ὁ Κιοπρελῆς) βαρβαρῶς ὅμως τοῖς τρόποις καὶ μωρῶς, καὶ τοσούτων ἠδίκησεν Ὀθωμανοὺς καὶ Χριστιανούς, ὥς πᾶσι πρῶτον ἔτε ὕστερον εἰς τὴν αὐτὴν ἐξ ὅτε οἱ Ὀθωμανοὶ τῆς ἱεροσολήμ ἐκυρίωσαν ἐλυληθῶσαι εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν ὅμοιον αὐτῇ ἀδικητικῶς. ἐκρύβη ὅμως ὁ ὀπίστροπος τῆς ἀγίας τάφου, ἦν δὲ ἔτος ὁ ἀρερῆρῆθις Ἀνθιμῶς, ὁ δὲ Βελλῆς ζητῶν χρήματα πρὸς τῶν μοναχῶν, ἐκρέμασεν ἐξ αὐτῶν ἱνὰς οὐδὸν ἐν τῇ συνοδικῇ τῇ Πατριαρχείᾳ. μεθυσκόμην δὲ οἶνον, ἀσπέρχετο ἔσω τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀγίας Κωνσταντίνου, καὶ λαμβάνων τὸ θυμιατήριον ἐθύμια. ἔπινε δὲ τὸν οἶνον ἀδιδῶς καὶ φανερώς, τὸ πρῶτον μὲν αἰσχυρόμην. οἱ δὲ πλείονες τῶν πατέρων ἐφυγον κατὰ εἰς τὸ ρέμπλι καὶ τὴν ἰόππιν, παθόντες καὶ ἄλλα τοιαῦτα κακὰ πολεῖς, οἵτινες τότε διὰ τῆς θυρίδος τῆς Πατριαρχείας ἐχάλασαν μερικὰ κιβώτια, ἔχοντα οὐδὸν ἱερὰ σκεύη, ἔσω τῆς ἀγίας τάφου χάριν φυλάξεως, διασπαδόντες δὲ τὰ σχοινία, σωεθλαδόνσαι καταπιεσόντα τὰ κιβώτια, καὶ σωετρίβησαν σχιδὸν δια-

κόσια ἱερὰ σκεύη ἐκλεκτὰ, κιβώτια ἀργυρεῖα καὶ θυμιατήρια καὶ Σταυροὶ πανέμορφοι, καὶ ἄλλα ἀξιο-λογα σκεύη. ὁ δὲ τύραννος Βελλῆς συλλαβὼν Βεβραῖον ἱνὰ, καὶ φονεύσας αὐτὸν ἀδίκως, ἔλαβεν καὶ παύ-τα τὰ πρῶτα αὐτῶν, ἐν οἷς ἦσαν καὶ μερικὰ κι-βώτια μετὰ πολυτίμων πρῶτων τῆς ἀγίας τά-φου, ἀπὲρ ὁ Βεβραῖος δέδωκεν δανεικῶς χρήμα-τα τῇ ἀγίᾳ τάφῳ, εἶχεν ἐνέχυρα. ἔλαβεν ἔν καὶ κείνα ὁ Βελλῆς, καὶ ἠφάνισεν αὐτὰ, ὡς καὶ εἰς τῆς σήμερον ὕστερον ὁ αὐτὸς τάφῳ. ὁ δὲ καὶ ἀνδρώ-ιος πᾶς ἱνὰς ὁ Βελλῆς ἔτος ὑποκτείνας, ἐξέριψε τὰ σώ-ματα αὐτῶν πρὸς τὰς θύρας τῶν μοναστηρίων, καὶ ἔλαβεν ἀδίκως πρὸς τῶν μοναστηρίων χιλιάδας γρο-σίων ποσότητα, ὅσα δὲ χρήματα ζημιώσας ἡμεῖς ἔλαβεν (χωρὶς τῶν σωεθλαδόντων ἱερῶν σκευῶν, 15 καὶ ὡς ἔφερον οὐδὸν πρὸς τῇ Βεβραῖᾳ ἐνεχυραδόντα κι-βώτια πολυτίμων πρῶτων ἀπὲρ ὁ Βελλῆς αὐ-τὸς ἔλαβεν) εἰς τὴν ὀκτωκίδεκα χιλιάδας γρόσια, ὡς τῆς ποσότητος ὁ τῆς ὕστερον ποταπλασίως ἐπλεό-ισσε, εὐὲν τῇ γὰρ λαβόντες οἱ πατέρες τῆς ἀγίας 20 τάφου ταῦτα τὰ χρήματα, τῇ Βελλῇ τυραννικῶς δέδω-κασιν τυραννέμφοι, οἵτινες, καὶ ἄλλοι πολεῖς ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Πρεσβυτέρου οὐκ ἔτε ἐκεῖ τῆς Σελάις ὁμῶς καὶ τῆς Βεζύρης, καὶ ἀνέφερον μετὰ κλαυθμοῦ τῇ Βεζύρῃ τῇ Βελλῇ τὴν τυραννίαν, διὰ τὴν ἀλλύσας τῆς ἀρχῆς 25 ὁ Βεζύρης, κατέστησεν ἄλλοι εἰς ἱεροσολύμους Ἡγέτην,

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 12'.

Ὅτι ὑπὸ τῆς Κεχαγιάμπεϊ καὶ τῆς Ρεϊζῆς Εὐφρόνης, τῶν λαρόντων ἀργυρεῖα πρὸς τῇ Ἀρμενίων, καὶ μάλιστα 30 ὑπὸ τῆς Ἑρμηνείας Παναγιωτάκης τῆς σκανδαλιστῆς, ἔδωκε δι' ἐρισμῶς τοῖς Ἀρμενίοις τὸν ἅγιον Ἰάκωβον.

Οἱ Ἀρμενιοὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὰς Ῥωμαῖας τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, ἔσπλυνον πολυτρόπως πάλιν αὐτὸν λα-βῆν, ἐκ τῆς δέδωκατῶν. τέλει πάντων ὑπεσχέθη-σαν πλῆθος χρημάτων τῇ Κεχαγιάμπεϊ Σηλεϊμῶν Ἀγά, ἦτοι τῇ ἐγκλείτῃ ὀπὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων τῆς περὶ τῆς Στρατῆς δέλω τῆς Βασιλείας, καὶ τῇ Ρεϊζῇ Εὐφρό-νης, ἦτοι τῇ μέγᾳ Λογοθέτῃ τῆς Βασιλείας (ὃς ἄμ-φω ἡ δίκη μετέπειτα κακῶς ἀπέκτεινεν) ἦν δὲ καὶ ὁ Παναγιωτάκης ὁ μέγας Ἑρμηνεύς τῆς Βασιλείας ὁλί-γους ἱεροσκανδαλιστὰς ὅπῃ τῇ Δεσποτῇ. σωεφά-νησαν ἔν ἔτοι οἱ τρεῖς, καὶ ὁ μὲν Κεχαγιάμπεϊς καὶ ὁ Ρεϊζῆς Εὐφρόνης πορεύοντες πρὸς τὸν Κιοπρελῆν, εἶπον αὐτῷ, ὅτι αὐτὸς τὸ Μοναστήριον (τῆς ἀγίας Ἰακώβου) εἶχον οἱ Ἀρμενιοὶ πρὸς τελακωσίων ἑτῶν, καὶ ἔλαβον αὐτὸ οἱ Ῥωμαῖοι ἀδίκως, μάλιστα ἐκ ἔλαβον αὐτὸ δι' ἐρισμῶς, ἀλλὰ τῇ δυνάμει τῆς ὑποστάτης Ταγά-ργυλῃ (ἦν δὲ ἔτος Πασσάς τῆς Δαμασκῆς, ὁ σωε-ποσατήσας τῇ Ἀμπαζᾷ Χασσᾷ Πασσᾷ, ὃς ἀπέκτει-νον ὕστερον ὁ Κιοπρελῆς) ἐπαθὲν καὶ δολίως τὴν περὶ τῆς ὑποθέσεως ἀνέφερον τῇ σῇ ἐνδοξότητι. ὁ δὲ Βεζύρης ἵνα μὴ ἀπατηθῇ, ἐκάλεσε μυστικῶς τὸν Παναγιωτάκην, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὡς δὴ εἶπεν Ἑρμη-

νεία καὶ Ῥωμαῖον μαθεῖν παρ' αὐτῆς τὴν ἀλήθειαν, μὴ εἰδὼς τὴν μετὰ τῶν ἀνωτέρων δύο συμφωνίαν αὐ- 35 τῆς καὶ ὁμοίαν. ὁ δὲ Παναγιωτάκης ὑποκρινόμενος εἶπεν αὐτῷ, ὡς εἶπον τῇ σῇ ἐνδοξότητι ὁ Κεχα-γιάμπεϊς καὶ ὁ Ρεϊζῆς Εὐφρόνης, ἔτις ἔχει ἡ ἀλή-θεια. ἔδοξεν ἔν τῇ Βεζύρῃ πεπεισμένῳ ἀδικίᾳ τοῖς Ἀρμενίοις, ὅθεν δέδωκεν ἐρισμὸν λαβεῖν ἐπὶ 40 σω τὰς Ἀρμενίας τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, καὶ ἐπαθὲν ἔτις ὁ ἐρισμὸς ἀκυρώσας τὸ κατὰ Σελίφ, ἦτοι τὸ τῇ χειρὶ τῆς Βασιλείας βεβαιωθὼν πρῶτον ἐκ ἐδύ-νατο, ὅπερ ἔλαβε κριθεῖς ἐν τῇ βασιλικῇ βήματι ὁ Πάρισιος, ἔγραψεν ὁ Παναγιωτάκης γράμματα 45 πρὸς τὸν Ἀνθιμὸν εἰς ἱεροσολύμους δέξαι τοῖς Ἀρμε-νίοις τὸν ἅγιον Ἰάκωβον κατὰ τὸν ἐρισμὸν, ἵνα μὴ ἐμβληθῇ εἰς τὸ κατέρχον. ἐπέμφθη ἔν ὁ ἐρισμὸς εἰς ἱεροσολύμους, ὁ δὲ Κριτής ἐκ ἔδεξατο αὐτὸν, ἔτε ἐκύρωσεν, ἦτησε δὲ μένον τὸν Ἀνθιμὸν τελακωσίων 50 γρόσια, καὶ εἶναι πάλιν τὸ Μοναστήριον τῆς ἀγίας Ἰακώβου ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῶν Ῥωμαίων. ὁ κατὰ τὸν μὲν ὅμως Ἀνθιμῶς ἔχθραν παλαιὰ τῇ Πατριαρχῇ φυ-λάττων, ἐπορεύθη πρὸς τὸν Κριτὴν καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι τὸ Μοναστήριον ἐστὶ τῶν Ἀρμενίων, καὶ λαβέτω-

σαν αὐτῶν, καὶ ἔτι πάλιν οἱ Ἀρμένιοι ἔλαβον τὸν κῆπον καὶ δύο οἴκους τῶν Χαμπεσίων, καὶ Ἀλκερ-
αῖον Ἰακώβου, καὶ ἐν τῇ Βηθλεὲμ πόνεραν καὶ τῆσι ταῦτα ἕως τῆς σήμερον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

5

Περὶ τῆς ποιεῖας γυναικῶν καὶ πατρὶδος καὶ ἀνδρῶν καὶ αὐθιγίας εἰς Βλαχίαν τῆς Μίχια, καὶ ὡς ἐργά-
σαν φέρων τὰς Ἀρχοντας Βλαχίας, καὶ τῆς ἀποστασίας αὐτῶν καὶ φυγῆς εἰς Οὐγγρίαν καὶ Φαρμακουλσίαν.

10 Οἱ ῥηθῆς Μίχιας ἐκαστὰ εἶναι υἱὸς τῆς ὑπὸ τῆς
Σαλταῦ Ὀσμαῦ Βλαχίας καὶ Μπογδανίας ἡ γυναι-
κὸς αὐτῶν ῥάδελ Βοιβόδα, ὡς δ' ὁ ἄλλος ἔχει
λόγῳ, ὅτι περικεῖται ἰσχυροὶ ἀνδρες υἱοί, ὃν αὐ-
ποισσάμενοι εἶναι αὐθιγὸς πᾶσι περιποιήσασθαι
Σαλταῦ, ἦτοι βασιλεῖς, γυνὴ τῆς Κοσῶν Παοῶ,
15 ἔχουσα τὸ Παλάτιον αὐτῆς πλησίον τῆς Ἐκκλῆσιας Σαρε-
γί, ἦτοι τῆς παλαιᾶς Παλατίδος τῆς βασιλικῆς. καὶ δὴ
ἀποθανόντων τῆς Ματαῖν Βοιβόδα τῆς Αὐθιγίας τῆς
Οὐγγροβλαχίας, καὶ αὐτῶν θελήματι τῆς βασι-
κῆς, ἀλλὰ τῇ τῆς Κράλη τῆς Οὐγγρίας Γεωργί-
20 ῥακβίτζα Βοιβόδα γυναικὶ αὐτῆς τῆς Κωνσταν-
τίνης, τῆς ἡδὲ ποτὲ Σερμπανῆς Βοιβόδα, καὶ μνη-
σθέντων αὐτῶν τῆς Κιοπρελῆς ἀπελθεῖν εἰς Κωνσταν-
τινέπολιν, καὶ ἀσπασθῆναι πρὸς βασιλικὴν χεῖρα,
ἦτοι λαβεῖν πρὸς ὑποκύρωσιν καὶ τὰ σύμβολα τῆς
25 Αὐθιγίας, καὶ μὴ θελήσαντες ἀπελθεῖν, ἐποίη-
σαν ἀπόφασιν ὁ Κιοπρελῆς ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς αὐ-
θιγίας, ἀλλὰ πάλιν Αὐθιγίᾳ Βλάχον ποιῆσαι,
διὰ τὸ συχνάκις γίνεσθαι τὰς τοιαύτας ἀποστάσεις,
ἐκ τῆς θελήσεως, ὅθεν σιωδρὸν τινὲς φίλων ἐποίησαν
30 Αὐθιγίᾳ τῆς Βλαχίας τὸν ἀρετῶν Μίχιαν, ὅς τις
ἀπελθεῖν εἰς τὴν Βλαχίαν, ὅτε δὴ αὐτῶν, οἱ δὲ ἡ ἀντι-

θραμυδῶν καὶ ἀνικησίαν, ἔχων πρὸς ἐπὶ καὶ
φυσικὴν καφότητα καὶ τύπον, πρῶτον μὲν ἐσέφθη
ἐκ τῶν βασιλέων, ἔπειτα ὑπὸ συμβουλῆς τῶν παρ'
αὐτῶν μισθῶν, καὶ ἀφοβίας Θεοῦ, κτείναν ὅλους τὰς
μεγάλαις Ἀρχοντας μὴ ἑκτὴ ἐν Τεργοβύσῳ (πρὸς
Κωνσταντίνῃ τῇ Κωνσταντινῇ, ἔτι γὰρ ὡς φησὶν
Ζηζυτίου δὲ τῆς Κιοπρελῆς παρ' αὐτῶν τὸν βίον τῶν
Ἀρχόντων, καὶ μεμφομένης αὐτῶν ἀποκτείναντες αὐτοὺς
ἐκ τῆς τοιαύτης βασιλείας τοιαύτης καὶ τηλικαύτης Ἀρχον-
τας, αὐτῶν ὑποφωμύθη, ὅτι ἔως τέλους ἡ ἀποθή-
σεται αὐτῶν τὰ πράγματα εἰς καλὸν, μετὰ ἀπο-
στασίας. καὶ δὴ ἀποκτείναντες πάντας τὰς ἐν τῇ Βλα-
χίᾳ ὑπερβότας Ὀθωμανούς, καὶ σιωδρὸν Στρατῶν
Οὐγγρικῶν, Βλάχικῶν, καὶ Βελαγίαν, νομίζον
νικῆσαι τὰς Ὀθωμανούς, καὶ ἀφανίσαι πρὸς βασιλείαν
αὐτῶν ὁ ἄφρων, καὶ γινώσκων βασιλεὺς, ἀλλὰ πέμ-
ψαντες τῆς Κιοπρελῆς Ὀθωμανούς καὶ Τατάρους εἰς
Βλαχίαν, ἐφυγον ὁ δαλὸς Μίχιας εἰς Οὐγγρίαν,
καὶ ἐφαρμακώθη. οἱ δὲ Τατάρους λεηλατήσαντες
ἐκ τῶν πλεόντων τῆς Βλαχίας μέρεσιν, ἔβαλον
τὸν Γυίαν Οὐγγροβλαχίας Αὐθιγίαν. ἔτις ἐν τῇ
τῆς Μίχιας ἔλαβον τὸ τέλος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

35 Ὅτι ὁ Γεωργιολύμων Παῖσιος ἐστυχῶν τῇ Βεζύρῃ περὶ τῆς ἀγίας Ἰακώβου, καὶ ἀστυχῶν, ἡδονήσας, ὅθεν ἐκ-
πλεύσας εἰς Λέσβον, Χίον, Κῶ, καὶ Ρόδον, ἐκοιμήθη ἀντικρὺ τῆς Καπελορρίτζης ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, καὶ πε-
ρὶ αὐτῶν ἔλεγε ῥημάτων ἐν τῇ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῆς.

40 Οἱ δὲ Παῖσιος ἀπελθεῖν εἰς Ἀδριανέπολιν, καὶ ἐν-
στυχῶν τῇ Βεζύρῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, καὶ δὲ
αὐτῇ καὶ μίαν σαρκοφάγον ἀφῆκεν, ἐκλαύσει δὲ
τὸν ἄγιον Ἰακώβον. ὁ Βεζύρης δὲ ἐξελθὼν ἔξω εἰς τὸ
οἶκον τῆς κειμένης, καὶ ἐλθόντος κατὰ τύχην ἔ-
καζασκίρι τῆς Ῥάμεδος, ἦτοι τῆς μέζοντος πάντων
45 τῶν κειμένων τῆς ἀύσεως κειμένης (ἡμῶν γὰρ καὶ γὰρ ἐκεί-
νων θεοῦ) ἐκάλει τὸν Ῥεῖζ ἐφ' ὧν, ἦτοι
τὸν μέγαν Λογοθέτην τῆς βασιλείας (ὃν ὑπερὶν ὁ
υἱὸς αὐτῆς ἐν τῷ κατὰ τῶν Γερμανῶν πολέμῳ ἀπέ-
κτανε) καὶ ἀπαγγέλλει παρ' αὐτῆς, ἀπέβαλε τὸν Πα-
50 τεράρχην, ὅς ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινέπολιν τῇ Κυρια-
κῇ τῆς Ἀσώτης τῇ χιλιοσῇ ἑξακοσῇ ἑξήκωσθ' ἔτει,
ἐφ' ὅτῃ συχνάκις εἰς τὸν Βαρταπέτην τῶν Ἀρμενίων
Ἐλεάζαρ, μετ' ἑτῆς πολλῆς καὶ μακρῆς ἐκείνης πο-
λέμης ἐποίησεν. καὶ σιωδρὸν αὐτῶν κατὰ τὴν Βλάχ-
ικαν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἦν ὡς ἀρετῶν ἐπυρπολή-

θησαν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Κοινοκαλίας καὶ Βλάχικας
ἐπὶ τὸν ἀρχιδὸν, κατέληφον αὐτὸν ὡς περὶ παλ-
μός τις τῆς καρδίας. τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνὶ ἀπε-
δήμωσαν εἰς Κίον, καὶ Πρῶσαν, καὶ Μιχαλίτζι, καὶ
Πέριαντον, καὶ Καδίπολιν ἐλπίδι τῆς σιωδρῆς τινὲς
ἐλεημοσύνης, ἀπογινῶς δὲ ὅτι ἰκανὴν βοήθειαν τῆς
χρεῖς σιωδρῆς ἔδωκεν, ἡδονήσας βαρέως ὑπὸ
αἰμορροῖδων, καὶ ὑπὸ τριῶν ἡμέραις ἀφωκεν ἐν
Δατελῶν, ἀναρρώσας δὲ, ἀπεδήμωσαν εἰς Λέσ-
βον, καὶ ἐλθόντες εἰς Χίον, καὶ χρησάμενοι ἰατρῷ, ἔ-
δωκεν ὡφελήθη. ἐκείνη γὰρ ἀντιπαλάσσει τῇ δι-
τῇ λύπῃ, ὅτι δηλαδὴ ἔλαβον οἱ Ἀρμένιοι τὸν ἄγιον
Ἰακώβον, καὶ ὅτι τῆς χρεῖς ἀπαλλαγὴν ἐκ ἑαυ-
τοῦ, Δατῆς ἐφ' ὅσας εἰς τὰς πόλεις τῆς Θανά-
της. αὐτῶν δὲ ἡμῶν αὐτῶν ποιῆσαι Δαθῆκην,
συγκαταβύσας, ἀλλ' αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἀπάραι δὲ ἐκ
Χίου, ἀπῆλθον εἰς Κῶ, καὶ ἐλθόντες βελέμνην πλεύσαντες
εἰς

εἰς Ῥόδον, μὴ δύπορεῖν τῆς πλοῖς ἔχει αἰέμα, ἔμ-
νου ἀντικρὺ τῆς Κῶ ἐν τῷ Μπατρεῖμ, ὃ ἐστὶν ἡ Αἰ-
καρινάσος. καὶ ἐκείθεν ἐλθὼν εἰς Ῥόδον, ἤρξατο ἐδί-
δου, καὶ ὑπέστη λαλῆν καὶ ἐξῆς τῆς δέοντος. ὁ μὲν
ἡμῶν δὲ Λυδδης καὶ ὁ Πρόχωρος, ὃν ἡ πρῶτη χωρήσει
τῆς Θεῆς ὑστερον καζαρέτ κεχρησθέντες Ἐπίσκοπον,
καὶ μετέπειτα Ἀλεξανδρείας Πατριάρχην, καὶ τέλος
πάντων συγκατέχωσε τῷ ἐν τῇ Σμύρῃ σεσμῷ καὶ
τῇ χιλιεσθῇ ἐξακοσεσθῇ ὀγδοοκωσθῇ ἑνατον ἔτος,
μυθιστάμενοι συμαῖκον πλοῖον ἵνα εἰς Ἀθήνας ἀ-
πέλθωσιν, ἔβαλον ἐν αὐτῷ τὸν Πατριάρχην. πρῶ-
τα δὲ τὸ κασελόρριζον, ἵχαλάσαμεν τὴν αἴ-
κυσαν κατὰ τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς ἀντίπερα καὶ μα-
κρὰ τῆς Κασελίης ὡσεὶ μίλια δέκα. ὁ καὶ ὁ Παῖσις
δύο τινα σιωχῶς λέγων, καὶ ὑπερβολικῶς δακρύων,

ἀπώλει καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῷ. ἔλεγε
δὲ πρῶτον, πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς τοῖς ἐκείσε μοι ἀ-
φίμει τελείαν τὴν συγχώρησιν, καὶ ὅσοι τῶν πιστῶν
ὁπωσδήποτε ἤμαρτον, δέομαι τῆς Θεῆς συγχωρήσαι
αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα, ὅς τις ὁμῶς ἐπιβεβῆι Χρη- 5
στάμεν, γέγοιεν αὐτῷ δοθῆναι τοῖς Ἀρετοῖς τὸ
Μοναστήριον τῆς ἁγίας Ἰακώβ, ὡς κοινωνῶν Ἀρετοῖς, εἴη
τῷ ἀναθέματι τῷ αἰνίῳ ὑπόδικον. καὶ δεύτερον ἔλεγε,
Νικόλαε Νικόλαε, ἵσως πεφθόρῳ τῷ μετ' αὐτὸν εἰς
τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀνάρρησιν τῆς Νεκταρίης. ἐξέ- 10
λιπε δὲ ἐπὶ τῶν ἐμῶν γονάτων, παρέστη καὶ τῆς
Σινωπιδιᾶς Δόξης τῆς τῆς ἁγίας τέρας προσκυνη-
σάσης, ὃν ἔτα χιλιεσθῇ ἐξακοσεσθῇ, ἐξηκοσθῇ, κηρὸς
Δεκεμβρίῳ δευτέρῳ, πατριαρχύσας ἑτησίῳ δέκα.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς ἐνταφιασμῆς τῆς ἱεροσολύμων Παῖσις ἐν τῇ πρῶτῃ ἐκκλησίᾳ τῇ θαλάσῃ σκοπιᾷ, ὃν ὁ μὲν Λυδδης
καὶ Πρόχωρος ἐβλασφήμουν, οἱ δὲ ἐπιβάται ἐθρήνην, καὶ ἐπλεκον ἐπ' αὐτῷ ἐγκώμια σὺν ταῖς σεμναῖς γυ- 20
ναῖσιν, ἅπερ ἔκ αὐτῆς ἀδακρυτὶ διεξέλθοι.

Ἦσαν δὲ συνοδία τῶν μακαρίων Παῖσις Λυδδης
καὶ Πρόχωρος οἱ αὐτοὶ, οἵτινες φιλοσκώμμοι
καὶ ὑβρισταὶ ὄντες, ἐβλασφήμουν τὸν μακαρίτην
ἐκείνον ἥρωα, οἰκνίζοντες αὐτῷ τὴν ζωὴν καὶ τὸν
θάνατον. ἐγὼ δὲ, καίτινες ἄλλοι προσκυνηταὶ τῆς
ἁγίας τάφου ἐλέγοντο ἀπαγαγεῖν τὸ λείψανον τῆς
μακαρίτης εἰς τὰ μύρα τῆς Λυκίας, καὶ ἐνταφιάσαι
αὐτὸν ἐκεῖ σκευῇ τιμῆς τῆς θανάτου αὐτοῦ, καὶ χάριν
ἀσφαλείας ἡμῶν, ὡς ἐχόμενοι γὰρ ἦν διανοηθῆναι
ἡμᾶς πρὸς τινὲς τῶν ἐγγύς ἡμῶν ὄντων Ὀθωμανῶν
ἐξ ὧν ἐν τοῖς μύροις ἐδέμεθα ἦν ὑποψία. οἱ δ' ὅπο-
ιοί τε νικώμενοι, ἐκρήθησαν, καὶ λοιπὸν ὠδύσαντες
αὐτῷ τὸ λείψανον ἐπὶ σκευῇ νεκρικῇ ἱμάτιον ὡς
ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὴν ἄλλα καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς,
ἀλλ' ἔπιτεταχίον καὶ ὁ μὲν ὄφρα, ἅπερ οἱ τῶν προβά-
των ποιμένες αὐτοὺς ἡμῶν εἰς ἵνα ῥαχίαν ὄντες,
ἀκρεβέστατα ἐώρων, καὶ σκάψαντες εἰς ἵνα σκοπιᾷς
πορυφῶν, πρὸς τὴν θάλασσαν κειμήριον, ἐν ᾧ τὴν αἴκυσ-
σαν ἵχαλάσαμεν, ἔθαψαν ἐκεῖ τῆς μακαρίτης ἐκείνης
αὐτοὺς τὸ λείψανον, ὅστις ὁσῶς καὶ θεαρέτως τῷ
ἐυλογημένῳ τῆς Θεῆς αἰκῇ ἐδέχθη, καταφρονήσας πολ-
λάκις καὶ αὐτῆς τῆς θανάτου. ἔπειτα εἰς τὴν ὠκεανὸν
ὁ μακαρίτης ὑπὸ τῶν οἰκείων, ὁμῶς ἐμοῖς δὲ συγκεχω-
ρηθῆναι τῆς πρὸς τῆς Θεῆς σκευῇ δύο τινῶν, αὐτοῦ, ἡ
Δέξις πρῶτος αὐτῷ ἀμάρτημα εἶσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς
ὀνειδισθῆναι εἰς ἄρεσιν τῆς ἀμαρτημάτων σκάνης, καὶ δευ-
τέρως, ἡ σκευὴ ὅντας τῆς ἐρημίας κατηρητισμῶν εἰς ἁ-
πώλειαν (ὡς δέδεικται ἐκ τῆς βίης αὐτῶν καὶ τῆς θανάτου)
παρεχρήσασθαι ὁ Θεὸς βλασφημῶν αὐτῶν ἀνδρα δίκαιον ἔ-
νεκεν πλείονος αὐτῶν κατακρίσεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου.
ἀλλ' εἰ καὶ ἡτοίμασεν ὁ διάβολος εἰς καταφρονῆσιν
τῆς Δαυὶδ τὸν Σεμεὶ, ἀλλ' ἀντασκήνωσεν ὁ Θεὸς πο-
λλὰ πλάσας διεργέτω τὸν Βερζελὶ εἰς ἀναψυχὴν τοῦ

δικαίου. καὶ εἰ ἐπικρατήσῃ τῷ Σατανᾷ ὁ Ἀχιτόφελ
εἰς ἀνάρρησιν τῆς Βασιλείας, ἀλλ' ἔσασθαι ὁ Θεὸς τὸν
δύλον αὐτοῦ, περιπαῖσαι τὰ τῆς ἐχθρῆς Δέξις τῆς βε- 25
λῆς τῆς Χρυσί. ἔτω καὶ ἐν τῇ μακαρίᾳ κοιμήσῃ τῆς
Παῖσις, εἰ καὶ σιωχῶς τῆς Σατανᾷ ὑβρίζον οἱ
Διὰ τῆς Θεῆς αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶχεν ὑπὸ μὲν τῆς
Σινωπιδίης τὴν προσκυνητῶν τῆς ἁγίας τάφου ἀοιδίμον
Δόξαν, ὑπὸ δὲ τῆς Μυτιλήνης τὴν χεῖναιαν, καὶ 30
ὑπὸ Σησε καὶ Ἀβύδου ἄλλας ἵνας ἀνδρας μετὰ τῶν
Θεοφιλῶν γυναικῶν αὐτῶν, οἵτινες ἀπῆρχοντο εἰς
προσκύνησιν τῆς ἁγίας τάφου, καὶ σὺν ἡμῖν πάντες
κατήγαγον κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς γραφῆς ἐπιτεκνῶν
δακρυα, κατὰ τὸ δωματὶν ὑφαινοντες ἐγκώμια τῷ 35
ἀοιδίμῳ, καὶ τὴν κηδεῖαν καθοπεύοντες. ἐξῆρχε δὲ
τῆς ἐσιότητος ταύτης ἡ κυρία Δόξα ἡ Σινωπιδίς
τοιαῦτά ἵνα μετὰ δακρύων ἐπὶ τῆς σερασμῆς σώ-
ματος λέγασθαι, Ἀκασθὸν ἦν ἐν τῇ Σινωπιδί τῷ πολυ-
μνητον τῆς Πατριαρχικῆς μεγαλειότητος ὄνομα, καὶ 40
ἐπεθυμῆτο θεωρηθῆναι καὶ προσκυνηθῆναι ὡς δίκαιον
εἶπεν, εἰ γὰρ τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα ὅλον τὸν
Χριστὸν φέρει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ, δῆλον ὅτι ἡ Πα-
τριαρχικὴ ὑπερῆχη ἔχει καὶ ὅλον τὸν Χριστὸν, καὶ
τὰ Χριστὸν καὶ ὑπερέτερον λόγον ταῖς πιστοῖς Δέξις 45
νέμεναι, τὴν ἀπαρχὴν γὰρ τῆς Πνεύματος ἦν ἔχον τῆς
Ἀποστόλης ὁ Θεοπέσιος ἔλεγε Παῦλῳ, ἔχου Χρι-
στὸν ὁμοίως κατὰ πάντα τῆς Ἀποστόλης οἱ Πατριαρ-
χαι, ὅθου καὶ ἰμέρας Μάξιμος ἐξαιρέτως τῶν Ἀπο-
στόλων Διδοχῆς αὐτῆς καλεῖ, ἐξηγούμεν τὸν μέ- 50
γαν Διδοχῆς, Διδοχῆς ἐπεθυμῆν οἱ Σινωπιδίς εἶπε
Πατριαρχικῆς προσώπῃς θείας εἶδοις ἐν Σινωπιδί,
ἵνα καὶ τῶν ἱματίων αὐτῆς ἄψονται. ὡς ὑστερὶς
δὲ καιροῖς καὶ χρόνοις ὅχων ἐν ὀφθαλμοῖς αὐ-
τῆς τὰ χίλια ἔτη Θεὸς ὡς μίαν ἡμέραν, ἡ πληρὴ φέ-
ρουν

ρησον ἡμᾶς, καὶ ἐπιμύσει τὸν χρυσωγὴν οἶκον
 τῆς χάριτος, καὶ εἰδομένη καθάπερ ἡκυσσάμεν πλή-
 ρη χάριτος καὶ Πλούτου ἀγίας καὶ δυνάμεως Χριστοῦ,
 ὁποῦ φαίνεται ὡς ἥλιον ὅτι παύσῃ τὸν κινδύνον καὶ
 5 τὴν λαμπρότητα, αἴνα ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπαθεῖς ἐν τῇ πό-
 λει, εἰς τὴν ἑκαστὴν ἐν τῷ ἀγίῳ τῆς ἐρημώσεως βδέ-
 λυγμα. καὶ ὁμόιον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ σύμπασα ἡ Ἐκ-
 κλησία ἔγνω τὰς πότισσας, τὰς ὁδοποιίας, τὸν
 ζῆλον, τὰς ἀρετὰς, καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ζωήν, καὶ
 10 καὶ προσέμενον ὅταν καὶ τὴν κηδεύουσα, ἵνα ὡς περ
 περὶ τῆς Ἐκκλησίας κεκοπίασας, ὥτως ὑπὸ τῆς
 Ἐκκλησίας δόξης τύχῃ τῆς ἐν τῇ κοίμῃ. Φασὶ
 γὰρ τὴν περὶ τὴν κηδεύουσαν δόξαν ἀρρέαβωτα εἶναι
 τῆς ἐν οὐρανοῖς κληρονομίας, καὶ δὲ βλέπομεν μο-
 15 νάτων ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τεθιγκόμενα, ἔρημον, μὴ
 ἔχοντα τὸν θαυμάσιον ὅτι τὸν οἶκόν, ἀλλὰ καὶ τὰς
 οἰκίας καὶ ἔθρεψας καὶ ἐτίμησας, ἀλλὰ τὸ ἐσπεύδα κέ-
 ναι σε συστῆλαι αὐτῶν τὸ ὅτι κακίαν παρέχουσιν, ἔχας
 λοιδοροῦντας καὶ βλασφημοῦντας καὶ τὴν ζωήν καὶ
 20 τὸν θάνατόν σε. μήποτε δὲ καὶ ἀναγκαῖον εἶναι αὐτῶν, τὸ
 τὴν ἐνδοξὴν κηδεύουσαν ἀρρέαβωτα εἶναι τῆς αἰωνίας ζωῆς;
 αἱ δὲ καὶ γέγονε τὸ ἐν ταῖς πάλαι Πατριαρχαῖς, ἀλλὰ
 Μυστήριον τι ἐδήλω ἡ πρὸς αὐτὴν ἡμῶν ἐν τῇ κηδεύῃ.
 πῶς γὰρ οἱ ἐκδεχόμενοι τὴν τὴν θεμελίωσιν ἔχασαν
 25 πόλιν, καὶ ὅδε ἐν σκηναῖς κατοικοῦντες, περὶ τα-
 φῆς ἐφροντίζον καὶ κηδεύας ἐνδόξως; καὶ πῶς οἱ ὁμο-
 λυγῆσαντες ξένοι εἶναι καὶ πάροικοι καὶ παρεπίδημοι ὅτι
 τῆς γῆς, θρησκείαν ἀνθρωπίνην ἐδίδοντο; φανερόν ἐστι
 ὅτι Μυστήριον ἐδήλω ἡ ἐκείνη ἐνδοξοτάτη κηδεύουσα.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τῶν ἔργων καὶ οἰκοδομιῶν ἃν ἐποίησεν ὁ ἱεροσολύμων Παῖσιος ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἄλλα καὶ.

35 Σημείωσαι πρῶτον, ὡς ὁ Παῖσιος ἰδὼν ὅτι οἱ περσικῶ-
 ντες ἐρχόμενοι ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱόππην, καὶ μὴ ἔ-
 χοντες κατάλυμα, ὥσπερ ὅτι τῆς ψάμμου, συνηγορήσαντες
 ὑπὸ τῆς Ἡλίας, καὶ ψυχρανομένοι ὑπὸ τῆς κρύας
 τῆς νυκτός, καὶ δὴ καὶ οἱ ἄλλα βίβλιν ἐκλεπίον τὰ πρᾶγ-
 40 ματα αὐτῶν, συνεφώνησαν μετὰ τῶν Χριστῶν Παύλων,
 ἥτοι τῶν ἑπαρχῶν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐκδόμῃσιν οἴκους ἐν
 Ἱόππῃ ὡς καὶ ὁρῶνται, καὶ ὅτι ταύτης τῆς αἰτίας ἐκδό-
 μῃσαν ἐκεῖ οἴκους οἷτις Λατῖνοι καὶ Ἀραβῆται. δούτε-
 ρον, ὅτι τῶν ἐν Λύδῃ παγκάλλων Ναὺ τῶν μεγαλο-
 45 μαρτύρων Γεωργίου (ὅτι ἡ ἐστὶ καὶ ὁ τῶν ἀγίων τάφος),
 ὅστις ἐκ τῆς διεφθορίας ἐστὶ κατὰ τὴν εἴησιν, ἀλλὰ
 ἦν ὁ λαὸς ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ὁδοδόξων) λαβόντες
 τὸ ἡμῖν οἱ Σαρακηνοὶ, ἐποίησαν αὐτὸ μετρίτη, ἥτοι
 Παράκλησιν, καὶ Μετρίτη, ἥτοι διδασκαλίαν,
 50 ὡς περὶ δὲ ἔλαβον καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ τὸ ἕτερον ἡμῖν, οἱ δὲ
 Χριστιανοὶ ἐκ τῶν δωμάτων καὶ τῶν ἀντικειμένων,
 ἥτοι ὡς ἀνάγκη. ὁ δὲ σωτηριώτατος Πατριάρχης πάντα
 κέρων κινήσας, καὶ χρήματα διακινήσας, ἔλαβε
 σὺν θεῷ τὸ ἡμῖν τῶν Ναὺ, ἥτοι τὸ δὸς τῆς μέσης
 ἔως αὐτῶν τῶν Λατῖνων τῶν Ναὺ πέντε, καὶ ἔμεινε πάλιν

ὅπως δὲ ἐκ τῆς Μυστήριον δηλόμενον ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ
 κηδεύῃ τῶν ὁσίων, καὶ δόξα πᾶσα ὡς ὅτι πληροῦς
 ἀπειλήσας. ἀλλὰ καὶ καὶ ὁδοξοῦς θείας καὶ Μυσθῆς,
 καὶ ἡ κηδεύουσα αὐτῶν ὑπὸ τῆς ὁδοξοῦς ἐπιβεβλήσας,
 καὶ οἱ Προφῆται ἀτίμως ἀπέθανον ὅσον κατὰ τὴν
 παρ' ἀνθρώποις τιμὴν, καὶ οἱ ἀπόστολοι σωρύνται
 καὶ τέμνονται καὶ κρημνίζονται, καὶ πυρὶς γίνεται
 ἐν τῇ αἰσχύρᾳ, ὡς καὶ σὺ ποιῶντες τυγχάνετε καὶ βίῃ
 καὶ λόγῳ, μαρτυρικὴν χεῖρ ἐκτίσας τὴν κοί-
 μῃσιν καὶ κηδεύουσαν. καὶ ὡς περὶ αὐτῶν πᾶσαν ἡδυνάθειαν
 ἀπεποιήσας, ἔτω καὶ ἐν τῇ θανάτῳ πᾶσαν ἀνδρα-
 πύην τιμὴν ἀπεβάλλας, ἵνα ἀπὸ τελείων παθημάτων
 τέλει λάβῃς τῶν Χριστῶν τὰ εἴδηματα, καὶ ἐσέλθῃς
 ἐν τῇ δόξῃ αὐτῶν ἐνδόξως, καὶ τὰ τόσον ὡς εἶπες
 τὸ αἴτιον τῆς ὑβριζέσεως σε μισῶν τῶν ἐχθρῶν
 γλώσσης. ἡμεῖς δὲ οἱ ὁδοξοῦντες ἀδελφοὶ εἴμεθα, ὅτι σε
 εἰδομένη ζῶντα, καὶ ἡξιώθημεν τῆς ἀλογίας σε,
 χαίρομεν, ὅτι ἐν τῇ κηδεύῃ κοινοῖ τὸν παθημάτων σε,
 ἐλπίζομεν σωδοξαῖσθαι μετὰ σε, εἰ μὴ ἰστοί-
 μως, ἀλλὰ ὡς ἡ θεία ὁδοκῆσις θέλησις. ὅτι δὲ ὅτι σε
 ἐθαυμάσαμεν καὶ θαυμάζομεν, ταῖς περὶ μαρτυρίας καὶ
 μαρτίαν αὐτῶν σωαριθμῶν. ὅτι δὲ καὶ Νικόλαον
 τινὰ ἐκάλει ἐκ τῶν, περὶ τῆς χαρίσματος
 ἡξιώθημεν σε γινώσκοντες, πάντως γὰρ ὅτι ἀδελφὸς
 Νικόλαος εἶσαι. καὶ δεόμεθα τῶν κυρίων οἱ δόχων σε
 εἰρηνοῦσαι τὸν κόσμον, καὶ ἡμῖν δωροῦσθαι πλάσας
 τὰ ἐλέη αὐτῶν. ταῦτα ἐγώ τε καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐχθροὶ
 θρησκείας ἐλέγομεν.

Παῖσις ὁ ὀπίσσω αὐτῶν Ἀνθίμου μετὰ καλῆς δι-
οικήσεως ἡιοῖτο τὰ ὁρίσματα τῶν ἁγίων ἐκείνων ,
καὶ ἄλλα πολλὰ , καὶ γέγονε φωταῖος ὁ θεὸς ὑπὲρ Ναοῦ ,

καὶ ἐγένετο καὶ τάξις γίνεσθαι τῶν λειτουργῶν ὅταν
ἡμεῖς θείωμεν , καὶ ἔχῃ οἱ ὑποτάκτον ἁγίως .

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ΄ . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ .

Περὶ ὧν πεπόνθαμεν ἡμεῖς ἐκ τῶν Ἀγαθῶν τῶν Κασελορόριζ , αὐτῶν ἡμῖν τὸν πλεόντα τῶν Παῖσις ,
καὶ περὶ τῆς εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἐπανόδου ἡμῶν , ἐνθα σκέψεως γυναικὸς περὶ Ἱερουσολύμων Πατριάρχης , ἵο
πέμπονται γράμματα συνοδικὰ , ψηφίζοντα Ἱερουσολύμων Νεκτάρειον τὸν Συναίτην , καὶ ὁ Φιλιππηπόλεως
Γαβριὴλ τελεστής τῆς χρηστοῦς αὐτῶν .

Μετὰ τὴν κηδείαν τῶν Παῖσις ἦλθον οἱ ὑπὸ τῶν
Κασελορόριζ Ἀγάδες , καὶ σωέλαιον ἡμεῖς , καὶ
κακῶς τῶν Λύδων καὶ Προχῶν οἰκονομησάντων τὰ πρά-
γματα , σωίβη παθεῖν ἡμεῖς πολλὰ κακώσεαι , οἱ
γὰρ Ἀγάδες τῶν Κασελορόριζ ἀπῆλθον ἡμεῖς τὸν πλεόντα
τῶν Πατριάρχων . ἐλθεῖν δὲ θεῶν ἐλδοθερωθῶντες τὴν κα-
ταδιωκτικὴν αὐτῶν , ἐφυλάξαμεν τὴν δυνάμειν ἀπὸ
τῆς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν Χάρις Σερβία , ἡτοίχας καλῶμεν
ἐν τῇ τύπῃ τῶν βασιλέων , σὺν καὶ Ἀβλαβῇ , εἶτα ἀπὸ
τῆς Ἀπασίας ἐπανήλθομεν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν . ῥε-
βαιώσαντες δὲ τὴν θανάτῃ τῶν αὐδίων γέροντες , ὁ Βασί-
λειος Βοεβόδας παρὼν ἐν Βυζαντίῳ (ἦν γὰρ ὁ υἱὸς αὐ-
τῶν Στέφανος ὁ γέροντος Μπεγδαλίας) ἐσκέπ-
τετο μετὰ τῶν Πατριάρχων Παρθενίῃ , καὶ τῶν Ἐρμη-
νίων Παναγιώτῃ , καὶ τῆς Σωφίας , καὶ τῶν Ἀρχόντων , καὶ
γερόντων τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως , καὶ τῶν παρὰ ρεθούτων
Ἀρχιερέων , καὶ λοιπῶν ἐγκρίτων πατέρων τῶν ἁγίων τῶν
περὶ τῶν ἁγίων τὸν γυναικὸς Ἱερουσολύμων Πατριάρ-
χων σκεδῶν , καὶ πρακτικῶν ἐν τοῖς πολιτικαῖς , καθότι
οἱ τοιοῦτοι Πατριάρχαι περιπατοῦσι εἰς πολλὰς τό-
πας , καὶ ἀμέβητοι πόλεις καὶ ἔθνη , βασιλείας τε καὶ

τοπαρχίας , καὶ ἐρωτῶνται ὑπὸ πολλῶν περὶ διαφο-
ρων πραγμάτων τῆς πίστεως , καὶ δὲ αὐτὸς εἶναι ἐμ- 15
πέρως τῆς γραφῆς , καὶ ὑποκρίνεσθαι πρὸς τὰς ἐρω-
τῶντας , καὶ ἄλλως εἶναι καὶ κήρυκας τῶν θεῶν λόγων .
δοῦντες δὲ , ὁ καὶ πάντως ἀναγκασίωται , εἶναι αὐ-
τὸς ὑπὸ τῶν κλίματις τῶν Ἱερουσολύμων , καθότι ἐκεῖ
διετηρήθη μέχρι τῶν πατρὶς καιρικῶν καὶ Ἐκκλη- 20
σιαστικῶν δόξων , καὶ ἱδρυτῶν ἡ ἀρχαία τάξις καὶ συ-
νήθεια τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὥστε ἐκείνους
ἀποδοῦναι . ἐν τούτοις δὲ ὁ Φιλιππηπόλεως Γα-
βριὴλ εἶπον , ὅτι ὁ Συναίτης Νεκτάρειος ἐστὶ καὶ σο-
φός , καὶ τῶν κλίματις τῶν Ἱερουσολύμων , καθότι 25
τὸ Σινὰ ἐστὶν Ἐπισκοπὴ τῶν Ἱερουσολύμων . ἀκούσαντες
δὲ οἱ πάντες ἐβόησαν , Νεκτάρειος μόνος ὤξισεν τῶν
τοιούτων ἔργων . καὶ εὐθὺς ἐκεῖ ἔγραψεν τὰς ψήφους
καὶ τὰ πρὸς τὸν Νεκτάρειον συνοδικὰ γράμματα , ὥστε
ἐπεμψαν εἰς τὸ Σινὰ ὅπως μετὰ ἡμῶν Ἱερουσολύμι- 30
τῶν ἀδελφῶν , ἐπεμψαν δὲ ἐκ μέρους αὐτῶν καὶ αὐ-
τὸν τὸν Φιλιππηπόλεως ἀπιδεῖν καὶ τελεῖν τὸ ἔρ-
γον , ἵνα μὴ γινώσκται τὸ πᾶν καὶ ἐμποδισθῇ ὁ
Νεκτάρειος .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄ .

Περὶ τῆς χρηστοῦς Νεκτάρειος Πατριάρχης Ἱερουσολύμων ἐν τῇ ἀγίᾳ τάφῳ , καὶ ὧν ἐποίησεν οἰκοδομῶν ,
καὶ ὧν ἡγόρευσε οἰκίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἄλλα καὶ .

Ὁ μὲν γὰρ Φιλιππηπόλεως λαβὼν τὰ κοινὰ γράμ-
ματα , καὶ λόγον ἐγκωμιαστικὸν σοφώτατον , ποίη-
μα τῶν Νικολάου Καραμέως , καὶ μισθωσάμενος συμαί-
κον πλεόν , Μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἐπλάσσει σὺν ἐμοὶ ἀπὸ
Κωνσταντινῆς πόλεως . φθάσαντες δὲ εἰς Ἰόππην , καὶ σκε-
πόμενοι εἰς Γάζαν τῶν Νεκτάρειος ἐλθόντων , θανόντες γὰρ τῶν
Ἐπισκόπων τῶν Σιναίων ὅπως ἰσάσασθαι , πρὸς τὴν
Ἐπισκοπὴν ὁ Νεκτάρειος , ἦρχετο εἰς Ἱερουσόλυμα χρο-
νοποιεῖν . καθ' ὁδὸν δὲ φθάσαντες αὐτὸν οἱ ὑπὸ
Κωνσταντινῆς πόλεως ὑποσταλόντες πατέρες πρὸς αὐτὸν
μετὰ γράμματων , ἦλθον μετ' αὐτῶν εἰς τὸν ῥέμπλι ,
ὅν ὁ ἡρώδησαν μετὰ τῶν Φιλιππηπόλεως , καὶ ἦλθον
εἰς Ἱερουσαλὴμ , καὶ ἐστὶν τῶν ἁγίων τάφῳ , τῇ κυρια-
κῇ τῶν Βαίων , τῇ χιλιόστῳ ἐξακοσιοστῇ ἐξηκοστῇ
πρώτῃ ἔτη , Ἀπριλίῳ ὡνάτῃ , ἐχρησμένην Ἱερου-
σολύμων Πατριάρχης , συμψήφῳ γυναικὶ καὶ
τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀγιοταφιστῶν ἀπάντων πατέρων .
ἔμεινε δὲ ὁ γέρονς Νεκτάρειος ἐν Ἱερουσολύμοις ἵνα καὶ
τὸν θρόνον ἴδῃ , καὶ γινῇ καὶ τὰς ἀνθρώπων , καὶ ἔπει-
τα ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἔξω . ἐπὶ δὲ ἔμεινε , πρῶτον μὲν 45
σκεπάσαι μερικὰ κελλία ὅντα διεφθαρμένα , ἔπειτα
ἡγόρευσε τὰς πλησίον τῶν Ναῶν τῶν Προδρόμων οἰκας
γροθίων . χιλίων ἐπηκοσίων , εἶτα κατέβη εἰς Γάζαν ,
καὶ ὡς ἐτύχε τῇ Χρυσῇ Πασῇ (ὅν ὡς ἔπειτα αὐτῶν
τέρω σπουδῆς τῶν αὐτῶν Παῖσις ἐπολύ μετὰ 50
Παῖσιον ἀλλὰ τῶν αὐτῶν ἔτη ἡ Βασιλεία μεταπεμψαμένη
εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν , ἐξίφει ἀπέκτεινε) εἶτα ἀποδομῶν
εἰς τὸν ῥέμπλι κατὰ κίον καὶ οἰκίας , καὶ πρὸς τὸν ἔξω , ἀλλ'
ἐμμένοντες οὐδὲν πρὸς καταλύοντες . κατὰ δὲ τὸ ἔτος
οὗτο ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐφ' ὅλην τὴν Παλαιστίνην
ἐξ

σολύμων Πατριάρχης , συμψήφῳ γυναικὶ καὶ
τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀγιοταφιστῶν ἀπάντων πατέρων .
ἔμεινε δὲ ὁ γέρονς Νεκτάρειος ἐν Ἱερουσολύμοις ἵνα καὶ
τὸν θρόνον ἴδῃ , καὶ γινῇ καὶ τὰς ἀνθρώπων , καὶ ἔπει-
τα ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἔξω . ἐπὶ δὲ ἔμεινε , πρῶτον μὲν 45
σκεπάσαι μερικὰ κελλία ὅντα διεφθαρμένα , ἔπειτα
ἡγόρευσε τὰς πλησίον τῶν Ναῶν τῶν Προδρόμων οἰκας
γροθίων . χιλίων ἐπηκοσίων , εἶτα κατέβη εἰς Γάζαν ,
καὶ ὡς ἐτύχε τῇ Χρυσῇ Πασῇ (ὅν ὡς ἔπειτα αὐτῶν
τέρω σπουδῆς τῶν αὐτῶν Παῖσις ἐπολύ μετὰ 50
Παῖσιον ἀλλὰ τῶν αὐτῶν ἔτη ἡ Βασιλεία μεταπεμψαμένη
εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν , ἐξίφει ἀπέκτεινε) εἶτα ἀποδομῶν
εἰς τὸν ῥέμπλι κατὰ κίον καὶ οἰκίας , καὶ πρὸς τὸν ἔξω , ἀλλ'
ἐμμένοντες οὐδὲν πρὸς καταλύοντες . κατὰ δὲ τὸ ἔτος
οὗτο ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐφ' ὅλην τὴν Παλαιστίνην
ἐξ

ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀκρίδων, ἦν δὲ καὶ τὸ χρεῖος τῷ θρόνῳ πολὺ, ἤλθον ὁμοῦ κατασκευαστὰ πολλοὶ, καὶ ὁ μακαρίτης Μακάριος Ἱερομόναχος ὁ Κρήσιος ὁ Ἀσπυρῆς

ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος μετὰ ἱκανῆς ποσότητος ἐλθὼν, καὶ γέγονε κεφισμὸς τῷ χρεῖσι, καὶ πᾶσι αὐτοῖς κυβέρνησις.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ὑποδημίας τῆς Ἱεροσολύμων Νεκταρίου ἐς Κωνσταντινέπολιν, καὶ πῶς τὰς περὶ αὐτὸν διέφυγεν.

10 **Ε**φθασε δὲ τὸ ἅγιον Πάχος τῷ ὑπὸντις ἔτις, ἦτοι τῷ χιλιοστῷ ἐξακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ δούτέρῳ, καὶ ἦτοιμάζετο ὁ Πατριάρχης Νεκτάριος ἀπικεῖσθαι ἐς Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐπεὶ ἦσαν ὑπὸ τροπῇ αὐτοῦ τὴν Βηθλεὲμ Μητροπολίτην Νεόφυτον. εἶτα καταβάς ἐς Ἰόππην, ἐπλεύσετο εἰς Νηὸς συμαϊκῆς ἐς Ἀπάλασαν. ἐξωδὲ τῆς Πτο-
25 λεμαίδος πλείοντες, ἐδίωξαν ἡμᾶς δύο λίβυρνοι, ἦτοι γαλένια καὶ μία Φρυγίς, καὶ ἔρριψαν κατὰ ἡμῶν δύο βώλια, ἀπὸ παρῆλθον αὐθιγὰ ἡμῶν χωρὶς τῆς ἀλάψαι ἵνα ἐξ ἡμῶν. πλησίον δὲ ἡμῶν γουομὴν τῆς ἐνὸς γαλενίας ὅσον πήχεος μίας ἀλάσημα, εὗρεν πιδύ-
30 σματὸς αὐτὴν, σὺν θεῷ ἐφύγομεν ἐξ αὐτῶν, ἀλασθούμενοι ἐς Τύρον. καὶ κἄθ' οὗτο ἐς Λάρνακα τῆς Κύ-

πρου πλείοντες, φεράγων περὶ αὐτῶν κινδύνῳ περιεπέ-
σαμεν, τῷ δὲ θεῷ ἰεφθὲ τὸ μικρὸν ἡμετέριον τῆς Σελήνης τάξαντες, τῶν περὶ αὐτὸν κινδύνῳ ἡμᾶς ἐν ζόφῳ μὴ διακηρύσσαν, διεσώθημεν ἐς Λάρνακα. καὶ ὁμοῦ ἐξήλθομεν ἐκ τῆς πλοῆς, καὶ ἀπῆλθομεν εἰς Τύρον ἐς Λεμεσόν, καὶ κἄθ' οὗτο ἐς Πάφον. ἤλθε δὲ ἐκεῖσε τὸ συμαϊκὸν πλοῖον, καὶ ἐπλεύσαμεν ἐς Ἀλυσίαν, ἣν Στραβὼν Κορακίον καλεῖ. καὶ κἄθ' οὗτο ἐς Ἀπάλασαν ὅπου τῇ χορζῇ βασιλείῳ, ἐμείναμεν δὲ οὐκ ὀλίγον. τῷ δὲ Δεσποτῇ ἀρρώστῃσαν-
τὸ ὑπὸ πυρετῇ σιωπῆς θανάσιμος, ἐμείναμεν ἕως τῆς Ἀυγῆς, εἶτα ἀπῆλθομεν ἐς Πρωσαν, καὶ κἄθ' οὗτο ἐς Κωνσταντινέπολιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

25 Ὅτι αὐτὸς τῆς ἐν Βυζαντίῳ Σχολῆς ὁ Ἱεροσολύμων Νεκτάριος, καὶ περὶ ὑποδημιῶν αὐτοῦ ἐς ποδῶν ῥάβδους τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅπως ἴσθη τὸ πάθος αὐτοῦ ὅπου τῆς ζωοδόχης πηγῆς, καὶ περὶ ὧν ἐποίησε κρυφαίαν Σηκὴν τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ τάφῳ ἀγίων λειψάνων, τῶν ἀνδρομήκων χρυσαργύρεα Σταυροῦ, καὶ τῶν τιμῶν ξύλων, καὶ ἐκόσμησε ἀργυροδέσμῳ καὶ λίθοις πολυτίμοις, καὶ περὶ ἐτέρων ποδῶν ἀσκητικῶν καὶ εἰκοδομιῶν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ Ρέμπλι.

30

Εν δὲ τῇ Κωνσταντινουπόλει ὡς ὁ Πατριάρχης Νεκτάριος, ἐμεσολάβησε, καὶ ἐγένετο ἡ Σχολὴ εἰς ἀπαύτης τῷ Ἀρχοντὶ Μαρολάκῃ Κασοριανῇ. καὶ τῷ χιλιοστῷ ἐξακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ τρίτῳ ἔτις ἀπιδή-
35 μυσεν ἐς Γιάσιον Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. καὶ τῷ χιλιοστῷ ἐξακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ τετάρτῳ, Μηνὶ Ἀπριλίῳ μετέβη ἐς Βλαχίαν, εἶτα ἐς Ρέσκον, Ράσγρατ, Πρωβάτ, Βάραν, καὶ Τόρνοβον, ὅθεν καὶ ἠδούνησεν ὑπὸ κολικῇ πάθει, καὶ ἤλθε ἐς Ἀδριανέπολιν,
40 ὅπου καὶ ὁ Σαλταῦ. καὶ κἄθ' οὗτο αὐτὸς μὲν ἐς Βυζαντίον ἀπῆλθε, ἐγὼ δὲ ὑποσολαὸς ἐς Γιάσιον καὶ Βλαχίαν, αὐθιγὰ ἤλθον ἐς Κωνσταντινέπολιν, ἐνθα ἀπεγνωσμένῳ ὡς τῆς ζωῆς ὁ γέρον Πατριάρχης Νεκτάριος, ἀπῆλθεν ἐς τὸ ἀγασμα τῆς ζωοδόχης
45 Πηγῆς, καὶ ὁ δὲ ὑπὸντις ἀγασμὸν, ἔπειτα ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐν ἀκαρεῖ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐκλίξαι, καὶ ἕως θανάτου αὐτοῦ. ἀπὸ δὲ Κωνσταντινουπόλεως ὑπέστρεψε εἰς Καλλιπόλεως, Σμύρνης, Λέσβου, Χίου, καὶ Ρόδου ἐς Ἱερουσαλὴμ τῷ χιλιοστῷ ἐξακοσιοστῷ
50 ἐξηκοστῷ πέμπτῳ ἔτις, Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. ἐπὶ δὲ τὸ πρῶτον ὅτε ἐγένετο Πατριάρχης εἶδε τὰ ἁγία λείψανα παρεωραμένα, καὶ τὸ ἅγιον βῆμα μὴ κατὰ πῶν πρέπσαν αὐτῷ τιμῶν λειτουργημάτων, καὶ ἔμαθον ὅτι πρὸς Αὐθιγὰς καὶ ἄλλας πέμπουσι χάριν ὁλόγας τὰ ἁγία λείψανα οἱ πατέρες, ἐπεμψον

ἐς Λεχίαν ὅτε ἦν ἐν Γιάσιῳ ἀνθρώπων, καὶ ἐποίησε κατασκευασθῆναι εἰς ἀφῆκεν θήκας κρυφαίας καὶ ἀπλῶς ὑαλίνης, καὶ κομισάμεν αὐτὰς ἐς Ἱερουσόλυμα, ἐβαλον ἕως ὅσα ὀνόμας καὶ μεμαρτυρημένα ἀνέσκειται ἐν αὐτῇ λείψανα, ὅσας αὐτὰ ἐξωθεν ἀργυρῷ καταδέσμων, καὶ ἐν ἐκαστῷ βαλὼν ἐξωθεν χάριτος δηλῶνται τίνος ἀγίου ἐστὶ λείψανον. εἶτα κατισκόλασε δύο ἀντίπηγας, ἦτοι Ντολάπια, ἕως ὅτου πεχωρισμῶν κατὰ τὸ μήκος τῶν ὑαλίνων θηκῶν, καὶ ἐβαλον ἕως αὐτῶν τὰς θήκας, ἐν δὲ τῇ μιᾷ ἀντίπηγῃ τῇ μέσῃ ἐποίησε θήκην Σταυροῦ, καὶ ἐν ἑτέρῃ ἐκὴ τὸν Σταυρὸν ἐν ᾧ Γιάσιῳ κατισκόλασε ἀνδρομήκην, καὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ πεποιημένων ὅκ πλακῶν χρυσοῦν, τὸ δ' ἕτερον ἀργυροῦν. εἶτα μέρος τῶν τιμῶν ξύλων λυτὸν ἦν ἐν Ἱερουσόλοις, ἀφ' ὧν ἕκαστος πολλοὶ καὶ ἐλάμβανον, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἔδωκεν ὁ Νεκτάριος μετὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτίμων ὅσους κατὰ τὰς γνώ-
ας, κατὰ δὲ τὸ πλάτος ἐβαλε κρύσταλλα, καὶ ἐν εἰς μέρος ἐποίησε θυρίδιον μετὰ κλειδός, ἵνα κλεί-
ται καὶ πάλιν ἀνοίγεται χάριν κατασκευῆς, καὶ ταῦτα λοιπὸν καὶ ἄλλα ἱερὰ σκεύη ἐβαλεν ἕως τῆς Σταυροῦ τέτης, καὶ προσέταξεν ἐν τῇ τῶν ἁγίων εἰσόδῳ τὰς μὲν ἱερὰς βασιλεῖς τὰ ἁγία λείψανα ἐν ταῖς χειρὶν αὐτῶν, εἶτα δὲ βασιλεύοντα τὸν μέγαν τῶτον Σταυρὸν, καταπορεύεσθαι τῶν ἀγίων, ἦτις
ἀτάξις

Διάταξις γίνεσθαι καὶ εἶς τῆς σήμερον . ἡ δὲ συν-
θρονον τῆς ἀγίας τῆς Χριστῆς Διαισάσεως, ὅπερ ἦν
ἐν μαρμαρον μικρῶν καὶ συντετελεμμένων, ταῦτα δὲ
εἶπεν ὁ ἁγίος, κατισκιάσει παυδύμορφον . ὅπῃ δὲ τῇ
αὐτῷ μέρεσι αὐτῆς θήκη ποιήσας, ἐβαλε τὸ ἄγιον ἄρ-
φύριον μετὰ τῆς δεσποτικῆς ἄρτης, ἀπαιωρήσας ἔμπεδον
αὐτῆς ἐπιτακῶς ἄλλον. ὡς ἐδόμηση δὲ ἡ ἐν τῇ Ρέμπλι τὰς
οἰκίας τὰς μέχρη τῆς νυκτὸς ὡζομένης, ἐγγυὺς ἔσας τῆς Εὐ-
κλησίας τῆς ἀγίας Γεωργίας καὶ τὸ νότιον μέρος, Ἀφῆτιον
γέροντα Δέσβακην, ὃν αὐτὸς κατέστησεν ὡς ἀπὸ τῆς
τῆς εὐκδομῆς αὐτῶν, ὡς πῶς θαυμάσιον δέδωκεν ὁ
τῆς ἀγίας τάφου προσκυνητῆς Γρηγόριον ὁ Πρεσβύτερος.
οἷτων δὲ καὶ τῆς Λαύρας τῆς ἀγίας Σάββας πῶν κελίων

καὶ τῶν τοίχων σισαθρομένων, καὶ τῆς ἐξωτερικῆς
αὐτῆς τοίχης ὡς εἶδε μὴ οἶνται, ἐπεμψεν ἀνθρώπους
τῆς κελίας καὶ τῆς ἡγεμονίας καὶ ἐποίησαν καταγραφὴν,
καὶ ἔδωκεν θέλημα ἀνακατασκευῆς, καὶ ὡς ἐδόμηση τὸ
ταχίον τὸ ἐξω, ἦν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς πύργου μέχρι
τῆς κάτω κελίας πύλης, καὶ ἀνεκαίνισεν καὶ τινὰς τοί-
χας τῆς Μοναστηρίου, καὶ ἔκτισεν καὶ κελίον μέγαλον
ἐκείνου πῶν ἔστων, καὶ ἐν τῇ τῆς Ἀρχαγγέλου Μονα-
στηρίῳ ποτὶ ἀνὸς ἐδόμηση καὶ ἀνεκαίνισεν, καὶ ἀλλὰ καὶ
ποτὶ κατὰ μέρος ἐκαθάρπισεν τῇ τῆς Χριστῆς χάριτι. 10
ἐγινετο δὲ ἡ οἰκοδομὴ καὶ ἀνακατασκευὴ τῆς ἀγίας Σάβ-
βας ἐν ἑτῇ χιλιοστῇ ἑξακοστῇ ἐξηκοστῇ ἐβδόμῃ
τῇ σωτηρίῳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἡμετέρας προβλήσεως εἰς τὸν τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης θρόνον, καὶ τῶν δόλων πῶν φερόμεν τῆς
λαβεῖν τὰ πρωτὰ ἐν τῇ Κεβυκλίῳ τῆς ἀγίας τάφου καὶ ἐν ταῖς λιτανείαις, καὶ ἡ ἐποίησαν ὑπαβλήεις ἐν τῇ ἀγί-
λίῳ καὶ σκανδαλίων οἷς ἱερουσαλήμ καὶ Κωνσταντινὴ πόλιν, καὶ περὶ τῆς ἀποδομίας αὐτῆς τῆς Νεκταρίου
εἰς Κωνσταντινὴ πόλιν .

Προβλήθη δὲ καὶ αὐτὸς τότε μητροπολίτης Και-
σαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὅντα ἔγχε χιλιοστῇ
ἑξακοστῇ ἐξηκοστῇ ἑκτῇ, καὶ εἰκοστῇ τρίτῃ Οὐ-
κτωβρίῳ, συνέβη δὲ τότε κατὰ τὸ Πάσχα τῇ χιλιο-
στῇ ἑξακοστῇ ἐξηκοστῇ ἐβδόμῃ ἔτι ταῦτόν τι .
Ἀπὸ τῆς Πατριάρχης Γερμανῆς τῆς κατασκάσσαντος
τῇ Κεβυκλίῳ τῆς ἀγίας τάφου, ἦν πάντες ὡς καὶ πῶ-
τερον τῇ Κεβυκλίῳ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς Πατριάρχης,
ἀποθανόντα δὲ τῇ Παϊσίῳ, τὸν ὑπὲρ τὸν αὐτὸς ἐν
τῇ ἱερουσαλήμ ἐνόμαζεν Λαυρεντίον, Μοναχὸν τῇ σχή-
ματι καὶ κῆφον τῇ γνώμῃ ἠπάτησαν οἱ φερόμενοι, καὶ
δέδωκεν αὐτοῖς δύο ἰνῆς, ὡς τὸ πρῶτον φέρει πῶν
ἀπάτην ὡς δὲ, τῇ προσεμύλη τῇ δώματι τῆς ἀγίας
λίθου σισαθροῦ, εἶπεν τῇ Λαυρεντίῳ οἱ φερόμενοι
σκηπάζει αὐτὸν χάριν ὀλαβείας, ἵσως ἐχάρισαντο
αὐτῷ καὶ μέρος τι χρημάτων . ἀφῆκεν ἔν αὐτῇ καὶ
ἐσκέπασαν αὐτὸν, ἀλλὰ αὐτοὶ ἐχῆσαν χάριν μέχρη τῆ-
τος, ἰδιοποιησάμενοι γὰρ αὐτὸν, τῇ λοιπῇ ἐταῖς ἐορ-
ταῖς ἐτίθειν ἐκείνῃ μακαρία μετὰ κηρίων . τὸ δὲ
δύοτερον, ὅτι τῇ πῶν Βαίῳ ἐορτῇ ἐλατύνει οἱ ὁρ-
θόδοξοι, ποιεῖτες λιτανείαν κατὰ πῶν ἀρχαίων τῆς
Εὐκκλησίας συνήθειαν, αἱ δὲ φυλαὶ ἐποίουν τὰς τά-
ξεις αὐτῶν οἷς οἱ δόκτορες αὐτῶν, καὶ μετὰ πῶν
ἀπὸ τῆς καθόλου Εὐκκλησίας λιτανείας πῶν ὁρθοδό-
ξων, ἐλιτανεύον πρῶτον οἱ φερόμενοι, δύοτερον οἱ Ἀρ-
μεῖοι, τρίτον οἱ Κόπται, ἔτα Σύνει, καὶ καθεξῆς
οἱ λοιποὶ . οἱ δὲ φερόμενοι ὑπεκρίθησαν δεινοπαθεῖν Ἀφῆ-
τὸ μετὰ τῶν Ἀιρετικῶν αὐτῇς λιτανεύον, καὶ ἤτησαν
ποιεῖν πῶν λιτανείαν αὐτῶν ὁρθῶς βαθείας μετὰ πῶν
ἀπὸ τῶν τῆς ὁρθῆς πῶν ὁρθοδόξων . δελεασθεὶς δὲ ὁ
αὐτῆς Λαυρεντίος, ἔαυτον αὐτῇς ποιῆσαι ὡς ἤτησαν,
ἀλλὰ ἐχῆσαν χάριν, κατεστήσαντες γὰρ μάρτυρας τῇ
πῶν τῶν Ῥωμαίων λιτανείας αὐτῶν, ἐπορεύθησαν εἰς
τὸν κελὶον κρυφίως, καὶ ἐποίησαν Χοτζέτι, ἦτοι βε-

βαιωτικὸν γράμμα . ἔτα τῇ δολιτέρῳ ἔτα ἐποίησαν
πῶν λιτανείαν αὐτῶν βραδύτερον, τῇ δὲ τρίτῃ ἐποίη-
σαν αὐτῶν τὸ πρῶτον, ἀλλὰ μετὰ σκανδαλίων πῶν Ῥω-
μαίων ὀλίγων, ἔλεγον γὰρ αὐτοῖς οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι ἐὰν 25
παρελθῇ ὁ ὁρθός, καὶ ἐώσιν αὐτῇς λιτανεύσαι . οἱ
φερόμενοι δὲ μετὰ τὸ παρελθεῖν ἐξ, ἡ ἐπὶ ἔτα, ἡ θεί-
τησαν τῇς πῶν τῇ Λαυρεντίῳ ὁρῶν, καὶ ἐλιτανεύ-
σαν ἀνατέλειται τῇ ἡλίᾳ, μετὰ δὲ τὸ τελεῶσαι
ἀργῶς καὶ φιλοδόξως πῶν λιτανείαν αὐτῶν, ἐξαίφνης 30
ἔστησαν καθεδρῶν, καὶ ἐλατύνον ἔμπεδον τῆς πύ-
λης τῆς Κεβυκλίας . ἦν δὲ ὁ πῶν Πατριάρχης ἀδελφῆς
ὑπὸ τῆς ποδολίης, λευτέρους δὲ ἐνδον ὁ Βηθλεέμ,
Χυδαῖος ἀνθρώπος, ὅθου καὶ ἐσιώπα . εἰσελθὼν δὲ
αὐτῇς ὡς ἐνδον, ἔκρηξα, τέλος παύτων ἐπορεύ- 35
θησαν εἰς τὸν κελὶον, ἦτοι τὸν κελὶον τῇ τόπῃ, ἦλ-
θον ἐκείνῃ καὶ οἱ φερόμενοι, ἀπεδείχθησαν μάταιοι,
ἐλάβομεν ἡμεῖς Χοτζέτιον, ἦτοι βεβαιωτικὸν γράμ-
μα ὅτι ἐσμεν πρῶτοι καὶ τῇ τόπῃ κύριοι . μετὰ δὲ
τῇ Πάσχᾳ ἐπέμφθη ἐγὼ εἰς Ἀδριανὴ πόλιν μετὰ 40
Χοτζέτιος . ἀπορχόμενος δὲ, περιέπεσον λεγόμεναι θά-
λασσαι, ἐλυτρώθη ὁμοῦς . φθάσας δὲ εἰς Ἀδριανὴ-
πόλιν, καὶ ἐδυνήθη ποιῆσαι τι, καὶ γὰρ εἶχεν χρε-
ματα, ὅτε ἡμεῖς τίς, μάλιστα οἱ φερόμενοι ἐν ἱε-
ρουσαλήμ ἔδωκεν ἀργύρια τῇ κελίᾳ καὶ ἔλαβον ἄλλοι 45
Χοτζέτιον, Ἀλαμβαῖον ὅτι ἐστὶ τὸ δίκαιον αὐτῶν, ὅ-
περ ὁρίσιντες τῆς Ἀλαμανίας κομίσας εἰς πῶν
πόρταν, ἦτοι εἰς τὸν βασιλικὸν βῆμα, ἔλαβον κατ'
ἐκείνῃ καὶ ἐισμόν . Σημείωσαι δὲ τρία τινα, πρῶ-
τον, ὅτι ὅτε ἐπείκει οἱ φερόμενοι λιτανείαν τῆς λευ- 50
κήρης ἀγίας δωρεῆς, ἐσφώνον αὐτῇς χάριν τιμῆς
οἱ Ῥωμαῖοι κύκλῳ πάσης τῆς Ἀποκαθηλώσεως ἐκα-
νὼς τάπης, ἀκριβῶς λέγονται πῶν . ἐλθὼν δὲ
τότε ἀπὸ Κωνσταντινῆ πόλεως ὁ θεὸς Νεκταριος εἰς ἱε-
ρουσαλήμ, καὶ εἰσελθὼν χάριν προσκυνησῶν εἰς τὸν
ἅγιον

ἅγιον τάφον, τῶν Φεράων μὴ αἰαψάντων αὐτῶν τὰς
 καυδήλας αὐτῶν, ἐπῆρε καὶ αὐτὸς κύκλωθ' αὐτῆς Ἀπο-
 καθελώσας τὰς τάφους, ἕς φθας ἔσρωσεν ἐς κέλευ-
 θύλαξ, καὶ ὑπερήθησαν ταύτης τῆς τιμῆς. δού-
 5 τερον, ὅτε ἦν ὁ Νεκτάριος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπο-
 ρεύθησαν μετὰ ἀξιῶν καὶ αἰῶν ἐργαλείων οἱ Φερά-
 ροι τῷ κόψαι ἐνδοθῶν τῷ Κυβερλίῳ τὸν ἅγιον λίθον,
 ἡ ὁλον, ἡ ὅσον αὐτὸν ἡμεθεῖς, ἵνα ἀποκομίσωσιν αὐτὸν ἱ-
 σως εἰς Φεραγγίαν. ἀλλ' ἡ ὁλον αὐτὸς τῷ ποιήσαντας οἱ
 10 Ῥωμαῖοι πατέρες, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸς εἰς τὸν κελὶν, καὶ
 ἐξ ἐκείνου οἱ πατέρες σφίδρα τὰ τοιαῦτα διὰ φυλακῆς
 ἔχον. τρίτον, τῷ τοίχῳ τῷ μεγάλῳ τετρακτίῳ διὰ ῥ-

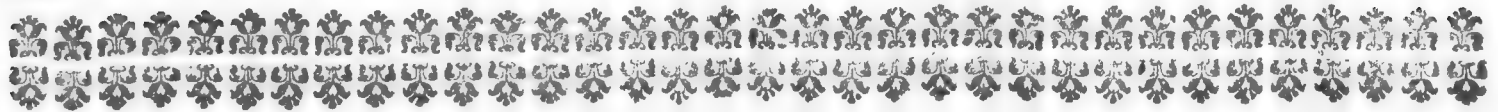
ραγύντος, Ῥωμαῖοι, Φεάγγιοι καὶ Ἀδριατικοὶ ποταμοὶ ἔδω-
 κεν δαπαίνην, καὶ κατεσκόπισαν τὰς περὶ Ῥήτας, ὁ ποταμὸς
 ποταρικὰ τῷ τοίχῳ λέγονται, ὡς νυνὶ ὀφείλονται. ἀπὲς ἐ-
 λαν δὲ τὸ χοτζίον, ἦτοι τὸ βεβαιωτικὸν γράμμα τῷ
 κριτῷ εἰς Ἀδριατικὴν πόλιν, καὶ ἐποίησε κατ' αὐτὸ μιστοῦ-
 σαι ὁ Ῥεσπνδῶτες τῆς Νεμτζίας ἑλισμὸν, ὃς ὡς ἔγραψεν
 πρῶτον Φεάγγους, καὶ δεύτερον τὰς Ῥωμαῖους. γέγο-
 νε δὲ καὶ ἄλλη περὶ σκοπὴ μάχης μεταξὺ Ῥωμαίων
 καὶ Φεάγων. ὁ ὤν Πατριάρχης μὴ δυνάμενος ὑποφέ-
 ρειν τὰ τόσα χρεῖα, ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινέπολιν,
 πατριάρχοντι τῷ μεθόδῳ, τῷ χιλιοσῷ ἑξακοσιο-
 σῷ ἑξήκοντι ὀγδώ ἔτη.

Π Ρ Α ΄ Γ Ρ Α Φ Ο Ν Σ'.

15. περὶ τῆς ὑπὸ τὸ παραιτήσασθαι τὸν θρόνον ἀποφύσεως τῆς Νικαρείας. Διὰ τὴν παλαιωθεῖσαν ὑπὸ Αἰσώρων ἀποστασίαν, ἣν καὶ ἀπεκάλυψον ἡμῖν, καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας πρὸς αὐτὸν συμβολῆς μετ' αἰτιῶν λόγων καὶ διαλέξεων.

20 Ὁ δὲ εὐπὲν ὁ Νεκτάριος ἀδελφεῖ, καὶ ὡς ἐπὶ
 ἑκάστον τῶν μελῶν αὐτῶν κρατέειπον ὑφ' ἐκείνης ἀδελ-
 φείας, καὶ διὰ μνήμης ἄγων τῶν μοναχῶν τὸ μεμ-
 ψίμορσεν καὶ φίλαυτον, ἐποίησεν ὅτι φασιν παραι-
 τήσασθαι τὸν θρόνον. ἀπεκάλυψεν ἔνι ἐμοὶ πρῶτον
 τότε ὁ κωνσταντινουπόλει τὸ μυστήριον, συμβε-
25 λούμενος τὸ ποιητέον. ἔπειν ἔνι ἐγὼ αὐτῷ βε-
 λήν τοιαύτην, ἡ μακαριότης σε βλέπεις τὸν οἶκον
 ἔχον τὸν δόλογμῳ ὄντα ὑπὸ ποδῶν ἐχθρῶν
 ἐπιβεβλούμενος πάντοτε ποικίλως καὶ πολυτρόπως,
 χυδῆς γὰρ ἡ κακία. δεύτερον, ὄντα ὑπὸ χρέε-
30 βαρύτερον, καὶ αὐτὸ μὴ πλεονάζει, ὃ δὲ τρέπος
 τῆς κηφισθῆναι τῶν χρέων ἔτι ἐστὶν ἄγνωστον. τρί-
 τον, διὰ τὸ εἶναι πάντοτε σκάνδαλα καὶ χρεὴ καὶ
 παρορσμός ἐν τέτῳ τῷ ἁγίῳ οἴκῳ, καὶ διὰ τὸ
 πλεῖον τῶν ἡμερῶν περιπατεῖν ἔξω τῆς Πατριαρχίας.
35 οἱ ὃν τῷ Πατριαρχεῖ μοναχοὶ οἵτις ἀπαίδωτοι καὶ
 αὐθαδέες, ταῖς κακαῖς αὐτῶν κυβερνήσεσι καὶ ἀκα-
 ταστασίαις περιξενέον αὐτῷ τῷ ἁγίῳ οἴκῳ ποδῶν ἀπο-
 πίας καὶ ζημίας. ἔπειτα τὸ τήμερον ἡδὴ ἐστὶ καὶ τὰ
 μοναστήρια τῶν ἱερῶν ὁ κινδυνῶς, μή πως κυριεύ-
40 σωσι αὐτῶν οἱ Αἰρετικοὶ ὑπὸ χρεῶν ὄντων, καὶ τῇ
 ἐκκλησίᾳ τῆς Βηθλεὲμ ἐπαπειλῇ φθορὰ τις παυ-
 τέλει, καὶ δέονται καὶ ταῦτα τῶν καλῶς περιε-
 σσεύμεν, πλὴν ἐπειδὴ ἐσθλὴ ὑπὸ τυραννέσαν χεῖρα,
 καὶ γινώσκται τὸ καλὸν τέλος ἐστὶν ἀδυνάτον, χρεὴ
45 ἐστὶ θέλειν ἡμᾶς μένειν αὐτῷ καὶ ὡς διωκόμεθα, ὅπερ
 γὰρ (φασὶν οἱ πολιτικοὶ Νόμοι) ἐκ ὁδεχεται γε-
 νέσθαι καὶ χωρὶς ζημίας, τὸ ἥτις ἀδικον ἐπιπλερό-
 μεθα. ὥστε ταῦτα πάντα τὸν ἐνόντα διὰ κυβε-
 ρώτου μοιρῆς Πατριαρχεῖ Ἱερουσολύμων Ἱεροσελυ-
50 μίτις, ἡτοι Ἀγοταφίτις, εἰ δὲ καὶ ἡ σὴ μακαριότης
 ἦν τῶν ἐκ τῶν Σινῶ ὄρεων, ἀλλὰ καὶ τὸ Σινὰ ὄρεον
 ἐπισκοπή ἐστι τῶν Ἱερουσολύμων, καὶ τοιαῦτα ἀπομυ-
 σθῶν αὐτὸς εἶ, καὶ ποτε ἀρεθίσεται, ὥστε εἶ γε καὶ

ἔσται ἡ, φυλάξαι τοιαύτων οἰκτομίαν καὶ κυβερενή-
 σιν, τὸ γὰρ ἀγαθὸν ἀπάνιον μὴ ἦν ποτε, καὶ δὲ
 ἀπαιώτατον, ἐπεὶ δὲ τὸ τῷ Διογενεῖς χεῖρόν τ' ὅτι
 πληρεῖται, κερὲν ἀνάψαντο ἡμέρας, καὶ αὐθιγ-
 πον εἶρεν ζητῶντος. εἰ δὲ καὶ γένοιτο Πατριάρχης
 Ἱεροσολύμων ἐξωθεῖται αὐθιγῶν, καὶ ὑπὸ ἁλῶν κλί-
 ματος, μὴ θωάμεν κυβερενήσαι τὰς ἀδελφάς, καὶ
 θείων αὐτῶν κατεχρησάμεν, πρὸς τὸ μὴ ὠφελῆσαι
 βλάβῃ μακρὸν αὐτὰς καὶ τὸν θρόνον, μάλιστα ἡ-
 γιᾶς τῷ τῶν ἐνθάδε χειρουργεῖν ὅτι χρεῖμασι, καὶ
 λαμβάνειν ὡς τῶν Ἱερῶν ἐμβατοίκια καὶ φλωρία,
 καὶ αὐτεῖν ὡς τῶν χειρουργῶν θωαστικῶς ἀργύρια,
 καὶ ὡς λαμβάνειν τὰ ἐκκλησιαστικὰ δέματα, ἅπερ ἔως
 τῆς καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ θρόνῳ τῇ τῷ Χρυσῷ
 χάριτι ἐκ γένεσι, καὶ γινέσθαι δέμας ἐκ ἐπὶ πολλῶν
 ἑνεκα, καὶ ὅτι τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἡ πε-
 ραίτησίς τε, ὡς τῶν γυναικῶν Ἱεροσολύμων ζητήσας
 παύτως ἀργύρια ὁ κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐὰν μὴ δώσῃ,
 γινήσεται κακὴ συνθήκη, ἐὰν δὲ μὴ δώσῃ, ἀπο-
 λυθήσεται σκάνδαλον ὡς περὶ τὸ Παῖσις καὶ τὸ Ἰο-
 λιάθ, καὶ τὸ δὲ μέγιστον καὶ πάντων χεῖρον, ἐὰν
 μόνον σὺ ἐνεργήσῃς τὸ πρᾶγμα τῷ, φαίνεται
 τοῖς ὡς Ἱεροσολύμοις πατράσι βαρὺ καὶ δυσάρεστον,
 καὶ ὅρα μὴ ἀπολυθήσῃ σκάνδαλον ἡμετὰ διχονοίας,
 καὶ φθαρῶσιν ὅμοιαι πάντα τὰ πρᾶγματα τῶν ἀγίων τάφῳ.
 ὁ θὸς μία ἀσφάλεια τῶν ἐρημίων δοκεῖ εἶναι, ἵνα
 γράψῃς τοῖς γέρονσι καὶ πρωτόκτισιν ἀδελφοῖς τοῖς πε-
 ρὶ ζητίαις καὶ ἐκείνων ἐκείνων ἔσιν ἐλθεῖν ἀποφασί-
 κως εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τὴν σὴν μακαριότητα ἐ-
 κείνη ἀπικύβει, καὶ ἐκείνη περὶ ἐκείνων τῶν ἀγίων Ἐυαγγε-
 λίων περιβαλέσθαι τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ὁρίσασθαι πάντα
 μὴ ἀπιδεῖν ἐκπᾶσθαι καὶ φιλίας, ἀλλ' εἰς τὸ δέμας, καὶ
 ὅτις ἂν ἐκλεχθῇ, ἐκείνη γινέσθαι, καὶ ἐκ τῶν καὶ
 ἀσφαλές καὶ ἐπαυγῶν, καὶ δοκεῖ εἶναι καὶ ἐκείνων σκα-
 πὸν, καὶ τῶν γυναικῶν ὑπερεκπαύει τὸ εἶναι ταῦτα ἐν ᾧ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἡμετέρας Πατριαρχίας, καὶ πᾶς ἐκαστοῦ ἡμετέρου, καὶ πόσον χρέος ἔσται τῶν ἀγίων τῶν, καὶ 5
πῇ γῆς πρώτον ἀπεδημήσαμεν κατὰ περιόδους εἰς Βλαχίας.

Ἰσχυσαν ἔδοι τὰ πολλὰ λόγια πρὸς τὸν γέροντα Νεκτάριον, ὃς συμβαλὴ χρησάμενος τινῶν γερόντων καὶ πρεσβύτων ἀδελφῶν, πέμψας εἰς Λάριον, ὅπου ἦν ὁ Σελτάδης καὶ ὁ Ἀνθύπατος, ὁ γὰρ Βεζύρης ἦν ἐν τῇ πολέμῳ τῆς Κρήτης, ἐμὲ, ἵνα λάβω ὁρισμὸν περὶ τῆς ποιῆσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχίᾳ Ἱεροσολύμων ὃν βύλεται. σιώβην δὲ τότε γυνέσθαι Μπογδανίας Ἡγεμόνα τὸν Δέκων τὸν ὁπισσωροφύλακα τῆς Ἡγεμονίας Βασιλείας, οἷς ἐμίσχοντο καὶ ἐδόθη ἰσχυρὸς ὁρισμὸς κατὰ τὴν αἴτησιν, ἥτοι ἵνα ὁ Νεκτάριος περὶ χειρίσθαι Πατριαρχίαν Ἱεροσολύμων ὃν βύλεται. καὶ δὴ δοθῶντος τῶν ὁρισμῶν, γράψας καὶ ὁ βασιλικὸς ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μισθοδότη, ὅτι ὁ Ἱεροσολύμων Πατριαρχὸς γέροντος, βύλεται παραιτησάμενος τὸν θρόνον ὑπὸ τῶν ἰδίων, καὶ ἐπειδὴ ἔτι ἔχει αὐτῷ παρὲντας τὰς Ἀρχιερεῖς αὐτῶν, καὶ χρεῖα ἐστὶ ζητῆσαι ὡς πρὸς τὰς Ἀρχιερεῖς, ἵνα γυνήσθαι τὸ σωθήναι κατὰ τὴν τάξιν τῆς πίστεως ὑμῶν, καὶ τελειωθῇ ὁ οὐλοχθεὶς Πατριαρχὸς, πεφύλαξομεν τὰ αὐτῶν λαβεῖν παρ' αὐτῶν, ποίων ἐναντία τῇ βασιλικῇ ὁρισμῶν, ὅτι ἅμα τῷ ἀκκοῦναι τὸ θανατῶναι, ὅθεν συνόδῳ γυναικῶν Πατριαρχῶν, Μητροπολιτῶν, Κληρικῶν, Ἀρχόντων καὶ ὑποπρωτῶν καὶ παρδρεσόντων ἀδελφῶν τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ μετρίᾳ, ἔπεισαν ὁ κληρὸς ἐπ' ἐμὲ, καὶ μετετέθη τῇ χιλιόσῳ ἑξακοσίων ἑξήκοντος ἐνάτῳ ἔτη, Ἰαννουαρίῳ εἰκοστῇ τρίτῃ, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ. ὅσα δὲ ἐδαπανήθησαν μετέπειτα εἰς τὰς βασιλικὰς ὁρισμῶν, δέδωκεν αὐτὰ αὐτῶν ὁ Μολδοβίας Ἡγεμὼν Δέκας, ἅκρας ὡς ἐμοὶ φίλος. ἦν δὲ τὸ χρέος τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει γρόσια χιλιάδες ἑξ, καὶ πρὸς τὴν Βαρταπέτιον τῶν Ἀρμενίων ἑτέρων χρέος γρόσια χιλιάδες δέκα, ἐν δὲ τῇ Ἱερουσαλὴμ χρέος κεφάλαιον γρόσια χιλιάδες ἑξήκοντα καὶ πέντε, καὶ χεδὸν τριῶν χεδῶν τόκοι μὴ ὑποδεδομένοι. τὸ δὲ χρέ-

ος ἦν ὑπὸ Παῖσις, καὶ ἐγὼ πρῶτον ὑπὸ τῶν σκαυδάλων τῶν Ἀρμενίων, δεύτερον, ὑπὸ τῆς ἐπαριστάσεως τῶν Ἀνδρῶν τῆς Δαμασκῆ κατὰ τὴν Βασιλείαν. 10
τρίτον, ὑπὸ τῶν τότε ἐν τῇ ἐπαριστάσει ἐξουσιῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ. ὁ δὲ Νεκτάριος γέροντος καὶ ἀσκήσεως, ἔδωκεν κεφισμὸν τῶν χρεῶν ἐδωκήθη ποιῆσαι, οἷς τῇ μηνὶ Ἰαννῶ ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσόλυμα ὑποπρωτικῶς, Δεκάτη δὲ ἐπέμψαμεν Γερσίμον τινα 15
μετὰ γροσίων χιλιάδων δέκα, τότε καὶ Διονύσιος ὁ πρῶτος Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχὸς ὁ Ἀνδρείος ἐλθὼν ὑπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατέλυσε ἐς τὸ Μιστόχιον, εἶτα Δεκά τῆς Ἀπριλίας ἀπῆλθεν εἰς Ἱερουσόλυμα. ἀπῆλθεν καὶ ἡ 20
μετὰ μηνὶ Ἰαννῶ εἰς Ἀδριανοπόλιν, καὶ ἐξῆλθεν μηνὶ Αὐγύστῳ εἰς Φιλιππούπολιν, ἐνθα καὶ ἐδέξατο ἡμεῖς οἱ Φιλιππουπολῖται ἀσπασίως, καὶ ἐμείναμεν ἐκεῖ μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς Ὀκτωβρίου, καὶ ἡλίσσαν ἡμεῖς πλεονεργίας. ἦν δὲ ἐκεῖ καὶ ὁ Φιλιππου- 25
πόλεως Γαβριήλ, καὶ ἐνήργησε περὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς εἰσὶν σπουδαζομένων. ἀπῆλθεν καὶ ἐς Στουδίμαχον, καὶ Πάριζον, ὅτε καὶ ἀγγελοῖς ἦλθον τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, οὕτως ἡμῶν ἐν τῇ οἴκῳ Ἀθανασίου τῆς Λογοθέτης, ὅπου καὶ ὁ Θεοφάνης 30
καὶ ὁ Παῖσις ἐξελθόντες. καὶ τῇ Νομβρίῳ μηνὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν Ἑσπῆ Ζαχαρίαν, καὶ ἐξῆλθεν εἰς Ἰάμπωλιν, ἀφ' ἧς ἀπεσείλαμεν τὸν Πατριὰ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γέροντα Πατριάρχον εἰς Ἱερουσόλυμα μετὰ δώδεκα 35
χιλιῶν γροσίων, εἶτα ἀπῆλθεν εἰς Σηλυμνίον, καὶ ἐξῆλθεν εἰς Ἀλβανίαν, καὶ Τόρνον, καὶ εἰς τὸν Τζερβόζον τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοφανείων κατὰ τὸ χιλιόσδον ἑξακοσίων ἐξομνηστικὸν ἔτος, εἶτα εἰς 40
Δρύσαν, καὶ ἐξῆλθεν εἰς Φλότζη τῇ πέμπτῃ τῆς Φεβρουαρίου, ὅτε ἐκινδυνώσαμεν ὑπὸ τῶν Χωμῶν, εἶτα 40
εἰς Μπακρέσιον τῆς Βλαχίας τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ κατὰ τὸ χιλιόσδον ἑξακοσίων ἐξομνηστικὸν ἔτος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ ἐψηφίσεως ἁγίων Μύρων ἐν Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὴν πρῶτην Ἱεροσολύμων Νεκταρίαν, καὶ ἐν Βλαχίᾳ παρ' ἡμῶν. 45

Ἐπειδὴ ἀφ' ἡμερῶν ὑπὸ τῆς πρώτης Πατριαρχίας Πατριάρχης τῆς τεταρτῆς Δεκάδα πρὸς καὶ ὑπομνήσεως Παναγιωτάτης Ἐκκλησίας ἐψηφισαν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἅγιον Μύρον, καὶ ἐξ ἐκείνων ἄλλοι Πατριαρχαὶ ἐψηφισαν, καὶ ἦν ἁπλῶς ἁγία Μύρος, ὁ Νεκτάριος ὁρίσκειν τότε ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ τῶν πρώτων Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου ἐψηφισαν ἅγιον Μύρον πολὺ καὶ θυμωμένον. παρεκινήθησαν δὲ καὶ οἱ οὐνογενοὶ Βλαχίαν

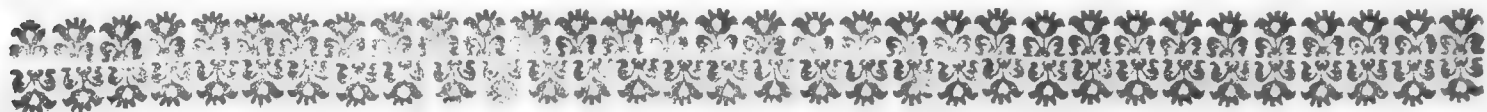
Θείας ὑπομνήσεως εἰς θείαν μύρον κατισκώλην. καὶ δὴ τῇ τῆς κοινῆς θαλαμῆς ἐψηφισαμένων αὐτῶν ἡμεῖς, φέροντες ἑαδὸν ὁλοκλήρῳ λιτρῶν δέκα πρὸς τὴν Δαμασκῆ, θαυμασιώτατον, 50
καὶ ὑποπρωτικῶν τῇ ἐψηφίσει τῆς Ἡγεμονίας, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἀρχόντων, καὶ πληθύνος ἱερέων, καὶ διανεμήθη καὶ τοῖς οἰκείοις καὶ οὐνογενοῖς καὶ τοῖς πρὸς τὸν Δέναντιον ποταμὸν οἰκῶσι Χριστιανοῖς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀπὸ Βλαχίας εἰς Μολδαβίαν μεταβάσεως ἡμῶν, καὶ ὧν ἐλάβομεν ἐκ τῶν Μοναστηρίων, καὶ ἐπαυελύσεως ἡμῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν μετὰ μεγίστην τὴν καθ' ὁδὸν κινδύνῃ, καὶ ἔπειτα εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπερχόμενοι ἐκινδυνεύσαμεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ἔχοντες καὶ ἀφιερῶματα ἱκανὰ, ἃ δέδωκεν ἡμῖν ὁ Ἀπάλειος Βασίλειος, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡμῶν ἔργων, καὶ τῆς οἰκοδομίας τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ.

Ἐνταῦθα ἔν, ἥτοι ἀπὸ Βλαχίας Μηνὶ Μαΐῳ μετέβημεν εἰς Γιάπον τῆς Μολδαβίας, ὅτε τὸ Μοναστήριον πλὴν Τζετατζιάν, ὃ ἐπὶ μικρὸν κάστρον, τὸ ἐκ βάθρων οἰκοδομηθὲν ὑπὸ τοῦ Δεσπότη Βοεβόδα, ἐλάβομεν, καὶ ἐγκληθὲν καθιερώσαμεν ἐν τῇ τῆς κοιμίσσεως τῆς Θεοτόκου ἡμέρᾳ. ὡσαύτως ἐλάβομεν καὶ τὴν Ἡπρωτῶν καὶ τὸ Μοναστήριον Χλίστζα. ταῦς δὲ τελευταίαις τῆς Αὐγύστης ἡμέραις ἀπῆλθομεν διὰ τὴν Γαλατζίαν εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ μετ' ἐπορεύθημεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐκ μικρὸν ἐν Δατρίψαντες, ὑπερέβημεν ὡρὰ χαμῶντες εἰς Ἀδριανούπολιν μετὰ μεγάλῃς ἀνάγκης, καὶ καθ' ὁδὸν μικρὴν ἐπέσει δις ὁδοποιῆσαι ἡμᾶς, ἣν δὲ αἴτιος τῆς εἰς Ἀδριανούπολιν ἡμῶν ὁδοποιΐας ὁ τῆς Θεοτόκου πρεσβυτέρης ὡς ἐν ἁλλοῖς σημειώσαμεν. ἀπὸ ἔν Αἰδριανούπολεως ἐπορεύθημεν εἰς Ἱερουσαλὴμ διὰ τὴν Ἀπάλειαν. ἐν δὲ τῇ θαλάσῃ, δις ἐκινδυνεύσαμεν τὰ ἔχματα ἔχοντες μεθ' ἡμῶν ἀργυρὰς καυτήλας τριαράκοις, καὶ χρυσῆν μίαν,

καὶ χρυσὴν θυμιατήριον, ἀπερ ἡμῖν δέδωκεν ὁ δόπτε Ἀπάλειος Βασίλειος ὁδοποιῆσαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς ἣν ἐφθάσαμεν Μηνὶ Μαρτίῳ. ἔνθα μετὰ τὸ Πάσχα ὁδοποιῶν Θεὸς διωρῶσθαι ἱκανῶς τὸ χρέος, καὶ ἡλευθερώθησας ἐκ τῶν χειρῶν τῶν χρηματικῶν τὰ ὑπὲρ τῆς χρέους δοθέντα αὐτοῖς ἀέχοντα σκόλη τῆς ἀγίας τάφου. ἔτι δὲ ἐκρημίσσαμεν, εἰ καὶ ἡ χροὶς κινδύνων, κτερίσματα Αἰρετικῶν ἔνδον ἐν τῇ μεγάλῃ Ναῷ, κατὰ τὸ νότον μέρος τῆς ἀγίας Κυβερνήτης ὄντα, ὅπερ καὶ ἄλλα ἀξιολόγητα γεγονόσιν. ἐν ταῖς δὲ, ἦλθε καὶ ὁ Φιλόθεος δόπτε Ἀδριανούπολεως μετὰ ὁλομῆ καὶ τεκτόνων, καὶ ἀπερτίθη ἡ οἰκοδομὴ τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ ἀπὸ Σεπτεμβρίου ἕως Ἰουλίου, τὸ δὲ Τέμπλον οἱ ὧρὰ τῶν τῆς Χίε Ἀρχόντων πεμφθέντες τέκτονες κατεσκεύασαν, οἱ τὸν μισθὸν ἀπέδωκαν ἡ Χίος, τὰ δὲ ξύλα τῆς Τέμπλης καὶ τὸ χρύσωμα εἰσὶν ἄλλων πτωχῶν ἔλεος καὶ βοήθεια. εἰ δοκεῖ δὲ, ῥητέον πλεόν ἢ περὶ τῆς αὐτῆς οἰκοδομῆς.

30

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς κατὰ πλὴν Βηθλεὲμ μεγάλης Ναὸς τῆς ἀγίας Σπηλαίας, καὶ τῆς πρῶτης αὐτῆς ἔκτισε, καὶ τίνες ὕψους ἀνεκτίσθησαν ἕως τῆς παρ' ἡμῶν αὐτῆς ἀνεκτίσεως, καὶ πλὴν ὕψους ἀπέσπλιν ὁ Ἀρχὼν Μωρολάκης ὁ Κασεριανός.

35

Τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ ἔκτισε μὲν μικρὸν ὀρέγας Κωνσταντῖνος, ἥρξατο δὲ κτίσιν μέγιστος ὁ Ἱερουσαλὴμων Ἡλίας, ὃ μὴ θυνησέως αὐτὸν κτίσαι, ἔκτισεν ὁ μέγας Ἰσπανιανός, καὶ διόλου ἀφθαρσία ἀνεκτίσθημεν ἡμῖς ὡς σήμερον ὄρεται. σημειῶσαι δὲ, ὅτι τὰ ἐκτισμῶν ὄρεθ' ἡμῶν οὗτοι τοῖχοις ἔλαβεν ὁ Σελτῶν Σελείμω, ὅτε τὸ Ἱερὸν ἔκτισε, τὰ δὲ ἔστω καὶ αὐτὸ τῆς ἀγίας Σπηλαίας ἔμειναν, καὶ ὅτι ἐξῆλθε πῦρ πυρπολήσας τὰς ὀρθάς. καὶ ἔτις αὐτὰς ἐκβαλεῖν αὐτὰς τεχίτας, καὶ ἔτις αὐτὰς ἀφῆκεν. δόπτε δὲ Ἰσπανιανὸς μέχρις ἡμῶν ἐκῆχε ἀπὸ πότε ἐφθάρη, καὶ πότε ἀνεκτίσθη ὁ Ναὸς ἕως τῆς ἀγίας Σπηλαίας. ὅτι ὁμοῖ ἐφθάρη, καὶ ἀνεκτίσθη ὑπὸ Μαιηλ τῆς Κομνηνῆς, καὶ δὴ καὶ ἐξωρεφῆθη, ἔρηται αὐτῇ βιβλίῳ ὁ γδὸς κεφαλαῖς δεκάτῃ Παράγραφῳ πέμπτῳ, καὶ ἀρίσκειται ἐν τῇ Ναῷ τέτρω τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ ἕως τῆς σήμερον τὰ γράμματα ταῦτα, ἔτελειώθη τὸ παρὸν ἔργον διὰ χειρὸς Β' φράϊμ Μοναχῆς Μισάκρος καὶ Ἰσοριουγράφου, ὅπτι τῆς βασιλείας Μανουὴλ Κομνηνῆς τῆς Πορφυρογενεῖτης,

καὶ τῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ Ρ' σγουλῆ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ Ἀμορῆ Ρ' πγὸς Ἱερουσαλὴμων, ἔτις ἐξακχιλίοσ' ἐξακοσίοσ' ἐβδομηκοσ' ἐβδόμῃ οἱ κε. ἐφθάρη δὲ, λέγω ἡ σέγη, ἐπεὶ οἱ τοῖχοι εἰσὶ κατεσκεύασμῶν τεχνικῶτατα, ὡς τοῦ ἀδωμάτου ἐστὶ ῥάδιως ἀφθαρῆσαι, ἐποίησε δὲ πλὴν σέγην ἐκ ξύλων, ἐπεὶ οἱ τοῦ σέγῃ πλάται καὶ λεπτότατοι τοίχων θόλον γινέσθαι ἐστὶν ἀδωμάτου. πλὴν ὡς ἀμειλίαις μὴ κατὰ κυρτὴς ἀνεκτιζομένης τῆς μολύβδου, ἐβράχῃ ἡ σέγη, καὶ ἐσάπη, καὶ κατ' ὀλίγον διεφθάρησαν τὰ ξύλα, καὶ ἔπεισον ὁ πλείων μόλυβδος καὶ τὰ ξύλα. ἡ βελήθη δὲ ὁ Παῖσις ἀνοικοδομήσαι πλὴν σέγην ταύτην, δόντες αὐτῇ περὶ ταύτης τῆς Ἡγεμονίας Οὐγγροβλαχίας Ματαῖν τῆς Μπασαράμπα ἐπὶ χιλιάδας γρόσια, ἀλλ' ἐδὸς ἴχουσαν. ὁ δὲ Νεκτάριος δόπτε Δακίας καὶ Μυσίας ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Μανολάκης Κασεριανός, αὐτῶν μνησάμενος ποιῆσαι τὴν τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίας καὶ σχολῆς, ὡς ἐπορεύθη ἐν Βυζαντίῳ, Χίῳ, καὶ Ἀρτῇ κατασκήσαντα, ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐν ταῖς ταῖς οὐρανῶν, παρεκίνησεν αὐτὸν ἀνεκτίσασθαι

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΕΝΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙ ΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ

1214

ίσαι τῆ Ναῦ πῶ σέγην τέττε τῆς ἁγίας Βηθλεέμ , ὃ ὑποχέθον ὀπηρεῖσαι τῷ τοιῷτῳ ἔργῳ , ἔλεγεν αὐτῷ ὁ Νεκτάριος , ὡς ἐνόμιζεν , ὅτι μετὰ ὀλίγης διαπάης ἀπαρτίζεται ἡ οἰκοδομή . καὶ δὴ ὁ Ἄρχων κτῆ πῶ ὑπόχεσιν αὐτῷ ἡτοίμασεν ὕλην τῆς οἰκοδομίας , ξύλα τεσσαράκοντα μὲν δεκαπενταπηχυαῖα , ὀγδοήκον-

τα δὲ ὀκτωπηχυαῖα , καὶ Ἀγκύρα καὶ ποστίκοντα ἐπιπληχυαῖα , καὶ ἄλλα τοιαῦτα , ἡτοίσαντας , σίνδην ἱκανόν , καὶ ἥλας , ἅπερ σιωεργεῖα τῷ ἔργῳ μόνον Φιλοθέῃ τῷ ἐκ τῆς Νήσου Κῶς ἐπέμ- φθησαν εἰς Ἰόππην .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β' .

Περὶ τῆς τρόπου καὶ τῆς μέσης καθ' ὃν καὶ δι' ἧς δίδωκεν ὁ Βεζύρης ὁρισμὸν ἀνακατασκευῆς τῆς ἐν τῇ Βηθλεέμ Ναῦ . 10

Καὶ δὴ τὸ δεύτερον ἔλθων εἰς πῶ Κωνσταντινέπολιν ὁ Νεκτάριος , ἔφερε καὶ ἀναφορὰν τῇ κριτῇ τῆς Ἱερουσαλὴμ , πῶ τῆς σέγης σαφές τι μαρτυρεῖται , εἰ καὶ γέγονεν αὐτῇ μυρίων κακῶν ἡ ἀναφορὰ , ἐπειδὴ ἐκ ἑλέγε σέγην τῆς Ἐκκλησίας , ἀλλὰ σέγην τῆς τῆς Χριστοῦ γενήσεως , ὡς δὴ θὰ ὅκ τεττε ὀπηρεῖσαι πῶ Βασιλεῖα , καὶ δῆναι θέλημα αὐτῇ περὶ τῆς ἀνακατασκευῆς . ἔφερον ὁμοῦ πῶ ἀναφορὰν ὁ Νεκτάριος , καὶ πολλῆς δεήσεως περὶ τῆς ἀνακατασκευῆς γενομένης , ὃ τῷ Κισπρὴλῃ ἡδὲ Βεζύρῃ ὡν τότε , ἔτε αὐτῇ δέξασθαι πῶ ἀνακατασκευῆς ἡδέλυσεν , ἧ ἀπελ- θόντες εἰς Κρήτιν , ὅτε καὶ τὸν Χάινδακα ἔλαβον , ὃ αὐτ' ἐκείνῃ ὑπατόδῳ τῆς αὐτῆς ἐκείνῃ εἶχετο γνώμης . εἶχον ὁμοῦ ὁ Βεζύρης συμπατριώτῳ τινὶ Ὀθωμανῶν γηγενῶν , Σαλεῖμῳ Ἐφούτῳ λεγόμενῳ , καὶ ἔπος εἶχε γὰ-

ραριντιὰ Γεώργιον Πελοποννήσιον τέπικλιν Χάψαν , ὅθον ἔλθοιτα δὸς τῆς Κρήτης εἰς πῶ Ἀδριανέπολιν τὸν Βεζύρην , ὁ Σαλεῖμῳ Ἐφούτῳ Διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν δεή- σεως τῆς Χάψας , καὶ τῷ ἔργῳ Φιλοθέῃ , τῷ ἀποποσα- 15 λέντῳ μὲν εἰς Ἀδριανέπολιν περὶ ἄλλων ὑποχεσίων , περὶ τῆς γὰρ καὶ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης κα- ρὲν ὀπηρεῖσαι ὀπηρεῖν , κατέπεισε δῆναι ὁρι- σμὸν , ὃν δοθῆναι Διὰ διαπάντης γροσίῳ ἐπὶ χιλιά- δων , λαβὼν ὁ Φιλόθεος , καὶ περὶ δέκα τέκτονας 20 μυτιληναίους , τῆς τεκτονικῆς ἐμπείρας , ἐπλάσει μετ' αὐτῶν εἰς Ἰόππην Μηνὶ Ἰούλιῳ . συνέβη δὲ εἶναι πῶ μὲν Κατῶν , ἡτοὶ κριτῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ ὀγνωμονέ- σατον αὐθροπον , τὸν δὲ Πασαῦν , ἡτοὶ Ἐπαρχὸν Διὰ τρεῖς εἰς Μένκαν , καὶ πῶ Παλασίην τῇ τῇ Θεῷ 25 ὀδοκίῳ εἶχον μεγαλύτερον εἰρήνην .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ' .

Περὶ τῆς τρόπου καὶ τῆς πολλῆς πόνου καὶ μόχθου καθ' ὃν ἡ ὕλη τῆς οἰκοδομῆς τῆς τῆς ἁγίας Βηθλεέμ Ναῦ αὐτῇ 30 κομίδῃ δὸς τῆς Ἰόππης εἰς πῶ Βηθλεέμ , καὶ τῆς τελείας οἰκοδομῆς αὐτῇ .

Τῶ μὲν εἰς ἑλαφρὰν ὕλην τῆς οἰκοδομίας αὐτεβίβα- 35 σαν δὸς Ἰόππης εἰς Ἱερουσαλὴμ αἱ Κάμηλοι , περὶ δὲ τῶν μεγάλων ξύλων μὴ ἔχόντων ἡμῶν τί ποιῆσαι , ἔτυχον ὅτι πῶ πτωχοὶ τῆς Καππαδόκης γηγενεῖς , τῷνομα Νικόλαος , καὶ κατασκευάζει ἀμάξας διτρέχει , καὶ ἄγορεύοντες καὶ ἡμῶν τεσσαράκοντα βόας , καὶ ὑπο- ζεύγνυνται ταῖς ἀμάξαις , φέρουσιν εἰς Ῥέμπλι τὰ ξύ- 40 λα , ἐμὲ ἀπογεγενημένης εἰνεκα πολλῶν αἰτίων . ὅκ τε- θον δὲ περὶ τῶν ἀμαξῶν ὁδὸν ὀρεῖται πῶ ὅσον πρὸς ταῖς ἄλλας καλῶσα , πῶ δὸς τῆς Βαυτισαλάμ , ἡτοὶ τῆς Χαμαρῆς τῆς Σαλάμ τῆς Βορέας ὄντος τῆς Ἑμμάς , φέρουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ , ἀλλὰ δυσβάτῃ ὄντος τῆς τό- 45 πης , ἐκ τῆς δυνάμεως κακῶς διόδου ταῖς ἀμαξάς , ὅθον δυνάμει ἀναλωμάτων μὴ ἔχοντες ῥασαῦτην , ὡς τε πῶ ὁδὸν διομαλίσαι , ἐπετρέψαντες ἐξελθεῖν τὰς πτωχὰς ὀμαλίσαι πῶ ὁδὸν , καὶ ἐξῆλθον οἱ πτωχοὶ ὀρθόδοξοι δὸς Ῥέμπλι , Λύδης , Ῥαμάλας , καὶ οἱ 50 πλείους δὸς Ἱερουσαλὴμ , καὶ ἦλθον μετὰ τῶν ἐργα- λείων αὐτῶν , καὶ ὀδεύσαν ἡμῖν ἀμειδί καὶ ἐξιδίαν τρεφόμενοι ὅτι ἱκανὰς ἡμέρας , καὶ ἐκοψάν τὰς βα-

νὰς , καὶ ἐγείμισαν τὰ ὀρύγματα , καὶ ἐποίησαν πῶ τρεῖς δὲ θῶν , καὶ ἀντιβιάσαντες τὰ ξύλα δὸς Ἀν- 35 γύρας εἰς Δεκεμβρίῳ εἰς Ἱερουσόλυμα , κακῶς ὅ- μαλίσαντες πῶ τρεῖς , ἀπεκομίσαντες αὐτὰ εἰς πῶ Βηθλεέμ , ἡτοὶ καὶ ὀκοδομήθῃ πῶ σήμερον ὀρεῖται . καὶ ἔμνον ἡ σέγην αὐτῆς , ἀλλὰ καὶ οἱ τοῖχοι ἀνεκατα- 40 ὀησαν , καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς κεκλεισμέναι εἶσαν με- τὰ ξηραλίδων ἡνεώχθησαν , καὶ κατασκευάσθησαν μετὰ 40 σιδήρων καὶ ὑαλίων , καὶ τὰ ἐκατέρωθεν τῆς αἰῆς Σπηλαίης δύο βήματα ἐσώθησαν μετὰ ὀνοπίων μαρμάρων , καὶ οἱ τοῖχοι ἡλείφθησαν ἀσβέσῳ καὶ ὀπληλίδοις τετραμύροις , καὶ οἱ τοῖχοι οἱ ἐχώριον τὸ ἁγίον Σπηλαίον δὸς τῶν δύο ἡμικυκλίων ἐκατακατασκευάσθησαν , καὶ ἐν ταῖς δυσὶ καμάραις 45 ταῖς καὶ τὸ δυνάμεν μέρος τῶν ἡμικυκλίων εἶσαν κατε- σκευάσθησαν τρεῖς θυραὶ , αἱ τινες οἰκοδομῆς τῆς αἰῆς Σπηλαίης καὶ τῆς αἰῆς βήματῳ κλείονται . τῆ δὲ 50 μολύβδῳ δὲ ἀνακατασκευῆς ἀνακατακατασκευάσθη , καὶ πλεί- στω ὕφεισιν πασόντῳ , ἡγορεύσαντες πολλὰ εἰς 50 ἀναπλήρωσιν τῆς ἐκείνου .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Ὅτι εἰψαίτες ἔξω τῆς αὐλῆς τῆς ἁγίας Βηθλεὲμ πλὴν γῆν, ἣν ἔξωθεν ἔφερον οἱ Φεράροι ὑπὸ τὸ θάπητον τῶν νεκρῶν αὐτῶν, κατεσκευάσαμεν τότε Τέμπλον καὶ ἄλλα ἀξιόλογα σκόνη αὐτῇ Ναφ.

5

Ὅτε ἔλαβον οἱ Φεράροι τὰ ἅγια Σπήλαιον, ἐκυρίωσαν καὶ τῆς κατὰ τὸ νότιον μέρους αὐτῆς, καὶ ἔθαψαν ἐκεῖ ἀνθρώπους, καὶ μέχρως ἐπὶ τὰ σαρῶν μνήμα ὑπὸ μνήματι τεθείκασι, φέροντες ἔξωθεν γῆν. Ἀλλὰ τὸ εἶναι τὸν τόπον ὅλον πετρώδη, ἥτινα αὐτῇ ἔλαβε παρ' αὐτῶν ὁ Θεοφάνης κατὰ τὸ χιλιεστὸν τεσσαρεσκῶς ἐξομοιοῦν ἔτι τῶν ὀθωμανῶν. ἠοίξαμεν ἡμεῖς πλὴν αὐτῇ καλυμβήθρα θύραν, ὑπὸ τῆς μεγάλης ἑκκλησίας πλὴν ἔξωθεν εἰς πλὴν αὐλῶν ἔχυσαν (ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἔσωθεν τὸ βήματι ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον αἱ πατέρες εἰς τὸ

Μοναστήριον) ἠοίξαμεν ἔτι καὶ ἑτέραν θύραν ἐν τῇ ἔξω τοίχῳ κατὰ τὸ χωρίον, καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ σώματα, ἅπερ ἔθαπτον ἐκεῖ οἱ Φεράροι ἐν ἑτῇ δεκαπεντῇ, ἐξεκομίσαντες τῆς αὐλῆς καὶ ἀπεκινήσαντες ἐκείθεν μετὰ πολλῶν δαπανῶν καὶ σκαυδάλων, οἱ γὰρ Φεράροι παρεκίνησαν τὰς τῆς Βηθλεὲμ χωρίτας, καὶ ἐνώχλησαν ἡμᾶς, ὥστε καὶ δις ἐκινδυνάσαμεν ὑποσφραγίσαι ὑπὸ αὐτῶν. μετεπεμψάμεθα δὲ καὶ τεχνίτας ὑπὸ τῆς Νήσας Χίε, καὶ κατεσκευάσαμεν τὸ Τέμπλον ὡς ἔρηται, ἐγένετο δὲ καὶ σκαλὸν ἀξιόλογον περὶ θείας, ἅπερ ἐκλήσαν ὑπερέτιον, καὶ ἄλλων ἀσυνήγων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

20 Περὶ γυνικῆς ὁρισμῶν περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῆς αὐτῇ δαπανῶν, ὁ γὰρ ὑπὸ τῆς Νεκταρίας ὁρισμὸς ἦν ἰδικός.

Διὰ τὸ γεγράφθαι ἐν τῇ ὁρισμῶν οἰκοδομηθῆναι πλὴν εἴγην τῆς Χριστῆ γυνικῆς, ἐλθόντων τῶν ὁρισμῶν, ἅπου ὁ Μωφθῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἥτοι ὁ κυρῆς τῶν ἐντολῶν τῆς Νόμῃ, ὅτι ὁ γυνικῆς τῆς Χριστῆ ἐστὶ τὸ Σπήλαιον, καὶ χρῆμα εἶναι οἰκοδομηθῆναι μόνον πλὴν εἴγην τῆς Σπηλαίας, ἐμὴν δὲ καὶ πλὴν τῆς ἑκκλησίας. καὶ ἐκείνη ἐκκλησία ὁ Μωφθῆς ἄλλὰ πολλῶν δαπανῶν, ὅμοιος ἵνα τὰς πεκαλεσμένας θυρίδας ἀ-

νοίξωμεν, καὶ ἀλείψωμεν τὸν τοῖχον, καὶ εὐρώσωμεν πλὴν ἑκκλησίαν, ἀπέστειλαμεν εἰς Ἀδριανὴν πόλιν ἀνδρῶν, καὶ ἐδόθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς Βασιλείας δούτερος ὁρισμὸς, περὶ ἧς ἔδαπανήθησαν φλωρία ὀκτακόσια, ὅμοιος καὶ ὁ τῆς Δαμασκῆ Παροῦς, ἥτοι Ἐπαρχῶν ἀπέστειλεν ἐξεταστὴν μετὰ Διοκασίων καὶ ὀγδοήκοντα ἀνδρῶν περὶ τῆς οἰκοδομίας, καὶ ἐκυβερνήθη καλῶς.

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Σ'.

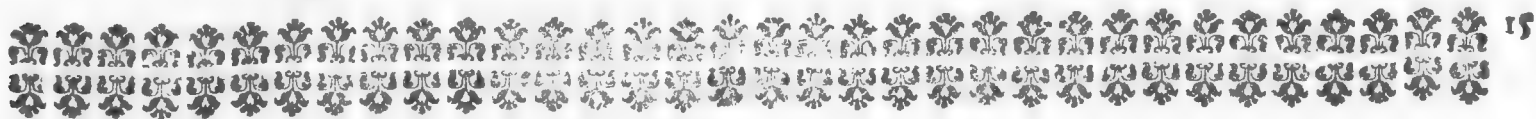
Περὶ τῆς ὑπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἐπαγελοῦς ἡμῶν, καὶ ὧν ὁ τῆς Πύλης τῆς ἁγίας τὰ φε Μωφθῆς καὶ αἱ ἐξουσιαστικαὶ ἐστὶσαν ἀναφορῶν εἰς πλὴν Βασιλείαν κατὰ τὴν ἀναγκαιότητα ἐν Βηθλεὲμ Ναφ τῆς ἁγίας Σπηλαίας τῇ πᾶσι Φεράροι ἐσηγήσατο, καὶ τῆς παρ' ἡμῶν διορθώσεως ἄλλὰ πολλῶν δαπανῶν, καὶ ὧν περιήλθει μὲν τῶν, καὶ ὧν ἐλάβομεν Μοναστηρίων ἐν Μολδαβία, Οὐγγαρίᾳ καὶ Καλῇ, ἐν ᾧ μέρος τῆς τιμῆς κεφαλῆς ὁρίζετε τῆς Πρωτοῦς, ἐπέμψαμεν εἰς τὴν ἁγίαν τὰ φε.

Μετὰ πλὴν οἰκοδομῆς τῆς ἐν Βηθλεὲμ ἑκκλησίας 40 αὐτῇ λαοὶν ἄλλὰ Συρίας, Κιλικίας, Λυκαονίας, καὶ Βιθυνίας εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν τῇ χιλιεστῇ ἔξακοσις ἐβδόμητος δούτερος ἔτα, Μπὶ Γ' ἐλῶ. ἄλλὰ ἐπειδὴ ἡ ῥήθῃσα ἑκκλησία ἦν σαθρὸς πάγκοιτος τῶν Σαρακηνῶν, καὶ κατημελημένη, ἔτε γὰρ τὸ ἐπα- 45 νῆσαν τῆς ἁγίας Σπηλαίας ἔδαφον ἔχει περιφραγ-μα, ἔτε αὐτὸ τὸ ἄγιον βῆμα, ὅθεν κατέλυον ἐκεῖσε καθεζόμενοι οἱ ἐθνικαί, καὶ ἐμένον εἰς πλὴν ἑκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἅγιον βῆμα. μετὰ δὲ τὸ ἀναγκαιωθῆναι αὐτὴν, καὶ περιφράγματος περιφρα- 50 χθῆναι, ὁ Μωφθῆς (ὁ οἰκονόμος) τῆς Πύλης τῆς ἁγίας τὰ φε ἐξουσιαστικῶν καὶ τῆς χωρίας Βηθλεὲμ, ἀπελθὼν ἐκεῖσε, κατέλυσε εἰς πλὴν ἑκκλησίαν, ἐγγὺς τῶν ἡδὴ σπληθασάντων ἁγίων Εἰκόνων ὑπὸ τὸ βῆμα. μὴ συγκατανοήσας δὲ ἀναστῆναι ἐκείθεν μετὰ ταῦτα δεή- 55 σαι τῶν πατέρων, ἐγκληθεῖται ὡς τὸν κριτῶν, καὶ

ἄγεται εἰς ἀπολογία, καὶ λοιπὸν ἐπιτιμᾶται, ἀλλὰ διδασκᾶται ὑπὸ τῶν Φεράρων πᾶσι τῆς οὐδικῆς 60 σεις, πέμπει ἀναφορὰν πρὸς πλὴν Βασιλείαν, γράψαι ἐν αὐτῇ, ὅτι ἐν τῇ οἰκοδομηθείσῃ ἑκκλησίᾳ περιεληφθῆσαν μνήματα Μουσουλμάνων, ἧς ἀναφορὰς ὑποκρινόμενοι εἰς Καμειτζῶν, ἄλλὰ τὸ εἶναι τότε ἐκεῖ πλὴν ἐξουσίαν, πέμπει ὁ Βεζύρης ἐξεταστὴν εἰς βασιλικὸν Καυκάζημπασιν, ἥτοι μέγα πορτάρην εἰς πλὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπελθόντες αὐτοὶ τε καὶ ὁ κρι- 65 τῆς καὶ ὁ Παροῦς, ἥτοι ὁ Ἐπαρχῶν, καὶ οἱ Γραμματεῖς εἰς Βηθλεὲμ, ἔγραψαν μυρίων ψυχμάτων γέ-μεσαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Βεζύρην, ἔπα ἐπαπα- λισμένοι τοῖς πατέρεσι πλὴν κατακρήμνησι τῆς ἑκ- 70 κλησίας, ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀργύρεα πρυγγῆαν ἐξή-κοντα, ἅπερ οἱ πατέρες πάντα ἔλαβον δαπανῶν σὺν τόκῳ. ἐπαγελθὼν δὲ ὁ Καυκάζημπας εἰς Κων- 75 σταντινὴν πόλιν, καὶ βεληθὲς λαβεῖν καὶ ἑτέρα ἀρ- 80 γύρια

γύριον παρ' ἡμῶν, ἐμήνυσεν ἡμῖν τὸ δράμα μηδὲν εἰδέναι, ὅθου καὶ ἐξεκλάγητον. ἀπατήσαντες δὲ αὐτὸν, ἐπὶ ἡλθον εἰς Ἀδριανέπολιν μηνὶ Νοεμβρίῳ, καὶ διωρῶσαντες τὰ πρᾶγματα. Διὰ τὴν μεγάλαν Ἑρμηνέως τὴν μακαρίτη Παναγιωτάτην. ὅθου καὶ αἱ μετ' ἐκείνης τῶν ἱεροσολυμιτῶν ἀναφορὰν, καὶ ἡμῶν ἔσσαι, ἔμειναν ἀνίσχυροι. καὶ δὴ ὁ Βεζύρης γινέει τὴν μητερελῆν, ἥτοι οἰκονόμη πλὴν ψόδου ἀναφορᾶν, μετέστησεν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ αὐτὴν ἄλλον, ἡμῖν δὲ ἔδωκεν ὁρῶσμον, τῆς Βηθλεὲμ πλὴν ἑκκλησίας τῆς λοιπῆς ἀντιόχλην εἶναι. Διαλαμβάνοντα, καὶ ἡ δαπάνη περὶ τῆς ἀργυρίων ὅκτω, ἀπερ' οἱ Κασο-
ριανοὶ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι γυναιχεὶς δεδώκασι.

ὅθου ὑπερβύσαντες τῶν κατ' ἡμῶν φερωνύμων τῇ τῷ Θεῷ βοήθειᾳ, ἀπεδημήσαντες διὰ Κωνσταντινῆ πό-
λεως εἰς Βλαχομπογδανίαν, ὅτε καὶ τὰ Μοναστήρια, Καλὴ καὶ Οὐγκρέη λεγόμενα ἐλάβοντες, ἐν δὲ τῇ Καλῇ Μοναστείῳ ἦν μέρες τῆς τιμῆς κάρας τῆς 5
Περδέρμης, ὅπερ τὸ ἀμφίβολον τῆς τόπης κατανοή-
σαντες, ἀνηνέγκαντες εἰς ἱερουσαλήμ, διὰ δὲ Βλα-
χομπογδανίας ἐπαιήλθοντες εἰς Βυζάντιον, καὶ ἐκεῖθεν ἀ-
πεδημήσαντες εἰς Σοφίαν καὶ Βελιγρόδιον τῷ χιλίῳ
ἑξακοσιοτῷ ἐβδόμηκοσῷ τρίτῳ ἔτει, μηνὶ Δεκεμ-
βρίῳ. ἀπὸ ἐλθέτω ὁ λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν συμ-
βαίων πολέμων μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν δυτικῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Περὶ τῶν γεγενησάντων σκαυδάλων ἀναμέσεν Ρωμαίων καὶ Φράων ἐν ἱερουσαλήμ συνέκοι τῶν περὶ σκαυημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἀγίων Κεβεκλίων. 20

Σημειώσαντες περὶ τῶν Κεβεκλίων τῶν ἀγίων τάφους, ὅτι ὅν μὴ τῶν συνέκοι οἰκίσκῳ, ὅς ἐστιν αὐτὸ τὸ κυριακὸν μνημα, οἱ ἀρχαῖοι ἐκ ἐλευτέρου, ὅν μὴ τοὶ τῶν ἔξω (ἔρχονται γὰρ ἐν τῇ πρώτῳ κεφαλῇ τῶν δούτερων βιβλίων, ὅτι διπλῶν ἐστὶ τῶν ἀγίων τάφους ἄντερον) συνέκοι καὶ ὁ λίθος καὶ τῶν, ὅς ἐστιν ὅτι τῶν σώματος τῶν μνημάτων, ἐλευτέρου, ἐπειδὴ ὁρατὴ μαρμαρὴν ὁπίσσω τῆς θύρας κείρου, καὶ βλέπων κατὰ Ἀνατολὰς, ὅπερ ἦν ἡ ἀγία τραπέζα, καὶ ἡ ἐτελεῖτο ἡ λειτουργία, καὶ οἱ δὲ ὅμως ἐκ τίνος καὶ παρητήσαντο λειτουργεῖν ἐκεῖ οἱ Ρωμαῖοι. ἐλευτέρου δὲ ἐπαύω τῶν ἀγίων τάφους ὅτε καὶ Ἀρμένιοι καὶ Παπισαὶ καὶ Χαμπέσιοι, οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἐλευτέρου ἀντικεῖ τῶν Κεβεκλίων ἐν τῇ τραπέζῃ τῇ ἑσθῇ τῇ μεγάλῃ καμάρᾳ κατ' ἑκάστων Σάββατον, ἀλλὰ καὶ ἐκείνη πλὴν λειτουργίας παρητήσαντο πρὸς πολλὰ. ὁ δὲ Νεκτάριος ἐκκαρδίας βυλόμενος ἀγωνισθῆναι κατὰ τῶν Φράων, καὶ μὴ διωκόμενος ὡς ἦθελον, ὅμως πλὴν λειτουργίας ἀντηνίστατο γίνεσθαι ἐν τῇ ἐρημικῇ καμάρᾳ κατ' ἑκάστων Σάββατον. τῆς δὲ ἐν τῇ ἀγίῳ τάφῳ λειτουργίας θάυμα ἐπὶ πᾶσι ἡμέλῃσαν οἱ Ρωμαῖοι, καὶ μάλιστα τῶν Θεοφάνους κατὰ τῶν Ἀρμενίων μαχεσασμένων περὶ τῶν ἐν τῇ ἀγίῳ τάφῳ πρωτέρων, καὶ νικησάντων, ἔχοντες οἱ Ρωμαῖοι πολλὴν ἐξουσίαν, καὶ πρὸς τὴν χρυσόβαντον, ὅπερ ἔλαβεν κατὰ τῶν Φράων τῇ χιλίῳ τεσσαράκοντ' ἐβδόμῳ ἔτει τῶν Ὀθωμανῶν, ἐποίησεν αὐτὸν καθόλου κύριον τῶν ἀγίων τάφων, ἀπὸ ὅμως ἐκ ἐλευτέρου. οἱ δὲ Φράοι θανόντες τῶν Παϊσίων, ἀφορμῆς δροξάμενοι ἐκ τῶν σκεπᾶσαι αὐτῶν τὸ δῶμα τῶν ἀγίων Λίθων, καὶ τῶν ποιῶν πλὴν λειτουργίας αὐτῶν τὸ πρῶτον, διενόησαν ἰσοποιήσασθαι τὸ ἅγιον Κεβεκλίον, καὶ ἐπεινέκτισαν καὶ τὸν Νεκτάριον, καὶ ἐβόθασεν λειτουργεῖν τῇ τῶν Βαίον ἡμέρᾳ ἑμπερῶν τῶν ἀγίων Κεβεκλίων, καὶ ποιεῖ καὶ πρῶτον λειτουργίαν, ἐνόμισαν εἶναι κύριοι

παντῶν. καὶ δὴ πρῶτον ἔφερον χρυσοῦ φαντά βαρύματα, καὶ ἐσκέπασαν ὅλον τὸ ἑμπερῶν τῶν ἀγίων Κεβεκλίων ἑδαφῶν, ἀπαρῶντες ταῦτα διὰ τῶν βρεχλίων, καὶ ἐκρέμασαν πιδέας παρρημίας καὶ 25
κλῶ τῶν Κεβεκλίων, καὶ ἔθηκαν ἐπαύω τῶν ἀγίων τάφους κρηπίδα ἀργυρᾶ, τὰ ποιῶν λεγόμενα καιδη-
λέρια, ἐποίησεν καὶ συχνὰς ἀρπίας ὡς ἐρῶνται. ὡς δὲ ὅμως ἡμεῖς τὸ πρῶτον ἀπὸ ἡλθοντες εἰς ἱερουσαλήμ μηνὶ Μαρτίῳ, καὶ τὸ Πάσχα ἦν μηνὶ Ἀπριλίου, 30
λίαν, διενόησαν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ χρέος τῶν ἀγίων τάφων ἐστὶ πολλόν, καὶ ὁ Πατριάρχης νέος, καὶ ἐστὶ λοι-
πὸν καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων διὰ τῶν ἀγίων τάφων τελέως. καὶ ἐν ἐκάστῳ Σάββατῳ λειτουργούντων τῶν ὁρθοδόξων ἐν τῇ μεγάλῃ καμάρᾳ, ὡς ἔρχεται 35
ὅτι ἐστὶν ἀντικεῖ τῶν Κεβεκλίων, ἥτις καὶ ἀνάληψις λέ-
γεται. Διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ κορυφῇ τῶν κυρτώματι τῆς ἀψίδος αὐτῆς ἐξωγραφισμένην πλὴν Ἀνάληψιν, ἐτίθει ὁ Δόκων τὸ Δισκέλιον μεταξὺ τῶν Κεβεκλίων καὶ τῆς ἀγίας 40
τραπέζης, ἵνα ἀναγιγνώσκῃ τὸ Εὐαγγέλιον, οἱ Φράοι δὲ ὅποιον χρυσάμφοι τότε, ἀφῆλόν αὐτὸν βίβλιν οὐκ ἔχον, ὅτε ἐπ' αὐτῇ ἀνέγνωσκον τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἐγίνετο τότε σύγχυσις καὶ ταραχὴ μεταξὺ τῶν πατέρων καὶ τῶν Φράων, ὥστε ἐλθεῖν καὶ εἰς ῥαπίσματα. ἦσαν δὲ οἱ μὲν Φράοι ἐκκοπῶντες ἡτοιμασμένοι εἰς ἀγῶνας, οἱ δὲ 45
πατέρες μόνοι πρὸς τὴν ἀνταγῶν. ἐπορεύθησαν δὲ ἀνταγῶντες εἰς τὸν Κεβλὸν, καὶ ἡγάγοντες ἐκεῖ τὰς Φράους, καὶ παρεστήσαντες αὐτῶν πλάσας, καὶ ἐβεβαίωσαν πρὸς τὸν τάφον τοῖς Ρωμαῖοις. διενόησαν δὲ οἱ Φράοι μὴ λειτουργεῖν ἐκεῖ τὰς ὁρθοδόξους, καὶ διὰ τὴν οἰκοδομίαν τῆς 50
ἀγίας Βηθλεὲμ συγκατενεύσαντες, πλὴν ἐλάβοντες τρεῖς ἡμέρας πρῶτον, ἐν ἡμέρᾳ καὶ τὰς ἡμετέρας πατέρας τὸ Δισκέλιον ἐκεῖ, ὅτε λειτουργῶσι. δεύτερον, τιθίσαι καὶ δι' ὅλα λαμπάδας ἐκατέρωθεν τῆς πύλης τῶν Κεβεκλίων, καὶ τρι-
τον, ἀπέχειν τὰς Φράους διὰ τὸ δῶμα τῶν ἀγίων Λίθων. ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ πολλῆς Διατριβῆς λόγων τὰ παῖσι προτιμᾶται, τὴν Βαρδιαίων τῶν Φεράων, τὴν Πατριάρχῳ Ἱερουσολύμων, καὶ ἡ συνέγραψε λόγους πρὸς Νεκτάριον Ἱερουσολύμων Πάπῃ καὶ ἰσπανὸς περὶ τῆς Πάπας, καὶ
5 ἡ τὸ κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας σωτηρυμάχου τῆς Νεκταρίου.

10 **Η'** δὲ καὶ ζήτημα τῶν Φεράων, ἀπέρχεται τὴν Πατριάρχῳ πρῶτον εἰς ὑπὸ σκεψιν τῆς Βαρδιαίων, εἶτα τὴν Βαρδιαίων ἐρχεται πρὸς τὴν Πατριάρχῳ, περὶ ἡ γένετο καὶ λόγων Διατριβῆς ἐκὸς λίγη. ἀλλὰ καὶ Πέτρος τις ἰσπανὸς ἔγραψε περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας καὶ Νεκταρίου, ἣν δὲ ἐκεί καὶ ὁ Ἰλαρίων Τζιγῆλας, Κύπριος, εἰδήμων σοφίας λατινίδος καὶ

ἰταλικῆς φωνῆς, ἐρμηνεύσαντες τὰ τῶ ἰσπανῶ ὑποχρημάτων εἰς τὴν ἐκείδε φωνῶν, ἀπεκρίθη ὁ Νεκτάριος πρὸς ταῦτα, ἥ καὶ ὁ Τζιγῆλας τὰ μέγιστα κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας σωτηρυμάχου. ἡ βίβλος δὲ λέγεται Νεκταρίου Σωτηρυμάχου κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς Πάπας. ἔγγραψεν δὲ ταῦτα κατὰ τὸ χιλιεσὸν ἑξακοσιοστὸν ἐβδομηκοστὸν πρῶτον ἔτος.

15

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς μάχης τῶν Φεράων μετὰ τῶν Πατέρων περὶ τὸ Κεβέκλιον, καὶ τῆς συμβαίνουσης φόνος οὐκ ἔμελλε τῶν Φεράων, καὶ ὡς ἐπαίησε κατ' ὁδὸν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀταξιών καὶ αἰσχυρῶν ὁ πᾶν Ἰαζών πρεσβυτέρῳ.

20 **Ο'** ἱφραντζέζοι ἀπὸ πάμπαντες κακῶν αἰτίαι τοῖς Ῥωμαῖοις, μηδὲν ἀδικηθῶσι παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν κρατούντων ἐχρημάτισαν ἀρχηγοὶ πάντες κακῶς τῇ ἐν Ἱερουσολύμοις ἀγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ σωφρονισμοῦ καὶ θεωρίας, καὶ ἐπὶ
25 θήσεται καὶ εἰς τὸ πῶν. κατὰ δὲ τὰς παρόντας κινήσεις ὑπὸ ἔτι χιλιεσὶ ἑξακοσιοστῷ ἐβδομηκοστῷ τρίτῳ πρεσβυτέρῳ αὐτῶν τῷ μακρῷ Ντεντίντελ ἐλθὼν εἰς τὴν Βασιλειάν τῶν Ὁθωμανῶν, εἰς Ἀδριανούπολιν Διατρίβουσαν ἐξήτα τὰ ἀγία προσκυλήματα, πολλὰ δικαιολογήματα λέγων, καὶ ὅτι ἔχει καὶ χάριτας
30 βιβλιάντας εἶναι αὐτῶν ἴδια τὰ προσκυλήματα. εἰ δὲ Ὁθωμανοὶ ἐν τῇ σωθῆκη τῇ πρὸς τὰς φραντζέζους ἔγραψαν, ὅτι ἔχον οἱ φραντζέζοι ἐν Ἱερουσαλὴμ, πάλιν ἔχει αὐτὰ, καὶ ἔδωκεν ἑτέρον, καὶ προσκυλῶν
35 μόνον, πλεόντι γεμῶν οὐ τοῖς προσκυλήμασι μὴ οὐρανῶν. τῷ δὲ χιλιεσῷ ἑξακοσιοστῷ ἐβδομηκοστῷ τετάρτῳ ἔτι ὁ εἰρημὸς πρεσβυτέρῳ λαμβάνει δι' ἀπάτης ὁρισμὸν ἐν τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθυπάτου ἀπὸ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ χάριτι προσκυλή-
40 σεως. ἀπερχόμενος δὲ, ὅσας κατ' ὁδὸν ἀφροσύνας ἐποίησεν, ἀπίθαι οὐκ ἔστιν εἰς τοῖς ἐν τῇ διωγμῶν ταύταις ἀνάσσειν. ὡς ἐν ἑφθασθῇ εἰς ἰσπανίᾳ τῇ ἐβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἐφυσώθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ Φεράοι, θέλοντες γὰρ εὐλοῖσαι τὸ Κεβέ-
45 κλιον τῷ ἁγίῳ τάφῳ εἰς ὑποδοχὴν τῆς πρέσβευσεως, ὑπομνήσαντες τὰ ἔσθον τῆς Κεβεκλίης, ἡ δὲ ἔλασαν ὑπομνήσαι μετὰ χοιρίων καὶ τὰς τρύπας, εἰς ὧν ὁ πᾶν καιδηλῶν καπνὸς ἐξέρχεται, καὶ λοιπὸν ἐσηῆσθον τῇ Κεβεκλίᾳ εἰς Φεράους, οἱ δὲ ἄλλοι ἀνῆλθον ὑπὸ τῇ
50 δώματι τῆς βασιλείας τὸ χοιρίον ἐκτέρωθεν τῶν μισθῶν, ἵνα καθαρῶς αὐτὸν τρύπαι. τῶν δὲ πατέρων λεγόντων, ὅτι ἡμῖς ὑπὸ τῇ δώματι βασιλείας τῶν αὐτῶν ἀναστὰς τὰ χοιρία, καὶ ὅτι αὐτοὶ αὐτοὶ ἀναβῆτε,

εἰς κοίτης τῆς Κεβεκλίης, καὶ κωλύοντων αὐτοὺς τῆς αὐτοῦ, οἱ Φεράοι μαχόμενοι τὰ ἀνελθόν, τύπησι δύο πατέρας, εἰς Μακάριον, γέγονε, πνευματικόν, Μακεδόνα, καὶ δούτερον Ζαχαρίαν τὸν Σαβόφύκα, καὶ κατέλιπον αὐτοὺς ἡμιθανεῖς, τύπησι δὲ καὶ εἰς ἰσπανὸς Φεράους Πρεσβύτερος λίθῳ γυναικῶν πληγὴν κληρονομία μοναχῶν ὑπὸ Ῥωσίκῃ τῆς Μυσίας ὁρμώμενοι, καὶ ὑποκρίναι τῷ χιλιεσῷ ἑξακοσιοστῷ ἐβδομηκοστῷ τετάρτῳ ἔτι, Μαρτίᾳ τρίτῃ, ἡμέρᾳ τρίτῃ. συγχύσει δὲ γυναικῶν, ἀπέσταλοι ὁ κριτὴς τινὰς καταγραφῶν ποιῆσαι τῶν γυναικῶν. οἱ δὲ Φεράοι δωροληψίᾳ αὐτῶν, ἔγραψεν ὅτι μαχομένων αὐτῶν, ἔγγραψεν φόνος, ἐκ ποῖα ὁμοῦ μέγας ἔγγραψεν, ἀγνοεῖται. εἰ δὲ κελεύει μαθῶν εἰς Ῥίμπλι τὰ γυναικῶν, ἔπειτα ἔδωκεν, ἀλλ' ἡλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐπάλαι Ἡρώδης μαϊόμενος. μὴ ἐξελεθόντων δὲ εἰς ἰσπανίᾳ αὐτῶν τῶν πατέρων, ἐμάνητε πρεσβυτέρους, καὶ δὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀριστέμενος, καὶ ὁ δούλων Διὰ τῆς θύρας τῆς Πατριάρχῃς τῆς ἀπὸ τῆς εἰς προσκυλῶν τῆς ἀγίας πόρτας, προστάξει τοῖς οἰκείοις Διακρίνουσαν τὰ καλυμάνια τῶν παρόντων κομῶν πατέρων, καὶ ἅλα ἐπαίησαν ὡς καὶ ἐν τῷ ὅμα. εἶτα τῷ Νεκταρίῳ ἐκεί ἀριστέμενος πέμπε ὑποδοχὴν ἀνάσσειν, καὶ ἀπὸ τῆς, διότι ἐκτίμησε μετὰ ἰσπανίᾳ τοῖς λαμβάνοντες βασιλικὸν πρεσβυτήν. ὅθεν ὑποσέψαντες αὐτὸν, δηλονότι τῆς πρέσβευσεως εἰς Κωνσταντινῶν, ὁ Νεκτάριος ὑποσέψαντες, ὅτι διωθήσεται ὁ Κελεῖς εἰς ἔργον ἀγαθὸν τὰ κατ' αὐτὸν μεμελετημένα, φέροι εἰς Λίγυπτον, εἶτα εἰς τὸ Σίναϊον. ἰδὼν δὲ ἐκεῖ δέματα, καὶ οἱ ὁκνητικὸς γυναικῶν (ἦσαν δὲ τὰ δέματα, διότι κατέλιπε τυχερὸν τῶν Σινῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείσε) ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁμοῦ τῇ διωγμῶν τῶν λατίνων ἐκ τῆς ἀγίας Κεβεκλίης.

Περὶ τῆς πανουργίας τῆς πρέσβευς τῶν Γάλλων, ὃν Βηθλεὲμ, καὶ Λησικῆς ὁπληστίας ἐν τῇ ἀγίῳ τῷ φῶ, καὶ τῆς ἀμφοτέρων δόπουχίας αὐτῶ, καὶ μετ' αἰσχυνῆς ἐπαύσεως εἰς Κωνσταντίνου πόλιν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Βηθλεὲμ ἀπῆλθον ὁ Κελλῆς χά-
ριν προσκυνησάμενος, χεράται δὲ καὶ πανουργία, ἥ δὲ
ἦν, ἵνα ζητήσῃ τὴν ἐν τῇ ἀγίῳ Σπηλαίῳ προσκυνησιν
αὐτῶ γυναικαὶ νυκτὸς, εἴτα τάξαι ἐξ αὐτῆς τινὰ τῶν
φράων εἶδον λατρυγῆσαι. καὶ ἐτοιμάσας τὴν ὁπ-
λοισιν, ἐζήτησε τὸν Ἡγμένον Παπαὺ Κύριον, Κύ-
ριον ἀνδρῶ ἀξιοτίμων, ἀνοίξαι αὐτῷ τὴν θύραν περὶ
μέσας νύκτας. μηνύει δὲ τὸ δῶμα παιδίου Ρωμαίου
ὑπέρτης τῆς πρέσβευς τῇ Ἡγμένῳ, ὅς ὑποκριθεὶς
ἔχων ὀλίγην ὑποκρισίαν, ἐμήνυσε τοῖς ἐν τῇ χωρῇ
τῆς Βηθλεὲμ Χριστιανοῖς, καὶ ἦλθον ὡς δὴ θύον ἰδεῖν
τὸν πρεσβυτέρου. ἀνοίγει δὲ τῆς πύλης τῆς ἀ-
γίας Σπηλαίας, εἰσῆλθον πρῶτον οἱ Χριστιανοί, καὶ
ὑστερον ὁ Κελλῆς, μηδὲ διωχθεὶς κτηνοπομῆσαι, ὡς
κατασεσχηματισθῆς ὑπὸ τῆς πονηρίας. τῇ δὲ μετὰ
λα ἐβδομάδι ἐζήτησεν εἰσελθεῖν εἰς τὴν μεγάλην
ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας τῆς φῶς, καὶ δὴ εἰσελθὼν τῇ με-
γάλῃ δότρεα, καθ' ἣν ἦν οἱ προσκυνηταὶ ἐν τῇ Ἱερ-
δάνῃ, εἶχε μετ' ἑαυτῶ μερικὰς ἀξίνας, καὶ κατὰ
τὸ μεσονύκτιον σκάπηε εἰς τὴν θύραν ὀπίσθου τῆς ἀ-
γίας βήματ' ὑπὸ τὴν ἀγίαν τρέφεζαν μέγας πέτρας, ἐν ᾗ
θεθεὶς ὁ Κύριος ἐμασγώθη, ἵνα κλέψῃ τὴν πέ-

τραν ἐκείνην, ἀλλ' οἱ πατέρες γινόντες τὰ γυνώμενα, 5
ἐμήνυσαν τῷ ὁπληστῇ, καὶ οἱ τρέχει εἰς τὸν κελ-
τῶν, καὶ συγχέει τὴν πόλιν, καὶ ἔρχονται αὐθρο-
ποι τῶν ἐξεστῶν, καὶ ἀνοίγουσιν τὴν ἀγίαν πόρταν
ἐξ αὐτῆς, οἱ δὲ Κελλοὶ ἀφύπνους τὰς ἀξίνας, ἔφυ-
γον. εἶπε δὲ ὁ ὁπληστὴς μυρία ἐλεγμὰς τῷ Κελλ- 10
τῷ, καὶ δὴ καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἐξω τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας τῇ χιλιοσῇ ἐξακοσῶν ἐβδομηκοσῇ τε-
τάρτῳ ἔτη, Ἀπριλίῳ δεκάτῃ πέμπτῃ. ἐπειδὴ δὲ
ἡ ἀγρυπνῆσα κατὰ τῶν ἐπηρεαζόντων τὴν τῶ Χριστῇ
ἐκκλησίαν θεὰ δίκην νυσάζει, ἀλλ' ἐν κατὰ ποιεῖ τὰ 15
ἑαυτῆς, ὡς χωρῆς, καὶ γράφει ὁ Κελλῆς τῷ Βασί-
λειῳ ὁπληστῇ μαχομένῳ Ἀπολωνίῳ, καὶ Διαιτέ-
τον ἡ εἰς τινὰ χώραν τῆς κάτω Μυσίας Μπαρπαὺ κα-
λεμένην, καὶ κερμένην ὡς τὴν Τόμιν, ποτὶ κατὰ
τῶν πατέρων. ὁ δὲ Ἀνθύπατος εἰ καὶ παρ' ἄλλων, ἀλλ' 20
ὁμως καὶ ὡς τῶν πρὸς αὐτὸν γράμματος τῶ Κελλῆ
ἔγνω τὰ γυνώμενα, εἰ καὶ αὐτεσχεμνύνει ἔγγραφον ὁ
Βαρβαρῶν, καὶ δὴ γράφει αὐτῷ εἰσελθεῖν ἀπαυτίτως
εἰς Κωνσταντίνου πόλιν. θέλοντα δὲ τὸν Κελλῆν ἀπικέαι εἰς 25
Αἰγυπτιον, φθάουσιν εἰς Γάζαν τὰ γράμματα τῷ Ἀνθυ-
πάτῃ, καὶ ὑποστέφει μετ' αἰσχυνῆς εἰς Κωνσταντίνου πόλιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Πότε ἐχειρανίσαν οἱ Ἀρμένιοι, καὶ περὶ τῶν καταλυσάντων τὴν Περσῶν ἀρχὴν Ἀρσακιδῶν, καὶ τῶν δόπου-
χων αὐτῶν, καὶ τῆς χειραλισμῶς Τηριδάτης βασιλείας καὶ Ἀρμενίων ὑπὸ Γρηγορίου Ἀρμενίας, καὶ ὡς ἔφυ-
δὲς ἰσορῆσιν Ἀρμενίων Μωσῆς καὶ παπῖσαι Ἀρμενικῶν, καὶ περὶ τῆς ἀριθμῶς τῶν βαπτισθέντων ἐν Ἀρμενίᾳ 35
ἐθνῶν, καὶ τῆς καταλόγου τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν, καὶ τῆς ὑπέκριντο Ἐπισκόπων, καὶ μέχρι πόσων Συναδῶν
ἦσαν ἡνωμένοι οἱ Ἀρμένιοι τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Πότε καὶ πότε οἱ Ἀρμένιοι ἐχειρανίσαν, διηγῶνται
τῶν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἰσορῆκοί. ἐν δὲ τῷ βίῳ
τῆς ἀγίας Γρηγορίου λέγεται ὅτι, ἦσαν ἀδελφοὶ
Ἀρσακίδαι τέσσαρες, οἱ ποτὲ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν
καταλύσαντες, οἱ καὶ ἐξεστῶντες αὐτῶν, ἐμερίσαν-
το ἑαυτοῖς Ἀρμενίαν, Ἰνδιαν, καὶ Μασσαγέτας,
ἦσαν δὲ ἀπόγονοι τῶν ἀδελφῶν τρεῖς, Ἀρταβάνης,
Κυσάρης, καὶ Ἀνάν. ἦν δὲ ὁ μὲν Γρηγόριος υἱὸς τῆς Ἀνάνης,
ὁ δὲ Κυσάρης ἐβασίλευσεν Ἀρμενίαν μετὰ Ἀρταβάνῃ,
τῆ δὲ Κυσάρης υἱὸς ἦν ὁ Τηριδάτης, ὁ ἐχειρανίσεν Ἀπὸ
τῆς Γρηγορίου, εἴτα ἀπέσταλκεν αὐτῷ τὸν Γρηγόριον μετὰ
γραμμάτων πρὸς τὸν τότε Μητροπολίτην Καισαρείας τῆς
μεγάλης Λιόντιον, χερσπομῆσαι αὐτὸν τῷ Γρηγόριον Ἐπί-
σκοπον τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, ὃν χερσπομῆσεν καὶ
ἐπαυλθόντα ἐδέξατο ἐντίμως. ἐβάπτισε δὲ ὁ Γρη-
γόριος τότε ἐν τῇ Β' ὑφράτῃ ποταμῷ τότε Τηρι-
δάτῃ αὐτὸν, καὶ πολλὰς Ἀρμενίας, Λοσυρίας,

Μήδης, καὶ Πέρσας ὑπὲρ τὰς τετρακοσίας μυριάδας.
μετὰ κατὰ δὲ ὁ Γρηγόριος ἀναχωρήσας ἡσυχίας χά- 40
ριν εἰς ἔρημον τόπον, Ἀλβιανὸν αὐτ' αὐτῶ ἐχει-
ρτόνησε, καὶ Ἐπισκόπος Εὐθάλιον, Βάκσον, καὶ
ἑτέρας δέκα πρεσβυτέρους, ὅπῃ δὲ τὰς λοιπὰς χώρας
καὶ τὰ ἔθνη τετρακοσίας κατέστησεν Ἐπισκόπους. εἶχε
δὲ ὁ Γρηγόριος δύο σαρκικὰ τέκνα, Ὀρθάνην καὶ Ἀρ- 45
σανῆν. ὁ δὲ Τηριδάτης συχεθεὶς λύπη σκῆκος τῆς
ἀναχωρήσεως τῆς Γρηγορίου, κατήγαγεν αὐτὸν δὸπρὸ
τῶ ὄρους. μὴ θελήσαντος δὲ τῆς Γρηγορίου εἶναι ἐν τῇ
Ἐπισκοπῇ, παρεβίβασεν αὐτ' ἐκείνη τὸν υἱὸν αὐτῆς τῇ
Γρηγορίου Ἀρσανῆν. κατὰ δὲ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶ 50
ὁ Γρηγόριος, ὁμῶς καὶ ὁ Τηριδάτης ἀπῆλθον εἰς Κων-
σταντίνου πόλιν πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντίνον, καὶ ἐφι-
λοτιμήθησαν ἱκανῶς. γυνώμενης δὲ τῆς πρώτης συ-
νοδῆς, ἐπέμφθη πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Τηριδάτης ὁ Ἀρ-
σανῆς, μετ' ἧς ἀγωνισάμενος κατὰ τῆς Ἀρέας, ἐπα-
νῆλθον

ἤλθον εἰς Ἀρμενίαν μετὰ τῆς ὑποφάσεως αὐτῆς .
 ἔχον δὲ οἱ Ἀρμένιοι τὴν χειροποιάν αὐτοῦ ἡγεμένης ὑπὸ
 τῆς Καισαρείας , ὅθεν ὁ Καισαρείας Λεόντιος ἐν τῇ
 πρώτῃ Συνόδῳ ὑπεγράφη ἔτι , Λεόντιος Καισα-
 5 ρείας Καππαδοκίας , Γαλατίας , καὶ Ἀρμενίας μικρᾶς
 καὶ μεγάλης ὑπεγράψα . ἔχει οὖν οἱ Ἀρμε-
 νίας Ἐπισκοποὶ ὑπὸ τῆς Καισαρείας ἕως καὶ τινος ,
 ἔτι ἔχει οὖν οἱ ὑπὸ τῆς ἰδίας Συνόδου . ὡς οὖν
 ὄντων δὲ καθολικοὶ , ἀλλὰ τὸ μὴ τελῆν ὑπὸ Θρόνου
 10 Πατριαρχικόν . ἀφ' οὗ δὲ ἀπεχωρίσθησαν τῆς καθό-
 λικης Ἐκκλησίας , ἔδοξεν σαφὲς περὶ αὐτῶν εἶπαι ἔχο-
 μιν . ὁ μὲν γὰρ Μωσῆς ὁ Ἀρμένιος ὁ μετὰ τὸ ποταμο-
 σποδὸν ὑπὸ Χρυσῆ ἔρως ἀκμάσας , καὶ σωτηριάζοντες
 Ἀρμενικῶν ἱσορέων , τὴν πολλὰ ψεύδεται . οἱ δὲ Λα-
 15 τῖνοι Ἀρμενικὰς διῆθον ἱσορίας μεταφράσαντες εἰς
 τὴν γλῶσσαν αὐτῶν , καὶ τυπώσαντες αὐτάς , ποσῶν
 ψεύδονται , ὥστε καὶ αὐτοὶ τὰς Ἀρμενίας θωμάζον
 λίαν ἐν τοῖς πλάσμασιν αὐτῶν , καὶ λέγουσιν , μὴ ἔχον
 ὅπως εἰδῆσιν τῶν τοιούτων ὡς οἱ Λατῖνοι ἱσορέσι περὶ
 20 αὐτῶν . Γεώργιος ὁ μὲν Κύπριος ὁ ὑπὸ Λαπαδάου ὡς
 σωτήριος περὶ τῶν Ἐπισκόπων τῶν ποσῶν Πατριαρ-
 χικῶν Θρόνων ἔτι τῆς πατριαρχίας Φωτίου καὶ Λέοντος
 τῆς σοφῆς , ἐν ἑτῇ ἑξακισχιλίοσφι τετρακοσιοσφί ὡς
 νηκοσφί δούτέρῳ , τοιαύτη φησὶν , ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ
 25 τῶν Ἀρμενίων ἀντικέφαλός ἐστι , μὴ τελῆσαι ὑπὸ Πα-
 τριαρχικόν Θρόνον , ἔχει δὲ ὑπ' αὐτῶν χώρας καὶ πό-
 λεις Ἀνατολίας . ὁρῶντες οὖν ὡς σημεῖον τινὲς Ἀνω-
 νύμω , ἀλαλμβαῖον τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτῳ Συνόδῳ
 γυνέσθαι τῆς τετρακοσφί τετάρτῳ ἔτι τῆς Τριτάτης ,
 30 καὶ τῆς ἐκδοσφί ἔτι τῆς Γρηγορίου μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Λα-
 κωνίας ἐξέλευσιν αὐτῆς . πρώτῳ ὅν Ἀρχιεπισκοπος ὁ
 ἅγιος Γρηγόριος τῶν Ἀρμενίων , ὅς ἐπισκόπος αὐ-
 τῶν ἔτι τετράκοντα , ἔτι Ῥώσας , ἡ Ἀρμενίας ὁ υἱὸς
 αὐτῆς ἔτι δύο , ἔτι Βερταῖας ἔτι τρία , Γρηγόριος
 35 ἔτι ὀκτώ , ἔτι ἑπτά , ἔτι ἑξ , ὅθεν οὖν ὁ ὑπὸ τῆς
 Ἀπρενίας χώρας ἔτι τέσσαρα , ἔτι ὁ ἅγιος Νορσέ-
 σης ἔτι τετράκοντα καὶ τέσσαρα , ὅς ἀπεκταῖν ἔτι
 ἐπὶ βυλῆς τῆς φόρμῃ , καὶ ἐρημάτισαν τρεῖς καθο-
 λικοὶ ἱσορέων ἔτι τρία , Ζαγώνης ἔτι τέσσαρα , καὶ
 40 ἔπειτα καὶ ἔτι ἑπτά . ἐκώλυσεν οὖν αὐτοὺς ὁ
 Μητροπολίτης Καισαρείας χειροποιᾶν Ἐπισκόπους ἐν
 τῇ Ἀρμενίᾳ εἰκοσὶν τῆς θανάτου τῆς βιαιῆς τῆς αἰγῆς ὅ-

στή . ἔτι ἔχει οὖν πνήθη καθολικὸς ὁ ἅγιος Ἰσαάκ ,
 ὃς δέδωκεν ὁ Καισαρείας ἑξῆς ἑκατὶν χειροποιᾶν αὐτοῦ
 κατὰ τὴν σωτήριαν Ἐπισκοπὴν , ὅς ἐπισκόπος
 ἔτι τεσσαράκοντα , ἀλλὰ μετὰ τινὰ ἔτι τῆς χειρο-
 ποιίας αὐτῆς διέβαλον αὐτόν τε καὶ τὴν Βασιλείαν Ἀρ-
 5 μενίας Ἀρπαξὴ τῇ Περσάρχῃ Βραμσαπῶ , ὅς κατα-
 γαγῶν τῆς Θρόνου τὴν αἰγῆν , αὐτοσχεύει τὴν Σορ-
 μῶν τὴν ὑπὸ τῆς Ἀρτζικῆς , τῇ δὲ τῶν Ἀρμενίων αὐτή-
 σα πρὸς τὴν Περσάρχῃ ἐξεβλήθη ὁ Σορμῶν , καὶ ἐδό-
 θη αὐτοῖς ὁ περσικὸς Σύρος , ὃν μισοῦσάντων μετὰ
 τρία ἔτι τῶν Ἀρμενίων , ἐδόθη αὐτοῖς Μωσῆς , καὶ
 αὐτοὶ Σύρος , ὅς μετὰ δύο ἔτι ἐτελεύτησεν , οἱ δὲ
 Ἀρμένιοι ἐδέοντο τῆς Ἰσαάκ μὴ μνησκακεῖν αὐτοῖς ,
 ἀλλὰ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν Θρόνον αὐτῆς , ὃ δὲ διηγήσατο αὐ-
 τοῖς ὁ πᾶσις τινὰ ἡν ἔδοξεν , ἡ δὲ ἡ πᾶσις αὐτῶν εἰς
 μέλλουσαν Αἵρεσιν , δέδωκεν ὁ μὲν αὐτοῖς αὐτὴν αὐτῆς
 τὴν Μακάριον Μασίντζη . ποιηθῶν δὲ Ἰσαάκ καὶ
 Μασίντζη , ἐποίησαν καθολικὸν τὸν Κίτον , ὁρμώμενον ὑπὸ
 κόμης Ἀτμυρῆς , ὅπως κοπύσονται αὐτῶν ἔτι δεκαεπτά .
 ὅθεν δὲ τὰς αὐτῆς τῶν Ἀρμενίων ἐγύνητο πρὸς αὐτὰς
 ὡς τῆς Περσάρχης , τῆς τῶν Ἀρμενίων Ἐπισκόπος
 χειροποιᾶν τὴν καθολικὴν αὐτῶν Ἀρχιεπισκοπὴν ,
 καὶ ἐξ οὗ ἐκείνη ἐπαύσε γίνεσθαι ἡ χειροποιᾶ τῶν Ἀρ-
 10 χιεπισκόπων αὐτῶν ὑπὸ τῆς Καισαρείας . μετὰ δὲ
 Κίτον , Ἰωάννης Μερτακηνῆς ἔτι ἑξ , Ἀπρενίας ἔτι
 ποσῶν , Σαμενῆ ἔτι ὀκτώ , Μωσῆς ἔτι πο-
 τήκοντα , Ἰσαάκ ἑπτά , Χρυσόφορος ἑξ , Λεόντιος
 τρία , Νορσέσης ὁ ὑπὸ τῆς Ἀπαραξῆς ἔτι ὀκτώ . πα-
 15 ρῶν δὲ οἱ Ἀρμένιοι οὐπερ τῇ δόξῃ καὶ τῇ τῇ πε-
 τάρτῃ ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις , καὶ σωτηριάζον-
 σαν ἐκείναις κατὰ τῶν τῆς τότε καὶ Αἰρετικῶν .
 ἐν δὲ τῇ τετρακοσιοσφί τετρακοσφί πέμπτῳ ἔτι ἡ Θρο-
 σαν Συνόδου ἰδῶν , καὶ κατέκριναν τὰ συγγράμ-
 ματα Θεοδώρου Μοψχεσίας , καὶ Διοδώρου Ταρσῆ . ἔ-
 20 πεμψε δὲ ἡ Συνὸς αὐτῶν ἑπιστολὴν τῇ Καισα-
 ρινῶν Πρέκλῳ , καὶ ὁ Πρέκλ. αὐτῶν ὑπεγράψατο
 αὐτοῖς τὴν πολυθρύλητον ἐκείνην πρὸς Ἀρμενίας ἑπι-
 στολὴν , ἐν ᾗ πρὸς τοῖς ἁγίοις Φισί , Χρῆται λέγουσιν
 τὴν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἶναι τῆς αἰγῆς Τριτά-
 25 δ. τὴν καὶ ἡν Καλκιδόνι Σινῶν ἐδέξατο , καὶ ὁ μὲν
 γὰς Ἰεσπανιανὸς ἐν τῇ περὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως ἑδὶκτο .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

45

Περὶ τῆς ἐν Τβλν Συνόδου τῶν Ἀρμενίων , τῆς ἀνοθεματισμένης τὴν ἐν Χαλκηδόνι , καὶ ἧς ὑπέπεσον Αἰρέ-
 σεως καὶ οὐφύλων δογμάτων οἱ αὐτοὶ , καὶ περὶ τῆς καταλόγου μετὰ Νορσέσης τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῶν εἰς Ἰσαάκ τῆς αἰγῆς .

50 Κατὰ τὴν πρὸς τὴν τῆς Ἰσαάκ ἐμῶν οἱ Ἀρμε-
 νιοὶ Αἰρέσεις ὑποπίπτει . καὶ δὴ πρῶτον μὲν
 παρέβησαν τὰς ὁρθόδοξας τῆς αἰγῆς Γρηγορίου , ἔτι
 ἡθέτησαν τὴν χειροποιάν ὑπὸ τῆς Καισαρείας , ὑφ'
 ἡ ἐδιδάσκοντο τὴν ὁρθοδόξον . ἐπειδὴ δὲ ἐρημά-
 ρισαν καὶ Σύροι καθολικοὶ , παρ' οἷς ὁδοκίμα ἡ Εὐτυ-
 χῆς καὶ Διοσκὸρος Αἰρέσεις , καὶ πρὸς ταῖς ἐμα-

ναι οἱ Σύροι χωρὶς ἱκανῶν Ἐπισκόπων , καὶ ἐξήτην
 χειροποιᾶν ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων , αὐτῶν οἱ τοῖς Ῥω-
 μαίοις , ὡς δὴ τῇ τῆς Νεσορίας Αἰρέσει ὑποπίπτει ,
 πείθει δὲ Νερσαπῶ Ἐπισκόπος Ταρσῆ τὴν Καθo-
 λικὴν Νορσέσιον , καὶ ἀθροίζαν Συνόδου ἐν πόλει
 Τβλν , κεφάλῳ ὡς τὴν Θεοδοσιόπολιν , τῇ ἐκδοσφί
 τετάρτῳ ἔτι τῆς καθολικῆς αὐτῆς , καὶ ὁ δὲ δεκάτῳ

ἔτα Ἰβήνην Καίσαρεν, καὶ εἰκοστὴν τετάρτην ἔτα Χοσρόην Περσάρχην, ὃν ἡ ἀναγιγνόντες Τιμοθέης Αἰλιάρχης καὶ τῶν Σύρων τὰ κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, ἀναθεματίζουσι αὐτῶν, καὶ δέχονται τὴν Μονόφυσιν, καὶ τὸ, ὃ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ ἐδέσασσαν γίνεσθαι τὴν ἐορτὴν τῆς Χριστῆ γονιμότητος καὶ τῶν Θεοφανείων τῇ ἑκτῇ τῆς Ἰαννουαρίης, καὶ δὴ καὶ τὰ Ἄζυμα, καὶ ἄπλως διώρισαν μετὰ ἀναθέματος ὁπσιῆσαι τῆς κοι-

νωίας Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν Ῥωμαίων ὡς Νεσοριανῶν μετὰ ἑκατὸν τρία ἔτη δὲ τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου, καὶ ἔχεν αἰώνιον κοινωνίαν μετὰ τῶν Σύρων. μετὰ Νορσέστην ἐγχοῦντο Καθολικοὶ Εὐανέστης ἔτη δεκά-
επτα, Μωσῆς τριάντα, Ἀβραὰμ εἰκοσιτέσσαρες, Ἰωάν-
νης εἰκοσιεξ, Κωννήτας ὀκτώ, Χρυσόφορος τρία, Ἐσδρας δέκα, Νορσέστης εἰκοσιν, Διανασάσιος ἑξ, Ἰὴλ δέκα, Ἰσραὰκ.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Γ'

Περὶ τῆς ἐπὶ τῷ μεγάλῳ Ἰβηνιαῦ, Μαυρικίῳ, Ἡρακλείῳ καὶ Ἰβήνῳ ἡ Πρωγονάτης ἐνώσεως τῶν Ἀρμενίων μετὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτοῖς μετὰ ἑκάστῳ ἐνώσει ὁπσιῆσεως αὐτῶν, καὶ ὧν οὐκ ἐβλήσαν ὡς ταῖς ἐνώσεσιν αὐτῶν καὶ ὁπσιῆσεν.

Ἀρχὴν τὴν Ἀρμενίαν τῷ οὐνομα Βερτάς ὁπσιῆσας, κτείναν Σελασήν τὸν Νέστην, καὶ ἐλθὼν φυγὰς εἰς Βυζάντιον, καὶ ὡς ἀκινηθεὶς ὡς τῷ μεγάλῳ Ἰβηνιαῦ, συγκαλεῖ Ἀρμενίους Ἐπισκόπους εἰς τὴν πέμπτην Οὐκηνδικὴν Συνόδον, καὶ εἰσὶν οἱ Ἀρ-
μενιοὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅθεν χάριν σημείω ὠνομάσθη ἡ μία πύλη τῆς αἰτίας σοφίας πύλη τῶν Ἀρμενίων. ἀλλ' Εὐανέστης ὁ Καθολικὸς καὶ οἱ ἐκεῖ λοιποὶ ἐκατεδέξαντο τὴν ἐνώσιν, οἵτινες ἐγγραφῶν καὶ πρὸς Ἀπᾶς τὸν Καθολικὸν Ἀλβανίας, καὶ πρὸς τὰς Ἰβήρας κοινωνῆσαι τῇ Αἰρέσει αὐτῶν, οἱ δὲ σφο-
δρῶς ἀνταπόντες αὐτοῖς, ἐκατεδέξαντο, μάλιστα ὁ Ἀπᾶς εἶπεν, ὅτι ὡς Πέτρος καὶ Γρηγόριος οἱ ἀδελφοί, ἔγω καὶ ὁ Φρυνός. ἐγίνοντο δὲ συζητήσεις περὶ τῆς πί-
στεως Ῥωμαίων καὶ Ἀρμενίων ἐπὶ τῷ Εὐανέστη τῷ τε καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Μωυσέως. Ἐπαρὴ δὲ ὁ Μαυρικίος ὁπσιῆ-
κατέστησε τὸν Χοσρόην εἰς τὸν Θρόνον Περσίας, καὶ ὁ Χοσρόης ἔδωκε τὴν Ἀρμενίαν Μαυρικίῳ, καὶ ἡλθε μυστικῶς Βασιλεὺς Ἀρμενίων εἰς Βυζάντιον, καὶ εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς τιμῆς Σταυροῦ ἐκ ἡλθε ὁ Μυστικὸς καὶ εἰ περὶ αὐτὸν εἰς κοινωνίαν, ἐρωτηθεὶς ὁ Μυστικὸς ὡς τῷ Μαυρικίῳ, Διὰ τὴν πρὸς σὲ Βρετανίαν δεξα-
μενίαν τὴν κοινωνίαν, αὐτὸς ἀπετάς; καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ὅτι Διὰ φόβον ἐδέξατο, πλὴν γονιῶν Σω-
δῶ, καὶ οἱ Ἀρμενιοὶ ἔχουσιν εἶπαι δέχσθαι. ὅθεν πρὸς-
σέταξεν ὁ Μαυρικίος ἐλθεῖν εἰς Βυζάντιον τὸν Καθολικὸν Μωυσέα καὶ τὰς περὶ αὐτὸν Ἐπισκόπους, ἀλλ' ὁ Μωυσῆς καὶ οἱ ὑπὸ τὴν Περσίαν Ἐπίσκοποι ἐκ ἡλθον, ἡλθον ὅμως οἱ Ἐπίσκοποι Ταρῶν καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἀρ-
μενίων οἱ ἀρεσκόμενοι ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, καὶ ἐγγράφως ἀναθεματίζουσι τὴν Αἰρεσιν τῶν Ἀρμενίων. ἀλλὰ μὴ δεχόμενοι ὑπὸ τῷ Μωυσέως, ἦσαν ἐν ἀνὴλ ο-
γία, καὶ ἐχερστύνοντο ἑαυτοῖς Καθολικὸν Ἰωάννην. ἐπὶ δὲ Φωκᾷ, τῷ Χοσρόϊ λαρόντες τὴν Ἀρμενίαν, ὁ γονιμὸς Καθολικὸς Ἀβραὰμ ἐβίωσε πάντας, καὶ ἀναθεματίζουσι τὴν ἐν Χαλκηδόνι Συνόδον. Ἰωάν-
νης δὲ καὶ οἱ Ταρῶν Ἐπίσκοποι μὴ σιωθῆναι τὴν ἀναθεματισμῶν, ἀνέχοντο ὁ μὲν εἰς τὰς, ὁ δὲ εἰς Ῥωμαίαν. τὴν δὲ κατὰ τῶν περὶ τὴν πόλιν κομη-
ταὶ ὁ Καθολικὸς μάλλον ἠύξισεν τὸ χέλιμα, καὶ ταῖς

ὕβρεις κατὰ τῶν ὁρδοδόξων, καὶ βιβλίον συντά-
ξεν Αἰρέσεων ἐπ' οὐνόματι τῷ ἁγίῳ Ἰσαὰκ, καὶ ὠνό-
μασεν αὐτὸ Ἀμαρτανάκ. νικῶν δὲ ὁ Ἡρακλεῖος
τὸν Χοσρόην (εἰ καὶ οἱ Ἀρμενιοὶ λέγουσι τὸ ἔξακτος
εἶκοσι δούτερον ἔτι ἀθροῖσιν τὸν Ἡρακλεῖον σύ-
νοδον Ἀρμενίων, ἀλλὰ τὸ σημεῖον τῷ Ἐκκλησίᾳ λέ-
γει τὸ εἰκοσι τρίτον ἔτι τῷ Ἡρακλείῳ, καὶ τὸ τε-
τάρτον τῆς τελευτῆς τῷ Χοσρόϊ, ὁπότε ἐπὶ ἔξακ-
κοσμοδὸν τριακοσὸν δούτερον ὁπσιῆσεν Χρυσῷ) ἡθρο-
σε Σωδὸν μεγάλην καὶ Ἐπισκόπων καὶ Διδασκά-
λων Ἀρμενίων εἰς Χαρνέσαν (Θεοδοσιόπολιν) καὶ
ἐκλήθησαντες μῆνα ἡμερῶν, ἡθέτησαν τὰ ἐν Τρίν,
ἐδέξαντο τὴν μίξιν τῷ ὕδατι μετὰ τῷ οἶνῳ ἐν τῇ
Μυστηρίῳ, ἐβεβαίωσαν τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σωδὸν,
καὶ πᾶσαν Διὰ Φωκίαν ἡνέχον μετὰ τῆς καθόλου
Ἐκκλησίας ὁπσιῆσας, ὡμοσαν ἐγγράφως, καὶ
ὑπογράψαν ἰδίαις χερσὶ μηκέτι νωτερέσθαι. ἡγῆτο
δὲ τῆς Συνόδου ὁ Καθολικὸς Ἀρμενίας Ἰε-
σέρις, ἦτοι Ἐσδρας. ὑποσχεσάμενοι δὲ εἰς τὰ ἴδια,
καὶ κατηγορεύοντες Ἰωάννην υἱὸς τῷ Καθολικῷ καὶ τῶν
Ἀρμενίων ὡς κακῶς ποιησάντων, ὁ Ἐσδρας ἔλεγεν,
ἡμεῖς ἂν ἡνέκαμεν ὡς τῶν Ῥωμαίων περὶ τὸν θύο
φύσιν τῷ Σωτήρι, ἀληθῆ ἐνομήσαντες, καὶ ἐβε-
βαίωσαντες, ἐπὶ οὐνόματι τῇ ἁγίᾳ γροφῇ καὶ τοῖς ὁμοῖς
πατράσι, ὡς ἐὰν ἀνέγνωμεν, καὶ ἡδὴ αἰσινώσκοντες.
εἰπόντι δὲ τῷ Ἰωάννῃ, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐνόθεον τὰς
αἰτίας γραφὰς, καὶ εἰς πρὸς εἶπον, ἀλλὰ μάλιστα ἐκ-
να ἀλώμεντες ὑπογράφαιτε αὐτὰς τῷ πρὸς ὅπῳ,
ἐξώρισαν αὐτὸν. οἱ μαθηταὶ ὅμως τῷ Ἰωάννῃ, θα-
νόντες τῷ Ἐσδρᾷ, σιμῶντες τὰς Ἀρμενίας, καὶ πᾶ-
σιν ἡ Αἰρεσις ἐκράτισεν ἐπὶ τοῖς Ἀρμενίοις, εἰς ὃ
τῷ Πρωγονάτῃ υἱὸς Ἰβηνιαῦς τὸ πέμπτον ἔτι τῆς βα-
σιλείας αὐτοῦ καλέσας τὸν Καθολικὸν Ἰσαὰκ, καὶ
πολλὰς Ἀρμενίας Ἐπισκόπους εἰς Βυζάντιον, ἠνέσθη
αὐτὰς τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὡμοσαν πᾶσι
ἐγγράφως. ἀλλ' ὑποσχεσάμενος Ἰσαὰκ καὶ τὰς
Ἐπισκόπους εἰς τὰ ἴδια, ἀναθεματίζοντες οἱ Ἀρμενιοὶ.
καὶ δὴ τοῖς Ἀράβιοις ὑπεκράτισαν ἐγχοῦντο Ῥομαιοὶ
οἱ Ἀρμενιοὶ, καὶ πρὸς ὁδοὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ὡς ἐγ-
γόντο καὶ οἱ Κόπται ἐν τῇ Αἰγύπτῳ. ὅθεν δὴ πρὸς-
τρεπῇ

τρεπῇ τῇ Χαλιφῇ ὧμῃ ἤθροισαν συνόδον εἰς Χαρί-
 ταν, ἐν ᾗ βεβαιῶνται τὰ εὐαγγέλιον, αἰαθερατίζονται
 ἡ οὐκ ὀικημῶνικὴ συνόδος, καὶ δέχονται αὖτε τῇ
 μονοφύσει καὶ πᾶσι μοινοθέλῃσιν. καὶ ἐκ τῆς οὐ Χαλ-
 κηδόνης συνόδου, καὶ ὕστερον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γεν-
 ναδίος, καὶ φίλης, καὶ Ἀναστάσιος, καὶ Σύμμαχος, καὶ
 Ὁρμισδᾶς οἱ Ῥωμαίων ἐπίσκοποι, καὶ Ἰωάννης ὁ Καπ-
 πάδοξ, καὶ Μηνᾶς οἱ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχαι,

καὶ Ἀγαπᾶτε ὁ ῥώμη, καὶ Ἡλίας καὶ Ἰωάννης οἱ
ἱερωσολύμων Πατριάρχαι, καὶ Φλαυϊανὸς καὶ Θεό-
δοτος οἱ Πατριάρχαι Ἀντιοχείας ἀνεδεμάλησαν τὰς
ἀρχηγὰς τῶν Ἀιρέσεων τῆς μονοφύσεως, καὶ εἰς τὴν
οἱ Ἀρεμῆσιοι τῶ ἀναθέματι ὑποβεβλημένοι ὑπ' ἐκείνων
πάντων ὡς ἀκολουθήσαντες ἐκείνοις, νῦν ὁμῶς ἔξε-
βλήθησαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.

10

ΠΑΡΑΪΤΡΑΦΟΝ Δ'.

κατὰ Ἀρμενίαν, ὅτι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου τῇ ἁκοστῇ πέμπτῃ μαρτίᾳ, καὶ ἡ τῆς Χριστοῦ γέννησις τῇ ἁκοστῇ πέμπτῃ Δεκεμβρίᾳ εὐκλεῖ ὡς δακτύλου ἐν ταῖς αἰ.

15 **Ο** Ἀρχιεπίσκοπος Νικηῶν Ἰωάννης γραφὼν πρὸς
τινὰ Καθολικὸν Ἀρμένιον λέγει, ὅτι ὁ Ἀδελφός
θεῖος Ἰάκωβος ἀπελθὼν εἰς Βηθλέεμ, ἐκέμε-
ψατο τῆς, ὅτι ἐγένετο δηλαδὴ ἡ εὐροτὴ τῆς Χρισ-
του γονιότητος τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ Δεκεμβρίου. καὶ ὁ Ἰω-
20 ἰάννης ὑπαιταλάντων σωματῶν ἡμέρας τὰς δύο εὐροτάς, Γέν-
νησιν καὶ Βαπτισιν, ὁ ἱεροσολύμων Κύριος ἔγρα-
ψε πρὸς ἱερεῖς Ρώμης περὶ τούτου, καὶ οἱ ἐροδυνήσας
τὰ βασιλικά ὑπομνήματα, ὅπως τὸν Ἰωάννην λέ-
γοντα, τῷ ἐβδόμῳ μηνί, σὺ τῇ εὐροτῇ τῆς Σκηνοπη-
25 γίας, τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἰλασμοῦ, ἥτις ἦν ἡ εἰκοστὴ τρίτη
Σεπτεμβρίου, εἶδεν ὁ Ζαχαρίας τὸν Ἄγγελον καὶ ἐκω-
φώθη, μετὰ δὲ ἐξ μηνῶν ἀνηγγελάθη ἡ Θεοτόκος
τὸν Κύριον, ἥτοι Μαρτίᾳ εἰκοστῇ πέμπτῃ, καὶ ἐπομέ-
ως ἐγέννησεν αὐτὸν τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ Δεκεμβρίου,
30 ὅθεν καὶ ἐμήνυσεν τοῖς σὺ τῇ Ἀνατολῇ τὸ πρᾶγμα,
καὶ Ἀλεξῆς Βασιλεὺς ὁ μέγας ἐγκωμιαστικὸν λόγον
σωσέταξεν τῆς Χριστοῦ γονιότητος τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ
Δεκεμβρίου, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος τοῦτον λό-
γον ἐξεφώνησεν. σὺ τῇ ἐν κωνσταντινὴ πόλει δαύτερα
35 συνόδῳ, καὶ Οἰκὸς Βασιλεὺς Ρώμης ἐξηγήσατο
τῷ ἀδελφῷ Ἀρκαδίῳ ἐν Βυζαντίῳ, ὅτι σὺ τῇ Ρώμῃ το-
λυτελῶς εὐροτάξεν οἱ Ρωμαῖοι τῷ Χριστῷ γονιότην
τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ Δεκεμβρίου, καὶ ὁ Ἰωάννης Ἀναστασιος Ρώ-
μης σὺ τῷ Χρυσόστομῳ Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας,

Φλαυιάδος Αιτιοχέας, καὶ Ἰωάννης Ἱερουσολύμων
ἔτιωε εὐεργάζον. σὺ δὲ σημείωσαι ὅτι ὁ Χρυσόσομος
ἔτι Ἱερὸς ὢν, ἐποίησε τὸν παιγνυρικὸν ἐς τὴν χει-
ρὸς γυνήσιν, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐν Κιλικίᾳ ἐπὶ Καυκίᾳ
τῇ Κομηνῇ Σωδόδι ἔλεγον οἱ Ἀρμένιοι τὴν Θεοδορε-
αῖν, τὴν τοιαύτου λόγον τῇ Χρυσόσῳμῃ ἔτε ἠκέσασθαι,
ἔτε ἰωράκομιν, ἠκέσασθαι ὁμῶς τὸν Κύπριον Ἐπιφά-
νιον ἐξ Ἑβραίων οὐτα, ἐκ τῆς τῶν Ἑβραίων γραφῆς καὶ
τῆς Ἰωσήφου χρησιολογίας εὐρεῖν, ὅτι ἐγεννήθη ὁ Χρι-
στὸς Δεκεμβρίῳ ἐκκοστῇ πέμπτῃ, ᾧ Ἐπιφανίῳ καὶ τοῖς
ὑπομνήμασιν, ἅπερ ὁ Τίτος ἐξ Ἱερουσολύμων εἰς Ῥώ-
μην ἐκόμισε, φασὶ συμφωνεῖν, καὶ τὴν Ἑνσελίῳ τῇ
Παμφίλῃ, ἰσορῶντι πεποικέναι τὸ Θεὸν τὸν Οὐρα-
νὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἐκκοστῇ πέμπτῃ Μαρτίᾳ, καὶ τῇ
αὐτῇ ἡμέρᾳ εἶπεν τὸν Ἄγγελος τῇ Θεοτόκῃ τὸ Χαῖ-
ρε. λέγει δὲ ἔτι ὁ Νικηῆας γράψαι τὸν Χρυσόσομον
πρὸς τὸν ἅγιον Ἰσαὰκ τὸν Καθολικὸν Ἀρμένιος περὶ
τῆς ἡμέρας τῆς Χρυσῇ γυνήσεως, ἀλλὰ ὁσπδημέν-
τος τῇ Ἰσαὰκ εἰς τὸν Περσάρχην, Σορμὰν τίς λα-
βὼν τὴν καθολικὴν τυραννικῶς, καὶ πιάσας τὴν Θεο-
τοκίαν τῇ Χρυσόσῳμῃ, ἤνεγκον αὐτὴν τῷ Περσάρχῃ
εἰπὼν, ὅτι ὁ καθολικὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀρ-
μενίων Ἀρτᾶσθῆρ εἰδὼν ὡς καμῶναι τὴν Βασιλῆα τῶν Ῥωμαίων.
Θεὸς ἐξοριθεὶς ὁ Ἰσαὰκ ὑπὸ τῷ Περσάρχῃ, οὗτος
ἀπεκρίθη τῷ Χρυσόσῳμῳ.

40

П Р А Г Р А Ф О Н' В'.

Περὶ τῆς ὁπλ. τῆς Τοπαρχίας τῶν Ἀρμενίων Σωδὸς συνεργῆς Μανυὴλ Κομνηνῆ, ἐν ᾗ ὑπερίψαντες διόλυσ-
 τὰς αἱρέσεις οἱ Ἀρμένιοι, καὶ ἐνωθίσαντες τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, αὐτῇ ἀπεσκήρτησαν, ἕτα δὲ Σωδὸν Λα-
 45 τίνους πῶθυσαν, καὶ τέλει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν Λίρεσιν ὑπέστρεψαν, καὶ πότε ἦλθον ἐκ Ἰερουσαλὴμ,
 καὶ περὶ τῶν κακουργιῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἰδιοποίησιν τῆς ἁγίας Γαλιλαίας, καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ.

Εν τῇ κατὰ τὴν Αἰατολὴν ὑπερρατρία τῶν Ὀθωμανῶν, ἐδυνήθησαν οἱ Ἀρβέροι ἐπὶ τῶν Κομνηνῶν, καὶ ὡς ἔπαυσε αὐτοῖς τοπαρχία ἐν τῇ Σῆς χώρα, καμῖντ ἐν τῇ ὑπαρξίᾳ τῆ Τάυρε κατὰ Αἰατολὰς τῆ ποταμῆ Σάργρε, καὶ ἄνωθεν τῆς Αἰαζαρβείων πόλεως, καὶ ἐξουσίαζον Κιλικίας καὶ μερὸν Ἰωνί τῆς δούτης Ἀρβερίας καὶ Συρίας, καὶ ἐποίησαν καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς Σῆς Καθολικόν. ὁ δὲ Ἀυτοκράτωρ Μανικλ

ὁ Κορινθιὸς συνεργεῖ καὶ ἀθροίζεται συνόδῳ Ἀρεμ-
νίων τῷ ἑξακχιλιοσῷ ἑξακτοσῷ ἐβδομηκοντῷ οὐ-
δόῳ ἔτι ὡς Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἡγεμῶν Λέοντος
Ῥηγὸς τῶν Ἀρεμνίων, ὃν ἡ κατακρίνεται Εὐτυχὴς
καὶ Σεβῆρ οἱ Αἰρετικοὶ, ὑποβάλλεται τὸ, ὁ Σαυρω-
θεὶς δι' ἡμᾶς ἀπὸ τῶ Τριταγίη, δέχεται τὰς δύο
φύσεις καὶ δύο θελήσεις, καὶ τὰς οἰκουμενικὰς συ-
νόδους, τετάρτῳ, πέμπτῳ, ἑκτῷ, καὶ ἐβδόμῳ,
πλὴν

τῶν ὁριτῶν τῆς Χρυσῆς γυνήσεως καὶ τῶν Θεοφαι-
σίων βεβαιῶς ὡς ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία ποιεῖν, ὅπ-
σφραγίζεται τῶν μύσιν τῆς ὕδατος τῆς οἰκῆς ἐν τῇ
μυστηρίῳ. ἢ δὲ καθολικὸς τῶν Ἀρμενίων τότε νο-
σέει, καὶ δὲ τῆς μέρης τῶν Ῥωμαίων Θεοδωριανός.
ἡθροίσθη δὲ ἐν ἑταίρι χιλιοσῶν ἑκατὸς τεσσαρα-
κοσῶν πέμπτῳ. συνεφώνησαν δὲ ὡς εἶπεν τοῖς γουο-
μῶν ἐπὶ Ἰερσίν, Ἰερσιναν, Ἡρακλίαν, Ῥινοτ-
μήτην, καὶ Μαυρήλ, καὶ σωτήριον τῇ καθολικῇ
Ἐκκλησίᾳ χάριν πολιτικῆς συμφέροντος, καὶ πάλιν
ἡθέτησαν τὰ συμφωνήσονται. ἐπεὶ δὲ ἡδύναται τὰ τῶν
Ῥωμαίων, καὶ οἱ Λατῖνοι ἐξουσίαν τῆς Συρίας, οἱ
Ἀρμενιοὶ ἵνα ἔχωσιν αὐτὰς βοηθῆς, ἡθροίσαν Ἀπο-
φόρας Συνόδους, καὶ ἡνάθησαν αὐτοῖς, ὧν ἡ πρώτη
ἦν ἐν τῇ Σῆς τῇ χιλιοσῶν τριακοσίου ἑβδόμῳ ἔτει,
ἡ δεύτερα ἦν ἐν τοῖς Ἀδαίοις τῇ χιλιοσῶν τριακοσίου
τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει, καὶ ἡ τρίτη ἐν Χαρνένσῃ τῇ
χιλιοσῶν τριακοσίου τριακοσῶν ἔτει. Σημειώσαι δὲ, ὅτι
οἱ Ἀρμενιοὶ ἐν ἐκείναις ταῖς μετὰ Λατίνων ἐνώσεσιν ἔλα-
βον Φορεῖν πέντας καὶ Φαινόλας ὡς καὶ οἱ Λατῖνοι,

καὶ ἄλλα τοιαῦτα, τὰ δὲ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας
ἡμῶν αὐτοῖς ὑπερεφέντες καθάπερ, περιεποιήθη-
σαν τὰ τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν, εἰς δὲ τῶν Ἱερουσαλήμ
ἦλθον μετὰ τῶν ἁλῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ
τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ὑπερλόγη χρυσόμυροι, ἔλαβον
τὸ Μοναστήριον τῆς ἁγίας Ἰακώβ καὶ Ζεβεδαίου ὡς
τὸ τότε Πατριάρχης, ὑποχέοντες διδοῖν ἐνοίκιον
καθ' ἕκαστον ἔτος Φλωρία πεντήκοντα, οἱ δὲ δώ-
κον ὁ Πατριάρχης καὶ οὐδὲν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς
ἁγίας τάφου ἐν τοῖς κατηχημασίαις τόπον, κατ' ὀλίγον ἰο-
δὲ αὐξήσαντες, εἶπον ἔχει τὸν ἅγιον Ἰάκωβον ὡς
τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης δώρον, καὶ ἡθέτησαν τῶν
δόσιν τῆς οἰκίας. ἡπάτησαν δὲ καὶ τῆς Σύρυς, ὡς
ἐρεται αὐτέρῳ, καὶ ἔλαβον τὰς ἐν Βηθλεὲμ τόπας
αὐτῶν, ποιήσαντες αὐτὰς ἴδιον Μοναστήριον. ἀλλὰ καὶ τὰς 15
κόπας δελεάσαντες, λατρεῦσιν ἐν τῇ ἐν Βη-
θλεὲμ τραπέζῃ αὐτῶν, τὰ δὲ εἶδον ἐν τῇ ἁγίᾳ τά-
φῃ Παρακλησίᾳ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνης, ἐκ οἷς ὅπως
ἐκυρίδυσαν. ἐποίησαν ἔτι μαχίμφοι τῇ Θεοφάει
καὶ τῇ Παϊσίῳ ὅσα ἐπορεύον αὐτέρῳ. 20

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἧς ἡπάτησαν ἀπάτης Ἐλεάζαρ Ἐβραπατίτης τὸν καθολικὸν Σῆς, καὶ τῶν σκαιδάλων αὐτῶν μετὰ τῆς
καθολικῆς τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, καὶ ἔλαβε δι' ἀπάτης ὁρισμὸν τῆς λατρεῖας τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Κεβεκλίῳ
τῆς ἁγίας τάφου, οἱ καὶ ἀπεβλήθησαν, ἐκ δὲ τῆς τῶν φερόντων ὑπὸν ἀναφορὰν ποιησάντων πρὸς τῶν
Βασιλέων, γέγονεν ἡ ἀρχὴ τῶν μέσων Ῥωμαίων καὶ Λατίνων σκαιδάλων. 30

Οὗτοιων Ἐβραπατίτης Ἐλεάζαρ, οἱ ἐμάχετο τῇ
Παϊσίῳ, δελεάσας τὸν καθολικὸν Σῆς, πρὸς χα-
ρίσαν αὐτὸν καθολικὸν τῆς Ἱερουσαλήμ τῇ χιλιο-
σῶν ἑξακοσίου ἑξήκοντος πέμπτῳ ἔτει, εἶτα ἀφῆς
τὰς Ῥωμαίας ὡς μὴ δυναμῶδες κατ' αὐτῶν, ἐποίησε
μεγάλα σκαιδάλα μετὰ τῆς καθολικῆς τῆς μεγάλης Ἀρ-
μενίας Ἰακώβ, τῆς γὰρ καθολικῆς τῆς μεγάλης Ἀρ-
μενίας τῶν ἑψησιν τῆς μύρης μόνον ποιεῖν, καὶ πέμ-
πτει αὐτὸ πρὸς πάντας τὰς ἀπανταχῇ γῆς Ἀρμε-
νίας, καὶ συναγοντοὶ οὐκ ἔτι ἱκανῶς ποσότητα χρη-
μάτων, ὁ Ἐλεάζαρ ὑποχέοντες διδοῖναι τῇ βασιλικῇ
ταμῆν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀργύρια, ἥτοι ἅπαντα δεκα-
πέντε χιλιάδας, λαμβάνει ὁρισμὸν ποιεῖν τῶν ἑψη-
σιν τῆς μύρης ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, καὶ δὴ καὶ ἑψησιν.
ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος ἔλθων ἐκ Περσίας εἰς Ἀδριανούπολιν τῇ
χιλιοσῶν ἑξακοσίου ἑξήκοντος ἑβδόμῳ ἔτει, δέδωκε τῇ
Βασιλεῖ ἑκατὸν χιλιάδας Φλωρία, καὶ αὐαρεῖ τὰ τῆς
Ἐλεάζαρ Ἀδριανούπολιν χρυσοβύλλα, καὶ ἔμεινε πάλ-
λιν γίνεσθαι τὸ μῦρον ἐν μόνῳ τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸ
ἀρχαῖον αὐτῶν ἔθος. ὁ δὲ Ἐλεάζαρ ἀνέχωνται, ἔ-
δωκε κατὰ τὸ χιλιοσὸν ἑξακοσίου ἑβδόμου πρῶτον ἔτος τῇ Βασιλεῖ, ἐν Ἀδριανούπολει ἔσθῃ, γού-
σια πνευγνῶν τεσσαράκοντα καὶ πέντε, καὶ γράφεται
Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, ὅπερ
γέγονεν κατὰ θάλασσαν αἰκονομίαν, ἵνα γένηται τὸ Πα-

τριαρχικὸν ὄνομα ζηλωτῶν, καὶ ἐν ἀλλὰ τῶνται συ-
νεχῶς οἱ τοῖστοι, καὶ κινδυνύει εἰς ἀφανισμόν κα-
τασταῖν τὰ κατὰ τὰς Ἀρμενίας ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ.
λέγεται δὲ οἱ παπῖσαι τὸν τοῖστον ψόδεπισκοπον ἡ-
δέως πωλάειν Πατριάρχῃ, εἰς αἰσχύνῃ τυχὸν ἡμῶν, 35
ὡς λέγεται καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῆς παλαιᾶς Ῥώμης Βι-
καρίον τῆς Χρυσῆς, τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν Λατίνων ὅπ-
χειρήματα ἐπὶ σκηνῆς καὶ κωμῶδίας παίγνια, καὶ
ἐκ ἀληθείας ἔργα. ἔπος ἔν ὁ Ἐλεάζαρ τῇ χιλιοσῶν
ἑξακοσίου ἑβδόμου πρῶτον ἔτει ἀπατᾷ τὰς περὶ 40
τῶν Βασιλέων, καὶ λαμβάνει βασιλικὸν ὁρισμὸν,
καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν κριτῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ
λαμβάνει παρ' αὐτῶν θέλημα λατρεῖν τὰς Ἀρμε-
νίας εἶδον ἐν τῇ ὅπῃ τῆς ἁγίας τάφου Κεβεκλίῳ. οἱ
δὲ φερόντες μὴ ἔχοντες τὸ δι' ἑαυτῶν τῶν τοῖς Ἀρμενίοις, 45
καταφύγουσιν εἰς τὸν πατριαρχικὸν ὁπίτροπον, καὶ
οἱ λαβὼν τὰ βασιλικά χρυσόβυλλα, καταβαίνει εἰς
τὸν κριτῶν, καὶ ὑποδείκνυσιν αἰκονομίαις τῆς ἁγίας τά-
φου τὰς Ῥωμαίας, καὶ ὑποβάλλεται τὰς Ἀρμενίας. ἐρω-
τίσαντι δὲ τῷ κριτῇ αὐτῶν, διατὶ λατρεῖν εἰς 50
εἶδον οἱ φερόντες; ἀπεκρίθη, ὅτι αὐτοῖς δέδωκε
θέλημα ὁ Πατριάρχης. οἱ δὲ φερόντες θέλοντες λα-
βεῖν ὡς τὰ κριτῆ ἀναφορὰν πρὸς τῶν Βασιλέων πε-
ρὶ τῶν μελλόντων, ἐκ ἔγραψαν ὡς εἶδος ἦν ἐν τῇ ἀνα-
φορᾷ, ὅτι δηλαδὴ ἐν τῇ Κεβεκλίῳ λατρεῖν οἱ
Ῥωμαῖοι,

Ῥωμαῖοι, καὶ τῷ θελήματι τῶν αἰσχυρῶν, καὶ
 ἔχοντες Ἀρμένιοι, ἀλλ' ὅτι ἐκείναι τὰς ἐξ ὧν φράγγες λα-
 τινῶν. Ἀρμένιοι δὲ, ἡτικα ἄλλην φυλὴν ὑδαμῶς.
 ἀχθεῖσαν δὲ πῶς ἀναφορὰς εἰς πῶς Κωνσταντινούπολιν,
 5 πέρυσιν αὐτῶν οἱ ἐκείνους φράγγες εἰς πῶς Μυσίαν ἀφ-

τῶν γραμμολατίνων Τομάζου Τάρσια πρὸς τὸν ὀπίσθι-
 ον τῆς Βασιλείας, ἐν ἰδὼν ὁ ὀπίσθιος ἔπε, Φλυα-
 ρεῖ ὁ κριτής, ἐπειδὴ ὑπὸ τῶν δόξαδ' αὐτῶν τὰς Ῥωμαῖους,
 οἱ τινες ἐκείνους εἰς αὐτῶν ἰδιοὶ οἰκοκῦροι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ὅτι τῆς ὑπὸ τῶν ἀναφορῶν περιφθορίας πρὸς τῶν φράγγων τῷ Βεζύρη, ἐν Μυσίᾳ ὄντι, ἦλθον ἡ ἀγγελία αὐ-
 10 τῆς πρὸς ἡμᾶς, ἐν Βελεγραδίῳ ὄντας. περιελθόντες δὲ πόλεις Ἰνίας, καὶ Φήμιν φυγῆς τῶν ἐν Ἱερουσα-
 λὴμ πατέρων ἀκύναντες, ἐπατήθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ Ἀδριανέπολιν, ὅπου ὁ Βεζύρης ὁπτε Μυσίας ἦλθεν.

Ἦλθον ἔναι ἀγγελίαι πρὸς ἡμᾶς διελκομένης εἰς
 Βελεγραδίον, καὶ ἐγράψαντο πρὸς τὸν ἐν Μυσίᾳ
 15 Οἰκονόμον τῷ Βεζύρη τῇ ἀναφορᾷ, πέμψαντες αὐ-
 τῷ καὶ πεντακόσια φλωρία τῆς Οὐγγρίας, σωτήρ-
 γα δὲ ἐκείνους ὁ Ἑρμηνεύς τῶν Γερμανῶν Ἰωαννάνης.
 ἔπειτα ποιήσαντες τὴν Πάχα ἐν Βελεγραδίῳ, ἐπατήλ-
 θον Μαίῳ Μηνὶ εἰς Φιλιππούπολιν, καὶ ἐκείθεν Μηνὶ Ἰουνίῳ
 20 εἰς μελένικον, ἔπειτα εἰς Σέρρες, ἀφ' ὧν ἐπορεύθησαν εἰς
 Κέρς ὁδοῦ, ἵνα ἀπέλθωμεν εἰς τὸν Ἄθωνα. ἀλλ' ἐπειδὴ
 ὁ Νεκτάριος φοβηθεὶς τὰς ἀπειλὰς τῶν πρέσβευς

φραντζέζων, ἀπέδρα εἰς Αἰγυπτιον, ἦλθε φέρων ψυ-
 δῆς, ὅτι ἔφυγον διὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ ὁ Νεκτάριος καὶ
 οἱ πατέρες. καὶ ἀφ' οὗ ἀδελφον τῆς φήμης ἐκλέξαν-
 τες τὸ συμφερότερον, ἐπατήθησαν εἰς Σέρρες, καὶ
 ἐκείθεν ἀφ' Ἀλεξανδρείας καὶ Φιλιππούπολεως καὶ Ἀδρια-
 νουπόλεως ἀπήλθοντες εἰς Κωνσταντινούπολιν. ἔλθον-
 τος δὲ τῶν βασιλικῶν ὀπιτέρων διὰ Μυσίας εἰς Ἀδρια-
 νούπολιν καὶ τῶν Σελτῶν, ἀπεδημήσαντο καὶ ἡμεῖς
 εἰς Ἀδριανέπολιν τῇ χιλιόσῳ ἑξακοσίῳ ἑξομοικῶ-
 σῶ τεταρτῶ ἔτος, Μηνὶ Νομβρίῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

25

Ἀφ' ἡμῶν πρὸς τὸν Βεζύρη, καὶ ὁρισμὸς πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ δόλιος τῇ τῷ Κεχαγῷ τῷ Βεζύρη δολιό-
 25 τητι, ἢν ὁ θεὸς ἐχρήσατο ἐν ὧν ἐλέσσαν τῶν ὁδοδόξων, παρέστημεν γὰρ τῷ Βεζύρη παρόντων καὶ τῷ Καζα-
 σκέριδω τῷ κρηθῆναι μετὰ τῶν φράγγων.

30

Ἐγράψαντο ἔναι Ἀρξυχάλ (λίβελλον) καὶ ὁφθαλ-
 30 τες τῷ ὀπιτέρῳ, ἐπορεύθη ἀφ' ἡμῶν τῶν λιβέλων τὰ ἐν
 Ἱερουσαλὴμ γυνόμην, ζητῶντες ὁρισμὸν, ἵνα ἐχωμεν
 πῶς ἐξελίξωμεν ἐν τῷ ἀγίῳ τάφῳ. καὶ δὴ ὁ ὀπίσθιος
 ἦν καλὸς, ἀλλ' ὁ Οἰκονόμος αὐτῷ ἦν δόλιος, καὶ ἀπα-
 35 τὰ ἡμᾶς μετὰ τὰ ποτὰ, καὶ λαμβάνει παρ' ἡμῶν
 πεγγυῖα τετρακονταεξ, καὶ δίδωσιν ὁρισμὸν θεωρη-
 θῆναι πῶς κρίσιν ἐν τῇ τῆς Ἱερουσαλὴμ κριτῇ ἀπα-
 λαμβάνοντα, τὸ δὲ Ἀρξυχάλ, ἥτοι ὁ λίβελλος ἡμῶν
 διελάμβανον εἶναι ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ φράγγες μό-
 40 νον τετρακονταεξ, καὶ ἐν ἐκείνῃ τελετῇ ἀδικήσεται,
 ὡς διελάμβανον ἐν Χοτζέτιον, ἥτοι βεβαιωτικὸν
 γράμμα κριτῇ παλαιῶν, ὁρεθὼν πρὸς τὴν Σαρα-
 κηνῶν Ἱερουσαλὴμ. ὡς δὲ ὡφθη ὁ ὁρισμὸς δόλιος,
 ἦλθοντες εἰς ὧν αὐτοὶ τῇ τῇ ποιῆσαι, ἢν γὰρ ἀδύ-
 45 νατον ζητηθῆναι ἄλλον ὁρισμὸν, ἐπειδὴ ὁ ὀπίσθιος
 ἀμεταβλήτως εἶχε περὶ τῶν ὑπὸ αὐτῷ κεκυρωμένων.
 ὁ δὲ βασιλεὺς, ἦν καὶ αὐτὸς αὐτῷ περὶ τῆς, καὶ
 μήτε αὐτῷ ὁφθαλμῶν ἡμᾶς ἦν δυνατὸν. ἀλλ' ἐν τούτοις
 οἰκονομῇ ὁ τῷ δικῶν οὐδὲν θεός, καὶ πῶς δολιό-
 50 τητα τῷ Οἰκονόμῳ χρεῖται εἰς ὧν ἐλέσσαν τῶν ὁδοδό-
 ξων. βελλὺν ἔναι ἔθελον ὁ Οἰκονόμος τῷ ὀπιτέρῳ λα-
 βῆν καὶ ἄλλα ἀργύρια, καὶ μεταπεμψάμεν τὸν Το-

μάζον, μηχανάται, καὶ λέγει αὐτῷ, πρὸς ἔργον πῶν
 φράγγων γίνεται, μόνον μῆνυσον αὐτοῖς λαβεῖν τὰ
 γρόμματα αὐτῶν, καὶ ἔλθωμεν εἰς τὸν Ντιβανί, ἥτοι
 τὸ βασιλικὸν κριτήριον κρηθῆναι. ἡμεῖς δὲ μαθόν-
 50 τες ταῦτα, καὶ φοβηθεῖς, ἐμνηύσαμεν πολλὰ τῷ
 πρὸς τὸν τῆς Ἀλαμαίας περὶ τῶν ἰσχυρῶν τῶν
 φράγγων, καὶ εἶναι αὐτὸς ὡς ἦσαν, ἀλλ' ἐδὲν ὧν ἐλέσσαν.
 ἦλθον ἔναι οἱ φράγγες εἰς Ἀδριανέπολιν, καὶ τῇ πέμ-
 πτῃ τῷ φεβρουαρίῳ πρὸς τὸν ἀγίον, καὶ ἀπήλθοντες εἰς
 πῶς οἰκίαν τῷ ὀπιτέρῳ, ὅπου ἦσαν καὶ οἱ Καζασκέριδες,
 ἥτοι οἱ μέγιστοι πάντων τῶν κριτῶν τῆς βασιλείας κρη-
 55 τῶν, καὶ δὴ μετὰ πῶς δόξωμεν τῷ Ντιβανί, ἥτοι
 τῷ βασιλικῷ κριτήριον, ἐπορεύθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ
 φράγγες, καὶ εἰσῆλθοντες εἰς πῶς οἰκίαν, ὅπου ὁ ὀπίσθιος
 καὶ οἱ κριταί. ἦσαν δὲ μετ' ἐμῶν οἱ ἐρημίται Φι-
 λόθεος καὶ Κωνσταντῆς τις ὡς εἶρηται αὐωτέρῳ Τρα-
 πεζέτι, ὅς καὶ τῷ κατὰ τῷ Παίσιον ὡφθη χρεῖ-
 60 σιμῶν λίαν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀγίων τῶν, καὶ
 μάλιστα καὶ τῶν Ἀρμενίων ὡς εἶρηται. μετὰ δὲ δύο φρά-
 γγων ἦν ὁ ἐρημίτης Τομάζος, καὶ ἵνα παιδίον Ἀρχόντων
 Ἀλαμάνων. πρὸς ἐλαβον οἱ φράγγες τὸ ἀρξυχάλ μέ-
 65 ρος, οἱ Ῥωμαῖοι δὲ ἐσῆλθοντες εἰς τὸν δεξιόν.

Περὶ τῆς ἀπολόγου ἡμῶν ἀνάπιν τῆς Βεζύρης, καὶ τεσσάρων αὐτημάτων ἡμῶν, καὶ ὧν ἔπειτα ὁ Βεζύρης, ἀναγινωσκόντων καὶ τῶν Ἀχτιναμέδων ἡμῶν, καὶ ματαγωθέντων τῶν γραμμάτων τῶν φράγγων.

Η ἐξάμεθα ἔν ἡμῶς ἀπολογίζαν ὅτι ἔτες χιλιοστὴ ἐξακοσιοστὴ ἐβδομηκοστὴ πέμπτῃ, Φεβρουαρίᾳ πέμπτῃ, καὶ λέγειν ἔτι, Δίητός ἐστι ὁ Θεός, ὃς ἀδικοῦντας ἡμᾶς ἠξίωσε κλεῖσθαι σήμερον ἐν ἀποδοσὶ τεσσάρων μέγα Βεζύρη, ὅτι ἐλπίζομεν, τοιαύτῃ σοφῇ καὶ δικαίᾳ κριτῇ παρυσάμενοι, τούτοις τῆς δικῆς. ἐστὶ λοιπὸν κατὰ τὸ μέσον τῆς Ἱερουσαλὴμ ὁ Ναός τῆς Ἀναστάσεως, ὁ γνωρίζων τὴν κόσμῳ παντὶ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ἐστὶ τὸ Κεβέκλιον, ὅπερ λέγεται τεχνικῶς ἐν τοῖς ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν βασιλικαῖς γραμμασί, πύφον, μνήμα, καὶ ἀποσκυώμα τῆς φωτὸς, ὅπερ, ἐπειδὴ ὁ Οὐμαρὸς ἔλαβεν τὴν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ Σωφρονίᾳ μετὰ συμφωνίας, εἶπεν μετὰ τῶν ἀδῶν τοῖς Ῥωμαίοις, διορυσάμενον πᾶσας τὰς λοιπὰς τῆς Οἰκουμένης Χερσαῖς, ἐρχομένης εἰς Ἱερουσαλὴμ χάριν ἀποσκυώσεως, διδόναι τῷ Πατριάρχῃ αὐτῶν καὶ ἡμῖν δρόμιον ἀργυρον, ὑποτασσόμενοι αὐτῷ. ὅτε δὲ ἔλαβον οἱ Λατίνοι τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰδὼς αὐτὸς ὕστερον ὁ Βασιλεὺς Σαλαδῖν, δέδωκε τοῖς Ῥωμαίοις ὅρισμόν, καὶ ὅν ἔδωκεν ὁ Οὐμαρὸς. ἔπειτα ὅτε ἔλαβον ὁ Σουλτὰν Σελὴμ τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς τῶν Αἰγυπτίων, ἔδωκε τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ Πατριάρχῃ τὴν ὁμοίαν σιωθίαν, καὶ ἡμῖν ἐρηνικὴν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡμῖν πτωχοὶ καὶ κατὰ χρεῶν, καὶ περιπατῶμεν εἰς τὰ ἔξω χάριν ἐλπίς, ὁ φραντζέζος πρεσβυτέρης μετὰ τῶν φράγγων θέλοντες ὑποδοχῆς ἐξουσιάζειν τὴν μνήμας, ὡς αὐτῶν αὐτοῖς τῶν πατέρων, ἐκτολίσαντες δὲ ὅς αὐτῶν, καὶ ἀπέκτειναν εἷα, ἔπειτα ἐσκέπασαν τὸ μνήμα σκεπασμαῖ, ὡς ὑμεῖς τὸ τῆς Κιαμπέ, ὅπερ ἡμῖν ἐκ ἔξεσι. καὶ ἐκυρύνοντες τῆς πατρικῆς καὶ ἀποπατρικῆς κληρονομίας ἡμῶν δυνατικῶς. δεόμεθα ἔν τῆς σῆς ὑπεροχῆς ὑπὲρ τεσσάρων ἡμῶν, πρῶτον, ἵνα ἐξουσιάζωμεν τὰς ἡμεῖς. δεύτερον, ἵνα ἐνεργῶμεν ἐν αὐτῇ τὰς ἀποδοχὰς ἡμῶν. τρίτον, ἵνα τῷ Θελήματι ἡμῶν αἱ ἀλλὰ φυλαὶ ἀποσκυώσιν. καὶ τέταρτον, ἵνα τὰ ματαγωθέντα ἐν αὐτῇ ὡς τῶν Λατίνων περιαιρεθῶσι. ὡς ταῦτα δὲ εἶπον ὁ Βεζύρης, ὡς ἔτοι, λέγω ὑμῖν πρῶτον, ὅτι ὑμεῖς ἔχετε καὶ τὰ δύο μέρη γραμμάτων τῶν πάλαι Σουλτάνων καὶ ἀρχηγῶν τῶν Ἀράβων, καὶ ἔχετε καὶ χοτζέλια (βεβαιωτικά) τῶν κριτῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὅπως ἐμὲ καὶ ἡμῖν περὶ τῶν δωρηθέντων ὑμῖν ὡς τῶν ἀρχαίων Ἡγυμνίων, ἔτε περὶ τῶν χοτζετίων.

ἐπειδὴ ἐν ταῖς βασιλικαῖς δωρεαῖς εἰ κριταὶ ἄνεστι ἀργύριον, μένον τῶν Οὐμαρῶν ὅσας λοιπὰς εἶχετε ἐκείνας ἀποδοτέτε. ἐγὼ εἶπον, Ναὶ, τὸ δίκαιον τὰ ἐστὶ, καὶ ὁρίσας τὸν Ἀχτιναμέδον Σουλτὰν Σελὴμ, ἐπειδὴ ὁ τῶν πατέρων αὐτῶν Σουλτὰν Σελὴμ ἐστὶ ἰοκατὰ τὸ παρὸν ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ. ἀπεστέλλει δὲ ὁ Βεζύρης τῷ παρυσάμεν ὑπογραφῆ καὶ ἀνέγνω αὐτὸν, ἔπειτα ἔλαβον αὐτὸν εἰς χεῖρας αὐτῶν. ἐγὼ δὲ δέδωκα αὐτῷ καὶ ἔτερον τοιαύτην, ὅς ἦν τῆς ὑστάτης Σουλτάν Μερᾶτ. ἐπειδὴ δὲ τὴν τότε ἐν Ἀδριανουπόλει ὡς τῶν Βεζύρη δοθεῖσαν τοιαύτην ἀναφορὰν κατὰ τῶν Ἀρμενίων, ἔσαν κικωλημένη ἀνῶθεν τῆς ὁρίσεως, ἀνέγνω ὁ ὑπογραφῶν, εἶπε μοι ὁ Βεζύρης, Ἀνδραπέδους, ὅτι ἡ ἀναφορὰ περὶ τῶν Ἀρμενίων ἀβλαβὴς, καὶ ὅτι περὶ τῶν φράγγων. ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην αὐτῷ, ὅτι τῶν αἰσφισμένων ὡς τῶν Βεζύρη ἐκείνη ἡμῖν ἐμὲ καὶ, καὶ ὁρίσας ἴδε τὴν ἀπεστέλλαν ὁ Βασιλεὺς. καὶ δὴ ἡ τῆς ὁρίσεως λοιπὰς ἀναγνωστικὴν ἔλεγον, ὅτι τῶν φράγγων, καὶ Ἀρμενίων, Ἰβήρων, Χαμπεσίων, Κοπτιῶν, Σύρων, καὶ πάντων τῶν φυλῶν τῶν Πατριάρχων καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀποτιμᾶται ὡς τῶν μνημάτων καὶ ἐκείνη Ἐκκλησία καὶ Μοναστήριον, καὶ ἐν πάσῃ τάξει καὶ ἐνεργείᾳ εἶναι πρώτης, καὶ τῷ Θελήματι αὐτῶν ἀποσκυώσιν τὰς ἀλλὰ φυλάς. ἐπόντ' δὲ τῶν Βεζύρη, Ἀρεῖ, ἀπεβίβοντες εἰς μέσον καὶ εἰς φράγγων τὰς γραμμάς αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐματαιώθησαν τὰ ἀπερ εἶχον γραμμάς τῶν Ἀράβων, καὶ Κατήδων, ἦται κριτῶν, πρῶτον, ὅτι οἱ τὸν ὅρισμόν τὸν δοθέντα αὐτοῖς ὡς τῶν Μπαϊράμ Πασᾶ, ὡς ἀρῆται ἀνὰ τὴν κερφαλαίαν πρῶτον. ἀναγνωστικὴν δὲ τῶν ὁρίσεως, ἡρώ- τα ἐν ἐκείνῃ τῶν ἀναγνωστικῶν ὁ Βεζύρης ἐμὲ, τὴν τοιαύτην ἔχει; καὶ ὅτε ἔλεγον αὐτῷ, Οἱ Ῥωμαῖοι, ἐμαδίκα. ὅτε δὲ ἔλεγον αὐτῷ, Οἱ φράγγων, ἐσκυώπαζον. εἶπον δὲ αὐτῷ χθοναλὴ φωνῇ, Ἀνδραπέ- τα ἔτε, ὁ ὅρισμός τις ὅδ' ὡς γένοιτο, ἐστὶ φανερόν. ἐπειδὴ δὲ συμπλήρη ἡ λέξις ὁδὸς καὶ ἐπὶ (Ταρήχ καὶ Ταρήκ) ὁρίσας ὁ Βεζύρης ἐπὶ με αὐτῷ περὶ τῶν ἔτε, καὶ λέγει τῷ ἀναγνωσκόντι, Ἐν τίνι ἔτε ἐγείρετο; ὁ δὲ εἶπε, Τῷ χιλιοστῷ τεσσαρεσῶν πέμπτῃ. εἶπον δὲ αὐτῷ ἐγὼ λέξεσι ὁθωμανικῆς, ἀφ' ὧν τὰς ἀραβικὰς, Οὐκ εἶπον ἔτε, ἀλλ' ὁδὸς, ἡ γὰρ τέχνη καὶ παιδεία. λέγει μοι ὁ Βεζύρης, ὁ ἰδὼς καλῶς, ἀλλὰ σιῶμα.

ὅτι ἐρωτήσαντες ἡμᾶς τῷ Βεζύρη, εἶχον ὅσον ὕστερον τῆς ὁρίσεως τῶν φράγγων ὅρισμόν, διδόναι τῷ Σουλτάν Μερᾶτ ὅρισμόν, καὶ περὶ ἀποδοχῶν τῶν φράγγων, τὸν περὶ κείσεως Ἀχτιναμέ αὐτῶν εἰς δικαιο- λογίαν ἀποβαλλομένων, ὅθ' ὡς ἐλεγχθέντες ψεύσαι, ἀπέκτεινεν Τζήκ.

Ὡς ἂν ἀνεγνωθῇ ὁ ὀρισμὸς, λέγεται ὁ Βεζύρης,
 ἔχετε ἄλλον ὀρισμὸν ὑμῖς μετὰ ὑπερώτερη ἔτις
 ἀναρῶντα τὰ παρὲντα; καὶ εἶπον, Ναί, καὶ δέδωκε
 αὐτῷ τὸν ὀρισμὸν τῷ Σαλταῦ Μερῶτ, δι' ἃ ἔλαβον
 5 ὁ Θεοφώης τὰ περικομμένα, ἃ ἀναγνωσθέντος,
 λέγει τοῖς Λατίνοις ὁ Βεζύρης, ἔχετε ὑμῖς ἄλλον
 ὀρισμὸν ἀναρῶντα τῶν; καὶ ὑποκριθόντες εἶπον,
 οὐκ ἔχομεν, ἔχομεν ὁμοῦς ἐν τῷ Ἀ' χ' ἡμεῖς, ἵν' ἔχωσιν
 ἰσχυρὴ καὶ βεβαίωσιν τὰ γράμματα ὑμῶν. λέγει ὁ Βεζύ-
 10 ρης, Ἡμεῖς γινώσκοντες πῶς γλώσσα ἡμῶν πολὺ κα-
 ῶδιον, ἢ ὑμεῖς αὐτῶν γινώσκετε. Ἀλαμβάνει λοιπὸν
 ὁ Ἀ' χ' ἡμεῖς, εἴπερ ἔχετε κείσιν μετὰ ἡμῶν ὀρισμοὺς
 ἐν τῇ βασιλείᾳ Ὁθωμανῶν, ἢ ἄλλης φυλῆς ἀνθρώπων,
 μὴ πιστιμῶσαι τῶν ἐν τῇ κείσιν, ἀλλ' εἶναι ὁ-
 15 μοιον ὑμῶν, καὶ θεωρεῖσθαι τὸ δίκαιον. ἡμῶν δὲ Ἀλα-
 μβάνει κείσιν καὶ ἔχει τὸ κύριον πάντα ὀρι-
 σμὸν, ἐξ ὧν ἴσως ἔχετε ποδῶς μετὰ δολιότητι
 ληφθῶσας, ἐν τῶν δὲ εἶπερ ὁ Τομάζω, τῷ γράμ-
 ματι τῷ Σαλταῦ Μερῶτ, ὃ δέδωκεν ἡδὴ ὁ Πα-
 20 τέρης τῇ ἀναγνώσει ἢ ὑποφάσις ἐκείνου ἐν
 τῷ βασιλικῷ κριτηρίῳ. λέγει αὐτῷ ὁ Καζασκέρης,
 ἦτοι ὁ μέγας πάντων τῶν κριτῶν τῆς βασιλείας κρι-
 τῆς, ψεύσα, ἐγώ εἰμι ἢ κείσιν πρῶτον ἐν τῷ τότε
 Μερῶτ, ἦτοι τῷ κυρωτῇ τῶν ἐντολῶν τῷ Νόμῳ, καὶ
 25 ὑπερὸν ἐν τῷ βασιλικῷ κριτηρίῳ. λέγει δούτερον
 ὁ αὐτὸς Τομάζω, Οὐ Ἀλαμβάνει ὁ ὀρισμὸς τὸ μνη-
 μα, ἀλλὰ μόνον Γολγοθαῦ καὶ Ἀποκαθήλωσιν καὶ
 Βηθλεὲμ. λέγει αὐτῷ ὁ Βεζύρης, Ἡμῖν ἐμέλει ἢ
 Ἀλαμβάνειν ἢ ὀρισμοὶ ὡς δὴ μέρη ἐκείνη;

30

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Γράμμα τῷ Κελτῷ. ἀγνοῖα τῷ τῆς Ἀλαμανίας Ρεσιδόντε, καὶ μεσιτεῖα τῷ τῆς Ἀγγλίας πρέσβειος πρὸς τὸν
 Βεζύριον κατ' ἡμῶν, δι' ἣν καὶ ὀρισμὸν ἐλάβομεν, καὶ ἀπελθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐδιώξαμεν τῶν φερέων
 35 δὴ τῶ ἀγίῳ τάφῳ, καὶ περὶ ὧν ἐδαπανήσαμεν χρημάτων Ἀπὸ ταῦτα, καὶ τῆς ὑπερβολῆς τῶν Βεθλεεμι-
 τῶν Ἀπὸ τῶν φερέων κατὰ τῆς ζωῆς ἡμῶν, τῶν τε φθόνων καὶ τεχνασμάτων τῶν Ἀρμενίων.

Ἐξήλθοντες καὶ ἡμεῖς κατόπισιν, καὶ ἐμνηύσαμεν
 τοῖς φεράροις περὶ εἰρήνης, καὶ αὐτοὶ ἐμεγαλοῦρεν
 40 μόνον. εἴτα ὑπερέβη ὁ Κελτὸς ὑπὸ Κωνσταντίνου πό-
 λεως τῷ Βεζύρι γράμμα, καὶ ὁ Ρεσιδόντες τῆς Ἀλα-
 μαρίας παρὼν ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει ποδῶς εἶπον, ἀλλ'
 ἦν ὁ λόγος τῷ Βεζύρι ὁ αὐτός. καὶ ἔτις ἐμείναμεν ἕως
 τῷ Ἀγγέστῳ, περιμένοντες τῶν φερέων πρὸς νευ-
 45 κὴν γράμματα ὑπερῶν. ἦν δὲ λαμδὸς μέγας, ἦτοι
 πανέκλα, καὶ ἡμεῖς κατ' ἡμέραν καὶ νύκτα ἀπερχό-
 μεθα εἰς τὸν Οἰκονόμον τῷ ὑπέρῳ (μὴ ἔχοντες
 ἄλλης βοήθειας, ἀλλ' ἡμῶν τῶν πτωχῶν Ῥωμαίων
 τῶν ἐκ τῶν ὀρισμοῦ καὶ συμπονεῖν ἡμῖν) ἕως
 50 τῷ Ἀγγέστῳ, κατ' ὃν ἦλθε πρεσβυτῆς Ἀγκλικός.
 Ἀπὸ δὲ τὸ μεσιτῆσαι καὶ τῶν περὶ τῶν Λατίνων,
 δέδωκεν ἡμῖν ὀρισμὸν ὁ Βεζύρης τῇ ἡμέρᾳ τῇ κοιμήσεως τῷ
 Θεοτόκῳ, καὶ μόλις ἐγράφει ἕως τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ,
 ἕως τῷ δευτέρῳ δηλονότι τὰ ἀργύρια, τὰ πάντα πεν-
 γυῖα ἐβδομήκοντα. καὶ κατὰ τὸν Νοέμβριον ἐλάβο-

μόνον τὸ αὐτῶν λέγει ἡ βασιλικὴ πρεσβυτῆς. ἀλλη-
 θῶς εἰ τότε Ῥωμαῖοι ἐζήτησαν Σπῆλαιον ἐν τῇ Βε-
 θλεὲμ, καὶ ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει Γολγοθαῦ καὶ Ἀπο-
 καθήλωσιν, ἀλλ' ἡ βασιλικὴ δέδωκεν αὐτοῖς τὸν μέ-
 γαν Ναὸν τῆς Ἀιασάσεως, καὶ τὸν Ναὸν τῆς Βε-
 θλεὲμ μετὰ πάντων τῶν περιχομμένων καὶ τῶν πε-
 ριχομένων. ὑμεῖς δὲ πᾶσι ἕως τῷ ἡμῶν, καὶ εἴχετε
 δίκαιον ἐκ ἐξήτατε αὐτό; λέγει ὁ Τομάζω, ὁ
 πόλεμος τῆς Κρήτης ἐμποδῶν ἡμῖν γένοιτο. λέ-
 γει ὁ Βεζύρης, Ἀφ' ἧς εἰρήνῃ ἐγένετο εἰς τοσαῦτοι χρό-
 νοι, πᾶσι ἕως; λέγει ὁ Τομάζω, οἱ ἱερεῖς εἰσὶν ἐν
 τῇ Ἱερουσαλὴμ ἀρχαῖοι, καὶ ἐχ' οἱ Ῥωμαῖοι. ἐγὼ
 εἶπον, Ναί, εἰσὶν οἱ ἱερεῖς πρῶτοι καὶ ἀρχαῖοι συγ-
 κρινόμενοι τοῖς φεράροις κατὰ τῶν Ἀ' χ' ἡμεῖς φε-
 ρεῖς, καὶ ἐκείνοι μόνον τῶν μαρτυρῶν, ἢ μὴ
 δὲ καὶ τῶν Ῥωμαίων πρῶτοι, μάλιστα δοκεῖ ἀπο-
 σπον, τῶν Ῥωμαίων τοσαύτας χιλιάδας ὀρισμοῦ
 ἐν Παλαιστίνῃ εἶναι ὑπέρους, καὶ τῶν δὴ Ἱσπανίας
 ἐρχομένων φερέων μετὰ ὅλων ἀνταρτικῶν εἶναι
 πρῶτους καὶ ἀρχαῖους. εἶπατε εἶπον ὁ Βεζύρης τῷ
 Τομάζῳ, Ἀκούε, εἰὰ ἔχητε ὀρισμὸν περὶ ἐχομεν
 ὅτι ἐκρίθητε καὶ διωρίσθη τὸ δίκαιον ὑμῖν, καὶ ἔχοντες
 καὶ ἐτ' ὑπερὸν τῷ Χατίβ, ἦτοι τῷ ἱερῷ τύπῳ τῷ
 Σαλταῦ Μερῶτ, φέρετε αὐτὸν, καὶ γίνεται ἡ θέλη-
 σις ὑμῶν, εἰδὲ μὴ, ΤΖΙΚ, ἦτοι ἐξέλθε. ἐπὶ δὲ
 εἶθ' ὅταν εἶπῃ ὁ Βεζύρης τὸ ΤΖΙΚ, τὰς περιεσώ-
 τας μὴ εἶναι τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον μῆτε ἴσασι, μῆτε
 λαλήσαι. καὶ ἔτις ἐξῆλθεν οἱ φεράροι.

μὴ Ἀγαῦ, ἦτοι Ἀρχοντα βασιλικὸν, καὶ ἀπήλθε-
 μεν μόνον εἰς Ἱερουσόλυμα δι' ἡμερῶν τριακονταεπτά,
 καὶ κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἦγερεν τὸν Κελτῶν, ἦτοι τὸν
 κριτῶν τῶ τῶν καὶ πᾶσαν πῶς χώραν, καὶ παρε-
 γείνοντο εἰς τὸν ἅγιον τάφον, ἐν οἷς φεράροι εἶχον ἐσο-
 λισμὸν. καὶ ἀναγνωσθέντος τῶ ὀρισμῷ, ἐξέβαλον
 ἐκείθιν ὁ κριτῆς τὰς ποδῆας καὶ ὅσα κινὰ, καὶ πα-
 ρέδωκεν ἡμῖν πᾶσι ἅγιον τάφον τῷ χιλιοσῷ ἐξακονσι-
 σῷ ἐβδομηκονσῷ ἔκτω ἔτει, καὶ Ἰανουαρίῳ. καὶ τὸ
 πρῶτον ἐλαττέρευσαν ἔνδον οἱ Ῥωμαῖοι. ἐξέβαλον δὲ
 καὶ τὰς τρεῖς καυδήλας τῶν φερέων τὰς ἐν τῇ καμά-
 ρᾳ, τὰς δὲ ἔνδον τῷ ἀγίῳ τάφῳ εἶσα μίαν, νο-
 μίσας ποιῆσαι μετ' αὐτῶν ἀγάπην. δέδωκε δὲ τοῖς
 φεράροις θέλημα λειτουργεῖν κατόπισιν εἰς τὸ καρέκλιον,
 ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐζήτησαν λειτουργεῖν καὶ ἐμπαρῶν τῆς
 πόρτας, ὅθεν ἀπέτυχον ἀμφοτέρων. ἐδαπανήθη-
 σαν δὲ ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ γένηται
 χιλιάδες τεσσαράκοντα, ὥστε εἰς οἱ φεράροι δὲ-

100

ναι ἡμῖν, καὶ εἶναι αὐτὰς πάλιν ὡς τὸ πρῶτον, καὶ
ἐβαλεν καὶ ἡνὶας Βηθλεεμίτας, διὰ τὸ λαβεῖν ἡμᾶς διὰ
τοῦ τὰ μνημάτα αὐτῶν, ὁποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν Βηθλεέμ,
ἀλλ' οὐδὲν ἴσχυσαν, ἐφύγοντο γὰρ ἰππόται, καὶ ἐσώθη-

μεν. ἐφθόνησαν δὲ καὶ οἱ Ἀρμένιοι, καὶ πολλὰ ἐτεχνάσαν-
το, ἀλλὰ πάντα ταῦτα ὁ Θεὸς ἀπέδειξε μάταια.
ἐκρέμασε δὲ εἰδοὶ ἐν τῇ ἀγίῳ Κεβκελίῳ καὶ ἄλλας
δέκα καυδήλας. σιωπῇ δὲ τότε καὶ τῷ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς ὑφ' ἡμῶν οἰκοδομῆς τῆς καμάραις ὑπὸ τῇ Πατριαρχίᾳ ἕως τῆς ἀγίας Θέκλης, καὶ ἐπανελούσεως
ἡμῶν εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ τῶν κατ' ἡμῶν ἀγωγῶν τῇ Κελτῇ πρέσβειος. Πέσιδόντε Ἀλαμανίας, καὶ Γε-
ρόβας, καὶ τῆς χορηγηθείσης ὑπὸ Θεοῦ ἡμῖν καὶ δαπάνης, καὶ νίκης, καὶ περὶ τῆς τελευτῆς τῇ Βεζύρη, καὶ τῇ
Βεζυράτῃ τῇ ΜεσαφάΠασσᾷ, καὶ τῆς κοιμήσεως τῇ παρ' ἡμῶν Νεκταρίῳ.

Η ἀγία Θέκλα τῇ μοναστηρίῳ ἦν τῶν ἱβήρων, καὶ
ὅτι Θεοφάνης δέδωκεν αὐτῇ οἱ ἱβήρες τῇ Πατριαρ-
χῇ, τὸ δὲ ἄλλο ἡμῖς καὶ ἰότιον τῇ μοναστηρίῳ ἦν
τῶν Κοπιδῶν, καὶ ὅτι Παῖσις ἡγόρασεν αὐτῇ οἱ Ῥω-
μαῖοι, ἦν δὲ σεσαφρωμένη, καὶ κατοικία τοπλεῖον
ὄφρων καὶ σκορπίων. ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἐκκλησία τῇ μο-
ναστηρίῳ τέττα διεξέδωκε, καὶ ἐμελλε καταπίμπλησθαι,
ἦν δὲ δύσκολον τότε δι' ὅρισμ' ἀναγκινισθῆναι Ἐκκλη-
σίαν, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ταῖς τῶν κρατύντων καρδίαις,
καὶ ἐλάβομεν ὅρισμ'ον, καὶ τότε μετὰ πῶν ὑπὸ τῇ
ψῆφῳ τῇ ἀγίῳ τάφῳ οἰκοδομήσαντες πῶν καμάραις πῶν
ὑπὸ τῇ Πατριαρχίᾳ μέχρι τῆς ἀγίας Θέκλης, ἐν
ᾗ οἰκοδομῇ ἀνηλώθησαν δαπάναι πολλαὶ καὶ μεγά-
λαι, καὶ ἐγένετο ὡς νυνὶ ὁράται μετὰ αὐλῆς καὶ οἰ-
κημάτων καὶ κήπων. αἱ δὲ ἀνωδοὶ οἰκίαι, ὅπως ἐστὶν
ἐκ κήπων, ἦσαν τῇ Πατριαρχίᾳ Ἀπὸ τῆς ἀγίας, αἱ ἔχον οἱ
δοτόριοι αὐτῇ, παρ' ὧν ἔλαβε διὰ δαπανῶν ἰκα-
νῶν ὁ Νεκτάριος, οὕτως αὐτὰς τότε τῇ μοναστηρίῳ.
μετὰ δὲ πῶν οἰκοδομῶν καὶ τῷ ἁγίῳ Πάσχᾳ ἡλθο-
μεν διὰ τῆς Φοινίκης ἰππόται εἰς Ἰουδαίαν, καὶ εἰς
εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὅπως ἐκεῖ τῇ Σεβαστῇ καὶ τῇ
Βεζύρῃ. γεγόνασι δὲ πολλὰ πάλιν εἰς τὸν Βεζύρη.

τῇ Κελτῇ πρέσβειος καὶ τῇ Πέσιδόντε τῆς Ἀλαμα-
νίας καὶ τῇ Πέσιδόντε τῆς Γερόβας ἀγωγῶν, καὶ ὅτι
λογίαι ἡμῶν διὰφοροί, δαπανᾶτε καὶ ἀγῶνι, ἀλλ' ἵς
ἀμεταμέλητα φησὶν ὁ Θεὸς Ἀπόστολος τὰ χαρίσμα-
τα, ὅς καὶ πῶν νίκῃ ἡμῖν δέδωκε, καὶ πῶν δαπάνῃ
φθᾶς ἐχορήγησεν. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ Βεζύρης τῇ
χιλιοσῶν ἑξακοσῶν ἑβδομηκοσῶν ἑκτῷ ἔτει, Ὀκτω-
βρίῳ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἐν τινὶ περασέῃ τῆς Τυρκίας, 20
ἀπερχόμενος εἰς Ἀδριανέπολιν, καὶ ἐγένετο Βεζύ-
ρης ὁ δυσυχῆσας ἐν τῇ Βιένῃ ΜεσαφάΠασσᾷ.
ἀπέθανε καὶ ὁ Νεκτάριος τῇ αὐτῇ ἔτει, ἑβδόμῃ τῇ
τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τῇ Καμπιμαρῆον
τῇ Θεολόγῃ ἡμέρᾳ ἑκτῇ, ζήσας ἔτη ἑβδομήκοντα 25
καὶ τέσσαρα. ὅτε δὲ ἐβλήθημεν εἰς Κωνσταν-
τινέπολιν ὑπὸ ἱερουσαλήμ, ἔπαυσε οἱ Θεοφάνης ἀνδρῶ-
ν ὁποκτεῖναι ἡμᾶς κατ' ὁδόν, ὅθεν ἐξήλθομεν ἐξ ἀ-
φίης, καὶ σιωπῇ τινῶν πικρῶν ἡλθομεν εἰς Φοι-
νίκην, ἐνθα ὑπὸ Βερύτῃ εἰς Τρίπολιν ἀπερχόμενοι 30
πάλιν οἱ Θεοφάνης παρήγγαλαν τῇ Μαρωνίτῃ Ἀμπη-
νέφελ ὁποκτεῖναι ἡμᾶς, ἀλλ' αὐφῆκε κινήσαιτε ὑπὸ
Βερενίῃ Τυρκίᾳ ἡμφοισμένοι, ἐφύγεμεν τὸν κίνδυνον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν εἰς διὰφορὰς τόπους ὑποδημιῶν ἡμῶν, καὶ τῶν κατ' ἡμῶν καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἀγωγῶν τῇ
πρέσβειος τῶν Λέχων ὑπὲρ εἰρήνης μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ὧν ὁ Βεζύρης αὐτῇ εἶπε ῥήματι κατὰ τῶν Λέ-
χων καὶ ὑπὲρ τῶν πεσοκυνημάτων τῆς ἱερουσαλήμ, καὶ ἐλάβομεν ὅρισμ'ον κατὰ τῆς Λιτανείας τῇ Φεργ- 40
γῶν ἐν ἱερουσαλήμ, εἰς ἣν ἐσανελθόντες, ἀνικηνίσαντες πῶν Μοιῶν τῇ Περσῇ Ἡλίῃ.

Α πῇλθομεν εἰς Ἀδριανέπολιν, εἶτα εἰς Βλαχίαν
τῇ χιλιοσῶν ἑξακοσῶν ἑβδομηκοσῶν ἑβδόμῃ ἔ-
τει, Δεκεμβρίῳ εἰκοστῇ ὡνάτῃ, καὶ εἰς Γιάσον
τῇ αὐτῇ ἔτει, Μηνὶ Ἀπριλίῳ, καὶ αὐθις εἰς Βλα-
χίαν, εἶτα εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὅτι τότε ἦλθε πρε-
σβυτῆς Λέχος, καὶ ἐγένετο ἡ ἀγάπη μέσον Ὀθωμα-
νῶν καὶ Λέχων. ἐμαίνετο δὲ ὁ πρεσβυτῆς κατ' ἡμῶν
καὶ τῶν Ῥωμαίων, καὶ πολλὰ ἀγῶνι αὐτῇ καὶ ὅτι
μέλητα ἐκινήθησαν, ἀλλ' οὐδὲν ὠφέλιπον, ὅτι ὁ Βε-
ζύρης τὸ τελευτᾶν τῇ Τετάρτῃ τῆς Διασημίσμῃ, ὅπως
τῆς παρεμβολῆς ἐξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν τῇ
Νταῦτ Πασσᾷ, εἶπον αὐτῇ, ἰδὲ αἱ Σκηναὶ ἡμῶν ἀνοικ-
ταί εἰσι, καὶ ὁράσι κατὰ πῶν Λεχίων, αἱ ἰπποὶ ἡμῶν

σιμῶντες, ὅθεν εἰκοσι χεῖρες πεσέτι συγκερτάται
πόλεμος μετὰ τῶν Λέχων, ἱερουσαλήμ ὅμως ὑμεῖς
ἐλαμβάνεται, τὰ πεσοκυνημάτων λέγων ἱερουσαλήμ. 45
ἐλάβομεν δὲ ἡμᾶς καὶ τότε ὅρισμ'ον, περὶ ἧς δαπα-
νήθησαν πᾶν τὰ τελευτᾶν, δι' ἧς ὅρισμ'ον ἐκωλύ-
σαν τῆς Λιτανείας τῆς Φεργγῆς, ἦν μοῖοι ἐποίη-
σαν κατ' ἐκείνῃ ἐσέραν, καὶ ἡρξάμεθα ποιεῖν αὐτῇ
ἡμεῖς πρῶτον, καὶ ὕστερον οἱ Θεοφάνης. εἶτα ὑπὸ Κων- 50
σταντινουπόλεως ἀπῇλθομεν εἰς Νικομήδην τῇ χιλιο-
σῶν ἑξακοσῶν ἑβδομηκοσῶν ὀγδόῃ ἔτει, Μηνὶ Μαίῳ,
καὶ εἰς Πρῶσαν Μηνὶ Ἰουνίῳ, ἐπαυα τῇ αὐτῇ ἔτει, Μην-
ὶ Σεπτεμβρίῳ ὑπὸ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Δαμα-
σκῆς εἰς ἱερουσαλήμ, ὅτε καὶ ἀνικηνίσαντες τὸν Μοιῶν.

ριον τῆ ἀγίᾳ Ἡλὶς ἱσώθου καὶ ἔξωθου, καὶ ἐκ-
δομήσαιμι καὶ τὰ αὐτισπρίγματα, τὰ κοινῶς λεγόμενα
ποδαρικά, ἡλίσψαμι τῷ Ἐκκλησίᾳ. ἡνοίξαμι τῷ

μεγάλῳ θύραν, καὶ ἐποιήσαιμι τὸ ἱπποστάσιον Ναρθήκα.
ἡνοίξαμι θυρίδας, καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκαλωπίσαιμι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Ὅτι ἐξ ὧν εἶπον ὁ φραγγοεπίσκοπος τῇ Γαλατῇ λόγων μετὰ τὸ μεσιτεύσαι περὶ εἰρήνης, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν
ἡμᾶς εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς Κωνσταντινέπολιν ἐπανελθεῖν μὴ τελευθῆσης, δέκνυται ἄκρως σκανδαλοποιῶν
τὸ τάγμα τῶν φράρων.

10

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὅν τῇ Γαλατῇ
φραγγοεπίσκοπῳ ἐδεήθη περὶ εἰρήνης, οὗτος
μεστὴς τῆ ἰατρῆς Τιμόνῃ, ἐσέξαμι, καὶ ἐγένετο
συμφωνία ἐν πολλοῖς, καὶ ἔγραψεν ὁ φραγγοεπί-
15 σκοπῳ εἰς τῷ Ρώμῳ, καὶ ἔλαβον ἀπάντησιν, ὅτι
ἀπῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ Βαρδιαῦ ἄλλος, ὃ καὶ
οἱ τῆς Ρώμης πατήρ γελαυν ἐρέξαι τοῖς συμπεφωτισ-
μένοις. ἀλλ' εἰς τῷ Ἱερουσαλὴμ ὁ Βαρδιαῦ ἐλθὼν,
ἀφῆκε τὰς συμφωνίας, ἐζήτη ὑπερέργα, ὅθου καὶ
20 ἔδωκε ἰσχυρὴ τελευτᾶσαι. ἀναχθεῖς δὲ ἡμῖν ἀπὸ τῆς

Ἰόπης εἰς Ἰστικὸν μετὰ νηϊδίου, καὶ κείθου ἀπὸ ξη-
ρας εἰς Κωνσταντινέπολιν, ἔλεγον ὁ φραγγοεπίσκο-
πῳ αὐτός, ὅτι οἱ φράροι τότε ποιῶσι μεθ' ὑμῶν
ἀγάπῳ, ὅτε δώσετε αὐτοῖς πάντα τὰ περικολλη-
ματα, καὶ Ἐκκλησίας, καὶ γονίσαι καὶ ὑμῶς παπι-
σαι, καὶ ὁμολογήσετε ὅτι οὐκ ἐστέ Ρωμαῖοι, ἀλλ' Ἰουδα-
ιοί, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγίον τάφον, εἰτόγα νῦν ἡδὴ αὐ-
τοῖς δώσετε, αὐτοὶ εἰρήνην τίεσιν ἐγνώσκουσιν. ἦν
δὲ εἰς τῷ Κωνσταντινέπολιν ἡ ταχὺ ἀφίξις ἡμῶν
δι' αὐτὴν ταυτέν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Ὅτι ὁ τῶν Ἀρμενίων Βαρταπέτης Ἡλεάζαρ ἐνυθεῖς μεθ' ὅρκου τοῖς φράτορσι, καὶ ἀπελθὼν ὁ Ἰουδαῖος φρά-
25 ρος εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ δὲ ὁ Ἡλεάζαρ ἀναφορὸν τῇ Βεζύρῃ μεθ' ὑποσχέσεως πλήθους χρημάτων, περὶ
τῆς Λιτανείας τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν Χαμπεσιακῶν οἰκημάτων, ἀπέτυχον ἀμφοτέρω τῶν αὐτήσεων, καὶ
περὶ τῆς εἰς Β'αχίαν καὶ Μολδαβίαν ἡμῶν ἀποδημίας, καὶ τῆς εἰς Κωνσταντινέπολιν ἐπανόδου, καὶ ὧν ἀπε-
σεύλαμι χρημάτων εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς εἰς Ἱβερίαν ἡμῶν ἀποδημίας.

30 Οἱ Ἀρμενιοὶ ἔτρεφον καθ' ἑαυτοὺς πάθῳ περὶ τῶν
οἰκημάτων τῶν Χαμπεσιῶν. ὧν ἔλαβον οἱ Πατριάρ-
χει τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ πολέ-
μους καθ' ἑαυτοὺς, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἔδωκε διχόνοιαν μεταξὺ
αὐτῶν πολλῶν, καὶ ἦσαν μένοις τοῖς οἰκείοις ὡνα-
35 χολοῦντο. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ διχονοίᾳ ὁ Ἡλεάζαρ ὑπε-
κρίθη ἄκρην φιλίαν μετὰ τῇ Νεκταρίῳ καὶ μεθ'
ἡμῶν, ἀλλ' ἀπολαύσας ὀλίγης ἀνέσεως, ἐποίησε τὸ
περὶ τῆς ἰσχυρῆς, ἵνα λατρεῖν ἡδὴ ἐν τῇ ἀγίᾳ τά-
φῳ. ἐπειδὴ δὲ ἐφιλοτιμήθημι, καὶ ἐποιοήσαιμι καὶ
40 τὰς παρρησίας τῶν ἑορτῶν τῶν γενομένων τῇ ἑταίρῃ
ἐν τῇ ἀγίᾳ τάφῳ τῆς τε Ὁρθοδοξίας καὶ
τῆς Σταυροπερικολλησεως, καὶ μάλιστα τῶν Βατῶν ἐν
τῇ Λιτανείᾳ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἐποιήσαιμι μετὰ
τῷ Λατρεργίᾳ τῷ Λιτανείᾳ μόνοι, αἰγὰρ ἄλλαι
45 φυλαὶ λιτανεύουσιν ὑπερὶ πάντων ὁμῶς. ὁ Ἀρμενιῶν
φθονήσας, εὐχεται κατὰ τῷ μεγάλῳ ἐβδομάδα,
καθ' ἣν ἡμεῖς ἦμεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, τοῖς φράτορσι, καὶ
συνάγονται ὅλοι εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, καὶ ποιῶσιν
ὅρκους, ἵνα ὡς ἐγώ, καὶ ἵνα ὁμῶς Ἰουδαῖος φράρος,
50 ὁ γυνώσκων εἰπεῖν τὴν κτήσασθαι ὄνομα κορυδοξίας αὐτοῦ
τῶν κακῶν πάντων, ἀπῆλθον εἰς Κωνσταντινέπολιν,
ὁ δὲ Ἀρμενιῶν περικολλησάμενος τὸν Μυτεβελὴν, ἦτοι
οἰκονόμον (τῇ ἀγίᾳ τάφῳ) ἔβαλον αὐτὸν καὶ ἔγρα-
ψαν εἰς τῷ Βασιλεῖ, ὅτι δίδωμι ὁ Βαρταπέτης τῇ Βα-
σιλεῖ ἑκατὶ χιλιάδας γρόλα, ἵνα ἐλεήσει αὐτὸν ὁ βασι-

λεὺς δι' ὅρκου λιτανείαν ὑπερὶ πάντων, ἀλλὰ κατόπιν,
ὅμως ἐν ὧν ὅλοι ὁμῶς ἐν ἡμερῶν μετὰ τῇ Πατριάρ-
χει καὶ τῷ Ρώμῳ, τῶν γὰρ Ρωμαίων μόνων ἐπ' ἑτέρων
λιτανείων, μετὰ τὸ τελευτᾶσαι αὐτοὺς τῷ λιτανείᾳ,
ἀσχεδάζεται ὁ κόσμος, καὶ μάλιστα αὐτοὶ ὑπερὶ
μόνοι μετὰ μόνων τῶν ἁλίων φυλῶν τῶν Αἰρετικῶν.
καὶ ἵνα δώσῃ περὶ τῇ βασιλείᾳ τοῖς Ἀρμενίοις τὰ
τῶν Χαμπεσιῶν οἰκήματα, αὐτῶν καὶ περικολληθῶσιν
αὐτῷ μετὰ πενήκοντα χιλιάδων γρόλων. ἔλα-
βον ἐν ὁ Προκλατὸρ φράρῳ Ὁθωμανὸν μετὰ
τῶν γραμμάτων, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸ Χαλέπη, κα-
κῆθον εἰς Κωνσταντινέπολιν ὡδύσας, ὃν ἡμεῖς εἰς τὸ
Πασγάσιον φθάσαντες, ἀπῆλθομεν ὁμῶς εἰς Κωνσαν-
τινέπολιν. ὁ δὲ φράρῳ δι' ὧς ἐπορεύθη εἰς τὸν Βε-
ζύρην. ὑπέχετο. ἐποίησε δὲ τὸ ἐδόξεν. ἀλλὰ καὶ τὸ
περὶ τῶν Ἀρμενίων αἰγὰρ ὁ Βεζύρης, καὶ διδάχ-
θῆς, ὅτι τὰ τῶν Χαμπεσιῶν οἰκήματα δέδωκε τῇ
Πατριάρχῃ τῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ βασιλεὺς μετὰ Χα-
τίς, ἦτοι ἱερῶν τύπῃ, καὶ ὅτι ἐδέχθη τότε ὁ
Ἱερουσαλὴμ Παῖσις τῇ βασιλείᾳ μετὰ δώδεκα
φορτίων ἀργυρίων, καὶ ἡμεῖς μετὰ φορτίων δε-
καπέντε ἀργυρίων, ἀπεβάλετο ἐκῆκα τὰ τῶν Ἀρμε-
νίων, καὶ ἔμειναν οἱ Αἰρετικοὶ κατηχυμένοι. ἦλ-
θομεν δὲ εἰς Κωνσταντινέπολιν τῇ χιλιοσῇ ἔκκο-
σιος ἔβδομης ὡς ὁνάτω ἔτη, ἰκνίε τιτάρτη, καὶ
τῇ χιλιοσῇ ἔκκοσιος ὡς ὁγδοηκοσῇ ἔτη, Μελὶ Δεκεμ-
βρίῳ

Βεῖω ἀπεδημήσαμιν εἰς Βλαχίαν, ἡγεμονίδοντες
Σερμπανί Βιεβόδα τῷ Καντακζινῷ, καὶ Μαίε πω-
τεκαυδεκάτῃ μετέβημεν εἰς Γιάσιον, καὶ Μελὶ Νομ-
βεῖω Διὰ τῆς Βλαχίας ἐπανήλθομεν εἰς Κωνσταντι-
νέλιν, ὅτε καὶ κατὰ δευτέρω, ἀπεσεύλαμιν εἰς Ἱερου-
σαλήμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν Διὰ ξηρᾶς γέφυρας χιλιά-
δας δύο πρὸς τοὺς τριάκοντα, καὶ ἐγένετο ἐλαφρότης τῶν
χρέων, αὐτοὶ δὲ Μηνὶ Φεβρουαρίῳ ὠδύσαμιν πάλιν φέ-
ραντες εἰς τὴν Ἰβηρίαν.

Περὶ τῶν χρέων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰβηρικῶν Μοναστηρίων ἐξ αἰτίας τῶν ἐν αὐτοῖς χρηματισαίων ἡγεμονίων,
καὶ περὶ τῶν ἐξ Ἰβηρίας ὀπισθοκαταμένων χρημάτων εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν χρέων αὐτῶν, καὶ ἀπολεσόντων καθ' ὁδόν,
καὶ ἐγγὺς πολλῶν συμβεβηκυῶν ζημιῶν, καὶ ὧν δεδωκόμεν ἡμῖς χρημάτων εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν χρέων τῶν
τῶν Μοναστηρίων, καὶ περὶ τῆς εἰς Ἰβηρίαν ἡμῶν ὀπισθοκαταστάσεως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Τῶν Ἰβηρικῶν πάλιν ἐν Ἱερουσαλήμ ἀρχαιολογίαν ἔποι-
ωμεν αἰωτέρω ἐν ὀλίγοις, καὶ δὲ λέγομεν ὅτι ἐπὶ
Παΐσιον ἐγένετο ἡγεμονία ἐν ταῖς ἐν Ἱερουσολύμοις
μοναστηρίοις τῶν Ἰβηρικῶν Νικόλαοις, ὁρμήσαντες
ἀπὸ τῆς ἐν Μεδία Ἀλβανίας, ὅς καὶ εἰς τὴν αὐτὴν
περιεπάτησε, καὶ ἐθάρξεν εἰδόναι τι, ἀπῆλθεν
ὁμοῦ εἰς Ἰβηρίαν καὶ ἐτρέψατο, ἐν δὲ τῷ μοναστηρίῳ Ἰ-
σταυρῷ, ὅπερ ἔχουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰβηρικοί, ἀφῆ-
κον ὑπὲρ τῶν Γαβριήλ υἱῶν, ὅς Διὰ εἰς φανυλότη-
τα ἔβαλον εἰς τὸ μοναστήριον χρῆμα πολὺ, ὅπερ
ὁκείδον ἐπεμψον ὁ Νικόλαος μετὰ τῶν Μαίε.
ὁ δὲ Γαβριήλ καταβάς εἰς Ἰόππην δι' ὑποκαψίν Ἰ-
κάρων τῷ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ πενητηκοσῷ ὀγδόῳ
ἔτει, κατασκούαζεν καὶ ὡδαί τις Νεσοριανὸς ἀπὸ Ἰ-
πλοῖς εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Μάρκον καὶ πινύεται,
καὶ λαμβάνει αὐτὸς τὰ φλωρία, ἐξ ὧν μέρος δέδωκε
τοῖς δανεισαῖς, καὶ ἤλλαξε τὰς ὁμολογίας αὐτῶν Ἰ-
λαμβάνει τὰς παλαιὰς, ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ ἱέμπλι, ἔ-
πιμψαν οἱ δανεισαῖς τὰς παλαιὰς ὁμολογίας, καὶ
δὲ πάλιν ὁδὸν τάξαντες τινας ὡς δῆθον κλήτας,
ἐκδύσαντες δὲ αὐτῶν τὸν ταύτας κομίζοντα ἀνθρώπου,
καὶ λαμβάνοντες καὶ τὰς ὁμολογίας. καὶ ὁ μὲν Γαβριήλ
ἐνὸμιζον ἀφανισθῆναι τὰς ὁμολογίας, οἱ δὲ Ὀθω-
μανοὶ δανεισάμενοι ἔχον αὐτάς. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ
Νικόλαος, καὶ λαβόντες οἱ Ἰβηρικοὶ ὅσα ἔχει συ-
νηγμένα, καὶ περὶ αὐτῶν τῶν καὶ ἄλλα σχεδὸν ἑκα-
τὼν χιλιάδας γρόσια, πέμπουσιν τὸν Τιφλιζὶν ἐπί-
σκοπον Ἱερεῖα τῷ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ πενητηκοσῷ
εἰσάγων ἔτει, καὶ ἵνας Ἀρχοντας μετὰ τῶν χρημάτων
εἰς Ἱερουσαλήμ τῷ ὀπισθόκατα τοῖς δανεισαῖς τῶν χρέων
τῶν Μοναστηρίων, κατὰ δὲ τὴν Ἀνατολὴν καταμαθόν-
τες ἡμέρας τῶν Ὀθωμανῶν τὸν πλεῖστον ὅν ἔχον οἱ Ἰβη-
ρικοί, ἐπὶ πλείονας αὐτοῖς τοῖς Ἰβηρικοῖς περὶ πᾶσι τῶν με-
λιτηνῶν, καὶ ἐκδύσαντες αὐτὰς (ἦν δὲ ὁ καιρὸς καθ' ὃν
ὁ Παῖσιος ἐπανήλθεν ἀπὸ Ἰβηρίας) οἱ δὲ Ἰβηρικοὶ
ἀπῆλθον εἰς Ἀδριανέπολιν πρὸς τὸν Βεζύρην, ἀλλ' ἐδὲν
ὠφελήθησαν. ὑπέστρεψον ἔνθ' ἐπίσκοπος εἰς Ἰβη-
ρίαν, καὶ τὸ μοναστήριον ἔμενον ὑποχρεῶν. ἐν δὲ
τῷ καιρῷ τῶν Νεκταρίων, τῷ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ ἑξη-
κοσῷ πρώτῳ ἔτει, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ Ἰβηρ τὸς

ἐξ Ἰβηρίων, τὸνομα Ἰλαρίαν, Κιλιγρηχέλ (ἦν
γὰρ ἡγεμονία τῶν ἐν Κολχίδι Μοναστηρίων Κιλιγρη-
χίλων) καὶ σκαιοκαλιθεὶς ἀπὸ τῶν μικροψυχίας με-
τὰ τῷ Πατριάρχῃ, φάσκει εἰς Ἰβηρίαν, λαβὼν μεθ'
ἑαυτῆς καὶ πᾶσι ὅσα ἔχον. ἔτα ἔρχεται εἰς Ἱερου-
μόναχον, ὁνόματι Ἰωσήφ, Μωρῶτα Σιδήρης, ἀπὸ
τῶν Καρτελίων ἀπεσταλμένον, τῷ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ
ἑξηκοσῷ τρίτῳ ἔτει, Διὰ δὲ τὸ εἶναι αὐτὸν ἀπρὸς
ἐλαβον οἱ δανεισαῖς Ὀθωμανοὶ παρ' αὐτῆς τὰ ἀργύρια,
δέξαντες αὐτῇ πᾶσας τὰς ὁμολογίας, αἱ καὶ αἰα-
λομισάμενοι, περὶ ἐθήκαν τῷ κεφαλῷ τὸν τῶν
χρέων τόκον, καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῆς ὁμολογίας πα-
λιν μετὰ τόκων, ὅς μετὰ τὸ δῶναι τὰς τοιαύτας ὁμο-
λογίας τοῖς δανεισαῖς, ὑπέστρεψον εἰς Ἰβηρίαν.
μετὰ δὲ ταῦτα τῷ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ ἑξηκοσῷ
ἔτει ἔρχεται ὀπισθοκαταμένοντες Μελέτιος ἡς Χαλεπλὴς με-
τὰ δέκα χιλιάδων γρόσιων, ὧν δὲ κατὰ τὸν καιρὸν
μὴ ἔρωτων τὸν Πατριάρχην ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτῆς, ἔδω-
κε τοῖς δανεισαῖς τὰ ἀργύρια, ἠλλαξε καὶ τὰς ὁμολο-
γίας, θὰς ἐν αὐταῖς τὸν τόκον κεφάλαιον, καὶ γέ-
γονε τὸ χρῆμα τῶν Σταυρῶν γρόσια χιλιάδες ἐννοή-
κοντα καὶ τέσσαρες. φάσκει ἔνθ' καὶ αὐτός. ἔτα ὁ
προρρήθεις Ἰωσήφ συλλαβὴν τῶν τεσσαράκοντα χι-
λιάδων γρόσια, καὶ πενήκοντα χρυσᾶς ἀλύσεις,
καὶ ἄλλα πολλὰ σκόνη, ἔχων μεθ' ἑαυτῆς καὶ μίαν
πολύτιμον βίβλον, καὶ ἔλθων Διὰ θάλασσης χάριν
δῆθον ἀσφαλῆς, εἰσῆλθε κατὰ τὴν Τραπεζύντα εἰς
πλεῖστον τι λαζικὸν, κατὰ δὲ τὸ κύττωρ ἐρχόμενος,
ἔχον μὲν τὸν αὐτὸν κατὰ πρῶτον, ἦν γὰρ ἀπὸ
λιώτης, ἀλλὰ σφοδρὸν, καὶ θέλοιτε εἰσελθεῖν εἰς
τινὰ λιμνὴν μικρὴν, καὶ λαβόντες τὰ ἄρδια ἐπ'
αὐτῶν, ἀπεπνίγησαν μετὰ τῶν πλοίων σύμψυχοι.
τέλει πάντων ὁ καθολικὸς τῶν Καρτελίων Δομέτιος,
ἀδελφὸς ὧν τῶν μέτεσι Τιφλιζὶν, ἐπιμελεῖται καὶ συ-
νάγει ἀφ' ὅλης τῆς Ἰβηρίας γρόσια χιλιάδας εἰς
τὸν, καὶ μελετᾷ ἀπελθεῖν μόνον αὐτὸς εἰς Ἱερου-
σαλήμ. συνέβη δὲ τότε τὸν υἱὸν τῶν μέτεσι Ἀρτζιλῶ
ζητῆσαι πάλιν ἡγεμονίαν τῶν ἡμερητίων, ὁ δὲ Περσαρ-
χης τὸ πρῶτον ἐπὶ τῶν νομίμων κατ' αὐτῆς, κα-
θότι τὸ ἡμερητίον ἀκκεῖ τῇ Κωνσταντινουπόλει, τὸ
δὲ

Εἰς τὴν Ἱερωσύνην
Ματθαίου Βεγγίου-Κιλιβριαν

δὲ κάρτελι τῆς Περσίας, ἐμύνησε τῷ μέντοι ἀπελ-
θεῖν εἰς τὸ Ἰσραχάιν, ὅτι τῷ ἀπέρχονται τεθνηκό-
τες, ὁ καθολικὸς σὺν τινὶ χωρίῳ ἀπέρχονται, ἀκ-
σας, καὶ λυπηθεῖς, ἐτελεύτησεν, καὶ ὅσαπερ εἶχον,
5 ἤρπάζουσιν καὶ ὑφαίειναι. τὰ δὲ μοναστήρια τῶν
Ἰβηρίων ἅλλα μὲν εἶχον ἐνέχυρα οἱ Σαρακηνοί, τὰ
δὲ τῶν Σταυρῶν ἐν Φράγγιον, καὶ ἠνώχλην. ἔτα αἱ δύο
πύργους τῶν Σταυρῶν Φράγγιοι καὶ Ἀρμένιοι βαλόν-
ται δύναι τοῖς δαίεσσι τὸ χρέος, καὶ λαβεῖν οἱ
10 μὲν Φράγγιοι τὸν ἅγιον Νικόλαον, οἱ δὲ Ἀρμένιοι τὰ ἅλα.
Δὲ δὲ τῆς Ἰβηρίας ἡδὲ μὲν ἦν τοκαθόλη ἐλπίς. Δι-
τὰ ἡμεῖς θεὸς δόδοκεντος ἡ ἐκλήθη μὲν ἐλδοθεῖσαι
τὰ χρεῖς τὰ μοναστήρια τῶν Ἰβηρίων, ὅθεν ἐρξαμένον
εἰς Ἰβηρίαν ποταμὸς, καὶ δὴ ὁλοκαυτῶν ἡμῶν ἐν Ἰ-
15 βηραλήμ ἐν τῇ ἀνακρινίσει τὰ μοναστήρια τὰ ἀγία
Ἡλίας, ἦλθον δὲ τῶν Ἰβηρίων πρὸς ἡμᾶς γράμματα,

ἅπερ εἰδήλουν, ἵνα πέμψωμεν ἡμῖς πρὸς τὰ ἐκείσε ἀν-
θρώπους, καὶ ἐκεῖθεν δόποσέλωσι πρὸς ἡμᾶς τισαράκον-
τα χιλιάδας γένηται τὰ ἀπαλλάξαι τὰ χρεῖς τὰ ἐν Ἰ-
βηραλήμ μοναστήρια τῶν Ἰβηρίων. καὶ ἀπεστάλη μὲν
δὲ τῶν Ἰβηραλήμ τῷ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ ἐβδομηκοσῷ
ὁ γδὲ εἶπε ἵνας τὰ λαβεῖν τὰ χρέματα, ἡμεῖς δὲ
ἀπεδημήσαμεν εἰς Βυζάντιον, καὶ πᾶσι εἰς Βλαχεμ-
πογδαίαν. δόδοκεν ὁ θεὸς καὶ ἐβοήθησεν οἱ ἐν τῇ
κάρτελι Χριστιανοὶ ποταμὸς, ἀλλ' ἐκ οὐδομῆς Διὰ ποῖαν
ἐμαρτίαν παρεχώρησεν ὁ θεὸς, καὶ ἐδεδώκεν τὰ
χρέματα τοῖς παρ' ἡμῶν ἐκείσε πεμφθεῖσιν ἀνθρώ-
ποις. ὅθεν ἐπαυελθόντες δὲ τῶν Βλαχίας εἰς Βυζάν-
τιον, καὶ γινόντες τὰ γινόμενα, ἐπέμψαμεν εἰς Ἰβηρα-
λήμ τελέοντα καὶ δύο χιλιάδας γένηται τὰ δεδωῖται
τὸ χρέος τῶν Ἰβηρικῶν μοναστηρίων τοῖς δαίεσσι,
ὡς εἴρηται, καὶ ἡμεῖς ἀπεδημήσαμεν εἰς Ἰβηρίαν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

20 Περὶ μνήμης τινῶν τόπων. χωρῶν. πόλεων. Ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, ἣν ἀπέρχονται εἰς Ἰβηρίαν ποιῶ-
μεθα δὲ τῶν ἀνατολικῶν φαναρίων ἕως Τιφλίδος.

Τῷ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ ὁγδοηκοσῷ πρώτῳ ἔτι
φειδωμένῳ ἐνδεκάτῃ ἐξήλθομεν τῶν Βυζαντίων με-
25 τὰ νηδὶς λαζικῶν. καὶ σημάεωσαι, ὅτι τὸ φαιάριον τὸ
ἀνατολικὸν μὴ ὦν πρῶτον, ἐκίχεν ὁ Κιοπρελόγης
Βεζύρης τῷ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ ἐβδομηκοσῷ πέμ-
πτῳ ἔτι. ὅτι ἐν τῇ κλητῇ ἐστὶ τὸ λέγειν Εὐθυμίου
Σαρδίου τῶν ὁμολογητῶν ὅλον σῶν. ὅτι ἐν τῇ Κώμῃ
30 Σταυρῶν, ἀπεχέσθαι τῶν ἑρῶν μίλια ἐβδομηκονταδύο,
ἐστὶ φειδωμένον νησίδιον, ἐφ' ᾧ ἦν μοναστήριον τῆς
Θιοτόκης, Διὰ δὲ τὸ φιλοξενηθῆναι ἐκεῖ Ρώσους λη-
σας, μετὰ τὸ χιλιοσὸν ἑξακοσιοσὸν ἔπος ὁ Πιαλὴ
Πασκᾶς ἀπελθὼν μετὰ ὀθωμανικῶν στόλων, κατέ-
35 σρεψε τὸ μοναστήριον, καὶ τὰς πατέρας δισκορπίσει.
τὰ αὐτὰ καὶ Διὰ πῶν αὐτῶν αὐτίαν τότε ἔπαθε τὸ μο-
ναστήριον τῶν ἀγίων Γεωργίου, ὅτι ἦν ἐν τῇ θαλάσσῃ Νήσῳ,
ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Περσῶν, ὅπερ ἦν ἐν τῇ Σαζόπολει,
ἀπελθόντων γὰρ τῶν ὀθωμανῶν συλλαβεῖν τὰς ἐκε-
40 σε καταφυγόντας Ρώσους, οἱ Ρώσοι ἐσάθηνσαν ἔνδον
ἐν τῷ μοναστηρίῳ καὶ ἐπολέμησαν αὐτοῖς, ὅθεν οἱ
ὀθωμανοὶ ἐπέμψαν ὑπερεν καὶ κατηδάφισαν αὐτό.
ὅτι πῶν ἐν τῇ Ποντοφρακλήσῃ Ἐκκλησίᾳ τῷ χιλιοσῷ
ἑξακοσιοσῷ ἑξήκοσῳ ἔτι ἐνέπερσεν ὁ ἑρῶς λα-
45 θανόντως, ὅθεν καὶ δισκορπίσθησαν ἐκεῖθεν οἱ Χρι-
στianoί. ὅτι ἐν τῇ Ἀμασειδί ἐστὶ πικρὰ Ἐκκλησία
καὶ Καμπανάρια, ἀλλ' ἐκεῖ ἐστὶ Χριστιανός. ὅτι Τίσιον,
Κρέμιν, καὶ Κύτωρ ἐρημία. ὅτι ἐν τῇ Οἰωνοπό-
λει (ἐκ ἰωνοπόλεως) ἦν καὶ Ἀβών τῶν λεγόντων
50 ὁ Λακωνικός, ἐστὶ πῶντε χωρία ἐρῶδοξοι, ἕως εἰς ὁ γ-
δοήκοντα οἰκίας ποσέμμοι, καὶ ἐκεῖ ἄρσεν Ποντοφ-
σάριον, ἔχον ἐν ταῖς τῆς ἐβδομῆς ἡμέρας Τριψ-
Διὰ ἀναστάσιμα, ἐν δὲ τῇ Τριψιδί τῆς Ποντοφρακ-
θολογῆται λαμπρῶς τὸ Πνύμα τὸ ἅγιον ἐν τῇ Πα-
τρὶ: μόνη. ὅτι ἡ Στεφανὴ ἐν τῇ ἐρῶν ἡρμῶν.

Ἀπὸ τῆς δὲ μαρτίης ἐνδεκάτῃ εἰς Σινώπην, καὶ τῇ
ἐκδοσῇ δὲ ἐξήλθομεν. ὅτι ὁ ἄλλος θολὸς ῥέει.
ἐμνήθη μὲν δὲ Κροῖος τῶν τυραννῶν, τῶν ὅτις Ἀλλο-
ἐθίων, καὶ τῆς ἀπάτης ἦν ἔπαθεν ὑπὸ τῆς σκο-
λιότητος τῶν χρησμάτων, Ἀλλο (ποταμὸν) Δαβας,
μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, ἐόμισεν γὰρ τὸν Ἀπό-
θωια εἰπεῖν αὐτῷ καταλύσαι πῶν κύριον ἀρχὴν, ἀλλὰ
κατελύθη ἡ αὐτὴ. ὅτι ἡ Ἀμνός Μιλησίον κτί-
σμα πρῶτον, καὶ ὑπερεν Ἀθηναίων, ἐκ ἔχει δὲ Χρι-
στianoὶν ἔτι αὐτῶν, ἀλλὰ χωρίον ἐστὶ πλεόντων αὐτῆς σὺν
καὶ μόνην Χριστιανικόν. ὅτι ὁ ποταμὸς ἔχει, τζαρ-
σαμπας, Χριστιανὸν ἐκ ἔχει, ἔτι ἡ Νεοκισαρέας,
ἀλλὰ ἐν μὲν τῇ Ἀμασειδί ἐστὶν ὀλιγοσῶν. ὅτι μετα-
ξὺ τῶν ἑρῶν καὶ τῶν θερμῶν τῶν ποταμῶν ἐστὶν ἡ
πολυθρῶν Γαδελωνίτικ, ἐν τῇ μυθολογίᾳ αἱ
πάσαι Ἀμαζόνες. ὅτι τὸ ἑρῶν ἐστὶ τὸ Πολεμῶνιον,
καὶ ἀγνοήμενον ὑπὸ τῶν νηλῶν, γράφεται καὶ λέ-
γεται Δαφῶν, καὶ μάχεται ὁ Νεοκισαρέας μετὰ
τῶν Ἀμασειῶν περὶ αὐτῶν, ὅτι δὲ τῶν Νεοκισαρέας
ἐστὶν, ἀντιρρήτων ἐστὶν. ὅτι ἀρεὰ τῆς αὐτῆς τῆς
ἑρῶς λεγομένη ἰσώνη μαρτυρεῖ πῶν ἰσῶν τῆς
Ἀργῆς, καὶ τὸ πλοῖσμον τῶν ἰσῶν ἀληθινά. ὅτι
ἐν τῇ Κερασέντι δύνανται μερικοὶ Χριστιανοί, ὁ-
μοίως καὶ ἐν τῇ Τριπόλει. ὅτι ἐν τῇ τῆς Τριπόλεως
κασῶν ἐκεῖ Χριστιανός τις, ἀλλὰ μόνον. Ναὸς τῆς
Θιοτόκης ἀξιόλογος, ἐν βεληθόντες Σαρακηνοὶ οἱ
ὀθωμανοὶ, ἐκωλύθησαν δέμασι πασιδῆλοι, ὅθεν
ἐν ἐκείνῃ Κυριακῇ οἱ Χριστιανοὶ ἐσπέρχονται λατρεῦσαι
ἐκεῖ λαμπρῶς ἕως καὶ τῆς σήμερον. Βισήλθομεν δὲ εἰς
Τραπίζιντα Ἀρμενίαν ἔστη. ἐκτίσθη δὲ πῶν Τραπίζιντα
ὡς νηλ ἐρῶται ὁ μέγας ἰσωνικός, καὶ πῶν Ἐκκλη-
σίαν τῶν ἀγίων Βασιλείων, ὡς μαρτυρεῖται αἱ αὐτῶν
τῶν θυρῶν αὐτῶν σημάεωσαι. ὅτι Μπερῶνις τῆς Τρα-
πίζιντας

πιζύντος μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἀλώσει ἢ ἡ Ἐκ-
κλησία τῶν ἁγίων Φιλίππου, ἔξωθεν τῆς πόλεως κειμένη,
τῇ δὲ χιλιοσῶν ἑξακοσίων ἐβδομηκοσῶν τετάρτῳ ἔτει
ἐσαρακηνίσαν αὐτὴν οἱ Ὀθωμανοί. Ὅτι δὲ τὸ Σερμύων
ἔως Γυβρίας καὶ τῶν ποταμῶν Τζορέχι πρὸς ἐβδόμηκοντα
ἐτῶν ἤρξαντο εἰ λαβοὶ σαρακηνίζον, καὶ ἐκείνην ἤδη
καὶ δὲ μία Ἐκκλησία, ἡ ἱερὸς ἐν ὅλῃ ἐκείνῃ τῇ Ἐπαρ-
χίᾳ, ἀλλὰ μόναι γυναικες τινές. Ἐξήλθομεν δὲ
μαίε πέμπτῃ τῆς Τραπεζύντου, καὶ ἀπὸ Συμελαῖ
καὶ Κανὶν ἀπῆλθομεν εἰς Θεοδοσίαν πόλιν μαίε ἐκαστῇ
πρώτῃ. Ὅτι ἐκ τῆς Συμελαῖ μοιαστήριον ἐστὶν Εἰκὼν
τῆς Θεοτόκου ὡς ἀπὸ πηχυαία, καὶ λέγεται εἶναι αὐ-
τῇ ἰσορείαν τῆς Εὐαγγελιστῆς Λευκῆς, καθὼς καὶ
οἱ ἱμερέλαιοι θύλασι τὴν ἔσαν ἐν τῇ Κελάτῃ εἶναι
τῆς Λευκῆς. Ὅτι ἐν τῇ μεταξὺ τῶν δύο βενῶν, ὅπου
ἐστὶν ὁ ποταμὸς ὁ δὲ τῆς Συμελαῖ καταβαίνων, τῇ
τῆς Θεοτόκου ἑορθῇ, ὅσα χωρία ὁρίζονται, εἰς
Χριστιανικά, ὁμοίως καὶ τὰ δὲ τῆς ὁρῆς Συμελαῖ
χωρία ἔως Κανὶν Χριστιανικά εἰσι. Ὅτι ἔξω τῆς Θεο-
δοσίαν πόλεως εἰσὶν ὅρα ἐν Παρακλησίᾳ διεφθαρ-
μύον, ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς ἐφιλοξενήθημεν κατὰ τὴν
ἁγίαν τῆς χώρας ἐν Ἀσπῇ καὶ καὶ μεγάλῳ,
ἐδάλομεν ἡμέτερον ἱερμόναχον καὶ ἐλατέρηνσαν ἐν
αὐτῇ, ὀνομάσαντες αὐτὸν Ἐκκλησίαν, εἶτα καὶ
μετὰ ὁρισμῶν βασιλικῶν ἐβεβαίωσαμεν τὸ ἔργον
ἔως καὶ τῆς σήμερον, εἰς δὲ ὁρθόδοξοι ἱκανοὶ εἰσι
τῇ πόλει καὶ ἐν πολλοῖς χωρίοις. Ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ
πόλει ἐπαπίσταν οἱ παπισταὶ ἵνα δὲ Ἀρμένους, οἷς
καὶ συγχωρεῖσι λειτουργεῖν καὶ Ἀρμένους καὶ λατρίᾳ,
τὸ δὲ δι᾽ ὅτις ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ἐστὶν ὅτι συγχωρεῖσιν
αὐτοῖς τὴν κατάλυσιν τῶν νησιῶν καὶ ἄλλα ἐν ὅ-
λογα. Ἐξήλθομεν δὲ τῆς Θεοδοσίαν πόλεως ἑνὶ
πρώτῃ, καὶ ἀπῆλθομεν εἰς Κάρισαν πόλιν Περσαρ-

μυλίας, ἀποπληκτάτῳ ἔσαν τῆς ἀρχῆς τῶν Ὀθω-
μανῶν, ἐν ᾗ ἐξημιώθημεν ὑπὸ τῆς Πασα συνεργείᾳ
ἱνὸς Ἀρμένου γένους Δακόςια καὶ πωτῆκοντα. Ὅτι
ἐπὶ Λέοντος τῆς σοφῆς ἦσαν δύο τῶν Ἀρμενίων Ἡγε-
μόνες, ὧν ὁ εἷς ἦν ἐν τῇ Βασιλικῇ (ἔστι δὲ τὸ Βα-
σιλικὸν Ἐπαρχία, ὅπου τὸ καὶ τὸ Βασι-
λικὸν ἐπὶ τῇ παρῆντι Κάρισῃ, οἷς καὶ ἐλέγετο Ἀρ-
μενίων τῶν Ἀρχόντων, ὁ δὲ τότε Ἀρχὼν ὀνομαζέ-
το Συμβάτις, ἦσαν δὲ ἀμφότεροι ὑποκεκλιμένοι τῷ
Λέοντι, καὶ ταῖς διεφθάραι, ἐπεὶ δὲ λάθρα περὶ
τῇ φυλαρχίᾳ τῶν Ἀρμενίων ὤμερ μεμνή. ἦλθε δὲ
ὁ Κερικὸς εἰς Κωνσταντίνου πόλιν, ἔχων μετ᾽ αὐτῶν
καὶ δύο ἀνέψεις τῆς Συμβατῆς αἰχμαλώτους, καὶ
περὶ τῆς Λέοντος ἡλὸς θέρων. ἀφωιάσαντες ὁμοῦ
ὁ Ἀρχὼν τῶν Ἀρχόντων, κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆς
Μαγίστης Ἀπακισίας, ὅθεν δέδωκε πάντα τῇ Βα-
σιλικῇ Ῥωμαίων τὰ καὶ τὰ Περικίσι, Χαλκίᾳ, Τιβῇ,
Χέρτ, καὶ Σαλεμας. ἦν δὲ ἐπὶ Λέοντος ἱβηρίας
Ἀνθούτης, ἔχων καὶ ἀξίωμα Κερσπαλάτης, ὁ Ἀνθού-
της. Ἐφθάσαντες δὲ εἰς Τιφλίζιον ἱνὶς ἐπὶ κα-
δεκάτῃ, ἐν ᾗ ἐγένετο ὑπαὶ τῇ, καὶ ὅτι ἐξήλθον πε-
ρὶ οἷς τε Ἀνθούταιδες καὶ Ἀρχόντες καὶ ὁ καθολι-
κὸς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὁ λαὸς τῶν ὁρθόδοξων καὶ
Ἀρμενίων μετὰ Σταυρῶν καὶ Εἰκόνων ἁγίων ἔξω τῆς
πόλεως. Ὅτι ἐκινδυνώσαντες τρεῖς ἐν τῇ μαύρῃ θα-
λάσσῃ. Ὅτι δὲ Θεοδοσίαν πόλιν ἔως τῶν ὁρίων τῆς
ἱβηρίας ἀπῆλθομεν μετὰ βασιλικῶν ὁρισμῶν, ὅν
ἔχομεν, καὶ μετὰ βασιλικῶν ἀνθρώπων. διωρθώ-
σαντες δὲ ἐν Τιφλίζι τὰ περὶ τῆς χρέως τῶν ἐν ἱε-
ροσολύμοις μοναστηρίων αὐτῶν, ὡς καὶ ἐν τοῖς κα-
τασίχοις τῶν ἁγίων τάφῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ μνήμης τῆς Τιφλιζίας καὶ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, καὶ κύριος καὶ Ἀρχὼν τῶν ποταμῶν, καὶ πᾶσι εἰνται, καὶ
τίσι μεθόριον ὁ Ἀρχὼν, καὶ πᾶσι εἰσι οἱ δύο ἥλοι τῆς Σταυρῆς, καὶ τῆς τῶν ἱβηρίας ἡθῆ, καὶ τῶν ὑπό-
κηνται τῇ Περσάρχει, καὶ περὶ τῆς πολέμης τῆς τῆς Ἀλβανίας ἀνθούτης Τημορτζῆ μετὰ τῆς Περσάρχεις αἰθῆ
κόρης τινός, καὶ πᾶσι ἀπῆλθε, καὶ πᾶσι ἐτελεύτησαν ὁ αὐτός, καὶ τῆς περὶ τῆς ψάδολογίας τῶν παπιστῶν, 40
καὶ τῆς Θεοπίσματος τῆς Περσάρχεις τῆς εἶναι ἐν Τιφλίζι αὐθούτην Ὀθωμανὸν, καὶ τὴν τὸ αὐτίον τῆς ἐν ἱβη-
ρίας αἰκήσεως τῶν Γεζβιτῶν, καὶ τῆς ἀφ' ἱσπανίας τῆς ἱβηρίας μετῴκισε.

Ὅτι τὸ Τιφλίζιον (ῥητέον αὐτὸ ἐδετέρως) καὶ ἡ
αὐτῆς Ἐπαρχία εἰσὶν ἡ κυρία ἱβηρία. Ὅτι ὁ
Ἀρχὼν καὶ κύριος οἱ ποταμοὶ εἰνται αὐθούτης τῆς Τι-
φλιζίας ὡς εἰς ὅρας ἔξ, ὅπου καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία
τῶν ἱβηρίων. Ὅτι καὶ σχέτα λέγεται, ἔστι δὲ ἡ σχέ-
τα ἐν τῇ Γαίᾳ, τῇ γυναικὶ ἐν τῇς αἰσῶσις τῶν δύο
ποταμῶν, ὧν οἱ αἰσῶσις εἰς δύο ἔρημα φέρει, 45
περὶ ὧν πολλὰ μυθολογῶνται οἱ ἱβηριοί, ἡμεῖς δὲ μα-
κρὸν πιστόμεθα τῷ Στραβῶνι λέγοντι, τὸ μὲν ἐπὶ τῇ
κύρῳ φέρει, Ἀρμενίαν, καὶ δὲ ἐπὶ τῇ Ἀράγῃ,
Σεύμαρα. διέχουσι δ' ἀπῆλθον ὡς εἰς ἁλῶν ἐκκῶδε-
κα, ἀφ' ὧν Πομπήϊος δὲ Ἀρμενίας ὁρμύμενος, εἰ-

σῆλθον εἰς ἱβηρίας, καὶ ὑπερὶν ὁ Καρόδιος. Ὅτι
μεθόριον Ἀλβανίας καὶ ἱβηρίας εἰσὶν ὁ Ἀρχὼν, 45
καὶ μετὰ τὴν μετὰ κύριον ἐνωσιν αὐτῶν εἰσὶν ὁ κύριος.
Ὅτι ἐν τῇ ἐν τῇ Τιφλίζι Ἐκκλησίᾳ τῆς καθολικῆς
ἐστὶν εἶδον ἐν Δακρύσῳ καὶ λιθοκολλήτῳ καὶ Δα-
μαργάρῳ θήκῃ ἥλθον τῆς τιμῆς Σταυρῆς, ἔστι δὲ καὶ
ἕτερος ἐν ὁμοίᾳ θήκῃ ἐν τῇ τῆς Κελάτης μοιαστήρι, 50
ἀγνοῦσι δὲ τίς αὐτῶν ἐκείσε ἐκόμισε. ἐπεὶ δὲ ὁμοῦ
ὁ αἷμα Ἀμβρόσιος ἱερεὺς, ὅτι ἡ αἷμα Εὐλὴν δι' ἀνά-
γκην τρικυμίας ἐρρίψε τὸν εἶνα ἥλον ἐν τῇ Ἀδρια-
τικῇ κόλπῳ, ἔβαλε δὲ καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὁ
ἐν τῇ τῆς ἱππῆς αὐτῆς χαλινῶν δι' ἀλάβειαν, ἰδὲ λοιπὸν

οἱ ἕτεροι δύο εἰσὶν ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ . Ὅτι οἱ Ἰβηρες πω-
 λῦσι τὰς παροίκους αὐτῶν , ἀπὸ μὴ πάντες , οἱ δ'
 Ἀλβανοὶ , ἑταίροι . Ὅτι τὸ Τιφλίζιον λέγεται τρι-
 πῆ τὸ π' . αἱ τ' . καθότι Τιφλίζιον λέγεται διὰ τὰ
 5 ἐν αὐτῷ ἀξιολογώτατα θερμὰ ὕδατα . Ὅτι καὶ αἱ
 δύο ἐπαρχίαι Ἰβηρία καὶ Ἀλβανία (Κάρτελι καὶ
 Καχέτι) ἐξασιάζονται ὑπὸ τῷ Περσάρχῃ ἐν δυσὶ
 καὶ μόνοις , πρῶτον , ὅτι γυνώσκουσιν ὁ Αὐθούτης ὅτι
 10 ὑπὸ τῷ Περσάρχῃ . δεύτερον , καὶ ὅτι ἐπεμποι αὐ-
 τῷ δώρον παιδῶν καὶ παρθένων τινῶν κατ' ἔτος .
 Ὅτι τὰς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως Ὀθωμανὲς , λαβόντας
 ποτὲ τὸ Τιφλίζιον , ὁ Περσάρχης διώξας , δέδωκε
 πάλιν τοῖς Ἰβηρεσι τὸ Τιφλίζιον . ἦν δὲ ἐν τῇ Ἀλ-
 15 βανίᾳ Αὐθούτης ὁ Τημοράζης περίπερ χιλιοσὸν
 ἐξακοσὸν τετρακοσὸν ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ , περὶ ἃ
 πολλὰ ἱστοροῦσιν οἱ Λατίνοι , ὅτι ἦν παπιστὴς λέγον-
 τες , καὶ βίβλον τυπώσαντες τῷ χιλιοσῷ ἐξακο-
 20 σῷ πονηκοσῷ ἔτει , ἐν ᾗ θανατώσιν καὶ ὀπισθολαύει τῷ
 Ῥώμῃσι Οὐρβανῷ τῷ ὀγδόῳ πρὸς αὐτὸν τὸν Τημοράζην ,
 καὶ τῷ Τημοράζῃ πρὸς τὸν Πάσαν , εἰς ᾗ λαμπρῶς ψύ-
 λονται (καὶ γὰρ οἱ παπιστῆς , μεμαρτυρημένοι ψευδοπλά-
 25 ται) καθότι ὁ Τημοράζης ἦν ὁρδοδόξος . ὅπῃ τότε
 ἦν τῷ Τημοράζῃ ἦν τις κόρη ὀνομαζομένη ἐν τῇ Ἀλ-
 25 βανίᾳ , ἣν ἄρ' ἐραβωνισόμην . ὁ Περσάρχης διὰ γυ-
 ναῖκα αὐτῆς , ἐπεμψεν αὐτῇ καὶ προγαμίας δωρεῶν
 πολύτιμα δῶρα , ἀλλ' ὁ Τημοράζης ἀπεβουλήθη εἰς
 30 ὑπότινον μοναχῆς , ἔλαβε πάλιν κόρη αὐτῆς ἐαυ-
 τῇ εἰς γυναῖκα , ἔθον ἦλθε μόνον ὁ Σάχης , καὶ
 30 κατεπολέμησε πάλιν Ἀλβανίαν , καὶ ἡ χμαλώτισεν αὐ-
 τὴν , καὶ τὸν Τημοράζην ἐδίωξε , ὅς τῃ ἦλθεν εἰς
 Βυζάντιον πρὸς τὸν Σελτῶν Μερῶν διὰ βοήθειαν τῷ
 χιλιοσῷ ἐξακοσῷ τετρακοσῷ ἑτάμῳ ἔτει , ἀλλ' οὐκ ἐβοή-
 35 θησεν αὐτῷ , δέδωκε δὲ μόνον αὐτῷ ἐν τῇ Ἀνατο-
 λῇ ὅτι ἐπιείλκει , ἥτοι ἡ γυνὴν διὰ ζωοτροφίαν
 αὐτῆς . ἐκείνῃ ὅμως πάλιν ἀπελθὼν , καὶ πολέμη-
 σας μετὰ τῷ Σάχῃ , καὶ νικηθεὶς , ἀφῆκε πάλιν γυ-

ναῖκα αὐτῆς εἰς τὸ Ἰμερέτιον εἰς τὸν γαμβρὸν αὐτῆς
 τὸν Μένειν Ἀλέξανδρον , καὶ ἀπῆλθεν εἰς Μοχοβίαν
 μετὰ τῷ ἑγγονί αὐτῆς Νικολᾷ τῷ καὶ Ἡρακλεῖ ,
 εἴτα ἀφῆκε τὸν ἑγγονὸν αὐτῆς οὐκ εἶ , ἀπῆλθεν εἰς Ἐπα-
 τόμπυλον (Ἰσπαχάν) πρὸς τὸν Περσάρχην , Πα-
 τειάρχην ἐν Ἱερουσαλὴμ Νεκταρίῳ , οὗ καὶ ἀπέ-
 40 θαιεν ὁρδοδόξως . Ὑστερον δὲ καὶ ὁ Νικόλαος ἀπὸ
 Μοχοβίας ἀπελθὼν ἐκείσε , ἐτέρησεν . ὁ δὲ Σά-
 χης νικήσας τὸν Τημοράζην , ἀφῆκε τὸν καὶ Καχέτι
 χωρὶς Αὐθούτης , εἰς δὲ τὸ Τιφλίζιον ἔβαλεν Αὐθού-
 τῃ τινὰ Ῥοσόμην , καταγόμενον ἀπὸ τῆς γυναικὸς τῶν
 Παγκρατιῶν , ἀλλ' Ὀθωμανὸν , ἀπὸ πατρὸς γεννη-
 45 θέντος εἰς ἑκατόμπυλον , καὶ ἐδέσποσε μηκέτι γίνε-
 σθαι Χριστιανὸν Αὐθούτῃ . ὁ δὲ Ῥοσόμης καὶ τοιγὰρ
 περσίζων , ὅμως ἐβλήθη τῇ ἐκείνῃ Ἐκκλησίᾳ πωλᾶν .
 ἔλαβε δὲ καὶ τὸν ἱόν Ἰννα , ὀνομάσας αὐτὸν Σα-
 50 χναβᾶζ . Ὅτι ὅπῃ τότε τῷ Σαχναβᾶζ ἀπῆλθέ τις
 χίτῃ ἰατρὸς Ἀνδρέας εἰς Ἰβηρίαν , καὶ ἔπεισεν αὐ-
 τὸν , καὶ δέδωκε θέλημα εἰλθεῖν ἐκείσε τὰς Γιε-
 ζεβίτας , καὶ δὴ καὶ ἔλαβε τῶν Ἀρμενίων δύο ἐκ-
 55 κλησίας , μίαν πάλιν ἐν τῷ κάσρῳ Κόρη , καὶ ἄλλαν
 πάλιν ἐν τῷ Τιφλίζῳ , καὶ ἔδωκεν αὐτάς τοῖς Γιεζε-
 βίταις , οἵτινες ἔως τῷ νῦν μετέβαλον Ἰννᾶς τὴν ἐκείνῃ
 Ἀρμενίων εἰς παπισμὸν , ταύτων εἰπεῖν ἀπὸ ὀμίχλης
 εἰς σκότος , μέσῳ πάλιν ἡδονῇ καὶ πάλιν γαστριμαργίας
 60 χρωμένοι . τῷ δὲ χιλιοσῷ ἐξακοσῷ ὀγδοκοσῷ ὀγ-
 δῶ ἔτει ποιεῖν γράμματα τῶν Γιεζεβιτῶν ἐκείνων ,
 ἐν αὐτοῖς γραφόντων πρὸς τὸν Ῥώμῃ , καὶ λεγόντων ,
 ὅτι τὸν Αὐθούτῃ Τιφλίζιν καὶ Ἰννᾶς Ἀρχιερεῖς ἐποίη-
 65 σαν παπιστῆς , εἰ καὶ ἔτι κρυφίως . ὅμως ψεύματα
 εἶπον παντάπασιν . Σημείωσαι δὲ , ὅτι ὁ Μεγαλόκληρος εἰς
 τὸ βιβλίον ἱστορεῖ πῶς ὁ Ναννοχοδονόσορ με-
 τοίκισε τὰς Ἰβηρας αὐτὰς ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας . ἔχου-
 70 σι δὲ καὶ ὄνομα οὗτιμον τὸ Ἡρακλεῖς καὶ Ἰάσονος ,
 καθότι ἀπεδήμησαν ἐκεῖνοι ἐκείσε . καὶ λέγουσι τὸν
 γέγοντα Πατριῶνα , καὶ πάλιν σφραγίσαντα Πετζέταν , καὶ
 θανατώσαντα ἐκείνους ποτὲ μετὰ τῷ Λατίνων συγγένειαν .

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Δ'.

40

λίβελλον πρὸς πάλιν Βασιλείαν παπιστῶν διὰ Ἰννοῦ Χαλεπλῆ πρὸς τὸν πρεσβυτεριῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ , καὶ
 40 σιωδινὸν γράμμα πρὸς ἡμᾶς τῷ Κωνσταντινουπόλεως τῷ ἐλθεῖν εἰς ἀπολογία , καὶ πρὸς τῆς μέχρι κατα-
 τήσεως ἐπαύσεως ἡμῶν .

45

Κατ' ἐκείνον τὸν Μάρτιον , τῷ χιλιοσῷ ἐξακοσῷ
 45 ὀγδοκοσῷ πρῶτῳ ἔτει , οἱ ἐν Βυζαντίῳ Φράνκοι ἔτα-
 ξαν οὐκ εἰς τινὰ χαλεπὴν παπιστῶν , καὶ ἔδωκε λίβελλο-
 νος τῷ Σελτῶν , ἵνα δώσῃ αὐτοῖς τὸν ἅγιον πάτριον ,
 καὶ Γολγοθᾶν , καὶ Ἀποκαθλώσιν , καὶ τὸ ἅγιον τῆς
 50 γυνήσεως ἐν Βηθλεὲμ Σπήλαιον , καὶ δώσωσιν αὐ-
 τῷ τόσας χιλιάδας φλωρία , καὶ τὰ χίλια καὶ πεν-
 τήκοντα γρόσια , τὰ διδόμενα πρὸς τὸν Ῥωμαίων τοῖς
 ἐν τῷ Ναῷ τῷ Σελτῶν Ἀχμέτ δώσωσιν αὐτοῖς . ὁ
 55 μὲν δὲ Σελτῶν ἐπεμψε τὸν λίβελλον τῷ Βεζύρη ,
 ὁ δὲ Βεζύρης ἀπεβάλετο αὐτὰς τελείως . ἀλλ' ὁ Σατα-

νάς , ὁ τὸ κρίμα οὐδὲν ἐνώπιον τῷ Θεῷ , ἐν ἡμέρᾳ
 60 ὑποσέψας ἡμᾶς ὁπίσω εἰς Βυζάντιον , ὅθεν ὁ τό-
 τε Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης Ἰάκωβος περὶ
 τινῶν συμβεβηκυῖαι , ἔγραψε ἡμῖν σιωδικῶς (ἐν ᾗ
 γράμματι ἐμόνον οἱ Ἀρχιερεῖς , ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς
 65 ἦσαν ὑπογεγραμμένοι) ἐπανιλεῖν εἰς Βυζάντιον ,
 καθότι ὁ βασιλεὺς ἡμᾶς ζητεῖ εἰς ἀπολογία . ἄλλοι
 δὲ ἡμᾶς τὰ γράμματα ἐλθόντα εἰς Θεοδοσιόπολιν ,
 70 ὑπεκρίθημεν ὅμως μὴ εἰληφέναι αὐτὰ , ἀλλ' ἵνα μὴ
 δόξῃ γεγονέναι ἡμᾶς ἀπεθῆναι τῇ βασιλείᾳ , ἀπῆλ-
 75 θοντες εἰς Τιφλίζιον διὰ πάλιν ἀνάγκην τῷ Χριστῷ τῷ
 Ἰβηρίαν .

ἰβήρων, ἐβιαζόμεθα ὁμῶς ὑποσφίψαι πρὸς τὴν ἑλ-
θεῖν τὸν χαρμῶνα. ἐμείναντο οὐ τιφλιζίῳ τεσσαρά-
κοντα καὶ δύο ἡμέρας, ἔπειτα ὠδύσατο. Δὲ κολχί-
δου πλὴν φέρονται εἰς Κωνσταντινέπολιν. κατελύσατο
δὲ εἰς πλὴν οἰκίαν τῆς Τζιτζη, Δαβατίτις μὴν Ἀυ-

γύστῳ τὸν Κύρον ποταμὸν ἰππότα, ὕδωρ ἔχοντα ὀ-
λίγον, ὅθεν ἔσφαλεν ὁ Στρατὶς πλωτὸν αὐτὸν εἶ-
ναι εἰπών. ἀπὸ ἡλθον δὲ εἰς Κεκατήσιον Ἀνυγὰς εἰ-
κοστῇ, τῇ χιλιοσῇ ἑξακοσιῇ ὁ γδοηκοστῇ πρώτῳ ἔτη.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Παρανομία τῶν Μένες Κεκατήσιος Παγκρατίου τῷ τυφλῷ εἰς τὸν τῆς Μεγγρελίας Αὐθούην Δαδιαῶν, καὶ τέ-
χνασμα τῶν Μένες Τιφλιζίου Ἀρτζίλη τῷ γυνέῳ Μένες Ἰμερετίου, καὶ φυγὴ τῶν τυφλῶν εἰς Μερχικὴν, 10
δι' ἧς καταδραμὴ τῶν Ὀθωμανῶν ἀπὸ ὀρίων Μερχικῆς καὶ Καρτελίου εἰς Ἰμερετίαν, καὶ ἐπιδραμὴ Ἀβασγῶν ἀπὸ
Διοσκοριᾶδος εἰς Ἰπποποτάμην καὶ Φάσιδον. καὶ περὶ τῆς ἀπὸ Κεκατήσιος ἐπανόδου ἡμῶν εἰς Κωνσταντινέπολιν,
καὶ ὧν ἐλάβομεν ὀρισμὸν κατὰ τῶν Φράγγων, καὶ τῶν Τελῶν, καὶ περὶ τῆς ἐλεύσεως τῶν πρέσβεως τῶν Μόχων
εἰς Βυζάντιον, καὶ τῆς ἐν Κομποκαλίῳ εἰσδομῆς τῆς Ἑλπίδος.

15

Ἀλεξάνδρος τῷ Μένες Κεκατήσιος, τῷ ῥηθούτῳ ἐπὶ
τῷ Παϊσίῳ, ἔχοντι ὅσον οὐκ ἦν πρώτη αὐτῷ
γυναικὶς οὐνόματι Παγκράτιον, ἡ δούτερα γυνὴ αὐ-
τῷ, καὶ θυγάτηρ τῆς Τεμνοράζης Μένες Ἀλβανίας ἐτύ-
φλωσαν αὐτὸν δόλῳ. θανόντι δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ,
ἀπέκταναν τινὲς καὶ πλὴν γυναικῶν αὐτῷ ταύτῃ, καὶ
ἐγύμνω Μένες ὁ τυφλὸς Παγκράτιος. γυνήμα δὲ
ὧν ἐχιδνὴς, ἐπάτησε Δαδιαῶν τὸν Αὐθούην Μεγ-
γρελίας, καὶ ἔλαβε πλὴν γυναικῶν αὐτῷ ἑαυτῇ εἰς γυ-
ναῖκα. ἔπειτα Ἀρτζίλης υἱὸς τῷ Σαχιαβάζ Μένες
Τιφλιζίῳ ἀπέλθων εἰς τὸν Σάχην, καὶ σαρακηνίσας,
ἐγύμνω Αὐθούην τῆς Ἀλβανίας, ὃν ἐλθόντα ἀπὸ
Ἑκαμπύλου εἰς πλὴν Αὐθούτιαν αὐτῷ, ἦται ὁ Σά-
χης ἀποσῆλαι αὐτῇ πλὴν γυναικῶν αὐτῷ. ὁ δὲ, οἷα δὴ
ὄντις τυφλὸς τῷ Παγκρατίῳ, τεχνάζεται γυνέῳ
Μένες εἰς τὸ Ἰμερέτιον, καὶ δὴ ἡτοιμάσθη καὶ ἀ-
πὸ ἡλθον εἰς τὸ Κεκατήσιον. ἔφυγε δὲ ὁ τυφλὸς εἰς
πλὴν Μερχικὴν πρὸς τὸν Πασᾶν, καὶ τῇ χιλιοσῇ ἑξα-
κοσιῇ ἑβδομηκοστῇ ὁ γδοῦ ἔτα γράφει ὁ Σελταῦς
τῷ Πασᾶ Θεοδοσιουπόλεως καὶ ἀθροίζει ἀπὸ Λαζι-
κῆς καὶ Χαλύρων καὶ τῶν περὶ Στρατόματα, καὶ κα-
τατρέχει τῷ Ἰμερετίῳ. λεηλατῇ. αἰχμαλωτίζει.
κατακτείνει τὰς Ἑκκλησίας. μοναστήρια. χώρας ἀπὸ
τῶν ὀρίων Μερχικῆς καὶ Καρτελίου εἰς Ἰμερετίαν. καὶ
δὴ φυγαδύει τὸν Ἀρτζίλιν, καὶ ἀποκαθίστησι τὸν
τυφλόν. ὧ δὲ τῷ ἄσῃ τῷ Κεκατήσιῳ βάρβαρ Ὀθω-
μανεὶς, καὶ εἰς καὶ εἰς τῆς ὥρας ταύτης. ὁ δὲ Δαδι-
αῦς ταπεινώθεις ὑπὸ τῷ τυφλῷ, ἀδούνη, καὶ κα-
τατρέχει τὸν Αὐθούην, καὶ φθάνει εἰς Ἑκκλησίας,
καὶ μοναστήρια τὸ Μόκφον. τὸ Χώπη. τὸ Κιαήση.
Σαυδίτη, καὶ τὰ λοιπὰ ἀπὸ Διοσκοριᾶδος εἰς Ἰππο-
ποτάμην καὶ Φάσιδον, πλὴν Λεμπαρδίας. ὁ δὲ Δα-
διαῦς εἰς πλὴν συμβεβηκῆσαν ἀνάγκην τῷ τυφλῷ, ἔδου-

νήθη λαβεῖν πλὴν γυναικῶν αὐτῷ, ἑμὴν δὲ καταβα-
λεῖν καὶ τὰς Ἀβασγὰς. ὧ δὲ τῇ χιλιοσῇ ἑξακοσιῇ
ὁ γδοηκοστῇ πρώτῳ ἔτει, ὧν κεκλησμένη ὁ Δαδι-
αῦς εἰς τὸ κάστρον Ῥέχην, ἀπέθανον. ἡ δὲ γυνὴ αὐτῷ
πάλιν ἀπὸ ἡλθον εἰς τὸ Κεκατήσιον πρὸς τὸν τυφλόν, 20
ὄνταν καὶ ἡμῶν ὅκτι. ἔχε δὲ μεθ' ἑαυτῆς καὶ πλὴν ἑ-
πτά τῆς Θεοτόκου, περὶ ἧς εἶπετο ἀνωτέρω, ὅτι ἦν
ἐν τῇ Χώπῃ. ἔμεινε δὲ καὶ τὸ Μενασήριον τῷ Κελάτῃ
ἀπεπρήσας ἀπὸ τῆς καταδραμῆς τῶν Ὀθωμανῶν.
περὶ δὲ τῇ λειψάνῳ τῷ ὁρίῳ Κρούκας ἐκ ἐδουλήθη 25
μαθὲν τὸ ἐγένετο. τῇ δὲ εἰκοστῇ τεταρτῇ Ἀνυγὰς ἐ-
ξήλθον τῷ Κεκατήσιῳ, καὶ Δὲ δύο ἡμερῶν εἰς πλὴν
τῷ Φάσιδον ἡλθον περὶ αἰῶσιν, εἰς τὸν λεγόμε-
νον ἔπειτα δὲ ὅκτι πλωτὸς ὁ Φάσις, ὅθεν
καὶ διέβητο αὐτὸν μετὰ μονοξύλων. ἔπειτα εἰς Ὀζερ- 30
γέτη τὸ καθολικὸν Παλάτιον τῷ Γυρελίῳ, ἔπειτα
εἰς Κεμπιλέτη ἐμπόριον Γυρελίας, καὶ κατὰ Ἀνατο-
λὰς ὡς εἰς ὦρας ἔξ ἑστὶν ἡ Πέτρα ἡ Χώρα, περὶ ἧς
ἐπολέμισαν Ἰνσινιανὸς καὶ Χοσρόης. ἐνθα ἡλθον Ἀρ- 35
χοῦτες Ἰμερέλοι καὶ Γυρελέλοι καὶ ὁ καθολικὸς καὶ οἱ Ἀρ-
χιερεῖς καὶ ὁ Γυρελέλιος ἐντυχῆν ἡμῖν. ὅκτι δὲ
ἀνεχωρήσαντο τῇ ἐπτακαιδεκάτῃ Σηπτεμβρίου, καὶ
Δὲ Λαζικῆς καὶ Τραπεζούντης. Σινώπης. Οἰωνοπό-
λεως. Ποντορρακλίας ἡλθον εἰς Κωνσταντινέπολιν τῇ
εἰκοστῇ Νομβρίου, καὶ οὐκ ἐτύχοντο τῷ Βεζύρη, καὶ ἐ- 40
δώκαν αὐτῷ πηγάδα δέκα, καὶ δύο τῷ Κεχαγιᾷ
αὐτῷ, καὶ οὐ τῷ Ρεϊζῇ, καὶ οὐ τῷ Μπεϊλικτζῇ, καὶ
ἐλάβομεν ὀρισμὸν καὶ τῷ Φράγγων, καὶ ὀρισμὸν περὶ τῶν
τελεσμάτων. τότε, ὅτε χιλιοσῇ ἑξακοσιῇ ὁ γδοη-
κοστῇ δούτῳ ἔτα, ἡλθεν καὶ ὁ πρεσβυτὴς Μοχοβίαι 45
ὁ Πρεκόπος, ὡς περιέρχεται, καὶ ἐκαδομήθη ἡ Ἑκκλη-
σία τῆς Ἑλπίδος ἐν τῇ Κομποκαλίῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ΄.

50

Περὶ τῆς συμβάσεως τῇ ἀγίῳ τάφῳ ζημίας. Δάτινα ἀνακάνισιν χωρικῆς Ἑκκλησίας, καὶ τῆς πρὸς τὴν
Θεολογιάμοις Ἐπάρχῃ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν ἅγιον τάφον ἀδικίας, καὶ τῷ κατ' αὐτῷ καλῶς παρ
ἡμῶν Ἀγᾶ μετὰ ὀρισμῷ, δι' ἧς πολλὰ κακὰ τῶν κριτῶν αἰεσάλησαν, καὶ περὶ τῶν ἰσχυρῶν ἡμῶν ἀγωγῶν με-
τὰ τῶν Φράγγων ἐπὶ τῷ βασιλικῷ βήματι περὶ τῶν περὶ σκηνημάτων, καὶ τῆς οἰκῆς ἡμῶν κατ' αὐτῶν, καὶ καὶ
Βαρταπέτις Ἐλεαζάρης, καὶ ὧν πέποιθε τῇ συμφωνίᾳ ἡμῶν, καὶ πῇ ἔφυγε, καὶ πῇ ἐτιλότισε.

Συμβαίνει δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ τότε πρῶτον πικρὸν,
 ὅτι εἰς τὸ ὑπὸ τῷ Βηθλεὲμ κέντρον χωρίου τῶν
 Ποιμένων, καὶ τὰ σεσαθρωμένων Μοναστηρίων, διεφθαρ-
 μένων ἔχον Ἐκκλησίαν, καὶ τῷ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ
 5 ὀγδοηκοστῷ πρώτῳ ἔται, ὁ ἡμέτερος ἐκεῖ ὑπὸ τῶν
 ἀπλῶν ὦν, ἀναγκάζει τῷ Ἐκκλησίᾳ αὐτῷ θρη-
 ματικῶς τῷ Κριτῇ, καὶ ἐγκαλεῖται οἱ Φεράροι τὸ πρῶ-
 μα, καὶ οὐκ ἀποδέχονται ὅλη ἡ Χώρα καὶ οἱ Κριταὶ πρὸς
 ἐξέτασιν, καὶ ζημιῶσι τὸ Μοναστήριον γέσσια χιλιά-
 10 δας ποῦτε. ὅθεν ὡς πρὸς τὸν βασιλικὸν ὀρισμὸν καὶ
 τὸ δίκαιον ποιήσαντα τὸν Κριτὴν τῷ ζημίᾳ, ἐξέ-
 βαλον αὐτὸν καὶ ἐβαλον αὐτὸν αὐτὸς ἄλλον ὁ Μερφτης,
 ἥτοι ὁ κυρωτὴς τῶν ὠτολῶν τῷ Νόμῳ, ἡ ζημία ὁμως
 ἔμενου. ἔπειτα τῷ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ δού-
 15 τέρῳ ἔται, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ὀσκαλῶν εἰς Ἀδρια-
 νούπολιν, ἐγίνετο Πασκᾶς τις τῆς Ἱερουσαλὴμ θη-
 ρίου τῇ γνώμῃ, ζημιώσας ἡμᾶς ὑπὸ ἐπὶ ἔτεσι γέ-
 σσια χιλιάδας ἐξομνήκοντα. ὅθεν ἀπὸ τῶν ὀσκαλῶν εἰς
 Ἀδριανούπολιν, καὶ ἐπέμψαμεν εἰς Ἱερουσαλὴμ Ἀρ-
 20 χοντα βασιλικὸν μετὰ ὀρισμῶν περὶ τῶν ῥηθόντων, καὶ
 ὅσα ὡρὶ ἔλαβον ἀδικήσας, ἀφῆκαν αὐτῷ ταῦτα οἱ πα-
 τέρες, ὑποχέοντες μηκέτι λαβεῖν ἕτερον. ἀνέστα δὲ
 ἐκεῖνος ὁ ὀρισμὸς πολλαὶ κτηνοτροφίας γενομένης ἐν τῷ Μονα-
 στηρίῳ, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν Κριτῶν ἔειπεν, καὶ ὠφέλησεν
 25 ἐκεῖ πᾶντα ἀνθρώπων. Ἀλλ' οἱ Ἀρμένιοι ἀκούσαντες ὅ-
 τες πρὸς χροῖον πολλῶν, ὁρμηγεῖντο παρ' ἡμῶν,
 ὑπελαβὼν καὶ ἀχάριστα οἶντες, τῷ τότε καιρῷ συμ-
 φωνῶσι τοῖς Φεράροις. καὶ δὴ οὕτως ἡμῶν ἐν Ἀδρια-
 νούπολει, καὶ εἰδόντων μηδὲν, σιωπῶντες ἔλθον εἰς
 30 χεῖρας τῶν Παπῶν ἱερέων Φεράγγικα γέσσματα,
 ἀφ' ὧν ἐγνωμὴν ὅτι ἦσαν ἐν Ἀδριανούπολει οἱ Φερά-
 ροι καὶ ὁ Βαρταπέτης Ἀρμένιος. καὶ δὴ συγχύσεως
 γυναικῶν κατὰ τῷ μεγάλῳ Γεωργίου, τῷ χι-
 λιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ τρίτῳ ἔται, καὶ τῷ
 35 Σελτῶν ὄντι. ἔξω τῆς πόλεως ἵνα στρατὸς ἦν
 τῆς Βιόνης, ἀπὸ τῶν ὀσκαλῶν κατ' αὐτῶν ἐμφανισθῆναι τῷ
 βασιλικῷ ὑπὸ τῶν. τῶν δ' Ἀρμενίων ὑπαντησάντων
 ἡμῖν, καὶ συγχώρησιν αἰτησάντων, σιωπῶντες ἡμῶν
 τῇ κατὰ τῶν Φεράρων μάχῃ. καὶ γίνεται ἀγὼν ἰχυ-
 40 ρὸς πρὸς τῷ Κεχαγιᾷ, ἥτοι τῷ Οἰκονόμῳ τῷ ὑπὸ τῶν,
 ἀναφέρεται ἡ ὑπόθεσις τῷ ὑπὸ τῶν, καὶ γίνονται

Φεράροι καὶ Ἀρμένιοι τῶν Φεράρων, ὡς τὸ ὑπὸ
 χεῖρα ἦν, ὅτι ὅτε ὑπὸ Νεκταρίου ἐλπιεργήσαντο
 τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βαίων, γυναικῶν πρὸς τῶν εἰς τὸ
 κριτήριον, οἱ Φεράροι ἔλαβον περὶ τῶν Κρι-
 τῶν ἀναφορὰν τῶν εἶναι αὐτὸς πρώτος, καὶ ὄντος τῷ
 Βεζύρη ἐν τῇ Κρήτῃ, ἔλαβον πρὸς τῶν ἐν Ἀδριανού-
 πόλει Ἀνθυπατῶν ὀρισμὸν ὡς ἠθέλον, ὅτι ὄντες
 ἐν τῇ βασιλικῇ κώδικι, ἐβέβαιον ἀνακαίνισαι, καὶ
 δὴ καὶ ὁ Βεζύρης σιωπῶν, ὑποχέοντες αὐτῷ τῶν
 Φεράρων χρήματα, νομίζοντες εἶναι ὀλίγον τὸ ζη-
 τήμενον, διὰ τῶν ὁμως, ὅτι μετὰ τοιούτων δολίως
 γενομένων ὀρισμῶν ἐγίνετο τὰ κατὰ ἡμῶν κατὰ τῶν
 Φεράρων, καὶ ὅτι ἡ κρίσις ἐν τῷ βασιλικῷ κριτή-
 ριῳ διὰ τῶν κατὰ τῶν τῶν δίκαιον τῶν ῥωμαίων,
 ἀπεβάλετο πᾶντα τὰ δολίως γενομένα, καὶ αὐτὸς
 τὸς Φεράρους, φυγόντας νυκτὸς εἰς τὴν Κωνσταντι-
 5 πολιν. καὶ δὴ καὶ ὁ Βαρταπέτης ἀπερχόμενος εἰς
 Ἱερουσαλὴμ, ἐτελεύτησεν ἐν Πηλεσίῳ, ὅμως ἄλλα
 καὶ τοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκείοις ἐγινετο ὁ ἄφρων
 Βαρταπέτης ὑπερβαίνει αὐτῶν τοῖς ἡμέτεροις,
 καὶ δὴ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως ζήτησιν οἱ Ἀρμένιοι
 κτηνοτροφῶν ἐν τῇ ἀγίῳ τῷ Φῶ, καὶ ὑποβλησάντες
 πρὸς τῶν ἡμετέρων, τρέχουσιν εἰς τὸ κριτήριον, καὶ
 ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν Κριτῶν, τῶν Πασκᾶ τοῖς ἡμε-
 10 τέροις βουθῶ ὄντι. γέγονεν ὁμως τὸ σκαῖβαλον
 αὐτῶν καὶ ἐζημιώθη τὸ Μοναστήριον χρήματα πεγ-
 γυνῶν ἐπὶ τῶν ἀχρεϊότητων τῶν ἡμετέρων, διχο-
 νομήτων καὶ φθονήτων καὶ μαχομένων ἀλλήλοις.
 Σημείωσαι ὅτι ὁ πολλαὶς ῥηθὲς Ἀρμένιος Ἐλεάζαρ
 σιωπῶντες ἔτι τοῖς Φεράροις, καὶ ἐξῆλθε τῆς
 Ἰόππης μετὰ Νηδὸς Φερίδου, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Βυ-
 15 ζάντιον ὑπὸ τῶν Φεράρων, καὶ περὶ τῶν εἰς τὸν
 ὑπὸ τῶν αὐτοῖς πολλὰ πεγγυῶν περὶ τῶν χαμπε-
 στικῶν οἰκημάτων. ὁ δὲ ἡμῶν σιωπῶντες ἡμῶν
 σιωπῶντες τῷ ἀντιδίκῳ αὐτῷ Μαρτυρίῳ, καὶ ἔλαβε
 τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἐπισκοπῶν αὐτῶν. ὁ δὲ Ἐλεάζαρ
 20 ὑπὸ αἰχμῆς Φυγῶν, ἀπὸ τῶν εἰς τὴν Περ-
 σίαν, ὅθεν καὶ ἐγίνετο καθολικὸς τῆς μεγάλης
 Ἀρμενίας, κατὰ τῶν ὀσκαλῶν αὐτῶν κατὰ τῶν
 ὑπὸ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ῥωμαίων ἔπαθε, καὶ τῷ χι-
 λιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ δούτέρῳ ἔται ἐτελεύτησε.

45 ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν σεσαθρωμένων τῶν μεσίων Κωνσταντινουπόλεως Ἐβραίων, καὶ πᾶς κατὰ κησέ, καὶ ποῖς περιῆλθε τό-
 5 πος, καὶ περὶ τῆς παντὸς πρὸς αὐτὸν συνάξεως τῶν Ἐβραίων, καὶ τῶν ψευδοπροφητῶν αὐτῶν, καὶ ὧν
 ἔφθερε παρθέτων Ἐβραίων, καὶ τῶν ψευδοπροφητῶν τῶν Ἐβραίων γυναικῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν γε-
 10 λούτων, καὶ περὶ τῶν περιουσιῶν αὐτῶν, καὶ αὐτῶν ἀπαγωγῆς εἰς τὸν Βασιλεῖα, καὶ σεσαθρωμένων αὐτῶν, καὶ
 ἐξορίας, καὶ τελευτῆς.

Ἡντις Ἐβραῖοι τὸνομα Σαμπεθὰν Σεβὴ, σο-
 15 φὸς τὰ ἴδια, ὅς τις καταγόμενον ἔχει τὸ γένος
 ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὄντων. ἀλλὰ διὰ τὸ
 ἐμπεριθῆναι μέρος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὰς
 κατοικίας τῶν Ἰουδαίων, τὰς ἔσας μάλιστα ὑπὸ τὸ
 Πανδοκτεῖον (τὸ Χαῖν) τῆς Βασιλῆας (ἡτοῦ τῆς μη-
 20 τρέως

τῶς τῇ βασιλείῃ καὶ τῇ δυνάμει τῆς φυλακῆς ἕως
τῇ τάξει τῇ Παλατίῃ καὶ τῇ Βυζαντίῃ ἰδίως λε-
γομένη, ἰδίως ἡ βασιλεία ὀκείθου τὰς Ἑβραίας.
ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπῆλθον εἰς Σμύρναν καὶ ἔκειτο ἐκεῖ,
καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔργον ἐποίησεν ὡς ἔχοντος ὡς εἰς
ἐμπαιγμὸν τῶν χειροκτόνων, ὡς ἔγχετο παλαιότε-
ρον ἐν Κρήτῃ, ἀπῆλθον εἰς Γάζαν, καὶ ἤρξατο ἀφῆ-
μαι ἐαυτὸν μεσσίαν. εἶπα δὲ τῶν ἀσπληνῶν καὶ ἐν τῇ
Παλατίῃ, ἔμειον ἐκεῖ μερικὸν καιρὸν μετὰ τῶν
ἡπατορῶν ὑπ' αὐτῶν. ὁ δὲ ἐμήνυσεν καὶ ταῖς εὐερεσολύ-
μοις ἰουδαίοις περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἐπὶ σόλῳ αὐτοῦ. ἦλθε
λοιπὸν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἀπέβαλον
αὐτὸν οἱ εὐερεσολυμίται ἰουδαῖοι, ἔχοντες σωεργὸν
ἰακώβου τινὰ ἱατρὸν, δυνάστην Ἰσπανίας φυγόντα.
ἔπειτα κατέγετο εἰς Σμύρναν, καὶ ἰχθυεῖ ἐν τῇ ἀπά-
τῃ. γράφει εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑβραίας, καὶ
δέχονται αὐτόν. εἶπα γὰρ ταῖς ἀπανταχῇ ἰουδαίαις,
καὶ γίνεται κίνησις ἰουδαϊκὴ δυνάμεις. Δύ-
σεως. Ἀφρικῆς, καὶ τῇ μέρῃ τῆς δύσεως τῇ ὑπὸ
πῶν δεσποτείαν τῶν Ὀθωμανῶν. ἀπέρχονται Κωνσταν-
τινουπολῖται Ἑβραῖοι εἰς Σμύρναν πολλοί. ἀλλ' ἰδοὺ φήμη
ὅτι θάνατον ποιεῖ. ῥητέον δὲ ὅτι πῶς ποιοῦν ἐν ἐφύ-
στα τινὰς, καὶ ὑποκρίνονται ὅτι ἀπέθνησκον, καὶ
ἐξέρριπτον αὐτοὺς τῇ μηχανόβῳ καὶ αὐτοῖς αὐτοῦ. ἦλθε δὲ
δυνάστης Σμύρνης εἰς Καδιπόλιν, καὶ τρέχοντες ἀπὸ πλῆ-
θος Ἑβραίων εἰς ὑποταγὴν αὐτοῦ. ἀνέστη δὲ ὁ πε-
ρὶ αὐτοῦ λόγος εἰς πᾶν Βεζύριον, καὶ ἐμψύχας αὐτοὺς
αὐτοὺς δυνάστης Καδιπόλεως εἰς Βυζάντιον τῇ Χιλιεσῶ
ἐξακοσιῶν ἐξηκοσῶν ἔκτω ἔτη. εἰ δὲ Ἑβραῖοι ἔλε-
γον ὅτι λήψεται αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν ἀγα-
θῶν, καὶ ὅταν αὐτὸν παρὲς αὐτὸν ἀγαγῇ, καὶ δεχθῇ
αὐτὸν εἰς συνομιλίαν, καθίσει αὐτὸν ἐπὶ τῇ θρόνῳ αὐτοῦ,
καὶ ἔσονται λοιπὸν πᾶν βασιλείαν τῇ Μεσσίᾳ. ὁμοῦς ἔλαβον
αὐτὸν ἐκ τῶν πλοίων δέροντες οἱ δῆμοι, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸ Βεζύριον, καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν ὁ Βεζύρις, εἰ ἀληθὴ εἰσι
τὰ περὶ αὐτοῦ ἀκούσματα, καὶ ἐκεῖνος πρὸς πάντας εἶπεν,
ὅτι ἐστὶ σοφὸς, καὶ λέγει τὰ τῶν θεῶν. εἶπεν αὐτὸν
ὁμοῦς ὁ Βεζύρις ἐν τῇ φυλακῇ, εἰς ἣν ἔτρεχον τῶν ἰου-
δαίων καὶ σοφοὶ καὶ ἰδιώται, προσκυνοῦντες αὐτόν.
ὁ δὲ ἔγραψε νέας τομοθεσίας, καὶ μάλιστα τὰς
προσέτιμας ἑορτὰς ἔγραψε μεταβαλεῖν εἰς χαρὰν, καὶ
σοφιστῆσαι, καὶ ἔτιως ἐποίησαν. ἰδὼν δὲ ὁ Βεζύρις
τὰς Ἑβραίας μὴ ἡσυχάζοντας, ἐπεμψεν αὐτοὺς εἰς
τὴν τῆς Ἀβύδος φρενὸν, περιεσπάρθη αὐτοί. ἀλλὰ
καὶ ἐκεῖ ἔτρεχον οἱ ἰουδαῖοι πανταχόθεν εἰς προσκύ-
νησιν αὐτοῦ, καὶ μάλιστα δυνάστης Κωνσταντινουπόλεως. ἔ-
γραψεν δὲ αὐτοῖς οἱ σοφοὶ τῶν Ἑβραίων γράμματα χρυ-
σοῖς ἐπιστολάς, καὶ οὐκ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἦν ὡς, αὐτῶν
φρενῶν τῇ Κυρίᾳ καὶ Θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. ἐν ᾧ
δὲ ταῦτα ἐγίνοντο, εἰς τὸ Βελεγραδίον. Ἀδριανὸς πό-
λεως. Λεχία. Ἀφρικῇ. Ἑβραῖοι, καὶ ἄλλοι οὗτοι
Ἑβραῖοι, θεωροῦντες κυτὰς τὰ ἱερά, ἔλεγον, ἰδοὺ ἰδοὺ
Ἑβραῖος τὰ ἱερά ἀπαίρει εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ καὶ
ἡμᾶς ταχέως παρῇ, καὶ ἡτοιμάζοντο, ποιεῖν τὰ
ὑποκρίντα αὐτὸν χρυσόν, ἵνα βασιλεύσῃ πᾶσι

κατὰ τὸ ἴδιον τῶν ἰουδαίων, ὅντων παρὲς τῇ κειραλίᾳ
καὶ γαστριμαργίᾳ καὶ φιλαργύρῳ. ὁ δὲ καὶ ἰκο-
λύθησε πτωχόθεν ἐξ ἐκείνων ἐν τῇ Τερσίᾳ μάλιστα
τὰς Ἑβραίας, αἵτινες αὐτὸ ἀληθείας πᾶν ἀπάτωσαν ἀνα-
τίρρητον ἔχοντες, καὶ νομίζοντες εἶναι τὸν καιρὸν τῆς
προφητείας τῇ ἰσχυρίᾳ, τῆς λεχθείσης ὡς τῇ μα-
καρίᾳ Πέτρῳ ἐν τῇ Πρωτοκυσῇ, ὅτι δηλονότι αὐτοῦ.
κατέρες ὑμῶν ἐρῶσιν ὁψονται, τινὲς ἐξ αὐτῶν δι' ἰδίαν
δόξαν ἐμάθον τὰς γυναικας αὐτῶν τινὰ τῆς Καλδαί-
κης γλώσσης, ὡς εἰ λόγοι καὶ τὰς σοφίας ἐβεβαίον τὸν ἰσ-
χυρὸν ἀληθινὸν μεσσίαν. ἐπὶ τὸν ἔν αὐτοῖς αὐτοῖς γυναικας
εἰς τὰς φρενῶν αὐτῶν, ὑποκρίνεται ὡς ὁμοιωμένον,
καὶ ἔλεγον ὅτι ἔχον μεμελετημένα, ὡς δὲ ὁ δὲ προ-
φήτευσεν. ταχυγράφῳ δέ τινος ταῦτα μεταγραφόν-
των, οἱ Καχαμίμ ἐβεβαίον εἶναι προφητείας, πρὸς 15
πᾶσι, ὅτι ἔλεγον ταῦτα Καλδαϊκῇ γλώττῃ, ἥτις αὐ-
τοῖς γυναικας ἐκείναι ἦσαν πάντῃ ἀμαθῆς. δούτερον,
ὅτι τὰς σοφίας ὅτι ἔλεγον ἀρμόζον τῇ Μεσσίᾳ, αὐ-
τοῖς οὐλοῦντο καὶ ἡρμοῦντο αὐτῷ τῇ πλάνῃ. ἡμεῖς
δὲ ὁ λόγος ἔτι εἰς Ἀδριανὸν πόλιν. καὶ γυνὴ ἡνὶος 20
Ἀρχόντος Ἑβραῖος εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτοῦ, Ἐμνήσθημαι
ὡς ἂν Ἀγγέλου προφητεύσαι, καὶ ποιήσῃ μοι λοιπὸν
τὸν τάδε ἱματισμὸν, εἶπα ἐλθέτωσαν αἱ γυναικες τῶν
Ἀρχόντων εἰς ὑποκρίνεται, καὶ γέγονεν ἔτιως. ἡ δὲ
εἶπεν, ὅτι τὸ ἐσπέρας προφητεύσω. ὁ δὲ αὐτὴν αὐ- 25
τῆς ἐκάλεσε τὰς σοφῆς καὶ τὰς πρώτας τῶν ἰου-
δαίων, καὶ ἡτοίμασε ἀφόροτα πολυτίμα βρώματα,
καὶ παίγνια εἰς χαρὰν αὐτῶν καὶ τρυφάν. καὶ γυναι-
κας τῶν, ὁκείνη καθήκοντα καποφρενῶν, ἐξεί-
φθη ἔπειτα εἰς πᾶν φρενὴν αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο λα- 30
λῆν ἰσπανικῇ γλώττῃ, καὶ ἐρράψθησε πᾶσι περὶ
τῇ μεσσίᾳ, ὡς περὶ προφητῶν πλάσματων ὅντων,
αἰχμηθῶντες οἱ ἰουδαῖοι ἀνεχώρησαν. τῇ δὲ Σαλτάνῃ
ἐν Ἀδριανὸν πόλιν οὐλοῦντο, καὶ τῇ Βεζύρῃ ἀπαλ-
θόντως εἰς πᾶν Κρήτιον, ὁ Ἀνθύπατος, μὴ ἡσυχ- 35
ζόντων τῶν ἰουδαίων, μεταπέμπεται δέσμιον τὸν
ψευδομεσσίαν δυνάστην Ἀβύδῃ, καὶ ἡγαγον αὐτὸν
παρὲς τὸν Σαλτάνον. ἦν δὲ Ἑρμῆος ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς
Βασιλείας ἐξ ἰουδαίων Ὀθωμανός. εἰ δὲ Σαλτάνος ἡρώ-
τησε τὸν ψευδομεσίαν, εἰ ἀληθὴ εἰσι τὰ περὶ αὐτοῦ. 40
ἀντισημῶν δὲ, ἡρώτησαν αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ὁ Μωάμετ
Προφήτης. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εἶπε τῷ ψευδομεσίᾳ ἰσπα-
νικῇ γλώσσῃ, ὅτι ἐὰν μὴ γινώσκῃς Ὀθωμανός, αὐτοῦ
παρὲς τὸν Σαλτάνον δυνάστην. ὁ δὲ φοβηθεὶς
εἶπε, Βεβαίως ὁ Μωάμετ ἐστὶν ὁ ἔχων καὶ προφη- 45
τῶν ὑπὸ τῆς γραφῆς Προφήτης, καὶ ἔτιως ἐτέρ-
κισεν. ἀλλ' αὐτοῖς ἀπῆρχετο εἰς τὰς τῶν ἰουδαίων συ-
ναγωγὰς, ταῖς μὲν Ὀθωμαναῖς λέγων, ὅτι ὑπάγει ἵνα
διδάξῃ τῶν ὁμοίων τὰς ἰουδαίας, ταῖς δὲ ἰουδαίαις ἐκρύ-
πτετο καὶ ἐπὶ σόλῳ ὡς Μεσσίας, προφασίζαντες ὅτι ἔτι 50
ἦλθον ἡ ἀποκρισμένη ἡμεῖς. εἰ δὲ Ἀρχόντες τῶν ἰουδαίων ἵνα
λάβωσι ἀπὸ αὐτοῦ ἄγον ἐξ αὐτοῦ, ἐδίδαν αὐτῷ τὰς θυγα-
τέρας αὐτῶν, καὶ διέφθερον αὐτάς. τὰ αὐτὰ ἐποίησε
καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς ἔτι ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐξώλεσαν
αὐτὸν ἡ βασιλεία εἰς πᾶν Κρήτιον, καὶ ἐτελεύτησε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ παρρησιάζοντων τὸν Μωσίου Ἑβραίων, καὶ πιστεύοντων ὡς τὸν Ἑβραίων, καὶ ἀπα-
 χθόντων εἰς Βελεγραδίον ὡς τὸν Βασιλέα οὐκ ὄντα, καὶ σαρακηνίσαντος, καὶ δεχθέντος ὡς Μωσίου αὐ-
 5 θις ὡς τὸν Ἑβραίων, καὶ ὧν ἔλεγον αὐτοῖς ποιεῖν, ἐφ' ὧν ἐξεφωνήθη εἰς χλόην τὸ, Γυελτίμι;

Κατὰ δὲ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοστοςὸν ὀγδοηκστὸν τρι-
 γνέτος, νῆος ἡς Ἑβραῖος ἐν Θεσσαλονίκῃ εὐφήμη-
 σον εἰπὼν εἶναι τὸν Μωσίαν, ᾧ καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν οἱ
 10 Ἑβραῖοι· ἀλλ' ὁ Σαλταὸς μεταπέμπεται αὐτὸν εἰς τὸ
 Βελεγραδίον· σαρακηνίσαιτα δὲ καὶ αὐτὸν, καὶ ἐπα-
 χθόντα εἰς Θεσσαλονίκην, εἶχον πάλιν αὐτὸν οἱ
 Ἑβραῖοι ὡς Μωσίαν· ἔλεγε δὲ αὐτοῖς, ὅτι Δὴ τὸ μὴ
 ποιηκέναι αὐτὸς τὰς Ἑβραῖας πάντα τὰ κακὰ
 15 πλήρη, ὁ Μωσίας ἔφανερέτω, καὶ δέον ἐστὶ νῦν ταῦ-
 τα ποιεῖν, ὅθου ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ σέρβας ὀγ-
 δοηκονταεὶς Καχαμίμ ἰσαρακηνίσαν· χλοάζοντες

δὲ οἱ Χριστιανοὶ τὰς Ἑβραῖας περιμύροντας τὰς ἀπατιδ-
 νας αὐτὴ τῇ Μωσίᾳ, ἔλεγον αὐτοῖς, ΓΥΕΛΤΙΜΙ;
 ἤγυν ἤλθι; καὶ ἔμεινον ἡ Παροιμία κατὰ τὸν Ἰσραὴλ
 ἄχει τὰς σήμερον· ἀλλὰ δὴ καὶ ὡς εἶται χιλιοστὸν ἑξα-
 κοστοςὸν ὀγδοηκστὸν ὀγδόῳ ἔλεγον οἱ Ἰσραῆλ, ὅτι
 ὠρτάται ἔξωθεν Βιβλίς τινὸς γεγραμμένης, ὡς μέλ-
 λει ἐν Κωνσταντινπόλει ὀφθῆσθαι ὁ Μωσίας, συγ-
 χύσεις ἔσθις μετὰ τὸν Ὀθωμανὸν καὶ Χριστιανὸν
 ἢ γεμόνων, γενομένης ὁμοῦ ἀγάπης Ὀθωμανῶν, Γερμανῶν
 καὶ Μοχόβων, ἔμειν ματαία καὶ ἡ παρῶσα αὐτῶν ἐλπίς·

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ὅτι ἀναρεθόντος τῷ Βεζύρη Καρὰ Μεσαφασαῶ, ἡδίκησεν ὁ Πασας τῆς Ἱερουσαλὴμ λίαν τὸν ἅγιον
 25 τῶν, καὶ περὶ τῆς δαπάνης ἣν ὀδυνῆσαι εἰς δαπανήσαντα αὐτῷ τῷ ἀναγκασθέντος τείχεα τὰ ἐν Κωνσταν-
 τινεπόλει μετρίως, καὶ περὶ τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπανελούσεως ἡμῶν.

Ἡ Ἀθωρὸν ἡμεῖς εἰς Κωνσταντινέπολιν, καὶ ὁ Σαλ-
 τὰς ὀδοῦμαι εἰς Βελεγραδίον, ὁ δὲ ἐπίτροπος
 αὐτῶν εἰς Βιένναν, ὅτε καὶ ἡτληθῶς πολλὰς, ὁποῦ
 30 τάνετοι εἰς Βελεγραδίον, ὅπερ μαθὼν ὁ τῆς Ἱερου-
 σαλὴμ Πασας, ἔλαβον ἅπαντα χρήματα ὅσα τῷ
 Μοναστηρίῳ· ἔφθασε δὲ καὶ τὸ πλοῖον εἰς Ἱερουσόλυμα
 μετὰ τῆς ὕλης οὐκ ἐκ τῆς οἰκοδομίας τῇ Τερῶναις,
 ὡς ἐνηθίσεται· ἐπειδὴ δὲ τῷ ἐν Κωνσταντινεπόλει
 35 μετρίως πίπτοι εἰς τοῖχον, καὶ τῇ Ἡγεμονίᾳ αὐτὸν
 ἀναγκασίζοντες, ὁ τότε Ἀντίπαρχος ἐκρήμισε τὸν
 τοῖχον, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ τινας τῶν πατέρων,
 ὧν τῇ γνώμῃ θρηνηδέντος, ἀπῆλθον εἰς Ἀδρια-
 νόπολιν, καὶ εἰς δαπανήσαντα τελέοντα καὶ δύο πεγ-
 40 γὰς μετὰ κακῆς ἀγαν καὶ ὀδυνηρᾶς καρδίας.

Ἐγένετο δὲ τότε τὸ πέμπτον καὶ ὁ Παρθένος· Πα-
 τεράρχης, μεθ' ἑμὲν Ἰσλὴν ἡλθον εἰς Κων-
 σταντινέπολιν, ὅτε καὶ ἐτοιμάσαντες βασιλικὰ γράμ-
 ματα ἰσχυρὰ, ἐκινήσαντα Σεπτεμβρίῳ ὀγδοῦ εἰς
 πῶν φέρσαντες πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ· ὑποπεσόντες δὲ
 σομαχικῶ πάθει κατὰ τὸ ἴκονον, ἐκινδυνώσαντα
 τὰ ἔσχατα, μόλις ὁμοῦ μετὰ τῇ ταχὺ ἡβανίᾳ, ἥτοι
 ὀχλήματι φθάσαντες εἰς πῶν κατὰ τὸν ἱερεῖον Ἀλε-
 ξάνδρου, καὶ ὠρτάτες φορτίδα ἀγκυλικῶν, εἰσῆλ-
 θον ἐν αὐτῇ, καὶ ἀπῆλθον εἰς Χαίφας, τυχεύ-
 45 τες δὲ καὶ ἰατρῶν ἐν αὐτῇ, ἰαθῆναι ἐν Χριστῷ, καὶ
 ἀπῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἰσχυράσαντες εἰς τὸ
 Ἀπριλίῳ, ὅπως χιλιοστὸν ἑξακοστοςὸν ὀγδοηκστὸν
 πέμπτῃ ἔτι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῶν τῶν κατ' οὐκ ἀπεδωκέντων τοῖς δανεισαῖς ὅλον τὸ χρέος τῶν Ἱσραηλινῶν μοναστηρίων, καὶ περὶ τῶν
 45 κατ' ἐξῆς ἀναγκασίων καὶ οἰκοδομῶν ἡμῶν ἐν τῇ τῇ ἀγίᾳ Σάρβα Λαύρᾳ.

Ἡ ἐν ὅλῳ ἡμῶν ὁ σκοπὸς περὶ τῆς ἐλθούσεως
 τῶν Ἱσραηλινῶν μοναστηρίων ὅσα τῷ χρέει, ὅσα
 50 ἐξῆν δὲ αὐτὸ τῷ Πασᾷ τὰ ποιεῖν, ὅτι εἶχον λα-
 βῆναι χρέος ὅλα τὰ ταῦματα τῶν κρατύντων, καὶ
 ἐξήτεον σῶα καὶ αἰετικῇ ὅσα ἦσαν γεγραμμένα ἐν
 ταῖς ὁμολογίαις αὐτῶν· ἐδώκεν δὲ τῇ Τρίτῃ τῆς
 Διακαινίσμης τῇ θρηνογνώμοι Πασᾷ τρεῖς χιλιάδας
 φλωρία, καὶ ἀρχόμεθα τὰ ἔργα αὐθιμῶν· σιωπέ-
 βη δὲ εἶναι καὶ τὸν Κερίων, ὅς λαβὼν τὸ τῷ

ἅλῳ αὐτῶν, ἡσύχασε καὶ ἄκων· ἐλθόντες ἐν τῇ
 γραφείῳ τῷ Κερίῳ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, καὶ τινῶν
 πρεσβύτων τῶν Σαρακηνῶν, βοηθόντων ἡμῖν, ἐμὴν
 55 ἑβδομαδὶ ἐποιήσαντα πῶν ἀπάλαξιν τῶν οἰκοδομῶν
 ποσάων χιλιάδων γερόων τῷ χρέει τῶν Ἱσραηλινῶν
 δόντες τοῖς δανεισαῖς ἐλάττονας τῶν ποσότηντων χι-
 λιάδων γερόων, ἐπειδὴ τινὲς θωάσαι ἔλαβον σῶα
 πῶν ὀφειλῶν, τινὲς πλάσσει τῆς ἡμίσεως, τινὲς δὲ
 πῶν ὀμίσσαν, καὶ τινὲς καὶ ἡττονα· ἀλλὰ χροῖτος
 δὲ τῷ

δὲ τὴν κελτὴν, ἡλθον αὐτοὶ, ἀλλ' εἰς ἐδὸν ἵσχυσε, καὶ ἐγύσθη τὸ ἔργον καλὸν καὶ τέλειον. ἀλλ' ὁ αὐτοὺς Πάσας ἐποίησε τεχνίσματα πολλὰ τῇ λαβεῖν καὶ αὐτὰ χρήματα, καὶ δὴ καὶ γράμματα ὁθωμανικὸν ἔδειξον ἡμῖν, ὅτι ὁ συμβεβηλὸς αὐτῶν δὴθον οἱ πέμψαντες, δόποτιναί ἡμᾶς. καὶ λαμβάνει παρ' ἡμῶν αὐτὰς τρεῖς χιλιάδας φλωρία. ἔδωκεν ὁμοῦς ἡμῖν γράμματα βεβαιωτικὰ πᾶν γεγονότων, καὶ ἄδσαν τῇ ἀνακαινίσαι πᾶν λαῦρον τῇ ἀγίᾳ Σάββα, πᾶν ἐκ τῇ νοτίᾳ μέρεος ἀφανισθῆσαν ὡς πᾶσι, καὶ ἔμεινε μέση ἡ Ἐκκλησία ἐξωτοίχον, καὶ ἦσαν ἐκείνὰ πύργωτα καὶ εἰσέλθοι πᾶν Ἀράβων, οἵτινες ἔβαλον ἐσω τῆς Ἐκκλησίας τὰς καρπὰς καὶ τὰς βόας αὐτῶν, καὶ εἰσῆρχοντο αἰγυμῶν αὐτῶν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ κρατεπάτην αὐτό. ἀπὴλθομεν ἔν εἰς πᾶν λαῦρον τῇ ἀγίᾳ Σάββα μετὰ ἀνθρώπων τῇ κελτῇ, καὶ τῇ Πάσᾳ, καὶ τῶν τῆς Γερουσίας, καὶ ἐποίησε καταγραφὴν ὅτ' αὐτὴ κελτὴ ἀνθρώπων. καὶ πρῶτον, δὸπ' τῇ βήματος τῆς Ἐκκλησίας ἕως τῇ ἀσκητηρίῳ τῇ ἀγίᾳ Σάββα ἐγύσθη ὁ μέγας τοῖχος. δεύτερον, τὸ ἀσκητήριον τῇ ἀγίᾳ Σάββα. τρίτον, τὸ Κεδὲκκλιον. τέταρτον, ἡ περὶ τὸν καδὸν αὐτὴ ἐστρέθη μετὰ πλακῶν, ὅτι ἡ ἀκαμῶντο τὸ πρῶτον τὰ ὀνόματα τῶν Ἀράβων. πέμ-

πτον, ὡς δομῆθη τοῖχος δὸπ' τῆς ἐξ ὀφείας ἕως τῆς ῥαχίας καὶ τῇ ἐξ ὀφείας πυργῶ καὶ ὀφείας. ἔκτον, δὸπ' Ἐκκλησίας ἀνεκαίνισαν ὑποκάτωθεν τῆς μεγάλης, καὶ οἰκίαν καὶ νότον ἐπέα. ἔβδομον, ἔσθον τὴν θύραν καὶ κλίμαξ πετερίν, καὶ οἰκίαν καὶ θύραν τὰς ἐξ ὀφείας ἐκτίσαι. ὀγδοον, ἀνεκαίνισαν ὁ πύργος τῇ Δαμασκηνῇ. ὄνατον, ὁ μέγας τοῖχος δὸπ' τῇ ἐπάνω πυργῶ ἕως τῇ χρυσοδόμῳ ὑψώθη τρεῖς πηχες. δέκατον, ἡ Ἐκκλησία ἡμεγάλη, καὶ τὸ εἶναι πᾶν ὀρθρὴν αὐτῆς σεσαθρωμένην, καὶ ὅτι τῇ ὕψος τὰς ψεκᾶδας ἀναφῆται τὰς ἰσορίας, ἐσκεπάθη καὶ ἀνεκαίνισαν καὶ ἡλείφθη. εἰδέκατον, τοῖχοι εἰς λοιποὶ, καὶ δεκάμεραι, πλὴν πᾶν καὶ ὀφείας, ἀνεκαίνισαν, καὶ ταῦτα πάντα ἐγύσθη κατὰ πᾶν καταγραφὴν τῇ κελτῇ, ἀρξάμενης τῆς οἰκοδομίας δὸπ' Μηδὸς ἱερέως, καὶ τελειωθείσης ἐν μηνὶ 15 Νομβρίου, κατὰ τὸ χιλιοσὸν ἐξακοσιῶν ὀγδοηκοσὸν ἔκτον ἔτος, καὶ ἐγύσθη ὡς ὀφείται σὺν Θεῷ ἡ ἐσχάτη δόξα ὑπὲρ πᾶν πρῶτον, περὶ ἧς ἡ τῇ παρόντος λέγει, ἵνα μὴ λέγοντες τὰ τῇ Θεῷ, δόξωμεν λέγειν ἡμέτερον, ὅπερ ὠρῶμεν, Θεῷ γὰρ ἐσμὲν συνεργοί, καὶ 20 αὐτοὶ ὀνεργοί. ἐγύσθη δὲ ἡ πᾶσα τῆς οἰκοδομίας δαπάνη πλεονῶν πᾶν δώδεκα χιλιάδων γρόσια.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Τ'.

Περὶ τῆς εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν ἐπαλειψάμενης ἡμῶν δὸπ' τῆς ἱερουσαλήμ, ἐν ᾗ ὁ καὶ ἀγγελλίαι ἡμῶν ἀνεκαίνισαν πάντα τὰ Μοναστήρια τῶν ἱβήρων, καὶ περὶ τῆς κελίας ἡμῶν ἀδελφείας.

Αὐτοὶ ἔν τῇ Ἀλγύσῳ μηνὶ ὠδύσαμεν πᾶν φέρσαν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, ἐάσαντες μᾶθμα τοῖς πατέρεσιν, ἵνα, εἴπερ ὁ κελτὴς ἐλάσσει δαπάνη συγκατανόει, ἀνακαίνισαν καὶ τὰ τῶν ἱβήρων Μοναστήρια, ἦσαν γὰρ πᾶντα σεσαθρωμένα καὶ ἐτόλμως ἔχοντα τὰ καταπισθῆναι, καὶ μάλιστα τὰ τρία, τὸ τῇ Σταυρῇ, τὸ τῇ ἀγίᾳ Νικολάῳ, καὶ τὸ τῇ ἀγίᾳ Βασιλέῳ. καὶ δὴ ἀφ' ὧν οἱ πατέρες, καὶ λαβόντες κοτζέλιον, ἦτοι βεβαιωτικὸν γράμμα καὶ τῇ κελτῇ, ἀνεκαίνισαν ὡς εἰς ὧν αὐτῶν τὰ Μοναστήρια τῶν ἱβήρων ταῦτα, τὸ τῇ Σταυρῇ, τὸ τῇ ἀγίᾳ Νικολάῳ, τὸ τῇ ἀγίᾳ Βασιλέῳ, τὸ τῇ ἀγίᾳ Θεοδώρῳ, τὸ τῆς ἀγίας Ἀννης, καὶ τὸ τῇ ἀγίᾳ Γεωργίᾳ ἐν τῇ ἐξορίδι. τίνα δὲ σωθήσαν ἐν τῇ μεταξὺ τὰ ὀνοματῶν, καὶ τῇ παρόντι λέγειν. ἔδα-

πανήθησαν ὁμοῦς ἐν πᾶσαις ταῖς ἀνακαίνισαι τῶν Μοναστηρίων τέτων γρόσια χιλιάδες εἴκοσι. ἡμῶν δὲ ἐλθόντων εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν καὶ ξηρὰς μετὰ πολλῶν ἀδελφῶν, καὶ ἀπ' Ἀδελφειῶν πόλεως εἰς Βλαχίαν μελετώντων δόποτι μῆσαι, ἐξεβλήθη ὁ Βεζύρης, καὶ ἐγύσθη ὁ Σελείμαν Πάσας Βεζύρης, τὸ γὰρ Σέρβος, πᾶν γνώμῳ πολύτροπον, ὡς γνωρίμῳ ἡμῖν ὄντι, καὶ τοιαύτῳ, ἐσῆλθομεν εἰς Ἀδελφειῶν πόλιν ἐν τυχῇ αὐτῶν. ἀπερχόμενοι δὲ νυκτὸς πρὸς αὐτῶν, ἀποσεκράσαμεν τοῖς λίθοις τὴν πόδα, ὅθεν καὶ τὸ ποδαλγικὸν ἡμῖν σωθήσαν πᾶσι. καὶ ὁ μὲν Βεζύρης ἐδέξατο ἡμᾶς ἱκανῶς, ἡμᾶς δὲ ἐδωκέναι καὶ ἑαυτὸν πυρετὴ τὰ ἔχματα, καὶ ὡς ἀδέποτος, κέρμασιν οἷς οἶδε Θεός. καὶ ἐκοιτάθημεν δὸπ' Δεκεμβρίου εἰς Μαρτίαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἐπανόληψις τῇ δόποτι μῆσαι ἐν Βυζαντίῳ τύπῃ, καὶ ἐν θαλάσῃ εἰφέιπαι, καὶ περὶ τῇ ἐν Πισίῳ συσταίπαι ἐλθινῇ τύπῃ, καὶ πᾶν τυπωθέντων βιβλίων, καὶ ὡς ἐπεχέρησαν οἱ τῇ κελτῇ πρέσβεις καὶ οἱ παπισταὶ ὀπηρεμάτων τῇ λαβεῖν τὸν ἅγιον τόπον καὶ καὶ γράμματος ὅτι Βεζύρη τῇ κελτῇ.

Ἐπαναλαμβάνοντες τὴν περὶ τῆς ὀφείας λόγον, ὅτι δηλοῖται πατριαρχῶντες κυρίως τῇ Λακ-

ριῶν, ἐκόμισαι (καὶ οἶδα ἡς) τύποι ἐλθινῶν εἰς Κωνσταντινὴν πόλιν, ὅπερ καὶ ἐτυπώθησαν τὸ Σμύταγμα τῇ

τῶ σχολαρίῳ, καὶ τῶ Παλαμῇ τὸ ἀνιερῆνικόν καὶ
 τῶ Πάπα, καὶ τῶ Μαργαρίτῳ διάλογον, καὶ ἄλλα
 ἴδια, ὅν, τῶν παπιστῶν πληθύνει χρημάτων τοῖς κρα-
 τῶσι δόντων, ἐξέριψαν ἐν τῇ θαλάσῳ εἰ κρατῶντες.
 5 ἐν ἑτῇ δὲ χιλιοστῇ ἑξακοσιοστῇ ὀγδοηκοστῇ ὅστις εἰς
 Γιάσιον, καὶ ἰδόντες τὴν μὲν Μολδαβίαν τύπον ἔ-
 χοντας, τὴν δ' Ἑθνην ἔχοντες, ἐκινούμεθα πῶς καρδίαν.
 ὁ δὲ Θεὸς ὁ τῶν καλῶν ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς, φέρει
 ἡμῖν βλάχον τινὰ ἱερμόνοαχον τῆνομα Μητροφάνη,
 10 καὶ δίδωμι αὐτῷ ἑξακόσια γρόσια, καὶ κατασκευάζει
 τύπον ἡμιόνου. καὶ δὴ δίδωμι αὐτῷ ἀναλώματα, καὶ
 χαρτί, καὶ τὸ βιβλίον τῆς Νεκταρίας κατὰ τῆς ἀρχῆς
 τῆς Πάπα πέμπομι, καὶ παρ' ἐλπίδα τυπῆται, ὃ καὶ
 διοικέμεν τοῖς πᾶσιν ἀδωροδοκῆτως. ὥφθη δὲ ἡμῖν
 15 γλυκὺ τὸ πρῶμα, καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει διοικούμε-
 νοι, τῇ χιλιοστῇ ἑξακοσιοστῇ ὀγδοηκοστῇ τρίτῳ ἔτει,
 ἀπεσταλόμεν χαρτί, εἰς Γιάσιον, καὶ ἰδόμεν τῷ
 τύπῳ καὶ τῷ Συμεὼν Θεσσαλονίκης Βιβλίον, γε-
 ψαντες ὑπὸ τοῦ καὶ τῷ Δέκτῳ Βεζύρῳ. ὅτων ἔν

ἡμῶν ἐν Ἱερουσολύμοις, ἀπῆλθον εἰς Ἀδριανουπόλιν
 προσβόλῃς τις τῶν Γάλλων, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Φρά-
 ροι, καὶ ὑπὸ χειρὶ διὰ ποσὶν τῶ λαβὼν τὰ πρε-
 σβυήματα, καὶ δὴ καὶ τὰ βιβλία πρεβύλουντο,
 20 ἦν δὲ τὸ σιωπῆσαν καὶ ὁτυπῆν τοιαῦτα βιβλία
 τῷ Πατριάρχῳ Ἱερουσολύμων, παρεκινήθη ὁ Κρά-
 λης τῆς Λεχίας εἰς πόλεμον. πολλὰ ἔν ἡγωνίσαντο,
 ἀλλ' ὁ Βεζύρης φέρει μὲν ὧν, ἐν τοῖς πᾶσι ἀπέβαλεν
 αὐτὸς. ἀποθαιόντ' ἔν ἐκείνῳ τῷ πρέσβει, ἦλ-
 θον ἄλλοι εἰς Ἀδριανουπόλιν, ὅτων ἡμῶν ὁ καὶ ἀφ' ἐ-
 νῶν, καὶ ὑπὸ χειρὶ τοῖς αὐτοῖς πάλιν κατ' ἡμῶν, καὶ
 τῶν σεβασμίων πρεσβυτέρων, κομισάμεν καὶ
 γράμμα τῷ Ρηγὸς τῆς Φραντζας περὶ ταύτης τῆς
 υποδείσεως. ἔθηκε δὲ καὶ τότε, ὃν ὁ Σικελίας Ρηγὸς
 εἶχε πῶς Ἱερουσαλήμ, ἔτι καὶ ἡμῶν συγγενεῖς, καὶ
 δικασίως ἐπεταί πῶς κληρονομίαν ἡμῶν εἶναι. οἱ μὲν
 25 ὁ ὁθωμανοὶ διεπρόντο πῶς καρδίαν περὶ τῶν τοι-
 ῶν, ἀλλ' ὁ πόλεμος τῶν Γερμανῶν ἐπείγει αὐτοὺς σιωπᾶν.
 ἀπεκρίθησαν ὁμοῦ γράμμασιν ἐκαστοῖς τῷ Κελητῷ.

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Ἀπόκρισις τεχνικὴ τῷ Βεζύρῳ πρὸς τὸν Κελητὸν, αἰτήσαντα καθίσασι Κόνσταντον Ἱδιον ἐν τῷ Σεβαίτῳ, ὡσαύτως
 καὶ περὶ τῶ ἀγίου τάφου, εἰς ὃν μέλλουσιν ἀπέρχεσθαι ἐξίτασθαι, ἐπελθόντες εἰς τὸν Βεζύρην, σιωπῆσαι
 35 καὶ περὶ πολλὰ, καὶ περὶ τῆς εἰς Βλαχίαν ἀποδημίας ἡμῶν.

Ἐξήγησε δὲ ὁ φραντζέζος καὶ ἑτερόν τι, ἵνα δη-
 λαθῇ ἐν τῷ Σεβαίτῳ (ὅπερ πάλαι ἐλέγετο Ἡρώων
 πόλις, καὶ ἐν τῷ δυσκινωτάτῳ μυθῷ τῆς Ἑρ-
 30 θρας θαλάσσης) ἔχῃ Κόνσταντον, καὶ ἀπέρχονται
 ἐκείσε αἱ ἡμέραι αὐτῶ μετὰ πρᾶγματῆας τῆς Ἰνδίας,
 καὶ Εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὥστε ὅσα πρᾶγματα ἔρ-
 χονται ἀπὸ τῆς Ἰνδίας εἰς πῶς Δύσιν μετὰ πορ-
 τιστικῶν ἡνῶν, καὶ ἔτι εἰς τὸ Μπεντέρι τῆς Περσίας,
 35 καὶ εἰς πῶς Μπάορσαν, καὶ εἰς πῶς Μένκαν, καὶ περ-
 σίη ὅσα φέρουσιν οἱ Ἀραβεῖς ἀπὸ Γερμῶν, καὶ Σεβαίτῳ,
 ταῦτα πάντα ἀποκρίνεται τὰς φραντζέζους εἰς ὅλα
 ἐκείνα τὰ ἐμπόρια, καὶ δὴ καὶ εἰς τὸ Σεβαίτῳ.
 εἰ δὲ ὁ ὁθωμανοὶ ὑποσούντες, μήπως οἱ Κελητοὶ ἐθι-
 40 θῶντες εἰς πῶς Ἑρουμενὸν θαλάσσαν, γινώσκται πρ-
 ῶτα τῶν ἐρχομένων ἀπὸ Ἰνδίας, καὶ Εὐδαίμονος
 Ἀραβίας εἰς Μένκαν, καὶ Ἀγγυτίον, καὶ μήπως
 κτίσων ἐν ἡνι Νάσω φέρειον, καὶ παρίξουσιν αὐτοῖς
 πρᾶγματα, τὸ μὲν ζήτημα ἀπέβαλον, ἔμην κατ'
 45 ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' οἰκονομία, ὅτι ἐφοβήντο, ἵνα μὴ ὁ-
 μονοήσωσι καὶ αὐτοὶ τοῖς Βουετίκοις, καὶ Γερμανοῖς.
 καὶ δὴ ἀποκρίνεται τῷ Κελητῷ, ὃν περὶ ταῦτα πρᾶ-
 ψας ἐρωτῆσαι τὸν Σερίφιν (ἐστὶ δὲ ἐστὶ ἀρχηγὸς
 τῆς Μένκας, ἑμῆς πῶς Φυλῶν, πῶς δ' ἀρχὴν τῶν
 50 τῶ βασιλείας λαμβάνων) καὶ πῶς ἐν Αἰγυπτῷ συγ-
 κλητῶν, ὅτι γε χωρὶς τῆς ἐκείνῳ γνώμης τοιαῦτα ἔ-
 χουσιν ἐργασίαν. εἶτα εἶπον καὶ περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ,
 ὃν δῖνον δοκεῖτε λέγειν ὑμῖν καὶ οἱ Ἕλληνες. ἡ-
 μεῖς ὁμοῦ σέμψομεν εἰς Ἱερουσαλήμ Ἀγῶν, ἥτοι Ἀρ-
 χοντα βασιλικὸν ἐξίτασθαι μετὰ ὁρισμὸν τῶ ἰδῆν ἴσως

εἰς τὸ δῖνον. ἀφ' ὧν δὲ ἐν ἡμῶν, καὶ μικρὸν ἀφ' ἑ-
 ρώας, ἀπῆλθον εἰς τὸν Βεζύρην μετὰ τῶ μεγάλῃ
 Ἑρμηνείᾳ καὶ ἑξαπορέγῃ τῆς βασιλείας κυρῆς Ἀλεξάν-
 δρου Μαυροκορδάτου, καὶ τῶ Ἀρχοντῷ Μαυρολάκη
 Κασοριανῷ. ὁ δὲ Βεζύρης καὶ πλησίον αὐτῶ ἐκείσε με,
 καὶ ἡρώτα τὰ κατ' ἐμέ.

Χρυσάειος Ἱερουσολύμων.

Ἀλλ' ὡς σεβασμιώτατε δέσποτα, πῶς ὑπὸ πληθύνειν ἡμῶν,
 καὶ ἐν ἐορμαίῳ ἐνταῦθα πῶς σαμυρῶνιαν, ἥν ἔδω-
 κας αὐτῷ χάριν, ἥν ἡγὼ ἐβάσταζον ἐν ταῖς χερσίν,
 καὶ περὶ τὰ πεντακόσια Βουετικά χρυσά, καὶ
 καὶ κατὰ τὴν συμπαρήμῳ ἀπ' ἀρχῆς ἀχρὶ τέλους.
 ἔγωγε δὲ δάκρυσι περὶ ἑρμηνείᾳ ἐλέγον, ὡς αὐθρο-
 πε, δύο ἡνῶν κακῶν αὐτῶ καθίσασαι δι' αὐτῶ τῶ
 πέμπειν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐξίτασθαι, ἐνὸς μὲν, ὅτι
 οἱ Κελητὰ ἐκφοβῶσι τὰς πατέρας, ἵνα λάβωσιν ἀρ-
 γύρια. ὁ δὲ τῶ δὲ, ὅτι οἱ Φράγροι ἐκ ἔχουσιν ἐν
 χερσίν ἑρμηνείᾳ ὑμέτερον ἄξιον, καὶ πᾶσι τοῖς
 ζητῶσι πῶς Ἱερουσαλήμ, τῶ δὲ Ἀγῶ ἐκείσε ἀπελθόν-
 τος, ὅλοι οἱ ἐκεί λαμβάνοντες φλωρία παρ' αὐτῶν
 τῶν φέρων, μαρτυροῦσιν ἐκείνῳ εἶνα, καὶ ἔχου-
 σιν (οἱ Φράγροι) αὐτῶν ὑμᾶς ἀνοχλεῖν. μὴ λι-
 πὸν γινέσθω αὐτῶ ἡ ἐξίτασις, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶ
 δικῶν καὶ ἀγαθῶ ὄντων. ὁ δὲ ἀφ' ἡμῶν αὐθροπε
 εἶπον, καὶ μὴ λέγε τοιαῦτα, εἰκοσε ὁμοῦς ἀγνοεῖν σε
 ἀφ' ἡμῶν πῶς ἐμῶν, ἥν ἔχον καὶ ἔχω εἰς τὸ γένος
 τὸ σὸν, καὶ εἰς σὲ αὐτὸν, ἐπεὶ ἀμφιβάλλων εἰς γένος
 μὲν πῶς ἐμῶν, περὶ τῶν ὑμῶν ματαίας. λοι-
 πὸν εἶποι οἱ ἑρμῆ καὶ ἀνάρχωνται φράγγροι ζητῶσι
 ὑπὲρ

ὑπερέσθαι καὶ ἀδυνάτα, ἐν οἷς προσέθηκαν καὶ τὸ πολεμῆσαι τοῖς ἐχθροῖς τῆ Βασιλείας. ἡμεῖς δὲ ὑποβαλὼν αὐτοὺς περὶ τῶν δύο τέτων ζητημάτων, εὐρίσκειν παρὰ φάσεις. δέναι δὲ αὐτοῖς ταῦτα, καὶ πῶς; Αἰατὲρ ἐμακρυώμεν τὸν κηρὸν, ἵνα δῆθω ὑποσεύλωμεν ἐρωτήσαι. ἐν δὲ τῇ μετὰ τὸ πρῶτον ἡμέρᾳ. καὶ εἰ μὴ ἴδωμεν αὐτοὺς, ὅτι κινήθουσιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆ Βασιλείας, τότε ἐστὶν ἀλλοῦ.

λόγῳ, εἰ δὲ μὴ, πάντῃ ματαίως ὀπληροῦσιν. οὐ δὲ γράψαι τοῖς μοναχοῖς μὴ φοβηθῆναι, μήτε δευαίη, καὶ ἡσύχασαι. ἀπὸ τῆς ἐκείνου εἰς Βλαχίαν ἡμεῖς μηνὶ Ἀπριλίῳ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν ἔκτον ἔτα, καὶ ὁ Ἀγῶς ἀπὸ τῆς 5 μετὰ ἐνὸς φράγγε Ἑρμηνέως εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ μετὰ φρατόρων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Ὅτι πῶς ἐξέτασιν τῶν προσκυνημάτων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς ἐν τῇ κριτικῇ γυναικὶς ἀναφορὰς ὑπὲρ τῶν φράγγων. Αἰατὲρ τὰ προσκυνηματα, ὁ Βεζύρης ἀπέβαλε πῶς τῇ περὶ τέτων γράμματι τῆ φράντζας, καὶ περὶ τῆς αὐταρσίας τῆ στρατῆ, καὶ ἀπαγῆς τῆ Σελταῦ Μωαμέτ, καὶ ἀναρρέσεως τῆ Βεζύρη, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς βοήθειας τῆ Σερμπάης Βοερόδα τῆ Καντακεζηνῆ, καὶ τῆς μεταβάσεως ἡμῶν ἀπὸ Βλαχίας εἰς Γιά- 15 σον, καὶ φυγῆς αὐτοῦ εἰς Βλαχίαν. Αἰατὲρ οὐκ ἠταδερμῶν τῆ Κράλη Λεχίας, καὶ εἰς Βυζαντίου ἐπανε- λούσεως, καὶ περὶ ἐξελάβετο χρυσοβέλλα κατὰ τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ τάφῳ ἀδικιῶν.

Ἀπὸ τῆς δὲ βασιλικῆς Ἀρχῆς καὶ οἰσὺν αὐτῇ Αἰατὲρ θαλάσσης, καὶ φθάσαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ, εὐρίσκειν τὸν Κριτικὸν, καὶ αὐθροῦν τῆ Πρασῆ, καὶ πῶς τερνίσαν τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ποιῶσιν ἐξέτασιν τῶν οὐδὸν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆ ἀγίᾳ τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Βηθλεὲμ, καὶ γράφουσιν ὅτι εἰσὶ τῶν φράγγων ὁ Γολγοθᾶς, ἡ δὲ καθεύδουσι, καὶ τὸ προσκυνητὸν Κεβέκλιον, καὶ ἡ ἐμὲ πρὸς αὐτὴν καμάρια τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ἐν τῇ Βηθλεὲμ τὸ ἅγιον Σπή- 20 ραιον. ἡ μεγάλη Ἐκκλησία ἡνὸς αὐτῇ. οἱ κη- ποι. τὰς δὲ πατέρας λέγοντας κατὰ τῆς Ἀγῆς, ὅτι ἡμεῖς ποιῶ, δέρε αὐτοὺς ὁ Ἀγῶς, καὶ δίδωκε μετὰ ῥομφαίας ἐσπαυμένης ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς. βέλον- ται οἱ φράγγοι ἀπαυρῆσαι τῆς μεγάλης καμάριας τὰς τρεῖς καυδῆλας. ἐκταίνονται οἱ πατέρες, καὶ ἐμ- ποδιζοῦσιν αὐτοὺς. ἡτα γίνεται συνέδριον μέγιστον εἰς τὸ κριτικόν, καὶ φαίνεται ὅλοι βοηθοὶ τοῖς Λα- 25 τίνις. γράφουσιν ἀναφορὰς καὶ σφραγίζουσιν, ὅτι ἡ- σαν τὰ γροφύτα ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἡ ἀποκαθεύδουσι, καὶ ὁ Γολγοθᾶς τῶν φράγγων, καὶ πρὸς ποντήκοντα ἐ- τῶν ἐλάβον αὐτὰ ὁ Πατριάρχης Θεοφῶν. καὶ τὸ Κεβέκλιον τῶν φράγγων ἐν, πρὸς οὐδεκα χερῶν ἐ- λαβον αὐτὸ ὁ Πατριάρχης Δοσίθεος. ἔπειτα μη- 30 χανώτα, καὶ γράφουσιν ἀναφορὰς περὶ χυσαῖν πόσα μοναστήρια καὶ Ἐκκλησίας ἔχουσιν οἱ φράγγοι ἐν Ἱε- ρουσαλὴμ, καὶ πόσα οἰρώμασι, ἵνα δείξωσιν ἐν τέ- τῳ ὅτι ἔχουσιν πολλὰ οἰρώμασι, καὶ οἱ φράγγοι εἰσὶν ἡδονητοὶ. ὁ ἔν Ἀγῶς ἐπανελθὼν μετὰ τῆς Ἑρμηνέως εἰς τὸν Βεζύριον ἐν τῇ Σερμῇ ὄντα, ἐδὲ ὠνισεν. ἔγρα- 35 ψε δὲ πρὸς τὸν Βεζύριον ὁ Ῥήξ τῆς φράντζας, ὁ λεγό-

μεν Χριστιανικώτατος, μεμφομένη αὐτὸν, ἀλλ' ἐδὲ ὠνισεν. μετὰ δὲ τὸ δεύτερον ἔτος, κατ' ὁ ἐλήφθη 20 ἡ Πέδη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, γυναικὶς ὑπὸ τῆς στρα- τῆς αὐταρσίας ἐν τῇ Σερμῇ κατὰ πῶς Μέρσαν, καὶ τῆ Βαρεντίνι, καὶ ἐλθόντες τῆ στρατῆ εἰς Κωνσταντινέ- πολιν, ὅτι καὶ ὁ βασιλεὺς ἡμέτερος τῷ χιλιοστῷ ἑ- 25 ξακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει, ὁ Κωνσταντῖνος 25 ἐν αὐτῇ, ἡμέρα Σαββάτῳ, καὶ ὁ Βεζύρης ἀπεκ- ταίνθη, ἔπαυσαν καὶ τὰ τῆ πρέσβειας ἕως ἐκεῖ. ὅρι- σκομένη δὲ ἡμῶν ἐν Βλαχίᾳ, πολλὰ Αἰατὲρ γραμμά- των πρὸς τὸν Βεζύριον ἐροῦσθαι τῇ ἀγίᾳ τάφῳ ὁ Λυ- 30 θόντης τῆς Οὐγγροβλαχίας Σερμπάης ὁ Καντακε- 30 ζηνός, ὃς ὁ Κύριος δὲ ποιεῖ τὰς μισθὰς ἐν τῇ αἰῶ Ἱε- ρουσαλὴμ. ἡμεῖς δὲ ἀπὸ Βλαχίας ἀπὸ τῆς ἐκείνου εἰς Γιά- σον τῷ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἔκτῳ ἔτει, 35 ἐβλῆν ὁ Κωνσταντῖνος. καὶ ἐλθόντες τῆ Κράλη τῆς Λεχίας εἰς Μολδοβλαχίαν, ἐφυγόμεν, ἐξελθόντες 35 τῆ Πρασῆ τῇ ἐκτῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἡλθοντες εἰς Βλαχίαν. ὅσα δὲ κατὰ ὁ Κράτης καὶ οἱ Λέχοι ἐρ- γάσαντο τὰ μοναστήρια καὶ τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὸ κοινὸν τῶν Χριστιανῶν ἐν Μολδοβλαχίᾳ, πάσης εἰσὶ 40 τετραγώνιας ἐπέκεινα. ὑπερέσθαι ὅμως ἀπὸ τῆς 40 καὶ ἡμεῖς τῷ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἐβδό- μῳ ἔτει, μηνὶ Ἀπριλίῳ ἡλθοντες εἰς Κωνσταντινέ- 45 πολιν, ὅτι καὶ Χρυσόβελλον ἐλάβομεν πρὸς τῆς Βα- σιλείας περὶ τῶν ἀδικιῶν, καὶ ἐπέμψαμεν αὐτὸ εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἦσαν καλῶς ἔχοντα τὰ ἡμέτερα, 45 εἰς ἐνέργειαν ἡ ἀλλαγὴ τῆς Σελταῖας, καὶ ὁ θάνατος τῆ Βεζύρη. ἡ δὲ τῆ Σελταῖας ἀλλαγὴ ἐγινετο ἔτι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς τρέψης τῆς ἀλλαγῆς τῆς Σελταῖας Μωαμέτ, καὶ τῆς ἀναρρέσεως τῆς Σελταῖας Σελεῖμα, καὶ τῶν κα- κῶν τῶν ὑποστατῶν ἐν Βυζαντίῳ, καὶ τῆς ἐκείνου ἀναρρέσεως αὐτῶν. αἰτήσεως τῆς ἀγίᾳ τάφῳ πρὸς τὸν Βε- 5 ζύριον πρὸς τῆς πρέσβειας τῆς φράντζας, καὶ ἀποβολῆς αὐτῆς. ἀλώσεως ὑπὸ Γερμανῶν τῆς Βελεγραδίας, καὶ 5 ἐκβολῆς τῆς τότε Βεζύρη. ἀχμαλωτισμὸς Σεργίας καὶ Δαρδανίας, καὶ ἀπὸ τῆς τῆς Μοχικῆς στρατῆς. 5 δόσεως.

δύσως πρὸς ἡμᾶς χάτ Σερίφει. ἵκεν Γερμανῶν, καὶ αἰχμαλωτισμῷ αὐτοῖς Σερίφας καὶ Δαρδανίας, καὶ περὶ τῆς Βεζύρης Μυσαφραπασαῦ καὶ Κιοπρελή.

5 Σιωπήθησαν ἐν τῇ ἀγίᾳ σοφίᾳ ὁ Αἰθύπατορ (ὁ γὰρ Βεζύρης ἔπειτα φθασὶς ἦλθεν μετὰ τῶν στρατῶν ἐκ τῆς πολέμου) καὶ ὁ Μεφτής, ἦτοι ὁ κυρωτής τῶν ἐντολῶν τῆς νόμου, καὶ οἱ λοιποὶ κραταὶ καὶ σχολάριοι, καὶ ἐμήνυσαν τῷ Ἀρχιδυνέχω, καὶ ἐξέβαλε τῆς ἐν ἡμεῖς οἰκίας τὸν ἀδελφὸν τῶν Σελταῶν Μωαμέτ τὸν Σελταῶν Σε-
10 λείμω, καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν ἔξω, καὶ ἐψηφίσαντο αὐτὸν Βασιλείᾳ. εἶτα ὁ Σελταῶν Σελεϊμὼν ἐγχευσε πρὸς αὐτὸν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Σελταῶν Μωαμέτ ἀπελθεῖν εἰς τὸν περιορισμόν. καὶ ἔτις ἀπῆλθον οἱ τὸ πρὸς αὐτὸν φέροντες ὅπως ἦν κοιμώμενος, καὶ δεδώκα-
15 σιν αὐτῷ τὸ γράμμα, ὃ δὲ εἶπεν, Ὁ ὀρισμὸς τῆς Θεῆς. καὶ ἀπῆλθον ὁ Χιδὼν τεσσαράκοντα ἔτη βασιλεύσας εἰς τὸν περιορισμόν. καὶ τρεῖς ἔαυτον ἡ μεταβολὴ ἐγένετο, ὥστε πᾶσι πόλιν ἂν τῶν Κήρυκος αὐτῷ μαθῶν. ἦλθον δὲ τὰ στρατεύματα μετὰ
20 ὁφρῦ, καὶ εἰργάσαντο πᾶσι πόλιν πολλὰ κακὰ, καὶ δὴ καὶ ἀλλήλους κατέκοιπον. εἰς δὲ τὴν Ὀθωμανὴν πτωχὸς ἀδικηθῆς, καὶ θείᾳ τῷ Μανδλίῳ αὐτῷ ἐφ' εἰς ξύλῳ, ἐξεβόησε, Δράμετε εἰς πᾶσι σημαίαν τῆς Προφῆτης. καὶ ἔτις πόλιν καὶ Γαλατὰς νομίσαντες
25 ὁκταλὴν τὸν Σελταῶν τὸ τριῖτον σημεῖον, ἔδραμον εἰς τὸ Παλάτιον χάριν πρὸς αὐτοὺς αὐτῶν ὡς εἶθι. πληθὺς δὲ πολλὰ συνελθόντων, ἐξήγαγον ὁ Σελταῶν ἔξω πᾶσι σημαίαν, καὶ ἐπειδὴ ὁ μὴ βυλόμε-
30 νος ὑπ' αὐτῶν ἔλθῃν, εἰς ἀσεβείας, ἦλθον καὶ οἱ ὀπο-
30 ῥάται, καὶ καθάπαξ οἱ συνελθόντες ἀπῆλθον.

καὶ ἔνθα καὶ ἔκαστός τις παύσατο αἰποτε πᾶσι ὀποσα-
σίαν, διεφθάρη ἐν ἀναρῇ. ἐγένετο δὲ Βεζύρης τὴν Ἰσμαὴλ Παοσᾶς, εἰς ὃν πάλιν ἦλθεν ὁ τῶν Φραντζῶν πριεβούτης ζητῶν πᾶσι Ἱερουσαλήμ. ἀλλ' ὁ Βεζύρης ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι τῶν ἐγίνετο, καὶ ἔτις αὐτὸν ἀπέβαλον. ἀλλὰ μετὰ τρεῖς μῆνας τῶν Βεζύρη ἐκ-
βληθόντων, ἐγένετο αὐτῶν ἄλλος, ὃς ἀπῆλ-
θε μετὰ τῶν Σελταῶν εἰς Ἀδριανούπολιν. ἔλαβον δὲ καὶ οἱ Γερμανοὶ τὸ Βελεγράδιον, καὶ ἦλθον ἔως εἰς τὸ Νῆσον καὶ Σκόπια. οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ καὶ ὁ Χαῖνς τῶν Τατάρων ἀντιμαχώμενοι, ἡχμαλώτισαν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Σερίφας καὶ Δαρδανίας. κατῆλθε δὲ καὶ ὁ πᾶν μοχόβων στρατὸς μυριάδων εἰς πᾶσι ταυρήνστον, ἀλλ' ὑπέσχετο ἀπρακτῶν. ἀπῆλθον δὲ καὶ ἡμεῖς εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ ἔλαβον πα-
ρα τῆς βασιλείας ἀναγνώσιν χάτ Σερίφ περὶ τῶν ἀ-
γίων πρὸς αὐτοὺς, ἐπειδὴ οἱ Φραντζέζοι πάλιν ἠνώχλην καὶ πᾶσι βασιλικῶς πόρταν, καὶ πᾶσι Ἱερουσα-
λήμ. κατὰ δὲ τὸ ἐπελθόν χιλιόστον ἐξακοσιοστὸν ὀγ-
δοκοστὸν ἑκατοστὸν ἔτος, ἐστράτευσεν ὁ Βεζύρης κατὰ τῶν Γερμανῶν εἰς Σοφίαν, ἀλλὰ κατὰ πᾶσι τρόπον ἐνικήθησαν οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. ἐγένετο δὲ πάλιν αἰχμαλωσία ἐν τῇ Σερίφ καὶ Δαρδανία πρὸς τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Τατάρων. ὅθω ὁ Σελταῶς ἦλθα εἰς τὸν Βεζύρη, καὶ ἐποίησε Βεζύρη τὸν Μυσαφραπασαῦ, καὶ τῶν Κιοπρελή, ὃς ἐδόκει εἶναι σο-
φὸς καὶ δίκαιος καὶ ἐν πᾶσι πρακτικὸς.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

35

Περὶ τῶν συμβαίνων δεινῶν ἐν Ἱερουσαλήμ πρὸς τῶν μετὰ βασιλικῆς Ἀρχοντος ἐλθόντων Φράων, καὶ εἰς ὅλον τὸ τοῖς ἔθνεσι ὑποκείμενον γένος τῶν ὀρθοδόξων. καὶ ὅτι λέγουσι οἱ Φράοι ἔχειν τὰ πρὸς αὐτοὺς σημεῖα, ψεύδονται. καὶ τῶν τρόπων ἤρπασαν ἑαυτοῖς τινὰ ἐξουσίαν. καὶ ὅτι πλεῖον πάντων τῶν Ἀιρετικῶν οἱ ὀρθοδόξοι πρὸς αὐτοὺς σημεῖα ἔχουσιν.

40

40 Ἐγένετο ὁ Σωζόμενος ἐν τῇ πέμπτῃ κεφαλῇ τῆς αὐτῆς βιβλίας τῶν χειρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῇ Αὐγῆς ἐν ὁνέρω εἶδεν ὁ μέγας Ἀντωνίου ἡμιό-
νης ἡμᾶς λακτίζοντας τὸ θυσιάζειον, καὶ κρημί-
45 σαντας πᾶσι ἀγίᾳ τράπεζαν. ὅθω εἶπον αὐτοῖς, ὅτι ταραχὴ ἰσθίων καὶ ἐπὶ μίκτην δογμάτων καταλή-
ψεται πᾶσι Ἐκκλησίαν, καὶ ἐτεροδόξων ἐπαναστασι-
γνησεται. ὅθω ἠκολούθησαν ὅσα ὑπὸ τῶν Ἀρμε-
νῶν καὶ Ἀνεμοῶν καὶ Μακεδονιανῶν ἐγένοντο ἐπ' αὐτῇ
50 Κωνσταντίνῃ καὶ Ἰβλίου καὶ Οὐάλοισι, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ
τῶν κακῶν. ὁ δὲ Γρηγορίας ἰσορεῖ ἐν τῷ ὀρθόδοξῳ βιβλίῳ τῆς ἰσορίας αὐτῶν, ὅτι ἐν τῇ ἐξακισχίον ὀκτακοσιοστῇ τετα-
κοστῇ ἐκτῷ, Σεπτεμβρίῳ πρώτῃ, ὡς εἶθι τῶν Εἰκότων καὶ
τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Πατριάρχης συνελθόντων εἰς τὸν
πορφυρεὴ Κλῖον, ὅπως ὁ Θεὸς ἰδρυτῆς Σταυρὸς, καὶ

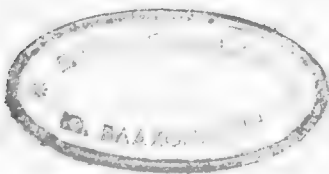
εἰς ἐπισπνδήσας ἐν μέσῳ τῶν ψαλμῶν, πολλῶν τῶν τέλ-
μαλιν βεβεργημένῃ, καὶ πολλὰς ἀτάκτας περὶ φορὰς
ποιησάμενος, ὑπέστηλθεν. ὅθω ἠκολούθησαν ἡ τῇ Βαρ-
λαάμ Ἀίρεσις, καὶ τὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἀδυσώπητα
κακὰ εἰς τὴν Ῥωμαίαν. ἔτις ἐν τοῖς ἡμετέροις καί-
ροισι, πρὸς χιλιόστον ἐξακοσιοστῷ ὀγδοκοστῷ ὀγ-
δοῶ ἔτει, εἰς πᾶσι Ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Γεωργίας τῇ ἐν Κων-
σταντινουπόλει μετὰ τῆς ἀγίας ταφῆς, ἐν ἡμέρᾳ
ἐορτῆς, λαὸς ἱκανὸς συνηγμένος, καὶ ἱερεργῆτος τῇ
Ἱερώς, Κύων μέγας καὶ ἄγριοι ἐπισπνδήσας ἐν
μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἐξαίφνης, καὶ ἔλθον εἰς τὴν
ἀρχιερατικὴν θρόνον, καὶ πολλὰς περὶ φορὰς καὶ ὑλα-
κὰς ἀγρίας ὡς περ Λύκος ποιησάμενος, ὑπέστηλθεν.
ὅθω ἠκολούθησαν αἱ ταραχαὶ τῶν Φραντζέζων. ἡ κα-
ταδρυμὴ τῶν ἀγίων πρὸς αὐτοὺς, τὸ δυσβάστακτον
τέλος

τέλει, ἤτοι τὸ χαράττιον εἰς τὰς Χρυσανθῆς, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς Μοναχὰς, ἅπερ δὴ ταῦτα, καὶ μάλιστα ὅποια καὶ ὅποια κακὰ περιέζοντο οἱ Φεράροι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅτε ἀπῆλθον μετὰ τῆς ὁρσμοῦ καὶ τῆς βασιλικῆς αὐθρόπας, καὶ ἤρπασαν μετὰ δολιότητος καὶ δυσνασίας τὸ ἔχον μόνον τὰ πρωτὰ ὅτισι σεβασμίαις περισκευήμασι, ἰδίᾳ ἄλλης δέοντα πραγματείας. δύο ἄλλως τινὰ μόνον σωτέως λέγουμεν ἐν ταῦτα, πρῶτον, ὅτι ἵνα δέξωσιν ἑαυτὰς οἱ Λατῖνοι ἀρχαῖαι καὶ ἀδυσωπῆται ἐχθρὸς τῶν ὀρθοδόξων, σωτέως τὸ Τέμπλον τῆς ὁρθολογίας καὶ, ὅπερ ἡμεῖς ἐπὶ τέσσαρα ἔτη κατεσκεύασαμεν ἀπὸ τεχνιτῶν Χίων. ἐχλούμενοι καὶ κατεπατήν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας ὡς ζωγραφίας δὴ τῶν Ρωμαίων, τὴν δὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας τάφου καμάρᾳ ἀγίαν τρεπίεζαν, ἔνθα οἱ Πατριάρχαι διένειμαν τὸ ἅγιον φῶς, κατέσκαψαν, καὶ ἀνέστησαν ἐν τοῖς θεμελίοις αὐτῆς θύβην τινὰ μετὰ ἀγίων λειψάνων, ἔλαβον αὐτήν, οἷα ψευδῶς διεκωδώνισαν ὅτι ἐκρέμασεν ἡ βασιλεῖα τὸν Πατριάρχην, καὶ ἦσαν οἱ ὀρθοδόξοι εἰς λύπην καὶ παραχλὺν μεγάλην. ἐφθάσαν ὁμῶς ἐκ τῆς γράμματος ἡμῶν, καὶ ἐποίησαν οἱ Χρυσανοὶ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνῃ λυχνιαψίαν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ὑπὸ χαρᾶς. οἱ δὲ Φεράροι ἀπαβύβισαν τὸν ὑπὸ τὸν ἥμισυν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς ὅτι ὑβρίσει τὸν βασιλικὸν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ ἄλλα τινὰ ἐτεχνάσαντο ἵνα κακοποιήσωσι τὰς πατέρας, ὅθου ἐφυγον εἰς τὴν Λαμασκὴν, ὡς ἔαπε-

σελαμὸν ὁρσμοὺν ἀσφαλῆα ἀπὸ Ἀρμενιαν πόλεως, καὶ ὥτως ἐπανῆλθον πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ ἄλλος, μάτερον καὶ ψευδῶς ἀπαγγελλόμενος τοῖς πανταχῶς ὅτι ἔλαβον τὰ ἀγία περισκευήματα, εἰς αὐτὸν καὶ ἔλαβον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κυριότητα πρωτείων, ἄλλως καὶ κατὰ δόλον δεσποτεῖαν, ἐπειδὴ ἐπεργυρῶν καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτοῖς πᾶσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀπολαύσεις λαμπρῶς καὶ ἐνδόξως, καὶ ἀσυγκρίτως παρ' ὁμοεισωνότατον αὐτῶν ὡς καὶ περὶ τῆς ἑκκλησίας ἐξουσίαν ποιήσασθαι ἐμπόδιον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ὅπερ λέγουσιν, ὅτι ὅτι δηλαδὴ ἔχουσιν τὸν ἅγιον τάφον αὐτοὶ καὶ τὸ ἅγιον Σπήλαιον, καὶ ὅτι ἀλλοῦ δηλῶν φαίνεται, ἀλλ' ὅτι λειτεργεῖσιν ἐκεῖ αὐτοὶ μόνον, ἐπεὶ εἴ γε καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς ἐβεβλόμεθα, ἐλευθεργεῖν αὐτὸν ἀνεμποδίστως, ἐποιεῖν ὁμῶς τῆς τοῦ πολεμίου καὶ ἀποφύγων αὐτῶν ἐκείνου, καὶ τὸ δὴ κύριον, ἵνα μὴ νομίζωσιν οἱ πολλοὶ μὴ ἀπαφύειν ἡμᾶς αὐτῶν. καὶ περὶ τούτοις ὅσα σεβασμια περισκευήματα καὶ Μοναστήρια καὶ Ἐκκλησίας ἔχομεν ἡμεῖς καὶ ἔσονται καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς ἀγίας τάφου, καὶ αὐτῆς τῆς ἀγίας πόλεως, καὶ ἐξῶ πληθύνον τούτης καὶ πόρρω, καὶ ἔχουσιν αὐτοὶ καὶ ἡ λοιπὴ πᾶσα συμμορία τῶν Αἰρετικῶν ἔτε καὶ τὸ ἥμισυν τῶν, ἅπερ θείῳ ἐλέει κρατῶμεν, καὶ ἐξουσιαζόμεν κατὰ δεσποτεῖαν καὶ χρῆσιν. ἐγείτω δὲ ἡ τοιαύτη ἀρπαγὴ ὡς τῶν Φεράρων ἐν ἑστὶ ὑπὸ Χρυσαν Χι-25 λιοσῶ ἐξακοσιοσῶ ὁ γδοηκοσῶ οἰατῶ, Μηνὶ Ἀπριλίῳ.

Εἴληφε τέρμα ἡ δυὰς περὶ τοῖς δέκα τῶν βιβλίων, φέρεται καὶ τὸ τῆς βίβλου τέλει, ὅθεν δὲ δόξα τῇ Τρισηλίῳ.

Κ Α Τ Α Λ Ο Γ Ο Σ

Τ Ὡ Ν Ἐ Ν Ι Ε Ρ Ο Σ Ο Λ Τ Μ Ο Ι Σ Π Α Τ Ρ Ι Α Ρ Χ Ε Τ Σ Α Ν Τ Ω Ν .

Πρώτος

Δούτερος

Τρίτος

Τέταρτος

Πέμπτος

Ἑκτος

Ἑβδομος

Ὀγδοος

Ἐνατος

Δέκατος

Ἐνδέκατος

Δωδέκατος

Τρισημιδέκατος

Τεσσαρεσημιδέκατος

Πεντησημιδέκατος

Ἑκσημιδέκατος

Ἑπτησημιδέκατος

Ὀκτωσημιδέκατος

Ἐννισημιδέκατος

Ἐικοσος

Ἐικοσος πρῶτος

Ἐικοσος δεύτερος

Ἐικοσος τρίτος

Ἐικοσος τέταρτος

Ἐικοσος πέμπτος

Ἐικοσος ἕκτος

Ἐικοσος ἑβδομος

Ἐικοσος ὀγδοος

Ἐικοσος ἔνατος

Τριακοσος

Τριακοσος πρῶτος

Τριακοσος δεύτερος

Τριακοσος τρίτος

Τριακοσος τέταρτος

Τριακοσος πέμπτος

Τριακοσος ἕκτος

Τριακοσος ἑβδομος

Τριακοσος ὀγδοος

Τριακοσος ἔνατος

Τεσσαρακοσος

Τεσσαρακοσος πρῶτος

Τεσσαρακοσος δεύτερος

Τεσσαρακοσος τρίτος

Τεσσαρακοσος τέταρτος

Ἰάκωβος ὁ ἀδελφός τοῦ κυρίου καὶ πρῶτος ἱεραρχὴς τῶν ἱεροσολύμων.

Συμεὼν πρῶτος, ὁ καλεῖται Κλωπᾶς, ἢ Κλειόπας.

Ἰῦς πρῶτος.

Ζακχαῖος πρῶτος, υἱὸς Ἀρχιπελῶντος, ἀλλ' ἕτερος φερώνυμος Ἰῦδᾶος παγῶν.

Τωβίας πρῶτος, ὁ καὶ Τωβίτ.

Βουλαμὴν πρῶτος.

Ἰωάννης πρῶτος.

Ματθαῖος πρῶτος, ὁ καὶ Ματθαῖος καλεῖται.

Βουλαμὴν δεύτερος κατὰ Βαρώνιον, κατὰ δὲ Νικηφόρον Φίλιππος.

Σουέπας πρῶτος, ὁ καὶ Σπιρίδης.

Ἰῦς δεύτερος, ὁ καὶ Ἰῦς.

Λούτ' πρῶτος, ὁ καὶ Λούτ'.

Ἐφραίμ πρῶτος, ὁ καὶ Ἐφραίμ.

Ἰωσήφ πρῶτος, ὁ καὶ Ἰωσὰβ καὶ Ἰωσῆς.

Ἰῦδᾶος πρῶτος.

Ἰσίδωρος, ὅτι μέχρι τότε τῶν Ἰῦδᾶος πάντες οἱ τῶν ἱεροσολύμων Πατριάρχαι ἦσαν ἐξ Ἰῦδᾶων.

Μάρκος πρῶτος, ὁ πρῶτος τῶν ἀπειριτμήτων Πατριαρχῶν τῶν ἱεροσολύμων.

Κασσιανὸς πρῶτος.

Πέπλιος πρῶτος.

Μάξιμος πρῶτος.

Ἰβλινδὸς πρῶτος κατ' Εὐσέβιον, κατ' ἄλλους δὲ Ἰβλινδός.

Γαῖος πρῶτος, ὁ καὶ Γαῖος.

Σύμμαχος πρῶτος.

Καῖος πρῶτος, ὁ καὶ Γαῖος δεύτερος ὀνομαζόμενος.

Ἰβλινδὸς δεύτερος, ὁ καὶ Οὐάλης.

Καπίτων πρῶτος, ὁ καὶ Καπίτων λεγόμενος.

Ἡλίας πρῶτος.

Μάξιμος δεύτερος.

Αὐτῶνιος πρῶτος.

Οὐάλης πρῶτος, ὁ καὶ Βάλης.

Δολιτιανὸς πρῶτος, ὁ καὶ Δολιχιανός.

Νάρκισσος πρῶτος.

Δίων πρῶτος, ἢ Ἀλβίος.

Γερμανῶν πρῶτος.

Γόρδιος πρῶτος.

Ἀλέξανδρος πρῶτος.

Μαρζαβάνης πρῶτος, ὁ καὶ Μαζαβάνης καὶ Ἀμαρζιπᾶν.

Γύσιος πρῶτος.

Ζάμβας πρῶτος, ἢ Ζάμβας.

Ἐρμῶν πρῶτος.

Ἰσίδωρος, ὅτι μέχρι τότε ἦσαν οἱ ἐξ Ἑβραίων Βασιλεῖς, καὶ οἱ διωγμοὶ αὐτῶν καὶ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μετὰ δὲ τὸ χριστιανίσαι τοὺς Βασιλεῖς,

Μακάριος πρῶτος, ὁ καὶ κατὰ Νίκηαν πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.

Μάξιμος τρίτος, ὁ καὶ Μαξιμιανός.

Κύριλλος πρῶτος πρῶτος, καὶ δεύτερον μετὰ τοὺς κατωτέρους τρεῖς, ὁ καὶ τῇ δευτέρᾳ Οἰκουμενικῇ Σύνοδῳ ἐκτετακτός ἐστις Εὐζάντιος, ὁ καὶ τῶν Ἀρμενίων ἐκτετακτός ἐστις.

Ἐρῶνιος πρῶτος, ὁ καὶ Εἰρηναῖος.

Ἡρόκλος πρῶτος, ὁ καὶ Εὐτύχιος.

Τεσσαρακοσὸς πέμπτη

Τεσσαρακοσὸς ἕκτος
Τεσσαρακοσὸς ἑβδόμος
Τεσσαρακοσὸς ὄγδοη
Τεσσαρακοσὸς ὡνάτη
Πεντηκοσὸς
Πεντηκοσὸς πρώτη

Πεντηκοσὸς δεύτερη
Πεντηκοσὸς τρίτη

Πεντηκοσὸς τέταρτη
Πεντηκοσὸς πέμπτη
Πεντηκοσὸς ἕκτη
Πεντηκοσὸς ἑβδόμη
Πεντηκοσὸς ὄγδοη

Πεντηκοσὸς ὡνάτη
ἑξήκοσος

ἑξήκοσος πρώτη
ἑξήκοσος δεύτερη

ἑξήκοσος τρίτη
ἑξήκοσος τέταρτη

ἑξήκοσος πέμπτη
ἑξήκοσος ἕκτη
ἑξήκοσος ἑβδόμη
ἑξήκοσος ὄγδοη
ἑξήκοσος ὡνάτη
ἑβδομηκοσὸς

ἑβδομηκοσὸς πρώτος
ἑβδομηκοσὸς δεύτερος
ἑβδομηκοσὸς τρίτος
ἑβδομηκοσὸς τέταρτος
ἑβδομηκοσὸς πέμπτος
ἑβδομηκοσὸς ἕκτος
ἑβδομηκοσὸς ἑβδόμος
ἑβδομηκοσὸς ὄγδοος
ἑβδομηκοσὸς ὡνάτης
ὀγδοηκοσὸς
ὀγδοηκοσὸς πρώτος
ὀγδοηκοσὸς δεύτερος
ὀγδοηκοσὸς τρίτος
ὀγδοηκοσὸς τέταρτος
ὀγδοηκοσὸς πέμπτος
ὀγδοηκοσὸς ἕκτος
ὀγδοηκοσὸς ἑβδόμος
ὀγδοηκοσὸς ὄγδοος
ὀγδοηκοσὸς ὡνάτης

Ἰλάριος, ὁ καὶ Ἰλαρίων.

Ἰσέωνδης, ὃν τὸς ἀνωτέρω τρεῖς ἐρέουσιν, Ἡράκλειον καὶ Ἰλάριον ἀτάττειν οἱ ἰσوريνοί, καὶ ποιῶς ἡ ἐκκλησία ἐν τῇ τῆς Ἱερουσαλὴμ Πατριαρχίᾳ καταλόγῳ ὡς ἐν ἑβδόμῳ, ὅτε τὸν τυραννήσαντα ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ Θεοδόσιον. Ἰωάννης δεύτερος.

Προβύλιος, ὁ καὶ Προβύλιος.

Ἰβνιναλίου, ὁ ἐν ταῖς ἐν Ἐφέσῳ καὶ Χαλκηδόνι Συνοδοῖς.

Θεοδόσιος, ὁ Μονοφυσίτης, ὁ πρὸν Ἰβνιναλίον ἐκβαλὼν.

Αἰασάσιος, ὁ καὶ Αἰασάσιος.

Γερμέντιος, ὁ Μονοφυσίτης, ὁ πρὸν Αἰασάσιον ἐκβαλὼν.

Συμείωσαι, ὅτι καὶ ἐν τῷ ἐξῶ τῷ καταλόγῳ ἐστὶ τὸ Ἱερουσαλὴμ Πατριαρχίᾳ.

Μαρτύριος, ὁ καὶ Μαρτύριος.

Σαλῆσιος, ὁ καὶ Σαλῆσιος, ὁ ὅστις ἐπὶ τῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ Πατριαρχίᾳ τῇ Ζήνωνος.

Ἡλίας, ὁ καὶ Ἡλίας, ὁ ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς Αἰασάσιος Βασιλείας.

Ἰωάννης, ὁ καὶ Ἰωάννης.

Πέτρος, ὁ καὶ Πέτρος, ὁ ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ Βασιλείας.

Μακάριος, ὁ καὶ Μακάριος, ὁ ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ Βασιλείας.

Εὐσέχιος, ὁ καὶ Εὐσέχιος.

Συμείωσαι δὲ, ὅτι μετὰ τὸν Εὐσέχιον πάλιν ἐσθῆθη ὁ ἐκβληθεὶς Μακάριος. Ἰωάννης τέταρτος.

Αἰσῆσιος, ὁ καὶ Αἰσῆσιος.

Ἰσαάκιος, ὁ καὶ Ἰσαάκιος.

Ζαχαρίας, ὁ καὶ Ζαχαρίας, ὁ ἐκβληθεὶς ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῆς καὶ αὐτῶν ἐν Περσίᾳ ἀρχιεπισκοπῇ.

Μόλις, ὁ καὶ Μόλις.

Σωφρόνιος, ὁ καὶ Σωφρόνιος.

Ἰσέων, ὃν μετὰ τὴν κοίμησην τῶν Σωφρονίου ἔμενον ὁ Σωφρόνιος πρὸν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ Πατριαρχεῖς ἐπὶ ἀποστολῇ.

Γεώργιος, ὁ καὶ Γεώργιος, κατὰ Εὐτύχιον.

Θεόδωρος, ὁ καὶ Θεόδωρος, ὁ ἐκ τῆς Οἰκουμένης ἐκ τῆς Συνοδῆς.

Αἰασάσιος, ὁ καὶ Αἰασάσιος, ὁ ἐκ τῆς ἐν Τρεβνδῶν Οἰκουμένης Συνοδῆς.

Ἰωάννης πέμπτος.

Γεώργιος, ὁ καὶ Γεώργιος, κατὰ Εὐτύχιον.

Θεόδωρος, ὁ καὶ Θεόδωρος, ὁ μετὰ τῆς ἑκτῆς καὶ ἑβδόμης πρὸν Οἰκουμένης Συνοδῆς πατριαρχεύσας.

Ἡλίας, ὁ καὶ Ἡλίας, ὁ ἐκ τῆς ἑβδόμης Συνοδῆς.

Θωμάς, ὁ καὶ Θωμάς.

Βασίλειος, ὁ καὶ Βασίλειος, ὁ ἐκ τῆς Θωμᾶ μαθητῆς.

Ἰωάννης ἕκτος.

Σέργιος, ὁ καὶ Σέργιος, ὁ καὶ Σέργιος.

Σολομών, ὁ καὶ Σολομών, ὁ καὶ Σολομών.

Θεόδωρος, ὁ καὶ Θεόδωρος, ὁ καὶ Θεόδωρος.

Ἡλίας, ὁ καὶ Ἡλίας, ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκ τῶν ἀδελφῶν, ὁ καὶ Βασίλειος τῶν ἀδελφῶν.

Σέργιος, ὁ καὶ Σέργιος, ὁ καὶ Σέργιος.

Λέων, ὁ καὶ Λέων.

Ἀθανάσιος, ὁ καὶ Ἀθανάσιος.

Νικόλαος, ὁ καὶ Νικόλαος.

Χρυσόστομος, ὁ καὶ Χρυσόστομος, ὁ καὶ Χρυσόστομος.

Ἰωάννης ἑβδόμος, ὁ καὶ Ἰωάννης τῶν ἀγίων τῶν συγκατακαίς.

Ἀγάθων, ὁ καὶ Ἀγάθων, ὁ καὶ Ἀγάθων, ὁ καὶ Ἀγάθων.

Χρυσόστομος, ὁ καὶ Χρυσόστομος, ὁ καὶ Χρυσόστομος.

Θωμάς, ὁ καὶ Θωμάς, ὁ καὶ Θωμάς.

Ἰωσήφ, ὁ καὶ Ἰωσήφ, ὁ καὶ Ἰωσήφ, ὁ καὶ Ἰωσήφ.

Θεόφιλος, ὁ καὶ Θεόφιλος, ὁ καὶ Θεόφιλος.

ἔστιν, ὅτι μετὰ τῶν ἡμεῶν ὁ πῶν ἱεροσολύμων θρόνος αὐτῷ Πατριάρχῃ ἐστὶν εὐδία .

Ἐννοσηκοςὶς

Ἐννοσηκοςὶς πρῶτος

Ἐννοσηκοςὶς δεύτερος

Ἐννοσηκοςὶς τρίτος

Ἐννοσηκοςὶς τέταρτος

Ἐννοσηκοςὶς πέμπτος

Ἐννοσηκοςὶς ἕκτος

Ἐννοσηκοςὶς ἑβδόμος

Ἐννοσηκοςὶς ὀγδοὺς

Ἐννοσηκοςὶς ὡς

Ἐκατὸς

Ἐκατὸς πρῶτος

Ἐκατὸς δεύτερος

Ἐκατὸς τρίτος

Ἐκατὸς τέταρτος

Ἐκατὸς πέμπτος

Ἐκατὸς ὡς

Ἐκατὸς ἑβδόμος

Ἐκατὸς ὀγδοὺς

Ἐκατὸς ὡς

Ἐκατὸς δέκατος

Ἐκατὸς εὐδέκατος

Ἐκατὸς δωδέκατος

Ἐκατὸς τρισημδέκατος

Ἐκατὸς τεσσαρεσκαδέκατος

Ἐκατὸς πενημδέκατος

Ἐκατὸς σκημδέκατος

Ἐκατὸς ἑπταμδέκατος

Ἐκατὸς ὀκτωμδέκατος

Ἐκατὸς ὡςκαμδέκατος

Ἐκατὸς ἑκὼς

Ἐκατὸς ἑκὼς πρῶτος

Ἐκατὸς ἑκὼς δεύτερος

Ἐκατὸς ἑκὼς τρίτος

Νικηφόρος πρῶτος .

Ὁρέτης πρῶτος ὑπὸ Ρώμῃ Βασιλείῃ, ἐφ' ἧ ἀνικτίστη ὁ Ναός .

Μηνᾶς πρῶτος .

Σωφρόνιος δεύτερος .

Μάρκος δεύτερος .

Συμεὼν δεύτερος, ὁ κατὰ Ἀζύμων γράψας .

Εὐθύμιος πρῶτος ὑπὸ Ἀλεξίᾳ τῇ Κομνηνῇ .

Δράπιος πρῶτος .

Σάββας πρῶτος ὑπὸ Ἀλεξίᾳ τῇ Κομνηνῇ .

Βυχέριος πρῶτος .

Γεωργίος δεύτερος .

Ἀρσένιος πρῶτος .

Ἰωάννης ὀγδοὺς ὑπὸ Μανυῆλ τῇ Κομνηνῇ .

Νικηφόρος δεύτερος ὑπὸ τῇ αὐτῇ Βασιλείᾳ .

Δοσίθεος πρῶτος, ὁ μετατεθεὶς εἰς τὸν Κωνσταντιναπόλεως θρόνον ὑπὸ

Ἰσαακίᾳ τῇ Ἀγγέλῃ .

Ἀθανάσιος δεύτερος .

Λεόντιος πρῶτος .

Γρηγόριος πρῶτος ὑπὸ Μιχαήλ τῇ Παλαιολόγῃ .

Λάζαρος πρῶτος ὑπὸ Ἀνδρονίκῃ, ὁ ἐκβληθεὶς ὑπὸ τῇ Γερασίμῃ, καὶ ὑπὸ

Ἰωάννῃ τῇ Κωνσταντίνῃ ἀσπαχθεὶς .

Γερασίμος πρῶτος ὁ ὡς ἄνομος, ὁ τὸν Λάζαρον ἐκβαλὼν ὡς ἀντίρροπον ἔρηται .

Σωφρόνιος τρίτος .

Δωρόθεος πρῶτος .

Φεόφιλος δεύτερος, ὁ τῇ Δωροθέῃ ἡδὲ ὑπὸ Μανυῆλ τῇ Παλαιολόγῃ

τῇ γένεσιν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ Ἰωάννῃ .

Θεοφάνης πρῶτος .

Ἰωακὴμ πρῶτος, ὁ ὑπὸ τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ Σινόδῳ .

Γρηγόριος δεύτερος .

Δωρόθεος δεύτερος .

Γερμανὸς πρῶτος .

Σωφρόνιος τέταρτος .

Θεοφάνης δεύτερος .

Παΐσιος πρῶτος .

Νεκτάριος πρῶτος .

Δοσίθεος δεύτερος, ὁ παύσθημος τῆς παρέσεως ἐβραὺς συγγραφεύς .

Χρύσανθος πρῶτος, ὁ τῇ ἀντιρροπῇ Δοσιθέῃ ἀδελφιδεὺς, ὁ καὶ πῶς παρῆ-

σαν βίβλον ἐκδοῦν τῇ τύπῃ, ὁ σοφὸς τότε θεῶν καὶ θύρατος .

Επιδιόρθωσις τῆς ἐν τῇ βιβλίῳ σφαλμάτων .

Ἡ δὲ θείσις ἐκείνη λέξις ὡς αὐθιγὰ ὥς τίθεται , πρῶτον δηλοῖ ὅτι ἡ σφαλμένη , εἴτα ἡ ὁρθὴ ἔχουσα .
ὁ δὲ ἀρθμὸς τῆς ἀρίθμωσιν τῶν τελίων φέρει θείσιν , πρῶτον , τῆς σελίδος , δεύτερον , τῆς σελίδος , καὶ
τελίου , τῆς σελίδος , ἔξ' ὅτι δὲ τελίῳ , ἡ γὰρ τῆς σελίδος καὶ τῆς σελίδος , ὅτε τὸ σφάλμα εἴναι ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς .

τῆς πρώτης βιβλίας .

συγγραμματα .	συγγραμματα	σελίδες	2	σύλλογος	1	σερὰ	9
ἰδέ .	ἰδέ	σελίδες	3	σύλλογος	1	σερὰ	24

Τὴν τὴν ἰδέ , ὅτι τῆς τρίτης σελίδος τῆς πρώτης βιβλίας ἕως τῆς τετρακοσῆς ἐννεηκοσῆς τετάρτης τῆς
πέμπτης βιβλίας ἐν ὁποια αὐτοῖς σελίδι , ἰδέ ἀναγίνωσκε .

ἔ .	ἔ	σελίδες	4	σύλλογος	2	σερὰ	4
ἡπατήθη .	ἡπατήθη	σελίδες	7	σύλλογος	1	σερὰ	7
ἀρχιερέως .	ἀρχιερέως	σελίδες	7	σύλλογος	1	σερὰ	24
ἰδέα .	ἰδέα	σελίδες	10	σύλλογος	1	σερὰ	8
γεγονῆα .	γεγονῆα	σελίδες	15	σύλλογος	1	σερὰ	27
ἐγείνητο .	ἐγείνητο	σελίδες	15	σύλλογος	1	σερὰ	52
ἐγείνητο .	ἐγείνητο	σελίδες	19			σερὰ	42
Χριστιανὸς .	Χριστιανὸς	σελίδες	20			σερὰ	26
Αὐτῶν .	Αὐτῶν	σελίδες	24			σερὰ	15
Αὐτῶν .	Αὐτῶν	σελίδες	24	σύλλογος	1	σερὰ	23
Αὐτῶν .	Αὐτῶν	σελίδες	24	σύλλογος	2	σερὰ	34
ἡμισυ .	ἡμισυ	σελίδες	24	σύλλογος	2	σερὰ	46
Αὐτῶν .	Αὐτῶν	σελίδες	25	σύλλογος	2	σερὰ	9
αἰεσσῶν .	αἰεσσῶν	σελίδες	25	σύλλογος	2	σερὰ	49
ἐαυτῶν .	ἐαυτῶν	σελίδες	30	σύλλογος	1	σερὰ	8
ἰδέα .	ἰδέα	σελίδες	30	σύλλογος	1	σερὰ	15
Εὐσεβίως .	Εὐσεβίως	σελίδες	31	σύλλογος	1	σερὰ	28
ἀκοινωνήτης .	ἀκοινωνήτης	σελίδες	31	σύλλογος	2	σερὰ	37
Ἐπίσκοποι .	Ἐπίσκοποι	σελίδες	33	σύλλογος	2	σερὰ	23
ἑβδομον .	ἑβδομον	σελίδες	40	σύλλογος	2	σερὰ	4
κραιπαλόντων .	κραιπαλόντων	σελίδες	50	σύλλογος	2	σερὰ	36
ἐπὶ .	ἐπὶ	σελίδες	50	σύλλογος	2	σερὰ	42
ὑποδιακόνες .	ὑποδιακόνες	σελίδες	50	σύλλογος	2	σερὰ	42
βάτισμα .	βάτισμα	σελίδες	56	σύλλογος	2	σερὰ	41
Πρίσκι .	Πρίσκι	σελίδες	57	σύλλογος	1	σερὰ	39
Χρῆς .	Χρῆς	σελίδες	57	σύλλογος	1	σερὰ	45
ἔ .	ἔ	σελίδες	58	σύλλογος	2	σερὰ	7
πανχόσι .	πανχόσι	σελίδες	59	σύλλογος	1	σερὰ	16
μεταίνας .	μεταίνας	σελίδες	59	σύλλογος	1	σερὰ	1
κρίτος .	κρίτος	σελίδες	59	σύλλογος	2	σερὰ	40
Αἰρετικῶν .	Αἰρετικῶν	σελίδες	60	σύλλογος	1	σερὰ	54
ἐξομολογησάμενοι .	ἐξομολογησάμενοι	σελίδες	60	σύλλογος	2	σερὰ	23
οἰκία .	οἰκία	σελίδες	60	σύλλογος	2	σερὰ	24
αἰτήσαντες .	αἰτήσαντες	σελίδες	62			σερὰ	37
Ἰοβιανόν .	Ἰοβιανόν	σελίδες	64	σύλλογος	2	σερὰ	12
Εὐαγγελικῆς .	Εὐαγγελικῆς	σελίδες	64	σύλλογος	2	σερὰ	52
Πρίσκι .	Πρίσκι	σελίδες	68	σύλλογος	1	σερὰ	29
ἡγούμενος .	ἡγούμενος	σελίδες	70	σύλλογος	1	σερὰ	40
Συνάδοις .	Συνάδοις	σελίδες	70	σύλλογος	2	σερὰ	8
Σαρδῶν .	Σαρδῶν	σελίδες	73	σύλλογος	1	σερὰ	4
ἀγίας .	ἀγίας	σελίδες	75	σύλλογος	2	σερὰ	4
ἑβδομος .	ἑβδομος	σελίδες	78	σύλλογος	2	σερὰ	48

Παρμενιανῶν .	Παρμενιανῶν	σελίς	82	σύλος	1	σερά	27
Παραρράλογος	Παραρράλογος	σελίς	90	σύλος	2	σερά	22
Κανὼν . Κανὼν		σελίς	93	σύλος	2	σερά	49
δέκατον ὄγδοον .	Ὀγδοον	σελίς	94	σύλος	1	σερά	36
ὠνδέκατον .	ὠνδέκατον	σελίς	94	σύλος	1	σερά	49
κεφάλαιον δέκατον τέταρτον .	κεφαλαιὸν δεκάτην τέταρτην	σελίς	95	σύλος	2	σερά	16

τῶν δαυτέρων

ἱερσαλήμ .	ἱερσαλήμ	σελίς	97			σερά	14
βασικὰ .	βασικὰ	σελίς	102	σύλος	1	σερά	49
κιβωτίδιον .	κιβωτίδιον	σελίς	102	σύλος	2	σερά	54
κιβωτίδιον .	κιβωτίδιον	σελίς	103	σύλος	1	σερά	1
πολυμήτης .	πολυμήτης	σελίς	103	σύλος	1	σερά	3
εἰ . εἰς		σελίς	103	σύλος	1	σερά	3
ὡς ἀπολογίζονται .	ὡς ἀπολογίζονται	σελίς	105	σύλος	1	σερά	43
θεοδώριτον .	θεοδώριτον	σελίς	109	σύλος	1	σερά	46
ὅτε .	ὅτε	σελίς	112	σύλος	2	σερά	41
ῥινοκέντηρον .	ῥινοκέντηρον	σελίς	115	σύλος	2	σερά	35
Αββίη .	Αββίη	σελίς	117	σύλος	2	σερά	38
Αιβέριος .	Αιβέριος	σελίς	118	σύλος	1	σερά	17
Αιβύη .	Αιβύη	σελίς	118	σύλος	1	σερά	55
Πατριάρχαι .	Πατριάρχαι	σελίς	121	σύλος	1	σερά	51
διφορεῖ .	διφορεῖ	σελίς	122	σύλος	1	σερά	12
Πατριάρχας .	Πατριάρχας	σελίς	122	σύλος	1	σερά	34
τρεισχιδικαίτω .	τρεισχιδικαίτω	σελίς	124	σύλος	2	σερά	37
σὺν .	σὺν	σελίς	128	σύλος	2	σερά	10
πρεσβυτερίδιον .	πρεσβυτερίδιον	σελίς	129	σύλος	2	σερά	44
Ερμείας .	Ερμείας	σελίς	134	σύλος	2	σερά	37
Φλυαριδία .	Φλυαριδία	σελίς	136			σερά	31
Αντωνία .	Αντωνία	σελίς	137	σύλος	1	σερά	20
Ουίτελιν .	Ουίτελιν	σελίς	137	σύλος	2	σερά	37
Φλυαριδίων .	Φλυαριδίων	σελίς	139	σύλος	2	σερά	45
Βέκκ .	Βέκκ	σελίς	146	σύλος	2	σερά	20
Πρωτογόνος .	Πρωτογόνος	σελίς	148	σύλος	2	σερά	1
Βέκον .	Βέκον	σελίς	155	σύλος	1	σερά	42
τὸ .	τὸν	σελίς	160	σύλος	1	σερά	39
κατεψήσαντο .	κατεψήσαντο	σελίς	169	σύλος	1	σερά	27
Ουρσάκιος .	Ουρσάκιος	σελίς	171	σύλος	1	σερά	51
Σαπιάσας .	Σαπιάσας	σελίς	175	σύλος	1	σερά	17
ἔως .	ἔως	σελίς	175	σύλος	2	σερά	25
ἡμιπλίη .	ἡμιπλίη	σελίς	176	σύλος	1	σερά	46
Φαιδωθῆναι .	Φαιδωθῆναι	σελίς	177	σύλος	1	σερά	23
ἐλεημονηκώματος .	ἐλεημονηκώματος	σελίς	177	σύλος	2	σερά	4
αἰρετικὸς .	αἰρετικὸς	σελίς	180	σύλος	1	σερά	2
δεκάτη ὥτην .	δεκάτη τέταρτη	σελίς	182	σύλος	1	σερά	11
ὄγδοον .	ὥτην	σελίς	182	σύλος	1	σερά	12
πασσέως .	πασσέως	σελίς	191	σύλος	1	σερά	22
ἐξοδον .	τρίτον	σελίς	200	σύλος	2	σερά	50
ἀρέσαι .	ἀρέσαι	σελίς	205	σύλος	2	σερά	44
ὦν .	ὦν	σελίς	209	σύλος	1	σερά	7
πράττειν .	πράττειν	σελίς	210	σύλος	1	σερά	12
Ἐπισκόπος .	Ἐπισκόπος	σελίς	210	σύλος	2	σερά	20

Δαμάσκη ὁν Ἀπολινάριον ἀπεκήρυξαν . Δαμάσκη αἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ Συνοδοὶ ὁν Ἀπολινάριον ἀπεκήρυξαν

		σελίς	211			σεῖρά	20
ὕδον .	ὕδον	σελίς	215	σύλος	2	σεῖρά	8
Πάπαν .	Πάπαν	σελίς	215	σύλος	1	σεῖρά	45

τῇ τρίτῃ.

καρχαρσρινθών .	καρχαρσρινθών	σελίς	220	σύλος	2	σεῖρά	3
οἰτῶ .	οἰτῶ	σελίς	234	σύλος	2	σεῖρά	28
Λέων .	Λέων	σελίς	236	σύλος	2	σεῖρά	51
Λατίνοι .	Λατίνοι	σελίς	238	σύλος	2	σεῖρά	49
ἐκρω, οἰτῶ .	ἐκρω, οἰτῶ	σελίς	253	σύλος	1	σεῖρά	12
χερίτων .	χερίτων	σελίς	254	σύλος	1	σεῖρά	22
ἰχθύ .	ἰχθύ	σελίς	260	σύλος	1	σεῖρά	5
τῆς κομίζοντες .	τῆς κομίζοντων	σελίς	262	σύλος	2	σεῖρά	53
κεφαλαίω .	κεφαλαίω	σελίς	263	σύλος	1	σεῖρά	9
ἔ .	ἔ	σελίς	265	σύλος	1	σεῖρά	31
καρῶ .	καρῶ	σελίς	266	σύλος	1	σεῖρά	30
ἔπον .	ἔπον	σελίς	267	σύλος	2	σεῖρά	16
κρίτη .	κρίτη	σελίς	272	σύλος	1	σεῖρά	36
ἄγλης .	ἄγλης	σελίς	274	σύλος	2	σεῖρά	13
θεοτόκῃ .	θεοτόκῃ	σελίς	277	σύλος	1	σεῖρά	36
ἱεροσολίτις .	ἱεροσολίτις	σελίς	277			σεῖρά	50
οἱ .	οἱ	σελίς	280	σύλος	1	σεῖρά	4
ἡρεμῶν δὲ .	ἡρεμῶντες, δὲ αὐτῶ	σελίς	280	σύλος	2	σεῖρά	36
ργων .	ἔργων	σελίς	282	σύλος	1	σεῖρά	13
ποσασσινδεκαήτων .	ποσασσινδεκαήτων	σελίς	285	σύλος	1	σεῖρά	31
Ἀκακίε .	Ἀκακίε	σελίς	286	σύλος	2	σεῖρά	42
κυρίλῳ .	κυρίλῳ	σελίς	286	σύλος	2	σεῖρά	43
ἔξω .	ἔξω	σελίς	296	σύλος	1	σεῖρά	2
ἀοράτος .	ἀοράτος	σελίς	307	σύλος	2	σεῖρά	14
ἡτης .	ἡτης	σελίς	308	σύλος	1	σεῖρά	30
δύροσκεῖται .	δύροσκεῖται	σελίς	309	σύλος	1	σεῖρά	21
Γρηγορίε .	Γρηγορίε	σελίς	309	σύλος	2	σεῖρά	12
ἀρπαγώτου .	ἀρπαγώτου	σελίς	312			σεῖρά	5
ἐμπλέκονται .	ἐμπλέκονται	σελίς	313	σύλος	1	σεῖρά	41
Εὐτυχῆς .	Εὐτυχῆς	σελίς	317	σύλος	2	σεῖρά	2
ἔξω .	ἔξω	σελίς	319			σεῖρά	7
Λέων .	Λέων	σελίς	321	σύλος	1	σεῖρά	46
Λέων .	Λέων	σελίς	322	σύλος	2	σεῖρά	52

τῇ τετάρτῃ.

Εὐτυχῆς .	Εὐτυχῆς	σελίς	332	σύλος	1	σεῖρά	3
Ἀτιοχίας .	Ἀτιοχίας	σελίς	333	σύλος	1	σεῖρά	3
δακρυῶν .	δακρυῶν	σελίς	357	σύλος	2	σεῖρά	54
Κωνσταντίνου .	Κωνσταντίνου	σελίς	362	σύλος	2	σεῖρά	29

τῇ πέμπτῃ.

Δακρύς .	Δακρύς	σελίς	433	σύλος	2	σεῖρά	18
τῆς .	τῆς	σελίς	481	σύλος	1	σεῖρά	55
ὑμνήσας .	ὑμνήσας	σελίς	488	σύλος	2	σεῖρά	46

Κηθώνη

Κηδώνη .

Κυδώνη

σελίς 496

σύλος Ι σειρά

19

1247

τῷ οἷτις .

Αἰεσις .

Αἰρεσις

σελίς 630

σύλος Ι σειρά

2

τῷ ἐβδόμῃ

ἑθαυματέρησι .
παρηλῶσι .

ἑθαυματέρησι
παρηλῶσι

σελίς 658

σύλος Ι σειρά

7

σελίς 673

σύλος 2 σειρά

55

τῷ δεκάτῃ .

ἑπεψέ .
πᾶσι .

ἑπεψέ
πᾶσι

σελίς 913

σύλος Ι σειρά

30

σελίς 934

σειρά

21

Ἀρχαία ἡ πόλις τῷ κρέατος - ἀπὸ τῶν μοναχῶν - 629

ἑξακῶν - 658

ῥῶσι - 738

μόνασις - 743

πᾶσι - 700

ἑπτακῶν - 1175

Βαλσαμὸς - 106

πρώτη συνόδος - 108

ἑκμῶν τῷ πατρὶς - 1433

